Digitized by Google

BIBLIOTECA NAZ.
Vittorio Emanuele III
XXXVIII
H
49
NAPOLI

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

CORNELII SCHREVELII
LEXICON
MANUALE
GRÆCO-LATINUM
ET
LATINO-GRÆCUM.

NAPOLI

149
1

Digitized by Google

146
15

Digitized by Google

CORNELII SCHREVELII

LEXICON MANUALE GRÆCO-LATINUM ET LATINO-GRÆCUM,

Utrumque hac ultima Editione multo auctius,

præſertim quod ad

DIALECTOS, & ETYMOLOGICAS

Thematum Inveſtigationes attinet;

UT ET VOCABULORUM LATINORUM COPIAM.

Ad calcem adjecta ſunt,

SENTENTIÆ GRÆCO-LATINÆ,

Quibus omnia primitiva Græca comprehenduntur.

Item Tractatus duo: Alter de Reſolutione Verborum: Alter de Articulis, uterque perutilis.

PATAVII, **Typis Seminarii,** M.DCC.XXX.

Apud Joannem Manfrè. *Superiorum Permiſſu.*

B. R. NEAPOLIS

BIBLIOTECA NAZIONALE NAPOLI

Digitized by Google

A01 1464354

Digitized by Google

BENIGNE

LECTOR,

IN Scholarum & Studioſæ Juventutis commodum & uſum libros jam aliquos antehac publici juris fecimus; & in ſimilibus edendis operam adhuc noſtram conferimus, quamvis Juventus librorum ſatis magnam copiam habere videatur, quibus tanquam manuductoribus commode uti poſſit ad ſtudia ſua promovenda & excolenda; ita ut vix quicquam jam deſiderari poſſet, cujus non maxima ſubſidia habeat ac adjumenta. Tamen, quum nuper cum Collegis meis mentionem ejus rei feciſſemus; num ſcilicet quicquam deſideraretur, quod in rem & commodum Studioſorum ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ excudi poſſet, aut deberet; de Lexico quodam Manuali Græco condendo verba fecimus; quandoquidem experientia ac uſu compereramus, in Paſoris Manuali plurima deſiderari, quæ ſuppleri deberent, ex illis præcipue Auctoribus, qui paſſim in omnibus fere Scholis & Academiis præleguntur. Verum quidem eſt, ſeorſim varios excuſos eſſe Indices & Tractatus, e quibus Studioſi multa, etiam non inutilia, petere poſſent; ſed optandum fuiſſet, illa conjunctim, & uno in volumine exhibita fuiſſe: verum hoc opus, hic labor.

bor.

bor. Poſſet forte quis objicere nobis, in Lexico Scapulæ nuperrime a nobis edito, & in aliis etiam Lexicis, nihil fere deſiderari, quod linguæ Græcæ Studioſis non abunde ſatisfaciat, nonque penum amplum ſuppeditet vocum, thematumque inveſtigandorum: ita ut operis ſupervacanei videatur, aliud quid fingere aut formare velle. Non inficias eo, Lexica illa valde utilia eſſe & perquam neceſſaria illis, qui ſerio græcari velint, præſertim Lexicon illud Scapulæ nuperrime editum, quod tali methodo, tantoque artificio formatum eſt, ut nihil in eo deſiderari videatur; cum ob exemplorum copiam & elegantiam; tum ob thematum inveſtigandorum radices, derivativa, compoſita, & decompoſita, quæ ordine concatenato artificioſiſſime ſe mutuo conſequuntur. Verum ad alia ego reſpexi, commodis & uſui quotidiano, & extemporaneo Studioſorum inſervire ſatagens, concinnare ſtudui opus quoddam, mole exiguum, uſu magnum; in quo pleraque themata, prout obvia cuique fuerint, invenire datur, eorumque radices & primitiva verba, literis capitalibus notata, ut ab aliis internoſci poſſent: reliqua vero ſimplicia, derivativa, compoſita ac decompoſita vulgaribus typis impreſſa. Etyma vero ex optimis quibuſque ſcriptoribus deſumpta addidi; non quidem quæcunque inveniri potuerunt (quum ex iis non pauca ſine dubio ſint futilia & ridicula) ſed quæ rationi magis conſentanea viſa ſunt, quæ certe multis in locis auxi, & nova addidi, partim ex Martinio, partim ex Harmaro, & aliis. Horum vero Auctorum, quorum themata inveſtigata damus, hi fere præcipui ſunt: Sacri codices tum veteris, tum novi Teſtamenti, Homerus cum ejus clavi, & Batrachomyomachia, Heſiodus, Muſæus; Theognidis, Pythagoræ, & alio-

aliorum ΓΝΩΜΑΙ, Iſocratis Orationes ΠΑΡΑΙΝΗΣΕΙΣ, Fabellæ Æſopicæ, &c. Ita ut in hoc noſtro Lexico contineatur Manuale Paſoris, Clavis Homeri, & Indices ſeorſim in eum excuſi, Cadmus Græco-Phœnix, Martinii contractus, Anomala ſere omnia, & themata inveſtigatu difficiliora. Monendum etiam, huic noſtræ Editioni, ex Lexico Jonico & Dorico Æmilii Porti, ut & Lexico Pindarico & Lyricorum, multa addita, imo contracta ejus Lexica, hic ſimul a nobis exhibita, & plura alia, quæ Lector ipſe inter legendum deprehendere facile poterit. Nam antehac, quæ ad Doricam dialectum attinebant, vix attigeramus; nunc vero copioſe & plena quaſi manu illam inſeruimus, adſperſimus. Præterea monendus es, benigne Lector, quandoquidem jam in Anglia excuſum vidi Lexicon noſtrum, vocabulorum octo quaſi millibus locupletatum: ſed cui bono? vocabula ſi quis deſideret, adeat & evolvat majora Lexica, ubi & multo plura inveniet: ſed quem in finem Manuale illud concinnaverim, jam ante demonſtravi. Laudo quidem diligentiam & induſtriam Cl. Hillii, modo typis nitidioribus illud edidiſſet: & in aliis auctoribus edendis operam ſuam collocaſſet, ſine noſtri Typographi incommodo: ideo hac Editione tanto majorem diligentiam adhibuimus, quo hæc noſtra ultima Editio cæteras omnes & nitore, elegantia & correctione, multis paraſangis ſuperaret, plurimiſque in locis auctior & illuſtratior. Inſuper etiam huic noſtræ editioni addidimus auctius multo Lexicon Balthaſari Garthii, ſeu Indicem Latinarum vocum locupletiſſimum & utiliſſimum, præſertim iis, qui ex Latino Græcum aliquod thema formare & componere volunt. Tum & alia addita, quæ in Anglica editione leguntur. Denique non abs re mihi viſum,

junio-

juniores monere, ut in Inveſtigatione thematum præcipue rationem habeant Dialecti Jonicæ, ideoque e Grammaticis petant, quæ illi Dialecto propria ſint: ab illis, Α, ſc. mutari in Η, & pro ΛΟΓΟΥ dicere ΛΟΓΟΙΟ, & pro ΛΟΓΟΙΣ, ΛΟΓΟΙΣΙ, & augmenta verborum ſæpiſſime rejici, e. g. pro ΕΤΥΠΟΝ, ΤΥΠΟΝ, & ſic in aliis. Tum & hoc obſervandum, ex nominativo caſu reliquos caſus formandos eſſe, & ex præſenti, præterito, & futuro reliqua tempora facile deduci poſſe, modo paradigmata nominum & verborum recte calleant, & in promptu habeant. Hæc ita commodo Studioſorum ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ concinnata, æqui bonique conſule, & hiſce noſtris laboribus aliiſque fave: & nullam aliam Editionem pro noſtra agnoſce, niſi quæ Sumptibus Boomiorum excuſa ſit. Vale.

CORNELII SCHREVELII
LEXICON MANUALE
Græco-Latinum.

A Prima eſt apud Græcos litera, quam vocant ἄλφα, a prima Hebræorum Aleph. Interdum eſt nota numeralis, ſignificans primum; ſicut β, ſecundum; γ, tertium; &c. In compoſitione vero multiplicem habet uſum: aliquando enim eſt ςερητικὸν, & vim privandi obtinet: ut βέβαιος ſtabilis; ἀβέβαιος inſtabilis, &c. Aliquando eſt ἐπιτατικὸν, quaſi dicas, intenſivum, hoc eſt, vim addit ſignificationi: ut in ἀχανὴς, ἄβιος. Interdum idem quod δυς· ut ἄβατος, pro δύσβατος. Nota autem, quod in quibuſdam dictionibus α impune abſit, vel adſit, ut otioſum dici poſſit: ἀβληχρὸς, βληχρὸς· ἄσταχυς, ςάχυς· ἀσκαίρειν, σκαίρειν· ςεροπὴ, ἀςεροπὴ.

A pro ε Dorice, ut αἴπ pro εἴπ.

Aʹ pro ἡ Dor. articulus, ᾗ, quo, Dor. pro ᾗ, adverb.

A pro ω, Dor. in gen. plur. ſimpl. αν, ſine accentu, & ᾶν, cum circumflexo. Sic α pro ω, in nom. quint. declinat. ſimpl. ut Ποσειδᾶν, ᾶνος, ὁ, pro Ποσειδῶν, ῶνος. Sic χρυσάων, pro χρυσάονι a χρυσέω· βοᾶν pro βοῶν.

Aʹ, quæ, articulus poſtpoſ. n. g. pl. num. ab ὅ quod.

Aʹ, vox quiritantis, admirantis, optantis: ut & ἆ, ἆ, ah, ah, lamentantis, ab ἆ.

Aʹ, ἆ, ha, ha, he, ridentis, ut apud Latin.

Aʹαατος, per duplicem privationem, vel per pleonaſm. τοῦ α, valde noxius, & innoxius: ab α, & ἀάω, vel ἄω, βλάπτω. Th. ἀάω. ἄατος, idem.

Aʹαγὴς, έος, ὁ, ἡ, infragilis, ab α, & ἄγω, frango.

Aʹαδε, moleſtus fuit, aor. 2. pro ἧδε, ſolutione η in αα, verbi ἁνδάνω. Sic Aʹαδεῖν, turbare, afficere contumelia; item egere, anxium eſſe; ὀχλεῖν, &c. Heſych. Thema idem.

Aʹαδὴς, Dor. pro ἀηδὴς.

AʹAʹZΩ, exhalo, f. σω. p. κα, a ſono.

Aʹάσθην, deceptus fui, pro ἤσθην. a. 1. paſſ. verbi ἀάομαι, quod ab ἀάω, ſeu ἄημι.

Aʹαάσχετος, ου, ὁ, ἡ; corrumpi contumax, non obnoxium damno; vide ἄαατος, intactus, &c. cum quo idem eſt, pleonaſmo alterius α.

Aʹάϊτις, aucupii inſtrumentum.

Aʹανὴς, έος, ὁ, ἡ, qui perfici nequit; Heſych. & ἄανος, ου, nondum abſolutum, imperfectum, vel, non abſolvendum, &c. ex α, priv. & ἀνύω, perficio.

Aʹαπτος, ἄαπτος, ab ἄαπτος, ου, ὁ, ἡ, non tangendus: ex α & ἅπτω, vel ἰάπτω.

Aʹαρὼν, ὁ, nomen viri Hebr. ἄκλιτον. q. d. montanus.

Aʹασάμην, ω, ατο, offendi: pro ἠασάμην, a. 1. med. verbi ἀάω, vel ἄω, noceo. a. 1. ἆσα, Dor. pro ἦσα, & ſolutione τοῦ η in duplex breve, ἄασα, & in med. ἀασάμην. Alii malunt ab ἀάσκω, noceo, ab α, & ἄω, ex ἄω. Sic a. 1. paſſ. ἀάσθην, ης, η, pro ἤσθην. Th. ἀάω.

Aʹᾶσι, flant, 3. plur. ab ἄημι· ut ἵςημι, ἱςᾶσι. Th. ἄω.

Aʹασίφρων, ου, ὁ, exp. βλάβην φέρων, i. e. nocumentum ferens; ab ἀάω, f. σω, & φορὸς, ὁ, a Th. φέρω, fero, &c. Sic & ἀασίφρων, ονος, ὁ, demens, inſanus; (idem quod βλαψίφρων, ſeu φρενοβλαβὴς) ab ἀάσαι, lædere, quod ab ἀάω; & φρὴν, cujus compoſita pleraque deſinunt in φρων, &c.

Aʹάσκω, noceo, corrumpo; i. e. βλάπτω, φθείρω; idem quod, & Poet. pro ἀάω; unde a. 1. ἄασα, med. ἀασάμην. paſſ. ἀάσθην; Jonico & Poetico more ſine augmento; ſæpe apud Hom.

Aʹασμὸς, ῦ, ὁ, exhalatio, halitus, calidi efflatio; ab ἀάζω, exhalo, &c.

Aʹάσχετος, intolerabile; ex α, & ἔχω, teneo: cujus 3. perſon. perf. paſſ. ἔσχεται, unde σχετὸς, καὶ ἄσχετος, &, pleonaſmo τοῦ α, ἀάσχετος.

Aʹᾶται, ſaturatur, 3. ſing. ab ἄαμαι. Th. ἄημι. Sed ἀᾶται, 3. ſing. ab ἀάομαι.

Aʹατος. ου, ὁ καὶ ἡ, innocuus, innoxius; noxæ ſeu damni expers; ab α, privat. & ἄω; vel contra, valde noxius, damnoſus; ab α, epitatico ſeu intenſivo, &c.

Aʹάω, per Pleonaſmum τοῦ α, dicitur Poet. pro ἄω, idem quod, & pro Th. ἀάω, lædo, &c.

A B.

Aʹβαδδὼν, nomen Antichriſti; Vaſtatio.

Aʹβακος, ου, ὁ, taciturnus, mutus; ex α, priv. & βάζω, loquor.

Aʹβαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, profunditate carens, εἰς βάθος.

Aʹβαι, teneræ, Dor. pro ἧβαι, ab ἥβη, pubes.

Aʹβαιον, paululum, parvum; a βαιὸς, ῦ, ὁ, parvus, ſive βαιὸν, parvum, & pleonaſmo literæ, α.

Aʹβακχίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, mutus; item, ſtultus. Heſych. Suid. Th. idem.

Aʹβακὴς, έος, mutus; ab α, & βάζω, loquor: hinc ἀβακέως, quiete.

Aʹβάκησαν, neſcierunt, aor. 1. ind. act. Jon. ab ἀβακέω, taceo. Th. βάζω.

Aʹβακίζω, quietus ſum, taceo: idem quod ἀβακῶ, taceo; α, eſt privativum; & Thema eſt βάζω, loquor, dico; inde ἀβακιζόμενος, quietus, non tumultuoſus.

Aʹβάκιον, ου, τὸ, eſt idem cum, Vel diminutivum eſt ab ἄβαξ, κος, Abaculus, tabula, ſive menſa, cui vaſa quælibet imponebantur; item, tabula calculatoria, & tabula Mathematica, in qua lineæ, & figuræ deſcribi ſolent, &c.

Aʹβακισκὸς, ῦ, ὁ, exp. teſſella pavimenti; apud Athen. l. 5. eſt quaſi diminut. a Th. ἄβαξ, ακος, ὁ.

Aʹβάκχευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, alienus a Baccho, vel Bacchici numinis expers; aut male bacchans: Eurip. in Oreſte; exp. &, valde bacchans; Nonnus autem, ἀβάκχευτον ῥαίνειν, appellat vino carentem; ex α priv. & βακχεύω, f. εύσω; unde βακχευτὴς, & βακχευτικὸς, q. d. bacchativus, vel bacchicus, &c.

AʹBAʹΛΛΙ, utinam, heu: forſan ab אבל abal, lugere.

AʹBAʹΛΗ, inutilem, languidum Lacones vocant, ἀργεῖον, νωθρόν. unde ἀβαλις, exp. oliva mala; μοχθηρὰ ἐλαία. Heſych.

Aʹβαντα, acc. ſing. ab Aʹβας, αντος, ὁ, nom. prop. viri.

Aʹβάπτασις, εως, ἡ, aſcenſus, ἀνάβασις, per Metatheſin literarum, & Epentheſin τοῦ τ.

AʹBAΞ, κος, ὁ, abacus, item tabula, ſeu menſa.

Aʹβάπτιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, immerſabilis: ab α, & βαπτίζω.

Aʹβαπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, intinctus: ab α, & βάπτω.

AʹBAP, ρος, τὸ, placentæ genus.

Aʹβαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non oneroſus: ex α, & βάρος. Th. βαρύς.

Aʹβαρις, εως, ὁ καὶ ἡ, continentis habitator, cui non eſt βάρις, (quod vide) navis, vel navigium, &c.

Aʹβαρὺς, έος, ὁ καὶ ἡ, non gravis; item Metaph. non moleſtus, minime gravans, &c. ex α, priv. & βαρὺς, έος, ὁ, gravis, &c.

Aʹβας, Dor. pro ἥβας, gen. ſing. ab ἥβη.

Aʹβάσαι, aor. 1. inf. act. verbi ἀβάζω, præclare ago, extollo: ex α, pro ἄγαν, & βάζω.

Aʹβασάνιστος, ὁ καὶ ἡ, inexploratus: ab α, & βασανίζω. Unde

Ἀβασανίστως, adv. re non examinata.
Ἀβασίλευτος, ὁ καὶ ἡ, unde ἀβασιλεύτως, ſine rege; ab α, & βασιλεύω.
Ἀβάσκανος, ου, ὁ καὶ ἡ, invidia vacuus, verus, ἀψευδής. Suid. ex α priv. & βασκαίνω, faſcino; item invideo, &c.
Ἀβάσκαντον, ου, τὸ, faſcini amuletum; i. e. maleficia & faſcinationes avertens: ab α priv. & βασκαίνω, faſcino.
Ἀβάσταγμα, onus; φορτίον· ab α, epitatico, & βαστάζω.
Ἀβάστακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, q. d. importabilis; portatu impoſſibilis; ut ἀβάστακτον φορτίον, onus vix portandum; unde adv. ἀβαστάκτως, ita ut portari non poſſit; Heſych. ex α priv. & βαστάζω, f. Dor. βαστάξω, &c.
Ἄβατος, ου, ὁ, invius: hinc ἀβάτα, Dor. pro ἀβάτη, ης, ἡ· ex α, & βατὸς, pervius, quod a βαίνω.
Ἄβαφος, ου, ὁ καὶ ἡ, non tinctus; ab α priv. & βάπτω.
Ἀββᾶ, ὁ, nomen Syriacum ἄκλιτον, Pater.
Ἄββαλε, pro ἀπέβαλε, vel ut alii, pro ἀνέβαλε, rejecit, a. 2. ab ἀναβάλλω.
Ἀβδέλυκτος, apud Æſchyl. opponitur (ſc. cum α priv.) ſimplici βδελυκτὸς, execrabilis, &c.
Ἀβέβαιος, αία, ον, infirmus; ex α, & βέβαιος.
Ἀβέβηλον, ου, τὸ, mundum, ſacrum, non profanum, quod neque contrectare, neque adire fas erat; ex α priv. & βέβηλον, profanum.
Ἀβὶλ, nomen viri Hebr. ἄκλιτον, Vanitas.
Ἀβίλλω, vel ἀβέλλω, circundo, corono; στέφω.
Ἀβέλτερος, ſtolidus, ὁ τὸ βέλτιον μὴ γινώσκων· hinc ἀβελτερία, ἡ.
Ἀβελτέρειος, dicitur pro ἀβέλτερος; Euſt. ex Herodiano.
Ἀβελτερία, vel potius ἀβελτηρία, ἡ, ſtoliditas, ſtultitia, amentia, veſania. Plut. & pro ignorantia quæ prudentiæ opponitur, ſæpe occurrit apud Demoſth. Item ἀβελτέρως, adv. ſtolide, ſtulte; Plut. Omnia ab ἀβέλτερος, ου, ὁ, ſtultus, vecors; Simplicius in Epictetum ait, ἀβέλτερον appellari quempiam, ὅτι οὐκ ἔχει πρὸς ὃν συγκρινόμενος βελτίων φανήσεται, i. e. quum non habet cui collatus, melior videri poſſit; & apud Athen. ἀβέλτερος & ἔμφρων opponuntur; ex α priv. & βέλτερος, præſtantior, &c.
Ἀβελτεροκόκκυξ, υγος, ὁ, ἡ, ſtolidus, vanus; ex ἀβέλτερος, & κόκκυξ, ὁ.
Ἀβιὰ, nomen viri Hebr. ἄκλιτον. Pater meus eſt Dominus.
Ἀβιάθαρ, nomen viri Hebr. ἄκλιτον. Pater excellens.
Ἀβίαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non coactus, ſine violentia; unde τὸ ἀβίαστον, libertas; ex βιάζω, cum α priv.
Ἀβιληνὴ, ῆς, ἡ, nomen regionis.
Ἄβιος, ου, ὁ, ἡ, cui non ſuppetunt ad victum neceſſaria; ab α, priv. & βίος, victus: item dives, longævus; ab α epitat. & βίος, vita. Eſt & ἄβιος, valde robuſtus, item non violentus: a βία, vis, robur.
Ἀβιοὺδ, nomen viri Hebr. ἄκλιτον, Pater decoris, vel Decus patris.
Ἀβίωτος, ου, ὁ, ἡ, ſine vita, non vitalis: a βιόω, vivo. Th. βίος.
Ἀβλαβέως, innoxie, ab ἀβλαβὴς, έος, ὁ, ἡ, innoxius; ex α, & βλάπτω.
Ἄβλαπτος, ὁ καὶ ἡ, noxæ expers, vel innocuus: ab α, & βλάπτω.
Ἀβλαστέω, ῶ, μ. ήσω, male germino, non ſuccreſco. Th. βλαστάνω.
Ἀβλαστὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non germinans, ſine germine; non pullulans, infœcundus; item ἄβλαστος, & ἀβλάστητος, idem, germinare non valens; Theophr. ex α priv. & βλαστὴ, ἡ, ſeu βλαστὸς, ὁ, a βλαστάνω, germino; item naſcor, originem duco; item produco, &c.
Ἄβλαυτος, exp. excalceatus, diſcalceatus, qui nudis pedibus incedit; Heſych. ex α priv. & βλαῦται, αἱ.
Ἀβλεμὴς, exp. inaudax, ignavus, injucundus, diſſolutus; Heſych. ex α priv. & βλεμεαίνω, quod leonum dicitur eſſe proprium, & ſignificare, terrere vel ſolo aſpectu; aut huc & illuc verſis oculis circumſpicere, &c.
Ἀβλεννὴς, muco carens; ſed apud Athen. l. 7. eſt piſcis nomen; ex α priv. & βλέννα, ἡ, frigidus humiduſque ſuccus, quem φλέγμα vocant; vel potius craſſior pituita, qualis e cerebro per palatum & nares deſcendit, &c.
Ἀβλεπτὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, deſpectus, vilis, nihili, quaſi indignus qui videatur: ex α priv. & βλέπω, &c.
Ἀβλεπτέω, ῶ, f. ήσω; non video, non intueor; oculos averto; apud Suid. Item cæcutio; ſed exp. & pecco, delinquo; atque inde verbale
Ἀβλέπτημα, peccatum, delictum; ab ἀβλεπτής.
Ἀβλεψία, ας, ἡ, cæcitas, inconſiderantia. Th. idem.
Ἀβλὴς, ῆτος, ὁ, ἡ, nondum jactus, novus. Sed ἄβλητος, nondum ictus. Utrumque ab α, & βάλλω.
Ἀβληχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, balatus expers; in Epigr. ex α priv. & βληχάομαι, f. ήσομαι, ovium & caprarum vox propria; ſed Ariſtophanes in Veſpis ad puerulorum vagitum etiam tranſtulit, &c.
Ἀβληχρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, imbecillus, invalidus, infirmus; idem quod ἀβληχρός, unde ἀβληχρὰ νόσος, exp. morbus non vehemens, ſeu lentus, aut remiſſus, & quaſi languidus morbus; apud Plut. in Pericle. Sed ἄβληχρος, exp. & robuſtus, validus; Etym. & in hac ſignif. α, eſt privativum; in illa autem, ſupervacaneum, &c.
Ἀβληχρὸς, ὰ, ὸν, debilis, e: ab α, otioſo, & βληχρὸς, debilis. Apud Pindarum accipitur pro forti.
Ἀβλόει, ſacrifica, præſ. imp. act. verb. ἀβλοέω.
Ἀβοατὶ, Poet. & Dor. adv. pro comm. ἀβοητὶ, χωρὶς ἄνευ βοῆς, ἄνευ πολέμου.
Ἀβοήθητος, ὁ καὶ ἡ, deſtitutus ope, vel remedio: ab α, & βοηθέω.
Ἀβόητος, ου, ὁ καὶ ἡ, tacitus, ſilens, mutus; q. d. clamore carens; unde adv. ἀβοητὶ, tacite, ſine clamore; ex α priv. & βοάω, f. ήσω, unde βοὴ, ἡ, & βόης, ὁ, &c.
Ἀβόλησαν, occurrerunt, Ion. pro ἠβόλησαν, 3. plur. aor. 1. verbi ἀβολέω.
Ἀβολήτωρ, & ἄβολις, idem quod ἄβολος, quod exp. juvenis, ob id, quod dentes nondum amiſit; Bud. & Ariſtot. Suidas autem ait, ita etiam dici pullum, qui nondum habeat dentem γνώμονα; ex α priv. & βολος, ὁ, ſeu βολὴ, ἡ, unde βολέω, ῶ, &c.
Ἄβολος, ου, ὁ, qui nondum amiſit dentes ætatis indices, i. γνώμονας. Th. βάλλω.
Ἀβοσκὴς, έος, ὁ, ἡ, non paſtus, jejunus; ex α priv. & βόσκω.
Ἄβοτος, paſcuis carens; in quo pecudes paſci nequeunt; vel etiam, qui depaſtus non eſt; Heſych. ex α priv. & βοτὸς, ὁ.
Ἀβουλέω, ῶ, f. ήσω; exp. nolo; Plat. de rep. 4. & Dem. Epiſt. 3. Unde
Ἀβούλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non vult; item ἀβούλητον, quod nolumus, ſeu quod præter voluntatem accidit; involuntarium; cui opponitur βουλητόν; apud Plat. de Leg. 5. unde ἀβούλητα πράγματα dicuntur adverſæ res; & ἀβούλητος βίος, exp. vita non placens, nec optabilis; atque inde adv.
Ἀβουλήτως, involuntarie; non ex animo; præter voluntatem; cui opponitur ἐκ βουλήσεως, apud Dem. omnia a Th. βούλομαι, f. λήσομαι, unde βουλητὸς, ὁ, &c.
Ἀβουλία, ας, ἡ, inopia conſilii; ex α, & βουλή· V. in ἀβουλεί.
Ἄβουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, conſilio carens, conſilii expers, inconſultus, inconſideratus; imprudens, non circumſpectus; ſed ſignif. & κακόβουλον, i. e. conſilio malo utentem, vel præditum; atque inde adv.
Ἀβουλεὶ, idem quod ἀβούλως, imprudenter, ſtulte, imperite; ſine conſilio: unde compar. ἀβουλότερον, inconſultius, imprudentius; & ſuperl. ἀβουλότατα, inconſultiſſime; ut & ἀβουλία, ἡ, incogitantia; imprudentia, temeritas; exp. & amentia, ſtultitia; item pro δυσβουλία, ſeu κακοβουλία; apud Soph. &c.
Ἀβουλότατα, adv. inconſultiſſime.
Ἀβούταο, gen. Ion. pro ἀβούτου, ab ἀβούτης, bobus carens: ex α, & βοῦς.
Ἀβούτης, ου, ὁ, exp. egenus; non habens unde paſcatur; vel non habens pecora; ut ἀβούτης ἀνήρ; apud Heſiod. ex α priv. & βοτὸς, ὁ.
ἌΒΡΑ, ας, ἡ, vel ἄβρα, ancilla: ab אב viror.
Ἀβραὰμ, nomen viri ἄκλιτον, Pater excelſus, vel multitudinis.
Ἀβραδούλη, ης, ἡ, pellex, ſeu concubina; ex ἄβρα, ἡ, & δούλη, ἡ, a Th. δοῦλος, ὁ, &c.
Ἀβράκησαν, ſonuerunt, 3. plur. aor. 1. Ion. verbi ἀβρακέω.
Ἄβραχε, Ion. 3. ſing. imperf. act. verbi ἀβράχω, Poet. pro βράχω.
Ἄβρεκτος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἄβροχος.
Ἀβρεμὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, fremitus, ſeu ſtrepitus nullos edens; ex α priv. & Th. βρέμω.
Ἀβρίζομαι, idem quod ἀβρύνομαι, ornor, niteſco: cultum mihi comparo; item inſoleſco, magnifice me infero, &c.
Ἀβριθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſine pondere: ab α, & βρίθω.
Ἄβριξ, vigil, inſomnis; item ſurdaſter, ex α priv. & βρίζω, f. ίσω, vel ίξω, &c.
Ἀβρίξαι, a. 1. inf. act. ab ἀβρίζω, a cibo ſumpto dormio.
Ἀβροβάται, molli inceſſu utentes; ſic cognominati ſunt Perſæ; ex ἁβρὸς, & βαίνω, f. βήσομαι, a βάω, unde βάσις, & βατέω, &c.
Ἀβρόβιος, exp. mollem & delicatam vitam agens; molliter & delicate vivens, &c.
Ἀβρογόος, exp. molles edens gemitus, &c.
Ἀβρόγοος, molles gemitus, & mollia lamenta edens; ab ἁβρὸς, mollis, & γόος, luctus; a γοάω, gemo.
Ἀβρόδαις, mollibus dapibus, ſeu cibis delicatis inſtructus; ex ἁβρὸς, & δαὶς, ἡ.
Ἀβροδίαιτα, ἡ, vita delicata, vita mollis; vitæ mollities, ſeu lautitia; delicata, ſeu lauta victus ratio; Suid. Unde
Ἀβροδιαιτάομαι, ῶμαι, vitam mollem & delicatam ago; delicata victus ratione utor, &c. Vide ἁβροδίαιτος.
Ἀβροδίαιτος, ὁ καὶ ἡ, molliter & delicate vivens: ab ἁβρὸς, & δίαιτα.
Ἀβροείμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui delicatis ac mollibus, necnon ſplendidis induitur veſtimentis; Etym. ex ἁβρὸς & εἷμα, τό.
Ἀβρόκαρπος, ου, ὁ καὶ ἡ, molles & delicatos ferens fructus; ex ἁβρὸς & καρπὸς, ὁ.
Ἀβροκομάω, ῶ, capillos orno; delicioſus ſum: inde Ἀβροκόμης, molliter comatus; Bacchi epitheton: ab ἁβρὸς, mollis, & κόμη, coma.
Ἀβρομία, ας, ἡ, tenebræ; ab α priv. & βρόμος, ſtrepitus: quod tenebræ ſtrepitu carent.
Ἄβρομος, abſtemius; ἄοινος· ab α, priv. & βρόμιος, id eſt Bacchus, a βρέμω.
Ἀβρομίτρης, ου, ὁ, molli delicataque redimitus mitra; ex ἁβρὸς & μίτρα, ἡ.
Ἄβρομος, ὁ, ἡ, ſtrepitum magnum edens; q. ἅμα βρόμῳ. Th. βρέμω.
Ἀβροπήνους πέπλους, dixit Lycophron, molli & ſubtiliſſimo ſtamine contextos peplos; ex ἁβρὸς & πήνη, ἡ, ſeu πῆνος, ὁ. Item
Ἀβροπλούτῳ χαίτῃ, dicitur coma molli & opulento ornatu decorata; apud

τα; apud Eurip. in Iph. Taur. ex ἁβρὸς & πλοῦτος, ὁ.

Α'ΒΡΟ'Σ, ἁ, ὸν, mollis, delicatus: hinc ἁβρότης, ητος, ἡ, mollities. Dor. ἁβρότας, ἁβρότατος, α, deliciæ: ab אבר virens vel אבר fortis.

Α'βροσαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mollitie diffluens; ex ἁβρὸν, & σάζω.

Α'βροσύνη, ης, ἡ, mollities, deliciæ, luxus. Th. ἁβρός.

Α'ΒΡΟ'ΤΗ, ης, ἡ, nox: ab α, & βροτὸς, ὡς ἡ βροτὸς ἐ φρονεῖ· nonnunquam νὺξ additur. Hinc ἀβροτάζω, in nocte vagor: & ἀβροτέω, noctu occurro. ἀβροτῆσαι, a. 1. inf. act.

Α'βροτήμων, ονος, ὁ, ἡ, peccator, peccatum; item ἀβροτία, ἡ, peccatrix; utrumque ab ἀβροτέω, ῶ, f. ήσω; quod exp. & pecco; ſic &

Α'βρόταξις, εως, ἡ, aberratio, deflexio de via; Euſt. eſt verbale ab

Α'βροτάζω, f. ξω, quod exp. aberro in via; & omnia, ἀβροτέω, ἡ, quod Suidas deducit παρὰ τὸ ὑςερῆσθαι βροτῶν, i. e. quod nox privata ſit mortalibus, &c.

Α'βρότης, ητος, ἡ, mollities, deliciæ, luxus; a Th. ἁβρὸς, ὁ.

Α'βροτόνιτος, & ἁβροτόνινος, α, ὁ, confectus ex abrotono; ut ἁβροτόνινον ἔλαιον, ſive μύρον, & ἁβροτονίτης οἶνος; Dioſc. ab ἁβρότονον, ου, herba ſeu planta perpetuo virens; & ſic nominata, διὰ τὸ πρὸς ὄψιν φαίνεσθαι ἁβρὸν καὶ ἁπαλὸν, quod aſpectu ſit mollis & tenera, &c.

Α'ΒΡΟ'ΤΟΝΟΝ, ου, abrotonum, genus herbæ.

Α'βροτος, ὁ ϗ ἡ, immortalis: ab α, & βροτός.

Α'βροχαίτας, α, ὁ, Dor. & Æol. pro comm. ἁβροχαίτης, ὁ ἁβρὸς τὴν χαίτην ὢν, vel ὁ ἁβρὰν τὴν χαίτην ἔχων, qui eſt delicata teneraque coma. Anacreon.

Α'βροχαίτης, ου, ὁ, idem quod ἁβροχαίτας, mollem habens jubam, ſeu cæſariem; Epith. Apollinis in Epigr. &c.

Α'βροχίτων, ὁ ϗ ἡ, molli indutus tunica; & in malam partem, molliter veſtitus; ex ἁβρὸς & χιτὼν, ὁ.

Α'βροχία, ἡ, ſiccitas humoris aut imbrium penuria; ab ἄβροχος, non madefactus, ſiccus; & interdum ſignif. etiam ἄνομβρον; i. e. imbre, ſeu pluvia carentem, &c.

Α'βρωμα, τὰ, Heſychio ſunt συγχύματα, μῶρα, mora.

Α'βροχος, immadidus: ex α, & βρέχω.

Α'ΒΡΥΝΑ, vel ἄβρωμα, τὰ, mora; παρὰ τὴν ἁβρότητα. Heſychio ſunt συγχύματα, μῶρα.

Α'βρύνομαι, f. ῦμαι, delicior, glorior.

Α'βρύνω, f. υνῶ, orno. Th. ἁβρός.

Α'βρωμος, graviter olens, fœtidus; nam βρωμᾶσθαι, de leonibus, hircis, atque id genus aliis animantibus graviter olentibus dicitur; & α, hic auget; Item non viroſus, nec tetri odoris; atque ſic α, privat. Etymol. ſic exp. ἄβρωμοι αἱ ἄγαν βρωμώδεις, ὅ ἐςιν ἀχύτης; παρὰ τὸ βρῶμος, quod τὸ ἦχον ſignificat; unde ἄβρωμοι ἰχθύες, dicuntur apud Athen. i. e. ἄχυλοι, ἄςεπτοι; atque his opponuntur βρωμώδεις, q. d. ſalſuginem marinam redolentes: ſicut & ipſum mare, apud Dioſc. dicitur ἄβρωμον γίνεσθαι; i. e. virus deponere, & ſalſuginem, ut interpr. Bud.

Α'βρῶς, molliter, delicate, feſtive, magnifice, &c. apud Eurip. eſt adv. a Them. ἁβρός. Sed ἄβρως, ωτος, ὁ, ἡ, exp. non exeſus, non adeſus; in Epigr.

Α'βρωσία, ἡ, cibi penuria; Poll. ex α priv. & βρώσκω, f. ώσω, unde βρῶσις, εως, ἡ, &c.

Α'βρωτος, ου, ὁ, ἡ, non voratus: ex α, & βρώσκω. Item eſui ineptus.

Α'βυδος, ου, nomen urbis: Α'βυδόθι, Abydo oriundus, ibidem habitans.

Α'βυθος, ου, ὁ ϗ ἡ, profundiſſimus; proprie, fundo carens; ſicut & ἄβυσσος, idem etiam ſignif. ut λίμνη ἄβυσσος; lacus, ſeu palus fundo carens; apud Ariſtoph. in Ran. & ἄβυσσον βάθος, immenſa profunditas; ſic & ἄβυσσα χάσματα; apud Eurip. & ἄβυσσον πέλαγος; apud Æſchyl. Quidam tamen non a βυσσὸς deducunt; ſed a βύω, tego, operio; & α intendendi vim habente, ut ſit locus, qui a multitudine aquarum operitur; item ſubſtantive poſitum, exp. abyſſus; vorago aquarum immenſæ altitudinis, &c. Vide Them. βυθός.

Α'βύρσωτος δορὰ, dicitur, non concinnata pellis; ex α priv. & βυρσόω, f. σω, &c.

Α'ΒΥΡΤΑ'ΚΗ, ης, ἡ, barbaricum quoddam edulium, ex porris, cardamo, granis mali punici, & ejuſmodi aliis, quibus ineſt τὸ δριμὺ, apud Athen. l. 3. & Plut. Symp. 4. ἀβυρτάκην hanc καρυκείαις annumerat.

Α'βυρτακοποιὸς, qui edulia abyrtacas conficit; Athen. l. 9. ex præced. ἀβυρτάκη, & ποιέω, &c.

Α'βυσσος, ου, ἡ, infinitæ profunditatis vorago, gehenna: ex α, & βυσσὸς, Jon. pro βυθὸς, fundum. Vide ſup. Α'βυθος.

Α'βῶς, qui nullam vocem edit; Heſych. comp. ex α priv. & βῶσαι, Jon. pro βοῆσαι, a Them. βοάω, &c.

A Γ.

Α'γάασθαι, obſtupeſcere: ab ἄγαμαι, per pleonaſm. Poetic. Inde etiam

Α'γάασθε, invidetis.

Α'γαβος, ου, ὁ, nomen viri.

Α'γάγων, qui duxit, Jon. pro ἀγαγὼν, part. a. 2. verbi ἄγω.

Α'γαγε, ducito, & ἄγαγον, pro ἄγαγε, idem, &c. imper. Attic. verbi ἄγω, duco.

Α'γαγεῖν, Dor. pro ἀγαγεῖν, a. 2. inf. act. Att. ἀγαγέσθαι, a. 2. inf. m. verbi ἄγω:

Α'γάγοι, ducat, a. 2. opt. act. Att. ἄγαγον, ες, ε, a. 2. ind. Att. & Jon. ἀγαγὼν, part. a. 2. Att. pro ἀγών. ſub. ἀγάγω, ab ἄγω.

Α'γάγωσι, pro ἀγάγωσι, part. aor. 2. ab ἤγαγον, pro ἦγον, aor. 2. verbi ἄγω.

Α'γάζηλος, ὁ, invidus; μεγαλόζηλος, φθονερὸς; Etym. ex ἄγαν, & ζῆλος.

Α'γάζομαι, f. σομαι, ſuccenſeo, invideo, admiror. Th. ἀγάω, vel ἄγαμαι.

Α'γαθαρχία, boni principium: ex ἀγαθὸς & ἀρχή.

Α'γάθιος, Dor. pro ἠγάθεος.

Α'γαθεωρεῖν, admirabunde intueri, ut ad rem raro viſam: ex ἄγαν, & θεωρέω.

Α'γαθίζομαι, bona dico; ut δεῖ τὰς ἑταίρας ἀγαθιζομένας λαθεῖν, apud Ariſtoph. a Th. ἀγαθὸς, ὁ.

Α'γαθικὸς, ὴ, ὁ, probus; unde in neut. plur. ἀγαθικὰ dicuntur proba; i. e. recte & cum virtute facta, vel dicta; itidem ab eod. Th. ἀγαθός.

Α'γαθὶς, ἡ, exp. faſciculus fili ſeu ſtaminis colligati; unde ἀγαθῶν ἀγαθίδες, i. e. bonorum glomi; apud Poll. proverbium de opibus extructis & affatim cumulatis; ſumpta Metaph. a glomere textorio, quod ex plurimis filorum convolutorum gyris conſtat; & apud Suid. legitur etiam αἱ ἀγαθῶν ἀγαθίδες; quod proverbium eſſe dicit, ἐπὶ τῶν εὖ πραττόντων ἀεὶ ἐν ἀφθονίᾳ, πρότερον; ac ſi ἀγαθίδες eſſent acervi, ſeu cumuli bonorum; &c.

Α'γαθοδαιμονιςαὶ, οἱ, exp. parce bibentes; i. e. ὀλιγοποτοῦντες, qui parce bibunt, a poculo, quod appellabatur ἀγαθοδαίμονος; de quo vide Suid. Heſych. & Chiliad. Eraſmi; ex ἀγαθὸς & δαίμων, ονος, unde δαιμονίζομαι, &c.

Α'γαθοδότης, ου, ὁ, boni vel bonorum dator; & in fœm. ἀγαθοδότις, bonorum datrix; ex ἀγαθὸς & δότης, ὁ, &c.

Α'γαθοεργίη, ης, ἡ, Jon. beneficentia.

Α'γαθοεργὸς, & contracte ἀγαθουργὸς, ὁ, ὁ, beneficus. ex ἀγαθὸς, & ἔργω· hinc

Α'γαθοεργέω, ῶ, benefacio, f. ήσω. p. ἠγαθοεργηκα.

Α'γαθοθέλεια, exp. bonorum voluntas; affectus eligendi bona; Suid. ex ἀγαθὸς, & θέλω, f. ήσω, &c.

Α'γαθοπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, & ἀγαθοπρεπος, ου, ὁ, beneficus, benignus, qualem eſſe decet inter viros bonos; unde adv. ἀγαθοπρεπῶς, benigne, ut bonum decet; ex ἀγαθὸς, & Th. πρέπω, quod vide.

Α'γαθοποιέω, ῶ, beneficio afficio, recte ago. f. ήσω. a. 1. inf. ἀγαθοποιῆσαι. hinc ἀγαθοποιΐα, ας, ἡ, benefactum. ἀγαθοποιὸς, ὁ, beneficus: ex ἀγαθὸς, & ποιέω.

Α'γαθὸς, ὴ, ὁ, bonus, prudens, fortis, dives, excellens, utilis: ab ἄγαν, vel ab α intenſivo, & γαθέω, vel ab ἀγαςὸς, abjecto σ, & τ mutata in θ· vel παρὰ τὸ ἄγαν θέειν ἡμᾶς ἐπ' αὐτόν.

Α'γαθοτελὴς, boni efficiens; perfecte bonus. unde ἀγαθοτέλεια, boni efficientia, perfectio boni; Dion. Areop. ex ἀγαθὸς & τέλος, εος, τό.

Α'γαθουργὸς, benignus; contracte pro ἀγαθοεργός. ſic ἀγαθουργία, contracte pro ἀγαθοεργία, beneficium.

Α'γαθουργέω, ῶ, bene operor; idem quod ἀγαθοεργέω, bonum ſive bona facio; item beneficus ſum, beneficentia proſequor; ſic etiam ἀγαθουργὴς, pro ἀγαθοεργής; & ἀγαθουργικὸς, idem quod ἀγαθουργὸς, ſeu ἀγαθοεργός, &c.

Α'γαθουργοὶ, & ἀγαθοεργοὶ, dicebantur, qui ex equitibus exeunt quinque quotannis; ut Herodot. narrat; & Suidas ait eſſe, qui ex Ephoris deliguntur ſtrenuitatis ergo; vide Herodot. l. 5. ab eod. ἀγαθοεργός.

Α'γαθωσύνη, ης, ἡ, bonitas, probitas; bonum; Rom. 15. (huic opponitur πονηρία;) item pro felicitate & rebus ſecundis ſæpe ponitur: a Th. ἀγαθὸς, ὁ, unde etiam ἀγαθῶς, exp. & utiliter, &c.

Α'γαθότης, ητος, ἡ, bonitas; idem quod θεότης. Nazianz. de Deo.

Α'γαθουργίη, Jon. per craſin, pro ἀγαθοεργίη.

Α'γαθοφυὴς, natura, ſive indole bonus; & ἀγαθοφυΐα, bonitas a natura proveniens.

Α'γαθυνθεὶς, graviſus, a. 1. part. paſſ. ab ἀγαθύνω.

Α'γαθύνω, fut. υνῶ, bonum efficio, beneficio afficio; ἀγαθύνομαι, bene affectus ſum: Neh. 2. 2. Dan. 6.

Α'γαθῶς, valide.

Α'γαθωτάτῳ, dat. ſing. ſuperlat. regularis, quaſi ab ἀγαθὸς, ότερος, ατος, optimo, præſtantiſſimo.

Α'γαι, αἱ, litora, Vulnera: ab ἄγω, frango.

Α'γαίεται, 3. perſon. ind. ἀγαίομαι, iraſcor, invideo. Th. ἀγάω.

Α'γαῖος, ου, ὁ, elegans, invidioſus.

Α'γαίω, ut & ἀγαίομαι, pro θαυμάζω, admiror; item pro ἐκπλήττω, obſtupefacio, vel perterrefacio, item pro μέμφομαι, ſuccenſeo, indignor, &c. Sic & ἀγαῖος, exp. & admirabilis; a Th. ἀγάω.

Α'γαίων, ονος, ὁ, Sol. ἥλιος.

Α'γακλεεὺς, valde celebris. Il. β. ab ἄγαν, & κλεεινὸς, a Th. κλείω, ομαι, unde κλέος.

Α'γακλῆς, έος, ὁ, ἡ, Poet. pro ἀγακλεὴς, valde glorioſus, idem quod ἀγακλυτός.

Α'γακλυτὸς, ὸ, ὁ, inclytus: ex ἄγαν, & κλυτὸς, celebris, quod a κλύω, audio.

Α'γακλυτοῖσιν, dat. pl. Jon.

Α'γακτιμέναν, ſplendide ædificatam, ἄγαν καὶ λαμπρῶς κατεσκευασμένην. Æol. neglecto augmento, & σ metri cauſa ſublato, κτιμένος, pro κεκτισμένος.

Α'γακτίμενος, exp. valde habitatus, apud Pind. ex ἄγαν & κτιμένος, pro κεκτισμένος, part. præt. paſſ. verbi κτίζω, f. ίσω, quod interdum ponitur pro οἰκίζω, &c.

Α'γάλακτος, ου, οἱ, ex α, ſumpto pro ἀθρο-

ἀθρόως, confertim, vel pro ὁμῶ, ſimul) fratres; quaſi, qui ſint collactanei: aut qui idem lac ſuxerint. Exp. & conſanguinei, æquales, ætate pares.

Α'γαλακτία, ἡ, lactis penuria, aut etiam lactis abundantia. Sumpto ſibi α, priv. vel intenſ.

Α'γάλακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, (ex α, priv. & γάλα, κτος, τὸ, lac) carens lacte.

Α'γαλακτοσύνη, ης, ἡ, cognatio, quaſi collactatio, συγγένεια.

Α'γαλλίς, ου, ὁ, pro quo dicitur etiam ἠγαλλίς, & exp. mutilus, ruptus, fractus, cavus; qui facile frangi poteſt; a Th. ἄγω, frango, &c.

Α'γαλλίον, ου, τὸ, quo quis mirifice delectatur; vel propter quod aliquis in admiratione habetur. Heſych. ab ἀγάλλω, vel ἀγάλλομαι.

Α'γαλλίαμα, τος, τὸ, exultatio.

Α'γαλλιάω, ῶ, exſulto: f. άσω. p. ἠγαλλίακα. a. 1. m. ἠγαλλιασάμην, ω, ατο. paſſ. ἠγαλλιάθην. hinc ἀγαλλίασις, εως, ἡ, exſultatio. Th. ἀγάλλω.

Α'γάλλομαι, geſtio, exulto: ab ἄγαν, & ἅλλομαι.

Α'ΓΑ'ΛΛΟΧΟΝ, lignum Indicum odoratum.

Α'ΓΑ'ΛΛΩ, f. λῶ. p. κα. orno, facio delectabile.

Α'γαλμα, ατος, τὸ, ornamentum, oblectamentum; ſimulacrum: item imago picta. hinc ἀγαλματοποιός, ῦ, ὁ, ſtatuarius, a ποιέω, & τὸ ἄγαλμα. Omnia ab ἀγάω.

Α'γαλμάτιον, ου, τὸ, ſtatua parva, imaguncula; apud Luc. eſt diminut. ab ἄγαλμα.

Α'γαλματοποιΐα, ἡ, & ἀγαλματοποιητικὴ, ſcil. τέχνη, ars conficiendi ſtatuas; & ἀγαλματοποιέω, ſtatuas conficio; omnia ab ἀγαλματοποιός, ſtatuarum, ſeu ſimulacrorum fabricator; Poll. l. 1. &c. Th. ἀγάλλω.

Α'γαλματοφορέω, ῶ, orno, illuſtro; Suid. ex Philone.

Α'γαλματοφορούμενος, exp. qui in ſeipſo fert rerum imagines, quæ animo percipiuntur; Suid. ex Philone; eſt part. præſ. paſſ. verbi ἀγαλματοφορέω, ῶ, quod ex ἄγαλμα, ατος, & φορέω, idem quod Them. φέρω, fero, &c.

Α'γαλματόω, in ſtatuam verto.

Α'γαλότιμος, ſplendide, vel magnifice honoratus; Heſych. eſt per Metatheſin literarum, pro ἀγλαότιμος.

Α'γαμαι, admiror. f. ἀγάσομαι. a. 1. m. ἠγασάμην, paſſ. ἠγάσθην. Th. ἀγάω.

Α'γαμένως, mirabiliter, mirifice; cum admiratione; ut ἀγαμένως λέγειν; cui oppon. ἐκπλήκτως λέγειν; Ariſtot. Rhet. 3. Item exp. etiam, libenter; eſt adv. ab ἀγάμενος part. præſ. ab ἄγαμαι, quod idem eſt in proſa, quod in carmine ἀγάομαι, vel ἀγαίομαι: & exp. etiam, laudo, probo; a Them. ἀγάω.

Α'γαμήστωρ; exp. valde conſultus; Apollinis epith. ex ἄγαν & μήστωρ, quod a μήδομαι, f. μήσομαι &c.

Α'γάμητος, ὁ καὶ ἡ, cælebs; nuptiarum expers. Poll.

Α'γαμία, ας, ἡ, & Α'γάμιον, ου, τὸ, cælibatus. Poll.

Α'γαμος, ου, ὁ, ἡ, cælebs: ex α, & γάμος.

Α'γαμος γάμος, innuptæ Nuptiæ.

Α'ΓΑΝ, adv. nimis, valde.

Α'ΓΑΝΑΚΤΕ'Ω, ῶ, f. ήσω. p. ηκα. doleo; indignor, ægre fero. a. 1. ἠγανάκτησα. part. ἀγανακτήσας. gen. part. præſ. ἀγανακτοῦντος. Hinc ἀγανάκτησις, indignatio. ἀγανακτικός, ῦ, ὁ; querulus. Forſan ab ἄγαν, & ἄχθομαι.

Α'γανάκτησις, εως, ἡ, dolor; ſeu doloris ſenſus; item ἀγανακτητὸς, unde ἀγανακτητὸν, indigne ferendum: querendum; Plat. & ἀγανακτητικός, exp. qui facile queritur, & ægre fert caſus incommodos; Plat. omnia a Th. ἀγανακτέω.

Α'γανής, ἔος, ὁ καὶ ἡ, dulcis; comis, mitis; ex α Epitatico, & γάνυμαι, gaudeo, lætor. Th. γάνος, lætitia.

Α'γανῇσι, dat. pl. Jon. f. g. pro ἀγαναῖς. ἀγανοῖσι, m. g. ab ἀγανός. mitis, placidus. ſuperl. ἀγανώτατος. Th. γάνος.

Α'γάννιφος, nivoſus: ab ἄγαν, & νίφω.

Α'γανοβλέφαρος, ου, ὁ καὶ ἡ, blanda ſupercilia, & blandos oculos habens; Athen. l. 13. Sed ἀγανοβλέφαρον, τὸ, a Cælio l. 7. c. 7. dicitur, quum inter ſe palpebræ coaleſcunt, aperirique non poteſt oculus; ſeu quum palpebræ cum albo oculi cohæreſcunt; ex ἀγανός, ὁ, blandus; & βλέφαρον, τὸ &c.

Α'γανόφρων, ονος, ὁ, ἡ. qui leni eſt animo: ab ἀγανός, & φρὴν. hinc ἀγανοφροσύνη, ης, ἡ, comitas, manſuetudo.

Α'γανῶπις, ιδος, & Α'γανώπης, ου, ὁ, qui blandis eſt oculis; placido aſpectu intuens; ex ἀγανός, pulcher, & ὤψ, ὠπός, ὁ, oculus.

Α'γάνωρ, Dor. pro ἀγήνωρ.

Α'γάομαι, vide ἀγάω.

Α'γάπαζε, ama, præſ. imperat. ab ἀγαπάζω. Poet. pro ἀγαπάω.

Α'γαπάζοντι, Dor. pro ἀγαπάζουσι, diligunt.

Α'γαπατά, Dor. pro ἀγαπητὰ, plur. n. g. ab ἀγαπητός.

Α'ΓΑΠΑ'Ω, ῶ, f. ήσω. p. κα. diligo, amo, oſculor. ἀγάπα, præſ. imper. ἀγαπᾶν, inf. ἀγαπήσας, αντος, a. 1. part. ἠγαπημένος. dilectus, perf. part. paſſ. Hinc ἀγάπη, ης, ἡ, amor, dilectio. ἀγάπημα, idem; ἀγαπητός, ῦ, ὁ, dilectus. ἀγάπαι, convivia Chriſtianorum.

Α'γάπη, παρὰ τὸ ἄγαν τὸ πᾶν ἄγειν εἰς ὁμόνοιαν· vel ab ἄγαν, & παύεσθαι, acquieſcere in re amata: vel ab עגב amare.

Α'γαπήνωρ, fortitudinis, vel virorum amans: ab ἀγαπάω, & ἀνήρ.

Α'γάπησις, εως, ἡ, dilectio. Plutarch.

Α'γαπησμός, ῦ, ὁ, idem. Suid.

Α'γαπητέον, ſub. ἐστί. Bud. acquieſcendum eſt; contentum eſſe oportet.

Α'γαπητέος, ῦ, ὁ, amandus. Plato.

Α'γαπητός, ῦ, ὁ, dilectus, charus; vel amabilis, gratus, jucundus; item exp. etiam unicus; ut παῖς ἀγαπητός, παρθένος ἀγαπητή. & apud Hom. ἀγαπητὸς υἱός; nam filius, qui unicus eſt, magis diligitur; atque inde ἀγαπητικός, vim diligendi habens; utrumque a Th. ἀγαπάω.

Α'γαπητῶς, grate, amabiliter. Plato; interdum, cupide & libenter. Dem. item, ſatis, ſufficienter.

Α'γαπέριως, q. d. valde velociter, celerrime, perniciſſime; item prompte, libenter; ex ἄγαν & πέριως; a Th. πέρω, &c.

Α'γαπῴην, diligerem, Att. pro ἀγαπῷμι, præſ. opt. ab ἀγαπάω.

Α'γαπώμενος, & Α'γαπωμένη, ut ἐρώμενος, & ἐρωμένη, amaſius, & amaſia: vel amicus, amica. Lucian.

Α'γαρ, ἡ, nomen ſervæ ἄκλιτον, Peregrina.

Α'ΓΑΡΙΚΟ'Ν, ῦ, τὸ, agaricum. Vide Plin. lib. 25. c. 9. Item

Α'γαρικὸν, τὸ, eſt radicis, ſeu potius fungi arboris nomen, apud Medicos; item eſt & ἀγαρικὸν τὸ μέλαν, lethalem vim habens; vide Dioſc. l. 3. & 6.

Α'γαρεία, ſervitus, ſerviendi neceſſitas.

Α'γαρεύω, ſuffero, ſuſtineo.

Α'γάριστος, ου, ὁ, ingratus.

Α'γάρροος, æſtuoſus: ab ἄγαν, & ῥέω.

Α'γάσαντο, admirabantur, 3. pl. a. 1. m. pro ἠγάσαντο, Jon. ἀγασαίμην, opt. ἀγάσασθαι, inf. ab ἄγαμαι, vel potius ab ἀγάζομαι.

Α'γάσθαι, præſ. inf. ab ἄγαμαι.

Α'γασθενής, ἔος, ὁ καὶ ἡ, viribus ſupra modum pollens, præpotens; in Epigr. ex ἄγαν & σθένος, εος, τὸ.

Α'γασθείς, admiratus, a. 1. part. paſſ. ἀγασθείην, opt. ab ἄγαμαι.

Α'γάστος, ου, ὁ, inclytus, celebris.

Α'γασμα, ατος, τὸ, res veneratione digna. Soph.

Α'γασσάμενος, lætatus, admiratus, a. 1. m. part. geminat. σ, Poet. ab ἀγάζομαι, f. άσομαι.

Α'γάστονος, ου, ὁ καὶ ἡ, valde ſuſpirans: luctuoſus. Hom.

Α'γάσταχυς, υος, ὁ καὶ ἡ, prægrandes habens ſpicas; vel abundans ſpicis; ex ἄγαν & στάχυς, υος, ὁ. Item ἀγάστονος, exp. multis mixtus gemitibus, item multorum cauſa gemituum; & multis proſequendus gemitibus; item exp. multum reſonans; Od. μ. ex ἄγαν & στόνος, ὁ, a στένω.

Α'γαστός, ἡ, όν, admirandus. Th. ἀγάω.

Α'γάστωρ, ορος, ὁ, uterinus frater, quaſi ὁμογάστωρ. Th. γαστήρ.

Α'ΓΑΣΥΛΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, frutex, unde Ammoniacum elicitur.

Α'γατάομαι, lædor; poeticum.

Α'γαυή, & Dor. ά, ἡ, nomen fœminæ ſplendidæ.

Α'γαύομαι, admiror. Op.

Α'γαυός, nobilis, admirabilis: ab ἀγάω.

Α'γαυριάω, ῶ, valde inſoleſco; valde me effero, unde ἀγαυρίαμα, τὸ, inſolentia, elatio animi; Heſych.

Α'γαυρισμα, τὸ, genus luctæ eſſe tradit Euſt. ab ἀγαυρός.

Α'γαυρός, valde ſuperbus, ferox. Th. γαῦρος. α non eſt privativum, ſed intentivum. Euſth. deducit ab ἀγαυός, interjecto ρ.

Α'γαφθεγκτὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, exp. valde vocalis; ex ἄγαν & φθεγκτός, &c.

Α'γάφθογγος, ου, ὁ, valde ſonans. Poet. ab ἄγαν, & φθέγγομαι.

Α'ΓΑ'Ω, άσω. p. ακα· vel ἀγάομαι, demiror, ſtupeo. Hinc ἄγη, ἀγαῖος, ut & ἀγαυός, ἀγαίομαι, ἄγαμαι, ἀγάζομαι, ἄγασμα, ατος, τὸ, veneratio, ἀγαστός.

Α'ΓΓΑΡΟΙ, ων, οἱ, regum nuncii, ſeu tabellarii. Hinc ἀγγαρεύω, adigo ad currendum, vel ferendum aliquid. Α'γγαρος, bajulus. Vide in ἀγγαροφορέω.

Α'γγαρα, ων, τὰ, ſtationes, in quas angari peracto diei penſo divertebant. Hinc ἀγγαρεῖον, & Jon. ἀγγαρήϊον. Vocabulum Perſicum.

Α'γγαρεία, ἡ, dicitur officii illius præſtatio; h. e. quum quis ad currendum, vel bajulandum aliquid adigitur; & coacta ac invita ſervitus, & ſervitium, quod aliquis vi adactus obit; & ἀγγαρεῖον, ου, τὸ, dicitur ipſe curſus angarorum; pro quo Jon. dicitur, ἀγγαρήϊον, Herodot. l. 8.

Α'γγαρευτὴς, ῦ, ὁ, qui aliquid angariat, & cogit ad curſum, aut aliquod aliud ſervitium obeundum; verbale ab ἀγγαρεύειν; quod exp. cogere ad currendum, ſeu ferendum aliquid; quoniam curſoribus illis Perſarum, quos ἀγγάρους vocabant, fas erat, cujuſvis equos vel naves, aut ipſos etiam homines rapere ad curſum; ut hodie apud Turcas; item ἀγγαρήϊος, dicitur idem cum ἄγγαρος, ſing. pluralis ἄγγαροι.

Α'γγαρεύω, σω, εύσω, Angario, adigo, compello. Vide in ἀγγαρευτής.

Α'γγαροφορέω, ῶ, bajulo veluti ἄγγαρος; Suid. Euſt. ex Th. ἄγγαρος & φορέω, &c. Α'γγαροι autem Perſico vocabulo dicebantur οἱ ἐκ διαδοχῆς γραμματοφόροι, tabellarii, qui ex ſucceſſione literas perferunt, Perſica conſuetudine; ſolebant enim reges Perſarum certis ſtationibus diſpoſitos habere tabellarios, & nuntios, quorum alter alteri traderet mandata: ut ita celerius perferrentur; Æſchylus etiam ἄγγαρον πῦρ, adjective dixit, pro ignibus, ſeu facibus nuntiis; hoc eſt, pro ignibus, quibus aliquid nuntiatur; atque inde ponitur etiam ἄγγαρος, latius, pro quovis, qui aliquid bajulat; & exp. ἀχθοφόρος, ἐργάτης, ὑπηρέτης, &c. Atque inde

Α'γγε,

Ἄγγε, pro ἄγγεα, τὰ, vaſa. nom. pl. ab ἄγγος, ἄγγεσι, dat. pl.

Ἀγγείδιον, ου, τὸ, idem quod ἀγγεῖον, τὸ, vaſculum, conceptaculum, i.e. τὸ μικρὸν ἄγγος; Suid. Sed ἀγγεῖον, exp. & vena quæ eſt receptaculum ſanguinis; apud Gal. Unde &, ἀγγειώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, vaſis formam, vel capacitatem habens; & ſubſtantive, τὸ ἀγγειῶδες, exp. capacitas tanquam vaſis; omnia a Them. ἄγγος, εος, τό.

Ἀγγειολογέω, ῶ, venas lego: unde ἀγγειολογία, ipſe actus legendi venas; Gal. ex ἀγγεῖον, τὸ, & Them. λέγω.

Ἀγγειοσπέρματος, vel ἀγγειοσπέρματος, ὁ καὶ ἡ, vaſculo, ſive vaſculis ſemen incluſum habens; Theophr. ex eod. ἀγγεῖον, & σπέρμα, τό.

Ἀγγεῖον, ου, τὸ, vas.

Ἀγγελέουσι, pro ἀγγελοῦσι, nuntiabunt, f. 1. ind. diſſolut. diphthongi: ab ἀγγέλλω.

Ἀγγελίη, ης, ἡ, Jon. pro ἀγγελία, præcipua poteſtas renuntiandi oraculi quod quis audivit. Th. Ἀγγέλλω.

Ἀγγελέων, nuntiaturus, fœm. ἀγγελέουσα, nunciatura; Jonice, pro ἀγγελῶν, & ἀγγελοῦσα; eſt autem ἀγγελῶν, part. a fut. indic. ἀγγελῶ; id vero ex præſenti, ἀγγέλλω. Itidem ſolent in aliis Jones, ῶ, reſolvere in έω, & οῦ in έο.

Ἀγγελιαφόρος, ου, ὁ, nuncius, internuncius.

Ἀγγελλόντων, vide ἀγγέλλω.

ἈΓΓΕΛΛΩ, nuntio, fut. λῶ. a. κα. a. 1. ἤγγειλα. a. 1. part. paſſ. ἀγγελθεὶς, εῖσα. p. m. ἤγγελα. ἀγγελλόντων, Att. pro ἀγγελλέτωσαν, nuntient. part. pro imperat. unde ἄγγελος, ου, ὁ, nuntius, angelus. ἀγγελία, ας, ἡ, nuncium. ἀγγελιώτης, ου, ὁ, nuntius. ἀγγελικὸς, angelicus.

Ἄγγελμα, τὸ, nunciatio, nuncius.

Ἀγγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, καὶ τὸ, ές, ignobilis; nulla generis nobilitate clarus. 1. Cor. 1. 28. vide ἀγενής.

Ἀγγεσίκαρπος, uva; σταφυλή.

Ἀγγέριος, nuncius; idem quod ἄγγελος.

Ἀγγήϊον, ου, τὸ, Jon. pro ἀγγεῖον.

Ἀγγοθήκη, capſa, vaſorum apotheca; Athen. l. 5. ex ἄγγος, & θήκη, ἡ.

Ἀγγοπλῶαι, αἱ, & ἀγγοπλοκίαι, vel ἀγγοπλεία, αἱ, apum favi, ſeu cellæ; quia in modum telæ ſtructæ ſunt, ex ἄγγος, & πλέω, ἡ.

Ἀγγουράξ, uva; σταφυλή, Heſych. intellige de uva, quæ vaſe aliquo conditur.

ἌΓΓΟΣ, εος, τὸ, vas quodlibet: hinc ἀγγεῖον. ἀγγειώδης, εος, ὁ, ἡ, vaſis formam habens. ἀγγείδιον, ου, τὸ, vaſculum.

Ἀγγούριον, vel ἄγγουρον, cucumis.

Ἄγγυρος, placentæ genus. Heſych.

Ἀγχίζω, irrito, dolore afficio.

Ἄγγεις, ἡ, dolor; ὀδύνη.

Ἀγγύλη, ης, ἡ, lorum in modum catenæ intortum.

Ἀγγῶνες, tela magnitudinis mediæ. Suid. & Etym.

Ἄγδος, cretice, idem quod ἄγγος.

Ἄγδιστις, Cybele, Deorum mater.

Ἄγε, age, & ἄγεθ' pro ἄγετε, agite, adv. hortantis, ab a. 2. imp. verbi ἄγω.

Ἄγε, Dor. pro ἦγε, duxit. a. 2.

Ἄγεα, τὰ, delubra, & loca religioſa: vide ἄγος.

Ἀγείρας, claudus, mutilus; χωλός.

Ἀγείραστος, ſic a γέρας, ὁ ἄνευ τιμῆς, καὶ πολύτιμος. Herodian.

ἈΓΕΙ͂ΡΩ, congrego, colligo, f. ερῶ, p. ἤγερκα, Att. ἀγήγερκα. ἀγείρας, a. 1. inf. ἀγεῖραι, part. ἀγείρων, 3. plur. a. 1. act. Jon. pro ἤγειραν. a. 1. paſſ. ἠγέρθην, f. 1. ἀγερθήσομαι. ab אגר agar, ejuſdem ſignificationis.

Ἀγείσωτος, ſuggrunda non inſtructus, vel nulla tectus lorica. Etym. ex α priv. & γεῖσον, vel γείσωμα, ſuggrunda, &c. vide

Ἀγείτης, ου, ὁ, injurius. Etym.

Ἀγεῖτο, Dor. pro ἡγεῖτο, 3. ſing. imperf. verbi ἡγέομαι.

Ἀγείτων, qui vicinum non habet; inacceſſus: ex α, priv. & γείτων, vicinus.

Ἄγεκτον, durum, non rigatum; in Epigram. pro ἄπηκτον.

Ἀγεληδὸν, gregatim; adverb. pro ἀγεληδόν. Th. ἀγέλη.

Ἀγελάζω, congrego; ἀγελάζομαι, congregor, gregatim vivo, gregatim volo: Sic Gaza vertit. Th. Ἀγέλη.

Ἀγελαία, ἡ, libertas: Ἀγελείη, Pallas.

Ἀγελαιοκομικὸς, ad armentorum curationem pertinens; ut ἀγελαιοκομικὴ τέχνη, Plat. in Polit. ex ἀγελαῖος, a Th. ἀγέλη, & κομίζω, a Them. κομέω, &c.

Ἀγελαῖος, ου, ὁ, armentalis, qui ex grege; ut βοῦς ἀγελαίη; Od. λ. & ἀγελαῖα ζῶα, quæ Cic. congregata & congregabilia vocat, quidam gregalia, alii ſocialia; quibus opponuntur, σποραδικὰ, apud Ariſtot. Pol. 1. Item trivialis, vilis: ut ἀγελαῖοι ἰχθύες, λίθοι, & ἄρτοι; ſed dicitur & de hominibus; ut Lat. gregarius; ἀγελαῖοι σοφισταί; apud Iſocr. de Panath.

Ἀγελαιὼν, ῶνος, ὁ, locus armenti, i. e. in quo paſcitur, ſeu ſtabulatur armentum; a Th. ἀγέλη, ἡ.

Ἀγελαιοτροφία, q. d. gregaria nutritio; actio nutriendi gregem, vel greges; unde ἀγελαιοτροφικὴ, ſcil. ἐπιστήμη, ſcientia nutriendi greges; Plat. in Pol. a Th. ἀγέλη, ἡ, unde ἀγελαῖος, & τροφὴ, ἡ &c.

Ἀγελάρχης, ου, ὁ, qui gregi, aut armento præeſt; pecoris Magiſter, Armentarius. Plutarch.

Ἀγελαρχοῦσα, quæ gregi præeſt, præſ. part. act. f. g. verbi ἀγελαρχέω quod ab ἀγέλη, grex, & ἀρχή.

Ἀγελαρχέω, præſum armento, vel gregi. Metaphorice, apud Plut. in Galb. ἀγελαρχοῦσα τῶν παλλακίδων, dicitur ea, quæ præeſt pellicum gregi.

Ἀγελάρχης, armenti præfectus; ut ταῦρος ἀγελάρχης; taurus armenti dux; qui & admiſſarius; Luc. &c.

Ἀγέλαστος, inhonoratus. ἄτιμος.

Ἀγελαστὴς, anguilla, ἔγχελυς.

Ἀγελαστὶ, adv. citra riſum; ſevere.

Ἀγελαστὺ, affert Heſychius pro ἀγελαστίας.

Ἀγελαστέω, ῶ, a riſu abſtineo. Heracl.

Ἀγέλαστος, ου, ὁ, καὶ ἡ, tetricus, ſeverus, non ridens. Ἀγελαστία, ας, ἡ, geſtus tetricus: ab α, & γελάω.

Ἀγελαστέω, ῶ, expello, ſcelus expio. a nomine ἄγος. Vide ἀγηλατέω.

Ἀγελείη, Jon. pro ἀγελεία, ας, ἡ, prædatrix: ab ἄγω, & λεία.

ἈΓΕΛΗ, ης, ἡ, Armentum, grex. ἀγέληθεν, ex armento. ἀγεληδὸν, adv. gregatim. ἀγέληφι, in grege: nam φι & φιν eſt ſyllaba quam Poetæ interdum addunt dativis caſibus. ἀγελαίτης, ου, ὁ, & ἀγελαῖος, ου, ὁ, armentalis, qui eſt ex grege. ἀγελαιὼν, ῶνος, ὁ, locus armenti: ab עגל vitulus, vel ab ἄγω.

Ἀγέμεν, præſ. inf. pro ἄγειν, Jon. ab ἄγω.

Ἀγεμονεύεν, Dor. pro ἡγεμονεύειν, πρῶτον ἡγεμόνα εἶναι.

Ἀγεμὼν, όνος, ὁ, Dor. pro ἡγεμών.

Ἄγεν, ducebat, imperf. Jon. & præſ. inf. Dor. ab ἄγω, duco: vel Bœot. pro ἐάγησαν, fracti ſunt, a. 2. paſſ. ab ἄγνω. id autem ab ἄγνυμι, ſeu ἄγω, frango.

Ἀγενεαλόγητος, ου, ὁ, ἡ, ſine genere: ex α, & γενεαλόγητος, verbi γενεαλογέω, a γενεαλόγος, genealogiæ ſcriptor.

Ἀγένεια, ας, ἡ, vilitas, ignobilitas; ingeneroſus animus: Lucian.

Ἀγένειος, ου, ὁ, imberbis. Th. γένειον.

Ἀγενέθλιος, ου, ὁ, καὶ ἡ, cui γενέθλη, ἡ, i. e. genus, ortus, ſeu origo non eſt; ex α priv. & γενέθλη, ἡ.

Ἀγένεια, exp. δυσγένεια. Suid. i. e. ignavia; ex α priv. & γένος, εος, τό.

Ἀγονὴς, ſine prole, ἄπαις; cui γόνοι, i. e. liberi non ſunt. Suid. ex Iſæo.

Ἀγενὴς, έος, ὁ, ἡ, cujus genus eſt obſcurum, ignobilis: ex α, & γένος.

Ἀγεννησία, ας, ἡ, ſterilitas. Naz.

Ἀγένητος, ου, infectus: a γίνομαι.

Ἀγεννία, ας, ἡ, timiditas, imbecillitas. ἀγένεια.

Ἀγέννητος, ου, ingenitus: a γεννάομαι.

Ἀγεννῶς, adverb. imbecilliter, ignaviter: parum viriliter, ἀνάνδρως.

Ἄγεο, & ἤγεο, pro ἡγοῦ, duc, præſ. imp. ab ἡγέομαι. Ἄγεο pro ἄγου, præſ. imp. verbi ἄγομαι, ducor.

Ἀγέομαι, Dor. pro ἡγέομαι.

Ἀγεόμενος, Poet. pro ἀγόμενος, qui ducitur. præſ. part. paſſ. ab ἄγω, duco.

Ἀγέραστος, ου, ὁ, ἡ, ſine munere: ex α, & γέρας.

Ἀγερέθω, Poet. pro ἀγείρω, congrego.

Ἀγέρεσθαι, Att. pro ἀγείρεσθαι, præſ. inf. paſſ. ab ἀγείρω.

Ἀγέρθη, congregatus eſt, & in pl. ἄγερθεν, pro ἠγέρθη, & ἠγέρθησαν, a. 1. ind. paſſ. Jon. ab ἀγείρω.

Ἀγερμὸς, ῦ, ὁ, congregatio. Etym. Th. ἀγείρω, congrego.

Ἀγέροντο, congregabantur, a. 2. m. ab ἀγείρω alii volunt eſſe imperf. pro ἠγείροντο nam & Poetæ dicunt ἀγέρω pro ἀγείρω.

Ἀγέρρω, Æol. pro ἀγείρω.

Ἄγερσις, collectio: ab ἀγείρω. Ἀγερμὸς, ῦ, ὁ, idem.

Ἀγερώχησε, neglexit, 3. ſing. a. 1. med. Jon. verbi ἀγερώχομαι.

Ἀγερώχειν, vigilare.

ἈΓΕΡΩΧΟΣ, ου, ὁ, ἡ, ſuperbus, ferox: hinc ἀγερώχως, ſuperbe. ἀγερωχία, ας, ἡ, ſuperbia: ab ἄγαν γέρας ἔχειν, q. ἀγεραόχος.

Ἄγες pro ἄγε, age. præſ. vel a. 2. imp. Poet. ab ἄγω. ἄγεσκον, Jon. pro ἦγε, ducebat, imperf. & ἄγες, Dor. pro ἦγες, ducebas.

Ἄγεσθαι, præſ. inf. paſſ. ἀγέσθω, ducat, præſ. imp. ab ἄγω.

Ἀγεσίλαος, ου, ὁ, cognomen Plutonis; παρὰ τὸ ἄγειν τοὺς λαοὺς, quoniam mortales univerſos ad ſe ducit. Eſt & nomen propr. viri.

Ἀγεσίλας, vocatur orcus; idem quod ἀγεσίλαος, & ex iiſd. pro eod. dicitur etiam, ἀγησίλαος, itidem ex iiſd.

Ἀγεσίφρων, ονος, ὁ, ſupercilia erigens.

Ἄγεσκον, ducebam: pro ἦγον. Vide ἄγες.

Ἄγεστα, machina bellica, nempe a Latino Aggeſta.

Ἀγέστραπτον, redimiculum; capitis ornamentum, caliendrum, apud Horat.

Ἀγέστρατος, ου, ὁ, ἡ, dux exercitus: ab ἄγω, & στρατός.

Ἄγετ' & ἄγετε, agite, adv. hortantis: ab ἄγω. vel præſ. imperativi.

Ἀγέτης, ου, ὁ, ductor, ab ἄγω.

Ἀγητοὶ, καὶ ἀγαστοὶ, οἱ, admirabiles; θαυμαστοὶ, ab ἀγάω.

Ἀγετρία, obſtetrix; Tarentinis, μαῖα.

Ἀγευστία, jejunium, inedia.

Ἄγευστος, ου, ὁ, ἡ, qui guſtari non poteſt, vel guſtatus non fuit: ex α, & γεύω. Sæpius autem accipitur active, pro jejuno, qui non guſtavit.

Ἀγεωμέτρητος, ου, ὁ, Geometriæ ignarus.

Ἀγεωργησία, ſquallor, agricolationis contemptus. Theoph.

Ἀγεώργητος, ου, ὁ καὶ ἡ, incultus, deſertus.

Ἄγη, ης, ἡ, ſtupor, admiratio: ab ἀγάω. Vel ἄγη pro ἐάγη, Jon. fractus eſt. a. 2. paſſ. ἤγην, Att. ἐάγην, & Jon. ἄγην, ης, η, ab ἄγω, frango.

Ἀγὴ, ῆς, ἡ, accentu in ultima; fractura, contuſio: item, littus; ab ἄγω, pro ἄγνυμι, rumpo.

Ἀγηγέραται, Att. & Jon. pro ἠγερμένοι εἰσί, 3. pl. perf. paſſ. ab ἀγείρω.

Ἀγήγερκα, congregavi, perf. Att. pro ἤγερκα ſic ἀγήγερμαι, perf. Att. pro ἤγερμαι, ab ἀγείρω.

Ἀγηλάζω, ſervo; σώζω. Etym.

Ἀγῆλαι, ſacraſſe, ornaſſe: ab ἀγάλλω. a. 1. ἤγηλα. part. ἀγήλας.

Ἀγηλατέω, cum tenui, fugo: cum aſpero, expello ſcelus.

Ἀγηλατέω, perſequor, fugo, abigo, &c. pro ἀγηλατῶ. Etym.

Ἀγηλαταί, αἱ, fulmina; κεραυνοί.

Ἀγηλάτης μάστιξ, a Lycophr. fulmen dicitur, quod flagitioſos iciat; vel quia impetuoſum, ab ἄγαν & ἐλαύνειν.

Ἀγήλειος, ου, ὁ, prædator.

Ἀγηλόμεναι, gaudentes, lætantes: χαίρουσαι, ἀγαλλόμεναι. Etym.

Ἄγημα, τος, τό, Agmen, ab ἄγω.

Ἀγήνορα, acc. ſing. ab ἀγήνωρ, ορος, ὁ, ſtrenuus: ex ἄγαν, & ἀνήρ· hinc ἀγηνορία, ſuperbia. ἀγηνορίῃσιν, dat. pl. Jon. Eſt & Ἀγήνωρ, nomen propr.

Ἀγηνορέω, ῶ, ſuperbio, inſoleſco: ἐπαίρομαι.

Ἀγηνορίδης, ου, ὁ, compoſitum a nomine ἀνήρ vir, & ἄγαν, valde, ſeu nimis; ſignificat modo ſuperbum, ὑπερήφανον, ſuperbe contumacem; ut apud Heſiod. modo fortem, inclytum, ſtrenuum: in Hom.

Ἀγήοχα, duxit, perf. pro ἦχα, Att. ἀγήχα, & pleonaſmo literæ ο, ἀγήοχα, verbi ἄγω.

Ἀγήραος, ου, ὁ, ἡ, ſenii expers, pro ἀγήρατος, Poet. ex α, & γῆρας.

Ἀγήρατον, ου, τό, herbæ nomen, quæ diutiſſime durat.

Ἀγήρως, ω, ὁ, ἡ, idem quod ἀγήρατος. in acc. ἀγήρω, ſine ν. reperitur.

Ἀγής, εος, ὁ καὶ ἡ, ſceleſtus, idem ſcilicet quod ἐναγής.

Ἀγήσανδρος, Pluto: ᾅδης, ſic dicitur, ut ab Æſchylo ἀγησίλαος.

Ἀγήσασθαι, Dor. pro ἡγήσασθαι; hocque pro διηγήσασθαι, narrare, recenſere.

Ἄγηται, 3. ſing. ind. ab ἄγημαι, inuſitat. pro ἄγαμαι, admiror. Th. ἀγάω.

Ἀγησίλαος, ου, ὁ, Princeps Lacedæmonius: ex ἄγω & λαός.

Ἀγησίχορος, ου, ὁ, Poet. & Dor. pro ἡγησίχορος, ου, ὁ, qui choris præeſt: ex ἡγέομαι, & χορός.

Ἀγητήρ, ῆρος, ὁ, Dor. pro ἡγητήρ, comm. ἡγεμών, όνος, ὁ, dux, princeps.

Ἀγητός, ὁ, ὁ, admirabilis, in pl. ἀγητοί. Th. ἀγάω.

Ἁγιάζω, ſanctifico, f. σω. p. κα. a. 1. paſſ. ἡγιάσθην; f. 1. ἁγιασθήσομαι. Vide ἅγιος.

Ἁγίασμα, ατος, τό, purificatio; καθαρσις. Suid. pro ναός, i. e. templum, accipit, in hoc loco, Pſalm. David. ἐγενήθη Ἰουδαία ἁγίασμα αὐτοῦ.

Ἁγιασμός, οῦ, ὁ, ſanctificatio; verbale, ab ἁγιάζω, f. σω, item ἁγιαςία, ſanctitas, ſanctimonia; itidem ab eod. ἁγιάζω, pro quo dicitur &, ἁγίζω, f. ίσω, &c.

Ἁγιαςήριον, ου, τό, ſanctuarium.

Ἀγίγαρτος βότρυς, uva acinis carens, ὁ ἄνευ γιγάρτων.

Ἁγίζω, f. 1. σω. purifico: pro ἁγιάζω.

Ἀγινέω, ῶ, Poet. & Jon. idem quod ἄγω, ago, duco. Legitur & ἀγίνω.

Ἁγιόγραφα, τά, ſancta ſcripta; pars ſanctorum librorum: Damaſcenus.

Ἁγιόγραφος, ου, ὁ καὶ ἡ, q. d. ſanctoſcriptus; ut ἁγιόγραφοι πτύχες, apud Dion. Areop. ſacræ ſcripturæ libri; ex ἅγιος, ὁ, & γραφή, ἡ, &c.

ἍΓΙΟΣ, ου, ὁ, ſanctus: ab ἄγος· hinc ἁγιότης, ητος, ἡ, ſanctitas, ἁγιάω, & ἁγιάζω, ſanctifico. ἁγιασμός, οῦ, & ἁγίασμα, ατος, τό, ſanctificatio. ἁγιαςία, ας, ἡ, ſanctimonia.

Ἅγιον, τό, ſanctuarium. ἅγια, ων, τά, tabernaculum primum, cœlum ſecundum & tertium.

Ἁγιςεύω, & ἁγιςέω, venerationi habeo: ab ἅγος.

Ἀγιςής, rixator, contumelioſus; ὑβριςής.

Ἁγιςία, ſeu ἁγιςεία, ας, ἡ, ſacrum, ceremonia; ab ἄγος.

Ἁγιωσύνη, ης, ἡ, ſanctimonia.

ἈΓΚΑΙ', ulnæ, nom. pl. ab ἀγκή, hinc ἀγκάλη, ἀγκαλίς, ἡ, ulna; & ἀγκάζομαι, ſeu ἀγκαλίζομαι, ulnis complector, & foveo.

Ἀγκαλέειν, eſt poetice, pro ἀνακαλεῖν, acire, & acceſſere.

Ἀγκαλεῦς, etiam vocant Græci anchoras, quas & ἀγκύρας.

Ἀγκαλιδαγωγός, οῦ, ὁ, i. e. qui manipulos, ſeu faſciculos, (proprie, φρυγάνων;) vehit navigio, aut ſuper jumento; Poll. Unde

Ἀγκαλιδαγωγεῖν, manipulos, ſeu faſciculos vehere; ex ἀγκαλίς, ίδος, & ἀγωγή, ἡ, ſeu ἀγωγός, ὁ, &c.

Ἀγκαλιδοφόρος, ſeu ἀγκαλιδηφόρος, qui manipulos, ſeu faſciculos portat; & general. bajulus; Poll. Unde

Ἀγκαλιδοφορεῖν, manipulos ſeu faſciculos portare; bajulum eſſe; itidem ab eod. ἀγκαλίς, ίδος, ἡ, & φορός, ὁ, &c.

Ἀγκαλιδόν, q. d. ulnatim; vel ulnari quadam complexatione; amplexabunde; eſt adv. ab ἀγκάλη, ἡ, unde &

Ἀγκαλίς, idem quod ἀγκάλη, ulna; item faſciculus, quem ἐν ἀγκάλαις geſtare poſſis; Plut. in Rom. &c.

Ἀγκαλῖται, αἱ, pro ἀγκάλαι, Argivi dicunt.

Ἀγκαλίς, ίδος, ἡ, faſciculus, ſarcina. hinc ἀγκαλιδαγωγός, οῦ, ὁ, bajulus: & ἀγκαλιδοφόρος, ὁ τὰς ἀγκαλίδας ἄγων, ἢ φέρων.

Ἄγκαλον, Varinus Lexicogr. affert, pro ἄνοιξον, aperi: forſan ſcribendum, ἄγχαλον, ab ἀγχαλάω, poetice itidem uſurpato, pro ἀναχαλάω, relaxo, & aperio.

Ἄγκαλον, revoca, a. 2. imper. pro ἀνάκαλον, ab ἀγκαλέω, Poet. pro ἀνακαλέω. ἀγκαλέει, 3. præſ. ind. Poet. pro ἀνακαλεῖ. Th. καλέω.

Ἄγκαλος, ex Homeri hymno in Apollinem, adſertur pro faſciculo; ut idem ſit, quod ἀγκαλίς.

Ἀγκαλπίς, ίδος, ἡ, præcipitium, fovea.

Ἀγκάς, adv. in ulnis: ab ἀγκή.

Ἄγκεα, pl. valles, ab ἄγκος.

Ἄγκειμαι, pro ἀνάκειμαι, Poet. Syncop. Et ſic in reliquis.

Ἀγκιςρεία, ἡ, piſcatio, quæ fit hamo; hamatilis piſcatus; item ἀγκιςρώτης, hamiota; & ἀγκιςρευτική, ſub. τέχνη, ars piſcandi, ars hamatilis; Poll. Omnia ab ἀγκιςρεύω; quod vide in Th. ἄγκιςρον.

Ἀγκιςροπώλης, ου, ὁ, hamorum venditor; ab ἄγκιςρον, τό, & πώλης, ὁ, &c.

Ἀγκεράεσσι, pro ἀνὰ κεράεσσι, ſupra cornua, Poet.

Ἀγκή, ῆς, ἡ, ulna: vide ἀγκαί.

Ἄγκη, pro ἀγγεῖα, legitur, 13. Euang. Matth. Vaſa: vide ἀγγεῖον.

Ἀγκηθής, ἀβλαβής, innoxius.

Ἀγκής, reſonans; ἀντηχής.

Ἀγκίον, diminut. ab ἄγκος; vide.

ἈΓΚΙΣΤΡΟΝ, ου, τό, hamus: hinc ἀγκιςρεία, ας, ἡ, piſcatura: & ἀγκιςρεύω, hamis venor: & ἀγκιςρόω, hamis capio.

Ἀγκιςροειδής, έος, ὁ καὶ ἡ, hamatus, aduncus, in hami modum.

Ἀγκιςροφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, piſcis, ſcil. hamivorus, ut ſilurus, apud Ariſtot. hamifraga redditur a Gaza. Item, avarus, φιλάργυρος. Etymol.

Ἀγκιςρωτός, οῦ, ὁ, hamatus, hamis conſertus.

Ἀγκλαςτος, jactabundus, pro ἀνάκλαςτος.

Ἀγκλάζω, ſervo, σώζω.

Ἀγκλίνας, pro ἀνακλίνας; a. 1. part. ab ἀνακλίνω, reclino.

Ἀγκλόν, οῦ, τό, obliquum; tortuoſum; σκολιόν.

ἈΓΚΟΙ'ΝΗ, Poet. ulna: ex ἀγκών, quaſi ἀγκώνη· hinc ἀγκοινίζω, ulnis amplector.

Ἀγκομίζειν, pro ἀνακομίζειν, reportare: hinc ἀγκομίζειν per Enallagen, pro ἀνακομίσειν, præſens pro fut. ἀγκομίσαιθ', 3. ſing. a. 1. opt. med.

Ἀγκονέω, ſtudioſe in opere verſor; ab ἀνά, & κονέω, feſtino.

Ἄγκονος, διάκονος, δοῦλος, miniſter, ſervus; &

Ἀγκονίδες, αἱ, miniſtræ; ab ἀγκονεῖν, quod diligentem eſſe in actionibus ſignificat. Etym.

Ἄγκορες, τό, inſatiabile, ἀκόρεςον, forſan pleon. τοῦ γ, pro ἀκορές.

ἌΓΚΟΣ, εος, τό, vallis: hinc ἀγκίον, ου, τό, vallis parva.

Ἀγκόχασι, Macedonice pro ἐνηνόχασι, 3. pl. perf. med. verbi φέρω.

Ἀγκρεμάσασα, pro ἀνακρεμάσασα, ſuſpendens, part. aor. 1. ab ἀνακρεμάννυμι, ſuſpendo; Antipater Epigram.

Ἀγκρίνω, pro ἀνακρίνω.

Ἀγκρούομαι, pro ἀνακρούομαι.

Ἀγκτυλιάζω, ſuffoco, ango; ἄγχω, Varin.

Ἀγκτήρ, ῆρος, ὁ, vinculum, fibula: ab ἄγχω.

Ἀγκτηριάζω, f. σω, anctere conſtringo; conſtringo fibula, quæ ancter dicitur, ab ἀγκτήρ, ῆρος, id quo conſtringimus aliquid, &c.

Ἀγκυλέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, præt. ημαι, unde ἔρως κεραυνὸν ἠγκυλημένος, apud Athen. ubi ἠγκυλημένος a Bud. exp. manu tenens, quaſi jam vibraturus, ut διηγκυλημένος, a Them. ἀγκύλη, ἡ.

ἈΓΚΥ'ΛΗ, ης, ἡ, amentum, jaculi genus; genus poculi; vitium linguæ: hinc ἀγκυλίζομαι, jaculor. ἀγκυλιςαί, jaculatores, ἀγκυλόγλωσσον, ου, τό, linguæ præpedimentum. ἀγκυλοτόμον, ου, τό, inſtrumentum chirurgicum, quo iſtud linguæ vitium tollitur.

Ἀγκύλια, τά, ancilia, peltæ: Plutarch.

Ἀγκυλιδωτόν, pro ἀγκύλην ἔχον; apud Hippocr. i. e. anſulatum, ſive anſulam, vel annulum habens; a Th. ἀγκύλη, ἡ, quod inter alia, anſam, ſeu anſulam etiam ſignificat.

Ἀγκύλιον, ου, τό, hamus catenæ; & in neut. plur. ἀγκύλια, τά dicuntur ancilia, peltæ; genus quoddam ſcutorum, ſeu peltarum; Plut. in Numa. Item ἀγκύλιον, dicitur vitium quoddam in lingua, quod & ipſum Thema ἀγκύλη ſignif. &c.

Ἀγκυλοβλέφαρον, τό, ex ἀγκύλη, ἡ, & βλέφαρον, τό, apud Celſ. idem eſt quod ἀγκυλοβλέφαρον, τό, id vide ſupra.

Ἀγκυλόγλωσσον, ου, τό, eſt vitium linguæ, quod infantibus adnaſcitur, filum vulgariter nuncupatur; unde in plur. maſc. ἀγκυλόγλωσσοι dicuntur ii, qui hoc vitio laborant; quaſi ἀγκύλην, ſive ἀγκύλην ἐν γλώσσῃ ἔχοντες; vide Ægin. & Aet. ex ἀγκύλη, & γλῶσσα, ἡ, &c.

Ἀγκυλόδειρος, collum habens incurvum, & repandum; ex ἀγκύλος, ὁ, & δειρή, idem quod Th. δέρη, ἡ, &c.

Ἀγκυλομήτης, ου, ὁ, vel ἡ, idem quod ἀγκυλομήτης, ου, ὁ, qui obliqua agitat conſilia, ideoque vafer, verſutus; ut ςρουνθὰς ἀγκυλομήτης; apud Heſiod. in Erg. & ἀγκυλομήτης λύκος, & γυνή, apud Non. &c.

Ἀγκυλόεις, εντος, fœm. εσσα, neut. εν, Poet. pro ἀγκύλος, η, ον.

Ἀγκύλομαι, flector, κάμπτομαι.

Ἀγκυλομήτεω, gen. Jon. ab ἀγκυλομήτης, ου, ὁ, verſipellis, verſutus: ex ἀγκύλος, & μῆτις.

Ἀγκυλόομαι, οῦμαι, unde ἠγκυλωμένος, qui morbo laborat ἀγκύλη, & ἀγκυλώσεις, dicto; a Them. ἀγκύλη, ἡ.

Ἀγκυλόπους δίφρος, apud Plut. in Mario, dicitur ſella curulis, ob operis & figuræ expreſſione; ex ἀγκύλη, ἡ, vel potius ἀγκύλος, ὁ, & πούς, ὁ, &c.

Ἀγκυλοτόμον, ου, τό, inſtrumentum chirurgicum, quo τὸ ἀγκύλιον, vel ἡ ἀγκύλη τῆς γλώσσης, vinculum nervoſum, quod filum vulgo vocant, in pueris haſitantibus eximitur; ex ἀγκύλη, ἡ, & τομός, ὁ, &c.

ἈΓΚΥ'ΛΟΣ, ου, ὁ, Uncus, curvus: hinc ἀγκυλόω, incurvo; ἀγκύλωσις,

in-

incurvatio, ἀγκύλως, tortuoſe: hinc forſan Lat. angulus.
Ἀγκυλότοξος, ου, ὁ, curvum arcum habens: ab ἀγκύλος, & τόξον.
Ἀγκυλοχεῖλαι, repandi roſtri. pl. ab ἀγκυλοχείλης, ου, ὁ. ex ἀγκύλος, & χεῖλος. Dicimus & ἀγκυλόχειλος, ου, ὁ.
Ἀγκυλόχειλος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀγκυλοχείλης, ου, ὁ, & exp. curva habens labia, ſeu qui eſt labris inflexis; Il. π. & Od. χ. &c.
Ἀγκυλοχῆλαι, chelis, ſeu ungulis curvis, nom. pl. a χηλή.
Ἀγκυλόω, ῶ, curvo, incurvo; tortuoſum reddo: unde in paſſ. ἀγκυλόομαι, recurvor, incurvor; atque inde in part. præt. paſſ. apud Ariſtoph. ἠγκυλωμένους ὄνυχας, curvatos, ſeu curvos habens ungues.
Ἀγκύλως, adunce, tortuoſe; adv. &
Ἀγκύλωσις, incurvatio, recurvatio; item peculiariter, morbus quidam in articulis; apud Ægin. verbale ab ἀγκυλόω; & omnia a Th. ἀγκύλος, aduncus; incurvus; & σκολιός, i. e. tortuoſus; ut exp. Heſych. & Metaph. etiam interdum uſurpatur, ut Lat. tortuoſus; ut ἀγκύλα ἐρωτήματα τῶν σοφιστῶν; apud Luc. &c.
ἌΓΚΥΡΑ, ας, ἡ, anchora, præſidium: hinc ἀγκυρόω, anchora firmo. ἀγκυρίζω, ſupplanto.
Ἀγκυρίζω, f. ίσω, ſupplanto; verbum eſt palæſtricum; unde verbale, ἀγκύρισμα, τὸ, ſupplantatio; Suid. utrumque a Th. ἄγκυρα, ἡ.
Ἀγκύριον, ου, τὸ, parva anchora; item, urbis Italiæ nomen: Stephanus.
Ἀγκυροβόλιον, τὸ, anchora; Bud. ſed Suid. ait eſſe ferrum navigii; & ſunt qui ſcribant eſſe inſtrumentum ad jaciendam, ſeu tenendam anchoram; ex ἄγκυρα, & βολή, ἡ, &c.
Ἀγκυρομήλη, ἡ, Gal. & Erotian. exp. ἀγκιστρον; apud Hippocr. ex ἄγκυρα, & μήλη, ἡ, vide.
Ἀγκυροχία, ἡ, anchoræ retentio; i. e. qua anchora retinet navem; apud Æſchyl. ex ἄγκυρα, ἡ, & ἔχω, cujus comp. varia deſinunt in ῦχος, vel ουχία, &c.
Ἀγκυρωτὸς, anchoris firmatus, fundatus. Et per Metaph. ἀγκυρωτὸς λόγος dicta fuit Oratio Epiphanii, quæ anchoræ vicem præbet, ad fidem Chriſtianam adverſus ejus hoſtes firmandam, & fulciendam: eſt a Them. ἄγκυρα, ἡ.
Ἀγκυρόω, ῶ, f. ώσω, anchora, ſeu anchoris firmo, aut fundo.
Ἀγκωνίζω, altero pede ſalio; dicitur etiam, ἀσκωλίζω, & ἀσκωλιάζω.
ἈΓΚΩ´Ν, ῶνος, ὁ, cubitus. hinc ἀγκωνίσκος, parvus cubitus.
Ἀγκωνίζομαι, ſinuo me, vel ſinuor; per ſinus quoſdam quaſi flexus me verto; de fluvio dictum ab Euſt. in Dionyſ. de ſitu orbis; eſt a Th. ἀγκὼν, ῶνος, ὁ.
Ἀγκωνίσκοι, inſtrumenta tortoria, & carnificinæ.
Ἀγλαέθειρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſplendidam comam habens. eſt ex ἀγλαὸς, ὁ, ſplendidus, & ἔθειρα, ἡ, coma.
Ἀγλαΐαι, voluptates, nom. pl. ἀγλαϊάων, gen. pl. Æol. ab ἀγλαΐα, ας, ἡ, præclarum facinus, lætitia. ἀγλαΐῃ, dat. Jon. ἀγλαΐῃσιν, dat. pl. Jon. Th. ἀγλαός.
Ἀγλαϊεῖσθαι, f. 1. med. Att. pro ἀγλαϊσεσθαι, ab ἀγλαΐζω, orno, illuſtrem facio. Nam Attici in hujuſmodi verbis tollunt σ futuri primi, & ultimam circumflectunt; ut pro ίσω dicunt ιῶ. Th. ἀγλαός.
Ἀγλαΐζομαι, Poet. pro λαμπρύνομαι, ſplendeo.
Ἀγλάϊσμα, τος, τὸ, nitor, ſplendor, ornamentum, honor.
Ἀγλαϊσμὸς, ὁ, ornatus, ſplendor.
Ἀγλαϊστὸς, exoptabilis, pretioſus; Heſych. ab ἀγλαΐζομαι.
Ἀγλαόγυιος, ου, ὁ, Poet. ὁ ἀγλαὰ καὶ καλὰ γυῖα ἔχων, ἢ ποιῶν, qui pulchra membra habet, vel facit.
Ἀγλαόδενδρος, ου, ὁ, ἡ, Poet. qui pulchras fert arbores.
Ἀγλαόδωρος, ſplendidum munus donans, ſplendide munificus; ex ἀγλαὸς, & δῶρον, τὸ, &c.
Ἀγλαοθηλὲς, τὸ, Heſychio eſt tenerum; comp. ex ἀγλαὸς, & τέθηλα, præt. med. verbi θάλλω, f. θαλῶ, &c.
Ἀγλαόθρονος, ου, ὁ, ἡ, ſplendidas ſedes habens. Muſarum epithetum.
Ἀγλαόθωκος, ου, ὁ, ἡ, Poet. idem ac ἀγλαόθρονος, ὁ ἀγλαὸν θῶκον ἔχων, qui pulchram habet ſedem, vel ſolium.
Ἀγλαόκαρπος, ου, ὁ, ἡ, quæ pulchrum habet carpum. per Synecd. pro formoſa. Homerus paſſim, Θέτιν ἀργυρόπεζαν, quam Pindarus vocat ἀργυρόκαρπον. Item pulchrum fructum habens.
Ἀγλαόκοιτος, ſplendidum lectum habens.
Ἀγλαόκουρος, ου, ὁ, ἡ, ὁ ἀγλαοὺς κούρους ἔχων, qui illuſtres pueros habet.
Ἀγλαόκωμος, ου, ὁ, Poet. ὁ ἀγλαὸς περὶ τὸν κῶμον, qui decorat & ornat comitatum aliquem.
Ἀγλαομητία, præclarum & illuſtre conſilium; Heſych. ab ἀγλαομήτης, quod ex ἀγλαὸς, ὁ, & μῆτις, ἡ, &c.
Ἀγλαομήτης, ου, ὁ, conſilio clarus; unde Ἀγλαομῆτις, conſilio clara.
Ἀγλαόμορφος, ſplendidam formam habens.
Ἀγλαόπαις, δος, qui ſplendidos habet filios; claros habens liberos. Nonn.
Ἀγλαόπιστος, præclare fidelis; Heſych. ex ἀγλαὸς, & πιστὸς, ὁ, &c.
ἈΓΛΑΟ´Σ, ῦ, ὁ, ſplendidus: q. d. magna admiratione dignus, παρὰ τὸ ἄγαν λάειν, ὅ ἐστι βλέπειν, i. vehementer intueri; quod fit quum res aliquas videmus admiratione & ſpectatu dignas: hinc ἀγλαὰ, ſplendida: hinc ἀγλαΐα, ſplendor. ἀγλαΐζω, illuſtro. ἀγλάϊσμα, τὸ, ornamentum.
Ἀγλαότιμος, ὁ καὶ ἡ, ſplendide, vel magnifice honoratus, Orph. ex ἀγλαὸς, ὁ, & τιμή, ἡ, &c.
Ἀγλαοτρίαινα, ῆς, Epithet. Neptuni: ab ἀγλαοτρίαινος, pro comm. ἀγλαοτριαίνης, ου, ὁ, ἀγλαὸς τρίαιναν, inclytus tridente.
Ἀγλαόφωνος, ὁ καὶ ἡ, ſplendidam vocem & claram mittens.
Ἀγλαρὸς, ῦ, ὁ, ſtultus; μωρὸς: Heſych.
Ἀγλαυρὸς, ὁ, pulcher.
Ἀγλαυκὸν, ſalſum, ἁλυκόν.
Ἄγλαυρος, aſſ. pro pulchras auras habens; i. e. ἀγλαὰς αὔρας ἔχων; pro quo, facta metatheſi literarum, dici ἄχαυλος, tradit Schol. Nic. ex ἀγλαὸς, ὁ, & αὔρα, ἡ, &c.
Ἀγλάφυρος, inelegans, invenuſtus; unde adv. ἀγλαφύρως, invenuſte; Athen. l. 10. ex α priv. & γλαφυρὸς, ὁ.
Ἀγλαώπης, idem quod ἀγλαώψ.
Ἀγλαῶπις, pulchre oculata; pulchros oculos habens; Plut. ex ἀγλαὸς, & ὤψ, ὠπὸς, &c.
Ἄγλευκος, idem quod ἀγλευκὴς, minime dulcis; proprie, muſteam dulcedinem non habens; & Metaph. pro injucundo, &c.
Ἀγλαφία, ας, ἡ, robur comparatum ex bona cibatione.
Ἀγλαώψ, ωπος, ὁ, aſpectu ſplendidus.
Ἀγλαίας, ου, ὁ, famulus, οἰκέτης, ſervus.
Ἀγλευκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, inſuavis, inſipidus: ab α, & γλεῦκος, vel γλυκύς.
Ἀγληνος, cæcus, expers oculi; ex α priv. & γλήνη, pupilla oculi, vel oculus.
Ἀγλίθες, αἱ, ſpicarum diviſiones in allio.
Ἀγλίθιον, τὸ, Dorice, allium.
ἈΓΛΙ´Η, apud Hippocr. exp. ἡ ἐν ὀφθαλμοῖς ὑπόλευκος οὐλή, i. e. ſubalba cicatrix in oculis; Gal.
ἈΓΛΙΘΕΣ, αἱ, alliorum capita.
Ἀγλισχρος, ου, ὁ καὶ ἡ, non lentus, non viſcoſus; ex α priv. & γλίσχρος, ὁ.
Ἀγλύομαι, lædor, atque offendor; βλάπτομαι· Heſych.
Ἀγλευκὴς, έος, amarus, expers dulcedinis: Theoph.
Ἀγλωσσεῖν, maledicere; traducere aliquem lingua, atque infamare; δυσφημεῖν.
Ἄγλωσσος, ου, ὁ, ἡ, qui nullam habet linguam: Metonym. pro non facundo.
Ἄγλωττος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem, infans, & elinguis: Ariſtoph. Vid. ἀγλωττία.
Ἀγλωττία, ἡ, q. d. elinguitas, obmuteſcens taciturnitas; eſt ab ἄγλωττος, idem cum ἄγλωσσος, elinguis; item qui loqui non poteſt, qui obmutuit; item dicendi imperitus; item barbarus; ut apud Soph. in Trach. οὔθ' Ἕλλην, οὔτ' ἄγλωσσος, nec Græca, nec barbara. dicitur etiam, ἄγλωσσος αὐλὸς, i. e. tibia linguam non habens; ex α priv. & γλῶσσα, & Attice, γλῶττα, ἡ &c.
Ἄγμα, τος, τὸ, fragmentum: ab ἄγνυμι.
Ἀγμάονες, pani, bubones, tumores in inguinibus. βουβῶνες.
Ἀγμὴ, ῆς, ἡ, focus; ἑστία.
Ἀγμηρὸς, ῦ, ὁ, quietus; ἥσυχος.
Ἀγμίζω, μ. ίσω; concutio, frango.
Ἀγμὸς, ῦ, ὁ, locus præruptus, litus: ab ἄγνυμι.
Ἀγναῖος, ὁ, purus, caſtus; καθαρός.
Ἀγναπτοπόλεμοι, vel potius ἀγναμπτοπόλεμοι, dicuntur in bello nec minis, nec vulneribus flexibiles; Heſych. ex ἄγναπτος, inflexibilis; qui flecti nequit, rigidus; & πόλεμος, ὁ, &c.
Ἀγναπτοπόλεμος, homo invicti roboris, bello inſuperabilis, ἀνίκητος.
Ἄγναμπτος, non flexilis: ab α, & γνάμπτω.
Ἄγναπτος, idem quod ἄκναπτος. id vide.
Ἄγναφος, ου, ὁ, ἡ, impexus: ex α, & γνάφω.
Ἀγνεία, ας, ἡ, caſtitas. Th. ἁγνός.
Ἄγνευμα, τὸ, idem quod ἁγνεία, ἡ, apud Eurip. puritas, caſtimonia; & in activa ſignif. expiatio, luſtratio; item
Ἀγνευτικὸς, ῦ, ὁ, caſtitatis aliquid habens; caſtitatem aliquatenus ſervans; unde in neut. plur. ἀγνευτικὰ ζῶα, Ariſtot. opponit τοῖς ἀφροδισιαστικοῖς; i. e. caſta libidinoſis; item ἀγνευτήριον, ου, τὸ, locus religioſus, in quo animi a contagionibus vitæ civilis purgantur. Greg. omnia ab ἁγνεύω, caſtitatem, ſive caſtimoniam colo, ut faciunt ſacerdotes. Heſychius ait ſignificare, purus ſum a rebus venereis, & a mortuo; & cum genit. purus ſum & impollutus, ſeu abſtineo hac vel illa re; Plut. & in activa etiam ſignif. pro ἁγνίζω, purum reddo, expio, luſtro; ut ἁγνεύειν τὴν πόλιν; apud Antiph. a Th. ἁγνὸς, ὁ.
Ἀγνευτήριον, ου, τὸ, ſanctuarium, ſacrarium; pro monaſterio, apud Gregor. quod ibi mens expiari debet, ac a contagione vitæ civilis expurgari. Bud. Comment.
Ἀγνευτικὰ, quæ minus Venere valent; ſic Gaza apud Ariſtot. i. e. minus in venerem proclivia animalia.
Ἀγνεύω, vide in ἀγνευτικὸς.
Ἀγνέω, accipio, apud Cretenſes; λαμβάνω· item, ἄγω, hoc eſt, duco. Heſych.
Ἀγνοήκαμεν, pro ἠγνοήκαμεν, Æol. ignoravimus, perf. act. ab ἀγνοέω.
Ἀγνὴς, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, caſtus.
Ἀγνίζω, f. ίσω, p. κα, purifico, expio. ἁγνισμὸς, ῦ, ὁ, purificatio. Th. ἁγνός.
Ἀγνιστικὸς, ῦ, ὁ, luſtrandi, expiandique vim habens.
Ἀγνιστήριον, ου, τὸ, locus, ubi fit expiatio; vel id, quo fit expiatio; item ἀγνίτης, ου, ὁ, expiatus a ſcelere; aut qui expiavit aliquem; Heſych. ex ἀγνί-

ἀγνί-

τος ἅλς, divinum ſal. apud Lycophr. verbal. ab ἁγνίζω, f. ίσω, &c.

Ἀγνοδίκος, ὁ καὶ ἡ, juſtum ignorans.

Ἀγνοέω, ῶ, ignoro. imperf. ἠγνόεον, ουν. f. ήσω. p. ηκα. a. 1. part. ἀγνοήσας. hinc ἀγνόημα, ατος, τὸ, erratum: ex α, & νόος.

Ἀγνοέομαι, οῦμαι, ignoror; eſt paſſ. ab act. ἀγνοέω, q. d. non intelligo, non cognoſco; unde verbale, ἀγνόημα, ſignif. peccatum per ignorantiam, aut imprudentiam commiſſum, &c.

Ἀγνοητέον, ignorandum eſt, neſciendum; verbale gerundivum, ab eod.

Ἄγνοια, ας, ἡ, ignorantia: ab ἀγνοέω.

Ἀγνοιῶ, metri cauſa, pro ἀγνοέω.

Ἀγνοιῇσιν, Ion. & Poet. pro ἀγνοῇ, ignoret, 3. ſing. præſ. ſub. act.

Ἀγνοούμενος, latens, occultus; ab ἀγνοέομαι.

Ἀγνοπόλος, dicitur, pro ſimplici ἁγνός, ſed exp. proprie, qui caſte & pure verſatur; ex ἁγνός, ὁ, & πολέω, cujus comp. varia deſinunt in πόλος, &c.

ΑΓΝΟΣ, ὁ, ὁ, caſtus, purus; ab ἅγος· hinc ἁγνῶς, caſte. ἁγνεύω, caſtus ſum. ἁγνεία, &c.

ΑΓΝΟΣ, ὁ, ἡ, vitex, agnus caſtus. Vid. ἀγνώδης.

Ἀγνοῦν, præſ. part. neut. gen. verbi ἀγνοέω.

Ἁγνότης, ητος, ἡ, caſtitas, ſanctitas.

ΑΓΝΥΘΕΣ, lapides, quos ſtamini inter texendum appendunt textores.

Ἄγνυμι, & ἀγνύω, frango; μ. ἄξω, ἀπὸ τοῦ ἄγω (τὸ κλῶ ex quo ἀγνύω, ἀγνύω, & ἄγνυμι) π. ἦχα, καὶ μέσος, ἦγα; unde, ἔαγα, Attice, Aor. 1. ἦξα, καὶ ἔαξα· Unde κατέαξα. Herodot. Heſiod. &c.

Ἄγνυτ', pro ἄγνυτο, 3. ſing. imperf. paſſ. ab ἄγνυμι, vel ἀγνύω.

Ἀγνῶ, & ἀγινῶ, Poet. pro ἄγω, duco.

Ἀγνώδης, q. d. viticeus, eſt a Th. ἄγνος, ἡ, frutex quidam in arborem aſſurgens, qui Lat. vitex; ita dictus ab ἁγνός, quoniam matronæ in Theſmophoriis Athenienſium caſtitatem cuſtodientes, his foliis cubitus ſibi ſternunt; Dioſc. lib. 1. c. 136. & ex eo Plin.

Ἀγνωμονέω, ῶ, μ. ήσω; ignoranter, & imperite ago: Poll. Item, inique & improbe ago: inquit Bud.

Ἀγνωμονοῦμαι, iniqua patior; interp. Bud. apud Plut. in Ant. ſignificare dicit & ἀχαριστοῦμαι.

Ἀγνωμόνως, ſtulte, temere, improbe, ſine ratione, ingrate.

Ἀγνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, ſtultus, imperitus, malignus, ingratus: τὸ ἀγνῶμον, res ingrata, & iniqua.

Ἀγνωμοσύνη, ης, ἡ, inhumanitas, imperitia: ab

Ἀγνώμων, ονος, ὁ, ἡ, mente & judicio carens: ex α, & γινώσκω.

Ἀγνωρίζω, ignoro.

Ἀγνώριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, incertus, incognitus; aut qui agnoſci non poſſit.

Ἁγνῶς, caſte, adv. ab ἁγνός. Sed ἀγνώς, inſcienter, cum tenui, adv. ex α, & γινώσκω. Sed ἀγνώς, ῶτος, ὁ, ignarus, ignotus.

Ἀγνώσασκε, Ion. pro ἠγνόησε.

Ἀγνωσία, ας, ἡ, ignorantia. Th. γινώσκω.

Ἀγνώσσω, εις, ει, ignoro, præſ. ind. hinc ἄγνωστος, ου, ὁ, ἡ, ignotus: hinc ἀγνωσσέσκω, idem, ex α, & γινώσκω.

Ἄγνωτος, ἄγνωστος, incognitus. Ariſtoph.

Ἀγόγγυστος, qui eſt citra murmurationem & odium: ex α, & γογγύζω. Cyrill.

Ἀγοήτευτος, qui faſcinari non poteſt: hinc ἀγοητεύτως, citra præſtigium & fucum. Th. γόης.

Ἀγοίατο, ducerentur, 3. pl. opt. paſſ. præſ. Ion. pro ἄγοιντο.

Ἀγοιτάω, turbo, perturbo; ὀχλέω, ſive ὀχλῶ.

Ἀγοίως, injurius; ὑβριστής.

Ἄγομαι, (paſſivum ab ἄγω) ducor: capitur & active, pro duco, affero.

Ἀγόμφωτος, ου, ὁ, ἡ, incompactus. Th. γόμφος.

Ἄγον, imperf. Ion. vel Dor. pro ἦγον, duxi: at ἄγον, a. 2. ab ἄγω, duco.

Ἀγόνατος, ου, ὁ καὶ ἡ, genu carens, cui non eſt genu; non geniculatus; ex α priv. & γόνυ, γόνατος, τὸ.

Ἀγονέω, ſum ſterilis, ſteriliſco.

Ἀγονία, ας, ἡ, liberorum, & generandi expers facultas; ſterilitas, orbitas, &c.

Ἀγονομόχθος, mulus; ἡμίονος; forſan a ſterilitate ſic appellatus, huic enim hoc animal obnoxium eſt. Heſych.

Ἄγονος, ου, ὁ καὶ ἡ, exp. non natus, cui γονὴ, vel γόνος non eſt; infæcundus, ſterilis; (cui oppon. γόνιμος) Unde etiam ἀγονέω, & ἀγονία, ἡ, omnia ex α priv. & γόνος, ὁ, ſeu γονὴ, ἡ, &c.

Ἀγονομόχθος, mulus, ſive mula; eſt comp. ex ἄγονος, & μόχθος, ὁ, &c.

Ἀγόνατος, ου, ὁ, genu carens; non geniculatus; ex α, & γόνυ, genu.

Ἄγοντι, Dor. pro ἄγουσι, ducunt, 3. pl. ind. præſ. ab ἄγω.

Ἄγοος, luctus expers, qui non lugetur; ex α priv. & γόος, ὁ, luctus; a Th. γοάω, &c.

ΑΓΟΡΑ', ᾶς, ἡ, forum; item concio, oratio. annona, emptio, &c. quaſi ab ἀγείρω, in p. med. ἤγορα· hinc ἀγοραῖος, ἀγοράζω, delibero, ἀγορητής, ἀγορεύω.

Ἀγοράασθαι, Poet. pro ἀγοράεσθαι, ſeu ἀγορᾶσθαι, concionari: ab ἀγοράομαι. Th. ἀγορά.

Ἀγοράζω, emo, f. σω. p. κα. p. paſſ. ἠγόρασμαι. a. 1. ἠγοράσθην. Th. ἀγορά.

Ἀγοράζω, exp. in foro verſor; atque inde, mercor; & ſic eſt ab ἀγορά, forum rerum venalium; ſed ἀγοράζω, exp. & conſulto, delibero; & ſic eſt ab ἀγορά, forum judiciale, nam proprie dicitur de deliberationibus, quæ fiunt ἐν τῇ ἀγορᾷ, i. e. in foro judiciali, &c.

Ἀγοραῖος, ου, ὁ, circumforaneus, vilis, item forenſis. Sed ἀγόραιος, dies faſtus. Th. ἀγορά. Vid. ἀγοραίως.

Ἀγοραίως, q. d. circumforanee, atque inde ſcurriliter, non graviter; Plut. eſt adv. ab ἀγοραῖος, in foro verſans, ad forum rerum venalium pertinens; ut ἀγοραῖος ὄχλος, exp. turba in foro verſans, ſeu circumforanea; unde Ariſtot. Polit. 4. tertiam urbis partem vocat ἀγοραῖον, quippe quæ in vendendo, & emendo occupata eſt; ſed exp. & forenſis, i. e. ad forum judiciarium pertinens; ut ἐκ τινος ἀγοραίου διαφορᾶς, apud Herodian. l. 7. & apud Plut. in Fab. ἀγοραῖος χάρις, exp. forenſis gratia; item exp. etiam, forenſium rerum peritus; ſive forenſibus rebus aptus: ut ἀγοραῖος ἢ πολιτικός, apud Plut. in Pericle, &c.

Ἀγορανόμος, ου, ὁ, præfectus annonæ; unde ἀγορανομέω, & ἀγορανομία· παρὰ τὸ ἐν τῇ ἀγορᾷ νέμειν τὸ δίκαιον.

Ἀγοράσδεν, Dor. pro ἀγοράζειν, emere.

Ἀγορασείω, empturio, emere cupio: Bud.

Ἀγόρασις, εως, ἡ, & ἀγορασία, ας, ἡ, emptio. ἀγόρασμα, τος, τὸ, res venalis. ἀγοραστής, ῦ, ὁ, obſonator: ab ἀγοράζω.

Ἀγορασμός, ῦ, ὁ, emptio; verbale ab ἀγοράζω, quod vide.

Ἀγοραστικός, κή, κόν, ad emptionem pertinens; quod ab ἀγοραστής, emptor; verbal. itidem ab eod.

Ἀγοράομαι, ῶμαι, idem quod ἀγορεύω; verba facio pro concione; ac proprie, in conſeſſu hominum concionor; unde ἠγορόωντο, primo verſu Il. δ. videtur eſſe pro conſultabant, aut conſultabant ſimul & concionabantur. vide Euſt.

Ἀγορέω, f. ήσω, ejuſdem cum ἀγορεύω, eſt ſignificationis; ſed in compoſitione duntaxat uſitatum; niſi quis compoſita, quæ hujus verbi terminationem habent, malit ex ἀγορεύω, deducere, cum Euſt. qui κατηγορεῖν ex ἀγορεύω format; a Th. ἀγορά, ἡ.

Ἀγόρασον, ἄτω, & in pl. ἀγοράσατε, emite. a. 1. imperat. act. ἀγοράσωμεν, a. 1. ſub. ab ἀγοράζω.

Ἀγορεύμεν, referre, narrare, præſ. inf. Ion. pro ἀγορεύειν. & ἀγόρευ pro ἀγόρευε, imperf. Ion. vel præſ. imperat. ut & ἀγόρευον, pro ἠγόρευον, imperf. ab ἀγορεύω, concionor. ἀγόρευσε, nuntiavit, a. 1. Ion. pro ἠγόρευσε. Th. ἀγορά.

Ἀγορέων, gen. pl. Ion. ab ἀγορά.

Ἀγορή, Ion. pro ἀγορά. ἀγορήνδε, ad forum, adv. ἀγορῆφι, in foro. ἀγορητής, ῦ, ὁ, orator; ut & ἀγορητής.

Ἀγορηθεὶς, έντος, ὁ, a. 1. part. paſſ. ab ἀγορέω, dico. Vel Poet. pro ῥηθείς, dictus. Vel ab ἀγορέω, pro ἀγορεύω.

Ἀγορῆθεν, ex foro, aut e concione, Iliad. β.

Ἀγορήσατο, concionatus eſt. a. 1. m. Ion. pro ἠγορήσατο, ab ἀγοράω. Th. ἀγορά.

Ἀγορητύς, ύος, ἡ, eloquentia.

Ἄγορος, congregatio, exercitus; Vel etiam concionator.

ΑΓΟΣ, εος, τὸ, res digna veneratione, piaculum: item ſcelus: inde ἁγίζω, ἁγιστεύω, ἁγιστεία, &c. ab ἡ dies feſtus, vel ab ἅζω.

Ἀγός, ῦ, ὁ καὶ ἡ, dux. ἀγωγός. ab ἄγω.

Ἀγοστέω, exp. immundus ſum, & ſordibus inquinatus; unde στὰς ἵππος ἀγοστέσας ἐπὶ φάτνῃ; in Il. ζ. eſt a Th. ἄγος, εος, τὸ, res veneratione digna; item puritas, vel purificatio; & per Antiphraſin, ſcelus, piaculare crimen, &c.

ΑΓΟΣΤΟ'Σ, ῦ, ὁ. manus pars interior, vel vola; aliis cubitus: q. ab ἄγω.

ΑΓΡΑ, ας, ἡ, captura, præda, venatio: inde ἀγρεύω, venor, ἄγρευμα, præda venatu quæſita, ἀγρευτής, ῦ, ὁ, venator &c.

Ἀγράσθαι, commiſcere; συνάγειν.

Ἀγραῖος, ου, ὁ, prædæ præfectus.

Ἀγράμματος, ου, illiteratus: ab α, & γράμμα. V. ἄγραμμος.

Ἀγραμματία, literarum imperitia.

Ἄγραμμος, ου, ὁ καὶ ἡ, lineis carens; ex α priv. & γραμμή, ἡ. Item ἀγράμματα ζῶα, dicuntur animalia, quorum vox nullis exprimi literis valet; inquit Cæl. Rhod. eſt neut. plur. ab ἀγράμματος, literarum rudis; qui ne ipſa quidem literarum elementa novit; item literis carens; literis non conſtans; ut ἀγράμματος φωνή; apud Athen. l. 10. &c.

Ἄγραπτος, non ſcriptus.

Ἀγραυλέω, ῶ, ruri ſeu in agro pernocto. f. ήσω. p. ἠγραύληκα. Hinc ἄγραυλος, in agro ſtabulans: ab ἀγρός, & αὐλή.

Ἄγραυλος, pernoctans in agro. dicitur etiam pro ἀγλαός, ſplendidus, pulcher; apud Nic. in Ther. ubi tamen quidam legunt ἄγλαυρος; a Th. ἀγλαός, ὁ.

Ἀγραυλής, έος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἄγραυλος; ut ἀγραυλέϊ κοίτῃ, apud Nic. quæ fit in agro: atque inde, ἀγραυλία, ας, ἡ, ſtabulatio, ſeu pernoctatio in agro, &c.

Ἄγραφα, τὰ, Judæi vocabant quædam, quæ citra librorum monumenta, per manus tradebant viva voce; inquit Eraſm. ex Chryſoſt. Item ἄγραφα ἀδικήματα, dicebantur crimina, de quibus lex non eſt ſcripta; Heſych. neut. plur. a ſing. ἄγραφος.

Ἄγραφος, ου, ὁ καὶ ἡ, non ſcriptus. Th. γράφω.

Ἄγρει, pro ἄγε. & ἄγρει δή, pro ἄγε δή, adverb. adhortandi: ab ἀγρέω, venor: hinc ἀγρεῖθ', pro ἀγρεῖτε.

Ἀγρέμιος, ου, ὁ, qui ex venatione, & captura eſt; in Epigr. Item ἀγρέμιον, ab Æſchy-

Æſchylo dicitur ridica, vel lampas, aut haſta; ἀπὸ τοῦ ἀγχόθεν καὶ λαμβάνειν; vel ab αἰχμῶν; & omnia a Them. ἄγχω, ὁ.

Ἀγρᾶνις, Heſych. περίοχη, i.e. circumis.

Ἀγρεῖος, ου, ὁ, ruſticus; ἀμαθής.

Ἀγρεντίω, ſum violentus; alias ἀγρεκῶ, congrego; συναθροίζω.

Ἀγρεῖφνα, & Ἀγρεῖφνη, ἡ, furcilla: inſtrumentum ruſticum quo fœnum corraditur, raſtellum. Alcimus, Suidas.

Ἀγρεμών, όνος, ὁ, venator: Heſych.

Ἀγρεσία, ἡ, captura; ἄγρα, venatio: in Epigram.

Ἀγρετῇ, accumulat; συναθροίζει.

Ἀγρέομαι, venatu capior; Iſidor. in Epigram. ἀγρηθεὶς δ' ἤγρευσε, i. e. captus cepit; eſt paſſ. ab act. ἀγρέω, f. ήσω, præt. ηκα, venor; ſive feras, ſive aves, ſive piſces venatu capio, item capto; per Metaph. ut apud Luc. venor & aucupor; ſic dicitur ἀγρέω δόξαν, & ἀγρέω ὕπνον; in Epigram. Atque inde

Ἀγρευτικός, κή, κόν, venandi peritus, ut Ἄρτεμις ἀγρευτικὴ τῶν θηρίων, Euſt.

Ἀγρεύς, έως, ὁ, exp. qui eſt ſuper venationem; i. e. venationi præfectus; Neptuni Epit. apud Luc. omnia a Th. ἄγρα, ἡ.

Ἄγρευμα, τος, τό, præda; λάφυρον, ſpolium; Euripid. in Andromacha.

Ἀγρεὺς, έος, ὁ, Poet. venator.: Th. ἄγρα.

Ἄγρευσις, ἡ, inventio, prædatio; θήρευσις.

Ἀγρεύτειν, inferre injuriam; ὑβρίζειν.

Ἀγρέω, ῶ, f. ήσω, idem quod ἀγρεύω; venor, venatu capio; in imperat. ἀγρεῖ, hortandi vim habet, idemque valet apud Poetas, quod age, agedum, ageſis; eſtque tranſlatum a celeritate, quæ adhibetur in venatione; Il. ε, Od. φ. & ſic etiam in plur. ἀγρεῖτε; Od. υ. Atque inde etiam, ἀγρεσία, ἡ, venatio; itidem ab eod. Th. ἄγρα, ἡ.

Ἄγρηθεν, ex venatione: Apoll. 2.

Ἀγρευτήρ, ῆρος, ὁ, ut & ἀγρευτής, οῦ, ὁ, venator: quod ab ἀγρεύω. Vide ἄγρα.

Ἄγρην, Jon. pro ἄγραν, acc. ſingular. ἄγρα.

Ἄγρηνον, ου, τό, rete, & veſtis lanea, reti ſimilis; peculiaris tragœdiæ, qua utebantur Bacchantes.

Ἀγρίσκομαι, amareſco; πικραίνομαι.

Ἀγρίθαι, obſequi, aſſentiri; πείθεσθαι, συμπείθεσθαι.

Ἀγριάζω, ferus ſum; vel potius ferus fio, ab ἄγριος, ὁ.

Ἀγριαίνω, exaſpero, irrito; ab ἄγριος.

Ἀγριάμπελος, q. d. ἀγρία ἄμπελος; labruſca.

Ἀγριελαία, ſubſt. itidem, pro oliva agreſti, ſeu oleaſtro dicitur; Dioſc. 1. 138. Ab ἀγριέλαιος; idem, agreſtis oliva; ſed ponitur etiam adjective pro, ex oliva agreſti confectus; q. d. oleaſtrinus; ut σκυτάλην ἀγριέλαιον, ſcuticam ex oleaſtro; in Epigr. &c.

Ἀγριάς, άδος, ἡ, agreſtis: ab ἀγρός.

Ἀγρίδιον, ου, τό, agellus.

Ἀγριέλαιος, ὁ, ἡ, oleaſter: ex ἄγριος, & ἐλαία.

Ἀγρίζομαι, irritor; factum eſt ἀπὸ τῶν ἀγριουμένων ζώων; inquit Erotian. qui ἀγριωθέντα, apud Hippocr. exp. ἄγρας χρῄζοντα, a Them. ἄγρα, ἡ, unde ἀγρέω, & ἀγρεύω, &c.

Ἀγριμαῖος, ου, ὁ, ferus, ferinus; opponuntur enim ἀγριμαῖα τοῖς τιθασσοῖς; ut oſtendit Euſt. ab ἀγριάζω. Item ἀγριόεις, εντος, pro ἄγριος, agreſtis; item pro ἀγριωποιός, i. e. ferum, ſeu feros reddens; feritatem inducens; apud Nic. &c.

Ἀγριόθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, agreſti & fero animo præditus; Heſych. ab ἄγριος, & θυμός, ὁ.

Ἀγριοκάρδαμον, & λεπίδιον, dicitur a quibuſdam ἡ ἰβηρὶς βοτάνη, herba iberis; apud Ægin. quaſi naſturtium agreſte; Ætio καρδαμίνη dicitur; ex ἄγριος, & κάρδαμον, τό. Sic etiam

Ἀγριοκοκκύμηλα, pruna agreſtia, ex ἄγριος, & κοκκύμηλον, τό. Et

Ἀγριομέλισσα, apis agreſtis ſeu ſylveſtris; ex ἄγριος, & μέλισσα, ἡ.

Ἀγριόμορφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui agreſti aſpectu eſt, ferinam faciem habens; ex ἄγριος, & μορφή, ἡ.

Ἀγριομυρίκη, agreſtis myrica, Jerem. 17. ex ἄγριος, & μυρίκη, ἡ.

Ἀγριοπήγανον, τό, ruta agreſtis, ſeu ſylveſtris; ex ἄγριος, & πήγανον, τό.

Ἀγριοπηγοί, οἱ, carpentarii; fabri plauſtrorum artifices, & ex omnibus agreſtibus lignis opera conficientes; ex ἄγριος, & πέπηγα, præt. med. verbi πήγνυμι, f. ξω, &c.

Ἀγριοποιός, ferum reddens, ſeu efferatum; feritatem inducens: unde apud Ariſtoph. in Ran. Æſchylus dicitur ἀγριοποιός, quod heroas induceret feros & immanes; ex ἄγριος, & ποιέω, &c.

Ἀγριορίγανος, origanum ſylveſtre; herbæ nomen, quæ alias panace Heracleum; alias cunila nominatur; Dioſc. 3. 34. ex ἄγριος, & ὀρίγανον, τό.

Ἀγριόρνιθες, feræ gallinæ; ex ἄγριος, & ὄρνις, ιθος, ὁ.

Ἀγριόρροδον, ου, τό, ſaliunca herba, de qua Plin. l. 21. c. 7. ex ἄγριος, & ῥόδον, τό, &c.

Ἀγριοκήπιον, ου, τὸ, hortulus incultus; Strabo lib. 10. ex ἄγριος, & κῆπος, hortus.

Ἀγριόμηλα, ſylveſtria mala; τὰ ἄγρια μῆλα; Dioſcorid. lib. 1. Theocrit. vocat ὀρειμαλίδας: i. montana mala.

Ἀγριοπαῖος, flagitioſus, immanis.

Ἀγριόρνιθες, feræ gallinæ: Theophil.

Ἄγριος, ου, ὁ, nomen viri.

Ἄγριος, ία, ιον, agreſtis, ferus. Sic ἄγρια, ruſtice, neut. pl. pro adverb. Th. ἀγρός. ἀγριωτάτῃ, dat. ſing. ſuperlat.

Ἀγριοσέλινον, τό, apium ſylveſtre; Dioſc. 3. 78. ex ἄγριος, & σέλινον, τό. Item ἀγριοσταφύλαις, & ἀγριοσταφίδες, uvæ ſylveſtres, ſeu agreſtes; ex ἄγριος, & σταφίς, ίδος, ἡ; unde σταφυλή, ἡ; & σταφυλίς, ίδος, ἡ, &c.

Ἀγριοσύνη, ἡ, idem quod ἀγριότης, ητος, ἡ; feritas, immanitas, cui oppon. ἡμερότης. apud Plat. in Symp. utrumque ab ἄγριος, ὁ, ἡ.

Ἀγριότης, τος, ἡ, ruſticitas. Ἀγριόω, ſævire facio. Th. Ἄγριος.

Ἀγριώτης, ου, ὁ, agricola.

Ἀγριοφύλλον, a quibuſdam dicitur peucedanum herba: ut eſt apud Dioſc. ex ἄγριος, & φύλλον, τό.

Ἀγριόφωνος, ὁ καὶ ἡ, agreſtem, ſeu ferocem vocem habens: Od. θ. ex ἄγριος, & φωνή, ἡ.

Ἀγριόφωνος, barbarus; Pindarus.

Ἀγριοχηνάρια, τὰ, anſerculi feri; ex ἄγριος, & χήν, ηνός; unde χήνιον, τό, &c.

Ἀγριοψωρία, ἡ, ſcabies fera: ex ἄγριος, & ψώρα, ἡ.

Ἀγριόω, ῶ, μ. ώσω; exaſpero, irrito, ſævire facio. Theoph. Xenoph. Item effero, ideſt efferatum reddo: ſed in paſſiva voce, & ſignific. frequentius uſurpatur ἀγριόομαι. eſt ab ἄγριος, ſeu Th. ἀγρός, ὁ.

Ἀγρίππας, α, ὁ, Agrippa, viri nomen.

Ἄγριππος, ſeu ἀγρίππος, oliva ſylveſtris, oleaſter: Suid. ab ἄγριος.

Ἀγρίφη, ligo; σκαφὴ δίκελλα. Etym.

Ἀγριώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ferus: ab ἄγριος.

Ἀγρίως, aſpere, dure, ſeu duriter.

Ἀγριωπός, οῦ, ὁ, impudens; homo agreſti ferocia, vel agreſti aſpectu, Gellius, ἀγριόφθαλμος, eſt ex ἄγριος, & ὤψ, ὠπός, ὁ.

Ἀγριωτός, ὁ, ὁ, efferatus; eſt verbale ab ἀγριόω, agreſte reddo.

Ἀγροβότης, qui in agris paſcit: Soph.

Ἀγρόβοτος, agros habens paſcuis accommodos, eſt, ut & ἀγροβότης, comp. ex ἀγρός, ὁ, & βοὺς, ὁ, &c.

Ἀγροδότης, ου, ὁ, largitor venationis: Epigram.

Ἀγρογείτων, ονος, ὁ, vicinus, finitimus; prop. vicinum agrum habens, ſeu fundum, aut vicinam villam; Plut. ex ἀγρός, ὁ, & γείτων, ονος; &c.

Ἀγροδίαιτος, i. e. ὁ ἐν ἀγρῷ διαιτώμενος, in agro vitam agens, aut agreſtem, ſeu ruſticam vivendi rationem ſectans: ſed ponitur etiam pro, ruſticus, i. e. inſcitus, illepidus, quod ruſticum vitæ genus tale ſit: ex ἀγρός, & δίαιτα, ἡ; vitæ genus, &c.

Ἀγροδότης, ου, ὁ, expon. & agrorum dator; ex ἀγρός, ὁ, & δότης, ὁ, &c.

Ἀγρόθεν, rure, ex agro; Odyſſ. ό.

Ἀγρόθι, in agro: ruri: Varin.

Ἀγροικία, ας, ἡ, villa domus in agro: ab ἀγρός. ἀγροικότατος, ſuperlat. ab ἄγροικος, ruſticus.

Ἀγροικίζομαι, u. ίσομαι, acrius irritor; moroſus ſum. expon. & ruſtice ago, vel loquor, ineptio.

Ἀγροικεύομαι, ſum ἄγροικος, i. e. ſum ruſticis, & agreſtibus moribus; utrumque ab ἄγροικος, qui in agro vivit; unde

Ἀγροικία, expon. ἡ τῶν ἀγροίκων οἴκησις, ruſticorum habitatio, ſeu locus, ubi ruſtici habitant, &c.

Ἀγροικικός, ruſticanus.

Ἀγροίκως, imperite, ruſtice: ἀμαθῶς.

Ἀγροιώτας, acc. pl. ab. Ἀγροιώτης, ου, ὁ, agreſtis, pro ἀγρότης. Th. ἀγρός.

Ἀγροκύδοιμος, ου, ὁ, qui in agris tumultuatur: ab ἀγρός, & κυδοιμός.

Ἄγρομαι, pro ἀγείρομαι; unde ἀγρόμενος, i. e. ἀθροιζόμενος, συναγόμενος, συνελθών, congregatus; Muſæus.

Ἀγρομένης, comp. ex ἀγρός, ὁ, & μένω, maneo, &c.

Ἀγρομένοισιν, dat. pl. Jon. pro ἀγειρομένοις, per Sync. ſic ἀγρομένοιο, gen. Jon. ἀγρομένων, congregatorum, pro ἀγειρομένων, ab ἀγείρω.

Ἀγρομένης, ου, ὁ, in agro ſe continens, nec urbem adiens.

Ἀγρόνδε, in agrum.

Ἀγρονόμος, ὁ ἐν ἀγρῷ διατρίβων, ὁ ἐν ἀγρῷ, in agro degens. Heſych. Item, ἀγρονόμος μοῦσα dicitur, quæ in agro paſcitur: in Epigram. at πλάκες ἀγρονόμοι dicuntur planicies, vel æquora campi, aut pratorum, ubi agreſtes, agreſtiave paſcuntur; apud Soph. Item ἀγρονόμος, expon. & in agro paſcens; aut agreſtia paſcens; ut ἀγρονόμαι νύμφαι; apud Hom. Od. ζ. Sed expon. & in agro verſans, ſeu commorans; ex ἀγρός, & νέμω, paſco. Item colo, habito; unde νομός, ὁ, &c.

Ἀγρονομία, ας, ἡ, agri ſuburbani adminiſtratio. Ἀγρονόμοι agrorum definitores. Ab ἀγρός, & νέμω.

ἈΓΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, rus, ager: ab ἀρόω, aro: hinc ἀγρόθι, ἀγρόθεν, ἀγρόνδε, adverb. in agro, ex agro, in agrum. Hinc ἀγρότης, ἄγριος, &c.

Ἀγροτέρα, ας, ἡ, Poet. pro ἀγρευτική, venatrix.

Ἀγροτέρας, feræ, gen. ſing. f. g. ab ἀγρότερος. Th. ἀγρός.

Ἀγρότερος, ου, ὁ, agreſtis, ruſticus; ut ἀγροτέρα ἐλαία, in Epigram. ἀγρία, agreſtis olea; ſed expon. & ferus. unde Homerus & αἶγας, capras, & ἡμιόνους, mulas, ἀγροτέρας vocat, ad differentiam cicurum: at ἐλάφους, cervas, idem Hom. dicit ἀγροτέρας, quod natura agros, & ſylvas colant: ſic Diana cognominatur ἀγροτέρα, Il. φ. q. d. ſylvicultrix: Item ἀγροτέρας, feræ, gen. ſing. &c.

Ἀγρότης, ου, ὁ, ruſticus: ab ἀγρός.

Ἀγρότης, ητος, ἡ, pro ἀγριότης, ruſticitas.

Ἀγρότις, ἡ, ruſtica mulier; i. e. ruri educata: unde & in Epigram. ἀγρότις ἄθρη, pro Diana: item expon. & vena-

natrix ; ut ejus maſc. ἀγρότης, vir ruſticus ; expon. etiam, venator, ab Heſych. &c.

Ἀγροφύλαξ, ακος, ὁ, ſaltuarius ; cuſtos agri, ſeu ſaltus.

Ἀγρόω, μ. ώσω, venor ; in venatu capio.

Ἀγρυξία, ας, ἡ, ſilentium, taciturnitas ; ex α, priv. & γρύζω, grummio ; & per metaphoram, ſubmuſſito. ἀγρυξίᾳ δέδενται, vincti ſunt taciturnitate, ut ne γρύζειν, mutire quidem audeant ; dicitur de erubeſcentia confuſis.

Ἀγρυπνέοντα, vigilantem, acc. ſing. part. præſ. ab ἀγρυπνέω.

Ἀγρυπνίη, ης, ἡ, Ion. vide in ἄγρυπνος.

Ἄγρυπνος, pro ἄϋπνος, inſomnis. ἀγρύπνοισιν, vigilibus, dat. pl. Ion. hinc ἀγρυπνία, ας, ἡ, vigilia. ἀγρυπνέω, ῶ, vigilo. p. ἠγρύπνηκα. ex α, & ὕπνος.

Ἀγρωΐδης, ου, ὁ, ruſticus ; ἀγροῖκος. Pollux.

Ἀγρώσσειν, θηρᾶν· hinc nomen Poet. ἄγρωσσα, ης, ἡ, venatrix. ἀγρώστης, ου, ὁ, & ἀγρώστωρ, ὁ, venator.

Ἀγρωστῖνος, venator : Item ruſticus ; idem quod ἀγρώστης, & ἀγρώστωρ, quod expon. & operarius ; & omnia ab eod. verbo ἀγρώσσω, idem quod ἀγρέω, & ἀγρεύω ; & de omni genere venationis dicitur ; ut de piſcium venatione ; Od. ε. ἰχθῦς ἀγρώσσων, & omnia ab eod. Them. ἄγρα, ἡ, &c.

Ἄγρωστις, gramen, quia in ἀγρῷ naſcitur.

Ἀγρώτης, ου, ὁ, Poet. ectaſi pro ἀγρότης, unde & alterum Poeticum ἀγροιώτης, agricola. Th. ἀγρός.

ἈΓΥΙΑ', ᾶς, ἡ, vicus, vicinia : ab ἄγω, & γυῖα.

Ἀγυΐα, imbecillitas ; ἀδυναμία, Galen. in Gloſſ. unde ἄγυιος, imbecillus, infirmus, ibidem.

Ἀγυιᾶτις, ιδος, Poet. ἡ ἐν τῇ αὐτῇ ἀγυιᾷ οἰκοῦσα, quæ in eodem vico habitat.

Ἀγυιάτης, Apollo dictus, eadem ſignif. qua ἀγυιεύς.

Ἀγυιᾶτις, ιδος, ἡ ; ut ἀγυιάτιδες θεραπεῖαι, aræ pro foribus in gratiam Agyiei Apollinis erectæ ; qui ante portas colebatur, ut ἀλεξίκακος, inquit Euſt. utrumque ab

Ἀγυιεύς, έως, ὁ, ara ſtans pro foribus, formam columnæ habens ; vel, ut alii, columna, in ſumma parte acuta, & Apollini ſacra ; unde Apollo etiam ipſe ſic nominatur, quaſi viis præpoſitus urbanis ; vel quia in viis colitur, q. d. viarchus ; in accuſ. pl. facit ἀγυιέας, & ἀγυιᾶς, per ſynæreſin, vel per ſynalœphen ; ut apud Ariſtoph. & Dem. κνισᾶν ἀγυιάς ; omnia, ut & ἀγυιά, a Them. ἀγυιά ; unde in pl. fœm. ἀγυιαί, expon. vici, & viæ, ea ſignif. qua dicuntur viæ urbis pro vicis ; a Suida autem expon. αἱ ἐπιμήκεις ὁδοί, i. e. longæ viæ : quod non habeant γυῖα, i. e. membra, nec καμψεις, flexus, aut anfractus, &c. at ἄγυιος, expon. membris truncus & mutilus, manibus præcipue, & pedibus, & ſic eſt ab α priv. & γυῖον, τό, &c.

Ἄγυιος, inarticulatus, carens membris ; ἄναρθρος.

Ἀγυρισμός, οῦ, ὁ, congregatio, collectio ; verbale ab ἀγυρίζω, idem quod ἀγείρω, in unum cogo & colligo, &c. Th. ἄγυρις.

Ἀγυρτώδης, idem quod ἀγυρτικός ; pertinens ad ἀγυρτείαν, vel qualis eſt ἀγύρτου ; ut ἀγυρτικὸν πλῆθος, turba & multitudo τῶν ἀγυρτῶν ; Plut. & ἀγυρτικῆς λογοποιΐας, quales ſunt circulatorum ; utrumque ab ἀγύρτης, is qui congregat, & cogit in unum, ὁ ἀγείρων, & peculiariter, qui populum congregat : Heſych. & Suid. Unde

Ἀγύρται, nominantur etiam circulatores, & præſtigiatores circumforanei, qui congregata multitudine, pharmaca aliqua oſtentant ; eaque prædicantes divendunt, miſere ſimplici populo imponentes ; Euſt. ſic etiam nominantur ii, qui oppida circumeunt, & divinandi peritiam jactant ; Suid. ſed adjective quoque expon. pro συρφετώδης, confuſaneus : Item φιλοκερδής, item ἰδιώτης ; Heſych. & Suid. Item προσαίτης, ἐπαίτης, πτωχός, mendicus, qui circumit, & ſtipem petit ; apud eoſd. & in Epigram.

Ἀγυρτὸς, οῦ, ὁ, congregatus, collectus ; omnia a Th. ἄγυρις, multitudo collecta ; παρὰ τὸ ἀγείρειν, unde ἀγορά, & ἄγορις, atque inde Æolice mutato ο in υ, ἄγυρις ; ut tradunt Grammatici.

Ἀγύω, Eo ; hoc verbum, & ſimilia in ύω finientia, præter præſens & imperfectum, non declinantur, ſic ἐπύω, ineo, &c.

Ἀγυμνασία, ας, ἡ ; contr. γυμνασία.

Ἀγύμναστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inexercitatus ; a γυμνάζω.

Ἀγυμνάστως, inexercitate, imperite ; Xenophon.

Ἀγύναικος, & ἀγύνης, & ἄγυνος, ου, ὁ, cœlebs : ab α, & γυνή.

ἌΓΥΡΙΣ, εως, ἡ, γυνή. cœtus, congregatio : q. ab ἀγορά, Æol. mutato ο in υ· hinc ἀγυρέω, & ἀγυρίζω, congrego.

Ἀγυρμὸς, οῦ, ὁ, turba, ſtrepitus ; aliquando pro mendicitate ; eſt etiam omnis collectio, vel congregatio, &c.

Ἀγύρτης, ου, ὁ, agyrta ; ab ἀγείρω, vel ἄγυρις· hinc ἀγυρτάζω, colligo.

Ἀγυρτία, ας, ἡ, ſive ἀγυρτεία ; circulatio, præſtigium ; impoſtura ; mendicitas ; & cœtus, congregatio : ὁμιλία.

Ἀγυρτίζω, congrego ; item, præſtigias exerceo.

Ἀγυρτικός, οῦ, ὁ, idem, quod ἀγύρτης ; χυδαῖος, futilis ; mendax ; vanus ; præſtigiator : Plutarch.

Ἄγχαζε, Poet. pro ἀνάχαζε, & ἀγχάσαι, pro ἀναχάσαι, a Th. ἀγχάζω, pro ἀναχάζω, quod eſt ἀναχωρέω, recedo.

Ἀγχ', pro ἄγχι, prope, adv.

Ἀγχαλάω, Poet. pro ἀναχαλάω, relaxo.

Ἀγχάσδε, Dor. pro ἄγχαζε.

Ἄγχαυρον, crepuſculum, diluculum, παρὰ τὸ ἀγχοῦ ἔχειν τὴν αὔραν.

Ἄγχαυρος, ου, ὁ, idem quod ἄγχαυρον.

Ἀγχεῖος, ου, ὁ, propinquus ; ab ἄγχι.

Ἀγχέμαχος, idem cum ἀγχίμαχος, quod expon. etiam, pugna ſtataria præſtans : Il. β. Sic ἀγχέμαχα ὅπλα, dicuntur arma, quibus cominus pugnatur : ex ἄγχι, & μάχη, ἡ, &c.

ἌΓΧΙ, adv. prope, cum genitivo.

Ἀγχίαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, mari vicinus : ab ἄγχι, & ἅλς· item nomen propr. viri, & urbis.

Ἀγχιβαθής, έος, ὁ καὶ ἡ, profundus : ab ἄγχι, & βάθος.

Ἀγχιβέβακε, Dor. pro ἀγχιβέβηκε, prope acceſſit, p. act. ab ἀγχιβαίνω, f. βήσω. unde ἀγχιβασίη, & ἀγχιβατέω. quod ex ἄγχι, & βαίνω.

Ἀγχίγεως, ὁ καὶ ἡ, conterminus ; apud Dionyſ. de ſitu orbis : proprie expon. terræ noſtræ vicinus ; ex ἄγχι, & γαῖα, Poet. γαίη, cujus varia comp. deſinunt in εως, &c. Sic & Ἀγχίγυιος, ου, ὁ, καὶ ἡ ; proprie expon. arvis noſtris vicinus ; ex ἄγχι, & γύα, ἡ, &c.

Ἀγχίγυοι, οἱ πλησιόχωροι, γείτονες ; vicini, propinqui : Apoll. Rho.

Ἀγχιθάλασσος, ſeu ἀγχιθάλαττος, mari vicinus, maritimus ; Poll. ex ἄγχι, & θάλασσα, ἡ.

Ἀγχίθρονος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſedem propinquam, aut ſolium propinquum habens ; Non. ex ἄγχι, & θρόνος, ὁ.

Ἀγχιθανής, έος, ὁ καὶ ἡ, prope mortuus. Th. θνήσκω.

Ἀγχίθεος, ου, ὁ καὶ ἡ, propinquus Deo.

Ἀγχιθύροις, propinquis, dat. pl. ab ἀγχίθυρος, vicinus : ab ἄγχι, & θύρα.

Ἀγχικέλευθος, ου, ὁ καὶ ἡ ; qui prope viam eſt ; Nonn. ex ἄγχι, & κέλευθος, ἡ.

Ἀγχιμαχητής, οῦ, ὁ, & ἀγχέμαχος, & ἀγχίμαχος, euphoniæ gratia, cominus pugnans. Th. μάχομαι.

Ἀγχίμολον, adv. ex ἀγχίμολος, ου, ὁ, ἡ, a propinquo veniens : ex ἄγχι, & μολέω, ſeu μόλω.

Ἀγχινεφής, έος, ὁ καὶ ἡ, nubibus propinquus ; altus ; in Epigram.

Ἀγχίνοια, ας, ἡ, ſolertia ; ἀγχίνοος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſolers, ingenioſus : ab ἄγχι, & νόος.

Ἀγχίνους, contracte, pro ἀγχίνοος ; quod proprie expon. q. d. qui in propinquo mentem habet, perſpicax ; ut & ἀγχίνοια, ἡ, expon. ingenii acumen, ſive acrimonia, qua cujuſque rei cauſa non longo tempore conſiderata reddi poteſt ; Ariſtot. Poſt. An. l. 1. c. 22. Unde & ἀγχινόως, adv. ſolerter, ſagaciter, ingenioſe ; apud eund. &c.

Ἀγχινῶς, acute, ſubtiliter. Bud.

Ἀγχίπλους πόρος, navigatio, qua propinqua tantum loca permeantur ; i. e. brevis, & non longinqua ; Eurip. in Iph. Taur. ex ἄγχι, & πλόος, contracte πλοῦς, &c.

Ἀγχίπορος, ου, ὁ καὶ ἡ ; expon. cujus meatus, ſive viæ prope ſunt, vel in propinquo ; ut ἀγχίπορος γαῖα, apud Nonn. unde in Epigram. ἀγχίποροι κόλακες, expon. adulatores ſemper comitantes eos, quibus adulantur ; ex ἄγχι, & πόρος, ὁ, &c.

Ἀγχίπους, proprie expon. prope nos pedem habens, adſtans ; i. e. ὁ παρεστώς, καὶ σύνεγγυς ; Heſych. ex Eurip. in Iphig. Taur. (ubi tamen a quibuſdam legitur ἀγχίπλους,) ex ἄγχι, & πούς, ὁ.

Ἀγχίπτολις, urbi propinquus ; Nonn. ex ἄγχι, & πτόλις, Poet. pro πόλις, &c.

Ἀγχίπορος, propinquus : Nonn.

Ἀγχίπους, latu facilis ; adſtans ; propinquus : Sophocl.

Ἀγχίῤῥοος, ου, ὁ καὶ ἡ, cujus fluenta prope ſunt. Th. ῥέω.

Ἀγχίσαο, gen. Æol. ab Ἀγχίσης, ου.

Ἀγχίσης, nom. prop. viri.

Ἀγχισβατέω, contendere, pugnare : διαφέρεσθαι : ſed ἀγχιβατέω, ambigo, dubito ; apud Jones.

Ἀγχίσπορος, ὁ καὶ ἡ, propinquus, affinis genere ; ὁ ἐγγὺς γένους ; genitivo jungitur. proprie expon. e propinquis, ſeu propinquo ſanguine ſatus, conſanguineus ; ex ἄγχι, & σπορά, ἡ ; ſeu σπόρος, ὁ, &c.

Ἄγχιστ' pro ἄγχιστα, proxime, maxime. ſuperlat. cum genit. & dat. pro ἄγχιστα, & ἀγχιμάλιστα dicimus. Hinc ἀγχιστεύω, ſum propinquus ; ἀγχιστεύς, ὁ, cognatus ; ἄγχιστος, ου, ὁ, proximus : ab ἄγχι, vel ἀγχοῦ.

Ἀγχιστεία, ἡ, affinitas, propinquitas ; jus propinquitatis ; συγγένεια, gentilitas ; jus proximæ, ac legitimæ ſucceſſionis, &c.

Ἀγχιστεῖον, ου, τό, idem quod ἀγχιστεία, ἡ, propinquitas generis, cognatio ; ſed expon. etiam jus ſuccedendi ab inteſtato.

Ἀγχιστικός, οῦ, ὁ, adject. ad ἀγχιστείαν, ſeu cognationem pertinens ; omnia ab ἀγχιστεύω, vel ab ἄγχιστα, &c.

Ἀγχιστῖνος, ου, ὁ, vel ἀγχιστῆνος, q. d. prope ſtans : Il. ε. Euſt. admonet vocis hujus antepenultimam per ι, ſcribi, ut ab ἄγχι, & ἱστάναι factam, mutando ε, in ι ; quum cætera derivata ab ἄγχι ſervent ejus ι : vel eſt itidem ab eod. ἄγχιστα.

Ἀγχιστεύω, μ. εύσω, π. ευκα, ſum propinquus ; jure propinquitatis hæreditatem cerno, aut peto. Ruth. c. 3.

Ἀγχιστῖναι, vel ἀγχιστῆναι, nom. pl. f. g. coacervatæ : ab ἄγχι, & ἵστημι.

Ἀγχιστίνδην, κατ' ἀγχιστείαν, Etym. i. e. juxta propinquitatem ; ut a nomine ἄριστος fit ἀριστίνδην, καὶ πλοῦτος, πλουτίνδην, juxta divitias, &c.

Ἀγχι-

Ἀγχιστροφα, adv. celeriter; ἀγχίστροφα βουλεύεσθαι, ſententiam mutare: ex ἀγχι, & στρέφω.

Ἀγχίστροφος, ὁ καὶ ἡ, verſatilis, volubilis, mutabilis: Herodot. ut, ἀγχίστροφος μεταβολὴ, i. e. velox & prompta mutatio.

Ἀγχιπλεὴς χρόνος, Non. dicitur tempus propinquum, & quod prope completur.

Ἀγχιτέρμων, ονος, ὁ, conterminus; qui eſt metæ propinquus. Vocat Pollux σύνορος, καὶ πρόσορος.

Ἀγχίγονος, ου, ὁ, in propinquo natus.

Ἀγχιφανὴς, propinquus, prope apparens; Nonnus.

Ἀγχοτάδην, cunctanter; ἀμβολάδην, Heſych.

Ἀγχόμενος, qui ſuffocatur, πνιγόμενος; Hippocrat. potius per α.

Ἀγχονάω, ῶ, ſtrangulo; πνίγω, mortem laqueo conſciſco.

Ἀγχονιμαῖος, ου, ὁ, ad laqueum pertinens; ut ἀγχονιμαῖος θάνατος, mors laqueo illata, ab ἀγχόνη, ἡ.

Ἀγχόθεν, ex propiore loco, prope.

Ἀγχόθι, idem quod ἄγχι, vel ἀγχοῦ.

Ἀγχόνη, laqueus, quo aliquid ἄγχεται.

Ἀγχουρος, & Jon. ἀγχούρος, conterminus, vicinus: Suid. ex ἄγχι, & ὅρος, ὁ, &c.

Ἀγχοτάτω, proxime: adv. Jon. pro ἐγγύτατα. Sic ἀγχότερος, Jon. pro ἐγγύτερος. Th. ἄγχι.

Ἄγχος, recens; πρόσφατος, ἐγγὺς, propinquus; item, ſuffocatio, πνιγμός, telum, δόρυ, καὶ πλησίον.

Ἀγχῦ, Poet. idem quod ἄγχι.

Ἀγχουρος, vicinus; παρὰ τὸ ἄγχι τῆς ὥρας εἶναι· item, diluculum, aurora: ſic dicitur Cypriis ὄρθρος, καὶ φωσφόρος; Ἀγχύρως vero idem quod πένης, pauper & inops.

Ἄγχουσα, ἡ, anchuſa herba; de qua Dioſc. l. 3. 23. quidam ἄγχουσα vocant, ad differentiam participii ἄγχουσα. dicta videtur παρὰ τὸ ἄγχειν; quod habeat vim ſuffocatoriam & ſtrangulatoriam; unde ἀγχουσίζω, anchuſa inficio, anchuſa fuco & coloro, &c.

Ἀγχρίνεσθαι, inungi, vel elui; περιαλείψασθαι, ἢ λούσασθαι, pro ἀναχρίνεσθαι, ab ἀναχρίνω; hoc autem ab ἀναχρίω, perungo, oblino.

ἌΓΧΩ, ſtrangulo, f. ξω. p. χα. ab חנק ſtrangulare: hinc ἀγκών, ancter, id quo aliquid conſtringitur.

Ἀγχώμαλα, ex æquo, ancipiti Marte; æqua vi, æqualiter; ἴσα· Thucyd.

Ἀγχώμαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, propemodum æqualis: ex ἄγχι, & ὁμαλός.

Ἀγχωμάλως, i. e. ἐξ ἴσου, æquo Marte; æqualiter, pariter; ἀμφιβόλως. Bud.

ἌΓΩ, duco, æſtimo, inſtituo, item proficiſcor, f. 1. ἄξω. part. ἄξων, adducturus. præt. ἦχα, Attic. ἄγηχα, & per Epentheſin τοῦ ο, ἀγήοχα. a. 2. ἦγον. Att. ἤγαγον. imper. ἄγαγε, έτω. pl. ἀγάγετε. ſub ἀγάγω, ῃς, ῃ, 3. pl. ἀγάγωσι. inf. ἀγαγεῖν. p. paſſ. ἦγμαι. a. 1. paſſ. ἤχθην. f. 1. ἀχθήσομαι. a נהג naag, ducere. Hinc

Ἄγω, ſed uſitatius ἄγνυμι, frango. f. ἄξω, p. ἦχα, a. 1. ἦξα, a. 2. ἦγον, p. m. ἦγα. Attice, ἐάξω, ἔαχα, ἔαξα, ἔαγον, ἔαγα.

Ἀγῶ, veneror; unde ἀγάζομαι; etiam invideo; μέμφομαι καὶ φθονῶ, ζηλοτυπῶ, Iliad. 3.

Ἀγωγὴ, ῆς, ἡ, vitæ ratio, educatio; ἀγωγεὺς, έως, ὁ, ductor; ἀγώγιμος, ου, ὁ, ἡ, duci, aut vehi facilis: ἀγωγὸς, οῦ, ὁ, ἡ, dux viæ: ἀγώγιον, ου, τὸ, onus quod curru vehitur: ἄγημα, ατος, τὸ, agmen elephantorum.

Ἀγωγεὺς, έως, ὁ, qui litem intendit; ὁ ἐπάγων τὴν δίκην, ὁ διώκων; item, lorum quo ducitur equus: item, dux.

Ἀγώγιμος, ου, τὸ, utile, operæpretium, præſtabile, τὸ ὠφέλιμον.

Ἀγώγιος, ductor, dux viæ; ὁδηγὸς; προπομπός.

Ἀγώγιον, τὸ, lenocinium, advocamentum, illecebra.

Ἀγωγὸς, οῦ, ὁ, ſubſt. expon. aquæ ductus; ut ἀγωγὸς δημόσιος, aquæ ductus publicus: ab ἀγωγὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ; quod expon. ὁδηγός. Item educendi, eliciendi, aut ciendi, vel adducendi, attrahendi, aut illiciendi vim habens, utrumque ab ἀγωγὴ, ἡ; ductus, adductio: Item portatio, ſeu importatio, vectio, vectura, advectio; & omnia ab ἄγω, duco, &c.

ἈΓΩΝ, ῶνος, ὁ, certamen, cœtus: ab ἄγω· item circus, locus certaminis: ab α, & γωνία.

Ἀγῶνα παρέχειν, Eſa. 2. 7. pro, moleſtiam exhibere; Grammatici hanc vocem deductam putant ex γωνία, & α priv. ut ſit, ὁ γωνίαν οὐκ ἔχων τόπος, & proinde κυκλοτερής; vel a verbo ἄγω; i. e. fero, quod afferat moleſtiam, &c.

Ἀγωνάρχης, ου, ὁ, qui ludis & certaminibus præerat; ἀγωνοθέτης, ἄρχων τοῦ ἀγῶνος; dux, vel author certaminis, & princeps: Sophocl.

Ἀγώνια, τὰ, quæ ad ludos & certamina ſpectant: Cæl.

Ἀγωνία, ας, ἡ, angor, anxietas, certamen: ab ἀγών· hinc ἀγωνιάω, certo: ἀγωνίζω, idem. ἀγωνιστὴς, οῦ, ὁ, certator: ἀγωνιστικὸς, cupidus certandi: ἀγώνισμα, certamen: ἀγώνιος, ου, ὁ, qui ad certamen ſpectat.

Ἀγωνιάζω, idem quod ἀγωνιάω, atque id, idem quod ἀγωνίζομαι, in certamen venio: Item certo judicio; ut qui cauſam orat apud judices; cauſam dico, periclitor judicio: Them. ἀγὼν, ῶνος, &c.

Ἀγωνιστὴς, οῦ, ὁ, qui certat gymnica certamina, athleta, pugil: ut apud Plut. ἵπποι ἀγωνισταὶ, equi certatores; i. e. ad certamina exercitati; & cum genit. apud eund. Plut. ἀγωνιστὴς ἀληθείας, expon. propugnator veritatis: Item actor ſcenicus, ludio, hiſtrio; atque inde ἀγωνιστικὸς, οῦ, ὁ, certatorius, ad ἀγωνιστὰς pertinens: ut ἀγωνιστικὴ δύναμις, apta corporis conſtitutio ad obeunda gymnica certamina: Sic etiam dicitur is, qui aptus eſt ad certamina; ab ἀγωνίζομαι.

Ἀγωνιᾷν, Iſocrates uſurpavit pro ἀγωνίζεσθαι, decertare: alioquin eſt κινδυνεύεσθαι, καὶ φοβεῖσθαι. Polyb.

Ἀγωνίδαται, Jon. pro ἠγωνισμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. paſſ. ab ἀγωνίζω, ex 3. ſing. ἠγώνισται, abjecto augmento, & correpta penultima, exempto ſc. σ, & ejus loco inſerta ſyllaba δα, ut πεφράδαται pro πεφρασμένοι εἰσί.

Ἀγωνιεῦμαι, pugnabo, Dor. pro ἀγωνιοῦμαι; hoc autem fut. 1. med. eſt Attic. pro ἀγωνίσομαι, ab ἀγωνίζομαι.

Ἀγωνίζομαι, certo, enitor, imperf. ἠγωνιζόμην, ου, ετο, p. paſſ. ἠγώνισμαι.

Ἀγώνιος, ὁ καὶ ἡ, moleſtiam adferens, ſolicitus, anxius; item, ὁ ἐν ἀγῶνι, i. e. qui eſt in certamine; interdum etiam pro non angulato, & ſine angulo; apud Theophraſtum; ab α, & γωνία, angulus.

Ἀγωνίσαι, a. 1. inf. & ἀγώνισαι, certato, a. 1. imperat. med. ab ἀγωνίζω.

Ἀγώνισις, εως, ἡ, concertatio: Thucyd.

Ἀγώνισμα, ατος, τὸ, certamen. Omnia ab ἀγών.

Ἀγωνισμὸς, οῦ, ὁ, contentio, conteſtatio; ἀντιλογία, Etym.

Ἀγωνιστήριον, ου, τὸ, locus certaminis: Ariſtid.

Ἀγωνιστήρια, Athletarum præmia: Etym.

Ἀγωνιστικῶς, certatim; Ἀγωνιστικῶς ἔχω, teneor contendendi ſeu certandi cupiditate: Bud.

Ἀγωνοδίκης, βραβευτὴς, Heſych. Deſignatores autem ſunt, inquit Ulpianus, ii, quos Græci βραβευτὰς appellant, proprie, judex certaminum: ex ἀγὼν, ῶνος, & δίκη, ἡ, &c.

Ἀγωνοθεσία, ας, ἡ, conſtitutio certaminis; munus ipſum quod edunt agonothetæ.

Ἀγωνοθετέω, ῶ, μ. ήσω, certaminibus præſum, atque in iis omnia moderor; certamina, vel ludos inſtituo, edo, conſtituo.

Ἀγωνοθέτης, ου, ὁ, agonotheta; munerarius, deſignator & inſtructor certaminis; agonum præſes & judex: ab ἀγὼν, & τίθημι; id eſt, ὁ τοὺς ἀγῶνας εὖ διατιθέμενος, inquit Euſtathius.

Ἀγωνοθέτις, pro ἀγωνοθεσία; apud Sophocl.

Ἄγωρος, ου, ὁ; Æolice pro ἀγών· Heſychius.

Ἀγωρεῖν, congregare: συναθροίζω; unde ἀγωρεία, ἠθροισμένοι.

Α Δ.

ἈΔΑ', voluptas; ἡδονὴ, fons; πηγή.

Ἅδᾳ, Dor. pro ᾅδῃ, dativ. ſing. ab ᾅδης.

Ἀδαγμὸς, pruritus; prurigo; κνησμός. Etym.

Ἄδαδος, nullam ingerens tædam; Gaza apud Theophraſtum: ex α priv. & δαίω, uro, unde δαῒς, δαλὸς, tæda, fax.

Ἀδᾳδούχητοι γάμοι, nuptiæ, quibus fax non eſt prælata; vel, ſine tædis celebratæ; αἱ λαθραῖαι μίξεις.

Ἀδᾳδούχητος, expon. cui fax prælata non eſt; cui face nemo præluxit; ex α priv. & δᾳδοῦχος, facem, ſeu tædam tenens, unde δᾳδουχέω, facem præfero, &c.

Ἀδαήμων, ονος, ὁ, ἡ, imperitus: hinc ἀδαημοσύνη, ας, ἡ, imperitia, Jon. ἀδαημοσύνη, ης· ex α, & δαίω.

Ἀδαὴς, έος, ὁ, ἡ, indoctus. Th. δαίω.

Ἀδάητος, incognitus: Heſiod. ut & ἀδαὴς, ignarus, imperitus: ex α priv. & δαίω, diſco, &c.

Ἀδαίδαλτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non varius, non variegatus; artificio carens: ex α priv. & δαιδάλλω, artificioſe facio. Th. Δαίδαλος, Dædalus.

Ἀδαίετος, non diviſus; ex α priv. & δαίω, divido, &c.

Ἀδαΐζω, exclamo, ingemo; ἀναβοῶ, ἀναστενάζω.

Ἀδάϊκτος, purus, καθαρὸς; Heſychius: alioqui ſignificat, non dilaceratum; ex α priv. & δαΐζω, dilacero.

Ἀδαιὸς, ὁ, largus; non diviſus, ex α priv. & δαίω, divido.

Ἀδαῖον, quod ſatiat; τὸ εἰς κόρον ἄγον; ab ἄδω, ſatio, expleo.

Ἀδάϊος, ὁ, inexpugnatus; ἀπολέμητος. ex α priv. & δαῒς, pugna: q. d. pugnæ, ſeu bello ineptum, Heſych. qui non poteſt lædi τῇ δαΐ: & etiam, injucundum, ignavum, exponit.

Ἀδαϊστὶ, imperite; ἀπείρως: ex α, priv. & δαΐος, peritus: Th. δαίω, diſco.

Ἄδαστος, non diviſus: Apoll. 3. Arg. ex α priv. & δαίω, divido.

Ἀδαίτρευτος, indiviſus; Nonnus: ex α priv. & δαιτρεύω, divido; Th. δαίω, divido.

Ἄδαιτον, non diſtributum, non diviſum: Heſych. ex eodem Th.

Ἄδακρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, non lachrymans; illachrymabilis; unde ἄδακρυς νίκη, incruenta victoria: ex hac dictione fit alacris, ut ſcribit Donatus: ſic ἄδακρυς πόλεμος, bellum ſine pugna, & ob id non flebile.

Ἀδακρυτὶ, ſine lachrymis; ſiccis oculis: ἀκλαυστί; inde

Ἀδάκρυτος, ου, ſine lachrymis; ex α, & δάκρυ.

Ἀδαξῶ, prurio; κνήθομαι.

Ἄδαλτα, non obſcura & incognita; οὐκ ἄδηλα.

Ἀδὰμ, ἀδάμ, nomen primi parentis.

Ἀδαμάντινος, ου, ὁ, adamantinus; firmus, conſtans, ſolidus, durus: Æſchines.

Ἀδαμαντόδετος, ου, ὁ καὶ ἡ, tenax, adamantinus: Æſchyl. expon. adamante liga-

ligatus; ſeu vinctus; q. d. compactus clavis adamantinis; ab ἀδάμαντος, ὁ, vel ab ἀδάμας, αντος, ὁ, & δέομαι, unde δετὸς, ὁ, &c.

Ἀδαμαντοπέδιλος, adamantina habens calceamenta; Plut. ex ἀδάμας, αντος, & πέδιλον, τὸ, &c.

Ἀδάμαντα, acc. ſing. ab ἀδάμαντος, ου, ὁ; idem quod ἀδάμας, αντος, ὁ, adamas, q. ἀδάμαστος, indomitus, ob duritiem: ex α pro δυς, & δαμάω.

Ἀδάμας, αντος, ὁ, adamas: ita dictus lapis, a duritie quaſi indomita.

Ἀδάμαστος, indomitus, qui domari nequit, & interdum qui domitus non eſt; unde metaph. ἀδάμαστος, expon. quæ nondum nupſit; quaſi, quæ nondum ſubacta ſit, ad ferendum mariti jugum: ut ἀδάμαστος θεὰ, apud Soph. i. e. Minerva; poteſt etiam exponi, non compreſſa, ſicut & ἀδμὴς, ſic & ἵπποι ἀδμῆτες ἔτι καὶ ἄβατοι, Luc. ex α priv. & δαμάζω, -ομαι, idem quod Them. δαμάω, &c. Sic & Ἀδαμνὴς, expon. validus, durus; ex iiſd.

Ἀδαμνὴς, fortis, robuſtus; durus: Heſych. ἰσχυρὸς, σκληρός.

Ἀδαξάω, pruriginem moveo, ſeu prurituma excito; idem quod, & pro ὀδαξάω, & ab eod. Sic &

Ἀδάξω, prurio, appeto, cupio; & in paſſ. ἀδάξομαι, mordeor, more eorum, qui pruriunt.

Ἀδαξάομαι, idem itidem, quod, & pro ὀδάξομαι.

Ἀδαξῆσαι, prurire, a. 1. inf. act. verbi ἀδαξέω. vide ἀδαχέω.

Ἀδαπάνητος, ου, ὁ, inexhauſtus, inconſumptus.

Ἀδάπανος, ου, & ἀδαπάνως, adv. ſine ſumptu. Th. δαπανάω.

Ἄδαπτος, qui dilaniatus non eſt, vel dilaniari nequit; Heſychius exponit, γυμνὸν, ἄδερμον, Nudum, excoriatum, apellam: eſt comp. ex α priv. & δαπτὸς, a Them. δάπτω. fut. ψω, &c.

Ἀδὰρ, lingua Syriaca dicitur menſis duodecimus, lib. 2. Machabæorum.

ἈΔΑΡΚΗΣ, ου, ὁ, adarces, ſalſugo quædam gelata, ſeu concreta.

Ἄδαρτος, Heſych. flagris non examinatus; ἀμαστίγωτος. alioqui ſign. non excoriatus, ex α priv. & δέρω, excorio.

Ἄδασαν, valde læſerunt, pro ἄσαν, a. 1. ind. act. Jon. ab ἄδω, ſatio, lædo. Lacones enim utuntur in ſuis compoſitis particula ἄδω, ab ἅδην, ſatis, abunde; quæ auget.

Ἀδάσμευτος, non ſolvens tributum; Heſych. ex Æſchylo; ex α priv. & δασμὸς, tributum: Th. δάζομαι, divido, partior.

Ἄδαστος, ου, non diviſus. Th. δαίζω.

Ἀδαχέω, κνήθω, pruriginem excito, ſcabo.

Ἄδδαυος, ſiccus, ξηρὸς, Laconice, inde

Ἄδδαυον, aridiſſimum, pro αὖον Laconice.

Ἀδαχεῖν, expon. pruriginem excitare, titillare, vel ſcabere, ſcalpere; idem quod, & pro ὀδαξάω, ῶ.

Ἀδδεὲς, Poet. pro ἀδεὲς, audax. Vide ἀδδειής.

Ἀδδεής, Poet. eſt pro ἀδεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, quod expon. metu carens, metus expers; liber omni metu, qui non timet; ut παῖδες ἀδδεεῖς, metu vacui: ex α priv. & δέος, εος, τό.

Ἀδδηκότες, pro ἀδηκότες, Poet. quod vide, ut & ἀδηκότες.

Ἄδδιχος, ſinus, κόλπος.

Ἀδδίω, pro ἄδην, multum, adverb.

Ἀδδηφάγος, ſive ἀδηφάγος, ου, ὁ, vorax, heluo; ab ἅδδην, & φάγομαι. hinc ἀδδηφαγία, ας, ἡ, voracitas.

Ἀδδὶ, nom. viri ἀπελθὼν, viator qui tranſit.

Ἄδδιξ, menſura quatuor chœnicas capiens.

Ἄδδουσι, ad ſaturitatem uſque comedunt; heluantur: εἰς κόρον ἔδουσι.

Ἄδε καὶ αὐτάν. Dor. pro ἰδοὺ ἤ καὶ αὐτὴν, en eam ipſam. Eſt & ἅδε pro ἧδε, imperf. ab ἅδω, placeo.

Ἇδε, Dor. adv. pro ἧδε, huc, illuc, hoc in loco.

Ἀδεάζω, ſuſpiro, ſucclamo; ἀναβοῶ, ἀναστένω.

Ἀδεέστερον, ſecurius, tutius, minore metu; Thucyd. ex α priv. & δέος, εος, τὸ, timor. Th. δείδω, timeo.

Ἀδεέστερος, metu liberior, ſecurior, minus periculoſus; eſt compar. ab ἀδεής.

Ἀδέητος, ὁ, nullius indigens.

Ἀδεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, intrepidus, audax, tutus, ſecurus, &c. ἄφοβος; inde τὸ ἀδεὲς, fiducia; unde dicunt, ἀδεὲς δέος δέδοικας; non timenda times: ex α priv. & δέος, timor.

Ἀδέητος, ου, ὁ, non indigus; cui omnia ſuppetunt quibus opus eſt: Antiphon apud Suidam; μηδενὸς δεόμενος, αὐτάρκης. ex α priv. & δέω, & δέομαι; egeo, &c.

Ἄδει, cantat, 3. præſ. ſing. ab ᾄδω. 2. pl. ᾄδετε part. f. g. ᾄδουσα.

Ἀδεῖ, Dor. pro ἡδεῖ, dativ. ſingul. ab ἡδύς.

Ἀδεῖα, Doricum pro ἡδεῖα, i. e. jucunda, ſuavis: Theocrit.

Ἄδεια, vide in ἀδεής.

Ἀδειὴς, ὁ, intrepidus, Poet. pro ἀδεὴς, & ἀδδεὴς, ex α, & δέος, quod a δείδω. Eſt etiam ἀδειὴς, impudens, q. ἄδετος, qui coerceri nequit, a δέω, ligo.

Ἀδείης, gen. ſing. Jon. ab ἄδεια, immunitas a metu, ſecuritas: a δέος.

Ἀδείμαντος, ου, ὁ, impavidus: quod ex α, & δεῖμα.

Ἄδειμος, ου, ὁ καὶ ἡ, impavidus, intrepidus; idem quod ἀδεὴς & Cypriis, impurus: Heſych. & Suid.

Ἀδεῖν, placere, præſ. inf. ab ἀδέω.

Ἀδείπνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, incœnatus. Th. δεῖπνον.

Ἀδέκαστος, ου, ὁ μὴ δεχόμενος πρόσωπον, ἢ δῶρα, non corruptus muneribus: ἀδωροδόκητος, ut κριτὴς ἀδέκαστος, i. e. judex æquus: ex α priv. & δεκάζεσθαι, quod vide in δεκάζω: hinc ἀδεκάστως, adv. juſte.

Ἀδεκάτευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non decimatus: Ariſtoph. ἀδεκατεύτους οὐσίας, non decimatæ facultates; ἀπλώτως.

Ἄδεκτος, ου, ὁ, non admiſſus, non acceptus, aut receptus; & activa ſign. qui non accipit: ἄδεκτος κακοῦ, expers mali: item, ἄδεκτον, incredibile, ἄπιστον.

Ἀδελφὰ, τὰ, ſororia, ſimilis, communia, ὅμοια, πρέποντα, ἁρμόζοντα.

Ἀδελφεὸς, & ἀδελφειὸς, οῦ, ὁ, pro ἀδελφὸς, frater, Poet. & Jon.

Ἀδελφὴ, ſoror, germana: ut ὁμομητρία ἀδελφὴ, ſoror ex eadem matre; Ariſtoph. in nub. Item ſimilis, congrua: Plat. eſt fœmin. a Them. maſc. ἀδελφὸς, ὁ.

Ἀδελφίδιον, τὸ, fraterculus, diminut. ab ἀδελφός. Item ἀδελφικῶς, fraterne; adv. ab ἀδελφικός.

Ἀδελφίζω, fratrem meum appello, fratris appellatione voco, fratrem eſſe dico; apud Iſocr. ſed ἀδελφίζεται, expon. etiam κοινωνεῖ, apud Hippocr. unde

Ἀδέλφιξις, fraterna communio, & ſocietas, qualis eſt fratrum; ſeu fraternitas, germanitas; apud Hippocr. a Th. ἀδελφὸς, ὁ.

Ἀδελφιδῆ, ἡ, neptis ex ſorore, vel ex fratre: Xenoph.

Ἀδελφιδοῦς, & ἀδελφιδεὺς, οῦ, ὁ, filius fratris, vel ſororis, ἀνεψιὸς, i. e. nepos ex fratre vel ſorore; patruelis, vertitur ab Eraſmo, apud Lucianum.

Ἀδελφιξία, germanitas, fraternitas, vel fraternitatis affectus; communitas, conſociatio, apud Hippocratem vero, affinitas, communicatio, conſenſuſque partium inter ſe, κοινωνία.

Ἀδελφικὸς, οῦ, ὁ, germanus, affinis, fraternus.

Ἀδελφόθεος, frater Dei, ſeu Jeſu Chriſti: ita dictus Divus Jacobus.

Ἀδελφόπατρος, patruus; πατρὸς ἀδελφὸς; patris frater. Pollux.

Ἀδελφοκτονεῖν, fratricidium committere.

Ἀδελφοκτονία, cædes fratris; Gregor. Nazianz.

Ἀδελφοκτόνος, ὁ, fratricida: ex ἀδελφὸς, & κτείνω.

Ἀδελφόπαις, nepos, vel neptis ex fratre, vel ſorore. Euſt.

Ἀδελφὸρ, Æol. pro ἀδελφὸς, frater.

ἈΔΕΛΦΟ'Σ, οῦ, ὁ, frater. ſumitur & pro cognato, & conſanguineo. ἀδελφὴ, ῆς, ἡ, ſoror: ἀδελφότης, ητος, ἡ, fraternitas: ἀδελφικῶς, fraterne: ἀδελφίδιον, ου, τὸ, fraterculus: ἀδελφιδοῦς, οῦς, ὁ, fratris vel ſororis filius: ἀδελφίζω, fratris nomine compello: ab α, id eſt, ὁμοῦ, & δελφὺς, q. ὁμόδελφος.

Ἀδέμνιος, ου, ὁ, ἡ, corpore exutus, mortuus: ex α, & δέμας.

Ἀδέμνιος, expers cubilis; qui cubile non habet: Oppian. lib. 3. de venat. ex α priv. & δέμνιον, ου, τὸ, lectus.

Ἀείδειν, canere, Jon. pro ᾄδειν, ab ᾄδω.

Ἀδενδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, purus ab arboribus. Th. δένδρον.

Ἀδενώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, glandulοſus: ut ἀδενώδης σὰρξ, apud Gal. a Them. ἀδὴν, ένος. pro eod. dicitur etiam

Ἀδενοειδὴς, ex ἀδὴν, ένος, & εἶδος, εος, τό.

Ἀδέομαι, idem quod ἀδέω, cum tenui.

Ἀδέξιος, ου, ὁ καὶ ἡ, minime, ſeu parum dexter; incivilis: ex α priv. & δεξιὰ, dextra.

Ἀδεξιώτως, ſine dextrarum apprehenſione; i. e. ſine blanda ulla ſalutatione: Budæus.

Ἀδερκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non videns; & inviſibilis: Heſych. obſcurus, qui videri nequit; ἀφανής.

Ἄδερκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non videns; aut non viſus; inde ἀδέρκτως, adverb. apud Sophocl. limis oculis & connniventibus: ex α priv. & δέρκω, video.

Ἀδὲς, Dor. pro δαψιλές.

Ἀδέσποτος, ου, ſine domino, ſine certo auctore: hinc ἀδεσπότως, adv. ab α, & δεσπότης.

Ἄδεσμος, ὁ καὶ ἡ, qui extra vincula eſt, ſine vinculis; ἄδετος; ut Ἄδεσμος φυλακὴ, libera cuſtodia; ex α, priv. & δεσμὸς, vinculum. Th. δέω.

Ἄδετος, ου, ὁ, non ligatus, ſolutus; ἄδεσμος. ex α priv. & δέω, ligo.

Ἀδευκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, amarus, injucundus, acerbus; ut ἀδευκὴς θάλασσα, i. e. amara & ſalſa; ſic ἀδευκὴς ὄλεθρος, amarum exitium: ex α priv. & Them. δεῦκος, εος, τό. Sed expon. etiam, nulla re indigens; & ſic eſt ex α priv. & δεύομαι, indigeo, &c.

Ἀδεύμεθα, Heſychius affert pro ἀηδιζόμεθα, quod Doricum eſt, pro ἀδούμεθα ex themate ἀδέομαι, idem quod ἀδέω, i. e. ἀηδῶς ἔχω, moleſtia & tædio affectus ſum.

Ἀδευὲς, idem Heſych. affert pro χαλεπὸν, ſive οὗ οὐκ ἄν τις ἐπιδεηθείη, difficile, & grave, quo aliquis non indigeat; ex α priv. & δέω, ut δέομαι, egeo.

Ἀδέχαστος, ου, ὁ, ſicut ἀδέκαστος, qui muneribus non corrumpitur; ab α pr. & δέχομαι, accipio: Cæl.

Ἀδέψητος, ου, ὁ καὶ ἡ, crudus, ἀκατέργαστος, a δεψέω.

ἈΔΕ'Ω, placeo, f. ήσω. p. ηκα. Hinc ἄδος, ου, ὁ, lætitia.

Ἀδέω, tædio afficior præ defatigatione, ab ἄδω, ſatio. f. ήσω, p. ηκα. a. 1. Æol. ἀδήσαι, & δ geminato δ, ἀδδήσαι.

Ἀδεῶς, intrepide, ſecure, audacter, tuto, impune, licenter, impudenter: Ariſtot. 2. Oecon. ἀδεῶς ἔχειν, impune fer-

ferre: ex α priv. & δέος, εος, τὸ, metus: Th. δείδω.

Ἅδῃ, placuerit, 3. a ſub. ab ἁδέω.

Ἀδάϊον, Poet. eſt pro ἀδῄωτον, quod ab Heſych. expon. quod devaſtatum, & bello infeſtatum non eſt, vel quod devaſtari, & bello infeſtari nequit, nec βλάπτεσθαι τῇ δαῒ λυγρῇ. ab eodem expon. etiam injucundum, ignavum; ex α priv. & δάϊος, idem quod, & pro δάϊος, ὁ, hoſtilis; a Them. δαίω, uro, &c.

Ἀδηκότες, & metri gratia ἀδδηκότες, perf. part. Ion. pro ᾐδηκότες, ab ἀδέω, alii ab ἀηδέω, laboribus defeſſus ſum. Th. ἄδω, ſatio.

Ἀδηκτότατον, ſuperlat. ab ἄδηκτος, ου, ὁ, ἡ, morſui non obnoxius, vel cariem non ſentiens: a δάκνω.

Ἄδηκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non morſus, omni morſu carens; incorruptus: item, active, minime mordax, vel cui nulla ineſt mordacitas: ab α priv. & δάκνω mordeo. Ἄδηκτα, medicamenta mordacitatis expertia, atque acrimoniæ. inde adv. ἀδήκτως, ſine morſu, &c.

Ἀδήλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, integer, incolumis: a δηλέω.

Ἀδηλία, incertitudo, anxietas, dubitatio; ἀπορία, ἀφάνεια.

Ἀδηλόφλεβος, habens venas obſcuras: ex ἄδηλος, & φλὲψ, βός.

Ἄδηλος, ου, ὁ, ἡ, non apparens, incertus, obſcurus: ex α, & δῆλος· hinc ἀδήλως, adverb. obſcure, incertum.

Ἀδηλότης, ητος, ἡ, incertitudo.

Ἀδημεῖν, admirari, dubitare, idem quod ἀδημονεῖν.

ἈΔΗΜΟΝΕ'Ω, ῶ, graviſſime angor, f. ήσω, p. ηκα, a. 1. ἠδημόνησα· ab ἀδέω, vel ab α, & δῆμος, q. d. extra populi conſortium dego.

Ἀδημονία, ας, ἡ, anxietas animi, triſtitia, moleſtia, &c.

Ἀδημονέω, idem quod Them. ἀδημονέω, præ dolore, & mœrore deficio; quod Euſt. deducit a nomine ἄδος, i. e. ſatietas: ut ſit quaſi nimia dolorum ſatietate fatiſco: Item terreor, terreſio, paveſco, &c.

Ἀδημονέστερος, expon. pugnacior, contentioſior, apud Suid. eſt compar. ab eod. Th.

Ἄδημος, ου, ὁ καὶ ἡ, abſens a populo, ſeu patria ſua, & peregrinans; ex α priv. & δῆμος, ὁ.

ἈΔΗΝ, & ἄδδην, affatim, adv.

ἈΔΗ'Ν, ένος, ὁ, glandula, tonſillæ.

Ἀδηνής, έος, ὁ, ἡ, Poet. ὁ ἀνευ δήνεων καὶ βουλῶν ὢν, ὁ ἀφρόντιστος, qui eſt ſine conſiliis & curis. Hinc adv. ἀδηνέως. Ex α, & δῆνεα, pro βουλεύματα, παρὰ τὸ δήω ὃ ἐστι εὑρὸν, ὅτι πρὸ τοῦ πρᾶξαι δεῖ πολλὸν χρόνον βουλεύεσθαι.

Ἀδηνέως, ſimpliciter, citra dolum, ἁπλῶς, ἀδόλως. Etym. ἀφροντίστως, negligenter, incurioſe.

Ἄδηρις, non contentioſus, expers litis, in lib. Epigram. Hinc

Ἀδηρίτως, ſine controverſia, ſine dubio; ἀφιλονείκως, ἀμάχως.

Ἀδήριτος, ου, ὁ, contentionis expers. Th. δῆρις.

Ἅδης, ου, Poet. pro ᾅδης, orcus, mors: in acc. ᾅδην.

Ἀδής, έος, ὁ καὶ ἡ, injucundus, inſuavis, ἀπρεπής· Heſych. dictum pro ἀηδής; ex α priv. & ἡδὺς, ſuavis; vel potius, ἦδος, εος, τὸ, ſuavitas, &c.

Ἀδήσεις, gratificaberis, 2. ſing. fut. 1. verbi ἁνδάνω.

Ἀδηφαγέω, ῶ, ήσω; ad ſatietatem uſque veſcor: Iſocrates. inde ἀδηφαγία, ας, ἡ, edacitas, inſatiabilitas; ἀπληστία, πολυφαγία, nimius edendi uſus, nimia ſatietas; & ἀδηφάγος, ου, ὁ, vorax, edax, inſatiabilis; πολυφάγος· heluo: idem quod ἀδηφάγον, vide.

Ἀδῄωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non vaſtatus: ut apud Xen. ταύτην τὴν χώραν ἀδῄωτον

διαφυλάττειν, ab ἀδήϊος, Poet. pro ἀδάϊος, unde ἀδήϊον pro ἀδάϊον, &c.

Ἀδιά, ἡ, dolor; λύπη, ἀδημονία; & tunc eſſet ab ἀδέω, ſeu pro ἀηδία; eſt & Heſych. focus, ara, βωμός.

Ἀδιάβατος, ου, ὁ καὶ ἡ, inacceſſus; qui tranſiri & trajici nequit: ex α privat. & διαβατὸς, a διαβαίνω, tranſeo, trajicio: Th. βαίνω, gradior.

Ἀδιάβλητος, & ἀδιαβόλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, irreprehenſibilis, omnis calumniæ expers; ex α priv. & διαβάλλω, tranſfigo: item calumnior.

Ἀδιάγλυφος, non ſculptus; ex α priv. & διαγλύφω, undique ſculpo, vel q. d. [illegible]ſculpo: ex διὰ, & γλύφω, &c.

Ἀδιάδοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, jugis, perpetuus; proprie, carens ſucceſſoribus: ex α priv. & διάδοχος, ου, ὁ, ſucceſſor; a διαδέχομαι, excipio, ſuccedo: Th. δέχομαι, capio, &c.

Ἀδιάδραστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inevitabilis; idem quod ἀναπόδραστος, i. e. qui vel quæ effugi non poteſt; ἄφυκτος. unde τὸ ἀδιάδραστον, ipſa inevitabilitas, apud Suid. ex α priv. & διαδιδράσκω, effugio: Th. δράω, fugio.

Ἀδιάθετος, ου, ὁ, qui diſpoſitus non eſt, indiſpoſitus, inordinatus: item, inteſtatus: apud Plut. in Catone; ex α priv. & διατίθημι, diſpono, compono, &c.

Ἀδιαίρετον, indiſcretum: ex α & διαιρέω.

Ἀδιαίρετος, individuus, inſeparabilis; & individuum, non diviſus: ex α priv. & [illegible]της, ὁ.

Ἀδιαίτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, alienus, importunus, inſuetus; ἀλλότριος, ου, ὁ καὶ ἡ. ἀήθης, exponitur a Suida; ex α priv. & δίαιτα, vivendi mos, &c.

Ἀδιάκλειστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non incluſus: ex α priv. & διακλείω, diſcludo, &c. Th. κλείω, claudo.

Ἀδιάκοπος, indiſcretus, individuus, non interciſus, aut diremptus; Heſych. ab α priv. & διακόπτω, diſcindo: Th. κόπτω, ſcindo.

Ἀδιακόπως, more eorum quæ interrupta, aut dirempta non ſunt; eſt adv. ab ἀδιάκοπος.

Ἀδιακόσμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inornatus, inexornatus, qui compoſite diſtinctus, & diſtributus non eſt, ex α priv. & διακοσμέω, ῶ, ordino, diſtribuo: Th. κόσμος, ordo.

Ἀδιάκριτος, ου, ὁ, ἡ, non dubitans, non diiudicans: ex α, & διακρίνομαι.

Ἀδιακρίτως, non diſtincte, promiſcue, indifferenter, indiſcriminatum; ex eod. Th.

Ἀδιάλειπτος, ου, ὁ, ἡ, non intermiſſus, indeſinens: ἀδιαλείπτως, indeſinenter, adv. a λείπω.

Ἀδιάλλακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, irreconciliabilis: a διαλλάττω. Vid. in ſeq.

Ἀδιαλλάκτως, q. d. irreconciliabiliter, capitali odio; eſt adv. ab ἀδιάλλακτος, implacabilis; cum quo rediri in gratiam non poteſt: ut ἀδιάλλακτος ἐχθρὸς, & ἔχθρα ἀδιάλλακτος, capitalis hoſtis, & capitalis inimicitia, ſeu capitale odium, &c.

Ἀδιάλυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, indiſſolubilis: a διαλύω.

Ἀδιαλώβητος, qui non eſt mutilatus, vel contumelia affectus non eſt: Heſych. ἀβλαβὴς, illæſus: ex α & διαλωβάω, mutilo, &c. Th. λώβη, ης, ἡ, injuria, &c.

Ἀδιανόητος, cogitatione non comprehenſibilis: unde τὰ ἀδιανόητα dicuntur myſtica, quæ verbis apertis occultos habeant ſenſus; ex α priv. & διανοέομαι, vide.

Ἀδίαντος, ου, ὁ, non aſperſus. Ἀδίαντον, ου, τὸ, herbæ genus: ex α, & διαίνω.

Ἀδιάπλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, informis, rudis, nondum formatus: ex α priv. & διαπλάσσω.

Ἀδιαπνευστία, ας, ἡ, expon. impedita ex-

crementorum per cutem tranſpiratio, ob denſitatem τῶν πόρων, i. e. ſpiramentorum: Gal. ex α priv. & διαπνέω, quod ex διὰ, & πνέω. f. πνεύσω, &c.

Ἀδιάπτωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſtabilis, firmus, qui non dilabitur: item, in quo error non admittitur: Polyb. Inde adverb.

Ἀδιαπτώτως, ſine lapſu, & errore: ex α priv. & διαπίπτω, intercido, elabor, &c.

Ἀδιάρθρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inarticulatus; articulis & nodis non diſtinctus, ut pedes Elephantorum, & ἀδιάρθρωτος, idem. Luc. ex α priv. & διαρθρόω, ῶ, articulis diſtinguo; Thema ἄρθρον, ου, τὸ, articulus.

Ἀδιαρροΐη, quum nihil perfluit: Erot. apud Hippocr. ἡ τῶν διαρρεόντων παντελὴς ἐποχὴ, quum prorſus retinentur, quæ perfluere & excerni ſolebant: ex α priv. & διαρροία, ἡ, a διαρρέω, &c.

Ἀδιάσκευος, incompoſitus, inornatus; qui exornatus & politus non eſt: Suid. ἀκόσμητος; ut ἵππος ἀδιάσκευος, equus, qui ſuis σκεύεσι, & apparatu inſtructus non eſt: ex α priv. & διασκευάζομαι, inſtruor, adornor, &c.

Ἀδιάσπαστος, indiſtractus, non diviſus: ex α priv. & διασπάομαι, diſtrahor: Th. σπάω, traho: inde ἀδιασπάστως, indiſtracte, ſine diſtractione aut divulſione: Heſych.

Ἀδιάστατος, dimenſione carens: ex α priv. & διαστατὸς, diſtans, a διΐσταμαι, ſeorſum ſto, ſeparor. Th. ἵσταμαι, ſto: unde adv. ἀδιαστάτως, ſine intervallo, & diſtantia: item ſine controverſia: ἀναμφιλόγως, συνεχῶς, continenter, ſine ullo ſpatio, &c.

Ἀδιάστροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, nihil habens obliqui, minime perverſus: Plut. ἀδιάστροφος εὔνοια, inconcuſſa benevolentia: Machab. 3. ex α & διάστροφος, diſtortus, perverſus. Th. στρέφω, verto.

Ἀδιάσχιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, indiviſus, qui diffiſſus non eſt, ex α priv. & διασχίζομαι, diffindor. Th. σχίζω.

Ἀδιάτακτος, ου, ὁ, inordinatus: ex α & διατακτός. Th. τάσσω.

Ἀδιατίμητος, inæſtimabilis, ex α & διατιμάω, æſtimo. Th. τίω, honoro.

Ἀδιάτμητος, inſecabilis, ex α priv. & διατέμνω, diſſeco. ἀδιάτμητος etiam dicitur, idem.

Ἀδιάτρεπτος, immotus, qui non poteſt διατρέπεσθαι, Eccleſ. c. 2. ἀδιατρέπτως, immutabiliter, &c. ex α & διατρέπομαι.

Ἀδιατύπωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non figuratus, informis: ex α, & διατυπόω, informo, &c.

Ἀδιαφθαρσία, [illegible] ἀδιαφθαρσία, incorruptibilitas; ex α priv. & διαφθείρω corrumpo.

Ἀδιάφθαρτος, ου, ὁ καὶ ἡ, incorruptus: Plato. & ἀδιάφθορος, idem, ſincerus, corruptioni non obnoxius, ut ἀδιάφθορος ψυχὴ, anima ſincera, Dem. ex α priv. & διαφθείρω, corrumpo.

Ἀδιαφθορία, ας, ἡ, integritas: ἀδιάφθορος, ου, ὁ, ἡ, incorruptus. Th. φθείρω, p. med. ἔφθορα.

Ἀδιαφορέω, indifferens ſum in aliqua re, ſuſque deque fero, vel habeo: item, negligo, contemno, neglectim tranſmitto: Chryſoſtom. ex α & διαφορέω, idem quod διαφέρω, differo.

Ἀδιαφορία, ας, ἡ, ἀμέλεια, q. d. indifferentia, i. e. qualitas rerum, per quam indifferenter habentur: item neglectus, contemptus. utitur Cic. ad Attic. l. 2.

Ἀδιάφορος, ου, ὁ καὶ ἡ, indifferens: a διαφέρω.

Ἀδιάφρακτος, ὁ καὶ ἡ, inſeptus, non ſeptus, non interſeptus, Theophr. ex α priv. & διαφράττω, interſepio. Th. φράττω, ſepio, munio: inde etiam ἀδιαφράκτως, ſine ſepimento.

Ἀδιάχυτος, ὁ καὶ ἡ, qui non diſſolvitur, aut diffunditur, ex α priv. & διαχέω, diffundo. Th. χέω, fundo.

Ἀδιαχώριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inſeparabilis: ex α, & διαχωρίζω, ſeparo, disjungo. Th. χωρίς, ſeorſum, ſeparatim, &c.

Ἀδιάψευστος, qui falli aut decipi nequit; vel qui non fallit, aut decipit: Athen. lib. 8. ex α priv. & διαψεύδομαι, idem quod ψεύδομαι, fallor, decipior.

Ἀδίδακτος, ου, ὁ, ἡ, indoctus: ex α, & διδάσκω.

Ἀδικαίωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, indefenſus, ex α priv. & δικαιόω, ῶ, tueor, defendo, ab ἐκδικέω, ῶ, ulciſcor. Th. δίκη, ης, ἡ, jus, fas, &c.

Ἀδιακδύτως, ſine tergiverſatione. ex α priv. & διεκδύομαι, idem quod ἐκδύομαι, vel ἐκδύω, elabor, evado: Th. δύνω, & δύω, ſubeo, &c.

Ἀδιεξέταστος, qui perquiri nequit, inenarrabilis, Eccleſ. 31. ex α priv. & διεξετάζω, perquiro, idem quod ἐξετάζω, & Thema ipſum ἐτάζω, examino, inquiro.

Ἀδιεξίτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui percurſus non eſt, ſeu qui percurri nequit oratione, & cogitatione, cui opponitur διεξιτητός, Philopon. & Themiſt. idem eſt quod ἄπειρος, ex α priv. & διέξειμι, idem quod διειμι, tranſeo: quod vide.

Ἀδιέξοδος, ου, ὁ καὶ ἡ, per quem tranſiri nequit: vel unde exire non licet: Epigram. impervius, detentus, & ἀδιεξοδεύτως, idem, viam non inveniens, inextricabilis, ex α priv. & διέξοδος, ἡ, via qua tranſitur alicubi, unde διεξοδεύω, exeo per, permeo, &c. ὁδός, οῦ, ἡ, via.

Ἀδιεργαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inelaboratus, incultus, ex α priv. & διεργάζομαι, elaboro, excolo.

Ἀδιερεύνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inexploratus, inſcrutabilis, & ἀδιερεύνητος, idem, non diſputatus, &c. ex α priv. & διερευνάω, perveſtigo. Th. ἐρευνάω, ῶ, veſtigo.

Ἀδιάκριτος, ου, ὁ καὶ ἡ, indiviſibilis, indiſtinctus, Hermogenes; ex α priv. & διακρινόω, ῶ, idem quod διακρίνω, bene ſecerno, & ſeligo. Th. κρίνω.

Ἀδιήγητος, ου, ὁ, inenarrabilis, narrando inexplicabilis: Xen. pæd. 8. ex α priv. & διηγέομαι, narro. Th. ἡγέομαι, οῦμαι, duco, &c.

Ἀδικαίαρχος, injuſtus magiſtratus: Cic. ad Attic. ex α priv. & δικαιαρχία, juſtum, vel juſtorum imperium, &c.

Ἀδικαιοπραγέω, inique, vel injuſte ago, Plut. inde ἀδικαιοπραγία, injuſta actio, ex α priv. & δικαιοπραγέω, ῶ, juſte ago. Th. πράσσω, facio, ago.

Ἀδίκαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non judicatus, indemnatus. Nonn. ex α priv. & δικάζομαι, in jus [illegible], &c.

Ἀδικέεσαι, Jon. [illegible] Æol. pro ἀδικῆσαι, a. 1. inf. act. verbi

Ἀδικέω, injuria afficio, lædo, f. ήσω. p. ἠδίκηκα. ἀδίκησον, a. 1. imperat. act. ἀδικοῦντα, acc. ſing. part. præſ. ἀδικέομαι, οῦμαι, injuriam patior. p. paſſ. ἠδίκημαι, a. 1. ἠδικήθην· ex α, & δίκη.

Ἀδίκημα, ατος, τὸ, injuria: ἀδικήμασι, dat. pl. ἀδικία, ας, ἡ, injuſtitia: ἄδικος, ου, ὁ, injuſtus: ἀδικώτερος, comp. ἀδίκως, injuſte, adv. a δίκη.

Ἀδικητικός, ή, ὀν, injurius, injurioſus, qui afficit injuria, aut proclivis eſt ad injuriam inferendam: Plut. ex ἀδικέω, injuſte ago.

Ἀδικοδοξία, expon. παράλογος λοιδορία, apud Suid. ex ἄδικος, & δόξα, ἡ.

Ἀδικοπραγέω, ῶ, injuriam facio; idem quod ἀδικοπραγία.

ἈΔΙΝΟ'Σ, ή, όν, confertus: ab ἄδην.

Ἀδινῶς, confertim, unde comparativum, ἀδινώτερον. Od. π. Euſtath. Vult ſignificare etiam ſenſim, paulatim. πέρ γε, Il. τ. ἀδινῶς ἀνενείκατο, ubi tamen quidam exponunt, confertim & miſerabiliter.

Ἀδιόδευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, invius, vel impervius, ex α priv. & διοδευτός, pervius, &c.

Ἀδιοίκητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non adminiſtratus, diſpenſatus, vel diſtributus, ex α priv. & διοικέομαι, adminiſtro.

Ἄδιον, ſuavius, Dor. pro ἥδιον, compar. ab ἡδύς.

Ἀδίοπος, ὁ καὶ ἡ, incuſtoditus, adminiſtratore & rectore carens: Heſych. ex Æſchyl. Phrygibus, ex α priv. & διόπος, ου, ὁ, rector, διέπω, adminiſtro; rego. Th. ἕπω, operor, &c.

Ἀδιόρθωτος, ὁ καὶ ἡ, inemendabilis, qui corrigi & emendari nequit, ex α priv. & διορθόω, emendo.

Ἀδιόριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, indeterminatus, ex α priv. & διορίζομαι.

Ἀδίστακτος, indubitatus, certus. Ptol. ex α priv. & διστάζω, dubito.

Ἄδιψος, ου, non ſitiens, vel ſitim extinguens. Th. δίψα.

Ἀδμαίνειν, valere, ſanum eſſe, ὑγιαίνειν, ζῆν, Heſychius. Suidas, & Etymol. ἀδμῆν, pro ἀδμαίνειν.

Ἄδματος, ου, ὁ, Dor. pro Ἄδμητος, nomen viri.

Ἀδμής, idem quod ἀδμητος, indomitus: ex α, & δαμάω.

Ἀδμήτη, nomen mulieris, q. d. indomita.

Ἀδμήτος, ου, ὁ, idem quod ἀδμητος, indomitus, ἀδάμαστος, Suid.

Ἀδμωλεί, non fraudulenter, aut ſerviliter, χωρίς δόλου, ἢ δουλείας· Suid.

Ἀδμωλεῖν, ignorare, ἀγνοεῖν. alii ſcribunt ἀδμολεῖν, inde

Ἀδμωλία, ἡ, ignorantia, ab α, & ἴδμων, per Sync. & ν in λ verſo.

Ἄδοιμι, a. 2. opt. verbi ἅδω, placeo.

Ἀδοκήτως, inopinato, ex α, & δοκέω, videor: ἀδόκητος, ignobilis.

Ἀδοκία, inſperatus & inopinatus rerum eventus, ἀπροσδοκία· ex α priv. & δοκέω.

Ἀδοκίμαστος, ου, ὁ, obſcurus, ignobilis, non probatus: ex α priv. & δοκιμάζω.

Ἀδοκιμάστως, abs re, temere, ſine examine, inexplorato: ex eodem Th.

Ἀδόκιμος, ου, ὁ, ἡ, judicii expers, reprobus, rejectaneus: ex α, & δόκιμος. Th. δοκέω.

Ἀδολεσχῆσαι, a. 1. inf. act.

Ἀδολεσχής, ὁ, nugator, garrulus, ſophiſta: Ariſtoph. dicitur etiam Ἀδόλεσχος, ου, ὁ, idem, verboſus.

Ἀδολεσχία, ας, ἡ, loquacitas, loquela; nugatorius ſermo. Item, in ſacris literis dicitur, ἡ συνεχής μελέτη, aſſidua meditatio: ex eodem Th. ſcil. ex ἄδος, εος, τὸ, ſatietas, & λέσχη, ſermocinatio.

Ἀδόλεσχος, ου, ὁ καὶ ἡ, expon. q. d. qui ad ſatietatem uſque ſermocinatur; i. e. loquax, garrulus, qui oblectatur in garrulitate; unde

Ἀδολεσχέω, loquax ſum, nugor, garrio: compoſ. ex ἄδος, & λέσχη, ſive ab ἄδην λέσχης, ſatietate confabulationis: ſed ἀδολεσχέω, expon. & contemplor, vel oro, & Deum laudo: Item aſſidue meditor: ut Pſal. 118. ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδολεσχήσω, &c.

Ἄδολος, ου, ὁ, ἡ, ſincerus. Th. δόλος.

Ἀδόλως, nullo dolo, ſedulo, accurate, candide; ἁπλῶς· ex eod. Th.

Ἆδον, canebam, imperf. Dor. pro ᾖδον. poteſt etiam eſſe part. neut. g. a maſc. ᾄδων, ab ᾄδω. At ἅδον eſt a. 2. act. ab ἁνδάνω, vel ἅδω· & ἅδοι, opt.

Ἀδονά, ᾶς, ἡ, Dor. pro ἡδονή, voluptas.

Ἀδόνητος, ου, ὁ, inconcuſſus, immobilis: ex α priv. & δονέω, idem quod Th. δονέω, agito.

Ἀδονίς, ίδος, ἡ, q. ἀηδονίς. Vide ἀηδών.

Ἀδόνητος, ου, ὁ, ἡ, immobilis. Th. δονέω.

Ἀδόντι νόῳ, alacri animo: ab ἁδέω, placeo. a. 2. ἅδον.

Ἄδοξα, τὰ, dixit Sophocles, τὰ παράδοξα, inaudita, incognita, & incogitata, quæ præter hominum opinionem exiſtunt, & Ariſtot. ἀδοξότατα vocat τὰ ἀδύνατα, impoſſibilia: ex α priv. & δόξα.

Ἀδόκαστος, ου, ὁ, inſperatus; ἀνέλπιστος, Sophocles. Item nihil opinans; Alex. in Top. ab α priv. & δοκάζω, opinor, ſentio; quod a δόξα, ſententia, opinio; item, expectatio, & gloria, &c. Th. δοκέω, ῶ, videor, ſentio, &c.

Ἄδοξος, ου, ὁ καὶ ἡ, inglorius. Hinc ἀδοξία, ας, ἡ, ignominia; & ἀδοξέω, gloria careo, &c. a δόξα.

Ἀδόξως, ignominioſe, inglorie, &c.

Ἀδορατία, belli vacatio, & armorum ceſſatio, ut fit in pace ſequeſtra: proprie, quum non geſtantur haſtæ; ex α priv. & δόρυ, haſta; ſumitur etiam pro ignavia, ſocordia: ἀστρατία, ἀργία.

Ἀδορεί, ſine excoriatione: ex α priv. & δέρος, εος, τὸ, idem quod Th. δέρμα, ατος, τὸ, pellis, corium; unde δορά, ἡ, excoriatio; & δέρω, excorio, pellem detraho.

Ἄδορος, ου, ὁ καὶ ἡ, non excoriatus; vel, pelle minime carens; ἀδάρμακτος, ex eod. Th. eſt etiam Heſychio uter, ſaccus, pera.

Ἀδορύληπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, invictus, inexpugnabilis; proprie, qui haſta capi nequit; vel haſta non captus; ex α priv. δόρυ, haſta, & ληπτός, vel ληπτικός, ὁ, ὁ; captus, vel qui capit: Th. λαμβάνω, capio.

Ἀδορυφόρητος, ου, ſatellitibus, proprie, haſtis, non ſtipatus: Ariſtot. ex α priv. & δορυφορέω, ſtipo, ſum ſatelles, proprie haſtatus; ex δόρυ, haſta, & φέρω, fero.

Ἄδος, ου, ὁ, gaudium: ab ἅδω, placeo.

Ἄδος, εος, τὸ, ſatietas: ab ἄδω, ſatio.

Ἀδοσύνη, (ſed aſpirandum potius) idem quod ἡδονή, voluptas.

Ἀδώροτος, muneribus non corruptus; Heſych. ex α priv. & δόσις, εως, ἡ, donatio, largitio: Th. δίδωμι, dono.

Ἄδοτος, qui indotatus eſt; cui nil datum eſt; Hom. in hymno ad Merc. ex α priv. & δίδωμι, do, dono.

Ἅδου, inferni, gen. ſing. ab ᾅδης.

Ἀδούλωτος, ου, ὁ, qui ſervire nequit: item, qui uni domino ſervivit, non iterum venditus alii; Heſych. ex α priv. & δουλόω, ſervio.

Ἄδουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſervis carens: Plut. ex α, & δοῦλος, ſervus.

Ἀδούλωτος, ου, ὁ, invictus, ſervitutis impatiens; non redactus in ſervitutem: ex α & δουλόω, ῶ, in ſervitutem redigo. Th. δοῦλος, ſervus.

Ἀδούπητος, ου, ὁ καὶ ἡ, expers ſtrepitus; Non. ex α priv. & δοῦπος, ſonitus.

Ἄδρανον, inefficax: Heſych. ἀπρακτον, infectum; non factum; vel etiam, quod nihil efficit: ex α priv. & δράω, ῶ, facio, ago.

Ἀδρανής, έος, ὁ καὶ ἡ, qui viſus beneficio deſtituitur; cæcutiens, parum videns: Heſych. ex α priv. & δέρκω, video.

Ἀδραμυττηνός, ή, όν, Adramyttenus, a, um; ab urbe Adramytto.

Ἀδρανής, έος, ὁ καὶ ἡ, imbecillis. Hinc ἀδρανέω, infirmus ſum, & ἀδράνεια, vel ἀδρανία, ας, ἡ, imbecillitas: ab α, & δραίνω.

Ἄδρανος, idem quod ἀδρανής.

Ἀδράστεια, Jon. Ἀδρήστεια, Nemeſis.

Ἄδραστος, ου, ὁ, Adraſtus, rex Argivorum. hinc ἐν ἀδράστῳ τέμει.

ἈΔΡΑ'ΧΝΗ, ἡ, adrachne, arbor quædam, de qua Plin. l. 13. cap. 22. & Theophr. Hiſt. Pl. lib. 1. cap. 7. & alibi.

Ἀδρέπανος, ου, ὁ καὶ ἡ, falce carens; ut, ἀδρέπανον θέρος, æſtas expers falcis, Heſiod. interpr. ἀθέριστον, ἀνακομιζόμενον, ex α priv. & δρέπανον, ου, τὸ, falx. Th. δρέπω, decerpo, carpo, colligo: unde etiam

Ἄδρεπτος, non carptus, vel quem decerpere non licet, Heſ. ex Sophocl.

Ἀδρέω,

Ἀδρύω, ῶ, f. ύσω· idem quod ἀδρόω, ῶ, f. ώσω, ad maturitatem vigoremque perducor, adoleſco, augeor. Thema eſt ἁδρὸς, ᾶ, ὸ, multus, abundans, &c.

Ἀδρωτις, εως, ἡ, otiumi, ἀπραξία, quaſi ἀδρανσία, vel ἀδρανία, vita otioſa; ex α priv. & δράω, facio, ago. expon. & maturitas: & ſic eſt verbale ab ἀδρύω.

Ἀδρηςίνη, Adraſti filia.

Ἀδρηςος, Jon. pro ἀδραςος, ου, ὁ, minime fugitivus. ex α, & δράω.

Ἀδρίας, ου, ὁ, Adria, ſinus Venetus.

Ἀδριμυς, minime acerbus, vel acris, ex α priv. & δριμὺς, έος, ὁ, acerbus.

Ἀδροβάται, expon. molli inceſſu utentes: ſic cognominati ſunt Perſæ: ex iiſd. cum ἀδροβατικόν.

Ἀδροβατικὸν, vocat Plato animal terreſtre, quod terram, ſolidum elementum, calcat; alibi ξηροβατικὸν appellat, ex βαίνω, incedo, & ἀδρὸς, craſſus, ſolidus, &c.

Ἀδρόβωλος, ὁ καὶ ἡ, qui craſſis ſeu grandibus eſt glebis: vel plenus glebis: Dioſc. ex ἀδρὸς, craſſus, & βῶλος, ου, ἡ, gleba.

Ἀδρομερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, craſſis particulis conſtans, vel craſſam ſubſtantiam habens: ex ἀδρὸς, & μέρος.

ἉΔΡΟ'Σ, ᾶ, ὸ, dives, craſſus. Hinc

Ἀδροσύνη, ἡ, ubertas, copia.

Ἀδρότης, ητος, ἡ, abundantia. Them. ἀδρός.

Ἀδροχῶροι, qui uberes regiones habitant: ex ἀδρὸς, & χῶρος.

Ἀδρόχωρος, ſive ἀδροχῶρος, ου, ὁ, eſt ſing. unde plural. ἀδροχῶροι.

Ἀδρόω, ῶ, f. ώσω, idem quod ἀδρύνω, f. υνῶ, craſſum reddo, ad juſtam magnitudinem adduco. Theoph. & neutraliter etiam pro ἀδρύνομαι.

Ἀδρύνομαι, craſſeſco, adoleſco: ab ἀδρὸς. Hinc ἄδρυνσις, ætas adulta.

Ἀδρυὶς, ύος, ὁ καὶ ἡ, carens arboribus, ſeu iis vacuus: ex α priv. & δρῦς, υὸς, ἡ, quercus; item, arbor in communi.

Ἀδρύφακτος, incuſtoditus, non circumvallatus, cancellis non munitus: ex α priv. & δρύφακτος, ſepes, cancelli: ex δρῦς, υὸς, ἡ, quercus arbor, & φρακτὸς, ου, ὁ, ſeptus, munitus, a φράσσω, ſepio, munio. Item, carens judicio, quia judicii locus Athenis δρυφάκτοις, quernis tabulis ſepiebatur, & quaſi δρυσὶ πεφραγμένος, quercubus, ſeu arboribus ſeptus, & munitus, dicebatur δρύφακτος, ſeu δρύφακτον.

Ἁδὺ, Dor. pro ἡδὺ, dulce. V. ἡδύς.

Ἁδύγλωσσος, ὁ, ἡ, Dor. pro ἡδύγλωσσος, dulcilinguis: ab ἡδὺς, & γλῶσσα.

Ἁδυεπὴς, έος, ὁ, ἡ, Dor. pro ἡδυεπὴς, ſuaviloquus: ab ἡδὺς, & ἔπω.

Ἁδυλόγος, ὁ, ἡ, Dor. pro ἡδυλόγος, ſuaviloquus: ab ἡδὺς, & λόγος.

Ἁδυμελὴς, έος, ὁ, ἡ, Dor. pro ἡδυμελὴς, dulciſonus: ab ἡδὺ, & μέλος.

Ἀδυνάμαι, idem quod ἀδυνατῶ, non poſſum: Plato de Rep. 2. ex α priv. & δύναμαι, poſſum. Inde etiam ἀδύνατος, impotens, imbecillis, & ἀδυνάτως, impotenter, invalide, vel abſque viribus: ut ἀδυνάτως ἔχειν, invalidum eſſe. Dem. & ἀδυνατεί, idem, Heſych.

Ἀδυνατίη, ης, Jon. pro ἀδυναμία, ας, ἡ, impoſſibilitas: ex α, & δύναμαι. Hinc & ἀδυνασία, impotentia.

Ἀδύνατος, ου, ὁ, in pl. neut. ἀδύνατα· in comp. ἀδυνατώτερος, ſuperl. ἀδυνατώτατος. Hinc ἀδυνατέω, impotens ſum. f. ήσω. a. 1. ἠδυνάτησα· ex α, & δύναμαι.

Ἁδύπνοος, Dor. pro ἡδύπνοος, ου, ὁ, ἡ, ſuaviter ſpirans: ex ἡδὺ, & πνέω.

Ἀδυσώπητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inexorabilis, impudens, qui flecti nequit, ſeu confundi: Plut. item ἀπροσωπόληπτος, i. e. rigidus, & ſeverus, & qui nullius perſonæ habet rationem. inde ἀδυσωπήτως, ſine ullo pudore, inverecunde: Plut. item, inexorabilis, qui flecti nequit: ex α priv. & δυσωπέω, pudore afficio: ex δὺς, ægre, & ὢψ, ὠπὸς, ὁ, oculus.

Ἀδύτ[illegible] ſing. ab ἄδυτον, ου, τὸ, adytum [illegible] ab ἄδυτος, ου, ὁ, ad quem non [illegible] ingreſſus: ex α, & δύνω, vel δ[illegible]

Ἁδὺς, [illegible]co ἡδὺς, ſuavis.

Ἁδύφων[illegible] Dorice pro ἡδύφωνος, cujus vox [illegible] & jucunda. Athen. ex ἡδὺς, ſu[illegible] & φωνὴ, vox.

ἍΔΩ, ſatio[illegible] ſi ἄσω. Sed ᾄδω, cano, contracte, pro ἀείδω, f. ᾄσω. p. ᾖκα. a. 1. ᾖσα. p. paſſ. ᾖσμαι· a הדה jadâ, vel הודה hoda, celebrare· Sed ἅδω, placeo, f. 2. ἁδῶ, p. m. ἕαδα (ἔαδα Poet.) pro ἧδα, part. ἑαδὼς. aor. 2. ἕαδον pro ἧδον.

Ἀδώμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſtructus non eſt; ut ἀδώμητος πέτρα, apud Nonn. lapis rudis, & quo ad ædificium nemo uſus eſt: ex α priv. & δωμέω, ῶ, extruo, ædifico. Thema δέμω, idem.

Ἁδὼν, όντος, ὁ, qui placuit, placens. a. 2. part. ab ἅδω, vel ἀνδάνω.

Ἀδωναῖος, infernalis, Tartareus, ὁ ὑπὸ τ ᾅδου, i. e. qui eſt ſub Orco. Suid. & Heſych. Neptuni etiam epitheton eſt: & derivatur ab ᾅδης, ου, ὁ, orcus.

Ἄδωνιν, acc. ſing. ab Ἄδωνις, ιδος, nom. propr. pueri.

Ἀδώρητος, ου, ὁ, ἡ, indonatus: ex α, & δῶρον.

Ἀδωροδόκητος, incorruptus, qui munera non accipit: ex δῶρον, δέχομαι, & α.

Ἀδωροδοκήτως, adv. incorrupte, integre, &c.

Ἄδωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, donorum expers, qui munera non accipit: item, qui non dat, qui nihil largitur: item, incorruptus muneribus, ut ἀδωρότατος τ χρημάτων, pecunia incorruptus: Thuc. apud Soph. in Ajace, ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα, exponitur κακόδωρα, quaſi dona ab hoſtibus accepta dona non ſint; aut ſint inauſpicalia & exitioſa: ex α priv. & δῶρον, donum. inde et jam ἀδώρως, ſine munerum acceptione, incorrupte, &c.

Ἀδώτῃ, dat. ſing. ab ἀδώτης, ου, ὁ, qui nihil dat: ex α & δώτης.

Α Ε.

Ἀέ, ſemper, donec, ἀεὶ, ἕως.

Ἄεδνος, ſine dote: dotis expers: i. e. ἄφερνος; vel multam habens dotem, i. e. πολύφερνος, cum multa dote: ab α priv. vel intenſ. ἀντὶ τ πολὺ, & ἕδνον, dos, qua ſcil. ſponſa a ſponſo donatur. Heſych. α in compoſitione & ςερητικόν eſt, & ἐπιτατικόν.

Ἀέδνωτος, indotatus, proprie de ſponſa, aut uxore, quæ a ſponſo, aut marito nihil accepit: exponitur etiam innuptus, quia nimirum ſponſi & mariti ſolebant ἑδνώσασθαι ſuas γυναῖκας. compoſitione eadem.

Ἀέδων, οντος, placens, ἀρέσκων, tanquam ab ἀέδω, placeo, tranſpoſitis literis.

Ἀεθλεύωσι, colluctantur, 3. pl. præſ. ſub. ab ἀεθλεύω. fut. εύσω. p. κα. ἀεθλεύσειαν, a. 1. opt. Æol. Th. ἄεθλος.

Ἀεθλέω, Jon. pro ἀθλέω, certo: hinc ἀεθλητὴρ, ῆρος, ὁ, certator.

Ἀεθλητὴρ, ῆρος, certator, ἀγωνιςὴς, pugil, &c.

Ἀέθλιον, vel ἄεθλον, vel ἆθλον, ου, τὸ, certaminis præmium: ab ἄεθλος, ſeu ἆθλος, ου, ὁ, certamen. Hinc ἄθλιος, ου, ὁ, miſer, ærumnoſus: ἀεθλιος, certator.

Ἀεθλοθέτης, ου, ὁ, certaminis author; qui certamina diſponit, &c. ex ἄεθλος, certamen, & τίθημι.

Ἀεθλονικία, victoria quæ ex certaminibus reportatur: ab ἄεθλος, & νίκη.

ἌΕΘΛΟΣ, ου, ὁ, certamen, labor: ab α priv. & ἐθέλω, q. ὃν ἐκ ἄν τις ἐθέλοι. Ἄεθλον vero ab α intenſ. & ἐθέλω. Quamvis enim certamen fugiendum ſit, præmium eſt παντων ἐθελητόν. vel ex τλῶ, tolero.

Ἀεθλοσύνη, ης, ἡ, certamen, ἀγωνία, idem quod ἄεθλος, unde derivatur. item miſeria.

Ἀεθλοφόρος, ου, ὁ, qui præmium ex certamine reportat: ab ἄεθλον, & φέρω.

ἈΕΙ', ſemper, adv. Hinc ἀΐδιος, ου, ὁ, ἡ, ſempiternus.

Ἀεῖ, ſpirat, πνέει, flat, a verbo ἄω. item ἀΐει, pro ἀκούει, audit, &c.

Ἀειβλαςέω, ῶ, ſemper germino, & ἀειβλαςὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſemper germinans: unde ἀειβλάςησις, εως, ἡ, perpetua germinatio: ex ἀεὶ, ſemper, & βλαςὴ, ſeu βλαςὸς, germen. Th. βλαςάνω, germino.

Ἀειβλύω, ſemper affluo, perpetuo ſcaturio, ἐπιῤῥέω, Heſych. ex ἀεὶ, ſemper, & βλύω, ſcaturio.

Ἀειβρυὴς, ſemper ſcaturiens, ſemper germinans: Nicand. in Ther. ex ἀεὶ, ſemper, & βρύω, ſcaturio, pullulo.

Ἀειγενετάων, gen. pl. Æol. ab ἀειγενέτης, ου, ὁ, ſempiternus: ex ἀεὶ, & γενετὴς.

Ἀειγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui ſemper fuit, & erit, ſempiternus: Plato in Symp. ex ἀεὶ, & γίνομαι: Item ἀειγενὴς, idem, ſempiternus, cujus γένεσις eſt ſempiterna; Plat. 6. de leg. ex ἀεὶ, & γένεσις, ἡ, &c.

Ἀείδελος, Poet. pro ἀειδὴς, inconſpicuus, obſcurus: ex α, & εἴδω.

Ἀείδεν, Dor. pro ἀείδειν, canere, præſ. inf.

[illegible], cane. Jon. pro ε, præſ. imper.

[illegible], ὁ καὶ ἡ, obſcurus, ἀόρατος, [illegible]us, ἀφανὴς, nunquam viſus. [illegible]ud. item, deformis, ἄμορφος, [illegible] informis, ſine forma, δυσ[illegible]. Unde ἀειδία, ας, ἡ, deformitas, [illegible]ορφία· Heſych. forte ſcrib. ἀείδεια· ex α priv. & εἶδος, εος, τὸ, facies, forma, ſpecies: Thema εἴδω, video.

Ἀειδίνητος, aſſidue circumactus, ſemper volubilis, ἀεὶ ςρεφόμενος: unde ἀειδίνητος ἀνάγκη, in Epigr. ex ἀεὶ ſemper, & δινέω, circumago. Th. δίνη, vel δῖνος, vortex, gurges.

Ἀείδοισα, Dor. pro ἀείδουσα, præſ. part. f. g.

Ἄειδον, 1. vel 3. imperf. act. Jon. pro ᾖδον. ἀειδομένων, genit. pl. part. præſ. paſſ. ἀείδων, οντος, præſ. part. act. Ἀείδοντι, pro ἀείδουσι, Dor. 3. plur. præſ. ab ἀείδω.

Ἀειδουλία, ας, ἡ, perpetua ſervitus. ex ἀεὶ, ſemper, & δουλεία, ſervitus. Th. eſt δοῦλος, ſervus.

Ἀείδρεις, idem quod, & pro ἀΐδρεις, ignari; a ſing. ἀΐδρις, εως, inſcius.

ἈΕΙ'ΔΩ, Poet. pro ᾄδω. ἀείδεσθαι, celebrari: ex α intenſ. & ᾄδω. Multarum rerum cognitio Poetis tribuitur: hinc ἀοιδή.

Ἀειςὸς, ᾶ, ὁ, ſempiternus, αἰώνιος, ἀΐδιος, vel ἀΐδιος. Inde ἀειςὼ, ἡ, ſempiternitas, æternitas, quod ſemper in eodem conſiſtit, τὸ ἐπὶ τ αὐτῶν ἀεὶ ἑςάναι, permanere in eodem ſtatu, ſive in iiſdem ſemper ſtare. Suid. ex Antiph. eſt ex ἀεὶ ſemper, & ἑςὼς, unde etiam fit ἀεςὼ, quod ſignif. εὐδαιμονίαν.

Ἀείζωος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſempiternus. ἀείζωον, τὸ, ſempervivum, plantæ genus: ab ἀεὶ, & ζωὴ.

Ἀειζωΐα, ας, ἡ, perpetua vivacitas; æternitas vitæ: Naz. compoſitio eadem.

Ἀειθαλέω, ſemper vireo: Nonn. ab ἀειθαλὴς, έος, ὁ, ἡ, perpetuo virens, &c.

Ἀειθαλέων, ſemper virens, Nonnus. item, ἀειθαλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem, ſemper florens, perpetuo vernans: ex ἀεὶ, ſemper, & θάλλω, ſeu θαλέω, vireo, pullulo, &c.

Ἀείκαρπος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſemper fructificans. ex ἀεὶ, ſemper, & καρπὸς, οῦ, ὁ, fructus.
Ἀεικέα, ſævum, acc. ſing. ab ἀεικὴς, έος, indecens. ἀεικὲς, n. g. ex α, & εἴκω.
Ἀεικείη, Jon. pro ἀείκεια, indignitas, contumelia.
Ἀεικέλιος, ignavus, contemptus: fere idem quod ἀεικὴς, non conſentaneus.
Ἀεικὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non conſentaneus, indecens, indecorus: Item fœdus; ut Il. β. ἀεικείῃς πληγῇσι, fœdis verberibus: ſic ἀεικὲς ἔργον, appellatur adulterium; ſed expon. & indignus: & ſic eſt ab α priv. & εἴκω, ſimilis ſum: Item ἀεικὴς, expon. etiam σκληρὸς, id eſt, durus, & aſper, ὁ μὴ εἴκων, non cedens: & ſic eſt ab α priv. & εἴκω, cedo, &c. Unde adverb.
Ἀεικῶς, indecenter, turpiter, fœde, indigne; pro quo legitur & αἰκῶς, cum ſimplici ι, propter verſum: Il. χ. ut & αἰκία, dicitur pro ἀεικία, ſeu ἀεικίη, quod proprie expon. indecentia: ſed accipitur pro turpi, & contumelioſo facto in aliquem; ideo expon. indignum facinus: Il. ω. & Od. υ. Itidem ab ἀεικής.
Ἀεικελίως, indecenter, indigne: Od. θ. adv. ab ἀεικέλιος.
Ἀεικισμὸς, οῦ, ὁ, expon. idem quod ἀεικία, ſeu ἀεικεία, & eſt verbale ab ἀεικίζω, &c.
Ἀεικίζω, Att. αἰκίζω, f. σω, indecenter aliquem tracto, fœdo: ab ἀεικής.
Ἀεικίνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſemper motus, qui ſemper & aſſidue movetur, Plato. inde adv. ἀεικινήτως, cum perpetuo motu: Philo de mundo: item, ἀεικινησία, ſempiternus motus: Dion. Areop. ex ἀεὶ, ſemper: & κινητὸς, οῦ, ὁ, qui movetur, mobilis. Thema eſt κινέω, ῶ, ήσω, moveo.
Ἀεικορσεύεσθαι, q. d. ſemper tondere; item, ἀκερσεκόμαι, ab Heſychio exponitur, tondere caput: inde ἀεικόρσευτοι, ſemper tonſi, ſeu qui ſemper et crebro tonderi ſolent: item, ἀεικόρσευτος, ab Heſychio expers, infructuoſus; ἄκαρπος· ex ἀεὶ ſemper, & κορσέω, ῶ, idem quod Thema κείρω, tondeo: unde κόρση, crinis, &c.
Ἀεικῶς, adv. indecenter: ab ἀεικής.
Ἀείλαλος, ſemper loquax: ab ἀεὶ, ſemper, & λαλέω.
Ἀειλαμπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſemper lucens, & ſplendens, ut ἀειλαμπὲς φῶς, apud Naz. ex ἀεὶ ſemper, & λάμπω, luceo.
Ἀειλιβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſemper diſtillans, & defluens, ὁ ἀεὶ λειβόμενος· ex ἀεὶ, & λίβω, idem quod λείβω, libo. Apud Nonn. ἀειλιβὴς ὀμφὴ, vox perennis: Metaphorice.
Ἀειλογεὺς, Heſych. ἀεὶ λαλεὺς, ſemper loquens, inde ἀειλογία, ἡ, q. d. ſemperloquium, loquacitas, multiloquium, πολυλογία, ἡ ταυτολογία, verboſitas: Suid. & Heſych. & ἀειλογέω, ῶ, ſemper loquor: ex ἀεὶ, & λόγος. Th. λέγω.
Ἄειλος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſole carens, opacus, abſque ſolis ſplendore & calore: item, ἄειλα, τὰ, loca umbroſa, &c. ex α priv. & εἴλη, idem quod ἕλη, ἡ τοῦ ἡλίου αὐγὴ, ſplendor ſeu calor ſolis: unde ἄειλος, idem quod ἀνήλιος, ſine ſole, &c.
Ἀειμάργος, ſemper inſanus, & qui perpetuo inſanit: ex ἀεὶ, & μάργος, ὁ.
Ἀειμνήμων, q. d. ſemper memor, qui nunquam obliviſcitur: ex ἀεὶ, & μνήμων.
Ἀείμνηστος, expon. cujus perpetuo durat memoria, ſempiternus, ſemper memorabilis & celebrandus: apud Iſocr. & Soph. ex ἀεὶ, & μνηστὸς, &c.
Ἀείμεναι, Poet. pro Dor. ἀέμεναι, quod pro ἄειν, ab ἄω.
Ἀείμνηστος, ὁ καὶ ἡ, ſemper memorandus: a μιμνήσκω.
Ἀείναος, pro quo Poet. dicitur etiam ἀέναος, ου, ὁ, ſemper & perpetuo fluens.
Ἀενάως, more eorum quæ perpetuis aquis fluunt; id eſt, jugiter, adv. ab ἀέναος, ex ἀεὶ, & νάω.
Ἀείνας, αντος, ὁ, idem quod ἀέναος, id eſt, ἀεὶ νάων; perpetuo fluens, &c.
Ἀεινοῦται, vide αἰεινοῦται.
Ἀεινεφὴς, cæcitas, τύφλωσις, legitur & ἀεινεφὶς, ίδος, ἡ, idem, quum alicui oculi nubecula aliqua ſunt obducti: Etym. ex ἀεὶ, & νέφος, εος, τὸ, nubes.
Ἀεινάοντων, gen. pl. ab ἀεινάων, οντος, perpetuo fluens, ἀέναος· alii legunt ἀενάων, ex ἀεὶ, & νάω.
Ἀενάος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀέναος, perpetuo fluens, qui perpetuo fluit: ex ἀεὶ ſemper, & νάω, quod interdum ponitur pro ῥέω, fluo.
Ἀειπαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſemper patiens: ex ἀεὶ ſemper, & πάθος, εος, τὸ, paſſio: Th. πάσχω, patior: inde etiam ἀειπάθεια, paſſio perpetua, ſeu nunquam deficiens affectio. Occll. de univerſo.
Ἀειπαλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui ſemper vibratur, qui perpetuo motu agitatur, cordis epithetum, quod ſemper vibretur: ex ἀεὶ, ſemper, & παλμὸς, οῦ, ὁ, vibratio: Th. πάλλω, vibro.
Ἀειπάρθενος, q. d. ſemper virgo: apud Soph. in Ajace, cumprimis vero divæ matris Mariæ meritiſſimum attributum: ex ἀεὶ, & παρθένος.
Ἀειπλανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, errabundus: item, ἀείπλανος, ὁ καὶ ἡ, idem, q. d. ſempervagus, perpetuis erroribus jactatus: ex ἀεὶ, ſemper, & πλάνης, ητος, ὁ, erro, vagus: Th. πλάνη, error.
Ἄειρα, a. 1. act. Jon. pro ἦρα· ἀειράμενος, ſuſcipiens, a. 1. part. m. ab ἀείρω. ἀειρόμενος, præſ. part. paſſ. ἄειρον, a. 1. imperat. act.
Ἄειρος, vel ἀειρὸς, exponitur ἄπειρος, imperitus, pro eodem affertur & ἄνειρος, Heſych. Videtur componi ex α priv. & εἴρω, ſeu εἴρομαι, ſignificante interrogo, interrogando enim doctiores fimus: rurſum oxytonos ἀειρὸς, exponitur δυστυχὴς, difficili utens fortuna, infelix: Suid. Heſ. Etym.
Ἀείρροος, καὶ ἀείρρους, item ἀειρρύτης, ſemper vel jugiter fluens: Suid. Soph. ex ἀεὶ, & ῥέω, fluo.
ἈΕΙ'ΡΩ, tollo, f. ρῶ, a. 1. ἤειρα. p. ἤερκα. a. 2. ἄερον. q. εἰς ἀέρα αἴρω.
Ἀεὶς, flans, præſ. part. ab ἄημι.
Ἀείσατ', pro ἀείσατε, a. 1. m. ἀείσατε, a. 1. imperat. act. ἄεισα, ας, ε, ind. Jon. ἀείσομαι, f. 1. m. ἀείσῃς, 2. ſing. a. 1. ſub. act. ab ἀείδω.
Ἀειδυνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſemper viribus potens: ex ἀεὶ ſemper, & δύνος, εος, τὸ, vis, robur. Thema δύω, valeo, poſſum, &c.
Ἀεισιν, Æol. pro ἀέουσιν, ſpirant, 3. pl. verbi ἄημι.
Ἀείσιτος, ὁ καὶ ἡ, qui quotidie victum e publico, ſeu cibum Athenis in prytaneo perpetuum capiebat. Heſych. ex ἀεὶ, ſemper, & σῖτος, ου, ὁ, cibus.
Ἀεισκῶπες, ſempaſiones, aves; Apud Ariſtot. Hiſt. An. 9. 18. ex ἀεὶ, & σκὼψ, ωπὸς, ὁ, avis nomen, ex genere noctuarum, &c.
Ἄεισμα, ατος, τὸ, Poet. pro ᾆσμα, cantus. Th. ἀείδω.
Ἀείσοος, ὁ καὶ ἡ, ſemper ſervans, Nonnus: ex ἀεὶ, ſemper, & σόω, ſervo, ſalvum præſto.
Ἀείστορες, imperiti: Heſych. ex α priv. & εἴδω, ſcio.
Ἀειστραφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſemper volubilis: ex ἀεὶ, ſemper, & στρέφω, verto.
Ἀείσυρος, ſemper trahens, vel qui ſe ſemper trahit, ſcil. in inceſſu: Æſych. ex ἀεὶ, & σύρω, traho.
Ἀείυπνος, ὁ καὶ ἡ, ſemper dormiens: ex ἀεὶ, & ὕπνος, ſomnus.
Ἀειφανὴς, ſemper ſublimis, ſemper apparens: ut ἀειφανεῖς ἀστέρες, ſtellæ quæ nunquam occidunt, ut urſa: Baſil. ex ἀεὶ, & φαίνω, appareo.
Ἀειφλεγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſemper ardens: ex ἀεὶ, & φλέγω, uro, incendo, &c.
Ἀείφορος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſemper vernans, ἀειθαλὴς, proprie ſemper ferens: & peculiariter, ſemper ferens fructus: Heſych. Soph. ex ἀεὶ, & φέρω, fero.
Ἀείφρουρος, & ἀειφρούρητος, ſemper cuſtoditus, ſeu præſidiis & cuſtodiis ſemper inſtructus: Soph. Nonn. ex ἀεὶ, & φρουρέω, ῶ, cuſtodio, a φρουρὰ, ἡ, cuſtodia: vel φρουρὸς, cuſtos, &c.
Ἀειφυγία, ας, ἡ, perpetuum exilium: Plato: ex ἀεὶ, & φεύγω, fugio.
Ἀείφυλλος, ὁ καὶ ἡ, ſemper frondens, perpetuo virens; unde ἀείφυλλα φυτὰ, plantæ quæ perpetuo vireut, vel folia ſemper retinent: Plin. & ἀειφυλλία, ας, ἡ, frondium perpetuitas, & omnia ex ἀεὶ ſemper, & φύλλον, ου, τὸ, folium.
Ἀείχλωρος, ſemper virens, vel etiam perpetuo pallore florens, ex ἀεὶ, & χλωρὸς, herbidus, virens. Th. χλόα, ας, ἡ, herba virens.
Ἀειχρηστὸς, ſemper utilis, perpetuo bonus; Heſychio eſt vinum: (ſubint. οἶνος) ex ἀεὶ, & χρηστὸς, utilis. Th. χράομαι, utor.
Ἀεκαζόμενος, invitus, præſ. part. paſſ. ab ἀεκάζω, cogo: ex α, & ἑκών.
Ἀεκήλια, τὰ, turbulenta, irrequieta, ἀεικέα, χαλεπὰ, ἃ οὐκ ἄν τις ἑκὼν πάθοι, juſta & involuntaria, gravia, & difficilia, quæ quis non niſi invitus patiatur: Heſych. & Etym. innuentes derivatum eſſe ab ἀέκων; vel ſaltem ejuſdem eſſe cum eo originis; vide ἕκηλος. Aliis eſt οὐχ ἕκηλα, οὐχ ἥσυχα, οὐκ εἰρηναῖα, a privatione quietis & pacis; nam ἕκηλος, eſt quietus.
Ἀέκητι, ητος, ἡ, coactio, ἀβουλία, ἀκουσίως, unde ſequens ἀέκητι.
Ἀέκητι, invito, adv. ἀέκοντες, inviti. ἀέκοντε, dual. num. ab ἀέκων, οντος, in f. g. ἀέκουσ', pro ἀέκουσα. Th. ἑκών.
Ἀεκούσιος, & ἀκούσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, invitus, non voluntarius, cui opponitur ἑκούσιος, Herod. Iſoc. Luc. ex α priv. & ἑκούσιος, voluntarius, ſpontaneus, &c. Th. ἑκὼν, idem.
Ἀέκων, οντος, ὁ, ἄκων, idem, invitus, imprudens, μὴ θέλων, μὴ βουλόμενος, coactus, &c. ex α priv. & ἑκὼν, όντος, ſpontaneus, licet accentus mutetur: ut judicat Urbanus Grammaticus.
Ἀέλιος, Poet. pro ἥλιος, Sol.
ἈΕ'ΛΛΑ, ης, ἡ, turbo, procella, ἀελλὴς, έος, ὁ, ἡ, turbidus, procelloſus: ἀελλώδης, εος, ὁ, ἡ, idem, quaſi ab ἄω.
Ἀελλέω, ῶ, fut. ήσω, convolvo, vario: Heſych. Th. præcedens ἄελλα.
Ἀελλαῖος, idem quod ἀελλὴς, turbinis in morem convolutus; unde in fœm. ἀελλαίη, procelloſa: ut apud Nonn. ἀελλαίη πορεία, cita via & velox; ab eodem Them. ἄελλα, ἡ, dicta ἀπὸ τοῦ ἄειν, i. e. ſpirare, & εἰλεῖν, convolvere, ſeu intorquere: ſecundum quam etymologiam ἄελλα eſt quaſi turbo, criſpans mare, &c.
Ἀέλλομαι, flo, ſpiro: ab eodem themate.
Ἀελλόμαχος, pugnans cum procella; in Epigram. ex ἄελλα, procella, & μάχη, pugna: Th. μάχομαι, pugno.
Ἀελλόθριξ, qui denſo eſt, aut vario capillo, ſeu pilo, i. e. ποικιλόθριξ, vel qui eſt criſpato & intorto capillo; συνεχεῖς ἔχων τὰς τρίχας· ex ἄελλα, turbo, & θρὶξ, τριχὸς, pilus, capillus.
Ἀελλόποδες, nom. pl. ab ἀελλόπους, οδος, ὁ, ἡ, vel ἀελλόπος, ὁ, ἡ, velox tanquam procella: ab ἄελλα, & πούς.
Ἀελλὼ, nomen mulieris: q. d. procelloſa.
Ἀελλὼ, nomen erat uni ex harpyis inditum: quod pernicitate ſua æquet ἀέλλας, & ventos rapidiſſimos, &c.
Ἀέλπτης, inſperatus: ab ἐλπίς.
Ἀέλποντες, deſperantes, οὐκ ἐλπίζοντες.
Ἄελπτος, ου, ὁ, idem quod ἀέλπτης, έος, ὁ, ἡ,

ι, ἡ, præter ſpem: unde ἀέλπω, deſpero, non ſpero: pro quo etiam dicitur ἀελπτέω, idem, &c.

Ἀέλπι', pro ἄελπτα, non ſperanda, nom. pl. Hinc ἀελπτία, ας, ἡ, Poet. pro ἀνελπιστία, deſperatio: ex α, & ἐλπίς.

Ἀελπτέον, diffidendum. ex ἀελπτέω, deſpero, non ſpero; ὐκ ἐλπίζω· ex α priv. & ἐλπίς, ίδος, ἡ, ſpes, &c.

Ἀελπτέω, Poet. pro ἀνελπιστέω, deſpero.

Ἄελπτος, ὁ καὶ ἡ, inſperatus; præter ſpem objectus, ἀνέλπιστος, inſperandus; unde ἐξ ἀέλπτου, ex inſperato: Herod. ὐκ ἔστι ἄελπτον ὐδὲν; nihil eſt inſperabile; i. e. de quo ſpes non ſit habenda. Inde ἀέλπτως, ex inſperato, præter ſpem & expectationem: compoſitio eſt eadem cum præcedente.

Ἀέμεναι, & exempto ε, & μ ejus loco inſerto, ἄμμεναι, Dor. & Jon. pro ἄειν, præſ. inf. ex ἄω, pro ἄδω, ſatio.

Ἄεμμα, τὸ, nervus arcus; chorda quæ intenditur arcus: item, arcus. item, veſtimentum, Callim. dicitur autem quaſi ἅμμα, τὸ, nexus, vinculum, nodus, &c. Th. ἅπτω, necto.

Ἀέμπεδον, expon. admodum ſtabile, admodum firmum: Heſych. ex α ἐπιτατικῷ, & ἔμπεδος, ὁ, &c.

Ἀὲν, Poet. dicitur etiam pro αἰὲν, idem cum αἰεὶ, Poet. pro Them. ἀεὶ, ſemper, &c.

Ἀέναος, ου, Poet. pro ἀείναος, perpetuo fluens: ut & ἀενάων pro ἀεναῶν.

Ἀεναέσθαι, Poet. pro ἀεναᾶσθαι, perfundi, præſ. inf. paſſ. ab ἀενάομαι.

Ἀέναος, ὁ καὶ ἡ, ſemper fluens, perennibus undis fluens; & ἀενάων, ſeu ἀεναὸν, perpetuo fluens; i. e. ἀειῤῥέων, Herod. ἀενάοντα ὕδατα, i. e. aquæ perennes, Hom. Odyſſ. unde ἀενάως, jugiter, in perpetuum; more eorum quæ perennibus aquis fluunt; eſt ex ἀεὶ, ſemper; & νάω, pro ῥέω, fluo.

Ἀέντες, flantes, plur. ἀέντων, gen. ab ἀεὶς, έντος, ab ἄημι.

Ἄεξε, augebat, Jon. pro ἤεξε, 3. ſing. imperf. act. verbi ἀέξω.

Ἀεξίγυιος, ου, qui membra auget. Epith. certaminum, quæ homines propter exercitium robuſtiores reddunt: ab ἀέξω, & γυῖον.

Ἀεξίτοκος, fœtum augens: ſic apud Nonn. pater dicitur; i. e. prolificus, fœtificus; ex ἀέξω, augeo, & τέτοκα, præt. med. verb. τίκτω, gigno, &c.

Ἀεξίφυτος, ὁ καὶ ἡ, plantas augens; plantis dans incrementum. dicitur ſic, ἠὼς, aurora; in Anth. Epigram. ex ἀέξω, & φυτὸν, planta.

ἈΕΞΩ, & αὔξω, augeo, f. ἀεξήσω, Poet. pro αὐξήσω. ἀέξετο, imperf. paſſ. Jon. ἀεξομένοιο, gen. Jon. part. paſſ. Reliqua tempora vide in αὐξάνω. Quidam derivant ab ἔχω. Inde αὐξητής, αὐξητικός, & ἀναύξητος, qui augeri non poteſt.

Ἄεπτος, ineffabilis, fortis: ab α, & ἔπω.

Ἀεργέω, ῶ, f. ήσω, ceſſo ab omni opere, otior, otioſus ſum, quieſco: item, ignavus, deſes, piger ſum: ab ἀεργός, otioſus, &c. ex α priv. & ἔργον, opus, &c.

Ἀεργηλὸς, ῦ, ὁ, idem quod ἀεργὸς, & ex eadem origine.

Ἀεργής, έος, ὁ καὶ ἡ, qui ab opere ceſſat; & idem quod ſequens ἀεργός.

Ἀεργὸς, & in proſa ἀργὸς, ῦ, ὁ, iners. ἀεργῷ, dat. Hinc ἀεργίη, Jon. pro ἀεργία, ας, ἡ, pigritia: ex α, & ἔργον.

Ἀέρδην, adverb. cum portatione, portando, tollendo, ſc. more bajulorum, βαςακτικῶς, ab ἀείρω, tollo. Euſtath. Odyſſ. 3.

Ἀερέθω, attollo; idem quod ἀείρω, & ab eo formatum, (ut ἠγερέθω, ab ἀγείρω) a futuro ſcil. iſtius verbi, ἀερῶ, inſerendo ε, & θ.

Ἀερέθομαι, attollo, pendeo, Poet. dicitur & ἠερέθομαι, præſ. ex imperf. ab ἀείρω.

Ἀέρες, in plur. num. pro cœlo, ſeu aere, apud Plutarch.

Ἀερήιος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀέριος. item, multus, immenſus: Heſych. Th. ἀὴρ, aer: hinc in neutro, ἀερήιον, aerium: item, ἀμέτρητον, &c.

Ἄερθεν, Beot. pro ἤερθησαν, 3. pl. a. 1. paſſ. ab ἀέρθω, Jon. pro ἀείρω. hinc ἀερθεὶς, elatus, evectus, part. Th. ἀείρω.

Ἀερία, ας, ἡ, caligo, (apud Ætolos, ut inquit Heſychius) aer tenebroſus: Th. ἀὴρ, aer.

Ἀερίζω, μ. ίσω, aerius ſum; aeria natura, vel aeris colore ſum præditus. Dioſcor. ἀερίζων ἀτμὸς, i. e. aerius vapor. ab ἀέριος.

Ἀέριος, ου, ὁ καὶ ἡ, aerius. Th. ἀήρ.

Ἀερώδης, & ἀεριώδης, Dioſc. idem quod ἀέριος, aerius, &c. item obſcurus, caliginoſus: Heſych.

Ἄερκτος, non ſeptus, ἄφρακτος, Lyſ. nullo ſepto cinctus: ex α priv. & ἕρκος, εος, τὸ, ſeptum. Th. εἴργω, includo, arceo, &c.

Ἀεροβατέω, incedo per aerem: ab ἀὴρ, & βαίνω.

Ἀεροδρομέω, per aerem curro, Luc. ex ἀὴρ, aer, & antiquo verbo, δρέμω, curro.

Ἀερόεις, εσσα, εν, caliginoſus, profundus. Th. ἀήρ.

Ἀερολέσχης, ου, ὁ καὶ ἡ, ſublimis in dicendo; ſublimiloquus, elato ſermone utens: Heſych. item, qui de rebus inanibus, & in imaginatione tantum poſitis verba facit, ὑψηλὸς ἐν τῷ λέγειν· ex ἀὴρ, aer; & λέσχη, ης, ἡ, ſermocinatio.

Ἀερομαχέω, aeriam quandam pugnam pugno; vel in aere pugnare; quaſi σκιαμαχεῖν· unde ἀερομαχία, aeria, i. e. imaginaria quædam & inanis pugna: Lucian. vel pugna in aere: ex ἀὴρ, aer, & μάχη, pugna, vel μάχομαι, pugno, &c.

Ἀερόμελι, ιτος, τὸ, aerium mel, æthereum ac cœleſte. ſacræ literæ Manna vocant. Athen. lib. 11. ex ἀὴρ, & μέλι, ιτος, τὸ, mel.

Ἀερομετρέω, ῶ, μ. ήσω, aerem metior: & generaliter, res nimis ſublimes, & humanum captum excedentes inaniter conſector: Socr. apud Zen. ex ἀὴρ, aer, & μετρέω, metior: Th. μέτρον, menſura.

Ἀερομιγὴς, ῦ, ὁ, (permixtus aeri,) vel έος, ὁ καὶ ἡ, Cleomedes, lib. 2. ex ἀὴρ, aer, & μίγνυμι, miſceo.

Ἄερον, ſuſtuli, extuli, a. 2. act. ab ἀείρω. ſub. ἀέρρης.

Ἀερονηχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, per aerem natans; eſt epitheton nubium, apud Ariſtoph. ex ἀὴρ, aer, & νήχομαι, vel νήχω, idem quod thema, νέω, nato.

Ἀεροπετὴς, ῦ, ὁ, vel, έος, ὁ καὶ ἡ, ex aere delapſus; (ut οὐρανοπετὴς, ex cœlo delapſus;) ex ἀὴρ, & πέτω, antiquo verbo, pro πίπτω, cado, &c.

Ἀεροπότης, in aere volans: ex ἀὴρ, aer, & πέτομαι, vel ποτάομαι, volo.

Ἀερόπορος, ου, ὁ, aerigradus, item, aerivagus: Plato. Unde ἀεροπορέω, in aere gradior; prout apud Baſil. ἀεροπορεῖν, de avibus dicitur: ex ἀὴρ, aer: & πόρος, ου, ὁ, tranſitus, via: Th. πείρω, tranſeo.

Ἀεροσκοπία, ἡ, εἶδος ἐν τῆς μαντικῆς, divinatio; ſc. ex inſpectione aeris, ſeu aeriæ conſtitutionis: ex ἀὴρ, aer; & σκοπὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, ſpeculator, inſpector. Th. σκέπτομαι, ſpeculor, &c.

Ἀερότομος, aerem ſecans & findens; inde in neut. plur. ἀερότομα, τὰ, volatilia & volucria, quia pennis aera ſecant: epitheton avium: ex ἀὴρ, & τομὸς, ῦ, ὁ, ſcindens, a præt. med. verbi τέμνω, ſeco.

Ἀεροφοίτης, ου, ὁ, aerem frequentans, in aere verſans, proprie ad aerem ventitans: ex ἀὴρ, aer, & φοιτάω, ῶ, ventito ad aliquem, &c.

Ἀερόχρους, οος, ὁ καὶ ἡ, colorem aeris habens: ex ἀὴρ, aer, & χρόα, ας, ἡ, color.

Ἀέρσα, & ἀέρσαις, ἡ, ros, Dor. pro ἐέρση.

Ἀερσίλοφος, ου, ὁ, attollens conum, epith. galeæ: quaſi quæ in altum tollat conum, i. e. conum habeat ſublimem & alte ſublatum: Apol. Argon. lib. 2. λόφος, ου, ὁ, in jumentis eſt cervix; in galea eſt criſta, ſeu conus, ſeu apex galeæ aſſurgens in altum, &c. vide alteram partem compoſitionis in ſeq. dictione.

Ἀερσίνοος, ου, ὁ, attollens mentem; i. e. ſuperbus: ab ἀείρω & νόος, epitheton cacodæmonis apud Nonnum: componitur ex Æolico futuro ἀέρσω, verbi ἀείρω, & νόος.

Ἀερσίποδες, celeres, pl. ab ἀερσίπους· ex ἀὴρ, vel ἀείρω, & πῦς.

Ἀερσιπόται, alte volantes, pl. ab ἀερσιπότης, ου, & ἀερσιπότητος, ὁ, in aere ſuſpenſus: ab ἀείρω, & πέτομαι.

Ἀερσίπους, expon. pedes inter currendum agiliter tollens, agilis, celer: Il. γ. ἀερσίποδες, &c.

Ἀέρσω, f. 1. Æol. ab ἀείρω, pro ἀερῶ.

Ἀερτάζω, tollo. Th. ἀείρω.

Ἀερτάω, idem quod ἀερτάζω, attollo, porto; & utrumque ab ἀείρω.

Ἀέσαι, a. 1. inf. ab inuſit. ἀέω, ſpiro, dormio. Heſychio ἄησαι, κοιμηθῆναι.

Ἀεσίμαινα θάλασσα, expon. mare ventis, ſeu ventorum flatibus furens: ab ἀέσαι, ſive ab ἀεὶς, έντος, & μαίνομαι, &c.

Ἀεσίφρων, ονος, ὁ, ἡ, ſtultus, inconſtans. ἀεσίφρονα, acc. ſing. ex ἄω, & φρὴν. ἀεσιφροσύνῃσιν, dat. pl. Jon. ab ἀεσιφροσύνη, ſtultitia.

Ἄετα, τὰ, quæ eodem anno proveniunt, ſeu, horna: ex α ſignificante ὁμῦ, ſimul, & ἔτος, εος, τὸ, annus.

Ἀέτειος, aquilinus: Suid. Th. ἀετὸς, aquila.

Ἀετίτης λίθος, Aetites lapis. Dioſc. lib. 5.

Ἀετιδεὺς, έος, ῦς, pullus aquilæ: pl. ἀετιδεῖς· ab ἀετός.

ἈΕΤΟΣ, ῦ, ὁ, aquila. dat. ἀετῷ. gen. pl. ἀετῶν, dat. ἀετοῖς. Poet. αἰετός. Forſan ab עיט ait, avis, proprie rapax: vel ab α, & ἔτος, quia vivax eſt aquila. in ædificiis vocatur τὸ κατὰ τὸν ὄροφον. Heſychio eſt etiam uniuſcujuſque radii in rota ferramentum: ut Poll. quoque lib. 1. tradit; atque inde ἀέτωμα, τὸ, idem quod ἀετὸς, in ædificiis, & peculiariter dictum de faſtigio ædificiorum aquilæ volantis ſpeciem repræſentante: Euſt. Galeno eſt illud quod triangulari forma ſupra tectum elevatum eſt, in Lex. Hippocr. &c.

Ἀετοφόρος, aquilifer, apud Plutarch. Bud. ex ἀετὸς, aquila, & φόρος, ὁ ferens. Th. φέρω, fero.

Ἀετώδης, ὁ καὶ ἡ, aquilinus: item, τὸ ἀετῶδες, aquilarum genus, & interdum, mos aquilinus. Th. ἀετός.

Ἀεχῶνες, (Poetice, pro ἀειχῶνες,) pauperes, πένητες, παρὰ τὸ ἀεὶ χαίνειν, quod ſemper hiante ore appetant opes: Heſych. (vel παρὰ τὸ μηδὲν ἔχειν quod nihil habeant:) ex ἀεὶ, ſemper, & χαίνω, inhio, appeto.

Ἀεφανής, ſplendidus, clarus, λαμπρός. vel eſt idem quod ἀειφανής, vel α, eſt epitaticum, ſeu intenſivum.

Α Ζ.

ἌΖΑ, vel ἄζη, ης, ἡ, ariditas, ſitus, ſqualor. propr. expon. fuligo, ſordes ex ignis flammis adhærentes camino aut vaſi, & etiam nigror ex putredine ortus, apud Nicand. in Ther. a Them. ἄζω, cum tenui.

Ἀζαίνω, ſicco, exſicco, ξηραίνω, idem quod Th. Ἄζω· Etym. & Euſt. derivant ex α priv. & ζῶ, quoniam τὰ ξηρὰ ἐστέρηται τῦ ζῆν.

Ἀζαλέοιο, gen. Jon. ab ἀζαλέος, ου, ὁ, aridus, torridus. Th. ἄζω.

Ἄζαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, aridus, ξηρὸς, idem quod ἀζαλέος.

Ἄζαλη, tranquillitas, malacia temporis, γαλήνη, ex α priv. & ζάλη, ης, ἡ, turbo, procella: fluctuatio, & agitatio maris: hinc

Ἄζαλος, ου, ὁ, ſi α ſit privativum, qui pauci venti eſt, i. e. tranquillus; ſi vero α intenſive ſumatur, eſt, in tempeſtatibus verſatus, multo vento agitatus,

Ἀζάνω, exareſco; idem quod ἀζαίνω.

Ἀζαχὴς, & ἀζαχὲς, Heſych. idem quod ἀζηχής.

Ἄζει, 3. præſ. ind. ab ἄζω, ſicco. Hinc ἄζηται, præſ. ſub. paſſ. triſtetur. Ab ἄζομαι, ῃ, εται, proprie exareſco; per Metaph. cura & mærore conficior.

Ἄζεο, cole, Jon. pro ἄζου, præſ. imperat. ab ἄζομαι. ἀζόμενος, venerans, part. ἄζετο, venerabatur, imperf. Jon.

Ἀζείθω, ferveo, idem quod ζέω. α, eſt intenſivum.

Ἀζαρέω, Heſychio, idem eſt quod ἀζαίνω, ſicco.

Ἄζωρον, non variegatum, aut diſtinctum coloribus, ἄχρωστον. nam ζωρὸν, vel ζωρὸν, idem quod ποικίλον. ἄζωρος, vero a ζωρὸ, eſt diſcinctus: ſi α ſit privativum, ἄζωστος: vel contrarium, ſi α ſit intenſivum, πολύζωστος, i. e. multum cinctus, &c.

Ἀζάντος, ου, ὁ, injugatus, non conjunctus: idem quod ἄζυξ, & ἄζυγος, vel ἀζυγὴς, ex α priv. & ζυγὸς, jugum.

Ἀζεχὴς, Heſychio teſte, eſt σκληρὸς, aridus; vel χαλεπὸς, difficilis, gravis. idem ἀζεχὲς affert pro ἀδιάλειπτον, non intermiſſum; vide ἀζηχής.

Ἄζη, ſitus, ſqualor. eſt Jonice, pro ἄζα.

ἈΖΗΛΙΣ, dicitur lignum quoddam in curru; τὸ ἀπὸ τῆς ἀντιδίτυος κατὰ τὸν κρεμάμενον, ut tradit Poll. lib. 1. pro quo apud Heſych. eſt ἀζῆρις.

Ἄζηλος, ου, ὁ, ἡ, quem nullus æmulatur, vilis: ex α, & ζῆλος.

Ἀζηλότυπος, ου, ὁ καὶ ἡ, a ſuſpicione alienus, vacuus zelotypia, invidia, & zelotypia carens: Cic. ad Attic. inde ἀζηλοτύπητος, ου, ὁ καὶ ἡ, quem æmulari, aut cui invidere nemo ſolet: Plut. ex α priv. & ζηλότυπος, invidia percuſſus, ὁ ζήλῳ τυπείς.

Ἀζήμιος, ου, ὁ, ἡ, nulla mulcta notatus: ex α & ζημία.

Ἀζὼ, όος, barba: ab ἄζω.

Ἄζυξ, idem quod ἄζυγος.

Ἀζήτητος, indiſcuſſus, Æſchines adverſus Cteſiph. ex α priv. & Th. ζητέω, inquiro, &c.

Ἀζετος, venerandus, σεβαστός· Th. eſt ἄζω, cum ſpiritu aſpero, veneror, colo, σέβομαι.

Ἀζηχὴς, έος, ὁ, ἡ, magnum ſonum edens; ex α, & ἦχος· hinc ἀζηχὲς, adv. Sumitur & pro duro & arido, ab ἄζη, ariditas. Et pro indeſinenter, quaſi ἀδιεχὴς, & ἀεὶ ἔχων, non disjunctus, & ſemper habens.

Ἄζοι, οἱ καὶ αἱ, ſervi, famuli, vel ſervæ, famulæ, apud Athen. lib. 2. & apud Euſt. Th. ἄζω.

Ἀζόαρος, ſqualor, ariditas, ξηρασία, ab ἄζη, Euſt. Iliad. ζ.

Ἅζομαι, idem cum ἅζω, veneror: hinc ἅζοντ', pro ἅζονται, præſ. ind.

Ἄζομαι, (cum ſpiritu leni) idem cum ἄζω, ſicceſco, areſco, triſtor: Heſiod. in Theogn.

Ἀζυγία, ας, & ἀζυγίη, cælibatus, & ut ita dicam, injugatio; τὸ ἀζάκων, Archil. ex α priv. & ζυγὸς, jugum.

Ἄζυγος, ου, ὁ καὶ ἡ, cœlebs, injugatus. Ἀζυγὴς, έος, idem, & Ἄζυξ, γος, ὁ καὶ ἡ. Th. ζεύγνυμι.

Ἄζυμα, ων, τὰ, azyma. Th. ζύμη, fermentum. Inde ἄζυμος, infermentatus.

Ἀζυμίτης ἄρτος, infermentatus panis; Levit. cap. 7. ex α priv. & ζυμίτης, fermentatus. Th. ζύμη, ης, ἡ, fermentum.

Ἀζυμίτης, ου, ὁ, infermentatus.

ἈΖΩ, ſicco, areſacio. Ἅζω, & ἅζομαι, veneror, ἀζετὸς, venerandus.

Ἀζολέω, μ. ήσω, iraſcor, ἀγανακτῶ.

Ἄζωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſine zona eſt, diſcinctus: ex α priv. & ζώνη, zona, cingulum. Th. ζωννύω, vel ζώννυμι, f. ζώσω, cingo.

Ἄζωος, ου, ὁ καὶ ἡ, animal ſeu animans non procreans; unde ἄζωα σπέρματα, i. e. ſemina quæ nulla creant animalia: Theophr. lib. 4. de cauſis plant. & lib. 14. c. 16. καὶ τὰ ταῦτα ἄζωα, i. e. ἃ ζωοῦται, animalia quæ non generantur ex aliis: ex α priv. & ζῷον, animal. Th. ζάω, ῶ, vivo.

Ἄζων, nomen propr. viri.

Ἄζωρος, Heſychio, (ſub. οἶνος) eſt ὁ ἄκρατος οἶνος, (ſeu potius, εὔκρατος) Vinum bene temperatum: ex α intenſ. & ζωρὸς, ὁ, ὁ, merus, meracus; ut ζωρὸς οἶνος, ζωρὸν μέθυ, vinum meracum ſeu merum; apud Apoll. & ζωρὸν πόμα, in Epigr. potus meracus: vide ζωρός.

Ἄζωστος, ου, ὁ καὶ ἡ, & ἄζωνος, diſcinctus, qui cinctus non eſt: Heſiod. Plut. &c. ex α priv. & ζωστὸς, ὁ, ὁ, cinctus: Th. ζωννύω. fut. ζώσω, cingo, &c.

Ἄζωστοι, diſcincti, pl. ex α, & ζωστός.

Ἄζωτος, ου, ἡ, nomen urbis.

Α Η.

Ἄη, ſpirabat, 3. imperf. act. ab ἄημι.

Ἀηδέστερος, ingratior. comp. ab ἀηδής.

Ἀηδηκότες, perf. part. Poet. pro ἀηδηκότες, ab ἀηδέω, tædio afficior: ab ἡδὺς, vel ἥδω, vel ἄδω.

Ἀηδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, & τὸ ἀηδὲς, injucundus, a, um. ἀηδῶς, adv. moleſte, ἀηδία, moleſtia: ab α, & ἡδύς.

Ἀήδιζον, pro ἠήδιζον, imperf. act. ab ἀηδίζω· hinc ἀηδιζόμην, infeſtabar, imperf. paſſ. Th. ἡδύς.

Ἀηδόνα, acc. ſing. ab ἀηδών.

Ἀηδονιδεὺς, έως, idem quod & a Them. ἀηδὼν, όνος, item ἀηδόνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad luſciniam pertinens: ut ἀηδόνιος ᾠδὴ, luſciniæ cantio, & ἀηδόνειον μέλος, pro eod. Item ἀηδὼ, όος, & οῦς, per contractionem, idem quod, ut & omnia, a Them. ἀηδὼν, όνος, quod quidam ab ἀεὶ, & ᾄδω, derivari velint: quod luſcinia ſemper cantet, ubi ſemel inceperit, &c.

Ἀηδονιδεῖς, ων, οἱ, luſciniarum pulli: ἀηδονὶς, ίδος, ἡ, luſciniola.

ἈΗΔΩ'Ν, όνος, ἡ, luſcinia, q. ab ἀείδω, quia canora.

Ἀηδῶς, inſuaviter, injucunde: ut ἐσθίειν ἀηδῶς, apud Xen. Pæd. 1. non ſuaviter edere, id eſt, nulla cum delectatione: Item gravate, illibenter: eſt adverb. ab ἀηδὴς, inſuavis, odioſus: unde etiam ἀηδία, inſuavitas, injucunditas: Item tædium, & pro cibi faſtidio, quod ἀνορεξία proprie vocatur: atque inde

Ἀηδίζομαι, tædio afficior, faſtidio: ſed expon. & abhorreo: ut apud Aph. ἀηδίζομαι τῷ ξένῳ, i. e. a rei novitate abhorreo.

Ἀηδίω, idem, &c.

Ἄηθ', pro ἄητο, ſpirabat, ob ſeq. aſpirat. imperf. ab ἄημαι. Th. ἄημι.

Ἀηθείῃ, dat. ſing. Jon. ab ἀήθεια, inſolentia: ex α, & ἦθος.

Ἀήθεσσον, pro ἠήθεσον, euphoniæ gratia, imperf. act. ab ἀηθέσσω, pro ἀηθέω, inſuetus ſum, ab α, & ἦθος.

Ἀήθης, εος, ὁ καὶ ἡ, inſolitus.

Ἀήθως, inexperte, præter morem, Thuc. eſt adver. ab ἀήθης, inſuetus, &c.

Ἀήκης, εος, ὁ καὶ ἡ, aciem non habens, non acutus, cui cote non eſt facta acies, obtuſus, hebes: unde in neut. ἀῆκες ξίφος, apud Suid. gladius non acutus, ex α priv. & ἀκὴ, ῆς, ἡ, mucro, cuſpis, acies ferri, &c.

Ἄημα, ατος, τὸ, ſpiritus, flatus, ſpiraculum: Soph. eſt verbale ab ἄημι, idem quod Th. ἄω, fut. ἄσω, ſpiro, flo.

Ἄημαι, pro ἄημι, idem quod Th. ἄω, ſpiro.

Ἀήμεναι, flare. præſ. inf. Dor. vel Jon. pro ἀῆναι, ab ἄημι.

Ἀημερία, idem quod ἀνημερία, immitis, & immanſueta animi affectio: Sophocl. in Ajace: ex α priv. & ἥμερος, ου, ὁ καὶ ἡ, manſuetus, mitis.

Ἄημι. v. Ἄω.

ἈΗ'Ρ, ἀέρος, ὁ, aer. In f. g. ſignificat caliginem, q. ab ἄω.

Ἄησι, 3. ſing. ab ἄημι, flo. 3. pl. ἀεῖσι.

Ἄησις, εως, ἡ, ventus, flatus, ſpiritus: Eurip. Th. ἄω, ſpiro.

ἈΗ'ΣΥΛΟΣ, ου, ὁ, moleſtus, iniquus, dictio Poetica, idem quod ἀπρεπής. παράνομος, moleſtus, iniquus: vel pro ἀείσυλος, ab ἀεὶ· vel ab α, & ἥδω. v. αἴσυλος.

Ἀήσυρος, ου, ὁ, levis, tenuis, ſublimis: παρὰ τὸ ἀέρι σύρεσθαι.

Ἀήτας. acc. pl. ἀήτην, ſing. ab ἀήτης, ου, ὁ, flatus. nom. pl. ἀῆται, flamina. Dicitur & ἀήτη, ης, idem, ab ἄημι.

Ἀήτη, ἡ, & ἀήτης, ου, ὁ, ventus: Od. ι. interdum autem dicitur ἀνέμοιο ἀήτης, ut Ilid. ο.

Ἄητος, flatibus & ventis expoſitus: ab ἄω, f. ἄσω, flo, ſpiro. vel ab ἄημι, idem &c.

Ἄητον, imperf. 3. ſing. ἀήτην, dual. ſpirant. ab ἄημι. ἄηται, volitant.

Ἀήῤῥους, expon. ventis fluens, ſeu ex quo fluente venti exoriuntur: vox ficta, apud Plat. in Cratylo, differentem de etymo nominis ἀὴρ, ex præced. ἀήτης, & ῥοὴ, ἡ, ſeu ῥόος, ὁ, a Them. ῥέω, &c.

ἈΗ'ΤΟΣ, vel αἴητος, ventis expoſitus: ab ἄω, flo. Vel eſt, inſatiabilis: ex α, & ἄδω. Sic ἀητὸς, Poet. pro ἄατος.

Ἀήττητος, ὁ καὶ ἡ, invictus. Th. ἡττάομαι.

Ἀῆτος, ου, ὁ καὶ ἡ, invictus: ut Philo. de mundo, φύσις ἄητος, inexpugnabilis natura: item inſaturabilis, inexplebilis, ἄπληστος. Th. idem.

Α Θ.

Ἄθ', pro ἅτε, quippe, tanquam.

Ἀθαυρὴς, contumax, ſuſpicioſus, curioſus: Etym.

Ἀθάλασσος, ſeu ἀθάλαττος, ου, ὁ καὶ ἡ, maris expers: ut οἶνος ἀθάλασσος, vinum non dilutum aqua marina, ſeu cui aqua marina non admixta eſt, ſeu infuſa. Galen. ex α & θάλασσα.

Ἀθαλάσσωτος, ſeu ἀθαλάττωτος, ὁ, maris inexpertus, rei nauticæ rudis; ὁ μὴ ναυτικὸς, inſolens navigandi: Ariſtoph. Th. idem.

Ἀθαλὴς, aridus, non virens: Plut. ex α priv. & θάλλω, f. θαλῶ, vireo.

Ἀθαλπέως, Jonice pro ἀθαλπῶς, ſine calore, ſeu æſtu: Hippocr. ex α priv. & θάλπω, f. ψω, foveo, calefacio.

Ἀθαλπὴς, qui eſt ſine calore, ſeu æſtu: ex α priv. & θάλπος, εος, τὸ, calor, fervor, æſtus, &c.

Ἀθαμβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, intrepidus: ab α, & θάμβος. Ἀθαμβεὶ, adverb. impavide.

Ἄθαμβος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem, audax, &c. Th. idem.

Ἀθαμβίη, ſtupor: Democr. Th. idem.

Ἀθάνα, Dor. pro Ἀθήνη, ης, ἡ, Minerva: item Ἀθηνάα, ας, ἡ, & Ἀθηναία.

Ἀθανασία, ας, ἡ, immortalitas.

Ἀθανάτῃ, immortales, pl. f. g. ἀθανάτῃς, pro ἀθανάταις, Ion. dat. pl. ſic & ἀθανάτοιο, pro ἀθανάτου, gen. ſing. ἀθανάτοισι, pro ἀθανάτοις, ab ἀθάνατος, ου, ὁ, ἡ. Ἀθανάτων, Dor. pro

ἀθα

ἀθανάτῳ. Ex α, & θάνατος.
Ἀθανατίζω, immortalitate dono.
Ἄθαπτος, ὁ καὶ ἡ, inſepultus. Th. θάπτω.
ἈΘΑ'ΡΑ, ας, ἡ, pultis genus: quaſi ab ἀθὴρ, ariſta, pultis materia.
Ἀθαρίζω, f. ίσω, vel ἀθερίζω, vilipendo, parvipendo, vitupero, violo, proprie, contemno tanquam ἀθέρας, ariſtas, viles ſc. quas agricola metere dedignatur: Euſtathius. Th. ἀθὴρ, ariſta.
Ἀθαρσὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, fiduciæ expers, qui ſibi timet, trepidus: Euſt. ex α priv. & θάρσος, εος, τὸ, fiducia.
Ἀθαυμαστί, adverb. citra admirationem: ex α priv. & Th. θαυμάζω, miror.
Ἄθε pro αἴθε, utinam: Suid. forte ſcrib. αἴθε.
Ἀθεάμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui non ſpectat, Syneſ. de inſomn. ex α priv. & θεάομαι, ſpecto.
Ἀθέατος, ου, ὁ καὶ ἡ, inviſibilis, qui non ſpectatur, ἀόρατος, inviſus, i. e. non viſus, qui videri ſpectarive nequit: Luc. & Plut. item, non viſendus, non inſpectandus: Plut. in Numa. Item active, qui non vidit, ſeu ſpectavit: Luc. Xen. ex α privat. & θεάομαι, ſpecto.
Ἄθελξις, pro attractione poni videtur, apud Hippoc. de artic. verbale a Them. ἀθέλγω, ſugo, ſuctu, vel mulctu detraho, &c.
Ἀθεεὶ, adverb. ſine deo; idem quod ἀθέως.
Ἀθεεὶ, adverb. ſine numine Divum, ἄνευ θεοῦ.
Ἀθέητα, Poet. pro ἀθέατα, non aſpectanda: ex α, & θεάομαι.
Ἀθεΐα, ας, ἡ, impietas in Deum, providentiæ divinæ abnegatio: Dan. cap. 10. Naz.
Ἀθείαστος, ου, ὁ, non divinus; Numine divino non afflatus: utrumque ex α priv. & Θεὸς, ὁ, Deus.
ἈΘΕΙΡΗ'Σ, vel Ἀθερὴς, vel Ἀθηρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, accuratus, contemptus.
Ἀθελγέιν, ἀμέλγειν, i. mulgere.
ἈΘΕ'ΛΓΩ, f. ξω. p. χα, mulgeo: q. a θηλὴ, papilla: α vel otioſum, vel congreg.
Ἀθέλω, nolo: ex α priv. & θέλω, pro ἐθέλω, volo.
Ἀθεμβεῖν, eſt laſcivire.
Ἀθεμέλιος, & Ἀθεμήλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, fundamento carens, ſine fundamento: Heſych. ex α priv. & θεμέλιον, ου, τὸ, fundamentum.
Ἀθέμιστος, & ἀθεμίστιος, ου, ὁ καὶ ἡ, injuſtus. Dicitur & ἀθέμις. Ex α, & θεμιστός.
Ἀθεμιστουργία, ἡ, facinus nefarium, ſcelus, ἀθέμιστον ἔργον.
Ἀθέμιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, nefarius: τὸ ἀθέμιτον, nefas. Ex α, & θεμιτός.
Ἀθεμιτογαμία, illicitæ nuptiæ, ſeu illegitimæ: unde ἀθεμιτογαμέω, illicitas contraho nuptias: ex ἀθέμιτος, & γαμέω, unde γάμος, ὁ, &c.
Ἄθεος, ὁ, expon. Dei expers: ex α priv. & θεὸς, ὁ. proprie ſignif. qui ſine Deo eſt, impius: qui vel Deum eſſe non credit, vel credens non colit: apud Soph. Ariſtoph. Luc. Plat. &c. ſeu res etiam dicitur eſſe ἄθεος, id eſt, ſine Deo, vel impia: ut γῆ ἄθεος, apud Plut. ubi nulli ſunt dii, & ἄθεος διδασκαλία, apud Greg.
Ἄθεος, ου, ὁ, Dei expers: ex α, & Θεός.
Ἀθεότης, ητος, ἡ, impietas; Dei carentia, &c. Plato. Th. idem.
Ἀθεραπευσία, ἡ, qu. d. cultus carentia: dicitur enim de re quæ inculta manet, neglectus, incultus, ſubſtantive: Plato: ex α priv. & θεραπεύω, famulor, ſervio. Th. θεράπων, miniſter, famulus.
Ἀθεράπευτος, ου, ὁ, incurabilis, non ſerviens: ex α, & θεραπεύω.
Ἀθερογενὴς, ſeu, ἀθερηγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſpicas, ſeu ariſtas habens, vel generans: Nicand. ex ἀθὴρ, έρος, ὁ, ſpica, ariſta, & γείνομαι, gigno, genero, &c.
Ἀθερὴς, inſpicatus, exacuminatus, acutus, rigidus: item, contemptus, &c. Viz. ut ἀθὴρ ariſta, pars ſpicæ acuta, &c. Occurrit etiam ἀθηρὴς, accuratus, exquiſitus. unde ἀθηρῶς, accurate, exquiſite, ad unguem: Etymol.
Ἀθερίζω, f. ίσω, ſperno, contemno, reprobo, ἀτιμάζω, ἀποδοκιμάζω, parvipendo, ἀπαξιῶ, ἀποβάλλω: Hom. Iliad. α. & lib. 7. Epigr. fit ab ἀθέρες, οἱ, ariſtæ, ſpicæ degeneres, quæ rejiciuntur, plur. maſc. Vide ſing. ἀθὴρ, έρος, ὁ, ariſta, unde in pl. ἀθέρες, in vetuſto dictionario ſunt ſpicæ ex area abjectæ. vide etiam ſupra ἀθαρίζω, quod idem ſignificat.
Ἀθέριζον, parvi penderunt, imperfect. Ion. ab ἀθερίζω, f. σω. p. ἠθέρικα. Th. ἀθήρ.
Ἀθερίνη, ἡ, atherina, piſcis: Ariſta, Gazæ, apud Ariſtot. Hiſt. An. 6. 17. Euſtath. deducit ab ἀθερίζω.
Ἀθέριξ, & per pleonaſmum literæ ν, ἀνθέριξ, ικος, ὁ, idem quod ἀθὴρ, ariſta, vel cuſpis ariſtarum, acus, eris. Vide ἀνθέριξ. Th. eſt ἀθήρ. Vide.
Ἀθερίσσω, fut. ίξω, præt. χα, idem quod ἀθερίζω, quod vide: i. e. contemno, rejicio: Apol. 2. Argon. &c.
Ἀθέριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non demeſſus, qui eſt adhuc in ſpica, & neglectus, ἀφρόντιστος, ut Heſych. exponit: Vide ſupra ἀθερίζω, vel eſt ex α priv. & θεριστὸς, ῦ, ὁ, meſſis: Th. θέρος, εος, τὸ, æſtas; item, meſſis: unde θερίζω, æſtivo, item, meto, &c.
Ἀθέρμαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, non calefactus, vel qui non calefit: ex α priv. & θερμαντὸς, ῦ, ὁ, calefactus, a θέρμω, vel θερμαίνω, f. ανῶ, calefacio. Th. θέρω, ſ. θερῶ, idem. unde θερμὸς, ῦ, ὁ, vel ἡ, calidus, vel calida, &c.
Ἀθερολόγος, ſpicilegus, qui ſpicas, ſeu ariſtas colligit: ex ἀθὴρ, ſpica, & λέγω, lego, ideſt, colligo.
Ἀθερώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ariſtatus: ut ἀθερώδης ςαχὺς, ariſtata ſpica: Gaza.
Ἀθέρωμα, ατος, τὸ, tuberculum in capite naſci ſolitum, teſte Celſo, cui ſc. ſubeſt aliquid pulticulæ ſimile, unde legendum potius ἀθάρωμα, ἀπὸ τῆς ἀθάρας, pultis genere. Vide Th. ἀθάρα.
Ἀθεσία, ας, ἡ, inconſtantia in pactis: vide ἀθετέω.
Ἀθεσμία, ας, ἡ, tranſgreſſio legis, παρανομία, iniquitas, ſcelus. & ἀθέσμιος, idem quod ἄθεσμος, Nonn. lege carens, exlex, de quo lex poſita non eſt: item illicitus, iniquus, &c. Unde adv. ἀθέσμως, contra leges, inique, nefarie, illicite, &c. ἀθεσμόμως, &c. αἰα, ex α priv. & Th. θεσμὸς, ῦ, ὁ, lex, idem quod νόμος.
Ἀθεσμόβιος, qui exlegem & injuſtam vitam degit, injuſtus, facinoroſus: Non. ex ἄθεσμος, & βίος.
Ἄθεσμος, ου, ὁ, ἡ, nefarius. Th. θεσμός.
Ἀθέσφατος, ου, ὁ, ineffabilis: ex α, & θέσφατος, q. θεόφατος, a Deo pronuntiatus. Sumitur etiam pro nefando. Sed ſæpius in bonam partem accipitur, & tum α non eſt privativum, ſed intenſivum.
Ἀθετέω, ῶ, abrogo, aboleo, ſperno, f. ήσω. p. ἠθέτηκα a nomine ἄθετος, ου, ὁ, irritus: ἀθέτησις, actio, qua aliquid irritum redditur. Ex α, & θετός. Hinc ἀθέτησις, ἡ, abolitio.
Ἀθέτημα, ατος, τὸ, idem quod ἀθέτησις, improbatio, abrogatio: legitur 3. Reg. 8. & Hierem. 12.
Ἀθετῶς, adv. ſcelerate, impie, ἀθέσμως; Æſchylus in Prometheo: ab ἄθετος, ὁ καὶ ἡ, ineptus, vitandus, abdicandus, inutilis, &c. Vide ἀθετέω, ῶ.
Ἀθεωρητί, adv. ſine contemplatione. & ἀθεώρητος, ὁ καὶ ἡ, non ſpectabilis, ſub aſpectum non cadens: Ariſtot. de mundo: item improviſus, a contemplatione alienus, &c. Plutarch. in Numa: unde ἀθεωρήτως, adv. q. d. non ſpectabiliter, aut inviſibiliter: apud Greg. item imperite, &c. ex α priv. & θεωρητὸς, ſpectabilis. Th. θεωρὸς, ῦ, ὁ, ſpectator, unde θεωρέω, ῶ, ſpecto, &c.
Ἀθέως, impie, ſine Deo, adverbium a nomine ἄθεος, Dei expers.
Ἀθηητος, non perſpicuus, non viſus, non ſpectatus, latens, occultus: ex α priv. & θηητὸς, ſpectabilis: vide.
Ἄθηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, uberibus inſuetus, ablactatus: qui lac non ſuxit, vel qui ubera non ſuxit amplius: ex α priv. & θηλὴ, ῆς, ἡ, papilla: Mammæ ſeu uberis apex, &c.
Ἄθηλυς, non fœmineus, minime effœminatus, virilis: item, ἀθήλυντος, idem: ex α priv. & θῆλυς, εως, ὁ, vel ἡ, fœmineus, &c. vide.
Ἀθήνη, q. ἀθήλη, ex α, & θηλὴ. Dicitur & Ἀθηνᾶ, gen. Ἀθηνᾶς, q. ab Ἀθηνάα. Sic & Ἀθηναίη, ης, ἡ, ut & Ἀθηναία, Minerva. Forſan a תאנה teena, olea, vel a תנא tana, docens, vocali α præpoſita. Minerva ſcilicet fuit oleæ inventrix, & Dea doctrinæ. Hinc Ἀθῆναι, ῶν, αἱ, Athenæ. Ἀθήνηθεν, adv. Athenis. Ἀθήναζε, Athenas. Ἀθηναῖος, Athenienſis.
Ἀθηνογέρων, οντος, ὁ, q. d. ſenex ſcholaſticus, qui in ſenectute literis navare operam incipit: item, ὀψιμαθής. compoſita dictio, ex Ἀθήνη, Minerva, quæ ſtudiis præeſſe dicebatur, & γέρων, ſenex.
ἈΘΗ'Ρ, έρος, ὁ, ariſta: hinc ἀθερίζω.
Ἀθὴρ, ηρος, ὁ, acutus.
Ἀθήρα, ἡ, Æolice, & Attice, ἀθάρη, idem quod ἀθάρα, ας, ἡ, pultis, ſeu polentæ quoddam genus: Dioſcor. l. 2. Athera eſt ſorbitio, ſeu medicamentum ex Zea minutiſſime molita confectum, ſeu, puls triticea, aut ex alia fruge. Plinius hanc vocem Ægyptiam eſſe tradit: alii tamen ab ἀθὴρ ariſta derivant.
Ἀθήρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, invenatus, ſine feris, ἄθηρος, Xenoph. a venatoribus non indagatus, vel a venatore non captus: ex α priv. & θηρατὸς, venabilis, a θήρα, ἡ, venatio: unde θηράω, feras venor.
Ἄθηρος, expers venationis, Syneſ. epiſt. 105. Item, carens feris, & noxiis belluis: ut ἄθηρος χώρα, regio expers ferarum: Plutarch. ex α priv. & θὴρ, ηρὸς, ὁ, fera.
Ἀθηρία, ας, ἡ, penuria ferarum, idem Th. & comp.
Ἀθηρηλοιγὸς, ῦ, ſive ἀθερολόγος, ου; τὸ πτύον τὸ τὰς ἀθέρας διαλέγον καὶ διαχωρίζον, ventilabrum; quod ita dicitur, quod ſit ariſtarum pernicies, & exitium: & eſt pro ἀθερηλοιγὸς, κατ' ἔκτασιν, Odyſſ. λ. ex ἀθὴρ, έρος, & λοιγὸς, ὁ.
Ἀθηρόβρωτον ὄργανον, Sophocles vocavit, quod Hom. ἀθηρηλοιγὸν, ut inquit Euſtat. at Heſych. dicit eſſe cochlear quo agitatur in olla puls quædam ἀθάρα, ſive ἀθήρα, dicta: comp. cum βρωτὸς, ὁ, ſeu βρωτὸν, τὸ, a Th. βιβρώσκω, f. ώσω.
Ἀθήρωμα, idem quod ἀθέρωμα. ſcil. pultatio; ſeu nervoſa tunica, in qua pultaceus humor continetur. Vide ſupra ἀθέρωμα.
Ἀθησαύριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, prodigus; qui nihil recondit in craſtinum, vel qui recondi ſeu reſervari nequit: non repoſitus in theſauro: ex α, & θησαυρός.
Ἀθήτευτος, nemini mercenarius, qui nulli ſervit ob mercedem: ex α priv. & θητεύω, mercede ſervio: Th. θὴς, ητὸς, ὁ, mercenarius ſervus.
Ἀθίγγανος, ου, ὁ, (vel, ἀθιγγανος, Etymol.) abhorrens a tangendo, (ex α priv. & θιγγάνω, idem quod Th. θίγω, tan-

tango) item, nihil volens accipere, epitheton ſectæ cujuſdam accipere recuſantis.

Ἄθικτος, ου, vel ἀθιγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, intactus. Th. θίγω.

Ἀθίκτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, idem, intactus: item, integer, illibatus. Th. idem.

Ἆθλ' pro ἆθλα, pl. ab ἆθλον, ου, τὸ, præmium certaminis. Sed ἆθλος, ου, ὁ, eſt ipſum certamen. Th. ἄεθλος.

Ἀθλέω, pugno, laboro.

Ἀθλέω, ῶ, certo, f. ήσω. p. ἤθληκα· hinc ἄθλησις, εως, ἡ, certamen.

Ἀθλήματα, certamina, pl. ab ἄθλημα, ατος, τὸ.

Ἀθλητῶν, gen. pl. ab ἀθλητὴς, οῦ, ὁ, luctator. Th. ἄεθλος.

Ἀθλητικὸς, ῦ, ὁ, Athleticus, ad athletas, ſeu certatores, vel luctatores pertinens: unde ἀθλητικοὶ ἀγῶνες, certamina athletarum, ἀθλητικὸν σῶμα, corpus robuſtum & exercitatum, ἀθλητικὴ ἕξις, corpus habitudine athletica, i. e. firma, Ariſtot. Inde etiam ἀθλητικῶς, adverb. athletice, athletarum more. Plaut. pugilice & athletice valeo, pro optime & firmiſſime. Th. idem.

Ἄθλιος, ου, ὁ, miſer: ἀθλίαι, f. g. pl. ἀθλιωτάτας, acc. pl. ſuperl. ab ἄεθλος.

Ἀθλιότης, ητος, ἡ, miſeria, ærumna, & ἀθλίως, miſere, & infeliciter, ærumnoſe, ut ἀθλίως διάκειμαι, Demoſth. miſere me habeo, i. e. δυςυχῶς, ab ἄθλιος, miſer, ταλαίπωρος.

Ἀθλοθέτης, ου, ὁ, munerarius certaminis præſes: ab ἆθλος, vel ἆθλον, & τίθημι. Hinc ἀθλοθετέω, ludos præbeo, & ἀθλοθεσία, certaminis cura.

Ἆθλον, ου, τὸ, idem quod ἄεθλον, ου, τὸ, certaminis præmium, quod victori datur, vel de quo reportata eſt victoria. Th. ἄεθλος, ου, ὁ, certamen, & ejus præmium.

Ἆθλος, ου, ὁ, idem quod ἄεθλος.

Ἀθλοφόρος, ου, ὁ, victor: ex ἆθλον, & φέρω.

Ἄθολος, ου, ὁ καὶ ἡ, non turbidus, purus, limpidus: ex α priv. & θολὸς, ὁ, &c.

Ἀθόλωτος, ου, ὁ, ἡ, limpidus, illimis: ex α, & θολός.

Ἀθόρυβος, ου, imperturbatus: ab α, & θόρυβος.

Ἀθορύβητος, ου, ὁ, imperturbatus, tranquillus, & ἀθορύβως, adv. ſine tumultu, tranquille. Th. idem.

ἈΘΡΑΓΕ'ΝΗ, nomen arboris, ex qua optima igniaria fiunt: vide Theoph. Hiſt. Pl. l. 5. c. ult.

Ἄθρακτος, pro ἀτράκτος, vel ἀτράκτος, ſi ex α priv. & θράττω compoſitum eſſet, ſignificaret non punctus, non actus ſtimulis: nam Galen. apud Hippocr. expon. θράττει, νύττεται, κεντεῖται.

Ἄθραυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, infractus, i. e. qui fractus non eſt, vel frangi nequit: integer, invulneratus, &c. ex α priv. & θραυστὸς, fragilis: Th. θραύω, frango.

Ἀθρέω, videre cupio: Suid. a Them. ἀθρέω, intueor: Item diſpicio, circumſpicio, conſidero, perpendo: deductum eſſe putatur a verbo θεωρῶ, per ſyncopen, præfixo α ἐπιτατικῷ, vel a δρῶ, cerno, præfixo itidem α epitatico, & δ verſo in θ. Etymol. & Euſt.

ἈΘΡΕ'Ω, f. ήσω. p. ηκα. video, cerno, κατ᾽ ἐπένθεσιν θεωρῶ.

Ἀθρήματα, τὰ, munera a cognatis miſſa novis nuptis, (apud Lesbios: Heſych.) ſponſæ ſcil. præcipue, cum dempto velo, ſe primum retegebat ſponſo conſpiciendam, παρὰ τὸ ἀθρεῖν, ab intuendo. vocabantur etiam θεώρετρα, eandem ob rem.

Ἀθρηνὶ, adverb. abſque luctu, vel lachrymis, q. d. illugubriter, Suid. ex α priv. & θρῆνος, luctus.

Ἄθριξ, carens capillis, glaber, lævis, pilorum expers, ἄτριχος, item, ἄκομος, incomatus: Martial. ex α priv. & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, pilus, capillus.

Ἀθριπήδεστος, & ἀθριπηδέστατος, a vermiculis non arroſus, vel exeſus, nullo modo ſentiens putredinem, ὁ ὑπὸ θριπῶν ἐδεστος· ex α priv. & θρὶψ, πὸς, ὁ, vermis, (a τρίβω, tero) & ἐδεστὸς, edulis, eſculentus: Th. ἔδω, edo, & ἔδομαι, comedor.

Ἀθροίσασα, a. 1. part. f. g. ab ἀθροίζω, congrego, f. σω. ἀθροῖσαι, inf. ἤθροικα, p. act. Th. ἀθρόος.

Ἀθροίσιμος, ὁ καὶ ἡ, frequens, celebris, confertus, & ἄθροισμα, ατος, τὸ, collectio, acervus, &c. & ἀθροιστικός, ῦ, ὁ, congregativus, collectivus, vim habens aggregandi, &c. ῶα, ab eodem Themate: ſicut etiam ἀθροιστὴς, ῦ, ὁ, congregator, collector, & ἀθροιστήριον, ου, τὸ, congregationis locus, &c.

Ἀθρόον, idem quod ἀθρόως, confertim, univerſe, ſummatim: item, confeſtim, repente, &c. Th. idem.

Ἄθροος, ου, ὁ, nullam edens vocem, nec ullum ſtrepitum emittens, ἀθόρυβος, vel ἄνευ θρόου, apud Suidam, ſine ſtrepitu, vel clamore: ex α priv. & θρόος, ου, ὁ, clamor, proprie cum tumultuum ſtrepitu, a θρέω, vel θρέομαι, tumultuando clamo, &c.

ἈΘΡΟ'ΟΣ, ου, ὁ, confertus, repentinus: hinc ἀθρόως, confertim: ἀθροότης, ητος, ἡ, univerſitas: ἀθροίζω, congrego: ἀθροισμὸς, ῦ, ὁ, congregatio.

Ἀθροῦς, idem quod ἀθρόος, confertus, coacervatus: item repentinus: Euſt. Etym. factum eſt ex ἀθρόος, per Synæreſin.

Ἀθρόως, adv. i. e. ὁμοῦ, ἀφνιδίως, vide ἀθρόον.

Ἀθρυπτος, ου, non fractus luxu: ex α, & θρύπτω.

Ἀθρύπτως, ſevere, & dure, ſeu auſtere. Th. idem.

Ἀθυμέω, ῶ, animum deſpondeo, f. ήσω. p. ἠθύμηκα. hinc ἄθυμος, non animoſus: ἀθυμία, ἀθυμίη, Jon. animi dejectio: ab α, & θυμός.

Ἀθύμως, q. d. abſque animo, i. e. animo dejecto, anxie, Xen. Unde ἀθύμως διακεῖσθαι, deſpondere animum, Iſocrat. Th. idem.

Ἀθύρομαι, ludo, luſito: idem quod ſequens ἀθύρω, exponitur & σκιρτῶ, i. e. ſaltito, nempe ludendo, exultim ludo, proprie de pueris qui foris diſcurrunt: ab α priv. & θύρα, janua.

Ἄθυρμα, ατος, τὸ, luſus puerilis, ludibrium: ab ἀθύρω.

Ἀθυρμάτιον, ου, τὸ, diminutivum ab ἄθυρμα, Lucian. in Dialog. ferebat in ulnis ſuis urſi catulum, ἀθυρμάτιον, oblectamentum ſuum, vel delicias ſuas, &c.

Ἀθυρόγλωσσος, vel ἀθυρόγλωττος, loquax, garrulus; qui eſt lingua effræni, blaſphemus, cujus lingua nullis quaſi foribus cohibetur, & ἀθυρογλωττία, garrulitas, linguæ licentia, & incontinentia, ἀχαλίνωτος γλῶσσα, linguæ effrænis indulgentia, effrænata lingua, a Suida ponitur: ex α priv. θύρα, janua, & γλῶσσα, lingua.

Ἀθυρονόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, temere & ſine delectu utens legibus, qui legibus pro ſua libidine abutitur: Heſych. proprie, qui leges ludos facit: ex ἀθύρω, ludo, & νόμος, lex.

Ἄθυρος, & ἀθύρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, patens ſine janua. Th. θύρα.

Ἀθυρόστομος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui linguæ temperare non poteſt, proprie, cujus os nullis foribus cohibetur, aut cohiberi poteſt: Soph. echo ſic nominatur: inde ἀθυροστομία, ἡ, oris incontinentia, loquacitas, garrulitas, &c. in Epigr. ex α, θύρα, & στόμα.

ἈΘΥ'ΡΩ, ludo, cano, luſito: hinc ἄθυρε, 3. ſing. imperf. pro ἤθυρε. forſan ab ἄγω, & θύω, vel a θύρα, quia foris ludi ſolet.

Ἀθύρωτος, idem quod ἄθυρος, janua carens, nullo oſtio obſtructus: ut ἀθύρωτον στόμα, Plut. os effræne, quaſi janitoris egens: ἀκώλυτον.

Ἄθυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non ſacrificatus, nec immolatus: Athen. Suid. Phil. ex α priv. & tertia perſ. præt. verbi θύομαι, ſacrificor: hinc dicitur ἄθυτος ἀπῆλθεν, i. e. abiit, re divina non peracta.

Ἀθῷος, ου, ὁ, ἡ, impunis, mulctam nullam paſſus, innocens: ex α, & θωή.

Ἀθῳόω, f. ώσω. p. ωκα. abſolvo; mulcta ſive pœna libero; non mulcto, innoxium facio, &c. Inde in paſſ. ἀθῳοῦμαι, juſtificor, impune fero: unde ἀθῳωθεὶς, juſtificatus, impune ferens, in Salom. Proverb. idem. Th. inde etiam ἀθώωτος, ου, ὁ, (idem quod ἀθῷος) vel ἡ, impunis, impunitus, illæſus, &c. ἀζημίωτος. Et ἀθῴως, citra damnum, & mulctam, adv. item innocenter: Heſych.

Ἀθώπευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, immitis; proprie, inadulabilis, qui blanditiis & aſſentationibus emolliri non poteſt: Suid. ex Epigram. ſcribitur & ἀθώπαστος, ut ἀκολάκευτος, & ἀκολάκαστος, apud Heſych. ex α priv. & θωπεύω, adulor, Thema eſt θώπτω, idem, aſſentor, &c.

Ἀθωράκιστος, ὁ καὶ ἡ, qui thoracatus, aut loricatus non eſt: item inermis. Xen. ex α priv. & θωρακίζομαι, loricor, thorace munior. Thema eſt θώραξ, ακος, ὁ, thorax, pectus: item pectoris veſtimentum, aut armatura, lorica, &c.

Ἀθώρηκτος, non temulentus, non ebrius: Hipp. ὁ μὴ μεθύων, παρὰ τὸ μὴ θωρήσσεσθαι· ex α priv. & θωρήσσομαι, loricor, armor; (Th. θώραξ,) item poto, &c.

Ἀθώωσις, εως, ἡ, abſolutio, qua quis innocens pronunciatur: ab ἀθῷος.

Α Ι.

ΑἹ, art. præpoſ. ab ἡ, hæc. αἳ, art. poſtp. ab ἥ, quæ. αἴ, vel αἶ, heu, hei. αἰ, pro εἰ, Dor. ſi. & Jon. pro εἴθε, utinam.

ΑἾ, vel ΑἼ, hei, heu, eheu. Αἴ, inquit Euſt. eſt δυσφορικόν, ideſt, quo utimur nos aliquid ægre ferre ſignificantes: Item μεμπτικόν, ideſt, quo utimur alicui ſuccenſentes: ut αἲ τάλαν, hei miſer. raro autem ſolum poſitum, frequenter autem geminatum reperitur, & interdum terque quaterque repetitur: ut αἲ αἲ αἲ αἲ τῆς κενῆς ἐλπίδος, apud Luc. in dial. philop.

Αἶα, pro γαῖα, ἡ, terra: in proſa, γῆ· in acc. αἶαν.

Αἴαγμα, ατος, τὸ, luctus, gemitus, θρῆνος. Thema eſt ſequens αἰάζω, vide.

ΑἸΑ'ΖΩ, lugeo, lamentor, f. ξω, vel σω· ab αἴ, heu.

Αἰακίδαο, gen. Jon. ab Αἰακίδης, ου, ὁ, Æacides, nom. propr. acc. pl. Αἰακίδας.

Αἰαλίζω, verbero; pro quo ſupra, αἰκίζω, & infra, αἰκίζω.

Αἰακός, ῦ, ὁ, Æacus: ab Αἶαξ, ακος.

Αἰακτὸς, ῦ, ὁ, deflendus, gemitu dignus, lamentabilis, luctuoſus: ex Ariſtoph. eſt verbale ab αἰάζω, f. σω, lugeo, lamentor.

Αἶαν, voc. ab Αἴας, αντος, ὁ, Ajax: poteſt etiam eſſe acc. ſing. ab αἶα.

ΑἸΑΝΟ'Σ, ῦ, ὀν, vel αἰανὴς, έος, ὁ, ἡ, gravis, perpetuus: q. ab αἰάζω, vel ab αἰεὶ, per Syncop.

Αἴαντε, nom. dual. ab Αἴας.

Αἴας, αντος, ὁ, Ajax.

ΑἸΒΟΙ', heu, hei, dolentis, adv. ab Heb. אבוי aboi.

Αἶγα, acc. ab αἴξ, αἰγὸς, ὁ, ἡ, caper, & capra: αἰγᾶν, Dor. pro αἰγῶν, gen.

Αἰγαγρος, ſeu αἰγάγριος, ου, ὁ, vel ἡ, caprea, capra, vel caper ſylveſtris: Plinio rupicapra: dicitur pro αἴξ ἄγριος.

Αἰγᾶθεν, adv. Dor. pro Αἰγῆθεν, ἐκ τῆς Αἰγῆς, ἐκ τῶν Αἰγῶν, ab Ægis.

Αἰγαίων', pro Αἰγαίωνα, acc. ſing. Ægæonem, nom. propr.

ΑΙΓΑ-

ΑἸΓΑΝΕ΄Α, ας, ἡ, vel αἰγάνεον, ου, τὸ, jaculum, tragula: ab ἄγαν, & ἵεσθαι vel παρὰ τὸ ἐπὶ αἰγῶν ἵεσθαι.

Αἴγδην, adv. ſubito, impetuoſe: ab αἴσσω.

Αἰγέη, ης, ἡ, Jon. caprina pellis. Th. αἴξ.

Αἰγείδην, acc. ab Αἰγείδης, ου, ὁ, Ægides, patronym. ab Αἰγεὺς, έος, ὁ, nom. propr.

Αἴγειος, ου, ὁ, ἡ, caprinus: dicitur quoque αἴγιος. Th. αἴξ. Sed Αἴγιος, Ægæus, nom. propr.

Αἰγείπυρος, vel αἰγίπυρος, q. d. capræ triticum, herbæ nomen, de qua Theophr. Hiſt. Pl. l. 2. c. 9. Sic dici putatur, quod capræ ejus eſu gaudeant, ſed exp. & rufus, apud Schol. Ariſtoph. quoniam ægipyrus herba florem habet rubeum, teſte Demetrio: ex αἴξ, αἰγὸς, & πυρὸς, ὁ, &c.

Αἰγείρειον, τὸ, unguentum populeum, quod ex uva, quæ fructus ejus eſt, conficitur: Thema eſt ſequens αἴγειρος.

Αἰγειρῖται, ſpecies fungorum, qui in populi nigræ trunco naſcuntur, a Th. αἴγειρος, ἡ.

ΑἼΓΕΙΡΟΣ, ου, ἡ, populus nigra: ἀπὸ τοῦ ἐγέρσεως, procera enim arbor eſt.

Αἰγειροφόρος, ὁ καὶ ἡ, q. d. populifer, qui vel quæ populis abundat, ex αἴγειρος, ου, ἡ, & φορὸς, ὁ, &c.

Αἰγειρὼν, ῶνος, locus populis conſitus arboribus, a Th. αἴγειρος, populus proprie nigra, nam alba λεύκη dicitur, &c.

Αἰγελάτης, ου, ὁ, caprarius, in anth. Epigr. q. d. caprarum agitator, qui caprarum agit gregem: ex αἴξ, capra, & tertia præt. paſſ. verbi ἐλαύνω, f. σω. p. κα. ab ἐλάω, agito.

Αἴγεος, caprinus, hircinus, unde fœm. αἰγέη, quod abſolute nonnunquam ponitur pro pelle caprina, ſubaudito ſcil. nomine δορὰ, & dicitur etiam αἰγῆ, per contractionem, (ut λεοντῆ, κυνῆ, pro λεοντέη, κυνέη, &c.) a Th. αἴξ, αἰγός.

Αἰγιάλεια, ἡ, Ægialea, nom. prop.

Αἰγιαλεὺς, piſcator, littorius, quaſi in littore degens: ſic &

Αἰγιαλίτης, idem, littorius, ut αἰγιαλίτης ἄμμος, & exp. etiam, in littore habitans, unde fœm. αἰγιαλῖτις, ιδος, littoria, ut αἰγιαλῖτιδα χηλὴν, Archias in Anth. Epigr. a Th. αἰγιαλὸς, ora maritima, &c.

ΑἸΓΙΑΛΟ΄Σ, οῦ, ὁ, litus: hinc αἰγιαλίτης, ου, ὁ, litoreus: αἰγιαλεὺς, έος, ὁ, piſcator: q. ab ἄγω, frango, & ἅλς, ἁλὸς, mare.

Αἰγιαλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem quod αἰγιαλίτης, & Th. idem: litoreus, vel litoralis, in litore habitans.

Αἰγίβοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, capris paſcendis aptus, ut Od. ν. αἰγίβοτος δ' ἀγαθὴ καὶ βουβότος: item αἰγιβότης, capras paſcens, vel caprarum paſtor, in Epigr. Utrumque ex αἴξ, αἰγὸς, & βόσκω, ὁ &c.

Αἰγίδ', acc. pro αἰγίδα, ab αἰγὶς, pellis caprina, munimentum pectoris.

Αἰγίδιον, ου, τὸ, hædus; 1. Reg. c. 10. diminutivum ab αἴξ.

ΑἸΓΙΖΩ, & **ΑἸΓΙΘΟΣ**, ponuntur inter themata.

Αἰγίζω, f. ίσω, dilacero, dilanio, flo vehementius, & interdum διασπῶ, divello, & tempeſtate affligo, apud Æſchyl. aliquando etiam capras paſco.

ΑἸΓΙΘΑΛΟ΄Σ, οῦ, ὁ, parus, avis quædam, quæ apibus nocet: Ariſtot. hiſt. anim. eſt etiam herba & ſaltationis genus.

Αἴγιθος, ου, ὁ, avis quædam, quam Gaza vertit ſalus. Ariſt. hiſt. l. 9. c. 1.

Αἰγικνημος, ου, ὁ καὶ ἡ, q. d. capricrus: Epitheton Priapi, in anth. Epigr. ex αἴξ capra: & κνήμη, ης, ἡ, crus, ſura, tibia.

Αἰγικορεῖς, caprarii; qui capras ſatiant, & paſcunt; & general. aliorum pecorum paſtores; Plut. in Sol. ex αἴξ, αἰγὸς, & κορέω, ſatio, &c.

Αἰγίλιπος, excelſi, ab αἰγίλιψ, capris invius, altus: ab αἴξ, & λείπω. Eſt & Αἰγίλιψ, urbs Epiri, excelſo loco ſita.

Αἴγιλος, herba quædam capris grata, Theocr. Idyl. ς. a Them. αἴξ, αἰγός.

Αἰγίλω, Dor. pro Αἰγίλου. Eſt autem Αἴγιλος, inſula in mari Liguſtico, Latine Capraria.

Αἰγίλωψ, & αἴγιλος, abſceſſus inter nares & oculi majorem angulum: ab αἴξ, & ὤψ, q. d. caprinus oculus; vitium oculi, quod capris fere proprium, & perpetuum eſt, Celſo teſte.

Αἰγινῆται, οἱ, Æginenſes.

Αἰγινόεις, εντος, ὁ, (adjectivum poet.) capris abundans: ut αἰγινόεντα ὄρεα, apud Hom. Thema eſt Αἴξ, capra.

Αἴγιοθος, idem quod, & pro αἴγιθος, ægithus avis, quæ a Gaza vocatur ſalus, &c.

Αἰγιόχοιο, gen. Jon. ab αἰγίοχος, ægidem tenens: ex αἰγὶς, & ἔχω.

Αἰγίπαν, ανος, ὁ, q. d. capripan; ſemicaper; Pan, ſic dictus, quod caprino fuerit corpore; fingitur enim fuiſſe ſemicaper, & hirci modo libidinoſus, iracundus etiam, ut teſtatur Theocr. Idyll. 1. Plutarchus ait, eum Latine dictum Sylvanum, &c. nomen compoſitum ex αἴξ, capra, & πᾶν, Pan.

Αἰγιπόδης, ὁ, capripes; idem quod ſequens

Αἰγίπους, οδος, ὁ, ἡ, pedibus caprinis præditus: ab αἴξ, & πούς.

Αἰγίπυρος, ægipyrus; genus plantæ: vide αἰγείπυρος.

Αἰγὶς, ίδος, ἡ, pellis capræ. Th. αἴξ. exp. etiam procella, atque ſic eſt a Th. ἀΐσσω, f. ξω.

Αἰγίσκος, ου, ὁ, caper juvenis; qui Latine dicitur hædus; & a Græcis etiam ἔριφος, & forma diminutiva: ab αἴξ, αἰγὸς, ἡ, capra: & interdum ὁ αἴξ, caper.

Αἴγλα, ſeu αἴγλα μυστίλη, idem quod μυστίλη, i. e. cavata panis offa, in jus aut pulmentum demerſa: ut interpretatur Pollux.

Αἰγλᾶντα, ſplendentem, Dor. pro αἰγλήεντα, acc. ſing. Sic αἰγλᾶεν pro αἰγλῆεν. Th. αἴγλη.

ΑἼΓΛΗ, ης, ἡ, fulgor. hinc αἰγλήεις, εντος, ὁ, fulgens, ſplendidus: in acc. αἰγλήεντα, pro αἰγλήεντα.

Αἰγοβότας, α, ὁ, Dor. pro αἰγοβότης, ου, ὁ, qui capras paſcit: ab αἴξ, & βόσκω. Αἰγοβοσκὸς, idem.

Αἰγοδίωξ, capriſequus; capras perſequens: ὁ τὰς αἶγας διώκων: ex αἴξ, & διώκω.

Αἰγοθήλας, ου, ὁ, caprimulgus; avis quædam a capræ uberibus ſic dicta: ex αἴξ, & θηλὴ, ἡ, mamma, &c.

Αἰγόκερως, ωτος, ὁ, capricornus; l. Plut. & apud Arat. legitur gen. αἰγοκερῆος, tanquam a nom. αἰγοκερεὺς, quidam etiam fœnogræcum, ſeu fœnum græcum ita dici putant: ex αἴξ, & κέρας, ατος, τὸ, cornu.

Αἰγοκέφαλος, ου, ὁ, capriceps; i. e. caprinum caput habens; eſt & nomen avis, apud Ariſtot. de animal. ex αἴξ, & κεφαλὴ, ῆς, ἡ, caput; ſeu κέφαλος, Cephalus, piſcis e margilum genere, &c.

Αἰγόλεθρος, herba capris noxia & exitioſa: ex αἴξ capra; & ὄλεθρος, ου, ὁ, perditio: Th. ὄλλυμι, perdo, &c. videatur.

Αἰγονόμος, & αἰγονομεὺς, caprarum ductor ſeu paſtor; qui capras paſcit: Epigr. item locus capris paſcendis accommodatus; inde etiam αἰγονόμιον, τὸ, grex caprarum, &c. omnia ex αἴξ, capra, & νομὸς, οῦ, ὁ, paſcuum: Th. νέμω, tribuo, item paſco: inde νομεὺς, paſtor.

Αἰγόνυξ, υχος, ὁ καὶ ἡ, ungulas habens caprinas: Epigr. ex αἴξ, & ὄνυξ, υχος, ὁ, unguis, &c.

Αἰγοπόδης, & αἰγιπόδης, item αἰγίπους, capripes, caprinos pedes habens; epithetum Panis, Faunorum, & Satyrorum, &c. ex αἴξ, & πούς, ποδὸς, ὁ, pes.

Αἰγοπρόσωπος, caprinam habens faciem: ex αἴξ, & πρόσωπον, facies, &c.

Αἰγὸς, gen. ſing. αἰγῶν, gen. pl. ab αἴξ.

Αἰγοφάγος, caprivorus; caprum ſeu capros vorans ac edens: ſic Juno appellatur, quod capræ ipſi immolarentur: ex αἴξ, & φάγω, edo.

Αἰγόφθαλμος, ου, ὁ καὶ ἡ, oculos habens caprinos, ex αἴξ, & ὀφθαλμὸς, oculus.

ΑἸΓΥΠΙΟ΄Σ, οῦ, ὁ, vultur: a γύψ.

Αἰγύπτιος, ου, ὁ, Ægyptiacus, gen. pl. αἰγυπτίων. Αἰγύπτιαι, Ægyptiæ, ab Αἴγυπτος, ου, ἡ, Ægyptus.

Αἰγόπυρος, q. d. capræ triticum, herbæ nomen, ita dictum, quod capræ ejus eſu gaudeant: exponitur etiam, rufus, ob florem iſtius herbæ rubrum, ex αἴξ, & πυρὸς, οῦ, ὁ, triticum.

Αἰγυπτιάζω, μ. άσω; Ægyptios imitor: item, vafre me gero, a moribus Ægyptiorum, vaframentis infamatorum: Æſch. item, adurere; ab Αἴγυπτος, Ægyptus.

ΑἸΓΩΛΙΟ΄Σ, οῦ, ὁ, ulula.

Αἰγὼν, ῶνος, ὁ, caprile. Αἴγων, ωνος, ὁ, nom. propr. paſtoris, apud Theocr. utrumque a Them. αἴξ, αἰγός.

Αἰγῶν, gen. pl. ab αἴξ.

Αἰγώνυχον, τὸ, Ægonychon, genus herbæ, ſic dictæ, quod ungulas caprinas duritia referat ejus ſemen; teſte Dioſc. l. 3. c. 158. (dicitur & ob id ſemen, λιθόσπερμον,) eſt ab αἰγόνυξ, υχος.

Αἰγωπὸς, οῦ, ὁ, habens oculos caprinos; Ariſtot. ex αἴξ, & ὤψ, oculus.

Α'ΐδαο, gen. Æol. ab αἴδης, ου, ὁ, Orcus: q. ex α, & εἴδω, non video.

Αἶδε, quæ. a nom. ἥδε. maſc. ὅδε.

Αἰδεῖσθαι, revereri, præſ. inf. αἰδεῖσθε, præſ. imperat. paſſ. ab αἰδέομαι, f. m. έσομαι. p. paſſ. ᾔδεσμαι. Th. αἰδώς. hinc αἰδέσιμος, venerabilis.

Α'ΐδες, obſcurum, n. g. ab ἀΐδης, έος ex α, & εἴδω.

Αἴδεσθεν, veriti ſunt, pro ᾐδέσθησαν, ab ᾐδέσθην, a. 1. paſſ. ab αἰδέομαι hinc αἰδέσθητι, reverere, a. 1. imperat. αἴδεσαι, a. 1. imperat. m. Poet. Th. αἰδώς.

Αἰδέσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, in oratione ſoluta, dicitur pro Poetico αἰδοῖος, venerabilis; reverentia dignus; apud Greg. eſt dignus qui exoret; item inviolatus, intactus; ab αἰδέομαι, f. έσομαι.

Αἰδεσιμότης, ητος, ἡ, verecundia, veneratio; ab αἰδέσιμος, vide.

Αἴδεσις, εως, ἡ, veneratio, reverentia; item, ut inquit Bud. Venia, & miſericordia, &c. Verbale ab αἰδέομαι, veneror.

Αἰδεστὸς, οῦ, ὁ, reverentia dignus, idem quod αἰδέσιμος, ſed minus uſitatum, ab αἰδέομαι.

Α'ΐδεω, gen. Jon. ab ἀΐδης, acc. ἀΐδην.

Α'ΐδηλα, arcana, acc. pl. ab ἀΐδηλος, tenebricoſus, inexpectatus: ab ἀΐδης. vel ab α, & δῆλος.

Αἰδήλως, obſcure; ἀφανιστῶς, item, ὀλεθρίως, Il. φ. evanide, fluxim, latenter. Th. idem, ex α priv. & δῆλος.

Αἰδήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, verecundus.

Αἰδημόνως, verecunde, reverenter; idem quod αἰδεσίμως, & ab eodem Th. αἰδέομαι: unde etiam αἰδημονέω, μ. ήσω, verecundiam ſervo.

ΑἼΔΗΣ, & in proſa ᾅδης, ου, ὁ, Orcus, inferi; mors; ab α, & ἰδεῖν.

Α'ΐδης, έος, ὁ καὶ ἡ, καὶ τὸ ἀΐδες, idem quod ἀειδὴς, obſcurus, inſpectabilis; ἀφανὴς, ex α pr. & εἴδω, video.

Α'ΐδι, dat. ſing. ab ἄϊς, ἄϊδος, pro ἀΐδης.

Αἴδιμος, idem quod αἰδήμων, verecundus, &c. & idem Th. Αἰδέομαι, ſcil. ab αἰδὼς, pudor, &c.

Α'ΐδιος, ου, ὁ, perpetuus; ab ἀεὶ, ſemper.

Α'ϊδιότης, ητος, ἡ, &c. æternitas, perpetuitas; ut apud Ariſtot. 2. de mundo, ἀϊδιότης τῆς ψυχῆς, æternitas animæ.

Α'ϊδίως, adv. ſempiterne, in perpetuum;

utrumque ab ἀΐδι☉, ſempiternus, æternus; ut ἀΐδι☉ πνῖ☉; Heſiod. & ἀΐδι☉ δόξα, immortalis gloria, Plut. in Per. Unde τὸ

Α'ΐδιον, ſubſtantive ponitur pro æternitas: hinc ἐξ ἀϊδίε, ab æterno, ab ævo; & εἰς ἀΐδιον, in æternum, in ævum; ab ἀεὶ derivari ſolet, ſicut a ſemper fit ſempiternus.

Αἰδνῆς, dat. pl. Jon. f. g. ab αἰδνὸς, ἡ, ὀν, tenebricoſus: ex α, & εἴδω.

Αἰδοῖ, reverentiæ, dat. ſing. ab αἰδώς.

Αἰδοιέςατος, ε, ὁ, Poet. pro αἰδοιότατος, ab αἰδοῖ☉, ὁ, ἡ, pro σεβαςός, maxime venerandus.

Αἰδοιϊκός, ἕ, ὁ, ad inguen pertinens; ut αἰδοιϊκὸς φλεγμονὴ, apud Aeginet. ab αἰδοῖον, τό.

Αἰδοῖ☉, Poet. pro αἰδοῖ☉, veneratione dignus, reverendus; & in activa etiam ſignif. verecundus, &c. Item αἰδοιώδης, ε☉, ὁ καὶ ἡ, formam inguinis habens, inguinis ſpeciem referens; Athen. l. 7.

Αἰδοίως, cum reverentia, & obſervantia; Od. τ. adv. ab αἰδοῖ☉, quod ab αἰδ☉, ε☉, τό, idem quod, & a Th. αἰδώς, ό☉, verecundia, tam in bonam, quam in malam partem; item reverentia, veneratio, obſervantia, per quam ætate, ſapientia, honore, aut aliqua dignitate antecedentes reveremur & colimus; ut apud Plut. in Solone, αἰδῶ μὲν εἶχε ὑπὸ πάντων καὶ τιμὴν, i. e. reverebantur & honorabant eum omnes. item αἰδὼς, exp. & membrum genitale, inguen, pudenda; Il. β. Etymol. & Euſt. τὴν αἰδῶ, dictam volunt a non videndo, ex α priv. & verbo ἰδεῖν, quod pudor cogat oculos avertere; unde proverb. αἰδὼς ἐν ὀφθαλμοῖς, de quo vide Eraſm. in Chil.

Αἰδοιπαλμ☉, morbus pudendorum; ut ſatyriaſis & priapiſmus, ex αἰδοῖον, τό, & παλμὸς, ὁ, a Them. πάλλω.

Αἰδοῖον, τό, inguen. pl. αἰδοῖα, pudenda.

Αἰδοῖ☉, venerandus, αἰδοίοισι, dat. pl. Jon.

Αἰδοίη, veneranda. Th. αἰδώς.

Αἴδομαι, idem quod αἰδέομαι, (veneror, &c.) pro quo ponitur; Od. θ. & Plut.

Αἰδεῖσθαι, revereri, dual. part. præſ. ab αἴδομαι, pro αἰδέομαι.

Αἰδρεία, & Jon. αἰδρείη vide in ἄϊδρις.

Αἰδ☉, ε☉, τό, reverentia, pudor; idem quod. Th. αἰδώς, pudor, &c.

Α'ΐδ☉, gen. ſing. ab ἄϊς, ὁ, Orcus.

Α'ΐδόσδε, ad inferos; Adverbium. Th. ἀΐδης, orcus.

Αἰδοῦ, reverere; imperat. ab αἰδέομαι.

Αἰδοῦς, reverentiæ, gen. ſing. ab αἰδώς.

Α'ΐδε, gen. ab ἀΐδης.

Αἰδοφοιτης, ε, ὁ, qui ad inferos ventitat. Athen. 12. ex ἀΐδης, ε, ὁ, Orcus; & φοιτάω, ῶ, ito, ventito.

Αἰδόφρων, verecundam mentem habens; verecundus; Eur. in Alc. ex αἰδώς, ἡ, pudor, & φρὴν, mens.

Αἰδῶμαι, pudeſco; idem quod αἰδέομαι.

Α'ΐδρείῃσι, dat. pl. Jon. pro ἀϊδρείαις, ab ἀϊδρεία, ἡ, inſcitia. Ab

Α'ΐδρις, ιος, ὁ, ἡ, imperitus. ἀϊδρεία, imperitia. dat. ἀϊδρείῃ, Jon. ex α, & ἰδρεία.

Α'ΐδρί☉, οντ☉, ὁ, inſcius, imprudens, Nic. in Alex. (idem quod ἄϊδρις) inde ἀϊδρείοντι, inſcienter, per ignorantiam; item ἀϊδρήτως, idem; i. e. ἀπείρως, pro quo dicitur etiam ἀνιδρώς, idem; ex α priv. & ἴδρις, ιος, ὁ καὶ ἡ, ſciens, peritus; ſeu ἰδρεία, ἡ, ſcientia, peritia. Th. ἴσημι, ſcio.

Α'ΐδροδίκης, ε, ὁ, Poet. ὁ τῆς δίκης ἄϊδρις, καὶ ἀδίκ☉, juris ac juſtitiæ neſcius, injuſtus, pernicioſus.

Α'ΐδρυτος, pro ἀΐδρυτος, inſtabilis, ex α priv. & ἱδρυτὸς, ἕ, ὁ, fundatus, ſtabilitus. Th. ἱδρύω, colloco, &c.

Αἰδῶ, pro αἰδέω, verecundor. Th. αἰδώς, pudor; item, αἴδω, idem quod Th. ᾄδω, canto, cano, &c.

Αἰδῶ, acc. ſing. ab αἰδώς. dual. αἰδῶ, αἰδῶ καλύψαι, pudorem tegere.

Α'ΐδωνῆϊ, dat. ſing. ab ἀϊδωνεύς, έ☉, ὁ, idem quod ἀΐδης, Pluto, Orcus.

Α'ΐδώνι☉, ε, ὁ καὶ ἡ, lethalis. Heſych. unde ἀϊδώνια, lethalia, peſtifera; θανατηρὰ. Th. ἀΐδης, ε, ὁ, Orcus, &c.

Α'ΐδως, inviſibiliter; item, ἀκαταλήπτως, incomprehenſibili modo, ab ἀΐδης, idem quod ἀειδὴς, inviſibilis, ex α priv. & εἴδω, video.

ΑΙ'ΔΩ'Σ, ό☉, ὂς, ἡ, pudor: ab α & εἴδω. Pudibundus enim intueri non audet. Vid. in αἰδοίως.

Αἰεὶ, & αἰὲν, Poet. pro ἀεὶ, ſemper, adv. Cret. αἰές.

Αἰειγενέων, gen. Æol. pro αἰειγενέων. αἰειγενέτῃσι, dat. Jon. pro αἰειγενέταις, ab αἰειγενέτης, ε, ὁ, ſempiternus: ex ἀεὶ, & γείνομαι.

Αἰειναῦται, idem quod ἀειναῦται, q. d. ſemper nautæ, magiſtratus quidam apud Mileſios, teſte Heſychio, qui conſcenſis navibus, conſilia de maximis rebus agitabat, procul a terra; deinde, quum ratam habebat aliquam ſententiam, revertebatur, ex ἀεὶ, vel αἰεὶ, ſemper, & ναύτης, ε, ὁ, nauta. Th. ναῦς, νεὸς, navis.

Αἰὲν, poetice, pro ἀεὶ, ſemper, Iliad. α. θεοὶ αἰὲν ἐόντες, i. e. ἀθάνατοι.

Αἰένοικ☉, domus æterna: ἀΐδι☉ οἶκ☉, καὶ ἀδιάλυτ☉. ex αἰὲν, ſemper, & οἶκ☉, domus.

Αἰένυπν☉, ὁ καὶ ἡ, æterno perfuſus ſomno; item, æternos afferens ſomnos; Soph. in Oed. idem quod ἀείυπν☉, ex ἀεὶ, & ὕπν☉, ſomnus.

Αἰετὸς, Attice vel Jonice, aquila dicitur pro ἀετὸς, item aquila, piſcis nomen, e genere cartilagineo; apud Ariſt. Hiſt. an. l. 5. c. 5. Atque inde

Αἰετίας, ε☉, ὁ, qui ex aquilarum eſt genere; ſeu aquilis ſimilis; a Th. αἰετὸς, ὁ.

Α'ΐζή☉, juvenilis: ab αἰζηός.

ΑΙΖΗΟ'Σ, ὂ, ὁ, pro quo & ἀζηός, juvenis. gen. pl. αἰζηῶν, q. d. ἀεὶ ζέων; qui juvenili robore viget; παρὰ τὸ ἄγαν ἢ ἀεὶ αἴμα ζέειν, facta compoſitione ex α epitat. & verbo ζέω, quod juvenes ferveant, & calidiores ſint, atque animoſiores; interdum ponitur pro νέ☉, ſeu ἀκμάζων, adjective; ut Il. π. ἀνέρι αἰζήεντι αἰζηῷ τε κρατερῷ, juveni, & robuſto; ſeu florenti annis, & valenti viribus.

Αἰῆς, gen. ſing. αἰῆς, dat. Jon. ab αἶα.

Αἰλινὸς, τό, dirum, lamentabile; grave valde, & moleſtum. Ætym. ab αἶ, αἶ, hei, eheu. item eſt αἰώνιον, quia mors prandii ſempiterni vice ponitur, apud eundem Etym.

Αἰνέω, gen. Æol. pro Αἰνέα, ab Αἰνείας, nomen viri.

Αἰν☉, ſeu ἀνετ☉, ventis expoſitus, flabilis: ab ἄω.

ΑΙ'Σ, quæ, pro αἵτε, ab ὅς, ἥ, ὅ.

Αἰθαλεὶς, ε, ὁ, fuliginoſus, fumoſus; καπνώδης. Etym. a ſequente

Αἰθάλη, ης, ἡ, fuligo, favilla: eſt & αἴθαλ☉, q. ab αἴθω eſt enim ab uſtione.

Αἰθάλιον, ε☉, ardens; Epith. cicadæ. ab αἴθω.

Αἰθαλόεις, εντ☉, ardens: acc. ſing. αἰθαλόεντα ab αἴθω.

Αἰθαλοκομπία, ἡ, fumi inſtar vana jactantia; Suid. inde plur. αἰθαλοκομπίαι, αἱ, fumi impoſturæ, ψιθολογία. Etym. ab αἰθάλη, fuligo, & κομπὸς, ἕ, ὁ, jactator, a κόμπ☉, ε, ὁ, crepitus, &c.

Αἰθαλόω, μ. ώσω, p. ωκα, uro, comburo; Eurip. item, nigreſacio; proprie, fuliginoſum reddo, &c. ab αἰθάλη.

Αἰθαλώδης, fuliginoſus, fumeus, obſcurus; Ariſtot. in favillas converſus.

Αἰθαλωτὸς, ἕ, ὁ, uſtus, combuſtus, Lycophr. utrumque ab αἰθάλη.

Αἰδῶν, Dor. pro αἰδοῦν, gen. ab αἰδώς.

Αἴθε, pro εἴθε, Dor. utinam.

Αἰθίοψ, οπ☉, ὁ, urens, ardens; ex αἴθω, & ὄψις, εως, ἡ, viſus, &c.

Αἰθέρα, poetice, interdum, pro εἰς αἰθέρα, Hom. Il. σ.

Αἰθεριμβατέω, in Epigr. per æthere incedo, idem quod αἰθεροβατέω, ex αἰθὴρ, & βάω (inuſitato verbo, niſi in compoſitione) vado. Th. βαίνω, gradior.

Αἰθέρι, in æthere; adverb. ab αἰθήρ.

Αἰθεριώδης, idem quod αἰθέρι☉, æthereus; dicitur etiam αἰθεριώδης, ὁ καὶ ἡ, τὸ, ες, idem.

Αἰθεροβατέω, idem quod αἰθεριμβατέω.

Αἰθερίως, pure & munde inſtar τῶ αἰθερίων; quæ terrenis ſunt puriora: eſt adv. ab αἰθέρι☉, ad æthere pertinens; ab αἰθὴρ, έρ☉.

Αἰθεροδρόμος, ε, ὁ, καὶ ἡ, per æthere currens; in Epig. ex αἰθὴρ, & δρόμος, ε, ὁ, curſus. Th. inuſitatum δρέμω, idem quod τρέχω, curro.

Αἰθής, ε☉ος, ὁ, ex uſtione niger, vel etiam ruber; Nicand. Th. αἴθω, uro, &c.

ΑΙ'ΘΗ'Ρ, έρος, ἐὸς, ὁ, æther; ab αἴθω. hine αἰθέριος, æthereus; αἰθεροβατέω, per æthere vagor: αἰθεροειδής, έος, ὁ καὶ ἡ, ætheris ſpeciem referens, v. ὄψις.

Αἴθινος, ε, ὁ καὶ ἡ, aptus comburi; vel, quod facile comburitur; Etym. item, niger.

Αἰθίοπα, acc. ſing. ab Αἰθίοψ, οπος, ὁ.

Αἰθιοπῆας, acc. pl. ab Αἰθιοπεὺς, Æthiops: ab αἴθω, & ὤψ.

Αἴθοκες, vel Αἰθόλικες, puſtulæ in ſumma cute, ex igne, vel aliunde; ab αἴθω, uro.

Αἴθομαι, ardeo, accendor; paſſivum ab αἴθω, uro.

Αἰθομένοιο, gen. Jon. αἰθομένοισι, dat. pl. præſ. part. paſſ. ab αἴθω, ardeo.

Αἴθοπα, acc. ſing. ab αἴθοψ, οπος, ὁ, ἡ, calidus, niger: q. αἴθων τὴν ὄψιν.

Αἰθὸς, ἡ, ὀν, niger, Poet. pro μέλας.

Αἶθος, εος, τὸ, æſtus, ambuſtum, ardor. Heſych. item πῦρ, καὶ φλὸξ, ignis & flamma, ab αἴθω, uro.

Αἰθὸς, ἕ, ὁ, exp. ardens, flagrans; item ambuſtus; ab Euſt. exp. ἀπηνθρακωμένος, i. e. in carbones redactus; atque inde, niger; unde Callim. σποδιὴν αἰθὴν vocat cinerem nigrum; a Th. αἴθω.

Αἰθούσῃ, dat. ſing. ab αἴθουσα, ἡ, porticus: ab αἴθω.

ΑΙ'ΘΡΑ, ας, ἡ, aeris ſerenitas: q. ab αἰθὴρ, aer. αἴθριος, ε, ὁ, pruina: αἰθρογενὸς, ἕ, ὁ, matutinus; αἴθριος, ε, ὁ, ſerenus. αἰθρία, ας, ἡ, ſerenus aer.

Αἰθρέω, ῶ, conturbo tempeſtate ſeu procella, Heſych. & Suid. tempeſtatem fero; ſub dio verſor. χειμάζω. Th. αἴθρα, vel αἴθρη, ſerenitas, &c.

Αἰθρηγενής, idem eſt quod αἰθρηγενέτης, frigus & pruinam, vel ſerenitatem inducens.

Αἰθρηγενής, έος, ὁ, ἡ, frigus vel ſerenitatem inducens: ab αἰθὴρ, & γείνομαι.

Αἰθρηγενέτης, ε, ὁ, idem.

Αἰθρινὸς, ſerenus, ſudus; Oppian. idem quod αἴθριος. Th. αἴθρη, vel αἴθρα.

Αἰθρία, ἡ, aer ſudus & ſerenus, ſerenitas, ſudum; (huic opponitur ὁμίχλη;) exp. & nocturnum ſerenum; apud Herodot. in Euterpe; item ἐν αἰθρίᾳ, exp. ſub dio; apud eund. a Th. αἴθρα, ἡ.

Αἰθριάζω, f. άσω, ſereno, ſerenum reddo, illuſtro; Ariſtoph. item in cœlo ſereno verſor; Greg.

Αἰθριάω, nocturno ſereno expono; ſub dio per noctem expono. Hippocr. utrumque ab αἰθρία, idem quod αἴθρη, ſerenitas.

Αἰθριοκοιτέω, ſub dio dormio: quod ab αἰθρία, & κοίτη.

Αἴθριος, ε, ὁ, ſerenus, ſudus; item ſubdialis; qui eſt ſub dio, ſeu ſub aere, vel ſub Jove frigido; ut apud Luc. τὸ αἴθριον τῆς αὐλῆς, exp. ſubdialis; pars

atrii,

ătrii, item αἴθερος ἠχὼ, apud Nonn. periphraſtice, ponitur pro tonitru; itidem a Th. αἴθρα, ἡ. Sed αἴθερος, exp. & frigidus; & ſic fit ab αἴθρος, ὁ.

Αἴθρος, ου, ὁ, pruina; frigus matutinum; Od. ξ. a Suida exp. τὸ πάχνος, atque inde αἰθρινὸς, ῦ, ὁ, matutinus, Heſych. Sed αἰθρὸς, ῦ, ὁ, exp. flans a ſerena cœli parte ventus; apud eund. omnia a Th. αἴθρα, ἡ, Jon. αἴθρη, aer ſerenus & ſudus; cui opponitur, ἀὴρ; ut Il. ρ. ἀλλὰ σὺ ῥῦσαι ὑπ' ἠέρος υἷας Ἀχαιῶν, Ποίησον δ' αἴθρην.

Αἴθυγμα, incitamentum, incitabulum, Gellio; vel ſuſcitabulum, Varroni, fomes, & incentivum; αἴθυγμα, Etym. Suidas ait de igne dici; exponitur, κίνησις, ὁρμή, &c.

Αἰθυκτὴρ, violentus, impetuoſus; Oppian. ab αἰθύσσω, ſplendeo; item ſuſcito, extendo, jacio, concutio.

Αἰθόλικες, idem quod αἰθόλικες, quod vide cum αἴθουσα.

Αἰθολικώδης, qui refert formam puſtularum, quæ αἰθόλικες (videatur) dicuntur.

ΑΙ'ΘΥΙΑ, ας, ἡ, mergus.

Αἰθύσσω, calefacio, moveo: ex αἴθω.

ΑΙ'ΘΩ, f. σω, p. κα, uro, accendo, fulgeo &c. hinc αἶθος, εος, τὸ, ardor. αἴθων, ωνος, ardens, flagrans: αἰθάλη, fuligo: αἰθαλόω, comburo.

Αἴσθω, vel αἴσθω, expiro, ἐκπνέω, fit ab αἴω, αἴσω, αἴσθω, αἴσθω, Hom.

Αἴκα, pro αἴκε, vel αἴκε, Dor. pro εἴπερ, ſiquidem: & Aeol. αἴκε.

Αἰκάζω, μ. άσω, voco, καλῶ.

Αἰκάλη, ης, ἡ, blanditia; Th. ſequens.

ΑΙ'ΚΑ'ΛΛΩ, f. αλῶ, blandior, a καλῶ. vel a κάλλος· aſſentatori enim omnia belle: hinc αἴκαλος, ου, ὁ, adulator.

Αἴκες, (quaſi a ſing. αἴξ,) exp. idem quod ἀΐκαι, (i. e. ὁρμαὶ) a ſing. ἀΐκη, ἡ, motus alicujus qui irruit, violentus impetus; Il. ο.

Αἰκὴ, ῆς, ἡ, violentus motus: ab ἀΐσσω.

ΑΙ'ΚΙ'Α, ας, ἡ, plaga, verbera, injuria quæ fit cædendo; αἴκιον, ου, τὸ, idem. q. ab ἀεικής. Hinc αἰκίζομαι, pulſor: αἰκιζόμενος, præſ. part. αἰκισμὸς, ῦ, ὁ, pulſatio: αἴκισμα, τὸ, plaga.

Αἰκίζω, μ. ίσω, cædo, contumelia afficio; crucio, mutilo, verberibus cædo, &c. ab αἰκία.

Αἰκικὸς, contumelioſus; ὑβριστικός. Th. αἰκία.

Αἴκιον, ου, τὸ, læſio, damnum; item αἴκισμα & αἰκισμὸς, flagellatio, &c. Th. αἰκία, ἡ.

Αἰκιστικὸς, ῦ, ὁ, ad pulſandum proclivis, contumelioſus, ſceleratus, ab αἰκίζω.

Αἰκίστρια, ἡ, quæ pulſat, &c. Suid. ἡ αἰκίζουσα.

ΑΙ'ΚΛΟΝ, ου, ὁ, veſpertinus: αἶκλον, cæna, Heſych. αἶκλοι· quod ab α, & ἱκνέομαι, quoniam ad cænam libenter venitur.

Αἴκτος, ου, ὁ, exponitur ἀπρόσιτος, inacceſſus; ad quem perveniri nequit; item, ingens, inacceſſibilis; ex α priv. & ἱκνέομαι, venio, &c.

Αἰκῶς, turpiter, pro ἀεικῶς.

Αἴλινα, adv. Poet. pro αἰλίνως, lugubriter.

Αἴλινος, ῦ, ὁ, miſer, lamentabilis; θρηνητικός.

Αἰλούρειος, radix quædam, ita vocata, quod cati, ſeu feles ea utantur; Heſych. ab αἴλουρος, ὁ, catus.

Αἰλουρόμορφος, æluri (cati, ſeu felis) formam habens; ex αἴλουρος, felis; & μορφὴ, forma.

Αἴλουρος, ου, ὁ, felis, παρὰ τὸ αἰόλλειν τὴν οὐράν.

ΑΙ'ΜΑ, & αἷμα, ατος, τὸ, ſanguis, cædes, conſanguinitas: ab αἴθω, per tranſlationem ſpiritus: hinc αἱματικὸς, ῦ, ὁ, ſanguineus: αἱματώδης, idem, αἱματία, ἡ, enſis: αἱματίζω, ſanguinem elicio: αἱματόω, cruento.

Αἱμακουρία, ας, ἡ, parentatio: & αἱμακουρίαι, inferiæ: ex αἷμα, & κορέω, ſatio, quaſi mortui ſaturentur ſanguine eorum quæ illis immolantur.

Αἱματηρὸς, ῦ, ὁ, ſanguinolentus, cruentatus; Eurip. cruentus; ſic, αἱματηρὸς, αἱμάτινος, ου, ὁ καὶ ἡ, αἱματόεις, εσσα, ἐν, αἱματαλέος & αἱμηρὸς, idem, vel ſanguineus, i. e. conſtans ſanguine, &c. omnia ab αἱματόω, cruento, vel Th. αἷμα.

Αἱμαλέος, cruentus; ab αἷμα, τὸ.

Αἱμαλωπὶς, color ſanguinem præ ſe ferens, concrementum ſanguinis; Dioſc. &

Αἱμάλωψ, cruenta ſuffuſio, præſertim in oculis; unde αἱμάλωπες dicuntur, quibus oculi cruentati; Gal. ab αἱμαλέος, & ὤψ. Αἱματωπὸς, idem.

Αἱμάξασα, a. 1. part. act. f. g. ab αἱμάσσω.

Αἱμασιὰ, ἡ, ſepes, proprie, inquit Suid. quæ ſpinas habet; ſic dicta, quia αἱμάττονται earum ſpinis, qui eas ingrediuntur; item exp. maceria, ſeu ſeptum murale: apud Herodot. l. 1. Unde

Αἱμασιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ſepis vel maceriæ formam habens; aut ex eadem materia factus, qua αἱμασιαί. ſed exp. & macerioſus; apud Plat. de Leg. a The. αἷμα, τὸ, unde αἱμάσσω, idem quod αἱματόω, ſed interdum αἱμάσσω, ſignif. vellicando ſanguinem elicio; vellico, ita ut ſanguinem eliciam.

Αἱμάσσω, cruento, f. ξω, p. χα, ab eodem Them. Vide in αἱμασιώδης.

Αἱματεκχυσία, ας, ἡ, ſanguinis effuſio: ex αἷμα, & ἔκχυσις.

Αἱματία, enſis, gladius; item αἱματία, ἡ, jus nigrum, quod uſitatiſſimum Lacedæmoniorum erat edulium; ut ait Poll. Unde αἱματίτης χορδὴ, apud Athen. inteſtinum dicebatur fartum ſanguine.

Αἱματηρὸς, ſanguinolentus, cruentus: & αἱματίζω, ſanguinem elicio; ut & αἱματικὸς, ῦ, ὁ, & αἱμάτινος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſanguineus, conſtans ſanguine; ut & αἱματόεις, εντος, ὁ, idem quod αἱματηρὸς, & omnia a Them. αἷμα, ατος, τὸ.

Αἱμάτιον, ου, τὸ, diminutivum, ſanguis exiguus; ſanguiculus. Th. idem.

Αἱματίτης, ου, ὁ, Hæmatites, lapidis nomen, qui ita dicitur a ſanguineo colore; vel ab effectu, & virtute, quod ſanguinem reprimat, Plin. Dioſc. &c. Th. αἷμα.

Αἱματοβόρος, & αἱμοβόρος, ut interdum αἱμοβόρος, ſanguivorus; ex αἷμα, & βορὸς, ὁ.

Αἱματόεσσαι, cruentæ, pl. num. f. g. ab αἱματόεις, όεσσα, όεν ab αἷμα.

Αἱματοποιητικὸς, ſanguificandi vim habens, & ἡ αἱματοποιητικὴ δύναμις, dicitur ipſa facultas ſanguifica; ex αἷμα, & ποιέω.

Αἱματοπότης, & αἱμοπότης, ου, ὁ, ſanguinipota; unde αἱματοποτέω, ῶ, ſanguinem poto: ex αἷμα, ατος, & πότης, ὁ.

Αἱματόῤῥυτος, ὁ καὶ ἡ, ſanguine fluens; Eurip. ex αἷμα, ατος, τὸ, & ῥυτὸς, fluidus, fluens; ab inuſit. ῥύω, idem quod ῥέω, fluo.

Αἱματοσταγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſanguinem diſtillans; Eurip. ex αἷμα, & στάζω, fut. ξω, ſtillo.

Αἱματοσφαγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſanguinolente jugulatus; ſanguinolentam cædem habens; Æſchyl. ex αἷμα, & σφαγὴ, ῆς, ἡ, jugulatio; a σφάζω, ſeu σφάττω, f. ξω, jugulo.

Αἱματόφυρτος, ὁ καὶ ἡ, ſanguine permixtus, ſanguinolentus; pro quo dicitur & αἱμόφυρτος, idem, ex αἷμα, & φύρω, f. υρῶ, pr. πέφυρκα, miſceo, commiſceo.

Αἱματοχαρὴς, & αἱμοχαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſanguine gaudens, ſanguinarius; Suid. ex αἷμα, & χαίρω, f. χαρῶ, gaudeo.

Αἱματόω, ῶ, fut. ώσω, ſanguinolentum reddo; item, interficio; Heſych. & Etym. vide in Them. αἷμα, ubi etiam αἱματίζω.

Αἱμάττω, μ. ξω, p. χα, lanio, cruento, ſanguine perfundo; cædo. Lucian. Th. αἷμα.

Αἵμάτωσις, quaſi ſanguificatio; ſanguinis generandi munus. Gal. verbale ex αἱματόω.

Αἱματοφλεβοστάσεις, αἱ, exp. a Gal. & Dioſc. ſuppreſſiones ſupertumeſcentis ſanguinis; alii autem eo nomine intelligunt plenas ſanguine, & tumeſcentes venas; ex αἷμα, ατος, τὸ, φλὲψ, φλεβὸς, ὁ, & στάσις, εως, ἡ.

Αἱματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ſanguinolentus, ſanguini permixtus; apud Gal. ſanguineus, ſeu ſanguine præditus; ab αἷμα, ατος, τὸ.

Αἱματωπὸς, & αἱμωπὸς, & in fœm. αἱματῶπις, ſanguinem intuens; ſanguineum, & cruentum quendam aſpectum habens, Heſych. ex αἷμα, ατος, τὸ, & ὤψ, ωπός.

Αἱμάδης, ῦ, ὁ, exp. ſalgamarius; apud Dioſc.

Αἱμηρὸς, idem quod αἱματηρὸς, ſanguinolentus; a Th. αἷμα, ατος, τὸ.

Αἰμὴ, niſi; pro εἰμὴ. Theocr. Idyll. ς.

Αἱμοπότης, ου, ὁ, pro αἱματοπότης, i. e. ſanguinis potor, ſeu ſanguipotor, ex αἷμα, & πότης, ου, ὁ, potor, potator. dicitur etiam αἱματοπότης, idem.

Αἵμιον, vas quo excipitur ſanguis; αἱμοδόχον ἄγγος.

Αἱμοβαφὴς, ὁ καὶ ἡ, cruentus, ſanguine tinctus; Sophocl. ex αἷμα, & βαφὴ, tinctura. Th βάπτω, tingo.

Αἱμοβόρος, vide ſupra cum αἱματοβόρος.

Αἱμοδόχον ἄγγος, vas ſanguinem recipiens; ſanguinis receptaculum, Suidas. ex αἷμα, ſanguis, & δέχομαι, capio, accipio, recipio, &c. ἄγγος, εος, τὸ, vas.

Αἱμοδιψος, ſanguinem ſitiens; vel appetens; Luc. ex αἷμα, & δίψος, εος, τὸ, idem quod thema δίψα, ας, ἡ, ſitis.

Αἱμόδωρον, τὸ, hemodorum; genus herbæ, quæ cumino, & fænogræco innaſcitur; Theoph. Hiſt. Pl. l. 8. c. 8. Ubi numeratur inter morbos peſteſque aliarum herbarum, quæ ipſas ſuo complexu necant; ut aparine, cuminum, &c. Ex αἷμα, & δῶρον, τὸ.

Αἱμόκεγχρον, ου, τὸ, apud Hippocr. eſt quicquid in ſanguinis profluvio inducit eam tuſſiendi cupiditatem, quam medici κέγχρον appellant; & Erotianus ait αἱμόκεγχρα eſſe Hippocrati, quæ ſimul ſanguinolenta ſunt & ſicca: componitur ex αἷμα, & κέγχρος, ου, ὁ, aſperitas quædam gutturis, quæ inſtar granorum milii ſentitur. Gal. nam ſign. etiam milium.

Αἱμομικτος, ου, ὁ, qui ſuo ſanguine miſcetur; inceſtus, inceſtuoſus, ex αἷμα, & μικτὸς, miſtus; a μίγνυμαι, miſceor.

Αἵμονα, pro δαίμονα, q. δαήμονα, gnarum, acc. ſing. a δαίω, diſco.

Αἱμονία, ας, ἡ, Hæmonia. Græciæ regio.

Αἱμοπτυϊκὸς, ῦ, ὁ, qui ſanguinem expuit; latius patet quam ὁ αἷμα ἀνάγων, i. e. ſanguinem excreans & rejiciens; Plin. Morbus ipſe dicitur αἵματος πτύσις, ἡ ἀναγωγὴ, ἡ ἀναφορά; id eſt, ſanguinis expuitio, Plin. vel ejectio, excreatio, &c. ex αἷμα, & πτύω, ſpuo.

Αἱμοῤῥαγέω, f. ήσω, ſanguinem fundo: ab αἷμα, & ῥήγνυμι· hinc αἱμοῤῥαγία, ας, ἡ, ſanguinis eruptio.

Αἱμοῤῥαγικὸς, ſanguinis eruptionem patiens, Hippocr. in aphor. compoſitio eadem.

Αἱμόῤῥαντος, ſanguine conſperſus, ſeu aſperſus, Eurip. ex αἷμα, & ῥαντὸς, ῦ, ὁ, aſperſus, perfuſus; a ῥαίνω, f. ῥανῶ, aſpergo.

Αἱμοῤῥοέω, ῶ, ſanguinis profluvio laboro, f. ήσω. p. ᾑμοῤῥόηκα· ab αἱμόῤῥοος, ος, ἡ, mulier quæ menſtrua patitur: ex αἷμα, & ῥόος· hinc αἱμοῤῥοοῦσα, præſ. part. f. g.

Αἱμοῤῥοΐα, ας, ἡ, fluxus ſanguinis, ſeu profluvium; ſanguinis eruptio; Greg. ex αἷμα, & ῥοή, ἡ, vel ῥόος, ου, ὁ, idem quod ῥεῦμα, ατος, τὸ, fluxus, fluxio. a Th. ῥέω, fluo.

Αἱμοῤῥοΐς, ίδος, ἡ, Hæmorrhois dicta, quaſi ſanguinis fluxus, ſeu effluvium; ſcil. per venas ani; quem morbum, mariſcam, vel mariſcas etiam appellant. Eſt & Hæmorrhois ſerpentis genus, ex eo dictum, quod morſu ſanguinem eliciat; & diſſolutis venarum commerciis, quicquid animæ eſt, evocet per cruorem; teſte Solino; compoſitio eadem cum præcedente.

Αἱμόῤῥοος, & contracte αἱμόῤῥους, dicitur mulier, quæ menſtrua patitur, ſed eſt & idem ſerpens cum hæmorrhoide, &c. Vide comp. in αἱμοῤῥοΐα.

Αἱμοῤῥυγχία, vel αἱμαρυγχία, roſtri cruentatio; Heſych. ex αἷμα, & ῥύγχος, εος, τὸ, roſtrum.

Αἱμὸς, ου, ὁ, locus arboribus denſus, dumus: ab αἷμα.

Αἱμόφοβος, ὁ καὶ ἡ, ſanguinem metuens; item, metuens ſanguinis miſſionem; Gal. ex αἷμα, & φόβος, ου, ὁ, fuga. item, metus; a φέβομαι, fugio, item, metuo, &c.

Αἱμοφόρυκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſanguine inquinatus: ab αἷμα, & φορύσσω.

Αἱμόφυρτος, vide cum αἱματόφυρτος.

Αἱμοχαρὴς, vide cum αἱματοχαρής.

Αἱμόχροος, όχρους, ſanguineo colore infectus; ex αἷμα, & χρόα, ας, ἡ, color.

Αἱμόω, ῶ, idem quod αἱματόω, ῶ.

Αἱμύλα, adverb. blande; Heſiod. ab αἱμύλος, blandus.

Αἱμυλία, ἡ, & αἱμύλλω, vide in Them. αἱμύλος, pro quo etiam dicitur αἱμύλιος, lepidus, affabilis, ut αἱμύλιοι λόγοι, Hom. & Heſiod. Sed Them. αἱμύλος, ſumitur etiam in malam partem pro, illecebroſus, deceptor, blanditiis decipiens.

Αἱμυλομύθης, ου, ὁ, blandiloquus: ab αἱμύλος, & μῦθος.

ΑἹΜΥΛΟΣ, ου, ὁ, ἡ, blandus, feſtivus: αἱμυλίοισι, dat. pl. Jon. Hinc αἱμυλία, ας, ἡ, feſtivitas. αἱμύλλω, decipio: quod quidam ab αἵμων deductum volunt.

Αἱμύλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod Thema αἱμύλος, blandus, facetus, &c.

Αἱμυλομήτης, exp. etiam conſultus, vafri conſilii, Hom. Hymn. in Merc.

Αἱμῶ, τοὺς ὀδόντας ἀλγῶ, dentibus doleo.

Αἱμωδέω, ſeu αἱμωδιάω, obſtupeſco, proprie de dentium ſtupore; q. ex αἷμα, & ὀδούς.

Αἱμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem quod αἱματώδης, ſanguinolentus, ſanguine permixtus; Gal. item, ſanguineus, ſanguine præditus; Ariſt. Th. αἷμα, ατος, τὸ, ſanguis.

Αἱμωδία, ας, ἡ, dentium (proprie ſanguinantium) dolor; ſtupor; Ariſt. ex αἷμα, & ὀδούς, όντος, ὁ, dens: dicitur etiam αἱμωδιασμὸς ὀδόντων, talis obſtupefactio dentium; ob acerbitatem, velut ex immaturo pomo.

Αἵμων, pro δαίμων, ὁ, ἡ, peritus: ſed αἵμων, cruentus, ab αἷμα.

Αἱμωνία σῦκα, ficuum genus in Paro inſula, ita dictum ob ruborem, inquit Athen. ab αἵμων, ονος, ὁ, cruentus.

Αἱμωπὸς, οῦ, ὁ, & fœmin. αἱμωπῖτις, pro quo dicitur & αἱματωπὸς, ſanguinarius, cruentus: proprie, ſanguinem intuens: i. e. ſanguineum & cruentum quendam aſpectum habens; Heſych. ex αἷμα, ſanguis, & ὤψ, ὠπός, ὁ, oculus. vide αἱματωπός.

Αἰνὰ, infeliciter, pro αἰνῶς, Poet.

Αἰναὶ, pl. f. g. ab αἰνός.

Αἰναρέτης, proprie exp. cujus gravis eſt virtus, pernicioſa, qui virtute abutitur, eamque habet ad malos uſus, Il. π. ab αἰνός, & ἀρετή.

Αἰνέας, & Αἰνείας, ου, ὁ, Aeneas, nom. prop. viri, laudabilis, gen. Aeol. Αἰνεία, Jon. Αἰνείω.

Αἰνείω, poetice; pro αἰνέω, laudo, approbo, &c. jota interjecto.

Αἴνεσις, εως, ἡ, laudatio, vel aſſenſio, pro quo etiam dicitur αἴνεσμα, idem: atque inde αἰνέσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, laudabilis, laude dignus, verbalia ab αἰνέομαι, οῦμαι, paſſ. vel med. ab, & idem quod act. αἰνέω.

Αἰνετὸς, οῦ, ὁ, laudabilis, laude dignus; Heſych. & Αἰνέτης, ου, ὁ, laudator, deprædicator; verbalia a ſequente αἰνέω, laudo, &c.

Αἰνέω, ῶ, laudo, approbo, aſſentior, f. έσω, & ήσω. p. ᾔνεκα, p. paſſ. ᾔνημαι, a. 1. imperat. act. αἴνεσον. αἰνῆσαι, inf. αἰνέσας, part. Th. αἶνος· hinc αἴνεσις, εως, ἡ, laus.

Αἴνη, ἡ, laus, eſt idem quod, & a Th. αἶνος, ὁ.

Αἰνῆ, ῆς, ἡ, gravis: f. g. ab αἰνός. Sed αἴνη, ης, ἡ, laus, honor.

Αἴνημι, pro αἴνημι, & hoc pro αἰνέω.

Αἴνησα, ας, ε, a. 1. Jon. & Poet. pro ᾔνησα, vel ᾔνεσα, verbi αἰνέω.

Αἰνῇσι, Jon. pro αἰναῖς, ab αἰνός.

Αἰνήσαιμι, Æol. pro αἰνέσαιμι, a. 1. opt. act. verbi αἰνέω.

Αἴνιγμα, ατος, τὸ, ænigma, obſcurus ſermo: ab αἰνίσσομαι, Att. αἰνίττομαι, f. αἰνίξομαι, p. ᾔνιγμαι. Th. αἶνος.

Αἰνιγματιστὴς, οῦ, ὁ, qui per ænigmata loquitur; ænigmatico ſermone uti ſolitus, & gaudens; eſt verbale ab αἰνιγματίζομαι, ænigmatice loquor, ſermone obſcuro utor; ab αἴνιγμα.

Αἰνιγματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ænigmaticus, ænigmatice, i. e. obſcure dictus vel ſcriptus; Ariſtot. obſcurus, ἀσαφής, tectus; inde etiam αἰνιγματωδῶς, adv. ænigmatice, per ænigmata; obſcure, &c. ab eodem Themate.

Αἰνιγμὸς, οῦ, ὁ, ænigma; Athen. l. 10. ſæpe dicitur, δι᾽ αἰνιγμῶν, per ænigmata; obſcure, apud Plat. Plut. Ariſtoph. &c. Th. αἰνίττομαι, obſcure loquor.

Αἰνίζομαι, f. ίσομαι, idem quod αἰνέω, ῶ, laudo; exponitur & admiror, ab Heſych. Il. ν. & θ. Item pro αἰνίσσομαι, pro quo & αἰνίζω, obſcure ſignifico; Euſt. & Suid.

Αἰνικτὸς, οῦ, ὁ, & αἰνικτήριος; idem quod αἰνιγματώδης, obſcurus, &c. Unde αἰνικτηρίως, obſcure, ænigmatice. Suid. Soph. Æſchil. &c. Th. idem.

Αἰνίσσομαι, & (Attice) αἰνίττομαι, obſcure loquor, innuo, inſinuo; occulte ſignifico; ænigmate oſtendo, & quaſi involucro quodam verborum mentem expono; item, alludo ad aliquid; Plat. Plut. &c. Uſurpatur & in paſſiva ſign. apud Ariſtoph. ut χρησμὸς ᾐνιγμένος, oraculum obſcure editum, & τὰ ᾐνιγμένα, quæ apertis ænigmatis ſignificata ſunt. Thema eſt αἶνος, ου, ὁ, Apologus, oratio obſcura & figurata, (quæ & gryphus, & ænigma dicitur) præcipue quæ a brutis animantibus, aut plantis ad hominum admonitionem adducitur; teſte Euſtathio.

Αἰνοβακχεύτης, graviter bacchans; horribili furore percitus; Lycoph. in Alex. ex αἰνὸς, οῦ, ὁ, gravis, horrendus; & βακχεύω, bacchor, furore rapior.

Αἰνοβίας, ου, ὁ, immani robore, & vi præditus, ſtrenuus; Epigr. ex αἰνὸς, gravis, horribilis, &c. & βία, ας, ἡ, vis, robur.

Αἰνόγαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, junctus vel juncta infelici matrimonio; ex αἰνὸς, gravis, difficilis, infelix, & γάμος, ου, ὁ, nuptiæ.

Αἰνογένειος, terribiles malas habens; terribilis, ſævus. Callim. ex αἰνὸς, terribilis, & γένειον, ου, τὸ, idem quod Th. γένυς, υος, ἡ, mentum.

Αἰνοδότειρα, dirorum malorum datrix, Orph. in Argon. ex αἰνὸς, horribilis, & δότειρα, datrix, fœm. a δοτὴρ, dator. Th. δίδωμι.

Αἰνόθεν, adv. a re gravi. Th. αἰνός.

Αἰνοθρύπτης, ὁ καὶ ἡ, quem male decent deliciæ, ſeu, perdite delicatus, valde mollis, luxu diffluens, &c. Theocr. ex αἰνὸς, gravis, & θρύπτομαι, deliciis frangor.

Αἰνόλεκτρος, ου, ὁ καὶ ἡ, torum genialem ſeu jugalem infelicem habens, idem quod αἰνόγαμος, Lycoph. Alex. ex αἰνὸς, gravis, infelix, & λέκτρον, ου, τὸ, lectus. Th. λέγω, cubare facio, unde λέγομαι, cubo, jaceo.

Αἰνολέτης, ου, ὁ, horrendum in modum perditus, vel grave exitium inferens. Orph. Argon. ex αἰνὸς, horrendus, & ὄλλυμι, fut. ὀλέσω, perdo; unde ὀλετὴρ, ῆρος, ὁ, perditor.

Αἰνολέων, οντος, ὁ, ſævus, ac formidabilis leo: ex αἰνὸς, & λέων.

Αἰνόλυκος, gravis, malus, ſeu horrendus lupus. Epigr. eſt pro αἰνὸς λύκος.

Αἰνομανὴς, gravi furore percitus, ex αἰνὸς, gravis, & μανία, ἡ, furor. Th. μαίνομαι, inſanio.

Αἰνόμορος, ου, ὁ καὶ ἡ, infortunatus: ab αἰνὸς, & μόρος.

Αἰνοπαθὲς, voc. ſing. ab αἰνοπαθὴς, έος, gravia patiens, mala perpeſſus, male affectus. ab αἰνὸς, & πάσχω.

Αἰνοπέλωρος, valde monſtroſus, immanis. Oppian. ex αἰνὸς, gravis, horrendus, & πέλωρος, idem quod Th. πέλωρ, ωρος, τὸ, monſtrum.

Αἰνοπλὴξ, ῆγος, ὁ καὶ ἡ, graviter percutiens, ab αἰνὸς, & πλήττω.

ΑἾΝΟΣ, ου, ὁ, apologus, oratio proverbialis, item laus, ab αἰνέω. hinc αἰνίσσομαι, obſcure ſignifico: αἰνιγμὸς, οῦ, ὁ, & αἴνιγμα, ænigma: αἰνέω, laudo.

ΑἸΝΟΣ, οῦ, gravis, horribilis: a δεινὸς, abjecto δ, & ε in α verſo. comp. αἰνότερος, ſuperl. αἰνότατος. dat. αἰνοτάτῳ. Αἰνότατε, voc. ſing.

Αἰνότης, ητος, ἡ, gravitas, δεινότης, ab αἰνὸς, gravis.

Αἰνοτόκεια, ας, Poet. pro αἰνοτόκος, ου, ἡ, quæ duriter peperit: ex αἰνὸς, & τίκτω.

Αἰνότοκος, ου, ὁ, infeliciter natus, ſeu genitus, male ſeu graviter editus in lucem. Heſych. compoſitio eadem.

Αἰνοτύραννος, gravis tyrannus, ex αἰνὸς, & τύραννος.

ΑἼΝΥΜΑΙ, capio: αἴνυτο, Jon. pro ᾔνυτο, 3. ſing. imperf.

Αἰνωμοτεὶ, injurate, citra juſjurandum; eſt adv. cum ι, jota inſerto, ab ἀνώμοτος, injuratus, ex α priv. & ὀμνύω, ſeu ὄμνυμι, fut. ὀμόσω, juro.

Αἰνών, ἡ, nomen urbis, κλίτων.

Αἰνῶς, graviter, adv. vide in αἰνός.

ΑἼΞ, αἰγὸς, ἡ, cum gravi, eſt capra, (ſed αἶξ, Dorice cum penacuto, eſt procella, unde ἀΐσσω,) & interdum dicitur ὁ αἴξ, caper: & αἴξ ἄγριος, apud Ariſtot. caper ſylveſtris: & αἴξ ἀγρία. Lat. caprea. Euſt. vult Attico more in maſc. gen. uſurpari. fieri ajunt a verbo ἀΐσσω, ut ſit primum ἀΐξ, deinde per Synæreſin αἴξ. vel ab Hebr. עז ez. Hinc αἴγειος, αἰγὶς, αἰγοβοσκὸς, caprarius. αἰγόκερως, ωτος, ὁ, capricornus.

Αἴξ, capra, ſignum cœleſte: vide Proclum.

Ἀΐξας, irruens, a. 1. part. act. ab ἀΐσσω.

Αἰξὶν, dat. pl. ab αἴξ.

Αἰξωνεὺς, έως, ὁ, caprarum emptor, ὁ τὰς αἶγας ὠνούμενος, authore Suid. ex αἴξ, capra, & ὠνέομαι, οῦμαι, fut. ήσομαι, emo, mercor.

Ἀΐουσα, Dor. pro ἀΐουσα, audiens: ab ἀΐω, audio.

Αἰολάω, ſeu αἰολίζομαι, vagor, erro, ut exp. Gal. apud Hippocr. Item αἰολέω, ῶ, idem quod αἰόλλω, variego, item verto, volvo: & exp. etiam πλανῶ, & in paſſ. αἰόλλομαι, varior, variegor: varius ſio; ab αἰολέω autem αἰόλησε, apud Apollon. Metaph. exp. cur's agitatus erat, & turbatus: item αἰολίας, ὁ, piſcis eſt nomen, apud Athen. l. 7. & omnia a Th. αἰόλος, variegatus: & interdum varius, Metaph. i. e. multiplex, implicitus, ambagioſus, Euſt.

in

in Od. κ. ait Aeolum virum fuiſſe prudentem : a quo proverbialiter dicatur etiam Αἴολος, qui verſutus ſit.
Αἰολαὶς, ίδος, ἡ, Poet. pro Αἰολίς. Αἰολίδα, acc. ſing. ab Αἰολὶς, ίδος, ἡ, Aeolica, nomen regionis : Αἰολίδης, ου, ὁ, nom. viri, ab αἰόλος.
Αἰολίζω, expon. ποικίλλω, vario, variego : item, verſute ago ; item ſermone Aeolico utor. Th. idem.
Αἰολόμορφος, varias gerens formas, ex αἰόλος, ὁ, & μορφὴ, ἡ.
Αἰόλλονται, 3. pl. præſ. paſſ. ab αἰόλλω, vario, f. λῶ. p. κα. Th. αἰόλος· hinc & αἰολλέω, Poet. pro αἰόλλω.
Αἰολόβουλος, varius & verſutus in conſiliis ſuis : ex αἰόλος, ου, ὁ, varius, & βουλὴ, conſilium.
Αἰολοβρόντας, α, ὁ, Dor. pro αἰολοβρόντης, ου, qui velocia tonitrua excitat, Jovis Epith. ab αἰόλος, & βροντὴ.
Αἰολόδειρος, ου, ὁ καὶ ἡ, verſicolorem cervicem habens ; ex αἰόλος, varius, & δειρὴ, ῆς, ἡ, cervix.
Αἰολόδερμος, ου, ὁ καὶ ἡ, variam habens cutem, i. e. variegatam, ex αἰόλος, varius ; & δέρμα, idem quod δέρμα, ατος, τὸ, pellis, cutis, corium.
Αἰολόδωρος, varia donans, unde αἰολόδωρον, ποικίλον δῶρον, donum varium, conſtans ex multis rebus ; ex αἰόλος, varius, & δῶρον, donum.
Αἰολοθώραξ, ακος, ὁ, καὶ ἡ, vario thorace indutus : a θώραξ.
Αἰολόμητις, varius conſiliis : & αἰολομήτης, ου, ὁ, & Dor. αἰολομήτας, α, ὁ, ſapiens, prudens : ab αἰόλος, & μῆτις.
Αἰολομίτρης, ου, ὁ, acc. αἰολομίτρην, qui mitram varie ornatam habet : a μίτρα.
Αἰολόνωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, variegatum tergum habens ; Oppian. ex αἰόλος, varius, & νῶτος, ου, ὁ, dorſum.
Αἰολόπωλος, ου, ὁ, ἡ, varios ſeu veloces equos habens : ab αἰόλος, & πῶλος.
ΑἸΌΛΟΣ, ου, ὁ, varius, velox, ab ἀέλλα, inde αἰόλλω.
Αἴολος, ου, ὁ, nom. propr. Regis ventorum.
Αἰολόστομος, ου, ὁ, habens os varium ; ambiguus, & obſcurus ; perplexa loquens & intricata ; ſic ab Aeſchylo oracula vocantur, quippe quæ vario ſenſu exponi poſſunt, & ambigue dicta continent : ex αἰόλος, varius, & στόμα, ατος, τὸ, os.
Αἰολότροπος, ὁ καὶ ἡ, variis præditus moribus : mores ſubinde mutans : ex αἰόλος, & τρόπος, ὁ, &c. Item αἰολόφυλος, qui eſt varii generis : ex αἰόλος, ὁ, & φυλὴ, ἡ, &c.
Αἰολόφωνος, varie ſonans ; variam vocem, ſeu cantum habens ; philomelæ epitheton. Oppian. ex αἰόλος, & φωνὴ.
Αἰολοχαίτης, ου, ὁ, ποικίλας ἔχων τρίχας· a χαίτη.
Αἴσον, Jon. pro ᾖσον, imperf. ab αἴσω.
ΑἸΟΝΑ'Ω, f. ήσω, aſpergo, perfundo : inde αἰόνησις, perfuſio.
Αἰορπάτα, vocabulum Scythicum. Græce ſonat, ἀνδροκτόνοι, viricidæ.
Αἰπεῖαν, acc. ſing. f. g. ab αἰπύς.
Αἰπεινὴ, ῆς, alta ; etiam ab αἰπύς.
Αἰπεινὸς, ὁ, excelſus, in edito loco poſitus ; idem quod αἰπὺς, a quo venit ; unde etiam αἰπήεις, εντος, ὁ, idem, altus.
Αἶπερ, Dor. pro ᾗπερ, ubi.
Αἰπόλιον, ου, τὸ, grex caprarum : ab αἰπόλος, ου, ὁ, caprarius, παρὰ τὰς αἶγας πολεῖν· hinc αἰπολεῖν, capras paſcere : αἰπολικὸν, caprario dignum. Th. πολέω, & αἴξ.
Αἶπος, εος, τὸ, exp. altitudo, celſitas : idem quod ὕψος, apud Eurip. πρὸς αἶπος ἔρχεται, exp. in arduum tendit, nam αἶπος, exp. & cacumen montis : item κάματος, labor, Heſych. a Th. αἰπὺς, excelſus.
Αἰπὸς, ἡ, ὸν, idem quod αἰπύς.
Αἰπύδμητος, alte exſtructus ; ab αἰπὺς, altus, & δομέω, idem quod Thema δέμω, extruo, ædifico.

Αἰπύκερως, ω, ὁ καὶ ἡ, cornua alta gerens ; Etym. ex αἰπὸς, altus, & κέρας, ατος, cornu.
Αἰπύμητις, cujus conſilia ſunt alta & ſublimia ; item, grandiloquus, apud Aeſchyl. ex αἰπὺς, altus, & μῆτις, εως, ἡ, conſilium.
Αἰπύνωτος, ὁ καὶ ἡ, idem quod αἰπὸς, altus, excelſus ; item, excelſum tergum habens ; ex αἰπὺς, & νῶτος, ου, ὁ, dorſum.
ΑἸΠΥ'Σ, εῖα, f. αἰπεῖα, n. αἰπὺ, altus, a, um : acc. αἰπύν. αἶπος, εος, τὸ, altitudo, locus excelſus, mons.
Αἰπύτιος, idem cum αἰπὺς. vel poſſeſſivum ab Αἴπυτος, nom. propr.
ΑἿΡΑ, ας, ἡ, malleus, ſecuris, ab αἴρω. vel a ῥαίω, per metath. unde & ῥαιστήρ. ſignif. & ſemen frumentaceum, ex frumenti corruptione proveniens : quod Latini vocant lolium : denominatum etiam a ῥαίω, i. e. φθείρω, ut tradit Etym. Suidæ eſt frumenti corruptio, Heſych. vero, αἶρας, exp. ἀγρίας βοτάνας, herbas agreſtes, ſeu ſylveſtres. Inde αἰρικὸς, & αἴρινος, ου, ὁ, loliaceus.
Αἶρας, tollens, pro ἀείρας, per Syncop. a. 1. part. ab ἀείρω.
Αἴρεε, Jon. pro αἴρει, & hoc pro ᾕρει, capiebat, 3. ſing. imperf. verbi αἱρέω.
Αἱρεθέωσι, a. 1. ſub. paſſ. Jon. pro αἱρεθῶσι, ab αἱρέομαι, ind. ᾑρέθην.
Αἱρέθη, captus eſt. a. 1. ind. paſſ. Jon. pro ᾑρέθη, f. 1. αἱρεθήσομαι. αἱρεθεὶς, a. 1. part. Αἱρεῖ, præſ. ind. act. αἱρεῖσθαι, præſ. inf. paſſ. ab αἱρέω.
Αἱρέο, tolle, præſ. imperat. Jon. pro αἱροῦ, ab αἱρέω.
Αἵρεσις, εως, ἡ, electio, ſecta : inde αἱρετικὸς, ου, ὁ, hæreticus, q. ab αἱρέω.
Αἱρεσιαρχέω, ῶ, μ. ήσω, ſectæ ſum author, & αἱρεσιάρχης, vel αἱρεσίαρχος ; hæreſis ſeu ſectæ auctor, a quo ſcil. ſecta quæpiam vel hæreſis initium cepit ; ab αἵρεσις, & ἀρχὴ.
Αἱρεσιμάχος, hæreſis, i. e. ſectæ propugnator ; qui pro ſecta vel hæreſi pugnat ; Philo de vita Moſ. lib. 1. ex αἵρεσις, & μάχη, pugna.
Αἱρέσιμος, capi aptus ; verbale ab αἱρέω, capio.
Αἱρεσιώτης, & fœm. Αἱρεσιῶτις, idem quod αἱρετικὸς, hæreticus. Pand.
Αἱρετὴς, ου, ὁ, elector, unde αἱρέτις, ἡ, electrix ; Sapient. 8. item, αἱρετὸς, ὴ, ὸν, eligendus præ aliis ; q. d. eligibilis, optabilis. Ariſtot. Item, electus, delectus, creatus, ut αἱρετοὶ ἄρχοντες. Verbale ab αἱρέω, eligo.
Αἱρετέος, eligendus, verbale ab αἱρετὸς, qui capit : quod ab αἱρέω.
Αἱρετέω, ῶ, pro αἱρέομαι, οῦμαι, paſſ. ab αἱρέω.
Αἱρετίζω, deligo, optabile judico, complector, exp. & ſectæ hæreticorum adhæreo, Suid. ut & αἱρετίζομαι, eligo, potius duco, malo : unde αἱρετιστὴς, οῦ, ὁ, exp. qui ſectam aliquam ſuſcepit : item ſectator, qui partes alicujus ſequitur, Polyb. Item αἱρετικὸς, ή, ὸν, qui eligit, aut qui aptus eſt ad eligendum, & paſſive etiam, qui deligitur, ut αἱρετικὸν συνάλλαγμα, ſub conditione factum, apud Eccleſ. Scriptores ſic dicitur, qui a recepta ſana doctrina aberrat, ut contempto Dei, & Eccleſiæ ipſius judicio, in ſententia permaneat, & Eccleſiæ concordiam violet : ab αἵρεσις, quod exp. expugnatio, ut αἵρεσις πόλεως, apud Thuc. Item electio, optio, ut αἵρεσιν διδόναι, optionem dare : & dicitur etiam, αἵρεσις στρατηγοῦ, electio vel creatio Imperatoris ; Item conditio, ut κἀλῇ αἱρέσει, bonis conditionibus, in Pand. Item, idem eſt etiam quod γνώμη, animus, hoc eſt voluntas, & propoſitum, apud Polyb. ſed exp. & ſecta, dogma : nonnulli, quum de Philoſophis dicitur, exp. opinio de aliquo dogmate firmata, hæreſis, ut apud Gal. μεθοδικὴ αἵρεσις, & ἐμπειρικὴ αἵρεσις· item apud Eccleſ. Scriptores, αἵρεσις, hæreſis, eſt dogma orthodoxæ fidei non conſonum, &c. Omnia a Them. αἱρέω, έομαι.
Αἱρετιστὴς, οῦ, ὁ, princeps ſectæ, ſeu author ; vel partium fautor, &c. Verbale ab αἱρετίζω.
Αἱρετιεῖ, habitabit, Gen. 30. 20.
Αἱρετίζω, eligo, f. ίσω. p. κα. ab αἱρέω.
Αἱρετώτερον, optabilius, compar. ab αἱρετὸς. Th. αἱρέω.
ΑἹΡΕ'Ω, capio, eligo. f. ήσω. p. ᾕρηκα. f. 2. ἑλῶ. paſſ. præſ. αἱρέομαι, p. paſſ. ᾕρημαι, σαι, ται, a. 2. m. εἱλόμην. ſub. ἕλωμαι. inf. ἑλέσθαι. Αἱρῇ, ceperit, 3. præſ. ſub. αἱρήκει, ceperat, pro ᾑρήκει, Jon. αἱρήκασι, 3. pl. perf. act. αἱρήσομεν, f. 1. act. εἶλον, a. 2. Αἱρεῖσθαι, 1. pl. αἱροῦνται, 3. pl. præſ. paſſ. αἱρούμενος, η, ον, præſ. part.
Αἱρεσιτείχης, vel αἱρεσιτείχος, εος, ὁ, murorum captor ; ex αἱρέομαι, & τεῖχος, εος, τὸ, murus.
Αἰρικὸς, ὴ, ὸ, & αἴρινος, ου, ὁ, e lolio confectus, &c. Vide in Them. αἶρα.
Αἰρόπινον, τὸ, cribrum rarum, ſeu incerniculum ; ſic dictum διὰ τὸ αἴρειν τὸν πῖνον, inquit Ety. ab auferendo ſordes ; ex αἴρω, tollo ; & πῖνος, ου, ὁ, ſordes.
Αἶρος, ου, ὁ, exp. cui perperam ; vel inauſpicato nomen Iri inditum eſt. ut Od. σ. Ἶρος ἄϊρος, ex α priv. & Ἶρος, ὁ.
ΑἼΡΩ, tollo, in dubio relinquo, porto, bajulo, f. ἀρῶ. p. ἦρκα. a. 1. ἦρα, 2. pl. ἤρατε. ἆρον, a. 1. imperat. act. ἄρω, ῃς, ῃ, a. 1. ſub. ἄρας, αντος, part. ἦρμαι, p. paſſ. ἤρθην, a. 1. ἄρθητι, τω. imperat. ἀρθήσομαι, f. 1.
Αἰρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, lolio plenus ; ſeu permixtus lolio, loliaceus. Theoph. ab αἶρα, lolium.
Ἀΐς, ιδος, ὁ, Orcus, Pluto, Ἀΐδης ; item imbecillis, nam ἲς virtutem ſignificat, καὶ ἀΐς, ὁ μὴ βλεπόμενος. Suid.
Αἷς, quibus, dat. pl. ab ἥ, quæ.
Αις, & αισα, Aeol. terminationes a. 1. part. act. ut pro τύψας, τύψασα, dicunt τύψαις, τύψαισα, & ſic in aliis.
ΑἾΣΑ, ης, ἡ, fatum, fors, parca : (inde αἴσιος, & αἴσιμος,) q. ἀεὶ οὖσα, vel αἰεὶ ἴσα. vel a δαίω, divido. Item officium.
Αἴσακος, ramus lauri vel myrti. Heſych. & Etym. eſt & avis cujuſdam nomen.
ΑἸΣΑ'ΛΩΝ, ὁ, accipitris ſpecies.
Αἰσεῦμαι, Dor. pro ᾀσοῦμαι, & hoc pro ᾀσομαι, f. m. verbi ᾄδω, cano.
Αἴσηπος, nomen fluvii.
ΑἸΣΘΑ'ΝΟΜΑΙ, ſentio, f. αἰσθήσομαι. p. ᾔσθημαι. a. 2. m. ᾐσθόμην. ſub. αἴσθωμαι. 3. pl. αἰσθοῦνται. αἰσθοίμην, opt. part. αἰσθόμενος. Hinc αἴσθησις, αἰσθητὸς, ſenſibilis : forſan ab αἴθω.
Αἰσθέσθαι, a. 2. inf. m. ab αἰσθάνομαι.
Αἴσθημα, ατος, τὸ, ſenſio, ipſe ſentiendi actus. Ariſtot. item, αἰσθητικὸς, ὴ, ὸν, ſentiendi vim habens, ſenſu præditus, ſentibilis, &c. & αἰσθητῶς, q. d. ſenſibiliter, ita ut ſenſu percipiatur. Plut. omnia ab αἰσθάνομαι.
Αἴσθησις, εως, ἡ, ſenſus : αἰσθητήριον, ου, τὸ, ſentiendi inſtrumentum : metaph. facultas intelligendi : ab αἰσθάνομαι.
Αἴσθησις, εως, ἡ, ſenſus, ut αἴσθησις ἀκουστικὴ, & αἴσθησις ἀκοῆς, ſenſus audiendi, exp. & ſenſio, ſeu ipſa actio, vel ratio ſentiendi, ut αἴσθησιν λαμβάνειν, exp. ſenſu affici alicujus rei, vel rem aliquam ſentire, & dicitur ἀπαθὴς γὰρ τῆς αἰσθήσεως τινός, qui non ſentit hoc, vel illud : item αἰσθήσεις, reddiderunt etiam quidam cognitionem, notitiam, intelligentiam, judicium.
Αἰσθητὸς, ὴ, ὸν, exp. ſenſilis, ſenſibilis, ſub ſenſum cadens, qui ſenſu percipi poteſt : ut αἰσθητὸς ἀκοῇ, cadens ſub ſenſum aurium : unde neut. plur. αἰσθητὰ,

Cicero interp. ſenſus moventis; αἰϑητὰ & νοητὰ, opponi ſolent: atque inde adv.

Αἰϑυιῶς, vide in αἴϑυια.

Αἴϑω, pro ἀΐω, audio: item pro ἀποπνέω, exſpiro.

Αἰσᾶν, Dor. gen. pl. ab αἶσα.

Αἰσιμία, ας, ἡ, divinatio, vaticinium, μαντεία: item, καϑῆκον, officium, quod decet, Suid. ab αἶσα. Etym.

Αἴσιμος, ου, ὁ, fatalis: ab αἶσα.

ΑἸΣΙΜΟ'Ω, f. ώσω. p. ωκα, inſumo, impendo.

Αἴσιος, ου, ὁ, ἡ, fauſtus: ab αἶσα.

Αἰσιόω, ῶ, fut. ώσω, & αἰσιόομαι, οῦμαι, auſpicatum ſive fauſtum reddo, auſpicium accipio, boni ominis gratia aliquid ago, &c. inde etiam αἰσίως, fauſte, auſpicate, item decenter, καλῶς, δεξιῶς. Euripid. utrumque ab αἶσα.

Αἰσονίδης, ου, ὁ, filius Aeſonis.

Αἴσονται, canent, f. 1. m. ab αἴδω, pro ἀείδω.

Ἄϊσος, pro (ſeu, idem quod) ἄνισος, inæqualis, impar, &c. ex α priv. & ἴσος, æqualis.

Ἀΐσσοντο, 3. pl. imperf. paſſ. ab ἀΐσσω.

ἈΪ́ΣΣΩ, f. ξω. p. χα, ruo, proſilio, cum impetu feror: hinc ἀΐγδην, adv. impetuoſe. ἀΐξασα, a. 1. part. f. g. ἠΐχϑην, a. 1. ind. paſſ.

Αἴσσω, dicitur etiam pro ἀΐσσω, irruo: unde αἴξω, irruam, & ἦξα, irrui, & μάτην ἦξα, exp. fruſtra laboravi, apud Eurip.

Αἰστὴρ, ῆρος, ὁ, torris, titio; vel incenſor, qui incendit. Oppian. ab αἴϑω, uro, incendo, unde paſſ. αἴϑομαι, uror, ardeo.

Ἄϊστος, ου, ὁ, ἡ, de quo nihil ſciri poteſt, obſcurus, incertus: ex α, & ἴσημι. hinc ἀϊστόω, doleo: ἀϊστώϑησαν, a. 1. ind. paſſ. evanuerunt.

Ἀϊστόω, ῶ, f. ώσω, exp. memoriam alicujus aboleo, facio ut de aliquo nec ſciri quippiam, nec cognoſci queat: deleo, extinguo, i. e. ἀφανίζω, ab ἄϊστος, ὁ.

Αἴστωρ, ορος, imperitus, inſcius; ἄπειρος, ἀμαϑὴς, ex α priv. & ἴστωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, ſciens, peritus.

Αἰσυητὴρ, ῆρος, ὁ, adoleſcens, valde robuſtus: ex α epitat. & σύω, ruo. Alii pro, decens, moderatus, ab αἶσα, officium: alii ab ἀΐσσω derivari malunt.

Αἰσυήτης, idem quod αἰσυητὴρ.

Αἰσυλοεργός, qui nefaria & flagitioſa perpetrat opera; ex ἔργον, opus, & ſeq.

ΑἼΣΥΛΟΣ, ου, ὁ, iniquus, nefarius: ab αἶσα, unde & αἴσυλος· hoc per epentheſin τοῦ υ, illud τοῦ ι.

Αἰσυμνάω, ῶ, regno, impero. Eurip. inde αἰσυμνητεία, ας, ἡ, Regia poteſtas; & αἰσυμνῆτις, ιδος, ἡ, Regina; a ſequente

ΑἸΣΥΜΝΗ'ΤΗΣ, ου, ὁ, vel αἰσυμνητὴρ, ῆρος, certaminis præſes & curator: παρὰ τὸ αἴσιμον νέμειν, vel αἴσιον ὑμνεῖν. A חשמנים magnates quidam αἰσυμνήτας dictos volunt.

Αἴσχεσι, dat. pl. ab αἶσχος.

Αἰσχέω, ῶ, fut. ήσω, dedecoro, infamo, unde αἴσχησις, dedecoratio, dedecus; &c. utrumque ab αἶσχος, εος, τὸ, probrum.

Αἰσχημοσύνη, idem quod, & a Th. αἶσχος, εος, τὸ, infamia, ignominia, Ezech. 16.

Αἰσχίνης, ου, ὁ, Æſchines, orator Græcus.

Αἴσχιστος, turpiſſimus, &c. (vide αἰσχρὸς, turpis) a quo, ponitur etiam adverbialiter, αἴσχιστα, turpiſſime, fœdiſſime, &c.

Αἰσχίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, turpior, &c. Vide αἰσχρός.

ΑἼΣΧΟΣ, εος, τὸ, turpitudo, probrum: ab α, & ἴσχω· nemo enim αἶσχος habere velit. Hinc αἰσχρὸς, αἰσχρότης, αἰσχύνη, αἰσχύνω, ἀναισχυντος.

Αἰσχρήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, turpis. Epigr. ab αἰσχρός.

Αἰσχροεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui turpia loquitur; αἰσχροεπέω, ῶ, turpia loquor; ex αἰσχρὸς, & ἔπος, verbum.

Αἰσχροκέρδεια, turpis lucri comparatio; dicitur & αἰσχροκερδία, ſordidi quæſtus aviditas; unde αἰσχροκερδέω, turpiter lucrum facio, &c. a ſequente

Αἰσχροκερδὴς, έος, ὁ, ἡ, deditus turpi lucro. αἰσχροκερδῶς, adv. ex αἰσχρὸς, & κέρδος.

Αἰσχρολογέω, turpiter loquor; a ſequente

Αἰσχρολογία, ας, ἡ, turpiloquium; ab αἰσχρολόγος, ου, ὁ, turpiloquus: ex αἰσχρὸς, & λόγος.

Αἰσχροποιὸς, turpia perpetrans, fœdus; unde αἰσχροποιΐα, ἡ, turpe & flagitioſum facinus; & αἰσχροποιέω, ago vel facio turpia, &c. Omnia ex αἰσχρὸς, & ποιέω.

Αἰσχρορρήμων, turpiloquus, obſcœna loquens, Poll. Unde

Αἰσχρορρημοσύνη, turpiloquentia: ex αἰσχρὸς, & ῥῆμα, τό.

Αἰσχρὸς, ὰ, ὸν, turpis, e: dat. pl. Jon. αἰσχροῖσι. compar. αἰσχρότερος, vel αἰσχίων. ſuperl. αἰσχρότατος, vel αἴσχιστος. Hinc αἰσχρότης, ητος, ἡ, obſcœnitas: αἰσχρορρημοσύνη, ης, ἡ, verborum obſcænitas: ab αἶσχος.

Αἰσχρουργία, ας, ἡ, fœdum facinus, & Αἰσχρουργὸς, turpiter agens; item αἰσχρουργέω, fœde vel turpiter ago; omnia ex αἰσχρὸς, & ἔργον.

Αἰσχρῶς, fœde, turpiter; adverbium, ab αἰσχρὸς, turpis.

Αἰσχύνεο, præſ. imperat. paſſ. Jon. ab αἰσχύνομαι, me pudet. Th. αἶσχος.

Αἰσχύνη, ης, ἡ, pudor. Th. αἶσχος.

Αἰσχυνϑείην, a. 1. opt. paſſ. verbi αἰσχύνομαι.

Αἰσχυνϑήμεν, Jon. & Dor. αἰσχυνϑήμεναι, pro αἰσχυνϑῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi αἰσχύνομαι.

Αἰσχυντέον, verecundandum eſt. αἰσχυντήλια, τὰ, quæ parant verecundiam; αἰσχυντηλία, ας, ἡ, & αἰσχυντία, verecundia, pudor. Plur. omnia ab αἰσχύνω, pudefacio.

Αἰσχυντηλὸς, verecundus: ab αἶσχος.

Αἰσχυντηρὸς, verecundus, pudendus; unde compar. αἰσχυντηρότερος, verecundior. Plat. ab αἰσχυντὸς, vel αἰσχύνω.

Αἰσχυντὸς, ὴ, ὸ, pudendus. ab αἶσχος.

Αἰσχύνω, pudefacio, contemno, f. υνῶ. p. ᾔσχυγκα. p. paſſ. ᾔσχυμμαι, a. 1. ᾐσχύνϑην, f. 1. αἰσχυνϑήσομαι· ab αἶσχος.

Αἴσωπος, ου, ὁ, Æſopus fabulator: hine Αἰσώπειος, Æſopicus.

Αἴτας, α, ὁ, Dor. pro αἴτης.

Αἶτε, Dor. pro εἴτε, vel καὶ, ſive, vel.

Αἴτει, præſ. imperat. 2. ſing. ab αἰτέω, αἰτεῖν τινα, rogare aliquem.

Αἰτεῦ, Dor. & Æol. pro αἰτοῦ· hoc vero Att. pro αἴτει, pete. Hinc αἰτεύμενος, pro αἰτούμενος. Th. αἰτέω.

ΑἸΤΕ'Ω, ῶ, peto, poſtulo, f. ήσω. p. ᾔτηκα, a. 1. ᾔτησα, imperf. paſſ. ᾐτούμην, οὔμην, οῦ, ῦ, εῖτο, οῖτο. p. paſſ. ᾔτημαι· hinc αἴτημα, & αἴτησις, εως, ἡ, petitio: f. 1. paſſ. αἰτηϑήσομαι. Ab α epitatico, & τίω, quæro.

Αἴτημα, ατος, τὸ, & αἴτησις, εως, ἡ, poſtulatio, poſtulatum.

Αἴτης, ου, ὁ, mendicus, i. e. ἐπαίτης, omnia a Th. αἰτέω, ῶ, f. ήσω.

ΑἸ'ΤΗΣ, ου, ὁ, ponitur inter Themata.

Αἴτημι, pro αἰτέω, apud Euſt. ex Pind.

Αἰτῇς, 2. ſing. ſub. act. αἰτήσητε, a. 1. ſub. 2. pl. ab αἰτέω.

Αἴτης, ου, qui amatur libidinoſe; ab ἄω, ὁ πνέων τῷ ἔρωτι τῷ ἐραστῇ.

Αἰτῆσαι, a. 1. inf. αἰτήσασα, part. f. g. ab αἰτέω.

Αἰτητὴς, ῦ, ὁ, petitor, poſtulator, apud Suid. Αἰτητὸς, ῦ, ὁ, petendus, qui peti debet vel poteſt; & αἰτητικὸς, ῦ, ὁ, petax, i. e. propenſus ad petendum; flagitator, & procax, apud Ariſtot. omnia ab αἰτέω, peto.

ΑἸΤΙ'Α, ας, Jon. αἰτίη, ἡ, cauſa, ratio, culpa, crimen. Hinc αἴτιος, qui eſt in cauſa: ἀναίτιος, cauſam non habens: quidam ab αἰτῶ ducunt.

Αἰτίαμα, ατος, τὸ, culpa, crimen, Luc. c. 25. Act. Apoſt. & quod αἰτία, καὶ ἔγκλημα, criminatio, accuſatio; a ſequente

Αἰτιάομαι, ῶμαι, cauſam attribuo, acceptum fero, fut. άσομαι, præſ. inf. αἰτιᾶσϑαι. p. ᾐτίαμαι. Exp. & accuſo, culpo, criminor: ab αἴτιος, ὁ. Item αἰτιάτος, vide in αἰτιάζω. Exp. & culpæ affinis, culpandus, accuſandus, qui culpari debet ob rem aliquam, utpote ejus autor, Il. γ. ab Euſt. exp. ſons, vel reus, & ſupplicio dignus: & ſic eſt a Th. αἰτία, ἡ, culpa, cauſa.

Αἰτίασις, εως, ἡ, accuſatio, querela contra aliquem, litis principium; ab αἰτιάομαι.

Αἰτιάζω, μ. άσω, peto; αἰτιάζομαι, expoſtulo. Xenoph. Αἰτιατέον, accuſandum eſt, cauſa dicenda eſt. Theophr.

Αἰτιατὸν, cauſatum; a cauſa, vel ab authore ortum; Th. αἰτία, quod etiam in maſc. uſurpatur; αἰτιατὸς, cauſatus; ex alio tanquam a cauſa procedens.

Αἰτιατικὸς, ῦ, ὁ, criminatorius.

Αἰτίζω, μ. ίσω, idem quod αἰτέω, peto, mendico. Hom. Od. ρ. & τ. & ponitur pro αἰτέω.

Αἰτιολογία, ας, ἡ, cauſæ redditio. Th. λόγω.

Αἰτιολογέω, & αἰτιολογέομαι, cauſor, cauſificor, cauſas ago; cauſam reddo; inde αἰτιολογικὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, ſenſalis, rationalis, cauſativus: & αἰτιολόγος, qui ſequitur rationem, & utitur probationibus; vel qui rationem reddit; ex αἰτία, & λόγος, ratio.

Αἴτιον, ου, τὸ, ſubſtant. cauſa, ratio; item, culpa, accuſatio; idem quod Th. αἰτία.

Αἴτιος, ου, ὁ, fœm. αἰτία, neut. αἴτιον, qui, vel quæ, vel quod in cauſa eſt; cauſa rei alicujus; auctor. Ariſtoph. in Plut. unde compar. αἰτιώτερος, qui magis eſt cauſa, vel in cauſa, & ſuperl. αἰτιώτατος, qui maxime eſt in cauſa, præcipuus author.

Αἰτιόωντο, pro αἰτιῷντο, culparent, præſ. opt. paſſ. 3. pl. vel Jon. pro ᾐτιῶντο, imperf. paſſ. ab αἰτιάομαι.

Αἰτιώδης, εος, ὁ, ἡ, cauſalis: αἰτιῶδες, n. g.

Αἴτνα, ας, ἡ, Dor. pro Αἴτνη, ὄρος Σικελικὸν πυρεργές· παρὰ τὸ αἴϑω.

Αἶτος, Dor. pro σῖτος.

Αἰτωλὸς, ῦ, ὁ, Ætolus: Αἰτωλοί, nom. pl. Αἰτωλοῖσιν, dat. pl. hinc Αἰτώλιος, ου, ὁ, Ætolus, patronym.

Αἰτωλὸς, ῦ, ὁ, tecto ſcommate, ponitur pro αἴτης, i. e. ἐπαίτης, a Th. αἰτέω, ut Euſt. annotat. Od. ξ. alioqui nomen eſt proprium.

Αἰτῶμεν, 1. pl. præſ. ſub. act. αἰτῶμεϑα, 1. pl. præſ. ſub. paſſ. ab αἰτέω.

Αἶφνης, adv. ſubito, repente. ex ἄφνω, per Syncop. pro ἀφανῶς, per Apocopen τοῦ σ. ab ἀφανής.

Αἰφνίδιον, adverb. ſubito; pro αἰφνιδίως, nominaliter tamen etiam uſurpatur; τὸ αἰφνίδιον, quod repentinum eſt. Thuc. Plut. in Numa.

Αἰφνίδιος, ου, ὁ, repentinus: hinc αἰφνιδίως, adv. repente: ab αἶφνης.

Ἀϊχϑῆναι, adigi, a. 1. inf. paſſ. ab ἀΐσσω.

Ἀΐχϑητην, a. 1. paſſ. indic. a verbo ἀΐσσομαι, ſeu αἴσομαι, ex quo infin. ἀϊχϑῆναι, pro ὁρμηϑῆναι, & ἀΐχϑητην, pro ὡρμήτην, ἐοικώς.

Αἰχμάζω, pugno, vibro: ab αἰχμή.

Αἰχμάω, idem.

Αἰχμαλωσία, ας, ἡ, vide in αἰχμάλωτος.

Αἰχμαλωτικὸς, mancipatius, ſervilis: ab eod. αἰχμάλωτος.

Αἰχμάλωτος, ου, ὁ, captivus: & αἰχμαλωτὶς, ίδος, ἡ, captiva; q. d. τῇ αἰχμῇ ἁλωτὸς, quod ab ἁλίσκω. Hinc αἰχμαλωσία, ἡ, captivitas; αἰχμαλωτίζω, captivum duco, f. ίσω. p. ᾐχμαλώ-

τευκα.

τάνω. Αἰχμαλωτίζω, captivum abduco, f. ἴσω. p. ικα. p. paſſ. ᾐχμαλώτισμαι. f. 1. αἰχμαλωτισθήσομαι.

Αἰχματὰς, ᾶ, Dor. pro αἰχμητὴς. & αἰχμήτα, gen. Dor. Bœo. & Æol. pro αἰχμητοῦ.

ΑΙΧΜΗ', ῆς, ἡ, cuſpis: αἰχμῇς, dat. pl. Ion. pro αἰχμαῖς, ab ἀΐσσω, vel παρὰ τὸ αἰεὶ χεῖν.

Αἰχμητὰ, voc. ſing. αἰχμητάων, gen. pl. Aeol. ab αἰχμητὴς, ῦ, ὁ, bellator. acc. αἰχμητὴν. Th. αἰχμή.

Αἰχμῆτις, bellatrix, haſtæ perita. Th. idem.

Αἰχμίον, haſtile, telum, haſta; τὸ δόρυ. Heſych. Th. idem.

Αἰχμόλωτος, pro αἰχμάλωτος, Methodius; legitur & Αἰχμάλωτος, apud Heſych. & deducunt ex αἰχμῇ, & δέω, quia captivi vinciri ſolent.

Αἰχμοφόρος, ὁ, idem ac δορυφόρος, miles haſtatus; ex αἰχμὴ, & φέρω.

ΑΙ'ΨΑ, & αἶψ', adv. ſtatim, celeriter.

Αἰψηροκέλευθος, ὁ, ὁ, ἡ, celeriter viam conficiens, epitheton Boreæ: ex αἰψηρὸς, pro λαιψηρὸς, velox (quod ab αἶψα) & κέλευθος.

Αἰψηρὸς, pro quo etiam dicitur, λαιψηρὸς, ῦ, ὁ, celer, citus, velox, a Th. αἶψα, cito, continuo.

ΑΙ'Ω, Poeticum eſt, & ponitur inter Themata, audio: quaſi ab ἀΐω, ſono, unde ἀΐων, part. præſ. ſed exp. & ἀποπνέω, exſpiro, in qua ſignif. derivatur ab ἄω.

ΑΙ'ΩΝ, ῶνος, ὁ, ÆVUM, mundus, ſæculum: q. ἀεὶ ὤν: item in f. g. ἡ αἰὼν, vita. Hinc αἰώνιος, ῦ, ὁ, ἡ, æternus: αἰωνίζω, æternum reddo: δυσαίων, ωνος, ὁ, ἡ, cui ærumnoſa eſt vita: εὐαίων, qui beatam vitam degit.

Αἰὼν, όνος, ἡ, Dor. pro ἠϊὼν, litus: q. a p. m. ἤϊα, verbi εἶμι, eo.

ΑΙΩΡΕ'Ω, fut. ήσω. p. ηκα. ſurſum tollo.

Αἰώρα, ρας, ἡ, exaltatio, oſcillum: ab αἴρω, per pleonaſm. τῦ ω.

Αἰώρη, exp. ἡ κρεμάθρα, h. e. vas penſile, apud Plat. in Phœdone: item geſtatio, vel penſilis exercitamenti genus, ut ſunt lecti penſiles, quibus ægroti utuntur, Plut. oſcillum: item ἀγχόνη, i. e. ſuſpendium, vel ipſe funis, quo quis ad ſuſpendium utitur: item exp. ὕψωσις, ἔπαρσις, i. e. elatio, exaltatio, Suid. & Euſt. eſt a Th. αἰωρέω, ῶ, in ſublime attollo, elevo, eveho, effero, ſubveho: item ſuſpendo. Grammatici autem tradunt, αἰωρῶ, fieri ab αἴρω, interjecto ω.

Αἰώρημα, ατος, τὸ, elatio, elevatio; item ſuſpenſio, in Auth. Epigramm. item, editum & excelſum opus; Antipater in Epigr. & Dion. &c. Sic etiam, αἰώρησις, εως, ἡ, idem, vectio, ſuſpenſio, exaltatio, geſtatio, &c. utrumque ab αἰωρέω, in paſſ. αἰωρέομαι, ῦμαι, ſurſum, vel in ſublime attollor, evehor; ſpe ſuſpenſus ſum, & rebus novis immineo, Plut. inde etiam αἰώριος, ῦ, ὁ, ſublimis.

Α Κ.

ΑΚΑ', adv. Poet. & Dor. pro ἀκῆ, vel ἀκήν, tacite, quiete.

Ἀκάδημε, voc. ab Ἀκάδημος, ῦ, ὁ, Academus, nom. propr. Hinc Ἀκαδήμεια, ſeu Ἀκαδημία, ας, ἡ, Academia, Athenis dictus fuit locus quidam publicus.

Ἀκαδημικὸς, Academicus; dicitur etiam, Ἀκαδημαϊκὸς. unde φιλόσοφοι Ἀκαδημαϊκοί. Academici philoſophi nominabantur, qui ſeſe exercebant in Academia, (i. e. in loco illo publico, Athenis, ab Academo quodam conſecrato;) qui locus conſitus erat arboribus multis pulcherrimis, & monumentis fortium virorum ornatus; ibidemque erat gymnaſium, in quo ſeſe philoſophi imprimis exercebant, ut & in Lyceo) docendo ſcil. & diſputando. Athen. l. 11. & Luc. in piſcatore. Quidam deducunt nomen Ἀκαδημία ab ἄκος, remedium, & δῆμος, populus, quod inſcitiæ ſuæ remedium populus inde petat.

Ἀκάζω, acuo, f. σω. p. paſſ. ἤκασμαι. ab ἀκὴ. Vide ἀκαχμένος.

Ἀκαὴς, έος, ὁ, ἡ, ἡ, non uſtus, uſtionem non expertus; ex α priv. & καίω, f. καύσω, uro, incendo.

Ἀκαθαίρετος, inexpugnabilis, qui everti non poteſt, ἀκαταβλήτως, Suid. ex α priv. & καθαιρέω, ῶ, everto, diruo. Th. αἱρέω, capio, item everto.

Ἀκαθαρσία, ας, ἡ, immundities, impuritas: ἀκάθαρτος, ῦ, ὁ, ἡ, impurus: ἀκαθάρτης, per Sync. pro ἀκαθαρότης, ητος, impuritas; ex α, & καθαίρω.

Ἀκάθεκτος, ῦ, ὁ, ἡ, qui non poteſt contineri: ex α, & κατέχω.

Ἀκαθοσίωτος διαθήκη, inofficioſum teſtamentum; in Pand. eſt decompoſitum a καθοσιόω, vide.

Ἀκαθιστάω, turbor, confundor, ſtare nequeo. eſt decompoſitum a καθιστάω, vel καθιστάω, conſtituo.

Ἀκαθοσίωτος, profanum, injuſtum; ἀνόσιον; ex α priv. & καθοσιόω, ſanctum reddo; quod vide.

Ἀκαινα, ἡ, ſtimulus. ab ἀκὴ.

Ἀκαινα, Ionice dicitur pro ἄκαινα, ἡ, idem quod ἄκανθα, teſte Heſychio, & ejuſdem originis: nimirum παρὰ τὴν ἀκὴν. item virga paſtoralis aculeo præfixa ſic dicitur.

Ἀκαίρως, intempeſtive, adv. ab ἄκαιρος, ῦ, quod ex α, & καιρὸς.

Ἀκαιρέομαι, opportunitate temporis deſtituor. imperf. ἠκαιρεόμην, ῦμην, ἔυ, ῦ, ἔτο, ῦτο, f. ήσομαι. p. paſſ. ἠκαίρημαι ab ἄκαιρος.

Ἀκαιρία, ας, ἡ, intempeſtivitas, non opportunum tempus. Demoſt. Ol. 1. ἀκαιρία, & καιρὸς opponuntur; item immodicitas in ſermone, &c. Iſocr. ab ἄκαιρος, ῦ, ὁ, ἡ, intempeſtivus, non opportunus; item immodicus; unde etiam ἀκαίρως, intempeſtive, item immodice, ex α priv. & καιρὸς.

Ἀκαιροβόας, ῦ, ὁ, loquax, blatero; λάλος, proprie intempeſtive clamans; ex ἄκαιρος, & βόας, ὁ, clamoſus; a βοάω, boo, clamo; inde βοὴ, ῆ, clamor.

Ἀκαιρολογία, intempeſtiva ſermocinatio; ex ἄκαιρος, intempeſtivus, & λογία, vel λόγος, ſermo.

ΑΚΑΚΑΛΙΣ, ίδος, ἡ, ſemen fruticis, ex Ægypto.

Ἀκακέμφατος, mala fama liberatus, qui male audire deſiit. Heſych. eſt decomp. ex α priv. & κακέμφατος, (in decomp. Ɔ inſeritur ob euphoniam) inglorius, ignobilis; idem quod κακόφημος, quod vide.

Ἀκάκητα, voc. pro ἀκακήτης, ῦ, ὁ, nihil mali faciens, vel nullo malo dignus: ab α, & κακὸς.

Ἀκακία, ἡ, innocentia, ſimplicitas, ἀγαθωσύνη, mens abhorrens a malitia, Dem. & Plut. Unde ἀκάκως, pure, ſimpliciter, aperte, ſine fraude; & ἀκάκωτος, ῦ, ὁ, ἡ, ἡ, non affectus malo, ſeu malis; non vexatus, &c. item ἀκακος, idem quod ἀκάκητος, non nocens, nullo malo dignus, &c. omnia ex α priv. & κακὸς, malus, vel κακία, malitia.

Ἀκακος, ῦ, ὁ, ἡ, innocens. Th. κακὸς.

Ἀκακούργητος, a malo intactus, &c. eſt decomp. ex α priv. & κακουργέω, quod vide.

ΑΚΑΛΑΝΘΙΣ, ίδος, ἡ, dicitur carduelis avis; quæ & ἀκανθυλλὶς vocatur, Heſych. & Suid. Item exp. & celer canis, apud eoſd. παρὰ τὸ αἰκάλλειν, quod cauda abblandiatur notis.

Ἀκαλαρρείταο, gen. Æol. ab ἀκαλαρρείτης, ῦ, ὁ, quiete fluens; ab ἀκαλὸς, & ῥέω.

ΑΚΑΛΗΦΗ, ης, ἡ, urtica; παρὰ τὸ μὴ ἔχειν καλὴν ἀφὴν. Chald. חרל.

Ἀκαλὴς, έος, ὁ, ἡ, ἡ, invenuſtus. Th. καλὸς.

Ἀκαλλιέρητος, ῦ, ὁ, ἡ, ἡ, execrabilis, non litatus. Æſchyl. eſt decomp. ex α priv. & καλλιερέω, ῶ, proſpera, ſeu ſecunda ſacra facio, quod vide.

Ἀκαλλώπιστος, ὁ, ἡ, ἡ, non comptus, nec ornatus; curam pulchritudinis negligens: eſt decomp. ex α priv. & καλλωπισμὸς, culturæ & ornatus nimium ſtudioſus: a καλὸς, pulcher, etc. vide.

Ἀκαλὸς, ἡ, ὸν, quietus: ab ἀκὴ, quiete.

Ἀκαλύπτος, ῦ, ὁ, ἡ, ἡ, retectus, apertus, non tectus; Luc. ἀκαλύπτῳ κεφαλῇ, apertum caput; ex α priv. & καλυπτὸς, tectus, vide.

Ἀκαλῶς, quiete, leniter, ſine ſtrepitu, adverb. ab ἀκαλὸς, quietus.

Ἀκάμαντι, dat. ſing. ab ἀκάμας, αντος, ὁ, indefeſſus: ex α, & κάμνω.

Ἀκαμαντολογχᾶν, gen. Dor. pro ἀκαμαντολογχῶν, ab ἀκαμαντολόγχης, ῦ, ὁ, infatigabilis haſta: quod ab ἀκάμας, & λόγχη.

Ἀκαμαντομάχης, ῦ, ὁ, infatigabilis pugnator: ab ἀκάμας, & μάχομαι.

Ἀκαμαντόπους, οδος, ὁ, qui pedes habet indefeſſos: ex πῦς, & ἀκάμας.

Ἀκάμας, αντος, ὁ, & ἀκάματος, ῦ, ὁ, idem quod ἀκάματος, ῦ, ὁ, ἡ, ἡ, labore carens, i. e. laborem non ſentiens, infatigabilis, indefeſſus: item ἀκάματος, exp. qui non laboravit, apud Nonn. Unde etiam adv. ἀκαμάτως, infatigabiliter, indefeſſe. Suid. ſed dicitur

Ἀκάματα, adverbialiter, a Sophocle, ex α priv. & κάματος, ὁ, a Th. κάμνω, f. καμῶ.

Ἀκάμας, αντος, ὁ, nomen viri.

Ἀκαμάτησι, dat. pl. Ion. f. g. ἀκαματοιο, gen. ſing. Ion. ab ἀκάματος, ῦ, ὁ, ἡ, indefeſſus: ex α, & κάμνω.

Ἀκαμαντολόγχας, Pindar. dicitur potius quam ἀκαμαντολόγχης; ſic & ἀκαμαντομάχας, Pind. pugna indefeſſus, potius quam ἀκαμαντομάχης, utrumque ex ἀκάματος, ſive ex α priv. & κάματος, comp. cum λόγχη, ἡ, & μάχη, ἡ.

Ἀκαματοχάρμης, ῦ, ὁ, indefatigabilis belle, epitheton Ajacis, apud Pind. ex ἀκάματος, indefatigabilis, & χάρμη, lætitia, (a χαίρω, lætor) item animus ad pugnam promptus; & ipſa pugna, apud Hom. Il. ε & ρ.

Ἀκαμμύσας, non connivens; eſt decomp. ex α priv. & καμμύω, per Syncopen, pro καταμύω, idem quod Th. μύω, conniveo.

Ἀκαμπὴς, ῦ, ὁ, ἡ, idem quod ἀκαμπτος, έος, ὁ, ἡ, inflexibilis, infrangibilis: ex α, & κάμπτω.

Ἀκαμψία, ας, ἡ, rigiditas. Thema idem.

ΑΚΑΝΘΑ, ης, ἡ, ſpina; forſan ab ἀκὴ, & ἀνθέω. Hinc ἀκάνθινος, ῦ, ον, ſpineus, a, um. ἀκανθὶς, ίδος, ἡ, carduelis: ἀκανθώδης, ὁ, ἡ, ſpinoſus: ἀκανθόω, ſpinoſum reddo.

Ἀκανθεὼν, ῶνος, ὁ, ſpinetum, ſenticetum, Euſt.

Ἀκανθήεις, εσσα, ἐν, ſpinoſus, ſpinis abundans: item ἀκανθίας, ῦ, ὁ, dicitur cicadæ ſpecies: cujus Epith. Suid. ait eſſe ex eo, quod inter ſpinas canat: atque ſic dicitur etiam ſpinax piſcis, apud Ariſtot.

Ἀκάνθιον, appellatur & lacryma helxines herbæ.

Ἀκάνθινος, ιν, νον, idem quod ἀκάνθινος, ῦ, ὁ, ἡ, ἡ, ſpineus: ex ſpinis factus, ſeu contextus: ut ἀκάνθινος στέφανος, apud Evang. & ἀκάνθινα ξύλα, apud Dioſc.

Ἀκάνθιον, ſeu ἀκανθίον, dimin. q. d. ſpinula; ſed eſt & herba ſimilis albæ ſpinæ, apud Dioſc. omnia a Th. ἄκανθα, ἡ, ſpina, vepris, ſentis, aculeus; & Metaph. dicitur & de aculeis quorundam animalium: ut hyſtricis, echini,

piſcium, &c. Apud Athen. & Plut. & eſt etiam ipſa ſpina dorſi; denique in plur. ἄκανθαι, dictæ ſunt per Metaph. ut Lat. ſpinæ, difficultates, moleſtiæ, ſive ſalebræ, ſcrupuli: apud Athen. Dicta autem eſt ἄκανθα, παρὰ τὴν ἀκὴν, quia ſpinæ ſunt acutæ ſeu acuminatæ.

Ἀκανθίζω, ſpinoſum reddo; exponitur & ſpinoſus ſum, ſpinis horreo, ab ἄκανθα, ἡ, ſpina.

Ἀκανθὶς, frutex eſt, qui, ut ait Dioſc. ſpinæ albæ ſimilis eſſe creditur: & dicitur & Arabica ſpina, ſeu Ægyptia: & eſt etiam avis nomen, apud Ariſtot. quam alii luſciniam eſſe volunt; alii, carduelem: dicta a ſpinis quibus paſcitur; eadem dicitur & ἀκανθυλλὶς, teſte Schol. Theocr. a Th. ἄκανθα, ἡ.

Ἀκανθοβάτης, ου, ὁ, per ſpinas, ſeu ſentes gradiens; q. d. ſpinigradus: in fæm. ἀκανθοβάτις, idem; ex ἄκανθα, ſpina, & βαίνω, vado. Th. βαίνω, gradior.

Ἀκανθόβολος, jaciens, vel emittens ſpinas; Nicand. ex ἄκανθα, & βολέω, jacio, vel βολὴ, jactus. Th. βάλλω, jacio.

Ἀκανθολόγος, ſpinas colligens, vel ſpinarum collector; ex ἄκανθα, & λέγω, colligo.

Ἀκανθόνωτος, Heſychio echinus eſt; dorſum enim ejus ſpinis horret; νῶτος dorſum eſt. Sic ex ἄκανθα, ſpina, hæc varia ſequentia componuntur; ἀκανθοπλὴξ, ῆγος, ὁ καὶ ἡ, a ſpina vel ſtimulo ictus; πλὴξ, eſt (quaſi percuſſor) ſtimulus boves pungens, a Themate πλήσσω, vel πλήττω, f. ξω, percutio. ἀκανθοστεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſpinis coronatus, vel cinctus; Ariſtot. στέφος, εος, τὸ, eſt corona, a Th. στέφω, corono. Ἀκανθοφάγος, ſpinas comedens, ſpinis victitans; unde ἀκανθοφαγέω, ſpinis veſcor. Th. φάγω, edo. Ἀκανθοφορέω, ſpinas gero; unde ἀκανθοφόρος, ſpiniger, ſpinas gerens, ſeu ferens. Th. φέρω, fero. Ἀκανθοφυέω, ſpinas produco. Th. φύω, gigno, produco. Ἀκανθόφυλλος, ſpinoſa folia habens, &c. Th. φύλλον, ου, τὸ, folium. Denique ἀκανθόχοιρος, q. d. porcus ſpinis horrens; echinus terreſtris, Suid. Th. χοῖρος, ου, ὁ, porcus, ſus.

Ἄκανθος, ου, ἡ, acanthus arbor, de qua Theocr. l. 3. Hiſt. Pl. c. 4. ſic dicta eſt, quia ſpinis eſt plena, ſunt qui fruticem, alii, ſpinoſam eſſe herbam tradunt; item echinus, ſeu erinaceus, vel, ut alii, erinacei genus; habet enim erinaceus aculeatum totum fere corpus; idem dicitur & ἀκανθίων, ωνος, ὁ, Gal. Itidem a Them. ἄκανθα, ἡ.

Ἀκανθόω, ῶ, f. ώσω, ſpinoſum, ſeu aculeatum reddo; & in paſſ. ἀκανθοῦμαι, ſpinoſus, ſeu aculeatus ſum, vel fio: ſpinis, ſeu aculeis horreo, Theophr. a Them. ἄκανθα, ἡ.

Ἀκανθώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ſpinoſus, ſpinis abundans, vel ſpinas habens: item dumoſus, ſenticoſus; ut apud Herodot. l. 3. ἐὼν γάρ τις χῶρος τῆς Περσικῆς ἀκανθώδης. Item aculeatus, aculeis horrens; item Metaph. difficultatibus & moleſtiis plenus; ut βίος ἀκανθώδης, a The. ἄκανθα, ἡ. Unde

Ἀκανθυλλὶς, ίδος, ἡ, ſpinus avis: vide in ἀκανθίς.

Ἀκανθὼν, ῶνος, ὁ, ſpinetum, ſenticetum: item ἀκανθὼν, aſinus, apud Joſephum; quo authore, Apion Grammaticus calumniabatur Judæos, dicebatque eos colere τὸ ἀκανθῶνος κεφαλιὸν, aſini caput; hinc ſumpto argumento, atque ex tam inſigni mendacio & calumnia, Chriſtum ſalvatorem noſtrum hoſtes religionis noſtræ, deteſtando titulo, ὀνόχηλον cognominarunt; itidem ab eod. Them ἄκανθα.

Ἀκανίζω, acanum imitor; acani, ſeu acanthæ (i. e. ſpinæ) ſpeciem gero. Theophr. Hiſt. Plant. ἀκανίζει, acani ſpeciem gerit; ab ἄκανος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἄκαινα, & ἄκανθα, ſpina.

Ἀκανικὸς, acanicus, qui acani eſt, vel qualis eſt acani. Unde ἀκανικαὶ ἄκανθαι, dicuntur ſpinæ acanicæ, Theophr. Hiſt. Pl. 4. 7. i. e. quæ acanum ferunt; ut Sonchus: ab ἄκανος, ὁ, herba quædam, ſeu frutex ſpinoſus, & aculeatus. item ἀκάνιον, ſpinula, Heſych. diminut. ab eod.

Ἀκανόνιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non canonicus: ut ἀκανόνιστα βιβλία, libri non canonici; ut e contra, κανονικὰ βιβλία, ſunt canonici libri, h. e. ſacri, novi & antiqui Teſtamenti, comp. ex α priv. & κανὼν, όνος, unde κανονίζομαι.

Ἄκανος, acanus; vide in ἀκανίζω; ſpinæ genus eſt.

Ἀκανώδης, q. d. acanaceus; ſpeciem acani gerens; ſeu qui ex acani genere eſt; ut quum dicitur planta aliqua eſſe ἀκανώδης, eſt ab ἄκανος, ὁ, idem quod ἄκαινα, & ἄκανθα, ejuſdemque originis. Heſych. Euripidem ita nominare ait ſpinas, quibus dorſum piſcis horret; addit tamen, eſſe etiam καρδοειδῆ εἶδος, ſed ſic dicitur etiam illud quod veluti malum exuberat in carduorum genere. Theoph. Hiſt. Pl. 6. 4.

Ἀκάπηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, caupone ſeu cauponibus carens; item ſimplex, non aſtutus; vel cauponum fraudibus carens; Strab. item, eodem ſenſu, dicitur ἀκαπήλευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non cauponatur: ut ἀκαπήλευτος γνώμη, integer atque ſincerus animus. Cyrill. ἄδολος, καθαρός: ex α priv. & κάπηλος, ου, ὁ, inſtitor; item, caupo, &c. vide.

Ἄκαπνος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſine fumo. Th. καπνός.

Ἀκάρδιος, ου, ὁ, vecors, excors, carens corde; ex α priv. & καρδία, cor.

Ἀκαρεὶ, ἀκαρέως, & ἀκαρῶς, puncto temporis; momento; ἐν ἀτόμῳ, quaſi in inſecabili inſtanti; ab ἀκαρὴς, q. d. inſecabilis; qui ſcindi non poteſt; ut ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ, momento temporis; apud Ariſtoph. (ex α priv. & κείρω, f. κερῶ, tondeo; item ſcindo) dicitur etiam ἀκαρῆ, adverbialiter; momento, ſtatim.

Ἀκαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ὲς, exiguus. Th. κείρω. ἀκαριαῖος, α, idem.

Ἄκαρι, dicitur animalculum omnium minutiſſimum, ſolens innaſci ceræ, & caſeo inveteratis, & cuti humanæ, maximos ei ingenerans pruritus. Ariſtot. Hiſt. an. l. 5. c. 32. ex α priv. & κείρω, ſive ab ἀκαρής.

Ἀκαριαῖος, & ἀκαρὴς, exp. quaſi ita exiguus, ut caput, & principium reperiri non poſſit; minimus, pauxillus; vel pauxillulus; item, brevis, momentaneus. unde τὸ ἀκαρὲς, teſte Pol. dicitur exiguum, quod ob exiguitatem non poſſumus κεῖραι, metaph. ſumpta a crinibus ita exiguis, & quaſi curtis, ut tonderi nequeant. Comp. ex α priv. & κάρα, ſeu κάρη, τὸ. Vide etiam ἀκαρεί.

Ἀκαριδιος, minutus, brevis vehementer; idem quod ἀκαρὴς, & ἀκαριαῖος, idemque Thema.

Ἀκαρνα, ἡ, genus plantæ.

Ἀκαρνὰν, nomen piſcis apud Athen. lib. ἡ.

Ἀκαρὸς, cerebrum, vel caput: Etym. eſt cum α præpoſitivo a κάρα, τὸ, indeclinabile, idem quod κράνιον, ου, τὸ, caput.

Ἀκαρπέω, fut. ήσω, ſum ſterilis, ſteriliſco.

Ἀκαρπία, ſterilitas, frugum privatio.

Ἄκαρπος, ου, ὁ, ἡ, ſterilis: ex α, & καρπός.

Ἀκάρπωτος, ex quo fructus perceptus non eſt.

Ἀκαρτέρητος, ὁ καὶ ἡ, intolerabilis; qui tolerari, & ſuſtineri nequit. Heſych. ex α priv. & καρτερέω, tolero, patior, patienter fero.

Ἄκαρτος, ου, ὁ καὶ ἡ, intonſus: ex α priv. & καρτὸς, tonſus: a Th. κείρω, tondeo.

Ἀκάρφης, qui areſactus non eſt, nec ſicco plane privatus. Athen. ex Nicand. ex α priv. & κάρφω, fut. ψω, ſicco, areſacio.

Ἀκαρῆ, puncto temporis. vide ſupra ἀκαρεί.

Ἀκασκᾶ, vel ἀκασκᾷ, quiete, & placide, molliter, lente: apud Euſt. ab ἀκὴν, tacite.

Ἀκάστη, ης, nom. mulieris: ab ἀκάζω.

Ἄκαστος, Acaſtus, proprium viri.

Ἀκασόφρων, ονος, ὁ, prudens.

Ἀκατάβλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui dejici non poteſt: ex α priv. & καταβάλλω, dejicio.

Ἀκατάγγελτος, non indictus, ſeu patefactus per nuntium. Vide κατάγγελτος; indictus.

Ἀκατάγνωστος, ου, ὁ, ἡ, qui damnari nequit: ex α, & καταγινώσκω.

Ἀκαταγώνιστος, inexpugnabilis. vide καταγωνίζομαι, certamine vinco.

Ἀκατάθυμος, ου, ὁ, qui non eſt κατὰ ψυχὴν, καὶ θυμὸν, animo ingratus. Vide καταθύμιος, animo gratus.

Ἀκαταιτίατος, ου, ὁ καὶ ἡ, non accuſabilis, inculpatus. V. καταιτιάομαι, criminor, accuſo.

Ἀκατακάλυπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non velatus: ex α, κατὰ, & καλύπτω.

Ἀκατακόσμητος, inexornatus, indiſpoſitus. vide κατακοσμέω, compono.

Ἀκατάκριτος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui indicta cauſa pœna infligitur. Th. κρίνω.

Ἀκατακρίτως, adv. ſine judicio.

Ἀκατάληκτος, ου, ὁ, καὶ ἡ, cui in fine nihil deeſt. Th. λήγω.

Ἀκαταλήκτως, aſſidue, indeſinenter: adv. ab ἀκατάληκτος.

Ἀκατάληπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui comprehendi, ſeu percipi non poteſt, incomprehenſibilis.

Ἀκαταληπτέω, non comprehendo.

Ἀκαταληψία, ας, ἡ, incomprehenſibilitas. V. καταληπτός, & καταλαμβάνω.

Ἀκατάλλακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui reconciliari non poteſt, implacabilis.

Ἀκαταλλάκτως, implacabiliter. V. καταλλάττομαι, reconcilior.

Ἀκατάλληλος, incongruus, diſſentaneus, inconcinnus.

Ἀκαταλλήλως, incongruenter, inconcinne. V. κατάλληλος, congruus.

Ἀκατάλυπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non abſconditus, detectus.

Ἀκατάλυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, indiſſolubilis, indiſſolutus: ex α, & καταλύω.

Ἀκαταμάχητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inexpugnabilis. a καταμάχομαι, expugno.

Ἀκαταμέτρητος, immenſurabilis. V. καταμετρέω, dimetior.

Ἀκατανόητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non intelligibilis. V. κατανοέω, intelligo.

Ἀκαταπάλαιστος, ineluctabilis, inſuperabilis, lucta non ſuperandus. Th. πάλη, ης, ἡ, lucta.

Ἀκατάπαυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, ceſſare neſcius; qui nequit cohiberi: ex α, & καταπαύω.

Ἀκαταπαύστως, aſſidue, indeſinenter.

Ἀκατάπληκτος, ὁ, non attonitus, imperturbatus. V. καταπλήττομαι, percellor, obſtupeſio.

Ἀκαταπόνητος, Heſych. qui labore domari non poteſt: a καταπονοῦμαι, labore conficior.

Ἀκατάποτος, non potabilis; qui abſorberi, aut devorari nequit. Job. 20. a καταπίνω, abſorbeo. Th. πίνω, bibo, poto.

Ἀκαταπράϋντος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſedari, & deliniri nequit, implacabilis. ab α, & καταπραΰνω, idem quod πραΰνω, demulceo. Th. πρᾶος, mitis, lenis.

Ἀκατάσειστος, ου, ὁ, inconcuſſus, firmus: a κατασείω, decutio.

Ἀκατασήμαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, non obſignatus: a κατασημαίνω, obſervo, obſigno.

Ἀκα.

Ἀκατασκεύαστος, inconditus, inſabricatus, item inelaboratus.

Ἀκατασκευάστως, adv. imparate, incondite, inſabricate: ab ἀκατάσκευος.

Ἀκατάσκευος, ου, ὁ, ſolutus, incompoſitus: unde dicitur ἀκατάσκευος λόγος, oratio elocutionis ornatu carens, & artificio; dictio figuris carens, & diſtinctione troporum: Item ἀκατάσκευος, non confirmatus, argumentis non probatus. Hermog. ex α, & κατασκευάζω.

Ἀκαταστασία, ας, ἡ, proprie exp. tumultuatio, agitatio, ſi qua res in quiete aliqua conſiſtere non poteſt, ſeditio.

Ἀκατάστατος, ου, ὁ, certo in loco, ſeu ſtatu non collocatus; non ſedatus, ſed tumultuans. Plut. ab α, & καθίστημι.

Ἀκαταστάτως, incompoſite, confuſe; quum res certo loco conſtituta, aut ſedata non eſt.

Ἀκατάσχετος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui coerceri nequit: ut ἀκατάσχετον κακόν. Jac. c. 3. ex α, & κατάσχετος.

Ἀκατασχέτως, more eorum, quæ contineri, & cohiberi nequeunt.

Ἀκατάφρακτος, qui non eſt κατάφρακτος, armis munitus. Th. φράσσω, ſive φράττω, ſepio, munio.

Ἀκαταφρόνητος, non contemptibilis, vel non contemnendus. Plut. ex α priv. & καταφρονέω, f. ήσω.

Ἀκατάψευστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non ementitus: ex α, κατὰ, & ψεύδω.

Ἀκατέργαστος, ου, ὁ, ἡ, inelaboratus, impolitus, rudis: ex α priv. & κατεργάζομαι.

Ἀκατεύναστος, qui ſopitus non eſt, aut ſopiri nequit, irrequietus, inſomnis. Heſych. ex α priv. & κατευνάζω.

Ἀκατηγόρητος, nulli obnoxius accuſationi, irreprehenſibilis: ex α priv. & κατηγορέω, ῶ, f. ήσω.

Ἀκατήχητος, dicitur, qui prima religionis Chriſtianæ rudimenta non percepit, qui nondum κατηχῆσθαι: ex α priv. & κατηχέω, ῶ, f. ήσω.

Ἀκάτιον, ου, τὸ, parvus acatus. unde apud Theophr. ἀκάτιον ἀμφηρικὸν Schol. annotat eſſe navigiolum, quod utrimque remis agatur, in quo unuſquiſque remigum binos remos ducat. eſt diminut. a Them. ἄκατος, ὁ.

Ἀκατονόμαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui nominari non poteſt, ſeu denominari; cui nomen imponi non poteſt: ex α priv. & κατονομάζω.

Ἄκατος, ου, ὁ, ἡ, genus navigii actuarii: ab ἄγω, quia agitur remis. Bayfius de re navali dicit, genus eſſe navigii, quod velis potius, quam remis agebatur: ex Thuc. & Luc. Item genus poculi, metaphorice ſic dicti a magnitudine, vel concavitate. Euſt. ſcribit eſſe φιάλην πλοιοειδῆ: & tradit Ætym. dici quaſi ἀκὼς (ab ἄγω) pleonaſmo τοῦ α: ut & Lat. actuaria navis, quæ facile huc illuc agi, & duci poteſt: Vel a nomine ἀκὴ, utpote quæ ἐπ' ἀκῆς εἰς αὐτὴν ἀνέχεται.

Ἄκαυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſine caule; caulis expers. Athen. & Ariſtot. ex α priv. & καυλὸς, caulis.

Ἄκαυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non uſtus, inuſtus, qui aduri nequit. Plut. ex α priv. & καυστὸς, uſtus. Th. καίω, uro.

Ἀκαυστηρίαστος, qui cautere inuſtus non eſt; qui ſtigmate notatus non eſt: ex α priv. & καυστηριάζω.

Ἀκαχείατο, & Poet. ἀκηχείατο, Jon. pro ἀκάχηντο, triſtati erant: pluſq. p. verbi ἀκαχέω, per redupl. pro ἀχέω: vel imperf. verbi ἀκάχημαι. Th. ἄχος.

Ἀκαχέω, ἀκάχημαι, & ἀκαχίζω, triſtitia afficio: ab ἄχος.

Ἀκαχήμενος, ex animo dolens, præſ. part. ab ἀκάχημαι.

Ἀκάχημαι, idem quod, & pro ἀκαχέω, quod ab ἀκάχω: & Them. ἄχος.

Ἀκαχίζω, f. ίσω, ango, triſtitia afficio: idem quod ἀκαχέω: & Th. idem.

Ἀκαχμένος, acutus, part. paſſ. pro ἠκαχμένος, ab ἀκάζομαι, f. άσομαι, & ex dialecto ἀκάζομαι. perf. ἤκαγμαι, unde ἠκαγμένος. Alii ἀκαχμένος pro ἠκαχημένος, abjecto augmento, & Syncope facta, perf. part. eſſe volunt Jon. ab ἀκαχέω. Th. ἀκὴ, vel ἄχος.

Ἀκαχμέω, ῶ, f. ήσω, acuo: idem quod ἀκμῶ.

Ἀκάχοιτο, 3. præſ. opt. ab ἀκάχω, dolore afficio. part. ἀκάχων. Th. ἄχος.

Ἀκάχων, triſtans.

Ἀκέανες, piſces apud Ampraciotas. Heſych.

Ἀκέανος, leguminis genus, rotundum, & durum, frangique, vel diſſolvi difficile. Heſych. Suid.

Ἀκέαστος, qui frangi, vel diſſolvi nequit, inſeparabilis. ex α priv. & κεάζομαι, findor. Th. κέω, findo.

Ἀκείομαι, Jonica Epentheſi τοῦ ι, dicitur pro ἀκέομαι. Il. π. unde Metaph. Od. ξ. νῆας ἀκειόμενον, exp. reſarcientem naves.

Ἀκειόμενος, Jon. & Poet. pro ἀκεόμενος, præſ. part. ab ἀκέομαι.

Ἀκερσεκόμας, α, ὁ, Dor. pro ἀκερσεκόμης, ου, ὁ, idem quod ἀκερσικόμης.

Ἀκελδαμὰ, ager ſanguinis.

Ἀκέλευθος, ου, ὁ, invius: unde ἀκέλευθα, ſub. σήματα, ſigna, quæ locis parum perviis præfiguntur. Heſych. ex α priv. & κέλευθος, ου, ἡ, via.

Ἀκέλευστος, ου, ὁ καὶ ἡ, injuſſus. Soph. & Epigr. ex α priv. & κελευστὸς, juſſus, a κελεύω, jubeo.

Ἀκέλυφος, ου, ὁ καὶ ἡ, nullo putamine, ſeu cortice tectus: ex α priv. & κέλυφος, εος, τὸ, cortex. Th. καλύπτω, tego.

Ἀκέλυφος, ου, ὁ καὶ ἡ, nullo cortice tectus.

Ἀκενόσπουδος, qui rebus inanibus non ſtudet, nec vanæ gloriæ. Suid. ex α priv. & κενόσπουδος.

Ἀκενόδοξος, carens oſtentatione, & vana gloriatione: ex α priv. & κενόδοξος.

Ἀκέντητος, indomitus. Th. κεντέω.

Ἄκεντρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſtimulo, ſeu aculeo, vel calcaribus carens. Plut. & Athen. ex α priv. & κέντρον.

Ἀκένωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non evacuatus, ex α priv. & κενόω, vacuo.

ἈΚΕΌΜΑΙ, medeor. ἀκείοντο, 3. pl. imperf. Jon. f. έσομαι, & ήσομαι.

Ἀκέοντως, adv. tacite, pro ἀκέων; apud Heſych. eſt idem quod ἀκῆν, quod ex α priv. & χαίνω, hiſco; os in verba reſolvo; aſpirata in tenuem verſa.

Ἀκέραιος, ου, ὁ, ἡ, innocens, ſincerus, purus, non adulteratus: ex α, & κεράννυμι. Οἶνος ἀκέραιος, vinum purum. Dioſc. l. 5. Ἀκέραιος θάλασσα, aqua maris ſincera: ex κερῶ, & α priv. Item integer, intactus, incolumis, illæſus. Plut. in Alcib. Item metaph. ſimplex, ut Matth. 10. ἀκέραιοι, ὡς αἱ περιστεραί. In hac autem ſignif. altera notatio non erit incongrua, ſcil. ex α pr. & κέρας, τὸ, q. d. ſine cornibus, cornibus non feriens; placidus. ſic enim ἀκέραιος, eſt Epith. animalium, quæ natura nullis armavit cornibus ad depellendam injuriam, aut, ſi armata ſint, non tamen illis utuntur ad invadendos homines. Etym.

Ἀκεραιότης, ητος, ἡ, ſimplicitas, integritas: ab ἀκέραιος.

Ἀκεραίως, ſincere, pure: item, integre, incolumiter. eſt adv. ab ἀκέραιος.

Ἀκέρατος, ου, ὁ, cornibus vacans: ab α priv. & κέρας.

Ἀκεραύνωτος, non tactus, ſeu ictus fulmine: ex α priv. & κεραυνόω, fulmine percutio. Th. κεραυνὸς, οῦ, ὁ, fulmen.

Ἀκέρδεια, ἡ, proprie exp. illucroſitas, detrimentum: ab ἀκερδής.

Ἀκερδής, έος, ὁ καὶ ἡ, non lucroſus; gratuitus. Item exp. damnoſus; item lucrum non accipiens: ἀκερδὴς χάρις, apud Soph. exp. cujus nullum eſt lucrum.

Ἀκερδία, ας, ἡ, βλάβη, damnum. Th. κέρδος.

Ἀκερδῶς, gratis, ſine lucro.

Ἄκερκος, ου, ὁ καὶ ἡ, cauda carens: ex α priv. & κέρκος, ου, ἡ, cauda.

Ἀκερματία, ας, ἡ, rei pecuniariæ inopia: nam τὸ κέρμα μὴ ἔχειν, ἀκερματίαν vocavit Plato; ne teruntium quidem (ſeu minutiſſimam monetam) habere. Vide κέρμα.

Ἄκερος, ου, cornuum expers: Sync. pro ἀκέρατος.

Ἀκερσεκόμης, ου, ὁ, dicitur, qui comam non totondit; Epith. Apollinis, & Bacchi.

Ἀκερσεκόμος, intonſus.

Ἀκερσικόμης, ου, intonſus: ex α, κείρω, & κόμη.

Ἀκεχὲς, indefletum, ſine luctu.

Ἄκερως, & in neut. ἄκερων: monoptoton eſſe docet Suid. declinatur autem ἄκερως, ω, ὁ καὶ ἡ, cornua non habens. ex α priv. & κέρας, τό.

Ἀκέσασθαι, mederi, a. 1. inf. med. ab ἀκέομαι.

Ἀκεσίμβροτος, exp. mortales ſanans: ex ἄκεσις, & βροτὸς, οῦ, ὁ.

Ἀκέσιμος, ἀκεστὸς, & ἀκέσμιος, medicabilis, ſanabilis.

Ἀκεσίπονος, proprie exp. ſanans laborem: pro quo, metri gratia, dicitur ἀκεσσίπονος, medicinalis, mitigatorius, laborem leniens: ab ἄκεσις, ἡ, & πόνος, ου, ὁ, labor.

Ἄκεσις, εως, ἡ, idem quod ἄκεσμα, τὸ, & ἀκεσμὸς, ὁ, medicatio, medela: verbalia ab ἀκέομαι, οῦμαι, f. έσομαι, & ήσομαι.

Ἄκεσμα, ατος, τὸ, Poet. pro ἄκεσις, remedium. Th. ἀκέομαι.

Ἀκεσμὸς, & ἀκέσις, εως, ἡ, curatio, ſanatio, valetudinis recuperatio, medicatio. Th. ἀκέομαι, curo, ſano.

Ἀκέσσεται, medicabitur, f. 1. Poet. pro ἀκέσεται, ab ἀκέομαι.

Ἀκεστὴρ, idem quod ἀκεστὴς, medicus; & metaph. ſartor.

Ἀκεστὴς, οῦ, ὁ, medicus.

Ἀκεστικὴ, ſc. τέχνη, ars medicandi; vel, ars ſarciendi. Plut.

Ἀκεστικὸς, ad medicinam pertinens; vel, medicandi peritus; item, ſartorius, vel ad ſarciendum aptus, aut ſarciendi peritus.

Ἀκεστὶς, ίδος, ἡ, exp. fornacis ferreæ genus, in qua καμινεύεται ὁ χαλκὸς, ut habet Dioſc. l. 5. c. 84.

Ἀκεστορία, ας, & ἀκεστορίη, ἡ, medicina.

Ἀκεστορικὸς, ab ἀκέστωρ, ορος, ὁ, medicinalis; ad medicum, vel medicinam pertinens.

Ἀκεστορικῶς, adv. medicinaliter.

Ἀκεστὸς, οῦ, ὁ, ſanabilis.

Ἀκεσόφρων, prudens, συνετός. Heſych. cordatus, mentem ſanabilem habens. Th. φρὴν, ενὸς, ἡ, mens.

Ἀκέστρα, ας, ἡ, acus: a verbo ἀκεῖσθαι, i. e. συῤῥάπτειν τὰ διεῤῥηγότα τῶν ὀθονῶν.

Ἀκεστρία, ας, ἡ, medicatrix.

Ἀκεστρὶς, ίδος, ἡ, obſtetrix.

Ἀκεστρὸν, medicamentum.

Ἀκέστωρ, medicus.

Ἀκεστορὶς, & per Sync. ἀκεστρὶς, medicatrix: ab ἀκέομαι.

Ἀκεσφόρος, remedium afferens, ſalutaris. Th. φέρω, fero.

Ἀκεσώδυνος, ου, ὁ καὶ ἡ, doloribus medens, dolore mitigans. Th. ὀδύνη, ἡ, dolor, & ἀκέομαι, medeor.

Ἄκημα, ατος, τὸ, medela, ἴαμα.

Ἀκαμένος, Æol. & Dor. pro ἀκουόμενος, audiens, præſ. part. m. verbi ἀκούω.

Ἀκέω, medeor: unde ἐξακεσάμενος, i. medicans.

Ἀκέφαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, capite carens, mutilus. Metaph. exp. qui principio caret: qui ſine auctore certo eſt, & origine: ut ἀκέφαλος αἵρεσις, de cujus au-

auctore non conſtat. Th. κεφαλή.

Ἀκεφάλως, ſine capite, ſine exordio: apud Hermog. eſt adv. ab ἀκέφαλος.

Ἀκέω, f. ſ. ἀκέσω, medeor, curo, ſarcio. vide ἀκέομαι.

Ἀκέων, tacite; ne hiſcendo quidem: adv. ab ἀκὴν. Iliad. δ. Item ut adjectivum participiale, tacens: unde fœm. ἀκέουσα, tacens.

Ἀκή, ῆς, ἡ, acies, cuſpis. hinc ἀκμάζω.

Ἀκηδεία, ας, ἡ, incuria, contemptus, neglectus. Apollon. ſubſtant. ab ἀκηδής.

Ἀκήδεστος, ου, ὁ, ἡ, inhumatus, inſepultus: ab α, & κῆδος, exequiæ. Eſt &, indefletus, a κῆδος, mœror: & etiam, incuratus, a κῆδος, cura. Poteſt etiam eſſe ſuperl. τοῦ ἀκηδής.

Ἀκηδέστως, ſine cura, negligenter, temere.

Ἀκηδέω, ἀκηδιάω, & ἀκηδιάζω, non curo, negligo, negligens ſum, pigreſco, tædio, vel mœrore afficior.

Ἀκηδής, έος, ὁ, ἡ, negligens: acc. ἀκηδέα ab α, & κῆδος.

Ἀκηδία, ας, ἡ, tædium, pigritia, triſtitia.

Ἀκηδιάω, & ἀκηδιάζω. vide ἀκηδέω.

Ἀκηδῶς, & ἀκηδέστερον, adv. idem quod ἀκηδέστως.

Ἀκήκοα, p. m. Att. pro ἦκοα. ſic ἀκηκόειν, pluſq. p. pro ἠκόειν, ſeu ἀκηκόεσαν, audiverant: ἀκηκοέναι, præt. inf. m. ἀκηκοότες, p. part. m. plur. num. ab ἀκούω.

Ἀκήλητος, ου, implacabilis: ex α, & κηλέω.

Ἀκηλίδωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, immaculatus, ſine macula, ἄσπιλος, καθαρός. Th. κηλὶς, ίδος, ἡ, macula. unde κηλιδόω, maculo, & κηλιδωτὸς, maculatus: α eſt privativum.

Ἄκημα, τος, τὸ, idem quod ἄκος.

Ἀκὴν, q. d. ἀχανῶς, tacite: ab α, & χαίνω.

Ἀκήνιος, ου, ὁ, tacitus, ἥσυχος: ab ἀκήν.

Ἀκηράσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod

Ἀκήρατος, ου, ὁ, purus, incorruptus: ex α, & κεράω: vel ab α, κῆρ, cor, & ἄω: vel a κὴρ, fatum.

Ἀκηρασία, corruptionis expers natura, ἀφθαρσία: idem Th. & compoſitio eadem.

Ἀκήριος, ου, ὁ, ἡ, mortuus; proprie, exanimis: Item exp. timidus, ignavus, ἄψυχος, ut & Lat. ſocors, qui eſt ſine corde. Il. λ. ſed ἀκήριον δέος, Il. ν. exp. metus, qui reddit homines exanimes: ab α, & κῆρ, cor. Ἀκήριος item exp. ſine ſorte: ex α priv. & κὴρ, ρὸς, ſors, fatum. Item, immortalis, fato lethifero non obnoxius.

Ἀκηρυκτεὶ, adv. citra caduceatorem.

Ἀκήρυκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, per caduceatorem non denuntiatus; a κηρύσσω.

Ἀκηρύκτως, abſque caduceo. Thuc. l. 1. Eſt adv. ab ἀκήρυκτος: ex α priv. & κηρύσσω, vel ττω, f. ξω.

Ἀκηχέδαται, pl. perf. paſſ. Jon. pro ἀκήχηνται, Attica reduplic. ab ἀχέομαι, triſtitia afficior: vel, ut alii volunt, eſt imperf. Jon. verbi ἀκαχήμαι.

Ἀκηχέδαται, ſeu ἀκηχέαται, pro ἀκήχηνται, dolore affecti ſunt. 3. pl. perf. ab ἀκαχίζω, vel ἀκάχημαι, triſtitia afficio. Th. ἄχος.

Ἀκήχεμαι, vel ἀκήχημαι, triſtor. præſ. ind. hinc ἀκηχεμένη, dolens. Th. Ἄχος.

Ἀκίβδηλος, ου, ὁ, ἡ, incorruptus, ſincerus: ex α, & κίβδηλος.

Ἀκιβδήλως, pure, ſyncere. Th. idem.

Ἀκιδνὸς, ἡ, όν, infirmus, qui ſe vix movere poteſt: comp. ἀκιδνότερος: ab α, & κινέω.

Ἀκιδὸν, mucronatim; in modum cuſpidis: apud Theophraſt. l. 3. hiſt. plant. ubi tamen legitur σκιδὸν: eſt ab ἀκὶς, cuſpis.

Ἀκιδώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, cuſpidatus, tanquam ab ἀκιδόω, acuminatus in formam cuſpidis ſagittæ: ab ἀκὶς, ίδος, ἡ, cuſpis. Th. ἀκή, mucro.

Ἀκιδωτὸς, οῦ, ὁ, idem quod ἀκιδώδης.

Ἀκίζομαι, acuor: apud Heſych. ab ἀκὶς, cuſpis.

Ἄκικυς, ὁ, impotens, imbecillis, cui nulla eſt κίκυς; infirmus: ex α priv. & κίκυς, υος, ἡ, vis, vires, robur.

Ἀκίναγμα, τὸ, idem quod τίναγμα, (concuſſio, comploſio) a quo fit per pleonaſmum τοῦ α, & mutationem τ in κ. Th. τινάσσω, f. ξω, quatio.

Ἀκίναιδος, ου, ὁ, pudicus; exponitur, ὁ μὴ κινῶν τὰ αἰδοῖα, ὁ σώφρων, qui κίναιδος, cinædus non eſt: ex α priv. κινέω, & αἰδὼς, όος, pudor: item, membrum virile.

Ἀκινάκης, acinaces, Bud. acinacis, Eraſm. Etymologo eſt jaculi Perſici genus; Heſychio, & Suidæ haſta, enſis, ſeu haſta Perſica; Scythis quoque peculiaris fuit hic ἀκινάκης, atque adeo pro Deo eum habuerunt, & per eum jurarunt. Luc. in Scytha, πρὸς ἀκινάκου, καὶ Ζαμόλξιδος, τῶν πατρῴων ἡμῖν θεῶν. apud Herodot. per α ſcribi ἀκινάκης, annotat Etym. quaſi ἀκήεις, i. e. ὀξεῖαν ἔχων τὴν ἀκήν. Th. ἀκή.

Ἀκινδυνεὶ, citra periculum.

Ἀκίνδυνος, ου, ὁ, liber, extra periculum: ex α, & κίνδυνος.

Ἀκινδύνως, ſine diſcrimine, aut periculo. Plut. eſt adv. ab ἀκίνδυνος.

Ἀκίνητος, idem quod ἀκίνητος.

Ἀκινησία, ἡ, immobilitas, quies.

Ἀκινητεὶ, immobiliter.

Ἀκινητίζω, immotus ſto; caveo ne movear.

Ἀκινήτοισι, dat. pl. Jon.

Ἀκίνητος, ου, ὁ, ἡ, eſt qui non movetur, immobilis: unde ἀκίνητα, Metaph. dicuntur, quæ ſuo loco & ſtatu non moventur, ſeu moveri nequeunt, aut non mutantur: apud Thuc. & Plat. ut & ἀκίνητοι dicuntur etiam, qui immoti in ſententia, & propoſito ſuo perſtant, nec inde dimoveri queunt; pertinaces, ſeu obſtinati. Item ἀκίνητος, exp. non movendus; ut, ἀκίνητα κινεῖν, in Proverb. apud Plat. de leg. l. 8.

Ἀκινήτως, immobiliter.

Ἄκινος, ου, ὁ, acinus, herbæ genus.

Ἀκινητίνδα ἅμιλλα, ludus, quo inter ſe certabant τῇ ἀκινησίᾳ, ſeu τῷ ἀκινητεὶ μένειν. Pol.

Ἄκιος, incorruptus; proprie, vermibus non obnoxius, nec ab iis corroſus: ex α, & κὶς, κιὸς, ὁ, cis, vermis.

Ἀκιρὸς, οῦ, idem ac ἰσχνὸς, οῦ, ὁ, debilis: ex α intenſ. & κὶς, & ῥέω: quæ enim a vermibus corroſa, infirma ſunt: Vel ab ἄκυρος, quod antiquatum, ac infirmum.

Ἀκὶς, ίδος, ἡ, ACIES: ut ἀκή.

Ἀκίχητα, adv. pro ἀκιχήτως: ab α, & κιχεῖν.

Ἀκίχητος, ου, ὁ, quem non poſſumus aſſequi.

Ἄκιον, nullis fultus columnis: Heſych. ex α priv. & κίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, columna.

Ἀκιώτατοι, firmiſſimi, pl. ſuperl. ab ἄκιος, incorruptus: ex α, & κὶς.

Ἀκκίζομαι, ſimulatione utor. vide in Th. ἀκκώ, quæ ſtulta mulier ſolita fuit ad ſpeculum cum imagine ſua, perinde atque cum alia muliere, confabulari, & recuſare ea, quæ cupiebat: unde quæ inepte, aut ſimulate aliquid agerent, ἀκκίζειν dicerentur, & ἀκκοῦς nomine vulgo compellarentur.

Ἀκκισμὸς, οῦ, ὁ, ficta recuſatio.

Ἀκκορίζειν, exp. perdere cimices, in Epigram.

ἈΚΚΩ, οῦς, ἡ, Acco: mulier quædam notæ ſtultitiæ. hinc ἀκκίζομαι, ſimulate recuſo: ἀκκισμὸς, οῦ, ὁ, ficta recuſatio.

Ἀκλαυτὶς, ίδος, ὁ καὶ ἡ, illacrymabilis: ex α, & κλαίω.

Ἀκλάρωτος, pro ἀκλήρωτος, exors: ex α, & κλῆρος.

Ἀκλαδὴς, peculiariter ſignif. cui ſarmenta defracta non ſunt; ut ἀκλαδέες ἄμπελοι, vites non putatæ. Heſych. Item general. idem quod, & pro ἄκλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non fractus, vel infractus: in Epig. ex α priv. & κλάω, f. σω, unde κλαστὸς, ὁ.

Ἄκλαστος, ὁ καὶ ἡ, infractus, ideſt, non fractus.

Ἄκλαυστος, vel Ἄκλαυτος, ου, ὁ, indeploratus: ab α, & κλαίω.

Ἀκλεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, & Ἀκληὴς, inglorius.

Ἄκλειστος, non clauſus. Thuc. l. 2. ex α priv. & κλείω, f. σω: unde κλειστὸς, ὁ.

Ἄκλεπτος, non furans: ſed exp. &, qui non aliud in corde occultum habet, aliud in lingua promptum. Heſych. ex Soph. ex α priv. & κλεπτὸς, ὁ.

Ἀκλειῶς, Jon. & Poet. pro ἀδόξως, inglorie: ex α, & κλέος.

Ἀκλήϊστος, non clauſus: ex α priv. & κληϊστὸς, pro κλειστὸς, a κληΐζω, pro κλείω.

Ἀκληρέω, ῶ, exors ſum; non ſortitus ſum; nihil mihi ſorte obtigit. Polyb.

Ἀκλήρημα, & ἀκλήρωμα, ατος, τὸ, infortunium, calamitas. Suid. Item, hæreditatis privatio, & promiſſionum divinarum; apud Oecumen. act. Ap. 28.

Ἀκληρία, ας, ἡ, inopia, egeſtas; item, infelicitas.

Ἄκληρος, ου, ὁ καὶ ἡ, exors; item, pauper, inops, egenus, tenuis, cui nullæ facultates ſorte obtigerunt. Od. λ.

Ἀκλήρωμα, idem quod ἀκλήρημα.

Ἀκληρωτὶ, adv. citra ſortem: ex α priv. & κλῆρος, ὁ.

Ἀκλήρωτος, qui ſorte non lectus eſt, inſortitus.

Ἀκλητὶ, ultro, invocato: ut, ἀκλητὶ κωμάζουσιν ἐς φίλους φίλοι, ideſt, ſine vocatione, aut invitatione: ex α priv. & κλητὸς, ὁ.

Ἄκλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, invocatus, non vocatus.

Ἀκλήτως, idem quod ἀκλητὶ, adv.

Ἀκλινὲς, τὸ, ſubſt. exp. firmitas, & ſtabilitas, qua res aliqua inclinari nequit: eſt neut. ab ἀκλινὴς.

Ἀκλινὴς, έος, ὁ, ἡ, non vacillans; qui non inclinatur, neque huc, neque illuc vergit: & metaph. rigidus, & qui flecti nequit: ex α, & κλίνω.

Ἄκλιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, indeclinabilis, inflexibilis.

Ἀκλόνητος, ου, imperturbatus, inconcuſſus: ex α priv. & κλόνος, ὁ. unde κλονέω, f. ήσω.

Ἄκλοιος, ου, ὁ καὶ ἡ, agitationis, & concuſſionis expers.

Ἄκλοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, furum injuriæ non expoſitus; item, non deceptus; item, non furtivus. ex α priv. & κλοπή, ἡ.

Ἀκλυδώνιστος, fluctibus non agitatus; vel, non fluctuans; imperturbatus, tranquillus. Heſych. ex α priv. & κλύδων, ωνος, ὁ: unde κλυδωνίζομαι.

Ἄκλυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non ablutus, non elutus; item, undis non agitatus. Plut. ex α priv. & κλύζω, f. σω.

Ἄκλυτος, qui non auditur. Plut. ex α priv. & κλύω: unde κλυτὸς, ὁ.

Ἀκλώναστος, ου, ὁ καὶ ἡ, ramulis carens. Theophr. ex α priv. & κλὼν, ωνὸς. Item

Ἄκλωστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui nendo ductus, tortus, ſeu connexus non eſt: ut, ἄκλωστοι στήμονες, Poll. ex α priv. & κλώθω, f. σω: unde κλωστὸς, ὁ.

Ἀκμάζω, floreo, matureſco, vigeo, f. άσω. p. ἤκμακα. Th. ἀκμή.

Ἀκμαῖος, florens ætate.

Ἀκμὰν, Dor. pro ἀκμήν. V. ἀκμή.

Ἀκμαστὴς, οῦ, ὁ, ſtrenuus, validus, robuſtus: ut νεανίσκον γενναῖόν τι καὶ ἀκμαστὴν πάιδευσε: Herodian. l. 1. eſt verbale ab ἀκμάζω, f. σω.

Ἀκμέω, voco.

Ἀ'ΚΜΗ', ῆς, ἡ, cuſpis, vigor ætatis, punctum occaſionis: ab ἀκή.

Ἀκμὴν, adverbialiter, adhuc, etiamnum.

Ἀκμηνὸς, ου, ὁ, ἡ, adultus; item, famelicus: ab ἀκμή.

Ἀκμὴς, ῆτος, ὁ, ἡ, non fatigatus, integer: ab α, & κάμνω.

Ἀκμητὶ, vel ἀκμητὶ, adv. citra fatigationem, aut laborem: item, facile. Suid. & Heſych. ἀπραγμόνως.

Ἀκμήτης, ου, ὁ, infatigatus, indomitus: idem quod ἀκμὴς, & Th. idem.

Ἄκμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀκμήτης.

Ἀκμόθετον, ου, τὸ, lignum cui incus imponitur, per Syncop. pro ἀκμονόθετον· ab ἄκμων.

Ἄκμονας, acc. pl. ab ἄκμων.

Ἀκμονίδας, α, ὁ, Dor. pro Ἀκμονίδης, ου, ὁ, Acmonis filius.

Ἄκμων, ονος, ὁ, incus: ex α, & κάμνω, quod nullis ictibus fatigetur: q. ἀκάμων.

Ἄκναμπτος, ου, ὁ, ἡ, inflexibilis; Poet. pro ἄγναμπτος: ex α, & κάμπτω.

Ἄκναπτος, ſeu ἄγναπτος, & ἄγναφος, ου, ὁ, καὶ ἡ, fullonem non expertus, a fullone non purgatus; Poll. Heſych. Plut. item in Marc. 12. & Mat. 9. ex α priv. & κνάπτω, vel γνάπτω, ſeu γνάφω, carmino, carpo; vellicando expolio; fullonum proprium: unde κναφεὺς, ſeu γναφεὺς, fullo.

Ἄκναφος, idem quod ἄκναπτος.

Ἄκνημος, ου, ὁ καὶ ἡ, tibiis, ſeu cruribus carens; vel, qui non habet ſuras: ex α priv. & κνήμη, tibia, crus, ſura.

Ἄκνηστις, ἡ, ſpina dorſi, ita dicta traditur, quod bruta eam κνῆσαι, i. e. ſcabere, ſeu ſcalpere non poſſunt, ſed opus ſit, ut ab alio fricetur, ſeu diſtringatur: proprie in ſolis quadrupedibus: Od. κ. ſed eſt & herbæ nomen, apud Nicand. in Ther.

Ἄκνισος, ὁ καὶ ἡ, & ἀκνίσωτος, inſulſus, inſipidus; proprie, nidoris, ſeu pinguedinis expers: Plut. Symp. 4. ex α priv. & κνίσσα, ης, ἡ, nidor, pinguedinis incenſæ fumus.

Ἄκνιος, a quibuſdam nominatur ἡ χαμαιλαία. Dioſc. ex α priv. & κνάω: unde κνήθω, f. σω.

Ἀκοάζω, audio, pro ἀκροάζω, poeticum.

Ἀκοὴ, ῆς, ἡ, & Dor. ἀκοὰ, ᾶς, ἡ, auditus, fama, ſermo.

Ἀκόεω, 2. a. paſſ. Jon. verbi ἀκέω.

Ἀκοήσομαι, audiar, f. 2. paſſ. verbi ἀκούω.

Ἄκοιλος, ὁ καὶ ἡ, qui cavus non eſt, in quo nihil cavum eſt, cavitatis expers: ex α, & κοῖλος.

Ἀκοίμητος, ου, ὁ, ἡ, inſomnis: ex α, & κοιμάω.

Ἀκοίτη, ulna, ἀγκάλη: potius ſcrib. ἀγκοίτη.

Ἄκοινος, non communis, non pollutus, non maculatus.

Ἀκοινωνησία, ας, ἡ, proprietas, communio, & participatio nulla. Ariſt.

Ἀκοινώνητον, ου, τὸ, incommunicabile: ab α, & κοινωνέω.

Ἀκοινώνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui cum altero non communicatur, cujus alter particeps non ſit, inſociabilis.

Ἀκοινωνήτως, idem quod αὐθεκάστως, rigide, ſevere, auſtere: ex α, & κοινὸς, vel κοινόω, & κοινωνέω.

Ἀκοινωνία, diſſociatio, diſſidium, disjunctio.

Ἀκοίτης, ου, ὁ, dicitur pro ὁμοκοίτης, ideſt, unum & idem cubile habens. Dor. ἀκοίτας, α, ὁ, in ac. ἀκοίταν, maritum.

Ἄκοιτις, ιος, ἡ, marita: ex α pro ἅμα, & κοίτη.

Ἄκοιτον, dicitur mel Plinio l. 11. c. 13. quod non habet retrimentum, ſeu ſedimentum; quod etiam hodie ruſtici vocant lectum, ſtratum, ſeu cubile in vino: ex α priv. & κοίτη, ſeu κοῖτος, cubile, lectus.

Ἄκοιτος, ου, ὁ, ſine cubili, cubili carens.

Ἀκολακεύτος, qui adulationibus capi nequit, inadulabilis. Plut. in Coriol.

Ἀκόλακος, ου, ὁ, alienus ab adulatione, & oſtentatione. Diog. Laert. ex α priv. & κόλαξ, ακος, ὁ, adulator. unde κολακεύω, adulor.

Ἀκολασία, incontinentia: Th. κολάζω.

Ἀκολασταίνω, intemperanter, & proterve me gero; libidinoſe vivo.

Ἀκολαστέω, idem quod ἀκολασταίνω.

Ἀκολάστημα, ατος, τὸ, factum petulans, ſcelus, ſcortatio.

Ἀκόλαστος, ου, ὁ, qui non punitur: ex α, & κολάζω.

Ἀκολάστως, intemperanter, petulanter: ex α priv. & κολάζω, punio: item, coerceo, moderor, fræno.

Ἀκόλλητος, glutinis expers: & metaph. qui coire nequit, incoibilis.

Ἄκολλος, ου, ὁ καὶ ἡ, glutinis expers; item, qui conglutinari nequit. Theophr. ex α priv. & κόλλα, ας, ἡ, gluten, ſive glutinum.

Ἄκολος, ου, ἡ, fruſtum panis, vel fruſtulum minutiſſimum: ex α priv. & κολούω, amputo; quod ob exiguitatem frangi nequit: vel exponitur etiam, τροφὴ, idem quod primitivum κόλον, ου, τὸ, cibus.

Ἀκολουθέω, ῶ, ſequor. imperf. ἠκολούθεον, ουν. f. ήσω. p. ἠκολούθηκα. ἀκολουθούσαις, præſ. part. pl. num. f. g.

Ἀκολούθημα, ατος, τὸ, idem quod ἀκολουθία.

Ἀκολούθησις, εως, ἡ, idem quod ἀκολουθία.

Ἀκολουθητέον, ſequendum eſt.

Ἀκολουθητικὸς, ſequax.

Ἀκολουθία, ας, ἡ, ſequutio, conſequentia, conſequutio; item, conſectatio; & convenientia: ab ἀκόλουθος, comes; item, congruens, conveniens.

Ἀ'ΚΟ'ΛΟΥΘΟΣ, ου, ὁ, ἡ, pediſſequus, comes: ab α pro ὁμοῦ, & κέλευθος.

Ἀκολούθως, conſequenter. Dioſc. ἀκολούθως τούτοις, conſequenter his, poſt hæc; item, convenienter, conſentanee. Plut.

Ἀκόλυμβος, ου, ὁ, ἡ, natandi inſcius: ex α, & κολυμβάω.

Ἀκομία, ἡ, comæ, ſeu cæſariei defectus, calvitium. Nazianz.

Ἀκομιστία, ας, ἡ, incuria: ab α, & κομίζω.

Ἀκόμιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, neglectus, ſqualidus, ſine cura in neceſſariis. Nonn. Th. idem.

Ἄκομος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui comatus non eſt, cui cæſaries nulla eſt, Pol. ex α priv. & κόμη, coma, cæſaries.

Ἀκόμπαστος, vide ἄκομπος.

Ἄκομπος, & ἀκόμπαστος, alienus a jactantia, oſtentatione, & ambitione. Æſchyl. ex α priv. & κομπὸς, ῦ, ὁ, jactator. Th. κόμπος, ου, ὁ, crepitus.

Ἄκομψος, ου, ὁ καὶ ἡ, inelegans, vilis, ſimplex, non aſtutus: ex α priv. & κομψὸς, ἡ, ὁ, ſcitus, elegans, bellus.

Ἀκόμψως, ineleganter. Plut.

Ἀκονᾷν, præſ. inf. ab ἀκονάω, exacuo. Th. ἀκή.

Ἀκονάω, & ἀκονέω, acuo.

Ἄκονδος, ingratus.

Ἀκόνδυλος, non habens nodos digitorum; item impunis; ſine colaphis, & pugnis: ex α priv. & κόνδυλος, digiti junctura, ſeu articulus.

Ἀκονέω, idem quod ἀκονάω.

Ἀ'ΚΟ'ΝΗ, ης, ἡ, cos: quaſi ab ἀκὴ, quia ad acuendum adhibetur.

Ἀκόνημα, ατος, τὸ, incitamentum.

Ἀκονίατος, vide ἀκόνιτος.

Ἀκόνιον, ου, τὸ, cos, ſeu coticula.

Ἀκονιτὶ, adv. χωρὶς κόνεως, ἤτοι ἀγῶνος, i. facile, ſine labore.

Ἀκονιτικὸς, ex aconito confectus, aliquid aconiti admiſtum habens.

Ἀκόνιτον, ου, τὸ, aconitum, ſic dictum volunt, quoniam in cautibus, ſeu ἐν ταῖς ἀκόναις provenit: quod etymon ſequutus Ovid. Metam. l. 7. cecinit:

Quæ quia naſcuntur dura vivacia caute,
Agreſtes aconita vocant.

Et Plin. l. 27. c. 3. naſcitur, inquit, in nudis cautibus, quas *aconas* nominant, (& ideo aconitum aliqui dixere) nullo juxta ne pulvere quidem nutriente: alii, quoniam vis ejus eadem in morte eſſet, quæ cotibus ad ferri aciem deterendam. Them. ἀκόνη, & ἀκόνιον.

Ἀκόνιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, & ἀκονίατος, pulveris expers, qui ſine pulvere ſit; item, non illitus calce; opere tectorio non obductus; non picatus: ex α priv. & κόνις, εως, ἡ, pulvis, cinis, &c.

Ἀκονίτως, idem quod ἀκονιτὶ, ſine pulvere: & metaph. ſine difficultate.

Ἄκοπτος, ου, ὁ, impercuſſus.

Ἄκοντε, inviti, dual. ἄκοντες, pl. ab ἄκων, q. per craſin ab ἀέκων.

Ἀκοντὶ, invito: ex α priv. & ἑκοντὶ, ſponte. Th. ἑκὼν, όντος, ὁ, ſpontaneus.

Ἀκοντίας, ου, ὁ, jaculus; ſerpentis genus. ἀκοντίας vero herba eſt, quæ medetur canibus morſis a ſerpentibus. Heſych.

Ἀκοντίζω, jaculor. fut. ίσω, p. ικα. a. 1. ἠκόντισα, Jon. ἀκόντισσα, ας, ε. Th. ἄκων, οντος, jaculum.

Ἀκοντικὸν, medicamentum quoddam, a ſanandis ἀκόντων vulneribus ita dictum.

Ἀκοντίλη, jaculus: ſerpentis genus.

Ἀκόντιον, ου, τὸ, idem quod primitivum ἄκων, οντος, ὁ, jaculum, telum.

Ἀκόντιος, ου, ὁ, Acontius, propr. nom.

Ἀκόντισμα, ατος, τὸ, jaculatio, vulnus, ictus, jaculum, telum.

Ἀκόντισις, jaculatio; jaculi, ſeu teli jactus.

Ἀκοντισμὸς, ῦ, ὁ, jactatio haſtæ.

Ἀκοντιστὴς, ῦ, ὁ, jaculator, Dor. ἀκοντιστάς.

Ἀκοντιστικὸς, jaculandi peritus: ab ἄκων, οντος, jaculum.

Ἀκοντιστὺς, ύος, ἡ, jaculatio, jaculandi ars: ab ἄκων.

Ἀκοντοβόλος, jaculi vibrator, jaculator. Th. βάλλω, jacio: unde βολὴ, & βόλος, jactus.

Ἀκοντοδόκος, qui jacula obſervat, i. e. eorum ictus, ut eos vitet. Etym. Th. eſt δέχομαι, recipio: vel potius δοκεύω, obſervo.

Ἀκοντοφόρος, qui jaculum geſtat. Dion. Th. eſt φέρω, fero; quod in compoſitione mutat ε in ο.

Ἀκοπίαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, indefeſſus.

Ἀκοπίατος, idem.

Ἀκοπιάτως, ſine labore: ab ἄκοπος.

Ἄκοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, indefeſſus: ab α, & κόπος.

Ἀκόπριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, vide ἄκοπρος.

Ἄκοπρος, & ἀκόπριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſtercoratus non eſt; cui fimus non eſt ingeſtus. Theoph. de cauſis plant. ex α priv. & κόπρος, fimus.

Ἀκόπως, & ἀκοπιάστως, adv. ſine labore, & laſſitudine.

Ἀκόρεστος, inſatiabilis.

Ἀκορέστως, adv. inſatiabiliter.

Ἀκόρητος, Poet. idem quod ἀκόρεστος, inſatiabilis: ex α priv. & κορέω, ῶ, ſeu κόρος, ὁ. Exp. &, qui ſcopis mundatus non eſt: Item, incultus, minime ornatus. Dicitur & ἀκόρεστος, pro eod.

Ἀκορία, inſatiabilitas: ex α priv. & κορέω, purgo; item, ſatio.

Ἀκορίτης οἶνος, apud Dioſc. l. 5. dicitur vinum ex acoro confectum, ſeu acoro conditum: a Them. ἄκορον, τό.

Ἀ'ΚΟΡΝΑ, ἡ, nomen plantæ, quæ reponitur inter φρυγανώδη a Theoph. Hiſtor. pl. lib. 1. 16. aliis dicitur & ἄγρια.

Ἀκορνοὶ, bruchi, locuſtæ.

Ἄ'ΚΟΡΟΝ, ου, τὸ, acorum, herba quædam.

Ἄκορος, ου, ὁ, ἡ, idem quod ἀκόρητος.

Ἀκόρυφος, verticem, ſeu faſtigium non habens: apud Heſych. exponitur, innumerus, multus: ex α priv. & κορυφὴ, ἡ, vertex.

Ἄκος,

Ἄκος, εος, τὸ, medela: ab ἀκέομαι.
Ἀκόσμητον, ου, τὸ, inornatum: ex α, & κοσμέω.
Ἀκοσμία, ας, ἡ, immunditiès, ſtatus rerum perturbatus.
Ἄκοσμος, ου, ὁ καὶ ἡ, inordinatus, vel inornatus.
Ἀκόσμως, turpiter; adv. ex α, & κόσμος.
ἈΚΟΣΤΗ', ῆς, ἡ, hordeum, cibus quilibet. Sic dicitur κριθὴ, quia ἄκος ποιεῖ τῆς νόσου πεινομένην, vel παρὰ τὸ ἄκος ἐμποιεῖν τοῖς ὄνοις.
Ἀκοστάω, abundo eſu hordei.
Ἄκοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui veteres iras non alit. Heſych. ex α priv. & κότος, ου, ὁ, ira vetus.
Ἀκουάζω, idem quod ἀκούω.
Ἀκουέμεν, præſ. inf. Jon.
Ἀκουὴ, ῆς, ἡ, idem quod ἀκοή.
Ἀκουόντεσσιν, dat. pl. part. Jon. & Poet.
Ἀκούοντι, Dor. pro ἀκούουσι, 3. pl. præſ. ind. ab ἀκούω.
Ἄκουρος, intonſus. Th. κείρω.
Ἄκους, vide ἄκων.
Ἄκουσα, pro ἤκουσα, a. 1. Jon. ind. ut in perf. ἄκουκα pro ἤκουκα: ab ἀκούω, audio.
Ἄκουσα, ης, ἡ, invita, coacta: cujus maſculinum eſt ἄκων.
Ἀκούσαιεν, 3. pl. a. 1. opt. Æol. pro ἀκούσαιεν.
Ἀκούσαις, Aeol. pro ἀκούσας, a. 1. part. a verbo ἀκούω, audio.
Ἀκούσαντα, ac. ſing. m. g. aor. 1. part. act. ejuſdem verbi.
Ἀκούσαντες, nom. pl. m. g. ejuſd. temp.
Ἀκούσασα, nom. ſing. fæm. ejuſd. temp.
Ἀκούσεαι, Jon. pro ἀκούσῃ, 2. ſing. f. m. ab ἀκούω.
Ἀκούσιος, ου, ὁ, ἡ, non voluntarius; ex α, & ἑκών.
Ἀκουσιάζω, cogo & adigo aliquem ad faciendum aliquid οὐχ ἑκόντα. Num. 15. ab ἀκούσιος.
Ἀκουσίθεος, unde ἀκουσίθεον, in Epig. exponitur, a Deo exauditum: ex ἀκούω, & Θεός.
Ἀκουσίως, invite, gravate: adv. ab ἀκούσιος.
Ἄκουσμα, ατος, τὸ, res quæ auditur, auditio.
Ἀκουσμάτιον, auditiuncula, narratiuncula, ſermunculus, cantiuncula. Luc. diminutivum ab ἄκουσμα.
Ἀκουστέον, audiendum eſt; verbale ab ἀκούω.
Ἀκουστὴς, οῦ, ὁ, auditor. Iſocr. Item diſcipulus. verbale ab ἀκούω, ομαι.
Ἀκουστικὸς, ὴ, ὸν, ad auditum, ſive ſenſum audiendi pertinens. Plut. item, auditu valens; acri auditu præditus.
Ἀκουστὸς, ὴ, ὸν, audibilis.
Ἀκουτιεῖς, audire facies: f. 1. Att. pro ἀκουτίσεις, ab ἀκουτίζω. Th. ἀκούω.
Ἀκουτίζω, f. ίσω, apud LXX. Interp. audire facio. Pſ. 50. & Cant. 2. Item, obtempero, apud Ariſt.
Ἀκουστικὸς, ὴ, ὸν, obtemperans, obediens. Bud. ex Ariſt.
ἈΚΟΥ'Ω, audio, obedio. imperf. ἤκουον, ες, ε, f. 1. m. ἀκούσομαι, ῃ, εται. p. act. ἤκουκα. paſſ. ἤκουσμαι. a. 1. ἠκούσθην. f. 1. ἀκουσθήσομαι. p. m. ἤκοα, Att. ἀκήκοα. Hinc Gall. Accouſter, i. auſcultare.
Ἀκοῶ, f. 2. unde & a. 2. ἤκοον.
Ἄκρα, ας, ἡ, ſummitas, extremitas, litus; & pro præmio: ab ἄκρος.
Ἀκράαντος, ου, ὁ, ἡ, imperfectus, irritus: ex α, & κραίνω.
Ἀκραγγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, καὶ τὸ ές, imbecillis, difficilis, durus. Heſych. & Etym. ἀδαπὴς, σκληρός. ſed Etymolog. addit, ἀκραγγὲς etiam dici τὸ ἀεὶ κλαῖον παιδίον, ſemper vagientem infantem; ut ſit ex α epitatico, & κράζω, clamo.
Ἀκράδαντος, inconcuſſus, immotus. Philo. ex α priv. & κραδαίνομαι, metu concutior.
Ἀκραὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, flans in ſuperficie: ab ἄκρος, & ἄημι.

Ἀκραῖος, α, ον, ſummus, idem quod ἄκρος; item, qui eſt in arce, vel qui præeſt arci.
Ἀκραίπαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, non ſentiens crapulam, alienus a crapula; item, arcens crapulam: ex α priv. & κραιπάλη, crapula.
Ἀκραιφνὴς, ſincerus, purus: dictum eſt pro ἀκεραιοφανὴς, per Sync. teſte Etym. ex ἀκέραιος, & φαίνω. ſic dicitur ἀκραιφνὲς αἷμα, apud Eurip. in Hec. & in ſuperl. ἀκραιφνέστατον φῶς, apud Greg. Item, integer, intactus, illæſus. Thuc. l. 2. Item, alacer.
Ἀκράαντος, idem quod ἀκράαντος.
Ἀκραξόνιον, ου, τὸ, i. e. τὸ ἄκρον τοῦ ἄξονος, ſumma pars axis: apud interpr. Apollonii: ex ἄκρα, ἡ, ſeu ἄκρον, τὸ, & ἄξων, ονος, ὁ.
Ἀκρασία, ας, ἡ, intemperies, intemperantia.
Ἀκρασιος, ου, ὁ καὶ ἡ, intemperans: ab ἀκρασία, incontinentia: & utrunque ex α priv. & κράω, per Sync. pro κεράω, ſeu κεράννυμι.
Ἀκράτεια, ας, ἡ, intemperantia, incontinentia: idem quod ἀκρασία.
Ἀκρατέστερος, meracior, compar. ab ἄκρατος, meracus.
Ἀκράτευμα, ατος, τὸ, incontinentia, intemperantia.
Ἀκρατεύομαι, incontinenter vivo, ſeu intemperans ſum.
Ἀκρατὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, intemperans, impotens; quaſi κράτος οὐκ ἔχων: ut ἀκρατὴς θυμοῦ, impotens iræ: Item, incontinens, qui contineri, ſeu retineri non poteſt: licet etiam uſurpetur in alia ſignificatione pro, petulans, &c. ex α priv. & κεράννυμι.
Ἀκράτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui contineri, & cohiberi non poteſt.
Ἀκρατίζομαι, jento, proprie offulas meraco imbutas aſſumo. Athen. l. 1. & cum caſu ſignif. in jentaculum ſumo.
Ἀκρατίζω, merum bibo; meraciori hauſtu præcordia proluo; jentaculum ſumo ex panis fruſtis mero rigatis.
Ἀκράτισμα, ατος, τὸ, jentaculum, ſeu jentaculi ſumptio.
Ἀκρατισμὸς, οῦ, ὁ, idem.
Ἀκράτιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſumpſit jentaculum: Item, qui jentare ſolet, & offulas meraco imbutas aſſumere; jentaculo non facile carens: ut exp. apud Theocr. Idyl. 1. ab ἄκρατος.
Ἀκρατοκώθων, qui mero ſe ingurgitat; qui largius merum potat. Athen. Thema, (præter ἄκρατος, vel ἄκρατον, merum) eſt κώθων, ωνος, ὁ, Cothon, genus poculi Laconici; item, compotatio ipſa, in tali poculo maxime tunc uſitato. Athen. & Plut.
Ἄκρατον, ου, τὸ, merum non dilutum: ex α, & κεράννυμι.
Ἀκρατοποσία, meracior potus; meracioris vini potatio. Athen. Plut.
Ἀκρατοποτέω, merum bibo; meracius poto. Athen. Thema (cum ἄκρατον) eſt πίνω, bibo: unde πότος, ου, ὁ, potatio.
Ἀκρατοπότης, qui merum potat.
Ἄκρατος, & Jonice ἄκρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, merus, meracus, purus, ſimplex, impermiſtus: Item, validus, ſumpta metaph. a vino, quod non dilutum aqua integras ſuas retinet vires.
Ἀκρατοφόρον, ου, τὸ, urceus, ſeu urceolus; quaſi, merum ferens. Th. φέρω, fero, quod in compoſitione mutat ε in ο.
Ἀκρατοφόρος, qui meracum fert; vel ad meracum ferendum aptus. Poll.
Ἀκράτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, impotens: ut vel incontinens: ut ἀκράτωρ θυμοῦ, vel ὀργῆς. Phil. & Soph. ex α priv. & κράτος, εος, τὸ, robur.
Ἀκράτως, mere, pure, ſine admiſtione: eſt adverb. ab ἄκρατος, impermiſtus.
Ἀκρατῶς, expon. impotenter, impotenti animo; Item, incontinenter, intemperanter: Item, cum ſumma contentione, concitate, apud Suid.

Ἀκρατοσύνη, laſcivia, intemperantia.
Ἀκροχολία, ἡ, ταχεῖα ὀργὴ, ira repentina, & levi de cauſa: eſt a ſequente.
Ἀκράχολος, ου, ὁ, ἡ, Dor. pro ἀκρόχολος, ad iram valde proclivis: ab ἄκρος, & χολή.
Ἀκρεμονικὸς, ὴ, ὸν, adiect. ut ἀκρεμονικὴ λαγνεύσεως, apud Theophr. l. 4. expon. ramorum grandium proventus. a Them. ἀκρέμων.
Ἀκρέμων, ονος, ὁ, ramus major, vel prægrandis, virgultum; ὁ ἐπ' ἄκρῳ τῷ δένδρῳ ὤν. Etym. deducit ab ἄκρος, i. e. ſummus; quidam vero dictum volunt, quaſi ὁ ἐπ' ἄκρῳ μένων.
Ἀκρέσπερον, Poet. adv. extremo veſpere: ab ἄκρος, & ἕσπερος.
Ἄκρεως, excarnis, carnis, ſeu carneæ ſubſtantiæ expers: apud Hippocr. & Gal. ex α priv. & κρέας, ατος, τὸ, caro.
Ἄκρη, ης, ἡ, Jon. pro ἄκρα, ſumma; item neut. pl. ab ἄκρον. ſuperl. ἀκρότατον.
Ἀκρήβης, ου, ὁ, idem quod ἄκρηβος, qui eſt in ſummo pubertatis: qui eſt in prima pubertate; vel qui primam habet pubem: ex ἄκρος, ὁ, & ἥβη, ἡ.
Ἄκρηβος, ου, ὁ, ἡ, valde juvenis: ὁ ἐν ἀκμῇ ἥβης ὤν, qui eſt in ſumma pubertate.
Ἀκρητέστερος, & ἀκρητέστατος apud Hipp. Jon. pro ἀκρατέστερος, & ἀκρατέστατος, meracior, & meraciſſimus: comp. & ſuperl. ab ἄκρατος.
Ἀκρητοποσίη, ης, ἡ, Jon. pro ἀκρατοποσία, meri potatio.
Ἀκρητοπότης, ου, ὁ, meri potator: ab ἄκρατος, & πότης.
Ἄκρητος, ου, ὁ, ἡ, non mixtus: ab α, & κεράννυμι.
Ἀκρητόχολος, ὁ καὶ ἡ, ὁ ἄκρατον ἀθροίζων χόλον, qui meram congerit bilem. Hippocr. ex ἄκρατος, & χολή.
Ἀκριβάζω, probo, diligenter indago. Eccleſiaſtic. 46.
Ἀκριβασμὸς, ὁ, accuratio, exquiſita examinatio. Prov. 8. & Jud. 5.
Ἀκριβαστὴς, diligens explorator, inquiſitor. Bud. ab ἀκριβὴς, diligens.
Ἀκρίβεια, ας, ἡ, accurata diligentia: ab ἀκριβὴς.
Ἀκριβὲς, έος, τὸ, n. gen. ab ἀκριβής.
Ἀκριβέστερος, compar. nom. ἀκριβὴς. ἀκριβέστατος autem eſt ſuperl. παρὰ τὸ εἰς τὸ ἄκρον βῆναι.
ἈΚΡΙΒΗ'Σ, έος, ὁ, ἡ, exquiſitus, accuratus.
Ἀκριβοδίκαιον, τὸ, ſummum jus: ab ἀκριβὴς, & δίκη.
Ἀκριβολογέομαι, accurate recenſeo; præſ. inf. ἀκριβολογεῖσθαι: ab ἀκριβὴς, & λέγω.
Ἀκριβολογία, accurata diſcuſſio, vel examinatio, aut tractatio. Ariſtot.
Ἀκριβολόγος, accurato ſermone & exquiſito utens.
Ἀκριβοῦσθαι, dicitur res aliqua accurate fieri, ſumma cura, & diligentia elaborari: Item pro penitus cognoſci, pernoſci: Hinc part. præt. ἠκριβωμένος, accurate elaboratus, exquiſitus: eſt paſſ. ab act. ἀκριβόω.
Ἀκριβόω, accurate perquiro, diligenter exploro: Item, ſumma & exquiſita diligentia aliquid facio. f. ώσω, præter. ωκα.
Ἀκριβῶς, adv. exquiſite: ab ἀκριβής.
Ἀκρίδιον, ου, τὸ, parvula locuſta, q. d. locuſtula: eſt diminut. ab ἀκρὶς, ίδος, ἡ.
Ἀκριδοθήρα, ας, ἡ, decipula ad locuſtas capiendas: Dicta παρὰ τὸ ἀκρίδας θηρᾷν, locuſtas venari.
Ἀκριδοφάγος, qui locuſtas comedit; vel locuſtis victitat: ex ἀκρὶς, & φάγω.
Ἀκρίζω, f. σω, cacumina, ſeu ſumma loca perambulo. Euſt. item neutraliter, ſummis pedibus ambulo. Heſych. ab ἀκρὶς, ιος, ἡ, ſummitas.

ἈΚΡΙΣ,

ἈΚΡΙΣ, ἴδος, ἡ, locuſta, παρὰ τὸ τὰ ἄκρα τῶν φυτῶν νέμεσθαι. Sed ἄκρις, ιος, ἡ, ſummitas montis: ab ἄκρος.

Ἀκρισία, ἡ, indiſcretio; non adhibitum judicium. Luc. Item, res controverſa, & non judicata. Polyb. Itidem, judicii inopia, & temeritas; malum judicium. Item, confuſio, & turbulentus rerum ſtatus. Xen. ex α priv. & κρίνω.

Ἀκριτί, adv. idem quod ἀκρίτως, injudicate, vel injudicato; indicta cauſa: Item, nullo cum judicio, ſine delectu: Item indiſcrete, confuſe, nullo diſcrimine. eſt adv. ab ἄκριτος, ὁ.

Ἀκριτόμυθος, ου, ὁ, ἡ, qui loquitur inconſiderate: ab ἄκριτος, & μῦθος.

Ἄκριτον, ου, τὸ, neut. ab ἄκριτος, quod in controverſiam non cadit. Iſocr. Item, quod componi, vel diſcerni non poteſt. Il. 3. Item, ſine judicio, & ratione factum.

Ἄκριτος, ου, ὁ, ἡ, indiſcretus, confuſus, anceps, indiſtinctus: ut ἄκριτοι μῦθοι, Il. β. Item, injudicatus, indemnatus, qui cauſam non dixit: ex α, & κρίνω.

Ἀκριτόφυλλος, ου, ὁ, frondes habens indiſcretas, frondoſus: ab ἄκριτος, & φύλλον.

Ἀκριτόφυρτος, confuſus, miſcellaneus. Æſchyl. ex ἀκρίτως, & φύρω, f. φυρῶ, miſceo.

Ἀκριτόφωνος, indiſtinctam & confuſam vocem habens. Heſych. ex ἄκριτος, & φωνή.

Ἀκρίτως, adv. idem quod ἀκριτί.

Ἀκρόαμα, ατος, τὸ, idem quod ἄκουσμα, id quod auditur, & in bonam, & in malam partem. ſic Xen. dicit, laudem eſſe ἀκρόαμα ἥδιστον, at convicium χαλεπώτατον ἀκρόαμα. Item expon. ipſa perſona quæ auditur, apud Athen. & Plut. Sic & acroama a Cic. uſurpatur pro Sextio, & Verr. 6.

Ἀκροαματικὸς, auſcultatorius, ad auditionem pertinens; vel in auditione conſiſtens: ut ἀκροαματικαὶ διδασκαλίαι, Plut. quæ Guarino dicuntur diſciplinæ ſpeculativæ. Atque inde ἀκροαματικά, acroamatica vocantur Ariſtotelis commentationes, quibus philoſophia remotior, ſubtiliorque agitabatur, quæque ad naturæ contemplationes, diſceptationeſve dialecticas pertinebant. Gellius l. 20. c. 4. Unde αἱ πρόσωπα ἀκροαματικά etiam dicebantur, authore Beſſarione, quæ inter homines ejuſdem ſectæ aut hæreſeos arcana habebantur, nec foras ferebantur.

Ἀκροάομαι, idem quod ἀκούω, audio, pareo. f. άσομαι. p. paſſ. ἠκρόαμαι, part. ἀκροασάμενος, ένη, ον. Item, audio, & auſculto diſcendi cauſa. Etym. dicit, ex ἀκοῶ, f. 2. verbi ἀκούω, fieri ἀκροῶ, pleonaſmo literæ ρ.

Ἀκροάσει, dat. ſing. ab ἀκρόασις, auditus.

Ἀκρόασις, εως, ἡ, auditio, ipſa audiendi actio. Item, recitatio: ut ἀκρόασιν ποιεῖσθαι, audire vel recitare. Sumitur etiam interdum pro ipſo loco, ubi fit ἀκρόασις.

Ἀκροατήριον, τὸ, auditorium, locus in quo audiuntur recitationes; aut in quo auditur præceptor. Plut. de aud.

Ἀκροατὴς, οῦ, ὁ, auditor.

Ἀκροατικὸς, ad audiendum pertinens: ut ἀκροατικὸς μισθὸς, apud Luc. dicitur merces, quæ pro auditione datur.

Ἀκροβάζω, idem quod ἀκροβατέω.

Ἀκροβάμων, ονος, ὁ, ἡ, ſummis pedum digitis ingrediens, erectus; proprie, in ſummos pedum digitos incedens.

Ἀκροβατέω, ῶ, (ut & ἀκροβάζω,) ſummis pedum digitis gradior, in digitos erigor. Luc. Item, ſuperbe incedo, apud Suid.

Ἀκροβατικὸς, expon. ſcanſorius: ex Vitruvio: ex ἄκρος, & βαίνω, f. βήσομαι, a βάω. unde varia ejus comp. deſinunt in βάμων, βάτος, & βατέω.

Ἀκροβαφὴς, ſumma parte tinctus. in Epigram. ex ἄκρος, & βαφή, ἡ.

Ἀκροβολίς, ίδος, jaculi genus: ex ἄκρος, ὁ, & βέλος, εος, τὸ.

Ἀκροβηματίζομαι, ſto in ſummo ſuggeſtu, vel tribunali, ex ἄκρος, & βηματίζω.

Ἀκρόβλαστος, germen in cacumine habens: ex ἄκρος, & βλάστη, ἡ, ſeu βλαστὸς, ὁ.

Ἀκροβολὰς, idem quod ἀκροβόλος.

Ἀκροβολίζεσθαι ἔπεσι, Jon. velitari verbis: ab ἄκρος, & βάλλω.

Ἀκροβολίζω, & frequentius ίζομαι, jaculor, proprie, ex edito quopiam loco jacula emitto: quaſi τὸ ἄκρου βάλλω: aut ſummitatem, vel cacumen aliquod verſus jaculor, & jaculationem dirigo; quaſi, εἰς τὸ ἄκρον βάλλω. Item, miſſilibus pugno, velitor, velitarem pugnam ineo; certaminis præludia facio.

Ἀκροβόλισις, idem quod ἀκροβολισμός.

Ἀκροβολισμὸς, οῦ, ὁ, jaculatio, præludium pugnæ. Item, velitatio, velitaris pugna: & metaph. pro velitatione, quæ fit verbis.

Ἀκροβολιστὴς, οῦ, ὁ, jaculator, veles, ferentarius.

Ἀκροβολιστικά, velitum tela, ex ἄκρος, & βόλος, ὁ, ſeu βολή, ἡ.

Ἀκροβόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, jaculator, proprie qui e ſummitate, vel verſus ſummitatem loci alicujus jaculatur.

Ἀκροβυστία, ας, ἡ, præputium: ex ἄκρος, & βύω, tego; quod extremam pudendi partem tegat: cui opponitur περιτομή.

Ἀκρόβυστος, ου, ὁ, in extremitate tectus; i. e. extremam colis partem tectam habens, præputiatus, præputium habens.

Ἀκρογένειος, cui longum eſt barbitium: ex ἄκρος, & γένειον, τὸ, barba.

Ἀκρογωνιαῖος, αία, αῖον, angularis, imus: ex ἄκρος, & γωνία.

Ἀκρογωνιαῖος λίθος, expon. in extremo angulo poſitus lapis; ſummus, vel imus angularis lapis. ad Eph. c. 2. & in 1. Pet. c. 2. ſignificat potius imum angularem, quam ſummum. Pro eod. dicitur &

Ἀκρόγωνος λίθος, i. e. ſummangulus lapis, vel imus angularis lapis: nam ἄκρον, extremum utrumque ſignificat.

Ἀκροδακτύλιον, ſummum digitum: ex ἄκρος, & δάκτυλος.

Ἀκρόδετος, in ſummo ligatus, ſeu nexus: in Epigram. ex ἄκρος, & δέω, δέσμαι: unde δετὸς, ὁ.

Ἀκροδίκαιον, expon. τὸ ἄκρον τῆς δίκης: Heſych. ſummum jus: ex ἄκρος, & δίκη, ἡ: unde δίκαιος.

Ἀκρόδρυα, quæ in ambitu lignoſum putamen habent: Interdum de omni fructu dicitur; & de arboribus etiam: Teophr. & Xen. ex Plut. autem in Alex. pro oſtreis, vel teſtaceis ſumitur, ex ἄκρος, & δρῦς, υός.

Ἀκρόζεστος, expon. leviter fervefactus, & quaſi in ſuperficie duntaxat: Item, leviter coctus, apud Dioſc. ex ἄκρος, & ζεστὸς, a Them. ζέω. f. ζέσω.

Ἀκροζύγια, dicuntur τὰ βοεικὰ τὰ μέσα, ἤγουν ζεύγλη: Heſych. vel ἀκροζυγία, dicitur pars jugi media, ſcil. ζεύγλη: ex ἄκρος, & ζυγὸς, ὁ.

Ἀκρόθαλπτος, ſumme calefactus & toſtus: ex ἄκρος, & θάλπω. f. ψω.

Ἀκροθιγγάνω, leviter attingo.

Ἀκροθιγῶς, expon. leviter, ſtrictim, ſummam partem attingendo; & quaſi ſuperficiem: ut τὸ ἅπτεσθαι ἀκροθιγῶς, exp. leviter attingere, deguſtare. ſic ἀκροθιγῶς διεξέρχεσθαι, ſtrictim ſive curſim commemorare. & ἀκροθιγῶς συνιέναι, ſummam rei cognoſcere: ex ἄκρος, vel ἄκρον, & θίγω: unde θιγγάνω.

Ἀκροθίνιον, ου, τὸ, & frequentius in pl. ἀκροθίνια, τὰ, expon. primitiæ: quaſi τὰ ἄκρα θινὸς, ſummitates acervi; quod primitiæ ex ſummo acervo, ſive ex ſummitate acervi excerpi ſoleant. proprie autem primitiæ frugum, ſecundum quoſdam: Item pro primitiis manubiarum, quæ diis offeruntur: Thuc. in epiſt. vero ad Hebr. cap. 7. pro ipſis manubiis ponitur, primitiæ, ſpoliorum decimæ; ex ἄκρον, & θὶς, vel θίν.

Ἀκροθώραξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, leviter ebrius: ab ἄκρος, & θωρήσσω, inebrio.

Ἀκροθώρηξ, idem quod ἀκροθώραξ, quod expon. leviter apporus; quaſi pectore tenus vino imbutus; vel cui pectus incaleſcit potu meraciore: ex ἄκρος, & θώραξ, ὁ.

Ἀκρόκαρπος, in ſummitate fructum habens, in ſumma ſui parte ſeu cacumine fructum edens: ex ἄκρος, ſeu ἄκρον, & καρπὸς, ὁ.

Ἀκροκελαινιάω, in ſummo, vel ſuperficie nigrico: ab ἄκρος, & κελαινιάω, nigrico; quod a κελαινός.

Ἀκροκεραία, τὰ, dicuntur extremitates, ſeu, ut Virgil. vocat, cornua antemnarum: Poll. lib. 1. ex ἄκρος, & κεραία, ἡ.

Ἀκροκιόνιον, ου, τὸ, ſumma, ſeu extrema columnæ pars, faſtigium columnæ: ex ἄκρος, vel ἄκρον, & κίων, ονος.

Ἀκροκνέφαιος, ου, ὁ, ἡ, veſpertinus: ex ἄκρος, & κνέφας.

Ἀκροκνεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem cum ἀκροκνέφαιος.

Ἀκροκόμης, idem quod ἀκρόκομος, qui copioſiore eſt capillo: Iliad. δ.

Ἀκρόκομος, ου, ὁ, comatus in vertice: ab ἄκρος, & κόμη.

Ἀκροχορδών, ſeu potius ἀκροχορδὼν, όνος, ἡ, verruca.

Ἀκροκόρινθος, arx Corinthi.

Ἀκροκόρυμβα, τὰ, idem quod ἀκροκόρυμβα. Sic dicuntur navium roſtra; i. e. τὰ ἄκρα τῆς νηός: ex ἄκρος, & κόρυμβος, ὁ. ſeu κόρυμβον, τό.

Ἀκροκυματέω, ῶ, expon. ſummis innato fluctibus: Luc. ex ἄκρος, & κῦμα, ατος, τό: unde κυματόω.

Ἀκροκώλια, τὰ, trunculi, hoc eſt, extrema membrorum, ſeu edulia ex trunculis extremorum membrorum parata.

Ἀκροκωλία, ἡ, extremitas membrorum, hoc eſt, brachiorum, ubi nimirum humeris inſeruntur: ex ἄκρος, & κῶλον, τό.

Ἀκρόλειον, ου, τό, primitiæ manubiarum, vel prædæ: quaſi τὸ ἄκρον τῆς λείας: apud Suid. ſed expon. & ſimpl. primitiæ, apud eund.

Ἀκρόλιθος, in ſummitate, ſeu extremitate lapidis poſitus; vel ſubſtantive, ſummus lapis, ſummitas lapidis. utitur Vitruv. lib. 2. cap. 8. ex ἄκρος, & λίθος, ὁ.

Ἀκρόλινος, qui eſt in ſummo retis, qui pertinet ad retis extremitatem: Oppian. ex ἄκρος, vel ἄκρον, & λίνον, τό.

Ἀκρολίπαρος, per ſumma pinguis; in ſumma parte, ſeu ſuperficie pinguis: Athen. l. 9. ex ἄκρος, & λιπαρός.

Ἀκρολογέω, in ſummitate carpo, ſeu lego, vel ſummitatem, aut ſumma lego: in Epigram. ex ἄκρος, & λέγω, lego, ideſt, colligo.

Ἀκρολόγος, qui ſumma tantum colligit, & manu carpit: Athen. l. 10.

Ἀκρολοφία, ἡ, idem quod ἀκρόλοφος.

Ἀκρόλοφος, ου, ὁ, ſummitas collis, cacumen tumuli, ſeu monticuli: Plut. in Publ. ex ἄκρον, & λόφος, ὁ.

Ἀκρόμαλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſumme villoſus: ex ἄκρος, ſeu ἄκρον, & μαλλὸς, ὁ.

Ἀκρομανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, expon. ſummo furore correptus, extrema inſania laborans: apud Herod. ex ἄκρος, & μαίνομαι.

Ἀκρομόλιβδον λίνον, expon. rete habens in extrema, ſeu ima ſui parte plumbum: in Epigram. ex ἄκρος, & μόλιβδος, ὁ.

Ἀκρομύλη, Heſychio eſt ἡ [illegible] μύλη, vel ipſe μύλος: ex ἄκρον, τό, & μύλη, ἡ.

Ἀκρομφάλιον, ſeu ἀκρομφάλιον, τό, dicitur

tur mediana umbilici pars & extrema; umbilici meditullium: Poll. l. 2. ex ἄκρον, τὸ, & ὀμφαλὸς, ὁ: unde ὀμφάλιον, τό.

Ἄκρον, ου, τὸ, extremum, extremitas; vel extrema pars cujuslibet rei. eſt neutrum ſubſtantive poſitum: ab ἄκρος, extremus.

Ἀκρόπρῳρον, dicitur ſumma, ſeu extrema pars navis: ex ἄκρον, τὸ, & ναῦς, νηός.

Ἀκρόνυξ, primæ noctis tempus: Suid.

Ἀκρονυχία, ἡ, prima nox; tempus quod inter veſperam, & mediam intercedit noctem: ex ἄκρος, & νύξ: unde νύχος.

Ἀκρόνυχον, τὸ, idem quod ἀκρονυχία.

Ἀκρόνυχος, ου, ὁ, ἡ, veſpertinus; qui eſt, aut fit ἄκρας νυκτὸς, primæ noctis tempore.

Ἀκροπαγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, in ſummo fixus: Nonn. ex ἄκρον, τὸ, & ἐπάγη, aoriſt. 2. a Them. πηγνύω, ſeu πήσσω, f. ξω.

Ἀκροπαθὴς, in ſumma parte affectus: Hippocrates; ex ἄκρον, & πάθος, τό.

Ἀκρόπαστος, ὁ καὶ ἡ, per ſumma conſperſus: ex ἄκρον, & παστὸς, ὁ: a Them. πάσσω, ſeu πάττω.

Ἀκροπενθὴς, ſumme lugens: ex ἄκρον, & πένθος, εος, τό.

Ἀκρόπηλος τόπος, locus in ſummo lutoſus, intus durus: ex ἄκρον, & πηλὸς, ὁ.

Ἀκροπὶς, vocatur ab Hippocr. Epid. l. 7. lingua, ἡ ἄκρα ἑαυτῆς μὴ διανοοῦσα, τουτέστιν ἡ ἀδιάρθρωτος ὑπὸ δυσκινησίας; i. e. quæ ſui impos eſt, & præ difficultate movendi balbutiens, & inarticulata: ἀκροπὶς γλῶσσα: Varinus: in Gloſſ. ἀκρωπὶς ſcribitur: a Them. ἄκρος, ſeu ἄκρον, τό.

Ἀκρόπλοος, ὁ καὶ ἡ, in ſuperficie natans; in ſumma parte innatans: Gal. apud Hippocr. ex ἄκρον, τὸ, & πλόος, ὁ.

Ἀκροποδητὶ, adv. ſummis pedum digitis. Th. πούς.

Ἀκροποδοτὶ, expon. ſummis pedibus inſiſtendo, aut leviter inſiſtendo pedibus: idem quod ἀκροποδητὶ, & ex iiſdem ἄκρος, & πούς, ποδός.

Ἀκρόπολις, εως, ἡ, exp. ſumma urbs; i. e. ſummitas urbis, ſumma pars urbis, & altiſſima; & peculiariter, ac quaſi κατ' ἐξοχὴν, ſic dicebatur arx Athenarum, in qua & ærarium erat: Thuc. ex ἄκρος, & πόλις.

Ἀκρόπολος, ου, ὁ, excelſus. dat. pl. ἀκροπόλοισιν, Jon. ab ἄκρος, & πόλος.

Ἀκροπόλος, ὁ καὶ ἡ, expon. altiſſimum habens verticem; cujus ſummitas ipſum polum attingit; excelſus, præaltus: ut ἀκροπόλοις ὄρη, Il. ε.

Ἀκρόπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, κατὰ τὸ ἄκρον πείρων, extrema parte acutus; in extrema parte transfigens. Od. γ. ex ἄκρος, vel ἄκρον, & πόρος, ὁ.

Ἀκροπόρφυρος, in extremitate, vel ſummitate purpuram habens: ex ἄκρον, & πορφύρα, ἡ.

Ἀκροποσθία, ας, ἡ, præputium; item, glans ipſa: ab ἄκρος, & πόσθη.

Ἀκροπόσθιον, τὸ, exp. idem quod ἀκροποσθία, ἡ, ſumma ſcil. ſeu præeminentior præputii pars; i. e. τὸ πόσθης πρόχον, inquit Poll. l. 2.

Ἀκρόρριζος, ου, ὁ καὶ ἡ, in ſummitate, vel in ſuperficie radicem habens; ſeu, longas habens radices. unde τὰ ἀκρόρριζα, expon. quæ non agunt radices in profundum. & Theoph. ἀκρόρριζα δένδρα vocat arbores, quibus radices ſunt per ſumma ceſpitum, ut loquitur Plin. l. 16. c. 31. cujuſmodi olea, malus, cypreſſus, quibus opponuntur βαθύρριζα, ut robora, quæ ſuas radices in profundum agunt: ut ibid. idem Plut. ex ἄκρος, ſeu ἄκρον, & ῥίζα, ἡ.

Ἀκρορρίνιον, τὸ, dicitur tota naſi ſummitas, ſeu totus naſi ambitus: Poll. l. 2. ex ἄκρον, τὸ, & ῥὶν, ῥινός: unde ῥίνιον, τό.

Ἀκρορρύμιον, τὸ, ſummus temo; extrema temonis pars: Poll. ex ἄκρος, ſeu ἄκρον, & ῥυμὸς, ὁ: a Them. ῥύω.

ἌΚΡΟΣ, α, ον, ſummus, extremus.

Ἀκροσαπὴς, expon. quod in ſuperficie tantum, & ſumma parte putredinem contraxit, quod leviter putreſcere, & mutari cœpit: ex ἄκρον, τὸ, & σήπω.

Ἀκρόσοφος, ου, ὁ, ſumme ſapiens: ex ἄκρος, & σοφός.

Ἀκροσπάθια, τὰ, dicuntur ὑποχόνδρια, quod coſtis ſubjiciantur, & velut in earum extremitate poſita ſint. σπάθαι autem coſtarum oſſa dicuntur, teſte Poll. vel ipſæ coſtæ: ex ἄκρος, ſeu ἄκρον, & σπάθη, ἡ.

Ἀκροστήθιον, τὸ, ſumma pectoris pars: ex ἄκρον, & στῆθος, εος, τό.

Ἀκροστιχὶς, ἡ, & ἀκρόστιχον, τὸ, initium verſus: Schol. Thuc. ex ἄκρον, & στίχος, ὁ.

Ἀκροστόλιον, τὸ, ſummitas, ſeu ora navis: Athen. l. 5. ex ἄκρον, & στόλος, ὁ.

Ἀκροστόμια, τὰ, ſunt, quibus, inquit Euſtat. φυσῶσιν οἱ χαλκεῖς, pars quædam follium: ex ἄκρον, & στόμα, τό.

Ἀκροσφαλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, expon. proclivis ad lapſum: ut ἴχνος ἀκροσφαλὲς, apud Nic. & metaph. lubricus, periculoſus. ſic etiam dicitur homo, qui ſtatim in hanc, vel in illam partem labitur; cui imminet periculum a re aliqua: Plut. ἀκροσφαλὴς πρὸς ὀργὴν, ad iram proclivis, iracundus: Item expon. qui cito labitur, & peccat; ut & qui cito periclitatur morbo: apud eund. Plut. ex ἄκρος, & σφάλλω, f. σφαλῶ.

Ἀκροσφύριον, τὸ, expon. extrema malleoli pars, ſed eſt & genus calceamentorum muliebrium: Heſych. ex ἄκρον, & σφυρὸν, τό.

Ἀκροσχιδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſumma, vel extrema ſui parte ſciſſus, aut fiſſus, vel in cacumine diviſus: ex ἄκρον, τὸ, & σχίδη, ἡ: a Them. σχίζω, f. ίσω.

Ἀκροτελεύτιον, τὸ, expon. finis, ſeu extremitas carminis: Thuc. l. 2. ex ἄκρον, & τελευτὴ, ἡ.

Ἀκροτηριάζειν, extremitates truncare.

Ἀκροτήριον, pro ἀκροατήριον, auditorium.

Ἀκρότης, ητος, ἡ, ſummitas, extremitas: Item metaph. faſtigium, apex: a Th. ἄκρος, ὁ.

Ἀκρότητος, non pulſatus, apud Athen. non applauſus; ſeu, nullum merens applauſum: ut ἀκρότητα κύμβαλα, non congruentia ad numeros, vel applauſu digna: ex α priv. & κρότος, ου, ὁ, pulſus, ut æris, remorum, &c. Item, plauſus manuum.

Ἀκρόπτιστος, ου, ὁ, leviter coctus, ſubcrudus.

Ἀκροτομέω, extremas, ſeu ſummas partes amputo, trunco: ex ἄκρον, τὸ, & τόμος, ὁ, ſeu τομὴ, ἡ.

Ἀκρότομος, ὁ καὶ ἡ, cujus ſummæ partes ſectæ ſunt: ut πέτρα ἀκρότομος, rupes adeo prærupta latera habens, ut ferro reſecta eſſe videatur. ſic ἀκρότομοι λίθοι, lapides extremis partibus reſectis complanati, & politi.

Ἀκρότονος, ου, ὁ καὶ ἡ, in ſummo tentus: Item, qui extremas partes, i. e. manus, & brachia ſummis viribus intendit: Athen. l. 12. ex ἄκρος, vel ἄκρον, & τόνος, ὁ.

Ἄκροτος, ου, ὁ, plauſu carens, cui non applauditur.

Ἀκρουλος, ſummo criſpus: ex ἄκρον, τὸ, & οὖλος, ὁ, criſpus.

Ἀκρουρανία, ſumm[illegible] cœli, vertex cœli: ex ἄκρον, τὸ, & οὐρανὸς, ὁ.

Ἀκροφανὴς, q. d. in ſummo apparens: ut apud Nonn. ἀκροφανὴς ἠὼς, aurora ſummo diluculo apparens; vel quæ ſuperficiariam tantum, & non plenam lucem habet; vel apparere, & exoriri incipiens: ab ἄκρον, τὸ, & φαίνω, f. φανῶ.

Ἀκροφυὴς, in cacumine proveniens, in ſummitate naſcens: Item, ſumma indole præditus: Syneſ. Epiſt. 4. ex ἄκρος, vel ἄκρον, & φυὴ, ἡ: a Them. φύω, &c.

Ἀκροφύλαξ, arcis præfectus: ex ἄκρον, τὸ, & φύλαξ, ὁ.

Ἀκρόφυλλος, in ſummitate, ſeu cacumine folia habens: a Them. φύλλον, τό.

Ἀκροφύσιον, ου, τὸ, follium pars ſumma, ſeu extrema, quæ fornacis ori immittitur: Thuc. lib. 4. a Them. φυσάω.

Ἀκρόχαλις, expon. ſupra modum laxatus, ſeu ſolutus: Dionyſ. de ſitu orb. ſed Euſtat. expon. etiam, ὁ ἀκράτῳ χαλαθεὶς τὸ φρονεῖν, innuens, per Sync. videri dici pro ἀκρατόχαλις. Heſych. autem eſt dimidia tantum parte ebrius. ſed fortaſſe rectius idem erit cum ἀκροθώραξ, i. e. ἄκρος μεθύων: a Them. χαλις, ὁ.

Ἀκροχανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, immanis, vaſtus. in extremitatibus, ac ſummitate hians: in Epigram. a Them. χαίνω, f. ανῶ.

Ἀκροχεὶρ, ab Hippocr. dictum fuit totum id, quod a cubito ad extremam uſque digitorum aciem eſt: in qua ſignif. dicitur

Ἀκροχειρὶς, & ἀκρόχειρον (ἀκρόχειρος vero Heſych. eſt, ἀνδροφόνος, homicida)

Ἀκροχειρίζομαι, ſumma manu capto: proprie dic[illegible] de Pancratiaſtis, quorum alter alterum manibus captat, ante ipſam συμπλοκὴν: ut Athen. l. 4. πρὸς ἀλλήλους ἀκροχειριζόντας.

Ἀκροχειρισμὸς, exercitatio Pancratiaſtarum, quum alter alterum manu captat: Luc. (pro eodem dicitur etiam ἀκροχειρὶξ).

Ἀκροχειριστὴς, qui ſe exercet ἀκροχειρισμῷ.

Ἀκροχερσίτης, dictus fuit Pancratiaſta quidam Sicyonius; quod ἄκρας χεῖρας adverſarii comprehendere ſoleret, nec prius dimittere, quam illum viribus deficere ſentiret: Pauſan. Eliac. l. 2. a Themat. χεὶρ, χειρός.

Ἀκροχηνίσκοι, dicuntur extremitates ejus partis jugi, quæ dicitur ζεύγλη: Poll. l. 1. a Them. χὴν, χηνός.

Ἀκροχλίαρος, ſumma parte tepidus: Dioſc. l. 2. a Them. χλιαίνω, f. ανῶ.

Ἀκροχολέω, ſubito iraſcor; repente ad iram concitor.

Ἀκροχολία, proclivitas ad iram.

Ἀκρόχολος, extreme bilioſus; cui ſubito bilis accenditur; qui repentine iraſcitur: a Themat. χολὴ, ἡ, comp. ut reliqua præcedentia, cum Them. ἄκρος, ὁ, vel neut. ἄκρον, τό.

Ἀκροχορδὼν, όνος, ἡ, dicitur verruca, quæ ſub cute coit, durior, & paulo aſperior, calloſa, & plerumque teres, ejuſdem coloris, infra tenuis, ad cutem latior, pueros maxime infeſtat. ita autem dicitur, quod ſimilis ſit vertice ſuo reſectæ chordæ ſecundum extremitatem, ut ſcribit Aet. vel quod in imo adeo anguſta ſit, ut pendere videatur: ut vult Celſ.

Ἀκρόχωλος, ὁ καὶ ἡ, expon. aliquantum claudus: Suid. ex ἄκρος, & χωλὸς, ὁ.

Ἀκρόψιλος, ὁ, ἡ, in ſummo nudus: Gal. apud Hippocr. ex ἄκρον, & ψιλὸς, ὁ.

Ἀκρόψωλος, qui in ſumma tantum parte recutitus eſt. Schol. Ariſtoph. ex ἄκρος, vel ἄκρον, & ψωλὸς, ὁ.

Ἄκρῳ, vere, ἀληθῶς.

Ἀκρύσταλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, glacie carens; non glaciatus: nihil cryſtallinum habens: ex α priv. & κρύσταλλος, ου, ὁ, glacies, gelu; item, cryſtallus lapis.

Ἄκρω, Dor. pro ἄκρου, gen. ſing.

Ἀκρῶα, Heſychio ſunt viſcera; τὰ σπλάγχνα, ἔντερα.

Ἀκρωβελία, ἡ, extremitas panis, qui ὀβελίας dicitur. Euſt. comp. ex ἄκρος, & ὀβελὸς, οῦ, ὁ.

Ἀκρωλένιον, ου, τὸ, ſummitas, vel extremitas cubiti: Poll. Item Metaph. montis cacumen: ex ἄκρα, ας, ἡ, ſummitas, & ὠλένη, cubitus, brachium, ulna; idem quod πῆχυς.

Ἀκρω-

Ἀκρωμία, ἡ, vel ἀκρώμιον, τὸ, eminentia, vel ſummitas humeri; & metaph. montis vertex: ex ἄκρος, extremus, ſummus, & ὦμος, ου, ὁ, humerus.

Ἄκρων, ωνος, extremitas membri: ab ἄκρος.

Ἀκρωνία, ἡ, partium extremarum amputatio. Æſch. in Eumen. ab ἄκρων, ωνος, ὁ, extremitas membri; idem quod ἄκρον, τὸ, extremum, extremitas.

Ἀκρῶνυξ, υχος, ſummunguis.

Ἀκρωνυχία, ἡ, unguium extremitas: & metaph. Jugum, vel vertex montis: ab ἄκρον, & ὄνυξ, υχος, ὁ, unguis, ungula.

Ἀκρώνυχος, ſummunguis; ut ἀκρώνυχα ποδῶν ἴχνια, veſtigia quæ aliquis impreſſit terræ, ſummis veſtigiis incedens.

Ἀκρωτὶς, idem quod ἀκρωτὶς.

Ἀκρώρεια, ας, ἡ, ſummitas montis: Philo de vita M. ex ἄκρον, & ὄρος.

Ἄκρως, adv. ſumme, perfecte: ab ἄκρος.

Ἀκρωτήριον, ου, τὸ, ſummitas, cacumen, vertex: ἀκρωτήριον νηὸς, navis fragmentum: ab ἄκρος.

Ἀκρωτηριάζω, μ. άσω, extremitates corporis amputo; corpus mutilo; & metaphorice, in genere, pro imminuere. Chryſoſt. proprie vero eſt, mutilo aures, i. e. τὰ ἄκρα τῶν ὤτων ἀποτέμνω: unde per ω ſcribendum, licet Thema ſit ἄκρος, vel ἄκρον. derivatur ab ἀκρωτήριον.

Ἀκταίζω, vel ἀκτάζω, alacri ſum animo; gliſco; elevo me. Th. ἀκτὴ, littus. nam Plut. Symp. 4. innuit, ἀκτάζειν eſſe, in littore indulgere genio.

Ἀκταῖος, ου, ὁ, littoralis, maritimus. Heſych.

Ἀκταίνειν, laſcivire; ferocire; item, ruere in venerem more equorum. Heſych.

Ἀκταίη, ης, ἡ, Actæa, Nympha.

Ἀκταῖς, dat. pl. ab ἀκτή.

Ἀκταίων, ονος, & ωνος, ὁ, Actæon.

Ἀκταιωρὸς, ου, ὁ, littorum cuſtos: ſed ſcribitur etiam, ἀκτωρὸς, apud Heſych.

Ἀκταιωρέω, vel, ἀκτωρέω, littora cuſtodio. Heſ. ex ἀκτὴ, littus: & ὦρος, ου, ὁ, cuſtos; mutando ο in ω.

Ἀκτέανος, pauper, inops, nulla habens κτέανα, Heſych. ex α priv. & κτέανον, idem quod κτῆμα, poſſeſſio: a Th. κτάομαι, poſſideo.

Ἄκτενιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, impexus: Poll. ex α priv. & κτεὶς, ενὸς, ὁ, pecten.

Ἀκτέριστος, & ἀκτέρειστος, infuneratus, cui non parentatum eſt, nec juſta ſunt facta, nec latæ ſunt inferiæ: item, inſepultus, ἄταφος: in Epigramm. & Heſych. ex α priv. & κτέρεα, τὰ, exequiæ, inferiæ, juſta.

ἈΚΤΗ', ῆς, ἡ, littus, fruges: q. ab ἄγω, frango.

Ἀκτήμων, ονος, ὁ, ἡ, inops. Th. κτάομαι.

Ἀκτημοσύνη, ης, ἡ, paupertas, poſſeſſionum penuria, inopia.

Ἀκτησία, paupertas, egeſtas.

Ἄκτητος, non poſſeſſus; vel, qui acquiri non poteſt; ex α priv. & κτάομαι, poſſideo, acquiro.

ἈΚΤΙ'Ν, ῖνος, ἡ, radius ſolis.

Ἀκτίνεσσι, dat. pl. Ion. & Poet. pro ἀκτῖσι· q. ab ἄγω, frango.

Ἀκτινηδὸν, in formam radii, vel radiorum: apud Lucianum.

Ἀκτινοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, in ſpeciem radiorum formatus, radiatus, εἶδος, εος, τὸ, eſt ſpecies, forma, facies (ab ἀκτὶς, radius) ſolis.

Ἀκτινοβόλος, radios jaciens, vel ejaculans.

Ἀκτινοβολία, radiorum ejaculatio; apud Plut.

Ἀκτινοβολέω, radios jacio, vel ejaculor; radio: in paſſ. ἀκτινοβολοῦμαι, apud Athen. irradior: comp. cum ἀκτὶς, & βάλλω.

Ἀκτινωτὸς, οῦ, ὁ, radiatus, coruſcans: tanquam a verbo ἀκτινόω.

Ἀκτῖος, ου, ὁ, littoralis: ab ἀκτή.

Ἀκτὶς, ῖνος, radius, coruſcatio; pro ἀκτὶν, Epigr.

Ἀκτίτης, ου, ὁ, littoralis, commorans in littore: Epigr. eſt ab ἀκτὴ, ῆς, ἡ, littus.

Ἄκτιστος, ὁ καὶ ἡ, non creatus, non conditus.

Ἄκτιστος, inædificatus: apud Hom. ex α priv. & κτιστὸς, οῦ, ὁ, conditus. Th. κτίζω, condo.

Ἀκτωρέω, idem cum ἀκταιωρέω.

Ἄκτωρ, ορος, ὁ, ductor. Heſychio eſt lorum, vel funis, quo ducimus aliquid: eſt verbale ab ἄγομαι, f. ἄξομαι, ducor.

Ἀκυβέρνητος, non gubernatus: ex α priv. & κυβερνάω, guberno.

Ἀκυητήριον, vide infra in ἀκυτήριον.

Ἄκυθος, vide infra in ἄκυος.

Ἀκύκλιος, indoctus, ſeu qui orbem diſciplinarum non confecit. Heſych. ἀπαίδευτος. ex α priv. & κύκλιος, circularis. Them. κύκλος, ου, ὁ, circulus, orbis.

Ἀκύλας, ὁ, Aquila, nomen viri.

Ἀκύλιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non volvitur, immotus, rigidus. Athen. ex α priv. & κυλιστὸς, volutatus. Th. κυλίω, volvo, voluto.

ἌΚΥΛΟΣ, ου, ἡ, glans ilicis.

Ἀκύμαντος, ὁ καὶ ἡ, & ἀκύμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, non undoſus; fluctibus non agitatus; ſedatus, tranquillus: ex α priv. & κῦμα, ατος, τὸ, fluctus.

Ἀκύμων, fœtu carens: ut ἀκύμων νηδὺς, fœtu carens uterus, & ſterilis. Eurip. ex α priv. & κῦμα, τὸ, fœtus, germen, apud Eurip. a Th. κύω, uterum fero, ſum gravida.

Ἄκυπρος, veneris expers, ἀμιγὴς, παρθένος: ex α priv. & Κύπρις, Venus, ab inſula Cypro, (quæ Κύπρος dicitur) in qua nata eſt, ſic vocata.

Ἀκυρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui in nihil incidit; i. e. qui nihil acquirit; ideoque infortunatus. Heſych. & Etymol.

Ἀκύρημα, & ἀκυρία, infortunium illud, quo nihil acquiritur: ex α priv. & κυρέω, idem quod Th. κύρω, incido.

Ἀκυρία, improprietas. Hermog. ex α priv. & κῦρος, εος, τὸ, authoritas plena, & propria.

Ἀκυρολογέω, f. ήσω. p. ηκα. improprie loquor: ab ἄκυρος, & λέγω.

Ἀκυρολογία, ας, ἡ, ſermonis improprietas, & abſurditas; ſermo improprius. Th. idem.

Ἄκυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, auctoritate privatus: ex α, & κῦρος.

Ἀκυρόω, ῶ, antiquo, auctoritate ſpolio. f. ώσω, p. ἠκύρωκα.

Ἀκύρωσις, εως, ἡ, abrogatio.

Ἀκυτήριον, & ἀκυητήριον, medicamentum impediens contrarium: (cui contrarium κυητήριον) Hippocr. Thema eſt κύω, f. σω, uterum fero; prægnans ſum; cum α priv.

Ἄκυος, ου, & ἄκυθος, quæ non concipit, ſterilis. Heſych.

Ἀκωδώνιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui exploratus non eſt; ſumpta Metaph. ab equis, qui κωδωνίζονται, i. e. tintinnabulorum ſonitu ſolebant explorari, an bellicos ſtrepitus generoſe ferre poſſent: vel a vaſis, aut nummis, quorum integritas tinnitu probatur: ex α priv. & Th. κώδων, ωνος, ὁ, tintinnabulum, nola. unde κωδωνίζω, tinnio, vel tubæ ſono exploro.

Ἀκωκὴ, ῆς, ἡ, acies: idem quod ἀκή.

Ἄκωλος, ου, ὁ καὶ ἡ, membris truncus; & ſpecialiter, pedibus carens: ex α priv. & κῶλον, ου, τὸ, membrum, pes.

Ἀκώλυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui impeditus, & prohibitus non eſt.

Ἀκωλύτως, ſine impedimento: Luc. Plat. ex α priv. & κωλυτὸς, οῦ, ὁ, impeditus. Th. κωλύω, impedio, prohibeo.

ἌΚΩΝ, & ἄκων, οντος, ὁ, jaculum: ab ἀκή. Inde ἀκόντιον, idem. ἀκοντίας, ου, ὁ, jaculus, ſerpentis genus. ἀκοντίζω, ἀκοντιστὴς, ἀκοντιστικὸς, οῦ, ὁ, jaculandi peritus.

Ἄκων, & ἀέκων, ουσα, ον, invitus: ab α, & ἑκών.

Ἄκωνος, cono, & faſtigio carens: ex α priv. & κῶνος, ου, ὁ, conus, figura ex lato in acutum deſinens. Ariſtot.

Ἀκώπητος, ου, ὁ καὶ ἡ, imparatus; ἀπὸ τῶν νεῶν μὴ ἐχουσῶν κώπας, inquit Heſych. a navigiis non habentibus remos: vel a κώπη, i. e. λαβὴ τοῦ ξίφους, manubrium, vel capulus gladii: utrumque enim (remum ſcil. & capulum) κώπη ſign. & α priv. eſt.

Ἄκωπος, ου, ὁ, ἡ, remo carens.

A Λ.

Ἄλα, acc. ſing. ab ἅλς.

Ἄλαβα, atramentum.

Ἀλαβάρχης, ου, ὁ, magiſter ſcripturæ: ab ἄλαβα, atramentum, & ἄρχω.

Ἀλαβαστὴς, piſcis; ut qui manibus comprehendi nequeat.

Ἀλάβαστος, abſque ρ, invenitur apud Heſych. & Menandrum, pro ἀλάβαστρος. Item

Ἀλαβάστριον, ου, τὸ, diminut. parvus alabaſter: Poll.

Ἀλαβαστρίτης, ſub. λίθος, alabaſtrites lapis; marmoris genus ita dicti, quod ex eo alabaſtra conficerentur: Dioſc. l. 5. In fœm. ἀλαβαστρῖτις, ſive ἀλαβαστῖτις: ut ἀλαβαστῖτις πέτρα, eadem quæ ὁ ἀλαβαστρίτης λίθος. Athen. l. 5.

Ἀλαβαστροθήκη, ἡ, ſeu ἀλαβαστοθήκη, vas, in quo alabaſtra reponuntur: ex ἀλάβαστρον, τὸ, & θήκη, ἡ.

Ἀλάβαστρον, τὸ, alabaſter, vaſis unguentarii genus, longitudine faſtigiata, in pleniorem orbem deſinens; vel forma turbinata ſine anſulis. ſic appellatur, vel quaſi ἀ λαβέσθαι, (prehendere) propter lævorem ſit ἀδύνατον; vel διὰ τὸ μὴ λαβὰς ἔχειν, quod anſas non habeat: Plut. in Alex. & Matth. cap. 26. apud Herodian. l. 3. ἀλάβαστρον, accipitur pro lapide alabaſtrite.

Ἀλάβαστρος, ου, alabaſtrum: ab α, & λαβεῖν, vel λαβὴ, quod hujuſmodi vaſa prehendere ſit difficile.

Ἀλαβὴ, ἡ, expon. fuligo, carbo; cinis miſtus carbonibus: Heſych.

Ἀλαβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, in quo nihil eſt, quod prehendi queat, anſa, ſeu manubrio carens; vel qui prehendi nequit: ex α priv. & λαβὴ, ἡ, prehenſio; ſeu id, quo quidpiam apprehendimus. Th. λαμβάνω.

Ἀλαβώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, fuliginoſus, fumoſus.

Ἅλαδ', pro ἅλαδε, ad mare. Th. ἅλς.

Ἀλαζονεία, ας, ἡ, jactantia.

Ἀλαζόνευμα, τὸ, jactatio, oſtentatio; gloriatio propter aliquod facinus, vel de aliquo facinore: Item, facinus inſolentiæ, inſolenter factum: apud Æſc. in Cteſiph. verbale ab

Ἀλαζονεύομαι, fut. εύσομαι, vendito, ſeu oſtento me; falſa de me prædico; me jacto; glorior.

Ἀλαζονικὸς, οῦ, ὁ, oſtentatorius, jactatorius; ad oſtentationem pertinens. Item, oſtentationi deditus: Item, idem quod, ut & a Them. ἀλαζών.

Ἀλαζονοχαυνοφλύαρος, qui ſimul eſt oſtentator, & animo remiſſo, & nugax; apud Athen. lib. 1. eſt comp. ex ἀλαζὼν, jactator; χαῦνος, laxus, fungoſus; & φλύαρος, idem quod φλύος, nugæ, ineptiæ. Th. φλύω, & φλυαρῶ, nugor.

Ἀλαζὼν, όνος, jactator, oſtentator: ὁ ἐν ἄλῃ ζῶν. Ab Euſtath. expon. ὁ ἀπὸ τῆς ἄλης ζῶν, i. e. vagus, erro, planus, circulator: errones enim mendaciis inſtructiſſimi eſſe ſolent, & ſeſe ubique jactando, falſa plurima veris intermiſcent: unde fit, ut qui majora de ſe ſuiſque prædicent, quam veritas patiatur,

tur. ἀλαζόνες dicantur. Suidæ dicitur ἀλαζὼν, quaſi ὁ ἄλλως ζῶν, i. e. vane, & inaniter vivens. quidam autem malunt deducere ab α epitat. & λάζομαι, ſumo; ut ſic dicatur, qui ſibi multum aſſumit, tribuitque.
Ἀλάθεια, Dor. pro ἀλήθεια, ας, ἡ, veritas.
Ἀλαθεὶς, έντος, part. qui erravit: ab ἠλάθην, a. 1. ind. paſſ. ab ἀλάομαι, vel ἀλάω, p. paſſ. ἤλαμαι.
Ἀλαθὴς, Dor. pro ἀληθής.
Ἀλάθαντον, ου, τὸ, illatibile: ex α, & λανθάνω.
Ἀλάθητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui latere non poteſt; vel qui oblivioni mandari non poteſt: ex α priv. & Them. λήθω, unde λανθάνω, f. λήσω, ut a λήθω.
Ἀλαίνω, idem quod Th. ἀλάομαι, ῶμαι, vagor, erro.
Ἀλαῖος, idem quod ἀλαὸς, cæcus.
Ἀλαιὸς, antiquus, pro παλαιός. Aeſchyl.
Ἀλακάτα, ας, ἁ, Dor. pro ἠλακάτη.
Ἀλάκητος, ſtrepitum non edens. Heſych. ex α priv. & λακέω, ῶ, ſono, ſtrepitum cieo. unde λάκος, ſonus, ſtrepitus.
Ἀλαλαγὴ, ῆς, ἡ, expon. lætus clamor: apud Soph. autem in Trach. ἀλαλαγαῖς, Schol. expon. ἐπὶ τῷ θυσιῶν ἀχαῖς.
Ἀλάλαγμα, τὸ, & ἀλαλαγμὸς, ὁ, dicitur clamor lætus militum. quidam recentiores barritum vocant, alii jubilationem, Cæſar ululatum. Item, victorialis hymnus Suid. & Heſych.
Ἀλαλαγμός, idem quod ἀλάλαγμα.
Ἀλαλάζω, clamo alala; i. e. fremitum edo inter pugnandum; clamorem lætum tollo in committendo prælio, cum animi ſcil. alacritate, & exultabunde in ſignum victoriæ. Interdum autem exp. ejulo, ululo: ut Marci c. 5. & Jerem. c. 4. Item tinnio. 1.Cor. cap. 13. κύμβαλον ἀλαλάζον. quam ſignif. quidam ex Græcis Grammaticis propriam eſſe putaverunt. Eſt autem a Them. ἀλαλὴ, alala: & expon. etiam tumultus, cum inarticulata voce: ab ἅλα, accuſativo nominis ἅλς, ἁλὸς, i. e. mare, quod perpetuo ſtrepitum edit; inde faciendo ἀλὴ; deinde per reduplicationem ἀλαλή.
ἈΛΑΛΗ', ῆς, ἡ, vox inarticulata, quæ a militibus ante pugnam edi ſolebat. Dor. ἀλαλά.
Ἀλάλημαι, σαι, ται, erravi, vagatus ſum, p. paſſ. ab ἀλάομαι, per reduplicationem literarum initialium. Quidam dicunt eſſe præſens ab ἄλημαι, reduplicatis iiſdem initialibus. Inde inf. ἀλαλῆσθαι, & part. ἀλαλημένος.
Ἀλάλημι, eſt per reduplicationem ab ἄλημι: unde paſſ. ἀλάλημαι.
Ἀλάλητος, ου, ὁ ἡ, inenarrabilis: ex α, & λαλητός.
Ἀλαλητὸς, οῦ, ῷ, ὁ, Dor. ἀλαλατὸς, clamor militum dicentium ἀλαλὴ, Gall. alarme. Th. ἀλαλή.
Ἀλαλία, ἡ, infantia, h. e. quum quis mutus eſt, & fari nequit: ſed expon. & πονηρία, ἀπειξία, apud Soph. ab ἄλαλος, qui fari, ſeu loqui non poteſt, infans, mutus: Plut.
Ἀλαλκομενηὶς, ΐδος, ἡ, pro ἀλκομενηΐς, potens auxiliari: epitheton Minervæ: a μένος, & ἀλάλκω.
Ἄλαλκον, ες, ε, profligabam, arcebam, imperf. Jon. ab ἀλάλκω, per reduplicationem pro ἄλκω. vel eſt a. 2. ind. pro ἤλαλκον, quod pro ἤλκον, ab ἀλκέω, vel ab ἀλαλκέω.
Ἀλαλκτήριον, ου, τὸ, (idem quod ἀλεξητήριον) remedium, auxilium, q. d. propulſatorium ſeu depulſorium: ab ἀλάλκω, depello, propulſo, arceo.
Ἀλάλκω, expello, juvo, fero auxilium, removendo auxilior.
Ἄλαλος, ου, ὁ, ἡ, mutus: ex α, & λάλος.
Ἀλαλύκτημαι, erro, moleſte fero, metuo, p. paſſ. Atticam reduplicationem habens, ab ἀλυκτέομαι: vel ab ἀλύσσω, anxius ſum, indignor: quod ab ἀλύω. Quidam vero & præſentis eſſe temporis volunt (ut ἀλάλημαι, & ἀκάχημαι) ab ἀλύκτημαι, & per reduplicat. ἀλαλύκτημαι.
Ἀλαμπὴς, obſcurus: ab α pr. & λάμπω, fut. ψω, luceo, ſplendeo: unde λαμπὰς, άδος, ἡ, lampas.
Ἀλαμπέτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſplendoris expers; non ſplendens, obſcurus; ὁ μὴ λάμπων. Ariſtot.
Ἀλαζόνες, ων, οἱ, Gens Scythiæ proxima.
ἈΛΑ'ΟΜΑΙ, f. ήσομαι, vagor, incertus ſum, erro. Inde ἄλημα, ατος, τὸ, vagatio, erratio. ἀλήμων, ονος, ὁ: & ἀλήτης, ου, ὁ, erro, vagus.
ἈΛΑΟ'Σ, ἡ, ὁ, cæcus; fuſcus; q. ex α, & λάω, video, hinc ἀλαόω, f. ώσω, excæco. ἀλαωτὺς, ύος, ἡ, cæcitas.
Ἀλαοσκοπιὴ, ῆς, ἡ, cæca ſpeculatio: acc. Jon. ἀλαοσκοπιήν, ex ἀλαὸς, & σκοπὸς.
Ἀλαοτόκος, cæcum pariens: ex ἀλαὸς, cæcus, & τίκτω, pario; unde τόκος, ὁ, partus.
Ἀλαόω, ῶ, cæcum reddo. V. in Them. ἀλαός.
Ἀλαπαδνὸς, ἡ, ὁ, vaſtatu facilis, imbecillis: ab ἀλαπάζω.
Ἀλαπάζοντα, diſſipantem, acc. ſing. part. præſ. ab
Ἀλαπάζω, f. ξω, diripio; exinanio. a. 1. ἠλάπαξα, Jon. ἀλάπαξα. ἀλαπάξαι, inf. Th. λαπάζω, per pleonaſm. τῷ α.
Ἀλάπαξ, pro ἀλάπαξε, vel ε. vide in ἀλαπάζοντα.
Ἅλας, ατος, τὸ, ſal. Th. ἅλς.
Ἀλασταίνω, idem quod ἀλαστέω, ῶ, crucior.
Ἀλαστέω, ῶ, mœrore afficior: ab ἄλαστος, ου, ὁ, ἡ, Dor. pro ἄληστος, gravis, non obliviſcendus: ex α, & λήθω.
Ἀλάστορα, acc. ſing. ab Ἀλάστωρ, Alaſtor, nom. propr.
Ἀλαστορία, ultrix conſcientia, diræ. Joſeph. de antiqu. ab ἀλάστωρ, idem; item, peſſimus Dæmon, malus genius, & infeſtus.
Ἄλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, Dorice dicitur pro ἄληστος, cujus obliviſci non poſſumus.
Ἀλάστωρ, ορος, ὁ, qui perpetravit ἄλαστα, i. non obliviſcenda; execrandus; pl. ἀλάστορες: ex α, & λήθω.
Ἀλάτας, α, ὁ, Dor. pro Ἀλήτης, ου, ὁ, viri prop. nomen.
Ἀλατεία, Dorice pro ἀλητεία.
Ἀλᾶτο, vagabatur, 3. ſing. imperf. Jon. pro ἠλᾶτο, ab ἀλάομαι.
Ἅλατο, Dor. pro ἥλατο, ſaliit, 3. ſing. a. 1. m. verbi ἅλλομαι.
Ἀλατοπωλία, ἡ, ſalis venditio, jus, & poteſtas ſalis vendendi. Ariſtot. ex ἅλας, ατος, τὸ, ſal; & πωλέω, ῶ: unde πωλὴ, ἡ, venditio.
Ἀλαῶπις, obſcura, cæca.
Ἀλαωπὸς, erro, proprie, qui eſt ἀλαὸς τὰς ὦπας, captus oculis, cæcus: ex ἀλαὸς, οῦ, ὁ, cæcus; & ὤψ, ὠπὸς, oculus.
Ἀλαωτὺς, ύος, ἡ, cæcitas, oculi ſeu oculorum privatio ſeu orbatio: ab ἀλαόω, quod a Them. ἀλαὸς, ὁ.
Ἄλγε, pro ἄλγεα, nom. pl. ab ἄλγος, dat. ἄλγεσι.
Ἀλγεινὸς, & ἀλεγεινὸς, ἡ, ὁ, anxius, triſtis, doloris plenus.
Ἀλγεινῶς, adv. moleſte, cum dolore. ab ἄλγος, triſtitia, moleſtia: unde ἀλγέω.
Ἀλγέω, ῶ, fut. ήσω, doleo: tam ad animum refertur, quam ad corpus: cum dativ. ut ἀλγῶ τοῖς κακοῖς τῶν φίλων; & cum accuſ. ut ἀλγῶ τὴν κεφαλὴν, dolet mihi caput: & ἀλγῶ τὸν δάκτυλον, dolet mihi digitus: Theocr. ſed dicitur & ἀλγῶ ἐπὶ τοῖς πράγμασι: apud Dem. a Th. ἄλγος, εος, τό.
Ἀλγηδὼν, όνος, ὁ, dolor, ab ἄλγος.
Ἄλγημα, τὸ, dolor, ægritudo.
Ἀλγηρὸς, ὁ, ὁ, moleſtus, dolorem afferens: Heſych. ab ἀλγέω.
Ἀλγήσας, ἀλγήσασα, a. 1. part. ab ἀλγέω, f. ήσω. p. ἤλγηκα, doleo. Th. ἄλγος.
Ἄλγησις, dolor, ægritudo. Suid.
Ἀλγινόεις, εντος, & in fæm. ἀλγινόεσσα, ης, ἡ, moleſtus, ta.
Ἀλγινόεντα, acc. ab ἀλγινόεις, εντος, ὁ, moleſtus: ab ἄλγος.
Ἀλγίων, ἄλγιστος, moleſtior. moleſtiſſimus, comp. & ſuperlat. ab ἄλγος.
ἌΛΓΟΣ, εος, τὸ, dolor, mœror: ab ἀλέγω.
Ἀλγοῦσα, dolens, part. f. g. ab ἀλγέω.
Ἀλγύνω, f. υνῶ, dolore, vel mœrore afficio, & in paſſ. ἀλγύνομαι, mœrore afficior: (cui oppon. εὐφραίνομαι) a Th. ἄλγος, εος, τό.
Ἀλδαίνω, idem quod ἀλδέω, augeo.
ἈΛΔΕ'Ω, vel ἄλδω, f. ήσω, p. ηκα, augeo.
Ἀλδήσκω, augeor, f. ήσω.
ἈΛΕ'Α, ας, ἡ, Jon. ἀλέη, ης, ἡ, calor, ſeu tepor, qui eſt ex ſole.
Ἀλεάζω, & ἀλεαίνω, tepeo, caleo, calore fruor. Ariſtot. Item active, calefacio. Heſych. ab ἀλέα, calor.
Ἀλεαίνω, idem quod ἀλεάζω.
Ἀλέαμαι, fugio, vito, evito: Heſiod. Hom.
Ἀλέασθαι, vitare, a. 1. inf. m. pro ἀλεάσασθαι, pro quo ἀλέασθαι, & ἀλέσθαι, per geminam Syncop. ab ἀλέω, molo; item, vito, caveo: pro quo & ἀλέομαι. Sunt qui velint dici in præſ. inf. ab ἀλέαμαι.
Ἀλεγεινὸς, ῦ, curæ plenus, moleſtus, quod ab ἀλέγω. Alii poni volunt pro ἀλγεινὸς, gravis, moleſtus: ab ἄλγος.
Ἀλεγίζω, εις, ει, curo, f. ίσω. p. ικα.
Ἀλεγύνω, accuro, paro, apparo. Od. v. ab ἀλέγω.
ἈΛΕ'ΓΩ, f. ξω, curo, rationem habeo alicujus.
Ἀλεεινὸς, calidus, tepidus. expon. &, vitandus, effugiendus, fugiendus; & ex conſequenti, malus, pernicioſus.
Ἀλεείνω, evito, effugio: ἀλέεινε, ες, ε, imperf. Jon. Th. ἀλέω, vito.
Ἀλέη, dicitur Jon. pro ἀλέα, proprie, calor, ſeu tepor, qui eſt ex Sole in locis apricis: ſed transfertur & ad quemlibet calorem.
Ἀλεὴ, ῆς, ἡ, fuga, ab ἀλέω, vito.
Ἀλέην, acc. Jon. ab ἀλέα.
Ἀλεεινὸς, idem quod ἀλεεινός.
Ἀλεία, idem quod, & pro ἀλέα.
Ἀλείαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui lævigatus, aut complanatus non eſt; ſeu qui lævigari, aut complanari nequit. ſed expon. &, non molitus. eſt ex α priv. & λεαίνω, lævigo: a Th. λεῖος, ὁ.
Ἄλειαρ, τὸ, farina.
Ἄλειφα, unxi, præt. Att. pro ἤλειφα, ab ἀλείφω, ungo, f. ψω.
Ἄλειμμα, ατος, τὸ, idem quod ἄλειψις.
Ἀλειμμάτιον, diminut. unguentum.
Ἀλειμματώδης, unguenti formam habens.
Ἀλεῖος, ου, ὁ, Dor. pro Ἠλεῖος, Eleus.
Ἀλεῖς, ſive ἀλέεις, congregatus, & collectus in unum, confertus: ab ἀλέω, congrego.
Ἀλειπτήριον, ου, τὸ, pars quædam balnei: inquit Poll. ab ἀλείφω, f. ψω.
Ἀλείπτης, ου, ὁ, unctor.
Ἀλειπτρον, ου, τὸ, vaſis unguentarii genus.
Ἀλεὶς, part. præſ. ab ἄλημι, contorqueo me, & conglobo: ἀλεὶς vero volunt eſſe a. 2. part. paſſ. ab εἴλω.
ἈΛΕΙΣΟΝ, ου, τὸ, poculum cælatum, q. ὃ λεῖον, non læve, ſed cælaturis aſperum.
Ἀλείτης, ου, ὁ, peccator, ſceleratus, idem quod ἀλιτρός. ab ἀλιταίνω, vel ἀλείτω.
Ἀλειτουργησία, immunitas ab obeundis muneribus publicis.
Ἀλειτούργητος, immunis a muneribus publi-

bli-

blicis: quaſi ab ἀλειτουργέω: ex α priv. & λειτουργέω.

Α'λείπω, idem quod, & a Th. ἀλείφω, ῶ.

Α῎λειφα, ατος, τὸ, idem quod ἄλειφαρ.

Α῎λειφαρ, ατος, τὸ, unguentum: pro pice ſumitur. Th. ἀλείφω.

Α'λειφατίτης, ου, ὁ, ut Α'λειφατίτης ἄρτος, cum adipe commixtus.

Α'ΛΕΙ'ΦΩ, ungo, f. ψω. p. ἤλειφα. Deducunt ab ἀλέω, calefacio. a. 1. part. act. ἀλείψας, ασα, αν, a. 2. ind. ἤλειφον, p. m. ἤλοιφα, Att. ἀλήλειφα.

Α'λειψις, εως, ἡ, & ἄλειμμα, τὸ, unctio, ipſa ungendi actio. Plut. Item, id quo ungimur. Athen. Th. ἀλείφω.

Α'λεκτὼρ, ῦρος, ὁ, Poet. per Syncop. pro ἀλεξητὴρ, ὁ, propulſator. Th. ἀλέξω.

Α'λεκτόρειον, & ἀλεκτόρειον, quod eſt galli, ſeu gallinæ: ut ἀλεκτόρεια ὠά. Syneſ.

Α'λεκτόρεος, & ἀλεκτόρειος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad gallum pertinens; ſeu, qui eſt galli.

Α'λεκτορία, ἡ, ut & ἀλέκτωρ, dicitur gemma quædam, quæ in ventriculo caſtrati galli, quarto anno a quo eunuchum deſcivit, reperitur. Vide Plin. 37. c. 10.

Α'λεκτορὶς, ίδος, ἡ, gallina.

Α'λεκτορόλοφος, gallinacei criſtam habens. Plin. ex ἀλέκτωρ, & λόφος, criſta.

Α'λεκτοροφωνία, ας, ἡ, gallicinium: ab ἀλέκτωρ, & φωνή.

Α῎λεκτος, qui dici non poteſt, ineffabilis: ex α priv. & λεκτὸς, a Th. λέγω.

Α῎λεκτρος, ου, ὁ καὶ ἡ, lecto carens; & ex conſequenti, ſomni expers, inſomnis: Item, tori, ſeu lecti genialis expers: ex α priv, & λέκτρον, τό.

Α'λεκτρύαινα, gallina: ab ἀλεκτρυών.

Α'λεκτρυοπώλης, ſeu ἀλεκτρυονοπώλης, gallinarum venditio.

Α'λεκτρυοπωλητήριον, ſeu ἀλεκτρυονοπωλητήριον, locus, ubi gallinæ venduntur. Th. πωλέω.

Α'λεκτρυοφωνία, dicitur tempus, quo gallus gallinaceus canere incipit: Marci c. 13. ab ἀλεκτρυὼν, όνος, quod ab ἀλέκτωρ, & φωνὴ, ἡ.

Α'λεκτρυὼν, όνος, ὁ, ἡ, gallus, vel gallina.

Α'λέκτωρ, ορος, ὁ, gallus, qui cantu homines excitat, ut lectum relinquant: ex α, & λέκτρον.

Α'λέκτωρ, ορος, ἡ, conjux: (litera α ſignificante ὁμοῦ) ſed de puella dictum ſignificat, innupta: (α privandi vim habente) ἡ μὴ πειραθεῖσα λέκτρου. unde ἀλέκτωρ dicitur Minerva, apud Athen.

Α'λέματος, Dorice dicitur pro ἠλέματος.

Α'λεμάτως, fruſtra, adv.

Α'λεν, pro ἀλῆσαν, Bœot. concluſi ſunt. vide in εἴλω.

Α'λεξαίθριον, affertur ex Soph. pro θερμὸν σκέπασμα, tectum calidum, nempe ad arcendum frigus nocturnum; ab ἀλέξω, & αἴθρα, ἡ.

Α'λεξάνδρεια, ας, ἡ, Alexandria, urbs.

Α'λεξανδρεὺς, έος, civis Alexandriæ.

Α'λεξανδρεῖνος, η, ον, Alexandrinus, a, um.

Α'λέξανδρος, ου, ὁ, Alexander, qui & rex Macedoniæ fuit: ab ἀλέξω, & ἀνὴρ, q. fortis auxiliator.

Α'λεξάνεμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ventos arcens: ab ἀλεξέω, & ἄνεμος.

Α'λέξαντος, ὁ, ἡ, defenſorius: in Epigram. a Them. ἀλέξω.

Α'λέξασθαι, auxiliari, per Syncop. pro ἀλεξήσασθαι, a. 1. m. ab ἀλεξέω. vel a barytono Attico regularis Aoriſtus ab ἀλέξω.

Α'λεξέμεναι, auxiliari, Dor. & Jon. pro ἀλέξαι, ſeu ἀλεξεῖν, ab ἀλέξω, vel ἀλεξέω.

Α'λεξέω, f. ήσω, arceo, propulſo, opitulor.

Α'λέξημα, τὸ, id quod arcet: q. d. propulſans, aut defenſaculum: ut τὸ θερινῆς ὥρας ἀλέξημα, æſtatis ardorem arcens. verbale ab ἀλεξέω.

Α'λεξήνωρ, Æſculapii Epith. apud Ariſtoph. q. d. adjuvans viros; ab ἀλέξω, & ἀνήρ.

Α'λεξήσειε, avertiſſet, 3. ſing. a. 1. opt. act. Æol. ab ἀλέξω.

Α'λέξησις, εως, ἡ, propulſatio, defenſio, opitulatio: Heſych. verbale ab ἀλεξέω. fut. ήσω, idem cum ἀλέξω.

Α'λεξήτειρα, propulſatrix, auxiliatrix: ut ἀλεξήτειρα ἡ τέχνη: in Epigram. ab ἀλεξέω· f. ήσω.

Α'λεξητὴρ, ῆρος, ὁ, qui arcet, propulſator, depulſor: Item defenſor, auxiliator: ut Il. υ ἀλεξητὴρ μάχης. & Apoll. Arg. 2. λοιμοῦ ἀλεξητήρ.

Α'λεξητήριον, ου, τὸ, ſubſtant. dicitur munimen: quidam expon. amuletum, remedium: Xenophon antias equinas ἀλεξητήρια τῶν τῶν ὀμμάτων vocat; & aures aſini ἀλεξητήρια τῶν ὀφθαλμῶν vocat: & apud Nic. ἀλεξητήρια νόσων, remedia morborum.

Α'λεξητήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, defenſorius, propulſatorius, depulſorius, remedium præſtans: ut ἀλεξητήριος παροιμία· Athen. l. 15. Unde in plur. ἀλεξητήριοι ῥίζαι, dicuntur radices remedia afferentes.

Α'λεξητικὸς, depellendi, arcendique vim habens: ab ἀλεξητὴρ, ῆρος, ὁ.

Α'λεξιάρη. ης, ἡ, imprecationum expultrix, ab ἀλέξω, & ἀρά. in bonam, & in malam partem accipitur.

Α'λεξιάρης, ου, ὁ, & fœmin. ἀλεξιάρη, ἡ, exponitur, quod dicitur depellens imprecationes, & diras: & apud Heſiod. παιδὸς ἀλεξιάρη, exponitur, depellens noxas, vel damna: ab ἀλέξω, & ἀρὰ, ἡ.

Α'λεξιβέλεμνος, ου, ὁ καὶ ἡ, arcens, ſeu depellens ſagittas: ex ἀλέξω, & βέλεμνον, τὸ, idem quod Th. βέλος, εος, τό.

Α'λεξιβιάδας, ὁ, ὁ Α'λεξιβία παῖς Κέρκωνος.

Α'λεξικακία, ἡ, malorum amolitio, ſeu depulſio.

Α'λεξίκακος, depulſor mali, ſeu malorum, qui diras arcet, ſeu amolitur. & dicitur etiam de rebus: ut ἀλεξίκακα ὕδατα, apud Nonn. ſalutares aquæ: ab ἀλέξω, & κακός.

Α'λεξίμβροτος, ου, ὁ, ἡ, propulſans ab hominibus mala, ὁ ἀλέξων ἀπὸ τῶν βροτῶν τὰ κακά.

Α'λεξίμορος, depulſor mortis, auxilians adverſus mortem: Soph. ex ἀλέξω, & μόρος, ὁ.

Α'λεξίμος, idem quod ἀλεξητήριος.

Α'λέξιον, ου, τὸ, idem quod ἀλεξητήριον, τό.

Α'λεξιφάρμακον, remedium adverſus pharmacum, ſeu venenum, amuletum: metaph. præſidium. Et exponunt etiam ſimpl. remedium: ut λοιμοῦ ἀλεξιφάρμακον. Sua autem natura eſt adject. ἀλεξιφάρμακος, ὁ καὶ ἡ. unde ἀλεξιφάρμακος δυνάμεις, apud Plut. Sym. 4. & ἀλεξιφάρμακος λόγος, dicitur liber tradens amoliendorum venenorum rationem: apud Dioſc. ab ἀλέξω, & φάρμακον, τό.

Α'ΛΕ'ΞΩ, vel ἀλεξέω, f. ήσω. p. κα. arceo, propulſo, opitulor.

Α'λεὸς, ἡ, ὁ, calidus, tepidus: Heſych. a Them. ἀλέα, ἡ. Sed interdum dicitur ἀλεὸς Dorice pro ἠλεὸς, ſtultus, μάταιος.

Α'λέσις, εως, ἡ, collectio, congeries: ab ἀλέω, congrego.

Α'λεόφρων, demens, mente captus: eſt comp. ex ἀλεὸς, Dor. pro ἠλεὸς, & φρήν.

Α'λέπαδος, non habens lora lata, quæ λέπαδνα dicuntur: Heſych. ex α priv. & λέπαδνον, τὸ, a Th. λέπω.

Α'λεπίδωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non ſquamatus, ſquamis carens: ex α priv. & λεπιδωτὸς, ὁ.

Α'λέπιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui corticatus non eſt, non deſquamatus: ex α priv. & λεπίζω, ſeu λεπὶς, ίδος. Them. λέπω.

Α'λεστέον, molendum eſt. & ἀλεστέος, τέα, τέον, molendus, da, dum: Dioſc. verbale gerundivum ab ἀλέω, f. έσω, molo.

Α'λεστὴ, ἡ, expon. acus, gluma: ab eod. Th. ἀλέω.

Α'λέτης, ου, ὁ, molitor, molitorius; ut ὄνους ἀλέτας, molas aſinarias.

Α'λετὸς, ου, ὁ, molitio, molitura; ipſa molendi actio. Plut.

Α'λεύω, idem quod ἀλέω.

Α'λετρίβανος, piſtillus quo ſal teritur; παρὰ τὸ τὰς ἅλας τρίβειν. ſed ſcribitur &, ἁλετρίβανος, cum tenui, παρὰ τὸ ἀλεῖν, καὶ τρίβειν. unde τρίβανον, τό.

Α'λετρὶς, ίδος, ἡ, molitrix, molitoris uxor. Od. υ. a Th. ἀλέω, f. έσω.

Α'λετὼν, ῶνος, ὁ, piſtrinum; apud Athen. a Th. ἀλέω, molo.

Α'λευάδαι, οἱ, οἱ τοῦ Α'λεύα παῖδες.

Α'λευάμενος, devitans, a. 1. m. part. per Syncop. pro ἀλευασάμενος. Sic ἀλεύασθαι, inf. ἀλέασθαι, vitavit, Jon. pro ἀλεύατο, ab ἀλεύω, pro ἀλέω, vito. Vide ἀλέασθαι.

Α'λεῦμαι, Dor. pro ἀλοῦμαι, ab ἀλέω.

Α'λεύομαι, in voce media, idem quod act. ἀλεύω, quod eſt per Epentheſin τοῦ υ, idem cum, & pro Th. ἀλέω; & in media voce ἀλέομαι, vito, caveo.

Α'λευάμενος, ἀλευομένη, part. ab ἀλεύομαι. vide ἀλέασθαι.

Α'λεύρινος, ου, ὁ, farinaceus; ex farina conſtans: ut ἀλεύρινοι ἄρτοι, apud Athen.

Α'λευρόμαντις, dictus fuit Apollo, quod e farina etiam vaticinia daret. Heſych. ex ἄλευρον, τὸ, & μάντις, ὁ, ἡ.

Α'λευρον, ου, τὸ, farina. Th. ἀλέω.

Α'λευροποιέω, farinam facio, molo, pinſo: ex ἄλευρον, τὸ, & ποιέω, ῶ.

Α'λευρότησις, εως, ἡ, exp. cribrum, quo farina cribratur. Joann. Grammat. annotat, Atticis eſſe πάλιν, i. e. cribri circumferentiam. ſed exp. &, farinæ tenuiſſimum, παιπάλη, Suid. Dicitur autem pro ἀλευρόσησις: ex ἄλευρον, τὸ, & σήθω, f. σω, unde σῆσις, ἡ.

Α'λεύω, deſtituo.

Α'λεύσορος, lumine caſſus; orbatus oculis: ex Soph.

Α῎λευστος, inviſibilis, ſeu inviſus. Heſych. ex α priv. & λεύσσω.

Α'λεύω, unde ἀλεύασθαι, in med. pro vitare, cavere. Il. π. & Od. ξ. Vide ἀλεύομαι.

Α'ΛΕ'Ω, molo, f. έσω, & ήσω, p. κα. Item, vito, caveo, congrego: pro quo potius ἀλέομαι.

Α'λεώμεθα, vitemus, præſ. ſub. ab ἀλέομαι. act. ἀλέω.

Α'λεωρὴ, tutamen, munimentum: ſæpe idem cum ἀλέη, evitatio: ab ἀλέω.

Α'λέως, apud Hippocr. exp. ἀθρόως, confertim: ab ἀλὴς, έος, quod a Th. ἀλής.

Α'λη, ἡ, exp. erratio, vagatio; item Metaph. pro anxietate animi, quæ eſt veluti ejus vagatio: a Th. ἀλάομαι, ῶμαι.

Α'ληθέα, acc. ab ἀληθής.

Α'λήθεια, ας, ἡ, veritas; ἀληθείην, acc. Jon. Th. ἀληθής. dicta autem traditur ἀλήθεια ex α priv. & λήθη, oblivio; ut ſit q. d. carentia oblivionis: nam oblivio eſt mendacii comes; unde mendacem oportet eſſe memorem: vel quaſi ἀλαθεία, quod ſemel eruta minime latere poſſit; aut contra quod veritate nihil ſit occultius: ut hic α ſit epit. illic vero priv.

Α'ληθεὶς, έντος, ὁ, errans; eſt part. a. 1. ab ἀλάομαι.

Α'ληθὲς, τὸ, accentu in ultima, exp. τὸ πρᾶγμα τὸ μετέχον τῆς ἀληθείας, verum: ut τὸ γε ἀληθές. Plato de Leg. id quod eſt; certe, revera: pro quo dicitur &, τἀληθές. item ἄληθες, Proparoxyt. cum accentu in antepenultima, eſt adv. revera, vere, profecto, Ariſtoph. Et nonnunquam adverbium admirantis: ut apud eund. in Plut. ἄληθες, ὦ δειλότατε
σὺ;

πάντων δαιμόνων. utrumque ab ἀληθὴς, ὁ, ἡ.

Α'ληθέςατα, adv. ſuperl. veriſſime.

Α'ληθεςάτοις, dat. pl. ſuperl. ab ἀληθὴς, ἀληθέςερος, ἀληθέςατος.

Α'ληθέςατος, veriſſimus, ſuperl. ab ἀληθὴς, ἐος.

Α'ληθέςερος, verior, compar. ab ἀληθὴς.

Α'ληθεςέρως, verius, adv. compar.

Α'ληθάνης, verax; qui verum dicit.

Α'ληθαντικὸς, ῦ, ὁ, verax; ad veritatem dicendam proclivis. Ariſtot. verbale ab ἀληθάζομαι, pro ἀληθεύω, verum dico: (cui oppon. ψεύδομαι) item, verus ſum.

Α'ληθάω, vera loquor, f. ήσω. p. ἠλήθηκα. a. 1. imperat. ἀλήθησον.

Α'ληθέως, dicitur Jon. pro ἀληθῶς.

Α'ΛΗΘΗ'Σ, έος, ὁ, ἡ, & τὸ ἀληθὲς, verus; ab α, & λήθη.

Α'ληθίζεσθαι, Jon. pro ἀληθεύειν.

Α'ληθίζω, & ἀληθίζομαι, verax ſum, vera dico: ab ἀληθὴς, έος.

Α'ληθινὸς, ἡ, ὸν, verus: ab ἀληθὴς.

Α'ληθινῶς, vere, veraciter. Iſocr. ab ἀληθινὸς, ὁ, quod ab ἀληθεύω.

Α'ληθογνωσία, veri cognitio. Dionyſ. Areop. orthodoxam religionem ita vocavit, quam & ἀληθόδοξον dixit: ex ἀληθὴς, & γνῶσις, εως, ἡ.

Α'ληθοεπὴς, veriloquus. Heſych. ex ἀληθὴς, & ἔπος, εος, τό.

Α'ληθόμαντις, ὁ καὶ ἡ, verus vates; qui vera vaticinatur: ab ἀληθὴς, & μάντις, ὁ.

Α'ληθοσύνη, ης, ἡ, veritas: ab eodem Th.

Α'ληθότης, ητος, ἡ, veritas, idem quod, & pro ἀλήθεια, & ab eod.

Α'λήθω, molo, f. ἀλήσω, p. ἤληκα. Th. ἀλέω, molo.

Α'ληθῶς, vere, adv. ab ἀληθὴς.

Α'λήϊον πεδίον, apud Hom. campus carens pecoribus: ex α priv. & λεία, præda; item grex pecudum; vel, carens ſegetibus: ex α priv. & λήϊον, ου, τὸ, ſeges.

Α'λήϊος, ου, ὁ, pauper, ſine præda: ex α, & λαὸς, vel λεία, vel quaſi ὁ μὴ ἔχων τὰ λήϊα, ſegetibus carens: a λήϊον.

Α'λήϊςος, tutus a prædonum, & furum injuria. Heſych. ex α priv. & ληϊςὸς, ῦ, ὁ, prædando captus, ſeu capi prædando facilis. Th. λεία, præda.

Α'ληκτον, adverbial. dicitur indeſinenter, jugiter, Il. β.

Α'ληκτος, ὁ καὶ ἡ, ut & ἄλληκτος, inceſſabilis, indeſinens. Item exp. qui nondum ſorte obtigit; ſeu ὁ μήπω εἰς λάχος ἐλθὼν, ut Euſt. exp. & ſic eſt ex α priv. & λαγχάνω, in a. 2. ἔλαχον, a λήχω, inuſit.

Α'ληκτώ, dicitur una ex furiis, Alecto: quod indeſinenter perſequi dicebatur improbos.

Α'λήκτως, idem quod ἄληκτον, adv. & utrumque ab ἄληκτος, indeſinens: ex α priv. & λήγω, f. ξω.

Α'ληλεσμένος σῖτος, exp. molitum frumentum: apud Herodot. & Thuc. eſt part. præt. paſſ. ab ἀλέω, f. έσω; in paſſ. ἀλέομαι, οῦμαι, molor: unde ἀλεσθεὶς, molitus. & ἀλούμενος λίθος, lapis qui molitur, ſeu mola frangitur, part. præſ. & a. 1. paſſ.

Α'λήλεκα, molui, p. Att. pro ἤλεκα, ab ἀλέω· unde p. paſſ. ἀλήλεσμαι, molitus ſum. part. ἀληλεσμένος.

Α'λήλημαι, pro ἄλημαι, ind. præſ. Æol. ab ἄλημι. Vel dicitur in perf. pro ἤλημαι, Attice, ab ἀλάω, erro.

Α'λήλιμμαι, p. paſſ. Att. pro ἤλειμμαι, facta reduplicatione, & correpta penultima: unde part. ἀληλιμμένος, pro ἠλειμμένος, unctus. & ἀλήλιπται, pro ἤλειπται. Α'λήλιφα, unxi, pro ἤλειφα, Att. ab ἀλείφω, ungo.

Α'λημα, ατος, τὸ, vagatio, erratio: (idem quod πλάνημα, ut ait Euſt.) eſt verbale ab ἀλάομαι, ῶμαι.

Α'λήμεναι, congregari, præſ. inf. Dor. pro ἀλῆναι, ab ἄλημι· & hoc ab ἀλάομαι.

Α'λημι, idem quod, & ab ἀλάομαι, quod Metaph. ſumitur apud Soph. pro πλανῶμαι τῷ νῷ, incertus ſum quid agam, animi pendeo.

Α'λήμονες, errones, vagabundi: exp. & πτωχοὶ, l. 1. Epigr. & apud Non. tranſlate ſignif. peccatores: nam qui peccant, errant, & a recta via deflectunt. eſt plur. a ſing. ἀλήμων, ονος.

Α'λημοσύνη, ης, ἡ, exp. idem quod ἄλημα, erratio: apud Apollonium autem ſchol. ait ſignificare peritiam locorum.

Α'λήμων, vide ἀλάομαι.

Α'λῶναι, a. 2. inf. paſſ. ab ἁλίσκω.

Α'ληπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui capi non poteſt; aut captus non eſt.

Α'λήπτως, adv. more eorum, qui capi, & comprehendi non poſſunt; ex α priv. & ληπτὸς, ῦ, ὁ, captus. Th. λαμβάνω.

Α'λὴς, έος, ὁ, ἡ, congregatus, confertus. Th. ἄλης. Sed Α'λης, εντος, fluvii nomen.

Α'λης, ſcribitur etiam ἀλὴς, έος, ὁ, ἡ, condenſus, coacervatus, frequens: ut Il. ψ. ἀλὲς ὕδωρ, aqua collecta, & coacervata. & in plur. ἀλέες, in unum congregati; apud Herodot. Item conferti, frequentes, denſi. a Them. ἄλις, quod exp. & confertim, coacervatim; & ſine genit. pro affatim, magna copia.

Α'λήσιον, quicquid moli poteſt, Heſych. ab ἀλέω, molo.

Α'λήςος, ου, ὁ, ἡ, Dor. ἄλαςος, cujus erit memoria perpetua: ex α, & λανθάνω.

Α'ληται, ſaliat, 3. perſ. a. 1. ſub. m. ab ἅλλομαι.

Α'λητεία, ἡ, & Jon. ἀλητείη, erratio, vagatio: verbale ab ἀλητεύω, vagor, erro.

Α'λητεύω, f. σω, vagor.

Α'λήτης, ου, ὁ, vagus, erro; item, mendicus: ab ἀλάομαι.

Α'λητοβόρος, exp. mendicivorus: ab ἀλήτης, mendicus, & βορὸς, ὁ.

Α'λῆτις, ιδος, ἡ, vaga, errabunda. Suid. eſt fœm. a maſc. ἀλήτης.

Α'λητον, ου, τὸ, pro ἄλευρον, τὸ, & ab eod. Th. ἀλέω, f. έσω.

Α'λθαία, ἡ, dicitur malvæ ſylveſtris genus; ſic dicta ob eam, qua pollet, medendi vim. ſunt qui & ἀγριαλθαίαν dictam tradant. vide Dioſc. & Theoph. eſt a Th. ἄλθω, ſeu ἀλθέω.

Α'λθαία, ας, ἡ, Althæa, nomen propr. mulieris.

Α'λθαίνω, & ἀλθέω, medeor, ab ἄλθω.

Α'λθεξις, ſanatio, apud Hippocr.

Α'λθέομαι, οῦμαι, idem quod ἄλθομαι, ſanor: ut Il. ε. ἀλθετο χεὶρ. Eſt paſſ. ab ἄλθω, ſeu ἀλθέω.

Α'λθίσκω, idem quod, & pro ἀλθέω, ſive ἄλθω, medeor.

Α'λθετο, ſanata eſt, imperf. Jon. pro ἤλθετο, ab ἄλθομαι, ſanor. Th. ἄλθω.

Α'λθήεις, ſanitati conferens; ſaluber, i. e. θεραπευτικός. Nicand.

Α'λθηςήριον, idem quod ἄλθος.

Α'λθος, εος, τὸ, ſanatio, medela, medicamentum, remedium. a Th. ἄλθω, ſeu ἀλθέω.

Α'ΛΘΩ, ἀλθέω, & ἀλθαίνω, f. ήσω, ſano, augeo. Deducunt ab ἄλθω, τὸ γὰρ ὑγιὲς αὔξει.

Α'λία, ας, ἡ, cœtus: ab ἀλὴς.

Α'λία, ἡ, vas, in quo ſal terebatur, aut reponebatur.

Α'λιάδαι, αἱ, proprie piſcatorum filii: ſed ſumitur & pro ipſis piſcatoribus, apud Soph. ab ἁλιεύς.

Α'λιάδες, vaſa buxina ad terendum ſal. Poll. The. ἅλς, ἁλὸς, ſal.

Α'λιαιής, έος, ὁ καὶ ἡ, per mare flans: ab ἅλς, & ἄημι.

Α'λιαι θεαὶ, dicuntur marinæ deæ. Il. σ. & ω. eſt plur. fœm. ſing. ἅλιος.

Α'λιαίετος, vel ἁλιάετος, ου, ὁ, aquila marina: ab ἅλς, & αἰετός.

Α'λιάκμονα, acc. ab Α'λιάκμων, ονος, ὁ, nom. fluvii: ex ἅλς, & ἀκμὴ, incrementum.

Α'λιαρὸς, ſale conditus. Euſt. ab ἅλς, ſal.

Α'λιὰς, άδος, ἡ, navicula, cymba: quidam exp. piſcatoriam naviculam; quaſi ab ἁλιεὺς, derivatum ſit. apud Ariſtot. l. 4. anim. c. 37. ἁλιὰς βάτραχος, exp. rana piſcatrix: a Th. ἅλς, ἁλὸς.

Α'λίαςος, ου, ὁ, ἡ, inevitabilis: ab α, & λιάζω, jacto, devito, ſeparo me; quod dicitur per Metatheſ. verbi ἀλίζω, congrego: quod ab ἅλις, ſatis.

Α'λίβατος, ου, ὁ, ἡ, Dor. pro ἠλίβατος, altus.

Α'λιβάνωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui thure accenſo honos non eſt habitus: ex α priv. & λιβανωτὸς, ὁ, ſeu λιβανωτὸν, τό.

Α'λίβαπτος, mari immerſus, ſeu ſubmerſus. Nic. in Alexiph. ex ἅλς, ἁλὸς, & βαπτὸς, ὁ.

Α'λίβας, αντος, ὁ, dicitur ὁ νεκρὸς, mortuus, defunctus, utpote ζωτικῆς λιβάδος ἄμοιρος, expers vitalis humoris. item ἀλίβας οἶνος, apud Callim. eſt ὄξος, acetum, ἀπὸ τοῦ μὴ λείβεσθαι, ὅτι νενεκρωμένος οἶνός ἐςιν, inquit Suid. ut & Euſtathio quoque παρὰ τὸ μὴ λείβεσθαι ἐν σπονδαῖς, quod libari non ſoleret: ex α priv. & Them. λείβω: unde λίβω, λίβος, εος, τὸ, & λιβὰς, άδος, ἡ.

Α'λίβατος, marigradus, apud Athen. ex ἅλς, ἁλὸς, & βαίνω, f. βήσομαι, a βάω, unde varia comp. in βατος deſinunt.

Α'λιβδύω, dicitur per Æolicum literæ β Pleonaſmum, pro ἁλιδύω.

Α'λίβρεκτος, mari immerſus, vel aſperſus, aut madefactus: in Epigr. ex ἅλς, ἁλὸς, & βρέχω, ξω.

Α'λίβρομος, q. d. marifremus: marinum quendam fremitum edens: ex ἅλς, ἁλὸς, & βρόμος, ὁ: a Th. βρέμω.

Α'λίβροχος, exp. mari irriguus, qui a mari abluitur. ex ἅλς, ἁλὸς, & βροχὴ, ἡ: a Th. βρέχω.

Α'λίβρωτος, ſal comedens; i. e. ὁ ἅλας ἐσθίων; item, a mari exeſus: pro quo dicitur &, ἁλιβρώς. ex ἅλς, ἁλὸς, ὁ, ſal; vel ἅλς, ἁλὸς, ἡ, mare: & βρωτὸς, ὁ, a Th. βιβρώσκω, f. ώσω.

Α'λίγδουπος, undiſonus; in mari ſtrepens: Oppian. 5. Hal. ex ἅλς, ἁλὸς, & δοῦπος, ὁ. Interponitur autem γ metri cauſa.

Α'λιγείτων, mari vicinus: ex ἅλς, ἁλὸς, & γείτων.

Α'λιγενὴς, e mari ortus, mari genitus: ſic dicitur Venus ἐπιθετικῶς, quia eſt orta mari, ut canunt Poetæ: ex ἅλς, ἁλὸς, & γείνομαι: unde γένος, τό.

Α'ΛΙΓΚΙΟΣ, ου, ὁ, ſimilis. hinc ἐναλίγκιος, ὁ, idem.

Α'λιδινὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui in mari verſatur, ſeu qui per mare circumagitur: ex ἅλς, ἁλὸς, & δίνη, ἡ, unde δῖνος, ὁ.

Α'λίδρομος, exp. per mare currens, marivagus: navis Epith. apud Poet. ex ἅλς, ἁλὸς, & δρόμος, ὁ.

Α'λιδύω, ſubmergo in mari, pro ἁλὶ δύω: ex ἅλς, ἁλὸς, & δύω, idem cum Them. δύνω.

Α'λιεία, ἡ, piſcatio, piſcatus: eſt verbale ab ἁλιεύω.

Α'λιεργὴς, in mari operans: ex ἅλς, ἁλὸς, & ἔργον, τό.

Α'λιερκὴς, έος, ὁ, ἡ, qui mari tanquam ſepto quodam coercetur; ab ἅλς, & ἕρκος.

Α'λίευμα, piſcatio.

Α'λιεὺς, έος, ὁ, piſcator.

Α'λιευτικὴ, ῆς, ἡ, ars piſcandi.

Α'λιευτικὸν, & in plur. ἁλιευτικὰ, pro tractatu, ſive tractatibus de arte piſcatoria. Athen. 7. ab ἁλιεύω.

Α'λιευτικὸς, ῦ, ὁ, piſcatorius; ad piſcationem, aut ad piſcatorem pertinens.

Α'λιεύω, piſcor, f. εύσω, p. ἡλίευκα, ab ἅλς, mare.

Α'λίζω, ſalio, ſale condio, ſale conſpergo.

go, f. ίσω, p. ἥλικα, paſſ. ἥλισμαι. 2. 1. ἠλίσθην, f. 1. ἁλισθήσομαι. eſt ab ἅλς, ἁλὸς, ὁ, ſal. Sed ἀλίζω, congrego, coacervo, eſt ab ἅλις, adv. coacervatim. In hac tamen ſignif. uſurpatur potius comp. συναλίζω.

Ἀλίζωνες, οἱ, dicuntur Paphlagones, ſeu Bithynii, quoniam mari cinguntur.

Ἁλίζωνος, mari cinctus; Iſthmus: ut ἁλίζωνος κόρινθος, in Epigr. ex ἅλς, ἁλὸς, & ζώνη, ἡ.

Ἀλιζώνων, gen. pl. Halyzonum, nom. propr.

Ἁλιηρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ut apud Eurip. ἁλιηρὴς κώπη, quæ remigant in mari: ex ἅλς, ἁλὸς, & ἐρέσσω, unde ἐρεσία, & varia comp. in ηρης deſinentia.

Ἁλιήτωρ, ορος, piſcator: & in plur. ἁλιήτορες, idem quod ἁλιεῖς, piſcatores: in Epigr. ab ἁλιεὺς, έως, ὁ.

Ἁλιηχέα, mariſonum, acc. ab ἁλιηχὴς, έος, ὁ, ἡ. Th. ἅλς, & ἦχος.

Ἁλιηχὴς, έος, ὁ, ἡ, mariſonus.

Ἀλίθιος, ου, ὁ, Dor. pro ἠλίθιος, ſtultus, inanis.

Ἀλιθίως, fruſtra.

Ἄλιθος, ου, ὁ καὶ ἡ, lapidum expers; minime lapidoſus: ex α priv. & λίθος, ὁ.

Ἁλικάκκαβον, dicitur ſolani quoddam genus. Dioſc. ex ἅλς, ἁλὸς, & κάκκαβη, ἡ, pro κακκάβη, ἡ.

Ἁλικὶς, ίδος, ἡ, ſalſilago: ab ἅλας, ατος, τὸ, idem quod ἅλς, ἁλὸς, ὁ, ſal.

Ἁλίκλυστος, qui mari alluitur. Soph. Item, qui circumluitur, vel obruitur mari: ex ἅλς, ἁλὸς, & κλύζω, f. σω.

Ἁλικὸς, οῦ, ὁ, maritimus: ex ἅλς, ἁλὸς, ἡ.

Ἁλίκος, Dor. pro ἡλίκος, quantus.

Ἁλικότης, idem quod, & pro ἡλικότης.

Ἁλίκρας, mari, i. e. marinæ ſalſugini commiſtus: ex ἅλς, ἁλὸς, & κράω, f. κράσω, per Sync. pro κεράω, idem cum κεράννυμι.

Ἁλικρείων, maris regnum obtinens; ὁ τῆς ἁλὸς κρείων, regnans in mari: ex ἅλς, ἁλὸς, & κρείων, οντος, ὁ.

Ἁλικρηπὶς γαῖα, apud Nonn. exp. maritima ora, q. d. habens fundamentum ad mare: ex ἅλς, ἁλὸς, & κρηπὶς, ίδος.

Ἁλίκτυπος, mari, ſeu undis marinis reſonans, mariſonus. in Epigr. apud Eurip. autem in Or. ἁλίκτυποι in plur. dicuntur piſcatores; quod mare remis pulſantes ſtrepitum excitent: ex ἅλς, ἁλὸς, & κτυπέω, ῶ.

Ἁλικώδης, idem quod, & pro ἁλυκώδης.

Ἁλιμέδων, οντος, ὁ, mari imperans; maris imperator; Epith. Neptuni: ex ἅλς, ἁλὸς, & μέδω.

Ἀλιμενία, q. d. importuoſitas; i. e. carentia portus.

Ἀλίμενος, ου, ὁ καὶ ἡ, μὴ ἔχων λιμένα, importuoſus.

Ἀλιμενόεις τόπος, portum non habens. Suid.

Ἀλιμένωτος, idem. Heſych. ab ἀλίμενος, portu carens: ex α priv. & λιμὴν, ένος, ὁ.

Ἁλιμήδη, ης, nomen mulieris; q. d. quæ curat mare; ex ἅλς, & μῆδος.

Ἁλιμήδης, έος, ὁ καὶ ἡ, in mari agitans conſilia, in mari ſolicitus: ut ἁλιμήδης εὐπορίη, apud Dionyſ. de ſitu orb. ex ἅλς, ἁλὸς, & μῆδος, τὸ.

Ἄλιμος, famem pellens, ſeu arcens, & prohibens. unde ἄλιμος σκευασία, apud Procl. & ἄλιμος δύναμις, apud Plut. ex α priv. & λιμὸς, ὁ.

Ἅλιμος, ου, marinus, ſalſus. Eſt & frutex quidam ſic dictus, quod in maritimis naſcitur: ab ἅλς. Scribitur & ἄλιμος, quia admorſo eo fames interdiu non ſentiatur: ab α, & λιμός.

Ἁλιμυρήεις, εντος, ὁ, ἡ, in mare cum ſonitu fluens: ab ἅλς, & μύρω.

Ἁλιμυρὴς, έος, ὁ, ἡ, idem quod ἁλιμυρήεις, in mare cum fremitu fluens.

Ἁλινδέω, idem quod ἀλέω, volvo, voluto.

Ἁλινδήθρα, ας, ἡ, idem quod [illegible], locus ubi ſe volutant animalia, volutabrum.

Ἁλίνδησις, εως, ἡ, volutatio: eſt verbale ab ἀλινδέομαι, οῦμαι, volvor, volutor. Plut. a Th. ἀλέω, volvo, voluto.

Ἁλινδοῦμαι, verſor, pro καλινδοῦμαι.

Ἁλινήκτειρα, eſt fœm. a maſc. ἁλινηχὴς, in mari natans: Epigr. ex ἅλς, ἁλὸς, & νήχω, ομαι.

Ἁλίνιτρον, vulgo ſal-petræ, & barbare ſalpetram, & ſalpetrum vocant: ex ἅλς, ἁλὸς, & νίτρον, τό.

Ἅλινος, ὁ, ἡ, ex ſale confectus. Th. ἅλς.

Ἄλινος θήρα, in Epigr. exp. venatio reti non capta; q. d. venatio, quæ retibus caruit; ex α priv. & λίνον, τό.

Ἄλιξ, ικος, ὁ, alica Latinis, Græcis χόνδρος dicitur.

Ἄλιξ, ικος, ὁ, Dor. pro ἧλιξ, coævus. Th. ἡλικία.

Ἁλίοιο, gen. Jon. ab ἅλιος, ου, marinus. Eſt & nom. prop. ab ἅλς, mare.

Ἁλιόκαυστος, Dor. pro ἡλιόκαυστος, ου, ἡ, ſole toſtus, ex ἥλιος, & καίω.

Ἅλιον, pro ἥλιον, Dor.

Ἅλιον, adverbialiter ponitur pro fruſtra, incaſſum. Il. ε.

Ἅλιος, ου, ὁ, Dor. pro ἥλιος, ſol.

Ἅλιος, marinus; item, irritus, inanis; ducta ſignif. a mari, quod res quædam vana, & inutilis eſſe videretur ante inventas naves; vel quod ad potum inutilis ſit aqua marina: ut οὐχ ἅλιον βέλος: & οὐχ ἅλιον ἔπος, apud Hom. Il. ω, a Th. ἅλς, ἁλὸς, ἡ.

Ἁλιοτρεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui in mari alitur. Th. τρέφω.

Ἁλιόω, vanum, & irritum reddo; & effectum habere non ſino: ut Il. π. οὐδ' ἁλίωσε βέλος, non irritum emiſit telum. f. ώσω. p. ἡλίωκα: Ab ἅλιος, ὁ, ἡ. Ἁλιόω, affertur etiam ex Symmacho, pro, in ſalis modum contero: ab ἅλς, ἁλὸς, ſal.

Ἀλίπαινα, τὰ, quæ conſtant ex medicamentis non pinguibus. Celſ. l. 5. c. 19.

Ἀλιπαρὴς, non pinguis, non nitidus: ab ἀλιπής.

Ἁλίπαστος, ſale conſperſus: ut ἁλίπαστον κρέας, apud Euſt. Item mari, ſeu aqua marina aſperſus: in Epigr. ex ἅλς, & παστὸς, ὁ: a Th. πάσσω, ſeu πάττω.

Ἁλίπεδον, q. d. mariſolum; i. e. ſolum quod aliquando mari coopertum fuit, rurſum autem campus eſſe cœpit, & aratum fuit. per Catachreſin autem ſic dicitur quilibet campus: appellatur autem, quaſi ἁλὸς πέδον, ex ἅλς, & πέδον, τό.

Ἀλιπὴς, έος, ὁ, ἡ, pinguedine carens; minime pinguis, ſed exp. &, macilentus: item, aridus.

Ἀλίπιστα δένδρα, dicuntur arbores, quæ carent ſucco, & unguine, apud Theoph. Hiſt. Pl. l. 5. c. 1. Ex α priv. & λίπος, εος, τό. unde λιπαίνω, λιπαρός.

Ἁλιπλάγκτος, ου, ὁ, ἡ, marivagus: ὁ ἐν τῇ ἁλὶ πλαζόμενος, a Th. πλάζω, f. πλάγξω.

Ἁλιπλανὴς, marivagus, pontivagus.

Ἁλιπλανία, ἡ, exp. erratio, ſeu vagatio in mari: ex ἅλς, ἁλὸς, & πλάνη, ἡ, unde πλάνης, ητος, & πλάνος, ου, ὁ.

Ἁλίπλοος, ου, ὁ, ἡ, mari natans: ab ἅλς, & πλέω.

Ἁλίπνοος, ου, ὁ, ἡ, mare olens: ex ἅλς, & πνέω.

Ἁλιπόρφυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, marinæ purpuræ colorem habens: ab ἅλς, & πορφύρα.

Ἁλίῤῥοθος, ὁ καὶ ἡ, exp. mariſluus: ut ποταμοὶ ἁλίῤῥοθοι, fluvii in mare fluentes, ſeu cum ſonitu: & ἁλίῤῥοθος ἀκτὴ, exp. littus, quod fluctibus marinis agitatur. Item legitur & fœm. ἁλιῤῥοθία κόνις, in Epigr. & ἁλίῤῥοθος ſubſtantive etiam exp. ἁλὸς ῥόθος, i. e. fluctus maris. Heſych.

Ἁλιῤῥόδιον, quaſi ἁλὸς ῥόδιον. Suid. ex ἅλς, ἁλὸς, & ῥόδιον, unde ῥόδιον, τό.

Ἅλις, adv. ſatis, abunde: fieri dicitur ex τῆς ἁλὸς, utpote ἐν ᾗ ἀθρόον ἐστὶ τὸ ὕδωρ, inquit Etym. & exp. etiam, confertim, coacervatim: & interdum dicitur, οὐχ ἅλις, ſub. ἐστὶ, non ſat eſt; quod exp. &, Parum hoc tibi videtur, niſi etiam &c. Il. ε.

Ἆλις, ιδος, Dor. pro Ἦλις, Elis, urbs Peloponneſi.

Ἁλὶς, ἡ, muria, ſalſugo: idem quod ἁλμυρὶς, & ab eod. Th. ἅλς, ἁλὸς, ὁ.

Ἀλισγέω, f. ήσω, p. ηκα, polluo, contamino. Daniel. c. 1. ἀλισγηθῇ, polluatur, contaminetur. Malach. 1. ἠλισγήσαμεν, contaminavi. Et ἠλισγημένος, pollutus.

Ἀλίσγημα, ατος, τὸ, proprie, contaminatio, ſeu contagio ex cibo vetito; ut quum aliquis ſe idolothytorum eſu polluit. Act. c. 15. verbale ab ἀλισγέω, quod eodem ſenſu eſt uſitatum Græcis Bibliorum interpretibus.

Ἁλίσκομαι, capior, convincor: ut ἁλίσκεσθαι ψευδομαρτυριῶν, convinci falſi teſtimonii. Ariſtot. in Rhet. ſic ἁλίσκομαι ψευδόμενος, convincor mendacii. Xen. eſt paſſ. ab act. ἁλίσκω, capio, f. ἁλώσω, tanquam ab ἁλόω: ſed ejus præt. ἑάλωκα, & a. 2. ἥλων, (unde part. ἁλοὺς, tanquam ab ἅλωμι,) habent ſignif. paſſ. ut cum dat. ἁλοὺς ἔρωτι, captus amore: apud Luc. & cum genit. ut ἁλῶναι τῆς κόρης, puellæ amore captum fuiſſe, quaſi ſub. dat. ἔρωτι. ſed interdum ἁλῶναι, exp. corripi: ut apud Gal. ἁλῶναι τριταίοις, corripi tertianis febribus: ſic ἁλοὺς μανίᾳ, correptus inſania, apud Soph. Item ſignif. deprehendo, reum perago. unde ἁλωκὼς, ſive ἁλοὺς, deprehenſus, convictus, damnatus: ut apud Dem. ἀσεβῶν ἑάλωκε, convictus eſt, tenetur, ſeu damnatus eſt impietatis. ſic apud eund. μιᾷ ἁλῶναι ψήφῳ, unica damnari ſententia. Interdum autem huic verbo jungitur præp. ἐπὶ, cum dat. ut ἁλόντα ἐπὶ στάσει, apud Herodian. damnatum ſeditionum, vel ob ſeditiones: ſic ἐπὶ κακοῖς ἔργοις ἁλοὺς, apud Plut. in Pericle.

ἉΛΙ΄ΣΚΩ, vel Ἅλωμι, capio, convinco, damno, f. ἁλώσω, p. ἥλωκα, Att. ἑάλωκα. a. 2. ἥλων, Att. ἑάλων. præſ. inf. paſſ. ἁλίσκεσθαι, part. ἁλισκόμενος, η, ον, p. paſſ. ἥλωμαι, σαι, ται. unde ἁλωτὸς, captus: ut & ἅλωσις, ἁλώσιμος, αἰχμάλωτος.

ἉΛΙΣΜΑ, ατος, τὸ, plantæ nomen.

Ἁλισμὸς, οῦ, ὁ, ſalitura; ipſe actus ſaliendi, ſeu ſale condiendi: item, maris jactatio. Bud. ex Dioſc. eſt verbale ab ἁλίζω, ομαι, ſale condio.

Ἁλίσπαρτον, in quo ſal ſeminatum eſt, & ſparſum. Heſych. ex ἅλς, ἁλὸς, ὁ, & σπαρτὸς, ὁ.

Ἁλιστέφανος, ὁ καὶ ἡ, exp. mari, tanquam corona cinctus; mari circumdatus: ut ἁλιστέφανον πτολίεθρον, Hom. hymn. 1. in Apoll. ex ἅλς, ἁλὸς, ἡ, & στέφανος, ὁ.

Ἁλιστὸς, οῦ, ὁ, ſalitus: in Epigr. verbale ab ἁλίζω, ſale condio.

Ἁλίστρα, ἡ, exp. volutabrum, i. e. locus, ubi ſe volutant animalia. Poll. eſt a Them. ἀλίω, voluto, idem quod εἰλέω, & forſan ex eo factum.

Ἁλίστροφος, idem quod ἁλιστρεφὴς, marivagus.

Ἁλιστρεφέων, gen. pl. ab

Ἁλιστρεφὴς, έος, ὁ, ἡ, qui in mari verſatur: ab ἅλς, & στρέφω.

Ἀλιταίνομαι, idem quod, ab, & pro ἀλιταίνω, pecco.

Ἀλιταίνω, & ἀλιτέω, idem, quod ἀλιτέω, ῶ, vel ἀλείτω, delinquo.

Ἀλιτανευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui ſupplicari non poteſt; vel qui ſupplicando exorari non poteſt; inexorabilis: Epith. Orci. in Epigr. ex α priv. & λιτανεύω.

Ἁλιτενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ut ἁλιτενὴς τόπος, maritimus, vel mari adjacens locus; q. d. ad

d. ad mare extenſus. ſed τὸ ἀλιτενὲς, exp. demiſſum & humile: Heſych. & Etym. & apud Appian. ἀλιτενὴς θάλασσα, exp. mare vadoſum: ex ἅλς, ἁλὸς, ἡ, & τείνω, f. τενῶ: unde comp. varia deſinunt in τενής.

Ἁλιτέρμων, exp. mari finitimus, ſeu conterminus: in Epigr. ex ἅλς, ἁλὸς, ἡ, & τέρμων, ὁ, idem quod Th. τέρμα, τό.

Ἀλιτάω, vide ἀλιταίνω.

Ἀλιτέω, ῶ, f. ήσω, exp. pecco, delinquo, ſcelus admitto; propriè, admitto quippiam in Deum; item, violo, offendo. Etym. dicit a λιτὴ fieri ἀλιτῶ; & eſſe, λιτῆς καὶ ἱκεσίας στεροῦμαι, i. e. precatione, & ſupplicatione privor; ἢ ἀπὸ τῆς ἄλης, i. e. τῆς πλάνης. Bud. putat exponi etiam poſſe, decipere, ſeu fallere. Il. ι. eſt etiam ἀλιτεῖν, aberrare, vagari.

Ἀλίτη, deliquerit. a. 2. ſub. ab ἀλιτέω, vel ἀλιταίνω.

Ἄλιτημα, τὸ, peccatum, ſcelus, flagitium: ἁμάρτημα. eſt verbale ab ἀλιτήομαι, ῶμαι.

Ἀλιτημένος, ὁ, p. part. paſſ. Jon. ab ἀλιτέω.

Ἀλιτήμενος, dicitur pro ἀλιτημένος, per Metaplaſmum; peccans, peccator; vel nocens.

Ἀλιτήμων, ab Euſt. exp. qui ſponte ab officio aberrat: Bud. autem vertit, qui ſciens prudenſque peccat.

Ἀλιτήμερος, ὁ καὶ ἡ, exp. mente captus, ſtultus, παράφρων. Euſt. & Suid. ex ἀλιτέω, & μωρὸς, ὁ.

Ἀλιτηρὸς, & ἀλιτήριος, ὁ, peccator, ſceleratus, flagitioſus: ab ἀλιτέω, έομαι. Plut. autem vult eſſe dictum, ὃν ἀλέασθαι διὰ μοχθηρίαν καλῶς εἶχε, i. e. quem vitare ob improbitatem, bonum & utile erat. & ſic quidam derivant ab ἀλέω, έομαι, vito, caveo. ab aliis exponi propriè dicitur, ὁ ἐπιτηρῶν ἐν τῷ λιμῷ τὸν ἀλοῦντα, καὶ διαρπάζων, qui tempore famis eum, qui molit, obſervat, & farinam deripit: & ſic eſſet ab ἀλέω, molo, & τηρέω, obſervo, capto.

Ἀλιτήριος, ὁ, a Bud. exp. pernicies, internecio, peſtis; de homine dictum: ut Æſchines de Demoſthene, ὁ τῆς Ἑλλάδος ἀλιτήριος: ſic etiam Demoſthenes vocaverat Æſchinem. ſic dicitur etiam, qui piaculum admiſit in Deum: ut ἀλιτήριος τοῦ θεοῦ, apud Thuc. Item, erro: Heſych.

Ἀλιτηριώδης, ὁ, ἡ, exſecrabilis, piacularis, ut εἶδος ἀλιτηριῶδες, apud Plat. de Leg. Item, exitialis, peſtifer, cum dat. apud eund. ab ἀλιτήριος, ὁ: a Th. ἀλιτέω, έομαι.

Ἀλίτης, peccator, ſceleratus, ſed exp. & ξένος, peregrinus, ab Heſych. ab α, & λιτή.

Ἀλιτόγονος, vanam ſeu inanem habens prolem: nam ἀλιτόγονον Etym. & Heſych. exp. ματαιόγονον, qui aberravit a ſpe, quam de prole conceperat: ex ἀλιτέω, ſeu ἀλίτομαι, aberro, & γονὴ, ἡ.

Ἀλιτήμενος, v. ἀλιτήμενος.

Ἀλίτοντο, Jon. pro ἠλίτοντο, offenderunt, 3. pl. imperf. paſſ. verbi ἀλίτω.

Ἀλιτόξενος, ὁ, ἡ, qui in hoſpites peccat: ab ἀλιτέω, & ξένος.

Ἀλιτραίνεται, male agit, 3. præſ. paſſ. ab ἀλιτραίνω, pecco. Th. ἀλιτέω.

Ἀλιτραίνω, ομαι, pecco, ſcelerate ago: ab ἀλιτρὸς, ὁ.

Ἀλιτρεφὴς, ὁ, ὁ καὶ ἡ, qui ex mari alitur; i. e. vel eſu piſcium marinorum, vel eorum piſcatu. Nonn. ex ἅλς, ἁλὸς, & τρέφω.

Ἀλιτρία, ἡ, peccatum: pro quo dicitur & ἀλιτροσύνη, Heſych. flagitium.

Ἀλιτρὸς, ὁ, ὁ, peccator, Heſych. ab ἀλιτρὸς, ſceleratus.

Ἀλιτρόβιος, ſceleratam vitam agens: ex ἀλιτρὸς, ſceleratus, & βίος, ὁ.

Ἀλιτρόπος, efficaciter peccans; animus, vel homo ſub poteſtate peccati: ex ἀλιτρὸς, & νόος, ὁ.

Ἀλίστονος, ὁ, ὁ, mari jactatus: ab ἅλς, & ξένω.

Ἀλιτρὸς, ὁ, ὁ, ſceleratus. Heſych. ex ἀλιτηρὸς, per Synæreſin eſſe deductum putat, ſicut Etymol. per Syncopen.

Ἀλιτροσύνη, idem quod ἀλιτρία.

Ἀλίτροφος, idem quod ἀλιτρεφής.

Ἀλίτριπτος, ὁ, ὁ, ἡ, qui in mari eſt attritus, vel abſumptus: ab ἅλς, & ξύω.

Ἀλίτυπος, a mari percuſſus, ex ἅλς, ἁλὸς, ἡ, & τυπὴ, ἡ. unde τυπόω.

Ἀλίτυρος, caſeus ſale aſperſus: in Epig. ex ἅλς, ἁλὸς, ὁ, & τυρὸς, ὁ.

Ἀλιφθόρος, ὁ, ὁ, prædo marinus: in Epigr. Unde ἀλιφθορίη ναυτῶν, perditio nautarum in mari. ibid. ex ἅλς, ἁλὸς, & φθορὰ, ἡ, ſeu φθόρος, ὁ.

Ἀλίφλοιος, ὁ, ὁ, q. d. maricortex, aut ſalicortex; ſpecies roboris, ſeu quercus; apud Theophr. Hiſt. Pl. 3. 9. ex ἅλς, ἁλὸς, & φλοιὸς, ὁ.

Ἀλίχλαινος, ex mari lænam habens, purpuratus: ex ἅλς, ἁλὸς, & χλαῖνα, ἡ.

ἈΛΙΏ, volvo, f. ίσω. p. ἤλικα. Ἀλιέω, idem.

Ἀλίως, adv. fruſtra, ab ἅλιος.

Ἀλκὰ, ᾶς, ἡ, Dor. pro ἀλκὴ, robur.

Ἀλκάεις, εντος, & contractè ᾶς, Dor. pro ἀλκήεις, ſtrenuus.

Ἀλκάζειν, fortiter agere, pugnare: apud Etym. ab ἀλκὴ, ῆς, ἡ, robur, vires.

Ἀλκάθοος, ὁ, ὁ, nomen viri.

Ἀλκαία, ας, ἡ, dicitur cauda leonis, ἀπὸ τοῦ δι' αὐτῆς εἰς ἀλκὴν ζεῖσθαι; quoniam eam quatiendo ſibi animos, & robur excitat, ut Homerus quoque docet: Ab ἀλκάζω, quod a Them. ἀλκή, ἡ.

Ἀλκαΐδης, ὁ, ὁ, τοῦ Ἀλκαίου παῖς.

Ἀλκαϊκὸς, ὁ, ὁ, Alcaicus, nomen viri.

Ἀλκαίοιο, gen. Jon. pro Ἀλκαίου: ab Ἀλκαῖος, nomen viri: ab ἀλκή.

Ἀλκανδρος, ὁ, ὁ, Alcander: nomen prop.

Ἄλκαρ, ατος, τὸ, exp. auxilium, remedium; munimentum, præſidium, tutamen: a Them. ἀλκή, ἡ.

Ἀλκέα, ἡ, Alcea: ſic dicitur herba ex ſylveſtrium malvarum genere; apud Dioſc. 3. 164. & Plin. 27. c. 4.

Ἀλκέταο, gen. Æol. ab

Ἀλκέτης, ὁ, ὁ, nomen viri: ab ἀλκή.

ἈΛΚΗ', ῆς, ἡ, robur, vires, auxilium. exp. etiam, fortitudo, ſtrenuitas, animi præſtantia; item, remedium.

Ἀλκήεις, εντος, ὁ, robuſtus, ſtrenuus; præditus robore corporis, vel animi: a Th. ἀλκή, ἡ.

Ἀλκῆς, idem quod ἀλκήεις.

Ἀλκὶ, dat. ſing. ab ἀλξ, ἀλκός.

Ἀλκιβιάδιος, ſive ἀλκιβιάδειος, anchuſæ ſpecies, herba, βοΐδιον, dici traditur ab Alcibio, ſive Alcibiade quodam; qui, cum a ſerpente ictus eſſet, eo commanducato, & plagæ impoſito, ſanatus eſt, Schol. Nic. meminit & Dioſc. l. 4. c. 24. & Plin. l. 26. c. 5. Dicitur autem hæc herba alio nomine, τὸ ἔχιον.

Ἀλκιμάχος, ſtrenuus in pugna, vel ſtrenue pugnans: quaſi ἀλκὶ μαχόμενος. Anthol. Epigr. ex ἀλκὴ robur, & μάχομαι, pugno, vel μάχη, pugna.

Ἄλκιμος, ὁ, ὁ, ἡ, robuſtus: ab ἀλκή.

Ἀλκίφρων, fortis, & prudens: Euſt. ex ἀλκὴ, robur, & φρὴν, ενὸς, ἡ, mens.

Ἀλκμαιωνίδαι, ῶν, οἱ, ab

Ἀλκμαίων, ωνος, ὁ τοῦ Ἀμφιαράου υἱός.

Ἀλκμήνη, Alcmene; nomen fœminæ; q. d. robur Lunæ.

Ἀλκτὴρ, ῆρος, ὁ, defenſor, propugnator: acc. ἀλκτῆρα: ab ἀλκή.

Ἀλκτήριον, ὁ, τὸ, remedium: q. d. propulſatorium, ſeu depulſorium: Non. ut ἀλκτήρια νόσων, remedia morborum. Th. idem.

Ἀλκυονίδες, ſive ἀλκυονίδες ἡμέραι, dicuntur quatuordecim dies brumali tempore ſereni, cum maris etiam tranquillitate, quibus nidificat, & fœtificat hæc avis. unde halcyones dicuntur dies apud Ariſtot. Hiſt. an. l. 5. c. 8.

Ἀλκυονὶς, idem quod ἀλκυὼν, ut tradit Etym. ex ἅλς, ἁλὸς, & Them. κύω: unde κυίω, ῶ.

Ἀλκυὼν, ſive ἀλκυὸνη, όνος, ἡ, dicitur halcyone, ſeu halcedo, avis, παρὰ τὸ ἐν ἁλὶ κύειν dicta, quod in mari pariat; ut vult Etymologus, & Plur. teſtatur. vide & Plin. l. 10. c. 32. & Ariſtot. Hiſt. an. l. 9. c. 14.

Ἀλκυόνειον, ſive ἀλκυόνιον, τὸ, dicitur ſpuma maris concreta, admiſtis ſordibus tenuiſſimis, quod ex ea mari innatante nidos fingunt, & conſtruunt halcedones. vide Dioſc. l. 4. c. 136. & Plin. 32. c. 8. Ubi dicitur ἀλκυόνειον eſſe ſpuma concreſcens in mari, qua faciei nitor commendatur; & ex hac nidum congerere dicuntur halcyones.

Ἀλκυόνη, ης, ἡ, Alcyone, nom. propr. mulieris.

Ἄλκω, & ἀλάλκω, arceo. f. ἀλξω, vel ἀλκήσω, & ἀλαλκήσω. a. 2. ἄλαλκον. Th. ἀλκή.

ἈΛΛΑ', ſed. ἀλλ' pro ἀλλὰ, & pro ἄλλο. ἀλλάγε, at certe, ſed tamen.

Ἀλλαγὴ, ῆς, ἡ, mutatio, permutatio.

Ἄλλαγμα, ατος, τὸ, & ἄλλαξις, εως, ἡ, commutatio. Th. ἀλλάσσω.

Ἀλλακτικὸς, ὁ, ὁ, commercialis, ex contractibus manans.

Ἀλλάκτον, ὁ, τὸ, lignum, quo geſtabantur onera: ita dictum a permutatione geſtationis ex uno humero in alterum: Cæl. Rhod.

Ἀλλάλοισι, Dor. pro ἀλλήλοισι, dat. pl. a gen. ἀλλήλων.

Ἀλλαλοφονία, ας, ἡ, Dor. pro ἀλληλοφονία, ἡ, mutua cædes: ab ἀλλήλων, & φόνος.

Ἄλλαν, gen. Dor. pro ἄλλων, ab ἄλλος.

Ἀλλαντοποιέω, farcimina, vel lucanicas facio.

Ἀλλαντοποιὸς, qui facit lucanicas, tuccetarius, fartor: ex ἀλλᾶς, ᾶντος, & ποιέω.

Ἀλλαντοπωλέω, farcimina, vel lucanicas vendo; lucanicarum ſum venditor.

Ἀλλαντοπώλης, lucanicarum venditor, vel farciminum. ſed ſumitur & pro vilis, abjectæque ſortis homine: ex ἀλλᾶς, ᾶντος, & πωλέω.

Ἀλλαντόπωλις, ιδος, ἡ, farciminum venditrix.

Ἀλλὰξ, adv. permutatim, viciſſim, mutatis vicibus.

Ἀλλάξαιμι, permutarem, a. 1. opt. m. ἀλλάξασθαι, inf. ἀλλάξαι, a. 1. inf. act. ab ἀλλάσσω.

Ἄλλαξις, idem quod ἄλλαγμα.

ἈΛΛΑ'Σ, ᾶντος, ὁ, ponitur inter Themata: & exp. farciminis genus; quibuſdam, botellus, Tuccetum alii vertunt; Budæus autem ἀλλᾶντας vult eſſe exta, & inteſtina bubula, & vervecina. ſiebat autem ἀλλᾶς, ut in Schol. Græcis legitur, ex carnibus & farina ſubacta, quæ in φύσκην, i. e. inteſtinum craſſum, conjiciebantur. ſed videtur & pro ἔντερον general. accipi; ex Suid.

ἈΛΛΑ'ΣΣΩ, vel ἀλλάττω, Att. muto: ab ἄλλος. f. ξω. p. ἤλλαχα. a. 2. ἤλλαγον. p. paſſ. ἤλλαγμαι. a. 1. ἠλλάχθην, a. 2. ἠλλάγην. f. 1. ἀλλαχθήσομαι, f. 2. ἀλλαγήσομαι.

Ἄλλαττα, reliqua, pro ἄλλα ἅττα.

Ἀλλάττομαι, f. ξομαι, 1. Cor. c. 15. Reg. 4. c. 15. mutor, immutor: item, ut act. ἀλλάσσω, vel ττω, muto, immuto: item, commuto, permuto: item, vendo: & interdum exp. redimo: ut apud Luc. dicit tyrannicida, ἀλλαξάμενος τὴν ἐλευθερίαν τῆς σφαγῆς τῆς ἐμῆς, redempturus libertatem mea cæde, i. e. cæde a me perpetrata: Item pro inſtauro: citatur ex 3. Reg. c. 21.

Ἀλλαχόθεν, aliunde: ab ἄλλος.

Ἀλλαχοῦ, & ἀλλαχῆ, alibi.

Ἀλλάων, aliarum, gen. Æol. pro ἄλλων, ab ἄλλος.
Ἄλλεγον, pro ἀνάλεγον, & hoc Jon. pro ἀνέλεγον, imperf. ab ἀναλέγω.
Ἀλλέες, congregati, Poet. pro ἀολλέες, nom. pl. ab ἀολλής.
Ἀλλεθνής, έος, ὁ καὶ ἡ, alienigena, peregrinus: ex ἄλλος, & ἔθνος.
Ἄλλεξαι, Poet. & metri cauſa pro ἀναλέξαι, 1. inf. act. ab ἀναλέγω.
Ἀλλεπαλληλία, ἡ, q. d. alternitas; item, continuitas. Bud. ex ἄλλος, ἐπί, & ἀλλήλων.
Ἀλλεπάλληλος, creber, alternus, pro ἐπάλληλος, quod vide.
Ἄλλῃ, adv. aliter. ἄλλαι, αις, alia: ἄλλαις, dat. pl. ἄλλας, acc. f. g.
Ἀλληγορέω, ῶ, (q. ἄλλο ἀγορέω, vel ἀγορεύω, aliud concionor, vel dico) aliis verbis allegorice aliquid aliud ſignifico.
Ἀλληγόρημα, τό, interpretatio allegorica: Bud.
Ἀλληγορητής, οῦ, ὁ, interpres allegoriæ.
Ἀλληγορία, ας, ἡ, mutatio, vel figura, qua aliud dicitur, aliud ſignificatur.
Ἀλληγορικός, allegoricus; per allegoriam dictus.
Ἀλληγορούμενα, ων, τά, per quæ aliud præfiguratur, præſ. part. paſſ. ab ἀλληγορέω: quod ex ἄλλος, & ἀγορέω, vel potius ἀγορεύω.
Ἄλλατος, ου, ὁ, Æol. pro ἄλλαντος.
Ἀλλέγγυοι, ſunt duo rei promittendi, Bud.
Ἀλλέγγυον, ου, τό, mutua fidejuſſio.
Ἀλλεγγύως, cum mutua fidejuſſione, invicem fidejubendo: ex ἀλλήλων, & ἐγγύη, ἡ.
Ἀλλήλῃσι, inter ſe, dat. pl. Jon. pro ἀλλήλαις, ab ἀλλήλων. Ἀλλήλοιιν, dat. dual. Poet. pro ἀλλήλοιν.
Ἀλληλίζειν, exp. aliud atque aliud dicere; aliter atque aliter loqui; inquit Heſych. ab ἀλλήλων, λοις.
Ἀλληλογραφία, mutua ſcriptio: ex ἀλλήλων, & γραφή, ἡ.
Ἀλληλοκτονεῖν, mutuo ſe interficere, mutuis perire vulneribus: ab ἀλλήλων, & κτείνω, f. κτενῶ, & in præt. med. ἔκτονα.
Ἀλληλομαχεῖν, inter ſe pugnare.
Ἀλληλομαχία, mutua pugna: ex ἀλλήλων, & μάχομαι.
Ἀλληλοτομεῖν, mutuo ſe ſecare: ut ἀλληλοτεμνόμενοι περίπατοι πρὸς ὀρθὰς σταυρηδόν, i. e. deambulationes in crucis modum ad rectos angulos ſecantes. Bud. in Epiſt. priorib. ex ἀλλήλων, & τέμνω, f. τεμῶ, præt. med. τέτομα.
Ἀλληλοτυπεῖν, ſeſe invicem ferire.
Ἀλληλοτυπία, mutua conflictio: ex ἀλλήλων, & τυπή, ἡ.
Ἀλληλούϊα, Allelu-jah, h. e. laudate Dominum.
Ἀλληλουχέω, ῶ, connecto, coaduno: ex ἀλλήλων, & ἔχω.
Ἀλληλουχία, ἡ, cohærentia mutua, ſeries rerum inter ſe connexarum; item compages.
Ἀλληλοῦχος, ὁ καὶ ἡ, mutuam connexionem habens, ſive cohærentiam.
Ἀλληλοφαγεῖν, mutuo ſe devorare: ut plurimum de piſcibus dicitur; ut apud Ariſtot. Hiſt. an. l. 8. ex ἀλλήλων, & φάγω.
Ἀλληλοφαγία, mutua devoratio. Herod.
Ἀλληλοφαγίη, ης, ἡ, Jon. pro γία, mutua depaſtio: a φάγομαι.
Ἀλληλοφάγοι, ſeſe invicem devorantes.
Ἀλληλοφθορεῖν, ſeſe invicem corrumpere & perdere.
Ἀλληλοφθορία, mutua perditio, mutua conſumptio. Plat. ex ἀλλήλων, & φθείρω.
Ἀλληλοφονία, mutua cædes: ex ἀλλήλων, & φόνος, ὁ.
Ἀλληλοφόνοι, ων, οἱ, mutuo ſe interficientes, mutua cæde pereuntes.
Ἀλληλοφυεῖς, ex ſe invicem enaſcentes; mutuum ortum habentes: ex ἀλλήλων, & φύω.

Ἀλλήλων, gen. pl. caret nominativo, eſtque triptoton. dat. ἀλλήλοις, αις, οις, acc. ἀλλήλους, ας, α, per invicem, mutuo, alius alium. Th. ἄλλος.
Ἄλλην, accuſativus (fœm. ab ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο) adverbialiter poſitus reperitur: ut apud Plut. in Euthid. ἄλλην καὶ ἄλλην ἀποβλέποντες εἰς ἡμᾶς, exp. hinc atque illinc.
Ἀλληνάλλως, a Suid. exp. ὡς ἔτυχεν: ex ἄλλην, & ἄλλως.
Ἀλλογενής, έος, ὁ, ἡ, alienigena, q. d. ἐξ ἄλλου γένους, ex alia gente.
Ἀλλόγλωσσος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui eſt diverſæ linguæ: ab ἄλλος, & γλῶσσα.
Ἀλλογνοέω, ſeu ἀλλογνοῶν, exp. deſipiens, delirans; ὁ παραφρονῶν, οἷον ἄλλα γινώσκων παρὰ τὰ ὄντα. Gal. in Lex. Hippocr.
Ἀλλόγνωτος, exp. aliis notus, & ex conſequenti nobis ignotus: unde ponitur pro extraneo, ſive peregrino: ut ἀλλογνώτῳ ἐνὶ δήμῳ. Od. β. ab ἄλλος, & γινώσκω.
Ἀλλοδαπός, ῦ, ὁ, extraneus, alienigena: ab ἄλλος, & δάπεδον, vel δᾶ, Dor. pro γῆ, vel γᾶ, & πέδον.
Ἀλλοδοξέω, ῶ, aliud opinor, quam ſit revera.
Ἀλλοδοξία, opinatio falſa de re aliqua: ex ἄλλος, ου, & δόξα, ἡ.
Ἀλλοεθνής, idem quod ἀλλεθνής.
Ἀλλοειδής, έος, ὁ καὶ ἡ, formam mutatam habens: ab ἄλλος, & εἶδος.
Ἄλλοθεν, aliunde, adv. ἄλλοθεν ἄλλος, aliunde alius.
Ἄλλοθι, alibi, & ἄλλοθι.
Ἀλλόθροος, ου, ὁ καὶ ἡ, alia lingua utens: ab ἄλλος, & θρόος, vox.
Ἀλλοίη, ης, ἡ, f. g. ab ἀλλοῖος, ου, ὁ, diverſus; ab ἄλλος.
Ἀλλοινία, ἡ, varietas, & mutatio vini. Plut. Symp. 4. Probl. 1. ex ἄλλος, & οἶνος, ὁ.
Ἀλλοιόθετα, τά, dicuntur varie poſita: ab ἀλλοῖος, & θετός, ὁ: a Th. τίθημι, f. θήσω.
Ἀλλοῖος, ου, ὁ, alius atque alius; diverſus, varius. Od. π.
Ἀλλοιοσχήμων, ονος, ὁ, ἡ, diverſam formam, ſeu figuram habens: ab ἀλλοῖος, ὁ, & σχῆμα, τό.
Ἀλλοιότερος, dicitur pro ἀλλοῖος, quaſi in compar. apud Thuc. l. 4.
Ἀλλοιότης, ητος, ἡ, diverſitas; item, variatio: ab ἄλλος, ὁ.
Ἀλλοιοῤῥοπέω, exp. varie muto; apud Hippocr. Ex ἀλλοῖος, & ῥοπή, ἡ, ſeu ῥόπος, ὁ.
Ἀλλοιόῤῥοπος, idem quod αἰολόῤῥοπος.
Ἀλλοιόω, f. ώσω, præt. ωκα, diverſum reddo, immuto, vario. unde in paſſ. ἀλλοιοῦμαι, immutor; alius atque alius fio: ut apud Thuc. l. 2. ἀλλοιοῦσθαι τὰς γνώμας, mutari animo; non eſſe eodem animo, quo antea.
Ἀλλοίωσις, εως, ἡ, mutatio, immutatio. Polyb.
Ἀλλοιωτικός, ῦ, ὁ, immutatorius, immutativus; ad immutandum aptus: ut ἀλλοιωτικὴ δύναμις. ab ἀλλοῖος, ὁ.
Ἀλλοιωτός, ῦ, ὁ, mutabilis, mutationis capax, ſeu mutari aptus.
Ἀλλόκα, Dor. pro ἄλλοτε, alibi.
Ἀλλόκοτος, exp. cujus partus alienus, & longe diverſus eſt a cæterorum animalium partubus; prodigioſus; & general. abſurdus, inuſitatus; rationi non conſentaneus: item, peregrinis moribus præditus: item externus, extraneus: exterus. Eſt autem per Hyperthesin dictum pro ἀλλότοκος, quod ex ἄλλος, & τόκος, ὁ.
ἍΛΛΟΜΑΙ, ſalio: ab Hebr. חלל chalal: imperf. ἡλλόμην, ου, ετο, f. m. ἁλοῦμαι. a. 1. ἡλάμην, ω, ατο.
Ἀλλοπρόσαλλος, ου, ὁ, mutabilis, nunc hic, nunc illic adhærens; epithet. Martis. voc. ἀλλοπρόσαλλε. Ex ἄλλος, πρός, & ἄλλος.
ἌΛΛΟΣ, ἄλλη, ἄλλο, ALIUS, a, ud.

Ἄλλοσε, alio, adv.
Ἄλλοτε, alias, interdum, adv.
Ἀλλότερρος, Æol. pro ἀλλότριος.
Ἄλλο τι, utrum, nunquid: ut apud Plat. in Critone, ἄλλο τι ἢ ὁμολογοῦμεν, nunquid fateri neceſſe eſt? vel quid aliud quam fateamur? eſt adv. ab ἄλλος, ὁ.
Ἀλλοξενοεπίσκοπος, ου, ὁ, curioſus hoſpes alienæ domus: alienarum rerum inſpector: ex ἀλλόξενος, & ἐπισκέπτομαι.
Ἀλλοτριονομέω, ῶ, alieno more vivo, ſeu alienas leges imitor: ex ἀλλότριος, & νόμος, ὁ.
Ἀλλοτριοπραγέω, ῶ, f. ήσω, alienas res ago, aliena negotia curo; alterius ago negotium: item, res novas molior, deſciſco, fide decedo. Polyb. l. 5. ἐχθρῶς βουλεύομαι, inimicum capio conſilium: ex ἀλλότριος, & πρᾶγος, εος, τό.
Ἀλλοτριοπραγία, ἡ, aliorum negotiorum geſtio.
Ἀλλοτριοπραγμονέω, ῶ, ſum ἀλλοτριοπράγμων: ex ἀλλότριος, & πρᾶγμα, τό.
Ἀλλοτριοπραγμοσύνη, ἡ, ardelionis vitium, quo rebus alienis, quam ſuis magis eſt intentus. Plat. de rep. l. 4.
Ἀλλοτριοπράγμων, ardelionis inſtar, alienis rebus magis quam ſuis intentus.
Ἀλλότριος, ὁ, qui eſt alterius; non proprius; item apud Hom. ἀλλότριος φώς, exp. externus vir; a nonnullis hoſtis. Od. π. & σ.
Ἀλλοτριότης, ητος, ἡ, q. d. alienitas. ſumitur fere pro alienitate animi: apud Plat. Dem. Plut.
Ἀλλοτριοφαγέω, aliena comedo. Euſt. ex ἀλλότριος, & φαγός, ὁ.
Ἀλλοτριοφάγος, aliena comedens. Athen. l. 4.
Ἀλλοτριοφθονέω, alienis invideo; ab ἀλλότριος, & φθόνος.
Ἀλλοτριόω, ῶ, alieno, abalieno, alienum reddo: & in paſſ. ἀλλοτριοῦμαι, alienor, abalienor. Dem. & Thuc.
Ἀλλοτρίως, aliene; alieno animo: ut apud Iſocr. ἀλλοτρίως διακεῖσθαι, vel ἀλλοτρίως ἔχειν πρός τινα, alieno animo eſſe, vel alienum animum habere ab aliquo. eſt adv. ab ἀλλότριος, ὁ.
Ἀλλοτρίωσις, alienatio, abalienatio. Thuc.
Ἀλλοτριώτατος, ſuperl. qui remotiſſimo eſt neceſſitudinis gradu.
Ἀλλοῤῥοπέω, muto, immuto; q. d. alio converto. Heſych. ex ἄλλος, & ῥοπή, ἡ: a Th. ῥέπω.
Ἀλλοφανής, qui alius, & diverſus appareat: apud Nonn. ex ἄλλος, & φαίνω, f. φανῶ.
Ἀλλοφάσσειν, Euſt. dicit ſignificare ἄλλο φράζειν, ſeu φάσθαι, i. e. aliud loqui. Erotian. apud Hippocr. exp. ἀπορεῖσθαι, καὶ βαρυθυμεῖσθαι, animo turbato, & anxio eſſe; in anxietate animi conſtitutum eſſe; παρὰ τὸ ἀλλαχοῦ τὰ φάη περιφέρειν. exp. etiam, deſipere. Gal. ex ἄλλος, vel ἄλλο, & φάσσω, inuſit. a Them. φάω, dico, luceo.
Ἀλλόφατος, exp. ab alio interfectus, Heſych. & ſic eſt ab ἄλλος, & φάω, occido: unde φατός, ὁ, occiſus.
Ἀλλοφρονέω, exp. aliud in animo habeo; mentem non attendo ad id, quod cerno. Od. κ. Item, mente ſum alienata, inſanio. Il. ψ.
Ἀλλοφρονέων, mente alienatus, inſanus: ab ἄλλος, & φρονέω.
Ἀλλοφυλεῖν, exp. ritibus extraneis, ſeu exoticis addictum eſſe; in alienos mores degenerare.
Ἀλλοφυλισμός, dicitur eſſe ritus exoticus, ſeu ritus alienigenarum. Machab. l. 2. c. 4. Sed exp. &, in alienos mores degeneratio. Ibid. c. 6.
Ἀλλόφυλος, ὁ καὶ ἡ, qui eſt ex alia tribu. Poll. Item, qui diverſæ eſt generis, ſeu nationis; externus, peregrinus. Item metaph. qui diverſi eſt generis, ſeu diverſæ naturæ; apud Plut. Symp. l. 4. Ex ἄλλος, ὁ, & φυλή, ἡ.
Ἀλλόφωνος, alia vel peregrina voce utens: ex ἄλλος, & φωνή, ἡ.

Ἀλλοχροέω, alium atque alium colorem induo; colorem muto: ex ἄλλος, & χρόα, ἡ.

Ἀλλοχροία, mutatio coloris.

Ἀλλόχροος, qui eſt alio colore; vel in quo color ſubinde mutatur.

Ἀλλόχρως, aliam corporis ſpeciem gerens: apud Eurip. in Androm. ex ἄλλος, & χρώς. ab eod. Them. χρόα, ἡ, cutis.

Ἄλλυδις, aliorſum, Poet. pro ἀλλαχοῦ, adv. ab ἄλλος.

Ἄλλυεσκε, Poet. & Jon. pro ἀνέλυε, reſolvebat, imperf. act. ab ἀλλύω, Poet. pro ἀναλύω.

Ἄλλυτος, ου, ὁ, ἡ, Poet. pro ἄλυτος.

Ἀλλύω, poeticum eſt, pro ἀναλύω, diſſolvo, retexo. Odyſſ. β.

Ἄλλωθεν, per ectaſin pro ἄλλοθεν.

Ἄλλως, adv. aliter, temere, inconſulto: ab ἄλλος.

Ἄλλως ἤ, aliter atque.

Ἀλλῴω, alicui alii; i. e. ἄλλῳ τινὶ, ab ἄλλως, aliter.

Ἅλμα, ατος, τὸ, ſaltus, ab ἅλλομαι.

Ἁλμάδες ἐλαῖαι, exp. in muria conditæ oleæ: quidam exp. conditaneæ.

Ἁλμαία, ἡ, idem quod ἅλμη, muria: apud Dioſc.

Ἅλμυρος, per Sync. pro ἀλόμυρος, & Æol. tenuis pro aſpirato: ἅλλομαι.

Ἅλμευσις, εως, ἡ, muria: proprie, ipſa actio ſervandi in muria.

Ἁλμευτὴς, οῦ, ὁ, qui condituras facit in muria; vel, qui in muria ſervat quæpiam; ſalgamarius; qui ſal aut ſalſamenta vendit: Dioſc.

Ἁλμεύω, muria condio, in muria ſervo; & in paſſ. ἁλμεύομαι, in muria ſervor. unde part. a. 1. ἁλμευθεὶς, in muria ſervatus.

Ἅλμη, ἡ, ſalſilago, vel aqua ſalſa; item muria: apud Dioſc. & Athen. Item metaph. pro lepore, venuſtate, & urbanitate.

Ἁλμήεις, ἁλμώδης, & ἁλμυρώδης, idem quod ἁλμυρός.

Ἁλμυρὶς, ίδος, ἡ, ſalſilago, vel aqua ſalſa, item muria.

Ἁλμυρὸς, οῦ, ὁ, ſalſus. Th. ἅλς, ſal. Hinc videntur fluxiſſe voces illæ in modernis linguis, quibus θαλασσίαρχος indigitatur, *Almirante*, *Ammiraglio*. Hinc etiam forte Gall. Saulmure.

Ἁλμυρότης, ητος, ἡ, idem quod ἁλμυρίς.

Ἁλμυρώδης, ὁ καὶ ἡ, ſalſus.

Ἄλξ, inuſitatus eſt nominativus, cujus dat. ἀλκὶ, frequens: ut Il. ν. aper; & Od. ζ. leo dicitur ἀλκὶ πεποιθώς; quidam tamen, ἀλκὶ, pro ἀλκῇ, ab ἀλκή, per metaplaſmum derivant.

Ἄλξις, εως, ἡ, defenſio: apud Polyb. l. 5. inquit Bud. eſt verbale ab ἀλέξω, f. ξω.

Ἀλοηθεὶς, tritus, a. 1. part. p. ab ἀλοάω.

ἈΛΟΆΩ, trituro, comminuo, f. ήσω, & άσω, p. ηκα. ἀλοῶντος, ῶντος, gen. ſing. part. præſ. act. Dicitur & ἀλοιάω: ab ἅλως in area enim fit trituratio.

Ἄλοβος, non habens λοβὸν. vide λοβός. α eſt priv.

Ἀλογέω, ῶ, aſpernor, contemno, f. ήσω, p. ηκα: ex α, & λόγος, ratio.

Ἀλογεύομαι, a ratione aberro; non ſum compos rationis.

Ἀλογίζω, & ἀλογίζομαι, brutorum animantium ſenſu præditus ſum, obbruteſco. Heſych. Euſtat. eadem comp. cum præced.

Ἀλογία, ας, ἡ, contemptio: ab ἀλογέω.

Ἀλόγιστος, ου, ὁ, rationis expers.

Ἀλογίστως, inconſiderate: ex α, & λόγος.

Ἄλογος, ου, ὁ, idem quod ἀλόγιστος.

ἈΛΟΉ, ῆς, ἡ, aloe, herba.

Ἀλοηδάριον, medicina ad ventrem ſolvendum, aloem habens: ab ἀλόη.

Ἀλοητὸς, οῦ, ὁ, tritura; item, triturandi tempus: Xen. & Suid.

Ἅλοθεν, adv. ex mari: ab ἅλς.

Ἀλοία, pulſabat, 3. ſing. imperf. Jon. pro ἠλοία, ab ἀλοιάω pro ἀλοάω.

Ἀλοιάω, ῶ, dicitur pro ἀλοάω, per Pleonaſmum literæ, percutio, tundo: Il. ι.

Ἀλοιδόρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non obnoxius: ex α priv. & λοιδορέω.

Ἀλοίην, captus ſim, a. 2. opt. act. pro quo dicitur ἁλοίην. Th. ἅλωμι.

Ἀλοιητὴρ, ῆρος, ὁ, contuſor, percuſſor, pulſator. Nonn. & Epigr. ab ἀλοιάω, trituro; item percutio, tundo.

Ἀλοίμαν, Dor. pro ἀλοίμην, οιο, οιτο, a. 2. opt. m. verbi ἅλλομαι.

Ἀλοίμματα, unguenta: Sophocl. pro ἀλείμματα: ab ἀλείφω, ungo: unde ἄλειμμα, unguentum.

Ἀλοιμὸς, οῦ, ὁ, tectorium parietum: Euſtath.

Ἄλοιπος, a quibuſdam dicitur ἀλόη Γαλλική. a Th. ἀλόη, aloe, ſed ſic etiam dicitur ejus ſuccus.

Ἀλοιτὸς, exp. peccator; item, puer meritorius: apud Lycoph. eſt ab ἀλοιτός, vel ab ἀλιτέω, idem quod Th. ἀλιτεῖν.

Ἀλοιφὴ, ῆς, ἡ, pinguedo: quod ab ἀλείφω.

Ἀλοκίζω, idem quod αὐλακίζω, fut. ίσω, ſulco. Ariſtoph. Th. αὖλαξ, & Dor. ἄλοξ, οκος, ἡ, ſulcus.

Ἁλόντε, capti, a. 2. part. act. dual. ab ἁλοῦς.

Ἄλοξ, οκος, ἡ, idem cum Αὖλαξ.

Ἁλοπήγια, τὰ, ſalinæ, loca, in quibus ſal concreſcit. Plur. ex ἅλς, ἁλὸς, ſal, & præt. med. πέπηγα, verbi πήγνυμι, & πήγω, f. ξω, compingo, congelo.

Ἁλοπηγὸς, οῦ, ὁ, qui in ſalinis ſalem facit concreſcere, & cogit in glebam; ſalarius, Nic.

Ἄλοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, cortice carens; ſquamarum expers; Heſych. ex α priv. & λοπὸς, οῦ, ὁ, idem quod λέπος, εος, τὸ, cortex. Th. λέπω, decortico.

Ἄλος, Dor. pro ἧλος.

Ἁλοσάχνη, ab Ariſt. & aliis compoſita voce dicitur, quam Hom. ἁλὸς ἄχνην vocat: ſed aridam maris ſpumam intelligunt: ex ἅλς, ἁλὸς, ἡ, & ἄχνη, ſive ἄχνη, ἡ.

Ἁλοσύδνη, ης, ἡ, Epithet. Thetidis: Item, ſalum, mare: Item ſic dicitur una Nereidum apud Hom. ἀπὸ τοῦ ἐν ἁλὶ σεύεσθαι. Apud eund. dicitur etiam de mari, ſeu aqua marina, quaſi ἁλὸς ὕδωρ. V. Euſt. ex ἅλς, ἁλὸς, & σεύομαι inuſit. pro σεύομαι, a Th. σεύω.

Ἀλοσύνη, ης, ἡ, ſtultitia, dementia, ἀφροσύνη, ut exp. Nicand. ſed Heſychio ἀλοσύνη dicitur voluptas, ἡδονή.

Ἀλοτρίψ, ῖβος, ὁ, idem quod ἀλετρίβανος, piſtillus, quo ſal teritur; παρὰ τὸ τὰς ἅλας τρίβειν.

Ἁλουργὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, & ἁλουργὸς, οῦ, purpureus, purpuriſſeus; quaſi ἁλὸς ἔργον, maris opus, quod ex marina concha fiat: Etym. exponitur &, violaceus; & eſt color ruber cum albo nigroque permixtus: Ariſtot. Plato.

Ἁλουργὶς, ίδος, ἡ, veſtis purpurea; item purpura; quæ dicitur etiam

Ἁλουργὸν, οῦ, τὸ, purpureus color.

Ἁλουργοπώλης, venditor purpuræ. Th. πωλέω, vendo.

Ἁλουργοπωλικὴ, ſcil. τέχνη, purpuræ venditoria ars; (quæ & πορφυροπωλικὴ, Suid. ex Iſæo) ex ἁλουργὸς, ὁ, ſive ἁλουργὸν, τὸ, & πωλέω.

Ἁλουργοπώλιον, locus ubi purpura venditur; purpuraria officina.

Ἁλουργὸς, οῦ, idem quod ἁλουργής.

Ἁλουργυφίδες, exp. πορφυρίδες: ab ἁλουργὶς, ίδος, veſtis genus, coloris purpurei, ſeu violacei. Item ponitur & pro phaleris purpureis, & pro ſtragulo purpureo: apud Luc. ab ἁλουργὴς, ſeu ἁλουργός.

Ἁλοὺς, όντος, όντι, captus, a. 2. part. act. ab ἁλίσκω.

Ἀλουσία, ἡ, illuvies, ſcabrities, a non lavando: Athen. quum quis non lavatur.

Ἀλουτέω, ῶ, illotus ſum, vel maneo: Heſych. ex α priv. & λούω, f. σω, lavo.

Ἄλουτος, ου, ὁ καὶ ἡ, illotus. Plut.

Ἄλοφος, ου, ὁ, ſine criſta. Th. λόφος.

Ἀλόχευτος, partu non editus; non conceptus, aut genitus: ex α priv. & λοχὸς, οῦ, ἡ, gravida. unde λοχεύω, parturio.

Ἄλοχος, ου, Platoni ἡ στεῖρα, ſterilis; vel, virgo, quæ nondum peperit; quaſi ἡ ἔτι λόχου ἄπειρος.

Ἄλοχος, ου, ἡ, uxor, dat. ἀλόχῳ: ex α pro ὁμοῦ, & λέχος.

Ἀλόωνται, Poet. pro ἀλῶνται, ab ἀλάομαι.

Ἀλόω, capio, inuſitatum Th. pro ἁλίσκω. ſed ἀλάω, πλανῶ, erro. Varin.

Ἀλόω, erra, 2. ſing. imp. ab ἀλάομαι, ἀλάου, ἀλῶ, Poet. ἀλόω.

Ἄλπεις, Alpes, montes, dat. pl. Ἄλπεσιν.

Ἄλπνιστος, vel, ut alii leg. ἄλπιστος, quod a θάλπω, foveo. hinc θαλπνὸς, οῦ, ὁ, & θαλπνὸς, ότερος, ότατος, & θαλπνίων, θάλπνιστος, & ſublato θ, ἄλπνιστος, quod idem valet ac ἥδιστος, jucundiſſimus. vel a θάλπος, εος, comp. θαλπίων, θάλπιστος, & ſublato θ, ἄλπιστος, ſuaviſſimus.

Ἅλς, ἁλὸς, ἡ, mare: ab ἅλς, ſal, vel ab ἁλίζω, vel ab ἅλλομαι.

Ἅλς, ἁλὸς, ὁ, ſal: inde ἁλὸς ἄνθος, dicitur flos ſalis, apud Dioſc. ſed ſæpius uſurpatur pluraliter: ut Od. λ. & ψ. οὐδ᾽ ἅλεσσι μεμιγμένον εἶδαρ ἔδουσιν. Item ἅλες dicuntur ſales; i. e. ſermonis lepos, & urbanitas. Plut. in Symp. 5. Item ἅλες, convictus & communio, ſeu ſodalitatis neceſſitudo: apud Æſch. Unde ἁλῶν κοινωνοῦντες, dicuntur ſodales, convictores.

Ἀλσηίδες νύμφαι, dicuntur nymphæ nemorum, ſeu ſylveſtres. Apoll. Rhod. Varino autem dicuntur ἀλσενίτιδες, a ſing. ἀλσενίτις, idem quod ἀλσηΐς, nemorum nympha: Cam. ſuper Soph. Trac.

Ἀλσονομικὸς, qui pertinet ad ſaltuarios.

Ἀλσίνη, ἡ, dicitur alſine; herba ita vocata, quod in lucis naſcatur. Dioſc. l. 4. Quibuſdam eſt auricula muris. vide Theophr. Hiſt. Pl. l. 9. c. 21. a Th. ἄλσος, εος, τό.

Ἅλσις, ſaltus, ſeu ſaltatio. exp. & αὔξησις: a Th. ἅλλομαι.

Ἅλσις, vel ἅλσις, εως, ἡ, ſaltatio, palpitatio. Ariſt. ab ἅλλομαι, f. ἅλομαι, ſalio.

Ἀλσονόμος, ου, ὁ, qui luci curam gerit, & cuſtos eſt; ſaltuarius. Poll. ab ἄλσος, nemus, & νομεύω, unde νομίζω, curam gero.

Ἄλσος, εος, τὸ, exp. locus omnis arboribus conſitus, alicui Deo conſecratus: ut Od. ζ. ἀγλαὸν ἄλσος Ἀθήνης; & apud Plut. in Numa, ἐν ἄλσεσι θεῶν, καὶ λειμῶσιν ἱεροῖς. Sunt etiam, qui ἄλσος exp. ſaltus, vel nemorum ſaltus. Euſt. deducit ab ἅλλομαι, quod ſtirpes, & arbores ibi ſponte ſaliant, i. e. creſcant: ita ſaltus Latinis.

Ἀλσώδη, τὰ, dicuntur in lucis aſſurgere ſolita; ſeu quæ per lucos melius proveniunt, & quaſi lucis accommodata.

Ἀλσώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ſaltuoſus, nemoroſus, frondoſus; item, lucum deſiderans, ſeu qui nemoribus gaudet. unde ἀλσώδεις τόποι apud Athen. dicuntur loca lucorum amœnitatem imitantia.

Ἁλτῆρες, οἱ, halteres; ſunt pilæ, ſive maſſulæ plumbeæ, quibus utraque manu ſe librabant, qui certabant halmate, i. e. ſaltu, ut certius aſſilirent; inquit Bud. in Pand. Etymologus ἁλτῆρας fuiſſe dicit τὸ μολιβδοῦργημά τι, quo utebantur οἱ ἀγωνιζόμενοι ἐν τοῖς γυμνασίοις; denominatum παρὰ τὸ ἅλλεσθαι, quoniam βαστάζοντες αὐτοὺς, καὶ περιφέροντες ἥλλοντο ἐν τῷ γυμνασίῳ. vide Gal. & Paul. Ægin.

Ἁλτικὸς, exp. homo ad ſaltationem habilis; ſaltationi, ſeu ſaltui aptus, exercitatus ad ſaltus; ſaltator; ſaltatorius; ad ſaltum pertinens; agilis.

Ἅλτο, ſaliit, pro ἥλατο, ab ἅλλομαι, a. 1. m.

in ἐλήλυθα, ἦλθον, ἤλυθον, per Sync. ἦλθον, & Jon. εἶλθον. Alii volunt eſſe pluſqu. perf. ab ἤλυθον, ἤλθον, ἦλθον. Æolice tenuis pro adſpirato.

Ἄλυγος, exp. ἄνευ μάστιγος: a λύγος, ſignificante μάστιξ, flagellum. Heſych. α eſt priv.

Ἀλυδμαίνω, & ἀλύζω, idem cum ἀλύω, & ἀλύσσω, anxius ſum, & animo perplexo, dubioque.

ἌΛΥ͂Η, ης, ἡ, lignum, cui infigitur ſtiva: q. ab α, & λύω.

Ἀλυκίς, ίδος, ἡ, idem quod ἀλυκότης, τητος, ἡ, ſalſugo, ſalſedo. Theoph.

Ἀλυκίδας tamen apud Strabonem, ſibi videri appellatas ſalinas, ſcribit Bud.

Ἀλυκὸς, ή, όν, ſalſus: unde ἀλυκὸν ὕδωρ dicitur apud Ariſt. & ἀλυκὸς τῇ γεύσει, i. e. ſalſus guſtu apud Dioſc. Th. ἅλς, ſal.

Ἀλυκὸς, exp. homo ad ſaltationem habilis, ſaltationi, ſeu ſaltui aptus, exercitatus ad ſaltus; ſaltator; ſaltatorius; ad ſaltum pertinens, agilis.

Ἀλυκότης, τητος, ἡ, ſalſedo.

Ἀλυκτάζω, metuo, anxius ſum. Bud. exp. animo concido, conſternatus ſum. Th. ἀλύω.

Ἀλυκτέω, idem quod ἀλυκταίνω.

Ἀλυκτοπέδῃσι, dat. pl. Jon. ab

Ἀλυκτοπέδη, ης, ἡ, q. d. ἄλυκτος πέδη, indiſſolubilis pedica: ἄλυκτος, metri cauſa, pro ἄλυτος.

Ἄλυκος, ου, ὁ καὶ ἡ, lupis carens. Heſych. ex α priv. & λύκος, ὁ.

Ἀλυκταίνω, & ἀλυκτέω, Erotianus apud Hippocr. exp. οὐκ ἠρεμῶ, i. e. non ſum quietus.

Ἄλυκτος, exp. inevitabilis, & conſequenter, inſolubilis. male tamen Suidas Pleonaſmo τοῦ κ, pro ἄλυτος, dictum ait, quandoquidem ἀναλόγως factum ſit ex ἀλύσκω, evito; quod ad Th. ἀλέω, vito, pertinet.

Ἀλυκτοσύνη, Heſych. exp. ἀκοσμία, i. e. incompoſitus ſtatus, tumultuatio; ab ἀλύζω, quod a Th. ἀλύω.

Ἀλυκώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, apud Theophr. exp. ſalſus: ſcribitur & per λι: item, plenus humore ἀλυκῷ, apud Hippocr. nam eſt ab ἀλυκός, ὁ.

Ἀλύμαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui detrimentum, & noxa illata non eſt, aut inferri nequit; cui noceri non poteſt: ut apud Plut. de educat. liber. (de eruditione loquendo) νόσῳ δ' ἀδιάφθορος, γήρᾳ δ' ἀλύμαντος: ex α priv. & λυμαίνω, ομαι.

Ἀλύξαι, a. 1. part. act. ἀλύξειν, f. 1. m. ab ἀλύσκω, vito. f. ξω. Th. ἀλέω.

Ἄλυξις, εως, ἡ, evitatio, effugium; fuga mali, anxietas: eſt verbale ab ἀλύσκω.

Ἀλύουσ', pro ἀλύουσα, part. ab ἀλύω.

Ἀλύπητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui triſtitia affectus non eſt, ſeu non afficitur; item, qui animi ægritudine, & moleſtia affici non poteſt.

Ἀλυπήτως, ita ut non contriſteris, ſeu dolore afficiaris.

Ἀλυπία, ἡ, indolentia; vacuitas doloris; animus omni moleſtia, & ægritudine liber: pro quo dicitur etiam

Ἄλυπον, τὸ, quod eſt & herbæ nomen, quæ & ἀλυπιάς, apud Dioſc. l. 4. c. 180.

Ἄλυπος, moleſtiarum expers, nulla animum moleſtia & ægritudine afficiens. unde & compar. ἀλυπότερος: ex α, & λύπη.

Ἀλύπως, ſine dolore, ſine animi ægritudine & moleſtia: unde & ſuperl. ἀλυπότατα, abſque ulla animi moleſtia.

Ἄλυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſine Lyra eſt; qui Lyram comitem non habet. Plut. de Orac. Pyth. ex α priv. & λύρα, ἡ.

Ἄλυς, υος, ἡ, anxietas mentis, exſpatiatio: ab ἀλύω.

Ἀλυσθαίνω, vel ἀλυσθέω, viribus deſtituor, dolore afficior: ἀλύω ἀσθενῶ.

Ἀλυσθμαίνω, doleo, vel anhelo: ex ἀλύω, & ἀσθμαίνω.

Ἀλυσίδετος, catena ligatus. Heſych. ex ἅλυσις, & δετὸς, ligatus; Th. δέω, ligo.

Ἀλυσίδιον, ου, τὸ, diminut. catenula.

Ἀλυσιδωτὸς, catenatus, ſeu hamatus: ut ἀλυσιδωτὸς θώραξ, thorax hamatus, ſeu conſertus hamis; 1. Reg. 17. & apud Athen.

Ἀλύσιον, ου, τὸ, catenula, ſeu catella; & proprie, ea quæ eſt ex auro, & collo circundatur. itidem diminut. ab ἅλυσις, catena: ex α priv. & λύω, quod ἄλυτος ſit, ut tradit Etym.

Ἄλυσις, ἡ, idem quod, & ab ἄλυς, ὁ, vel ἡ, quod exp. oberratio, & exſpatiatio, quæ temere fit, ut ab iis, qui non habent quod agant. Plut. Item, mentis mœror. utrumque a Th. ἀλύω, f. ύσω.

Ἅλυσις, εως, ἡ, catena: q. ἄλυτος.

Ἀλυσιτελὴς, έος, ὁ, ἡ, inutilis: q. d. ὁ μὴ λύων τὰ τέλη, qui non ſolvit vectigalia.

Ἀλυσκάζοντι, fugienti, dat. part. ab ἀλυσκάζω, evito. Th. ἀλέω.

Ἀλυσκάζω, licet plerumque ſit idem quod ἀλύσκω, ut Od. ρ. ὕβριν ἀλυσκάζων, interdum tamen abſolute ponitur pro φεύγειν, fugere: item exp. & πλανῶμαι ab Heſych. a Th. ἀλέω, vito, caveo.

Ἀλύσκω, deductum quidam tradiderunt ab ἀλύω. ſed id negat Etymologus: nam ἀλύσκω, f. ξω, (tanquam ab ἀλύζω) expon. evito, effugio, declino: ut Od. χ. ἀλύσκων κῆρα μέλαιναν; & cum genit. οὐκ ἀλύξειν μόρου τοῦ κακίστου, apud Soph. alicubi tamen non ſignif. ullam fugam, ut annotat Euſt. ſed ſimpliciter, declinare, & eſſe extra conſpectum alicujus propter loci intervallum: ut ἀλλ' ὅτε δὴ διὰ νήσου ἰὼν ἤλυξα ἑταίρους, apud Hom. Od. μ.

Ἀλυσμὸς, anxietas animi, mœror; idem quod ἄλυς, & ab eod. Th. ἀλύω.

Ἀλυσμώδης, dicitur is, qui eſt in ἀλυσμῷ, i. e. ὁ ἀλύων. Hippocr.

Ἄλυσσον, ου, τὸ, alyſon, herba, ſic dicta quod λύσσαν, i. e. rabiem arceat; nam a cane commorſos rabiem ſentire non patitur, ut teſtantur Dioſc. & Plin. Item Plut. Symp. l. 3. ejus meminit. ex α priv. & λύσσα, ἡ.

Ἀλύσσω, anxius ſum, vel anxio ſum animo, indignor, aut rabie percitus ſum, inſanio: item, tremo. eſt ab ἄλυς, ſive a Them. ἀλύω.

Ἀλυστάζω, idem quod, & a Th. ἀλύω, unde & ἀλύσσω.

Ἀλυσταίνω, pro quo dicitur & ἀλυσθαίνω, imbecillus, ſeu viribus caſſus ſum.

Ἀλύτης, ου, ὁ, lictor: ab ἄλυσις.

Ἄλυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inſolutus, inſolubilis: ex α, & λύω.

Ἀλυχὴ, ῆς, ἡ, faſtidium animi cum crebra oſcitatione: q. ab ἀλύω.

ἈΛΥ͂Ω, f. σω, animo ſum inquieto: ab α, & λύω, q. ἀλύω ſit λύειν τῶν κακῶν οὐχ εὑρίσκω vel ab ἀλῶ. Hinc Lat. hallucinor.

Ἀλύω, exp. errabunda mente afficior, & incerta, impotentique conſilio, ut mærore confectus, & ob id inquietus oberro: ſic Bud. interpretatur; item, oberro, & temere exſpatior: ſic apud Plut. ubi de Antonio loquens, qui in Libyam aufugerat, ait, ἀπολαύων ἐρημίας ἀφθόνου, σὺν δυσὶ φίλοις, ἀλύων, καὶ πλανώμενος. Etym. deducit ab ἀλῶ, vagor; quod qui anxii ſunt, vagari ſoleant: & ſic ſignif. animo concido, & langueo præ conſilii inopia, & mærore. Item interdum exp. gaudeo, exulto, ſuperbio: ut Od. σ, Ἦ ἀλύεις ὅτι Ἶρον νίκησας τὸν ἀλήτην; an ſuperbis, quod Irum mendicum ſuperaveris? vel, an te gaudio effers? ſic & Soph. ἐᾶτέ μ' ὧδ' ἀλύειν, permittite me hic lætari. Item ſignif. inſanio, ſecundum veteres, ait Euſt. Item μηδὲν πράττειν, nihil ago, otioſus ſum, vivo in otio: apud Plut. in Rom. Ἀλύειν, quidam, Euſtathio teſte, aſpirandum contenderunt, quum ſignif. ἐπαίρεσθαι, i. e. efferri; tenuandum autem pro, λυπεῖσθαι, mærore affici. Suidas quoque tradit pro γεγηθέναι aſpirari, ἀπὸ τῆς ἁλέας, pro ægre ferre, tenuari; alibi ſcribi ſolitum cum γ, ἀλγεῖν, teſtatur idem Euſt.

ἌΛΦΑ, primæ literæ nomen.

Ἀλφάνω, vel ἀλφέω, invenio, f. ήσω, & έσω, a. 2. ἦλφον, opt. ἄλφοιμι.

Ἀλφάζω, excogito: Varinus.

Ἀλφαίνω, ἀλφαίω, ἀλφαδέω, idem quod ἀλφάνω, & ἀλφαίω, invenio.

Ἀλφαῖος, ου, ὁ, nomen viri propr. ab Hebr. אלוף dux.

Ἀλφειὸς, οῦ, ὁ, nomen fluvii: alii ſcribunt, Ἀλφεὸς, οῦ.

Ἀλφεσίβοιαι, αἱ, virgines ſic dicuntur, quæ propter formam ſponſos inveniunt, a quibus munera accipiunt, boves potiſſimum.

Ἀλφεσίβοιαι, exp. boves invenientes, ſeu quæ boves (præcipuas ſcil. antiquorum opes) inveniunt: ex ἀλφέω, & βοῦς, οός.

Ἀλφέω, invenio, do, inquiro.

Ἀλφὴ, ῆς, ἡ, inventio; item, honor, εὕρεσις, τιμή. vide interpr. Hom. Iliad. σ. ab ἀλφέω, invenio.

Ἀλφηστὴς, exp. q. d. excogitator. unde generali Epitheto homines ἀλφησταὶ dicuntur, quod artes, & ſcientias invenerint. ſic etiam dicuntur honorati viri, ut ſcribunt Etym. & Heſych.

Ἀλφηστῇσι, Jon. pro ἀλφησταῖς. ἀλφηστὴς, οῦ, ὁ, inventor, ab ἀλφέω. Th. ἄλφω.

Ἄλφι, indeclinabile; (per apocopen, pro ἄλφιτον) apud poetas: vide Heſych. & Suid. Farina, hordeacea proprie.

Ἄλφιτα, plur. exp. victus, & ad victum neceſſaria: ut τὰ ἄλφιτα ἐκπορίζειν, victum ſuppeditare. item reperitur apud Ariſtoph. ἀλφιτῶ, pro ἐνίοις, in loco quodam, ubi dicit, εἴ τι κέρδος τῶν πατρῴων ἀλφίτων.

Ἀλφιταμοιβὸς, οῦ, ὁ, permutator farinæ; frumentarius; piſtor. (ἀμείβω, permuto.)

Ἀλφιτεῖον, ου, τὸ, piſtrinum. Bud. ex Poll. locus, in quo cruciabantur mancipia.

Ἀλφιτεὺς, έως, ὁ, farinam faciens. Suid.

Ἀλφιτομάντις, qui e farinis vaticinatur. (μάντις, εως, ὁ, vates.)

Ἄλφιτον, ου, τὸ, farina, proprie dicitur hordeacea, ut ἄλευρον, triticea. Bud. etiam annotat ex Etym. & Dioſc. ἄλφιτον eſſe pultem, vel farinam hordeaceam, prius toſto hordeo, ut ὠμήλυσιν ex crudo.

Ἀλφιτοποιΐα, farinæ confectio: Xen. molitura, Plinio. Item, ars, ſeu artificium conficiendi pultem.

Ἀλφιτοπώλης, ου, ὁ; & ἀλφιτόπωλις, ιδος, farinæ ſeu farinarum venditor, ſeu venditrix. (πωλέω, vendo.)

Ἀλφιτοσιτέω, pulte pro pane veſcor.

Ἀλφιτοσκόπος, farinæ inſpector, & ex inſpectione farinæ vaticinans.

Ἀλφιτόχρως, farinæ colorem habens.

Ἀλφός, ή, όν, albus.

Ἀλφὸς, ὁ, ſpecies vitiliginis albæ.

Ἄλφω, idem quod ἀλφάνω: ab ἄλφα.

Ἀλῶ, a. 2. ſub. ab ἁλίσκω.

Ἀλωά, Dor. & ἀλωή, ῆς, ἡ, area; locus vitibus, & arboribus conſitus; arbuſtum; campus frumentarius; ſegetes. ἀλωάων, gen. pl. Æol. ἀλωάς, acc. Th. ἅλως.

Ἀλωάς, άδος, ἡ, arealis. Th. ἅλως.

Ἀλώβητος, illæſus, nulla injuria affectus: ex α priv. & λωβάω, injuria afficio: Th. λώβη, injuria.

Ἀλωαῖος, ου, ὁ, arealis, cujus uſus eſt ad areas. Epigr.

Ἀλωεὺς, έως, ὁ, qui in area frumentum terit; item, vinitor, agricola. Nonn. Th. ἅλως, ω, ἡ, area.

Ἁλῴη, Dor. vel Att. pro ἁλοίη, captus ſit, caperetur, a. 2. opt. ab ἁλίσκω.

Ἀλῴου, Aloei, gen. ab Ἀλωεὺς, έος, Att. έως, nomen propr.

Ἀλῶθι, capere, ſeu capiaris, a. 2. imperat. ab ἅλωμι.

Ἀλώϊος, idem quod ἀλωαῖος.

Ἅλωκα, captus ſum, p. act. Jon. pro ἥλωκα, Att. ἑάλωκα, ab ἁλίσκω.

Ἀλῶμαι, idem cum ἀλάομαι, vagor, erro.

Ἅλωμι, vide Ἁλίσκω.

Ἅλων, ωνος, ἡ, area, in qua trituratur frumentum. Th. ἅλως.

Ἁλῶναι, a. 2. inf. ab ἁλίσκω.

Ἁλώνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſale emptus; mancipium; quoniam Thraces olim mancipia ſale emebant. Suid. (unde Euſt. exponit, εὔωνος, i. e. vili emptus) ex ἅλς, ἁλὸς, ὁ, ſal; & ὠνέομαι, οῦμαι, emo. unde ὠνητὸς, ὴ, ὸ, emptus.

Ἀλωνία, ἡ, idem quod ἅλων, area: Athen. Exponitur & tanquam fœm. ab ἀλώνιος, quæ areæ eſt, vel ex area.

Ἀλωνίζω, in area verſor, ſive commoror. Th. ἅλως, & ἅλων, area.

Ἀλωπεκώδης, dicitur vafer, verſipellis; idem quod ἀλωπεκώδης.

Ἀλωπεκίζω, idem quod ἀλωπεκίζω, decipio, dolis utor.

Ἀλωπεκῆ, ἡ, dicitur per contract. pro ἀλωπεκέη, vulpina pellis; & Metaph. aſtutia, ſeu fraudulentis artibus: apud Plut. a Them. ἀλώπηξ, εκος.

Ἀλωπεκία, ας, ἡ, defluvium capillorum.

Ἀλωπεκίας, ου, ὁ, idem quod ἀλωπεκώδης.

Ἀλωπεκίασις, idem quod ἀλωπεκία, defluvium pilorum; item, vulpis latibulum, ſeu cavernula. Heſych. & Etym. ex ἀλώπηξ, vulpes.

Ἀλωπεκίζω, πεκίζω, fraudulenter ago.

Ἀλωπεκίον, ου, τὸ, vulpecula.

Ἀλωπεκὶς, ίδος, ἡ, catulus vulpis; exp. etiam, canis e vulpe, & cane progenitus, qui & κυναλώπηξ, teſte Xen. Item ſic dicitur vitis genus, quæ unde nomen acceperit, indicat Plin. a Them. ἀλώπηξ.

Ἀλωπέκουρος, ου, ἡ, vulpina cauda: genus herbæ.

Ἀλωπεκώδης, ὁ καὶ ἡ, & ἀλωπεκίας, ου, ὁ, Vulpinus, vulpinaris; item, vulpem imitans; faudulentus, more vulpis; dolis, & impoſturis utens.

ἈΛΩ'ΠΗΞ, εκος, ἡ, VULPES: ab ἀλῶ, & ὤψ, a fallendis oculis: vel ab ἀλῶ, & παίζω, ἡ ἐν τῇ πλάνῃ παίζουσα.

Ἀλωπὸς, ῦ, ὁ, fraudulentus, aſtutus.

Ἀλωπόχρους, vulpicolor; vulpis colorem habens. Suid. & Euſt.

Ἀλωρῆται, cuſtodes ſalinarum, vel arearum: ex ἅλς, ἁλὸς, ἡ, ſal, vel ἅλως, ω, ἡ, area; & οὖρος, ου, ὁ, cuſtos.

Ἅλως, ω, ἡ, area, in qua teritur, ſeu trituratur frumentum: ab ἀλέω, ſeu ἁλίζω, παρὰ τὴν τῶν ἀστάχυων συναθροισιν. Item, circulus, & corona ſyderum. Exp. &, circulus apparens circa Solem, & Lunam, ſecundum Heſych. Solis, aut Lunæ circumferentia. Item, clypei circumferentia, orbis, apud Æſchylum. Item, circulus in oculis inter σφονδύλην, & ἴριδα. V. Jul. Pol.

Ἁλώσιμος, ὁ, ἡ, qui capi, vel expugnari poteſt.

Ἅλωσις, εως, ἡ, captura. Th. ἁλίσκω.

Ἁλωσομένης, expugnandæ. f. 2. part. m. f. g.

Ἁλωτὸς, ῦ, ὁ, idem quod ἁλώσιμος, expugnabilis, comprehenſibilis.

Ἀλώφητος, ὁ καὶ ἡ, indefinens, jugis, aſſiduus, non intermittens. ex α priv. & λωφάω, reſpiro, interquieſco.

Ἀλῶω pro ἀλῶ, ab ἁλίσκω.

A M.

Ἆα, ex ἀμφὶ, circa.

ἋMA, adverb. una, cum; a עם him, cum. ἀμᾶ, Dor. pro ἅμα· ſed ἀμᾶ, Dor. pro ὁμοῦ.

Ἀμαδρυάδες, (quæ & δρυάδες) Nymphæ dictæ, quod cum quercubus naſci, & cum iiſdem interire crederentur. Plut in Exot. ex ἅμα, ſimul, & δρῦς, υὸς, ἡ, quercus.

Ἀμαζόνες, όνων, αἱ, Amazones: ex α, & μαζός.

Ἀμαθαίνω, indoctus ſum: ab α, & μανθάνω.

Ἀμαθέστατος, η, ὁ, ſuperlat. ab ἀμαθὴς, έος, ὁ, ἡ, indoctus: ex α, & μανθάνω.

Ἀμαθεῖ, adv. indocte.

Ἀμαθῆ, ac. ſing. ab ἀμαθὴς.

Ἀμαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, exp. indoctus, qui non didicit literas, literarum rudis: proprie qui non didicit, imperitus, rerum ignarus, ſeu nullam habens rerum experientiam, & ſimpl. expers: item, ruſticus, ignarus, neſcius, rudis: ut ἀμαθὴς Ἑλληνικῶν γραμμάτων, Græcarum literarum rudis. Item pro ὀλιγομαθὴς etiam accipi, teſtatur Euſt.

Ἀμαθία, & ἀμάθεια, ἡ, inſcitia, ignorantia, rerum imperitia; item, ruditas, ruſticitas, ex α priv. & μανθάνω.

Ἀμαθῖτιδες κόγχαι, αἱ, dicuntur conchæ gaudentes arena littoria, apud Athen. l. 3. ab ἄμαθος, pro ψάμαθος.

Ἀμαθόεις, εντος, ὁ, arenoſus, Jon. ἠμαθόεις, pro ψαμαθόεις: ab ἄμαθος, pro ψάμαθος. Th. ψάμμος.

Ἄμαθος, ου, ἡ, arena.

Ἀμαθύνω, ας, α, in pulverem redigo, præſ. ind. ab ἄμαθος.

Ἀμαθώδης, pro ψαμαθώδης, idem quod ἀμαθόεις.

Ἀμαθῶς, inſcite, imperite, indocte, vel more hominis imperiti, ſeu indocti. Thuc. l. 1. eſt adv. ab ἀμαθής.

Ἀμαίευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, obſtetricis manum non expertus. Nonn.

ἈΜΑΙΜΑ'ΚΕΤΟΣ, ὁ, indomitus, ἀμαιμακέτοιο, pro ου, g. Jon. Ex α intenſivo, & μαιμάω, vel ab α priv. & μάχομαι, cum reduplicat. ut ſit inexpugnabilis. Significat etiam immenſus: ex μῆκος, Dor. μᾶκος.

Ἄμαιος, ὁ καὶ ἡ, qui, vel quæ obſtetrice caret. Oppian. ex α priv. & μαῖα, ας, ἡ, obſtetrix. unde μαιόω, obſtetrix ſum.

Ἀμαίωτος, ὁ, ἡ, dicitur, qui, vel quæ obſtetrice caret.

Ἀμάλακτος, & ἀμάλθακτος, qui molliri nequit, durus, rigidus: ex α priv. & μαλάσσω, (pro quo dicitur etiam μαλθάσσω) ſeu μαλάττω, fut. ξω, mollio. unde μαλακτὸς, ῦ, ὁ, qui molliri poteſt.

Ἀμαλάπτω, vel ἀμαλάπτω, perdo, corrumpo, deſtruo, ab ἀμαλὸς, ῦ, ὁ, mollis, tener, debilis.

ἈΜΑΛΔΥ'ΝΩ, corrumpo, conſumo, ut molle: ab ἀμαλός. aliquando demolior, q. ὁμαλδύνω; ab ὁμαλός.

Ἀμάλθακτος, vide cum ἀμάλακτος.

ἈΜΑ'ΛΘΕΙΑ, ας, ἡ, Capra cœleſtis, quæ Jovem lactaſſe fertur: forſan ab ἀμαλθάω, dito, nutrio.

Ἀμαλθεῖον, vide in ἀμαλθάειν.

Ἀμαλθάειν, exp. ditare, propagare, aut nutrire in modum τοῦ τῆς ἀμαλθείας κέρατος, Heſych. & Etym. nam ἀμαλθείας, ſeu capræ iſtius cœleſtis, a qua lactatum fuiſſe perhibent Poetæ Jovem, cornu omnium rerum copia abundaſſe fertur. unde a Cicerone ἀμαλθεία, & ἀμαλθεῖον, dicitur Bibliotheca omnis generis libris referta, Epiſt. 15. l. 1. ad Attic.

ἋΜΑΛΛΑ, ης, ἡ, manipulus.

Ἀμαλλάω, in manipulos colligo. παρὰ τὸ ἀμᾶν, vel παρὰ τὸ ἅμα ἀολλίζεσθαι χερσὶ τοὺς στάχυας.

Ἀμάλλιον, ου, τὸ, exp. funis ad ligandas amallas. Euſt. a Them. ἄμαλλα, ἡ.

Ἀμαλλοδετὴρ, ῆρος, & ἀμαλλοδέτης, ου, ὁ, manipulorum ligator: ab ἄμαλλα, & δέω.

ἈΜΑΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, mollis, tener; pro ἁπαλὸς, π, mutato in μ, Æol.

Ἀμαλόω, ῶ, aboleo.

Ἀμαλῶς, molliter, ab ἀμαλός.

Ἀμαμηλὶς, ίδος, vel ιος, ἡ, dicitur genus quoddam piri, meſpili, aut ficus: ex eo quod cum malo floreat. Euſt. ex Pauſ. & Hippoc. ex ἅμα, & μῆλον, τὸ.

ἈΜΑ'ΜΥΞ, υκος, ἡ, uvæ quoddam genus.

Ἀμᾶν, metere, præſ. inf. verbi ἀμάω.

Ἀμάνδαλον, ab ἀμαλδύνω, ex quo primum fit ἀμάλδανον, evanidum, abolitum; deinde per tranſpoſitionem literarum, ἀμάνδαλον, quo utitur Alcæus.

Ἀμανδαλόω, ῶ, aboleo, lædo, Heſych.

ἈΜΑΝΙ'ΤΗΣ, ου, ὁ, fungus, vel fungi ſpecies.

Ἀμάντευτος, non vaticinans: item, de quo nemo vaticinatus eſt, aut vaticinatur: ex α priv. & μαντεύω, ὁ.

ἋΜΑΞΑ, ης, ἡ, currus; quia ἅμα ἄξονι, cum axe rotæ, circa quem hæc agitur. vel dicitur ἐκ τοῦ ἅμα ἄξαι, quia in eo plures ſimul vehi poſſint. Item, ſeptentriones, a figura plauſtri.

Ἀμαξαία, ἡ, idem quod Th. ἅμαξα, factum κατὰ παραγωγὴν. Euſt.

Ἀμαξανάριον, τὸ, diminutiva voce ἡ ἅμαξα dicitur, teſte Heſych.

Ἀμαξεία, ἡ, dicitur ὁ τῶν ἁμαξῶν φόρτος, veches, onus, quod vehitur curru, ſarcina, quæ vehitur plauſtro: Suid.

Ἀμαξεύω, plauſtrum duco, aurigor, plauſtris tranſeo. Plut. & in paſſ. ἀμαξεύομαι, plauſtro vehor: a Them. ἅμαξα, ἡ, plauſtrum.

Ἀμαξήλατος, ου, ὁ καὶ ἡ, vehicularis, ſeu plauſtraria via, ſub. ὁδὸς, ex ἅμαξα, & ἐλαύνω, f. άσω, præt. κα, ab ἐλάω.

Ἀμαξήποδες, vide ἀμαξόποδες.

Ἀμαξήρης, εος, ὁ, καὶ ἡ, plauſtrarius, plauſtralis: ut ἀμαξήρης τρίβος, apud Eurip. via plauſtraria: a Them. ἅμαξα, ἡ.

Ἀμαξία, vel potius ἀμαξιά, ἡ, via, qua plauſtrum agitur.

Ἀμαξιαῖος, α, ὁ, plauſtralis, plauſtrum implens: ut ἀμαξιαῖοι λίθοι, Xen.

Ἀμαξιδεὺς, έως, ὁ, aurigator, auriga. Heſych.

Ἀμαξικὸς, ῦ, ὁ, plauſtralis, ad plauſtrum pertinens: ſed exp. &, plauſtrarius, ſive carpentarius.

Ἀμάξιον, ου, τὸ, plauſtellum.

Ἀμαξὶς, ίδος, ἡ, plauſtellum.

Ἀμαξιαῖος, ου, ὁ, plauſtralis, curulis: ut ἀμαξιαῖος φόρτος, in Epigr.

Ἀμαξιτὸς, ῦ, ἡ, via vehicularis, ſeu plauſtraria, per quam agitur, vel agi poteſt currus: & apud Herodot. ſpatii quantum opus eſt ad agendum currus. unde & ſic appellata fuit via publica Il. χ. a Th. ἅμαξα, ἡ. quod reperitur etiam cum tenui, ἅμαξα, ἡ.

Ἀμαξόβιος, ſive ἀμαξοβίτης, in plauſtro vivens: ex ἅμαξα, ἡ, & βίος, ὁ.

Ἀμαξοκυλισταὶ, οἱ, q. d. currus devolutores. ſic quidam Megaris appellati ſunt: ut colligitur ex hiſtoria, quam Plut. in fine περὶ Ἑλλην. refert. ex ἅμαξα, ἡ, & κυλίω.

Ἀμαξοπηγέω, plauſtra fabricor: ex ἅμαξα, ἡ, & πέπηγα, præt. med. verbi πήγνυμι. f. ξω.

Ἀμαξοπηγὸς, curruum fabricator, plauſtrorum compactor.

Ἀμαξόποδες, q. d. plauſtripedes. Vitruv. l. 10. Sic vocari ait arbuſculos, in quibus verſantur rotarum axes, concluſi laminis ferreis: Ex ἅμαξα, ἡ, & ποὺς, ποδός.

Ἀμαξοτροχία, exp. curriculi orbita: ex ἅμαξα, ἡ, & τροχὸς, ὁ, rota.

Ἀμαξουργὸς, plauſtri fabricator.

Ἀμαξουργία, plauſtri fabricatio: ex ἅμαξα, ἡ, & ἔργον, τὸ.

Ἀμάομαι, ῶμαι, metor: frequentius vero pro ἀμάω: & interdum abſolute, item Metaph. fructum, & utilitatem de-

decerpo : ut Plut. τῆς δικαίας τὴν ἐλευθερίαν ἀμώμεθα, fructum libertatis decerpimus, fruimur libertate. Eſt paſſ. a Th. in act. ἀμάω.

Α'μαρ, ατος, τὸ, Dor. ἦμαρ.

Α'μάρα, ας, & Jon. ἀμάρη, ἡ, ſulcus in prato, vel horto, per quem aqua ducitur, irrigandæ terræ gratia. ſed exp. &, meatus, & foſſa : item, meatus ſubterraneus, cloaca. In plur. ἀμάραι dicuntur per metaph. cavitates illæ, & meatus in auricula : per eas enim, veluti per canales, & tubulos, deferuntur ſordes, & retrimenta capitis. Ab ἅμα, & ῥεῖν, vel ab ἄμη, & αἴρω. ligone enim fiunt ſulci. vel a חמר fovea.

Α'μαράκινος, ου, ὁ, amaracinus; ex amaraco confectus, aut amaraco conditus : ut ἀμαράκινον ἄνθος, flos amaracinus, ſeu amaraci, Dioſc. & ἀμαράκινον μύρον, apud Athen. lib. 5. ἀμαράκινον ἔλαιον, Dioſc. 1. 29.

Α'μαρακόεις, εντος, ὁ, amaraco ſimilis. Nicand. in Ther.

Α'μάρακον, ου, τὸ, idem quod ἀμάρακος, amaracum.

Α'ΜΑ'ΡΑΚΟΣ, ου, ὁ, amaracus, herbæ ſpecies.

Α'μαράντινος, ου, ὁ, ἡ, non marceſcens : a μαραίνω.

Α'μάραντος, ου, ὁ, ἡ, idem.

Α'μαργάριτος, ου, ὁ καὶ ἡ, margaritis carens : ex α priv. & μαργαρίτης, το.

Α'μαρεῖν, exp. ſequi, more nimirum aquæ, quæ per aquarium ſulcum τὸν ὀχετηγὸν ductum ſequitur.

Α'μάρευμα, aquæ, aut ſordes, quæ per aquarum ſulcum defluunt : item exp. & cloaca. Heſych.

Α'μαρεύω, permeo, more aquarum, quæ per aquarios ſulcos derivantur, & deducuntur.

Α'μαρία, & ἀμαρὶς, idem quod Th. ἀμάρα.

Α'μαριαῖον ὕδωρ, dicitur aqua, quæ per ἀμάραν ducitur; aqua per aquæ ductus influens; cujuſmodi ſulci aquarii a nonnullis vocantur colliquiæ, incilia, & inciles, ſeu inlices, & inlicia; quoniam per eos aqua illicitur. Theophr. Hiſt. Pl. 2. 8.

Α'ΜΑΡΤΑ'ΝΩ, pecco, f. ἁμαρτήσω, p. ἡμάρτηκα. a 2. ἥμαρτον: a. 1. part. ἁμαρτήσας, αντος, ὁ, dat. pl. ἁμαρτήσασι. q. ex α, & μάρπτω, aſſequor, attingo ſcopum. ἄμβροτον, aor. 2. Jon. ἁμάρτῃ, ſub. ἁμαρτὼν, part. Vir doctus derivatum putat a מרה mara, rebellare.

Α'μαρτάνω, exp. & aberro, i. e. non attingo ſcopum, aut metam. item dicitur etiam, ἁμαρτάνειν τῆς ὁδοῦ, aberrare via. & ἡμαρτηκέναι πάντος δικαίου, aberraviſſe ab omni æquitate. Od. λ. ἁμαρτάνειν μύθων, exp. errare in verbis, vel circa verba. item exp. ἀποτυγχάνω, fruſtror, ut ἁμαρτὼν τῆς ἐλπίδος, qui fruſtratus eſt ſua ſpe. item, erro, fallor, hallucinor, erratum committo. & apud Plut. abſolute ponitur; ut in Lyſimachi Apophth. οὐκ ἔστιν ἐν πολέμῳ δὶς ἁμαρτεῖν, in bello non licet bis errare. atque inde ſignif. etiam, peccatum admitto, delinquo ; ut ἁμαρτεῖν εἰς τοὺς γονεῖς, peccare in parentes. & apud Thuc. ἁμαρτάνει πολλὰ εἰς ἡμᾶς, multa in nos peccat.

Α'μαρτὰς, άδος, ἡ, apud Jones idem dicitur quod ἁμαρτία, ſive ἁμάρτημα : ut ἁμαρτάδα ἀζήμιον, apud Dionyſ. Hal. a Them. præced. ἁμαρτάνω.

Α'μαρτῆ, ſimul : ut ὁμαρτῆ, adv.

Α'μαρτηθὲν, a. 1. part. paſſ. n. g. ab ἁμαρτάνω.

Α'μάρτημα, ατος, τὸ, erratum, peccatum, lapſus. Ariſtot. Rhet. 1. ait, ἁμαρτήματα eſſe, quæ non committuntur improbitate, & quæ non ſunt παράλογα. vide eund. & Eth. 1. Sic quod nos, inquit Eraſmus, errorem vocamus, Græci vocant ἁμάρτημα, quod fere per imprudentiam committimus: nec ſemper apud Latinos error, ut nec apud Græcos ἁμάρτημα, eſt in vitio. eſt verbale ab ἁμαρτάνω, f. ἁμαρτήσω.

Α'μαρτηρὸς, οῦ, ὁ, erroneus; Bud. & Α'μαρτητικὸς, οῦ, ὁ, offenſator ; qui ſæpe offendit in re aliqua; errare ſolitus in re quapiam; Ariſtot. Eth. 2.

Α'μαρτήσῃ, a. 1. ſub. ab ἁμαρτάνω.

Α'μαρτία, ας, ἡ, peccatum; item, victima pro peccato; ab ἁμαρτάνω.

Α'μαρτίνοος, ου, ὁ καὶ ἡ, cujus mens eſt prava : ex ἁμαρτάνω, & νόος.

Α'μαρτίνους, dicitur contracte pro ἁμαρτίνοος, i. e. ὁ κατὰ τὸν νοῦν ἁμαρτάνων, errans, peccans; proprie, cujus mens errat, & fallitur.

Α'μαρτοεπὴς, ὁ καὶ ἡ, qui dicendo peccat, aut decipit : ab ἁμαρτάνω, & ἔπω.

Α'μαρτύρητος, idem quod ἀμάρτυρος, (& Th. idem) non teſtificatus; carens teſtibus.

Α'μάρτυρος, ου, ὁ, ἡ, teſtimonii expers : ex α, & μάρτυρ.

Α'μαρτωλὸς, οῦ, ὁ, ἡ, peccator; & peccatrix : ab ἁμαρτάνω.

Α'μαρυγὴ, ῆς, ἡ, & Α'μάρυγμα, ατος, τὸ, micans fulgor. Ab

Α'ΜΑΡΥ'ΣΣΩ, ſplendeo, fulgeo, f. ξω. p. χα· ἀμάρυσσε, imperf. Jon. q. ex α intenſiv. & μαίρω.

Α'μὰς, άδος, ἡ, navis : apud Etym. ex Aeſchylo.

Α'μὰς, Dor. pro ἡμᾶς.

Α'μάσας, Dor. pro ἀμήσας, a. 1. part. act. ab ἀμάω, a. 1. ἤμησα.

Α'μᾶσθαι, metere, præſ. inf. m. ab ἀμάω.

Α'μάσητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non manſus, ſeu non manducatus, item idem quod ἄμαστος, qui nihil commanducavit, comedit, ſeu guſtavit. ex α priv. & μασάομαι, ſeu μασσάομαι, mando, manduco, comedo : vel ex μάσσω, pinſo.

Α'μάσητος, idem quod ἀμάσητος.

Α'μαστίγωτος, q. d. non flagellatus, flagris non examinatus: ex α priv. & μάστιξ, flagrum.

Α'μαστος, qui nihil commanducavit, comedit, ſeu guſtavit.

Α'μασυκάδες, αἱ, mala ſeu pyra, quæ cum ficis ſimul florent, & proveniunt : ex ἅμα, & συκῆ.

Α'μάσυκον μῆλον, malum una cum ficu florens. Euſt. ex Pauſ.

Α'μαξοχάω, ſimul curro : ab ἅμα, vel ἅρμα, & τρέχω.

Α'μαξοχία, ας, ἡ, q. ἁρματοχία, Poet. rotatum concurſus.

Α'μάτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, qui matre caret : ex α, & μήτηρ.

Α'μαυρόβιος, languide vivens : in Epigr.

Α'μαυρόκαρπος, nigrum habens fructum : ex ἀμαυρὸς, comp. cum βίος, & καρπός.

Α'ΜΑΥΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, ἡ, obſcurus : q. ab α, & μαίρω. comp. ἀμαυρότερος, έρα, Jon. ἀμαυροτέρη. Hinc forſan Maurus.

Α'μαυρότης, ἡ, obſcuritas.

Α'μαυρόω, obſcuro, obfuſco.

Α'μαυρωθείη, intereat, a. 1. opt. paſſ. ab ἀμαυρόω, obfuſco. Th. ἀμαυρός.

Α'μαυρῶς, obſcure.

Α'μαύρωσις, ἡ, obſcuratio.

Α'μαυρωτικὸς, οῦ, ὁ, obſcurandi vim habens, ſeu obſcurans, ab ἀμαυρὸς, obſcurus, & ἀμαυρόω, obſcuro.

Α'μαχανία, ας, ἡ, Dor. pro ἀμηχανία.

Α'μάχανος, pro ἀμήχανος.

Α'μαχεὶ, &

Α'μαχητὶ, adv. ſine prælio.

Α'μαχος, ου, ὁ, ἡ, alienus a pugna, vel inexpugnabilis, impoſſibilis : ſuperl. ἀμαχώτατος. Ex α, & μάχομαι.

Α'μάχως, adv. ſine prælio.

Α'μάψυτος, idem quod ἀμάσητος.

Α'ΜΑ'Ω, ῶ, meto, f. ήσω, p. ἤμηκα. forſan ab ἅμα, quoniam multa ſimul colliguntur. Hinc quidam derivant Gall. Amaſſer Apud Ariſtoph. in equit. ἀλλότριον ἀμῶν θέρος, alienam metens meſſem. Item, colligo, accumulo. Item, abſcindo, demeto.

Α'μβαίη, pro ἀναβαίη.

Α'μβαίνειν, Poet. pro ἀναβαίνειν.

Α'μβαλλε, Dor. & Æol. pro ἀμβαλοῦ, a. 2. imperat. m. verbi ἀμβάλλω, pro ἀναβάλλω.

Α'μβάλλομαι, Poet. pro ἀναβάλλομαι, differo, procraſtino. 1. pl. ἀμβαλλόμεθα.

Α'μβάλλω, pro ἀναβάλλω.

Α'μβασε, Poet. & Dor. pro ἄμβησε, per Syncop. pro ἀνέβησε, & hoc pro ἀνεβίβασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀναβιβάζω, aſcendere facio, impono in. Thema βαίνω, quod ſæpe apud Poetas tranſitive ſumitur pro ἀναβιβάζω.

Α'μβάσῃ, aſcendes, f. 1. m. Poet. & Dor. pro ἀναβήσῃ, ab ἀναβαίνω.

Α'μβασις, pro ἀνάβασις.

Α'μβάτης, pro ἀναβάτης.

Α'μβατὸς, pro ἀναβατὸς, Poet. ab ἀναβαίνω.

Α'ΜΒΗ, ης, ἡ, ſupercilium petræ, crepido : q. ab ἀμβαίνω, pro ἀναβαίνω. Forſan ab אבן eben, lapis.

Α'ΜΒΙΞ, ικος, ὁ, olla, calix.

Α'μβλακὸς, οῦ, ὁ, idem quod

Α'μβλὺς, obtuſus.

Α'μβλήδην, pro ἀναβλήδην.

Α'μβλίσκω, abortiri facio.

Α'μβλόω, hebeto, abortivum pario.

Α'μβλυγώνιος, obtuſum angulum habens : ex ἀμβλὺς, & γωνία, ας, ἡ, angulus.

Α'μβλυντικὸς, οῦ, ὁ, hebetativus, hebetandi vim habens.

Α'μβλύνω, hebeto, obtuſum reddo. item, tardo, impetum frango, & retundo : in paſſ. ἀμβλύνομαι, obtundor, hebetor; a Th. ἀμβλύς.

Α'μβλὺς, έος, ὁ, obtuſus, hebes.

Α'μβλύτατα, adv. obtuſiſſime.

Α'μβλύτης, ητος, ἡ, obtuſitas, hebetudo.

Α'μβλύω, idem quod ἀμβλόω.

Α'μβλυωγμὸς, οῦ, ὁ, hebetudo viſus.

Α'μβλυωπέω, ῶ, cæcutio; ſum obtuſis, & hebetibus oculis: ex ἀμβλὺς, obtuſus, & ὤψ, ὠπὸς, ὁ, oculus.

Α'μβλυωπὴς, obtuſam habens aciem oculorum, & hebetem : & interdum active, obtuſam reddens aciem oculorum.

Α'μβλυωπία, ἡ, viſus obtuſus; hebes oculorum acies.

Α'μβλυωπὸς, idem quod ἀμβλυωπής.

Α'μβλυώσσω, idem quod ἀμβλυωπέω, hebetem habeo aciem oculorum, cæcutio, caligo. Th. ἀμβλύς.

Α'μβλωθῇ, abortiatur, 3. ſing. aor. 1. ſub. paſſ. verbi ἀμβλόω.

Α'μβλωθρίδιον, ου, τὸ, idem quod ἄμβλωμα, τὸ, fœtus abortivus; item, medicamentum quod abortum provocat, vel ad partum abigendum, ſive elidendum.

Α'μβλωμα, τὸ, obtuſio, hebetatio : item, abortio, partus abortivus.

Α'μβλωπὴς, idem quod ἀμβλυωπής.

Α'μβλωπὸς, idem quod ἀμβλυωπός.

Α'μβλωσις, εως, ἡ, idem quod ἄμβλωμα.

Α'μβλώσκω, idem quod ἀμβλίσκω, & ἀμβλόω.

Α'μβλώσσω, (factum ex ἀμβλυώσσω, υ ſyncopato) cæcutio; item, abortior, abortivum pario : idem quod ἀμβλύω, vel ἀμβλόω.

Α'μβλωτικὰ, τὰ, medicamenta; quæ abortum efficiunt, φθόρια.

Α'μβοάω, pro ἀναβοάω, exclamo.

Α'μβολάδαν, Dor. pro ἀμβολάδην.

Α'μβολάδην, pro ἀναβολάδην, quod exp. ἀπὸ προοιμίου, Il. χ. Item, procraſtinando; cunctanter, & ſegniter. ab ἀναβάλλω, remoror.

Α'μβολὰς, άδος, ἡ, terra egeſta, vel aggeſta, ab ἀναβάλλω.

Α'μβολὴ, ῆς, ἡ, præludium : Poet. Sync. pro ἀναβολή.

Α'μβολία, ἡ, vel ἀμβολίη, idem quod ἀμβολὴ, ἡ, pro ἀναβολὴ, cunctatio, & mora, dilatio; item pro terræ egeſtione.

Ἀμβολιεργός, ȣ, ὁ, dilator operum: ab ἀναβάλλομαι, & ἔργον.

Ἀμβροσία, cibus deorum; ut nectar, potus: ut δαπανῶν τὴν ἀμβροσίαν. quidam exiſtimarunt fuiſſe etiam aliquid liquidum; & de potu dici, ut viciſſim νέκταρ de cibo, alicubi dictum invenitur; & pro quodam ſuaveolente oleo, ſeu unguento accipi ab Hom. quidam putarunt. vide Euſt. Item flos quidam. unde ἀμβρόσιος, floridus. vide Euſt. eſt etiam nomen malagmatis contra febres efficacis; de quo apud Paulum l. 7. c. 18. & antidoti nomen, apud Celſ. l. 5. c. 23. Item potionis cujuſdam ſpecies; de qua vide Gal.

Ἀμβροτᾶν, Dor. pro Ἀμβροτῶν, gen. pl. Ex α, & βροτός.

Ἀμβροσίη, ης, ἡ, Jon. pro ἀμβροσία; cibus Deorum.

Ἀμβροσιόδμος, ambroſiæ odorem habens: Athen. ex ἀμβροσία, & ὀδμὴ, ῆς, ἡ, odor. Th. ὄζω, oleo.

Ἀμβρόσιος, ȣ, ὁ, immortalis: exp. etiam, divinus: ſumitur & pro, dulcis, aut placidus: ut ἀμβρόσιος ὕπνος: Il. α. & ἀμβροσίην νύκτα. Il. β. ſic & ἀμβροσία, ἡ, immortalis, divina, apud Hom.

Ἀμβροσιώδης, ambroſiam redolens, ſuaviſſimus.

Ἀμβροτεῖν, vel ἀμβρότω, aberro. unde ἀμβροτεῖν, exponitur, ἁμαρτεῖν, peccare: item κρύπτειν, apud Heſych. eſt cum μ inſerto, ab ἀβρότη, ης, ἡ, nox: unde ἀβροτέω, ῶ, noctu occurro; item, pecco.

Ἄμβροτος, inſerta litera μ Euphoniæ gratia pro ἄβροτος, quod expon. immortalis, qualis eſt deorum immortalium; vel, diis immortalibus dignus, incorruptus, divinus; item pro, ſine mortali; nullum mortalem, i. e. nullum hominem habens: ut ἄβροτος ἐρημία, apud Æſchyl. Item ἄβροτον exp. a Suida, ἄψυχον, ἀναίσθητον, inanimatum, ſenſu non præditum. & exp. etiam, ἀπάνθρωπον, inhumanum.

Ἀμβωμοῖσι, pro ἀνὰ βωμοῖς, ad altaria, vel ſuper: a βωμός.

ἌΜΒΩΝ, ωνος, ὁ, umbo, quidquid in plano eminet, ac protuberat; rotundam habens figuram: ab ἀμβαίνω.

Ἄμβων, ονος, exp. idem quod, & a quibuſdam derivatur ab ἄμβη. Heſych. teſtatur Æſchylum ἄμβωνας vocaſſe acclivitates, & faſtigia montium. ſed dicuntur ἄμβωνες etiam τὰ χείλη τῶν λεπάδων, inquit Ælius Dion. παρὰ τὸ ἐν ἀναβάσει εἶναι, quaſi ἀνάβωνες, inquit Etym. Pro pulpito aſſ. etiam ex Concilio Laod.

Ἀμβώσας, Jon. pro ἀναβοήσας, edito clamore. Th. βοάω.

Ἀμέ, Dor. pro ἐμέ, acc. ſing. ab ἐγώ.

Ἀμέγαρτος, ȣ, ὁ, ἡ, immenſus: ab α, idem quod ἄγαν, & μέγας. Aliquando, invidia carens: & ſic ab α, & μεγαίρω.

Ἀμεγέθης, εος, ὁ καὶ ἡ, magnitudine carens: non magnus; ut quod corporatum non eſt: item, puſillus: ex α pr. & μέγεθος, εος, τὸ, magnitudo. Th. μέγας, gen. μεγάλȣ, &c. magnus.

Ἀμέθεκτος, qui non participatur; cujus quis particeps non eſt: ex α priv. & μεθεκτός, qui participatur. Plut.

Ἀμέθοδος, via, & compendio carens: ex α priv. & μέθοδος, ἡ, via, methodus, ratio docendi, & diſcendi, ex μετὰ, cum, & ὁδός, ȣ, ἡ, via.

Ἀμέθυσος, ſive ἀμέθυστος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, exp. non ebrius; item, ebrietatem arcens: ut apud Dioſc. l. 1. c. 177. de amygdalis: ἔστι δὲ καὶ ἀμέθυστα, προλαμβανόμενα, ὅσον ε, ἢ ζ· i. e. ebrietatem prohibent, ſi quinque aut ſeptem præſumantur. ſic ἀμέθυστα φάρμακα, & ἀμέθυστοι στέφανοι, quæ inebriari non ſinunt.

Ἀμεθυστίζω, refero colore, aut alia ſimilitudine amethyſtum. utitur Plin. l. 37. c. 7. ex α priv. & μέθυ, τό. unde μέθυσος, μεθύω, & μεθύσκω.

Ἀμέθυστος, Amethyſtus, gemmæ nomen, ſic dicta traditur, quod ebrietati reſiſtat. ex α, & μεθύω. vide Plin. l. 37. c. 9. & l. 14. c. 2.

Ἀμείβεν, Dor. pro ἠμείβεν, & tunc τὸ α longum, alias Jon. eſt breve; 3. ſing. imperf. m. verbi ἀμείβω.

ἈΜΕΙ'ΒΩ, f. ψω, commuto, permuto, alterno, vices reddo, ſuccedo, prætereo. p. ἤμειφα, a. 1. inf. act. ἀμεῖψαι. p. paſſ. ἤμειμμαι. f. 1. ἀμειφθήσομαι. p. m. ἤμοιβα.

Ἀμειδής, έος, &

Ἀμείδητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, triſtis, tetricus: ab α, & μειδάω.

Ἀμείλικτος, ȣ, ὁ, ἡ, aſper, durus: ex α, & μειλίσσω.

Ἀμείλιχος, ȣ, ὁ, ἡ, implacabilis, idem quod ἀμείλικτος: ex α, & μείλιχος.

Ἄμεινον, ονος, melius.

Ἀμείνω, melior, acc. ſing. m. & f. & in neut. pl. ἀμείονα, ἀμείνονα, ἀμείνω. gen. pl. ἀμεινόνων. comp. ab ἀγαθός.

Ἀμείρω, privo aliquem portione: ex α, & μείρω.

Ἀμείφθην, Dor. pro ἠμείφθην, a. 1. ind. paſſ. ἀμείψεται, tranſiverit. f. 1. m. verbi ἀμείβομαι. f. ψομαι. Th. ἀμείβω.

Ἄμειψις, εως, ἡ, permutatio, compenſatio. verbale ab ἀμείβω.

Ἀμείωτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non imminutus, ideoque integer; qui minor fieri nequit: ex α priv. & μείων, ονος, ὁ, ἡ, minor. unde μειωτός, minor factus.

Ἀμέλγες, Dor. pro ἀμέλγεις, mulges, 2. ſing. præſ. ind. verbi ἀμέλγω.

ἈΜΕ'ΛΓΩ, f. ξω. p. ἤμελχα· mulgeo, fructus immaturos carpo.

Ἀμέλει, ne cura, ne ſis ſollicitus. imperat. verbi ἀμελέω· hinc tranſit in adv. & ſignificat, certe, nimirum, utique: ex α, & μέλει.

Ἀμέλεια, ας, ἡ, negligentia, incuria, neglectus. dicitur & ἀμελείᾳ δοῦναί τι, aliquid non curare: apud Eurip.

Ἀμελεστὶ, vel ἀμελητὶ, indiligenter, negligenter, incurioſe, contemptim.

Ἀμελεῖται, impersonaliter dicitur pro, cura nulla fuit: ab ἀμελοῦμαι, negligor, neglectui habeor, paſſ. ab act. ἀμελέω, curæ non habeo, contemno: ab ἀμελής.

Ἀμελέτης, cujus cura non eſt; qui negligitur. Vel qui curandus non eſt, qui negligendus eſt: ex α priv. & μελετάω.

Ἀμελετησία, ας, ἡ, ignavia, negligentia, incogitantia. Item, inexercitatio, vel exercitationis carentia.

Ἀμελέτητος, ȣ, ὁ, ſecurus, otioſus, immeditatus. Item, inexercitatus. Item, imperitus, indoctus.

Ἀμελετήτως, inexercitate, abſque exercitatione.

Ἀμελέω, ῶ, negligo. f. ήσω. p. ἠμέληκα. a. 1. ἠμέλησα. ἀμελοῦσιν. 3. pl. ſub. ἀμελοῦντος, gen. ſing. part. præſ. ἀμεληκυῖος, Jon. pro ἠμεληκυίας, perſ. part. paſſ. verbi ἀμελέω.

Ἀμελής, έος, ὁ, ἡ, qui curam non gerit, negligentia utens circa quidpiam. unde neut. τὸ ἀμελές, paſſive de re dicitur, & exp. quod negligitur, ſeu quod curæ non eſt: ex α priv. & μέλει, curæ eſt.

Ἀμελησία, ας, ἡ, ſecuritas.

Ἀμελητέον, negligendum eſt.

Ἀμελητέος, ȣ, ὁ, negligendus: ab ἀμελέω; ex α, & μέλει, imperſ. curæ eſt; vel μελετάω, curam gero.

Ἀμελητὶ, idem quod ἀμελεστὶ.

Ἀμελία, ας, ἡ, diſcrepantia; & idem quod ἀμέλεια.

Ἀμελλητὶ, q. d. incunctanter, ſine mora, aut procraſtinatione, ex α priv. & μέλλω, futurus ſum: unde μέλλομαι, differor, tarde procedo.

Ἀμέλλητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non futurus, non differendus; qui non differtur, ſeu procraſtinatur; cunctatione carens, ſeu procraſtinatione.

Ἀμέλξῃς, mulſeris, 2. ſing. a. 1. ſub. act. verb. ἀμέλγω.

Ἄμελξις, mulſio: Job. 20. eſt verbale ab ἀμέλγω, f. ξω.

Ἀμελῶς, exp. ſegniter; non adhibita cura, & ſtudio. unde dicimur ἀμελῶς ἔχειν τινός, ἀμελῶς ἔχειν περί τινα, vel περί τι, neglectui habere aliquem, vel aliquid. eſt adv. ab ἀμελής.

Ἀμεμάχω, partem habeo cum alio, particeps ſum.

Ἄμεμπτος, ȣ, ὁ, ἡ, inculpatus.

Ἀμέμπτως, inculpate, adv. Ex α priv. & μέμφομαι.

Ἀμεμφής, έος, ὁ καὶ ἡ, idem cum ἄμεμπτος, de quo conqueri non poteſt, irreprehenſus; item active, non querulus.

Ἀμεμφία, nulla querela; nulla culpa, aut reprehenſio, probri, & ſceleris immunitas, factum, quod reprehenſione vacat.

Ἀμενάς, Dor. pro Ἀμενής, ȣ, ὁ, nomen fluvii.

Ἀμενηνός, ὴ, όν, debilis, qui cito deficit: ab α, & μένω, vel μένος.

Ἀμενηνόω, debilito.

Ἀμενής, έος, ὁ, imbecillis, evanidus, idem cum ἀμενηνός.

Ἀμενητὶ, impatienter, χωρὶς ὑπομονῆς. ex α priv. & μένω, permaneo; conſtanter maneo.

Ἀμέρα, Dor. pro ἡμέρα, ἡ, dies.

Ἀμέραισι, in diebus, interdiu. Poet. & Dor. pro ἡμέραις.

Ἀμερβής, έος, τὸ, nox intempeſta, vide ἀμορβής.

ἈΜΕ'ΡΓΩ, premo, exſugo: proprie, ex oleis amurcam exprimo.

Ἀμέρδω, privo, excæco; item, obſcuro, obtundo. imperf. Jon. ἄμερδε, pro ἤμερδε. Ex α, & μέρδω. Ἀμερθῇς, a. 1. paſſ. ſub.

Ἀμερής, έος, ὁ καὶ ἡ, individuus: a μέρος.

Ἀμερίζω, aliquem portione ſua privo.

Ἀμεριμνάω, ſecurus ſum; animo ſum libero.

Ἀμεριμνία, ſecuritas.

Ἀμέριμνος, ȣ, ὁ, ἡ, ſecurus: ex α, & μέριμνα.

Ἀμερίμνως, ſine curis, ſecure.

Ἀμέριστος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀμερής (q. d. parte, ſeu partibus carens; qui in partes dividi, ſeu ſecari non poteſt) & Th. idem; ex α ſcil. priv. & μεριστός, divitibilis. a μερίζω, divido. unde μερίζω, idem.

Ἀμεριμνεὶ, adverb. citra curam, & ſolicitudinem: ex α priv. & μέριμνα, ἡ, cura; a μεριμνάω, curo.

Ἄμερος, pro ἥμερος, mitis, manſuetus. Dor.

Ἀμέρσαι, pro ἀμερίσαι, a. 1. inf. act. ab ἀμερίζω, aliquem portione ſua privo. Th. μείρω. Aut ἀμέρσαι, Æol. pro ἀμεῖραι, ut κέρσαι pro κεῖραι. Aut regulariter ab ἀμέρδω.

Ἀμέρσῃς, 2. ſing. a. 1. ſub. ab ἀμέρδω.

Ἀμερσίγαμος, qui nuptiis privat. Nonn. ex ἀμείρω, privo, q. non impertior; (quod ex α priv. & μείρω, partior) & γάμος, ȣ, ὁ, vel γάμοι, ὧν, nuptiæ. Th. γαμέω, ῶ, uxorem duco.

Ἀμερσίνοος, mente privans.

Ἀμερσίφρων, idem: ex ἀμείρω, vel potius ex ἀμέρδω, idem quod ſimplex Th. μέρδω, privo; & νόος, νȣ̃ς, ὁ, idem quod φρὴν, ενός, ἡ, mens.

Ἀμερώσας, Aeol. pro ἡμερώσας, a. 1. part. verbi ἡμερόω. Th. ἥμερος.

Ἀμές, Dor. pro ἡμεῖς, nos.

Ἄμεσος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, medio carens.

Ἀμέσως, adverb. ſine medio, immediate: ex α priv. & μέσος, η, ον, medius, a, um.

Ἀμετάβατα ῥήματα, apud Gramm. dicuntur verba intranſitiva: ex α priv. & μεταβαίνω: unde μεταβατικός.

Ἀμεταβλησία, ἡ, immutabilitas.

Ἀμετάβλητος, idem quod

Ἀμετάβολος, immutabilis, ſemper idem: ex α priv. & μεταβάλλω, ομαι: unde μετάβλητος, & μετάβολος.

Ἀμεταμέλητος, non pœnitendus, pœniten-

tentiæ non obnoxius; ex α priv. & μεταγινώσκω: unde μετάγνωσις, mutatio ſententiæ.

Ἀμετάδοτος, qui nihil impertitur, immunificus, avarus.

Ἀμεταδότως, nemini quicquam impertiendo: ex α priv. & μεταδίδωμι: unde μεταδοτικός.

Ἀμετάθετον, ου, τὸ, immutabilitas. Ex α, μετὰ, & τίθημι.

Ἀμετάθετος, ου, ὁ, ἡ, immutabilis.

Ἀμετακίνητος, ου, ὁ, ἡ, immotus: ex α, μετὰ, & κινέω.

Ἀμετακινήτως, q. d. immutabiliter: ut ἀμετακινήτως ἔχειν, apud Ariſtot. & Iſocr. eſt adv. ab ἀμετακίνητος, qui tranſmoveri non poteſt, immutabilis: ex α priv. & μετακίνητος.

Ἀμετάκλαστος, qui non frangitur; qui frangi non poteſt; conſtans: ex α priv. cum præp. μετὰ, & Th. κλάω, f. σω: unde κλάσις, ἡ.

Ἀμετάκλητος, q. d. irrevocabilis, qui revocari nequit. Suid. ex α priv. & μετακαλέω: unde μετάκλησις, ἡ.

Ἀμετάληπτος, cujus expoſitio afferri non poteſt: ex α priv. & μετάληπτος, ὁ.

Ἀμεταμέλητος, ου, ὁ, ἡ, cujus nos non pœnitet: a μεταμέλομαι.

Ἀμετανόητος, ου, ὁ, ἡ, reſipiſcere neſciens: a μετανοέω.

Ἀμετάπειστος, qui de ſententia traduci nequit. unde apud Ariſtot. ἀμετάπειστος ἀνάγκη, exp. inexorabilis, & indeprecabilis. & in neut. τὸ ἀμετάπειστον, exp. nulla perſuaſione flexibile; item ſubſtantive, nulla perſuaſione a ſemel concepta ſententia dimoveri poſſe.

Ἀμεταπείστως, ita ut a ſententia non dimovearis, Plut. ex α priv. & μεταπειστός, ὁ.

Ἀμετάπλαστος, non transformatus; ſeu qui transfigurari nequit: ex α priv. & μεταπλάσσω, ſeu -ττω, -ομαι: unde μεταπλασμός, ὁ.

Ἀμεταποίητος, exp. immutabilis: ex α priv. & μεταποιέω, έομαι, οῦμαι.

Ἀμετάπτωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui recidere nequit, immutabilis, conſtans, certus: ex α priv. cum præp. μετὰ, & Th. πτόω, f. σω.

Ἀμετάπτωτος, qui tranſire in aliam ſpeciem, & degenerare non poteſt; immutabilis. Plut. Symp. 4. ex α priv. & μεταπίπτω: unde μετάπτωσις, & μεταπτωτικός, ex μετὰ, & inuſit. πτόω, pro Th. πίπτω.

Ἀμετάστατος, immutabilis, conſtans; qui de ſtatu in ſtatum traduci non poteſt. Plat. Pol. 2. ex α priv. & μεθίσταμαι: unde μετάστασις, & μεταστατικός.

Ἀμεταστρεπτὶ, ſine converſione; ita ut non reſpicias converſus. Plat. de Leg. l. 10. & Luc. ἀμετάστροφος, converſionis, & mutationis expers, immutabilis: ex α privat. & μεταστρέφω: unde μεταστροφή, ἡ.

Ἀμετάτρεπτος, qui mutari non poteſt, immutabilis, immotus. Plut.

Ἀμετάτροπος, qui verti, mutarique nequit: ex α priv. & μετατρέπω, -ομαι: unde μετάτροπος, ὁ.

Ἀμεταχείριστος, ὁ καὶ ἡ, intractabilis. ſed exp. &, incomprehenſibilis. Heſych. ex α priv. & μεταχειρίζω, -ομαι.

Ἀμετέρα, Dor. pro ἡμετέρα, noſtra.

Ἀμέτοχος, non particeps, expers. Thuc. l. 1. ex α priv. & μέτοχος, ὁ.

Ἀμετρήτα, ας, ἡ, Dor. pro ἀμετρήτη, ης, ἡ, vel ἀμέτρητος, ου, ὁ, ἡ, immenſa: ex α, & μέτρον.

Ἀμέτρητος, idem quod ἄμετρος, q. d. immenſuratus. Od. ψ. & τ.

Ἀμετρὶ, adv. idem quod ἀμέτρως.

Ἀμετρία, ἡ, exceſſus menſuræ, immoditas, exceſſus. Luc. Item, intemperies, apud Plat.

Ἄμετρος, ου, ὁ καὶ ἡ, menſura carens; certam non habens menſuram: item, immoderatus, immodicus, immenſus, & neut. τὸ ἄμετρον, pro ἀμετρία, exceſſus, immodicitas, apud Luc. ἀμετρόστιχος, qui plures habet ſyllabas, quam par ſit. Plut.

Ἀμέτρως, ſine menſura, ſupra modum, immoderate. unde compar. ἀμετρότερον, vehementius, immoderatius. & in ſuperl. ἀμετρότατα, vehementiſſime, plus quam par ſit. ex α priv. & μέτρον, τό.

Ἀμετροβαθής, exp. immenſa profunditate præditus: ex ἄμετρος, & βάθος, εος, τό.

Ἀμετροεπής, ὁ, ἡ, ſine modo loquax: ab α, μέτρον, & ἔπω.

Ἀμετροκάκος, ſupra modum improbus: ex ἄμετρος, & κακός, ὁ.

Ἄμετρον, ου, τὸ, immenſum: ex α, & μέτρον.

Ἀμευσιεπής, exp. reſpondens verbis, ſeu ſermonibus; mutuos ſermones reddens, mutuo compellans: ex ἀμεύω, f. σω, & ἔπος, τό.

Ἀμεύσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, pertranſibilis, pervius: ab ἀμεύω.

Ἀμευσίπορος, ου, ὁ, ἡ, greſſus alternans: ex ἀμεύω, muto, & πόρος.

ἈΜΕΎΩ, vado, tranſeo, muto, vinco, q. ab ἅμα ἴω, ſimul eo.

Ἄμη, ης, ἡ, falx: ab ἀμάω. item, ligo.

Ἀμῇ, ἀμοῖ, & ἀμῶς, idem quod ἀμῆγε, ἀμηγέπη, & ἀμηγέπως, ſive ἀμωσγέπως, quodam modo, quoquo modo.

Ἀμηγέπῃ, quemcunque in locum; ubique; ubivis.

Ἀμηγέπου, exp. ubique, ubivis: ab ἀμῇ, ab ἀμός, ὁ, unus, aliquis.

Ἀμὴν, vere. ἀμὴν, ἀμὴν, veriſſime. Hebr. אמן veritas.

Ἀμήνιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, nulla ira percitus; non iratus; ira vacuus. Plut.

Ἀμηνίτως, adv. ſine ira; animo placido: ex α, & μῆνις, ιος, ἡ, ira permanens.

Ἀμήρυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, colo non deductus. & metaph. infinitus, ſeu imperfectus. ex α priv. & μηρύω, revolvo, glomero.

ἈΜΗΣ, ου, & ητος, ὁ, placentæ genus lacteæ.

Ἀμήσας, f. 1. ind. ab ἀμάω.

Ἀμητὴρ, ῆρος, ὁ, meſſor. Il. λ. & in fœm. ἀμήτειρα, ἡ, mulier quæ metit.

Ἀμητήριον, τὸ, inſtrumentum, quo ad meſſem utimur.

Ἀμητίσκος, ου, ὁ, parvus ἄμης, placenta. eſt enim diminutivum ab ἄμης, placenta.

Ἀμητὸς, meſſis, i. e. meſſis tempus, ὥρη ἀμήτου, tempus reconditionis frugum.

Ἀμητὸς, οῦ, ὁ, meſſis, i. e. ea quæ metuntur, vel collectio frugum: item, ipſa metendi actio. a Them. ἀμάω, f. ήσω, meto.

Ἀμήτωρ, ορος, ὁ, qui caret matre: ex α, & μήτηρ.

Ἀμήχανα, pro ἀμήχανα, acc. pl. n. g. ab ἀμήχανος.

Ἀμηχανέω, inopia conſilii laboro.

Ἀμηχανία, difficultas.

Ἀμηχανίη, ης, ἡ, Jon. pro ἀμηχανία, difficultas: ex α, & μηχανή.

Ἀμηχανοποιοῦμαι, male fabricor machinas: ex α priv. μηχανή, machina, artificium, & ποιέω.

Ἀμήχανος, ου, ον, minime cautus, perplexus.

ἈΜΙ'Α, ας, ἡ, piſcis nomen: παρὰ τὸ ἅμα ἰέναι τοῖς πλέουσι: vel ὅτι οὐ κατὰ μίαν φέρονται, ἀλλ' ἀγεληδόν.

Ἀμίαντος, ου, ὁ, impollutus: ex α, & μιαίνω.

Ἀμιγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, & ἄμικτος, & ἀμισγὴς, ὁ καὶ ἡ, purus, ſincerus, non mixtus.

Ἀμίθεος, Dor. pro ἡμίθεος, ου, ὁ, ſemideus.

Ἀμιθρεῖν, pro ἀριθμεῖν, per Metath.

Ἄμικτος, idem quod ἀμιγής.

Ἀμίκτως, adv. abſque miſtura: ex α priv. & μιγνύω, vel μίγνυμι, miſceo.

Ἅμιλλα, ἡ, contentio; item, ſtudium contendens ad aliquid: ut ἅμιλλα ἀρετῆς exp. ſtudium virtutis. & apud Demoſth. ἅμιλλαν ποιεῖσθαι ἐπὶ ταῖς παρὰ τοῦ δήμου, Bud. reddit, certatim contendere.

Ἀμιλλάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, certo, contendo; item pro æmulari, i. e. invidere, interdum ponitur: & ἁμιλλῶμαι πρὸς τοῦτο, exp. enitor ad hoc; certatim contendo ad hoc. Iſoc. in Areop.

Ἁμίλλημα, τὸ, certatio, contentio.

Ἁμιλλητὴρ, ῆρος, ὁ, certator.

Ἁμιλλητήριον, ου, τὸ, locus in quo certatur.

Ἁμιλλητήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, q. d. certatorius, certativus: ut ἁμιλλητήριοι ἵπποι, apud Ariſt. exp. certatores equi.

Ἁμιλλητικῶς, certativus, certatorius.

Ἁμιλλότερος, contentioſior. Heſych. ab ἅμιλλα.

Ἀμιμητόβιος, ου, ὁ, vita inimitabilis. ex α priv. μίμητος (a μιμέομαι) & βίος.

Ἀμίμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inimitabilis. Plut.

Ἀμὶν, Dor. pro ἡμῖν.

Ἀμιναδὰβ, nomen viri ἐκλεκτοῦ, Populi princeps.

Ἀμιξία, ας, ἡ, q. d. impermiſcentia; miſturæ defectus; commerciorum penuria; quum res miſturam non admittunt: ex α priv. & μίξις, εως, ἡ, miſtio, permiſtio, a μίγνυμι, f. ξω, miſceo.

Ἀμιξίη χρημάτων, ille rerum ſtatus, quo nulla ſunt inter aliquos libera commercia; q. d. rerum immixtio.

Ἄμιον, ſcyphus argenteus. Etym. diminutivum eſt ab ἄμη, falx: item, ſcyphus, inſtrumentum hauſtorium. Plut.

Ἅμιππος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſimul cum equis eſt; equis adjunctus: ex ἅμα, ſimul, & ἵππος.

ἈΜΙ'Σ, ίδος, ἡ, matula, matella, vas urinarium. Euſt. ab antiquis Atticis aſpiratum fuiſſe ait.

Ἀμίσαλλος, difficilis, & moroſus; utpote qui ἄλλῳ οὐ μίσγεται. unde ἀμίσαλλοι γέροντες, apud Etym. qui ait dictam eſſe hanc vocem κατ' ἔνδειαν τοῦ γ, pro ἀμίσγαλλος: ex ἀμισγής, & ἄλλος.

Ἀμισγὴς, non mixtus.

Ἀμισὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, charus, ſine odio, non odioſus: ex α priv. & μῖσος, εος, τὸ, odium.

Ἀμισθὶ, ſine mercede, adv. ab ἄμισθος.

Ἄμισθος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſtipendio carens; mercedis expers; ſine mercede; gratuitus; non mercenarius: ex α priv. & μισθός, οῦ, ὁ, merces.

Ἀμίστυλλος, qui nondum ſectus eſt in fruſta: ex α priv. & μιστύλλω, in parva fruſta ſeco.

Ἄμιχος, ου, ὁ καὶ ἡ, carens pediculo: ex α priv. & μίχος, ου, ὁ, pediculus.

Ἄμιτρος, ου, ὁ καὶ ἡ, mitram, ſeu cingulum non habens: ex α priv. & μίτρα, ας, ἡ, cingulum, balteus; item, faſcia, qua caput obligatur.

Ἀμιτροχίτων, ſpoliatus mitra, ac tunica: ex α, μίτρα, ac χιτών.

Ἀμιχθαλόεις, inacceſſus, i. e. ἀπρόσπελαστος ἐκ θαλάσσης: ab ἅλς, mare. alii reddunt, ἀπρόσμικτος, ὁ ῥᾳδίως οὐ μίγνυται, quia impetuoſus eſt: alii, ὁμιχλώδη, nebuloſum.

Ἀμιχθαλόεσσα, ἡ, dicitur Lemnos inſula, quoniam eſt ἄμικτος, καὶ δυσπρόσιτος τοῖς τὴν ἅλα περῶσι: ſeu quia οἱ τὴν ἅλα περῶντες ei nequeunt μισγῆναι. eſt fœm. a maſc. ἀμιχθαλόεις.

Ἄμμα, ατος, τὸ, nexus, vinculum, nodus; item, illaqueamentum. & ἄμμα παρθενίας, exp. vinculum virginitatis, in Anth. Epigr. eſt verbale ab ἅπτω, necto.

Ἀμμάθω, Poet. pro ἀναμάθω, pœniteam.

Ἄμμες, Æol. pro ἡμεῖς.

Ἄμματα, nexus, pl. ab ἄμμα, ατος, τὸ, ab ἅπτω.

Ἀμματίζω, nexibus, & vinculis involvo. Heſych. ab ἄμμα, τὸ, nexus, vinculum, nodus. Th. idem.

Ἄμμε, nos, acc. pl. Poet. dicitur & in dual.

dual. Dor. & Æol. pro νῶϊ, νῶ.

Α'μμέγα, Poet. pro ἀνὰ μέγα, permagnum.

Α'μμείνας, Poet. pro ἀναμείνας, a. 1. part. act. verbi ἀναμένω.

Α'μμεναι, ſatiatum eſſe, inf. ex ἄω, ἄζω, ἄμεναι, Dor. ſeu Jon. & exempto ε, ejuſque loco inſerto μ, ἄμμεναι.

Α'μμενόμεθα, expectamus, Sync. pro ἀναμενόμεθα, 1. pl. verbi ἀναμένω.

Α'μμενος, ου, ὁ, Dor. pro ἥμενος, ſedens. Sed fortaſſe ἄμενος ſcribendum. Nam τὸ α ex η Dorice mutatum eſt longum; nec geminato μμ videtur opus eſſe τῷ μέτρῳ.

Α'μμένω, Poetice, pro ἀναμένω, expecto.

Α'μμέων, Æol. pro ὑμῶν.

Α'μμες, Æol. pro Dor. ἄμμες, & com. ὑμεῖς.

Α'μμεσον, Poet. pro ἀνὰ μέσον, in medio.

Α'MMI, εως, ἡ, herba, ſeu nomen ſeminis cujuſdam cumino minoris. & ἄμμι, pro ὑμῖν, Æol.

Α'μμιγα, ſimul: q. ἀνάμιγα, Poet.

Α'μμίγδην, pro ἀναμίγδην, permixtim: adv. ab ἀνὰ, & μίγνυμι.

Α'μμιν, ſeu ἄμμι, nobis, dat. pl. Æol. & Dor. pro ὑμῖν.

Α'μμίξας, Poet. pro ἀναμίξας, a. 1. part. act. verbi ἀναμίγνυμι.

Α'MMION, ου, τὸ, minium. Dioſc. l. 5. c. 110. ubi tamen quidam ἀμμώνιον legunt.

Α'μμοβάτης, per arenam incedens, dipſas, ſerpentis genus: ex ἄμμος, ου, ἡ, idem quod ψάμμος, ου, ἡ, arena, & βαίνω, vado. Th. βαίνω.

Α'μμοδύτης, & ἀμμοδυνάτης, q. d. arenam ſubiens; ſerpens quidam. Epigr. ex ἄμμος, & δύνω, δύω, vel δῦμι, ſubeo, ingredior.

Α'μμοιρία, infortunium, calamitas: apud eundem. ex α priv. & μοῖρα, ας, ἡ, idem quod μέρος, εος, τὸ, pars, portio; item, fatum, exitium, mors. Th. μείρω, divido, partior.

Α'μμοιρος, expers: non particeps; item, immortalis, lethali fato non obnoxius. Heſych.

Α'μμόνιτρον, arena nitro immiſta. Plin. ex ἄμμος, ου, ἡ, arena, & νίτρον, ου, τὸ, nitrum, ſuccus concretus ſali finitimus.

Α'μμορος, ου, ὁ, ἡ, expers, infelix, pro ἄμορος: ex α, & μόρος.

Α'μμος, ου, ἡ, dicitur idem quod, & per Aphæreſim literæ, ψ, pro Them. ψάμμος, ου, ἡ, ſabulum, arena.

Α'μμόχρυσος, ὁ, gemma in qua aurum arenis videtur miſtum eſſe. Plin. ex ἄμμος, & χρυσός.

Α'μμώδης, idem quod ψαμμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, arenoſus, ſabuloſus: ab ἄμμος, idem quod ψάμμος, arena, ſabulum.

Α'μμων, ωνος, ὁ. Hammon. Α'μμων, Æol. ὑμῶν.

Α'MNAMOΣ, ου, ὁ, nepos: ab ἀμνός· proprie enim de ovibus dicitur.

Α'μνάμων, ονος, ὁ, Dor. pro ἀμνήμων.

Α'μνάς, άδος, ἡ, idem quod ἀμνή.

Α'μνάσει, Dor. Syncop. pro ἀναμνήσει, 3. ſing. f. 1. verbi ἀναμιμνήσκω.

Α'μναστος, Dor. pro ἄμνηστος, ου, ὁ, ἡ, ignotus, obſcurus: ex α, & μνάομαι.

Α'μνειος, εία, ειον, agninus, a, um. Th. ἀμνός.

Α'μνή, ῆς, ἡ, agna: ab ἀμνός.

Α'μνήμον, ου, τὸ, obliviosum.

Α'μνήμονα, immemorem, acc. ab ἀμνήμων. ex α, & μνάομαι.

Α'μνημόνευτος, ου, & ἄμνηστος, ὁ καὶ ἡ, immemorabilis, ſilentio præteritus, immemoratus.

Α'μνημονέω, & ἀμνημονῶ, item ἀμνηστέω, obliviſcor, ſilentio prætereo, immemor ſum.

Α'μνήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, immemor.

Α'μνημόνως, ſine recordatione.

Α'μνημοσύνη, ης, ἡ, oblivio: ex α priv. & μνάομαι, memor ſum.

Α'μνησικακία, ας, ἡ, oblivio malorum, ſeu injuriarum, (ἀμνηστία.) ex α, μνάομαι, & κακία.

Α'μνήστευτα, non initis ſponſalibus, adv. ex α, & μνάομαι, ambio.

Α'μνηστέω, ῶ, memoria non teneo; oblivioni dedi.

Α'μνηστία, ας, ἡ, præteritorum oblivio. exp. etiam, oblivio injuriarum, idem q. ἀμνησικακία. Item exp. & impunitas, apud Herodian. ex α priv. & μνῆστις, ἡ.

Α'μνηστος, & Dorice ἄμναστος, exp. cujus memoria non ſupereſt; oblivione deletus: item, ignotus, obſcurus.

Α'MNIΌN, ου, τὸ. membrana fœtum involvens; & vas ad excipiendum ſanguinem, q. ab αἷμα.

Α'μνίς, ίδος, ἡ, agnicula: ab ἀμνός.

Α'μνοκόπος, ου, ὁ καὶ ἡ, paſtor, tonſor ovium. Heſych. ex ἀμνός, agnus, & κοπή, ἡ, ſectio. Th. κόπτω, ſeco.

Α'μνοκῶν, agni mentem habens; ſimplex, & fatuus. Ariſtoph. ex ἀμνός, agnus, & κοέω, ῶ, Jonice pro νοέω, intelligo. Th. νόος, νοῦς, mens.

Α'MNOΣ, οῦ, ὁ, agnus; q. ab α, & μένος, quia imbecillus.

Α'μνοφόρος, ου, ἡ, ovis fœtum in utero ferens. ex ἀμνός, & φέρω.

Α'μογητί, ſine labore, adv. ab α, & μόγος.

Α'μόγητος, indefeſſus.

Α'μόθεν, alicunde, Od. ι. ab ἀμός.

Α'μοῖ, in aliquem locum. vide ἀμῆ.

Α'μοιβάδιος. V. ἀμοιβαῖος.

Α'μοιβαδίς, alternatim, adverb. ab ἀμείβω.

Α'μοιβαδὸν. V. ἀμοιβαίως.

Α'μοιβαῖος, ου, ὁ, & ἀμοιβάδιος, mutuus, alternus.

Α'μοιβαίως, & ἀμοιβαδὸν, idem quod ἀμοιβαδίς, viciſſim. Th. idem.

Α'μοιβάς, άδος, ἡ, mutatoria, permutatoria.

Α'μοιβή, ῆς, ἡ, retributio: ab ἀμείβω.

Α'μοιβηδὶς, viciſſim, alternis vicibus.

Α'μοιβοί, auxiliarii.

Α'μοιβός, οῦ, ὁ καὶ ἡ, ut ἀμοιβὸς χάρις, gratia mutua: ab ἀμείβω.

Α'μοιρέω, expers ſum, careo, portio mihi nulla tribuitur, deſtituor.

Α'μοίρημα, τὸ, nulla ſors, vel infortunium: ab ἄμοιρος, & Th. idem.

Α'μοιρος, ου, ὁ καὶ ἡ, parte carens: ab α, & μοῖρα.

Α'μολγάζω, ab Heſych. exp. μισυμβολίζω, idem quod μισυμβολάζω.

Α'μολγαίη, lactea, ab ἀμέλγω.

Α'μολγεὺς, έος, ὁ, mulctra, mulctrale.

Α'μόλγιον, idem. Th. ἀμέλγω.

Α'μολγός, tempus mulgendi pecora: quia autem mulgentur veſperi, & extrema nocte, ideo pro utroque tempore ponitur: a Th. ἀμέλγω.

Α'μόλυντος, ου, ὁ καὶ ἡ, impollutus, incontaminatus: ex α priv. & μολύνω, polluo, contamino.

Α'μόν, Dor. pro ἡμέτερον.

Α'μόρα, ας, ἡ, ſimilago cum melle cocta: opus piſtorium ex melle. Athen. lib. 14.

Α'μορβαῖος, & ἀμόρβιος, tenebroſus.

Α'μορβάς, άδος, ἡ, pediſſequa, ſectatrix, comes.

Α'μορβεὺς, exp. paſtor, apud Oppian. l. 3. de venat. φῶτες ἀμορβῆες. poteſt tamen etiam exponi, ſequaces.

Α'μορβεύω, ſequor.

Α'μορβὶς, & ἀμορβὸς, exp. media nox, quaſi ἀμορφίης, & ἀμορφνός. Etymol. παρὰ τὴν ὄρφνην, rejecto ν, & mutato φ in β. ſed ſignif. etiam comitem, i. e. τὸν ἅμα τινὶ ὁρμῶντα. Methodius.

Α'MOPBOΣ, οῦ, ὁ, obſcurus, q. ἄμορφος, item comes, aſſecla: παρὰ τὸ ἅμα πορεύεσθαι.

Α'μοργεὺς, έος, ὁ, qui exugit oleas; qui amurcam, (i. e. olivæ expreſſæ recrementum,) exprimit.

Α'μόργη, ης, ἡ, vel potius ἀμοργή, herba quædam purpurei floris, qua tingunt; olivæ expreſſæ recrementum, apud Dioſc. & alios. Item coloris genus eſſe ſcribit Methodius. Eſt & Inſula. Α'μόργη, ης, ἡ, Amurca. Ab ἀμέργω.

Α'μοργίδιον, veſtimentum ex amorgide, apud. Ariſtoph. in Lyſiſtr.

Α'μόργινος, ου, ὁ καὶ ἡ, exp. colorem habens ἀμόργης, purpureus, ruber: ut ἀμόργινος χιτωνίσκος.

Α'μοργὶς, ίδος, ἡ, eſt καλάμη quædam, ex qua fit ἔνδυμα, ἢ ὕφασμα, ἢ χιτὼν, Heſychio teſte.

Α'μοργοί, ut inquit Euſt. dicebantur oratores, qui ad rem publicam pertinentia veluti exugebant: qui iidem & μοργοὶ dicebantur.

Α'μοργὸς, οῦ, ὁ, qui exugit: item, frondator, lignator. Th. eſt ἀμέργω, exugo: proprie, exugo oleas.

Α'μορία, ας, ἡ, conterminatio, confinium: ex ἅμα, ſimul, & ὅρος, ου, ὁ, terminus.

Α'μορία, ἡ, infortunium, fatum calamitoſum. Od. υ. ex α priv. & μόρος, ὁ.

Α'μορίτης ἄρτος, panis ex ſimilagine cocta cum melle: panis mellitus, dulciarius. Paralip. l. 1. c. 14. a Th. ἀμόρα, ἡ.

Α'μοργίτης, ου, ὁ, placentæ genus, apud Heſychium, & Athen. a Them. ἀμέργω, exugo oleas. item Euſt. exp. καρπολογεῖν, i. e. fructum decerpere. pro eod. dicitur etiam μέργω, ut tradit Euſt. & ſunt etiam qui ἀμέλγω pro ἀμέργω dici velint: & ſunt qui contra: nec utrum ab altero factum ſit, ſatis conſtat.

Α'μορμάω, exp. idem quod, & dicitur pro ἀμορβάω, ſequor, aſſector. item ἀμορμάομαι, ſequor, comitor, una proficiſcor. unde in Epigr. ἀμορμάοντα, pro συνοδοιπόρον: a Th. ἀμορβὸς, οῦ, ὁ.

Α'μορος, q. d. non particeps: item infortunatus, calamitoſus, expers, infelix. Heſych.

Α'μορφία, ἡ, q. d. informitas, forma nulla: item, deformitas, forma indecora. Plut. in Conſol. ad ux.

Α'μορφος, nulla forma præditus, informis, deformis: Item ſqualidus, incultus. unde compar. & ſuperl. irreg. ἀμορφέστερος, & ἀμορφέστατος, deformior, deformiſſimus. Euſtath. ex Herodoto.

Α'μόρφωτος, non formatus: ab ἄμορφος, ex α, & μορφή.

Α'MOΣ, οῦ, ὁ, unus, aliquis, Dor. pro ἡμέτερος, vel pro ἐμός· Inde μηδαμὸς, οῦ, ὁ, nullus. μηδαμῶς, nullo modo. οὐδαμὸς, οῦ, ὁ, nullus: ut & οὐδαμῶς, adv.

Α'μος, pro ἦμος, quando.

Α'μοτον, inſatiabiliter, adv.

Α'μοτος, ου, ὁ, ἡ, inexplebilis: ex α, & μόσις.

Α'μουσία, imperitia; item inelegantia.

Α'μουσολογία, ας, ἡ, inerudita, & intempeſtiva oratio: ex ἄμουσος, & λόγος.

Α'μουσος, muſis non initiatus, imperitus.

Α'μούσως, imperite, inſcite, illepide.

Α'μοχθεὶ, & ἀμοχθὶ, adv. citra laborem: ab ἄμοχθος.

Α'μοχθος, ου, ὁ καὶ ἡ, labore carens: a μόχθος.

Α'μπαιωνίσαι, Poet. pro ἀναπαιωνίσαι, a. 1. inf. act. verbi ἀναπαιωνίζω, Pæana recanto: quod ex ἀνὰ, & Παιάν.

Α'μπαίδες, Laconibus ſunt puerorum curatores, quia ſcil. ἀνὰ παῖδας πολεῦνται, Pædagogi. nutritii, i. e. οἱ περὶ παίδων ἐπιμελούμενοι. Heſych.

Α'μπαλίνορσος, & ἀμπαλίνορρος, expon. iter repetens, ſeu relegens: ex ἀμ, pro ἀνὰ, & παλίνορσος, ſeu παλίνορρος.

Α'μπαλος, Poet. pro ἀνάπαλος, reſortitio: πάλος enim & κλῆρωσιν ſignificat. Th. πάλλω.

Ἀμπαλὼν, cum quaſſaſſet, Poet. pro ἀναπαλὼν, a. 2. part. ab ἀναπάλλω.

Ἀμπαύεται, Dor. pro ἀναπαύεται.

Ἄμπαυμα, ſolatium, pro ἀνάπαυμα, ατος, τὸ, ab

Ἀμπαύομαι, pro ἀναπαύομαι, quieſco.

Ἀμπαύσασθε, requieſcite, 2. pl. a. 1. imperat. m. Poet. pro ἀναπαύσασθε.

Ἄμπαυσις, pro ἀνάπαυσις.

Ἀμπαυστήριος, pro ἀναπαυστήριος, Jon. ad quieſcendum factus: ab ἀναπαύω.

Ἀμπεδίον, per campum, adv. Poet. pro ἀνὰ πεδίον.

Ἄμπειρα, idem quod, & pro ἀνάπειρα, experimentum.

Ἀμπείρας, Poet. pro ἀναπείρας, a. 1. part. ex ἀναπείρω, tranſeo, transfodio. Th. πείρω, idem.

Ἄμπειρος, ου, ὁ καὶ ἡ, expon. idem quod, & dicitur pro ἔμπειρος, peritus, expertus. Heſych.

Ἀμπείρω, pro ἀναπείρω, idem cum Them. πείρω: ut apud Ariſtoph. ἵν' ἀναπείρω τὰς κίχλας, ut transfigam turdos.

Ἀμπέλαγος, per pelagum, pro ἀνὰ πέλαγος.

Ἀμπελεών, ῶνος, ὁ, Poet. pro ἀμπελών.

Ἀμπέλινος, ου, ὁ, καὶ ἡ, & ἀμπέλειος, expon. viteus, vitigineus, vinealis.

Ἀμπέλιον, ου, τὸ, viticula, diminut.

Ἀμπελὶς, ίδος, ἡ, avis quædam, quæ dicitur & ἀμπελίων, ωνος, ὁ. Poll. l. 6. c. 9. quidam ἀμπελίδας expon. συκαλίδας, i. e. ficedulas.

Ἀμπελῖτις γῆ, vinealis terra, quæ & φαρμακῖτις, ut citatur ex Dioſc. l. 5. cap. 178. ſic dicta, quod adverſus innaſcentes vitibus vermes illini ſoleat. a Them. ἄμπελος, ου, ἡ.

Ἀμπελιών, ῶνος, ὁ, Poet. pro ἀμπελών, ὁ.

Ἀμπελόεις, όεσσα, όεν, vitibus conſitus.

Ἀμπελόπρασον, herbæ nomen, quæ & ἀπαρίνη: apud Dioſc. l. 3. c. 183. ex ἄμπελος, & καρπός.

Ἀμπελόπρασον, ου, τὸ, porrum in vinea naſcens, agreſte porrum, quod in vinetis naſcitur. Dioſc. l. 2. ex ἄμπελος, & πράσον, τό.

ἈΜΠΕΛΟΣ, ου, ἡ, vitis, vinea: q. ab ἄμφω, & πελὸς, Jon. pro πηλός. Ἀμπέλος Dor. pro ἀμπέλους, acc. pl.

Ἀμπελουργεῖν, vites putare, vel colere; ſarmenta expurgare, quæ vitem onerant.

Ἀμπελούργημα, τὸ, vitium cultura: ab ἀμπελουργός.

Ἀμπελουργία, ας, ἡ, putatio vitium, officium vites amputandi.

Ἀμπελουργικὴ, ῆς, ἡ, ars vitium colendarum.

Ἀμπελουργὸς, οῦ, ὁ, vinitor: ex ἄμπελος, & ἔργον.

Ἀμπελουργοῦντες, οἱ, vinitores.

Ἀμπελόφυρος, ὁ καὶ ἡ, vitibus conſitus: ex ἄμπελος, & Them. φύω, f. σω: unde φυτὸν, τό.

Ἀμπελόφυτος γῆ, vitibus conſitus ager, vinea.

Ἀμπελοφύτωρ, ορος, vitium ſator. Epith. Bacchi, comp. ab ἄμπελος, & φύτωρ, ορος, ὁ, ſator, genitor; a φύω, naſcor.

Ἀμπελὼν, ῶνος, ὁ, vinea. Th. ἄμπελος.

Ἀμπεπαλὼν, ſurſum vibrans, a. 2. part. Poet. pro ἀναπαλὼν, & inſerto augmento præteriti, ab ἀναπάλλω. Th. πάλλω.

Ἀμπέπεμψας, remiſiſti, Poet. pro ἀνέπεμψας, 2. ſing. a. 1. verbi ἀναπέμπω.

Ἀμπερέως, expon. ab Heſych. διαμπὰξ, i. e. utrinque, per medium, ſcil. ab ἀμπείρω, pro ἀναπείρω, quaſi dicas, perforando.

Ἀμπέσσαι, Lacon. vel Æol. pro ἀμφιέσαι, ex ἀμφιέννυμι.

Ἀμπέτασον, Poet. pro ἀναπέτασον, a. 1. imperat. ab ἀναπετάζω, expando, explico, aperio: ab ἀνὰ, & πετάω, άζω, & πετάννυμι.

Ἀμπετάω, ſeu ἀμπετάννυμι, per Sync. dicitur pro ἀναπετάννυμι, idem quod ἀναπετάζω.

Ἀμπέχομαι, induor, Æolic. pro ἀμφιέχομαι.

Ἀμπεχόνη, ἡ, cultus corporis, veſtitus, veſtimentum.

Ἀμπεχόνιον, ου, τὸ, palliolum, tegula: dimin. ab ἀμπέχονον, & Th. idem.

Ἀμπέχονον, ου, τὸ, veſtitus: ab ἀμπέχω, circundo: ex ἀμφὶ, & ἔχω.

Ἀμπέχω, induo, complector.

Ἀμπηδάω, ſubſilio, ſurſum ſalio, pro ἀναπηδάω. Th. πηδάω.

Ἀμπηρος, mutilus, mutilatus, pro ἀνάπηρος, ὁ καὶ ἡ, idem quod Th. πηρὸς, ἡ, ὁ, mutilus.

Ἀμπίμπλημι, repleo. Plut. pro ἀναπίμπλημι: ex ἀνὰ, & πίμπλημι, idem quod Th. πλήθω, impleo.

Ἀμπισχεῖν, inducere, præſ. inf. verbi ἀμπισχέω: vel a. 2. inf. ab ἀμπέχω.

Ἀμπίσχομαι, pro quo etiam dicitur ἀμπισχνοῦμαι, idem quod ἀμπέχομαι, induor: ab ἀμπέχω, induo: pro quo etiam legitur ἀμπίσχω, idem.

Ἀμπλακέω, pecco, erro.

Ἀμπλάκημα, ατος, τὸ, peccatum.

Ἀμπλάκητος, peccato carens.

Ἀμπλακία, ας, ἡ, erratum.

Ἀμπλακίης, gen. Jon. ab ἀμπλακία, ας, ἡ, erratum. Th. πλάζω.

Ἀμπλάκιον, & ἀμπλάκημα, idem quod ἀμπλακία, peccatum.

Ἀμπλακος, & ἀμπλάκητος, peccato carens, juſtus; ſeu qui non abhorret, & fruſtratur. Sophocl. ex α priv. cum μ. inſerto, & πλακία, error. Th. idem.

Ἀμπλακίσκω, idem quod ἀμπλακέω, pecco; quod peccatum homines miſere involvat; παρὰ τὸ ἀναπλέκεσθαι ἡμᾶς.

Ἀμπλακών, qui erravit, a. 2. part. act. ab ἀμπλακέω, pecco, delinquo, f. ήσω. Th. πλάζω.

Ἀμπλέκω, idem quod, & poſitum poetice pro ἀναπλέκω, implico; item, amicio. Th. πλέκω, necto.

Ἀμπλίας, ου, nomen viri, Lat. Amplus.

Ἄμπνευμα, ατος, τὸ, reſpiratio, Poet. pro ἀνάπνευμα.

Ἄμπνευσις, εως, ἡ, reſpiratio, ἀνάψυξις, Poetice pro ἀνάπνευσις.

Ἀμπνέω, & ἀμπνείω, reſpiro, pro ἀναπνέω.

Ἀμπνοὴ, reſpiratio, Poet. pro ἀναπνοή: ex ἀνὰ, & πνέω, flo, ſpiro.

Ἄμπνυμαι, reſpiro.

Ἀμπνύνθη, 3. ſing. a. 1. ind. Jon. pro ἀμπνύθη, reſpiravit: ab ἄμπνυμαι, pro ἀνάπνυμαι, Poet. ex ἀνὰ, & πνέω.

Ἀμπνύω, idem quod, & pro ἀναπνέω, reſpiro. Il. χ. Item ἄμπνυμαι, idem. Il. ψ. & ω, ſed expon. & recipio, ad ſanam mentem redeo. Heſych.

Ἀμπολεῖν, animo volutare, Poet. Sync. pro ἀναπολεῖν. Th. πολέω.

Ἄμπολιν, per urbem, Poet. pro ἀνὰ πόλιν.

Ἀμπόνον, pro ἀνὰ πόνον, a πόνος.

Ἀμποτίζω, reſorbeo, ingurgito: ut πέλαγος ἀμποτίζον, apud Phil. mare refluens. idem quod ἀναπίνω, q. d. rebibo.

Ἀμπρεύω, traho more boum, ſeu jumentorum; item bajulo: ab ἄμπρον, funis per juga tentus.

ἈΜΠΡΟ͂Ν, ου, τὸ, funis quo boves trahuntur.

Ἀμπτάμεναι, revolantia, pro ἀναπτάμεναι, a. 2. part. m. ab ἀνίπταμαι: Th. ἵπταμαι.

Ἀμπυκάζειν, religare; item, frænare, & coronare. Euſt.

Ἀμπυκίδην, acc. ab

Ἀμπυκίδης, ου, ὁ, Ampyci filius.

Ἀμπυκίζειν, Euſt. notat dici, τὸ ἀμπέχειν τὰς τρίχας, vel τὰς ἐμπροσθίας τρίχας ἀναδεῖν; h. e. antias, & capronas, (ita enim dicuntur anteriores crines, qui in faciem defluunt) religare, & adſtrictos tenere.

Ἀμπυκῖται, aſſ. pro διαδήματα.

Ἀμπυκτῆρες, idem quod ἄμπυκες, pl. a ſing. ἄμπυξ, υκος.

Ἀμπυκτήρια φάλαρα, apud Soph. in Oedipo. Coloneo vocantur phaleræ, vel ipſi ἄμπυκες, ſeu ἀμπυκτῆρες.

Ἄμπυξ, funiculus auratus, quo comæ in equorum frontibus ſparſæ colligantur. & tribuitur etiam mulieribus, pro vitta, qua fluxi crines conſtringuntur; vel quæ comis jam colligatis ſuperinducebatur: ab ἀμπέχω, circundo.

Ἄμπωσις, ſeu ἄμπωτις, per ſyncop. pro ἀνάπωσις, reciprocatio æſtus: quod ab ἀναπίνω, reſorbeo. Th. πίνω.

ἈΜΥΓΔΑΛΕ͂Α, ας, ἡ, amygdalus: παρὰ τὸ ἐν τῷ μετὰ τὸ χλωρὸν ὥσπερ ἀμυχὰς ἔχειν πολλάς.

Ἀμυγδάλη, ἡ, ἀμυγδαλὶς, ίδος, ἡ, & ἀμύγδαλον, ου, τὸ, amygdalum, fructus amygdalinæ arboris.

Ἀμυγδάλινος, ου, ὁ, amygdalinus, i. e. confectus ex amygdalis.

Ἀμυγδαλίτης, ου, ὁ, amygdalites, aliquam ſimilitudinem habens cum amygdala. Pli.

Ἀμυγδαλοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀμυγδαλώδης: ab εἶδος, εος, τὸ, ſpecies: a Th. εἴδω, video.

Ἀμυγδαλοκατάκτης, ου, ὁ, Amygdalarum ſeu amygdalorum fractor; homo ſcil. vel inſtrumentum, quo confringuntur amygdalæ. Th. ἄγω, frango. unde κατάγω, confringo.

Ἀμυγδαλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ἀμυγδαλόεις, εντος, ὁ, amygdalæ ſpeciem gerens. Nicander. Ab ἀμυγδαλέα, Jonice, ἀμυγδαλέη, & contracte, ἀμυγδαλῆ, amygdala arbor, quæ & nux græca dicitur.

Ἄμυγμα, vellicatio, laniatio, ſcarificatio.

Ἀμυγμὸς, οῦ, ὁ, idem quod ἄμυγμα, τὸ, laceratio, laniatio. Item pro vulnere ponitur, apud Theocr. ab ἀμύσσω.

Ἄμυδις, Poet. ſeu Æol. pro ἅμα.

Ἀμυδρόεις, εντος, ὁ, idem quod Them. ἀμυδρὸς, obſcurus, vix apparens: Item, exilis, tenuis: idem quod ἀμαυρός.

Ἀμυδρὸν, & ἀμυδρῶς, obſcure, exiliter: ut quum ἀμυδρὸν, ſeu ἀμυδρῶς βλέπειν dicitur, quod & ἀμαυρὸν, ſeu ἀμαυρῶς ὁρᾶν.

ἈΜΥΔΡΟ͂Σ, οῦ, ὁ, ſubobſcurus. Ἄμυδρος, humidus. An ab ἅμα, & ὕδωρ?

Ἀμυδρότης, ητος, ἡ, expon. languidum, ac invalidum eſſe.

Ἀμυδρόω, ῶ, obſcuro, hebeto. unde ἀμυδρούμενος, hebeſcens, deficiens.

Ἀμύδρωσις, εως, ἡ, expon. ἀμαύρωσις, obſcuratio, hebetatio.

Ἀμύελος, ου, ὁ καὶ ἡ, carens medulla: ex α priv. & μυελὸς, οῦ, ὁ, medulla.

Ἀμύζω, fut. ύσω, ſugo, lac premo, ſicco: idem quod Th. μύζω.

Ἀμύητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non initiatus: ab α, & μυέω.

Ἀμυθὰν, ᾶνος, ὁ, Poet. pro Ἀμυθάων, ᾶονος, nomen viri.

Ἀμύθητος, dictu perdifficilis; ineffabilis, inexplicabilis; qui dicendo exprimi non poteſt. Demoſth. ex α priv. & μυθέομαι, dico, dictito. Th. μῦθος, ου, ὁ, verbum, ſermo, oratio, λόγος: item, fabula.

Ἄμυθος, fabularum expers; in quo nullæ fabuloſæ narrationes. Plut.

Ἀμυκαλαὶ, αἱ, jaculorum ſpicula, & cuſpides; παρὰ τὸ ἀμύσσειν, inquit Heſych.

Ἀμύκητος, ου, ὁ καὶ ἡ, expers mugitus, ſeu mugituum. Epigr. ex α, & μυκάω, mugio.

Ἀμυκλάδεν, adv. ἐκ τῶν Ἀμυκλῶν.

Ἀμύκλαι, ῶν, αἱ, Laconici calceamenti genus.

Ἀμυκλαΐσδεν, Dor. pro Ἀμυκλαΐζειν, Laconice loqui.

Ἄμυκτος, naribus carens; ſtrabo: ex α, priv. & μυκτὴρ, ῆρος, ὁ, naris, naſus.

Ἀμυκτικὸς, ῦ, ὁ, vim habens dilacerandi, & dilaniandi.

Ἀμυκτικῶς, idem quod ἀμὺξ, adv. q. d. vellicatim, diſcerptim. Nicand.

Ἀμύλιον, τὸ, expon. amylium; & pro placenta accipi putatur, apud Ariſtot. in Probl. a Th. μύλη, ἡ.

Ἄμυλον, ου, τὸ, ſubſt. (ſub. ἄλευρον) dicitur amylum, farina triticea, aut alia, quæ ſine mola facta eſt. Dioſc. lib. 2. c. 123. eſt neut. a maſc. ἄμυλος, molam non expertus. ſed expon. &, confectus ex amylo, paratus ex farina, quæ ſine mola confecta eſt: ut ἄμυλος ἄρτος, apud Ægin. ſic ἄμυλοι μάζαι, & ἄμυλοι πλακοῦντες, mazæ, & placentæ; quæ & ſimpl. ἄμυλοι interdum dicuntur. Item ἄμυλον, τὸ, expon. rigidum, infractum: a Them. μύλη, ἡ: unde μύλος, ὁ. comp. cum α priv.

Ἄμυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, non molitus: a μύλη. vide ἄμυλον, ſup.

Ἀμύμονα, acc. ſing. ab ἀμύμων.

ἈΜΥ'ΜΩΝ, ονος, ὁ, ἡ, inculpatus: q. d. ἀμώμων, vel ἄμωμος, qui nihil commiſit τῆς μυγμῆς, hoc eſt derthione dignum: a μύζω, derideo: per Syncop. τῦ γ, pro ἀμύγμων.

Ἄμυνα, ης, ἡ, propulſatio injuriæ. & ἀμυνὴ, ης, ἡ, auxilium: ab ἀμύνω.

Ἀμῦναι, a. 1. inf. act. ἀμυνθήσομαι, f. 1. paſſ. ἀμύνασθαι, a. 1. inf. m. ἄμυνον, aoriſt. 1. imperat. act. ἀμυνέμεν, inf. Jon. pro ἀμύνειν, ut ἀμυνέμεναι, Dor. ἀμυνεῦσι, Jon. pro ἀμυνοῦσι, 3. pl. fut. ab ἀμύνω.

Ἀμυντὰς, ου, ὁ, pro ἀμυντικὸς, ῦ, ὁ, idem quod ἀμυντήριος, ου, ὁ καὶ ἡ; q. d. auxiliatorius, propulſatorius, expulſorius, ad injuriam propulſandam aptus, inſtructus ad defenſionem. Th. ἀμύνω, pro quo Attice dicitur ἀμυνάθω, (ut διωκάθω, pro διώκω,) auxilior: ut Ariſtoph. in nebulis, ἀμυνάθετέ μοι τυπτομένῳ, opem ferte mihi vapulanti.

Ἀμύντας, ου, ὁ, Amyntas, pater Philippi regis Maced.

Ἀμυντὴρ, ῆρος, ὁ, & ἀμύντωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, auxiliator, vel ultor, vel propulſator, expulſor.

Ἀμυντήριος, ultor, præſens auxilium afferens: ut ἀμυντήρια ὅπλα, arma, quibus vis repellitur. ἀμυντήριοι ὀδόντες, exp. dentes execti, ſerrative; qui ſic dicuntur, quaſi ad vim propulſandam apti. Th. ἀμύνω.

Ἀμύντωρ, ορος, ὁ, nom. propr. viri.

ἈΜΥ'ΝΩ, f. νῶ, auxilior. p. ἤμυγκα. a. 1. ἤμυνα. a. 1. m. ἠμυνάμην, ω, ατο. f. 1. m. ἀμυνοῦμαι. ἀμυνῶ, εῖς, εῖ, a. 1. ſub. act.

Ἀμὺξ, adv. vellicatim, diſcerptim.

Ἀμυξ, υχος, ἡ, idem quod

Ἄμυξις, εως, ἡ, ἄμυγμα, & ἀμυγμὸς, ῦ, ὁ, vellicatio, laniatio, laceratio. Th. ἀμύσσω, vellico, diſcerpo.

Ἄμυος, muſculis carens; vel in quo muſculi prorſus non apparent. Gal. apud Hippocr. ex α priv. & μῦς, υὸς, ὁ, mus; item, muſculus.

Ἄμυρος, unguentis carens. Plut. ex α priv. & μύρον, ου, τὸ, unguentum. unde μυρίζω, unguentis imbuo, inungo.

ἈΜΥ'ΣΣΩ, vel ἀμύττω, rado unguibus, lacero, f. ξω. p. ἤμυχα. a. 1. inf. m. ἀμύξασθαι. ab αἷμα, q. αἱμύσσω.

Ἀμυστὶ, adv. raptim, & ſine reſpiratione: ab α, & μύω.

Ἀμυστίζω, idem quod ἀμυστὶ πίνω, hiante ore bibo, & largo hauſtu. Plut. nam ἄμυστις, ιος, vel ιδος, ἡ, eſt largus hauſtus: ab ἀμυστὶ, abſque labiorum compreſſu, hoc eſt, patente ore.

Ἄμυστις, ιδος, ἡ, potandi genus, cum poculum largius ἀμυστὶ exſiccatur: item, poculi genus: a μύω.

Ἄμυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀμύητος, profanus, ſacrorum imperitus: ex α priv. & μύστης, ου, ὁ, myſta; qui initiatur ſacris; ſive ſacra diſcens: a μυέομαι, initior ſacris. Th. μυέω, doceo, ſeu inſtruo, vel initio in ſacris.

Ἀμυχρὸς, ῦ, ὁ, nullo contaminatus ſcelere, & piaculo; ὁ ὢ μυσαρὸς; inde enim factum volunt: ex α priv. & μύσος, εος, τὸ, ſcelus: unde μυσὸς, ῦ, ὁ, & μυσαρὸς, deteſtandus.

Ἀμυχὴ, ῆς, ἡ, laceratio, vulnus.

Ἀμυχὶ, & ἀμυχηδὸν, adv. vellicatorie, vellicatim; cum vellicatione, ſeu per vellicationem; diſcerptim.

Ἀμυχμὸς, idem quod ἀμυχή.

Ἀμυχώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ſimilis ταῖς ἀμυχαῖς, in quo cutis veluti carpta, ac vellicata unguibus videtur. Hippocr.

Ἀμύω, inclino, cado, κατανεύω. Apollon. feſtino, propero, apud Atticos, inquit Suidas.

Ἀμφ', pro ἀμφί.

Ἀμφαγαπάζω, & ἀμφαγαπάζομαι, voce media, idem quod, & pro ἀμφαγαπάω, deamo, chariſſimum habeo: Poeticum eſt: ex ἀμφὶ, & ἀγαπάω.

Ἀμφαγαπῶντες, præſ. part. pl. ab ἀμφαγαπάω, valde diligo.

Ἀμφαγνοῶ, contracte, pro ἀμφαγνοέω, ῶ, ex parte ignoro, in quibuſdam ambigo: ex ἀμφὶ, & ἀγνοέω.

Ἀμφαδὰ, ἀμφάδην, & ἀμφαδὸν, palam, adv. pro ἀναφανδὸν, & ἀναφανδά.

Ἀμφαδίην, manifeſte, adv. a φαίνω.

Ἀμφάδιος, manifeſtus.

Ἀμφαδὸς, apertus, idem quod ἀμφάδιος.

Ἀμφαινε, Poet. pro ἀνέφαινε, 3. ſing. imperf. verbi ἀναφαίνω, oſtendo.

Ἀμφάκης, Dor. pro ἀμφήκης.

ἈΜΦΑΜΙΩ'ΤΑΙ, apud Cretenſes vocabantur ſervi, quorum opera ruri utebantur, indigenæ quidem, ſed bello capti. Athen. l. 6. & Euſt.

Ἄμφανε, Poet. pro ἀνέφανε, 3. ſing. a. 1. vel 2. act. verbi ἀναφαίνω.

Ἀμφανέω, idem quod, & pro ἀναφαίνω, manifeſto, oſtendo.

Ἀμφαξονέω, exorbito, cum ἄξων currus in utrumque latus vergit, & non recte hæret.

Ἀμφαραβέω, idem cum ἀμφαραβίζω, circumſtrepo.

Ἀμφαράβιζον, circumſtrepebant, imperf. Jon. ab

Ἀμφαραβίζω, ex ἀμφὶ, & ἄραβος. Sunt qui leg. ἀμφαβαρίζω.

Ἀμφαριστερὸς, ῦ, ὁ, lævus utraque manu; qui dextra ut ſiniſtra utitur; q. d. ambiſiniſter; ὁ ἀμφοτέρωθεν ἀριστερός. Ariſtoph. exponitur etiam, ſiniſter, & infelix: ex ἀμφὶ, & ἀριστερός.

Ἀμφασίη, ης, ἡ, obmuteſcentia, Jon. & Poet. metri gratia, pro ἀφασία, ας, ἡ, loqui non poſſe, ſtupor, quo vox intercipitur: ex α, & φημί.

Ἄμφαυξις, εως, ἡ, dicitur quiddam peculiare abietis, accreſcens ad ejus truncum. ἀμφίφυα etiam dicitur; quia circumnaſcitur, ut loquitur Plin. ex ἀμφὶ, & αὔξω: unde αὔξη, ἡ.

Ἀμφαύω, circumſono: ex ἀμφὶ, & αὔω, clamo.

Ἀμφαφάασθαι, circumtractari, pro ἀμφαφᾶσθαι: ab ἀμφὶ, & ἀφάω.

Ἀμφέπετο, imperf. m. ab ἀμφέπομαι, foveo, agito. ἀμφεπε, 3. imperf. Jon. ab ἀμφέπω, perſequor. Th. ἕπω.

Ἀμφεκάλυπτον, imperf. cooperiebant. ἀμφεκάλυψε, a. 1. ab ἀμφικαλύπτω, circumtego. Th. καλύπτω.

Ἀμφεκέκαρτο, circumtruncatus eſt, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. ab ἀμφικείρομαι. Them. κείρω.

Ἀμφελίττω, f. ξω, circumplico: apud Eurip. idem quod, & pro ἀμφιελίττω.

Ἀμφέλκω, idem quod περιέλκω, circumquaque traho; q. d. circumtraho: ex ἀμφὶ, & ἕλκω.

Ἀμφεπονήθη, conſumpſit, 3. ſing. aor. 1. ind. paſſ. ab ἀμφιπονέομαι.

Ἀμφέπω, idem quod ἀμφιέπω.

Ἀμφέρεσθαι, Poet. Syncop. pro ἀναφέρεσθαι, recipere: ab ἀναφέρω.

Ἀμφέστην, a. 2. ind. ab ἀμφίστημι, circumſto. Th. ἵστημι.

Ἀμφεύγω, poetice pro ἀναφεύγω, effugio, evado.

Ἀμφεφόβηθεν, utrinque in fugam conjecti ſunt, a. 1. Bœot. pro ἀμφὶ ἐφοβήθησαν, a φοβέομαι.

Ἀμφέφυγες, evaſiſti, 2. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἀμφιφεύγω. Th. φεύγω.

Ἀμφέχυτο, pro ἀμφικέχυτο, circumfuſus erat, pluſq. p. paſſ. Jon. ab ἀμφιχέω. a. 1. ἀμφεχύθην. Th. χέω.

Ἀμφήκης, εος, ὁ, ἡ, utrinque acutus, aut anceps: ab ἀκὴ, mucro; q. ἀμφὶ ἀκὴν ἔχων.

Ἀμφῆλιξ, ικος, ὁ καὶ ἡ, adoleſcens ad juſtam ætatem accedens: ex ἀμφὶ, & ἡλικία, ætas.

Ἀμφημερινὸς, ῦ, ὁ, &

Ἀμφήμερος, ου, ὁ καὶ ἡ, quotidianus: ex ἀμφὶ, & ἡμερινὸς, ῦ, ὁ, diurnus. Th. ἡμέρα, dies.

Ἀμφηρεφέα, acc. ſing. ab

Ἀμφηρεφὴς, έος, ὁ, ἡ, undique tectus: ex ἀμφὶ, & ἐρέφω.

Ἀμφήρης, utrinque inſtructus remis; a cujus utraque parte remigari poteſt: ut ἀμφήρεις νῆες: & Metaph. ἀμφήρες στόμα, utrinque comedens; vel utrinque inſtructum dentibus.

Ἀμφηρικὸν ἀκάτιον, ambireme acatium; in quo unuſquiſque remex remis binis remigat: ex ἀμφὶ, & ἐρέσσω, vel ἐρῶ, remigo: unde ἐρέτης, ου, ὁ, remex.

Ἀμφήριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, anceps, controverſus; in contentione poſitus; de quo diſceptatur, & eſt controverſia: proprie de quo utrinque eſt contentio: Ex ἀμφὶ, & ἐρίζω, ομαι: unde ἐριστὸς, ὁ. Th. ἔρω.

ἈΜΦΙ', præpoſitio, circa: cum genitivo quoque, de, propter, per: cum accuſ. circa, & circiter: cum dat. circum, circa, de, propter, contra.

Ἀμφιάζομαι, & Ἀμφιάζω, induo. f. άσω. p. paſſ. ἠμφίασμαι. Hinc ἀμφίασμα, ατος, τὸ, indumentum, veſtis: ab ἀμφιέννυμι.

Ἀμφίαλος, mari cinctus; circumquaque habens mare. Epithetum inſulæ: ex ἀμφὶ, circa, circum; & ἅλς, ἁλὸς, mare.

Ἀμφιάνακτες, dicti dithyrambici Poetæ; quod ſubinde his verbis uterentur: Ἀμφί μοι αὖτε Φοῖβος ἄναξ Δήλιε. Suid. ex ἀμφὶ, & ἄναξ, ακτος, ὁ.

Ἀμφιάραος, ου, ὁ, periti ſſimus vates, Oiclei filius: unde & Οἰκλείδης vocatur a Pindaro.

Ἀμφίασις, εως, ἡ; & ἀμφίασμα, τὸ, indumentum: verbalia ab ἀμφιάζω, ομαι.

Ἀμφιαχέω, & ἀμφιάχω, expon. circundo clamoribus: ex ἀμφὶ, & ἰάχω.

Ἀμφιαχυῖαν, acc. part. p. m. f. g. ab ἀμφιάχω, ſeu ἀμφιαχέω, circumſono.

Ἀμφιβαίνω, circumeo, luſtro. f. βήσομαι. ex ἀμφὶ, & βαίνω. p. βέβηκα. V. ἀμφιβέβηκα.

Ἀμφιβάλῃ, a. 2. ſub. ἀμφιβαλοῦ, a. 2. imperat. m. ex

Ἀμφιβάλλω, circumjicio, circundo: ex ἀμφὶ, & βάλλω.

Ἀμφιβὰς, a. 2. part. act. ab ἀμφιβαίνω.

Ἀμφιβασίη, & ἀμφίβασις, expon. circumventio. Il. ε. Item, protectio, defenſio. Euſtath. Sed expon. etiam, diſceptatio, contentio, altercatio, apud Herodot. verbalia ab ἀμφιβαίνω.

Ἀμφιβασίη, ης, ἡ, Jon. pro ἀμφισβήτησις, diſſenſio, diſceptatio.

Ἀμφίβασις, εως, ἡ, circuitio. acc. ἀμφίβασιν: ex ἀμφιβαίνω.

Ἀμφιβατέω, μ. ήσω. p. ηκα, dubito. ἀμφιβατεῖν, ἀμφισβητεῖν. Heſych. ex ἀμφὶ, & βατέω.

Ἀμφιβιβάω, Poeticum eſt Thema ex præt. ἀμφιβέβηκα, idem quod, & pro ἀμφιβαίνω, circum-incedo. Item metaph. protego, tueor, defendo, ſumpta metaph. inquit Euſtath. a brutis animan-

mantibus, quæ ſuos catulos circumire ſolent, pro iis propugnantia.

Ἀμφιβέβηκε, p. ex ἀμφιβαίνω.

Ἀμφίβιος, ου, ὁ, ἡ, q. utrimque vitam habens. pl. n. g. ἀμφίβια. Ex ἀμφὶ, & βίος, vita.

Ἀμφίβλημα, indumentum, tegumentum: ex ἀμφιβάλλω.

Ἀμφιβληστρευτική, ἡ, dicitur ars piſcatorum, qui utuntur ἀμφιβλήστρῳ. eſt ab Ἀμφίβληστρον, τὸ, quod expon. omne inſtrumentum ad circundandum: peculiariter autem, rete, vel retis genus quoddam. quidam autem expon. verriculum, alii fundam. Matth. 4. Item Metaph. tunica: apud Soph. in Trach. utrumque ab ἀμφιβάλλω, circumpono: Item complector, induo: Item, dubito, ambigo.

Ἀμφίβληστρον, ου, τὸ, rete piſcatorium, reticulum: ex ἀμφὶ, & βάλλω. V. ἀμφιβληστρευτική.

Ἀμφιβόητος, ου, ὁ, ἡ, circumſonus: ex ἀμφὶ, & βοάω.

Ἀμφιβολεὺς, έως, ὁ, expon. piſcator. Iſa. cap. 29.

Ἀμφιβολία, expon. ambiguitas in ſermone: Item, incertitudo conſilii de re quapiam. ab ἀμφιβάλλω.

Ἀμφίβολος, expon. qui undique feritur: ut apud Thuc. l. 4. ὄντες τε ἀμφίβολοι ἤδη ὄντες οὐκ ἔτι ἀντεῖχον; i. e. hi quum undique ferirentur, non jam hoſti reſiſtere poterant. Item Metaph. anceps, dubius: ut λόγοι ἀμφίβολοι. Iſocr. & ἀμφίβολος φήμη. Plut.

Ἀμφιβόλως, ambigue.

Ἀμφιβράγχια, dicuntur loca circum tonſillas. Gal. in lex. Hipp. ex ἀμφὶ, & βράγχος, unde βράγχια, τά.

Ἀμφίβραχυς, utrinque brevis; utraque ex parte brevis. pes eſt in carmine, ſic dictus, quod primam, & ultimam habet brevem, longam autem mediam: cui oppon. ἀμφίμακρος. ex ἀμφὶ, & βραχὺς, ὁ.

Ἀμφίβροτος, ου, circa hominem tegens undique. in maſc. vix occurrit: ſed ſolum fœm. ἀμφιβρότη, apud Hom. ut ἀσπὶς ἀμφιβρότη, clypeus circundans, ſeu circumtegens hominem, vel undique tegens: ex ἀμφὶ, & βροτὸς.

Ἀμφίβροχος, ου, ὁ καὶ ἡ, undequaque madidus; temulentus: in Epigr. madefactus: ex ἀμφὶ, & βρέχω.

Ἀμφίβωτος, idem quod ἀμφιβόητος, circumquaque celebratus: περιβόητος. in Epigr. ex ἀμφὶ, & βοάω.

Ἀμφιγέγηθε, circum oblectatus eſt, 3. ſing. p. m. ab ἀμφιγηθέω. Them. γηθέω.

Ἀμφίγειος, vicinus, finitimus; q. circumterraneus. apud Dionyſ. de ſitu orbis. ex ἀμφὶ, & γαῖα, terra.

Ἀμφίγυιος, Heſych. ἀξίνη, ſecuris, anceps nimirum, & bipennis. Metaph. enim in hoc compoſ. γυῖος ſignif. τὴν ἀκμὴν, aciem; proprie autem genam.

Ἀμφιγηθέω, unde ἀμφιγέγηθα, valde gaviſus ſum; q. d. circumquaque gaviſus ſum. V. ἀμφιγέγηθε.

Ἀμφιγνοέω, aliqua ex parte cognoſco, dubito, f. ήσω, p. κα. Ex ἀμφὶ, & νόος.

Ἀμφίγονος υἱὸς, privignus; qui ex priore eſt uxore. Heſych. Etym. ex ἀμφὶ, & γονὴ, ſeu γόνος.

Ἀμφίγυα ἔγχεα, Odyſſ. π, dicuntur utrinque acutæ haſtæ. V. ἀμφίγυος.

Ἀμφιγυήεις, εντος, ὁ, utroque pede claudus: Vulcani epit. ex ἀμφὶ, & γυιός.

Ἀμφιγυόω, ῶ; unde ἀμφιγυῶσαι, quod exp. ἀκρωτηριάσαι, i. e. extremas partes amputare; item, utrinque terræ infigere; utrinque depangere. ex ἀμφὶ, & γυόω.

Ἀμφίγυος, ου, ὁ καὶ ἡ, utrinque acutus: ab ἀμφὶ, & γυὸς, vel γυῶ: Ut ἀμφίγυον ἔγχος, quod poteſt utrinque lædere γυῖα, vel utrinque γυιῶ, claudos reddere.

Ἀμφιδαὴς, utrinque ſecans: ut ἀμφιδαὴς μάχαιρα, apud Suid. ex ἀμφὶ, & δαίω, divido.

Ἀμφιδαίω, circumaccendo. Il. ζ. Th. δαίω, uro.

Ἀμφιδάμας, αντος, ὁ, Amphidamas, nomen propr. q. a δαμάζω.

Ἀμφιδάσειαν, acc. f. g. ab ἀμφιδάσυς, utrinque hirſutus. Th. δασύς.

Ἀμφιδέδηα, p. m. ἀμφιδεδήει, 3. ſing. pl. p. m. Jon. ex ἀμφὶ, & δαίω, divido, convivor, ſcio, comburo.

Ἀμφιδέαι, dicuntur armillæ, h. e. orbiculi, quibus vel manus, vel pedes, brachia, aut tibiæ circumligantur, & circundantur: idque vel ornatus cauſa, vel captivi alicujus retinendi gratia. dicuntur & ἀμφιδέαι, & in neut. gen. ἀμφιδέα. ab ἀμφιδέω.

Ἀμφιδέμω, circumædifico: ex ἀμφὶ, & δέμω.

Ἀμφιδέξιος, ου, ὁ, ambidexter, ambiguus. Th. δεξιά. V. ἀμφιδεξίως.

Ἀμφιδεξίως, admodum dextere, & apte. Athen. l. 15. eſt adverb. ab ἀμφιδέξιος, quod expon. qui ſiniſtra perinde utitur ac dextra; cui ſiniſtra non minus agilis eſt, quam dextra: idem cum περιδέξιος. Item, qui eſt fauſti auſpicii: ut apud Hippocr. Aphor. 7. γυνὴ ἀμφιδέξιος οὐ γίνεται. Item ἀμφιδέξιος σίδηρος, apud Eurip. ferrum dicitur anceps. & ἀμφιδέξιον ἔπος, apud Luc. anceps verbum: ex ἀμφὶ, & δεξιά, ἡ.

Ἀμφιδέρχθης, 2. ſing. a. 1. ind. paſſ. Jon. verbi ἀμφιδέρκομαι, circumſpicio, f. ξομαι. Th. δέρκω.

Ἀμφίδετος, utrinque ligatus, circumligatus: verbale ab ἀμφιδέω.

Ἀμφιδήριτος, ου, ὁ, poſtremus, minutiſſimus: ab ἀμφὶ, & δήριτος.

Ἀμφιδέω, circumligo: ex ἀμφὶ, & δέω, ligo.

Ἀμφιδηριάομαι, ῶμαι. expon. de re aliqua contendo, decerto.

Ἀμφιδήριτος, victoria, apud Thuc. dicitur anceps victoria, q. d. utrinque contentioſa: ex ἀμφὶ, & δηριάω, ομαι.

Ἀμφιδιαίνω, circumirrigo, & perfundo: in Epigr. ex ἀμφὶ, & διαίνω.

Ἀμφιδινέω, circumvolvo: ἀμφιδεδίνημαι, p. paſſ. a δινέω.

Ἀμφιδοκεύειν, obſervare capiendi cauſa. Vide δοκεύειν.

Ἀμφιδονέω, ῶ, utrinque commoveo, ſeu agito. in Epigr. ex ἀμφὶ, & δονέω.

Ἀμφιδοξέομαι, οῦμαι, expon. in controverſiam venio. Suid. eſt paſſ. ab act. ἀμφιδοξέω, ῶ, dubito, ambigo: ut ἀμφιδοξῶ περὶ τῆς Ἰθάκης, apud Plut. utrumque ab

Ἀμφίδοξος, quod expon. de quo duplex eſt ſententia, ſive opinio; de quo in utramque partem diſceptatur, dubius, anceps: ut ἀμφίδοξος ἀγὼν, apud Suid. & ἀμφίδοξον νίκην, Plut. in Fab. vocavit victoriam, de qua ambigitur inter partes. unde τὸ ἀμφίδοξον, ſubſt. expon. in controverſia poſitum: Item, quod eſt inter ἔνδοξον, & ἄδοξον: ex ἀμφὶ, & δόξα, ἡ.

Ἀμφίδορος, utrinque excoriatus; ſeu, cui circumquaque detracta pellis eſt. ex ἀμφὶ, & δέρας, ατος, τὸ, pellis, corium: unde δορὰ, ἡ, excoriatio.

Ἀμφίδουλος, natus utroque parente ſervo, & ipſe ſervus: ex ἀμφὶ, & δοῦλος.

Ἀμφιδρομία, ἡ, dicebatur quintus a partu infantis dies, quo mulieres, quæ in partu adfuiſſent, & obſtetricando juviſſent, manus abluere ſolebant, ac infantem geſtantes focum circumcurſare. Dicitur & in plur. ἀμφιδρόμια, τά. Athen. l. 9. ex ἀμφὶ, & δρόμος, ὁ.

Ἀμφίδρομος, ὁ, ἡ, circumcurrens, vel circumcurſans; ſeu undique incurſans: ut κοῖτος ἀμφίδρομος, apud Soph. in Ajace. Sed τὸ ἀμφίδρομον, frequentius paſſive dicitur, quod circumcurſari poteſt, ſeu quod curſu poteſt circuiri. Item ἀμφίδρομος expon. etiam, qui habet ancipitem curſum, ut cancer. Strab. l. 10.

Ἀμφίδρυπτος, ου, ὁ, ἡ, undique laceratus. Pro eodem dicitur ἀμφιδρυφὴς, & ἀμφίδρυφος. a δρύπτω, lacero.

Ἀμφίδυμος, ου, ὁ, καὶ ἡ, quod utrinque poteſt δῦναι, i. e. ſubiri: dicitur quaſi ἀμφίδυνος, & expon. geminos aditus & ingreſſus habens: ut ἀμφίδυμος λιμὴν, portus duobus oſtiis patens navibus, ipſiſque fidam præbens ſtationem: ex ἀμφὶ, & δύνω, ſeu δύω, vel δῦμι.

Ἀμφιδὺς, indutus, a. 2. part. act. ab ἀμφίδυμι. Th. δῦμι.

Ἀμφιδύω, expon. induo. unde part. ἀμφιδὺς, qui induit: ex ἀμφὶ, & δύω, ſeu δῦμι, induo.

Ἀμφιεσμένος, indutus, p. part. paſſ. ab ἀμφιέννυμι.

Ἀμφιέλικτος, circumvolubilis, vel circumquaque volubilis: ut ἀμφιέλικτος τροχός.

Ἀμφιελίσσας, utrinque agitatas, acc. pl. f. g. ab ἀμφιέλισσος, ου, ὁ, ἡ: ab ἑλίσσω, volvo. Th. εἰλέω.

Ἀμφιέλισσος, exponitur qui utrinque volvitur, ſeu agitatur, & pellitur: ut apud Hom. naves ἀμφιέλισσαι dicuntur quæ remis utrinque aguntur, ſive pelluntur. ex ἀμφὶ, & ἑλίσσω, ſeu ἑλίττω.

Ἀμφιελίσσω, ſeu ἀμφιελίττω, circumvolvo, vel circumquaque volvo, aut utrinque volvo, circumplico.

Ἀμφιέμαι, idem quod ἀμφιέννυμαι, induor: ab activo ἀμφιέννυμι, induo, circuminduo.

Ἀμφιέννυμι, veſtio, f. έσω. p. paſſ. ἠμφίεσμαι, & ἠμφίεμαι. ex ἀμφὶ, & ἕννυμι.

Ἀμφιέποντες, gubernantes, præſ. part. ex ἀμφὶ, & ἕπω, tracto, ago.

Ἀμφιέπω, & ἀμφέπω, circumtracto; circa quidpiam verſor, & occupatus ſum: item, perſequor, &c. ex ἀμφὶ, & ἕπω, cum aſpero, operor, ago, tracto, &c. item, ſequor. at ἔπω cum tenui, dico.

Ἀμφίεργος γῆ, dicitur ſolum, quod dimidia ex parte irrigatur aquis cœleſtibus, & dimidia ex parte ſolaribus incaleſcit radiis, velut utrumque naturæ opus expertum. Theophr. l. 3. c. 28. ex ἀμφὶ, & ἔργον, τό.

Ἀμφιεσάμενος, a. 1. m. part. ab ἀμφιέννυμι. Ἀμφιέσῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. Ἀμφίεσμαι, Jon. pro ἠμφίεσμαι, p. ind. paſſ. ab ἀμφιέννυμι.

Ἀμφίεσμα, ατος, τὸ, veſtimentum, indumentum: ab eod. Th.

Ἀμφιεστρὶς, ίδος, ἡ, penula; amiculum dormitorium, vel ſtragulum eſt: ut & ἀμφίεσμα, indumentum: verbale ab ἀμφίεμαι, pro ἀμφιέννυμαι.

Ἀμφιετίζειν, & ἀμφετίζειν, quotannis recurrere, & quaſi in orbem redire: ex ἀμφὶ, & ἔτος, εος, τὸ, annus.

Ἀμφιετὲς, vel ἀμφιετεὶ, adverb. quotannis.

Ἀμφιετίζω, quotannis ſacrifico.

Ἀμφιετηρὶς, ίδος, ἡ, feſtum anniverſarium.

Ἀμφιετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, annuus, anniverſarius: ex ἀμφὶ, & ἔτος, εος, τὸ, annus.

Ἀμφιζάνω, ab ἱζάνω, adhæreo, circumſedeo, f. ίσω. Th. ἵζω.

Ἀμφίζευκτος, utrinque junctus: ex ἀμφὶ, & ζευκτὸς, ὁ, ἡ: a Th. ζεύγνυμι, f. ζεύξω, tanquam a ζεύγω, jungo.

Ἀμφιθηκὴς, anceps, utrinque acutum; idem, & ejuſd. Th. & comp. cum ἀμφήκης.

Ἀμφιθάλαμος, amphithalamus: inter partes ædificii Græci numeratur a Vitruv. l. 6. c. 9. ex ἀμφὶ, & θάλαμος, ὁ.

Ἀμφιθάλασσος, ου, ὁ, ἡ, qui utrinque mari cingitur: ex ἀμφὶ, & θάλασσα.

Ἀμφιθάλαττος πόλις, urbs quæ mari circumluitur, mari circumflua; ut Corinthus, Th. θάλασσα, vel θάλαττα.

Ἀμφιθαλής, έος, ὁ, ἡ, circumfloridus; item, patrimus, & matrimus. Them. θάλλω.

Ἀμφιθάλλω, undique vireo & floreo. Th. θάλλω.

Ἀμφιθέατρον, locus ex omni parte ſpectabilis; amphitheatrum; ex ἀμφὶ, & θέατρον.

Ἀμφίθετος, ου, ὁ, ἡ, qui utrinque poni poteſt: ab ἀμφὶ, & τίθημι.

Ἀμφιθέω, circumcurro: a θέω.

Ἀμφίθρεπτος, circum concretus, & coagulatus: ut ἀμφίθρεπτος αἵμα: ex ἀμφὶ, & τρέφω, i. e. πήγνυμι, concreſcere facio.

Ἀμφίθυρος, ου, ὁ, ἡ, domus, quæ anticas, & poſticas fores habet. Th. θύρα.

Ἀμφικαλύψῃ, 2. ſing. a. 1. ſub. ἀμφικαλύψαι, 3. ſing. f. 1. opt. ab

Ἀμφικαλύπτω, circumtego. Them. καλύπτω.

Ἀμφικάρηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, & per Sync. ἀμφίκρανος, utrinque caput habens, vel biceps; geminum caput habens; ex ἀμφὶ, & κάρηνον, τό.

Ἀμφικαρής, έος, ὁ καὶ ἡ, utrinque anſatus, biceps. Th. κάρηνον, vel κάρα.

Ἀμφίκαρπος, utrinque, ſeu ab utraque parte fructum habens; ex ἀμφὶ, & καρπός, ὁ.

Ἀμφίκαυσις, expon. hordeum montanum: quidam expon. prima tritici germina. ſic dicitur forſan, quod amburente ſole exoriatur: ex ἀμφὶ, & καίω, f. καύσω: unde καῦσις, ἡ; καυστός, ὁ; & καῦσις, ἡ.

Ἀμφικεάσας, circumſcindens, dividens, a. 1. part. act. Poet. pro κεάσας, verbi

Ἀμφικεάζω, circumſcindo, divido.

Ἀμφικείρω, expon. circumtondeo: in Epigram. ex ἀμφὶ, & Them. κείρω.

Ἀμφικέλευθος, utrinque viam habens: a κέλευθος, ου, ἡ, via.

Ἀμφικεύθω, circumquaque occulo, circumtego. Heſych. ex ἀμφὶ, & κεύθω.

Ἀμφικέφαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, utrinque caput habens; vel biceps: ut ἀμφικέφαλα ὑποπόδια, apud Euſtath. item genus lecti; ſic dictum, quod utrinque habeat pulvinar. Etym. ex ἀμφὶ, & κεφαλή, ἡ.

Ἀμφικινύρομαι, circumlamentor, vel paſſim queror: ex ἀμφὶ, & κινύρομαι.

Ἀμφικίονες, circumcirca columnis ſuffulti: ex ἀμφὶ, & κίων, ονος, ὁ, columna.

Ἀμφίκλαστος, ex omni parte fractus: ex ἀμφὶ, & κλαίω, vel κλάω, frango.

Ἀμφίκλαυστος, qui circumcirca defletur. Th. κλαίω.

Ἀμφίκλυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, circumfluus; ἀμφοτέρωθεν κλυστός, καὶ κλυζόμενος.

Ἀμφικνεφής, undique caliginoſus, ſeu tenebroſus; circumquaque nebulis ſeptus: ex ἀμφὶ, & κνέφας, τό.

Ἀμφίκοιλος, expon. utrinque cavus. Suid. ex ἀμφὶ, & κοῖλος, ὁ.

Ἀμφίκοιτος, lectum ambiens: a κοίτη.

Ἀμφίκολλος, utrinque glutinatus, ſeu undique coagmentatus glutine. Poll. lib. 10. cap. 7. ex ἀμφὶ, & κόλλα, ἡ.

Ἀμφίκομος, ου, ὁ, ἡ, late comans, undique frondoſus: ex ἀμφὶ, & κόμη.

Ἀμφίκοπτον, utrinque ſcindens, Th. κόπτω, ſcindo. unde κοπή, ſectio.

Ἀμφίκορος, medius inter tres fratres. Heſych. Suid. ex ἀμφὶ, & κόρος, ſeu κοῦρος, puer. Th. κορέω, purgo.

Ἀμφίκουρος, circumquaque raſus. Them. κείρω, unde κουρά, tonſura, & ἀμφικείρω, circumtondeo.

Ἀμφικραδαίνω, & ἀμφικραδάω, circumcirca; & undequaque vibro, ſeu quatio, undique quaſſo: ex ἀμφὶ, & κραδαίνω, ſeu κραδάω, a Them. κράδη, ἡ.

Ἀμφίκρανος, ου, ὁ καὶ ἡ, utrinque habens caput; vel, circumcirca capitatus; per Sync. pro ἀμφικάρηνος: a Th. κάρηνον, caput: unde κρανίον, τό, idem.

Ἀμφικρεμάννυμι, circumpendeo. Th. κρεμάω.

Ἀμφικρεμής, έος, ὁ καὶ ἡ, circumpendens, vel utrinque pendens, in Epigrammat: ex ἀμφὶ, & κρεμάω.

Ἀμφίκρημνος, utrinque præcipitium habens; circumpræceps: a Th. κρημνός.

Ἀμφικτίονες, iidem, qui Homero περικτίονες, i. e. οἱ περιοικοῦντες, qui circumcirca habitant: ex ἀμφὶ, & κτίζω, i. e. οἰκίζω, habito.

Ἀμφικυλίσαις, Æol. & Poet. pro ἀμφικυλίσας, a. 1. part. Th. κυλίω.

Ἀμφικυλίω, circumvolvo. Pind. ex ἀμφὶ, & κυλίω.

Ἀμφικύπελλον, ου, τό, poculum rotundum, & utrinque anſatum: ex ἀμφὶ, & κύπελλον, cyathus. Nota δέπας ſemper cum ἀμφικύπελλον adjungi.

Ἀμφίκυρτος, utrinque declivis, ſeu gibboſus; ut luna apparet nondum ſemiplena. vide Th. κυρτός.

Ἀμφίλαιος, utraque manu lævus: a Th. λαιός.

Ἀμφίλαλος, circumquaque loquax; paſſim loquax. a Th. λαλέω, loquor: unde λάλος, qui loquitur.

Ἀμφιλάφεια, ας, ἡ, expon. amplitudo, copioſitas, exuberantia: & expon. etiam, auxilium, quod fertur ex utraque parte.

Ἀμφιλαφής, έος, ὁ, ἡ, ingens, magnus; q. ἀμφιλαβής, παρὰ τὸ ἀμφοτέρωθεν λαβεῖν, quod utrinque capi debeat.

Ἀμφιλαφία, expon. anceps anſa; ab ἀμφιλαφής.

Ἀμφιλαχαίνω, circumcirca fodio: a λαχαίνω.

Ἀμφιλέγω, dubito, dubia dico, & obliqua.

Ἀμφίλεκτος, ambiguus, anceps. Them. λέγω.

Ἀμφιλεγέω, idem quod ἀμφιλέγω, & ejuſd. Th. & comp.

Ἀμφιλογία, ας, ἡ, diſceptatio, ubi ex utraque parte contenditur; ex ἀμφὶ, & λέγω.

Ἀμφίλογος, dubius, controverſus.

Ἀμφίλοξος, utrinque obliquus: apud Luc. ex ἀμφὶ, & λοξός, ὁ.

Ἀμφίλοχος, ου, ὁ, Amphilochus. nom. propr.

Ἀμφίλυκος, ου, ὁ, ἡ, ſubluſtris: a λύκη, lux prima: vel a λύκος, quod ſit ſimilis λυκέῃ, lupinæ pelli, quæ eſt cinerei coloris: vel a λύγη, tenebræ.

Ἀμφίμακρος, ου, ὁ καὶ ἡ, utrinque longus. nomen eſt pedis metrici, ſyllabam longam ab utraque parte habentis: ut ἡγεμών. ex ἀμφὶ, & μακρός.

Ἀμφίμαλλος, utrinque villoſus, & hirſutus: ut ἑτερόμαλλος, qui tantum una parte villos habet: a Th. μαλλός, vellus, lana promiſſa.

ἈΜΦΙΜΆΝΤΩΡ, Heſych. eſt infelici fato mortuus: Item, qui utrumque parentem habet, vel amiſit. Idem ἀμφιμάντορα dici ſcribit farinas melle imbutas.

Ἀμφιμάσατε, ἀπομάξατε, abſtergite, a. 1. m. imper. a μάζω. f. ξω, & σω, purgo.

Ἀμφιμάσχαλος χιτών, expon. tunica utrinque manuleata, manicis nimirum ab utraque axilla dependentibus. veſtis fuit ingenuorum. Ariſtoph. in equit. ex ἀμφὶ, & μασχάλη, ἡ.

Ἀμφιμάτριος, ου, ὁ, ἁ, Dor. pro ἀμφιμήτριος, qui eſt in matrice, ſeu utero. Th. μήτηρ.

Ἀμφιμάχητος, ου, ὁ καὶ ἡ, de quo pugnatur, ſeu pugnandum eſt; excellens: ut ἀμφιμάχητον ὄμμα νύμφας, apud Soph. in Trach. ex ἀμφὶ, & μάχομαι: unde μαχητής, ὁ.

Ἀμφιμάχομαι, circumpugno. Th. μάχομαι.

Ἀμφιμέλαιναι, utrinque nigræ. Sic dicuntur φρένες, quod ira tanquam fumo quodam denigrentur. Th. μέλας.

Ἀμφιμέμυκε, circum mugiit. p. m. ab ἀμφιμυκάω.

Ἀμφιμήτριον, dicitur fundus navis, carina. Poll. l. 1. ex ἀμφὶ, & μήτρα, ἡ.

Ἀμφιμήτριος, ου, ὁ καὶ ἡ, expon. qui circum matricem eſt: apud Hippocr.

Ἀμφιμήτωρ, apud Æſchyl. ἑτερομήτωρ, ἀμφίγονος, frater ex patre eodem, alia vero matre. Th. μήτηρ.

Ἀμφιμιγής, έος, ὁ καὶ ἡ, undique mixtus, Th. μίγνυμι, miſceo.

Ἀμφινεικής, έος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀμφίνεικος, ου, ὁ, de quo utrinque eſt contentio.

Ἀμφινείκητος, exp. de quo contenditur; h. e. tam excellens, ut de eo contentiones inſtituantur. apud Soph. in Trachin. ex ἀμφὶ, & νεῖκος, εος, τό, unde νεικέω, ῶ.

Ἀμφίνεικος, de quo contrariis ſermonibus pugnatur: a Th. νεῖκος, εος, τό, jurgium, contentio.

Ἀμφινέμομαι, circumpaſcor, incolo: a νέμω.

Ἀμφινοέω, ambigo, idem quod ἀμφιγνοέω.

Ἀμφιξέω, circumrado, f. ξέσω. a. 1. ἀμφέξεσα, a ξέω.

Ἀμφίξοος, utraque parte radens: ab eodem Them.

Ἄμφιον, indumentum, amictus, pallium: ab ἀμφιέννυμι, induo.

Ἀμφίον, ου, τό, expon. indumentum, amictus: ab ἀμφίεμαι.

Ἀμφιορκία, ας, ἡ, juſjurandum ab utroque litigatorum præſtitum: a Th. ὅρκος, juſjurandum.

Ἄμφιος, ου, ὁ, Amphius, nom. propr.

Ἀμφιπαγής, έος, ὁ καὶ ἡ, circumquaque firmus, vel firmiter hærens. Nonn. a Th. πήγνυμι, compingo.

Ἀμφίπαλτος, ου, ὁ, ἡ, peltis denſus: a πέλτη.

Ἀμφιπάτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, qui vel quæ ex alio patre eſt, ſed eadem matre: ex ἀμφὶ, & πατήρ, pater.

Ἀμφίπεδος, ου, ὁ, ἡ, campis undique cinctus: ex ἀμφὶ, & πέδον.

Ἀμφιπέλεκκα, ης, ἡ, ſecuris anceps, bipennis.

Ἀμφιπέλεκος, capulus ſecuris, bipennis manubrium: ex ἀμφὶ, & πέλεκυς, εως, ἡ, ſecuris, bipennis.

Ἀμφιπέλομαι, adſum, advenio. Heſych. ex ἀμφὶ, & πέλομαι.

Ἀμφιπένομαι, ſatago circa aliquid: a πένομαι.

Ἀμφιπεριχλάω, expon. circumvibro: ex ἀμφὶ, & περιχλάω.

Ἀμφιπερικτίοσι, vicinis, dat. pl. ab ἀμφιπερικτίονες. Th. κτίζω.

Ἀμφιπερισκαίρω, circum ſalio: ex ἀμφὶ, & περισκαίρω, idem, ſalio circum.

Ἀμφιπεριστένω, circumcirca gemo: ex ἀμφὶ, & περιστένω.

Ἀμφιπεριστέφω, utrinque corona cingo, circumcirca redimio: ex ἀμφὶ, & περιστέφω.

Ἀμφιπεριστρέφω, idem quod περιστρέφω.

Ἀμφιπεριστρώφα, imperf. Jon. ab

Ἀμφιπεριστρωφάω, circumverto: ex ἀμφὶ, περὶ, & στρέφω.

Ἀμφιπεριτρίζω, vel ξύζω, circumſtrideo: ex ἀμφὶ, περὶ, & τρίζω, vel ξύζω, ſtrideo.

Ἀμφιπεριφθινύθω, circumquaque corrumpor, & pereo. Hom. Hymn. in Ven. ex ἀμφὶ, περὶ, & φθίω, neut. corrumpor, conſumor, pereo. unde φθινύθω.

Ἀμφιπεσοῦσα, amplexa, a. 2. part. f. g. ab ἀμφιπίπτω.

Ἀμφίπηρος, idem quod Th. πηρός, mancus, mutus, cæcus.

Ἀμφιπιέζω, circumcirca premo, vel conſtringo: ex ἀμφὶ, & πιέζω, idem quod Th. πιέζω, premo.

Ἀμφιπίπτειν τινά, aliquem amplecti. Th. πίπτω.

Ἀμφιπίπτω, expon. circum cado, circum procumbo. Odyſſ. θ. ex ἀμφὶ, & πίπτω.

Ἀμφιπιτνέω, idem quod ἀμφιπίπτω, circum cado. ex ἀμφὶ, & πιτνέω, ſeu πίτνω, idem quod Them. πίπτω.

Ἀμ.

Ἀμφίπλεκτος, implexus, vel utrinque plexus. Heſych. ab ἀμφιπλέκω, ex ἀμφὶ, & πλέκω.

Ἀμφιπλέκω, circumnecto: in Epigr. Th. πλέκω.

Ἀμφίπληκτος, V. ἀμφιπλὴξ.

Ἀμφιπλὴξ, & ἀμφίπληκτος, utrinque percutiens, vel feriens; aut utrinque percuſſus: ut ἀμφιπλὴξ γῆ, Iſthmus; q. d. qui utrinque percutitur a maribus. Pollux. a Th. πλήσσω, vel πήσσω, percutio: unde πληκτὸς, percuſſus.

Ἀμφιπλὶξ, exp. ἀμφιβάδην.

Ἀμφιπλίσσω, exp. ἀμφιβαίνω: & ἀμφιπλίσσομαι, ſeu ἅλλομαι, abſilio; ſaltu me proripio, ſeu aufero: a Th. πλίσσω.

Ἀμφίποκος, utrinque villoſus: ut ἀμφίποκοι τάπητες, tapetes utrinque villoſi, i. e. ἀμφίμαλλοι: a Th. πόκος, vellus.

Ἀμφιπολεύω, f. εύσω, obambulo, comitor: a πολέω, verſor, Poet. πολεύω.

Ἀμφιπολέω, verſor circum, obeo, luſtro: Item miniſtro, famulor, curo.

Ἀμφίπολις, exponitur civitas aquis cincta; nomen urbis Thraciæ: ex ἀμφὶ, & πόλις, ἡ.

Ἀμφίπολος, ου, ὁ, ἡ, miniſter, vel miniſtra: qui, vel quæ circa dominum, dominamve verſatur. Il. α. Odyſſ. α. & Athen. l. 6. ἀμφίπολος τάφος, expon. ſepulchrum quod circumquaque obitur, Euſtath. ex ἀμφὶ, & πολέω, verſor.

Ἀμφιπονῶ, ſeu ἀμφιπονοῦμαι, ſatago circa; occupor circa: item, abſumo. Plut. a πονέω, quod vide.

Ἀμφιποτάομαι, circumvolito: a ποτάομαι.

Ἀμφίπποι, οἱ, dicuntur in veteri acie militari, qui duobus equis una ligatis ſine ephippiis vehuntur; quique ex alio in alium tranſiliunt, ſi uſus requirat: ex ἀμφὶ, & ἵππος.

Ἀμφιπποτοξόται, equites, ſeu equeſtres ſagittarii: ex ἀμφὶ, ἵππος, & τόξον.

Ἀμφιπρονεύω, undique promineo, ſeu propendeo; ex ἀμφὶ, & προνεύω, promineo, propendeo; ex πρὸ, & νεύω, innuo; item, vergo, inclino, propendeo.

Ἀμφιπρόστυλος. omnia habet, quæ proſtylos; prætereaque habet in poſtico ad eundem modum columnas, & faſtigium. Vitruv. l. 3. c. 1. ex ἀμφὶ, & πρόστυλος, ὁ, quod ex πρὸ, & στῦλος, ὁ.

Ἀμφιπρόσωπος, bifrons. Janus ſic dicitur apud Plut. in Numa: ex ἀμφὶ, & πρόσωπον, facies.

Ἀμφίπρυμνον πλοῖον, navigium utrinque puppim habens. Th. πρυμνὸς.

Ἀμφιπτάμαι, circumvolito: ex ἀμφὶ, & ἵπταμαι, volo, volito.

Ἀμφίπυλον, veſtibulum, locus habens duas portas: ex ἀμφὶ, & πύλη.

Ἀμφίπυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, utrinque ardens. Th. πῦρ.

Ἀμφιρρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, utramq; in partem inclinans, ſeu vergens; interdum &, ambiguus, anceps: ex ἀμφὶ, & ῥέπω, vergo, propendeo.

Ἀμφιρρανὴς, circumquaque aſperſus; circumcirca irrigatus: ex ἀμφὶ, & ῥάζω, idem quod Th. ῥαίνω, perfundo, aſpergo.

Ἀμφίρρυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, circumfluus: ex ἀμφὶ, & ῥέω.

Ἀμφιρρὼξ, ῶγος, ὁ καὶ ἡ, undequaque ruptus, Epigr. ex ἀμφὶ, & ῥὼξ, fiſſura, vide.

Ἀμφιρῶ, 4. contract. nomen mul. ex eodem them.

Ἀμφὶς, utrinque, in medio, adv. Eſt & præpoſit. cum gen. ſine, ſeorſum, extra.

Ἀμφίσβαινα, ἡ, eſt ſerpens quædam dicta quaſi utrinquegrada, quæ videtur duo habere capita, quia ἑκατέρωθεν βαίνει. dicitur enim antrorſum, & retrorſum incedere.

Ἀμφίσβατος, expon. controverſus, ambiguus: q. d. in quo in utramque partem itur. apud Heſych. & Suid. ab ἀμφιβαίνω: ex ἀμφὶ, & βαίνω.

ἈΜΦΙΣΒΗΤΕΩ, ambigo, dubito, controverſor. ἀμφισβητήσαι, a. 1. opt. Æol. q. ex ἀμφὶς, & βάω, eo.

Ἀμφισβήτημα, ατος, τὸ, controverſia, lis; h. e. res, de qua diſceptatur judicio; quæſtio, dubitatio.

Ἀμφισβητήσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, dubius, contentioſus, ambiguus.

Ἀμφισβήτησις, εως, & ἀμφισβητία, ἡ, diſceptatio, contentio, dubitatio.

Ἀμφισβητικὸς, contentioſus, rixoſus, acer, & argutus in diſceptationibus.

Ἀμφίσγονοι, Heſych. ἑτερόγονοι, diverſo ſemine geniti: ex ἀμφὶ, & γόνος.

Ἀμφίσθμαινα, idem apud Etym. quod ἀμφίσβαινα.

Ἀμφίσκιος, utrinque umbram habens: ex ἀμφὶ, & σκιὰ, ᾶς, ἡ, umbra.

Ἀμφίσκω, induo, induor: idem quod ἀμφιέννυμι, & μαι, quæ vide.

Ἀμφίσκωμοι, qui circumjacentes pagos inhabitant: ex ἀμφὶ, vel ἀμφὶς, & κώμη, ης, ἡ, pagus, vicus.

Ἀμφίσμαινα, idem quod ἀμφίσβαινα.

Ἀμφίσταμαι, undique circumſiſto: ex ἀμφὶ, & ἵσταμαι.

Ἀμφιστελλόμενος, colligatus, a. 1. part. m. ab ἀμφιστέλλομαι. Th. στέλλω, orno.

Ἀμφιστέλλω, exp. circumcirca amicio, vel orno: Item circumcirca aſtringo, vel cohibeo: ex ἀμφὶ, & στέλλω, orno: Item, contraho.

Ἀμφίστερνον, Heſych. expon. δισσὸν: ex ἀμφὶ, & στέρνον, τό.

Ἀμφιστεφὴς, ὁ, ἡ, utrinque coronatus: item, undique plenus: ex ἀμφὶ, & στέφω.

Ἀμφίστομος, ου, ὁ καὶ ἡ, verſipellis, utrinque acutus. Th. στόμα.

Ἀμφιστρατεύομαι, obſideo: ab ἀμφὶ, & στρατὸς.

Ἀμφιστρόγγυλος, undique rotundus, & contractus: a στρόγγυλος, rotundus.

Ἀμφισωπὸς, undique conſpicuus, & patens. ex ἀμφὶ, & ὢψ, ὠπὸς, ὁ, oculus, vultus. Th. ὄπτομαι.

Ἀμφιταθεὶς, circumextenſus, a. 1. part. paſſ. ab ἀμφιτείνω. Th. τείνω.

Ἀμφιτάλαντος, ου, ὁ, καὶ ἡ, utrinque libratus: ex ἀμφὶ, & τάλαντον, libra.

Ἀμφιτάπης, ητος, ὁ; Ἀμφίταπις, ιδος, ἡ; & Ἀμφίταπος, ου, ὁ, tapes utrinque villoſus. Th. τάπης.

Ἀμφιτείνω, circumextendo: ex ἀμφὶ, & τείνω.

Ἀμφιτέμνω, circumcido; a Th. τέμνω, ſeco.

Ἀμφιτίθει, circumpone, præſ. imperat. act. q. ex ἀμφιτιθέω. Th. τίθημι.

Ἀμφιτινάσσω, utrinque quatio: a Th. τινάσσω.

Ἀμφίτομος, circumciſus, undequaque amputatus; item, utrinque ſcindens, anceps: ab ἀμφιτέμνω, undequaque puto, vel amputo.

Ἀμφίτορνος, utrinque tornatus; item, utrinque tornando excavatus: ex ἀμφὶ, & τόρνος, tornus.

Ἀμφιτρὴς, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, & ἀμφίτρητος, ὁ καὶ ἡ, utrinque perforatus; utraque parte perfuſus. Nonn. ex ἀμφὶ, & τετράω, vel τίτρημι, (fut. τρήσω, ut a τράω) perforo.

Ἀμφιτρίτη, uxor Neptuni; mare: ex ἀμφὶ, & τρίζω, ſtrido.

Ἀμφιτρομέω, tremo ab omni parte: a τρομέω.

Ἀμφιτρυγὴς, vel ἀμφιτρυχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, attritus undequaque: ex ἀμφὶ, & τρύχω, idem quod Them. τρύω, tero, attero.

Ἀμφιτρύων, nomen viri: ex ἀμφὶ, & τρύω.

Ἀμφιτρυωνιάδης, ου, ὁ, per Epenth. pro Ἀμφιτρυωνίδης, filius Amphitryonis.

Ἀμφιφαείνω, circumluceo, ſplendore cingor: ut αἴγλη δέμας ἀμφιφαείνει. Hom. Hymn. in Apoll. ex ἀμφὶ, & φαείνω.

Ἀμφιφαὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, circumquaque, vel utrinque lucem habens, lucens, vel apparens: ab ἀμφιφάω, circumcirca luceo. Th. φάω, luceo.

Ἀμφίφαλος, ου, ὁ, ἡ, clavis undique diſtinctus: ex ἀμφὶ, & φαλὸς. item, ſplendidus.

Ἀμφιφανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem; undique apparens, & conſpicuus: item, qui ambiguo in utramque partem editu eſt: ex ἀμφὶ, & φανὸς, ὁ, lucidus. Th. φαίνω.

Ἀμφιφάω, circumcirca luceo, colluceo; igne ſcil. aut facibus accenſis: ex ἀμφὶ, & φάω.

Ἀμφίφλοξ, dubiæ, & ancipitis flammæ. Eurip. Th. φλὸξ, γὸς, ἡ, flamma.

Ἀμφιφορεὺς, έως, Jon. ῆος, ὁ, amphora, vas utrinque auriculas habens, quibus geſtari poteſt: ab ἀμφὶ, & φέρω.

Ἀμφιφορίτης, ſcil. ἀγὼν, dicebatur certamen apud Aeginetas circa Aſopidem fontem, quo hydriis ex fonte repletis, humeroque impoſitis contendebant, quis curſu alterum vinceret, heroes ea in re imitantes: in quit Etymol. ab ἀμφιφορεὺς, έως.

Ἀμφιφυὰ, ἡ, dicitur idem, quod ἄμφοξις, ut tradit Theoph. Hiſt. Pl. l. 3. c. 8. ex ἀμφὶ, & φυὴ, ἡ; a Them. φύω.

Ἀμφιφῶς, qui dubia luce colluſtratur. Athen. ex ἀμφὶ, & φῶς, lux.

Ἀμφιχαίνω, abſorbeo: proprie, circumhio: a χαίνω.

Ἀμφιχέαι, a. 1. inf. ex ἀμφὶ, & χέω.

Ἀμφιχέω, & ἀμφιχύω, circumfundo, fundo, & ſpargo circum: ex ἀμφὶ, & χύω, inuſit. pro Them. χέω: unde χυτὸς, ὁ.

Ἀμφιχολόομαι, iraſcor circum, vel propter. V. χολόομαι.

Ἀμφιχορεύω, circum tripudio. V. χορεύω.

Ἀμφίχροος, utrinque coloratus. Th. χρόα, ἡ, color.

Ἀμφιχυθεῖσα, circumfuſa, a. 1. part. paſſ. f. g. ab ἀμφιχέω.

Ἀμφίχυτος, ου, ὁ, ἡ, terra aggeſta utrinque munitus, circumfuſus: ex ἀμφὶ, & χέω.

Ἀμφίχωλος, ου, ὁ καὶ ἡ, utroque pede claudus: a χωλὸς.

Ἀμφόδιον, τὸ, parvus vicus, platea parva. Luc.

Ἄμφοδον, ου, τὸ, bivium: q. d. ἄμφω ὁδὼ, ambæ viæ: Item via urbis. vicus, platea.

Ἄμφοδος, ἡ, bivium, circuitus. Xen.

Ἀμφόδους, ſeu ἀμφώδους, οντος, ὁ καὶ ἡ, utrinque dentatus. Ariſtot. Item ἀμφώδων, idem: ex ἀμφὶ, vel ἄμφω, & ὀδοὺς, όντος, ὁ, dens.

Ἀμφοῖν, gen. & dat. dual. ab ἄμφω.

Ἀμφόνον, Poet. pro ἀνὰ φόνον, per cædem.

Ἀμφορέας, acc. plur. ab ἀμφορεὺς per Sync. pro ἀμφιφορεύς.

Ἀμφορεαφορέω, amphoram bajulo, ſeu porto: & Metaph. bajulo, veluti amphoram. Ariſtoph. in Heroib. ab ἀμφιφορεὺς.

Ἀμφορεαφόρος, amphoræ gerulus; qui amphoras bajulat, mercede conductus. Menand.

Ἀμφορεῖον, τὸ, unde ἀμφορείῳ Heſych. eſt, φορείῳ, pheretro, ſeu lecticæ: ab ἀμφορεὺς, quod per Sync. dicitur pro ἀμφιφορεὺς, eaqueproprer etiam certæ menſuræ nomen eſt, quæ alias κεράμιον, amphora dicitur apud Dioſc. l. 5. c. 71.

Ἀμφορίδιον, q. d. amphorula: dimin. ab ἀμφορεὺς, ὁ, amphora, ab ἀμφὶ, circum, & φορέω τὸ φέρω, quod ſit vas geſtatorium, portatuque facile huc, & illuc.

Ἀμφοτεράκις, utroque modo.

Ἀμφοτερίζω, in utramque partem vergo; item, utrinque cingo, vel attingo; Strab. lib. 6.

Ἀμφοτερόγλωσσος, utramque linguam habens; in utramque partem diſputans.

ſic vocatur Zeno apud Plut. ex ἀμφότερος, & γλῶσσα.
Ἀμφοτεροδέξιος, ambidexter. Euſt. ex ἀμφότερος, & δεξιὰ, ἡ: unde δεξιὸς, ὁ.
Ἀμφοτερόπλους, ut γῆ ἀμφοτερόπλους, expon. terra, ad quam ab utraque parte navigari poteſt. Item ἀμφοτερόπλουν ἐμπόριον, vel ἀργύριον, expon. quod ultro citroque eſt trajectitium. ex ἀμφότερος, & πλόος, contracte πλοῦς; a Them. πλέω.
Ἀμφότερος, α, ον, uterque, ambo. ἀμφοτέρῃσι, dat. pl. Jon. f. g. pro ἀμφοτέραις: ut & ἀμφοτέροισιν, m. g.
Ἀμφοτέρωθεν, utrinque, adv. Ἀμφοτέρως, Dor. pro ἀμφοτέρως. Th. ἄμφω.
Ἀμφοτέρωθι, utrobique.
Ἀμφοτέρως, utroque modo. Plut. Ariſtot. pro quo interdum ponitur ἀμφότερον, adverbialiter: ut Iliad. δ. & ν.
Ἀμφοτέρωσε, utroque, in utramque partem.
Ἀμφουδὶς, vel ἀμφούδις, adv. idem quod ἀμφουδὰς, in terram, humi. Heſych. ἀμφούδις ἀείρας, apud Heſiod. expon. ambabus manibus in terram dejiciens. componitur nimirum ex ἀμφὶ, & οὐδας, nom. & acc. τὸ; ſed obliq. mutuat ab inuſitato οὖδος, nempe οὔδεος, & οὔδει, ſolum, pavimentum, humus.
Ἀμφράσσαιτο, animadverteret, a. 1. opt. Poet. ab ἀνὰ, & φράζομαι.
Ἀμφυλάω, circumlatro, circumallatro, oblatro undique: ex ἀμφὶ, & ὑλάω, latro.
Ἀμφυτὰ, pro ἀνὰ φυτὰ, per plantas.
Ἀμφύω, per ſyncopen dicitur pro ἀναφύω, renaſci facio; rurſum produco.
ἌΜΦΩ, ambo, vel ambæ: ἀμφοῖν, gen. & dat.
Ἀμφώβολα, τὰ, expon. vaticinia ex inſpectione viſcerum. Euſt. ex Soph. ſive divinationes ex extis, forſan quum verubus ſuffixa torrentur: ex ἀμφὶ, & ὀβελὸς, ὁ.
Ἀμφώδων, idem quod ἀμφόδους, quod vide cum ἀμφόδους.
Ἀμφώης, duas anſas habens, τὸ ἀμφοτέρωθεν ἔχον ὦτα. Ἀμφωτος, idem.
Ἀμφώης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀμφωτος.
Ἀμφωμοσία, ἡ, juramenti utrinque præſtatio; h. e. quum utraque litigantium pars jurat. Heſych. ex ἀμφὶ, & ὀμνύμι, fut. ὀμόσω.
Ἀμφῶνυξ, proprie expon. qui circum ungues eſt, ungues ambiens. ſed Heſychio eſt, γαστρίμαργος, ἀκρατής: ex ἀμφὶ, & ὄνυξ, ὁ.
Ἀμφωτὶς, vel ἀμφῶτις, aut ἀμφωτίς, ίδος, vel ιδος, ἡ, dicitur poculi genus, habentis binas anſas: & expon. etiam auris, ſeu anſa vaſis. unde proverb. μάχει τῶν ἀμφωτίδων, apud Suid. Item, inauris, aurium ornamentum, vel munimentum: ab ἀμφὶ, & οὖς, ὠτός.
Ἀμφωτος, ου, ὁ, expon. utrinque auritus, binas aures habens: Item Metaph. utrinque anſatus, ſeu duas anſas habens: ut κισσύβιον ἀμφῶες, apud Theocr. Idyl. 1. & ἄλεισον ἄμφωτον, Odyſſ. χ.
Ἀμώγος, Ἀμώγα, ὁ, Sacorum rex.
Ἀμώμητος, ου, ὁ, inculpatus: ἀμωμήτοιο, gen. Jon.
Ἀμωμήτως, adv. Ex α, & μωμητὸς, vituperabilis, quod a μωμέομαι. Th. μῶμος.
Ἀμωμὶς, ίδος, ἡ, herba quædam, ex eo dicta, quod amomo ſimilis ſit. Dioſc. l. 1. c. 14. a Them. ἄμωμον, τὸ.
Ἀμωμίτης, ου, ὁ, expon. amomum ſimilitudine aliqua referens. Dioſc.
ἌΜΩΜΟΝ, ου, τὸ, amomum, frutex, & aroma.
Ἄμωμος, ου, ὁ, ἡ, maculæ expers: ex α, & μῶμος.
Ἀμὼν, ὁ, nomen viri ἑλληνικῶν, Fidelis.
Ἀμῶν, Dor. pro ἡμῶν.
Ἀμῶνται, 3. pl. ind. paſſ. ab ἀμάω.
Ἀμώντεσσι, pro ἀμῶσι, dat. pl. part. Poet.

Ἀμὼς, ὁ, nomen viri ἑλληνικῶν, Robuſtus.
Ἀμῷς, metas, 2. ſing. præſ. opt. ἀμῴοιμι, ῴμι, ῷοις, ῷς, ῷοι, ῷ, ab ἀμάω.
Ἀμῶς, vide cum ἀμῇ, a Th. ἀμὸς.
Ἀμωσγέπως, quoquo modo, quovis modo: ab ἀμῶς. Th. ἀμὸς, unus.
Ἄμωτα, τὰ, caſtaneæ.

A N.

ἌΝ, ſi, conjunctio potentialis, vel expletiva. Poetæ pro ea ponunt κε, κεν. Ab אן ejuſdem ſignificationis. Eſt etiam ἂν, pro ἀνὰ, Poetis: & ἄν pro ἄνα.
ἈΝΑ᾽, per, præp. regens acc. & cum ablat. in compoſitione valet retro, re, ſurſum. Ἀνὰ pro ἄνω, Dor. Interdum eſt diſtributionis nota.
Ἄνα, ſurrexit, per Apoc. pro ἀνέστα, quod pro ἀνέστη, Jon. & η mutato in α, a. 2. ind. 3. ſing. ab ἀνίστημι. Eſt & ἄνα, ſurge, pro ἀνάστα, & ἀνάστηθι, a. 2. imperat. act. Eſt & ἄνα, vocat. ſing. ab ἄναξ, rex; vel per Apoc. pro ἄνασσα, regina.
Ἀνάβα, pro ἀνάβαθι, vel ἀνάβηθι, aſcende: a. 2. imperat. ab ἀναβαίνω.
Ἀναβάδην, pedibus in altum exporrectis, ſive extenſis. Ariſtoph.
Ἀναβαδὸν, ſcanſim. Ariſtot. ab ἀναβαίνω.
Ἀναβαθμικὸς, q. d. gradualis, gradatim factus.
Ἀναβαθμὶς, ίδος, ἡ, gradus ſcalæ: Exod. 20.
Ἀναβαθμὸς, οῦ, ὁ, aſcenſus. Suid. Item, gradus ſcalæ, pro ἀναβασμός. θ. euphoniæ gratia inſeritur. Interdum ſedilia vocantur ἀναβαθμοί. Pol. Ab ἀναβαίνω.
Ἀναβάθρα, ας, ἡ, exp. ſcala navis, apud Luc.
Ἀνάβαθρον, ου, τὸ, ſcala: exponitur etiam, pulpitum. Item, ſubſellium. ab ἀναβαίνω.
Ἀναβαίνω, aſcendo, conſcendo: ἀναβαίνειν ἄρμα, Odyſſ. α. & Xen. Pæd. 6. ſicut & dicitur, ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸν ἵππον, pro conſcendere equum, apud eund. Pæd. 7. Item dicitur abſolute, pro, conſcendere navem. Il. α. Item expon. &, ineo. unde οἱ ἀναβαίνοντες τὰς θηλείας ἵπποι, admiſſarii equi. Item, pervado, perambulo, incedo per. Od. 3. & apud Matth. c. 13. ἀνέβησαν ἄκανθαι, expon. emerſerunt ſpinæ, vel succreverunt: ex ἀνὰ, & βαίνω. f. βήσομαι. p. βέβηκα.
Ἀναβακχεύω, f. εύσω, expon. debacchor, Bacchicis furoribus exagitor: ex ἀνὰ, & βακχεύω.
Ἀναβαλέσθαι, inf. paſſ. ab ἀναβάλλω.
Ἀναβάλλω, procraſtino, differo. f. βαλῶ. p. βέβληκα. a. 2. ἀνέβαλον. m. ἀνεβαλόμην, ου, ετο. p. m. ἀναβέβολα. Dicitur quaſi ἄνω βάλλω, ſurſum tollo, attollo, erigo. unde ἀναβάλλειν τινὰ ἐπὶ τὸν ἵππον, idem eſt apud Xenoph. quod ἀναβιβάζειν, tollere in equum. & apud Ariſt. in Probl. ἀναβάλλειν τὰ ὄμματα, & καταβάλλειν τὰ ὄμματα opponuntur, pro attollere oculos, &, demittere oculos. Item apud Xenoph. Pæd. 8. ἀναβάλλειν γῆν, exp. egerere terram fodiendo. & apud eund. dicitur a Callimacho fons aquam ἀναβάλλειν, ejicere aquam quaſi ſubſilientem. Item exp. ſterno, & excutio, ut equus ſeſſorem, inquit Bud. apud Xenoph. Denique exp. remoror, protraho: ut τοὺς λόγους, οἷς ἀναβάλλουσιν ὑμᾶς, apud Demoſth. Ex ἀνὰ, & βάλλω.
Ἀναβάντες, nom. pl. ab Ἀναβὰς, aſcendens, a. 2. part. act. ἀναβῆναι, inf. ab ἀναβαίνω.
Ἀναβαπτιστὴς, q. d. rebaptizator: ex ἀνὰ, & βαπτιστής.
Ἀνάβασις, aſcenſus, aſcenſio. Xen. ab ἀναβαίνω.

Ἀναβασμὸς, expon. idem quod ἀναβαθμός. id vide.
Ἀναβάσομαι, conſcendam, f. 1. Dor. pro ἀναβήσομαι. Th. ἀναβαίνω.
Ἀναβαστάζω, idem quod ſimplex Them. βαστάζω, vel potius, porto ſublatum in altum; ſeu tollo in altum ad portandum. Luc. in Anach. εἰς ὕψος ἀναβαστάσας τὸν ἀντίπαλον. ex ἀνὰ, & βαστάζω.
Ἀναβάτης, ου, ὁ, aſcenſor, conſcenſor; & peculiariter, qui conſcendit equum. Xen. & ἀναβάτης expon. etiam, equus admiſſarius.
Ἀναβατικὸς, aptus ad conſcendendum equum; peritus conſcendendorum equorum. Xen.
Ἀναβατὸς, qui conſcendi poteſt; ſcanſilis: ab ἀναβαίνω.
Ἀναβεβιωκὼς, p. part. act. ab ἀναβιόω. Th. βίος.
Ἀναβέβρυχεν, p. act. quod a βρύω, ſcateo, ſcaturio. Alii legunt ἀναβέβροχεν, reſonuit: quod a βρύχω, frendo, ſtrideo; quod dicitur de mari.
Ἀνάβηθι, a. 2. imp. verbi ἀναβαίνω.
Ἀναβήσσω, vel ἀναβήττω, extuſſio; tuſſiendo expuo, ſeu excreo; vel ſimpliciter excreo. unde in paſſ. ἀναβήττομαι, extuſſior, expuor, rejicior. Gal. ex ἀνὰ, & βήσσω, tuſſio: a Th. βὴξ, χὸς, ἡ, tuſſis. Dioſc.
Ἀναβιβάζω, aſcendere facio, impono, ſubduco. fut. άσω. p. βεβίβακα. a. 1. ἀνεβίβασα. Th. βαίνω.
Ἀναβιβρώσκω, pro ἀναβρώσκω, corrodo, exedo. ex ἀνὰ, & βιβρώσκω, idem quod Th. βρώσκω, comedo.
Ἀναβιοίην, reviviſcam, Att. pro ἀναβιῴην, a. 2. opt. act. ab ἀναβιόω, quod ex ἀνὰ, & βιόω, vivo.
Ἀναβιόω, ῶ, expon. reviviſco. unde ἀναβεβιωκὼς, part. præt. qui revixit, redivivus.
Ἀναβίωσις, reviviſcentia, reditus ad vitam, reſurrectio a morte.
Ἀναβιώσκομαι, reviviſco. Plat. in Phæd. & interdum ſignif. reviviſcere facio, vitæ reſtituo, exſuſcito, apud eund. Vide ἀναβιοίην.
Ἀναβλαστάνω, & τέω, f. ήσω, p. ηκα, repullulo. Simplex βλαστάνω.
Ἀναβλάστημα, τὸ, quod renaſcitur. Poll. verbale ab ἀναβλαστάνω, repullulo, regermino, renaſcor.
Ἀνάβλαστος, ut ἀνάβλαστον αἰτίαν, exponitur, germen emittit. Theophraſt. ex ἀνὰ, & βλάστη, ἡ, ſeu βλαστὸς, ὁ.
Ἀναβλέπω, oculos attollo, viſum recipio. f. ψω. p. φα. a. 1. ψα.
Ἀνάβλεψις, εως, ἡ, viſus recuperatio. Th. βλέπω.
Ἀναβλήδην, idem quod ἀμβλήδην, & ἀναβολάδην, quæ vide.
Ἀναβληδὸν, adverb. expon. amictim: ut ἀναβληδὸν ἐνδύσασθαι, induere in modum amiculi; amictum circumjacere.
Ἀνάβλησις, procraſtinatio, dilatio, Il. β. ab ἀναβάλλω.
Ἀναβλύεις dicuntur fontes. Heſych. ab ἀναβλύζω, vel ύω, quod expon. ſurſum erumpo ſcaturiendo; ſcaturio ſurſum: proprie dicitur de fonte. Athen. Ariſtoteles tamen de mundo dixit, φλόγες ἐκ γῆς ἀναβλύσασαι, flammæ, quæ e terra eruperant: ex ἀνὰ, & βλύζω.
Ἀναβλύζω, ſcaturio: a βλύζω. Vide ἀναβλύεις.
Ἀνάβλυσις, ſcaturigo: ut πηγῶν ἀναβλύσεις, apud Ariſtot. de mundo. verbale ab ἀναβλύζω.
Ἀναβόημα, pro ἀναβόημα, idem quod ἀναβόησις, ἡ.
Ἀναβοάω, magna voce clamo; vel, elata voce declamo: eſt enim ἀνὰ epitaticum. Item, clamando voco, inclamo. apud Ariſtoph. Th. βοάω.
Ἀναβόησις, ἡ, exclamatio, vociferatio, vel inclamatio.
Ἀναβοθρεύω, effodio; effodiendo egero. ex ἀνὰ, & inuſ. βοθρεύω, fodio: a Them.

Them. βόθρος, ου, ὁ, ſcrobs, fovea.

Ἀναβολάδην, idem quod ἀμβολάδην. V.

Ἀναβολάδιον, ου, τὸ, diminut. amictorium, quo ſcil. humeri operiuntur; inde dictum, quod ab inferioribus partibus ad ſuperiores elevetur.

Ἀναβολεὺς, expon. id, in quod impoſito pede conſcendimus equum, ſtapes: Item, homo, cujus miniſterio utimur ad hoc ipſum. Plut.

Ἀναβολὴ, exponitur egeſtio: & capitur etiam pro terra egeſta. in proſa frequentiſſime idem ſignif. quod ἀνάβλησις, in carmine. unde ἀναβολὴν ποιεῖσθαι, expon. differre. Unde expon. &, cunctatio, dilatio, ab Euſtath. Item, amictum. Syneſ. Item, proœmium carminis, ſive initium. Ariſtoph. in pace: a p. m. verbi ἀναβάλλω.

Ἀναβόλιον, ου, τὸ, amictus, pallium.

Ἀναβορβορύζω, exclamo. Ariſtoph. ex ἀνὰ, & βορβορύζω.

Ἄναβος, ου, ὁ, ἡ, Dor. pro ἄνηβος, ου, ὁ, ἡ, impubes: ex α, & ἥβη.

Ἀναβράζω, & -σσω, fervefacio. Th. βράζω.

Ἀνάβρασις, ἡ, æſtuatio, ſeu ebullitio; aquæ æſtuantis, ſeu ferventis ſubſultatio; h. e. quum aqua fervens ebullit, & ſubſultat.

Ἀνάβραστος, ου, ὁ καὶ ἡ, fervefactus: ut ἀνάβραστον ὕδωρ, apud Dioſc. & apud Ariſtoph. in Ran. ἀνάβραστα κρέα, carnes elixæ. ab ἀναβράζω, bullire, ſeu fervere facio: ex ἀνὰ, & βράζω.

Ἀναβρέχω, madefacio: ex ἀνὰ, & βρέχω.

Ἀναβροντάω, tono, intono: ex ἀνὰ, & βροντάω.

Ἀναβρόχω, reſorbeo. a. 1. Æol. opt. ἀναβρόξειε. a. 1. paſſ. part. ἀναβροχθείς. ἀναβρόχω, ut & καταβρόχω, ſunt comp. verba vix uſitata: unde tamen ἀναβρόξειε, & καταβρόξας, apud Hom. a Th. itidem inuſit. βρόχω, ſorbeo, deglutio, voro.

Ἀναβρυχάομαι, infremo; fremitus, ſeu rugitus edo: Item, cum fremitu, & rugitu defleo: ex ἀνὰ, & βρυχάομαι, a Them. βρύχω.

Ἀναβρύχω, expon. idem quod ἀναβλύω; vel potius idem, quod & pro ἀναβρύω, ſcaturio, ſubſilio: ut ὃ δ᾽ ἅλις ἀναβέβρυχεν ὕδωρ, apud Hom. Il. ρ. ex ἀνὰ, & βρύχω, in ſignif. Them. βρύω.

Ἀνάβρωσις, corroſio, vel exeſio.

Ἀναβρώσκω, pro quo & ἀναβιβρώσκω, corrodo, exedo. & in paſſiv. ἀναβρώσκομαι, vel ἀναβιβρώσκομαι, exedor, corrodor.

Ἀναβρωτικὸς, corroſivus, exeſivus; corrodendi, ſeu exedendi vim habens: ex ἀνὰ, & βρώσκω, ſeu βιβρώσκω.

Ἀναβωλακία γῆ, Terra, quæ, dum aratro proſcinditur, glebas in altum mittit. Th. βῶλος.

ἈΝΑΓΑΛΛΙΣ, ίδος, ἡ, morſus gallinæ, herbæ nomen.

Ἀναγαργαρίζω, expon. gargarizo, fauces colluo: ut ἀναγαργαρίζειν τὸ στόμα ὕδατι, colluere os aqua. & ἀναγαργαρίζειν ὕδωρ ἐν τῷ στόματι, aquam in ore gargarizare. ſed dicitur etiam ἀναγαργάριστον id, quo fauces colluuntur. Dioſcor. l. 2. cap. 67. ex ἀνὰ, & γαργαρίζω: a Th. γαργαρεών, ὁ.

Ἀναγγεῖλαι, a. 1. inf. act. verbi ἀναγγέλλω.

Ἀνάγγειλον, a. 1. imperat. ab ἀναγγέλλω.

Ἀναγγέλλομαι, nuntior, nuntius de me affertur. Plut. in Per. eſt paſſiv. ab activ. ἀναγγέλλω, annuntio, expono, refero.

Ἀναγγέλλω, renuntio, f. λῶ, εῖς, εῖ, p. ἤγγελκα. a. 1. ειλα. a. 2. ἀνήγγελον. p. paſſ. ἀνήγγελμαι, a. 2. paſſ. ἀνηγγέλην, ης, η. Ex ἀνὰ, & ἀγγέλλω.

Ἀνάγγελον, expon. adverbialiter, ſine nuntio: ex α priv. & ἄγγελος, ὁ. inſeritur autem ν, ante vocalem aliam, euphoniæ gratia.

Ἀνάγγελος, expon. nuntio carens: ut ἀνάγγελος μάχη, dicitur pugna nuntio carens; id eſt, ex qua ne unus quidem evaſit, nuntius cladis futurus.

Ἀναγεῖσθαι, Dor. pro ἀνηγεῖσθαι, narrare.

Ἀναγελάω, ῶ, expon. rideo; idem quod ſimplex γελάω.

Ἀναγεννάω, ῶ, regenero, f. ήσω, p. ηκα. p. paſs. ἀναγεγέννημαι. Th. γίνομαι, ſeu γείνομαι.

Ἀναγέννησις, expon. regeneratio, id eſt, baptiſmus. Greg. verbale ab ἀναγεννάω, regigno. 1. Pet. 1. ex ἀνὰ, & γεννάω.

Ἀναγεύω, idem quod ſimplex γεύω, guſtum præbeo. apud Ariſtoph. in nub. metaphorice dicitur ἀναγεύω ὑμᾶς, expon. ſpeciem vobis præbere.

Ἀναγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, impurus, ſceleſtus, immundus. Suid. Item, purus, mundus. Heſych. ex α vel epitat. vel priv. & ἁγὴς, έος, ὁ, ἡ.

Ἀναγινώσκομαι, agnoſcor, dignoſcor: Item, perſuadeor: Item, legor: ut apud Plut. in Public. ἀνεγνώσθη τὰ γράμματα, literæ fuerunt lectæ. paſs. ab ἀναγινώσκω, agnoſco: Item pro διαγινώσκω, dignoſco, internoſco. & interdum pro ſimpl. γινώσκω: ut Il. ν. μάλιστα δὲ κ᾽ αὐτὸς ἀνέγνω, pro ἔγνω, inquit Euſt. Item, ſuadeo, & perſuadeo, ſæpe apud Herodot. ut ἀναγνώσας βασιλέα στρατεύεσθαι, i. e. ſuades. idem etiam dicit, ἀνέγνωσε Πυθίην λέγειν, i. e. perſuaſit. Hæc autem ſignificatio apud Jones maxime eſt uſitata. Item expon. lego. ea ſignif. qua dicitur, lego librum. ex ἀνὰ, & γινώσκω.

Ἀναγινώσκω, lego, f. 1. m. ἀναγνώσομαι. p. act. ἀνέγνωκα. a. 2. ἀνέγνων. p. paſs. ἀνέγνωσμαι, σαι, σται. inde ἀναγνώστης, ου, ὁ, lector. a. 1. paſs. ἀνεγνώσθην. Th. γινώσκω. Vide in ἀναγινώσκομαι.

Ἀναγκάζω, cogo, imperf. ἠνάγκαζον, f. άσω, p. ἠνάγκακα. p. paſs. ἠνάγκασμαι. a. 1. ἠναγκάσθην. Th. ἀνάγκη.

Ἀναγκαίη, ης, ἡ, neceſſitas. Item, neceſſitudo, affinitas, propinquitas.

Ἀναγκαίῃ, adv. neceſſario. Ab

Ἀναγκαῖος, αία, αῖον, neceſſario eveniens, coactus. Τὸ ἀναγκαῖον, expon. quod ex neceſſitate fit, & vitari nequit. Et dicitur etiam, ἀναγκαῖόν ἐστι, neceſſe eſt. Item ἀναγκαῖος, neceſſarius, ideſt, cujus uſus eſt neceſſarius. Et interdum exp. utilis, fructuoſus. Τὰ ἀναγκαῖα dicuntur, quæ præcipue ad rem faciunt, & in aliquo negotio ſunt præcipua, maximeque conducunt. Item ἀναγκαῖος, neceſſarius, i. e. neceſſitudine conjunctus, amicus. comp. ἀναγκαιότερος, ſuperl. ἀναγκαιότατος. Th. ἀνάγκη.

Ἀναγκαιότης, ητος, ἡ, expon. neceſſitudo, id eſt, propinquitas generis.

Ἀναγκαίως, adv. neceſſario.

Ἀναγκαστικὸς, ῦ, ὁ, & ἀναγκαστήριος, ου, ὁ, qui cogit, qui neceſſitatem imponit.

Ἀναγκαστὸς, ή, όν, coactus, non voluntarius: ab ἀναγκάζω, compello, adigo, urgeo, vexo: quod a Th. ἀνάγκη.

Ἀναγκαστῶς, adv. coacte. ab eod. Th.

ἈΝΑΓΚΗ, ης, ἡ, & Dor. ἀνάγκα, neceſſitas: παρὰ τὸ ἀνάσσειν, πάντων γὰρ ἐπικρατεῖ. vel ab α priv. & ἄγω. duci enim, & impelli nequit.

Ἀναγκοτροφέω, ῶ, neceſſitate coactus me bene nutrio, & alo; neceſſario corpus bene curo; Item, neceſſariis veſcor. Epictet. ex ἀνάγκη, & τροφὴ, ἡ: unde τροφέω.

Ἀναγκοφαγέω, coactus comedo, liberaliori victu uti cogor, ut athletæ. Ariſtot. Polit. 2. c. 3. & Heſych. ex ἀνάγκη, ἡ, & φάγος, ὁ.

Ἀναγκοφαγία, comedendi neceſſitas, victus athleticus.

Ἀναγκοφάγος, qui neceſſitate coactus comedit, ut athletæ.

Ἀναγλυκαίνω, expon. iterum dulce reddo: ex ἀνὰ, & γλυκαίνω.

Ἀναγλυκανθῶσι, dulcedinem ceperint, 3. pl. a. 1. ſub. paſs. ab ἀναγλυκαίνομαι Th. γλυκύς.

Ἀνάγλυπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſculptus, cælatus, ſeu ſculpturis, cælaturiſque aſper: ex ἀνὰ, & γλύφω: a Them. γλάφω. fut. ψω.

Ἀναγλυφὴ, ἡ, ſculptura.

Ἀνάγλυφον ποτήριον, ſculptum poculum, ſeu aſperum ſculptura.

Ἀναγλύφω, ſculpo.

Ἀναγνάμπτω, idem quod γνάμπτω, f. ψω, p. φα. a. 1. ψα. a. 1. paſs. φθην.

Ἀναγνόντες, a. 2. part. act. pl. ἀναγνῶναι, inf. ab ἀναγινώσκω.

Ἀναγνωρίζω, f. σω, p. κα, recognoſco: a γνωρίζω.

Ἀναγνώρισις, εως, ἡ, agnitio.

Ἀναγνώρισμα, τὸ, idem: ſed interdum eſt potius ſpecimen, & documentum, teſte Bud.

Ἀναγνωρισμὸς, idem quod ἀναγνώρισις: ab ἀναγνωρίζομαι, agnoſcor, paſ. ab ἀναγνωρίζω, agnoſco: ex ἀνὰ, & γνωρίζω.

Ἀναγνώσιμος, expon. qui legi poteſt, vel qui legi debet; qui aptus, & commodus eſt ad legendum; legendus.

Ἀνάγνωσις, expon. agnitio: Item, lectio, i. e. ipſa legendi actio. Plut. de præc. ſan. Item, perſuaſio. Suid. ex Herodoto.

Ἀνάγνωσμα, τὸ, agnitio: Item, lectio, i. e. quod legitur: Item recitatio.

Ἀναγνωστήριον, q. d. lectorium, i. e. locus, in quo legi ſolet.

Ἀναγνώστης, cujus munus eſt legere alicui ſcriptum quodlibet. Plut. in Alex.

Ἀναγνωστικὸς, ad legendum aptus.

Ἄναγον, 3. pl. imperf. pro ἀνῆγον. Sic ἀνάγοντο, reducti ſunt, imperf. paſſ. vel a. 2. m. pro ἀνήγοντο: ab ἀνάγω.

Ἀναγορὰν, Dor. pro ἀνὰ τὴν ἀγορὰν.

Ἀναγόρευσις, expon. proclamatio, prædicatio: Item, renuntiatio, declaratio: ex ἀνὰ, & ἀγορεύω.

Ἀναγορεύω, expon. publice pronuntio, proclamo, per præconem declaro, aut denuntio, vel ſignifico, prædico: & pro, appello, palam appello, ſeu voco, apud Plut. Item, ſaluto, eo ſenſu, quo dicitur ſalutare Imperatorem: & pro declaro, vel renuntio: ut declarare conſulem, vel renuntiare: ut αὐτοκράτορα Γάλβαν ἀναγορεῦσαι, apud Plut. in Galba. & apud Herodian. σεβαστόν τε ἀναγορεύει, καὶ πατέρα καλεῖ: i. e. auguſtum illum declarat. Χειροτονίας ἀναγορεύειν, ſuffragia renuntiare, Æſch. init. or. κατὰ Κτησιφῶντος.

Ἀναγραμματίζω, tranſpoſitis literis ex una voce aliam efficere; tranſpoſitis literis efficere, aut dicere. unde ipſa vox dicitur ἀναγραμματίζεσθαι, quæ trajectis literis efficitur.

Ἀναγραμματισμὸς, ῦ, ὁ, literarum trajectio, & tranſpoſitio: figura apud Grammaticos, qua vocabuli alicujus litteris trajectis, & tranſpoſitis, fit alia vox, & diverſum ſignificans: ut χόλος, λόχος: ἀρετὴ, ἐρατή: φλύαρος, φλαῦρος: λιαρὸς, ἱλαρός: λόχος, ὄχλος: ὀλίγος, λοιγός: ὄλιβος, λοίβος: χλόη, χολή. ſic ἄτλας, τάλας· Item τάλας, λάτας: μῦθος, θυμός: αἷμα, ἴαμα: ἥρα, ἀήρ. ex ἀνὰ, & γράμμα, ατος, τὸ: unde γραμματίζω. Th. γράφω.

Ἀνάγραπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, perſcriptus, literis proditus, memoriæ mandatus: ut ἀνάγραπτοι λόγοι. Item perſcriptus, i. e. in acta relatus.

Ἀναγραφεὺς, έως, ὁ, perſcriptor, ſcriba: ut ἀναγραφεὺς τῶν νόμων, apud Lyſ. dicitur magiſtratus ad leges Solonis exſcribendas, & in volumen unum redigendas creatus, ut tradit Bud. ex ἀνὰ, & γράφω.

Ἀναγραφὴ, ῆς, ἡ, ſcriptio, vel perſcriptio, Plut. Item, commentarius, breviarium, deſcriptio, enumeratio: & ſæpe pro commemoratione rerum, & hiſtorica traditione. Item, perſcriptio, i. e. acta, inquit Bud. ex Ariſtot. ut

ἀνα-

ἀναγραφαὶ δημόσιαι, acta publica.

Ἀναγράφω, expon. conſcribo, perſcribo, literis mando, ſive prodo: Item, proſcribo, vulgo edo, ut in programmate, inquit Bud. Item, perſcribo, i. e. in acta refero, ut docet Bud. Item, inſcribo: ut apud Thuc. ἀναγράφειν εἰς τὸν τρίποδα τὴν πόλιν, i. e. in tripode urbem inſcribere. ſic ἀναγράφειν εἰς κατάλογον, apud Iſocr. at ἀναγράφειν κληρουχίας, apud Plut. in Pericle exp. educere agri ſortitiones: Item, adſcribo: ut ἀναγράφει τινὰ ἐν τοῖς φίλοις. Item pingere, & colores addere formis, vel imaginibus delineatis; ut Bud. expon. Ex Ariſtot. Eth. 1. & in paſſ. ἀναγράφομαι, perſcribor: paſſive ut in acta.

Ἀναγρία, ἡ, expon. tempus non venandi apud Xen. ex α priv. & ἄγρα, ἡ.

Ἀναγρύζω, expon. hiſcere, mutire, loqui ſubmiſſe, reſpondendo mutire: apud Ariſtoph. & Xen. ex ἀνὰ, & γρύζω.

Ἀναγυμνόω, ῶ, denudo; ex ἀνὰ, & γυμνόω.

Ἀνάγυρις, εως, ἡ, & ἀνάγυρος, ου, ὁ, ἡ, anagyris, ſive anagyrus: nomen dicitur fruticis βαρυόσμου, apud Dioſc. l. 3. c. 117. & Plin. l. 27. c. 4.

Ἀναγκιππεῖν, neceſſitate equitare, i. e. neceſſario; neceſſitatem equitandi habere; μετ' ἀνάγκης ἱππεύειν, apud Suid. ex ἀνάγκη, neceſſitas, & ἱππεύω, equito. a Th. ἵππος, equus.

Ἀνάγω, augeo. f. ἀνάξω, p. ἀνῆχα, a. 2. ἀνήγαγον, Att. ἀνήγαγον, p. paſſ. ἀνῆγμαι, a. 1. ἀνήχθην. part. ἀναχθεὶς, έντος, ὁ, provectus. Exponitur quaſi ἄνω ἄγω, ſuſtollo, ſubveho, erigo, ſurſum veho. & ἀνάγω τὴν ναῦν, exp. navem ſubduco, vel ſubveho, pro, e portu ſolvo, & in altum educo. Item exp. reduco, refero. Et dicitur etiam, εἰς τοὺς ἄρχοντας ἀνάγειν, eo ſenſu quo dicimur referre ad ſenatum. Sic & ἀνάγειν ἐπὶ πόδα, referre pedem, apud Xenoph. Item pro προσάγω, offero. Act. 7. Et pro ἀπάγω, apud Xenoph. Item, rejicio, emitto: ut ἀνάγειν αἷμα. Gal. & Dioſc. Item, educo, extraho, ejicio. Denique exp. inſtituo, educo, doceo. Xenoph. & Plut. ex ἀνὰ, & ἄγω.

Ἀναγωγεὺς, έως, ὁ, expon. quod alligatur alicui rei quaſi ad eam ſuſtollendam. Euſt.

Ἀναγωγὴ, ἡ, ſubductio, ſubvectio, elatio: & peculiariter ſic appellatur a Theologis intellectus noſtri veluti ſubvectio ad inveſtigandum reconditiorem alicujus loci ſenſum. Item ſic dicitur ἔκπλους, exitus, vel q. d. ſolutio e portu; quia tum naves in altum e portu ſubvehuntur. dicitur & ἀναγωγὴ τῶν νεῶν a Dem. Item reductio, relatio. Item, rejectio, emiſſio: ut ἀναγωγὴ αἵματος. Gal. & Dioſc. Item, inſtitutio, educatio, diſciplina: ut ἡ τῶν παίδων ἀναγωγή. Plut. ut & ἀναγωγὴ τῆς φωνῆς, apud Theophr.

Ἀναγωγία, ἡ, defectus diſciplinæ. expon. & diſſoluta vita, & animus juvenis indomitus. Plut.

Ἀναγωγικὸς, ἡ, ὁ, q. d. ſubvectivus, ſubvectitius. atq; inde ἀναγωγικὰ, inquit Bud. dicuntur myſtica, & quæ a ſenſibus nos ἀνάγουσι, i. e. ſubvehunt, vel ſubducunt ad intellectualia. unde τὸ ἀναγωγικὸν apud Theologos dicitur, quum ſenſus literalis, ut vocant, in ſpiritualem vertitur. & ἀναγωγικὴ interpretatio, quæ ſenſus remotiſſimos, atque abſtractiſſimos exquirit. unde adverb.

Ἀναγωγικῶς, myſtice; apud Greg. Naz.

Ἀναγωγὸς ζωὴ, dicta eſt a Dionyſio Theologo vita quaſi ſublimipeta, inquit Bud. Item δύναμις ἀναγωγὸς, expon. ſubductrix facultas, ſive potentia; ut apud Athen. l. 1. καὶ πτυάλου ἐστὶν ἀναγωγὸς, id eſt, vim habet extrahendæ, ſeu eliciendæ ſalivæ.

Ἀνάγωγος, (cum accentu in antepenult.) ὁ, ὁ, ἡ, expon. q. d. ineducatus, qui inſtitutus non fuit, qui caruit inſtitutione. eſt enim comp. ex α priv. & ἀγωγὴ, ἡ. vel etiam, cui non contigit inſtitui, ut decebat; ὁ μὴ τῆς πρεπούσης ἀγωγῆς τυχών: male inſtitutus: ut ἀνάγωγοι παῖδες, & ἀνάγωγοι νέοι, apud Xen. Item, intractabilis, quaſi qui duci nequeat: ut ἀνάγωγος ἵππος, equus indomitus: apud eund. atque inde, diſſolutus, intemperans, petulans. Plut. Item pro ἀπαίδευτος, indoctus, imperitus, apud Athen. atque inde expon. & ineptus. unde adverb.

Ἀναγώγως, contumaciter, petulanter, injurioſe, & contumelioſe. Athen. lib. 13. Item expon. citra inductionem, & certam quandam cohærentiam, quæ ſpecies argumentationis dicitur ab Ariſtot. quum ſcil. quis per plura ſingularia progrediens univerſale aliquod probat: id quod Platoni frequentiſſimum eſt.

Ἀναγώνιστος, ὁ, ἡ, qui non certat, qui certamen non experitur; iners: ut ἀναγώνιστος ἀθλητὴς, apud Xenoph. ex α, priv. & ἀγωνιστὴς, certator: a Th. ἀγὼν, certamen.

Ἀναδάζομαι, exponitur, iterum divido, rurſus partior: item pro δάζομαι, partior, divido, diſtribuo, apud Plut. & Luc. ἀναδάσασθαι χώραν, & τὴν γῆν, agrum, & terram dividere: ubi tamen Bud. expon. viritim dividere.

Ἀναδαίειν, dividere. Th. δαίω.

Ἀναδαιμονίζω, iterum ſortior: ex δαίμων κληροῦμαι, apud Heſych.

Ἀναδαίομαι, ut ἀναδαιομένη γῆ, expon. ager, qui dividitur: ex ἀνὰ, & δαίομαι, idem quod Them. δαίω, divido.

Ἀναδάκνω, expon. remordeo, ſeu mordeo. unde verbale ἀνάδηξις, remorſus, remorſio: ex ἀνὰ, & δάκνω, f. δάξω, vel δήξομαι; ab inuſit. δήκω. unde δῆξις, ἡ.

Ἀναδάσασθαι, dividere, a. 1. inf. m.

Ἀναδασμὸς, οῦ, ὁ, diviſio: ex ἀνὰ, & δασμὸς, divido. Th. δαίω.

Ἀνάδαστος, diviſus, diſtributus: item, viritim, vel æqua portione diviſus, apud Ariſtot. & Plut. & interdum, reſciſſus. ex ἀναδάζομαι.

Ἀναδέδρομα, ας, ε, percurri, p. m. verbi ἀνατρέχω. Ἀναδεδράμηκα, ſurſum cucurrimus, 1. pl. p. m. per Sync. pro ἀναδεδρομήκαμεν.

Ἀναδείγματα, Heſych. ſunt ſigilla, ſeu imagunculæ, quæ in tragicis ſcenis oſtenduntur: item, lora ſeu habenæ circa equorum colla. a ſeq.

Ἀναδείκνυμι, demonſtro; item, conſecro, inſtituo. f. ξω. p. χα. a. 1. ἀνέδειξα. inf. ἀναδεῖξαι. p. paſſ. ἀναδέδειγμαι. a. 1. ἀνεδείχθην. a. 1. m. ἀνεδειξάμην, ω, αω. Th. δείκνυμι.

Ἀνάδειξις, εως, ἡ, oſtenſio: ab ἀναδείκνυμι.

Ἀναδειπνία, ἡ, poſtcœnia; ſeu menſa ſecunda, & veluti iterata cœna; quum ſcil. ſublatis carnibus, aut piſcibus, apponuntur menſæ ſecundæ, ſeu bellaria: ex ἀνὰ, & δεῖπνον, cœna.

Ἀναδέξασθαι, Jon. pro ἀναδέξασθαι, recipere, polliceri. Th. δέχομαι.

Ἀνάδελφος, ου, ὁ, καὶ ἡ, fratre carens. opponitur συναδέλφῳ. ex α priv. (quod ante α aſſumit ν in compoſitione) & ἀδελφός.

Ἀναδέμω, & in med. ἀναδέμομαι, ædificium inſtauro: ex ἀνὰ, & δέμω.

Ἀναδενδρὰς, άδος, ἡ, vitis arbuſtiva, vel ſurſum ſcandens in arborem: ab ἀνὰ, pro ἄνω, & δένδρον.

Ἀναδενδρομαλάχη, herba dicitur ſic, eadem quæ & δενδρομαλάχη, q. d. arboreſcens malva, ſeu arborea malva; quæ etiam appellatur ἀλθαία, malvæ agreſtis ſpecies, althæa: ex ἀνὰ, δένδρον, arbor, & μαλάχη, Malache, malva.

Ἀναδέξαι, Jon. pro ἀναδεῖξαι, oſtendiſſe, a. 1. inf. act. ſic ἀναδέξασθαι, pro ἀναδείξασθαι, a. 1. inf. m. verbi ἀναδείκνυμι.

Ἀναδέρκω, ſurſum aſpicio: ex ἀνὰ, & δέρκω.

Ἀναδέρω, idem quod δέρω, excorio: item Metaph. nudo, revelo, aperte dico. Luc. ex ἀνὰ, & δέρω.

Ἀνάδεσις, religatio; ἀνάδεσις τῆς κόμης. Luc.

Ἀναδεσμεύω, religo, idem quod ἀναδέω.

Ἀναδέσμη, ης, ἡ, ornamentum capitis: ab ἀναδέω, redimio.

Ἀνάδετος, religatus, revinctus: ab ἀναδέω, vincio, religo.

Ἀναδεύω, irrigo, imbuo: ex ἀνὰ, & δεύω, rigo.

Ἀναδέχομαι, excipio. f. δέξομαι. p. paſſ. ἀναδέδεγμαι, a δέχομαι.

Ἀναδέω, ῶ, religo, vincio: Item, redimio, corono. Thuc. l. 4. Item, regem facio, vel imperatorem, apud Greg. ex ἀνὰ, & δέω, ligo.

Ἀνάδημα, τὸ, & Æolica Sync. Ἄνδημα, anadema; id quo caput redimitur; corona. Eur. verbale a 1. perſ. præt. paſſ. verbi ἀναδέω, religo, vincio.

Ἀνάδηξις, vide in ἀναδάκνω.

Ἀναδῆσαι, genus referre, a. 1. inf. act. ex ἀνὰ, & δέω, ligo.

Ἀναδηχθεὶς, remorſus, a. 1. part. paſſ. ab ἀναδάκνω, f. δήξομαι, a. 2. ἔδακον.

Ἀναδιδάσκω, valde doceo, vel edoceo, & dedoceo. exp. etiam, iterum doceo; aut perdoceo: Ex ἀνὰ, & διδάσκω.

Ἀναδίδωμι, f. ἀναδώσω, a. 2. part. ἀναδοὺς, όντος. Expon. proprie, quaſi ἄνω δίδωμι, ſurſum do, emitto, reddo, i. e. reſtituo. Et ἀναδιδόναι ψῆφον, inquit Bud. ſignif. permittere, ut ſententiam dicant. Sed pertinet etiam ad ferculorum miſſus, pro, conviviis apponere. Bud. ex Athen. Ἀνδίδωμι, per Sync. ponitur pro, ἀναδίδωμι, apud Pind. ex ἀνὰ, & δίδωμι.

Ἀναδικάζω, iterum judico, de iis nimirum quæ ante judicata fuerunt, ſed irrita, & nulla facta ſunt: ex ἀνὰ, & δικάζω.

Ἀναδικία, ἡ, lis ſeu judicium de re, quæ judicata quidem ſit, ſed irrita facta eſt: ex ἀνὰ, & δίκη, jus, juſtitia.

Ἀνάδικος, qui judicatus quidem eſt, ſed judicio irrito facto, iterum judicandus.

Ἀναδινέω, ῶ, idem quod δινέω, in verticem, ſeu gyrum revolvo. Th. δίνη, vortex.

Ἀναδιπλασιάζω, reduplico. unde verbale

Ἀναδιπλασιασμὸς, reduplicatio: ex ἀνὰ, & διπλασιάζω.

Ἀναδιπλόω, ῶ, reduplico. unde etiam verbale

Ἀναδίπλωσις, congeminatio. Sed eſt & figura apud Gramm. ejuſdem ſcil. verbi continuati repetitio, replicatio; quæ figura geminatio verborum dicitur a Cicer. 3. de Orat. Item ἀναδίπλωσις dicitur ἐπανάληψις, i. e. in acceſſione febrili horroris per longiora intervalla ingeminatio. Gal. ab ἀνὰ, & διπλόω.

Ἀναδοθεὶς, a. 1. part. paſſ. ἀναδοθεὶς, inf. Ἀναδοῦναι, Att. ἀνάδοσο, redde, a. 2. imp. m. ἀναδοῦναι, a. 2. inf. act. ab ἀναδίδωμι.

Ἀναδοιδυκίζω, commiſceo, confundo; proprie, piſtillo in mortario commiſceo. Heſych. ex ἀνὰ, & δοίδυξ, υκος, ὁ, piſtillum, ſeu radius mortarii.

Ἀναδοιδυκίζω, idem quod ἀναδοιδυκάζω, & ex illo id vide.

Ἀνάδοσις, productio; item, eruptio, quæ ſurſum verſus fit; item, ſcaturigo, pullulatio; & interdum, diſtributio.

Ἀναδοτὸς, diſtributus: ab ἀναδίδωμι.

Ἀνάδοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, redditus.

Ἀναδούλωσις, revocatio in ſervitutem: ex ἀνὰ, & δουλόω.

Ἀνα-

Ἀναδοχεὺς, έως, ὁ, idem quod ἀνάδοχος.

Ἀναδοχὴ, ἡ, exponitur receptio: Item, ſponſio, expromiſſio. apud Polyb.

Ἀνάδοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſuſceptor, receptor, receptum dans alicui: Item, repromiſſor, ſponſor. Ab Ἀναδέχομαι.

Ἀναδραμεῖν, redire, creſcere, a. 2. inf. ἀναδραμοῦσα, part. f. g. ἀναδραμών, m. g. ab ἀνατρέχω.

Ἀναδρομὴ, ἡ, recurſus: Item, ſublatio in altum; de re, quæ aſſurgit, & in altum erigitur; aſcenſio: Item, germinatio. eſt ab ἀνατρέχω, vel ex ἀνὰ, & δρόμος, ὁ.

Ἀνάδυμι, emergo; & Ἀναδύομαι, reſpuo, recuſo, fugio; ab ἀναδύω, exiſto, emergo, recedo. Th. δύω, vel δῦμι, ingredior. a. 2. ἔδυν.

Ἀνάδυσις, ἡ, emerſio: Item, retroceſſio, fuga: Item perfugium: Item retractatio, & mutatio ejus, quod pactum eſt. verbale ab

Ἀναδύω, -ύομαι, quod expon. retrocedo, recedo, fugio, detrecto: Item, retracto, & muto, quod factum eſt: Item, exiſto, emergo.

Ἀνάεδνος, ου, ὁ, ἡ, dote carens, indotata: ex α, & ἔδνα, ſeu ἔδνον.

Ἀναείρω, tollo in altum: ab ἀείρω.

Ἀνάελπτα, pl. inſperata: ab ἀέλπτος, inſperatus: ex α, & ἐλπίς.

Ἀναέλπτος, idem quod, & pro ἀέλπτος inſperatus: ut ἀναέλπτα παθόντες.

Ἀναερτίζω, idem quod ἀναείρω.

Ἀναζάω, ῶ, reviviſco. f. ήσω, p. ἀνέζηκα. a. 1. ἀνέζησα: ex ἀνὰ, & ζάω.

Ἀναζεύγνυμι, vel -ύω, exp. reverto: Item interdum reduco proprie ſignificare putatur; equos iterum jungo currui ad reditum, pertinet ad bellum; & dicitur ἀναζεύγνυσι, qui redit cum exercitu: apud Xen. Pæd. 8. Sed exp. &, moveo, vel caſtra moveo.

Ἀναζεῦξαι, movere, diſcedere, a. 1. inf. act.

Ἀνάζευξις, caſtrorum motio, reditio domum cum exercitu: ex ἀνὰ, & ζεύγνυμι.

Ἀναζέω, & Poet. ἀναζείω, referveo, vel efferveo, effervesco, ebullio. Item active, fervefacio. Et in paſſ. ἀναζέομαι, ferveſio. unde ἀναζεσθεὶς, apud Dioſc. fervefactus. Sed exp. &, ſcaturio, & effundo: in Epigr. ex ἀνὰ, & ζέω.

Ἀναζητέω, ῶ, requiro. f. ήσω. p. ἀνεζήτηκα. a. 1. ἀνεζήτησα. a ζητέω.

Ἀναζυγὴ, ἡ, idem quod ἀνάζευξις, eſt, inquit Bud. quum caſtra moventur, & vaſa colliguntur; cui opponitur κατασκηνή. Plut.

Ἀναζυγόω, ῶ, expon. jugo exolvo: cui oppon. ἐπιζυγόω. Item ἀναζυγοῦν, exp. aperire portam. Item, arcam, vel ciſtam reſerare, & pandere, ſumpta metaph. a portis, quarum obex, & peſſulus ζύγωθρον nominatur; ἀναζυγοῦσθαι ipſæ dicuntur, quum remoto illo vecte panduntur. ab ἀναζεύγνυμι; vel ex ἀνὰ, & ζυγὸς, ὁ: unde ζυγόω, ῶ.

Ἀναζυμόω, ῶ, fermento: ex ἀνὰ, & ζυμόω.

Ἀναζωγραφέω, ῶ, delineo, depingo: ex ἀνὰ, & ζωγραφέω.

Ἀναζωγρέω, in vitam revoco, exſuſcito, inſtauro: ex ἀνὰ, & ζωγρέω.

Ἀναζώννυμι, ſuccingo. f. ζώσω. p. ἀνέζωκα. a. 1. ἀνέζωσα. a. 1. m. ἀνεζωσάμην, ω, ατο. Th. ζώννυμι.

Ἀναζωπυρέω, ῶ, exſuſcito. f. ήσω. p. ἀνεζωπύρηκα: ex ἀνὰ, & ζωπυρέω.

Ἀναζωσάμενος, a. 1. m. part. ab ἀναζώννυμι.

Ἀναζωτικὸς, q. d. refocillativus.

Ἀναζῶσαι, refocillare, recreare: ex ἀνὰ, & ζάω, vivo: item ζῶσαι, vivificare. Th. ζάω, vivo.

Ἀναθαλέω, f. ήσω: Item ἀναθηλέω, apud Poetas, dicuntur pro ἀναθάλλω, repullulo, regermino; & metaph. vegetor, vigeſco, vires reparo. ſed apud Ezech. c. 17. ἀναθάλλω ξύλον ξηρὸν, exp. germinare, vel regerminare facio lignum aridum. ex ἀνὰ, & θάλλω.

Ἀναθάλλω, revireſco. f. λῶ, p. ἀνατέθαλκα. a. 2. act. ἀνέθαλον. Th. θάλλω.

Ἀναθάλπω, refoveo, refocillo; vel ſimpl. foveo: ex ἀνὰ, & θάλπω.

Ἀναθαῤῥέω, & ἀναθαρσέω, fiduciam reſumo; in ſpem bonam rurſus erigor. Thuc. & Plut.

Ἀναθαῤῥύνω, & ἀναθαρσύνω, fiduciam alicui reddo; in ſpem repono. ex ἀνὰ, & θάρσος: unde θαρσέω, & θαρσύνω.

Ἀναθείην, ης, η, retulerim, a. 2. opt. act. a. 2. ind. ἀνέθην, inf. ἀναθεῖναι. part. ἀναθείς. Th. τίθημι.

Ἀνάθεμα, ατος, τὸ, anathema, exitio æterno deſtinatus: ab ἀνατίθημι, ſepono, ſeorſum pono. V. in ἀναθεματισμός.

Ἀναθεματίζω, exſecror, diris devoveo, anathema eſſe declaro. f. ίσω. p. ἀνατεθεμάτικα. a. 1. ἀνεθεμάτισα. p. paſſ. ἀνατεθεμάτισμαι. ab ἀνάθεμα.

Ἀναθεματισμὸς, ῦ, ὁ, execratio alicujus, eum pronuntiando eſſe anathema. eſt verbale ab Ἀναθεματίζω, execrando extremis execrationibus devoveo. Reg. l. 4. c. 19. ab ἀνάθεμα, τὸ, ſacer homo; cujus caput exitio extremo dicatum eſt, & devotum, execrabilis; communione cum aliis hominibus non dignus. ad Galat. c. 1. Item interdum idem quod ἀνάθημα, τό.

Ἀναθεματιῶ, f. Att. pro ἀναθεματίσω: ab Ἀναθεματίζω.

Ἀναθέμεν, & ἀναθέμεναι, Dor. Æol. & Jon. pro ἀναθεῖναι. a. 2. inf. act. verbi ἀνατίθημι.

Ἀναθερμαίνω, recalefacio. unde in paſſiva voce ἀναθερμαίνομαι, recaleſio, tepeſco, referveſco: ex ἀνὰ, & θερμαίνω.

Ἀνάθεσις, dedicatio, conſecratio. Athen. l. 15. item, dilatio, cunctatio, apud Suid. ab ἀνατίθημι.

Ἀναθέω, recurro, curſito: ex ἀνὰ, & θέω.

Ἀναθεωρέω, ῶ, contemplor. f. ήσω. p. ἀνατεθεώρηκα. Th. θεωρός.

Ἀναθεώρησις, εως, ἡ, contemplatio, conſideratio.

Ἀναθεωρησμὸς, recognitio. a præcedente ἀναθεωρέω.

Ἀναθήκη, idem quod ἀνάθεσις. Heſych.

Ἀναθηλέω, Poet. pro ἀναθαλέω. Vide Th. θάλλω.

Ἀναθηλήσει, repullulabit, f. 1. ab ἀναθηλέω.

Ἀνάθημα, ατος, τὸ, donarium, ſeu donum, quod Deo conſecratur: ab ἀνατίθημι, ſepono. V. in ἀναθήματα.

Ἀναθήματα, τὰ, dicuntur dona dicata, ſeu conſecrata, & parietibus, ſeu columnis templi appenſa; ut ἀναθήματα τοῖς θεοῖς ἀνατίθεσθαι, apud Plat. Polit. 2. Item ſic etiam dicuntur ornamenta urbis; ut ſunt templa, baſilicæ, porticus. Strab. l. 5. Item quælibet alia ornamenta: ut ἀναθήματα δαιτὸς, ornamenta convivii. Od. α eſt pl. a ſing. ἀνάθημα, τό.

Ἀναθηματικὸς, exp. ad dicandum, ſeu conſecrandum comparatus, & aptus; votivus; Item, ad ornamentum pertinens: ut ἀναθηματικὴ σκιὰ, in Anth. Epigram. ab ἀνάθημα.

Ἀναθήσουσι, 3. pl. f. 1. ind. ἀναθήσειν, inf. ab ἀνατίθημι.

Ἀναθλίβω, exprimo; item, elido. in Epigr. ex ἀνὰ, & θλίβω, premo; item, elido.

Ἀνάθλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, imbellis, certaminibus inhabilis: ex α priv. & ἆθλος, ου, ὁ, certamen.

Ἀναθολόω, interturbo.

Ἀναθόλωσις, perturbatio, confuſio, permixtio: ex ἀνὰ, & θολόω.

Ἀναθορέω, reſilio, proſilio: ex ἀνὰ, & θόρω, ſeu θορέω, ſalio.

Ἀναθορυβέω, valde tumultuor: a θορυβέω.

Ἀνάθρεμμα, ατος, τὸ, idem ac θρέμμα. item, alumnus.

Ἀναθρεπτὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, alumnus: Appian.

Ἀνάθρεψις, εως, ἡ, renutritio, refectio: ab ἀνατρέφω, alo, nutrio, educo. Th. τρέφω.

Ἀναθρέω, ῶ, perſpicio, attente conſidero. Thuc. ex α, vel ἀνὰ epitatico, & ἀθρέω, video.

Ἀναθρώσκω, inſilio, ſaltu conſcendo: a θρώσκω.

Ἀναθυάω, expon. rurſum ſubeo: apud Ariſt. Hiſt. An. l. 6. c. 18. ex ἀνὰ, & θυάω.

Ἀναθυμίασις, εως, ἡ, vapor.

Ἀναθυμιάω, exhalo. Th. θυμιάω.

Ἀνάθυμα, τὸ, idem quod ἄθυμα.

Ἀναθύω, expon. ad opus intermiſſum iterum quaſi impetu feror; reſumo rem quampiam aliquo poſt tempore. ſed ab Heſych. expon. &, exultim ludo, laſcivio; ex ἀνὰ, & θύω.

Ἀναθωΰσσω, exclamo, vociferor. Heſych. ex ἀνὰ, & θωΰσσω.

Ἀναίδεια, ας, Jon. ἀναιδείη, ης, ἡ, impudentia, importunitas: ex α, & αἰδώς.

Ἀναιδείηφι, dat. ſing. Jon. φι per Paragogen additur: ab ἀναιδείη.

Ἀναιδεύομαι, impudentia utor, impudenter me gero: ab ἀναιδής.

Ἀναιδημόνως, abſque ulla reverentia; q. d. irreverenter, impudenter: ex α, ſeu ἀνὰ, priv. & αἰδημόνως, verecunde, pudenter: ab αἰδήμων, quod vide.

Ἀναιδῶν, & ἀναιδῶς, impudenter, adv. ab ἀναιδής.

Ἀναιδὴς, έος, ὁ, impudens.

Ἀναίδητος, ὁ καὶ ἡ, accipitur pro ἀναιδής.

Ἀναιθύσσω, ſplendeo; item, calefacio, & incendo: ex ἀνὰ, & αἰθύσσω.

Ἀναίθω, uro, incendo: ex ἀνὰ, & Th. αἴθω.

Ἀναίκλια, τὰ, exp. incœnia, ſeu incœnata, apud Heſych. ſcribitur ἀναίκλεια, ex α priv. & αἶκλος, ὁ: unde αἶκλον, τὸ, cœna veſpertina.

Ἀναιμακτὶ, non cruente, ſine ſanguine. Heſ. ex ἀνὰ, ſeu α priv. & αἱμάσσω.

Ἀναίμακτος, non cruentus, non cruentatus, non ſanguinolentus.

Ἀναίματος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀναίμων, & ἄναιμος, ſanguine carens, exanguis: ex α priv. (inſerto ν ante vocalem euphoniæ ergo) & αἷμα, τὸ: unde αἷμος, & αἵμων, ονος.

Ἀναιμεὶ, exp. ſine ſanguine, adv.

Ἀναιμία, ἡ, ſanguinis privatio, q. d. carentia ſanguinis.

Ἀναίμονες, exſangues, pl. ab ἀναίμων, ονος.

Ἄναιμος, ου, ὁ, ſanguine carens, exanguis: quod ab α, & αἷμα.

Ἀναιμόσαρκος, cujus caro ſanguinis eſt expers: Vel potius, ſine carne, & ſine ſanguine. Eſt enim epithetum cicadæ apud Anacreontem. ex ἄναιμος, & σὰρξ, σαρκὸς, ἡ, caro.

Ἀναιμόχροος, qui eſt exangui colore: ex ἀνὰ, ſeu α priv. & αἱμόχροος, όχρους, ſanguineo colore infectus: ex αἷμα, τος, τὸ ſanguis, & χρόα, color.

Ἀναίμων, ονος, ὁ, exanguis.

Ἀναιμωτὶ, & ἀναιμωτὶ, adv. ſine cruore: ab α, & αἷμα.

Ἀναίνεται, recuſat, præſ. ind. ἀναίνεαι, Jon. pro ἀναίνῃ, 2. ſing. ἀναίνετο, recuſabat, imperf. Jon. pro ἠναίνετο. Ab

ἈΝΑΊΝΟΜΑΙ, renuo, recuſo. ἀναινομένην, præſ. part. f. g. Ab α, & αἶνος, aſſenſio.

Ἀναΐξας, ſurgens, a. 1. part. ab ἀναΐσσω.

Ἀναιρεθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ἀναιρείτω, 3. ſing. præſ. imp. act. ἀναιρούσας, part. f. g. pl. ab ἀναιρέω.

Ἀναιρεῖν, ſuſcipere, ſequi. Th. αἱρέω.

Ἀναίρεσις, ἡ, ablatio, ſublatio, &c. abrogatio, abolitio, &c. item, interfectio: ab ἀναιρέω, aufero, tollo.

Ἀναιρετὴς, ablator, ſublator, everſor, interfector.

Ἀναιρετικὸς, ῦ, ὁ, exitioſus.

Ἀναιρέω, tollo, aboleo. f. ήσω. p. ἀνῄρηκα. a. 2. act. ἀνεῖλον. ſub. ἀνέλω, ῃς, ῃ, &c.

ε, 3. pl. ἀνέλωσι. a. 2. inf. ἀνελεῖν. a. 2. m. ἀνελόμενος, ου, ου. a. 1. paſſ. ἀνῃρέθην. f. 1. ἀναιρεθήσομαι. Th. αἱρέω.
Ἀναίρω, ſuſtollo, ſurſum tollo. Eurip. ex ἀνὰ, & αἴρω.
Ἀναισθάνομαι, ſentio. f. m. ἀναισθήσομαι. ab ἀνὰ, & αἰσθάνομαι. Potius, non ſentio. Ab α, & αἰσθάνομαι.
Ἀναισθησία, ας, ἡ, carentia ſenſuum, ſeu eorum ſtupor; item ſtupiditas.
Ἀναισθητέομαι, non ſentio.
Ἀναισθητέω, ῶ, ſum ſine ſenſu.
Ἀναίσθητος, ου, ὁ καὶ ἡ, carens ſenſu, non ſentiens.
Ἀναισθήτως, ſine ſenſu, ſtupide, ſtolide.
Ἀναισιμοῦν, præſ. inf. impendere, inſumere. Th. αἰσιμόω.
Ἀναισίμωμα, ατος, τὸ, ſumptus, impenſa.
Ἀναΐσσω, ſurſum ruo, ſurgo. f. ξω. Ex ἀνὰ, & ἀΐσσω.
Ἀναισχυντέω, ῶ, impudenter ago, aut me gero; impudentia utor. jungitur cum præp. πρὸς, & περὶ: ut ἀναισχυντῶ πρὸς τὴν ἀλήθειαν, impudenter reſiſto veritati. & apud Iſocr. ἀναισχυντῶ περὶ τούτου, exp. hujus rei me non pudet.
Ἀναισχυντηλία, idem quod
Ἀναισχυντία, ἡ, impudentia, inverecundia.
Ἀναίσχυντος, impudens, inverecundus: dicitur tam de perſona, quam de re. ex α, & αἰσχύνω.
Ἀναισχύντως, impudenter, inverecunde. Plut. adv.
Ἀναιτιολόγητος, cujus ratio reddi non poteſt: ex α priv. & αἰτιολογέω, rationem reddo: ab αἰτιολόγος, qui rationem reddit. unde αἰτιολογία.
Ἀναίτιος, ου, ὁ καὶ ἡ, cauſam non habens, cujus nulla eſt cauſa, ut ἀναίτιος κίνησις. hoc ſenſu dicitur etiam Θεὸς ἀναίτιος, apud Damaſc. & Greg. Naz. Item exp. qui in cauſa non eſt, cur aliquid fiat; qui non eſt autor, nec cauſa: ut ἀναίτιος τῶν κακῶν, apud Plut. Item exp. a quo culpa rei alicujus abeſt; inſons; culpa vacans; non accuſandus: ut ἀναίτιος ἀφροσύνης, apud Xenoph. dementiæ non accuſandus: & ſic eſt ex α priv. & αἰτία, ἡ, culpa, crimen.
Ἀναιτίως, ſine cauſa; nulla præcedente cauſa; ut μηδὲν ἀναιτίως γίνεται, apud Alex. Aphr. ſic a Theologis ἀναιτίως ſolus dicitur eſſe Deus: atque ſic eſt ex α priv. & αἰτία, ἡ: unde αἴτιον, τὸ, cauſa. Item ἀναιτίως, exp. inculpate.
Ἀνακαγχάζω, exp. idem quod Th. καγχάζω, niſi quod præp. ἀνὰ auget ſignificationem.
Ἀνακαθαίρω, & ομαι, exp. perpurgo, expurgo; vel ſimpl. purgo. Theologicum eſt verbum, inquit Bud. pro, allegorias anagogicas ad liquidum uſque ſenſum patefacere, & explanare. unde general. exp. plene, & plane explicare. atque inde
Ἀνακάθαρσις, expurgatio; item explicatio plena, & plana.
Ἀνακαθαρτικὸς, purgativus; expurgandi ſeu perpurgandi vim habens: ex ἀνὰ, & καθαίρω, ομαι.
Ἀνακάθημαι, exp. ſedeo erectus, recumbo, reſideo: ex ἀνὰ, & κάθημαι.
Ἀνακαθίζω, reſideo. f. ίσω. p. ἀνακεκάθικα. a. 1. ἀνεκάθισα. Ex ἀνὰ, & καθίζω.
Ἀνακαινίζω, renovo. f. ίσω: p. ἀνακεκαίνικα. Th. καινός.
Ἀνακαίνισις, ἡ, renovatio, inſtauratio. verbale ab ἀνακαινίζω; ex ἀνὰ, & καινίζω.
Ἀνακαινιστὴς, renovator, inſtaurator. itidem verbale ab ἀνακαινίζω.
Ἀνακαινόω, renovo. f. ώσω. p. ἀνακεκαίνωκα, a καινός.
Ἀνακαίνωσις, εως, ἡ, renovatio. verbale ab ἀνακαινόω: quod ex ἀνὰ, & καινόω.
Ἀνακαίω, & ομαι, accendo, incendo: ex ἀνὰ, & καίω, ομαι.

Ἀνακαλέω, & λέομαι, inclamo, revoco: a καλέω.
Ἀνακαλινδοῦμαι idem quod καλινδοῦμαι. unde ἀνακαλινδεῖσθαι βαθείᾳ σχολῇ, exp. verſari in alto otio, ſeu alto otio frui.
Ἀνακαλυπτήρια, & per Sync. ἀνακάλυπτρα, τὰ, dicuntur dona, quæ dantur ſponſæ a marito, & a propinquis, atque amicis, quum primum retecta in virorum conſpectum prodit. Suid. eſt plur. a ſing. ἀνακαλυπτήριον, τό.
Ἀνακαλυπτήριον, ου, τὸ, dies, quo ſponſa facie retecta prodit. ex ἀνὰ, & καλύπτω.
Ἀνακάλυπτος, retectus: a ſeq. ἀνακαλύπτω.
Ἀνακαλύπτω, detego. f. ψω. p. ἀνακεκάλυφα. p. paſſ. λυμμαι. Th. καλύπτω.
Ἀνακάλυψις, εως, ἡ, revelatæ, & retectæ rei cujuſvis actio, quaſique revelatio. a præced. ἀνακαλύπτω.
Ἀνακάμπτω, proprie reflecto, revertor. f. ψω. p. φα. a. 1. inf. ἀνακάμψαι· ex ἀνὰ, & κάμπτω.
Ἀνακάμψερως, ωτος, ἡ, vocatur herba a redeunte amore ſic dicta, ἀπὸ τοῦ ἀνακάμψαι τὸν ἔρωτα; quod Plin. declarat, quum eam magicis herbis annumerans, ejus tactu redire amores vel cum odio depoſitos teſtatur: ex ἀνάκαμψις, & ἔρως.
Ἀνακαμψίπνοος, qui reflexis lineis flat: ut ἀνακαμψίπνοοι ἄνεμοι, venti, qui reflexos, & refractos flatus habent; ut is, qui καικίας dicitur. alii autem ſunt εὐθύπνοοι, qui rectis ſpirant lineis, ut docet Ariſtot. lib. de mundo. ab ἀνακάμπτω, reflecto, & πνόος, ſeu πνοὴ, flatus, ſpiritus: a Th. πνέω, flo, ſpiro.
Ἀνάκαμψις, reflexio, reciprocatio, reverſio, reditus. verbale ab ἀνακάμπτω.
Ἀνάκανθος, ου, ὁ, ἡ, ſpinis carens: ex α, & ἄκανθα.
Ἀνακάπτειν, deglutire. Th. κάπτω.
Ἀνακάπτω, devoro.
Ἄνακαρ, ſurſum verſus, in acclive. quidam exponunt, in ſuperiorem partem: (cui opponitur ἔπικαρ) apud Hippocr. εἰς τὸ ἄνω μέρος, &c. ex ἀνὰ, & κάρ, pro κάρα, vel κάρη, τὸ, ideclinabile, & Jonicum, per apocopen, idem quod Th. κάρηνον, caput.
Ἀνάκαυσις, accenſio, incenſio. verbale ab ἀνακαίω.
Ἀνακαχλάζω, exp. ſtrepitum edo: ex ἀνὰ, & καχλάζω, idem.
Ἀνάκαψις, devoratio: ex ἀνὰ, & κάπτω.
Ἀνακεάζω, pro ſimpl. κεάζω, findo. unde ἀνακεάσσαι, pro ſimpl. κεάσσαι, finderet: a Them. κέω.
Ἀνακέαται, Jon. pro ἀνάκεινται, dicati ſunt, 3. pl. præſ. Th. κεῖμαι.
ἈΝΆΚΕΙΑ, τὰ, ponitur inter Themata, & exp. feſtum Dioſcurorum, qui dicuntur ἄνακες. Euſt. ex Pauſ. ut & templum Dioſcurorum dicitur ἀνάκειον, vel ἀνάκιον. Heſych. Vide ἄνακες.
Ἀνάκειμαι, diſcumbo. Th. κεῖμαι.
Ἀνακείρω, tondeo; item, abſcindo; item diſſeco, lacero: ex ἀνὰ, & κείρω.
Ἀνακεκαλυμμένος, part. præt. paſſ. verbi ἀνακαλύπτομαι, revelor, detegor, patefio: paſſ. ab act. ἀνακαλύπτω, revelo, retego, patefacio.
Ἀνακεκαλυμμένως, exp. revelate, aperte. Heſych.
Ἀνακέκλομαι, invoco. Hom. hymn. in Pana. ex ἀνὰ, & κέκλομαι, hortor.
Ἀνακεκραγὼς, exclamans, p. part. m. verbi ἀνακράζω, Th. κράζω.
Ἀνακεραννύω, ſive ‑νυμι, commiſceo, permiſceo; item, commiſceo temperando, attempero, &
Ἀνακεράω, idem: ex ἀνὰ, & κεραννύω, ‑υμι, ſive κεράω.
Ἄνακες, & Ἀνακοὶ, οἱ, Caſtor, & Pollux. Ἀνάκειον, eorum templum. Ἀνάκεια, τὰ, eorum feſtum. Ab ἀνακῶς, quoniam ſedulo conſulebant quieti Athenienſium: vel ab ἀνάσσω.
Ἀνάκεστος, immedicabilis, inſanabilis: ex α priv. & ἀκεστὸς, quod vide.
Ἀνακεφαλαιόω, ῶ, capita, ſeu ſummas repeto; ſummatim repeto. f. ώσω. p. ἀνακεκεφαλαίωκα. præſ. med. ἀνακεφαλαιόομαι, οῦμαι, ſub unum caput reduco, recolligo. a. 1. m. ἀνακεφαλαιωσάμην. Th. κεφαλή. Hinc
Ἀνακεφαλαίωσις, εως, ἡ, recapitulatio. redactio in ſummam.
Ἀνακηκίω, ſubſilio, ſurſum feror: ex ἀνὰ, & κηκίω.
Ἀνακήρυκτος, exp. voce præconis renuntiatus, deſignatus.
Ἀνακήρυξις, εως, ἡ, renuntiatio, præſertim quæ fit voce præconis; promulgatio, quæ per præconem fit.
Ἀνακηρύττω, voce præconis renuntio, promulgo, & proclamo; vel general. renuntio, denuntio: item, prædico, laudum præconium tribuo: ex ἀνὰ, & κηρύσσω, vel κηρύττω.
Ἀνακινδυνεύειν, iterum periclitari. Them. κίνδυνος.
Ἀνακινέω, ῶ, commoveo, impello; item ſuſcito, excito; item, excito, i. e. enaſci facio. unde verbale
Ἀνακίνησις, commotio; item ſuſcitatio: ex ἀνὰ, & κινέω.
Ἀνακίρναμαι, idem quod, & pro ἀνακεράννυμαι, permiſceo: ex ἀνὰ, & κιρνάω, idem quod, & pro κεράννυμι.
Ἀνακλάζω, clango, clamo: ex ἀνὰ, & κλάζω.
Ἀνακλαίω, defleo, vel fleo; vehementer fleo.
Ἀνάκλασις, εως, ἡ, ἀντιστροφὴ, reflexio, repercuſſio. Eſt & nomen figuræ, quæ & ἀντανάκλασις dicitur.
Ἀνακλασμὸς, fractio, reflexio.
Ἀνάκλαστος, reflexus. Th. ἀνακλάω.
Ἀνακλαυθμὸς, οῦ, ὁ, fletus: ex ἀνὰ, & κλαίω, f. κλαύσω.
Ἀνακλάω, refringo, reflecto: a Th. κλάω, frango.
Ἀνακλέπτω, furor, Hom. hymn. in Mer. & ἀνακλέπτομαι, retrocedo, me furor. Heſych. ex ἀνὰ, & κλέπτω.
Ἀνάκλημα, τὸ, &
Ἀνάκλησις, εως, ἡ, expon. inclamatio, appellatio, quæ fit alta voce; item, revocatio; &, revocatio ab exilio; item, imploratio, & invocatio in auxilium, apud Thuc. l. 7. ut & evocatio, & invocatio, quæ cantu fit, apud Plut. de Arione. a Suida exp. ſimpl. compellatio, & alloquutio.
Ἀνακλητικὸν, τὸ, ſubſt. exp. ſignum, quod datur receptui; claſſicum receptus. eſt neut. a maſc. ἀνακλητικός.
Ἀνακλητικὸς, οῦ, ὁ, excitans, evocans, revocandi vim habens. Plut. ab ἀνακαλέω.
Ἀνάκλητος, revocatus: ab ἀνακαλέω.
Ἀνακλιθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ab ἀνακλίνω. Ἀνακλιθήσονται, 3. pl. f. 1. Ἀνακλῖναι, reducere, a. 1. inf. act. ab ἀνακλίνω.
Ἀνακλιντήριον, τὸ, accubitum, lectulus, ſuper quo quieſcimus interdiu: a ſeq.
Ἀνακλίνω, repono, facio diſcumbere; & pro aperio. f. νῶ. p. κέκλικα. a. 1. ἀνέκλινα. a. 1. paſſ. ἀνεκλίθην. f. 1. ἀνακλιθήσομαι. Th. κλίνω.
Ἀνάκλισις, εως, ἡ, diſcubitus, accubatio.
Ἀνακλιτικὸς, & ἀνάκλιτος, diſcubitorius, reclinatorius; ut diſcubitorius lectus apud Plin. & reclinatorius thronus apud Plut. ab ἀνακλίνω, reclino.
Ἀνακλονέω, commoveo, conturbo; vel ſimpl. turbo: ex ἀνὰ, & κλονέω.
Ἀνακλύζω, abluo: ex ἀνὰ, & κλύζω.
Ἀνακλώθω, filum retorqueo; involutos fuſos revolvo, atque explico: item de Parca dictum exp. retracto mutando factum: ex ἀνὰ, & κλώθω.
Ἀνακογχυλιάζω, ſive ἀνακογχυλίζω, exp. idem quod ἀναγαργαρίζω, ut apud Plat. in Symp. ὕδατι ἀνακογχυλίασον, aqua fauces collue, gargariza.
Ἀνακογχυλιασμὸς, οῦ, ὁ, gargarizatio; oris collutio. Athen. 5.

Ἀνακογχυλιασμός, οῦ, ὁ, quo fauces colluuntur; qui gargarizari ſolet, vel poteſt: ex ἀνά, & κογχύλιον, τό, vel κογχύλη, ἡ, a Them. κόγχη, ἡ.
Ἀναξ, vide Ἄναξ.
Ἀνάκοιλος, ου, ὁ καὶ ἡ, cavus; idem quod Th. κοῖλος.
Ἀνακοιμάομαι, ῶμαι, exp. dormio, cubo: ex ἀνά, & κοιμάομαι, ῶμαι, a Th. κοιμάω, ῶ.
Ἀνακοινοῦ, communica, præſ. imp. paſſ. Jon. pro ἀνακοινοῦ ab
Ἀνακοινόω, communico. f. ώσω, p. ωκα. a. 1. inf. m. ἀνακοινώσασθαι. Th. κοινός.
Ἀνακοίνωσις, communicatio: tanquam verbale ab ἀνακοινόω: ex ἀνά, & κοινόω.
Ἀνακοίνωσις, ἡ, communicatio. ſed eſt & nomen cujuſdam ſchematis elocutionis Rhetoricæ. verbale ab ἀνακοινόω; ex ἀνά, & κοινόω.
Ἀνακοιρανέω, adminiſtro, obeo: a κοίρανος.
Ἀνακολλάω, ῶ, glutino aliquid fluens lentore quopiam; ſeu glutine reſtringo, & contineo: ut ἀνακολλᾷ τρίχας, capillos fluentes cohibet, & glutinat. unde verbale
Ἀνακόλλημα, τό, glutinamentum, quo aliquid diffluens compeſcitur, & conſtringitur.
Ἀνακόλλησις, εως, ἡ, reſtrictio, quæ fit glutine: ex ἀνά, & κολλάω, ῶ.
Ἀνακολουθία, ας, ἡ, q. d. inconſequentia: ut ἀνακολουθία orationis, quum ea, quæ dicuntur, non reſpondent iis, quæ jam dicta ſunt.
Ἀνακόλουθον, neut. inquit Eraſm. eſt vitium orationis, quando non redditur, quod ſuperioribus reſpondeat: ut ſi in oratione ponatur μὲν, & non ſequatur δὲ. ab ἀνακόλουθος.
Ἀνακόλουθος, ου, ὁ, ἡ, inconſequens, non conſentaneus, ineptus: ex α, & ἀκόλουθος.
Ἀνακολυμβάω, emergo, vel ſupernato; item tranſitive, emergens aſſero. Theophr. Hiſt. Pl. l. 4. c. 7. ex ἀνά, & κολυμβάω.
Ἀνακομάω, iterum, ſeu denuo comatus ſum, ſeu capillos emitto: ex ἀνά, & κομάω.
Ἀνακομιδή, ῆς, ἡ, receptio: a κομίζω.
Ἀνακομίζομαι, recupero, redeo.
Ἀνακοντίζω, ejaculor, ſurſum ebullio, ſubſilio: ab ἀκοντίζω. f. ίσω. p. ικα.
Ἀνάκοος, ου, ὁ, ἡ, Dor. pro ἀνήκοος, ſine auditu, imperitus, cujus nomen ignotum: ex α, & ἀκούω.
Ἀνακοπή, ῆς, ἡ, impedimentum, repercuſſio, reciprocatio. Ariſtot. de mundo. a ſeq.
Ἀνακόπτω, inhibeo, interpello. f. ψω. p. κέκοφα, a. 1. ἀνέκοψα. Th. κόπτω.
Ἄνακος, non indigens medela: ex α priv. & ἄκος, quod vide.
Ἀνακουστέω, & ἀνάκουστος; vide ἀνηκουστέω.
Ἀνακουφίζω, ſublevo, allevo, in ſublime tollo, extollo, elevo. Unde
Ἀνακούφισις, εως, ἡ, allevatio: ex ἀνά, & κουφίζω.
Ἀνακούω, idem quod ἐπακούω, inaudio, vel auſculto: ex ἀνά, & ἀκούω.
Ἀνακραγγάνειν, idem quod ἀνακράζειν, ſeu κράζειν, indeque derivatum. Heſ.
Ἀνακραδαίνω, & ἀνακραδάω, vibro, concutio, quaſſo: ex ἀνά, & κραδαίνω, ſeu κραδάω.
Ἀνακράζω, exclamo: a κράζω.
Ἀνακραθείς, ὁ, permixtus, pro ἀνακερασθείς, a. 1. part. paſſ. a κεράννυμι.
Ἀνάκρασις, permiſtio, commiſtio, temperatio: ab ἀνακεράννυμι, immiſceo, commiſceo: ex ἀνά, & κεράννυμι, miſceo.
Ἀνακρέκομαι, ſono, loquor: in Epigr. ex ἀνά, & κρέκω; quod vide.
Ἀνακρεμαννύω, ſive ἀνακρεμάννυμι, & ἀνακρήμνημι, in altum ſuſpendo: & metaphorice, ſpe pendo, ſeu ſuſpendo; idem quod ἀνακρεμάω.

Ἀνεκρέμασαν, ſuſpenderunt, 3. pl. a. 1. ind. act. Jon. a κρεμάω. ἀνακρεμασθείς, a. 1. part. paſſ.
Ἀνακρεμάω, ſuſpendo, ſeu in altum ſuſpendo: idem quod ἀνακρεμαννύω; ex ἀνά, & κρεμάω, κρεμάννυμι.
Ἀνακρίνω, quæſtionem habeo, ſcrutor, dijudico. f. νῶ. p. ἀνακέκρικα. a. 1. ἀνέκρινα. præſ. paſſ. ἀνακρίνομαι, dijudicor, inquiro, interrogo. p. ἀνακέκριμαι. a. 1. ἀνεκρίθην. Th. κρίνω.
Ἀνάκρισις, εως, ἡ, inquiſitio, interrogatio.
Ἀνακριτικός, ῆ, όν, interrogatorius, interrogativus: ab ἀνακρίνω, ομαι.
Ἀνακροτέω, applaudo, edo plauſus: ex ἀνά, & κροτέω.
Ἀνακρούεσθαι ἐπὶ πρύμναν, pedetentim recedere. Th. κρούω.
Ἀνάκρουσις, exp. retroactio, inhibitio, quæ fit retrorſum; & peculiariter, remorum, vel navis inhibitio, ſive retroceſſio, quæ fit navem inhibendo: item, pulſatio, vid. organi cujuſpiam: item præludium cantus; & general. ſermonis exordium. ſed invenitur etiam pro correctione, & caſtigatione, apud Plut. Eſt verbale ab ἀνακρούω, ομαι.
Ἀνακρούω, & ἀνακρούομαι, inhibeo, reſilio, torqueo, revoco: ut ἀνακρούειν ἵππον, retinere equum: retorqueo, pulſo, impello, retraho. ex ἀνά, & κρούω.
Ἄνακτα, regem, acc. ab ἄναξ.
Ἀνακτάομαι, recupero, redipiſcor: ex ἀνά, & κτάομαι, quod vide.
Ἀνακτέον, deducendum eſt, referendum eſt: ab ἀνάγω.
Ἀνάκτεσι, dat. Poet. ab ἄναξ.
Ἀνακτήσασθαι, revocari, a. 1. inf. m. ἀνακτᾶσθαι, præſ. inf. Ex ἀνακτάομαι.
Ἀνάκτησις, reconciliatio, recreatio.
Ἀνακτητικός, excitans, revocans, reſtitutus: ab ἀνακτάω.
Ἀνακτίζω, renovo, reædifico, rurſum creo, reformo: ex ἀνά, & κτίζω.
Ἀνακτορία, ας, ἡ, imperium.
Ἀνακτόριος, ου, ὁ, ἡ, herilis: ab ἄναξ.
Ἀνάκτορον, ου, τό, regia, palatium.
Ἀνάκτωρ, ορος, ὁ, Rex: ab ἄναξ.
Ἀνακυΐσκω, abortum infero. Ariſtot. hiſt. an. l. 6. c. 19. de ovibus: Si a coitu imber acceſſerit, ἀνακυΐσκει, abortum infert. ex ἀνά, & κύω, uterum fero, prægnans ſum. unde κυΐσκω, idem.
Ἀνακυκάω, permiſceo, commiſceo: ex ἀνά, & κυκάω.
Ἀνακυκλεῖν, eſt mente revolvere, iterare, repetere, revolvere, rotare.
Ἀνακύκλησις, circuitus.
Ἀνακυκλόω, proprie, circumcingo; vel ſimpliciter, cingo, repeto, inculco.
Ἀνακύκλωσις, per circuitum regreſſio, circularis circumductio, circulatio, circinatio. ex ἀνά, & κύκλος.
Ἀνακυλίω, replico, revolvo, ſurſum volvo: ex ἀνά, & κυλίω.
Ἀνακυμβαλιάζω, cum ſonitu evertor, vel ruo: a κυμβαλίζω, cymbalum pulſo. Th. κύμβος.
Ἀνακυπτέω, ῶ, exp. ſubverto; in dorſum reclino, & reſupino. In hac ſignif. apud Nicand. in Ther. ſine τ legitur ἀνακυπέω: ex ἀνά, & κύπτω. unde ἀνακύπτω, exp. exilio, emergo; item, orior, enaſcor; item, ſurſum aſpicio, ſuſpicio; cœlum aſpicio: ut Luc. 21. Item, ſpe erigor, animoque recreor: ut ὅπω δὲ ἀνακύψαι αὐτούς, Xen. in Oecon.
Ἀνακύπτω, erigo, ſurrigo; oculos, & caput attollo, ut aves, cum bibunt: ex ἀνά pro ἄνω, & κύπτω. V. etiam in ἀνακυπτέω.
Ἀνακυρίωσις, gravitas, & authoritas: apud Hippocr. ex ἀνά, & κῦρος, εος, τό, authoritas. unde κυρόω, ῶ, authoritatem do.
Ἀνακωκύω, deploro, defleo: ex ἀνά, & κωκύω.
Ἀνάκωλος χιτωνίσκος, exp. breviſſima tunica: ex ἀνά, & Them. κῶλον, τό.

Ἀνακωλύω, arceo: ex ἀνά, & κωλύω.
Ἀνακωμῳδέω, ῶ, comice decanto, vel dico; item, taxo: ex ἀνά, & κωμῳδέω, mordacibus dictis inceſſo, & taxo: quod a κωμῳδός.
Ἀνακῶς, adverb. ſedulo, regie. Th. ἄναξ.
Ἀνακωφάω, & -φέω, ῶ, exurdo, i. e. ſurdum reddo; idem quod κωφάω, & κωφέω, obſurdeſcere facio: a Th. κωφός, ſurdus.
Ἀνακωχεύω, navem in anchoris ſtare facio, ſubductis velis.
Ἀνακωχή, pro ἀνοχή, intermiſſio: quod ab ἀνέχω, retineo. Th. ἔχω.
Ἀναλαβεῖν, a. 2. inf. act. ab ἀναλαμβάνω.
Ἀναλάζομαι, rurſum capio. Theocrit. Idyll. 19 ex ἀνά, & λάζομαι.
Ἀναλαμβάνω, recipio. Item, reſumo, rurſum capio. Item, reſumo, i. e. repeto, itero, revoco. ſed exp. etiam, reprehendo, ſeu reprendo, retineo. Item, emendo, ſarcio. f. λήψομαι, p. ἀνείληφα. a. 2. ἀνέλαβον, part. ἀναλαβών. a. 1. paſſ. ἀνελήφθην. Th. λαμβάνω.
Ἀναλάμπω, reſplendeo, reluceo, illuſtro. Th. λάμπω.
Ἀναλγής, έος, ὁ καὶ ἡ, ſine dolore. Ἀνάλγητος, ου, ὁ, idem.
Ἀναλγησία, ας, ἡ, indolentia. Ab α, & ἄλγος.
Ἀνάλγητος, ου, ὁ, idem quod ἀναλγής.
Ἀναλγήτως, inhumaniter, id eſt, ἀσυμπαθῶς, adverb. ab ἀνάλγητος.
Ἀναλδαίνω, idem quod ἀλδαίνω, augeo, do augmentum, ſeu incrementum.
Ἀναλδής, έος, ὁ καὶ ἡ, eſt, non creſcens, incrementum non capiens. apud Hippocr. ex α priv. & ἀλδέω.
Ἀναλδήσκω, idem quod ἀλδήσκω, ſuccreſco, augeor. Th. ἀλδέω, augeo.
Ἀναλεαίνω, contero: ex ἀνά, & λεαίνω.
Ἀναλεγομένων, gen. pl. part. præſ. paſſ. ab ἀναλέγω, colligo. Th. λέγω.
Ἀναλέγω, ομαι, congrego; item, colligo ſparſa, & effuſa; item lego, recito; item, ratiocinor, ratiocinando colligo; item, animo verſo rem præteritam, & reminiſcor: ex ἀνά, & λέγω.
Ἀνελεήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, immitis: ex α priv. & ἐλεήμων, ὁ, ἡ, miſericors; ab ἐλεέω, miſereor; a Th. ἔλεος, ου, ὁ, vel εος, τό, miſericordia.
Ἀναλειφεῖν, non ungi; τὸ μὴ ἀλείφεσθαι. Hippocr. de diæta: ex ἀνά, & ἀλείφω, ungo.
Ἀναλείχω, lambo, delingo: ex ἀνά, & λείχω, lambo.
Ἀνάλεκτα, ων, reliquiæ ciborum, quæ ſunt ſub menſa.
Ἀναλέκτης, ου, ὁ, collector.
Ἀναλεκτίδες, ων, αἱ, exp. quibus, inquit Cæl. Rhod. ex xylino lino, vel quavis materia, tanquam pulvillis, conſtipant ſcapulas prominentes puellæ, ut videri habitiores poſſint.
Ἀνάλεκτος, ὁ καὶ ἡ, collectitius, collectus, collectaneus; quo vocabulo Seneca uſus pro libro collectaneorum. ab ἀναλέγω.
Ἀνάλημμα, τό, a Suid. & Heſych. exp. ὕψωμα, quod quidam interp. edita ſtructura, altitudo. item Suid. & στήριγμα, i. e. firmamentum, vel munimen. legitur Eccleſ. 50. & in Paral. &c.
Ἀναληπτικός, ἡ, όν, exp. recuperatorius; item refocillatorius, recreatorius. unde ἀναληπτικὰ φάρμακα dicuntur, quæ recreandis defectis compoſita ſunt. & ἀγωγὴ ἀναληπτική, apud Gal. exp. educatio, & nutritio virium refocillatrix.
Ἀναληπτικῶς, refocillatorie, apte ad refocillandum corpus morbo confectum.
Ἀνάληψις, exp. recuperatio, reſumptio: item, receptio, ſchema ſcil. orationis Rhetoricum: item, virium refectio, recreatio, convaleſcentia: item ἀνάληψις τῶν μαθημάτων dicitur, quum quis aggreditur, ſeu capeſſit diſciplinas; vel

ad eas revertitur intermiſſas. item apud Luc. c. 9. ἀνάληψις τοῦ Χριστοῦ dicebatur de tempore, quo Chriſtus ſurſum recipiendus erat. verbale ab ἀναλαμβάνω.

Ἀναλθὴς, inſanabilis, incurabilis. unde ἀναλθὲς, καὶ ἄναλθον, quod ſanitatem, & incrementum non ſuſcipit. Plin. ex α pr. & ἄλθω, & ἀλθαίνω, ſano.

Ἀναλίγκιος, diſſimilis. Heſych. Unde ἀναλίγκιον, pro ἀνόμοιον, diſſimile: ex α priv. & ἀλίγκιος, ſimilis.

Ἀνάλιος, pro ἀνήλιος, ſolis expers: ex α priv. & ἥλιος, ſol.

Ἀνάλιπος, ου, ὁ, ἡ, Dor. pro ἀνήλιπος, diſcalceatus: ex α, & ἤλιψ.

Ἀναλίσκοισα, ας, ἡ, Dor. pro ἀναλίσκουσα, ης, ἡ, præſ. part. f. g. verbi

Ἀναλίσκω, conſumo, deſtruo. f. ἀναλώσω. p. ἀνήλωκα. a. 1. ἀνήλωσα. Th. ἁλίσκω.

Ἀναλκεία, & ἀναλκία, ας, ἡ, ignavia, timiditas: ab ἄναλκις, inſtrenuus.

Ἀνάλκιδας, acc. pl. ab

Ἄναλκις, ιδος, ὁ, ἡ, impotens, inſtrenuus: ab α, & ἀλκή.

Ἀνάλλαγμα, permutatio. 2. Reg. ult. ex ἀνὰ, & ἄλλαγμα, τος, τὸ, idem. a Th. ἀλλάσσω, vel ἀλλάττω, permuto.

Ἀναλλέξας, pro ἀναλέξας, Poet. a. 1. part. act. ab ἀναλέγω, relego, colligo.

Ἀναλληγόρητος, qui citra allegoriam exponitur. Euſt. ex α priv. & ἀλληγορέω.

Ἀναλλοίωτος, ου, ὁ, immutabilis; qui haud mutatur; ὁ ἀεὶ αὐτὸς ὢν, μὴ δεχόμενος ἀλλοίωσιν. Athenagoras in Apologia, τὸ δὲ θεῖον, καὶ ἀθάνατον, καὶ ἀκίνητον, καὶ ἀναλλοίωτον. Ex α priv. & ἀλλοιωτός, mutabilis; ab ἀλλοιόω, diverſum reddo, immuto; ab ἄλλος, quod vide.

Ἀνάλλομαι, deſilio. unde ἀναλλόμενος ἀφ' ἵππου. ex ἀνὰ, & ἅλλομαι, ſalio.

Ἄναλμα, τος, τὸ, inſulſitas. item, ἄναλμα, τὰ, quæ non fuerunt in ſalſuginem immerſa; q. d. ſalſuginis expertia. ab

Ἄναλμος, ου, ὁ, ἡ, in ſing. non ſalſus; idem quod ἄναλος.

Ἀνάλμυρος, inſulſus: ex α priv. & ἁλμυρός.

Ἀναλογάδην, adverb. ſecundum proportionem: ab ἀναλογία.

Ἀναλογέω, ſum ſimilis; quadro; proportione convenio.

Ἀναλογητέον, repetendum eſt.

Ἀναλογητικός, ἡ, ὁ, exp. proportionabilis: ut ὅρος ἀναλογητικός, exp. definitio, quæ ſecundum proportionem exiſtit. & ἀναλογητικοὶ Philoſophi quidam appellabantur. Laert. l. 1. Verbale ab ἀναλογέω.

Ἀναλογία, ας, ἡ, proportio, ſimilis ratio: ex ἀνὰ, & λόγος, ratio.

Ἀναλογίζομαι, ratiocinor, reputo, æſtimo. f. ίσομαι· ex ἀνὰ, & λόγος.

Ἀναλογικός, in rationum, pro rata parte, comparatione conſtitutus. Lucian.

Ἀναλογισμός, ratiocinatio, ſubductio. Thuc. a præced.

Ἀνάλογος, exp. ad proportionem ſimilis, proportione reſpondens: item, reſpondens ex æquo; æque pollens: item conſentaneus, & congruus. unde ἀνάλογον eſſe alicui dicitur res aliqua, quæ ad aliam proportione quadam, & natura conſtituta, & comparata eſt. interdum etiam adverbialiter ponitur; & ſignificat, proportione; item inſtar, & ſimilitudine rationis.

Ἀναλόγως, proportionaliter, adv. ab ἀνάλογος.

Ἄναλος, ου, ὁ, ἡ, inſulſus: ex α, & ἅλς, ſal.

Ἄναλτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non augeſcens: ab α, & ἄλδω· item inexplebilis, μηδέποτε ἅλις ἔχων.

Ἀναλοῦμεν, præſ. inf. Jon. pro ἀναλύειν, reſolvere. Th. λύω.

Ἀναλύζω, (pro quo etiam legitur, geminato λ, ἀναλλύζω) ingemiſco, ſingultio: ex ἀνὰ, & λύζω, idem.

Ἀνάλυσις, εως, ἡ, reſolutio: item, remigratio.

Ἀναλυτήρ, liberator. Æſch.

Ἀναλυτικός, reſolutorius: a ſeq.

Ἀναλύω, reſolvo: item, revertor. f. σω. p. κα. a. 1. ἀνέλυσα. Th. λύω.

Ἀναλφάβητος, ου, ὁ, qui nec ἄλφα, nec βῆτα, i. e. elementa, noverit; penitus illiteratus. Athen. lib. 4. qui nec elementarius fuit. Senec. ex α priv. & ἄλφα, βῆτα, &c.

Ἀνάλωκα, p. act. pro ἀνήλωκα, Jon. ſic & ἀνάλωσα, a. 1. ind. Jon. ἀνάλωται, Jon. pro ἀνήλωται· ab ἀναλίσκω.

Ἀνάλωμα, impenſa: ab ἀναλίσκω.

Ἀναλῶσαι, a. 1. inf. act. ἀναλώσας, ας, ὁ, a. 1. Jon. ἀναλωθείς, έντος, ὁ, a. 1. part. paſſ. ab ἀναλίσκω.

Ἀνάλωσις, εως, ἡ, impenſa, conſumptio: ab ἀναλίσκω.

Ἀναλωτέος, conſumendus.

Ἀναλωτικός, conſumens, ſumptuarius, impendioſus.

Ἀναλωτής, οῦ, ὁ, conſumptor, abſumptor, ſeu impenſor: apud Plat.

Ἀνάλωτος, ου, ὁ, invictus; qui capi nequit; inexpugnabilis: ab ἀναλίσκω.

Ἀναμαθεῖν, denuo diſcere. Heſych. aor. 2. ἀνέμαθον. Thema uſitatum ἀναμανθάνω.

Ἀναμαιμάω, impetu furibundo feror per. a μαιμάω.

Ἀναμαλάττω, remollio; de integro mollio, aut ſubigo. & in paſſ. ἀναμαλάττομαι, remolleſco. Suid. ex ἀνὰ, & μαλάττω, ſeu -σσω.

Ἀναμανθάνω, rediſco, denuo diſco, de integro diſco: ex ἀνὰ, & μανθάνω.

Ἀναμάξευτος, ου, ὁ, ἡ, qui nullis plauſtris permeari poteſt: ex α, & ἅμαξα.

Ἀναμαρμαίρω, ſplendorem evibro; reluceo: ex ἀνὰ, & μαρμαίρω.

Ἀναμάρτητος, ου, ὁ, ἡ, peccati expers, innocens: ex α, & ἁμαρτάνω.

Ἀναμαρτησία, innocentia.

Ἀναμάρτητος, qui non peccavit.

Ἀναμαρτήτως, ſine peccato; ita ut non pecces, vel peccare nequeas: recte, & juſte.

Ἀναμαρυκάομαι, Dor. pro ἀναμηρυκάομαι, & ἀναμαρυκάζομαι, rumino, remando: & tranſlate pro, conſideratius aliquid mente verſo. Ariſtoph. ex ἀνὰ, & μηρυκάομαι, & μαρυκάομαι.

Ἀναμάσσω, vel ττω, eluo. Th. μάσσω.

Ἀναμαστεύω, idem quod ἀναζητέω, requiro. vide ſimplex μαστεύω.

Ἀναμασχαλιστήρ, ſub. κόσμος, exp. mundus, & ornamenta axillaria. Poll. l. 5. c. 16. ex ἀνὰ, & μασχαλιστήρ.

Ἀνάματος, exp. fluentis carens. Plut. ex ἀνὰ, & νάω, fluo.

Ἀναμάττω, idem quod ἀναμάσσω, & ſimplex μάσσω, pinſo, ſubigo farinam.

Ἀναμαχέσασθαι, pugnam inſtaurare. Th. μάχη.

Ἀνάμβατος, q. d. inſcanſilis: ut ἀνάμβατος ἵππος, pro ἵππος μὴ ἀμβατός, equus ſelloris expers: ſeu qui conſcendi non poteſt. ex α priv. & ἀμβατός, per Sync. pro ἀναβατός, qui conſcendi poteſt, ſcanſilis: ab ἀμβαίνω, pro ἀναβαίνω, aſcendo, conſcendo; ex ἀνὰ, & βαίνω.

Ἀναμέλγητος, ου, ὁ, non emulctus; vel qui nequit mulgeri: ex α priv. & ἀμέλγω, mulgeo.

Ἀναμέλπω, decanto, hymnum exordior: ex ἀνὰ, & μέλπω.

Ἀναμεμιγμένως, exp. miſtim, promiſcue, Heſych. eſt adv. a part. præt. paſſ. verbi ἀναμίγνυμι, -ύω.

Ἀναμεμίχαται, Jon. pro ἀναμεμιγμένοι εἰσί, permixti ſunt, 3. pl. perf. paſſ. ex ἀνὰ, & μίγνυμι.

Ἀναμέμνημαι, in animum revoco: unde aor. πρῶτος, ἀνεμνήσθην, in animum revocabam: & part. ἀναμνησθείς, recordatus, memoria repetens, mentionem faciens. ex ἀνὰ, & μνάομαι.

Ἀναμένω, expecto, f. μενῶ. p. μενηκα. a. 1. ἀνέμεινα. a. 1. ſub. ἀναμείνω· ἀναμείνας, part. Th. μένω.

Ἀναμέρος, viciſſim, ἀνὰ μέρος: ex ἀνὰ, & μέρος, quod vide.

Ἀνάμεσος, ου, ὁ, ἡ, qui eſt medius in aliquo loco. Th. μέσος.

Ἀνάμεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, plenus: a μεστός.

Ἀναμεστόω, ῶ, exp. repleo: ab ἀνάμεστος, refertus; idem quod ſimplex Th. μεστός: unde μεστόω.

Ἀναμετρέω, ῶ, & -έομαι, -οῦμαι, expon. denuo metior, iterum metior, remetior; item ſimpl. metior, demetior: ut ἀνεμέτρει τὸ χωρίον, apud Ariſtoph. locum metiebatur. Item, remetior locum aliquem, i. e. denuo iter per locum aliquem facio. Sed ἀναμετροῦμαι, exp. &, iterum commemoro, iterum narro. & apud Eurip. ἀναμετρῆσαι δάκρυ, exp. &, admetiri lacrymas, i. e. impertiri. ex ἀνὰ, & μετρέω.

Ἀναμετρής, έος, ὁ καὶ ἡ, immenſus; idem quod ἀμέτρητος, & ejuſd. comp.

Ἀναμετρήσασθαι λόχον, inſidias diſponere, & q. locum metiri. Th. μετρέω.

Ἀναμέτρησις, εως, ἡ, demenſio, menſura. verbale ab ἀναμετρέω, dimetiri, remetiri.

Ἀναμηρυκάομαι, exp. idem quod μηρυκάομαι, remando.

Ἀναμηρύκομαι, idem quod μηρύκω, rumino.

Ἀναμηρύομαι, fila delapſa, ſeu fluentia, fuſo circumacto, recolligo: ex ἀνὰ, & μηρύω, quod vide.

Ἀναμηχανάομαι, ῶμαι, contra machinor, recomminiſcor. Plut. vel rurſus molior: ex ἀνὰ, & μηχανάω.

Ἀναμίγδην, permiſte, promiſcue.

Ἀναμίλλητος, non contentioſus, nec litigioſus: ex α privat. & ἅμιλλα, certamen.

Ἀναμιμνήσκω, in mentem revoco. f. ἀναμνήσω. p. ἀναμέμνηκα. p. paſſ. ἀναμέμνημαι. a. 1. ἀνεμνήσθην· ex ἀνὰ, & μνάομαι.

Ἀναμιμνω, idem quod ἀναμένω, expecto.

Ἀναμινυρίζω, cantillo, parva ſeu ſeu querula voce. Athen. l. 4. vide μινυρίζω.

Ἀνάμιξ, promiſcue: adv. ex ἀναμίγνυμι, miſceo.

Ἀνάμιξις, communis converſatio: commiſtio, permiſtio: a præced.

Ἀναμίσγεται, commiſcetur, 3. ind. paſſ. ex ἀνὰ, & μίσγομαι.

Ἀναμίσγω, permiſceo. Th. μίσγω.

Ἀναμισθαρνέω, idem quod μισθαρνέω, mercedem capio; una voce pro, μισθὸν ἄρνυσθαι, mercedem capere: ex μισθός, & ἄρνυμαι.

Ἄναμμα, quod accenſum eſt, ignitum; id ipſum, quod ἀνῆπται, accenſum eſt; fax ardens, ſeu accenſa. Suid. verbale ab ἀνάπτω.

Ἀνάμματος, enodis; vinculo, ſeu nodo carens: ex α priv. & ἅμμα, τος, τὸ, nodus, nexus.

Ἀνάμπεχος, Jon. pro ἀναμπεχόμενος, veſtitus: ex ἀναπέχομαι, circumjicio, induo: ex ἀνὰ, & ἀπέχω.

Ἀναμνάομαι, ſeu potius ἀναμιμνήσκομαι, reminiſcor, recordor.

Ἀναμνάω, ſeu potius ἀναμιμνήσκω, reminiſci facio, ſeu recordari; in memoriam revoco: ex ἀνὰ, & μνάω, ομαι, ſeu μιμνήσκω, μιμνήσκομαι.

Ἀναμνῆσαι, Jon. pro ἀναμιμνήσκειν, commemorare.

Ἀναμνησθῶμεν, 1. pl. a. 1. ſub. paſſ. ἀναμνησθείς, part. ab ἀναμιμνήσκω.

Ἀνάμνησις, εως, ἡ, recordatio: ab eodem Them.

Ἀναμνηστικός, ἡ, ὁ, ἡ, facile reminiſcens; memoria excellens; memor: ab eod. Th.

Ἀναμονή, ῆς, ἡ, remanſio, ſuſtentatio, & toleratio: Cicer. patientia: (μακροθυμία) ab ἀναμένω.

Ἀναμόργνυμι, vel -μαι; & ἀναμορέσσομαι,

μι, vel -μαι, imprimo, inuro; quaſi, tergendo, premendoque imbuo. Th. μόργνυμι, vel ὀμόργνυμι.

Ἀναμορμύρω, cum murmure bullio: a μορμύρω.

Ἀναμοχλεύω, vectibus ſubmoveo, vel emoveo; vectibus amolior: ut ἀναμοχλεύειν πύλας, exp. vectibus ſubjectis amoliri, & perfringere fores: apud Eurip. ex ἀνὰ, & μοχλεύω: a μοχλὸς, idem quod ὀχλεὺς, a Them. ὀχλέω.

Ἀναμπέχονος, ου, ὁ καὶ ἡ, non habens ἀμπεχόνην; non togatus, ſeu lenatus: ex α priv. & ἀμπεχόνη, idem quod ἀμπέχονον, quod vide.

Ἀναμπλάκητος, vel ἀναμπλάκητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non errans; idem quod ἀναμπλάκητος, peccato carens, juſtus: ex α priv. & πλάνη, error.

Ἄναμπυξ, non habens ἄμπυκα: ex α priv. & ἄμπυξ, υκος, ὁ, vel ἡ, catena aurata, vel funiculus quilibet auratus, vel vitta aurata, qua comæ, ſeu crines equorum, vel mulierum colligantur.

Ἀναμυχθίζομαι, irrideo: item, idem quod μυχθίζω, ſuſpiro. Th. μύζω.

Ἀναμύω, aperio oculos: cui opponitur συμμύω. unde ἀναμύειν Heſych. ἀναβλέπειν, &c. ex ἀνὰ, & μύω, conniveo, oculos claudo.

Ἀναμφήριστος, certus, indubitatus: ex α priv. & ἀμφήριστος.

Ἀναμφίβολος, ου, ὁ καὶ ἡ, minime dubius, indubitabilis: ex α priv. & ἀμφίβολος.

Ἀναμφίδοξος, minime dubius: ex α priv. & ἀμφίδοξος.

Ἀναμφιδόξως, proculdubio, indubie, omnium conſenſu: adverb. a præced.

Ἀναμφίλεκτος, diſceptationem nullam habens, minime dubius. unde

Ἀναμφιλέκτως, ſine controverſia: ex α priv. & ἀμφίλεκτος, utrinque diſceptabilis, in controverſia poſitus: ab ἀμφιλέγω, ab utraque parte dico, ſeu in utramque partem; vel dubitans dico: ex ἀμφὶ, & λέγω.

Ἀναμφίλογος, ου, ὁ καὶ ἡ, indubius: ab α, & ἀμφίλογος.

Ἀναμφιλόγως, idem quod ἀναμφιλέκτως, & ejuſdem comp. cum præced.

Ἀναμφισβήτητος, ου, ὁ, ambiguus.

Ἀναμφισβητήτως, ambigue: adverb. ab ἀμφισβητέω.

Ἀνανάγκαστος, voluntarius, minime coactus: ex α priv. & ἀναγκαστός.

Ἀνανδρία, ας, ἡ, ignavia: ex α, & ἀνδρεία.

Ἀνανδριόομαι, οῦμαι, ignavus reddor; evirari; virilitatem deponere.

Ἄνανδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, parum virilis, minime fortis, inſtrenuus, ignavus, imbellis, invalidus; item, effœminatus: unde neut. τὸ ἄνανδρον, ſubſtantive, ignavia. Thuc. l. 3. Item ἄνανδρος dicitur, qui eſt eviratus: & ἄνανδρος γυνὴ, innupta mulier; viro, i. e. marito carens mulier: cui oppon. ὕπανδρος: ex α priv. & ἀνὴρ, ἀνδρός.

Ἀνάνδρως, non viriliter, ignave. Iſocr.

Ἀνάνδρωτος, viro viduata, marito orbata.

Ἀνανεάζω, renovo, muto me in aliam formam. ex ἀνὰ, & νεάζω.

Ἀνανέμω, recenſeo. item, ἀναγινώσκω. Suid. ex Epigr. Item, diſtribuo. Th. νέμω.

Ἀνανεόω, renovo, f. ώσω. p. νενέωκα. Th. νέος.

Ἀνάνετος, ου, ὁ καὶ ἡ, remiſſionis expers: qui non remittitur. Porphyr. ex α priv. & ἄνετος, ου, ὁ, ἡ, laxus, remiſſus, ſolutus: ab ἀνίημι.

Ἀνάνευμα, τὸ, repulſus, remotus; recuſatio motu facta.

Ἀνανεῦσαι, a. 1. inf. act. ab ἀνανεύω, renuo. f. σω. p. κα. Th. νεύω.

Ἀνάνευσις, exp. renutus. ſed exp. etiam, ἀνάκλασις, ἀνάβασις, Heſych.

Ἀνανεύω, nutu ſignifico non eſſe faciendum aliquid; nutu veto. Odyſ. φ. Item nutu oſtendo me recuſare, ſeu denegare. Il. π. Et apud Nonn. οὐδὲν ἔχειν ἀνένευον, nihil ſe habere nutu oſtenderunt. Sed exp. & ſurſum reflecto caput, vel oculos; reſupino me.

Ἀνανέωσις, ἡ, renovatio; item, inſtauratio. Athen. eſt verbale ab ἀνανεόω, ſeu όομαι, reſtauro. & ἀνανεοῦμαι τῇ μνήμῃ, exp. in memoriam revoco: apud Luc.

Ἀνανηπιάζομαι, & -πιόομαι, οῦμαι, repueraſco: ex ἀνὰ, & νήπιος.

Ἀνανήφω, mentis ſanitatem recipio. f. ψω. p. νένηφα. a. 1. ἀνένηψα. Th. νήφω.

Ἀνανήχομαι, emergo, enato. Th. νήχω.

Ἀνανθέω, ῶ, refloreſco: ex ἀνὰ, & ἀνθέω, floreo: a Th. ἄνθος, flos.

Ἀνανθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, flore carens; expers florum; florum infœcundus: ex α priv. & ἄνθος, εος, τὸ, flos.

Ἀνανίας, ου, ὁ, nomen viri, Dominus commiſeratus fuit.

Ἀνανίατος, ſeu ἀνάνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, non habens ἀνίαν, mercede carens: Item, innocuus, innoxius; ex conſequenti ſcil. nam innocuum triſtitiam non adfert. item exp. ſuperbus ab Heſ. (ſed tunc ab ἀνίω potius deducitur.)

Ἀνανιῶς, adv. ſine dolore, & moleſtia, indolenter: ex α priv. & ἀνία, mœror, triſtitia.

Ἀνανομὴ, diſtributio, iterata recenſio. verbale ab ἀνανέμω, quod vide.

Ἀνανοσέω, in morbum recido, remorbeſco: ex ἀνὰ, & νοσέω.

Ἄναντα, τὰ, acclivia, Poet. pro ἀνάντη: ex ἀνάντης, εος, ὁ καὶ ἡ, & τὸ ἄναντες. ex ἀνὰ, & ἀντάω, obviam eo.

Ἀνανταγώνιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inexpugnabilis; cui nullus eſt æmulus certaminis: ex α priv. & ἀνταγωνιστὸς.

Ἀνανταπόδοτον, ubi aliqua orationis pars non redditur: figura Atticis familiaris: ex α priv. & ἀνταποδίδωμι.

Ἀνάντης, εος, ὁ καὶ ἡ, καὶ τὸ ἄναντες, exp. acclivis, arduus, ſurſum tendens: ut ἀνάντης ὁδὸς, apud Plat. 2. de rep. vide Ἄναντα, τά.

Ἀναντίβλεπτος, contra quem non auſit quiſquam oculos attollere; ex α priv. & ἀντιβλέπω, contra aſpicio: ex ἀντὶ, & βλέπω.

Ἀναντίλεκτος, cui contradici non poteſt: ut ἀναντίλεκτος ἀπόδειξις, demonſtratio, quæ refelli nequeat; demonſtratio neceſſaria. ex α priv. & ἀντίλεκτος.

Ἀναντιλέκτως, ſine contradictione.

Ἀναντίῤῥητος, ου, ὁ, ἡ, cui contradici nequit: ex α, & ἀντίῤῥητος, cui contradicitur: ſed ἀντιῤῥέω non eſt in uſu. Hinc

Ἀναντιῤῥήτως, adv. ſine contradictione: ex ἀντὶ, & ῥέω, dico.

Ἀναντιφώνητος, cui nihil reſpondetur; ſeu, cui contradici non queat: ex α priv. ἀντὶ, & φωνέω.

Ἀνάνυτα, Dor. pro ἀνήνυτα, irrito conatu. adv. ex α, & ἀνύω, vel ἄνω.

ἌΝΑΞ, ακτος, ὁ, Rex. Quidam dictum volunt, q. ὁ ἄνω τάξιν ἔχων, vel ἄνω ἀΐσσων, vel παρὰ τὸ ἀνάσσειν, ὅ ἐστι ἐπιμελές.

Ἄναξα, a. 1. Jon. pro ἤνοξα. ἄναξον, f. 1. inf. ἀνάξασθαι, a. 1. m. inf. ab ἀνάσσω.

Ἀναξαίνω, rurſum carmino; vel iterum diſcerpo: ex ἀνὰ, & ξαίνω.

Ἀναξηραίνω, reſicco, iterum ſicco; vel idem quod ξηραίνω. Dioſc. Atque inde verbale

Ἀναξήρανσις, ἡ, reſiccatio: ex ἀνὰ, & ξηραίνω.

Ἀναξιδώρα, Ceres, ἡ ἀνάγουσα τὰ δῶρα ἐκ γῆς, quæ munera ex terra ſubmittit.

Ἀναξιοπαθέω, ῶ, indigna patior: ab ἀνάξιος, & πάσχω.

Ἀνάξιος, ου, ὁ, ἡ, indignus: ex α, & ἄξιος.

Ἀναξιφόρμιγγες ὕμνοι, hymni regnantes in cithara: ab ἀνάσσω, & φόρμιγξ.

Ἀναξιφόρμιγξ, ὁ καὶ ἡ, exp. dominans citharæ, poteſtatem habens in citharam. V. Ἀναξιφόρμιγγες.

Ἀναξίως, adv. indigne.

Ἀναξυρὶς, ίδος, ἡ, ſubligaculum, bracca. ἀναξυρίδες, tibialia. Ex ἀνὰ, & σύρω.

Ἀναξύω, abrado; ex ἀνὰ, & ξύω, rado.

Ἀνάξω, pro ἀνάγω, erigo, ſuſtollo; ſub, vel ſurſum veho; q. ἄνω ἄγω. Unde Ceres dicitur ἀναξιδώρα, quæ munera ex terra ſubvehit: ex ἀνὰ, & ἄξω, pro ἄγω, formatum e futuro, ut οἴσω, pro οἴσω.

Ἀναοίγεσκον, aperiebant, imperf. pro ἀνέῳγον, vel ἤνοιγον, Jon. & Poet. ab ἀνοίγω.

Ἀναπαίζω, illudo, cum dat. f. ξω. p. χα. a. 1. ξα. Th. παίζω.

Ἀνάπαιστος, pes carminis, alio nomine ἀντιδάκτυλος, dictus ſic ἀπὸ τοῦ ἀναπαίειν τῷ δακτύλῳ: conſtat enim prima, & ſecunda brevi, ac tertia longa; quum dactylus primam longam habeat, & ſequentes duas correptas. Ἀνάπαιστοι, etiam dicuntur verſus anapæſto pede conſtantes. ab

Ἀναπαίω, repercutio, reſerio: &c. ex ἀνὰ, & παίω, percutio, ferio.

Ἀναπαλαίω, luctam redintegro: ex ἀνὰ, & παλαίω.

Ἀναπάλειπτον, indelebile: ex α priv. & ἀπαλείφω, deungo, deleo: ex ἀπὸ, & ἀλείφω.

Ἀναπάλη, ἡ, dicitur genus ſaltationis, apud Athen. l. 14. ex ἀνὰ, & πάλη, ἡ.

Ἀνάπαλιν, e contrario. Th. πάλιν.

Ἀναπαλινδρομέω, recurro, curſu reciproco redeo; idem quod παλινδρομέω.

Ἀναπάλλω, vibro. a. 1. part. ἀναπήλας, a. 2. part. ἀμπεπαλών, Jon. & per Sync. pro ἀναπαλών. Th. πάλλω.

Ἀνάπαλσις, εως, ἡ, vibratio, quaſſatio. Ariſtot. de mundo.

Ἀναπαριάζω, mutare ſententiam, pactum irritum facere; more Pariorum, qui bello ab Athenienſibus oppreſſi, civitatem ſe illis tradituros polliciti ſunt, ſi ab armis diſcederent, ſed iidem prorſus mutaverunt ſententiam, nacti aliunde auxilia. ex ἀνὰ, & Πάριος, ου, ὁ, qui ex Pario inſula eſt.

Ἀνάπας, αντος, ὁ, idem quod ſimplex Th. πᾶς, παντὸς, ὁ, univerſus, omnis.

Ἀναπάσσειν χάριν τινὶ, aſpergere gratiam alicui, pro, laudes alicujus carminibus celebrare. Th. πάσσω.

Ἀναπατάσσω, q. d. repulſo, iterum pulſo. Heſych. vide ſimplex Thema πατάσσω.

Ἀναπατέω, ſurſum verſus gradior. Budæus interpretatur, adverſo flumine progredi. ex ἀνὰ, & πατέω.

Ἀνάπαυλα, ης, ἡ, ceſſatio: ab ἀναπαύω.

Ἀνάπαυσις, εως, ἡ, requies; ab ἀναπαύω.

Ἀναπαύω, reficio, refocillo. f. σω. p. κα. p. paſſ. ἀναπέπαυμαι, a. 1. m. ἀναπαυσάμην. Th. παύω.

Ἀναπείθω, perſuadeo. f. σω. p. κα. Th. πείθω.

Ἀναπεινάω, iterum eſurio; iterum famem ſentio. Athen. ex ἀνὰ, & πεινάω.

Ἀνάπειρα, ας, ἡ, experimentum, exercitatio, communis uſus: ut ἀνάπειραν λαμβάνειν, capere experimentum, vel facere. Plut. Item ſimpliciter pro πεῖρα, conatus, inceptum. inde

Ἀναπειράω, & ἀναπειράομαι, iterum experior, iterum tento; & ſimpliciter idem quod πειράω, conor, nitor.

Ἀναπείρω, idem quod ſimplex πείρω.

Ἀνάπεισμα, τὸ, funis, quo aliquid religatur; & præſertim naves in littore: qui & πεῖσμα (proprie fiducia aggrediendi aliquid) appellatur. Poll.

Ἀναπειστήριος, ὁ καὶ ἡ, perſuaſorius, aptus ad perſuadendum. Ariſtoph. in Nub.

Ἀνάπειστος, qui in aliam opinionem impellitur; item, palam factus; manifeſtatus. ex ἀνὰ, & Th. πείθω.

Ἀνα-

Ἀναπεμπάζω, & ἀναπεμπάζομαι, iterum numero, calculum repeto. quidam etiam exp. in memoriam revoco; præterita reputo. Lucian. ex ἀνά, & πεμπάζω, per digitos numero; item ſimpliciter numero; quod vide.

Ἀναπέμπω, remitto. f. ψω. p. φα. a. 1. ἀνέπεμψα. Th. πέμπω.

Ἀναπεπλήρωνται, completi ſunt, 3. pl. perf. paſſ. verbi ἀναπληρόω.

Ἀναπεπταμένος, η, ον, apertus, p. part. a πέπταμαι, pro πεπέτασμαι, per Sync. a πετάζω, alii a πτῆμι.

Ἀναπέσσω, ſeu ἀναπέπτω, iterum coquo, recoquo: ex ἀνά, & πέπτω, coquo.

Ἀναπεπτωκώς, ὁ, qui diſcubuit, p. part. act. Ἀναπεπτωμένη, ης, ἡ, p. part. paſſ. f. g. Ἀνάπεσαι, 2. ſing. a. 1. m. imp. accumbe. Ἀναπεσεῖν, a. 2. inf. act. ab ἀναπίπτω.

Ἀναπειράω, & per Syncopen, ἀναπράω, penetro, perforo, perterebro. Hippocr. ex ἀνά, & περάω, tranſeo.

Ἀναπετάννυμι, f. άσω, aperio, a. 1. inf. ἀναπετάσαι. Th. πετάω.

Ἀναπετάω, ſeu ἀναπετάζω, & ἀναπεταννύω, ſeu υμι, expando, explico; item, aperio: ut apud Luc. ἀναπετάσαι τὰς θύρας, aperire fores. Il. α. ἀνὰ δ' ἱστία λευκὰ πέτασσαν, pro ἀναπέτασσαν; i. e. vela explicarunt, vel extenderunt. Et interdum etiam exp. laxo. ex ἀνά, & πετάω, πετάζω, vel πεταννύω, πετάννυμι.

Ἀναπέτασις, ας, ἡ, relaxatio: ab ἀναπετάω, idem quod ἀναπετάννυμι.

Ἀναπέτομαι, ſubvolo, volo: ex ἀνά, & πέτομαι, quod vide.

Ἀναπέττω, & ἀναπέψω, idem quod ἀναπέσσω, quod vide.

Ἀναπέφηνα, viſus ſum, p. m. ab ἀναφαίνω.

Ἀναπηγάζω, exp. emitto in modum fontis, & ſcaturiginis. Heſych. ex ἀνά, & πηγάζω: a Th. πηγή, ἡ.

Ἀναπήγνυμι, ſuffigo, ſuſpendo. Plut. ex ἀνά, & πήγνυμι.

Ἀναπηδάω, ῶ, exp. ſubſilio, ſurſum ſalio: ut apud Xen. Hellen. 4. ἀναπηδήσας ἐπὶ τὸν ἵππον, i. e. quum ſubſiluiſſet in equum. item, proſilio, exilio: & interdum exp. reſilio, i. e. retrorſum ſalto. ex ἀνά, & πηδάω.

Ἀναπηνίζω, fuſo circumacto recolligo, vel attraho, ex ἀνά, & πηνίζω, ſtamina e colo deduco, & devolvo fuſi circumactu: a Th. πῆνος.

Ἀναπηρία, membri cujuſvis mutilati vitium, ſive viciatio, partis vitioſitas; item, animi aliqua læſio.

Ἀνάπηρος, ου, ὁ, ἡ, mutilus, oblæſus. Th. πηρός.

Ἀναπηρόω, mutilo, oblædo.

Ἀναπιδύω, erumpo e ſcaturigine, ſcaturio. Plut. ex ἀνά, & πιδύω, idem cum πηδύω.

Ἀναπιμπλάναι, præſ. infin. a πίμπλημι, impleo.

Ἀναπίμπλημι, exp. repleo, impleo: & in paſſ. ἀναπίμπλαμαι, impleor, repleor. Suid. ex ἀνά, & πίμπλημι.

Ἀναπίνω, q. d. rebibo, reſorbeo. Th. πίνω.

Ἀναπιπράσκω, revendo, venditum mihi viciſſim vendo: ex ἀνά, & πιπράσκω.

Ἀναπίπτω, diſcumbo, recumbo, a. 1. m. ἀνεπεσάμην, ω, ατο, imp. ἀνάπεσαι, a. 2. med. ἀνεπεσόμην. Th. πίπτω.

Ἀναπιστεύω, confido, ſpero: ex ἀνά, & πιστεύω.

Ἀναπίτναμαι, idem quod ἀναπετάννυμαι, expandor, explicor, aperior; ab ἀναπιτνάω, expando, explico Th. πετάω.

Ἀναπιτνάμεν, Jon. & Dor. pro ἀναπιτνάναι, præſ. inf. ab ἀναπίτνημι. Th. πίτνω.

Ἀναπιτναμένα, ας, ἡ, Dor. pro ἀναπιτναμένη, ſupina.

Ἀναπλάζω, exp. ſurſum, & deorſum errare facio; aberrare facio: ex ἀνά, & πλάζω.

Ἀναπλανάομαι, ῶμαι, vagabundus obeo, oberro: ex ἀνά, & πλανάομαι, ῶμαι, idem.

Ἀναπλάσαντες, a. 1. part. act. pl. ab ἀναπλάσσω, fingo, facio. Th. πλάσσω.

Ἀνάπλασις, εως, ἡ, & ἀναπλασμός, ὁ, q. d. refictio, vel reformatio: item, fictio, formatio.

Ἀνάπλασμα, τό, figmentum; id quod fictum, ſeu formatum eſt.

Ἀναπλασμός, idem quod ἀνάπλασις.

Ἀναπλάσσω, vel ττω, fingo, facio.

Ἀναπλέκοντι, Dor. pro ἀναπλέκουσι, implicant, 3. pl. præſ. Th. πλέκω.

Ἀναπλέκω, & ομαι, implico, innecto; item, redimio; cæſariem colligo reticulo. unde ἀναπλέκονται, exp. cincinnis collectos crines habent: ex ἀνά, & πλέκω, ομαι.

Ἀναπλεύσασθαι, f. 1. inf. m. ab ἀναπλέω, ſolvo e portu, renavigo. Th. πλέω.

Ἀναπλέω, q. d. navigando aſcendo; provehor in altum; e portu ſolvo. ſed exp. & fluito. ex ἀνά, & πλέω.

Ἀνάπλεως, ὁ, ἡ, Jon. & Att. pro ἀνάπλεος, plenus. Th. πλέος.

Ἀναπλήθω, impleo, expleo: in paſſ. ἀναπλήθομαι, impleor: ex ἀνά, & πλήθω, ομαι.

Ἀναπλημμυρέω, redundo, exundo: ex ἀνά, & πλημμυρέω, ſive πλημμύρω, æſtu inundo, reſtagno: a πλημμύρα, ſeu πλημμυρίς, quæ vide.

Ἀναπληρόω, ῶ, compleo. f. ώσω. p. ωκα. a. 1. ἀνεπλήρωσα: ex ἀνά, & πληρόω, impleo.

Ἀναπλήρωμα, ατος, τό, ſupplementum, expletio.

Ἀναπληρωματικός, replens. ab ἀναπληρόω.

Ἀναπλήρωσις, idem quod ἀναπλήρωμα.

Ἀναπλῆσαι, a. 1. inf. act. ab ἀναπλήθω, impleo. Th. πλήθω.

Ἀναπληστικός, expletivus, impletivus: ab eod. Th.

Ἀναπλήττω, referio, percutio: ex ἀνά, & πλήττω, vel πλήσσω.

Ἀνάπλοος, ὁ, Jon. pro πλοῦς, navigatio.

Ἀναπλόω, idem quod ἁπλόω, expando, explico; quod vide.

Ἀναπλύνω, eluo, vel iterum lavo.

Ἀνάπλυσις, εως, ἡ, ablutio, elotio: ex ἀνά, & πλύνω.

Ἀναπλώειν, Jon. idem quod ἀναπλεῖν, ſolvere e portu: quod a πλώω, ſeu πλῶμι. Poet. pro πλέω.

Ἀναπνεῖν, reſpirare, recreari. Th. πνέω.

Ἀνάπνευσις, εως, ἡ, reſpiratio, relaxatio.

Ἀνάπνευστος, ου, ὁ, ἡ, non reſpirans, ex α, & πνέω.

Ἀναπνοή, ῆς, ἡ, reſpiratio: ab ἀναπνέω.

Ἀναπόβλητος, non rejiciendus; qui amitti, vel rejici non poteſt, vel debet: ex α priv. & ἀπόβλητος.

Ἀναπόγραφος, ου, ὁ καὶ ἡ, a publicano non cenſus, nec ſcriptus; incenſus, vel inſcriptus: ex α priv. & ἀπόγραφος.

Ἀναπόδεικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, improbabilis; quaſi, indemonſtrabilis. unde

Ἀναποδείκτως, adverb. ſine probatione, abſque demonſtratione: ex α priv. & ἀπόδεικτος; quod vide.

Ἀναπόδεκτος, non recipiendus: ex α priv. & ἀπόδεκτος; quod vide.

Ἀναποδίζειν, pedem referre; diligenter examinare: quod a ποδίζω, gradior.

Ἀναποδισμός, οῦ, ὁ, diligens inquiſitio, regreſſus, retrogradus motus, reſolutio. a præced.

Ἀναπόδοτος, ου, ὁ, ἡ, non redditus: ex α priv. & ἀποδίδωμι.

Ἀναπόδραστος, inevitabilis: ex α priv. & ἀποδράω, effugio; quod vide.

Ἀνάποινος, ſine pretio: ex α, & ἄποινον, pretium redemptionis.

Ἀναπόκριτος, cui non reſpondetur, vel reſponſum non eſt; ex α priv. & ἀποκρίνομαι.

Ἀναπόλαυστος, ὁ, ἄγευστος, jejunus, vacans voluptate: item paſſive, quo frui non licet: ex α priv. & ἀπολαύω.

Ἀναπόλησις, εως, ἡ, commemoratio, repetitio, animadverſio.

Ἀναπολητικός, revolvendi facultatem habens, ab ἀναπολέω.

Ἀναπολίζειν, Poet. idem quod ἀναπολεῖν, verſari in animo. Th. πολέω.

Ἀναπολόγητος, ου, ὁ, ἡ, inexcuſabilis: ex α, & ἀπολογέομαι.

Ἀναπόλυτος, non abſolutus, indiſſolutus, vel indiſſolubilis, ex α priv. & ἀπολύω.

Ἀναπομπή, proprie ſurſum miſſio: ut ἀναπομπὴ θησαυρῶν, effoſſionem theſaurorum vertit Budæus: nam qui effodiunt, ſurſum mittunt terram. ab ἀναπέμπω.

Ἀναπόμπιμος, qui remittitur: ab eod. Them.

Ἀναπομπός, ὁ πέμπων ἄνω, qui mittit ad ſuperos: ab eodem etiam Themate.

Ἀναπόνιπτος, illotus, qui ſe non abluit: ex α priv. & ἀπονίπτω, abluo; ex ἀπό, & νίπτω.

Ἀναπόστατος, qui deſciſcere nequit: ex α priv. & ἀφίστημι, deficio. unde ἀποστάτης, apoſtata; quod vide.

Ἀναποτνιασμός, οῦ, ὁ, ſuſpirium cum imploratione divini auxilii, vel ſimpliciter, divini numinis imploratio. Greg. ex ἀνά, & ποτνιάω, ſeu ποτνιάζω, ſuppliciter oro; a πότνιος.

Ἀναπότριπτος, indelebilis: ex α priv. & ἀποτρίβω, abſtergo.

Ἀνάπρασις, εως, ἡ, quaſi, revenditio. verbale ab ἀναπιπράσκω, revendo: ex ἀνά, & πιπράσκω; quod vide.

Ἀναπράτης, ου, ὁ, qui ſibi vendita revendit: ab eod. Th.

Ἀναπράττω, & ἀναπράττομαι, exigo, repoſco, recupero: ex ἀνά, & πράττω.

Ἀναπράω, per Sync. pro ἀναπειράω, penetro, perforo, perterebro. Th. περάω.

Ἀναπρήθω, f. σω, a. 1. part. ἀναπρήσας, cum gemitu effundens. Th. πρήθω.

Ἀναπτάσθαι, vide ἀναπτῆναι.

Ἀναπτεροῦν, animum addere, in ſpem erigere: ex ἀνά, & πτερόν.

Ἀναπτῆναι, a. 2. inf. ab ἀνίπταμαι, revolo, ſubvolo: quod ab ἵπταμαι. a. 2. act. ἔπτην, inf. πτῆναι, part. πτάς, a. 2. m. ἐπτάμην, inf. πτάσθαι, part. πτάμενος.

Ἀναπτοέω, idem quod ſimplex πτοέω, conſterno, perterreo.

Ἀναπτομένοιο, accenſæ, gen. ſing. Jon. præſ. part. paſſ. ab ἀνάπτω.

Ἄναπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, exp. non tangendus: ut ἄναπτοι χεῖρες, apud Hom. & Heſiod. quas nemo poſſit attingere, i. e. inacceſſas. ſed exp. & quas nemo poſſit lædere. ex α priv. & ἅπτομαι, tango; vel ab ἰάπτω.

Ἀναπτύξας, ὁ, a. 1. part. ab ἀναπτύσσω.

Ἀνάπτυξις, ἡ, expoſitio, explicatio, declaratio.

Ἀναπτύσσω, explico, expando; item, aperio; item, patefacio, revelo, detego; item, explano, declaro. & in paſſ. ἀναπτύσσομαι, expandor, aperior. ex ἀνά, & πτύσσω: f. ξω. p. χα.

Ἀναπτυχή, ῆς, ἡ. idem quod ἀνάπτυξις, pro quo etiam per Sync. dicitur ἀμπτυχή, apud Eurip.

Ἀνάπτυχος, ὁ καὶ ἡ, apertilis, ſeu adapertilis; item apertus, ſive explicatus.

Ἀναπτύω, expuo, ejicio. Th. πτύω.

Ἀνάπτω, f. ψω. p. ἀνῆφα. aor. 1. ἀνῆψα. aor. 1. paſſ. ἀνήφθην. exp. adalligo, religo, appendo, ſuſpendo ad; item, circumpono; appono alicui quaſi ei alligans; ut in Epigr. l. 1. μέμψιν ἀνάπτειν τινί. item attribuo, tribuo; acceptum fero. unde apud Alex. de fato: ἀνάπτειν εἰς ἑαυτὸν αἰτίαν τῶν γινομένων, i. e. ſibi cauſam vindicare. unde ἀνάπτειν τινί, exp. referre ad aliquem, i. e. referre rem quampiam ad aliquem tanquam ejus autorem. Eſt ab α priv. & ἅπτω, i. e. necto. Item ἀνάπτω, exp. incendo: & Metaph. ſuſcito, exſuſcito:

to: & ſic eſt ex α priv. & ἅπτω, accendo.

Α'νάκλισις, proprie decubitio, accubitio, recubitio; item reſupinatio; item ἄνεσις, animus jacens, & remiſſus: ab ἀνακλίνω, Bud. com. abjectio, & debilitatio animi.

Α'ναπυνθάνομαι, interrogo: ex ἀνά, & πυνθάνομαι, idem.

Α'ναπυρόω, accendo, inflammo: ex ἀνά, & πυρόω.

Α'νάπυστος, ὁ, ἡ, pervulgatus: quod nobis innotuit. Th. πυνθάνομαι.

Α'νάπω, Dor. pro Α'νάπου, gen. ab Α'νάπος, ου, ὁ, Siculi fluvii nomen.

Α'ναπωλέω, exp. rurſus vendo, revendo. Poll. l. 7. c. 2. ex ἀνά, & πωλέω.

Α'νάπωτις, εως, ἡ, alii leg. ἀνάπυτις, & per Syncop. ἄμπωτις, maris, & aquarum receſſus: cui contrarium πλημμυρίς, ίδος, ἡ, maris acceſſus, & æſtus: Pro eodem dicitur & ἀνάπωσις, παρὰ τὸ ἀναπίνειν. Th. πίνω.

Α'ναῤῥαίζω, convaleſco: ex ἀνά, & ῥαίζω, idem.

Α'ναρηρεκώς, qui ſuſtulit, Att. pro ἀνηρηκώς, p. part. verbi ἀναιρέω. Th. αἱρέω.

Α'ναράομαι, imprecationem revoco: & abſolvo: ex ἀνά, & ἀράομαι.

Α'νάργυρος, qui pecunia caret, etiamſi aliis facultatibus abundat: ex α priv. & ἄργυρος.

Α'ναρθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, minus compactus: ab ἄρθρον.

Α'ναριθμέω, ῶ, enumero, dinumero: ἀναριθμοῦμαι, pro eod. ex Dem. atque inde verbale

Α'ναρίθμητος, innumerabilis; item, immenſus: ut ἀναρίθμητος χρόνος, apud Soph. in Ajace.

Α'νάριθμος, ου, ὁ καὶ ἡ, & Poet. ἀνήριθμος, innumerus, non numerabilis. ſed accipitur etiam pro homine, qui in nullo eſt numero, nec pretio, i. e. pro vili: ut apud Soph. in Ajace.

Α'ναριστάω, ῶ, non prandeo: unde part. præt. ἀνηριστηκώς, qui pranſus non eſt. & verbale

Α'ναρίστητος, impranſus. Ariſtoph.

Α'νάριστος, non pranſus, prandio carens: ex α, & ἄριστον.

Α'ναρίτης, ου, ὁ, piſcis de genere concharum: a quibuſdam dici exiſtimatur παρὰ τὸ ἀνέρπειν, quaſi ὁ ἀνερίτης, quoniam ſcopulis tantum adhæreſcat, nec, ut neritæ, innatet. unde dicitur & ἀνερίτης: & ab Etym. a Νηρεὺς derivatur.

Α'ναριτοτρόφους νήσους, dixit Æſchylus in Perſis, teſte Athen. hoc eſt altrices, ſeu nutrices anaritarum cochlearum inſulas: ex ἀναρίτης, & τροφός, ὁ, vel τροφή, ἡ. unde τροφέω, idem cum Th. τρέφω.

Α'ναρκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, nullius imperio ſubjectus: ex α priv. & ἀρχὴ, principatus.

Α'ναρμόδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, exp. non idoneus, inconveniens, & incongruus: ex α priv. & ἁρμόδιος, ὁ.

Α'ναρμόζω, ſeu ἀναρμόττω, exp. adapto, copulo, congruo: ut apud Halicarn. l. 4. πρεσβυτέρῳ τῷ πρεσβυτέρῳ ἀναρμόσας, i. e. ſeniori ſeniorem locans. ex ἀνά, & ἁρμόζω, vel ἁρμόττω.

Α'ναρμοστέω, ῶ, exp. ſum ἀνάρμοστος, i. non congruo, non convenio, nec quadro. Plato de Leg. 4.

Α'ναρμοστία, ἡ, incongruentia, inconvenientia: apud Plat. & Plut. & apud Luc. ponitur pro ineptia, Budæo teſte.

Α'νάρμοστος, inconveniens, inconcinnus, non quadrans, nec habilis. unde apud Xen. ſcutum inhabile vocatur ἀνάρμοστον, ut ait Bud. Sed exp. & incompoſitus, ineptus, apud Ariſtoph. in nub. Atque inde adv.

Α'ναρμόστως, incongrue, inconcinne, inepte. ex α priv. & ἁρμοστός, ὁ.

Α'ναροιβδέω, exp. reſorbeo, aut abſorbeo. Od. μ. Unde verbale

Α'ναροίβδησις, ἡ, abſorptio aquarum, vel ejaculatio. ex ἀνά, & ῥοιβδέω; unde ῥοίβδησις, ἡ.

Α'ναρπάγδην, adv. exp. raptim, tranſverſim rapiendo. Eurip.

Α'ναρπάζω, abripio, ſurſum rapio. Il. δ. & interdum, ſubito e medio tollo. item, ad pœnam rapio; ſedibus evello.

Α'ναρπάσας, α. 1. part. ab ἀναρπάζω, ſurſum rapio.

Α'νάρπαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, abreptus, ſurſum raptus; item, repente, aut ſubito raptus; apud Luc. ex ἀνά, & ἁρπάζω.

Α'ναῤῥαγήσεσθαι, erupturum eſſe, f. 2. infin. paſſ. ab ἀναῤῥήγνυμι.

Α'ναῤῥαιστής, ἐτῆρος, ὁ, Jon. pro ἀναιρετής, qui aſportavit aliquid. Th. αἱρέω.

Α'ναῤῥάπτω, conſuo, conſarcino; item, reſarcio, reconcinno: ex ἀνά, & ῥάπτω.

Α'ναῤῥέω, refluo, vel ſurſum fluo; item, ſcateo, ſcaturio, quaſi ſurſum fluendo: ex ἀνά, & ῥέω.

Α'ναῤῥηγνύω, vel -υμι, ſeu ἀναῤῥήσσω, diffringo, dirumpo, diſſeco, diffindo; item, erumpere facio; emitto cum eruptione: ex ἀνά, & ῥήγνυμι.

Α'νάῤῥημα, τό, edictum voce præconis enunciatum. Suid. ex ἀνά, & ῥέω, dico.

Α'ναῤῥήξειν, f. 1. inf. ἀναῤῥῆξαι, α. 1. inf. ab ἀναῤῥήσσω, vel ῥήγνυμι.

Α'νάῤῥηξις, εως, ἡ, diſruptio, diſciſſio: ab eod. Th.

Α'νάῤῥησις, εως, ἡ, præconium proprie in athletico certamine: ejuſd. Th. & comp. cum ἀναῤῥήμα.

Α'νάῤῥινον, exp. per nares rediens. Gal. apud Hippocr. ſic etiam dicitur ea herba, quæ alias ἀντίῤῥινον, ex eo nomen ſortita, quod ſemine ſit vituli narium ſimilis. ex ἀνά, & ῥίς, vel ῥὶν, ῥινός.

Α'ναῤῥιπίζω, proprie exp. ignem prope extinctum flatu exſuſcito, & reaccendo: & general. ac metaph. accendo, excito, refocillo, inflammo, ſublevo, ſuſcito, refoveo, augeo. ex ἀνά, & ῥιπίζω.

Α'ναῤῥιπισμός, exp. ſuſcitatio, exſuſcitatio. eſt verbale ab ἀναῤῥιπίζω.

Α'ναῤῥιπτέω, ſive ἀναῤῥίπτω, ſurſum jacio. f. ψω. α. 1. ἀνέῤῥιψα. Th. ῥίπτω.

Α'νάῤῥιψις, ipſa actio jaciendi ſurſum: a præced.

Α'ναῤῥοιχέομαι, & ἀναῤῥοίχομαι, idem quod ſimplex ῥοίχομαι.

Α'νάῤῥοια, ας, ἡ, refluxus undarum: ex ἀνά, & ῥέω, fluo.

Α'ναῤῥοιβδέω, f. ήσω, reſorbeo cum ſonitu. Th. ῥοῖζος.

Α'ναῤῥοπία, ἡ, exp. ſurſum vergere: apud Hippocr. eſt ab ἀνάῤῥοπος.

Α'νάῤῥοπος, & ἀνάῤῥοπος, ſurſum vergens, ὁ ἄνω ῥέπων. ex ἀνά, vel ἄνω, & ῥέπω.

Α'ναῤῥοφάω, vel ἀναῤῥοφέω, reſorbeo, abſorbeo: ex ἀνά, & ῥοφέω, vel -άω.

Α'νάῤῥυσις, ἡ, redemptio; item ſacrificium: ex ἀνά, & ῥύω, -ομαι: unde ῥύσις, ἡ.

Α'ναῤῥύω, vel ύομαι, exp. redimo, libero captivum. unde ἀνεῤῥύσθη, redemptus eſt. Item, reparo, ſarcio. Item jugulo, macto, ſacrifico.

Α'ναῤῥωγώς, ἡ, apertus, hians, p. part. m. pro ἀνεῤῥωγώς.

Α'ναῤῥωννύω, & ἀναῤῥώννυμι, exp. q. d. recorroboro, i. e. robur priſtinum reddo. Suid. ὁ Θεὸς ἀνέῤῥωσεν αὐτόν, i. e. Deus ipſi priſtinas vires reddidit, ſeu convaleſcere fecit. Et in paſſ. ἀναῤῥώννυμαι, refocillor, vel convaleſco. unde ἀναῤῥωσθείς, apud Syneſ. Epiſt. 67. ubi convaluerit. ex ἀνά, & ῥωννύω, vel ῥώννυμι.

Α'ναῤῥωσθέντες, revaleſcentes, α. 1. part. paſſ. a ῥώννυμι.

Α'νάρσιος, ου, ὁ, implacabilis; cui cum altero non convenit: ex α, & ἄρω.

Α'ναρτάω, ſuſpendo: idem quod ἀρτάω.

Α'νάρτησις, εως, ἡ, ſuſpenſio: item Metaph. obſtrictio, devinctio, quæ fit bene merendo de aliquo, eſt verbale ab ἀναρτάομαι, ῶμαι, ſuſpendor, paſſ. ab ἀναρτάω: ex ἀνά, & ἀρτάω.

Α'νάρτιος, ου, ὁ, impar. ex α priv. & ἄρτιος, par.

Α'ναρτύω, adorno, ſtruo, molior: ex ἀνά, & ἀρτύω.

Α'ναρυστής, οῦ, ὁ, exp. vas, in quod vinum hauritur. Heſych. ex ἀνά, & ἀρύω, ſeu ἀρύω. f. ύσω.

Α'ναρύω, haurio, exhaurio.

Α'ναρχία, exp. ſtatus eorum, qui principe, ſeu dominatore carent: item, contumacia adverſus eos, qui nobis præeſſe debent; detrectatio imperii: item ſoluta licentia, qua unuſquiſque pro libidine omnia agit. Bud. ex Ariſtot. ex α, & ἀρχή.

Α'ναρχος, principio carens. de Deo ſolo dicitur. unde exp. &, æternus. Greg. Item ἄναρχος exp. etiam, principe, ſeu duce, vel dominatore carens; qui nullius dominatui ſubeſt. Il. β.

Α'νασαλεύω, concutio, quaſſo, exagito: ex ἀνά, & σαλεύω.

Α'νασειράζω, retraho, revoco: proprie, retraho catena: ex ἀνά, & σειρά, catena.

Α'νασεισίφαλλοι, obſcœno Epitheto, ſic appellantur meretrices, tanquam quatientes τὸν φαλλόν. Suid. ex ἀνασείω, & φαλλός.

Α'νασεισμός, οῦ, ὁ, conquaſſatio: ab ἀνασείω.

Α'νασείω, exp. quatio, concutio. Heſiod. in Aſp. Αἰγίδ' ἀνασείσαντα. Sed exp. & perſuadeo, concito. Unde apud Luc. & Marc. ἀνασείει τὸν λαόν, exp. concitat populum, i. e. ad ſeditionem incitat. Et apud Demoſth. ἀνασείειν, exp. minatus, ex ἀνά, & σείω, f. σω. p. κα.

Α'νασελγαίνομαι, petulanti injuria afficior; petulanter & laſcive in me agitur: idem quod ἀσελγέω.

Α'νασιλλαίνω, exp. habere coronam crinibus impoſitam: ex ἀνά, & σίλλος, ὁ.

Α'νασεσυρμένος, η, ον, obſcœnus: p. part. paſſ. ab ἀνασύρομαι: vide ἀνασύρω.

Α'νασηκόω, ῶ, exp. addo quod deeſt; item, ad æquabilitatem libro: ex ἀνά, & σηκόω.

Α'νάσιλλος, ου, ὁ, exp. corona, ſertum.

Α'νασιμος, ὁ καὶ ἡ, exp. reſimus, repandus; item, informis, deformis.

Α'νασιμόω, reſimo, reſimum facio. ſed exp. &, animantia ad coitum ruentia olfacio, atque odoror, ut Catulitionis tempore canes ſuas fœminas olfactant. Heſych. Item, impendo, inſumo. apud eund. ex ἀνά, & σιμός, ὁ, unde σιμόω, ῶ.

Α'νασκαλεύω, exp. ſarculo laxo; inſtrumento, quo ignis, & prunæ fodiantur, exſuſcito. ſed exp. & ſcrutor, indago, more eorum, qui inveſtigantes aliquid effodiunt, & eruunt. ex ἀνά, & σκαλεύω.

Α'νασκάπτω, exp. refodio, refodiendo eruo, & egero, effodio; ex ἀνά, & σκάπτω.

Α'νασκέπτομαι, exp. conſidero diligenter; accurate perpendo; ſurſum deorſumque rem animo voluto: ex ἀνά, & σκέπτομαι.

Α'νασκευάζω, f. άσω, p. ακα, rurſus ſtruo, reſtauro, reædifico: item, diruo, demolior, aboleo, tollo: item, labefacto dicta alicujus, refello, refuto. Et in paſſ. ἀνασκευάζομαι, abſolute poſitum exp. collectis vaſis migro; patria faceſſo. & exercitus dicitur etiam ἀνασκευάζεσθαι, qui collectis vaſis caſtra movet.

Α'νασκευαστικός, ad inſtaurandum aptus; inſtaurandi vim habens; item, deſtruendi facultate præditus.

Α'νασκευαστικῶς, exp. refutantium more.

Α'νασκευή, reædificatio, inſtauratio: item, everſio, refutatio: item ſic dicitur, quum caſtra moventur, & vaſa colliguntur ab exercitu. & ſic κατασκευή ei oppon. ex ἀνά, & σκευάζω. Th. σκεῦος.

Α'να-

Ἀνασκέπτω, delabor, irruo. Th. σκήπτω.

Ἀνασκησία, inertia, imperitia, ἀγυμνασία.

Ἀνάσκητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inexercitatus, inexercitus.

Ἀνασκήτως, ſine exercitio. ex α priv. & ἀσκέω.

Ἀνασκίδναμαι, exp. ſurſum, deorſumque diſſipor; huc illuc diſpergor. ex ἀνά, & σκίδναμαι, idem quod, & pro σκεδάννυμαι, diſſipor, diſpergor: paſſ. a σκεδάννυμι, idem quod Th. σκεδάω, ſeu σκεδάζω.

Ἀνασκινδυλεῦσαι, idem quod, & dicitur pro ἀναχινδυλεῦσαι.

Ἀνασκιρτάω, exilio, exultim ludo, laſcivio exiliendo; item, proſilio, vel reſilio. Heſych. ex ἀνά, & σκιρτάω.

Ἀνασκολοπίζω, palo affixum tollo. Th. σκόλοψ, οπος, ὁ, præacutus palus.

Ἀνασκολύπτω, exp. nudo. Heſych. proprie, glandem pudendi denudo, retracta pelle. ex ἀνά, & σκολύπτω.

Ἀνασκοπέω, exp. accurate perpendo, meditor, conſidero, reſpicio: idem quod ἀνασκέπτομαι: ex ἀνά, & σκοπέω.

Ἀνασοβέω, excutio, expello, proprie, ſurſum rejiciendo, ſeu retrorſum; item, conturbo, perturbo aliquem. unde verbale

Ἀνασόβησις, ἡ, excuſſio, ejectio ſurſum, aut retrorſum; item, conturbatio: ex ἀνά, & σοβέω.

Ἀνασπαράσσω, lacerando evello, & revello: ex ἀνά, & σπαράσσω.

Ἀνάσπαστος, ὁ, ἡ, qui extrahitur. Th. σπάω.

Ἀνασπάω, ſurſum retraho. f. άσω. p. ἀνέσπακα. a. 1. paſſ. ἀνεσπάσθην.

Ἀνασπείρω, hinc ἐπανασπείρω, idem quod ἐπισπείρω.

Ἄνασσα, ης, ἡ, regina: ab ἄναξ.

Ἀνάσσαν, Dor. pro ἀνασσῶν, invicti. Th. ἥσσων.

Ἀνάσσει, præſ. ind. ab ἀνάσσω.

Ἀνασσείσασα, quatiens, a. 1. part. f. g. Poet. ab ἀνασείω, quatio. Th. σείω.

Ἄνασσε, præſ. imp. Ἄνασσεν, Jon. & Poet. pro ἤνασσεν, imperf. ab ἀνάσσω, ας, α.

Ἀνασσέμεν, præſ. inf. Jon. pro ἀνάσσειν.

Ἀνάσσυτος, Erot. apud Hippocr. exp. ἀνόρμητος. ex ἀνά, & σύω, σύομαι, inuſit. pro σεύω, σεύομαι.

Ἀνάσσω, μ. ἀνάξω, π. ἤναχα, impero, βασιλεύω. gen. aut dativo jungitur. ab ἄναξ.

Ἀνάστα, ſurge: vide ἀνίστημι.

Ἀνασταδὸν, ſtando deſuper. adv. ab ἀνίστημι.

Ἀνασταλμένος, Jon. pro ἀνεσταλμένος, ſublatus. p. part. paſſ. ab ἀναστέλλω. Th. στέλλω.

Ἀνασταλτικὸς, exp. reprimendi, & cohibendi vim habens. verbale ab ἀναστέλλω, ῶμαι.

Ἀνασταλύζειν, (ſi codices menda carent) apud Anacreontem, pro ἀναστενάζειν.

Ἀναστὰς, άντος, ὁ, f. g. ἀναστᾶσα, exſurgens, a. 2. part. ab ἀνίστημι.

Ἀναστάσιμος, ου, ὁ, καὶ ἡ, exp. q. d. reſurrectivus, reſurrectorius, pertinens ad reſurrectionem: ut ἀναστάσιμοι μυστήριον. Syneſ. & ἀναστάσιμος ἡμέρα, dicitur dies reſurrectionis, apud Naz.

Ἀνάστασις, ſurrectio, proprie a ſedili, vel a cubili, ſive a ſomno. Soph. in Philoct. Unde in N. Teſt. frequenter ponitur pro reſurrectione a morte in vitam; ut Matth. c. 22. & Joan. c. 11. & dicitur etiam ἀνάστασις νεκρῶν, Act. cap. 23. & 24. & alibi. & pro reſurrectione a lapſu, Luc. c. 2. Sed exp. &, everſio, ſedibus expulſio, vel evocatio. Dem. Olynth. 1. Item, erectio, exſtructio: ut ἀνάστασις τοῦ οἴκου, apud Phalar. ſic dicitur ἀνάστασις τείχους. ex ἀνά, & στάσις, ἡ.

Ἀναστατὴρ, ῆρος, everſor, vaſtator, populator.

Ἀναστατήριοι θυσίαι, ſacrificia, quæ fiebant ad reſurgendum e morte.

Ἀναστατήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, reſurrectorius.

Ἀναστατικὰ ὄργια, ſacra, quæ fiunt in reſurrectionis memoriam.

Ἀναστατικὸς, ῦ, ὁ, exſuſcitativus.

Ἀναστατικῶς, inſolenter, ſeditioſe.

Ἀνάστατος, everſus, vel vaſtatus, ex ſuis ſedibus expulſus.

Ἀναστατόω, ῶ, ſtatum ſubverto, ad ſeditionem concito. f. ώσω. p. ἀνεστάτωκα. a. 1. ἀνεστάτωσα. Ab ἀνίστημι.

Ἀναστάτωσις, ἡ, everſio; item, conturbatio. verbale ab ἀναστατόω.

Ἀνασταυρίζω, &

Ἀνασταυρόω, ῶ, de novo crucifigo. f. ώσω. p. ωκα. Th. σταυρός.

Ἀνασταχύω, ſurſum erigo, ſeu exilio, in modum ſpicarum: ex ἀνά, & στάχυς, υος, ὁ.

Ἄναστε, per Syncop. ex ἀνάστητε factum ajunt, 2. pl. a. 2. imp. ab ἀνίστημι.

Ἀναστεγνόω, idem quod στεγνόω. & Th. στέγω, tego, operio; item adſtringo.

Ἀναστείλασα, contrahens, a. 1. part. fœm. gen. ab ἀναστέλλω, inhibeo: ex ἀνά, & στέλλω.

Ἀναστενάζω, alte ingemiſco. f. άξω. p. αχα. a. 1. αξα. Ex ἀνά, pro ἄνω, & στενάζω.

Ἀναστεναχίζω, vehementer ſuſpiro, vel ingemiſco: a στεναχίζω, idem quod στένω.

Ἀναστενάχω, graviter ſuſpiro: a στενάχω, Poet. pro στενάζω.

Ἀναστένω, ingemo, ingemiſco: ex ἀνά, & στένω.

Ἀνάστερος, pro ἀνάστρος, obſcurus: ex α priv. & ἄστρον, ου, aſtrum, ſydus. a Th. ἀστὴρ, έρος, ὁ, ſtella.

Ἀναστέφω, redimio. Ex ἀνά, & στέφω. idem.

Ἀναστῇ, a. 2. ſub. ab ἀναστῶ. ἀνάστην, Jon. pro ἀνέστην, a. 2. ind. ab ἀνίστημι. f. ἀναστήσω, εις, ει.

Ἀναστηλόω, erigo, ſeu ſtatuo ſuper cippum. Plut. ex ἀνά, & στηλόω.

Ἀνάστημα, ατος, τὸ, exp. erectio, aſſurrectio, vel potius id quod aſſurgit, & in altum tendit; ut ἀνάστημα γῆς, terræ eminentia, locus editus. Item, ſtatura, proceritas. Theophr. & Suid. Item, ſubſtantia.

Ἀναστῆναι, a. 2. inf. act. ἀναστήσασα, a. 1. part. fœm. gen. Ἀναστήσειεν, dimoveret, opt. Æol. Ἀνάστητε, 2. pl. a. 2. imp. act. ἀναστήτω, 3. ſing. a. 1. imp. ab ἀνίστημι.

Ἀναστίζω, ſurſum compungo notis: & interdum idem quod στίζω.

Ἀναστοιχειόομαι, μ. ώσομαι, reſolvor in elementa.

Ἀναστοιχειόω, exp. informo, quaſi ab elementis incipiendo. Suid. Item, in elementa reſolvo.

Ἀναστοιχείωσις, εως, ἡ, ἀνάπλασις, reformatio; informatio, quæ fit quaſi ab elementis incipiendo; corporum reſolutio in principia, & elementa, ἀνάλυσις. Ex ἀνά, & στοιχεῖον.

Ἀναστόμωσις, ἡ, laxatio, relaxatio; item, arctatio, compreſſio in fauces; item, vis quæ palatum exacuit, irritatio palati, de cibis dictum.

Ἀνάστομος, opertus, laxus, dehiſcens.

Ἀναστομόω, facio os laxius, & apertius; laxo, relaxo, aperio: Item, arcto, anguſto, in fauces comprimo: Item, q. d. os facio; exacuo.

Ἀναστομωτήριος, & ἀναστομωτικὸς, aperiendi vim habens, & oris patefaciendi; item, exacuendi palati vi pollens. ex ἀνά, & στομόω.

Ἀναστοναχίζω, idem quod ἀναστεναχίζω. Ex ἀνά, & στοναχίζω.

Ἀναστράγαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, talo, ſeu talis carens: ex α priv. & ἀστράγαλος, talus: i. e. oſſiculum prope quadratum, intra infimos tibiæ, & ſuræ proceſſus comprehenſum; ut neque videri, neque tangi poſſit.

Ἀναστρατοπεδεύω, caſtra moveo; revertor cum exercitu: item, contineo me in caſtris: ex ἀνά, & στρατοπεδεύω.

Ἀναστρέφω, revertor, ſubverto, converſor. f. ψω. p. φα. a. 1. ψα. a. 2. ἀνέστραφον. p. paſſ. ἀνέστραμμαι. a. 2. paſſ. ἀνεστράφην. p. m. ἀνέστροφα. exp. etiam, inverto; inverſo, ſeu præpoſtero ordine colloco: Item, in contrariam partem verto: ut ὁ Θεὸς πάντ' ἀναστρέφει πάλιν, i. e. omnia vice verſa diſponit. Item, converto retrorſum: Et interdum reverti cogo: Item, retro vertor, redeo. Item, terga verto: Et interdum, in hoſtem inſequentem convertor: ut οἱ μὲν ἔφυγον, οἱ δὲ ἀνέστρεψαν, apud Xenoph.

Ἄναστρος, ου, ὁ καὶ ἡ, aſtris carens, obſcurus: ut ἄναστρος σφαῖρα, apud Damaſcen. non ſtellatus. vide ἀνάστερος.

Ἀναστροφάδην, per converſionem, vice verſa, & quaſi converſim.

Ἀναστροφὴ, ἡ, exp. inverſio; præpoſtera rerum ſeu verborum collocatio: figura Gramm. & Poet. quum verbum, quod præcedere deberet, ſequitur: ut λέων ὥς, pro ὡς λέων: ſic ὄρνιθες ὥς, pro ὡς ὄρνιθες: & ᾧ ἔπι πόλλ' ἐμόγησα, apud Hom. pro ἐπὶ ᾧ. Sic apud Terent. in Andria: I præ, ſequar, pro præi. Sed exp. &, converſio retrorſum; ſeu in contrariam partem reciprocatio: item, reverſio, reditus: item, converſatio aut commoratio apud aliquos. 1. Pet. c. 2. eſt verbale ab ἀναστρέφω.

Ἀναστρωφᾶν, convertere, præſ. inf. act. pro imp. ab

Ἀναστρωφάω, a στρωφάω, verſo, Poet. στροφάω. Th. στρέφω.

Ἀναστύφω, triſtitiam præ me fero, triſtior. Heſych. Suid. ex ἀνά, & στύφω.

Ἀνασυντάξις, recenſio, cenſus recognitio, cenſus iterum habitus. verbale ab ἀνασυντάσσω, a συντάσσω.

Ἀνασυντάσσω, exp. recognoſco cenſus; iterum conſtituo cenſus: ex ἀνά, & συντάσσω.

Ἀνασύρειν, veſtes ſurſum tollere, ac pudenda revelare. Th. σύρω, traho.

Ἀνάσυρμα, τὸ, exp. quod ἡ ἀνασυρομένη τῷ ἀνασύρεσθαι ſibi acquiſivit. hinc λαθρίδιον ἀνάσυρμα Bubulus Comicus per jocum ſic vocavit, i. e. furtivum conceptum, ut ſcribit Poll. eſt verbale ab

Ἀνασύρομαι, ſurſum retraher, paſſ. ab ἀνασύρω: ex ἀνά, & σύρω: unde σύρμα, τὸ.

Ἀνασφαδάζω, reſilio, recalcitro, exilio: ex ἀνά, & σφαδάζω.

Ἀνασφάλλω, reſurgo ex lapſu, vel morbo. f. αλῶ. a. 1. ἀνέσφηλα. Th. σφάλλω, proſterno.

Ἀνασφραγίζω, reſigno, ſignum tollo. V. σφραγίζω.

Ἀνασχάζειν, repellere. vide Σχαδεῖν.

Ἀνασχέθω, Poet. pro ἀνέχω, erigo. Th. ἔχω.

Ἀνάσχεο, ſuffer, imper. Jon. pro ἀνάσχου, verbi ἀνασχέω, vel ἀνέχω· ἀνασχὼν, a. 2. part. Th. ἔχω.

Ἀνάσχεσις, εως, ἡ, toleratio, ſeu tolerantia. Plut. exp. & emerſio, exortus, ortus: ut ἀνάσχεσις ἡλίου, ortus ſolis. Ab ἀνασχεῖν.

Ἀνασχετικὸς, ῦ, ὁ, tolerabilis, ferendus. Plut.

Ἀνάσχετος, ου, ὁ, exp. tolerabilis. unde πλημμελὴς οὐκ ἀνασχετῶς, Plut. in Numa. & οὐκ ἀνάσχετον ἐποιεῦντο, indignum ducebant, Herodot. οὐκ ἀνάσχετον ποιησάμενος, intolerandum ratus.

Ἀνασχέω, f. ήσω, tollo, fero, tolero; idem quod, & pro ἀνέχω.

Ἀνασχίζω, divido, findo. Th. σχίζω.

Ἀνασχινδυλεῦσαι, exp. in palum, ſeu in crucem tolli. Plat. de Rep. l. 7. ex ἀνά, & σχινδυλεύομαι, inuſit. a Th. σχίζω, ομαι.

Ἀνασχοίμην, a. 2. opt. m. ἀνασχόμενος, part. ἀνασχὼν, part. a. 2. ab ἀνέχω, tolero. Th. ἔχω.

Ἀνασώζω, reſtituo priſtinæ incolumitati; facio

ſacio ut quis ſalvus evadat: ut ἀνασώ-ζειν φίλον. Item, ſarcio, recupero. In paſſ. ἀνασώζομαι, ſervor, incolumitati reſtituor: ut ἀνασωθεὶς εἰς τὴν πατρί-δα, apud Diod. Sic. ex ἀνὰ, & σώζω.

Ἀνασώσασθαι, recuperare, a. 1. inf. m. quod a σώζω.

Ἀνασωφρόνησις, reſipiſcentia: ex ἀνὰ, & σωφρονέω, ſana ſum mente.

Ἀναταράττω, conturbo, perturbo, com-miſceo; item, commoveo, agito: ex ἀνὰ, & ταράττω, vel σσω.

Ἀνάτασις, εως, ἡ, exp. extenſio in altum, erectio, porrectio; item comminatio, peculiariter quæ fit cum acerbitate a-nimi, & audacia: Plut. & Polyb. Eſt verbale ab ἀνατείνω, ομαι.

Ἀνατάσσομαι, compono. f. άξομαι. p. γμαι. a. 1. m. ἀνεταξάμην. ex τάσσω.

Ἀνατάττω, ſeu ἀνατάσσω, & ἀνατάττομαι, f. άξω, άξομαι, exp. inſtruo, præparo; item, compono, & literis mando. Lucæ 1. apud Plut. de ſolert. anim. (de Elephante) ὤφθη, νύκτωρ, αὐτὸς ἀφ' ἑαυτοῦ πρὸς τὴν σελήνην, ἀνατατ-τόμενος τὰ μαθήματα, καὶ μελετῶν, viſus eſt recolere ſecum, & velut in ordi-nem digerere ea, quæ edoctus erat. Ex ἀνὰ, & τάσσω, vel ττω, ομαι.

Ἀνατατικὸς, ῦ, ὁ, extenſus, aptus ad extendendum. unde

Ἀνατατικῶς, imperioſe, minaciter. ab ἀ-νατείνω, extendo. item, ἀπειλεῖν, minari.

Ἀνατεὶ, vel ἀνατὶ, impune, ſine damno: ex α priv. & ἄτη, damnum: ab ἀάω, lædo.

Ἀνατείνω, exp. proprie ſurſum extendo; ſurſum extendens erigo, attollo, tollo: ut apud Ariſtot. de mundo, πάντες οἱ ἄνθρωποι ἀνατείνομεν τὰς χεῖρας εἰς τὸν οὐρανὸν, εὐχὰς ποιούμενοι, manus in cæ-lum tollimus. Et apud Xen. τὰς δεξι-ὰς ἀνατείναντες, dextras porrigentes; quod erat amicitiæ ſignum. Ex ἀνὰ, & τείνω.

Ἀνατειχίζω, reædifico muros; commu-nio, inſtauro mœnia. ex ἀνὰ, & τει-χίζω.

Ἀνατειχισμὸς, ῦ, ὁ, inſtauratio, & re-fectio murorum. verbale ab ἀνατειχίζω.

Ἀνατελεῖ, germinabit, 3. ſing. f. ab

Ἀνατέλλω, facio oriri. exorior. f. τελῶ, a. 1. ἀνέτειλα. ſub. ἀνατείλω, ης, ῃ. p. m. ἀνατέταλκα. p. act. ἀνατέταλκα, ας, ε.

Ἀνατέμνω, exp. diſſeco, incido, a parti-bus ſcil. inferioribus ad ſuperiores pro-grediendo: ut ταῖς αὐτοῦ χερσὶν ἀνέτεμε τὸν ἄνθρωπον, apud Athen. l. 12. ex ἀ-νὰ, & τέμνω.

Ἀνατετμημένος, η, ον, diſſectus, reſe-ctus, part. præt. paſſ. ab ἀνατέμνομαι.

Ἀνατετηκέναι σώματα ἡδοναῖς, remolleſcere corpora voluptatibus. V. τήκω.

Ἀνατὶ, vide ἀνατεί.

Ἀνατιθέασι, transferunt, 3. pl. ind. præſ. pro τιθεῖσι f. θήσω. a. 2. ἔθην.

Ἀνατίθεμαι, repono, expono. ἀνατίθενται, 3. pl. ind. paſſ. ἀνεθέμην, σο, το, a. 2. m. ἀνατίθετε, præſ. imp. act. ab ἀνα-τίθημι.

Ἀνατίθημι, exp. ſurſum pono; in altum pono, ſuſtollo: item, impono alicui quidpiam portandum: & Metaph. im-pono, i. e. injungo: item, attribuo, acceptum fero, adſcribo, imputo: & interdum, tribuo, i. e. faveo, pro-penſus ſum: item, ſuſpendo, vel ſuſ-penſum dico: & ſimpl. dico, conſe-cro: item, transfero, traduco: & in-terdum, differo, prorogo, cum genit. Soph. in Ajace. Ex ἀνὰ, & τίθημι.

Ἀνατιμᾷν, pretium augere: a τιμή.

Ἀνατιναγμὸς, concuſſio, emotio a loco ſuo in alium, tranſmutatio, tranſitus. verbale ab

Ἀνατινάσσω, concutio, vel vehementer quatio: ex ἀνὰ, & τινάσσω, quatio.

Ἀνατιταίνω, idem quod ἀνατείνω, vel cum ſimplici Th. τείνω, tendo, extendo, pretendo.

Ἀνατιτραίνω, ſeu ἀνατιτράω, idem quod Th. τιτράω, perforo, terebro.

Ἀνατλὰς, ᾶσα, ᾶν, a. 2. part. act. ab ἀνα-τλῆμι, perfero. Ἀνατλήσας, a. 1. part. Th. τλάω.

Ἀνάτλημα, tolerantia, perpeſſio. ver-bale ab ἀνατλάω, ſeu

Ἀνάτλημι, tolero, patior, ſuſtineo. Th. τλάω, ſeu τλῆω.

Ἀνατμηθεὶς, ſectione apertus, a. 1. part. paſſ. ab ἀνατέμνομαι. Th. τέμνω.

Ἀνατοιχέω, ῶ, modo in hoc, modo in illud navis latus jactor, ut fit in tem-peſtate. Poll. l. 1. ἀνατοιχεῖν vero Atti-ce non dicitur, ſed διατοιχεῖν. a Th. τοῖχος, ου, ὁ, paries.

Ἀνατοκίζω, uſuram renovo. unde

Ἀνατοκισμὸς, uſuræ renovatio anniverſa-ria: ex ἀνὰ, & τοκίζω, fœneror, fœ-nori do: a τόκος, fœnus, uſura.

Ἀνατολὴ, ῆς, ἡ, oriens: a p. m. ἀνατέ-τολα verbi ἀνατέλλω.

Ἀνατολικὸς, ῦ, ὁ, Eous, orientalis. un-de ὁ ἀνατολικὸς ὁρίζων; a præced. ἀνα-τολή.

Ἀνατολμάω, audeo. Eurip. ex ἀνὰ, & τολμάω, idem.

Ἀνατομὴ, ῆς, &

Ἀνατομία, ας, ἡ, diſſectio, præcipue corporis humani. Unde

Ἀνατομικοὶ, proſectores. Th. τέμνω.

Ἀνατομικὸς, ad Anatomen pertinens. & ἀνατομικὴ, ſcil. τέχνη, dicitur ars ana-tomica; ars membra incidendi. Item ἀνατομικὸς, exp. qui Anatomen facti-tat; vel diſſectionis corporum peritus: apud Gal. ab ἀνατομὴ, ἡ.

Ἀνάτονος, ſurſum tendens; vel nimis in altum tendens: ab ἀνατείνω, ſurſum extendo.

Ἀνάτονος, exp. ſurſum tendens: ab ἀνα-τείνω.

Ἄνατος, ὁ ἀβλαβὴς, illæſus, innocuus, incolumis; idem quod ἄατος, & Th. idem.

Ἀνατρεπτικὸς, ſubverſorius, evertendi vim habens: ab ἀνατρέπω, ομαι.

Ἀνάτρεπτος, ου, ὁ, exp. proſtratus; im-mutabilis.

Ἀνατρέπω, ſubverto. ἀνατρέπομαι, pro-ſternor. Th. τρέπω.

Ἀνατρέφω, nutrio, alo. f. ἀναθρέψω. a. 1. ἀνέθρεψα. a. 2. ἀνέτραφον. p. τέτροφα. p. paſſ. ἀνατέθραμμαι, educatus fui. a. 2. paſſ. ἀνετράφην. a. 1. m. ἀνεθρεψάμην, ω, ατο. Th. τρέφω, p. m. τέτροφα.

Ἀνατρέχω, erigor in altum, creſco, re-curro. f. θρέξω. p. δεδράμηκα. a. 2. ἔ-δραμον. p. m. δέδρομα. Th. τρέχω.

Ἀνάτρησις, perforatio, perfoſſio: ab ἀνα-τιτράω.

Ἀνατρητὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, perforatus, pertu-ſus.

Ἀνατρίβω, detero, aſſero, refrico, con-frico, miſceo, infrico.

Ἀνατριπτος, detritus, attritus: ut ἀνά-τριπτα ἱμάτια, detritæ veſtes.

Ἀνάτριψις, εως, ἡ, frictio, τρίψις, de omni frictionis genere dicitur.

Ἀνατροπεὺς, έως, ὁ, ſubverſor, everſor: ab ἀνατροπή.

Ἀνατροπὴ, ῆς, ἡ, everſio, deſtructio, mutatio, converſio, ſubverſio: ab ἀ-νατρέπω.

Ἀνατροφεὺς, nutritor, educator: ab ἀνα-τροφὴ, ἡ.

Ἀνατροφὴ, ῆς, ἡ, educatio: ab ἀνατρέφω.

Ἀνατροχάω, recurro. vide τροχάω.

Ἀνατυλίττω, repeto, revolvo animo; re-frico, verſo, reglomero. vide τυλίττω.

Ἀνατυπόω, & ἀνατυπόομαι, reformo, i-terum formo: & Metaph. informo ali-quid in animo, imaginor. Unde

Ἀνατύπωσις, forma iterum expreſſa, re-formatio: item, formatio, & imagi-natio. ex ἀνὰ, & τυπόω.

Ἀνατυρβάζω, conturbo, perturbo: ex ἀνὰ, & τυρβάζω.

Ἀναύγητος, obſcurus, ater, non ſplen-dens: ex α priv. & αὐγὴ, lux, ſplendor.

Ἀναυδὴς, έος, ὁ [illegible] & ἀναύδητος, ὁ ϗ ἡ, mutus, non vocalis: item, ineffa-bilis, aut non fandus. ejuſd. Them. & comp. cum ſequente.

Ἄναυδος, ου, ὁ, ἡ, mutus: idem quod ἄφωνος. Ex α, & αὐδή.

Ἀναυλεὶ, exp. ſine tibiis: adv. ab ἄναυ-λος.

Ἀναυλὶ, ſine naulo: ex α priv. & ναῦλον, τὸ, naulum, merces pro navigatione.

Ἄναυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſine tibiis, imperi-tus ludendi tibiis: ex α priv. & αὐλὸς, tibia.

Ἀναυμάχιον, τὸ, dicebatur deſertio pu-gnæ navalis; i. e. quum quis ad nava-le prælium non venerat, ut debebat. Poll. ex α priv. & ναυμάχιον, τό.

Ἀναύξας, Dor. pro ἀναύσας, a. 1. part. Th. αὔω.

Ἀναυξὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, & ἀναύξητος, ου, ὁ ϗ ἡ, incremento carens, parvus, qui non capit incrementum.

Ἀναυξησία, cum quid alimentum, & aug-mentum non capit. ex α priv. & αὐ-ξάνω, f. αὐξήσω, creſco.

Ἀναύξω, increſco, multum augeo: ex ἀνὰ, vel α intenſivo, & αὔξω, creſco.

Ἄναυος, ου, ὁ, ἡ, vocis expers: ab α, & αὔω.

Ἄναυρος, nomen viri. Sine aura. Th. αὔρα. item, torrens: & tum eſt ex α, & ῥέω, fluo.

Ἀνάυσαν, Dor. pro ἀνήυσαν, acclama-runt, 3. pl. a. 1. ind. verbi ἀναύω.

Ἀναυσία, ας, ἡ, nauſea nulla. Suid. ex α priv. & ναυσία, idem quod ναυτία, ἡ, nauſea, proprie qua navigantes in ma-ri corripiuntur. a Th. ναῦς, navis.

Ἄναυτα, τὰ, nautis carentia, vel navibus impervia: apud Heſych. ex α priv. & ναύτης, ου, ὁ, nauta. ab eod. Th.

Ἀναυτέω, exp. acclamo, alloquor.

Ἀναύχην, ενος, ὁ ϗ ἡ, cervice carens; ſine collo: ex α priv. & αὐχὴν, ένος, ἡ, cervix.

Ἀναύω, accendo: ex ἀνὰ, & αὔω, ſicco. Item ἀναύω, exp. exclamo: unde ἀναῦ-σαι, apud Theocr.

Ἀναφαίνω, oſtendo. præſ. imp. ἀνάφαινε. f. φανῶ. p. πέφαγκα. præſ. paſſ. ἀνα-φαίνομαι, ῃ, εται. p. ἀναπέφασμαι. a. 2. ἀνεφάνην, apparui. Th. φαίνω.

Ἀναφαίρετον, quod auferri non poteſt: ab ἀφαιρετὸς, auferendus: ex ἀπὸ, & αἱρέω, capio.

Ἀναφαίρετος, ου, ὁ ϗ ἡ, exp. qui, vel quæ auferri non poteſt: ut ἀναφαίρετον κτῆμα, virtus. ex α priv. & ἀφαιρετός.

Ἀναφαλαντίας, ου, ὁ, idem quod ἀναφά-λαντος.

Ἀναφαλαντίασις, εως, ἡ, calvitium in ſu-perciliis, ſive ſuperciliorum lævitas, quæ ſalitium vocatur: calvitium au-tem in capite vocatur φαλακρότης.

Ἀναφάλαντος, proprie exp. cui a fronte, vel ſuperciliis pili deciderunt: calvus, recalvus. Lev. 13.

Ἀναφαλάντωμα, ατος, τὸ, ſuperciliorum nuditas, vel glabritas.

Ἀναφανδὰ, idem quod ἀναφανδὸν, ma-nifeſto, propalam. Od. γ. & λ. Item Plut. & Luc. adv. ab ἀναφαίνω.

Ἀναφανδὸν, Jon. pro φανερῶς, palam: ab ἀναφαίνω.

Ἀναφανέντες, a. 2. part. paſſ. ab ἀναφαί-νω.

Ἀναφαντάζω, apparere facio, & phanta-ſiam afficio; idem quod φαντάζω.

Ἀναφέρω, offero, ſubduco. f. ἀνοίσω. a. 1. ἀνήνεγκα, part. ἀνενέγκας, a. 2. ἀν-ήνεγκον, inf. ἀνενεγκεῖν. Th. φέρω.

Ἀναφεύγω, refugio, confugio. Th. φεύ-γω.

Ἀναφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, intactilis: ex α priv. & ἁφὴ, ἡ, tactus.

Ἀναφθέγγομαι, exclamo, reſpondeo. Th. φθέγγομαι. V.

Ἀναφθείρομαι, iterum corrumpor, ſeu intereo: ex ἀνὰ, & φθείρω.

Ἀναφθεὶς, a. 1. part. paſſ. ab ἀνάπτω.

Ἀναφλασμὸς, ῦ, ὁ, maſturbatio, vel maſtupratio. Suid. ex ἀνὰ, & φλάω.

Ἀναφλάω, ῶ, obſcœnam ſignif. habet, de maſturbante dictum. Luc. idem quod ἀνακλᾷν τὴν ψωλὴν, μαλάσσειν, χειροτεχνεῖν, τύειν, maſtuprare.

Ἀναφλεγμαίνω, &

Ἀναφλέγω, rurſus ardeo, vel æſtuo, reardeſco: vel rurſus intumeſco: item, exardere ira. Plat. vide φλέγω, & φλεγμαίνω.

Ἀνάφλεξις, ἡ, incendium. Plut. Verbale ab ἀναφλέγω: ex ἀνὰ, & φλέγω.

Ἀναφλεχθῆναι, excandeſcere. a. 1. inf. paſſ. ab ἀναφλέγω. Th. φλέγω.

Ἀναφλύζω, idem quod Th. φλύω, ferveo. Il. φ.

Ἀναφλυκταίνωτος, ὁ, ὁ, ἡ, ex quo puſtulæ non eruperunt, nec erumpunt; idem quod ἀφλυκταίνωτος; ex α priv. & φλύκταινα; quod vide.

Ἀναφλύω, idem quod ἀναφλύζω.

Ἀναφοιβάζω, repurgo. V. φοιβάζω.

Ἀναφοιτάω, redeo, rurſum eo, repeto. V. φοιτάω, eo.

Ἀναφορὰ, ᾶς, ἡ, relatio: ab ἀναφέρω.

Ἀναφορέω, egero, comporto: ex ἀνὰ, & φορέω.

Ἀναφορικὸς, relativus: ab ἀναφορά.

Ἀναφορτίζω, onus in humeros tollo. V. φορτίζω.

Ἀναφορύσσω, ſubigo in modum farinæ: item, commiſceo. V. φορύσσω.

Ἀναφράσσω, aperio, & explico, quod ſepro clauſum erat. Heſych. Vide Th. φράσσω.

Ἀναφρίσσω, horreo; vel horreo pilis. V. φρίσσω.

Ἀναφροδισία, ἡ, rerum venerearum nulla cupido; item, invenuſtas, inelegantia.

Ἀναφρόδιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non venereus; a venere alienus: item, invenuſtus. ex α priv. & ἀφροδίτη, Venus.

Ἀναφρονέω, reſipiſco: ex ἀνὰ, & φρονέω.

Ἀναφροντίζειν, aliquid animo ſæpe volvere. vide φροντίζω.

Ἄναφρος, ſpumæ expers; non ſpumeus, ſeu ſpumoſus; ex α priv. & ἀφρὸς, ſpuma.

Ἀνάφυξις, effugium. Plato. ab ἀναφεύγω.

Ἀναφύομαι, renaſcor: a φύω.

Ἀναφυράω, commiſceo, permiſceo, confundo; item, inquino, fœdo; idem quod ἀναφύρω: ex ἀνὰ, & φυράω: a Th. φύρω.

Ἀναφύρω, idem quod φύρω, miſceo.

Ἀναφυσάω, efflo, ſurſum flo.

Ἀναφύσημα, ατος, τὸ, evaporatio.

Ἀναφύσησις, ſpiraculum terræ, ex quo ignis, vel ventus erumpit. Ariſtot.

Ἀναφυσιάω, efflo. Th. φυσάω.

Ἀναφυσιόω, exp. anhelo: ex ἀνὰ, & φυσιόω, idem.

Ἀναφωνεῦντες, præſ. part. Poet. pro ἀναφωνοῦντες ab ἀναφωνέω.

Ἀναφύω, renaſci facio, rurſum produco, gigno. Th. φύω.

Ἀναφωνέω, ῶ, exclamo. f. ήσω. p. ἀναπεφώνηκα. a. 1. ἀνεφώνησα. Th. φωνή.

Ἀναχάζομαι, retrocedo, præſ. ind.

Ἀναχαίνω, idem cum Th. χαίνω, dehiſco: ſed exponitur &, oſcitor.

Ἀναχαιτίζω, ferocio; (neutraliter de equo dicitur mordente frænum, ſeque jubis erectis efferente) contumaciter efferor; in licentiam erumpo: & active, inhibeo, contra retrahens; retrorſus inhibeo; retro ago; reprimo. a Th. χαίτη, juba, proprie equi.

Ἀναχαλάζω, vel ἀναχαλάω, remitto, relaxo: vel idem quod Th. χαλάω, laxo.

Ἀναχάλασις, relaxatio.

Ἀναχαλαστικὸς, relaxativus, relaxandi vim habens.

Ἀναχαράσσω, denuo ſculpo, rurſus incido. Plut. ex ἀνὰ, & χαράσσω.

Ἀναχάσκω, idem cum ἀναχαίνω, & ab eod. Th.

Ἀναχάσσασθαι, a. 1. inf. m. Poet. pro ἀναχάσασθαι: ab ἀναχάζω, recedo. Th. χάζω.

Ἀναχελύσσομαι, idem cum χελύσσομαι.

Ἀναχέω, refundo, infundo, conturbo, moveo. Th. χέω.

Ἀναχλιάω, exp. hio. 2. Machab. 6. pro ἀναχαίνω, ex ἀνὰ, & χαίνω, idem quod, & pro Th. χαίνω.

Ἄναχθ', pro ἄνακτα, regem, acc. ſing. ſequente aſpiratione, ab ἄναξ.

Ἀναχίτης, gemma, eadem cum adamante; quaſi, triſtitiam auferens, & dolorem. Plin. ex α priv. & ἄχος, εος, τὸ, dolor.

Ἀναχλαινόω, induo, veſtio, a Th. χλαῖνα, læna.

Ἀναχλιαίνω, idem quod χλιαίνω, tepefacio, calefacio.

Ἀναχνοαίνεσθαι, lanugine obſitum eſſe, vel primam lanuginem emittere: ex ἀνὰ, & χνόος, ὁ, lanugo, raſio, item, pubes, a Th. κνάω, carpo, vellico.

Ἀναχοὴ, refuſio; item, meatus: ab ἀναχέω.

Ἀναχορεύω, tripudio, aſſilio, in morem perſultoris: ex ἀνὰ, & χορεύω.

Ἀναχόω, exp. aggero, e terra aggeſta extruo: ut apud Demoſth. τὴν ὁδὸν ἀνακεχωκότες, aggeribus lapidum, & ruderum via obſtructa. & ἀνακεχωσμένος, exp. obrutus, apud Syneſ. ex ἀνὰ, & χόω: unde χωννύω, & χώννυμι.

Ἀναχρέμπτω, vel potius ἀναχρέμπτομαι, exereo, ſcreatu egero.

Ἀνάχρεμψις, exereatio, aut cum ſcreatu egeſtio; item extuſſitio. Gal. ex ἀνὰ, & χρέμπτομαι: unde χρέμψις, ἡ.

Ἀναχρονισμὸς, tropus, ſeu figura; quaſi temporis retractatio: ex ἀνὰ, & χρονίζω, σμαι: unde χρονισμὸς, ὁ.

Ἀναχρωννύω, vel ἀναχρώννυμι, ungo, active coloro, inficio, & denigro. unde

Ἀνάχρωσις, infectio, inunctio, tinctura. vide χρώννυμι.

Ἀναχυθεὶς, ὁ, redundans. a. 1. part. paſſ. verbi ἀναχέω. Th. χέω.

Ἀναχύρωτος, non paleatus: ut ἀναχύρωτος πηλὸς, lutum aceribus, ſeu paleis non ſubactum; ſive lutum non aceratum, ſeu paleatum. ex α priv. & ἀχυρόω, paleas admiſceo: a Th. ἄχυρον, τὸ, palea.

Ἀνάχυσις, εως, ἡ, exp. refuſio, profuſio. unde ἀναχύσεις dicuntur maris æſtuaria navigabilia. Strab. ἀνάχυσις, exp. &, confuſio. Heſych. Item, animi viriumque exſolutio, mollities. ab ἀναχύω, pro ἀναχέω: ex ἀνὰ, & χέω: unde χύω, f. χύσω.

Ἀναχύω, refundo; idem quod ἀναχέω: utrumque ex ἀνὰ, & χέω, vel χύω.

Ἀναχωνεύω, rurſus conflo, refundo, reconflo, reformo: ex ἀνὰ, & χωνεύω, in fornacem conflatoriam conjicio; vel in fornace fuſoria fabrico: a χώνη, idem quod χωνη, vas argillaceum, in quo metalla funduntur, & liquefiunt: quod a Them. χέω, liquefaciendo diffundo.

Ἀναχωννύω, & ἀναχώννυμι, idem quod ἀναχόω, aggero, e terra aggeſta extruo. vide χωννύω.

Ἀναχωρέω, ῶ, recedo, ſecedo. f. ήσω. p. ηκα. a. 1. ἀνεχώρησα.

Ἀναχώρημα, idem quod ἀναχώρησις, ſeceſſus, receſſus, receptus, refugium: Item, reverſio, abitio.

Ἀναχώρησις, reditus. Th. χωρέω.

Ἀναχωρητὴς, οῦ, ὁ, anachorita; qui in ſolitudinem, aut alio quopiam ſecedit: quos eremitas vocamus.

Ἀναχωρίζω, facio reverti, aut ſecedere; in locum reduco, ſuæ terræ reſtituo: τὸ ἀναχωρεῖν ποιῶ, recedere facio. ex ἀνὰ, & χωρίζω, quod vide: vel a χῶρος, locus, ſedes.

Ἀναψάω, idem quod Th. ψάω, tergo, vel tergendo demulceo: item, detergendo colligo, & recipio, frico.

Ἀνάψας, affigas, a. 1. ſub. ab ἀνάπτω. f. ψω. a. 1. ἀνῆψα, part. ἀνάψας, αντος. ex ἅπτω.

Ἀναψηφίζω, a ſuffragio revoco, abrogo, rogo iterum ſententiam. unde

Ἀναψήφισις, revocatio a ſuffragio: ex ἀνὰ, & ψηφίζω, quod vide.

Ἀναψήχω, idem quod ἀναψάω, id vide. ex ἀνὰ, & ψήχω.

Ἀνάψις, εως, ἡ, reaccenſio, excitatio ignis extincti: ab ἀνάπτω.

Ἀναψυκτικὴ δύναμις, vis refrigeratrix.

Ἀναψύξαι, a. 1. inf. ab Ἀναψύχω.

Ἀνάψυξις, εως, ἡ, &

Ἀναψυχὴ, refrigeratio, recreatio.

Ἀναψύχω, refrigero, recreo. f. ξω. p. ἀνέψυχα. a. 1. ἀνέψυξα. Ex ἀνὰ, & ψύχω.

Ἀνγνοίη, Dor. ſyncop. pro ἀναγνοίη, 3. ſing. a. 2. opt. Th. γνώσκω.

Ἀνδάνω, imp. ἥνδανον, f. ἀδήσω: q. ab ἀδέω. p. m. ἅδα, Att. ἕαδα. Exp. placeo. Annotat Euſt. fieri ab ἥδω, eodem modo quo λανθάνω ex λήθω, & μανθάνω ex μήθω. Alibi tamen annotat, ex Heraclidis Grammatici ſententia, eſſe ab ἄδω, ut λαμβάνω a λήβω.

Ἀνδῆσαι, Poet. pro ἀναδῆσαι, coronari. Th. δέω, ligo. ſic ἀνδησάμενος, a. 1. part. m. pro ἀναδησάμενος.

Ἄνδημα, vitta. Poet. pro ἀνάδημα. Th. δέω, ligo.

ἌΝΔΗΡΟΝ, ου, τὸ, ſummitas, cacumen, agger fluvii: παρὰ τὸ ἄνω εἶναι τῆς δηρέως.

Ἀνδησάμενος, vide in ἀνδῆσαι.

Ἀνδίκτης, laquei genus. Poet. pro ἀναδίκτης: q. ab ἀνὰ, & δίκω, jacio.

Ἀνδίκω, Æolica ſyncope, pro ἀναδίκω, ſurſum jacio. Heſ. Ejuſdem Th. & comp.

Ἄνδιχα, pro ἀνάδιχα, diviſim: adv. a δίχα, dupliciter.

Ἀνδοχάδην, pro ἀναδοχάδην, per ſucceſſionem, alternis mutatis vicibus. Heſ. ab ἀναδέχομαι, ſuſcipio, recipio: unde ἀναδοχὴ, receptio.

Ἄνδρ', pro ἄνδρα, acc. ſing. ἄνδρε, dual. ἄνδρεσσι, & ἄνδρεσι, dat. plur. Poet. & Ion. ab ἀνήρ.

Ἀνδραγαθέω, virum me præbeo, q. ἀνδρὸς ἀγαθοῦ ἔργον.

Ἀνδραγάθημα, ατος, τὸ, virile facinus.

Ἀνδραγαθικὸς, ῆ, ὁ, qui facinora edit viro forti digna; fortiter ſe gerens.

Ἀνδραγαθία, ας, ἡ, ſtrenuitas.

Ἀνδραγαθίζομαι, idem quod ἀνδραγαθέω, fortem virum me præſto. ejuſdem Th. & comp.

Ἄνδραγρα, τὰ, ſpolia homini detracta: ab ἀνὴρ, & ἄγρα.

Ἄνδραγχος, exp. ὁ τοὺς ἄνδρας ἄγχων, virorum ſtrangulator, carnifex, tortor; ut & ἀνδράγχης, idem, ut vult Euſt. ex ἀνὴρ, ἀνδρὸς, & ἄγχω, a Th. ἄγχω.

Ἀνδράδελφος, lævir, mariti frater: ex ἀνὴρ, & ἀδελφός.

Ἀνδρακὰς, adv. Poet. pro κατ' ἄνδρα, viritim: ab ἀνήρ.

Ἀνδρακὶς, idem, & ejuſdem Them. cum præced.

Ἀνδραποδεῖσι, Metaplaſm. pro ἀνδραπόδοις.

Ἀνδραποδιεῦνται, f. m. Ion. pro ἀνδραποδιοῦνται, Attice pro ἀνδραποδίσονται, mancipabuntur, ſeu in ſervitutem rapientur: ab ἀνδραποδίζω.

Ἀνδραποδίζω, σωσ, exp. mancipo: mancipium eſſe facio; vel in captivitatem abduco: & general. vim alicui infero. Heſych. Et dicitur etiam de urbibus, quas ſubigimus, & in ſervitutem noſtram redigimus. Item ἀνδραποδίζομαι, exp. paſſive, in ſervitutem redigor; in captivitatem abducor: ut ἀνδραποδισμένη πόλις, apud Demoſth.

Ἀνδραπόδιον, τὸ, q. d. mancipiolum. Athen. diminut. ab ἀνδράποδον: ex ἀνὴρ, & πούς.

Ἀνδραποδισμὸς, οῦ, ὁ, mancipatio, in ſervitutem redactio, ſive hominis, ſive urbium; item, plagium, plagiarium cu-

crimen, Plat. de Leg. l. 9.

Ἀνδραποδιςής, οῦ, ὁ, plagiarius; item, mancipator, qui alium in ſervitutem redigit: Xen. & ſpecialiter, qui liberum hominem in ſervitutem redigit; qui furatur hominem e libero ſuo ſtatu, vel ex heri dominio. Euſt.

Ἀνδραποδοκάπηλος, q. d. caupo mancipiorum, mango, venalitius, ſeu venalitiarius: (plagiarius, qui liberum hominem pro ſervo vendit; vel ſervum alienum tanquam ſuum) ex ἀνδράποδον, mancipium, & κάπηλος, inſtitor, venditor, caupo.

Ἀνδράποδον, τὸ, q. d. hominis pes, mancipium; ſunt enim mancipia, quaſi pedes dominorum ſuorum, & eos pro capitibus agnoſcunt, teſte Euſt. in Il. η. Item general. ſic dicitur homo in bello captus, & ſervituti mancipatus, ſive ſervus ſit natura, ſive liber, & ingenuus: apud Xen. Hel. 1.

Ἀνδραποδώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, mancipialis, ad mancipium pertinens; item, mancipio conveniens, ſervilis; item, minime ingenuus, ſervili ingenio præditus. unde

Ἀνδραποδωδία, ἡ, q. d. mancipialitas, ſervilitas, contraria ingenuitati. Ariſtot. Polit. 7.

Ἀνδραποδωδῶς, mancipiorum more, ſerviliter, illiberaliter. Plat. in Symp. ab ἀνδράποδον, τὸ, quod ex ἀνὴρ, ἀνδρός, & πούς, ποδός.

Ἀνδράριον, idem quod ἀνδρίον, ου, τὸ, homuncio, homunculus, homulus. dimin. ab ἀνήρ.

Ἀνδραχθής, εος, ὁ καὶ ἡ, viro ponderoſus: ab ἀνήρ, & ἄχθος.

Ἀνδραχθος, ου, ὁ καὶ ἡ, exp. gravis portantibus, i. e. δυνάμενος ἀνδράσιν ἄχθος ποιῆσαι, vel ὁ δυνάμενος ἄνδρα βαρύνειν διὰ μέγεθος.

Ἀνδράχλη, ἡ, dicitur ſcabellum muliebre, foramen habens, & ſubjectos carbones: (ἄνθραξ etiam, ſeu ἄνθρακος dictum Euſt. & Suid.) eſt euphoniæ gratia, quaſi pro ἀνθράχλη, a Them. ἄνθραξ, ακος, ὁ.

Ἀνδραχλος, dicitur herba quædam, quod ſit viro ſimilis, quaſi ἀνδροείκελος, facta Syncope, & tenui in aſpiratam mutata; quaſi ab ἀνήρ, ἀνδρός, & εἴκελος, ὁ.

Ἀνδράχνη, ης, ἡ, portulaca.

Ἀνδρέας, ου, ὁ, Andreas, nomen viri. Gr. h. e. Animoſus.

Ἀνδρεία, ας, ἡ, fortitudo: ab ἀνήρ. Τὰ ἀνδρεῖα, abſolute, exp. virilia.

Ἀνδρείκελον, ſubſt. ſimulachrum, ſtatua. Epigr. Item coloris genus: quidam exp. purpuriſſum. Xen. ex ἀνήρ, ἀνδρός, vir, & εἴκελος, ου, ὁ, ſimilis; ab εἴκω, fut. ξω, ſimilis ſum.

Ἀνδρείκελος, viro ſimilis.

Ἀνδρεῖος, ου, & ἀνδρεῖος, ὁ, virilis, ad virum pertinens: item, ſtrenuus, virum ſe præbens. interdum dicitur & ἀνδρεῖος πρός τι. Comp. ἀνδρειότερος. Superl. ἀνδρειότατος, η, ον. ab ἀνήρ.

Ἀνδρειφόντης, ου, ὁ, viricida, epithetum Martis: ab ἀνήρ, & φένω.

Ἀνδρεών, ῶνος, conclave, domicilium, porticus, locus in domo, ubi viri degunt.

Ἀνδρείως, viriliter, & magno animo.

Ἀνδρεραςρια, ἡ, virorum amatrix. Poll. ex Ariſtoph. ex ἀνήρ, ἀνδρός, vir, & ἐραςής, οῦ, ὁ, amator: unde ἐράςρια, amatrix. Th. ἐράω, fut. ἀσω, amo.

Ἀνδρεύμενος, Dor. pro ἀνδρούμενος, vir factus, præſ. part. paſſ. ab ἀνδρόομαι. Th. ἀνήρ.

Ἀνδρεωθέωσι, Jon. pro ἀνδρωθῶσι, 3. p. a. 1. ſub. paſſ. verbi ἀνδρόομαι, vir ſio.

Ἀνδρεών, & ἀνδρών, ῶνος, ὁ, & ἀνδρωνῖτις, ιδος, ἡ, idem quod ſupra ἀνδρεών, domus ſcil. pars, in quam viri ſeorſum a mulieribus ſe recipiunt. Th. idem.

Ἀνδρεῶν, Jon. pro ἀνδρῶν.

Ἀνδρηΐος, pro ἀνδρεῖος, quod vide.

Ἀνδρηλατέω, ῶ, exp. q. d. virum, ſeu viros expello, in exilium pello, ſeu mitto: Plat. Pol. 8. ex ἀνήρ, ἀνδρός, & ἐλάω, f. άσω, idem quod, & Poet. pro Th. ἐλαύνω.

Ἀνδρία, ἡ, idem quod, & pro ἀνδρεία, q. d. virilitas, i. e. ſtrenuitas, animi robur, & præſtantia; item virilitas, i. e. virilis ætas.

Ἀνδρία, vel ἀνδρεῖα, τὰ, dicta apud Crētenſes fuere συσσίτια, ſeu convivia quædam publica, ad quæ ſoli viri conveniebant. Ariſtot. Polit. l. 2. c. 8. ab ἀνδρεῖος, ὁ.

Ἀνδριάντα, acc. ſing. ab ἀνδριάς, άντος, ὁ, ſtatua: ab ἀνήρ.

Ἀνδριαντίσκος, ου, ὁ, parva ſtatua, parvum ſimulachrum: diminut. ab ἀνδριάς.

Ἀνδριαντοπλάςης, ου, ὁ, exp. ſtatuarum fictor. unde

Ἀνδριαντοπλαςικὴ, ſcil. τέχνη, exp. ars fingendi ſtatuas: ex ἀνδριάς, άντος, & πλάςης, ὁ.

Ἀνδριαντοποιέω, ῶ, ſtatuas facio. unde

Ἀνδριαντοποιητικὴ, ſcil. τέχνη, ars ſtatuaria. item

Ἀνδριαντοποιΐα, ſtatuarum confectio; actio ipſa faciendi ſtatuas. ſed exp. & ars ipſa ſtatuas faciendi.

Ἀνδριαντοποιός, ſtatuarius, ſtatuarum artifex. Athen. l. 11. ab ἀνδριάς, & ποιέω.

Ἀνδριάς, άντος, ὁ, ultima producta, ſtatua, maxime viri, ſimulachrum: ab ἀνήρ, ἀνδρός, vir.

Ἀνδρίζω, exp. virile quippiam ago. Suid. Ἀνδρίζομαι, exp. virilem ætatem ingredior; ad firmam, & robuſtam ætatem pervenio. Bud. ex Poll. exp. vir ſum: item, ad fortitudinem me comparo; viriliter & fortiter ago, ſeu me gero. Eſt, inquit Bud. ἀνδρίζομαι, ago more viri, ut ἀνθρωπίζομαι, ago more hominis, vel more humano. Item dicuntur mulieres ἀνδριζόμεναι, naturam muliebrem fortibus ſuis ſuperantes factis, quales a Latinis appellantur viragines. Ab ἀνήρ.

Ἀνδρικός, ad virum, ſeu viros pertinens. tradit autem Euſt. quamvis ἀνδρεῖος, & ἀνδρικὸς idem valeant, dici tamen ἀνδρικὴ γυνὴ, non ἀνδρεία γυνή: Item ἀνδρικὸς πόνος, exp. labor virilis, i. e. virum fortem decens, ſeu viro dignus, apud Luc. & general. ἀνδρικόν, dicitur, quicquid eſt viro forti dignum.

Ἀνδρικῶς, viriliter, ſtrenue, fortiter; item interdum, valide, robuſte: & aliquando, vehementer.

Ἀνδρίον, ου, τὸ, homuncio: ab ἀνήρ.

Ἀνδρίσκος, ου, ὁ, homuncio: diminut. ab ἀνήρ, ἀνδρός.

Ἀνδριςὶ, virorum more. Th. ἀνήρ.

Ἀνδρόφιλος, viri amans, viri amicus: ex ἀνήρ, & φίλος, amicus.

Ἀνδρειφόντης, ου, ὁ, homicida: ἄνδρας φονεύων. Hom. Il. β. vide ἀνδρειφόντης.

Ἀνδροβάσμος, ςενὴ ὁδός, anguſta via. Heſych. proprie, qui uni tantum viro ſufficit: dicitur enim quaſi ἀνδρὸς βασμός.

Ἀνδροβόρος, qui viros vorat, teliſque ſuis interficit. Eſt comp. ex ἀνήρ, & βορός, ὁ, a Th. βορά.

Ἀνδρόβουλος, virili, & generoſo conſilio utens: ex ἀνήρ, & βουλή.

Ἀνδροβρώς, ῶτος, ὁ, idem. Ex ἀνήρ, & βιβρώσκω, f. βρώσω.

Ἀνδρογένεια, per viros ſucceſſio generis: ex ἀνήρ, & γένος.

Ἀνδρογόνος, ἡ, viripara, quæ parit maſculum: ab ἀνήρ, & γίνομαι.

Ἀνδρογυνής, ου, ὁ, idem quod ἀνδρόγυνος, expon. q. d. mariſœmina; vir pariter, & fœmina; utrumque habens ſexum; vel utriuſque naturæ. Plat. in Symp.

Ἀνδρόγυνοι vocantur etiam illi, quibus excuſa ſunt virilia.

Ἀνδρόγυνος, ab Heſych. exp. debilis, & imbecillis, invalidus: item, effœminatus; muliebri, & molli animo præditus; ſemivir. Suid. Et in Parab. Salom. capitur pro ſocorde, & parum ſtrenuo, ut ſcribit Bud. ex ἀνήρ, ἀνδρός, & γυνή, ἡ.

Ἀνδροδάϊκτος, ου, ἡ, viros perimens, Schol. Ariſtoph. niſi potius ſit, in qua viri perimuntur: ex ἀνήρ, & δαΐζω.

Ἀνδροδάμαν, mariti domitricem, acc. ſing. ab ἀνδροδάμας, ας, ἡ, Dor. pro ἀνδροδάμην. Ex ἀνήρ, & δαμάω.

Ἀνδροδάμας, ου, ὁ, qui viros domat.

Ἀνδροδάμος, ου, ὁ, vocatur gemma quædam, ſic dicta, quod impetus hominum domet. Plin. Vide ἀνδροδάμαν.

Ἀνδροδάμις, ἡ, Heſychio eſt ἡ ὕπανδρος γυνὴ, ſubiecta viro mulier.

Ἀνδρόδομος, exp. q. d. ἀνδρὸς δόμος, triclinium. Heſych. & Suid.

Ἀνδροθέα Ἀθήνα, fortiſſima Minerva.

Ἀνδρόθεν, ex viro. in Epigr. ab ἀνήρ.

Ἀνδροκμής, exp. a viro interfectus; & apud Eurip. ἀνδροκμῆτας ἀγωνίας, ſunt certamina, in quibus viri laborant. Ex iiſd. cum ἀνδρόκμητος.

Ἀνδρόκμητος, ου, ὁ, ab homine laboratus: ab ἀνήρ, & κάμνω, p. κέκμηκα.

Ἀνδροκόβαλος, ου, ὁ, exp. nequam, improbus, veterator. Suid. & Heſych. ex ἀνήρ, ἀνδρός, & κόβαλος, ὁ.

Ἀνδροκτασία, ας, ἡ, cædes virorum, ἀνδροκτασίῃ, dat. ſing. ἀνδροκτασιάων, gen. pl. Æol. ab ἀνήρ, & κτείνω.

Ἀνδροκτονία, ἡ, homicidium: ex ἀνήρ, ἀνδρός, & ἔκτονα, præt. med. verbi κτείνω, κτενῶ: ut & ἀνδροκτασία, eſt ex 2. perſ. præt. paſſ. ejuſdem Th. κτείνω, præt. ἔκτακα.

Ἀνδροκτόνος, homicida. Plut.

Ἀνδρολέτειρα, exp. virorum perditrix. Æſc. ex ἀνήρ, ἀνδρός, & ὄλλυμι, f. όσω, ab inuſit. ὀλέω: unde ὀλετήρ, ὁ, & ὀλέτειρα, ἡ.

Ἀνδρολήμη, ἡ, exp. virilem habens animi elationem, i. e. ἀνδρὸς ἔχουσα λῆμα. Heſych.

Ἀνδροληψία, &

Ἀνδρολήψιον, corporum pigneratio, quæ dabatur contra eos, apud quos homicidium perpetratum fuit: ex ἀνήρ, & λαμβάνω, capio: unde λῆψις, acceptio.

Ἀνδρολογέω, ῶ, & Ἀνδρολογίζω, milites conquiro; delectum habeo; viritim lego, vel deligo.

Ἀνδρολογία, virorum delectio: ex ἀνήρ, & λέγω, lego, deligo.

Ἀνδρομανεῖς, appellant poetæ mulieres Spartanas: Plut. in Numa: quod viros furere faciant. ex ἀνήρ, & μανία, furor.

Ἀνδρομανής, έος, ὁ καὶ ἡ, inſaniens ob viros; viros inſane amans, vel appetens: de muliere dicitur, ut contra vir dicitur γυναικομανής.

Ἀνδρομανία, ἡ, exp. virorum inſanus amor, qualis eſt impudicarum mulierum.

Ἀνδρομάχος, exp. cum viris, vel cum viro decertans: in Epigr. ex ἀνήρ, ἀνδρός, & μάχη, ἡ.

Ἀνδρόμεος, έη, ὁ, virilis, humanus, idem quod ἀνθρώπινος. Th. ἀνήρ.

Ἀνδρομήκης, εος, ὁ καὶ ἡ, ad ſtaturam, & altitudinem viri aſſurgens: ex ἀνήρ, & μῆκος.

Ἀνδρόνικος, ου, ὁ, nomen viri. Gr. Victor.

Ἀνδρόομαι, οῦμαι, exp. virile robur, vel ætatem virilem aſſumo; ad virilem ætatem pervenio; vir ſio; togam virilem ſumo: eſt paſſ. ab ἀνδρόω.

Ἀνδρόπαις, puer virilitatem præ ſe ferens, vel qui jam ad virilem ætatem tendit: ex ἀνήρ, & παῖς.

Ἀνδροπλήθεια, hominum multitudo, ſeu conventus: ex ἀνήρ, & πλῆθος.

Ἀνδροπρεπής, viro conveniens, virum decens: ex ἀνήρ, ἀνδρός, & Th. πρέπω.

Ἀνδρόπρωρον, dicitur pro ἀνδροπρόσωπον, hominis facies. Soph. ex ἀνήρ, ἀνδρός, & πρῶρα, ἡ, vel πρόσωπον, τό: pro quo per Metaph. πρῶρα, interdum ſumitur.

Ἀνδρός, gen. ſing. ab ἀνήρ, vir.

Ἀνδροσάθης, & ἀνδροσάθων, exp. virilia grandiora habens, membroſus; item, mutonatus: (inhoneſte) Suid. & Heſych. ex ἀνήρ, ἀνδρός, & σάθη, ἡ.

Ἀνδρόσαιμον, ου, τό, vel Ἀνδρόσαιμος, ου, ὁ, dicitur ruta ſylveſtris: & ſic dicta eſt, quod ejus flores ſi digitis terantur, ſanguineo ſucco madent. Dioſc. ex ἀνήρ, ἀνδρός, & αἷμα, τό.

Ἀνδρόσινις, exp. hominibus noxius: ex ἀνήρ, ἀνδρός, & Th. σίνω: unde σίνος, τό, & σίνις, ιδος, ὁ, ἡ.

Ἀνδρόσφιγξ, ιγγος, ὁ, ſtatua, quæ viri, & ſphingis figuram habet.

Ἀνδρότης, ητος, ἡ, virilitas, fortitudo, ἀνδρεία.

Ἀνδροῦσθαι, virum fieri. ἀνδρωθῆναι, a. 1. inf. verbi ἀνδρόω. Th. ἀνήρ.

Ἀνδροφαγέω, ῶ, humana carne veſcor: ex ἀνήρ, & φάγω.

Ἀνδροφάγος, exp. hominivorus, ſeu homivorus; humana carne veſcens.

Ἀνδροφθόρος, homines corrumpens, & occidens: ex ἀνήρ, & φθορά.

Ἀνδρόφιλος, viri amicus. V. φίλος.

Ἀνδροφονία, ἡ, homicidium.

Ἀνδροφονέω, ſum homicida; & interdum ſimpliciter, occido.

Ἀνδροφόνοιο, gen. Jon. ab ἀνδροφόνος, ου, ὁ, homicida: ab ἀνήρ, & φόνος.

Ἀνδροφόνος, ὁ, homicida. Il. ω. Item ſpecialiter, viros interficiens: ut ἀνδροφόνοι Ἰλιάδες, apud Eurip. in Hec. a φόνος, ὁ.

Ἀνδρόφωνος, virilem vocem habens: a φωνή.

Ἀνδρόω, ῶ, exp. virilem reddo, virile robur miniſtro: ab ἀνήρ, ἀνδρός, ὁ.

Ἀνδρώδας, τό, pro ἀνδρεία, ἡ, virilitas, virile robur.

Ἀνδρώδη, virilem, acc. ſing. ab ἀνδρώδης, εος, ους, ὁ, ἡ, ab ἀνήρ.

Ἀνδρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, virilis: virum decens; viro forti dignus; ſeu forti animo præditus; magnanimus.

Ἀνδρωδῶς, viriliter, fortiter, ut virum fortem decet. ab ἀνήρ, ἀνδρός.

Ἀνδρωθείς, ὁ, vir factus, a. 1. paſſ. part. ab ἀνδρόομαι. Ἀνδρώσασθαι, a. 1. inf. m. Th. ἀνήρ.

Ἀνδρωθεῖσα, ἡ, dicitur quæ cum viro conſuevit; cui vir virginitatem eripuit. eſt fœm. a maſc. ἀνδρωθείς.

Ἀνδρών, ῶνος, ὁ, locus, ubi viri verſantur; virorum diverſorium. a Th. ἀνήρ.

Ἀνδρωνῖτις, ιδος, ἡ, idem quod, & ab ἀνδρών, ῶνος, domus pars, in quam viri ſeorſum a mulieribus ſe recipiunt.

Ἀνδρῷος, virilis, ἀνδρεῖος: ab ἀνήρ.

Ἀνδύεται, pro ἀναδύεται.

Ἀνδύομαι, pro ἀναδύομαι, emergo, exiſto.

Ἄνδωκε, Dor. & Poet. pro ἀνέδωκε, porrexit, 3. ſing. a. 1. act. Th. δίδωμι.

Ἀνεβάλλοντο, 3. pl. ab ἀναβάλλομαι, 3. ſing. imperf. ἀνεβάλλετο.

Ἀνέβη, conſcendit, a. 2. act. ab ἀναβαίνω. 3. pl. ἀνέβησαν.

Ἀνεβορβόρυξαν, exclamarunt, 3. pl. a. 1. a βορβορύζω.

Ἀνέβραχε, inſonuit, a. 2. verbi ἀναβράχω.

Ἀνέβωσαν, Jon. pro ἀνεβόησαν, 3. ſing. a. 1. verbi ἀναβοάω, clamo.

Ἀνεγγυάω, ῶ, exp. fidejubeo: ex ἀνά, & ἐγγυάω.

Ἀνέγγυος, ὁ καὶ ἡ, illegitimus, illocabilis, indotata, ἄπιστος, incertus; quaſi ſine ſponſione, perfidus: ex α priv. & ἐγγύη, ſponſio, fidejuſſio.

Ἀνεγείρω, expergefacio, excito: pro ἐγείρω. ſed exp. &, attollo, erigo; atque inde

Ἀνέγερσις, expergefactio, excitatio. Plut.

Ἀνέγερτος, inexpergiſcibilis, inexperrectus: ex ἀνά, & ἐγείρω.

Ἀνέγκλητος, ου, ὁ, ἡ, qui in jus vocari nequit, inculpatus: ex α, & ἔγκλητος, accuſatus; ab ἐγκαλέω.

Ἀνεγκλήτως, irreprehenſe, inculpate: adv. ab ἀνέγκλητος.

Ἀνέγκυος, quæ uterum non fert; quæ non eſt gravida: ex α privat. & ἔγκυος.

Ἀνεγκωμίαστος, ου, ὁ, illaudatus; nulla laude affectus: ex α privat. & ἐγκωμιάζω.

Ἀνεγνάμπτοντο, flectebantur, imperf. paſſ. a γνάμπτω, pro κάμπτω. a. 1. paſſ. ἀνεγνάμφθην.

Ἀνεγνωρίσθη, agnitus eſt, a. 1. paſſ. ab ἀναγνωρίζω, f. ίσω, quod a γνωρίζω.

Ἀνέγνωσμαι, p. paſſ. Ἀνεγνώσθην, a. 1. ἀνέγνωτε, 2. pl. a. 2. act. verbi ἀναγινώσκω.

Ἀνέχετο, concitata eſt, imperf. paſſ. ab Ἀνέχομαι, pro ἀνεγείρομαι. Sic ἀνεχόμενος, pro ἀνεγειρόμενος. Th. ἐγείρω.

Ἀνεγχώρητον, quod fieri non contingit; impoſſibile: ex α priv. & ἐγχωρέω.

Ἀνεδάφιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui pavitus non eſt; qui ſolo æquatus, aut alliſus non eſt; ex α priv. & ἐδαφίζω, pavio, ſolo æquo.

Ἀνεδέγμεθα, pluſq. p. paſſ. 1. pl. ab ἀναδέχομαι, pro ἀνεδεδέγμεθα, per Syncop.

Ἀνέδειξα, a. 1. ab ἀναδείκνυμι.

Ἀνεδέξατο, ſuſcepit. a. 1. m. ab ἀναδέχομαι· ex ἀνά, & δέχομαι.

ἈΝΕ´ΔΗΝ, licenter, impune: adv. q. ab ἀνίημι, laxo, remitto.

Ἀνέδρακον, ſuſpexi, a. 2. ab ἀνά, & δέρκω.

Ἀνέδραμον, ες, ε, a. 2. ab ἀνατρέχω.

Ἀνέδυ, prodiit, imperf. vel a. 2. ab ἀναδῦμι. Th. δῦμι.

Ἀνέδυνε, imperf. ab ἀναδύνω, egredior: ex ἀνά, & δύνω.

Ἀνεδύσατο, emerſit, a. 1. m. ab ἀναδύω.

Ἀνέδωκε, reddidit, 3. ſing. a. 1. ab ἀναδίδωμι.

Ἀνεέργω, cohibeo. Th. ἔργω.

Ἀνέζαξε, diſceſſit, a. 1. act. ab ἀναζάγνυμι. Th. ζαγνύω, vel ζάγνυμι.

Ἀνέζω, ſublatum ſedere facio; ſublatum colloco, & pono. Il. ν. ex ἀνά, & ἕζω, ſedere facio, ſeu colloco, pono.

Ἀνεζωπύρησε, revixit, 3. ſing. a. 1. verbi ἀναζωπυρέω, quod a ζωπυρέω. Vide ζώπυρον.

Ἀνέηκε, pro ἀνῆκε, impulit, a. 1. Att. ab ἀνίημι.

Ἀνεθάλετε, 2. pl. a. 2. act. ἀνέθαλον· ab ἀναθάλλω, reviresco.

Ἀνεθείς, ὁ, remiſſus, a. 1. part. paſſ. ab ἀνέθην.

Ἀνεθέλητος, ου, ὁ, ἡ, involuntarius: ex α, & ἐθέλω.

Ἀνέθηκε, ας, ε, a. 1. ab ἀνατίθημι, expono, impono. Th. τίθημι.

Ἀνέθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. ab ἀνίημι. item a. 2. ab ἀνατίθημι.

Ἀνεθρεψάμην, ω, ατο, nutrivi, a. 1. m. ab ἀνατρέφω. Th. τρέφω.

Ἀνείδεος, ου, ὁ καὶ ἡ, forma carens, informis: ut ἀνείδεος ὕλη, primum ſubjectum. Philopon. ex α priv. (inſerto ν poſt α euphoniæ gratia) & εἶδος, εος, τό, forma, facies, ſpecies: a Th. εἴδω, video.

Ἀνειδωλοποιέω, ῶ, idem quod εἰδωλοποιέω, ῶ, imaginem, vel ſimulachrum fingo, ſeu repræſento: ex ἀνά, εἴδωλον, & ποιέω.

Ἀνεικαιότης, (eſt cum α priv. ante,) cui contrarium eſt εἰκαιότης, ητος, ἡ, idem quod εἰκαιοσύνη, ης, ἡ, temeritas, futilitas, vanitas: ab εἰκαῖος, temerarius. Th. εἰκῆ, temere.

Ἀνείκαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, incomparabilis; nulli aſſimilandus; qui nulla imagine adumbrari poteſt: item, quem nulla conjectura aſſequi poſſis. Suid. ex α priv. & εἰκάζω, aſſimilo, comparo. Th. εἴκω, ſimilis ſum: unde εἰκός, ότος, ὁ, ſimilis.

Ἀνειλήθυια, vel ἀνειλείθυια, Lucinæ labores nondum experta; quæ nondum peperit: apud Eurip. ex α priv. (cum ν inſerto ante vocalem, ut ſolet, euphoniæ gratia) & Εἰλήθυια, Lucina, dea, quæ parturientibus opitulatur; & pro ipſo partu etiam ponitur.

Ἀνειλέω, ῶ, evolvo, i. e. involutum explico; vel pro Th. εἰλέω, volvo, voluto. &c. Inde etiam verbale

Ἀνείλημα, τό, evolutio; vel involutio, & involucrum. unde ἀνειλήματα dicuntur στρόφοι, i. e. tormina, ab Hippocrate.

Ἀνείληπται, contractum eſt, p. paſſ. 3. ſing. ἀνειληφώς, ὁ, p. part. act. ab ἀναλαμβάνω, contraho.

Ἀνειλίσσω, revolvo; item ἀνειλίττω, idem quod ἀνειλέω. ex ἀνά, & εἱλίσσω.

Ἀνείλλω, idem cum ἀνειλέω: ex ἀνά, & εἴλλω, idem quod Th. εἰλέω.

Ἀνεῖλον, ες, ε, ſuſtuli, interemi, a. 2. act. ἀνειλόμην, a. 2. m. ab ἀναιρέω.

Ἀνειμένη, p. part. paſſ. f. g. ab ἀνίημι.

Ἀνειμένως, remiſſe, ſolute, licenter, negligenter: adverb.

Ἀνειμένος, η, ον, (particip. ab ἀνίημι) remiſſus, ſolutus, liber, curis ſolutus: item, diſſolutus, diffuſus, tam in bonam, quam in malam partem ſumpto vocabulo.

Ἄνειμι, redeo. Th. εἶμι, eo.

Ἀνείμων, ὁ οὐκ ἔχων εἵματα, non veſtitus, vel male veſtitus.

Ἀνεῖν, Jon. pro ἀνύειν, conficere, finire.

Ἀνεῖναι, remiſiſſe, vel omiſiſſe, infin. ab a. 2. ind. act. ἀνῆκα. inde part. ἀνείς, fœm. ἀνεῖσα. a. 2. infin. m. ἀνέσθαι. Sed ἀνεῖσθαι, eſt p. inf. paſſ. ab ἀνίημι.

Ἀνειπεῖν, edicere, proclamare, publice pronunciare: item, referre, renunciare: eſt infin. ab ἀνεῖπον, ex alto, vel publice dixi, publicavi, reſpondi. ex ἀνά, & εἶπον, dixi, aor. 2. ind. verbi ἔπω, dico.

Ἀνείργω, arceo, propello, repello, inhibeo; idem quod ἀπείργω· ex ἀνά, & εἴργω, cohibeo.

Ἀνείρειν, Jon. pro πλέκειν, nectere. Th. εἴρω.

Ἄνειρξις, inhibitio. Plut. de Socr.

Ἀνείρυσαν, 3. pl. a. 1. act. ſubduxerunt. Th. ἐρύω.

Ἀνείρω, Jonica, & Poetica epentheſi τοῦ ι dicitur pro ἀνέρω, interrogo; vel potius ἀνείρομαι, frequentius ponitur pro ἀνέρομαι, in paſſiv. interrogo, rogo. ex ἀνά, & εἴρω, dico.

Ἀνειρωτάω, apud Poetas, & Jonas. Item Ἀνειρωτίζω, apud Suid. idem quod Th. ἐρωτάω, ῶ, interrogo, percontor.

Ἀνεῖσαν, 3. plur. aor. 1. ἀνεῖσα, ab ἄνειμι, aſcendo, redeo; ex ἀνά, & εἶμι, eo.

Ἀνεῖσθαι, remiſſum eſſe, præt. perfect. infin. paſſiv. ab ind. ἀνεῖμαι. vide ἀνεῖναι.

Ἀνείσοδος, inacceſſus; ad quem non patet ingreſſus. Plut. ex α priv. & εἴσοδος.

Ἀνεισφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, immunis; qui tributum non ſolvit: ex α priv. & εἰσφορά.

Ἀνεῖχε, 3. ſingular. imperf. act. ἀνειχόμην, paſſ. ab ἀνέχω, ſuſtineo: ab ἀνά, & ἔχω.

Ἀνείω, Poet. pro ἀνέω, vel ἀνίω, Jon. vel Attice pro ἀνῶ, a. 2. ſub. act. ab ἀνίημι.

Ἀνέκαθεν, adverb. ab origine, deſuper. Thema ἑκάς.

Ἀνεκάς, Poet. interdum idem quod ἄνωθεν, ὑψόθεν, ſuperne, eminus. Th. ἑκάς, procul.

Ἀνέκβατος, ex quo non eſt egreſſus; in-

invius: ex α priv. & ἐκβαίνω, exeo.
Ἀνεκβίαστος, qui vi compelli nequit; inviolabilis. Plut. unde
Ἀνεκβιάστως, inviolabiliter: ex α priv. & ἐκβιάζω, vi exturbo; ex ἐκ, & βιάζω.
Ἀνεκδήμητος, qui non peregrinatur; peregrinationibus carens: ut ἀνεκδήμητος ἡμέρα, dies, qua peregrinari fas non eſt. ex α priv. & ἐκδημέω.
Ἀνεκδιήγητος, ου, ὁ, ἡ, inenarrabilis: ab α, ἐκ, & διηγέομαι.
Ἀνεκδιηγήτως, inenarrabiliter: adv. ab ἀνεκδιήγητος.
Ἀνεκδίκητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inultus; ex α priv. & ἐκδικέω.
Ἀνέκδοτος, non editus, non vulgatus: ut liber ἀνέκδοτος: ἀνέκδοτος θυγάτηρ, Dem. filia nondum elocata, ſed indotata, & innupta: ex α priv. & ἔκδοτος.
Ἀνέκδρομος, excurſum, & effugium non habens: Epigr. impervius: ex α priv. & ἐκδρομή, excurſio: item, pervius. ab ἐκτρέχω.
Ἀνεκθέρμαντος, qui calefieri non poteſt; caloris expers: ex α priv. & ἐκθερμαίνω, excalefacio, quod ex ἐκ, & θερμαίνω.
Ἀνέκθυτον μίασμα, inexpiabile ſcelus: ab α priv. & ἐκθύομαι, placo, expio.
Ἀνέκλαγον, vocem in altum ſuſtulerunt, 3. pl. a. 2. ab ἀνακλάζω. Th. κλάζω.
Ἀνεκλάλητος, ου, ὁ, ἡ, ineffabilis: ex α, ἐκ, & λαλέω.
Ἀνέκλειπτος, ου, ὁ, ἡ, non ceſſans, perpetuus: ab α, ἐκ, & λείπω.
Ἀνεκλιπής, indeficiens, indefinitus: ex α priv. & ἐκλιπής.
Ἀνεκλόγιστος, a quo rationes non petuntur; cujus rationes ſubduci non poſſunt: ex α priv. & ἐκλογίζομαι.
Ἀνεκόμισε, 3. ſing. a. 1. ind. ab ἀνακομίζω, adfero. f. ίσω. Th. κομέω.
Ἀνεκόπη, percuſſus eſt, 3. ſing. a. 2. paſſ. ab ἀνακόπτομαι. Th. κόπτω.
Ἀνέκπυστα, τά, Heſych. ſunt manifeſta, exaudita; item, ineffabilia, infanda: ex α priv. & ἔκπυστος, exauditus.
Ἀνεκπίμπλημι, repleo: ex ἀνά, & ἐκπίμπλημι, expleo; quod ex ἐκ, & πίμπλημι.
Ἀνέκπληκτος, imperterritus, impavidus: ex α priv. & ἔκπληκτος. unde adv.
Ἀνεκπλήκτως, intrepide, ſecure, conſtanter.
Ἀνέκπλυτος, indelebilis, non elutus: ex α priv. & ἔκπλυτος.
Ἀνεκποίητος, qui non poteſt educi, extrahi, aut expelli: ut ὀδύνη ἀνεκποίητος, apud Hippocr. in Aphor. ex α priv. & ἐκποιέω.
Ἀνεκπύητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inſuppurabilis; qui ad ſuppurationem perduci non poteſt: ex α priv. & ἐκπυέω, idem quod ἐκπυΐσκω, ſuppuro; ad ſuppurationem perduco; quod ex ἐκ, & πυέω, idem; a πύον.
Ἀνέκραγον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἀνακράζω. Th. κράζω, clamo.
Ἀνεκτός, ου, ὁ, ἡ, tolerabilis: ab ἀνέχω: hinc Ἀνεκτότερον, tolerabilius, comp.
Ἀνεκτῶς, adv. tolerabiliter.
Ἀνέκφευκτος, quem nemo effugere poteſt; item, cui non licet effugere: &c. ex α priv. & ἐκφεύγω.
Ἀνεκφοίτητος, non prodiens: ex α priv. & ἐκφοιτάω, exeo, prodeo; quod ex ἐκ, & φοιτάω.
Ἀνέκφορος, quem efferre non licet, i. e. evulgare. Euſt. ex α priv. & ἔκφορος.
Ἀνέκφραστος, ου, ὁ καὶ ἡ, ineffabilis: ex α priv. & ἐκφράζω.
Ἀνεκφώνητος, ineffabilis, non expreſſus: ex α priv. & ἐκφωνέω.
Ἀνέλαιος, ſine oleo: ex α priv. & ἔλαιον, ου, τό, oleum.
Ἀνέλεγκτος, certior quam qui redargui poſſit, confeſſus, manifeſtus: Plat. invictus, inexpugnabilis; item, non convictus, irrefutatus: ex α priv. & ἐλέγχω.
Ἀνελέγκτως, ſine reprehenſione, ſine argumento, & probatione.
Ἀνελεημόνως, crudeliter, immiſericorditer.
Ἀνελεήμων, ονος, ὁ, ἡ, immiſericors: ex α, & ἐλεήμων.
Ἀνελεῖν, a. 2. inf. ἀνέλῃς, 2. ſing. ſub. ἀνελών, part. ἀνελέσθαι, a. 2. inf. m. ab ἀναιρέω, tollo.
Ἀνελευθερία, ας, ἡ, illiberalitas, illiberalis moroſitas.
Ἀνελευθερότης, idem; avaritia, ſordida parſimonia. a ſequente ἀνελεύθερος.
Ἀνελεύθερος, ου, ὁ, illiberalis: ex α, & ἐλεύθερος.
Ἀνελήφθην, vide ἀναλαμβάνω.
Ἀνελιννύω, tempus tero; otior; fere idem cum ſimplici Th. ἐλιννύω, quieſco, otior.
Ἀνέλιξις, εως, ἡ, involutio, volutatio; item, explicatio.
Ἀνέλικτος, apud Schol. Theocr. expon. ὁ μὴ ἑλίσσων τὸν πόδα, non torquens, trahens, ſeu volvens pedem, i. e. non incedens: ex α priv. ἑλίσσω, & πούς.
Ἀνελίσσω, vel ἀνελίττω, volvo, evolvo, revolvo, voluto, verſo, aperio, explico: ex ἀνά, & ἑλίσσω.
Ἀνέλκω, attollo, ſurſum traho, retraho, ſubduco: ex ἀνά, & ἕλκω.
Ἀνέλκω, imperf. ἀνεῖλκον, ſurſum traho: ab ἕλκω.
Ἀνέλκωτος, ου, ὁ, non ulceratus; qui ulcus non ſenſit: ex α priv. & ἑλκόω, ulcero, exulcero: unde ἑλκωτός, q. vide.
Ἀνελλήνιστος, helleniſmum non recipiens; alienus a Græca conſuetudine: ut ἀνελλήνιστος σύνταξις, de barbara, & incongruente conſtructione: ex α priv. & ἑλληνίζω, quod vide.
Ἀνελλιπής, έος, ὁ καὶ ἡ, cui nihil detrahi poteſt; cui nil deeſt; non deficiens: ex α priv. & ἐλλιπής, q. vide.
Ἀνελλιπής, ὁ, claudus, χωλός. Heſych. ὁ τοῖς ποσὶ μὴ ἀλλόμενος, qui pedibus non ſaltat: ex α priv. ἄλλομαι, & πούς.
Ἀνελόντα, acc. part. a. 2. act. ab ἀναιρέω, aufero.
Ἀνέλοντο, ſumpſerunt, a. 2. m. Jon. pro ἀνείλοντο, ab ἀναιρέω.
Ἀνελπίζω, deſpero.
Ἀνελπίσῃς, deſperes, a. 1. ſub. ab ἀνελπίζω. f. ίσω. p. ικα. Th. ἐλπίς.
Ἀνελπιστία, ας, ἡ, deſperatio.
Ἀνέλπιστος, ὁ, deſperatus: ab ἀνελπίζω.
Ἀνέλυτρος, ὁ καὶ ἡ, detectus, non involutus: ex α priv. & ἔλυτρον.
Ἀνελών, όντος, ὁ, a. 2. part. Ἀνέλωσι, 3. pl. a. 2. ſub. ab ἀναιρέω.
Ἀνέμβατος, inacceſſus, avius: &c. ex α priv. & ἐμβαίνω. vide.
Ἀνέμηνε, a. 1. ind. act. ἀνεμήνατε, 2. pl. verbi ἀναμαίνω.
Ἀνεμέσητος, carens invidia; non inviſus.
Ἀνεμεσήτως, citra invidiam: ex α priv. & νεμέσητος.
Ἀνεμέω, ῶ, revomo: ab ἐμέω.
Ἀνέμητος, indiviſus, individuus, non diſtributus, ἀμέριστος: ex α priv. & νέμω.
Ἀνεμιαῖος, ἀνεμιαῖος, & ἀνέμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, vento plenus, vanus, evanidus, ſubventaneus: ut ἀνεμιαῖοι κυήσεις, expon. fœtus evanidus; item metaphorice ἀνεμιαῖος ἄνθρωπος, homo levis, inconſtans. item, ἀνεμίδιον, diminut. q. d. ventulus. Plat. omnia ab ἄνεμος.
Ἀνεμίζω, ventis agito. f. ίσω. p. ἠνέμικα. part. præſ. paſſ. ἀνεμιζόμενος, ventis agitatus. Th. ἄνεμος.
Ἀνέμιμνε, expectabat, imperf. ab ἀναμίμνω, Poet. pro μένω.
Ἀνεμνήσθη, recordatus eſt, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi μνάομαι.
Ἀνεμόδρομος, curſor, qui a ventis impellitur; vel curſor, qui cum ventis currit: ex ἄνεμος, & δρόμος.
Ἀνεμόεις, όεσσα, όεν, ventoſus: ἀνεμόεν ἱστίον, ventoſum velum.
Ἀνεμοκοῖται, dicebantur quidam apud Corinthum incantamentis quibuſdam ventorum tempeſtates ſedantes, teſte Euſt. q. venti ſopitores: ex ἄνεμος, ventus, & κοίτης, ου, ὁ, idem quod Th. κοίτη, ἡ, cubile, lectus; item, dormitio, ſomnus.
ἌΝΕΜΟΣ, ου, ὁ, ventus, gen. ἀνέμοιο, Jon. dat. pl. ἀνέμοισι, q. ab ἄημι.
Ἀνεμοσκεπής, έος, ὁ, ἡ, a vento tegens: a σκέπω, & ἄνεμος.
Ἀνεμοσφάραγος, ου, ὁ, vento perſtrepens: ab ἄνεμος, & σφάραγος.
Ἀνεμοτρεφής, & ἀνεμοτρεφής, έος, ὁ, ἡ, a vento nutritus, & auctus, ſeu corroboratus: ab ἄνεμος, & τρέφω.
Ἀνεμότροπος, ου, ὁ, ἡ, qui a vento verſatur. Th. τρέπω.
Ἀνεμοφθορία, exp. corruptio, quæ fit a vento. Suid. ex ἀνεμόφθορος, a vento diſperditus, ſeu a vento periens. Oſeæ c. 8.
Ἀνεμόφθορος, ου, ὁ, ἡ, arefactus: ex ἄνεμος, & φθείρω.
Ἀνεμοφόρητος, a ventis disjectus; a ventis in diverſas partes latus: ex ἄνεμος, & φορέω.
Ἀνεμόω, ventilo.
Ἀνεμπλήκτως, idem quod ἀνεκπλήκτως, audacter, imperterrite, intrepide; ex α priv. & ἔμπληκτος.
Ἀνέμπλοος ναῦς, navis non navigans, i. e. ſtans, ſeu quieſcens. Non. ex α priv. & ἐμπλέω.
Ἀνεμπόδιστος, non impeditus, liber: ex α priv. & ἐμποδίζω. unde adv.
Ἀνεμποδίστως, nullo negotio; ſine impedimento; libere; abſque offendiculo.
Ἀνέμπτωτος, qui incidere non poteſt. Laert. in Zen. item, irreprehenſus, inculpatus: ex α priv. & ἐμπίπτω, incido, illabor: unde ἔμπτωσις, ipſa actio incidendi, caſus, lapſus.
Ἀνέμφαντος, non demonſtratus: ex α priv. & ἐμφαίνω.
Ἀνέμφατος, ὁ καὶ ἡ, carens efficacia: ſine emphaſi, ſeu ſignificatione expreſſa; luculentam ſpeciem non præbens. unde adv.
Ἀνεμφάτως, ſine efficacia, vel non expreſſe.
Ἀνεμώδης, εος, ὁ, ἡ, ventoſus.
Ἀνεμώκης, εος, ὁ καὶ ἡ, venti celeritatem habens: ex ἄνεμος, & ὠκύς.
Ἀνεμώνη, nomen herbæ, apud Theophr. Hiſt. Pl. l. 7. c. 10. quæ eadem eſſe creditur cum τῇ ἀνεμώνῃ, & ab eod.
Ἀνεμώλιος, ὁ, ἡ, ventoſus, vanus, inanis, exp. etiam q. d. qui vento rapitur, & ita perditur. Il. φ. Od. δ. & λ. & ſic componi poteſt ex ἄνεμος, ὁ, & inuſit. ὄλω, f. ὀλέσω, pro Th. ὄλλυμι. Etymologus tamen compoſitum eſſe negat; quo ſenſu ad ἄνεμος, voce derivata, pertinebit. Hinc ἀνεμώλια βάζειν.
Ἀνεμώνη, ης, ἡ, papaveris genus: ab ἄνεμος, quod ſpirante vento aperiatur.
Ἀνεμῶτις, fuit cognominata Minerva in quodam Peloponneſi loco, quod ibi ventum ſedaret pernicioſum. a Th. ἄνεμος, ὁ.
Ἀνενδεής, έος, ὁ καὶ ἡ, non indigus: ab α, & ἐνδεής.
Ἀνένδεικτος, qui ſine oſtentatione eſt, non oſtentator: ex α priv. & ἐνδείκνυμι: Unde ἔνδειξις.
Ἀνένδεκτον, ου, τό, quod fieri nequit: ab α, & ἐνδέχεται, fieri poteſt.
Ἀνένδεκτος, exp. qui non ἐνδέχεται, i. e. non contingens, ſeu accidens, vel nunquam contingens, ideoque ἀδύνατος, & ἀσυγχώρητος. Heſych. ἀνένδεκτον exp. ἀσυγχώρητον.
Ἀνενδεῶς, citra indigentiam: ab ἀνενδεής.
Ἀνενδοίαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, indubitatus, & indubitabilis. unde
Ἀνενδοιάστως, dubio procul, ſine dubio, indubitanter: ex α priv. & ἐνδοιάζω.

Ἀνένδοτος, non remiſſus, nec languidus; vel in quo non eſt remiſſio: nec languor; item, rigidus, non exorabilis. ex α priv. & ἐνδίδωμι. unde etiam

Ἀνενδότως, non remiſſe, non languide, nec perfunctorie, bona fide.

Ἀνένεγκαι, a. 1. inf. ἀνενέγκας, part. ἀνενεγκεῖν, a. 2. inf. ἀνενεγκὼν, part. ab ἀναφέρω, ſubduco.

Ἀνενείκατο, emiſit, 3. perſ. ſing. a. 1. m. Jon. & Poet. pro ἀνηνέγκατο. Hinc ἀνενειχάμενος, part. ἀνενείκας, a. 1. part. act. ab ἀναφέρω, ſuſtollo, emitto.

Ἀνενεργὴς, effectu carens, iners.

Ἀνενέργητος, idem: ex α priv. & ἐνεργής.

Ἀνέπνευσε, reſpiravit, a. 1. ex ἀναπνέω, quod a πνέω.

Ἀνεπλυσχῦσα, ἡ, erumpens, p. m. Att. part. f. 3. verbi ἀναφέρω. Gen. 40. 10.

Ἀνενθουσίαστος, non afflatus divino numine; non fanaticus; non veſanus: ut ἀνενθουσίαστος ἔρως, non inſanus amor; qui fanaticos non facit. Plut. in Amatoriis. ex α priv. & ἐνθουσιάζω.

Ἀνεννόητος, indoctus, inexercitatus, inexpertus: item paſſive, inexcogitatus, imperceptus: ex α priv. & ἐννοέω.

Ἀνενόχλητος, non perturbatus, placatus, quietus: ab ὀχλέω.

Ἀνέντες, remittentes, nom. pl. a. 2. part. ἀνεὶς, ἕντος; ab ἀνίημι.

Ἀνέντευκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non affabilis; hominum congreſſus refugiens; inſociabilis: ex α priv. & ἐντυγχάνω.

Ἀνεξάλειπτος, exp. indelebilis: ex α pr. & ἐξαλείφω, quod interdum idem ſignif. cum Th. ἀλείφω, ungo.

Ἀνεξαπάτητος, exp. qui falli non poteſt, ſeu decipi; & ex Ariſtot. Pol. 8. pro eo, qui non decipitur: ex α priv. & ἐξαπατάω, f. ήσω.

Ἀνεξέλεγκτος, qui refutari, & coargui non poteſt: ex α priv. & ἐξελέγχω.

Ἀνεξερεύνητος, ου, ὁ, ἡ, imperſcrutabilis: ex α, & ἐξερευνάω.

Ἀνεξέταστος, inquiſitum, indicta cauſa: ex α, & ἐξετάζω.

Ἀνεξέταστος, non examinatus; non exploratus; diligenti examine non cognitus, ſeu perquiſitus: ut ἀνεξέταστος βίος, vita, in quam non inquiritur. Unde adv.

Ἀνεξετάστως, ſine examine, inexplorato, ſine delectu, vel diſcrimine.

Ἀνεξεύρετος, qui inveniri nequit, non inventus, incompertus, incomprehenſibilis: ex α priv. & ἐξευρίσκω.

Ἀνεξήγητος, non expoſitus, non enarratus, aut explicatus: ex α priv. & ἐξηγέομαι.

Ἀνεξία, tolerantia: Verbale ab ἀνέχω.

Ἀνεξικακία, clementia, patientia, malorum tolerantia.

Ἀνεξίκακος, ου, ὁ, ἡ, tolerans malorum: ab ἀνέχομαι, & κακόν.

Ἀνεξικακέω, patientiam accommodo in tolerandis malis.

Ἀνεξικάκως φέρειν, æquo animo ferre.

Ἀνεξίκμαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, proprie, qui exſiccari non poteſt; vel qui exſiccatus non eſt; item, non exuccus, ſeu ſuccoſus: ex α priv. & ἰκμάζω, humecto, humefacio: a Th. ἰκμὰς, άδος, ἡ, humor, vapor.

Ἀνεξίλαστος, implacabilis; qui placari nequit: ex α priv. & ἐξιλάσκομαι.

Ἀνέξιτος, exitum non habens, impervius. Heſych. ex α priv. & ἐξιὼν, egrediens; ab ἔξειμι, vel ἐξίημι.

Ἀνεξιχνίαστος, ου, ὁ, ἡ, imperveſtigabilis: ex α, & ἐξιχνιάζω, inveſtigo. f. άσω. p. ακα. Th. ἴχνος.

Ἀνέξοδος, ου, ὁ, ἡ, qui nullum habet exitum: ab α, & ἔξοδος.

Ἀνέξοιστος, quem efferre non licet; non vulgandus. Euſt. ex α priv. & ἐκφέρω, fut. ἐξοίσω.

Ἀνέξομαι, tolerabo, f. 1. m. ab ἀνέχω.

Ἀνέονται, Jon. pro ἀνιοῦνται, 3. pl. præſ. ab ἀνίημι, laxo.

Ἀνέορτος, incultus, incelebris, non feriatus, non hilariter tranſactus: ex α priv. & ἑορτή.

Ἀνεος, & ἄνεως, Attice, mutus, tacitus, vocis expers; item, impos animi; ἄφωνος, καὶ τῷ νόῳ ἐκπεπληγμένος, apud Hippocr. Eſt ejuſd. Th. & comp. cum ἄναυδος.

Ἀνεοστασία, vel ἀνεωστασία, Heſych. eſt ſtupor, quo aliquis ſtat ἄνεος, & velut attonitus: ex ἄνεος, & ἵσταμαι.

Ἀνεπάγγελτος, non vocatus, vel invocatus, ἄκλητος, non denuntiatus, non indictus. Polyb. ex α priv. & ἐπαγγέλλω.

Ἀνεπαίσθητος, qui non ſentitur; ὁ οὐκ ἔχει αἴσθησιν, inſenſibilis: ex α priv. & ἐπαισθάνομαι, q. vide.

Ἀνεπαισθήτως, ita ut non ſentiatur: eſt adv. ab ἀνεπαίσθητος.

Ἀνέπαιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non auditus; vel qui audiri nequit. Athen. l. 9. non denunciatus; non indictus. Exp. &, ἄγνωστος ab Euſt. ex α priv. & ἐπαϊστος, is, de quo auditum eſt; qui innotuit. verbale ab ἐπαΐω, idem quod Th. ἀΐω, audio, inaudio, item, intelligo, ſentio.

Ἀνεπαίσχυντος, ου, ὁ, ἡ, inverecundus, impudens: ex α, & ἐπαισχύνομαι.

Ἀνεπαισχύντως, inverecunde, impudenter: adv. ab ἀνεπαίσχυντος.

Ἀνεπάλλακτος, non alternans; ſeriem continuam habens. Ariſtot. de animal. l. 2. de dentibus loquens ζῶα ἀνεπάλλακτα vocat, quibus ſunt dentes continui; ut eſt bos, equus.

Ἀνεπάλμενος, Poet. pro ἀνεφαλλόμενος, ab ἀνεφάλλομαι, reſilio: ex ἀνὰ, ἐπὶ, & ἅλλομαι.

Ἀνέπαλτο, reſiliit, erectus eſt: ab ἀνὰ pro ἄνω, ſurſum, ἐπὶ, & ἅλλω.

Ἀνεπανόρθωτον, ου, τὸ, non emendabile: ex α, & ἐπανορθόω: hoc ab ἀνορθόω, turſus erigo, corrigo.

Ἀνεπανόρθωτος, exp. qui emendari, & corrigi nequit: ut Philo de mundo, ἀνεπανόρθωτα τοῦ Θεοῦ, exp. perfecta, & conſummata Dei. vide ſing. neutr. ἀνεπανόρθωτον.

Ἀνέπαφος, intactus, liber; quem attingere nequeas; idem quod ἀνέφαπτος: item, ſincerus, purus: ut ἀνέπαφος ὑποθήκη, intactum pignus, & nemini oppignoratum. ex α priv. & ἐπαφάομαι.

Ἀνεπαφρόδιτος, qui ſine venere, & gratia eſt, invenuſtus, illepidus: ex α priv. & ἐπαφρόδιτος, ſeu ἐπαφροδίσιος, venuſtus; ex ἐπὶ, & ἀφροδίτη, Venus.

Ἀνεπαχθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, odio, & invidia carens, non moleſtus, quietus: ex α priv. & ἐπαχθής.

Ἀνεπαχθῶς, non moleſte, non gravate: ut ἀνεπαχθῶς φέρω, non gravate fero. Thuc. Item, non invidioſe, apud Hermog. eſt adv. ab ἀνεπαχθής.

Ἀνέπεισα, perſuaſi, a. 1. ab ἀναπείθω.

Ἀνέπεμψα, remiſi, a. 1. ab ἀναπέμπω.

Ἀνέπεσα, ας, ε, diſcubui, a. 1. ἀνέπεσον, ες, ε, a. 2. ab ἀναπίπτω.

Ἀνεπήδησε, ſaltavit, 3. ſing. a. 1. ab ἀναπηδάω, f. ήσω. Th. πηδάω, ſalio.

Ἀνεπηρέαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inoffenſus, injuriæ immunis: &c. ex α priv. & ἐπηρεάζω.

Ἀνεπὴς, nihil dicens, mutus, taciturnus: ex α priv. & ἔπος.

Ἀνεπίβατος, inacceſſus, impervius: ex α priv. & ἐπίβατος.

Ἀνεπιβούλευτος, cui inſidiari nemo poteſt, inſidiis non obnoxius; ab inſidiis tutus. Unde τὸ ἀνεπιβούλευτον, inſidiarum ſecuritas, tranquillitas: ex α priv. & ἐπιβούλευτος.

Ἀνεπίγραφος, ου, ὁ καὶ ἡ, titulo carens. Th. γράφω.

Ἀνεπιδεὴς, non indigens: minime, vel nulla re indigens: ex α pr. & ἐπιδέομαι.

Ἀνεπίδεικτος, qui eſt ſine oſtentatione, non oſtentator, ex α priv. & ἐπιδείκνυμι.

Ἀνεπίδεκτος, non capax; non admittens; qui recipere non poteſt: item, impoſſibilis. ex α priv. & ἐπιδέχομαι.

Ἀνεπίδετος, ου, ὁ καὶ ἡ, non obligatus: ex α priv. & ἐπίδετος, obligatus; ab ἐπιδέω, obligo; quod ex ἐπὶ, & δέω, ligo.

Ἀνεπίδηκτος, minime mordens; qui ſine eroſione: ex α priv. ἐπὶ, & δάκνω, f. δήξω, mordeo.

Ἀνεπίδικος, purus, & controverſia vacuus; de quo nulla eſt controverſia: ut κλῆρος ἀνεπίδικος. ex α priv. & ἐπίδικος.

Ἀνεπιδόκητος, non expectatus: qui non expectatus venit: ex α priv. ἐπὶ, & δοκάζω, expecto.

Ἀνεπίδοτος, ου, ὁ, nihil proficiens; qui proficere nequit: ex α priv. & ἐπιδίδωμι.

Ἀνεπιεικὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, durus, immitis, iniquus, ſævus. unde

Ἀνεπιείκεια, ας, ἡ, durities, immanitas, iniquitas.

Ἀνεπιεικῶς, inique. ἀνεπιεικέστερον, iniquius, inhumanius. ex α priv. & ἐπιεικής.

Ἀνεπίκαυστος, & ἀνεπίκαυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, aduſtione carens: ex α priv. & ἐπίκαυτος.

Ἀνεπίληπτος, nulli criminationi obnoxius, nec reprehenſioni; irreprehenſus; inculpatus. Xen. Unde adv.

Ἀνεπιλήπτως, citra reprehenſionem, irreprehenſe: ex α priv. & ἐπίληπτος.

Ἀνεπικούρητος, auxilio deſtitutus; cui opem nemo tulit: ex α priv. & ἐπικουρέω.

Ἀνεπίκριτος, de quo ſtatui, aut decerni non poteſt: (ex α priv. & ἐπικρίνω.) item, imbecillis; qui nec ſenſibili, nec intelligibili judicio utitur.

Ἀνεπίληπτος, ου, ὁ, ἡ, qui reprehendi non poteſt, reprehenſioni non obnoxius, inculpatus: ἀνεπίληπτος τὸν βίον: & ἀνεπίληπτος τοῖς τρόποις. ex α, & ἐπίληπτος, reprehenſus. Th. λαμβάνω.

Ἀνεπιλήπτως, irreprehenſe, inculpate, ita ut quis non mereatur reprehenſionem.

Ἀνεπίληστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inoblitus; ſine oblivione; non abſconditus: ex α priv. & ἐπιλανθάνομαι.

Ἀνεπιλογίστως, inconſiderate: ex α priv. & ἐπιλογίζομαι, computo; item, perpendo, conſidero; quod ex ἐπὶ, & λογίζομαι.

Ἀνεπιμέλητος, incurioſus, qui nullam curam habet: ex α priv. & ἐπιμέλητος.

Ἀνεπίμικτος, exp. commercia cum cæteris non exercens: & ἀνεπίμικτος πόλεμος dicitur bellum, cujus tempore nulla ultro citroque commercia exercentur. & ἀνεπίμικτος ῥυπαρίας, exp. ſordes nullas mixtas habens: atque inde adv.

Ἀνεπιμίκτως, non admittendo permiſtionem: ex α priv. & ἐπίμικτος.

Ἀνεπίμονος, ου, ὁ καὶ ἡ, non permanens, non durabilis. Plut. de educ. ex α pr. & ἐπιμένω.

Ἀνεπινόητος, inconſideratus, improviſus, incogitabilis. (ex α priv. & ἐπινοέω) unde ἀνεπινόητον, quod mente concipi non poteſt, quod comminiſci non poſſumus.

Ἀνεπίξεστος, ου, ὁ, ἡ, impolitus, imperfectus: ab ἐπιξέω, in ſuperficie rado. Th. ξέω.

Ἀνεπίπλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, nulla ſimulatione fucatus; non fictus; non fucatus: ex α priv. & ἐπιπλάσσω, vel ττω, illino, inſpergo; quod ex ἐπὶ, & πλάσσω.

Ἀνεπίπλεκτος, qui aliis non permiſcetur: ex α priv. & ἐπιπλέκω.

Ἀνεπίπληκτος, inculpatus, irreprehenſus.

Ἀνεπιπλήκτως, adv. irreprehenſe, inculpate.

Ἀνεπιπληξία, reprehenſionis carentia: ex α priv.

α priv. & ἐπιπλήσσω, vel -ττω, obiurgo, increpo, caſtigo verbis; quod ex ἐπί, & πλήσσω.

Ἀνεπίῤῥεκτος, ου, ὁ, ἡ, nondum confectus, vel libatus: ab ἐπιῤῥέζω, ſacrifico. Th. ῥέζω.

Ἀνεπισήμαντος, non notabilis, nullo notabilis indicio, inobſervabilis; item, inglorius, & obſcurus: ex α priv. & ἐπισημαίνω.

Ἀνεπίσκεπτος, inconſideratus, inexplicatus. unde adv.

Ἀνεπισκέπτως, inexplorate, inconſiderate: ex α priv. & ἐπισκέπτομαι.

Ἀνεπισκεύαστος, qui talis eſt, ut inſtaurari non poſſit, irreparabilis: &c. ex α priv. & ἐπισκευάζω.

Ἀνεπισταθμεύτος, immunis ab hoſpitiis præbendis exercitui in tranſitu, vel principis commeatui; qui copiarii, & parochi fungi munere non obſtringitur: ex α priv. & ἐπισταθμεύω.

Ἀνεπιστασία, inconſiderantia, incogitantia: ex α priv. & ἐφίσταμαι, mentem adhibeo ad aliquid.

Ἀνεπιστάτητος, incuſtoditus, inobſervatus, qui ſine curatore eſt: ex α priv. & ἐπιστατέω.

Ἀνεπίστατος, incognitus, inobſervabilis; proprie, cui animum non advertimus; qui nulla animadverſione conſideratur.

Ἀνεπιστημοσύνη, ης, ἡ, ignorantia, imperitia, inſcientia: (cui opponitur ἐπιστήμη) a ſequente

Ἀνεπιστήμων, ονος, ὁ, ἡ, imperitus: ab ἐπιστήμων, ſciens.

Ἀνεπιστρεπτί, ſine reditu.

Ἀνεπίστρεπτος, ὁ μὴ ἐπιστρέφων, Heſych. qui non mutatur, qui non convertitur: ex α priv. & ἐπιστρέφω.

Ἀνεπιστρεφής, ſecurus, non curans, inexorabilis, qui mutari neſcit.

Ἀνεπιστρεφοῦς, more eorum, qui non curant.

Ἀνεπίστροφος, incurioſus.

Ἀνεπίσχετος, qui inhibitus, aut repreſſus non eſt; qui inhiberi, ſeu reprimi non poteſt: ut ἀνεπίσχετος ὁρμή, effrænatus impetus. ex α priv. & ἐπίσχω, idem quod ἐπέχω, contineo, cohibeo, reprimo.

Ἀνεπίτακτος, injuſſu aliquid agens; item, invictus, fortis: ex α priv. & ἐπιτάσσω.

Ἀνεπίτατος, expers intenſionis, qui intendi non poteſt. ex α priv. & ἐπιτείνω.

Ἀνεπιτεχνήτως, inartificialiter, non conſulto, ex induſtria, citra artem. ex α priv. & ἐπιτέχνητος, artefactus, artificialis; ab ἐπιτεχνάομαι, inſuper machinor, & molior. vel ſimpliciter, machinor, molior.

Ἀνεπιτήδειος, ου, ὁ καὶ ἡ, exp. non idoneus, incommodus: ut ἀνεπιτήδειοι βρώσεις. item, diſſentaneus, apud Plut. Item exp. & ἐχθρός.

Ἀνεπιτηδειότης, ητος, ἡ, inhabilitas; Syneſ. Ep. 142.

Ἀνεπιτηδείως, non apte: adv. V. ἀνεπιτήδειος.

Ἀνεπιτήδεος, Jon. pro ἀνεπιτήδειος, ineptus: ab α, & ἐπιτήδειος.

Ἀνεπιτήδευτος, i. e. ἀπαράσκευος, non accuratus: ut ἀνεπιτήδευτος βάδισις, incompoſitus inceſſus, vel inartificialis: ex α priv. & ἐπιτηδεύω.

Ἀνεπιτηδεύτως, exp. ſine affectatione, non accurate: adv. ab ἀνεπιτήδευτος.

Ἀνεπιτίμητος, irreprehenſus, non increpandus: ex α priv. & ἐπιτιμάω.

Ἀνεπίτροπος, tutoribus carens: ex α pr. & ἐπιτρέπω.

Ἀνεπίφαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, non apparens. Quintil. l. 4. c. 1. oratio remiſſa, ac ſine oſtentatione, modeſta, ſine ullo timore, ἀπροσδόκητος, ἀμιγής. Heſych. ex α priv. & ἐπιφαίνω.

Ἀνεπιφάντως, ex inſperato, inopinanter, ſeu inopinato, repente, ſecreto: a præced. ἀνεπίφαντος.

Ἀνεπίφθονος, exp. minime invidioſus, ab invidia alienus: ut ἀνεπίφθονος ἐπωνυμία, Plut. in Cic. item, non reprehenſus, reprehenſioni non obnoxius. unde adv.

Ἀνεπιφθόνως, non invidioſe; item, inculpate, citra reprehenſionem. Thuc. ex α priv. & ἐπίφθονος, ὁ.

Ἀνεπίφραστος, exp. qui excogitari non poteſt; quem comminiſci non licet: ex α priv. & ἐπιφράζω, ομαι.

Ἀνεπίφρατος, ου, ὁ, ἡ, Poet. pro ἀπροσδόκητος, improviſus: ex ἐπιφράζομαι, intelligo.

Ἀνεπιχάδην, nihil cedendo. Heſych. ex α priv. & χάζω, cedo, do locum, recedo, retrocedo.

Ἀνεπιχείρητος, exp. qui talis eſt, ut invadi non poſſit.

Ἀνεπιχειρήτως, inſuperabilis, inacceſſus, quem conatu nullo aſſequaris: ex α priv. & ἐπιχειρέω.

Ἀνεπόπτευτος, qui non inſpexit. ita dicebatur is, cui jus non erat ſpectare τὰ μυστήρια, arcana, nimirum Cereris ſacra. Hyperid. Suid. ex α priv. & ἐποπτεύω.

Ἀνεπόψιος, qui non videt, vel non videtur, inviſus, ἀθεώρητος: ex α priv. & ἐπόψιος.

Ἀνεπτάμαν, ſurſum volavi, Dor. pro ἀνεπτάμην, a. 2. m. verbi ἀναπέτομαι. Th. πέτομαι.

Ἀνεπτοίητο, ſtupeſcebat, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. ab ἀναπτοιέομαι, f. ήσομαι, p. ἀνεπτοίημαι. Ex ἀνά, & πτοιέω, ῶ, terrefacio.

Ἀνέρ', pro ἀνέρα, acc. ſing. ἀνέρες, nom. pl. ab ἀνήρ.

Ἀνέραστος, ου, ὁ, ἡ, inamabilis, & ab amore alienus, inviſus: ab α, & ἐράω.

Ἀνέργαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inelaboratus, incultus, rudis; item qui factus, ſeu fabrefactus non fuit: ex α priv. & ἐργάζομαι.

Ἀνερεθίζω, & ἀνερεθίζομαι, inſtigo, irrito: ex ἀνά, & ἐρεθίζω.

Ἀνέρεικτος, ſive ἀνήρεικτος, dicitur ὁ μὴ ἐρεικτός, ſive ἠρεικμένος, qui freſſus, fractuſque non eſt, mola nimirum aut piſtillo: item, non cribratus; vel qui cribrari nequit. ex α priv. & ἐρεικτός.

Ἀνερείπω, & ἀνερείπομαι, vel ἀνερέπτομαι, rapio, corripio; item paſſive, corripior, rapior, in paſſiva voce; ex ἀνά, & ἐρείπω, edo; proprie, raptim, ſive aſſatim edo, ut bruta animantia: ἀπὸ τῆς ἔρας, i. e. a terra, in quam inclinata edunt; quaſi, ἔραν κύπτω.

Ἀνερειψάμενος, abripiens, a. 1. m. part. ab ἀνερείπομαι. Th. ἐρείπω.

Ἀνερεύγω, (cum ἀνά præfixo) idem quod ſimplex thema ἐρεύγω, eructo, emitto.

Ἀνερευνάομαι, & ἀνερευνάω, (cum ἀνά præf.) idem quod ſimplex ἐρευνάω, inveſtigo, invenio: & ἀνερεύγομαι: Apollon. 2. ἀνερεύγεται εἰς ἅλα βαθεῖαν, influit in mare, i. e. καταῤῥεῖ, καὶ ἐξέρχεται.

Ἀνερέω, idem quod ἀνέρομαι, interrogo, rogo; item idem quod ἀναγορεύω, proclamo, prædico: ex ἀνά, & ἐρέω, dico, interrogo.

Ἀνερίναστος, ου, ὁ, κηλωνός, ἄγονος, i. e. incaprificatus; proprie de ficu, cui non ſunt adhibiti ἐρινοί, h. e. caprifici fructus, ut ad maturitatem perveniat. unde ἀνερίναστοι σῦκαι, ficus non caprificatæ, proverbio dici ſolet in inutiles, & a quibus nihil frugis expectandum ſit. ex α priv. & ἐρινεός, ſeu ἐρινός, caprificus arbor, ſeu fructus, ficus ſylveſtris.

Ἀνέριστος, vel ἀνήριστος, de quo non contenditur; ex α priv. & ἐρίζω.

Ἀνερμάτιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non ſaburratus, ſaburra, ſeu fulcro non ſtabilitus; & Metaph. apud Plut. de homine animi fluctibus agitato; minime confirmatus. ex α priv. & ἑρματίζω, idem quod ἑρμάζω.

Ἀνερμήνευτος, ineffabilis, inexplicabilis: ex α priv. & ἑρμηνεύω.

Ἀνέρομαι, vide ſupra in ἀνερέω.

Ἀνερπύζω, ſubrepo. item

Ἀνέρπω, ſurſum ſerpo, ſeu repo. ex ἀνά, & ἑρπύζω, a Th. ἕρπω.

Ἀνεῤῥάγην, ης, η, erupi, a. 2. ind. paſſ. verbi ἀναῤῥήγνυμι. Th. ῥήγνυμι.

Ἀνεῤῥαμμένος, η, ὁ, conſutus, p. part. paſſ. ab ἀναῤῥάπτομαι. Th. ῥάπτω.

Ἀνεῤῥήθην ὕπατος, exp. renuntiatus ſum conſul. Plut. & inde ἀναῤῥηθείς, renuntiatus. ut ἀναῤῥηθεὶς στέφανος, proclamata corona, apud Demoſt. eſt a. 1. paſſ. & ejus part. ex ἀνά, & ῥηθέω, quod vide cum ῥέθω.

Ἀνέῤῥωγε, reſciſſum eſt, p. m. ab ἀναῤῥήγνυμι. Vide ῥήγνυμι.

Ἀνερύω, idem quod ἀνέλκω, ſurſum traho; item, retraho, quaſi, retrotraho; abſtraho: ex ἀνά, & ἐρύω, traho.

Ἀνέρχομαι, ſubeo, redeo, f. ἀνελεύσομαι. a. 2. ἀνῆλθον. Th. ἔρχομαι, venio.

Ἀνερωτάω, & ἀνερωτίζω, interrogo, ſæpe rogo: ex ἀνά, & ἐρωτάω.

Ἄνες, remitte, omitte, imp. ab ἀνίημι.

Ἀνέσαιμι, reduxero, perſuaſero, ab ἀνέζω, a. 1. opt. Th. ἕζω, vel ἕω, pono, colloco.

Ἄνεσαν, 3. pl. ab ἀνίημι.

Ἀνεσθίω, exedo, erodo: ex ἀνά, & ἐσθίω, edo.

Ἄνεσις, εως, ἡ, relaxatio: ab ἀνίημι.

Ἀνέσπερος, veſpere carens: ut ἀνέσπερος ἡμέρα, Naz. ex α priv. & ἕσπερος.

Ἀνέσσυτο, exſiliebat, pluſq. p. paſſ. verbi ἀνασεύω. Vide σεύομαι.

Ἀνέσταν, Æol. Syncop. pro ἀνέστησαν, 3. pl. a. 2. ind. ἀνέστην, Dor. pro ἀνέστη, 3. ſing. ab ἀνίστημι.

Ἀνεστᾶσι, Jon. pro ἀνεστήκασι, reſurrexerunt, 3. pl. p. verbi ἀνίστημι. Sic ἀνεστεώς, Jon. pro ἀνεστηκώς, part.

Ἀνέστην, ſurrexi, a. 2. ab ἀνίστημι.

Ἀνέστιος, ου, ὁ, domo carens; q. ἑστίαν μὴ ἔχων, qui incertis ſedibus vagatur: ex α & ἑστία.

Ἀνεστραμμένα, perturbata, apud Hippocr. dicitur autem de urinis.

Ἀνεστραμμένως, perverſe, præpoſtere. ab ἀναστρέφω.

Ἀνέσχετο, ſuſtulit, 3. ſing. a. 2. m. ἀνεσχόμην, ου, ab ἀνέχω.

Ἀνετάζω, inquiro, quæſtioni ſubiicio. f. άσω. p. ἀνήτακα. Ex ἀνά, & ἐτάζω.

Ἀνέταιρος, ου, ὁ, qui nullos habet amicos; proprie, carens ſodalibus, Plut. ex α priv. & ἑταῖρος.

Ἀνέτελλε, producebat, a. 1. ab ἀνατέλλω.

Ἀνετέος, remittendus, laxandus.

Ἀνετεροίωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui alteratus non eſt, vel alterari nequit; in aliam atque aliam converſionis ſpeciem non mutabilis. Ariſtot. de mundo. ex α priv. & ἑτεροιόω.

Ἀνετίθετο, 3. ſing. imperf. paſſ. ab ἀνατίθημι, impono.

Ἀνετικός, ή, όν, vim habens remittendi, reſolvens; item, remiſſionem indicans. ab ἀνίημι.

Ἀνέτοιμος, imparatus: ex α priv. & ἕτοιμος.

Ἄνετος, ου, ὁ καὶ ἡ, laxus; item, patens, omnibus apertus; & expertus; item, remiſſus, diſſolutus, licentius habitus, ſolutus omni imperio; item, deo cuipiam dicatus. Unde

Ἀνέτως, ſolute, laxe, remiſſe, licenter. ab ἀνίημι.

Ἄνευ, abſque, ſine: adv. regit genit. ἄνευθεν, procul. ἄνευθεν ἐμεῖο, ſine me.

Ἀνευάζω, idem, (cum ἀνά præf.) quod ſimplex εὐάζω, evan clamo, evo, i. e. ovo; vel generalius, ovando celebro. Nonn. ab Εὐάν, idem cum εὐοῖ.

Ἀνεύθετος, ου, ὁ, ἡ, non appoſitus: ex α priv. & εὔθετος.

Ἀνεύθυνα, incomplanata, nom. pl. ab ἀνεύθυνος.

Ἀνευθυνία, ας, ἡ, immunitas a reddenda ratione.

Ἀνεύθυνος, ου, ὁ καὶ ἡ, crimine carens, ſine

ſine pœna, non obnoxius, noxa ſolutus, ſeu qui in judicium vocari nequit.
Ἀνευθύνως, adv. de illis dicitur, qui nullis rationibus reddendis ſunt obnoxii, ut ſunt tyranni. Th. εὐθύς.
Ἀνευκτος, non optabilis; non optandus: item, non optans. in Epigr. ex α pr. & εὐκτός.
Ἀνευλαβής, έος, ὁ καὶ ἡ, incautus, irreligioſus, impius: ex α priv. & εὐλαβής.
Ἀνευρεῖν, a. 2. inf. ab ἀνευρίσκω, invenio. Th. εὑρίσκω.
Ἀνεύρεσις, inventio, adinventio: ex ἀνά, & εὑρίσκω: unde εὕρεσις, ἡ.
Ἀνεύρετος, ου, non inventus, incompertus, irrepertus.
Ἀνεύρησις, εως, ἡ, inventum: ab ἀνευρίσκω.
Ἀνευρίσκω, f. ἀνευρήσω, p. ἀνεύρηκα, a. 2. ἀνεῦρον, ες, ε, reperio, invenio, comperio, apud Plat. Thuc. Exp. etiam, comminiſcor, excogito, adinvenio: apud Athen. l. 1.
Ἀνευρισμός, & ἀνευρυσμός, dilatatio, laxatio: ab ἀνευρύνω, idem quod εὐρύνω.
Ἄνευρος, ου, ὁ καὶ ἡ, enervis, non nervoſus, debilis. Ariſtot. ex α priv. & νεῦρον, nervus.
Ἀνευφημέω, exp. celebro, fauſtis ominibus proſequens; item, lamenta edo, ſeu clamorem cum ejulatu. Plat. in Phæd. & Soph. in Trachin. ex ἀνά, & εὐφημέω.
Ἀνεύφραντος, expers lætitiæ, & oblectationis: ex α priv. & εὐφραίνω.
Ἀνευφωνέω, cum planctu, & gemitu exclamo. Soph. ex α priv. & εὔφωνος.
Ἀνεύχεσθαι, deprecari ea, quæ ante ſumus precati, Plato. παλινῳδεῖν ἐν τῇ εὐχῇ, Plato. ex ἀνά, & εὔχομαι.
Ἀνεφαίνετο, imperf. paſſ. ἀνέφαινε, act. ab ἀναφαίνω, appareo. Th. φαίνω.
Ἀνεφήνατο, 3. ſing. a. 1. m. ἀνέφηνα, a. 1. act.
Ἀνέφαπτος, intactus; idem cum ἀνέπαφος.
Ἀνέφελος, non nubilus, innubis, ſerenus: ut ἀνέφελος ἀήρ, apud Ariſtot. de mundo. Pro eod. dicitur & Poet. ἀννέφελος, metri gratia: ex α priv. & νεφέλη, ἡ.
Ἀνέφικτος, ad quem pertingere, aut pervenire non poſſumus; i.e. viribus noſtris major: ex α priv. & ἐφικτός, ό.
Ἀνεφώνησε, 3. ſing. a. 1. act. ab ἀναφωνέω, ῶ, exclamo. f. ήσω. p. ἀναπεφώνηκα. Th. φωνή.
Ἀνεχάζετο, recedebat, imperf. paſſ. ex ἀναχάζω.
Ἀνεχέγγυος, exp. ἄπιστος, contrarium τῷ ἐχεγγύῳ: ex α priv. & ἐχέγγυος.
Ἀνεχθέντος, attracti, a. 1. part. paſſ. ab ἀνήχθην, quod ab ἀνά, & ἔχω. Alii pro ἀνασχεθέντος, ab ἀνασχέθω.
Ἀνεχοίμαν, Dor. pro ἀνεχοίμην, ſuſtinerem. Ἀνέχοιτ', pro ἀνέχοιτο, ferret, præſ. opt. ab
Ἀνέχομαι, tolero. imperf. ἀνειχόμην, & ἠνειχόμην, ου, ετο, f. ἀνέξομαι. a. 2. m. ἠνεσχόμην, ου, ετο, toleravi. Th. ἔχω.
Ἀνέχω, exp. ſuſtollo, tollo, ſurſum attollo; erigo in altum: ut Il. ω. χεῖρας ἀνέχον, manus ſuſtulerunt. Interdum pro, in pretio habeo, honoro: ut Od. τ. εὐδικίας ἀνέχοντα, pro τιμῶντα. Item, retineo, inhibeo, ut ἐπέχει ut ἀνεῖχε τὰς ἑαυτοῦ ναῦς. Plut. Item neutraliter, ceſſo, deſino. Item, promineo, emineo, exiſto; attollor, exſto, i.e. extra appareo; apud Plut. & aliquando pro erumpo, ſeu orior. unde dicitur & ſol ἀνέχων, apud Xen. & apud Thuc. l. 7. ἀνέχουσαι ἄκραι, exp. promontoria excelſa: Ex ἀνά, & ἔχω.
Ἀνέχων, ſuſtinens, præſ. part. ab ἀνέχω, tolero, extollo.
Ἀνεχώρησα, ας, ε, a. 1. act. ab ἀναχωρέω.
Ἀνέψειος, ου, ὁ καὶ ἡ, incoctilis præ duritie.
Ἀνέψητος, non coctus, non elixatus: ex α priv. & ἕψω.

Ἀνεψιά, ᾶς, ἡ, conſobrina: q. ab ἀνάπτω, annecto, vel ab ἔψια, colloquium, ut inter familiares.
Ἀνεψιαδῆ, filia conſobrini.
Ἀνεψιαδής, & ἀνεψιαδοῦς, filius ex conſobrino, patruelis, vel amitini filius.
ἈΝΕΨΙΟ'Σ, οῦ, ὁ, fratris, aut ſororis filius, conſobrinus, patruelis.
Ἀνεψιότης, ητος, ἡ, cognitio patruelium, & conſobrinorum. Plato in legibus.
Ἀνέψυχθεν, pro ἀνεψύχθησαν, 3. pl. a. 1. paſſ. ab ἀναψύχω, refrigero. f. ξω. Th. ψύχω, frigefacio.
Ἄνεω, muti, nom. pl. ab ἄνεως.
Ἄνεω, adv. pro mute, vel tacite; itidem ab ἄνεως.
Ἀνέω, ſignif. idem quod ἀνιέω, prout exp. ſubigo hordea madefaciens aqua.
Ἀνέῳγα, p. m. Att. ab ἀνοίγω, aperio.
Ἀνεῳγμένος, apertus, p. part. paſſ.
Ἀνέωνται, dimiſſi ſunt, pro ἀνεῖνται, p. paſſ. ab ἀνίημι. Alii tamen volunt eſſe a. 2. ſubj. m. pro ἀνῶνται, ut ἀφέωνται, pro ἀφῶνται.
Ἀνέῳξα, ας, ε, aperui, a. 1. ab ἀνοίγω.
Ἄνεως, ω, ὁ, ſilens, mutus, 4. ſimpl. q. ab α, & αὔω.
Ἀνέῳχα, p. Att. ἀνεῴχθην, & in 3. pl. ἀνεῴχθησαν, a. 1. ind. paſſ. ab ἀνοίγω.
Ἄνη, ης, ἡ, perfectio, abſolutio, factum: (idem quod ἄνυσις) eſt ab ἄνω, idem quod, & poetice pro ἀνύω, perficio.
Ἀνῇ, 3. ſing. a. 2. ſub. act. verbi ἀνίημι.
Ἀνηβᾶν, præſ. inf. ab
Ἀνηβάω, ῶ, repubeſco. f. ήσω. Th. ἥβη.
Ἀνηβητήριος, repubeſcens, revigeſcens. ab eod. Th.
Ἄνηβος, ὁ καὶ ἡ, impuber, qui nondum debitam attigit ætatem: ex α priv. & ἥβη, pubes.
Ἀνήγαγον, ες, ε, a. 2. Att. pro ἀνῆγον, ſubduxi, vel ſubduxerunt: ab ἀνάγω.
Ἀνήγγειλαν, 3. pl. a. 1. act. ab ἀναγγέλλω. ἀνηγγέλην, ης, η, a. 2. paſſ.
Ἀνηγεῖσθαι, ἀντὶ τοῦ διηγεῖσθαι, narrare. Th. ἡγέομαι.
Ἀνηγεμόνευτος, exp. duce, & rectore carens: ex α priv. & ἡγεμονεύω.
Ἀνήγερτος ὕπνος ὀλέθρου, ſomnus exitii, unde quis non excitatur; i.e. mors ipſa, apud Nonn. ex α priv. & ἔγρομαι.
Ἀνήδονος, illætabilis, gravis & moleſtus: ex α priv. & ἡδονή.
Ἀνήδυντος, ου, ὁ καὶ ἡ, inſuavis, inconditus, inſulſus: ex α priv. & ἡδύνω.
Ἀνήδυστος, exp. non conditus, nulla ſuavitate jucundus: Idem quod ἀνήδυντος, & ex iiſd.
Ἀνηδῶς, moleſte: adv. ab α, & ἡδύς.
Ἀνήεσαν, redierant. Att. pro ἀνῄεσαν, 3. pl. pluſq. perf. m. ab ἄνειμι.
Ἀνήῃ, pro ἀνῇ, dimiſiſſet, a. 2. ſub. ἀνίημι. Forte etiam in pl. perf. m. pro ἀνεῖναι, Att. ἀνήῃ.
Ἀνήθινος, ου, ὁ καὶ ἡ, anethinus, ex anetho confectus, ſeu conſtans: ut ἀνήθινος στέφανος apud Theocr. & ἀνήθινον μύρον, apud Dioſc. l. 1. c. 62. Item ἀνήθινος οἶνος: ex ejuſdem l. 5. c. 67. a Th. ἄνηθον.
ἈΝΗΘΟΝ, ου, τὸ, anethum, herba: παρὰ τὸ ἄνω θεῖν, quod cito creſcat.
Ἀνηθοποίητος, non moratus, citraque decorum; bonis non inſtructus moribus: ex α priv. & ἠθοποιέω.
Ἀνῆιξα, a. 1. ab ἀναΐσσω, proſilio, exſurgo cum impetu. Th. ἀΐσσω.
Ἀνήϊον, ſurſum, vel rurſum ibam: ab ἀνά, & ᾔειν.
Ἀνῆκε, remiſit, 3. ſing. a. 1. ab ἀνίημι. ἀνηκάμην, a. 1. m.
Ἀνήκεστος, ου, ὁ, ἡ, inſanabilis, hinc
Ἀνηκέστως, adv. Ex α, & ἀκεστός, quod ab ἀκέομαι.
Ἀνηκόατος, qui non exauditur; qui contemnitur.
Ἀνηκοΐα, imperitia, ſurditas, & contumacia.
Ἀνηκόντιζε, reſiliit, imperf. act. ab ἀνακοντίζω, f. ίσω. Th. ἄκων, jaculum.

Ἀνήκοος, qui non audit, ignarus: ex α priv. & ἀκούω, vel ἀκοή.
Ἀνηκουστέω, ῶ, ήσω, proprie quidem eſt, non audio; ſed capitur pro, non auſculto, non obtempero, non ſum dicto obediens. pro quo Poetæ dicunt etiam νηκουστέω, ῶ. Th. ἀκούω.
Ἀνηκουστία, exp. contumacia. q. d. pervicacia, contemptus, ſeu dedignatio aurem præbendi.
Ἀνήκουστος, non exaudibilis, qui audiri non poteſt. unde ἀνήκουστον, τὸ, proprie, non auſcultandum: ſed idem fere eſt quod ἀτέλεστον, non perficiendum, non concedendum. citatur & ex Epigr. ἀνήκουστα πάθη, pro inobedientia.
Ἀνήκω, convenio, f. ήξω. p. ἧκα. part. præſ. Ἀνήκων, ουσα, ον, aſcendens, perveniens, elatus. Ex ἀνά, & ἥκω.
Ἀνηλάκατος, ου, ἡ, deſtituta colo, vel etiam colum non tractans; ex α priv. & ἠλακάτη.
Ἀνήλατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi ἀνάλλομαι. Th. ἅλλομαι.
Ἀνήλατος, indomitus, inobſequens, contumax; παρὰ τὸ ἐλάω, τὸ ἐλαύνω, ἐλάσω, ἤλακα, ἤλασμαι, ἤλασαι, ἠλαστός, καὶ ἀνήλατος, detractione τοῦ σ: Etym. ut ἀνήλατος ἄκμων, incus indomita, Job. cap. 41.
Ἀνηλεγέω, contemno: ex α priv. & ἀλέγω.
Ἀνηλεγέως, contemptim.
Ἀνηλεής, immiſericors, crudelis. (eſt pro νηλεής, præfixo α pleonaſtico.
Ἀνηλειπτον, exp. indelebile, & pro eod. dicitur ἐπανήλειπτον, apud Euſt. ex α priv. & ἀλείφω, vel ἐπαναλείφω, ex ἐπί, ἀνά, & ἀλείφω.
Ἀνηλειψία, ας, ἡ, ſqualor, qui contrahitur propter diutius omiſſa balnea, & unguenta. Eſt ab ἀνηλιφής.
Ἀνηλεῶς, immiſericorditer, crudeliter.
Ἀνηλεγής, i.e. ἀφρόντιστος, non curans, neglectus.
Ἀνηλέητος, non commiſerandus, miſericordia indignus. Æſchin.
Ἀνῆλθον, rediit, a. 2. ind. ab ἀνέρχομαι. Th. ἔρχομαι.
Ἀνηλιάζω, inſolo, ſoli expono; ex ἀνά, & ἡλιάζομαι.
Ἀνήλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, opacus, ſine ſole: ex α priv. & ἥλιος, ſol.
Ἀνήλιπος, ου, ὁ, excalceatus, non calceatus, ſine calceis, ἀνυπόδητος: ἤλιψ γὰρ ὑπόδημα, παρὰ τὸ ἐλαύνειν τὸν πόδα. Ex α priv. & ἤλιψ.
Ἀνηλιφής, έος, ὁ καὶ ἡ, non unctus, non illitus: ex α priv. & ἀλείφω.
Ἀνήλυσις, εως, ἡ, aſcenſus, ἄνοδος: ab ἀνέρχομαι.
Ἀνηλώθην, ης, η, abſumptus ſum, a. 1. paſſ.
Ἀνήλωκα, p. act. Ἀνήλωσα, inſumpſi, a. 1. ab ἀναλίσκω.
Ἀνήμελκτος, ου, ἡ, quæ non mulgetur. Th. ἀμέλγω.
Ἀνῆμεν, pro ἀνεῖμεν, dimiſimus, 1. pl. a. 2. verbi ἀνίημι. Alii per Syncop. dici volunt pro ἀνήκαμεν, 1. pl. a. 1. ejuſdem verbi. At ἀνῇμεν eſt imperf. ab ἄνειμι ſignificante ἀνέρχομαι.
Ἀνήμερος, ου, ὁ, ἡ, immitis: ex α, & ἥμερος.
Ἀνημιωβολιαῖον, τὸ, ſemiobolare, valens pretium ſemioboli, τὸ ἡμιωβελίου ἄξιον. eſt ex ἀνά, & ἡμιωβέλιον, ſemiobolus; quod ex ἥμισυς, dimidius, & ὀβολός, obolus.
Ἀνημιωβόλιον, ου, τὸ, ſemiobolus.
Ἀνήμυκτος, qui unguibus carptus, ſiſſuſque non eſt; ὁ οὐκ ἠμυγμένος: ex α priv. & ἀμύσσω.
Ἀνῶ, a. 2. act. ab ἀνίημι, relaxo.
Ἀνήνασθαι, a. 1. inf. m. recuſaſſe, ab ἀνηνάμην: ex ἀναίνομαι, p. ἤνημαι, σαι, ται.
Ἀνήνεγκα, & Jon. ἀνήνεικα, a. 1. ab ἀναφέρω, offero. a. 1. paſſ. ἀνηνέχθην.
Ἀνηνεγμένος, ab ἀναφέρομαι: ut ἐνηνεγμένος

καπνὸς, ſubvolans fumus.

Ἀνηνέχθησαν, relati fuerunt, 3. pl. a. 1. paſſ. ab ἀναφέρω.

Ἀνηνεμία, ventorum vacuitas, i. e. tranquillitas. Ariſtot. a ſequente.

Ἀνήνεμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſine ventis, tranquillus: ut ἀνήνεμος γαλήνη, in Epigr. ex α priv. & ἄνεμος.

Ἀνήνοθα, ας, ε, florui, p. m. ab ἀνθέω, floreo. f. ήσω. p. ἤνθηκα. p. m. ἦνθα, & per Epenth. τοῦ ο, & Att. reduplicationem ἀνήνοθα. Th. ἄνθος.

Ἀνήνατο, repudiavit, p. paſſ. ab ἀναίνομαι. vel 3. ſing. a. 1. m. ſub. Vide ἀρνεῖσθαι.

Ἀνήνιτος, ου, ὁ, idem quod ἀνήνυτος.

Ἀνήνορα, acc. ab ἀνήνωρ, ορος, ὁ, iners: ex α, & ἀνήρ.

Ἀνήνυστος, vel Ἀνήνυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui perfici nequit. Th. ἀνύω.

Ἀνήνωρ, ſignif. idem quod ἄνανδρος, qui non præſtat ſe virum, minime fortis. Vide ἄνανδρος.

Ἀνῆπται, dicatus eſt, p. paſſ. ab ἀνάπτομαι. Th. ἅπτω.

Ἀνήπυστος, idem quod ἀνάπυστος, pervulgatus: ab ἀναπυνθάνομαι. Item τὰ ἀνήπυστα, Heſych. ſunt ineffabilia, inaudita, ἀνήκουστα.

Ἀνηπύω, ſono, clamo: apud Moſc. Idyll. 2. ex ἀνὰ, & ἠπύω; idem quod Th. ἀπύω.

ἈΝΗ'Ρ, ὁ, vir, ἀνδρὸς, ἀνδρὶ, ἄνδρα, ὦ ἄνερ. pl. ἄνδρες, ἀνδρῶν, ἀνδράσι, ἄνδρας. Ab ἄνω pro ἀνύω.

Ἀνῃρέθη, interemptus eſt, a. 1. ind. paſſ. ab ἀναιρέω.

Ἀνήρεικτος, non fractus: idem cum ἀνέρεικτος.

Ἀνηρέψαντο, 3. pl. a. 1. m. ab ἀνερέπτομαι, rapio, corripio, pleonaſm. τοῦ ε, pro ἀνερέπτω. Ab ἐρέπτω, edo.

Ἀνηρεφὴς, altus, vel alte tectus; ſed proprie eſt, tecto carens: ex ἀνὰ, vel α priv. & ἐρέφω, tego.

Ἀνῃρηκὼς, ότος, ὁ, qui ſuſtulit, Att. ἀναραιρηκὼς, Jon. ἀναραιρηκὼς; part. præt. act. verbi ἀναιρέω.

Ἀνηρὴς, virilis. Etym. & Suid. dicunt ἀνήρεις eſſe ἀνάνδρους, οὐ χήρας, οὐ παρθένους; derivantes ab ἄνω, i. e. πράττω: ſed potius eſt ab ἀνήρ.

Ἀνηριθμησάμην, a. 1. m. ab ἀναριθμέω, enumero, f. ήσω. Th. ἀριθμός.

Ἀνήριθμος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem cum ἀνάριθμος, innumerus, ἄμετρος; item, abjectus, vilis, qui in nullo habetur numero: ex α priv. & ἀριθμός.

Ἀνήρικτος, non diviſus in minuta, idem cum ἀνέρικτος.

Ἀνήριτος, idem cum ἀνήριστος.

Ἀνήριστος, idem cum ἀνέριστος, ſine lite: ex α priv. & ἐρίζω.

Ἀνηρὸς, per Syncopen dicitur pro ἀνιηρὸς, idem cum ἀνιαρὸς, triſtis, mœſtus, moleſtus: ab ἀνία, mœror.

Ἀνήροτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inaratus. Th. ἀρόω.

Ἀνήρπασε, rapuit, a. 1. ab ἀναρπάζω. Th. ἁρπάζω.

Ἀνειρώτων, Jon. & Dor. pro ἀνηρώτων, 3. pl. imperf. verbi ἀνειρωτάω, Jon. & Dor. pro ἀνερωτάω, interrogo.

Ἀνησίδωρος, vel ἀνησιδώρα, terræ epitheton; quaſi munera elargiens: δῶρος enim (& δῶρον) munus eſt; & componitur cum ἀνίημι, fut. ἀνήσω, dimitto, relinquo.

Ἀνήσσητος, & ἀνήττητος, & Dorice ἀνάσσατος, idem quod ἀήττητος, invictus, inſuperabilis, non victus: ex α priv. & ἡττάομαι, vel ἥσσομαι, vincor, ſuperor, inferior evado, ab ἥσσων, vel ἥττων, minor, inferior.

Ἄνηστις, idem quod νῆστις, jejunus, per pleonaſmum τοῦ α. Athen. ex Cratino. Sed exponitur etiam, qui jejunus non eſt; ut ſit α privans.

Ἄνησις, εως, ἡ, f. 1. ab ἀνίημι, dimitto, relinquo: ἀνεῖναι, inf.

Ἀνήφθην, a. 1. paſſ. ab ἀνάπτω, accendo.

Ἀνηχέω, reſono: ex ἀνὰ, & ἠχέω, ſono.

Ἀνήχθην, a. 1. paſſ. ab ἀνάγω, ſubduco.

Ἀνῶ, Att. pro ἀνύσω, Poet. pro ἀνύω, Jon. pro ἀνῶ, a. 2. ſub. ab ἀνίημι.

Ἀνθαιρέομαι, οῦμαι, in locum alterius eligo; ſufficio in locum alicuius: item, antefero, antepono; q. d. præeligo. ex ἀντὶ, præ, vel pro, & αἱρέομαι, ab αἱρέω.

Ἀνθάμιλλος, ου, ὁ, æmulus, qui alicui in certamine, ſeu contentione eſt adverſarius, ἀνταγωνιστής: ex ἀντὶ, contra, & ἅμιλλα.

Ἀνθάπτομαι, fut. ψομαι, contra manus injicio; e contrario attingo; viciſſim aliquid aggredior: item, præſto, efficio, capeſſo. & interdum, increpo, reprehendo. ex ἀντὶ, & ἅπτομαι.

Ἄνθεα, flores, nom. pl. ab ἄνθος.

Ἀνθεῖ, floret, 3. ſing. præſ. ab ἀνθέω, floreo, f. ήσω, p. ἤνθηκα. Ab ἄνθος.

Ἄνθεια, ας, ἡ, nomen propr. loci.

Ἀνθείλοντο, in alterius locum delegerunt, 3. pl. a. 2. m. ab ἀνθαιρέομαι: quod ab ἀντὶ, pro, & αἱρέω, eligo. a. 2. εἷλον.

Ἀνθεινὸς, ἡ, ὁ, floridus, pro ἀνθινός.

Ἀνθέκαστος, ex contrario ſinguli: ex ἀντὶ, & ἕκαστος.

Ἀνθεκτέον, inhærendum, amplectendum, vel adhærendum eſt, conſequendum eſt, vendicandum eſt, vel reſiſtendum: a Verbo ἀντέχομαι.

Ἀνθελιγμὸς, pro quo Jonice eſt ἀντελιγμὸς, volutatio, ſeu convolutio contraria; contrarius vortex: ex ἀντὶ, & ἑλίσσω.

Ἀνθέλιξ, pars auris, de qua ita Pollux l. 2. ἡ δὲ πέριξ περιαγωγὴ τοῦ ὠτὸς, ὑπὸ τῷ πτερυγίῳ, ἕλιξ, καὶ τὸ ἀνθεστηκὸς αὐτῇ, ἀνθέλιξ; ita ut ἕλιξ, ſive ἕλιξ ſit extrema auriculæ ora, & ἀνθέλιξ appelletur oppoſita illi pars, in cuius medio cavitas eſt, quam κόγχην appellant. ex ἀντὶ, contra, & ἕλιξ, ſive ἕλιξ.

Ἀνθελκόντως, ut ἀνθελκόντως ἔχειν τινί, exp. adverſari, vel reſiſtere aliis, quaſi in contrariam partem trahendo. Bud. ex ἀντὶ, & ἕλκω, traho.

Ἀνθέλκω, exp. contra traho; in diverſum traho; ad me viciſſim traho; dicuntur etiam ἀνθέλκειν, inquit Bud. qui certatim in diverſum trahunt: addit etiam ſignificare, manum diſtineo, apud Plut. Item capi generaliter pro diſtinere, ſeu remorari; & neutral. pro reſiſtere, quaſi contra trahendo. Et ſic in paſſ. ἀνθέλκομαι, contra trahor; in diverſum trahor: item diſtineor, revocor.

Ἄνθεμα, idem quod ἀνάθημα, pro ἀνάθημα; quæ vide. item, ſaltatio quædam idiotarum erat; & Mazæ etiam ſpecies. Heſych.

Ἀνθέμενος, Poet. pro ἀναθέμενος, a. 2. part. m. Ex ἀνὰ, & τίθημι.

Ἀνθέμιον, ου, τὸ, nigella: a floris decore.

Ἀνθεμὶς, ίδος, ἡ, argemona, hodie chamomilla. vide Dioſc. l. 3. c. 154. ab ἄνθος.

Ἀνθεμόεις, εσσα, εν, floridus: ab ἄνθεμον.

Ἄνθεμον, ου, τὸ, flos: ab ἀνθέω.

Ἀνθεμόρρυτος, a flore fluens: ut ἀνθεμόρρυτον γάνος, liquor a flore fluens, pro melle. Eurip. ex ἄνθεμον, & ῥυτὸς, fluidus, fluens; a ῥέω.

Ἄνθεμος, ου, ὁ, pro ἀνθεμόεις, Poet.

Ἀνθεμουργὸς, apis, quæ ex floribus opus ſuum, i. e. mel conficit: ex ἄνθεμον, & ἔργον.

Ἀνθεμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, floridus, florens; idem quod ἀνθεμόεις; & ab eod. Th.

Ἄνθεξις, εως, ἡ, retentio, complexus mutuus. verbale ab ἀντέχομαι, fut. ἀνθέξομαι.

Ἀνθέξομαι, ῃ, έξεται, f. 1. m. ἀνθέξωμαι, a. 1. m. ſub. ab ἀντέχομαι, adhæreo.

Ἀνθερεὼν, ῶνος, ὁ, mentum. dicitur ἀπὸ τοῦ ἀνθεῖν, quod in mento barba effloreſcat: unde & genæ ἀνθοῦσαι παρειαὶ dicuntur, & ἀνθοῦσαι, apud Nonn. Ponitur etiam ἀνθερεὼν, pro ore, ſed καταχρηστικῶς, ubi dicit, ἐπέπασε θεηγόρον ἀνθερεῶνα. Ab ἄνθος.

ἈΝΘΕ'ΡΙΚΟΣ, ου, ὁ, albucum, caulis aſphodeli: q. ab ἄνθος.

Ἀνθέρικος, gen. ab ἀνθέριξ, ὁ, per pleonaſm. τοῦ ν, pro ἀθέριξ, idem quod ἀθήρ, ariſta.

Ἀνθερικώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, exp. antherici formam referens: ab ἀνθέρικος, aſphodeli fructus, vel caulis.

Ἄνθεσαν, Poet. pro ἀνέθεσαν, depoſuerunt, 3. pl. a. 2. ab ἀνατίθημι.

Ἄνθεσι, dat. pl. ab ἄνθος, flos.

Ἀνθέστηκα, p. act. ab ἀνθίστημι, reſiſto.

Ἀνθεστήρια, q. d. floralia: ſic univerſim vocabantur feſta Bacchi. Heſych. τοῦ Διονύσου.

Ἀνθεστηριὼν, ſecundum pleroſque menſis cenſebatur fuiſſe Aprilis; ſic dictus ἀπὸ τοῦ ἀνθεῖν, quod tunc terra, ſive terræ fœtus magna ex parte floreant, vel florere incipiant; & quod ἀνθεστήρια in eo octavo menſe celebrabantur. Gaza tamen hunc octavum menſem Novembrem eſſe cenſuit.

Ἀνθεσφορεὼν, octavus erat anni menſis, Dionyſio dicatus. ab ἄνθος.

Ἀνθεστιάω, viciſſim, & mutuo accipere convivio ſæpius. Plut. ex ἀντὶ, & ἑστιάω.

Ἀνθεσφόρια, ων, feſta Proſerpinæ; q. d. floriferia; quod eam Pluto legendis floribus occupatam rapuerit: ex ἄνθος, & φέρω.

Ἄνθετο, ſuperpoſuit, pro ἀνέθετο, a. 2. m. ἀνεθέμην, ου, το. Ex ἀνατίθημι.

Ἀνθεῦσαν, Dor. pro ἀνθοῦσαν, acc. ſing. f. g. præſ. part. verbi ἀνθέω, floreo.

Ἀνθεῦντι, 3. pl. Dor. pro ἀνθοῦσι, & hoc pro ἀνθέουσι; ab ἀνθέω, floreo, f. ήσω. Th. ἄνθος.

Ἀνθέω, ῶ, floreo, ſplendeſco, niteo: item, inclareſco, celebror; & illuſtris, ſeu in pretio, & honore ſum: item cum dat. ſcateo, exubero. a Th. ἄνθος, εος, τό.

Ἄνθη, ης, ἡ, flos.

Ἄνθη, ης, ἡ, nomen urbis. quidam ſcribunt Ἄνθαν.

Ἀνθηδὼν, όνος, ἡ, apis: ἀπὸ τοῦ τὰ ἄνθη ἔδειν.

Ἀνθήλη, ης, ἡ, panicula: ſic dixerunt in frugibus aliquot, ut in panico, & milio, & in plantis quibuſdam, lanſum florem, qualis in ſumma arundine per autumnum floret. idem & πάππος dicitur. ἀνθήλη καλάμων, Dioſc. l. 1. c. 114. paniculæ flos, vel lanugo vertitur. Unde

Ἀνθήλιον, ου, τὸ, floſculus: a Th. ἄνθος.

Ἀνθήλιος, ὁ καὶ ἡ, ſoli oppoſitus, orienti ſoli obverſus. Unde dicitur ἀνθήλιος ἀκτίς. item ἀνθήλιοι dicuntur gemini ſoles. Bud. & Suid. & nebulæ etiam, quæ ſolem obſcurant, ἀνθήλια vocantur. ex ἀντὶ, contra, & ἥλιος, ſol.

Ἄνθημα, ατος, τὸ, vel ἄνθησις, εως, ἡ, florum productio, vel, q. d. effloreſcentia; ipſa florendi actio. At ἀνθήματα potius uſurpatur plur. num. pro ἐξανθήματα, (q. vide) exanthemata.

Ἀνθήμων, floridus.

Ἀνθηρογραφέω, floride ſcribi: ex ἀνθηρὸς, floridus, & γράφομαι, a γραφή.

Ἀνθηρὸς, florulentus, floridus. ſed dicuntur ἀνθηρὰ non ſolum herbæ, & ſtipites, ſed aliæ etiam res, Metaphorice, ut colores. item ἀνθηρὸν dicitur etiam, quicquid amœnum eſt, & jucundum aſpectu. unde ἀνθηρὸν, & τερπνὸν, nonnunquam copulantur. & interdum etiam exp. quod eſt jucundum auribus: unde ἀνθηρότερον, καὶ χαριέστερον λέγοντες, apud Iſocr. & Plut. hominem quoque ἀνθηρὸν dixit. a Th. ἄνθος, εος, τό.

Ἀνθηρῷ, dat. ſing. ab ἀνθηρὸς, ȣ͂, ὁ, floridus. Th. ἄνθος.

Ἀνθηρῶς, floride; item amœne, jucunde; ut ἀνθηρῶς λέγειν, apud Iſocr.

Ἄνθησις, εως, ἡ, florum emiſſio, & editio: a Th. ἄνθος. V. etiam ἄνθημα.

Ἀνθηττάομαι, ῶμαι, viciſſim vincor, ſeu ſuccumbo: ex ἀντὶ, & ἡττάομαι.

Ἀνθητικὸς, ȣ͂, ὁ, ad florendum aptus, florendi vim habens; & floribus etiam fœcundus. a Th. ἄνθος, flos; & ἀνθέω, floreo.

Ἀνθηφόρος, floriger: in Epigr. ex ἄνθος, & φέρω.

Ἀνθίας, ȣ, ὁ, vocatur piſcis quidam, a floriditate dictus. Ariſtot. l. 6. an. c. 17. Vide Athenæum.

Ἀνθιερόω, ῶ, viciſſim conſecro: ex ἀντὶ, & ἱερόω, ab ἱερός.

Ἀνθίζω, facio florere; floridum reddo; floribus conſpergo; varietate diſtinguo; multiplici materia, & venuſtate exorno: ut in Iſocr. ἀνθίσαι βȣλόμενοι τὴν λέξιν, concinnitatem, & nitorem orationi addere volentes. A Th. ἄνθος.

Ἀνθινὸς, vel Ἀνθεινὸς, ȣ͂, ὁ, floridus: ab ἄνθος.

Ἀνθιππάζομαι, equitans occurro; contra aliquem equo invehor. unde

Ἀνθιππασία, decurſio equeſtris: a Suida exp. equeſtre certamen.

Ἀνθιππεύω, idem quod ἀνθιππάζομαι: nam ἀνθιππεύειν ἀλλήλοις, dicuntur a Xen. duo equites inter ſe contendentes. ex ἀντὶ, & ἱππεύω.

Ἀνθιστάμενος, præſ. part. paſſ. Ἀνθίστασο, 2. ſing. imperf. paſſ. ab Ἀνθίστημι, reſiſto. f. ἀντιστήσω. p. ἀνθέστηκα. a. 1. ἀντέστησα. a. 2. ἀντέστην. imperf. paſſ. ἀνθιστάμην, ασο, ατο, cum dat. Ex ἀντὶ, & ἵστημι.

Ἀνθίστημι, exp. contra ſtatuo, oppono, ex adverſo pono, adverſarium ſtatuo: ex ἀντὶ, & ἵστημι. Sic & in paſſ. ἀνθίσταμαι, reſiſto, repugno, obſiſto, reluctor, renitor, adverſor: ut apud Thuc. l. 5. ἀντιστάντος αὐτῷ τȣ͂ πράγματος, quum ei res non ſuccederet.

Ἀνθοβάφος, exponitur, tinctor: ex ἄνθος, & βάπτω, immergo; item tingo.

Ἀνθοβολέω, flores iacio, ſpargo flores, active; item fragro, redoleo.

Ἀνθοβόλος, flores jaciens, vel emittens; item, fragrans, florulentus: ex ἄνθος, & βολέω, idem quod Th. βάλλω, iacio.

Ἀνθοβοσκὸς, flores alens: ex ἄνθος, & βόσκω, idem quod Th. βόω, paſco.

Ἀνθοδμον ἔχων, habens florem odoratum: ex ἄνθος, & ὄζω.

Ἀνθοδόχος, ȣ, ὁ, caniſtrum: παρὰ τὸ ἄνθη δέχεσθαι.

Ἀνθοκάρηνος, caput floridum, ſeu floribus redimitum caput habens: ex ἄνθος, & κάρηνον.

Ἀνθοκρόκος πέπλος, textum floridum; chordula filo floridulo contexta; limbus textilis; texta tænia; faſciola; vitta: ex ἄνθος, & κρόκη, trama.

Ἀνθολκὴ, ῆς, ἡ, retractio, libramentum, hæſitantia.

Ἀνθολκὸς, in contrarium vergens. ab ἀνθέλκω, retraho, contra traho, impedio; ex ἀντὶ, & ἕλκω, traho.

Ἀνθολογέω, ῶ, flores lego: ex ἄνθος, & λέγω, colligo.

Ἀνθολογία, ας, ἡ, florigera meſſis. Lucian.

Ἀνθολόγος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, florilegus.

Ἀνθολογοῦμαι, flores decerpo, ſeu colligo. unde ἀνθολογούμενος, flores colligens, floribus vivens.

Ἀνθολόγιον, florilegium; liber collectaneorum apud Suid. Anthologicon libri apud Plin. l. 21. c. 3.

Ἀνθομιλέω, viciſſim converſor: ex ἀντὶ, & ὁμιλέω.

Ἀνθομολογέω, vel έομαι, ȣ͂μαι, conſtituo, paciſcor, conventum, & pactum ineo: & interdum pro, rem exponere: item, viciſſim gratias ago, vel confiteor. Ab ἀντὶ, & ὁμολογέω.

Ἀνθομολόγησις, pro quo dicitur ἀνθομολογία, in ſacris ſcriptis, confeſſio.

Ἀνθοπλίζω, contra armo: ex ἀντὶ, & ὁπλίζω.

Ἀνθοποιὸς, florificus, flores procreans: ex ἄνθος, & ποιέω.

Ἀνθοπωλέω, flores vendo: ex ἄνθος, & πωλέω.

Ἄνθορε, exſiliit. Poet. pro ἀνέθορε, 3. ſing. a. 2. ab ἀναθορέω. Th. θορέω.

Ἀνθορίζω, contrariam definitionem facio; contrario modo definio. unde

Ἀνθορισμὸς, definitio definitioni oppoſita: ex ἄνθος, & ὁρίζω.

Ἀνθορμέω, ῶ, ſto contra in ſtatione: proprie dicitur de navibus in ſtatione ad reſiſtendum hoſtibus, & ineundum prælium paratis. ex ἀντὶ, & ὁρμέω. Th. ὅρμος.

ἌΝΘΟΣ, εος, τὸ, flos: παρὰ τὸ ἄνω θεῖν ἐν τῷ αὐξάνεσθαι.

Ἀνθοσμίας, ȣ, ὁ, ut ἀνθοσμίας οἶνος, vinum habens florum odorem; odoriferum vinum. ſic ἀνθοσμίας λειμῶνες, prata floribus variis fragrantia. ex ἄνθος, & ὄζω, oleo: unde ὀσμὴ, odor.

Ἀνθοσύνη, ης, ἡ, (Poet.) floriditas. citatur ex Anthol. Epigr. pro herbis luxuriantibus: a Th. ἄνθος.

Ἀνθ' ὅτε, quare: interrog. & ſine interrogatione.

Ἀνθοφορέω, flores fero, vel gero; item, flores comporto, ſeu conveho. ab ἄνθος, εος, τὸ, & φορὸς, ὁ, unde φορέω.

Ἀνθοφόρια, & ἀνθεσφόρια, τὰ, idem quod ἀνθεσφόρια, τὰ.

Ἀνθοφόρος, idem quod ἀνθηφόρος, florigerus: ut & ἀνθεσφόρος dicitur pro eod.

Ἀνθοφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, florulentus, producens flores: in Epigramm. ἀνθοφυὴ πτέρυγε, ala florulenta: ex ἄνθος, & φύω.

Ἀνθρακεὺς, έως, ὁ, carbonarius; ſic dictus eadem forma, qua κεραμεὺς dicitur pro laterario.

Ἀνθρακεύω, exp. carbones conficio; item, titiones facio.

Ἀνθρακιὰ, ἡ, carbonum, ſeu prunarum ſtrues. exp. &, carbonaria fornax.

Ἀνθρακίας, ȣ, ὁ, exp. ater ut carbonarius; titionarii faciem habens.

Ἀνθρακίζω, idem quod ἀνθρακόω. Et ἀνθρακίζων, exp. carbonis, ſeu carbunculi ſpeciem præ ſe ferens, aut colorem habens.

Ἀνθράκιον, ȣ, τὸ, diminut. carbunculus, parvus carbo: & interdum gemma: item, parvus caminus: item μικρὸν τρυπίδιον, ut & χυτροπόδιον, Heſych.

Ἀνθράκινος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, exp. niger ut carbo, colorem carbonis habens.

Ἀνθρακὶς, ίδος, ἡ, pruna, ignis ex congeſtis carbonibus. item Suidas ait, ἀνθρακίδας dici etiam piſces minuculos ſuper carbonibus aſſari ſolitos.

Ἀνθρακόεις, Poeticum. ut ἀνθρακόεις πυρσὸς, apud Nonn. ignis ex carbonibus factus: Th. ἄνθραξ.

Ἀνθρακοπώλης, qui carbones vendit, carbonarius. Poll. l. 7. ex ἄνθραξ, ακος, & πωλέω, ὁ.

Ἀνθρακόω, ῶ, f. ώσω, in carbones redigo, ſeu converto, torreo, aſſo. & in paſſ. ἀνθρακοῦσθαι, in carbones redigi.

Ἀνθρακώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, carbonem referens; carbonis more ardens, vel rutilans.

Ἀνθράκωσις, ἡ, exp. carbunculus, apud Gal. a Th. ἄνθραξ, ακος.

Ἄνθραξ, ακος, ὁ, carbo, in quo ἀνθεῖ, i. e. floret ignis. exp. & carbunculus, gemma: & ulcus quoddam, ſive exulceratio, ſimilis iis, quæ uſta ſunt. & Suidæ ἄνθραξ dicitur etiam piſcis quidam, qui ſuper carbones aſſatur.

Ἄνθραξις, εως, ἡ, carbo: acc. ἄνθραξιν.

ἈΝΘΡΗ'ΝΗ, ης, ἡ, crabro, veſpa: q. ab ἀνθορεῖν, quia audacter proſilit in animantes.

Ἀνθρήνιον, ȣ, τὸ, favus apum, aut crabronum: a præced.

Ἄνθρησκα, flores. Etym. παρὰ τὸ ἀναθρώσκειν: a Th. ἄνθος.

Ἄνθρωπ', pro ἄνθρωπε, voc. ab ἄνθρωπος.

Ἀνθρωπαρέσκεια, ſtudium placendi hominibus: a ſequente.

Ἀνθρωπάρεσκος, ȣ, ὁ, ἡ, qui auram popularem captat, homini placens. Th. ἀρέσκω.

Ἀνθρωπάριον, homulus, homunculus: dimin. ab ἄνθρωπος.

Ἀνθρωπέη, ης, ἡ, humana pellis. Herodot. Poll.

Ἀνθρώπειος, & Jon. ἀνθρωπήϊος, ȣ, ὁ, & ἀνθρώπινος, ȣ, ον, humanus.

Ἀνθρωπείως, ἀνθρωπικῶς, & ἀνθρωπίνως, humano more; humanitus: apte ad hominum conditionem; humana voce.

Ἀνθρωπίζομαι, & ἀνθρωπίζω, quæ ad hominem ſpectant, ago; hominum more ago; humanum me præbeo. Unde ἀνθρωπισθεὶς, homo factus. Naz.

Ἀνθρωπίη, humanitas.

Ἀνθρωποειδέστατον ζῶον, animal, quod ad humanum maxime accedit ingenium; ut Strabo ſimiam appellat. ab ἄνθρωπος.

Ἀνθρώπιον, τὸ, & ἀνθρωπίσκος, homuncio, homunculus.

Ἀνθρωπισμὸς, humanitas, h. e. humani, & compoſiti mores, non efferi.

Ἀνθρωποβορέω, homines voro: ex ἄνθρωπος, & βορὸς, edax, vel βορεὺς, idem; a Th. βορά.

Ἀνθρωποβόρος, q. d. hominivorus, homines vorans.

Ἀνθρωπόγλωττος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, humana lingua loquens: pſittaci Epithet. ab ἄνθρωπος, & γλῶσσα.

Ἀνθρωπογονία, ἡ, hominum generatio: comp. γονὴ, vel γόνος.

Ἀνθρωπογράφος, qui homines pingit; hominum pictor: comp. γραφὴ, vide.

Ἀνθρωποδαίμων, deus ex homine factus. Suidas ſcribit, ἀνθρωποδαίμονας fuiſſe dæmones, qui humano induti corpore, atque ſic & dæmones, & homines exiſtentes totum orbem concuſſerint. comp. δαίμων. vide.

Ἀνθρωπόδηκτος, ab homine morſus. Dioſc. l. 1. c. 134. comp. δάκνω, vide.

Ἀνθρωποειδὴς, έος, ὁ, ἡ, humana ſpecie præditus: ab εἶδος, & ἄνθρωπος.

Ἀνθρωπόθυμος, hominum animum, vel iram habens; homini in animo, vel in ira, et furore ſimilis. comp. θυμὸς, vide.

Ἀνθρωποθυσία, ας, ἡ, hominum immolatio: ex ἄνθρωπος, et θύω.

Ἀνθρωποθυτέω, hominem immolo, vel ſacrifico: ejuſd. Th. et comp.

Ἀνθρωποκτονέω, hominem, vel homines interficio: ex ἄνθρωπος, et κτείνω. vide.

Ἀνθρωποκτόνος, homicida. Eurip.

Ἀνθρωπόλεθρος, ȣ, ὁ, homicida, homini pernicioſus. comp. ὄλεθρος, vide.

Ἀνθρωπολόγος, qui de hominibus loquitur. comp. λόγος, vide.

Ἀνθρωπόμορφος, ȣ, ὁ, ſpeciem humanam referens; de fœmina: Herod. ſic etiam dicta eſt mandragora. Unde etiam

Ἀνθρωπομορφέω, hominem formo. comp. μορφὴ, vide.

Ἀνθρωπονομικὸς, qui ad homines paſcendos pertinet: ut ἀνθρωπονομικὴ ἐπιστήμη. Plat. in Polit. Th. comp. eſt νέμω, paſco; unde νομὴ, et νομὸς, vide.

Ἀνθρωποπαθέω, humanum quippiam patior; humano more afficior, ago, loquor. ex ἄνθρωπος, et πάθος.

Ἀνθρωποπαθὴς, humanus affectus; affectio-

ctionibus humanæ naturæ ſe accommodans conditio.

Ἀνθρωποπαθὴς, humanis paſſionibus, ſive affectionibus obnoxius; item, humano affectu præditus; ſeu humano affectu agens, loquens.

Ἀνθρωποπαθῶς, humano affectu, & more.

Ἀνθρωποποιΐα, ſtatuarum humana ſpecie fictio, ſeu formatio. Them. comp. ποιέω.

Ἀνθρωποποιὸς, hominum fabricator, ſeu factor, i. e. humanarum formarum; ſtatuarius.

Ἀνθρωποπρεπὴς, homini conveniens, hominem decens.

Ἀνθρωποπρεπῶς, humanæ naturæ convenienter: ex ἄνθρωπος, comp. cum Th. πρέπω.

ἈΝΘΡΩΠΟΣ, ου, ὁ, ἡ, homo. ſed ἄνθρωπος, Dor. pro ἄνθρωπος: τῶδε τῶ ἀνάθρεῖν ἃ ὄπωπε: vel τῶδε τὸ ἄνω ἀθρεῖν, vel ἄνω ῥέπειν.

Ἀνθρωπότης, ητος, ἡ, humanitas, humana natura: a præced. ἄνθρωπος.

Ἀνθρωποφαγία, eſus hominum, vel humanæ carnis: a ſequente

Ἀνθρωποφάγος, ου, ὁ, ἡ, humana carne veſcens: ex ἄνθρωπος, & φάγω.

Ἀνθρωποφυὴς, έος, ὁ, ἡ, hominis naturam habens. Th. φύω.

Ἀνθρωπώδης, humanus. unde τὸ ἀνθρωπῶδες, humanum: ab ἄνθρωπος.

Ἀνθρώσκω, Poet. pro ἀναθρώσκω (q. vide) in Epigram.

Ἀνθυβρίζω, viciſſim contumelia perſequor. Plut. ex ἀντὶ, & ὑβρίζω.

Ἀνθύλλιον, ου, τὸ, Plinio dicitur ἀνθυλλὶς, ίδος, ἡ, anthyllis, ſeu anthyllion, herba, quam ſalſulam vocat Ruellius. & Dioſc. atque ex eo Plin. dicunt, unam ejus ſpeciem lenti eſſe ſimillimam, & dictam proprie anthyllion, alteram vero ejus ſpeciem eſſe anthyllida, flore purpureo, odore gravi. Et hanc volunt eſſe, ex qua conficitur ſal alkaly. Eſt autem a Th. ἄνθος, εος, τό.

Ἀνθυπάγω, recriminor, reſpondeo, contra ſubdo. Apollon. Grammat. ἀνθυπάγω εἰς δίκην, e diverſo in judicium voco. ex ἀντὶ, & ὑπάγω.

Ἀνθυπαλλαγὴ, ῆς, ἡ, mutua commutatio: ex ἀντὶ, & ὑπαλλαγή.

Ἀνθυπάρχω, ex diverſo exiſto: ex ἀντὶ, & ὑπάρχω.

Ἀνθυπατεία, proconſulatus.

Ἀνθυπατεύω, proconſul ſum. f. εύσω. p. ἀνθυπάτευκα.

Ἀνθυπατικὸς, ῦ, ὁ, proconſularis. ab ἀνθύπατος.

Ἀνθύπατος, ου, ὁ, proconſul: ex ἀντὶ, pro, vice, & ὕπατος.

Ἀνθυπείκω, cedo, viciſſim do locum. unde

Ἀνθύπειξις, ipſa τοῦ ἀνθυπείκειν actio; quum vid. alicui viciſſim cedimus, ſeu concedimus. exp. &, ſubmiſſio, obſequium; item, modeſtia. ex ἀντὶ, & ὑπείκω.

Ἀνθυπηρετέω, ei, qui mihi obſecutus eſt, operam viciſſim navo; rependo obſequium. Ariſtot. ex ἀντὶ, & ὑπηρετέω.

Ἀνθυποβάλλω, ſuggero contra, objicio loquenti: ex ἀντὶ, & ὑποβάλλω.

Ἀνθυποκαθίστημι, in locum alicujus ſubſtituo; loco alicujus abrogo. unde ἀνθυποκαταςαθεὶς, apud Plut. in locum demortui, vel abeuntis magiſtratu ſuffectus. ex ἀντὶ, & ὑποκαθίςημι, ſubſtituo, ſufficio; quod ex ὑπὸ, & καθίςημι.

Ἀνθυποκρίνομαι, contra ſimulo: ex ἀντὶ, & ὑποκρίνομαι.

Ἀνθυπόμνυμαι, litem, aut creationem differre, præſtito juramento. Heſych. ex ἀντὶ, & ὑπόμνυμι, vel ὑπόμνυμαι, prorogo rem jurejurando, vel excuſans me cum jurejurando dilationem peto. ex ὑπὸ, & ὄμνυμι.

Ἀνθυποπτεύω, viciſſim ſuſpicor, ſeu ſuſpectum habeo. & ἀνθυποπτεύομαι, viciſſim de me ſuſpicio eſt. Thuc. l. 1. ex ἀντὶ, & ὑποπτεύω.

Ἀνθυποστρέφομαι, denuo revertor; iterum redeo. in [...]vell. Conſt. ex ἀντὶ, & ὑποστρέφω, converto.

Ἀνθυπουργῆσαι, penſare beneficium; remunerare.

Ἀνθυπούργησις, mutuum officium: ex ἀντὶ, pro, vice, & ὑπουργέω.

Ἀνθυποφέρω, per ſermonis exceptionem objicio, refero, replico: ut ἀνθυποφέρομεν αὐτοῖς, objicimus ipſis.

Ἀνθυποφορὰ, ᾶς, ἡ, exceptio, opponitur objectioni: Subjectio, figura, ſeu ſchema rhet. ex ἀντὶ, & ὑποφέρω, ſuſtineo; item, objicio.

Ἀνθυποχώρησις, εως, ἡ, reditus, receſſus, regreſſus: ex ἀντὶ, & ὑποχωρέω.

Ἀνθυφαίρεσις, εως, ἡ, ſpoliatio, ſubductio, quum quid viciſſim ſubducitur, & aufertur. eſt etiam aſſumptio, quæ opponitur προλήψει. Naz. ex ἀντὶ, & ὑφαιρέω.

Ἀνθώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, flore plenus; floꝛulentus: ab ἄνθος.

Ἀνθωραΐζομαι, viciſſim decorem oſtento; æmula pulchritudine certo. Naz. ex ἀντὶ, pro, vice, & ὡραΐζομαι, excolo, ſeu exorno me; vel exornor, ab activ. ὡραΐζω, idem quod ὡραιόω, decoro, venuſto: a Th. ὥρα.

Ἀνθ' ὧν, quapropter: ex ἀντὶ, & ὅ.

ἈΝΙ'Α, ας, ἡ, triſtitia, mœror: ab α priv. & ἰῶ, θεραπεύω: vel ab α, & ἵημι vel potius ab Heb. אניה anijah, mœſtitia.

Ἀνιαρὸς, ῦ, ὁ, triſtis, comp. ἀνιαρώτερος, ſuperl. ἀνιαρώτατος, & ἀνιηρέστερος pro ἀνιαρότερος. Ab ἀνία.

Ἀνιαρῶς, moleſte, acerbe, cum mœrore, miſere: ut ἀνιαρῶς ζῆν, duriter, vel miſere vivere: a præcedente ἀνιαρός.

Ἀνιᾶσι, ſurſum jaciunt, Att. pro ἀνιεῖσι, 3. pl. ab ἀνίημι. Sed ἀνίασι, aſcendunt, Jon. pro ἀνίοσι, 3. pl. præſ. ab ἄνειμι.

Ἀνίατος, ου, ὁ καὶ ἡ, inſanabilis, immedicabilis.

Ἀνιάτρευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, exp. non curatus, non ſanatus; item, immedicabilis, inſanabilis: ex α priv. & ἰατρεύω, ομαι.

Ἀνιατρολόγητος, ignarus eorum, quæ de medicina diſſeruntur; rationis medicinæ imperitus. ex α priv. & ἰατρολογέω, de medicina diſſero: ex ἰατρὸς, & λόγος.

Ἀνιάτως, adv. inſanabiliter. Ab α, & ἰάομαι.

Ἀνιαχέω, exp. idem quod ἀνιάχω, exclamo, clamorem tollo.

Ἀνίαχος, ſtreperus: ab α intenſ. & ἰαχέω. vel pro ἀνίαχος.

Ἀνιάχω, fut. ξω, pr. χα, reſono, clamo, reclamo, reſpondeo: ex ἀνὰ, vel α intenſ. & ἰάχω:

Ἀνιάω, ῶ, exp. triſtitiam affero; item pro lædere, & dolorem inferre corpori, apud Gal. ut ait Bud. & in paſſ. ἀνιάομαι, ῶμαι, mœrore afficior, contriſtor, doleo. pro quo dicitur & ἀνιάζω, ομαι, a Th. ἀνία, ἡ, quod Etym. deducit ab ἰῶ, i. e. ſano: unde fit ἴα, & præfixo α priv. interjecto que ν, ἀνία.

Ἀνιγρὸς, ῦ, ὁ, moleſtus, contriſtans, malus, per Syncopen, & pleonaſmum τοῦ γ, pro ἀνιαρός.

Ἀνίδιος, nihil habens ſuum. Baſil. de vita ſolitaria: ex α priv. & ἴδιος.

Ἀνιδρωτὶ, pro ἀνιδρωτί: ſed dicitur etiam ἀνιδιτὶ, citra ſudorem, & laborem. ex α priv. & ἰδίω.

Ἀνιδρόω, reſudo, denuo ſudorem emitto: ex ἀνὰ, & ἱδρόω.

Ἀνίδρυτος, non fixus, inſtabilis, ſine fundamento: ex α priv. & ἱδρύω.

Ἀνιδρωτὶ, adv. ſine ſudore, vel labore: ab α, & ἱδρώς.

Ἀνίει, ſolvebat, remittebat: ab ἀνὰ, & ἵει.

Ἀνιείην, ης, η, præſ. opt. ab ἀνίημι, incito.

Ἀνίεν, imperf. ab ἀνίημι. Vide ἵεν.

Ἀνιεὶς, έντος, ὁ, & in f. g. ἀνιεῖσα, præſ. part. ἀνιέναι, præſ. inf. Hinc ἀνιεῖν, Jon. pro ἀνιέναι, laxare. Ab ἀνίημι.

Ἀνίεμαι, permittor, laxor, diſſolvor: ab activ. ἀνίημι.

Ἀνιέρευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, exp. cui ſacra non fiunt, ſeu cui non ſacrificatur. Suid.

Ἀνίερος, ου, ὁ καὶ ἡ, profanus, pollutus, qui ſacer non eſt; item, qui ſacrorum particeps non eſt. Suid. ex α priv. & ἱερὸς, ὁ.

Ἀνιερόω, ῶ, ſacrum facio, voveo, conſecro, dedico, ut ſacrum repono: unde in paſſ. ἀνιέρωται, dicatus eſt, ſacratus eſt.

Ἀνιέρωσις, conſecratio, dedicatio: ut ἀνιέρωσις τοῦ ἱεροῦ, dedicatio templi. ex ἀνὰ, & ἱερόω, ῶ, & in paſſ. ἱερόομαι, οῦμαι: a Th. ἱερὸς, ὁ.

Ἀνίεσκε, Poet. pro ἀνίει, 3. imperf. ἀνίειν, ης, η, Poet. ἀνίεσκον, ες, ε. Ab ἀνίημι.

Ἀνιεῦνται, Dor. & Jon. pro ἀνιοῦνται, 3. pl. verbi ἀνιέομαι, quod ab ἀνιέω, pro ἀνίημι.

Ἀνίζω, unde decomp. ὑφανίζω, ſubſido: ex ἀνὰ, vel ex ὑπὸ, & ἀνὰ, comp. cum Them. ἵζω.

Ἀνιηθεὶς, a. 1. part. paſſ. ab ἀνιάω.

Ἀνίημι, relaxo, remitto, dimitto. f. ἀνήσω. p. ἀνεῖκα. a. 2. ἀνῆν. ſub. ἀνῶ, deſeram. part. præſ. ἀνιεὶς, έντος, a. 2. part. ἀνεὶς, έντος. præſ. part. paſſ. ἀνιέμενος. a. 1. ἀνέθην, ης, η, laxatus fui. Th. ἵημι.

Ἀνίην, acc. Jon. ab ἀνία.

Ἀνιηρὰ, moleſta. pl. n. g. ab ἀνιηρός.

Ἀνιηρότατον, difficillimum. ſuperl. Jon. ab ἀνιηρὸς, pro ἀνιαρός.

Ἀνιήσεαι, f. 1. m. 2. ſing. pro ἀνιάσῃ. Ἀνιήσειε, a. 1. opt. Æol. Ἀνιήσῃ, moleſtet, a. 1. ſub. act. ab ἀνιάω.

Ἀνιῆσι, remittit, 3. ſing. ab ἀνίημι.

Ἀνίκα, Dor. pro ἡνίκα, quando.

Ἀνίκατος, Dor. pro Ἀνίκητος.

Ἀνικέτευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non ſupplex: ſed proprie, cui ſupplicatum non eſt; vel cui ſupplicari non poteſt: ex α priv. & ἱκετεύω.

Ἀνίκητος, ου, ὁ, ἡ, invictus: ex α, & νικάω.

Ἀνικμάζω, humecto; item, exſicco: ex α priv. vel intenſ. & ἰκμάζω.

Ἀνικμος, ου, ὁ, ſiccus, humore carens, ſqualidus, aridus: ex α priv. & ἰκμάς.

Ἀνίλεως, ω, ὁ, ἡ, immiſericors: ex α, & ἵλαος, Att. ἵλεως:

Ἀνίλλομαι, dedignor, deſpicio: ex ἀνὰ, & ἴλλω. vide in Th. ἶλος.

Ἀνίλλωμα, aſpectus, (tanquam ab ἀνιλλόω, inuſit.) ἀνάβλεμμα, ut Poll. exp. intuitus ſcil. ejus, qui oculos cœlum verſus attollit. ab eod. Th.

Ἀνίμαστος, loro non cæſus: Nonnus: ex α priv. & ἱμάσσω.

Ἀνιμάω, ῶ, loreo fune ſurſum traho, extraho, haurio; item, elevo, eveho, erigo, ſuſtollo. inde

Ἀνίμησις, extractio, quæ fit fune, loro, aut hauſtro; extractio in altum: ex α, & ἱμάω.

Ἀνίον, ου, τὸ, Dor. pro ἡνίον, vel ἡνία, habenæ.

Ἀνιόντα, orientem, a. 2. part. m. g. ab ἄνειμι: quod ex ἀνὰ, & ἵημι, ſeu εἶμι, eo. Ἀνιοῦσαν, redeuntem, part. f. g.

Ἀνιουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, impubes: ex α priv. & ἴουλος.

Ἀνίοχος, Dor. pro ἡνίοχος.

Ἄνιππος, ου, ὁ, ἡ, qui eſt ſine equis: ex α, & ἵππος.

Ἀνίπταμαι, & ἀνίπτημι, ſurſum volo: ex ἀνὰ, & ἵπταμαι, volo, volas.

Ἀνιπτοῖσιν, dat. pl. Jon. ab ἄνιπτος.

Ἀνιπτόποδες, illotos pedes habentes.

Ἀνιπτόπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, illotus pedes, qui propter puritatem non eget lotione: ex α priv. νίπτω, & πούς.

Ἄνιπτος, ου, ὁ, ἡ, illotus: ex α, & νίπτω.

Ἄνις, pro ἄνευ, ſine, abſque.

Ἀνισάζω, compenſo, & moderor, adæquo: ex ἀνὰ, & ἰσάζω.

Ἀνισαριθμὸς, expon. inæqualis, qui non eſt par numero. Xen. ex α priv. & ἰσαριθμός.

Ἀνισίτης οἶνος, vinum ex aniſo factitium: a ſequente ἄνισον.

ἌΝΙΣΟΝ, ου, τὸ, aniſum. An quod flatus ἀνίησι, i. laxat? An quia habet folia ἄνισα, inæqualia?

Ἄνισος, ου, ὁ καὶ ἡ, inæqualis, iniquus, diverſus, impar, ſuperior. τὸ ἄνισον, inæquale; impar portio: ex α priv. & ἴσος.

Ἀνισότης, ητος, ἡ, inæqualitas, diſſimilitudo.

Ἀνισότιμος, inæqualis dignitatis: ex α priv. & ἰσότιμος.

Ἀνισοφυὴς, naturæ diſſimilis: ex α priv. & ἰσοφυὴς, æqualis, ſeu paris naturæ; ex ἴσος, & φυή.

Ἀνισόω, idem quod ἀνισάζω.

Ἀνιστάμενος, ὁ, præſ. part. paſſ. ἀνιστάναι, præſ. inf. ἀνίστη, 3. ſing. imperf. ab

Ἀνίστημι, f. ἀναστήσω, p. ἀνέστηκα, a. 1. ἀνέστησα, a. 2. ἀνέστην, imp. ἀνάστα, & ἀνάστηθι, ſub. ἀναστῶ, inf. ἀναστῆναι, part. ἀναστὰς, ᾶσα, ὰν, f. 1. m. ἀναστήσομαι, expon. ſurgere facio, erigo, excito jacentem: item, excito, i. e. reviviſcere facio, excito mortuum: ut Od. ω. οὐδέ μιν ἀνστήσεις. Item, erigo, extruo: ut ἀνιστάναι πόλιν, & στήλας, apud Herodot. & apud Nonn. ἀναστῆσαι βασιλῆα, pro ποιῆσαι, i. e. efficere, ſeu excitare regem, ſeu evehere ad regiæ dignitatis faſtigium: Item, moveo: ut ἀνιστάναι τὸ στρατόπεδον, Thuc. movere caſtra. Item, migrare cogo, ſedibus pello, vel excio, ſubmoveo. Item, everto, ſubverto: ut apud Plut. πόλεις ἐκ βάθρων ἀναστήσας, quum urbes funditus evertiſſet. Sic in paſſ. ἀνίσταμαι, exurgo, ſurgo. ἀναστῆναι ἐκ τῆς νόσου, expon. reſurgere a morbo; i. e. convaleſcere. Item, evertor: ut ἀνεστηκυῖα πόλις, everſa civitas; & ἀνέστη πόλις, civitas verſa eſt. Ex ἀνὰ, & ἵστημι.

Ἀνίστω, pro ἀνίστασο, ſurge. Att. imp. præſ. paſſ. ab ἀνίσταμαι. Th. ἵστημι.

Ἀνιστορέω, ῶ, interrogo, ſciſcitor; Item, commentor. Eurip. ex ἀνὰ, & ἱστορέω, idem; memoriæ trado; quæro: item, cognoſco. a Th. ἵστωρ.

Ἀνιστορησία, ἡ, hiſtoriarum ignoratio.

Ἀνιστόρητος, qui hiſtorias non novit: item paſſ. cujus nulla in hiſtoria mentio fit, nec memoria.

Ἀνιστορήτως ἔχειν, neſcire hiſtorias. Plut. ex α priv. & ἱστορία.

Ἀνίσχαδον, expon. quod non peperit, nec ſugi poteſt; ex α priv. & χαδίσαι, quod Etymologo eſt θηλάσαι, lactare. eſt igitur epentheticum, pro ἄνχαδον. a Them. χαδῶ.

Ἄνισχος, clunium tumore vacans. Ariſtot. de part. l. 4. ex α priv. & ἰσχίς, lumbus.

Ἀνίσχομαι, eſt paſſ. pro ἀνέχομαι: ut Il. κ. ἀνὰ δ' ἴσχεο: ubi tamen quidam exp. te cohibe: ab act. ἀνίσχω, pro ἀνέχω, ſuſtollo, erigo: Item, emitto, ſubmitto, produco: nam quod terra producit, id velut in altum erigit: Item, emergo, exiſto. ex ἀνὰ, & ἴσχω, pro Th. ἔχω.

Ἀνίσχυες, infirmi. cap. 42. Iſaiæ.

Ἀνίσχυρος, minime robuſtus, invalidus; h. e. μὴ ἰσχύων. ex α pr. & ἰσχύς, unde ἰσχυρός. Reperitur etiam

Ἄνισχυς, idem & ejuſd. Th. & comp.

Ἀνίσχω, attollo, orior, part. ἀνίσχων, οντος, ὁ. præſ. imp. paſſ. ἀνίσχου, Jon. ἀνίσχεο, te contine. ab ἴσχω pro ἔχω. V. etiam ἀνίσχομαι.

Ἀνίσως, inæqualiter: ab ἄνισος.

Ἀνίσωσις, adæquatio, exæquatio: ab ἀνισόω.

Ἄνιχθυς, qui eſt ſine piſcibus, qui caret piſcibus. Strabo. ex α priv. & ἰχθύς.

Ἀνιχνευτὴς, οῦ, ὁ, perveſtigator, indagator, perſcrutator. verbale ab ἀνιχνεύω.

Ἀνιχνεύω, diligenter inveſtigo, indago, perſequor. unde Ἀνιχνεύεται dicitur fera, cum a veſtigantibus venatoribus quæritur, i. e. veſtigiis ſuis indagatur. Item metaph. perſcrutor, ex α priv. & ἰχνεύω, -ομαι.

Ἀνίχνιαστος, idem quod ἀνεξιχνίαστος, qui inveſtigari nequit, imperveſtigabilis: ex α priv. & inuſit. ἰχνιάζω, idem quod ἰχνεύω, & Th. idem.

Ἀνιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, moleſtus, injucundus: ab ἀνία.

Ἀνιώμεθα, mœremus, 1. pl. ind. paſſ. ab ἀνιάω. præſ. opt. paſſ. ἀνιῴμην, ῷο, ῷτο, etc. Th. ἀνία.

Ἀνιῶν, gen. pl. ab ἀνία, triſtitia. ἀνιών, όντος, ὁ, a. 2. part. ab ἄνειμι.

Ἀνιῷτο. Vide ἀνιώμεθα.

Ἀνιώτης, ου, ὁ καὶ ἡ, rubiginem non ſentiens, æruginem, aut ferruginem non contrahens: ex α priv. & ἰός.

Ἄννα, ἡ, Anna, nom. mulieris. Hebr. Gratioſa.

Ἄννας, α, ὁ, nomen viri. Hebr. Gratioſus.

Ἄνυεν, Poet. pro ἤνυεν. Nam ἄνω dicimus, & ἀνύω. Hinc metri cauſa pro ἄνω, ἄννω, facio, perficio.

Ἀννέομαι, pro ἀνανέομαι, exorior. Od. κ'. ab act. ἀνανέω.

Ἀννέφελος, Poet. pro ἀνέφελος, ſine nubibus: ab α, & νεφέλη.

Ἄννησον, idem quod ἄνισον.

Ἀνξηραίνω, pro ἀναξηραίνω, inareſacio, exſicco: ex ἀνὰ, & ξηραίνω.

Ἀνοδία, ας, ἡ, locus invius: ab ἄνοδος.

Ἄνοδμος, odore carens, inodorus: ex α priv. & ὀδμή.

Ἄνοδος, ου, ὁ, ἡ, via ſurſum ferens. Item adj. ὁ καὶ ἡ, invius. Ex α, & ὁδός.

Ἀνόδους, οντος, ὁ, edentulus, cui dentes ſunt rari, aut nulli. dicunt etiam, ἀνόδοντος. ex α priv. & ὀδούς.

Ἀνοδύρομαι, ſublata voce lamentor; vehementer lamentor, & ingemiſco: ex ἀνὰ, & ὀδύρομαι.

Ἄνοζος, enodis, ſine nodis: ex α priv. & ὄζος.

Ἀνοήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, non compos mentis, ſtultus: ab α & νοήμων.

Ἀνοησία, ruditas, inſipientia: ab ἄνοος.

Ἀνοηταίνω, & ἀνοηταίω, deſipio; inſipiens ſum; imprudenter, & temere ago, vel aggredior.

Ἀνόητος, ου, ὁ, ἡ, demens. hinc adv.

Ἀνοήτως, imprudenter: ex α, & νοέω.

Ἀνόθευτος, germanus, non fictus, legitimus, non ſpurius: ex α priv. & νοθεύω.

Ἀνόθως, γνησίως, vere, non fucate, legitime.

Ἄνοια, ας, ἡ, amentia: ab ἄνοος, ου, ὁ, ἡ, amens: ex α, & νόος.

Ἀνοιγμα, ατος, τὸ, apertio, reſeratio: ab ἀνέωγμαι, 1. ſing. perf. paſſ. verbi

Ἀνοίγω, Ἀνοιγνύω, & Ἀνοίγνυμι, aperio. part. præſ. ἀνοίγων, ουσα, ον. f. ἀνοίξω. p. ἀνέῳχα, Att. pro ᾤχα. a. 1. ἀνέῳξα, & ἤνοιξα. inf. ἀνοῖξαι. p. paſſ. ἀνέῳγμαι, & ἠνέῳγμαι. a. 1. ἠνεῴχθην, & ἀνεῴχθην, 3. pl. ἀνεῴχθησαν. f. 2. paſſ. ἀνοιγήσομαι. p. m. ἀνέῳγα. part. ἀνεῳγώς, ότος, ὁ, apertus. Them. οἴγω.

Ἀνοιδαίνω, ἀνοιδίσκω, & ἀνοιδέω, tumefacio, turgeo, exacerbor. unde

Ἀνοίδησις, εως, ἡ, tumor. Ariſtot. de mundo. ex ἀνὰ, & οἰδέω.

Ἀνοίης, gen. Jon. ab ἄνοια.

Ἀνοίκειος, inconveniens: ut ἀνοίκειον ἦν, non erat operæ pretium; erat alienum: Item, non propinquus, alienus. Unde

Ἀνοικειότης, nulla familiaritas; ſeu mores a familiaritate alieni: ex α priv. & οἰκεῖος.

Ἀνοικῆ, Etym. exponit, τὸ παρὰ τὸ εἰκὸς εἰρημένον, non veriſimile, & conſentaneum: ex α priv. & εἴκω. Dicitur ἀνοίκειος etiam hoc ſignificatu.

Ἀνοίκητος, ου, ὁ, inhabitabilis.

Ἀνοικίζω, & ἀνοικίζομαι, inſtauro, reædifico; item, migrare, habitationem transferre. Unde

Ἀνοικισμὸς, inſtauratio: ab ἀνοικίζω.

Ἀνοικοδομέω, ῶ, reſtauro: f. ήσω. p. ἀνῳκοδόμηκα. Ex ἀνὰ, οἶκος, & δέμω.

Ἀνοικονόμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, prodigus, male diſpoſitus. in neutro gen. eſt vitium orationis apud Quintil. l. 8. quod male diſpoſitum eſt, ἀνοικονόμητον, quod male figuratum, ἀσχημάτιστον; & quod male collocatum, ἀσύνθετον. ex α priv. & οἰκονόμος.

Ἄνοικος, ου, ὁ, extorris: ex α & οἶκος.

Ἀνοικτὸς, ὁ, ὁ, apertus, apertilis: ab ἀνέῳκται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi ἀνοίγομαι.

Ἀνοικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, immiſericors.

Ἀνοικτέος, non miſerandus: Eurip. immiſerabilis.

Ἀνοίκτως, immiſericorditer, ſine commiſeratione: ex α priv. & οἶκτος.

Ἀνοιμώζω, μ. ώξω, ingemiſco, fleo, edo gemitum. Unde

Ἀνοιμωκτί, vel ἀνοιμωκτεὶ, ſine fletu: ex ἀνὰ, vel α priv. & οἰμώζω.

Ἀνοῖξαι, a. 1. inf. ἀνοίξας, αντος, ὁ, part. ἄνοιξον, imp. ἀνοιχθῶσι, 3. pl. a. 1. ſub. paſſ. ab ἀνοίγω.

Ἄνοιξις, εως, ἡ, apertio, reſeratio; item, oſtium: ab ἀνέῳξαι, 2. ſing. perf. paſſ. verbi ἀνοίγομαι.

Ἄνοισις, revectio.

Ἀνοιστέον, referendum eſt.

Ἀνοιστὸν, relatum, conducens: ab Ἀναφέρομαι.

Ἀνοιστρέω, incito, ſtimulo: ex ἀνὰ, & οἰστρέω.

Ἀνοίσω, referam, f. 1. act. ab ἀναφέρω.

Ἀνοῖτο, 3. ſing. præſ. opt. paſſ. ab ἄνομαι.

Ἀνολβία, ἡ, miſeria, infelicitas, vel inopia. apud Heſiod. in Erg. ex α priv. & ὄλβος: unde ὄλβιος, ὁ.

Ἀνολβίῃ, dat. Jon. ab ἀνολβία.

Ἀνόλβιος, idem quod ἄνολβος.

Ἄνολβος, ου, ὁ καὶ ἡ, & ἀνόλβιος, exp. pauper, infelix, miſer. Heſych. Sed expon. &, ſtultus, demens, apud Soph. in Ajace.

Ἀνολβότερος, infelicior, comp. ab ἄνολβος, infelix. Th. ὄλβος.

Ἀνώλεθρος, & ἀνόλεθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ab exitio, & damno immunis: ab α, & ὄλεθρος.

Ἀνολκὴ, tractio, quæ fit ſurſum verſus. Thuc. Unde

Ἀνολκεῖον, id, quo aliquid ſurſum trahitur: ex ἀνέλκω, ſurſum traho: ex ἀνὰ, & ἕλκω.

Ἀνολολύζω, cum clamore ploro, ejulo, exclamo: ex ἀνὰ, & ὀλολύζω.

Ἀνολοφύρομαι, vehementer deploro: ex ἀνὰ, & ὀλοφύρομαι.

Ἄνομαι, Poet. pro ἀνύομαι, perficior.

Ἀνομβρέω, ῶ, more imbris effundo, pluo, pluendo emitto tanquam pluviam: ut Eccleſiaſt. c. 16. ἀνομβρήσει παροιμίας ἐκβολῆς.

Ἀνομβρήεις, εντος, pluvioſus: ex ἀνὰ, & ὄμβρος, ὁ.

Ἀνομβρία, ας, ἡ, pluviæ, ſeu aquarum penuria: ex α priv. & ὄμβρος, imber.

Ἄνομβρος, ου, ὁ, ἡ, imbribus carens: ex α, & ὄμβρος.

Ἀνομέω, inique ago; legem tranſgredior. dicitur & ἀνομίζω, unde

Ἀνόμημα, ατος, τὸ, flagitium, iniquitas: ejuſd. Th. & comp. cum ſeq.

Ἀνομία, ας, ἡ, diſcrepantia a lege, iniquitas: ex α, & νόμος.

Ἀνομίλητος, inſociabilis: ex α priv. & ὁμιλέω, converſor.

Ἀνόμιμος, illegitimus. Plato. ab ἄνομος.

Ἀνόμιχλος, innubilus, innubis, nebulæ vacuus: ut ἀνόμιχλος ἀὴρ, aer nebulæ ex-

experſ, i. e. ſerenus. ex α priv. & ὀμιχλή.

Ἀνόμματος, oculorum expers. Nonnus. ex α priv. & ὄμμα.

Ἀνομοειδὴς, & ἀνομοιοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, diverſæ ſpeciei; ſpecie diſſimilis. ex α priv. & ὁμοειδὴς, vel ὁμοιοειδὴς, ejuſdem ſpeciei, ſeu generis; ex ὁμὸς, & εἶδος.

Ἀνομοθέτητος, ὁ καὶ ἡ, lege male ordinatus; nullis legibus conſtitutus. Plato. ex α priv. & νομοθετέω.

Ἀνομοιομερῆ, τὰ, partes diſſimilares, ſeu partes ſibi diſſimiles, & diſſimili ſtructura compactæ. ex α priv. & ὁμοιομερὴς, qui conſtat partibus inter ſe ſimilibus: ex ὅμοιος, & μέρος.

Ἀνομοιομερὴς, partibus diſſimilibus conſtans.

Ἀνόμοιος, ου, ὁ, diſſimilis: ex α, & ὅμοιος.

Ἀνομοιόστροφα συστήματα, vel ᾠδαὶ, dicuntur, quæ diſſimiles ſtrophas habent. (hæc in ἀντιστρόφα dividuntur, & ἀλλοιόστροφα, de quibus vide Scholaſt. Ariſtoph.) Ex ἀνόμοιος, & στροφὴ, ἡ.

Ἀνομοιότης, ητος, ἡ, diſſimilitudo, diverſitas.

Ἀνομοιόω, diſſimilem facio. ἀνομοιούμενος, diſſimilis factus. Plato in Timæo.

Ἀνομοίως, inæqualiter, non perinde, non ex æquo: ex α priv. & ὁμοίως.

Ἀνομοίωσις, idem quod ἀνομοιότης.

Ἀνομολογέω, & ἀνομολογέομαι, fateor, aſſentior, concedo, conſtituo, i. e. quippiam ut confeſſum inter differentes pono. Plat. ex α priv. & ὁμολογέω.

Ἀνομολογία, inæqualitas, diſſidentia; item, aſſenſio inter aliquos de re quapiam, cum α intenſ.

Ἀνομόλογος, diſſentaneus: ex α priv. & ὁμόλογος.

Ἄνομος, ου, ὁ, iniquus, ſceleratus. hinc

Ἀνόμως, adv. ſine lege: a νόμος.

Ἀνόνητος, inutilis, futilis, injucundus: ex α priv. & ὀνήμι, juvo.

Ἄνοος, ἄνους, ὁ καὶ ἡ, amens: ab α, & νόος.

ἈΝΟΠΑΙΑ, ſeu ἀνοπαῖα, Ænopæa, avis ſpecies: ab α, & ὄπτομαι: ni potius ab Hebr. אנפה anapha.

Ἀνόπιν, εἰς τοὐπίσω, retro, retrorſum. Heſych. ex ἀνὰ, & ὀπίσω.

Ἄνοπλος, ſive ἄοπλος, ου, ὁ καὶ ἡ, inermis, armis nullis indutus, ſeu accinctus. Herodot. ex α priv. & ὅπλος, ὁ.

Ἄνοπτος, expon. non viſibilis: ex α priv. & ὀπτὸς, ὁ, a Them. ὄπτομαι.

Ἀνοργιάζειν, commovere, exilire, ἀνακινεῖν, ἀνάλλεσθαι; & pueros inter manus jactare, atque agitare: ex ἀνὰ, & ὀργάζω.

Ἀνόργανος, ου, ὁ καὶ ἡ, expon. inſtrumentorum expers. Plut. ex α priv. & ὄργανον, τό.

Ἀνοργία, idem quod ἀμυησία (nam ὄργια ſunt μυστήρια) ſacris ſeu orgiis non initiatum eſſe. unde

Ἀνοργίαστος, non initiatus, τῶν μυστηρίων ἄπειρος, qui ad orgia, ſeu ſacra non admittitur: ex α priv. & ὄργια.

Ἀνορέα, ας, ἡ, Dor. pro Jon. ἀνορέη, ης, ἡ, fortitudo, ſtrenuitas: quod ab ἀνήρ.

Ἀνορεκτέω, faſtidio cibos. ex α priv. & ὀρέγομαι.

Ἀνόρεκτος, cibum faſtidiens; cujus ſtomachus omnia reſpuit. Plut.

Ἀνορεξία, ας, ἡ, morbus, quum omnia reſpuit ſtomachus; cibi faſtidium.

Ἀνόρεος, virilis: ab ἀνορέα.

Ἀνορθιάζω, expon. voce ſublata, & intenta profero: apud Æſc. ex ἀνὰ, & ὀρθιάζω.

Ἀνορθόω, ῶ, ſurrigo, rurſus erigo. f. ώσω. p. ἀνώρθωκα. aor. 1. ἀνώρθωσα. imp. ἀνόρθωσον, άτω. a. 1. paſſ. ἀνωρθώθην. Ex ἀνὰ pro ἄνω, & ὀρθόω.

Ἀνορμάω, animo incitor; commoveor; magno impetu prorumpo, vel feror ad aliquid. Heſych. ex ἀνὰ, & ὁρμάω.

Ἄνορμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſtationem navium non habens; ſtationi navium incommodus: ex α priv. & ὅρμος.

Ἀνόρνυμι, excito: ex ἀνὰ, & ὄρνυμι.

Ἀνόρουσα, ſurrexi, a. 1. Jon. verbi

Ἀνορούω. f. ούσω. p. ἀνώρουκα: quod ab ὀρούω, impetum do.

Ἀνορροπύγιος, ὁ καὶ ἡ, cui cauda deeſt, qui inter volandum non regitur cauda: ut ἀνορροπύγιος πτῆσις, volatus nullo caudæ gubernaculo rectus; ut in inſectis. Ariſtot. 4. anim. ex α priv. & ὀρροπύγιον.

Ἀνορταλίζω, incipio in altum ferri; idem quod ὀρταλίζω, cum ἀνὰ præf.

Ἀνορύξας, αντος, ὁ, a. 1. part. ἀνορύξῃς, refodias, a. 1. ſub. ab ἀνὰ, & ὀρύσσω.

Ἀνορύσσω, ſive ἀνορύττω, expon. effodio: quod defoſſum erat, refodio, ſive eruo e terra; ex ἀνὰ, & ὀρύσσω.

Ἀνορχέομαι, expon. in altum ſalto, exulto; vel ſimpl. ſalto: ex ἀνὰ, & ὀρχέομαι.

Ἀνόρω, excito. unde ἀνώρτο, excitatus erat, ſeu exſurrexit: apud Apoll. ex ἀνὰ, & ὄρω.

Ἀνόσητος, & ἀνόσητος, ſalubris, non ægrotus. vide ἄνοσος.

Ἀνόσιος, ου, ὁ, ἡ, non ſanctus, impius, ſceleratus, nefarius: Item exp. coram quo non fiebant τὰ ὅσια. Et dicitur etjam de re impia, & nefaria. unde in neut. τὸ ἀνόσιον, exp. piaculum, nefas. compar. ἀνοσιώτερος, Superl. ἀνοσιώτατος. Ex α, & ὅσιος.

Ἀνοσιότης, ητος, ἡ, dicitur impietas: apud Iſocr.

Ἀνοσιουργέω, impie ago.

Ἀνοσιουργία, impietas, opus impium: ex ἀνόσιος, & ἔργον.

Ἀνοσιουργὸς, impius, nefandus, impurus.

Ἀνοσίως, impie, ſcelerate, nefarie.

Ἄνοσμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſine odore; inodorus: ex α priv. & ὀσμή.

Ἄνοσος, ου, ὁ καὶ ἡ, immunis a morbis: ab α, & νόσος.

Ἀνόστεος, ὁ καὶ ἡ, inoſſis, ſine oſſe: ex α, & ὀστέον.

Ἀνόστητος, idem quod ἀνόστιμος, reditu carens.

Ἀνόστιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, οὐ νόστιμος.

Ἄνοστος, ου, ὁ καὶ ἡ, reditus expers: ab α, & νόστος.

Ἀνότιστος, ſiccus, non humidus: ex α priv. & νοτίζω.

Ἀνούατος, ου, ὁ, ἡ, qui eſt ſine auribus: Poet. ὁ ἀντὶ ἄωτος. Th. οὖς.

Ἀνουθέτητος, ου, ὁ, ἡ, repudians admonitionem: ex α, & νουθετέω.

Ἄνους, amens: ex α, & νόος, νοῦς.

Ἀνούσιος, carens ſubſtantia: ex α priv. & οὐσία.

Ἄνουσος, pro ἄνοσος.

Ἀνούτατος, ου, ὁ καὶ ἡ, non vulneratus.

Ἀνουτητὶ, adv. ſine vulnere. Th. οὐτάω.

Ἀνόχευτος, expers coitus; qui non coit: ex α priv. & ὀχεύω.

Ἀνοχὴ, ῆς, ἡ, tolerantia: ab ἀνέχομαι.

Ἀνοχλίζω, vecte ſubmoveo, vel elevo: ex ἀνὰ, & ὀχλίζω, idem quod Th. ὀχλέω, moveo; item vecte impello.

Ἀνοχλησία, vacuitas a turbis, & moleſtiis: ex α priv. & ὄχλος, ὁ: unde ὀχλέω, & ὄχλησις.

Ἄνοχλος, turba, ſeu hominum multitudine carens: Item, inoffenſus, nulla moleſtia affectus.

Ἀνοχμάζω, geſto tollens in altum; ſublatum geſto; aut in altum tollo. in Epigr. ex ἀνὰ, & ὀχμάζω.

Ἀνοψεῖν, cæcutire, μὴ βλέπειν: ex α priv. & ὄπτομαι; unde ὄψις.

Ἀνοψία, obſonii penuria: ab

Ἄνοψος, ου, ὁ καὶ ἡ, obſonio carens: elixus, inſipidus: ex α priv. & ὄψον.

Ἄνπερ, ſiquidem, ſi. ἄνπερ ἄλλο μὴ, niſi, alioquin.

Ἄνστα, & Ἀνστάθι, Dor. pro ἀνάστηθι, ſurge, a. 2. imp. Ἀνστὰς, qui ſurrexit, Poet. pro ἀναστὰς, part. ab ἀνέστην, a. 2. ind. Ἀνστήμεναι, Att. & Dor. pro ἀναστῆναι, a. 2. inf act. ſic ἀνστήσεσθαι, pro ἀναστήσεσθαι, f. 1. inf. m. Ἀνστήσον, a. 1. imp. ab ἀνίστημι.

Ἀνστήτην, ſurrexerunt, pro ἀνεστήτην, aor. 2. ind. dual. ab ἀνίστημι.

Ἀνστρέφεται, percurrit, pro ἀναστρέφεται, præſ. ind. a στρέφω.

Ἀνστρέφω, pro ἀναστρέφω.

Ἀνσχεθέειν, inf. ab

Ἀνσχεθέω, Poet. pro ἀνέχω, emergo.

Ἄνσχεο, tolera, Poet. pro ἀνάσχεο, Jon. pro ἀνάσχου, a. 2. imp. m ab ἀνέχω.

Ἀνσχετὸς, Poet. pro ἀνασχετός.

Ἀνσχήσεσθαι, toleraturus, pro ἀνασχήσεσθαι, f. 2. inf. m. ab ἀνὰ, & χέω, vel ἔχω.

Ἄνσχοιτο, tolerarет, pro ἀνάσχοιτο, a. 2. opt. m. 3. ſing. ἀνεσχόμην, a. 2. m. ab ἀνέχω.

Ἀντ', pro ἀντὶ, e regione.

Ἄντα, coram, e regione. hinc ἀντάω, obviam venio: q. ab ἀντὶ, contra.

Ἀνταγοράζω, viciſſim emo, permuto: ex ἀντὶ, & ἀγοράζω.

Ἀνταγορεύω, adverſarium me gero; liti me offero; obloquor: ex ἀντὶ, & ἀγορεύω.

Ἀνταγωνίζομαι, decerto, repugno. f. ίσομαι. p. ἀνταγώνισμαι. a. 1. m. ἀνταγωνισάμην. Ex ἀντὶ, & ἀγωνίζομαι. Hinc

Ἀνταγωνιστὴς, οῦ, ὁ, qui cum aliquo certat: acc. pl. ἀνταγωνιστάς.

Ἀνταγώνιστος, ου, ὁ, æmulus, certator.

Ἀντάδελφος, qui eſt loco fratris: ex ἀντὶ, & ἀδελφός.

Ἀνταδικέω, injuriam illatam ulciſcor; ſeu viciſſim injuria afficio: ex ἀντὶ, & ἀδικέω.

Ἀνταείδω, occino, Liv. occano, Tacit. cantu provoco: ex ἀντὶ, & ᾄδω.

Ἀνταείρειν, Jon. pro ἀνταίρειν, adverſus aliquem quid tollere, ſe ei opponere: ex ἀντὶ, & αἴρω.

Ἀντάνας, αντος, ὁ, Dor. pro ἀντιάς, contrarius, inimicus: ab ἄντην, contra.

Ἀνταῖος, adverſus: Item, adverſarius, hoſtis: ut ἀνταία πληγὴ, apud Eurip. & ἀνταίη δαίμων, apud Apol. Rhod. ab ἄντην, pro ἀντὶ, contra.

Ἀνταίρω, Vide ἀνταείρειν.

Ἀνταιτέω, exp. contra peto, viciſſim peto, repoſco. Plut. ex ἀντὶ, & αἰτέω.

Ἀντακαῖοι, ων, οἱ, Jon. κήτους γένος.

Ἀντακολουθέω, ῶ, viciſſim ſequor: ex ἀντὶ, & ἀκολουθέω.

Ἀντακούω, viciſſim audio: ex ἀντὶ, & ἀκούω.

Ἀνταλαλάζω, reclamo; viciſſim, vel contra clamorem attollo: ex ἀντὶ, & ἀλαλάζω.

Ἀνταλλαγὴ, ῆς, ἡ, expon. permutatio, commutatio: Item, conventio.

Ἀντάλλαγμα, τὸ, commutatio, permutatio, compenſatio, & id, quod pro alio datur in permutationem: & expon. etiam, id, quo dato aliquid redimitur. Matth. cap. 16. & Marc. c. 8. τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; Item pro reconciliatione ſumitur: ut Νῶε ἐν καιρῷ ὀργῆς ἐγένετο ἀντάλλαγμα. Eccleſiaſt. cap. 44.

Ἀνταλλαγματικὸς, permutatorius, vel permutativus, ad permutationem pertinens: ut apud Gazam ἀνταλλαγματικὰ verba ſunt ὠνοῦμαι, πωλῶ, ἀλλάττω, & alia hujuſmodi.

Ἀντάλλαγος, ου, ὁ καὶ ἡ, pro alio permutatus.

Ἀνταλλάσσω, -ομαι, ſed ſæpius in uſu eſt ἀνταλλάττω, -ομαι, immuto, commuto. & ἀνταλλάσσεσθαι, ſumitur etiam pro compenſare, ſicut & ἀντικαταλλάσσεσθαι, inquit Budæus. ex ἀντὶ, & ἀλλάσσω, ſeu ττω, -ομαι.

Ἀνταμειβέτω, Dor. pro ἀνταμειβέσθω, 3. ſing. imp. ab ἀμείβομαι.

Ἀνταμείβομαι, expon. gratiam rependo, compenſo. unde

Ἀντάμειψις, ἡ, compenſatio.

Ἀν-

Ἀνταμοιβὴ, ἡ, idem.

Ἀνταμοιβὸς, remuneratorius. ex ἀντὶ, & ἀμείβομαι. unde ἄμειψις, ἀμοιβὴ, & ἀμοιβός.

Ἀνταμύνομαι, viciſſim auxilior; obſiſto rurſum; me ulciſcor: ex ἀντὶ, & ἀμύνω.

Ἀνταμφοδέω, de duobus dicitur, cum obviam ſibi euntes oberrant: ex ἀντὶ, & ἄμφοδον, τὸ, via urbis; vel ἄμφοδος, ἡ, bivium, circuitus.

Ἀντᾶν τι ὑπό τινος, aliquid ab aliquo pati: & ἀντᾶν τινος, Jon. pro obtinere aliquid: ab ἀντάω.

Ἀνταναγινώσκω, q. d. viciſſim lego. unde

Ἀνταναγνώστης, qui viciſſim legit: exp. &, qui relegit, recognitor. ex ἀντὶ, & ἀναγινώσκω.

Ἀντανάγω, ex adverſo produco; obviam prodeo, vel educo: ex ἀντὶ, & ἀνάγω.

Ἀνταναιρέομαι, unde ἀνταναιρεῖσθαι, viciſſim ſumere, ſeu accipere: ex ἀντὶ, & ἀναιρέομαι.

Ἀνταναίρω, contra attollo, ſuſtollo, erigo; item, contra deſtruo. ex ἀντὶ, & ἀναίρω.

Ἀντανακλᾶσθαι, reflecti, refringi, repercuti. unde

Ἀντανάκλασις, εως, ἡ, repulſus, repercuſſio, motio reciproca, & refracta, ut in ludo pilæ, quæ expulſim, & datatim rejicitur: Item figura, quæ eſt ejuſdem verbi contraria ſignificatio, apud Quintil. l. 9. c. 3.

Ἀντανακλαστικὸς, reciprocus.

Ἀντανακλάω, refringo, reflecto; repercutio: ab ἀντὶ, & ἀνακλάω, idem: ab ἀνὰ, & κλάω.

Ἀντανακοπὴ, repercuſſio, reciprocatio.

Ἀντανακόπτω, repercutio: ex ἀντὶ, & ἀνακόπτω.

Ἀνταναμένω, viciſſim expecto: ex ἀντὶ, & ἀναμένω.

Ἀνταναπληρόω, ῶ, viciſſim expleo. f. ώσω. p. ἀνταναπεπλήρωκα. ab ἀντὶ, ἀνὰ, & πληρόω, impleo.

Ἀνταναστῆσαι, contra excitare, a. 1. inf. ab Ἀντανίστημι· ab ἀντὶ, ἀνὰ, & ἵστημι.

Ἀνταναφέρω, viciſſim refero: ex ἀντὶ, & ἀναφέρω.

Ἀντάνδρος, in alius viri locum ſubſtitutus, ſuccedaneus: ex ἀντὶ, & ἀνήρ.

Ἀντάνειμι, ex adverſo inſurgo, ſeu contra ſurgo: ex ἀντὶ, & ἄνειμι, redeo; item, ſurſum eo, aſcendo.

Ἀντανίσταμαι, contra inſurgo; adverſus quempiam inſurgo, reſiſto, repugno, reluctor: ex ἀντὶ, & ἀνίσταμαι, paſſ. ab ἀνίστημι.

Ἀντανίσωμα, q. d. adæquamentum, æqualitas, parilis quantitas, parilitas. in bello dicitur, cum par numerus militum in cæſorum locum ſuccenturiatur, & ſufficitur. ex ἀντὶ, & ἀνισόω, æquo, adæquo.

Ἀντανορίδαι, ῶν, οἱ, Dor. pro Ἀντηνορίδαι· ab Ἀντήνωρ.

Ἀντάξ, viciſſim, alternis, ἐν μέρει. ab ἀντί.

Ἀντάξιος, ου, ὁ, exiſtimatione par, æqualis pretii: ab ἀντὶ, contra, æque; & ἄξιος.

Ἀνταξιόω τὰ ὅμοια, paria rependo. Thucyd. a præced. ἀντάξ.

Ἀνταπαιτέω, viciſſim repoſco, ſeu exigo. Thuc. l. 3. ex ἀντὶ, & ἀπαιτέω.

Ἀνταπαμείβομαι, viciſſim reſpondeo: ex ἀντὶ, & ἀπαμείβομαι, idem.

Ἀνταπαστράπτω, idem cum ἀνταστράπτω.

Ἀνταποδείκνυμι, viciſſim demonſtro; contra demonſtro: ex ἀντὶ, & ἀποδείκνυμι.

Ἀνταποδίδωμι, retribuo, viciſſim reddo, contra reddo: ut ἀνταποδιδόναι ἠχὼ, ſonum acceptum reddere viciſſim. f. ἀνταποδώσω. p. ἀνταποδέδωκα. a. 2. ἀνταπέδων, inf. ἀνταποδοῦναι, a. 1. paſſ. ἀνταπεδόθην. Ex ἀντὶ, ἀπὸ, & δίδωμι.

Ἀνταποδοθήσομαι, ῃ, εται, f. 1. paſſ. ab ἀνταποδίδωμι.

Ἀνταπόδομα, ατος, τὸ, retributio.

Ἀνταπόδοσις, expon. idem quod ἀνταπόδομα, retributio. Luc. c. 14. & ad Col. 3.

Ἀνταποδοτικὸς, retributivus: verbale ab ἀνταποδίδωμι.

Ἀνταποδοῦναι. Vide ἀνταποδίδωμι.

Ἀνταποδύομαι τοῖς πόνοις, expon. viciſſim me accingo ad ſuſcipiendos labores; vel viciſſim labores ſuſcipio: ex ἀντὶ, & ἀποδύομαι.

Ἀνταποκρίνομαι, ex adverſo reſpondeo. a. 1. paſſ. ἀνταπεκρίθην. inf. ἀνταποκριθῆναι. f. 1. ἀνταποκριθήσομαι. Ex ἀντὶ, ἀπὸ, & κρίνω.

Ἀνταπόκρισις, reſponſio mutua: a præced.

Ἀνταποκτείνω, viciſſim occido, contra interficio: ex ἀντὶ, & ἀποκτείνω.

Ἀνταπολαμβάνω, viciſſim accipio: ut ἀνταπολαμβάνειν χάριν, viciſſim accipere beneficium: ex ἀντὶ, & ἀπολαμβάνω.

Ἀνταπόλλυμαι, pro alio pereo. Eurip. interficio pro: ex ἀντὶ, & ἀπόλλυμι.

Ἀνταποπέμπω, viciſſim dimitto, ſeu amando: ex ἀντὶ, & ἀποπέμπω.

Ἀνταποπέρδω, crepitum ventris emittenti oppedo. Ariſtoph. Νεφ. βούλομαι ἀνταποπέρδειν πρὸς τὰς βροντὰς, tonitribus oppedere volo. ex ἀντὶ, & ἀποπέρδω, idem quod πέρδω.

Ἀνταποστέλλω, viciſſim emitto, remitto: ex ἀντὶ, & ἀποστέλλω.

Ἀνταποστροφὴ, mutua averſatio; mutua inflexio: ex ἀντὶ, & ἀποστροφή.

Ἀνταποτίνω, retribuo, rependo: in Epigr. ex ἀντὶ, & ἀποτίνω.

Ἀνταποφαίνω, viciſſim, vel contra oſtendo. Thuc. ex ἀντὶ, & ἀποφαίνω.

Ἀνταποχὴ, chirographus, ſeu ſcriptum, quo debitor fatetur debitum creditori, aut quo quis ſe obligat; ex ἀντὶ, & ἀποχὴ, diſtantia; item, ſcriptum, quo creditor debitorem liberat.

Ἀνταπτέσθαι; Jon. pro ἀνθάπτεσθαι, capeſſere.

Ἀνταπωθέω, viciſſim repello, vel retrudo, repello.

Ἀνταπώθησις, & ἀντώθησις, repulſio, renixus, reliſio: ex ἀντὶ, & ἀπωθέω; quod ex ἀπὸ, & ὠθέω.

Ἀνταρκέω, ſufficiunt mihi vires ad reſiſtendum; par ſum ad reſiſtendum: item ſimp. reſiſto; vel ad ultimum uſque obſiſtere, & non cedere. ex ἀντὶ, & ἀρκέω.

Ἀνταρκτικὸς, ἡ, ὁ, ut πόλος ἀνταρκτικὸς, polus auſtralis antarcticus, urſæ obverſus, oppoſitus arctico, ſeu ſeptentrionali: ex ἀντὶ, & ἀρκτικὸς, ὁ.

Ἄνταρσις, inſurrectio, q. d. ipſa actio attollendi manus adverſus aliquem. ab ἀνταίρω, -ομαι, contra attollo: Item, reluctor, renitor.

Ἀντάρτης, ου, ὁ, Heſych. expon. tyrannus, rebellis, qui inſurgit contra regem.

Ἀντασπάζομαι, reſaluto, contra complector, viciſſim amplector. Plut. unde

Ἀντάσπαστοι, οἱ, quibus ſucceſſor mittitur, exauthorati: ex ἀντὶ, & ἀσπάζομαι.

Ἀνταστράπτω, & ἀνταπαστράπτω, contra fulguro; fulguro adverſus fulgurantem: ex ἀντὶ, & ἀστράπτω, fulguro, vel ἀπαστράπτω, idem (cum ἀπὸ præf.) coruſco, vel circumquaque fulguro; item, fulgorem ejaculor.

Ἀνταύγεια, ας, ἡ, ſplendor, fulgoris repulſus; luminis repercuſſio; ſimulachrum reflexum, ſeu repercuſſum; eliſus, & emiſſus lucis radius.

Ἀνταυγέω, reniteo.

Ἀνταυγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, coruſcus, refulgens, reſplendens: ex ἀντὶ, & αὐγή.

Ἀνταυδάω, reſpondeo, obloquor, reſequor dictis: ex ἀντὶ, & αὐδάω.

Ἀνταΰω, f. ύσω, a. 1. ἀντάϋσα, viciſſim vociferor; vel ſtrepitum edo: ab ἀντὶ, & αὔω, clamo.

Ἀνταφαιρέω, viciſſim refero: ex ἀντὶ, & ἀφαιρέω.

Ἀνταφίημι, viciſſim dimitto, aut emitto. Eurip. ex ἀντὶ, & ἀφίημι.

Ἀνταχάτης, ου, ὁ, dicitur lapis, ſeu gemma achates, quum uritur, myrrham redolens; vel eſt ſuccinum, vel ſuccini ſpecies bituminoſa: ex ἀντὶ, & ἀχάτης.

Ἀντάω, ῶ, f. ήσω, p. ἤντηκα, expon. occurro, obvius fio: Item, conſequor, nanciſcor: Od. ρ. ab ἄντα, vel ἀντὶ, contra.

Ἀντεβόλησα, ας, ε, nactus, vel (aſſequutus) ſum, aor. 1. act. ab ἀντιβολέω, ῶ.

Ἀντεγκαλέω, ῶ, expon. viciſſim criminor, recriminor, recriminando objicio; cum dat. perſ. Item, accuſo culpam alicujus. ex ἀντὶ, & ἐγκαλέω.

Ἀντέγκλημα, ατος, τὸ, recriminatio.

Ἀντεγκληματικὸς, ἡ, ὸν, recriminatorius. Ab ἀντὶ, ἐν, & καλέω.

Ἀντείλας, Poet. pro ἀνατείλας, oriri feciſti, a. 1. verbi ἀνατέλλω.

Ἄντεινον, extende, Dor. pro ἀνάτεινον, aor. 1. imp. verbi ἀνατείνω. Ἀντεῖναι, pro ἀνατεῖναι, infin. Poet. Th. τείνω.

Ἀντείνω, pro ἀνατείνω, Dorice.

—άντειος, terminatio Patronymicorum a nominibus propriis in ας, ut Δωιάντειος, a Δωίας.

Ἀντειπεῖν, contradicere; item, loqui viciſſim: aor. 2. infin. act. ab ἀντέπω, a. 2. ἀντεῖπον, a. 1. ἀντεῖπα. Ex ἀντὶ, & ἔπω.

Ἀντείρεσθαι, viciſſim interrogare. Th. εἴρω.

Ἀντεισάγω, viciſſim introduco, ex adverſo introduco, vel in alterius locum introduco: ex ἀντὶ, & εἰσάγω: unde εἰσαγωγή, ἡ.

Ἀντεισαγωγὴ, expon. introductio, quæ fit viciſſim, vel in alterius locum: ſed eſt & figura quædam apud Aq. Rom.

Ἀντεισέρχομαι, expon. viciſſim ingredior, in prioris locum ſubeo, ſuccedo: ex ἀντὶ, & εἰσέρχομαι.

Ἀντεισφέρειν νόμον, legi latæ legem contrariam ferre; &, ut Feſtus inquit, legem lege abrogare: nam εἰσφέρειν τὸν νόμον, eſt legem ferre, & rogare: ex ἀντὶ, εἰς, & φέρω.

Ἀντεισφέρω, contra infero; ſeu in locum alius infero: ut ἀντεισφέρεσθαι τῷ θελήματι τὸ θέλημα, voluntati voluntatem opponere: Naz. ex ἀντὶ, & εἰσφέρω.

Ἀντεκδραμόντες, contra occurrentes, nom. pl. a. 2. part. act. ab ἀντεκτρέχω, quod ab ἀντὶ, ἐκ, & τρέχω.

Ἀντεκκόπτω, viciſſim exſcindo: ex ἀντὶ, & ἐκκόπτω.

Ἀντέκλινε, ex adverſo innuit, imperf. ab ἀντεκλίνω, ex ἀντὶ, & κλίνω.

Ἀντεκπλέω, fut. εύσω, claſſe exeo, obviam navigantibus obnato: ex ἀντὶ, & ἐκπλέω, enavigo.

Ἀντέκτασις, contentio, collatio, comparatio: ex ἀντὶ, & ἐκτείνω.

Ἀντεκτείνω, expon. contendo, confero, comparo.

Ἀντεκτίθημι, contra expono, vel viciſſim expono: ex ἀντὶ, & ἐκτίθημι.

Ἀντεκτίνω, idem quod ἀντεκτίω.

Ἀντέκτισις, εως, ἡ, repenſio, mulcta. Th. τίω, punio.

Ἀντεκτίω, viciſſim luo, rependo.

Ἀντεκτρέφω, viciſſim enutrio, & educo: ex ἀντὶ, & ἐκτρέφω.

Ἀντεκφέρω, viciſſim effero, ſeu exporto: ex ἀντὶ, & ἐκφέρω.

Ἀντέλιξε, 3. ſing. imp. ab ἀντελίσσω

Ἀντέλιγμος, converſio, & replicatio contraria: Jonice eſt pro ἀνθέλιγμος: ex ἀντὶ, & ἑλίσσω.

Ἀντέλλοισα, Dor. & per Sync. pro ἀνατέλλουσα, exoriens, præſ. part. a τέλλω.

Ἀντέλλοντι, pro ἀνατέλλουσι, oriuntur, 3. pl. præſ. act.

Ἀν-

Ἀντελπίζω, novam ſpem concipio; contra ſpero: ex ἀντὶ, & ἐλπίζω.

Ἀντεμβάλλω, expon. viciſſim injicio, vel in locum alterius injicio, ſeu repono, rependo, refundo, viciſſim repono: Item contra irruo, contra facio impetum.

Ἀντεμβιβάζω, ſubſtituo, addo ſupplementum, viciſſim impono: ex ἀντὶ, & ἐμβιβάζω.

Ἀντεμβολὴ, ῆς, ἡ, injectio unius in locum alterius. expon. &, incurſus, ſeu incurſio, quæ fit viciſſim: impetus, qui fit ex adverſo. Item in pl. ἀντεμβολαὶ, dicuntur ſummæ cardinis partes, quæ in cavum induntur; vel ex partes oſſium, quæ in vertebras prominent: inquit Bud. ex ἀντὶ, & ἐμβάλλω: unde ἐμβολὴ, ἡ.

Ἀντεμπίμπλημι, viciſſim repleo, vel expleo mutuo: ex ἀντὶ, & ἐμπίμπλημι.

Ἀντεμπλέκω, mutuo implico, ſeu amplector.

Ἀντεμπλῆσαι, viciſſim implere, a. 1. inf. ab ἀντὶ, & ἐμπλήθω.

Ἀντεμπλοκὴ, mutuus amplexus, complexus mutuo hærentium, vel inter ſe: ex ἀντὶ, & ἐμπλέκω; unde ἐμπλοκὴ, ἡ.

Ἀντεναγωγὴ, ῆς, ἡ, compenſatio, & mutua accuſatio; quum ἐναγωγὴ ſit, authore Suida, ἔγκλησις: ex ἀντὶ, & ἐνάγω.

Ἀντεναντίωσις, figuræ eſt nomen, quum negationis oppoſitione, atque per contrarium dicimus, quod velut per affirmationem dictum volumus intelligi: ex ἀντὶ, & ἐναντίωσις; ab ἐναντιόομαι.

Ἀντενδείκνυμαι, expon. contra indico, contrariam indicationem habeo: apud medicos. unde verbale

Ἀντένδειξις, obnuntiatio, i. e. rei apparatæ diſcuſſio; conſilii capti, & agitati diremptio: ut comitia olim dirimebantur obnuntiatione augurum, & auſpicia occentu ſoricum. Bud. comm. ex ἀντὶ, & ἐνδείκνυμαι.

Ἀντενδύομαι, viciſſim induor, ſeu induo me: ex ἀντὶ, & ἐνδύομαι.

Ἀντενέδραι, mutuæ inſidiæ, quibus nimirum ei, qui nobis inſidiatur, viciſſim inſidiamur: ex ἀντὶ, & ἐνέδρα.

Ἀντενεργέω, reſiſto: ut ἀντενεργεῖν θανασίμοις, venenis reſiſtere, ſeu adverſari. ex ἀντὶ, & ἐνεργέω.

Ἀντεξάγω, expon. viciſſim educo, e contrario educo, ſub. milites; ut ἀντεξήγον τοὺς Ῥωμαίους οἱ δ᾽ ἄπαντες; apud Plut. in Publ. ex ἀντὶ, & ἐξάγω.

Ἀντεξαιτέω, ῶ, contra, ſeu viciſſim expoſco: ex ἀντὶ, & ἐξαιτέω.

Ἀντεξελαύνω, invado, repello: ex ἀντὶ, & ἐξελαύνω.

Ἀντεξετάζω, contra vel ex adverſo examino: viciſſim examino: Item, confero, vel comparo aliquem, vel aliquid cum aliquo: nam comparando revocamus ad examen. ex ἀντὶ, & ἐξετάζω.

Ἀντεξέτασις, ἡ, &

Ἀντεξετασμὸς, ὁ, expon. collatio, comparatio. verbalia ab ἀντεξετάζομαι, paſſ. ab act. ἀντεξετάζω.

Ἀντεξεταστικὸς, ὁ, ὁ, contra-quæſitor.

Ἀντεξίσταμαι, contra inſurgo: (idem quod ἀντεξανίσταμαι) ex ἀντὶ, & ἐξίσταμαι.

Ἀντεξορμάω, contra irruo, & impetum facio. unde verbale

Ἀντεξόρμησις, εως, ἡ, expon. impetus acierum in primo congreſſu: apud Plut. Item, contrarius, ſeu adverſarius incurſus; ut ſeſe invadentium navium. Thuc. ex ἀντὶ, & ἐξορμάω, unde ἐξόρμησις.

Ἀντεπαινέω, viciſſim laudo. Xen. ex ἀντὶ, & ἐπαινέω, ῶ.

Ἀντεπανάγω, viciſſim, ſeu e contrario reduco, & reveho: ex ἀντὶ, & ἐπανάγω.

Ἀντεπαφίημι, viciſſim, vel contra immitto: ex ἀντὶ, & ἐπαφίημι.

Ἀντεπαΐξω, expon. invadenti hoſtiliter occurro: ex ἀντὶ, & ἐπαΐξω.

Ἀντεπεισάγω, viciſſim ſeu e contrario introduco: ex ἀντὶ, & ἐπεισάγω.

Ἀντεπείσοδος, aditus alternus. Plut. de placitis. ἀντεπείσοδον παρέχει, aditum viciſſim præbet. ex ἀντὶ, ἐπὶ, & εἴσοδος.

Ἀντεπεξάγω, ex adverſo progredior, vel in occurſum; invadenti hoſtiliter occurro. Thuc. l. 8. ex ἀντὶ, ἐπὶ, & ἐξάγω.

Ἀντεπέξειμι, idem: ex ἀντὶ, & ἐπέξειμι.

Ἀντεπεξελαύνω, ex adverſo progredior; vel in occurſum progredior; contra equito: ex ἀντὶ, & ἐπεξελαύνω, progredior, ſeu provehor equo; ex ἐπὶ, & ἐξελαύνω.

Ἀντεπεξέρχομαι, contra invado; ad pugnam procedo ex altera parte; obviam prodeo: ex ἀντὶ, & ἐπεξέρχομαι.

Ἀντεπεξῄεσαν, Att. pro ἀντεπεξῄεσαν, in occurſum ierant, 3. pl. pluſq. perf. m. ab ἀντεπέξειμι, quod ab ἀντὶ, ἐπὶ, ἐξ, & εἶμι, eo.

Ἀντεπηχέω, ῶ, obſtrepo, obturbo: ex ἀντὶ, & ἐπηχέω.

Ἀντεπιβαίνω, adverſor, contra aſcendo: ex ἀντὶ, & ἐπιβαίνω.

Ἀντεπιβουλεύω, inſidiantibus e diverſo inſidior; contra inſidias tendo: ex ἀντὶ, & ἐπιβουλεύω.

Ἀντεπιγράφω, viciſſim, ſeu loco alterius inſcribo: ex ἀντὶ, & ἐπιγράφω.

Ἀντεπιδείκνυμι, vel -μαι, viciſſim oſtendo, vel oſtento: ex ἀντὶ, & ἐπιδείκνυμι, vel -μαι.

Ἀντεπιθυμῶ, contra cupio: ut ἀντεπιθυμῶ σοι τῶνδε, hac in re ſum tibi competitor. Unde

Ἀντεπιθυμητὴς, æmulus, rivalis: ex ἀντὶ, & ἐπιθυμέω.

Ἀντεπικουρέω, viciſſim, vel contra auxilior: ex ἀντὶ, & ἐπικουρέω.

Ἀντεπιλαμβάνομαι, contra nitens retineo: ex ἀντὶ, & ἐπιλαμβάνομαι.

Ἀντεπιμελέομαι, viciſſim curam gero: ex ἀντὶ, & ἐπιμελέομαι.

Ἀντεπιμέλλω, contra cunctor in aliqua re; ſeu viciſſim cunctor. Thuc. l. 3. ex ἀντὶ, & ἐπιμέλλω, cunctor: ex ἐπὶ, & μέλλω.

Ἀντεπιμετρέω, eadem menſura retribuo, remetior: ex ἀντὶ, & ἐπιμετρέω.

Ἀντεπινοέω, ῶ, viciſſim ſeu contra alium excogito, & comminiſcor: ex ἀντὶ, & ἐπινοέω.

Ἀντεπιπλέω, contra tendo, obnato: ex ἀντὶ, ἐπὶ, & πλέω.

Ἀντεπίρρημα, in comicis fabulis dicitur ultima pars τῆς παραβάσεως, quæ reſpondet τῷ ἐπιῤῥήματι. Poll. l. 4. c. 16. & Etym. ex ἀντὶ, & ἐπίρρημα.

Ἀντεπιστέλλω, per epiſtolam reſpondeo, reſcribo: ex ἀντὶ, & ἐπιστέλλω.

Ἀντεπιστρέφω, viciſſim, vel contra converto. unde

Ἀντεπιστροφὴ, mutua, vel contraria converſio, vel in contrariam partem: ex ἀντὶ, & ἐπιστρέφω; unde ἐπιστροφὴ, ἡ.

Ἀντεπιτάττω, contra injungo, ſeu impono; viciſſim impero: ex ἀντὶ, & ἐπιτάττω.

Ἀντεπιτείνω, in contrarium tendo. Plut. ex ἀντὶ, & ἐπιτείνω.

Ἀντεπιτειχίζω, viciſſim munitionem excito adverſum eum, qui munimento obſtructo me infeſtat: ex ἀντὶ, & ἐπιτειχίζω.

Ἀντεπιτίθημι, viciſſim, vel contra impono. Thuc. ex ἀντὶ, & ἐπιτίθημι.

Ἀντεπιχειρέω, contra, vel viciſſim occurro, inſto, aggredior, vel invado: ex ἀντὶ, & ἐπιχειρέω· unde

Ἀντεπιχείρησις, εως, ἡ, ex adverſo aggreſſio: ex ἀντὶ, & ἐπιχειρέω.

Ἀντέπνει, contra ſpirabat, 3. ſing. imp. ind. act. verbi ἀντιπνέω: ex ἀντὶ, & πνέω.

Ἀντερανίζω, vel ἀντερανίζομαι, compenſo, retribuo. Ἀντερανιζόμενος, repenſus, relatus: ab ἐρανίζω, cum ἀντὶ præf.

Ἀντεραστὴς, οῦ, ὁ, rivalis: ab

Ἀντεράω, ῶ, redamo, ſum rivalis. part. præſ. paſſ. ἀντερώμενος. Ab ἀντὶ, & ἐράω.

Ἀντεργολαβέω, ῶ, cum alio contendens ἐργολαβέω; æmulus alicui ſum in operis faciendi redemptura: apud Athen. l. 14. ex ἀντὶ, & ἐργολαβέω.

Ἀντερείδω, renitor, innitor, inhæreo, reſiſto, arceo.

Ἀντερεῖν, præſ. inf. ab ἀντερέω, contradico: ex ἀντὶ, & ἐρέω.

Ἀντερείσαις, Æol. pro ἀντερείσας, a. 1. part. m. g. verbi ἀντερείδω, viciſſim firmo. Th. ἐρείδω.

Ἀντέρεισις, εως, ἡ, &

Ἀντέρεισμα, renixus, luctamen: ex ἀντὶ, & ἐρείδω.

Ἀντερετεῖν, cum alio remigare.

Ἀντερέτης, qui juxta alium remigem ſedet, & remigat, contendens remigando: ex ἀντὶ, & ἐρέτης.

Ἀντερέω, aliquando fut. eſt Jonicam habens reſolutionem vocalis circumflexæ, pro ἀντερῶ, viciſſim dicam, contradicam, reſpondebo contradicens: aliquando præſens, ſed inuſitatius; ex quo præt. perf. ἀντείρηκα, contradixi.

Ἀντεριδαίνω, contra contendo: ex ἀντὶ, & ἐριδαίνω, idem quod ἐρίζω, a Th. ἔρις, ιδος.

Ἀντερίζω, expon. contendo cum aliquo; certo cum aliquo per æmulationem: ex ἀντὶ, & ἐρίζω.

Ἄντερις, ιδος, ἡ, expon. obluctatio: ex ἀντὶ, & ἔρις, ἡ.

Ἀντέρομαι, & ἀντείρομαι, viciſſim interrogo.

Ἀντερύσασθαι, rependi, a. 1. inf. m. ex ἀντὶ, & ἐρύω, libero, traho.

Ἀντερύω, viciſ. redimo, pro aliquo redimo: ex ἀντὶ, & ἐρύω.

Ἀντερώμενος, η, ον, qui redamatur, part. præſ. paſſ. ab ἀντεράω.

Ἀντέρως, exp. Cupido Cupidini contrarius; de quo Cic. Item deus ultor eorum, qui amantes ſpernunt: ex Pauſania. ex ἀντὶ, & ἔρως.

Ἀντερωτάω, ῶ, viciſſim interrogo, viciſſim percontor. unde verbale

Ἀντερώτησις, interrogatio, quæ fit viciſſim; mutua interrogatio: ex ἀντὶ, & ἐρωτάω, unde ἐρώτησις, ἡ.

Ἀντέσθαι, ſupplicare, obviam ire: præſ. inf. ab ἄντομαι.

Ἀντέστην, & in 3. pl. ἀντέστησαν, a. 2. ind. ab ἀνθίστημι, reſiſto.

Ἀντεστραμμένος, η, ον, in contrarium verſus, part. præt. paſſ. verbi ἀντιστρέφομαι. Hinc

Ἀντεστραμμένως, adv. vice verſa.

Ἀντέταται, Poet. pro ἀντιτέταται, circumjectus eſt, 3. ſing. præt. paſſ. Ἀντέτεινε, 3. ſing. imp. vel a. 1. ab ἀντιτείνω, contra intendo. Th. τείνω.

Ἀντετέτυξο, ſimilis eras, 2. perſ. pluſq. p. paſſ. ex ἀντὶ, æque, & τέτυγμαι, p. a τεύχω, ſum.

Ἀντετόρησα, ας, transfixi, a. 1. ind. ab ἀντὶ, & τορέω.

Ἀντετὴς, ejuſdem anni: Lacon. pro τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Ἀντευεργετέω, ῶ, beneficium reddo, ſeu compenſo, viciſſim benefacio.

Ἀντευεργετικὸς, ad beneficium reddendum pronus: qui viciſſim promptus eſt ad benefaciendum: ex ἀντὶ, & εὐεργετέω, ſeu εὐεργετικός.

Ἀντεύκρατος ζώνη, zona temperatæ oppoſita: apud Laert. Ab ἀντὶ, & εὔκρατος. Th. κεράννυμι.

Ἀντευνοέω, viciſſim benevolus ſum: ex ἀντὶ, & εὐνοέω.

Ἀντευπάσχω, viciſſim beneficium accipio: ex ἀντὶ, & εὐπάσχω.

Ἀντευποιέω, viciſſim beneficentia utor erga quempiam; beneficium, vel beneficia rependo: ex ἀντὶ, & εὐποιέω.

Ἀντευφραίνομαι, viciſſim delector.

Ἀντευφρασία, mutua delectatio: ex ἀντὶ, & εὐφραίνω.

Ἀντεφέροντο, ferebantur, 3. pl. imp. paſſ. ex ἀντὶ, & φέρω.

Ἀντεφεστιάω, ῶ, viciſſim convivio accipio. Plut. ex ἀντὶ, & ἐφέστιος: vel ex ἀντὶ, ἐπὶ, & ἑστιάω, ῶ.

Ἀντεφίλασε, Dor. pro ἀντεφίλησε, redamavit. 3. ſing. a. 1. a φιλέω.

Ἀντεφορμέω, ῶ, expon. naves in ſtatione habeo ad prælium paratas: ex ἀντὶ, & ἐφορμέω.

Ἀντέχομαι, adhæreo, ſublevo, cum gen. imp. ἀντειχόμην. f. ἀνθέξομαι, ῃ, εται. Ex ἀντὶ, & ἔχω.

Ἀντέχρησε, ſuffecit, a. 1. ind. verbi ἀντιχράω. Th. χράω, do mutuo.

Ἀντέχω, retineo: Item, ſuſtineo, cum dat. ut Xen. ἀντέχειν τῷ πόνῳ, ſuſtinere laborem, vel tolerare, aut ſufferre: Item, reſiſto: & aliquando οὐκ ἀντέχω, expon. cedo, ſuccumbo: ut οὐκ ἀντέχων τῆς ἐπιθυμίας, apud Suid. Item, poſſum, cum infin. Item, duro, i. e. διαμένω, apud Dem. ex ἀντὶ, & ἔχω.

Ἀντηίω, Jon. pro ἀντιάω.

Ἀντήδην, ſuppliciter, adv. ab ἄντομαι.

Ἀντήλιος, Jonice dicitur pro ἀνθήλιος.

Ἀντημείβετο, Dor. ἀνταμείβετο, reſpondit, 3. ſing. imp. ab ἀντὶ, & ἀμείβομαι.

Ἀντήν, adv. coram, ex adverſo. Th. ἀντὶ, contra.

Ἀντήνωρ, ορος, ὁ, Antenor, nom. propr. viri. Hinc Ἀντηνορίδαι, Antenoridæ.

Ἀντήρης, ὁ καὶ ἡ, qui viciſſim remigat; qui juxta alium remigem ſedet, & remigat, contendens remigando: & ſic eſt ex ἀντὶ, & ἐρέσσω, cujus comp. varia deſinunt in ηρης. Item metaph. quidquid viciſſim datur. Item ἀντήρης πληγὴ, dicitur plaga, quæ alicui infligitur firmata manu adverſus eum: & ſic eſt ab ἀντὶ, & ἐρείδω, fut. είσω, &c. Sic & in plur. ἀντήρεις πληγαὶ, apud Soph. in Electra, ſunt qui dictas putent, ſumpta metaph. a remigibus æquali connixu navem impellentibus.

Ἀντήριον, dicitur ſtamen, & regula, quæ a tergo oſtii poſita ipſum apertum renixu ſuo repellit, & claudit: ab ἀντερείδω, contra fulcio, vel ex adverſo fulcio; Item, obnitor.

Ἀντηρίς, ίδος, ἡ, ſtructura lapidea, utrinque editiora ædificia fulciens; lignum, vel pila ſtructuram inclinatam fulciens, tibicen. in pl. ἀντηρίδες dicuntur tales ſtructuræ lapideæ, ædificiis altioribus appoſitæ, ut fulcimenta.

Ἀντήρισα, ας, ε, certavi, a. 1. ind. act. ab ἀντηρίζω. Th. ἔρις.

Ἀντήσις, expon. occurſus: & in pl. ἀντήσεις, dicuntur ſupplicationes, ſeu ſupplices preces. verbale ab ἀντάω, ſeu ἀντιάω.

Ἀντηχέω, expon. contra ſono, vel ex adverſo ſono, vel reſono; & ſunt etiam loci quidam ἀντηχοῦντες, reſonantes. Vitruv. ex ἀντὶ, & ἠχέω.

Ἀντηχοῦντος, gen. præſ. part. f. g. ab ἀντηχέω, reſono: ex ἀντὶ, & ἦχος.

ἈΝΤΙ', pro, contra. in compoſ. ſæpe comparationem ſignificat. Hinc ἄντιος, α, ον, adverſus: ἀντίον, adverb. ex adverſo: ἀντιάω, vel ἀντιάζω, occurro: ἄντομαι, idem: ἄντησις, εως, ἡ, occurſus: ἐναντίος, ὁ, adverſus, adverſarius, hoſtis: ἐναντίως, contrarie: ἐναντιόομαι, οῦμαι, adverſor, repugno: ἀπαντάω, obviam venio: ἀπάντησις, εως, ἡ, occurſus.

Ἀντία, idem quod ἀντίον, adv. ex adverſo, contra. Th. ἀντί.

Ἀντιάγχη, expon. q. d. præfocatio obluctans, & obſiſtens: ſic appellantur inveterati faucium tumores, qui diſcuti non poſſunt: ex Ulp. ex ἀντὶ, & ἄγχος; a Th. ἄγχω.

Ἀντιάζω, expon. idem quod, & pro ἀντιάω, obviam prodeo: ut ἀντιάζει εἰς πέλαγος, exp. in pelagus obviam contendit. Item ἀντιάζω, oro, ſupplico: apud Eurip. in Alc.

Ἀντιάξω, Dor. pro ἀντιάσω, 3. ſing. f. 1. vide in ἀντιάσας.

Ἀντιάξων, ονος, ὁ, expon. axis, ſeu polus, qui noſtro oppoſitus eſt, qui ἀνταρκτικὸς quoque dicitur, Budæo ora auſtralis nobis ignota. ex ἀντὶ, & ἄξων, ὁ.

Ἀντιάνειρα, virago, viris æquiparanda: ab ἀντὶ, & ἀνήρ.

Ἀντιάνειραι, αἱ, Amazonum epithetum, quod viris aut pares eſſent, aut æquiparandæ, aut adverſariæ, eorumque conſuetudinem abnuerent: Latini viragines dicunt, a ſing. ἀντιάνειρα.

Ἀντιάομαι, præſ. ind. interſum, occurro. vide in ἀντιάω.

Ἀντιάς, άδος, ἡ, & in pl. ἀντιάδες, tonſillæ, ut Celſus vocat, quæ & παρίσθμια dicuntur: eſſe tamen partem corporis proprie, & non morbum, aſſerit Ruffus. deducitur ab ἀντίος, ὁ.

Ἀντιάσας, αντος, ὁ, aor. 1. part. ἀντιάσας, Æol. Ἀντιάσειν, occurſurum, f. 1. inf. act. ab Ἀντιάω, ῶ.

Ἀντιαχεῦσι, Dor. & Æol. pro ἀντιηχοῦσιν, ex adverſo reſpondent: ex ἀντὶ, & ἰάχω.

Ἀντιάω, ῶ, occurro, obviam venio. f. άσω. p. ἠντίακα. Ab ἀντί.

Ἀντιβάδην, in contrariam partem gradiendo, adverſanter. Plut. eſt adverb. ab ἀντιβαίνω.

Ἀντιβαίνω, exp. contra eo; in contrariam partem gradior; contra tendo: & capitur pro, renitor, refragor, reſiſto, adverſor. Item dicitur etiam res aliqua nobis ἀντιβαίνειν, i. e. obſtare, vel male cedere, teſte Bud. Ab ἀντὶ, & βαίνω.

Ἀντιβάλανος, Heſychio eſt ἡ κηκίς, galla; quoniam eam fert ἡ δρῦς ἀντὶ βαλάνου, i. e. loco glandis. vide Plin. l. 6. c. 6. & 7. ex ἀντὶ, & βάλανος, ἡ.

Ἀντιβάλλω, f. αλῶ, p. ἀντιβέβληκα, proprie exp. contra jacio; ex adverſo jacio; unum pro alio jacio, vel injicio: item viciſſim jacio: ut ἀντιβάλλειν λόγους πρὸς ἀλλήλους, Luc. conferre ſermones inter ſe. Ab ἀντὶ, & βάλλω.

Ἀντιβασιλεύς, έως, ὁ, q. d. prorex, qui regis locum obtinet: ex ἀντὶ, & βασιλεύς.

Ἀντίβασις, q. d. contra itio, vel ex adverſo itio: unde etiam occurſus exp. & capitur etiam pro refragatione.

Ἀντιβάτης, capitur pro repagulo januæ, quod veluti renititur, & obſiſtit. unde

Ἀντιβατικός, vulgo expon. obvius: ab ἀντιβαίνω.

Ἀντιβεβόληκα, vide ἀντιβολέω.

Ἀντιβῆναι, repugnare, a. 2. inf. act. ab ἀντιβαίνω.

Ἀντιβίη, ἀντιβίην, & ἀντίβιον, contra, obviam, e contrario, ex oppoſito: item, ex adverſo, e regione, coram, in conſpectu.

Ἀντιβιάζομαι, reluctor vim adhibens, vi obſiſto: ab ἀντιβίη.

Ἀντίβιος, ου, ὁ, contrarius, adverſarius, quaſi ἐναντίαν βίαν ἔχων; vel ὁ ἐναντιούμενος τῇ βίᾳ, i. e. δυνάμει, ut vult Etym. Sic dicitur ἀντιβίοις ἐπέεσσι μάχεσθαι. Il. α & β.

Ἀντιβλάπτω, viciſſim lædo, ſeu noceo, læſus lædo: ex ἀντὶ, & βλάπτω.

Ἀντιβλέπω, obtueor, contra aſpicio, ex adverſo intueor; quidam expon. adverſis oculis intueor: ut ἀντιβλέπειν τῷ φωτὶ, contra lumen aſpicere, apud Luc. unde

Ἀντίβλεψις, obtutus: ex ἀντὶ, & βλέπω.

Ἀντιβοάω, ῶ, contra clamorem edo, clamando reſpondeo, viciſſim clamo: Item, reclamo. ex ἀντὶ, & βοάω.

Ἀντιβοηθέω, viciſſim auxilium fero: ut ἀντεβοήθησε δ' αὐτοῖς οὐδεὶς, apud Xen. Hel. 7. ex ἀντὶ, & βοηθέω.

Ἀντίβοιον, Soph. i. e. ἰσόβοιον, vel ἀντὶ βοὸς νομιζόμενον, bovis pretium æquans: ex ἀντὶ, & βοῦς, βοός.

Ἀντιβολέω, ῶ, occurro: item, nanciſcor, cum gen. f. ήσω. p. ἀντιβεβόληκα. infin. act. præſ. ἀντιβολεῖν. a. 1. ἀντιβολῆσαι. exp. etiam, ſupplico, oro, obſecro; παρὰ τὸ ἀντὶ τῶν ποδῶν βάλλεσθαι τοὺς ἱκετεύοντας, i. e. [illegible], inquit Euſt.

Ἀντιβολή, occurſus, conflictus, collatio, i. e. comparatio: ut ἀντιβολὴ λόγων: citatur etiam pro ἀντιπροβολή, ex Plat. ex ἀντὶ, & βολή, jactus; a præt. med. βέβολα, verbi βάλλω.

Ἀντιβόλησις, εως, ἡ, & ἀντιβολία, ſupplicatio, adhortatio, deprecatio: ab ἀντιβολέω, quod etiam ſignificat, ſupplicare, orare, obſecrare.

Ἀντιβροντάω, contra, vel viciſſim tono, retono: ex ἀντὶ, & βροντάω. Lucian.

Ἀντιγεγωνέω, reclamo: in Epigr. ab ἀντὶ, & γεγωνέω.

Ἀντιγενεαλογέω, e diverſo progeniem recenſeo; in repetenda progenie occupor: ex ἀντὶ, & γενεαλογέω.

Ἀντιγενίδας, ου, ὁ, Antigenides, nomen propr.

Ἀντιγηροτροφέω, ῶ, viciſſim in ſenectute alo: ab ἀντὶ, & γηροτροφέω, quod a γῆρας, & τρέφω.

Ἀντιγνώμων, qui contrariæ eſt ſententiæ, ſeu opinionis.

Ἀντιγνωμονέω, ῶ, contra ſentio, diſſentio, refragor: ab ἀντὶ, & γνώμων. Th. γινώσκω.

Ἀντίγραμμα, τὸ, expon. contrarium ſcriptum, contraſcriptum, contraria ſcriptio.

Ἀντιγραφεύς, dicebatur obſervator coactorum, i. e. eorum qui pecuniam cogunt ad principem, aut ad rempublicam pertinentem, qui a Græcis ἀποδέκται, vulgo receptores, vel collectores appellantur; vel receptores particulares, & horum obſervatores, qui a Græcis ἀντιγραφεῖς vocantur; & ἀντίγραφα dicebantur eorum ſcripta, quaſi contraſcripta. Ex ἀντὶ, & γράφω.

Ἀντιγραφή, exp. ipſe actus reſcribendi, reſcriptio; reſponſum quod datur per ſcriptum: Athen. 14. Item expon. reſcriptio, id eſt, quaſi contraſcriptio, refutatio ſcripti: ſic enim Plut. in Cæſ. appellat Anticatonem Cæſaris. & ἀντιγραφαὶ in pl. appellari ſolitæ ſunt lites omnes, propter oppoſitiones eorum quæ objiciebantur.

Ἀντίγραφον, ου, τὸ, exemplar, reſcriptum, exemplum.

Ἀντίγραφος, ὁ καὶ ἡ, e contario ſcriptus, tranſcriptus, deſcriptus, ex exemplari ſcriptus: ab ἀντιγράφω, reſcribo, &c. ex ἀντὶ, & γράφω.

Ἀντιγράφω, viciſſim ſcribo ad eum, qui ad me ſcripſit, ſcripto reſpondeo.

Ἀντιδάκνω, viciſſim mordeo, remordeo: ex ἀντὶ, & δάκνω.

Ἀντίδειξις, ἡ, expon. contraria demonſtratio, adverſa ratio: ex ἀντὶ, & δεῖξις, εως, ἡ; a Them. δείκνυμι, f. δείξω.

Ἀντίδειπνος, ου, ὁ, alterius loco in cœna ſuffectus: ab ἀντὶ, & δεῖπνον.

Ἀντιδεξιόομαι, viciſſim amice excipio; viciſſim dextras porrigo: ex α priv. & δεξιόομαι.

Ἀντιδέχομαι, viciſſim accipio: ex ἀντὶ, & δέχομαι.

Ἀντιδημαγωγέω, ῶ, viciſſim mihi populum concilio: ex ἀντὶ, & δημαγωγέω.

Ἀντιδιαβαίνω, contra, vel adverſus aliquem trajicio: ex ἀντὶ, & διαβαίνω.

Ἀντιδιαιρέομαι, οῦμαι, diſtinguo.

Ἀντιδιαίρεσις, adverſa diviſio.

Ἀντιδιαιρέω, ex oppoſito divido; in diviſione oppono: ex ἀντὶ, & διαιρέω.

Ἀντιδιάκονος, viciſſim ſerviens: ex ἀντὶ, & διάκονος.

Ἀντιδιαλλάττω, contra permuto, muto in contrarium modum: & in paſſ. ἀντιδιαλλάττεσθαι, quidam expon. variare. in neut. ſignif. ex ἀντὶ, & διαλλάττω, ...ομαι.

Ἀντιδιαπλέκω, contra involvo, replico, oppo-

oppono, reclamo, obtexo, & comminiſcor quod reſpondeam: ex ἀντὶ, διὰ, & πλέκω.

Α'ντιδιαςέλλω, contra diſtinguo. unde

Α'ντιδιαςολὴ, diſcrimen, differentia, diſtinctio: ex ἀντὶ, & διαςέλλω.

Α'ντιδιατάττομαι, contra ſtatuo, ſeu diſcerno: ex ἀντὶ, & διατάττομαι.

Α'ντιδιατιθέμενος, ου, ὁ, contrario animo affectus, præſ. part. paſſ. ab ἀντιδιατίθημι. Th. τίθημι.

Α'ντιδιατίθημι, expon. oppono: 2. Tim. c. 2. ex ἀντὶ, & διατίθημι.

Α'ντιδίδοται, 3. ſing. ind. paſſ. præſ. ab

Α'ντιδίδωμι, do viciſſim, rependo.

Α'ντιδικάζομαι, contra judicio contendo: ex ἀντὶ, & δικάζω, -μαι.

Α'ντιδικέω, ad cauſam occurro; judicio me ſiſto; liti me offero; ago adverſarium.

Α'ντιδικία, defenſio: ab ἀντίδικος.

Α'ντίδικος, ου, ὁ, adverſarius: ex ἀντὶ, & δίκη.

Α'ντιδογματίζω, contraria dogmata introduco, vel tueor: ex ἀντὶ, & δογματίζω.

Α'ντιδοξέω, ῶ, contra cenſeo, contrariam ſententiam habeo; ſeu contraria ſum opinione; ex ἀντὶ, & δοξέω.

Α'ντίδοξος, qui eſt contrariæ ſectæ, vel opinionis. Item, ἀντιδοξῶν σοι, reſiſtens tuæ voluntati. ex ἀντὶ, & δόξα.

Α'ντίδορον, ου, τὸ, eſt cuticula, quæ ſubjicitur, & opponitur tergori, & pelli; vel pellis ipſa. Suid. in Epigr. ex ἀντὶ, & δέρας, τὸ, pellis.

Α'ντίδοσις, εως, ἡ, retributio, remuneratio. capitur & in bonam, & in malam partem.

Α'ντίδοτον, τὸ, idem quod ἀντίδοτος, ἡ, ſubſt. remedium; compoſitio ex variis medicinis, quæ datur contra venena; q. d. contra datum: ex ἀντὶ, & δίδωμι.

Α'ντίδοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, viciſſim (vel contra) datus. Item, Antidotum, vel remedium adverſus mala corporis datum. Th. δίδωμι.

Α'ντίδουπος, ex adverſo ſonans: ex ἀντὶ, & δοῦπος.

Α'ντίδουλος, qui loco ſervi eſt. Plut. ex ἀντὶ, & δοῦλος.

Α'ντιδράω, viciſſim facio, rependo. Plat. ex ἀντὶ, & δράω, facio.

Α'ντιδωρεὰ, ᾶς, ἡ, & ἀντίδωρον, τὸ, remuneratio, compenſatio: ex ἀντὶ, & δῶρον; unde δωρέομαι.

Α'ντιζέσθαι, Jon. pro ἀνθίζεσθαι, caſtra caſtris oppoſita habere. Th. ἵζω. Eſt & ἀνθίζω, floridum reddo. Th. ἄνθος.

Α'ντίζηλος, expon. æmulus, zelotypus: ex ἀντὶ, & ζῆλος, ὁ.

Α'ντίζυγος, oppoſitus, adverſus; proprie ex adverſo reſpondens: ex ἀντὶ, & ζυγὸς, ὁ.

Α'ντίη, Jon. pro ἀντία, ex ἀντίος.

Α'ντίθεμαι, Poet. pro ἀνατίθεμαι, impono.

Α'ντίθεος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſemideus, eximius, æquiparandus Deo, auguſtus, divinus, ἰσόθεος: ut ἀντίθεος Σαρπηδὼν, apud Hom. Iliad. ζ. & ἀντίθεος ἄναξ, Od. ξ, i. e. divinis præditus virtutibus. Expon. etiam, contrarius Deo, adverſarius Deo: ut ἀντίθεοι μνηςῆρες, apud Hom. unde in. neut. ἀντίθεον δόγμα, opinio Deo contraria. Ex ἀντὶ, & Θεός.

Α'ντιθεραπεύω, viciſſim colo, & obſervo; mutua obſervantia colo. ex ἀντὶ, & θεραπεύω.

Α'ντιθερμαίνω, contra calefacio: ex ἀντὶ, & θερμαίνω.

Α'ντιθέριον, herba, quæ & ξίφιον. vide Dioſc. 4. 228.

Α'ντίθεσις, εως, ἡ, oppoſitio, contrapoſitio, antitheſis: & in pl. αἱ ἀντιθέσεις, dicuntur oppoſitiones, & objectiones adverſariorum contra diſputantium. & dicitur etiam ἀντίθεσις, uſus antithetorum, vel oratio conſtans antithetis: ab ἀντιτίθημι.

Α'ντιθετικὸς, expon. habens ἀντιθέσεις; ut ςάσεις ἀντιθετικαὶ, ſtatus aſſumptivi. Hermog.

Α'ντίθετον, contra poſitum, Quintil. vel, ut quidam vocant, contentio: figura eſt, qua ſingula ſingulis opponuntur; vel bina binis; vel ſententiæ ſententiis. dupliciterque fit: nam vel dictiones inter ſe, vel affirmatio, & negatio opponuntur.

Α'ντίθετος, ου, ὁ καὶ ἡ, oppoſitus, contra poſitus: ab ἀντιτίθημι.

Α'ντιθέτως, adverb. ut ἀντιθέτως λέγειν, uti oratione habente ἀντίθετα: ab ἀντίθετος.

Α'ντιθευσόμενος, η, ον, qui contra aliquem eſt curſurus, f. 1. part. m. a θέω, curro.

Α'ντιθέω, expon. contra currentem curro, occurro: ex ἀντὶ, & θέω.

Α'ντίθημι, pro ἀνατίθημι, repono.

Α'ντιθλίβω, expon. viciſſim premo, vel contra premo: ex ἀντὶ, & θλίβω.

Α'ντίθρονος, ex oppoſito ſedens; ἀντικαθήμενος, καὶ ὁ ἀντιποιμαίνων: ex ἀντὶ, & θρόνος.

Α'ντίθροος, ὁ καὶ ἡ, viciſſim (vel contra) ſonans: ab ἀντὶ, & θρόος.

Α'ντιθύρετρος, ου, ὁ καὶ ἡ, expon. vicem januæ præſtans: ut ἀντιθύρετρος λίθος, apud Nonn. eſt ab ἀντίθυρος, januæ obverſus.

Α'ντίθυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, januæ oppoſitus: ex ἀντὶ, & θύρα.

Α'ντικαθέζομαι, expon. ex adverſo ſedeo, ſeu conſideo; oppoſitus alicui ſedeo: Item, ex adverſo caſtra habeo; e regione adverſarii caſtra metor, vel metata caſtra habeo: Et expon. etiam, ex adverſo aciem inſtruo: apud Thuc. ex ἀντὶ, & καθέζομαι.

Α'ντικαθεύδω, viciſſim dormio, vel redormio: in Epigr. ex ἀντὶ, & καθεύδω.

Α'ντικάθημαι, expon. idem quod ἀντικαθέζομαι, in conſpectu hoſtium caſtra metor. dicitur etiam ἀντικαθήμενον ςρατόπεδον. & apud Herodot. ſcribitur ἀντικατήμενοι, pro ἀντικαθήμενοι, Jonice. ex ἀντὶ, & κάθημαι.

Α'ντικαθίζω, ex adverſo ſedere facio, & colloco; vel ex adverſo ſedeo: pro quo dicitur & ἀντικαθίζομαι, quod apud Herodot. etiam expon. ſtatuor ad obſiſtendum: ex ἀντὶ, & καθίζω.

Α'ντικαθίςημι, contra ſtatuo, adverſus aliquem ſtatuo, ſeu conſtituo, oppono: Item, reſiſto: Item, ſubſtituo; quaſi ſtatuo præ alio, ſufficio in locum alterius: Plut. ex ἀντὶ, & καθίςημι.

Α'ντίκαινον, novo ſimile, par novo; Heſych. i. e. ἰσόκαινον: ex ἀντὶ, & καινός.

Α'ντικαλέω, ῶ, viciſſim voco, ſeu invito: ex ἀντὶ, & καλέω.

Α'ντικάρα, in animantibus pars ea ſic dicitur, quæ ad κλεῖδας, medici vocant claviculas, pertinet, ſive locus qui poſt claviculam eſt. Heſych. ex ἀντὶ, & κάρα, ſive κάρη, τό.

Α'ντικάρδιον, cavum illud, quod ſub pectore eſt, carneum molleque ad os ventris; quod dicitur etiam σφαγὴ: ex ἀντὶ, & καρδία.

Α'ντικαταλλαγὴ, expon. commutatio: Item, commercium, emptio, mercatio. eſt verbale ab

Α'ντικαταλλάττομαι, commuto, permuto; & interdum paſſive, commutor: Item, rependor, compenſor. ex ἀντὶ, & καταλλάττομαι.

Α'ντικατάσχεσις, εως, ἡ, retentio: ab ἀντὶ, κατὰ, & σχέσις. Th. ἔχω.

Α'ντικατατείνω, contra contendo; ex adverſo comparo: ex ἀντὶ, & κατατείνω.

Α'ντικατηγορία, mutua, vel contraria accuſatio: ex ἀντὶ, & κατηγορία.

Α'ντικατηγορέω, quaſi recriminor; provocatus accuſo. Item, ἀντικατηγορεῖσθαι, viciſſim, de ſe invicem prædicari; ut proprium, & differentia: reciprocari.

Α'ντικατῆσθαι, Jon. pro ἀντικαθῆσθαι, e regione alicujus ſedere: ex ἀντὶ, & κάθημαι. Th. ἧμαι.

Α'ντικατίζεσθαι, Jon. pro ἀντικαθίζεσθαι, caſtra caſtris oppoſita habere.

Α'ντικατιζόμενος, Jon. pro ὁμενος, & hoc pro ὁμενος, præſ. part. m. a καθίζω.

Α'ντίκειμαι, opponor. f. ἀντικείσομαι. præſ. part. ἀντικείμενος, ου, ὁ, adverſarius. Ex ἀντὶ, & κεῖμαι.

Α'ντικείμενος, part. ab ἀντίκειμαι, oppoſitus ſum; ex adverſo ſitus, ſeu poſitus ſum: ut apud Herodian. l. 4. τὴν ἀντικειμένην ἤπειρον Εὐρώπῃ, Europæ oppoſitam continentem.

Α'ντικειμένως, expon. more eorum, quæ oppoſita ſunt; ex oppoſito. unde ἀντικειμένως ἔχειν dicuntur res aliquæ, pro, opponi ſibi, & adverſari.

Α'ντικέλευθος, ὁ καὶ ἡ, obvius, adverſus: Nonnus. ex ἀντὶ, & κέλευθος, via.

Α'ντικελεύω, contra, vel contraria, vel viciſſim jubeo: ex ἀντὶ, & κελεύω.

Α'ντικινέω, ῶ, contra, ex adverſo, vel contra aliquem moveo.

Α'ντικίνησις, motus contrarius, reſiſtentia: ex ἀντὶ, & κινέω; unde κίνησις, ἡ.

Α'ντικιχράω, ῶ, viciſſim commodo: ab ἀντὶ, & κιχράω: hinc Α'ντίχρησις, εως, ἡ, mutuus uſus.

Α'ντικλάζω, reboo; boatum ſeu clangorem viciſſim edo; ſeu contra edo: ex ἀντὶ, & κλάζω.

Α'ντίκλαδες, expon. idem quod δικλίδες, pro δικλίδες, a ſing. δικλὶς, ίδος; quod vide: ex ἀντὶ, & κλείω; unde κλεὶς, δός.

Α'ντίκλημα, revocamen, revocatio. verbale a verbo ἀντικαλέω, viciſſim voco, invoco: ex ἀντὶ, & καλέω.

Α'ντικλίνω, expon. contra declino, & dejicio: Item, ex adverſo annuo. ex ἀντὶ, & κλίνω.

Α'ντικνήμιον, ου, τὸ, pars ſuræ oppoſita; cruris univerſi pars anterior; cui opponitur γαςροκνημία: quidam tamen contra accipiunt. Poll. l. 2. ex ἀντὶ, & κνήμη, tibia.

Α'ντικολάζω, viciſſim punio; vel contra ſupplicio afficio: ut ſi loco præmii, quod promeruit, aliquis puniatur. ex ἀντὶ, & κολάζω.

Α'ντικολακεύω, viciſſim adulor; aſſentando par pari refero. Plut. in Alcib. ex ἀντὶ, & κολακεύω.

Α'ντικομίζομαι, viciſſim reporto, viciſſim recipio: ex ἀντὶ, & κομίζω, ομαι.

Α'ντικομπάζω, contra jactabunde me effero. Plut. in Ant. ex ἀντὶ, & κομπάζω.

Α'ντικόντωσις, repulſus, & renixus qui fit conto; h. e. conto inniti, & fulcire gradum, quum ſcil. aliquis loco cruris conto corpus fulcit: ex ἀντὶ, & κοντός.

Α'ντικοπὴ, repulſus, ipſe repellendi actus; item, conflictatio, colliſio.

Α'ντικόπτω, retundo, referio, repercutio; item, propulſo: ex ἀντὶ, & κόπτω.

Α'ντικορύσσομαι, oppugno; ad prælium me comparo: ex Athen. ex ἀντὶ, & κορύσσομαι.

Α'ντικοσμέω, viciſſim, ſeu contra orno: ex ἀντὶ, & κοσμέω.

Α'ντικρίνομαι, reſpondeo. Job. 11. unde verbale

Α'ντίκρισις, reſponſio: ex ἀντὶ, & κρίνομαι.

Α'ντίκρουσις, εως, ἡ, receſſus, & repulſus; contrarius impetus.

Α'ντικρούω, retundo, repello; item, incurro, offendo: ex ἀντὶ, & κρούω.

Α'ντικρὺ, ἄντικρυς, e regione, contra, cum gen. adv. Th. ἀντὶ.

Α'ντικτάομαι, emo pecunia; vel alterius rei commutatione comparo: ex ἀντὶ, & κτάομαι.

Α'ντικτερίζω, f. σω, p. κα, contra, vel viciſſim funero: ex ἀντὶ, & κτερίζω. Th. κτέρεα, τά.

Ἀντίκτυπος, obſtrepens, contra ſonans: ex ἀντί, & κτύπος.

Ἀντικυμαίνομαι, undabundus jactor contra aliquid: ex ἀντί, & κυμαίνω.

Ἀντικυρία, ἡ, poteſtas oppoſita, apud Suid. ex ἀντί, & κῦρος.

Ἀντικύρικον, ου, τό, helleborus, ſic dictus ab urbe Anticyra.

Ἀντικύρσας, αντος, ὁ, conſequutus (vel nactus) ſum, pro ἀντικυρήσας, a. 1. part. act. verbi κυρέω.

Ἀντικύρω, incido in aliquem, nanciſcor, offendo: ex ἀντί, & κύρω.

Ἀντικύων, ἡ ἀλώπηξ, vulpes: ex ἀντί, & κύων.

Ἀντιλαβεύς, έως, ὁ, dicitur ſcuti fibula, vel uncus fibulam ſcuti excipiens. Heſych. ab ἀντιλαμβάνω.

Ἀντιλαβή, ῆς, ἡ, apprehenſio. metaph. expon. &, anſa reprehenſionis; apud Plat. in Phœdone. Item ἀντιλαβαί dicuntur ſententiæ quædam breves, utpote ſingulæ ſingulis hemiſtichiis comprehenſæ, apud Tragicos. Heſych.

Ἀντιλάβοις, viciſſim accipias, 2. perſ. a. 2. opt. act. ab ἀντιλαμβάνω.

Ἀντιλαγχάνω, reſortior, vel viciſſim ſortior: ut ἀντιλαγχάνειν δίκην, apud Dem. contra Mid. reſortiri judicium; h. e. ab arbitris ad judices provocatione facta, cauſam denuo diſceptare. ex ἀντί, & λαγχάνω.

Ἀντιλάζομαι, & ἀντιλάζυμαι, pro ἀντιλαμβάνομαι, apprehendo, vel capeſſo, ſuſcipio: ex ἀντί, & λάζομαι.

Ἀντιλακτίζω, recalcitro, calcitrantem viciſſim calcibus peto: ex ἀντί, & λακτίζω.

Ἀντιλαμβάνω, viciſſim accipio. ἀντιλαμβάνομαι, ſuſcipio, libero, juvo, cum gen. opitulor. f. λήψομαι. a. 2. m. ἀντελαβόμην, ου, ετο. Ab ἀντί, & λαμβάνω.

Ἀντιλάμπω, e contrario ſplendeo, ſeu fulgeo; ſplendorem, ſeu fulgorem reflecto.

Ἀντίλαμψις, ἡ, luminis reciprocatio. Plut. ex ἀντί, & λάμπω, f. ψω; unde λάμψις, ἡ.

Ἀντιλεγόμενα, controverſa, de quibus inter partes non convenit: opponuntur τοῖς ὁμολογουμένοις. Demoſth.

Ἀντιλέγω, contradico. f. ξω. p. χα. imperf. ἀντέλεγον, p. m. ἀντιλέλογα, cum dat. Ex ἀντί, & λέγω.

Ἀντίλεκτος, in contradictione poſitus, controverſus, dubius.

Ἀντίλεξις, contradictio: ex ἀντί, & λέγω.

Ἀντίληξις, apud Athenienſes veluti παλινδικία quædam erat; de qua vide Bud. ex authoribus de ea diſſerentem. ex ἀντί, & λῆξις, ἡ, a Them. λαγχάνω.

Ἀντιληπτέον, ſuſcipiendum, adj. verbale ab ἀντιλαμβάνω.

Ἀντιληπτικός, q. d. ſuſceptivus & apprehenſivus; ad percipiendum aptus; comprehenſibilis.

Ἀντιλήπτωρ, ορος, ὁ, defenſor, adjutor, & propugnator. ab ἀντιλαμβάνω.

Ἀντίληψις, εως, ἡ, opitulatio, ſubſidium: a 2. ſing. præt. paſſ. verbi ἀντιλαμβάνομαι.

Ἀντιλίβανος, q. d. qui eſt ex adverſo Libani montis, vel oppoſitus monti Libano; mons eſt excelſus ad ſeptentrionem Judææ; ex adverſo Libani: ejus meminit Plin. l. 5. c. 20. ex ἀντί, & Λίβανος, ὁ, mons Judææ; a λίβανος, ὁ, thus.

Ἀντιλιτανεύω, viciſſim ſupplico. Plut. ex ἀντί, & λιτανεύω.

Ἀντιλοβίς, ἡ, & ἀντιλόβιον, pars auris contrapoſita lobo; ut προλόβιον, lobi pars eminentior. Pollux l. 2. ex ἀντί, & λοβός.

Ἀντιλογία, ας, ἡ, contradictio, in jure diſceptatio, & cauſæ dictio: ex ἀντί, & λέγω.

Ἀντιλογίζομαι, viciſſim, vel rurſus cogito; ex adverſo reputo: ex ἀντί, & λογίζομαι.

Ἀντιλογική, ita vocata eſt a Platone in ſophiſta ars contentioſa, & concertatoria ſophiſtarum, quæ & ἐριστική, καὶ περὶ λόγους ἀγωνιστική dicitur.

Ἀντιλογικός, contradictorius; refutandi peritus. Ariſtoph. argutus; qui & ἀντιλογητικός dicitur; ut ἀντιλέγω eſt argute diſſero.

Ἀντίλογος, ὁ καὶ ἡ, qui, vel quæ contradicit.

Ἀντιλοιδορέω, ῶ, convitium regero. imp. ἀντελοιδόρεον, ουν. f. ήσω. p. ἀντιλελοιδόρηκα. Th. λοίδορος.

Ἀντίλοχος, ου, ὁ, Antilochus, nom. pr.

Ἀντιλυπέω, ῶ, viciſſim moleſto: ex ἀντί, & λύπη. Hinc

Ἀντιλύπησις, εως, ἡ, moleſtia viciſſim exhibita.

Ἀντίλυρος, lyræ reſpondens; lyræ conſonans: ut αὐλὸς ἀντίλυρος, Soph. ex ἀντί, & λύρα, lyra.

Ἀντίλυτρον, ου, τό, redemptionis precium. Th. λύω.

Ἀντιλυτρωτέον, viciſſim redimere oportet; perſolvendo ſcil. ἀντίλυτρον, i. e. precium, quo redimuntur captivi ab hoſtibus; aut quum caput capite, ſeu vita redimitur vita: ex ἀντί, & λύω.

Ἀντιλυτρόω, redimo viciſſim.

Ἀντιμανθάνω, contra, contraria, vel viciſſim diſco: ex ἀντί, & μανθάνω.

Ἀντιμαρτυρέω, & ἀντιμαρτύρομαι, reclamo, contrarium teſtor; palam atteſtor: ex ἀντί, & μαρτυρέω, vel μαρτύρομαι.

Ἀντιμαχητής, οῦ, ὁ, oppugnans, vel qui pugnat contra aliquem: ex ἀντί, & μάχομαι.

Ἀντιμάχησις, εως, ἡ, repugnatio, vel depugnatio adverſus aliquem.

Ἀντιμάχομαι, pugno adverſus aliquem: Item repugno, adverſor: ex ἀντί, & μάχομαι, f. μαχήσομαι, a μαχέομαι.

Ἀντιμεθέλκω, in contrariam partem traho; ex ἀντί, & μεθέλκω, retraho; retrorſum traho; trahendo traduco: ex μετά, & ἕλκω.

Ἀντιμεθίστημι, in contrariam partem transfero; vel viciſſim loco moveo: & ἀντιμεθίσταμαι, in locum diſcedentis ſubeo.

Ἀντιμειρακιεύομαι, adverſus aliquem adoleſcentis more, aut juveniliter me gero; vel viciſſim juveniliter ago: ex ἀντί, & μειρακιεύομαι, vel μειρακιόομαι, adoleſcentis more ago; a Th. μεῖραξ, ακος, ὁ, vel ἡ, adoleſcens, puer, vel puella.

Ἀντιμελίζω, contra modulor: ab ἀντί, & μέλος.

Ἀντιμέλλω, contra cunctor; vel viciſſim cunctor: ex ἀντί, & μέλλω, cunctor.

Ἀντιμέμφομαι, viciſſim queror, & expoſtulo: ex ἀντί, & μέμφομαι.

Ἀντιμένω, contra perduro; permaneo reſiſtendo: ex ἀντί, & μένω.

Ἀντιμέρεια, partis unius pro alia poſitio. ſcribitur & ἀντιμερία; & eſt nomen etiam figuræ apud Grammaticos, quum pars orationis una pro alia ponitur: ut πῖξαι τὸ εἶδος, pro εἴδομεν. ex ἀντί, & μέρος, εος, τό.

Ἀντιμεσουρανέω, in oppoſiti cœli umbilico ſum. Plut. ex ἀντί, & μεσουρανέω.

Ἀντιμετάβασις, obluctatio in tranſitu: Plut. ex ἀντί, & μετάβασις.

Ἀντιμεταβολή, ex adverſo mutatio: ex ἀντί, & μεταβολή.

Ἀντιμεταλαμβάνω, contra, aut viciſſim particeps fio, aut contra accipio. atque inde verbale

Ἀντιμετάληψις, q. d. participatio quæ viciſſim fit: ſed expon. etiam, commutatio, quum vices redduntur: ex ἀντί, & μεταλαμβάνω; unde μετάληψις.

Ἀντιμεταμφιάσασθαι, exp. contra, ſeu loco alterius induo; apud Athen. l. 8. ex ἀντί, & μεταμφιάζομαι, idem quod μεταμφιέννυμι; ex μετά, & ἀμφιέννυμι; quod ex ἀμφί, & ἕω, ſeu ἕννυμι.

Ἀντιμεταῤῥέω, refluo: ex ἀντί, & μεταῤῥέω.

Ἀντιμετάστασις, in contrariam partem tranſlatio, ſeu tranſmutatio: ex ἀντί, & μεθίστημι.

Ἀντιμέτειμι, expon. contra ambio magiſtratum: ex ἀντί, & μέτειμι.

Ἀντιμετέρχομαι, viciſſim, ſeu contra ambio: ex ἀντί, & μετέρχομαι.

Ἀντιμετρέω, ῶ, viciſſim metior, rependo. f. ήσω. p. ἀντιμεμέτρηκα. a. 1. ἀντεμέτρησα. f. 1. paſſ. ἀντιμετρηθήσομαι. Ex ἀντί, & μέτρον.

Ἀντιμέτωπος, oppoſitam frontem habens. Xen. Item, ſuarum navium frontes aliis oppoſitas habens: apud eund. Hell. 4. ex ἀντί, & μέτωπον, τό.

Ἀντιμηνίω, viciſſim iraſcor, ob illatam injuriam. Suid. Ex ἀντί, & μηνίω.

Ἀντιμηχανάομαι, machinas machinis oppono, aut fraudes fraudibus: ex ἀντί, & μηχανάομαι.

Ἀντίμιμος, expon. proprie, qui aliquem imitatur per æmulationem: ex ἀντί, & μῖμος, ὁ.

Ἀντιμισθία, ας, ἡ, compenſatio, remuneratio: ex ἀντί, & μισθός.

Ἀντιμισθωτής, qui eſt vice mercenarii; qui pro alio mercede eſt conductus. Heſych. ab ἀντιμισθία, quod expon. merces meritis reſpondens.

Ἀντιμολέω, obvio, vel contra aliquem eo: ex ἀντί, & μολέω.

Ἀντίμολπος, apud Schol. Eurip. eſt ἀντίφθογγος, & ἐναντίος τῇ μολπῇ; i. e. diverſi cantus, ſeu contrarius in cantu: ex ἀντί, & μολπή, ἡ.

Ἀντίμορφος, contrariam, ſeu adverſam formam reddens. Luc. ex ἀντί, & μορφή, ἡ.

Ἀντιμυκτηρίζω, viciſſim ſubſanno, ſeu irrideo; viciſſim naſo ſuſpendo: ex ἀντί, & μυκτηρίζω.

Ἀντιναυπηγεῖσθαι, expon. contra, ſeu viciſſim naves fabricari: Item, contra machinari in navium fabricatione, & conſtructione. Thuc. l. 7. ex ἀντί, & ναυπηγέω.

Ἀντινήχομαι, nato contra, ſeu adverſum. Plut. ex ἀντί, & νήχω, -ομαι.

Ἀντινικάω, viciſſim vinco: ex ἀντί, & νικάω.

Ἀντινομία, ἡ, expon. legum inter ſe repugnantia; legum contrarietas; ſeu leges contrariæ. Hermog. unde

Ἀντινομικός, pertinens ad ἀντινομίαν, ſeu ἀντινομίαν habens: ut ἀντινομικὸν ζήτημα, apud Plut. Symp. 9. ex ἀντί, & νόμος; unde νομικός, ὁ.

Ἀντινομοθετέω, legem fero adverſum. Plut. ex ἀντί, & νομοθετέω.

Ἀντινουθετέω, viciſſim admoneo: ex ἀντί, & νουθετέω.

Ἀντίνωτος, oppoſitum tergum habens: ex ἀντί, & νῶτος, ὁ.

Ἀντιξοεῖν, repugnare, Poet. pro ἀντιξοεῖσθαι.

Ἀντίξοος, ὁ καὶ ἡ; & ἀντίξους, proprie expon. ita poſitus, ut alteri commiſſus ei ex oppoſito reſpondeat: Item, oppoſitus, adverſus, contrarius. Ariſtot. Eth. 8. atque inde ἀντιξοεῖν, exponitur, contrarium eſſe, oppoſitum eſſe: ex ἀντί, & Them. ξέω, cujus comp. varia deſinunt in ξοος.

Ἀντιξύω, viciſſim ſcalpo, ſeu diſtringo; mutuum ſcabo; ut ἄν τις τὸν ξύοντα ἀντιξύῃ: Suid. ex Soph. ex ἀντί, & ξύω, ab eod. Them. ξέω.

Ἀντίον, expon. ex adverſo, e regione: ſed capitur & pro contra, adverſus: adv. ab ἀντίος. Sed ἀντίον, ſignif. etiam lignum teres, quo circumiacto textores licium intendunt, ut Poll. docet: & ſic pro liciatorio legitur lib. 2. Reg. c. 21. & Paral. 1. c. 11.

Ἀντίος, α, ον, adverſus; ex adverſo ſtans; e regione, vel ex adverſo poſitus; qui eſt in conſpectu: Item, obvius. Ab ἀντί.

Ἀντιοστατέω, idem quod ἀντιστατέω, ῶ, obſi-

obſiſto, reſiſto, reluctor, obluctor: Item, obſiſto, i. e. partes facio, vel cogo; factioſus ſum: ex Herodot. ab ἀντιδίζομαι, paſſ. ab αἰδίζημι.

Ἀντιοῦν, adverſari, inf. verbi ἀντιόομαι.

Ἀντίφρων, contraria ſentiens: Heſych. ex ἀντὶ, & φρὴν, cujus comp. plur. in φρων deſinunt.

Ἀντιόχεια, ας, ἡ, Antiochia, nomen urbis.

Ἀντιοχεὺς, έως, ὁ, Antiochenſis.

Ἀντιόω, ῶ, idem quod ἀντιόομαι, -οῦμαι, ſto contra; tendo adverſus: ut apud Herodot. ἀντιοῦμαι τῷ βαρβάρῳ, tendo adverſus barbarum. ab ἀντὶ.

Ἀντιόων, & in f. g. ἀντιόωσα, occurrens, Poet. pro ἀντιῶν, & ἀντιῶσα, præſ. part. act. contr. ab ἀντιάω. Th. ἀντί.

Ἀντιόῳτο, pro ἀντιάοιτο, & ἀντιῷτο, pro ἀντιάοιο, præſ. opt. paſſ. ab ἀντιάομαι. Th. ἀντί.

Ἀντιπαγὴς, e contrario compactus; vel ex adverſo fixus. unde in neut. ἀντιπαγὲς, contrarie conſtitutum: ex ἀντὶ, & πήγνυμι, f. ξω; unde παγὲς.

Ἀντιπάθεια, naturalis rerum differentia; repugnantia, & diſcordia; ut inter aquam, & ignem: talis temperatura antipathia dicitur: cui opponitur συμπάθεια, quæ mutuam quandam rerum inter ſe cognationem ſignificat.

Ἀντιπαθέω, contrario modo afficior; in diverſum tendo; diſſideo, obſiſtoque.

Ἀντιπαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, contraria paſſus; reſiſtens; diverſæ affectionis: ex ἀντὶ, & πάθος, paſſio, affectus.

Ἀντιπαιδία, ἡ, pubertas.

Ἀντιπαίζω, obludo; ludo contra ludentem; vel viciſſim jocor: ex ἀντὶ, & παίζω.

Ἀντίπαις, δος, ὁ, puer jam adultus; puer, qui pubertati eſt proximus. Plut. Item, egreſſus puerilem ætatem, puber, pubes, adoleſcens, ephebus. ex ἀντὶ, & παῖς.

Ἀντιπαισία, ας, ἡ, ætas ejus, qui pubertati eſt proximus; item, pubertas.

Ἀντιπαίω, contra percutio; viciſſim percutio; repercutio: ex ἀντὶ, & παίω.

Ἀντιπαλαιστὴς, qui contra luctatur, adverſarius.

Ἀντιπαλαίω, reluctor, obluctor, reſiſto: ab ἀντίπαλος.

Ἀντιπάλλω, revibro, remitto, & regero; πάλιν ἀποπέμπω. & ἀντιπάλλομαι, reſilio, reſulto: ex ἀντὶ, & πάλλω.

Ἀντίπαλος, ου, ὁ, adverſarius in lucta, æmulus: ex ἀντὶ, & πάλη.

Ἀντιπάλως, i. e. ἰσοπάλως, æquis viribus in lucta; & generaliter, æquis viribus, æquo Marte. Thucyd. a præced. ἀντίπαλος.

Ἀντιπαραβάλλω, expon. confero inter ſe: & in paſſ. ἀντιπαραβάλλομαι, comparor, conferor. ex ἀντὶ, & παραβάλλω, -ομαι.

Ἀντιπαραβαλοῦμεν, conferemus, 1. plur. f. 2. act. ab ἀντιπαραβάλλω; quod ex ἀντὶ, παρὰ, & βάλλω.

Ἀντιπαραβολὴ, ῆς, ἡ, comparatio, collatio.

Ἀντιπαραγγέλλειν, in pandectis Græcis, mulier prægnans poſt divortium παραγγέλλειν τῷ ἀνδρὶ dicitur, cum marito denunciat ſeſe prægnantem eſſe ex eo; & maritus ἀντιπαραγγέλλειν, cum agnoſcere non vult, ſed negat eſſe prægnantem eſſe, quod eſt quaſi obnuntiare. Sed ſign. etiam, competitorem eſſe alicui magiſtratum petenti.

Ἀντιπαραγγελία, eſt ipſe actus τοῦ ἀντιπαραγγέλλειν, ſive de marito dicatur, ſive de competitore; contraria petitio magiſtratus: ex ἀντὶ, & παραγγέλλω.

Ἀντιπαραγράφομαι, exceptione utenti occurro.

Ἀντιπαραγραφὴ, formula qua quis occurrit ei, qui exceptione utitur. replicatio vulgo dicitur. Bud. ex ἀντὶ, & παραγράφω, præſcribo, excipio: ex παρὰ, & γράφω.

Ἀντιπαράγω, retribuo, reſiſto. ἀντιπαρῆγεν αὐτῷ εἰς πάντα τόπον, ὃ ἂν ἀπορρέοι, ibat in omnem locum, quocunque ille tendebat: cap. 12. libri Machabæorum. ἀντιπαράγειν, eſt hoſtium exercitum captare, cum exercitu adequitando, & circumeundo; copiis hoſtium ſuas copias opponere; ut Fabius ille cunctator, qui e ſuperiori loco Annibali ſemper imminebat, ſimul cum eo caſtra metans & movens, exercitum ejus pabulatione prohibendo, & occaſiones quaſcunque eum infeſtandi captando: ex ἀντὶ, & παράγω.

Ἀντιπαραγωγὴ, ἡ, expon. copiarum ſuarum copiis hoſtium oppoſitio; apud Polyb. Ab ἀντιπαράγω, quod expon. hoſtium exercitum captans, cum exercitu ipſe adequito; apud eund. Polyb. ex ἀντὶ, & παράγω.

Ἀντιπαραδίδωμι, viciſſim trado, ſeu reddo: ex ἀντὶ, & παραδίδωμι.

Ἀντιπαράθεσις, oppoſitio, qua aliquid cum aliquo contendimus: ex ἀντὶ, & παρατίθημι.

Ἀντιπαραθεωρέω, duas res ſpecto, componendi & conferendi inter ſe gratia; ex ἀντὶ, παρὰ, & θεωρέω.

Ἀντιπαρακαλέω, deprecor, in diverſum hortor; contra exhortor, diſſuadeo: ex ἀντὶ, & παρακαλέω.

Ἀντιπαρακελεύομαι, e contrario jubeo. vide παρακελεύομαι.

Ἀντιπαραλυπέω, invicem ango; viciſſim moleſtia afficio: ex ἀντὶ, παρὰ, & λυπέω.

Ἀντιπαραπλέω, e regione navigo; obnavigo. Vide παραπλέω.

Ἀντιπαρασκευάζομαι, do operam ut par ſim.

Ἀντιπαρασκευὴ, ῆς, ἡ, αἰδώλωσις, oppoſita inſtructio, apparatus: ex ἀντὶ, & παρασκευάζω.

Ἀντιπαράστασις, apud Rhetoricæ præceptores ſimilis eſt ὀργάνῳ, & quaſi ἔνστασις ſecundaria; obſiſtentia vertitur a Trapezuntio; depulſio verti poteſt. unde

Ἀντιπαραστατικὸν κεφάλαιον, quum quid negatur, non ſimpliciter, ſed addita circumſtantia. ex ἀντὶ, & παρίστημι.

Ἀντιπαραστρατοπεδεύω, contra caſtra pono: ex ἀντὶ, παρὰ, & στρατοπεδεύω.

Ἀντιπαρασχεῖν, retribuere, a. 2. inf. act. ab ἀντιπαρέχω. Th. ἔχω.

Ἀντιπαράταξις, εως, ἡ, acies contra inſtructa: ab

Ἀντιπαρατάσσω, contra colloco in acie; aciem contra inſtruo: ab ἀντὶ, παρὰ, & τάσσω.

Ἀντιπαράτασις, idem quod ἀντιπαρέκτασις, idque idem quod ἀντέκτασις, contentio, comparatio, collatio. ab

Ἀντιπαρατείνω, ſive ἀντιπαρεκτείνω, contendo; i. e. compono, comparo; prætendo: ex ἀντὶ, & παρεκτείνω, vel παρατείνω.

Ἀντιπαρατίθημι, contra pono, oppono, confero. vide παρατίθημι.

Ἀντιπαραχωρεῖν, dicuntur quæ ſibi invicem cedunt. vide παραχωρέω.

Ἀντιπαρέκτασις, εως, ἡ, vide ἀντιπαράτασις.

Ἀντιπαρεξάγω, idem quod παρεξάγω, f. άξω, p. χα, contra duco exercitum in hoſtes; infeſto exercitu eo in hoſtes; ex ἀντὶ, παρὰ, & ἐξάγω.

Ἀντιπαρέξειμι, hoſtium exercitum captans, cum exercitu adequito. Plut. Item ἀντιπαρεξιέναι, invicem decedere via, apud Plut. ἀντιπαρεξιόντες, οἱ, adverſantes. & ἀντιπαρεξιὼν, όντος, ὁ, perſequens, ſeſe ſubinde opponens, a latere egreſſus. ex ἀντὶ, & παρέξειμι, prætereo, percurro.

Ἀντιπαρεξετάζω, contra diſquiro, & perſcrutor; oppono; viciſſim comparo; vel ex adverſo comparo: ex ἀντὶ, & παρεξετάζω, comparo; ex παρὰ, & ἐξετάζω.

Ἀντιπαρέρχομαι, ex adverſo prætereo. f. ἀντιπαρελεύσομαι, a. 2. act. ἀντιπαρῆλθον. ex ἀντὶ, & ἔρχομαι.

Ἀντιπαρέχω, refero, retribuo. vide παρέχω.

Ἀντιπαρηγορέω, conſolor; allocutionibus contrariis obſto ad conſolandum. vide παρηγορέω.

Ἀντιπαρήκω, contrario gradu incedo; contra venio; me contra infero. Vide παρήκω.

Ἀντιπαρρησιάζομαι, viciſſim admoneo; & libertatem libertati oppono. Vide παρρησιάζομαι.

Ἀντίπας, α, ὁ, nomen viri, Gr. q. d. Vice omnium.

Ἀντιπάσχω, contra patior; talionem accipio; viciſſim, vel mutuo afficior. Vide πάσχω.

Ἀντιπαταγέω, ῶ, contra, vel viciſſim ſtrepo, ſeu fragorem edo, obſtrepo: ex ἀντὶ, & παταγέω, ſtrepo, fragorem edo, a πάταγος.

Ἀντιπατέω, viciſſim, vel contra calco, ſeu conculco. Vide πατέω.

Ἀντιπατρὶς, ίδος, ἡ, nomen urbis, ab Antipatro ſic dictæ.

Ἀντίπατρος, ου, ὁ, qui patri adverſatur: ex ἀντὶ, & πατήρ.

Ἀντιπείθω, contra perſuadeo, contrarium ſuadeo.

Ἀντιπειστικὸς, vim habens perſuadendi contrarium; q. d. contra perſuaſorius: ex ἀντὶ, & πείθω; unde πειστικός.

Ἀντιπελαργέω, proverbiali figura eſt promerentibus gratiam in tempore referre, vicem rependere; a ciconiæ natura ſumptum, quæ pelargos Græce dicitur, quæque eundem nidum repetit, & genitricis ſenectam educat. Eraſm. Chiliad.

Ἀντιπελάργησις, vel γωσις, idem quod ἀντιπελαργία. Vide in Th. πελαργός.

Ἀντιπέμπω, remitto. Plut. ut ἀντιπέμπουσι τῷ φωνῇ ἦχον. ex ἀντὶ, & πέμπω.

Ἀντιπεπονθότως, oppoſite, ἀντιπαθῶς: ex ἀντὶ, & πεπονθώς.

Ἀντιπεπονθὸς, talio, lex talionis, de qua Ariſtot. Ethic. l. 5.

Ἀντιπέραιος, ex adverſo ſitus. Ἀντιπέραια, loca ex adverſo ſita.

Ἀντιπέραν, adv. e regione, cum gen. ex ἀντὶ, & πέραν.

Ἀντιπέρας, idem quod ἀντιπέραν, pro quo Jonice dicitur ἀντιπέρην, ex adverſo.

Ἀντιπεραιόθεν, ex ulteriori parte; ex oppoſita regione: ex ἀντὶ, & περαιόθεν.

Ἀντιπεριάγω, eſt in diverſum circumagere. Syneſius. Ἀλλ᾽ ἀνθρώπινος ἀντιπεριάγεται, καὶ πρὸς ταῖς ὁμιλίαις συμφοραῖς τὸν νοῦν ἔχειν ἐποίησε, cogitationem meam in diverſum circumegit, & me mihi reddidit. ex ἀντὶ, & περιάγω.

Ἀντιπεριΐστημι, comprimo, coarcto, intro cohibeo. Item ἀντιπεριΐσταμαι, comprimor, cohibeor, coerceor undique. exp. &, reſiſto contrario modo; item, circumobſiſto. Unde etiam ἀντιπερίστασις, circumobſiſtentia, cohibitio, & compreſſio undique circumfuſa. Ariſt. Theophr. ex ἀντὶ, & περιΐστημι.

Ἀντιπεριλαμβάνω, viciſſim amplexor: ex ἀντὶ, & περιλαμβάνω.

Ἀντιπεριπλέω, contra circumnavigo: ex ἀντὶ, & περιπλέω.

Ἀντιπερισπάω, retraho, revoco. vocabulum eſt caſtrenſe, apud Polyb. ut ἵνα ἂν ἐμβαλόντες εἰς τὴν τῶν Βοιῶν χώραν ἀντιπερισπάσωσι τοὺς ἐξεληλυθότας; i. e. ut progreſſos retraherent. Sed dicitur etiam ἀντιπερισπᾶν τοὺς λόγους, quod expon. ſua verba retractare.

Ἀντιπερισπασμὸς, ὁ, dicitur ſtratagema, quum hoſtes alibi diſtinentur, vel domum revocantur ad tuendam patriam. ex ἀντὶ, & περισπάω.

Ἀντιπερίστασις, in humano corpore dicitur, quum e loco ſuperiore ſpiritus infra coercetur, & vice verſa; id jac ſit

 per

per conſenſum, & cognationem partium, i. e. per συμπάθειαν: ut apud Theophr. διὰ τὴν ἀντιπερίστασιν συγκατακλείεται ὑπὸ τοῦ θερμοῦ, calore ſuffervefit; quod fugatus injuria frigoris ſe ad ima recepit. nam antiperiſtaſis proprie verbum eſt τῶν φυσιολόγων, pro illa coarctatione, & cohibitione, quæ præſertim fit a frigore, tum etiam a calore. Ariſtot. in 1. Meteor. Dicitur & ἀντιπερίωσις, apud Plut.

Ἀντιπεριστρέφω, e contrario circumverto, vel circumagendo verto in contrariam partem. unde

Ἀντιπεριστροφή, circumactio e contrario, vel in contrariam partem; circumactio reliſu facta: ex ἀντί, & περιστρέφω.

Ἀντιπεριχωρέω, contra aliquem circuitu redeo: vel hoſtiliter moveo: ex ἀντί, & περιχωρέω, tandem cedo; item, circuitu redeo: ex περί, & χωρέω.

Ἀντιπεριψύχω, viciſſim perfrigero, ſeu refrigero. Plut. ex ἀντί, & περιψύχω, perfrigero, refrigero: ex περί, & ψύχω, frigefacio.

Ἀντιπεριωθέω, comprimo, coarcto, cohibeo intro, obnitens ſcil. & repellens. unde verbale

Ἀντιπερίωσις, ejuſmodi obnixus, & compreſſio. apud Plut. in quæſt. Plat. ex ἀντί, & περιωθέω.

Ἀντιπεφάσθαι, contra, vel loco alterius occidi, præt. inf. paſſ. ab ἀντί, & πέφαμαι, perf. verbi inuſit. φάομαι.

Ἀντιπηδάω, viciſſim & ipſe ſalio: ex ἀντί, & πηδάω.

Ἀντίπηξ, ηγος, ἡ, arca lignea, παρὰ τὸ ἀντί, & τὸ πήσσω; κιβωτός. Heſych. & ἀντίπηγα vocavit Euripides τὴν κίστην, ἤγουν ἀγγεῖον.

Ἀντιπηρόω, viciſſim mutilo, viciſſim oblædo partem aliquam corporis: ex ἀντί, & πηρόω.

Ἀντιπιέζω, viciſſim premo; prementem viciſſim premo: ex ἀντί, & πιέζω.

Ἀντιπίμπρημι, viciſſim incendo, vel uro: ex ἀντί, & πίμπρημι.

Ἀντίπλαστος, i. e. ἰσόπλαστος, ſimiliter factus; ſeu e ſimili materia fictus: vel ad exemplar alterius fictus. Soph. ex ἀντί, & πλαστός.

Ἀντίπλευρος, qui eſt contra latus; qui adverſo eſt latere. Strabo. ex ἀντί, & πλευρά, ᾶς, ἡ, latus, coſta.

Ἀντιπλέω, contra navigo; navi occurro: ex ἀντί, & πλέω.

Ἀντιπληρόω, ῶ, e contrario repleo; viciſſim repleo; vires exhauſtas repleo: Item, ſuppleo, quod deeſt. ex ἀντί, & πληρόω.

Ἀντιπίπτω, expon. contra irruo: item, occurro, ſcil. objectioni adverſarii: Item, occupo, occupatione utor: Item, obſiſto, adverſor, renitor. unde τὰ ἀντιπίπτοντα πράγματα, expon. adverſæ res, quaſi contra cadentes. Greg. in Jul. Sed expon. etiam, intercedo, apud Plut. ex ἀντί, & πίπτω.

Ἀντίπλοια, ας, ἡ, navigatio, quæ fit averſo utrinque remorum actu, & impulſu: & Metaph. pro æquabilitate, aut parilitate ſumitur. ex ἀντί, & πλέω, navigo.

Ἀντιπλήττω, repercutio, referio: ex ἀντί, & πλήττω.

Ἀντίπνοος, & ἀντίπνους, ſpirans adverſus, reflans, unde

Ἀντιπνοία, ἡ, flatus adverſus, ventus contrarius.

Ἀντιπνέω, Poet. & Jonice ἀντιπνείω, contrarium flatum emitto; contra ſpiro: ut ἀντιπνεύσει ἀήτησιν, apud Phocy. & metaph. reflo, i. e. adverſus ſum. ex ἀντί, & πνέω.

Ἀντιποθέω, viciſſim deſidero: ex ἀντί, & ποθέω.

Ἀντιποιέω, ῶ, e contrario facio; viciſſim facio; par pari reddo. Sed expon. & beneficium rependo. In paſſ. ἀντιποιέομαι, οῦμαι, expon. vendico, attribuo mihi: item, affecto; occupare contendo; aſſequi conor: Item capeſſo. Ex ἀντί, & ποιέω, ῶ.

Ἀντίποινος, ου, τὸ, pœna pro delicto, ἐκδίκησις: ex ἀντί, & ποινή, pœna.

Ἀντιποιούμενος, ου, ὁ, contra faciens, præſ. part. paſſ. ab ἀντιποιέω. Them. ποιέω.

Ἀντιπολεμέω, belligero adverſus; bello laceſſitus viciſſim bello infeſto. Thuc. l. 1. ab ἀντιπόλεμος, bellum contra aliquem gerens.

Ἀντιπολέμιος, & ἀντιπόλεμος, hoſtis, in bello adverſarius. Th. πόλεμος.

Ἀντιπολιορκέω, ῶ, viciſſim obſideo; obſeſſorem obſidione cingo, premoque; obſideo eum, a quo obſidebar antea: ex ἀντί, & πολιορκέω.

Ἀντιπολιτεύομαι, adverſor alicui in adminiſtranda republica: Item contrariam factionem ſequor in republica. Sed expon. &, contrario modo rempublicam, ſeu civitatem adminiſtro: Et ſimpl. reclamo, refragor, intercedo.

Ἀντιπολιτεία, contraria factio; proprie, in reipublicæ adminiſtratione. Plut. in Cæſ. ex ἀντί, & πολιτεύω, ομαι.

Ἀντιπορεύομαι, contra eo; vado in contrariam partem: Item metaph. reſiſto, refragor. Ex ἀντί, & πορεύομαι. Unde & ἀντίπορος, ὁ καὶ ἡ, expon. contra gradiens, in contrariam partem tendens.

Ἀντιπορθέω, viciſſim vaſto: ut κακῶν γὰρ κακῶν, ἀντιπορθήσω δόμους, apud Eurip. in Troade. Ex ἀντί, & πορθέω.

Ἀντίπορθμος, ου, ὁ καὶ ἡ, expon. e regione oppoſitus interjecto freto; ex ulteriore freti parte oppoſitus: ex ἀντί, & πορθμός, ὁ.

Ἀντίπορος, ου, ὁ, oppoſitus, e regione poſitus. ἀντιπόροιο, gen. Jon. ab ἀντιπέπορα, p. m. verbi ἀντιπείρομαι. V. ἀντιπορεύομαι.

Ἀντίπους, οδος, ὁ, adverſa veſtigia figens: nom. pl. ἀντίποδες, Antipodes: ab ἀντί, & πούς.

Ἀντίπραξις, ἡ, expon. refragatio, reſiſtentia, obſiſtentia.

Ἀντιπράσσω, vel ττω, ομαι, contra facio, ſeu contraria; in contrarium laboro, & contendo; repugno, & renitor.

Ἀντιπρεσβεύομαι, e contrario legatos mitto. vide πρεσβεύομαι.

Ἀντιπρήσσειν, Jon. pro ἀντιπράσσειν, adverſari. Th. πράσσω.

Ἀντιπροβάλλομαι, contra propono, & nomino deſignandum.

Ἀντιπροβολή, ἡ, comparatio in nominando, quæ & ἀντιβολή dicitur: ex ἀντί, & προβάλλω, ομαι.

Ἀντιπρόειμι, expon. ex adverſo prodeo, ſeu progredior: ex ἀντί, & πρόειμι.

Ἀντιπροήεσαν, obviam prodierant, Att. pro ῄεσαν, 3. plur. pl. perf. m. ab ἀντιπρόειμι. Th. εἶμι, ſeu ἴω, eo.

Ἀντιπροικα, τὰ, quæ vili pretio venduntur: Item, ſimilia. Vide προῖκα.

Ἀντιπροίχειν, Heſych. exp. ἀντιδοῦναι, viciſſim dare, retribuere, remunerare: ex ἀντί, & προίχω, idem quod προέχω, ante teneo.

Ἀντιπροκαλέομαι, οῦμαι, viciſſim provoco: Item, optione proveco; viciſſim conditionem fero vel offero; viciſſim conditionem ſtipulor.

Ἀντιπρόκλησις, ἡ, mutua provocatio; ſtipulatio viciſſim facta conditionem ferenti, ex ἀντί, & προκαλέομαι; unde πρόκλησις, ἡ.

Ἀντιπροπίνω, viciſſim propino: & ἀντιπροπίνομαι, viciſſim mihi propinatur. Vide προπίνω.

Ἀντιπροσαγορεύω, reſaluto: ex ἀντί, & προσαγορεύω.

Ἀντιπροσαμάομαι, ῶμαι, e contrario aggero: ex ἀντί, & προσαμάομαι, inſuper aggero, vel accumulo: ex πρός, & ἀμάω, meto; item, accumulo.

Ἀντιπροσκυνέω, viciſſim adoro. vide προσκυνέω, ῶ, veneror.

Ἀντιπρόσωπος, oppoſitam faciem habens, ſeu obverſam. unde in plur. ἀντιπρόσωποι, οἱ, contrariis frontibus ſemet aſpicientes; qui adverſa ſunt facie. vide πρόσωπον.

Ἀντιπρότασις, εως, ἡ, oppoſita propoſitio. ab ἀντιπροτείνω, viciſſim, ſeu ex altera parte protendo; item contra propono. vide προτείνω.

Ἀντίπρῳρος, ου, ὁ, ἡ, qui proram habet in aliquem converſam: ex ἀντί, & πρῷρα.

Ἀντίπτωμα, ruina.

Ἀντίπτωσις, εως, ἡ, figura eſt, quum caſus pro caſu ponitur: ab ἀντιπίπτω.

Ἀντίπυγος, averſas clunes habens: ut ἀντίπυγος ὀχεύει, averſus coit. & ἀντίπυγοι συμπλέκονται, averſis clunibus copulantur: ex ἀντί, & πυγή.

Ἀντίπυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, oppoſitam januam habens: ex ἀντί, & πύλη.

Ἀντίπυργος, i. e. ἰσόπυργος, par ſublimitas, & æqualis altitudo. Heſych. (ex ἀντί, & πύργος) proprie, qui turri opponi, & comparari poteſt altitudine: ut ἀντίπυργος πέτρα.

Ἀντιρρέπω, in contrariam partem vergo. unde ἀντίρροπος, in contrarium, ſeu in contrariam partem vergens. ſed ſæpius idem quod ἰσόρροπος, æquipollens; æquale pondus, ſeu momentum habens.

Ἀντίρρησις, εως, ἡ, contradictio: Item, refutatio. ab ἀντιρρέω, quod ex ἀντί, & ῥέω.

Ἀντιρρητορεύω, expon. contra alium rhetoricor, & declamo; contra verbigero.

Ἀντιρρητικὸς λόγος, dicitur oratio, qua objectionibus reſpondetur, oratio refutatoria. & in plur. neut. τὰ ἀντιρρητικά, libri Joſephi contra Appionem ſic dicti.

Ἀντίρρινον, vide ſupra ἀντίρινον.

Ἀντίρροπος, ου, ὁ καὶ ἡ, proprie de rebus dicitur, quæ in trutina penduntur, ſeu pendi poſſunt; metaphorice autem de aliis: ut ἀντίρροπος συμμαχία, apud Dem. & τὸ ἀντίρροπον, exponitur æquilibrium, ſeu æquilibritas. V. in ἀντιρρέπω.

Ἀντιρρόπως, æquipollenter: ex ἀντί, & ῥέπω, vergo, propendeo.

Ἀντισάζω, contra æquo; oppono adæquando: ex ἀντί, & ἰσάζω.

Ἀντισεμνύνομαι, gravitati gravitatem oppono, liberaque contumacia reſpondeo; vel gravitatem præ ſe ferenti pari gravitate occurro, ad frangendum ejus animos, & ſpiritus; viciſſim glorior, & me jactito. Ariſtot. in Polit. ex ἀντί, & σεμνύνομαι.

Ἀντισηκόω, quaſi ad æquilibrium rependo; ex æquo retribuo. Bud. comm. ἀπὸ τοῦ ἴσου fit ἰσῶ, ἰσόω, ἰσωκῶ, & mutatione longæ vocalis in longam ἰσηκῶ, i. e. ἀντεξισάζω. vel ſecundum alios, παρὰ τὸ σηκῶ, τὸ βοηθῶ, ἰσχύω.

Ἀντισήκωσις, εως, ἡ, compenſatio. Th. σηκός.

Ἀντισημαίνω, contra ſignifico; ſignificationem do in contrarium: Item prodigium emitto; contrarium, & adverſum futuri præſagium edo. Pauſ. in Phoc. ex ἀντί, & σημαίνω.

Ἀντισθένης, ου, ὁ, Antiſthenes, nom. pr.

Ἀντισκόροδον, ου, τὸ, allium prægrande, quod & allium vulpicum appellatur. Th. σκόροδον.

Ἀντισκώπτω, expon. viciſſim dicteriis mordacibus inceſſo: ex ἀντί, & σκώπτω.

Ἀντισοφίζομαι, ſophiſmatis certo contra; ſophiſmatis contra Sophiſtam, & argutatorem ago.

Ἀντισοφιστής, qui ſophiſmatis certat contra: Item, qui ingenioſis commentis utitur ad aliquid evertendum; qui ſapienter oppugnat. ex ἀντί, & σοφίζομαι; unde σοφιστής, ὁ.

Ἀντισόω, æquo, comparo; item, permuto: ex ἀντί, & ἰσόω.

Ἀντισπάω, in contrariam partem traho, ſeu vello; in diverſum abſtraho, vel

aver.

averto : & metaph. contrarius ſum, repugno, refragor.
Ἀντίσπασις, ἡ, &
Ἀντίσπασμα, τό, tractio in contrariam partem; abſtractio in diverſum: Item idem quod ἀντιπερίσπασμα.
Ἀντίσπαστος, ὁ καὶ ἡ, in contrarium abſtractus : Item, contra nitens. Eſt & pedis nomen apud Gramm. quatuor conſtans ſyllabis, prima ſcil. & ultima brevi, ſecunda & tertia longis. unde ἀντισπαστικὸν μέτρον, conſtans ex pedibus antiſpaſtis. ab Ἀντισπάω, quod ex ἀντί, & σπάω.
Ἀντισπεύδω, contra contendo; contrarium efficere nitor; repugno, obſiſto. Th. σπεύδω.
Ἀντίσποδος, cineris, ſeu ſpodii vicem præſtans; qui eſt pro cinerula, quæ ſpodium dicitur, antiſpodon vocant cinerem fici arboris, vel caprifici; quia ſc. vice ſpodii uſurpatur. Unde ἀντίσποδα, τά, quæ ſpodii vicem præſtant. Th. σποδός, cinis.
Ἀντισταθμίζω, & ἀντισταθμῶ, rependo, vel pari pondere retribuo : item in æquilibrio pono; vel e contrario pondero.
Ἀντίσταθμος, ου, ὁ καὶ ἡ, æquale pondus habens; æqualis ponderis: & Metaphorice, æquipollens, æquivalens, æqualis ſeu paris momenti: ex ἀντί, & σταθμός, ſtatera.
Ἀντιστάς, άντος, ὁ, ex adverſo ſtans, a. 2. part. act. ab ἀνθίστημι. Them. ἵστημι.
Ἀντιστασιάζω, contrariam factionem moveo, vel ſequor; contrariam partem ſequor in ſeditione; diverſas partes ſequor.
Ἀντιστασιαστής, οῦ, ὁ, qui ſequitur contrariam partem in ſeditione, ſeu factione; idem quod ἀντιστασιώτης : ex ἀντί, & στάσις, εως, ἡ, ſtatio; item factio: unde στασιάζω, factionibus contendo; vel ſeditione diſſideo.
Ἀντιστασιώτης, ου, ὁ, adverſæ factionis homo.
Ἀντίστασις, εως, ἡ, reſiſtentia, reluctatio, repugnantia, oppoſitio.
Ἀντιστάσιος, adverſus.
Ἀντιστατέον, reſiſtendum eſt.
Ἀντιστατικός, reluctativus; reſiſtendi vim habens; repugnans: ab ἀνθίσταμαι.
Ἀντιστατέω, ῶ, obſiſto, reſiſto, reluctor, obluctor: item, obſiſto, i. e. partes facio, ſeu cogo; factioſus ſum. ab ἀνθίσταμαι, paſſ. ab ἀνθίστημι, quod ex ἀντί, & ἵστημι.
Ἀντιστάτης, ὁ, reluctator.
Ἀντιστέρνον, ου, τό, ſpina dorſi, quæ pectori opponitur. vide Pollucem lib. 2. νῶτον. ex ἀντί, & στέρνον.
Ἀντιστηρίζω, contra fulcio, protego quaſi fulciendo. Pſal. 37.
Ἀντιστήριγμα, fulcimentum, ſeu firmamentum adverſus quippiam: ſed expon. & protectio. Pſal. 17. ex ἀντί, & στηρίζω; unde στήριγμα, τό.
Ἀντίστοιχος, ου, ὁ καὶ ἡ, e regione oppoſitus; item, æqualis.
Ἀντιστοιχία, ας, ἡ, duarum rerum inter ſe oppoſita collocatio.
Ἀντιστοιχέω, ῶ, oppoſitus ſum e regione.
Ἀντιστοίχως, oppoſita ſerie: ab ἀντί, & στοῖχος. Th. στείχω.
Ἀντίστομος, ου, ὁ καὶ ἡ, adverſam frontem habens: ex ἀντί, & στόμα.
Ἀντιστρατεύομαι, repugno. f. εύσομαι. p. paſſ. ἀντεστράτευμαι. Th. στρατός.
Ἀντιστρατεύω, -ομαι, ſignif. expeditionem ſuſcipio adverſus aliquem; bellum infero alicui; & general. adverſor : ex ἀντί, & στρατεύω, -ομαι.
Ἀντιστράτηγος, ου, ὁ, qui eſt loco imperatoris; vicem gerens imperatoris; proprætor; legatus prætoris, ſeu conſulis: Item contrariæ partis imperator; hoſtium imperator. Thuc. & Plut.
Ἀντιστρατηγέω, ῶ, vicem, ſeu locum imperatoris obtineo: Item, ſum hoſtium imperator. ex ἀντί, & στρατηγός; unde στρατηγέω, ῶ.
Ἀντιστρατοπεδεύω, ſeu -ομαι, ex adverſo caſtra metor, ſeu habeo : ex ἀντί, & στρατοπεδεύω.
Ἀντιστρέφω, f. ψω, pr. m. ἀντέστροφα, inverto, obverto, retorqueo, retrorſus vado, vel agor, convertor vice verſa, reciprocor. unde
Ἀντιστροφή, viciſſitudo, converſio, revocatio, reverſio: item, figura contraria epanaphoræ: nam per antiſtrophen in membris orationis eadem dictio in fine repetitur; per epanaphoram vero in principiis.
Ἀντίστροφος, ὁ καὶ ἡ, oppoſitus, e regione ſitus, obverſus, obverſim reſpondens, contrarius : item, ex adverſo reſpondens, i. e. æquipollens. Unde adv.
Ἀντιστρόφως, e converſo, vice verſa, reciproce: ex ἀντί, & στρέφω.
Ἀντισύγγραφος, per mutuam ſtipulationem ſeu cautionem factus, vel celebratus: ex ἀντί, & συγγράφω.
Ἀντισυλλογίζομαι, contrario ſyllogiſmo refuto; ſyllogiſmum ſyllogiſmo oppono; aliud oppono. Unde
Ἀντισυλλογιζόμενος, ὁ, confutatus : ex ἀντί, & συλλογίζομαι.
Ἀντισυμφωνέω, expon. viciſſim conſentio: ex ἀντί, & συμφωνέω.
Ἀντίσχες, idem quod ἀντίσχεο. Ἀντίσχεσθε, opponite, a. 2. m. imp. verbi ἀντίσχω.
Ἀντισχυρίζω, e contrario firmo, ſeu munio, aut corroboro, obfirmo : & in paſſ. ἀντισχυρίζομαι, e contrario firmor: Item, obnitor: Item, e contrario affirmo, ſeu aſſevero; vel contra contendo: apud Thuc. l. 3. ex ἀντί, & ἰσχυρίζω, -ομαι.
Ἀντισχύω, expon. obnitor viribus, ſeu contra nitor, reluctor, reſiſto, quaſi vires viribus opponendo : ex ἀντί, & ἰσχύω.
Ἀντίσχω, -ομαι, exp. teneo ante, oppono. Od. χ. eſt pro ἀντέχω, ſeu ex ἀντί, & ἴσχω, pro Them. ἔχω.
Ἀντισώζω, viciſſim ſervo : item, inſtauro. ex ἀντί, & σώζω.
Ἀντίταγμα, ατος, τό, acies inſtructa contra hoſtem.
Ἀντιτακτικός, ὁ, ἡ, vim repugnandi habens; qui aciem contra hoſtem ordinat.
Ἀντιταλαντεύω, rependo; æquali pondere tribuo; ex ἀντί, & τάλαντον, τό; unde ταλαντεύω.
Ἀντιτάλαντος, expon. qui paris eſt ponderis, æquilibrium faciens; & metaph. qui paris eſt momenti, aut ponderis: Item general. æqualis.
Ἀντίταξις, εως, ἡ, aciei inſtructio contra hoſtem; item repugnantia.
Ἀντιταράττω, exp. contra turbo: ex ἀντί, & ταράττω.
Ἀντίτασις, ἡ, reluctatio, reſiſtentia.
Ἀντιτάσσομαι, ῃ, εται, ordini me oppono, obedire recuſo, reſiſto. f. άξομαι. p. ἀντιτέταγμαι. Ex ἀντί, & τάσσω.
Ἀντιτείνω, in contrariam partem tendo, ſeu traho; interdum, viciſſim tendo, obtendo, oppono: Item neutr. renitor, repugno, refragor, non aſſentior: ut apud Eurip. in Herc. fur. τῷ δ' ἀναγκαίῳ τρόπῳ δς ἀντιτείνει σκαιὸν ἡγοῦμαι βροτῶν, i. e. qui renititur moribus neceſſario uſurpandis. & ἀντιτείνειν πρὸς ὕδωρ. Item exp. etiam, oppoſitus ſum, apud Plut. in Themiſt. ex ἀντί, & τείνω.
Ἀντιτειχίζω, contra mœnibus munio; & general. contra munio; munitionem oppono. unde
Ἀντιτείχισμα, τό, munitio alteri oppoſita: Athen. l. 13. ex ἀντί, & τειχίζω, unde τείχισμα, τό.
Ἀντιτέμνω, auxilior; proprie, dato pharmaco opem fero: Eurip. ex ἀντί, & τέμνω.
Ἀντιτέρπω, viciſſim delectationem affero: Plut. de fort. Alex. ex ἀντί, & τέρπω.
Ἀντιτεχνάομαι, invicem excogito; e contrario machinor. Unde
Ἀντιτέχνησις, contraria artis advocatio: artis æmulatio. Thucyd.
Ἀντίτεχνος, ου, ὁ, ejuſdem artis profeſſor, vel æmulus; qui certat de arte ſua cum aliquo. ex ἀντί, & τέχνη.
Ἀντιτίθημι, contra ſeu ex adverſo pono, oppono: Item, confero, comparo; quæ enim conferuntur inter ſe, veluti ex adverſo ponuntur: Item, idem quod ἀντιθέτως λέγω, per antitheta loquor, & ſimpl. pono, ut Levit. 14. ἀντιθήσουσι λίθους ἀντὶ τῶν λίθων, lapides ponent loco lapidum. ex ἀντί, & τίθημι.
Ἀντιτιμάω, -άομαι, viciſſim honoro : Item, contra æſtimo. unde verbalia
Ἀντιτίμημα, & ἀντιτίμησις, æſtimatio litis, quam reus actoris æſtimationi opponit; mulcta, quam reus ſibi contra actorem ſtatuit. ex ἀντί, & τιμάω, -ομαι; unde τίμημα, & τίμησις.
Ἀντίτιμος, ὁ καὶ ἡ, expon. quem aliquis ἀντίτιμον : & ἀντίτιμα, τά, dicuntur, quæ aliquis loco mulctæ perſolvit: Heſych.
Ἀντιτιμωρέω, viciſſim punio; pœnas repoſco: ex ἀντί, & τιμωρέω.
Ἀντίτισις, mutua pœnæ luitio.
Ἀντίτιτος, viciſſim punitus; viciſſim pœnam paſſus.
Ἀντιτίω, viciſſim luo; viciſſim pendo. ab ἀντιτίνω, quod ex ἀντί, & τίω.
Ἀντιτολή, per epentheſim ſyllabæ pro ἀντολή.
Ἀντιτολμάω, contra audeo; adverſor alicui ſumpta audacia; audacter obſiſto. Thuc. l. 7. ex ἀντί, & τολμάω.
Ἀντίτομον φάρμακον eſt remedium, quod ſecatur, & paratur adverſus morbi dolores, & vim. Ex ἀντί, & τόμος, p. m. verbi τέμνω.
Ἀντίτονος, repercutiens, retundens, ex adverſo extentus: in Epigr. ſic dicitur arcus, qui in utramque partem flectitur. verbale ab ἀντιτείνω.
Ἀντιτορέω, idem quod τορέω, perfodio, perforo, i. e. τῷ τερέτρῳ ξύλα ξύω.
Ἀντιτος, pro Ἀντίτιτος, per Sync. viciſſim punitus: ex ἀντί, & τίω.
Ἀντιτράγος, pars oppoſita τῷ τράγῳ in aure: nam τράγος (inter alia ſign.) dicitur ea pars, quæ ſub extremitate temporum in cavitate auris ſuperaſcendit, ſeu aſſurgit in interiorem nervum. Pol. lib. 2.
Ἀντιτρέφω, viciſſim alo; alimenta reddo: ex ἀντί, & τρέφω.
Ἀντιτρέχω, curro contra, ſeu in contrariam partem. ex ἀντί, & τρέχω.
Ἀντιτυγχάνω, viciſſim adipiſcor, aſſequor, conſequor, vel nanciſcor : ut τοιῶν ἀντιτύχοιμι θεῶν πάρα, talia viciſſim conſequar a diis. ex ἀντί, & τυγχάνω.
Ἀντιτυπέω, ſum ἀντίτυπος, repercutio, reliſido, renitor, reſiſto, refragor.
Ἀντιτυπία, renixus τῶν ἀντιτύπων, durities, aſperitas; item, diffidentia, & contrarietas.
Ἀντίτυπον, ου, τό, typus alii typo reſpondens : ex ἀντί, & τύπος. Th. τύπτω.
Ἀντίτυπος, ου, & ἀντιτυπής, έος, ὁ καὶ ἡ, ictum repellens, repercutiens; vel qui pedum illiſui non cedit, nec rumpitur; durus, aſper: item Metaph. de homine ἀντίτυπος dicitur, qui monentis verba non admittit, ſed inſtar duræ incudis repercutit, renitens, refractarius; & interdum, contrarius, repugnans. Interdum etiam ἀντίτυπος dicitur reſpondens ex adverſo, compar, ſimilis, & ejuſdem formæ: item, ſubſtantive idem quod ἀντίτυπον, typus, figura, exemplum, ſive exemplar, [illegible].
Ἀντιτύπτω, reverbero; viciſſim ferio; repercutio.

Ἀν.

Ἀντιτύπως, repercutiendo, cum repercuſſione, & renixu: item, dure, aſpere.

Ἀντιτύχοις, conſequaris, a. 2. opt. act. ab ἀντιτυγχάνω, quod ex ἀντὶ, & τυγχάνω.

Ἀντιφάρμακον, ου, reſiſtens venenis; antidotum, ſeu remedium quod venenis reſiſtit. Th. φάρμακον.

Ἀντίφασις, ἡ, contradictio.

Ἀντιφατικὸς, contradictorius: ut ἀντιφατικὸς λόγος, apud Ariſtotel.

Ἀντιφερίζειν, obvium ſe offerre, contendere, præſ. inf. act. Ex ἀντὶ, & φέρω.

Ἀντιφερίξαι, obviam ſe obtuliſſe, contendiſſe, Poet. & Dor. pro ἀντιφερίσαι, a. 1. inf. act. ab ἀντιφερίζω.

Ἀντίφερνα, τὰ, dicuntur eſſe, quæ viciſſim a marito ſponſæ dantur loco dotis: ex ἀντὶ, & φερνή.

Ἀντιφέρομαι, reſiſto, obviam me fero, repugno. præſ. inf. ἀντιφέρεσθαι. Them. φέρω.

Ἀντιφέρω, refero, vel reddo. unde ἀντιοίσομεν Heſych. exponit ἀντιδώσομεν. Ex ἀντὶ, & φέρω.

Ἀντίφημι, contradico, refragor, nego: ex ἀντὶ, & φημὶ, pro Them. φάω, dico.

Ἀντιφθέγγομαι, reſpondeo, contra loquor: ex ἀντὶ, & φθέγγομαι.

Ἀντίφθογγος, ου, ὁ, reſonabilis: ex ἀντὶ, & φθόγγος.

Ἀντιφιλέω, redamo, mutuo diligo. Unde

Ἀντιφίλησις, εως, ἡ, mutua dilectio, amor reciprocus: ex ἀντὶ, & φιλέω.

Ἀντιφιλοδοξέω, ῶ, gloriæ cupiditate certo cum aliquo. Polyb. in primo. ex ἀντὶ, & φιλοδοξέω, ῶ, gloriæ ſum cupidus; item, gloriæ ſervio: a φιλόδοξος.

Ἀντιφιλονεικέω, ῶ, ex adverſo contendere; pertinaciter, & contentioſe repugnare: ex ἀντὶ, & φιλονεικέω.

Ἀντίφιλος, ου, ὁ, Antiphilus, nom. pr.

Ἀντιφιλόσοφος, philoſophis, ſeu philoſophiæ contrarius. unde

Ἀντιφιλοσοφία, ſtudium philoſophiæ contrarium; a Budæo ſic dicta eſt aulica converſatio, quæ ex diametro oppoſita eſt, & contraria philoſophiæ; in Epiſt. Poſt. ex ἀντὶ, & φιλόσοφος.

Ἀντιφιλοτιμέομαι, invicem certo, ſeu contendo. Plut. in Pericl. Item, ex adverſo largior; ſeu munificentia cum aliquo certo: ex ἀντὶ, & φιλοτιμέομαι.

Ἀντιφιλοφρονέομαι, viciſſim amanter complector. Plut. ex ἀντὶ, & φιλοφρονέομαι, comitate proſequor, & humanitate; amanter complector: a φιλόφρων.

Ἀντιφλέγω, contra illuſtro. Pind. ex ἀντὶ, & φλέγω.

Ἀντίφονος, patiens cædem pro illata cæde; cædem compenſans; qui pro cæde rependitur: ut ἀντιφόνους δίκας, dicit Sophocles, i. e. pœnas pro cæde admiſſa. ex ἀντὶ, & φόνος.

Ἀντιφορτίζομαι, q. d. viciſſim onus aſporto, mercium ſcil. i. e. ex pretio rerum venditarum alias merces emo, & mecum in patriam reporto. Demoſth. ex ἀντὶ, & φορτίζω.

Ἀντίφραγμα, obſtaculum, obſtructio.

Ἀντιφράζω, per contrarium loquor; contraria appellatione nomino.

Ἀντίφραξις, obſtructio, quæ fit contra; oppoſitio alicujus, quod obſtruat: item, interpoſitio: ut ἔκλειψις τῆς σελήνης dicitur fieri δι' ἀντίφραξιν ὑπὸ γῆς: Ariſtot. Poſt. Anal. l. 1. c. 7. ex ἀντὶ, & φράσσω.

Ἀντίφρασις, εως, ἡ, oppoſitio, objectio, contraria locutio: & ſic eſt figura Gramm. ut qua bellum dicitur, quod minime ſit bellum. Th. φράζω.

Ἀντιφράσσω, vel ττω, q. d. contra obſtruo; item, opponor, apud Alexand. Aphr. ἐκλείπει ἡ σελήνη διὰ τὸ ἀντιφράττειν τὴν γῆν αὐτῇ.

Ἀντίφρουρος, qui eſt loco cuſtodis; vel contrariam cuſtodiam habens, aut æqualem: ex ἀντὶ, & φρουρός.

Ἀντιφυλάσσω, ſeu -ττω, viciſſim cuſtodio, ſeu obſervo. & in paſſ. -ττομαι, viciſſim caveo: ut ἡμεῖς ὁρῶντες ταῦτα ἀντιφυλαττόμεθα: Xen. Anab. l. 2. ex ἀντὶ, & φυλάσσω, ττω, -ομαι.

Ἀντιφυτεύω, viciſſim gigno, f. εύσω. p. κα. ex ἀντὶ, & φυτεύω. Th. φύω.

Ἀντιφωνέω, contradico, contra clamo, proclamo, reclamo. Unde

Ἀντιφώνησις, εως, ἡ, contradictio, qua veluti contrarius ſonus editur; item, expromiſſio, apud Juſtin.

Ἀντιφωνία, cujus oppoſitum eſt συμφωνία.

Ἀντίφωνος, contra ſonans, reſpondens, contrariæ vocis, ὑπαντιόφωνος, diſſonus, reclamans, contrarius, Plut. Ariſtot. obſonus.

Ἀντιφωτισμὸς, ῦ, ὁ, oppoſitus ſplendor, vel oppoſitum lumen: ex ἀντὶ, & φωτισμός.

Ἀντιχαλεπαίνω, obſævio; contra ſævio: viciſſim ſuccenſeo. Th. χαλεπαίνω.

Ἀντιχαρίζομαι, gratiam repono; beneficium rependo; mutuam gratiam refero. Th. χάρις.

Ἀντίχαρις, ιτος, ἡ, beneficii remuneratio.

Ἀντιχασμάομαι, viciſſim oſcito. Ariſtot. Probl. ἀντιχασμῶνται χασμωμένοις, oſcitantibus oſcitando reſpondent. Th. χασμάομαι.

Ἀντίχειρ, ειρος, ὁ καὶ ἡ, pollex; ſic dictus, quod ſolus tantum valeat, quantum reliqui quatuor digiti, teſte Gal. ſeu quod quaſi manus altera ſit; quippe quo dempto, manca futura ſit manus, & mancus ejus uſus: vel denique quod digitis oppoſitus ſit, & ex adverſo ſitus. Th. Χείρ.

Ἀντιχειροτονέω, ſuffragia ferendo contraria ſciſco, ſeu decerno, refragor. Thuc. l. 2. unde

Ἀντιχειροτονία, refragatio, ſuffragatio contraria. Th. χειροτονέω.

Ἀντίχθων, oppoſita pedibus noſtris terra; Antipodum terra oppoſita nobis: ex ἀντὶ, & χθών.

Ἀντίχορδος, ὁ καὶ ἡ, contrarias chordas habens; vel contrarium ſonum chordis emittens. ſed exponitur & ἰσόχορδος, & σύγχορδος, conſonus. Heſ. a Th. Χορδή.

Ἀντιχόρηγος, antichoragus, æmulus alterius choragi, qui ἐν τῇ χορηγίᾳ certat cum alio chorago ſplendore, & magnificentia choragii. Item exp. qui contra ſuppeditat. Unde

Ἀντιχορηγέω, ῶ, ſum antichoragus, in choragio certo. Th. χορηγέω.

Ἀντιχορία, quod alternis in choro recinitur. ſic vero tradit Julius Poll. l. 4. quum chorus dividitur in partes duas, hoc διχορία dicitur, & utraque pars ἡμιχόριον, quæ vero accinunt reſponſantes, ἀντιχορία. a Th. χορός.

Ἀντιχρᾶν, ſufficere, præſ. inf. ex ἀντὶ, & χράω.

Ἀντίχρησις, εως, ἡ, mutuus uſus: ut cum ei, a quo res aliqua utenda accipitur, alia viciſſim utenda datur; v. g. ut domum oppigneratam uſurarum vice creditor inhabitet: ex ἀντὶ, & χράω.

Ἀντίχριστος, ου, ὁ, Antichriſtus, Chriſti adverſarius.

Ἀντιχρονισμὸς, ὁ, & ἀντιχρόνισμα, τὸ, temporis pro tempore poſitio, apud Gramm. ut Schol. Eurip. ex ἀντὶ, & χρόνος.

Ἀντιψάλλω, plaudo viciſſim, ἀντικρέκω, viciſſim pſallo, alteri in pſallendo reſpondeo. Unde

Ἀντίψαλμος ᾠδή, cantilena, quæ viciſſim canitur; carmen ex adverſo reſpondens, vel reciprocum. Ariſtoph. Eurip. Th. ψάλλω.

Ἀντιψηφίζομαι, contra decerno; contra ſtatuo, ſeu ſciſco. Th. ψηφίζω.

Ἀντίψυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, vicem animæ præſtans, devotus; (ut illi Soldurii apud Cæſarem, & Athen.) qui pro altero ſe devovet, & mori cupit; ut Decii apud Romanos. Talem etiam ſe præſtitit Chriſtus communis ſalutis author, qui animam pro nobis devovit, atque expoſuit. Unde in neut. gen. τὸ ἀντίψυχον, quod pro anima datur. Chryſoſt. in Epiſt. ad Coloſſ. Ex ἀντὶ, & ψυχή.

Ἀντιψύχω, contra, vel viciſſim refrigero. Th. ψύχω.

Ἀντωθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi ἀντωθέω.

Ἀντλέω, per Syncopem dicitur pro ἀνατλάω, perfero, perpetior: ex ἀνὰ, & τλάω, per Sync. pro ταλάω, ſuffero.

Ἀντλάω, f. ήσω, exhaurio; idem quod ſequens ἀντλέω, ſentinam exhaurio; aquam hauſtam importo, infundo. Joan. Evang. c. 2. & metaph. exhaurire laborem. Inde antlare, exantlare, &c. quod vulgo exanclare dicitur, ſed perperam. Th. idem, ſcil. ἄντλος.

Ἀντλέω, ῶ, haurio, præſ. inf. ἀντλεῖν, f. ήσω, p. ἤντληκα, a. 1. ἤντλησα. Th. ἄντλος: Vide etiam ἀντλάω, ſup.

Ἄντλη, ης, ἡ, Poet. pro ἄντλος.

Ἄντλημα, ατος, τὸ, hauſtrum, vas ad hauriendum. Th. ἄντλος.

Ἀντλῆσαι, hauſiſſe, a. 1. inf. & ἄντλησον, άτω, haurito, a. 1. imp. verbi ἀντλέω.

Ἀντλητὴρ, &

Ἀντλητήριον, hauſtrum.

Ἀντλητὴς, ῦ, ὁ, hauſtor.

Ἀντλία, ας, ἡ, a Bud. expon. miniſterium & pœna exhauriendæ ſentinæ: ut εἰς ἀντλίαν καταδικασθῆναι, apud Artemid. a Th. ἄντλος.

Ἀντλιαντλητὴρ, idem quod ἀντλίον.

Ἀντλίον, ου, τὸ, vas, quo aqua ſentinæ exhauritur: ab ἀντλέω, ῶ, haurio.

ἌΝΤΛΟΣ, ου, ὁ, ſentina.

Ἄντοικος, ex adverſo habitans: ex ἀντὶ, & οἶκος.

Ἀντοικτείρω, idem quod ἀντοικτίζω, viciſſim miſereor, ſeu commiſeror: ex ἀντὶ, & οἰκτείρω.

Ἀντοικτίζω, μ. ιῶ, Attic. e diverſo, vel viciſſim miſereor: ex ἀντὶ, & οἰκτίζω.

Ἀντοίσομεν, Heſych. exponit ἀντιδώσομεν, reddemus, tanquam ab ἀντοίω, inuſit. præſ. eſt ἀντιφέρω.

Ἀντολὴ, ῆς, ἡ, Poet. pro ἀνατολὴ, ortus.

Ἀντόλιος, orientalis. unde ἀντολίη, interdum ſubſtantive uſurpatur pro ἀνατολὴ, in Epigr. l. 5.

Ἄντομαι, occurro, obvius fio; item, ſupplico. Inde ἄντησις, εως, ἡ, ſupplicatio. ἀντιάδην, ſuppliciter. Item ἄντομαι eſt paſſ. ab, & magis in uſu, quam act. ἄντω.

Ἀντόμνυμι, ſeu ἀντομνύω, contra, vel viciſſim juro. & ἀντόμνυμαι, idem: utrumque ſign. juramentum calumniæ viciſſim præſtare: ex ἀντὶ, & ὄμνυμι.

Ἀντομόω, μ. όσω, idem, contra juro; item, adjuro viciſſim, adhortor, παρακαλῶ.

Ἀντωμοσία, dicitur eſſe jusjurandum de calumnia a parte rei, vel accuſati. Plato in apolog. (at a parte actoris διωμοσία) ex ἀντὶ, & ὀμόω.

Ἀντονομάζω, commuto nomen, tranſnomino: item, contra alium nomino, i. e. ex adverſo; ut quum accuſator crimen uno nomine appellat, & reus alio, ut crimen extenuet. Unde

Ἀντονομασία, ας, ἡ, pronominatio, figura, qua loco proprii nominis aliud ponitur, ſive epitheton, ſive patronymicum: ut Αἰτίοψ, pro Polyphemo; & Πηλείδης, pro Achille. ex ἀντὶ, & ὀνομάζω.

Ἀντορύσσω, vel -ττω, contra fodio; e diverſo, vel contrario fodio; hoſtium cuniculos tranſverſis cuniculis excipio: ex ἀντὶ, & ὀρύσσω.

Ἀντορχέομαι, ῦμαι, viciſſim (vel contra) ſalto. part. præſ. ἀντορχούμενος. Ab ἀντὶ, & ὀρχέομαι.

Ἀντοφείλω, viciſſim debeo; debitor ſum al-

aliqui ob acceptum aliquod beneficium. unde part. præſ. ἀντωφείλων, i. e. ἀντέχων, cui benefit, qui beneficium accepit, qui gratiam debet. Ex ἀντὶ, & ὀφείλω.

A'ντοφθαλμέω, ῶ, cum dat. obnitor, obluctor. f. ήσω, p. ἀντωφθάλμηκα. Ex ἀντὶ, & ὀφθαλμός. Vide ſeq. ἀντόφθαλμος.

A'ντόφθαλμος, adverſus oculis intuens, obtuens, oppoſitus oculis. in Epigr. Unde præcedens ἀντοφθαλμέω, intuentem obtueor: & metaph. obnitor, reluctor: Polyb. ut navis dicitur ἀντοφθαλμεῖν τῷ ἀνέμῳ, obluctari vento: Act. cap. 27.

A'ντοχὴ, mutua retentio, συμπλοκὴ, cohærentia, comprehenſio: verbale ab ἀντέχω, retineo: ex ἀντὶ, & ἔχω.

A'ντοχυρόω, e contrario munio: ex ἀντὶ, & ὀχυρόω.

A'ντραῖος, cavernoſus, & fœm. ἀντραία. Th. ἄντρον.

A'ντριάς, άδος, ἡ, expon. quæ libenter in antris verſatur. Suid. a Them. ἄντρον, τὸ, unde &

A'ντρίνος, idem quod ἀντραῖος, & ἀντρώδης, cavernoſus.

A'ντρόθε, ex antro, Poet. adv. ab

A'NTPON, ου, τὸ, ANTRUM. in dat. ἄντρῳ: παρὰ τὸ ἄνω τετρῆσθαι, ἤγουν τετρυπῆσθαι, quia ſurſum perforatur.

A'ντροφυής, qui in antris naſcitur, degit, adhæreſcit. Oppian. ex ἄντρον, & φύω.

A'ντρω, gen. Dor. pro A'ντρου.

A'ντρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, antris plenus, cavernoſus.

A'ντυγες, αἱ, habenæ, nom. pl. ab ἄντυξ.

A'ντυγωτὸς, ῦ, ὁ, expon. colligatus in modum τῆς ἄντυγος.

A'ντυξ, υγος, ἡ, ambitus, & circumferentia curſus: in dat. pl. ἄντυξι: παρὰ τὸ ἄνω πτύχθαι, quia ſurſum extenditur. Interdum pro toto ponitur curru, & in circumferentiæ ſignif. ad varia transfertur. Dicitur enim ἄντυξ ἀσπίδος, orbis clypei. Il. ζ. Et ἄντυγε μηρῶν, in Epigr. occurrit pro circumferentia, ſeu ambitu, vel rotunditate femorum. Sic & ὐρανῦ ἄντυξ, ſicut & ὐρανῦ ἁψὶς, axis cœli. Item temporis ἄντυγα dixit Nonnus, quaſi gyrum temporis, ſeu circulum, quod tempus circumagi, & circumvolvi videatur.

A'ντυπος, ου, ejuſdem figuræ, ſimilis, contrarius; i. e. ἴσος, ὅμοιος, ἢ ἐναντίος. eſt per Syncopen, pro ἀντίτυπος.

A'ντυπουργεῖν, Jon. pro ἀνθυπουργεῖν, viciſſim inſervire: ex ἀντὶ, & ὑπουργός.

A'ντω, idem quod ἀντάω, occurro, obvius fio; item, ſupplico. ſed magis in uſu eſt ἄντομαι; quod vide. Th. eſt ἀντὶ.

A'ντῳδὴ, cantus, quo alteri occinitur; cantus alteri reſpondens.

A'ντῳδὸς, qui cantu mutuo reſpondet; qui occinit. Suid. ex Epigram. ab ἀντᾴδω; ſive ex ἀντὶ, & ᾠδὸς, ὁ.

A'ντωθέω, ῶ, repello, renitor, obnitor. ἀντωθεῖσθαι, præſ. inf. paſſ. Inde ἄντωσις, εως, ἡ, repulſio, renixus. Ab ἀντὶ, & ὠθέω.

A'ντωμοσία, cum ο. penult. & ω. antepenult. eſt verbale ab ἀντωμοτέω, vel ab ἀντόμνυμι.

A'ντωνέομαι, viciſſim, vel contra emo; in auctione mercor, liceor; emo loco alterius: ex ἀντὶ, & ὠνέομαι.

A'ντωνομασία, ας, ἡ, figura, qua loco proprii nominis ponitur aliud: vide ἀντονομασία.

A'ντωνυμία, ας, ἡ, pronomen; pars orationis, quæ pro nomine ponitur. Unde

A'ντωνυμικὸς, ad pronomen pertinens, pronominalis: ex ἀντὶ, & ὄνομα.

A'ντωπέω, ῶ, obtueor, contra intueor: ex ἀντὶ, & ὤψ, oculus.

A'ντώπιος, obtuens adverſus.

A'ντωπὸν, adv. coram, e regione, ex adverſo.

A'ντωπὸς, adverſis oculis intuens. Non. exponitur etiam λαμπρός. Heſych.

A'ντωσις, εως, ἡ, ἀπάντησις, occurſus. Plin. a verbo ἄντω, obvio. Sed ἄντωσις, repulſus, vide ſupra in ἀντωθέω, repello.

A'ντωφελέω, viciſſim adjuvare, referre gratiam, beneficium rependere Xenoph. ὠφελοῦντα ἀντωφελεῖσθαι, utilitatem afferentem commodum viciſſim capere, ἀντιλαμβάνειν. ex ἀντὶ, & ὠφελέω.

A'νύβριστος, ου, ὁ, ἡ, contumeliæ expers: ex ἀνὰ, & ὕβρις.

A'νυγραίνω, (idem quod ὑγραίνω,) humecto, madefacio.

A'νυδρεύομαι, ex fonte haurio, exhaurio: ex ἀνὰ, & ὑδρεύω.

A'νυδρίαντος, non rigatus: contrarium eſt ὑδρηλόμενος, irriguus.

A'νυδρία, ας, ἡ, aquæ inopia, & penuria, ariditas, ab A'νυδρος.

A'νυδρος, ου, ὁ, ἡ, aridus, aqua carens: ex α, & ὕδωρ, ν inſerto euphoniæ gratia.

A'νυε, perficiebat, 3. ſing. imp. Dor. vel Ion. verbi ἀνύω.

A'νυλος, ὁ καὶ ἡ, carens ſylva; non ſylvoſus, ſeu nemoroſus: (& ἀνυλήεις, idem, carens arboribus) item, expers materiæ, incorporeus: ex α priv. & ὕλη, materies, ſylva.

A'νυμέναιος, ου, ἡ, (i. e. ἄγαμος) carens honoribus nuptialibus, ἡ μὴ ἔχουσα ᾠδὴν, hymenæi expers, juſtos hymenæos non paſſa. ex α priv. & ὑμέναιος.

A'νυμες, perficiebamus, Dor. Sync. pro ἠνύομεν, 1. plur. imperf. act. verbi ἀνύω.

A'νυμι, idem quod ἀνύω, perficio.

A'νυμνέω, celebro, laudo, decanto; idem quod ὑμνέω.

A'νύμφευτος, cælebs, innuba, innupta.

A'νυμφος, ου, ὁ, i. e. ἄγαμος, ὁ μὴ ἔχων γυναῖκα, expers connubii, qui ſponſam non habet; item ἡ ἄνυμφος, illocabilis, quæ nuptum dari nequit. Exponitur & κακόνυμφος, infelix nupta, infauſta ſponſa. unde ἄνυμφος γάμος, ſceleratæ nuptiæ, & contra fas contractæ. Ex α priv. & νύμφη, ſponſa.

A'νύουσα, quæ perficit, præſ. part. f. g. ab ἀνύω.

A'ναίτιος, ὁ καὶ ἡ, inſons, innocens: ex α priv. & ὑπαίτιος.

A'νυπαντιάω, occurro; idem quod ὑπαντιάω.

A'νύπαρκτος, non exiſtens, in rerum natura eſſe non potens, nec in earum numero. unde τὸ ἀνύπαρκτον, apud Philonem pro internecione, & interitu.

A'νυπαρξία, ας, ἡ, interitus, eſſentiæ privatio. ex α priv. & ὑπάρχω.

A'νύπεικτος, immitis, non cedens: ex α priv. & ὑπείκω, obedio, cedo.

A'νυπέρβλητος, ὁ καὶ ἡ, (idem quod ἀνυπέρβατος, ab ὑπερβαίνω,) inſuperabilis, incredibilis, eximius. unde adverb.

A'νυπερβλήτως, magnopere, vehementiſſime, ſummopere: ex α priv. & ὑπερβάλλω.

A'νυπερήφανος, minime ſuperbus: ex α priv. & ὑπερήφανος.

A'νυπέρθετος, qui differri, & procraſtinari nequit; item, citus, ſubitus, certus. unde adv.

A'νυπερθέτως, ſine mora, abſque dilatione, & cunctatione: ex α priv. & ὑπερτίθημι, ſuperimpono, & in paſſ. ὑπερτίθεμαι, differo, procraſtino.

A'νυπεύθυνος, ου, ὁ, καὶ ἡ, innoxius, non mulctandus, inculpatus, reddendis rationibus non obnoxius: ex α priv. & ὑπεύθυνος.

A'νυπευθύνως, ita ut cauſæ dicendæ obnoxius non ſis; Item, cum libertate, qualis eſt eorum, qui legibus ſoluti ſunt. Eſt adverb. ab ἀνυπεύθυνος.

A'νυπήκοος, non obtemperans: ut ἀνυπήκοος τῷ λόγῳ, non obſequens rationi: ex α priv. & ὑπήκοος.

A'νύπηνος, imberbis, ἀγένειος: ex α pr. & ὑπήνη.

A'νυπηρέτητος, miniſtris carens: ex α pr. & ὑπηρετοῦμαι, mihi miniſtratur. vide activ. ὑπηρετέω.

A'νυπόδατος, ου, ὁ, ἡ, Dor. pro ἀνυπόδητος, diſcalceatus, ſine calceis: ab α, & ὑποδέω. Th. δέω.

A'νυπόδες, οἱ, ſic appellati ſunt philoſophi apud Ariſtoph. quaſi nudipedes.

A'νυποδετέω, ſum ſine calceis; ſine calceis ingredior. ἀνυποδητέω, idem.

A'νυποδησία, ας, ἡ, pedum nuditas. ab α, & ὑποδέω.

A'νυπόδικος, qui juri obnoxius non eſt, ſeu qui juri non congruit: ex α priv. & ὑπόδικος, ὁ.

A'νυπόθετος, ου, ὁ καὶ ἡ, non ſuggeſtus, non ſuppoſititius, & ſubdititius, ἄνευ ὑποθέσεως, ſine ſuppoſitione: ut apud Plat. in 6. de Repub. νόησις τῦ νοητῦ ἀνυποθέτου; h. e. ἡ ἀρχῆς ἀνυποθέτου; i. e. quæ ſine ſuppoſitionibus ab intellectu apprehenditur: ὁ γὰρ νῦς illarum non indiget, ut ad apprehenſionem τῦ ὄντος, καὶ νοητῦ. ex α priv. & ὑποτίθημι.

A'νύποιστος, ου, ὁ, καὶ ἡ, intolerabilis, non ferendus: ab α, ὑπὸ, & οἰστός, ab οἴω, pro φέρω.

A'νυποίστως, ita ut ſufferri, & tolerari non poſſit, intolerabiliter. Poll. Eſt adv. ab ἀνυποίστος, qui ſufferri nequit: ex α priv. & ὕποιστος.

A'νυπόκριτος, ου, ὁ, ἡ, minime ſimulatus, non fucatus: ex α, & ὑποκρίνομαι.

A'νυπομένητος, non ſuſtinendus, intolerabilis: ex α priv. & ὑπομένω.

A'νυπονόητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non ſuſpicatus, ſeu ſuſpectus, improviſus, quem ſuſpectum non habuiſſemus. Polyb. & active, non ſuſpicans. Polyb. lib. 4. τὸ μέλλον τοῖς ἀνυπονοήτοις, non ſuſpicantibus, quod eventurum erat. Unde adv.

A'νυπονοήτως, non ſuſpicioſe, vel ſuſpecte, inopinato, & inſperato, ita ut non ſuſpiceris, vel ſuſpectus habearis: ex α priv. & ὑπονοέω.

A'νύποπτος, & ἀνυπόπτευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non ſuſpectus, ſuſpicione vacans.

A'νυπόπτως, adv. citra ſuſpicionem. Ex ἀνὰ, ὑπὸ, & ὄπτομαι.

A'νυπόστατος, qui non poteſt ſubſiſtere, ſubſiſtentiam non habens, μὴ ἔχων ὕπαρξιν, ἤτοι οὐσίαν, ut ſomnium, & id genus, ἀνύσιος, καὶ ἀνύπαρκτος; cui opponitur ἐνυπόστατος: Item, intolerabilis, cujus impetus ſuſtineri nequit; cui reſiſti non poteſt. Polyb. ex α priv. & ὑπόστασις.

A'νυπόστολος, ου, ὁ, interritus, imperterritus: Item, non prævaricans; qui in dicendo nihil timet, aut veretur; qui libere loquitur. Ex α priv. & ὑποστέλλω.

A'νυποστόλως, adv. ſine prævaricatione, nihil remittendo. Th. idem.

A'νυπότακτος, ου, ὁ, ἡ, refractarius: ex α, & ὑπότακτος.

A'νυποτίμητος, non cenſus, non æſtimatus: & peculiariter, cui lis æſtimata non eſt. unde adv.

A'νυποτιμήτως, impune: ex α priv. & ὑποτιμάω.

A'νύπουλος, non ſimulatus; ſincerus; ſine ſuſpicione; non infidus & ſubdolus: Proprie eſt is, ſub cujus cicatrice nullum vitium latet. Ex α priv. & ὕπουλος.

A'νύπους, qui pedibus celeriter conficit iter: ἀπὸ τῦ τοῖς ποσὶν ἀνύειν. Heſych.

A'νυσάμαν, Dor. pro ἠνυσάμην, confeci, acquiſivi, a. 1. m. verbi ἀνύω.

A'νύσας, ὁ, qui perfecit, a. 1. part. ab ἀνύω.

A'νυσίεργος, ου, ὁ, ἡ, operis conficiendi ſtudioſus, laborioſus: ab ἀνύω, & ἔργον.

A'νύσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, expeditus, efficax ad tranſigendum, expeditus, utilis. unde

Ἀνυσίμως, adv. efficienter, abſolute, perfecte, ἀνυσίμως, πρακτικῶς, τελείως: ab ἀνύομαι, Th. ἀνύω.
Ἄνυσις, εως, ἡ, effectio, perfectio; item, profectus, commodum. ab ἀνύω.
Ἀνύσσας, αντος, ὁ, pro ἀνύσας, Poet.
Ἀνυστὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, quod effici poteſt; item, promptum, facile. ὡς ἀνυστὸν ἐστι, quoad fieri poteſt, pro viribus.
Ἀνυστικός, ῦ, ὁ, ἡ, vel ἀνυτικός, efficax. ab ἀνύομαι.
Ἄνυτο, perficiebatur, Dor. pro ἠνύτο, imp. verbi ἄνυμι, vel eſt 3. pluſq. perf. paſſ. ἀνύω.
Ἀνύτω, per unicum τ, Attice, & ἀνύττω, vel ἀνύσσω, pro Th. ἀνύω, perficio, expedio.
Ἀνύφαμμος γῆ, non arenoſa terra; vel ager minime arenoſus: ex α priv. & ὕφαμμος (idem quod ὑπόψαμμος) arenoſus, ſubtus arenam habens: ex ὑπὸ, & ψάμμος; vel, detracta litera ψ, ἄμμος, ου, ἡ, arena.
Ἀνυψόω, f. ώσω, erigo, ſublevo, extollo, exalto: ex ἀνὰ, & ὑψόω.
ἈΝΥ'Ω, perficio, profum, impleo, conſumo, impetro, feſtino. f. σω. p. ἤνυκα.
Ἄνω, poeticum eſt, pro ἀνύω, perficio.
ἌΝΩ, ſurſum, adv. ὁ ἄνω, ſc. ὢν, ſupernus: ἡ ἄνω, ſc. οὖσα, ſuperna: τὰ ἄνω, ſc. ὄντα, quæ ſurſum ſunt. comparat. ἀνώτερον, ſuperius, altius.
Ἀνῶ, deſeram, a. 2. ſub. act. ab ἀνίημι, a. 2. ἀνιῶ.
Ἄνωγα, præt. m. Jon. pro ἤνωγα: juſſi: ab ἀνώγω, & ἀνωγέω.
Ἀνώγει, imp. vel a. 2. Jon. pro ἠνώγει, ἀνώγῃ, a. 2. ſub. ab ἀνώγω.
Ἀνώγεον, ου, τὸ, cœnaculum, & Att. ἀνώγεων, ω, τὸ, exp. ὑπερῷον, Marc. 14. Luc. 22. Dictum ſic volunt, tanquam partem domus non infimam, ſed ſupra ſolum eminentem, quod veteres in ſuperiori ædium parte cibum ſumerent. quidam vero ſic ſcribunt vocatum, quod ſubductio ſit a ſolo: ab ἀνώγεως. Scribitur & ἀνώγαιον, q. d. ἄνω τῆς γῆς, ſupra terram.
Ἀνωγέω, pro Th. ἀνώγω, ſuadeo.
Ἀνώγεως, ω, ὁ καὶ ἡ, qui ſupra terram eſt, ὁ ἄνω τῆς γῆς: ex ἄνω, ſupra, & γῆ, terra.
Ἀνωγὴ, ῆς, ἡ, & ἄνωξις, εως, ἡ, juſſum, adhortatio: eſt verbale a Th. ἀνώγω.
Ἀνώγεθι, & per Sync. ἄνωχθι, jube, præſ. imp. ab
Ἀνώγημι, idem quod ἀνώγω.
Ἀνῷγμαι, ξαι, κται, apertus ſum, perfect. paſſ. verbi ἀνοίγομαι, part. ἀνεῳγμένος, η, ον. Inde ἄνοιγμα, ατος, τὸ, apertio, reſeratio: ἄνοιξις, εως, ἡ, idem; item, oſtium: ἀνοικτὸς, ῦ, ὁ, apertus, apertilis. Th. οἴγω.
Ἀνώγεον, jubebam, pro ἠνώγεον, imp. Jon. ab ἀνωγέω, ſeu ἀνώγω.
ἈΝΩ'ΓΩ, jubeo, hortor, f. ξω, p. ἤνωχα, a. 1. ἤνωξα.
Ἀνωδύνα, adv. proprie, ſine dolore; & quidem peculiariter in partu.
Ἀνωδυνία, ἡ, indolentia: ut ἀνωδυνίαν ποιεῖ, finit dolorem, Dioſc. i. e. levamentum doloris affert.
Ἀνώδινος, quæ partus dolores non ſentit; vel quæ ſine dolore parit: ex α, & ὠδίν.
Ἀνῳδοὶ, οἱ, expon. non oſcines aves. Ariſtot. Hiſt. An. l. 1. ſed legitur & τὰ ἀνῳδικὰ, pro eod. ex α priv. & ᾠδὴ, ῆ, ſeu ᾠδὸς, ὁ.
Ἀνωδυνία, ας, ἡ. Poet. pro quo & νωδυνία, indolentia doloris, vacuitas.
Ἀνώδυνος, ου, ὁ, ἡ, dolorem nullum ſentiens. & ἀνώδυνον φάρμακον, quod dolorem ſedat.
Ἀνωδύνως, adv. ſine dolore. Th. ὀδύνη.
Ἄνωθεν, ſuperne, deſuper.
Ἀνωθέω, ῶ, propulſo, repello, ſurſum impello. f. ήσω, & ώσω. a. 1. inf. act. ἀνῶσαι, med. ἀνώσασθαι, part. ἀνωσάμενος. Inde
Ἀνώθησις, εως, ἡ, impulſio ſurſum verſus, vel repulſio. Th. ὠθέω.
Ἀνώϊστος, ου, ὁ, ἡ, inopinatus, improviſus. hinc
Ἀνωϊστὶ, inopinato. Ex α, & οἴω.
Ἀνωΐχθην, reſoluta diphthongo, pro ἀνῴχθην.
Ἀνῳκισμένος, ſuperne, vel in alto habitans: ex ἄνω, & οἰκίζομαι. vide act. οἰκίζω.
Ἀνῷκται, apertus eſt, 3. ſing. perf. paſſ. ἀνῷγμαι, verbi ἀνοίγω.
Ἀνώλεθρος, ου, ὁ, ἡ, interitui non obnoxius: ex α, & ὄλεθρος.
Ἀνώμαλον, τὸ, inæquale. Hinc
Ἀνωμαλία, ας, ἡ, inæqualitas. Ex α, & ὁμαλός.
Ἀνώμαλος, ου, & ἀνωμαλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, inæqualis, diſpar, irregularis, varius, aſper, non planus.
Ἀνωμαλότης, ητος, ἡ, & ἀνωμάλωσις, εως, ἡ, inæqualitas, aſperitas.
Ἄνωμος, humero carens. ex α priv. & ὦμος.
Ἀνωμοτὶ, ſine jurejurando: adv. ex α, & ὄμνυμι.
Ἀνώμοτος, ου, ὁ καὶ ἡ. injuratus; non addictus juramento; citra jusjurandum; ut ἡ γλῶσσ' ὀμώμοχ', ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος, juravi lingua, mentem injuratam gero, Eurip. ejuſdem Th. & comp.
Ἀνῶν, οντος, ὁ, expediens. præſ. part. ab ἄνω, pro ἀνύω.
Ἀνωνόμαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, expon. non nominatus, nomen non habens: ex α pr. & ὀνομαστὸς, ὁ.
Ἀνωνόμαστος, quaſi innominabilis, nefandus; vel qui ſine nomine.
Ἀνωνυμεὶ, & ἀνωνύμως, abſque nomine: Item, ignobiliter, abſque celebritate. adv. ab ἀνώνυμος.
Ἀνωνυμὶ, ſine nomine; adv.
Ἀνώνυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, expers nominis; ſine nomine; non nominatus; incelebris: ex α priv. comp. cum ὄνομα, & ὀνομάζω.
Ἄνωξις, conſultatio. Vide in ἀνωγή.
Ἀνώπιον, ου, τὸ, locus editior, & a conſpectu ſemotus; τὸ ἄνω ἀπὸ τῆς ὠπός: ex α priv. & ὢψ, ὠπὸς, ὁ, oculus.
Ἀνωρθώθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. ab ἀνορθόω.
Ἀνωρία, ας, & Jon. η, ης, ἡ, intempeſtivitas: ex α, & ὥρα.
Ἄνωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, intempeſtivus; item, immaturus, præcox: ejuſd. Th. & comp.
Ἀνωῤῥοθία, ας, ἡ, unda, quæ ad ſummam marginem navis tollitur. Poll. l. 2. ex ἄνω, & ῥόθος, undarum ſtrepitus.
Ἀνώῤῥοπος, ὁ καὶ ἡ, & ἀνάῤῥοπος, ſurſum vergens, reſupinus; ὁ ἄνω ῥέπων: ut ἀνωῤῥόπῳ σχήματι, figuræ reſupinæ, in ſublime erectæ. ex ἄνω, & ῥέπω, unde ῥοπὴ, inclinatio.
Ἀνωρύομαι, magno cum ululatu exclamo; item, graviter ejulo, ac lamentor: ex ἀνὰ, vel ἄνω, & ὠρύω, vel ὠρύομαι.
Ἀνωσάμενος, ὁ, a. 1. part. m. verbi ἀνωθέω. Th. ὠθέω.
Ἀνῷσαι, repuliſſe, Jon. pro ἀνοῖσαι, vel ἀνενέγκαι, & ἀνοίγειν, a. 1. inf. act. verbi ἀναφέρω. Vel Ἀνῶσαι, repuliſſe, eſt a. 1. inf. ab ἀνωθέω.
Ἀνώσασθαι, repulſum fuiſſe, a. 1. inf. m. verbi ἀνωθέω.
Ἀνωτάτω, in ſupremo loco, & ὁ ἀνώτατος, ſummus. eſt ſuperlativus gradus ab
Ἀνώτερος, in comparativo, ſuperior. Th. ἄνω, ſupra.
Ἀνωτερικὸς, ἡ, ὸν, ſuperior. Ex ἄνω eſt ἀνώτερος, hinc ἀνωτερικός.
Ἀνωφέλεια, ἡ, contrarium τῆς ὠφελείας. Laert.
Ἀνωφελὴς, έος, ὁ, ἡ, inutilis: ex α, & ὄφελος.
Ἀνωφέλητος, non adjutus, nullo commodo affectus: ex α priv. & ὠφελέω, f. ήσω, unde ὠφέλεια, ἡ.
Ἀνωφελῶς, inutiliter, nullo commodo: eſt adv. ab ἀνωφελὴς, inutilis; quod itidem ex α priv. & ὠφελέω.
Ἀνωφέρεια, aſcenſus, acclivitas.
Ἀνωφερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ad ſuperna tendens, ſublimis, ſurſum ferens: ex ἄνω, & φέρω.
Ἀνωφοίτης, ad ſuperna tendens: ut ἀνωφοίτης θερμότης, calor qui ſponte ſua in ſublime tollitur. ex ἄνω, & φοιτάω.
Ἀνώφορος, idem quod ἀνωφερής.
Ἀνῷχα, aperui, 1. ſing. perf. ind. act. verbi ἀνοίγω.
Ἀνῴχθην, ης, η, apertus fui, a. 1. ind. paſſ. verbi ἀνοίγομαι.
Ἄνωχθι, pro ἄνωγε, aperi, præſ. vel 2. 2. imp. act. vel ἄνωχθι, jube, eſt imp. conciſus pro ἀνώγηθι, ab Ἀνώγημι.
Ἀνώχθω, pro ἀνωγέτω, jubeat, ut etiam ἄνωχθι, pro ἄνωγε, per Metaplaſm. ab ἀνώγω.
Ἀνωχμοὶ, Heſych. τὸ κελευστικόν, ſive τὸ παρακελευστικόν, hortatorium, ſeu adhortatorium: ab ἀνώγω, hortor.
Ἀνώχυρος, intutus, indefenſus, non munitus; ex α priv. & ὀχυρός.

A Ξ.

Ἄξαιμι, αις, αι, fregerim, & in 3. pl. ἄξαιεν, a. 1. opt. act. ab ἄγνυμι, ſeu ἄγω, f. ἄξω, a. 1. ἦξα.
Ἄξας, ducens, a. 1. part. ab ἄγω. fut. ἄξω.
Ἄξε, vel eſt præſ. imp. futuri formam habens. ab ἄξω, quod Poetæ formant a f. 1. verbi ἄγω: vel dictum eſt pro ἆξον in a. 1. ut viciſſim in a. 2. reperitur λάβον pro λαβέ.
Ἄξεια, ας, ε, & in 3. pl. ἄξειαν, a. 1. opt. Æol. ab ἄγνυμι, ſeu ἄγω.
Ἀξεναγώγητος, non ductus ab hoſpite, vel non ſuſceptus: ex α priv. & ξεναγωγέω.
Ἄξενος, inhoſpitalis; idem quod ἄξεινος.
Ἀξενία, inhoſpitalitas: itidem ab ἄξενος.
Ἄξενος, ου, ὁ, Poet. ἄξεινος, ſine hoſpite: ex α, & ξένος.
Ἄξεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, radendo non politus; ab α, & ξεστός. Th. ξέω.
Ἀξία, ας, & Jon. η, ἡ, dignitas, meritum: ab ἄξιος.
Ἀξιάγαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, admiratione dignus, admirabilis: ab ἄξιος, & ἀγαστός.
Ἀξιάκουστος, ου, ὁ καὶ ἡ, auditu dignus; item, memorabilis: ab ἄξιος, & ἀκούω.
Ἀξιακρόατος, ου, ὁ, καὶ ἡ, idem. Th. ἀκροάομαι.
Ἀξιαπήγητος, Jon. pro ἀξιαφήγητος, ὁ καὶ ἡ, memorabilis: ſuperlat. Ἀξιαπηγητότατος, & ἀξιαφηγητότατος, memoratu digniſſimus. Ab ἄξιος, & ἀφήγησις. Th. ἡγέομαι.
Ἀξιέπαινος, vel ἀξιεπαίνετος, laude dignus, laudabilis, prædicandus, commendabilis: ex ἄξιος, & ἔπαινος.
Ἀξιεπιθύμητος, expon. dignus qui expetatur: ex ἄξιος, & ἐπιθύμητος.
Ἀξιέραστος, amari dignus: ex ἄξιος, & ἐραστὸς, ὁ. Sic dicitur παιδικὰ ἀξιέραστα apud Xen.
Ἀξιεῦμαι, dignum cenſeo, Dor. pro ἀξιοῦμαι, præſ. ind. ab ἀξιόω.
Ἀξινάριον, & ἀξινίδιον, ου, τὸ, parva dolabra, dolabella, aſciola: diminut. ab ἀξίνη.
ἈΞΙ'ΝΗ, ης, ἡ, ASCIA, dolabra.
Ἀξινομαντεία, vel ἀξινομαντία, ἡ, divinatio per ſecures. Plin. l. 36. c. 19. ex ἀξίνη, & μαντεία.
Ἀξιοβίωτον, ου, τὸ, dignum vita: ex ἄξιος, & βιόω.
Ἀξιόζηλος, & ἀξιοζήλωτος, ου, ὁ, dignus quem æmulemur, dignus æmulatione, optabilis, æmulandus. unde
Ἀξιοζήλως, adv. laudabiliter: ex ἄξιος, & ζῆλος.

Ἀξιοθαύμαςος, admiratione dignus: ex ἄξιος, & θαυμαςός, ὁ.

Ἀξιοθέητος, Jon. pro ἀξιοθέατος, ſpectatu dignus: ab ἄξιος, & θεάομαι.

Ἀξιόθρηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, luctu, ſeu lamentatione dignus, ſive dignus qui lugeatur. Eurip. ex ἄξιος, & θρῆνος, ὁ.

Ἀξιοκοινώνητος, dignus quicum communicemus; dignus cujus conſortium & ſocietatem experiamur: ex ἄξιος, & κοινωνέω, ῶ, f. ήσω.

Ἀξιόκτητος, dignus qui quæratur, & poſſideatur: digno, vel juſto pretio quæſitus, vel quærendus. unde neut. ἀξιόκτητον, dignum quod quæratur, & poſſideatur. ex ἄξιος, & κτάομαι.

Ἀξιόλεκτος, dictu dignus, laudabilis.

Ἀξιόλογος, q. d. mentione dignus, memorabilis, laudabilis; item, non aſpernandus, magni pretii. unde adv.

Ἀξιολόγως, egregie, præſtanter, ita ut mentione ſit dignum: ex ἄξιος, & λόγος.

Ἀξιομακάριςος, dignus quem beatum omnes prædicent. Xen. in Apol. Socr. Vide μακάριςος.

Ἀξιωματικός, ὁ, ὁ, ἡ, auctoritate præditus, auguſtus.

Ἀξιόμαχος, ου, ὁ, ἡ, qui alicui reſiſtere poteſt pugnando: ab ἄξιος, & μάχομαι.

Ἀξιομίσητος, odio dignus: ex ἄξιος, & μισητός, ὁ.

Ἀξιομνημόνευτος, dignus commemoratione, memorabilis. Xen. Hell. 4. ex ἄξιος, & μνημονεύω.

Ἀξιόνικος, ου, ὁ, ἡ, victoria dignus: ab ἄξιος, & νίκη.

Ἀξιόομαι, dignus habeor: paſſ. ab act. ἀξιόω.

Ἀξιοπενθής, έος, ὁ καὶ ἡ, dignus luctu: ex ἄξιος, & πένθος, τό.

Ἀξιοπιστία, ας, ἡ, veriſimilitudo, authoritas fide digna, πίςωσις, fides ſufficientia, ſeu fides idonea. Item adv. fideliter, ita ut fide ſit dignum.

Ἀξιόπιςος, ου, ὁ καὶ ἡ, fide dignus, dignus cui credatur, gravis, veriſimilis, certus, haud impar fidei. ſed expon. & ἱκανός, & ἀρκῶν, idoneus, ſufficiens. Ex ἄξιος, & πιςός.

Ἀξιοπίςως, eſt adv. fideliter, cum fide ſufficiente. unde in Pandect. ἀξιοπίςως ἀσφαλίζεσθαι, expon. idoneis ſponſoribus cavere. ab ἀξιόπιςος.

Ἀξιόποινος, ου, ὁ, qui meritas pœnas accipit. V. ποινή.

Ἀξιοπρέπεια, dignitas.

Ἀξιοπρεπής, dignus decore, laude dignus. Th. πρέπω.

Ἀξιόρατος, ὁ, ἡ, viſu, vel videri dignus: ex ἄξιος, & ὁράω, ῶ.

Ἄξιος, ου, ὁ, dignus: cum gen. Hinc ἀνάξιος, ου, ὁ, ἡ, indignus. Ἀντάξιος, ου, ὁ, ἡ, æqualis pretii.

Ἀξιόσκεπτος, dignus conſideratione, ſeu animadverſione; conſiderandus. Th. σκέπτω.

Ἀξιοσπούδαςος, dignus ſtudiis; dignus quem ſtudioſe ſectemur: ex ἄξιος, & σπουδάζω.

Ἀξιοςράτηγος, imperio dignus, dignus qui imperet: ex ἄξιος, & ςρατηγός.

Ἀξιοτεκμαρτος, ὁ, probatus ſufficientibus argumentis: a τεκμαίρω. V. Th. τέκμαρ.

Ἀξιότης, ητος, ἡ, dignitas, dignatio: ab ἄξιος.

Ἀξιότιμος, honore dignus, pretioſus: a τιμή.

Ἀξιοφίλητος, dignus, qui ametur: ex ἄξιος, & φιλητός, ὁ.

Ἀξιόχρεως, Jon. & Att. qui eſt ſolvendo, ac proinde fide dignus: ab Ἄξιος, & χρέως.

Ἀξιόομαι, οῦμαι, dignus cenſeor. 3. plur. præſ. imp. Ἀξιώσωνται. p. ἠξίωμαι, a. 1. ἠξιώθην. f. 1. ἀξιωθήσομαι. Th. ἄξιος.

Ἀξιόω, ῶ, imp. ἠξίοον, ουν, f. ώσω, p. ἠξίωκα, a. 1. ἠξίωσα, a. 1. ſub. ἀξιώσω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. ἀξιῶσαι: Dignor, cum gen. æquum cenſeo; dignum eſſe cenſeo; & ſæpius cum inf. pro, æquum eſſe cenſeo: item, operæ pretium eſſe exiſtimo: item, peto, poſtulo: & interdum, exiſtimo, puto: ut & pro δοξάζω, καὶ δογματίζω, & quaſi axioma conſtituo, apud Ariſtot.

Ἀξίωμα, ατος, τό, dignitas, auctoritas; item, enuntiatio.

Ἀξιωματικός, habens authoritatem: Item, plenus majeſtatis; dignatione, & majeſtate venerandus: dignitate oris præditus. cujus neut. τὸ ἀξιωματικόν, ſubſtantive ponitur pro amplitudine, & dignitate. & in pl. maſc. ἀξιωματικοὶ dicuntur, qui in dignitatibus ſunt conſtituti. Bud. ex Pand.

Ἀξιωματικῶς, expon. cum authoritate, cum dignitate: Item apud dialecticos ἀξιωματικῶς τι λέγειν, expon. aliquid ut axioma ponere; quod vulgo dicunt, aliquid pro una maxima ponere.

Ἀξίως, merito; prout dignum eſt; ut decet: ab ἄξιος.

Ἀξιώσεια, ας, ε, dignatus fuerim, a. 1. opt. Æol. verbi ἀξιόω.

Ἀξίωσις, εως, ἡ, auctoritas, dignitas, amplitudo. Eſt verbale ad ἀξιόω.

Ἀξόανος, ſculptili ſimulachro carens: ex α priv. & ξόανον, τό, politum, ſculptum, ſculptile: a Th. ξέω, polio.

Ἄξομαι, abducam, f. 1. verbi ἄγω.

Ἆξον, a. 1. imp. act. duc, vel frange: ab ἄγω, vel ἄγνυμι, f. ἄξω.

Ἄξονα, acc. ſing. ἄξονι, dat. ab ἄξων.

Ἀξόνιος, ου, ὁ, καὶ ἡ, ad axim pertinens. ut ἀξονίοις δεσμοῖς, vinculis axis alligatis: in Epigr. ab ἄξων, axis rotæ.

Ἄξοος, expon. idem quod ἄξεςος, qui radendo ſcalpendoque politus non eſt: in Epigr. ex α priv. & ξέω, cujus comp. varia deſinunt in ξόος.

Ἀξυγκρότητος, idem quod ἀσυγκρότητος, qui conflatus, ſeu coactus non eſt, ſeu qui conflari & cogi non poteſt: ex α priv. & συγκροτέω.

Ἀξυλία, lignorum inopia.

Ἀξύλιςος, & ἀξύλευτος, idem quod ἄξυλος, unde, vel ex quo nemo ligna petiit; ejuſd. Th. & comp. cum ſeq.

Ἄξυλος, ου, ὁ, ἡ, ligno carens. vel plenus ligno: ab α, vel priv. vel epitat. & ξύλον.

Ἀξύμμετρον, pro ἀσύμμετρον, immenſum, immodicum: ex α priv. & σύμμετρος.

Ἀξύμφορος, pro ἀσύμφορος, incommodus: ex α priv. & σύμφορος.

Ἀξύνετος, pro ἀσύνετος, ου, ὁ, καὶ ἡ, intelligentia carens, ſtultus, inſipiens: ex α priv. & ξυνετός.

Ἀξυντάκτως, pro ἀσύντακτος, inordinatus: ex α priv. & συντάσσω, vel -ττω.

Ἄξυρος, ſeu ἀξυρὴς, retuſus, hebes: ex α priv. & ξυρός.

Ἄξω, pro ἄγω, formatum e futuro; ut οἴσω, pro φέρω.

Ἄξω, Dor. ἀξῶ, f. 1. act. ducam, vel frangam: ab ἄγω, vel ἄγνυμι.

Ἄξων, ονος, ὁ, axis, aſſer: q. ab ἄγω, quia circa axem rota agitur. expon. etiam ſpondylorum ſecundus; qui eſt immobilis: Pol. Et apud Athenienſes ἄξονες erant tabulæ, in quibus leges Solonis erant inciſæ. Bud. in com. Item in Salomonis Proverbiis legitur pro tramite, & orbita. Dicitur autem ab ἄξαι, a. 1. inf. verbi ἄγω.

Α Ο.

—αο, Æol. & Bœot. in gen. ſing. 1. decl. ſimpl. pro ου: ut Αἰνείαο, pro Αἰνείου. Eſt & Jon. & Poet. pro ου in 2. perſ. ſing. a. 1. med. ut pro ἐτύψω, ἐτύψαο.

Ἄοδμος, odore carens, inodorus; idem quod ἄνοδμος: ex α priv. & ὀδμή, odor.

Ἄοζοι, & ἀοζέω, vide cum ἄοζοι, & ἀοζέω.

Ἄοζος, idem quod ἄνοζος, qui ramoſus non eſt, in nullos diſperſus ramos, vel enodis, non nodoſus. Item, ramoſus, πολύοζος. ex α priv. vel intenſ. & ὄζος.

Ἀοιδᾶν, Dor. pro ἀοιδῶν, gen. pl. ab ἀοιδός, vel ἀοιδή.

Ἀοιδή, ῆς, & Dor. ἀοιδά, ᾶς, ἡ, cantus. dat. pl. Jon. ἀοιδῇσι, pro ἀοιδαῖς. A præt. m. ἤοιδα verbi ἀείδω.

Ἀοιδιάω, ῶ, cano, canto; idem quod Th. ἀείδω.

Ἀοίδιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, celebris, decantatus.

Ἀοιδοθέτης, Poeta, qui componit cantilenas: ex ἀοιδή, & θετός.

Ἀοιδοπόλος, idem, Poeta, qui verſatur circa carmina: ex ἀοιδή, & πολέω, verſor.

Ἀοιδός, οῦ, ὁ, cantor, Poeta. Th. ἀείδω.

Ἀοιδοσύνη, ἡ, cantio, cantilena; idem quod ἀοιδή, & Th. idem.

Ἀοιδοτάτη, ης, ἡ, canendi peritiſſima, cantu ſuaviſſima, ſuperl. ab ἀοιδός.

Ἀοίκητος, ου, ὁ, ἡ, inhabitatus.

Ἄοικος, ου, ὁ, ἡ, domo carens. Ex α, & οἶκος.

Ἄοιμος, invius, vagus: ex α priv. & οἴμη.

Ἄοινος, vino carens, abſtemius: ex α priv. & οἶνος.

Ἄοκνος, ου, ὁ, ἡ, impiger; item, intrepidus: ex α, & ὄκνος.

Ἀοκνότατα, impigerrime.

Ἀόκνως, impigre: adv. ab ἄοκνος.

Ἀολλέες, έες, οἱ, αἱ, conferti, nom. pl. ab ἀολλής· acc. pl. ἀολλέας, εῖς. dat. ἀολλέσι.

Ἀολλήδην, confertim, ſimul: adv. Poet. ab

ἈΟΛΛΗ'Σ, έος, ὁ, ἡ, confertus, congregatus.

Ἀολλίζω, & ἀολλέω, congrego.

—άοντι, ῶντι, terminatio Dor. 3. perſ. plur. præſ. ind. 1. contract. pro άουσι, vel ῶσι, ut βοάοντι, pro βοάουσι, βοῶσι.

Ἀοξέω, pro ἀοζέω, miniſtro. Heſych. & Suid.

Ἄοζοι pro ἄοζοι a Suida exponitur, πολύοζοι, ramoſi, nodoſi, item, qui nulla ligna comburunt, i. e. coqui, μάγειροι, vel ſervi, famuli, ὑπηρέται, καὶ θεράποντες. item, aſſeclæ; & aſſectatores, ἀκόλουθοι. a Th. ὄζος.

Ἄοπλος, idem quod ἄνοπλος.

Ἄοπος, qui vocem nullam edit, mutus: (& ab Heſych. exponitur etiam ἀόρατος, inviſibilis; ab ὄπτομαι) ex α priv. & ὤψ, ὠπός, ἡ, vox; item, oculus, ſed tunc eſt maſc. gen.

Ἄοπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἄοπτος, non viſibilis: ex α priv. & ὄπτομαι.

Ἄορ, & ἄορ, ρος, τό, enſis: q. ab ἀείρω, quia ſuſpenditur. Item ἄορες Heſych. dicuntur γυναῖκες. Item tripodes quidam, Od. ρ, ſc. ἔχοντες ὦτα, ἐξ ὧν αἰρεῖσθαι δύνανται. Etym.

Ἀορασία, ας, ἡ, cæcitas. Ex α, & ὁράω.

Ἀόρατος, ου, ὁ, ἡ, inviſibilis.

Ἀοράτως, inviſibiliter, adv.

Ἀοργησία, ας, ἡ, q. d. iniraſcentia, non iraſci, lentitudo.

Ἀόργητος, & ἄοργος, qui non iraſcitur, aut iraſci ſolet. Unde in neut. gen. τὸ ἀόργητον, idem quod ἀοργησία, Luc. in Hermog. τὸ ἀόργητον ἀνδρός ἐςι σοφοῦ.

Ἀοργήτως, ſine ira, ita ut non iraſcaris, lente, vel leniter: ex α priv. & ὀργή, ῆς, ἡ, ira.

Ἀοριςαίνω, hæſito: ab α, & ὅρος.

Ἀοριςέομαι, οῦμαι, indefinitus ſum.

Ἀοριςία, ας, ἡ, infinitas.

Ἀοριςικός, ή, ὁ καὶ ἡ, indefinitivus.

Ἀόριςος, ου, ὁ καὶ ἡ, infinitus, interminatus.

Ἀορίςως, infinite, interminate.

Ἄορνος, ου, ὁ, ἡ, avibus carens. Item nomen fluvii, Avernus. Th. ὄρνις.

Ἀορτή, ῆς, ἡ, dicitur arteria omnium maxima, quæ ex ſiniſtro cordis ventriculo

culo exoritur, & ſpiritum vitalem in totum animantis corpus defert, nativumque calorem per diaſtolen & ſyſtolen temperat. ſic appellata fuit, quod ἀορτὴ ſignificet ἀγγεῖον, i. e. vas: eſt enim ſanguinis conceptaculum, ut ſcribit Ariſtot. Item ἀορταὶ ſunt etiam veſtium conditoria, & arculæ, i. e. χηλοὶ, κιβωτοὶ, κίσται, Poll.

Α'ΟΡΤΗ'Ρ, ῆρος, ὁ, lorum (ſeu funis) quo enſis, clypeus, aut pera appenditur. dat. pl. ἀορτήρεσσι, Poet. qu. ab ἀείρω: vel quaſi ἀορτὰ τηρῶν; ab ἀωρ, & τηρέω.

Α'ορτηθεὶς, in Epigr. appenſus loro, affixus, pendens: a Th. ἀορτήρ.

Α'ωρτο, ſublatus erat, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. ab ἄορμαι, pro ἤορμαι, perf. paſſ. verbi ἀείρω. Quidam tamen ex ἦρτο factum volunt, η in ω converſo, & inſerto ο, pluſq. perf. paſſ. ἄρτο, ἄωρτο.

Α'ορτρον, appellatur ab Hippocrate pars pulmonis utrinque ſuſpenſa, & ſeparata; quam & ἀορτὴν dictam fuiſſe diſcimus ex Dioſc. ab eod. Th.

Α'οσμος, ου, ὁ καὶ ἡ, odoris omnis expers; idem quod ἄνοσμος, nihil olens, inodorus; vel odore gravis, & fœtidus; nam ἄοσμον opponitur τῷ εὔοσμῳ.

Α'οσμία, ας, ἡ, (pro quo interdum reperitur ſubſtantive, ἄοσμος, ου, ὁ,) odoris carentia, odor nullus, vel malus odor, fœtor: ex α priv. & ὀσμή.

Α'οσσέω, ῶ, auxilior, opem fero, adjuvo. Hinc

Α'οσσητὴρ, ὁ, adjutor, ἀνὰ ὅσσαν βοηθῶν, qui non vocatus alteri opitulatur. Ab ὄσσα.

Α'ουτος, ου, ὁ, ἡ, illæſus: ex α, & οὐτάω.

Α'οχλησία, ας, ἡ, vacuitas a turbis.

Α'όχλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui moleſtia vacat. Ab α, & ὄχλος.

Α'οψ, οπος, ὁ καὶ ἡ, viſus expers, cœcus: ab α, & ὄπτομαι.

Α'π', pro Α'πό.

Α'παγγεῖλαι, renuntiaſſe, a. 1. inf. act. ἀπάγγειλον, άτω, renuntiato, & in 2. pl. ἀπαγγείλατε, renuntiate, imp. ἀπαγγείλας, αντος, ὁ, renuntians, part. ab ἀπαγγέλλω.

Α'παγγελία, ας, ἡ, narratio: ab ἀπαγγέλλω.

Α'παγγέλλω, f. ἀπαγγελῶ, p. ἀπήγγελκα. a. 1. ἀπήγγειλα. a. 1. inf. ἀπαγγεῖλαι. præſ. part. act. ἀπαγγέλλων, οντος, ὁ, paſ. ἀπαγγελλόμενος. Exp. idem quod ἀγγέλλω. Item, renuntio, ut legati faciunt a legatione redeuntes. Plut. Et pro denuntio: ut ἀπαγγέλλω σοι ἀγῶνα, denuntio tibi litem. Item pronuntio, enuntio, i. e. cœptum mentis eloquor. Item, memoriter recito. Bud. ex Syneſ. Ex ἀπὸ, & ἀγγέλλω.

Α'παγγελτέον, pro- vel renuntiandum eſt.

Α'παγγελτὴρ, index, renuntius.

Α'παγγελτικὸς, re- vel enuntiativus. unde in neut. gen. τὸ ἀπαγγελτικὸν, enunciatio. a præced.

Α'παγε, Apage, apageſis, aufer, abſit, ne feceris: adverbium eſt reprobantis, & abominantis: (a verbo ἀπάγω) ut ἄπαγ' εἰς μακαρίαν, proverbium apud Ariſtoph. i. e. εἰς ὄλεθρον; nam mortui μακαρῖται dicuntur κατ' εὐφημισμὸν, ne verba innominata ſint.

Α'παγείρω, excito: ex ἀπὸ, & ἀγείρω.

Α'παγὴς, ὁ, ἡ, impenetrabilis: ex ἀπὸ pro α priv. & ἄγω; vel ut alii volunt, ex α intenſivo, & ἔπαγον, a. 2. verbi πήγνυμι.

Α'παγινέειν, Jon. pro ἀπάγειν, auferre, abducere. Th. ἄγω.

Α'παγκωνίζομαι, cubitos intendo. Heſ. ex ἀπὸ, & ἀγκωνίζομαι, ſinuo me, vel ſinuor; per ſinus quoſdam quaſi flexus me verto; de fluvio dictum: ab ἀγκὼν, cubitus, ſeu cubitum.

Α'παγλαΐζω, deturbo, dehoneſto; ex ἀπὸ, & ἀγλαΐζω, illuſtro; a Th. ἀγλαὸς, ſplendidus.

Α'παγξαίμην, ης, ο, me ſtrangularem, a. 1. opt. m. verbi ἀπάγχω.

Α'παγομένην, την, abductam, acc. ſing. præſ. part. paſſ. f. g. ab ἀπάγω.

Α'παγόρευμα, apud Plutarch. opponitur τῷ προστάγματι, vetitum & interdictum magiſtratus, edictum prohibitorium.

Α'παγόρευσις, prohibitio.

Α'παγορευτικὸς, prohibitorius: a verbo ἀπαγορεύω.

Α'παγορεύων, οντος, ὁ, prohibens, præſ. part. ab

Α'παγορεύω, prohibeo, interdico, recuſo, nego: Item animum deſpondeo. D. Baſil. in fragm. ex ἀπὸ, & ἀγορεύω.

Α'παγρέω, ſpolio. unde ἀπαγρεθεὶς, Heſych. exp. ἀφαιρεθεὶς; ex ἀπὸ, & ἀγρέω, venor, capto.

Α'παγριόω, ῶ, agreſte reddo, effero, exaſpero: ex ἀπὸ, & ἄγριος.

Α'παγρίωσις, εως, ἡ, efferatio, exaſperatio; ipſa actio, qua aliquid ſylveſtreſcit; mutatio in ſylveſtrem naturam. Ex ἀπὸ, & ἀγριόω.

Α'παγροικίζομαι, ad mores ruſticos redigor. eſt paſſ. ab ἀπαγροικίζω.

Α'παγροικίζω, ad mores ruſticos redigo.

Α'παγρος, infelix, & infortunatus venator, ἀτυχὴς περὶ τὰς ἄγρας, infelix circa venationes: ex ἀπὸ, & ἄγρα, captura, venatio.

Α'παγχονάω, idem quod ἀπαγχονίζω, & ἀπάγχω.

Α'παγχονίζω, idem quod ἀπάγχω.

Α'πάγχω, ſtrangulo, ſuffoco, f. ἀπάγξω, p. ἀπῆγχα. præſ. paſſ. ἀπάγχομαι, ſtrangulor, f. 1. m. ἀπάγξομαι, a. 1. ἀπηγξάμην, ω, ατο. Ex ἀπὸ, & ἄγχω.

Α'πάγω, abduco, f. άξω, p. ἀπῆχα, a. 2. ἀπῆγον, Att. ἀπήγαγον, imp. ἀπάγαγε, part. ἀπαγαγὼν, όντος, ὁ, perf. paſſ. ἀπῆγμαι, ξαι, κται, a. 1. ἀπήχθην, inf. ἀπαχθῆναι. Th. ἄγω.

Α'παγωγὴ, abductio; & peculiariter abductio, ſeu conjectio in carcerem, apud Polyb. & Eſaiam, cap. 4. Item, reductio, & tributi penſio. Item, ἀπαγωγὴ, vocatur etiam ſyllogiſmus apud Ariſtotelem, in quo de minoris certitudine propoſitionis dubitatur, quæ tamen æque, aut magis credibilis eſt ipſa concluſione. 1. Anal. lib. 2. c. 18. Itemque dicitur εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγὴ, reductio ad impoſſibile; quam Chryſoſtom. 1. ad Cor. 15. εἰς ἄτοπον ἀπαγωγὴν vocat.

Α'παγωγὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, abductor, expulſor, expellendi vim habens: cui opponitur ἐπαγωγός: a verbo ἀπάγω.

Α'παδεῖν, Jon. & Poet. diſplicere: ex α, & ἅδω, ſeu ἁνδάνω, placeo.

Α'παδὶς, ιος, ἡ, cogitatio. in acc. pl. ἀπάδιας, & per craſin ἀπάδις. Dicta qu. ἄπιδις, ab ἀπὸ, pro ἄπωθεν, καὶ πόῤῥωθεν ἰδεῖν, quod mens, & cogitatio res eminus, & ante quam acciderint, videat, & prævideat.

Α'πᾴδω, in cantu diſcrepo, diſſono, ſum abſonus: & Metaph. diſcrepo, diſſentio: ex ἀπὸ, & ᾄδω.

Α'παειρόμενος, ου, ὁ, diſcedens, præſ. part. ex ἀπὸ, & ἀείρω.

Α'παθανατίζω, reddo immortalem; item, macto: ex ἀπὸ, & ἀθανατίζω, idem.

Α'πάθεια, ας, ἡ, immobilitas; circa paſſiones æquanimitas; affectuum vacuitas, indolentia, ſtupor.

Α'παθὴς, έος, ὁ, ἡ, impatiens; qui non eſt paſſus: ex α, & ἔπαθον, a. 2. verbi πάσχω. V. etiam in ἀπαθῶς.

Α'πάθητος, ὁ καὶ ἡ, q. d. impatibilis, patiendi neceſſitati minime obnoxius.

Α'παθῶς, quiete, æquanimiter, ſedato animo: ab ἀπαθὴς, non obnoxius affectionibus animi; carens paſſionum, & affectuum animi perturbatione; rigidus, illæſus.

Α'παὶ, præpoſ. Poet. pro ἀπό.

Α'παιδαγώγητος, qui regi nequit, indocilis, intractabilis: ex α priv. & παιδαγωγέω.

Α'παιδευσία, ας, ἡ, inſcitia, imperitia: ex α, & παιδεύω. Th. παῖς.

Α'παίδευτος, ου, ὁ, ἡ, ineruditus, illiteratus. Ex α, & παιδεύω. Th. παῖς.

Α'παιδεύτως, inerudite, indocte, imperite. eſt adv. ab ἀπαίδευτος; quod ab ἀπαιδευσία, ἡ, quæ ineſt ei, qui non eſt doctus, ſeu eruditus.

Α'παιδία, ας, ἡ, orbitas liberorum: ab ἄπαις.

Α'παιδοιόω, ῶ, q. d. pudenda mutilo; præputium ſeco, circumcido. Poll. lib. 2. ex ἀπὸ, & αἰδοῖον, inguen: in plur. αἰδοῖα, pudenda.

Α'παιδοτρίβητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſub magiſtro non exercitatus; item, inexercitatus: ab ἀπὸ, παῖς, & τρίβω.

Α'παιθαλόω, terrefacio: ex ἀπὸ, & αἰθαλόω, comburo. Th. αἴθω.

Α'παιθριάζω, ſub dio ago, ſereno, ſerenum reddo: ex ἀπὸ, & αἴθριος, ſerenus. Th. αἴθρα, a quo etiam αἰθριάζω, illuſtro, ſerenum reddo.

Α'παίνυμαι, aufero: ἀφαιρέομαι: ex ἀπὸ, & αἴνυμαι, capio.

Α'παιρεθέω, privarer, Jon. pro ἀφαιρεθῶ, a. 1. ſub. paſs. ab ἀφαιρέομαι.

Α'παιρέεσθαι, Jon. pro ἀφαιρεῖσθαι, privari, ſpoliari: ex ἀπὸ, & αἱρέω.

Α'παιρεῤῥημένοι, οἱ, fraudati, Jon. redupl. atque Att. pro ἀφῃρημένοι, p. part. paſs. ab ἀφαιρέω.

Α'παίρομαι, auferor. ut ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος: apud Evangeliſtas. eſt paſs. ab ἀπαίρω, quod expon. proficiſcor navi, ſolvo; & aliquando ſimpl. abeo, proficiſcor: Item interdum ἀπαίρω τὴν ναῦν, dicitur, ut Lat. ſolvo navem: Item, aufero, detraho.

Α'παίρω, tollo, diſcedo. f. αρῶ. p. ἀπῆρκα. a. 1. ἀπῆρα, imp. ἆπαρον, άτω, inf. ἀπᾶραι. p. paſs. ἀπῆρμαι, a. 1. ἀπήρθην, ſub. ἀπαρθῶ, ῇς, ῇ. Ex ἀπὸ, & αἴρω. V. etiam in ἀπαίρομαι.

Α'παις, ὁ, liberis carens: ex α, & παῖς.

Α'παίσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, infauſtus, inauſpicatus, mali augurii: ab ἀπὸ, & αἴσιος.

Α'παΐσσω, f. ξω, proſilio, cum impetu abeo. a. 1. part. ἀπαΐξας. Th. ἀΐσσω.

Α'παιτεῖ, repetit, 3. ſing. præſ. ind. ἀπαίτει, repetito, 2. ſing. imp. act. præſ. ἀπαιτήσωσι, 3. pl. a. 1. ſub. ab

Α'παιτέω, ῶ, repeto: ab ἀπὸ, & αἰτέω.

Α'παιτίζω, f. ίσω, idem.

Α'παίτησις, εως, ἡ, exactio, repetitio.

Α'παιτητέον, repetendum, efflagitandum.

Α'παιτητικὸς, ῆ, repetens, & agens repetitorem. a verbo ἀπαιτέω.

Α'παιωρέω, & ἀπαιωρέομαι, οῦμαι, immineo, impendeo, attollo, dependeo: ex τῷ αἴρω, per pleonaſmum τοῦ ω; vel ex ἀπὸ, & αἰωρέω.

Α'παιώρησις, expon. ſuſpenſio, qua aliquid ſuſpenditur, & dependere ſinitur. verbale ab ἀπαιωρέω, οῦμαι, in ſublimi protendor, vel pendeo; ſuſpenſus ſum.

Α'πακοντίζω, jaculor; idem quod ἀκοντίζω.

Α'πακριβόω, elaboro; diligenter aliquid facio; ſtudioſe exquiro: item, exacte reſpondeo, i. e. ſtatutis horis evenio; ex ἀπὸ, & ἀκριβόω.

Α'πακτέον, retrahendum eſt, vel abducendum.

Α'πακτος, ablatus: ab ἀπάγω.

Α'παλὰ, τὰ, mollia, h. e. juvenilia. ἁπαλὰς, τὰς, teneras, acc. pl. f. g. ab ἁπαλός.

Α'πάλαιστος, ου, ὁ, ἡ, qui lucta eſt invictus, inſuperabilis, Poet. pro δυσκαταπάλαιστος. Th. παλαίω.

Α'παλαίστρος, ου, ὁ καὶ ἡ, palæſtræ imperitus: ab α, & παλαίστρα. Th. πάλη.

Α'παλαλκέμεν, arcere, repellere, Dor. pro ἀπαλαλκεῖν, præſ. inf. Α'παλάλκοι, arceat, 3. ſing. præſ. opt. act. verbi

Α'παλάλκω, arceo, repello. Th. ἀλκή.

Α'πάλαμνος, pro ἀπάλαμος, ου, ὁ, ἡ, conſilii inops, induſtria carens, difficilis. Ex α, & παλάμη.

Α'πα-

Ἀπάλαμνος βίος, vita miſerrima, cui nullus παλάμην, i. e. artem (ſeu auxilium) reperire poteſt, ut eam liberet. Sic ἀπάλαμνον κακὸν, malum, unde quis eluctari nequit. Th. παλάμη.

Ἀπαλάομαι, ῶμαι, deerro, vagor: ab ἀπὸ, & ἀλάομαι.

Ἀπαλγέω, ῶ, dedoleo, occaleſco. fut. ήσω. p. ἀπήλγηκα. Ex ἀπὸ, & ἀλγέω.

Ἀπάλειψον, dele, a. 1. imperat. act. ab

Ἀπαλείφω, f. ψω, p. φα, deungo; item, deleo. Th. ἀλείφω.

Ἀπαλεξέω, ῶ, idem quod ἀπαλέξω, -ομαι.

Ἀπαλεξίκακον, ου, τὸ, immedicabile, a quo malum depelli nequit: ab ἀπὸ, ἀλέξω, & κακός.

Ἀπαλέξω, propulſo, repello; item, auxilior. ἀπαλέξομαι, idem: ex ἀπὸ, & ἀλέξω, idem.

Ἀπαλέομαι, devito, evito, effugio: ex ἀπὸ, & ἀλέω, vito.

Ἀπαλέω, negligo, per Syncopen, pro ἀπαμελέω: ex ἐπὶ, & μέλω.

Ἀπαληθεύω, f. σω, p. κα, vera prædico: ab ἀπὸ, & ἀληθεύω. Them. ἀληθής.

Ἀπαληλιμμένος, η, ον, obliteratus, part. præt. paſſ. ab ἀπαλείφομαι.

Ἀπαλήσεται, vagabitur, f. 1. m. ex ἀπὸ, & ἄλημι, vel ἀλάομαι.

Ἀπαλθέομαι, ῦμαι, curo. vide in ἄλθω, ἀλθέω, & ἀλθαίνω.

Ἀπαλίας, ου, ὁ, hædus tenellus, ſeu delicatus. Th. ἀπαλός.

Ἀπάλιον θῦμα, Heſych. δελφάκιον, porcellus, porcus delicatus, teneræ hœdus ætatis, & mollis; ea enim eſt victima tenerrima, & delicatiſſima: ab eodem Th.

Ἀπαλλαγὴ, ῆς, ἡ, expon. diſceſſus, migratio: ut ἀπαλλαγὴν ποιεῖσθαι, migrare, ſolum vertere: & ἡ τοῦ βίου ἀπαλλαγὴ, diſceſſus e vita; quod & ἡ τοῦ ζῆν ἀπαλλαγὴ dicitur a Plat. Item, liberatio, exitus: apud Iſocr. verbale ab ἀπαλλάσσω.

Ἀπαλλαγιῶσαι, libertatem conſequi: ab ἀπαλλάττομαι.

Ἀπαλλακτικὸς, ῦ, liberandi vim habens, ſalutaris, abſolutorius.

Ἀπαλλακτικῶς, q. d. liberatorie, abſolutorie. eſt adv. ab ἀπαλλακτικὸς, abſolutorius.

Ἀπαλλὰξ, viciſſim.

Ἀπαλλαξείω, expon. liberari cupio: ab ἀπαλλάττω, f. άξω.

Ἀπαλλαξείω, liberare cupio; volo diſcedere; defungi cupio; ἀπαλλαξείω, adjuvando removeo: ab ἀπαλλάττω; ex ἀπὸ, & ἀλλάσσω.

Ἀπάλλαξις, εως, ἡ, diſcedendi facultas: ab ἀπαλλάσσω.

Ἀπαλλάσσω, vel Att. -ττω, dimitto, abire jubeo, libero. f. άξω. p. ἀπήλλαχα. a. 1. ἀπήλλαξα. 3. ſing. a. 1. ſub. ἀπαλλάξῃ. præt. paſſ. ἀπήλλαγμαι. inf. ἀπηλλάχθαι. Interdum ponitur pro ἀπαλλάττομαι, evado, defungor, liberor: & aliquando exp. intereo, morior. Ex ἀπὸ, & ἀλλάσσω.

Ἀπάλληλος, ου, ὁ καὶ ἡ, alius poſt alium. Ariſtot. de An. l. 9. ex ἀπὸ, & ἄλλος.

Ἀπαλλοτριόω, ῶ, abalieno. ἀπαλλοτριοῖ, 3. ſing. præſ. opt. fut. ώσω. p. ἀπηλλοτρίωκα. p. paſſ. ἀπηλλοτρίωμαι, part. ἀπηλλοτριωμένος, abalienatus. Ex ἀπὸ, & ἀλλοτριόω. Th. ἄλλος.

Ἀπαλοάω, ῶ, contero, confringo; item idem quod ſimplex Th. ἀλοάω, ῶ, fero, trituro. Item ἀπαλοιάω, idem: ex ἀπὸ, & ἀλοάω; pro quo interdum etiam eſt ἀλοιάω, per pleonaſmum literæ ι, tundo, percutio.

Ἀπαλοιφὴ, ῆς, ἡ, litura: ab ἀπαλείφω.

Ἀπαλοῖο, οῦ, teneri, mollis, gen. Jon. pro ἀπαλοῦ, ab ἀπαλός.

ἈΠΑΛΟ'Σ, ὴ, ὸν, tener, mollis, delicatus: qu. ἁφαλὸς, ab ἁφὴ, q. d. tactui cedens.

Ἀπαλόσαρκος, ου, ὁ καὶ ἡ, carne mollis: ex ἀπαλὸς, & σάρξ.

Ἀπαλότης, ητος, ἡ, teneritudo, mollities.

Ἀπαλοτρεφὴς, έος, ὁ, ἡ, delicate nutritus, ſaginatus. Th. τρέφω.

Ἀπαλόχροος, gen. ab ἀπαλόχρους, οος, ὁ, ἡ, qui tenellum, ſeu molle corpus habet. Ex ἀπαλὸς, & χρώς. Them. χρόω.

Ἀπαλόχρους, ουτος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀπαλόχρως, qui tenera, ſeu delicata eſt cute.

Ἀπαλόψυχος, qui eſt animo molli, effœminatus, puſillanimis: ex ἀπαλὸς, ῦ, ὁ, & ψυχή.

Ἀπαλύνω, tenerum reddo, mollio, emollio: item, delicate attingo. f. υνῶ. Th. ἀπαλός.

Ἀπαλῶς, molliter. Th. ἅπτομαι.

Ἀπαμαλδύνω, idem quod ἀμαλάπτω, perdo, corrumpo, proprie, veluti tenerum quiddam, & molle: item, deleo, oblitero: item, demolior, everto, ſolo æquo. ex ἀπὸ, & ἀμαλδύνω, idem quod ἀμαλάπτω, a Th. ἀμαλός.

Ἀπαμάω, ῶ, vel potius ἀπαμάομαι, ῶμαι, meto: ex ἀπὸ, & ἀμάω.

Ἀπαμβλύνω, idem, quod ἀμβλύνω, hebeto, obtundo. Th. ἀμβλύς.

Ἀπαμβλόω, obtundo, hebeto: Item, abortior, abortivum facio. ex ἀπὸ, & ἀμβλόω.

Ἀπαμβρόω, aberro, deerro: ex ἀπὸ, & ἀμβρόω, idem, aberro: quod eſt, (aſſumpto μ) pro ἀβροτέω, ῶ, noctu occurro; a Th. ἀβρότη, nox.

Ἀπαμείβετο, reſpondebat, 3. imp. ἀπαμειβόμενος, præſ. part. ab

Ἀπαμείβομαι, reſpondeo: ex ἀπὸ, & ἀμείβω.

Ἀπαμείρω, ſeparo; partem, ſeu portionem ſuam alicui aufero, privo; idem quod ἀμείρω: παρὰ τὸ μείρω, τὸ μερίζω. Sed exp. & contraria ſignif. impertior. ſic in paſ. -ομαι, privor: item, privo: item, impertior. Ex ἀπὸ, & μείρω, vel ἀμείρω.

Ἀπαμελέω, negligo. unde ἀπημελημένος, pro derelicto habitus; pro neglecto relictus: ex ἀπὸ, & ἀμελέω.

Ἀπαμέργω, decerpo: ex ἀπὸ, & ἀμέργω, exugo.

Ἀπαμέρδω, privo: ex ἀπὸ, & ἀμέρδω, idem.

Ἀπαμμένος, pendens, ſuſpenſus, Jon. pro ἀφημμένος, ſublata aſpiratione, & augmento: ab ἀφάπτομαι. Them. ἅπτομαι.

Ἀπαμύνω, propello, arceo: f. υνῶ. Ex ἀπὸ, & ἀμύνω.

Ἀπαμφιάζω, ἀπαμφιέννυμι, & ἀπαμφίσκω, idem quod ἀφιματίζω, veſtimenta detraho, exuo, nudo, ſpolio: ex ἀπὸ, & ἀμφιάζω, vel ἀμφιέννυμι.

Ἅπαν, τὸ, omne, n. g. adj. ἅπας, ab ἅμα, & πᾶς.

Ἀπαναβαίνω, idem quod ἐπαναβαίνω.

Ἀπαναίνεται, reſpuit, 3. ſing. præſ. ind. ex

Ἀπαναίνομαι, renuo, reſpuo, recuſo, rejicio, cum acc. Ab ἀπὸ, & ἀναίνομαι.

Ἀπαναισχυντέομαι, impudenter attento.

Ἀπαναισχυντέω, ῶ, impudenter me gero; impudentia utor: ex ἀπὸ, & ἀναισχυντέω.

Ἀπαναλίσκω, abſumo, detero, erogo: ex ἀπὸ, & ἀναλίσκω.

Ἀπανήνατο, reſpuit, Poet. & Dor. pro ἀπηνήνατο, 3. ſing. a. 1. m. ab ἀπαναίνομαι.

Ἀπανάστασις, migratio, transmigratio, ἀποικία, μετάστασις, verbale ab ἀπανίσταμαι, diſcedo, commigro.

Ἀπανδρόω, virilitatem, ſeu viriles annos aſſumo: ex ἀπὸ, & ἀνδρόω, virilem reddo; virile robur miniſtro.

Ἀπάνευθε, ſeorſum: adv. ab ἄνευθε. Th. ἄνευ.

Ἀπανήνασθαι, recuſare, a. 1. inf. m. & a. 1. ind. m. ἀπηνηνάμην, recuſavi, renui. Ab ἀπαναίνομαι.

Ἀπανθέω, μ. ήσω, π. κα, defloreo, emarceſco, flore exuor.

Ἀπάνθησις, εως, ἡ, defloreſcendi actio, q. defloratio; florum marcor, & fluxus.

Ἀπανθίζω, decerpo, defloro.

Ἀπανθισμὸς, ῦ, ὁ, linea exilis, & viſum fugiens, a pectoribus ita dicitur, Galeno teſte, ut lineamenta illa Apellis, & Protag. apud Plin. lib. 35. ex ἀπὸ, & ἀνθέω, vel ἀνθίζω.

Ἀπανθρακίζω, carbones accendo, torreo, aſſo: vel τὰς ἀνθρακίδας, i. e. piſcis genus comedo: quod nim. illud piſcium genus aſſum comeditur.

Ἀπανθρακὶς, ίδος, ἡ, eſt piſcis, cui convenit aſſatio; item, placentæ, ſeu lagani genus; παρὰ τὸ ἐν ἀνθρακιᾷ γίνεσθαι.

Ἀπανθράκισμα, τὸ, eſt in genere quidvis toſtum in prunis.

Ἀπανθρακόω, ῶ, in carbones verto, ſeu redigo, exuro: a Th. ἄνθραξ, carbo; unde ἀνθρακὶς, ίδος, ἡ, pruna, ignis ex carbonibus.

Ἀπάνθρωπος, inhumanus, hominum expers, deſertus ab, ſeu vacuus hominibus. unde

Ἀπανθρωπία, ας, ἡ, inhumanitas.

Ἀπανθρώπως, inhumaniter: ex ἀπὸ, & ἄνθρωπος.

Ἀπανισταμένης, ἡ, diſcedentis, gen. ſing. part. præſ. f. g. ab ἀπανίσταμαι: quod ex ἀπὸ, ἀνὰ, & ἵστημι.

Ἀπανιστάω, & ἀπανίστημι, excito alicunde, vel exurgere facio; Item, erigo ad vitam. Sed expon. etiam, ſubmoveo, ſedibus pello. Et apud Herodot. in Thalia, ἀπανιστάναι τὴν στρατιὰν, exp. abducere exercitum. Et in paſſ. ἀπανίσταμαι, ſurgo ex aliquo loco, exurgo: ut ἐκ κλίνης ἀπανισταμένους, de lecto ſurgentes. Item, ſedibus pellor, emigro, commigro. Sed ex Reg. l. 1. c. 4. ἀπανέστησαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶ, expon. caligaverant oculi ejus. Ex ἀπὸ, & ἀνίστημι, -αμαι.

Ἅπαντα, ᾱ, omnem, acc. ſing. ab ἅπας, gen. ἅπαντος, quod ex ἅμα, & πᾶς.

Ἀπαντᾷν, occurrere, præſ. inf. & ἀπαντῶντας, τὰς, occurrentes, accuſ. pl. part. præſ. ab ἀπαντάω.

Ἀπανταχῆ, & ἀπανταχόθι, ubique, paſſim.

Ἀπανταχόθεν, & ἀπανταχόσε, undique, undequaque, quaquaverſum: ab ἅπας.

Ἀπαντάω, ῶ, occurro; ab ἀπὸ, & ἀντάω. Th. ἀντί.

Ἀπαντέλλω, produco, emitto; idem quod ἀντέλλω, (cum ἀπὸ præſ.) pro ἀνατέλλω, oriri facio.

Ἀπαντῇ, ubique: adv. Th. πᾶς.

Ἀπάντημα, ατος, τὸ, idem quod ἀπάντησις, occurſus, caſus, eventus.

Ἀπάντησις, εως, ἡ, occurſus: ab ἀπαντάω.

Ἀπαντητέον, occurrendum eſt: ab ἀπαντάω.

Ἀπαντία, ex adverſo; idem quod ἐναντίον: ex ἀπὸ, & ἀντί.

Ἀπαντίζω, unde συναπαντίζω, concurro: ex ἀπὸ, vel ex σὺν, ἀπὸ, & ἀντίζω, inuſit. pro ἀντάω, vel ἀντιάω.

Ἀπαντικρὺ, contra, e regione; idem quod ἀντικρύ.

Ἀπαντίον, Jon. e regione. Th. ἀντί.

Ἀπαντλέω, exhaurio. unde

Ἀπάντλησις, εως, ἡ, exhauſtio, evacuatio. ex ἀπὸ, & ἀντλέω.

Ἀπάντομαι, reſiſto: ab ἀπαντάω.

ἍΠΑΞ, adv. ſemel.

Ἀπαξάπας, αντος, ὁ, univerſus, cunctus, omnis ſemel: ex ἅπαξ, & ἅπας.

Ἀπαξαπλῶς, univerſaliter: ex ἅπαξ, & ἁπλῶς. Th. ἁπλόος.

Ἀπαξία, ας, ἡ, indignitas.

Ἀπάξιος, ου, ὁ, præter morem; & ſubinde pro ἄξιος, dignus.

Ἀπαξιόω, dedignor, indignum reputo, deſpicio, turpe duco.

Ἀπαξίωσις, dedignatio, contemptio, deſpicientia: ab ἀπάξιος, indignus.

Ἀπάορος, ου, ὁ, Poet. pro ἀπήορος, remotus: qu. ab ἀείρω, p. m. ἤορα, &, neglecto augmento. ἄορα.

Ἀπαράβατος, ου, ὁ, ἡ, non tranſitorius, perpetuus: ex α, & παραβαίνω.

Ἀπαράβλαςος, nullam ſobolem proferens; non renaſcens; nec recreſcens; a radice non germinans: ex α priv. & παραβλαςάνω, circumpullulo, & renaſcor; vel, ut alii, adnata emitto. unde παραβλαςὴ, ἡ, ramulus, nepos, vel adnatum, ramulus, qui juſto germini adnaſcitur: ex παρὰ, & βλαςάνω.

Ἀπαράβλητος, incomparabilis, diſſimilis, inſociabilis: ex α priv. & παραβάλλω. unde παράβλητος, & παραβλητικὸς, adjectitius, comparabilis.

Ἀπαραγγέλτως, injuſſu; ἀκελεύςως. Polyb. ex α priv. & παραγγέλλω.

Ἀπαράδεκτος, non receptus; qui accipi nequit; aliquando non recipiens: ex α priv. & παραδέχομαι.

Ἀπᾶραι, ſuſtuliſſe, diſceſſiſſe, a. 1. inf. act. verbi ἀπαίρω.

Ἀπαραιρημένος, ſpoliatus, privatus, Jon. redupl. pro ἀφῃρημένος, perf. part. paſſ. verbi

Ἀπαραιρέομαι, οῦμαι, pro ἀφαιρέομαι.

Ἀπαραίτητος, inexcuſabilis, implacabilis, indeprecabilis, inexorabilis, ſeverus, qui nec precibus, nec pretio flecti poteſt: ex α priv. & παραιτέομαι; unde παραίτησις, deprecatio.

Ἀπαρακάλυπτος, non obtectus, non occultatus, manifeſtus: ex α priv. & παρακαλυπτός.

Ἀπαρακαλύπτως, aperte: adv. ab α, παρὰ, & καλύπτω.

Ἀπαράκλητος, inconſolabilis, non vocatus ſe offerens, ſpontaneus, voluntarius: ex α priv. & παρακαλέω.

Ἀπαράλλακτος, immutabilis, non differens, per omnia ſimilis, non evarians: ut ἡ ἀπαράλλακτος εἰκὼν, Chriſtus dicitur apud Greg. Ex α priv. & παραλλάττω.

Ἀπαραλλάκτως, abſque ulla differentia, ſimiliter, per omnia: eſt adv. ab ἀπαράλλακτος.

Ἀπαραλλαξία, expon. non mutari, immutabilitas, conſtantia.

Ἀπαραλόγιςος, ου, ον, infallibilis; qui decipi nequit: Item active, non decipiens, non confictus ad decipiendum. Ex α, & παραλογίζομαι.

Ἀπαραλογίςως, ita ut non decipiaris, vel decipi poſſis: eſt adv. ab ἀπαραλόγιςος.

Ἀπαραμύθητον, τὸ, dicitur id, in quo figura illa, quæ παραμυθία dicitur, non adhibetur: hæc autem figura orationis eſt, molliens quod aſperius dictum eſt. Hermog. nam παραμυθία exp. & demulcentia.

Ἀπαραμύθητος, ſolatium non admittens.

Ἀπαραμυθήτως, ita ut flecti verbis nequeat: Item, inſolubiliter.

Ἀπαράμυθος, & ἀπαραμύθητος, qui verbis flecti, vel perſuaderi nequit, ferox; nam & de brutis dicitur: Item, inconſolabilis. ex α priv. & παραμυθέομαι.

Ἀπαραπόδιςος, non præpeditus; liber ab impedimentis; non intricatus, & implicatus: ex α priv. & παραποδίζω, (idem quod ἐμποδίζω) pedes implico; impedimento, & obſtaculo ſum: ex παρὰ, & ποδίζω.

Ἀπαράποιητος, ὁ καὶ ἡ, verus, germanus, non adulteratus: ex α priv. & παραποιέω.

Ἀπαραποιήτως, non adulterate, germane, genuine: eſt adv. ab ἀπαραποίητος.

Ἀπάρας, αντος, ὁ, tollens, a. 1. part. act. ab ἀπαίρω.

Ἀπαρασάλευτος, inconcuſſus, immotus, firmus: ex α priv. & παρασαλεύω, concutio, ex παρὰ, & σαλεύω.

Ἀπαρασήμαντος, non deſignatus, non illuſtratus.

Ἀπαρασημείωτος, non inſignitus, non adnotatus.

Ἀπαράσημος, nullo inſigni notus, & conſpicuus: ex α priv. & παράσημος.

Ἀπαρασκεύαςος, ου, ὁ, ἡ, imparatus: ex α, & 3. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. verbi παρασκευάζομαι. Th. σκεῦος.

Ἀπαράσκευος, idem quod ἀπαρασκεύαςος, imparatus.

Ἀπαρασκεύως, immediate, ſine præmeditatione. Th. σκεῦος.

Ἀπαράσσω, abſcindo, amputo; item, depello, deturbo: ex ἀπὸ, & ἀράσσω.

Ἀπαρατήρητος, non obſervatus, vel qui obſervari nequit.

Ἀπαρατηρήτως, ita ut obſervari nequeat: ex α priv. & παρατηρέω, f. ήσω.

Ἀπαράτιλτος, hirſutus, non comptus capillis, non vulſus: ex α priv. & παρατίλλω.

Ἀπάρατος, execrabilis, execrandus; vel deprecandus. Plut. ex ἀπὸ, & ἀράομαι.

Ἀπαράτρεπτος, indeclinatus, vel indeclinabilis, non declinans, nec oblique faciens: ex α priv. & παρατρέπω.

Ἀπαρατρέπτως, recta, nullo diverticulo: a præced.

Ἀπαραφυλάκτως, incaute: ex α, & παραφυλάσσω. Th. φυλάσσω.

Ἀπαράχυτος, effuſione carens. οἶνος ἀπαράχυτος, peculiariter dicitur vinum, cui aqua marina non eſt affuſa, ſeu admixta, quod etiam dicitur ἀθάλασσος οἶνος, ut ejus contrarium οἶνος θαλάττιος, ἢ τεθαλασσωμένος, vinum ſalſum, ut Celſus vocat. ex α priv. & παραχύω, idem quod παραχέω, effundo: ex παρὰ, & χύω, idem quod Th. χέω, fundo.

Ἀπαραχώρητος, ου, ὁ, pertinax, nulli cedens: ex α priv. & παραχωρέω.

Ἀπαραχώρητος, ου, ὁ, expon. pertinax, nihil cedens.

Ἀπαργία, ας, ἡ, apargia, herbæ nomen: inter ἐπιγειόφυλλα numeratur, apud Theoph. pl. l. 7. c. 9.

Ἄπαργμα, ατος, τὸ, primitiæ: ab ἀπὸ, & ἀπαρχή. V. ἀπαρχή.

Ἀπαργυρίζω, ære muto, vendo.

Ἀπαργυρισμὸς, æſtimatio rei in pecunia numerata.

Ἀπαργυρόω, ῶ, in argentum verto; h. e. argento muto. ex ἀπὸ, et ἄργυρος.

Ἀπαρεμπόδιςος, ου, ὁ καὶ ἡ, minime implicitus; non impeditus; qui impediri non poteſt. ex α priv. παρὰ, et ἐμποδίζω.

Ἀπαρέμφατος, q. d. minime declarativus; cui nulla ſubeſt declaratio; indefinitus: ut ἀπαρέμφατος ἔγκλισις, apud Gram. modus infinitivus; quaſi, οὐδὲν παρεμφαίνουσα καθ᾽ ἑαυτὴν, nihil per ſe declarans.

Ἀπαρεμφάτως, abſque declaratione, indefinite, per modum infinitivum. ex α priv. et παρεμφαίνω, prætereà, vel ſimul oſtendo: ex παρὰ, et ἐμφαίνω.

Ἀπαρενόχλητος, minime perturbatus: ex α, et παρενοχλέω.

Ἀπαρέσκω, non placeo, improbor, in paſſ. ἀπαρέσκομαι, ægre, vel implacide fero: Item, improbo, cum dat. et placo, demereor, cum acc. Il. τ. ex ἀπὸ, priv. et ἀρέσκω, -ομαι; unde ἀρεςὸς, ὁ.

Ἀπάρεςος, ου, ὁ καὶ ἡ, expon. ingratus, injucundus, talis ut placere non poſſit.

Ἀπαρηγόρητος, qui conſolatione flecti non poteſt: ex α priv. et παρηγορέω.

Ἀπαρηγορήτως, exp. inſolabiliter.

Ἀπαρήγω, fut. ξω, juvo, auxiliando propulſo; ex ἀπὸ, et ἀρήγω.

Ἀπαρθένευτος, non devirginata, pura et intacta: Item, non decens virginem, a virgine alienus, vel non decorus virgini.

Ἀπαρθενεύω, non congruo virginibus: ex α priv. et παρθενεύω.

Ἀπάρθενος, ου, ὁ, ἡ, qui, quæve non eſt virgo; ex α, et παρθένος.

Ἀπαρθῶ, ῇς, ῇ, ablatus fuero, a. 1. ſub. paſſ. ab ἀπαίρω.

Ἀπαριθμέω, ῶ, pernumero, percenſeo, vel ſimpl. numero, enumero, recenſeo.

Ἀπαριθμήσας, αντος, ὁ, qui recenſuit, vel numeravit, a. 1. part. act. ab ἀπαριθμέω. Th. ἀριθμὸς.

Ἀπαρίθμησις, numeratio, enumeratio, recenſio: ex ἀπὸ, & ἀριθμέω.

ἈΠΑΡΙ'ΝΗ, ης, ἡ, herba quædam, lappa.

Ἀπαρκτίας, ſeu ἀπαρκίας, ου, ὁ, ventus ſeptentrionalis. Th. ἄρκτος.

Ἀπαρκέω, ῶ, ſufficio. ἀπαρκεῖ, ſufficit. ἀπαρκὴς, contentus, congruens. Ex ἀπὸ, & ἀρκέω.

Ἀπαρνέομαι, οῦμαι, abnego, f. ήσομαι, ήσῃ. p. ἀπήρνημαι, f. 1. paſſ. ἀπαρνηθήσομαι. a. 1. m. ἀπαρνησάμην. a. 1. imp. ἀπάρνησαι, άσθω. inf. ἀπαρνήσασθαι. Ex ἀπὸ, et ἀρνέομαι.

Ἄπαρνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui pernegat: ab ἀπαρνέομαι.

Ἀπάρνυμαι, aufero, ἀφαιροῦμαι: ex ἀπὸ, et ἄρνυμαι.

Ἄπαρον, άτω, tollito, diſcedito, a. 1. imp. act. ab ἀπαίρω.

Ἀπαρόρμητος, qui nulla re incitatus, immotus, languidus, ſtupidus: ex α priv. & παρορμάω, incito; ex παρὰ, et ὁρμάω.

Ἀπαράσσω, dejicio, deturbo, f. ξω. Ex ἀπὸ, et ἀράσσω.

Ἀπαρρενόω, idem quod ἀρρενόω, maſculum reddo. unde ἀπαρρενοῦσθαι, eſt maſculeſcere. Plin. ex ἀπὸ, et ἀρρενόω, quod ab ἄῤῥην.

Ἀπαρρησίαςος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui libere loqui non audet; vel in quo libere dici non licet: ex α priv. & παρρησιάζομαι.

Ἀπαρρησιάςως, ſine libertate loquendi, ſine libera oratione. eſt adv. ab ἀπαρρησίαςος.

Ἄπαρσις, εως, ἡ, profectio, abitio, diſceſſus: ab ἀπὸ, et αἴρω, tollo; tum enim tollunt ſarcinas.

Ἀπαρτάω, ῶ, f. ήσω, ſuſpendo, dirimo, qu. ſeorſum ſuſpendo. Ex ἀπὸ, et ἀρτάω.

Ἀπαρτέω, Ion. pro ἀπαρτάω. unde ἀπάρτησις, εως, ἡ, appendix.

Ἀπάρτησις, εως, ἡ, exp. appendix. verbale ab ἀπαρτέω, pro ἀπαρτάω, f. ήσω.

Ἀπάρτι, adv. ab hoc tempore; ex ἀπὸ, et ἄρτι. Alii, et quidem doctiores, legendum eſſe cenſent ἀπαρτὶ, plane, omnino: ab ἄρτιος, perfectus.

ἈΠΑΡΤΙ'Α, ας, ἡ, ſupellex, qua ſe inſtruunt οἱ ἀπαίροντες, i. e. proficiſcentes: item, profectio. Th. αἴρω.

Ἀπαρτίζω, perfectum et abſolutum reddo, omnibus numeris expleo; quadro, æquiparo, adæquo, ἀρτίως, i. e. ἁρμοδίως συμπληρῶ. ex ἀπὸ, et ἀρτίζω.

Ἀπαρτιζόντως, abſolute, et perfecte; conſummato, et completo numero.

Ἀπαρτικὸς, paratus itineri, ὁ πρὸς ἄπαρσιν καὶ ἀποδημίαν ἕτοιμος: ab ἀπαρτία.

Ἀπαρτιλογία, ας, ἡ, integra ſumma, rotunda ratio: ab ἀπὸ, ἄρτιος, et λόγω.

Ἀπάρτιον ἐπεχάραξεν, Plut. auctionem bonorum facere, auctionari, ſupellectilem proſcribere: ab ἀπαρτία.

Ἀπάρτισις, perfectio, conſummatio. in Nov. Conſt. l. imp. ab ἀπαρτίζω.

Ἀπαρτισμὸς, ου, ὁ, perfectio, abſolutio: ab ἀπήρτισμαι, 1 perſ. ſing. præt. paſſ. ind. verbi ἀπαρτίζομαι. Th. ἄρτιος.

Ἀπαρτιςικὸς, q. d. abſolutorius, ad perfectionem & abſolutionem rei alicujus conducens: ab ἀπαρτίζομαι, perficior, abſolvor. V. ἀπαρτίζω.

Ἀπαρτισμένως, & ἀπαρτίως, expon. ὑπερ-

ἀκριβῶς, accurate, perfecte, q. d. explete; idem quod ἀπαρτὶ, & ἀπαρτιζόντως.

Ἀπαρύω, idem cum ἀπαφύω, exhaurio.

Ἀπαρύσαι, exhaurire: ab ἀπὸ, & ἀρύω.

Ἀπαρύτω, μ. ύξω, detraho: ex ἀπὸ, & ἀρύω.

Ἀπαρχαιόω, ῶ, antiquum reddo, obſoleſcere facio: & in paſſiv. ἀπαρχαιόομαι, antiquor, obſoleſco: ut ἀπηρχαιωμένη φιλία, καὶ λέξις, vetus, antiquata, vel obſoleta amicitia, vel dictio. ex ἀπὸ, & ἀρχαῖος.

Ἀπαρχαΐζω, antiquum reddo, antiquo nomine appello; item, antiquitatis formam tribuo: ex ἀπὸ, & ἀρχαΐζω.

Ἀπάρχειν, Poet. pro ἄρχειν, imperare.

Ἀπάρχεσθαι, primitias offerre: ab ἀπαρχὴ, ῆς, ἡ, frequentius in pl. ἀπαρχαὶ, αἱ, primitiæ: q. d. ἀπ' ἀρχῆς, ſcil. γεννημάτων τῆς γῆς, de principio frugum.

Ἀπάργμα, ατος, τὸ, idem quod ἀπαρχὴ, primitiæ.

Ἀπαρχῆς, ſtatim, ab initio, ab ævo condito.

Ἀπάρχομαι, primitias ſolvo, & decerpo, cum gen. item libamenta facio. Th. ἀρχή.

Ἄπαρχος, & ἀπάρχων, idem quod ἀρχός, dux. ἀπάρχων ςρατευμάτων, præfectus militiæ.

Ἀπάρχω, idem quod ἄρχω, impero, cum ἀπὸ præf.

Ἀπαρωγὸς, opitulator: ab ἀπαρήγω, auxiliando propulſo: ex ἀπὸ, & ἀρήγω, auxilior.

Ἅπας, ἅπασα, ἅπαν, omnis. gen. ἅπαντος, ἁπάσης. Ex α pro ἅμα, & πᾶς.

Ἀπασβολόομαι, fuliginem excutio. Dioſ. ex ἀπὸ, & ἀσβολόω.

Ἀπασέων, omnium, gen. pl. Jon. pro ἁπασῶν, ab ἅπας.

Ἀπασκαρίζω, deſilio, deſulto; item interdum ſumitur pro exilire gaudio, riſuque emori. ex ἀπὸ, & σκαρίζω.

Ἀπασπαίρω, idem quod ἀσπαίρω, & Th. σπαίρω, palpito, vibro, tremo.

Ἀπαστὶ, jejune.

Ἀπαστία, ἡ, jejunium: ab ἄπαστος.

Ἄπαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non guſtavit, jejunus: ex α, & πάω.

Ἀπαστράπτουσα, ἡ, emittens, præſ. part. f. g. ex ἀπὸ, & ἀστράπτω.

Ἀπαστράπτω, exp. fulguro, coruſco, vel circumquaque fulguro: neutrum; ſed interdum activum fit, ſicut ἀπολάμπω, fulgorem ejaculor.

Ἀπασχολέω, negotium faceſſens avoco; occupans & impediens abſtraho; a ſtudio deduco. ex ἀπὸ, & ἀσχολέω.

Ἀπασχολία, occupatio, abſtractio, qua ſcil. quis ab aliqua re avocatur. ab ἀπασχολέω.

Ἀπάτα, Dor. pro ἀπάτη, ἡ, fraus.

Ἀπατᾷ, decipit, 3. ſing. ind. præſ. ab ἀπατάω.

Ἀπαταγὶ, ſine ſtrepitu, ſine crepitu, qui πάταγος dicitur: ex α priv. & παταγέω, ſtrepo: a πάταγος.

ἈΠΑΤΑ'Ω, ῶ, decipio, fallo, f. ήσω, p. ἠπάτηκα, a. 1. ἠπάτησα, & Jon. ἀπάτησα, ας, ε, præſ. inf. act. ἀπατᾷν, a. 1. ind. paſſ. ἠπατήθην, part. ἀπατηθεὶς, εῖσα, έν. qu. ἀπὸ τοῦ πάτου ἄγω, a via abduco.

Ἀπατηλὸς, ῦ, ὁ, ἡ, fallax: ab ἀπατάω.

Ἀπάτερθε, ſeorſim: adverb. ab ἄπερθε, ſeu ἄπερ.

Ἀπατεὼν, ῶνος, ὁ, deceptor, ψεύςης, impoſtor: ab ἀπατάω.

Ἀπάτη, ης, ἡ, Dor. ἀπάτα, fraus: ab ἀπατάω.

Ἀπατηθῆναι, decipi, a. 1. inf. paſſ. ab ἀπατάω.

Ἀπατήλιος, idem quod ἀπατηλός.

Ἀπατηλὸς, exp. fallax, deceptorius, fraudulentus, doloſus. Th. ἀπατάω.

Ἀπάτημα, ατος, τὸ, fraus, captio.

Ἀπατήνωρ, ορος, virum ſeu hominem ſeducens. Nonn. ex ἀπατάω, & ἀνήρ.

Ἀπατήσει, fallet, 3. perſ. f. 1. ind. ἀπάτησε, fefellit, a. 1. Jon. pro ἠπάτησε, ab ἀπατάω.

Ἀπάτησις, deceptio, fallacia, idem quod ἀπάτημα, impoſtura. Th. ἀπατάω.

Ἀπατητικὸς, ῦ, ὁ, fraudulentus, captioſus: Th. ἀπατάω.

Ἀπάτητος, incalcatus; i. e. non conculcatus; q. d. incalcabilis; qui calcari non poteſt: ex α priv. & πατέω.

Ἀπατόφρων, idem quod δολόφρων, doloſa cogitans, fraudulentus: ex ἀπατάω, & φρέω.

Ἀπατμίζω, evaporo, exhalo, emitto vaporem: ex ἀπὸ, & ἀτμίζω.

Ἀπατούρια, τὰ, expon. fallaciarum ſolennitas, inquit Bud. V. Suid. & Schol. Ariſtoph. a Th. ἀπατάω.

Ἀπατῶντες, οἱ, fallentes, præſ. part. act. plur. ab ἀπατάω.

Ἀπάτωρ, ορος, ὁ, ἡ, ſine patre: ex α, & πατήρ.

Ἀπαυγάζω, lucem edo; ſplendorem relido, ut corpus ſplendidum: ab ἀπαυγὴ, ἡ, ſplendor, lucis effulgentia; ex ἀπὸ, & αὐγὴ, ſplendor, lux. unde αὐγάζω, illuſtro.

Ἀπαύγασμα, ατος, τὸ, effulgentia, ſplendor: a 1. perſ. perf. paſſ. verbi ἀπαυγάζω. Th. αὐγή.

Ἀπαυγασμὸς, Plut. idem quod ἀπαύγασμα.

Ἀπαύγιος, ου, ὁ καὶ ἡ, fulgidus, lucidus: ab ἀπαυγάζω.

Ἀπαυγὴ, ῆς, ἡ, ſplendor, lucis effulgentia: ab eodem Th.

Ἀπαυδᾶν, renunciare. Ἀπαυδήσαντες, οἱ, aor. 1. part. pl. num. ab Ἀπαυδάω, ῶ.

Ἀπαυδάω, ῶ, renuncio: item, veto, interdico, prohibeo, f. ήσω. Ab ἀπὸ, & αὐδάω. Th. αὐδή.

Ἀπαυθαδιάζομαι, idem quod αὐθαδιάζομαι, arroganter me gero, & ſuperbe; pertinaci contumacia utor, ut qui ſupplicare judicibus non poteſt. αὐθαδιάζομαι, idem: ab αὐθάδης.

Ἀπαυθαδιεῖσθαι, auſurum eſſe; Att. pro ἀπαυθαδιάσεσθαι, f. 1. inf. m. ab ἀπαυθαδίζομαι.

Ἀπαυθημερίζω, idem quod αὐθημερίζω, eodem ipſo die redeo: ex ἀπὸ, & αὐθήμερος.

Ἀπαύλια, τὰ, exp. dies quo ſponſus apud ſocerum ſeorſum a ſponſa pernoctat: Item, dona quæ ſponſæ dantur; teſte Pol. ſed Acron dicit fuiſſe diem quo nupta ad parentes redire ſolebat.

Ἀπαυλίζομαι, ſeorſim ſtabulor ſeu pernocto.

Ἀπαυλιστηρία χλανὶς, apud Poll. exp. quam ſponſa mittit ad ſponſum eo die, qui ἀπαύλια dicitur, ab ἀπαυλίζομαι, a Th. αὐλὴ, unde αὐλίζομαι.

Ἀπαυλόσυνος, ου, ὁ, ἡ, ſeorſim ſtabulans ſeu pernoctans. Ab ἀπὸ, & αὐλή.

Ἀπαυράω, ῶ, eripio, aufero. imp. ἀπηύρων, ἀπηύρων. quidam ab αἴρω deducunt, ut ſonet [illegible] ἀφαιροῦμαι: alii ab αἴρω. Hinc ἀπαῦρα, Jon. pro ἀπηύρα: ex ἀπὸ, & αὔρω.

Ἄπαυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, indefinens, non ceſſans, irrequietus; item fine carens, perpetuus. Ἄπαυστος δίψα, ſitis quæ ſedari non poteſt.

Ἀπαύστως, & Ἀπαυστὶ, indefinenter, inceſſanter, irrequiete: adv. ab Ἀποπαύω, ceſſare ſeu deſiſtere facio; item, compeſco. præſ. paſſ. Ἀποπαύομαι, ceſſo, deſiſto, finem facio. Ab ἀπὸ, & παύω.

Ἀπαυτοματίζω, ſponte ſubminiſtro: Philo: ex ἀπὸ, & αὐτόματος.

Ἀπαυτομολέω, ῶ, transfugio, ſum perfuga: ab ἀπὸ, & αὐτόμολος. Them. μολέω.

Ἀπαυτόφιν, per ſe, ſponte ſua; idem quod ἀπ' αὐτῶ. Homer.

Ἀπαυχενίζω, idem quod αὐχενίζω, (cum ἀπὸ præf.) cervicem incido, vel frango. unde ἀπαυχενίσαι ταῦρον, quidam expon. frænare taurum; item pro contumaciter reluctari. Th. αὐχήν.

Ἀπαφρίζω, diſpumo. Th. ἀφρός.

ἈΠΑ'ΦΩ, & ἀπαφῶ, & ἀπαφίσκω, fallo, decipio, Poet. idem quod ἀπατάω. Vox Æolica, dicta παρὰ τὸ δι' ἀφῆς ἀπατᾶσθαι. ἐξαπαφάω, idem.

Ἀπαχθεὶς, ὁ, abactus, a. 1. part. paſſ. ab ἀπάγομαι: ex ἀπὸ, & ἄγω.

Ἀπαχθὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, gravis, moleſtus.

Ἀπαχθίζω, gravo. Th. ἄχθος.

Ἀπαψὰς, ὁ, Jon. pro ἀφάψας, qui nexuit: a. 1. part. Th. ἅπτω.

Ἀπέβα, Dor. pro ἀπέβη, diſceſſit, 3. ſing. a. 2. act. ab ἀποβαίνω. Th. βαίνω.

Ἀπέβαλον, ες, ε, abjeci, a. 2. act. ab ἀποβάλλω. Th. βάλλω.

Ἀπέβην, ης, η, diſceſſi, a. 2. ind. Ἀπεβησάμην, ω, ατο, idem, a. 1. m. ab ἀποβαίνω. Th. βαίνω.

Ἀπεγαλακτίσθην, ης, η, ablactatus ſum, aor. 1. ind. paſſ. verbi ἀπογαλακτίζω, quod ex ἀπὸ, & γαλακτίζω. Them. γάλα.

Ἀπέγγονος, ου, ὁ, pronepos: ab ἀπὸ, & ἔγγονος. Th. γείνομαι.

Ἀπεγγυαλίζω, idem quod ἐγγυαλίζω, cum ἀπὸ, præf.

Ἀπεγκρούω, idem quod ἀποκρούω, excutio. ex ἀπὸ, & ἐγκρούω, pulſando introrſum adigo, infigo: ex ἐν, & κρούω.

Ἀπεγλυκάνθη, dulcis evaſit, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. ab ἀπογλυκαίνομαι. Th. γλυκύς.

Ἀπεγνώσθην, ης, η, rejectus ſum, a. 1. paſſ. ἀπεγνωκὼς, υῖα, ὸς, rejectus, perf. part. act. ab ἀπογινώσκω. Them. γινώσκω.

Ἀπεγνωκότως, exp. deſperate, per deſperationem: ut ἀπεγνωκότως ἔχειν, in deſperationem adductum eſſe; ſpem omnem abjicere.

Ἀπεδανὸς, ῦ, ὁ, ἡ, claudus, ſenſibus captus, infirmus: ab α, & πεδανὸς, quod a πέδον.

Ἀπεδάσσαο, diviſiſti, Jon. & Poet. pro ἀπεδάσω, 2. ſing. a. 1. m. verbi ἀποδάζομαι. Th. δαίω.

Ἀπέδειξα, ας, ε, expoſui, deſignavi, a. 1. ind. act. ab ἀποδείκνυμι. a. 1. paſſ. ἀπεδείχθην. Th. δεικνύω.

Ἀπεδειροτόμησα, ας, ε, caput amputaſſem, a. 1. ind. act. ab ἀπὸ, & δειροτομέω. Ex δέρη, ſeu δειρὴ, & τέμνω, p. m. τέτομα.

Ἀπεδέξατ', per Apocopen pro ἀπεδέξατο, recepit, 3. ſing. a. 1. m. ab ἀποδέχομαι. Th. δέχομαι. Et Ἀπέδεξεν, demonſtravit, Jon. pro ἀπέδειξεν, quod a δείκνυμι.

Ἀπεδήμησα, ας, ε, peregre profectus ſum, a. 1. act. ab ἀποδημέω, ex ἀπὸ, et δῆμος.

Ἀπεδίδου, 2. ſing. imperf. paſſ. ab ἀποδίδωμι, reddo. Th. δίδωμι.

Ἀπεδίδουν, pro ἀπεδίδοσαν, 3. plur. imp. act. ejuſdem verbi.

Ἀπεδίζω, æquo, exæquo, complano, ὁμαλίζω: ab ἄπεδος.

Ἀπέδιλος, ου, ὁ καὶ ἡ, calceis carens, excalceatus.

Ἀπεδίλωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ab α, et πέδιλον.

Ἀπεδοκίμασα, ας, ε, reprobavi, aor. 1. act. ab ἀποδοκιμάζω, f. άσω, perf. paſſ. ἀποδεδοκίμασμαι. Ex ἀπὸ, & δοκέω.

Ἀπεδόμην, ου, ατο, vendidit, ſurſum dedit, a. 2. m. verbi ἀποδίδωμι.

Ἄπεδον, ου, τὸ, Jon. et Poet. pro πεδίον, planities, campus.

Ἀπέδοντο, vendiderunt, 3. pl. a. 2. m. ab ἀποδίδωμι.

Ἀπέδοσθε, 2. pl. a. 2. m. a Them. eodem.

Ἄπεδος, ου, ὁ καὶ ἡ, planus: ut Ἄπεδος χῶρος, plana regio. Th. πέδον.

Ἀπέδρα, per Apocopen pro ἀπέδρασα, ας, ε,

ας, ε, aufugi, a. 1. Att. ab ἀποδιδράσκω, unde 1. pl. ἀπεδράμεν, & ἀπέδραν, aufugerunt. Alii ἔδραν, ſeu ἔδρην a δρῆμι ducunt.

Ἀπεδυσάμην, ω, ατο, exui, a. 1. m. ab ἀποδύομαι: ex ἀπό, & δύω.

Ἀπέδω, ABEDO, a. 1. paſſ. ἀπεδέσθην, ης, η. Ab ἀπό, & ἔδω.

Ἀπέδωκ᾽, per Apocopen pro ἀπέδωκε, reſtituit, aor. 1. act. ex ἀπό, & δίδωμι.

Ἀπέειπον, ες, ε, negabam, imperf. vel a. 2. Att. per proſtheſin Poet. ab ἀπό, & ἔπω.

Ἀπεζωσμένος, η, ον, exauctoratus, perfect. part. paſſ. ab ἀποζώννυμι. Them. ζώννυμι.

Ἀπέην, Poet. pro ἀπῆν, aberat, imperf. ab ἄπειμι; quod ex ἀπό, & εἰμί, ſum.

Ἀπέθανον, ες, ε, mortuus eſt, a. 2. act. ab ἀποθνήσκω; quod ex ἀπό, & θνήσκω.

Ἀπεθέμην, εο, ετο, depoſui, diſtuli, a. 2. ind. m. Ἀπεθηκάμην, ω, ατο, aor. 1. ind. m. verbi ἀποτίθημι. Them. τίθημι.

Ἀπέθαλα, ας, ε, deflorui, a. 1. ind. act. verbi ἀποθάλλω. Th. θάλλω.

Ἀπεθίζω, deſuefacio: ab ἀπό, & ἐθίζω. Th. ἔθος.

Ἄπει, pro ἄπιθι, ABI, imper. verbi ἄπειμι, abeo: ex ἀπό, & εἶμι, eo.

Ἀπεῖ, abes, 2. perſ. præſ. ind. verbi ἄπειμι, abſum: ex ἀπό, & εἰμί, ſum.

Ἀπείδω, video, f. ἀπείσομαι, a. 2. ἀπεῖδον, ες, ε, a. 2. ſub. ἀπίδω, ῃς, ῃ. Ex ἀπό, & εἴδω, video.

Ἀπείθεια, ας, ἡ, contumacia, inobedientia: ab ἀπειθής. Th. πείθω.

Ἀπειθέω, ῶ, non pareo, incredulus ſum. f. ήσω. p. ἠπείθηκα, a. 1. ἠπείθησα. a. 2. ἀπέπιθον. Ex α, & πείθω.

Ἀπείθην, ης, η, Jon. pro ἀφείθην, dimiſſus ſum, a. 1. ind. paſſ. verbi ἀφίημι. Th. ἵημι, mitto.

Ἀπειθής, έος, ὁ καὶ ἡ, contumax, inobediens; item, incredulus: ex α, & πείθω.

Ἀπειθία, ας, ἡ, idem cum ἀπείθεια, perſuaſioni obedientiæque contraria contumacia, diffidentia, incredulitas. Paul. ad Coloſſ. 3. υἱοὶ ἀπειθίας, filii intractabiles. ab ἀπειθής.

Ἀπεικάζω, aſſimilo; item, comparo. f. άσω.

Ἀπεικασία, ας, ἡ, aſſimilata, & expreſſa figura.

Ἀπείκασμα, ατος, τό, ſimulacrum, imago. Ex ἀπό, & εἰκάζω. Th. εἴκω.

Ἀπεικονίζω, ad imaginem ſeu exemplar fingo: a cujus 1. perſ. præt. paſſ.

Ἀπεικόνισμα, ατος, τό, adumbratio, imago, effigies.

Ἀπεικός, idem quod ἀπεοικός.

Ἀπεικότως, idem quod ἀπεοικότως.

Ἀπειλάς, τάς, minas, acc. pl. ab ἀπειλή.

Ἀπειλεῦσα, ἡ, minans, Poet. pro ἀπειλοῦσα, præſ. part. f. g.

Ἀπειλεῖς, minaris, 2. perſ. præſ. ind. ab ἀπειλέω, Poet. pro

ἈΠΕΙΛΕ´Ω, ῶ, Æol. ἀπείλημι, minitor, interminor; item, glorior. imperf. ἠπείλεον, ουν. f. ήσω. p. ἠπείληκα. a. 1. ἠπείλησα. a. 1. m. ἠπειλησάμην, ω, ατο. a. 1. m. ſub. ἀπειλήσωμαι, ῃ, ηται, cujus 1. plur. ἀπειλησώμεθα. Vel ab ἀπό, & εἰλῶ, quia minæ a delinquendo avertunt: Vel παρὰ τὸ ἀπεῖναι τοῦ ἐλέους, quia minitati a miſericordia procul ſint.

Ἀπειλή, ῆς, ἡ, minæ: ab ἀπειλέω.

Ἀπειλήσωμαι, ῃ, ηται, a. 1. m. ſub. verbi ἀπειλέω.

Ἀπειλήτειρα, ας, ἡ, minans, vel minabunda: ut ἀπειλήτειρα φωνή, vox minax. Nonn. ab ἀπειλέω.

Ἀπειλήτην, per Sync. Jon. pro ἀπειλησάτην, dual. a. 1. act. ab ἀπειλέω.

Ἀπειλητήρ, ῆρος, ὁ, minax, jactator; cujus f. ἀπειλήτειρα, minatrix.

Ἀπειλητήριοι λόγοι, minacia verba. Th. ἀπειλέω.

Ἀπειλητικός, minax; ut ἀπειλητικοὶ νόμοι, apud Plat. de legib. minaces leges, vel plenæ minarum. ἀπειλητικόν τι, καὶ χολῶδες ὑποβλέπει, Luc. minaciter frementi, & irato ſimilis apparet. ab eod. Th.

Ἀπείληφα, ας, ε, recepi, in 3. perſ. plur. ἀπειλήφασιν, præt. act. cujus part. ἀπειληφώς, υῖα, ός, Att. pro ἀπολέληφα, & ἀπολεληφώς, ab ἀπολαμβάνω. Th. λαμβάνω.

Ἄπειμι, abſum. imperf. ἀπῆν, aberam. f. ἀπέσομαι. præſ. inf. ἀπεῖναι. part. ἀπών, οῦσα, όν, abſens. Ex ἀπό, & εἰμί, ſum.

Ἄπειμι, vel ἀπείμι, abeo. f. ἀπείσομαι. a. 2. ἄπιον. a. 1. act. ἀπῆσα, & Att. ἀπῄεσα. ſic ἀπῄεσαν, abierunt, 3. pl. a. 1. act. vel pluſq. perf. med. Ex ἀπό, & εἶμι, vel ἵημι, eo.

Ἀπειπάμην, ω, ατο, abdicavi, a. 1. m. & in 1. plur. ἀπειπάμεθα.

Ἀπεῖπαι, abdicaviſſe, a. 1. inf. act.

Ἀπεῖπε, interdixit, 3. ſing. a. 1. vel 2. act. ἀπειπεῖν, interdicere, recuſare, præſ. inf. act. ab ἀπείπω.

Ἀπείπω, interdico, recuſo, veto; item, retracto, denego, Poet. pro ἀπο-είπω: quod ex ἀπό, & εἴπω.

Ἀπειράκις, infinities: adv. ab ἄπειρος, infinitus. Th. πέρας.

Ἀπειράντος, ου, ὁ, ἡ, infinitus, Poet. pro ἄπειρος, quod a περαίνω pro περαίνω. Th. πέρας.

Ἀπείραστος, ου, ὁ, ἡ, intentatus, qui tentari nequit: ex α, & πειράζω. Th. πεῖρα.

Ἀπείρατος, ου, ὁ, ἡ, inexpertus, Poet. pro ἄπειρος. Ab eodem Th.

Ἀπειρατῶς, infinitis modis: eſt adv. idem quod ἀπειράκις, ab ἄπειρος, infinitus, quod ex α priv. & πέρας, ατος. Vel ab ἀπό, & πεῖρα.

Ἀπείργειν, idem fere quod εἴργειν, arcere.

Ἀπείργων, ὁ, arcens, prohibens, part. præſ. ab

Ἀπείργω, arceo, inhibeo, prohibeo. f. ξω. a. 1. ind. act. ἀπεῖρξα. p. χα. Ab ἀπό, & εἴργω.

Ἀπειρέσιος, ου, ὁ, ἡ, ingens, infinitus: ex α, & πέρας, pro πέρας.

Ἀπειρηκώς, υῖα, ός, feſſus, part. ab ἀπείρηκα, præt. ind. act. verbi ἀπερέω; ab ἀπό, & ἐρέω; quod ab ἔρω, necto, dico.

Ἀπείρητος, ου, ὁ, ἡ, inexpertus: ex α, & πεῖρα.

Ἀπειρία, ας, ἡ, imperitia: ab eodem Th.

Ἀπειρόδιος, interminatus; idem quod ſequens

Ἀπείριτος, ου, ὁ, ἡ, infinitus: ex α, & πέρας.

Ἀπειρόγαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, nuptiarum expers, cœlebs: ab ἄπειρος, & γάμος. Th. γαμέω.

Ἀπεῖρξα, ας, ε, excluſi, prohibui. in 3. pl. ἀπεῖρξαν, a. 1. ind. act. ab ἀπείργω.

Ἀπειρόδακρυς, qui lacrymari non didicit; qui fletum & lacrymas non eſt expertus: ex ἄπειρος, & δάκρυ.

Ἀπειροθάλασσος, & Ἀπειροθάλαττος, ου, ὁ καὶ ἡ, maris ſeu navigandi inexpertus. ab ἄπειρος, & θάλασσα.

Ἀπειρόκακος, ου, ὁ καὶ ἡ, malorum inexpertus: item, minime malus, ſimplex. inde

Ἀπειροκακέω, ῶ, ſimplicitate utor; malitia non utor. Ab ἄπειρος, & κακός.

Ἀπειρόκαλος, ου, ὁ, ἡ, honeſti expers: ex ἄπειρος, & καλός.

Ἀπειροκάλως, inepte, præter decorum, inſolenter: a præcedente.

Ἀπειρολεχής, έος, ὁ καὶ ἡ, expers tori, cælebs: ab ἄπειρος, & λέχος; quod a λέγω, cubare facio.

Ἀπειρομάχας, ου, ὁ, Dor. pro ἀπειρομάχης, ου, ὁ, ἄπειρος τῆς μάχης, imperitus prælii. Ab α, πεῖρα, et μάχη.

Ἀπείρονα, acc. ſing. ab ἀπείρων, ονος, ὁ, ἡ, infinitus. Th. πέρας.

Ἀπειρονίκης, vincendi imperitus; vel qui victoriam nondum expertus eſt: ex ἄπειρος, et νίκη, ἡ.

Ἀπειροπαθής, qui immenſe perturbationibus ſeu affectionibus obnoxius eſt. Unde

Ἀπειροπάθεια, ας, ἡ, affectuum immoderatio; τῶν παθῶν ἀμετρία; quæ ſemper vitioſa eſt. ex ἄπειρος, immenſus, et πάθος.

Ἀπειροπλάσιος, ου, ὁ, et ιον, q. d. infinitiplex: ab ἄπειρος, infinitus.

Ἀπειρόπλους, qui navigationem non eſt expertus: ex ἄπειρος, inexpertus, et πλέω, navigo.

Ἀπειροπόλεμος, belli imperitus, vel expers. Unde adv. ἀπειροπολέμως, ſine belli experientia: ex ἄπειρος, et πόλεμος.

Ἄπειρος, ου, ὁ, imperitus. ab α, et πεῖρα. Et ἄπειρος, ου, ἡ, Dor. pro ἤπειρος, terra continens. Item ἄπειρος, ου, ὁ καὶ ἡ, interminatus, infinitus, immenſus: ab α, et πέρας.

Ἀπειροσύνη, ης, ἡ, inexperientia: ab ἄπειρος. Th. πεῖρα.

Ἀπειρώδιν, ῖνος, ὁ καὶ ἡ, partus dolores non expertus: ab ἄπειρος, et ὠδίν.

Ἀπείρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, infinitus, interminatus. Ἀπείρων γαῖα, Homero, et Heſiodo eſt terra rotunda. Th. πέρας.

Ἀπείρως, inexperte, imperite: ab ἄπειρος.

Ἀπεῖσα, ας, ε, abii, Att. ἀπῄεσα, a. 1. ind. act. et Ἀπείσομαι, fut. verbi ἄπειμι.

Ἀπεισαγγελία, unde ἀπεισαγγελίας φεύγων δίκην, læſæ majeſtatis crimen deprecans, ſeu læſæ majeſtatis criminis reus. citatur ex Plut. in moral. ex ἀπό, et εἰσαγγελία.

Ἄπειστος, ου, ὁ καὶ ἡ, nulla perſuaſione flexibilis, contumax. inde ἀπειστία, ας, ἡ, pertinacia, contumacia. Ab α, et 3. perſ. ſing. præt. paſſ. verbi πείθω.

Ἀπειστέω, (a præced. ἄπειστος) idem quod ἀπειθέω, ῶ. vide.

Ἀπεῖχον, ες, ε, abſtinebam, imp. act. ἀπειχόμην, ου, ετο, imp. paſſ. ab ἀπέχω.

Ἀπεκάλει, nominabat, 3. ſing. imp. ab ἀποκαλέω: ex ἀπό, et καλέω.

Ἀπεκάλυψα, ας, ε, retexi, revelavi, a. 1. act. ab ἀποκαλύπτω.

Ἀπέκγονος, ου, ὁ, abnepos: ab ἀπό, et ἔκγονος. Th. γείνομαι.

Ἀπεκδέχομαι, exſpecto. f. ἀπεκδέξομαι. perf. paſſ. ἀπεκδέδεγμαι. a. 1. m. ἀπεξεδεξάμην, ω, ατο. Ex ἀπό, ἐκ, et δέχομαι.

Ἀπεκδοχή, expectatio: a præced.

Ἀπεκδύομαι, exuo, f. ἀπεκδύσομαι, a. 1. m. ἀπεξεδυσάμην, cujus part. ἀπεκδυσάμενος, η, ον, exutus. Hinc

Ἀπέκδυσις, εως, ἡ, exutio, ipſe exuendi actus. Ab ἀπό, ἐκ, et δύω, induo.

Ἀπεκλαιόμην, ου, ετο, deflebat, et in 3. plur. ἀπεκλαίοντο, imp. paſſ. ab ἀποκλαίω. Th. κλαίω.

Ἀπεκλανθάνω, obliviſcor. a. 2. m. ἀπεξελαθόμην, et Poet. per reduplicationem Jon. ἀπεκλελαθόμην. Ab ἀπό, ἐκ, et λανθάνω. Th. λήθω.

Ἀπέκλασα, ας, ε, fregi, a. 1. ind. act. ab ἀποκλάω: quod ab ἀπό, et κλάω.

Ἀπεκλέγομαι, in electione reprobo, non eligo: ab ἀπό, ἐκ, et λέγομαι.

Ἀπέκλεισα, ας, ε, occluſi, & in 3. plur. ἀπέκλεισαν, a. 1. ind. act. verbi ἀποκλείω.

Ἀπεκλελαθόμην, ου, ετο, oblitus ſum, Poet. per reduplicationem Jon. pro ἀπεξελαθόμην, a. 2. m. verbi ἀπεκλανθάνω. Th. λήθω.

Ἀπεκλούω, idem quod ἐκλούω, eluo; abluo; vel etiam eluendo abſtergo: ex ἀπό, ἐκ, et λούω.

Ἀπεκλύω, idem quod ἐκλύω, reſolvo, debi-

debilito; exolvo, diſſolvo, libero: ex ἀπὸ, ἐκ, & λύω.

Ἀπέκοψα, ας, ε, amputavi, a. 1. ind. act. verbi ἀποκόπτω.

Ἀπεκρινάμην, ω, ατο, reſpondi, a. 1. m. ab ἀποκρίνομαι. Th. κρίνω.

Ἀπεκρυψάμην, ω, ατο, occultavi, a. 1. m. ἀπέκρυψα, ας, ε, a. 1. act. ab ἀποκρύπτω, occulto. Th. κρύπτω.

Ἀπέκτανον, ες, ε, occidi, a. 2. ind. act.

Ἀπέκτεινα, ας, ε, occidi, a. 1. ind. act.

Ἀπέκτονα, ας, ε, p. m. ab ἀποκτείνω. Th. κτείνω.

Ἀπεκτείνομαι, idem quod ἐκτείνομαι, extendor, diffundor, prolator: ex ἀπὸ, & ἐκτείνω.

Ἄπεκος, ου, ὁ καὶ ἡ, impexus.

Ἄπεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ab ἀπὸ, & πέκω.

Ἀπελάζω, concionor: Laconicum eſt pro ἐκκλησιάζω, apud Plutar. duplici λ ſcriptum eſt in Lycurgo ſic, ἀπελλάζειν.

Ἀπελαμπόμην, ου, ετο, reſplendebat, imperf. paſſ. Ἀπέλαμψα, ας, ε, reſplendui, emicui, a. 1. act. verbi ἀπολάμπω. Th. λάμπω.

Ἀπελασία, ας, ἡ, abactio: ab ἀπελαύνω.

Ἀπέλαστος, & Ἄπλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inacceſſus; cui propinquare tutum non eſt: ab α, & πέλας.

Ἀπελάτης, abigeus. Vet. Gloſſæ. ab ἀπελαύνω.

Ἀπελαύνω, abigo, expello, arceo. f. ἀπελάσω, a. 1. ἀπήλασα. p. ἀπήλακα. Ex ἀπὸ, & ἐλαύνω.

Ἀπέλαυσα, & Jon. ἀπήλαυσα, ας, ε, fructum cepi, a. 1. ab ἀπολαύω. Th. λάω.

Ἀπελαφρύνω, ſublevo, f. νῶ. Ab ἀπὸ, & ἐλαφρύνω. Th. ἐλαφρός.

Ἀπελάω, Poet. pro ἀπελαύνω.

Ἀπέλεγμα, ατος, τὸ, & ἀπέλεγξις, εως, ἡ, refutatio, confutatio; idem quod ſequens

Ἀπελεγμὸς, ῦ, ὁ, refutatio, redargutio, probrum: ab ἀπήλεγμαι, 1. perſ. ſing. præt. paſſ. ind. verbi

Ἀπελέγχω, redarguo, f. γξω, a. 1. ἀπήλεγξα, præt. act. ἀπήλεγχα, præt. paſſ. ἀπήλεγμαι, a. 1. paſſ. ἀπηλέγχθην, a. 1. m. ἀπηλεγξάμην. Ex ἀπὸ, & ἐλέγχω.

Ἀπέλεθρος, ου, ὁ, ἡ, immenſus: ex α, & πέλεθρον, ſeu πλέθρον, jugerum.

Ἀπελείβετ', per Apocopen pro ἀπελείβετο, diſtillabat, 3. ſing. imperf. m. ab ἀπολείβομαι. Th. λείβω.

Ἀπελέκητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non dedolatus, vel ſecuri complanatus: ab α, & πέλεκυς.

Ἀπελέσθαι, abſtuliſſe, Jon. pro ἀφελέσθαι, a. 2. inf. m. ab ἀφειλόμην, ου, ετο, a. 2. m. ab ἀφαιρέω. Th. αἱρέω.

Ἀπελεύθερος, ου, ὁ, ἡ, libertus, libertate donatus: ex ἀπὸ, & ἐλεύθερος.

Ἀπελευθερία, ας, ἡ, manumiſſio, aſſertio in libertatem.

Ἀπελευθερικὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, libertinus.

Ἀπελευθερούμενος, manumittens.

Ἀπελευθερόω, libero, manumitto. unde

Ἀπελευθέρωσις, εως, ἡ, manumiſſio, vindicta: ab ἀπελεύθερος.

Ἀπελεύσομαι, σῃ, εται, recedam, & in 3. plur. ἀπελεύσονται, f. 1. ab ἀπέρχομαι. Th. ἔρχομαι.

Ἀπέληγεν, ceſſavit, 3. ſing. imp. act. ab ἀπολήγω: quod ex ἀπὸ, & λήγω.

Ἀπελήλακα, ας, ε, abegi, Att. pro ἀπήλακα, perf. ind. act. Ἀπελήλατο, abactus fuerat, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi ἀπελαύνω. Th. ἐλαύνω.

Ἀπελθὲ, recedito, abito, a. 2. imperat. act. Ἀπελθεῖν, abiiſſe, receſſiſſe, a. 2. inf. ἀπελθὼν, ῦσα, ὸν, qui receſſit, a. 2. part. ab ἀπέρχομαι: quod ex ἀπὸ, & ἔρχομαι.

Ἀπέλειπον, ες, ε, reliqui, a. 2. ind. act. ab ἀπολείπω. Th. λείπω.

ἈΠΕΛΛΑΙ, ῶν, αἱ, fana, conciones. q. ab Ἀπέλλω, Æol. pro ἀπειλέω, arceo. Hinc forſan Latino-barbarum Capella pro æde.

Ἀπελλάζειν, Laconibus ἐκκλησιάζειν, concionari. Plut. in Lycurgo. Unde

Ἀπελλάκες, qui ſacrorum participes ſunt. Heſych. Th. ἀπελλαὶ, ſacraria, cœtus.

Ἀπελλῆς, ῦ, ὁ, Apelles, nomen viri, Lat. Apella.

Ἀπελόμενοι, Jon. pro ἀφελόμενοι, cum eripuiſſent, nom. plur. a. 2. part. m. verbi ἀφαιρέω. Th. αἱρέω.

ἈΠΕΛΟΣ, ου, ὁ, ulcus, vulnus. Dicitur, vel παρὰ τὸ μὴ προσπελάζειν τὴν σάρκα, quia caro non ſibimet appropinquat: vel ἀπὸ τῦ ἀφελόμενος, φ Jon. verſo in π, quia exſcinditur aliquid, & aufertur.

Ἀπελπίζω, f. ίσω, p. ἀπήλπικα. aor. 1. ἀπήλπισα, a. 1. part. ἀπελπίσας, αντος, ὁ, deſpero, cum gen. ut ἀπελπίζω τῦ τυγχάνειν τῆς ἐρωμένης. Et cum ac. ut ἀπελπίζειν τὸν νοσοῦντα, omnem de ægroto ſpem abjicere. Et ταῦτα ἀπελπίζειν, de his deſperare, vel hæc deſperare. Et interdum ſignif. deſperare facio. in deſperationem adduco. Item, ſpero ex aliquo, vel ſpero alicunde: ut Luc. 6. καὶ δανείζετε, μηδὲν ἀπελπίζοντες, i. e. nihil inde ſperantes. Ex ἀπὸ, & ἐλπίζω. Th. ἐλπίς.

Ἀπελπισμὸς, ῦ, ὁ, deſperatio: verbale ab ἀπελπίζω.

Ἀπελύθην, ης, η, abſolutus fui, a. 1. paſſ. ab ἀπολύομαι: ex ἀπὸ, & λύω.

Ἀπελυμαινόμην, ου, ετο, purgatus ſum, imp. paſſ. ab ἀπολυμαίνομαι. Ex ἀπὸ, & λύμη, noxa; vel potius λῦμα, ſordes.

Ἀπέλυσα, ας, ε, dimiſi, a. 1. act. ab ἀπολύω: quod ex ἀπὸ, & λύω.

Ἀπελωβήθην, ης, η, contumeliam accepi, aor. 1. ind. paſſ. ab ἀπολωβάομαι. Th. λώβη.

Ἀπέμαθον, ες, ε, didici, a. 2. ind. act. ab ἀπομανθάνω.

Ἀπεμαράνθην, ης, η, emarcui, aor. 1. ind. paſſ. ab ἀπομαραίνομαι. Th. μαραίνομαι.

Ἀπέμεσα, ας, ε, evomui, a. 1. act. Poet. pro ἀπήμεσα, ab ἀπεμέω, quod ex ἀπὸ, & ἐμέω.

Ἀπεμέω, fut. έσω, revomo, evomo, vomitu rejicio: ex ἀπὸ, & ἐμέω.

Ἀπεμνησάμην, ω, ατο, recordatus ſum, a. 1. m. cujus 3. plur. ἀπεμνήσαντο, & inf. ἀπομνήσασθαι. Ab ἀπομιμνήσκομαι: quod ex ἀπὸ, & μιμνήσκομαι, vel μνάομαι.

Ἀπεμόργνυον, ες, ε, abſtergebam, imperf. act.

Ἀπεμορξάμην, ω, ατο, abſterſi, a. 1. m. & in 3. plur. ἀπεμόρξαντο, ab ἀπομόργνυμι. Th. ὀμόργνυμι.

Ἀπεμπολάω, vendo, divendo, commuto; idem quod ἀπεμπολέω.

Ἀπεμπολεῖται, venditur, venum datur, 3. ſing. præſ. paſſ. Ἀπεμποληθῆναι, a. 1. inf. paſſ. Ἀπεμπολήσας, ὁ, a. 1. part. act. verbi

Ἀπεμπολέω, ῶ, quod ex ἀπὸ, & ἐμπολέω. Scribitur & ἐμπολέω, ab ἐν, & πολέω.

Ἀπεμπολὴ, ῆς, ἡ, mercatus, mercatio, venditio.

Ἀπεμπόλησις, εως, ἡ, idem.

Ἀπεμπολητὴς, ῦ, ὁ, venditor: ab ἀπεμπολέω.

Ἀπεμυθεόμην, ου, ετο, diſſuaſi, imperf. paſſ. ab ἀπομυθέω. Th. μῦθος.

Ἀπεμφαίνω, non convenio, diſſimilis ſum. inde

Ἀπέμφασις, εως, ἡ, declaratio, expoſitio, demonſtratio. Ab ἀπὸ, & ἐμφαίνω.

Ἀπεμφερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, diſſimilis, abſimilis: ab ἀπὸ, & ἐμφερής. Them. φέρω.

Ἀπέναντι, & ἀπεναντίον, coram, e regione, cum gen. item, contra: ex ἀπὸ, & ἔναντι; quod ex ἐν, & ἀντί.

Ἀπενέγκασθαι, abſtuliſſe, a. 1. inf. m.

Ἀπενεγκὼν, ῦσα, ὸν, qui abſtulit, a. 2. part.

Ἀπενέγκαι, abſtuliſſe, a. 1. inf. act. ab ἀποφέρω. Th. φέρω.

Ἀπενειχθεὶς, έντος, ὁ, Jon. pro ἀπενεχθεὶς, delatus, a. 1. part. paſſ. ἀπενείχθην, ης, η, delatus ſum, Jon. pro Ἀπηνέχθην, a. 1. ind. paſſ. ab ἀποφέρω. Th. φέρω.

Ἀπενέπω, & Ἀπεννέπω, interdico, averſor: ab ἀπὸ, ἐν, & ἔπω.

Ἀπενθεῖν, Dor. pro ἀπελθεῖν, a. 2. inf. verbi ἀπέρχομαι. Th. ἔρχομαι.

Ἀπενθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, luctu carens, indefletus.

Ἀπένθητος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ab α, & πένθος.

Ἀπενιαυτίζω, per annum abſum, vel ceſſo ab: ex ἀπὸ, & ἐνιαυτός.

Ἀπενιαυτισμὸς, ῦ, ὁ, q. d. abannatio; i. e. exilium unius anni, ſeu annuum; abſentia in annum; a præced. ἀπενιαυτίζω.

Ἀπενόσφισα, ας, ε, ſeparavi, a. 1. ind. act. ab ἀπονοσφίζω. Th. νόσφι, ſeorſim, adv.

Ἀπέντες, qui dimiſerunt, Jon. pro ἀφέντες, nom. plur. a. 2. part. act. verbi ἀφίημι. Th. ἵημι, mitto.

Ἀπεξαμαρτάνω, delinquo, pecco: ab ἀπὸ, ἐξ, & ἁμαρτάνω.

Ἀπεξεδυσάμην, ω, ατο, exui, a. 1. m. verbi ἀπεκδύομαι. Th. δύω, induo.

Ἀπεξελαθόμην, ου, ετο, oblitus ſum; & Poet. per reduplicationem Jon. ἀπεκλελαθόμην, a. 2. m. verbi ἀπεκλανθάνω. Th. λήθω.

Ἀπεξηρασμένος, η, ον, Jon. pro ἀπεξηραμμένος, exſiccatus, part. ab ἀπεξήραμμαι, præt. paſſ. verbi ἀποξηραίνω: quod ab ἀπὸ, & ξηραίνω. Th. ξηρός.

Ἀπέοικα, ας, ε, abſimilis ſum, præt. act. &

Ἀπέοικε, imperſon. diſſentaneum eſt, non decet, non par eſt.

Ἀπεοικότως, abſimili modo, non veriſimiliter, abſurde, immerito.

Ἀπεοικὼς, ῦια, ὸς, abſimilis, diſſentaneus, abſurdus, incongruus: part. præt. verbi ἀπέοικα. Th. εἴκω.

Ἀπεόντα, τὸν, abſentem; acc. ſing. ἀπέοντος, gen. ſing. Jon. vel Poet. pro ἀπόντος, ab ἀπὼν, ῦσα, όν, præſ. part. ab ἄπειμι, abſum: quod ex ἀπὸ, & εἰμί, ſum.

Ἀπέπαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad maturitatem non perductus. Eſt comp. ex α priv. & πεπαίνω, f. ανῶ, paſſ. πεπαίνομαι, excoquor.

Ἀπέπειρος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Eſt comp. ex α priv. & πέπειρος, ὁ, ἡ, idem quod πέπων, ονος, coctus.

Ἀπέπλαγξα, ας, ε, aberrare feci, a. 1. ind. act. Ἀπεπλάγχθην, ης, η, reſilit, aberravi, a. 1. ind. paſſ. Ἀπεπλαγξάμην, ω, ατο, a. 1. m. ab ἀποπλάζω, aberrare facio. Th. πλάζω.

Ἀπέπλευσα, ας, ε, navigavi, & in 3. plur. ἀπέπλευσαν, a. 1. act. ab ἀποπλέω. Th. πλέω.

Ἄπεπλος, ου, ὁ καὶ ἡ, peplo carens: ab α, & πέπλος.

Ἀπέπνει, reſlabat, exſpirabat, 3. ſing. imperf. act. Ἀπέπνευσα, ας, ε, exſpiravi, a. 1. indic. Ἀπεπνευσάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi ἀποπνέω. Th. πνέω.

Ἀπέπνιξα, ας, ε, ſuffocavi, a. 1. ind. act. ab ἀποπνίγω. Th. πνίγω.

Ἀπεπτάμην, a. 2. ind. m. avolavi: inf. ἀποπτάσθαι. part. ἀποπτάμενος. Et ἀπέπτην, ης, η, a. 2. ind. act. in 3. plur. ἀπέπτασαν. inf. ἀποπτῆναι, part. ἀποπτὰς, ᾶσα, άν. Ab ἀφίπτημι, & ἀφίπταμαι: ex ἀπὸ, & ἵπτημι.

Ἄπεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non coctus, qui coqui nequit. inde

Ἀπεπτέω, non coquo, crudus ſum. Ab α, & πέπτω.

Ἄπερ, pro ἅπερ, quæ.

Ἀπεραντολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, nullum finem lo-

loquendi faciens, verboſus. Inde

Ἀπεραντολογία, ας, ἡ, verboſa oratio, loquacitas: Ab ἀπέραντος, & λόγος. Th. λέγω.

Ἀπείραστος, ου, ὁ, ἡ, infinitus. Inde

Ἀπεράντως, adv. Ex α, & περαντός; quod a περαίνω. Th. πέρας.

Ἀπέρατος, vel ἀπέρασος, ου, ὁ καὶ ἡ, infinitus, non habens exitum. & ἀπεράντος, pro eodem. item ἀπέρατος, qui tranſiri & permeari nequit; imperuius. priori ſenſu eſt ab ἄπειρος, infinitus: poſteriore vero eſt ex α priv. & περάω.

Ἀπεργάζομαι, ῃ, εται, efficio, operor. f. άσομαι. p. ἀπείργασμαι. inf. ἀπεργάζεσθαι. Ex ἀπό, & ἐργάζομαι. Th. ἔργον.

Ἀπεργασία, ας, ἡ, peractio: ut μύθου ἀπεργασία, fabulæ peractio, i.e. abſolutio.

Ἀπεργαστέον, peragendum eſt.

Ἀπεργαστέος, ου, ὁ, peragendus.

Ἀπεργαστικός, ου, efficiens: ab ἀπεργάζομαι.

Ἀπεργάθω, & ἀπειργάθω, idem quod ἀπείργω, ſeu ἀπείργω.

Ἀπέργειν, Jon. pro ἀπείργειν, disjungere, radere, concludere: ex ἀπό, & εἴργω.

Ἀπεργμαι, præcluſus ſum, perf. paſſ. hinc

Ἀπεργμένος, η, ον, præcluſus, Jon. pro ἀπειργμένος: ab

Ἀπέργω, abarceo, excludo, præcludo, prohibeo, pro ἀπείργω: quod ex ἀπό, & εἴργω.

Ἀπερείδω, & Ἀπερείδομαι, firmiter figo. ἀπερείδοντο, incumbebant, 3. plur. imperf. paſſ. ἀπερείσασθαι, effundere, projicere, a 1. inf. med. Ex ἀπό, & ἐρείδω.

Ἀπέρεισις, εως, ἡ, innixus, actio innitendi: a 2. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀπερείδω.

Ἀπερείσι, pro ἀπειρέσια, & per Metatheſin ἀπερείσια, infinita: ex α & πέρας.

Ἀπερεύγω, & ἀπερεύγομαι, idem quod ἀπερεύγω, eructo; proprie, ſurſum eructo: Metaph. de fluviis, pro emitto, quaſi eructando. ex ἀπό, & ἐρεύγω.

Ἀπερέω, ῶ, in fut. 2. act. ἀπερῶ, & præt. act. ἀπείρηκα, & paſſ. ἀπείρημαι, (quæ ſunt tempora præcipue uſitata) denuntio, renuntio, indico; item, interdico, veto: ut τὰ ἀπειρημένα, prohibita. ex ἀπό, & εἴρω.

Ἀπερημόω, ῶ, deſolo; idem quod ἐρημόω, vide.

Ἀπερητύω, reprimo, cohibeo: ex ἀπό, & ἐρητύω. vide.

Ἀπερίβλεπτος, non circumſpectus: paſſive, cujus non facilis circumſpectus. & ἀπερίβλεπτον, incogitatum, inſperatum. ex α, & περίβλεπτος.

Ἀπερίβλητος λόγος, i.e. ὁ καθαρὸς, oratio, cui περιβολαὶ non ſunt adhibitæ, (vide περιβολή) i.e. nuda, & pura, nec circumveſtita. ex α priv. & περιβάλλω.

Ἀπερίγραπτος, non circumſcriptus; incomprehenſibilis: ex α priv. & περιγράφω, circumſcribo; ex περί, & γράφω.

Ἀπερίεργος, non exquiſitus; non ſupervacaneus; minime curioſus: ex α priv. & περίεργος.

Ἀπερίηγητος, inenarrabilis, inexplicabilis, non præfinitus, vel circumſcriptus: ex α priv. & περιηγέομαι.

Ἀπερικάθαρτος, non circum mundatus; non emundatus, nec circumquaque expurgatus: ex α priv. & περικαθαίρω.

Ἀπερίκτυπος, non circumſonus vel obſtreperus; qui nullis ſtrepitibus circumſonat, vel circumſonatur: ex α pr. & περικτυπέω, circumſono, circumſtrepo; ex περί, & κτυπέω, (factum ex τυπέω, idem quod τύπτω) pulſu ſonum cieo, qualis eſt tympani; ſtrepo, reſono. a Th. τύπτω.

Ἀπερίλαλητος, infans, fandi neſcius; vel quem non facile verbis compeſcas; qui blaterandi finem non facit, garrulus: Ut ἄνθρωπον ἀπεριλάλητον, i.e. οὐκ εἰδότα λαλεῖν. ex α priv. & περιλαλέω, garritu circumſtrepo: ex περί, & λαλέω.

Ἀπερίληπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ampliſſimus; nullo tempore vel loco circumſcriptus, nec comprehenſus: ut ἀπερίληπτος πρεσβεία, libera legatio; nullo tempore nec loco circumſcripta, nec rationibus reddendis obnoxia. ex α priv. & περίληπτος.

Ἀπερίμαχητος, expers belli vel pugnæ, non expetitus pugna vel contentione: ex α priv. & περιμάχητος, de quo aliqui inter ſe pugnant vel certant; qui magna contentione expetitur. ex περί, & μάχομαι.

Ἀπεριμέριμνος, qui nullas animo curas verſat; inconſideratus.

Ἀπεριμέριμνος, exp. qui nullas animo curas verſat, inconſideratus.

Ἀπεριμερίμνως, adv. inconſiderate, temere, inſcite: ex α priv. & περιμέριμνος, diligens, ſcitus, cum cura rem agens: ex περί, & μεριμνάω.

Ἀπερινόητος, qui mente & cogitatione comprehendi nequit, paſſive: Item active: ut ἀπερινόητος ψυχὴ τοῦ Θεοῦ, mens quæ Deum cogitatione complexa non eſt. ex α priv. & περινοέω, mente complector, & concipio; ex περί, & νοέω.

Ἀπερίοπτος, qui circumſpectus non eſt; incogitans; negligens: ut ἀπερίοπτος πάντων, omnia curare omittens. ex α priv. & περιόπτομαι.

Ἀπερίοριστος, non circumſcriptus, nec definitus, non circumfinitus: ex α pr. & περιορίζω.

Ἀπερίπτωτος, qui talis eſt, ut non incidat; cui periculum non eſt ne incidat: ex α priv. & περιπίπτω.

Ἀπερισάλπιγκτος, qui tubarum clangore non circumſonatur, ſeu non circumſonat: & generaliter, quem nihil circumſonat: ex α priv. & περισαλπίζομαι, tubæ ſonitu excitor; vel tubam ſonantem audio: ex περί, & σαλπίγγω, vel σαλπίζω.

Ἀπερίσκεπτος, non circumſpectus, inconſideratus. unde

Ἀπερισκέπτως, inconſiderate, imprudenter: ex α priv. & περισκέπτομαι. unde περίσκεπτος, qui circumcirca oculis luſtrari poteſt.

Ἀπερισπάστως, abſque ulla diſtractione: adv. ab

Ἀπερίσπαστος, ου, ὁ, ἡ, inconcuſſus, non diſtractus: ex α, & περισπαστός, quod a 3. perf. ſing. præt. paſſ. ind. verbi περισπάω. Th. σπάω.

Ἀπερισσεία, ας, ἡ, natura ſuperfluitatis immunis, & a retrimentis ſeu recrementis pura & ſyncera: ex α priv. & περισσεία.

Ἀπερισσόχρονος, ὁ καὶ ἡ, ſuppar ætate; qui non excedit alium tempore; qui tempore ſeu annis impar non eſt: ex α priv. περισσὸς, & χρόνος.

Ἀπερίστατος, ου, ὁ, ἡ, quem nihil circumſtat: ex α, περί, & ἵστημι.

Ἀπερίστρεπτος, qui non circumvertitur; vel qui circumagi nequit: ex α priv. & περιστρέφω.

Ἀπερίτμητος, ου, ὁ, ἡ, incircumciſus: ex α, & περιτέμνω. Th. τέμνω.

Ἀπερίτροπος, non volubilis & verſatilis; circumverſari ineptus: ex α priv. & περιτρέπω.

Ἀπερίτροπος, idem; vel non revertens, non redux: aliis, præfractis & obſtinatis moribus; vel incurioſus. ejuſd. comp. & Th.

Ἀπέριττος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſupervacaneum nihil habens; item, luxu carens: ex α, & περιττός. Th. περί.

Ἀπερίττωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, excrementis carens. Th. idem.

Ἀπεριφερής, έος, ὁ καὶ ἡ, non orbiculatus: ex α, περί, & φέρω.

Ἀπερξάς, αντος, ὁ, qui confecit, a. 1. part. act. ab ἀπορρέζω. Th. ῥέζω.

Ἀπερρε, abi in malam rem, imperat. verbi ἀπέρρω, Æol. pro ἀπέρρω. Ex ἀπό, & ἔρρω pro εἴρω.

Ἀπερρωγώς, ότος, ὁ, abruptus, perf. part. m. ab ἀπορρήγνυμι. Th. ῥήγνυμι.

Ἀπερυθριάω, non erubeſco; pudorem depono; impudenter ago: ex ἀπό, & ἐρυθρός.

Ἀπέρυκε, arce, præſ. imperat. Ἀπερυκόμενος, η, ον, prohibens, præſ. part. paſſ. ab

Ἀπερύκω, arceo, repello, propulſo, abigo. f. ξω. p. χα. Ex ἀπό, & ἐρύκω.

Ἀπερυσιβόω, ῶ, rubiginem ingenero; vel rubigine conſumo; rubiginem procreo vel ſentio: ex ἀπό, & ἐρυσιβόω, rubigini obnoxius ſum, vel rubigine laboro; ab ἐρυσίβη, rubigo.

Ἀπερύω, abſtraho, detraho: ex ἀπό, & ἐρύω.

Ἀπέρχομαι, abeo, exeo, f. ἀπελεύσομαι, a. 2. ἀπῆλθον, ες, ε, a. 2. ſub. ἀπέλθω, ῃς, ῃ, a. 2. inf. ἀπελθεῖν, a. 2. part. ἀπελθών, οῦσα, όν, cujus nom. pl. f. ἀπελθοῦσαι. p. m. ἀπελήλυθα. Ex ἀπό, & ἔρχομαι.

Ἀπερῶ, vide in ἀπερέω.

Ἀπερωεύς, ὁ, qui impetum alicujus impedit: ab ἀπερωέω. Th. ἐρωέω.

Ἀπερωέω, expon. diſcedo: Il. θ. ex ἀπό, & ἐρωέω.

Ἄπες, Jon. pro ἄφες, dimitte, a. 2. imperat. ab a. 2. ἄφην, verbi ἀφίημι: ex ἀπό, & ἵημι.

Ἀπέσαντος, τοῦ, gen. ſing. ab Ἀπέσας, αντος, ὁ, nomen viri: q. d. Qui non cecidit.

Ἀπέσαξα, ας, ε, onus (vel clitellas) depoſui, a. 1. ind. act. Th. σάττω.

Ἀπέσβας, extincta es, Dor. pro ἀπέσβης, 2. ſing. a. 2. Ἀπέσβεσα, ας, ε, extinxi, a. 1. ind. act.

Ἀπεσβηκώς, ότος, ὁ, perf. part. ex Ἀποσβέννυμι, & Ἀποσβεννύω, extinguo; item, aboleo, perdo. f. ἀποσβέσω. p. ἀπέσβηκα. a. 2. ἀπέσβην, qu. ab ἀποσβῆμι.

Ἀπεσθίω, peredo, exedo, abſumo, devoro: ex ἀπό, & ἐσθίω.

Ἀπεσκίμφθαι, perf. inf. paſſ. ab ἀποσκίμπτομαι, quod a σκίμπτω, incumbo. Th. σκήπτω.

Ἀπεσκλυμμένος, η, ον, excoriatus, perf. part. paſſ. ab ἀποσκολύπτομαι. Th. σκολύπτω.

Ἀπέσομαι, abero, f. 1. verbi ἄπειμι: ex ἀπό, & εἰμί, ſum.

Ἀπέσπασα, ας, ε, abſtraxi, a. 1. ind. act. ab ἀποσπάω. Th. σπάω.

Ἀπέσσυθεν, 3. plur. a. 1. paſſ. Æol. vel Bœot. pro ἀπεσσύθησαν, protuperunt; ut ἔτυφθεν, pro ἐτύφθησαν, Æol. ex ἀπό, & σεύω, vel σύω, f. σω, a. 1. ἔσσυσα, p. κα.

Ἀπέσσυτο, excuſſus (vel repulſus) erat, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. pro ἀπέσσυτο, a σεύω, in perf. paſſ. σέσυμαι, Poet. ἔσσυμαι, item ἔσσυμαι.

Ἀπεστάλθην, ης, η, miſſus ſum, 3. ſing. a. 2. paſſ. Ἀπεστάλθην, ης, η, idem, a. 1. paſſ. Ἀπέσταλκα, ας, ε, miſi, perf. act. Ἀπέστειλα, ας, ε, a. 1. act. Ἀπέσταλμαι, perf. paſſ. Ἀπέσταλον, ες, ε, a. 2. act. Ἀπέστολα, ας, ε, perf. med. ab ἀποστέλλω. Th. στέλλω.

Ἀπέστασαν, abfuerunt, Jon. pro ἀπέστησαν, 3. plur. a. 2. ind. act. vide ἀπέστην.

Ἀπέστειλα, ας, ε, miſi, a. 1. act. Ἀποστείλατε, mittite, 2. pl. a. 1. imperat. act. ab ἀποστέλλω. Th. στέλλω.

Ἀπεστέρησα, ας, ε, privavi, a. 1. ind. act. ab ἀποστερέω. Th. στερέω.

Ἀπέστην, & in 3. pl. ἀπέστησαν, a. 2. ind. act. Ἀπέστησα, ας, ε, abſui, a. 1. ind. act. ab ἀφίστημι. Th. ἵστημι.

Ἀπέστιχον, ες, ε, abii, remori, a. 2. ind. act.

act. ab ἀποςείχω. Th. ςείχω.

Ἀπέςειλα, ας, ε, miſi, præt. med. verbi ἀποςέλλω. Th. ςέλλω.

Ἀπεςραμμένος, η, ον, averſus, perf. part. paſſ. ab ἀποςρέφω.

Ἀπέςραφον, ες, ε, averti, a. 2. act. Ἀπεςράφην, ης, η, averſus ſum, a. 2. ind. paſſ. Ἀπέςρεψα, ας, ε, averti, aor. 1. ind. act. ab ἀποςρέφω. Th. ςρέφω.

Ἀπεςὼ, όος, ȣ̃ς, ἡ, abſentia: ab ἀφίςημι.

Ἀπέςω, abſit, imperat. ab ἄπειμι. Th. εἰμὶ, ſum.

Ἀπεσφάλην, ης, η, aberravi, a. 2. ind. paſſ. ab ἀποσφάλλω. Th. σφάλλω.

Ἀπεσχαρόομαι, ȣ̃μαι, unde ἀπεσχαρῶσθαι, de ulceribus dicitur, quibus cruſtæ detrahuntur: ex ἀπὸ, & ἐσχαρόω, ῶ, cruſtas obduco; in cruſtas erumpere facio; q. d. incruſto. unde ἐσχαρωμένα ἕλκη, Dioſc. l. 4. ulcera quæ vulnus contraxerunt: ab ἐσχάρα.

Ἀπέσχηκα, ας, ε, abſtui, præt. ind. act. Ἀπέσχον, ες, ε, abſtinui, a. 2. ind. act. Ἀπεσχόμην, a. 2. m. verbi ἀπέχω.

Ἀπέταλος, ſine foliis: in Epigr. Unde ἀπεταλοτέρη, minus frondoſa: ibidem. ex α priv. & πέταλον.

Ἀπέτεμον, ες, ε, præcidi, a. 2. ind. act. ab ἀποτέμνω.

Ἀπετέθην, ης, η, depoſitus eſt, a. 1. paſſ. verbi ἀποτίθημι. Th. τίθημι.

Ἀπετίνυον, pœnas luebant, 3. plur. imperf. act. verbi ἀποτινύω. Them. τίω, punio.

Ἀπέτραγον, ες, ε, devoravi, a. 2. ind. act. ab ἀποτρώγω. Th. τρώγω.

Ἀπετρωπῶντο, non audebant, averſi fuerunt in fugam, 3. plur. imperf. paſſ. ab ἀποτρωπάω: quod ab ἀπὸ, & τέτροπα, p. m. verbi τρέπω.

Ἀπευθανατίζω, honeſta morte perfungor. ſic cap. 6. l. 2. Machab. ex ἀπὸ, εὖ, & θάνατος.

Ἀπευθὴς, έος, & Ἀπευθος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, fama inauditus; item, imperitus: ab α, & πυνθάνομαι.

Ἀπευθύνω, adæquo, rego, diſpono, dirigo, do judicium cum pœna: ex ἀπὸ, & εὐθύνω.

Ἀπευθυσμένον ἔντερον, inteſtinum rectum, per quod flatus alvi extenditur ſæpe, cum urinam reddimus, inquit Alex. Apophrod. l. 1. problem. a præced. ἀπευθύνω, ύνω.

Ἀπεύκτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, tædis inutilis, ex quo tædæ fieri nequeunt: Ita vocat Theophraſt. arbores, quæ reſinam non exudant. ex α priv. & πεύκη.

Ἀπευκταῖος, idem eſt quod ἀπευκτὸς, abominandus: cujus neut. ἀπευκτὸν, exponitur id quod deprecantur.

Ἀπευκτὸς, & ἀπευκταῖος, abominandus, execrandus; item, vitandus, averſandus: & in neutro ἀπευκτὸν, id quod deprecantur. Unde ἀπευκτῶς, abominande. et ἀπευκτικοὶ hymni, quibus aliquid deprecamur. Omnia ab ἀπεύχομαι, deprecor, precor ſeu opto non evenire: item, abominor, execror. ex ἀπὸ, et εὔχομαι.

Ἀπευνάζω, ſopio; idem quod εὐνάζω, cum ἀπὸ præſ.

Ἀπευςος, inauditus: Idem quod ἀπευθὴς, vel ἄπευθος; et ejuſd. Th. et comp.

Ἀπεύχομαι, vide in ἀπευκτός.

Ἀπευωνίζω, vilem reddo: ex ἀπὸ, et εὔωνος.

Ἀπέφαγον, ες, ε, effugiebam, imperf. act. ab ἀποφεύγω.

Ἀπέφηνα, ας, ε, oſtendi, a. 1. act. Ἀπεφηνάμην, ω, ατο, a. 1. m. idem: ab ἀποφαίνομαι, quod ex ἀπὸ, & φαίνω.

Ἀπεφθαρμένος, η, ον, corruptus, perf. part. paſſ. ab ἀποφθείρομαι. Th. φθείρω.

Ἀπεφθεγξάμην, ω, ατο, loquutus ſum, a. 1. m. ab ἀποφθέγγομαι. Th. φθέγγομαι.

Ἀπέφθιτο, interierat, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. ab ἀποφθίνω. Th. φθίω, ſeu φθίω.

Ἀπεφθος, ȣ, ὁ, ἡ, incoctus: ex α, & ἑφθός. Th. ἕψω.

Ἀπέφυγον, ες, ε, aufugi, a. 2. act. ab ἀποφεύγω. Th. φεύγω.

Ἀπέχει, ſufficit, impersonal. ab ἀπέχω.

Ἀπέχεσθαι, p. inf. ab ἀπέχω.

Ἀπεχθαίρω, & ἀπεχθραίνω, inimicum & odioſum reddens.

Ἀπεχθαίρω, odio proſequor. f. αρῶ, a. 1. ἀπήχθηρα, ab ἐχθαίρω. Th. ἔχθος.

Ἀπεχθάνομαι, inviſus ſum, præſ. ind. f. ἀπεχθήσομαι. Ἀπεχθάνῃ, 2. ſing. præſ. ſub. paſſ. Ἀπηχθόμην, a. 2. m. Th. ἔχθος.

Ἀπεχθέμεναι, inviſum eſſe, & Jon. ἀπεχθέμεν, Att. & Dor. pro ἀπέχθειν, præſ. inf. verbi ἀπέχθω, vel ἀπεχθάνομαι.

Ἀπέχθεια, ας, ἡ, inimicitiæ, odium, ſimultas: ab ἀπεχθής.

Ἀπέχθηαι, odio ſis, præſ. ſub. Jon. pro ἀπέχθῃ, ab ἀπέχθομαι, ſive ἀπεχθάνομαι.

Ἀπεχθὴς, έος, ὁ, ἡ, inviſus: ex ἀπὸ, & ἔχθος.

Ἀπεχθήσομαι, inviſus ero, fut. 1. m. Ἀπηχθόμην, a. 2. m. ind. Jon. Ἀπέχθοιτο, 3. ſing. a. 2. m. opt. ab ἀπεχθάνομαι.

Ἀπεχθητικὸς, ȣ̃, qui in hominum odia ſolet incurrere.

Ἀπέχθομαι, idem quod ἀπεχθάνομαι, offendor, ſum hoſtis, inimicor, triſtor, in odium & offenſionem incurro. ab ἀπεχθής.

Ἀπεχθρῶς, & ἀπεχθρωδῶς, inimice, hoſtiliter. ab ἀπεχθής.

Ἀπεχθῶς, abſtinenter: adv. ab ἀπέχω.

Ἀπεχθῶς, exp. inviſe, odioſe: ut ἀπεχθῶς ἔχειν, vel διακείμενος πρός τινα, expon. qui odit, peroſus, exoſus: nam eſt adv. ab ἀπεχθὴς, odioſus.

Ἀπεχρῆτο, impersonaliter poſitum pro

Ἀπέχρη, ſatis erat, imperf. impersonal. verbi ἀπόχρη, ſufficit: ex ἀπὸ, & χρή.

Ἀπεχυρόω, & Ἀποχυρόω, ῶ, munio: ex ἀπὸ, & ἐχυρόω, ῶ. Th. ἐχυρός.

Ἀπέχω, εις, ει, refero, abſumo. f. ἀφέξω. p. ἀπέσχηκα. a. 2. ἀπέσχον, cum ac. Et in paſ. ἀπέχομαι, abſtineo, cum gen. imperf. ἀπειχόμην. a. 2. m. ἀπεσχόμην. a. 2. inf. m. ἀποσχέσθαι. Exp. &, averto. Odyſ. ν. vel, ut alii, retraho, ſeu abſtraho. Et apud Plut. de def. Orac. οὐδὲν ἀπέχει, ſeq. inf. exp. nihil prohibet quin. Item, diſto, i. e. abſum: Xen. & diſto, i. e. differo. Herodian. Item, recipio, reporto. Plut. ab ἔχω, habeo.

Ἀπεψία, ας, ἡ, quæ coquere (vel concoquere) nequit, indigeſtio: ab α, & πέψις, quod a 2. ſing. præt. ind. paſſ. verbi πέπτω.

Ἀπεψύχοντο, abſtergebant, imperf. m. ab ἀποψύχω: ex ἀπὸ, & ψύχω.

Ἀπέψω, reperitur pro magis uſitato ἀφέψω. quod vide.

Ἀπέων, Poet. pro ἀπὼν, abſens, præſ. part. Ἀπῆν, ῆς, ῆ, aberam, imperf. ind. Ἀπῇ, abſit, 3. ſing. præſ. ſub. ab ἄπειμι: quod ex ἀπὸ, & εἰμὶ, ſum.

Ἀπηβηκὸς, pubertatem egreſſus: ex ἀπὸ, & ἡβηκὸς, quod vide.

Ἀπήγαγον, ες, ε, abduxi, a. 2. Att. pro ἄπηγον, ab ἀπάγω.

Ἀπήγγειλα, ας, ε, renuntiavi, a. 1. ind. act. Ἀπηγγέλην, ης, η, a. 2. ind. paſſ. ab ἀπαγγέλλω. Th. ἀγγέλλω.

Ἀπηγέομαι, narro, pro ἀφηγέομαι.

Ἀπήγημα, ατος, τὸ, Jon. pro ἀφήγημα, narratio. vide in ἀφήγησις.

Ἀπηγήσασθαι, Jon. pro ἀφηγήσασθαι, narrare.

Ἀπήγησις, memoria; item, narratio, Jon. pro ἀφήγησις.

Ἀπηγξάμην, ω, ατο, ſtrangulavi, a. 1. m. ab ἀπάγχω, f. γξω.

Ἀπῆγον, Att. ἀπήγαγον, ες, ε, abduxi, duxi, a. 2. ind. act. verbi ἀπάγω.

Ἀπηγορέω, & media voce ἀπηγορέομαι, accuſationi reſpondeo; ἀπολογȣ̃μαι. Unde

Ἀπηγόρημα, τὸ, reſponſio ad accuſationem, narratio, relatio, (ἀπήγησις, idem) defenſio, ἀπολογία: ex ἀπὸ, & ἀγοράομαι, idem quod ἀγορεύω, concionor.

Ἀπηγορία, & ἀπηγόρευσις, idem; negatio, refutatio, accuſationis defenſio.

Ἀπῆγμαι, ξαι, κται, abductus ſum, præt. ind. paſſ. verbi ἀπάγω.

Ἀπῆγξα, ας, ε, ſtrangulavi, ſuffocavi, præt. ind. act. ab ἀπάγχω.

Ἀπήδαλος, unde ἀπήδαλον πλοῖον, gubernaculo carens navis: ex α priv. & πηδὸς; unde πηδάλιον.

Ἀπηδέσθην, ης, η, abeſus ſum, a. 1. ind. paſſ. ab ἀπέδω. Th. ἔδω.

Ἀπῄειν, ῄεις, ῄει, pluſq. perf. med. & in 3. plur. ἀπῄεσαν, & Att. ἀπῄεσαν; ab ἄπειμι, ex ἀπὸ, & εἶμι, eo.

Ἀπῆρξα, ας, ε, abii, Att. pro ἀπεῖσα, a. 1. ind. act. verbi ἄπειμι.

Ἀπηθέω, excolo, percolo, per colum trajicio, deliquo. Unde

Ἀπήθημα, cremor percolatus; ex ἀπὸ, & ἠθέω.

Ἀπῆκε, a. 1. Jon. pro ἀφῆκε, dimiſit: ab ἀφίημι.

Ἀπήκοος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, inobediens; idem etiam quod ἀνήκοος: ab α, & ἀκοὴ, quod a p. m. verbi ἀκούω.

Ἀπηκριβωμένος, η, ον, ad amuſſim (vel ad unguem) factus, part. præt. paſſ. Unde adv.

Ἀπηκριβωμένως, abſolute, ad amuſſim. Ab ἀπακριβόομαι, ȣ̃μαι. Th. ἀκριβής.

Ἀπηκτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, incompactus; item, non concretus: ex α, & πηκτὸς, quod a 3. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. verbi πηγνύω, ſeu πήγνυμι. At Ἀπηκτὸς, ȣ̃, ὁ, Suidæ eſt πεφοβημένος.

Ἀπήλαςος, inſuperabilis. Pind. in Nem. 4. ex α priv. & πάλαιςρα, palæſtra, lucta.

Ἀπήλακα, ας, ε, abegit, perf. act. Ἀπήλασα, ας, ε, idem, a. 1. act. ab ἀπελαύνω. Th. ἐλαύνω.

Ἀπήλαυον, ες, ε, & Ἀπέλαυον, fructum capiebam, imperf. ſic Ἀπήλαυσα, & Ἀπέλαυσα, a. 1. ab ἀπολαύω, ex ἀπὸ, & λαύω.

Ἀπήλγηκα, ας, ε, dedolui; item, animum deſpondi, perf. ind. act. verbi ἀπαλγέω, ῶ. Th. ἄλγος.

Ἀπηλγηκὸς, qui dedoluit, ſive perdoluit; quique eo duritiæ pervenit, ut ad omnem doloris ſenſum obſurduerit; ſicut *deferbuiſſe* dicitur Latinis. eſt autem particip. perſ. ἀπὸ τȣ̃ ἀπαλγεῖν, quod dicitur quum quis vacat dolore & ſenſu ſui mali. Eraſm. in Epiſt. ad Epheſ. cap. 3.

Ἀπηλεγέω, non curo, contemno: a ſequente ἀπηλεγής.

Ἀπηλεγὴς, έος, ὁ, ἡ, ſævus, quaſi nullius curam gerens. Hinc adverb.

Ἀπηλεγέως, ſæve, intrepide. Ab ἀπὸ, & ἀλέγω, curo; quia nihil curat, modo iræ ſuæ pareat.

Ἀπήλεγξα, ας, ε, redargui, a. 1. ind. act. Ἀπηλεγξάμην, ω, ατο, idem, a. 1. ind. m. verbi ἀπελέγχω.

Ἀπηλεῖται, minatur. Gen. 27. 42. credo legend. ἀπειλεῖται, verbi ἀπειλέω, ῶ.

Ἀπηλέγχθην, ης, η, redargutus ſum, a. 1. ind. paſſ. verbi ἀπελέγχω.

Ἀπῆλθον, ες, ε, abii, a. 2. ind. act. ab ἀπέρχομαι. Th. ἔρχομαι.

Ἀπηλιαςὴς, alienus a judiciis, & litibus, ſeu cauſis judicariis; quæ in Heliæa (foro ſcil. Athenienſi ſubſolano) agitabantur: alienus a foro: ex ἀπὸ, & ἡλιαία.

Ἀπηλιθιόω, ῶ, facio fatuum; ad fatuitatem redigo: Unde ἀπηλιθιωμένοι, οἱ, mente capti: Marcel. vertit, vitio concreſcentium in veſica calculorum labo-

ſantes. Dioſc. l. 5. c. 27. &c. ex ἀπὸ, & ἠλιθιόω, idem; ſtultum reddo: a Th. ἠλίθιος.

Ἀπηλιώτης, ου, ὁ, ventus Subſolanus: ab ἀπὸ, & ἥλιος.

Ἀπηλλάγην, ης, η, liberatus ſum, a. 2. paſſ. ind. Ἀπήλλαγμαι, ξαι, κται, dimiſſus (vel liberatus) ſum, perf. ind. paſſ. Ἀπήλλαξα, ας, ε, dimiſi, liberavi, a. 1. ind. act. & Ἀπήλλαχα, ας, ε, idem, perf. ind. act. Ἀπηλλάχθαι, dimiſſum eſſe, perf. inf. paſſ. verbi ἀπαλλάττω. Th. ἀλλάττω.

Ἀπηλλοτρίωκα, ας, ε, abalienavi, perf. ind. act. Ἀπηλλοτρίωμαι, σαι, ται, abalienatus ſum, perf. ind. paſſ. cujus part. Ἀπηλλοτριωμένος, η, ον, a verbo ἀπαλλοτριόω, ῶ. Th. ἄλλος.

Ἀπηλλοτρίωσαι, abalienatio: a 2. perſ. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ἀπαλλοτριόω, ῶ. Th. ἄλλος.

Ἀπηλοίησα, ας, ε, contrivi, a. 1. act. ab ἀπαλοιάω: ab ἀπὸ, & ἀλοιάω, pro ἀλοάω. Th. ἅλως, ω, ἡ, area, in qua trituratur frumentum.

Ἀπήλπικα, ας, ε, inde ſperavi; item, deſperavi: præt. ind. act. Ἀπήλπισα, ας, ε, idem, a. 1. ind. act. cujus part. Ἀπελπίσας, αντος, ὁ, qui deſperavit: a verbo ἀπελπίζω. Th. ἐλπίς.

Ἀπήμαντος, ου, ὁ, ἡ, illæſus. Th. πῆμα.

Ἀπήμβροτε, aberravi, Poet. pro ἀφήμαρτε, a. 2. verbi ἀφαμαρτάνω. Th. ἁμαρτάνω.

Ἀπημελημένος, η, ον, neglectus, perf. part. paſſ. Unde adv.

Ἀπημελημένως, neglectim. Ab ἀπαμελέομαι, οῦμαι: ex ἀπὸ, & ἀμελέω. Th. μέλω.

Ἀπῆμεν, abiimus, per Sync. pro ἀπῄειμεν, 1. plur. pluſq. perf. m. ab ἄπειμι. Th. εἶμι, eo.

Ἀπήμονα, τὸ, acc. ſing. ab ἀπήμων, ονος, ὁ, ἡ, innocuus, illæſus. Th. πῆμα.

Ἀπημοσύνη, ης, ἡ, incolumitas: ab ἀπήμων; quod a πῆμα.

Ἀπήμυνε, adjuvit, imperf. vel a. 1. ab ἀπαμύνω. Th. ἀμύνω.

Ἀπήμων, ονος, ὁ, ἡ, illæſus. Th. πῆμα.

Ἀπῆν, aberam, imperf. verbi ἄπειμι: ab εἰμὶ, ſum

Ἀπηναῖος, crudelis, inhumanus: ab ἀπηνής.

Ἀπήνεγκα, ας, ε, abduxi, a. 1. ind. act. Ἀπήνεγκον, ες, ε, idem, a. 2. verbi ἀποφέρω.

Ἀπήνεμος, ου, ὁ καὶ ἡ, carens vento: ex ἀπὸ, & ἄνεμος.

Ἀπηνέος, οῦς, crudelis, gen. ſing. ab ἀπηνής.

Ἀπήνεια, ας, ἡ, crudelitas, inhumanitas: ab ἀπηνής.

Ἀπηνεόω, ῶ, unde ἀπηνεώθη, quod Suidas affert, & exp. ὠμὸς ἐγεγόνει, immitis, & crudelis factus erat. ab ἀπηνής.

Ἀπηνεώθην, ης, η, obſtupefactus ſum, obmutui, a. 1. ind. paſſ. ab Ἀπηνεόομαι, ex ἀπὸ, & ἐνεὸς, ſtupidus, mutus. Th. αὔω, clamo.

Ἀπήνη, ης, ἡ, & Dor. ἀπήνα, ας, ἁ, vehiculum mulare, quod muli juncti trahebant, ut Pauſan. docet; rheda: peream enim ſolemus ἀπιέναι, abire; cum ſit viatorium curriculum. Homerus quoque eam vocat ἡμιονείην ἄμαξαν, Odyſ. ζ. unde ἀπήνης ἀγώνισμα dictum fuit certamen, quod fit τῇ ἀπήνῃ.

Ἀπηνηνάμην, ω, ατο, renui, a. 1. m. verbi ἀπαναίνομαι. Th. ἀναίνομαι.

Ἀπήνεια, inhumanitas: ab ἀπὸ, & ἐνηὴς, i. e. πρᾶος, manſuetus.

ἈΠΗΝΗ'Σ, έος, ὁ, ἡ, crudelis, immitis, ſævus.

Ἀπήνητος, unde ἀπηνήτης ἀγώνισμα, certamen quod fit τῇ ἀπήνῃ, quum mulis rhedæ junctis certatur; ſeu cum certatur vehiculo mulari. a Th. ἀπήνη, rheda.

Ἀπήλυθον, abii, Dor. pro ἀπῆλθον, a. 2. verbi ἀπέρχομαι: ex ἀπὸ & ἔρχομαι.

Ἀπήντησα, ας, ε, occurri, a. 1. verbi ἀπαντάω. Th. ἀντί.

Ἀπήορος, & ἀπήωρος, ex alto dependens; item, altus, ſublimis, in alto ſitus: ex ἀπὸ, & ἀείρω.

Ἀπῆρα, ας, ε, receſſi, a. 1. ind. act. verbi ἀπαίρω.

Ἀπηρεισάμην, ω, ατο, intendi, a. 1. m. ab ἀπερείδω.

Ἀπηρής, έος, ὁ καὶ ἡ, item, ἀπηρος, & ἀπήρωτος, nullo membro mutilatus, nec captus: ex α priv. & πηρὸς, ου, ὁ, mutilus.

Ἀπήρθην, ης, η, ſublatus fui, aor. 1. ind. paſſ. ἀπῆρκα, ας, ε, ſuſtuli, diſceſſi, perf. ind. act. Ἀπῆρμαι, σαι, ται, ſublatus ſum, perf. ind. paſſ. verbi ἀπαίρω.

Ἄπηρος, pera carens, ſacco deſtitutus: ex α priv. & πήρα, pera.

Ἀπῄρημαι, σαι, ται, ſuſpenſus (vel remotus) fui, perf. ind. paſſ. cujus part. Ἀπῃρημένος, η, ον, ſuſpenſus, remotus: ab ἀπαρτάομαι.

Ἀπήρτισμαι, perfectus reddor, abſolutus ſum, præt. ind. paſſ. cujus part. Ἀπηρτισμένος, η, ον, perfectus, abſolutus. unde adv.

Ἀπηρτισμένως, perfecte, abſolute. Ab ἀπαρτίζομαι. Th. ἄρτιος.

Ἀπηρυθριασμένως, & ἀπηρυθριασμένως, impudenter; depoſito pudore, perfricta fronte: ab ἀπερυθριάω.

Ἀπήρωτος, non mutilatus, integer, illæſus. Vide ſupra in ἀπηρής.

Ἀπῇς, abfueris, 2. ſing. a. 2. ſub. ab ἄπειμι. Th. εἰμί, ſum.

Ἀπήσων, οντος, ὁ, Jon. pro ἀφήσων, emiſſurus, part. f. 1. ab ἀφίημι.

Ἀπηύρα, auferebat, 3. ſing. imperf. act. Sic Ἀπηύρα, per Sync. pro ἀπηύρησα, a. 1. ind. act. Ἀπηύρον, a. 2. ind. act. Ἀπηύρων, 1. ſing. vel 3. plur. imperf. act. ab ἀπαυράω: ex ἀπὸ, & αὔρα.

Ἀπῆχα, ας, ε, abduxi, duxi, perf. act. verbi ἀπάγω.

Ἀπῆχθαι, odium, ἀντὶ τοῦ ἀπέχθεσθαι, Lyſias, μῖσος.

Ἀπηχέω, ῶ, diſſono, abſono, part. præſ. act. ἀπηχῶν, οῦσα, οῦν. Ab ἀπὸ, & ἦχος.

Ἀπηχήματα, τὰ, reſonantia, nom. plur. ab Ἀπήχημα, ατος, τό. Th. ἦχος.

Ἀπηχής, έος, ὁ καὶ ἡ, abſonus; item, odioſus: ab ἀπὸ, & ἦχος.

Ἀπήχθετο, inviſus erat, imperf. vel a. 2. med. ἀπήχθημαι, perf. paſſ. ab ἀπέχθομαι, vel, quod uſitatius, ἀπεχθάνομαι, odio ſum. Th. ἔχθος.

Ἀπηχθημένος, iratus, infeſtus: a præced. ἀπήχθημαι.

Ἀπήχθην, ης, η, abductus fui, a. 1. ind. paſſ. verbi ἀπάγω.

Ἀπήχθηρα, odio proſequutus ſum, a. 1. ind. act. ab ἀπεχθαίρω. Th. ἔχθος.

Ἀπηχούμενος, η, ον, reſonans, pro ἀπηχεόμενος, part. præſ. paſſ. ab ἀπηχέω, ῶ. Th. ἦχος.

Ἀπῃωρεῦντ', pro ἀπῃωρεῦντο, ſuſpenſi erant, 3. plur. imperf. med. Dor. pro ἀπῃωροῦντο. Ἀπῃώρησα, ας, ε, ex ſublimi dependi, a. 1. act. Ἀπῃωρημένος, η, ον, ſuſpenſus, part. præt. paſſ. ab ἀπαιωρέομαι, οῦμαι. Th. αἰωρέω, ῶ. Ab ἀπαιωρέω, ῶ: ex ἀπὸ, & αἰωρέω, ῶ.

Ἀπήωρος, ου, ὁ, idem quod ἀπῃωρημένος.

Ἀπίασι, abeunt, Jon. pro ἀπῖσι, 3. pl. ind. verbi ἄπειμι. Th. εἶμι, eo.

Ἀπίδω, ῃς, ῃ, a. 2. ſub. act. ab ἀπείδω, video. Th. εἴδω.

Ἀπίεμεν, emittimus, 1. plur. præſ. ind. & part. m. ἀπιέμενος, η, ον, emittens, Jon. pro ἀφίεμεν, & ἀφιέμενος, ab ἀφίημι.

Ἀπιέναι, abire, præſ. inf. ab ἄπειμι. Th. εἶμι, eo. Et Ἀπιέναι, remittere, Jon. pro ἀφιέναι, ab ἀφίημι.

Ἀπίενται, Jon. pro ἀφίενται, emittunt, 3. pl. præſ. ind. paſſ. ab ἀφίεμαι. Th. ἵημι, mitto.

Ἀπίεσθαι, Jon. pro ἀφίεσθαι. Th. idem.

Ἀπίεσαν, 3. pl. imperf. qu. ab ἀπιέω, abeo, pro ἀπίω, vel ἀπέω; unde Lat. ABEO.

Ἀπιέωσι, Jon. pro ἀφιῶσι, emiſerint. 3. plur. ſub. verbi ἀφίημι.

Ἀπίῃς, abeas, a. 2. ſub. ab ἄπειμι: quod ab ἀπὸ, & εἶμι, eo, a. 2. ἴον.

Ἀπίης γαίης, longinquæ terræ, gen. ſing. a maſc. ἄπιος, ab ἀπὸ, remotionis vocula.

Ἀπίθανος, ου, ὁ, ἡ, improbabilis: ex α, & πιθανὸς, quod ab ἔπιθον, a. 2. verbi πείθω.

Ἀπιθάνως, inſcite, abſurde, non probabiliter: a præcedente ἀπίθανος.

Ἀπιθεῖν, inobedientem eſſe, inf. act. Ἀπίθησα, ας, ε, inobediens ſum, a. 1. ind. act. Jon. pro ἠπίθησα, ab

Ἀπιθέω, ῶ, non obtempero, morem non gero, imperium detrecto: ex α, & πείθω, eliſo ε.

Ἀπιθής, difficilis perſuaſu, vel aſſenſu; non credens; moroſus; non parens; refractarius: ejuſd. Th. & comp.

Ἀπίκαται, Jon. pro ἀφίκαται; & hoc pro ἀφιγμένοι εἰσὶ, venerunt: ſic Ἀπίκατο, pro ἀφιγμένοι ἦσαν; Illud 3. pl. perf. paſſ. hoc 3. plur. pluſq. perf. ind. paſſ. verbi ἀφικνέομαι.

Ἀπίκῃ, Jon. pro ἀφίκῃ, 2. ſing. a. 2. ſub. med. Ἀπικνεῖσθαι, Jon. pro ἀφικνεῖσθαι, præſ. inf. Ἀπικόμενος, Jon. pro ἀφικόμενος, progreſſus, a. 2. part. m. ab ἀφικνέομαι, pervenio: ex ἀπὸ, & ἱκνέομαι.

Ἄπικρος, ου, ὁ καὶ ἡ, non amarus, amaritudinis expers: ex α, & πικρός.

Ἀπικρόχολος, non bilioſus: ex α priv. πικρὸς, & χολή.

Ἀπιλλήθην, ης, η, clauſus ſum, a. 1. ind. paſſ. ab ἀπιλλέω, ῶ. Th. ἴλλω.

Ἀπιλλέω, (pro ἀποκλείω) verbum antiquarum legum; Lyſi. excludo, arceo. Th. ἴλλω.

Ἀπίμελος, ου, & Ἀπιμελής, έος, ὁ καὶ ἡ, pinguedinis expers: ex α, & πιμελή.

Ἀπινής, έος, ὁ καὶ ἡ, purus a ſordibus: ex α, & πίνος.

Ἀπινύσσω, deſipio; item, effluo, a πινύμι, ſapio.

Ἀπινύσσων, expon. amens, qui deſipit. unde adv.

Ἀπινύσσως, amenter, deſipienter: ab ἀπινύσσω, vel ex α priv. & πινυτὸς, unde πινυτὴς, a πινύω, unde πινύσσω.

Ἀπίξεται, perveniet, Jon. pro ἀφίξεται, 3. ſing. f. 1. m. ab ἀφικνέομαι: ex ἀπὸ, & ἱκνέομαι.

Ἄπιξις, pro ἄφιξις, εως, ἡ, adventus; item, incurſus: a 2. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀφικνέομαι.

Ἄπιον, ες, ε, abii, a. 2. ind. act. verbi ἄπειμι. Th. εἶμι, eo.

ἌΠΙΟΣ, ου, ἡ, pyrus, arbor. Ἄπιον, ου, τὸ, pyrum. Dici volunt ab Apia regione, id eſt, Peloponneſo: vel forſan ab ὀπὸς, quia eſt ſucculentus fructus.

ἌΠΙΟΣ, ου, ὁ, longinquus: qu. ab ἀπὸ, remotionis particula.

Ἀπισόω, fut. ώσω, adæquo, exæquo: ex ἀπὸ, & ἰσόω, idem.

Ἀπίσσωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀπίσσωτος, non picatus: ex α priv. & πίσσα.

Ἀπιστάναι, diſcedere, Jon. pro ἀφιστάναι, præſ. inf. ab ἀφίστημι.

Ἀπιστέαται, Jon. pro ἀφίστανται, deficiunt, 3. pl. præſ. paſſ. Sic Ἀπιστέατο, Jon. pro ἀφίσταντο, 3. plur. imperf.

Ἀπιστέω, ῶ, diffido, imp. ἠπίστουν, ες, f. ήσω. Hinc Ἀπιστούμενος, præſ. part. paſſ. Ex α, & πίστις, quod a 2. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. verbi πείθω.

Ἀπίστημι, Jon. pro ἀφίστημι, diſcedo.

Ἀπιστία, ας, ἡ, diffidentia.

Ἄπιστος, ου, ὁ, infidus: in comp. ἀπιστότερος,

τηθ-, f. g. ἀπιςοσύνη. Ex α, & πίςις, quod a 2. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. verbi πείθω.

Α'πιςοσύνη, perfidia.

Α'πίςως, fraudulenter, perfide, incredibiliter, infideliter: ab ἄπιςος.

Α'πισχναίνω, emacio; & in paſſ. ἀπισχναίνομαι, extenuor, reddor tenuis: ex ἀπό, & ἰσχνός, macer; unde ἰσχναίνω, macilentum reddo.

Α'πισχυρίζομαι, obnitor; ad fortitudinem me compono; omni ope reſiſto, vel conatu efficio: item, acriter denego, abnuo, pernego: ex ἀπό, & ἰσχυρός, unde ἰσχυρίζομαι.

Α'πίσχω, idem quod ἀπέχω, abſtineo.

Α'πίσωσις, adæquandi actio; ab ἀπισόω.

Α'πίτης, ut ἀπίτης οἶνος, vinum ex pyris factum. Dioſc. l. 5. c. 32. ab ἄπιος.

Α'πίττωτος, non picatus: ut ἀπίττωτα ἀγγεῖα, apud Strab. idem quod ἀπίσσωτος.

Α'πιχθυς, qui non veſcitur piſcibus: ex ἀπό, & ἰχθύς.

Α'πιών, όντος, ὁ, abiens, prodiens, particip. præſ. ab ἀπιέω, pro ἄπειμι, abeo.

Α'πίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, non pinguis: ex α priv. & πίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, pinguis.

Α'πλάνεια, ας, ἡ, ſtabilitas; non errare, nec vagari: ab ἀπλανής.

Α'πλανής, έος, ὁ καὶ ἡ, non erraticus vel vagabundus: ab α, & πλάνη.

Α'πλαςος, pro ἀπέλαςος, cui appropinquare tutum non eſt: ex α, & πέλας, adv. prope. Alii vertunt, informis, ineffigiatus, ſimplex; ex α, & πλαςός, ὁ, fictus, a 3. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. verbi πλάσσω, vel πλάω, fingo.

Α'πλάςως, ſimpliciter, non ficte, non diſſimulanter: ab ἄπλαςος.

Α'πλατής, έος, ὁ καὶ ἡ, latitudine carens: ex α, & πλατύς.

Α'πλατος, Dor. pro ἄπλητος, & hoc pro ἄπλαςος, magnitudine immenſus, inacceſſus, per Sync. τῶ σ, a πλήθω, impleo. Th. πλέω. Quidam ἄπλαςος idem eſſe dicunt cum ἄπλαςος, a πλάζω.

Α'πλάτυνε, credo legend. ἐπλάτυνε, 3. ſing. imperf. vel a. 1. verbi πλατύνω, dilato, Geneſ. 26. 22.

Α'πλεονεκτικός, inexplebilis. Merc. Triſm. ex α priv. & πλεονεκτέω.

Α'πλετος, Poet. pro Α'πλητος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, (Dor. ἄπλατος) pro ἄπληςος, non impleri potens, infinitus, grandis, immenſus, arduus: ab α priv. & πλήθω, quod a πλέος. Item Α'πλητος pro ἄπλαςος, quod ab ἀπέλαςος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, inacceſſus, cui appropinquare tutum non eſt: ab α, & πελαςός; quod a 3. ſing. præt. ind. paſſ. verbi πελάζω. Th. πέλας.

Α'πλευρος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, cui latus non ſtipatum eſt: ab α, & πλευρά.

Α'πληγίς, ίδος, ἡ, veſtis ſimplex apud Sophoclem, quæ Homero eſt ἀπλοΐς· ab ἁπλῆ (pro ἁπλόη) enim fit ἁπλαΐς, &, Epentheſi τῶ γ, ἀπληγίς. Hinc

Α'πληγιος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, ſimplex, innocens, innocuus. Th. ἁπλόος.

Α'πληθής, έος, non plenus, ſtrigoſus: ex α priv. & πλήθω.

Α'πλήμων, inexplebilis; idem quod ἄπληςος; & ejuſd. Th. & comp.

Α'πλήξ, ηγος, ὁ καὶ ἡ, non percuſſus.

Α'πληκτος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, idem: ex α priv. & πλήσσω, vel πλήττω.

Α'πλήρωτος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, inexpletus, non completus: ex α, & πληρόω, ῶ. Th. πλέος.

Α'πληςεύομαι, ſum inſatiabilis; ſum avidus: ab ἄπληςος.

Α'πληςία, ας, ἡ, inexplebilitas, inſatiabilitas, immenſitas.

Α'πληςος, ὁ, ὁ, καὶ ἡ, inexplebilis, inſatiabilis, immenſus. Inde adv.

Α'πλήςως, inexplebiliter, inſatiabiliter, immenſe. Ex α, & 3. ſing. præt. ind. paſſ. verbi πλήθω. Th. πλέος.

Α'πλητος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, inacceſſus, immenſus. Vide ſupra in ἄπλετος.

Α'πλητος, pro ἄπληςος, expon. qui non impleri poteſt. V. ἄπλετος.

Α'πλόη, ης, ἡ, ſimplicitas, candor: ab ἁπλόος.

Α'πλόθριξ, ιχος, ὁ καὶ ἡ, qui promiſſum vel porrectum habet capillum; item, qui raro eſt capillitio: ab ἁπλόος, & θρίξ.

Α'πλοια, ας, ἡ, tempus navigationi inopportunum.

Α'πλοΐζομαι, expon. ſimplicem & candidum me exhibeo, ſimplicitate utor. Xen. ab ἁπλοΐς, ίδος, vel a Th. ἁπλόος.

Α'πλοϊκός, ὁ, ὁ, ſimplex, non verſutus, inaffectatus. (cui opponitur πανοῦργος) unde adv.

Α'πλοϊκῶς, ſimpliciter, citra dolum: ab ἁπλόος.

Α'πλοος, qui non poteſt navigare: ab ἄπλοος; (a Th. πλέω:) quod ex α priv. & πλόος, & contracte πλοῦς, ὁ, navigatio, curſus.

Α'πλοΐς, ίδος, ἡ, veſtis ſimplex: in acc. pl. ἁπλοΐδας, cui opponitur διπλοΐς. In Homero jungitur Subſtantivo χλαῖνα tanquam adject. Th. ἁπλόος.

Α'πλοκος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, non plicatus: ab α, & πέπλοχα, præt. m. verbi πλέκω.

Α'πλοκύων, ὁ, cognomen Antiſthenis apud Laertium, qu. Cynicus ſimplici veſte utens: ab ἁπλόος, & κύων.

Α'ΠΛΟ'ΟΣ, ὅς, ὁ, ἁπλόη, ῆ, ἡ, ἁπλόον, οῦν, τό ſimplex. compar. Α'πλούςερος, ſuperl. Α'πλούςατος. Derivatur ab α, unitatem ſignificante, & πέλω, ſum, tanquam ἀπέλοος, quia unicum eſt, quod ſimplex eſt, juxta Euſtathium, & Etymol. Vel ab α pr. & πολύς, quia quod ſimplex eſt, non eſt e multis. Eſt &

Α'πλοος, ἄπλους, ὁ καὶ ἡ, navigatione carens, impar navigationi, innavigabilis: ab α, & πλόος. Th. πλέω.

Α'πλότης, ητος, ἡ, ſimplicitas, candor: ab ἁπλόος.

Α'πλότριχες, qui capillo ſimplici ſunt, porrecto, & promiſſo; a nominativo ſing. ἁπλόθριξ.

Α'πλουτος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, divitiis carens: ab α, & πλοῦτος.

Α'πλόω, ῶ, expando, explico, extendo. f. ώσω. p. κα. imperf. ind. ἥπλοον, ἥπλουν. a. 2. inf. ἁπλῶσαι. Α'πλόομαι, ῦμαι, expandor. pr. ἥπλωμαι, cujus part. ἡπλωμένος, ὁ, ον, expanſus, ſimplex. Th. ἁπλόος.

Α'πλυσία, ας, ἡ, immundities, illotio: in plur. ἀπλυσίαι, αἱ, ſpongiæ, quæ elui nequeunt.

Α'πλυτος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, illotus, proprie de veſtimento. Ex α, & πλύνω.

Α'πλῶς, ſimpliciter, benigne: adv. ab ἁπλόος.

Α'πλωτος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, innavigabilis. Th. πλέω.

Α'πνοις, ίδος, ὁ καὶ ἡ, valde ſpirans: ab α epitat. & πνέω· vel non ſpirans, flatu deſtitutus: ab α priv. & Th. eodem.

Α'πνευματος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, a vento non perflatus.

Α'πνευςος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, qui reſpirare non poteſt, ſine anhelitu, exanimis. Inde

Α'πνευςί, adv. ſine reſpiratione, ſine interpellatione, confertim.

Α'πνευςία, ας, ἡ, ſpiritus repreſſio.

Α'πνευςιάζω, ſpiritum reprimo, & contineo. ex α priv. & præt. ind. paſſ. verbi πνέω.

Α'πνευςότατος, ab omni flatu penitus ſilens. Theophr. l. 2. hiſtor. ab ἀπνόος.

Α'πνοος, ἄπνους, ὁ καὶ ἡ, in acc. ſing. ἄπνοον, ἄπνουν, flatu ſeu reſpiratione carens, flatum non emittens, mortuus, exanimis. Inde

Α'πνοια, ας, ἡ, carentia flatus; item, ſedata tempeſtas, tranquillitas a ventis. Ab α priv. & πνοή. Th. πνέω.

Α'ΠΟ', præpoſitio: regit gen. a, ab, poſt, ante, præ, propter, per; item ex, de, abſque. Inde Lat. Ab. Eſt autem ab Hebr. אב ab, id eſt, auctor, vel principium cujuſvis rei.

Α'πο, adv. longe: procul. Et Α'πο pro ἄπεςι, abeſt, ab ἄπειμι. Th. εἰμί, ſum. Et Α'πο pro ἄπιθι, abi, apage: ab ἄπειμι, abeo. Th. εἶμι, eo.

Α'πὸ αὐτῶ, ab illo tempore.

Α'παίνυμαι, σαι, ται, idem quod ἀπαίνυμαι, aufero, detraho, adimo. imperf. ind. Α'πεαινύμην, Jon. pro ἀπηνύμην, σο, το, auferebam: ab ἀπό, & αἴνυμαι.

Α'ποαιρεῖσθαι, auferri, præſ. inf. paſſ. pro ἀφαιρεῖσθαι, Poet. & Jon. ab ἀπό, & αἱρέω, capio.

Α'ποαίρεο, ablatus eſto, Jon. pro ἀφαιρῶ, præſ. imperat. paſſ. ab eod. Th. vel

Α'ποαίρεο, auferas, Jon. pro ἀποαίρεε, quod pro ἀφαιρῶ, præſ. imperat. verbi ἀφαιρέω, ῶ.

Α'ποαιρέομαι, ῦμαι, Jon. & Poet. in Homero, & Herodoto pro ἀφαιρέομαι, ῦμαι.

Α'ποβαδίζω, abeo, diſcedo: ab ἀπό, & βαδίζω. Th. βαίνω.

Α'ποβάθρα, ας, ἡ, ſcala, qua e navi deſcenditur: ab ἀποβαίνω.

Α'ποβαίνω, deſcendo, cedo. f. ἀποβήσομαι, p. ἀποβέβηκα, part. ἀποβεβηκώς, ῦα, ός. a. 2. ἀπέβην, ης, η, & in 3. plur. ἀπέβησαν. a. 2. ſub. ἀποβῶ, ῇς, ῇ, inf. ἀποβῆναι, part. ἀποβάς, ἀντος, ὁ. Ab ἀπό, & βαίνω.

Α'ποβάλετε, abjeciſtis, 2. plur. a. 2. ſub. act. Α'ποβαλών, όντος, ὁ, qui abjecit, a. 2. part. act. ab

Α'ποβάλλω, abjicio, amitto. f. ἀποβαλῶ. p. ἀποβέβληκα. a. 2. ἀπέβαλον, ες, ε, a. 2. ſub. ἀποβάλω, præt. paſſ. ἀποβέβλημαι. a. 1. paſſ. ind. ἀπεβλήθην, ης, η, cujus part. ἀποβληθείς, εῖσα, έν. p. m. ἀποβέβολα. hinc Α'ποβολή, ῆς, ἡ, jactura. Th. βάλλω.

Α'ποβάπτω, intingo, immergo leniter: ab ἀπό, & βάπτω.

Α'ποβάς, άντος, ὁ, qui deſcendit, vel ceſſit: nom. plur. Α'ποβάντες, deſcendentes, egreſſi: a. 2. part. act. verbi ἀποβαίνω.

Α'πόβασις, εως, ἡ, deſcenſus; item, eventus, exitus: ab ἀποβαίνω.

Α'ποβάτης, ου, ὁ, certaminis equeſtris genus, qu. deſcenſor, dictum: qui enim certabat, dicebatur ἀποβάτης. Inde Α'ποβατικοὶ ἀγῶνες dicebantur. Ab ἀποβαίνω.

Α'ποβατήριος Ζεύς, cognomentum Jovis; quaſi deſcenſor Jupiter, dictus: a præced. ἀποβάτης.

Α'ποβέβηκα, ας, ε, deſcendi, ceſſi, præt. ind. act. cujus part. ἀποβεβηκώς, ῦα, ός, firmatus, conſtans: a verbo ἀποβαίνω.

Α'ποβεβληκώς, ῦα, ός, qui abjecit: in gen. pl. ἀποβεβληκότων: part. præt. act. ab ἀποβάλλω.

Α'ποβῆναι, deſcendere, a. 2. inf. Α'ποβήσομαι, ῃ, εται, deſcendam, f. 1. m. verbi ἀποβαίνω.

Α'ποβήσσω, & ττω, extuſſio; tuſſiendo ejicio: ab ἀπό, & βήσσω, ſeu ττω. Th. βήξ.

Α'ποβιάζομαι, vim affero, vi cogo; item, enitor, ut mulier in partu; & paſſ. vi cogor: ex ἀπό, & βιάζομαι. Th. βία.

Α'ποβιβάζω, & Α'ποβιβάζομαι, jubeo vel facio aliquem deſcendere: item, trajicio. præſ. inf. act. ἀποβιβάζειν, paſſ. ἀποβιβάζεσθαι. a. 1. m. ἀπεβιβασάμην, ω, ατο. Ex ἀπό, & βιβάζω. Th. βαίνω.

Α'ποβιόω, ῶ, de vita decedo, morior. a. 2. ind. ἀπεβίων, ως, ω. præſ. inf. ἀποβιῶναι. Ex ἀπό, & βιόω, ῶ. Th. βίος, vita.

Α'ποβίωσις, εως, ἡ, obitus, interitus, mors: ex ἀπό, & βίωσις, ipſa vivendi actio. Inde

Ἀποβιώσιμος, adject. ut ἀποβιώσιμος διάταξις, teſtamentum. Th. βίος, vita.

Ἀποβλάπτω, lædo, oblædo. Ἀποβλάπτομαι, lædor, privor, jacturam facio. Ex ἀπὸ, & βλάπτω.

Ἀποβλαςάνω, germino, egermino: ex ἀπὸ, & βλαςάνω.

Ἀποβλάςημα, ατος, τὸ, germen; item, proles.

Ἀποβλάςησις, εως, ἡ, germinatio. A præt. ind. paſſ. verbi ἀποβλαςάνω.

Ἀποβλαφθεὶς, εῖσα, ὲν, privatus, a. 1. part. paſſ. verbi βλάπτω.

Ἀπόβλεμμα, aſpectus, βλέμμα, vel oculorum contorſio; ut quum quis non irretorto oculo aliquid ſpectat, ut dixit Horatius, ſed detorquet oculorum aciem; quod indignationis, invidentiæ & deſpicientiæ ſignum eſt.

Ἀπόβλεπτος, i. e. ἔνδοξος, videndus, venerandus, θαυμαςὸς, ſpectabilis. a ſequente.

Ἀποβλέπω, intueor, reſpicio, oculos converto ad. f. ψω. p. ἀποβέβλεφα. a. 1. ἀπέβλεψα. a. 1. imperat. ἀπόβλεψον, άτω, & in 2. pl. ἀποβλέψατε. 3. pl. a. 1. ſub. ἀποβλέψωσι. a. 1. m. ἀπεβλεψάμην, ω, ατο.

Ἀποβληθεὶς, εῖσα, ὲν, abjectus, a. 1. part. paſſ. verbi ἀποβάλλω.

Ἀπόβλημα, ατος, τὸ, rejiculum, quod abjicitur ſeu rejicitur: a 1. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀποβάλλω.

Ἀπόβλητ', per Syncop. pro ἀπόβλητα, abjicienda, rejicienda, reſpuenda, nom. neut. plur. ab

Ἀπόβλητος, ου, ὁ, abjectus, abjiciendus, rejiciendus, reſpuendus. ἀπόβλητον, ου, τὸ, abjectum, abjiciendum, rejiciendum, reſpuendum. Inde

Ἀποβλητικὸς, ὁ καὶ ἡ, qui abjecit vel amiſit, vel abjiciendo vel amittendo eſt. Ex ἀπὸ, & 3. ſing. præt. ind. paſſ. verbi βάλλω.

Ἀποβλίττω, exprimendo aufero, ut e favis mel: ex ἀπὸ, & βλίττω.

Ἀποβλύζω, ſcaturio, emitto aquas; item, evomo, præſ. part. ἀποβλύζων. Ex ἀπὸ, & βλύζω.

Ἀποβλώσκω, diſcedo: ex ἀπὸ, & βλώσκω.

Ἀποβολὴ, ῆς, ἡ, abjectio, amiſſio, jactura: ab ἀποβέβολα, p. m. verbi ἀποβάλλω.

Ἀποβολεὺς, abjector, rejector: ut ἀποβολεὺς ὅπλων, apud Plat.

Ἀποβολιμαῖος, ου, ὁ καὶ ἡ, pro ἀποβολεύς.

Ἀποβόσκομαι, depaſco: ex ἀπὸ, & βόσκω. Th. βόω.

Ἀποβουκολέω, ῶ, abrego, a grege abduco, a grege aberrare facio; item, ex alieno grege abduco, in errorem duco, decipio. f. σω. p. κα. a. 1. ἀπεβουκόλησα, ας, ε. Ἀποβουκολέομαι, οῦμαι, abducor a grege, a grege aberro: a cujus 1. ſing. præt. ind. fit

Ἀποβουκόλημα, ατος, τὸ, e grege alieno abductio, impoſtura, deceptio.

Ἀποβουκολίζω, idem quod ἀποβουκολέω, ex ἀπὸ, βοῦς, & κόλον, cibus.

Ἀποβράζω, Ἀποβράσσω, & Ἀποβράττω, fervendo ſeu æſtuando exſpuo, ſive eructo, per æſtum exſpuo; item, exæſtuo, deferveſco. Ἀποβράσσομαι, per æſtum exſpuor aut ejicior: a cujus 1. ſing. præt. ind. fit

Ἀπόβρασμα, ατος, τὸ, ſpuma; item, furfur tritici. Ex ἀπὸ, & βράζω.

Ἀποβρέχω, perfundo, madefacio, intingo. fut. ξω. Ἀποβρέχομαι, perfundor, madeſio: a cujus 1. ſing. præt. ind. fit

Ἀπόβρεγμα, ατος, τὸ, dilutum; item, aqua qua quid perfuſum vel prolutum eſt. Ex ἀπὸ, & βρέχω.

Ἀποβρίζω, crapulam edormio, dormio. f. ίσω, & ίξω. a. 1. ἀπέβριξα, ας, ε, cujus part. ἀποβρίξας, αντος, ὁ, in nom. pl. ἀποβρίξαντες. Ex ἀπὸ, & βρίζω.

Ἀποβρίθω, act. degravo, vel neut. præ pondere devergo: ex ἀπὸ, & βρίθω.

Ἀποβροχὴ, ῆς, ἡ, perfuſio, madefactio: ab ἀποβρέχω.

Ἀποβροχθίζω, ſorbeo, glutino, voro: ex ἀπὸ, & βροχθίζω. Th. βρόγχος.

Ἀποβροχίζω, illaqueo, laqueis implico: ex ἀπὸ, & βρόχος.

Ἀποβρύχω, demordeo, abedo: ex ἀπὸ, & βρύχω.

Ἀποβρωθεὶς, εῖσα, ὲν, exeſus, a. 1. paſſ. par. ab

Ἀποβρώσκω, abedo, comedendo conſumo. f. σω. p. βέβρωκα. præt. paſſ. βέβρωμαι. a. 1. ind. paſſ. ἀπεβρώθην, ης, η. Ex ἀπὸ, & βιβρώσκω.

Ἀποβύω, obturo, obſtruo, f. σω. Ex ἀπὸ, & βύω.

Ἀποβώμια ἱερὰ, dicuntur ſacra, quæ non altari peraguntur, ſed in pavimento, vel ſolo: a ſeq. ἀπόβωμος.

Ἀπόβωμος, ου, ὁ καὶ ἡ, profanus, ab aris alienus: ex ἀπὸ, & βωμός.

Ἀπόγαιος, ου, ὁ καὶ ἡ, a terra remotus; ut & ἀπόγειος: ab eodem Th.

Ἀπογαιόω, ῶ, in terram verto. f. ώσω. Ex ἀπὸ, & γαῖα.

Ἀπογαλακτίζω, ablacto, a lacte depello.

Ἀπογαλακτίζομαι, ablactor, a lacte depellor: a cujus præt. ind. paſſ. fit

Ἀπογαλακτισμὸς, οῦ, ὁ, ablactatio. Ex ἀπὸ, & γαλακτίζω. Th. γάλα.

Ἀπογεία, ας, ἡ, ventus qui e terra exortus in mare fertur; cui contrarius eſt, qui dicitur τροπαία.

Ἀπόγεια, τὰ, retinacula navium, funes quibus navis alligatur in littore: unde Ἀπόγεια λύειν, oram ſolvere.

Ἀπόγειον, ου, τὸ, vox Mathematica, qua denotatur ſumma Planetæ altitudo: opponitur τὸ ἐπίγειον.

Ἀπόγειος, ου, ὁ καὶ ἡ, a terra remotus; ut & ἀπόγαιος, ex ἀπὸ, & γαῖα.

Ἀπογειόω, fundamenta deſtruo: (ἀποθεμελιῶ) a præced. ἀπόγειος.

Ἀπογεισόω, ῶ, imbrico, imbricatim (vel ſuggrundiorum modo) facio, vel tego. Ex ἀπὸ, & γεισόω, ῶ. Th. γεῖσον.

Ἀπογέμω, depleo, demo ei quod plenum eſt.

Ἀπογεμίζω, idem quod γεμίζω. Ex ἀπὸ, & γέμω.

Ἀπογεννάω, ῶ, genero, produco: ex ἀπὸ, & γεννάω, ῶ. Th. γείνομαι.

Ἀπογεύομαι, degusto: ex ἀπὸ, & γεύομαι.

Ἀπογεφυρόω, ῶ, ponte jungo, pontem impono, ex ἀπὸ, & γεφυρόω, ῶ. Th. γέφυρα.

Ἀπογηράσκων, οντος, ὁ, conſeneſcens, in acc. pl. ἀπογηράσκοντας, præſ. part. ab

Ἀπογηράσκω, conſeneſco. f. ἀπογηράσω. p. ἀπογεγήρακα. a. 1. ind. ἀπεγήρασα. a. 1. ſub. ἀπογηράσω, ῃς, ῃ. Ab ἀπὸ, & γηράσκω. Th. γῆρας.

Ἀπογίγνομαι, & Ἀπογίνομαι, abſum, decedo; item, morior. f. ἀπογενήσομαι. p. ἀπογεγένημαι. a. 1. paſſ. ἀπεγενήθην, ης, η. a. 2. m. ἀπεγενόμην. a. 2. part. ἀπογενόμενος, η, ον, mortuus. Ex ἀπὸ, & γίνομαι, ſum.

Ἀπογινώσκω, rejicio, non agnoſco, abnuo, improbo; item, abſolvo, renuncio, deſpero. f. ἀπογνώσομαι. p. ἀπέγνωκα. pluſq. perf. ἀπεγνώκειν. a. 2. ἀπέγνων, ως, ω, qu. a γνόω, ῶ, & in 3. pl. ἀπέγνωσαν. a. 2. imperat. ἀπόγνωθι. a. 2. ſub. ἀπογνῶ, ῷς, ῷ. a. 2. inf. ἀπογνῶναι. a. 2. part. ἀπογνοὺς, οῦσα, όν. perf. paſſ. Ἀπέγνωσμαι, σαι, ται. a. 1. paſſ. ἀπεγνώσθην, ης, η. f. 1. paſſ. ἀπογνωσθήσομαι. præt. part. act. Ἀπεγνωκὼς, υῖα, ὸς, qui rejecit. præt. paſſ. part. Ἀπεγνωσμένος, η, ον, rejectus. ex ἀπὸ, & γινώσκω.

Ἀπογλαυκόω, ῶ, cæſium reddo.

Ἀπογλαύκωμα, ατος, τὸ, & Ἀπογλαύκωσις, εως, ἡ, glaucoma, glaucedo: a præt. ind. paſſ. Th. γλαυκός.

Ἀπογλουτοὶ, οἱ, qui exilibus ſunt clunibus, depyges. Th. γλουτός.

Ἀπογλυκαίνω, dulce reddo, edulco: ex ἀπὸ, & γλυκαίνω. Th. γλυκύς.

Ἀπόγνοια, ας, ἡ, deſperatio: a pr. m. verbi ἀπογινώσκω.

Ἀπογνοὺς, deſperatus; reprobatus calculo; liberatus in judicio: ab eod. Th.

Ἀπογνῶ, ῷς, ῷ, rejecerim, a. 2. ſub. act. Ἀπογνοὺς, οῦσα, όν, qui rejecit, a. 2. part. act. ab ἀπογινώσκω: qu. ab ἀπογνόω, ῶ, vel ἀπόγνωμι.

Ἀπογνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui dentes ætatis indices amiſit, ὁ μὴ ἔχων δι' ὧ γνωσθῇ. a 1. ſing. præt. paſſ. verbi ἀπογινώσκω.

Ἀπόγνωσις, εως, ἡ, deſperatio.

Ἀπογνώςης, ου, ὁ, deſperator.

Ἀπογονία, Dor. pro ·νη, ῆς, ἡ, poſteritas. Ἀπόγονα, τὰ, fœcunda, orta, oriunda, nom. pl. ab

Ἀπόγονος, ου, ὁ καὶ ἡ, ortus, oriundus; & ſubſt. nepos, poſterus. Ex ἀπὸ, & γέγονα, præt. m. verbi γίνομαι.

Ἀπογονὴ, ῆς, ἡ, propago; ab eod. Th.

Ἀπογραΐζω, ſenectutem aufero, juvenilem reddo. Th. γραῖα.

Ἀπογραφὴ, ῆς, ἡ, deſcriptio, conſcriptio, recenſio, enumeratio.

Ἀπόγραφος, ου, ὁ καὶ ἡ, ab exemplari, vel ad exemplar effictus.

Ἀπόγραφον, ου, τὸ, exemplum libri vel tabulæ, deſcriptum, exſcriptum, deſcriptio, imago. ex ἀπογράφω.

Ἀπογράφω, in tabulas refero, deſcribo. imperf. ἀπέγραφον. f. ψω. p. ἀπογέγραφα. a. 1. ἀπέγραψα. a. 1. ſub. ἀπογράψω, ῃς, ῃ.

Ἀπογράφομαι, deſcribor; item, nomen profiteor. perf. p. ἀπογέγραμμαι. conſcriptus fui. a. 1. ἀπεγράφθην, ης, η. a. 1. m. ἀπεγραψάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. ἀπογράψασθαι.

Ἀπογυιόω, ῶ, enervo, membra debilito, deartuo, delumbo. f. ώσω. p. ἀπογεγύιωκα. a. 1. ſub. ἀπογυιώσω, ῃς, ῃ. Ex ἀπὸ, & γυιόω, ῶ. Th. γυῖον.

Ἀπογυμνάζομαι, exerceor, me exerceo: ab ἀπὸ, & γυμνάζομαι. Them. γυμνός.

Ἀπογυμνόω, ῶ, nudo, denudo. f. σω. a. 1. part. paſſ. Ἀπογυμνωθεὶς, εῖσα, ὲν, denudatus. Ab ἀπὸ, & γυμνόω, ῶ. Th. γυμνός.

Ἀπογύμνωσις, εως, ἡ, denudatio: a 2. ſing. præt. paſſ. verbi ἀπογυμνόω, ῶ.

Ἀπογυναίκωσις, εως, ἡ, effeminatio. Th. γυνή.

Ἀπογωνιόομαι, οῦμαι, in angulum me colligo. inf. præſ. ἀπογωνιοῦσθαι. ex ἀπὸ, & γωνιόομαι, οῦμαι. Th. γωνία.

Ἄποδα, τὸν, pedibus carentem: acc. ſing. ab ἄπους. Th. πούς. Eſt & ἄποδα, nom. neut. plur.

Ἀποδάζομαι, divido, diſtribuo, partior, impertio. f. 1. δάσομαι, & Poet. δάσσομαι. f. 1. inf. ἀποδάσασθαι, & ἀποδάσσασθαι, diſtributurum eſſe. Th. δαίω, divido.

Ἀποδαιμονίζω, ab Heſych. exp. furo, inſanio: ex ἀπὸ, & δαίμων, unde δαιμονίζομαι.

Ἀποδαίω, comburo: ex ἀπὸ, & δαίω, uro.

Ἀποδάκνω, demordeo, præmordeo; ex ἀπὸ, & δάκνω.

Ἀποδάκρυον, idem quod δάκρυον, ab

Ἀποδακρύω, lacrymis prodo, illacrymo. f. ύσω. p. κα. a. 1. ἀπεδάκρυσα, ας, ε. Hinc

Ἀποδακρυτικὰ, τὰ, medicamenta lacrymas moventia. Ex ἀπὸ, & δακρύω. Th. δάκρυ.

Ἀποδαμεῖν, Dor. pro ἀποδημεῖν, peregre proficiſci

Ἀπόδαμος, Dor. pro ἀπόδημος, peregre agens.

Ἀποδαρθεῖν, idem quod δαρθεῖν: vide ἀποδαρθάνω.

Ἀποδάσμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui tributum pendit; & tributum, cujus fit diviſio; item,

item, quod pro parte (ſeu portione) alicui cedit.
Α'ποδασμὸς, ῦ, ὁ, diviſio, partitio, pars, portio. a 3. ſing. præt. ind. verbi ἀποδάζομαι.
Α'ποδάσσασθαι, & ἀποδάσσασθαι, diſtributurum eſſe, Poet. pro ἀποδάσασθαι, vel ἐσθαι, f. 1. & a. 1. inf. verbi ἀποδάζομαι.
Α'ποδαυλίζω, titione dedolo, vel contundo; item contundo: ex ἀπὸ, & δαυλὸς, Æol. pro δαλός. Th. δαίω, uro.
Α'ποδαυλίζω ξύλῳ, Eurip. dixit profuſe tundo, vel contundo; i. e. percutio.
Α'ποδέδεγμαι, exceptus ſum, perf. paſſ. ab ἀποδέχομαι. Th. δέχομαι.
Α'ποδέδειγμαι, demonſtratus, approbatus ſum, perf. paſſ. & part. ἀποδεδειγμένος, η, ον, demonſtratus, approbatus: ab ἀποδείκνυμι.
Α'ποδεδειλιακότως, timide, meticuloſe, eorum more qui conciderunt animo: adv. ab
Α'ποδεδειλιακὼς, ῦα, ὸς, timidus, part. præt. act. verbi ἀποδειλιάω, ῶ. Th. δειλός.
Α'ποδέδεκται, æſtimatur, cenſetur, 3. ſing. præt. ind. verbi ἀποδέχομαι.
Α'ποδεδοκιμασμένοι, ejecti; e Senatu vel ordine moti; præteriti, καὶ ἀμνημόνευτοι dicuntur; ut præteriti Senatores a cenſoribus, quorum meminit Feſtus. ab ἀποδοκιμάζω.
Α'ποδέδομαι, redditus ſum, præt. paſſ. & Α'ποδέδωκα, reddidi, præt. act. verbi ἀποδίδωμι.
Α'ποδέδρακα, ας, ε, aufugi, & in 3. plur. ἀποδεδράκασι, præter. ind. act. verbi ἀποδιδράσκω. Them. δράω, facio.
Α'ποδεὴς, έος, εῖς, ὁ καὶ ἡ, inferior, vacuus, cui aliquid deeſt: ex ἀποδέω, abſum. Th. δέω, egeo.
Α'ποδεῖ, deeſt, deficit, abeſt; imperſ. ab eodem Th.
Α'ποδειδίσσω, ίσσω, & Α'ποδειδίσσομαι, ίσσομαι, deterreo. imperf. ἀπεδειδισσόμην, ου, ετο. Ab ἀπὸ, & δεδίσσω. Th. δείδω.
Α'ποδείκνυμι, oſtendo, oſtento, demonſtro, probo. præſ. part. act. ἀποδεικνὺς, ῦσα, ὺν, præ ſe ferens. præſ. inf. ἀποδεικνύναι. a. 1. act. ἀπέδειξα, ας, ε. a. 1. inf. act. ἀποδεῖξαι, Jon. ἀποδέξαι. perf. ind. paſſ. ἀποδέδειγμαι, cujus part. ἀποδεδειγμένος, η, ον, approbatus. Th. δείκνυμι (vel δεικνύω) oſtendo.
Α'ποδεικτικὸς, ῦ, ὁ, ἡ, demonſtrativus.
Α'ποδεικτικῶς, demonſtrative.
Α'ποδεικτὸς, ῦ, ὁ, ἡ, demonſtrabilis, probabilis, a 3. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀποδείκνυμι.
Α'ποδειλιάζω, idem quod ſequens
Α'ποδειλιάω, ῶ, præ timore refugio, reformido. f. ήσω. p. ἀποδεδειλίακα, cujus part. ἀποδεδειλιακὼς, ῦα, ὸς. unde adv. Α'ποδεδειλιακότως, timide. & a 1. ſing. præt. ind. paſſ.
Α'ποδειλίασις, εως, ἡ, ignavia. Ex ἀπὸ, & δειλιάω, ῶ. Th. δειλός.
Α'ποδεῖξαι, a. 1. inf. act. Α'ποδείξειν, f. 1. inf. act. ab eodem Th.
Α'ποδεῖν (i. e. ἀπολείπεσθαι) deficere, derelinqui, inferiorem eſſe: ab ἀποδεῖ.
Α'πόδειξις, εως, ἡ, Jon. ἀπόδεξις, demonſtratio, declaratio, probatio; item, ſpecimen: a 2. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀποδείκνυμι.
Α'ποδειπνέω, ῶ, cœnam finio. Athen. l. 14. ab ἀπόδειπνος.
Α'πόδειπνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui cœnam finiit; qui cœnatus eſt; qu. ὁ ὢν ἀπὸ τοῦ δείπνου: vel incœnatus. ex ἀπὸ pro α priv. & δεῖπνον.
Α'ποδείρειν, Jon. pro ἀποδέρειν, excoriare, inf. præſ. verbi ἀποδέρω.
Α'ποδειροτομέω, ῶ, obtrunco, cervicem abſcindo, decollo, item abſcindo a cervice. f. ήσω. p. κα. a. 1. ἀπεδειροτόμησα, ας, ε. f. 1. inf. ἀποδειροτομήσειν. Ab ἀπὸ, δειρὴ, Jon. pro δέρη, & τέτομα, præt. m. verbi τέμνω.

Α'ποδειχθεὶς, εῖσα, έν, demonſtratus, approbatus, a. 1. part. paſſ. Α'ποδειχθήσεσθαι, f. 1. inf. paſſ. verbi ἀποδείκνυμι.
Α'ποδεκατέω, ῶ, decimo, decimas accipio; item, decimas do. f. ώσω. perf. ἀποδεδεκάτωκα. Ex ἀπὸ, & δεκατέω, ῶ. Th. δέκα.
Α'ποδεκάτωσις, εως, ἡ, decimatio, decimarum exactio: a 2. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀποδεκατόω, ῶ.
Α'ποδέκεσθαι, Jon. pro ἀποδέχεσθαι, recipere. præſ. inf. verbi ἀποδέχομαι.
Α'ποδεκτέος, ου, ὁ καὶ ἡ, recipiendus, admittendus.
Α'ποδέκτης, ου, ὁ, vel Α'ποδεκτὴρ, ῆρος, ὁ, receptor. in nom. pl. Α'ποδέκται, & Α'ποδεκτῆρες, οἱ, coactores tributorum & vectigalium.
Α'ποδεκτὸς, ῦ, ὁ, dignus qui admittatur & recipiatur, acceptus, acceptabilis, gratus, probatus. a 3. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀποδέχομαι.
Α'ποδενδρόομαι, ῦμαι, arboreſco. inf. præſ. ἀποδενδροῦσθαι. a. 1. ind. ἀπεδενδρώθην, ης, η, cujus part. ἀποδενδρωθεὶς, εῖσα, έν. Ab ἀπὸ, & δενδρόομαι, ῦμαι. Th. δένδρον.
Α'ποδέξαι, Jon. pro ἀποδεῖξαι, edere, demonſtrare, a. 1. inf. act. verbi ἀποδείκνυμι. Sic Α'ποδεξάμενος, pro ἀποδειξάμενος, a. 1. part. m. & ſic in aliis.
Α'πόδεξις, εως, ἡ, Jon. pro ἀπόδειξις, demonſtratio: quod vide.
Α'ποδέομαι, ῦμαι, religor, illigor, præligor, paſſ. verbi ἀποδέω. Th. δέω, ligo.
Α'ποδέον βραχὺ, paulo minus: ut in Ariſtot. de mundo, τῆς οἰκουμένης πλάτος μὲν ἐστι βραχὺ ἀποδέον τετρακισμυρίων σταδίων, orbis terrarum latitudo paulo minus quadraginta millia ſtadiorum patet, ab ἀποδεῖ, deeſt, deficit. Vide ἀποδεῖν.
Α'πόδερμα, ατος, τὸ, cutis ſeu pellis detracta, ſpolium.
Α'ποδερματόω, ῶ, idem quod ἀποδέρω.
Α'ποδέρω, Jon. ἀποδείρω, excorio. eſt comp. ex ἀπὸ, & δέρω; idem: a Th. δέρας, ατος, τὸ.
Α'πόδεσις, εως, ἡ, religatio, a 2. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀποδέω. Th. δέω, ligo.
Α'ποδεσμὸς, ῦ, ὁ, faſciculus, linteum; item, faſcia circa caput mulierum, vel earum mammas continens.
Α'ποδεσμέω, Α'ποδεσμόω, ῶ, & Α'ποδεσμεύω, colligo, religo. Ex ἀπὸ, & δεσμός: quod a 1. ſing. præt. ind. paſſ. verbi δέω.
Α'ποδεχθεὶς, εῖσα, έν, exceptus, a. 1. part. paſſ. ab
Α'ποδέχομαι, excipio, recipio, admitto, item, probo. f. δέξομαι. p. δέδεγμαι. a. 1. ind. paſſ. ἀπεδέχθην, ης, η, & in 3. plur. ἀπεδέχθησαν, a. 1. m. ἀπεδεξάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. ἀποδέξασθαι. Ex ἀπὸ, & δέχομαι.
Α'ποδεχόμενος, η, ον, acceptus, præſ. part. Α'ποδέχου, accipe, præſ. imperat. paſſ. ab eodem Th.
Α'ποδέω, ῶ, religo, illigo, præligo. in paſſ. Α'ποδέομαι, ῦμαι. Ab ἀπὸ, & δέω, ligo. Et Α'ποδέω, ῶ, abſum, inferior ſum. Unde Α'ποδεῖ, abeſt, deeſt, deficit. Et Α'ποδεὴς, έος, οῦς, ὁ καὶ ἡ, inferior, cui deeſt, vacuus. ex ἀπὸ, & δέω, egeo.
Α'ποδήκω, μ. ξω, admordeo. inuſitatum eſt Thema, ex quo ἀποδάκνω ſua mutuatur tempora.
Α'ποδηλόω, ῶ, manifeſtum reddo, declaro: ab ἀπὸ, & δηλόω, ῶ. Th. δῆλος.
Α'ποδημέω, ῶ, abſum domo ſeu patria, peregrinor, peregre proficiſcor. f. ήσω. p. ἀποδεδήμηκα, ας, ε. a. 1. ἀπεδήμησα, ας, ε. a. 1. part. act. ἀποδημήσας, αντος, ὁ. Ex ἀπὸ, & δῆμος.
Α'ποδημία, ας, ἡ, peregrinantis abſentia, peregrinatio.
Α'ποδημητὴς, ῦ, ὁ, peregrinator.

Α'ποδημητικὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, peregrinari ſolitus.
Α'πόδημος, ου, ὁ καὶ ἡ, peregre agens, abſens a domo vel patria. ex ἀπὸ, & δῆμος.
Α'ποδημῶν, ῦντος, ὁ, abſens: ab ἀποδημέω.
Α'ποδία, ας, ἡ, pedum carentia: ab ἄπους. Th. πούς.
Α'ποδιαιτάω, ῶ, arbitramento abſolvere. a. 1. ἀπεδιαίτησα, ας, ε. Ex ἀπὸ, & διαιτάω, ῶ. Th. δίαιτα, arbitrium.
Α'ποδιαστέλλω, diſpeſco, arceo, interſepio, divido: ex ἀπὸ, & στέλλω.
Α'ποδιατρίβω, immoror, tempus conſumo: ex ἀπὸ, διὰ, & τρίβω.
Α'ποδιδάσκω, dedoceo: ex ἀπὸ, & διδάσκω.
Α'ποδιδεῖν, ῦν, reddere, præſ. inf. pro ἀποδιδόναι, ab ἀποδίδωμι.
Α'ποδίδομαι, reddor, retribuor, referor: paſſ. verbi ἀποδίδωμι.
Α'ποδιδρασκίνδα, nomen luſus puerilis, ab aufugiendo ei impoſitus: in eo enim luſu puerorum unus, clauſis oculis, connivet, dum cæteri abſiſtunt & ſubterfugiunt. Poll. lib. 9. ab ἀποδιδράσκω: ex ἀπὸ, & διδράσκω.
Α'ποδιδράσκω, aufugio. vide in ἀπέδρα. Th. διδράσκω.
Α'ποδίδωμι, reddo, retribuo, perſolvo, do; item, interpretor. præſ. imperat. ἀποδίδοθι, ότω. præſ. infin. ἀποδιδόναι. præſ. part. ἀποδιδοὺς, ῦσα, όν. f. ἀποδώσω, εις, ει. p. ἀποδέδωκα, ας, ε. a. 1. ἀπέδωκα, ας, ε. a. 2. ἀπέδων, ως, ω. a. 2. imperat. ἀπόδος, ἀποδότω, ſolve, 2. pl. ἀπόδοτε. præſ. opt. ἀποδιδοίην, ης, η. a. 2. opt. ἀποδοίην, ης, η, (At. ἀποδῴην) & in pl. per Sync. ἀποδοῖμεν, οῖτε, οῖεν. præſ. ſub. ἀποδιδῶ, ῷς, ῷ. a. 2. ſub. ἀποδῶ, ῷς, ῷ. præſ. inf. ἀποδιδόναι, & ἀποδιδοῦν, ῦν. a. 2. inf. ἀποδοῦναι, & Att. Dor. & Æol. ἀποδόμεναι. præſ. part. ἀποδιδοὺς, ῦσα, όν. aor. 2. part. ἀποδοὺς, ῦσα, όν. præſ. paſſiv. Α'ποδίδομαι, reddor, retribuor. imperf. ἀπεδιδόμην, οσο, οτο. perf. paſſ. ἀποδέδομαι. pluſqu. perf. ἀπεδεδόμην. a. 1. ἀπεδόθην. f. 1. ἀποδοθήσομαι. paulo poſt fut. ἀποδεδόσομαι. præſ. imperat. ἀποδίδοσο, όσθω. præſ. opt. ἀποδιδοίμην, οῖο, οῖτο. præſ. ſub. ἀποδιδῶμαι, ῷ, ῶται. perf. ſub. ἀποδεδῶμαι, ῷ, ῶται. præſ. inf. ἀποδίδοσθαι. a. 1. inf. ἀποδοθῆναι. præſ. part. ἀποδιδόμενος, η, ον. a. 1. m. ἀπεδωκάμην. a. 2. med. ἀπεδόμην, οσο, οτο, vendidi. a. 2. imperat. m. ἀπόδοσο, όσθω, a. 2. opt. m. ἀποδοίμην, οῖο, οῖτο. a. 2. ſub. m. ἀποδῶμαι, ῷ, ῶται. a. 2. inf. m. ἀποδόσθαι, a. 2. part. m. ἀποδόμενος, η, ον. Th. δίδωμι, do.
Α'ποδιίσταμαι, ſeparor: idem ſign. quod χωρίζομαι, & eſt paſſ. ab act. ſequente
Α'ποδιίστημι, & Α'ποδιιστάω, dirimo, diſtinguo; item, intervallo ſejungor: ex ἀπὸ, διὰ, & ἵστημι.
Α'ποδικάζω, abſolvo: opp. καταδικάζω. Ab ἀπὸ, & δικάζω. Th. δίκη.
Α'ποδικέω-ῶ, cauſam meam defendo: ex ἀπὸ, & δίκη.
Α'ποδινέω, ῶ, devolvo: ex ἀπὸ, & δινέω-ῶ. Th. δίνη.
Α'ποδίομαι, idem quod Α'ποδίω.
Α'ποδιοπομπέω-ῶ, & Α'ποδιοπομπέομαι, -ῦμαι, ablego, procul amando, depello, expio. præſ. inf. ἀποδιοπομπεῖσθαι, h. e. ἀποξενοῦσθαι διὰ τῶν ἀποτροπαίων Διός. Ex ἀπὸ, & διοπομπέω-ῶ, quod a Διὸς, & πομπὴ, a πέμπω.
Α'ποδιοπόμπησις, ſacrum expiabile, piaculare ſacrificium, piamentum. a præced.
Α'ποδιορίζω, ſegrego ſuis limitibus, finitum ſeparo. f. ίσω. p. ἀποδιώρικα. Ex ἀπὸ, διὰ, & ὁρίζω. Th. ὅρος, terminus.
Α'ποδισκεύω, diſcum dejicio, in diſci mo-

morem dejicio: ex ἀπὸ, & δίσκος.

Ἀποδιφθογγόω, ῶ, in diphthongum conflo. inde

Ἀποδιφθόγγωσις, εως, ἡ, in diphthongum conflatio: ex ἀπὸ, & δίφθογγος. Th. φθέγγομαι.

Ἀποδίω, expello: a δίω, pro διώκω, perſequor.

Ἀποδιώκω, alicunde expello. inde

Ἀποδίωξις, εως, ἡ, expulſio: ab ἀπὸ, & διώκω.

Ἀποδοθείην, ης, η, a. 1. opt. paſſ. Ἀποδοθῆναι, a. 1. paſſ. inf. Ἀποδοθήσεσθαι, f. 1. inf. paſſ. verbi ἀποδίδωμι.

Ἀποδοκεῖν, diſplicere. Ἀποδοκοῦν res Herodoto dicitur, quæ cenſetur non facienda. Th. δοκέω.

Ἀποδοκιμάζω, vel Ἀποδοκιμέω, ῶ, improbo, non approbo, reprobo, rejicio. f. άσω. perf. ἀποδεδοκίμακα. a. 1. ἀπεδοκίμασα. Ἀποδοκιμάζομαι, improbor, rejicior. perf. paſſ. ἀποδεδοκίμασμαι. a. 1. paſſ. ἀπεδοκιμάσθην. a. 1. inf. paſſ. ἀποδοκιμασθῆναι. a 2. ſing. præt. ind. fit

Ἀποδοκιμασία, ας, ἡ, improbatio, rejectio.

Ἀπόδοκιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, minime probus, non probandus, adulterinus. ex ἀπὸ, & δόκιμος. Th. δοκέω.

Ἀποδεδοκιμασμένοι, erant in exercitu quaſi rejectanei. Xenoph. l. 6. Pædiæ.

Ἀποδοκιμαστέος, reprobandus. ab ἀποδοκιμάζω.

Ἀποδόμεναι, reddere, a. 2. inf. Æol. pro ἀποδοῦναι. Ἀποδόμενος, η, ον, a. 2. part. m. Ἀποδοῦναι, a. 2. inf. Ἀπόδος, ἀποδότω, in plur. ἀπόδοτε, a. 2. imperat. act. Ἀποδόσθαι, a. 2. inf. m. verbi ἀποδίδωμι.

Ἀποδόντωσις, εως, ἡ, ſordium circa dentes purgatio: ex ἀπὸ, & ὀδούς.

Ἀπόδος, ἀποδότω, reddito, a. 2. imperat. & in plur. ἀπόδοτε· ab ἀποδίδωμι.

Ἀποδος, ου, ἡ, Ion. pro ἄφοδος, abitus, diſceſſus, digreſſus, reditus. Th. ὁδός, via.

Ἄποδος, ῶ, pedibus carentis, gen. ſing. ab ἄπους. Th. πούς.

Ἀποδόσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui reddi (aut reſtitui) debet: ab ἀποδίδωμι.

Ἀπόδοσις, εως, ἡ, redditio, retributio, perſolutio. a 2. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀποδίδωμι. Th. δίδωμι.

Ἀποδοτήρ, ῆρος, ὁ, redditor.

Ἀποδοτικός, ή, όν, retributorius.

Ἀπόδουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, ex ſervo genitus: ex ἀπὸ, & δοῦλος.

Ἀποδοῦναι, reddidiſſe, a. 2. inf. act. ab ἀποδίδωμι.

Ἀποδοχεῖον, ου, τὸ, receptaculum, receptorium.

Ἀποδοχή, ῆς, ἡ, receptio, admiſſio, approbatio, commendatio: ab ἀποδέχομαι.

Ἀποδοχμόω, ῶ, obliquo, incurvo. a. 1. part. act. ἀποδοχμώσας, ὁ, inflectens, incurvans. a. 1. inf. ἀποδοχμῶσαι, inflexiſſe, incurvaſſe. ex ἀπὸ, & δοχμόω, ῶ. Th. δοχμός.

Ἀπόδραγμα, ατος, τὸ, quod manu alicunde carpitur: a 1. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀποδράσσω, vel ‑ττω.

Ἀποδραθεῖν, per Metaplaſmum pro ἀποδαρθεῖν, dormiiſſe, a. 2. inf. verbi ἀποδαρθάνω.

Ἀπόδραθι, aufuge, a. 2. imperat. act.

Ἀποδραίην, ης, η, aufugerim, a. 2. opt.

Ἀποδράς, ᾶσα, ἄν, qui vel quæ aufugit, part. a. 2. act. vel part. a. 1. ab ἀπέδρα per Sync. pro ἀπέδρασα, ab ἀποδράω.

Ἀποδράσεια, ας, ε, aufugerim, a. 1. opt. Æol. ab ἀποδιδράσκω.

Ἀπόδρασις, εως, ἡ, fuga, vitatio, deſertio: a 2. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀποδράω.

Ἀπόδρασις στρατείας, deſertio aciei, detrectatio militiæ.

Ἀποδράσσω, vel ‑ττω, & ἀποδράσσομαι, vel ‑ττομαι, decerpo: ab ἀπὸ, & δράσσω, vel ττω.

Ἀποδράω, ῶ, fugio, effugio, aufugio. f. ἀποδράσω. p. ἀποδέδρακα. a. 1. ἀπέδρασα, & per Sync. ἀπέδρα, unde part. ἀποδράς, ᾶσα, ἄν, qu. ab ἀπόδρημι. a. 1. opt. Æol. ἀποδράσεια, ας, ε. a. 2. ind. ἀπέδρην, & opt. ἀποδραίην. aor. 2. imperat. ἀπόδραθι. a. 2. inf. ἀποδρᾶναι. Ab ἀπὸ, & δράω.

Ἀπόδρεπε, decerpe, præſ. imperat. act. ab ἀποδρέπω, decerpo. f. ψω. p. φα. præſ. paſſ. Ἀποδρέπομαι. Ex ἀπὸ, & δρέπω.

Ἀπόδρεψις, εως, ἡ, decerptio, collectio fructuum: a 2. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀποδρέπω.

Ἀποδρῆναι, Ion. pro ἀποδρᾶναι, aufugiſſe, a. 2. inf. verbi ἀποδράω.

Ἀπόδρησις, Ion. pro ἀπόδρασις, εως, ἡ, fuga.

Ἀπόδρομος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui recurrit, curſu revertens; item, curſu inferior: a præt. m. verbi ἀποτρέχω.

Ἀπὸ δρυὸς, ἢ ἀπὸ πέτρης, adagium erat in ignobiles, & genere obſcuros, quos terra natos vocat Cicero. antiqui in ſylvis degebant glande veſcentes, ſæpeque infantes in ſpeluncis, & ſub quercubus exponentes. Hom. Odyſſ. τ'.

Ἀποδρύπτω, dilacero, dilanio, diſcerpo, excorio. præſ. inf. act. ἀποδρύπτειν. ex ἀπὸ, & δρύπτω.

Ἀποδρύφω, idem quod ἀποδρύπτω. præſ. inf. act. ἀποδρύφειν. præſ. opt. ἀποδρύφοιμι, οις, οι. a. 1. ſub. ἀποδρύψω, in 3. plur. ἀποδρύψωσι. a. 1. ind. paſſ. ἀπεδρύφθην, ης, η. Th. idem.

Ἀποδρῶ, contract. pro ἀποδράω.

Ἀποδρῴην, præſ. opt. Att. pro ἀποδράοιμι, aufugerem: ab eod. Th.

Ἀποδύομαι, μ. ύσομαι, exuo: ut ἀποδύσασθαι τὸ γῆρας, exuere ſenectutem: item, excutio; ut latine dicimus, exuere pudorem, obſequium: item, ſuſcipio, & aggredior, inſtituoque agere. Ariſtoph. etiam paſſive dixit in Plut. ἀποδύομαι μεθ' ἡμέραν, exuor interdiu. ab activ. ἀποδύω.

Ἀποδύρομαι, lamentor, graviter conqueror: ex ἀπὸ, & ὀδύρομαι.

Ἀποδύς, ῦσα, ὺν, exutus, part. præſ. Ἀποδῦσαι, exuere, ſpoliare, a. 1. act. inf. Ἀποδυσάμενος, η, ον, reſolvens, a. 1. part. m. ab ἀποδύω.

Ἀπόδυσις, εως, ἡ, ipſa actio exuendi, veſtimentorum depoſitio: a 2. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀποδύω.

Ἀποδυσπετέω, ῶ, ſtomachor, ægre fero, impatienter agitor, item, renitor, reſiſto: ex ἀπὸ, δὺς, & πίπτω. Th. πίπτω.

Ἀποδυσπέτησις, εως, ἡ, ſtomachatio in rebus adverſis, impatientia: a 2. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀποδυσπετέω, ῶ.

Ἀποδυτήριον, ου, τὸ, locus ubi veſtimenta exuuntur: ab ἀποδύομαι.

Ἀποδύω, vel Ἀπόδυμι, exuo. f. ἀποδύσω. p. κα. præſ. paſſ. Ἀποδύομαι. pluſ. perf. ἀπεδεδύμην, & in 3. plur. ἀπεδέδυντο. Ex ἀπὸ, & δύω, induo.

Ἀποδῶ, ῷς, ῷ, reddidero, a. 2. ſubj. act. & Ἀποδώσω, εις, ει, reddam, retribuam, in 1. plur. ἀποδώσομεν, fut. 1. ind. &

Ἀποδῴην, ῴης, ῴη, reddidero, retribuero, a. 2. opt. Att. verbi ἀποδίδωμι.

Ἀπόδων, ὧν, pedibus carentium, gen. plur. ab ἄπους. Th. πούς.

Ἀπόειμι, dicitur Poetice pro ἄπειμι, abſum.

Ἀπόειπε, pro ἀπεῖπε, a. 2. imperat. act.

Ἀποειπεῖν, refutare, a. 2. inf. act. ſic Ἀπόειπον, Poet. a. 2. ind. pro ἀπεῖπον: Ἀποείπῃ, a. 2. ſub. act. ab ἀπὸ, & ἔπω.

Ἀποέννυμι, exuo, ſpolio: ex ἀπὸ, & ἕννυμι.

Ἀποεργάθω, ſeparo, prohibeo, coerceo: apud Poetas eſt pro ſeq. ἀποέργω, & ἀπείργω.

Ἀποέργω, Poet. pro ἀπείργω. ab ἀπείργω, arceo, dirimo. Th. εἴργω.

Ἀπόερσε, ας, ε, corrupit, a. 1. Æol. ſine augmento, ab Ἀποέρρω. Th. ἔρρω. f. 1. Æol. ἔρσω. Hinc Ἀποέρσει, pro ἀπέρσει, f. 1. Æol.

Ἀποέρρω, abreptum, aut deglutitum perdo: ex ἀπὸ, & ἔρρω.

Ἀποζάω, ῶ, vitam quoquomodo ago, & per inopiam traduco & prorogo; parce ac tenuiter vivo: ut in Hom. ὅσον ἀποζῆν, quantum victui ſuppeteret: (dicitur & hoc διαζῆν, apud Platonem) & in Luciano, ἀποζῶντες ἐκ τῆς μισθαρνίας, mercede viventes. ex ἀπὸ, & ζάω.

Ἀπόζεμα, τὸ, decoctum: ut apud Dioſcoridem ἀπόζεμα ὀριγάνου, origani decoctum; origani cocti ſeu fervefacti ſuccus, vel jus. ab ἀποζέω, fervefacio. Th. ζέω.

Ἀποζέννυμι, idem quod ἀποζέω, fervefacio.

Ἀποζέομαι, fervefio: unde ἀποζεσθεὶς, fervefactus. eſt paſſ. ab act. ἀποζέω, fervefacio: ex ἀπὸ, & ζέω.

Ἀποζεύγνυμι, μ. ζεύξω, καὶ ἀποζευγνύω, diſjungo, ſejungo, divido: ex ἀπὸ, & ζεύγνυμι.

Ἀπόζω, redoleo: ex ἀπὸ, & ὄζω.

Ἀποζωγραφέω, effingo, depingo: ex ἀπὸ, & ζωγραφέω.

Ἀποζωσθῆναι, recinctum, exarmatum, exauthoratum eſſe, aor. 1. infin. paſſ. ab

Ἀποζωννύω, vel ἀποζώννυμι, diſcingo, zona privo: ex ἀπὸ, & ζωννύω.

Ἀποθάλλω, defloreſco. f. 1. ind. act. ἀποθαλῶ. aor. 1. ind. ἀπέθηλα, ας, ε. præt. ind. act. ἀποτέθαλκα. p. paſſ. ἀποτέθαλμαι. Ex ἀπὸ, & θάλλω.

Ἀποθανεῖν, a. 2. inf. ἀποθάνω, ῃς, ῃ, a. 2. ſub. act. ἀποθανόντος, & in f. g. ἀποθανούσης, gen. ſing. a. 2. part. act. ab ἀποθνήσκω, morior.

Ἀποθανέεαι, Ion. pro ἀποθανῇ, vel Att. ἀποθανεῖ, 2. ſing. f. 2. m. verbi ἀποθνήσκω.

Ἀποθανοῖσα, Dor. pro ἀποθανοῦσα, mortua, a. 2. part. act. f. g. vide ἀποθανεῖν.

Ἀποθαῤῥέω, & Ἀποθαρσέω, confido, magnopere fido: ex ἀπὸ, & θαῤῥέω.

Ἀποθαυμάζω, demiror, ſuſpicio. Herodot. ἀποθαυμάζω τὰ λεγόμενα, ad verba ſtupeſco. ex ἀπὸ, & θαυμάζω.

Ἀποθεάομαι, deſpicio: ex ἀπὸ, & θεάομαι.

Ἀποθειάζω, numine divino afflor: Philo. ex ἀπὸ, & θειάζω, divinum quendam inſtinctum immitto: a θεῖος, divinus.

Ἀποθεμελιόω, fundamenta deſtruo: ex ἀπὸ, & θεμελιόω.

Ἀποθέμενος, η, ον, depoſitus, a. 2. part. m. Ἀποθέσθαι, deponere, rejicere, a. 2. inf. m. ab ἀποτίθημι. ex ἀπὸ, & τίθημι.

Ἄποθεν, longe, ſeorſum, eminus, extra, procul. Unde ὁ ἄποθεν, remotus: adv. ab ἀπό.

Ἀπόθεος, qui ſine Deo eſt, impius, ἄθεος, ἐκτὸς θεοῦ: Sophocl. in Thyeſte. ex ἀπὸ, & Θεός.

Ἀποθεόω, ῶ, ex homine deum facio; in deos ſeu divos refero; homini divinos honores tribuo. Plut. & ἀποθεῶσαι, inter deos referri. ἀποθέωσις, ἡ, inter deos relatio; divinorum honorum attributio; conſecratio. ex ἀπὸ, & θεόω, deum facio; a θεός.

Ἀποθεραπεία, cultus, veneratio; item, cura poſt remedia vehementiora; vel curatio poſt exercitationem adhibita.

Ἀποθεραπεύω, curo, ſano, colo: ex ἀπὸ, & θεραπεύω.

Ἀποθερίζω, ſpicas decutio, demeto: ex ἀπὸ, & θερίζω.

Ἀπόθεσις, εως, ἡ, depoſitio, a 2. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀποτίθημι. Th. τίθημι.

Ἀποθεσπίζω, vaticinor: ex ἀπὸ, & θεσπίζω.

Ἀπόθεσος, ου, ὁ καὶ ἡ, abiectus, negle-ctus, cujus deſiderio non tenemur: ex α & ποθεινὸς, quod a ποθέω, ῶ. Th. πόθος.

Ἀποθέται, αἱ, vel αἱ, in Laconico agro prope Taygeticum montem (qui Spartam terræ motu oppreſſit) erat locus quidam præruptus & profundus, in quo exponebant partus informes & degeneres. Plut. in Lyc.

Ἀποθετικὸς, expon. deponendi vim habens, deponens: ut ἀποθετικὰ ῥήματα, apud Gramm. deponentia verba. & ἀποθετικὸν ἐπίῤῥημα, adverbium deponendi, id eſt concedendi; quum conceditur, & quaſi deponitur id, quod nil obſtat: ut εἶεν, Gaza l. 4. ab ἀποτίθημι.

Ἀπόθετος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod πόθεστος, exp. repoſititius; qui reponi & recondi ſolet in apothecis: ut καρπὸς ἀπόθετος: Poll. l. 1. Item, repoſtus, reconditus; Plut.

Ἀποθευσόμενος, η, ον, curſu diſceſſurus, f. 1. part. m. ex

Ἀποθέω, curro, f. θεύσομαι: ex ἀπὸ, & θέω.

Ἀποθεωρέω, longe proſpecto; ſpeculor; exploro; diligenter animadverto: ex ἀπὸ, & θεωρέω.

Ἀποθέωσις, εως, ἡ, conſecratio, relatio inter deos. Vide in ἀποθεόω.

Ἀποθήκη, ης, ἡ, horreum: nom. pl. ἀποθῆκαι, αἱ: ab ἀποτίθημι, in a. 1. act. ἀπέθηκα, depoſui; quod in horreo deponantur fruges.

Ἀποθηλασμὸς, οῦ, ὁ, exuctio, ſeu ſuctus, ex ἀπὸ, & θηλασμὸς, οῦ, ὁ, lactatio, vel lactis hauſtus; a θηλάζω.

Ἀποθηλύνω, μ. υνῶ, effœmino, emollio: ex ἀπὸ, & θηλύνω, idem; a Th. θῆλυς.

Ἀποθηριόω, ῶ, effero, efferatum reddo: Item ad feritatem ſeu crudelitatem incito. ex ἀπὸ, & θηριόω, in ferinam naturam verto; a θηρίον, τό.

Ἀποθηρίωσις, ἡ, efferatio, feritas: verbale ab ἀποθηριόω.

Ἀποθησαυρίζω, recondo, congero pro theſauro. f. ίσω. p. ἀποτεθησαύρικα. A θησαυρίζω, quod a θησαυρός.

Ἀποθήσομαι, ſeponam, f. 1. m. ex ἀποτίθημι.

Ἀπόθητος, ου, ὁ, non concupitus; ὁ μὴ ποθούμενος, καὶ μὴ φιλούμενος: ex α pr. & ποθέω.

Ἀποθινόω, ῶ, cumulo; ſeu aggere obſtruo; exaggero; ex ἀπὸ, & θὶν, aut θὶς, ινὸς, acervus, cumulus, agger. Unde θινῶσαι, aggere obſtrui.

Ἀποθλασμὸς, οῦ, ὁ, fractio, defractio, fractura: ex ἀπὸ, & θλάω.

Ἀποθλίβω, opprimo, exprimo: item, elido: & interd. ſignif. affligo vehementer. f. ψω. p. ἀποτέθλιφα. Ex ἀπὸ, & θλίβω.

Ἀπόθλιμμα, τὸ, exp. ſuccus expreſſus.

Ἀπόθλιψις, ἡ, eliſio, expreſſio: Item, afflictio, calamitas; ab ἀποθλίβω.

Ἀποθνήσκοι, 3. ſing. opt. præſ. Ἀποθνήσκοντα, τὸν, acc. ſing. part. præſ. ab

Ἀποθνήσκω, morior. f. 2. m. ἀποθανοῦμαι. p. ἀποτέθνηκα. a. 2. ἀπέθανον. a. 2. ſub. ἀποθάνω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. ἀποθανεῖν. a. 2. part. ἀποθανὼν, οῦσα, όν. Th. θνήσκω.

Ἀποθορεῖν, deſilire. Th. θόρω.

Ἀποθοῦνται, 3. plur. præſ. ind. ab ἀποθέομαι, ponor.

Ἀποθρασύνομαι, audax fio: ex ἀπὸ, & θρασύνομαι.

Ἀπόθραυσις, εως, ἡ, fractura, perfractio: Item friatura, & comminutio, apud Ariſtot. ex ἀπὸ, & θραύω, fut. σω.

Ἀποθραύω, confringo, effringo, perfringo, diſrumpo.

Ἀποθρηνέω, ῶ, vehementer lugeo, ſeu lamentor: ex ἀπὸ, & θρηνέω.

Ἀποθριάζω, idem quod θριάζω, folia fici arboris colligo: quod a θρῖον, τό.

Ἀποθρίζω, pro ἀποθερίζω, demeto: vide θερίζω.

Ἀπόθριξ, impubes, ἄνηβος; vel depilis, carens pilis; ἄθριξ. Unde ἀπότριχες, ων, οἱ, impuberes; apud Callim. teſte Euſt. ex ἀπὸ priv. & θρίξ.

Ἀπόθρονος, a throno veniens: ut ἀπόθρονος εὐχὸς, apud Nazan. a ſedibus gloria emanans. ex ἀπὸ, & θρόνος.

Ἀποθρύπτω, frango deliciis, & luxu: ex ἀπὸ, & θρύπτω.

Ἀποθρώσκωσι, deſiliant, 3. plur. præſ. ſub. ab

Ἀποθρώσκω, deſilio, reſilio, exſilio: ex ἀπὸ, & θρώσκω.

Ἀποθυμέω, ῶ, idem quod ἀθυμέω. id vide.

Ἀποθυμίασις, evaporatio, exhalatio: ex ἀπὸ, & θυμιάω, unde θυμίασις, ἡ.

Ἀποθυμιάω, ῶ, evaporo, exhalo, vel odorem cieo.

Ἀπόθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ingratus animo, inviſus: ab ἀπὸ, & θυμὸς, οῦ, ὁ, mens: qu. diverſum a mente.

Ἀποθυννίζω, expugno, repudio, decipio: ex ἀπὸ, & θυννίζω, pugno ſtimulo; ſcil. ut piſcator thunnum tridente; a θύννος.

Ἀποθυρόω, ῶ, excludo, foras ejicio. Heſych. ex ἀπὸ, & θυρόω.

Ἀποθυσάνιον, τὸ, dicebatur genus quoddam poculi, ſic dictum, vel quod aliquem uſum haberet ἐν ταῖς θυσίαις, vel a nomine θύσανος, ὁ, vel θύσανον, τό.

Ἀποθύω, expon. polluceo, in ſacrificia abſumo: Item, dico, conſecro: ex ἀπὸ, & θύω.

Ἀποίητος, ſine arte factus: ex α priv. & ποιέω.

Ἀποικέω, ῶ, aliunde habitatum venio; migro in coloniam. f. ήσω.

Ἀποικία, ας, ἡ, colonia.

Ἀποικίζω, in coloniam deduco. paſſ. Ἀποικίζομαι, in coloniam deducor. præt. paſſ. ἀπῴκισμαι, a cujus 1. perſ. ſing. fit Ἀποικισμὸς, οῦ, ὁ, coloniæ deductio. part. præt. paſſ. Ἀπῳκισμένος, η, ον, in coloniam deductus. a. 1. ind. paſſ. Ἀπῳκίσθην, ης, η, cujus part. Ἀποικισθεὶς, έντος, έν. ab ἀπὸ, & οἶκος.

Ἀποικὶς, ίδος, ἡ, & ἄποικος, ὁ, colonus, in coloniam aliquam miſſus: ex ἀπὸ, & οἶκος, domus. Hinc Ἀποικίσαι, colonos aliquo mittere, a. 1. inf. verbi ἀποικίζω.

Ἀποικοδομέω, devaſto, demolior, diruo: ex ἀπὸ, & οἰκοδομέω.

Ἀποικονομέω, res domeſticas diſpenſo, adminiſtro: ex ἀπὸ, & οἰκονομέω, idem.

Ἀποικονόμησις, diſpenſatio. ἀποικονομία, idem; ſed interdum τῇ οἰκονομίᾳ opponitur.

Ἀποικτίζω, ſive -ομαι, expon. miſereor, & defleo, ſive defleo miſerabiliter: Item, conqueror. ex ἀπὸ, & οἰκτίζω, -ομαι.

Ἀποιμώζω, ejulo, lamentor: Item, defleo, deploro. ex ἀπὸ, & οἰμώζω.

Ἀποινᾷν, redimere, præſ. inf. ab ἀποινάω, ῶ. Th. ἄποινα.

Ἀποινᾶσθαι, expon. præmium pro re aliqua reportare & aſſequi: apud Eurip. ſed expon. etiam, pecuniam exigere pro re quadam, pecuniam colligere, i. e. χρηματίζεσθαι; quo ſenſu dicitur etiam ἀποινοῦσθαι, quaſi ab act. ἀποινόω, inuſit. pro ἀποινάω.

Ἀποινάω, expon. pœnæ debitæ eximo, redimo; ſed expon. & pecuniam exigo; apud Demoſt. ἄποινα, τὰ, expon. pœnæ; apud Plat. de leg. ſic autem erit quaſi ab ἀντὶ: unde σφαγῆς ἄποινα, i. e. ποιναὶ ἀντὶ σφαγῆς. Item veteres quoque pecuniam ſic vocabant, cujus uſus eſt & in recompenſatione rerum, quemadmodum pœna in compenſatione delicti: vel ἄποινα, qu. ἄφοινα, munera, quæ dantur ἕνεκα φόνου.

Ἀποινοῖ, τὸ, expon. pretium, aut munus quod loco pœnæ debitæ offertur, ne ſit ferenda; ſeu quo pœna debita luitur aut penſatur. Il. Φ. Item pretium liberationis. Iliad. α, & ω. atque ſic erit ab α priv. & ποινὴ, ῆς, pœna.

Ἄποιος, ου, ὁ, ſine qualitate, qualitatis expers: ex α priv. & ποῖος.

Ἀποίσετον, f. 1. dual. auferent, ab ἀποφέρω: f. ἀποίσω. a. 1. ἀπήνεγκα. Th. φέρω.

Ἀποισῶ, Dor. pro ἀποίσω, auferam, f. 1. verbi ἀποφέρω. Th. φέρω.

Ἀποίχομαι, expon. abeo, abſiſto, decedo; & in Epigr. l. 1. ἀποιχόμενος βιότοιο, exp. qui exceſſit a vita: Item, abſum, peregre ſcil. profectus: aut ſimpl. abſum. ſed part. ἀποιχόμενος, abſens: Odyſſ. α, ξ, & Φ. exponitur & defunctus, mortuus: Plut. in Anton. ex ἀπὸ, & οἴχομαι.

Ἀποιχόμενος, η, ον, præſ. part. Ex ἀπὸ, & οἴχομαι, abeo.

Ἀποκαθαίρω, expurgo, repurgo, abſtergo: Item, luſtro, expio.

Ἀποκάθαρμα, expurgamentum, repurgamentum, purgamentum, excrementum: Item, piaculum, piamentum.

Ἀποκάθαρσις, expurgatio, repurgatio, purgatio: Item, expiatio, luſtratio.

Ἀποκαθαρτικὸς, expurgatorius, vel expurgativus, expurgandi vim habens, ſeu ad expurgandum aptus: Item, expiativus. ab ἀποκαθαίρομαι, expurgor: Item, luſtro. ex ἀπὸ, & καθαίρω, -ομαι.

Ἀποκαθεύδω, ſeorſim dormio; ſecubo; ἀποκοιμῶ: item, obdormio. ex ἀπὸ, & καθεύδω.

Ἀποκαθηλόω, refigo. unde

Ἀποκαθήλωσις, εως, ἡ, quaſi refixio: ex ἀπὸ, & καθηλόω.

Ἀποκάθημαι, deſes ſum; deſideo; ſum languidus. Unde

Ἀποκαθημένη, mulier menſtruata; αἱμοῤῥοοῦσα, Levit. c. 15. & Ezech. c. 22. ex ἀπὸ, & κάθημαι.

Ἀποκαθίζω, ſedem repeto; ſedeo ſeorſum: ex ἀπὸ, & καθίζω.

Ἀποκαθιστᾷ, reſtituit, 3. ſing. ind. act. ab ἀποκαθιστάω, ῶ.

Ἀποκαθίστημι, & Ἀποκαθιστάω, ῶ, & ἀποκαθιστάνω, reſtituo. f. ἀποκαταστήσω. perf. ἀποκαθέστηκα. a. 1. ἀποκατέστησα. a. 1. paſſ. ἀποκατεστάθην, reſtitutus fui. a. 1. ſub. ἀποκατασταθῶ, reſtituar. Ex ἀπὸ, & καθίστημι, quod ex κατὰ, & ἵστημι.

Ἀποκαθίστων, 1. vel 3. pl. imperf. act. ex ἀπὸ, κατὰ, & ἵστημι.

Ἀποκαίνυμαι, expon. vinco: ex ἀπὸ, & καίνυμαι, idem; a Th. καίνω.

Ἀποκαίριος, intempeſtivus; item, ἄτοπος, i. e. abſurdus: in Epigr. ex ἀπὸ, & καιρός.

Ἀποκαίω, & ἀποκάω, aduro, exuro: ex ἀπὸ, & καίω.

Ἀποκακέω, ῶ, expon. pro malo deficio; ſuccumbo malo, ſeu malis: vincor malo, ut Hierem. c. 15. ἀπεκάκησεν ἡ ψυχή μου, defecit anima mea: Item generat. ſuccumbo.

Ἀποκακίζω, expon. malus fio, degenero: unde ἀπεκάκισεν, Heſych. expon. factus eſt amarus. ex ἀπὸ, & Them. κακὸς, ὁ, unde κακίζω.

Ἀποκαλέω, ῶ, voco, appello, nomino: Item, revoco: & expon. etiam interdico, veto. ex ἀπὸ, & καλέω.

Ἀποκαλύπτω, detego, revelo. f. ψω. p. ἀποκεκάλυφα. a. 1. ἀπεκάλυψα. a. 1. inf. ἀποκαλύψαι. perf. paſſ. ἀποκεκάλυμμαι. a. 1. paſſ. ἀπεκαλύφθην, a. 1. ſub. ἀποκαλυφθῶ, revelatus fuero. a. 1. inf. paſſ. ἀποκαλυφθῆναι. f. 1. paſſ. ἀποκαλυφθήσομαι. Ex ἀπὸ, & καλύπτω.

Ἀποκάλυψις, εως, ἡ, revelatio, patefactio; a 2. perſ. ſing. præt. paſſ. ind. verbi ἀποκαλύπτω.

Ἀποκάμνω, defatigor: Item, deficio, debilitor, fatiſco. ex ἀπό, & κάμνω.

Ἀποκάμπτω, deflecto: Item neutral. deflecto me a recto curſu. unde verbale

Ἀπόκαμψις, deflexus: ſubſtantiv. ex ἀπό, & κάμπτω.

Ἀποκαπνίζω, fumigo, ſuffumigo, ſuffio. unde verbale

Ἀποκαπνισμός, apud medicos dicitur, quum rei ſuffitæ nidor per infundibulum imbibitur; vel per arundinem fumus hauſtus & devoratus excipitur. ex ἀπό, & καπνίζω; a Th. καπνός, ὁ.

Ἀποκαπύσσω, idem quod ἀποκαπύω. unde Iliad. χ. ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσσε, i. e. efflavit animam.

Ἀποκαπύω, efflo, expiro: ab ἀπό, & καπύω, flo; quod a κάπτω, flo, ſpiro.

Ἀποκαραδοκέω, ῶ, expecto ſolicite, ſcil. cum anxietate animi, & magna ſolicitudine. ex ἀπό, & καραδοκέω.

Ἀποκαραδοκία, ας, ἡ, attenta exſpectatio. Ex ἀπό, κάρα, & δοκέω.

Ἀπόκαρμα, τό, quod tondendo reſecatur.

Ἀποκαρπόω, ῶ, fructum edo, ſeu emitto: Item, emitto veluti fructum, genero, pullulo. ex ἀπό, & καρπόω.

Ἀπόκαρσις, tonſura: ab ἀποκείρω.

Ἀποκαρτερέω, ῶ, inediam perpetior, ut ea vitam finiam; inedia mortem mihi conſciſco: Item, non ſuſtineo; animo deficio, impar ſum dolori. unde verbale

Ἀποκαρτέρησις, mortis oppetitio per inediam: Item, tolerantia dolore victa, abruptio patientiæ præ dolore: ex ἀπό, & καρτερέω.

Ἀποκαρφολογέω, ῶ, paleas, ſeu feſtucas alicunde lego: ex ἀπό, & καρφολογέω, ῶ, paleas, ſeu feſtucas lego; ex κάρφος, palea, & λέγω, lego, i. e. colligo.

Ἀποκαταβαίνω, exp. deſcendo, ex ἀπό, & καταβαίνω, idem.

Ἀποκαταλλάττω, reconcilio, f. ξω. perf. ἀποκατήλλαχα. a. 1. ἀποκατήλλαξα. Ex ἀπό, & καταλλάττω.

Ἀποκατάστασις, εως, ἡ, reſtitutio: ab ἀποκαθίστημι.

Ἀποκατέαται, Jon. pro ἀποκάθηνται, reſident: quod ex κάθημαι, ſedeo. Th. ἧμαι.

Ἀποκατεστάθην, ης, η, reſtitutus fui, a. 1. ind. paſſ. ab ἀποκαθίστημι.

Ἀποκατατίθημι, depono, repono: ex ἀπό, & κατατίθημι.

Ἀπόκαυλος, caule reciſo non regerminans. unde

Ἀπόκαυλα, τά, quæ caule reciſo non regerminant.

Ἀποκαυλέω, decauleſco, i. e. caulem amitto, ſeu deperdo.

Ἀποκαύλησις, caulis amiſſio & abjectio, extirpatio, (de caule) item, decurtatio.

Ἀπόκαυλις, idem.

Ἀποκαυλίζω, decutio, decurto; proprie, revello, ſeu exſcindo una cum ipſo caule. ex ἀπό, & καυλός.

Ἀπόκαυσις, aduſtio, deuſtio, exuſtio: ex ἀπό, & καίω, f. καύσω, unde καύω, & καῦσις, ἡ.

Ἀπόκειμαι, σαι, ται, ſeponor, reponor. Ἀπόκειται, ſtatutum eſt, præſ. pari. Ἀποκείμενος, η, ον, ſepoſitus, a, um. f. ἀποκείσομαι. imperf. ἀπεκείμην, σο, το. præſ. inf. ἀποκεῖσθαι. Ex ἀπό, & κεῖμαι.

Ἀποκείρω, detondeo, incido; item, decutio, ſpolio. f. ἀποκερῶ, & Æol. ἀποκέρσω. a. 1. ἀπέκειρα, & ἀπέκερσα, ας, ε. Ab ἀπό, & κείρω.

Ἀποκεκαλυμμένως, aperte, palam: Iſocr. eſt adv. ab ἀποκαλύπτω.

Ἀποκεκλέατο, Jon. pro ἀπεκέκλειντο, 3. pl. pluſq. perf. paſſ. verbi ἀποκλείω.

Ἀποκεκλεισμένος, η, ον, incluſus, part. perf. ab ἀποκλείω. Th. κλείω.

Ἀποκεκρυμμένος, η, ον, occultatus, perf. part. paſſ. hinc

Ἀποκεκρυμμένως, adv. ab ἀποκρύπτω, occulto. Them. κρύπτω.

Ἀποκέλλω, deflecto, & declino a via, quæ ad portum tendit; declino a recta via. ex ἀπό, & κέλλω, vel ὀκέλλω.

Ἀπόκενος, & ἀποκενόω, vacuus, & evacuo, idem quod κενός, & κενόω.

Ἀποκεντέω, transfigo, transfodio: ex ἀπό, & κεντέω.

Ἀποκερδαίνω, & ἀποκερδέω, ῶ, q. d. lucror ex aliqua re: & interdum idem quod κερδαίνω, & κερδέω.

Ἀποκερματίζω, facultates diſſipo; in æris minutulos numos redigo; idem quod κερματίζω, in minutos numulos comminuo; & generaliter imminuta ſcindo ſeu comminuo. a κέρμα, τό. Unde κερμάτιον, τό, numulus minutus.

Ἀποκέρσω, Æol. pro ἀποκερῶ, detondebo, f. 1. verbi ἀποκείρω. Th. κείρω.

Ἀποκεφαλίζω, amputo caput, decollo. f. ίσω. perf. ἀποκεκεφάλικα. a. 1. ἀπεκεφάλισα. Ex ἀπό, & κεφαλή.

Ἀποκεφάλισμα, τό, capitis amputatio; item, ſordes quibus caput repurgatum fuit. Poll.

Ἀποκεφαλισμός, capitis amputatio. Plut.

Ἀποκεφαλιστής, capitis truncator, decapitator. ab ἀποκεφαλίζω, capite privo.

Ἀποκηδέω, negligo, ſolicitus non ſum; ἀκηδέω, ἀφροντίζω: ex ἀπό priv. & κῆδος. Unde ſign. etiam, lugeo.

Ἀποκήρυκτος, exp. abdicatus; qui propter delicta domo paterna ejectus fuit; & apud Syneſ. ἀποκηρύκτους τῆς ἐκκλησίας δέχεσθαι, exp. excommunicatos ab Eccleſia. ab ἀποκηρύττομαι, in auctione vendor, abdicor: item, per præconem interdicitur mihi. ex ἀπό, & κηρύσσω, vel κηρύττω, ομαι.

Ἀποκήρυξις, ἡ, venditio per præconem, proſcriptio, venditio in auctione; item, abdicatio; & a Syneſio uſurpatur pro excommunicatione; item, interdictum, prohibitio.

Ἀποκηρύσσω, vel ἀποκηρύττω, per præconem vendo, proſcribo, auctione, & in auctione vendo, indico licitantibus; item, abdico; item, ejicio, expello alicunde, proprie tanquam a domo paterna, finibus expello; item, per præconem interdico.

Ἀποκιδαρόω, cidari denudo: ex ἀπό, & κίδαρις.

Ἀποκίδνημι, idem quod ἀποσκίδνημι.

Ἀποκικλήσκω, idem quod, & pro ἀποκαλέω, avoco.

Ἀποκινδυνεύω, periculum facio, periclitor: item periculo ſuccedo. & in paſſ. ἀποκινδυνεύομαι, in diſcrimen venio. ex ἀπό, & κινδυνεύω, ομαι.

Ἀποκινέω, ῶ, amoveo, removeo: ex ἀπό, & κινέω, ῶ.

Ἀπόκινος, ου, ὁ, receſſus, diſceſſus, fuga: ab eodem Th.

Ἀποκισσοῦσθαι, ſeu ἀποκιττοῦσθαι, in hederam verti ſeu abire; in hederam degenerare, ſeu fieri hederam; & q. d. hederaſcere. ex ἀπό, & κισσός.

Ἀποκλάζω, clango, clangorem edo: Interdum eſt, cano veluti cum clangore quodam. in Epigr. ex ἀπό, & κλάζω.

Ἀποκλαίω, εις, ει, lugeo, f. ἀποκλαύσω. Ex ἀπό, & κλαίω.

Ἀποκλάξας, Dor. pro ἀποκλείσας. vide ἀπόκλαξον.

Ἀπόκλαξον, exclude, Dor. pro ἀπόκλεισον, a. 1. imperat. a κλείω, claudo. f. κλείσω, & Dor. κλάξω, verſo ει in α. hinc a. 1. ἔκλαξα. a. 1. imperat. κλάξον.

Ἀπόκλαρος, ου, ὁ, Poet. & Dor. pro ἀπόκληρος, exſors. Ex ἀπό, & κλῆρος.

Ἀπόκλασμα, abruptio, Gal. & Theocr. ex ἀπό, & κλάω: unde κλάσμα, τό.

Ἀποκλάω, defringo.

Ἀπόκλεισις, excluſio, intercluſio.

Ἀπόκλεισμα, τό, dicitur locus, quo aliquid includitur; aut res, qua quid includitur. ponitur etiam pro carcere. Heſych.

Ἀπόκλειστος, incluſus: ab ἀποκλείω.

Ἀποκλείω, excludo, intercludo, arceo, prohibeo; item, includo; & ſimpl. interdum claudo. f. ἀποκλείσω. p. ἀποκέκλεικα. a. 1. ἀπέκλεισα. a. 1. ſub. ἀποκλείσω, ῃς, ῃ. Ex ἀπό, & κλείω.

Ἀποκλέπτω, furor, ſurripio, f. 1. ψω. Ex ἀπό, & κλέπτω.

Ἀποκληΐζω, & Ἀποκληΐω, Jon. & Poet. pro ἀποκλείω, occludo.

Ἀπόκληρος, ſine ſorte, exhæres. vide in ἀπόκλαρος. unde

Ἀποκληρόω, allego; exſortem facio; ſorte diſtribuo; exhæredo; ad ſortes rem traduco. a quo

Ἀποκλήρωσις, attributio munerum ſigillatim unicuique facta; viceſque fungendi officii attributæ. ἀποκληρώσεις etiam dicuntur fatales hominum ſortes apud Genethliologos.

Ἀπόκλητος, vocatus vel evocatus. Polyb. verbale ab ἀποκαλέω.

Ἀπόκλιμα, ατος, τό, acclivitas: a 1. perſ. ſing. præt. paſſ. verbi ἀποκλίνω.

Ἀποκλινθείς, εῖσα, έν, reclinatus, a. 1. part. paſſ. Poet. pro ἀποκλιθείς, verbi ἀποκλίνω. Th. κλίνω.

Ἀποκλίνω, inclino, vergo, f. ινῶ. Ex ἀπό, & κλίνω.

Ἀπόκλισις, εως, ἡ, inclinatio, a 2. perſ. ſing. præt. paſſ. verbi ἀποκλίνω.

Ἀποκλύζω, eluo, abluo; item abſtergo: ex ἀπό, & κλύζω.

Ἀποκναίομαι, tædio afficior, affligor, obtundor, paſſ. ab ἀποκναίω.

Ἀπόκναισις, ἡ, moleſtatio, vexatio: verbale ab

Ἀποκναίω, tædio afficio, & moleſtia; male habeo, affligo, vexo: Item, obtundo, eneco, loquacitate ſcil. Item, exhaurio. Denique abrado, erado. Sed id potius ſign. ἀποκνάω: ex ἀπό, & κναίω.

Ἀποκνάω, ῶ, ſcalpo, abrado, erado: ex ἀπό, & κνάω.

Ἀποκνέω, torpeo, pigreſco; ſubterfugio; reformido, me piget; rejicio. Unde

Ἀπόκνησις, εως, ἡ, detrectatio alicujus laboris aut officii, ex pigritia aut metu.

Ἀποκνητικός, fugiens laboris, piger, ignavus: ex ἀπό, & ὀκνέω.

Ἀποκνίζω, vellico, amputo, evello, decerpo. Ἀπόκνισις, εως, ἡ, amputatio, contortio: ut ἀποκνίσεις τῶν οἰνάρων, Theophr. contortiones foliorum vitis: ex ἀπό, & κνίζω.

Ἀπόκνισμα, ατος, τό, fruſtum rei alicujus proprie ungue abſciſſum, ſeu abruptum.

Ἀποκοιμάομαι, ſeorſum dormio, ſecubo: ſeorſum cubo: ex ἀπό, & κοιμάω, ομαι.

Ἀποκογχίζω, vel ἀποκογχύζω, (quod & ἀποκογχύζειν, dicitur) concha aut teſta excipio; aut in ipſam diffundo ac repono: ex ἀπό, & κόγχη.

Ἀποκοιτέω, foris cubo; ſecubo; pernocto.

Ἀπόκοιτος, ſeorſum cubans; adulter: ex ἀπό, & κοίτη.

Ἀποκολάπτω, tundendo aufero, vel pertundo, inſculpo: ex ἀπό, & κολάπτω.

Ἀποκολούω, detrunco, mutilo, imminuo, infringo: ex ἀπό, & κολούω.

Ἀποκολπόω, idem quod κολπόω, in ſinus contraho, ſinuo: a Th. κόλπος.

Ἀποκολυμβάω, elabor natando; natando aufugio: ex ἀπό, & κολυμβάω.

Ἀποκομάω, ῶ, comis nudo, tondeo: ex ἀπό, & κομάω.

Ἀποκομιδή, aſportatio, deportatio; item, reditus: ex ἀπό, & κομίζω, ομαι.

Ἀποκομίζω, aſporto, deporto, porto: item, deporto. ſicut dicitur deporto captivos, aut exercitum. in paſſ. ἀποκομίζομαι, aſportor, deportor: item, referor, vel me refero, recipio me.

Ἀπόκομμα, ατος, τό, fruſtum, fragmentum: a 1. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀποκόπτω.

Ἀποκομπάζω, inſolentius me effero, vel me

me jacto. in Epigr. ex ἀπὸ, & κυμπάζω.

Ἀποκοπείσης, ἡ, abſciſſæ, gen. ſing. f. g. a. 2. part. paſſ. ab ἀποκόπτω.

Ἀποκοπή, ῆς, ἡ, abſciſſio.

Ἀποκοπῆναι, a. 2. inf. paſſ. ab

Ἀποκόπτω, abſcindo. f. ψω. p. ἀποκέκοφα. a. 1. ἀπέκοψα. a. 2. paſſ. ἀπεκόπην. a. 2. inf. paſſ. κοπῆναι. part. a. 2. paſſ. κοπείς, εῖσα, έν. Th. κόπτω.

Ἀποκορσόω, detondeo: ex ἀπὸ, & κορσόω, tondeo; a κόρση.

Ἀποκορυφοῦν τι, paucis rem expedire, præſ. inf. a κορυφόω, ῶ, impleo. Th. κορυφή.

Ἀποκορυφόω, in verticem conformo: apud Polyb. & apud Herodot. ἀπεκορύφου σφι τάδε, quidam exp. (amicitiam regiam) verbis extollebat, vel glorioſe reſpondebat; alii, ſummatim hæc reſpondit. ex ἀπὸ, & κορυφόω.

Ἄποκος, ου, ὁ καὶ ἡ, vellere carens: ab α, & πόκος.

Ἀποκοσμέω, ῶ, auſero, amoveo, recondo quæ ordine collocata erant. Od. υ. Item, ornatum adimo, ornatu privo.

Ἀπόκοσμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui procul a mundo degit; qui in ſeceſſu & monaſterio vivit: ex ἀπὸ, & κόσμος; unde κοσμέω, & κόσμιος.

Ἀποκοτταβίζειν, eſt, quod a potu in poculo vini relictum eſt effundere, ut ſonitum edat, in κότταβον effundo, ita ut ſonitum reddat.

Ἀποκοτταβισμὸς, dicitur certamen illud, ſeu luſus potorum, quo poſtquam biberunt, reliquum ſic e poculo ejiciunt, ut reſonet. Cicero Tuſcul. 1. ex Xenoph. Ἑλλην. li. 2. ex ἀπὸ, & κοτταβίζω, cottabo ludo, vel certo; item pro vomere, evomere: a κότταβος.

Ἀποκουφίζω, levo, ſublevo, exonero: ex ἀπὸ, & κουφίζω.

Ἀποκόψειν, abſciſſurum eſſe, f. 1. inf. act. ab ἀποκόπτω.

Ἀποκραδίζω, e ramo ficulneo, qui κράδη dicitur, auſero; ſeu ramum ficulneum amputo: ex ἀπὸ, & Th. κράδη.

Ἀποκραιπαλίζομαι, & ἀποκραιπαλάω, crapulam edormio, ſeu exhalo; vel expergiſcor e crapula.

Ἀποκραιπαλισμὸς, ῦ, ὁ, crapulæ exhalatio, reditio ad ſobrietatem, exhalato veterno & crapula. ex ἀπὸ, & κραιπάλη, unde κραιπαλάω, ῶ, crapulam ſentio; dolore capitis laboro ex nimio potu: item, deſipio, ſeu deliro per crapulam; vino dementor.

Ἀποκρανίζω, (Poet.) caput amputo: ex ἀπὸ, & κράνον.

Ἀποκρατέω, cohibeo, compeſco; item, retineo: ex ἀπὸ, & κρατέω.

Ἀποκρεμάω, ſuſpendo ex: ut ἀποκρεμάσας τῷ ὠτὸς, cum ſuſpendiſſet ex aure. in paſſ. ἀποκρεμάομαι, pro quo & ἀποκρέμαμαι, ſuſpendor, ſuſpenſus ſum, dependeo: ex ἀπὸ, & κρεμάω, άομαι.

Ἀπόκρεως, carniſprivium vocant; i. e. tempus quo a carnibus abſtinetur: ex ἀπὸ, & κρέας.

Ἀπόκρημνος, ου, ὁ, ἡ, præruptus. Th. κρημνός.

Ἀποκριδὸν, ſelectim, ſeparatim, ſeorſum: eſt adv. ab ἀποκρίνω, ſecerno, ſeparo.

Ἀποκριθῆναι, a. 1. inf. paſſ. vide ἀποκρίνομαι.

Ἀποκριθάνω, ſecerno; excerno; idem quod, & ab ἀποκρίνω.

Ἀπόκριμα, ατος, τὸ, reſponſum, decretum: a 1. perſ. ſing. præt. paſſ. ind. verbi ἀποκρίνομαι. Th. κρίνω.

Ἀποκρίνασθαι, a. 1. inf. m. ab ἀποκρίνομαι. Th. κρίνω.

Ἀποκριθέντε, ſemoti, dual. num. a. 1. part. paſſ. Poet. ab ἀποκρίνομαι.

Ἀποκρίνομαι, reſpondeo. f. 1. paſſ. ἀποκριθήσομαι. perf. paſſ. ἀποκέκριμαι. a. 1. paſſ. ἀπεκρίθην, ης, η, reſpondi. a. 1. imperat. paſſ. ἀποκρίθητι, ήτω, & in 2. plur. ἀποκρίθητε, reſpondete. a. 1. part. paſſ. ἀποκριθεὶς, εῖσα, έν. a. 1. m. ἀπεκρινάμην, ω, ατο, reſpondi. Th. κρίνω.

Ἀποκρίνω, ſecerno, excerno, ſeparo: Item, deligo, eligo, ſeligo. Item, rejicio, improbo, reprobo, abjudico. Cui opponitur ἐγκρίνω, admitto: ex ἀπὸ, & κρίνω.

Ἀπόκρισις, εως, ἡ, reſponſio. Ἀπόκρισιν διδόναι, reſponſum dare. In nom. pl.

Ἀποκέκρισαι, a 2. perſ. ſing. præt. paſſ. ind. verbi ἀποκρίνομαι. Th. κρίνω.

Ἀποκριτικὸς, ή, όν, judicialis: ab eodem Them.

Ἀπόκριτος, ſelectus; ἔκκριτος. ſic dicuntur quæ Deo dicata ſunt, ut eximia, & ἐξαίρετα. ab ἀποκρίνω.

Ἀποκροτέω, crepito, plauſito; ut ἀποκροτῶ τοῖς δακτύλοις, apud Strabonem.

Ἀποκρότημα, τος, τὸ, digitorum concrepatio, ſeu crepitus; δακτύλων ἀποκρότημα, quod dicitur de re nihili, atque ſpernenda. ex ἀπὸ, & κροτέω.

Ἀπόκροτος, ου, ὁ καὶ ἡ, durus, aſper, rigidus; τραχὺς, σκληρὸς: ex ἀπὸ, & κρότος.

Ἀποκρουνίζω, inſtar ſalientis aquæ proſilio. Plut. Symp. 7. quæſt. 1. ex ἀπὸ, & κρουνίζω, in ſalientis modum effluo: a Th. κρουνός.

Ἀπόκρουσις, repulſio, depulſio, propulſatio. & ἀπόκρουσις τῆς σελήνης dicitur, quum Luna decreſcit, ſeu ſeneſcit: apud Alex. Aphr. Probl. l. 1.

Ἀποκρουστικὸς, ῦ, ὁ, repulſivus, depulſivus, vim habens repellendi, depellendi, vel propulſandi. Gal. Dioſ. ex ἀπὸ, & κρούω, ομαι: unde κροῦσις, ἡ, κρουστικός, ὁ.

Ἀπόκρουστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui repellitur, ſeu rejicitur.

Ἀποκρούω, vel ομαι, repello, depello, propulſo, reprimo: item, excutio, ut equus ſeſſorem dicitur excutere: item refello, refuto. in paſſ. ομαι, repellor, depellor, excutior; ut ἀποκρουσθεὶς τῆς πόλεως, urbe depulſus. Et ἀποκρούεσθαι τῷ ἵππῳ, Xen. in Hipparch. Item, relidor, repercutior. Greg.

Ἀποκρύπτασκε, vel ἀποκρύπτεσκε, Jon. pro ἀπέκρυπτε, 3. ſing. imperf. act. ab

Ἀποκρύπτω, abſcondo, f. ψω. p. ἀποκέκρυφα. a. 1. ἀπέκρυψα, a. 2. ἀπέκρυβον. perf. paſſ. ἀποκέκρυμμαι, ψαι, πται. Th. κρύπτω.

Ἀποκρυφὴ, ῆς, ἡ, latebra.

Ἀπόκρυφος, ου, ὁ, ἡ, abſconditus. ab eodem Th.

Ἀπόκρυψις, εως, ἡ, abſconſio, occultatio: a 2. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀποκρύπτω.

Ἀποκτάομαι, q. d. poſſeſſionem amitto rei alicujus; alieno; a dominio meo amitto, emancipo: ex ἀπὸ, & κτάομαι.

Ἀποκτάμεν, interficere, a. 1. inf. Jon. ut & ἀποκτάμεναι, a. 1. inf. Dor. pro ἀποκτεῖναι. Ἀποκτανθῆναι, a. 1. inf. paſſ. Ἀποκτανθῶ, a. 1. ſub. Ἀποκτεῖναι, a. 1. inf. Ἀποκτείνας, ασα, αν, a. 1. part. act. verbi ἀποκτείνω.

Ἀποκτείνω, occido, aboleo. f. ἀποκτενῶ. perf. ἀπέκτονα. a. 1. act. ἀπέκτεινα. a. 1. ſub. ἀποκτείνω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. ἀποκτεῖναι. part. a. 1. ἀποκτείνας, ασα, αν. a. 2. ἀπέκτανον. præt. m. ἀπέκτονα. perf. paſſ. ἀπέκταμαι, & ἀπέκταμμαι, ασαι, ανται, tanquam a perf. act. ἀπέκταγκα. a. 1. paſſ. ἀπεκτάνθην, occiſus fui. a. 1. inf. ἀποκτανθῆναι. Th. κτείνω.

Ἀποκτενεῖτε, 2. plur. ἀποκτενεῖς, 2. ſing. f. 1. ut ἀποκτενοῦσι, 3. plur. ejuſdem temp. ab ἀποκτείνω.

Ἀποκτέννω, ἀποκταίνω, & ἀποκτιννύω, interficio, occido; idem quod, & ab ἀποκτείνω.

Ἀποκτιννύομεν, ῦμεν, vide in κτιννύομεν.

Ἀποκτυπέω, idem quod κτυπέω, ſonum edo vel cieo; pulſu ſonitum excito.

Ἀποκτιννύναι, occidere, necem inferre, præſ. inf. act. Ἀποκτιννύντα, occidentem, acc. ſing. præſ. part. ex ἀπὸ, & κτίννυμι. Th. κτείνω.

Ἀποκυέω, ῶ, gigno. f. ήσω. p. ἀποκεκύηκα. a. 1. ἀπεκύησα, progenui. Ex ἀπὸ, & κυέω, ῶ, ſum gravida; quod idem cum κύω, prægnans ſum; in utero geſto: item, oſculor.

Ἀποκύησις, εως, ἡ, puerperium, conceptus, conceptio: Verbale a præced. ἀποκυέω: pro quo dicitur etiam ἀποκυΐσκω, idem; pario; q. d. defœto; i. e. fœtum depono.

Ἀποκυλίζω, & ἀποκυλινδέω, devolvo, ſeu volvendo amoveo; volvendo amolior: (idem quod ſequens ἀποκυλίω) ex ἀπὸ, & κυλίζω, κυλίνδω, vel κυλινδέω, idem quod Th. κυλίω, volvo, voluto.

Ἀποκυλίω, devolvo, amoveo. f. ίσω. p. ἀποκεκύλικα. a. 1. ἀπεκύλισα. perf. paſſ. ἀποκεκύλισμαι. Th. κυλίω.

Ἀποκυματίζω, undis agito. Plut. ex ἀπὸ, & κυματίζω.

Ἀπόκυνον, ου, τὸ, dicitur frutex quidam, qui canes, & omnes quadrupedes necare traditur in cibo datus. Plin. l. 24. c. 12. Dioſc. 4. 81. ex ἀπὸ, & κύων, κυνὸς.

Ἀποκυριάζω, exp. ἀποσκώπτω, item ἀποφλέγω, & ἀποσκιρτῶ. Heſych. ex ἀπὸ, & κυριάζω, inuſit. a κύριος, ὁ.

Ἀποκυρόω, abrogo; autoritate privo; irritum facio: ex ἀπὸ, & κυρόω, ῶ, autoritatem do.

Ἀποκωλύω, idem quod κωλύω, impedio.

Ἀποκωφόω, mutum reddo; item, exſurdo: ex ἀπὸ, & κωφόω.

Ἀπολαγχάνω, idem fere quod λαγχάνω, ſortior.

Ἀπολακέω, idem quod ἀπολακκέω (quod idem ſign. cum ἀποκροτέω) crepo, crepito, crepitum do.

Ἀπολάκημα, crepitus; item, ῥάπισμα, ictus flagelli, colaphus: ex ἀπὸ, & λακέω.

Ἀπολακτίζω, μ. ίσω, p. ικα, calce ferio; recalcitro, reſilio, repello, calce repello: item, deſpicor, ſperno, tanquam calce repellens. Pſ. ἀπολακτίζω inimicos meos. ex ἀπὸ, & λακτίζω.

Ἀπολακτισμός, calcitratio. Plut. eſt verbale ab ἀπολακτίζω.

Ἀπολαλέω, garrio, effutio; item, renuo, ſermone recuſo: ex ἀπὸ, & λαλέω.

Ἀπολαμβάνω, recipio. f. ἀπολήψομαι. a. 2. ἀπέλαβον. a. 2. ſub. ἀπολάβω, ῃς, ῃ. perf. ἀπολέληφα, & Att. ἀπείληφα, cujus part. ἀπολεληφὼς, υῖα, ὸς, & Att. ἀπειληφώς. a. 2. m. ἀπελαβόμην, ου, ετο, abduxi. Th. λαμβάνω.

Ἀπολάμπω, emico, effulgeo, reſplendeo; item, ejaculor, emitto. f. ψω. p. φα. a. 1. ἀπέλαμψα. ab ἀπὸ, & λάμπω.

Ἀπολαμπρύνω, idem quod λαμπρύνω, clarum reddo. Th. λάμπω, luceo.

Ἀπολαμφθέντες, intercluſi, a. 1. part. paſſ. Dor. vel Jon. pro ἀποληφθέντες. Nam in futuro non dicunt cum aliis λήψω, ſed λάμψω, tanquam a λάμβω. Itidem ἀπολελαμμένοι dicunt, pro ἀπολελημμένοι, ſeu ἀπειλημμένοι, perf. part. paſſ. Ambo apud Herodotum frequenti in uſu.

Ἀπολάπτω, lambendo abſorbeo. Th. λάπτω.

Ἀπόλαυσμα, τὸ, oblectamentum.

Ἀπολαυστά, τὰ, ad fruendum idonea.

Ἀπόλαυσις, εως, ἡ, fruitio.

Ἀπολαυστὸς, & Ἀπολαυστικὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, in voluptate vivens. ab ἀπολαύω.

Ἀπολαύω, fruor, cum gen. præt. ἀπολέλαυκα. ἀπόλαυε, præſ. imperat. ἀπολαύσωμεν, 1. plur. a. 1. ſub. ex ἀπὸ, & λαύω, pro λάω, video; item, fruor.

Ἀπολαφθέντες, Dor. pro ἀποληφθέντες, nom. plur. a. 1. part. paſſ. ab ἀπολαμβάνω.

Ἀπολαχεῖν, a. 2. inf. act. ab ἀπολαγχάνω. Th. λαγχάνω.

Ἀπολαχνόω, in λάχνας abſumo. Heſych.

ſych. enim ἀπολελάχιϛαι affert, pro εἰς λαχνείαν ἀνεῖλον.

Α'πολάω, lapido; ἀπολιθόω, ſive, in lapidem verto, ſeu commuto; ex ἀπὸ, & λᾶας, λᾶος, ὁ, lapis.

Α'πολεαίνω, μ. ανῶ, lævigo, complano; item, contero, comminuo; ex ἀπὸ, & λεαίνω.

Α'πολέγω, deligo, ſeligo; item, decerpo. f. ξω. p. λέλεχα. a. 1. ἔλεξα. ex ἀπὸ, & λέγω, colligo. Eſt & Α'πολέγω, interdico, veto; ex ἀπὸ, & λέγω, dico.

Α'πολῇ, Att. pro ἀπολῇ, peribis, f. 2. m. ἀπολοῦμαι, ῇ, εῖται. Ab ἀπόλλυμι, quod ab ἀπὸ, & ὄλλυμι, f. ὀλέσω.

Α'πολείβω, & Α'πολείβομαι, diſtillo, fundo: ex ἀπὸ, & λείβω.

Α'πολείπω, ὡς, ὁ, derelinquo, relinquo. præſ. imperat. ἀπόλειπε. præſ. inf. ἀπολείπειν. f. ψω. p. ἀπολέλοιφα. a. 2. ἀπέλιπον. a. 2. part. act. ἀπολιπών, όντος, ὁ. præſ. paſſ. ἀπολείπομαι, ῃ, εται, reliquus ſum. præt. paſſ. ἀπολέλειμμαι. præt. m. ἀπολέλοιπα, cujus part. ἀπολελοιπώς, ῦα, ός. Ex ἀπὸ, & λείπω, linquo.

Α'πολεῖς, perdes. f. 2. act. ἀπολέσαι, f. 2. inf. m. Α'πολεῖσθε, 2. plur. f. 2. m. ut & ἀπολεῖται, 3. ſing. eiuſdem temp. ἀπολοῦμαι. Ab ἀπόλλυμι.

Α'πολειτουργέω, ῶ, ſubminiſtro. Laert. ex ἀπὸ, & λειτουργέω, publicum munus obeo.

Α'πολείχω, lingo, lambendo auſero. imperf. ἀπέλειχον, ες, ε. f. 1. ἀπολείξω. perf. ἀπολέλειχα, a. 1. ἀπέλειξα. Th. λείχω.

Α'πόλειψις, εως, ἡ, relictio, derelictio; a 2. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀπολείπω.

Α'πόλειψις τῆς Σελήνης, defectus Lunæ.

Α'πόλεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, electus, eximius; ab ἀπολέγω.

Α'πολελαμμένος, Dor. pro ἀπολελημμένος, η, ον, perf. part. paſſ. vide in Α'πολαμφθέντες.

Α'πολέλαυκα, ας, ε, perf. act. ab ἀπολαύω, fruor.

Α'πολελοιπότες, nom. plur. perf. part. m. ab ἀπολείπω.

Α'πολελυμένως, libere, abſolute: Adv. a 1. perſ. præt. paſſ. verbi ἀπολύω.

Α'πολέμητος, ου, ὁ, bello non vexatus.

Α'πολέμως, non pugnaciter, & inſtanter; ex α priv. & πόλεμος.

Α'πόλεμος, imbellis; expers belli, item, idem quod ἀπολέμητος, non laceſſitus bello.

Α'πόλεμος, ου, ὁ, ἡ, Poet. pro εἰρηνοποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ, pacificus.

Α'πολεόμενος, Jon. pro ἀπολούμενος, periturus, f. 2. m. verbi ἀπόλλυμι. Sic Α'πολέοντες, pro ἀπολοῦντες, perdituri, f. act. part.

Α'πολεπίζω, idem quod Α'πολέπω.

Α'πολεπτύνω, in mucronem colligo; extenuo: ex ἀπὸ, & λεπτύνω.

Α'πολέπω, & Α'πολέπομαι, decortico: ex ἀπὸ, & λέπω.

Α'πολέσαι, a. 1. inf. act. Α'πολέσει, 3. ſing. f. 1. Α'πολέσῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. act.

Α'πολέσθαι, perire, a. 2. inf. m. Α'πολέσσαν, interfecerunt, 3. plur. a. 1. act. Jon. & Poet. pro ἀπώλεσαν, ab ἀπόλλυμι.

Α'πολέσκω, Poet. dicitur pro ἀπόλλυμι.

Α'πολετήρ, perditor. Ex ἀπὸ, & ὀλετήρ: a Th. ὄλλυμι, f. ὀλέσω, ab inuſit. ὀλέω.

Α'πολευκαίνω, dealbo, candefacio. vide λευκαίνω.

Α'πολέω, μ. έσω, π. ἀπολώλεκα, & Attice ἀπολώλεκα: vel ἀπόλλω, ἀπολῶ, ἀπώλα, & Attice ἀπόλωλα, ſignificat τὸ ἀπολλύω, eneco, perdo: Item, pereo: ut ἀπολοίμην κάκιστα, peream peſſime; genus eſt juriſjurandi apud Ariſtoph. ex ἀπὸ, & ὀλέω, inuſit. pro quo ὄλλυμι.

Α'πολήγοι, 3. ſing. præſ. opt. ab

Α'πολήγω, deſino, f. ξω. Th. λήγω, ceſſare facio.

Α'πολῃΐζεσθαι, per latrocinium eripere: quod a ληΐζομαι, ſortior. Th. λεία, ας, ἡ, præda.

Α'πολημέω, ῶ, crepo. Vide ἀπολακέω.

Α'πολῃκυθίζω, q. d. detraho λήκυθον occinendo. unde ληκύθιον ἀπώλεσε, apud Schol. Ariſtoph. ληκύθιον autem diminut. a λήκυθος, dicitur etiam metrum τροχαϊκὸν ἑφθημιμερὲς, quod & Euripideum appellatur, ut Schol. Ariſtoph. annotat. ex ἀπὸ, & ληκυθίζω, pigmentis oratoriis exorno.

Α'πόλημψις, Jon. pro ἀπόληψις.

Α'ποληρέω, nugas nugor; deliro. Vide ληρέω.

Α'πόληται, 3. ſing. a. 2. ſub. m. ἀπόλωμαι, ῃ, ηται, ab ἀπόλλυμι.

Α'ποληφθείς, εῖσα, έν, a. 1. part. paſſ. ἀπολήψομαι, f. 1. m. ab ἀπολαμβάνω. Th. λαμβάνω.

Α'πόληψις, retentio, receptio: Verbale ab ἀπολαμβάνω.

Α'πολιβάζω, celeriter recedo. Them. λείβω.

Α'πολιθόω, ῶ, in lapidem verto; lapideſcere facio. ἀπολιθόομαι, οῦμαι, in lapidis modum rigeo; ſeu induror ut lapis.

Α'πολίθωσις, in lapidem mutatio: ex ἀπὸ, & λιθόω, lapidem facio. Them. λίθος.

Α'πολιμπάνω, idem quod ἀπολείπω. paſſ. Α'πολιμπάνομαι. Th. λείπω.

Α'πολινόω, idem quod λινόω, ligo, vincio.

Α'πολίνωσις, idem quod λίνωσις, ligatio: a Th. λίνον.

Α'πολις, ιδος, ὁ, ἡ, extorris, patria pulſus. Th. πόλις.

Α'πολισθαίνω, delabor: ex ἀπὸ, & ὀλισθαίνω. Th. ὄλισθος.

Α'πολισθέω, ῶ, (idem quod ἀπολισθαίνω) delabor, lapſante greſſu, ut in loco lubrico, aberro ab eo quod petebam: ideoque etiam exp. non attingo, vel non adhæreſco; labor: in Epigr. ἀπωλίσθησε πέσημα, lapſum lapſa eſt; ut dicimus, ludo ludum. ex ἀπὸ, & ὀλισθέω, idem quod ὀλισθαίνω, labor, prolabor, cado: a Th. ὄλισθος.

Α'πολισπαργίζω, celeri gradu a foribus me proripio; celeriter aufugio; ἀποδιδράσκω, me abripio: item, ἀποσκιρτῶ. nam λισπαργισμοὺς, ſaltationes vocant; quoniam λίπτω januam ſign. & ἀργὸς, celer. Vel παρὰ τὸ λίαν, καὶ τὸ ἀργὸν, i. e. ταχύ, pleonaſmo τοῦ π. Etym. (ex ἀπὸ, & λισπαργίζω, feſtino) dicitur etiam ἀπολισπαργέω, eodem ſenſu.

Α'πολίτευτος, ου, ὁ, nequaquam civilis; non urbanus, ſine politia.

Α'πολιτικὸς, idem: ex α priv. & πολιτικός.

Α'πολίτης, pro ἄπολις, apud Theopompum.

Α'πολιχμάω, ῶ, lambendo auſero, f. ήσω. ab ἀπὸ, & λιχμάω, ſeu λιχμάζω. Th. λείχω.

Α'πολλήγω, Poet. pro Α'πολήγω.

Α'πολλήξω, pro Α'πολήξω.

Α'πολλόδωρος, ου, ὁ, Apollodorus, nom. proprium.

Α'πολλον, per Apollinem; juramenti formula.

Α'πόλλυμι, ſeu ἀπολλύω, Aboleo, perdo. præſ. part. ἀπολλύων, οντος, ὁ, vaſtator. f. 1. ἀπολέσω. f. 2. ἀπολῶ. a. 1. ἀπώλεσα. perf. ἀπώλεκα, & Att. ἀπολώλεκα, & in inf. ἀπολωλεκέναι. præſ. paſſ. ἀπόλλυμαι, pereo, perdor. f. 2. med. ἀπολοῦμαι. a. 2. m. ἀπωλόμην, ου, ετο. a. 2. ſub. m. ἀπόλωμαι, ῃ, ηται. a. 2. inf. m. ἀπολέσθαι. aor. 2. part. m. ἀπολόμενος. præt. m. ἀπώλα, Att. ἀπόλωλα, & in inf. ἀπολωλέναι, & part. ἀπολωλὼς, ῦα, ός. Th. ὄλλυμι.

Α'πόλλυται, deperit, 3. ſing. præſ. paſſ. ab ἀπόλλυμι.

Α'πόλλων, ωνος, ὁ, & in acc. Α'πόλλωνα, τὸν, Apollo, Jovis & Latonæ filius: Sol eo notatur, cujus calor moderatus fovet corpora terrena, corrumpit nimius: bene igitur ſic dictus ab ἀπολλύω, perdo. Alii ducunt a Syr. חבולא perditio. Platoni in Cratylo Α'πόλλων dictus eſt, quia a malis ἀπολύει, vel ἀπολούει, vel quia ἁπλοῦς in divinando, vel ἀεὶ βάλλων, ſemper collimans.

Α'πολλωνία, ας, ἡ, Apollonia, nomen urbis.

Α'πολλωνιὰς, άδος, ἡ, Apollini ſacra.

Α'πολλώνιος Ῥόδιος, Apollonius Rhodius.

Α'πολλωνόβλητος, ου, ὁ, lunaticus, lymphatus: ab Α'πόλλων, & βλητὸς, a βάλλω; qu. ab Apolline ictus.

Α'πολλὼς, ῶ, ὁ, nomen viri, in acc. τὸν Α'πολλὼ, pro τὸν Α'πολλῶν. Excipitur a regula.

Α'πολογαριάζω, idem quod ἀπολογίζομαι, rationes reddo, ſeu refero; item, rationem ineo, ſeu computo.

Α'πολογαριασμὸς, idem quod ἀπολογισμὸς, rationis redditio; ſeu relatio. ab ἀπόλογος.

Α'πολογεῖται, 3. ſing. præſ. paſſ. ἀπολογεῖσθαι, præſ. inf. ἀπολογούμενος, ου, ὁ, præſ. part. ab

Α'πολογέομαι, οῦμαι, defendo ſermone; loquor pro alicujus defenſione. imperf. ἀπελογεόμην, ούμην, έου, οῦ, έετο, εῖτο. f. ήσομαι. perf. ἀπολελόγημαι. aor. 1. med. ἀπελογησάμην. a. 1. ſub. m. ἀπολογήσωμαι. a. 1. part. m. dat. caſ. ἀπολογησαμένῳ. a. 1. ind. paſſ. ἀπελογήθην. Ex ἀπὸ, & λόγος.

Α'πολογησαμένῳ, dat. ſing. a. 1. part. m. ab ἀπολογέομαι, οῦμαι.

Α'πολόγημα, ατος, τὸ, excuſatio, refutatio.

Α'πολογητικὸς, apologeticus; liber quo quis objecta diluit.

Α'πολογία, ας, ἡ, defenſio, excuſatio: gen. plur. ἀπολογιῶν. Th. ἀπολογέομαι, οῦμαι.

Α'πολογίζομαι, enarro, percenſeo, commemoro: Item, refero in rationem; ſupputo; rationem ineo. Item, ἀποκαθαίρομαι, i. e. perpurgor.

Α'πολογισμὸς, enumeratio, rationis redditio, ſeu relatio: Item rationes ipſæ, ſeu rationum codex.

Α'πόλογος, ου, ὁ, narratio longa & verboſa, ſeu fabuloſa; item, fabula moralis.

Α'πόλοιτ', pro ἀπόλοιτο, 3. ſing. aor. 2. opt. m. Α'πολοῦμαι, f. 2. m. ab ἀπόλλυμι.

Α'πολολύζω, clamore & vociferatione lætitiam præ me fero: apud Æſch. ex ἀπὸ, & ὀλολύζω.

Α'πολούω, abluo. f. ἀπολούσω. perf. ἀπολέλουκα. a. 1. ἀπέλουσα. a. 1. m. ἀπελουσάμην, ablutus fui. ἀπόλουσαι, abluitor, 2. ſing. a. 1. imperat. m. Th. λούω, lavo.

Α'πολοφύρομαι, ejulatibus proſequor, deploro: ex ἀπὸ, & ὀλοφύρομαι.

Α'πολοχμόομαι, οῦμαι, frutico, fruticor, fruticeſco, denſis fruticibus ſylveſco. Th. λόχμη, inſidiæ.

Α'πολυμαίνεσθαι, luſtrari, præſ. inf. ab ἀπολυμαίνομαι.

Α'πολυμαίνομαι, purgor. f. 1. m. ἀπολυμανοῦμαι. exp. etiam, corrumpo, noceo, damnum infero. Ex ἀπὸ, & λύμη, ης, ἡ, noxa: Vel potius a λῦμα, ατος, τὸ, ſordes.

Α'πολυμαντὴρ, corruptor, perniciem afferens, pernicies. Odyſ. ρ.

Α'πολύματα, apud Nic. in Ther. exp. excrementa, ſordes: ab ἀπολυμαίνομαι, purgor; & ſic eſt ex ἀπὸ, & λυμαίνω, purgo, a Th. λῦμα, τό.

Α'πολῦσαι, a. 1. inf. act. Α'πολύσωσι, 3. plur. a. 1. ſub. act. Α'πολυθεὶς, εῖσα, έν, a. 1. part. paſſ. ab ἀπολύω.

Α'πολυτήριος, ad abſolutionem conducens, & incitans.

Ἀπόλυσις, εως, ἡ, abſolutio, disjunctio, & diſſolutio.

Ἀπόλυτος, abſolutus, liber.

Ἀπολύτως: adv. abſolute.

Ἀπολύτρωσις, εως, ἡ, redemptio captivi: ab ἀπολυτρόω, quod a λυτρόω, redimo. Th. λύω, ſolvo.

Ἀπολύω, dimitto, abſolvo, libero. imperf. ἀπέλυον, ες, ε. f. ύσω. p. ἀπολέλυκα. a. 1. ἀπέλυσα, ας, ε. a. 1. imperat. ἀπόλυσον. a. 1. ſub. ἀπολύσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. ἀπολῦσαι. a. 1. part. ἀπολύσας, αντος, ὁ. ἀπελύοντο, 3. pl. imperf. paſſ. digreſſi ſunt. ἀπολέλυμαι, perf. paſſ. ἀπελύθην, a. 1. paſſ. & in 3. plur. ἀπελύθησαν. a. 1. ſub. ἀπολυθῶ, ῇς, ῇ. & in 2. plur. ἀπολυθῆτε. a. 1. part. paſſ. ἀπολυθεὶς, εῖσα, έν. Th. λύω.

Ἀπολυμαίνω, ῶ, & Ἀπολυμαίνομαι, οῦμαι, injuria (vel contumelia) afficio. Ex ἀπὸ, & λυμαίνω, ῶ. Th. λύμη.

Ἀπόλωλα, ας, ε, perii, perf. m. & in 1. pl. ἀπολώλαμεν, periimus. Ἀπολωλεκέναι, perdidiſſe, perf. inf. act. & Ἀπολωλέναι, periiſſe, perf. inf. m. Ἀπολωλὸς, quod perierat, perf. part. m. n. g. ab ἀπόλλυμι.

Ἀπολωτίζω, idem quod λωτίζω. Them. λέπω.

Ἀπολωτίζω, ſeparo, detraho, avello, modo eorum qui lotum carpunt. ex ἀπὸ, & λωτίζω.

Ἀπολωφάω, vel φέω, ῶ, ſedo, ceſſare facio: ex ἀπὸ, & λωφάω, ῶ.

Ἀπομαγδαλία, ſive -λιὰ, ἡ, exp. buccea, quam, manibus in eam abſterſis, canibus projiciebant: dicitur & ἀπομαγδαλὶς: ex ἀπὸ, & μαγδαλιὰ, ἡ.

Ἀπόμαγμα, τὸ, abſtergimentum; id quod ex abſterſione colligitur: verbale ab ἀπομάσσω, vel ττω, ομαι.

Ἀπομάθησις, doctrinæ oblivio. Vide verbum ἀπομανθάνω.

Ἀπομαίνομαι, furo, inſanio; vel furere & inſanire deſino: ex ἀπὸ, & μαίνομαι.

Ἀπομακρόθεν, eminus, a longe: ut εἰς ἀπομακρόθεν, ab initio. L. 4. Reg. ex ἀπὸ, & μακρόθεν.

Ἀπομακρύνω, elongo, ſeu longum facio. in Nov. Conſt. ex ἀπὸ, & μακρύνω.

Ἀπομάκτης, ου, ὁ, quaſi abſterſor; ἀποκαθάρτης, purgator.

Ἀπομάκτρα, ἡ, vel ἀπόμακτρον, τὸ, dicitur lignum quoddam, quo premimus, & velut deradimus id, quod menſuram certam, & legitimam excedit: Latine, radius, & hoſtorium. Poll. Heſych. Euſt. ab ἀπομάσσω, f. ξω.

Ἀπομαλακίζομαι, effœminatus ſum; ob mollitiem ad rem quampiam parum animatus ſum. Plut. Vide μαλακίζω.

Ἀπομαλθακίζομαι, idem quod præcedens verbum ἀπομαλακίζομαι, ob mollitiem parum animor: ex ἀπὸ, & μαλθακίζω, emollio; quod a μαλθακός.

Ἀπομανεῖσα, ἡ, furore incitata, a. 2. part. paſſ. f. g. ab ἀπομαίνομαι.

Ἀπομανθάνω, dediſco. f. ἀπομαθήσομαι. a. 2. ἀπέμαθον. perf. ind. act. ἀπομεμάθηκα. perf. paſſ. ἀπομεμάθημαι, a cujus 2. perſ. Ἀπομάθησις, εως, ἡ, eorum quæ didicimus oblivio.

Ἀπομαντεύομαι, divino. vide μαντεύομαι.

Ἀπόμαξις, abſterſio: ab ἀπομάσσω.

Ἀπομαραίνω, vide μαραίνω.

Ἀπομαρτυρέω, & ἀπομαρτύρομαι, atteſtor, teſtor, teſtificor: ex ἀπὸ, & μαρτυρέω, ſive μαρτύρομαι.

Ἀπομάσσω, abſtergo, f. ἀπομάξω. Ex ἀπὸ, & μάσσω.

Ἀπομαστιγόω, flagello, vel vehementer flagello: ex ἀπὸ, & μαστιγόω.

Ἀποματαΐζειν, crepitum ventris emittere; quod a ματαΐζω, ineptio: hoc a μάταιος, vanus: Them. μάτην, adv. fruſtra.

Ἀπομάχεσθαι, repugnare: ex ἀπὸ, & μάχομαι.

Ἀπόμαχος, ὁ ἔξω τῆς πολέμου γεγονώς, pugnæ expers. Sic vocantur Æliano, qui parte corporis debilitati, rei militari inutiles facti ſunt. ex ἀπὸ priv. & μάχη.

Ἀπομεθύσκομαι, exinebrior; i. e. ebrius eſſe deſino; ebrietate liberor. Etym. ex ἀπὸ, & μεθύσκω.

Ἀπομειλίσσω, & Ἀπομειλίσσομαι, demulceo, delinio, placo: ex ἀπὸ, & μειλίσσω.

Ἀπομείρεται, ſortitur, 3. præſ. ind. ex ἀπὸ, & μείρω; ſeu potius μείρομαι, partior. præt. paſſ. μεμαρμαι, & Att. εἴμαρμαι. præt. m. ἔμμορα, pro μέμορα.

Ἀπομείρομαι, exp. diſtribuo, præbeo; proprie, partitione demptum alicunde tribuo: ex ἀπὸ, & μείρω, ομαι.

Ἀπομείωσις, diminutio: in Anth. idem quod μείωσις.

Ἀπομελαίνω, denigro, nigrum reddo: ex ἀπὸ, & μελαίνω. Th. μέλας.

Ἀπόμελι, eſt idem quod ὀξύγλυκυ, cremor ſcil. & decoctum dulciſſimorum favorum aceto mixtorum. Gal. Item aqua ea, quæ elotis favis paratur & reponitur; quod & ὑδρόμελι dicitur. Dioſc. ex ἀπὸ, & μέλι.

Ἀπομέμαρμαι, vide in Ἀπομείρεται.

Ἀπομέμαχα, ας, ε, abſterſi, præt. ind. act. verbi Ἀπομάσσω.

Ἀπομένω, remaneo, permaneo; vel ſimpliciter maneo: ex ἀπὸ, & μένω.

Ἀπομέμφομαι, accuſo, incuſo, ſuccenſeo: ex ἀπὸ, & μέμφομαι.

Ἀπομερίζω, diſpertio, divido, ſeparo: ex ἀπὸ, & μερίζω.

Ἀπομεριμνηρίζω, depoſitis curis dormio. Ariſtoph. in Veſp. ἀλλ' ἐπιθυμῶ σμικρὸν ἀπομεριμνηρίσαι. ex ἀπὸ, & μεριμνηρίζω.

Ἀπομετρέω, dimetior, metior: ex ἀπὸ, & μετρέω.

Ἀπομηκύνω, prolongo, f. υνῶ, p. υγκα. Ex ἀπὸ, & μῆκος.

Ἀπομηνίσας, ασα, αν, iratus, a. 1. part. act. ab

Ἀπομηνίω, iraſcor, f. ίσω, p. ικα. Ex ἀπὸ, & μῆνις.

Ἀπομίγνυμι, permiſceo.

Ἀπομιμεῖσθαι, imitari, præſ. inf. ab ἀπομιμέομαι, οῦμαι. part. præſ. ἀπομιμούμενος. perf. part. paſſ. ἀπομεμιμημένος. Th. μιμέομαι.

Ἀπομιμέομαι, οῦμαι, imitor, effingo: ut τὰς ἀπομεμιμημένας βροντὰς, καὶ κεραυνούς: apud Plut. ſed uſurpatur & paſſive: unde part. præt. ἀπομεμιμημένος, ad imitationem factus, ſeu expreſſus. Athen. Ex ἀπὸ, & μιμέομαι.

Ἀπόμιξις, permiſtio: ex ἀπὸ, & μίγνυμι, f. μίξω; unde μίξις, ἡ, quæ idem ſignificat.

Ἀπομιμνήσκομαι, idem cum ἀπομνάομαι.

Ἀπομίμησις, ἡ, exp. imitatio, expreſſio ab exemplari rei alicujus, vel ad exemplar: eſt verbale ab Ἀπομιμέομαι.

Ἀπόμισθος, mercede aliquid faciens, mercenarius: apud Lyſiam. Interdum, qui non recipit mercedem: & tunc ἀπὸ eſt priv. ἄμισθος, Dem. vide Th. μισθός.

Ἀπομισθόω, conduco, vel loco mercede.

Ἀπομισθώματα, αἱ δημόσιαι οὐσίαι, Heſych. reditus annui alicui numini conſecrati.

Ἀπομνάομαι, ſeu ἀπομιμνήσκομαι, recordor. f. 1. ἀπομνήσομαι. a. 1. m. ind. ἀπεμνησάμην, ω, ατο. a. 1. inf. ἀπομνήσασθαι. perf. ἀπομέμνημαι. a. 1. paſſ. ἀπεμνήσθην. Ab ἀπὸ, & μνάομαι, ſeu μιμνήσκομαι.

Ἀπομνημόνευμα, ατος, τὸ, dictum memorabile, gen. pl. ἀπομνημονευμάτων, ων, a 1. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀπομνημονεύω. Th. μνάομαι.

Ἀπομνημόνευσις, ἡ, idem quod ἀπομνημόνευμα, τὸ, commemoratio, narratio, vel potius res quæ commemoratur, hiſtoria: ex ἀπὸ, & μνημονεύω.

Ἀπομνημονεύω, in memoriam revoco, reminiſci facio; item, commemoro, recenſeo: quidam autem tradunt ſignificare etiam, oblivioni mando.

Ἀπόμνησαι, repende, a. 1. imperat. ab ἀπομιμνήσκω.

Ἀπομνησικακεῖν, memoriam injuriarum acceptarum ſervare: ex ἀπὸ, μνάομαι, & κακός.

Ἀπομνύναι, Poet. pro ἀπομνύναι, interpoſito jurejurando aliquid affirmare. Th. ὄμνυμι.

Ἀπόμοιρα, ας, ἡ, pars, portio; μέρος. vide μοῖρα.

Ἀπομολέω, advenio. Soph. Vide μολέω.

Ἀπομονόω, derelinquo, deſero, ſolum facio, privo, ſeparo: ex ἀπὸ, & μονόω.

Ἀπομόργνυμι, vel Ἀπομόργνυμαι, abſtergo. a. 1. m. ἀπεμορξάμην, Jon. quod ex ἀπὸ, & μόργνυμι, pro ὀμόργνυμι; hoc autem ab ἀμέργω, premo, exſugo, mutato α in ο.

Ἀπομόσαι, aor. 1. inf. act. vide ἀπομνύειν.

Ἀπόμουσος, a Muſis alienus: (ἄμουσος) ex ἀπὸ, & μοῦσα.

Ἀπομύζουσι, idem quod μύζουσι.

Ἀπομυθέω, ῶ, diſſuadeo, prohibeo. imperf. paſſ. Ἀπεμυθεόμην. Th. μῦθος.

Ἀπόμυιος, ου, ὁ, apud Pauſ. in Eliacis; cognominatus ita fuit Jupiter, quaſi abactor muſcarum: tradunt enim, Herculem in Olympia rem divinam obeuntem, quum Muſcarum multitudine infeſtaretur, Jovi ſacrificaſſe ἀπομυίῳ, protinuſque ultra Alpheum eſſe Muſcas abactas. ex ἀπὸ, & μυῖα.

Ἀπομυκάομαι, mugio: ex ἀπὸ, & μυκάομαι, idem.

Ἀπομυλλαίνω, intorqueo, incurvo; apud Hippocr. ex ἀπὸ, & μυλλὸς, curvus, tortuoſus.

Ἀπομυξία, ἡ, id quod emungendo detrahimus. Heſych. ex ἀπὸ, & μύσσω, vel ττω.

Ἀπομύσσω, ſeu ττω, mungo, emungo. Epigr. l. 3. Item Metaph. decipio. Poll. & Heſych. in paſſ. ἀπομύττομαι, emungor, mungo me.

Ἀπομύω, claudo, tego: ex ἀπὸ, & μύω, idem.

Ἀπομφολύγωτος, bullas non excitans, vel non erumpens in bullas. Dioſc. ex α priv. & πομφολυγόω, vel πομφολυγέω, bullo, bullas emitto, in bullas converto, vel cogo. a πομφόλυξ, υγος, ἡ.

Ἀπομωρῶσαι, dementare, ſive fatuum reddere, μωρίαν inducere, infatuare: ex ἀπὸ, & μωρός.

Ἀπώμοσις, εως, ἡ, abjuratio, inficiatio: pro quo dicitur etiam ἀπωμοσία, inficiatio per jusjurandum.

Ἀπωμοτικὸς, ῆ, ὁ, abjurativus, inficialis, cicer.

Ἀπώμοτος, abjuratus, fugiendus, abjurabilis, ejuſmodi ut quis jurejurando neget. ab ἀπόμνυμι.

Ἀποναίω, migro, ſedem muto: ex ἀπὸ, & ναίω. quædam etiam tempora inſunt ab ἀποναίω, idem, commigro, ad habitandum me confero; item, migrare facio.

Ἀπόναμαι, ſeu ἀπόνημαι, fruor: ex ἀπὸ, & ὄνημι.

Ἀπόναντο, potiti ſunt, freti ſunt, imperf. paſſ. ab ἀπόναμαι.

Ἀποναρκάω, & κόω, ῶ, idem quod ναρκάω, & ναρκόω.

Ἀπονάρκησις, & ἀπονάρκωσις, exp. obtorpefactio; item obſtupefactio.

Ἀποναρκόομαι, οῦμαι, obtorpeſco: ex ἀπὸ, & ναρκάω, ſeu κόω, ομαι.

Ἀπονάσσωσιν, Poet. gem. σ, pro ἀπονάσωσιν, a. 1. ſub. ab

Ἀποναίω, ῶ, ad habitandum me confero, migrare facio. Th. ναίω.

Ἀπονέεσθαι, redire, præſ. inf. ab ἀπονέομαι. Th. νέω.

Ἀπονείδιστος, probroſus; qui probris & contumeliis afficitur, aut dignus eſt.

ex ἀπὸ, & ὀνείδιςος, probroſus; ab ὀνειδίζω.

Ἀπονέμησις, εως, ἡ, eſt λῆξις, καὶ ἀποκλήρωσις, attributio munerum ſigillatim unicuique facta. Unde in plur. ἀπονεμήσεις, ſunt vices fungendi officii attributæ; deſcriptæ officiorum miniſteriorumque vices; vocationes vulgo appellant.

Ἀπονεμητέον, tribuendum.

Ἀπονέμω, tribuo. f. 1. ἀπονεμῶ, perf. ἀπονενέμηκα. Th. νέμω.

Ἀπονενοημένος, deſperatus, perf. paſſ. verbi ἀπονοέω. Th. νοῦς.

Ἀπονέομαι, abeo, redeo, revertor. Il. β. ex ἀπὸ, & νέομαι, eo.

Ἀπονεοττεύω, nidifico; ſed exp. & nidificationem relinquo: ex ἀπὸ, & νεοττεύω.

Ἀπονέςερος, ου, ὁ, ἡ, Poet. pro ἀπονώτερος, ου, ὁ, ἡ, minus laborioſus: ex α, & πόνος. Th. πένομαι.

Ἀπονευρόω, nervos incido, abſcindo, ſeu frango, enervo.

Ἀπονεύρωσις, nervorum abſciſſio, vel inciſio, enervatio: & apud Galen. pro coitione multorum nervorum uſurpatur; item pro tendone, quo digitus movetur. apud Hippocr. ex ἀπὸ, & νευρόω, nervos adhibeo alicui; i.e. confirmo, roboro: a Th. νεῦρον.

Ἀπονεύω, abnuo, reſpuo, averſor, quaſi reſpuendo; item, nuto, ad ruinam inclino. in Epigr. Item, vergo, inclino, declino, deflecto. ex ἀπὸ, & νεύω.

Ἀπόνημι, fruor, præſ. ind. quod ex ἀπὸ, & ὄνημι.

Ἀπόνηρος, non depravatus, minime malus, noxa carens, ἄκακος: ex α priv. & πονηρός.

Ἀπονητὶ, ſine labore. hinc ſuperl. ἀπονητότατα, faciliime: adv. ex α, & πόνος. Th. πένομαι.

Ἀπόνητος, illaboratus; vel idem cum ἄπονος: ex α priv. & πονέω, f. ήσω.

Ἀπονήχομαι, nato; item, adnato, natando pervenio: ex ἀπὸ, & νήχω, ομαι.

Ἀπονία, laboris, vel doloris vacuitas, dolorum fuga, inertia: ex α priv. & πόνος.

Ἀπονίζω, quod a νίζω, lingua Tarentinorum pro νίπτω, lavo: proprie de manibus.

Ἀπονικάω, vinco, ſupero: ex ἀπὸ, & νικάω.

Ἀπονικῆσαι, a. 1. inf. act. verbi ἀπονικάω, ῶ. Th. νίκη.

Ἀπόνιμμα, ατος, τὸ, & ἀπόνιπτρον, ου, τὸ, Malluvium; i. e. pelvis, in qua manus poſt cœnam abluebantur. ab ἀπονίπτω, abſtergo, abluo; poſt menſam proprie dicitur. vide νίζω.

Ἀπονοέομαι, οῦμαι, mentem & intellectum abjicio: nullam mei rationem habeo, perinde ac ſi mentem amiſerim: item, inſoleſco; veſana quadam inſolentia efferor.

Ἀπόνοια, ας, ἡ, amentia, vecordia, cæcitas mentis: item, veſana quædam confidentia; inſolentia, & animi elatio: ex ἀπὸ, & νοέω.

Ἀπονομάζω, denomino, appello. Plut. ex ἀπὸ, & ὀνομάζω.

Ἀπονομὴ, ῆς, ἡ, partitio & diſtributio; idem quod ἀπόμοιρα, & ἀπομερισμός, ab ἀπονέμω.

Ἄπονος, labore carens; minime impeditus; lenis, non dolens, facilis, &c.

Ἀπονοςάσας, Dor. pro ἀπονοςήσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. Ἀπονοςήσειν, f. 1. inf. verbi

Ἀπονοςέω, redeo alicunde. Them. νοςέω, ῶ.

Ἀπονόσφι, ſeorſim ab: adv.

Ἀπονοσφίζω, ſeparo, ſejungo; item, privo. ἀπενόσφισα, ας, ε, a. 1. ind. act. Ab ἀπὸ, & νόσφι, ſeorſim.

Ἀπονυκτερεύω, pernocto foris, abnocto: ex ἀπὸ, & νυκτερεύω, noctu quid facio; item, pernocto: a νύκτερος, nocturnus; a Th. νὺξ, nox.

Ἀπόνυμφος, ſive ἀπονύμφης, ου, ὁ, qui a contrahendis ſponſalibus, i. e. a ducenda uxore abhorret; vel qui mulieris commercio non delectatur; μισογύνης, καὶ φιλόπαις: Poll. lib. 3. ex ἀπὸ, & νυμφή.

Ἀπονυστάζω, obdormiſco, dormito; item, negligenter aliquid facio, item, ſecubo, foris cubo: ex ἀπὸ, & νυστάζω.

Ἀπονυχίζω, rapio unguibus, extorqueo, aufero; item idem quod ὀνυχίζω.

Ἀπονυχίσματα, dicuntur unguium reſegmina: verbale ab ἀπονυχίζω: ex ἀπὸ, & ὀνυχίζω.

Ἀπόνως, ſine labore; idem quod ἀπονητί.

Ἀπονωτίζω, idem quod νωτίζω, terga do, ſeu verto; a tergo relinquo: item, facio ut adverſarius terga vertat, abigo, perſequor; item, tego. Th. νῶτος.

Ἀποξαίνω, cædo flagris, dilanio, diſcerpo: Joſeph. ex ἀπὸ, & ξαίνω.

Ἀπόξενος, ου, ὁ καὶ ἡ, inhoſpitalis, inhoſpitus: ex ἀπὸ, & ξένος.

Ἀποξενόω, peregre abigo, ſeu expello; facio exulem; in exilium ablego: Item, alieno, abalieno.

Ἀποξένωσις, εως, ἡ, peregrinatio: ex ἀπὸ, & ξενόω. Th. ξένος.

Ἀποξέω, abrado, rado; item, facile abſcindo, quaſi abradens; item, expolio, proprie abradendo; & general. polio. ſic in paſſ. ἀποξέομαι, rador, abrador; item, expolior per abraſionem: unde Metaph. ἀποξεσμένοι ἤθος, exp. mores expoliti, limati, exacti, & in quibus nihil eſt reprenſionis. ex ἀπὸ, & ξέω, ομαι.

Ἀποξηραίνω, deſicco, exſicco; item, arefacio: ex ἀπὸ, & ξηρός; unde ξηραίνω.

Ἀπόξηρος, deſiccatus, aridus.

Ἀποξιφίζω, deſino ξιφίζειν; vel idem quod ξιφίζω, manu in altum ſublata ſalto; vel manibus protenſis gladii figuram facio: a ξίφος.

Ἀποξυλίζω, lignum, ſeu quod eſt ligneum detraho; ligno ſpolio: ex ἀπὸ, & ξύλον.

Ἀποξυνόω, acidum reddo; in acorem corrumpo: apud Galen. Item, exacuo; idem quod ὀξύνω.

Ἀποξυράω, vel ρέω, vel ρῶ, exp. novacula abrado: & paſſ. ἀποξυράομαι, ſive ρέομαι, vel ροῦμαι, novacula rador, ad cutem tondeor.

Ἀπόξυρος, abraſus, ad cutem raſus: & Metaph. apud Luc. ἀπόξυροι πέτραι, exp. ſcopuli exceſi. ex ἀπὸ, & ξυράω, ομαι.

Ἄποξυς, acuminatus, mucronatus, in mucronem faſtigiatus: ex ἀπὸ, & ὀξύς.

Ἀποξύσας, αντος, ὁ, abradens, a. 1. part. verbi ἀποξύω.

Ἀπόξυσμα, ramentum, id quod abraſum eſt. Verbale ab ἀποξύω.

Ἀποξυστρόω, hebeto, proprie aciem auferendo, ne radere poſſit: ab ἀποξύω.

Ἀποξύω, abrado, f. ύσω. Th. ξέω.

Ἀποπαγήσομαι, concreſcam, f. 2. paſſ. ab ἀποπήγνυμι. Th. πήγνυμι.

Ἀποπαίζω, ludo, luſito: ex ἀπὸ, & παίζω.

Ἀποπαλαιόω, ῶ, antiquo, abrogo: ex ἀπὸ, & παλαιός, ὁ.

Ἀποπάλλω, & ἀποπαλλέω, ῶ, evibro, ejaculor: unde ἀποπάλλομαι, evibror.

Ἀποπαλμός, evibratio, concuſſio, agitatio.

Ἀπόπαλσις, evibratio, ejaculatio: ex ἀπὸ, & πάλλω, ομαι.

Ἀποπαππόομαι, οῦμαι, marceſco lanugine pappo dicta; vel vertor, ſeu abeo in pappos: ab activo ἀποπαππόω, in pappos verto: apud Theophr. ex ἀπὸ, & πάππος, lanugo, ſeu flos herbarum lanuginoſus, item, lanugo barbæ, quæ inferiori labro adnaſcitur; ut μύςαξ, ſeu μύςαξ, ea quæ ſuperiori.

Ἀπόπαππος, ου, ὁ, abavus: ex ἀπὸ, & πάππος, avus.

Ἀποπαρθενεύω, ſeu ἀποπαρθενόω, devirgino, virginitate privo; ex ἀπὸ, & παρθενεύω, in virginitate dego, vel cuſtodio, i. e. virginitatem manere cogo. Th. παρθένος.

Ἀπόπαςος, (idem quod ἄπαςος) qui non guſtavit; jejunus: ex ἀπὸ, vel α priv. & πάω, guſto, veſcor.

Ἀποπατέω, ῶ, a via recedo; item, ventrem exonero, caco: tum enim a via receditur.

Ἀποπάτημα, ατος, τὸ, excrementum, merda.

Ἀπόπατος, ου, ὁ, idem; ut & ſeceſſus ad ventrem levandum petitus. Th. πατέω.

Ἀποπαύεο, abſtine, præſ. imperat. Jon. pro ἀποπαύου. Ἀποπαύσεσθαι, f. 1. inf. m. ab ἀποπαύομαι. Th. παύω.

Ἀποπαύω, facio ceſſare, ſeu deſiſtere: item, compeſco, inhibeo. Od. σ. & Il. σ. & ἀποπαύομαι, ceſſo, deſiſto, finem facio. Il. α, & π. ſed exp. &, quieſco, morior: apud Theocr. Idyl. 1. ex ἀπὸ, & παύω, ομαι.

Ἀπόπειρα, ας, ἡ, experientia. hinc Ἀποπειρᾶσθαι, experiri. Th. πεῖρα.

Ἀποπειράω, ῶ, & άομαι, ῶμαι, ut & ἀποπειράζω, experior; periclitor, periculum facio: omnia ab ἀπόπειρα, vel ex ἀπὸ, & πειράω, πειράζω, ομαι.

Ἀποπείκω, detondeo. Vi. πείκω.

Ἀποπελεκάω, ſecuri aufero; item, ſecuri dolo, & complano: ex ἀπὸ, & πελεκάω.

Ἀποπέμπειν, remittere, præſ. inf. Ἀποπεμψεῖ, Dor. pro ἀποπέμψει, remittet, f. 1. verbi ἀποπέμπω. Th. πέμπω.

Ἀποπεμπτόω, quintam partem perſolvo. Gen. cap. 47. ex ἀπὸ, & πέμπτη, (ſc. μοῖρα) quinta pars; a πέμπτος.

Ἀπόπεμψις, εως, ἡ, dimiſſio: a 2. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀποπέμπω.

Ἀποπενθέω, lugeo, elugeo: ex ἀπὸ, & πενθέω.

Ἀποπεπλάνηκα, ας, ε, ſeduxi, præt. ind. act. Ἀποπεπλάνημαι, σαι, ται, ſeductus ſum, præt. ind. paſſ. verbi ἀποπλανάω, ῶ.

Ἀποπέπλευκα, ας, ε, navi diſceſſi, ſolvi, præt. ind. act. verbi ἀποπλέω.

Ἀποπέπλυκα, ας, ε, ablui, præt. ind. act. verbi ἀποπλύνω.

Ἀποπέπνιχα, ας, ε, ſuffocavi, præt. ind. act. Ἀποπέπνιγμαι, ξαι, κται, ſuffocatus ſum, præt. ind. paſſ. verbi ἀποπνίγω.

Ἀποπέπτωκα, ας, ε, decidi, præt. ind. act. verbi ἀποπίπτω.

Ἀποπεραίνω, ad finem perduco, efficio, perago: ex ἀπὸ, & περαίνω.

Ἀποπερατόω, idem: ex ἀπὸ, & περατόω.

Ἀποπεράω, traiicio aliunde: ex ἀπὸ, & περάω.

Ἀποπέρδω, pedo: ex ἀπὸ, & πέρδω, idem.

Ἀποπεριάγω, verto, vel circumductum abſtraho: ex ἀπὸ, & περιάγω.

Ἀποπέτομαι, avolo, revolo: ex ἀπὸ, & πέτομαι.

Ἀποπεφασμένως, palam, manifeſte: ex ἀπὸ, & πεφασμένος, manifeſtus V. πέφασμαι.

Ἀποπήγνυμι, frigore cogo, & adſtringo, concreſcere facio. & in paſſ. ἀποπήγνυμαι, penitus gelu adſtringor, & coeo: Athen. l. 2. ex ἀπὸ, & πήγνυμι.

Ἀποπηδάω, deſilio, reſilio; item, aufugio, refugio; celeriter & cupide abſcedo: ex ἀπὸ, & πηδάω.

Ἀποπιέζω, expello, exprimo: ex ἀπὸ, & πιέζω.

Ἀποπίεσμα, ατος, τὸ, quod expreſſum remanet: ut ſunt vinacea, ſuccus expreſſus, vel poſt expreſſionem, ſtrigmenta, & μάγματα.

Ἀποπιμπλάω, vel ἀποπίμπλημι, impleo, ex-

expleo; item, ſatio, ſaturo: ex ἀπὸ, & πίμπλημι.

Ἀποπινόω, ſordibus emaculo; idem quod πινόω, ſordibus inquino: a πίνος, ου, ὁ, ſordes, ſqualor.

Ἀποπίνω, ebibo, abſorbeo: ex ἀπὸ, & πίνω.

Ἀποπίπτω, decido, f. ἀποπέσω. p. ἀποπέπτωκα, a. 2. ἀπέπεσον. Th. πίπτω.

Ἀποπιστεύω, idem quod πιστεύω, fido.

Ἀποπλάζω, aberrare vel evagari facio. f. 1. ind. γξω. a. 1. ind. ἀπέπλαγξα, ας, ε. p. χα. præſ. paſſ. ἀποπλάζομαι, aberro, evagor, ſeu vagor. a. 1. paſſ. ἀπεπλάχθην, ης, η. a. 1. m. ἀπεπλαγξάμην, ω, ατο. Ab ἀπὸ, & πλάζω.

Ἀποπλανάω, ῶ, ſeduco. f. ήσω. p. ἀποπεπλάνηκα. præſ. paſſ. ἀποπλανάομαι, aberro. perf. paſſ. ἀποπεπλάνημαι, σαι, ται. a. 1. paſſ. ἀπεπλανήθην, erravi. Th. πλάνη.

Ἀποπλάνησις, εως, ἡ, aberratio, error, pravitas.

Ἀπόπλανος, improbus, præſtigiator, γόης: ex ἀπὸ, & πλάνη.

Ἀποπλάσσω, vel ττω, effingo, fingo: ex ἀπὸ, & πλάσσω.

Ἀποπλείειν, remeare, renavigare, præſ. infin. Poet. pro ἀποπλεῖν, verbi ἀποπλέω. Th. πλέω.

Ἀποπλέω, navi diſcedo, ſolvo. f. ἀποπλεύσω. perf. ἀποπέπλευκα. a. 1. ἀπέπλευσα. Th. πλέω.

Ἀποπλήθω, (ex ἀπὸ, & πλήθω) idem quod ἀποπίμπλημι.

Ἀποπληκτικός, ῦ, ὁ καὶ ἡ, attonitus; ad apoplexiam pertinens: ut ἀποπληκτικὸν νόσημα, morbus, quo quis fit attonitus: item, idem quod ἀπόπληκτος, ὁ καὶ ἡ, qui apoplexia laborat, ſtolidus, ſtupidus, ἀναίσθητος, nihil ſentiens, attonitus, inſanus, amens: item, admirabilis: & interdum, qui vehementi admiratione eſt veluti perculſus.

Ἀπόπληκτος, ὁ καὶ ἡ, qui apoplexia laborat. V. ἀποπληκτικός.

Ἀποπλήκτως, inſane, ſtupide, ſtolide.

Ἀποπληξία, ας, ἡ, ſtupor corporis totius, mentiſque languor, apoplexia, ſtupor attonitus, omnium membrorum reſolutio. Definitur autem ſic a Galeno: Ἀποπληξία ἐστὶ ναρκὴ, (alibi καταφορὰ) διανοίας, μετὰ ἀναισθησίας, καὶ παρέσεως τῦ σώματος. Hieronym. in chronicis Valentinianum ſubiti ſanguinis eruptione mortuum ſcribit, quæ Græce inquit apoplexis vocatur, &c. Perſuaſum autem vulgo eſt, quum quis repentina morte corruit, evenire id, gutta ſanguinis in cor delata; quod quidem Capitolinus in hiſtoriis ſuis jam tum paſſim credi demonſtrat. vide παράλυσις.

Ἀποπληρόω, ῶ, impleo, compleo: ex ἀπὸ, & πληρόω, ῶ. Th. πλέος.

Ἀποπλήρωσις, εως, ἡ, expletio: a 2. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀποπληρόω, ῶ.

Ἀποπληρωτὴς, ῦ, ὁ, qui aliquid complevit, executor: ab eodem Th.

Ἀποπλήσσω, vel -ττω, percutio, vel repercutio, retorqueo. & in paſſ. ἀποπλήσσομαι, vel -ττομαι, percutior, repercutior, retorqueor: item, perterrefio, obſtupeſio, attonitus reddor. ex ἀπὸ, & πλήσσω.

Ἀποπλίσσομαι, ſeu ἴσσομαι, abſilio, ſaltu me proripio, ſeu aufugio: ex ἀπὸ, & πλίσσω, ομαι.

Ἀπόπλοος, ου, ὁ, Jon. pro ἀπόπλους, diſceſſus, quod ab ἀποπλέω.

Ἀποπλουτέω, divitias amitto, divitias abſumo, vel profundo: ex ἀπὸ, & πλουτέω.

Ἀπόπλυμα, τὸ, aqua ſordida, in qua quid lavimus: eſt verbale ab ἀποπλύνω.

Ἀποπλύνω, abluo, f. υνῶ, perf. ἀποπέπλυγκα, a. 1. ἀπέπλυνα. Th. πλύνω.

Ἀποπλώειν, Jon. pro ἀποπλέειν, navi diſcedere, ſolvere, infin. act. verbi ἀποπλέω.

Ἀποπνείουσα, ἡ, efflans, exhalans, exſpirans, pro ἀποπνέουσα, præſ. part. f. g. Poet. ab ἀποπνέω.

Ἀποπνέω, & Poet. ἀποπνείω, efflo, exhalo, exſpiro. f. 1. ind. ἀποπνεύσω. a. 1. ἀπέπνευσα. a. 1. m. ἀπεπνευσάμην, ω, ατο. pr. ἀποπέπνευκα. præt. paſſ. ἀποπέπνευμαι. a cujus 2. perſ. ſing. ind.

Ἀπόπνευσις, εως, ἡ, exhalatio, efflatio, exſpiratio. Ab ἀπὸ, & πνέω.

Ἀποπνιγησόμενος, η, ον, ſuffocaturus, f. 2. part. paſſ. ab ἀποπνίγω.

Ἀποπνίγω, ſuffoco. f. ἀποπνίξω. p. ἀποπέπνιχα. a. 1. ἀπέπνιξα. a. 2. ἀπέπνιγον. perf. paſſ. ἀποπέπνιγμαι. a. 2. paſſ. ἀπεπνίγην. f. 2. paſſ. ἀποπνιγήσομαι. Th. πνίγω.

Ἀποπνίξας, αντος, ὁ, qui ſuffocavit, a. 1. part. act. ab ἀποπνίγω.

Ἀποπνοὴ, ῆς, ἡ, exhalatio, efflatio, exſpiratio: a præt. m. verbi ἀποπνέω.

Ἀπόπνοια, ας, ἡ, flatus: ab eodem Th.

Ἀποποιέομαι, abduco, rejicio, alienum a me facio, improbo, non admitto; item renuntio alicui amicitiam. Plut. in convivio ſep. ſap.

Ἀποποίησις, ἡ, abdicatio, rejectio, repudiatio; item, figuræ genus, ſpecies μεταθέσεως: dicitur enim etiam in activ. ἀποποιέω, ſubmoveo. ex ἀπὸ, & ποιέω.

Ἀποπομπαῖος, i. e. ἀλεξίκακος, depulſor malorum, & averſor, defenſorque peſtium, & calamitatum: ut ἀποπομπαῖοι θεοὶ, qui & ἀλεξίκακοι, & ἀποτρόπαιοι, λύσιοι, φύξιοι, &c. Pollux lib. 5. item ἀποπομπαῖος τράγος, Lev. 16. hircus emiſſarius.

Ἀποπομπεῖν, depellere.

Ἀποπομπὴ, ῆς, ἡ, ἀποτροπὴ, depulſio, profligatio: quod ab ἀποπέμπω.

Ἀποπονέω, finem laborandi facio; laborare deſino: ex ἀπὸ, & πονέω.

Ἀποπορδὴ, crepitus ventris: ab ἀποπέρδω, pedo; ex ἀπὸ, & πέρδω.

Ἀποπορεία, ας, ἡ, abitus, diſceſſus, reditus, reverſio.

Ἀποπορεύομαι, diſcedo, abeo, tranſeo.

Ἀποπορευτέον, redeundum: ex ἀπὸ, & πορεύομαι.

Ἀποπρατίζομαι, vendo. Tob. c. 1. ex ἀπὸ, & πιπράσκω, f. πράσω; unde πρατὴς, ὁ, unde inuſit. πρατίζω.

Ἀπόπρεμνα φυτάρια, dicuntur plantæ particula ſtipitis ſuffultæ. Theophr. Pl. c. 7. ex ἀπὸ, & πρέμνον, τό.

Ἀποπρεσβεύω, legationem renuntio; legationis abſolutæ publice rationem refero. Plut. V. πρεσβεύω.

Ἀποπρίαμαι, idem cum Th. πρίαμαι, i. e. emo.

Ἀποπρίω, ſerra deſeco, ſerra abſcindo, ſeu amputo: ex ἀπὸ, & πρίω.

Ἀποπρὸ, procul: præpoſitioni πρὸ, apud Poetas interdum præponitur ἀπὸ (ut etiam ἐπὶ, διὰ, περὶ) vel diviſim, vel conjunctim: ut ἀπὸ πρὸ οἴκων, procul ab ædibus: in Hom. ſic ἀποπρὸ νεῶν, Il. π. & νηὸς ἀποπρὸ μεθέντες, ex nave procul dimittentes: Appollon. 2. Argonaut.

Ἀποπροβαίνω, longe progredior, & abeo: Eurip. ex ἀπὸ, & προβαίνω.

Ἀποπροβάλλω, projicio, dejicio, abjicio: ex ἀπὸ, & προβάλλω.

Ἀπόπροθεν, Ἀπόπροθι, & ἀπόπροθεν, adverb. procul. Th. πρό.

Ἀποπροΐημι, emitto. Od. χ. ἰὸν ἀποπροΐεις. ex ἀπὸ, & προΐημι.

Ἀποπρολείπω, relinquo longe: ex ἀπὸ, & προλείπω.

Ἀποπρονοσφίζω, ſeparo a: ut in Eurip. ἀποπρονοσφίσας μαζὸς, a matre ſeparans. ex ἀπὸ, & προνοσφίζω, idem; quod ex πρὸ, & νοσφίζω, ſeparo, ſejungo.

Ἀποπροσωπίζομαι, faciem purgo; ſordes facei abſtergo: ex ἀπὸ, & πρόσωπον.

Ἀποπτάμενος, η, ον, a. 2. part. m. ab ἀφίπταμαι, avolo: quod ex ἀπὸ, & ἵπταμαι.

Ἀποπταίνουσι, reſpiciunt ad, 3. plur. præſ. ind. ἀποπταίνω, quod ab ἀπὸ, rurſum, & ὀπταίνω. Th. ὄπτομαι.

Ἀποπτερνίζω, calce peto; idem quod πτερνίζω: a Th. πτέρνα, ας, ἡ, calcaneum.

Ἀποπτερύσσομαι, alas pando, & quatio: ex ἀπὸ, & πτερύσσομαι.

Ἀποπτῆναι, a. 2. inf. act. ab ἀφίπτημι, a. 2. Ἀποπτήσομαι, f. 1. m. ab ἀφίπταμαι.

Ἀπόπτης, ου, ὁ, ſpectator; qui ex editiore loco aliquid ſpectat.

Ἀποπτοιέω, ῶ, exterrefacio, vel obſtupefacio. ἀποπτοημένος, apud Polyb. ex ἀπὸ, & πτοιέω.

Ἀπόπτολις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, extorris, exul; ἔρημος, ἄπολις: ex ἀπὸ, & πόλις, εως, ἡ, civitas.

Ἀπόπτομαι, deſpicio, deſpecto, ex altiore loco aſpicio.

Ἄποπτος, qui ſpectari ex alto poteſt; vel ſimpl. qui videri alicunde poteſt; vel qui procul, ſeu eminus conſpicitur: aliquando etiam, qui non videtur; & tunc ἀπὸ eſt priv. Soph. in Ajace. ex ἀπὸ, & ὄπτομαι.

Ἀποπτύουσι, reſpuunt, 3. plur. præſ. ex ἀποπτύω: quod ex ἀπὸ, & πτύω.

Ἀποπτυστὴρ, ῆρος, ὁ, aſpernator, contemptor.

Ἀπόπτυστος, ὁ καὶ ἡ, aſpernandus, averſandus, deteſtandus: ut ἀπόπτυστος [illegible], Eurip. Ab ἀποπτύομαι, exſpuor, ſpuor: ex ἀπὸ, & πτύω, f. ύσω.

Ἀποπτύω, ſpuo, exſpuo; item, reſpuo, averſor, aſpernor.

Ἀπόπτωσις, εως, ἡ, caſus, lapſus, prolapſio: ex ἀπὸ, & πτῶσις, caſus.

Ἀποπεσῶ, εῖς, εῖ, decidam, f. 1. ind. act. verbi ἀποπίπτω.

Ἀποπυνθάνομαι, interrogo, ſciſcitor ex aliquo: ex ἀπὸ, & πυνθάνομαι.

Ἀποπυρίας, ου, ὁ, qui ſuper carbonibus coquitur: ut ἀποπυρίας ἄρτος. Ath. l. 7.

Ἀποπυρίδες, dicuntur piſces quidam, de quibus Athen. l. 8.

Ἀποπυρίζω, ex igne edo; ſeu edo ex igne captum. Heſych. ex ἀπὸ, & πῦρ, ignis.

Ἀποπυρόω, igne infeſto, inflammo. ex ἀπὸ, & πυρόω, a Them. πῦρ, ρός.

Ἀποπυτίζω, ſpuendo ejicio, vel eructo; reſpuo; ex ἀπὸ, & πυτίζω.

Ἄπορα, pro ἄπορον, ἀδύνατον, impoſſibile.

Ἀποραφανίδωσις, raphani in podice intruſio; ſeu raphani per podicem trajectio: pœna erat olim, quæ infligebatur mœchis, quibus podex depilatus trajiciebatur raphano. vide Schol. ſeu interp. Ariſtoph in Plut. ex ἀπὸ, & ῥαφανιδόω, raphano in anum immiſſo cruciari: a Th. ῥάφανος.

Ἀποργὴς, iracundus.

Ἀποργίζομαι, iraſcor: ex ἀπὸ, & ὀργὴ; unde ὀργίζω.

Ἀποργίζω, irrito: ab ἀποργής.

Ἀπορέγω, exp. præbeo, ſeu partem alicunde do; ſed exp. &, extendo, protendo: ex ἀπὸ, & ὀρέγω.

Ἀπορέγχω, exp. deſterto: ex ἀπὸ, & ῥέγχω.

Ἀπορεῖ, 3. ſing. præſ. ab ἀπορέω, dubito, deſtitutus ſum. præſ. part. Ἀπορῶν, ῶντος, ὁ. Th. πείρω, tranſeo.

Ἀπορέομαι, dubito, perplexus ſum. f. ήσομαι. p. ἠπόρημαι: a πόρος, quod a πείρω.

Ἀπόρευτος, invius, inacceſſus, per quem iter haberi nequit; ut ἀπόρευτος ὁδός. Ex α priv. & πορεύομαι.

Ἀπορέω, exp. ad anguſtias detruſus inexplicabiles hæſito; vel ſimpl. dubito, æſtuo, neſcio quo me vertam: & cum genit. ſignif. egeo, deſtitutus ſum. Et ἀπορέομαι, idem; neſcio, ambigo: item, egeo, indigeo: ſed interdum ἀπορεῖσθαι in paſſ. ſignif. dicitur id, de quo dubitatur, ſe quæritur, ſeu quod

in

in dubio manet. unde τὸ ἀπορούμενον, exp. id quod controverſum eſt, ſeu de quo quæſtio eſt.

Α'πόρημα, ατος, τὸ, quæſtio; res, de qua dubitatur; dubitatio in medium allata, de qua diſceptatur; & ſimpl. dubitatio.

Α'πορηματικὸν ἐπίῤῥημα, dicitur adverbium dubitativum, apud Gram.

Α'πορητικός, ῦ, ὁ, qui dubitare ſolet, dubitator, hæſitator: ut ἀπορητικοὶ φιλόσοφοι, qui de omnibus rebus dubitabant, quales Pyrrhonii, & aliter σκεπτικοὶ fuere nuncupati: ab ἄπορος, ὁ, ἡ; unde ἀπορία, ἡ.

Α'πόρθητος, ου, ὁ, ἡ, inexpugnabilis, incolumis; ex α priv. & πέρθω.

Α'πορθόω, erigo; item, dirigo, directum reddo: ex ἀπὸ, & ὀρθόω.

Α'πορία, ας, & Jon. η, ης, ἡ, inopia conſilii; res intricatæ, & perplexæ, ex quibus explicare nos non poſſumus; & proinde, anxietas, anguſtia. item, ſchema Rhetoricum, quo ſimulamus nos neſcire quid dicendum nobis, aut quid omittendum ſit: item quæſtio, de qua dubitatur: Item difficultas: item, periculum: & interdum pro ἀδυναμία: item, inopia, indigentia, paupertas. Thuc. l. 1. Ab ἄπορος.

Α'πορνιθόω, & ἀπορνεόω, in avem transformo.

Α'πορνίθωσις, εως, ἡ, converſio ſeu transformatio in avem: ex ἀπὸ, & ὄρνις, ιθος, ὁ, ἡ, avis; unde ὄρνεον, τὸ, idem; a quo ὀρνεόω, in avem muto.

Α'πορνύμεναι, αἱ, concitatæ, præſ. part. paſſ. f. g. pl. num. in m. g. ἀπορνύμενος. Ex ἀπὸ, & ὄρνυμι, ſeu ὄρνυμαι, pro ὄρω.

Α'πόρνυμι, excito, ſeu concito alicunde. unde ἀπόρνυμαι, concitus alicunde feror; prodeo cum impetu: ex ἀπὸ, & ὄρνυμι.

Α'πορος, ου, ὁ καὶ ἡ, invius: item, hebes, conſilii inops, pauper: Exp. etiam, meatum non habens, per quem tranſitus nobis non patet. unde ἄπορα πράγματα, exp. res inuſitatæ: nam res ἄπορος eſt, ex qua nos explicare minime poſſumus. Et ἄπορος ζήτησις dicitur quæſtio inſolubilis. Et ἄπορος αἰσχύνη, ſummum dedecus, & quod eluere nequeas. Et abſolute τὸ ἄπορον, ſeu τὰ ἄπορα dicuntur res dubiæ, ex quibus evadendi rationem minime reperimus: prout metaphorice etiam res ἄπορος dicitur homo, qui in difficultatibus conſtitutus eſt talibus: unde ἄπορος, exp. etiam, difficilis. Ex α priv. & πόρος, meatus.

Α'πόρουσε, irruit, a. 1. ind. act. ab ἀπορούω.

Α'πορούω, f. ύσω, p. ἀπόρουκα. Ex ἀπὸ, & ὄρω, excito.

Α'ποῤῥαγείην, ης, η, a. 2. opt. paſſ. verbi ἀποῤῥήγνυμι, dirumpo.

Α'ποῤῥαθυμέω, pigreſco, deſideo: ex ἀπὸ, & ῥαθυμέω.

Α'ποῤῥαίνω, ſpargo. Th. ῥαίνω, perfundo.

Α'ποῤῥαίσειν, f. 1. inf. act. ab ἀποῤῥαίω.

Α'ποῤῥαίω, f. σω, p. κα, deſtruo; item, careo. Th. ῥαίω, profligo.

Α'ποῤῥάξ, exp. derivatio, pars abſtracta, i. e. ἀποσπασμὸς, ἀπότμημα. Heſych.

Α'πόῤῥαξις, ἡ, dicebatur modus pila ludendi, quo pila fortiter ad ſolum alliſa ei qui miſerat, remittebatur, monſtrato prius ſaltu ejus, ſaltus enim numerari ſolebant. Poll. l. 9. ab ἀποῤῥάττω.

Α'ποῤῥάπτω, ſarcio, reſuo. hinc a. 1. part. ἀποῤῥάψας. Th. ῥάπτω.

Α'ποῤῥάσσω, ſeu ἀποῤῥάττω, amputo, avello: ex ἀπὸ, & ῥάσσω.

Α'ποῤῥαψῳδέω, metro dico, recito, canto; ex ἀπὸ, & ῥαψῳδέω.

Α'ποῤῥέω, f. εύσω, defluo: a ῥέω, fluo.

Α'ποῤῥήγνυμι, f. ήξω, p. ηχα, dirumpo. Th. ῥήγνυμι, frango.

Α'ποῤῥηθὲν, vetitum, a. 1. part. paſſ. n. g. ex ἀπὸ, & ῥέω, dico.

Α'ποῤῥήθη, exp. vetitum eſt, interdictum eſt. unde ἀποῤῥηθεὶς, vetitus, & apud Plat. de Leg. 11. ὑπὸ γένους παντὸς ἀποῤῥηθῆναι, exp. quaſi a toto genere abdicari. a verbo ἀποῤῥέω: ex ἀπὸ, & ῥέω, dico.

Α'πόῤῥημα, ατος, τὸ, interdictum magiſtratus.

Α'ποῤῥήξας, & in fœm. g. ἀποῤῥήξασα, abrumpens, a. 1. part. act. ex ἀπὸ, & ῥήγνυμι.

Α'ποῤῥησία, idem quod ἀπόῤῥησις, interdictio; item, renuntiatio; ſed exp. & defatigatio, & defectio virium, & animi.

Α'πόῤῥησις, εως, ἡ, defectio; item, interdictum magiſtratus (ſicut ἀπόῤῥημα) abdicatio: ex eod. Th.

Α'ποῤῥήσσω, & ἀποῤῥήγνυμι, abrumpo, frango: ex ἀπὸ, & ῥήσσω.

Α'πόῤῥητον, arcanum.

Α'πόῤῥητος, ου, ὁ καὶ ἡ, arcanus, ſilentio ſuppreſſus, vetitus, interdictus; item, inenarrabilis, ineffabilis; item, indignus dictu, ſeu narratu. Α'πόῤῥητα ποιεῖσθαι, interdicere, ſilentio ſupprimere. A ῥέω, dico.

Α'ποῤῥήτως, ſecreto, clam; item, ita ut dici nequeat. Heſych. eſt adv. ab ἀπόῤῥητος.

Α'ποῤῥιγέω, ῶ, exhorreo, extimeſco. V. ῥιγέω.

Α'ποῤῥιζόω, ῶ, radicitus evello. V. ῥιζόω.

Α'ποῤῥινάω, lima aufero, limo: ex ἀπὸ, & ῥίνη, lima.

Α'ποῤῥιπίζω, flatu diſcutio, abigo, depello. V. ῥιπίζω.

Α'ποῤῥίπτω, abjicio. f. ψω. p. ἀπέῤῥιφα. a. 1. ἀπέῤῥιψα. a. 2. ἀπέῤῥιπον. a. 1. part. ἀποῤῥίψας· ex ἀπὸ, & ῥίπτω.

Α'πόῤῥιψις, εως, ἡ, projectio.

Α'ποῤῥοὴ, ῆς, ἡ, profluvium.

Α'πόῤῥοια, ας, ἡ, & Α'πόῤῥυξις, fluxus.

Α'ποῤῥοιβδέω, cum ſonitu eructo ſeu emitto: Nonn. ex ἀπὸ, & ῥοιβδέω, ſtrideo; a ῥοῖβδος, idem quod Th. ῥοῖζος, ſtridor.

Α'πόῤῥους, ὁ καὶ ἡ, profluens, manans, emanans, ab ἀποῤῥέω, defluo.

Α'ποῤῥοφέω, vel ἀποῤῥοφάω, abſorbeo, exhaurio, vel ſorbillo.

Α'ποῤῥύπτω, abluo, ſordibus expurgo. Th. ῥύπτω.

Α'ποῤῥύσσω, vel -ττω, defodio. Th. ὀρύσσω.

Α'πόῤῥυτος, ου, ὁ, deorſum fluens: ab

Α'ποῤῥύω, defluo. Th. ῥύω, idem quod ῥέω, fluo.

Α'ποῤῥωγὰς, άδος, ἡ, abrupta, ſeu devulſa: ut πέτρας ἀποῤῥωγάδος, Machab. l. 2. c. 14.

Α'ποῤῥώξ, ῶγος, ὁ, ἡ, Subſtantive accipitur pro rivo; item ſtilla, propagine. adjective, abruptus, derivatus. ab ἀποῤῥέω· alii ab ἀποῤῥήσσω, erumpo.

Α'ποῤῥώξ, ωγος, ὁ καὶ ἡ, exp. abruptus, præruptus: & ſubſtantive etiam exp. fragmentum avulſum, ſeu pars avulſa. Heſych. & ſimpl. pars, portio.

Α'πορυξ, ab Heſych. exp. ſciſſura, ſeu fiſſura: ab ἀπορύσσω, ſeu ἀπορύττω, defodio; ex ἀπὸ, & ὀρύσσω.

Α'πορφανίζω, orphanum reddo. f. ίσω. p. ἀπωρφάνικα. a. 1. ἀπωρφάνισα. præt. paſſ. ἀπωρφάνισμαι. a. 1. paſſ. ἀπωρφανίσθην. a. 1. part. paſſ. ἀπορφανισθείς. Ex ἀπὸ, & ὀρφανός.

Α'πόρφυρος, nulla purpura inſignis: ut ἀπόρφυρον ἱμάτιον; Plaut. toga pura, nulla acceſſione purpuræ. ex α priv. & πορφύρα.

Α'πορχέομαι, deſalto, i. e. imperite ſaltando perdo, quod affectavi, & popoſci: ut ἀπωρχήσω τὸν γάμον, deſaltaſti matrimonium; i. e. ſaltando excidiſti a nuptiis. ex ἀπὸ, & ὀρχέομαι.

Α'πόρως, perplexe, ita ut extricare te nequeas: item, tenuiter: ſic ἀπόρως ἔχειν, ſeu ἐν ἀπόρῳ γίνεσθαι, vel ἔχειν, exp. animo anxio, & perplexo eſſe: Thuc. & Polyb. ἀπόρως κεῖσθαι, inopem eſſe. Eſt adv. ab ἄπορος, pauper.

Α'ΠΟΣ, εος, τὸ, labor; item, altitudo; ab ἀπὸ, remotionem notante.

Α'ποσαλεύω, idem quod σαλεύω, ſto in ſalo, fluctito, fluito in ſalo, procul a portu, jactis anchoris navem eſſe, ſignificatur hoc verbo, ut latini dicunt, in ſalo & in anchoris commorari. unde Metaph. me ſtabilio, anchoris innitor. V. σαλεύω.

Α'ποσαρκόω, in carnem concreſcere facio. unde apud Ariſtot. in Probl. ἀποσαρκοῦται σάρξ, caro coaleſcit, & conſpiſſatur. ex ἀπὸ, & σαρκόω.

Α'ποσάττω, f. άξω, deonero. Them. σάττω.

Α'ποσαφέω, declaro, exprimo: ex ἀπὸ, & σαφής.

Α'ποσβεννύω, υμι, f. έσω, p. εκα, exſtinguo, ceſſare facio.

Α'ποσβέσωσι, exſtinguant, a. 1. ſub. act. Poet. ab ἀπὸ, & σβέννυμι.

Α'ποσεσιμωμένος, & ἀποσεσιμῶσθαι legitur apud Herodot. Sed an non legendum, ἀποσεσεμνωμένος, pro ἀφοσιωμένος, ſancte & religioſe perficiens? Sic ἀποσιῶσθαι pro ἀφοσιῶσθαι, Jon. quod ab ὅσιος.

Α'ποσεσωσμένος, ſpoliatus, a. 1. part. med. ex ἀπὸ, & σείω.

Α'ποσείω, excutio, propulſo, rejicio, depello. ejuſd. Th. & comp.

Α'πόσεισις, excuſſio; item impudica quædam ſaltatio; de qua Poll. l. 4. c. 14.

Α'ποσεμνύνω, magnifice celebro; item, jacto, vendito, oſtento. Th. σεμνύνω.

Α'ποσεσημασμένα, regeſta, perf. part. paſſ. ab ἀποσημαίνω. Th. σῆμα.

Α'ποσήθω, ſeu ἀποσείω, idem quod ἀφορμῶ: ex ἀπὸ, & σεύω, vel inuſit. σύω, pro Th. σείω.

Α'ποσήθω, cribro, vel cribro excutio: ex ἀπὸ, & σήθω.

Α'ποσηκόω, in ſtabulo includo; ſeu includo tanquam ſtabulo, aut ovili. Th. σηκόω.

Α'ποσημαίνω, f. ανῶ, indico, ſignifico.

Α'ποσημαίνομαι, obſigno, deſigno: Th. σῆμα.

Α'ποσήπομαι, f. ήψομαι, p. ημμαι. Et Α'ποσήπω, f. ήψω, marceſco, putrefacio. Th. σήπω.

Α'ποσιμόω, ſimum vel pandum reddo; item, a loco cavo & pando elevo ſurſum; & Metaph. extollo ſurſum, effero; ex ἀπὸ, & σιμόω, idem; a σιμός.

Α'ποσιτέω, ῶ, f. ήσω, a cibis abſtineo.

Α'πόσιτος, ου, ὁ, jejunus. a Th. σῖτος.

Α'ποσιωπάω, ῶ, f. ήσω, obticeo.

Α'ποσιώπησις, ἡ, reticentia. Item, figura præciſionem denotans. a Th. σιωπάω.

Α'ποσκάπτω, defodio, ſeu defodiendo detraho: ex ἀπὸ, & σκάπτω.

Α'ποσκαρίζω, palpitans pedes in averſum jacto; palpitans animam exhalo: Jud. cap. 4. Item, uſque adeo in riſum effundi, ut calces quoque in averſum jactet quis, aut exultet, hoc verbo ſignificatur. V. σκαρίζω.

Α'ποσκεδάζω, vel ἀποσκεδάω, item ἀποσκεδαννύω, vel υμαι, exp. diſſipo, diſpello: ex ἀπὸ, & σκεδάω, σκεδάζω, vel σκεδάννυμαι.

Α'ποσκεδάννυμι, f. ἀσ[illegible], diſſipo. Th. σκεδάω, σκεδάννυμι.

Α'ποσκελῆσαι, Heſych. exp. παιδικὴν ὄρχησιν ὀρχήσασθαι, puerilem, ſeu ludicram ſaltationem ſaltare: ex ἀπὸ, & σκέλος, εος, τὸ.

Α'ποσκεπάζω, idem quod ἀποσκέπω: ex ἀπὸ, & σκεπάζω.

Α'ποσκεπαρνισμὸς, ῦ, ὁ, una ſpecies eſt fracturæ cranii; de qua Gal. ex ἀπὸ, & σκέπαρνον, τό; unde σκεπαρνίζω.

Α'ποσκέπτομαι, ex alto ſpeculor: ex ἀπὸ, & σκέπτομαι.

Α'ποσκέπω, detego: ex ἀπὸ, & σκέπω, tego.

Α'ποσκευάζομαι, vaſa aufero, removeo, ſar-

ſarcinas colligo, depono; item, deſtruo. f. 1. med. ἀπόμην. præt. paſſ. ἀπεσκεύασμαι, a. 1. m. ἀπεσκευασάμην. Ex ἀπὸ, & σκευάζω, quod a σκεῦος.

Ἀποσκευάζω, f. άσω, p. ακα, repono, reparo: item, auſero. ab eod. Them.

Ἀποσκευὴ, ῆς, ſarcina, apparatus, exercitus impedimenta. Th. σκεῦος.

Ἀποσκήμπτω, idem quod ἀποσκήπτω, incumbo, innitor: ex ἀπὸ, & σκήμπτω, idem cum Th. σκήπτω, nitor, incumbo: Item, cado, ruo.

Ἀπόσκημμα, τὸ, firmamentum ſeu fundamentum, in quod aliquid inclinatum recumbit.

Ἀπόσκηνος, ὁ καὶ ἡ, ſemotum ab aliis tentorium ſeu tabernaculum habens; & general. qui procul ab alio habitat: opponitur contubernali, ac ſodali, apud Xenophontem, l. 8. ex ἀπὸ, & σκηνή.

Ἀποσκηνόω, f. ώσω, longius habito, vel remotius tendo. Th. σκηνή.

Ἀποσκήπτω, f. ψω, p. φα, incumbo, innitor, incumbo in: ex ἀπὸ, & σκήπτω, nitor. Sed exp. & decumbo, decido, allidor: Item, deſino, tendo: ut ἀποσκήπτειν εἰς ὄλεθρον, in exitium tendere, ſeu deſinere, apud Alciph. Sed exp. & tranſitive: ut apud Dionyſ. Halic. l. 6. ἀποσκήπτειν τὴν ὀργὴν εἰς αἰτίους, exp. iram in autores effundere, & quaſi deturbare: Item, erumpo, evado. ex ἀπὸ, & σκήπτω, decido.

Ἀποσκήψας, αντος, ὁ, a. 1. part. ab ἀποσκήπτω.

Ἀπόσκηψις, εως, ἡ, exponitur, ſcarificatio: apud Hipp. de morb. l. 1.

Ἀποσκιάζω, obumbro. f. άσω. p. ἀπεσκίακα. p. paſſ. ἀπεσκίασμαι. Th. σκιά.

Ἀποσκίασμα, ατος, τὸ, obumbratio.

Ἀποσκίδνημι, ſeu ἀποσκίδνημι, diſſipo. & in paſſ. ἀποσκίδναμαι, diſſipor, ſeu diſpergor alicunde. Il. ψ. ex ἀπὸ, & σκίδνημι, idem quod σκεδάννυμι, pro Th. σκεδάω, ſeu σκεδάζω, ομαι.

Ἀποσκιῤῥόω, ῶ, in ſcirrum induro; & general. induro; item, obdureſco.

Ἀποσκίῤῥωμα, τὸ, durities, quæ in σκίῤῥον, ſcirrum abiit: ex ἀπὸ, & σκιῤῥόω, induro in ſcirrum; ſeu tumefactum induro; a σκίῤῥος.

Ἀποσκιρτάω, reſilio, vel reſilire conor: Luc. ex ἀπὸ, & σκιρτάω.

Ἀποσκλέω, exareſco; item morior: unde ἀποσκλαίη, apud Heſych. & Suid. exp. ἀποθάνοι, moriatur; apud quos tamen ſcribitur ἀποσκλαίοι.

Ἀποσκλῆμι, exareſco; item. emacior, & tabeſco, ſeu contabeſco: ut apud Alciphron. ἀποσκλῆναι κινδυνεύω λιμῷ, periculum eſt mihi, ne fame tabeſcam. hinc particip. ἀποσκληκὼς, apud Luc. tabidus, aridus. & apud Chryſoſt. de ſacerdotio, ἀπεσκληκυῖα ψυχὴ τῇ τῆς σωφροσύνης αὐστηρότητι, exp. anima, quæ obduruit, ſeu quæ callum obduxit. ex ἀπὸ, & σκλέω, quod per Sync. fit ex σκελέω, idem cum, & pro Th. σκέλλω.

Ἀποσκλῆναι, emori, a. 2. inf. a σκλάω, a. 2. ἔσκλην: alii a σκλῆμι. Th. σκέλλω.

Ἀποσκληρόω, indureſco; item, idem quod σκληρόω, & σκληρύνω, induro, obduro; a σκληρός.

Ἀποσκληρύνω, idem quod ἀποσκληρόω.

Ἀποσκολύπτω, excorio; præputium detraho; circumcido: (unde ἀποσκολυμμένος, cui penis circumciſus eſt) item, decortico, detrunco, mutilo: ex ἀπὸ, & σκολύπτω, lacero.

Ἀποσκοπέω, f. ήσω, p. ηκα, & Ἀποσκοπιάω, ſcopum intueor: Item idem quod, & ab ἀποσκέπτομαι.

Ἀπόσκοπος, ου, ὁ, abſurdus. exp. etiam ἄποθεν σκοπῶν, i. e. eminus intuens. Heſych. Item; a ſcopo procul remotus. Et Metaph. a propoſito alienus. Ex ἀπὸ, & σκοπὸς, quod a σκέπτομαι.

Ἀποσκορακίζω, f. ίσω, p. ικα, relinquo, increpo, reprobo.

Ἀποσκορακισμὸς, οῦ, ὁ, contemptio, increpatio: ex ἀπὸ, & σκορακίζω, ad corvos abire jubeo; cujus Th. κόραξ.

Ἀποσκορπίζω, diſpergo: ex ἀπὸ, & σκορπίζω.

Ἀποσκοτίζω, obtenebro, obſcuro, item, tenebras ſubmoveo; corpus, quo obumbrabam aliquid, amoveo.

Ἀποσκοτόω, obtenebro: unde ἀποσκοτῶσθαι, tenebris involvi & obrui, apud Polyb. l. 1. ſed exp. etiam, adumbro, vel umbris picturam decoro: unde ἀπεσκοτωμένον, in part. præt. a Them. σκότος, εος, τὸ; unde σκοτίζω, & σκοτόω.

Ἀποσκυβαλίζω, idem quod σκυβαλίζω, rejicio, & repudio, tanquam σκύβαλον, ſeu rem contemnendam; vilipendo, aſpernor. Th. σκύβαλον.

Ἀποσκυδμαίνω, ſuccenſeo: ex ἀπὸ, & σκυδμαίνω.

Ἀποσκύζομαι, ad iram provocor: ex ἀπὸ, & σκύζομαι.

Ἀποσκυθίζω, ſign. Scythico more tondere; i. e. turpi, & contumelioſa tonſura alicui illudere, aut alicui crines evellere. Suid. proprie eſſe dicit cutem capitis una cum pilis detrahere. ex ἀπὸ, & σκυθίζω, Scythas imitor: a σκύθης.

Ἀποσκυλάω, Poet. idem ac ἀποσυλάω, deſpolio.

Ἀποσκυλεύω, idem quod præcedens ἀποσκυλάω, deprædor, eripio ſpoliando: Ex ἀπὸ, & σκυλεύω, idem quod, & pro συλάω: a Th. σύλη, ἡ.

Ἀποσκώμματα, τὰ, dicteria, ſannæ, id eſt ἀπομυκτηρίσματα, Heſych. a ſequente.

Ἀποσκώπτω, f. ψω, dicteria jacio, derideo. Th. σκώπτω.

Ἀποσμάω, ῶ, f. ήσω, &

Ἀποσμήχω, f. ήξω, p. ηχα, abſtergo, purgo. Th. σμάω, & σμήχω, ἰσοδυναμοῦντα.

Ἀποσμικρύνω, ad parvitatem redigo, vel paucitatem; imminuo: ex ἀπὸ, & μικρύνω, vel σμικρύνω, parvum reddo, imminuo: a Th. μικρὸς, vel σμικρὸς, parvus.

Ἀποσμιλεύω, idem quod σμιλεύω, ſcalpello amputo ſeu reſeco; ſcalpro repurgo; & general. polio, ſeu expolio, quaſi ad vivum reſecans ſcalpello.

Ἀποσμίλευμα, τὸ, ſegmen ſcalpello ſeu ſcalpro amputatum; id quod ſcalpello undique reciditur: idem quod σμίλευμα, τὸ: a Th. σμίλη, ſcalper, ſcalprum.

Ἀποσμυχθεὶς, έντος, ὁ, qui exarſit, contabeſcens: ab ἀποσμύχω.

Ἀποσμύχω, exuro. Th. σμύχω.

Ἀποσοβέω, f. ήσω, abigo, repello: Item excutio: Sed exp. & neutraliter, abeo citato gradu, i. e. ἀποτρέχω. Ex ἀπὸ, & σοβέω.

Ἀποσοβητὴς, qui inſolenter aliquem ſummovet, & repellit: verbale ab ἀποσοβέω, arceo.

Ἄποσος, quantitatis expers: eſt comp. ex α priv. & ποσὸς, unde τὸ ποσὸν, quantitas.

Ἀποσπάδιον, decerptum, ſubſtantive.

Ἀποσπάδων, οντος, ὁ, & ἀποσπὰς, άδος, cui teſticuli avulſi ſunt & execti.

Ἀποσπαράσσω, avello lacerando: ex ἀπὸ, & σπαράσσω.

Ἀποσπαρθάζω, ſeu ἀποσπαρίζω, idem quod Ἀποσπαίρω, ἀσπαίρω, & Th. σπαίρω, palpito, vibro, tremo.

Ἀποσπαργανοῦμαι, faſciis, quibus obvolutus eram, exolvor; faſciis me exolvo: ab act. σπαργανόω.

Ἀποσπαργανόω, ῶ, faſciis exolvo; faſcia, qua quis obvolutus erat, exolvo: ex ἀπὸ, & σπαργανόω, faſciis involvo.

Ἀπόσπασμα, ατος, τὸ, eſt pars rei avulſa, ſeu particula avulſa: ab ἀποσπάω.

Ἀποσπασμάτιον, particula avulſa. Ἀποσπασμάτια, reliquiæ: ab ἀποσπάω.

Ἀπόσπαστος, qui avelli, vel abſtrahi poteſt: ab ἀποσπάω.

Ἀποσπάω, abſtraho, educo, evello. f. άσω. p. ἀπέσπακα. a. 1. ἀπέσπασα, a. 1. part. ἀποσπάσας. perf. paſſ. ἀπέσπασμαι. a. 1. paſſ. ἀπεσπάσθην. a. 1. part. paſſ. ἀποσπασθεὶς. Th. σπάω, traho.

Ἀποσπείρω, f. ερῶ, p. αρκα, diſſemino. pr. m. ἀπέσπορα.

Ἀποσπένδω, libo; libamina, ſeu libamenta perago: ex ἀπὸ, & σπένδω.

Ἀποσπερμαίνω, idem quod σπερμαίνω, & Th. σπείρω, f. ερῶ, unde σπέρμα, τὸ.

Ἀποσπερματίζω, exp. ſemen emitto; ſemine genitali polluor. Ariſtoph. & Ariſtot. de gen. an. l. 2. ex ἀπὸ, & σπερματίζω.

Ἀποσπεύδω, dehortor, diſſuadeo, diſtineo: ex ἀπὸ, & Th. σπεύδω.

Ἀποσπογγίζω, ſpongia abſtergo, ſeu detergo.

Ἀποσπόγγισμα, τὸ, idem quod σπόγγισμα, purgamentum, ſordes ſpongia deterſæ: a Th. σπόγγος, & σπογγία, ſpongia.

Ἀποσποδέω, ῶ, cinerem detergo; item, ictu decutio; in cinerem redigo; e medio tollo: ex ἀπὸ, & σποδέω.

Ἀπόσπονδος, alienus, & excludendus ἀπὸ τῶν σπονδῶν; qui ad τὰς σπονδὰς non debet admitti. (vide σπονδαὶ) eſt ab ἀποσπένδω.

Ἀπόσπορος, exp. ſatus ab aliquo, i. e. genus, & originem ab aliquo ducens: ex ἀπὸ, & σπόρος, ὁ.

Ἀποσπουδάζω, deſino ſtudium ponere.

Ἀποσπουδάζων, negligens: ex ἀπὸ, & σπουδὴ, quod a p. m. verbi σπεύδω.

Ἀπόσσυτος, excitatus. Nonn.

Ἀποσσύομαι, erumpo, proſilio, exilio: ex ἀπὸ, & σύομαι, inuſit. idem quod σεύομαι, cieo, concito. Th. σεύω.

Ἀπόστα, pro ἀπόστηθι, vel ἀπόσταθι, abſiſte, a. 2. imper. ab a. 2. ind. ἀπέστην; ab ἀφίστημι. Th. ἵστημι, ſto.

Ἀπόσταγμα, τὸ, liquor defluens, diſtillatio, ſtiria, ſtilla: verbale ab ἀποστάζω.

Ἀποσταδὰ, &

Ἀποσταδὸν, eminus: adv. ex ἀπὸ, & ἵσταμαι, ſto.

Ἀποστάζουσα, ſtillans, præſ. part. f. g. ab

Ἀποστάζω, f. ξω, diſtillo. Th. στάζω.

Ἀποσταθμάω, dependo, appenſum trado; σταθμῷ ἀποδίδωμι. Euſt. vide σταθμάω.

Ἀποσταλάζω, & ἀποσταλάω, idem cum præced. ἀποστάζω, diſtillo, exſtillo; & ab eo formatum, inſerto λ.

Ἀπόσταξις, diſtillatio: verbale itidem ab ἀποστάζω.

Ἀποστὰς, άντος, ὁ, fugiens, a. 2. part. act. ab ἀφίστημι.

Ἀποστασία, ας, ἡ, defectio.

Ἀποστάσιον, ου, τὸ, repudium, diſceſſio, libellus repudii.

Ἀπόστασις, εως, ἡ, abſceſſio, defectio. a 2. perſ. præt. paſſ. verbi ἀφίστημι. Th. ἵστημι.

Ἀποστατέον, deſiſtendum eſt: ab ἀφίσταμαι.

Ἀποστατέω, f. ήσω, p. ηκα, abſiſto, deficio.

Ἀποστατὴρ, ῆρος, ὁ, qui deficit; qui ſeceſſionem facit, quaſi retractator, faciens deſiſtere: & in plur. ἀποστατῆρες, ſegreges, retractatores.

Ἀποστάτης, ου, ὁ, defector, deſertor.

Ἀποστατικὸς, ὴ, ὸν, rebellis, contumax.

Ἀποστατικῶς, deficientium more. ex ἀπὸ, & ἵσημι; quod a στάω, inuſit.

Ἀποσταυρόω, vallis, ſeu palis ligneis in terram depactis munio, ſeu cingo. Thuc. l. 4. item, affigo cruci, crucifigo. V. σταυρόω.

Ἀποσταφιδόω, in uvam paſſam converto, ſeu muto. Theophr. l. 2. ex ἀπὸ, & σταφὶς, ίδος, ἡ, uva paſſa.

Ἀποστεγάζω, tectum removeo, detego. fut. άσω. p. ἀπεστέγακα. a. 1. ἀπεστέγασα: a στέγη. Th. στέγω.

Ἀποστέγασμα, ατος, τὸ, operculum, integumentum: ab eod. Th.

Ἀποστέγω, intus coerceo & cohibeo; item, arceo, inhibeo, propulſo. Th. στέγω.

Ἀποστεγνόω, idem quod στεγνόω, & Th. στέγω.

στέγω, tego, operio; item, adſtringo.

Ἀποστείλασα, a. 1. part. act. f. g. verbi ἀποστέλλω.

Ἀποστελεγγίζω, & ἀποστλεγγίζω, deſtringo, abrado; idem quod στλεγγίζω; quod vide in Th. στλεγγίς.

Ἀποστείχω, abeo, revertor: ex ἀπό, & στείχω.

Ἀποστέλλω, ablego, mitto. f. ελῶ. p. ἀπέσταλκα. a. 1. ἀπέστειλα. a. 2. ἀπέσταλον. p. paſſ. ἀπέσταλμαι. a. 2. paſſ. ἀπεστάλην. a. 2. ſub. paſſ. ἀποσταλῶ. a. 2. part. paſſ. ἀποσταλείς. p. med. ἀπέστολα. unde ἀπόστολος. Th. στέλλω.

Ἀποστενόω, f. ώσω, anguſtum reddo: a στενόω. Th. στενός.

Ἀποστεπτικὸν ᾆσμα, cantilena quæ canebatur, quum corona capiti adimeretur. Etym. ab ἀποστέφω.

Ἀποστέργω, non amo, odio proſequor: ex ἀπό priv. & στέργω.

Ἀποστερέω, ῶ, damno afficio, privo. f. ήσω. p. ἀπεστέρηκα. a. 1. ἀπεστέρησα. a. 1. ſub. ἀποστερήσω. perf. paſſ. ἀπεστέρημαι. part. ἀπεστερημένος. Th. στερέω.

Ἀποστέρησις, εως, ἡ, ablatio, privatio: a 2. perſ. p. paſ. verbi ἀποστερέω.

Ἀποστερητής, οῦ, ὁ, fraudator: a 3. perſ. perf. ejuſdem verbi.

Ἀποστερητικός, q. d. fraudativus, i. e. fraudandi vim habens, ad fraudandum valens.

Ἀποστερητίς, fraudatrix: ut apud Ariſtoph. in Nub. γνώμην ἀποστερητίδα, ſententiam inficiatoriam, & defraudatricem.

Ἀποστεφανοῦμαι, corona privor: ex ἀπό, & στέφω, unde στεφανόω.

Ἀποστεφανῶσαι, deponere coronam.

Ἀποστέφω, coronam aufero; coronam depono.

Ἀποστηθίζω, expectoro; i. e. ex pectore depromo, aut eloquor, expromo: ex ἀπό, & στῆθος.

Ἀπόστημα, τό, abſceſſus, apoſtema, i. e. humor in ſuppurationem converſus, ſuppuratio, ulcus. Galen. dicit, eſſe mutationem, ſeu tranſitum corporis ex inflammatione ad pus: item ſpatium, & intervallum, quo abſiſtimus, ſeu abſumus: item locus remotior ac ſecretior.

Ἀποστηματίας, ου, ὁ, qui abſceſſu laborat ſeu apoſtemate.

Ἀποστηματικός, ſeparativus: ut ἀποστηματικὴ ἔμφασις.

Ἀποστηματίζω, reſiſto, ſeu ſubſiſto.

Ἀποστημάτιον, parvum apoſtema, modicus abſceſſus.

Ἀποστηματώδης, apoſtematis, ſeu abſceſſus naturam habens: ab ἀφίστημι, abſiſtere facio, ſeparo; unde ἀφίσταμαι, abſiſto, abſum, abſcedo, ſecedo, deficio, diſcedo a fide.

Ἀποστῆναι, a. 2. inf. act. ab ἀφίστημι, diſcedo, deficio. Th. ἵστημι.

Ἀποστηρίζω, confirmo. Th. στηρίζω.

Ἀποστῆσαι, abduxiſſe, a. 1. inf. act. ab ἀφίστημι.

Ἀποστησόμεθα, 1. pl. f. 1. med. ejuſd. verbi.

Ἀποστιβής, έος, ὁ καὶ ἡ, qui abſceſſit ſeu diſceſſit; vel qui non eandem viam calcat: ex ἀπό, & στίβω, idem quod Th. στείβω, tero, calco; unde στιβέω, peragro, pervado terram calcando.

Ἀποστιλβόω, luceo: ex ἀπό, & στιλβόω.

Ἀποστίλβω, ſplendeo, f. ψω, p. ἀπέστιλφα. Th. στίλβω.

Ἀπόστιχε, abi, a. 2. imperat. ab ἀποστείχω, quod a στείχω.

Ἀποστλεγγίζω, vide ſupra in ἀποστελεγγίζω.

Ἀποστλεγγίσματα, ſtrigmenta, ea quæ a ſtrigilibus abraduntur, dum diſtringuntur corpora.

Ἀποστολεύς, έως, ὁ, qui claſſi præeſt: &

Ἀποστολεῖς, rei nauticæ præfecti. Themiſtio.

Ἀποστολικός, οῦ, ὁ, apoſtolicus. ab

Ἀποστολή, ῆς, ἡ, apoſtolatus.

Ἀπόστολος, ου, ὁ, apoſtolus, legatus: a 2. p. m. verbi ἀποστέλλω.

Ἀποστολιμαῖος, miſſitius, emiſſitius: ab eod. verbo.

Ἀπόστολον, ου, τό, pro navigio, apud Herodot.

Ἀποστοματίζω, proprie memoriter recito: Item, allicio ad loquendum. fut. ίσω. perf. ἀπεστομάτικα. a. 1. ἀπεστομάτισα. ex ἀπό, & στόμα.

Ἀποστομίζω, idem quod ἀποστοματίζω: Item idem quod

Ἀποστομόω, os obturo, os occludo; & de ferro dictum, aciem ejus hebeto, & retundo: (contrar. ipſius στομόω, quod a Th. στόμα) item, ore facto aperio.

Ἀποστόμωσις, εως, ἡ, apertio facto oſtio, apertura, patefactio.

Ἀπόστοργος, ου, ὁ, inimicus, amoris expers: a præt. m. verbi ἀποστέργω. Th. στέργω.

Ἀποστρακίζομαι, relegor; in exilium mittor: eſt paſſ. ab act. ſeq. ἀποστρακίζω, idem quod ὀστρακίζω, teſtulis (ſcil. vel piſcium, vel figulinis) in urnam conjectis damno, relego.

Ἀποστρακίζω, f. ίσω, mitto in exilium: ab ἀπό, & ὄστρακον, teſta; quod in teſtulis ſcripta fuerint olim ſuffragia.

Ἀποστρακόω, ῶ, idem quod ὀστρακόω, in teſtam, ſeu teſtaceam duritiem verto; teſtacea duritie obduro; induro in teſtæ modum: ab ὄστρακον, teſta.

Ἀποστρατεύω, vel ἀποστρατεύομαι, a militia mittor, vel dimittor, exauctoror. V. στρατεύω.

Ἀποστράτηγος, ου, ὁ, exauctoratus; imperatoris vel ducis loco motus; cui imperium eſt abrogatum: ex ἀπό, & στρατηγός.

Ἀποστρατοπεδεύω, & -εύομαι, idem quod ἀναστρατοπεδεύω, caſtra moveo; ſeu caſtris motis revertor. Machab. l. 2. c. 3. ex ἀπό, & στρατοπεδεύω.

Ἀποστραφείην, ης, η, a. 2. opt. paſſ. ἀποστραφείς, a. 2. part. paſſ. ἀποστραφῇς, averſeris, a. 2. ſub. paſſ. ab ἀποστρέφω.

Ἀποστραφήσομαι, f. 2. ind. paſſ. ἀποστράφηθι, a. 2. imp. paſ. verbi ἀποστρέφω.

Ἀποστρεβλόω, idem quod στρεβλόω, torqueo, torto, diſtraho; item, diſtorqueo, perverto, depravo: unde in paſſ. Ἀποστρεβλοῦσθαι, torqueri, tormento diſtrahi; item, collidi.

Ἀποστρέφω, averto, refero. f. ψω. p. ἀπέστροφα. a. 1. ἀπέστρεψα. aor. 1. imp. ἀπόστρεψον, άτω. a. 2. ἀπέστραφον. in paſſ. præſ. ἀποστρέφομαι, ῃ, εται, averſor. a. 2. paſſ. ἀπεστράφην, & in 3. pl. ἀπεστράφησαν. a. 2. ſub. paſſ. ἀποστραφῶ. Th. στρέφω, verto.

Ἀποστρέψας, αντος, ὁ, avertens, aor. 1. part. act. ab ἀποστρέφω.

Ἀποστροφή, ῆς, ἡ, averſio, refugium: ab ἀποστρέφω.

Ἀπόστροφος, ου, ὁ, apoſtrophus, nota apud Græcos rejectæ vocalis ob ſequentem: &

Ἀπόστροφος, ὁ καὶ ἡ, averſus: ab eod. ἀποστρέφω.

Ἀποστυγέω, ῶ, f. ήσω, abhorreo; averſor: cum accuſ. ex ἀπό, & στυγέω.

Ἀποστυπάζω, idem quod στυπάζω, ſtipite pello, depello, aut perſequor: a Th. στύπος.

Ἀποστυφελίζω, depello, deturbo. Il. σ. Ἕκτορα ἀπεστυφέλιξαν, Hectora deturbarunt. ex ἀπό, & στυφελίζω.

Ἀποστύφω, abſtringo: ex ἀπό, & στύφω.

Ἀποστῶ, ῇς, ῇ, a. 2. ſub. act. ab ἀφίστημι.

Ἀποσυκάζω, idem quod συκάζω, ficus colligo, ſeu decerpo; item, exploro, more eorum qui ficus carpunt; ſign. etiam, ficus decerptas comedo: a Th. σῦκον.

Ἀποσυλᾶσαι, Dor. pro ἀποσυλῆσαι, prædari, & auferre ab aliquo quid: a. 1. inf. verbi συλάω. Th. σύλη.

Ἀποσυλάω, deſpolio, deprædor, depeculor; item, ſpoliando aufero, ſeu eripio: ex ἀπό, & συλάω.

Ἀποσυμβολάω, abundante præpoſitione, ponitur pro concurro, occurro, συμβάλλω, συναντάω. Heſych.

Ἀποσυμβουλεύω, dehortor, diſſuadeo: ex ἀπό, & συμβουλεύω.

Ἀποσυνάγω, diſgrego, diſpello. 4. Reg. 5. ex ἀπό, & συνάγω.

Ἀποσυνάγωγος, ου, ὁ, ἡ, ſynagoga motus: ex α priv. & συναγωγή; quod a συνάγω. Th. ἄγω.

Ἀποσύομαι, erumpo, proſilio, exilio. V. ſupra ἀπόσυτος.

Ἀποσυριγγόω, in fiſtulam converto. Hippocr. ex ἀπό, & συριγγόω, in fiſtulam excavo. unde συριγγοῦσθαι, in fiſtulam excavari: a σύριγξ.

Ἀποσυρίζω, ſibilo, cum ſibilo emitto, exſibilo. V. συρίζω.

Ἀποσυρίττω, idem quod συρίττω, exſibilo; ſibilis ejicio. V. συρίττω.

Ἀποσύρω, detraho; item, retraho. unde verbale

Ἀπόσυρμα, τό, id quod detractum, ſeu abraſum eſt; fructum alicunde abraſum, ſeu excuſſum, vel evulſum: exponitur etiam locus deſquamatus; vel quaſi deſquamatio: apud Galen. & Dioſc. ex ἀπό, & σύρω.

Ἀποσυσσιτέω, deſum ſodalitati; abſum a ſodalitio, ſeu convivio: ex ἀπό, & συσσιτέω, una cibum capio, convictor ſum; item, contubernalis ſum; in contubernio alicujus ſum.

Ἀποσύσσιτος, ſodalis, conviva.

Ἀποσύω, vel ἀποσσύω, idem quod ἀποσεύω, erumpo, proſilio. Vide ἀπόσυτος.

Ἀποσφαγείς, έντος, ὁ, obtruncatus, a. 2. part. paſſ. ab ἀποσφάζω.

Ἀπόσφαγμα, τό, Gal. apud Hippocr. exp. τρυγῶδες περίηθημα, fœculentum quod per colum tranſmiſſum eſt: verbale ab ἀποσφάττω.

Ἀποσφάζω, jugulo. Th. σφάζω.

Ἀποσφαιρίζω, ejaculor, & relido pilam; pilam repello, ſeu reſilire facio; item, retorqueo & relido in modum pilæ. V. σφαιρίζω.

Ἀποσφακελίζειν, putrefacere. Th. σφάκελος, gangræna.

Ἀποσφαλείς, ſpe falſus, a. 2. part. paſſ. ab

Ἀποσφάλλω, f. λῶ, p. κα, aberrare facio, ſubverto, ſeduco. a. 2. paſſ. ἐσφάλην. Th. σφάλλω.

Ἀποσφαλμέω, idem quod σφαλμέω, collabor, concido: a σφάλμα, τό.

Ἀποσφάξ, αγος, ἡ, exponitur excelſum præcipitium; præcipitium in rupibus a ſe divulſis: ab ἀποσφάζω, vel ἀποσφάττω.

Ἀποσφάττω, f. ξω, p. χα, macto: idem quod ἀποσφάζω, ſupra.

Ἀποσφίγγω, ſtringo, adſtringo, comprimo, coarcto; proprie, alicunde abſtractum ſtringo: ex ἀπό, & σφίγγω.

Ἀποσφενδονάω, & ἀποσφενδονέω, funda torqueo; funda rotatum emitto.

Ἀποσφενδόνητος, ὁ, ἡ, funda emiſſus; item, funda repulſus. Plut.

Ἀποσφενδονίζω, funda ejaculor: Joſeph. V. σφενδονάω, & σφενδονίζω.

Ἀποσφήλειε, aberrare faceret, a. 1. opt. Æol. verbi ἀποσφάλλω, ſupra.

Ἀπόσφαλσις, caſus, prolapſus, aberratio: verbale ab ἀποσφάλλω.

Ἀποσφραγίζω, reſigno, ſignum tollo; interdum idem quod σφραγίζω. unde in paſſ. apud Eurip. in Oreſt. (de Helena), καὶ δή μου πάντ' ἀποσφραγίζεται, i. e. omnia mea ſignis notat: Schol. exp. σφραγῖδας ἐπιτίθησι, ὡς δὴ πάντα κληρονομήσασα τὰ ἐμά.

Ἀποσφράγισμα, idem cum σφράγισμα, ſignaculum, ſeu ſigillum; ſeu id quo aliquid obſignatur. Athen. l. 13. ex ἀπό, & σφραγίζω; unde σφράγισμα, τό.

Ἀποσφραίνομαι, idem quod ὀσφραίνομαι, odo-

odoror, olfacio; item paſſive, naribus admoveor.

Ἀποσχάζω, f. σω, diſſringo, venam ſeco: ex ἀπό, & σχάζω.

Ἀποσχαλιδόω, ῶ, idem quod σχαλιδόω, plagas (ſeu retia) erigo, & furcis fulcio.

Ἀποσχαλίδωμα, τό, idem quod σχαλίδωμα, & Th. σχαλίς, Varus, ſcil. paxillus, ſeu furcula, qua attolluntur ſuſtentanturque retia.

Ἀποσχάω, idem quod ἀποσχάζω, ſcarifico.

Ἀποσχεδιάζω, ex tempore dico; item, temere & inconſulte facio. V. σχεδιάζω.

Ἀποσχεῖν, abſtinere, a. 2. inf. act. & Ἀποσχόμην, a. 2. m. ind. ab ἀπέχω. Th. ἔχω.

Ἀπόσχεο, abſtine, Ion. pro ἀποσχοῦ, a. 2. imper. med. ab ἀπέχω.

Ἀπόσχεσις, εως, ἡ, abſtinentia, temperantia: ab eod. Them.

Ἀποσχήσουσι, arcebunt, 3. pl. f. 1. ind.

Ἀποσχίζω, f. σω, abſcindo, ſeparo. a. 1. ἀπέσχισα, ας, ε.

Ἀπόσχισις, ἡ, ramus, propago: ab ἀπό, & σχίζω.

Ἀποσχοινίζω, ſeparo tanquam funiculo, privo. Vide σχοινίζω. Th. σχοῖνος.

Ἀποσχολάζειν, vacare rei alicui: quod a σχολάζω, otior. Th. σχολή.

Ἀποσχολέομαι, οῦμαι, occupor. ἀποσχολούμενος, occupatus. ex ἀπό, ad, & σχολέω, vaco. Th. σχολή.

Ἀποσχόμενος, a. 2. part. m. ἀπόσχωμαι, a. 2. ſub. m. ἀποσχών, a. 2. part. act. ab ἀπέχω.

Ἀποσώζω, f. ώσω, p. ωκα, tandem ſervo, ſanitati reſtituo.

Ἀποσώζεσθαι, aufugere: apud Xenoph. &

Ἀποσωθῆναι, aor. 1. inf. paſſ. ab ἀποσώζω, ſervo. Th. σόος.

Ἀποσωρεύειν, idem dicitur eſſe quod ἀποσυνάγεσθαι: (at neutrum neutrobi explicatum eſt) ex ἀπό, & σωρεύω. Ex hac autem compoſitione videtur ἀποσωρεύω ſignificare, alicunde abſtractum coacervo.

Ἀποταγή, ῆς, & Ἀπόταξις, εως, ἡ, renunciatio: opponitur etiam τῇ συντάξει. ab ἀπό, & τάσσω, vel τάττω.

Ἀποταδὸν, prolixe.

Ἀποταθεὶς, porrectus, a. 1. part. paſſ. ab ἀποτείνω. Th. τείνω.

Ἀποτακεὶς, liquefactus, a. 2. part. paſſ. ab ἀποτήκω. Th. τήκω.

Ἀπότακτος, ὁ, ἡ, ad certum uſum ſepoſitus. Th. τάσσω.

Ἀποταμιεύω, recondo. V. ταμιεύω. Th. ταμίας.

Ἀποτάμνω, idem cum ἀποτέμνω.

Ἀπόταξις, ἡ, vide cum ἀποταγή.

Ἀπότασις, εως, ἡ, extenſio; item, intentio, & ſcopus authoris: ab ἀποτείνω.

Ἀποτάσσομαι, vel Att. τάττομαι, proprie dimitto cum mandatis, cum dat. item, valedico; interdum, collocor. f. 1. m. άξομαι. p. paſſ. ἀποτέταγμαι. a. 1. m. ἀπεταξάμην, vale dixi. a. 1. inf. m. ἀποτάξασθαι. Th. τάσσω, vel τάττω, ordino. τῷ ἀποτασσομένῳ opponitur ὁ συνταττόμενος.

Ἀποτάττω, f. άξω, p. αχα, renuntio; item, ſecerno; attribuo: ab eod. Th.

Ἀποτάτω, longiſſime: adv. ſuperl. τοῦ ἄπο, procul, adv. Poet.

Ἀπόταυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, tauro carens; ut ἀποταυροῦς, bos a tauro ſemota, apud Ariſtot.

Ἀποταυρόω, idem quod ταυρόω, ῶ, taurum facio, in taurum muto. & ἀποταυρόομαι, οῦμαι, taurinas iras concipio; tauri in modum efferor, & exaſperor: ex ἀπό, & ταυρόομαι, οῦμαι, taurus fio; taurinam naturam induo; a Th. ταῦρος.

Ἀπόταφος, privatus ſepulchro; item, ſeorſim ab aliis ſepultus: ex ἀπό, & τάφος; a θάπτω.

Ἀποταφρεύω, circundo foſſa, muro includo; murum duco, circumvallo, munio.

Ἀποτάφρευσις, εως, ἡ, circumvallandi actio, circumvallatio: ex ἀπό, & ταφρεύω, fodio, vel foſſam duco; a τάφρος.

Ἀποτεθεῖεν, referrentur, per ſync. pro ἀποτεθείησαν, 3. pl. a. 1. opt. paſſ. a τίθημι.

Ἀποτείνω, f. ενῶ, p. ακα, extendo.

Ἀποτείνω, ſpectat. & ἀποτείνομαι, paſſ. contendo, invehor. Th. τείνω.

Ἀποτειχίζω, f. ίσω, p. ἀποτετείχικα, a. 1. ἀπετείχισα. vallo: a τειχίζω; quod a τεῖχος.

Ἀποτείχισις, εως, ἡ, & Ἀποτειχισμὸς, οῦ, ὁ, munitio: &

Ἀποτείχισμα, ατος, τὸ, murus: ab eod. Them.

Ἀποτεκνωθῶ, orbabor, a. 1. ſub. paſſ. verbi ἀποτεκνόω; quod a τέκνον. Th. τίκτω.

Ἀποτελεόω, ſeu ἀποτελειόω, idem cum τελεόω, ſeu τελειόω, conſecro, ſacro, initio.

Ἀποτέλεσμα, ατος, τὸ, effectio, effectus; item eventus: nom. pl. Ἀποτελέσματα, τὰ, effectus ſtellarum: imagines ſub certo ſidere factæ ad ejus vim detinendam.

Ἀποτελεσματικὴ, ῆς, ἡ, ſcientia harum uſum, & modum conficiendi docens.

Ἀποτελεσματικὸς, ὴ, ὸν, effectivus, effectus præſtans.

Ἀποτελεσμὸς, οῦ, ὁ, effectio, effectus. a 3. perſ. ſing. præt. paſſ. ind. verbi ἀποτελέω, ῶ. Th. τέλος, finis.

Ἀποτελεστικὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, effectivus, effectus præſtans: a 3. perſ. ſing. præt. paſſ. ind. ejuſdem verbi.

Ἀποτελευτάω, ῶ, finem facio, deſino: a cujus 2. perſ. ſing. præt. paſſ. ind. fit

Ἀποτελεύτησις, εως, ἡ, mors. Ab ἀπό, & τελευτάω. Th. τέλος, finis.

Ἀποτελέω, efficio, perficio, præſto. f. έσω, & ήσω. p. ἀποτετέλεκα. præſ. paſſ. ἀποτελέομαι, οῦμαι, perficior; item, convaleſco. perf. paſſ. ἀποτετέλεσμαι, cujus part. ἀποτετελεσμένος, η, ον. a. 1. paſſ. ἀπετελέσθην, ης, η, cujus part. ἀποτελεσθεὶς, εῖσα, ὲν, conſummatus. Ab ἀπό, & τελέω, ῶ. Th. τέλος, finis.

Ἀποτελέω, ῶ, pendo (vel ſolvo) tributi nomine; item, perſolvo. Th. τέλος, vectigal.

Ἀποτετελεσμένος, η, ον, perfectus, conſummatus, abſolutus, part. præt. paſſ. verbi ἀποτελέομαι, οῦμαι. Th. τέλος, finis.

Ἀποτέμνω, f. ἀποτεμῶ, abſcindo.

Ἀποτεμὼν, part. ejuſdem futuri. Them. τέμνω.

Ἀποτέξεσθαι, enixuram eſſe, f. 1. inf. m. ab ἀποτίκτομαι. Th. τίκτω.

Ἀπότεξις, εως, ἡ, partus: ab eod. Th.

Ἀποτερματίζω, determino, definio; item, extermino, excludo.

Ἀποτερματισμὸς, definitio, determinatio, deſcriptio.

Ἀποτερμίζω, definio, ſeu finio: ex ἀπό, & τερματίζω, termino, finio, a Th. τέρμα.

Ἀπότερος, longinquus: ab ἄπο, procul, adv. Poet.

Ἀποτέρω, longius: adv. ab eod.

Ἀποτεταμένος, dependens, perf. part. paſſ. ab ἀποτείνομαι. ἀποτετάσται, 3. pl. perf. paſſ. Th. τείνω.

Ἀποτέτμητο, detruncatus erat, Poet. pro ἀπετετμήκει, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. ab ἀποτέμνομαι. hinc a. 1. opt. paſſ. ἀποτμηθείην. Th. τέμνω.

Ἀποτεῦ, pro ἀφ᾽ οὗ, vel ἀπὸ τοῦ, Ion.

Ἀποτεύγμα, ατος, τὸ, damnum; res quæ male, & præter animi ſententiam ſucceſſit: oppon. τῷ ἐπιτεύγματι.

Ἀπότευξις, εως, ἡ, res male geſta, ſiniſter ſucceſſus, quum quis voti ſui compos non fit; item repulſa: a Th. τεύχω, paro.

Ἀποτευκτικὸς, qui ſolet aberrare, & fruſtrari. unde ἀποτευκτικὸν φάρμακον dicitur; quod infelix eſſe, & ſucceſſu carere compertum eſt: cui oppon. ἐπιτευκτικὸν, apud Gal. verbale ab ἀποτυγχάνω, ομαι.

Ἀποτεφρόω, in cinerem redigo: ex ἀπό, & τεφρόω.

Ἀποτηγανίζω, appoſita patella (quæ Græcis τήγανον, vel τάγηνον dicitur) obſonium comedo; e ſartagine comedo: ex ἀπό, & τηγανίζω, in ſartagine coquo, ſeu torreo; a τήγανον.

Ἀποτήκω, idem quod Th. τήκω, liquo; item, macero, tabefacio, conſumo.

Ἀπότηλε, idem quod Th. τῆλε, procul a: ut ἀπότηλε θεοῦ, procul a deo. in Epigramm.

Ἀποτηλοῦ, idem, Od. ι. verſ. 116. ex ἀπό, & τῆλε.

Ἀπότηξις, diſtillatio, quæ fit humore liquefacto.

Ἀποτίθημι, depono, expono, differo, confero. f. ἀποθήσω. p. ἀποτέθεικα, Bœot. pro ἀποτέθεικα. a. 1. act. ἀπέθηκα. a. 1. paſſ. ἀπετέθην. a. 1. m. ἀπεθησάμην, ω, ατο. a. 2. part. m. ἀποθέμενος, η, ον. a. 2. inf. ἀποθέσθαι. reliqua tempora vide in Th. τίθημι. Hinc Ἀπόθεσις, εως, ἡ, depoſitio: & Ἀποθήκη, ης, ἡ, horreum.

Ἀποτίκτω, partum emitto, gigno, pario. Th. τίκτω.

Ἀποτίλλω, f. λῶ, evello, depilo.

Ἀπότιλμα, ατος, τὸ, laceramentum, fruſtum. Th. τίλλω.

Ἀποτιμάω, f. ήσω, p. ηκα, æſtimo, mulcto, æſtimatum do. unde in paſ. ἀποτιμάομαι, æſtimatum accipio. Heſychio autem ἀποτιμήσασθαι eſt, pignori accipere, indicato ſimul pretio, quo pignus ipſum æſtimatur. Ex ἀπό, & τιμάω, ομαι. Th. τίω, honoro, punio.

Ἀποτίμημα, ατος, τὸ, exp. pignus, quod dotis loco datur. Heſych. & Pol. l. 3.

Ἀποτίμησις, exp. deſcriptio cenſus.

Ἀποτιμηταὶ, οἱ, dicuntur ii, qui pignus certo pretio æſtimatum accipiunt. Eſt verbale ab ἀποτιμάω, æſtimatum do.

Ἀποτίμιον, τὸ, pretium, pignus.

Ἀπότιμος, inglorius, honore carens, inhonorus, ſeu inhonoratus; interdum, oppigneratus. Ἀπότιμα χρήματα dicuntur, quæ aliquis æſtimata accipit, ſeu quæ ſuo æſtimata pretio oppignerata eſſent, donec pecunia reſtituatur. Demoſt. eſt ex ἀπό, priv. & τιμή, ῆ.

Ἀποτίναγμα, τὸ, id quod decutitur, ſeu excutitur. Symm. Eſa. 1. verbale ab ἀποτινάσσω.

Ἀποτινάσσω, excutio. f. ξω. p. ἀποτετίναχα. a. 1. ἀπετίναξα. a. 1. imper. ἀποτίναξον, άτω. a. 1. part. ἀποτινάξας, αντος, ὁ. a. 1. inf. med. ἀποτινάξασθαι. Th. τινάσσω.

Ἀποτινύμενος, η, ὁ, ulciſcens, præſ. part. m. ab ἀποτίνυμαι, vel -τίννυμαι, idem quod Thema τίω, punio.

Ἀποτίνω, pendo, ſolvo. f. ἀποτίσω. p. ἀποτέτικα. a. 1. ἀπέτισα: ex ἀπό, & τίνω, pro τίω, perſolvo.

Ἀποτίπλαστος, exp. inacceſſus; cui appropinquare nemo poteſt: Poeticum eſt, ex ἀπό, & πελάω, ſeu πελάζω, ομαι, f. άσω.

Ἀποτισάμενος, a. 1. part. m. ἀποτίσας, a. 1. part. act. ab ἀποτίω, remunero. Th. τίω.

Ἀποτίσει, luet, f. 1. ind. ἀποτίσῃς, luas, 2. perſ. ſing. a. 1. ſub. act. ἀποτισόμεθα, 1. pl. f. 1. act. ab eod. verbo ἀποτίω, & Th. τίω, punio.

Ἀπότιτθος, a matris uberibus amotus. Plut. de vita mil. 1. ex ἀπό, & τιτθὸς, mamma.

Ἀποτίω, punio; item, perſolvo, luo; & exp. etiam, rependo, ſeu reddo quod accepi. Il. α. ex ἀπό, & τίω.

Ἀποτμήγω, ſeu ἀποτμήσσω, abſcindo. fut. ξω. a. 1. part. ἀποτμήξας. aor. 2. paſſ. ἀπετμάγην. quod ex ἀπό, & τμήσσω, idem cum τμήγω, ſeco. Th. τέμνω.

Ἀπότμημα, τὸ, exp. quod alicunde abſciſſum eſt: eſt verbale, quaſi ab ἀποτμήγω: ex ἀπὸ, & τμήγω, pro Th. τέμνω.

Ἀποτμὴξ, ῆγος, ὁ καὶ ἡ, abſciſſus, abruptus, ab ἀποτμήγω.

Ἄποτμος, miſer. unde ἀποτμότατος, infeliciſſimus. ex α priv. & πότμος. ἄποτμος πότμος, ſors miſerrima.

Ἀποτολμάω, f. ήσω, p. ἀποτετόλμηκα, audacia utor. ἀποτολμᾶσθαι, dicitur, quod cum confidentia & audacia ſuſcipitur. unde ἀποτετολμημένον, confidenter, ſeu audacter cæptum, magnum auſum, eſt paſſ. ab ἀποτολμάω, confidenter, & interdum facinoroſe audeo, & aggredior. Ex ἀπὸ, & τολμάω. Th. τόλμα.

Ἀπότολμος, ὁ, ἡ, non audax; & in ſuperl. ἀποτολμότατος, minime audax omnium. Luc. ex ἀπὸ, & τόλμα.

Ἀποτομὴ, ῆς, ἡ, abſciſſio.

Ἀποτομία, ας, ἡ, ſeveritas.

Ἀπότομος, ου, ὁ, ἡ, abruptus: ſic πέτρα ἀπότομος, rupes prærupta: per Metaph. ſeverus. hinc

Ἀποτόμως, ſevere, præciſe: a Th. τέμνω.

Ἀποτοξάω, arcu propulſo, ſagittis emiſſis; ſagitta arceo, ſeu propello: item, ſagitta appeto. unde ἀποτοξᾶσθαι, ſagittis appeti, ſeu arceri & propelli. unde Metaph. apud Luc. πάνυ ἀρέσκως ἀποτετόξευται, apte & ſcite probatum eſt, & velut ſagitta tactum. ex ἀπὸ, & τοξάω.

Ἀποτορνόω, detorno; item, expolio, elaboro, exorno; item, in orbem redigo, rotundum facio: ex ἀπὸ, & τορνόω, idem quod τορεύω.

Ἄποτος, ὁ, ἡ, qui ſine potu vivit. ὕδωρ ἄποτον, aqua ad potandum minime bona: ex α priv. & πίνω. ἄποτος ἀνὴρ, καὶ ἄποτος. Soph.

Ἀποτραγεῖν, a. 2. inf. act. ab ἀποτρώγω, comedo. Th. τρώγω.

Ἀποτράγημα, cibus, reliquiæ: ab eod. verbo.

Ἀποτραχηλίζω, ſtrangulo, frango collum: ex ἀπὸ, & τραχηλίζω.

Ἀποτραχύνω, idem quod τραχύνω, (V. m. τραχὺς) exaſpero; item, audeo.

Ἀποτρεπτικὸς, ἡ, ὸν, diſſuaſorius; a ſeq.

Ἀποτρέπω, averto, dehortor. f. ψω. p. ἀποτέτροφα. a. 1. ἀπέτρεψα. a. 2. ἀπέτραπον. in med. ἀποτρέπομαι, averſor, repudio, cum accuſ. Th. τρέπω.

Ἀποτρέχω, recurro, fugio. Th. τρέχω.

Ἀποτριάσσω, & ἀποτριάζω, tres ictus infligo, vinco; idem quod τριάσσω, ſupero, vinco: verbum ab athletis ſumptum, apud quos victoria in triplici certamine ſita erat. a Th. τρεῖς, οἱ, & αἱ, tres.

Ἀποτρίβομαι, f. ψομαι, &

Ἀποτρίβω, f. ίψω, abſtergo: a cujus præt. paſſ.

Ἀπότριμμα, ατος, τὸ, res quæ deterendo decidit, ramentum. Th. τρίβω.

Ἀποτριτόω, ad tertiam partem redigo: ex ἀπὸ, & τριτόω, tertio facio; item, in tres partes divido; a τρίτος.

Ἀπότριχες, αἱ, οἱ, impuberes, apud Callim. teſte Euſt. ex ἀπὸ, priv. & θρίξ.

Ἀποτροπάασθαι, præſ. inf. Poet. pro ἀποτροπᾶσθαι: ab

Ἀποτροπάομαι, averſor, declino: quod a τροπάω, pro τρέπω.

Ἀποτρόπαιος, malorum depulſor.

Ἀποτροπὴ, ῆς, ἡ, avocatio, prohibitio, inhibitio, ſanctio minax ad avertendum ſceleratos, & deterrendum. Th. τρέπω.

Ἀποτροπία, & Jon. ίη, depulſio, averſio; idem quod, & ab ἀποτροπή.

Ἀποτροπιάζομαι, averſor, abominor, peto ut dii avertuncent; item, placo, expio.

Ἀποτροπίασμα, exp. ſacrificium, quod fit malorum avertendorum gratia, piaculum, piamen, piamentum.

Ἀποτροπιασμὸς, ῦ, ὁ, averſatio.

Ἀπότροπος, ὁ, ἡ, averſandus, injucundus, & declinatione dignus: quod ab ἀποτρέπομαι. Th. τρέπω.

Ἀπότροφος, ου, ὁ, qui procul a parentibus nutritus fuit, peregrinus. Th. τρέφω.

Ἀποτρύχω, f. ύξω, domo: &

Ἀποτρύω, labefacto. ἀποτρύομαι, laſſeſco: a Them. τρύω, & inde τρύχω, tero.

Ἀποτρώγω, abrodo, avello, ſeu abſcindo morſu, dentibus exſcindo. vide Them. τρώγω.

Ἀπότρωκτος, abeſus, abroſus.

Ἀποτρωπάω, ῶ, idem quod ἀποτρέπω.

Ἀποτυγχανόμενα, τὰ, infortunia: a ſeq.

Ἀποτυγχάνω, aberro, f. τεύξομαι, a. 2. ἔτυχον, inde a. 2. part. ἀποτυχών. Ex ἀπὸ, & τυγχάνω, adipiſcor; cum genit.

Ἀποτυλόω, exp. manu glandem denudo; præputium reſeco: Heſychio exp. ἀφαιρεῖν τὸ αἰδοῖον. ex ἀπὸ, & τυλοῦν, a τυλόω, quod a Them. τύλος, quod interdum ſignif. τὸ αἰδοῖον.

Ἀποτυμπανίζω, exp. fuſtibus concido; item, tympanis, & fidiculis extendo: ex ἀπὸ, & τυμπανίζω. Apud Ariſtot. Rhet. l. 2. c. 160. ἀποτυμπανιζόμενοι dicuntur, qui jam extenſi ſunt, & ad ſupplicium parati.

Ἀποτυπόω, ῶ, & οῦμαι, effingo, exprimo: a τύπος, quod a τύπτω.

Ἀποτύπτεσθαι, verberandi finem facere. Th. τύπτω.

Ἀποτύπτω, verberare deſino: ex ἀπὸ, & τύπτω.

Ἀποτύπωμα, ατος, τὸ, effigies.

Ἀποτυφλόω, ῶ, excæco, ſeu obcæco: ex ἀπὸ, & τυφλόω.

Ἀποτύχημα, ατος, τὸ, infortunium.

Ἀποτυχία, ας, ἡ, ſpei fruſtratio, repulſa: ab ἀποτυγχάνομαι, fruſtror. Th. τυγχάνω.

Ἀποτυχίζω, unde ἀποτυχίσαι λίθον, Euſtathio eſt, a lapide aſſulas, & cæmenta malleo roſtrato decutere, ad eum complanandum. ex ἀπὸ, & τυχίζω, ſeu τυκίζω, paro, ſeu polio τῷ τύχῳ: eſt enim a τύκος, ſive τύχος, ου, ὁ, inſtrumentum ferreum, quo lapicidæ utuntur in poliendis lapidibus: a Th. τεύχω, fabricor, ſtruo, paro.

Ἀποτυχόντως, i. e. ἀτυχῶς, præter votum.

Ἀποτυχὼν, a. 2. part. act. ἀποτυχεῖν, a. inf. act. vide in ἀποτυγχάνω.

Ἀπουλόω, cicatrice obduco; ad cicatricem perduco.

Ἀπούλωσις, εως, ἡ, cicatricis obductio; vel cum vulneris cicatrix contrahitur.

Ἀπουλωτικὸς, cui vis ineſt cicatricem obducendi.

Ἀπουλωτικὸς, cicatrice eductus, ſanus: ex ἀπὸ, & οὐλόω, ad cicatricem perduco; quod ab οὐλή.

Ἀπουραγέω, ῶ, idem quod οὐραγέω, extremum agmen duco; quod ab οὐραγός.

Ἀπουράμενος, privatus, per Sync. pro ἀπουρισάμενος, a. 1. part. m. ab ἀπουρίζω, Jon. pro ἀφορίζω, extermino: ab ὅρος.

Ἀπούρας, auferens, a. 1. part. pro ἀπουρίσας, per Sync. Æol. ab ἀπουρίζω, pro ἀφορίζω: ab eodem Th.

Ἀπουρέω, ῶ, urinam reddendo ejicio; in urina dejicio; cum urina excerno: ex ἀπὸ, & οὐρέω.

Ἄπουρος, qui abeſt a terminis. Soph. ex ἀπὸ, & ὅρος.

Ἀπουσιόω, deſtituor vento ſecundo, qui οὖρος nominatur.

Ἄπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, pedibus carens: ex α priv. & πούς.

Ἀποῦσα, abiens, f. g. ab ἀπιὼν, præſ. part. verbi ἄπειμι· ἡ ἀποῦσα, terra peregrina.

Ἀπουσία, ας, ἡ, abſentia.

Ἀπουσιάζω, partem ſubſtantiæ meæ, ſeu bonorum do; ut pater filiæ, quum nubit: ex ἀπὸ, & οὐσία.

Ἀποφαίνω, oſtendo, in lucem profero. hinc ἀποφαίνεσθαι, præſ. inf. paſſ. ἀποφαινόμενος, ου, & in pl. n. g. ἀποφαινόμενα, part. Th. φαίνω.

Ἀποφανοῦμεν, 1. pl. f. 1. ind. ab ἀποφαίνω.

Ἀπόφανσις, εως, ἡ, aſſeveratio: cui opponitur ἐνδοιασμός.

Ἀποφαντικὸς, enuntians: adject. verb. ab ἀποφαίνω.

Ἀποφαντικῶς, ſententioſe.

Ἀποφαντὸν, τὸ, enunciatum.

Ἀποφατὸς, exp. enuntiatus, pronuntiatus; item, idem cum ἀποφατικὸς, negativus, negandus: eſt enim κατ' ἀντίθεσιν, ἀντὶ τοῦ ἀποφατικῶς: ab ἀπόφαμαι, renuntiare, declarare; ex ἀπὸ, & φάω, ſeu φημὶ, dico.

Ἀπόφατε, renuntiate, a. 2. imper. m. ab a. 2. m. ἐφάμην, verbi φημί.

Ἀπόφασις, εως, ἡ, dictio, ſententia, enuntiatio, pronuntiatio. in dat. pl. ἀποφάσεσι. ab ἀποφαίνω. Exp. etiam negatio paſſim apud Ariſtot. Et ſic eſt ab ἀπόφημι.

Ἀποφάσκω, idem quod ἀπόφημι, nego, inficior: ex ἀπὸ, & φάσκω.

Ἀποφασμένως, palam, manifeſte: ab ἀποφαίνω.

Ἀποφατικὸς, ῦ, negativus: ut ἀποφατικὸς λόγος, negativa oratio. ab ἀπόφημι, contradico, nego, inficior, ex ἀπὸ, & φημί.

Ἀποφαυλίζω, pro vili habeo, elevo, flocciſacio, contemno: ex ἀπὸ, & φαυλίζω.

Ἀποφέρβομαι, paſcor, ſeu alor ex; vel paſco, ſeu alo me ex. Th. φέρβω.

Ἀποφερσίατο, reportent, Jon. pro ἀποφέροιντο, 3. plur. præſ. opt. m. ab ἀποφέρω.

Ἀποφέρω, abduco, aſporto, tollo. f. ἀποίσω. a. 1. ἀπήνεγκα. a. 2. ἀπήνεγκον. a. 1. paſſ. ἀπηνέχθην. aor. 1. inf. paſſ. ἀπενεχθῆναι, aſportari. a. 2. inf. act. ἀπενεγκεῖν, perferre. Th. φέρω.

Ἀποφεύγω, effugio. f. ἀποφεύξομαι. a. 2. ἀπέφυγον. a. 2. opt. ἀποφύγοιμι, οις, οι. part. ἀποφυγών, inf. ἀποφυγεῖν. Th. φεύγω.

Ἀπόφευξις, effugium, declinatio.

Ἀποφευκτικὸς, effugiendi, & vitandi peritus: ab ἀποφεύγω.

Ἀποφηλακίζω, proprie ficus immaturas decerpo, ſeu deligo; item Metaph. vim affero: ex ἀπὸ, & φήλαξ, ακος, ὁ, impoſtor: (vide in Th. φηλὸς, idem) Item, groſsus, ſeu ficus nondum matura, ſpeciem tamen maturitatis præ ſe ferens. Ariſtoph. in pace.

Ἀπόφημι, nego, contradico, inficior; cui opponitur σύμφημι, concedo: item, idem quod ἀποφαίνομαι, profiteor, edico: item, cenſeo, autumo. Ex ἀπὸ, & φημὶ, ſeu φάω, dico.

Ἀπόφημος, ου, ὁ, ἡ, infauſtus, inominatus: ab ἀπὸ, & φημί.

Ἀποφῆναι, a. 1. inf. act. ab ἀποφαίνω. Th. φαίνω.

Ἀπόφησις, idem quod ἀπόφασις: ab ἀπόφημι, in comp. ex φάω, dico.

Ἀποφθαρύξασθαι, exp. ταῖς μυκτῆρσιν εἰς τὸ ἔξω ἦχον προέσθαι, Heſych. naribus ſtertere, & runcos educere; ſeu naribus ſonitum, ſeu ſonum foris reddere.

Ἀπόφθαρμα, τὸ, Pharmacum abortum faciens. Hippocr. verbale ab ἀποφθείρω, idem quod φθείρω, corrumpo.

Ἀποφθέγγομαι, eloquor, ſententioſe dico. f. γξομαι. a. 1. med. ἀπεφθεγξάμην, ω, ατο, Ex ἀπὸ, & φθέγγομαι.

Ἀπόφθεγκτος, exp. a ſermone ſemotus, & ſeparatus. Eurip. ex ἀπὸ, & φθέγγομαι, f. γξομαι, præt. ἔφθεγμαι; unde φθεγκτὸς, ὁ.

Ἀπόφθεγμα, ατος, τὸ, APOPHTHEGMA, ſententia breviter & ſcite dicta: ab ἀποφθέγγομαι.

Ἀποφθεγματικὸς, peritus apophthegmata loquendi, & ad id prompto ingenio præditus; vel qui apophthegmatis loquendis gaudet: ab ἀπόφθεγμα.

Ἀπο-

Ἀποφθείρω, corrumpo, perdo; & peculiariter, corruptum edo fœtum; abortum pario, pro ἀποφθείρω τὸ ἔμβρυον. ex ἀπὸ, & φθείρω.

Ἀπόφθιμενος, peremptus, præſ. part. per Sync. pro ἀποφθιόμενος· ἀποφθίμην, pro ἀποφθιμένος εἴην, perf. & pluſq. perf. opt. paſſ. ab ἀποφθίω, perdo. Th. φθίω, vel φθίω, corrumpo.

Ἀποφθινύθουσι, diſpereunt, 3. pl. ind. act. a φθινύθω. Th. φθίω.

Ἀποφθινύθω, ἀποφθίνω, & ἀποφθίω, perdo, interficio, interimo; item neutral. intereo, pereo, morior. unde ἀποφθίμενος, perditus, interfectus, mortuus. ex ἀπὸ, & φθινύθω, φθίνω, ſeu φθίω, a Th. φθίω.

Ἀποφθίσειε, perdiderit, 3. ſing. a. 1. act. opt. Æol. pro ἀποφθίσαι; a φθίω, ſeu φθίω.

Ἀποφθίσθω, pro ἀποφθιέσθω, præſ. imper. ab ἀποφθίομαι· ab eod. Th.

Ἀποφθορά, ἡ, abortus editi fœtus in utero corrupti: ab ἀποφθείρω, idem quod φθείρω.

Ἀποφιμόω, ῶ, fiſcella capiſtro: ex ἀπὸ, & φιμόω, idem.

Ἀποφλαυρίζω, floccifacio: a φλαυρίζω, Att. pro φαυλίζω. Th. φαῦλος.

Ἀποφλαυρίξασα, Dor. pro ἀποφλαυρίσασα, a. 1. part. act. fœm. g. præced. verbi.

Ἀποφλεγμαίνω, ardere ſeu æſtuare deſino; inflammari tumore, ſeu tumere deſino; tumorem depono.

Ἀποφλεγματίζω, pituita purgo, pituitam elicio.

Ἀποφλεγματισμὸς, purgatio, vel repurgatio a pituita; vel id quod facit ad eliciendum pituitam, & ab ea repurgandum. ex ἀπὸ, & φλεγμαίνω, quod a φλέγμα.

Ἀποφλογόω, idem quod φλογόω, inflammo; a φλὸξ, γὸς, ἡ.

Ἀποφλοιόω, decortico; idem quod φλοιόω: a φλοιός.

Ἀποφοιβάζω, repurgo: ex ἀπὸ, & φοιβάζω.

Ἀποφοιτάω, abeo, diſcedo; averſor, me ſubtraho; item, morior.

Ἀποφοίτησις, diſceſſus, ſeparatio. Them. φοιτάω.

Ἀπόφονος φόνος, injuſta cædes, & non conveniens. Eur. Oreſt. ex ἀπὸ, & φόνος.

Ἀποφορὰ, ᾶς, ἡ, vectigal, tributum: item, reditus, proventus.

Ἀποφορή, ῆς, ἡ, idem: Jon. pro ἀποφορά. Th. φέρω.

Ἀπόφορος, Heſychio, & ἀσθενέστερος, infirmior, imbecillior; quaſi oneri ferendo non ſufficiens. idem ἀπόφορα δένδρα dici ſcribit, τὰ μὴ φέροντα καρπόν, cum ἀπὸ pro α στερητικῷ. item ἀπόφορος, non ferendus, averſandus: ab ἀποφορά.

Ἀποφορτίζομαι, f. ίσομαι, exonero.

Ἀποφορτόω. idem. Th. φόρτος, onus.

Ἀποφράγνυμι, ſeu ἀποφραγνύω, idem cum ἀποφράσσω.

Ἀπόφραξις, obſtructio, obturatio. Th. idem.

Ἀποφρὰς, άδος, nefandus, inauſpicatus. ἀποφράδες ἡμέραι, dies nefaſti. Th. φράζω.

Ἀποφράττω, ſive -άσσω, f. άξω, obſtruo, obturo; item, abjicio. Th. φράττω, ſive φράσσω.

Ἀπόφρικτος, exterritus: ex ἀπὸ, & φρίσσω.

Ἀποφυὰς, άδος, ἡ, appendix; ramulus adnaſcens ramis majoribus.

Ἀποφυγεῖν, a. 2. inf. act. ab ἀποφεύγω.

Ἀποφυγή, ῆς, ἡ, effugium: ab eod.

Ἀπόφυλος, qui nullam habet tribum, advena: ex ἀπὸ priv. & φυλή.

Ἀποφυλλίζω, folia ſeu frondes amputo.

Ἀποφύλλισις, foliorum amputatio, frondatio: ex ἀπὸ, & φύλλον.

Ἀποφυσάω, perflo; flatu dejicio; reſpuo, ut ventus nubes; efflo. a φυσάω.

Ἀποφυσία, ἡ, bulla, eminentia.

Ἀπόφυσις, pars oſſis exuberans; pars ab alia enata: ob id proceſſus dicitur. Ab ἀποφύω.

Ἀποφυτεία, ἡ, tranſplantatio: a φυτεύω.

Ἀποφυτεύω, ſtolonem evulſum ſero, tranſplanto.

Ἀποφύω, abnaſcor: exp. tamen adnaſcor ſeu agnaſcor; item, ſurculum emitto. Th. φύω.

Ἀποφώλιον, ου, τὸ, monſtrum abortivum. &

Ἀποφώλιος, ου, irritus, vanus, monſtroſus: ab ἀπὸ, & φωλεὸς, ſeu φωλεά.

Ἀποχάζω, ομαι, abſcedo, recedo: ex ἀπὸ, & χάζω.

Ἀποχαλάω, relaxo, remitto, reſolvo, ſeu laxatum emitto: ex ἀπὸ, & χαλάω.

Ἀποχαλινόω, frænum exuo: ex ἀπὸ, & χαλινόω.

Ἀποχαλκεύω, fabrico; item, ære munio: ex ἀπὸ, & χαλκεύω.

Ἀποχαλκίζω, ære ſpolio, & pecunia: ex ἀπὸ, & χαλκός.

Ἀποχαρακόω, ῶ, vallo ſeu aggere occludo, vel includo: ut ποταμὸς ἀποκεχαρακωμένος, apud Plut. ex ἀπὸ, & χαρακόω, vallo communio; circumvallo. Th. χάραξ.

Ἀποχαράσσω, ſcarifico, derado; item, impreſſo veſtigio ſigno, & noto.

Ἀποχάραξις, ejuſmodi veſtigii, & notæ impreſſio: ex ἀπὸ, & χαράσσω, ſeu ττω, f. ξω.

Ἀποχαρίζομαι, elargior: ex ἀπὸ, & χαρίζομαι.

Ἀποχειμάζω, unde ἀποχειμάζει, hyems deſiſtit; quum deſævit hyems. Ariſt. ex ἀπὸ, & χειμάζω.

Ἀποχειρίζω, manum amputo; manu privo. unde paſſ. apud Suid. ἀποχειρισθεὶς τὴν δεξιάν: ex ἀπὸ, & χειρίζω, manu tracto; manibus curationem exequor: apud Hippocr. Item, adminiſtro; tracto: Polyb. l. 2. a Th. χεὶρ, manus.

Ἀποχειρόβιος, χέρνηξ, ἐγχειρογάστωρ, &

Ἀποχειροβίωτος, ὁ, ἡ, qui manibus propriis victum ſibi parat: ex ἀπὸ, χεὶρ, & βίος.

Ἀποχειροτονέω, f. ήσω, improbo, rejicio.

Ἀποχειροτονεῖσθαι, abdicari, exauthorari, plebiſcito abſolvi. item

Ἀποχειροτονία, ας, ἡ, rejectio a magiſtratu, abrogatio: ex ἀπὸ, χεὶρ, & τείνω.

Ἀποχετεύω, derivo: ex ἀπὸ, & ὀχετεύω.

Ἀποχέω, f. έσω, εύσω, & εύσω, p. ἀποκέχυκα, effundo. Th. χέω.

Ἀποχέομαι, & Ἀποχύω, idem.

Ἀποχή, ῆς, ἡ, diſtantia. Th. ἔχω.

Ἀποχλωρίας, ου, ὁ, cui color faciei mutatur ex pudore, aut inſania, proprie in pallorem. Heſych. ex ἀπὸ, & χλωρός.

Ἀποχόω, ἀποχωννύω, ſeu ἀποχώννυμι, terra aggeſta averto; vel aggere circummunio: ex ἀπὸ, & χόω, ſeu χωννύω, υμι.

Ἀποχραίνω, colorem do; vel floribus orno: ex ἀπὸ, & χραίνω.

Ἀποχρέῳ, Jon. pro ἀποχρῶ, ſatis eſſe. ἀποχρῇ μοι, mihi ſufficit: ab ἀποχράω. vide ἀπόχρη.

Ἀποχράομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, p. ἀποκέχρημαι, abutor, liberius utor; item, utendo conſumo. Th. χράω.

Ἀποχράω, idem quod χράω, oraculo edo.

Ἀποχρεώμενος, Jon. pro ἀποχρώμενος, contentus: ut & ἀποχρῆσθαι, contentum eſſe: vide ἀπόχρη.

Ἀπόχρεμμα, id quod ſcreatu ejectum eſt, ſputum.

Ἀποχρεμπτικὸς, exſcreabilis: ex ἀπὸ, & χρέμπτομαι.

Ἀποχρέμπτομαι, exſcreo, ſcreatu ejicio.

Ἀπόχρεμψις, exſcreatio.

Ἀπόχρη, ſufficit, imperſ. ab inuſ. ἀπόχρημι, ης, ησι, & per Apocopen, ἀπόχρη: unde inf. ἀποχρῆν, pro ἀποχρῆναι, ſatis eſſe. f. ἀποχρήσει, ſatis erit, part. ἀποχρῶν, & in fæm. ἀποχρῶσα: a χράω, commodo.

Ἀπόχρησις, εως, ἡ, proprie conſumptio rei per uſum; item, uſus: ab ἀποχράομαι.

Ἀποχρίω, detraho, ſeu derado quod inunctum fuit; & ſimpliciter derado: apud Dioſc. Th. χρίω.

Ἀποχρυσόω, inauro; idem quod χρυσόω, vide χρυσός.

Ἀποχρώντως, ſufficienter: adv. ab ἀποχρῶν, quod a χράω.

Ἀπόχρωσις, idem quod χρῶσις, coloratio, tinctura; quod a χρόω, χρωννύω, & χρώννυμι, coloro.

Ἀποχυθεὶς, effuſus, a. 1. part. paſſ. ab ἀποχέω. Th. χέω.

Ἀποχυλίζω, ſuccum extraho: ex ἀπὸ, & χυλίζω.

Ἀπόχυμα, id quod effuſum eſt alicunde: apud Medicos eſt zopiſſæ genus, quod fit deraſa a navibus reſina, una cum cera. Dioſc. l. 1. c. 99. eſt verbale ab ἀποχέω.

Ἀποχυρόω, idem quod ἀπεχυρόω, munio: ex ἀπὸ, & ὀχυρός; unde ὀχυρόω, & ὀχυρὸς, ὀχυρόω.

Ἀπόχυσις, ἡ, effuſio; item, ſpicæ emiſſio in frumento. Theophr. Pl. l. 8. ex ἀπὸ, & χύω, inuſit. pro Th. χέω.

Ἀποχύω, idem quod ἀποχέω, profundo.

Ἀποχωλόω, & ἀποχωλάω, exp. claudum reddo: ex ἀπὸ, & χωλάω, vel χωλόω.

Ἀποχωννύω, & ἀποχώννυμι, vide ſupra cum ἀποχόω.

Ἀποχωρέω, ſecedo, abſcedo, diſcedo. f. ήσω. p. ἀποκεχώρηκα. a. 1. ἀπεχώρησα. part. ἀποχωρήσας. Τὰ ἀποχωροῦντα, exp. excrementa, quæ e corpore ejiciuntur. Ex ἀπὸ, & χωρέω, cedo.

Ἀποχώρημα, τὸ, unde ἀποχωρήματα, recrimenta: verbale ab ἀποχωρέω.

Ἀποχώρησις, εως, ἡ, diſceſſus: a 2. perſ. præt. paſſ. verbi ἀποχωρέω.

Ἀποχωρίζω, idem quod χωρίζω, ſeparo. f. ίσω. p. ἀποκεχώρικα. a. 1. paſſ. ἀπεχωρίσθην, diſceſſi. a. 1. inf. ἀποχωρισθῆναι· ex ἀπὸ, & χωρίς.

Ἀπόχωσις, exp. terra aggeſta ad arcendum flumen intra ripas. Plut. verbale ab ἀποχόω.

Ἀποψαλίζω, exp. forſice reſeco, ſeu abſcindo: ex ἀπὸ, & ψαλίζω.

Ἀποψάλλω, perſtringendo evello; ducta metaphora a pſallentibus. Th. ψάλλω.

Ἀποψάω, f. ήσω, & Ἀποψάομαι, abſtergo. Th. ψάω.

Ἀποψεύδομαι, mentior, fingo, confingo: ex ἀπὸ, & ψεύδω, ομαι.

Ἀπόψηγμα, ramentum, ſtrigmentum, purgamentum.

Ἀπόψημα, τὸ, quod abſtergendo, ſeu radendo detractum eſt; ramentum.

Ἀπόψηστος, deterſus, deraſus. Unde τὸ ἀπόψηστον, ſubſtantive dicitur hoſtiorium; lignum, quo menſuræ deraduntur. ab ἀποψάω.

Ἀποψηφίζομαι, f. ίσομαι, p. ισμαι, ſuffragio abſolvo, abrogo. Th. ψῆφος.

Ἀποψήφισις, exp. abſolutio, actio abſolvendi reum; item q. d. e tribu motio, & ejectio; judicium, quo quis, peregrinitatis arcceſſitus, quaſi in tribus ſuæ tabulas obrepſerit, judicum ſententia damnatur. eſt verbale ab ἀποψηφίζομαι.

Ἀποψήχω, derado, deſtringo, detergo. Dioſc. Th. ψήχω.

Ἀποψιλόω, denudo, deprivo; item, depilo, deglabro.

Ἀποψίλωσις, denudatio, deglabratio: ex ἀπὸ, & ψιλόω; unde ψίλωσις.

Ἄποψις, εως, ἡ, aſpectus. Th. ὄπτομαι.

Ἀποψοφῶ, ſtrepitum, ſeu magnum ſtrepitum, vel crepitum ventris edo: ex ἀπὸ, & ψοφέω, ῶ.

Ἀπόψυγμα, id quod excernitur; ſtercus. Heſych.

Ἀπόψυξις, ventris exoneratio.

Α'ποψύχομαι, refrigeror, frigeſio; item, conſumor; & idem etiam quod act. ἀποψύχω, frigefacio; item, reſtinguo; item, exſicco, vel depurgo, item, excerno, vel alvum exonero: ex ἀπὸ, & ψύχω.

Α'ποψύχω, exanimor, exſpiro, animo concido. f. ξω. p. ἀπέψυχα. a. 1. ἀπέψυξα. Th. ψύχω.

Α'ποψωλέω, ῶ, præputium detraho; glandem nudo; vel apellam, & verpum facio. unde ἀπεψωλημένος, cui præputium detractum eſt; recutitus. Ariſt. in Plut. ex ἀπὸ, & ψωλός.

Α'πώμνυς, abjurabas, imperf. Poet. pro ἀπώμνυες: ab imperf. ἀπώμνυον, verbi ἀπόμνυμι; quod ex ἀπό, & ὄμνυμι.

Α'παπαῖ, Suid. ait eſſe συγκαταθετικὸν ἐπίῤῥημα, adverbium ſyncatatheticon, apud Ariſtoph.

Α'πραγμάτευτος, ὁ καὶ ἡ, nullo negotio paratus; improvidus; cui labor impenſus non eſt: ex α priv. & πραγματεύομαι.

Α'πραγμόνως, nullo negotio fieri: adv.

Α'πραγμοσύνη, ης, & ἀπραξία, ας, ἡ, otium, tranquillitas, inertia, incuria.

Α'πράγμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, quietus, otioſus, ſegnis, iners.

Α'πραγόπολις, urbs negotiis vacua; urbs otii altrix; ex α priv. πράττω, facio, ago, (unde πρᾶγμα, negotium, res, opus, &c.) & πόλις, civitas, urbs.

Α'πρακτέω, ῶ, otior.

Α'πρακτος, ου, non factus; & active, nihil agens, inutilis.

Α'πράκτως, re infecta: ex α priv. & πράττω.

Α'πραξία, ἡ, ceſſatio a rebus agendis, otium; ſed exp. & inertia; & ponitur etiam pro juſtitio, apud Plut. in Sylla. ex α priv. & πρᾶξις, εως.

Α'πρασία, ἡ, emptorum penuria, quum nihil vendere poſſumus.

Α'πρατος, ὁ καὶ ἡ, qui nondum venditus eſt; vel qui non venditur; ſive non vendibilis; qui vendi non debet; gratuitus: Item, innocens, integer vel teſtis vel judex, qui conſcientiam addicere pecuniæ non didicit; & in neut. plur. ἄπρατα, non vendita; τὰ μήπω πεπραμένα, Pollux lib. 7. ex α priv. & πρᾶσις, venditio.

Α'πρέπεια, ας, ἡ, indecentia, indecorum.

Α'πρεπής, ὁ, ἡ, καὶ τὸ ἀπρεπές, έος, ῦς, indecorus: ex α & πρέπω, vel πρέπει.

Α'πρεπῶς, indecore: adv.

Α'πρηκτος, pro ἄπρακτος, ου, infectus. ἀπρήκτοισι, dat. pl. Ion. ex α, & πράττω.

Α'πρηστος, non incenſus, aut inflammatus: apud Heſych. ex α priv. & πρήθω.

Α'πριάτην, adv. non redempte, ſine pretio, gratis: vel eſt adject. acc. ſing. ab α, & πρίαμαι.

Α'πρὶξ, tenaciter, ut velut ſerra deſecari nequeat: ab α, & πρίω.

Α'προαιρεσία, temeritas, inconſiderantia.

Α'προαίρετος, involuntarius.

Α'προαιρέτως, non conſulto: adv. ex α, πρὸ, & αἱρετὸς, quod ab αἱρέω.

Α'προβούλευτος, ου, & ἀπροσβούλευτος, temerarius, inconſultus: &

Α'προβουλεύτως, & ἀπροσβουλεύτως, inconſulto, adv. Et

Α'προβουλία, ας, ἡ, temeritas. Ex α, πρὸ, & βουλή.

Α'προθέτως, ſine deliberatione, ἄνευ προθέσεως: ex α, priv. & πρόθεσις.

Α'πρόθυμος, ὁ, ἡ, non promptus: Ex α & πρόθυμος. Th. θυμός. Hinc

Α'προθύμως, invite: adv. ab eod. Th.

Α'προϊδής, έος, ὁ καὶ ἡ, improviſus, inopinus: ex α priv. & προείδω.

Α'προικος, ου, ὁ, ἡ, dotis expers, indotata: ex α, & προὶξ, & per Synæreſin προίξ.

Α'πρόϊτος, non prodiens. &

Α'προΐτως, non excellenter, non magnos faciendo progreſſus: ex α priv. & προΐεμαι.

Α'προκαλύπτως, ſine velamento & colore quæſito; prætextu nullo; aperte & palam: ex α priv. & προκαλύπτομαι, prætendo ad me legendum; & Metaph. prætendo, obtendo, prætexo: ex πρό, & καλύπτω, tego.

Α'προνοησία, ας, ἡ, imprudentia. Et

Α'προνόητος, ου, ὁ, ἡ, inconſultus, temerarius, Et inde

Α'προνοήτως, inconſulto, improvide: adv. Ex α, πρὸ, & νόος.

Α'προνόμευτος, non prædatus; ante non paſtus: ex α priv. & προνομεύω.

Α'πρόξενος, qui proxeno caret, vel proxeno non utitur; cui non eſt hoſpes, a quo recipiatur: ex α priv. & πρόξενος, ὁ.

Α'πρόοπτος, ου, & Α'προόρατος, ου, improviſus. Et exinde

Α'προόπτως, & Α'προοράτως, de improviſo. Ex α, πρὸ, ὄπτομαι, & ὁράω.

Α'πρεπον, indecens, abſurdum: ab α, & πρέπω.

Α'προσαύδητος, inſalutatus; colloquii expers: ut καὶ καταλλάττουσιν ἀπροσαύδητοι, commercia habent citra colloquii uſum. ex α priv. & προσαυδάω.

Α'πρόσβατος, inacceſſus: ut apud Luc. in Cauc. ἀπότομοι πέτραι, καὶ ἀπρόσβατοι. ex α priv. & πρόσβατος, ὁ.

Α'πρόσβλητος, exp. ſtrenuus; item οὐκ ἔχων λόγον μεθοδικὸν, Suid. ex α priv. & πρόσβλητος, ὁ.

Α'προσδεής, non inſuper indigus: ex α priv. & προσδεής.

Α'πρόσδεκτος, qui admittendus, ſeu admiſſibilis non eſt: ex α priv. & πρόσδεκτος, acceptus, gratus; a προσδέχομαι.

Α'προσδιόνυσον, abſurdum, nihil ad rem faciens. ἀπροσδιόνυσα λέγειν, abſurda loqui. Vox manavit ex proverbio, οὐδὲν πρὸς Διόνυσον, cum aliquid ad rem propoſitam non quadraret. eſt ex α priv. πρὸς, & Διόνυσος.

Α'προσδιόριστος, dicitur propoſitio illa, in qua prædicati modus, quo ſubjecto competit, non eſt poſitus; ſeu quæ caret additamento limitante prædicatum ſubjecto conveniens. ex α priv. & προσδιορίζω, ομαι.

Α'προσδόκητον, improviſo, & Α'προσδοκήτως, idem: adv. ab

Α'προσδόκητος, ου, inexpectatus, inopinus: ex α, πρὸς, & δοκάζω.

Α'προσέλευστος, inacceſſus; ad quem veniri nequit. Heſych. & Suid. ex α priv. & προσέρχομαι, f. προσελεύσομαι; unde προσέλευσις.

Α'προσεξία, ας, ἡ, negligentia, ſegnities. ex α priv. & προσέχω, unde πρόσεξις, attentio.

Α'προσηγόρητος, inſalutatus. Cicero ad Atticum de Pompejo fugiente, urbem, omnes nos ἀπροσηγορήτους, expertes ſui conſilii reliquit.

Α'προσηγορία, ſilentium, taciturnitas; proprie, in officio ſalutandi negligendo; q. d. inſalutatio.

Α'προσήγορος, quem nemo appellare audet nec ſalutare ob morum ſeveritatem; vel active, qui non libenter compellat, ſeu ſalutat. ex α priv. & προσηγορέω, compello, ſaluto: ex πρὸς, & ἀγορέω, idem quod ἀγορεύω.

Α'προσθετέω, nil pono, hæreo, dubito, nil definio: ex α priv. & προσθετέω, inuſit. a πρόσθετος.

Α'πρόσικτος, ου, inacceſſus: ex α, πρὸς, & ἵκνομαι, ſeu ἱκνέομαι, venio.

Α'πρόσιτος, ου, ὁ, ἡ, inacceſſus: ex α, & πρόσιτος, acceſſu facilis; a πρόσειμι, quod ex πρὸς, & εἶμι, eo.

Α'πρόσκεπτος, improviſus, inconſideratus.

Α'προσκέπτως, inconſiderate: apud Athen. l. 6. ex α priv. & προσκέπτομαι.

Α'πρόσκλητος δίκη, dicitur lis, quæ contra eum intenditur, qui in judicium vocatus non eſt, aut qui recte vocatus non eſt. ex α priv. & προσκαλέω, ῶ, in paſſ. έομαι, οῦμαι, unde πρόσκλησις.

Α'πρόσκοπος, ου, ὁ, ἡ, ſine offendiculo, inoffenſus.

Α'προσκόπως, adv. ex α, & προσκοπὴ, quod a προσκόπτω. Th. κόπτω.

Α'πρόσμαχος, & ἀπροτίμαχος, intractabilis; qui tangi nequit; vel intactus. Il. τ. ex α priv. & προσμάσσω, (pro quo poetice dicitur προτιμάσσω) attingo; ex πρὸς, & μάσσω.

Α'πρόσμαχος, exp. adverſus quem pugnare tutum non eſt, inexpugnabilis, invictus in certamine: ex α priv. & προσμάχομαι.

Α'προσμήχανος, contra quem nullæ valent machinæ: ex α priv. & προσμηχανάω.

Α'πρόσμικτος, qui ſe cum aliis non miſcet, inſociabilis: ex α, πρὸς, & μίγνυμι.

Α'προσόδευτος, qui nullis adiri viis poteſt; inacceſſus; ex α priv. & προσοδεύομαι.

Α'πρόσοιστος, intolerandus, non ferendus.

Α'προσοίστως, intolerabiliter, ita ut ſufferri nequeat: ex α priv. & προσφέρω, f. προσοίσω.

Α'προσόρατος, ου, aſpectu horrendus. Ex α, πρὸς, & ὁράω.

Α'προσπέλαστος, inacceſſus; cui appropinquare nemo poteſt: ex α priv. & προσπελάω, ſeu προσπελάζω, per Sync. προπελάζω, unde πρόπελαστος, ὁ.

Α'προσπόριστα, τὰ, dicuntur, quæ patrifamilias per filium non acquiruntur, ut bona adventitia: in Pand. ex α priv. & προσπορίζω, f. ίσω.

Α'πρόσπταιστος, inoffenſus; a lapſu immunis: ex α priv. & προσπταίω.

Α'προσπτωσία, ἡ, exp. methodus certa, & errore carens, qua vitamus ne intempeſtiva aſſenſione impingamus, aut peccemus. Laert. in Zen.

Α'πρόσπτωτος, in quem impetus fieri nequit; quem adoriri tutum non eſt. Mach. l. 3. ex α priv. & προσπίπτω; quod ex πρὸς, & πίπτω, in præt. πέπτωκα, ab inuſit. πτόω, f. πτώσω.

Α'πρόσρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui vel quæ non eſt affabilis ulli: apud Poll. l. 5. c. 31. ἀπρόσρητος ἡμέρα eſt, in qua ſalutationibus ſuperſedetur. ex α priv. & πρόσρητος, ὁ.

Α'προστάσιον, ου, τὸ, dicitur quum quis patronum, & tutorem non habet. dicebatur Athenis de incolis, qui ſibi e civibus nullum adoptarant patronum. unde ἀπροστασίου δίκη, exp. actio in incolas, qui tutorem ſibi non quæſierant. Poll. ex α priv. & προστασία, ἡ.

Α'προστάτευτος, cui nemo præeſt; vel cui tutor & patronus non eſt. Heſych. ex α priv. & προστατέω, ſeu προστατεύω, præſum.

Α'προστίμητος, pœnam, ſeu mulctam non habens; in quo pœna adjecta non eſt. ex α priv. & προστιμάω, f. ήσω.

Α'πρόστομος, qui acuta cuſpide præfixus non eſt: ex α priv. & πρόστομος, ὁ.

Α'πρόσφορος, incommodus, non conveniens: apud Eur. in Iph. Aul. νῆσοι ναυβάταις ἀπρόσφοροι, dicuntur inſulæ, ad quas non ſine periculo nautæ appellere poſſunt: ex α priv. & πρόσφορος, ὁ.

Α'προσφώνητος, non compellatus; qui in colloquium non venit: ex α priv. & προσφωνέω.

Α'προσωπολήπτως, adv. ſine facie, ſeu perſonarum reſpectu; ab α, & προσωπολήπτης; quod a πρόσωπον, (ex πρὸς, & ὄπτομαι) & λαμβάνω.

Α'πρόσωπος, ου, ὁ, qui faciem pulchram non habet; δυσειδὴς, κακόμορφος: Item, qui perſonam, i. e. larvam non habet. ex α priv. & πρόσωπον.

Α'προσώπως, adv. ſine perſona: ab α, & πρόσωπον.

Ἀπρόσμακτος, ου, ὁ, ἡ, intactus, incontaminatus: ex α, & προσμάσσω, pro προσμάσσω, tango. Th. μάσσω.

Ἀπρόσοπτος, poetice pro ἀπρόσοπτος, quem aſpicere, & intueri non licet; inviſibilis. Heſych. ex α priv. & προσόπτομαι, aſpicio, intueor. Them. ὄπτομαι.

Ἀπρόφαστος, ου, prætextu carens, inexcuſabilis. Et

Ἀπροφασίστως, & ἀπροφάστως, ſine prætextu, & excuſatione; nullo allato prætextu: ſunt adv. ab ἀπροφάστος, & ἀπρόφατος.

Ἀπρόφατος, non prædictus, ex improviſo accidens. Ab α, πρὸ, & φάω, dico.

Ἀπροφύλακτος, incuſtoditus, vel nulla cautione prævisus: ex α priv. & προφυλάσσω, vel ττω, ομαι.

Ἀπταιστεῖν, ἡ, exp. non labi, nec impingere.

Ἄπταιστος, ου, ὁ, ἡ, immunis a lapſu, vel peccato; irreprehenſibilis: ex α, & πταιστός; quod a πταίω.

Ἀπταίστως, adv. ſine offenſione, ita ut non impingas. ab ἄπταιστος.

Ἄπτερος, ου, ὁ καὶ ἡ, implumis; alas non habens; pennis ſeu pinnis deſtitutus. Ἄπτερος μῦθος, verba quæ non avolant, ſed audientis infixa ſunt animo.

Ἀπτέρωτος, & Ἀπτέρυγος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἄπτερος. Omnia ab α, & πτερόν.

Ἄπτεσθον, in dual. præſ. imperat. ab ἅπτομαι.

Ἀπτὴν, ῆνος, ὁ, ἡ, involucris, implumis: ex α, & πτηνός; quod ab ἵπταμαι.

Ἁπτικός, ὁ, tangendi vim habens. ἡ ἁπτική, tangendi facultas. ἁπτικὴ αἴσθησις, —δύναμις, tangendi ſenſus—potentia: ab ἅπτομαι. Th. ἅπτω.

Ἄπτιλος, ὁ καὶ ἡ, implumis; non volucris. Suid. ex α priv. & πτίλον, τό.

Ἄπτιστος, qui pinſus & tuſus non eſt, integer, indiviſus: ex α priv. & πτίσσω.

Ἀπτοεπής, έος, ὁ, ἡ, in dicendo intrepidus: vel ἀπτοεπής, mordax in verbis, audax: ab ἅπτομαι, & ἔπος.

Ἀπτόητος, ſive Ἀπτοίητος, ου, intrepidus: ab α, & πτοέω.

Ἀπτόλεμος, ου, ὁ, ἡ, imbellis: ex α, & πτόλεμος, idem quod πόλεμος.

Ἅπτομαι, ου, ἔται, tango; item, invado, capeſſo: cum genit. & Poet. dat. aliquando appropinquo, adeo. imperf. ἡπτόμην, ου, ετο. f. ἅψομαι. a. 1. m. ἡψάμην, ω, ατο. ſub. ἅψωμαι, ῃ, ηται.

Ἁπτός, ἡ, ὁ, qui tangi poteſt; ſub tactum cadens; tractabilis: Item, combuſtus: ut ἁπτὸς ἀπὸ τῆς φλογός, accenſus a flamma. Plato in Timæo. ab ἅπτομαι, & ἅπτω.

ἍΠΤΩ, necto, accendo, cum accuſ. f. ἅψω: p. ἧφα. a. 1. ἧψα. part. ἅψας. a. 2. ἧφον. paſſ. ἅπτομαι. part. ἀπτόμενος, annexus, aptus. præt. paſſ. ἧμμαι, ψαι. a. 1. ἥφθην.

Ἀπτώς, ῶτος, ὁ καὶ ἡ, lapſus expers, ſtabilis: ex α, & πτῶσις. Th. πίπτω.

Ἄπτωτος, idem: item ὁ ἄκλιτος, indeclinabilis: ad verbum ſine caſu.

Ἄπυγος, nates non habens, vel perexiles nates habens: ex α priv. & πυγή, ἡ.

Ἀπυθμὴν, fundo carens: ex α priv. & πυθμήν.

Ἄπυκνος, qui denſus, ſeu creber non eſt: ex α priv. & πυκνός, ὁ.

Ἀπύλωτος, nulla porta clauſus vel munitus; & qui muniri vel ſtrui nequit: ex α priv. & πυλόω, ῶ, portis munio ſeu claudo. Th. πύλη.

Ἀπυνδάκωτος, fundo carens: ex α priv. & πυνδαξ.

Ἄπυος, invulneratus, ſine vulnere, ſine pure: ex α priv. & πύον.

Ἄπυργος, & ἀπύργωτος, turres non habens; turribus non munitus: apud Eurip. & in Od. λ. ex α priv. & πύργος, ὁ.

Ἀπύρετος, ου, ὁ καὶ ἡ, non febricitans; integer; ſanus.

Ἀπυρεξία, ας, ἡ, ſpatium quo paroxyſmus ceſſat; febris abſentia; remiſſio febris, & integritas: a ſequente

Ἀπύρεκτος, ου, carens febri, non febricitans. Et

Ἀπύρηνος, & ἀπύρηνος, enucleatus; carens nucleo; ἀπύρηνος καρπός, fructus nullo intus ligno, ſeu oſſe: item, ſpinis carens, de piſcibus dictum. ex α priv. & πυρήν.

Ἀπυρομήλη, pro ἀπυρηνομήλη, apud Hippocr. exp. ſpecillum, quod nucleum, i. e. acumen non habet; hoc eſt μηλωτρὶς, ſive auricularum ſpecillum: ex α priv. & πυρήν, ῆνος, comp. cum μήλη, ἡ; ſive ex ἀπύρηνος, ὁ, & μήλη, ἡ.

Ἄπυρος, ου, ὁ, ἡ, ignis expers, crudus; item, qui igni non admovetur: ex α priv. & πῦρ, πυρός.

Ἀπύρωτος, ου, ὁ, ἡ, igni nunquam admotus, novus.

Ἄπυστος, ου, fando inauditus, fama ignotus: ab α, & πυνθάνομαι.

Ἀπύτης, ου, ὁ, a vetere quodam ἐπιθετικῶς dictus eſt præco, utpote cujus proprium ſit clamare. vide Euſt. Il. γ. eſt verbale ab ἀπύω, f. ύσω.

ἈΠΥ'Ω, ſono, ſonitum reddo, item, clamo. fut. ύσω. p. ἤπυκα. ἠπύω, idem, q. ἠπύω, ab ἔπος: vel ab ἀπὸ, & ὕω.

Ἀπφά, teſte Suida, eſt ſororis, & fratris ὑποκόρισμα.

Ἀπφία, ας, ἡ, nomen Hebr. piſtrix.

Ἀπφίον, Euſt. dicit eſſe ὑποκόρισμα τῆς ἐρωμένης, ut &

Ἀπφάριον, dicit eſſe ὑποκόρισμα τοῦ ἐρωμένου, apud Athen. l. 13.

Ἀπφῦ, quoque pro patre accipit Heſych. l. 4. Reg. c. 2. quod tamen non eſt Græcum vocabulum, ſed retentum ex textu Hebraico, in cujus verſione exp. etiamnum. a Th. ἀπφῦς.

Ἀπφῦς, vel ἀπποῦς, ῦος, ὁ, a pueris dicitur per ὑποκορισμὸν pater, ἀφ' οὗ τις πέφυκε, ut annotat Schol. Theoph. Idyl. 15. Vide & Euſt. Il. ε. Ab ἀποφύω.

Ἀπώγων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, imberbis: ex α priv. & πώγων, ωνος.

Ἀπῳδέω, ῶ, idem quod ἀπᾴδω, in cantu diſcrepo; diſſono; ſum abſonus: ex ἀπὸ, & ᾠδὴ, idem cum Th. ἀείδω.

Ἀπῳδὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, abſonus; diſſonus; item, abhorrens; non placens; qui malum ſonum edit.

Ἀπωδύρετο, 3. ſing. imperf. ab

Ἀπωδύρομαι, lamentor. Th. ὀδύρομαι, idem.

Ἀπωθεν, adv. Poet. procul, eminus: pro ἄποθεν; quod ab ἀπὸ, procul, adv. Poet.

Ἀπωθέομαι, οῦμαι, in media forma, repello, abjicio, detrudo. ἀπωθώμεθα, pro ἀπωθώμεθα, abjiciamus, 1. pl. præſ. ind. a. 1. ind. ἀπωσάμην, ω, ατο. Ex ἀπὸ, & ὠθέω.

Ἀπωθέω, idem. f. ώσω. p. ἄπωκα. præt. paſſ. ἄπωσμαι. Th. ὠθέω.

Ἀπῳκισμένος, η, ον, in coloniam deductus: part. præt. ab ἀποικίζομαι.

Ἀπώλεια, ας, ἡ, exitium: ab ἀπόλλυμι; quod ex ἀπὸ, & ὄλλυμι.

Ἀπώλεστος, non domitus eruditusque, ut pulli domari, & erudiri ſolent: ex α priv. & πωλεύω, pullos equinos domo, & erudio; a Th. πῶλος.

Ἀπώλεσα, ας, ε, perdidi, a. 1. act. ab ἀπόλλυμι.

Ἀπωλόμην, ου, ετο, perii, a. 2. m. ejuſdem verbi.

Ἀπωλώλειν, perieram, pluſq. p. m. Att. ab ἄπωλα, p. m. & Att. ἀπόλωλα. ab eod. Th.

Ἀπωμοσία, & ἀπώμοσις, εως, ἡ, abjuratio, inficiatio per juſjurandum.

Ἀπωμοτικὸς, abjurativus. &

Ἀπώμοτος, vitandum, lege interdictum, quod quis factum abjuraverit: ab ἀπόμνυμι, vel ἀπομνύω, abjuro, jurejurando nego: ex ἀπὸ, & ὄμνυμι.

Ἀπώμοτος, q. d. adjurabilis; item, vitandus, fugiendus; ſive ejuſmodi, ut quis jure jurejurando neget: apud Suid. & Heſych. eſt verbale ab ἀπόμνυμι, ex ἀπὸ, & ὄμνυμι, f. ὀμόσω.

Ἀπὼν, ῦσα, όν, abſens: Jon. ἀπεών, præſ. part. ab ἄπειμι. Th. εἰμί.

Ἀπώρυξ, canalis ſub terra foſſus ad ducendam aquam; item, propago in vite, i. e. palmes vitis vetulus, qui in terram defoditur, ultima tantum ſui parte extante, ut nova inde vitis pullulet. Ezech. cap. 17. Ab Heſychio autem exponitur, ſciſſura, fiſſura. ab ἀπορύσσω, ſeu ἀπορύττω, defodio, ex ἀπὸ, & ὀρύσσω.

Ἀπωρχήσαο, ſaltando amoviſti, a. ſing. a. 1. m. Jon. αο, pro ω, verbi ὀρχέομαι, ſalto.

Ἀπώρωτα, ου, ὁ καὶ ἡ, ut apud Dioſc. ἀπώρωτα ὀστέα, exp. oſſa quæ non coierunt, & callum obduxerunt; ſeu oſſa quæ non conſerbuerunt: ex α priv. & πῶρος, ὁ; unde πωρόω, f. ώσω.

Ἀπωσάμην, ω, ατο, repuli, a. 1. m. ab ἀπωθέομαι.

Ἄπωσις, εως, ἡ, & Ἀπωσμὸς, οῦ, ὁ, repulſio, rejectio: a præt. paſſ. τῷ ἀπωθέω, ſupra.

Ἀπωσόμεθα, 1. pl. f. 1. m. ἀπώσας, a. 1. part. act. ab ἀπωθέω, ſupra.

Ἀπωστικὸς, ἡ, vim habens expellendi: &

Ἀπωστὸς, ὁ, qui propulſari poteſt, expulſus: a præt. paſſ. ejuſdem verbi.

Ἀπωτέρω, remotior: ἀπώτατος, remotiſſimus: ab ἀπὸ, procul, adv. Poet. ſic

Ἀπωτέρω, remotius: & Ἀπωτάτω, remotiſſime: adv.

Ἀπωφελέω, idem quod ὠφελέω, juvo, proſum.

Ἀπῴχοντο, 3. pl. imperf. verbi ἀποίχομαι, abeo. Th. οἴχομαι.

Α Ρ.

Ἀρ, per Metatheſin pro ῥὰ, particula expletiva, certe, utique.

Ἄρ, & ῥὰ, ablato α in fine, vel principio, Poet. pro ἄρα.

Ἄρα, utique, nempe, igitur. τίς ἄρα; quiſnam? τί ἄρα; quidnam? ἐπεὶ ἄρα, alioquin: ἄρα οὖν, aut ἄραγε, igitur, ergo: ſæpe etiam redundat. Ponitur inter themata.

Ἆρα (interrogativ.) an, utrum? ἆρά γε, & ἆρ' οὖν, utrum? ἆρα μὴ, nunquid? ἆρα μὴ ταῦτα, hæccine?

ἈΡΑ', ᾶς, ἡ, preces; item, diræ, noxa: qu. ab αἴρω, vel ἄρω. hinc ἀράομαι, κατάρα, καταράτος, de quibus in ſuis locis.

Ἄραβδος, ſeu ἄρραβδος, ὁ καὶ ἡ, qui eſt ſine virga, ſeu baculo: ex α priv. & ῥάβδος, virga.

Ἀραβεῦσαι, Dor. pro ἀραβοῦσαι, concutientes non ſine ſtridore, præſ. part. f. g. plur. num. ab

Ἀραβέω, ῶ, ſtrepitum ſeu fragorem edo. f. ήσω. p. ἠράβηκα. Th. ἄραβος.

Ἀράβησε, inſonuit, a. 1. Jon. præcedentis verbi.

Ἀραβία, ας, ἡ, Arabia, nomen regionis, Hebr. eremus. Hinc Ἀράβιος, pro Ἄραψ, & Ἀραβικός.

Ἀραβίδες, exp. αἱ μετὰ κονιορτοῦ πνοαί, Heſych. i. e. venti pulverem excitantes.

Ἀραβικὸς, ἡ, ὁ, ut ἀραβικὸν πνεῦμα, Heſych. exp. τυφωνικόν, ut ſit ventus repentinus, & proceloſus: a Th. ἄραβος, ὁ.

Ἀραβίζω, Arabice loquor. Suid.

ἌΡΑΒΟΣ, ου, ὁ, ſtridor dentium, ſtrepitus, proprie armorum in terram cadentium: qu. ἐν ἄρει βοή.

Ἄραγε, nempe, forte.

Ἀραγμὸς, οῦ, ὁ, colliſio, pulſatio, ſtrepitus. Th. ἀράσσω.

Ἀρα-

Ἀῤῥαδέω, turbo, conturbo, commoveo. Heſych. ab ἄραδος, pulſus cordis.

Ἀραδέω, ῶ, exp. turbo: a Th. ἄραδος, quod videtur ab ἀράσσω derivari, & ſignificare crepitum, ſeu ſtrepitum eorum, quæ inter ſe colliduntur:

ἌΡΑΔΟΣ, ου, ὁ, cordis pulſus poſt vehemens exercitium.

Ἆραι, a. 1. inf. act. ab αἴρω, tollo.

Ἀραιά, ᾶς, ἡ, venter, & inteſtina; ubi eſt multa ἀραιότης. Hinc μεσαραιον eſt μεσεντέριον. ex f. g. τῦ ἀραιός.

Ἀραιόπορος, meatus, ſeu foramina rara habens, laxus; ex ἀραιός, & πόρος, ὁ.

Ἀραῖος, ου, diris devotus; item, diris devovens. Th. ἀρά.

ἈΡΑΙΟ'Σ, ὁ, rarus, tenuis, anguſtus: cui opp. πυκνός.

Ἀραιόσαρκος, raram ſeu laxam carnem habens. Athen. l. 7. ex ἀραιός, rarus, laxus, & σάρξ, κός, ἡ, caro. Sic

Ἀραιόστυλος, ὁ καὶ ἡ, raras columnas habens. Vitruv. l. 3. c. 2. ex στῦλος, ου, ὁ, columna, & ἀραιός. Unde etiam

Ἀραιοσύγκριτος, cui corpus eſt laxe concretum; & proinde cui libera corporis tranſpiratio eſt: ſic dict. a corporis raritate, quæ plurimum valet ad tranſpirationem. ex ἀραιός, & συγκρίνομαι, coagmentor, concreſco.

Ἀραιότης, ητος, ἡ, raritas; laxitas ſpongioſa: a præc. Th.

Ἀραιόω, ῶ, ώσω, rarefacio. unde ἀραιοῦμαι, rareſco: ab eod.

Ἀραιρημένος, Att. & Jon. ſimul pro ἠρμένος, ſublatus, perf. part. paſſ. vel pro ᾑρημένος, captus, perf. part. ab αἱρέω. Sic

Ἀραίρητο, captus, delectus erat, pro ᾕρητο, ab ἀραιρήμην, pluſq. p. Att. verbi αἱρέομαι, cum reduplicatione. Alii ab αἱρέω, malunt.

Ἀραίωμα, τὸ, interſtitium, rima, hiatus, raritas.

Ἀραιῶς, rare, raris intervallis, leviter.

Ἀραίωσις, εως, ἡ, laxatio. Th. ἀραιός.

Ἀραιωτικός, rarefaciendi vim habens: ab ἀραιός, rarus.

Ἀράκη, ης, ἡ, & ἀρακίς, ίδος, ἡ, ſpecies leguminis; pro quo dicitur etiam

Ἀράκιον, & ἀράκισκος apud Galen. idem quod ἄρακος, legumen.

ἈΡΑΚΟΣ, ου, ὁ, leguminis ſpecies.

ἈΡΑΚΤΟ'Ν, οῦ, τὸ, atramentum ſutorium.

Ἄραμα, τὸ, lutum, cœnum, βόρβορος. Heſych.

Ἀράμενος, qui ſuſcepit, a. 1. part. m. ab αἴρω.

Ἀράν, ὁ, nomen viri ἀλλέων, Hebr. altus.

Ἄραξε, a. 1. Jon. pro ἤραξε & ἄραξεν pro ἤραξεν, 3. ſing. ejuſd. temp. ab ἀράσσω, amputo: &

Ἀραξεῖ, Dor. pro ἀράξει, 3. ſing. fut. 1. ejuſd. verbi.

Ἄραο, 2. ſing. imperf. ab ἔραμαι, amo. imperf. ἠράμην, ἤρασο, & Jon. ἤραο, & Dor. ἄραο. Alii formari volunt ab a. 1. med. ἠρασάμην, & per Syncop. ἠράμην.

Ἀράομαι, ῶμαι, f. ἀράσομαι, precor, vota facio; item, imprecor, maledico. ἀρᾶσθαι ἀράς, imprecari diras. Th. ἀρά.

Ἄραρα, ας, ε, me accommodavi, placui, p. m. Sic ἀράρῃ, 3. ſing. ſub. præt. med. verbi ἄρω, apto. p. m. ἦρα, & facta reduplicatione ἄραρα, Poet. ἄρηρα. Hinc part. p. m. ἀραρώς, ἀραρυῖα, adoptatus, a.

Ἀραρίζειν, ſeu ἀράζειν, (ut eſt apud Poll.) latrare, Attice: ἀπὸ τῆς φωνῆς, nam proprie dicitur de canibus, quum irritati τὸ ἂρ ſonant.

Ἀράρισκε, adoptavit, 3. ſing. imperf. Jon. verbi ἀραρίσκω, idem quod ἀραρῶ, apto: quod a præt. m. verbi ἄρω. vide ἄραρα.

Ἀραροίατο, Jon. pro ἀράροιντο, conveniſſent, 3. pl. a. 2. opt. m. per Att. reduplic. verbi ἄρω.

Ἄραρον, per reduplic. pro ἦρον, a. 2. act. ſic ἀραρών, pro ἀρών, a. 2. part. ab ἄρω, apto.

Ἀραρώς, præt. m. part. vide in ἄραρα.

Ἄρας, a. 1. part. act. ab αἴρω.

Ἄρασθαι, ſuſtuliſſe, a. 1. inf. m. ab ἠράμην, a. 1. m. verbi αἴρω.

Ἀράσιμος, ου, ὁ, execrandus, deteſtabilis, καταράσιμος. Suid. eſt ab ἀράομαι, precor; item, imprecor.

ἈΡΑ'ΣΣΩ, ſeu ἀράττω, f. ξω, a. 1. ἤραξα, & ἄραξα, amputo, abſcindo, proprie ſerra: item, pulſo.

Ἀρᾶται, precatur, 3. ſing. præſ. verbi ἀράομαι.

Ἀρατροφορέω, aratrum fero. Eſt compoſitum ex ἄρατρον, τὸ, & φορέω, idem quod, & a Th. φέρω.

Ἀράτω, 3. ſing. a. 1. imperat. act. ἆρον, ἀράτω, & in pl. ἄρατε. Ab αἴρω, tollo.

Ἄραφος, ου, adject. ſine ſutura; non ſutilis: ὁ ἄραφος. Joan. cap. 19.

ἈΡΑ'ΧΙΔΝΑ, ης, ἡ, planta quædam ἀμφίκαρπος: ab ἄρακος, cui ſimilis ſemine.

Ἀραχναῖος, ου, καὶ Ἀράχνειος, ου, ad araneam pertinens, aut ab aranea factus. Ab

Ἀράχνης, ου, ὁ, Araneus: & Ἀράχνη, ης, ἡ, Aranea, & Araneæ tela. Dici volunt, aut παρὰ τὸ ἀραιὰ ἴχνη ἔχειν, aut παρὰ τὸ εἰς ἀέρα αἴρειν τὰ ἴχνη.

Ἀραχνίας, exp. araneoſus, ſive araneæ formam habens.

Ἀράχνιον, ου, τὸ, araneæ tela; item aranea; & vitium olivis, & vitibus peculiare, quod araneum dicitur.

Ἀραχνιόω, fut. ώσω, ſpeciem aranei refero; aranearum telis plenus ſum: & neut. abſol. ἀραχνιοῦσθαι, ex aranea vitiari, araneari. Gaza lib. 9. animal.

Ἀραχνιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀραχνίας: a Th. ἀράχνης.

Ἀραχνοϋφής, έος, ab aranea textus. Th. ὑφαίνω.

Ἀραχνώδης, & ἀραχνοειδής, araneoſus, araneæ ſpecie apparens, ſeu ſpeciem ejus præbens: ab ἀράχνης, araneus.

Ἄραψ, βος, ὁ, nomen Gentile, q. d. deſertum incolens.

Ἀράω, μ. άσω, juro; item, compono, apto, congruo. unde ἄραρα, placui, congrui. Vide ſupra.

ἈΡΒΗΛΟΣ, ου, ὁ, ſcalprum, culter ſutorius.

ἈΡΒΥ'ΛΗ, ης, ἡ, calceus quidam cavus & profundus, idoneus ad lutum calcandum, πηλοπατίς, ſeu πηλοβατίς.

Ἀρβυλίς, ίδος, in Epigr. calceamenti genus ad venandum: ab ἀρβύλη. inde

Ἀρβυλόπτερος, Perſeus; inde dictus, quod ſuis ἀρβύλαις habebat affixas alas. Th. πτερόν, οῦ, τὸ, ala.

Ἀργαῖος, ου, ὁ, Argæus: ab Ἄργος, ου, ἡ, nomen urbis in Peloponneſo.

Ἀργαίνω, f. ανῶ, albico, albeſco: Euſt. ex Eurip. ab ἀργός, albus.

Ἀργαλεῖ, pro ἀργαλέα. Ab

Ἀργαλέος, ου, moleſtus, difficilis; gravis; pro ἀλγαλέος, euphoniæ gratia, ρ pro λ Attice, ab ἄλγος: vel quaſi ἐργαλέος, ab ἔργον.

Ἀργαλέως, difficulter. Th. idem.

Ἀργᾶντες ταῦροι, albicantes tauri. Pind. Th. ἀργός, albus.

ἈΡΓΑ'Σ, ἄντος, & ἀργῆς, ἄργης, & ἄργας, ſerpentis ſpecies.

Ἄργει, Argis, dat. ſing. ab Ἄργος.

Ἀργεῖαι, pretioſi calceamenti muliebris genus, Heſych. ſic dicti, quia Argis confici ſolebat.

Ἀργεία, ας, ἡ, Argiva. Ἀργείοισι, dat. pl. m. g. Ἀργείων, gen. pl.

Ἀργεῖος, ὁ, albus, λευκός: ab ἀργός, idem.

Ἀργεῖος, Argivus. Et

Ἀργειφόντης, ου, ὁ, Argi occiſor, Argicida: epithet. Mercurii: ex Ἄργος, & φόνος, pro φονεύς, occiſor. Th. φένω.

Ἀργεμώνη, ἡ, argemone herba; ſic dicta, quod argema, & nuberulas in oculo ſanare dicitur. Dioſc. 2. 208. & Plin. l. 25. c. 9. ab ἄργεμον, τό.

Ἄργεμος, ου, ὁ, ἄργεμον, τὸ, καὶ ἄργεμα, ατος, τὸ, albugo, albor, ſeu exulceratio alba in oculi nigra parte, & in candida rubeſcens. Poll. Unde ἐπάργεμος dicitur, qui eo vitio laborat: dicitur etiam de unguibus, & de iride. ab ἀργός, οῦ, ὁ, albus.

Ἀργεννός, ſeu ἀργεινός, candidus, albus. Th. ἀργός, idem.

Ἀργής, ἔτος, ἔτι, per μεταβολὴν, καὶ συστολὴν dicitur pro

Ἀργεστής, οῦ, & Æol. ᾶο, ὁ, albus, velox: ab eod. Th.

Ἀργέομαι, idem quod ἀργέω, in otio vivo.

Ἀργέω, ῶ, otior. f. ήσω. p. ἤργηκα. a. 1. ἤργησα: ab ἀργός, otioſus.

Ἀργήεις, ἀργήεντος; & ἀργήεσσα, ὁ, candens, luculentus; idem quod ἀργής, ἔτος, ὁ, albus: & Th. idem.

Ἀργῆτα, acc. ſing. ab ἀργής.

Ἄργης, ου, ὁ, nomen propr. Cyclopis.

Ἀργίας, ίου, ὁ καὶ ἡ, otioſus, feriatus. Th. idem.

Ἀργής, ῆτος, ὁ, albus. Th. ἀργός, albus.

Ἀργήστωρ, ορος, ὁ, albus, ſplendidus.

Ἀργηστής, οῦ, ὁ, Poet. idem quod ἀργής, ſeu ἀργός.

Ἀργία, otium; item, feſtivitas, qua Deo otiamur: ab ἀργός, otioſus.

Ἀργίαι, αἱ χολαί, feriæ; q. ἀεργία: ex α, & ἔργον.

Ἀργίας, albus.

Ἀργικέραυνος, epith. Jovis; quod albicante fulmine gaudeat: ex ἀργός, albus, & κεραυνός, fulmen. Hom.

Ἀργίλιψ, idem quod ἀργός, candidus: Nicand.

ἈΡΓΙΛΟΣ, ſeu ἄργιλλος, ου, ὁ, ἡ, ARGILLA, terra alba, & pura: q. ab ἀργός, albus.

Ἀργιλλώδης, ὁ, καὶ ἡ, argilloſus, argillaceus. Th. idem.

Ἀργινόεις, οντος, albus, ſplendidus: ab eod. Them.

Ἀργιόδους, οντος, ὁ, albos dentes habens: ab ἀργός, & ὀδούς.

Ἀργιόδων, idem quod ἀργιόδους. Apoll.

Ἀργίπους, Macedonibus, ὁ ἀετός, aquila, teſte Heſychio: proprie, celeripes. ab ἄργιος, idem quod ἀργός. albus, λευκός; item, ταχύς, celer, velox: & πούς, ποδός, ὁ, pes.

Ἄργιος, exp. albus, celer.

Ἀργίπους, οδος, ὁ, albipes; & celer.

Ἄργμα, ατος, τὸ, vel potius Ἄργματα, άτων, τὰ, primitiæ, ſicut ἀπαργμα, vel ἀπάργματα, idem. Th. ἄρχω.

Ἀργμένος, Jon. pro ἠργμένος, qui cœpit: perf. part. paſſ. ab ἄρχομαι.

Ἄργοι, Argivi. Sic Ἄργος pro Σπάρτη. Et Ἀργεῖοι pro Σπαρτιάται.

Ἀργολογεῖν, verba ſupervacanea dicere, vel ſcribere: &

Ἀργολογία, ας, ἡ, otioſus ſermo.

Ἀργοναύτης, argonauta; qui in navi, quæ Ἀργὼ dicitur, Jaſonem eſt comitatus. Th. ναῦς, νεώς, navis.

Ἀργοποιός, οῦ, ὁ, iners; ſeu potius inertiam ingenerans, & afferens; inertem reddens: ex ἀργός, otioſus, & ποιέω, facio.

Ἄργος, ου, ὁ, nomen propr. Argus, πανόφθαλμος.

Ἄργος, τὸ, oppidum Theſſaliæ, urbs in Peloponneſo; item pro tota Peloponneſo, & ſæpe pro Græcia univerſa: unde Ἀργεῖοι, Argivi.

ἈΡΓΟ'Σ, οῦ, ὁ, albus; item otioſus, piger: q. ab ἀεργός; ab α, & ἔργον.

Ἀργυράγχη, ης, ἡ, fictitia vox, q. d. argentangina; dici ſolet, ubi quis muneribus corruptus tacet, & nihil contradicit. Plut. ex ἄργυρος, argentum, & ἄγχω.

ἄγχος, ſuffocatio, ſtrangulatio; a Th. ἄγχω, ſtrangulo, ſuffoco; item coerceo.

Ἀργυραμοιβὸς, ȣ, ὁ, argentarius, nummularius, τραπεζίτης, κολλυβιστὴς, trapezita, Plaut. menſarius. Cic.

Ἀργυραμοιβικῶς, more nummularii: Adverb. ex ἄργυρος, & ἀμείβω, permuto.

Ἀργύρασπις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, argenteum clypeum geſtans. Athen. Unde ἀργυράσπιδες dicebatur Macedonica quædam legio a clypeis argenteis; ex ἄργυρος, & ἀσπὶς, ίδος, ἡ, clypeus.

Ἀργυρεῖον, ȣ, τὸ, officina argentarii. Th. ἄργυρος.

Ἀργύρεος, ȣ, καὶ Ἀργύρεος, έα, εον, & contr. ἀργυροῦς, ᾶ, οῦν, argenteus. ἀργυρέῃς, dat. pl. Jon. pro ἀργυραῖς, ab ἄργυρος.

Ἀργυρεύω, argentum effodio, μεταλλεύω. Strabo.

Ἀργυρηλάτης, argenti cuſor. Heſych. ex ἄργυρος, & ἐλαύνω, f. άσω, p. κα; ab ἐλάω, agito; item, pulſo, ferio.

Ἀργυρίδιον, ȣ, τὸ, parvum argentum, pecuniola: dim. ab ἀργύριον.

Ἀργυρίζομαι, capturas facio, nundinor, lucror. Bud. ex Dem.

Ἀργυρίζω, flagito, vel auſero argentum; exponitur & concutio.

Ἀργυρικὸς, ȣ, ὁ, argenteus, pecuniarius.

Ἀργυροθήκη, & ἀργυροθήκη, arcula; argenti & pecuniæ theca. Poll. ex ἄργυρος, & θήκη, theca, ſeu repoſitorium. Th. τίθημι, pono.

Ἀργυρωνήτος, argentarius. Regum l. 4. c. 12.

Ἀργύριον, ȣ, τὸ, nummi argentei: Matth. c. 26. Et general. pecunia, ex quocunque ſit metallo. ab ἄργυρος.

Ἀργυρὶς, ίδος, ἡ, Poet. & Att. pro ἀργυρᾶ, argentea phiala. Athen.

Ἀργυρισμὸς, ȣ, ὁ, exactio pecuniæ, capturarum conſectatio. Bud.

Ἀργυρίτης, qui pecunia abundat. ἀργυρίτης, terra, ex qua foditur argentum: ut ἀργυρίτης ψάμμος, argentea arena. Dioſc.

Ἀργυρόβιος, exp. nervum arcus habens argenteum: ex ἄργυρος, & βιὸς, ὁ.

Ἀργυρογνώμων, argenti ſpectator, argentarius, nummularius; quaſi pecuniæ ſpeculator; qui argentum ad Lydium lapidem probat: ex ἄργυρος, & γνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, cognitor, explorator. Th. γινώσκω, cognoſco.

Ἀργυροδίνης, ὁ, ἡ, argenteos habens vortices: ab ἄργυρος, (inde omnia, quæ nitent, ab Homero dicuntur ἀργύρεα) & δίνη, vortex.

Ἀργυροειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, & ἀργυρώδης, argenteus, argentoſus: ab ἄργυρος.

Ἀργυρόηλος, ὁ, ἡ, argenteos habens clavos: ab ἄργυρος, & ἧλος.

Ἀργυροθήκη, loculus, in quo ſervatur pecunia.

Ἀργυροκοπεῖον, τὸ, locus cudendo argento deſtinatus; ſignandæ pecuniæ officina. Athen. l. 5.

Ἀργυροκοπέω, argenteos nummos cudo; vel argentum ſigno.

Ἀργυροκοπιστῆρες λόγοι, dicuntur Metaphorice, qui verba, aut orationes cudunt. Poll. ex ἄργυρος, & κοπὴ, ἡ, ſectio, inciſio; a κόπτω, ſcindo, ſeco.

Ἀργυροκόπος, ȣ, ὁ, pro quo dicitur & ἀργυροκόπτος, argentarius; qui argentum, ſeu argenteos nummos cudit; argenti ſignator; qui pecuniam ſignat. Ex ἄργυρος, & κόπτω.

Ἀργυρολογέω, ῶ, pecunias poſco, & exigo; argentum colligo. Thuc. Polyb.

Ἀργυρολόγητος, ad pecuniam colligendam inſtitutus. 2. Mach. 11. ex ἄργυρος, & λέγω, lego, colligo.

Ἀργυρολογία, argenti, i. e. pecuniæ coactio, & exactio.

Ἀργυρολόγος, ȣ, ὁ, qui argentum, i. e. pecuniam, colligit, coactor, quæſtor, pecuniæ legendæ deſtinatus.

Ἀργυρομιγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, argento mixtus. Th. μίγνυμι, miſceo.

Ἀργυραμοιβὸς, ȣ, ὁ, argentarius, trapezita: παρὰ τὸ τὸν ἄργυρον ἀμείβειν.

Ἀργυρόομαι, argentum recipio; argento donor. Pind.

Ἀργυρόπεζα, ης, ἡ, & ος, argenteos pedes habens, ideſt argentei coloris, candidos: ex ἄργυρος, & πέζα, ἡ, Dor. pes, malleolus pedis: vel a πέζα, fimbria.

Ἀργυρόπεζος, idem quod ἀργυρόπεζα, Epith. Thetidis, apud Hom. Il. α. & Veneris, apud Pind. quod exp. etiam, argenteas fimbrias habens; i. e. ἡ κόσμον λαμπρὸν περὶ τὰς πέζας τοῦ ἱματίου ἔχουσα, inquit Euſt. & ſic eſt ex ἄργυρος, ὁ, & πέζα, ἡ, fimbria.

Ἀργυροποιεῖον, ȣ, τὸ, locus ubi argentum & numiſmata cuduntur. Th. ποιέω, facio.

Ἀργυρόπους, οδος, qui eſt argenteis pedibus.

Ἀργυροπρᾶκται, οἱ, nummularii, ab exigendis pecuniis ita dicti: in Pand. Græc.

Ἀργυροπρακτικὴ, ſcil. τέχνη, argentaria: ab ἀργυροπρακτικός.

Ἀργυροπρακτικὸς, ȣ, ὁ, ad argentum elaborandum faciens. unde ἀργυροπρακτικὸν ἐργαστήριον, argentariæ officinæ, argentaria. Th. πράττω, ago, facio; unde πρακτὸς, ὁ, qui agi poteſt, ſub actionem cadens; & πρακτικὸς, aptus ad agendum, qui agere poteſt.

Ἀργυροπωλέω, ῶ, pecunia numeratam vendo. Polyb. Th. πωλέω.

Ἀργυρόριζος, ab ἄργυρος, & ῥίζα, radix.

Ἀργυρορρύτης, ȣ, ὁ, q. d. argentifluus; fluenta habens argentum vehentia: ut ἀργυρορρύτης Ἕβρος, Eurip. in Herc. Fur. ex ἄργυρος, & ῥέω, f. ύσω, inuſit. pro Th. ῥέω.

ΑΡΓΥΡΟΣ, ȣ, ὁ, argentum: ſic dicitur a candore, ab ἀργὸς, albus. hinc ἀργύριον, ἀργυρόω, argento obduco, pecunia dono: ἀργύριον.

Ἀργυρότοξε, pro ἀργυρότοξε, vocat. ab

Ἀργυρότοξος, ȣ, ὁ, argenteo arcu decorus: ab ἄργυρος, & τόξον.

Ἀργυροτράπεζα, argentaria menſa: in Edict. Juſtin. item, menſa argentea. Th. τράπεζα, menſa.

Ἀργυροῦν, & ἀργυροῦς, contracte ab ἀργύρεον.

Ἀργυροφάλαρος, argenteis phaleris ornatus. Athen. Th. φάλος, unde φάλαρα, τὰ, phaleræ.

Ἀργυροφεγγὴς, argento ſplendens. Non. Th. φέγγος, εος, τὸ, ſplendor.

Ἀργυροχάλινος, ὁ, argenteis exornatus frænis. Th. χαλινὸς, ȣ, ὁ, frænum.

Ἀργυροχόος, argenti fuſor, faber argentarius. Th. χέω, fundo.

Ἀργυρόω, ῶ, f. ώσω, argento, deargento. Plut.

Ἀργυρῷ, dat. ſing. contracte pro ἀργυρέῳ, ab ἀργύρεος.

Ἀργυρώδης, argentoſus. Xen.

Ἀργυρώματα, άτων, τὰ, vaſa argentea; ornatus, vel ſupellex argentea. Th. ἄργυρος.

Ἀργυρώνητος, ȣ, ὁ, ἡ, argento emptus: ab ἄργυρος, & ὠνέομαι, emo.

Ἀργύφεος, & Ἄργυφος, ȣ, ὁ, ἡ, alba textura conſtans; item albus: ex ἀργὸς, albus, & ὕφος, textile; quod ab ὑφαίνω.

Ἀργυφὶς, ίδος, ἡ, idem.

Ἀργὼ, όος, ἡ, Argo, navis Jaſonis; ſic dicta, quod in Argo fabricata: item, ſydus.

Ἀργῶς, adv. otioſe, ſegniter; item, temere, fruſtra. q. ἀεργῶς.

Ἄρδα, inquinamentum: quia ſolet αἴρεσθαι. unde ἄρδαλος, immundus.

Ἄρδαλος, exp. qui munde non vivit.

Ἀρδαλόω, f. ώσω, inquino.

Ἀρδάνιον, ȣ, τὸ, dicitur vas, in quo pecudes adaquantur; vel potius certa pars vaſis, quod κέρχνιον appellabatur, apud Polyb.

Ἄρδα, & ἀρδείας, irrigatio, vel adaquatio. a Th. ἄρδω, aquatum duco.

Ἀρδεῖν, Att. & Dor. pro ἀρδειν, irrigare: verbi ἄρδω.

Ἀρδεύω, Jon. & Poet. idem quod ἄρδω, irrigo, adaquo, aquatum duco.

Ἀρδηθμὸς, ȣ, ὁ, idem quod ἀρδμός.

Ἄρδην, alte, funditus, plane, omnino: adv. ab αἴρω.

Ἀρδησκὸς, ȣ, ὁ, nomen fluvii.

ἌΡΔΙΣ, ιος, ἡ, cuſpis teli: q. ab αἴρω, vel ab ἄρω.

Ἀρδμὸς, ȣ, ὁ, irrigatio, adaquatio, potus. Th. ἄρδω.

Ἀρδοντι, Dor. pro ἄρδουσι, rigant, 3. pl. ſeq.

ἈΡΔΩ, f. σω, irrigo, potum præbeo. ἄρδομαι, irrigor. ἀρδόμενος, madens.

Ἀρέθουσα, Dor. pro Ἀρέθουσα, fons Ithacæ, aut Siciliæ, de quo Ovid. Metam. lib. 5.

Ἀρειὰ, ᾶς, ἡ, minæ: ab ἀρὰ, imprecatio; maledictionis denuntiatio.

Ἀρείας πόρος, Areæ trajectus. vide Pind. Nemeor. Od. 9. 412.

Ἀρείμανιος, ȣ, καὶ Ἀρείμανης, έος, ὁ, ἡ, bellicoſus: ad verbum, Marte furens: ab Ἄρης, & μαίνομαι.

Ἀρειομανής, in Eccl. Hiſt. exp. Arianus, inſaniens in Arianiſmo.

Ἀρειομανίτης, idem.

Ἄρειον, τὸ, melius, præſtantius: eſt neutrum genus ab ἀρείων (pro quo & ἀρειότερος) melior, præſtantior; proprie Marte, & armis præſtantior; ut ejus ſuperl. ἄριστος, optimus; proprie, Marte, ſeu armis præſtantiſſimus; ſeu maxime bellicoſus. Nam Th. eſt Ἄρης, εος, ὁ, Mars.

Ἀρειοπαγίτης, vel Ἀρειοπαγίτης, ſeu Ἀρεοπαγίτης, ȣ, ὁ, Areopagita, ſenator vel judex Athenienſis, qui de rebus capitalibus judicabat.

Ἀρειόπαγος, ſeu Ἄρειος πάγος, curia Athenienſis ſic dicta: ad verbum, Martius collis.

Ἄρειος, & Ἀρήιος, ὁ, Martius: ab Ἄρης.

Ἀρειότερος, melior, comp. pro ἀρείων.

Ἀρεῖται, 3. ſing. f. 2. m. ab ἀρέομαι, verbi αἴρω.

Ἀρείτολμος, q. d. a Marte audaciam ſumens; i. e. Martius, bellicoſus, Epigr. ex Ἄρης, Mars, & τόλμα, ης, ἡ, audacia.

Ἀρείφατος, Martius, bellicoſus, fortis, Ἄρει ἐοικώς; idem quod ἀρηΐφατος, Marte, ſeu in prælio peremptus; quaſi ἀρειφόνατος. Ab ἄρης, & φάω.

Ἀρέω, pro ἀπειλῶ, minor. Etym. ab ἀρειὰ, minæ.

Ἀρείων, ὁ, ἡ, & in n. g. ἄρειον, ονος, præſtantior, proprie armis; melior: irreg. compar. ab ἀγαθὸς, ab Ἄρης, Mars.

Ἄρεος, gen. ſing. ab Ἄρης.

Ἀρέσαι, a. 1. inf. act. ab ἀρέσκω.

Ἀρεσαίμαν, Dor. pro ἀρεσαίμην, a. 1. opt. m. verbi ἀρέσκω.

Ἀρέσωνται, Jon. pro ἀρέσωνται, 3. pl. a. 1. m. ab ἀρέσκω.

Ἀρέσεια, ας, ἡ, a. 1. opt. Æol. ab ἀρέσκω.

Ἀρέσθαι, a. 2. inf. m. ab αἴρω, tollo.

Ἀρέσκεια, ας, ἡ, placitum: Item, facetiæ, lepos in ſermone.

Ἀρεσκεύματα, τὸ, blanda appellatio, & adulatoria. Plut.

Ἀρεσκεύομαι, f. εύσομαι, comiter appello, vel ago; blandior. Plut. ab ἀρέσκω, placeo.

Ἀρεσκόντως, adv. grate: Eurip. ἀρεσκόντως σοι; ex animi tui ſententia.

Ἀρεσκὸς, ȣ, blandus: ab ἀρέσκω.

ἈΡΕΣΚΩ, placeo, placo. imperf. ἤρεσκον. præſ. imperat. ἄρεσκε, έτω. f. ἀρέσω. p. ἤρεκα. a. 1. ἤρεσα, infin. ἀρέσαι, part. ἀρέσας, ἀρέσκομαι in media forma cum dativo, acquieſco. a. 1. m.

ἠρε-

ἠρεσάμην, & Jon ἀρεσάμην, ω, ατο. præſ. aut. paſſ. ἀρέσκεσθαι. Hinc ἀρεστός, ἀνθρωπάρεσκος, ἀπαρέσκω, δυσάρεστος, δυσάρεστος, δυσαρεστέω, de quibus in ſuis locis.

Ἀρέσομαι, f. 1. m. ab ἀρέσκω.

Ἀρεσσάμενος, placans, a. 1. part. m. Poet. pro ἀρεσάμενος, ab ἀρέσκω.

Ἀρεσκὴρ, ῆρος, ὁ, libum; genus placentæ Diis conſecratum, & acceptum. Etym. Euſtath.

Ἀρεστήριον, ου, τὸ, ſacrificium, gratum proprie, & acceptum.

Ἀρεστὸν, τὸ, Bud. idem eſſe ait, quod Latinis decretum, & placitum: ab ἀρεστὸς, placitus.

Ἀρεστὸς, ἡ, ὸν, gratus, a, um. ἀρεστὸν ἐστι, æquum eſt. a 3. perf. ἤρεσται, ab ἀρέσκω. Hinc & ἀρεστὰ, ῶν, τὰ, placita.

Ἀρεστῶς, adverb. grate: ab ἀρεστός.

Ἄρετ', pro ἤρετο, cœperat, imperf. Jon. vel ut alii, a. 2. m. pro ἤρετο, verbi αἴρω, tollo.

Ἄρεται, 3. ſing. ab ἄρομαι, aptor. Th. ἄρω, apto.

Ἀρετᾶν, Dor. pro ἀρετῶν, gen. pl. ab ἀρετὴ, virtus.

Ἀρέτας, α, ὁ, Aretas, æ, nomen viri.

Ἀρετάω, ῶ, & ἀρεταίνω, virtutis felicitatem aſſequor, i. e. quæ virtutem comitantur; vel, ut alii, feliciter procedere, ſign. vel recte ſuccedere. Od. θ'. οὐκ ἀρετᾷ κακὰ ἔργα, non reddunt beatum. ab ἀρετὴ, virtus.

ἈΡΕΤΗ', ῆς, ἡ, virtus: q. ab ἀρέσκω; quia per virtutem placemus.

Ἀρετίζω, placo: q. ab ἀρέσκω, idem.

Ἄρεως, Dor. pro Ἄρεος, gen. ſing. ab Ἄρης, Mars.

Ἀρέων, imprecationum, gen. pl. Jon. pro ἀρῶν; ab ἀρὰ, preces, diræ.

Ἄρη, pro Ἄρην, acc. ſing. ab Ἄρης, εος, Mars.

Ἄρηαι, auferas, Jon. pro ἄρῃ, 2. ſing. a. 2. ſub. m. ἄρωμαι, ῃ, ηται, ab αἴρω.

Ἀρηγέμεν, præſ. inf. Jon. pro ἀρήγειν, imperf. Jon. ἀρήγεσκον, pro ἤρηγον: ab ἀρήγω, auxilior.

Ἀρήγοισα, Dor. pro ἀρήγουσα, præſ. part. f. g. ab ἀρήγω.

Ἀρηγόνες, auxiliatores, pl. num. ab ἀρηγὼν, όνος.

ἈΡΗ'ΓΩ, f. ξω, auxilior, opem fero, proprie in bello: nam ab Ἄρης deducitur.

Ἀρηγὼν, όνος, ὁ καὶ ἡ, defenſor, tutor, & tutrix: partic. præc. Th.

Ἀρήϊα, pl. Mavortia. Ab ἀρήϊος.

Ἀρήϊος, ſeu ἄρειος, Martius. Th. Ἄρης.

Ἀρηΐθοος, ου, bellicoſus: ab Ἄρης, Mars, & θοὸς, velox. Eſt & Ἀρηΐθοος, nomen proprium.

Ἀρηΐφατος, nec non Ἀρείφατος, ἐν τῷ ἄρει φονευμένος, in prælio occiſus: ab Ἄρης, Mars, & φάω, occido.

Ἀρηΐφιλος, ου, ὁ, Marti charus, aut cui Mars charus, bellator. ab Ἄρης, & φίλος.

Ἀρημένος, læſus, damnum paſſus, detentus; ab ἀρέομαι; quod ab ἀρὴ, damnum.

Ἄρην, pro Ἄρηα, acc. ſing. ab Ἄρης, ηος.

Ἀρὴν, ὁ, ἡ, agnus. gen. ἀρένος, & per Syncop. ἀρνός. q. ab ἄρς.

Ἀρὴν, pro ἀρὰν, acc. Jon. ab ἀρὰ, damnum.

Ἀρῆξαι, a. 1. inf. ἀρήξειν, f. 1. inf. verbi ἀρήγω, auxilior.

Ἄρηξις, εως, ἡ, auxilium, βοήθεια: ab ἀρήγω.

Ἄραρα, Attica reduplicatione pro ἦρα, compactus ſum, congrui, præt. m. verbi ἄρω, apto. Vel ab αἴρω, ſignificante, ſuſtuli: ubi diſcriminis cauſa ι ſubſcribitur.

Ἀρήρειν, εις, ει, compegeram. pluſq. p. m. ἀρηρὼς, p. m. part. V. ἄρω.

Ἄρης, εος, vel ος, εως, ηος, ητος, ὁ, & voc. Ἄρες, Mars, prælium, vulnus, ferrum: dicitur & Ἄρης, ευ, Jon. ευ, & proprie eſt ferrum. Ponitur inter themata. Hinc ἄρειος, & ἀρήϊος, ἀρείων, ἄριστος, ἀριστεύω, ἀριστεία, & ἀριστεῖον, de quibus in ſuis locis.

Ἀρῆς, gen. Jon. ab ἀρὰ, ᾶς, diræ.

Ἀρησόμεθα, ſupplicemus, pro ἀρασόμεθα, f. 1. m. ab ἀράομαι, f. άσομαι: vel ab ἀρέσκω, placeo, f. έσω.

Ἄρηται, a. 2. ſub. m. 3. ſing. ab αἴρω, tollo.

Ἀρήτειρα, ας, ἡ, &

Ἀρητὴρ, ῆρος, ὁ, ſacerdos: in acc. ἀρητῆρα: ab ἀρὰ, preces.

Ἀρητιάδης, ου, ὁ, nomen patronymic. in acc. Ἀρητιάδην.

Ἀρητιὰς, άδος, ἡ, Martia, bellicoſa: ut ἀρητιάδα Μεναλίππην. eſt a Th. ἄρης, εος, ὁ.

Ἀρητὸς, funeſtus, pernicioſus: παρὰ τὴν ἀρὰν, ideſt, βλάβην. vel pro ἄῤῥητος, inenarrabilis: ab α, & ῥέω, dico.

Ἀρηφαίνων, præſ. part. Martem præ ſe ferens: ex Ἄρης, Mars, & φαίνω, appareo.

Ἀρθεὶς, ſublatus, elevatus, evectus: a. 1. part. paſſ. ab αἴρω, tollo. a. 1. paſſ. ἤρθην.

Ἄρθεν, pro ἄρθησαν, 3. pl. Jon. a. 1. paſſ. ab ἤρθην: verbi ἄρω, apte compono.

Ἄρθην, ης, η, Jon. pro ἤρθην. hinc ἀρθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ab αἴρω, tollo.

Ἄρθητι, a. 1. imperat. paſſ. ἀρθῆναι, a. 1. inf. ἀρθήσεται, tolletur, 3. f. 1. paſſ. ab ἄρω, apto, vel αἴρω, tollo.

Ἀρθμέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, amo, concordiæ vinculo jungor.

Ἀρθμία, ας, ἡ, amicitia, concordia.

Ἄρθμιος, ου, amicus, confœderatus.

Ἀρθμὸς, οῦ, ὁ, amicitia, concordia: ab ἄρω, apto, & θυμὸς, animus.

Ἀρθρικὸς, articularis: & idem, quod

Ἀρθριτικὸς, οῦ, articulari morbo laborans, podagricus, articularius.

Ἀρθρῖτις, ιδος, ἡ, morbus articularis, articulorum dolor.

ἌΡΘΡΟΝ, ου, τὸ, artus, articulus: item vox grammaticorum: q. ab ἄρω, apto.

Ἀρθρόω, ῶ, f. ώσω, p. ωκα, articulo, fingo, formo: ut ἀρθροῦν τὴν φωνὴν, vocem articulatam edere.

Ἀρθρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, articuloſus. unde ἀρθρώδεις, οἱ, articuloſi. Plin. Ariſt. de leone: καὶ ὅλον τὸ σῶμα ἀρθρῶδες. a præc. Th. ἄρθρον.

Ἀρθρώσαι, 3. ſing. a. 1. opt. act. verbi ἀρθρόω.

ἈΡΙ, vocula præfixa vocabulis apud Poetas ſignificationem auget, ut in ἀρίδηλος, &c.

Ἀρία, ας, ἡ, arbor inter eas, quæ maxime ſerotino germinatu florent, (Plin. l. 16. c. 25.) apud Theophraſtum l. 3. c. 6. hiſt. plant. hyemis initio fructus profert.

Ἀριάδνη, ης, ἡ, Ariadne, Minois filia.

Ἀριγκύμων, quæ ſtatim gravida eſt facta. ſeu ἀρικύμων, fœcunda: ex ἀρὶ, quod δυναμικῶς eſt ἄγαν; (& nihil niſi in compoſitione ſignificat: ſic autem eſt particula augens dictiones; ut ἀριπικρὸς, valde amarus) & κύω, in utero fero.

Ἀριγνώτως, manifeſtis, ab ἀρίγνωτος.

Ἀρίγνωτος, ου, clariſſimus, valde notus. ἀρίγνωτοι, οἱ, Poet. pro ἀρίγνωτοι, valde noti: ex ἀρὶ, valde, & γινώσκω, cognoſco.

Ἀριγνὼς, idem quod ἀρίγνωτος, & Th. idem. Pind. Nem.

Ἄριγος, ου, ὁ, a frigore tutus: ex α pr. & ῥῖγος, εος, τὸ, frigus.

Ἀριδάκρυτος, ου, ὁ,

Ἀρίδακρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, multum lacrymans; ad lacrymas propenſus: ab ἀρὶ, & δάκρυ, lacryma.

Ἀριδάκρυτος, ου, ὁ, multum lacrymabilis; item, idem quod Ἀρίδακρυς, υος, ὁ, multum lacrymans: & Th. idem.

Ἀριδείκετ', pro ἀριδείκετε, vocat. ab

Ἀριδείκετος, ου, præclarus, inclytus: ex ἀρὶ, & δεικτὸς, pro δεικνὸς; ex δείκνυμι, oſtendo.

Ἀρίδηλος, ου, clarus, præclarus: ex ἀρὶ, & δῆλος, manifeſtus.

Ἀριδήλως, manifeſte, adv. φανερῶς: ab ἀρίδηλος.

Ἀρίζηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, multum æmulandus: ex ἀρὶ, & ζῆλος, æmulatio. Sunt tamen qui malint pro ἀρίδηλος accipere, verſo δ in ζ. Hinc

Ἀριζήλως, adv. clare, manifeſte, ſtudioſe, magna cum æmulatione.

Ἀριζήλωτος, ου, valde æmulandus.

Ἀρίηκος, obediens, acute audiens, ὀξυήκοος, ἀπαθὴς, Nonn. valde attente audiens: ex ἀρὶ, & ἀκοὴ, auditus; vel ex aor. 2. ἤκοον, verbi ἀκούω, audio.

Ἀριθμεῦνται, Dor. pro ἀριθμοῦνται, 3. pl. præſ. paſſ. & ἀριθμεῦντι, pro ἀριθμοῦσι, 3. pl. ind. act. verbi ἀριθμέω.

Ἀριθμέω, ῶ, numero. f. ήσω. p. ἠρίθμηκα. a. 1. ἠρίθμησα, inf. ἀριθμῆσαι. præt. paſſ. ἠρίθμημαι, σαι, ται, & in 3. pl. ἠρίθμηνται, part. ἠριθμημένος, η, ον, numeratus, a, um. ἀριθμηθήσομαι, f. 1. Th. ἀριθμός.

Ἀριθμηθήμεναι, Poet. pro ἀριθμηθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ab ἀριθμέω.

Ἀριθμητὴς, adnumerator: in Anth. Epigr. Th. idem.

Ἀρίθμημα, ατος, τὸ, quod numeratur, numeratum.

Ἀρίθμησις, εως, ἡ, numeratio.

Ἀριθμητικὸς, ὴ, ὸν, ad numeros, ſeu artem numerandi pertinens.

Ἀριθμητικὸς, numerandi peritus.

Ἀριθμητικὴ, (ſub. τέχνη) numerandi ars, Arithmetica.

Ἀριθμητὸς, οῦ, numerabilis: a præt. paſſ. verbi ἀριθμέω, quod ab ἀριθμός.

ἈΡΙΘΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, numerus.

Ἀρικύμων, mulier quæ cito fit gravida, ſeu prægnans. Hippocr. exponitur & quæ facile concipit: Heſych. item, fœcunda; ἡ ταχέως ἐγκύμων γινομένη, Galen. ex ἀρὶ, & κύω, cito impleta, & gravida facta.

Ἀριμάζειν, aptare, quadrare; idem quod ἁρμόζειν. Heſych.

Ἀριμαθαία, ας, ἡ, nomen urbis, Hebr. leo mortuus.

Ἀριμασποὶ, Arimaſpi: homines vocantur Scythice, qui unicum habent oculum.

Ἀρίμοισιν, dat. pl. Jon. ab Ἄριμοι, nomen loci.

Ἄριν, ινος, ὁ καὶ ἡ, (pro quo etiam dicitur ἄρις) & ἄρινος, naſo, aut naribus carens; q. d. malum habens naſum, non ſagax. unde ἄρινες, οἱ, ut ἄρινες κύνες, non ſagaces canes: (cujus contrarium εὔρινες, Pol.) idem quod ἄῤῥιν, vel ἄῤῥις, ινος, ὁ καὶ ἡ: ex α priv. & ῥὶν, vel ῥὶς, ῥινὸς, ἡ, naſus.

Ἀρινὸς, pro ἐαρινὸς, οῦ, ὁ, vernus; ab ἔαρ, ρος, τὸ, Ver: occurrit in Epigr.

ἈΡΙΟΒΑΡΖΑ'ΝΙΟΣ, ου, ὁ, nomen emplaſtri, ab Ariobarzane.

Ἀριπρεπέες, decori, nom. pl. ab ἀριπρεπής.

Ἀριπρεπὴς, έος, ὁ, ἡ. Ex ἀρὶ, valde, & πρέπω, decorus ſum.

Ἀριπρέπεια, ας, ἡ, eximium decus, decor.

Ἀριπρεπέως, & ἀριπρεπῶς, admodum decenter.

Ἄρις, vel ἄριν, ἄῤῥις, vel ἄῤῥιν, ινος, ὁ καὶ ἡ, naſo, vel naribus carens; non ſagax: ab α, & ῥὶς, vel ῥὶν, naſus.

ἈΡΙ'Σ, ίδος, ἡ, fabrile inſtrumentum, ſcobina.

Ἄρις, Heſych. herba, quæ & ἀρίσαρον.

Ἀρίσαμος, Dor. pro ἀρίσημος, ου, ὁ, bello clarus: ex ἀρὶ, valde, & σῆμα, ſignum.

Ἀρίσαρον, herba puſilla, ejuſdem fere generis cum primitivo nomine ἄρον, ου, τὸ, arum, herba ex racunculi generibus.

Ἀριστάρματος, ου, qui præſtantiſſimum currum habet: quod ab ἄριστος, & ἅρμα, currus.

Ἀρισκυδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, valde indignans, vel iracundus, ὁ ἄγαν σκυζόμενος. Etym. σκύζω γὰρ τὸ ὀργίζομαι: ſic Artemidorus.

Ἄριστα, optima, pl. n. g. ab ἄριστος, η, ον, ſuperl. ab ἀγαθὸς, bonus: comp. ἀρείων. interdum eſt adv. præſtantiſſime, optime.

Ἀρισταγόρας, ου, ὁ, Ariſtagoras, nomen viri.

Ἀριστάεθλος, optime decertans, præſtantiſſimus in certaminibus. Epigr. de Hercule. ex ἄριστος, optimus, & ἄεθλος, ου, ὁ, idem quod ἄθλος, certamen.

Ἀρισταῖος, ου, ὁ, Ariſtæus, nomen viri.

Ἀρισταρχεῖον, dicebatur templum quoddam Dianæ ſacrum: ab ἀρισταρχέω.

Ἀρισταρχέω, ήσω, optime impero, ſeu magiſtratum gero: ab ἄριστος, & ἀρχὴ, principatus.

Ἀρίσταρχος, ου, ὁ, Ariſtarchus, nomen viri, Gr. optimus princeps.

Ἀριστάω, ῶ, prandeo, f. ήσω, p. ἠρίστηκα, a. 1. ἠρίστησα, a. 1. imperat. ἀρίστησον, άτω. Th. ἄριστον, prandium.

Ἀριστεία, ας, ἡ, fortitudo, ſtrenuitas. Th. Ἄρης.

Ἀριστείδης, ου, ὁ, proprium nomen viri.

Ἀριστεῖον, ου, τὸ, præmium, proprie fortitudinis ergo. Th. Ἄρης.

Ἀριστερὰ, ᾶς, ἡ, ſcil. χεὶρ, ſiniſtra manus.

ἈΡΙΣΤΕΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, ῦ, ſiniſter, infauſtus: q. ab ἄριστος, per Euphemiſmum.

Ἀριστεροστάτης, ου, ὁ, qui a ſiniſtra ſtat. Poll. ex ἀριστερὰ, ſiniſtra, & ἵστημι, ſto; unde στάτης, ου, ὁ, qui ſtetit, aut ſtat. Sic δεξιοστάτης, qui ſtat a dextra.

Ἀριστερόχειρ, ρος, ὁ, qui tantum ſiniſtram habet, aut ea ſola utitur; quaſi ſiniſtrarius: ex ἀριστερὰ, & χείρ.

Ἀριστεύεσκε, excellebat, imp. Jon. (Nam Jones in imper. & a. 1. & 2. formant 3. perſ. ſingularem a 1. remoto augmento, addita ſyllaba κε) verbi ἀριστεύω. Th. Ἄρης.

Ἀριστεύοισα, Dor. pro ἀριστεύουσα, præſ. part. f. g. verbi ἀριστεύω, fortiter me gero.

Ἀριστεὺς, έος, ὁ, princeps, omnium fortiſſimus: ab ἄριστος, optimus. Th. Ἄρης.

Ἀριστεύσασα, antecellens, a. 1. part. act. f. g. ab ἀριστεύω.

Ἀριστεύω, f. εύσω, p. ἠρίστευκα, excello, fortiſſime me gero. Th. Ἄρης.

Ἀριστευτικὸς, ῦ, ὁ, ſtrenuus; qui quaſi ita comparatus eſt a natura, ut omnium fortiſſime ſe gerat: ab ἀριστεύω.

Ἀριστῆες, ήων, Jon. fortiſſimi: item, optimates, ſeu proceres.

Ἀριστήεσσι, dat. pl. Jon. pro ἀριστεῦσι, ab ἀριστεὺς, έος.

Ἀριστητικὸς, ῦ, ὁ, ὁ ἔθος ἔχων ἀριστᾷν, conſuetudinem habens convivandi, & prandendi. Etym. Th. ἄριστον, prandium.

Ἀριστίζω, f. ίσω, p. ικα, prandium præbeo, prandium excipio. Th. ἄριστον, prandium.

Ἀριστίνδην, adv. optimos quoſque deligendo. ἀριστίνδης, ὁ ἐκ τῶν ἀρίστων ἐκλελεγμένος, de optimis electus. Heſych.

Ἀριστόβουλος, ου, ὁ, nomen viri. Gr. optimus conſiliarius.

Ἀριστογείτων, ονος, ὁ, nomen propr. viri.

Ἀριστογένεθλος χῶρος, locus ubi optimi naſcuntur, ſeu locus qui optimos generat: ex ἄριστος, optimus, & γείνομαι, gignor, naſcor: unde γένος, genus; & γενέθλη, ortus, origo.

Ἀριστογόνος, ου, ὁ, ἡ, parens optimæ prolis: ab ἄριστος, & γόνος, ſoboles. Th. γείνομαι.

Ἀριστόδειπνον, ου, τὸ, prandium cœnæ conjunctum. Iſæus. ex ἄριστον, ου, τὸ, prandium, & δεῖπνον, ου, τὸ, cœna.

Ἀριστόδημος, ου, ὁ, quaſi populi princeps: ex ἄριστος, & δῆμος.

Ἄριστοι, οἱ, optimates, primores Livio; ſummates Plauto; proceres; viri præcipui; præſtantiſſimi: eſt plur. maſc. a ſing. ἄριστος.

Ἀριστοκρατία, ας, ἡ, ſtatus reip. quæ ab optimatibus gubernatur: cui opp. δημοκρατία.

Ἀριστοκρατέω, f. ήσω, optime impero.

Ἀριστοκρατοῦμαι, ſub optimatum regimine vivo.

Ἀριστοκράτης, εος, ους, ὁ, Ariſtocrates, nomen propr.

Ἀριστοκρατία, idem quod ἀριστοκρατεία.

Ἀριστοκρατικὸς, ὴ, ὸν, ῦ, ad ariſtocratiam pertinens: item, ariſtocratiæ ſtudioſus.

Ἀριστοκρατικῶς, pro ſtatu optimatum. ab ἄριστος, & κρατέω, quod a κράτος.

Ἀριστολοχία, ας, ἡ, herba quædam; ſic dicta ἀπὸ τοῦ δοκεῖν ἄριστα βοηθεῖν ταῖς λοχείαις, quod exiſtimetur optime puerperis opitulari. Dioſc. Plin. Scribitur & ἀριστολόχεια, apud Nicand. ex ἄριστος, optimus, & λοχὸς, ῦ, ἡ, gravida; a λέγομαι, cubo, ſeu λέχος, εος, τὸ, lectus.

Ἀριστόμαντις, ὁ καὶ ἡ, optimus, ſeu præſtantiſſimus vates. Soph. ex ἄριστος, optimus, & μάντις, εως, ὁ καὶ ἡ, vates.

Ἀριστόμαχος, ου, ὁ, ὁ ἐν ταῖς μάχαις ἄριστος, in præliis præſtantiſſimus.

ἈΡΙΣΤΟΝ, ου, τὸ, prandium. Volunt dici, quaſi ἀόριστον, quod tempus ei non eſſet definitum. Alii ab ἦρι, mane. ἄριστον δειλινὸν, merenda.

Ἀριστονομία, optimatum regimen, ſeu imperium. Heſych. & Suid. ex ἄριστος, optimus, & νομὸς, ῦ, ὁ, præfectura: a Th. νέμω, rego, regno.

Ἀριστόνοος, ου, ὁ, benevolus, optima mente præditus: ex ἄριστος, & νόος.

Ἀριστοποιέω, prandium facio, cibum apparo.

Ἀριστοποιοῦμαι, prandeo: & participium paſſ. ἀριστοποιούμενα, ea quæ parantur in prandium: ex ἄριστον, prandium, & ποιέω, facio.

Ἀριστόπονος, ου, ὁ, ἡ, optime laborans: ab ἄριστος, & πόνος, quod a p. m. πέπονα, verbi πένομαι, laboro.

Ἄριστος, optimus. ἄριστοι, οἱ, optimates, primores, proceres: ſuperl. ab ἀγαθὸς, bonus: comp. ἀρείων. Th. Ἄρης, Mars.

Ἀριστοσαλπιγκτὴς, præſtantiſſimus tubicen. Poll. ex ἄριστος, optimus, & σαλπιγκτὴς, ῦ, ὁ, buccinator: a Th. σάλπιγξ, γγος, ἡ, tuba, buccina.

Ἀριστοτέλης, εος, ους, ὁ, Ariſtoteles, princeps philoſophorum.

Ἀριστοτέχνης, ου, ὁ, optimus, & præſtantiſſimus artifex: ex ἄριστος, & τέχνη.

Ἀριστοτόκος, ου, qui optimos parit. ἀριστότοκος, ου, optimo partu editus, præſtantiſſimus. & ἀριστοτόκεια, quæ &c. ab ἄριστος, & τίκτω, pario.

Ἀριστοφάνευς, gen. Æol. & Dor. pro Ἀριστοφάνους, ab Ἀριστοφάνης.

Ἀριστοφάνης, Ariſtophanes, Poeta comicus.

Ἀριστόχειρ, ρος, ὁ καὶ ἡ, manibus ſtrenuus, fortiſſimus. Ab ἄριστος, & χείρ.

Ἀριστωδῖνες, dicebantur Athenæ, ut quæ parerent optimos, & præſtantiſſimos: ex ἄριστος, & ὠδίν, ἡ, unde ὠδὶν, ſeu ὠδὶς, ῖνος, & ὠδίνω.

Ἀριστῶν, prandens: ab ἀριστάω, prandeo.

Ἀριστησμὸς, ῦ, ὁ, tempus prandii, ἀρίστου ὥρα. Heſych.

Ἀρισφαλὴς, valde lubricus, fallax. ἀρισφαλεῖς, οἱ, dubii. Et

Ἀρισφαλεῖς, οἱ, facile decepti: ab ἀρι, & σφαλὸς, quod a σφάλλω.

Ἀριφραδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, valde manifeſtus, inſignis.

Ἀριφραδέως, adv. valde manifeſte: ab ἀρι, valde, & φραδὴς, prudens. Th. φράζω.

Ἄρίφρων, cui eſt mala mens; male animatus; ὁ κακῶς φρονῶν. Suid. Heſych.

Ἀρίων, ονος, ὁ, nom. viri.

Ἀρκαδία, ἡ, Arcadia, nomen regionis.

Ἀρκεῖ, ſufficit, imperſon. ab ἀρκέω, a. 1. ἄρκεσα, Jon. ἀρκέεσθαι, contentus eſto, præſ. inf. paſſ. pro imperat.

Ἄρκειον, herba quædam paluſtris. Dioſc. ſcribitur a pleriſque ἄρκτειον.

Ἄρκειος, ου, ὁ, idem quod ἄρκτειος: ut ἐκ λίπους ἀρκείου, ex adipe urſino.

Ἀρκέομαι, οῦμαι, ſufficio, par ſum. Thuc. frequentius eſt pro contentus ſum, acquieſco: nam qui contentus eſt aliquibus rebus, & acquieſcit, illæ ei ſufficiunt. hinc ἀρκεσθεὶς τοῖς, apud Plut. eſt paſſ. ab ἀρκέω.

Ἀρκεόντως, Jon. pro ἀρκούντως, ſufficienter. Th. ἀρκέω, ſufficio.

Ἀρκέσει, arcebit, f. 1. verbi ἀρκέω, propulſo.

Ἀρκεσθησόμεθα, 1. plur. f. 1. ind. paſſ. ab ἀρκέομαι. vide ἀρκέω.

Ἀρκεσίλας, α, ὁ, Dor. pro Ἀρκεσίλαος.

Ἀρκεσίλεως, ω, ὁ, Arceſilaus, nomen propr.

Ἄρκεσις, εως, ἡ, utilitas, auxilium.

Ἄρκεσμα, τὸ, auxilium: ab ἀρκέω.

Ἀρκετὸς, ὴ, ὸν, ῦ, ſufficiens. Et ἀρκετὸν, ſufficit, pro ἀρκετόν ἐστι, quod pro ἀρκεῖ. Th. ἀρκέω, ſufficio.

Ἀρκετῶς, ſufficienter.

Ἀρκευθὶς, ίδος, ἡ, bacca juniperi, quæ maturitate nigreſcit. Et Dioſcor. etiam ipſam arborem ἀρκευθίδα vocat.

Ἀρκεύθινος, juniperus: ab ἄρκευθος.

ἈΡΚΕΥΘΟΣ, ου, juniperus: παρὰ τὸ τὰς ἀρὰς κεύθειν, ideſt, quod maledictionem arceat. Ejus odorem omnia ſc. reptilia averſantur. Itaque velim ab ἀρκεῖν ἄνθος.

ἈΡΚΕ'Ω, ſufficio, arceo, opitulor, propulſo: Item, ſatis vel par ſum, ſatisfacio. f. έσω. p. ἤρκεκα. a. 1. ἤρκεσα, & Jon. ἄρκεσα. præſ. paſſ. ἀρκέομαι. perf. paſſ. ἤρκεσμαι. a. 1. paſſ. ἠρκέσθην. f. 1. paſſ. ἀρκεσθήσομαι. cum dativo.

Ἄρκηλοι, οἱ, urſorum catuli. Euſt. Th. ἄρκτος, vel ἄρκος, urſus.

Ἄρκιος, ὁ καὶ ἡ, & ἄρκιον, Poet. pro ἀρκετὸς, ſufficiens, ſatis dignus, adjuvans, utilis; item propulſatorius, propulſandi vim habens. Exp. etiam ſeptentrionalis: ut ἄρκιος πνοή. Euſt. & ſic eſt pro ἀρκτικός; ut ἄρκειος pro ἄρκτειος: a Th. ἄρκτος, ὁ, ἡ.

Ἀρκὸς, ῦ, ὁ, idem quod, & pro ἄρκεσμα, τὸ, & ἄρκεσις, auxilium. Them. idem.

Ἀρκούντως, adv. idem quod ἀρκετῶς, ſufficienter, ſatis, abunde. Th. ἀρκέω.

Ἀρκτῷος, ου, urſinus.

Ἀρκτέον, incipiendum: verbale ab ἄρχω, ordior.

Ἀρκτεύω, in urſæ occiſæ honorem virgines Dianæ conſecro. Suid. Pol. Unde ἀρκτεία, illa conſecratio virginum Dianæ.

Ἀρκτῆ, ῆς, ἡ, (ſub. δορὰ) urſina, ſcil. pellis. Th. ἄρκτος.

Ἀρκτικὸς, ῦ, ſeptentrionalis. Them. ἄρκτος.

Ἄρκτιον, dicitur herba quædam; de qua Dioſc. 4. 106. & Gal. ſimpl. 6. & Plin. 27. 6. Th. ἄρκτος.

Ἀρκτόμυς, ὸς, ὁ, mus urſinus: ſic dictus, quod incedit bipes, & prioribus pedibus tanquam manibus utitur, quod urſorum proprium: Vox Helleniſtica: Ex ἄρκτος, & μῦς.

ἊΡΚΤΟΣ, ου, ὁ, ἡ, urſus, urſa: item, ſignum cœleſte.

Ἀρκτοῦρος, Arcturus; Stella poſt ἄρκτου οὐρὰν nam οὐρὰ, ᾶς, ἡ, cauda.

Ἀρκτοφύλαξ, ακος, ὁ, cuſtos urſæ; ſydus, quod & Bootes; aſtrum arctophylax: ex ἄρκτος, urſus, & φύλαξ, ακος, ὁ, ἡ, cuſtos. Th. φυλάσσω.

Ἀρκτῷος, ου, ὁ, Arctous, ſeptemtrionalis. Herod.

Ἀρκυοςασία, ας, ἡ, & ἀρκυοςάσιον, τὸ, retium ſtatio, ſeu tenſio; item, locus ubi tenduntur retia, ſeu in quo ſtant; plagæ.

ἈΡΚΥΣ, υος, ἡ, rete, reticulum; vitta.

Ἀρκυςάσιον, idem quod ἀρκυοςασία, & ἀρκυοςάσιον.

Ἀρκυςάτος, ου, ὁ, retium tenſivus. & ἀρκυςάται, τὰ, loca ubi retia figuntur; item, ipſa retia. ab ἄρκυς, rete, & ἵςαμαι, ſto; unde ςάσις, ſtatio; & ςατὸς, qui ſtat.

Ἀρκυωρέω, retia cuſtodio; ſto ad retia, & indaginem. Euſt. ex ἄρκυς, rete, & οὖρος, cuſtos, unde οὐρέω, & mutato υ in ω, ὠρέω, cuſtodio.

Ἀρκυωρὸς, ὁ, cuſtos retis, ſeu retiarius; qui ſtat ad retia, & indaginem.

ἍΡΜΑ, ατος, τὸ, currus, vehiculum: a præt. paſſ. ἄρω, apto, mutato ſpiritu.

Ἁρμαγεδδὼν, τὸ ἄκλειον, Hebr. q. d. exercitus maledictus.

Ἁρμαλιὴν, acc. ſing. Jon. ab ἁρμαλιά.

Ἁρμαλιά, ᾶς, ἡ, cibus, demenſum. Th. ἄρω, adapto: παρὰ τὸ ἁρμόζειν καὶ ἰσχυροποιεῖν τὰ μέλη. Heſych.

Ἁρμαλιὰς ὄχος, vehiculum quod exercitui commeatum circumvehebat: nam ὄχος, ου, ὁ, & ος, τὸ, eſt currus, vehiculum.

Ἁρμάμαξα, ης, ἡ, currus, theda. Th. ἅρμα, idem.

Ἁρμαξοτροχία, idem quod ἁρματροχία, & χιὴ, ἡ, curriculi orbita; quod eſt pro ἁρματοτροχία: ex ἅρμα, τὸ, currus, & τρόχος, rota. Them. τρέχω, curro.

Ἁρμάτειος, & ἁρμάτιος, ου, ad currum pertinens, curulis: ab eod. Th.

Ἁρματεύω, f. εύσω, aurigo, vel aurigor. Eurip. ab ἅρμα.

Ἁρματηλασία, ας, ἡ, agitatio currus.

Ἁρματηλάτας, α, ὁ, Dor. pro

Ἁρματηλάτης, ου, ὁ, currus agitator: Ex ἅρμα, currus, & ἐλαύνω, agito.

Ἁρματηλατέω, curru, ſeu curribus vehi, ſeu agitari. ejuſdem Them. & comp.

Ἁρματονίκη, & Dor. α, ἡ, victoria curulis: ex ἅρμα, & νίκη.

Ἁρμάτιον, ου, τὸ, curriculum. Th. ἅρμα.

Ἁρματῖται, οἱ, bigales, bigarii. Them. idem.

Ἁρματοδρομία, ας, ἡ, curule certamen: ab ἅρμα, & δρόμος, curſus: quod a τρέχω.

Ἁρματόεις, εντος, ὁ, curulis: ab ἅρμα, ατος, τὸ.

Ἁρματομαχέω, ex curru pugno. Euſt. ex ἅρμα, & μαχέω.

Ἁρματοπηγὸς, οῦ, ὁ, qui currum fabricatur: ab ἅρμα, currus, & πήγνυμι, fabricor.

Ἁρματοπηγέω, currus fabricor. ejuſdem Th. & comp.

Ἁρματοποιὸς, ὁ, idem, carpentarius, ſeu qui currus facit, aut fabricatur.

Ἁρματοποιέω, currus facio, vel fabricor: ex ἅρμα, & ποιέω.

Ἁρματοτροφέω, curules equos alo, ſeu nutrio.

Ἁρματοτροφία, curulium equorum nutritio: ex ἅρμα, & τροφέω, idem quod τρέφω, alo, nutrio.

Ἁρματοτροχία. vide ἁρμαξοτροχία.

Ἅρμενα, apta, congrua, per Syncop. pro ἀρόμενα, pl. ab

Ἅρμενος, pro ἀρόμενος, præſ. part. paſſ. ab ἄρω, apto. Sic ἵκμενος, pro ἱκόμενος, ubi eſt Syncope, & ſpiritus mutatio Æolica.

Ἅρμενον, ου, τὸ, inſtrumentum, ut congruum, & neceſſarium opifici: ab ἄρω, apto.

Ἁρμὴ, ῆς, ἡ, Hippocrati dicitur πᾶσα σύνοδος τραυμάτων, compages, commiſſura, compago. Galenus exp. ſuturam in capite: idem quod ἁρμὸς, & Th. idem.

Ἁρμηλάτης, & της, auriga; per quem currus agi poteſt.

Ἁρμηλατέω, aurigor; certo aurigatione in curuli certamine. Et per Syncopen pro ἁρματηλατέω.

Ἁρμίως, confeſtim: Hippocr. παραχρῆμα: dictio Dorica.

Ἁρμογὴ, ῆς, ἡ, idem quod ἁρμὸς, apta junctura, ſeu commiſſura, compages, coagmentatio.

Ἁρμόδιος, ια, ιον, ου, congruus, familiaris. Th. ἄρω, apto. Eſt & Ἁρμόδιος, ου, ὁ, nomen propr.

Ἁρμόζοισα, Dor. pro ἁρμόζουσα, ης, ἡ, conveniens, præſ. part. f. g. ab

Ἁρμόζω, vel ἁρμόττω, apte connecto: apto, quadro, convenio; & pro ordino. f. όσω. p. ἥρμοκα, a. 1. m. ἡρμοσάμην. ab ἄρω, apto.

Ἁρμοζόντως, congruenter, convenienter: ut ἁρμοζόντως ἔχει, convenienter ſe habet: ab ἁρμόζω.

Ἁρμοῖ, modo, nuper; adv. ſed ἁρμοῖ, congruenter: ab ἁρμός.

Ἁρμολογέω, ῶ, congruenter coagmento; apte concinno, & compingo: ut ἡρμολόγησε τάφον, in Epigr. convenienter compoſuit ſepulchrum. ex ἁρμὸς, & λόγος.

Ἁρμονίη, ης, ἡ, Jon. pro

Ἁρμονία, ας, ἡ, compages; apud Muſicos concentus: ab eod. Th.

Ἁρμονίδεω, gen. Æol. pro ου, ab

Ἁρμονίδης, ου, ὁ, nom. propr. viri.

Ἁρμονικὸς, ἡ, ad harmoniam pertinens, harmoniam habens; item, muſicus. Th. ἄρω.

Ἁρμὸς, οῦ, ὁ, commiſſura, articulus, compages: a præt. paſſ. ἄρω, mutato ſpiritu.

Ἁρμοςία, ας, ἡ, gubernatio.

Ἁρμοςὴς, οῦ, ὁ, ἁρμοςὴρ, & ἁρμόςωρ, moderator, magiſtratus, gubernator.

Ἁρμοςὸς, ἡ, ὁ, conveniens, congruens: ab ἁρμόζω.

Ἁρμόςαι, adaptatus eſt, Jon. pro ἥρμοςαι, ab ἥρμοσμαι, perf. paſſ. verbi ἁρμόζω, apto.

Ἁρμόττοιεν, 3. pl. præſ. opt. ab

Ἁρμόττω, idem quod ἁρμόζω, f. όσω. præſ. part. ἁρμόττων, οντος, & in f. g. ἁρμόττουσα.

Ἀρναῖος, ου, ὁ, Arnæus, nom. propr.

Ἀρνακὶς, ίδος, ἡ, pellis agni, pellis ovina: q. ab ἀρς, ἀρνὸς, agnus.

Ἄρνας, acc. plur. ἀρνάσι, dat. & ἄρνες, nom. plur. ab ἀρς, ἀρνὸς, agnus.

Ἀρνεῖον, ου, τὸ, locus ubi agninæ carnes venduntur, macellum: ab

Ἀρνειὸς, οῦ, ὁ, agnus adultus. At

Ἄρνειος, ου, agninus. Th. ἀρς.

Ἀρνεῖσθαι, negare, præſ. inf. ab

ἈΡΝΕΌΜΑΙ, recuſo, nego, abnego. imperf. ἠρνεόμην, ούμην, negabam. f. ήσομαι. p. ἤρνημαι, σαι, ται. a. 1. m. ἠρνησάμην, ω, ατο, renuit, & in pl. ἠρνησάμεθα, σασθε, αντο. ſub. ἀρνήσωμαι, ῃ, ηται. inf. ἀρνήσασθαι. part. ἀρνησάμενος, η, ον.

Ἀρνεοθοίνης, agnis veſcens. Epigr. ex ἀρς, ἀρνὸς, agnus, & θοίνη, convivium; unde θοινάω, epulor.

Ἀρνευτὴρ, ῆρος, ὁ, urinator: παρὰ τοὺς ἄρνας, agnos, qui ſolent in caput deſilire, velut aerem cornibus impetentes: eodem modo urinatores prono capite ſe immittunt in aquas.

Ἀρνευτήρια, τὰ, exp. urinatorum exercitia: ab ἀρνευτήρ.

Ἄρνη, ης, ἡ, nomen urbis; item Nymphæ nutricis Neptuni.

Ἀρνήσασθαι, a. 1. inf. m. ab ἀρνέομαι.

Ἀρνησίθεος, ου, ὁ, Deum negans; ὁ τὸν θεὸν ἀρνούμενος, ὁ ἄπιςος, infidelis. Chryſoſt. ex ἀρνέομαι, & θεός.

Ἄρνησις, εως, ἡ, recuſatio, negatio.

Ἀρνῆται, pro ἀρνέηται, 3. ſing. præſ. ſub. m. ab ἀρνέομαι.

Ἀρνητικὸς, ἡ, negativus: a præt. paſſ. ἀρνέομαι.

Ἀρνοφόρος, ἡ, apud Athen. l. 2. agnifera eſſe videtur.

Ἀρνίον, ου, τὸ, agnus, agnellus: dim. ab ἀρς, ἀρνὸς, agnus.

Ἀρνόγλωσσον, τὸ, & ἀρνόγλωσσος, ου, ὁ, plantago; agnina lingua. Dioſc. ex ἀρς, ἀρνὸς, & γλῶσσα.

Ἀρνορκία, ſeu ἀρνορκίη, ἡ, apud Heſych. exp. juſjurandum, & fœdus conceptum cæſo agno; cujus exemplum apud Hom. Il. 3. & Virgil. Æn. 12. ex ἀρς, ἀρνὸς, & ὅρκος, ὁ: unde ὅρκιον, τό.

Ἀρνὸς, agni, gen. ſing. ab ἀρς. Sunt qui legunt ἄρνος, ου, ὁ, idem.

Ἀρνοφάγος, ου, ὁ, qui agnum devorat, comedit, & abſumit: ex ἀρς, & φάγω.

Ἀρνόφυλλον, τὸ, q. d. agni folium; cytiſus; herba qua agni delectantur: ex ἀρς, & φύλλον, folium.

ἈΡΝΥΜΑΙ, capio, conſequor; commuto, comparo. ἀρνυμένω, nom. dual. ab ἀρνύμενος, præſ. part.

Ἀρνῳδοὶ, οἱ, dicti ſic οἱ ῥαψῳδοὶ, rhapſodi, qui carmina apud antiquos recitabant; utpote quibus agnus proponeretur pretium recitationis verſuum. Euſt. ex ἀρς, agnus, & ἀείδω, cano; unde ᾄδω, idem, a quo ᾆσμα, τὸ, canticum, & ᾠδὴ, ἡ, idem; item ᾠδὸς, οῦ, ὁ, cantor.

Ἀρνῶν, gen. pl. ab ἀρς, ἀρνός.

Ἀρξάμενος, a. 1. part. ἄρξασθαι, a. 1. inf. m. ab ἄρχω, incipio.

Ἀρξεῦμαι, Dor. & Æol. pro ἀρξοῦμαι, & Æol. pro ἄρξομαι, f. 1. ab ἄρχομαι, incipio.

Ἄρξομαι, ῃ, εται, f. 1. m. ab eod. ἄρχομαι.

Ἀρόῃς, ᾷς, 2. ſing. præſ. ſub. act. ab ἀρόω, aro.

Ἀραίμαν, Dor. pro ἀροίμην, ſuſciperem, perferrem, aor. 2. opt. m. verbi αἴρω, tollo: a. 2. m. ἠρόμην.

Ἀροίμεθα, retulerimus, 1. pl. a. 2. opt. m. ejuſd. verbi.

Ἄροιο, ἄροιτο, tuleris, it: 2. & 3. perſ. a. 2. opt. med. ejuſd. verbi.

Ἄρομα, τὸ, aratio: (ἀροτρίασμα, Heſych.) eſt verbale ab ἀρόω, ῶ, aro.

Ἄρομαι, aptor, adaptor: paſſ. ab ἄρω, apto.

Ἀρόμμεναι, Poet. pro ἀρόμεναι, quod Dor. pro ἀρόειν, arare: præſ. inf. ab ἀρόω, aro.

ἌΡΟΝ, ου, τὸ, Arum, herbæ ſpecies. Eſt &

Ἄρον, a. 2. imper. verbi αἴρω, tollo.

Ἄροντο, pro ἤροντο, Jon. a. 2. ind. m. ejuſd. verbi.

Ἄρος, exp. utilitas, apud Æſchyl. a Th. ἄρω.

Ἀρὸς, exp. locus irriguus, pratum; item, guttula. Heſych. enim ἀρὸς affert pro τὰ λιβάδια, quod illas habet.

Ἀρόσῃς, 2. perſ. a. 1. ſub. act. ἀρόσαι, a. 1. inf. ab ἀρόω, aro.

Ἀρόσιμος, arabilis; item, cultus.

Ἄροσις, vel Ἄρωσις, & Ἀροτρίασις, εως, ἡ, aratio, agricultura; interdum ager frumentarius: ab ἀρόω, aro.

Ἀρόσσειν, legitur apud Gregor. pro ἀροῦν, arare: a Th. ἀρόω, ῶ, f. ώσω.

Ἀροῖ, nom. pl. ab ἀρόως.

Ἀροτὴρ, ῆρος, ὁ, Arator: Epith. bovis, vox poetica: ab ἀρόω.

Ἀρότης, ου, ὁ, idem: & ab eod.

Ἀροτήσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, arabilis.

Ἀροτήσιος, ου, ὁ, ἡ, ad arationem pertinens. unde apud Aratum ἀροτήσιος ὥρα, eſt ἀροτὸς, arationis tempus, vel ſeminandi tempeſtas, i. e. ſementis. ab ἀρόω, aro.

Ἀρότοιο, genit. Poet. pro ἀρότου, ab

Ἄροτος, ου, ὁ, aratio. Sed ἀροτὸς, οῦ, ὁ, tempus arandi. Et ἀροτὸς, ὸν, τὸν, arabilis. Th. ἀρόω, aro.

Ἄροτρα, pl. n. g. ab ἄροτρον, aratrum: ab eod. Th.

Ἀροτραῖος, ου, ὁ, ad aratores pertinens, ruſticus, agreſtis.

Ἀροτρεὺς, έως, Poet. pro quo & ἀρότης, ου, ὁ,

ου, ὁ, & ἀροτὴρ, ῆρος, ὁ, arator, agricola.

Ἀροτρατὴρ, arator.

Ἀροτρόω, & ἀροτρεύω, aro, aratro findo.

Ἀροτρίασις, aratio.

Ἀροτριάω, ῶ, & Ἀροτριάζω, aro. f. άσω. p. ἠροτρίακα.

Ἀροτρίωσις, idem quod ἀροτρίασις.

Ἄροτρον, ου, τὸ, ARATRUM. Th. ἀρόω.

Ἀροτρόπους, οδος, vomer: ab ἄροτρον, & πούς.

Ἀροῦν, nec non ἀρόωσιν, præſ. inf. pro ἀρόειν: ab ἀρόω, aro.

Ἄρουρα, ας, & Ion. ἀρούρη, ἡ, arvum, terra arata, & terra: in nom. pl. ἄρουραι. ab

Ἀρουραῖος, agreſtis, arvalis, campeſtris.

Ἀρούριον, ου, τὸ, agellus: ab ἄρουρα, quod ab ἀρόω.

Ἀρουροπόνος, q. d. in arvo laborans; agricola: ex ἄρουρα, arvum, terra arabilis, & πόνος, ου, ὁ, labor: unde πονέω, laboro.

ἈΡΟ'Ω, ῶ, ARO, f. ἀρόσω. a. 1. ἤροσα. p. ἤροκα. p. paſſ. ἤρομαι, σαι, ται· unde eſt ἄροσις, ἄροτος, ἀροτὴρ, ἄροτρον, ἄρουρα, de quibus ſupra.

Ἀρόωσις, idem quod ἀροτρίασις, & ἀροτρίωσις, aratio: ab ἀρόω, aro.

Ἁρπάγδην, raptim.

Ἁρπάγειον, locus dicitur juxta Cyricum, unde raptum memorant Ganymedem. Th. ἁρπάζω.

Ἁρπαγὴ, ῆς, ἡ, rapina, raptus: & ἁρπαγμὸς, οῦ, ὁ, idem: ab ἁρπάζω, rapio.

Ἁρπάγη, ης, ἡ, harpago; inſtrumentum uncos habens, quo ex puteis vaſa retrahuntur: ab eod.

Ἁρπάγιμος, rapto quæſitus; item, abreptus: ut ψυχὴ ἁρπαγίμη, Epigr.

Ἁρπάγιον ἀγγεῖον, vas, quod a rapiendo harpagium dicitur.

Ἅρπαγμα, & Ἅρπασμα, ατος, τὸ, præda rapta, rapina: a præt. paſſ. verbi ἁρπάζω.

Ἁρπάζοντε, rapientes, præſ. part. dual. num. ab

ἉΡΠΑ'ΖΩ, rapio. f. σω, & Dor. ἁρπάξω. p. ἥρπακα. p. paſſ. ἥρπασμαι. a. 1. paſſ. ἡρπάσθην. a. 2. paſſ. ἡρπάγην. p. m. ἥρπαγα. hinc ἅρπασμα, & ἅρπαγμα, ἁρπαγὴ, ἅρπαξ, ἅρπη, ἁρπεδὼν, ἁρπεδόνη, de quibus alibi.

Ἁρπακτὴρ, ῆρος, apud Poet. & Ἁρπακτὴς, οῦ, ὁ, raptor.

Ἁρπακτικὸς, οῦ, rapiendi peritus, rapax.

Ἁρπακτικῶς, adv. rapaciter; item, raptim.

Ἁρπακτὸς, οῦ, ereptus: a præt. paſſ. verbi ἁρπάζω.

Ἁρπακτὺς, ύος, ἡ, raptus, direptio. Th. idem.

Ἁρπάλαγον, τὸ, exp. telum leporarium, cujus meminit Oppian. ab ἁρπάζω: unde ἅρπη, ἡ, & λαγωὸς, ὁ.

Ἁρπαλέος, α, ον, rapidus, a, um, celer: ab ἁρπάζω.

Ἁρπαλέως, & Ἁρπάδην, idem quod ἁρπακτικῶς: ab eod. Th.

Ἁρπάλιμος, Heſych. idem cum ἁρπαλέος, deſideratus; qui rapitur.

Ἁρπαλίζω, arripio, accipio. ἁρπαλίζομαι, & ἁρπαλίπομαι, libens ſuſcipio; libenter accipio. ab ἁρπάζω.

Ἅρπαξ, αγος, ὁ, RAPAX, raptor: in pl. ἅρπαγες. ab eod. Th.

Ἁρπάξαις, Æol. pro ἁρπάξας, a. 1. part. m. g. ab ἁρπάζω.

Ἁρπάξασα, a. 1. part. f. g. ab ἁρπάζω.

Ἁρπαξῶ, rapiam, Dor. pro ἁρπάξω, f. 1. act. ab ἁρπάζω.

Ἁρπαξίβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, rapto vivens: apud Athen. ex ἅρπαξ, rapax, & βίος, ου, ὁ, vita.

Ἅρπας, acc. pl. ab ἅρπη, falx.

Ἁρπάσας, ασα, a. 1. part. ab ἁρπάζω.

Ἁρπασμὸς, idem quod ἁρπαγὴ, & ἁρπαγμὸς, raptus, direptio, ipſa rapiendi actio.

Ἁρπαστὸν, οῦ, harpaſtum; genus pilæ grandioris; dictum quod quiſque arripere nitatur. unde Martial. Sive harpaſta manu pulverulenta rapis.

Ἁρπαστὸς, οῦ, ὁ, q. d. rapititius.

Ἁρπαστικὸς, rapax. Ariſtot. Phyſiogn.

Ἁρπάω, rapio, furor. Steph. refert ad ἅρπη, ut ſit proprie, falce abripere.

Ἁρπεδὴς, έος, ſolo æqualis: quia ἄρει πέδῳ, ſolo congruit.

Ἁρπεδὲς, latum, planum: pro livido accepiſſe videtur Nicander.

Ἁρπεδίζω, ſolo æquo, complano, pavio. Heſych.

Ἁρπεδόεις, εντος, ὁ, idem quod ἁρπεδὴς, humo æqualis, plenus; vel ὁ ἄγαν πελιδνὸς, valde lividus, & pallidus: παρὰ τὸ ἄγαν καὶ πέδον: ſic Herodianus, & Didymus, & Etym. Heſych. vero, ὁμαλὸς, ἰσόπεδος.

Ἁρπεδόνη, ης, ἡ, laqueus, funis: &

Ἁρπεδὼν, όνος, ἡ, funiculus: ab ἁρπάζω, rapio.

Ἁρπεδονίζω, prædo, illaqueo. Heſych. ab ἁρπεδόνη.

Ἁρπέζα, quaſi ὀρόπεζα, ης, ἡ, pes, vel imum montis, tanquam ὄρους πέζα.

Ἁρπεὺς, apud Cretenſes dicitur Milvus; a raptu.

Ἅρπη, ης, ἡ, falx; item, enſis falcatus: & harpa avis: ab ἁρπάζω, rapio.

Ἀρπὶς, ſeu ἀρπίς, ίδος, ἡ, crepidæ, aut calcei genus; dicitur per Metatheſin pro ῥαπὶς, a ῥάπτω, ſuo, conſuo, teſte Etym.

Ἅρπυια, ας, ἡ, Harpyia: derivatur a Th. ἁρπάζω.

Ἅρπυιαι, rapaces quædam Deæ, Harpyiæ. gen. pl. ἁρπυιῶν.

Ἅρπυς, ὁ, amor: quia falcatus ad reſecanda impedimenta: aut quia animos ἁρπᾷ, rapit.

Ἀῤῥάβδωτος, ὁ καὶ ἡ, ſeu ἀράβδωτος, carens virga, ſeu baculo: ex α priv. & ῥάβδος, ου, ἡ, virga, baculus.

Ἀῤῥάβδωτα, τὰ, vel ται, αἱ, ſunt inter oſtrea; q. d. minime virgata; (quibus opponuntur ῥαβδωτὰ, quæ pectinatim diviſa interpretatur Gaza apud Ariſtot.) conchæ dicuntur non pectinatim diviſæ, ſeu non ſtriatæ, aut virgatæ.

Ἀῤῥαβὼν, ῶνος, ὁ, arrhabo, pars ſolutionis, quæ fidem facit totius ſummæ perſolvendæ. Hebræi, a quibus Græci hoc vocabulum ſumpſerunt, ערבון, arrhabon vocant id omne, quo dato confirmatur promiſſio: ideo quidam exp. pignus: arrhabo tamen, inquit Hieron. futuræ emptionis quaſi quoddam teſtimonium, & obligamentum datur; pignus vero (hoc eſt ἐνέχυρον) pro mutua pecunia opponitur, ut quum illa reddita fuerit, reddenti debitum pignus a creditore reddatur. utitur Paulus ad Eph. c. 1. & 2. Cor. c. 1. & 5. Item Plut. in Galba.

Ἀῤῥαβωνίζω, exp. arrhabone confirmo contractum emptionis. Heſych. Th. ἀῤῥαβὼν, ῶνος, ὁ.

Ἀῤῥαγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, infractus, infragilis, firmus: ab α, & ῥήσσω, frango.

Ἀῤῥαδιούργητος, exp. non temeratus: ex α priv. & ῥᾳδιουργέω, f. ήσω.

Ἄῤῥαιστος, non corruptus, incorruptus. ſed ponitur & ἄῤῥατος, pro eod. ex α priv. & ῥαίω, f. ῥαίσω; unde ῥαιστὸς, ὁ.

Ἄῤῥαξον, Ion. & poet. pro ἤῤῥαξον, & hoc pro ἤραξον, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀράσσω, amputo.

Ἄῤῥαφος, ου, ὁ, ἡ, inſutilis: ex α priv. & ῥαφὴ, ſutura. Th. ῥάπτω, conſuo.

Ἄῤῥεκτος, ſeu ἄρεκτος, exp. infectus, imperfectus: ut ἔργον ἄρεκτον, Il. τ. ex α priv. & ῥέζω, f. ῥέξω.

Ἄῤῥενα, acc. ſing. m. g. vel pl. n. g. ἄῤῥενος, & ἀῤῥένων, gen. ſing. & pl. ab ἄῤῥην, mas, ſtrenuus.

Ἀῤῥενικὸς, vel Ἀρσενικὸς, οῦ, maſculinus: ab ἄῤῥην, vel ἄρσην, mas.

Ἀῤῥενικῶς, vel ἀρσενικῶς, exp. maſculino genere, Athen. eſt adv. ab ἀῤῥενικὸς, ſeu ἀρσενικός.

Ἀῤῥενογονία, exp. maſculorum generatio, ſeu procreatio: ab ἀῤῥενογόνος, mares generans.

Ἀῤῥενογόνος, ου, ὁ, ἡ, maſculos procreans: ab ἄῤῥην, & γεννάω, quod a γείνομαι.

Ἀῤῥενόθηλυς, V. ἀρσενόθηλυς.

Ἀῤῥενοκοίτης, & ἀρσενοκοίτης, qui cum maſculis concumbit, vel maſculorum concubitor. 1. Cor. c. 6. & in Ath. Epigr. ex ἄῤῥην, ſeu ἄρσην, ενος, & κοίτη, ἡ, ſeu κοῖτος, ὁ.

Ἀῤῥενοκυέω, exp. marem in utero geſto: ex ἄῤῥην, ενος, & κυέω.

Ἀῤῥενόπαις, ſive ἀρσενόπαις, cui eſt filius mas. Nonn. ex ἄῤῥην, vel ἄρσην, ενος, & παῖς.

Ἀῤῥενοτόκος, mares pariens.

Ἀῤῥενοτοκέω, virilis ſexus partum edo: ex ἄῤῥην, ενος, & τόκος, ὁ.

Ἀῤῥενόω, ῶ, f. ώσω, maſculum reddo, & in paſſ. ἀῤῥενοῦσθαι, maſculeſcere.

Ἀῤῥενώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, virilis, fortis. unde adv.

Ἀῤῥενωδῶς, maſcule, fortiter. Th. ἄῤῥην, ενος.

Ἀῤῥενωπὸν, τὸ, & ἀῤῥενωπία, ἡ, exp. maſcula, ſeu virilis facies; interdum animus virilis, fortiſque & generoſus, qui ſub maſcula facie latet. Plat. Plut. de fort. Alex. ſed ἀῤῥενωψ, & ἀῤῥενωπὰς, Euſt. tradit in malam partem uſurpari.

Ἀῤῥενωπίδες, exp. ἀνδρόγυναι, fœminæ, quarum facies aliquid virilitatis præ ſe ferunt. Heſych. ab ἀῤῥενωπός.

Ἀῤῥενωπὸς, & Ἀῤῥηνωπὸς, οῦ, aſpectu maſculus, virilis: ex ἄῤῥην, & ὤψ.

Ἀῤῥεπὴς, έος, & Ἄῤῥεπος, non vergens quoquam, non declinans.

Ἀῤῥεψία, ας, ἡ, ſententia neutram in partem propenſius inclinans: ab α, & ῥέπω, vergo.

Ἀῤῥήδην, exp. ita ut non collocetur in oratione. Heſych. eſt adv. ab ἄῤῥητος.

Ἀῤῥήκτοισι, infractis, dat. pl. Ion. ab

Ἄῤῥηκτος, idem quod Ἀῤῥαγὴς, infractus: ex α priv. & ῥήσσω.

Ἀῤῥημοσύνη, taciturnitas, ſilentium: ex α priv. & ῥῆμα, τό.

Ἀῤῥήμων, tacitus.

ἌῬῬΗΝ, vel ἄρσην, ενος, ὁ, mas: item adjective, ὁ, ἡ, maſculus: Metaph. fortis, ſtrenuus: & in neutr. gen. ἄῤῥεν, vel ἄρσεν, ſubſtantive mas. Th. ἄρδω, irrigo.

Ἀῤῥηνὴς, έος, ὁ, ἡ, Poet. ἄγριος, δυσχερὴς, moleſtus, difficilis. Deductum videtur ab ἀῤῥηνεῖν, pro λοιδορεῖν, conviciari, ac γυναικὶ πρὸς τὸν ἄῤῥενα διαφέρεσθαι, Heſych. i. e. adverſus maritum contendere.

Ἀῤῥηνωπὸς, vide ſupra cum ἀῤῥενωπός.

Ἀῤῥησία, ἡ, ſilentium: ex α priv. & ῥῆσις, εως, ἡ.

Ἀῤῥητοποιΐα, ας, ἡ, nefandum facinus, obſcœne perpetratum.

Ἀῤῥητοποιὸς, οῦ, nefanda perpetrans, obſcœnus: ab ἄῤῥητος, & ποιέω.

Ἄῤῥητος, ου, ὁ, ἡ, ineffabilis, obſcurus; item nefandus; ex α, & ῥητὸς. Th. ῥέω, dico.

Ἀῤῥητουργία, exp. nefandum facinus: ex ἄῤῥητος, ου, ὁ, & ἔργον, τό.

Ἀῤῥήτως, adv. arcane: ab eod. Th.

Ἀῤῥηφορεῖν, exp. ſecreta & arcana geſtare. Etym. & Suid. ex ἄῤῥητος, & φορὸς, ὁ; unde φορέω.

Ἀῤῥηφορία, quaſi ἀῤῥητοφορία, geſtatio arcanorum: nomen feſti apud Athenienſes, quod ex arcanis ſacris conſtabat.

Ἀῤῥηφόροι, exp. qui nefanda, & arcana geſtat, quaſi ἄῤῥητα φέρων, teſte Heſych. & Etym.

Ἄῤῥηχος, exp. ſepibus idoneus: (quod difficulter frangatur) Nic. in Ther. ex α priv. & ῥήγνυμι, f. ῥήξω, unde ῥηχὸς, ὁ.

Ἄῤῥιγος, ὁ καὶ ἡ, non frigens, frigori non obnoxius.
Ἀῤῥίγητος, exp. exhorrere neſcius; non exhorreſcens, impavidus. in Epigr. ex α priv. & ῥῖγος, εος, τό; unde ῥιγέω, f. ήσω.
Ἄῤῥιζος, & ἀῤῥίζωτος, exp. radice carens, radices nullas agens: ex α priv. & ῥίζα, ἡ, unde ῥιζόω.
Ἄῤῥιν, vel ἄῤῥις, ινος, ὁ καὶ ἡ, vide ſupra cum ἄρριν, ινος.
ἈῬῬΙΧΑ͂ΣΘΑΙ, manibus, & pedibus ſurſum tendere.
ἌῬῬΙΧΟΣ, ἄρριχος, vel ἄρσιχος, ὁ, ἡ, cophinus, vas vimineum.
Ἀῤῥοία, ἡ, exp. retentio menſtruorum; vel retardati, & commorati menſes: apud Hippocr. ex α priv. & ῥοή, ἡ.
Ἀῤῥυθμέω, diſſono, diſcordo. Gal.
Ἀῤῥυθμία, ἡ, inconcinnitas, qualis eſt eorum, quæ numeroſa non ſunt: ſed exp. & diſſonantia. Gal.
Ἀῤῥυθμοπότης, exp. qui non bibit ad rhythmum, ſeu certam menſuram, ſed plenis poculis merum in ſe ingurgitat: ex α priv. & ῥυθμὸς, & πότης, ὁ.
Ἄῤῥυθμος, ὁ, καὶ ἡ, numeris carens; nullam concinnitatem, ſeu modulationem, qualis numerorum, habens: interdum & inconcinnus, incompoſitus. unde
Ἀῤῥύθμως, abſque numeris; abſque concinnitate ea, quam afferunt rhythmi; inconcinne.
Ἀῤῥύπαντος, exp. non ſordidatus, non contaminatus.
Ἄῤῥυπος, non ſordidus: ex α priv. & Th. ῥύπος, ὁ; unde ῥυπαίνω, & ῥυπαρὸς, ὁ.
Ἀῤῥυσίαστος, exp. qui pignori opponi non poteſt: ex α priv. & ῥυσιάζω, ομαι, f. άσω.
Ἀῤῥύσονται, pro ἀναρύσονται, & hoc per Enallagen pro ἀναρύσωνται, haurient. Th. ἀρύω, haurio.
Ἀῤῥυτίδωτος, exp. qui rugas non habet. ex α priv. & ῥυτὶς, ίδος; unde ῥυτιδόω, f. ώσω.
Ἀῤῥωδέω, Jon. pro ὀῤῥωδέω, timeo. Hinc
Ἀῤῥωδία, ας, ἡ, pro ὀῤῥωδία, ἡ, metus. Th. ὀῤῥὸς, οῦ, ὁ, ſerum lactis.
Ἀῤῥὼξ, exp. idem, & ex iiſd. cum ἀῤῥαγὴς, ἄῤῥηκτος.
Ἄῤῥοπος, idem exp. cum Ἀῤῥεπής. ex α priv. & Them. ῥέπω, f. ψω; unde ῥοπή, ἡ.
Ἀῤῥωστέω, f. ήσω, p. ηκα, infirmus ſum, adverſa valetudine laboro. de [illegible] dicitur: neutrum abſolut. ab α, & ῥώννυμι.
Ἀῤῥώστημα, languor, ægritudo: eſt νόσημα μετὰ ἀσθενείας.
Ἀῤῥωστία, ας, ἡ, infirmitas, morbus. Ab
Ἄῤῥωστος, ου, ὁ, ἡ, infirmus, ægrotus: ex α, & ῥώννυμι.
ἌΡΣ, ἀρνὸς, ὁ, ἡ, agnus: dat. pl. ἀρνάσι.
Ἀρσάμενος, Æol. pro ἀράμενος, a. 1. part. m. ab ἄρω, apto, f. ἀρῶ, & Æol. ἄρσω.
Ἆρον, a. 1. imperat. verbi αἴρω, tollo.
Ἄρσας, αντος, a. 1. part. act. ab ἦρσα, 1. act. ab ἄρω.
Ἄρσενα, acc. ſing. ἄρσενε, maſculos, in dual. ab ἄρσην, vel ἄῤῥην, mas.
Ἀρσενικὸς, maſculinus: ab eod. Th.
Ἀρσενικῶς, vel ἀῤῥενικῶς, maſcule, vel maſculino genere. Athen. ab ἄρσην, mas.
Ἀρσενόθηλος, & ἀῤῥενόθηλυς, promiſcui generis, fœminei nimirum, & maſculi: ſic vocantur animalia, quæ ipſa ſe ineunt. ex ἄρσην, maſculus, & θῆλυς, εος, ὁ vel ἡ, fœmineus.
Ἀρσενοκοίτης, ου, ὁ, cinædus: ex ἄρσην, & κοίτη, cubile.
Ἀρσενόπαις, cui eſt mas filius. Nonn. ex ἄρσην, mas, & παῖς, puer.
Ἀρσενοπληθὴς, viris plenus: apud Æſchyl. ex ἄρσην, & πλῆθος.
Ἄρσην, ενος, ὁ, ἡ, & τὸ ἄρσεν, mas, maſculus. Vide Ἄῤῥην.

Ἄρσις, εως, ἡ, elevatio; item, ablatio: & apud LXXII. onus. Th. αἴρω.
Ἄρσιχος, exp. loculus, apud Diod. Sic. ſed exp. etiam, ciſta lignea; & arcula, ſeu capſula; vel idem quod, & pro Th. ἄῤῥιχος.
Ἄρσον, adapta, a. 1. imperat. a f. Æolico verbi ἄρω, apto. Vide ἀρσάμενος.
Ἄρσω, coaptabo, f. 1. Æol. verbi ἄρω, f. ἀρῶ, & Æol. σω. a. 1. ἦρα, & Æol. ἦρσα.
Ἀρτάβη, ης, ἡ, artaba, menſura dicebatur Perſica, tribus chœnicibus Atticis capacior, quam Atticus medimnus, teſte Herodoto l. 1. apud Ægyptios autem artabam facere modios viginti, ſcribit Hieron. in c. 5. Iſaiæ.
Ἀρταμέω, ῶ, concido in fruſta; item, trucido; a Th. ἄρταμος, ὁ.
Ἄρταμις, ιδος, Dor. pro Ἄρτεμις, Diana.
ἌΡΤΑΜΟΣ, ου, ὁ, lanius, coquus: παρὰ τὸ εἰς ἄρτια τέμνειν.
Ἀρτάνη, ης, ἡ, laqueus; item, ſuſpendium: ab ἀρτάω.
Ἀρταξέρξης, ου, ὁ, nomen propr. Regis Perſarum: magnus bellator.
ἈΡΤΆΩ, (& ἀρτέω, Jon.) f. ήσω, p. ηκα, ſuſpendo, appendo: q. ab αἴρω, attollo.
Ἀρτεμᾶς, ᾶ, ὁ, Artemas, nom. propr. viri, Gr. incolumis.
Ἀρτεμέα, acc. ſing. ab
ἈΡΤΕΜΗ͂Σ, έος, ὁ, ἡ, integer, incolumis: q. ab ἄρτιος, integer: vel Pleonaſmo τοῦ ρ, quaſi ἀτεμὴς, a τέμνω.
Ἀρτεμία, incolumitas, ſalus, ſanitas.
Ἀρτεμέω, ῶ, incolumis ſum; valeo, ſum integris viribus. Nonn. ab ἀρτεμής.
Ἀρτεμιδόβλητος, (q. d. a Diana, i. e. Luna percuſſus, idem quod σεληνόβλητος) Lunaticus, Lymphaticus: (nam de mulieribus dicitur σεληνόβληται: & ἀρτεμιδόβληται, ut ἀπολλωνόβληται, & ἡλιόβληται, de viris) ex Ἄρτεμις, Diana, & βλητὸς, ictus; a βάλλω, quod inter alia ſign. figo, ferio, ſaucio.
Ἄρτεμις, ιος, ιδος, ἡ, Diana: acc. ιν, & ιδα: voc. ὦ Ἄρτεμι· q. ab ἀρτεμὴς, perfectus: Vel, ut alii volunt, παρὰ τὸ τὸν ἀέρα τέμνειν: nam venationi præeſſe fingebant; unde venatrix dicitur.
Ἀρτεμισία, ας, ἡ, Artemiſia, herba.
Ἀρτεμίσιον, Dianæ feſtum, templum, aut ſtatua: ab Ἄρτεμις.
ἈΡΤΈΜΩΝ, ονος, ὁ, artemo, velum navis majus, antemna: q. ab ἀρτάω, ſuſpendo.
Ἀρτέμων, ονος, nomen propr. viri, qui περιφόρητος cognominatus eſt; quod ob mollitiem lectica circumferretur.
ἈΡΤΈΟΜΑΙ, paro, apparo: quaſi ab ἄρω.
Ἀρτεπίβουλος, ου, nomen muris: ab ἄρτος, panis, & ἐπίβουλος, inſidiator: ex ἐπὶ, & βουλή.
Ἀρτέω, Jon. idem quod ἀρτάω, ſuſpendo.
Ἄρτημα, ατος, τὸ, ſuſpenſum, appenſum. ἀρτήματα vocantur omnia, quæ pendent ex aliquo loco: a præt. paſſ. verbi ἀρτάω.
Ἀρτὴρ, ῆρος, ὁ, ſonat ad verbum, ſublator, quaſi ab αἴρω, tollo: Vel humerus, quo onus ſublatum fertur: Item genus calceamenti. Sed in Nehemia ſumitur pro inſtrumento τῶν φορέων, i. e. bajulatorum. Ex ἀρτὴρ, Pleonaſm. τοῦ ο, fit ἀορτὴρ, ῆρος, ὁ, lorum, ſeu funis, quo enſis appenditur, ſeu theca, in qua reconditur, quaſi ἄορα τηρῶν: ab ἄορ, enſis, & τηρέω, ſervo.
Ἀρτῆρες, arteres; Maſſæ lapideæ, vel metallicæ, anſa vel manubrio addito, quo commode levari poſſint ab athletis. Artem. lib. 1. (vide ἁλτῆρες) ab αἴρω, tollo.
ἈΡΤΗΡΊΑ, ας, ἡ, arteria, ſpiritus receptaculum: παρὰ τὸ ἀέρα τηρεῖν.
Ἀρτηριακὸς, ὁ, ad arteriam pertinens.
Ἀρτηριώδης, εος, ὁ, ἡ, arterioſus.

Ἀρτηριοτομία, ας, ἡ, arteriæ diſſectio: a τομὸς, quod a τέμνω.
ἌΡΤΙ, modo, nuper, nunc. ἕως ἄρτι, huc uſque. ἀπ' ἄρτι, vel ἀπάρτι, ex hoc tempore. & ἀπ' ἄρτι, jam nunc. Ἄρτι, in compoſitione interdum ſignificat integritatem, ſeu perfectionem; ex ἄρτιος: interdum novitatem.
Ἀρτιάκις, adv. pariter, i. e. pari numero.
Ἀρτιάζω, ludo par impar; interdum, præparo.
Ἀρτιασμὸς, οῦ, ὁ, luſus eorum, qui ludunt par impar: ab ἄρτιος, par.
Ἀρτιβλαστὴς, recens germinans. Th. βλαστάνω.
Ἀρτιβρεχὴς, nuper madefactus, nuper irrigatus: in Epigr. ex ἄρτι, & βρέχω.
Ἀρτίγαμος, ου, ὁ, ἡ, qui nuper uxorem duxit; nuper nupta: ab ἄρτι, & γάμος; quod a γαμέω.
Ἀρτιγένεθλος, idem quod
Ἀρτιγενὴς, Poetic. pro quo
Ἀρτιγένειος, qui nudiuſtertius barbam emittere cœpit: & ἀρτιγένειος χνόος, in Epigr. exp. q. d. lanugo barbæ nuper enatæ. ex ἄρτι, & γένειον, τό.
Ἀρτιγέννητος, ου, ὁ, ἡ, recens genitus; modo natus: ex ἄρτι, & γεννητὸς; quod a γίνομαι, naſcor.
Ἀρτιγλυφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, recens ſculptus: ut ἀρτιγλυφὲς ξόανον, Theocr. in Erg. ex ἄρτι, & γλύφω.
Ἀρτίγονος, modo genitus, ſeu natus: ex ἄρτι, & γονὴ, ἡ, ſeu γονὸς, ὁ.
Ἀρτιχαρὴς, recens ſcriptus: a χαρὴ, ἡ.
Ἀρτιδαὴς, qui nuper didicit; qui nuper cognovit; vel qui nuper cognitus eſt, ſeu mente perceptus: apud Suid. a Them. δαίω, diſco.
Ἀρτίδακρυς, qui recens lacrymavit. Eurip. a Th. δάκρυ, τό.
Ἀρτιδίδακτος, non ita pridem doctus, ſeu edoctus; qui nuper, ſeu recens didicit: a διδακτὸς, ὁ. comp. ut præcedentia, cum adv. ἄρτι.
Ἀρτίδιον, τὸ, parvus panis: eſt diminut. a Th. ἄρτος, ὁ.
Ἀρτίδομος, ου, ὁ καὶ ἡ, recens extructus. Nonn. ex ἄρτι, & δομὴ, ἡ, unde δομέω.
Ἀρτίδρεπτος, recenter decerptus: ex ἄρτι, & δρέπω, f. ψω.
Ἀρτιέπειαι, veridicæ, nom. pl. ab ἀρτιέπεια, f. g. pro ἀρτιεπής.
Ἀρτιεπὴς, έος, ὁ, ἡ, loquax, non mutilans verba, verborum concinnator; item, veridicus: ab ἄρτιος, perfectus, & ἔπω, dico.
Ἀρτιζυγία, nuper facta conjunctio; ex ἄρτι, & ζυγὸς, ὁ.
Ἀρτίζω, compono, perficio: cujus compoſita ſunt uſitatiora. Ab ἄρτιος.
Ἀρτίζωος, qui eſt brevis vitæ: ex ἄρτι, & ζωὴ, ἡ, ſeu ζωὸς, ὁ.
Ἀρτιθαλὴς, recens florens. Th. θάλλω.
Ἀρτιθανὴς, modo, ſeu recens mortuus. Nonn. ex ἄρτι, & θνήσκω, f. θανοῦμαι: unde ejus comp. quædam deſinunt in θανής.
Ἀρτικροτέω, exp. idem quod συμφωνέω, Heſych. ducta ſignif. a remigantibus, qui ad numerum quaſi aquas plaudunt: ex ἄρτι, & κροτέω.
Ἀρτιλόχευτος, recens partu editus, nuper natus: ex ἄρτι, & λοχὸς, ἡ, unde λοχεύω, ομαι.
Ἀρτιμαθὴς, qui nuper diſcere cœpit; ſeu qui nuper didicit, & intellexit: ut ἀρτιμαθὴς κακῶν, apud Eurip. in Hecub. ex ἄρτι, & μανθάνω, f. μαθήσομαι: unde pleraque ejus comp. deſinunt in μαθής.
Ἀρτιμελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui membris eſt integris, & abſolutis; nulla parte mutilus, aut diſtortus: ex ἄρτι, ab ἄρτιος, & μέλος, εος, τό.
Ἀρτιοπέριττος, par-impar: ab ἄρτιος, & περιττὸς, ὁ.
ἌΡΤΙΟΣ, ου, ὁ, ἡ, par, integer, perfectus.

A'ρτιότης, integritas: a Th. ἄρτιος, ὁ.
A'ρτιπαγής, recens compactus, & coagmentatus: ut τάλιχος ἀρτιπαγής, apud Theocr. Epigr. 3. ex ἄρτι, & πήγνυμι, f. πήξω, a. 2. ἐπάγην: unde multa ejus comp. in παγής deſinunt.
A'ρτίπαις, exp. puer adultus: ex ἄρτι, ab ἄρτιος, & παῖς, ὁ, ἡ.
A'ρτίπλουτος, qui nuper dives eſt factus; recens locupletatus. unde apud Eurip. in Supplic. ἀρτίπλουτα χρήματα, exp. bona novis, & ſubitis aucta divitiis. ex ἄρτι, & πλοῦτος, ὁ.
A'ρτίπος, ὁ, ἡ, Poet. pro ἀρτίπους, pedibus integer, & valens: ab ἄρτιος, & πούς.
A'ρτίσκαπτος, ὁ καὶ ἡ, recens foſſus, ſeu effoſſus: nuper defoſſus: in Epigr. ex ἄρτι, & σκάπτω, f. ψω; unde σκαπτός, ὁ.
A'ρτίσκος, ου, ὁ, parvus panis; aliis paſtillus. Athen. l. 4. diminut. ab ἄρτος, ὁ.
A'ρτίστομος, exp. cui eſt στόμα ἄρτιον, i. e. integrum; qui integra verba, ita ut intelligi poſſint, pronuntiat; ſeu qui verba ſecundum idioma linguæ pronunciat integra, & perfecta. ſed exp. &, undique planus.
A'ρτιστομέω, integra, & perfecta verba pronuntio: ex ἄρτι, ab ἄρτιος, & στόμα, τό.
A'ρτιτελής, exp. recens initiatus. Plat. in Phæd. ex ἄρτι, & τέλη, τά, myſteria, ſacra: a Th. in ſign. τέλος, ου, τό.
A'ρτίτοκος, recenti partu editus. unde Metaph. ἀρτίτοκος σελήνη, dicitur nova Luna, ſed ἀρτιτόκος, exp. quæ nuper peperit; quæ recentem edidit partum: ex ἄρτι, & τόκος, ὁ, ſeu τοκάς, ἡ.
A'ρτίτομος, nuper cæſus, ſeu nuper ſectus. ſed ἀρτιτόμος, exp. nuper ſecans; qui nuper ſecuit, ſeu incidit. ex ἄρτι, & τόμος, ſeu τομός, ὁ.
A'ρτίτροπος, ὁ, recenter mutatus: ex ἄρτι, & τροπή, ἡ, ſeu τρόπος, ὁ.
A'ρτιφαής, qui modo lucem habuit, ſcil. oculorum; qui modo viſum recuperavit. Nonn. ex ἄρτι, & φάω: cujus comp. varia deſinunt in φαής.
A'ρτιφανής, nuper in lucem editus, qui nuper apparere incepit. in Epigr. ex ἄρτι, & φαίνω, f. φανῶ: unde comp. varia in φανής.
A'ρτίφατος, ου, ὁ καὶ ἡ, recens peremptus: ab ἄρτι, & φάω.
A'ρτίφρων, qui mente eſt integra, minimeque læſa; integer mentis: ex ἄρτι, & φρήν.
A'ρτιφυής, recens natus: a Them. φύω.
A'ρτίφυτος, nuper plantatus, vel natus: ab eod. Them. φύω; unde φυτόν, τό.
A'ρτίφωνος, cui vox eſt integra, & perfecta; quique verba ἄρτια, i. e. integre, & perfecte pronuntiat: ex ἄρτι, ab ἄρτιος, & φωνή, ἡ.
A'ρτιχάρακτος, ὁ καὶ ἡ, recenter ſculptus, ſeu inſculptus: ut ἀρτιχάρακτον χάλκωμα, apud Athen. l. 5. a Th. χαράσσω, ſeu ττω, f. ξω.
A'ρτίχειρ, cui manus ſunt perfectæ, nec ullo laborant vitio, ſeu qui utraque manu æque utitur: a Them. χείρ, ἡ.
A'ρτιχόρευτος, recens choreis celebratus: ut ἀρτιχόρευτος ἑορτή, Nonn. a χορεύω, ομαι, f. εύσω.
A'ρτίχυτος, ὁ καὶ ἡ, nuper, ſeu modo fuſus. a χέω, ὁ, comp. ut reliqua præcedentia, cum Th. ἄρτι, vel ἄρτιος, ὁ.
A'ρτίως, adv. nuper, paulo ante. Attici diſtinguunt ἀρτίως, πρὸ τοῦ ὀλίγου; & ἄρτι, ἀπὸ τοῦ νῦν. exp. etiam, integre, perfecte: item, cohærenter, & apte: & ſic eſt adv. a Th. ἄρτιος, ὁ, ἡ.
A'ρτόδειγμα, ſive ἀρτοδόειγμα, exp. q. d. ſpecimen panis, i. e. ſpecimen frumenti in pane confecto ex eo. Poll. ex ἄρτος, ὁ, & δεῖγμα, τό.
A'ρτοδοτέω, ῶ, panem do, i. e. panem aliquibus diſtribuo: ex ἄρτος, & δίδωμι, ὁ.
A'ρτοθήκη, ἡ, locus, in quo panis reponitur, panarium: ex ἄρτος, & θήκη, ἡ.
A'ρτοκοπέω, piſtrinam exerceo.
A'ρτοκοπεῖον, piſtrinum.
A'ρτοκοπικός, liber apud Athenæum.
A'ρτοκόπος, ὁ, ἡ, piſtrix, & piſtor: ex ἄρτος, panis, & κόπτω, ſcindo.
A'ρτόκρεας, τό, exp. panis carni miſtus; caro pani incluſa; cibus pane, & carne conſtans: ex ἄρτος, ὁ, & κρέας, τό.
A'ρτολάγανον, exp. panis genus delicatum, apud Athen.
A'ρτολάγυνος πήρα, exp. panem, & lagenam habens pera: ex ἄρτος, ὁ, & λάγανον, τό, vel λάγυνος, ἡ.
A'ρτοξέρξης, idem quod A'ρταξέρξης.
A'ρτοποιέω, panem conficio, piſtoriam artem exerceo: ſed exp. &, in panem, vel panes formo. unde in paſſ. (de papavere ſativo) ἐς τὸ σπέρμα ἀρτοποιεῖται εἰς τὴν ἐν ὑγείᾳ χρῆσιν, apud Dioſc. l. 4. c. 72.
A'ρτοποιΐα, panificium, piſtura. Xen.
A'ρτοποιϊκός, ſcil. λόγος, liber de panificio, apud Athen. ex ἄρτος, ὁ, & ποιέω, ῶ.
A'ρτοποιός, q. d. panifex, piſtor; ſed ponitur & adjective: ut ἀρτοποιὸς ζύμη, fermentum, ex quo panis conficitur.
A'ρτοπτεῖον, officina, vel vas, in quo panes coquuntur. Poll.
A'ρτόπτης, ὁ, & ἀρτόπτη, ἡ, panes, & placentas coquens, ſeu vas, ſeu homo.
A'ρτοπτίκιος ἄρτος, dicitur panis in artopta coctus. Athen. l. 3. ex ἄρτος, ὁ, & ὀπτάω, ῶ.
A'ρτοπωλέω, exp. panes vendere: ex ἄρτος, ὁ, & πωλέω, ῶ.
A'ρτοπωλεῖον, dicitur eſſe piſtrinum. Suid.
A'ρτοπώλης, qui panem vendit.
A'ρτοπώλιον, locus, in quo venduntur panes.
A'ρτοπωλὶς, ίδος, ἡ, quæ panem vendit.
A'ρτος, panis, cibus; derivari dicitur ab αἴρω, ſignificante προσφέρω; quaſi ὁ καθ' ἡμέραν τῷ σώματι ἡμῶν προσφερόμενος, inquit Etym. & aliam addit etiam rationem: vi. διὰ τὸ αἴρειν, καὶ κουφίζειν τὴν δύναμιν. ſed videtur etiam ab ἄρω, deduci poſſe: ut ſit ἄρτος, cibus corpori congruus; ſicut ab eodem ἄρω, deducitur ἁρμαλιά, ἡ, cibus.
A'ρτοσιτέω, pane veſcor; item ſimpl. veſcor: ex ἄρτος, & σῖτος.
A'ρτοτροφέω, pane alo. Poll. ex ἄρτος, & τρέφω.
A'ρτοφάγος, ου, ὁ, panivorus; nomen muris, apud Hom. Ex ἄρτος, & φάγω, comedo.
A'ρτοφόριον, ου, τό, vas quo panis fertur, panarium. Athen. l. 4. ex ἄρτος, & φορέω.
A'ρτοχάρις, placentarum quoddam genus; panes rotundi, & lati, tenueſque, popana quæ dono dantur, Heſych. ex ἄρτος, & χάρις, ιτος, ἡ.
A'ρτυμα, ατος, τό, condimentum.
A'ρτυματώδης, εος, vel ους, ὁ καὶ ἡ, in condiendis cibis uſum habens; ad condiendos cibos accommodatus.
A'ρτύς, ἡ, exp. amicitia; item συνθήκη, pactum: ab ἀρτύω, apparo, inſtruo.
A'ρτυσις, εως, ἡ, idem quod ἄρτυμα, condimentum; ſive ipſa actio condiendi.
A'ρτυτός, exp. condimentarius, ſeu conditaneus. Dioſc. l. 2. ab ἀρτύω. Unde etiam ἀρτυτικά, τά, apud Alex. Tral. fructus cinaræ.
A'PTY'Ω, vel ἀρτύνω, Dor. f. σω, p. ἤρτυκα, apparo, inſtruo, condio: q. ab ἄρω, a. 1. ἤρτυσα, part. præſ. paſſ. ἀρτυόμενος, η, ον, conditus. præt. paſſ. ἤρτυμαι. part. ἠρτυμένος, conditus. a. 1. paſſ. ἠρτύθην. f. 1. ἀρτυθήσομαι.
A'ρύβαλλος, marſupium: ab ἀρύειν, & βάλλειν: ſive παρὰ τὸ ἀρύειν, καὶ βάλλειν εἰς αὐτόν. Heſych.
A'ρυσάμενος, part. a. 1. m. ab ἀρύω, haurio.
A'ρυσάνη, ἡ, & ἀρύταινα, ἡ, cyathus; vel cyathorum, aut poculorum genus quoddam. Th. idem.
A'ρυτήρ, ῆρος, ὁ, quoddam menſuræ genus, cyathus, hauſtrum.
A'ρυστις, & ἀρύστιχος, exp. idem quod ἀρυστήρ, quod apud Schol. Ariſtoph. eſt vaſculum aptum ad hauriendum; ut cotyla, cyathus, calix. Athen. l. 3. Th. ἀρύω.
A'ρυτὴρ, ῆρος, dicitur eſſe inſtrumentum coquinarium, quo ex aheno hauritur aliquid.
A'PY'Ω, & ἀρύω, f. σω, p. ἤρυκα, haurio, ex profundo traho. hinc ἀρυτήρ, ῆρος, ἡ, cochlear, hauſtrum: q. ab αἴρω.
A'ρφαξάδ, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον, Hebr. ſanans vaſtationem.
A'ρχάγγελος, ου, ὁ, Archangelus: q. d. ἄρχων ἀγγέλων, princeps angelorum: ἄρχω vero impero, ab ἀρχή, principatus: ἄγγελος vero ab ἀγγέλλω, nuntio.
A'ρχαγέτας, α, ὁ, Dor. pro ἀρχηγέτης, ου, ὁ, dux.
A'ρχαγός, Dor. pro ἀρχηγός, idem. Ex ἀρχή, principatus, & ἡγέομαι, duco.
A'ρχᾶθεν, Dor. pro ἀρχῆθεν, adv. ab initio, antiquitus. Th. ἀρχή.
A'ρχαί, αἱ, primitiæ, pl. ab ἀρχή.
A'ρχαΐζω, exp. antiquitatem, ſeu antiquos imitor: ab ἀρχαῖος, ſeu ἀρχαϊκός.
A'ρχαϊκός, ή, & Att. A'ρχαϊκός, vetuſtus.
A'ρχαϊκῶς, adv. priſco more. Them. ἀρχή.
A'ρχαιογονία, antiquitas: ex ἀρχαῖος, & γονή, ἡ, ſeu γόνος, ὁ.
A'ρχαιόγονος, pro quo & ἀρχέγονος, antiquus, apud Ariſtot.
A'ρχαιολογέω, exp. antiqua memoro; de antiquis diſſero, ſeu ſcribo. Luc. Tuc. l. 7. Item, antiquis verbis utor. ex ἀρχαῖος, & λόγος, ὁ.
A'ρχαιολογία, ἡ, dicitur ſermo, aut hiſtoria de rebus antiquis. Plut. de Herod. ſed in diſciplinis literatæ humanitatis ea eſt ἀρχαιολογία, quæ diſciplinarum communia principia præcognoſcit.
A'ρχαῖον, ου, τό, exp. ſors uſurarum, ſed ſubauditur ſubſtantivum δάνειον, ſive δάνεισμα, quod aliquando additur: item dicitur ἀρχαῖον etiam de bonis alicujus pro ſorte, & capite, unde fructus & reditus manat; adeo ut τὰ ἀρχαῖα vocet Demoſth. τὰ πατρῷα, avita bona. eſt neut. ſing. & plur. a ſing. maſc. ἀρχαῖος, ὁ.
A'ρχαιόπλουτος, cui priſcæ ſunt divitiæ; jam inde a majoribus ſuis dives, ex eoque nobilis: ex ἀρχαῖος, & πλοῦτος, ὁ.
A'ρχαῖος, αία, αῖον, antiquus, a, um: & ἀρχαίη, Jon. pro ἀρχαία; ab ἀρχή. ἀρχαῖοι, οἱ, majores, veteres.
A'ρχαιότερος, compar. & ἀρχαιότατος, ſuperl. antiquior, antiquiſſimus: ab ἀρχαῖος.
A'ρχαιότης, ητος, ἡ, vetuſtas, antiquitas: ab eod. Th.
A'ρχαιοτροπία, ἡ, antiqui mores; priſca vivendi forma.
A'ρχαιότροπος, antiquis moribus præditus; antiquos mores recipiens; ut ἀρχαιότροπα ἐπιτηδεύματα, apud Thuc. l. 1.
A'ρχαιοτρόπως, ad. antiquis moribus, antiqua morum ſimplicitate: ex ἀρχαῖος, & τρόπος, ὁ.
A'ρχαιρεσία, ας, ἡ, magiſtratuum electio: ex ἀρχή, imperium, & αἱρέω, eligo.
A'ρχαιρέσια, τά, comitia.
A'ρχαιρεσιάζω, magiſtratum creo, aut ambio.
A'ρχαϊσμός, οῦ, ὁ, priſcorum imitatio, maxime in ſermone: unde nomen eſt figuræ apud Gramm. ab ἀρχή.

A'ρ-

Ἀρχαίως, antique: adv. ab eod.

Ἀρχέγονος, idem quod Ἀρχαιόγονος, primigenus, primigenius, & principalis, primitivus, prior natus, author generis, ex quo omnia genita ſunt: ut ἀρχέγονος ὕλη, primigenia materia. ex ἀρχὴ, vel ἀρχαῖος, & γόνος.

Ἀρχέδημος, ου, ὁ, nomen propr. viri, Gr. princeps populi.

Ἀρχέδικος, ου, ὁ, qui juſte imperat; ὁ ἄρχων ἐν δίκῃ.

Ἀρχέει, 3. ſing. ind. præſ. ἀρχέειν, præſ. inf. act. ἀρχέεσθαι, præſ. inf. paſſ. ἀρχέεται, 3. ſing. ind. paſſ. ab ἀρχέω, vel ἄρχομαι, impero.

Ἀρχεῖον, ου, τὸ, domus principis, aut magiſtratuum curia, ab ἀρχὴ, principatus: Item archivium, tabularium. Item in caſtris Prætorium, & principia ſignificat.

Ἀρχεῖος, ου, ὁ, idem quod ἀρχαῖος, antiquus.

Ἀρχέκακος, ὁ καὶ ἡ, author, ſeu origo malorum: ab ἀρχὴ, & κακός.

Ἀρχέλαος, ου, ὁ. Archelaus, nom. viri, Gr. princeps populi.

Ἀρχέλαος, ου, ὁ καὶ ἡ, populi rector: pro quo dicitur etiam ἀρχέλας: ex ἀρχὴ, ἡ, vel ἀρχὸς, ὁ, & λαός, ὁ.

Ἀρχέναυς, qui nunc primum navigat: vel qui navi imperat: apud Suid. ex ἀρχὴ, vel ἀρχὸς, & ναῦς, navis; unde νάιος, navalis.

Ἀρχέπλουτος, exp. penes quem adminiſtrandarum, & diſpenſandarum divitiarum poteſtas eſt: ex ἀρχὸς, ὁ, vel ἀρχὴ, ἡ, & πλοῦτος, ὁ.

Ἀρχέπολις, ιος, ὁ, ἡ, imperans civitati; ὁ ἄρχων τῆς πόλεως.

Ἀρχεο', pro ἄρχεο, incipe, inf. pro imperat. ab ἄρχομαι. Vide ἄρχω.

Ἀρχέσθαι, infin. ſæpe parere, imperium ferre.

Ἀρχεσίμολπος μοῦσα, dicitur muſa, quæ cantui præeſt, ſeu quæ cantum incipit. Athen. l. 4. ex ἄρχω, vel ἀρχὴ, ἡ, & μολπὴ, ἡ.

Ἀρχέσπερος, veſpera principium habens: ut ἀρχέσπερος νὺξ, apud Homerum: ex ἀρχὴ, & ἕσπερος.

Ἀρχετεύειν, & ἀρχηγετεύειν, principatum tenere.

Ἀρχετο, Dor. pro ἤρχετο, 3. ſing. imperſ. verbi ἄρχομαι· vide in ἄρχω.

Ἀρχετυπία, ἡ, dicitur exemplar, vel idea.

Ἀρχέτυπον, τὸ, forma primigenia; typus initio factus, & omnium primus.

Ἀρχέτυπος, ου, archetypus, in neutr. τὸ ἀρχέτυπον, exemplar primigenium: ab ἀρχὴ, & τύπος.

Ἀρχέτυπος χαρὰ, legitur apud Phil. de vita M. l. 3. hujus autem vocis proprius uſus eſt in imaginibus; Metaphoricus in aliis rebus.

Ἀρχεῦ, Dor. pro ἄρχου, præſ. imperat. paſſ. ab ἄρχομαι, impero. Th. ἀρχή.

Ἀρχεύω, idem quod ἄρχω, impero.

Ἀρχέχορος, exp. qui præeſt choro, choragus, ſeu qui choros inchoat; in Epigr. ex ἄρχω, ἀρχὴ, vel ἀρχὸς, & χορός.

ἈΡΧΗ', ῆς, principium, principatus, imperium, extremum. Ab ἀρχὴ vero eſt ἀρχαῖος, ἄρχω, & ἄρχομαι, δήμαρχος, ἔξαρχος, ἔπαρχος, ἵππαρχος, & ἱππάρχης, μόναρχος, vel μονάρχης, ναύαρχος, ὀλιγαρχία, πειθαρχέω, χιλιάρχης, &c. de quibus alibi.

Ἀρχηγετάω, idem eſt quod ἀρχηγετέω.

Ἀρχηγετέω, ῶ, exp. incipio, auſpicor.

Ἀρχηγέτης, & Dor. Ἀρχαγέτης, ου, ὁ, dux, præſes, princeps.

Ἀρχηγέτις, ιδος, ἡ, præſes, ductrix, patrona.

Ἀρχηγὸς, οῦ, ὁ, ἡ, dux, princeps, author: in vocat. ἀρχηγέ. ex ἀρχὴ, & ἡγέομαι, duco.

Ἀρχῆθεν, Jon. pro ἐξ ἀρχῆς, ab initio, antiquitus. Th. ἀρχή.

Ἀρχὴν, & τὴν ἀρχὴν, adverbialiter, primum, primitus, principio: & interdum omnino, ante omnia.

Ἀρχθεῖσα, acc. ſing. a. 1. part. paſſ. ab ἄρχω, vel ἄρχομαι.

Ἀρχηλῃστὴς, & ἀρχιλῃστὴς, princeps latronum: ex ἀρχὴ, unde ἀρχὸς, vel ἄρχων, & λῃστής.

Ἀρχίατρος, ου, ὁ, medicorum princeps, vel inter medicos primarius: ab ἀρχὸς, & ἰατρὸς, quod ab ἰάομαι.

Ἀρχιβούκολος, bubulcorum princeps: ex ἀρχὴ, ἡ, vel ἀρχὸς, ὁ, & βούκολος, ὁ.

Ἀρχιγένεθλος, princeps ſeu generis, ſeu gentis, vel antiquæ originis, ſeu generationis; priſcus. Nonn. ex ἀρχὴ, ἡ, & γενέθλη, ἡ.

Ἀρχιγραμματεὺς, έως, ὁ, ſcribarum præfectus: ab ἀρχὸς, & γραμματεὺς, quod a γράφω.

Ἀρχίδαμος, ου, ὁ, Archidamus, nomen proprium.

Ἀρχιδεσμοφύλαξ, ακος, ὁ, cuſtos, & princeps carceris. Th. φυλάττω.

Ἀρχιδικαστὴς, οῦ, ὁ, judicum præfectus, ſeu præſes.

Ἀρχίδικος, qui præeſt cauſis, & judiciis. ex ἀρχὸς, & δίκη, vel δικαστής.

Ἀρχίδιον, ου, q. d. imperiolum, parvum imperium; item, parvus magiſtratus, & pedarius: dimin. ab ἀρχή.

Ἀρχιερεσία, exp. a Suid. κωπηλασία, (a κώπη, remus) i. e. remigatio; ſed eſt potius principatus inter remiges; eſt enim comp. ex ἀρχὴ, principatus, & εἰρεσία, ſeu ἐρεσία, remigatio; a Th. ἐρέσσω.

Ἀρχιερεύομαι, & ἀρχιερατεύω, ſummus ſacerdos ſum; vel ſummo ſacerdotio fungor.

Ἀρχιερατικός, ή, όν, pontificius.

Ἀρχιερεὺς, έως, & Attice έως, ὁ, pontifex, ſummus ſacrorum præſes, ſummus ſacerdos; q. d. ἄρχων τῶν ἱερῶν, princeps ſacerdotum: quod ab ἀρχὴ, principatus, & ἱερεὺς, ſacerdos; quod ab ἱερὸς, ſanctus.

Ἀρχιερωσύνη, ἡ, exp. ſummum ſacerdotium, pontificatus maximus: ab ἀρχιερεύς.

Ἀρχιέταιρος, ſodalium princeps; qui principem inter ſodales locum obtinet; ut Chuſi dicitur ἀρχιέταιρος Davidis, 2. Reg. c. 16. ex ἀρχὸς, ὁ, vel ἀρχὴ, ἡ, & ἑταῖρος, ὁ.

Ἀρχιεύνουχος, eunuchorum præfectus, ſeu princeps: ex ἀρχὴ, & εὐνοῦχος, ὁ.

Ἀρχίζωος, vitæ initium præbens; vitæ autor: ex ἀρχὴ, & ζωὴ, ἡ.

Ἀρχιθέωρος, quidam exp. præfectus ludorum & ſpectaculorum: ab aliis exp. præfectus eorum, qui theori dicebantur; hoc eſt qui ſciſcitatum oracula mittebantur: ſed exp. etiam, præfectus ſacrorum, apud Demoſt. ex ἀρχὸς, & θεωρός.

Ἀρχικλώπης, exp. antiquus fur, & q. d. princeps furum; qui furum turbæ præeſt. Suid. pro eod. dicitur & ἀρχίκλωψ. ex ἀρχὴ, & κλοπὴ, vel κλώψ, ὁ.

Ἀρχικὸς, ή, ὁ, principalis, primarius, aptus ad regendum: ab ἄρχω.

Ἀρχικυβερνήτης, qui præeſt navi, navis præfectus, nauclerus: ex ἀρχὴ, & κυβερνήτης.

Ἀρχιλῃστὴς, idem quod ἀρχηλῃστής.

Ἀρχίλοχος, ου, ὁ, Archilochus, Poeta Jambici carminis inventor.

Ἀρχιμάγειρος, ου, ὁ, præfectus coquorum: ab ἀρχὴ, imperium, & μάγειρος, coquus.

Ἀρχιμανδρίτης, ου, ὁ, qui pluribus monachis præeſt, abbas: ex ἀρχὸς, & μάνδρα, ἡ.

Ἀρχίμιμος, ου, ὁ, mimorum princeps; item, princeps hiſtrionum: ex ἀρχὴ, ἡ, & μῖμος, ὁ.

Ἀρχιοινοχοΐα, exp. dignitas τοῦ ἀρχιοινοχόου.

Ἀρχιοινοχόος, pincerna, poculorum magiſter. Ex ἄρχω, impero, οἶνος, vinum, & χέω, fundo.

Ἀρχιοινοχόος, qui principem locum inter pocillatores tenet.

Ἀρχιπατριώτης, princeps familiarum. Joſue c. 21. ex ἀρχὸς, ὁ, & πατριώτης, ου, ὁ.

Ἀρχιπειρατὴς, οῦ, ὁ, archipirata, piratarum princeps: ex ἄρχω, & πειρατὴς, ὁ.

Ἀρχιποίμην, ενος, ὁ, paſtorum princeps: ab ἀρχὴ, principatus, & ποιμὴν, paſtor.

Ἀρχιποσία, q. d. principatus bibendi; ſed exp. & primus bibendi locus: ex ἀρχὴ, ἡ, & πόσις, εως, ἡ, potus.

Ἀρχιππος, ου, ὁ, propr. nom. viri, Gr. magiſter equorum. Th. ἵππος, equus.

Ἀρχιρεὺς, idem quod, & pro ἀρχιερεύς.

Ἀρχισιτοποιὸς, οῦ, ὁ, piſtor, piſtorum princeps: ex ἄρχω, impero, σῖτος, frumentum, panis, & ποιέω, facio.

Ἀρχιστράτηγος, ου, ὁ, imperator exercitus: quod ab ἀρχὴ, principatus, & στρατηγὸς, dux; quod ex στρατὸς, exercitus, & ἄγω, duco.

Ἀρχισυνάγωγος, ου, ὁ, præfectus vel rector ſynagogæ: ab ἄρχων, & συναγωγὴ, conventus; quod a συνάγω, congrego. Th. ἄγω, duco.

Ἀρχισωματοφύλαξ, præcipuus cuſtos corporis. Regum l. 1. cap. 28. ex ἀρχὴ, σῶμα, & φύλαξ.

Ἀρχιτεκτονικὸς, ή, ad architectos pertinens, peritus architecturæ.

Ἀρχιτεκτονική, (ſub. τέχνη) architectura.

Ἀρχιτέκτων, ονος, ὁ, Architectus, fabrorum princeps; item Metaphor. ſtructor, machinator: ex ἄρχων, & τέκτων, faber; quod a τεύχω, fabricor.

Ἀρχιτελώνης, ου, ὁ, q. d. ἄρχων τῶν τελωνῶν, magiſter publicanorum.

Ἀρχιτρίκλινος, ου, ὁ, architriclinus, ſympoſiarcha, qui præeſt apparando convivio: ex ἀρχὴ, principatus, & τρίκλινον, ſeu τρίκλινος, triclinium, ideſt, locus tribus conſtratus lectis ad diſcumbendum; quod ex τρεῖς, & κλίνω, reclino.

Ἀρχυπασπιστὴς, primarius, & princeps inter ὑπασπιστάς: Plut. in Eumen. ex ἀρχὸς, & ὑπασπιστὴς, clypeatus ſatelles.

Ἀρχίφυλος, ου, præfectus tribus. ἀρχίφυλοι, οἱ, principes tribuum. Th. φυλὴ, tribus.

Ἀρχίφωτος, exp. initium, & autor luminis. ſic dicitur Baptiſmus, quoniam poſt eum animæ illuminantur. Dionyſ. Areop. ex ἀρχὴ, ἡ, & φῶς, φωτὸς, τό.

Ἀρχμένος, per Sync. pro ἀρχόμενος, ſubditus: præſ. part. ab ἄρχομαι, impero. Th. ἀρχὴ, imperium. Vel pro ἠργμένος, ut ſit Jonicum præt. tranſlato accentu.

Ἀρχογλυπτίδης, exp. magiſtratus ambiens, quaſi ὁ τὰς ἀρχὰς γλίφων: Etym. & Euſt. ex ἀρχὴ, ἡ, & γλίφω, i. ψω, unde γλίπτης, ὁ.

Ἀρχολάβος, magiſtratuum ſuſceptor: ex ἀρχὸς, & λαβὴ, ἡ.

Ἀρχολίπαρος, exp. magiſtratum ambiens; i. e. ὁ λιπαρῶν εἰς ἀρχήν. Etym. & Euſt. & ſic eſt ex ἀρχὴ, ἡ, & λιπαρὴς, ὁ, ἡ, unde λιπαρέω, ῶ. Sed exp. etiam, ὁ ἐκ τοῦ ἄρχειν λιπαινόμενος, i. e. propter magiſtratum ſplendeſcens: Etym. & Euſt. Atque ſic eſt ex ἀρχὴ, ἡ, & λιπαρὸς, ὁ, a Th. λίπος, εος, τό; unde λιπαίνω, ομαι.

Ἄρχομαι, exp. initium facio, vel ſumo, vel habeo: item pro ὑπάρχομαι, Od. ξ. ſed exp. etiam, ſum ſub principatu, ſeu dominatu, vel imperio; ſubſum imperio; mihi imperatur: ſæpe etiam exp. pareo, obtempero: ut ἄρχομαι ὑπὸ τῶν νόμων, obtempero legibus: Plut. in Apoph. & ἄρχομαι τούτοις, in his pareo. unde ἀρχόμενοι, qui ſub imperio, vel dominatu, ſeu ditione alicujus, ſubditi; qui & ὑπήκοοι. Xen. eſt paſſ. ab ἄρχω.

Ἀρχοντικὸς, imperioſus, i. e. ἀρχικὸς: a Th. ἄρχω.

Ἀρχὸς, οῦ, ὁ, qui imperium obtinet, dux:

dux: ſed exp. & podex: item, inteſtinum rectum, apud Ariſtot. in 4. de gen. an.

Ἄρχω, incipio, initium facio: item, ſum principium, ſeu origo, vel auctor ſum: item, priores partes occupo: ut apud Thuc. ἄρχω τῆς μάχης, prior pugnam capeſſo: ſic ἄρχειν πολέμου, apud eund. Sed exp. etiam, impero, cum genit. principatum obtineo, dominor, magiſtratum gero. f. ξω. p. ἦρχα. a. 1. ἦρξα. a. 1. part. ἄρξας, αντος. præſ. med. ἄρχομαι, incipio, impero. imperf. ἠρχόμην, ου, ετο. præſ. part. ἀρχόμενος. ἀρχώμεσθ' pro ἀρχώμεσθα, præſ. ſub. med. f. 1. m. ἄρξομαι, ῃ, εται. a. 1. med. ἠρξάμην, ω, ατο. a. 1. med. ſub. ἄρξωμαι, ῃ, ηται. a. 1. inf. m. ἄρξασθαι. Th. ἀρχή, principium, imperium.

Ἀρχώμεσθα, ordiamur, Poet. pro ἀρχώμεθα, præſ. ſub. m. ab ἄρχω, vel ἄρχομαι.

Ἄρχων, οντος, ὁ, princeps. ἀρχόμενος, ſubditus. V. ἄρχομαι.

Ἀρχώνης, exp. qui præeſt emptionibus. Etym. Ex ἀρχὸς, ſeu Th. ἄρχω, & ὠνέομαι.

ἌΡΩ, apto, adapto, congruo. f. ἀρῶ. a. 1. ἦρα. & Æol. ἄρσω, & ἦρσα. part. ἄρσας, αντος. p. m. ἦρα, & facta reduplicatione, ἄρηρα, & Poet. ἄραρα. Et ἄρω poteſt etiam eſſe a. 1. ſub. verbi αἴρω, tollo.

Ἀρωγὴ, ῆς, auxilium, remedium.

Ἀρωγὸς, ῦ, ὁ, ἡ, auxiliator, vindex, defenſor: ab ἀρήγω, auxilior, verſo η in ω.

Ἀρωγοναύτης, ου, ὁ, unde ἀρωγοναῦται δαίμονες, Dii nautarum fautores, ſeu defenſores; Dii faventes, & propitii nautis: Epigr. ex ἀρωγὸς, auxiliator, & ναύτης, nauta; a Th. ναῦς, navis.

ἈΡΩΜΑ, ατος, τὸ, aroma, odoramentum. ἀρώματα, ων, τὰ, aromata: ab ἄρι, & ὄζω, oleo.

Ἀρωματικὸς, ῦ, odoratus: & ώδης, εος, ὁ, ἡ, aromata redolens.

Ἀρωματίζω, aroma redoleo; aromata reſipio; ſum odoratus; odorem ſuavem ſpiro: item active, aromatis, odoribus, ſeu odoramentis imbuo: Dioſc.

Ἀρωματίτης, ου, ὁ, Aromatites. unde ἀρωματίτης οἶνος, aromatites vinum, i. e. aromatis confectum. Dioſc. Th. ἄρωμα.

Ἀρωματοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, odorifer, aromatarius, qui aromata fert: ex ἄρωμα, & φέρω.

ἈΡΩΝΙΑ, ας, ἡ, meſpilus arbor.

Ἄρως, ωος, ὁ, Dor. pro ἥρως, ὁ, Heros.

Α Σ.

Ἄς, adv. uſquequo.

Ἅς, acc. pl. ab ὅς, ἥ, ὅ, qui, quæ, quod, Art. ſubjunct.

Ἀσὰ, ὁ, nomen viri ἀκλέων, Syr. Medicus.

Ἆσα, Dor. pro ᾖσα, & in 2. ſing. ἆσας, Dor. pro ᾖσας, a. 1. act. verbi ἀείδω, cano, & ᾄδω, per contract. ᾖδον, imperf. & Dor. ᾆδον.

Ἆσαι, a. 1. inf. verbi ἄδω, ſatio, f. ἄσω. At ᾄδω, ᾄσω, ι ſubſcripto, cano.

Ἀσάζω, & ἀσαίνω, idem quod ἀσάομαι, (& ex eadem origine derivata, vid. ab ἄση, ἡ, faſtidium, Heſych.) triſtor; λυπέομαι: ſed proprie ſign. nauſeo, faſtidio, laboro: ab ἄδω, ſatio; unde ἄση, ης, ἡ, faſtidium, nauſea, ſæpe ſcil. conſequens ſatietatem.

Ἄσακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non conculcatus: ut ἄσακτος γῆ, terra non conculcata, & conſtipata. Xen. ex α priv. & σάττω, onero; item, conculco.

Ἀσαλαμίνιος, ου, ὁ, expers rei nauticæ; imperitus maris (fuere Salaminii rei nauticæ peritiſſimi) vel a triremi quadam miræ velocitatis apud Athenienſes, quæ ſalaminia dicebatur. α eſt privativum.

Ἀσάλευτος, ου, ὁ, ἡ, inconcuſſus, immotus: ex α, & σαλεύω, agito. Th. σάλος, ου, ὁ, ſalum.

Ἀσαλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, tranquillus, cura vacuus: σαλα γὰρ ἡ φροντίς. Æſchyl.

Ἀσαλλεῖ, ἀφροντιστεῖ, apud Heſych.

Ἀσαλία, ἡ, ſecuritas, ἀμεριμνία; item, inconſiderantia, incogitantia, ἀλογιστία. Etym.

Ἀσάλπιγκτος, ſeu ἀσάλπικτος, ὁ καὶ ἡ, tuba non proclamatus: ἀσάλπικτος ὥρα, μεσονύκτιον, Heſych. quod mane ſolum, & veſpere tuba canere ſolerent: ab α, & σάλπιγξ, tuba.

Ἀσάμενος, ου, ὁ, Poet. pro λυπούμενος, dolens, mæſtus: ab ἄδω, ſatio; vel ἄω, lædo.

ἈΣΑΜΙΝΘΟΣ, ου, ἡ, pelvis, ſolium balneatorum: παρὰ τὸ ἄσιν μινύθειν, a ſordibus minuendis, i. e. eluendis.

Ἀσᾶν, faſtidio afficere, præſ. inf. ab ἀσάω. Th. ἄδω, ſatio.

Ἀσάνδαλος, ου, ſandaliis carens: ab α, & σανδάλιον.

Ἄσαντος, non adblandiens, ὁ σαίνων. Heſych. proprium eſt canum, qui blandas alioqui caudas movent. ex α priv. & σαίνω, idem, quod σείω, quatio, agito; item, adulor, blandior; Metaph. a canibus caudæ agitatione adblandientibus.

Ἀσάομαι, ῶμαι, futur. ήσομαι, nauſeo, faſtidio. Vide ſupra ἀσάζω.

Ἀσαπὴς, έος, & Ἄσηπτος, ου, ὁ, ἡ, non putrefactus, putredini non obnoxius: ab α, & σήπω, putrefacio.

Ἀσαρίτης οἶνος, Aſarites vinum, i. e. ex aſaro herba confectum, & conditum, Dioſ. ἀβάσαρον.

Ἄσαρκος, ου, carnis expers: item, gracilis, macilentus.

Ἀσαρκία, ας, ἡ, gracilitas, macies, carnis privatio: ab α, & σάρξ.

ἈΣΑΡΟΝ, ου, τὸ, Aſarum, nardus ſylveſtris.

Ἄσαρος, non ornatus, non verſus. unde ἄσαρον, τὸ, ſcopis non mundatum; ſeu quod ſcopis mundari nequit. Heſych. ex α priv. & σαίρω, ſcopis purgo.

Ἆσας, Jon. pro ᾖσας, cecinisti, 2. ſing. a. 1. ind. verbi ᾄδω, cano.

Ἀσάφεια, ας, ἡ, obſcuritas.

Ἀσαφὴς, έος, ῦς, ὁ, ἡ, obſcurus; ex α, & σαφὴς, manifeſtus.

Ἀσαφῶς, incertis cauſis, ἀδήλως, ἀναιτίως, non certo, & liquido, obſcure: adv. ab ἀσαφής.

Ἄσβεστος, ου, ὁ, ἡ, inextinguibilis, ἀσβέστη, in f. gen. pro ἄσβεστος, apud Hom. ex α, & σβεστὸς, quod a σβέννυμι, exſtinguo.

ἈΣΒΟΛΗ, ης, & ἄσβολος, ου, ἡ, fuligo, macula, favilla; q. ab ἄσις, & βάλλω. Eſt &

Ἄσβολος, ου, ὁ, nom. propr. auguris.

Ἀσβολόεις, εντος, fuliginoſus: Poet. &

Ἀσβολώδης, εος, ὁ, ἡ, idem: apud Oratores.

Ἀσβολόω, ῶ, f. ώσω, & Ἀσβολάω, fuligine inficio, polluo: a Them. ἄσβολη.

Ἀσδρούβας, Aſdrubal, dux Carthaginenſis.

Ἀσέβεια, ας, ἡ, impietas: ab ἀσεβής.

Ἀσεβέω, impie ago. f. ήσω. p. ἠσέβηκα. aor. 1. inf. ἀσεβῆσαι· ex α, & σέβω, colo.

Ἀσεβῆ, impia, nom. pl. neut. gen. ab ἀσεβής.

Ἀσέβημα, ατος, τὸ, impietas, piaculum.

Ἀσεβὴς, έος, ὁ, ἡ, & τὸ ἀσεβὲς, impius, a, um: ex α, & σέβω, colo.

Ἀσέβησις, ἡ, exp. actio impia, & nefaria: Plut. eſt verbale ab ἀσεβέω, irreligioſus ſum; quod ab ἀσεβὴς, qui non colit, nec veneratur cœleſte numen; ideoque irreligioſus, & impius.

Ἄσειρος, ου, ὁ καὶ ἡ, & ἀσείρωτος, habenis carens, abſque habenis; & generaliter non vinctus; Heſych. ſeu non alligatus: ex α priv. & σειρὰ, catena, habena.

Ἄσειστος, ὁ καὶ ἡ, inconcuſſus, non quaſſatus.

Ἀσείστως, immobiliter: adv. ex α priv. & σειστὸς, concuſſus; a Them. σείω, quatio.

Ἀσέλγεια, ας, ἡ, laſcivia, obſcœnitas, petulantia.

Ἀσελγέω, ῶ, & ἀσελγαίνω, petulanter ago, laſcivio.

Ἀσελγέως, ſeu Ἀσελγῶς, petulanter, laſcive, immodice, inſolenter.

ἈΣΕΛΓΗΣ, έος, ὁ, ἡ, petulans, protervus, laſcivus, impudicus: ex α pri. & Σέλγη, nomen urbis, cujus cives probi erant: Euſtath. vel ex α intenſ. & Σέλγη, quod cives petulantes fuerint: Suidas.

Ἀσελγοκέρως, ωτος, ὁ, cornibus laſciviens: ex ἀσελγὴς, laſcivus, & κέρας, ατος, τὸ, cornu.

Ἀσελγομανέω, per laſciviam inſanio: inſana impudicitia teneor, vel prurio: ex ἀσελγὴς, & μαίνομαι, furo, inſanio, abjecto ι in comp.

Ἀσελγῶς, vide cum ἀσελγέως.

Ἀσέληνος, ου, obſcurus: ex α priv. & σελήνη, Luna; q. ſine Luna.

Ἄσεμνος, ου, ὁ, ἡ, minime venerandus, inhoneſtus, incaſtus, fœdus: ab α, & σεμνός.

Ἄσεπτος, ου, ὁ, ἡ, idem quod ἀσεβής.

Ἀσεπὴς, έος, ὁ, ἡ, impius. Gen. 18. 25.

Ἀσεῦμαι, Dor. pro ᾄσομαι, f. 1. m. ab ᾄδω, cano.

Ἄση, ης, ἡ, faſtidium, nauſea; item, moleſtia animi: ab ἄδω, ſatio.

Ἀσῆ, cantabis, 2. ſing. f. 1. m. Dor. pro ᾄσομαι, ῃ. Th. ᾄδω.

Ἀσηθείην, moleſtia afficiar, aor. 1. opt. paſſ. ab a. 1. ind. paſſ. ἠσήθην. Vide ἀσηθῇς.

Ἀσηθῇς, mœſtus fueris, a. 1. ſub. paſſ. ab ἀσάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, faſtidio laboro. Th. ἄδω, ſatio.

Ἀσήμαντος, ου, ὁ, ἡ, incuſtoditus, incertus, non ſignatus, rectore carens: ut ἀσήμαντα μῆλα, oves carentes ſigno, i. e. non cuſtoditæ.

Ἀσημείωτος, non notatus, aut inſignitus: Philo de vita Mo. l. 2.

Ἄσημος, ου, ὁ, ἡ, cui ſignum, ſeu nota non eſt impreſſa; per conſequens obſcurus, ignobilis: ex α priv. & σῆμα, ſignum.

Ἀσήμων, idem quod ἄσημος, non ſignatus: item, obſcurus.

Ἀσήμως, obſcure: Heſych. item ignobiliter: Herodian.

Ἄσηπτος, incorruptus; idem quod ἀσαπής: ab α, & σήπω.

Ἀσηρὸς, ῦ, ὁ, faſtidium afferens, moleſtus.

Ἀσηρῶς, moleſte: ab ἄση, faſtidium. Th. ἄδω, ſatio.

Ἀσήσῃ, 2. perſona a. 1. ſub. med. verbi ἀσάομαι. V. ἀσηθῇς.

Ἀσθεὶς, έντος, cantatus, a. 1. part. paſſ. ex a. 1. ᾔσθην, verbi ᾄδω, cano.

Ἀσθένεια, ας, ἡ, infirmitas, adverſa valetudo, inopia. vide ἀσθενέω.

Ἀσθενέστερος, imbecillior: compar. ab ἀσθενής.

Ἀσθενέω, ῶ, ægroto, langueo, infirmus ſum; item, infirmor. imperf. ἠσθένεον, ουν. f. ήσω. p. ἠσθένηκα. a. 1. ἠσθένησα. præſ. part. ἀσθενέων, ῶν, οῦντος, ῶντες, ægrotus, rudis: & in f. gen. ἀσθενέουσα, οῦσα, ης, infirma. ἀσθενήσας, αντος, & in f. g. ἀσθενήσασα, a. 1. part. act. ex α, & σθένος, robur.

Ἀσθένημα, ατος, τὸ, imbecillitas, morbus: ex eodem them.

Ἀσθενὴς, έος, ὁ, ἡ, infirmus, impotens, ægrotus, pauper: ex α, & σθένος, robur.

Ἀσθενίη, pro Ἀσθένεια, Jon.

Ἀσθενικὸς, ῦ, imbecillis, valetudinarius: pau-

pauper: ab α, & δῖος.
Ἀσθενόῤῥιζος, imbecilla radice hærens: ab ἀσθενὴς, infirmus, & ῥίζα, radix.
Ἀσθενόψυχος, debilis animo, infirmus animus: Joſephus. ex ἀσθενὴς, & ψυχὴ, anima.
Ἀσθενόω, μ, ώσω, infirmum reddo, debilito, ἀσθενῆ ποιῶ: ab ἀσθενής.
Ἆσθη, detrimentum paſſus eſt: Jon. pro ἤσθη, a. 1. verbi ἀάω, vel ἄω, lædo: pro quo tamen potius ἀάω dicitur.
ἌΣΘΜΑ, ατος, τὸ, anhelatio, ſpirandi difficultas: ab ἄω.
Ἀσθμαίνοντα, anhelantem, acc. ſing. præſ. part. ab ἀσθμαίνω.
Ἀσθμαίνω, f. ανῶ, p. ἤσθμαγκα, anhelo, ſpiritum difficulter traho. ἀσθμάζω, idem.
Ἀσθματικὸς, ȣ, difficulter ſpirans. Th. ἆσθμα.
Ἀσία, ας, ἡ, Aſia, nomen reg. Gr. limoſa.
Ἀσιανὸς, ȣ, ὁ, Aſianus.
Ἀσιάρχης, ȣ, ὁ, Aſiæ princeps: q. ἄρχων τῆς Ἀσίας.
Ἀσιγησία, ἡ, tacendi impotentia.
Ἀσίγητος, ὁ καὶ ἡ, non tacens, aut ſilens: Nonn. ex α priv. & σιγάω, taceo.
Ἄσιγμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, carens ſtridore; item, carens litera Sigma: ut ἄσιγμος ᾠδὴ, apud Athen. ex α priv. & σιγμὸς, ſtridor; a σίζω, ſibilo.
Ἀσίδηρος, ὁ καὶ ἡ, qui ſine ferro eſt; ferrum non habens: Epigr. ex α priv. & σίδηρος, ferrum.
Ἀσίη, ης, ἡ, limoſa, Jon. pro Ἀσία, ας, ἡ, ab ἄσις, limus.
Ἄσικχος, ȣ, ὁ, qui non eſt σικχὸς, ſeu ἀηδὴς, i. e. delicatioris cibi minime appetens: Plut. item, non injucundus. unde τὸ ἀσικχότατον, quam minime noxium. ex α priv. & σικχὸς, ȣ, ὁ, injucundus, moleſtus, ἀηδής.
Ἄσιμος, ȣ, ὁ, argentum. Heſych. ἄσιμος ἄργυρος.
Ἀσίνη, ης, ἡ, aſine, apud Theoph. l. 2. c. 25. herba eſt, quæ aliis ſeſe implicat; quidam vocant clematitidem, & convolvulum.
Ἀσίνη, eſt etiam nom. propr. urbis Græciæ. Iliad. β.
Ἀσινὴς, έος, ὁ, ἡ, illæſus, nullo malo affectus, innocuus. Th. σίνω, noceo.
Ἀσινῶς, ſine noxa, innoxie: ex α priv. cum eodem Themate.
Ἄσιος, ȣ, ὁ, limoſus, ἰλυώδης, ut Euſt. in Il. β. exponit: ab ἄσις, limus, cænum.
ἈΣΙΡΑΚΟΣ, ȣ, ὁ, locuſtæ genus, pinnis carens, & prælonga habens crura.
ἈΣΙΣ, εως, ἡ, limus, ſordes, cænum: q. ab ἄζω, ſicco. Ἆσις, cantio: ab ᾄδω.
Ἀσιτέω, cibum non capio; a cibo abſtineo: utor inedia. Galen. ab ἄσιτος.
Ἀσιτία, & Ἀσιτεία, ας, ἡ, inedia, eſuries.
Ἄσιτος, ȣ, ὁ, ἡ, jejunus, impaſtus: ex α, & σῖτος, cibus.
ἈΣΚΑΛΑΒΟΣ, ſive ἀσκαλαβώτης, ȣ, ὁ, ſtellio, animalculum ſimile lacertæ: & per Aphæreſin σκαλαβώτης.
ἈΣΚΑΛΑΦΟΣ, ȣ, ὁ, avis nomen. Eſt & nomen propr. viri.
Ἀσκάλαντος, & ἄσκαλτος, ὁ καὶ ἡ, non foſſus, aut circumfoſſus, nec ſarritus: Heſych. idem quod ἄσκαλος, & ejuſdem compoſitionis.
Ἄσκαλος, ȣ, ὁ, ἡ, incultus: ex α, & σκάλλω, fodio.
ἈΣΚΑΛΩΠΑΣ, gallinago, avis gallinæ magnitudine: recte ſcribitur σκολόπαξ.
ἈΣΚΑΝΤΗΣ, ȣ, ὁ, vilis lectus; ſcamnum; grabatulus: q. ab α priv. & σκιμπόδιον.
Ἀσκαρδαμυκτὶ, ἀσκαρδαμυκτὶ, & ἀσκαρδαμύκτως, oculis inconniventibus, fixis, & immotis, ita ut non nicteris. Luc. Xen. ex α priv. & σκαρδαμύσσω, vel -ύττω, oculis crebro ſalientibus conniveo; ſeu oculos frequenter claudo, & aperio: quod compoſitum putatur ex σκαίρω, ſalio, & μύω, claudo: item, conniveo, nicto.
Ἀσκαρδαμυκτέω, ῶ, non nicto; fixis, & inconniventibus oculis aſpicio.
Ἀσκαρδάμυκτος, ȣ, ὁ, inconnivens; non nictans; non claudens oculos; qui fixis eſt oculis, & non conniventibus. Ariſtoph.
Ἀσκαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ἀσκάρθμος, & ἀσκαρίζων, non ſaliens, non exultans, non palpitans: ex α priv. & σκαρίζω, (pro quo etiam dicitur ἀσκαρίζω, cum α non privante) idem quod Th. σκαίρω, ſalio, ſaltito.
Ἀσκαριδώδης, ſcatens aſcaridibus, ſeu vermibus ſic appellatis: ab ἀσκαρίς.
Ἀσκαρίζω, & ἀσκαρίζων, vide cum ἀσκαρής.
ἈΣΚΑΡΙΣ, ίδος, ἡ, genus vermis.
Ἄσκαροι, calceorum, ſeu ſandaliorum genus quoddam, Heſych. aut crepitaculi quoddam genus, Pol. unde
Ἀσκαροφόρος, qui geſtat ἀσκάρους: ſed Heſych. exp. φαρετρὸν, bajulum. Thema volunt eſſe ἀσκὸς, ȣ, ὁ, uter, utris.
Ἄσκαφος, ὁ καὶ ἡ, qui foſſus non eſt: ex α priv. & σκάπτω, fodio.
Ἀσκεθὴς, έος, ὁ, ἡ, illæſus, incolumis. Scribitur & ἀσχεθὴς, & ἀσκηθὴς ab ἄσχετος, quem nemo prohibeat ab agendo. Th. ἀσκέω.
Ἀσκελέως, adv. dure, aſſidue, graviter: ab α, & σκέλλω, exſicco.
Ἀσκελέως, & ἀσκελὲς, adv. ſine cruribus, ἀμεταβάτως; item pari menſura, ut α ponatur pro ἴσον ex α priv. & σκέλος, εος, τὸ, crus.
Ἀσκελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui non obduruit, nec exaruit; item, qui ſupra modum exaruit. Odyſſ. κ. ejuſdem Th. & comp.
Ἀσκελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, cruribus carens, immobilis. Plato in Timæo.
Ἀσκέπαρνος, ȣ, ὁ, impolitus; non elaboratus, nec exaſciatus; a ſecuri intactus; ſecuri non politus. Soph. ex α priv. & σκέπαρνον, τὸ, aſcia, ſeu dolabra, qua materies dedolatur.
Ἀσκέπαστος, ἀσκέπαστος, ἀσκεπὴς, & ἄσκεπος, qui tectus opertuſque non eſt, operimento carens: omnia ex α pr. & σκέπω, tego; unde σκεπαστὴς, tectus.
Ἀσκέπτος, ȣ, inconſideratus, non circumſpectus.
Ἀσκέπτως, adv. temerarie, inconſulto: ab α, & σκέπτομαι,
Ἀσκέρα, ας, ἡ, Attici calceamenti genus: Calceamentum tradunt fuiſſe hirſutum, utile hiemali tempore.
Ἀσκευὴς, ὁ, ἡ, pro quo & ἄσκευος, qui caret inſtrumentis, imparatus. Th. σκεῦος, vas.
Ἀσκευώρητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ſagaci curioſaque perſcrutatione non excuſſus, non perſcrutatus: ex α priv. & σκευωρέω, ῶ, perſcrutor, & excutio omnia curioſe; proprie, vaſa cuſtodio. ex σκεῦος, vas, & οὖρος, ȣ, ὁ, cuſtos; vel ex ὤρα, ρας, ἡ, cura.
ἈΣΚΕΩ, exerceo, doceo, orno. f. ήσω, p. ἤσκηκα. a. 1. ἤσκησα. part. ἀσκήσας, αντος.
Ἀσκηθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, & ἀσκεθὴς, illæſus, ſanus, incolumis, ἀβλαβὴς, ὑγιὴς. Hom. ex α priv. & χέθω, idem quod Th. ἔχω, habeo, teneo; item, impedio, inhibeo, detineo, reprimo.
Ἄσκημα, τὸ, id in quo nos exercemus. Xen. ab ἀσκέω.
Ἄσκηνος, tentorio, ſeu tabernaculo carens: ut ἄσκηνος δίαιτα, vita ſub dio: Item, non fictus. unde
Ἀσκήνως, non ficte: Syneſ. Ep. 138. ex α priv. & σκηνὴ, ἡ, tabernaculum: unde etiam & σκῆνος, εος, τὸ, idem.
Ἄσκησις, εως, ἡ, exercitatio, ſtudium, aſſuetudo.
Ἀσκητέος, exercendus. unde ἀσκητέον, exercendum eſt.
Ἀσκητήριον, ȣ, τὸ, locus exercitationis, gymnaſium.
Ἀσκητὴς, ȣ, ὁ, exercitator.
Ἀσκητικὸς, ȣ, ὁ, ad exercitationem comparatus, exercitationi vacans: & ſpecialiter de exercitatione animi, ſeu meditatione rerum divinarum: ut ἀσκητικὸς βίος, apud Theod.
Ἀσκητὸς, ἡ, ὸν, exercitatus, a, um, elaboratus, ornatus: ab ἀσκέω.
Ἀσκήτρια, ἡ, puella, aut quævis mulier, quæ meditationi rerum divinarum ſe dicavit, monialis. ab ἀσκέω, unde paſſ. ἀσκέομαι, exerceor; item doceor, ſtudeo.
Ἀσκίδιον, diminut. ab ἀσκὸς, ȣ, uter, utris.
Ἀσκίον, ȣ, τὸ, utriculus, parvus uter. Plut.
Ἄσκιος, ία, ον, umbroſus, opacus, qui denſam habet umbram: ex α intenſiva particula, & σκιὰ, umbra: Item, umbra carens: ἄσκιον μὴ ἔχον σκιάν. Heſych. ab α priv. & σκιά.
Ἀσκίπων, ſcipione non nitens; qui ſine baculo incedit; & per conſequens qui adhuc viridi eſt ſenecta: ex α priv. & σκίπων, pro σκίμπων, idem quod σκίπων, ωνος, ὁ, & σκῆπτρον, τὸ, baculus, ſcipio, cui innitimur; a Th. σκήπτω, nitor, innitor.
Ἀσκίτης, ſpecies aquæ intercutis, cui opponitur τυμπανίτης: nam ἀσκίτης ὕδρωψ, eſt hydropis ſpecies, in quo humoris aquoſi copia cum pauciſſimo ſpiritu, in membrana abdominis interiore, inter peritonæum & inteſtina, veluti in utre quodam continetur.
Ἀσκλαπιὸς, ῶ, ὁ, Dor. pro Ἀσκλήπιος, ȣ, ὁ, Æſculapius.
Ἀσκληπιάδης, ȣ, ὁ, Aſclepiades, nomen propr.
Ἀσκοπήρα, ας, ἡ, marſupium, ex ἀσκὸς, quod utrem, & πήρα, quod peram ſeu ſacculum ſignificat; τὸ μαρσύπιον. Suid.
Ἄσκοπος, ȣ, idem ac ἀσκέπτος. Exp. etiam, ſcopum, ad quem tendat, non habens. ſeu ad nullum certum ſcopum tendens: ſed exp. etiam, cujus nulla eſt effigies.
Ἀσκόπως, exp. ita ut aberres a ſcopo: Poll. & ſic eſt ex α priv. & σκοπὸς, ὁ. Eſt item idem quod ἀσκέπτως, & ab eodem Th.
Ἀσκορδίνωτος, ȣ, ὁ, inconcuſſus, ἀσάλευτος: ſed proprie exponitur, non movens, ſeu pandiculans membra; nam σκορδινᾶσθαι, ſign. pandiculari, & membra extendere; ut qui a ſomno excitantur. vide σκορδινάομαι. α eſt priv.
ἈΣΚΟΣ, ȣ, ὁ, uter, utris: q. ab α epitatico, & χῶ, contineo.
Ἀσκοφλαυρίζω, pro ἀσκῷ φλαυρίζω, apud Euſt. vel ἀσκοφλαυρίζειν, exp. οὐδενὶ καταπλήττεσθαι, i. e. inani metu terrere: lege proverbium, utre territas: ſimile eſt ἀσκῷ μορμολύττεσθαι: ex ἀσκὸς, & φλαυρίζω.
Ἀσκοῦμεν, 1. pl. præſ. ind. ab ἀσκέω, exerceo.
Ἀσκοφόρος, ὁ, utres ferens. unde ἀσκοφορῶν, ὁ, utres ferens. unde ἀσκοφορεῖν, utres ferre: ex ἀσκὸς, uter, & φέρω, fero.
Ἄσκρα, ας, ἡ, quercus ſterilis, apud Heſych.
Ἄσκρῃ, dat. ſing. Jon. pro Ἄσκρᾳ, nomen proprium pagi.
Ἀσκύλτως, exp. ita ut non vexeris, aut fatigeris; i. e. δίχα τοῦ σκύλλεσθαι: ex α priv. & σκύλλω, ομαι; unde σκυλμὸς, ὁ, vexatio.
Ἄσκυρον, ȣ, τὸ, ſive ἀσκυροειδὲς, hyperici genus eſt, cauliculis majoribus, & magis rubentibus. de quo vide Dioſc. & Plin. ponitur inter themata.
Ἀσκώλια, τὰ, feſtum dicebatur Bacchi Athenis; in quo ſuper ἀσκοὺς inflatos, & unctos unico pede ſaltabant, ut delaben-

labentes riſum excitarent. ſunt qui derivant ab ἀσκὸς, & ἅλλομαι: ſed refertur ſimpliciter ad Th. ἀσκὸς, ὁ.

Ἀσκωλιάζειν, exp. ſuper utrem ſalire; item, ſaltare unico innitendo pedi; ſed exp. & claudicare.

Ἀσκωλιασμὸς, ſaltatio illa τῶν ἀσκωλιαζόντων: a præced. ἀσκωλία.

Ἄσκωμα, τὸ, dicitur pellis muniens remos, qua parte ſcalmo incumbunt: item lorum, quo remus ſcalmo alligatur: a Th. ἀσκὸς, ὁ.

Ἆσμα, ατος, τὸ, canticum, cantilena, carmen. ᾆσμος, idem.

Ἀσμάτιον, cantilena: ab ᾄδω.

Ἀσματοκαμπτης, ου, ὁ, exp. cantuum, ſeu carminum inflexor; qui variis carminum flexibus, & quaſi anfractibus utitur, vel flexuoſis carminibus: de dithyrambicis dicitur Poetis, apud Ariſt. in nub. ex ᾆσμα, ατος, & κάμπτω, f. ψω, unde καμπτὴς, ὁ.

Ἀσμάχ, vel ut alii leg. ἀσχάμ, nomen Æthiopic. Græcorum linguâ valet, qui a ſiniſtra manu regi adſtant.

Ἀσμενέστερον, gratius, lubentius: & ἀσμενέστατα, libentiſſime: adv. ab ἄσμενος.

Ἀσμενίσαιμι, ας, ε, a. 1. opt. Æol. ab

Ἀσμενίζω, comiter excipio. f. ίσω.

ἈΣΜΕΝΟΣ, gaudens, gratus, libens: ab ἅδω, delecto. perf. paſſ. ἥσμαι. part. ἡσμένος, & Ion. ἀσμένος, deinde ἄσμενος, aſpiratione mutata, itemque translato accentu Æolice; quod in comparat. habet ἀσμενέστερος, ſuperl. ἀσμενέστατος, pro ἀσμενώτερος, & ώτατος.

Ἀσμένως, adv. libenter, cum gaudio.

Ἀσμὸς, ῦ, ὁ, idem quod ᾆσμα, ατος, τὸ.

Ἀσόλοικος, vitio carens, non ſolœcus, ſeu non barbarus: ut ἀσόλοικος λόγος, oratio vitio carens: cui opponitur σόλοικος, cujus plurale σόλοικοι, habitatores in urbe ſolis, barbare loquentes: unde σολοικίζω, barbare loquor & vitioſe.

Ἀσολοίκως, Suid. exp. ἀφελῶς, ſimpliciter.

Ἀσοφία, ας, ἡ, inſipientia, ſtultitia, imperitia: ex α, & σοφία.

Ἄσοφος, ου, ὁ, ἡ, inſipiens, imperitus: ex α priv. & σοφὸς, ſapiens.

Ἀσόφως, ſtulte, imperite.

ἈΣΠΆΖΟΜΑΙ, ſaluto, amplector, oſculor, blandior, amice & familiariter excipio. imperf. ἠσπαζόμην. f. ἀσπάσομαι. a. 1. m. ἠσπασάμην, ω, ατο. imperat. ἄσπασαι, άσθω. ſub. ἀσπάσωμαι, ῃ, ηται. part. ἀσπασάμενος. præt. paſſ. ἤσπασμαι. Ex α, quod eſt ἅμα, ſimul, & σπάω, traho.

Ἀσπάθητος, ου, ὁ καὶ ἡ, exp. qui non ἐσπάθηται: ut ἀσπάθητα ἱμάτια, quibus licium τῇ σπάθῃ inculcatum non eſt, apud Heſych. & ἀσπάθητος χλαῖνα, vocatur pellis, ſeu exuvium. ex α priv. & σπαθάω, f. ήσω, unde σπάθητος, ὁ.

Ἀσπαίρω, & ἀσπαρίζω, f. αρῶ, tremo, ſingultio, palpito; Attice pro σπαίρω, proprie de iis, qui morti obluctando animam efflant: a σπάω, traho.

ἈΣΠΆΛΑΘΟΣ, ου, ὁ, frutex multis ſpinis horrens.

Ἀσπάλαξ, ακος, ὁ, talpa, animal oculis carens. hinc ἀσπάλακος τυφλότερος, prov. talpa cæcior: q. a σπάω, traho: ἀποσπᾷ γὰρ τὴν γῆν.

Ἀσπαλία, ας, ἡ, piſcatio.

Ἀσπαλιεὺς, έως, piſcator: ab ἄσπαλος, piſcis; quod a σπάω, & ἅλς, vel λίνον, quia ex mari trahitur lino.

Ἀσπαλιεύτης, ου, ὁ, piſcator.

Ἀσπαραγία, ἡ, dicitur aſparagi plantarium. Theophr. Pl. 6. 3.

ἈΣΠΆΡΑΓΟΣ, ου, ὁ, vel ἀσφάραγος, Att. aſparagus, planta turionibus nobilis. verum Græci omnes ferme teneros cauliculos, quum augeſcunt ad fructus, & ſeminis emiſſionem, ἀσπαράγους vocant, ſiqua Galeno fides in lib. 2. de Alimentis. V. etiam in ἀσπαραγωνία.

Ἀσπαραγωνία, ἡ, dicitur ramuſculus, aut frons, ex aſparago ſpinoſo; a Them. ἀσπάραγος, quod ita dicitur, quia primum in lucem prodit oleris germen, priuſquam in folia explicetur: recentiſſimus eſt turio, qui edendo eſt: ſed eſt & planta quædam, cujus meminit Dioſc. l. 2. c. 153. meminit etiam Theoph. alius aſparagi, quem in cenſu τῶν ἀκανθικῶν ponit Hiſt. pl. 1. 16.

Ἀσπαρίζω, tremo. vide ἀσπαίρω.

Ἄσπαρτος, ὁ καὶ ἡ, non ſatus, ſeu ſeminatus; item, qui non ſeminatur, ſeu cui ſemen non committitur: ut ἄσπαρτος γῆ, Od. 1.

Ἀσπάρτως, ſemente non facta; citra ſationem: ex α priv. & σπαρτὸς, ῦ, ὁ, ſeminatus; a Th. σπείρω, ſemino.

Ἄσπασαι, άσθω, a. 1. imperat. m. ab ἀσπάζομαι.

Ἀσπάσασθαι, a. 1. inf. m. ἀσπάσησθε, 2. pl. a. 1. ſub. m. ab ἀσπάζομαι.

Ἀσπάσιος, ου, amplectendus, acceptus: Poet. inde

Ἀσπασίως, adv. lubenter.

Ἄσπασμα, τὸ, dicitur res, quam amplexamur. Plut. verbale ab ἀσπάζομαι.

Ἀσπασμὸς, ῦ, ὁ, ſalutatio, amplexatio.

Ἀσπαστὸς, ἡ, ὸν, ῦ, idem quod ἀσπάσιος.

Ἀσπαστὺς, ύος, ἡ, ſalutatio, amicitia: apud Callimach. Th. idem.

Ἀσπαστῶς, idem quod ἀσπασίως. a præt. paſſ. præced. ἀσπάζομαι.

Ἄσπειστος, ου, ὁ, nullas σπονδὰς admittens, irreconciliabilis: Suid. ex α priv. & σπένδω, fut. σπείσω, ut ἀσπένδω, libo; item, paciſcor, fœdus ineo; unde σπονδὴ, libatio; item, fœdus.

Ἀσπερμὸς, ἡ, ſine ſemine, & prole: ab α, & σπέρμα, ſemen. Th. σπείρω.

Ἀσπερχὲς, adverb. ſtudioſe, ſedulo, inceſſanter: ex α epitatico, & σπέρχω, urgeo.

Ἄσπετος, ου, ὁ, ἡ, immenſus, quem aſſequi nequeas: ex α, & ἕπομαι, vel ἕπω, ſequor.

Ἀσπιδαποβλὴς, ῆτος, ὁ, qui clypeum abjicit, deſertor militiæ. Ariſtoph. ex ἀσπὶς, ίδος, ἡ, clypeus, ſcutum, & ἀποβάλλω, abjicio.

Ἀσπιδὴς, in clypei modum rotundus. Th. ἀσπὶς, clypeus.

Ἀσπιδηφόρος, & ἀσπιδοφόρος, ου, ὁ, ſcutatus, ſcutigerulus: ex ἀσπὶς, & φέρω.

Ἀσπίδιον, & ἀσπιδίσκιον, ου, τὸ, item ὁ ἀσπιδίσκος, ὁ, & ἀσπιδίσκη, parvus clypeus, vel umbo; clypeolus, ſcutulum, &c. legitur etiam, αἱ ἀσπιδίσκαι, pro brevibus ſcutis, & ſcutulatis ornamentis: omnia diminutiva ab ἀσπὶς, clypeus.

Ἀσπιδιώτας, α, ὁ, Dor. pro ἀσπιδιώτης.

Ἀσπιδιώτης, ου, ὁ, ſcutatus, clypeum gerens, bellator. Th. ἀσπίς.

Ἀσπιδόδηκτος, ab aſpide ictus: a Them. δάκνω, (fut. δήξω, ab inuſitato δήκω) mordeo; unde δηκτὸς, ου, ὁ, mordens.

Ἀσπιδόδουπος, ου, ὁ, ἡ, qui ſcuto ſtrepitum edit. Ex ἀσπὶς, clypeus, & δοῦπος, ſonitus.

Ἀσπιδοειδὴς, idem quod ἀσπιδὴς, ſcutatus, vel in clypei formam factus.

Ἀσπίδον, exp. q. d. clypeatim, teſtudine facta; eſt adv. ab ἀσπὶς, ίδος.

Ἀσπιδοπήγιον, τὸ, locus ubi clypei compinguntur, vel ἀσπιδοπηγεῖον, in quo clypeus debgitur. Poll. & Suid. a Them. πηγνύω, vel πήσσω, fut. ξω, compingo; fabricor compingendo.

Ἀσπιδοπηγὸς, clypeorum compactor, ſeu fabricator.

Ἀσπιδοποιΐα, clypeorum fabricatio. Th. ποιέω, ῶ, facio, fabrico.

Ἀσπιδοποιὸς, exp. clypeorum fabricator.

Ἀσπιδότροφος, qui veſcitur aſpidibus, ſerpentibus. Gal. Th. τρέφω, nutrio; unde τροφὴ, ῆς, ἡ, nutritio.

Ἀσπιδοῦχος, clypeum tenens, clypeatus, ſcutum habens. Th. ἔχω, habeo.

Ἀσπιδοφέρμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui clypeo ſe alit, & per conſequens qui ex bello vivit, bellicoſus. Eur. Th. φέρβω, f. ψω, paſco, nutrio.

Ἀσπιδοφόρος, ου, ὁ, ſcutatus. vide ἀσπιδηφόρος.

Ἀσπίζω, f. ίσω, p. ικα, defendo; proprie, clypeo meipſum protego, & defendo. Th. ἀσπίς.

Ἄσπιλος, ου, ὁ, ἡ, immaculatus, intemeratus: ex α, & σπίλος, macula.

Ἀσπίλωτος, ου, ὁ, maculæ expers. Th. idem.

ἈΣΠΙ'Σ, ίδος, ἡ, clypeus; item, aſpis, genus ſerpentis. ἀσπίδι utebantur Lacedæmonii, πέλτῃ Thraces.

Ἀσπιστᾶν, bellicoſorum, gen. pl. Æol. ab ἀσπιστής.

Ἀσπιστὴρ, ῆρος, ὁ, & ἀσπίστωρ, idem quod ἀσπιστής, & ab eod.

Ἀσπιστὴς, ῦ, ὁ, clypeatus, miles. Th. ἀσπίς.

Ἄσπλαγχνος, ου, ὁ, ἡ, non habens cor, timidus, immitis, crudelis, inhumanus: ex α priv. & σπλάγχνον, viſcera.

Ἄσπληνος, ου, ὁ, ἡ, lienis expers.

Ἄσπληνον, ου, τὸ, medicamentum ad curanda lienis vitia: item herba ſic dicta, quod ſpleneticis curandis conducat. Ab α, & σπλήν.

Ἀσπονδεὶ, adverb. ſine fœdere, aut libatione.

Ἀσπονδέω, fœdus non ſervo, aut non admitto.

Ἄσπονδος, ου, ὁ, ἡ, implacabilis, infidus, fœdifragus; ex α priv. & σπονδὴ, libatio, fœdus; quod a σπένδω, libo, p. m. ἔσπονδα, unde σπονδή.

Ἄσπορος, ου, ὁ, ἡ, idem quod ἄσπαρτος, item ſeminis expers: ab α, & σπόρος: quod a σπείρω.

Ἀσπούδαστος, ου, neglectus.

Ἀσπουδὶ, adv. ſine cura, negligenter; item, ſine labore: ex α, & σπουδὴ, ſtudium. quod a σπεύδω, feſtino.

Ἄσπρις, ου, ἡ, cerrus, ſpecies quercus. Theophr.

Ἅσσ', & ἅσσα, Attice ἅττα, pro ἅπερ, & ἅτινα, quæcunque, quæ: ex ἃ, & τὰ Megarenſium linguæ ſignificante τινά. ἄσσα, vel ἄττα ſignificat τινά, aliqua, quædam. Ἄττα etiam eſt vox, qua juniores compellant ſenes.

Ἀσσάριον, ου, τὸ, aſſarius, quarta pars unciæ: a Latina voce, as, aſſis.

Ἄσσιστα, pro ἔγγιστα, proxime. Heſych.

ἌΣΣΟΝ, adverb. proprie idem quod ἐγγὺς, cum dat. & genit. in compar. ἐγγίων, & ἔσσων, quod etiam dicitur ἄσσων, & in neut. gen. ἔσσον, & ἆσσον, Hinc ἀσσοτέρω, & ἀσσοτάτω, propius, proxime. ἐπασσύτεροι, αι, α, continua ſerie ſequentes.

Ἄσσος, ου, ἡ, nomen urbis.

Ἀσσυρία, ας, ἡ, Aſſyria, quæ & Babylonia, & Chaldæa vocabatur.

Ἀσσώτερον, propius, Æol. pro ἀσσότερον. Th. ἆσσον.

Ἄσσω, pro ἀΐσσω, irruo. Eurip.

Ἀσταγὴς, ὁ, ἡ, τὸ ές, idem quod ἄστακτος, non ſtillatus, vel ſtillatitius; non diſtillans, ſed copioſe fluens. Eurip.

Ἀσταθὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, inſtabilis; idem quod, & pro ἄστατος.

Ἀσταθμεύτος, ου, ὁ, καὶ ἡ, exp. immunitatem habens ἀπὸ τῆς ἐπισταθμεύσεως, Plut. i. e. a neceſſitate hoſpitio recipiendi comitatum principis, aut legati, ſeu a neceſſitate recipiendi hoſpites quoslibet. ex α priv. & σταθμὸς, ὁ, unde σταθμεύω.

Ἀστάθμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, exp. inconſideratus, improvidus, qui res perpendere non didicit, ſed temere agit: Plut. Item inſtabilis, incertus, i. e. ἄστατος: Thuc. l. 4. ex α priv. & σταθμάω, ῶμαι, unde σταθμητὸς, ad amuſſim exactus.

ἈΣΤΑΚΟ'Σ, οῦ, ὁ, aſtacus, cancer marinus.

Ἀσταγεὶ, adverb. non ſtillatim, affatim, Soph. effuſim.

Ἀσταλακτος, idem quod ἄσταγὴς: ex α priv. & σταλακτὸς, ſtillatitius, liquidus. Th. στάζω, ſtillo.

Ἀσταλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, exp. qui inſtructus non eſt veſtimentis, non amictus. Heſych. eſt idem quod ἄστολος: ex α pr. & στέλλω, exorno, unde στολὴ, ἡ, & στόλος, ὁ.

ἈΣΤΑ'ΝΔΗΣ, ου, ὁ, nuntius: q. ab α priv. & στῆναι, quod non ſtet, ſed ambulet; Perſicum vocabulum.

Ἀστασία, inſtabilitas, inconſtantia: ex α priv. & στάσις, εως, ἡ.

Ἀστασίαστος, exp. ſeditione carens, ſeditionibus nullis turbatus. Heſych. populi quoque ſeu cives urbis alicujus ἀστασίαστοι dicuntur, qui nulla diſſident ſeditione, ſeu qui nullas movent ſeditiones: apud Iſocr. in Paneg. ex α priv. & στάσις, εως, unde στασιάζω, f. άσω.

Ἀστατέω, ῶ, exp. inſtabilis, & inconſtans ſum, vacillo, titubo.

Ἀστατέω, ῶ, incertis ſedibus vagor. f. ήσω. p. ἠστάτηκα. a. 1. ἠστάτησα.

Ἄστατος, inſtabilis: quod ex α priv. & στατὸς, qui ſtat. Th. ἵστημι.

Ἀστάτως, inconſtanter, non firmiter: eſt adv. ab ἄστατος, unde neut. τὸ ἄστατον, exp. ſubſtantive, inſtabilitas, inconſtantia.

Ἀσταφὶς, Attice dicitur pro σταφὶς, ut & ἀσταφὶς ἀγρία, dicitur pro σταφὶς ἀγρία.

Ἀσταφυλῖνος, Attico Pleonaſmo dicitur pro σταφυλῖνος.

Ἄσταχυς, υος, ὁ, ſpica, ariſta, pro στάχυς, ſpica, addito α, quod a στὶξ, ordo, hoc a στείχω, eo.

Ἀστέγαστος, non tectus, ſeu opertus: ex α priv. & στεγαστὸς, ὁ.

Ἀστεγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non tectus: ſed expon. etiam, multis tectis clauſus, bene contectus: & ſic α eſt epitat. alioquin ἀστεγὴς, eſt idem quod ἄστεγος, tecto ædibuſque deſtitutus: ſed expon. & qui non retinet arcana in pectore clauſa, loquax: Suid. & Proverb. 10. Item, qui ſuſtineri non poteſt, intolerabilis: Heſych. & Suid. in qua ſignif. pro ἄστεγος dicitur & ἄστεγνος, apud Dioſc. l. 7. c. 14.

Ἄστεγος, ου, ὁ, exul, peregrinus; ad verbum, qui eſt ſine tecto: ex α, & τέγω, tego. V. etiam ἀστεγὴς.

Ἀστείζομαι, exp. urbanitate ſermonis utor, facetus ſum: Plut. eſt ab ἀστεῖος.

Ἀστειολογία, expon. facetiæ, urbanitas ſermonis: Luc. ab ἀστεῖος, & λόγος, ὁ.

Ἀστειορρημονέω, facete loquor, ſeu feſtive; feſtivo ſermone utor.

Ἀστειορρημοσύνη, urbanitas, feſtivitas, feſtivus ſermo: ab ἀστεῖος, & ῥῆμα, τό.

Ἀστεῖος, εία, εῖον, venuſtus, a, um, urbanus: Item metaph. feſtivus, lepidus: Item, comis: Item, elegans, honeſtus. Act. Apoſt. c. 7. ab ἄστυ, εος, τὸ, urbs.

Ἀστειότης, ητος, ἡ, & ἀστειοσύνη, ἡ, urbanitas, feſtivitas: utrumque ab ἀστεῖος.

Ἀστεμφὴς...

Ἀστειπτος, ὁ καὶ ἡ, nullis calcatus pedibus: ideoque vel non frequentatus, vel invius & inacceſſus: ex α priv. & στείβω, -ομαι, fut. ψω. Unde στειπτὸς, ὁ.

Ἀστεϊσμὸς, οῦ, ὁ, urbanitas, feſtivitas: eſt verbale ab ἀστεΐζομαι.

Ἀστείως, adv. urbane, feſtive. Them. ἄστυ.

Ἄστεκτος, idem quod ἄστεγος. Heſych.

Ἀστέκτως, intolerabiliter, ſeu intoleranter: adverb. a præced.

Ἀστέλεχος, ſeu ἀστελέχης, caudicem non habens, trunco carens: ex α priv. & στέλεχος, εος, τό.

Ἀστεμβάκτως, exp. lamentabiliter: Lycoph. flebiliter. eſt adv. ab ἀστέμβακτος: ſed videtur α in adverb. potius eſſe epitat. quam priv.

Ἀστέμβακτος, ὁ καὶ ἡ, contumeliis probriſque carens: Item, immotus, firmus, ſtabilis: ut κλέος ἀστέμβακτον, Euſt. ex α priv. & στεμβάζω.

Ἀστεμβὴς, firmus: Item, non perturbatus, ſtupore non attonitus, nec metu perculſus.

Ἀστεμφέως, adv. firmiter: ex α, & στέμβω, aſſidue moveo.

Ἀστεμφὴς, έος, ὁ, ἡ, pro ἀστεμβὴς, immotus.

Ἀστεμφῶς, idem quod ἀστεμφέως, immote.

Ἀστενακτὶ, & ἀστενάκτως, ſine gemitu; ita ut non ingemiſcas: ex α priv. & στενακτὸς, ὁ.

Ἀστένακτος, non gemebundus; & active, qui non gemit, qui ſine gemitu aliquid agit.

Ἀστεργὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, inamabilis; vel inexorabilis, implacidus: ex α priv. & στέργω.

Ἀστέριος, ου, ὁ, ſidereus: Suid.

Ἀστερίας, ου, ὁ, ſtellaris; ut ἀστερίας ἐρωδιὸς, avis, de qua Ariſtot. An. l. 9. c. 1.

Ἀστερίζειν, reperitur pro καταστερίζειν, quod eſt uſitatius, in ſtellam vertere: unde ἠστερισμέναι, apud Plut.

Ἀστερίη, ης, ἡ, nomen mulieris, q. d. Stellata.

Ἀστέριον, τὸ, expon. Phalangium: apud Nic. in Ther. a Th. ἀστὴρ, έρος, ὁ.

Ἀστέριος, ου, ὁ, ſtellans: ut ἀστέριος λίθος, aſteria gemma; de qua vide Plin. 379.

Ἀστερίσκος, ου, ὁ, ſtellula, aſteriſcus. Th. ἀστὴρ.

Ἀστερίσκος, erat nota (ut refert Euſt.) literæ X ſimilis, quatuor punctis diſtincta, ſingulis in ſingulis angulis: ſolebat addi locis inſignibus, quemadmodum contra τοῖς ἀθετουμένοις obelus: Sed eſt & herbæ nomen, apud Theophr. 4. 13.

Ἀστερόενθ' pro ἀστερόεντα, acc. ſing. ab ἀστερόεις, εσσα, εν, ſtellis plenus. Th. ἀστὴρ.

Ἀστερόθεν, ex ſtellis, ex aſtris: eſt adv. ab ἀστὴρ, έρος.

Ἀστεροπὴ, ῆς, ἡ, fulgur, Poetis idem quod ἀστραπὴ ab ἀστράπτω, fulguro.

Ἀστεροπητὴς, οῦ, ὁ, fulgurator: ab ἀστεροπὴ, fulgur.

Ἀστεροσκόπος, ſtellarum contemplator: ex ἀστὴρ, έρος, & σκοπὸς, ὁ.

Ἀστερόω, idem quod ἀστερίζω, conſtello, ſtellis diſtinguo. Aratus.

Ἀστερωπὸς, ſtellatam faciem habens, ſtellatus: ex ἀστὴρ, έρος, & ὤψ, ὠπός.

Ἀστέφανος, & ἀστεφάνωτος, coronam non habens, corona non redimitus: ex α priv. & στέφανος, unde στεφανόω, fut. ώσω.

Ἀστὴ, ῆς, ἡ, civis, & in m. g. ἀστὸς, οῦ, ὁ, idem: ab ἄστυ, urbs.

Ἄστηλος, ὁ καὶ ἡ, ſtelen, ſeu cippum non habens; aut cui cippus non eſt erectus: ex α priv. & στήλη, ἡ.

Ἀστήν, ῆνος, & ἄστηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, expon. infortunatus, infelix, ærumnoſus, calamitoſus: παρὰ τὸ στάσιν μὴ ἔχειν, μηδὲ οἶκον, ut tradunt Etym. & Suid. derivantes παρὰ τὸ στῆναι, cum α priv. præfixo. Item Ἀστὴν, & ἄστηνος, exp. miſer, calamitoſus; i. e. qui multum ingemiſcit: ut ſic ſit comp. ex α epitat. & στένω, a Th. στενός.

ἈΣΤΗ'Ρ, έρος, ὁ, ſtella. hinc ἀστερίσκος, ἄστρον, &c.

Ἀστήρικτος, ου, ὁ, ἡ, inſtabilis, infirmus: ex α, & στηρίζω, ſtabilio.

Ἀστιανικὸς, expon. idem quod, ut & ponitur pro ἀστικὸς: ut ἀστιανικὸς παρθένος, ex Sozomeno.

Ἀστιβὴς, έος, ὁ, ἡ, non calcatus, non tritus: ex α, & στείβω, calco.

Ἄστιβος, ου, ὁ, ἡ, idem: & ab eod.

Ἀστικὸς, οῦ, & aliquando Ἀστυκὸς, urbis incola; & opponitur τῷ ἀγροίκῳ. item, urbanus, feſtivus; nec non, prudens.

Ἄστικτος, ὁ καὶ ἡ, qui punctus non eſt, nullis compunctus notis, nullo ſtigmate ſignatus; ut & ἄστικτον χωρίον dicebatur ager creditoribus non obnoxius; eo quod qui obnoxii erant, lapidibus, vel columna ſignabantur. Poll. l. 3. ex α priv. & στικτὸς, ὁ.

Ἀστικῶς, adv. ſapienter, feſtive. Them. ἄστυ.

ἈΣΤΙ'ΟΧΟΣ, expon. vas rotundum, quod infuſa pice, ſulphure, & ſtuppa, injectoque igne, ejaculabatur: Item lapidis genus, lignique aridi pice infecti. Heſych.

Ἀστοῖσιν, civibus, dat. pl. ab ἀστὸς, civis. Th. ἄστυ.

Ἄστοιχος, in quo verſus, ſeu ordines nulli ſunt: ex α priv. & στοῖχος.

Ἄστολος, ὁ καὶ ἡ, veſtibus carens, vel non ſtolatus. Plut. in Num. ex α pr. & στολὴ, ἡ, ſeu στόλος, ὁ.

Ἄστομος, qui os non habet, ideoque loquendi facultate deſtitutus: ſed expon. & cui parvum os eſt: & ἄστομος ἵππος, dicitur equus durioris oris, qui frænis cohiberi nequit ob contumaciam: Item ἄστομοι cibariis tributum ſignif. ori ingratum, & inſuave, ſeu quod ſapore eſt ingrato: Athen. l. 7. unde ἄστομοι dicuntur & populi quidam, qui ore carere finguntur. Plin. l. 7. c. 2.

Ἀστόμωτος, expon. qui acie non temperatus, aut roboratus eſt; qui non tinctus eſt, aut immerſus, poſtquam candefactus fuit: ex α priv. & στόμα, τό.

Ἀστόξενος, ου, ὁ, expon. q. ἀστὸς καὶ ξένος, cujus ſcil. majores fuere cives, quum ipſe ſit peregrinus: ex ἀστὸς, & ξένος, ὁ.

Ἄστοργος, ου, ὁ, ἡ, naturalis amoris expers; in quo στοργὴ; h. e. naturalis amor plane extinctus eſt. Ex α priv. & στέργω, diligo, p. m. ἔστοργα, unde στοργή.

Ἀστὸς, οῦ, ὁ, & in f. g. ἀστὴ, ἡ, civis, popularis. Th. ἄστυ.

Ἀστοχέω, ῶ, a ſcopo aberro. f. ήσω. p. ἠστόχηκα. aor. 1. ἠστόχησα. Ex α, & στοχάζομαι, collimo, ad ſcopum tendo.

Ἀστοχέω, non recta ad ſcopum tendo.

Ἀστόχημα, τὸ, erratum, proprie ejus, qui non recta ad ſcopum tendit, ideoque eum non attingit. eſt verbale ab

Ἀστοχία, ἡ, quum quis non bene collimat, nec conjicit, ſed aberrat a ſcopo: ſed expon. & opinionis & ſpei fruſtratio.

Ἄστοχος, ὁ καὶ ἡ, qui non bene collimat, nec tangere poteſt ſcopum: Item, qui non bene conjicit, nec rationem ad veritatem dirigit.

Ἀστόχως, more eorum, qui non bene conjiciunt. Polyb.

Ἄστρα, nom. pl. ab ἄστρον.

Ἀστραβαλίζειν, expon. corrigere, dirigere, complanare, i. e. ἀστραβῆ ποιεῖν: Heſ. ab ἀστραβής.

Ἀστραβίζειν, verbum eſt mulionum proprium, qui jumenta agunt doſſuaria: Poll. a Them. ἀστράβη, ἡ.

ἈΣΤΡΑ'ΒΗ, ἡ, ſella, ephippium ligneum.

Ἀστραβηλάτης, unde ἀστραβηλάται, i. e. οἱ τὰς ἀστράβας ἐλαύνοντες, agaſones, muliones: Luc. ex ἀστράβη, ἡ, & ἐλαύνω, fut. ἐλάσω, præt. ἤλακα.

Ἀστραβὴς, ὁ, ἡ, non detortus: ex α, & στρέφομαι, vertor.

Ἀστραγαλίζω, taxillis ludo.

Ἀστραγάλιον, ου, τὸ, & ἀστραγαλίσκος, ὁ, taxillus, parvus talus: diminut. ab ἀστράγαλος, ὁ.

Ἀστραγαλισμὸς, luſus taxillorum.

Ἀστραγαλίτης, ου, ὁ, aſtragalo ſimilis, aſtragalum ſimilitudine referens. Unde in fœm. gen. ἀστραγαλῖτις, dicitur a quibuſdam ἡ ἶρις, quam aliqui ἰλλυρικὴν appellant. ex Gal.

ἈΣΤΡΑ.

ἈΣΤΡΑ'ΓΑΛΟΣ, ου, ὁ, vertebra, ſpondylus; exp. & talus, i. e. oſſiculum prope quadratum, intra infimos tibiæ & ſuræ proceſſus comprehenſum, ut neque videri, neque tangi poſſit: Pro tormenti etiam genere quæſtionibus peculiari accipitur, apud Diod. ἀστράγαλοι, ων, οἱ, tali luſorii. ἀστράγαλοι πόδες, lucidi pedes.

Ἀστραγαλωτὸς, ῦ, ὁ, talos implicitos habens: ut ἀστραγαλωτὴ μάστιξ, flagellum, cui oſſicula ejuſmodi implicita ſunt, ad duriores incutiendas plagas. Plut. a Th. ἀστράγαλος.

Ἀστραῖος, ου, ὁ, nomen propr. viri.

Ἀστραπαῖος, q. d. fulguralis: ut ἀστραπαῖα ὕδατα, Plut. in Symp. aquæ fulgurales, i. e. quæ cadunt, quum fulgurat: & ἀστραπαῖος ἄνεμος, apud Ariſtot. Meteor. 2. q. d. ventus, qui fulgura ciet: & ἀστραπαῖος Ζεὺς, fulgurator Jupiter. eſt ab ἀστραπὴ, ἡ, fulgetra, ſeu fulgetrum; & Metaph. fulgor, ſplendor: ut ὅπλων ἀστραπή.

Ἀστραπὴ, ῆς, ἡ, fulgur. ἀστεροπὴ, ῆς, ἡ, idem.

Ἀστραπηφόρος, fulgura ferens: ut apud Eurip. in Bacchis, verſ. 3. Semele dicitur λοχευθεῖσ' ἀστραπηφόρῳ πυρὶ, i. e. igne fulgureo: ex ἀστραπὴ, ἡ, & φορὸς, ὁ.

ἈΣΤΡΑ'ΠΤΩ, fulguro. f. ψω. p. ἤστραφα. a. 1. ἤστραψα. p. m. ἤστραπα. q. ab ἄστρα ἰάπτω.

Ἀστρατεία, ας, ἡ, vacatio militiæ, militiæ deſertio.

Ἀστράτευτος, ου, immunis a militia: ab α, & στρατός.

Ἀστρατηγησία, ἡ, imperatoriæ artis imperitia, ſeu ductandi exercitum imperitia: ex α priv. & στρατηγέω, -οῦμαι.

Ἀστρατήγητος, artis imperatoriæ imperitus, imperitus ducendi exercitum; ſed exp. & duce carens.

Ἀστρατηγικὸς, ῦ, ὁ, imperatoriæ artis ignarus, malus imperator: unde ſuperl. ἀστρατηγικώτατος, imperatoriæ artis imperitiſſimus.

Ἀστραφὴς, qui flecti nequit; & ex conſequenti durus, immobilis: ex α priv. & στρέφω, cujus comp. quædam deſinunt in στραφής.

Ἀστριφος, ου, ὁ, ἡ, qui ſe non convertit, immobilis; non reſpiciens: ex α, & στρέφω, verto.

Ἀστριφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem quod στριφνὸς, acutus, ὀξύς: Heſych. ſed expon. etiam σκαιὸς, δύσβατος. eſt ex α epitat. potius quam priv. & στριφνὸς, ὁ, ἡ.

Ἀστρίαι, ſive ἄστριες, expon. taxilli: Euſt. Etym. ſcribit ἄστρις ex ἀστράγαλος dictum eſſe, ut λάστρις, a λάσταυρος.

Ἀστρίζω, dicitur pro ἀστραγαλίζειν.

Ἀστρικὸς, ῦ, ὁ, ſideralis: ab ἀστὴρ, έρος; unde ἄστρον, τό.

Ἀστριχος, idem cum Them. ἀστράγαλος, ὁ.

Ἀστροβάκτος, aſtronomus, qui de aſtris loquitur: apud Suid. ex ἄστρον, τὸ, & βάζω, fut. ξω, præt. αχα.

Ἀστροβλὴς, & ἀστρόβλητος, expon. ſidere caniculæ percuſſus; proprie dicitur de plantis novellis, quum ſiccata tellure humorem trahere nequeunt, aut ſidere quocunque modo afflantur; unde homines areſcente corpore ἀστροβλῆτες, i. e. ſiderati dicuntur, ut Bud. in Pand. docet. ex ἄστρον, τὸ, & βλητὸς, ὁ.

Ἀστροβολέομαι, -οῦμαι, ſidere (caniculæ) percellor.

Ἀστροβολησία, idem quod ἀστροβολία.

Ἀστροβόλητος, ſideratus.

Ἀστροβολία, ἡ, ſideris perculſio, ſideratio.

Ἀστροβολισμὸς, ſideris perculſio, ſideratio: morbus arborum afflatarum ſidere, quocunque modo id acciderit. eſt verbale ab ἀστροβολίζω: ab ἄστρον, τὸ, & βολὴ, ἡ, ſeu βόλος, ὁ, unde βολέω, ῶ.

Ἀστρογείτων, expon. ita editus, ut videatur aſtris vicinus: ex ἄστρον, τὸ, & γείτων, ὁ.

Ἀστροθεσία, exp. plures ſtellæ ſimul poſitæ; quidam conſtellationem vocant.

Ἀστροθέτημα, idem quod ἄστρον, Didym. in Il. Δ.

Ἀστρόθετος, ad ſtellarum poſitum pertinens: in Epigr. ex ἄστρον, τὸ, & θέσις, εως, ἡ, vel θετὸς, ὁ.

Ἀστροθύτης, ου, ὁ, qui aſtris ſacrificat, aſtrorum cultor: ex ἄστρον, τὸ, & θύτης, ὁ.

Ἀστρόκυων, canis ſidus, quem Ægyptii ſolechin vocant, ut tradit Cæl. Rhod. ex ἄστρον, τὸ, & κύων, κυνός.

Ἀστρολογέω, circa aſtrologiam verſor, aſtrologiam tracto: Athen. l. 4. ab ἀστρολόγος, ὁ.

Ἀστρολογία, ας, ἡ, Aſtrologorum ſcientia, γενεθλιαλογία.

Ἀστρολογικὸς, ῦ, ad Aſtrologiam, ſeu Aſtrologos pertinens.

Ἀστρολόγος, ου, antiquioribus idem ac ἀστρονόμος: citerioribus vero, qui effectus ſyderum prædicit; γενεθλιακός. Ab ἄστρον, cujus Th. ἀστὴρ, & λόγος, quod a λέγω.

Ἀστρομάντις, ὁ καὶ ἡ, qui, vel quæ ex aſtrorum contemplatione futura prædicit; Poll. 7. 30. ex ἄστρον, τὸ, & μάντις, ὁ, ἡ.

Ἀστρομύων, dicitur ſtella quæ Ægyptiis Iſis, & Sothis dicitur, ut tradit horus Apollo: ex ἄστρον, & μύω.

Ἄστρον, ου, τὸ, aſtrum, ſydus: Signum ſcil. cœleſte multis ſtellis conſtans: & interdum ſtella. Th. ἀστήρ.

Ἀστρονομέω, ῶ, aſtronomiam tracto: ab ἀστρονόμος, ὁ.

Ἀστρονομία, ας, ἡ, aſtrorum ſcientia, Aſtronomia.

Ἀστρονομικὸς, ῦ, ad Aſtronomiam pertinens: item idem quod

Ἀστρονόμος, ου, aſtrorum ſcientiæ peritus, Aſtronomus: ab ἄστρον, quod ab ἀστὴρ, & νόμος, quod a νέμω.

Ἀστροπολέω, circa aſtra, ſeu aſtrorum ſcientiam verſor: ab ἄστρον, & πολέω.

Ἀστρούθιστος, expon. qui radiculæ ſucco elotus, purgatuſque non eſt: ex α pr. & στρουθίζω.

Ἀστροφαὴς, ſtellis reſplendens, aut in modum ſtellarum: ex ἄστρον, & φάω.

Ἀστροχίτων, expon. ſtellis velut tunica indutus, ſtellis amictus: Orph. in Arg. ex ἄστρον, & χιτών.

Ἀστρῷος, ſidereus: ut ἀστρῷα σώματα, apud Alex. Aphr. in Probl. ex ἄστρον, τό.

Ἀστρωσία, ἡ, expon. ſine ſtragulis cubare, ſtragula ſibi non ſubſternere: Plat. de leg. l. 1.

Ἄστρωτος, qui ſtratus, ſeu inſtratus non eſt; ſtragula non intectus: ut ἄστρωτον πέδον, Eurip. in Herc. fur. ex α priv. & στρῶσις, ἡ, vel στρωτὸς, ὁ.

ἌΣΤΥ, εος, τὸ, urbs: q. a στύω. Hinc ἀστεῖος, & ἀστικὸς, de quibus ſupra.

Ἀστυάναξ, ὁ, nom. propr. filii Hectoris: ab ἄστυ, καὶ ἄναξ, quia Hector pater, & princeps civitatis Trojæ fuit.

Ἀστυβοώτης, ου, ὁ, ὁ ἐν ἄστει βοῶν, in urbe clamans: epithet. præconis.

Ἀστυγειτονικὸς, ῦ, &

Ἀστυγείτων, ονος, ὁ, ἡ, ſuburbanus, urbi vicinus; item, finitimus, propinquus: ab ἄστυ, & γείτων, vicinus.

Ἀστυκὸς, ῦ, ὁ, urbanus: ab ἄστυ, urbs. Vide ἀστικός.

Ἄστυλος, columnis carens: ex α priv. & στῦλος, ὁ.

Ἀστυμβὴς, in urbe commorans: ex ἄστυ, & μένω.

Ἀστυνομία, viarum, ædificiorumque curam gerendi munus.

Ἀστυνομικὸς, ad aſtynomos, ſeu ædiles pertinens, ædilitius: Ariſtot. Polit. 2. ab ἀστυνόμος.

Ἀστυνόμοι, οἱ, inferiores magiſtratus; curatores ſc. decoris urbium. Ex τὸ ἄστυ, εος, urbs, & ex verbo νέμομαι, τὸ διάγω, καὶ οἰκῶ.

Ἀστυνόμος, ου, ὁ, urbanus, civilis: item, qui viarum, ædificiorumque curam gerit, & proſpicit, tam in urbe, quam in ſuburbiis.

Ἀστύνοος, ου, ὁ, Aſtynous, nomen proprium.

Ἀστύοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, urbem tuens, ſeu protegens: in Epigr. ex ἄστυ, & ἔχω; cujus comp. deſinunt in οχος.

Ἀστυπολέω, per urbem incedo: Athen. ex ἄστυ, & πολέω.

Ἄστυρον, oppidum: Heſych. ſcribitur ἀστυρὸν, apud Etym. qui diminut. eſſe ait ab ἄστυ: ut apud Callimach. ἀστυρὸν ἀμφιβαίνων.

Ἄστυτος ἄλκος, expon. ἄγονος, ἄκαρπος, apud Euſtat. apud eund. etiam dicitur ἄστυτε θρίδαξ, & ἄστυτε τρώγλη: ita ut ἄστυτος, ου, dicatur qui στύειν nequit; ut ἄστυτος γέρων, apud Euſt. ex α priv. & στύω, fut. ύσω.

Ἀστυφέλικτος, non diſturbatus, inconcuſſus, immotus. Non. & in Epigram. ἀστυφέλικτος ἄγω χάρα, expon. non diſſectus: ex α priv. & στυφελίζω, fut. ξω.

Ἀστυφελος, ου, ον, minime durus: ex α, & στυφελὸς, durus. Th. στύφω, adſtringo.

Ἀστυφία, & ἀστυψία, ἡ, expon. aſtrictionis vacuitas, aſtrictionis expertem eſſe: utrumque ex α priv. & στύφω, fut. ψω; unde στύψις, εως, ἡ.

Ἀσυγγενὴς, expon. nihil affinitatis habens: & in neut. ἀσυγγενὲς, alienum genere. ex α priv. & συγγενής.

Ἀσύγκριτος, ου, ὁ, incomparabilis, diſſimilis; item, qui concreſcere ſeu coaleſcere nequit: item, qui cum alio non habet commercium. Eſt etiam propr. nomen viri, Gr. incomparabilis. Th. κρίνω.

Ἀσυγγνώμων, qui non eſt ad ignoſcendum propenſus; ut etiam qui veniam non dat, immitis, immiſericors.

Ἀσύγγνωστος, indignus venia; indignus cui ignoſcatur.

Ἀσυγγνώστως, ita ut ignoſci non poſſit, aut non debeat: ex α priv. & συγγνώμων, vel σύγγνωστος, ὁ.

Ἀσυγγύμναστος, qui ſimul non exercetur, vel qui ſimpl. non exercetur: ex α priv. & συγγυμναστὴς, ὁ.

Ἀσυγκαταθέτως, exp. citra aſſenſionem: eſt adv. ex α priv. & συγκατατίθεμαι; unde συγκατάθεσις.

Ἀσύγκλειστος, non concluſus; aut etiam qui concludi nequit: ex α priv. & συγκλείω, fut. σω.

Ἀσύγκλωστος, expon. qui nendo contextus non eſt, aut connecti nequit: ex α priv. & συγκλώθω, fut. σω.

Ἀσυγκόμιστος, qui comparatus, ſeu collectus non eſt: ex α priv. & συγκόμιστος, ὁ.

Ἀσύγκρατος, qui commiſceri nequit: ex α priv. & σύγκρατος, ὁ.

Ἀσυγκρίτως, expon. citra concretionem, ſeu more eorum quæ concreta non ſunt: eſt adv. ab ἀσύγκριτος; quod ex α pr. & σύγκριτος, ὁ.

Ἀσυγκρότητος, idem quod ἀξυγκρότητος.

Ἀσύγχυτος, ὁ καὶ ἡ, non confuſus, non permixtus, diſtinctus.

Ἀσυγχύτως, citra confuſionem, diſtincte: ex α priv. & σύγχυτος, ὁ.

Ἀσυγχώρητος, expon. non concedendus, ſeu permittendus: Item venia non dignus; cui non eſt ignoſcendum: ut ἀσυγχώρητος βλασφημία εἰς τὸ πνεῦμα: Item active, qui ad veniam dandam propenſus non eſt, nimium ſeverus, inclemens: ut κατήγορος ἀσυγχώρητος, apud Greg.

Ἀσυγχωρήτως, ita ut venia dari non poſſit, citra ſpem veniæ: ex α priv. & συγχωρέω, fut. ήσω.

Ἀσυκοφάντητος, qui ſycophantoſe delatus non eſt; vel qui ſycophantoſe & calumnioſe deferri nequit: ex α priv. & συκοφαντέω, fut. ήσω.

Ἀσυλαῖος Θεὸς, expon. Deus aſyli: Plut. in Rom. eſt ab ἄσυλος, vel ἄσυλον.

Ἀσυλάρχης, ου, ὁ, inviolabilis, & ſacer magiſtratus; ἄσυλος ἀρχὴ, quem ſpoliare aut violare nefas eſt: ex ἄσυλος, & ἀρχός.

Ἀσυλεὶ, adv. tuto.

Ἀσύλητος, idem quod ἄσυλος, inſpoliatus. Item, qui non niſi per ſummum ſcelus violari poteſt, inviolabilis: ab ἄσυλος, vel ἀσυλία, ἡ.

Ἀσυλία, ας, ἡ, ſanctitas loci: item, jus apud aras olim conſequutum, hodie immunitas Eccleſiæ. Th. σύλη.

Ἀσύληπτος, quæ concipere nequit: Item, qui comprehendi non poteſt.

Ἀσυλλήπτως, more τῶν ἀσυλλήπτων, ſeu eorum quæ comprehendi non poſſunt.

Ἀσυλληψία, privatio facultatis concipiendi: (de ea quæ concipere nequit) Dioſc. ex α priv. & συλλαμβάνω, fut. συλλήψομαι; unde σύλληψις, & συλληπτικός.

Ἀσυλλόγιστος, ου, non probe colligens, aut collectus; rationis expers; imprudens.

Ἀσυλλογίστως, ſine ratiocinatione: ab α, & συλλογίζομαι; quod a σὺν, & λέγω.

Ἄσυλον, τὸ, Aſylum: ab α, & σύλη, ſpolium.

Ἄσυλος, ου, ὁ, ἡ, & Ἀσύλητος, inviolabilis, inſpoliatus: ab eod. Th.

Ἀσύμβατος, qui compoſitionem non admittit, qui a pacificatione eſt alienus. Plut. unde τὰ ἀσύμβατα, quæ diſſident. Item, non conveniens, non congruens, incohærens.

Ἀσυμβάτως, alieno a compoſitione animo: Plut. ex α priv. & συμβαίνω, unde σύμβασις, ἡ, & συμβατικός, ὁ.

Ἀσύμβλητος, non conferendus; non comparandus, non æquus, impar: ex α pr. & σύμβλητος, ὁ.

Ἀσύμβολος, ου, ὁ, ἡ, immunis, qui nihil ſymboli affert; qui ſymbola non confert: ſic ἀσύμβολον δεῖπνον, in quo convivæ ſymbola non conferunt. unde metaph. pro inerti, & inutili, & qui nihil in medium attulit. Bud. ex Plut. in Cor. Ab α, & σύμβολον, quod a σὺν, & βάλλω.

Ἀσυμβόλως, ſine ſymbolo: ut ἀσυμβόλως δειπνεῖν: eſt adv. ab ἀσύμβολος.

Ἀσύμβουλος, expers conſilii, conſultus. Th. βουλή.

Ἀσυμμετρία, ας, ἡ, proportionis carentia: apud Mathem. chorda.

Ἀσύμμιξος, ου, ὁ, ἡ, inconcinnus, incongruus, immoderatus, ab α, σὺν, & μίξον.

Ἀσυμπαγὴς, qui compactus, & coagmentatus non eſt: ex α priv. & συμπήγνυμι, fut. συμπήξω.

Ἀσυμπαθὴς, affectus ſeu naturæ conſenſu carens; cui nullus eſt conſenſus affectuum cum alio: Item, qui commiſeratione alieni mali non tangitur.

Ἀσυμπάθεια, affectus carentia, inclementia, nulla commiſeratio: ex α priv. & συμπαθὴς, ὁ, ἡ, unde συμπάθεια, ἡ.

Ἀσύμπλεκτος, qui copulatus non eſt, vel non conſertus: Item, qui complicari, & connecti nequit. ex α priv. & συμπλέκω, -ομαι, fut. ξω, unde συμπλεκτικός.

Ἀσυμπλήρωτος, non completus, vel qui compleri non poteſt: ex α priv. & συμπληρόω, fut. ώσω, unde συμπληρωτικός.

Ἀσυμφανὴς, non conſpicuus, non perſpicuus.

Ἀσυμφανῶς, obſcure, ænigmatice, tecte: ex α priv. & συμφανής.

Ἀσύμφορος, ου, ὁ, ἡ, incommodus, noxius: ex α, & σύμφορος, commodus. Th. φέρω.

Ἀσυμφόρως, inutiliter, damnoſe: adv. ab ἀσύμφορος.

Ἀσυμφυὴς, non coaleſcens: apud Suid. ex α priv. & συμφυής.

Ἀσύμφυλος, nullam cognationem habens; & general. alienus, abhorrens; ſed expon. & non quadrans: Luc. & Plut. ex α priv. & σύμφυλος.

Ἀσύμφυρτος, non commixtus, non confuſus: ex α priv. & σύμφυρτος.

Ἀσυμφωνία, ας, ἡ, diſcrepantia.

Ἀσύμφωνος, ου, ὁ, ἡ, abſonus, diſcors: ab α, σὺν, & φωνή.

Ἀσυμφώνως, diſcrepanter, inconcinniter: eſt adverb. ab ἀσύμφωνος.

Ἀσυνάγωγος, a ſynagoga alienus, a ſynagoga excluſus: ex α priv. & συναγωγὴ, ἡ.

Ἀσυναιρέτως, q. d. incontracte, pro abſque contractione; eſt adv. ex α priv. & συναιρέω, -έομαι, unde συναίρεσις, ἡ.

Ἀσύνακτος, qui vel quæ congregari non poteſt, inſociabilis: ex α pr. & συνάγω, unde συνακτικός.

Ἀσυνάλλακτος, cum quo contrahi, vel commercium haberi non poteſt: a quibuſdam redditur inſociabilis: dicitur etiam cui nihil eſt commercii cum vita civili, quales decet eſſe τοὺς μοναχοὺς, ut inquit Bud. ex Baſilio: ſed expon. & qui reconciliari non poteſt, implacabilis. ex α priv. & συναλλάττω, fut. ξω, unde συναλλακτικός, ὁ.

Ἀσύναπτος, non conjunctus, non cohærens, vel qui conjungi & cohæreſcere nequit, incoibilis, inſociabilis: ex α priv. & συναπτὸς, ὁ.

Ἀσυνάρθρως, inarticulate: eſt adv. ex α priv. & συνάρθρος, ὁ.

Ἀσυνάρτητος, non connexus, non cohærens, ſeu qui connecti & cohæreſcere nequit; & pro non conſentaneus, non conveniens, ineptus: ex α priv. & συναρτάω, fut. ήσω.

Ἀσύνδετον, τὸ, figura, quæ diſſolutio dicitur; cui πολυσύνδετον opponitur: ab α, & σύνδετος; quod a συνδέω, ex σὺν, & δέω.

Ἀσύνδετος, ου, ὁ, ἡ, irreligatus, ſolutus, diſſociatus, conjunctione carens.

Ἀσύνδηλος, non manifeſtus, nec cognitus: ut ἀσύνδηλοι τόποι, apud Plut. in Lyc. loca incognita: ex α priv. & σύνδηλος, ὁ.

Ἀσυνδύαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, nulla copula, aut conjunctione quaſi combinatus; aut qui copulari & conjungi cum alio nequit. ex α priv. & συνδυάζω, fut. άσω, unde συνδυαστικός.

Ἀσυνειδότως τοῖς ἄλλοις, expon. aliis inconſciis: Plut. in Apoph. ex α priv. & σύνοιδα, unde συνείδησις, ἡ.

Ἀσυνεσία, & Ἀσύνεσις, ſtultitia.

Ἀσυνετέω, ῶ, decipio: Item, non intelligo, non calleo: ab ἀσύνετος.

Ἀσύνετος, ου, ὁ, ἡ, deſipiens, amens: ex α, & συνετὸς, intelligens, quod a συνίημι, intelligo. Th. ἕημι, ſcio.

Ἀσυνηγόρητος, expon. patrocinio deſtitutus: Baſil. ex α priv. & συνηγορέω, fut. ήσω.

Ἀσυνήθεια, ας, ἡ, inſolentia.

Ἀσυνήθης, εος, ὁ, ἡ, inſuetus, inſolens: ex α, σὺν, & ἦθος.

Ἀσυνθεσία, ας, ἡ, violatio fœderis.

Ἀσυνθετέω, non ſto pactis, & inito fœderi. Eſdræ 2.

Ἀσύνθετος, expon. non compoſitus, aut concretus, ſimplex. Item, qui fœdera non ſervat, quæ cum aliis pepigit. Item, qui pactus non eſt; qui fœdus non init. Ex α, & συντίθημι, paciſcor. Th. τίθημι.

Ἀσύνοπτος, qui conſpici & cerni non poteſt: ex α priv. & σύνοπτος, ὁ.

Ἀσυνουσίαστος, cum nemine verſans, cum nemine conſuetudinem habens: ex α priv. & συνουσιάζω, fut. άσω, unde συνουσιαστικός.

Ἀσύντακτος, ου, ὁ, inordinatus: item, immunis a muneribus; in nullum ordinem adſcriptus; ex α, σὺν, & τάσσω, ordino.

Ἀσυνταξία, expon. ordinis perturbatio: ex α priv. & σύνταξις, ἡ.

Ἀσυντέλεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad finem non perductus.

Ἀσυντελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, imperfectus: ex α, σὺν, & τελέω, perficio. Th. τέλος, finis.

Ἀσύντονος, non contentus, laxus, remiſſus, languidus: ex α priv. & σύντονος, ὁ.

Ἀσυρὴς, pro ſcelerato, aut temerario ponitur: vel pro homine infimæ ſortis, & abiecto: apud Polyb. l. 4. (eſt idem quod βλοσυρὸς, in malam partem) ex α, & Them. σύρω.

Ἀσύρικτος, ὁ, καὶ ἡ, qui exſibilatus non eſt, intactus a ſibilo. ex α priv. & συρίττω, vel -ίζω, f. ξω, unde συριγμὸς, ὁ.

Ἀσυσκεύαστον, exp. non complicatum, ut ſarcina, inconditum, non digeſtum: ex α priv. & συσκευάζω, -ομαι.

Ἀσυστασία, ἡ, dicitur τὸ ἀσύστατον εἶναι, non conſiſtere, ſeu cohærere: ſtare non poſſe: eſt ab ἀσύστατος.

Ἀσύστατος, qui conſiſtere nequit, qui non poteſt eſſe in rerum natura, qui ſtare nequit, non cohærens, parum ſibi conſtans. Et apud Rhetores ἀσύστατα ſunt, quæ non veniunt in diſceptationem, vel ubi cauſa non poteſt explicari; ut ſi fur furem furti accuſet. Et τὸ ἀσύστατον refertur etiam inter vitia orationis. Ab α, & συνίσταμαι. Th. ἵσημι.

Ἀσυστόλως, citra συστολὴν, i. e. correptionem: ex α priv. & συστολὴ, ἡ.

Ἀσύφηλος, ου, ὁ, ἡ, vilis, abiectus: ab ἄω, noceo, & φῆλος, impoſtor. Alii interpretantur etiam, ſtolidus; & derivari poſſe credunt a σοφὸς, ſapiens, ο in υ verſo, Æol.

Ἄσυχα, Dor. pro ἥσυχα, adv. pro ἡσύχως, quiete. Th. ἥσυχος.

Ἀσυχία, Dor. pro ἡσυχία, ας, ἡ, quies.

Ἀσύχιμος, ου, ὁ, Dor. pro ἥσυχος; unde ἡσύχιος, ου, ὁ, quietus.

Ἀσύχιος, Dor. pro ἡσύχιος, idem.

Ἀσφάδαστος, ὁ καὶ ἡ, expers σφαδασμοῦ, qui ſit ſine contractione, convulſione, & jactatione pedum, ἀσπαίρεστος; de occiſo dicitur, qui placide moritur. Soph.

Ἀσφαδάστως, ſine palpitatione, ita ut non convellaris, nec pedibus terram pulſes: ex α priv. & σφαδάζω, pedes agito, jacio, ſeu jacto, ut in convulſionibus; pedibus terram quatio, ſeu pulſo.

Ἀσφακέλιστος, ὁ καὶ ἡ, exp. ὁ οὐκ ἐσφακελισμένος, non infeſtatus σφακέλῳ: ex α priv. & σφακελίζω, -ομαι, futur. ίσω, unde σφακελισμὸς, ὁ.

Ἀσφάλαξ, ακος, pro ἀσπάλαξ, π verſo in φ, ὁ, talpa: a σπάω, traho.

Ἀσφάλεια, ας, ἡ, ſecuritas, firmitas, veritas: ab ἀσφαλὴς, quod ab α, & σφάλλω.

Ἀσφαλὲς, n. g. ἀσφαλεῖς, nom. pl. m. g.

Ἀσφαλέστατος, certiſſimus, ſuperl. ἀσφαλέστερος, compar. ab ἀσφαλής.

Ἀσφαλέως, Jon. tuto, facile, ſecure, ſine periculo; idem quod ex eo contractum ἀσφαλῶς.

Ἀσφαλὴς, έος, ὁ, ἡ, certus; minime lubricus; tutus a lapſu; qui non poteſt everti, & dejici, tam firmus, ut ſubverti nequeat: ut ἀσφαλὴς ἕδος, apud Plut. in Per. Et qui tutus eſt adverſus fortunæ incurſus, ſeu inſidias; cui tutum eſſe ſolet conſilium: ut apud eund. ib. Pericles dicitur ἀσφαλὴς, [illegible] τοῖς πολίταις, civibus fidi loco præſidii. unde in neut. τὸ ἀσφαλὲς, exp. ſecuritas. Luc.

Ἀσφαλίζομαι, idem quod act. ἀσφαλίζω; item, affirmo, pro certo aſſero; & paſſive etiam, munior, tutus reddor; item affirmor, confirmor.

Ἀσφα-

Ἀσφαλίζω, munio, ſtabilio. f. ίσω. p. ἠσφάλικα. p. paſſ. ἠσφάλισμαι. a. 1. paſſ. ἠσφαλίσθην. inf. ἀσφαλισθῆναι. a. 1. m. ἠσφαλισάμην, ω, ατο, adſtrinxit: & in 3. pl. ἠσφαλίσαντο. a. 1. imperat. m. ἀσφάλισαι, άσθω, & in pl. ἀσφαλίσασθε, munite.

Ἀσφάλειος, & ἀσφάλιος, q. d. tutelaris; aut ſtabilitor, cognomen Neptuni, apud Plut. quippe quia fundamina terræ inconcuſſa cuſtodire dicitur a gentibus, teſte Oppiano.

Ἀσφάλισμα, τὸ, id, quo aliquem ſecurum reddimus, & certum, pignus; item, tutamen, munimentum, locus, quo munitur.

Ἄσφαλος, qui labefactari nequit, immobilis: Heſych. idem quod ἀσφαλής.

Ἀσφαλτίζω, bitumen redoleo: Dioſc.

Ἀσφάλτιον, τὸ, dicitur quoddam τρίφυλλον, ſeu ὀξυτρίφυλλον, quoniam ejus folia ubi adoleverunt, ἀσφάλτου ὀσμὴ ἐστι, teſte Dioſc. l. 3. c. 123.

Ἀσφαλτίτης, ιος, ἡ, bitumen fundens.

Ἀσφαλτῖτις λίμνη, mare mortuum.

Ἄσφαλτος, ου, ἡ, quod expon. pinguis, & oleoſus ſuccus, plurima aerea & ignea ſubſtantia temperatus, ideoque flammam promptiſſime concipiens. V. Dioſc. l. 1. c. 110. & Plin. c. 35. Dicitur etiam interdum ἄσφαλτον, in neut. gen.

Ἀσφαλτόω, bitumine illino.

Ἀσφαλτώδης, bituminoſus, bitumen ferens.

Ἀσφάλτωσις, εως, ἡ, quaſi bituminatio, πίσσωσις, picatio.

Ἀσφαλῶς, tuto, certe. ex α, & σφάλλω, ſupplanto. f. σφαλῶ. p. ἔσφαλκα. p. paſſ. ἔσφαλμαι· hinc σφάλμα, ατος, τὸ, lapſus, erratum.

Ἀσφαραγεῖν, Poet. valde ſtrepere: ex α intenſ. & σφαραγέω, quod a σφάραγος, ſonus, qui gutture emittitur.

Ἀσφάραγος, ου, ὁ, guttur: ἀπὸ σφαραγεῖν, i. e. ἠχεῖν, ſonare, quoniam δι' αὐτοῦ ἡ φωνὴ φέρεται. Il. χ. ſed tunc videtur poni pro σφάραγος.

Ἄσφαλος, qui labefactari nequit, immobilis: Heſych. eſt ab ἀσφαλής.

Ἄσφιγκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, vel ἀσφίγγωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui difficulter aſtringitur; non conſtrictus, ſed diſſolutus, divulſuſque. ex α priv. & σφιγκτός, conſtrictus; a σφίγγω.

Ἀσφοδέλινος, ex aſphodelo: Luc. ver. Hiſt. l. 2. a Them. ἀσφόδελος.

Ἀσφόδελος, ου, ὁ, aſphodelus, planta ex genere τῶν βολβωδῶν. Dioſc. 2. c. 199.

Ἀσφοδελός, eſt adject. q. d. aſphodeloſus; idem quod ἀσφοδελώδης: Didym. in Odyſ. Λ. aſphodelo ſimilis, ſeu qui de aſphodeli genere eſt. Eſt item ἀσφοδελός, oxyton. prati epitheton, apud Hom. ut Odyſ. λ, & ω, κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα, vid. ubi aſphodeli proveniunt.

Ἀσφράγιστος, ὁ καὶ ἡ, non ſignatus, cui nulla nota impreſſa eſt; item, paſtore carens: Etym. & non baptizatus, Nazan. ex α priv. & σφραγίζομαι, ſignor; a σφραγίς, ſignum.

Ἀσφυκτέω, pulſu deſtitutus ſum; venæ mihi conciderunt. Dioſc.

Ἄσφυκτος, non pulſans; pulſu omnino deſtitutus, vel exili præditus.

Ἀσφυξία, ἡ, privatio, ſeu defectio pulſus in toto animali; Gal. ex α priv. & σφύξις, idem quod σφυγμός, ὁ, pulſus; a Th. σφύζω, ſalio, pulſo.

Ἀσχαλάα, Poet. pro ἀσχαλᾷ, ab ἀσχαλάω, idem quod

ἈΣΧΑ'ΛΛΩ, quod & ἀσχαλάω, mœreo, doleo, ſuccenſeo. ἄσχαλλε, præſ. imper. q. ab ἄχος, interiecto σ, ut ἀσχάλλειν ſit ἄχος ἅλις ἔχειν, affatim doloris habere.

Ἄσχετος, ου, ὁ, ἡ, intolerabilis, qui cohiberi nequit. dicitur & ἀάσχετος. ex α, & σχῶ, ſeu ἔχω, coërceo.

Ἀσχημάτιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, & ἀσχημάτιστος, figura carens; figuras, ſeu ſchemata non habens; non figuratus, aut male. eiuſdem Them. & comp. cum ſequentibus.

Ἀσχημονέω, indecore ago. f. ήσω. p. ἠσχημόνηκα. a. 1. ἠσχημόνησα. a. 1. inf. ἀσχημονῆσαι.

Ἀσχημόνως, adv. indecore.

Ἀσχημοσύνη, ης, ἡ, fœda actio, cum turpiſſimis geſtibus.

Ἀσχήμων, ονος, ὁ, ἡ, indecorus: ex α, & σχῆμα. Th. ἔχω.

Ἀσχιδής, & ἀσχιζής, non fiſſus, fiſſura carens, indiviſus, vel individuus.

Ἄσχιστος, idem; vel qui ſcindi nequit. Plat. ex α priv. & σχίζω.

Ἄσχιον, tuber terræ a quibuſdam dicitur, ut docet Theophr. Hiſt. Pl. l. 1. 10.

Ἀσχολέομαι, οῦμαι, occupor. ἀσχολοίμεθα, 1. pl. præſ. opt. paſſ.

Ἀσχολία, ας, ἡ, occupatio: ex α, & σχολή, otium.

Ἀσχόλημα, ατος, τὸ, idem; negotium. Th. idem.

Ἄσχολος, ου, ὁ, ἡ, qui non habet otium, occupatus: ex α, & σχολή, otium.

Ἀσῶ, contriſteris, ab ἀσάω, ῶ, præſ. imperat. paſſ. (vel Dor. pro ᾄσω, f. 1. ab ᾄδω, cano) ab ἀσάομαι, nauſeo. Th. ἄδω, ſatio.

Ἀσώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, faſtidio, nauſea laborans; ex repletione cibum faſtidiens: Gal. ab ἄση, ης, ἡ, faſtidium; a Th. ἄδω, ſatio, expleo.

Ἀσωμάτως, ſine corporis interventu.

Ἄσωμος, ὁ καὶ ἡ, & ἀσώματος, incorporeus: ex α priv. & σῶμα.

Ἄσωστος, ſeu ἄσωτος, ὁ καὶ ἡ, qui ſervari, ſeu ſoſpitari nequit: ex α priv. & σώζω, ſalvo. V. etiam in ἄσωτος.

Ἀσωτεῖον, ου, τὸ, dicitur locus, in quo luxurioſi epulantur, & comeſſantur, aut ſuas libidines exercent, ganeum, popina: Poll. l. 9. & Athen.

Ἀσωτεύομαι, luxurioſe vivo; omnia per luxum, ſeu in luxum profundo: Athen. l. 8.

Ἀσωτία, ας, ἡ, profuſio, luxus, prodigalitas, luxuria, vita diſſoluta.

Ἀσωτοδιδάσκαλος, luxurioſorum magiſter: Athen. ex ἄσωτος, & διδάσκαλος.

Ἀσωτοποσία, luxurioſorum potatio; vel luxurioſa potatio: ex ἄσωτος, & πόσις, εως, ἡ, idem quod πόμα, τὸ, potio; a πίνω, bibo.

Ἄσωτος, ου, ὁ, ἡ, luxurioſus, perditus: Item, idem quod ἄσωστος, quod exp. de cujus ſalute ſpes nulla eſt, profligatus, calamitoſus; item, perire dignus, indignus ſalute: item, qui per ſe, ſuaque opera perit, apud Ariſt. Eth. 4. c. 1. aſotus, i. e. luxurioſus, nequam; luxu, & ganeæ ſtudio perditus, apud eund. ibid. Ex α, & σώζω, conſervo; q. d. non ſervatus. V. etiam ἄσωστος.

Ἀσώτως, adv. profuſe, perdite.

Ἀσωφρόνιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non caſtigatus, & emendatus; & active, qui non emendat, ſeu corrigit. Gregor. ex α priv. & σωφρονίζω, ad ſanam mentem reduco.

Α Τ.

Ἀτάῃσι, dat. pl. Jon. pro ἄταις, ab ἄτη, ης, ἡ, damnum: ab ἀτάω, lædo.

Ἀτάω, exp. ſtupeo, obſtupeſco, cum ſtupore admiror: ut ἀταιομένη κακὰ ἔργα, apud Etymol. eſt a Them. ἀτάω.

Ἀτακτέω, ῶ, inordinate me gero. f. ήσω. p. ἠτάκτηκα. a. 1. ἠτάκτησα. ἀτακτοῦν, præſ. part. act. n. g. ex α, & τάσσω, ordino.

Ἄτακτος, ου, ὁ, ἡ, inordinatus, confuſione gaudens.

Ἀτάκτως, adv. inordinate, incompoſite.

Ἀτακτοδακρυέω, inordinate, intempeſtive, ſeu immodice lacrymor. unde ἀτακτοδακρύει, exponitur, affatim lacrymatur. ex α priv. cum τάσσω, vel τάττω, ordino; & δακρύω, lacrymor.

Ἀταλαίπωρος, ου, ὁ, ἡ, moleſtiis carens; item, iners: ab α, & ταλαίπωρος, q. τλῆναι πῶρον, luctum ferens.

Ἀταλαιπώρως, facile, feliciter, citra laborem: adv. ejuſdem Th. & comp.

Ἀταλάντη, ης, ἡ, Atalanta, nomen propr. mulieris.

Ἀτάλαντος, ου, ὁ, ἡ, par, æqualis: quaſi ἰσοτάλαντος, qui paris eſt ponderis. Th. τάλαντον, ſtatera.

Ἀταλάφρων, ὁ, ἡ, infans, puerilia ſapiens, tenellus: ab α, & ταλάω, patior, & φρὴν, animus; vel potius ab ἀταλὸς, tener.

Ἀτάλλω, ſeu ἀτιτάλλω, creſco, adoleſco, delicate more pueri alor, luſito, exulto. Dicitur & ἀτιτάλλω.

Ἀτάλματα, τὰ, dicuntur pueriles luſus, ſaltus pueriles: Heſych. verbale ab ἀτάλλω.

ἈΤΑΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, tener, mollis, juvenilis: q. ab α, & ταλάω, perfero; q. nondum potens ferre multa.

Ἀταλόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ; impotens, tener, ſimplex, ſapiens puerilia; idem cum ἀταλάφρων, & ejuſdem comp.

Ἀταλόψυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, puſilli, & anguſti animi; qui eſt animo molli, & tenero; qui nondum reliquit nuces. in Epigr. ex ἀταλὸς, mollis; & ψυχὴ, anima.

Ἀταμίευτος, ὁ καὶ ἡ, qui reconditus non eſt, aut reconditur, Philo: item, qui nihil recondit, non providens res in futurum neceſſarias.

Ἀταμιεύτως, more eorum, quæ non reconduntur; ſeu non recondendo; Plat. de leg. ex α priv. & ταμιεύω, condo, recondo, in pennaria cella aſſervo: a Th. ταμίας, Jonice ταμίης, ου, ὁ, promus, condus; diſpenſator rerum condendarum, & promendarum.

Ἀταξία, ας, ἡ, confuſio; item, incontinentia, ordinis deſertio: ab α, & τάξις, quod a τάττω, ordino.

Ἀτάομαι, patior damnum: ab ἀτάω, lædo.

Ἀταπείνωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, celſus, minime abjectus: ex α priv. & ταπεινός, ή, όν, humilis; unde ταπεινόω, humilem reddo.

ἈΤΑ'Ρ, ſed, ut, verum, cæterum, propterea; Poet. pro quo aliquando αὐτὰρ, ἀτὰρ δὲ, quamobrem.

Ἀταραξοποιησία, ας, ἡ, actio imperturbata, Hippocr. ex ἀτάρακτος, & ποιέω.

Ἀτάρακτος, quietus, quieſcens; tranquillus, imperturhatus. Plin.

Ἀταραξία, ας, ἡ, tranquillitas, imperturbatus ſtatus.

Ἀτάραχος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſedatus, ac defæcatus, intrepidus.

Ἀταράχως, ſine moleſtia, ſine vexatione, abſque perturbatione: ex α priv. & ταράσσω, fut. ξω, commoveo, perturbo; unde ταραχὴ, ῆς, ἡ, perturbatio, tumultus.

Ἀτάρβατος, ου, vel οιο, ὁ, Dor. pro

Ἀτάρβητος, ſeu ἀταρβὴς, ὁ, ἡ, intrepidus, imperterritus: quod ex α, & ταρβέω, timeo. Th. τάρβος, terror.

Ἀταρβήτως, adv. intrepide: Sophoc. ejuſdem Th. & comp.

Ἀταρίχευτος, non conditus, aut maceratus ſale: ex α priv. & τάριχος, ου, τὸ, ſalſamentum; caro ſale condita, & exſiccata; unde ταριχεύω, ſale condio.

ἈΤΑ'ΡΜΥΚΤΟΝ, intrepidum: q. ab α, & ταρμύσσω, terreo: vel ab ἄτερ, & μύω.

Ἀτάρπιον, ου, τὸ, ferrum in modiolo rotæ: ab α priv. & τείρω, tero: τρίβω τὸν ἄξονα.

Ἀταρπιτός, & ἀταρπός, vide in ἀτραπιτὸς, & ἀτραπός.

Ἀταρτηρός, ῦ, ὁ, noxius, contumelioſus: pro ἀτηρὸς, ῦ, ὁ, per Pleonaſm. ſyllabæ ταρ. Th. ἄτη, damnum; quod ab ἀτάω, lædo.

Ἀτάρχυτος, ου, ὁ, ἡ, inſepultus: ex α,

&

& τάρχεα, τά; inferiæ, juſta.

Ἀτασθαλία, ας, ἡ, improbitas, vecordia, petulantia: ἀτασθαλίῃς, dat. ſing. Jon. q. ἄτῃ θαλίας.

Ἀτασθάλλω, f. αλῶ, p. κα, & Ἀτασθαλέω, f. ήσω, inepte ago, proterve me gero: neut. abſ. ab

ἈΤΆΣΘΑΛΟΣ, ου, ὁ, ἡ, pernicioſus, malorum auctor: q. ἄταις θάλλων, a quo quaſi mala germinant.

Ἄταυροι βόες, boves quædam in Epiro a mare intactæ, ut incrementum, & amplitudinem corporis ingentem acciperent. unde

Ἀταύρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, expers conjugii, virgo; quaſi tauri expers: ſeu dicitur etiam de puella virilem ταῦρον nondum experta: Ariſtoph. ex α priv. & ταῦρος, ου, ὁ, taurus; item, membrum virile.

Ἀταφία, ας, ἡ, ſepulchri carentia, vel jactura. Plut. ejuſdem Th. & comp. cum ſequente.

Ἄταφος, ου, ὁ, ἡ, inſepultus, inhumatus: ex α, & τάφος, ſepulchrum; quod a θάπτω.

Ἁ τάχος, Dor. pro ἢ τάχος, quam celerrime.

ἈΤΆΩ, lædo, noceo. f. ήσω. p. ἤτηκα. hinc ἄτη, ἀτηρὸς, de quibus infra.

ἍΤΕ, utpote, quippe, quia, quaſi: & Dor. pro ὅτε, quum: ſed ἇτε, Dor. pro ἧτε, ubi.

Ἄτεγκτος, ου, ὁ, ἡ, durus, rigidus. Th. τέγγω.

Ἀτέγκτως, adv. duriter, rigide: Suid. per Metaph. ſcil. nam proprie ſign. ita ut humectari, & aqua molliri nequeat. ex α priv. & τέγγω, f. ξω, rigo, humecto.

Ἀτέων, Jon. pro ἀτῶν, vide ἀτάω, lædo.

Ἀτειρής, έος, ὁ, ἡ, indomitus: ex α, & τείρω.

Ἀτείχιστος, ου, ὁ, ἡ, ſine muris: ex α, & τεῖχος.

Ἀτέκμαρτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ad finem, & exitum perduci nequit: Heſych. & Suid. item, de quo nulla certa conjectura fieri poteſt: Thucyd. Plut. item active, inconſideratus; nullas conjecturas, aut ſigna ſequens in re aliqua: Ariſtoph. Unde

Ἀτέκμαρτι, & ἀτεκμάρτως, nullam ſequendo conjecturam, abſque conjectura: ex α priv. & τέκμαρ, τό, finis, exitus rei; item, ſignum; unde τεκμαίρω, certis ſignis oſtendo.

Ἄτεκνος, ου, ὁ, ἡ, liberis carens, ſive ſterilis, ſive orbus: ex α, & τέκνον, proles. Th. τίκτω.

Ἀτεκνόω, ώσω, liberis orbo. Ab eod. Th.

Ἀτέλεια, ας, & Ἀτελίη, Jon. imperfectio; item, immunitas: ab α, & τέλος, finis, vectigal.

Ἀτελείωτος, idem quod ἀτέλεστος, & ejuſdem Th. & comp. imperfectus; vel qui effici nequit: ſed ἀτέλεστος, eſt etiam, profanus, non initiatus ſacris: ex α priv. & τὰ τέλη, myſteria, ſacra: Plat. quod eſt neut. plur. a ſing. τέλος, τό; quod vide.

Ἀτέλεστα, adv. fruſtra, ſine fine: ab α, & τέλος.

Ἀτέλεστος, ου, ὁ, ἡ, infectus. Th. τέλος, finis. V. etiam ἀτελείωτος.

Ἀτελεσφόρητος, ad maturitatem non perductus: Dioſcor. ex α priv. & τελεσφορέω, ad finem & maturitatem perduco; ex τέλος, τό, finis; & φέρω, fero.

Ἀτελεύτητος, ὁ, ἡ, imperfectibilis, interminatus: ex α, & τελευτάω, finio. Th. τέλος, finis.

Ἀτελείη, ης, ἡ, Jon. pro ἀτέλεια.

Ἀτελής, έος, ὁ, ἡ, irritus, inanis, imperfectus: Sic Pindarus ἀτελῆ νόον appellat mentem, quæ nihil eorum perficit, quæ ſibi peragenda propoſuit. ab α, & τέλος, finis. Item, a pendendo vectigali immunis: ab α, & τέλος, vectigal.

Ἀτελώνητος, ου, ὁ, ex quo, vel pro quo, aut cujus nomine vectigal non penditur: ex α priv. & τελωνέω, vectigal exigo; a τελώνης, tributorum, ſeu vectigalium emptor, ſeu redemptor, publicanus; ex τέλος, εος, τό, finis; item, tributum, vectigal, & ὠνέομαι, emo.

Ἀτέμβιος, querulus, miſer: Etym. a ſequente.

ἈΤΈΜΒΩ, f. ψω, p. φα, contriſto, privo: q. ab ἄτη, & ἐμβαίνω, in cladem quaſi incido.

Ἀτενής, έος, ὁ, ἡ, fixus, intentus: ex α intenſ. pro ἄγαν, valde, & τείνω, tendo. Hinc

Ἀτενίζω, oculos in aliquem defigo. f. ίσω. p. ἠτένικα. a. 1. inf. ἀτενίσαι. part. ἀτενίσας, αντος.

Ἀτενῶς, & ἀτενές, intentis, ſeu attentis, & defixis oculis: Plut. ejuſdem Th. & comp. cum ἀτενής. unde etiam

Ἀτενισμός, οῦ, ὁ, intuitus continuus, & inconnivens, cum defixis oculis aliquid aſpicitur.

ἈΤΈΡ, ἄτερθε, & ἄτερθεν, ſine, citra, abſque; cum genit. idem quod ἄνευ, χωρίς. hinc ἀπάτερθε, ſeorſum.

Ἀτεραμνία, ἡ, expon. incoctilis natura, apud Hippocr. de vulneribus capitis.

Ἀτέραμνος, ου, ὁ, ἡ, durus, incoctilis, inſuperabilis: ex α, & τέραμνος, coctu facilis. Th. τείρω, tero.

Ἀτεραμνότης, ητος, ἡ, durities: ab eod. Them.

Ἀτεράμνω, Dor. pro ἀτεράμνου.

Ἀτεραμνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, natura incoctilis: Gal.

Ἀτεράμων, idem quod ἀτέραμνος; ab α, & τεράμων, idem ac τέραμνος, & ab eod. Th. qui non eſt τεράμων, i. e. incoctilis: & Metaph. dicitur ἀτεράμων ἀνήρ, apud Plut. Symp. 9. Probl. 2. ut & apud Plat. ἀτεράμονι φύσει χρώμενοι, dicuntur, qui natura ſunt indomita, qui ingenio ſunt refractario, & quod emolliri nequit: unde quidam expon. durus, præfractus, indomitus, immitis, intolerabilis.

Ἀτερηδόνιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, a teredinibus non eroſus; vel teredinum injuriæ non obnoxius: Dioſc. ex α priv. & τερηδονίζομαι, a teredine infeſtor; quod a τερηδών, όνος, ὁ, teredo; vermis ligna terebrans; a Th. τερέω, ῶ, fut. έσω, terebro.

Ἄτερθα, Æol. pro ἄτερθεν, ſine. Th. ἀτέρ.

Ἀτερμάτιστος, ὁ καὶ ἡ, & ἀτέρμων, interminatus, infinitus; item, infirmus, inſtabilis, fundamento carens: ex α pr. & τέρμα, ατος, τό, terminus, meta, finis: unde τερματίζω, termino, finio.

Ἅτερος, alter, Att. pro ὁ ἕτερος, in genit. θατέρου: & ſic porro ἅτεροι, pro οἱ ἕτεροι.

Ἀτερπῆ, acc. ſing. ab

Ἀτερπής, έος, ὁ, ἡ, injucundus, ingratus.

Ἀτερπία, idem eſt cum ἀτερψία.

Ἄτερπνος, injucundus: ex α, & τέρπω, delecto.

Ἀτερψία, ας, ἡ, & Ἀτερψίη, moleſtia: ab eod. Th.

Ἄτευκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui conſecutus non eſt. unde

Ἀτευκτέω, non attingo, non aſſequor, aberro; idem quod ἀποτυγχάνω; ex α priv. & τυγχάνω, fut. τεύξομαι, a τεύχω, ſum, contingo; item aſſequor, attingo.

Ἀτευχής, έος, ὁ καὶ ἡ, armis carens, inermis: ex α priv. & τεῦχος, εος, τό.

Ἀτεχνής, έος, ὁ, ἡ, qui ſine τέχνῃ, id eſt fraude, ſine dolo factus, ἀπανούργως. Etymol.

Ἀτεχνία, ας, ἡ, imperitia, ruditas, nulla ars, nullum artificium.

Ἄτεχνος, ου, ὁ, ἡ, inartificialis; artificio carens; ab arte non profectus. unde ἄτεχνοι πίστεις, apud Ariſtot. in Rhet. dicuntur argumenta inartificialia, quæ ſunt teſtimonia tum divina, tum humana: & interdum expon. artificio nullo excultus, rudis: Item, carens doloſis artibus.

Ἀτέχνως, ſine arte, nullo adhibito artificio, inartificialiter: ab α, & τέχνη, ης, ἡ, ars, fraus.

Ἀτεχνῶς, vere, certe, ſine dolo, plane; item, valde, vehementer: ab ἀτεχνής.

Ἀτέω, expon. idem quod; & pro Them. ἀτάω.

Ἄτη, ης, ἡ, damnum, peccatum: dat. pl. Jon. ἄτῃσιν, pro ἄταις. Th. ἀτάω, lædo.

Ἄτηκτος, non liqueſcens: Ariſtot. Meteor. ex α priv. & τηκτὸς, ὁ, liquefactus, liquatus. a Th. τήκω, fut. ξω, liquo, liquefacio.

Ἀτημελέω, f. ήσω, p. ηκα, negligo.

Ἀτημελέως, Ἀτημελῶς, vel Ἀτημελήτως, adv. negligenter.

Ἀτημέλεια, ſeu ἀτημελία, ας, ἡ, negligentia.

Ἀτημελής, non ἐπιμελής, negligens: quod ex α, & ἐπιμελέω, curo. Th. μέλει, curæ eſt, imperſ.

Ἀτημέλητος, ου, ὁ, ἡ; neglectus, inornatus.

Ἀτηρὸς, οῦ, ὁ, & Ἀτηρής, έος, ὁ, ἡ, noxius, contumelioſus: in acc. pl. f. g. ἀτηράς, perverſas: ab ἀτάω, lædo.

Ἀτθίς, ίδος, Atthæ, Orythia, nom. propr.

Ἀτίει, contemnit, 3. ſing. ind. præſ. act. ab ἀτίω: quod ex α, & τίω, honoro.

Ἄτιτος, ὁ καὶ ἡ, qui non ulciſcitur; qui non ſumit pœnas: Æſchin. ex α priv. & τίω, honoro; item, punio.

Ἀτίζω, f. ίσω, p. ικα, vilipendo: ex α priv. & τίω, honoro.

Ἀτιθάσευτος, ου, ὁ, ἡ, qui manſuefieri nequit, intractabilis, indomitus: ex α priv. & τιθασός, manſuetus.

Ἀτίθασος, ου, ὁ καὶ ἡ, aſper, intractabilis; idem cum præced. & ejuſdem Th. & comp.

Ἀτιμαγέλας, Dor. pro ἀτιμαγέλης, qui ſpernit gregem, & abgregat. hinc

Ἀτιμαγελεῖν, gregem contemnere. &

Ἀτιμαγελεῦντες, pro ὄντες, Dor. ab ἀτιμῶ ἀγέλαν.

Ἀτιμάζεσκε, imperf. Jon. & Poet. pro ἠτίμαζε, ab ἀτιμάζω.

Ἀτιμάζω, contumelia afficio. f. άσω. p. ἠτίμακα. p. paſſ. ἠτίμασμαι. a. 1. paſſ. ἠτιμάσθην. a. 1. inf. ἀτιμασθῆναι. idem quod ἀτιμάω, & ἀτιμόω. ex α, & τίω, honoro.

Ἀτιμασμός, exp. ignominioſa damnatio, dedecus, ignominia.

Ἀτιμαστέον, adject. verbale, quod debet contemni: ab ἀτιμάω.

Ἀτιμαστήρ, qui dedecore afficit.

Ἀτίμαστος, exp. non lectus; cui nullus honor tribuitur. eſt verbale ab ἀτιμάζω.

Ἀτιμάω, f. ήσω, p. ηκα, nullum honorem habeo, nullo honore afficio: item, negligo, aſpernor, deſpicio: ut apud Soph. μή μου ἀτίμα θεούς: Item, vitupero, dehoneſto; Item, indignitate, ſeu contumelia, & ignominia afficio; infamia noto. Ab ἄτιμος, inglorius; quod a τίω, honoro.

Ἀτίμητος, ου, ὁ, ἡ, immunis, contemptus; item, inæſtimabilis.

Ἀτιμία, ας, ἡ, ignominia, dedecus.

Ἄτιμος, ου, ὁ, ἡ, ignominioſus, inhonoratus.

Ἀτιμότατος, inhonoratiſſimus, ſuperl. ab ἄτιμος, comp. ἀτιμότερος ab α, & τίω, honoro.

Ἀτιμόω, idem quod ἀτιμάω, & ἀτιμάζω, dedecoro. f. ώσω. p. ἠτίμωκα. perf. paſſ. ἠτίμωμαι. part. ἠτιμωμένος. ab eod. Th.

Ἀτιμώρητος, ου, ὁ, ἡ, inultus, impunitus.

Ἀτι-

Ἀτιμωρήτως, & Ἀτιμωρητὶ, adv. impune: ab α, & τιμωρέω, quod ab ὁράω, animadverto.
Ἀτίμως, ignominioſe, ſine honore: Plat.
Ἀτίμωσις, ignominioſa damnatio: Demoſth. gravioris ſupplicii inſtar erat; Bud. Comm.
Ἀτιμωτικὸς, ignominioſum reddens.
Ἀτιμωτικῶς, adv. idem quod ἀτίμως; ignominioſe: ab ἄτιμος, & ἀτιμόω.
Ἄτιν', pro ἅτινα, nom. pl. ex ὅ, & τί, quid.
Ἀτίνακτος, inconcuſſus, immotus, non agitatus: Nonn. ex α priv. & τινάσσω, fut. ξω, quatio, concutio.
Ἄτις, pro ἥτις, Dor. quæ
Ἀτιτανδρεῖν, Heſych. deſpicari, & faſtidire virum, ἀτιμάζειν ἄνδρα, ὑπερηφανεῖν: ex ἀτίζω, contemno, & ἀνήρ, vir.
Ἀτίταλλ', pro ἀτίταλλε, imperf. Jon. ab ἀτιτάλλω, alo.
Ἀτιταλλέμεναι, Dor. pro ἀτιτάλλειν, pro ἀτάλλειν, ab
Ἀτιτάλλω, idem quod ἀτάλλω, per Epenth. τοῦ τι, delicate nutrio, curo; vel augeo. Th. ἁπαλὸς, mollis.
Ἄτιτος, ου, ὁ, inultus, impunitus: ex α, & τίω, punio.
Ἀτλαγενέων, gen. pl. ab ἀτλαγενής.
Ἀτλαγενής, έος, ὁ, ἡ, Atlante genitus. ab ἄτλας, & γίνομαι.
Ἀτλαντὶς, ίδος, ἡ, filia Atlantis. Th. Ἄτλας.
Ἄτλας, αντος, ὁ, Atlas. Item expon. idem quod τάλας (& ταλαὸς, miſer, ærumnoſus, cui multæ ærumnæ ſunt tolerandæ) ab eoque factum tranſpoſitis literis, ut docet Euſt. alibi tamen ſcribit, ἄτλας dictum eſſe, vel παρὰ τὸ μὴ τάλας εἶναι, vel ἐπιτατικῶς, quaſi πολύτλας. fingitur enim, quidam rex Mauritaniæ, Atlas nomine, cœlum humeris ſuis ſuſtinuiſſe, propterea quod firmamenti, ſiderum, cœli omnem rationem primus deprehendiſſet. unde ἀτλάντες, dicuntur etiam ſtatuæ Atlantis, ſeu quæ Atlantis modo cœlum, aut aliud quiddam ſuſtinent, apud architectos: ut ἀτλάντες περιέχοντες τὸν ναὸν ἑκατὸν ἑξάπηχυς. Item nominatur & ἄτλας, extrema colli vertebra, ipſum pondus colli ſuſtinens: Poll. l. 2. Et expon. etiam, qui humeris aliquid bajulat in modum Atlantis cæliferi. Item exp. etiam, qui non eſt audax, qui nihil patitur. ex α priv. Heſych.
Ἄτλατος, ου, ὁ, Dor. pro ἄτλητος.
Ἀτλησία, impatientia, intolerantia: ab ἄτλητος.
Ἄτλητα, nom. pl. n. g. intolerabilia: ἀτλήτῳ, dat. ſing. ab ἄτλητος.
Ἀτλητέω, pro quo etiam dicitur ἀτλατέω, μ. ήσω, tolerare non poſſum, ſeu perpeti; item, ſum intolerabilis: item, metuo; animo ſum abjecto. Sophocl. & Heſych.
Ἄτλητος, & Dor. Ἄτλατος, ου, ὁ, ἡ, intolerabilis, intolerandus: ab α, & τλάω, ſeu τλῆμι, perfero.
Ἀτμευία, ſervitus, adminiſtratio.
Ἀτμεύσιος, laborioſus. ab ἀτμευτος.
ἈΤΜΕΝΟΣ, ου, ὁ, & ἀτμὴν, ένος, ὁ, famulus, ſervus: quia ἄτιμος præ domino ſuo.
Ἀτμεύω, ſervio.
Ἀτμὴ, ῆς, ἡ, vapor.
Ἄτμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſectus non eſt; ſectionem non paſſus, nec expertus, ἀμέριστος: item, non exſectus, ſeu non caſtratus. ex α priv. & τμητὸς, ſectus; a Th. τέμνω, ſcindo.
Ἀτμιάω, ῶ, idem quod ἀτμίζω; & Th. idem.
Ἀτμιδοῦχος, ὁ ἀτμίδα ἔχων. Heſych.
Ἀτμίζω, f. ίσω, p. ικα, vaporo, exhalo. Th. ἀτμός.
Ἀτμὶς, ίδος, ἡ, vapor. Th. ἀτμός.
Ἄτμισις, εως, ἡ, & ἀτμισμὸς, ὁ, vaporatio: ab ἀτμίζω.
Ἀτμοειδὴς, vaporis ſpeciem gerens: ex ἀτμὸς, vapor, & εἶδος, εος, τὸ, ſpecies.
ἈΤΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, flatus, vapor, halitus: q. ab ἄω, ſpiro: hinc ἀτμὴ, & ἀτμὶς, ἀτμίζω de quibus ſupra.
Ἀτμώδης, plenus vaporis, vaporiferus: ab ἀτμός.
Ἄτοιχος, parietem non habens: Eurip. ex α priv. & τοῖχος, ου, ὁ, murus, paries.
Ἄτοκος, ſterilis, aut quæ nondum peperit.
Ἀτόκιον, τὸ, atocium: Plin. medicamen omne, quod ſterilitatem inducit, & vim concipiendi adimit: ex α priv. & τίκτω, pario; unde τόκος, ου, ὁ, partus.
Ἀτόλματος, ου, ὁ, Dor. pro ἀτόλμητος, ου, ὁ, non audendus. Ex α, & τόλμα, audacia.
Ἄτολμος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀτόλμητος, inaudax, imbellis, formidoloſus.
Ἀτολμία, ας, ἡ, ignavia, formido.
Ἄτομος, ου, ὁ, ἡ, inſectilis, individuus. ἄτομοι, minuta corpuſcula. ἐν ἀτόμῳ, in momento, illico: ex α, & τέμνω, ſeco, p. m. τέτομα.
Ἀτονέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, deficio, infirmus ſum, & imbecillus: ab α, & τόνος, quod a τείνω.
Ἀτονία, ας, ἡ, defectus, infirmitas: ab eod.
Ἄτονος, ου, ὁ καὶ ἡ, incontentus, inefficax, infirmus. Unde
Ἀτόνως, leviter, remiſſe.
Ἄτοξος, ου, ὁ, ſine arcu; vel arcu uti non valens: Lucian.
Ἀτόξευτος, ὁ καὶ ἡ, quem ſagitta non poſſis attingere; qui ſagitta ictus non eſt: ex α priv. & τοξευτὸς, ſagitta percuſſus. Th. τόξον, ου, τὸ, arcus; unde τοξεύω, ex arcu ſagittam emitto, jaculor; item, ſagittis peto, ſeu impeto.
Ἀτόπαστον, quod conjectura non licet aſſequi, ἀνείκαστον: nam τοπάζειν, eſt εἰκάζειν, Æſch.
Ἀτόπαστος, ὁ, exp. quem conjectura aſſequi non licet: Heſych.
Ἀτόπημα, τὸ, expon. factum, aut dictum abſurdum, & inconveniens. ab ἀτοπία.
Ἀτοπία, ας, ἡ, abſurditas, inconvenientia, obſcuritas: item, inſolentia, inuſitata novitas.
Ἄτοπος, proprie expon. q. d. locum non habens; nulli loco conveniens: atque inde Metaph. rationi minime conſentaneus: Item, inuſitatus, novus, inſolens: Item, inconveniens, importunus, abſurdus, improbus: Et interdum ineptus, ſtolidus. Ex α, & τόπος, locus.
Ἀτόπως, adv. abſurde, inconvenienter.
Ἆτος, ου, inſatiabilis, per craſin pro ἄατος ex α, & ἄδω, ſatio.
Ἀτραγῴδης, tragædiæ non ſimilis, indecens.
Ἀτραγῴδητος, tragico faſtu, & oſtentatione carens; qui tragice decantatus, aut exaggeratus non eſt: Luc. ex α pr. & τραγῳδὸς, qui cantando caprum meretur: erat enim tragædiæ præmium caper, qui τράγος dicitur. uſurpatur tam de poeta, quam de actore tragædiæ. ex τράγος, & ᾠδὴ, cantilena, canticum; ab ἀείδω, cano.
ἌΤΡΑΚΤΟΣ, ου, ὁ, ἡ, fuſus, colus, ſagitta.
Ἀτρακτυλὶς, & -τὶς, ίδος, ἡ, ſpinæ genus: ab ἄτρακτος.
Ἀτρακτοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, fuſo ſimilis: ex ἄτρακτος, & εἶδος, ſpecies.
Ἀτράνωτος, qui declaratus non eſt, nec manifeſtus, obſcurus. Dionyſ. Areop. Bud. Comm. ex α priv. & τρανὸς, ἡ, ὸν, perſpicuus, manifeſtus. unde τρανόω, clarum reddo, declaro.
Ἀτραπίζω, eo, vado, viam carpo, ſeu iter facio: Heſych. a nomine ἀτραπὸς, via.
Ἀτράπελος, idem quod δυστράπελος, moroſus; qui difficulter moveri, & flecti poteſt.
Ἀτραπὸς, οῦ, ἡ, vel ἀταρπὸς, via trita, callis, ſemita. legitur & ἀτραπιτὸς, & ἀταρπιτὸς: ex α epitat. & τραπέω, calco.
Ἀτραυμάτιστος, invulneratus; qui vulnus non habet: item, invulnerabilis. Lucian. ex α priv. & τραυματίζω, vulnero.
ἈΤΡΑ'ΦΑΞΙΣ, εως, & ἀτράφαξυς, υος, ἡ, atriplex, oleris genus.
Ἀτρειάδαι, ᾶν, αἱ, Dor. pro Ἀτρεΐδαι, Atridæ.
Ἀτρείδα, dual. num. ab
Ἀτρείδης, ου, ὁ, Ἀτρέως παῖς, Atrei filius, Atrides, ut Agamemnon, & Menelaus. ἀτρείδῃσ', dat. pl. Jon.
Ἀτρείων, ωνος, ὁ, i.e. Ἀτρείδης, Atrides, nom. propr.
Ἀτρέκεια, ας, ἡ, & Ἀτρεκίη, Jon. veritas: ab ἀτρεκής.
Ἀτρεκέστατα, ſuperl. ab ἀτρεκής.
ἈΤΡΕΚΗ'Σ, έος, ὁ, ἡ, verus, certus: q. ab α, & τρέω, quia verax intrepidus eſſe poteſt. Hinc adv.
Ἀτρεκῶς, & Jon. ἀτρεκέως, vere.
Ἀτρέμα, & Ἀτρέμας, adv. quiete, ſine aliquo motu: ab ἄτρεμος, intrepidus, quod ab α, & τρέω.
Ἀτρεμαῖος, placidus, remiſſus; item, quietus. Eurip. Plut.
Ἀτρεμέεσθαι, præſ. inf. paſſ. ἀτρεμέωσι, 3. pl. ſub. act. ab
Ἀτρεμέω, immotus maneo, f. ήσω, p. ἠτρέμηκα. ex eod. Th.
Ἀτρέμητον, τὸ, quod immotum manet. Heſych. ejuſdem Th. & comp. cum præced.
Ἀτρεμία, ας, ἡ, audacia, quies, q. non trepidatio: ex eod. Th.
Ἀτρεμίζω, idem quod ἀτρεμέω.
Ἄτρεπτος, ου, ὁ, ἡ, immotus, immutabilis, rectus.
Ἀτρέπτως, adv. immutabiliter, recte. Th. τρέπω.
Ἄτρεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, intrepidus.
Ἀτρέστως, intrepide: adv. ex α priv. & τρέω, tremo.
Ἀτρεὺς, έως, ὁ, Atreus, propr. nomen.
Ἄτρητος, non cavus, non foratus, nec pertuſus, aut perterebratus: Ariſtot. hiſt. An. peculiariter dicitur de eo, cui meatus ani coaluit.
Ἀτρήτως, adv. ſine foramine, more eorum, qui foramine carent. ex α priv. & τρητὸς, perforatus; a Th. τετραίνω, ſeu τίτρημι, fut. τρήσω, ut a τράω, perforo, terebro: idem quod τερέω, perterebro. Sed apud Joſephum occurrit etiam ἀτρήτως, intrepide; idem quod ἀτρέστως, vel ἀτρέμως: ex α priv. & τρέω, tremo.
Ἀτρίακτος, invictus: Æſchyl. ex α pr. & τριακτὸς, devictus, ſuperabilis; a verbo τριάσσω, f. ξω, vinco, ſupero.
Ἀτριβὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, non tritus, integer, inviolatus, non attritus, inuſitatus: item, inexercitatus, imperitus, qui uſu ſc. rerum tritus non eſt: in qua ſignif. dicitur & ἄτριψ apud Suid. & ἀτρίβαστος, apud Xen. in Hipparch. Th. τρίβω.
Ἀτριβί. expon. ſine detrimento, ſine mora.
Ἄτριβον, expon. non palliatus: & metaph. pro ſimplici, & minime fucato: apud Laert. ab ἀτριβής.
Ἄτριπτος, ου, ὁ, ἡ, idem ac ἀτριβής: ſed exp. &, qui teri nequit, indomitus: ut ἀτρίπτοισιν ἀκάνθαις, apud Theocr. exp. ſpinis indomitis, & calcatu difficillimis. Item, non ſubactus: ἄτριπτοι ὦμοι, apud Ariſt. Sed exp. & laboris inſuetus, & inexpertus, delicatus: ut χεῖρες ἄτριπτοι, Od. φ. Ex α priv. & τρίβω, unde τριβὴ, ἡ, τρίβων, ὁ, τρίψις, ἡ, &c.
Ἄτριχος, ſine capillis. ἄτριχα, neut. p. ex α, & θρὶξ, τριχὸς, pilus.
Ἀτριψία, ἡ, expon. inexperientia, imperitia: ab ἄτριπτος.

Ἀτρο-

Ἀτρεμέω, non tremo.
Ἄτρεμος, ου, ὁ, intrepidus: ex α, & τρομέω, idem quod τρέμω, ſeu τρέω, trepido.
Ἀτρέμως, intrepide: eſt adverb. ab ἄτρεμος.
Ἀτροπίη, expon. male morata natura, improbitas, temeritas: poſſet etiam exponi, verti flectique non poſſe, immutabilitas, rigiditas. pro eo Jonice dicitur ἀτροπίη, quod expon. nox intempeſta, media nox: apud Heſych. eſt ab ἄτροπος, ὁ.
Ἄτροπος, nom. propr. Parcæ: ex α pr. & τρέπω, verto, quod non poſſit verti, & averti. Sumitur & pro duro, aſpero, immutabili.
Ἀτροφέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, tabeſco, non nutrior.
Ἀτροφία, ας, ἡ, alimenti defectus; item tabes, morbus.
Ἄτροφος, ου, ὁ, ἡ, impaſtus; item, non alens: ex α, & τροφή, alimonia. Th. τρέφω, nutrio.
Ἄτροφος, Laconibus dicitur τυρὸς ὁ μὴ πηξάμενος, qui non coagulatur. Heſych. & ſic eſt ab α priv. & τρέφω, -ομαι, prout ſignificat πήγνυμι, i. e. coagulo, vel coagulor, concreſco.
Ἀτρύγετος, ου, & Jon. ἀτρυγέτη, ſterilis, infructuoſus: ex α, & τρύγη.
Ἀτρυγής, έος, ὁ καὶ ἡ, τὸ ές, qui vindemiari non poteſt; ineptus vindemiæ: Epigr. ex α priv. & τρύγη, triticum; item, vindemia.
Ἄτρυγος, ου, ὁ, ἡ, fœce carens, purus: ex α priv. & τρὺξ, υγὸς, ἡ, vinum recens; item, fæx vini
Ἀτρύπητος, ου, ὁ, καὶ ἡ, non perforatus, nullo foramine pervius, ſolidus: ex α priv. & τρύπα, ας, ἡ, foramen: (a τρύω, terebro) Unde τρυπάω, terebro, perforo.
Ἀτρύπονος, ærumnoſus, πολύπονος, Heſych. ἀτρύτως (inexhauſtos) labores afferens: item qui multos ſubit labores, nec iis frangitur. ex ἄτρυτος, & πόνος, ου, ὁ, labor.
Ἄτρυτος, ου, ὁ, ἡ, indefeſſus, ingens: ex α, & τρύω, tero.
Ἀτρυτώνη, ης, ἡ, Epith. Minervæ, idem quod ἀτειρής, ἡ ἄτρυτος, indomita: ab eod. Th.
Ἀτρυφερός, minime mollis, non delicatus.
Ἀτρύφητος, a deliciis, ſeu delicata vita alienus, & abhorrens: ex α priv. & τρυφή, ἡ, deliciæ, mollities; (a Th. θρύπτω, frango, confringo; item, frango deliciis, aut luxu) Unde τρυφάω, delicate vivo, & τρυφερός, delicatus.
Ἀτρώς, ῶτος, ὁ, idem quod ἄτρωτος.
Ἄτρωτος, ου, ὁ, ἡ, invulneratus, illæſus, inoffenſus: ex α, & τιτρώσκω, vulnero.
Ἀτρώτως, ſine vulnere, vel invicte: adv. ejuſdem Th. & comp. cum præced.
Ἄττα, ὁ, pater: Eſt vocabulum, quo juniores compellant ſenes.
ἍΤΤΑ, Atticum pro ἅσσα, ων, τὰ, vel ἅτινα, aliqua, quædam: ex ἃ, & σά, Megarenſium lingua τινά. vel ab ὅ, τι. Nonnulli ἄττα. Et ἀττά, pro τινά.
ἈΤΤΑΓΗ΄Ν, ῆνος, ὁ, & Attice ἀτταγᾶς, ſeu ἀτταγής, avis picto dorſo: interpretatur & gallinago, & ruſticula, & coturnix.
ἈΤΤΑ΄ΚΗΣ, ου, ὁ, vel ἀττακὸς, οῦ, ὁ, reptile, quod quatuor ingrediens pedibus ſaltitat.
Ἀττάλεια, ας, ἡ, Attalea, nomen urbis, Hebr. tempus Domini.
Ἀτταλίζω, delicate nutrio. vide in ἀτιτάλλω. ab ἀταλός, tener.
Ἀττανίτης, ου, ὁ, & ἀττανίτου, & ἀττάνιον, ου, τὸ, placenta in ſartagine fricta.
ἈΤΤΑ΄ΡΑΓΟΙ, ων, οἱ, puſtulæ, fragmenta ex pane cocto decidentia.
ἈΤΤΑΤΑΙ΄, atat: interjectio.
ἈΤΤΕ΄ΛΑΒΟΣ, ſive ἀττέλεβος, ου, ὁ; locuſtæ ſpecies.
Ἀττικίζω, f. ίσω, partes Athenienſium ſequor, Atticorum dicendi genus imitor.
Ἀττικισμός, οῦ, ὁ, ſermo Atticus, Attica dialectus.
Ἀττικός, ή, Atticus, & in f. g. Ἀττική, ῆς, ἡ, Attica, ager Atticus. Ἀττικὴ πίστις, proverb. de iis, qui inviolate fidem ſervant.
Ἀττικουργής, ὲς, ad modum Atticorum factum: Bud. in Epiſt. ex ἀττικός, & ἔργον, opus.
Ἄττον, Attice pro ἆσσον, propius; idem quod ἐγγύς.
ἈΤΤΩ, proſilio: q. ex ἀΐσσω.
Ἀτυζηλός, οῦ, ὁ, terribilis, terrificus, horribilis, Apollon. Rhod. eſt a ſequente verbo.
ἈΤΥ΄ΖΩ, terreo, perturbo. fut. ύξω. p. χα. præſ. paſſ. ἀτύζομαι, timeo, conſternor. part. ἀτυζόμενος, ου, ὁ, turbatus, timens.
Ἄτυκτον, ου, τὸ, infectum: ex α, & τεύχω, fabricor, fio: perf. paſſ. τέτυγμαι, ξαι, κτ.
Ἀτυμβώδης, & ἄτυμβος, ὁ, & ἡ, carens tumulo, vel buſto; inſepultus, non humatus: ex α priv. & τύμβος, ου, ὁ, buſtum, ſepulchrum.
Ἀτυμνιάδης, ου, ὁ, Atumnades, nomen propr.
Ἄτυπος, unde ἄτυποι dicuntur, qui non ſatis expedite lingua utuntur; tanquam aerem non recte ferientes, non ſatis verba exprimentes, conformanteſque: Item, qui decenti, & juſta membrorum forma deſtituti, quaſi monſtroſi ſunt; Therſites deſcribitur Il. β.
Ἀτύπωτος, non formatus, non effictus, ſeu expreſſus, rudis: a τύπος, ου, ὁ, nota percutiendo impreſſa: (a Th. τύπτω, percutio, pulſo, &c.) item, figura, forma: unde τυπόω, informo, & τυπωτός, informatus, effictus.
Ἀτυράννευτος, ὁ, ἡ, liber a tyrannis, ſeu a tyrannico dominatu: Thuc. ex α pr. & τύραννος, tyrannus: unde τυραννεύω, ſum tyrannus, regno, impero.
Ἀτύρωτος, ὁ καὶ ἡ, qui in caſeum denſatus & conglutinatus non eſt: Dioſc. de mentha, quæ non ſinit lac coagulari in caſeum. ex α priv. & τυρός, οῦ, ὁ, caſeus; unde τυρόω, coagulo, cogo in caſeum.
Ἄτυφος, ου, ὁ καὶ ἡ, minime faſtuoſus. Plut.
Ἀτύφως, ſine faſtu, modeſte, quaſi ſine jactantiæ fumo: ex α priv. & τῦφος, fumus; item, jactantia; a Th. τύφω, fut. θύψω, fumum excito. Unde etiam ἀτυφία, humilitas, abſque jactantia. Plut.
Ἀτυχέστατος, infeliciſſimus, ſuperl. in compar. ἀτυχέστερος: ab ἀτυχής.
Ἀτυχέω, ῶ, έεις, εῖς, miſer ſum; adverſa fortuna utor; infortunatus ſum; infeliciter rem gero: item, voti compos non fio, fruſtror, non aſſequor. Ex α priv. & τύχη, ἡ.
Ἀτύχημα, ατος, τὸ, miſeria, dat. pl. ἀτυχήμασι.
Ἀτυχής, έος, ὁ, ἡ, infelix; item, impos voti.
Ἀτύχησις, infortunium, voti fruſtratio; idem quod ἀτύχημα. verbale ab ἀτυχέω.
Ἀτυχία, ας, ἡ, miſeria, infortunium: ab ἀτυχής, quod a τύχη, fortuna. Th. τυγχάνω.
Ἀτυχοῦσα, ης, ἡ, præſ. part. f. g. ab ἀτυχέω.
Ἀτυχῶς, adverb. infeliciter, præter votum. Th. idem.
Ἄτω, & per pleonaſmum τὸ α, ἀάω, idem quod Th. ἀάω, lædo, noceo.

A Υ.

ΑΥ΄, rurſum, retro, vice verſa. αὖτε, & αὖθις, idem.
Αὐ, apud Cretenſes pro ἀλ· ut αὐκά, pro ἀλκά.
Αὐαίνω, ſicco. vide in αὐάνθην.
Αὐαλέος, ου, ὁ, ſiccus; idem quod αὖος. Th. αὔω, ſicco.
Αὐάνθην, areſactus ſum, Jon. a. 1. ind. paſſ. αὐανθείς, a. 1. part. paſſ. ab αὐαίνω, areſacio. Th. αὔω, ſive αὔω, areſacio.
Αὔανσις, εως, ἡ, ariditas, tabes plantarum: Eſt in ſtirpibus, quod in animalibus γῆρας.
Αὐαντικός, unde αὐαντικὴ νόσος, morbus exſiccans corpus, ut tabes, & phthiſis: ab αὐαίνω, ſicco. unde etiam
Αὐασμός, exſiccatio; item, ſiccitas.
Αὐάτα, ας, ἁ, Dor. & Æol. pro ἄτη, ης, ἡ, damnum, calamitas.
Αὐγάζομαι, f. άσομαι, p. σμαι, reſpicio, contemplor.
Αὐγάζω, illuſtro, illuceſco. f. άσω. p. ηὔγακα. a. 1. ηὔγασα. præſ. paſſ. αὐγάζομαι, illuſtro. p. paſſ. ηὔγασμαι.
Αὐγαῖς, dat. pl. ab αὐγή.
Αὐγάσδεο, Dor. pro αὐγάζεο, & hoc Jon. pro αὐγάζου, inſpice, præſ. imperat. paſſ. verbi αὐγάζομαι, video. Th. αὐγή.
Αὐγάσεαι, reſpicies, Jon. pro αὐγάσῃ, 2. perſ. f. 1. m. ab αὐγάζομαι, video.
Αὔγασμα, ατος, τὸ, ſplendor. Th. αὐγή, idem.
Αὐγασμός, οῦ, ὁ, idem: & ab eod. Th.
ΑΥΓΗ΄, ῆς, ἡ, ſplendor, lux, radius, diluculum: q. ab αὔω, ſplendeo.
Αὐγήεις, εντος, & αὐγής, itemque αὐγοειδής, ὁ καὶ ἡ, τὸ ές, perſpicuus, dilucidus, ſplendidus: ſed αὐγοειδής, eſt potius, perſpicax, qui valet acie oculorum, εια ab eod. Th.
Αὔγουστος, Auguſtus: Lat. augens: Σεβαστός.
Αὐδάξασθαι, Jon. pro αὐδήσασθαι, a. 1. infin. m. verbi αὐδάω, loquor. Th. αὐδή, vox.
Αὐδάσομαι, Dor. pro αὐδήσομαι, fut. 1. med. verbi αὐδάομαι, loquor. Sic αὐδάσας, ασα, Dor. pro αὐδήσας, a. 1. part. act. ab αὐδάω.
Αὐδάω, f. ήσω, p. ηὔδηκα, loquor; item, alloquor.
ΑΥΔΗ΄, ῆς, ἡ, vox, oratio: q. ab αὔω, clamo.
Αὐδήεις, εντος, ὁ, loquens, loquax, λάλος; item, ὀνομαστός, clarus, celebris, glorioſus. ab eod. Th.
Αὐδήσασκε, pro αὐδήσασκε, pro ηὔδησε, vociferabatur, a. 1. Jon. per Epentheſin τοῦ σκ. ab αὐδάω.
Αὐδρία, idem quod ἀνυδρία, aquæ inopia, vel penuria. Thuc.
Αὔδρος, idem quod ἄνυδρος, ὁ καὶ ἡ, carens aqua, aquarum penuria laborans: ex α priv. & ὕδωρ, τὸ, aqua.
Αὔην, acc. ſing. f. g. ab αὖος, η, ον, ſiccus. Th. αὔω, ſicco.
Αὖθ', pro αὖθι, vel αὖθις, rurſus; & pro ἔπειτα, deinde: ab αὖ, idem. Attice ſcribitur per θ, Jonice vero per τ.
Αὐθάδεια, & Αὐθαδία, ας, ἡ, arrogantia, moroſitas, amor ſui, pertinacia.
Αὐθάδης, εος, ὁ, ἡ, q. d. ἑαυτῷ ἁδών, ſibi placens, qui ſeipſum admiratur, ſuperbus, contumax: ex αὐτός, ipſe, & ἅδω, placeo, τ mutato in θ, ob ſequentem aſpiratam.
Αὐθαδιάζω, contumacem reddo: & αὐθαδιάζομαι, pertinaciter reſiſto; ſive αὐθαδιάζομαι, ὑπερηφανεύομαι, depon. abſol. pertinaci ſuperbia utor: Plato.
Αὐθάδισμα, ατος, τὸ, procacitas, contumacia, protervia.
Αὐθαδῶς, adverb. contumaciter, pertinaciter: ab αὐθάδης.
Αὐθαδόστομος, ου, ὁ, contumaci ore, & temerario: ex αὐθάδης, contumax, & στόμα, ατος, τό.

Αὔθαιμος, & αὐθαίμων, qui eſt ejuſdem ſanguinis, ὁ τοῦ αὐτοῦ αἵματος ὤν. unde αὔθαιμοι, fratres, Heſychio. ex αὐτὸς, & αἷμα.

Αὐθαίρετος, ου, ὁ, ἡ, voluntarius: ex αὐτὸς, & αἱρετὸς, quod ab αἱρέομαι, ſeu αἱρέω, eligo.

Αὐθαιρέτως, ſponte, ultro.

Αὐθέκαστος, a Bud. exp. ſeverus, natura rigidus, juſtus, exacte rectum verumque perſequens. Ariſtot. Ethic. 4. Plato etiam paſſim, praeſertim in lib. de rep. αὐτοέκαστον vocat cujuſque rei notionem, & formam, quam ideam appellant: nam αὐθέκαστος, expon. etiam, pro ſe quiſque. ex αὐτὸς, & ἕκαστος.

Αὐθεκάστως, rigide, ſevere. Plut. in Lyſ.

Αὐθεντέω, ῶ, autoritatem uſurpo in aliquem, cum genit. autorem me praebeo: f. ήσω, p. ηὐθέντηκα.

ΑΥ'ΘΕ'ΝΤΗΣ, ου, ὁ, qui ſua manu ſe perimit; q. αὐτοέντης, idem quod αὐτοφόνος, qui ſua manu caedem infert; autor caedis; & autor quilibet. ex αὐτὸς, ipſe, & ἔντεα, τὰ, arma: Item dominus: ab αὐτὸς, & ἵημι, q. αὐτὸν εἷς, ἕντος, ſe mittentis, qui ſeipſum mittit ad negotia, qui libera eſt poteſtate.

Αὐθεντία, ας, ἡ, poteſtas, authoritas: ab αὐθέντης, author, qui eſt propriae poteſtatis.

Αὐθεντικὸς, οῦ, authenticus.

Αὐθεντικῶς, cum autoritate: adv.

Αὐθήμερον, adv. eo ipſo die.

Αὐθήμερος, ου, ὁ, ἡ, eodem die factus, qui eſt ejuſdem diei. Th. ἡμέρα.

Αὐθι, per Syncop. ab αὐτόθι, illic, iſtic, ibi, hic: item huc: & interdum pro ἔπειτα, deinde.

Αὐθιγενὴς, ὁ, ἡ, indigena, in aliquo loco natus. Th. γίνομαι, naſcor.

Αὐθιμενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, indigena, nativus: Philo de mundo, αὐθιμενὴς κόσμος. Th. μένω, maneo.

Αὖθις, Jon. αὖτις, & αὖθι, tum αὖτε, rurſus, pro αὖ.

Αὐθόμαιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, conſanguineus, frater: ex αὐτὸς, & αἷμα, ατος, τὸ, ſanguis.

Αὐθομολογέομαι, οῦμαι, ultro profiteor, mea ſponte ſignifico: ex αὐτὸς, ipſe, & ὁμολογέομαι, confiteor.

Αὐθύπαρκτον, per ſeſe ſubſiſtens, αὐθυπόστατον: ex αὐτὸς, ipſe, & ὑπάρχω, ſum, ſubſiſto.

Αὐθυπότακτος, unde αὐθυπότακτον ῥῆμα, verbum quod per ſe eſt ſubjunctivi modi.

Αὐθυποτάκτως, tanquam αὐθυπότακτον: ex αὐτὸς, ipſe, & ὑποτάσσω, ſubjicio.

Αὐθωρὸν, adv. eadem hora, eodem momento; ex αὐτὸς, ipſe, idem; & ὥρα, hora.

Αὐΐαχος, ου, ὁ, ἡ, clamoſus, vel clamans, ut canes latrantes, αὖ, αὖ, & ἰάχω, clamo.

Αὐλαία, ας, ἡ, aulaeum, cortina: ab αὐλὴ, ubi ejus uſus.

Αὐλακεργάτης, ſulcorum efficiens; qui ſulcos facit, ſeu efficit: ex αὖλαξ, ακος, ἡ, ſulcus, & ἐργάτης, operarius, ab ἔργον, τὸ, opus.

Αὐλακίζω, ſulco.

Αὐλᾶν, pro αὐλῶν, Dor. gen. pl. ab αὐλὸς, tibia.

ΑΥ'ΛΑΞ, ακος, ἡ, ſulcus, acc. ſing. αὔλακ', pro αὔλακα.

Αὐλεία, ας, ἡ, aulae janua. Them. αὐλὴ, aula.

Αὔλειον, ου, τὸ, & αὔλειος, ου, ἡ, veſtibulum, atrium.

Αὔλειος, ου, ὁ καὶ ἡ, & αὔλειος θύρα, janua veſtibularis, & atrialis; ſeu janua veſtibuli, & atrii: ex αὐλείτης, ου, ὁ, villicus.

Αὐλέω, tibia cano. f. ήσω. p. ηὔληκα. Th. αὐλὸς, οῦ, ὁ, tibia.

ΑΥ'ΛΗ', ῆς, ἡ, Aula, domus regia, locus ſubdialis: atrium, ſtabulum.

Αὔλημα, τὸ, carmen ad tibiarum ſonum. Poll.

Αὐλησεῦντι, Dor. pro αὐλήσουσι, tibia ludent, 3. pl. f. verbi αὐλέω.

Αὔλησις, ipſa tibiae inflandae actio. Ariſtot.

Αὔλησον, aor. 1. imperat. act. ab αὐλέω.

Αὐλητὴς, οῦ, ὁ, tibicen: ut & αὐλητὴρ, ῆρος, ὁ, idem: & in f. gen. αὐλητρὶς, ίδος, & αὐλῆτις, ιδος, ἡ. Th. αὐλὸς, tibia.

Αὐλητικὸς, οῦ, tibiarum peritus. Them. αὐλός.

Αὐλητικῶς, more tibicinum.

Αὐλητρία, ἡ, theca tibiarum.

Αὐλητρίδιον, q. d. tibicinula.

Αὐλιάδες νύμφαι, dicuntur in Epigram. nymphae incolae, ſeu inhabitantes: a Th. αὐλὴ, ἡ, unde αὖλις, ιδος, ἡ, domicilium, locus ubi pernoctatur.

Αὐλίδος, gen. ſing. ab Αὐλὶς, ἡ, regiuncula Boeotiae.

Αὐλίζομαι, diverſor, ſtabulor. imperf. ηὐλιζόμην, ου, ετο. item, pernocto. f. ίσομαι. p. ηὔλισμαι. a. 1. paſſ. ηὐλίσθην. Th. αὐλὴ, aula, ſtabulum.

Αὐλικὸς, οῦ, ὁ, fiſtularis, tibialis: & in plur. αὐλικοὶ, tibicines, citharoedi. ab αὐλὸς, tibia.

Αὐλικὸς, οῦ, ὁ, aulicus, qui eſt ex alicujus principis aula: ut οἱ μὲν ἐν αὐλῇ κόλακες, apud Plut. in Polit. praec. aliquando in malam partem: ut οὐδὲ φοβηθήσεται τὸ αὐλικὸς καλεῖσθαι καὶ θεραπευτικὸς, apud eund. Plut. Th. αὐλὴ, ἡ.

Αὖλιν, acc. ſing. ab αὖλις, ιδος, ἡ.

Αὔλιον, ου, τὸ, ſtabulum. Th. αὐλή.

Αὔλιος ἀστὴρ, qui ad αὖλιν ducit animalia, Veſper. Th. idem.

Αὖλις, ιδος, ἡ, caſtra, tentorium. Th. αὐλὴ, aula.

Αὖλις, ιδος, ἡ, domicilium, locus, ubi pernoctatur.

Αὐλὶς, ίδος, ἡ, regiuncula Boeotiae.

Αὐλίσκοισι, dat. pl. Jon. ab αὐλίσκος.

Αὐλίσκος, ου, ὁ, parva tibia.

Αὐλισμὸς, οῦ, ὁ, pernoctatio: Heſych. verbale ab αὐλίζομαι.

Αὐλοθετέω, fiſtulas compingo, ſeu facio: ex αὐλὸς, tibia, & θέτης, ου, ὁ, qui aliquid ponit, vel componit. Th. τίθημι, pono.

Αὐλομελῳδία, tibiae modulatio: ex αὐλὸς, & μελῳδία.

Αὐλοποιΐα, & αὐλοποιητικὴ, ſc. τέχνη, ars fabricandi tibias: Poll. 7. 39. ab αὐλοποιός.

Αὐλοποιὸς, οῦ, ὁ, tibicen; & qui facit tibias; tibiarum artifex; ex αὐλὸς, & ποιέω.

Αὐλοπρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, aulae conveniens: ex αὐλὴ, & πρέπω.

ΑΥ'ΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, tibia, fiſtula; item, piſcis, qui onax, ſive dactylus dicitur: q. ab αὔω, vel ἄω, flo. Hinc αὐλέω, αὐλητήρ.

Α'ϋλος, i. e. ἀσώματος, materiae expers; non materiatus: ex α priv. & ὕλη, ης, ἡ, materia.

Αὐλοξύτης, qui tibias perforat: Poll. ex αὐλὸς, & ξυτάω, futur. ήσω.

Αὐλῳδία, tibiae cantus, tibiarum ſonus.

Αὐλῳδικὸς, tibialis: ex αὐλὸς, tibia, & ᾠδὴ, cantus.

Αὐλῳδὸς, οῦ, cantor auletes, tibicen.

Αὐλὼν, ῶνος, ὁ, vallis, convallis: dicitur a figura τοῦ αὐλοῦ, tibiae, arcta ſc. & oblonga.

Αὐλωνίζω, in vallo dego.

Αὐλωνίσκος, parva vallis.

Αὐλωνοειδὴς, habens figuram τοῦ αὐλῶνος. quidam exp. anfractuoſus: Diod. Sic. ex αὐλὼν, ῶνος, & εἶδος, εος, τό.

Αὐλώπιδι, dat. ſing. ab αὐλῶπις, ιδος.

Αὐλῶπις, ιδος, ἡ, galea.

Αὐλωτὸς, tibiatus, inſtructus fiſtulis.

Αὐλωπὸς, fiſtulae inſtar: ex αὐλὸς, tibia, vel quicquid oblongum eſt, & ὤψ, oculus; quod ab ὄπτομαι, video.

Αὐξάνω, augeo, creſco. f. αὐξήσω, p. ηὔξηκα. a. 2. ηὔξανον. perf. paſſ. ηὔξημαι. a. 1. paſſ. ηὐξήθην. a. 1. paſſ. ſub. αὐξηθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. inf. paſſ. αὐξηθῆναι. Th. αὔξω, augeo.

Αὖξε, adjuva, praeſ. imperat. act. αὔξει, 3. ſing. praeſ. ab αὔξω, augeo. αὔξεται, augetur, 3. ſing. praeſ. paſſ. ab αὔξομαι: ab eod. Th.

Αὐξηθεὶς, a. 1. part. paſſ. vide in αὐξάνομαι.

Αὐξῆσαι, a. 1. inf. act. αὐξηθῶ, ῇς, ῇ. aor. 1. ſub. paſſ. αὐξηθέντα, acc. ſing. aor. 1. part. paſſ. ab αὐξάνω. Them. αὔξω.

Αὔξησις, εως, ἡ, incrementum: in dat. pl. αὐξήσεσι ab αὐξάνω, augeo. Th. αὔξω.

Αὔξηται, crevit, Jon. pro ηὔξηται, 3. ſing. perf. paſſ. ab αὐξάνω, creſco.

Αὐξητικὸς, οῦ, ὁ, ἡ, qui augetur; item, augens: ab eod. them.

Αὔξις, & αὔξη, ἡ, auctus, incrementum, augmentum.

Αὔξιμος, ad auctum & incrementum accommodatus: ab αὐξάνω, augeo.

Αὐξόμενος, creſcens, praeſ. part. maſc. ab αὔξω.

Αὔξω, f. αὐξήσω, p. ηὔξηκα, augeo, amplifico, cumulo: idem quod Them. ἀέξω.

Αὐονὴ, ῆς, ἡ, clamor; item, ſiccitas: ab αὔω, clamo, vel ſicco.

Αὖος, ου, ὁ, aridus: ab αὔω, ſicco.

Αὐότερος, ſiccior, comparativ. ab αὖος.

Αὐότης, ητος, ἡ, ſiccitas, ariditas: ab αὖος, ſiccus.

Α'ϋπνία, ἡ, inſomnia, vigiliae, pervigilatio: eſt ab ἄϋπνος.

Α'ϋπνος, ὁ, ἡ, inſomnis, ſomnum non capiens, vigil, pervigil: q. ἄνευ ὕπνου. νὺξ ἄϋπνος, dicitur nox, in qua ſomnus non capitur. Ex α, & ὕπνος, ſomnus.

ΑΥ'ΡΑ, vel αὔρη, ας, ἡ, ventus levior; aura: dat. plur. αὔρῃσιν. Hinc ἐπαυρίσκω, eripio, auſero: ἐπαυρέω, ἐπαυρίσκω, ἐπαυρόμαι, fruor.

Αὐριάζειν, eſt procraſtinare, in craſtinum diem differre; item, algere: Etym.

Αὐρομυρίκη, dicitur agreſtis myrica: Jerem. 17. ab αὔω, & αὔρα, & μυρίκη, ἡ.

ΑΥ'ΡΙΟΝ, cras, craſtino die: adverb. q. ab αὔω, luceo. Eſt lux ſequentis diei.

Α'ῦσαι, a. 1. infin. act. verbi ἀΰω, clamo.

Α'ῦσε, a. 1. Jon. verbi αὔω, per Dialyſin pro αὔω, clamo. Sic ἄϋσαν, pro ἤϋσαν, 3. pl. a. 1.

Αὐσταλέη, ης, ſicca, ſqualida; idem quod αὔη, ης, ἡ. Th. αὔω, ſicco.

Αὐσταλέος, ſiccus, aridus; idem quod αὖος, & α, Th. αὔω, ſicco, areſacio.

Αὐστηρὸς, οῦ, ὁ, auſterus, ſeverus; in f. g. ἡ, in neut. g. ὸν: ab αὔω, ſicco: nam auſtera ſolent linguam areſacere, & exſiccare.

Αὐστηρότης, ητος, ἡ, auſteritas; item, ſeveritas.

Αὐστηρῶς, auſtere, ſevere; item, tenuiter. Plut.

Αὖτ', pro αὖτε, rurſus.

Α'ϋτὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro ἀϋτὴ, ῆς, ἡ, pugna. At Αὐτὰ, illa ipſa, pro αὐτή.

Αὐτάγγελος, ου, ὁ, qui ſibi nuntius: ex αὐτὸς, & ἀγγέλλω.

Αὐτάγγελος, nuntius, qui rei interfuit, qui non alio utitur nuntio. ejuſd. Th. & comp.

Αὐτάγητος, vel αὐτάγαστος, ου, ſuiipſius admirator; ſeipſum ἀγάμενος, ου, ideſt, mirans.

Αὐτάγρετος, ου, ὁ, ἡ, a ſeipſo collectus, ſumptus, & electus: αὐτάγρετα, τὰ, ultro oblata: αὐθαίρετος, ſponte collectus. Ex αὐτὸς, & ἀγείρω, congrego.

Αὐτάδελφος, ου, ὁ, frater germanus; frater ex utroque parente: ex αὐτὸς, & ἀδελφός.

Αὐταὶ, pl. num. foem. gen. ab αὐτὸς, αὐτὴ, αὐτό.

Αὐταέρητος, expon. qui per ſe in altum ſer-

fertur: Heſych. ex αὐτὸς, αὐτὴ, & αἱρέω, fut. ήσω.

Αὐτάν, Dor. pro αὐτήν, ipſam.

Αὔτανδρος, ut navis capta αὔτανδρος, i. e. cum ipſis hominibus. ſic αὐτανδρεὶ, & αὔτανδρον, inquit Heſychius, σὺν αὐτοῖς ἀνδράσι, una cum ipſis viris. ſic αὔτανδρος τὰς γυναῖκας, cum viris uxores.

Αὐτανεψιὸς, pro ἀνεψιὸς, Bud. putat poni apud Plat. in Euthyd. ab Euſt. dicitur Glaucus αὐτανεψιὸς Sarpedoni, quorum Glaucus ex Hippolocho, Sarpedon vero ex Laodamia Hippolochi ſorore natus erat. ex αὐτὸς, αὐτὴ, & ἀνεψιὸς, ὁ.

ΑΥ̓ΤΑ'Ρ, ſed, dein, autem, cæterum.

Αὐτάρεσκος, ſibi ipſi placens: Heſych. ex αὐτὸς, αὐτὴ, & ἀρέσκω, fut. έσω, præt. εκα.

Αὐτάρκης, εος, ὁ, ἡ, contentus; ſibi ſufficiens.

Αὐτάρκεια, ας, ἡ, ſufficientia, contentatio.

Αὐταρκῶς, ſatis; ex αὐτὸς, ipſe, & ἀρκέω, ſufficio.

Αὐτᾶς, Dor. pro αὐτῆς.

Αὐτᾶν, Dor. pro αὐτῶν, gen. pl. ab αὐτὸς, ipſe.

Αὖτε, adv. rurſus, iterum, porro. Th. αὖ, rurſum.

Αὐτέη, έης, Jon. pro αὐτὴ, ῆς, ipſa: ab αὐτός.

Αὐτενέργητος, expon. ipſe per ſe operans, ſeu efficiens: Dionyſ. Areop.

Αὐτενεργητικὸν, verbum, quod paſſivam vocem, & activam ſignificat, ut μάχομαι: ex αὐτὸς, ή, ὸ, & ἐνεργέω, fut. ήσω, unde ἐνεργητικός.

Αὐτεξούσιος, ου, ὁ, ἡ, qui ſui juris, vel ſuæ eſt poteſtatis: ex αὐτὸς, & ἐξουσία, poteſtas, quod ab ἔξεστι, licet.

Αὐτεξουσιότης, ότητος, ἡ, libera poteſtas.

Αὐτεπάγγελτος, ου, ὁ, ipſe indicans, ſponte pollicens, non rogatus: ex αὐτὸς, & ἐπαγγέλλω, annuntio. Them. ἀγγέλλω.

Αὐτεπίβουλος, ſuis ipſius captus inſidiis: ex αὐτὸς, & ἐπιβουλὴ, ἡ, vel ἐπίβουλος, ὁ.

Αὐτεπίσπαστος, ου, ὁ, quem quis ipſe ſibi accerſivit, & attraxit: ut αὐτεπίσπαστον κακόν. ex αὐτὸς, & ἐπίσπαστος, ὁ.

Αὐτεπιτάκτης, ου, ὁ, qui ipſe per ſe aliquid injungit, qui jure ſuo imponit, Plat. in Polit.

Αὐτεπιτακτικὸς, unde αὐτεπιτακτικὴ, ſc. τέχνη, ars pertinens ad αὐτεπιτάκτας, ſeu ars mero imperio recte aliquid agendi.

Αὐτεπιτακτικῶς, more eorum, qui per ſe jubendi poteſtatem habent: ex αὐτὸς, & ἐπιτάσσω, ττω, fut. ξω, unde ἐπιτακτικὸς, -κὴ, -κῶς.

Αὐτεπώνυμος, cui idem nomen, vel cognomen eſt impoſitum; Eurip. ex αὐτὸς, & ἐπώνυμος.

Αὐτερέτης, ου, ὁ, miles qui ipſemet remigat: Thuc. ex αὐτὸς, & ἐρέτης.

Αὔτευν, Dor. pro ηὔτευν, reſonabant, 3. pl. imperf. act. ab

Αὐτέω, clamo. fut. ήσω. p. ηὔτηκα ab αὔω, idem.

Αὐτέων, Jon. pro αὐτῶν, in f. g. pl. num. ab αὐτός.

Αὐτὴ, ῆς, ἡ, clamor, vox pugnæ commiſſæ; & ex conſequenti pro pugna. ab αὔω, clamo.

Αὐτήγε, pro αὐτὴ, ipſa: Attic. ab αὐτός.

Αὐτήκοος, ὁ, ἡ, qui ſuis auribus quid audivit: interdum, qui ſui eſt juris. Ex αὐτὸς, & ἤκοα, præt. m. verbi ἀκούω.

Αὐτῆμαρ, eodem die: ab αὐτὸς, & ἦμαρ, τὸ, pro ἡμέρα.

Αὐτῇς, Jon. pro αὐταῖς, dat. pl. f. g. ab αὐτός.

Αὐτῆ, pro αὐτόθι.

Αὐτίκ', & αὐτίχ', pro

Αὐτίκα, ſtatim, actutum; adv. ab αὐτὸς· ὁ αὐτίκα, præſens, momentaneus, ſubitus. τὸ αὐτίκα, in præſentia. αὐτίκα νυκτὸς, ſtatim nocte, i. e. quum adveſperaſceret. ὡς αὐτίκα, quam celerrime. αὐτίκα δὴ, & αὐτίκα γε πρῶτον, principio, vel jamprimum. αὐτίκα μάλα, & δὴ μάλα, quamprimum, confeſtim, brevi admodum, propediem.

Αὖτις, Dor. pro αὖθις, adv. rurſum, poſt, deinceps. Th. αὖ, rurſus.

Αὐτίτης οἶνος, pro αὐτετὴς, Gal. apud Hippocr. vinum hornum, ſeu ejuſdem anni: (ſed a Poll. exp. ὁ ἐπιχώριος, vinum vernaculum) ab αὐτετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui unius & ejuſdem eſt anni; in, vel ex eodem anno. Vide αὐτετεί.

ΑΥ̓ΤΜΗ', ῆς, ἡ, halitus, ſpiritus, vapor: q. ab αὔω, ſpiro.

Αὐτμὴν, ένος, ὁ, idem.

Αὐτὸ, τὸ, ipſum, abſque ν Attic. εἰς τὸ αὐτὸ, in unum, in idem, pariter. κατὰ τὸ αὐτὸ, ſimul. ἐπὶ τὸ αὐτὸ, in eundem, vel in unum locum. αὐτὸ μόνον, duntaxat. καὶ αὐτὸ τὸ δὴ ὄν, id ipſum eſt, ſicque res habet.

Αὐτάγαθος, ipſe per ſe bonus: Greg. Naz. de Deo. ex αὐτὸς, & ἀγαθός.

Αὐταλήθεια, ipſa veritas: de Deo dicitur apud Plat. in Phædr. & apud Greg. ex αὐτὸς, ή, τὸ, & ἀλήθεια, ἡ.

Αὐτάνθρωπος, ου, ὁ, homo ipſe; per ſe hominis idea: Ariſtot. Eth. 1. ex αὐτὸς, & ἄνθρωπος.

Αὐτοβοεῖν, teſtari de ſeipſo, ſua voce ſeipſum prædicare. Th. βοάω.

Αὐτοβοάω, ipſe me mea voce prædico: ipſe mei præconem ago: Eraſm. in Chil. ex αὐτὸς, & βοάω.

Αὐτοβοεὶ, adv. ſtatim, ὑπ' αὐτῆς βοῆς, q. d. cum ipſo clamore. urbem dicunt capi αὐτοβοεὶ, quæ ſtatim capitur, & quaſi primo incurſu. Thuc. 3.

Αὐτοβόητος, qui ipſe ſua voce de ſe teſtatur. & αὐτοβόητος δάκτυλος, apud Nonn. expon. vocalis.

Αὐτοβορέας, ipſe boreas: ex αὐτὸς, & βορέας, ὁ.

Αὐτόβουλος, ſua ſponte, ſuo inſtinctu, ipſe nimirum per ſe volens, non ab alio ſcil. ut id vellet inſtigatus: ex αὐτὸς, & βουλὴ, ἡ.

Αὐτόγα, Dor. pro αὐτόγε, hic profecto, ad eundem locum.

Αὐτογένεθλος, & Αὐτογενὴς, Αὐτογένητος, & Αὐτόγονος, ipſe per ſe genitus, a ſe ipſo ortum habens, ingenitus, i. e. æternus. Th. γίνομαι.

Αὐτογνώμων, q. d. qui ſuæ eſt ſententiæ; i. e. qui ſuam duntaxat ſequitur ſententiam: a Bud. exponitur, qui ex ſui animi ſententia judicat, vel ex ſua conſcientia: ex Ariſtot. Polit. 2.

Αὐτογνωμονέω, ῶ, ex animi mei ſententia facio, vel judico: ex αὐτὸς, & γνώμη.

Αὐτόγνωτος, ſive αὐτόγνωστος, exp. ſpontaneus: ut σὲ δ' αὐτόγνωτος ὤλεσ' ὀργά; ubi expon. αὐθαίρετος, καὶ ἰδιογνώμων τρόπος, apud Soph. in Antig. ex αὐτὸς, & γνωτὸς, ſeu γνωστός.

Αὐτογραμμὴ, linea mathematica, vel ἁπλῶς γραμμή: ex αὐτὸς, αὐτὸ, & γράμμα, τό.

Αὐτόγραφον, ου, τὸ, manu propria ſcriptum. Th. γράφω.

Αὐτόγυον, ου, τὸ, pars aratri, quod dentale vocatur; lignum ſcil. cui vomer includitur. Ex αὐτὸς, & γύα, ſeu γύα, arvum.

Αὐτοδαὴς, qui ex ſeipſo, & ſine magiſtro didicit: & paſſive αὐτοδαῆ ὀρχήματα, apud Soph. in Ajace, quorum ſcientia ſine magiſtro percepta eſt. ex αὐτὸς, & δάω, diſco: unde δαΐος, ὁ.

Αὐτοδάϊκτος, a ſeipſo interfectus: ex αὐτὸς, & δαΐζω, fut. ξω.

Αὐτοδὰξ, mordicus, ipſis dentibus. Ariſtoph. eſt adverb. ex αὐτὸς, & ὀδὰξ, a Th. ὀδούς.

Αὐτοδεὴς, expon. ſuapte natura indigus, qui per ſe indiget: Merc. Triſm. ex αὐτὸς, & δέω, ſeu δέομαι, egeo.

Αὐτόδειπνος, qui vocatus ſecum ipſe affert quæ cœnet: Heſych. ex αὐτὸς, & δεῖπνον, τό.

Αὐτοδεκέτη, apud Thuc. expon. ἀλληλίων δέκα ἔτη, ſolidis decem annis: ex αὐτὸς, & δεκαετής.

Αὐτοδέσποτος, exponitur, per ſe dominus: ex αὐτὸς, & δεσπότης.

Αὐτόδετος, ſponte vinctus, qui ſponte vinciri ſe permittit: ex αὐτὸς, & δετός.

Αὐτόδηλος, per ſe manifeſtus: ex αὐτὸς, & δῆλος.

Αὐτοδιακονία, ſuiipſius famulitium. ex αὐτὸς, & διάκονος; quod a διά, & κονέω, feſtino.

Αὐτοδιάκονος, expon. qui ipſe ſibi miniſtrat, & famulatur: Euſt. ex αὐτὸς, & διάκονος.

Αὐτοδίδακτος, ου, ὁ, ἡ, a ſeipſo doctus, ſuapte natura aliquid faciens: qui ſua ipſius induſtria aliquid didicit. Th. διδάσκω.

Αὐτοδιδάκτως, Bud. expon. naturæ inſtinctu: adverb. ab αὐτοδίδακτος.

Αὐτοδιήγητος, ab ipſo, ſeu per ſe narratus; ab ipſo autore commemoratus; nullis aliis interloquentibus: ex αὐτὸς, & διηγέομαι, -οῦμαι.

Αὐτοδιηγηματικὸς, ipſe ex ſua perſona narrans, ſeu commemorans; h. e. αὐτοπροσώπως διηγούμενος, ut in μονοπροσώπῳ ποιήσει fit; Diog. Laert. in Tim.

Αὐτοδικεῖν, pro ἑαυτοῖς τὰ δίκαια ὁρίζειν, Suid. ex αὐτὸς, & δίκη, ἡ.

Αὐτόδικος, qui ſeipſo judice utitur; ut populus aliquis, aut civitas, quæ ipſa de controverſia aliqua decernit, nec alius populi, civitatis, aut principis judicio ſtare cogitur; ut καὶ Δελφοὺς αὐτονόμους εἶναι, καὶ αὐτοτελεῖς, καὶ αὐτοδίκους, &c. Thuc. l. 5.

Αὐτόδιον, Heſych. expon ἐξ αὐτῆς τῆς ὁδοῦ ἐληλυθότα, ex ipſo itinere appulſum; i. e. ſtatim, extemplo: ex αὐτὸς, αὐτὴ, & ὁδὸς, ἡ.

Αὐτόδορος, expon. quod ſimul eſt cum ipſa pelle, Plut. ex αὐτὸς, αὐτὸ, & δέρας, ſeu δέρος, τό.

Αὐτόδρομον, per ſe ſuapte natura currens; & general. quod per ſe, & ſua natura movetur; Gal. apud Hippocr. ex αὐτὸς, & δρόμος, ὁ.

Αὐτοδύναμος, per ſe potens, ut Deus; Greg. ex αὐτὸς, & δύναμαι.

Αὐτοεῖναι, expon. ipſum eſſe, vel per ſe eſſe; de Deo dicitur apud Dion. Areop. ex αὐτὸς, & εἶναι, infin. ab εἰμί.

Αὐτοέντης, vide in αὐθέντης.

Αὐτοέλικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſponte ſua vorticibus circumagitur; ſua ſponte volutatus; qui per ſe convolvitur, & conglomeratur: Nonn. ex αὐτὸς, & ἑλικτός.

Αὐτοενεργητικὸν, vide ſupra cum αὐτενέργητος.

Αὐτοέντης, idem quod αὐθέντης, qui ſua manu perimit, qui ſua ipſius manu cædem infert, i. e. interfector, percuſſor; vid. ὁ ἐξ αὐτοῦ ἐπί τινος φόνον εἰργασμένος; item, qui ipſe ſibi manus infert; i. e. ὁ δι' αὐτοῦ ἱεὶς τὸ ξίφος, Soph. in Oed. Tyr.

Αὐτοεντεὶ, adv. ſuis ipſius manibus, propria manu, ſeu ſibi ipſi illatis manibus; ut quum Dion. Cocceius dicit, Ἀνάγκασεν οἱ προσηνάγκασε αὐτοεντεὶ ἀποθανεῖν, coegit reum, ut ſibi manus inferret. Vide αὐθέντης.

Αὐτοετεὶ, adverb. τῷ αὐτῷ ἔτει, eodem anno.

Αὐτοετὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, ut αὐτοετὴς αὐαίνεται, eodem anno marceſcit; Theophr. Sic & αὐτοετὲς, eodem anno; Od. γ Euſt. exp. per totum annum. ex αὐτὸς, & ἔτος, τό.

Αὐτόζωος, & αὐτόζως, per ſe vivens.

Αὐτοζωὴ, ipſa vita: ita Deus nominatur a Dion. Areop. quoniam ipſe per ſe vivit,

vit, & aliis autor eſt vivendi. ex αὐτός, & ζωή, ἡ.

Αὐτοθάνατος, qui ipſe ſibi mortem infert; Plut. ex αὐτός, & θάνατος.

Αὐτόθε, vel αὐτόθεν, adverb. ex hoc ipſo loco, vel tempore; hinc, inde, illico. οἱ αὐτόθεν, illic habitantes: q. ἐξ αὐτοῦ τόπου, ἢ χώρου.

Αὐτοθελὴς, quem ipſe quis vult, voluntarius; ut αὐτοθελὴς ἡδίςος ἀεὶ πότος, in Epigr. l. 2. ex αὐτός, & θέλω.

Αὐτοθέμεθλος, per ſe habens fundamentum; Nonn. ex αὐτός, & θέμεθλον, τό.

Αὐτόθι, ibi, illic: adv. ab αὐτός.

Αὐτόθροος μαρτυρία, ex ſua ipſius voce profectum teſtimonium; teſtimonium quod quis de ſe dicit; Non. ex αὐτός, & θρόος, ὁ.

Αὐτοῖο, gen. Jon. pro αὐτοῦ, ab αὐτός.

ΑΥ'ΤΟΚΑ'ΒΔΑΛΟΝ, exp. farina utcunq; ſubacta; Suid. Item genus dicitur rudis, & parum caſtæ muſices; Et Metaph. αὐτοκάβδαλος ναῦς, ſeu αὐτοκάβδαλον σκάφος, dicitur ratis tumultuarie, & ex tempore facta; itidemque αὐτοκάβδαλα ποιήματα, Heſych. vide Athen. l. 14.

Αὐτοκάθαρσις, ipſamet purgatio; ex αὐτός, & κάθαρσις, ἡ.

Αὐτοκασίγνητος, ου, ὁ, frater germanus, i. e. ex utroque parente. Et αὐτοκασιγνήτη, ης, ἡ, ſoror germana. Ab αὐτός, κάσις, & γνητός, pro γενητός, quod a γίνομαι.

Αὐτοκατάκριτος, ου, ὁ, ἡ, ſuopte judicio condemnatus: ex αὐτός, & κατακρίνω, condemno. Th. κρίνω.

Αὐτοκέλευθος, qui per ſe iter facit: in Epigr. ex αὐτός, & κέλευθος.

Αὐτοκέλευςος, ου, ὁ, ἡ, injuſſus, ſua ſponte.

Αὐτοκελὴς, έος, ὁ, ἡ, qui ſponte ſua quid facit: ex αὐτός, & κέλω, ſeu κέλομαι, jubeo.

Αὐτοκέρας, ipſe per ſe mixtus, & temperatus: pro quo dicitur & αὐτόκρας. Th. κεράννυμι.

Αὐτοκέφαλον, ipſum caput; Ariſtot. l. 4. de anim. ex αὐτός, αὐτό, & κεφαλή, ἡ.

Αὐτοκίνησις, motus ultroneus, motus quo res aliqua ſua ſponte & ſuopte impulſu movetur, aut moveri poteſt.

Αὐτοκίνητος, qui per ſe movetur, ſeu moveri poteſt; ſuapte natura mobilis: Plut. ex αὐτός, & κινέω; unde κίνησις, & κινητός.

Αὐτόκλαδος, ου, ὁ καὶ ἡ, ipſe cum ſuis ramis; ut αὐτόκλαδοι, καὶ αὐτόρριζοι κυπάρισσοι. ex αὐτός, & κλάδος, ὁ.

Αὐτόκλητος, a ſe ipſo vocatus, ſive invitatus; qui non vocatus ad epulas venit, aut alio; Plat. Ep. 7. & Plut. Symp. 7.

Αὐτοκλήτως, ſpontanea vocatione, ultro: ex αὐτός, & κλητός, ὁ.

Αὐτοκμής, a ſe ipſo fabricatus, ſeu elaboratus; ex αὐτός, & Th. κάμνω, fut. καμῶ, præt. κέκμηκα; unde varia comp. in κμής.

Αὐτόκομος, ipſe per ſe comatus, vel ſua ſponte comatus: ex αὐτός, & κόμη, ἡ.

Αὐτόκωποι ἱμάτιον, Comicis dicta veſtis, quæ vulgo συρία: Poll. l. 7. ex αὐτός, & κώπη, ἡ.

Αὐτοκρασὴς, αὐτόκρας, & αὐτόκρατος, ut & Jon. αὐτοκρασής, ipſe per ſe miſtus & temperatus; cui aliunde temperamentum aliquod accerſere opus non eſt; ex αὐτός, & κρᾶσις, ἡ, a Th. κεράννυμι, ſeu κεράω, f. κεράσω, & κράσω, tanquam per Sync. a κράω, pro κεράω.

Αὐτοκρατής, qui ſui juris eſt; qui pro ſuo arbitrio de re aliqua ſtatuit. unde neut. τὸ αὐτοκρατὲς, ſubſt. libera poteſtas. ex αὐτός, & κράτος, τό.

Αὐτοκρατορία, ας, ἡ, imperium ejus, qui αὐτοκράτωρ appellatur: ut apud Joſ. de antiq. ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος αὐτοκρατορίας, ſub Claudii Cæſaris imperio. ab αὐτοκράτωρ.

Αὐτοκρατορικός, ὁ, ex libero arbitrio manans, ſeu proficiſcens: ut αὐτοκρατορικὴ ὁρμὴ, liberi arbitrii impetus: Item, Imperialis, Imperatorius, Cæſareus, pertinens ad Imperatorem, i. e. Cæſarem: ut αὐτοκρατορικὴ ἀρχή, Imperatoria dignitas; apud Herodian. l. 7.

Αὐτοκρατορικῶς, ut agere aliquid αὐτοκρατορικῶς, pro ſuo arbitratu, vel ſuo arbitrio, vel more eorum, qui ſunt αὐτοκράτορες: adv. ab αὐτοκρατορικός.

Αὐτοκράτωρ, ορος, ὁ, idem quod αὐτοκρατής, Imperator, qui ſui juris eſt, legatus: Αὐτοκράτωρ τῶν εἰς τὸν πόλεμον, apud Demoſth. Et αὐτοκράτωρ δύναμις, vel ἐξουσία, Polyb. merum imperium, plena & ſumma poteſtas. Ex αὐτός, & κρατέω, imperium obtineo. Th. κράτος.

Αὐτόκτιστος, per ſe conditus, ſua ſponte ſtructus. Soph. pro eod. dicitur & αὐτόκτιτος, apud Æſchyl. ex αὐτός, & κτιςός.

Αὐτόκτονος, qui ſe ipſum interfecit; qui ſibi manus intulit: Eurip. ex αὐτός, & κτείνω, f. κτενῶ, præt. med. ἔκτονα.

Αὐτοκύλιστος, per ſe volutus, ſeu ſuapte natura volubilis: Nonn. ex αὐτός, & κυλιςός, ὁ.

Αὐτοκύριος, ου, ὁ καὶ ἡ, q. d. per ſe dominus: apud Nazianz. dicitur eſſe unum ex nominibus Spiritus S. ex αὐτός, & κύριος.

Αὐτολάλητος, qui apud ſe loquitur: ex αὐτός, & λάλητος, ὁ.

Αὐτολεξεὶ, adv. αὐταῖς λέξεσι, vel κατὰ λέξιν, ad verbum, de verbo ad verbum: ex αὐτός, & λέξις.

Αὐτολήκυθος, ου, ὁ, qui ſponte ad lecythum commeat: de paraſitis dicitur, qui tum præſto ſunt, quoties audiunt ad lavandas manus, & ad cœnam vocari convivas; Plut. Item pro mimo, & ſcurra, vel pro paraſito ſcurrili: apud Athen. l. 14. ex αὐτός, & λήκυθος.

Αὐτολόχευτος, per ſe genitus, ex αὐτός, & λοχεύω, ομαι.

Αὐτολυρίζω, ipſemet Lyra cano: Luc. ex αὐτός, & λυρίζω.

Αὐτομαθὴς, qui ex ſe ipſo didicit; qui nullo præceptore uſus eſt.

Αὐτομαθία, quum quis ex ſeipſo didicit. Plut.

Αὐτομαθῶς, diſcendo e ſe ipſo, ſine præceptore; ex αὐτός, & μανθάνω, f. μαθήσομαι.

Αὐτομαρτυρέω, de memet ipſo teſtor.

Αὐτόμαρτυς, qui ſibi ipſi teſtis eſt, ſeu teſtimonium exhibet: Heſych. ex αὐτός, & μαρτυρέω, ἐομαι.

Αὐτοματία, ἡ, exp. fortunæ temeritas, eventus fortuitus. Plut.

Αὐτοματίζω, ſponte facio.

Αὐτοματισμός, actio quæ ſponte fit.

Αὐτόματος, η, ον, ſpontaneus, ultroneus, ex ſeipſo aliquid faciens, non alieno impulſu: ut αὐτόματος θάνατος, exp. mors naturalis, quæ ſcil. nulla extrinſecus vi coacta evenit. Interdum in neut. αὐτόματον dicitur, quod fortuito evenit. dicitur & ταὐτόματον pro eod. Hinc αὐτομάτη, ſc. ἄρουρα, ſpontaneum arvum, h. e. ager inaratus ferebat fruges. Αὐτόματοι, ſponte venientes. Αὐτόματα, quæ per ſe moventur, ut horologia. Ex αὐτός, & μάω, deſidero, vel ματέω, facile, quod ipſum a ſe temere ſine conſilio venit.

Αὐτοματοεργοὶ, automatorum, i. e. eorum operum, quæ ſe movere videntur, artifices: ex αὐτόματος, & ἔργον.

Αὐτομάτως, exp. etiam fortuito, temere: pro quo affertur & αὐτοματεὶ, αὐτοματὶ, & αὐτομάτην.

Αὐτομαχεῖν, per ſe pugnare, non per alium: ex αὐτός, & μάχομαι, vel μαχέομαι.

Αὐτομέδων, Automedon, nom. propr.

Αὐτομήτηρ, ipſiſſima mater.

Αὐτομήτωρ, idem; qui, vel quæ mores matris refert; vel ut alii, ex eadem matre. Ex αὐτός, & μήτηρ.

Αὐτομολέω, fut. ήσω, p. ηκα, transfugio.

Αὐτομολία, ἡ, transfugium; defectio qua quis ſuapte ſponte ad alteram partem tranſit: Thuc. l. 7. in vitibus autem αὐτομολίαι dicuntur ſtolones, ſeu ſoboles e trunco pullulantes; ut μολβᾶν, ejuſmodi fruticationem inutilem deputare. ex αὐτός, & μολέω, vado.

Αὐτομολογούμενον, vel αὐθομολογούμενον, exp. paſſive, confeſſum, & indubitatum: Luc. eſt neut. part. præſ. paſſ. ab αὐτομολογέομαι, idem quod αὐθομολογέομαι.

Αὐτόμολος, ὁ, ἡ, qui ſua ſponte it, & a nullo incitatus: in Epigr. ſed dicitur etiam de milite, qui ſua ſponte ad alteram partem tranſit.

Αὐτομόλως, more transfugæ.

Αὐτονόη, ης, ἡ, propr. nomen mulieris, filiæ Cadmi; quæ ſcil. ipſa intelligit: a νόος, νοῦς.

Αὐτονομέομαι, meo jure vivo. αὐτονομούμενος, in libertatem aſſertus.

Αὐτονόμη, ης, ἡ, nomen mulieris, Lat. ſui juris.

Αὐτονομία, ἡ, poteſtas vivendi ſuis legibus, vel ſuo jure utendi.

Αὐτόνομος, ου, ὁ, qui ſui juris eſt; qui nullius imperio ſubeſt; qui ſuis vivit legibus: ex αὐτός, & νόμος, lex. Th. νέμω. Item αὐτόνομος, exp. qui per ſe paſcitur: ut αὐτόνομοι ἀγέλαι θηρῶν, in Epig. Et ſic eſt ex αὐτός, & νομή, ἡ, ſeu νομός, ὁ, a Th. νέμω, paſco.

Αὐτονόμως, ſuis vivendo legibus; ſuo utendo jure: adv. ab αὐτόνομος.

Αὐτοντιμωρούμενος, ſe ipſum puniens, nomen fabulæ Menandri, apud Athen. (apud Terentium eſt Ἑαυτοντιμωρούμενος) ex αὐτός, & τιμωρέω, έομαι, οῦμαι.

Αὐτονυχεὶ, ſive αὐτονυχὶ, ea ipſa nocte: ex αὐτός, & νύχος, nox, vel νύχα, noctu, a Th. νύξ.

Αὐτόξυλος, ex ipſo ligno adhuc rudi confectus; ſed exp. & qui eſt e vernaculo ligno; in Epigr. ex αὐτός, & ξύλον.

Αὐτοουδέτερον, per ſe, ſive abſolute neutrum; vox gramm. ex αὐτός, αὐτό, & οὐδέτερος.

Αὐτοπαθὴς, ex ſe, vel intrinſecus patiens; item, reciprocus.

Αὐτοπάθεια, q. d. intrinſeca, vel innata paſſio; reciprocatio, qua eadem perſona agit, & patitur.

Αὐτοπαθῶς, cum paſſione intrinſeca, vel patiendo intrinſece: apud Polyb. exp. etiam, ex ſententia animi, non ſimulate, ingenue. ex αὐτός, & πάθος, εος, τό.

Αὐτόπαις, qui eſt ipſe quodammodo puer; in quo, ſeu in cujus moribus ipſiſſima pueritia cernitur: Heſych. ex αὐτός, & παῖς.

Αὐτοπάτωρ, ὁ, qui per ſe eſt pater: ex αὐτός, & πατήρ, ὁ.

Αὐτοπήμων, i. e. ἀφ' ἑαυτοῦ τὰ πήματα ἔχων: ex αὐτός, & πῆμα, τό.

Αὐτόπιςος, per ſe fidem faciens ſine argumentis: αὐτόπιςον, per ſe credibile, per ſe notum. Ex αὐτός, & πιςός, quod a πείθω.

Αὐτόπλεκτος, qui ſe ipſum implicat, ſeu irretit: ex αὐτός, & πλεκτός, ὁ.

Αὐτοποδία, ἡ, ſuis pedibus iter facere; non equo vehi, aut curru, vel navi, at αὐτοπόδια, τά, genus calceamentorum, Poll. 7. c. 22.

Αὐτοποδητὶ, & αὐτόποδον, vel αὐτοποδὶ, adv. ſuis ipſius pedibus; non utendo equo, aut curru: ab αὐτόπους.

Αὐτοποιός, ſua ſponte, & per ſe factus.

Αὐτοποίητος, idem; a ſe ipſo factus: a Them. ποιέω, f. ήσω, unde ποιητός, ὁ.

Αὐτόπολις, exp. civitas quæ ſuis ipſius legibus utitur; urbs quæ per ſe ſola civitatis nomine cenſetur. Thuc. a Th. πόλις, ἡ.

Αὐτόπρεπος, & αὐτοπρέπιστος, exp. per ſe cla-

elaboratus : a πόνος, ὁ, unde ποιέω, f. ήσω.

Αὐτόποτμος, exp. eodem fato, ſeu eadem ſorte utens : Hom. a Th. πότμος, ὁ.

Αὐτόπους, qui ſuis ipſius pedibus iter facit; item, ſuis pedibus abſque duce incedens: Luc. a Th. πούς, ποδός.

Αὐτοπραγία, ἡ, exp. per ſe & pro ſuo arbitrio facere : ut apud Diog. Laert. in Stoicis dogmat. ἐλευθερίαν εἶναι ἐξουσίαν αὐτοπραγίας, δουλείαν, στέρησιν αὐτοπραγίας. a πρᾶγμα, ατος, τό.

Αὐτοπρέμνος, per ſe radicatus, nativus; ſua ſponte proveniens, Metaph. apud Ariſtoph. in Ran. αὐτοπρέμνοις τοῖς λόγοισιν ἐμπεσών; quod Suid. exp. δυσκόλοις, τραχέσιν, ἢ μεγάλοις. a Th. πρέμνον, τό, ſeu πρέμνος, ὁ.

Αὐτοπρεπής, ſeipſum decens; ſibi ipſi conveniens. Hom. hymn. in Merc. a Th. πρέπω.

Αὐτοπροαίρετος, exp. libero arbitrio agens.

Αὐτοπροαιρέτως, ſuo ipſius arbitratu, ſponte: a προαίρεσις, ἡ.

Αὐτοπρόσωπος, exp. non perſonatus; perſonam, qualis eſt, veram gerens : unde αὐτοπρόσωπα ſcripta dicuntur, in quibus autor ex ſua perſona docet, nulla extrinſecus aſſumpta; & αὐτοπρόσωπος ὑποκριτής, qui ſine ficta perſona agit: Athen. lib. 10. cui ſua ipſius facies affingitur. & αὐτοπρόσωπος facere aliquid ille dicitur, qui in, & ſub propria perſona agit coram quod agit.

Αὐτοπροσώπως, in vel ſub propria perſona, coram: a πρόσωπον, τό, vel πρόσωπος, ὁ.

Αὐτοπτέω, ipſe meis oculis cerno.

Αὐτόπτης, ου, ὁ, ſpectator, teſtis oculatus, qui ipſe vidit: ex αὐτός, & ὀπτάω, video. Th. ὄπτομαι, idem.

Αὐτόπτος, qui ipſe viſus, & deprehenſus eſt : unde aliquis deprehenſus ἐπ' αὐτόπτῳ dicitur, quum ipſe ab iis, qui deprehenderunt, viſus eſt. ab αὐτόπτης.

Αὐτόπυρος ἄρτος, & αὐτοπυρίτης, ου, ὁ, panis, cui furfur ademptum eſt: ex αὐτός, & πυρός, ὁ.

Αὐτοπώλης, qui ipſe per ſe vendit, i. e. qui non vendit ab alio empta: ex αὐτός, & πωλέω, ὁ.

Αὐτόρεγμος, exp. quem ipſe ſibi ſtruit, ſive conciliat aliquis. Heſych. ex αὐτός, & ῥέζω, f. ῥέξω.

Αὐτόροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, exp. tectum ex ſeipſo habens; ſeipſum contegens. ex αὐτός, & ὀροφή, ſeu ὄροφος, a Th. ἐρέφω.

Αὐτόῤῥιζος, qui in ſe radicem habet; & αὐτόῤῥιζος ἑστία χθονός, exp. caſa terræ infixas radices habens: Eurip. ex αὐτός, & ῥίζα, ἡ.

Αὐτόῤῥυτος, ου, ὁ, ἡ, ſponte fluens. ex αὐτός, & ῥέω, fluo.

ΑΥΤΟΣ, ἡ, ὁ, ipſe, a, um, modo demonſtrativum, modo relativum: præpoſito articulo, idem, interdum παρέλκει q. ab αὖ τὸς. Hinc αὐτόθι, αὐτοῦ, ἑαυτοῦ, ἐμαυτοῦ, σεαυτοῦ: ἐξαυτῆς, ſtatim: φίλαυτος, & φιλαυτία.

Αὐτόσε, illuc, huc; item, eodem; adv. ab αὐτός.

Αὐτόσιτος, qui ipſe cibum ſibi comparat; qui domi ſuæ cibum capit, non alienæ: item, qui cum altero cœnaturus, ipſe ſuas ſecum affert dapes: ex αὐτός, & σῖτος, ὁ.

Αὐτόσκαπτος, exp. rudis, ſimplex, & inconditus, nullo conſtans artificio: Polluci vero l. 10. eſt αὐτουργός: ex αὐτός, & σκάπτω, ἡ, a Th. σκάφος, τό.

Αὐτόσσυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, exp. ex ſe excitatus: Nonn. ex αὐτός, & σύομαι, inuſit. pro σεύω, σεύομαι, a Th. σεύω, σεύομαι.

Αὐτοσταδία, ας, ἡ, pugna ſtataria, ſtatio in proprio loco; ex αὐτός, & στάδιος, ſtabilis; ab ἵστημι, ſto.

Αὐτόστεγος, qui ipſe ſibi tecti loco eſt; vel tecto natura ſua inſtructus; ſed exp. etiam, perfectus, abſolutus. ex αὐτός, & στέγος, ος, τό.

Αὐτόστοιχος, exp. qui ſolus ſecum meditatur: Suid. ex αὐτός, & στοῖχος, ὁ.

Αὐτόστολος, ου, ὁ, qui ipſe ſibi navis eſt, qui ſine navi trajicit: ex αὐτός, & στέλλω, apto.

Αὐτόστυλος, per ſe & ſuapte natura columnis fultus; Heſych. ex αὐτός, & Th. στῦλος.

Αὐτοσφαγής, exp. ipſe a ſe jugulatus; qui ſe ipſe occidit; ex αὐτός, & σφαγή, ἡ.

Αὐτοσχέδες ὑπόδημα, exp. calceamentum craſſiori minerva factum; Poll. ab αὐτοσχεδιάζω.

Αὐτοσχεδιάζω, f. άσω, ex tempore facio & tumultuarie; temere ſeu inconſulte ago; propere, & quaſi illotis manibus quidpiam aggredior; in re præſenti conſilium capio: item, confidenti animo quidpiam deſigno, ſeu loquor: & interdum, fingo, & comminiſcor : ſed exp. etiam, mea ſponte ago, non juſſu, aut mandato alterius.

Αὐτοσχέδιασμα, τό, exp. opus extempore, & tumultuarie factum.

Αὐτοσχεδιασμός, dictio extemporalis.

Αὐτοσχεδιαστής, qui extemporalem habet orationem; item, qui extempore, & tumultuarie agit aliquid.

Αὐτοσχεδιαστί, extempore, non præmeditate.

Αὐτοσχεδιαστικός, extempore dictus, ſeu factus. unde αὐτοσχεδιαστικὴ δύναμις, facultas dicendi extempore.

Αὐτοσχεδιαστὸς λόγος, oratio extemporalis.

Αὐτοσχεδὸν μῖξαι, cominus miſcere.

Αὐτοσχέδιος, ὁ, ἡ, ex tempore factus, rudis, tumultuarius, inelaboratus. unde αὐτοσχεδίη, ſc. μάχη, exp. pugna, quæ cominus fit, ex propinquo, ſeu qua, pede cum hoſte collato, decernitur. Il. ο. Ab αὐτοσχεδόν.

Αὐτοσχεδίως, extempore, tumultuarie: adv. ab αὐτοσχέδιος.

Αὐτοσχεδόν, ſeu -δά, vel -δίην, prope, cominus: quod ex αὐτός, & σχεδόν, prope.

Αὐτότατος, ipſiſſimus: ab αὐτός.

Αὐτοτέλεια, perfectio, abſolutio; item, integritas.

Αὐτοτελής, έος, ὁ καὶ ἡ, perficiens, & perfectus, ſufficiens. Exp. etiam, in ſe finem ſuum habens: ut αὐτοτελὴς θεωρία, apud Ariſt. Item, per ſe finem faciens, ſeu imponens: ut αὐτοτελὴς δίκη, apud Suid. & αὐτοτελὴς αἰτία, apud Gal. Item, per ſe abſolutus, & conſummatus: ut αὐτοτελὴς πρᾶξις, apud Ariſt. Item, ipſe ſibi ſufficiens, apud Polyb. Et ſic eſt Dei attributum, apud Eurip. Item, qui ſuis ſumptibus aliquid facit, vivit, qui ſuis utitur vectigalibus. Ex αὐτός, & τέλος, finis, effectus, & ſumptus, & vectigal.

Αὐτοτελέστως, per ſe perfectus; Nonn.

Αὐτοτελῶς, adv. abſolute, perfecte; Polyb.

Αὐτότεχνος, per ſe peritus; per ſe tenens artem. ex αὐτός, & τέχνη, ἡ.

Αὐτότοκος, exp. editus cum ipſo partu σὺν αὐτῷ τόκῳ: Æſc. ex αὐτός, & τόκος, ὁ.

Αὐτοτράγικος πίθηκος, exp. tragica ſimia, ſalax: Demoſth. ex αὐτός, & τραγικός, ὁ.

Αὐτότυπος, ὁ καὶ ἡ, a ſeipſo impreſſus: ex αὐτός, & τύπος.

Αὐτοῦ, ibi, per Syncop. pro αὐτόθι.

Αὐτοῦ, αὐτῷ, αὐτόν; pro ἑαυτοῦ, ἑαυτῷ, ἑαυτόν.

Αὐτουργέω, f. ήσω, per me facio.

Αὐτούργητος, exp. extemporalis, inelaboratus: in Epigr. verbale ab αὐτουργέω.

Αὐτουργία, exp. operatio ejus qui per ſe efficit: ab αὐτουργός.

Αὐτουργός, ὁ, ἡ, qui per ſe operatur, non aliena opera utens: ſed exp. etiam, qui manu victum ſibi quæritat: item, qui ſua manu cædit, pulſat, vel pugnat: item, opifex. Ab αὐτός, & ἔργον.

Αὐτόφλοιος, ου, ὁ, ἡ, una cum cortice: q. σὺν αὐτῷ τῷ φλοιῷ.

Αὐτοφόνος, αὐτοφονής, & αὐτοφόντης, qui ſeipſum perimit, vel peremit; propriæ cædis autor: Epigr. l. 3. ſed αὐτοφόντης, dicitur etiam, qui propria manu alii infert cædem. ex αὐτός, & φόνος, ὁ.

Αὐτόφορβος, ab Heſych. exp. αὐτοφάγος, i. e. qui ipſe voravit: ex αὐτός, & φορβή, ἡ, a Them. φέρβω.

Αὐτόφορτος ναῦς, exp. navis cum ipſo onere & mercibus : ex αὐτός, & φόρτος, ὁ.

Αὐτοφυής, έος, ὁ, ἡ, nativus, ſua ſponte enatus, opere non factus, arte carens; item, genuinus, germanus.

Αὐτόφυτος, ου, ὁ, ἡ, idem quod αὐτοφυής: ex αὐτός, & φύω, gigno.

Αὐτοφυῶς, exp. ſuapte natura, ſponte naturæ; item, native, genuine: adv. ab αὐτοφυής.

Αὐτόφωνος, propria voce utens. unde αὐτόφωνοι χρησμοί, dicebantur oracula, quæ reddebantur non per ſacerdotem, ſed ab ipſo Deo. Th. φωνή.

Αὐτοφωρεί, & αὐτοφωρί, idem quod αὐτοφώρῳ: unde αὐτοφωρεία, Heſych. exp. ἐν αὐτῇ τῇ φωρᾷ. Vide αὐτόφωρον.

Αὐτόφωρον, τό, ipſum furtum, flagrans facinus; item, ipſum factum: ex αὐτός, & φώρ, φωρός, ὁ, fur. ἐπαυτοφώρῳ, pro ἐπ' αὐτοφώρῳ, in ipſo facto.

Αὐτόφωρος, unde ἐπ' αὐτοφώρῳ aliquis ἁλίσκεσθαι dicitur, qui in ipſo furto deprehenditur, vel in aliquo alio ſcelere. unde κολάζων αὐτοφώρους, apud Thuc. Sch. exp. ἐπ' αὐτοφώρῳ λαμβάνων, & conſequenter, puniens in ipſo facinore deprehenſos.

Αὐτοφῶς, ipſa lux: ita dicitur Spiritus S. apud Greg. quoniam vera, & unica lux eſt, & ſine eo nemo φωτίζεται. ex αὐτός, αὐτό, & φῶς, τό.

Αὐτόχειρ, ρος, ὁ, ἡ, qui aliquid ſua manu facit: aliquando dicitur pro αὐτόχειρ τοῦ φόνου, qui ſua manu ſeu ſibi, ſeu aliis cædem infert, & immittit; i. e. αὐθέντης, αὐθεύς, αὐτοέντης, & αὐθέντης, homicida, interſector.

Αὐτοχειρί, Αὐτοχειρία, manu propria: ex αὐτός, & χείρ.

Αὐτοχειρία, ἡ, exp. homicidium quod quis manu propria perpetravit.

Αὐτοχειρίζω, manu propria facio: unde αὐτοχειρίσαντος, apud Philiſt. teſte Poll. quod tamen improbat. ex αὐτός, & χειρίζω.

Αὐτοχείριος, idem quod αὐτόχειρ.

Αὐτόχειρος, qui ſeipſum occidit. Heſych.

Αὐτοχειροτόνητος, per ſe creatus; ſuo ipſius ſuffragio electus: qui & ἀχειροτόνητος dicitur, i. e. nullis electus ſuffragiis: ex αὐτός, & χειροτονέω.

Αὐτόχθων, ονος, ὁ, ἡ, indigena, vernaculus: αὐτόχθονες ἄνδρες.

Αὐτόχθονα ἔθνη, gentes indigenæ, quæ in aliqua regione ſunt natæ: ex αὐτός, & χθών.

Αὐτοχόλωτος, exp. qui ſua ſponte iram concipit, ſibi ipſi iratus: in Epigr. ex αὐτός, & χολόω, unde χολωτός, ὁ.

Αὐτοχόωνος, vel αὐτόχωνος, ut & αὐτοχωνάτος, exp. craſſa minerva fuſus, & veluti ſua ſponte: ex αὐτός, & χῶνος, unde χωνάω.

Αὐτόχρημα, reipſa, revera, plane, omnino: adv. ex αὐτό, & χρῆμα.

Αὐτόχροος, & αὐτόχρως, per ſe coloratus, aſcititium colorem non habens: ex αὐτός, & χρόα, ἡ.

Αὐτόχυτος, ου, ὁ, ſponte fuſus: ex αὐτός, & χέω, fundo.

Αὐτοχώνευτος, veluti ſua ſponte fuſus, ingens: ex αὐτός, & χῶνος, fornax fuſoria; quod ex χέω, fundo.

Αὐτόχωνος, & αὐτοχωνάτος, vide paulo ante cum αὐτοχόωνος.

Αὐτοψεί, adv. ipſo aſpectu.

Αὐτο-

Αὐτοψία, ας, ἡ, proprius aſpectus, ocularis fides: ex αὐτὸς, & ὄψις, quod ab ὄπτομαι.
Αὐτῷ, dat. ſing. ab αὐτὸς, ipſe: & in dual. αὐτὼ, ipſe: ſed αὐτῶ, gen. Dor. pro αὐτοῦ, vel αὐτόθι, illic.
Αὑτῷ, pro ἑαυτῷ, ſibi ipſi.
Αὔτως, adv. fruſtra; item, ſimiliter, pro ὡσαύτως. Th. αὐτός.
Αὐφένα, Æol. pro αὐχένα.
Αὐχέν', pro αὐχένα. acc. ſing. ab αὐχὴν, cervix.
Αὐχενίζω, exp. cervicem incido, cervicem frango: eſt etiam, inquit Bud. loro caput equorum complecti, & conſtringere, ad hoc ut venæ intumeſcant, & ſanguis detrahatur ſcalpro.
Αὐχένιον, (neut. ſubſt. ab αὐχένιος) Euſt. eſt πηδάλιον.
Αὐχένιος, ου, ὁ, ἡ, cervicalis.
Αὐχενιστὴρ, eſt lorum, quo caput equorum complectimur, & conſtringimus. V. αὐχενίζω.
ΑΥ'ΧΕ'Ω, glorior. f. ήσω. p. ηὔχηκα. q. ab αὐχὴν. Eſt enim elata cervice me jacto.
Αὔχη, ης, ἡ, quod a Poet. καύχη, ſeu καύχα, ας, ἡ, Dor. jactantia, gloriatio: hoc pro καύχησις, idem. Them. καυχάομαι, glorior.
Αὐχή, ἡ, gloriatio, animi elatio.
Αὐχήεις, εντος, ὁ, idem quod αὐχητικός, in Epigr. ſed ex Nonn. aſſ. pro alacri, & cui cervix eſt erecta. ab αὐχέω.
Αὔχημα, τὸ, idem. Thuc. lib. 2. ſed accipitur & in bonam partem a Damaſceno.
Αὐχὴν, ένος, ὁ, cervix: ac. ſingul. αὐχένα. Exp. etiam, anguſtia loci, ut Lat. fauces. Item ſic dicitur pars clavi, & gubernaculi, in quam gubernator incumbit. Pol. l. 1. deducitur autem ab αὐχμός, ob ſiccitatem, & duritiem; & dicitur αὐχὴν, quaſi αὐχμὴν: Euſt.
Αὐχητικός, οῦ, ὁ, q. d. jactabundus, gloriabundus, vel ad jactantiam comparatus.
Αὐχμάω, & αὐχμέω, areo præ æſtu; item, ſqualeo.
Αὐχμήεις, εντος, ὁ, ſqualidus: Hom. in hymn.
Αὐχμηρός, οῦ, obſcurus, ſqualidus.
Αὐχμός, οῦ, ὁ, ſiccitas ex vehementi æſtu, ſqualor; quaſi ab αὔω, ſicco, epentheſi literæ χ. Quidam deducunt ab ἄζω, ſicco, pleonaſmo τοῦ υ, vel ab αὔξω, augeo, per Antiphraſin, ex ſiccitate enim nihil producitur, nihil augetur.
Αὐχμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, æſtuoſus, aridus præ æſtu; item ſqualidus: a Th. αὐχμός, ὁ.
ΑΥ'Ω, ſicco, areſacio, accendo: in qua ſignificatione etiam cum aſpero, αὕω. Item, clamo, ſplendeo, ſto. Ab ἄω, ſpiro.
Αὐΐω, per dialyſin, idem quod Αὔω: Il. β.

Α Φ.

Ἀφ', pro ἀπὸ, ab.
Ἀφαγνίζω, idem quod ἁγνίζω, purifico, expio, conſecro.
Ἀφαγνισμός, οῦ, ὁ, purificatio, expiatio, conſecratio, item ſanctimonia; idem quod ἁγνισμός. Th. ἁγνός, caſtus, purus.
Ἀφαδία, Heſychio authore, eſt ἡ πολεμικὴ ναῦς, dicta διὰ τὸ ἀφανδάνειν, a diſplicendo. Th. Ἅδω, vel ἁνδάνω, placeo.
Ἀφάδιος, & ἀφαδὸς, οῦ, ὁ, inimicus, hoſtis, ingratus, qui non placet: ἀδεῖν γὰρ τὸ ἀρέσκειν.
Ἀφαίμαξις, ſanguinis detractio, in Hippiatria: ex ἀπό, & αἱμάσσω, cruento, ſanguine inficio. Th. αἷμα, ſanguis.
Ἀφαιμάσσω, f. ξω, ſanguinem elicio, ſanguinem detraho: ut ἀφαιμάξαι τὸ ζῶον.
Ἀφαιρεθεὶς, έντος, a. 1. part. paſſ. ἀφαιρεῖται, 3. ſing. ind. paſſ ἀφαιρεθήσομαι, f. 1. ind. paſſ. ab ἀφαιρέω.
Ἀφαιρεθεῖν, idem quod, ab, & pro ἀφαιρεῖν.
Ἀφαίρεμα, ατος, τὸ, ablatio, ſeparatio, detractio. Exod. 35.
Ἀφαιρεματικῶς, per detractionem, & ablationem Mathematicam: Ariſtot.
Ἀφαίρεσις, εως, ἡ, exemptio, ablatio.
Ἀφαιρετός, exemptilis, extricabilis, ſeparabilis, ut cortex arboris.
Ἀφαιρέω, ῶ, auſero, adimo. f. ήσω. p. ἀφῄρηκα. a. 1. ἀφῄρησα. a. 2. ἀφεῖλον. præſ. paſſ. Ἀφαιρέομαι, οῦμαι, auferor. p. paſſ. ἀφῄρημαι. a. 1. paſſ. ἀφῃρέθην. f. 1. paſſ. ἀφαιρεθήσομαι. a. 2. m. ἀφελόμην, ου, ετο. a. 2. ſub. m. ἀφέλωμαι, ῃ, ηται. a. 2. inf. m. ἀφελέσθαι. Ex ἀπὸ, & αἱρέω, capio.
Ἀφαιρεματικός, & ἀφαιρεματικός, ablativus, apud Philoſophos, pro abſtracto, q. d. abſtractorius. vide Bud. comm.
Ἀφαιρήσεσθαι, f. 1. inf. m. ab ἀφαιρέω.
Ἄφαιστος, ου, vel οιο, ὁ, Dor. pro Ἥφαιστος, ου, ὁ, Vulcanus.
ἈΦΑ'ΚΗ, ης, ἡ, ſpecies leguminis; item oppidum Lybiæ.
Ἀφάλλομαι, deſilio; ex uno loco in alium ſalio: item, reſilio. Ariſtoph.
Ἄφαλος, ου, ὁ, ἡ, ſine cono, aut criſta: ex α, & φάλος, ſplendidus: conus galeæ.
Ἄφαλσις, reſultatio: Ariſtot.
Ἄφαλτος, reſiliens: Heſych. ex ἀπὸ, & ἅλλομαι, ſalio, ſalto.
Ἀφαμαρτάνω, aberro, privor: ex ἀπὸ, & ἁμαρτάνω, pecco. f. ήσω. p. ἡμάρτηκα. a. 2. ἥμαρτον.
Ἀφάμαρτε, aberravit, a. 2. act. Jon. pro ἀφήμαρτε.
Ἀφαμαρτοεπής, έος, ὁ καὶ ἡ, errans in verbis, futilis: ex Ἀφαμαρτάνω, erro, & ἔπος, εος, τὸ, verbum. Th. ἔπω, dico.
Ἀφανδάνω, diſpliceo: ex ἀπό, & ἁνδάνω, placeo.
Ἀφάνεια, ας, ἡ, obſcuritas, incertitudo.
Ἀφανής, ὁ καὶ ἡ, τὸ ἀφανές, έος, obſcurus, non manifeſtus, incertus.
Ἀφανία, idem quod ἀφάνεια, obſcuritas.
Ἀφανίζω, ab aſpectu removeo, tollo, aufero, aboleo, obſcuro, depravo. f. ίσω. p. ἠφάνικα. præſ. paſſ. ἀφανίζομαι, evaneſco. p. paſſ. ἠφάνισμαι. a. 1. paſſ. ἠφανίσθην· ἀφανισθήσομαι, f. 1. ind. paſſ.
Ἀφάνισις, ἡ, abolitio: ab ἀφανίζω. Th. φαίνω.
Ἀφανισμός, οῦ, ὁ, evaneſcentia, interitus.
Ἀφανιστέος, ου, ὁ, diſperdendus, tollendus e medio.
Ἀφανιστής, οῦ, ὁ, deſtructor, depopulator, exterminator.
Ἀφανιστικός, deletilis: Var. abolens, obſcurans: Nazianz. ἀφανιστικὴ δύναμις, exitioſa potentia.
Ἀφαντασίαστος, ὁ καὶ ἡ, qui phantaſia, & imaginatione comprehendi non poteſt: Merc. Triſm.
Ἀφαντασίωτος, qui viſiones non concipit: ex α priv. & φαντάζομαι, ſeu φαντασιόομαι, imaginor, viſiones concipio. Th. φαίνω, oſtendo.
Ἀφάνταστος, viſionibus, & imaginationibus carens: Plut.
Ἄφαντος, ου, ὁ, ἡ, non conſpicuus, non apparens.
Ἀφάντως, & ἄφαντον, obſcure, clanculum. ἀφανῶς, idem. Ex α priv. & φαίνω, oſtendo.
Ἀφανῶς, exp. ita ut non appareat, occulte, clanculum. eſt adv. ab ἀφανής.
Ἀφάπτω, ſuſpendo: unde ἀπημμένος, ſuſpenſus. Item, applico, admoveo: ab ἀπὸ, & ἅπτω, necto.
ἌΦΑΡ, ſtatim, cito, facile: q. ab ἁφὴ, id eſt, ipſo tactu: vel ab α, ſimul, & φάω, dico.
Ἀφαρεί, pro ἄφαρ, Jon.
Ἀφαρεύς, έως, ὁ, pinna, ſeu pinnula, quam thynnus fœmina ſub ventre habet: apud Athen. l. 7. ex Ariſtot.
Ἀφαρῆα, acc. ſing. Jon. ab Ἀφαρεύς, ῆος, Jon. ὁ, Aphareus, nomen propr. viri.
Ἀφαρητίδαι, Poet. pro Ἀφαρείδαι, ῶν, οἱ τοῦ Ἀφαρέως παῖδες, filii Apharei.
ἈΦΑ'ΡΚΗ, ης, ἡ, arbor ſemper virens.
Ἀφάρμακος, non venenatus, non infectus.
Ἀφάρμακτος, veneficio non infectus: ex α priv. & φάρμακον, τὸ, medicina; item, venenum.
Ἀφαρμόζω, vel ἀφαρμόττω, non convenio, diſſonus ſum: cui opponitur ἐφαρμόζω: Baſil. exponitur & accommodo apud Luc. ex α priv. & ἁρμόζω, quadro, congruo, convenio; ab ἁρμός, apta commiſſura, coagmentatio, compages; a Th. ἄρω, apto, adapto.
Ἀφαρόζωμος, juſculum ex tempore, vel cito factum: Euſt. ex ἄφαρ, cito, & ζωμός, jus eſculentum.
Ἄφαρος, ὁ καὶ ἡ, & ἀφάρετος, item ἀφάροτος, inveſtis; item, inaratus, incultus; ut ἄφαρος γῆ, apud Suid. ex α priv. & φᾶρος, εος, τὸ, vel φάρος, pallium, exterior veſtis.
Ἀφαρόω, idem quod Th. ἀρόω, aro.
Ἀφαρπάζω, ſurripio, abripio: ex ἀπὸ, & ἁρπάζω, rapio.
Ἀφάρτερος, ου, ὁ, celerior; compar. ab ἄφαρ, cito.
Ἀφασία, ας, ἡ, loquendi impotentia, obmuteſcentia, ſtupor: ex α, & φημὶ, ſeu φάω, dico. Poetæ dicunt ἀμφασίη, metri gratia.
Ἀφάσσω, idem quod ἀφάω.
Ἄφατος, ου, ineffabilis, non dicendus; item incelebris.
Ἄφατοι, pl. num. non clari: ex α priv. & φατός, dicendus; quod a φημὶ, ſeu φάω, dico.
Ἀφατῶς, AFFATIM, abunde: adv. ab ἄφατος.
Ἀφαυαίνω, areſacio, exſicco; (Idem quod ἀφαύω) ex ἀπὸ, & αὐαίνω, idem quod Th. αὔω, ſicco.
ἈΦΑΥΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, imbecillis, debilis: in comp. ἀφαυρότερος: ſuperl. ἀφαυρότατος, imbecillimus: q. ex α intenſ. & φαῦρος, Dor. pro φαῦλος, vilis. Alii a παῦρος, paucus, π in φ mutato, quaſi robore parvus.
Ἀφαύω, ſicco, uro, inedia exareſco. Th. αὔω, ſicco.
Ἀφάω, f. άσω, palpo, contrecto, tango. ἀφόωντα, Poet. pro ἀφῶντα, ab ἁφὴ, tactus; quod ab ἅπτομαι.
Ἀφεγγής, έος, ὁ καὶ ἡ, cæcus, obſcurus, lumine carens: ex α priv. & φέγγος, εος, τὸ, ſplendor, lux, lumen.
Ἀφεδρεία, ἡ, idem quod ἄφεδρος, apud Suid.
Ἀφεδρίζω, ſellæ inſideo; in ſella ſedeo; Heſych.
Ἀφεδρῇ, ſuffoceris; imprecantis eſt.
Ἄφεδρος, ου, menſtrua mulierum purgatio.
Ἀφεδρὼν, ῶνος, ὁ, latrina: ex ἀπὸ, & ἕδρα, ſella. Sunt qui per ἀφεδρῶνα intelligunt rectum inteſtinum.
Ἀφέητε, dimiſeritis, Jon. pro ἀφῆτε, 2. pl. a. 2. ſub. act. ab ἀφίημι.
Ἀφεθεὶς, dimiſſus, a. 1. part. paſſ. ἀφέθην, ης, η, relictus ſum, a. 1. ind. paſſ. ἀφεθῇ, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. ἀφεθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ἀφεθήσομαι, & in 3. pl. ἀφεθήσονται, f. 1. paſſ. ex ἀφίημι; quod ab ἀπὸ, & ἵημι, mitto.
Ἀφειδέως, Jon. pro ἀφειδῶς, adv. non parce, liberaliter.
Ἀφειδής, έος, ὁ καὶ ἡ, non parcens, profuſus.
Ἀφειδήσαντα, ſecurum, acc. ſing. a. 1. part. act. ab ἀφειδέω, non parco: ex α priv. & φείδομαι, parco.
Ἀφειδία, ας, ἡ, non parcere, crudelitas, q. imparſimonia: ab ἀφειδής, non parcens: ex eod. Th.
Ἀφείθην, & in 3. pl. ἀφείθησαν, dimiſſi ſunt,

ſunt, a. 1. ind. paſſ. verbi ἀφίημι. Th. ἵημι, mitto.

Ἀφεῖλε, abſtulit, 3. ſing. a. 2. act. ἀφεῖλεν, 3. ſing. a. 2. m. ab ἀφαιρέω, aufero. Th. αἱρέω, capio.

Ἀφεῖμαι, dimiſſus ſum, perf. paſſ. ab ἀφίημι. perf. part. ἀφειμένος. Them. ἵημι, mitto.

Ἄφεμεν, omiſimus; volunt eſſe 1. pl. a. 2. pro ἀφεῖμεν, ab ἄφην, verbi ἀφίημι; ſed ibi ſcribendum ἀφεῖμεν. Mallem ergo dici in a. 2. opt. pro ἀφείημεν, ut εἶμεν pro εἴημεν, per Syncop. vel ἀφέμεν, Jon. & Poet. dicitur in a. 2. inf. pro ἀφεῖναι. Ex ἀπὸ, & ἵημι, mitto.

Ἀφεῖναι, dimiſiſſe, a. 2. inf. act. ab ἀφίημι.

Ἀφεὶς, εῖτος, & inf. g. ἀφεῖσα, derelinquens, a. 2. part. act. ab ἀφίημι.

Ἀφεκτέον, abſtinendum eſt; ab ἀπέχομαι, abſtineo. Th. ἔχω.

Ἀφελγυνῶ, lædo; ab ἀφελοῦ γυῖα.

Ἀφέλεια, ας, ἡ, ſimplicitas: ab ἀφελής.

Ἀφελεῖν, a. 2. inf. ab ἀφαιρέω.

Ἀφελεῖται, 3. ſing. f. 2. m.

Ἀφελέσθαι, a. 2. inf. m. ἀφέλεσθε, aufertis, Jon. pro ἀφείλεσθε, 2. pl. a. 2. m. ἀφειλόμην, ου, ετο, verbi ἀφαιρέω, aufero. Th. αἱρέω.

Ἀφέλῃς, a. 2. ſing. ſub. act. verbi ἀφαιρέω.

Ἀφελὴς, ſimplex, tenuis. unde ἀφελὴς δίαιτα, καὶ λιτὴ, dicitur quæ eſt ſimplex, ſeu tenuis, & frugalis, omnique luxu carens. & ἀφελὴς λόγος, apud rhetores exp. oratio ſimplex, & fuco carens. Heſychio eſt illæſus, purus, integer; cui nec ſuperfluum quicquam in corpore eſt, nec deeſt. idem πεδία ἀφελῆ, dici ſcribit τὰ ψιλόδενδρα, arboribus conſita, apud Ariſtoph. in equit.

Ἀφελκόω, ῶ, exulcero, vulnero; idem quod ἑλκόω.

Ἀφελκύω, & ἀφέλκω, abſtraho, retraho, avoco, abduco: ex ἀπὸ, & ἑλκύω, idem quod Th. ἕλκω, traho.

Ἀφέλκωσις, exulceratio; (idem quod ἕλκωσις) item, exemptio corticis, ſeu libri: Bud. Th. ἕλκος, εος, τὸ, ulcus, vulnus.

Ἀφελόμην, Jon. pro ἀφειλόμην, a. 2. ind. m. ab ἀφαιρέομαι. Vide ἀφαιρέω.

Ἀφελότης, ητος, ἡ, ſimplicitas; idem quod ἀφέλεια. Th. ἀφελής.

Ἀφέλωμαι, ῃ, ηται, a. 2. ſub. m. ab ἀφαιρέω, aufero.

Ἀφελὼν, auferens, a. 2. part. act. ab eod. them.

Ἀφελῶς, ſimpliciter, nude: adv. ab ἀφελής.

Ἄφεμα, τὸ, id ipſum quod dimittitur; ab ἀφίεμαι, dimittor, abſolvor: ex ἀπὸ, & ἵημι, mitto.

Ἀφέμενος, derelinquens, dimittens, a. 2. m. vide ἀφίημι. Th. ἵημι, mitto.

ἌΦΕΝΟΣ, ου, ὁ, vel τὸ, & per Syncop. ἄφνος, ου, vel εος, τὸ, divitiæ, opes, reditus, proprie unius anni: q. ἀφ' ἑνὸς ἔτους, uno anno collectum.

Ἀφέντι, derelinquenti, dat. ſing. a. 2. part. act. ab ἀφεὶς, verbi ἀφίημι.

Ἀφέξω, εις, ει, abſtinebo, f. 1. act. ab ἀπέχω. f. ξω. Th. ἔχω.

Ἄφερκτος, concluſus, incluſus velut carcere: Æſch. ex ἀπὸ, & εἴργομαι, includor. Th. εἴργω, f. ξω, concludo, carcere includo.

Ἀφερμηνεύω, enarro, explico: ex ἀπὸ, & ἑρμηνεύω, interpretor. Th. ἑρμηνεύς, έως, ὁ, interpres.

Ἀφερπύζω, abeo quaſi reptando.

Ἀφέρπω, ſubrepo, ſerpendo abeo: ſerpentis proprium. Th. ἕρπω, ſerpo.

Ἀφέρτατος, vide in ἄφερτος.

Ἀφέρτερος, vide ibid.

Ἄφερτος, non ferendus, non tolerabilis, vel minime tolerandus, unde

Ἀφέρτερος, & ἀφέρτατος, comp. & ſuperl. irregulariter ex eo formantur, apud Greg. in Tragædiis. Unde etiam ἀφέρτεροι, inferiores, & oneri ferendo impares. Heſych. ex α priv. & φερτὸς, tolerabilis. Th. φέρω, fero.

Ἀφερψῶ, Dor. pro ἀφέρψω, f. 1. verbi ἀφέρπω.

Ἄφες, ἕτω, ſine, remitte, & in pl. ἄφετε, a. 2. imperat. act. ab ἀφίημι, ſino.

Ἀφέσιος Ζεὺς, Jupiter, qui in Argo colitur; q. d. dimiſſor, ſeu liberator; Etym. ab ἀφίεμαι, dimittor.

Ἄφεσις, εως, ἡ, remiſſio, dimiſſio: ab ἀφίημι.

Ἀφεσμὸς, ῦ, ὁ, idem quod ἑσμὸς (comp. cum ἀπὸ) examen; i. e. apum congregatio, ſeu agmen. Them. ἵημι, mitto.

Ἀφεσταίη, novo & Poetico more pro ἀποσταίη, a. 2. opt. act. ab ἀφίστημι, pro ἀφίσταμαι, diſcedo.

Ἀφεσταίην, dimitterem, Poet. pro ἀφεσταίην, a. 2. opt. act. ab ἀφίστημι.

Ἀφεστᾶσι, ceſſant. 3. pl. præſ. pro ἱστᾶσι, ab ἵστημι nam aliquando per ε reduplicatur: unde eſt ἑστάμεν, & opt. ἑσταίην. Vel ἀφεστᾶσι pro ἀφεστήκασι, 3. pl. perf. act. Th. ἵστημι, ſto.

Ἀφέστατε, per Sync. pro ἀφεστήκατε, 2. pl. perf. act. ab ἀφίστημι.

Ἀφεστήκω, abſiſto, abſum: idem quod, & ponitur pro ἀφίσταμαι: ex ἀπὸ, & ἵσταμαι, ſto; vel ἑστήκω, idem.

Ἀφέστιος, abſens; qui a domo abeſt; extra domum; non domeſticus; ex ἀπὸ, & ἑστία, ας, ἡ, focus, lar; & interdum pro tota domo.

Ἀφεταὶ, ῶν, αἱ, locus ita dictus, q. d. dimiſſæ. Sunt qui τὸ ἀφεῖναι vertant, in altum vela dare. Stephan. Ἀφεταὶ dicit eſſe πόλιν τῆς Μαγνησίας.

Ἄφετε, dimittite, 2. pl. a. 2. imperat. verbi ἀφίημι.

Ἀφετέον, dimittendum eſt: ab ἀφίημι.

Ἀφετέος, omittendus, dimittendus.

Ἀφετὴρ, ῆρος, ὁ, dimiſſor, qui dimittit.

Ἀφετηρία, ἡ, (ſub. γραμμὴ, aut θύρα, aut tale aliquid) carceres, unde equi curſu certaturi dimittuntur; item, principium ineundæ viæ, aut profectionis: vel quodlibet principium.

Ἀφετήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, miſſilis; qui mittere ſeu dimittere poteſt; miſſorius, ſeu immiſſorius.

Ἀφετὴς, ῦ, ὁ, emiſſor; item, manumiſſus, e ſervitute dimiſſus, libertus.

Ἀφετικὸς, ῦ, ὁ, emiſſorius.

Ἀφετίνδα, nomen luſus, apud Poll. l. 9. dicti (ut & ἀφετὴς) παρὰ τὸ ἀφιέναι, ut idem docet.

Ἄφετος, ου, ὁ καὶ ἡ, dimiſſus, liber, abſolutus; item, ſacer; item oppoſitus, & rejectaneus: ab ἀφίημι; quod ex ἀπὸ, & ἵημι.

Ἀφεύκτως, idem quod ἀφύκτως, abſque ullo effugio, & inevitabili lege: ex α priv. & φεύγω.

Ἀφεύω, accendo, inflammo, Ariſtoph. ex ἀπὸ, & εὕω, uro.

Ἀφέψημα, decoctum.

Ἀφέψησις, decoctio: ex ἀπὸ, & ἕψω, coquo.

Ἀφέψω, vel έω, f. ἀφεψήσω, decoquo.

Ἀφέωκα, Attic. pro ἀφεῖκα, perf. act. &

Ἀφέωνται, 3. pl. perf. paſſ. Attic. pro ἀφεῖνται, ab ἀφίημι, remitto.

Ἀφεώρα, proſpectabat. Att. pro ἀφώρα, 3. ſing. imperf. act. ab ἀφοράω. Th. ὁράω, video.

Ἀφὴ, ῆς, ἡ, commiſſura; item, tactus, contrectatio, ſenſus, qui manuum miniſterio fit: ut ἀφὴν δίδωσι, tactum ſui præbet, tangi poteſt. a præter. m. ἦφα, verbi ἅπτομαι, tango. ſed ſignificat etiam manuum functionem, apud Plat. Et eſt etiam ictus, percuſſio. Item ἀφὴ, exp. incenſio, accenſio; ut περὶ λύχνων ἀφάς, apud Herodot. l. 7. & ſic eſt ab ἅπτω, accendo.

Ἀφηβάω, depubeſco, ex pubertate egredior: unde ἀφηβηκὼς, ότος, ὁ, vergens ad ſenectutem. ex ἀπὸ, & ἥβη, ης, ἡ, pubes.

Ἄφηβος, ου, ὁ, qui pubertatem exceſſit.

Ἀφηγέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, p. ημαι, duco, impero: partic. ἀφηγούμενος, ducens, dux, princeps: item, narro, commemoro. ex ἀπὸ, & ἡγέομαι.

Ἀφηγηματικὸν, narrativum.

Ἀφηγήμων, & ἀφηγητὴς, dux viæ.

Ἀφήγησις, εως, ἡ, memoria; idem quod ἀφήγημα. ατος, τὸ, narratio: a præt. paſſ. verbi ἀφηγέομαι.

Ἀφηδύνω, μ. υνῶ, π. υγκα, jucundum reddo: ex ἀπὸ, & ἡδύνω, ſuave reddo. Th. ἡδὺς, έος, ὁ, ſuavis, jucundus.

Ἀφῆκα, a. 1. ind. act. ἀφῶ, ῇς, ῇ, a. 2. ind. ἀφῆτε, 2. pl. a. 2. ſub. act. ab ἀφίημι, remitto.

Ἀφήκω, ut ἐξήκω, pervenio: ex ἀπὸ, & ἥκω, f. ξω, venio.

Ἀφήλατο, deſiliit, 3 ſing. a. 1. m. ab ἀφάλλομαι. Th. ἅλλομαι, ſalio.

Ἀφηλικία, adoleſcentia; ætas minor annis 25. ex ἀπὸ, & ἡλικία, ſtatura, ætas, juventus.

Ἀφῆλιξ, ικος, ὁ, adoleſcens.

Ἀφήμαρτον, ες, ε, aberravi, a. 2. ind. ab ἀφαμαρτάνω. Th. ἁμαρτάνω, pecco.

Ἀφήμενος, ου, ὁ, ſedens procul ab: Heſych. πόῤῥω καθήμενος, ſedens ſeorſum ab. ex ἀπὸ, & ἧμαι, ſedeo.

Ἀφημερεύω, interdiu abſum; vel diem abſum: Demoſth. ex ἀπὸ, & ἡμερεύω, diem tranſigo. Th. ἡμέρα, dies.

Ἀφημμένος, ου, ὁ, ſuſpenſus, pendens: perf. paſſ. part. ab ἀφάπτω, p. paſſ. ἀφῆμμαι. Th. ἅπτω, tango.

Ἄφημος, & ἄφημον, qui fama celebris non eſt; non nominatus; immemoratus.

Ἀφήμως, adv. tacite, Thuc. ex α priv. & φῆμις, ιος, ἡ, idem quod fama, rumor; a Th. φάω, dico.

Ἀφηνιασμὸς, ῦ, ὁ, habenarum excuſſio; ferocia habenas non admittens: item, contumacia, rebellio.

Ἀφηνιαστὴς, ῦ, ὁ, habenarum excuſſor, ferox: ex ἀπὸ, & ἡνία, ας, ἡ, habena, lorum; unde ἡνιάζω, fræno.

Ἀφηνιάω, vel ἀφηνιάζω, habenas detrecto vel excutio; vel frænos reſpuo, vel emordeo.

Ἀφῃρεόμην, ούμην, έου, οῦ, έετο, εῖτο, auferebam, imperf. ind. m. verbi ἀφαιρέομαι, οῦμαι. Th. αἱρέω, ῶ, capio.

Ἀφῃρέθην, a. 1. ind. paſſ. ab ἀφαιρέω, aufero.

Ἀφήτορος, gen. ſing. ab

Ἀφήτωρ, qui Apollinis ἀφήτορος eſt: ut aphetoriæ apes. ex ἀφήτωρ, Apollinis epitheton.

Ἀφήτωρ, ορος, ὁ, emiſſor, jaculator: ſic dicebatur Apollo, ab edendis oraculis, teſte Cælio Rhod. ab ἀφίημι emitto. Th. ἵημι.

Ἀφητορεία, ἡ, vaticinatio: Heſych.

Ἄφθαι, ῶν, αἱ, ſunt ulcera caliditate quadam prædita, quæ præcipue infantes vexant in oris ſuperficie; ſed occupant aliquando & alias partes, veluti teſtes: apud Gal. & Agin. Hippocrates & de fiſtula pulmonis uſurpavit, l. 2. de morbis: fortaſſe ἀπὸ τῦ ἅπτεσθαι, accendi, propter igneam illam caliditatem.

Ἀφθαρσία, ας, ἡ, immortalitas, incorruptibilitas. ex α negat. & φθάρσις, corruptio. Th. φθείρω, corrumpo.

Ἀφθαρτίζω, incorruptibilem reddo, vel immortalem; ab ἄφθαρτος.

Ἄφθαρτος, ου, ὁ, ἡ, incorruptibilis, immortalis: ab α negat. quod ex ἀτὰ, vel ἄτερ, ſine, & φθαρτὸς, quod a φθείρω, corrumpo.

Ἀφθάω, ῶ, aphthis laboro: Hippocr. ab ἄφθαι.

Ἄφθεγκτος, non vocalis: ex α priv. & φθεγκτὸς, vocalis: a Th. φθέγγομαι, f. γξομαι, p. ἔφθεγμαι, edo vocem, ſeu ſonum; loquor.

Ἀφθεὶς, a. 1. part. paſſ. ab ἥφθην, verbi ἅπτομαι, tango. Th. ἅπτω, necto.

Ἄφθη, Dor. vel Jon. neglecto augmento pro ἥφθη, conflagravit, 3. ſing. a. 1. ind.

ind. paſſ. verbi ἅπτω, accendo.
Ἀφθιτομήτης, qui conſilium habet incorruptum: ex ſequente ἄφθιτος, incorruptus, & μῆτις, ιδος, ἡ, conſilium.
Ἄφθιτος, ου, ὁ, ἡ, incorruptibilis; idem quod ἄφθαρτος. Th. φθίω, idem quod φθίνω, corrumpo.
Ἀφθιῶν, (idem quod ἀφθῶν part. verbi ἀφθάω) aphthis laborans. Th. ἄφθαι.
Ἀφθόγγοισι, dat. pl. Jon. ab
Ἄφθογγος, ου, ὁ, ἡ, mutus: ex α, & φθόγγος, ſonus. Th. φθέγγομαι, loquor: p. m. ἔφθογγα; unde φθόγγος.
Ἀφθόνατος, ου, ὁ, Dor. pro ἀφθόνητος.
Ἀφθονέστερος, ου, ὁ, Poet. pro ἀφθονώτερος, ου, ὁ, invidiæ minus obnoxius.
Ἀφθόνητος, invidiæ non obnoxius; qui talis eſt, ut non ei invideatur, ex α priv. & φθόνος, invidia; unde φθονέω, invideo.
Ἀφθονία, ας, ἡ, abundantia; item, invidiæ carentia.
Ἄφθονος, ου, ὁ, invidia carens, copioſus.
Ἀφθόνως, adv. ſine invidia: ex α priv. & φθόνος, ὁ, invidia.
Ἀφθορία, ἡ, incorrupta conditio: ex α priv. & φθορά, corruptio, a φθείρω, idem quod Th. φθίω, corrumpo.
Ἄφθορος, ὁ & ἡ, incorruptus, vel -pta: ut ἄφθορος κούρη, Epigr. l. 2.
Ἀφθώδης, aphthis laborans. Th. ἄφθαι.
ἈΦΙ'Α, ας, ἡ, genus plantæ.
Ἀφιεῖσι, dimittunt, abſolvunt judicio, 3. pl. præſ. pro ἀφιᾶσι, & Jon. ἀφιέασι, verbi ἀφίημι.
Ἀφῖγμαι, perf. paſſ. verbi ἀφικνέομαι, pervenio.
Ἀφιδρόω, ῶ, deſudo, exudo, ſudorem emitto. Ariſtot.
Ἀφίδρωσις, deſudatio, ſudatio; item, ſudoris evocatio: ex ἀπό, & ἱδρόω, ſudo, ſudore diffluo; ab ἱδρώς, ῶτος, ὁ, item ἵδος, εος, τὸ, ſudor.
Ἀφίδρυμα, τὸ, ſtatua, ſimulachrum: Plut.
Ἀφίδρυσις, collocatio, dedicatio: Plut. ex ἀπό, & ἱδρύω, vel ἱδρυνῶ, ſedere facio, vel jubeo.
Ἀφιδρύω, & ἀφιδρυνόω, ſtatuo, colloco, firmum ſtare facio.
Ἀφίεσθε, ἔτω, remitte, præſ. imperat. ab ἀφίημι.
Ἀφίει, dimittebat, 3. præſ. imperf. pro ἀφίη, quaſi ab ἀφιέω.
Ἀφιείς, έντος, præſ. part. ἀφιέναι, præſ. inf. act. ab ἀφίημι, remitto.
Ἀφιέναι, pro ἀφιέτω, infin. pro imperat. 1. Cor. 7. 11. Hellen.
Ἀφιερίζω, ſacrum, & ſanctum reddo, ſeu purifico: Heſych.
Ἀφιερόω, ῶ, conſecro, dedico.
Ἀφιέρωμα, τὸ, donarium.
Ἀφιέρωσις, conſecratio, dedicatio: ex ἀπό, & ἱερός, ſanctus, ſacer; unde ἱερόω, ſacro, dedico.
Ἀφίζω, & ἀφιζάνω, e ſede ſurgo, aut deſcendo: ex ἀπό, & ἵζω, ſedere facio; item ſedeo.
Ἀφίημι, remitto, ſino, dimitto, relinquo, permitto, omitto, emitto. ἀφίετε, 2. pl. præſ. imperat. act. ἀφιέναι, præſ. inf. f. ἀφήσω. a. 1. ἀφῆκα. a. 2. ἀφῆν, ῆς, ῆ. a. 2. imperat. ἄφες, ἔτω, & in 2. pl. ἄφετε. a. 2. ſub. ἀφῶ, ῇς, ῇ. a. 2. part. ἀφείς, έντος. præſ. paſſ. ἀφίεμαι, σαι, ται, relinquor. p. paſſ. ἀφεῖμαι, & in 3. pl. ἀφεῖνται, & Att. ἀφέωνται. a. 1. paſſ. ἀφέθην, ης, η. a. 1. ſub. paſſ. ἀφεθῶ, ῇς, ῇ. f. 1. paſſ. ἀφεθήσομαι. Apud Plut. in l. de garr. ὥσπερ οἱ παῖδες τὸ κρύσταλλον οὔτε κατέχειν, οὔτε ἀφιέναι θέλουσι, pueri glaciem neque retinere, neque dimittere e manibus volunt. & apud eund. ἀφίημι τὴν γυναῖκα, dimitto uxorem, i. e. repudio. Interdum exp. libero, abſolvo: ut ἀφίημί σε τοῦ χρέους, libero te debito, vel remitto tibi debitum. Et interdum eſt, libero debitorem per acceptilationem, acceptum fero. Item, emitto; miſſum facio, permitto, ſino, tranſmitto. Item, manu mitto, projicio, jacio. Ex ἀπό, & ἵημι, mitto.
Ἀφικάνω, advenio, pervenio: Od. ξ. ex α, & ἱκάνω, idem quod Th. ἵκω, f. ξω, venio.
Ἀφίκεσθε, 2. pl. a. 2. ind. m. verbi ἀφικνέομαι.
Ἀφίκετο, rediit, 3. ſing. a. 2. m. ἀφικέσθαι, a. 2. inf. m. ab ἀφικνέομαι.
Ἀφίκευ, Dor. pro ἀφίκου, 2. ſing. aor. 2. ind. m. vel a. 2. imperat. m. Æol. & Dor. verbi ἀφικνέομαι, pervenio. Sic ἀφικνεῦ, Dor. & Æol. pro ἀφικνοῦ, præſ. imperat. paſſ.
Ἀφίκηαι, adveneris, Jon. Paragoge pro ἀφίκῃ, 2. ſing. a. 2. ſub. m. ab
Ἀφικνέομαι, οῦμαι, pervenio, advenio, aſſequor. inde gen. pl. præſ. part. ἀφικνουμένων. inf. ἀφικνεῖσθαι, f. ἀφίξομαι. p. ἀφῖγμαι. a. 2. m. ἀφικόμην, ου, ετο. a. 2. ſub. m. ἀφίκωμαι, ῃ, ηται. a. 2. inf. ἀφικέσθαι. Th. ἱκνέομαι, venio.
Ἀφίκτωρ, ſupplex: Euſt. ab ἀφικνέομαι.
Ἀφίκωμαι, ῃ, ηται, a. 2. ſub. m. ἀφικόμενος, a. 2. part. m. ab ἀφικνέομαι.
Ἀφιλάγαθος, ου, ὁ, ἡ, minime amans bonos: ex α, φίλος, & ἀγαθός.
Ἀφιλανθρωπία, inhumanitas.
Ἀφιλάνθρωπος, ου, inhumanus; -πία, -itas; -ώπως, -iter: ab α, φίλος, & ἄνθρωπος.
Ἀφιλανθρώπως, inhumane, vel inhumaniter.
Ἀφιλάργυρος, ου, ὁ, ἡ, alienus ab avaritia: ex α, φίλος, & ἄργυρος.
Ἀφιλέταιρος, exp. inimicus; nulla ſodalitii, amicitiæve neceſſitudine junctus: ex α priv. & φιλέταιρος.
Ἀφίλητος, qui amabilis non eſt: quem amare non poſſumus.
Ἀφιλία, ας, ἡ, amicorum defectus, & penuria; item, inimicitiæ.
Ἀφιλίωτος, qui conciliari nequit; cum quo amicitia, & familiaritas iniri non poteſt.
Ἀφιλόδοξος, minime gloriæ cupidus, non ambitioſus: ex α priv. & φιλόδοξος.
Ἀφιλοικτίρμων, immiſericors, immitis: Heſych. ex α priv. φίλος, & οἰκτίρμων, miſericors; a Th. οἶκτος, ου, ὁ, miſericordia, commiſeratio: Unde οἰκτείρω, miſeror, commiſeror.
Ἀφιλόκαλος, minime ſtudioſus pulchritudinis, ſeu elegantiæ, vel rerum honeſtarum: utitur Plin. ſecundus l. 1. Epiſt. 3. ex α priv. & φιλόκαλος, ὁ.
Ἀφιλόλογος, alienus a literis, a Philologia, indoctus: Plut. ex α priv. & φιλόλογος.
Ἀφιλόνεικος, a contentione alienus; vel non pertinax.
Ἀφιλονείκως, non contentioſe, ſine ullo contentionis ſtudio: ex α priv. & φιλόνεικος.
Ἀφιλοπλουτία, divitiarum contemptus: Plut. ex α priv. & φιλόπλουτος.
Ἄφιλος, ου, alienus ab amicitia, amicis carens. ab α priv. & φίλος.
Ἀφιλοσόφητος, Philoſophiæ, & literarum expers; qui nihil ſtudii in doctrina, & ſapientia collocavit; imperitus; indoctus: ex α priv. & φιλόσοφος; unde φιλοσοφέω, f. ήσω.
Ἀφιλόσοφος, qui Philoſophus non eſt; a Philoſophia alienus, ſeu abhorrens: Athen. l. 13. Sed exp. etiam, non conveniens Philoſophiæ.
Ἀφιλόστοργος, deſtitutus φιλοστοργίᾳ; & generaliter, non amans: ex α priv. & φιλόστοργος, propenſus ad amorem; ex φίλος, & στοργή, ῆς, ἡ, amor; a Th. στέργω, amo, diligo.
Ἀφιλοτεκνία, exp. liberos ſuos non amare. ex α priv. & φιλότεκνος, unde φιλοτεκνία.
Ἀφιλοτιμία, appetendi honoris vacuitas; animus ab honorum cupiditate alienus: ab ἀφιλότιμος.
Ἀφιλότιμος, ου, ὁ, & ἡ, minime ambitioſus, cum meliori, tum deteriori ſenſu: ab α, & φιλότιμος; quod a φίλος, & τιμή; quod a τίω, honoro.
Ἀφιλοχρηματία, pecuniæ contemptus neglectuſque, pecuniarum nullus amor: ex α priv. & φιλοχρηματία, ἡ.
Ἀφιματόω, veſtes exuo, veſte exuo; i. e. veſte, ſeu veſtimentis ſpolio: Suid. ex ἀπό, & ἱμάτιον, ου, τὸ, veſtis; unde ἱματίζω, veſtio. Th. ἕω, induo.
Ἄφιξις, εως, ἡ, diſceſſus, profectio: ab ἀφικνέομαι.
Ἀφίξομαι, f. 1. m. verbi ἀφικνέομαι.
Ἀφιππάζω, exp. equitatum ago: & in paſſ. ἀφιππάζομαι, equo me proripio, equo aufugio: Plut. ex ἀπό priv. & ἵππος; unde ἱππάω, ἱππάζω, ομαι.
Ἀφιππάω, abequito; equitans recedo, vel fugio; vel ex uno loco in alium me eripio equitando; vel equo me proripio.
Ἀφιππία, ἡ, equitandi, vel artis equeſtris imperitia: Xen. in Hipp.
Ἄφιππος, equitandi, ſeu artis equeſtris rudis, & imperitus; item, equo carens, vel equis: item de loco dictum, non aptus equis, vel potius equitatui: ut ἄφιπποι χωρίον, quod & δύσιππον: Plut. & ἄφιππος χώρα, regio equitatui non apta. & ἄφιππος καὶ τραχεῖα ὁδός, apud Plut. in Ant.
Ἀφιπποτοξόται, οἱ, equeſtres ſagittarii; qui ex equo ſagittas emittunt; eſt pl. maſc. a ſing. ἀφιπποτοξότης; ex ἀπό, & ἱπποτοξότης.
Ἀφίπταμαι, avolo. f. πτήσομαι. a. 2. ἀπέπτην. a. 2. m. ἀπεπτάμην, vel όμην. a. 2. part. m. ἀποπτάμενος. Th. ἵπταμαι, ſeu πτάω, volo, as.
Ἀφιστάω, & ἀφιστάνω, idem quod ἀφίστημι, i. e. amoveo, tollo.
Ἀφίστημι, diſcedo, deficio, abduco, deduco; item, abeſſe, diſtare: in paſſ. voce, disjungi, avelli. f. ἀποστήσω, p. ἀφέστηκα. a. 2. ἀπέστην. a. 2. imperat. ἀπόστηθι, ήτω, & in 2. pl. ἀπόστητε. a. 2. ſub. ἀποστῶ, ῇς, ῇ. a. 2. inf. ἀποστῆναι. a. 2. part. ἀποστάς, άντος. præſ. m. ἀφίσταμαι, σαι, & in 3. pl. ἀφίστανται, deficiunt. præſ. imperat. ἀφίστασο, f. 1. m. ἀποστήσομαι, deficiam. Ex ἀπό, & ἵστημι, ſto.
Ἀφῖχθαι, deveniſſe, perf. inf. paſſ. a perf. ind. ἀφῖγμαι, ab ἀφικνέομαι.
Ἄφλαστον, ου, τὸ, ſumma pars puppis: ex α, & φλάω, ideſt θλάω, quod non facile contundatur.
Ἄφλεβος, venis carens, ſeu privatus: ex α priv. & φλέψ, βός, ἡ, vena.
Ἀφλέγμαντος, ὁ καὶ ἡ, inflammatione carens; item, inflammationem prohibens.
Ἄφλεκτος, non uſtus; item, non coctus, non toſtus, non ardens, quod comburi nequit: ex α priv. & φλέγω, f. ξω, unde φλέγμα, τό.
Ἀφλεμής, έος, ὁ καὶ ἡ, Euſt. exp. νωθρός, ſegnis, ignavus; quaſi ἀφλεβής τις ὤν. ex α priv. & φλέψ, φλεβός, ἡ. Item ἀφλεμώς, exp. idem quod ἀβλεμής.
Ἀφλογιστία, ας, ἡ, inflammabilitatis ineptitudo.
Ἀφλόγιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non uſtulatus; qui inflammari nequit: Ab α, & φλογιστός; quod a 3. perſ. ſing. perf. paſſ. ind. verbi φλογίζω. Th. φλέγω.
Ἄφλοιος, cortice carens, vel privatus: ex α priv. & φλοιός, οῦ, ὁ, cortex; quod deducunt a φλάω, contundo.
Ἀφλοισμός, οῦ, ὁ, idem quod ἀφρός, οῦ, ὁ, ſpuma, mutato ρ in λ, & Pleonaſmo τοῦ ι.
Ἀφλυκταίνωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, puſtulas non ſentiens; ex quo puſtulæ non erumpunt: ex α priv. & φλυκταινόομαι, οῦμαι, in puſtulas erumpo; a φλύω, idem quod Th. φλέω, nugor; item, ferveo, ebullio; Unde φλυκταίνη, ἡ, puſtula ex aduſtione orta.
Ἀφνειόομαι, diteſco: pro quo etiam dicitur ἀφνειῶ, ſeu ἀφνῶ, idem.

Ἀφ-

Ἀφνειός, ῦ, ὁ, ἡ, dives, Poet. pro ἀφνεός. Th. ἄφενος, divitiæ.
Ἀφνεοῦ, Dor. pro ἀφνειοῦ, gen. ſing. ab ἀφνειός.
Ἀφνέω, dito, πλουτίζω. ab ἄφνος, εος, τό.
Ἄφνος, εος, τό, idem cum ἄφενος, & ex eo per Sync. divitiæ, opes.
Ἄφνω, adv. repente, per Syncop. τοῦ α, & Apoc. τοῦ ς, pro ἀφανῶς. Ex α, & φαίνω, oſtendo.
Ἀφόβητος, metu non perculſus; non metuens: ex α priv. & φοβέομαι, metuo; idem quod Th. φέβομαι, timeo; unde φόβος, timor.
Ἀφοβία, ας, ἡ, ſecuritas.
Ἄφοβος, ου, ὁ, ἡ, intrepidus.
Ἀφοβόσπλαγχνος, ὁ καὶ ἡ, q. d. intrepida habens viſcera. fortis, audax, cordatus: ex ἄφοβος, & σπλάγχνον, viſcus.
Ἀφόβως, intrepide, ſine metu: ex α, & φόβος, metus; quod a p. m. πέφοβα, verbi φέβομαι, metuo.
Ἀφόδευμα, τό, excrementum.
Ἀφοδευτήριον, latrina: προαφοδεύω, alvi proluvium projicio.
Ἀφοδεύω, excerno, alvum exonero.
Ἀφόδιον, ου, τό, Poet. ἀφόρδιον, idem quod ἄφοδος.
Ἄφοδος, ου, ἡ, diſceſſus, digreſſus, reditus; item, latrina, ſtercus, excrementum: ab ἀπό, & ὁδός.
Ἀφοίτητος, qui frequentari non poteſt; inacceſſibilis: ex α priv. & φοιτάω, venio, accedo, ito, ventito.
Ἀφόμοιος, abſimilis, diſſimilis, ficte ſimilis.
Ἀφομοιόω, ῶ, ſimilem reddo, aſſimilo. f. ώσω. p. ἀφωμοίωκα. p. paſſ. ἀφωμοίωμαι. part. ἀφωμοιωμένος, aſſimilatus: ab ὅμοιος, ſimilis. Th. ὁμός, idem.
Ἀφομοίωμα, τό, ſimilitudo rei alicujus ficta; item, ſimulacrum.
Ἀφομοίωσις, aſſimilatio: ex ἀπό, & ὅμοιος.
Ἀφοπλίζω, armis ſpolio; item, arma exuo: neutr. abſolut. Hinc ἀφοπλίζοντο, exuerunt, 3. pl. imperf. paſſ. Jon. Ex ἀπό, & ὅπλον, arma.
Ἀφοράω, ῶ, intueor, reſpicio. f. άσω. p. ἀφώρακα, & Attice ἀφεώρακα. Ex ἀπό, & ὁράω, video.
Ἀφόρδιον, Nicandro pro ἀφόδιον, ρ inſerto metri ergo, excrementum: ex ἀπό, & ὁδός.
Ἀφόρητος, ου, ὁ, ἡ, intolerabilis, moleſtus: verbale ex α, & φέρω.
Ἀφορήτως, intolerabiliter, graviter, vel graviſſime: eſt adv. ab ἀφόρητος.
Ἀφορία, ἡ, infœcunditas, ſterilitas, proprie frugum; ſterilitas agrorum, quum agri non ſunt frugiferi.
Ἀφοριεῖ, 3. ſing. f. 1. Att. ab
Ἀφορίζω, ſeparo, ſegrego, diſtinguo, deligo, deſigno. imperf. ἀφώριζον. f. ἀφορίσω, & Att. ἀφοριῶ, ιεῖς, ιεῖ. p. ἀφώρικα. a. 1. ἀφώρισα. imperat. ἀφόρισον, ισάτω. a. 1. ſub. ἀφορίσω, ῃς, ῃ. part. ἀφορίσας, αντος. perf. paſſ. ἀφώρισμαι. part. ἀφωρισμένος, η, ον, ſeparatus. a. 1. paſſ. ἀφωρίσθην, ης, η. a. 1. imperat. ἀφορίσθητι, & in 2. pl. ἀφορίσθητε ex ἀπό, & ὁρίζω, definio. Th. ὅρος, terminus.
Ἀφόρισμα, ατος, τό, ſuis terminis deſcriptum, & ab aliis ſeparatum.
Ἀφορισμένος, perf. part. paſſ. Jon. ab ἀφορίζω.
Ἀφορισμός, ῦ, ὁ, determinatio, diſtinctio, ſeparatio. ἀφορισμοί, breves ſententiæ. a 1. perſ. præt. paſſ. verbi ἀφορίζω.
Ἀφορμάω, ῶ, proripio me ex aliquo loco; proripiens me diſcedo, ſeu proficiſcor cum impetu quodam. Ἀφορμάομαι, idem.
Ἀφορμέω, ῶ, e ſtatione navium diſcedo, ſolvo, enavigo: Polyb. ex ἀπό, & ὁρμέω, ῶ, ſtationem habeo: Thuc. item, appello: a Th. ὅρμος, ου, ὁ, monile: Item ſtatio navium.
Ἀφορμή, ῆς, ἡ, opponitur τῇ ὁρμῇ, quum de animo dicitur; q. d. reſilientia, evitatio, averſatio alicujus rei: item, impetus; & aggreſſio: Plut. & exp. etiam, perfugium, ſubſidium, auxilium: item materia, ſeu occaſio, opportunitas. unde λαμβάνειν ἀφορμήν, capere occaſionem: & λαβέσθαι ἀφορμῆς, nactum eſſe occaſionem. & apud Dem. accipitur pro pecunia, quæ ad trapezitas deponebatur.
Ἀφορμηθεῖεν, pro ἀφορμηθείησαν, 3. pl. a. 1. opt. paſſ. ab ἀφορμάω, ex aliquo loco me proripio: ex ἀπό, & ὁρμάω, quod ab ὁρμή, impetus.
Ἀφορμειάω, ῶ, deſidero, cupio: Laert. ex ἀπό, & ὁρμή, ἡ, unde ὁρμάω.
Ἀφόρμικτος, qui caret cithara: Æſchil. ex α priv. & φόρμιγξ, ιγγος, ἡ, idem quod κιθάρα, cithara; unde φορμίζω, citharam pulſo.
Ἀφορολόγητος, ex quo non colligitur, ſeu exigitur tributum: ex α priv. & φορολόγος, qui tributum colligit, tributorum exactor; unde φορολογέω, ῶ, tributum colligo; ex φόρος, ου, ὁ, tributum, & λέγω, colligo.
Ἄφορος, ſterilis, minime ferax: ex α priv. & φορός, ὁ, ferens. Th. φέρω, fero.
Ἀφόρυκτος, impollutus; non inquinatus: Epigr. ex α priv. & φορύω, φορύνω, vel φορύσσω, pinſo; item, miſceo; & fœdo, polluo.
Ἀφοσιόω, f. ώσω, p. ωκα, eripio; item, ſacro, devoveo, devoto: ab ἀπό, & ὅσιος.
Ἀφοσίωμα, ατος, τό, piaculum.
Ἀφοσίωσις, εως, ἡ, expiatio: a præt. paſſ. verbi ἀφοσιόω.
Ἀφ' ὅτου, pro ἀπὸ τοῦ τοῦ χρόνου, ab eo tempore.
Ἄφου, pro ἄφεσο, libera, a. 2. imperat. m. ab ἀφέμην, a. 2. m. ab ἀφίημι.
Ἀφοῦ, pro ἀπόστηθι, ἀφίστασο, ἀπαλλάχθητι.
Ἀφόωντα, pro ἀφῶντα, acc. ſing. part. præſ. ab ἀφάω, palpo, contrecto; quod ab ἀφή, tactus. Th. ἅπτομαι.
Ἀφραδέοντι, inſcienti, dat. ſing. præſ. part. ab
Ἀφραδέω, f. ήσω, p. ηκα, inconſulte ago, vel ſtulte loquor, inſanio; quod ex α, & φραδέω. Th. φράζω.
Ἀφραδέως, ſtulte, temere, inſcite: adv. a præced. verbo.
Ἀφραδής, έος, ὁ καὶ ἡ, temerarius, inconſultus. Et inde
Ἀφραδία, ας, ἡ, & Jon. ἀφραδίη, imprudentia, inopia conſilii. ἀφραδίῃσι, dat. pl. Jon. pro ἀφραδίαις; a φράζω.
Ἀφράδμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀφραδής, inconſultus; & ejuſdem Th. & comp.
Ἀφραδμόνως, inconſulte, temere.
Ἀφράζω, deſipio; ex α priv. & φράζω, unde φράζομαι, in paſſ. dico; item, conſilium ineo.
Ἀφραίνω, f. ανῶ, deſipio, amens ſum. præſ. part. ἀφραίνων. Ex α, & φρήν.
Ἄφρακτος, ὁ καὶ ἡ, non ſeptus; non munitus: ex α priv. & φρακτός, ſeptus, munitus. Th. φράσσω, vel ττω, ſepio, munio.
Ἀφράσμων, idem quod ἀφράδμων, & ἀφραδής, (& ejuſdem Th. & comp.) inconſultus.
Ἄφραστος, ὁ, ἡ, non dictus, vel non dicendus; item, improviſus: Jon. & Poet. pro κρυπτός, occultus. ἐς τὸ ἀφραστότατον, ſubaudi χωρίον, in occultiſſimo loco. ex α, & φράζω, dico. an a φράσσω, ſepio?
Ἀφραστύς, ύος, ἡ, idem quod ἀφραδία, (& Th. idem) imprudentia.
Ἀφράστως, præter ſpem, inconſiderate; ab ἄφραστος.
Ἀφρέω, ſpumo, ſpumeſco; neutrum eſt; & idem quod ἀφρίζω, & ejuſdem Thematis.
Ἀφρήτωρ, ορος, qui eſt extra tribum; item, oſor civilis ſocietatis: ex α, & φρήτωρ, contribulis; quod a φρατρία, tribus; ἀπὸ τοῦ φρέατος, quod communi puteo uterentur.
Ἀφρίζω, ſpumo, ſpumam excito. f. ίσω. p. ἤφρικα. Th. ἀφρός, ſpuma.
Ἀφρική, ῆς, ἡ, APHRICA.
Ἀφριόεις, εντος, ὁ, ſpumoſus: ut ἀφριόεν γλεῦκος, in Epigr.
Ἀφριάω, idem quod ἀφρίζω, ſpumo, ſpumeſco: & utrumque a Th. ἀφρός.
Ἀφρισμός, ῦ, ὁ, pro quo dicitur & ἀφλοισμός, idem quod Th. ἀφρός.
Ἀφρίτης, idem quod ἀφρίτις a Th. ἀφρός.
Ἀφρόγαλα, ακτος, τό, dicitur ſpuma lactis, ſeu lac ſpumoſum, hoc eſt, tantopere agitatum, ut totum in ſpumam verſum ſit: Gal. & Aet. ex ἀφρός, & γάλα, τό.
Ἀφρογένεια, ας, ἡ, &
Ἀφρογενής, ex ſpuma prognata: Veneris epitheton. Ex ἀφρός, ſpuma, & γένος, quod a γίνομαι, naſcor.
Ἀφροδισιάζω, & ομαι, Venerem exerceo; utor rebus venereis: Xen. & ἀφροδισιάζεσθαι, exp. etiam, muliebria pati; apud Athen.
Ἀφροδισιακὸς λίθος, dicitur aphrodiſiaca gemma: Plin. l. 37.
Ἀφροδισιάς, ab Apulejo vocatur acoron, quam ab Italis Veneream appellari tradit.
Ἀφροδισιασμός, rerum venerearum uſus.
Ἀφροδισιαστής, qui Veneri operam dat, & indulget; Veneri obnoxius; venereus.
Ἀφροδισιαστικός, ῦ, ὁ, ſalax, libidinoſus: Ariſtot. & Athen. & apud Medicos exp. etiam, Venerem ciens, libidinem movens.
Ἀφροδίσιον, ου, τό, ſtatua, ſeu ſignum Veneris, ut ſcribit Bud. & Veneris ſacrificium: & in plur. τὰ ἀφροδίσια, res venereæ. item, feſtum Veneris, apud Luc & Athen.
Ἀφροδίσιος, ου, ὁ, ἡ, venereus.
Ἀφροδίτη, ἡ, Venus, quia ex ἀφρῷ, i. e. ſpuma, dicitur genita: παρὰ τὸ δύνειν τῷ ἀφρῷ. Ariſtot. ita vocatam tradit, quod ſeminis natura ſit ἀφρώδης, i. e. ſpumoſa. at Hecuba apud Eurip. Etymum detorquens, ἀφροδίτην dici ait, quod ſit ἀφροσύνης θεά. item pro venerea libidine, quam & ἀφροδίσια ἔργα vocant Poetæ, interdum ponitur. ſed exp. etiam, venuſtas, lepos, gratia, decor: ut Lat. Venus: ut πολλὴν ἀφροδίτην ἐπὶ τῇ γλώττῃ ὁ τοιοῦτος ἔχει, apud Luc. in Schyta.
Ἀφρόκομος, ου, ὁ, ἡ, ſpumicoma: ex ἀφρός, & κόμη, coma.
Ἀφρολόγος, exp. ſpumilegus; in Epigr. ex ἀφρός, & λέγω, lego, i. e. colligo.
Ἀφρονέω, non ſapio, amens ſum. ἀφρονέοντας, acc. pl. part. præſ. ex α, & φρήν, mens.
Ἀφρόνιτρον, ου, τό, aphronitrum. ſpuma nitri; apud Gal. & Aet. ex ἀφρός, & νίτρον, τό.
Ἄφρονος, amens, demens; idem quod ἄφρων: ex α priv. & φρήν.
Ἀφροντίζω, negligo, non curo: ex α pri. & φροντίς, ίδος, ἡ, cogitatio, cura.
Ἀφρόντις, ιδος, ſecurus, otioſus, negligens, non anxius.
Ἀφροντιστέω, ῶ, negligo.
Ἀφροντιστία, ας, ἡ, negligentia.
Ἀφρόντιστος, ου, ὁ, ἡ, curis liber, ſecurus: ab α, & φροντίς.
Ἀφροντίστως, negligenter, incurioſe; adv. a præced.
Ἀφρόνως, inſipienter, imprudenter: adv. ab ἄφρων.
ἈΦΡΟ'Σ, ῦ, ὁ, ſpuma, ſaliva.
Ἀφροσέληνος, ου, ὁ, q. d. ſpuma lunæ; nomen lapidis, qui & σεληνίτης dicitur: quod noctu, creſcente Luna, reperiatur plenus, ut tradit Dioſc. l. 5. c. 159. ex ἀφρός, & σελήνη.
Ἄφροσι, dat. pl. ab ἄφρων, inſipiens. Th. φρήν.
Ἀφροσκόροδον, allii prægrandis genus, ſic dictum,

dictum, quod ei trito multa ſpuma increſcat; quidam allium punicum vocant. ex ἀφρὸς, & σκόροδον, τό.

Ἀφροσύνη, ης, ἡ, dementia, imprudentia: ex α, & φρὴν.

Ἀφρούρητος, & ἄφρουρος, ὁ καὶ ἡ, incuſtoditus: ex α priv. & φρουρὸς, idem quod Th. οὖρος, ου, ὁ, cuſtos; unde φρουρέω, cuſtodio.

Ἀφροφυής, ſpumam innatam habens; ut ἀφροφυῆ πέταλα, in Epigr. lactucarum folia, quæ videntur habere ſpumam ſibi innatam. ex ἀφρὸς, & φυὴ, ἡ.

Ἀφρύη, ſeu ἀφρίτης, vel ἀφύη, apua piſcis, ita dictus, quod e ſpuma naſcatur; Athen. & Plin. a Th. ἀφρός.

Ἀφρῶ, dicitur apud Nicand. per apocopen, pro ἀφρώδει.

Ἀφρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ſpumoſus: a Th. ἀφρὸς, ὁ.

Ἄφρων, ονος, ὁ, ἡ, inſipiens, imprudens, demens, amens. Eſt comp. ex α priv. & φρὴν, cujus multa compoſita deſinunt in φρων.

Ἀφυβρίζω, deſævio; petulantiam meam compeſco; injuria, vel contumelia afficere deſino: ex ἀπὸ, & ὑβρίζω, injurius ſum, inſoleſco; a Th. ὕβρις, ιος, ἡ, injuria.

Ἀφύη, ης, ἡ, piſcis, qui ex ἀφρῷ naſcitur.

Ἀφυής, έος, ὁ, ἡ, hebes, ineptus, rudis, qui natura minime habilis eſt, aut aptus, minime natus ad aliquid.

Ἀφυΐα, ας, ἡ, hebes ingenium, inepta natura: ab α, & φυὴ, quod a φύω.

Ἄφυκος, ὁ, καὶ ἡ, fuco carens: Heſych. ex α priv. & φῦκος, εος, τό.

Ἄφυκτος, ου, ὁ, ἡ, Poet. pro ἄφευκτος, qui vitari nequit, inevitabilis: ex α, & φεύγω, fugio.

Ἀφύκτως, ſine fugæ ſpe.

Ἀφυλακτέω, mihi non caveo; incaute me gero: item, vigilias non diſpono in caſtris: Xen. & in paſſ. Ἀφυλακτεῖται, dicitur, quod fit incaute; item, quod non obſervatur, aut cuſtoditur: ut ἀφυλακτούμενοι λόγοι, apud Luc. & ἀφυλακτούμενος τόπος, apud Polyb. ab ἀφύλακτος.

Ἀφύλακτος, ου, ὁ, ἡ, non obſervans, incautus; item, non obſervatus, incuſtoditus.

Ἀφυλάκτως, incaute, incuſtodite: adv. ab α, & 3. perſ. præt. paſſ. verbi φυλάσσω, vel ττω.

Ἀφυλαξία, ἡ, incuſtodia; i. e. cuſtodiæ, ſeu excubiarum defectus: Xen. ex α pr. & φυλάσσω, vel ττω, f. ξω.

Ἀφυλίζω, defæco; idem quod ὑλίζω, fæcibus expurgo: ab ὕλις, ιος, ἡ, idem quod Them. ὕλη, ης, ἡ, materia, ſeu materies; item, ſordes, fæceſque.

Ἀφύλισμα, τος, τό, ſedimentum, craſſamentum.

Ἄφυλλος, foliis carens.

Ἀφύλλωτος, q. d. non foliatus: ex α pr. & φύλλον, τό.

Ἀφύξιμος, qui hauritur; idem quod ἀφυσγετὸς, exhauſtus: utrumque ab ἀφύσσω, idem quod ἀφύω.

Ἀφυξῶ, Dor. pro ἀφύξω, hauriam, f. 1. ab ἀφύσσω. Th. Ἀφύω.

Ἀφύομαι, exp. dealbor, ab ἀφύη.

Ἀφυπνίζω, expergefacio, e ſomno excito: ejuſdem Th. & comp. cum ſequente.

Ἀφυπνόω, ſopior, obdormiſco. f. ώσω. p. ἀφύπνωκα. a. 1. ἀφύπνωσα, neutr. ex ἀπὸ, & ὕπνος, ſomnus.

Ἀφυσγετὸς, οῦ, ὁ, hauſtus, depromptus: ab ἀφύω.

Ἀφυσμὸς, exp. ingenio hebes, aut tardus: Laert. eſt ab ἀφυΐα, ἡ, natura inhabilis, ſeu inepta ad aliquid.

Ἀφυσμὸς, οῦ, ὁ, exp. hauſtio, exhauſtio: Suid. verbale ab ἀφύομαι, idem quod ἀφύω, haurio.

Ἄφυσος, ſive ἄφυσσος, expers flatuum; non inflans: ex α priv. & φῦσα, vel φύσσα, follis; item, flatus; a φυσάω, ſufflo, inflo.

Ἀφύσσαι, pro ἀφύσαι, a. 1. inf. act. ab Ἀφύσσω, haurio, hauriendo promo. f. ξω, & σω. f. 1. inf. ἀφύξειν.

Ἀφυστερέω, exp. deſtituor, defraudor.

Ἀφυστερίζω, exp. ſerius venio, tardo, moror: ex ἀπὸ, & ὕστερος, ὁ; unde ὑστερέω, & ὑστερίζω.

Ἀφυταῖος ἄμπελος, eſt vitis ſpecies apud Theoph. C. Pl. l. 3. c. 10. videtur ab Aphyte oppido Thraciæ dici; quemadmodum vitis Pramnia a Pramnia rupe; & proinde a φύω non derivatur. vel poteſt exponi, ut

Ἀφύτευτος, non plantatus, ſeu ſatus; item, non conſitus: ex α priv. & φυτὸν, τό; unde φυτεύω, f. σω.

ἈΦΥ͂Ω, f. ύσω, haurio, hauriendo promo, exhaurio. Ἀφύσσω, idem.

Ἀφυώδης, unde ἀφυῶδες χεῦμα, exp. apuæ modo albidum, apuam referens: apud Hipp. eſt ab ἀφύη, ἡ.

Ἀφυῶς, exp. natura inhabili: ut apud Plut. in Cam. ἀφυῶς κεκραμένη χώρα, exp. male temperata regio. eſt adv. ab ἀφυής.

Ἀφ' ὦ, Dor. pro ἀφ' οὗ, ſubaudi χρόνου, ex quo, ſcil. tempore.

Ἀφ' ὧν ἐδύναντο, pro viribus.

Ἀφ' ὦτε, ſcil. χρόνου, Dor. pro ἀφ' οὗ χρόνου, ex quo.

Ἀφωμοιωμένος, aſſimilatus, perf. part. paſſ. ab ἀφομοιόω, ῶ, aſſimilo: ex ἀπὸ, & ὅμοιος, cujus them. ὁμός.

Ἀφώνητος, ου, ὁ, ἡ, Poet. pro ἄφωνος.

Ἀφώνητος, privatus facultate edendi vocem. Nonn. ab ἄφωνος.

Ἀφωνία, vocis expertem eſſe, deſtitutum eſſe voce; item, obmuteſcere; vel taciturnitas, ſilentium; & interdum exp. infantia.

Ἄφωνος, ου, ὁ, ἡ, mutus, voce carens; item, qui vocem non emittit: unde τὰ ἄφωνα γράμματα, mutæ literæ. ex α, & φωνή.

Ἀφώνως, mute, ſine ullo vocis uſu, aut vocem non emittendo: adv.

Ἀφώρατος, non deprehenſus, proprie in furto: ex α priv. & φωράω, in furto deprehendo; furtum invenio; a Them. φὼρ, ωρὸς, ὁ, fur.

Ἀφώριζον, ες, ε, imperf. ἀφώρισα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ἀφορίζω, ſeparo: ex ἀπὸ, & ὅρος.

Ἀφῶσι, dimiſerint, 3. pl. a. 2. ſub. act. ab Ἀφίημι.

Ἀφώτιστος, ὁ καὶ ἡ, non illuminatus; lucis expers; aut obſcuratus: Epitheton Lunæ non lucentis. ex α priv. & φωτίζω, f. ίσω.

Α Χ.

Ἀχαΐζ, ὁ, nomen viri ἀκλινὲς.

Ἀχαΐα, ας, ἡ, nomen reg. Gr. ab ἄχος.

Ἀχαία, ἡ, eſt Cereris Epith. apud Ariſtoph. in Achar. ubi vide Schol.

Ἀχαΐδα, acc. ſing. ab Ἀχαΐς, ίδος, ἡ, Achaja.

Ἀχαιΐνης, ίδος, nom. propr.

Ἀχαιΐς, ίδος, ἡ, mulier Græc. in pl. ἀχαιΐδες.

Ἀχαϊκὸς, οῦ, ὁ, Achaicus, Græcus.

Ἀχαιΐναι, αἱ, αἱ, cervi, ab Achainea urbe. Oppian.

Ἀχαιοὶ, Achivi, in acc. pl. ἀχαιοὺς: ab Ἀχαΐα, Græcia.

Ἀχαιὸς, triſtis, mœrens; a Th. ἄχος, εος, τό.

Ἀχάλινος, ου, ὁ, effrænatus; ex α, & χαλινὸς, frænum.

Ἀχαλίνωτος, idem; fræno carens. Th. idem.

Ἀχάλκευτος, qui non eſt ære, aut ferro fabricatus: Plut. ex α priv. & χαλκὸς, æs; unde χαλκεύω, ex ære fabrico.

Ἀχαλκέω, ſum ſine ære, pecunias non habeo.

Ἀχαλκὴς, & ἄχαλκος, ære carens: item, non habens pecunias; carens æreis nummis.

ἈΧΑ´ΝΗ, ης, ἡ, genus menſuræ frumentariæ apud Perſas, aut ciſta frumentaria. forte ab ἀχανής.

Ἀχανὴς, έος, ὁ, ἡ, vaſtus, immenſus: item, non hians, non hiſcens: item, mutus, os non aperiens: & ſic eſt ab α priv. & χαίνω. Sed exp. etiam, qui immani hiatu os diducit, i. e. λίαν χάσκων: Athen. l. 7. & gen. immani vaſtus hiatu; ut πέλαγος ἀχανές. Ex α epitatico, & χαίνω, hiſco.

Ἀχανίς, ίδος, ἡ, eſt diminut. ab ἀχάνη, ἡ.

Ἀχάρακτος, non impreſſus, non inſculptus; ineffigiatus, & informis. Sic ἀχάρακτος τόπος, Polyb. locus ſine munimento, vel munitionibus, & vallo. utrumque ex α priv. & χαράσσω, vel χαράττω, fut. ξω, ſculpo: unde χάραξ, ακος, ὁ, ſulcus, foſſa.

Ἄχαρι, injucundum, n. g. ab

Ἄχαρις, ιτος, ὁ καὶ ἡ, injucundus, inſulſus, moleſtus: ex α, & χάρις.

Ἀχαριστέω, ῶ, non gratificor; non indulgeo; non obſequor. & in paſſ. Ἀχαριστέομαι, οῦμαι, non accipio debitam gratiam. ab ἀχάριστος, & ejuſdem Th. & comp.

Ἀχαριστία, ας, ἡ, ingratitudo.

Ἀχάριστος, ου, ὁ, ἡ, ingratus: ab α, & a 3. perſ. præt. paſſ. verbi χαρίζομαι; quod a χάρις.

Ἀχάριτος, ου, ὁ, non gratioſus; inofficioſus; nihil gratiæ habens; inſuavis; inamænus, injucundus.

Ἀχαρίστως, ingrate: adv. ab ἀχάριστος.

Ἀχαρίτως, illepide: ab ἄχαρις.

Ἀχάτης, ου, ὁ, Achates, gemma quædam, ab Achate fluvio Siciliæ ſic dicta; quam Plin. l. 37. c. 10. dicit eſſe numeroſam, varietatibus diverſis mutantibus cognomina ejus: vocatur enim, inquit, ἰασπαχάτης, κηραχάτης, σαρδαχάτης, αἱμαχάτης, λευκαχάτης, δενδραχάτης, velut arbuſcula inſignis: item ἀντιαχάτης, quum uritur; χρυσαλλοαχάτης, guttis aureis ſapphiri modo diſtincta, qualis copioſiſſima in Creta, ſacra appellata. Eſt etiam Ἀχάτης, propr. nomen viri Æneæ ſocii.

Ἀχε, prima longa, Dor. pro ἤχει, reſonabat, imperf. act. ab ἤχεον, ουν, εες, εις; ab ἠχέω. Th. ἦχος, ſonus. ſed

Ἀχεῖ, Dor. pro ἠχεῖ, 3. ſing. præſ. ind. act.

Ἄχειλος, labiis carens; item, qui ſine ora eſt, ſine margine, & crepidine: ex α priv. & χεῖλος, τό.

Ἀχείμ, vel Ἀκείμ, nomen viri ἄκλιτον.

Ἀχείμαστος, & ἀχειμάντος, tranquillus; nullis tempeſtatibus agitatus; ſine tempeſtate: ex α priv. & χεῖμα, ατος, τὸ, hyems; unde χειμάζω, hyemem traduco.

Ἀχείμερος, carens hyeme, carens tempeſtate: ex α priv. & χεῖμα, τό, unde χειμέριος.

Ἀχείρ, idem quod ἀχειρής, pro quo dicitur etiam ἄχειρος.

Ἀχειρες, ſine manibus, nom. pl. ab

Ἀχειρής, έος, ὁ, ἡ, manu, ſeu manibus carens; mancus.

Ἀχειροποίητος, ου, ὁ, ἡ, non manu vel manibus factus; non humano ſtructus artificio: ex α, χεὶρ, & ποιητός. Them. ποιέω.

Ἀχειροτονέω, eſt a χειροτονέω, manum attollo ad eligendum aliquem ſuffragio ad munus aliquod obeundum.

Ἀχειροτόνητος, qui nullis electus eſt nec creatus ſuffragiis: ex α priv. & χειροτονητὸς, ſuffragiis creatus; quod a χειροτονέω, manum protendo, & attollo; ſpeciatim ad eligendum ſuffragio ad unum aliquod obeundum: ex χεὶρ, manus, & τείνω, tendo.

Ἄχειρος, idem quod ἄχειρ. Th. χείρ.

Ἀχείρωτος, ὁ καὶ ἡ, qui ſubigi non poteſt, inſuperabilis; item manu non factus: Poll. ex Soph. ex α priv. & χειρωτὸς, qui manuum viribus ſuperari

poteſt; a χείρω, manuum viribus ſupero, ſubigo: a Th. χεὶρ, manus.

Ἄχελος, ου, ὁ, nomen fluvii.

Ἀχέοισα, Dor. pro ἀχέουσα, vide ἀχέον.

Ἀχέον, pro ἀχέουσα, dolens, præſ. part. f. g. ab ἀχέω. Th. ἄχος.

Ἄχερδος, ου, ſpina eſt, quam Etymol. tradit dictam eſſe Pleonaſmo τοῦ δ, quaſi ἄχερον, utpote δυσχερῶς ταῖς χερσὶ λαμβάνεσθαι, quoniam difficulter tangi, & manu tractari poteſt: quidam dixerunt eſſe ſylveſtrem pirum, quæ & ipſa ſolet eſſe ſpinoſa.

Ἀχερδούσιος, exp. ſpinoſus, intractabilis, σκληρός: Etym. a præced. ἄχερδος, quod licet ponatur inter Themata, videtur tamen componi ex α priv. & χεὶρ, χειρὸς, ut ſit quaſi ἄχειρος, abjecto ι, & inſerto δ.

ἈΧΕΡΩΙΣ, ίδος, ἡ, populus alba: q. ab Ἀχέρων; quod Hercules ex Acheronte eam detulerit.

Ἀχέρων, Acheron, fluvius Epiri; item inferni. & hic eſt ἄχεος ῥόος, doloris fluvius.

Ἀχέτας, exp. Dorice idem quod ἠχέτης, q. d. ſonator, ſonans, unde ἀχέται dicuntur etiam cicadæ canoræ: a Th. ἦχος, ὁ; unde ἠχέω, ῶ.

Ἀχεῦντι, Æol. & Dor. pro ἠχοῦσι, reſonant, modulantur, 3. pl. præſ. ab ἀχέω, Dor. pro ἠχέω, quod ab ἦχος.

Ἀχέω, idem quod

Ἀχέω, f. ήσω, doleo, ægre fero. Th. Ἄχος. Eſtque

Ἀχέω, Dor. pro ἠχέω, reſono. Th. ἦχος.

Ἀχέων, præſ. part. ab ἀχέω.

Ἀχήν, pauper, mendicus: ex α, & ἔχω; quod nihil habet: Vel quod hiſcere non audeat: ex α, & χαίνω, hiſco: Vel ὅτι τὰ κατὰ ἠχεῖ: & ſic eſt ab ἠχέω, & Th. ἦχος.

Ἀχηνία, ας, ἡ, pauperies, paupertas: a præced. ἀχήν, pauper.

Ἀχηρὶς, ίδος, ὁ καὶ ἡ, dolorificus, moleſtus: Suid. ab ἄχος, εος, τὸ, dolor, mœror, triſtitia.

Ἄχης, pauper, ponitur pro ἀχήν.

Ἀχθεινὸς, ῆ, ὸν, pondere preſſus, laborioſus, moleſtus, gravis, inviſus: ab ἄχθος.

Ἀχθεὶς, ductus, a. 1. part. paſſ. ἀχθέντες, 2. pl. f. 1. paſſ. ἀχθῆναι, a. 1. inf. ab ἄγω, duco.

Ἀχθέσαι, feres moleſte, Att. pro ἀχθέσῃ, 2. ſing. f. 1. m. ab ἄχθομαι.

Ἀχθηδὼν, όνος, ἡ, dolor, triſtitia; item contumelia.

Ἀχθηρὸν, τὸ, moleſtum, grave.

Ἀχθηρὸς, ὸς, ὁ καὶ ἡ, oneroſus, gravis, moleſtus: a Th. ἄχθος, εος, τὸ.

Ἀχθηρῶς, gravate, vel gravatim, graviter, dolenter: ab ἄχθος, εος, τὸ, dolor.

Ἄχθομαι, ingemo ſub pondere, gravor, ægre fero. f. έσομαι, & ήσομαι. ἀχθόμενος, præſ. part. f. g. Th. ἄχθος.

Ἀχθόμεθα, 1. pl. præſ. ind. & ἀχθέσθω, 3. pl. præſ. præc. verbi ἄχθομαι, quod ab

ἌΧΘΟΣ, εος, τὸ, pondus, onus, ſarcina, dolor gravis.

Ἀχθοφορέω, f. ήσω, onera fero, onus ſuſtineo.

Ἀχθοφόρος, ου, ὁ, qui ſarcinas, & onera fert, bajulus, ſarcinarius: ab ἄχθος, εος, τὸ, onus, & φέρω, fero.

Ἀχί, vel Ἄχι, facile: adv.

Ἀχί, ubi, Dor. pro ᾗ, vel ἦχι.

Ἀχιλῆα, pro Ἀχιλλέα, Poet. ab Ἀχιλλεὺς, έος, ὁ, Achilles.

Ἀχιλλεὺς, έος, & έως, Att. ῆος, Jon. ὁ, Achilles. hinc Ἀχιλλεῖος.

Ἄχιλος, ſine ſucco, aut nutrimento, ἄτροφος; proprie, pabulo deſtitutus: Item e diverſo, pabulo abundans, πολύχορτος: eſt enim a χίλος, ου, ὁ, pabulum, cum α, exiſtente vel στερητικῷ, ſeu privativo, vel ἐπιτατικῷ, ſeu intenſivo.

Ἀχίτων, tunica carens: ex α priv. & χιτών.

Ἄχλαινος, ὁ, qui eſt ſine lana, vel veſte: ὁ ἄνευ χλαίνης ὤν.

Ἄχλοος, ὁ καὶ ἡ, exp. virore deſtitutus: ex α priv. & χλόος, ὁ, idem quod Th. χλόα, ἡ.

Ἀχλυόεις, εντος, caliginoſus.

Ἀχλὺς, ύος, ἡ, nebuloſa quædam obſcuritas. Gal. ἀχλὺν, nominari dicit aeris perturbationem, cujus craſſamentum ſit medium inter nubem, & nebulam, nebula ſc. ſpiſſius, tenuius autem nube. Item general. tenebræ, obſcuritas, caligo.

Ἀχλύω, exp. caligo, offuſcor; item active, obtenebro, obfuſco caligine nebuloſa.

Ἀχλυώδης, idem quod ἀχλυόεις, nebuloſa obſcuritate tectus: a Th. ἀχλύς.

Ἄχνη, ſeu ἄχνα, ης, ἡ, gluma, acus: & pro fumo, ſeu fuligine. Item tenue illud ſpicæ involucrum, aut tenues paleæ, quæ frumento permixtæ, dum trituratur, ventilando ab eo ſegregantur. item ἁλὸς ἄχνη dicitur ſpuma maris, quæ ei fluctuanti innatat: Il. δ, & alibi; ſicut & tenuiſſima ramenta, aut fruſtula ἄχνης nomine dicuntur; ut χαλκίνδος ἄχνη, minutiſſimæ particulæ, & veluti flos, aut etiam favilla: Plut. Symp. l. 3. & pro lanugine, in Epigr. l. 7.

Ἄχνοος, ſeu ἄχνους, lanugine carens, impubis, imberbis: Epigr. ex α priv. & χνόος, contracte χνοῦς, raſio, abraſio; item, primi pili, qui in gena erumpentes radi poſſunt: a Th. χναύω, carpo, vellico.

Ἄχνυμαι, doleo, f. 1. m. ύσομαι, p. paſſ. ἤχνυμαι. Th. ἄχος.

Ἀχνύμενος, præſ. part. ejuſdem ἄχνυμαι.

Ἀχνὺς, ύος, ἡ, mœror: ab ἄχνυμαι.

Ἀχνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, exp. ſimilis τῇ ἄχνῃ: Heſych. a Th. ἄχνα, ſeu ἄχνη.

Ἀχοῖ, voc. Dor. pro ἠχοῖ, (ut Λατοῖ pro Λητοῖ) ab ἠχὼ, όος, οῦς, ἡ, Echo. Th. ἦχος.

Ἀχολία, exp. bile carere, mens non bilioſa: ab ἄχολος, ὁ.

Ἄχολος, ου, felle carens; item, bilem abigens: ab α, & χολὴ, bilis.

Ἄχορδος, ſine fidibus: ex α priv. & χορδὴ, ῆς, ἡ, inteſtinum; item, chorda, fides.

Ἀχόρευτος, ου, ὁ, ἡ, ſine choreis: ex α, & χορός. V. etiam in ἄχορος.

Ἀχορήγητος, exp. qui non χορηγεῖται, & ſuppeditatur; cui non ſubminiſtratur, nec ſuppetit: ut apud Ariſtot. ἀχορήγητόν τε εἶναι καὶ τῶν ἀναγκαίων, exp. rebuſque etiam neceſſariis non ſuppeditari, i. e. carere rebus neceſſariis, ſeu iis egere. Ponitur & ſine caſu, Ethic. lib. 1.

Ἀχορηγία, ἡ, affertur pro inopia commeatus, ex Polyb. ex α priv. & χορηγὸς, unde χορηγία, & χορηγέω, ῶ, f. ήσω.

Ἄχορος, ὁ καὶ ἡ, chororum expers; qui ſine choreis eſt, vel fit: Plut. ab hoc nomine formatur ἀχόρευτος, quod proprie ſign. non celebratus choreis; item, alienus a chorea; chorea nunquam uſus: ex α, & χορὸς, chorus, chorea.

Ἀχόρταστος, ὁ καὶ ἡ, inſatiatus, inexpletus, vel inexplebilis: Heſych. ex α pr. & χορτάζω, gramine paſco; item, ſatio, exſaturo: Marci 8. χορτάσαι ἄρτων, panibus ſaturari. a Th. χόρτος, ου, ὁ, fœnum; & interdum, herba adhuc virens; item, quilibet cibus.

ἌΧΟΣ, εος, τὸ, dolor, mœror.

Ἀχράδινον ξύλον, exp. lignum piraſtri, apud Dioſc. l. 6. 24. a Th. ἀχρὰς, ἀδος.

Ἀχραὴς, & ἀχραὴς, incontaminatus; idem quod ἄχραντος, & ejuſdem Th. & comp.

Ἄχραντος, ὁ, ἡ, impollutus, immaculatus, intactus: ex α, & χραίνω, coloro. Th. χράω, idem.

ἈΧΡΑΣ, άδος, ἡ, pyrus ſylveſtris.

Ἀχρειογέλως, ωτος, ὁ, temere, vel ſine cauſa ridens; qui ob inutilia, & minime ſerio ridet, atque gaudet; quod vitium ſtultitiæ eſſe ſolet, vel dementiæ: unde accipitur pro inepto, & ſtulto. Eraſm. Chil. ex ἀχρεῖος, inutilis, & γέλως, ωτος, ὁ, riſus; a Them. γελάω, rideo.

Ἀχρεῖον, exp. adverbialiter pro ἀχρείως, inutiliter: ab ἀχρεῖος, ὁ.

Ἀχρεῖος, εία, εῖον, inutilis, ineptus.

Ἀχρείως, turpiter: ex α, & χρεία, utilitas.

Ἀχρειόω, ῶ, inutilem reddo. f. ώσω. p. ἠχρείωκα. præſ. paſſ. ἀχρειοῦμαι, inutilis fio. p. paſſ. ἠχρείωμαι. a. 1. paſſ. ἠχρειώθην, & in 3. pl. ἠχρειώθησαν.

Ἀχρέως, legitur pro ἀχρεῖος, quod Poet. eſt pro ἀχρεῖος.

Ἀχρήϊος, pro ἀχρεῖος, Poetice facta Diæreſi.

Ἀχρήιστος, idem quod ἄχρηστος.

Ἀχρηματέω, ῶ, pecunia careo, ſum inops: ab ἀχρήματος.

Ἀχρηματία, pecuniæ penuria, inopia.

Ἀχρηματίζομαι, exp. q. d. expilo aliquem pecunia, vel emungo pecunia: Thuc. l. 8. ex α priv. & χρῆμα, ατος, τὸ. unde χρηματίζω, ομαι.

Ἀχρήματος, ὁ, ἡ, qui eſt ſine pecuniis, inops: ex α, & χρῆμα.

Ἀχρημονέω, idem quod ἀχρηματέω.

Ἀχρημοσύνη, idem quod ἀχρηματία.

Ἀχρήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀχρήματος, carens pecunia.

Ἀχρηστία, exp. idem quod ἀχρηστία, inutilitas: ex α priv. & χρῆσις, εως, ἡ.

Ἀχρηστέω, ἀχρηστοῦμαι, inutilis ſum, vel inuſitatus ſum.

Ἀχρηστία, ἡ, inutilitas; item ſimpliciter, non uti: Plut. uſus, & utilitatis privatio, incommoditas.

Ἄχρηστος, ου, ὁ, ἡ, incommodus, inutilis: dat. pl. ἀχρήστοισι, Jon. ex α, & χρηστὸς, ή, όν, utilis; a Th. χράομαι, utor. ſignif. etiam, inuſitatus: item, improbus. Sed ἄχρηστος exp. etiam, cui oraculum nihil reſpondit: Athen. & ſic eſt ex α priv. & χράω, oraculo edo: unde χρήστης, ὁ, qui oracula edit, vates.

Ἀχρήστως, inutiliter; item, inuſitate: adv. ab ἄχρηστος.

Ἄχρι, vel ἄχρις, adv. uſque, donec, cum gen. item intra, quoad. Th. μέχρι, idem.

Ἄχριστος, & ἄχριτος, non unctus; qui unctus, ſeu illitus non eſt: ex α priv. & χρίω; unde χριστὸς, ὁ.

Ἀχροέω, ſum coloris expers; item, pallidus ſum; nativum amiſi colorem; ab ἄχροος, ὁ.

Ἀχροία, ἡ, q. d. coloris carentia, nullus color; item, pallidus color, amiſſo colore genuino.

Ἄχρονος, expers temporis; nullo comprehenſus tempore; æternus: Nonn.

Ἀχρονοτριβὴς, nihil morans, celer; proprie, in quo tempus tritum non eſt; ideoque celeriter, ſeu ſubito factus; aut qui tempus non terit: Heſych. ex α pr. & χρονοτριβέω, tempus tero: ex χρόνος, ου, ὁ, tempus, & τρίβω, tero.

Ἀχρόνως, ſine tempore; extra omnem temporis menſuram: ex α priv. & χρόνος.

Ἄχροος, & ἄχρους, nullo imbutus colore, coloris expers: ut ἄχροον σκότος: item, qui nativum colorem amiſit, decolor. ex α priv. & χρόα, ἡ, unde χροιά, ἡ.

Ἀχρυσόπεπλος, carens veſte aurea; Plut. ex α priv. & χρυσόπεπλος, aurea veſte indutus; ex χρυσὸς, οῦ, ὁ, aurum, & πέπλος, ου, ὁ, peplum, veſtis.

Ἄχρυσος, ὁ καὶ ἡ, auro carens; nihil auri habens: ex α priv. & χρυσὸς, ὁ.

Ἄχρωμος, ἀχρωμάτιστος, & ἄχρωτος, omnia ab (& idem quod) ἄχροος, nullo imbutus colore; coloris expers: ex α priv. & χροιὰ, ᾶς, ἡ, color; unde χρώζω,

ζω, & per craſin, χρώζω; item χρόω, & χρωματίζω, coloro, colore imbuo. Præterea vero ἄχρωμος exponitur etiam, impudens, inverecundus.

Α'χυλος, ὁ καὶ ἡ, exuccus, vel inſipidus: accipitur etiam pro fatuo. ex α priv. & χυλὸς, ȣ, ὁ, ſuccus, humor ſuccoſus, chylus, &c. proprie fuſibilis e corpore aliquo; a χύω, fundo.

Α'χυμος, ὁ καὶ ἡ, exuccus, ſucco deſtitutus; item, inſipidus: ex α priv. & χυμὸς, ȣ, ὁ, ſuccus plantarum, aut corporum humidorum; item, ſapor; a χύω, idem quod Th. χέω, fundo.

Α'χυωτος, longe, lateque, & in multas partes fuſus; copioſe fluens; ex χύω, vel χυόω, fundo; unde χυτὸς, ȣ, ὁ, fuſus. α. eſt ἐπιτατικὸν, ſeu intenſivum, intendens, ſeu augens ſignificationem.

Α'χυρία, palearium.

Α'χύρινος, adj. ut ἀχυρίνη φλὸξ, flamma, quæ ex paleis fit. Plut.

Α'χύριον, palearium.

Α'χυρμία, quaſi ἀχυρία, palearium.

Α'χυρμιὰς, ᾶς, ἡ, acervus palearum.

Α'χυρωδὸς, paleis abundans.

Α'χυροδόκη, locus ubi paleæ volitantes coguntur; q. d. palearum receptaculum, palearium. Ex ἄχυρον, palea, & δέχομαι, accipio.

Α'ΧΥΡΟΝ, ȣ, τὸ, palea, acus, ſtramentum: ex α, & ἐχυρὸν, firmum.

Α'χυροτρίψ, βος, ὁ καὶ ἡ, paleam terens: in Epigr. ex ἄχυρον, & τρίβω, tero.

Α'χυρόω, paleis ſterno.

Α'χυρτίδες, paleolæ.

Α'χυρὼν, ῶνος, acervus palearum.

Α'χύρωσις, q. d. paleatio; conſtructio quæ fit paleis; vel paleata conſtructio: Ariſtot. de nido hirundinis. ab ἄχυρον, palea.

Α'χὼ, ἀχῶς, ἁ, Dor. pro ἠχὼ, Echo.

Α'χώνευτος, non conflatus; qui conflari nequit: ex α priv. & χωνευτὸς, conflatilis, a fuſore fabricatus; a Th. χέω, liquefaciendo diffundo; unde χώνη, fornax fuſoria; & inde χωνεύω, conflo, in fornace conflatoria fabrico.

Α'ΧΩ'Ρ, ῶρος, ὁ, manans capitis ulcus, ſordes capitis; q. ἀχνὼρ, ab ἄχνη.

Α'χώρητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui capi non poteſt, immenſus: ex α priv. & χωρητὸς, ȣ, ὁ, qui capi, ſeu percipi, aut intelligi, vel comprehendi non poteſt: ex α priv. & χωρέω, accedo, proficiſcor; item, capio, capax ſum.

Α'χώριστος, ὁ καὶ ἡ, inſeparabilis; qui ſecerni non poteſt: ex α priv. & χωριστὸς, ὁ.

Α'χωρος, ὁ καὶ ἡ, q. d. qui ſine loco eſt, aut regione; cui interdictum eſt igni, & aqua: extorris: Heſych. ex α priv. & χῶρος, ȣ, ὁ, locus.

A Ψ.

Α'ψ, adv. retro, retrorſum, rurſus, ſtatim.

Α'ψάλακτος, qui tactus non eſt, vel tangi nequit; ſed exp. etiam, immotus, immobilis: ex α priv. & ψαλακτὸς, ὁ.

Α'ψαλτος, fidium pulſu carens: ex α pr. & ψαλτὸς, ὁ.

Α'ψάμαθος, & ἄψαμμος, ὁ καὶ ἡ, arenis carens; non ſabuloſus; ex α priv. & ψάμαθος, ἡ, idem quod, & a Th. ψάμμος, ἡ.

Α'ψαο, Jon. pro ἅψω, & hoc Dor. pro ἧψω, 2. ſing. a. 1. m. ἅψαιο, a. 1. opt. m. verbi ἅπτομαι, tango. f. ψομαι. a. 1. m. ἡψάμην, ω, ατο.

Α'ψασθαι, a. 1. inf. m. ejuſd. verbi.

Α'ψαυστέω, non tango.

Α'ψαυστὶ, idem quod ἀψαύστως, citra tactum: adv. ab ἄψαυστος.

Α'ψαυστος, ȣ, ὁ, ἡ, Jon. & Poet. intactus, illibatus. Exp. etiam, non tangendus: & active etiam, qui non tetigit. Ex α, & ψαύω, tango. Them. ψάω.

Α'ψαύστως, adv. citra tactum.

Α'ψεγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, vituperio carens: ex α priv. & ψέγω.

Α'ψεκτος, ȣ, ὁ, ἡ, irreprehenſus: ex α, & ψέγω, vitupero.

Α'ψεύδεια, ἡ, veritas, veracitas: ut apud Ariſtoph. de mundo, ἡ τῶν ὡρῶν ἀψεύδεια, exp. ſtatæ, & non aberrantes vices, quæ nunquam fallunt.

Α'ψευδέω, non mentior, verax ſum: ab ἀψευδής.

Α'ψευδέως, Jon. pro ἀψευδῶς, vere: ex α, & ψεύδω.

Α'ψευδὴς, έος, ὁ, ἡ, mentiri neſciens, verus, minime falſus, nec fallens, certus: in ac. ἀψευδέα.

Α'ψευστέω, non mentior: ab ἄψευστος.

Α'ψευστος, ȣ, non mentitus, minime fallax, non mendax; item, non fictus ad fallendum; item, non falſus, i. e. non violatus, non corruptus: ex α priv. & ψεύστης, ὁ.

Α'ψηκτος, ὁ καὶ ἡ, non raſus, aut deterſus; item, durus, non mollitus: a Th. ψήχω.

Α'ψηλάφητος, intactus: ex α priv. & ψηλαφάω, f. ήσω, unde ψηλαφητὸς, ὁ.

Α'ψήφιστος, ȣ, ὁ, qui non tulit ſententiam, vel ſuffragium.

Α'ψηφος, ſuffragio carens: ex α priv. & ψῆφος.

Α'ψηφοφόρητος, exp. qui nondum ſuffragium tulit, ſeu ſententiam: ab ἄψηφος, & φορέω, unde φορητὸς, ὁ; ſive ex α priv. & ψηφοφορέω, f. ήσω.

Α'ψῖδες, vide in ἁψὶς, connexio.

Α'ψικορία, ἡ, & ἀψίκορον, τὸ, exp. faſtidium alia & alia appetens; ſatietas prioris cum novo appetitu connexa.

Α'ψίκορος, ȣ, faſtidioſus; qui ἅμα τῷ ἅψασθαι ſatietatem, ſeu κόρον habet; qui ſimul ac guſtavit, quod appetit, eo faſtidito aliud appetit: ex ἅψις, εως, ἡ, & κόρος, ὁ, ſatietas.

Α'ψικόρως, cum faſtidio tali, quod aliud atque aliud appetit: ab ἀψίκορος.

Α'ψιλος, non nudus, vel glaber: Heſ. ex α priv. & ψιλὸς, ὁ.

Α'ψιμαχέω, velitor, proludo ad pugnam; item, prælium conſero: ex ἅψις, tactus, & μάχη.

Α'ψιμαχία, velitaris pugna, velitatio: item, quælibet rixa.

Α'ψίμαχος, q. d. pugnam leviter attingens; item, veles, conſerens cum hoſte.

Α'ψιμάχως, pugna velitari, velitando.

Α'ψιμισία, exp. odium, vel ſimultas non diuturna: ex αἶψ, vel αἶψα, & μῖσος, εος, τὸ.

Α'ψιν, acc. ſing. ab ἅψις, εως, ἡ, tactus.

Α'ψίνθιον, τὸ, vel ἄψινθος, ὁ, herba ſummæ amaritudinis: unde & Βαρυπικρον nomen invenit. ita dici putatur, quaſi ἀπίνθιον; ὃ ȣκ ἄν τις πίῃ διὰ πικρότητα.

Α'ψινθίτης οἶνος, exp. vinum abſinthio conditum.

Α'ψινθος, idem quod ἀψίνθιον.

Α'ψὶς, εως, ἡ, connexio, tactus; item, contrectatio, & attrectatus, ſub. ab ἅπτω, ομαι, tango, tangor.

Α'ψὶς, ῖδος, connexio, vinculum: ut ἁψῖδας λίνου, Il. ε. Sed exp. etiam, teſtudo, fornix, arcus: ut ἀψὶς Ῥωμαιοφόρος, arcus triumphalis: Dion. Item, curvatura rotæ, Heliod. Sed dicuntur etiam ἀψῖδες, circuli in ſtellis, teſte Plinio.

Α'ψίχολος, exp. qui cito iraſcitur, ſed facile iram deponit: ex αἶψ, vel αἶψα, & χολὴ, ἡ, ſeu χόλος, ὁ.

Α'ψοῤῥον, retro, retrorſum, pone, Od. λ. Item rurſus, iterum: Od. ι, ex ἄψ, & ὄρω, f. ὀρῶ; unde comp. quædam in ορος, vel οῤῥος. Vel exp. retrograde; retro veſtigia referendo, aut retrorſum: & ſic eſt ab ἄψοῤῥος, retrogradus; retro veſtigia referens.

Α'ψόῤῥοος, & ἀψόῤῥος, reciprocus, refluens, retrograda fluenta habens, ſeu reciprocea, refluus: ut ἀψοῤῥόου Ω'κεανοῖο, Od. υ. ex ἄψ, retro, & ῥοὴ, ἡ, ſeu ῥόος, ὁ, fluxus; quod a ῥέω, fluo, p. m. ἔῤῥοα. Sed exp. etiam, cujus cita ſunt fluenta; celeriter fluens; ut dicatur quaſi αἰψόῤῥοος: Euſt. & ſic eſt ab αἶψ, vel αἶψα, & ῥοὴ, ἡ.

Α'ψοῤῥος, exp. retrogradus; retro veſtigia referens; qui citato greſſu retrocedit; idem cum παλίνορσος: Il. γ. & ο.

Α'ψος, εος, τὸ, membrum: Od. δ εὗδε δ' ἀνακλινθεῖσα, λύθεν δέ οἱ ἅψεα πάντα; i. e. ſolutæ ei ſunt omnia membra dormienti. Vult autem Etymol. ἅψεα, proprie eſſe juncturas membrorum; nam eſt a Th. ἅπτω, necto; item, tango.

Α'ψοφητὶ, exp. ſine ſtrepitu: ex α priv. & ψόφος, ὁ; unde ψοφέω, f. ήσω.

Α'ψόφητος, idem quod ἄψοφος: ut apud Soph. in Ajace, ἀψόφητος κωκυμάτων, nullum ſtrepitum edens lamentis.

Α'ψοφος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ſtrepitum, ſeu crepitum nullum edens: tacitus; ſilens.

Α'ψυδρακίωτος, exp. puſtulis illis, quæ ψύδρακες dicuntur, non infeſtatus: Dioſc. ex α priv. & ψύδρακες.

Α'ψυκτος, ὁ καὶ ἡ, qui refrigerari nequit; vel qui refrigerationem non ſentit: ex α priv. & ψυκτὸς, ὁ. Them ψύχω. f. ξω.

Α'ψυχέω, animæ expers ſum; item, animo linquor, exanimor.

Α'ψυχία, ἡ, exp. inanimem eſſe; item, timiditas, ignavia; item, defectio, ſeu deliquium animi. ab ἄψυχος.

Α'ψυχος, ȣ, ὁ, ἡ, anima carens, inanimatus; item, timidus: ex α, & ψυχή.

A Ω.

Α'Ω, & ἄημι, flo, ſpiro. f. ήσω. hinc ἄημα, flatus, ſpiritus: ἄνεμος, ventus.

Α'ώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, odore carens, inodorus; idem quod ἄοσμος, ſive ἄοζος, odoris expers: ex α priv. & ὄζω, f. οζέσω, præt. ὤζηκα, præt. med. ὦδα, oleo, odorem emitto.

Α'ῶθεν, Dor. pro ἠῶθεν, mane: adv. Th. ἠὼς, aurora, Dor. ἀώς.

Α'ὼν, ᾀόνος, Dor. pro ᾐὼν, quod pro αἰὼν, ιόνος, ἡ, littus.

Α'ωρέω, exp. non curo, negligo: ex α pr. & ὠρέω, a Th. ὥρα, cura. Vel αὐωρέω, exp. etiam, non cuſtodio. vide in ἄωρος.

Α'ωρὶ, intempeſtive: ex α, & ὥρα.

Α'ωρία, ας, ἡ, intempeſtivitas, immaturitas.

Α'ωρος, ȣ, ὁ, ἡ, intempeſtivus, indecens.

Α'ωρος, qui difficulter cuſtodiri poteſt: Od. μ. inde Α'ωρῶ, non cuſtodio, negligo: Heſych. ex α priv. & ὦρος, ȣ, ὁ, cuſtos, mutato ȣ in ω: vel ex α, & ὥρα, ας, ἡ, cura; unde ὠρέω, curo: & ſic ἄωρος, ſign. curam non gerens, negligens: & ἀωρέω, non curo, negligo.

Α'ωρόλειος, cui cutis intempeſtive levis, & glabra fit: Suid. ex ἄωρος, & λεῖος.

Α'ωρότοκος, intempeſtivo, ſeu immaturo partu editus: ex ἄωρος, intempeſtivus, & τόκος, ὁ, partus; a Th. τίκτω, pario.

Α'ωρτο, pependerat, per Sync. Jon. pro αἰώρητο, pl. perf. verbi αἰωρέω, ſurſum tollo. Vel dicitur Poet. pro ἦρτο, pl. perf. verbi ἄρω, vel αἴρω, α, pro η, & pleonaſmo τῷ ω.

Α'ὼς, ἀόος, ȣς, ἁ, Dor. pro ἠὼς, ἡ, aurora.

Α'ωτεύω, idem cum

Α'ωτέω, ῶ, flores carpo, ſeu decerpo: Sicut utrumque etiam a Themate ἄωτον.

Α'ΩΤΟΣ, ȣ, ὁ, & ἄωτον, ȣ, τὸ, flos, præſtantiſſimum in omni re, lana. Eſt &

Α'ωτος, auribus carens: ex α, & ȣ̃ς, ὠτὸς, auris.

B.

B Secunda litera, & dicitur Beta. In numeris eſt binarius, Delphi β pro π utuntur, ut βικρὸς pro πικρός. Macedones β pro φ, ut Βερενίκη pro Φερενίκη· aliquando otioſe præponitur, ut βρόδον pro ῥόδον.

ΒΑ͂, vocula eorum, qui ſe mutuo inclamant; ut & vocula riſus; q. a Βοάω.

Βᾶ, & βᾶθι, incede, pro βῆθι, 2. 2. imperat. ab ἔβην, 2. 2. verbi βαίνω.

Βαὰλ, ὁ, nomen idoli ἀκλινὲς, dominus: apud Sidonios primitus. Pœni contractius Bal, Chaldæi Bel idem enuntiant.

Βαάρας, radix herbæ cujuſdam mirabilis. dicitur eſſe planta prodigioſa, & plena miraculi, qualis fertur ea, quæ herbariis lunaria vocatur; Gallice, eſtore ou matragon, herba præſtigiatorum; nomen habens loci, in quo naſcitur: apud Joſeph. de capt. Jud.

Βάβα, vox inarticulata.

Βαβάζω, inarticulatam vocem edo, vagio; a βάζω.

ΒΑΒΑΓ, papæ, admirantis: adv. vel παπαί.

Βαβάκτης, ὁ, idem quod Βάβαξ, loquax; item, nugator, garrulus: Euſt. item, inſanus; Etym. Heſych. Th. βάζω, loquor, dico; unde βαβάζω, vociferor, vagio, loquor inarticulate.

Βαβάλιον, cunabulum.

Βαβαλιςήρια, cunæ: in illis enim infantes βαβάζουσι.

Βάβαλον, αἰδοῖον, foramen, porta.

Βάβαξ, ὁ, garrulus, vanus, impudens. Th. βάζω.

Βαβράζειν, contente clamare, ut cicadæ cantant; q. a βάζω.

Βάβρηξ, βάβρηκος, ὁ, gingivæ.

Βαβυλὼν, ῶνος, ἡ, nomen urbis, Hebr. confuſio.

Βαγώας, ὁ, Perſica lingua, eunuchus. Plut.

Βάγμα, idem quod βάξις, ſermo, oratio; item rumor, fama; item, vaticinium. Æſc. Soph.

Βαδδὶν, lina, veſtes lineæ ſacerdotales; a בדים plur. τῶ בד linum.

Βάδην, pedetentim, gradatim, lento gradu; adv. a βαίνω.

Βαδίζω, co, f. ίσω, Att. βαδιῶ: p. βεβάδικα. ab eod. Th.

Βαδιξῶ, Dor. pro βαδίσω, f. a βαδίζω.

Βαδιοῦμαι, Att. pro βαδίσομαι, f. 1. m. verbi βαδίζω, a quo

Βάδισις, εως, ἡ, ambulatio, ingreſſio.

Βάδισμα, ατος, τὸ, greſſus, inceſſus.

Βαδισμὸς, ῦ, ὁ, idem.

Βαδιστέα, Att. pro βαδιςέον, eundum eſt.

Βαδιςὴς, ῦ, ὁ, curſor.

Βαδιστικὸς, ῦ, qui ambulare poteſt.

Βάδος, ου, ὁ, iter; a Th. βαίνω.

Βάδω, f. άσω, vado, ab, & pro Th. βαίνω.

ΒΑΖΩ, loquor. f. σω, & ξω, p. βέβαχα. Poet. verb.

Βαθέην, pro βαθεῖαν, Jon. acc. ſing. a βαθὺς, εῖα, ύ.

Βαθεῖ, dat. ſing. a βαθύς.

Βαθείᾳ, & Jon. είῃ, dat. ſing. f. g. a βαθεῖα, ας, & Jon. ης.

Βάθεος, ου, profundus.

Βαθέως, profunde, alte, graviter.

Βάθιον, compar. pro βαθύτερον, profundior.

Βάθιςος, ſuperlat. pro βαθύτατος, profundiſſimus, τῶ βαθὺς, profundus.

Βαθμηδὸν, gradatim, adv.

Βαθμὶς, ίδος, ἡ, gradus, baſis.

Βαθμὸς, ῦ, ὁ, gradus, ordo: a Them. βαίνω.

ΒΑ'ΘΟΣ, εος, τὸ, profunditas.

Βάθρον, ου, τὸ, gradus, ſubſellium: a βαίνω, co.

Βάθρος, ὁ, idem quod βάθρον, τὸ, ſcala, gradus; item, ſedes, ſcamnum; item, fundamentum, baſis, ſolum. Th. idem.

Βαθυαγκὴς, ὁ καὶ ἡ, imas, & depreſſas valles habens; Alpium Epith. in Epigr. ex βαθὺς, profundus, & ἄγκος, εος, τὸ, vallis.

Βαθύβουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, prudentiſſimus, profundi conſilii: ex βαθὺς, & βουλή.

Βαθύγειος, & βαθύγεως, ὁ καὶ ἡ, cujus ſolum profundum eſt, altus, profundus: ex βαθὺς, & γαῖα, ἡ, terra: Item ipſum terræ ſolum, quod a nobis calcatur; ſeu ſuperficies ejus.

Βαθυγένειος, ου, ὁ, q. d. profundam barbam habens, egregie barbatus: (ἀγένειος) ex βαθὺς, & γένειον, ου, τὸ, idem quod Th. γένυς, υος, ἡ, mentum; item, barba.

Βαθυγήρως, ω, ὁ καὶ ἡ, profundam ſenectutem agens, decrepitus, valde ſenex: ex βαθὺς, & γῆρας, ατος, τὸ, ſenectus, &c.

Βαθύγλωσσος, ου, ὁ, ἡ, eloquens: ex βαθὺς, & γλῶσσα.

Βαθυγνώμων, qui conſilia ſua alto pectore abſtruſa habet; abſtruſi ingenii, & ſecreti; cordatus, conſultus, taciturnus: ex βαθὺς, & γνώμη, ης, ἡ, ſententia. Th. γινώσκω.

Βαθυδίνης, ου, ὁ, vortices profundos habens: ex βαθὺς, & δίνη, ἡ, aquarum vortex.

Βαθύδοξος, ου, ὁ, glorioſiſſimus, celeberrimus: q. βαθεῖαν, ἤγουν μεγίςην δόξαν ἔχων.

Βαθύζωνος, ου, ὁ, ἡ, profunde cinctus: ex βαθὺς, & ζώνη.

Βαθυκαμπὴς, longe lateque curvaturam habens: Suid. valde inflexus, aut curvus, ex βαθὺς, & καμπὴ, idem quod κάμψις, inflexio, curvatio, curvatura: Th. κάμπτω, flecto, inflecto, incurvo.

Βαθυκήτης, εος, ὁ καὶ ἡ, piſcoſus, profundus, altus: ut βαθυκήτης πόντος, apud Lucianum dicitur, vel quod in profundis ſuis receſſibus cetos habeat; vel quod habeat cete ingentia. ex βαθὺς, & κῆτος, εος, τὸ, cetus, piſcium maximus.

Βαθύκληρος, ου, ὁ, opulentus, qui profundas hæreditates habet: ex βαθὺς, & κλῆρος.

Βαθύκολπος, ου, ὁ, ἡ, profundum ſinum habens: q. βαθὺν κόλπον ἔχων.

Βαθυκρημνὸς, ῦ, ὁ, ἡ, qui profunda præcipitia habet: ὁ βαθεῖς κρημνοὺς ἔχων. Th. κρημνός.

Βαθυκρηπὶς, ίδος, ἡ, profundum fundamentum habens: ex βαθὺς, & κρηπίς.

Βαθυκτέανος, profundas poſſidens opes, i. e. magnas, ideoque prædives: in Epigr. ex βαθὺς, & κτέανον, ου, τὸ, idem quod κτῆμα, poſſeſſio, opes, a Th. κτάομαι, acquiro, comparo.

Βαθυκύμων, ονος, ὁ, ἡ, habens undas profundas, ex βαθὺς, & κῦμα.

Βαθύλειμος, ου, ὁ, ἡ, & βαθυλείμων, ονος, ὁ, ἡ, lata paſcua habens: ex βαθὺς, & λειμών.

Βαθυλήϊος, ferax, fertilis; q. d. profundas ferens ſegetes: ex βαθὺς, & λήϊον, ου, τὸ, ſeges, fruges.

Βαθύμαλλος, ου, ὁ, qui profundam, denſamque lanam habet; villoſus. Th. μαλλός.

Βαθυμήτα, nom. Æol. pro βαθυμήτης, ου, ὁ, qui profundum habet conſilium, prudentiſſimus, ὁ βαθεῖαν μῆτιν, τουτέςι βουλὴν, ἔχων.

Βαθὺν, profunde.

Βάθυνος, ου, ὁ, fovea.

Βάθυνσις, εως, ἡ, exaltatio.

Βαθύνω, excavo. f. υνῶ. p. γκα. p. paſſ. βεβάθυμμαι, & Att. βεβάθυσμαι. a Th. βάθος.

Βαθύξυλος, opacus, arboribuſq; profundis, i. e. magnis, & altis frequens. Th. ξύλον, λου, τὸ, lignum.

Βαθυπέδιος, ία, ον, qui profundum campum, ſeu planitiem habet; ac proinde ferax: ὁ βαθὺ πεδίον ἔχων.

Βαθύπικρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui amaritudine ſua in ima penetrat; i. e. ſummopere, & profunde amarus. Th. πικρός, amarus.

Βαθυπλεκὴς, profundi nexus: Oppian.

Βαθυπλόκαμος, comam denſis cincinnis nexam habens; valde capillatus. Th. πλέκω, plecto, necto, connecto: Unde πλοκὴ, ῆς, ἡ, nexus.

Βαθυπλούσιος, ου, ὁ, & βαθύπλουτος, prædives, opulentus. Th. πλοῦτος.

Βαθυπόλεμος, ου, ὁ, qui magnum, & grave bellum movet; ὁ βαθὺν πόλεμον ἐγείρων.

Βαθύποτμος, infelix: in Epigr. profundi quaſi fati. Th. πότμος, ſors, fatum.

Βαθυπυθμὴν, profundum fundum habens: Etym. Th. πύθω, putrefacio: Unde πυθμὴν, ένος, ὁ, fundum, ima pars.

Βαθύπυκνος ἁρμονία, eſt ἡ ἦχος τῶν πυκνῶν in infimis gradibus muſicæ ſcalæ: ex βαθὺς, & πυκνὸς, ὁ.

Βαθυῤῥείταο, genit. Æol. pro βαθυῤῥείτου: a

Βαθυῤῥείτης, ου, profunde fluens: ex βάθος, & ῥέω.

Βαθυῤῥείων, idem eſt quod βαθυῤῥείτης, profunda habens fluenta.

Βαθυῤῥιζία, ας, ἡ, radicis profunditas.

Βαθύῤῥιζος, ου, alte radicatus: ex βαθὺς, & ῥίζα.

Βαθύῤῥοος, idem quod βαθυῤῥείτης, profunde fluens, & ejuſdem Thematis.

Βαθὺς, εῖα, ὺ, profundus, a, um: in gen. βαθέος, είας, έος: dat. βαθεῖ, εῖ in comp. βαθύτερος, βαθίων, & βάσσων; ſuperl. βαθύτατος, & βάθιςος. Th. βάθος.

Βαθυσκαφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, profunde foſſus: ex βαθὺς, & σκάπτω, fodio; unde σκαφὴ, ῆς, ἡ, foſſio.

Βαθύσκιος, ὁ, ἡ, umbroſus: ex βαθὺς, & σκιά.

Βάθυσμα, ατος, τὸ, profunditas, altitudo: a βαθύς.

Βαθύσπορος, qui profunde ſeritur; item, in quo profundæ ſationes fieri poſſunt; ex βαθὺς, & σπείρω, ſemino; unde σπόρος, ου, ὁ, ſatio, ſatus.

Βαθύστερνος, ου, ὁ, ἡ, profundum habens pectus: ὁ βαθὺ ςέρνον, εἴτε ςῆθος ἔχων.

Βαθυςήριγξ, fulcimentum profundum habens; profunde defixus; Epigr. Th. ςηρίζω, fut. ξω, figo; unde ςήριγξ, fulcrum.

Βαθύστρωτος, ὁ, ἡ, alte ſtratus: ex βαθὺς, & ςορέω.

Βαθύσχοινος, ου, ὁ, ἡ, profundos habens juncos; a βαθὺς, & σχοῖνος, laus fluviorum.

Βαθύτης, ητος, ἡ, profunditas. Th. βάθος.

Βαθύτριχος, villoſus; Hom. Th. θρὶξ, τριχὸς, ἡ, pilus, capillus.

Βαθύφρων, ονος, ὁ, callidus, profunda mente præditus, βαθεῖαν φρένα ἔχων.

Βαθύφυλλος, profunda folia habens. Th. φύλλον, τὸ, folium.

Βαθύφωνος, profundam vocem habens, cui vox eſt gravis. Th. φωνὴ, ῆς, ἡ, vox.

Βαθυχαίτης, ου, ὁ, qui denſam habet cæſariem; ex βαθὺς, & χαίτη.

Βαθύχειλος, ου, ὁ καὶ ἡ, profunda habens labia; ex βαθὺς, & χεῖλος.

Βαθύχροος, qui profundo, vel denſo eſt colore; ex βαθὺς, profundus; & χρόα, ας, ἡ, color.

Βαῖεν, per contr. pro βαίησαν, iverint, 3. plur. a. 2. opt. act. βαίην; a βαίνω.

Βαῖνε, imperf. Jon. ibat; a βαίνω.

ΒΑΙ'ΝΩ, co, incedo. f. βήσομαι. p. βέβηκα, & Jon. βέβαα. a. 2. ἔβην. a. 2. imperat. βῆθι, pro quo βᾶ, & βάθι. a. 2. opt. βαίην. aor. 2. part. βάς. perf. paſſ. βέβημαι, βέβαμαι, & βέβασμαι. Βαίνειν μεγάλα, dicitur de inceſſu ſuperbo, ut ἁβρὰ βαίνειν, de inceſſu molli, apud Luc. Sic & ἴσα βαίνειν, apud Demoſth. & βαι-

& βαίνειν ἐν ῥυθμῷ, apud Plat. & βαίνειν πρὸς ῥυθμὸν, apud Plut. Item βαίνω, ſignif. etiam, abeo: & præt. βέβηκα, exp. ſæpe, ſitus & fixus ſum; fundatus & firmatus ſum: ut βεβηκυῖα τῆς οἰκίας ἐν δαπέδῳ, apud Xen. & βεβηκὼς, pro firmo & conſtanti; ut τὸ βεβηκὸς, pro firmitate, & ſecuritate: ex Plut. Item βαίνειν, & βαίνεσθαι, de animalium coitu dicuntur, pro, inire, & iniri: apud Ariſtot. de anim. l. 5.

Βαίον, vide in βαΐς.

Βαιὸν, pauliſper, parum: adv. a

ΒΑΙΟ'Σ, ᾶ, ὁ, parvus, modicus, unus.

Βαιοφόρος, ε, ὁ, ſolennitas olivarum.

Βαΐς, ἡ, ſeu βαΐον, ε, τὸ, ramus proprie palmæ arboris. Joan. c. 12. & Mach. l. 1. c. 13. ita dicitur, quod non facile revelli poſſit; παρὰ τὸ βίᾳ ἀπᾶσθαι.

ΒΑΙ'ΤΑ, ſeu βαίτη, ης, ἡ, indumentum ex pellibus conſutis: veſtis pellicea, & paſtoralis: & βαίτη, Dor. pro διφθέρα.

Βαϊφόρος, exp. qui ramum palmæ geſtat; ex βαΐς, & φορὸς, ὁ.

ΒΑΙΩ'Ν, όνος, ὁ, piſcis quidam gobio ſimilis; quod a βαιὸς; quia parvi pretii: item, menſura apud Alexandrinos. Heſych.

ΒΑ'ΚΑΝΟΝ, ε, τὸ, ſemen raphani, id eſt, braſſicæ.

Βάκηλος, ε, ὁ, magnus quidem, ſed ſtultus & mulieroſus: item, eunuchus, exſectus, eviratus, ſpado, caſtratus: & ſic Etym. βάκηλον, pleonaſmō τῦ β, dici tradit pro ἄκηλον. i. e. ἐπ' ἀφροδίσια τὸ αἰδοῖον μὴ ἔχοντα: nam κῆλον, inquit, τὸ αἰδοῖον, viri ſcil. ſic utitur Antiph. apud Athen. l. 4.

ΒΑ'ΚΚΑΡΙΣ, vel βάκχαρις, εως, ἡ, baccar, herba odorata.

ΒΑΚΤΗΡΙ'Α, ας, ἡ, baculus, ſcipio.

Βακτήριον, ε, τὸ, idem.

Βακκάριον, five Βακχάριον ἔλαιον, oleum, ſeu unguentum ex baccari: Hippocr. a βάκκαρις.

Βάκτρευμα, τὸ, nixus in baculum; item, baculus ipſe, quo fulcimus nos: Eurip. a Th. βακτρεύω, idem.

Βακτρεύω, & βακτηρεύω, baculo inniti; ſcipione ſe fulcire.

Βακτρεμασμὸς, ὖ, ὁ, genus dicitur eſſe laſcivæ ſaltationis, apud Poll. l. 4. a βακτρεύω, quod a Th. βακτηρία, baculus.

Βάκτρον, ε, τὸ, baculus, ſcipio: q. a βάω.

Βακχάω, bacchor; ſeu bacchantium more ex hedera coronam geſto.

Βακχέβακχος, acclamatio, quæ fiebat Dionyſio, ſeu Baccho, in ſacrificiis. V. Euſtath.

Βακχεῖον, ε, τὸ, templum Bacchi.

Βακχεῖος, ε, ὁ, pes ex brevi, & duabus longis: ſic dictus, quod hymnis in Bacchum ſit frequentiſſimus.

Βακχεύματα, των, τὰ, bacchanalia.

Βακχεύομαι, furioſus ſum.

Βακχευτὴς ῥυθμὸς, Bacchicus rhythmus.

Βακχευτικὸς, bacchativus; ad bacchationem, ſeu bacchantes pertinens.

Βακχευτὴρ, Bacchi, ſeu Dionyſii Epithetum, in Epigr.

Βακχεύω, & Βακχέω, Orgia celebro, debacchor.

Βάκχη, ης, ἡ, furore percita: q. a βάζω, loquor; quia loquax ebrietas: vel ἀπὸ τὸ βακχεῖν, Euſtath.

Βακχεία, ας, ἡ, debacchatio, inſania.

Βακχίδες, vel βάκχαι, αἱ, Bacchi ſacerdotes, quæ furore ab illo immiſſo agitabantur.

Βακχικὸς, κὴ, κὸν, Bacchicus.

ΒΑ'ΚΧΟΣ, ε, ὁ, furore percitus: Bacchus.

Βάκχιον, ονος, Bacchulus: dim. a βάκχος.

Βαλαὰμ, ὁ, nomen arioli, Heb. vetuſtas populi.

Βαλὰκ, ὁ, nomen regis, ἐκλείπων, Hebr. exinaniens.

Βαλανάγρα, ας, & Jon. η, ης, ἡ, clavis: Ex βάλανος, peſſulus, & ἄγρα, captura: Vel παρὰ τὸ ἀγρεῖν τὴν βάλανον.

Βαλανειόμφαλος, ὁ, ϗ ἡ, Epitheton eſſe dicitur τῆς φιάλης, apud Cratinum; inde dictarum, quod οἱ ὀμφαλοὶ αὐτῆς, ϗ τῆς βαλανείου οἱ θόλοι ſimiles eſſent; vel quod earum ὀμφαλὸς ἦχον ſimilis eſſet; vel aliis de cauſis, quas recenſet Athen. l. 11. ex βαλανεῖον, τὸ, & ὀμφαλὸς, ὁ.

Βαλανεῖον, ε, τὸ, balneum, quod dictum volunt παρὰ τὸ τὰς βαλάνες αἴρειν. Suidas enim glandibus veteres veſci ſolitos fuiſſe docet, earumque putamina ſuccendiſſe. D. Aug. in lib. Confeſſ. refert, βαλανεῖον appellari, quoniam βάλλει τὰς ἀνίας, i. e. anxietates pellit ex animo; vel potius quod pellat artuum dolores; quod Etymon habetur & apud Etymol.

Βαλανεύτης, ε, ὁ, exp. balneator; a Th. βαλανεῖον, τό.

Βαλανεὺς, έως, ὁ, & βαλανευτὴς, ε, ὁ, balneator.

Βαλανεύω, proprie aquam in balneo adminiſtro, deinde in genere, ſervio, miniſtro; nam de quovis miniſterio dicitur. Th. βαλανεῖον.

Βαλανηρὰ, τὰ, quæ in glandiario genere comprehenduntur. Theoph. hiſt. Plant. a Th. βάλανος.

Βαλανηφάγος, ε, ὁ, qui glandes edit, & veſcitur; ex βάλανος, glans, & φάγω, comedo.

Βαλανηφόρος, ε, ὁ, ἡ, palmulas ferens, glandifer; ex βάλανος, & φέρω.

Βαλανίζω, glandes excutio. f. ίσω. p. ικα. Th. βάλανος.

Βαλανὶς, ίδος, ἡ, balneatrix.

Βαλανίσσα, idem. Th. βαλανεῖον.

Βαλάνινος, qui e glande unguentaria fit: ut βαλάνινον ἔλαιον.

Βαλανίτης, balanum, ſeu glandem referens; ut βαλανῖται λίθοι, apud Plin. a βάλανος, ε, ἡ, glans.

Βάλανος, ε, ἡ, glans; proprie quercus fructum eſſe volunt, deinde ad ſimiles aliarum quarundam arborum fructus transferri; ſed eſt etiam glans, i. e. arbor ipſa glandifera; & eſt etiam ex aquatilium animantium genere, λίθοι ἡ πρὸς δρυΐνας βαλάνες ὁμοιότητα, ut Athen. indicat l. 3. & Ariſtot. l. 4. anim. & eſt præterea medicamentum, quod in glandis formam effictum, ſedi imponitur ad dejiciendam alvum: item ſic dicitur extremi penis carnoſa ſubſtantia, in glandis ſimilitudinem facti: item obex, & peſſulus, i. e. μοχλὸς: ſed Ariſtoph. & Thuc. Schol. eſſe vult τὸ βαλλόμενον εἰς τὸν μοχλὸν σιδήριον, ferrum ſcil. quod init μοχλὸν, & a clave ducitur, & reducitur. a βάλλω, immitto.

Βαλανόω, ῶ, obice, ſeu peſſulo trajecto obſero; Ariſtoph. a Th. βάλανος, glans, obex, peſſulus, ferrum ſcil. quod init μοχλὸν, & a clave ducitur, ac reducitur, unde clavis dicitur βαλανάγρα, ἡ, παρὰ τὸ ἀγρεύειν τὸν vel τὴν βάλανον.

Βαλαντίδιον, ε, τὸ, crumenula: dimin. a βαλάντιον.

ΒΑΛΑ'ΝΤΙΟΝ, ſeu βαλλάντιον, ε, τὸ, crumena, marſupium, ſacculus: quaſi a βάλλειν αὐτός.

Βαλαντιοτομεῖν, crumenas incidere.

Βαλαντιοτόμος, ε, ὁ, fur zonarum; item ſaccularius: ex βαλάντιον, & τέμνω, ſeco.

Βαλανώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, glandibus plenus, item, qui glandis eſt figura.

ΒΑΛΑΥ'ΣΤΙΟΝ, ε, τὸ, flos mali ſylveſtris Punici.

ΒΑΛΒΙ'Σ, ίδος, ἡ, repagulum, locus, unde ii qui curſu certant, emittuntur, carceres, initium.

Βαλὲ, & Βαλον, dimiſit, projecit, Jon. pro ἔβαλε, 3. ſing. a. 2. act. βαλεῖν, a 2. inf. βαλέσθαι, a. 2. inf. m. verbi βάλλω.

Βαλέειν, Jon. & Poet. pro βαλεῖν, a. 2. inf. ab eod. Th.

Βάλετ' pro ἐβάλετο, 3. ſing. a. 2. m. βαλέτην, in dual. Jon. a. 2. act. ejuſd. Th.

Βαλεῦ, Dor. pro βαλοῦ, a. 2. imperat. m. a βάλλω, jacio.

Βάλῃς, 2. ſing. a. 2. ſub. act. βάληται, 3. ſing. a. 2. ſub. m. ab eod. Th.

Βαλιὸς, ᾶ, ὁ, varius, maculoſus: q. φάλιος: item, celer; a βάλλω. Eſt & βάλιος, celer, orbus oculis.

Βάλλ', & βάλλε, jaciebat, imperf. Jon. pro ἔβαλλε; a βάλλω.

Βαλλαχράδες, exp. qui pira ſylvatica jactu decutiunt: ſic ſeſe Argivorum pueri per jocum in quodam feſto vocabant, ut Plut. refert in Hellen. quæſt. ex βάλλω, & ἀχρὰς, άδος, pirus ſylveſtris, quam quidam piraſtrum vocant.

Βάλλεαι, inducis, pro βάλλῃ, 2. ſing. præſ. ſub. paſſ.

Βάλλεο, pro βάλλε, Jon. præſ. imperat. paſſ. eiuſd. Th.

Βαλλέσκεν, Jon. & Poet. pro ἔβαλλεν, & hoc pro ἔβαλλε, jaciebat, 3. ſing. imperf. verbi βάλλω, jacio.

Βάλλετο, imperf. paſſ. Jon. pro ἐβάλλετο. βάλλον, præſ. part. n. g. verbi βάλλω.

Βαλλέω, ῶ, inuſit. unde f. βαλλήσω, apud Ariſtoph. idem quod, ab, & pro Th. βάλλω.

Βάλλησε, a. 1. Poet. pro ἐβάλλησε, q. a βαλλέω, pro βάλλω.

Βαλλητὺς, ύος, ὁ, jactus: ut λιθίνη βαλλητὺς, Athen. l. 9. a βαλλέω.

Βαλλίζω, tripudio: q. a βάω, eo, & ἅλλομαι, ſalio.

Βαλλισμὸς, ᾶ, ὁ, tripudium, ſaltatio; cujuſmodi olim ψαλμοὶ, Th. βάλλω.

ΒΑ'ΛΛΩ, jacio, jaculor, immitto, attingo, ferio. imperf. ἔβαλλον. f. βαλῶ, & in 3. pl. βαλοῦσι. perf. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον, a. 2. imperat. βάλε. a. 2. ſub. βάλω, ῃς, ῃ. præſ. paſſ. βάλλομαι, abjicior. perf. βέβλημαι. pluſq. perf. ἐβεβλήμην, σο, το. a. 1. paſſ. ἐβλήθην. a. 1. imperat. βλήθητι, a. 1. inf. paſſ. βληθῆναι. p. m. βέβολα. Hinc βολὴ, βόλος, βολίς.

ΒΑΛΛΩΤΗ', ῆς, ἡ, marrubium nigrum.

Βάλοι, 3. ſing. a. 2. opt. act. Βάλοιτο, 3. ſing. a. 2. opt. m. verbi βάλλω.

Βαλοῖσα, Dor. pro βαλοῦσα, nom. pl. f. g. a. 2. part. act. verbi βάλλω.

Βάλον, pro ἔβαλον, a. 2. ind. verbi βάλλω.

Βαλσαμέλαιον, eſt balſami ſuccus, ſeu liquor, balſaminum oleum, Plinio; quod dicitur etiam ὀποβάλσαμον.

Βαλσαμίνη, a quibuſdam dicitur τὸ βούφθαλμον: Dioſc.

ΒΑ'ΛΣΑΜΟΝ, ε, τὸ, BALSAMUM.

Βαλσαμώδης, appellata eſt κασία, caſſia quædam; ab odore ſimili balſami odori. Th. βάλσαμον.

Βάλωμαι, a. 2. ſub. med. verbi βάλλω.

Βάλωμεν, dejiciamus, 1. pl. a. 2. ſub. act. verbi βάλλω.

Βαλὼν, a. 2. part. act. a βάλλω.

Βᾶμα, τος, τὸ, Dor. pro βῆμα, greſſus. Th. βαίνω, eo.

Βάμβα, pro βῆμα, Dor. ex βάω.

ΒΑΜΒΑΙ'ΝΩ, inarticulate loquor, balbutio; item, dentes quatio præ metu: q. a βᾶ.

Βαμβακᾶν, mangonizare cibos.

Βαμβαλίζω, frigore tremo; idem quod βαμβαλύζω.

Βαμβακώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, bombicibus ſimilis: Dioſc. ex βάμβαξ, pro βόμβυξ, & εἶδος.

Βαμβαλίζω, f. ίσω, p. ικα, tremo.

Βᾶμεν, βᾶμες, eamus, Dor. pro βῶμεν, a. 2. ſub. a. 2. ἔβην, verbi βάω pro βαίνω.

Βάμμα, ατος, τὸ, tinctura, acetum, ſalſamentum: a præt. paſſ. verbi βάπτω.

Βᾶν, pro ἔβησαν, 3. pl. a. 2. ἔβην, verbi βαίνω.

Βαναυσία, ας, ἡ, ars fabrilis, & illiberalis.

Βαναυσικὸς, ᾶ, ὁ, mechanicus.

Βάναυσος, ε, ὁ, ἡ, artifex mechanicus & illiberalis, qui quampiam artem me-

cha-

chanicam tractat, ſive qui manibus ſibi victum quærit: præcipue de iis dicitur, qui igne opus faciunt, quaſi βαύναυσος; q. ex βαῦνον αὔω, qui fornacem, ſeu caminum accendit ad conficienda ſua opera. Item ſedentarius artifex, ſeu ſellularius ſic dicitur. Item βάναυσος φιλότης, exp. trivialis amicitia. Item pro inepte magnifico ſumitur βάναυσος, apud Ariſt. Eth. 4. inquit Bud.

Βαναυσουργία, opus, quod ad caminum, ſeu fornacem conficitur; opus mechanicum; ſeu opus ejus, qui artem mechanicam profitetur: Poll. ex βάναυσος, & ἔργον.

Βαναυσουργός, qui opus ad caminum, ſeu fornacem conficit: item, qui artem exercet ſedentariam, & illiberalem.

Βαναύσως, ut βαναύσως ξαφέντης, citat Bud. ex Chryſoſt. quod eſſe ait quaſi παχυμερῶς, craſſe. Eſt adv. a Th. βάναυσος.

Βάντες, conſcendentes, pl. num. a. 2. part. m. g. βάς· ab aor. 2. ἔβην, verbi βαίνω.

Βάξις, εως, ἡ, fama, ſermo: a βάζω, loquor.

Βαπτιστής. V. in βαπτίζω.

Βαπτίζω, baptizo, mergo, lavo. f. ίσω. p. βεβάπτικα. a. 1. ἐβάπτισα. imperf. paſſ. ἐβαπτιζόμην, ου, ετο. perf. paſſ. βεβάπτισμαι. a. 1. paſſ. ἐβαπτίσθην. fut. 1. paſſ. βαπτισθήσομαι. a. 1. m. ἐβαπτισάμην, ω, ατο. a. 1. m. imperat. βάπτισαι. a. 1. m. ſub. βαπτίσωμαι, lotus fuero. Th. βάπτω, mergo.

Βαπτικός, ῦ, ὁ, tingendo aptus, tinctilis.

Βάπτισις, εως, ἡ, lavacrum.

Βάπτισμα, ατος, τὸ, baptiſma.

Βαπτισμός, ῦ, ὁ, lotio.

Βαπτιστής, ῦ, ὁ, baptiſta.

Βαπτιστήριον, ου, τὸ, lavacrum; a βαπτίζω, quod a βάπτω.

Βαπτός, ῦ, ὁ, tinctus.

Βάπτρια, ας, ἡ, quæ inficit, & tingit.

ΒΑ'ΠΤΩ, intingo, mergo, lavo. f. ψω. p. βέβαφα. a. 2. ἔβαφον. perf. paſſ. βέβαμμαι, ψαι, ται.

Βαραββᾶς, ᾶ, ὁ, nomen latronis, Heb filius patris: Ex בר filius, & אבא pater.

Βαραγχιάω, pro βραγχιάω, raueeſco, per pleonaſmum τῦ α. V. βράγχος.

Βάραγχος, pro βράγχος, raucedo, raucitas.

ΒΑ'ΡΑΘΡΟΝ, ου, τὸ, foſſa profunda, exitium, pernicies, Attice βέρεθρον, proprie fuit locus valde profundus Athenis, in quem noxii deturbabantur.

Βαραθρώδης, ὁ καὶ ἡ, voraginoſus: a βάραθρον.

Βαραχίας, ου, ὁ, nomen viri, Hebr. benedicens Domino.

Βαρβαρίζω, f. ίσω, p. ικα, barbarorum more vivo, ago, loquor.

Βαρβαρικός, ή, όν, ῦ, barbaricus.

Βαρβαρικῶς, barbare.

Βαρβαρισμός, ῦ, ὁ, barbariſmus, idioma barbaricum.

Βαρβαριστί, more barbarorum: adv.

Βάρβαρος, ου, ὁ, ἡ, barbarus, rudis, non Græcus, extraneus; pronuntiatione vitioſa, & inſuavi utens, literaſque male exprimens, blæſorum, balborumque more: hanc enim primam vocabuli hujus ſignif. fuiſſe Strabo l. 14. ſcribit, per onomatopœiam factum eſſe addens. Unde βάρβαρος dicitur etiam, cujus eſt peregrinum, & ignotum idioma, ut 1. Cor. c. 14. v. 11. Sed exp. & agreſtis; qui agreſtibus moribus eſt præditus: item, inhumanus, ferus.

Βαρβαροστομέω, barbare pronuncio, vel loquor: a βάρβαρος, & στόμα, τος, os, oris.

Βαρβαροστομία, vitium, quo quis barbare verba linguæ alicujus pronuntiat.

Βαρβαρόστομος, qui barbare effert verba alienæ linguæ.

Βαρβαροφωνέω, barbare loquor; barbaro ſermone utor.

Βαρβαρόφωνος, ου, ὁ, ἡ, rudis in voce: a βάρβαρος, & φωνή, vox.

Βαρβαρόω, ῶ, exp. barbarum reddo, i. e. agreſtem, & ferum, vel ferocem, effero; efferatum reddo: ſed exp. etiam, barbarorum poteſtati ſubiicio. & in paſſ. βαρβαροῦμαι, efferor, barbarus fio: Th. βάρβαρος.

Βάρβιλον, τὸ, legitur etiam in neut. pro βάρβιλος, arbor ex oſſe mali Perſici nata: Euſt.

ΒΑ'ΡΒΙΛΟΣ, ου, ἡ, nomen arboris.

Βαρβιτίζω, f. ίσω, p. ικα, barbito canere. Them. βάρβιτος.

ΒΑ'ΡΒΙΤΟΣ, ου, ὁ, ἡ, vel βάρβιτον, ου, τὸ, barbitus, vel barbitum, inſtrumentum muſicum multar. chordar.

Βαρβιτῳδός, qui lyra, vel barbito canit: Lucian. ex βάρβιτον, & ᾠδός, idem quod ἀοιδός, ῦ, ὁ, cantor. Th. ἀείδω, & ᾄδω, per craſin, canto.

Βάρδιστος, tardiſſimus, ſuperl. pro βράδιστος, vel βραδύτατος: comp. βράσσων, ὁ, ἡ, Poet. pro βραδίων, & βραδύτερος, a βραδύς, tardus.

Βαρέα, graviter: adv. vel Jon. pro βαρέα, a βαρύς.

Βαρεῖα, ας, ἡ, f. g. βαρειᾶν, Dor. pro βαρειῶν: a βαρύς, εῖα, ύ, gravis. Them. βάρος.

Βαρείσθω, gravetur, præſ. imperat. paſſ. a βαρέω.

Βαρέω, gravo, onero. f. ήσω. p. βεβάρηκα. a. 1. ἐβάρησα. p. paſſ. βεβάρημαι. part. βεβαρημένος. a. 1. ind. paſſ. ἐβαρήθην. Th. βάρος.

Βαρέως, adv. graviter, moleſte: ab eod. Them.

Βάρημα, τὸ, gravitas: a βαρέω.

Βαρθολομαῖος, ου, ὁ, nomen Apoſtoli, Heb. filius haurientis aquas.

Βαριησοῦς, ῦ, ὁ, nomen viri, Hebr. filius Jeſu.

Βαρῖνος, barinus; piſcis eſt genus, quod nec ovum, nec ſemen genitale, ſeu fœtificum habet: Ariſtot. Hiſt. an. l. 4. deducitur a Th. βάρος, εος, τὸ.

ΒΑ'ΡΙΣ, ιος, vel ιδος, ἡ, navis, turris, domus turrita, & regia.

Βαριωνᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri, Hebr. filius Jonæ.

Βαρνάβας, α, ὁ, nomen viri, Syr. filius conſolationis.

ΒΑ'ΡΟΣ, εος, τὸ, pondus, onus, moleſtia: q. βία αἴρεται.

Βαρσαβᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri, Syr. filius quietis.

Βαρτιμαῖος, ου, ὁ, nomen viri, qui filius Timæi.

Βαρυαλγής, & βαρυάλγητος, gravi dolore percitus; qui graviter dolet: item interdum dicitur βαρυάλγητον, quod gravem dolorem affert: Soph. ex βαρύς, & ἄλγος, εος, τὸ, dolor.

Βαρυαχής, Dor. pro βαρυηχής, graviſonus, gravem ſonum edens: ex βαρύς, & ἦχος, ſonus.

Βαρυβόας, gravi clamore boans: Pind. apud Plut. ex βαρύς, & βοάω, boo, clamo; unde βοής, ὁ, clamoſus.

Βαρύβρεμος, ὁ καὶ ἡ, periſtrepens, horriſonus: ex βαρύς, & βρέμος, ſtrepitus.

Βαρυβρώς, idem quod, & pro βαρύβρεμος, graviſonus, graviſtrepus.

Βαρύγδουπος, ου, & Jon. οιο, ὁ, per epentheſim τῦ γ: metri gratia dicitur pro βαρύδουπος, a βάρος, & δοῦπος, ſonitus.

Βαρύγλωσσος, maledicus: ex βαρύς, & γλῶσσα, lingua.

Βαρυγούνατος, ου, ὁ, Poet. idem ac βαρύγουνος, ου, ὁ, gravia, ſeu infirma genua habens: ex βαρύς, & γόνυ, genu.

Βαρύγυιος, exp gravis, ſeu gravatus membris; membra habens gravia; item, membra aggravans: ex βαρύς, & γυῖον, τό.

Βαρυδαιμονέω, f. ήσω, Ariſtoph. ἄθλιός εἰμι, miſer ſum, & infelix.

Βαρυδαιμονία, gravis fortuna; grave infortunium: apud Lyſ. ex βαρύς, & δαίμων.

Βαρυδαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, infelix, adverſa fortuna laborans, ἀτυχής: ut βαρυδαίμων ψυχή, in Epigr. infelix anima.

Βαρύδακρυς, υος, & Βαρυδάκρυος, ου, ὁ, καὶ ἡ, luctuoſus: ex βαρύς, & δάκρυ, lacryma.

Βαρύδεσμος, exp. gravi vinculo ligatus: Nonn. ex βαρύς, & δεσμός, ὁ.

Βαρύδικος, gravem pœnam inferens: ex βαρύς, & δίκη, ἡ.

Βαρύδουπος, gravem ſonitum edens, graviſonus: ex βαρύς, & δοῦπος.

Βαρύζηλος, æmulus, invidus; vel invidioſus, infeſtus: ex βαρύς, & ζῆλος.

Βαρυήκοος, qui gravi eſt auditu; cui hebetes ſunt aures: & βαρυήκοοι νότοι, dicuntur obtundentes auditum, & hebetantes venti.

Βαρυηκοΐα, auditus hebetatio; ſeu tarditas, & gravitas auditus: ex βαρύς, & ἀκοή, ἡ.

Βαρυηχής, vide cum βαρυαχής.

Βαρύθει, gravatur, 3 ſing. præſ. a βαρύθω, idem quod βαρύνομαι, gravor: a βαρύς. Th. βάρος.

Βαρυθυμέω, f. ήσω, p. ηκα, iraſcor.

Βαρυθυμία, ας, ἡ, acerbitas animi.

Βαρύθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, animo ferox.

Βαρυθύμως, gravato animo: adv. ex βαρύς, & θυμός.

Βαρύθω, dicitur pro βαρύνομαι, gravor, premor: a βαρύνω.

Βαρυκάρδιος, cui cor grave eſt; gravatum cor habens; ſtolidus; Heſych. ex βαρύς, & καρδία, ἡ.

Βαρυκέφαλος, grave, & ponderoſum caput habens: ex βαρύς, & κεφαλή, ἡ.

Βαρύκομπος, ου, ὁ, ἡ, gravem ſtrepitum edens: ex βαρύς, & κόμπος, ſonitus.

Βαρύκτυπος, ου, ὁ, graviſtrepus, graviter fremens; ex βαρύς, & κτυπέω, factum ex τυπέω, reſono. Th. τύπτω.

Βαρύλλιον, τὸ, ponduſculum: eſt diminut. a Th. βάρος, εος, τό.

Βαρυλόγος, ου, ὁ, qui gravem, ac odioſam orationem habet, maledicus. Ex βαρύς, & λόγος. Th. λέγω.

Βαρύλυπος, graviter dolens; gravi animi ægritudine, & moleſtia affectus; & de re gravem dolorem afferente. ex βαρύς, & λύπη, ἡ.

Βαρυμάνιος, ω, ὁ, Dor. pro βαρυμήνιος, iracundus: ex βαρύς, & μανία, furor. Th. μαίνομαι, inſanio.

Βαρύμηνις, cujus gravis eſt ira; ægre placabilis: dicitur a Poetis de Medea. Item ponitur & τὸ βαρύμηνι, ſubſtantive, pro gravi ira, ſeu acerbo odio, & vix placabili: ex βαρύς, & μῆνις, ιος, ἡ, ex quibus etiam comp. βαρυμήνιος, & βαρυμάνιος, & idem ſignificant.

Βαρύμοχθος, cum gravibus doloribus conjunctus: in Epigr. ex βαρύς, & μόχθος, ὁ.

Βάρυνθεν, Bœot. pro ἐβαρύνθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi βαρύνω.

Βαρύνοσος, & βαρύνουσος, gravi morbo implicitus; vel graves morbos incutiens: ex βαρύς, & νόσος, ἡ.

Βαρύνω, gravo, premo. imperf. βάρυνε, Jon. f. υνῶ. p. βεβάρυγκα. a. 1. paſſ. ἐβαρύνθην. a. 1. ſub. βαρυνθῶ· a βαρύς, quod a βάρος.

Βαρύνωτος, gravi tergore, ſeu teſta onuſtus; de oſtreo dicitur, apud Empedocl. ex βαρύς, & νῶτος, ὁ.

Βαρύοδμος, idem quod βαρύοσμος.

Βαρυόπας, ω, ὁ, Dor. pro βαρυόπης, ου, graviſonus, gravem vocem habens. Jovis Epith. a βαρύς, & ὄψ, ὀπός, vox.

Βαρυόργητος, qui gravi exardeſcit ira: ex βαρύς, & ὀργή, ἡ.

Βαρύοσμος, & βαρύοδμος, graviter olens: ex βαρύς, & ὄζω, unde ὀσμή, & ὀδμή, ἡ.

Βαρυπαθέω, graviter afflictus ſum: Plut. ex βαρύς, & πάθος, εος, τό.

Βαρυπάλαμος, exp. gravia moliens: Pind. Pyth. 41. ex βαρὺς, & παλάμη, ἡ.

Βαρυπειθὴς, tardus ad parendum, q. d. gravis ad parendum, i. e. qui non facile ad parendum impellitur; item, minime agilis: Nonn. ex βαρὺς, & πείθω.

Βαρυπενθὴς, & βαρύπενθος, ου, ὁ, gravi luctu oppreſſus; graviter lugens: item gravem luctum, & mœrorem afferens.

Βαρυπένθεια, ἡ, gravis luctus: ex βαρὺς, & πένθος, εος, τό.

Βαρυπήμων, gravi detrimento affectus; vel gravia detrimenta afferens: ſed exp. & miſer: Suid. ex βαρὺς, & πῆμα, τό.

Βαρυπνείοντας, graviter flantes, acc. pl. part. præſ. a βαρυπνείω. Ex βαρὺς, quod a βάρος, onus; & πνείω, Poet. pro πνέω, ſpiro.

Βαρύπνοος, graviter ſpirans: ex βαρὺς, & πνοὴ, ἡ.

Βαρύποτμος, cujus ſors difficilis eſt; i. e. miſera, infelix. unde βαρυποτμώτατος, in ſuperl. infeliciſſimus, infortunatiſſimus: apud Eurip. in Hippol. & in Phœn. ex βαρὺς, & πότμος, ὁ.

Βαρυπρεπὴς, exp. valde decorus; decore inſignis: item præclarus; magnificus: item ſumptuoſus. ex βαρὺς, & πρέπω.

Βαρύπυκνον, exp. omne illud, quod in ordinem ſtatariorum plenum, & firmatum τῷ πυκνῷ, cum turba intrat, ac moleſtia: ex βαρὺς, & πυκνὸς, in ſignificatione muſica.

Βαρὺς, εῖα, ὺ, gravis, e: in acc. βαρύν. comp. βαρύτερος, ſuperl. βαρύτατος. Th. βάρος.

Βαρυσίδηρος ῥομφαία, gravis ferro enſis: ex βαρὺς, & σίδηρος, ὁ.

Βαρύσταθμος, ου, ὁ, graviter ponderans; gravis. unde βαρυσταθμέω, & βαρυσταθμίζω, pondus, & gravitatem addere, vel adjicere. V. σταθμός.

Βαρυστενάχω, graviter gemo, Poet. pro στενάζω, f. ξω: a στενὸς, ὁ, anguſtus.

Βαρύστομος, os habens grave: ex βαρὺς, & στόμα, τό.

Βαρύστονος, ου, ὁ καὶ ἡ, graviter ſuſpirans, infelix, luctuoſus.

Βαρυσύμφορος, ου, ὁ, ἡ, Jon. & Poet. pro δυστυχὴς, infelix, qui graves calamitates fert: ex συμφορὰ, calamitas; quod ex σὺν, & φέρω.

Βαρυσφάραγος, ου, ὁ, qui gravem edit ſtrepitum, graviſtrepus: ex βαρὺς, & σφάραγος, ſonus.

Βαρύτεροι, οἱ, moroſiores: comp. a βαρύς.

Βαρύτης, τος, ἡ, gravitas. Th. βάρος.

Βαρυτιμέω, pretium augeo, & gravius reddo; ſolito graviori pretio vendo: Suid. a βαρύτιμος.

Βαρύτιμος, ου, ὁ, ἡ, pretioſus, q. gravis pretii. quod olim æs appenderetur: ex βαρὺς, & τιμὴ, pretium; quod a τίω, honoro.

Βαρύτλητος, pondus, aut grave aliquid ferens; laborioſus: ex βαρὺς, & τλάω, f. τλήσω, unde τλητὸς, ὁ.

Βαρυτονέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, gravi tono profero.

Βαρύτονος, ου, ὁ καὶ ἡ, gravitonus.

Βαρυτόνως, gravi tono: adv. ex βαρὺς, & τόνος, quod a τείνω.

Βαρυύμνων ἁγίων, in Epigr. exp. hymnorum ſanctorum: (& proinde ſubſtantive, ſicut εὔυμνος) ex βαρὺς, & ὕμνος, ὁ.

Βαρύφθογγος, ου, ὁ, ἡ, qui gravem ſonum habet, graviſonus: ex βαρὺς, & φθόγγος, ſonus. Th. φθέγγομαι, loquor.

Βαρύφορτος, ου, ὁ καὶ ἡ, gravis, onuſtus: ex βαρὺς, & φόρτος.

Βαρυφρονέω, graviter mente ſum affectus: ex βαρὺς, & φρὴν.

Βαρυφροσύνη, ἡ, ſtatus mentis graviter affectæ, & curis ac moleſtiis velut gravatæ.

Βαρύφρων, q. d. cui mens eſt gravis, & curis onuſta; qui mente graviter eſt affectus.

Βαρύφωνος, cui vox eſt gravis.

Βαρυφωνία, vocis gravitas: Poll. l. 2. ex βαρὺς, & φωνὴ, ἡ.

Βαρυχὴς, graviſonus; idem quod βαρυηχὴς, gravem ſonum, vel ſonitum edens; & ex iiſd.

Βαρύψυχος, qui gravi, & ignavo animo eſt: ex βαρὺς, & ψυχὴ, ἡ.

Βαρυώδυνος, qui graves dolores patitur, vel affert: Nonn. ex βαρὺς, & ὀδύνη.

Βαρυωπέω, ῶ, viſu ſum gravato; ægre, & difficulter cerno; ex βαρὺς, & ὢψ, ὠπὸς.

Βὰς, άντος, ingreſſus, in nom. pl. βάντες, a. 2. part. act. a βαίνω, eo.

Βᾶσαν, inſiſtentem, aor. 2. part. f. g. in maſc. βὰς ab eod. them.

Βασανίζω, exploro, torqueo, excrucio. f. ίσω. p. βεβασάνικα. a. 1. ἐβασάνισα. a. 1. ſub. βασανίσω, ης, ῃ. a. 1. inf. βασανίσαι. præt. paſſ. βεβασάνισμαι. aor. 1. paſſ. ἐβασανίσθην. f. 1. paſſ. βασανισθήσομαι. Th. βάσανος.

Βασανιστὴς, οῦ, ὁ, explorator, tortor.

Βασανισμὸς, οῦ, ὁ, cruciatus: a pr. paſſ. βασανίζω.

Βασανιστήριον, locus in quo homines torquentur; item, cruciandi genus, tormentum, cruciatus.

Βασανίστρια, ας, ἡ, quæ torquet, examinat, vel explorat. a βασανίζω, & a ſeq. Th.

ΒΑ'ΣΑΝΟΣ, ου, ἡ, lapis quo probatur aurum, lapis Lydius, probatio, inquiſitio per tormentum.

Βασεῦμαι, Dor. & Æol. pro βήσομαι, f. 1. m. verbi βαίνω, eo.

Βασεῦνται, Dor. pro βήσονται, progredientur, 3. pl. f. 1. m. a βαίνω, f. βήσομαι.

Βασίλεια, ας, ἡ, Regina, regia uxor: Od. 4.

Βασιλεία, ας, ἡ, regnum.

Βασιλειάω, ῶ, regnum affecto. eſt ἐφετικὸν ῥῆμα, i. e. deſiderativum verbum.

Βασιλείδης, Regis filius: Suid.

Βασιλείδιον, regulus: Plut.

Βασίλειον, ου, τὸ, ſc. δῶμα, regia: pl. βασίλεια, ων, τὰ, ſc. δώματα, regum palatia.

Βασίλειος, ου, ὁ, ἡ, regalis.

Βασίλευε, regna, præſ. imperat. βασιλευέμεν, præſ. inf. Jon. pro βασιλεύειν, a βασιλεύω, a ſeq. them.

ΒΑΣΙΛΕΥ'Σ, έος, έως, Poet. & Jon. ῆος, ὁ, rex: q. βάσις λαῶ, ideſt, λαοῦ, populi.

Βασιλεύτερος, ου, ὁ, comp. auguſtior: & in ſuperl. βασιλεύτατος, regno digniſſimus: a βασιλεύς.

Βασιλεύω, regno, impero, ſum rex, regnum adipiſcor. f. εύσω. p. βεβασίλευκα. a. 1. ἐβασίλευσα. a. 1. inf. βασιλεῦσαι. Ab eod. them.

Βασιληῒ, ἡ, regnum, βασιλεία: Soph.

Βασιλῆϊ, Jon. pro βασιλεῖ, dat. ſing. βασιλῆος, gen. Jon. & Poet. pro έος: a βασιλεύς.

Βασιληΐη, ἡ, regnum, regia aula: Herodotus.

Βασιλήϊον, τὸ, palatium, regia.

Βασιλήϊον, ου, τὸ, regale, pro βασίλειον, Poetica Dialyſi.

Βασιλήϊος, ὁ καὶ ἡ, regalis, regius.

Βασιληΐς, ίδος, ἡ, regia: quod a βασίλειος, per Dialyſin Jon. βασιλήϊος.

Βασιλίζω, μ. ίσω, π. ικα, regiæ parti faveo; vel Regis more ago; regiam ſpeciem præfero: App. in Mithrid. Them. βασιλεύς.

Βασιλικὴ, ἡ, baſilica; domus regia; vel ampla, & ſpatioſa, in qua agebantur cauſæ, & conciones.

Βασιλικὸς, ὴ, ὸν, regius, a, um: a βασιλεύς.

Βασιλικῶς, regaliter: unde βασιλικώτερον, auguſtius: & βασιλικώτατα, auguſtiſſime.

Βασιλίνδα, ludi genus eſt, in quo qui ſorte rex factus eſt, facienda imperat; cui vero ſervum eſſe obvenit ſorte, imperata facit. Poll.

Βασιλὶς, ίδος, regina.

Βασιλίσκος, ου, ὁ, regulus; item, ſerpens ſic dictus. Th. βασιλεύς.

Βασίλισσα, ης, ἡ, regina.

Βάσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, pervius; Gal. περιβάσιμος, qui acceſſui expoſitus eſt; acceſſus, paſſive; qui poteſt adiri: Nazianz. ejuſdem Th. cum βάσις.

Βάσις, εως, ἡ, baſis, fulcimentum, greſſus, planta pedis, pes, rhythmus: a βαίνω, eo, p. paſs. βέβημαι, σαι, mutato η in α breve.

Βάσκ', pro ἴθι, vade, accelera, præſ. imperat. a βάσκω, Poet. pro βαίνω. ab inuſitat. βάω.

ΒΑΣΚΑΙ'ΝΩ, Faſcino, invideo, criminor. f. ανῶ. p. γκα. a. 1. ἐβάσκηνα, a. 2. ἐβάσκανον. q. a φάσκω κακά, dico horrenda: vel q. φασκαίνω, i. e. φάεσι καίνω, h. e. oculis interficio.

Βασκαντικὸς, faſcinatorius: Plut.

Βασκανία, ας, ἡ, invidia, faſcinatio, calumnia.

Βασκάνιον, ου, τὸ, faſcinum; odium: Poll.

Βάσκανος, ου, ὁ, ἡ, invidus, malignus, faſcinans.

Βασκαίνως, invide: a βασκαίνω.

Βασκοσύνη, ἡ, faſcinatio, faſcinum.

Βάσκω, apud Poet. pro βαίνω, vado.

Βασμὸς, ὁ, ὁ, gradus; Attice pro βαθμὸς, a βαίνω, gradior.

Βασεῦνται, pro βήσονται, gradientur, 3. pl. f. 1. Æol. a βασεῦμαι, f. 1. Æol. vel Dor. verbi βαίνω.

Βάσσα, ας, ἡ, Dor. pro βῆσσα, ης, ἡ, concavitas.

ΒΑΣΣΑ'ΡΑ, ας, ἡ, ſive βασσάρη, ης, ἡ, calceamenti genus; item meretrix, & vulpes: in qua ſignific. dicitur & βάσσαρος, apud Herodot. Etym. & Suid. vid. infra βασσαρικός.

Βασσαρεὸς, vulpinus: Heſych. a Them. βασσάρα.

Βασσαρικὸς, idem quod βακχικὸς, bacchicus: a Th. βασσάρα, ſeu βασσάρη, prout ſignif. τὴν βάκχην: Euſt. autem dicit, βασσάρας eſse Bacchi nutrices; ita nominatas διὰ τὸ βάζειν ἐπ' ἄρᾳ κατὰ τὸ, διὰ τὸ μανιώδες: Sicut etiam meretrix dicitur βασσάρα, ſeu -ρη, quod veluti furore quodam in libidinem ruat; ut αἱ βάκχαι, quæ βασσάραι dicuntur, Bacchico quodam & lymphato furore perhibentur agitatæ fuiſse. Item βασσάρα, pro calceamento, ita dicitur παρὰ τὸ τῇ βάσει ἁρμόζειν, ut tradit Etym.

Βασσαρὶς, diminut. a Th. βασσάρα, ſignificat non ſolum τὴν βασσάραν τὴν βάκχην, ſed etiam τὴν βασσάραν τὴν ἀλώπεκα; ut Etym. teſtatur: item pro meretrice, ex Epigr.

Βάσσων, profundior: irregularis comparativus eſt a βαθὺς, profundus: unde comp. βαθύτερος, & βαθίων; item βάσσων, profundior.

Βαστάγη, ἡ, & βάσταγμα, τὸ, onus: quod ſcil. notatur: a βαστάζω.

ΒΑΣΤΑ'ΖΩ, porto, bajulo, libro, ſuſtineo. f. σω, & Dor. βαστάξω, p. βεβάστακα. a. 1. ἐβάστασα. a. 1. inf. βαστάσαι. a. 1. part. βαστάσας, αντος. quaſi a βάω, & στάω.

Βάσωμεν, Dor. pro βήσωμεν, 1. pl. præſ. ſub. βέω, quod a fut. formatum eſt. Th. βαίνω, eo.

Βαταλίζεσθαι, turpiter, & effœminate vivere.

ΒΑ'ΤΑΛΟΣ, ου, ὁ, mulieroſus, effœminatus: a Batalo quodam Epheſio tibicine.

Βατάνιον, patella, πατάνιον, patina. Delphorum eſt β pro π.

Βατάνιον, ου, τὸ, apud Siculos patella dicitur: & πατάνιον, pro eodem: β etiam pro π.

Βᾶτε, Dor. pro βῆτε, ite, 2. pl. a. 2. imperat. a βῆθι, quod ab ἔβην, a. 2. verbi βαίνω, eo.

Βα.

Βατάζω, f. άσω, coeo: de animalium coitu venereo dicitur. unde βατάζει, maribus; & βατάζεσθαι, fœminis tribuitur: per Sync. βατεῖν, & βατεῖσθαι, & βατεῦνται, pro βατάζονται, q. a βατέω inuſ. Th. βαίνω.

Βατέω, ῶ, f. ήσω, vado: inuſitatum eſt, niſi in compoſitione, pro Them. βαίνω. ſed exp. etiam, calco, pro πατέω, lingua Delphorum. Plut. in Hell.

Βάτην, iverunt, Dor. pro ἐβήτην, dual. a. 2. ἔβην. & Βάταν pro ἔβησαν, iverunt, in pl. a βαίνω.

Βατὴς, ῆρος, ὁ, qui incedit; item, meta: & limen.

Βατήριος, ου, ſcanſorius; a βαίνω.

Βατία, ας, ἡ, idem ac βάτος, rubus.

Βατιάκη, ης, ἡ, poculi genus.

Βατιδοσκόποι, dicebantur qui avidius inhiantes ταῖς βατίσι, eas in foro piſcario intentiore oculo perſequuntur, circumquaque reſpectantes. Ariſtoph. A βατὶς, & σκοπὸς, ὖ, ὁ, καὶ ἡ, ſpeculator, explorator; a Th. σκέπτομαι, circumſpicio.

Βατίεια, ἡ, Il. β. in Bœotia collis quidam erat circa Trojam, dictus ἀπὸ τῶν περὶ αὐτὴν βάτων, q. d. rubetum: a Th. βάτος.

Βάτινος, adject. rubens: i. e. qui eſt e rubo.

Βάτιον, ου, τὸ, parvus cadus; per diminutionem pro βάτος, dicitur, apud Ariſtoph.

Βατὶς, herbæ nomen, a rubi ſimilitudine aliqua: Plin. Item, piſcis quidam, qui & βάτος dicitur, apud Athen.

Βατοδρόπος, rubos decerpens: ex βάτος, rubus; & δρέπω, ſeu δρέπομαι, decerpo.

Βατόεις, εντος, ὁ, qui eſt ex rubo, vel rubo aſſimilis. Theocr.

ΒΑ'ΤΟΣ, ου, ἡ, rubus, ſentis: q. ἄβατος, inacceſſus: vel a βία, & ἄτω, quod violenter lædat.

Βάτος, ου, ὁ, batus, nomen menſuræ liquidorum, ab Heb. בת Item piſcis nomen, qui & βατὶς dicitur.

Βατὸς, ὖ, ὁ, exp. pervius: ut βατὴ γῆ, apud Naz. a Th. βαίνω, f. βήσομαι; a βάω.

Βατράχειος, ου, ὁ καὶ ἡ, q. d. ranalis: ut βατράχειος μοῖρα, apud Suid.

Βατραχίζω, in morem ranæ nato. Th. Βάτραχος, ου, ὁ, rana.

Βατράχιον, ου, τὸ, ranunculus; genus herbæ: Dioſc. item, coloris ſpecies erat, quo ante inventas perſonas faciem obungebant. Ariſtoph.

Βατραχὶς, ίδος, ἡ, veſtis ad ranarum colorem accedens: Ariſtoph. Schol.

Βατραχίσκος, ου, ὁ, pars quædam in cithara. Heſych.

Βατραχίτης λίθος, batrachites lapis. Plin.

Βατραχομυομαχία, ας, ἡ, ranarum, & murium pugna; a Βάτραχος, μῦς, & μάχη, quod a μάχομαι.

ΒΑ'ΤΡΑΧΟΣ, ου, ὁ, rana, Jon. βάθραχος: q. a βοῆ̃ τραχείας. Eſt & tumor ſub lingua maxime pueros infeſtans.

Βατταρίζω, balbutio; item, garrio, idem ac βαττολογέω.

Βατταρισμὸς, ὖ, ὁ, titubantia, & hæſitantia; linguæ impedimentum, & offenſio in loquendo. unde plur. βατταρισμοὶ, οἱ, nugæ.

Βατταριστὴς, ὖ, ὁ, titubator, hæſitator, qui impedite loquitur; vel etiam nugator, blatero. a Βατταρίζω, balbutio. Th. Βάττος.

Βαττολογέω, loquax, verboſus ſum, deblatero, nugor. f. ήσω. p. βεβαττολόγηκα. a. 1. ἐβαττολόγησα. 2. pl. a. 1. ſub. βαττολογήσωσι.

Βαττολογία, ας, ἡ, inanis eorundem repetitio; cui opp. λακωνισμὸς· item titubatio in loquendo: a λόγος, & Βάττος.

ΒΑ'ΤΤΟΣ, ου, ὁ, Battus, nomen cujuſdam Cyrenæorum principis, qui balbus fuit; item Poeta garrulus, & ineptus, qui eadem crebrius iterabat.

ΒΑΤΥ'ΛΗ, ης, ἡ, nana, fœmina puſilla: quia βαιά.

Βάτω, veniat, a. 2. imperat. βάθι, βάτω: ab ἔβην, a. 2. ind. verbi βαίνω.

Βατώδης, rubens; qui eſt ex rubo, aut rubo ſimilis.

ΒΑΥΒΑ'Ω, ῶ, dormio; item, ſopio.

Βαυβὼ, fuit dicta nutrix Cereris, quod eam infantem adhuc ſopierit.

ΒΑΥ'ΖΩ, f. ξω, p. χα, latro. as: fictum a canum latratu, βαῦ, βαῦ.

Βαυκαλάω, & Βαυκαλίζω, ſopio cantu, nutricis modo: Heſych. Suid. a Th. βαυβάω, ſopio.

Βαυκαλία, ας, ἡ, patera: ex Italico boccale.

Βαυκάλιον, ου, τὸ, vas anguſti oris: quia βαύζει, cum ei aqua infunditur.

Βαύκαλις, in Epigr. baucalis, vas ad refrigerandum: a βαυκαλία.

Βαύκαλος, idem quod βαυκός.

Βαυκίδες, αἱ, calceamenti genus Jonici: Poll. l. 7. reducitur ad Th. βαυκός.

Βαυκίζομαι, delicior, laſcivio: Heſych. Etym.

Βαυκίσματα, deliciæ.

Βαυκισμὸς, ſpecies laſcivæ ſaltationis: a Th. βαυκός.

ΒΑΥΚΟ'Σ, ὖ, ὁ, jucundus, delicatus.

Βαύνη, ἡ, dicitur etiam pro Th. βαῦνος, ὁ.

ΒΑΥ'ΝΟΣ, ου, ὁ, fornax; caminus; q. ab αὔω, uro.

Βαΰσδεν, Dor. pro βαΰζειν, latrare. vide βαΰζω.

Βαφεὺς, έως, ὁ, tinctor.

Βαφὴ, ῆς, ἡ, immerſio; item, tinctura, color: a βάπτω.

Βαφικὸς, ὖ, ὁ, tinctorius. unde βαφικὴ, ſc. τέχνη, tinctoria ars. Th. βάπτω, tingo.

Βάψας, αντος, ὁ, a. 1. part. & βάψῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. a βάπτω, intingo.

Βάψις, εως, ἡ, q. d. tinctio; ipſe tingendi, aut mergendi actus: Poll. ab eod. Th.

Βάω, inuſ. unde βῆμι, βαίνω, eo.

ΒΔΑ'ΛΛΩ, mulgeo, ſugo. f. αλῶ. p. ἔβδαλκα.

Βδάλσις, mulctus: Item, ſuccus. Th. βδάλλω.

Βδέλλα, ης, ἡ, hirudo, ſanguiſuga.

Βδέλλιον, ου, τὸ, & βδέλλα, arbor quædam Arabica; & lacryma ejus.

Βδέλος, fœtor extinctæ lucernæ; crepitus ventris.

Βδέλλω, idem quod βδάλλω.

Βδέλυγμα, ατος, τὸ, & βδελυγμὸς, ὖ, ὁ, abominatio, res execranda; item, fœtor: a βδελύσσομαι, execror. Them. βδέω, pedo.

Βδελυκτὸς, ἡ, ὸν, abominabilis, e.

Βδελυρία, ἡ, ſumma, & perdita impudentia; ingens protervia: Plut. impura vita.

Βδελυρὸς, impurus, ſceleſtus.

Βδελυρῶς, flagitioſe, impure.

Βδελύσσομαι, & -ύττομαι, abominor, execror, faſtidio. f. ξομαι. p. ἐβδέλυγμαι. a. 1. m. ἐβδελυξάμην, ω, ατο. Th. βδέω.

Βδελυχμία, ἡ, execratio, abominatio; item, nauſea, & fœtor: a βδέω, pedo.

ΒΔΕ'Ω, f. έσω, & ήσω, pedo; flatum ventris emitto.

Βδόλος, ου, flatus ventris; item, crepitus; & fœtor extinctæ lucernæ. Them. βδέω.

Βδύλλω, idem quod Th. βδέω, pedo; item, timeo, tremo: apud Ariſt. in Equit.

Βέβαα, ivi, perf. Jon. pro βέβηκα, detracto κ, & η in α mutato; & in 3. pl. βεβάασι, pro βεβήκασι, a βαίνω, eo. Alii volunt eſſe perf. med.

ΒΕ'ΒΑΙΟΣ, ου, ὁ, ἡ, ſtabilis, firmus: q. a βέβαα. comparat. βεβαιότερος, & in f. g. βεβαιοτέρα.

Βεβαιότης, ητος, ἡ, ſtabilitas, firmitas.

Βεβαιοῦμαι, fidem facio; pro comperto habeo; affirmo, confirmo: item, ſtabilio. Thucyd.

Βεβαιόω, confirmo, ſtabilio, certum reddo. f. ώσω. p. βεβεβαίωκα. a. 1. ἐβεβαίωσα. præſ. inf. paſſ. βεβαιοῦσθαι, ὄσθαι. perf. paſſ. βεβεβαίωμαι. a. 1. paſſ. ἐβεβαιώθην. Th. βέβαιος, firmus.

Βεβαίως, adv. firme, tuto, explorato.

Βεβαίωσις, εως, ἡ, confirmatio, corroboratio.

Βεβαιωτὴς, ὖ, ὁ, confirmator, ſancitor: Plut.

Βεβαιωτικὸς, confirmativus: Euſtath. a βεβαιόω, confirmo.

Βέβαμεν, ivimus, per Sync. pro βεβήκαμεν, 1. pl. perf. act. verbi βαίνω, eo. At βεβάμεν, eſt perf. inf. Poet. pro βεβηκέναι.

Βεβακὼς, Dor. pro βεβηκὼς, perf. part. act. a βαίνω.

Βέβαλος, ου, ὁ, Dor. pro βέβηλος.

Βεβαρημένος, η, ον, gravatus, a, um, perf. part. paſs. a βαρέω, gravo. Th. βάρος, onus.

Βεβαρηὼς, Jon. pro βεβαρηκὼς, exempto κ, perf. part. act. ab eod. verbo, & them.

Βέβασαν, ingreſſi erant, per Sync. pro ἐβεβήκεσαν, & hoc pro ἐβεβήκεισαν, pluſ. p. ind. act. a βαίνω, eo. perf. βέβηκα, & Jon. βέβαα.

Βέβαφα, tinxi, perf. act. a βάπτω, intingo.

Βεβαὼς, ῶτος, ὁ, ſtans, perf. part. per craſin pro βεβηκὼς, a βαίνω, eo.

Βέβηκα, ivi, perf. act. βεβήκασι, pl. perf. Jon. pro ἐβεβήκειν, ejuſd. Th.

Βέβηλα, ſacra, ad quæ profanis acceſſio erat: (a ſeq. βέβηλος, q. d. cujus limen ingredi cuilibet fas eſt; & ex conſequenti, profanus) quibus opponuntur ἀβέβηλα.

Βέβηλος, ου, ὁ, ἡ, profanus. Them. βηλὸς, limen domus.

Βεβηλόω, profano, contamino. f. ώσω. p. βεβεβήλωκα. aor. 1. ἐβεβήλωσα. ab eod. Th.

Βεβήλωσις, profanatio: Lev. 21. verbale a 2. perf. præt. paſs. verbi βεβηλόω.

Βεβίηκα, vim intuli, perf. act. a βιάω. perf. part. paſs. βεβιημένος, vi tractus. Th. βία, vis.

Βεβίωμαι, perf. paſs. & in 3. ſing. βεβίωται, vita peracta eſt. βεβιωμένος, vivendo peractus, perf. part. a βιόω, vivo. Th. βίος, vita.

Βέβλαβα, nocui, præt. m. verbi βλάπτω.

Βέβλαμμαι, offenſus ſum, perf. paſs. βεβλαμμένος, perf. part. ejuſd. Th.

Βεβλάστηκα, pullulavi, perf. act. a βλαστάνω.

Βέβλαφα, perf. act. a βλάπτω, noceo.

Βέβληαι, vulneratus es, Jon. pro βέβλησαι, a perf. paſs. βέβλημαι, verbi βάλλω, jacio.

Βεβλήαται, Jon. pro βέβληνται, 3. pl. perf. Βεβλήατο, Jon. pro ἐβέβληντο, pluſq. perf. ejuſd. Th.

Βέβληκα, jaculatus ſum, perf. act. βεβλήκει, Jon. pro ἐβεβλήκει, pluſq. perf. &

Βέβλημαι, σαι, ται, perf. paſs. unde βεβλημένος, part. βεβλῆσθαι, inf. a βάλλω, jacio.

Βεβοήαται, Jon. pro βεβόηνται, 3. pl. perf. paſs. a βοάω, clamo.

Βεβολήαται, 3. pl. perf. paſs. Jon. pro βέβληνται.

Βεβολήατο, ejecti erant, pluſq. perf. pro ἐβέβληντο, ab ἐβεβλήμην, verbi βάλλομαι; unde βέβληντο, & interjecto ο, βεβόληντο, & Jon. βεβολήατο. Alii a βολέω inuſitato derivare malunt.

Βεβολημένος, agitatus, pro βεβλημένος, perf. part. paſs. verbi βάλλω, jacio.

Βέβουλα, volui, præt. m. verbi βούλομαι.

Βεβούλευμαι, deliberavi, perf. paſſ. βεβουλεῦσθαι, perf. inf. paſs. verbi βουλεύω, conſulto. Them. βουλὴ, conſilium.

ΒΕΒΡΑ'Σ, & βεμβρὰς, Att. pro μεμβρὰς, quæ ſpecies apuæ, piſcis, in pl. βεβράδες, ων, αἱ.

Βέβρεγμαι, irrigatus ſum, perf. paſſ. & part. βεβρεγμένος, madidus: a βρέχω, rigo.

Βεβρέμηκα, ſtrepui, perf. act. a βρέμω, fremo.

Βέβρωκας, pars illa, quæ inter maxillas eſt.

Βέβριθα, gravis fui, præt. med. verbi βρίθω, perf. part. βεβριθὼς, & in f. g. βεβριθυῖα.

Βεβριθότως, gravate: Heſych. adv. a βεβριθὼς, gravatus.

Βεβριθυμένος, obrutus, perf. part. paſſ. a βρίθω, ſum gravis.

Βέβροχα, Att. pro βέβρεχα, perf. ind. act. a βρέχω, irrigo.

Βέβρυχα, fremui, perf. act. verbi βρύχω, ſtrido.

Βεβρώθοις, comederes, 2. ſing. opt. præt. m. a βρώθω, inuſit. per reduplicat. Att. Alii dicunt eſſe poſitum pro βεβρώκοις.

Βεβρώθω, & βιβρώθω, item βιβρώσκω, idem quod, & pro βρώσκω, comedo, depaſco.

Βέβρωκα, comedi, perf. act. βεβρώκειν, pluſq. perf. Jon. pro ἐβεβρώκειν, verbi βρώσκω, comedo, fut. βρώσω.

Βεβρὼς, per Sync. pro βεβρωκὼς, perf. part. ejuſdem th. Niſi malis eſſe præt. m. ut ſit ex βεβρωὼς, ſicut ἑστὼς, ex ἑστηκώς.

Βέβωκα, pavi: mutuatitium perf. act. verbi βόσκω, ab inuſit. βόω.

Βεβωμένος, Jon. & Dor. pro βεβοημένος, celebris, clarus, perf. part. paſſ. a βοάω. Alii a βόω, pro βόσκω, paſco, formant; ſed diverſo ſenſu.

Βεβὼς, ῶτος, Att. pro βεβηκὼς, progreſſus. Unde βεβηκὼς, & ſublato κ, βεβαὼς, contracte βεβὼς, perf. part. verbi βαίνω, eo.

Βέδυ, aqua, Phrygibus.

Βεελζεβοὺλ, ὁ, pro Βεελζεβοὺβ, nomen Idoli, ἄκλιτον, Hebr. Dominus muſcarum; Metaphorice Satanæ tribuitur.

Βέθρον, per Syncopen dicitur, teſte Etym. pro βέρεθρον, τὸ, & hoc Attice pro βάραθρον, profunditas, barathrum, foſſa profunda.

Βέῃ, iret, Jon. pro βῇ, 3. ſing. a. 2. ſub. a βαίνω.

Βεινέω, idem quod βινέω, ῶ, ineo, coeo: Heſych. βεινεῖν, apud Solonem eſſe dicit, τὸ βίᾳ μίγνυσθαι, per vim coire.

Βειντιάω, unde βειντιᾷν, affertur pro βινητιᾷν, Venerem appetere.

Βείομαι, vivam, pro βέομαι, Poet. f. 1. m. quaſi a βέω, rejecto ε; vel potius a βιώσομαι, f. 1. med. vocis, verbi βιόω, vivo.

Βείω, Jonica epentheſi dicitur pro βέω; βέω, autem Jonica diæreſi, ſeu dialyſi vocalis circumflexæ factum eſt ex βῶ, a βάω, idem ſignificante quod βαίνω: ut Iliad. ζ. ὄφρ' ἂν βείω ἐγὼ ποτὶ Ἴλιον; i. e. πορεύσω.

Βείω, ivero, Poet. pro βῶ, a. 2. ſub. pro βῶ enim Jones dicunt βέω, inde interſerto, βείω: ſic βείομεν, pro βῶμεν: a βαίνω, eo.

Βέκκος, Phryges panem vocant bec & beccum.

Βεκκεσέληνος, ου, ὁ, exp. decrepitus ſimul, & delirus; (quales plurimum panem comederunt, menſeſque vixerunt permultos) Ariſtoph. in nub. item, antiquus, quaſi ante βέκκος, & σελήνην: compoſitum ex βέκκος, quod Phrygum lingua panem ſignificat; & σελήνη, ἡ.

ΒΕ'ΚΚΟΣ, ſeu βέκος, ου, ὁ, panis, Phrygum lingua: item, amens.

Βέλεα, tela, acc. pl. Et

Βελέεσσι, & βέλεσσι, Jon. & Poet. dat. pl. a βέλος.

Βελέμνον, ου, τὸ, idem quod βέλος, telum.

Βελόνος, piſcis quidam, apud Athen. lib. 7.

Βελονίτης, ου, ὁ, lapis, qui ſagittæ effigiem repræſentat; ex ampla ſcil. radice in tenuiſſimam aciem. a βέλος, εος, τὸ, telum, jaculum, ſagitta.

Βέλεσσι, dat. pl. a βέλος.

Βελεσσιχαρὴς, telis vel ſagittis gaudens; Epitheton Apollinis, in Epigrammatibus. ex præced. βέλεσσι, & χαίρω, gaudeo; unde χαρὰ, ᾶς, ἡ, gaudium.

Βελίαλ, ὁ, Belial, nomen origine Hebr. Lat. ſine jugo, vel nequam.

ΒΕ'ΛΛΕΡΑ, ων, τὰ, mala. Etymol. a βάλλω.

Βελλεροφόντης, Dor. Βελλεροφόντας, α, ὁ, fuit Glauci regis Ephyræ filius.

Βελόακον, ου, τὸ, q. d. telorum remedium: ſic a quibuſdam dicitur ὁ δίκταμνος, ut habetur apud Dioſc. ex βέλος, τὸ, telum; & ἀκέομαι, οῦμαι, ſano, medicor, medeor; unde ἄκος, εος, τὸ, medela, remedium.

Βελοθήκη, ης, ἡ, pharetra, theca ſagittarum: a βέλος, & θήκη, repoſitorium; a Th. τίθημι, pono.

Βελομαντεία, genus quoddam vaticinationis; quum ſcil. mittuntur ſagittæ in pharetram, & commiſcentur, inſcriptæ, ſive ſignatæ nominibus ſingulorum, ut videatur cujus ſagitta exeat, & quæ prius civitas debeat oppugnari, inquit Hieron. in Ezechielem. ex βέλος, cum μαντεία, ας, ἡ, vaticinatio; a Th. μάντις, εως, ὁ.

Βελόνη, ης, ἡ, acus: item nomen piſcis.

Βελονὶς, ίδος, ἡ, acicula. Th. βέλος, εος, τὸ, ſagitta.

Βελονοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, acus formam habens: a præcedente βελόνη, acus; & εἶδος, εος, τὸ, ſpecies, forma.

Βελονοποικίλτης, ου, ὁ, qui acu veſtes variegat; Phrygio: Heſych. ex βελόνη, acus; & ποικίλος, varius; unde ποικίλλω, variego; ποικίλλομαι, variegor, varie diſtinguor; a quo ποικιλτὴς, οῦ, ὁ, qui verſicoloribus variat veſtes.

Βελονοπώλης, ὁ, qui & βελονόπωλις, ιδος, ἡ, quæ acus vendit: ex βελόνη, acus; & πώλης, ου, ὁ, venditor; a πωλέω, vendo.

Βελοποιία, telorum fabricatio: Poll. ex βέλος, τὸ, telum; & ποιέω, facio.

Βελοποιὸς, telorum fabricator.

ΒΕ'ΛΟΣ, εος, τὸ, telum, jaculum, ſagitta, ictus: dat. pl. βελέεσσι, Jon. & Poet. q. a βάλλω, jacio.

Βελοστασις, locus ad tela conſtitutus: vallum; item, machina bellica, aries: q. a βελῶν στάσις.

Βελοσφενδόνη, exp. telum, phalarica; & apud Plut. in Sylla exp. ſagitta: ex βέλος, τὸ, & σφενδόνη, ἡ.

Βελοτόκος, a quibuſdam dicitur ὁ δίκταμνος, ſeu pulegium ſylveſtre; apud Dioſc. quod & ſagittarum, & partuum ejiciendorum remedium ſit: ex βέλος, ſagitta; & τόκος, ὁ, partus.

Βελουλκέω, ῶ, tela extraho: Homer. Ægin. ex βέλος, τὸ, telum; & ἕλκω, traho; unde ὁλκὴ, & ὁλκὸς, tractio, tractus.

Βελουλκία, ἡ, teli infixi extractio, cujus tres ſpecies ex Hom. tradit Euſt. Iliad. δ.

Βελουλκικὸς, ἡ, ὁ, ad telorum extractionem pertinens.

Βελουλκὸν, ferramentum chirurgi.

Βελουλκὸς, οῦ, ὁ, tela miſſilia extrahens.

ΒΕ'ΛΤΕΡΟΣ, ου, ὁ, melior, Poet. pro βελτίων.

Βελτιόνως, melius: adv. a βελτίων.

Βελτιόω, meliorem reddo.

Βελτίω, nom. vel acc. pl. a βελτίονα, ος, ω, compar. ab ἀγαθὸς, bonus.

Βελτίων, ονος, ὁ, ἡ, compar. ab ἀγαθὸς, bonus: ſuperl. βέλτιστος. unde Βέλτιστα, adverbialiter, optime.

Βελτίωσις, εως, ἡ, in meliorem ſtatum reductio, emendatio, profectus: Chryſoſt. Suid. Verbale a βελτιόω, melius reddo.

Βεμβικίζω, in gyrum ago: a βέμβηξ.

Βεμβέω, ῶ, βεμβάω, & βεμβηκίζω, idem, quod βεμβικίζω, circumago, volvo, in gyrum circumagito.

Βέμβηξ, & βέμβιξ, κος, ἡ, dicitur non ſolum de trocho, & turbine, ſeu inſtrumento, quod pueri ſe exercentes verbere torquent & rotant; ſed etiam de turbine aereo, & de aquarum vortice: Heſych. Sed eſt & inſectum quoddam volucre; quod & βεμβὶς nominatur. unde βεμβίδιον, diminut. apud Nic. in Ther.

Βεμβρὰς, vide ſupra βεβρὰς.

Βεμβρέω, & βεμβρέω, idem quod βεμβέω, & βεμβάω, circumago: Heſych.

Βέμβριξ, idem quod βέμβηξ, & βέμβιξ.

Βένθεα, nom. pl. a

Βένθος, εος, τὸ, profunditas, fundum: dat. pl. Jon. βένθεσσι. Them. βάθος, idem.

Βενιαμὶν, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον, Hebr. filius dextræ.

Βένστος, Dor. pro βέλτιστος, optimus: ſuperl. ab ἀγαθός.

Βέομαι, & βείομαι, vivam, gradiar: Illud a βίος, vita: hoc a βάω.

ΒΕ'ΡΒΕΡΙ, Indica lingua, concha, quæ uniones continet.

Βέρεθρον, Att. & per Sync. βέθρον, pro βάραθρον, ου, τὸ, foſſa, profunditas: παρὰ τὸ βαθὺς, profundus.

Βερενίκη, ης, ἡ, nomen mulieris, pro φερενίκη. Gr. afferens victoriam.

Βέροια, ας, ἡ, Berœa, nomen urbis: q. βαρεῖα, ponderoſa.

Βεροιαῖος, αία, αῖον, & Βερροιαῖος, Beroenſis.

Βερονίκη, ας, ἡ, Dor. alii legunt Βερονίκη: Βερονίκη autem Macedonice dictum pro φερενίκη, propr. nomen mulieris, q. d. ferens victoriam.

ΒΕ'ΤΙΟΝ, ου, τὸ, betium, herba: aliter dictamnus.

ΒΕΥ'ΔΟΣ, εος, τὸ, veſtis genus, varium, aut purpureum.

B H.

ΒΗ', imitatio vocis ovium.

Βῆ, ivit, pro ἔβη, Jon. aor. 2. ab ἔβην. **Βῇς**, iveris, a. 2. ſub. a βαίνω, eo.

Βηβὼ, ovis: Heſych. βήκη, capra.

Βῆγμα, τὸ, id quod tuſſiendo expuitur: a Th. βὴξ, χὸς, ἡ, tuſſis; unde βήσσω, vel ττω, tuſſio.

Βηζὲν, exp. φωνεῖ.

Βηθαβαρὰ, ας, ἡ, nomen loci; Hebr. domus tranſitus.

Βηθανία, ας, ἡ, nomen villæ, Hebr. domus afflictionis.

Βηθεσδὰ, ἡ, nomen piſcinæ, domus beneficentiæ.

Βῆθι, vade: pro quo βᾶ, & βάθι, a. 2. imperat. a βαίνω.

Βηθλεὲμ, nomen urbis, ἄκλιτον, Heb. domus panis: vocatur & urbs Davidis.

Βηθσαϊδὰ, & Βηθσαϊδὰν, ἡ, nomen urbis ἄκλιτον, Hebr. domus piſcationis.

Βηθφαγὴ, ῆς, ἡ, nomen villulæ, Hebr. domus ficuum præcocium.

Βήκη, τὰ, ita dicta ſunt πρόβατα, oves, teſte Heſychio, παρὰ τὸ βῆ, βῆ, i. e. ab imitatione vocis earum, teſte eodem.

Βήκη, Heſych. capra: a Th. βῆ. V. etiam βήκη.

Βῆλος, ου, ὁ, propr. nomen viri; necnon fluvii.

ΒΗΛΟ'Σ, ου, ὁ, limen domus: q. a βάω, & λᾶας, quod per limina ſæpius eatur.

Βῆμα, ατος, τὸ, greſſus, veſtigium; item,

T

tem, tribunal, ſuggeſtus: a 1. perf. præt. paſſ. verbi βαίνω, aſcendo.

Βηματίζω, f. ίσω, exponitur, τὸ τοῖς ποσὶ μετρεῖν, pedibus metiri: ſed Budæo eſt per paſſus metiri; ut quum millia paſſuum Romani diſtinguebant per octona ſtadia, ut inquit Polyb. l. 3.

Βηματιστὴς, ῦ, ὁ, qui per paſſus metitur: Athen. Item, qui ſedet pro tribunali; judex. a βῆμα, greſſus, paſſus; item, tribunal.

Βήμεναι, Dor. & Poet. pro βῆναι, a. 2. inf. a βαίνω, eo.

Βῆν, βῆς, βῆ, Poet. ſine augmento pro ἔβην, βῆναι, a. 2. inf. act. ejuſd. Th.

Βήραξ, Heſychio eſt μᾶζα μεγάλη; & βήρακες, ſive βέρακες, ſunt Mazæ factæ e farinis percolatis: Poll. & Athen. Item, gladii, ſeu recti gladii, Heſychio.

ΒΗ'ΡΟΣ, birrus, veſtis genus.

Βηρύλλιος λίθος, i. e. βήρυλλος, berillus, lapis pretioſus: Ezech. c. 28. dicitur & βηρύλλιον, pro eodem.

ΒΗ'ΡΥΛΛΟΣ, ῦ, ὁ, ἡ, beryllus, gemma.

ΒΗ'Ξ. βηχὸς, ἡ, tuſſis.

Βησάμενος, a. 1. part. m. qui aſcendit, a βαίνω, a. 1. m. ἐβησάμην.

Βῆσαν, iverunt, 3. pl. Jon. a. 2. pro ἔβησαν, ab ἔβην, ejuſd. Th.

Βῆσε, impoſuit, pro ἔβησε, aor. 1. Jon. ab inuſ. βάω. Them. βαίνω, aſcendere facio.

Βήσασθαι, f. 1. inf. m. ab eod. Th.

Βήσετο, aſcendebat, imperf. Jon. m. pro ἐβήσετο, verbi βήσομαι; quod a f. 1. verbi βαίνω, transformatur in præſens; unde ἐβησόμην, imperf.

Βήσομαι, progrediar, f. 1. m. verbi βαίνω, eo.

Βήσομεν, 1. pl. f. 1. vel per Syſtolen pro βήσωμεν, 1. pl. a. 1. ſub. act. a βαίνω, ſeu βάω. f. βήσω. a. 1. ἔβησα.

Βῆσσος, σου, ας, ἡ, vallis concavitas: Homer.

Βῆσσα, ης, ἡ, ſaltus, convallis, concavitas, vallis profluа, ſive aquoſa inter montes: Hom.

ΒΗ'ΣΣΑΙ, αἱ, ſaltus, valles. V. Βησσήεις.

Βησσήεις, εντος, ὁ, ſaltuoſus, flexuoſus; habens multas ſemitas: a Th. βῆσσαι, quæ dicuntur loca in montibus, per quæ gradi poſſumus; ſeu loca arboribus, frutetiſque condenſa, qui Latinis dicuntur ſaltus. Sunt etiam, qui exp. convalles, ſeu valles profluas: Il. γ. & ρ.

Βήσσῃς, dat. pl. Jon. a βῆσσαι, ſaltus.

Βήσσω, tuſſio: q. a βία. V. βήξ.

Βηταρμὸς, ῦ, ὁ, ſaltatio concinno greſſu.

Βητάρμων, ονος, hujuſmodi ſaltator.

Βητάρμονες, Heſychio ſunt ὀρχησταὶ, οἱ διὰ ποδῶν ὀρχούμενοι; ita dicti ἀπὸ τῦ ἡρμοσμένως βαίνειν, quoniam apto & concinno greſſu incedentes ſaltant. Ex βαίνω, & ἁρμονία, ab ἁρμόζω.

Βήτην, iverunt, Poet. & Jon. pro ἐβήτην, dual. a. 2. ἔβην, a βαίνω, eo.

Βήττω, μ. βήξω, π. ηχα, tuſſio: neutrum abſol.

Βηχικὸς, ῦ, ὁ, tuſſiens, tuſſi laborans: Item, ad tuſſim pertinens, tuſſicularis: ut βηχικὰ φάρμακα, & βηχικαὶ δυνάμεις, Dioſc.

Βήχιον, ῦ, τὸ, tuſſilago, herba ita dicta, & tuſſicularis, quod tuſſientibus utile ſit; Heſych. Th. βήξ, χὸς, ἡ, tuſſis.

B I.

ΒΙ'Α, ας, ἡ, vis, robur, violentia. μετὰ βίας, vi.

Βιάζεο, urge, Jon. pro βιάζε, præſ. imperat.

Βιάζω, Dor. pro βιάζε, a βιάζομαι.

Βιάζομαι, f. σομαι, a. 1. ἐβιασάμην: in media forma, idem ac βιάω, & βιάζω: at frequentius apud Oratores, vim affero, cogo; item, nitor; & ſtupror: paſſive, opprimor, nitor, cogor.

Βιάζω, vim affero, urgeo, f. σω, p. βεβίακα. Th. βία, vis.

Βιαιομάχας, violentus pugnator, ſtrenuus bellator; proprie, qui vi ac robore corporis in pugna certat, non dolis.

Βιαιομαχέω, ῶ, vi roboreque corporis pugno, non arte, doliſque: Polyb. ex Βίαιος, ῦ, ὁ, & μάχη, pugna; a μάχομαι, pugno.

Βιαιότης, violentia, & injuria: In nov. conſt. a βίαιος, violentus.

Βίαιος, αία, αιον, & βίαιος, ῦ, ὁ, ἡ, violentus, a, um; item, injurius, & coactus: & βιαιότερος, comparat. ab eod. Th.

Βιαίως, adv. & βίᾳ, adverbialiter, violenter, a βίαιος, quod a βία, vis.

Βιάομαι, μ. άσομαι, π. ασμαι, cogo, violo, vim infero; idem quod βιάζομαι.

Βιαρκὴς, ſufficiens victus, ſufficiens ad vitam; & vitam & victum ſuppeditans: ex βίος, ῦ, ὁ, vita, & ἀρκέω, ſufficio.

Βίαρχος, commeatui præfectus: ex βίος, vita; item, victus; & ἀρχὴ, ῆς, ἡ, principium; unde ἄρχομαι, & ἄρχω, incipio, impero.

Βιᾶσθαι, cogere, vim afferre, præſ. inf. a βιάομαι. Th. βία, vis.

Βιάσθω, urgeat, vim inferat, præſ. imperat.

Βιασμὸς, ῦ, ὁ, violatio; vis adhibita, ſeu illata: Dioſc. a βιάζω, vim affero.

Βιαστὴς, ῦ, ὁ, qui vim infert, violator: ejuſd. Th.

Βιαστικὸς, ῦ, ὁ, ad vim inferendam aptus, violentus: ut βιαστικὸς νόμος, lex quæ cogit: Plato de legibus. ejuſdem itidem them.

Βιατὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro βιατὴς, ῦ, ὁ, idem. & ab eod. Th.

Βιατὴς, eſt idem quod, & pro βιαστής.

Βιάω, ῶ, Poeticum, idem ac βιάζω, f. άσω, p. ακα, & ήσω, & ηκα, Jon. & Poet. hinc perf. paſſ. βεβίημαι, & part. βεβιημένος, coactus.

Βιβάζω, f. σω, p. ακα, venire facio, admitto, ineo. Th. βαίνω, eo. V. βιβαστής.

Βιβὰς, άντος, gradiens, aſcendens, præſ. part. a βίβημι, loco βάω: vel a. 2. pro βὰς, a βαίνω, eo.

Βιβάσθω, μ. άσω, π. ακα, vado, tranſeo, ambulo: neutrum abſolutum pro βαίνω, Poetice.

Βίβασις, εως, ἡ, genus erat ſaltationis apud Lacedæmonios, de qua Poll. lib. 4.

Βιβαστὴς, ῦ, ὁ, admiſſarius: a βιβάζω, admiſſario admoveo, admitto animalia ad coitum: Ariſtot. item, ineo. unde βιβάζομαι, paſſ. admiſſario admoveor, ineor.

Βιβάω, & Βίβημι, Poetice pro βαίνω. f. άσω, in compoſ. βιβῶ, & άσομαι. a. 1. ἐβίβασα, part. pr. βιβῶν, βιβῶς, βιβὼς, & βιβάς. pr. paſſ. βιβάζομαι, a. 1. ἐβιβάσθην. f. 1. m. βιβάσομαι. a. 1. ἐβιβασάμην.

Βιβλαρίδιον, & βιβλίδιον, ῦ, τὸ, libellulus. Th. βίβλος, liber.

Βιβλάριον, ῦ, τὸ, codicillus; idem quod præced.

Βιβλιακὸς, ῦ, ὁ, librarius; adject. & multæ lectionis vir, trituſque in authoribus legendis. Th. βίβλος.

Βιβλία, ων, τὰ, Biblia, orum; a βιβλίον.

Βιβλιακὸς, exp. librarius, librorum volutator, in librorum lectione verſatus: Plut.

Βίβλινος οἶνος, vinum Biblinum: a vite Thraciæ, quæ dicta fuit Βιβλία.

Βιβλιογραφία, ας, ἡ, librorum ſcriptio.

Βιβλιογράφος, ῦ, ὁ, librarius: a βιβλίον, quod a βίβλος, & γραφὴ, quod a γράφω.

Βιβλιοθήκη, ης, ἡ, bibliotheca: ex βιβλίον, & θήκη, quod a τίθημι.

Βιβλιοκάπηλος, idem quod βιβλιοπώλης, venditor librorum, qui libros venales habet: nam κάπηλος, ῦ, ὁ, eſt inſtitor, venditor, pro πωλέω.

Βιβλίον, ῦ, τὸ, liber, ſcheda. Th. βίβλος, liber.

Βιβλιοπώλης, ῦ, ὁ, voc. βιβλιόπωλα, bibliopola. Th. πωλέω, vendo.

Βιβλιοτάφος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, qui libros ſepelit; i. e. in tenebris tanquam ſepultos relinquit, lucem illis invidens: ex βίβλος, & τάφος, ῦ, ὁ, ſepulchrum, a θάπτω, ſepelio.

Βιβλιοφόρος, libellio, ferens librum; item γραμματοφόρος, qui fert literas, tabellarius: ſcribitur etiam in Polybio βιβλαφόρος; a Th. φέρω, fero; unde φόρος, ῦ, ὁ, qui fert.

Βιβλιοφυλάκιον, bibliotheca: a Th. φυλάσσω, cuſtodio; unde φυλακὴ, cuſtodia.

Βιβλὶς, ίδος, ἡ, libellus; aut funiculus e papyro plexus: Etym. a βιβλίον, τὸ, unde etiam βιβλιδάριον, parvus liber; a Th. βίβλος.

ΒΙ'ΒΛΟΣ, ῦ, ἡ, liber, ab Etymol. dicitur διὰ τὸ βίου βάλλεσθαι ἐν αὐτῇ: Euſt. autem ἐκ τῆς βύβλου, ex qua olim fieri ſolebant libri: nam ex byblo, ſeu papyro fruticis genere charta fiebat.

Βιβρώσκω, idem ac βρώσκω.

Βιεῦντες, Dor. pro βιοῦντες, viventes, præſ. part. plur. num. a βιόω, f. ώσω. Th. βίος, ῦ, ὁ, vita.

Βίη, Jon. pro βία, ας, ἡ, vis, fortitudo.

Βιήσατο, cogebat, a. 1. m. Jon. pro ἐβιάσατο, a βιάω. Th. βία, vis.

Βίηφι, pro βίῃ, dat. vi, violenter: φι eſt Paragoge Poetica, & reddit vocem ἐγκλιτικὴν a βίη, vis, Jon. pro βία.

Βιημάχος, vi, & robore, non arte pugnans: in Epigr. ex βία, ας, ἡ, vis, robur; & μάχομαι, pugno; unde μάχη, pugna.

Βιθυνία, ας, ἡ, nom. provinciæ Aſiæ minoris, Gr. q. d. βαθυνία; a βάθυνος, fovea, quaſi a βάθος.

ΒΙ'ΚΟΣ, ῦ, ὁ, urna anſata, urceus. Βικίον, urceolus. Eſt etiam vicia.

Βικρὸς, amarus, pro πικρὸς, delphica lingua.

ΒΙΝΕ'Ω, ineo, coeo. f. ήσω. p. βεβίνηκα. q. a βαίνω, vel a βία.

Βινητιάω, ῶ, coire cupio; libidinor. Lucian. Suet. a præced. βινέω.

Βιοδότης, βιοδώτης, & βιοδώτωρ, vitæ dator: Non. Plat. ex βίος, vita; & δίδωμι, do; unde δοτὴρ, ῆρος, ὁ, dator.

Βιόδωρος, ὁ καὶ ἡ, & βιοδώρα, ἡ, victum largiens, altrix, victum ſuppeditans: terræ epitheton. ex βίος, vita; & δῶρον, ῦ, τὸ, donum.

Βιοθάλμιος ἀνὴρ, diuturnæ vitæ vir: Homer. in Hymn. 9. βιόων ἅλις ζῶν: ex βίος, ῦ, ὁ, vita, vel βίοτος, ῦ, ὁ, idem; & ἅλις, ſatis: vel ex βίος, & θάλλω, vireo, vireſco, pullulo.

Βιοθρέμμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, vitam alens & ſuſtentans: Epith. Ætheris apud Ariſtoph. Gaza ex Ariſtot. alibi vertit, pollens ingenio, atque induſtria in vitæ muneribus. ex βίος, & τρέφω, in fut. θρέψω, alo, nutrio, educo; unde θρέμμα, τὸ, alumnus; omne illud quod nutritur & alitur.

Βιοῖ, vivit, 3. ſing. præſ. a βιόω. Hinc βιοίμην, opt. a βίος, vita.

Βιομηχανία, induſtria in vita ſuſtentanda, & victu comparando: Poll.

Βιομήχανος, ὁ, docilis, & ad vitæ munera ingenioſus; qui ad vitam ſuſtentandam nihil non machinatur: ex βίος, & μηχανὴ, ῆς, ἡ, ars, artificium ad aliquod efficiendum. Unde μηχανάω, machinor, molior, excogito.

Βιοπλανὴς, qui victus quærendi cauſa huc illuc vagatur, mendicus: apud Nonn. βιοπλανέες ἤθος, exp. mores lubrici, & inconſtantes. ex βίος, & πλάνης, ητος, ὁ, erro, vagus. Th. πλάνη, ἡ, error, erratio.

B.o.

Βιοπορισικὸς, victum parans, & ſuppeditans: apud Euſeb. ex βίος, & πορισικὸς, ῦ, ὁ, induſtrius conquiſitor; a verbo πορίζω, paro, ſuppedito.

ΒΙ'ΟΣ, ῦ, ὁ, vita, victus, facultates: At

Βιὸς, ῦ, ὁ, arcus, nervus arcus: q. βίᾳ, ideſt vi tenditur.

Βιοσσόος, ὁ ϰ ἡ, vitam ſervans: ut βιοσσόος ὥρη, ſalutifera hora: Nonn. Et Ἰησῦς βιοσσόος, Jeſus vitæ ſervator. ex βίος, & σόω, ſervo, ſalvo.

Βιοςερὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, cui victus, & vitæ neceſſaria non ſuppetunt: Soph. ex βίος, & ςερέω, privo, orbo.

Βιοτεία, vitæ inſtitutum: Xen. a βιοτὴ, vel βίοτος, idem quod βίος, vita.

Βιοτεύω, vivo. fut. σω. βιοτεύσῃς, 2. perſ. ſing. a. 1. ſub. act. a βίος, vita.

Βιοτὴ, ῆς, ἡ, vita. Et

Βιότης, ητος, ἡ, idem: ab eod. Them.

Βιοτήσιος, vitalis: ut βιοτήσιον ὕδωρ, vitalis, & alma aqua: Nonn.

Βιοτικὸς, ῦ, ὁ, idem ac Βιωτικός.

Βιότοιο, victus, gen. Jon. pro βιότου, a βίοτος.

Βίοτος, ου, ὁ, idem Poetis ac βίος.

Βιότιον, τὸ, (diminutivum a nomine βίοτος) parvus victus: Ariſtoph. in Plut.

Βιὺς, qui vixit, a. 2. part. ex ἐβίων, ut δὺς, ex ἔδων quod ἐβίων eſt a. 2. a βίωμι, inuſit. quod a βιόω, vivo. Th. βίος, vita.

Βιῶναι, Jon. & Poet. pro βιῶν, præſ. inf. verbi βιόω, vivo. Th. βίος.

Βιοφθόρος, ου, ὁ, ἡ, vitam corrumpens, vitæ corruptela: & in voc. βιοφθόρε. Ex βίος, & φθείρω, corrumpo.

Βιόχρηςος, ὁ ϰ ἡ, vitæ utilis: ex βίος, & χρηςὸς, ἡ, ὸν, utilis: a χράομαι, utor.

Βιόω, vivo. f. ώσω, & ώσομαι. p. βεβίωκα. a. 2. ἐβίων: (a βίωμι, inuſ.) unde opt. βιῴην. inf. βιῶναι. part. βιὺς. perf. paſſ. βεβίωμαι. a. 1. m. ἐβιωσάμην. Th. βίος, vita.

Βίσων, vel βίςων, bos quidam ſylveſtris.

Βῖτικα, ης, ἡ, idem quod βῖκος, urna.

Βιῴην, viverem, Doric. pro βιοίην, præſ. opt. a βιόω. Th. βίος, vita.

Βίων, ὁ, Bion, Philoſophus.

Βιῶναι, vixiſſe, a. 2. inf. ab inuſ. βίωμι, quod a βιόω, quod a βίος, vita.

Βιώνης, qui victum, ſeu ad victum neceſſaria emit; Suid. ex βίος, & ὠνέομαι, emo.

Βιῶσαι, a. 1. inf. act. a βιόω, vivo.

Βιώσιμος, ſpem vitæ habens, vitalis: Plin.

Βιωσίμως, vitaliter: Luc. ut βιωσίμως ἔχω, ſum vitalis: Nazianz. a βιόω, vivo.

Βίωσις, εως, ἡ, vita anteacta, ipſa vivendi actio.

Βιώσκομαι, viviſco: apud Ariſtot. in Meteorolog.

Βιωτικὸς, ῦ, vitalis, ad vitam ſuſtentandam pertinens, ſecularis: a βίος, vita.

Βιωτικῶς, ut fit in communi vita; item, populariter: adverb. a βιωτικός.

Βιωτὸν, in n. g. vivendum: a

Βιωτὸς, ῦ, vitalis: ab eod. Them.

Βιώτω, 3. ſing. a. 2. imperat. a βίωθι; q. a βίωμι. V. βιόω.

Βιωφελὴς, έος, ὁ, ἡ, vitæ utilis: ex βίος, vita. & ὠφελέω, proſum.

B A.

Βλάβειν, priſcum, & Poet. verbum pro βλάπτειν, nocere. Hinc aor. 2. ἔβλαβον.

Βλαβεὶς, læſus, & in f. g. βλαβεῖσα, a. 2. part. paſſ. a βλάπτω, lædo.

Βλαβερὸς, ρὰ, ρὸν, noxius, a, um.

Βλαβερῶς, perperam: adv. a βλάπτω, noceo.

Βλάβη, ης, ἡ, noxa, damnum, detrimentum; a præt. m. βέβλαβα, verbi βλάπτω.

Βλαβῆναι, læſum eſſe, a. 2. infinit. paſſ. verbi βλάπτω.

Βλαβήσομαι, fut. 2. ind. paſſ. a βλάπτω.

Βλάβος, εος, τὸ, idem quod βλάβη.

Βλαβύνω, idem cum Themate βλάπτω, lædo.

Βλαβῶ, f. 2. a βλάπτω.

Βλάβω, μ. ψω, π. φα, noceo; injuriam infero, vel facio.

Βλαδὰ, ῶν, τὰ, immatura: a βλάζω, ſeu βλαςὸς, germen.

Βλαδαρὸς, flaccidus, diſſolutus.

Βλαδαρῶς, adv. tarde, ſegniter.

Βλάζω, ſtultus ſum; q. βλὰξ, inutilis.

Βλαισσα, & βλαισσώδης, reperiuntur pro βλαῖσα, βλαισώδης.

Βλαῖσα, in apibus Ariſtoteli ſunt eadem quæ βλαισὰ, blæſa: Hiſt. an. l. 9. c. 40.

Βλαισοπώδης, idem quod βλαισόπους, qui diſtortus tibiis, & pedibus eſt: a βλαισός.

Βλαισόπους, οδος, pedibus mancus, vel oblæſus: ex βλαισὸς, (comp. cum πὸς, ποδὸς, pes) blæſus, varus, tranſverſus; ſic a pleriſque vocatur, cui membra ſoluta ſunt, i. e. παραλυτικός· item, qui literam aliquam exprimere non poteſt; ut Demoſthenes, qui ρ literam eloqui non potuit. ſed refertur etiam ad alia membra, ut ad manus, pedes, brachia, &c. ut ſit, qui greſſum habet mancum, vel oblæſum, &c.

Βλαισὸς, ῦ, ὁ, valgus; cui diſtorta ſunt crura; cui genua, ac tibiæ converſæ ſunt: Gal. & Xenoph. ſunt etiam equi βλαισοὶ, quod vitium eſt tale, ut interius atterantur pedes, quando gradiuntur, & procurrunt. Auctor Etymologici affert ex quodam, ὁ τὰς πόδας ἐπὶ τὸ ἔξω διεςραμμένος: & addit, qui literæ λ ſimilis eſt: & ſubjungit, βλαισὸν dictum eſſe τὸν βεβλαμμένον τὸ ἴσον τῶν ποδῶν. Dicitur & βλαισσὸς, gem. σ, Poet. q. a βλάπτω.

Βλαισότης, ητος, ἡ, diſtortio, natura vergendi, blæſitas.

Βλαισόω, ῶ, diſtorqueo: Ariſtot. Th. βλαισός.

Βλαισώπης, idem quod βλαισόπους.

Βλακεία, inertia, ignavia: a βλακεύω.

Βλάκευμα, τὸ, id quod per ſocordiam fit: item, contemptus, deſpectus.

Βλακεύω, f. εύσω, p. ευκα, ſocordiæ me dedo, torpeo: huic opp. σπουδάζω.

Βλακία, ας, ἡ, ſocordia.

Βλακικὸς, ῦ, ignavus: & exinde

Βλακικῶς, ignave, tarde: a βλὰξ, iners.

Βλακὸς, ῦ, ὁ, mollis, inutilis, ſtultus, ſtupidus; & nomen piſcis etiam; idem quod Th. βλάξ.

Βλακώδης, εος, ὁ ϰ ἡ, & βλακωδῶς, idem quod βλακικὸς, & βλακικῶς, & omnia ab eod. Th. ſcilicet βλάξ.

Βλάμμα, τος, τὸ, detrimentum, damnum: verbale a perſ. 1. præt. paſſ. verbi βλάπτω, lædo.

Βλάπος, lippus, cæcutiens: q. βλέπων εἶναι.

ΒΛΑ'Ξ, κὸς, ὁ, piſcis quidam inutilis, ſiluro ſimilis; item, ignavus, iners: q. a βάλλω, abjici dignus.

Βλαπτικὸς, ῦ, ὁ, noxius, lædens, nocuus. Th. βλάπτω.

Βλάπτῃ, 3. ſing. præſ. ſub. act. βλάπτοισ' pro βλάπτουσα, præſ. part. act. fœmin. gen. a βλάπτω.

ΒΛΑ'ΠΤΩ, lædo, noceo: cum acc. f. ψω. p. βέβλαφα. a. 1. ἔβλαψα. a. 2. ἔβλαβον. f. 2. βλαβῶ. præt. paſſ. βέβλαμμαι. a. 1. paſſ. ἐβλάφθην. a. 2. paſſ. ἐβλάβην. a. 2. part. βλαβεὶς, & in f. g. βλαβεῖσα. a. 2. inf. paſſ. βλαβῆναι. f. 2. paſſ. βλαβήσομαι. præt. m. βέβλαβα.

Βλαςάζω, Siculis idem eſt quod βλαςάνω; & ab eodem Themate.

ΒΛΑΣΤΑ'ΝΩ, germino, fruticor. f. βλαςήσω. p. βεβλάςηκα. a. 2. ἔβλαςον.

Βλαςάω, & βλαςέω, ῶ; μ. ήσω, idem quod βλαςάνω, germino, pullulo, ſuppullulo; Item generaliter pro naſcor; originem duco; Item, produco.

Βλαςεῖον, ου, τὸ, & βλαςὴ, ἡ, idem quod βλάςημα, germen, propago; id ipſum, quod germinando prodiit. Th. βλαςάω, vel βλαςάνω.

Βλάςημα, ατος, τὸ, germen: a 1. perſ. præt. paſſ. vide βλαςάνω.

Βλάςησις, εως, ἡ, germinatio; item, fructuum inchoatio; verbale a 3. perſ. præt. paſſ. verbi βλαςέω, vel βλαςάνω.

Βλαςησάτω, a. 1. imperat. act. verbi βλαςάνω.

Βλαςήσω, germinabo. f. 1. verbi βλαςάνω.

Βλαςητικὸς, & βλαςικὸς, ῦ, ὁ, germinandi vim habens; vel ad germinandum propenſus. utrumque ab eod. Th. βλαςάνω.

Βλαςοκοπέω, ῶ, germina detraho; frango germina, & corrumpo: Theoph. ex βλαςὸς, ῦ, ὁ, germen; & κοπὴ, ἡ, ſectio; a præt. med. verbi κόπτω, ſcindo.

Βλαςολογέω, ῶ, lego (i. e. colligo) germina; carpendo pampino: Theophr. ex βλαςὸς, & λέγω, lego, i. e. colligo.

Βλαςολογία, germinum collectio; pampinatio; a legendis pampinis, vel herbis: ex βλαςὸς, germen; & λέγω, lego, i. e. colligo.

Βλάςος, ου, ὁ, nomen viri: ſed βλαςὸς, ῦ, ὁ, germen. Th. βλαςάνω.

Βλασφημέω, impie loquor, maledictis inceſſo. imperf. ἐβλασφήμουν, εις. f. ήσω. p. ηκα. præſ. paſſ. βλασφημοῦμαι, male audio, tanquam blaſphemus accuſor. perf. paſſ. βεβλασφήμημαι. f. 1. βλασφημηθήσομαι.

Βλασφημία, ας, ἡ, blaſphemia, maledicentia.

Βλάσφημος, ου, ὁ, ἡ, blaſphemus; maledicus; famam alicujus lædens, & inquinans; qui infamat aliquem, ſparſis de eo falſis rumoribus: ex βλάπτω, & φήμη, ἡ; quaſi ὁ βλάπτων τὰς φήμας.

Βλασφημοσύνη, ἡ, maledicentia, qua probra alicui ingeruntur: a βλάσφημος.

ΒΛΑΤΤΙΟΝ Βυζάντιον, ου, τὸ, os anterius narium purpuræ. Matthiolus dicit eſſe onychem, vel conchulam Indicam.

ΒΛΑΥ'ΤΑΙ, αἱ, genus calceamenti.

Βλαύτιον, ου, τὸ, ſolea, ὑπόδημα: Epigr. & Ariſtoph. vel crepidula, ſeu ſandaliolum; Athen. a præced. Βλαῦται.

Βλαυτοῦν, induere, aut nectere calceos, vel verberare ſandalio: Heſych.

Βλαφθεὶς, læſus, a. 1. part. paſſ. βλαφθῆναι, a. 1. infin. paſſ. a βλάπτω, lædo.

Βλαψιγονία, ἡ, fœtus, ſeu partus læſio: dici fertur, quum apes morbo, ignavia, aut infœcunditate naturali fœtum non peragunt. ex βλάπτω, lædo; (unde βλάψις, læſio) & γείνομαι, gignor, naſcor: unde a præt. med. γέγονα, fit γονὴ, ἡ, genitura, fœtus.

Βλάψις, εως, ἡ, læſio, ἡ βλάβη, noxa, detrimentum, damni illatio. Eſt verbale a Th. βλάπτω, fut. βλάψω.

Βλαψίφρων, ſtolidus; cui mens læſa: ex βλάψις, & φρὴν, ενὸς, ἡ, mens, ſapientia.

Βλείμην, εῖο, εῖτο, a. 2. opt. m. a βλῆμι; percutio, quod a βάλλω: ut θείμην, εῖο, εῖτο, a τίθημι.

Βλεὶς, percuſſus, a. 2. part. verbi βλῆμι, vel per Sync. pro βληθεὶς, a. 1. part. paſſ. a βάλλω, jacio.

Βλεννόμυξος, mucoſus, flaccidus, ignavus, ſtolidus, decepcu facilis: Heſych. eſt quaſi βλακόμυξος; ex nomine βλὰξ, ſtolidus, hebes; & μύξα, ας, ἡ, mucus, humor ex naribus fluens.

Βλεμεαίνω, trucibus oculis circumſpicio, minor: quod a βλέμμα, aſpectus. Th. βλέπω. quidam exp. ἀγαλλόμενος καὶ σοβούμενος; a φλὲψ, φλεβὸς, deducentes; ut dicatur quaſi φλεβεαίνω.

Βλέμμα, ατ☉, τὸ, aſpectus: a βλέπω, aſpicio.
ΒΛΕ'ΝΝΑ, ης, ἡ, mucus. V. βλεννώδης.
Βλεννὸς, ȣ, ὁ, ignavus. Et
Βλεννώδης, ſeu βλεννώδης, ut & βλεννὸς, ſive βλεννὸς, mucoſus; peculiariter de homine ignavo, & ſtulto, ſeu ſegni, & fatuo, teſte Heſych. ſcribuntur vel cum duplice, vel cum unico ν. a Th. βλέννα, ἡ, frigidus, humiduſque ſuccus, quem omnes φλέγμα vocant, ut ſcribit Gal.
Βλεπεδαίμων, vulgo exponitur, retortis oculis, horrificoque aſpectu intuens; vel attonitus: ex βλέπω, & δαίμων.
Βλέπησις, idem quod βλέψις, aſpectus. Th. βλέπω.
Βλέποισα, Dor. pro βλέπουσα, aſpiciens, præſ. part. f. g. a βλέπω.
Βλέπ☉, ε☉, τὸ, Attice, idem quod βλέμμα, aſpectus, obtutus.
ΒΛΕ'ΠΩ, aſpicio, intueor; item, caveo. f. ψω. p. βέβλεφα. a. 1. ἔβλεψα. præt. paſſ. βέβλεμμαι, q. βάλλω ὦπα.
Βλεσὸς, & βλεσσὸς, ȣ, ὁ, idem cum βλαισὸς, valgus, varus, incurvus. a pleriſque exponitur, cui membra ſunt reſoluta, παραλυτικός. item ſic dicitur, cui lingua impedita eſt, ψαυλός. Th. βλαισός.
Βλέτυες, & Βλέπυες, nugæ; q. a βαλεῖν, quia rejectanea.
Βλεφαρίζω, f. ίσω, nicto, crebro conniveo. Et
Βλεφαρίς, ίδ☉, ἡ, ſeu βλεφαρίδες, in pl. frequentius, cilia, pili palpebrarum; item, palpebræ.
ΒΛΕ'ΦΑΡΟΝ, ȣ, τὸ, palpebra, pellis tegens oculos: q. βλέπος φάρ☉, id eſt, viſus tegmen: vel quia ἐν τῷ βλέπειν αἴρεται.
Βλέψίας, ȣ, ὁ, piſcis eſt nomen, apud Athen. l. 7. a βλέψις, εως, ἡ.
Βλέψις, εως, ἡ, intuitus; a 2. perſ. præt. paſſ. verbi βλέπω.
Βλήδην, adverb. q. d. jactim, jaciendo: a Th. βάλλω, jacio.
Βληθεὶς, ictus, trajectus, a. 1. part. paſſ. βληθῆναι, a. 1. inf. βλῆθητι, a. 1. imperat. paſſ. βληθῶ, a. 1. ſub. paſſ. a βάλλω, percutio.
Βλῆμα, ατ☉, τὸ, jactus, ictus, vulnus. Th. βάλλω, jacio.
Βλιμάζειν, & βλιμάζειν, Heſych. exp. ἀποθλίβειν τοὺς μαςοὺς, mammas contrectare, & opprimere. ſunt qui annotent, proprie de avibus dici, quum illas empturi tractamus: Ariſtoph. in avibus. Th. βλίζω, premo, & μαζὸς, ȣ, ὁ, mamma.
Βλημέν☉, ictus, per Sync. pro βεβλημέν☉, perſ. part. paſſ. a βάλλω. perſ. paſſ. βέβλημαι. Alii volunt a βλῆμι formare.
Βλῆσθαι, jactum eſſe, abjecto augmento, pro βεβλῆσθαι, perſ. inf. paſſ. a βάλλω.
Βλητρίζειν, ſunt qui accipi putant pro ῥιπτάζειν, i. e. jactare, apud Hippocr.
Βλησισμὸς, ȣ, ὁ, jactatio, apud eundem. Th. βάλλομαι.
Βλητικὸς, ictibus, ſeu vulneribus patens: a βάλλομαι.
Βλῆτο, Poet. pro ἐβέβλητο, pluſq. p. paſſ. ejuſd. verbi.
Βλητὸς, ȣ, ὁ, vel βλῆτ☉, ictus; item attonitus, apoplecticus; Hippocr. & Heſych.
Βλήϛροισι, dat. pl. Jon. a
Βλῆϛρον, ȣ, τὸ, clavus ferreus, peſſulus. Th βάλλω.
Βληχάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, p. ημαι, balo: ovibus, & capris tribuitur. Et Ariſtoph. in veſpis ad puerulorum vagitum tranſtulit.
Βληχεῖν, Poet. pro βληχᾶσθαι, balare: a βληχάομαι.
Βληχὴ, ῆς, ἡ, balatus. Euſt. vult a Βη derivatum eſſe, includens ei & nomen ἦχ☉, ut βληχὴ ſit, ὁ τῶ βῆ ἦχ☉.
Βλήχημα, ατ☉, τὸ, idem. Th. βληχάομαι.
Βληχητὶς, balativus, qui balat. unde τὰ βληχητὰ animalia quæ balant, apud Suid.
Βλῆχον, ȣ, τὸ, dicitur filix herba: Sch. Theocr. pro quo βλῆχρον habet Nic.
Βληχρὸν, ſeu βληχίον, leguminis quoddam genus, apud Gal. ex Hippocr. a Th. βληχρὸς, quod quidam deducunt παρὰ τὸ βεβλῆσθαι, ut ſit, ὁ καταβεβλημένος, καὶ πεπτωκώς: quidam autem contra βληχρὸν, pro valido, & robuſto acceperunt; tanquam a βέβληκα; ut βληχρὸς ſit ὁ καταβάλλων.
ΒΛΗΧΡΟ'Σ, ȣ, debilis, imbecillis; ut & ἀβληχρὸς. Hinc βληχρός.
Βληχὼ, & βλήχων, a Theophraſto, & aliis nominatur ἡ γλήχων, dictamnus, ſeu pulegium ſylveſtre: Plin. l. 20. c. 14. Ubi dicit, guſtatum a pecore capriſque balatum concitare. Th. βληχάομαι, ῶμαι.
Βληχώδης, ε☉, ὁ καὶ ἡ, balativus, aut balatorius; nempe ſimilis ovibus: Suidas.
Βλιμάζειν, vide cum βλιμάζειν.
Βλίμασις, exp. ἡ τῶ ποδὸς, ſeu ποδῶν ἐκθλίψις: Heſych. verbale a βλιμάζω.
Βλὶξ, continenter, aſſidue: adv. q. a βαλλω, ictus.
Βλιτάδας, Suidas apud veteres vocari dicit viles mulierculas; ut & βλίτας, & βλίτωνας. Heſych. dici ſcribit ſtultos.
Βλιτομάμμας, vel βλιτόμας exp. ſtupidus, bardus, ſtolidus, fatuus, apud Ariſtoph. in nub.
Βλίτον, ȣ, τὸ, blitum, genus oleris inſipidum, & vile: unde proverbio dicitur, blito deſpectior: apud Suidam ſcribitur βλίτον, fortaſſe ita dictum, quaſi βλητὸν, i. e. abjiciendum propter inertiam, inutilitatem, ſeu vilitatem. Feſtus tamen blitum a βλὶξ, deducit.
ΒΛΙ'ΤΤΩ, f. βλίσω, exprimendo aufero, ut e favis mel: q. a μελίττω, a μέλιττα, apis.
Βλοσυροῖο, gen. Jon. pro ȣ, a
Βλοσυρὸς, ȣ, terribilis aſpectu, torvus, truculentus: a βλέμμα σύρειν, viſum trahere, & torquere.
Βλοσυρῶπις, ιδ☉, ἡ, habens oculos truces. Et
Βλοσυρωπὸς, ȣ, terribilis aſpectu: ab ὤψ, & βλοσυρὸς, truculentus.
ΒΛΥ'ΖΩ, & βλύω, f. βλύσω, ſcaturio, effundo, mano. Sic dictum a murmure aquarum.
Βλυςηρὶς, ίδ☉, ἡ, exp. q. d. ſcaturitrix: ut in Epigr. βλυςηρίδι χειρὶ, manu ſcaturiente, & fluente. a Th. βλύζω, ſeu βλύω, f. ύσω.
Βλωθρὸς, ȣ, celſus, procerus: a βλώσκω, aſcendo.
Βλωμίδιον, parva buccella, fruſtulum, offella: Euſt. diminutivum a βλωμὸς.
Βλωμιαῖοι ἄρτοι, panes dicuntur, qui inciſuras habent, a Romanis dicti quadrati: apud Athen. l. 3. a Th. βλωμὸς, ὁ.
ΒΛΩΜΟ'Σ, ȣ, ὁ, buccella, fragmentum, panis portio: q. a βάλλω.
Βλῶσις, εως, ἡ, adventus: a ſeq.
ΒΛΩ'ΣΚΩ, f. ώσω, advenio, aſcendo, creſco.

Β Ο.

Βοᾷ, reboat, 3. ſing. præſ. a βοάω.
Βοάα, Poet. pro βοᾷ, Pleonaſmo litteræ α, 3. ſing. ind. præſ. a βοάω.
Βοάασκε, imperf. Poet. act. pro ἐβόα, verbi βοάω, clamo.
Βοάγρια, τὰ, dicuntur ſpolia, quæ ἐκ τῆς βοῆς ἀγρεύεται, i. e. ex pugna colliguntur: inquit Etym. atque ſic eſt ex βοὴ, & ἄγρα, ἡ.
Βοάγριον, ȣ, τὸ, ſcutum ex boum agreſtium pelle: a βȣ̃ς, & ἀγρὸς, rus, ager. Euſth.
Βοάγρι☉, ȣ, Boagrius, Locrenſium amnis.
Βοαδρόμ☉, ὁ, auxiliator, Dorice pro βοηδρόμ☉.
Βοαθό☉, ȣ, ὁ, Dor. pro βοηθό☉, Poet. pro quo frequentius βοηθὸς, auxiliator, bellator, in prælio velox. Th. βοηθέω.
Βοανεργὲς, Syriac. Gr. υἱοὶ βροντῆς, filii tonitrui. Marc. 3. 17.
Βοάνθεμον, herbæ nomen eſt; idem quod χρυσάνθεμον: ex βȣ̃ς, βοὸς, & ἄνθεμον, τὸ.
Βόαξ, ακ☉, ὁ, piſcis, qui a Plinio box vocatur. Athen. l. 7. παρὰ τὴν βοὴν dictum eſſe ſcribit. pro eod. dicitur & βόηξ, & βῶξ, per contractionem: a Th. βοάω.
Βοάριον, ȣ, τὸ, quod ad boves pertinet, boarium. Th. βȣ̃ς.
Βοᾶσαι, Dor. pro βοᾷς, 2. ſing. præſ. ind. paſſ. verbi βοάω.
Βοάσας, αντ☉, Dor. pro βοήσας, a. 1. part. verbi βοάω.
Βοῶσι, clamant, Dor. pro βοῶσι, 3. pl. præſ. ind. act. a βοάω.
Βοαύλιον, ȣ, τὸ, & βόαυλ☉, boum ſtabulum, bubile: ex βȣ̃ς, & αὐλή.
Βοᾶτις, fœm. gen. clamatoria, vociferatoria: Æſch. in Perſis. Th. βοάω.
ΒΟΑ'Ω, Boo, clamo, vociferor, celebro. f. ήσω. imperf. ἐβόαον, ων, p. βεβόηκα. a. 1. ἐβόησα. a. 1. imperat. βόησον, άτω.
Βοεία, ας, ἡ, ſub. δορὰ, bubula pellis. Th. βȣ̃ς.
Βοεικὸς, & βοεικὸς, ȣ, ὁ, item βοϊκὸς, e bubula pelle factus; item, bubulus. ſic βοεικὸν, τὸ τῶ βοὸς κρέας, caro bubula: ut ὑεικὸν, ſuilla. Bud.
Βόει☉, ȣ, bovinus, bubulus.
Βοὸ☉, a βȣ̃ς, bos.
Βόες, pl. a βȣ̃ς.
Βοεὺς, έως, ὁ, lorum e bubulo corio factum; Od. β. Th. βȣ̃ς.
Βοὴ, ῆς, ἡ, clamor; item, pugna; a βοάω, clamo.
Βοῇ, Dor. pro βοᾷ, 3. ſing. præſ. ſub.
Βουγενὴς, bove natus: epitheton apum: in Epigramm. βουγενέσι μελίσσαις, i. e. bove natis. ex βȣ̃ς, & γείνομαι.
Βοηδρόμι☉, ȣ, ὁ, auxiliaris: ex βοάω, & δρέμω.
Βοηδρόμ☉, & Dorice βοαδρόμ☉, q. d. ad clamorem alicujus accurrens, auxiliator, opitulator: Eurip.
Βοηδρομέω, auxilior.
Βοήθεια, ας, ἡ, adjumentum, auxilium: a
ΒΟΗΘΕ'Ω, ῶ, auxilior, ſuccurro: q. εἰς τὴν βοὴν θέω, ad clamorem accurro. f. ήσω. p. βεβοήθηκα. a. 1. ἐβοήθησα. a. 1. imperat. βοήθησον, άτω. 2. ſing. præſ. imperat. βοήθει, contracte pro βοήθεε.
Βοήθημα, ατ☉, τὸ, auxilium, remedium, adminiculum.
Βοηθηματικὸς, ȣ, ὁ, vim habens auxiliandi, auxiliator: a Th. βοηθέω.
Βοηθητέον, ſuccurrendum eſt: Demoſth.
Βοηθητικὸς, ȣ, auxiliaris.
Βοηθὸς, ȣ, ὁ, ἡ, & βοηθό☉, Poet. auxiliator: a βοηθέω.
Βοηλασία, ας, ἡ, boum abactio, præda: a βȣ̃ς, & ἐλαύνω, abigo.
Βοηλατέω, f. ήσω, p. ηκα, boves agito, vel abigo: a
Βοηλάτης, ȣ, ὁ, bubulcus, boum agitator, vel abactor. Et
Βοηλάτις, ιδ☉, ἡ, boum agitatrix, vel abactrix: a βȣ̃ς, & ἐλαύνω.
Βόημα, & Dorice βόαμα, idem quod βοὴ, clamor. Th. βοάω.
Βοῆν, Dor. pro βοᾶν, præſ. inf. act. a βοάω. & βοῇς, Dor. pro βοᾷς, præſ. ſub. act.
Βοηνόμ☉, ȣ, ὁ, boum paſtor: παρὰ τὸ βȣ̃ς νέμειν, id eſt, boves paſcere.
Βοὴς, ȣ, ὁ, clamoſus, vociferator: a βοὴ.
Βοητὺς, ύ☉, ἡ, idem ac βοὴ, clamor. Th. βοάω.
Βοθρίζω, obruo: ſonat, q. d. in foveam implicitum traho. Th. βόθρ☉.
Βόθριον, ȣ, τὸ, parva ſcrobs: a
ΒΟ'ΘΡΟΣ, ȣ, ὁ, fovea, ſcrobs; q. βάθρ☉, a βαθ☉.

Βόθυνος, ου, idem, ſed Ἀττικώτερον; q. a βαθύνω, excavo in profundum.
Βοθρώδης, tumor dicitur apud Gal. quum preſſus digito, in modum ſcrobis, foſſulam, veſtigiumque relinquit cavum, & lacunoſum. Th. βόθρος.
Βοΐδης, ου, ὁ, πρᾶος, ἀήδης: Euſtath. ex Menand. Th. βοῦς.
Βοΐδιον, vel βοΐδιον, & per ſynæreſim βῴδιον, & βοιδάριον, τὸ, bucula, buculus: Athen. in Epigramm.
Βοίκλεψ, idem quod βούκλεψ, boum fur: Athen. ex βοῦς, & κλέπτω, furor.
Βοικός, ἡ, ὁ, bubulus, ut βοεικός.
Βοιωταρχέω, fut. ήσω, impero Bœotiis.
Βοιωτία, ας, ἡ, Bœotia.
Βοιωτός, οῦ, ὁ, Bœotus.
Βολαῖος, impetuoſus, irretitus: a βολὴ, ἡ; vel βόλος, ὁ, jactus. Th. βάλλω.
Βολάων, ictuum, gen. pl. a βολή. Th. βάλλω.
Βολβάριον, & βολβίον, ου, τὸ, bulbulus, parvus bulbus: a βολβός.
Βολβίνη, ἡ, bolbine; bulbi quædam ſpecies. Theophr. & Plin.
Βολβιτία, ἡ, Polypodum genus, quod & βολβοτίνη, & βολβίτης dicitur.
Βόλβιτον, ου, quod & βόλιτον, ſtercus, fimus: a βολὴ, quia ejicitur.
Βόλβιτος, ὁ, idem quod βόλβιτον, τό.
Βολβοειδής, έος, ὁ καὶ ἡ, bulboſus, bulbum referens: comp. ex εἶδος, ſpecies, & βολβός.
Βολβός, ὁ, bulbus. exp. ab Euſt. ἄγριόν τι κρόμμυον, alii vero exp. ὕδνον, i. e. tuber terræ. item, radices rotundæ, & tunicatæ, ut lilii, croci, ſquillæ, arundinum, & ſimiles aliæ βολβοὶ dicuntur. apud Dioſc. vero l. 1. c. 124. βολβοὺς καλάμου, Marcellus oculos vocat; quo nomine veteres in radice arundinis dixerunt eam partem, unde ſoboles quotannis naſcitur.
Βολβώδης, εος, ὁ, ἡ, bulboſus.
Βολέω, ῶ, jacio: a βολὴ, jactus.
Βολεών, ῶνος, ὁ, fimetum, ſterquilinium: Euſtathius dicit, Atticum eſſe.
Βολή, ῆς, ἡ, jactus; item, ictus, plaga: gen. pl. Æol. βολάων a p. m. βέβολα, verbi βάλλω.
Βολίζω, bolidem demitto. f. ίσω. p. βεβόλικα. a. 1. ἐβόλισα. a. 1. part. βολίσας, αντος.
Βολίς, ίδος, ἡ, jaculum, ſagitta: item funis alligato plumbo, quo nautæ profunditatem aquarum explorant. Th. βάλλω, jacio.
Βολίτινος, ου, ὁ, ſtercoreus: Ariſtoph. idem quod βόλιτον, ſeu βόλβιτον.
Βόλιτος, ου, ὁ, ſeu βόλιτον, τὸ, exp. ſtercus bubulum, ut Poll. oſtendit, vel idem quod βόλιτον, τό.
Βολοκτυπεῖν, exp. ſonitus ex jactu teſſerarum, dum moventur; ſonitus in ludo fritilli: ex βολὴ, ἡ, ſeu βόλος, ὁ; & κτύπος, ὁ; unde κτυπέω.
Βόλος, ου, ὁ, jactus, Jon. & Poet. funda, verriculum. Th. βάλλω, jacio.
Βολοσία, dicebatur Lucina; quoniam partus dolores, qui βολαὶ nominatur, amoliri, & ὠδῖν credebatur, teſte Etym.
Βομβάζειν, irridere, cavillari: Suid.
Βομβαίνω, videtur eſſe, ſonum bombo ſimilem edo: a Th. βόμβος.
Βομβάξ, adverbium aliud a βομβηδὸν, & jocoſe ab Ariſtoph. fictum, inquit Euſt.
Βομβαλοβομβάξ, apud eund. Ariſtoph. edendo bombum; cum bombo.
Βομβαύλιος, tibicen: qui novit βομβεῖν αὐλόν. Heſych.
Βομβεῦντι, Dor. pro βομβοῦσι. βομβεῦσα, Dor. & Æol. pro βομβοῦσα, ſuſurrans, præſ. part. f. g.
Βομβέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, bombum edo vel facio, ſuſurro, reſono: a ſeq. Them.
Βομβηδὸν, adverb. edendo bombum, cum bombo: a βόμβος.
Βομβήεις, εντος, ὁ, & βομβητὴς, bombum edens.
Βόμβησις, bombizatio.
Βόμβος, ου, ὁ, bombus, ſonus quem edunt apes, ſtrepitus.
Βομβυκίας κάλαμος, exp. bombycia arundo: Theophr. Pl. 4. 11. & Plin. 16. 36.
Βομβύκιον, diminut.
Βόμβυξ, υκος, ὁ, bombyx, vermis ille, qui telas araneorum modo texit, ad veſtem luxumque fœminarum, quæ bombycina appellantur: inquit Plin. Th. ΒΟ'ΜΒΟΣ, ὁ.
Βομβύλη, ης, ἡ, genus apis.
Βομβυλιάζω, ventris murmur edo: Ariſtot.
Βομβύλιος, ου, ὁ, idem quod βομβύλη. eſt & genus poculi, βομβοῦν ἐν τῇ πόσει.
ΒΟ'ΝΑΣΟΣ, vel βόνασσος, ου, ὁ, animal ſylvaticum; aliter monops.
Βόνασος, & βόνασσος, ſcribuntur etiam pro βόνακος, & βόνασσος, animal cornigerum, teſte Ariſtot. Hiſt. an. l. 2 c. 1. de quo multa etiam l. 9. & ex eo Plin. l. 8. c. 15.
Βοοβοσκός, οῦ, ὁ, boum paſtor, bubulcus: ex βοῦς, & βόσκω.
Βοόγλαυκος, i. e. ἀγλαόφθαλμος, Nonn. ὄμματι βοογλαύκοιο προσώπου, faciei bovis & pulchris oculis præditæ: proprie namque ſonat, q. d. bubulas pupillas habens, i. e pulchras; bubuli enim oculi pulchri cenſentur. V. γλαύξ.
Βοόζ, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον, Hebr. in quo robur.
Βοοζύγιον, τὸ, boum jugum.
Βοοθύτης, & βουθύτης, qui boves mactat: unde βουθυτέω, ῶ, boves macto, & immolo: ex βοῦς, & tertia perſ. præt. paſſ. verbi θύομαι.
Βοοκτασία, boum cædes, ſeu mactatio: ex βοῦς, & 2. perſ. præt. paſſ. ἔκτασαι, verbi κτείνω.
Βοοσφαγία, idem quod βουσφαγία, boum mactatio: a βουσφαγέω, boves macto: ex βοῦς, & σφάζω, vel σφάττω.
Βοοτρόφος, vel βουτρόφος, qui boves alit, & paſcit, bubulcus: ex βοῦς, & τέτροφα, præt. med. verbi τρέφω, alo, nutrio.
ΒΟΡΑ', ᾶς, ἡ, pabulum, eſca; proprie brutorum, q. a βόω, ſeu βόσκω, alo.
Βορβορίη, exp. cœnoſa, lutoſa.
Βορβοροκοίτης, ου, ὁ, qui cubat in luto: nomen Ranæ: ex βόρβορος, & κοίτη, cubile.
Βορβορίζω, cœnum refero: ut Dioſc. l. 5. βορβορίζων ἐν τῇ γεύσει, cœni ſaporem referens. ſed exp. etiam, cœno inquino. Th. βόρβορος.
Βορβορόπη, in meretricem jactatum eſt ab Hipponacte, quaſi βορβορώδη τὴν ὀπὴν ἔχουσα. ex βόρβορος, & Th. ὀπὴ, ἡ.
ΒΟ'ΡΒΟΡΟΣ, ου, ὁ, cœnum, limus, proprie ἐκ τῆς βορᾶς.
Βορβοροταράξις, εως, apud Ariſtoph. in equit. dicitur turbulentus; cœno, & tumultu implens omnia; qui fœdum, & turbulentum civitatis ſtatum reddit: q. βορβοροταράκτης, ex βόρβορος, & ταράσσω.
Βορβορόω, cœno contamino, in cœnum converto.
Βορβορυγὴ, ἡ, & βορβορυγμὸς, ὁ, exp. inteſtinorum tumultus, & ſtrepitus; vel general. tumultus, ſtrepitus. utrumque a βορβορύζω, ſtrepitum edo.
ΒΟΡΒΟΡΥ'ΖΩ, ſtrepo; proprie de inteſtinis crepitantibus: verbum a ſono fictum.
Βορβορώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, cœnoſus, cœno plenus, fœculentus, cœnum referens: ut πηλοῦ βορβορωδεστέρου, Plat. a Th. βόρβορος, ὁ.
Βορβορωπὸς, qui cœni ſpeciem refert: fœdus, turpis, fœtorem inferens: ex βόρβορος, & ὤψ, oculus.
Βορεαῖος, borealis.
Βορέαο, gen. Æol. pro βορέου, ut & βορέω, gen. Jon. a
ΒΟΡΕ'ΑΣ, & Jon. Βορέης, ου, ὁ, Boreas, aquilo: q. ἀπὸ τοῦ βοᾶν, καὶ ῥεῖν, quod ventus ſit ſonorus, & violentus: vel a βορὰ, quod edacitatem afferat.
Βορέηθεν, adv. Poet. a ſeptentrionali plaga.
Βορῆτιδες ἀκταὶ, exp. aquilonaria littora: ex Dionyſ. Alex.
Βόρειος, & Βορήϊος, Poet. ου, Borealis. ὑπερβόρειος, qui ex remotiſſima regione venit. neut. ſing. τὸ βόρειον, ſubſtantive, aquilonaris pars, ſeptentrio: & in plur. τὰ βόρεια, pro eod. Th. βορέας.
Βορειότατος, maxime ſeptentrionalis: ſuperl. a βόρειος.
Βορεός, idem quod βορός.
Βορῆν, acc. Jon. pro βορὰν, a βορὰ, pabulum.
Βόρμαξ, & βύρμαξ, formica, quia diligenter βορὰν μαίει, id eſt, cibum quærit: vel a μύρμηξ; & certe μ & β cognata ſunt.
Βορός, vel βορὸς, edax, vorax: Lucian. Unde βορώτατος, edaciſſimus, ex βορὰ, pabulum, eſca.
Βόῤῥαθεν, ab aquilone: a βοῤῥᾶς, idem quod βορέας.
Βοῤῥαῖος, borealis; idem quod βόρειος: pro quo dicitur & βορεαῖος.
Βοῤῥᾶς, ᾶ, ὁ, Boreas: ſic βοῤῥῆς, nom. ſing. Jon.
Βοῤῥεῖον, apud Xen. exp. βόρειος κατάστασις τοῦ ἀέρος, borealis conſtitutio aeris; boreale cœlum; vel potius pro βόρειον πνεῦμα. Th. βορέας.
Βόσις, εως, ἡ, paſtus, cibus. Th. βόω, inuſ. paſco.
Βοσκάδιος, ου, ὁ, paſcua carpens, altilis: apud Nic.
Βοσκὰς, άδος, ἡ, paſcens, paſtui indulgens; ſed eſt & avis marinæ, ſeu paluſtris nomen, ſimilis anati, ut ſcribit Ariſtot. Hiſt. an. l. 8. c. 3. & eſt etiam picis aridæ ſpecies quædam; de qua Dioſc. l. 1. c. 98.
Βοσκὴ, ἡ, paſtus, pabulum; apud Athen. l. 13.
Βόσκημα, ατος, τὸ, pecus, animal, quod paſcitur; item, paſcua: Eſa. 7. a βόσκω. Th βόω, paſco.
Βοσκηματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, exp. pecuarius: ut βοσκηματώδης ἄνθρωπος, Euſt. a βόσκημα.
Βοσκήσασθε, paſcemini, Dor. pro βοσκήσεσθε, 2. pl. f. 1. m. verbi βόσκω, paſco, f. ήσω. Th. βόω, idem.
Βόσκησις, εως, ἡ, paſtio.
Βοσκητέον, paſcendum, verbale gerundivum. a βόσκω.
Βόσκοντι, Dor. pro βόσκουσι, paſcunt, 3. pl. præſ. a βόσκω.
Βοσκός, οῦ, ὁ, paſtor.
Βόσκω, paſco. f. βοσκήσω. p. βεβόσκηκα. a. 1. ἐβόσκησα. a βόω, paſco, inuſ. exp. etiam alo, ſc. more pecudum: Od. α.
Βοσόρ, propr. nom. ſparſor, Hebr. qui etiam dicitur βεώρ, pater Balaami.
Βοσπόριος, ου, ὁ, Boſporius: Sophocl. a Βόσπορος, ὁ.
Βόσπορος, ου, ὁ, Boſporus, vel Boſphorus; q. d. bovis trajectus: mare anguſtum ſignificat; dicitur enim a bovis tranſitu, propter freti anguſtias. Sunt autem duo Boſphori; alter juxta Byzantium, qui Boſphorus Thracius appellatur; alter in introitu Mæotidis paludis; de quibus conſule chorographos. ex βοῦς, & πόρος.
Βοστρυχηδὸν, in cincinni modum, ſeu cirris in formam cincinnorum.
Βοστρυχίζω, in cincinnos plecto; capillum compono; calamiſtro; calamiſtris inuro: & Metaph. ut Dion. Halic. dicit, Platonem κτενίζειν, & βοστρυχίζειν dialogos ſuos: item exp. cirros geſtare.
Βοστρύχιον, diminut. q. d. cincinnulus.
Βοστρυχοῦμαι, unde part. præt. βεβοστρυχωμένος, cirratus, cincinnatus.
Βόστρυχος, ου, ὁ, & βόστρυξ, χος, ὁ, cincinnus, capillus, cæſaries, (quod uvæ inſtar pili cohæreant) capilli certo mo-

ſ modo plexi, quidam tamen proprie cirrum muliebrem ita dici putant. Etymol. deducit a βότρυς, ut dicatur quaſi βότρυχος; quia, inquit, μετὰ χάριτος βοτρυδὸν ἀπῄρτηται. item βότρυχοι, dicuntur cirri, i. e. animalcula pennata, de genere inſectorum: ex Ariſtot. de anim. l. 1.

Βοτρυχώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, exp. cincinni, ſeu cirri formam habens; Eurip. Th. βόστρυχος.

Βοτὰ, V. in βοτόν.

Βοτάμια, τὰ, paſcua, apud Thuc. ὑπὲρ βοταμίων, paſcuorum nomine.

Βοτάνη, ης, ἡ, herba, gramen: a βοτὸς, eſca: quod a βόω, paſco.

Βοτανίζω, herbas carpo, ſeu vello; quod Columella dicit exherbare, & runcare.

Βοτανικὸς, ῦ, herbarius.

Βοτάνιον, ου, τὸ, herbula; ab eodem Th.

Βοτανισμὸς, ῦ, ὁ, runcatio, ſeu evulſio herbarum inutilium.

Βοτανολογέω, ῶ, herbas carpo, & colligo; ex βοτάνη, & λογέω, inuſitato pro λέγω, colligo.

Βοτανώδης, herbaceus, vel herboſus; i. e. vel ad herbarum genus accedens, vel herbis abundans, herbidus: a βοτάνη, a Th. βόω, όσω, vel ώσω; unde βοτὸς, ὁ.

Βοτεῖρες, exp. caſæ paſtorum, gurguſtia; Plut.

Βοτὴρ, ῆρος, ὁ, Poet. paſtor; a βόω, inuſ.

Βοτηρικὸς, ῦ, ὁ, paſtoralis, a βοτὴρ, ῆρος, unde fœm. βότειρα, ἡ.

Βοτὸν, ῦ, τὸ, pecus, armentum. Th. βόω, paſco.

Βοτὸς, ῦ, ὁ, alimentum; ab eodem Th.

Βοτρύδιον, ου, τὸ, racemulus.

Βοτρυδὸν, adv. racematim, in modum racemi. Th. βότρυς.

Βοτρυηρὸς, qui e botryſero genere eſt: & in neutr. plur. τὰ βοτρυηρὰ, pro ipſis botris.

Βοτρυίτης, ου, ὁ, & βοτρυῖτις, ιδος, ἡ, botryites, & botryitis: ut βοτρυίτης λίθος, botryitis gemma.

Βοτρυμὸς, ῦ, ὁ, vindemia: Heſych. Th. βότρυς, υος.

Βοτρυόδωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, racemos elargiens, dans uvas, botrorum largitor: Ariſtoph. in pace. ὦ πότνια βοτρυόδωρε, pacis epitheton a ruſticis ei impoſitum, quod ea vigente vineæ colantur. ex βότρυς, & δῶρον.

Βοτρυόεις, όεντος, racematus, racemoſus, racemi in modum collectus & intortus: Athen. l. 10.

Βοτρυόομαι, ῦμαι, racemor. eſt paſſ. ab activ. βοτρυόω, racemo; a Th. βότρυς.

Βοτρυόπαις, ὁ, ἡ, vitis, quæ botros, ut liberos fert: ex βότρυς, & παῖς.

Βοτρυοσταγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ab uvis diſtillans: ex βότρυς, & στάζω.

Βοτρυοστέφανος, ου, ὁ καὶ ἡ, botryonum ſertis redimitus. V. στέφανος.

Βοτρυοχαίτης, exp. botros crinibus implicitos habens; Epitheton Bacchi, in Epigr. ex βότρυς, υος, & χαίτη, ἡ.

Βοτρυόω, vide in Βοτρυόομαι.

ΒΟ'ΤΡΥΣ, υος, ὁ, botrus, uva, racemus: voc. ὦ βότρυ: acc. pl. βότρυας, quod inde ποιεῖ ῥέει.

Βοτρυώδης, εος, ους, ὁ καὶ ἡ, racematus, racematim cohærens, acinoſus: ut βοτρυώδη δένδρα, arbores racematim fructificantes. Th. βότρυς.

Βοτρυὼν, ῶνος, ὁ, botryo, ſive botrus: a Th. βότρυς, υος.

Βῦ, eſt particula augendi: a βῦς, ideſt, bos, qui magnum animal.

Βῦ, etiam pro βοὸς, Poet.

Βυαγὸς, ῦ, ὁ, paſtor, armenti ductor. item βυαβαῖον, ῦ, τὸ, ὑπὸ βοῶν ἑλκυσμένον ξύλον, ut tradit Heſych. dicens, Laconica eſſe hæc duo vocabula. ex βῦς, & ἄγω.

Βύβαλις, ιδος, ἡ, &

Βύβαλος, ου, ὁ, bubalus, ſylveſtris bos: a βῦς, bos.

Βυβάρας, Heſych. cui magna eſt baris: dicitur etiam de homine magno, & ſtupido. ex βῦ, & βάρις. Vel potius exp. βυβάρας, qui inſtar bovis eſt gravis, i. e. tardus, & ſtupidus. Item exp. μεγαλοπαύτης, παρὰ τὸ μεγάλην βάριν, ἢ μέγα βάρος ἔχειν: Heſych. & ſic eſt ex βῦ, vel βῦς, & βάρος, εος, τὸ.

Βυβόσιον, τὸ, exp. locus ubi boves paſcuntur.

Βύβοσις, εως, ἡ, exp. voracitas: Heſych.

Βυβότας, α, ὁ, Dor. pro βυβότης, ου, ὁ, boum paſtor, bubulcus: a βῦς, & βόω inuſ. paſco.

Βύβοτος, bobus paſcendis aptus: Od. ν. ex βῦ, vel βῦς, & βόσις, vel βοτὶς; verbalia a Th. βόω.

Βύβρωσις, vel βυβρωστις, ἡ, magna fames: a βῦ, particula augente, & βρῶσις, cibus; quod a βρώσκω, comedo.

ΒΟΥΒΩ'Ν, ῶνος, ὁ, inguen. Sic & tumor dicitur circa inguina.

Βυβωνιάω, laboro ex inguine, intumeo: ut Ariſt. Ran. ὑπὸ τῆς κόπου γὰρ τὼ νεφρὼ βυβωνιῶ, i. e. præ laboribus enim renes doleo; hoc eſt, φλεγμαίνω τὰς βυβῶνας, a βυβών.

Βυβώνιον, ου, τὸ, bubonium: dicitur aſter Atticus, quoniam inguinum præſentaneum eſt remedium; Dioſc. l. 4. c. 120. Plin. l. 27. c. 5. a Th. βυβὼν, ῶνος.

Βυβωνοκήλη, ἡ, exp. inguinis ramex; prolapſus inteſtini, vel omenti in inguen, ſic tamen, ut in ipſo inguine conſiſtat, nec deſcendat in ſcrotum: Paul. l. 5. c. 53. ex βυβὼν, ῶνος, & κήλη, ἡ.

Βυγάϊος, ου, qui valde ſe jactat: a γαίω, glorior.

Βυγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, bove genitus: epitheton apis, quod ex boum oſſibus naſcatur; vel eo modo, quo docet Virgil. 4. Georgic. Varro de Re ruſt. l. 2. c. 4. de bobus loquens: denique ex hoc putrefacto naſci dulciſſimas apes, molles matres; a quo eas Græci βυγενεῖς appellant. &c. ex βῦς, & γένος, γίνομαι.

Βύγλωσσος, & —ον, lingua bubula, herba. &

Βύγλωσσος, ſolea piſcis: ex βῦς, & γλῶσσα.

Βυδέψιον, ου, τὸ, bovinum corium: ex βῦς, & δέψω, f. ψω, excorio, pelle nudo; unde δεψέω, ῶ, f. ήσω, ſubigo, & emollio, coriariorum more.

Βύδορα ἤματα, apud Heſiod. in op. & di. exp. dies, in quibus boves, & (ex parte totum intelligendo) quævis animalia excoriantur: at βυδόρῳ τόμῳ, apud Suid. de iis intelligitur, qui, ut in modum boum excorientur, digni ſunt. a βύδορος.

Βύδορος, ου, ὁ, ἡ, boves excorians: a βῦς, & δορὰ; quod a δέρω. Th. δέρας, pellis.

Βυδρομεῖν, accelerare, curſu incitato ferri.

Βυδρομία, ας, ἡ, curſus citus, ſeu incitatus, acceleratio: interpr. Demoſth. ex βῦ particula intenſiva; & δρόμος.

Βύζυγον, & βυζύγιον, ου, τὸ, boum jugum: ex βῦς, & ζυγὸς, ὁ.

Βυθρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui a bobus depaſcitur, ὑπὸ βοῶν θρεψόμενος τῆς ὀδύνης, h. e. βῦς τρέφων; ſeu a particula βῦ, epitatica, πολύτροφος, καὶ πολυθρεπὴς, h. e. πολλάκις θρεψόμενος. Vide θρέψος, & θρέψω.

Βυθοίνης, ſeu Βυθοίνας, ου, ὁ, exp. boum vorator: Herculis Epith. in Epigr. ex βῦς, & θοίνη, ης, ἡ; unde θοινάω, f. ήσω.

Βυθυσία, ας, ἡ, immolatio boum; ex βῦς, & θύω, macto.

Βυθύσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, exp. ad boum mactationem pertinens: ut βυθύσιον νύκτα, noctem, in qua boves mactati ſunt. Vide βυθυσία.

Βυθύτης, ου, ὁ, & βυθυτέω, vide cum βουθύτης, in βοοβοσκός.

Βυϊερέω, exp. boves ſacrifico: ex βῦς, & ἱερέω.

Βυκαῖος, ut & βύκος, & βῦκος, Dor. α, bubolus; & bubulcus, meſſor: idem quod βύτης, ου, ὁ. Th. βῦς.

Βυκάπαι, αἱ, boum præſepia: Heſych. ex βῦς, & κάπη, ἡ, a Them. κάπτω. f. ψω.

Βυκάρδιος, ut βυκάρδιος λίθος, bucardia gemma, bubulo cordi ſimilis, ut tradit Plin. ex βῦς, & καρδία, ἡ.

Βυκέντης, ου, ὁ, qui boves ſtimulo impellit: ex βῦς, & κεντέω, f. ήσω.

Βυκέντρον, ου, τὸ, ſtimulus boum: κέντρον, quo aguntur βόες.

Βύκερως, ω, ὁ καὶ ἡ, bubulis præditus cornibus: ut βύκερων ἄγαλμα, apud Herodot. Item fœnum Græcum, quod & βύκερας, & βυκέραος, apud Nic. ex βῦς, & κέρας, ατος, τὸ.

Βυκέφαλος, equus Alexandri magni, dictus a Taurino capite: ex βῦς, & κεφαλή.

Βύκλεψ, vide ſupra cum βοΐκλεψ.

Βυκολέω, ῶ, f. ήσω, boves paſco: item generaliter paſco, & lacto: item, demulceo, delinio: item, decipio. Βυκολέοντι, dat. ſing. part. præſ. ex βῦς, bos, & κόλον, cibus.

Βυκόλημα, τὸ, exp. lenimen, lenimentum, ſolatium: apud Suid.

Βυκόλησις, εως, ἡ, delinitio, deceptio: Plut.

Βυκολητὴς, ῦ, ὁ, deceptor: Heſych. a βυκολέω, f. ήσω.

Βυκολία, idem ac βυκόλιον.

Βυκολιάζω, item βυκολιάζω, & βυκολιάσδω, Dor. f. άσω, vel άξω, paſtoritium carmen cano.

Βυκολιασμὸς, ῦ, ὁ, paſtoritii carminis modulatio, tibiæ cantu, & tripudio.

Βυκολιαστὴς, ῦ, ὁ, paſtoritii carminis modulator: a βῦς, & κόλον, cibus.

Βυκολίζω, idem quod βυκολέω.

Βυκολικὸς, ῦ, paſtoralis, paſtoritius.

Βυκόλιον, ου, τὸ, armentum boum.

Βουκολὶς, ίδος, ἡ, idem quod βουκολική, adject. fœm. a βουκολικὸς, paſtoralis.

Βουκολισμὸς, ῦ, ὁ, paſtoralis cantilena.

Βουκόλος, & Dor. βωκόλος, ου, ὁ, bubulcus, armentarius.

Βουκόρυζος, expon. admodum mucoſus, ideoque ſtolidus: Heſych. ex βῦ epitat. & κόρυζα, ἡ.

Βῦκος, vide ſupra cum βουκαῖος.

Βύκρανον, ου, τὸ, caput bubulum, ſeu bovinum: apud Proclum de ſphæra: Item, galea facta ex capite bovis.

Βουκράνιον, τὸ, expon. vitis nigra: apud Dioſc. ſic etiam appellatur τὸ ἀντίῤῥινον, apud Gal. ex βῦ, vel βῦς, & κράνιον; unde κράνιον, τὸ.

Βουλαῖος Ζεὺς, expon. conſiliarius Jupiter, vel conſilii præſes: Plut. a Them. βουλή, ἡ.

Βουλάπαθον, dicitur lapathum agreſte, radicis altitudine a ſativo differens: ex βῦ, & λάπαθον, τό.

Βουλαρχέω, ῶ, conſilii, vel curiæ ſum princeps: Ariſtot. Pol. 4. ex βουλή, & ἀρχή.

Βουλαφόρος, ω, ὁ, Dor. pro Βουληφόρος, vide.

Βύλει, vis, Att. pro βύλῃ, 2. perſ. ſing. a βύλομαι, volo.

Βυλεία, ἡ, expon. functio eorum, quæ ad ſenatoria munia pertinent, & quidem quæ fit a ſenatore: a Them. βουλή, ἡ.

Βύλεο, malis, præſ. imperat. Jon. pro Βύλου, a βύλομαι, volo.

Βύλετ' pro ἐβύλετο, imperf. ejuſd. verbi.

Βουλεύεο, Jon. pro βουλεύου, præſ. imperat. paſſ. a βουλεύω, conſulto.

Βουλεύησθα, conſulas, pro βουλεύῃς, 2. ſing. præſ. ſub. per Paragogen τῦ θα· a βουλεύω.

Βύλευμα, ατος, τὸ, conſilium. Th. Βυλή, idem.

Βουλευμάτιον, q. d. conſiliolum: ex Soph. & Ariſtoph. eſt diminut. a βύλευμα, ατος, τό.

Βουλευόμενος, Jon. & Poet. pro βουλόμενος, præſ. part. a βύλομαι, volo.

Βυλεύσαι, 2. 1. imperat. m. βουλεύσαντι, dat.

dat. ſing. a. 1. part. act. verbi βουλεύω, conſulto. Th. βουλή.
Βουλεύσαντε, a. 1. part. dual. num. βουλεύσῃ, a. 1. ſub. a βουλεύω.
Βούλευσαι, a. 1. Jon. ejuſ. th.
Βούλευσις, εως, ἡ, conſultatio.
Βουλευτήριον, ου, τὸ, conſilii locus, curia, ſenatus.
Βουλευτής, οῦ, ὁ, conſultor, ſenator: a βουλεύω, conſulto. Th. βουλή, conſilium.
Βουλευτικός, ή, conſultus: item, ſenatorius, ad ſenatum ſeu curiam pertinens.
Βουλευτός, ή, in deliberationem cadens: ab eod.
Βουλεύω, conſulto. f. εύσω. p. βεβούλευκα. a. 1. ἐβούλευσα. a. 1. m. ἐβουλευσάμην. Th. βουλή.
Βουλέων, gen. pl. poet. pro βουλῶν, a βουλή.
ΒΟΥΛΗ', ῆς, ἡ, conſilium, conſultatio, curia.
Βούληαι, Jon. pro βούλῃ, 2. ſing. præſ. a βούλομαι, volo.
Βουλήεις, conſultus, qui conſilio pollet: Plut. in Solone.
Βουληθείην, ης, η, a. 1. opt. paſſ. βουληθεὶς, εῖσα, volens, a. 1. part. paſſ. verbi βούλομαι.
Βούλημα, ατος, τὸ, voluntas, arbitrium, propoſitum. Th. βούλομαι, volo.
Βουλῆς, ῆντος, ὁ, ſenator: ut ἐτύγχανε γὰρ καὶ βουλὴς ὤν, apud Thuc. l. 3.
Βουλῇσι, & βουλῇς, dat. pl. Jon. pro βουλαῖς, a βουλή, conſilium.
Βούλησις, εως, ἡ, idem ac βούλημα: & ab eod. th.
Βουλητικός, ή, voluntarius.
Βουλητός, ή, ſub voluntatem cadens: a βούλομαι, volo.
Βουληφόρος, ου, ὁ, ἡ, conſultor, conſiliarius: voc. ὦ βουληφόρε: ex βουλή, & φέρω.
Βουλιμία, βούλιμος, & βουλιμίασις, q. d. bovina fames; i. e. ingens, ſeu vehemens fames.
Βουλιμιάω, βουλιμιάζω, & βουλιμώττω, fame ingenti, & intolerabili premor, aut enecor. ex βοῦς, vel βοῦ, epitatico; & λιμός, fames.
Βούλιος, adjectiv. quo utitur Æſchyl. in Χοηφ. τί δ' ἄλλο πρᾶξαι δεῖ τι βουλιώτερον; ubi Scholiaſtes expon. βουλευτικώτερον. Thema βουλή, ἡ.
Βούλομ', pro
ΒΟΥ'ΛΟΜΑΙ, volo; item, malo, & cupio. βούλει, & βούλεαι, Poet. vis, pro βούλῃ. præſ. opt. βουλοίμην, οιο, οιτο. imperf. ἐβουλόμην, & ἠβουλόμην, Att. ου, ετο. f. βουλήσομαι. p. βεβούλημαι, tanq. a βουλέομαι. aor. 1. ἐβουλήθην, & Att. ἠβουλήθην. præt. m. βέβουλα, in compoſ.
Βοῦλος, inteſtina, unde farcimina fiunt, Lat. bolus.
Βουλυτός, οῦ, ὁ, tempus quo boves ſolvuntur a jugis, veſpera: a βοῦς, & λύω, ſolvo.
Βούμαστος, pro quo ſcribitur etiam βούμασθος, per θ, expon. uva quædam, a craſſitudine ita vocata; aut ſimpl. uva in mammæ bovis ſimilitudinem: ex βοῦ, vel βοῦς, & μαστός, ὁ.
Βουμέλιος, ου, ὁ, ἡ, & βουμελία, ἡ, exp. q. d. bubula fraxinus: fraxini quædam ſpecies eſt, a Macedonibus ſic appellata. Theophr. Pl. 3. 11. & 4. 9. ex βοῦς, & Them. μελία, ἡ.
Βουμολγός, expon. bumulgus, qui vaccas mulget: in Epigr. ex βοῦς, & ἀμέλγω.
Βούμυκοι, οἱ, dicuntur voces quædam mugitum taurorum imitantes: (Unde & illæ pro tauris Deo ſacris habentur, quæ ad paludes fluviis vicinas audiuntur) Ariſtot. in Probl. Sect. 25. ex βοῦς, & μυκάω, ῶ, f. ήσω.
Βούνεβρος, ου, ὁ, hinnulus magnus: ex βου, particula augente, & νεβρός, hinnulus. Invenitur & τὸ βούνεβρον.
Βουνιάς, & βούνιον, utrumque napi genus eſt: Dioſc. & Athen.

Βουνὶς γῆ, apud Æſchyl. expon. terra collibus frequens.
Βουνίζω, expon. accumulo, aggero: Ruth. 2.
Βουνίτης οἶνος, vinum ex bunio: Dioſc. 5. 56. a Them. βουνός, ὁ.
Βουνοβατέω, ῶ, per colles gradior, ſeu incedo: ex βουνός, ὁ; & βατέω, inuſit. pro Them. βαίνω.
Βουνόμος, expon. boves paſcens, vel bobus paſcendis aptus. ſed βούνομος, expon. a bobus depaſtus: apud Ariſtoph. in Ran. utrumque ex βοῦς, & νομός, ὁ, ſeu νομή, ἡ; a Them. νέμω, paſco.
Βουνοπατέω, expon. q. d. colles calco; i. e. per colles gradior, ſeu incedo: ex βουνός, ὁ, & Themate πατέω.
ΒΟΥΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, collis, tumulus.
Βουνώδης, clivoſus: q. a βαίνω, quia ſcanditur.
Βούπαις, αιδος, puer, vel adoleſcens grandis, vel pinguis. Ex βου particula intenſ. & παῖς. exp. etiam, bovis filius, ſeu bove natus: apum epitheton, quod ex taurinis oſſibus naſcantur: in Epigr. atque ſic eſt ex βοῦς, & παῖς.
Βουπάλιδες, exp. tibialia, forſan luctantibus in uſu: Heſych. ex βοῦ, & πάλη, ἡ.
Βούπαλις, expon. multam luctam habens: in Epigram.
Βούπαλος, magnus, proprie luctator; item, aſinus. Βούπαλον, μέγα καὶ ὄνομα, Heſych. ut ſit, vel ſimpliciter magnum, vel pro μέγας ὄνος, καὶ ὄνομα, magnus aſinus; & nomen inſuper proprium. Th. πάλη.
Βουπάμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, expon. boum poſſeſſor, pecoris dives: ex βοῦς, & πᾶμα, τό, a Them. πάω, πάομαι.
Βούπεινα, ἡ, magna fames. ex βοῦ, & Th. πεῖνα, ἡ.
Βουπελάται, οἱ, dicuntur bubulci, quaſi βουλάται, pleonaſmo literæ π. & ſic eſt ex βοῦς, & ἐλαύνω, f. ἐλάσω, ab ἐλάω, unde ἐλατὴρ, & ἐλάτης, ὁ. vel bubulci βουπελάται dicuntur παρὰ τὸ πέλας τῶν βοῶν εἶναι, Nicand. in Alexiph. & ſic eſt ex βοῦς, & πέλας; unde πελάω, f. άσω; atque inde πελάτης, ου, ὁ.
Βουπλάστης, qui boves fingit, boum ſtatuarius: in Epigr. ex βοῦς, & πλάστης, ὁ.
Βούπλευρον, τὸ, bupleuron, herba, de qua Nic. in Ther. & Plin. l. 22. c. 22. ex βοῦ, vel βοῦς, & πλευρόν, τό.
Βούπληκτρον, τὸ, idem quod βουπλήξ, boves feriens, aut pungens: utrumque ex βοῦς, & πλήσσω, vel πλήττω, f. ξω; unde πλήξ, ὁ; & πλῆκτρον, τό.
Βουπλήξ, ηγος, ἡ, ſtimulus, quo boves punguntur, βούκεντρον, q. βοῦς πλήττων. Vel ſcutica, quæ fit ex bubula pelle.
Βουποιμὴν, boum paſtor: in Epigr. ex βοῦς, & ποιμήν.
Βουπόλος, qui circa boves verſatur; bubulcus: ex βοῦς, & πολέω.
Βουπόροι ὀβελοί, magna verua, q. ad boves transfigendos. Ex βοῦς, & πείρω, transfadigo, p. m. πέπορα.
Βουπόρος, ad boves transfigendos aptus: ut ὀβελοῖσι βουπόροισι, apud Eurip. in Cyclope. ex βοῦς, & πόρος, ὁ.
Βούπρηστις, εως, ἡ, dicitur animal ex cantharidum genere, ſimillimum ſcarabeo longipedi; ſic dictum, quod in herba a bobus devoratum, eos tacto felle ita inflammet, ut rumpat, teſte Nic. in Alexiph. & Plin. l. 30. c. 4. ſed eſt & oleris ſylveſtris ſpecies, de qua Theophraſt. Pl. l. 7. c. 8. & Gal. in lex. Hippocr. ex βοῦς, & πρήθω, f. ήσω; unde πρῆσις, ἡ, & πρηστήρ, ὁ.
Βούπρωρος, qui bovem in prora habet: ut βούπρωρος θυσία, ſacrificium conſtans in apro, ariete, & tauro; in quo taurus præibat, ut in navi prora: Euſt. ex βοῦς, & πρῷρα.
ΒΟΥ'ΡΑΣΣΟΣ, fructus, qui clauditur ſpathe, i. e. folliculo, & involucro palmæ arboris. ponitur inter themata. ὁ περιεχόμενος δ' ὑπ' αὐτῆς καρπὸς, ἐλάτη καλεῖται, ὑπ' ἐνίων δὲ βούρασσος. Dioſc. l. 1. c. 151. i. e. contentus in ipſo cortice fructus itidem elate dicitur. ſic apud eund. Dioſc. ibid. Φοῖνιξ ὃν ἔνιοι ἐλάτην ἢ σπάθην καλοῦσι, περιχύνδυμα ἐστὶ τοῦ καρποῦ τῶν φοινίκων ἀκμὴν ἀνθούντων, Hermolaus vertit: Palma, quam modo elaten, modo ſpathen vocant, involucrum eſt fructus e palma naſcentis cum ſtatu integro: ubi Marcellus notat, elaten eſſe corticoſum palmæ adhuc florentis operimentum, quem palmæ corticem vocat Columella.
ΒΟΥ'Σ, οὸς, ὁ καὶ ἡ, Bos, vacca. αἱ βόες, vaccæ. dat. pl. βουσὶ, & Jon. βόεσσι. in acc. ſing. βῶν. acc. pl. βόας, βοῦς. Hinc βόειος, βόεος, &c.
Βουσαύχην, expon. qui humeros adducens cervicem contrahit, quales in judicio naturarum Ariſtoteles inſidioſos eſſe ait: ex βοῦς, & αὐχήν.
Βούσιρις, in acc. βούσιριν, Buſiris, rex Agrigentinorum.
Βουστάδιον, ſeu βουστάσιον, τὸ, & βούστασις, ἡ, exp. boum ſtabulum, bubile: ex βοῦς, & στάσις, ἡ, ſtatio.
Βούσταθμον, ου, τὸ, dicitur bubile, boum ſtabulum, ubi boves ἵστανται: Poll. ex βοῦς, & σταθμός, ὁ, ſtabulum, ſtatio.
Βουστροφηδὸν, expon. vertendo, & flectendo ſe more boum arantium, Heſych. ex βοῦς, & στροφή, ἡ.
Βουσφαγέω, boves macto.
Βουσφαγία, ἡ, boum mactatio: in Epigr. pro quo dicitur & βοοσφαγία. ex βοῦς, βοὸς, & σφαγή, unde σφαγία, ἡ.
Βούτας, α, ὁ, Dor. pro
Βούτης, & hoc a βόω, pro quo & βοτὴρ, ῆρος, ὁ, paſtor. Th. βόω, inuſ. paſco.
Βούτιμος, bovis pretium æquans. vide τιμή.
Βούτομος, & ον, Butomum; herba, quam βόες τέμνουσι, boves carpunt.
Βούτορος, ου, ὁ καὶ ἡ, expon. boves penetrans, & transfigens; ſeu bobus penetrandis, & transfigendis aptus: apud Suid. ex βοῦς, & τορέω; unde τορός, ὁ.
Βουτρόφος, & βουτρόφος, ου, ὁ, qui boves alit, & paſcit, bubulcus: ex βοῦς, & τροφή, ἡ, ſeu τροφός, ὁ.
Βούτυπος, bovem cædens, qui boves mactat: Athen. l. 14. ſed eſt etiam ſpecies animalculi, quod ἐμπίς dicitur, teſte Heſych. ex βοῦς, & τυπή, ἡ; unde τύπος, ὁ.
Βουτύρινος, ου, ὁ, butyrinus. Th. βούτυρον.
Βούτυρον, ου, τὸ, Butyrum, lactis ſpuma: Gen. c. 18. ver. 8. a βοῦς, vacca, & τυρός, caſeus, quod a bubulo lacte plurimum fiat.
Βουφάγος, q. d. qui bovem una cœna abſumpſerit, vorax, edax, comedo: ut ſit ex βοῦ, epitat. vel ex βοῦς, & φάγος, ὁ.
Βούφαρος, ου, ὁ καὶ ἡ, expon. a bobus aratus: ex βοῦς, & ἀφαρόω, (quod ex ἀπό, & ἀρόω,) aro.
Βούφθαλμον, τὸ, buphthalmus; herba, quam Dioſc. l. 3. c. 157. & Plin. l. 21. c. 8. ſic appellatam ſcribunt, quod flores habeat bovini oculi ſpeciem repræſentantes. ex βοῦς, & ὀφθαλμός, ὁ.
Βουφονέω, boves macto: Il. η.
Βουφόνια, τὰ, boum mactationes: feſtum apud Athenienſes, de quo Ariſtoph. in nub. βουφόνος, qui boves cædit, & mactat. unde βουφόνοι dicebantur quidam ſacerdotes boves immolantes: Pauſ. in Attic. ex βοῦς, & φόνος, ὁ.
Βουφορβέω, ῶ, boves paſco: ex βοῦς, & φορβή, ἡ; a Th. φέρβω.
Βουφόρβια, τὰ, armenta.
Βουφορβός, qui boves paſcit, bubulcus.
Βουχανδής, expon. bovis capax: in Epigr. ex βοῦς, & χαίνω; unde χανδάνω, & χανδόν.
ΒΟ'Ω, f. όσω, & ώσω, p. κα, paſco: the-

thema inuſit. pro quo in uſu eſt βόσκω, idem.

Βοῴην, clamarem, Attice pro βοῴσαιμι, βοῴην.

Βοώμενος, celebratus: a βοάω.

Βόων, clamabant, pro ἐβόων, 3. pl. imperf. act. a βοάω. Βοῶντος, gen. ſing. part. præſ.

Βοώνης, boum emptor. Vi. Them. ὠνέομαι.

Βοώνητος, bove emptus. ab eod. Th.

Βοῶντι, Dor. pro βοῶσι, 3. pl. præſ. act. a βοάω.

Βοώπης, ου, ὁ, bovinos oculos habens, ad magnitudinem bovinorum propemodum oculorum accedentes.

Βοῶπις, ιδος, ἡ, cui bovini ſunt oculi, magni, & venuſti: ex βοῦς, & ὤψ, ὠπός, oculus; quod a p. m. ὦπα, ab ὄπτομαι. Eſt etiam epithetum dearum apud Hom. & in primis Junonis, quam, ſi tanquam aer conſideretur, ſic denominatam ſcribit Euſt. ἀπὸ τοῦ βοῆς διὰ τῆς ἀέρος ἔχειν. Il. α, & alibi.

Βοώσης, vociferantis, gen. ſing. præſ. part. act. f. g. verbi βοάω.

Βοωτέω, f. ήσω, p. ηκα, aro. præſ. inf. βοωτεῖν· ex βοῦς, & ὠθέω, pello.

Βοώτης, ου, ὁ, Bootes. Nomen ſigni cœleſtis, quod Arctophylax dicitur: ex βοῦς, & ὠθέω, trudo. Eſt enim boum agitator: item, bubulcus.

Βόωψ, dicitur piſcis quidam, ſic dictus, quoniam μικρὸς ὑπάρχων μεγάλους ὦπας ἔχει: Athen. l. 7. ex βοῦς, & ὤψ, ὁ.

B P.

Βραβεία, ας, ἡ, moderatio certaminis, & de eod. dijudicatio.

Βραβεῖον, ου, τὸ, præmium victoriæ: a ſeq. them.

ΒΡΑΒΕΥ'Σ, έος, ὁ, qui dat præmium certaminis; certaminis moderator & arbiter. a ῥάβδος, virga, quam βραβευταὶ geſtare ſolebant: vel quod virga palmea deſignabantur victores.

Βραβευτής, οῦ, ὁ, idem.

Βραβεύω, præmium do certaminis; de victoria decerno: item, impero, moderor. βραβευέτω, 3. ſing. præſ. imper. act. f. εύσω, p. βεβράβευκα. a. 1. ἐβράβευσα. Th. βραβεύς.

Βραβήϊον, Poetice dicitur pro βραβεῖον, quod expon. etiam, ſceptrum regium.

Βραβεὺς, dicitur pro βραβεύς.

ΒΡΑ'ΒΥΛΑ, τὰ, pruna Damaſcena.

Βραγχαλέος, raucus.

Βράγχια, τὰ, branchiæ, quibus piſces ſpirant, quæ & illis datæ ſunt loco pulmonis, ut ſcribit Ariſtot. de reſpir. Item pro faucibus porci, apud eund. inquit Bud. qui & βραγχίων πνεύμονος ſτενουμένων, apud Plut. interpr. inteſtinis pulmonis fiſtulis coarctatis.

Βραγχιάω, ῶ, expon. rauceſco; ut & βραγχάω, idem, apud Poll.

ΒΡΑ'ΓΧΟΣ, ου, ὁ, vel εος, τὸ, raucedo: a βρόγχος, quia gutturi accidit. Item idem quod, & pro βράδος, εος, τὸ, βραδύτης, a Th. βραδύς.

Βραγχώδης, raucus: ut φωνὴ βραγχώδης, vox rauca, & aſpera. a βράγχος.

Βραδέως, tarde; item, ſegniter & cunctanter: βραδύτερον, tardius, ſegnius: βραδύτατα, tardiſſime: adverb. a βραδύς.

Βραδινὸς, ἡ, ὁ, Æol. pro ῥαδινὸς, gracilis.

Βράδιον, tardius, compar. & in ſuperlat. βράδιστον: a βραδύς, tardus.

Βραδυβάμων, expon. qui tarde incedit: Ariſtot. ex βραδὺς, & βαίνω, cujus comp. varia in βάμων, ut a Them. βάω.

Βραδύγλωσσος, cujus lingua tarda eſt, tardiloquus. unde τὸ βραδύγλωσσον, tarditas loquendi, linguæ debilitas. ex βραδὺς, & γλῶσσα.

Βραδυδίνης, ου, ὁ καὶ ἡ, qui tardo vortice circumagitur; tardus ad motum: ex βραδὺς, & δίνη.

Βραδυνούσαις, tardantibus, dat. pl. præſ. part. f. g. a βραδύνω.

Βραδύνω, tardo, cunctor. f. υνῶ, a. 1. ἐβράδυνα. Th. βραδὺς, tardus.

Βραδύκαρπος, expon. tardos, ſeu ſeros reddens fructus: ex βραδὺς, & καρπὸς, ὁ.

Βραδυκίνητος, qui tarde movetur: ex βραδὺς, & κινητὸς, ὁ.

Βραδύνοος, ſeu βραδύνους, qui tarda eſt mente, ſeu ingenio.

Βραδύνοια, ἡ, tarditas mentis, ſeu ingenii: ex βραδὺς, & νόος, contracte νοῦς.

Βραδυπειθὴς, qui tarde, & ægre ſibi perſuaderi ſinit: ex βραδὺς, & πείθω.

Βραδυπεπτέω, tarde coquo; peculiariter cibum in ventriculo. Dioſc. 5. 49. ex βραδὺς, & πέπτω.

Βραδυπεψία, tarditas concoctionis; difficilis concoctio: Dioſc. ex βραδὺς, & πέπτω.

Βραδυπλοέω, ῶ, tarde navigo. f. ήσω. p. βεβραδυπλόηκα· ex βραδὺς, & πλόος, navigatio: quod a πλέω.

Βραδυπορέω, lente procedo. tarde progredior: ex βραδὺς, & πόρος, ὁ.

Βραδύπορος, expon. tarde, ſeu lente pertranſiens. unde βραδύπορα ἐδέσματα, dicuntur edulia, quæ lente digeruntur & diſtribuuntur.

Βραδύπους, tardipes, tardigradus. Them. πούς.

ΒΡΑΔΥ'Σ, εῖα, ὺ, tardus, a, um: in compar. βραδίων, & βράσσων, vel βραδύτερος: ſuperl. βράδιστος, vel βραδύτατος.

Βραδυσκελὴς, ου, ὁ, & —λὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, tardigradus, tarde incedens: ex βραδὺς, & σκέλος.

Βραδύτης, ητος, ἡ, tarditas, ſegnities.

Βραδυτόκος, tarde ſeu ſero pariens: ex βραδὺς, & τόκος, ὁ.

ΒΡΑ'ΖΩ, & Βράσσω, f. σω, ferveo, bullio.

ΒΡΑ'ΘΥ, ſive βράθυς, herba, quæ Latinis dicitur ſabina.

Βράκανον, ου, τὸ, agreſte olus.

Βράκος, εος, τὸ, idem ac βράκαι, ῶν, αἱ, velum, ſeu tegmen pudendorum, bracca jam dicta.

Βρασθεὶς, fervefactus, a. 1. part. paſſ. ab ἐβράσθην, a. 1. ind. verbi βράζω, ferveo.

Βράσμα, ατος, τὸ, & βρασμὸς, οῦ, ὁ, ebullitio, fervor. Th. βράζω.

Βρασματίας, exp. qui fit cum βράσματι, aut βράσματι ſimilis; ut βρασματίαι σεισμοὶ, qui & βράσται, ut βρασματώδης γέλως, expon. riſus immodicus, quo ita concutimur, ut venter doleat: utrumque a βράσμα, ατος, τὸ: & omnia a Th. βράζω, f. σω.

Βράσσω, idem quod βράζω.

Βράσσων, vide cum Th. βραδύς.

Βράχε, imperf. vel a. 2. Jon. a βράχω, ſtrepitum edo.

Βράχεα, έων, τὰ, brevia: Vada; quæ propter aquarum brevitatem brevia vocantur.

Βραχεῖη, Jon. pro Βραχεῖα, fœm. gen. a βραχύς.

Βραχεὶς, & in f. g. βραχεῖσα, perfuſus, a. 2. part. paſſ. a βρέχομαι, ſeu βρέχω, madefacio. a. 2. paſſ. ἐβράχην. a. 2. inf. βραχῆναι.

Βραχέως, adv. breviter, paucis.

Βραχιόνιον, & βραχιονιστὴρ, expon. ornamentum brachii, armilla: a Th. βραχίων.

ΒΡΑΧΙ'ΩΝ, ονος, ὁ, BRACHIUM: q. comp. a βραχὺς: quod lacertus brevior ſit ulna.

Βραχίων, etiam brevior: compar. ut & βράχιστος, breviſſimus, ſuperl. a βραχύς.

Βραχυβάμων, qui brevibus incedit pedibus, bipes: apud Eurip. ex βραχὺς, & βάμων, terminatio compoſitiva, a βάω, inuſit. pro Th. βαίνω.

Βραχύβιος, qui brevis eſt vitæ, cui breve vivendi tempus conceſſum eſt. Ath. l. 7.

Βραχυβιότης, ητος, ἡ, vitæ brevitas: ex βραχὺς, & βίος.

Βραχύβωλος, parvas, ſeu paucas habens glebas: in Epigr. ex βραχὺς, & βῶλος, ὁ.

Βραχυγνώμων, cui brevis ſeu curta eſt ſententia; cui breve eſt conſilium: ex βραχὺς, & γνώμη, ἡ; ſeu γνώμων, ὁ.

Βραχυδάκτυλος, qui curtos habet digitos: ex βραχὺς, & δάκτυλος.

Βραχύδρομος, qui breve curriculum facit: ex βραχὺς, & δρόμος, ὁ. unde etiam in ſuperl. βραχυδρομώτατος, qui breviſſime currit.

Βραχυκαταληκτέω, ῶ, deſino, ſeu termino, ut μέτρον βραχυκατάληκτον; vel etiam uno pede brevior ſum, quam ἀκαταληκτικόν: a καταλήγω.

Βραχυκατάληκτος, brevior quam καταληκτικὸς verſus. unde βραχυκατάληκτα μέτρα dicuntur, quæ in fine velut decurtata ſunt, quæ totum pedem breviora, quam ἀκατάληκτα, ſeu quando fini pes integer deeſt: nam καταληκτικὰ ſunt, quibus in fine deeſt ſyllaba; ἀκατάληκτα vero, ſeu ἀκαταληκτικὰ, quibus pes ultimus eſt integer, nec quicquam deeſt ad μέτρον, ſeu menſuram.

Βραχυκομέω, comam brevem geſto; a Th. κόμη, ἡ.

Βραχυκωλία, ἡ, membrorum brevitas; κῶλα brevia; a Them. κῶλον, τό.

Βραχύκωλος, brevia membra habens, ſeu brevibus conſtans membris. unde apud Ariſtot. Rhet. 3. περίοδοι βραχύκωλοι, periodi, in quibus κῶλα ſunt breviora.

Βραχυλογέω, brevis ſum in dicendo. Plut. a λόγος, ὁ.

Βραχυλογία, brevitas ſermonis, vel orationis.

Βραχυλόγος, brevis in ſermone; qui breviter dicit aliquid, aut loquitur.

Βραχυμέρεια, ἡ, brevitas partium, tenuitas: a μέρος, εος, τό.

Βραχυμερὴς, q. d. cujus partes ſunt breves, & exiguæ; tenuis.

Βραχυμογὴς, brevi temporis ſpatio laborans. Them. μόγος, ὁ; unde μογέω, f. ήσω.

Βραχυμυθία, ἡ, breviloquentia: a Them. μῦθος, ὁ, comp. cum βραχὺς, εῖα, ύ.

Βραχυντικὸς, breviandi vim habens: a Them. βραχύς.

Βραχύνω, breve reddo, corripio.

Βραχύνωτος, brevis tergo; breve dorſum habens: ex βραχὺς, & νῶτος, ὁ.

Βραχυόνειρος, pauca ſeu brevia habens ſomnia: ab ὄνειρος, ὁ, ſeu ὄνειρον, τό.

Βραχυπαράληκτα, quorum penultima brevis eſt.

Βραχυπαραληκτεῖν, dicuntur, quæ penultimam habent brevem: a παραλήγω.

Βραχύπνοος, breves, ſimulque tardos ducens ſpiritus: a πνοή, ἡ.

Βραχύπορος, breves habens meatus: a πόρος, ὁ.

Βραχυπόται, οἱ, brevi tractu bibentes, qui iidem βραχυπόται dicuntur; vel parum potantes: a πότης, ὁ.

Βραχύρριζος, breves habens radices.

Βραχυρριζία, ἡ, brevitas radicum: a Th. ῥίζα, ἡ, comp. cum βραχύς.

ΒΡΑΧΥ'Σ, εῖα, χὺ, έος, brevis. μετὰ βραχὺ, paulo poſt: διὰ βραχέων, paucis.

Βραχὺς, prout expon. brevis, ei opponitur μακρὸς, longus; ſed expon. etiam, parvus, exiguus. unde ἐν βραχεῖ, expon. brevi tempore, ſubito, repente; ſed ſæpius ſignificat quod Latini dicunt, paucis. κατὰ βραχὺ, expon. ſenſim, paulatim: & in neut. βραχὺ (ut & βραχύ τι) aliquantum, paulum; & interdum, paulisper: ut Act. Apoſt. c. 5. Sed expon. & parum: ut βραχὺ φροντίζειν, parum curare. Dicitur denique βραχὺ, quod eſt parvum, i. e. parvi momenti, ſeu pretii: unde βραχέως ἄξιος, apud Plat. de leg. pro contemnendo.

Βρα-

Βραχυσίδαρος, ου, ὁ, Dor. pro βραχυσίδηρος, qui breve ferrum, ſeu cuſpidem habet: ex βραχὺς, & σίδηρος, ferrum.

Βραχυστέλεχος, qui parvo, ſeu brevi eſt caudice: ex βραχὺς, & στέλεχος, τό.

Βραχύστομος, qui brevi eſt ore, vel parvo orificio: Plut. ex βραχὺς, & στόμα, τό.

Βραχυσύμβολος, qui parvum ſymbolum ad convivium confert; in Epigr. ex βραχὺς, & σύμβολον, τό.

Βραχυτελὴς, brevem finem habens; item, compendiarius, brevis: ex βραχὺς, & τέλος.

Βραχύτης, ητος, ἡ, brevitas: a βραχὺς.

Βραχυτομέω, ita puto, ut breves remaneant reliquiæ; curte recido: ex βραχὺς, & τομὸς, ὁ.

Βραχύτομος, ita putatus, ut reliquiæ breves remanſerint; curte reciſus.

Βραχυτράχηλος, qui breve habet collum: ex βραχὺς, & τράχηλος, ὁ.

Βραχύυπνος, brevi contentus ſomno, non diu dormiens: Ariſtot. ex βραχὺς, & ὕπνος, ὁ.

Βραχυφεγγέτης, breve, & exiguum præbens lumen: ex βραχὺς, & φέγγος, τό.

Βραχύφυλλος, brevia habens folia: in Epigr. ex βραχὺς, & φύλλον, τό.

Βραχυχρόνιος, brevi tempore durans: ex βραχὺς: & χρόνος; unde χρόνιος, ὁ.

Βραχυώτος, ου, ὁ, ἡ, breves habens auriculas: ex βραχὺς, & οὖς, ὠτός.

ΒΡΑ'ΧΩ, f. ξω, ſono, ſtrepo; proprie de iis, quæ franguntur.

Βρέγμα, ατος, τό, &

Βρεγμὸς, ῦ, ὁ, ſinciput, a βρέχω, madefacio.

Βρεκεκὲξ, vox ranarum.

Βρέμεσκε, Poet. idem ac τὸ βρέμειν: a βρέμω.

ΒΡΕ'ΜΩ, fremo, murmuro. f. μῶ, p. m. βέβρομα: inde βρόμος, fremitus.

Βρένδον, cervus Meſſapiis.

Βρενδύειν, dici μέρος τι ἀδελφόδωρον, tradit Euſt. a Them. βρένθος.

Βρένθις, βρένθιξ, lactuca.

ΒΡΕ'ΝΘΟΣ, ου, ὁ, avis quædam: quam nonnulli κόσσυφον vocant: ſunt qui anatem eſſe putent: item, faſtus. inde βρενθύεσθαι, arrogantem eſſe.

Βρενθύεσθαι, expon. faſtuoſum, & arrogantem eſſe; ſuperbire: ut apud Ariſtoph. in nub. ὅτι βρενθύει τ' ἐν ταῖς ὁδοῖς, i. e. faſtuoſe incedis, ſuperbe te infers: ſed expon. & fremere, graviter immurmurare, indignari, παρὰ τὸ μετὰ βάρους θέειν, ὅ ἐστι ὁρμᾷν, inquit Etymol. reducitur etiam ad Them. βρένθος.

Βρέντιον, caput cervi, Meſſapiis: a βρένδον, cervus.

Βρέξαι, pluere, aor. 1. inf. a βρέξω, f. 1. act. a βρέχω, pluo.

ΒΡΕ'ΤΑΣ, τό, ſimulachrum, ſtatua, idolum: παρὰ τὸ βροτῷ ἐοικέναι. Heſych.

Βρετέεσσα, adject. fœm. gen. a Them. βρέτας: legitur apud Æſchyl. in Suppl. βρετέεσσα πρὸς ἄντας μ' ἀλιγκὰ ἄγει, i. e. τῶν βρετῶν ἐπικουρία βλάπτει με, inquit Schol. cæterum ibi alii legunt βρυτίνεα; alii βρέταος, alii βρότος.

Βρεφοκτονία, ἡ, infanticidium: ex βρέφος, τό, & κτείνω, f. κτενῶ; unde præt. med. ἔκτονα.

ΒΡΕ'ΦΟΣ, εος, τό, infans.

Βρεφοτροφεῖον, locus alendis, & educandis infantibus deſtinatus: ex βρέφος, τό, & τροφὴ, ἡ; unde τροφάω.

Βρεφύλλιον, τό, infantulus.

Βρέχμα, ατος, τό, (dicitur etiam βρέγμα) Euſt. ſcribit ſinciput ita dici, quod in infantibus hæc pars ſit non ſolum tenera, ſed & valde humida; ut videri quodammodo poſſit βεβρέχθαι, i. e. madefacta eſſe.

Βρεχμὸς, ῦ, ὁ, ſinciput, caput: a βρέχω.

ΒΡΕ'ΧΩ, madefacio, irrigo, bibo, pluo. f. ξω. p. χα. a. 2. ἔβραχον. a. 2. paſſ. ἐβράχην. præt. m. βέβροχα. perf. paſſ. βέβρεγμαι.

Βρῆγμα, idem quod βῆγμα, id quod tuſſiendo expuitur: a Th. βρήσσω, inſerto ρ; idem quod βήσσω, vel βήττω, tuſſio. Th. βὴξ, χὸς, ὁ, tuſſis.

Βρήσσω, tuſſiendo exſpuo: q. a βήσσω.

ΒΡΙ῀, particula epitatica, ſignificans ἄγαν, valde.

Βριάει, 3. ſing. ind. a βριάω.

Βριάρεως, ω, ὁ, Briareus, centimanus: nomen Gigantis. ex βρὶ particula intenſ. & Ἄρης, Mars: vel a βριαρός.

Βριάρεων, acc. ſing. a Βριάρεως, ω, ὁ, Att. pro βριάρεος.

Βριαρὸς, ὁ, robuſtus, validus.

Βριαρόχειρ, fortis, vel robuſtus manibus: ex βριαρὸς, & χείρ.

ΒΡΙΑ'Ω, ῶ, f. άσω, robuſtum reddo; robuſtus ſum; vel potentem reddo; potens ſum; extollo; tumeſco.

Βριζόμαντις, ὁ καὶ ἡ, Heſych. ὀνειρομάντις, qui vel quæ ex ſomniorum interpretatione, aut viſione futura prædicit: ex βρίζω, & μάντις.

ΒΡΙ'ΖΩ, f. ίσω, & ξω, poſt ſumptum cibum paululum dormio: q. βαρίζω.

Βριήπυος, ου, ὁ, vehementer clamans; Martis Epith. ex βρὶ, & ἠπύω, clamo, pro ἀπύω, idem.

Βρῖθος, εος, τό, &

Βριθοσύνη, ης, ἡ, pondus, gravitas.

Βριθύκερως, qui cornibus gravatur; gravia habens, & oneroſa cornua: Oppian. Hal. ex βριθὺς, gravis; & κέρας, ατος, τό, cornu.

Βριθύνοος Ἀπόλλων, in Epigram. gravem mentem faciens, & prudentem: ex βριθὺς, & νοῦς.

Βριθὺς, έος, & ὺος, gravis: a βρίθω.

Βριθυσωπίτης, ſeveram quandam gravitatem præ ſe ferens; ſeverus: ſic vocatur Diogenes Synopenſis, ſeverus Philoſophus. ex βριθὺς, vel βριθοσύνη; & ὤψ, ὠπὸς, ὁ, vel ὤψ, ἡ, oculus.

ΒΡΙ'ΘΩ, ſum gravis; onuſtus ſum; propendeo; cum impetu inclino. f. σω. p. m. βέβριθα.

Βριμάζω, leonis voce utor.

Βριμοῦσθαι, dici etiam refert Euſt. pro βριμᾶσθαι, a Th. βριμόομαι.

Βριμάω, βριμαίνω, & βριμαίνομαι, idem quod Th. βριμόομαι, excandeſco.

Βρίμη, ης, ἡ, robur, potentia: a βριάω.

Βριμηδὸν, adv. cum fremitu; & q. d. fremibunde: apud Nonn.

Βρίμημα, quod ab Heſych. ex ἐπίπληξις: a βρέμω.

ΒΡΙΜΟ'ΟΜΑΙ, οῦμαι, & άομαι, ῶμαι, fremo, frendeo, excandeſco ira: q. a βρέμω, fremo.

Βρισάρματος, ου, ὁ, ἡ, currum gravans: ex βρίθω, gravo, & ἅρμα, currus.

Βρισεὺς, ῆος, ὁ, nom. propr. viri.

Βρισηΐδα, acc. ſing. a Βρισηΐς, ΐδος, ἡ, nomen mulieris.

ΒΡΙ'ΣΣΟΣ, ου, ὁ, echini marini genus.

Βρόγχια, τά, pulmonis concavitates, ſeu canaliculæ, & fiſtulæ; vel aſperæ arteriæ cartilagines pene circulares in totum pulmonem diviſæ: pro quo etiam invenitur βράγχια.

Βρογχίζω, deglutio, devoro; q. d. per guttur dejicio, ſeu demitto.

Βρογχοκήλη, tumor in gutture, ſeu aſpera arteria exoriens; tumor gutturis, ſeu tumidum guttur: Celſus. ex βρόγχος, & κήλη, tumor.

ΒΡΟ'ΓΧΟΣ, ου, ὁ, guttur. a βρόχω, ſorbeo.

Βρογχωτὴρ, ῆρος, ὁ, veſtimenti apertura, qua collum inſeritur: a βρόγχος.

Βρόδον, roſa: Æol. pro ῥόδον.

Βρομέω, idem quod βρέμω, fremo.

Βρομιάζομαι, bacchor: ex Epigr.

Βρόμιος, Bacchus, Dionyſius; vel Bacchicus, Dionyſiacus.

Βρόμος, ου, ὁ, fremitus, fragor; item, avena: a βρέμω, fremo. hinc βρομία φόρμιγξ.

Βροντάω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, tono: a βροντή.

Βρονταῖος Ζεὺς, q. d. tonitrualis Jupiter; tonitruum author.

Βροντεῖον, τὸ, tonitrus officina; machina in ſcena tonitru edens. Th. βροντή.

ΒΡΟΝΤΗ῀, ῆς, ἡ, tonitru: q. βρομή; a βρέμω, fremo.

Βρόντημα, τὸ, idem quod βροντὴ, tonitru.

Βροντησικέραυνος, ὁ καὶ ἡ, tonans, & fulminans: ut βροντησικέραυνοι νεφέλαι, Ariſtoph. q. d. cum tonitru fulminantes nubes: epitheton nubium, quod earum concurſu, & colliſione edantur fulgura, & tonitrua. ex βροντὴ, & κεραυνὸς, ῦ, ὁ, fulmen.

Βροντίας, ἡ, dicitur lapis quidam, a tonitru nomen habens. vide Plin. a Them. βροντὴ, tonitru.

Βροντοποιὸς, ῦ, ὁ, tonitrus author: ex βροντὴ, & ποιέω, facio.

Βροτᾶν, Dor. pro βροτῶν, gen. pl. a βροτός.

Βρότεος, & βρότειος, ου, ὁ, ἡ, mortalis, humanus: quod a βροτός.

Βροτήσιος, ου, ὁ, Poet. idem ac βροτὸς, mortalis.

Βροτοβάμων, ονος, Dor. pro βροτοβήμων.

Βροτοβήμων, ονος, calcator hominum: ex βροτὸς, homo, & βῆμα, greſſus; quod a βαίνω, eo.

Βροτόγηρυς, voce humana loquens: epitheton pſittaci in Epigr. ex βροτὸς, humanus; & γῆρυς, υος, ἡ, vox.

Βροτοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, humanus, homini ſimilis: ex βροτὸς, homo; & εἶδος, εος, τὸ, ſpecies, forma.

Βροτόεις, εντος, ὁ, ſanioſus, cruore reſperſus: in acc. βροτόεντα: a βρότος, cruor.

Βροτοῖσιν, mortalibus: dat. pl. a βροτός.

Βροτοκτόνος, homicida. Th. κτείνω, occido.

Βροτολοιγὸς, ῦ, ὁ, homicida: ex βροτὸς, & λοιγὸς, pernicies.

Βροτὸς, ῦ, ὁ, mortalis, homo: q. ῥοτὸς, ideſt, ὁ ἐν ῥοῇ ὤν. quod nihil ſit magis fluxum, quam homo. Vel a μείρω, divido, p. m. μέμορα, ſit μορτὸς. καὶ κατ' ὑπέρθεσιν καὶ τροπῇ τοῦ μ εἰς β, βροτὸς, ὁ μεμοιραμένην ἔχων τὴν φύσιν. Hinc ἄμβροτος, & ἄβροτος, immortalis.

Βρότος, ου, ὁ, (παροξύτονος) ſanies, cruor.

Βροτοστυγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, hominibus inviſus: Æſchyl. in Prometh. Th. στυγέω, στύξω, odio perſequor.

Βροτόω, f. ώσω, cruore inficio, cruento: a βρότος. item, hominem facio. βροτωθῆναι, mortalem fieri: a βροτός.

ΒΡΟΥ'ΚΟΣ, ου, ὁ, ſpecies locuſtarum: q. a βρύκω.

Βροχὴ, ῆς, ἡ, pluvia vehemens, nimbus. Th. βρέχω, humecto.

Βροχθίζω, ſorbeo, glutio, voro, helluor: Ut inquit Budæus ex Ariſtot. idem quod βρογχίζω, & Them. idem.

Βρόχθος, idem ac βρόγχος, guttur.

Βροχθώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, inaquoſus, aridus.

Βρόχιος μόρος, q. d. laquearis mors: apud Nonn.

Βροχὶς, χίδος, ἡ, laqueus: a βρόχος.

ΒΡΟ'ΧΟΣ, ου, ὁ, laqueus, reſtis: q. a βρόγχος, extrito γ: eſt enim quo guttur eliditur.

ΒΡΟ'ΧΩ, ſorbeo, inuſit. unde ἀναβρόχω, καταβρόχω. q. a βρέχω.

Βρυάζω, floreo, germino; item, lætor, exulto: a Th. βρύω.

Βρύγδην, quidam exp. cum ſtridore dentium; alii, ſtrictim: in Epigram. Th. βρύχω.

Βρύγμα, ατος, τὸ, morſus: a βρύχω, mordeo.

Βρυγμὸς, ῦ, ὁ, ſtridor proprie dentium, fremitus; item, rugitus: a βρύχω, ſtrideo.

Βρύκανος, vel Βρυκίδαμος, edax, vorax: He-

Heſych. a Th. βρύκω, rodo, mando, voro, deglutio.

ΒΡΥ'ΚΩ, f. ξω, p. χα, mordeo, rodo; item, deglutio.

Βρύλλω, potito, ſeu ſubbibo, ſorbeo, ſorbillo, inebrior: a voce infantili, βρῦ.

ΒΡΥ'Ν, vox infantium potum petentium, pro πιεῖν.

Βρυάεις, εντος, ὁ, & βρυώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, muſcoſus; item, mollis, friatilis, fluxus.

ΒΡΥ'ΟΝ, ου, τό, muſcus, alga: Eſt & herbæ genus.

Βρυοφόρος, q. d. muſcifer; i. e. muſci fertilis: Theophr. de cauſ. Plant. ex βρύον, & φέρω.

Βρυόω, ῶ, q. muſco oppleo. unde βρυωθεὶς, muſco oppletus, vel obſitus: Ariſtot. de color.

Βρύσις, q. d. ſcaturitio: apud Euſt. a Th. βρύω, ſcaturio.

Βρύτια, expon. reſiduum poſt calcatarum uvarum preſſuram, Latine vinacea, ſeu vinacei. Vi. Athen. l. 2. qui ſcribit, vocem eſſe factam παρὰ τὰς βότρυας; & reducitur ad Th. βότρυς.

Βρυτὴρ, Æoles dicunt pro ῥυτὴρ, i. e. habena.

ΒΡΥ'ΤΟΝ, ου, τό, & βρῦτος, ου, ὁ, cereviſia; vinum hordeaceum; q. a βρύω.

Βροτὸς, eſt Thema, & frequentius legitur in plur. maſc. βροτοί, ſine adjectione, ut Lat. mortales, pro hominibus; in ſing. vero dicitur ſæpius βροτὸς ἀνήρ. unde Βρότος, expon. pulverulentus ſanguis, i. e. pulvere permixtus.

Βρύχω, idem quod βρύκω, edo, devoro; item, mando.

Βρυχαλέος, rugiens.

Βρυχανάομαι, ῶμαι, apud Nic. Schol. exp ejulo.

Βρυχάομαι, ῶμαι, rugio; proprie de leonibus.

Βρυχὴ, Βρύχημα, & βρυχηθμὸς, rugitus.

Βρυχηδὸν, cum rugitu, vel fremitu. Th. βρύχω.

Βρύχιος, ου, ὁ ϗ ἡ, frendens, fremens: Item, ſubmerſus, ſubmerſorius; q. a βρέχω, madefacio, pluo.

Βρυχμὸς, pro βρυγμὸς, morſus, roſio: a βρύκω.

ΒΡΥ'ΧΩ, f. ξω, p. χα, frendo, ſtrideo. perf. paſſ. βέβρυγμαι. inde βρυγμός.

ΒΡΥ'Ω, f. σω, p. βέβρυκα, ſcateo, fundo, is, germino, pullulo. inde ἔμβρυον, ου, τό, infans utero concluſus.

Βρυώδης, idem quod βρυόεις.

Βρυωνία, & βρυωνὶς, bryonia; i. e. vitis alba: a βρύον, τό, muſcus.

Βρωθεὶς, έντος, roſus, a. 1. part. paſſ. a βρώσκω.

Βρῶμα, ατος, τό, eſca: a βρώσκω, comedo.

Βρωμάομαι, ῶμαι, eſcam appeto; aut præ fame rudo (de aſinis enim proprie dicitur) affertur & pro fœteo; de leonibus ſcil. & hircis, & ſimilibus male olentibus. a βρώσκω, comedo, depaſco; unde βρῶμα, cibus: vel a βρῶμος, graveolentia.

Βρωματίζω, cibum do. Greg.

Βρωματώδης, graveolens.

Βρωμέω, ῶ, fœteo: a βρῶμος.

Βρώμη, & βρωμὸς, cibus, edulium, eſca: a βρώσκω, comedo.

Βρωμήεις, εντος, ὁ; item βρωμήτωρ, & βρωμητὴς, ruditor, rudens: a βρωμάομαι, rudo.

Βρώμησις, ruditus.

Βρωμηστὴς, apud Etym. legitur pro βρωμήτωρ.

Βρωμιῶτις, ιδος, expon. Baccha, Mœnis: a Βρόμιος.

ΒΡΩ'ΜΟΣ, ου, ὁ, graveolentia, fœtor.

Βρωμώδης, εος, ὁ, ἡ, fœtidus: q. a βορῷ, & ὀδμή.

Βρωσείω, eſurio, edere cupio: a βρῶσις, cibus.

Βρώσιμος, ου, eſculentus.

Βρώσιμον, edulium: a βρώσκω.

Βρῶσις, ιος, & εως, ἡ, cibus, edulium; & ipſa comedendi actio: item, eroſio. Th. βρώσκω.

ΒΡΩ'ΣΚΩ, comedo, depaſco. f. βρώσω. p. βέβρωκα. p. paſſ. βέβρωμαι, σαι, ται. a. 1. paſſ. ἐβρώθην.

Βρωτὴρ, ῆρος, ὁ, q. d. comeſtor, qui comedit.

Βρωτικὸς, ῦ, ὁ, edax, cibi avidus.

Βρωτίμη, apud Athen. pro pane furfuraceo: a βρώσκω, comedo.

Βρωτὸς, ῦ, qui comedi poteſt, eſculentus.

Βρωτὺς, ύος, ἡ, cibus, eſca.

B Υ.

ΒΥ'ΑΣ, ου, ὁ, bubo, avis nocturna.

Βυβλάριον, diminut. chartula ex papyro: in Epigram.

Βύβλινος, ου, ὁ, papyraceus: ſed exp. & cannabeus: item, ſcirpeus: ut βύβλινα ὅπλα, apud Herodot. & βύβλινος οἶνος, vinum ex Byblo civitate.

Βυβλίον, ου, τό, papyracea charta, in qua nihil ſcriptum eſt; & funiculus etiam nauticus, non tamen ex byblo (i. e. papyro Ægyptiaca) confectus, ſed ex herba ei ſimili.

Βύβλος, ου, ἡ, papyrus Ægyptia: item, herba quædam ſimilis papyro: Euſt. Suid. Quoniam autem charta ex byblo fieri ſolebat, ideo βύβλος, pro libro accipitur. ſcribitur & βίβλος.

Βύζω, confertim impleo: inde βύζην, denſe. Th. βύω, obturo. Eſt & βύζω, vagio. a βῦ, voce infantili: vel τῷ βύα, ideſt, bubulo. V. etiam in βύσσω.

Βυθίζω, mergo. f. ίσω. p. βεβύθικα. a. 1. ἐβύθισα. a βυθός.

Βύθιος, qui eſt in profundo; profundus: Luc. & βυθίη ναυμαχίη, in Epigram. quæ fit in fluctibus. & τὰ βύθια, aquatilia.

Βυθίως, ſub fluctibus. Th. βυθός.

ΒΥΘΟ'Σ, ῦ, ὁ, fundum, imus gurges, profundum: q. a βάθος.

Βυθοτρεφὴς, in profundo nutritus: in lib. Machab. βυθοτρεφὴς κῆτος, exp. in profundo utero nutriens: ex βυθὸς, & τρέφω, alo, nutrio.

ΒΥΚΑ'ΝΗ, ης, ἡ, Buccina.

Βυκανίζω, buccino.

Βυκανιστὴς, ου, ὁ, buccinator.

Βυκανιστήριον, buccina; idem quod Them. βυκάνη.

Βυκανήτης, apud Polybium, pro βυκανιστὴς, buccinator.

Βύκτης, ὁ, ſonans, ſpirans: venti epithet. a βύζω, confertim impleo.

Βυλὸς, ῦ, confertus: a βύω, obturo.

Βυλλόω, ῶ, oppleo, obſtruo: Heſych. & βυῶ, dicitur etiam pro Th. βύω, confercio, oppleo.

ΒΥ'ΝΗ, ης, ἡ, hordeum madefactum, quod coctores cereviſiarii maltam vocant.

Βυνέω, mergo: Heſych. βυνεῖν, βαπτίζειν, Æol. eſt a βάπτω.

ΒΥ'ΡΣΑ, ης, ἡ, corium, pellis.

Βυρσαίετος, ab Ariſtoph. dicitur Cleon. ἀπὸ τῆς βύρσης, ϗ τῦ ἁρπάζειν, teſte Heſych. q. d. aquila raptrix τῆς βύρσης. Per jocum autem βύρσην vocat Athenarum urbem. ex βύρσα, ἡ, & αἰετὸς, ὁ.

Βυρσεὺς, έος, & Att. έως, coriarius.

Βυρσεύω, corium concinno, ſeu apparo.

Βύρσινος, ου, ὁ, coriaceus. & apud Ariſtoph. βυρσίνην ἔχω, exp. flagellum.

Βυρσὶς, ἡ, diminut. corium pellis.

Βυρσοδέψης, ου, ὁ, cerdo, coriarius: ex βύρσα, & δέψω, excorio.

Βυρσοπαγὴς ναῦς, dicitur navis corio contecta, q. d. compacta: ex βύρσα, ἡ, & πήγνυμι, f. ξω; unde aor. 2. ἐπάγην.

Βυρσοποιὸς, coriarius: Poll. ex βύρσα, ἡ, & ποιέω.

Βυρσοπώλης, qui coria vendit: ex βύρσα, & πωλέω, ῶ.

Βυρσότονον κύκλωμα, apud Eurip. in Bacch. dicitur tympanum; quoniam rhombus eſt orbicularis pelle intenta obductus: ex βύρσα, & τόνος, ὁ, tentio, intentio.

Βυρσόω, ῶ, corio contego. Th. βύρσα.

Βυσαύχην, ενος, ὁ, qui ſcapulis ſurſum adductis, & attractis cervicem contrahit: quales in judicio naturarum Ariſtoteles inſidioſos eſſe ait: ex βύω, obturo, & αὐχὴν, ένος, ὁ, cervix.

Βύσιος, Byſius; menſis quidam apud Delphos; ſic dictus, quaſi φύσιος, quoniam eo menſe multa βύεται, h. e. producuntur, & germinant.

Βύσμα, ατος, τό, obturamentum; a 1. perſ. præt. paſſ. verbi βύω.

Βύσσινος, ου, Byſſinus, qui ex byſſo eſt: ut βυσσίνη σινδὼν, apud Herodot. & βύσσινος [illegible], apud Plut. Metaph. βύσσινα ῥήματα, ornata verba. Them. βύσσος.

Βυσσοβαρὴς, in profundum delabens præ pondere: Heſych. ex βυσσὸς, Jon. pro βυθὸς, fundum; & βάρος, εος, τό, pondus.

Βυσσοδομεύω, profunde cogito; machinor: item, fundamenta probe jacio. a βυσσὸς, Jon. pro βυθὸς, fundum; & δομεύω, pro δομέω, ædifico. Th. δέμω, ſtruo.

Βυσσόθεν, ex imo: adv. a βυσσός.

Βυσσὸς, ῦ, ὁ, fundum, profunditas: Jon. pro βυθὸς, inde ἄβυσσος.

ΒΥ'ΣΣΟΣ, ου, ἡ, byſſus; lini pretioſiſſimi genus. Hinc βύσσινος.

Βυσσόφρων, in profundo cogitans pectore. vid. Heſych. ex βυσσὸς, & φρὴν, mens.

Βύσσω, & βύζω, eſt τῷ βύα, i. e. bubonis; quem queri, & gemere ferali carmine dicunt Latini poetæ; bubulare. Th. βύας, ου, ὁ, bubo.

Βύσσωμα, τό, profunditas: a βυσσός.

Βυστικὸς, pro βεβυσμένος, oppletus, refertus: ex Ariſtoph. Th. βύω, vel βύζω, obturo.

Βύστρα, idem quod βύσμα, obturamentum; & pro genere marſupii, ſeu peræ: Poll.

ΒΥ'Ω, f. σω, p. βέβυκα, obturo; obſtruo; item, impleo, tego. βύζω, idem.

B Ω.

Βῶ, βῇς, & βέω, βέῃς, Jon. a. 2. ſub. a βαίνω, eo.

Βωΐδιον, τό, bucula, buculus. vide ſupra βοΐδιον.

Βωθεῖν, per contract. Jon. pro βοηθεῖν.

Βωκολιαξεῖς, Dor. pro βουκολιάσεις, bucolicum carmen cantabis.

Βωκολιάσδω, Dor. pro βουκολιάζω, paſtorali more cano. βωκολιάσδευ, Dor. imperat. pro βουκολιάζου.

Βωκολιαστὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro βουκολιαστὴς, ῦ, ὁ, bucolici carminis cantor: ex βῦς, κόλον, cibus, & ᾄδω, cano.

Βωκολικὸς, Dor. pro βουκολικὸς, paſtoralis.

Βωκόλος, Dor. pro βουκόλος, bubulcus: a βῦς, & κόλον, cibus.

Βῶκος, ου, ὁ, Dor. pro βῦκος, ου, ὁ, idem quod βουκαῖος, bubulcus, meſſor. Them. βῦς.

Βωλὰ, conſilium: Dor. pro βυλή.

Βωλάκιον, & Βωλάριον, ου, τό, item βώλιον, ου, τό, gleba.

Βῶλαξ, ακος, ἡ, Poet. idem quod βῶλος.

Βωληδὸν, glebæ modo: a βῶλος, gleba.

Βωλίτης, ου, ὁ, boletus, fungi genus. a βῶλος.

Βωλοκοπέω, glebas ſcindo, vel frango; occo.

Βωλοκοπία, ἡ, glebarum fractio: ex βῶλος, ου, ἡ, & κοπή, ſectio. Th. κόπτω.

ΒΩ'ΛΟΣ, ου, ἡ, gleba, ager, maſſa; item, bolus.

Βωλοστροφία, ἡ, glebarum inverſio, & repaſtinatio. Th. ſτρέφω, verto, verſo; unde ſτροφὴ, ῆς, ἡ, verſio, verſura.

Βω.

Βωλοτόμ⊕, glebas ſecans: Epigr. Them. τέμνω, ſcindo; unde τμὸς, ὁ, ὁ, ſecans.
Βωλώδης, ε⊕, ὁ, ἡ, glebosus.
Βωμολόχημα, τὸ, ſcurrile factum, aut dictum: Heſych.
Βώμακος, ακ⊕, ὁ ἢ ἡ, idem quod βωμολόχ⊕, ſacrilegus: item pro parva ara capitur.
Βώμευσις, εως, ἡ, aræ extructio: Heſych.
Βώμι⊕, altareus. unde βώμιοι ἐπιςά̃ται, aræ præfecti.
Βωμίς, ίδ⊕, ἡ, diminut. arula: Herod.
Βωμίςρια, ἡ, quæ ad aras ſacra peragit; ſacerdos, ſeu ſacerdotiſſa: a βωμὸς, ara.
Βωμολόχευμα, ατος, τὸ, ſcurrile factum, aut dictum; ſacrilegium. Athen. ex βωμὸς, altare; & λόχος, inſidiæ.
Βωμολοχία, ας, ἡ, ſcurrilitas; altera extremitas τῆς εὐτραπελίας: apud Ariſtot. 2. Ethic.
Βωμολόχος, ε, ὁ, ἡ, ſcurrilis, ſcurra, aſſentator; item, ſacrilegus.
Βωμολοχέω, & βωμολοχεύομαι, ſcurram, vel ſacrilegum ago.
Βωμολόχως, ſcurriliter.
Βωμονείκης, ε, ὁ, qui ad aram contendit: ex βωμὸς, ara. & νεικέω, rixor; a Th. νεῖκος, εος, τὸ, rixa.
ΒΩΜΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, baſis; item, ara: q. a βάω, ſeu βαίνω. Euſtath. nam ab Hebr. במה βωμὸς, & ara diis, & deabus; θυσιαςήριον, & altare Deo vero.
Βῶν, Jon. & Dor. pro βοῦν. vel acc. ſing. a βῶς, ὁ, ἡ, Dor. pro βοῦς, οὸς, bos, & in acc. pl. τὰς βῶς, & in dat. pl. βωσί.
Βωνίτης, ε, ὁ, idem quod βώτης, ε, ὁ, bubulcus. Th. βοῦς, bos.
Βῶξ, piſcis, a clamore dictus, nempe a βοῶ, Dor. βοάξ.
Βῶρος, ε, Borus, nom. propr. viri: item urbis Lydiæ, quæ nunc Sardia.
Βῶς, acc. pl. Dor. vide in Βῶν.
Βῶς, ὁ ἢ ἡ, Dor. pro βοῦς, bos, vacca.
Βῶσαι, vocare, Jon. & Dor. pro βοῆσαι, a. 1. inf. verbi βοάω.
Βώσας, αντος, & βώσομαι, ac βώσατο, apud Poetas ſæpe reperiuntur pro βοήσας, a. 1. part. & βοήσομαι, & βοήσατο, per contract. a βοάω, clamo.
Βωςρέωμες, Dor. & Poet. pro βοςρέωμεν, 1. pl. præſ. ſub. act. a βωςρέω.
Βωςρέω, Dor. verb. pro βοάω, voco. Hinc βωςρήσομες, Dor. pro βωςρήσωμεν, 1. pl. a. 1. ſub. act.
Βώτας, α, ὁ, Dor. pro βώτης, ε, ὁ, paſtor.
Βωτιανείρη, populoſæ, dat. ſing. f. g. a Βωτιάνειρος, ε, ὁ, ἡ, alens viros: a βώτης, ἡ, & ὁ βώτης, paſtor (quod a βόω, inuſ. paſco) & ἀνὴρ, vir.
Βωῦ, idem quod βοῶ, ſeu βοῦ, clamo; facto ſcil. βοωῦ, a βοάω, deinde per contractionem βωῦ. unde ἐπιβωςρῶ, apud Herod. inquit Euſtathius.
Βώτωρ, ορος, ὁ, idem quod βωτὴρ, paſtor: a βόω, inuſ. paſco.

Γ Α.

Γ Tertia apud Græcos litera ternarium numerum denotans. Γ, interdum pro δ, ponitur. Interdum γ otioſe vocibus præponitur, ut γέαρ, ἔαρ, ver. γία, ἴα, violæ, &c. Et γ', pro γὲ, quidem, certe.
Γᾶ, Dor. pro γῆ.
Γαββαθᾶ, ἡ, nomen plateæ, ἄκλιτον. Hebr. pavimentum elatum.
Γαβριὴλ, ὁ, nomen angeli, ἄκλιτον. Hebr. robur Dei.
ΓΑΓΑ'ΤΗΣ, ε, ὁ, Gagates lapis. a γάγας, qui eſt fluv. Lyciæ.
Γαγγαλίζω, titillo: a γάω τὸ γελῶ, facio ridere. Vel a γάνος, lætitia.
ΓΑΓΓΑ'ΜΗ, ης, ἡ, ſagena, rete piſcatorium. q. a γῶ, capio.
ΓΑΓΓΙ'ΤΙΣ λίθος, ſeu γαγγίτης, ε, ὁ, gemma quædam. a Gange fluv.
ΓΑΓΓΑΙ'ΟΝ, ε, τὸ, nervi præter naturam contortio. Heſych. γεγγάλιον.
ΓΑΓΓΡΑΙ'ΝΑ, ης, ἡ, gangræna, partis alicujus mortificatio. q. a χάω, vel χαίνω, depaſcor, quia partes ſinceras avide depaſcitur. vel a γάνει τῷ χαίνειν, gaudio depaſcendi.
Γάδ, Gad, nomen viri, ἄκλιτον. Hebr. turma.
Γαδαρεὺς, έως, ὁ, Gadarenſis.
Γαδηρῖνος, ε, ὁ, nomen Gentile. Hebr. ſepto cinctus.
ΓΑ'ΔΟΜΑΙ, gaudeo.
ΓΑ'ΖΑ, ης, ἡ, gaza. Perſica vox, opes, divitiæ.
Γαζοφυλάκιον, ε, τὸ, ærarium Eccleſiaſticum, & pro loco ipſo. ex γάζα, ης, ἡ, & φυλακή, ῆς, ἡ, cuſtodia, quod a φυλάσσω, cuſtodio.
Γαθεῖν, Dor. pro γηθεῖν, præſ. inf. a γηθέω, gaudeo. Dor. γαθέω.
Γάθησεν, Dor. pro γήθησεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. Jon. verbi γηθέω, gaudeo, lætor.
Γαῖ, pro γαῖα, & Jon. γαίη, ης, ἡ, terra.
ΓΑΙ'Α, ας, & Poet. γαίη, ης, ἡ, terra, tellus. & per aphæreſin αἶα. in proſa γῆ. q. a γέα, idem. vel a γάω, naſcor, quod e terra omnia oriantur. Platoni q. γεννήτειρα, id eſt, genitrix. Hinc γάϊος, & γαῖος, ε, ὁ, ἡ, terrenus, ut & γαιώδης, idem. Γαίηθεν a terra. ἀπόγαιος, ε, ὁ, a terra remotus. ἀνώγεον, vel ἀνώγαιον, ε, τὸ, cœnaculum, ἐπίγαιος, ε, ὁ, humi repens. εὔγαιος, ὁ, ἡ, fertilis. εὔγειος, ε, ὁ, idem.
Γαιηόχῳ, dat. ſing. a γαιήοχος, ε, ὁ, terram cingens, & continens. Dicitur & pro eodem contracte γαιῆχος, & γαιῆχος. ex γαῖα, terra, & ἔχω, contineo. vel ὀχεῖται ἐπὶ τῆς γῆς.
Γάϊος, ε, ὁ, Gajus, nomen viri.
ΓΑΙΣΟ'Α, vel γαῖσος, ε, ὁ, gæſum, armaturæ genus.
ΓΑΙ'Ω, glorior, ſuperbio. præſ. part. γαίων.
ΓΑ'ΛΑ, ακτος, τὸ, lac. tanquam a γάλαξ. q. a γελάω, rideo, ut ſit quaſi γέλα. Lac primum eſt hominis alimentum, eique ſemper arridet. Hinc γαλακτώδης, γαλακτικός, & γαλαθηνός, lacteus. γαλαξίας κύκλος, ὁ, lacteus circulus in cœlo.
Γαλαθηνός, ȣ̃, ὁ, hinnulus, qui non ablactatur. a γάλα, lac.
Γαλακτοπότης, ε, ὁ, qui lac potat. ex γάλα, lac, & πίνω, bibo.
Γαλάνα, ας, ἡ, Dor. pro γαλήνη, ης, ἡ, ſerenitas.
Γαλαξαύρη, ης, ἡ, nomen propr. mul.
Γαλάτεια, ας, ἡ, nomen mul.
Γαλάτης, ε, ὁ, nomen gentis, Galata.
Γαλατία, ας, ἡ, nomen regionis. Gr. lactea.
Γαλατικός, ἡ, ὀν, Galaticus.
ΓΑΛΕ'Η, ης, & in proſa γαλῆ, ῆς, muſtela, catus. nam felis eſt proprie αἴλουρος. q. a γάλα. feles enim lacte delectantur, vel per metatheſin ex γαλέη fit ἀγέλη, quod ad opus ἀφροδίσιον noctu gregatim conveniant. Et γαλῆ dici poſſet, q. γαλερὰ, læta, exultans. Hinc γαλεός, ȣ̃, ὁ, muſtelus, piſcis genus. γαλιδεὺς, έως, ὁ, catulus felis. μυογαλῆ, ῆς, ἡ, mus araneus.
Γαληνός, ὴ, όν, tranquillus, ſerenus, hilaris. Th. γαλήνη.
Γαλῆ, ῆς, ἡ, felis, muſtela. vide Γαλέη.
ΓΑΛΗ'ΝΗ, ης, ἡ, ſerenitas, tranquillitas maris, malacia, dum aer, aut mare quaſi ridet, a γελῶ vel a γάλα, cœlum luce perfuſum, lacteo, ſeu candido colore eſſe videtur. Eſt & nomen propr. mulieris. Hinc γαλήνιος, ε, ὁ, ſerenus. γαληνός, ȣ̃, ὁ, idem.
Γαληνιῶσαν, acc. ſing. part. præſ. f. g. a γαληνιάω, tranquillus ſum. Th. Γαλήνη.
Γαλιλαία, ας, ἡ, nomen reg. Hebr. limes.
Γάλιον, Galium herba. q. a γάλα, quia in contrahendo lacte coaguli vicem implet.
ΓΑΛΙΟ'ΨΙΣ, εως, ἡ, frutex, urticæ ſimilis. urtica mortua. q. a γαλέας ὄψις, figura muſtelæ.
Γαλλίων, ωνος, ὁ, nomen viri.
ΓΑ'ΛΛΟΣ, ε, ὁ, eviratus, ſpado. q. ab ἄλλος, qui naturam ſuam mutavit. Vel a Gallo, Phrygiæ fl. ubi initiabantur.
ΓΑ'ΛΩΣ, ω, vel ωος, & γάλοως, ου, ſoror mariti, vel uxor fratris. q. a γάλα, lac; quod ſint quaſi ὁμογάλακτες, q. eodem lacte nutriti, quippe quod ſæpius conviventur.
Γᾶμαι, Dor. pro γῆμαι, a. 1. inf. quod vide.
Γαμαλιὴλ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. retributio Dei.
ΓΑΜΒΡΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, gener, ſocer: item frater uxoris. in pl. dat. γαμβροῖσι, Jonic. q. a γαμέω, ut ſit quaſi γαμερός. ἐκ τῶ γαμῶν orta eſt hæc affinitas.
Γαμείσθων, matrimonio junguntur, 3. pl. præſ. imperat. act. a γαμέω.
Γᾶμεν, Dor. & Jon. pro ἔγημεν, 3. ſing. a. 1. ind. vide γῆμαι.
Γαμέεσθαι, gem. ει, pro γαμεῖσθαι, f. 1. med. verbi γαμέω, uxorem duco.
Γαμετεῖον, verbale a γαμέω.
Γαμετή, ῆς, ἡ, uxor. at γαμέτης, ε, ὁ, maritus. Th. γαμέω.
ΓΑΜΕ'Ω, uxorem duco, nubo, fut. ήσω. præt. γεγάμηκα. aor. 1. ἐγάμησα, & per ſyncop. & metath. ἔγημα. aor. 1. paſſ. ἐγαμήθην. q. a γάω. hic finis ejus generare, ut alii ſint cultores Deo poſt nos. vel q. a γάνος, & ἄμα, quod conjuncta ſit lætitia. Hinc γαμήλιος, ε, ὁ, ἡ, nuptialis, conjugalis. γαμήλιον, ε, τὸ, munus nuptiale. γαμέτης, ε, ὁ, maritus. γαμετή, ἡ, uxor. γάμος, ε, ὁ, nuptiæ. γαμίζω, nuptui colloco. γαμηλιὼν, ῶνος, ὁ, October, vel Januarius. ἄγαμος, ε, ὁ, cœlebs. νεόγαμος, ε, ὁ, ἡ, qui nuper uxorem duxit, vel nova nupta. q. a γάω, nam finis ejus generare.
Γαμησείω, nupturio. a γαμέω, f. ήσω.
Γαμίσκω, nuptum do. (γαμίσκομαι, nuptui colloco) idem quod γαμίζω. Th. ίσω. p. γεγάμικα. τὸ γαμίζειν eſt parentum. Sponſus dicitur γαμβρὸς, Sponſa γαμηλιώτις.
Γάμοιο, gen. Jon. pro γάμου, a γάμος, quod vide.
Γαμοῖτο, nubat, præſ. opt. paſſ. a γαμέω.
Γαμοκλοπεῖν, præſ. inf. a γαμοκλοπέω, furtivas nuptias quæro. ex γάμος, ε, ὁ, nuptiæ, & κλέπτω, furor. p. m. κέκλοφα.
Γαμόρος, ε, ὁ, Jonic. pro γημόρος, agricola, ex γῆ, terra, & μείρω divido. præt. med. ἔμμορα.
Γάμος, ε, & Jon. γάμοιο, ὁ, vel αἱ γα-

γάμοι, nuptiæ, q. a γάω. Hic finis e-
ius generare. Vide γαμέω.

Γαμόστολος, ου, ὁ, nuptias ornans. a γά-
μος, ου, nuptiæ, & στέλλω, orno. hinc
γαμοστολέω, nuptias paro.

Γαμουμένῃ, dat. ſing. præſ. part. paſſ. f. g.
a γαμέω, nubo.

Γαμφηλαὶ, αἱ, malæ, maxillæ. a γαμ-
ψός, incurvus, inflexus, pro καμψός,
quod a κάμπτω, flecto.

Γαμψὸς, ῦ, ὁ, inflexus, aduncus; a
κάμπτω.

Γαμψώνυχες, nom. plur. a γαμψῶνυξ, cui
curvi ſunt ungues. q. a γαμψὸς, idem
quod καμψὸς, incurvus. Th. κάμπτω,
flecto, incurvo. & ὄνυξ, υχος, ὁ, un-
guis.

ΓΑ'ΝΟΣ, εος, τὸ, lætitia, voluptas: i-
tem ſplendor. a γάω, lætor. Hinc
γανόω, lætitia afficio, ſplendeo.

Γανυμήδης, εος, ὁ, Ganymedes; nom.
propr.

ΓΑ'Ρ, enim, nam. conjunctio cauſalis.

ΓΑΡΓΑΙΡΕΙΝ, ſplendere. q. ex μαρμαί-
ρειν, tum vibrare, palpitare: item mul-
tiplicare. inde γάργαρα, multitudo.

ΓΑΡΓΑΛΙΖΩ, titillo, lætitia afficio. i-
dem cum γαγγαλίζω. q. γάω γέλων,
gigno riſum.

ΓΑΡΓΑΡΕΩΝ, ῶνος, ὁ, gurgulio, gut-
tur. a ſono, q. qui fit collutione. Hinc
γαργαρίζω, os aqua colluo, gargarizo.

ΓΑ'ΡΟΝ, ου, τὸ, garum, liquamen piſci-
um ſale conditorum. hinc ὀξύγαρον, ου,
τὸ, garum aceto conditum.

Γαρυέμεν, Dor. pro γηρύειν. & γαρύετον,
dual. præſ. ind. Dor. pro γηρύετον. Vi-
de γαρύειν. hinc γαρύσομαι, Doric. f. 1.
celebrabo.

Γαρύειν, Dor. pro γηρύειν, a γαρύω, pro
γηρύω, ſono, loquor: quod vide.

Γαρύομαι, Dor. pro γηρύομαι, vide in γα-
ρύειν. hinc γαρύσαιντο, Dor. pro γηρύ-
σαιντο, 3. plur. a. 1. opt. med.

ΓΑΣΤΗ'Ρ, έρος, ρὸς, ἡ, venter. q. a γάω,
capio. Eſt enim in ventre cavitas, &
capacitas. poſſit etiam ad γάω referri,
quia in eo ſunt μόρια γεννητικά. hinc
γάστρις, guloſus. γαστρίζω, ventrem ex-
pleo.

Γάστρη, & γάστρα, ας, ἡ, fundum vaſis,
vel navis. a γαστὴρ, venter.

Γαστρίμαργος, ου, ὁ, guloſus, cibi avi-
dus. ex γαστὴρ, & μάργος, ου, ὁ, inſa-
nus.

ΓΑΥΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, mulctra. a γάλα, quod
recipit. q. γαλαυλός. Γαῦλος, ου, ὁ,
navigii genus, ſentina.

Γαυλὼς, Dor. pro γαυλοὺς. acc. plur. a
γαυλός.

Γαυριόωντες, Poet. pro γαυριῶντες, nom.
plur. part. præſ. act. verbi γαυριάω, ſu-
perbio. Th. γαῦρος, ου, ὁ, ſuperbus.

ΓΑΥ'ΡΟΣ, ου, ὁ, ſuperbus, arrogans, fe-
rox. q. a γάιω, ſuperbio. ut ſit q. γαί-
ρος, Hinc γαυρότης, ητος, ἡ, ſuper-
bia. γαυριάω, & γαυρόω, ſuperbio, glo-
rior, me jacto. ἀγαυρὸς, ῦ, ὁ, ſuper-
bus, inſolens.

Γαυρούμενος, elatus, ſuperbiens, præſ.
part. a γαυρόομαι, οῦμαι. hinc γαυρῦ,
efferaris, præſ. imperat. paſſ. a γαῦρος,
ου, ὁ, ſuperbus.

ΓΑΥΣΟ'Ν, ῦ, τὸ, curvum, tortuoſum.
γαυσόω, reddo γαυσόν.

ΓΑ'Ω, genero, naſcor.

Γ Ε.

ΓΕ', Dor. γὰ, quidem, certe. Et τέ,
idem eſſe puto. Aliquando γέ eſt ſyl-
labica adjectio, ſeparatim vix legitur.
ὄφελόνγε, utinam ſane. καίγε, & qui-
dem. ὅμωςγε, tamen. καίτοιγε, etſi.
μὲνοῦνγε, imo vero.

Γέα, & contracte γῆ, ἡ, terra. vel γέα,
a γάω, quia gignit φυτά: & omnino
magna mater eſt naſcentium corporum.

Γεάοχος, ὁ, & γαιάοχος, & Ion. γαιή-
οχος, Neptuni Epith. παρὰ τὸ τὴν γέαν,
ἤτοι γῆν ἔχειν: vide in γαιήοχος.

Γέγαα, genitus ſum. præt. med. Poet.
verbi γάω, pro γείνομαι, naſcor. Alii
volunt eſſe perf. act. pro γέγηκα. unde
γεγαώς, pro γεγηκώς.

Γεγάατε, & γέγααντι, 2. & 3. plur. perf.
med. a γέγαα, quod vide.

Γεγαθὼς, ότος, ὁ, Dor. pro γεγηθὼς,
gaudens: vide γέγηθα.

Γεγάκω, ἐις, ει, Poet. pro γίγνομαι, na-
tus ſum. a γάω, γάσω.

Γεγάμεν, Poet. pro γεγαέμεν. Dor. pro
γεγαέναι, inf. præt. med. a γέγαα, a
γάω, pro γείνομαι, naſcor.

Γεγανωμένος, perf. part. a γανόω, f. ώσω.
pro γανόω, ῶ, quod a γάνος, εος, τὸ,
oblectatio.

Γεγαὼς, ῶτος, ὁ, natus. vide in γέγαα.

Γέγαος, ου, ὁ, antiquus. q. a γέα, &
γάω. Id antiquum vere, quod prima
creatione e terra productum, ut Adam,
Sap. 7. 1.

Γεγεννημένος, Dor. pro γεγεννημένος, geni-
tus. vide γεγέννημαι.

Γεγένημαι, σαι, ται, natus fui. præt. paſſ.
γεγενῆσθαι, perf. inf. verbi γίνομαι, fio,
ſum. quod vide.

Γεγενοίμην, & γεγενοίμεθα, 1. ſing. & pl.
a. 2. opt. med. Poet. & Ion. pro γενοί-
μην, & γενοίμεθα, verbi γίνομαι, ſum.
quod vide.

Γέγηθα, lætatus ſum, perf. act. per ſyncop.
pro γεγήθηκα. a γηθέω, quod vide.

Γεγήρακα, ſeu γεγήρασκα, ſenui; perf. act.
verbi γηράω, ſeu γηράσκω, ſeneſco. Th.
γῆρας, ατος, τὸ, ſenectus.

Γεγόνει, natus fuerat, pluſq. perf. med.
Ion. pro ἐγεγόνει, 3. ſing. a p. m. γέγο-
να, & in 3. plur. γεγόνασι. hinc p. m.
inf. γεγονέναι, & in part. γεγονὼς, υῖα,
ός. vide in γίνομαι, ſum.

Γεγραμμένος, ου, ὁ, perf. part. γεγράφθαι,
perf. inf. paſſ. γεγραφὼς, ότος, p. part.
act. a γράφω, ſcribo. quod vide.

Γεγυμνασιαρχηκὼς, ότος, ὁ, perf. part.
act. a γυμνασιαρχέω, gymnaſio præfectus
ſum, ab ἀρχὴ, principatus, & γυμνά-
σιον, ου, τὸ, locus exercitii: quod a
γυμνὸς, ῦ, ὁ, nudus.

Γεγυμνασμένος, perf. part. paſſ. a γυ-
μνάζω, exerceo. Th. γυμνὸς, ῦ, ὁ,
nudus.

ΓΕΓΩΝΑ, clare clamo. p. m. verbi γωνέω,
per metatheſin pro γέγωνα. Hinc γεγω-
νω, pro γέγωνα, præt. med. in præſens
tranſeunte. vel eſt p. m. a γεγωνέω.

Γεγωνέμεν, Dor. pro γεγωνεῖν, præſ. inf.
& γεγώνευν, Dor. pro ἐγεγώνουν, imperf.
a γεγωνέω, quod ex præt. med. γέγωνα.

Γεγωνητέον, celebrandum eſt. vide in γε-
γωνέμεν.

Γεγὼς, ῶτος, natus, pro γεγαὼς, a γέ-
γαα, quod vide, perf. med. verbi γάω,
quod a γίνομαι.

Γεδεὼν, ὁ, nomen herois, ἀπαλείπων. Hebr.
evulſor.

Γεδσιμανὴ, ῆς, ἡ, nomen reg. Hebr. val-
lis pinguedinis.

ΓΕΕ'ΝΝΑ, ας, ἡ, gehenna, locus ſup-
pliciorum æternorum.

Γεινάμην, natus ſum, vel genui. a. 1.
med. Ion. pro ἐγεινάμην, ω, ατο. a γεί-
νομαι, quod vide. γεινάμενος, η, ον, a.
1. med. part.

Γείναο, pro γείνω, Ion. a. 1. m. 2. ſing.
ab ἐγεινάμην, ω, ατο.

Γείνασθαι, a. 1. inf. med. ejuſdem them.

Γείνατ', pro γείνατο, 3. ſing. a. 1. m. Ion.
ab eodem them.

Γείνεθ', pro ἐγείνετο, & γεινόμεθ', pro ἐ-
γεινόμεθα, 3. ſing. & 1. pl. imperf. paſſ.
verbi γείνομαι. Vel ut alii volunt, γε-
νόμην, Poet. dici pro ἐγενόμην, abjecto
augmento, & ι, metri cauſa inſerto.
Sic γείνετο, pro ἐγένετο, &c.

Γείνη, Ion. pro γείνῃ, 2. ſing. præſ. ver-
bi γείνομαι.

ΓΕΙ'ΝΟΜΑΙ, ſeu γίγνομαι, & γίνομαι,
naſcor, gignor, fio, ſum. f. 1. med.
γενήσομαι. præt. paſſ. γεγένημαι. a. 1.
paſſ. ἐγενήθην. f. 1. paſſ. γενηθήσομαι.
a. 2. m. ἐγενόμην, ου, ετο, factus ſum.
a. 2. imperat. γενοῦ, έσθω. a. 2. opt. m.
γενοίμην, οιο, οιτο. ut μὴ γένοιτο, abſit.
a. 2. ſub. m. γένωμαι, ῃ, ηται. a. 2.
inf. m. γενέσθαι. a. 2. part. m. γενόμενος.
præt. med. γέγονα. pl. perf. med. ἐγε-
γόνειν. præt. med. inf. γεγονέναι. part.
præt. med. γεγονὼς, υῖα, ός. q. a γάω,
naſcor. Hinc γένεσις, εως, ἡ, origo,
ortus. γενέτης, ητος, ὁ, genitor. γένος,
εος, τὸ, genus. γενεὰ, ᾶς, ἡ, proge-
nies. γενέθλη, ης, ἡ, ortus, origo. γενέ-
θλιος, ου, ὁ, natalis, natalitius. γενέ-
θλια, ων, τὰ, natalitia. γενεθλιακὸς,
ῦ, ὁ, ad natalem diem pertinens. γενναῖ-
ος, ου, ὁ, ingenuus, generoſus. γεννάω,
άσω, ῶ, genero; a γείνομαι. γέννημα,
ατος, τὸ, progenies. γονὴ, ῆς, ἡ, fœ-
tus, proles. γόνος, ου, ὁ, generatio. γο-
νὸς, ῦ, ὁ, fœcundus. γόνιμος, ου, ὁ, ἡ,
genitalis, prolificus, fertilis. γονεὺς, έ-
ως, ὁ, genitor, pater. γνήσιος, ου, ὁ,
legitimus. αὐτογενὴς, έος, ὁ, ἡ, qui
ex ſeipſo eſt, non ex alio. παλιγγενὴς,
έος, ὁ, ἡ, renatus. τηλυγέτος, ου, ὁ,
natus procul abſente patre. κασίγνητος,
ου, ὁ, frater. εὐγενὴς, έος, ὁ, ἡ, no-
bili genere ortus. εὐγένεια, ας, ἡ, no-
bilitas. συγγενὴς, έος, ὁ, ἡ, cognatus,
affinis. συγγένεια, ας, ἡ, cognatio, affi-
nitas.

ΓΕΙ'ΣΟΝ, vel γεῖσσον, ου, τὸ, ſuggrun-
da, ſeu ſuggrundium, id eſt, pars te-
cti prominens. q. pluvias a parietibus
εἰς γῆν σείει, in terram amovet, &
quatit.

Γεῖσος, εος, τὸ, vel γεῖσσος, eſt κεφα-
λὶς, capitellum.

Γειτνιῶσα, vicina, præſ. part. f. g. a γειτ-
νιάω, vicinus ſum. Th. γείτων, ονος,
ὁ, ἡ, vicinus.

Γειτονέω, vicinus ſum. γειτονέοντος, gen.
ſing. part. præſ. Th. γείτων.

Γείτοσι, dat. plur. a γείτων, vicinus.

ΓΕΙ'ΤΩΝ, ονος, ὁ, ἡ, vicinus, q. a γέα,
quia ejuſdem terræ. Hinc γειτονέω, vi-
cinus ſum. γειτονία, ας, ἡ, vicinitas.

Γειώρας, ου, ὁ, advena. opponitur αὐτό-
χθων, ut advena indigenæ.

Γελᾷ, 3. ſing. præſ. ind. a γελάω, rideo.
Eſt & γέλα, ſplendor Solis, q. a γε-
λέω, ſplendeo.

Γελαῖς, Æol. pro γελᾷς, a γελάω, rideo.

Γελᾶν, Dor. pro γελῶν: præſ. part. γε-
λᾷν vero, iota ſubſcripto, eſt præſ. inf.
ejuſdem verbi.

Γελανὴς, έος, ὁ, hilaris, Poet. pro ἱλα-
ρός.

Γελαξῶ, Dor. pro γελάσω, fut. 1. verbi
γελάω, rideo. quod vide.

Γελᾶσα, Dor. pro γελῶσα, præſ. part.
f. g. verbi γελάω.

Γελάσιμος, ου, ὁ, ridiculus. ab eodem
them.

Γελάσωμεν, rideamus, 1. plur. a. 1. ſub.
act. a γελάω.

ΓΕΛΑ'Ω, rideo. fut. άσω. p. γεγέλακα.
a. 1. ἐγέλασα. perf. paſſ. γεγέλασμαι. a.
1. paſſ. ἐγελάσθην. q. a γέλα, ſplendor
Solis, qui homines facit γελᾷν, & ri-
dentis vultus quaſi ſplendet. Hinc γε-
λάσιμος, ου, ὁ, ridiculus, riſu dignus.
γελαστὸς, ῦ, ὁ, idem. γελοῖος, ου, ὁ,
idem. γέλως, ωτος, ὁ, riſus: ἀγέλα-
στος, ου, ὁ, ἡ, riſu minime dignus,
riſus expers. ἀγελαστὶ, ſine riſu.

ΓΕΛΓΗ, ης, ἡ, omnis generis merces
varie coloratæ: color, tinctura.

ΓΕΛΓΙΣ, ιος, & γέλγις, ιδος, ἡ, allii
caput.

Γέλγω, tingo, coloro. a γέλα, ſplendor
ſolis.

Γελεῦσα, Dor. pro γελῶσα, præſ. part. f.
g. a γελέω, Ion. pro γελάω, rideo.
Nam Dor. & Ion. verba in άω, per
έω, efferunt.

Γελέω, ſplendeo. a γέλα, & ἕλα, eſt
ſplendor.

Γελῇς, rides, Dor. pro γελᾷς, a γελάω.
vox etiam Atticis uſitata.

Γελοῖα, ridenda, nom. plur. n. g. a γε-
λοῖος, οία, οῖον, riſu dignus. a γελάω,
rideo.

rideo. f. άσω. hinc & γελοιάζω, idem.
Γελοῖος, ridiculus, γελοίιος, Poet. hinc γελοιάω, pro γελάω, rideo.
Γελοίωντες, & γελώωντες, Poet. pro γελῶντες, a γελάω.
Γελῶν, ridens, & in plur. γελῶντες, præſ. part. a γελάω. & in 3. plur. præſ. ind. γελῶσιν. γελῶντι, Dor. pro γελῶσι, rident.
Γέλως, ωτος, ὁ, riſus, & γέλως, ω, unde acc. γέλων, dat. γέλῳ. a γελάω, vel γέλα, quia eſt ſplendor faciei.
Γεμίζω, impleo. f. ίσω. p. γεγέμικα. a. 1. ἐγέμισα. perf. paſſ. γεγέμισμαι, a. 1. ἐγεμίσθην. Th. γέμω, plenus ſum. p. m. γέγομα. hinc γόμος, ου, ὁ, onus navis.
Γεμίσαι, aor. 1. part. γεμίσατε, aor. 1. imperat. 2. plur. a γεμίσσον, άτω, verbi γεμίζω, impleo. Th. γέμω, plenus ſum.
Γεμισθῇ, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. a γεμίζω, impleo, quod vide.
Γέμομεν, pleni ſumus, 1. pl. ind. præſ. γεμούσαις, dat. plur. part. præſ. f. g. a γέμω.
ΓΕ'ΜΩ, plenus ſum, vel onuſtus. præſ. part. γέμων, ουσα, ον. præt. med. γέγομα. unde γόμος, ου, ὁ, onus navis.
Γενεὰ, ᾶς, & Ion. γενεὴ, ῆς, ἡ, generatio, ætas, εἰς γενεὰς γενεῶν, in omnes ætates. Th. γίνομαι, naſcor.
Γενεαλογία, ας, ἡ, genealogia, generis recenſio. Γενεαλογέω, natales progenitoris inveſtigo. f. ήσω. p. γεγενεαλόγηκα. γενεαλογέομαι, annumeror in proſapia aliqua. γενεαλογούμενος, præſ. part. ex γένος, εος, τὸ, genus, quod a γίνομαι, & λέγω, dico.
Γενεῆφιν, generationi, dat. ſing. Ion. φιν, additur per paragogen, a γενεὰ, ᾶς, ἡ, quod vide.
Γενέθλη, ης, ἡ, origo, generatio. hinc γενέθλιος, autor generationis. quod a γενεὰ, ab eodem them.
Γένει, dat. ſing. a γένος, εος, τὸ, genus. Th. γίνομαι, naſcor.
Γενειᾷν, barbatum eſſe, præſ. inf. a γενειάω, quod vide.
Γενειάσδων, Dor. pro γενειάζων, pubeſcens, idem quod γενειάω.
Γενειάω, barbam geſto. f. άσω. a. 1. part. act. γενειάσας, αντος, ὁ, a γένυς, υος, ἡ, mentum.
Γενέτας, α, ὁ, Dor. & Ion. pro γενέτης, ου, ὁ, progenitor, & hoc pro γενέτης. quod a γένος, εος, τὸ, genus. Th. γίνομαι, naſcor.
Γένειον, τὸ, mentum, barba. in pl. γένεια. inde γενειάω, barbatus ſum. Th. γένυς, υος, ἡ, mentum.
Γένεο, Ion. pro γένου, & hoc pro ἐγένου, fuiſti, a. 2. med. ab ἐγενόμην, ου, ετο. Th. γίνομαι, ſum.
Γενέσθαι, a. 2. inf. med. γένεσθε, 2. plur. a. 2. imperat. med. ut γενέσθω, 3 ſing. ejuſdem temporis. ab eodem them.
Γενέσια, ων, τὰ, natalitia. a γενεὰ, ᾶς, ἡ, generatio. quod a γίνομαι, naſcor. perf. γεγένημαι, σαι.
Γένεσις, εως, ἡ, generatio, nativitas. ab eodem them.
Γένετ' pro ἐγένετο, a. 2. med. Ion. a γίνομαι, quod vide.
Γενετὴ, ῆς, ἡ, nativitas, ortus. a γίνομαι. perf. γεγένημαι, σαι, ται. unde γενετὴρ, ῆρος, ὁ, genitor, & γενέτειρα, ας, ἡ, genitrix.
Γένετο, fuerit, a. 2. ind. med. pro ἐγένετο. Th. γίνομαι.
Γενέτωρ, ορος, ὁ, Ion. & Poet. & γενεὺς, ὁ, parens.
Γενέω, Poet. & Dor. pro ἐγένου, 2. ſing. a. 2. med. verbi γίνομαι, naſcor.
Γένῃ, 2. ſing. aor. 2. ſub. med. a γίνομαι.
Γενηθεὶς, έντος, a. 1. part. paſſ. ejuſdem verbi.
Γενήθητι, ήτω, a. 1. paſſ. imperat. ejuſdem them.
Γένησθε, 2. plur. a. 2. ſub. med. a γίνο-ται, 3. ſing. ejuſdem temporis, & verbi.
Γενήσομαι, ῃ, εται, f. 1. med. ejuſdem verbi.
Γείνατο, pro ἐγείνατο, Æolic. a. 1. med. ejuſdem verbi. Vel ex ἐγεννήσατο, per ſyncop. & aphæreſin a γεννάω.
Γεννάω, gigno, pario. f. ήσω. p. γεγέννηκα. a. 1. ἐγέννησα, perf. paſſ. γεγέννημαι, natus ſum. a. 1. paſſ. ἐγεννήθην. Th. γείνομαι.
Γέννημα, ατος, τὸ, progenies, fructus, ab eodem them.
Γεννῆσαι, a. 1. inf. act. verbi γεννάω, gigno.
Γεννησαρὲτ, ἡ, nomen reg. ἄκλιτον. Hebr. hortus principis.
Γέννησις, εως, ἡ, generatio. a γίνομαι.
Γεννητὸς, ὴ, ὸν, natus, a, um.
Γενοίατο, Ion. pro γένοιντο, & γένοιτο, 3. plur. & ſing. a. 2. opt. med. a γίνομαι, naſcor.
Γενοίμαν, Dor. pro γενοίμην, ſim, eſſem. a. 2. opt. med. a γίνομαι.
Γενόμενος, η, ον, a. 2. part. med. γενόμην, pro ἐγενόμην, a. 2. med. Ion. a γίνομαι, naſcor.
Γένος, εος, τὸ, genus, familia, natio, ſpecies. in dat. plur. γένεσι, ab eodem verbo.
Γενοῦ, έσθω, a. 2. imperat. med. ejuſdem verbi.
ΓΕ'ΝΤΑ, ων, τὰ, carnis viſcera, quæ intus ſub pelle animalis, γ, otioſo præpoſito, ab ἐντὸς, intus.
ΓΕΝΤΙΑΝΗ', ῆς, ἡ, Gentiana, herbæ genus.
Γέντο, Poet. pro ἐγένετο, fuit, ab ἐγενόμην, a. 2. med. verbi γίνομαι.
ΓΕ'ΝΥΣ, υος, ἡ, mentum, maxilla, acies. γένειον, ου, τὸ, barba, mentum. q. a γένος, quod eo ſexus diſcriminetur: vel quod in viris maxime ἐγένετο.
Γένωμαι, a. 2. ſub. med. & in 3. plur. γένωνται, a γίνομαι, naſcor.
Γεράεσσι, dat. pl. Ion. & Poet. a γέρας, ατος, αος, ως, τὸ, munus.
Γεραιὰ, ᾶς, ἡ, matrona, anus. a γεραιὸς, ſenex. compar. γεραίτερος, ſuperl. γεραίτατος. Th. γέρων.
Γεραιὸς, οῦ, ὁ, ſenex. γεραιὰ, anus. a γέρων, οντος, ὁ, ſenex.
Γέραιρε, venerare, præſ. imperat. act. γεραίρεν, Dor. pro γεραίρειν, honorare. a γεραίρω, muneror honoris cauſa. Th. γέρας, ατος, τὸ, munus.
Γεραίτερος, ου, ὁ, Poet. ſyncop. pro γεραιότερος, compar. a γεραιὸς, ὰ, ὸν, ſenex. Th. γέρας, αος, τὸ, præmium, quod ſenioribus datur ob honorem, qui ſenectuti defertur.
ΓΕ'ΡΑΝΟΣ, ου, ἡ, grus, avis vigilans. quia γῆν ἐρευνᾷ, terram ſcrutatur, ſemina in arvis ſatis legens. Vel quia cinereo, & cano eſt colore, tanquam ſenex γέρων, aut ab γῆρυς, quia vocalis avis κλάζουσα. γεράνιον, ου, τὸ, idem. & pro herba.
Γεράραι, a. 1. inf. act. a γεραίρω, Poet. pro τιμῶ, honoro. Th. γέρας, ατος, τὸ, munus.
ΓΕ'ΡΑΣ, ατος, αος, ως, τὸ, præmium, munus. proprie ſenibus datum, a γέρων. Hinc γεράσμιος, ου, ὁ, honoratus. γεραίρω, præmio dono.
Γεράων, gen. plur. a γέρας, ατος, τὸ, munus.
Γεργεσηνὸς, ῦ, ὁ, nomen gentile. Hebr. vicinus peregrinationi.
Γέρεα, Ion. pro γέρατα, nom. plur. a γέρας, ατος, τὸ, præmium.
Γέργυθες, plebs, δημόται, apud Mileſios. alii, γέργιθες. an a χερσὶ γῆθεν?
Γέρδιος, ου, ὁ, textor. Suid.
Γερήνιος, ου, ὁ, Heſych. γέρων, honoratus. Th. γέρας, ατος, τὸ, præmium.
Γέρον, vocat. ſing. γέροντος, γέροντα, gen. & acc. ſing. a γέρων, ſenex. hinc γερόντιον, vetulus, ſenecio.
Γερουσία, ας, ἡ, ſenatus. a γερούσιος, α, ον, ad ſenes pertinens. Th. γέρων, οντος, ὁ, ſenex.
Γέρουσι, dat. plur. a γέρων, οντος, ὁ, ſenex.
ΓΕ'ΡΡΟΝ, ου, τὸ, ſcutum Perſicum, e vimine textum, crates. an a γυρῶ?
Γερυΐνος, parva rana.
ΓΕ'ΡΩΝ, οντος, ὁ, ſenex. vocat. ὦ γέρον, q. γῆν ὁρῶν. quod prono capite terram ſpectet. Vel a γέρας, quia ſenectus honorabilis. Inde γεροντικὸς, ῦ, ὁ, ſenilis.
Γεύμεθα, Ion. & Dor. per aphæreſin pro γεγεύμεθα, guſtavimus, 1. plur. perf. paſſ. verbi γεύω, guſtare facio.
Γευσάμενος, a. 1. part. med. γεύσασθαι, a. 1. inf. med. γεύσωμαι, & in 3. plur. γεύσωνται, a. 1. ſub. med. a γεύω, quod vide. a. 1. inf. γεῦσαι.
ΓΕΥ'Ω, guſtare facio. f. γεύσω. p. γέγευκα. præſ. paſſ. γεύομαι, guſto. fut. γεύσομαι. a. 1. med. ἐγευσάμην, ω, ατο. a. 1. inf. γεύσασθαι. part. γευσάμενος. Hinc γεῦσις, εως, ἡ, guſtus. γευστὸς, ῦ, ὁ, guſtabilis. poſſit eſſe a γέα. Nam ſapor exiſtit ex ſicci terrei percolatione per humidum.
ΓΕ'ΦΥΡΑ, ας, ἡ, pons, quia εἰς γέαν φέρει, in terram defert. Hic γεφυρόω, ponte jungo.
Γεφυροῦν, pontem ſternere, præſ. inf. a γεφυρόω. vide in γέφυρα. hinc γεφύρωσις.
Γεώλοφος, ου, ὁ, tumultus. Ex γῆ, καὶ λόφος, jumenti cervix: item conus in galea, & criſta. λόφοι etiam dicuntur colles, & tumuli. qui & γηλόφοι, καὶ γεωλόφοι.
Γεωμετρία, ας, ἡ, Geometria. ex γῆ, terra, & μέτρον, ου, τὸ, menſura.
Γεωπείνης, ου, ὁ, q. d. qui terræ fame laborat, qui parum terræ poſſidet. ex γῆ, terra, & πείνα, fames. Th. πένομαι, laboro.
Γεωπονία, ας, ἡ, agricultura. a γῆ, terra, & πόνος, ου, ὁ, labor, quod a πένομαι, laboro. p. m. πέπονα.
Γεώπους, οδος, ὁ, agricola, qui in agro colendo pedum opera utitur.
Γεωργέω, terram colo, agriculturam exerceo. fut. ήσω. præt. γεγεώργηκα. ex γῆ, terra, & ἐργάζομαι, operor. quod ex ἔργον, ου, τὸ, opus. Hinc γεωργία, ας, ἡ, agricultura. γεώργιον, ου, τὸ, arvum, ager aratus. γεωργὸς, ῦ, ὁ, agricola, vinitor, quia γῆν ἐργάζεται.
Γεωρυχεῖν, terram fodere. ex γῆ, terra, & ὀρύσσω, fodio.

Γ Η.

Γῆ, gen. γῆς, ἡ, terra, regio. q. ex γέα, in proſa, pro γαῖα, idem.
Γηγενέων, terrigenum, gen. plur. a γηγενὴς, έος, ὁ, ἡ, ex γῆ, terra, & γένος, εος, τὸ, genus, quod a γίνομαι, naſcor.
ΓΗΘΕ'Ω, gaudeo, lætor. f. ήσω. p. γεγήθηκα. γήθεον, pro ἐγήθεον, imperf. Ion. Hinc γῆθος, εος, & ἡ γηθοσύνη, gaudium. q. a γάω, lætor, vel γήθομαι.
Γήθησαν, lætati ſunt, pro ἐγήθησαν, 3. pl. a. 1. paſſ. γηθήσας, a. 1. part. act. γηθήσαι, aor. 1. opt. Æolic. γήθησεν, a. 1. ind. act. Ion. a γηθέω, gaudeo.
Γηθήσαι, a. 1. opt. Æol. vide γήθησαν.
Γηθοσύνη, ης, ἡ, gaudium. γηθόσυνος, η, ον, lætus, a, um, a γηθέω.
ΓΗ'ΘΥΟΝ, vel γήτειον, ου, τὸ, genus cæpe. q. e γῆ θύον.
Γῆμαι, nupſiſſe, a. 1. inf. γήμας, a. 1. part. γῆμε, duxit, Ion. & Poet. ab a. 1. ἔγημα, ας, ε, per ſyncop. pro ἐγάμησα, ας, ε, verbi γαμέω, tanquam a γάμω, uxorem duco.
Γηοχεῖν, quaſi γῆν ἔχειν, terram habere, aut agrum poſſidere. Et de Neptuno dici poteſt, qui terram ambit, & continet, & propterea γηοῦχος, γαιόχος, & paſſim γαιήοχος appellatur.
Γήρᾳ, dat. ſing. γήρατι, γήραϊ, γήρᾳ: γῆρας,

γήρας, ατος, τὸ, ſenectus.
Γηραιὸς, ὲ, ὁ, ſenex, ſenilis, antiquus. Th. γῆρας, ατος, τὸ, ſenectus.
Γηραλέος, ȣ, ὁ, Poet. idem quod γηραιὸς, ſenex.
Γηράντεσσι, dativ. plur. Poet. vel Jon. pro γήρασι, a. 1. part. act. a γέρας, αντος, ὁ, ſeneſcens, pro γηράσας, a γηράω, ſeneſco. unde a. 1. ἐγήρασα, & per ſyncop. ἔγηρα. Thema γῆρας, ατος, τὸ, ſenectus.
ΓΗ'ΡΑΣ, τὸ, ατος, αος, ως, dat. γήρατι, αϊ, ᾳ, ſenectus, a γέρων. ſenium ſenum eſt. Hinc γηραιὸς, ȣ, ὁ, ſenex. γηράσκω, & γηράω, άσω, ſeneſco.
Γηράσῃς, ῃ, a. 1. ſub. act. a γηράσκω, ſeneſco. γηρᾶσαι, a. 1. inf. act.
Γηράσκω, conſeneſco. f. άσω. perf. γεγήρακα. a. 1. ἐγήρασα. a. 1. ſub. γηράσω, ῃς, ῃ. acc. plur. part. præſ. γηράσκοντας. Th. γῆρας, τὸ, ſenectus.
Γηροβοσκία, ας, ἡ, ſenilis educatio, a γῆρας, τὸ, ſenectus, & βόσκω, paſco.
Γηροκομία, ας, ἡ, nutritio, & cura circa ſenes. γηροκόμοιο, gen. Jon. a γηροκόμος, ȣ, ὁ, qui curam habet ſenum. a γῆρας, ατος, τὸ, ſenectus, & κομέω, curam gero.
Γηροτροφέω, f. ήσω, in ſenectute alo. ex γῆρας, & τρέφω, alo. præt. med. τέτροφα.
Γηρύετ', conqueritur, pro γηρύεται, 3. ſing. præſ. γηρύομαι. Them. γῆρυς, υος, ἡ, vox.
Γηρυόνα, ας, & γαρυόνα, ἁ, Dor. pro γηρυόνη, ης, ἡ, vocalis, garrula. quaſi γηρύουσα. Th. γῆρυς, υος, ἡ, vox.
Γηρυόνας, α, ὁ, Dor. pro Γηρυόνης, ȣ, ὁ, Geryones.
Γηρυονῆα, acc. ſing. a Γηρυονεὺς, έος, ὁ, nomen viri.
ΓΗ'ΡΥΣ, υος, ἡ, vox. hinc γηρύω, loquor, ſono. q. a γῆρας. Senectutis eſt oratio, puta Neſtoris, Ulyſſis, &c.
Γήρως, gen. ſing. a γῆρας, ατος, & contracte γήρως, τὸ, ſenectus.

Γ Ι.

Γίγαντες, nom. plur. γιγάντων, gen. plur. a γίγας, αντος, ὁ, gigas.
ΓΙ'ΓΑΡΤΟΝ, ȣ, τὸ, quod in acino vinaceo oſſeum, aut lapidoſum eſt.
ΓΙ'ΓΑΣ, αντος, ὁ, gigas, q. a γῆ, & γάω. q. γήγας, nam terræ filii dicuntur. Hinc γιγάντειος, & αῖος, ȣ, ὁ, giganteus. γιγαντιάω, gigantum ſimilis ſum.
ΓΙΓΓΙ[illegible]ΟΝ, ȣ, τὸ, herbula paſtinacæ ſilve[illegible] ſimilis. Syriæ frequens eſt.
ΓΙΓΓΑΛΙΣΜΟ'Σ, ȣ, ὁ, titillatio. q. a γιγγλίζω, quod idem eſt cum γαργαλίζω.
ΓΙΓΓΛΥΜΟ'Σ, ȣ, ὁ, cardo portæ, qui cum ipſa porta vertitur. Hinc transfertur ad eam compagem ſignificandam, qua unum os capite ſuo in alterius cavitatem conditur.
ΓΙ'ΓΓΡΑΣ, ȣ, ὁ, parvula tibia, ad flebiles ſonos. γιγγραίνω, gingrio, proprie de anſeribus dicitur.
Γίγνομαι, ſeu γίνομαι, fio, idem cum γείνομαι.
Γίγνου, fias, præſ. imperat. paſſ. a γίγνομαι.
Γιγνώσκω, εις, & γιγνώσκοντα, acc. ſing. part. præſ. vide in γινώσκω, cognoſco. q. a γνόω.
Γίνετ', pro ἐγίνετο, imperf. Jon. γίνεσθαι, præſ. inf. a γίνομαι, fio.
Γίνομαι, fio, ſum. γίνεσθαι ἐν ἑαυτῷ, ad ſe reverti. præſ. inf. ſed in f. med. γενήσομαι. perf. paſſ. γεγένημαι. a. 1. paſſ. ἐγενήθην. a. 2. med. ἐγενόμην, ȣ, ετο, reliqua vide in γείνομαι.
Γινώσκειν, Dor. pro γινώσκειν, præſ. inf.
Γινώσκοντι, cognoſcunt, Dor. pro γινώσκουσι, 3. plur. præſ. a γινώσκω.
ΓΙΝΩ'ΣΚΩ, vel γιγνώσκω, cognoſco. q. a γνόω. fut. γνώσομαι. p. ἔγνωκα. pluſ. perf. ἐγνώκειν. aor. 2. ἔγνων, ως, ω. 3. plur. ἔγνωσαν. a. 2. imper. γνῶθι. a. 2. ſub. γνῶ, ῷς, ῷ. a. 2. inf. γνῶναι. a. 2. part. γνὸς, όντος. perf. paſſ. ἔγνωσμαι. a. 1. paſſ. ἐγνώσθην. f. 1. paſſ. γνωσθήσομαι. a perf. paſſ. ἔγνωσμαι, σαι, ται, γνῶσις, εως, ἡ, cognitio. γνωστὸς, ȣ, ὁ, qui cognoſci poteſt. γνωτὸς, ȣ, ὁ, notus. γνώμη, ης, ἡ, ſententia. γνώμων, ονος, ὁ, ἡ, cognitor, index: item, ſtylus horas indicans. γνωμονικὸς, ȣ, ὁ, peritus. γνωρίζω, cognoſco, notum facio. γνώριμος, ȣ, ὁ, ἡ, notus. συγγινώσκω, conſentio, conſcius ſum, ignoſco. συγγνώμη, ης, ἡ, venia. ἀγνώμων, ονος, ὁ, ἡ, ſtolidus, improbus. εὐγνώμων, ονος, ὁ, ἡ, æquus, bonus. εὐγνωμοσύνη, ης, ἡ, æquitas, probitas.

Γ Λ.

Γλάγος, εος, τὸ, lac, Poet. a γάλα.
Γλάζω, expando alas, clamo. item, pronum expando me. fut. σω. a. 2. ἔγλαδον, ες, ε.
Γλακτοφάγος, ȣ, ὁ, ἡ, pro γαλακτοφάγος, per ſyncop. lacte victitans: a γάλα, ακτος, τὸ, lac, & φάγω, edo.
Γλάμη, ης, ἡ, gramia. idem quod λήμη. γλαμάω, gramia laboro.
ΓΛΑ'ΝΙΣ, ιδος, ἡ, piſcis genus. Legitur & γλάνις, nomen ei dedit Glanis, fluv. Cumæ.
Γλὰξ, quæ & γλαὺξ, herba γαλακτοποιός.
Γλαφίς, γλαφίδες, architecti inſtrumenta, q. γλαφυρίδες, a γλάπτω, cavo, &c.
Γλαῦκ', & γλαῦκας, acc. pl. a γλαὺξ, noctua. Th. γλαυκὸς, ȣ, ὁ, glaucus, cæſius.
Γλαῦκ[illegible], voc. a γλαῦκος, ȣ, ὁ, Glaucus. nomen propr.
Γλαύκη, ης, ἡ, nom. propr. mul. ſed γλαυκὴ, ῆς, ἡ, f. g. a γλαυκὸς, glaucus.
Γλαυκιόων, Poet. pro γλαυκιῶν, præſ. part. a γλαυκιάω, glaucis oculis terribiliter intueor. Th. γλαυκός.
Γλαυκονόμη, ης, ἡ, nom. propr. mul.
ΓΛΑΥΚΟ'Σ, ȣ, ὁ, glaucus, cæſius. q. a γλαύσσω, ſplendeo. Hinc γλαύκωμα, ατος, τὸ, glaucedo; oculi vitium. γλαὺξ, κὸς, ἡ, ulula, noctua.
Γλαυκόχροος, οος, ὁ, ἡ, Poet. ὁ γλαυκὸν χρόα ἔχων. qui glaucum colorem habet.
Γλαυκῶπις, ιδος, ἡ, & γλαυκώπης, cæſios habens oculos. in acc. γλαυκῶπιν, & ιδα. Sic γλαύκωψ, ὁ, qui cæſios oculos habet. hinc γλαυκῶπις, ex γλαὺξ, noctua. (hoc a γλαυκὸς, glaucus.) & ὤψ, ὁ, oculus. Th. ὄπτομαι, video.
Γλαὺξ, κὸς, ἡ, ulula, noctua. Thema γλαυκὸς, ȣ, ὁ, cæſius. vel a γλαύσσω, video. nocte valet viſu.
Γλαύσσω, ſplendeo, cerno. Non enim videmus, niſi per medium illuminatum, ſcil. τὸ διαφανές.
Γλάφυ, τὸ, & γλαφυρὸς, ȣ, ὁ, vide in γλάφω, cavo.
Γλαφυρῇσι, & γλαφυρῇς, dat. pl. Jon. f. g. a γλαφυρὸς, ὰ, ὸν, concinnus, a, um. Th. γλάφω, fodio.
ΓΛΑ'ΦΩ, vel γλύφω, cavo, fodio, ſculpo. f. ψω. p. φα. Hinc γλάφυ, τὸ, antrum, ſpelunca. γλαφυρὸς, ȣ, ὁ, cavus, elegans, ſcitus, a γλύφω, γλύπτης, ȣ, ὁ, ſculptor.
Γλάχων, ωνος, ἁ, Dor. pro γλήχων, ἡ, pulegium.
ΓΛΕΥ'ΚΟΣ, εος, τὸ, muſtum, ſuccus dulcis. q. a γλυκὺς, dulcis.
Γλήμη, ης, ἡ, lippitudo. idem quod λήμη.
Γλήνεα, τὰ, pretioſa, ſpectaculo digna. a γλήνη, ης, ἡ, pupilla oculi.
ΓΛΗ'ΝΗ, ης, ἡ, oſſium commiſſura, pupilla oculi, oculus, pup[illegible] q. αἰγλήνη, ab αἴγλη, ſplendor, vel per ſyncop. παρὰ τὸ γαληνιᾶν, quia ſerenitas mentis in oculis maxime conſpicitur. Hinc γλήνεα, res ornatæ. alii a γέλα, ut ſit quaſi γελήνη.
Γλῆνος, εος, τὸ, ſtella, lumen. q. a γέλα, ſplendor Solis. vel γελᾶν.
ΓΛΗ'ΧΩΝ, ωνος, ἡ, pulegium, herba. quaſi βλήχων, quod guſtatum ab ovibus, facit illas βληχᾶσθαι, ideſt, balare.
Γλία, ας, ἡ, gluten, affine eſt κόλλα.
ΓΛΙ'ΝΟΣ, ſeu γλεῖνος, ȣ, ὁ, genus aceris campeſtre. q. a γέλη, ſplendor.
ΓΛΙ'ΣΧΡΟΣ, ȣ, ὁ, ἡ, lentus, viſcoſus, lubricus, tenax. Reperitur etiam γλισχρὸς, unde γλισχρῶς, q. a γλία, gluten. Hinc γλισχρώδης, lentus. γλισχρότης, ητος, ἡ, viſcoſitas.
ΓΛΙ'ΧΟΜΑΙ, cupio, affecto, appeto. q. a γλυκύς. Jucunda appetimus. Vel a γλίᾳ, & ἔχομαι, habeor, ideſt, amore tanquam glutine detineor.
ΓΛΟΙΟ'Σ, ȣ, ὁ, invalidus, ſordidus, qui eſt lubrico ingenio. etiam ſordes. a γλία. Hinc γλοιώδης, ſtrigmentoſus, glutinoſus.
ΓΛΟΥΤΟ'Σ, ȣ, ὁ, nates. clunes. qu. a γλοιός, quia ſordida pars corporis.
Γλυκεροῖο, Jon. gen. a γλυκερὸς, ἡ, ὸν, dulcis. γλυκερῶ, Dor. pro γλυκεροῦ. Th. γλυκύς. in compar. γλυκίων, & γλύσσων, pro γλυκύτερος.
Γλυκίων, compar. a γλυκύς. in ſuperl. γλύκιστος, & γλυκύτατος.
Γλυκύκαρπος, ȣ, ὁ, ἡ, qui dulcem fructum fert. Vitis epithet. ex γλυκὺς, dulcis, & καρπὸς, ȣ, ὁ, fructus.
Γλυκύπικρον, ȣ, τὸ, ſuavamarum. ex γλυκὺς, dulcis, & πικρὸς, amarus.
ΓΛΥΚΥ'Σ, εῖα, ὺ, dulcis, e, jucundus. gen. γλυκέος, fœm. είας. γλυκερὸς, Poetis idem. γλυκύτης, ητος, ἡ, dulcedo.
Γλυφανοιο, gen. Jon. a γλυφανος, ſculptorius. Th. γλάφω, ſculpo.
Γλυφὶς, ίδος, ἡ, crena, ſagittæ inciſura. a γλύφω, ſeu γλάφω, ſculpo.
ΓΛΩ'ΣΣΑ, & Att. γλῶττα, ης, ἡ, lingua, ſermo. Hinc comp. ἐπιγλωττὶς, ίδος, ἡ, lingula, ſeu ligula. εὔγλωσσος, ȣ, ὁ, ἡ, diſertus. εὐγλωσσία, ας, ἡ, eloquentia. ἄγλωσσος, ȣ, elinguis. ἀγλωσσία, ας, ἡ, infantia dicendi. κυνόγλωσσον, ȣ, τὸ, herbæ ſpecies. πολύγλωσσος, ȣ, ὁ, ἡ, multarum linguarum peritus.
Γλωσσαλγία, ας, ἡ, linguæ dolor. ex ἀλγέω, doleo, & γλῶσσα, lingua.
Γλωσσόκομον, ȣ, τὸ, theca lingulis tibiarum recondendis idonea: item marſupium. ex γλῶσσα, & κομέω, ſervo.
Γλώσσῃ, Jon. pro γλώσσα. γλώσσῃσι, pro γλώσσαις, dativ. plur. Jonic.
ΓΛΩΧΙ'Σ, vel γλωχὶν, ῖνος, ἡ, cuſpis teli, angulus, acies, q. αἱ τῶν ἀκίδων ἐξοχαί.

Γ Ν.

Γναθμὸς, ȣ, ὁ, idem quod γνάθος.
ΓΝΑ'ΘΟΣ, ȣ, ἡ, maxilla, dentes, bucca. q. a γνάπτω, pro γνάμπτω, flecto, quia ſæpe flectitur inter loquendum, & edendum. Hinc γναθόω, cædo in malas. γνάθων, ωνος, ὁ, paraſitus.
Γναμπτοῖσι, dat. plur. Jon. a γναμπτὸς, ȣ, ὁ, incurvus, quod a γνάμπτω, inflecto. Th. κάμπτω, idem.
Γνάμπτω, inflecto. quod a κάμπτω, idem.
Γνάπτω, vel γνάφω, carpendo, vel vellicando polio. unde γναφεὺς, fullo. q. a κνάω, rado.
Γναφεὺς, έος, ὁ, fullo, a γνάπτω.
Γνήσιος, ȣ, ὁ, ἡ, legitime genitus, genuinus. in comp. γνησιώτερος. γνησίως, adverb. genuine. Dicitur quaſi γενήσιος, vel γενέσιος, a γίγνομαι, naſcor.
Γνοίην, ης, η, novero, aor. 2. opt. act. a γινώσκω, cognoſco. f. γνώσομαι. a. 2. ἔγνων.
Γνὸς, γνόντος, ſciens, a. 2. part. a γινώσκω, quod vide.
ΓΝΟ'ΦΟΣ, ȣ, ὁ, caligo, tenebræ. q. a νέφος. Hinc γνοφώδης, caliginoſus. γνοφόω, obtenebro.

Γνόω,

Γνόω, noſco, inuſitat. a νόος, mens.
Γνὺξ, adv. genu flexo. a γόνυ, genu.
Γνῶ, Jon. & Poet. pro ἔγνω, cognovit, 3. ſing. a. 2. act. ἔγνων, ως, ω. At γνῶ, eſt 1. ſing. a. 2. ſub. hinc γνῶθι, a. 2. imperat. γνῶναι, a. 2. inf. a γινώσκω, cognoſco. f. γνώσομαι. p. ἔγνωκα. a. 2. ἔγνων.
Γνώμα, ας, ἁ, Dor. pro γνώμη, ἡ, mens, &c. Sed γνῶμα, ατος, τὸ, Jon. & Poetic. noticia, experientia. Thema γινώσκω.
Γνώμη, ης, ἡ, ſententia. Hinc γνωμικὸς, ἡ, ὸν, ſententioſus. γνωμολογικῶς, ſententioſe. a γινώσκω, noſco.
Γνώμεναι, Dor. & Att. pro γνῶναι, a. 2. inf. act. a γινώσκω, cognoſco.
Γνώμονος, gen. ſing. a γνώμων, ονος, ὁ, ἡ, Gnomon, ſtylus horas indicans. Th. γινώσκω.
Γνῶναι, vide in γνῶ.
Γνωρίζω, notum facio, noſcito. f. ίσω, & Att. γνωριῶ. p. ἐγνώρικα. a. 1. ἐγνώρισα. aor. 1. inf. act. γνωρίσαι. a. 1. part. γνωρίσας, αντος. præſ. paſſ. γνωρίζομαι, innoteſco. hinc γνωριζέσθω, 3. ſing. præſ. imperat. innoteſcat. perf. paſſ. ἐγνώρισμαι. a. 1. paſſ. ἐγνωρίσθην. a. 1. ſub. γνωρισθῶ, ῇς, ῇ. Th. γινώσκω, cognoſco. Hinc γνώριμος, ου, ὁ, notus. in compar. γνωριμώτερος, notior. γνώρισμα, ατος, τὸ, indicium.
Γνώριμος, & γνώρισμα, vide in γνωρίζω.
Γνωριῶ, εῖς, εῖ, fut. 1. Att. verbi γνωρίζω, notum facio, quod vide.
Γνώσεαι, pro γνώσῃ, 2. ſing. f. 1. med. Jon. a γινώσκω.
Γνώσῃ, cognoſces, f. 1. m. verbi γινώσκω. f. γνώσομαι, ῃ, εται. a. 2. ἔγνων.
Γνωσθεὶς, cognitus, a. 1. part. paſſ. a γινώσκω. a. 1. paſſ. ἐγνώσθην.
Γνωσιμαχεῖν, mutata ſententia ſuarum virium imbecillitatem agnoſcere.
Γνῶσις, εως, ἡ, cognitio, a γινώσκω.
Γνώσομαι, f. 1. med. a γινώσκω, quod vide.
Γνώστης, ου, ὁ, gnarus. γνωστὸς, ἡ, ὸν, notus, a, um, ut & γνωτὸς, οῦ, ὁ, frater. a γινώσκω.
Γνώτω, 3. ſing. a. 2. imp. a γνῶθι, noſce. verbi γινώσκω.
Γνώωσι, Poet. pro γνῶσι, agnoſcant, aor. 2. ſub. 3. plur. tanquam a γνόω, eiuſdem verbi. Vel γνώω, Poet. pro γνῶ, a. 2. ſub.

Γ Ο.

Γοάοντι, Dor. pro γοάουσι, γοῶσι, 3. plur. præſ. ind. verbi γοάω, ploro.
ΓΟΆΩ, f. ήσω, gemo, deploro. Reperitur & Γοήμεναι, Dor. inf. q. a γόημι, & γοηθεὶς, defletus, a. 1. part. paſſ.
ΓΌΓΓΡΟΣ, ου, ὁ, congrus, piſcis. q. a χάω, per diplaſiaſmum, eſt enim vorax piſcis. aut quaſi γογγύλος, quia teres eſt. Eſt etiam γόγγρος, eminentia quædam rotunda in trunco arboris. Inde γογγρώνη, tumor in gutture rotundus.
ΓΟΓΓΎΖΩ, murmuro. imperf. ἐγόγγυζον. f. σω. p. γεγόγγυκα. a. 1. ἐγόγγυσα. perf. paſſ. γεγόγγυσμαι. inde γογγυσμὸς, οῦ, ὁ, murmuratio. q. a γοάω, gemo.
Γογγύλος, ου, ὁ, rotundus. atque inde dicunt γογγύλη, rapum, quod rotundum.
Γογγυσμὸς, οῦ, ὁ, murmur. γογγυστὴς, οῦ, ὁ, murmurator. a γογγύζω.
Γόη, ης, pro Γοητεία, ας, ἡ, præſtigiæ. vide γόης, ητος, ὁ, impoſtor.
Γοήμεναι, præſ. inf. Dor. ex γοάειν, vel γόημι. Th. γοάω, gemo.
ΓΌΗΣ, ητος, ὁ, incantator, præſtigiator, impoſtor. quaſi a γοάω, gemo. hinc γόος: fit enim γοητεία, ſive incantatio, cum clamore quodam luctuoſo. Hinc γοητεύω, incanto. γοήτευμα, ατος, τὸ, præſtigiæ. γοητεία, ας, ἡ, idem.

Γολγοθᾶ, nomen loci. ἑλληνιστὶ. Syr. locus calvariæ.
Γόμοῤῥα, ας, ἡ, nomen urbis. Syr. habitatio.
Γόμος, ου, ὁ, onus navis, merces. a præt. med. γέγομα, verbi γέμω, gemo, plenus ſum. γομόω, onero.
Γομφίος, dens molaris. q. a κόμμος. hinc γομφιάζω, dentibus ſtupeo.
ΓΌΜΦΟΣ, ου, ὁ, cuneus, clavus. dat. plur. Jon. γόμφοισιν. q. a κέκομμαι, verbi κόπτω, ſcindo. vel quia eſt ceu dens γομφίος. Hinc γομφόω, clavis compingo. γομφίος, ου, ὁ, dens molaris. γόμφωσις, cum os o[...] clavi modo infigitur.
Γονεῖς, nom. plur. a γονεὺς, έος, ὁ, parens.
Γονεὺς, έος, ὁ, parens. gen. plur. γονέων. acc. pl. γονέας. dat. pl. γονεῦσι. a præt. med. γέγονα, verbi γίνομαι, ſum.
Γονὴ, ῆς, ἡ, genitura, ſemen, ſoboles. Hinc γοναὶ Ἡρακλέους, ſemen Herculeum. ab eod. them.
Γονοῤῥυὴς, vel γονόῤῥοος, cui γονὴ ῥέει, id eſt, genitura fluit.
Γόνος, ου, ὁ, ſoboles, generatio. a γίνομαι, naſcor. p. m. γέγονα.
ΓΌΝΥ, τὸ, genu. genit. γόνυος, & γόνατος, & γουνὸς, & γούνατος, dat. plur. γόνασι, γούνασι, & γούνεσσι. vulgo referunt ad πονέω, ῶ, laboro, curo, feſtino. Hinc γνὺξ, adverb. in genua, πρόχνυ, idem.
Γονυπετέω, ad genua accido. fut. ήσω. p. γεγονυπέτηκα. a. 1. ἐγονυπέτησα. ex γόνυ, genu, & πίπτω, cado.
Γόος, ου, ὁ, luctus. acc. γόον. nom. pl. γόοι. a γοάω, lugeo. f. ήσω.
Γοργεία κεφαλὴ, Gorgonium caput, a γοργώ. vide in γοργόνες.
Γοργόνες, dictæ ſunt Phorci filiæ, Meduſa, Schenyo, & Euryale, a γοργὼ, όνος, ἡ, nomen animalis noxii in Africa.
ΓΟΡΓΌΣ, οῦ, ὁ, velox, vividus, terribilis. quaſi γαίων ἔργῳ, opere ſuo glorians. hinc γοργότης, ητος, ἡ, celeritas.
Γοργοῦς, gen. ſing. a γοργὼ, gen. όος, ους, ἡ, nomen mul. Alias γοργοὺς, eſt acc. plur. a γοργὸς, velox.
ΓΟΡΓΎΡΑ, ας, ἡ, canalis ſubterraneus, per quem aqua effluit. a γῆ, & ὀρύσσω, fodio.
Γόρτυξ, ὄρτυξ, γ otioſe præpoſito.
Γοῦν, pro γ' οὖν, igitur, certe. ex γε, & οὖν.
Γουνάζομαι, genua amplectens oro. fut. άσομαι. a. 1. med. ἐγουνασάμην. Them. γόνυ, genu.
Γοῦνα, pro γόνατα, acc. plur. γούνασι, dat. plur. a γόνυ, genu. gen. γούνος, γούνατος, & γουνός.
Γουνοῖσιν, dat. plur. Jon. a γουνὸς, οῦ, ὁ, fertilis, Jonica epenth. pro γόνος, hoc a γονὴ, ῆς, ἡ, genitura. Th. γείνομαι, gignor.
Γουνόομαι, οῦμαι, genua amplector. hinc γουνούμενος, præſ. part. Thema γόνυ, genu.
Γουνοπαχὴς, έος, ὁ, ἡ, genua pinguis. ex γόνυ, genu, & παχὺς, έος, ὁ, craſſus.
Γουνὸς, οῦ, ὁ, ſolum ferax. vide γουνοῖσιν.
Γουνῷ, fertili, dat. ſing. a γουνὸς, vide in γουνοῖσιν.
Γούνων, pro γονάτων, genuum, gen. plur. a γόνυ, τὸ, quod vide.
Γοῶσα, gemens, præſ. part. f. g. a γοάω, f. ήσω, gemo.

Γ Ρ.

ΓΡΆΒΙΟΝ, ου, τὸ, tædæ genus, nempe lignum inſpicatum pro face. quaſi a γράφω, ideſt, ξέω.
ΓΡΑΓΑ, ας, ἡ, anus, vetula. a γεραιὰ, per ſyncop. γραῶν, Doric. pro γραῶν, gen. plur. Hinc γραῦς, idem. γραϊκὸς, & γραῖος, ου, ὁ, anilis.
Γραίνω, comedo. q. a γράω, idem.
Γράμμα, ατος, τὸ, littera. in pl. γράμματα, ſcripta, liber, epiſtola. hinc γραμματεὺς, έος, ὁ, ſcriba. γραμματιστὴς, οῦ, ὁ, idem. a γράφω, ſcribo.
Γραπτὺς, ύος, ἡ, ſeneċta, exuvium ſerpentis. &c. a γεραιὸς, ut ſeneċta a ſene.
Γραπτέος, ſcribendum. adieċt. verbale a γράφω, ſcribo. perf. paſſ. γέγραμμαι, ψαι, πται. hinc γραπτὸς, οῦ, ὁ, ſcriptus.
Γρᾶς, alarum fœtor. vide in γράσος.
ΓΡΆΣΟΣ, ου, ὁ, ſordes, quæ in ovium lanis colliguntur: alarum fœtor. q. a γεραιὸς, ex vetuſtate ſordes. Dicitur & γράσσος, γρᾶος, & γρᾶς.
ΓΡΆΣΣΟΣ, clamor militum in congreſſu acierum. Puto a γῆρυς, vox, clamor.
Γράστις, εως, ἡ, gramen, q. a γράω, quia pabulum pecorum.
Γραῦς, γραὸς, ἡ, anus, Jon. γρηῦς, & per dialyſin γρηΰς. vide in γραῖα, vel γραῦς, q. γεραιὸς, a γῆρας, ſenectus. eſt & γραῦς, fœtor alarum.
Γραφέντων, 3. plur. aor. 1. imperat. paſſ. γράφηθι, a γράφω, ſcribo. a. 2. part. γραφεὶς.
Γραφὴ, ῆς, ἡ, ſcriptura. γραφαὶ, ῶν, αἱ, divinæ literæ. a γράφω.
ΓΡΆΦΩ, ſcribo, pingo. fut. ψω. p. γέγραφα. aor. 1. ἔγραψα. perf. paſſ. γέγραμμαι, ψαι, πται. q. a γλάφω, λ in ρ liqueſcente. Hinc γράμμα, ατος, τὸ, litera, epiſtola. γραμματεὺς, έος, ὁ, ſcriba. γραπτὸς, οῦ, ὁ, ſcriptus. γραφὴ, ῆς, ἡ, ſcriptura. γραφὶς, ίδος, ἡ, ſtylus. γραμμὴ, ῆς, ἡ, linea. ἄγραφος, ου, ὁ, ἡ, non ſcriptus.
Γράψῃς, imprimas, aor. 1. ſub. act. a γράφω, ſcribo. f. ψω.
ΓΡΆΩ, f. σω, comedo. a. 1. ἔγρασα.
Γραώδης, εος, ὁ, ἡ, anilis. a γραῦς, αὸς, ἡ, anus.
Γρηγορέω, vigilo. fut. ήσω. præt. γεγρηγόρηκα. a. 1. ἐγρηγόρησα. Dicitur γρηγορέω, per aphæreſin pro ἐγρηγορέω. Derivatur ab ἐγείρω, excito, quod vide.
Γρηγορὼς, qui vigilavit, præt. med. part. carens augmento, ab ἐγρήγορα, verbi γρηγορέω.
Γριπεὺς, in γρῖπος.
ΓΡΙ͂ΠΟΣ, & γρῖφος, ου, ὁ, rete, ænigma, quo homines quaſi irretiri ſolent. inde γριπεὺς, έος, ὁ, piſcator. γριπίζω, piſcor.
Γροφαίομαι, ſcribo, a γράφω.
Γρομφὰς, άδος, ἡ, vetula porca. Heſych.
Γρουφεῖς, οἱ ζωγράφοι, pictores [illegible] γράφω.
ΓΡΌΣΦΟΣ, ου, ὁ, pilum, teli genus, vel haſtæ cuſpis, quam terræ infigimus. alter κρόσφος, quod vide.
ΓΡΥ͂, vel γρῦ, quicquid minimum eſt. Hinc γρύζω, grunnio: item hiſco. γρυσμὸς, οῦ, ὁ, grunnitus. γρυλλίζω, grunnio. γρύτη, ης, ἡ, & γρυτάρια, ων, τὰ, ſcruta, frivola. γρυτοπώλης, ου, ὁ, ſcrutorum venditor.
Γρυμαία, ας, ἡ, peræ quoddam genus, in quam, ut puto, γρύτη colligitur, res omnis generis.
Γρὺξ, locus unguis. Heſych. a γρῦ.
Γρύτη, ης, ἡ, ſcruta, frivola. a γρῦ.
ΓΡΥ͂Ψ, υπὸς, ὁ, gryphus, avis adunco roſtro. hinc γρυπὸς, οῦ, ὁ, incurvus, inflexus: item, qui naſo eſt adunco, a γυρὸς, curvus.
ΓΡΩ͂ΝΗ, ης, ἡ, caverna, ſaxum exeſum. q. a γράω, exedo. Hinc γρῶνος, ου, ὁ, cavus, profundus.

Γ Υ.

ΓΎΑ, γύη, Jon. & γύα, ας, ἡ, arvum, jugerum, via, foſſa. q. a γαῖα, terra.
Γυάλαι, pocula. Megarenſ.
Γυάλοιο, gen. Jon. γυάλοις, dat. plur. a γύαλον, quod vide.

ΓΥ'ΑΛΟΝ, ου, τὸ, cavitas, vola. q. a γύον, manus. hinc γυαλὸς, ᾶ, ὁ, qui manu comprehendi poteſt. ἐγγυαλίζω, f. ίσω, vel ίξω, in manum do.

Γυιαρκὴς, έος, ὁ, ἡ, qui facit membra apta ad ferendos labores. ὁ ποιῶν τὰ γυῖα, εἴτε γυῖα, ἀρκοῦντα πρὸς τὸ φέρειν τοὺς πόνους. ex γυῖον, τὸ, membrum, & ἀρκέω, ſufficio.

Γύγης, ου, ὁ, Gyges, Rex Lydiæ. Sed Γύγη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Γύης, ου, ὁ, dentale, pars aratri. a γύα, ſeu γύη, ης, ἡ, jugerum. quia ejus uſus eſt in γύᾳ aranda.

Γυιοδάμας, α, ὁ, Poetic. & Doric. ὁ τὰ γυῖα δαμῶν, qui membra domat. Epithetum athletæ.

Γυιόκορος, ου, ὁ, membra depaſcens. ex γυῖον, ου, τὸ, membrum, & κορέω, ſeu κορέννυμι, ſatio, depaſcor.

ΓΥΙ'ΟΝ, τὸ, membrum, proprie pes, inde manus, inde reliquum corpus; a γύα, & ἴεναι, quod in via eamus. hinc γυιόω, membra frango, claudum reddo. γυιὸς, ᾶ, ὁ, claudus.

Γυιοπέδη, ης, ἡ, Poet. vinculum, quod membra vincit, atque ligat. πέδη ἡ τὰ γυῖα πεδῶσα, καὶ δεσμεύουσα. Th. πέδη, ἡ, pedica, & γυῖον.

Γυιοχάλκος, ου, ὁ, qui membra ærea habet, robuſtiſſimus. ex γυῖον, τὸ, membrum, & χαλκὸς, æs.

Γυιωθεὶς, mutilatus, a. 1. part. paſſ. a γυιόω, f. ώσω, claudum reddo. Thema γυῖον, ου, τὸ, membrum.

ΓΥΛΙΟ'Σ, ᾶ, ὁ, vaſculum militare. a γύαλον, quia cavum.

Γυμνάζω, exerceo. f. άσω. p. γεγύμνακα. a. 1. ἐγύμνασα. perf. paſſ. γεγύμνασμαι. a γυμνὸς, ᾶ, ὁ, nudus.

Γυμνασία, ας, ἡ, & γυμνάσιον, ου, τὸ, exercitatio. γύμνασμα, ατος, τὸ, idem. a γυμνὸς, nudus.

Γυμνὴς, ῆτος, ὁ, Veles, itis. Inermes enim illi cum armatis prælium faciebant. a γυμνὸς, inermis.

Γυμνητεύω, nudus ſum. proprie, ſum miles levis armaturæ. fut. εύσω. perf. γεγυμνήτευκα. a γυμνὴς, ῆτος, ὁ, vel γυμνήτης, ου, ὁ, miles levis armaturæ. ab eodem them.

Γυμνοπαιδία, ας, ἡ, puerorum nudorum exercitatio. ex γυμνὸς, ᾶ, ὁ, nudus, & παῖς, puer.

ΓΥΜΝΟ'Σ, ᾶ, ὁ, nudus, inermis, qui γυῖα μόνα habet, id eſt, nihil, quo ſe obvolvat. & Poet. pro γυμνικὸς, gymnicus. hinc γυμνότης, ητος, ἡ, nuditas. γυμνόω, nudo, ſpolio. γυμνάζω, exerceo. γυμνασία, ας, ἡ, exercitatio. γυμνάσιον, ου, τὸ, locus exercitii.

Γυμνωθέντα, acc. ſing. a. 1. part. paſſ. a γυμνόω, denudo. γυμνῶσαι, a. 1. inf. act. ἐγυμνώθην, a. 1. paſſ. Th. γυμνὸς, nudus.

Γυνά, Dor. pro γυνὴ, ἡ, mulier.

Γύναι, vocat. ſing. a γυνὴ, ἡ, mulier. in acc. γυναῖκα.

Γυναικάριον, ου, τὸ, muliercula. ejuſdem them.

Γυναικείῳ, muliebri, dat. ſing. a γυναικεῖος, ου, ὁ, muliebris. hinc γυναικεῖον, ου, τὸ, ſcil. δῶμα, gynæceum, conclave mulierum.

Γυναικωνῖτις, ιδος, ἡ, idem quod γυναικεῖον, vide in γυναικείῳ. ſic γυναικήϊος, Jon. pro γυναικεῖος.

Γυναικομανὴς, έος, ὁ, ἡ, mulierum amore inſanus. γυναιμανὴς, idem. ex γυνὴ, & μαίνομαι, inſanio.

Γυναικὸς, γυναικὶ, genit. & dat. a γυνὴ, quod vide.

Γυναικοφίλας, α, ὁ, Dor. pro γυναικοφίλης, mulierum amator. ex γυνὴ, ἡ, mulier, & φίλος, amicus.

Γυναικωνῖτις, ιδος, ἡ, idem quod γυναικεῖον, ου, ὁ, mulierum conclave. a γυνὴ.

Γυναιξὶν, dat. pl. a γυνὴ, ἡ.

ΓΥΝΗ', mulier, uxor. q. a γονὴ, genitura, & γείνομαι, pario. quod ex mulieribus homines naſcantur. genit. γυναικὸς. dat. κὶ. acc. γυναῖκα, Dor. γυνάν. vocat. ὦ γύναι. dat. plur. γυναιξί. Hinc γυναικεῖος, ου, ὁ, muliebris. γυναικεῖον, τὸ, gynæceum. γυναικοκρατούμενος, ου, ὁ, qui ſub mulierum eſt imperio. γυναικοκρατία, ας, ἡ, muliebre imperium. ἀνδρόγυνος, ου, ὁ, vir pariter, & fœmina.

Γυννὶς, ιδος, ὁ, Poet. pro γύννις, mollis, effœminatus. a γυνή.

Γυπὸς, μακρὸς, Heſych. altus.

ΓΥ'ΡΓΑΘΟΣ, ου, ὁ, caniſtrum e vimine. a γυρὸς, quia vimina curvantur. γύργαθος eſt reticulum, quo veteres utebantur in portando pane.

ΓΥ'ΡΙΣ, εως, ἡ, pollen. an quia fit gyro molæ? pollis eſt farina minutim ſecta.

ΓΥΡΟ'Σ, ᾶ, ὁ, curvus ſcrobs. γῦρος autem, circulus, vel ambitus. γυρόω, incurvo.

ΓΥ'Ψ, γυπὸς, ὁ, vultur. hinc γύπινος, vulturinus.

ΓΥ'ΨΟΣ, ου, ἡ, gypſum. q. a γῆ, & ἑψέω, eſt enim ceu cocta terra. hinc γυψόω, gypſo illino.

Γ Ω.

Γῶ, contract. ex γάω, capio, gigno, pario, lætor, glorior.

Γὼγ, ὁ, nomen gentis, vulgo tectum interpretantur.

Γωγγύζω, idem quod γογγύζω.

ΓΩΛΕΑ', τὰ, ſpeluncæ, & luſtra ferarum. Etiam γωλεαὶ, ſpeluncæ ad mare. a γῆ, & ἀλέω, vito. vel a κοῖλον, cavum.

Γῶν, Jon. pro γοῦν, ſaltem, igitur.

Γώνατα, genua, Dor. pro γόνατα, nom. vel acc. plur. a γόνυ, quod vide.

ΓΩΝΙ'Α, ας, ἡ, angulus, locus abditus. q. a γόνυ, quod natura flexum, & quaſi angulosum eſt. hinc γωνιαῖος, ου, ὁ, & γωνιώδης, angularis. ἀκρογωνιαῖος, ου, ὁ, ἡ, in extremo poſitus. ἀμβλυγώνιος, obtuſum angulum habens. ἑξαγώνιος, & ἑξάγωνος, ου, ὁ, ſexangulus. ὀρθογώνιος, ου, ὁ, rectangulus. τρίγωνος, ου, ὁ, triangulus. τετράγωνος, ου, ὁ, quadratus.

ΓΩΡΙΑ'Ω, ſubſanno. verbum Laconicum. an a γαυριάομαι; γαῦρος, ſuperbus.

Γωρυτὸς, vel χωρυτὸς, ᾶ, ὁ, pharetra, a χωρεῖν τὰ ῥυτὰ, ideſt, τὰ βέλη, quod capiat jacula.

Δ Α.

Δ Eſt quarta littera, & quaternarium numerum deſignat. Jon. & Doric. pro σ. ſic ὀδμὴ, pro ὀσμὴ, odor. & ſubinde pro γ, ut δᾶ, δᾶς, Dor. pro γῆ, γῆς. Tum etiam pro θ, & τ.

Δα, particula per ſe nihil ſignificans; ſed quæ in compoſitione auget, ut δαφοινὸς, &c. Sed δᾶ, δᾶς, Dor. pro γᾶ, & hoc pro γῆ.

Δαβὶδ, nom. regis ἄκλιτον. Heb. dilectus.

ΔΑΓΥ'Σ, ύδος, ἡ, cryſtallus, glacies; vel aliquid ſimile cryſtallo, albedine, & denſitate. Ducam a δασὺς, denſus. Eſt & δαγνὸν, denſum. hoc forte a δασύς.

ΔΑ'ΔΙΞ, ικος, ἡ, menſuræ genus. Forte a δαδέομαι, divido, ut ſit famoſæ diviſionis menſura.

Δᾴδων, tædarum, gen. plur. a δᾲς, δᾳδὸς, ex δαῒς per contract. Th. δαίω, uro.

Δαεὶς, doctus. aor. 2. part. paſſ. a δαίω, diſco. a. 2. paſſ. ἐδάην. a. 2. inf. Dor. δαήμεναι, pro δαῆναι.

Δαείω, pro δαίω, diſco. hinc δαείης, in ſubjunct.

Δαερὸς, ά, ὸν, niger, ra, rum. a δαίω, uro.

Δαέω, f. ήσω, Jon. pro μανθάνω, diſco. perf. δεδάηκα. Th. δαίω.

Δαίζομαι, divido. 3. ſing. perf. δέδασται. a δαίω.

Δάη, ης, ἡ, & δαῒς, ίδος, ἡ, pugna, fax, lumen. a δαίω, incendo.

Δαήμεναι, didiciſſe, a. 2. inf. paſſ. Dor. pro δαῆναι, verbi δαίω, diſco. fut. 2. δαήσομαι, & in 2. perſ. δαήσεαι, Jon. pro δαήσῃ. a. 2. paſſ. ἐδάην. p. m. δέδηα.

Δαῆναι, aor. 2. inf. a δαίω, vide δαήμεναι.

ΔΑΗ'Ρ, έρος, ὁ, levir, mariti frater. Ducam a δαίω, ſcio, noſco. Ut a notitia familiari ad fratriam ſit dicta.

Δαηρὸς, ρὰ, ὸν, lucidus, a, dum. a δαίω, uro.

Δαὶ, pro δή, ſignificat diſcretionem. a δαίω, divido. Δαὶ vero per apocopen pro δαΐδι, dat. ſing. a δαῒς, δαΐδος, ἡ, fax, pugna ardens. a δαίω, uro.

Δαιδαλέοιο, gen. Jon. δαιδαλέοισι, dat. plur. a δαιδάλεος, ου, ὁ, artificioſus. Th. Δαίδαλος, Dædalus.

Δαιδάλλω, & δαιδαλόω, vide in δαίδαλος.

Δαίδαλμα, ατος, τὸ, opus egregium. a δαιδάλλω, orno. Th. δαίδαλος.

ΔΑΙ'ΔΑΛΟΣ, ου, ὁ, Dædalus, Ingenioſus artifex Cretenſis, a δαίω, ſcio. hinc δαιδάλεος, vel εος, ὁ, item δαίδαλος, ου, ὁ, artificioſus, varius. δαιδάλλω, ut & δαιδαλόω, orno, vario. δαίδαλμα, ατος, τὸ, opus artificioſum.

Δαιδύσσω, traho, lacero. a δαίω, divido.

Δαΐδων, gen. pl. a δαῒς, ίδος, ἡ, fax. Th. δαίω, uro.

Δαῖε, & δαῖεν, lucebat, imperf. Jon. a δαίω. f. σω. Sic δαίετο, imperf. paſſ. Jon. a δαίομαι, divido, aor. 2. paſſ. ἐδάην.

Δαΐζω, divido, Poetis, a δαίω.

Δαίμονες, Dæmones, nom. pl. a δαίμων, ονος, ὁ, Deus.

Δαιμόνι, pro δαιμόνιε, vocat. a δαιμόνιος, ου, ὁ, infelix. Th. δαίμων.

Δαιμονίζομαι, a dæmonio vexor. præſ. part. δαιμονιζόμενος, ου, ὁ, dæmoniacus. perf. paſſ. δεδαιμόνισμαι. aor. 1. paſſ. ἐδαιμονίσθην. Th. δαίμων.

Δαιμονίη, Jon. pro δαιμονία, ας, ἡ, divina. in dat. plur. δαιμονίῃσι, pro δαιμονίαις, Jon. a δαίμων.

Δαιμόνιος, ου, ὁ, ἡ, divinus. δαιμόνιον, ου, τὸ, dæmonium. δαιμόνια, τὰ, Dii.

Δαιμονιώδης, εος, ὁ, ἡ, dæmoniacus, a δαιμονιῶν, ſum dæmoniacus, præſ. part. a δαιμονιάω, ab eodem them.

ΔΑΙ'ΜΩΝ, ονος, ὁ, ἡ, Deus, genius, dæmon. q. δαήμων, ſciens. ex δαίω, ſcio. Hinc δαιμόνιος, ου, ὁ, ἡ, divinus, felix. uſurpatur & in malam partem. δαιμόνιον, ου, τὸ, numen, fortuna: item ſpiritus impurus. δαιμονιακὸς, ᾶ, ὁ, dæmoniacus, a dæmone obſeſſus: δεισιδαιμονία, ας, ἡ, Deorum metus, ſuperſtitio: item, religio. εὐδαίμων, ονος, ὁ, ἡ, beatus, dives. εὐδαιμονία, ας, ἡ, beatitudo. εὐδαιμονέω, beatus ſum. κακοδαίμων, ονος, ὁ, malus genius.

Δαίνυ, pro δαίνυθι, per apocopen, præbe convivium, præſ. imperat. a δαίνυμι. Th. δαίω, epulum præbeo.

Δαινυνθ', & δαίνυντ', pro ἐδαίνυντο, convivati ſunt; imperf. Jon. verbi δαίνυμαι. Th. δαίω.

Δαίνυσθ', pro δαίνυσθαι, epulari, comeſſari, præſ. inf. a δαίνυμαι, σαι, ται, e-juſdem them.

Δαΐξαι, aor. 1. inf. a δαΐζω, f. σω, vel ξω, divido, partior. a δαίω, idem.

Δάϊος, ου, ὁ, hoſtis. a δάη, pugna. Vel prudens, a δαίω, uro, vel diſco.

Δαὶς, δαιτὸς, ἡ, epulum. ut & δαίτη, a δαίω, epulum præbeo. At δαῒς, ίδος,

δος, ἡ, fax accenſa: item pugna, a δαίω, uro.

Δαῖσαι γάμον, celebrare nuptiale convivium. quod a δαὶς, epulum. Th. δαίω, epulum præbeo.

Δαισάμενος, a. 1. part. med. δαίσῃ, comedas, 2. ſing. aor. 1. ſub. med. a δαίω, epulor.

Δαῖτα, acc. ſing. δαῖτας, acc. plur. a δαὶς, δαιτὸς, ἡ, cibus. Th. δαίω, epulum præbeo.

Δαίτη, ης, ἡ, epulum.

Δαιτῆθεν, Poet. adv. q. ex τῆς δαιτὸς, ex convivio. Th. δαίω.

Δαιτρὸς, ῦ, ὁ, coquus, qui carnes δαίει, id eſt, dividit. Aliquando δαιτρὸν, adverb. diviſim. hinc δαιτρεύω, divido.

Δαιτυμὼν, conviva, qui δαῖτα inſtruit.

Δαΐφρων, ονος, ὁ, bellicoſus, prudens. in dat. δαΐφρονι. ex δαίω, diſco, vel a δαὶς, pugna, & φρὴν, mens.

Δαϊχθεὶς, έντος, ὁ, a. 1. part. paſſ. a δαΐζω, f. ξω, interficio, ſancio. Th. δαίω.

ΔΑΙ'Ω, f. σω, p. κα, diſco, doceor, ſcio, partior: item, epulum præbeo, uro, incendo. Hinc δαήμων, ονος, ὁ, doctus. δαημοσύνη, ης, ἡ, peritia, ſcientia. δαῖος, ου, ὁ, peritus. ἀδαὴς, έος, ὁ, ἡ, ignarus. Δαὶς, δαιτὸς, & δαὶς, δαιτὸς, ἡ, epulum. δαίτη, ης, ἡ, idem. δαιτὺς, ύος, ἡ, idem. δαιτυμὼν, όνος, ὁ, conviva, epulo. δαίομαι, divido, partior. δαΐζω, idem. δασμὸς, ῦ, ὁ, diviſio, partitio. δαὶς, ἡ, fax accenſa, pugna. δᾲς, δᾳδὸς, ἡ, tæda, fax. δάϊος, α, ὁ, hoſtilis. δαλὸς, ῦ, ὁ, titio, torris.

ΔΑ'ΚΑΡ, genus quoddam caſſiæ.

Δάκε, 3. ſing. Jon. aor. 2. act. pro ἔδακε, ες, ε, momordi. a δάκνω, quod vide.

Δακέειν, pro δακεῖν, a. 2. inf. act. ab eodem them.

Δακέθυμος, ου, ὁ, mordens animum, gravis, moleſtus. Ex δάκνω, mordeo, & θυμὸς, animus.

ΔΑ'ΚΝΩ, mordeo. f. δήξομαι. a. 2. ἔδακον. a. 1. ἔδηξα. p. δέδηχα. perf. paſſ. δέδηγμαι, ξαι, κται. a. 1. paſſ. ἐδήχθην. a. 2. paſſ. ἐδάκην. q. a δάκω, mordeo. vel a δα, vel δαίω, & κνάω, divido, rado. Hinc δῆξις, εως, ἡ, morſus. δὴξ, κὸς, ἡ, vermis lignum corrodens.

Δακόντος, & δακούσης, gen. ſing. maſc. & f. g. aor. 2. part. a δάκνω, mordeo.

Δάκος, εος, τὸ, morſus. Poet. pro δῆξις, ἡ. Th. δάκνω, mordeo.

ΔΑ'ΚΡΥ, υος, τὸ, lacryma. in plur. δάκρυ, pro δάκρυα. dat. plur. δάκρυσι. q. a δάκνω, quia ſalſa. & mordax. vel a δα, valde, & κρύος, frigus. Eadem ratione & lacryma fit ex λα, & κρυμὸς, frigus. Hinc δακρυώδης, εος, ὁ, ἡ, lacrymoſus. δακρύω, lacrymor. δακρυόεις, εντος, ὁ, lacrymoſus. hinc δακρυόεν, adverb. lacrymis effuſis.

Δάκρυμα, ατος, τὸ, lacryma. idem quod δάκρυον, & Th. δάκρυ.

Δακρυόεις, εντος, ὁ, ἡ, lacrymoſus. in accuſ. δακρυόεντ', pro δακρυόεντα. Th. δάκρυ.

Δάκρυον, ου, τὸ, idem, quod δάκρυ.

Δάκρυσι, dat. plur. a δάκρυ, υος, τὸ, lacryma.

Δακρύσας, aor. 1. part. act. a δακρύω. f. ύσω, lacrymor. p. δεδάκρυκα. aor. 1. ἐδάκρυσα, ejuſd. Th.

Δακρυχέων, lacrymas fundens. præſ. par. a δάκρυ, υος, τὸ, lacryma, & χέω, f. χεύσω, fundo.

Δακτύλιος, ου, ὁ, annellus, annulus. a δάκτυλος, ου, ὁ, digitus.

ΔΑ'ΚΤΥΛΟΣ, ου, ὁ, digitus, pes metricus, palmæ fructus. q. a δείκω, oſtendo. inde δακτυλοδεικτεῖν, digito monſtrare. vel a δέχομαι, capio. alii a δάκνω, quod excogitantium digiti, & ungues ſæpius rodantur. Hinc δακτύλιος, ου, ὁ, annulus. ῥοδοδάκτυλος, ου, ὁ, roſeos digitos habens.

Δακὼν, όντος, ὁ, aor. 2. partic. a δάκνω, mordeo. fut. δήξομαι. aor. 2. ἔδακον.

Δάλε, Dor. pro Δῆλε, voc. ſing. a Δῆλος, ου, Delus.

Δαλεῖτο, Dor. & Jon. pro ἐδηλεῖτο, lædebat, 3. ſing. imperf. med. verbi δηλέω, lædo. fut. ήσω. ſic δαλήσατο, pro ἐδηλήσατο, a. 1. med.

Δάλιος ξένος, ὁ Ἀπόλλων, Poetic. & Doric. pro Δήλιος, Delius Apollo.

Δαλμανουθά, ἡ, nomen reg. ἄκλιτον, Hebr. pauperis hæreditas.

Δαλματία, ας, ἡ, Dalmatia, nomen reg.

Δαλὸς, & δαυλὸς, ῦ, ὁ, titio. a δαίω, uro. Eſt & Δᾶλος, Dor. pro Δῆλος, Delus.

Δαμᾷ, domat, 3. ſing. ind. a δαμάω, domo.

Δαμάζω, domo. f. σω. p. δεδάμακα. a. 1. ἐδάμασα. a. 1. inf. δαμάσαι. perf. paſſ. δεδάμασμαι. præſ. part. δαμαζόμενος. Th. δαμάω.

Δαμαῖος, ου, ὁ, Poetic. pro δαμαστικὸς, vel δαμάζων, domans, domitor. Th. δαμάω, domo.

Δαμάλα, Dor. pro δάμαλις.

Δάμαλις, εως, ἡ, juvenca. a δαμάω, quod dometur ad laborem.

Δαμαλίζω, domo, Poetic. pro δαμάζω, quod vide. δαμαλίζεσθαι, juvencæ more laſcivire.

Δάμαρ, αρτος, ἡ, uxor. a δαμάω, quæ domatur jugo matrimonii.

Δάμαρις, ιδος, ἡ, nomen mul. Gr. idem quod δάμαρ, ἡ, uxor.

Δαμάσαι, aor. 1. inf. act. δάμασε, aor. 1. Jonic. pro ἐδάμασε. δάμασον, mitiga, aor. 1. imperat. a δαμάω, domo.

Δαμάσδεν, Dor. pro δαμάζειν, præſ. inf. a δαμάζω, domo. quod vide.

Δαμασίμβροτος, ου, ὁ, domitor mortalium. παρὰ τὸ δαμάσαι τοὺς βροτούς.

Δαμασίφρων, ονος, ὁ, qui domat mentem. quod ex δαμάω, domo, & φρὴν, mens.

Δαμασκὸς, ῦ, ἡ, nomen urbis ſic dictæ a Dameſcheck.

Δάμασσα, Jon. & Poet. pro ἐδάμασα, a. 1. act. δαμάσσατο, pro ἐδαμάσατο, 3. ſing. a. 1. med. verbi δαμάω.

Δαμασώνιον, ου, τὸ, herba quædam aliter ἄλισμα. an a δαμάω, & ὄνεαρ, quod utilitatem habeat domitricem, ſcil. venenorum certorum.

Δαμάτηρ, Dor. pro Δημήτηρ, Ceres.

ΔΑΜΑ'Ω, domo, ſubigo, affligo, occido. fut. άσω. p. κα. Hinc δαμάω, & δάμνω. unde a. 2. m. ἐδάμην. perf. act. δέδμηκα. perf. paſſ. δέδμημαι, σαι, ται. unde δμῆσις, εως, ἡ, domitio. δμητὴρ, ῆρος, ὁ, domitor. δμητὸς, ῦ, ὁ, domitus. δαμάλη, ης, ἡ, vel δάμαλις, εως, ἡ, juvenca. ἀδάμαστος, ου, ὁ, ἡ, indomitus. ἀδάμας, αντος, ὁ, adamas. ἱππόδαμος, ου, ὁ, equorum domitor.

Δαμείη, 3. ſing. a. 2. opt. paſſ. vide in δάμνω.

Δάμεν, Poetic. & Bœot. pro ἐδάμησαν, 3. plural. aor. 2. paſſ. a δάμω, vel δάμνω, pro δαμάω. f. 2. δαμῶ. aor. 2. ἔδαμον. aor. 2. paſſ. ἐδάμην. a. 2. opt. δαμείην, ης, η. inf. a. 2. δαμῆναι. part. aor. 2. δαμεὶς, έντος, ὁ. Th. δαμάω, domo.

Δαμέντε, aor. 2. part. paſſ. dual. num. δαμέντα, acc. ſing. a δάμω, vel δάμνω, interficio.

Δαμήμεναι, Dor. pro δαμῆναι, a. 2. inf. paſſ. vide δάμω.

Δαμναίμαν, Doric. pro δαμναίμην, præſ. opt. paſſ. a δάμναμι, ης, ησι, domo. a δαμάω.

Δάμνημι pro δάμναμι, ης, ησι, domo, a δαμάω, pro δαμάω.

Δάμνησι, reprimit, 3. ſing. præſ. a δάμνημι, ab eod. them.

Δαμοίτας, α, ὁ, Doric. pro Δημοίτης, proprium Viri nomen. q. δημότης, popularis.

Δᾶμος, ου, ὁ, Dor. pro δῆμος, ου, ὁ, populus. hinc δαμότας, Dor. pro δημότης, ου, ὁ, popularis, & in f. g. δαμότις, ιδος, ἡ, Dor. pro δημότις.

Δαμότας, α, ὁ, Dor. pro δημότης, ου, ὁ, popularis. Th. δῆμος, ου, ὁ, populus.

Δάμων, ωνος, ὁ, Damon.

Δαμοσιώμεθα, 1. pl. a. 1. ſub. med. Dor. verbi δημοσιόομαι, aliquid ad populum effero. Eſt & δαμιοῦσθαι, ἀφραίνεσθαι, ἀθυμεῖσθαι.

Δανάας παῖς, Danaæ filius.

ΔΑΝΑ'Η, ης, ἡ, laurus Alexandrina. an a δάφνη, laurus? Danae, nomen mul.

Δαναΐδης, filius Danai. a Δαναὸς, Danaus.

Δανάκη, ης, ἡ, nummus quidam barbaricus, ſexta pars drachmæ.

Δανείζω, mutuum do. f. σω. p. δεδάνεικα. a. 1. ἐδάνεισα. præſ. med. δανείζομαι, mutuum accipio. a. 1. m. ἐδανεισάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. δανείσασθαι. a. 1. part. med. δανεισάμενος. Th. δάνειος, εος, τὸ, donum.

Δάνειον, ου, τὸ, fœnus, mutuum. ab eodem them.

Δανείσασθαι, a. 1. inf. med. δανεισάμενος, a. 1. part. med. vide in δανείζω.

Δανειστὴς, ῦ, ὁ, creditor, fœnerator. acc. plur. δανειστάς. a δάνειον, ου, τὸ, fœnus. Th. δάνος, εος, τὸ, donum.

Δανιὴλ, ὁ, nomen prophetæ. Hebr. Judex Dei.

ΔΑ'ΝΟΣ, εος, τὸ, donum, mutuum. q. a δόω, pro δίδωμι. hinc δάνειον, ου, τὸ, fœnus, mutuum. δανείζω, fœnero, mutuum do.

Δανὸς, ῦ, ὁ, aridus. a δαίω, uro. vel a δὴν, quia vetuſta arida.

Δαπανᾷν, præſ. inf. act. a δαπανάω.

ΔΑΠΑΝΑ'Ω, conſumo, impendo, ſumptus facio. fut. ήσω. perf. δεδαπάνηκα. a. 1. ἐδαπάνησα. a. 1. imperat. δαπάνησον, άτω, q. a δαπάνη, ης, ἡ, ſumptus. δάπανος, ου, ὁ, ἡ, conſumptor.

Δαπανήσαιμι, aor. 1. opt. act. δαπανήσωσι, 3. pl. a. 1. ſub. a δαπανάω, conſumo.

ΔΑ'ΠΕΔΟΝ, ου, τὸ, pavimentum, ſolum. q. a δα, & πέδον, ſolum. Hinc ἀλλοδαπὸς, ῦ, ὁ, peregrinus. παντοδαπὸς, ῦ, ὁ, omnigenus. παντοδαπῶς, adv. omnifariam. ποδαπὸς, ῦ, ὁ, cujas.

ΔΑ'ΠΤΩ, voro, dilanio. hinc δαρδάπτω, per redupl. idem, q. a δαίω, divido, epulor.

Δάρδανος, ου, ὁ, Dardanus. Δαρδανιώνων, gen. pl. Æol. pro Δαρδανιῶν. Δαρδανίδαο, gen. Jon. a Δαρδανίδης, ου, ὁ, Dardanides.

Δαρεῖος, ου, ὁ, Darius, Rex Perſarum.

Δάρης, Dares, nomen propr.

Δαρήσομαι, ῃ, εται, f. 2. paſſ. 2. plural. δαρήσεσθε, & in 3. plur. δαρήσονται, a δέρω, excorio, verbero. f. 2. δαρῶ. vide δέρω.

ΔΑΡΘΑ'ΝΩ, dormio. f. 2. δραθῶ. aor. 2. ἔδαρθον. f. δαρθήσομαι. q. a δαρθέω, inuſitat. pro δερθέω, in pellibus cubo. ἐν δέρμασι με θέω, in pellibus me repono: quod a primævis terræ incolis antiquitus factum eſt. a δέρμα, ſeu δέρας, pellis.

Δαρθεῖν, a. 2. inf. a δαρθάνω. f. δαρθήσομαι, quod vide.

Δαρὸν, Dor. pro δηρὸν, diu. Them. δὴν, idem.

Δαρτὸς, & δρατὸς, excoriatus. a δέρω, excorio.

Δάσαντο, Jon. pro ἐδάσαντο, 3. pl. aor. 1. med. hinc δάσασθαι, aor. 1. inf. a δάζω,

δάζω, vel δαίω, abjecto ι, δάω, divido.

Δάσας, Dor. pro δήσας, a. 1. part. act. a δέω, ligo.

Δασάσκεν, diſtribuebat, Poet. & Jon. pro ἐδάσατο, aoriſt. 1. m. interpoſito σκε. Niſi a δασάσκω, derivare malis.

Δασεῖα, ας, ἡ, vide in δασύς.

Δασεῖται, Dor. pro δάσεται, circumflectunt enim Dores futura ſua. a δάζω, divido. Th. δαίω.

ΔΑ'ΣΚΙΛΛΟΣ, ου, ὁ, daſcillus, piſcis, qui cœno, & ſtercore veſcitur. q. a δάσκιος: quod umbroſa, & obſcura conſectetur.

Δάσκιος, per syncop. pro δασύσκιος, denſam, & ſpiſſam umbram faciens. a δασύς, & σκιά, umbra. aut a δα, idem quod ζα, in compoſitione.

Δασμός, οῦ, ὁ, diviſio, portio. a δάζομαι, quod a δαίω, divido.

Δασμοφόρος, ὁ, ἡ, qui tributum pendit, a δασμός, quod vide, & φέρω, fero.

ΔΑΣΠΛΗ'Σ, ῆτος, ὁ, magnorum malorum plenus, atrox. q. a δα, & πλάω, impleo, vel πλήθω. vel a δύς, & πελάω, quod difficilis acceſſu, & moleſtus.

Δασπλῆτις, ἡ, δυσπρόσπελαστος, acceſſu difficilis. vel ἡ ἄγαν πλήθουσα. Th. δασπλής, ῆτος. quod vide.

Δάσσαντο, diviſerunt, Jon. & Poet. gem. σ, pro ἐδάσαντο, 3. pl. a. 1. m. Hinc δασσάμενος, & δάσσασθαι, aor. 1. part. med. & inf. verbi δάζομαι. quod a δαίω, divido.

Δασυκέρκος, οῦς, Dor. pro δασυκέρκους, ο, metri gratia ſublato, quæ habent denſas caudas. ex δασύς, denſus, & κέρκος, ου, ἡ, cauda.

ΔΑΣΥ'Σ, έος, δασεῖα, ας, δασύ, έος, denſus, piloſus, hirſutus. q. a δα, & σείω, agito. Piloſi hinc, & illuc trahi, & agitari poſſunt. Hinc δασύτης, ητος, ἡ, denſitas. δασύνω, denſo.

Δασυστέρνων, gen. pl. a δασύστερνος, hirſutum pectus habens. ex δασύς, denſus, & στέρνον, pectus.

Δατέασθαι, præſ. inf. paſſ. pro δατεῖσθαι, α, pro ε. a δατέομαι. Them. δαίω, divido.

Δατέοντο, dividebant, Imperf. Jon. verbi δατέομαι, divido. inf. δατεῖσθαι, quod a δαίω, idem.

Δατεῦντο, pro ἐδατοῦντο, 3. plur. imperf. Jon. ab eodem verbo, & them.

Δατεώμεθα, diviſerimus, præſ. ſub. 1. pl. a δατέομαι, ab eodem them.

Δάτις, ιδος, ὁ. Datis Perſa.

ΔΑΤΙΣΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, Datidis imitatio, ideſt odioſa ejuſdem repetitio.

Δατύω, voro, helluor. a δαίω.

ΔΑΥ'ΚΟΣ, ου, ὁ, audax: q. a δαίω, uro; quia calidi ſanguinis, & inde animi: item herba quædam Cretica.

Δαυλός, οῦ, ὁ, denſus. a δα, & ὕλη. eſt etiam titio, a δαλός.

ΔΑ'ΦΝΗ, ης, ἡ, laurus, quæ reſonat, dum uritur, a δαίω, & φωνή. vel δα, & φωνή, quod ejus folia combuſta valde crepitent. Hinc δαφνίς, ίδος, ἡ, laurea.

Δαφοινός, οῦ, ὁ, valde funeſtus, ruber. ſeu δαφοινός, ἡ, όν, valde funeſtus, ex δα, particula augente, & φένω, occido. p. m. πέφονα. inde φόνος, cædes.

ΔΑΨΙΛΗ'Σ, έος, ὁ, ἡ, dapſilis, largus, copioſus. q. a δάπτω, voro, ſeu δαπανάω. Hinc δαψιλῶς, large, & δαψιλέως, Poet. δαψιλεύομαι, abundanter ſubminiſtro.

Δάωμεν, a. 2. ſub. a δαίω, vel δαέω. at δαῶμεν, aor. 1. ſub. paſſ. 1. plur. ab ἐδάην. Poſſit tamen δαῶμεν, eſſe præſ. ſub. act. a δαίω.

Δ Ε.

Δέ, vel δ', conjunctio diſcretiva, vero, autem, igitur, ſed, ſane. q. a δαίω, divido. quia diſtinctionis vocula. Aliquando in compoſitione eſt ut ſyllabica adjectio: ut ὅδε, ὅδε. δέ, ſæpe pro γάρ. Sæpe Poet. pro εἰς, ut οἶκον δε.

Δέαται, pro δεδέαται, Jon. ligati ſunt; & hoc pro δέδενται, detracto augmento, a δέομαι.

Δεγμένος, accipiens, Æol. pro δεδεγμένος, perf. paſſ. verbi δέχομαι, capio. Alii pro δεχόμενος, facta ſyncope, & χ, in γ, mutato, euphoniæ gratia.

Δεδάηκα, didici, novi; perf. act. a δαίω, diſco. f. δαήσω, tanquam a δαέω. a. 2. ἐδάην, perf. paſſ. δεδάημαι, unde part. δεδαημένος, doctus, peritus. p. m. δέδαα. Alii pro δέδαηκα, accipiunt, a δαίω.

Δεδαίαται, diviſi ſunt, pro δέδανται, Jonic. item δεδαίατο, pro ἐδέδαντο, verbi δαίω.

Δεδαϊγμένος, η, ον, perf. part. paſſ. a δαΐζω, ξω, divido, vulnero, cædo. Th. δαίω, divido.

Δεδάμασμαι, σαι, σται, perf. paſſ. a δαμάζω, domo, vel δαμάω.

Δέδαον, per reduplic. Poet. pro ἔδαον, a. 2. verbi δαίω, ſeu δαέω.

Δέδαρμαι, excoriatus ſum, perf. paſſ. a δέρω. fut. 2. δαρῶ. perf. δέδαρκα. aor. 1. ἔδειρα. Them. δέρας, ατος, τό, pellis.

Δέδασται, diviſa ſunt, 3. ſing. perf. paſſ. δέδασμαι, σαι, a δάζω, vel δαίω, divido.

Δεδαώς, doctus, part. præt. med. a δέδαα, præt. med. pro δέδηα, a δαίω, vel pro δεδάηκα, a δαέω.

Δεδέημαι, rogavi, ſeu indigui, perf. paſſ. δέομαι. fut. δεήσομαι, tanquam a δεέομαι.

Δεδείπνημεν, 1. plur. præſ. ind. per reduplic. Jonic. a δείπνημι. Vel ut alii præt. med. a δειπνέω, cœno. Th. δεῖπνον, ου, τό, cœna.

Δεδεῖσαι, Jon. reduplic. pro δεῖσαι, a. 1. inf. verbi δείδω, timeo.

Δέδεχα, Jon. δέδειχα, perf. act. verbi δείκνυμι, oſtendo. f. ξω.

Δέδεκται, 3. ſing. perf. paſſ. δέδεκτο, pro ἐδέδεκτο, exceperat, 3. ſing. pluſq. perf. ab ἐδεδέγμην, verbi δέχομαι, capio. f. δέξομαι. a. 1. ἐδέχθην.

Δέδεμαι, σαι, & δεδέμην, ligatus eram, pro ἐδεδέμην, & in 3. plur. δέδεντο, perf. & pluſq. perf. paſſ. verbi δέω, ſine σ, contra aliorum formam, irregulariter etiam pro δέδεμαι, & δεδέμην, nam facit fut. δήσω.

Δεδέμηκα, extruxi, perf. activ. verbi δέμω.

Δέδεντο, 3. pl. pluſq. perf. paſſ. vide in δέδεμαι.

Δεδέξεται, 3. ſing. paulo poſt fut. a δέχομαι, capio. Vel Jonic. reduplic. pro δέξεται, fut. 1.

Δέδεξο, excipe, perf. imperat. paſſ. a δέχομαι.

Δεδέσθαι, perf. inf. verbi δέδεμαι, σαι, ται.

Δέδετο, pro ἐδέδετο, 3. ſing. pl. perf. paſſ. Jon. ligatus erat. a δέω.

Δεδέχαται, Jon. pro δεδεγμένοι εἰσί. Item δεδέχατο, pro δεδεγμένοι ἦσαν, 3. plural. perf. & pluſq. perf. ind. paſſ. a δέχομαι, capio. f. δέξομαι. p. δέδεγμαι.

Δέδηα, ας, ε, combuſſi, p. m. δεδήειν, εις, ει, pluſq. perf. med. Jon. pro ἐδεδήειν, verbi δαίω, uro.

Δεδηλώκαμεν, 1. plur. perf. act. a δηλόω, declaro. Them. δῆλος, η, ον, manifeſtus.

Δεδημιούργηνται, 3. ſing. perf. paſſ. δεδημιουργημένοι, perf. partic. f. g. plur. num. a δημιουργέω, fabricor. Them. δῆμος, ου, ὁ, populus, & ἔργον, ου, τό, opus.

Δεδῆτε, pro δεδεμένοι εἴητε, 2. plur. præt. perf. opt. paſſ. a δέω, ligo. fut. δήσω. perf. paſſ. δέδεμαι.

Δεδήσομαι, vinciam, paulo poſt f. ejuſdem verbi.

Δέδηχα, momordi, perf. act. verbi δάκνω. f. δήξομαι, quod vide.

Δεδῄωμαι, σαι, ται, ſpoliatus ſum, perf. paſſ. verbi δῃόω, ſeu δαιόω, hoſtiliter depopulor. Th. δαίω, uro.

Δέδιε, pro δέδιεν, præter. med. verbi δείδω, timeo. præt. δέδεικα. p. m. δέδοικα. pro δέδοιδα, euphoniæ gratia, & Jonic. δέδια, & δείδια. hinc δεδιότες, nom. plural. partic. præter. med.

Δεδιηκόνηκα, perf. act. verbi διακονέω, miniſtro. f. ήσω. ex διά, particula intenſiva, & κονέω, feſtino.

Δεδιῄτηκα, arbitratus ſum, pro δεδιαίτηκα, perf. activ. verbi διαιτάω, arbitror. perf. paſſ. δεδιῄτημαι. Th. δίαιτα, ης, ἡ, arbitrium.

Δέδιθι, time, & Poet. δείδιθι, præſ. imperat. pro δέδιε, quaſi a δέδιμι, verbi δείδω.

Δέδιμεν, & δέδιτε, veremur, veremini, per syncop. pro δεδίαμεν, & δεδίατε, 1. & 2. plural. p. m. verbi δείδω.

Δεδίσσομαι, terreo. f. ίξομαι. a δείδω, timeo.

Δεδῴκηται, perf. paſſ. duplici augmento pro διῴκηται, verbi διοικέω, adminiſtro. Th. οἶκος, ου, ὁ, domus.

Δέδμανθ', Dor. pro δέδμηνται, 3. plural. perf. paſſ. verbi δέμω, ſtruo. quod vide.

Δεδμήατο, domiti ſunt, pro ἐδέδμηντο, a δαμάω, cujus præter. contract. δέδμημαι, & pluſq. perf. ἐδεδμήμην, ἐδέδμηντο, & Jon. δεδμήατο, a tertia ἐδέδμηντο, ſublato augmento, & interpoſito α.

Δέδμηκα, ædificavi, pro δεδέμηκα, per syncop. perf. act. δέδμημαι, domitus ſum, pro δεδάμημαι, perf. paſſ. hinc part. δεδμημένος, a δέμω, vel δαμάω, pro δαμάω. f. δαμῶ. p. δέδμηκα. a. 2. ἐδάμην. a. 2. inf. δαμῆναι, & δαμήμεναι. & part. δαμείς.

Δέδμητο, extructus erat, 3. ſing. pluſq. perf. pro ἐδέδμητο, ab ἐδεδέμην, verbi δέμω.

Δέδογμαι, inſtitutus ſum, perf. paſſ. a δοκέω. f. δόξω.

Δέδοιγμεν, pro δεδοίκαμεν, 1. plur. p. m. verbi δείδω, timeo. p. m. δέδοικα, euphoniæ gratia, pro δέδοιδα.

Δέδοικ', pro δέδοικα, p. m. verbi δείδω, timeo. f. δείσω. p. δέδεικα.

Δεδοίκαμες, Dor. pro δεδοίκαμεν, 1. pl. perf. med. verbi δείδω, timeo, metuo. f. δείσω. perf. act. δέδεικα. p. m. δέδοικα.

Δεδοίκω, Poeticum verbum a perf. m. δέδοικα, deductum.

Δεδόκημαι, obſervavi, perf. paſſiv. hinc part. δεδοκημένος, verbi δοκάω, ήσω. ſeu δοκάζω, exſpecto, puto. δεδόκηται, viſum eſt, perf. paſſ. verbi δοκέω, videor.

Δεδοκιμάσμεθα, 1. plural. perf. paſſ. a δεδοκίμασμαι. unde δεδοκιμασμένος, perf. particip. verbi δοκιμάζω, probo.

Δέδοκται, viſum eſt, 3. ſing. perf. paſſ. δέδογμαι, ξαι, κται, verbi δοκέω, videor. f. δόξω, q. a δόκω.

Δεδόνητο, Doric. & Jonic. pro ἐδεδόνητο, 3. ſingul. pluſq. perfect. paſſiv. verbi δονέω, quatio, agito. f. ήσω.

Δεδοξασμένος, ου, & in dativ. ῳ. perf. part. paſ. a δοξάζω, glorifico. Th. δοκέω, videor.

Δέδορκα, vidi, δέδορκε, [illegible]ur, apparet, cernitur, præt. med. hinc δεδορκώς,

κώς, p. m. part. a δέρκω, video. fut. 2. δρακῶ, aor. 2. ἔδρακον. a. 1. paſſ. ἐδέρχθην.

Δέδοται, 3. ſing. perf. paſſ. a δίδωμι, do.

Δεδούλευκα, ſervivi, perf. a δουλεύω, quod vide.

Δέδουπα, cecidi, præter. med. ind. hinc part. præt. med. δεδουπώς, a δουπέω. Th. δοῦπος, ου, ὁ, ſonitus.

Δέδρακα, perf. act. hinc part. δεδρακώς, ότος. in perf. paſſ. δέδραμαι. hinc δεδραμένος, a δράω, facio.

Δεδράμηκα, cucurri, perf. act. verbi τρέχω, curro. fut. θρέξω. a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα. q. a δρέμω.

Δέδραται, pro δέδαρται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi δέρω, excorio. f. δαρῶ. p. δέδαρκα. perf. paſſ. δέδαρμαι, & per metatheſin δέδραμαι, σαι, ται. Th. δέρας, ατος, τὸ, pellis.

Δέδροκα, vidi, pro δέδορκα, per metath præt. med. verb. δέρκω.

Δέδρομα, cucurri, p. m. verbi τρέχω. vide δεδράμηκα.

Δεδροσωμένος, aſperſus, roſcidus, paulo poſt fut. a δροσόω. f. ώσω. Th. δρόσος, ου, ἡ, ros.

Δέδυκα, ſubii, perf. act. δεδυκεῖν, pro δεδυκέναι, Poet. vel Dor. perf. inf. a δύω, vel δύνω.

Δεδύκει, Jon. pro ἐδεδύκει, 3. ſing. pluſq. perf. hinc δεδύκω, Poeticum verbum a perfecto formatum.

Δεδύνημαι, σαι, ται, perf. paſſ. verbi δύναμαι, poſſum. f. δυνήσομαι.

Δεδυστύχηκα, infelix fui, perf. act. a δυστυχέω, ex δὺς, & τύχη, fortuna. Th. τυγχάνω, ſum.

Δέδωκα, & in 3. plur. δεδώκασι, perf. act. a δίδωμι, do.

Δεδώρηται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi δωρέομαι, dono. quod vide.

Δέελος, Poet. pro δῆλος, ου, ὁ, manifeſtus.

Δέῃ, 3. ſing. præſ. ſubjun. a δεῖ, oportet.

Δεήθητε, orate, 2. plur. aor. 1. imperat. paſſ. a δέομαι, oro.

Δεῆσαν, aor. 1. part. n. g. δεήσει, fut. 1. imperſonal. δεῆσον, fut. 1. part. n. g imperſonal. a δεῖ, oportet, tanquam a δέω.

Δέησις, εως, ἡ, deprecatio. Th. δέομαι, oro.

Δεήσομαι, rogabo, ſeu egebo, f. 1. med. a δέομαι, quaſi a δεέομαι.

Δεῖ, oportet, imperſ. cum accuſ. in ſub. δέῃ. imperf. ἔδει. f. δεήσει. a. 1. ἐδέησε. præſ. inf. δεῖν. part. δέον. Them. δέω, ligo.

Δεῖγμα, ατος, τὸ, exemplum. a δείκνυμι, monſtro. f. ξω, præt. paſſ. δέδειγμαι.

Δειγματίζω, palam traduco. f. ίσω. perf. δεδειγμάτικα. a. 1. ἐδειγμάτισα. Them. δείκνυμι.

Δείδεκτ', pro δέδεκτο, exceperat, pluſq. perf. Jon. & Poet. ectaſi primæ ſyllabæ pro ἐδέδεκτο. Sic in perf. inf. δειδέχθαι, pro δεδέχθαι, verbi δέχομαι, capio. f. δέξομαι. p. δέδεγμαι, ξαι, κται.

Δειδέχαται, Jonic. pro δεδεγμένοι εἰσὶν, 3. plur. perf. ind. paſſ. Sic δειδέχατο, exceperant, pro δεδεγμένοι ἦσαν, Jonic. & per ectaſin Poeticam verbi δέχομαι.

Δείδια, per ectaſin Poetic. pro δέδια, præter. med. verbi δείδω, timeo.

Δείδιθι, eodem modo pro δέδιθι, & hoc pro δέδιε, præt. med. imperat. a δέδια, p. m. verbi δείδω.

Δείδιμεν, timuimus, pro δεδίαμεν, 1. pl. præt. med. ejuſdem verbi.

Δειδίξεται, perterrebit, 3. ſing. f. 1. med. Poet. a δειδίσσομαι, terreo. fut. ξομαι. Th. δείδω.

Δειδιότες, metuentes, perf. part. med. a δεδιῶ, ve[illegible] δείδω.

Δείδοικα, [illegible] pro δέδοικα, præt. med. & hoc pr[illegible]δοιδα, euphoniæ gratia, a δείδω.

ΔΕΙ'ΔΩ, timeo. f. δείσω. perf. δέδεικα. p. m. δέδοικα, pro δέδοιδα, euphoniæ gratia: at Jonice δέδια, & δείδια. Sæpe tamen δέδοικα, & δέδια, præſentis ſignificationem obtinent. Hinc δέος, εος, τὸ, metus. & inde derivari malunt: vel a δέω, abſum: deeſt enim illi fortitudo, qui timet, nec eſt præſente animo. ἀδεὴς, έος, ὁ, ἡ, metu carens. περιδεὴς, έος, ὁ, ἡ, meticuloſus.

Δειελιάω, meridior. hinc δειελιήσας, αντος, ὁ, cœnans, a. 1. part. act. a δείελος, veſper. Th. δείλη, ης, ἡ, pomeridianum tempus.

Δειελινὸς, ῦ, ὁ, Poet. pro δειλινὸς, veſpertinus. a δείελος, veſper. Th. δείλη, pomeridianum tempus.

Δεικανάειν, ᾶν, Poet. pro δεικνύναι, oſtendere. A priſco δείκω, deducitur τὸ δεικάνω, hinc δεικανάω, imperf. ἐδεικάνων, ων, ας, α. & hinc præſens Poeticum δεικανάσκω; & imperf. Jon. δεικανάασκον, ες, ε. Them. δείκνυμι, oſtendo, vel ut alii volunt δέχομαι.

Δεικανάομαι, accipio, a δέκομαι, quod eſt Jon. pro δέχομαι.

ΔΕΙ'ΚΗΛΟΝ, vel δείκελον, ου, τὸ, ſimulachrum, imago. q. δεῖ εἴκελον. aut ſimpliciter a δείκω. vel ab εἴκω, ſimilis ſum.

Δείκνυ, per apocopen pro δείκνυσι, 3. ſing. ind. a δείκνυμι: Alii volunt eſſe imperf. Jon. pro ἐδείκνυ, oſtendebat. vel pro δείκνυθι, oſtende, præſ. imperat.

Δεικνύει, 3. ſing. ind. a δεικνύω, oſtendo.

ΔΕΙ'ΚΝΥΜΙ, vel δεικνύω, oſtendo, indico. q. ab inuſitat. δείκω. f. δείξω. p. δέδειχα. aor. 1. ἔδειξα. aor. 1. imperat. δεῖξον, άτω. aor. 1. ſub. δείξω, ῃς, ῃ. aor. 1. inf. δεῖξαι. perf. paſſ. δέδειγμαι. aor. 1. ἐδείχθην. a. 1. part. δειχθεὶς, έντος. Hinc δεῖγμα, ατος, τὸ, indicium. δεῖξις, εως, ἡ, oſtenſio. δειγματίζω, oſtendo, in exemplum traduco. δεικτικὸς, oſtenſivus, demonſtrativus. ἀπόδειξις, εως, ἡ, demonſtratio. ἀποδεικτικὸς, ῦ, ὁ, demonſtrativus. παράδειγμα, ατος, τὸ, exemplum. ὑπόδειγμα, ατος, τὸ, documentum.

Δεικνύναι, oſtendere, præſ. inf. act. δεικνύντες, nom. plur. præſ. part. a δείκνυμι.

Δειλ', pro δειλὰ, nom. plur. n. g. a δειλός.

Δειλαία, f. g. a δείλαιος, ου, ὁ, timidus. a δειλὸς, ῦ, ὁ, idem.

Δειλαῖος, ου, ὁ, Doric. & Att. pro δείλαιος. vide δειλαία.

Δείλαν, Dor. pro κατὰ δείλην, veſperi. Th. δείλη.

ΔΕΙ'ΛΗ, ης, ἡ, pomeridianum tempus, veſpera: item crepuſculum. q. a δέω, & ἕλη, quum Solis ſplendor deficere incipit.

Δειλιάω, formido, ob ignaviam refugio. f. άσω. p. δεδειλίακα. a. 1. ἐδειλίασα. a. 1. part. δειλιάσας. præſ. imperat. δειλία, α, δειλιαέτω, άτω. Th. δειλὸς, ignavus, &c.

Δειλία, ας, ἡ, timiditas. ab eodem them.

Δειλινὸν, Poet. adverb. ſcil. χρόνον, veſpertino tempore.

ΔΕΙΛΟ'Σ, ή, όν, timidus, ignavus, miſer, debilis, improbus. q. a δείδω, timeo. vel qui δεῖται λίαν, valde ligatur. hinc δειλία, ας, ἡ, timiditas. δειλιότης, ητος, ἡ, idem. δειλιάω, formido.

Δειλότερος, ου, ὁ, compar. a δειλὸς, timidus.

Δεῖμα, ατος, & δειμὸς, ῦ, ὁ, timor, metus, a δείδω, timeo.

Δειμαίνω, timeo. f. ανῶ. p. γκα. ab eodem Themate.

Δειμαλέος, ου, ὁ, timidus, terribilis. ejuſd. them.

Δείμας, qui ædificavit, aor. 1. part. δεῖμε, vel δεῖμεν, Jon. pro ἔδειμε, 3. ſingul. aor. 1. ind. δείμασθαι, & δειμάμενος, a. 1. inf. & part. med. verbi δέμω, ſtruo.

Δειματόω, ῶ, pro φοβέω, imperf. ἐδειμάτου, terrefaciebat. Th. δείδω.

Δεῖμος, ου, ὁ, nomen viri. a δείδω.

Δεῖν, præſ. inf. a δεῖ, oportet. quod vide.

ΔΕΙ'ΝΑ, ὁ, ἡ, τὸ, gen. δεῖνος, dat. δεῖνι, acc. δεῖνα, quidam. vocabulum eſt infinitum. q. a δέω, deficio: quo ille, vel illi ſignificantur, quorum nomina reticentur. Et δεῖνα, adverb. pro δεινῶς, vehementer. Them. δεινὸς, terribilis, quod in plur. n. g. habet δεινά.

Δεινοθέτας, α, ὁ, Dor. pro ης, qui graviter homines tractat. Amoris Epithet. ex δεινὸς, gravis, & τίθημι, impono.

Δεινοῖο, gen. Jonic. pro δεινοῦ. dativ. plural. Jonic. δεινοῖσι, a δεινὸς, quod vide.

Δεινολογεῖσθαι, graviter conqueri. ex δεινὸς, & λέγω, dico.

Δεινομένεος παῖς, ὁ τοῦ Δεινομένους υἱὸς, Ἱέρων. Pindar.

ΔΕΙΝΟ'Σ, ή, όν, terribilis, gravis, ſolers, peritus, validus, magnus. q. a δέος, vel δείδω. in comp. δεινότερος, ſuperl. δεινότατος. Hinc δεινότης, ητος, ἡ, atrocitas, ſolertia, facultas. δεινόω, exaſpero, exaggero.

Δεινὼ, terribiles, nom. dual. δεινῶς, adverb. terribiliter, mire, accurate. a δεινός.

Δεινωποὶ, graves aſpectu, nom. pl. ex δεινὸς, gravis, & ὤψ, ὠπὸς, ἡ, facies: Th. ὄπτομαι, video.

Δείξαις, monſtrares, 2. ſing. aor. 1. opt. act. δεῖξαι, a. 1. inf. act. δείξας, αντος, ὁ, a. 1. part. a δείκνυμι, oſtendo. f. δείξω. p. δέδειχα. a. 1. ἔδειξα.

Δεῖξε, vel δεῖξεν, oſtendit, pro ἔδειξε, a. 1. Jon. ſic δείξῃς, 2. ſing. a. 1. ſub. ab eod. them.

Δείξω, εις, ει, oſtendam, f. 1. act. a δείκνυμι.

Δειπνέοντες, Jon. Æol. Dor. pro δειπνοῦντες, cœnantes, præſens partic. nom. plur. verbi δειπνέω. Thema δεῖπνον, cœna.

Δειπνήσω, f. 1. act. a δειπνέω, cœno: f. ήσω. p. δεδείπνηκα. a. 1. ἐδείπνησα. a. 1. inf. δειπνῆσαι. a. 1. part. δειπνήσας. Th. δεῖπνον, ου, τὸ, cœna.

Δειπνίζειν, cœnam alicui præbere, præſ. inf. Th. δεῖπνον, cœna.

Δειπνολόχης, comeſſatricis, gen. ſing. f. g. pro δειπνολόχου, a δειπνολόχος, ου, ὁ, ἡ, proprie qui conviviis inſidiatur, & accurate illa obſervat. ex δεῖπνον, ου, τὸ, cœna, & λόχος, ου, ὁ, inſidiæ.

ΔΕΙ'ΠΝΟΝ, ου, τὸ, cœna, cibus. παρὰ τὸ διαπαύεσθαι τῶν πόνων, quia tum homines a labore ceſſant. hinc δειπνέω, cœno. Aut pro prandio, quia poſt illud δεῖ πονεῖν. niſi potius a δαπανᾶν, quod cœna ſumptuoſior eſſe ſoleat.

Δειπνοῦντα, acc. ſing. part. præſ. verbi δειπνέω. Th. δεῖπνον.

Δείρας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. a δέρω, excorio. f. ρῶ. a. 1. ἔδειρα. Th. δέρας, ατος, τὸ, corium. Sed δειρὰς, άδος, ἡ, jugum montis. a δέρη, ης, ἡ, cervix.

Δείρειν, Jon. pro δέρειν, excoriare.

Δειρή, ῆς, ἡ, cervix, collum. idem quod δέρη, ης, ἡ.

Δειρίω, probris ſcindo. a δαίρω, verbero. Th. δέρας, ατος, τὸ, pellis.

Δειρὸς, ῦ, ὁ, collis. Th. δέρη, ης, collum. eſt enim collis, ceu collum terræ.

ΔΕΓΣΑ, vel δείσα, ης, ἡ, humor, ſtercus, fœtor. a δεύω, irrigo.

Δείσαντε, territi, nom. dual. a. 1. part. act. a δείσας, αντος, ὁ, verbi δείδω, quod vide.

Δεῖσε, veritus eſt, Jon. pro ἔδεισε, a. 1. ind. act. a δείδω, timeo.

Δεῖσθαι, præſ. inf. a δέομαι, precor. Th. δέω, ligo.

Δεισιδαιμονία, ας, ἡ, ſuperſtitio. vide in δεισιδαίμων.

Δεισιδαίμων, ονος, ὁ, ἡ, ſuperſtitioſus. ex δείδω. fut. σω, timeo. perf. paſſ. δέδεισμαι, σαι. hinc δεῖσις, εως, ἡ, metus, & δαίμων, ονος, ὁ, numen, dæmon. in comparat. δεισιδαιμονέστερος, α, ον, religioſior.

ΔΕΚΑ, decem, plur. num. quaſi δέχα, a δέχομαι, quia omnes numeros capit denarius. Hinc δεκὰς, άδος, ἡ, decas. δέκατος, ου, ὁ, decimus. δεκατεύω, decimo, decimas excipio. δεκατόω, idem.

Δεκαδύο, o. g. ἄκλιτον, dicitur etiam δυοκαίδεκα, δώδεκα, ex δέκα, decem, & δύο, vel Att. δύω.

Δεκαδώρῳ, dat. ſing. a δεκάδωρος, qui decem palmorum eſt. ex δέκα, decem, & δῶρον, ου, τὸ, palmus, donum.

Δεκάζω, munere corrumpo, q. a δέκω, accipere facio.

Δεκάκις, decies, adverb. a δέκα, decem.

Δεκάμηνος, ου, ὁ, ἡ, decem menſium, ex δέκα, decem, & μὴν, ηνὸς, ὁ, menſis.

Δεκανίσκομαι, humaniter excipio. a δέκομαι, pro δέχομαι.

Δεκαπέντε, quindecim, o. g. ἄκλιτον. ex πέντε, quinque, & δέκα, decem.

Δεκάπολις, εως, ἡ, nomen regionis. Gr. decem urbium.

Δεκάται, ῶν, αἱ, decimæ. a δεκάτη, ης, ἡ, decima. Th. δέκα, decem.

Δεκατέσσαρες, ων, οἱ, αἱ, & δεκατέσσαρα, ων, τὰ, quatuordecim. a τέσσαρες, quatuor, & δέκα.

Δεκατεύειν, decimas dare. vide in δεκατ.

Δέκατος, η, ον, decimus, a, um.

Δεκατόω, decimas accipio. futur. ώσω. præt. δεδεκάτωκα. δεκατόομαι, οῦμαι, decimor. perf. δεδεκάτωμαι. a δέκα, decem.

Δεκάχιλοι, decem millia. Poet. ex δέκα, decem, & χίλιοι, mille.

Δεκελέη, Jon. pro Δεκέλεια, ἡ. De qua Stephanus, Δεκέλεια, δῆμος τῆς Ἱπποθοωντίδος φυλῆς, &c.

Δέκευ, Jon. & Doric. pro δέχου, accipe, præſ. imperat. a δέκομαι, pro δέχομαι.

Δέκομαι, Jon. pro δέχομαι, capio. Sic δεκόμεθα, pro δεχόμεθα.

Δέκτο, exceperat, 3. ſingul. pluſq. perf. pro ἐδέδεκτο, ab ἐδεδέγμην, ξο, κτο, verbi δέχομαι.

Δεκτὸς, ἡ, ὸν, acceptus, a, um. Them. δέχομαι, capio.

Δελεάζω, ineſco. f. σω. p. δεδελέακα. a. 1. ἐδελέασα. Th. δέλεαρ, ατος, τὸ, eſca.

ΔΕΛΕΑΡ, ατος, τὸ, eſca. q. a δέλω, ineſco. vel δέλεαρ, quaſi ἕλεαρ, ἀπὸ τοῦ ἑλεῖν, quod piſces eſca capiantur. hinc δελεάζω, ineſco. δελέασμα, ατος, τὸ, & δελεασμὸς, οῦ, ὁ, illicium, illectamentum.

ΔΕΛΕΤΡΟΝ, ου, τὸ, lanterna, fax. a δαίω, accendo.

Δελλίδες, vel δελίθες, αἱ, veſparum cellæ. Forte a δειλία, quia infeſtæ accedentibus, & timorem adferunt.

ΔΕΛΤΑ, quarta littera Græcorum, Delta. Hinc δέλτος, ου, ἡ, pugillares, quia forma literæ Δ plicabantur. & pars quædam Ægypti, a forma triangulari.

Δέλτοισι, libellis, dat. pl. Jon. a δέλτος, ου, ἡ, liber. Th. δέλτα.

ΔΕΛΦΑΞ, κος, ὁ, ἡ, porcellus. a fœcunda δελφοῦ, quod ejus proles ſit numeroſior.

ΔΕΛΦΙΝ, ſeu δελφὶς, ῖνος, ὁ, delphin piſcis. in plur. δελφῖνες. a δελφοῦ, eſt enim piſcis viviparus. Δελφὶς μέλισσα, Pind.

Δελφὸς, civis Delphicus.

ΔΕΛΦΥΣ, ύος, ἡ, vulva, uterus. q. θήλεως φυή. unde ἀδελφοὶ, οἱ, uterini fratres.

Δέλω, ineſco. q. a δαίω, epulor.

ΔΕΜΑΣ, τὸ, indeclinabile, corpus. q. a δέμω, ſtruo. vel δέσμα, vinculum. anima enim quaſi corpori alligata. Eſt etiam δέμας, ſicut, adverb. ſimilitud.

Δέμειν, Jon. pro οἰκοδομεῖν.

ΔΕΜΝΙΟΝ, ου, τὸ, ſtratum, lectus. ubi δέμας νάει, corpus inclinatur ad quietem. δέμνια, τὰ, cubilia maritorum. vel a δέμω, quod ſternitur, ac quaſi ſtruitur.

ΔΕΜΩ, ſtruo, ædifico. a. 1. ἔδειμα. inde part. aor. 1. δείμας. p. m. δέδομα. q. a δέω, ligo, colligo, quod ligna, & lapides colligentur, & ferruminentur emollita calce. inde δομὴ, ῆς, ἡ, ædificium. δόμος, ου, ὁ, domus. δῶμα, ατος, τὸ, idem. οἰκοδομέω, ædifico.

ΔΕΝΔΑΛΙΔΕΣ, panes. a τένδω, edo.

Δενδίλλω, oculos huc illuc verto. f. λῶ, ab ἴλλος, ου, ὁ, oculus, & δινέω, volvo.

Δένδρεα, plur. num. a δένδρεον, ου, τὸ, arbor, lignum, Poet. pro δένδρον, idem.

Δενδρήεις, εσσα, εν, arboribus abundans. Th. δένδρον, arbor.

Δενδρίον, Poet. diminut. a δένδρον, ου, arbor.

ΔΕΝΔΡΟΝ, ου, τὸ, & δένδρος, εος, τὸ, arbor. quia δεινῶς δέρεται, graviter, & moleſte decorticatur: ut ſit quaſi δείνδερον. Vel a δέμω. inde δενδρώδης, εος, ὁ, ἡ, arboreus. δενδρώεις, arboribus abundans.

ΔΕΝΝΟΣ, ου, ὁ, probrum, contumelia, quaſi a δεινὸς, gravis, & moleſtus. hinc δεννάζω, maledico.

Δέξαι, ſuſcipe, aor. 1. imperat. med. a δέχομαι, quod vide. vel Jon. pro δεῖξαι, oſtendere, aor. 1. inf. verbi δείκνυμι.

Δεξάμενος, η, ον, a. 1. part. med. δέξασθαι, a. 1. inf. med. verbi δέχομαι.

Δέξασθε, 2. plur. aor. 1. imperat. med. ejuſdem verbi.

Δέξατο, exceperat, 3. ſing. a. 1. Jon. pro ἐδέξατο, a δέχομαι, capio.

Δέξομαι, f. 1. m. δέξωμαι, a. 1. ſub. m. ejuſdem verbi.

ΔΕΞΙΑ, ᾶς, ἡ, ſc. χεὶρ, dextera manus, potentia. q. a δέχομαι, capio. Hinc

Δεξιόγυιος, ου, ὁ, ἡ, Poet. ὁ δεξιὰ γυῖα ἔχων, qui dextra, & agilia membra habet.

Δεξιολάβος, ου, ὁ, ſatelles, ſtipator, παρὰ τὸ λαβεῖν τὴν τοῦ βασιλέως δεξιάν.

Δεξιὸς, οῦ, ὁ, dexter. δεξιόομαι, dextram jungo. ἀμφιδέξιος, ου, ὁ, ambidexter.

Δεξιόωντο, pro ἐδεξιοῦντο, imperf. med. verbi δεξιόομαι, dextram jungo. Th. δεξιὰ, dextra.

Δεξιτερὸς, ὰ, ὸν, hinc δεξιτερῇ, dativ. ſing. Jon. f. g. a δεξιὰ, dextra.

Δεῖος, εος, τὸ, Poet. pro δέος, εος, τὸ, metus, a δείδω, timeo.

Δέομαι, oro, cum genit. imperf. ἐδεόμην, ου, ετο. aor. 1. paſſ. ἐδεήθην. aor. 1. imperat. δεήθητι, & in 2. plur. δεήθητε, orate. præſ. part. δεόμενος. Them. δέω.

Δέον, ligabant, pro ἔδεον, Jon. 3. plur. imperf. act. a δέω, vincio. f. ήσω. Eſt & δέον, præſ. part. n. g. ut δέον ἐστὶ, neceſſarium eſt, in plur. δέοντα, ab impersonali δεῖ, oportet.

Δέος, εος, & Poet. δεῖος, τὸ, metus. q. a δέω, ligo. metus ligat, & contrahit animum. Sed & δίω, & δείω, eſt timeo. Th. δείδω, timeo.

Δεπάεσσι, poculis, dat. plur. Jon. a δέπας, αος, τὸ.

ΔΕΠΑΣ, ατος, & αος, τὸ, poculum, quia πόσει δεύεται, potu irrigatur. vel quia πόμα δέχεται, potum recipit. Hine δεπάζω, bibo.

ΔΕΡΑΣ, ατος, τὸ, pellis, corium. Hinc δέρμα, ατος, τὸ, idem. q. a δέρω, excorio.

Δέρβη, ης, ἡ, nomen urbis. Hebr. ſtimulus. Hinc Δερβαῖος, ου, ὁ, Derbenſis.

ΔΕΡΗ, ης, ἡ, & δειρὴ, ῆς, ἡ, cervix, collum. a δέρας, ubi dura pellis. Hinc δέρα, ας, ἡ, jugum montis.

Δέρθρον, ου, τὸ, roſtrum avis. tanquam inſtrumentum excoriandi.

Δερκιόωνται, Poet. pro δερκιῶνται, a δερκιάομαι. Th. δέρκω, video.

Δερκομενάων, Æol. pro δερκομενῶν, gen. plur. f. g. a δερκομένη. a δέρκω, ſeu δέρκομαι, video.

Δερκομένοιο, intuentis, gen. Jon. part. præſ. δερκομένω, nom. & acc. dual. ejuſdem verbi.

ΔΕΡΚΩ, video, aſpicio. fut. ξω. p. χα. fut. 2. δρακῶ. a. 2. ἔδρακον. aor. 2. inf. δρακεῖν. præt. med. δέδορκα, pro δέδερκα. Hinc comp. ἀδερκὴς, ὁ, ἡ, non videns, obſcurus. ὀξυδερκὴς, έος, ὁ, ἡ, acutum cernens, ut lynx.

Δέρμα, ατος, ατι, τὸ, cutis. a δέρω, excorio. Them. δέρας, ατος, τὸ, pellis.

Δερμάτινος, η, ον, coriaceus. a δέρμα. quod vide.

Δερματόω, excorio, detego. a δέρμα, ατος, τὸ, quod vide.

Δέῤῥις, εως, ἡ, pellis, cilicium. a δέρας, ατος, τὸ, corium.

Δερχθεὶς, έντος, ὁ, obtuitus, aor. 1. part. paſſ. ab ἐδέρχθην, verbi δέρκω, video.

Δέρω, excorio. item verbero, cædo. f. 1. δερῶ. f. 2. δαρῶ. p. δέδερκα. aor. 1. ἔδειρα. aor. 2. ἔδαρον. perf. paſſ. δέδαρμαι. aor. 2. paſſ. ἐδάρην. f. 2. paſſ. δαρήσομαι. Them. δέρας, ατος, τὸ, pellis.

Δεσαύχην, Epithet. ἀσκοῦ, ideſt, utris; quia ei collum obligatur, δεῖται αὐχήν.

ΔΕΣΙΟΣ, ου, ὁ, menſis Junius, apud Macedonas. an a δέσει, ideſt, ligatione mergitum? aut a nomine Δίος. Nam Junius Bithynis Δῖος.

Δεσμεύω, ligo. f. εύσω. p. δεδέσμευκα. a. 1. ἐδέσμευσα. a δεσμὸς, οῦ, ὁ, vinculum. Th. δέω, ligo.

Δεσμέω, vincio, ligo. f. ήσω. p. δεδέσμηκα. imperf. paſ. ἐδεσμούμην, ούμην, οῦ, εῖτο, οῦτο, ab eod. them.

Δέσμη, ης, ἡ, faſciculus. Them. δέω, ligo.

Δέσμιος, ου, ὁ, vinctus. ab eodem them.

Δεσμὸς, οῦ, ὁ, vinculum. ejuſdem them.

Δεσμοφύλαξ, ακος, ὁ, pro δεσμοφύλαξ, commentarienſis, vinctorum cuſtos. a φυλάσσω, cuſtodio, & δέσμιος, vinctus. Th. δέω, ligo.

Δεσμωτήριον, ου, τὸ, carcer. δεσμώτης, ου, ὁ, captivus. a δεσμόω, in carcerem conjicio. fut. ώσω. perf. paſſ. δεδέσμωμαι. Th. δέω, ligo.

ΔΕΣΠΟΖΩ, f. όσω, dominor. a δέω, & ποὺς, ligat q. pedes. vel q. δέος ὀπάζω, metum comitem do. Dominus metum famulis ſuis infert. Hinc δεσπότης, ου, ὁ, dominus. δεσπότις, ιδος, ἡ, & δέσποινα, ης, ἡ, domina.

Δέσποινα, ης, ἡ, domina, a δεσπόζω, dominor.

Δεσποσύνη, ης, ἡ, Jon. & Poet. pro δεσποτεία, ας,

ας, ἡ, dominatus, imperium. Th. δεσπόζω, dominor.
Δεσπόσυνος, η, ον, Poet. pro δεσποτικὸς, ad dominum pertinens.
Δεσπότης, ου, ὁ, dominus. in dat. δεσπότῃ. voc. ὦ δέσποτα. ab eodem them. Δεσπότας ναῶν, pro Neptuno.
Δέσσα, ας, ἡ, Dor. pro δέσπα, Fiſtula, & per metalepſin pro Lydia.
Δεταὶ, faces in faſciculum colligatæ, a δετὸς, ligatus. Th. δέω, ligo.
Δεῦε, pro ἔδευε, 3. ſing. imperf. ut & δεύεσκον, pro ἔδευον, imperf. a δεύω, irrigo.
Δευήσομαι, indigebo, fut. 1. Poet. pro δεήσομαι. a δεύομαι, epentheſi Æol. pro δέομαι. Th. δέω.
ΔΕΥ῀ΚΟΣ, εος, τὸ, dulcedo, apud Ætolos. q. a δέχομαι. Dulce eſt naturæ amicum, acceptabile, ἀπρόσδεκτον.
Δευοίατο, indigerent, præſ. opt. pro δεύοιντο, Jon. Th. δέω.
Δευόμεναι, madentes, præſ. part. f. g. a δεύομαι, madeſio. Th. δεύω, f. σω, rigo.
Δευόμενος, η, ον, indigens, Poet. pro δεόμενος, η, ον, præſ. part. a δέομαι, egeo. Them. δεῖ, oportet. vide in δέω.
Δεύοντο, rigabantur. 3. plur. imperf. Jon. verbi δεύομαι, vel δεύω, rigo.
Δεύσῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. act. a δεύω, rigo. f. δεύσω.
Δεῦρ', pro δεῦρο, huc.
ΔΕΥ῀ΡΟ, & Att. δευρί, huc, hunc in locum, adeſdum. δεῦτε, adeſte, venite. adverb.
Δεύτατος, ου, ὁ, ultimus, poſtremus. a δεύτερος, ου, ὁ, ſecundus.
Δεῦτε, vide in δεῦρο.
Δεύτερα, pro δεύτερον, vel δευτέρως, ſecundo.
Δευτεραῖος, αία, αῖον, ſecundarius, ſecunda die aliquid faciens, ab eodem them.
Δευτερεῖα, ων, τὰ, ſecundæ partes.
Δευτερολογία, ας, ἡ, ſecunda actio. ex δεύτερος, & λέγω, dico. præt. med. λέλογα.
Δευτερόπρωτος, ου, a ſecundo primus. ex δεύτερος, & πρῶτος, primus.
ΔΕΥ'ΤΕΡΟΣ, α, ον, ſecundus, a, um. δεύτερον, adverb. ſecundo. ἐκ δευτέρου, ſecunda vice. a δύο, q. δυότερος. vel a δέω; deficio: ſecundum enim reſpectu primi aliquo modo deficit. vel a δέω, abſum; quod abſit a primo. hinc δευτερόω, ſecundo facio, itero. δευτέρωσις, εως, ἡ, ſecundus actus, aut ordo.
ΔΕΥ'Ω, rigo. f. δεύσω. p. δέδευκα. a. 1. ἔδευσα. a. 1. ſub. δεύσω, ῃς, ῃ.
ΔΕ'ΦΩ, excorio, ſubigo, mollio. f. ψω. p. δέδεφα.
Δέχαται, pro δεδέχαται, Jon. perf. paſſ. 3. plur. pro δεδεγμένοι εἰσὶ, a δέχομαι, capio.
Δέχεσθε, 2. plur. præſ. imperat. a δέχομαι, ῃ, εται.
Δέχθαι, ſuſcepiſſe, perf. inf. Jon. & Poet. pro δεδέχθαι. δεχθεὶς, a. 1. part. paſſ. ab eod. them.
Δέχμενος, per ſync. pro δεχόμενος, præſ. part. ſcribitur & δέγμενος, ab eodem verbo.
Δέχνυμαι, idem quod δέχομαι.
ΔΕ'ΧΟΜΑΙ, capio, ſuſcipio, admitto, ſuſtineo, exſpecto. fut. δέξομαι. p. δέδεγμαι, ξαι, κται. a. 1. med. ἐδεξάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. med. δέξαι. a. 1. ſub. med. δέξωμαι, ῃ, ηται, & in plur. δεξώμεθα, ησθε, ωνται. aor. 1. med. inf. δέξασθαι. aor. 1. part. med. δεξάμενος, η, ον. præt. med. δέδοχα, q. a δὲ, & ἔχω, vel ἔχομαι, teneo quidem. an a δέω, & χῶ, capio? vide δέκω. Hinc δεκτὸς, ὴ, ὸ, acceptus, gratus. δεκτικὸς, ὴ, ὸ, capax. ἀναδέχομαι, ſuſcipio. ἀναδοχὴ, ῆς, ἡ, receptio. διαδοχὴ, ῆς, ἡ, ſucceſſio. διάδοχος, ου, ὁ, ſucceſſor. συνεκδέχομαι, una excipio, ſeu recipio. συνεκδοχὴ, ἡ, comprehenſio. προσδέχομαι, admitto. πανδέκται, ῶν, αἱ, libri omnia continentes. δωροδοκέω, ήσω, munera capio. δωροδόκος, ου, ὁ, ἡ, qui munera capit. πανδοχεῖον, ου, τὸ, publicum diverſorium.
Δέψα, ης, ἡ, pellis. Suid. a δέφω, excorio, emollio.
Δεψέω, ſubigo, & mollio, coriariorum more. q. a δέφω. quia excoriata ſic parantur.
ΔΕ'Ω, ligo, vincio, neceſſe habeo. f. δήσω, & δέσω. a. 1. ἔδησα. a. 1. imperat. δῆσον, άτω, & in plur. δήσατε, ligate. a. 1. ſub. δήσω, ῃς, ῃ. a. 1. part. δήσας, αντος, ὁ. perf. paſſ. δέδεμαι. perf. inf. δεδέσθαι. perf. part. δεδεμένος, η, ον, vinctus. a. 1. paſſ. ἐδέθην, ης, η. a. 1. inf. paſſ. δεθῆναι. fut. 1. paſſ. δεθήσομαι. Non video quo referam, niſi ad δύο. nam ligatio prima eſt duorum unio, δυοῖν ἕνωσις. Ita δυάζω, συνδυάζω, copulo. alii ad δεῖ, opus eſt, referunt. Hinc δεῖ, oportet, imperſ. δεσμὸς, ῦ, ὁ, vinculum. συνδέω, colligo. σύνδεσμος, ου, ὁ, colligatio, vinculum. ὑποδέω, ſubligo. ὑπόδημα, ατος, τὸ, calceamentum, ſolea. δέον, οντος, τὸ, decens, quod fieri oportet. δέομαι, opus habeo, indigeo: item rogo, precor. ἐνδεὴς, έος, ὁ, ἡ, indigus.

Δ Η.

ΔΗ῀, ſane, profecto. quaſi a δαίω, ſcio. ut ſit cum ſcientia firma. vel a δέω, ligo. Aſſeveratio enim unit res, & quaſi colligat, ut negatio dividit. Pro eodem dicitur & δῆτα, & δήπουθεν. in carmine vero δή ῥα. In carmine modo poſtponitur, modo præponitur. at in ſoluta oratione poſtponitur tantum. Sæpe etiam eſt expletiva particula: ut in ὅς δὴ, ὃ δὴ, &c. & ſæpe δὴ, pro δέ.
Δηγόω, impleo. Heſych.
Δήετε, invenitis. 2. plur. ind. verbi δήω, invenio.
Δήθ', pro δηθὰ, δηθάκις, diu, adverb. a δήω, idem.
Δηθαγόρος, ου, ὁ, qui diu loquitur. ex δηθὰ, diu, & ἀγορεύω, loquor.
Δῆθεν, videlicet, adv. a δὴ, ſane.
Δηθύνω, tardo, moror. præſ. part. δηθύνων, οντος, ὁ, & in acc. δηθύνοντα. a δηθὰ, quod a δήω, diu.
Δηϊάω, comburo. ut & δηΐζω, & δηϊόω. a δαίω, uro.
Δηϊκόωντα, acc. ſing. a Δηϊκόων, Deicoon, nomen propr.
Δήϊος, ου, Jon. pro δάϊος, ου, ὁ, hoſtilis, bellicoſus, ardens. gen. Jon. δηΐοιο, pro ου, dat. plur. Jon. δηΐοισι. a δαίω, uro.
Δηϊότης, ητος, ἡ, pugna. a δήϊος, hoſtilis. hoc a δαίω, uro.
Δηϊόω, & per syncop. δηόω, vaſto, uro, a δαίω, idem.
Δηϊπύλῳ, dat. ſing. a Δηΐπυλος, ου, ὁ, Deipulus, nomen propr.
Δηΐπυρος, ου, ὁ, Deipyrus. nom. propr. viri.
Δηΐων, gen. plur. a δήϊος, ου, ὁ, hoſtilis. Th. δαίω, uro.
ΔΗ'ΚΟΚΤΑ, ſcil. ὕδατα, decocta, ſcil. aqua. ex Latino apud Medicos.
Δήκω, inuſitat. mordeo. quaſi ἐδήκω, ab ἔδω. Alii q. a δέω, ligo. mordendo res etiam alligantur. ut apud Virgil. naves alligat anchora morſu.
Δήκωσις, male legitur, pro δόκωσις, contignatio, a δοκόω, contigno.
Δηλαδὴ, videlicet. q. a δῆλα δὴ, manifeſto, certe. Th. δὴ, certe.
Δηλεύμενος, Dor. pro δηλούμενος, præſ. part. paſſ. a δηλέω, lædo.
ΔΗΛΕ'Ω, lædo, corrumpo, decipio. f. ήσω. p. δεδήληκα. q. a δήϊον λάω. vel a δέλω. Inde medicamenta deleteria, id eſt nociva; quæ aſſumpta naturam labefactant. Hinc δήλημα, τὸ, nocumentum. δηλητήριον, ου, τὸ, nocivum, ſc. pharmacum.
Δηλήμων, ονος, ὁ, ἡ, nocivus. a δηλέω, lædo. δήλησις, læſio. δηλητὴρ, noxius.
Δήλομαι, volo, Dor. δηλὴ, ῆς, ἡ, voluntas. q. a θέλω.
Δηλονότι, nimirum, adv. q. a δῆλον ὅτι. φανερόν ἐςι.
ΔΗ῀ΛΟΣ, ου, ὁ, manifeſtus, notus, perſpicuus. q. a δαίω, ſcio, noſco. hinc δηλόω, fut. ώσω, manifeſto, declaro. δήλωσις, manifeſtatio. ἄδηλος, ου, ὁ, ἡ, occultus, obſcurus. Eſt & Δῆλος, nomen Inſulæ, Delus.
Δηλόω, declaro. imperf. ἐδήλοον, ουν, οες, ους, οε, ου. f. ώσω. p. δεδήλωκα. a. 1. paſſ. ἐδηλώθην. Th. δῆλος.
Δημαγωγέω, populum duco quo volo. fut. ήσω. hinc δημαγωγὸς, populi ductor. ex δῆμος, populus, & ἄγω, duco.
Δημάδης, ου, ὁ, nomen viri. Gr. popularis.
Δημηγορέω, orationem ad populum habeo. imperf. ἐδημηγόρεον, ουν. fut. ήσω. p. δεδημηγόρηκα. hinc δημηγόρος, orator, concionator. ex δῆμος, populus, & ἀγορέω, idem quod ἀγορεύω, concionor, quod ab ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, forum.
Δημηγορικὸς, ἡ, ὸν, orationem habens. a δημηγορέω, quod vide.
Δημήτηρ, τρος, ἡ, Ceres, Dea frugum. q. d. γημήτηρ, a γῆ, terra, & μήτηρ, mater. Vel per ſyncop. quaſi δημομήτηρ, altrix populorum. vel a δήω, quæro, quod cibum pro animalibus quærat, & inveniat.
Δημήτριος, ου, ὁ, nomen viri. Gr. Cerealis. a Δημήτηρ, Ceres.
Δημητροῦς μῦς, appellatur ἀπὸ τῆς Δήμητρος, quia Cereri ſacer, qui & Δημήτριος vocabatur.
Δήμιος, ου, ὁ, publicus, carnifex. hinc δήμια, adverb. publice. Th. δῆμος, ου, ὁ, populus.
Δημιουργὸς, ῦ, ὁ, conditor, qui δήμιον ἐργάζεται, publicum operatur. ab ἔργον, opus.
Δημοβόρος, ου, ὁ, qui bona populi devorat. ex δῆμος, populus, & βορὰ, ᾶς, ἡ, pabulum.
Δημογέροντες, ſenatores, nom. plur. a δημογέρων, οντος, ὁ. ex δῆμος, ου, ὁ, populus, & γέρων, οντος, ὁ, ſenex.
Δημοκλῆς, Democles, nomen propr.
Δημοκρατία, ας, ἡ, popularis ſtatus. ex δῆμος, ου, ὁ, populus, & κρατέω, regno. a κράτος, εος, τὸ, robur, potentia.
Δημόκριτος, ου, ὁ, Democritus, Philoſophus.
Δημόνικος, ου, ὁ, Demonicus, vocat. ὦ Δημόνικε. nomen propr.
ΔΗ῀ΜΟΣ, ου, ὁ, populus, plebs. q. a δέω, ligo, ut ſit quaſi ſub uno Rege συνδεδεμένος. vel ὄχλος συνδεδεμένος νόμοις, turba convincta legibus. δημόθεν, adv. ex plebe. δημόσιος, ου, ὁ, publicus. δήμιος, ου, ὁ, ἡ, idem. ἀπόδημος, ου, ὁ, peregre agens. ἀποδημία, abſentia. ἀποδημέω, abſum domo, ſeu patria.
Δημὸς, ῦ, ὁ, pinguedo, forte quod uri, & accendi poſſit. a δαίω, uro. vel ſub th. δῆμος.
Δημοσθένης, Demoſthenes, orator. hinc Δημοσθενικὸς, ὴ, ὸν.
Δημόσιος, α, ον, publicus, a, um. Hinc δημοσία, adverb. publice.
Δημοτικὸς, ὴ, ὸν, popularis. a δῆμος, ὁ, plebs.
Δημοφάγος, ου, ὁ, plebivorus. a δῆμος, ου, ὁ, plebs, & φάγω, comedo.
Δημώδης, εος, ὁ, ἡ, popularis. in acc. pl.

pl. n. g. δημώδη, a δῆμος, ου, ὁ, populus.

ΔΗΝ, & δηθὰ, adv. diu. hinc δηναιὸς, ᾶ, ὁ, diuturnus. δηρὸς, ᾶ, ὁ, idem.

ΔΗΝΑ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, denarius Rom.

Δήνε', pro δήνεα, conſilia. nom. pl. a δῆνος, εος, τὸ, conſilium.

ΔΗ'ΝΟΣ, εος, τὸ, conſilium, ars, vaſramentum. q. a δὴν, tempore opus eſt ad conſilia, ne præcipitentur. Vel a δάω.

Δήξω, mordebo. f. 1. verbi δάκνω, q. a δήκω. unde f. 2. δακῶ. a 2. ἔδακον.

Δῄουν, comburebant, 3. plur. imperf. δῃοῦν, vaſtare, præſ. inf. verbi δῃόω, pro δηϊόω, a δηΐς, pugna, quod a δαίω, uro.

Δῆπερ, ſaltem, adverb. ex δὴ, ſane. Sic δήπου, δήπουθεν, nimirum, certe. ex πῦ, ubi? Th. ὅς, & δὴ, ſane. Sic δήποτε, cumque.

Δηριάω, ῶ, Poet. pro ἐρίζω, καὶ μάχομαι, contendo, pugno. Th. δῆρις, pugna.

Δηρινθήτην, contendebant, 3. dual. a. 1. paſſ. Jon. a δηρίνω, idem quod δηριάω, pugno. Th. δῆρις, pugna.

Δηρίομαι, pugno, certo. Th. δῆρις.

ΔΗ῀ΡΙΣ, ιος, ἡ, contentio, rixa, pugna. in acc. δῆριν. quod a δαίρω, verbero. Rixantes ſe reciproca linguæ ſcutica flagellant. hinc δηριάω, pugno.

Δηρισάντοιν, certantibus, gen. & dat. dual. a. 1. part. act. a δηρίσας, αντος, ὁ, a δηρίζω, idem quod δηριάω, pugno. Th. δῆρις, ιος, ἡ, contentio.

Δηρίω, ſeu δηρίομαι, f. ίσομαι, contendo, certo. Th. δῆρις, ιος, ἡ.

Δηρὸν, adv. pro δὴν, diu. δηρὸς, ᾶ, ὁ, diuturnus. a δὴν.

Δῆσαν, pro ἔδησαν, 3. pl. a. 1. act. a δέω, ligo. hinc δήσαντες, 1. pl. a. 1. part. Δήσατε, ligate, 2. pl. a. 1. imperat. act. a δῆσον, άτω. δήσασθαι, a. 1. infin. med.

Δησάσκετο, colligabat, imperf. verbi Poet. δησάσκομαι. vel potius pro ἐδήσατο, a. 1. med. a δέω, ligo.

Δῆσε, pro ἔδησε, Jon. a. 1. δήσῃς, ῃ, & in plur. δήσητε, a. 1. ſub. act. a δήσω, verbi δέω, ligo.

Δῆτα, igitur, adverb. a δὴ, ſane.

Δητὸς, poſtremus. Heſych. a δεύτατος, ex δεύω, relinquo, deficio. Poeticum eſt pro δέω.

ΔΗ'Ω, invenio. Sed crebrius futuri habet ſignificationem. q. a δὴν, diu. Ut inveniamus tempus requiritur.

Δηὼ, όος, οῦς, ἡ, Poet. pro Δημήτηρ, ἡ, Ceres.

Δηώσειν, interfecturum eſſe, fut. 1. inf. act. a δηόω, pro δηϊόω, a δηΐς, pugna, quod a δαίω, uro.

Δ Ι.

Δί', pro Δία, Jovem, acc. ſing a Ζεὺς, διὸς, διΐ, voc. ὦ Ζεῦ, Jupiter.

ΔΙΑ`, præpoſit. cum genit. per, inter, ex, cum acc. propter. Vel pro κατὰ, per. In compoſitione plurimum notat ſeparationem, vel intendit ſignificationem.

Δῖα, divina, a δῖος, ου, ὁ, pro δίϊος, per contractionem, Jovialis, præſtantiſſimus. Th. Ζεὺς, Jupiter.

Διαβαίνω, tranſeo. f. βήσομαι. p. βέβηκα. a. 2. διέβην. a. 2. inf. βῆναι. part. a. 2. βὰς, βάντος. Th. βαίνω, eo.

Διαβάλλω, trajicio: item calumnior, defero. f. βαλῶ. p. βέβληκα. a. 2. διέβαλον. a. 1. paſſ. ἐβλήθην. p. m. βέβολα.

Διαβὰς, emenſus, a. 2. part. act. a διαβαίνω, tranſeo. f. βήσομαι. a. 2. διέβην. Th. βαίνω, eo.

Διαβαστάσαι, aor. 1. inf. act. a διαβαστάζω, idem quod Th. βαστάζω, porto. f. σω. p. βεβάστακα. a. 2. ἐβάσταδον.

Διαβατήριος Ζεὺς, qui felicem tranſitum dat illis, quibus favet. quod a διαβαίνω, tranſeo.

Διαβατὸς, ὴ, ὸν, de loco dicitur, qui tranſiri poteſt. ejuſdem verbi.

Διαβεβαιόομαι, οῦμαι, aſſevero. f. ώσομαι. p. διαβεβεβαίωμαι, ex διὰ, per, intenſ. & βεβαιόω, ῶ, ſtabilio. Th. βέβαιος, ου, ὁ, ſtabilis.

Διαβῇ, tranſierit. 3. ſingul. a. 2. ſub. act. διαβῶ, ῇς, ῇ. ex διὰ, & βαίνω, eo.

Διάβημα, ατος, τὸ, tranſitus, greſſus. a διαβαίνω, tranſeo.

Διαβιβάζειν, trajicere, quod a βιβάζω. Th. βαίνω, eo.

Διαβλέπω, deſpicio. f. ψω. p. διαβέβλεφα. ex διὰ, & βλέπω, video.

Διαβολὴ, ῆς, ἡ, calumnia, obtrectatio. vide in διαβάλλω, traduco. p. m. διαβέβολα.

Διαβολίῃ, dat. ſing. Jon. a διαβολία, ας, ἡ, calumnia. a διαβάλλω, quod vide.

Διάβολος, ου, ὁ, calumniator, diabolus, Satan. ab eodem them.

Διαβυνέεσθαι, εῖσθαι, trajicere. alii leg. διαβύνεσθαι.

Διαβῶ, vide in διαβῇ.

Διαγγέλλω, annuntio. f. ελῶ. p. διήγγελκα. a. 1. διήγγειλα. διαγγέλλοισα, Dor. pro ουσα, f. g. præſ. part. act. ex διὰ, & ἀγγέλλω.

Διᾶγε, Dor. pro διῆγε, degit. aor. 2. ind. διῆγον, ες, ε, verbi διάγω, dego. Th. ἄγω, duco.

Διάγε, tamen, propter. ex διὰ, per, & γε.

Διαγενόμενος, a. 2. part. med. a διαγίνομαι, quod vide.

Διαγίνομαι, interſum, abſolvor. f. διαγενήσομαι. perf. διαγεγένημαι. a. 2. m. διεγενόμην. a. 2 part. διαγενόμενος. ex διὰ, & γίνομαι, ſum.

Διαγινώσκω, pernoſco, plene cognoſco. f. διαγνώσομαι, p. διέγνωκα. a. 2. διέγνων. perf. paſſ. διέγνωσμαι. ex διὰ, & γινώσκω, cognoſco.

Διαγνωρίζω, divulgo. f. ίσω. p. διεγνώρικα. aor. 1. διεγνώρισα, a γνωρίζω, quod a γινώσκω, cognoſco.

Διάγνωσις, εως, ἡ, cognitio, plenior dijudicatio. a διαγινώσκω, quod vide.

Διαγνώσομαι, f. 1. med. a διαγινώσκω, quod vide.

Διαγογγύζω, obmurmuro. imperf. διεγόγγυζον. f. ύσω. p. διαγεγόγγυκα. a. 1. διεγόγγυσα. Th. γογγύζω, murmuro.

Διαγράψομεν, 1. plur. f. 1. act. a διαγράφω, deſcribo. Th. γράφω, ſcribo.

Διαγρηγορέω, ῶ, evigilo. f. ήσω. p. διεγρηγόρηκα. a. 1. διεγρηγόρησα. Th. γρηγορέω, vigilo.

Διάγω, dego. f. διάξω. p. διῆχα. a. 2. διῆγον, Att. διήγαγον. ex διὰ, & ἄγω, ago.

Διαδάσασθαι, a. 1. inf. med. vide in δάσασθαι.

Διαδεξάμενος, a. 1. part. med. a διαδέχομαι, accipio per alium. quod vide.

Διαδέξιος, ου, ὁ, dexter, fauſtus. Th. δεξιά.

Διαδέρκω, perſpicio. a. 2. ἔδρακον. Th. δέρκω, quod vide.

Διαδέχομαι, accipio per alium, q. per manus traditum. f. ξομαι. p. διαδέδεγμαι. a. 1. med. διεδεξάμην, ω, ατο. a. 1. part. med. διαδεξάμενος. Th. δέχομαι, capio.

Διάδημα, ατος, τὸ, diadema, corona. a διαδέω, revincio. Th. δέω, ligo.

Διαδίδωμι, trado per manus. f. διαδώσω, & διαδιδώσω, quod in 3. plur. διαδιδώσουσι, quaſi a διαδιδόω. perf. διαδέδωκα. a. 2. διέδων. a. 2. imperat. διαδὸς, ότω, diſtribue. imperf. paſſ. διεδιδόμην, ου, ετο. Th. δίδωμι, do.

Διαδὸς, diſtribue, a. 2. imperat. a διέδων, a. 2. verbi διαδίδωμι. quod vide.

Διάδοχος, ου, ὁ, ἡ, ſucceſſor. a p. m. Διαδέδοχα, verbi διαδέχομαι, quod vide. διαδοχὴ, ῆς, ἡ, ſucceſſio.

Διαδράκοι, 3. ſing. a. 2. opt. a διαδέρκω. vide in δέρκω. a. 2. ἔδρακον.

Διαδραμοῦσα, a. 2. part. f. g. a διατρέχω, percurro. Th. τρέχω. f. θρέξω. a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα.

Διαδρῆναι, aufugiſſe. a. 2. inf. a διέδρην, ας, a. 2. ind. ab inuſit. verbo διάδρημι, pro quo διαδιδράσκω. a. 2. part. διαδράς. a. 2. inf. διαδρᾶναι. aor. 2. opt. διαδραίην. Th. δράω, fugio.

Διαδρᾶσα, aor. 2. part. f. g. a διαδρὰς, a. 2. m. g. vide διαδρᾶναι.

Διαδρήσηται, Jon. pro διαδράσηται, diffugiat, 3. ſing. a. 1. ſub. med. vide in διαδρῆναι.

Διαδὺς, ύντος, ὁ, ſubiens, a. 2. part. verbi δύω, ſubeo. a. 2. ἔδυν.

Διαειμένος, trajectus, pro διειμένος, perf. part. paſſ. ex διὰ, & ἵημι, mitto. perf. εἷμαι. Th. ἕω, mitto.

Διαείσομαι, f. 1. med. verbi διαείδω, ſeu διείδω, perſpicio, cognoſco. Thema εἴδω, ſcio.

ΔΙΑ'ΖΟΜΑΙ, ſtamini addo quod deeſt. q. ex διὰ, & ἵζω, colloco.

Διαζώννυμι, præcingo, ſuccingo, cum acc. f. διαζώσω. p. διέζωκα. a. 1. διέζωσα. perf. paſſ. διέζωσμαι. a. 1. med. διεζωσάμην, ω, ατο. Th. ζωννύω, vel ζώννυμι, cingo.

Διαήσει, Poet. pro διήσει, 3. ſing f. 1. verbi διαίημι, pro διΐημι, tranſmitto. Th. ἵημι, mitto.

Διάησι, perflat, 3. ſing. ind. ex διάημι. Th. ἄω, vel ἄημι, flo.

Διάθεσις, εως, ἡ, diſpoſitio. acc. διάθεσιν. Th. διατίθημι, diſpono.

Διαθέτης, ου, ὁ, diſpoſitor, diſpenſator. ab eodem them.

Διαθήκη, ης, ἡ, fœdus, teſtamentum. a διατίθημι, diſpono. Th. τίθημι, pono.

Διαθῇς, 2. ſing. a. 2. ſub. act. διαθήσεται, 3 ſing. f. 1. med. διαθησόμεθα, 1. pl. a διατίθημι, diſpono. διαθῶμεν, 1. pl. a. 2. ſub.

Διαθρέψαι, a. 1. inf. act. a διατρέφω. vide διατροφή.

Διαθρύπτεσθαι, geſtibus ad cantandum ſe præparare. Th. θρύπτω, frango.

Διαιθύσσω, vide in αἰθύσσω. Th. αἴθω, uro.

ΔΙΑΙ'ΝΩ, humecto, madefacio. f. ανῶ. ex humore, ex Διὸς, id eſt, aere lapſo. vel a διΐημι, penetro. Hinc διερὸς, ᾶ, ὁ, humidus, madidus. ἀδίαντον, ου, τὸ, herba perpetuo virens.

Διαιρέειν, εῖν, dirimere. & διαιρεῖν, dividere, diſſerere.

Διαίρεσις, εως, ἡ, diviſio, diſcrimen. a διαιρέω. Th. αἱρέω, capio.

Διαιρῶν, dividens, præſ. part. n. g. a διαιρέω, divido, f. ήσω. p. διῄρηκα. a. 2. διεῖλον, part. διαιρέων, ῶν, έουσα, οῦσα, έον, οῦν. ejuſdem them.

ΔΙ'ΑΙΤΑ, ης, ἡ, vivendi inſtitutum, mos, genus vitæ, habitatio, arbitrium. q. a δαὶς, δαιτὸς, epulum. Malo a διὰ, & αἶτος, manſio. διαιτάω, rego, guberno.

Διαίτασε, Poet. & Dor. pro διῄτησε, peregit, 3. ſing. a. 1. act. a διαιτάω, in δίαιτα.

Διαιτωμένην, præſ. part. f. g. a διαιτάομαι, ῶμαι, vitam dego. Th. δίαιτα, ης, ἡ, vivendi mos.

Διαιωνιεῖ, Att. pro διαιωνίσει, 3. ſing. f. 1. act. a διαιωνίζω, idem quod αἰωνίζω, perpetuo duro, perenno. Thema αἰὼν, ῶνος, ὁ, ævum.

Διακαθαριεῖ, f. 1. Att. vide in διακαθαρίζω.

Διακαθαρίζω, perpurgo. f. ίσω, & Att. διακαθαριῶ, εῖς, εῖ. perf. διακεκαθάρικα. a. 1. διεκαθάρισα. Th. καθαίρω, purgo.

Διακαρτερεῖν, perdurare. vide in καρτερέω.

Διακατελέγχομαι, magis, ac magis redarguo. imperf. διακατηλεγχόμην, ου, ετο. f. διακατελέγξομαι. perf. paſſ. διακατελήλεγμαι. ex διὰ, κατὰ, & ἐλέγχω, arguo.

Διάκειμαι, conſtitutus ſum. præſ. part. διακείμενος. præſ. inf. διακεῖσθαι. ex διὰ, & κεῖμαι, jaceo.

Διάκεισο, præſ. imperat. a διάκειμαι. Th. κεῖμαι, jaceo.

Διακέρσαι, diſcindere, interſecare, Æol. pro διακεῖραι, a. 1. inf. act. ex διὰ, & κείρω, tondeo, ſcindo. f. κερῶ, Æol. κέρσω, inde a. 1. ἔκερσα.

Διακλάσας, qui infregit, aor. 1. part. gen. αντος, verbi διακλάω. Th. κλάω, ῶ, σω, frango.

Διακολυμβώντων, gen. pl. part. præſ. a Διακολυμβάω, tranſnato. Th. κολυμβάω, nato.

Διακομίζω, f. ίσω, tranſveho, perfero. ex διὰ, & κομίζω, porto. Th. κομέω, curo.

Διακονέω, ῶ, valde feſtino, miniſtro, famulor, cum dat. imperf. διηκόνεον, ουν. perf. διηκόνηκα. a. 1. διηκόνησα. præſ. paſſ. διακονέομαι, alii mihi inſerviunt, perf. διηκόνημαι. a. 1. paſſ. διακονήθην, hinc διακονηθεῖσα, a. 1. part. paſſ. f. g. ex διὰ, & κονέω, feſtino.

Διακονηθεῖσα, a. 1. part. paſſ. f. g. vide in διακονέω.

Διακονία, ας, ἡ, miniſterium, officium. ab eodem them.

Διάκονος, ου, ὁ, miniſter. compar. διακονέστερος, expeditior. ejuſd. Th.

Διάκορος, ὁ, ἡ, ſatiatus, repletus. Th. κορέω, ſatio.

Διακόσιοι, αι, α, ducenti, æ, a. ex δὶς, bis, & ἑκατὸν, centum.

Διακοσμηθεῖμεν, per ſyncop. pro διακοσμηθείημεν, a. 1. opt. paſſ. 1. plur. a διακοσμέω, diſtribuo, ordino, diſpono. a κόσμος, ου, ὁ, ordo.

Διακούομαι, plene audio. f. 1. med. διακούσομαι. a. 1. med. διηκουσάμην, ω, ατο. Th. ἀκούω, audio.

Διακρανοῦν, aperire, quaſi caput aperire. a Διακρανόω. f. ώσω, per ſyncop. pro κρανόω. Th. κράνιον, caput.

Διακριδὸν, adverb. diſcrete, eximie. a διακρίνω, diſcerno. Th. κρίνω, judico.

Διακρινθεῖτε, Poet. ſyncop. pro διακριθείητε, 2. plur. a. 1. opt. paſſ. ejuſdem them.

Διακρινθήμεναι, Dor. pro διακριθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ab eodem them.

Διακριθῆτε, 2. plur. aor. 1. ſub. paſſ. verbi διακρίνω, diſcerno. f. νῶ. p. κέκρικα. perf. paſſ. κέκριμαι. a. 1. paſſ. διεκρίθην. hinc aor. 1. ſub. paſs. διακριθῶ, ῇς, ῇ. Th. κρίνω.

Διακρινέει, pro εῖ, Ion. diſſolut. 3. ſing. f. 1. verbi διακρίνω, diſcerno, perficio. ab eodem them.

Διακρινθέντες, diſcreti, Poet. pro διακριθέντες, a. 1. part. paſs. a διακρίνω.

Διακρίνω, diſcerno, perficio, dijudico, dirimo. imperf. διέκρινον. f. νῶ. p. διακέκρικα. aor. 1. διέκρινα. præſ. paſſ. διακρίνομαι, ambigo, dubito. διακρινώμεθα, 1. plur. præſ. ſub. paſſ. Th. κρίνω, judico. imperf. διεκρινόμην, ου, ετο. perf. διακέκριμαι. a. 1. paſſ. διεκρίθην. a. 1. part. paſſ. διακριθείς.

Διάκρισις, εως, ἡ, diſcretio, judicatio, certamen. a διακρίνω.

Διάκριτος, ου, ὁ, ἡ, diſcretus, eximius. ab eodem them.

Διακρούσονται, 3. plur. fut. 1. m. a διακρούω, pulſo. Th. κρούω, f. σω, idem.

Διακτορίη, ης, ἡ, functio perferendi mandata. accuſ. Ion. διακτορίην, a διάκτωρ, nuntius. Th. διάγω, traduco.

Διάκτορος, ου, ὁ, nuntius. ab eod. them.

Διακύπτω, per locum, vel feneſtram perſpicio. Th. κύπτω, incurvo me ad videndum.

Διακωλύω, obnixe prohibeo. imperf. διεκώλυον. f. ύσω. perf. διακεκώλυκα. a. 1. διεκώλυσα. Th. κωλύω, impedio.

Διαλαγχάνειν, dividere, partiri. Th. λαγχάνω, ſortior.

Διαλακτίζειν, calcitrando repellere. vide in λακτίζω.

Διαλαλέω, divulgo. imperf. διελάλεον, ουν. fut. ήσω. p. διαλελάληκα. imperf. paſſ. διελαλεόμην, ούμην, έου, οῦ, έετο, εῖτο. ex διὰ, & λαλέω, loquor.

Διαλαμβάνειν, dividere, diſtinguere, diſſerere de re aliqua, comprehendere, tractare. Th. λαμβάνω, capio.

Διαλαχεῖν, a. 2. inf. διαλαχὼν, a. 2. part. a διαλαγχάνω, ſortito divido. ex διὰ, & λαγχάνω, ſortior. fut. λήξομαι. f. 2. λαχῶ. a. 2. ἔλαχον.

Διαλέγομαι, diſſero, colloquor, cum dat. imperf. διελεγόμην, ου, ετο. perf. διαλέλεγμαι, a. 1. διελέχθην. ex διὰ, & λέγω, dico.

Διαλεκτικὸς, ἡ, ὸν, Dialecticus, a διαλέγομαι, colloquor. Th. λέγω, dico.

Διάλεκτος, ου, ἡ, modus loquendi peculiaris, idioma linguæ, lingua. ab eodem them.

Διαλελαμμένος, Ion. pro διαλελημμένος, diſtinctus, captus, comprehenſus. perf. part. paſſ. ex διὰ, & λαμβάνω, capio.

Διαλεχθῆναι, a. 1. inf. paſſ. a διαλέγομαι, colloquor. διελέχθησαν, 3. plur. a. 1. paſſ. Th. λέγω.

Διαλήσῃ, 2. ſing. f. 1. med. διαλήσομαι, a διαλανθάνω, prorſus lateo. Th. λήθω, ſeu λανθάνω. f. λήσομαι, a. 2. ἔλαθον. p. m. λέληθα.

Διαλιπεῖν, aor. 2. inf. act. διαλίπῃς, 2. ſing. aor. 2. ſub. a διαλείπω, abſtineo. Th. λείπω, linquo. f. ψω. perf. λέλειφα. a. 2. ἔλιπον. præt. m. λέλοιπα.

Διαλλαγὴ, ῆς, ἡ, differentia: item reconciliatio. ex διὰ, & ἀλλάσσω, muto.

Διαλλάγηθι, τω, reconciliator, a. 2. imperat paſſ. a διαλλάσσω, quod vide.

Διαλλάσσω, & Att. ττω, reconcilio, litem dirimo. f. διαλλάξω. p. διήλλαχα. a. 1. διήλλαξα. a. 2. διήλλαγον. διαλλάττομαι, mutor. perf. paſſ. διήλλαγμαι. a. 1. paſſ. διηλλάχθην. a. 2. paſſ. διηλλάγην. a. 2. imperat. paſſ. διαλλάγηθι, ήτω. Th. ἀλλάσσω, muto.

Διαλογὴ, idem quod διαλογισμός. vide in διαλογίζομαι.

Διαλογίζομαι, colloquor, cogito, ratiocinor, diſcepto. imperf. διελογιζόμην, ου, ετο. a. 1. med. διελογισάμην, ω, ατο. perf. paſſ. διαλελόγισμαι. Hinc διαλογισμὸς, ὗ, ὁ, cogitatio, dubitatio. ex διὰ, & λέγω, dico.

Διάλογος, ου, ὁ, collocutio. a διαλογίζομαι, quod vide.

Διαλυμαίνεσθαι, dilaniare, excarnificare, quod a λυμαίνω, vaſto. Th. λύμη, ης, ἡ, exitium.

Διαλύσεις, acc. plur. a διάλυσις, εως, ἡ, diſſolutio. ex διαλύω, quod vide.

Διαλύω, diſſolvo, diluo. f. ύσω. p. διαλέλυκα. a. 1. διέλυσα. perf. paſſ. διαλέλυμαι. a. 1. διελύθην, diſperſus fui. ex διὰ, & λύω, ſolvo.

Διαμαρτάνοι, 3. ſing. præſ. opt. act. ex διαμαρτάνω, idem quod ἁμαρτάνω, pecco. f. ἁμαρτήσω. p. ἡμάρτηκα. a. 2. ἥμαρτον.

Διαμαρτυράμενος, a. 1. part. med. διαμαρτύρασθαι, a. 1. inf. med. a διαμαρτύρομαι, quod vide.

Διαμαρτύρομαι, etiam, atque etiam obteſtor. f. διαμαρτυροῦμαι. aor. 1. med. διεμαρτυράμην, ω, ατο. a. 1. ſub. med. διαμαρτύρωμαι, ῃ, ηται. a. 1. inf. med. διαμαρτύρασθαι. ex διὰ, & μάρτυς, ρος, ὁ, teſtis.

Διαμάχομαι, depugno, acriter pugno. imperf. διεμαχόμην, ου, ετο. f. διαμαχέσομαι. p. διαμεμάχημαι. Th. μάχομαι, pugno.

Διαμάω, demeto, abſcindo. Th. ἀμάω, meto. f. ήσω.

Διαμειψόμεθα, com[...]bimus, fut. 1. med. 1. pl. ex δια[...]είβω, muto. f. ψω. p. ἤμειφα.

Διαμεμενηκότες, nom. plural. præter. perf. particip. act. ex διαμένω, permaneo, quod vide.

Διαμέμφομαι, incuſo. ex διὰ, & μέμφομαι, conqueror, accuſo. fut. ψομαι. p. μέμεμμαι.

Διαμένω, permaneo, f. μενῶ. perf διαμεμένηκα. a. 1. διέμεινα. a. 1. ſub. διαμείνω, ῃς, ῃ. imperf. διέμενον. ex διὰ, & μένω, maneo.

Διαμερίζω, partior, diſtribuo. imper. διεμέριζον. f. ίσω. p. διαμεμέρικα. a. 1. διεμέρισα. a. 1. imperat διαμέρισον, άτω. perf. paſſ διαμεμέρισμαι. aor. 1. paſſ. διαμερίσθην, diſſedi. fut 1. paſſ. διαμερισθήσομαι. a. 1 med. διαμερισάμην, ω, ατο. ex διὰ, & μερίζω, ſeparo. Th. μείρω, divido.

Διαμερισμὸς, ῦ, ὁ, diſſidium. a διαμερίζω, quod vide.

Διαμετρέω, dimetior. f ήσω. p. διαμεμέτρηκα. ex διὰ, & μέτρον, ου, τὸ, menſura.

Διαμετρήσασθαι, metiri, a. 1. inf. med. a διαμετρέω, quod vide.

Διαμονὴ, ῆς, ἡ, manſio, ſtabilitas. a διαμένω, quod vide.

ΔΙΑΜΠΑ'Ξ, in totum, utrinque. διὰ παντὸς. vel ab ἀμφω.

Διαμπερὲς, & διαμπερέως, adv. prorſus, in totum, perpetuo, utrinque perforatum. ex διὰ, & ἀμπερὲς per tmeſin, pro διαναπερὲς, a διὰ, ἀνὰ, & πείρω, tranſadigo.

Διαμπράθειν, a. 2. inf. a διαπέρθω, devaſto. Niſi ſit Poet. pro διαπραθεῖν, metri cauſa. Porro πέρθω, vaſto, f. 2. facit πραθῶ. aor. 2. ἔπραθον. aor. 2. inf. πραθεῖν, Ionic. & Poetice πραθέειν.

Διαμυλλαίνω, rictu os diſtraho; item paſtoritia fiſtula proſequor. Th. μυλλὸς, ὗ, ὁ, curvus.

Διαμυστίλλειν, in minima fruſta diſſecare. vide μυστίλλω.

Δῖαν, acc. ſing. a δῖος, α, ον, divinus, a, um. Th. Ζεὺς, Διὸς, Jupiter.

Διᾶναι, a. 1. inf. act. a διαίνω, humecto, madefacio.

Διαναυμαχεῖν, navali prælio dimicare, vide ναυμαχία.

Διάνδιχα, biſariam. adv. Poet. ἄνδιχα, idem, pro δίχα. Th. δὶς, bis.

Διανέειν, vide in νέω.

Διανεῖμαι, a. 1. inf. act. a διανέμω, divido, quod vide.

Διανεμηθῇ, ſerpat, 3. ſingul. aor. 1. ſub. paſſ. a διανέμω, quod vide.

Διανενέμημαι, perf. paſſ. ejuſdem verbi.

Διανέμω, divido, adminiſtro, rego. fut. μῶ, præt. διανενέμηκα. præſ. paſſ. διανέμομαι, ſerpo. perf. paſſ. διανενέμημαι. a. 1. paſſ. διενεμήθην. aor. 1. ſub. paſſ. διανεμηθῶ, ῇς, ῇ. ex διὰ, & νέμω, tribuo.

Διανεύω, innuo. f. εύσω. p. διανένευκα, a. 1. διένευσα. ex διὰ, & νεύω, annuo.

Διανοηθεὶς, a. 1. part. paſſ. a διανοέομαι, mente agito. ex διὰ, & νοέω, cogito. Th. νόος, νοῦς, ὁ, mens.

Διανόημα, ατος, τὸ, cogitatio. ex διὰ, & νόος, νοῦς, mens, animus.

Διανοῆσθε, 2. plur. ſub. præſ. paſſ. a διανοέομαι, mente agito, ab eod. th.

Διάνοια, ας, ἡ, agitatio mentis, cogitatio. ab eod. them.

Διανοίγω, adaperio. præſ. part. διανοίγων, ουσα, οῖγον. imperf. διήνοιγον. fut. διανοίξω. aor. 1. διήνοιξα. a. 1. paſſ. διηνοίχθην, ης, η, & in 3. plur. διηνοίχθησαν. aor. 1. imper. paſſ. διανοίχθητι, aperitor. ex διὰ, & ἀνοίγω, quod ex ἀνὰ, & οἴγω, aperio.

Διανοούμενος, præſ. part. paſſ. διανοέομαι, mente agito. Th. νόος, ὁ, mens.

Διανυκτερεύω, pernocto. f. εύσω. p. διανενυκτέρευκα. a. 1. διενυκτέρευσα. ex διὰ, & νυκτερεύω, noctem traduco. quod a νύκτερος, ου, ὁ, ἡ, nocturnus. Th. νὺξ, νυκτὸς, ἡ, nox.

Διανύω, proprie, iter abſolvo, perficio. f. ύσω.

f. ύσω. p. διήνυκα. aor. 1. διήνυσα. ex διά, & ἀνύω, perficio.

Διάξας, f. 1. act. ſed διάξας, Dor. f. 1. a διάγω, dego. f. ξω, p. διῆχα. aor. 2. διήγαγον. Th. ἄγω, duco.

Διαπαντός, ſemper. Legitur ut vox una. & διὰ παντός, ſc. χρόνου, adverb. per omne tempus.

Διαπαρθενεύειν, virginem vitiare. Th. παρθένος, ου, ἡ, virgo.

Διάπειρα, ἡ, Jon. periculum, experimentum. hinc διαπειρᾶσθαι, explorare. Th. πεῖρα, experientia: hinc πειράω, conor.

Διαπέμπειν, dimittere. Th. πέμπω.

Διαπεράναι, a. 1. inf. a διαπεραίνω, ad finem perduco, efficio. Th. πέρας, ατος, τό, finis.

Διαπεράσας, αντος, ὁ, a. 1. part. a διαπεράω.

Διαπεράω, trajicio, pertranſeo. f. άσω, & ήσω. p. διαπεπέρακα. a. 1. διεπέρασα. Pro διαπεράω, per ſyncop. etiam dicimus διαπράω. hinc f. διαπρήσω, & Poet. διαπρήσσω. Th. περάω, tranſeo.

Διαπερδικίζω, idem quod ἐκπερδικίζω, decipio, effugio. Th. πέρδιξ, ικος, ὁ, ἡ, perdix.

Διαπέρσομεν, deſtruxerimus, 1. plur. f. 1. act. a διαπέρθω. Th. πέρθω, vaſto. f. 2. πραθῶ, & παρθῶ.

Διαπεσεῖσθαι, f. 2. inf. med. διαπεσεῖν, aor. 2. inf. act. a διαπίπτω, intercido. Thema πίπτω, cado. f. πεσοῦμαι. a. 2. ἔπεσον.

Διάπηγα, intercolumnia, parvæ columnæ, quæ inter majores διαπήγνυνται. 1. Reg. 7. verſ. 30. 31.

Διαπλεῖν τὸν βίον, vitam traducere. vide διαπλέω.

Διαπλέξαισα, contexens. Æol. pro διαπλέξασα, a. 1. part. act. f. g. a πλέκω, necto.

Διαπλεύσαντες, nom. plur. a. 1. part. act. a διαπλέω.

Διαπλέω, pernavigo. f. πλεύσω. p. διαπέπλευκα. a. 1. διέπλευσα. Th. πλέω, navigo.

Διαπλώειν, Jon. pro διαπλεῖν.

Διαπολεμεῖν, debellare. Th. πόλεμος, bellum.

Διαπονέω, & Διαπονέομαι, elaboro, operam do, exerceo, ægre fero. a. 1. paſſ. διεπονήθην. a. 1. part. paſſ. διαπονηθείς, ex διά, & πονέω, laboro. Th. πένομαι, ago. p. m. πέπονα.

Διαπόντιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ὁ διὰ πόντου πλέων, qui per mare navigat.

Διαπορεύομαι, prætereo. imperf. διεπορευόμην. perf. paſſ. διαπεπόρευμαι. a. 1. διεπορεύθην. Th. πείρω, tranſeo. p. m. πέπορα.

Διαπορέω, hæſito, ambigo. imperf. διηπόρεον, ουν, εες, εις. f. ήσω. p. διαπεπόρηκα. ex διά, & πορέω, tranſadigo. p. m. πέπορα, unde πόρος, &c.

Διαπορθμεύειν, trajicere. vide in πορθμός, οῦ, ὁ, fretum.

Διαπραγματεύομαι, negotior. fut. εύσομαι. a. 1. m. διαπραγματευσάμην, ω, ατο. ex διά, & πραγματεύομαι, negotior. a πρᾶγμα, ατος, τό, negotium. Th. πράσσω, vel ττω, facio.

Διαπραθέειν, devaſtare, a. 2. inf. Jon. pro διαπραθεῖν. ex διά, & πέρθω, vaſto. a. 2. ἔπραθον. p. m. πέπορθα.

Διαπράθομεν, deſtruximus, 1. pl. a. 2. ind. act. Jon. ab ἔπραθον, pro ἔπαρθον, verbi πέρθω, vaſto.

Διαπραξάμενος, η, ον, a. 1. part. med. διαπράξασθαι, a. 1. inf. m. a διαπράττω, perficio. Th. πράσσω, vel ττω, Att. facio. f. ξω. p. χα.

Διαπρήξασθαι, Jon. pro διαπράξασθαι. aor. 1. inf. med. ejuſdem verbi.

Διαπρήσουσα, fut. 1. part. f. g. vide διαπρήσσουσι.

Διαπρήσσουσι, pertranſibunt, 3. plur. f. 1. act. Poet. gem. σ. a διαπεράω, pertranſeo, quod ex διά, & περάω. f. περάσω, & per ſyncop. πρήσω, & Poet. gem. σ, πρήσσω.

Διαπρυσιάζειν, judicium deferre. quaſi a διαπρήσσω, pertranſeo.

Διαπρίω, ſerra diſſeco. fut. ίσω. p. διαπέπρικα. a. 1. διέπρισα. Hinc διαπρίομαι, frendeo. imperf. διεπριόμην, ου, ετο. a. 1. διεπρίσθην. Thema πρίων, ονος, ὁ, ſerra.

Διαπρό, per totum, penitus. ex διά, & πρό, ante.

Διαπρύσιος, ὁ, penetrabilis, auditui pervius. quaſi διαπορεύσιος, a διαπορεύω. Th. πόρω, tranſeo.

Διάπτωσις, εως, ἡ, ruina, opinionis, & ſpei fruſtratio, lapſus vitæ, peccatum. a διαπίπτω, intercido. Th. πίπτω, cado.

Διαρκῇς, 2. ſing. præſ. ſub. a διαρκέω, par ſum, perduro, permaneo. ex διά, & ἀρκέω, propulſo, opitulor.

Διαρπάζω, diripio. f. άσω, p. διήρπακα. a. 1. inf. διαρπάσαι. ex διά, & ἁρπάζω, rapio.

Διαρραγείης, a. 2. opt. paſſ. a διαρρήγνυμι. quod vide.

Διαρραίσει, vaſtabit, f. 1. ind. a διαρραίω, deſtruo. f. σω. ex διά, & ῥαίω, f. σω, profligo, vaſto.

Διαρρήγνυμι, vel διαρρήσσω, dirumpo, diffringo. f. διαρρήξω. p. διέρρηχα. a. 1. διέρρηξα. a. 1. part. διαρρήξας, αντος, ὁ. imperf. paſſ. διερρηγνύμην, σο, το. Th. ῥήσσω, vel ῥήγνυμι, frango.

Διαρρήξας, αντος, ὁ, & in f. g. διαρρήξασα, a. 1. part. vide διαρρήγνυμι.

Διασαφέω, ſignifico, planum facio. f. ήσω. p. διασεσάφηκα. a. 1. διεσάφησα. ex διά, & σαφέω, declaro. Th. σαφής, έος, ὁ, ἡ, perſpicuus.

Διασάφησις, εως, ἡ, interpretatio. a διασαφέω.

Διασείω, concutio. f. σείσω. p. διασέσεικα. a. 1. διέσεισα. a. 1. ſub. διασείσω, ῃς, ῃ, & in 2. pl. διασείσητε, concutite. ex διά, & σείω, moveo.

Διασήμων, gen. plur. a Διάσημος, ου, ὁ, ἡ, illuſtris. hinc διασημαίνω, manu ſignifico. a σῆμα, ατος, τό, ſignum.

Διασιγάσομαι, reticebo, Dor. pro διασιγήσομαι, f. 1. med. a σιγάω, ſileo.

Διασκυλίζω, idem quod διασκορπίζω, diſſipo, quod vide, & σκυλίζω.

Διασκιδνᾶσι, diſſipant, 3. plur. præſ. act. a διασκίδνημι. fut. ήσω, p. ηκα. Th. σκιδάω, diſpergo.

Διασκορπίζω, diſpergo, disjicio. f. ίσω. p. διεσκόρπικα. perf. paſſ. διεσκόρπισμαι. a. 1. paſſ. διεσκορπίσθην. f. 1. paſſ. διασκορπισθήσομαι. ex διά, & σκορπίζω, f. ίσω, diſſipo.

Διασμῆν, abſtergere. Th. σμάω, idem.

Διασπαρέντες, nom. plur. aor. 2. part. paſſ. διασπαρῆναι, aor. 2. inf. paſſ. a διασπείρω, diſpergo, quod vide.

Διασπάω, diſcerpo. f. άσω. p. διέσπακα. a. 1. διέσπασα. perf. paſſ. διέσπασμαι. perf. inf. paſſ. διεσπάσθαι. a. 1. paſſ. διεσπάσθην. a. 1. ſub. paſſ. διασπασθῶ. ex διά, & σπάω, traho.

Διασπείρω, diſſemino, diſpergo. f. 1. διασπερῶ. f. 2. διασπαρῶ. p. διέσπαρκα. a. 1. διέσπειρα. a. 2. διέσπαρον. aor. 2. paſſ. διεσπάρην, diſperſus fui. a. 2. part. διασπαρείς, έντος, ὁ. p. m. διέσπορα. ex διά, & σπείρω, ſemino.

Διασπορά, ᾶς, ἡ, diſperſio. a præt. med. διέσπορα, verbi διασπείρω, diſpergo.

Διασταλήσονται, dividentur, 3. plur. f. 2. paſſ. verbi διαστέλλω.

Διάστασις, εως, ἡ, diſtantia, diſſidium. a διΐστημι, dirimo, ſeparo. ex διά, & ἵστημι, ſto.

Διάστειλον, conſtitue, a. 1. imperat. act. verbi διαστέλλω, quod vide.

Διαστέλλω, mando, edico. fut. διαστελῶ. p. διέσταλκα. aor. 2. διέσταλον. imperf. paſſ. διεστελλόμην, ου, ετο. a. 1. med. διεστειλάμην, ω, ατο. præt. med. διέστολα, ex διά, & στέλλω, mitto.

Διάστημα, ατος, τό, intervallum. a διΐστημι, diſto. Th. ἵστημι, ſto.

Διαστῆσαι, a. 1. inf. διαστήσας, αντος, ὁ, progreſſus, a. 1. part. act. ab eodem them.

Διαστήτην, disjuncti ſunt, a. 2. act. dual. num. Jon. pro διεστήτην, a διέστην, verbi διΐστημι.

Διαστοιβάζειν, conſtipare. quod a στοιβάζω, ſtruo. Th. στείβω, calco.

Διαστολή, ῆς, ἡ, diſtinctio, differentia. a διαστέλλω, diduco, aperio. Th. στέλλω, contraho.

Διαστρέφω, perverto. f. ψω. p. διέστροφα. aor. 1. διέστρεψα. a. 1. inf. διαστρέψαι, avertere. præt. perf. paſſ. διέστραμμαι. perf. part. διεστραμμένος, η, ον, perverſus, a, um. ex διά, & στρέφω, verto.

Διάστροφος, ου, ὁ, ἡ, qui a mente eſt alienatus. a διαστρέφω, quod vide.

Διασύρω, εις, ει, diſtraho, lacero. f. ρῶ, traho. p. σέσυρκα. perf. paſſ. σέσυρμαι. inde σύρμα, ατος, τό, veſtis caudata.

Διασφάξ, αγος, ἡ, loci diſtantia, intervallum, divortium. ex διά, & σφάζω, jugulo.

Διασχών, aor. 2. part. act. a διέχω, q. a διασχέω, penetro, trajicio. Th. ἔχω, habeo. a. 2. ἔσχον, quod vide.

Διασώζω, ſervo. f. σω. p. διασέσωκα. a. 1. διέσωσα, a. 1. ſub. διασώσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. διασῶσαι. a. 1. paſſ. διεσώθην, ης, η, ſanatus fui. a. 1. part. paſſ. διασωθείς. a. 1. inf. paſſ. διασωθῆναι. a σώζω, ſervo. Th. σόος, ſalvus.

Διασώσειε, 3. ſing. aor. 1. opt. Æol. a διασώζω, quod vide.

Διασώσῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. act. & in 3. plur. διασώσωσι. a διασώζω, ſervo. quod vide.

Διαταγή, ῆς, ἡ, ordinatio. ab a. 2. paſſ. διετάγην, ης, η, a διατάσσω, quod vide.

Διάταγμα, ατος, τό, edictum. a perf. paſſ. διατέταγμαι, edixi, verbi διατάσσω, quod vide.

Διαταράσσω, vel ττω, perturbo. fut. ξω. p. διατετάραχα. a. 1. διετάραξα. perf. paſſ. διατετάραγμαι. a. 1. paſſ. διεταράχθην. ex διά. & ταράσσω, vel ττω, commoveo.

Διατάσσω, præcipio, ordino, diſpono. f. ξω. p. διατέταχα. a. 1. διέταξα. a. 2. διέταγον. f. 1. med. διατάξομαι. perf. paſſ. διατέταγμαι, edixi. perf. part. paſſ. διατεταγμένος, η, ον. a. 1. paſſ. διετάχθην. hinc διαταχθέντα, demandata, a. 1. part. paſſ. ſed a. 1. m. διεταξάμην, ω, ατο. Th. τάσσω, ξω, ordino.

Διὰ ταχέων, celerrime. Th. ταχύς, celer.

Διατεθεῖεν, per ſyncop. pro διατεθείησαν. 3. pl. aor. 1. opt. paſſ. a διατίθημι, diſpono. Th. τίθημι, pono. fut. θήσω. a. 1. paſſ. ἐτέθην. hinc a. 1. inf. paſſ. διατεθῆναι.

Διατεθρυλλημένα, perf. part. paſſ. a διαθρυλλέω, divulgo. f. ήσω. p. ηκα. ex διά, & θρύλλος, ου, ὁ, ſuſurrus, murmur.

Διατείνας, aor. 1. part. act. a διατείνω, extendo. f. νῶ. a. 1. ἔτεινα. Th. τείνω, tendo.

Διατελέω, ῶ, έεις, εῖς, permaneo, dego. f. έσω. p. διατετέλεκα. ex διά, & τέλος, finis.

Διατετιναχέναι, perf. inf. act. a διατινάσσω, quod vid.

Διατετινάχθαι, perf. inf. paſſ. a διατινάσσω, concutio. f. ξω. p. χα. Th. τινάσσω, quatio.

Διατετραίνειν, Jon. & Poet. pro διατρεῖν, perforare. διατετρανέεις, pro διατετρανεῖς, perforabis. vide τιτραίνω. Th. τιτράω, perforo.

Διατηρέω, conſervo. imperf. διετήρεον, ουν, εες, εις, εε, ει. f. ήσω. p. διατετήρηκα. Th. τηρέω, ſervo.

Διατί, quare? adverb. interrogandi. ex διά, propter, & τί, quid?

Διατίθημι, diſpono. f. διαθήσω. p. διατέθεικα, a. 2. διέθην. præſ. paſſ. διατίθεμαι, paciſcor, & in 3. plur. διατίθενται. f. 1. med. διαθήσομαι. aor. 2. med διεθέμην, ου, το. Them. τίθημι, pono.

Διατριβαῖς, dat. pl. a διατριβὴ, ῆς, ἡ, mora. a διατρίβω, quod vide.

Διατρίβω, commoror, verſor, dego. imperf. διέτριβον. fut. ψω. præt. διατέτριφα. aor. 1. διέτριψα. aor. 2. διέτριβον, idem cum imperf. contrivi. præſ. part. paſſ. διατριβόμενος, attritus. διατρίβοντας, acc. plur. part. act. Th. τρίβω, tero.

Διάτριχα, trifariam. a τρίχα, Dor. τρίχθα. Th. τρεῖς, tres.

Διατροφὴ, ῆς, ἡ, alimentum, a διατρέφω, nutrio, alo. f. διαθρέψω. p. διατέθρεφα. p. m. διατέτροφα. ex διὰ, & τρέφω, alo.

Διατρυφεὶς, έντος, aor. 2. part. paſſ. a διαθρύπτω, diſtringo, contero. quod ex διὰ, & θρύπτω, ψω, frango. f. 2. τρυφῶ, ne duæ aſpiratæ concurrentes cacophoniam efficerent, θ, in τ, mutatur.

ΔΙΑΤΤΑ'Ω, percribro, pro διασσάω, ῶ, concutio. unde σήθω. poteſt etiam referri ad διάττω, ex ἄττω: quæ in cribro moventur, ſubſiliunt.

Διατύπωσις, εως, ἡ, delineatio, informatio. a διατυπόω, informo, &c. Thema τύπτω, ψω, percutio.

Διαυανθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ex διαυαίνω, deſicco. Them. αὔω, areſacio, accendo.

Διαυγάζω, illuceſco. f. άσω. p. διηύγακα. a. 1. διηύγασα, a. 1. ſub. διαυγάσω, ῃς, ῃ, ab αὐγάζω, illuſtro. Th. αὐγὴ, ῆς, ἡ, ſplendor, lux.

Διαυλοδρόμος, ου, ὁ, Diauli curſor. Quid ſit Δίαυλος, docet Suidas, & Etymol. Mag. δρόμος, a τρέχω, curro. Legitur & διαυλοδρομᾶν, gen. plur. Doric. pro διαυλοδρόμων. Vel eſt a διαυλοδρόμης, ου, ὁ.

Διαφαίνειν, interlucere, diluculum eſſe. a φαίνω, luceo.

Διαφανὴς, έος, ὁ, ἡ, perlucidus, qui tranſparet, a διαφαίνω, oſtendo. f. νῶ. p. m. διαπέφηνα. Them. φαίνω, ſplendeo.

Διαφέρει, intereſt, refert. Eſt & διαφέρειν, prodeſſe. Vide διαφέρω.

Διαφέρω, differo, antecello, deporto. f. διοίσω. a. 1. διήνεγκα. a. 2. διήνεγκον. a. 2. ſub. διενέγκω, ῃς, ῃ. præſ. paſſ. διαφέρομαι, diſſeminor: item hinc inde jactor in mari. Th. φέρω, fero.

Διαφεύγω, effugio. f. 1. med. διαφεύξομαι. a. 2. act. διέφυγον. a. 2. opt. διαφύγοιμι. p. m. διαπέφευγα, pro διαπέφυγα. Th. φεύγω, fugio.

Διαφημέω, ſpargo famam. f. ήσω. p. διαπεφήμηκα. aoriſt. 1. διεφήμησα. ex φήμη, ης, ἡ. fama. Them. φάω, dico.

Διαφημίζω, divulgo, diſſemino. f. ίσω. p. διαπεφήμικα. a. 1. paſſ. διεφημίσθην. ab eodem them.

Διαφθαρῇ, 3. ſing. aor. 2. ſub. paſſ. a διαφθείρω, quod vide.

Διαφθείρω, corrumpo. fut. 1. διαφθερῶ. f. 2. διαφθαρῶ. p. διέφθαρκα. aor. 1. διέφθειρα. aor. 1. inf. act. διαφθεῖραι. a. 2. act. διέφθαρον. perf. paſſ. διέφθαρμαι. perf. part. διεφθαρμένος, corruptus. a. 2. paſſ. διεφθάρην. p. m. διέφθορα. a φθείρω, corrumpo, quod a φθίω, idem.

Διαφθορὰ, ᾶς, ἡ, corruptio. a p. m. διέφθορα, verbi διαφθείρω, corrumpo.

Διαφθορέειν, Jon. pro διαφθείρειν, diripere, vaſtare. a φθείρω.

Διαφορέω, diſſipo. διαφορῆσαι, a. 1. inf. act. a διαφέρω, differo. Them. φέρω, fero.

Διάφορον, ου, τὸ, differentia, controverſia, odium, ſimultas. eſt etiam διάφορον, ſumptus, impenſa, pecunia.

Διάφορος, ου, ὁ, ἡ, diverſus, excellens. comp. διαφορώτερος, α, ον, excellentior. a διαφέρω, differo.

Διαφύγοι, 3. ſing. a. 2. opt. act. verbi διαφεύγω, effugio. fut. φεύξομαι. a. 2. διέφυγον. Th. φεύγω, fugio.

Διαφυλάξαι, aor. 1. inf. act. a διαφυλάσσω, vel ττω, cuſtodio. Th. φυλάσσω, idem.

Διαφύλαττε, præſ. imperat. ab eodem th.

Διαφωνεῖν, diſcrepare, diſſentire.

Διαφώσκειν, illuceſcere, diluculum fieri. Th. φάω, luceo.

Διαχέαι, a. 1. inf. act. a διαχέω, diffundo. Th. χέω, fundo. fut. χεύσω, & χέσω. a. 1. ἔχευσα, ἔχεα, & ἔχευα.

Διαχειρίζω, interficio. f. ίσω. p. διακεχείρικα. a. 1. διεχείρισα. præſ. paſſ. διαχειρίζομαι, occido. f. 1. m. διαχειριοῦμαι. a. 1. med. διεχειρισάμην, ω, ατο. a. 1. inf. med. διαχειρίσασθαι. a χειρίζω, manu tracto. Th. χεὶρ, χειρὸς, ἡ, manus.

Διαχρήσασθαι, ſe ipſum interficere. hinc διαχρησεῖται, Dor. pro διαχρήσεται, interficiet. a διαχράομαι.

Διαχρῆναι, inf. a διαχρέω, vel διάχρημι. Vel leg. διαχρᾶν, pro διαιρεῖν, aliquid diſtincte dicere.

Διαχρῆσθαι, idem quod ſimplex χρῆσθαι.

Διαχωρέω, pervado. Th. χῶρος, ου, ὁ, locus.

Διαχωρίζω, ſeparo. f. ίσω. p. διακεχώρικα. a. 1. διεχώρισα. præſ. med. διαχωρίζομαι, diſcedo. διαχωρίσατε, a. 1. imperat. ex διὰ, & χωρίζω. Th. χωρὶς, ſeorſum.

Διάψαλμα, vocis inter canendum mutatio. a διαψάλλω, idem quod ψάλλω, pſallo, tango.

Δίγληνος, ου, ὁ, ἡ, qui geminas oculorum pupillas habet. ex δὶς, & γλήνη, ης, ἡ, oculi pupilla.

Δίδαγμα, ατος, τὸ, documentum. a διδάσκω, doceo. f. ξω. præt. paſſ. δεδίδαγμαι.

Διδακταὶ ἀρεταὶ. Doctrina partæ virtutes, non natura inſitæ. διδακτὰ, ſcil. πράγματα.

Διδακτικὸς, ἡ, ὸν, aptus ad docendum. διδακτὸς, ἡ, ὸν. doctus, a, um. idem quod δεδιδαγμένος, & de rebus, quæ doceri, diſcive poſſunt. Th. διδάσκω, doceo.

Διδάξαι, a. 1. inf. act. δίδαξε, a. 1. Jon. pro ἐδίδαξε, verbi διδάσκω, doceo. f. διδάξω. p. χα.

Διδάξῃς, 2. perſ a. 1. ſub. διδάξω, f. 1. vel a. 1. ſub. a διδάσκω, doceo, quod vide.

Δίδασκ', pro δίδασκε, doce, præſ. imperat. act. a διδάσκω, doceo.

Διδασκαλεῖον, ου, τὸ, ſchola. διδασκαλία, ας, ἡ, doctrina. ab eodem them.

Διδασκαλία, ας, ἡ, doctrina, docendi munus. διδασκάλια, ων, τὰ, pro documentis, rebuſque, quas quis aliquem docet. Minerval.

Διδάσκαλος, ου, ὁ, magiſter. ab eod. them.

Διδασκέμεν, & διδασκέμεναι, præſ. inf. Jon. & Dor. pro διδάσκειν, a διδάσκω.

Διδάσκευ, diſce. Dor. præſ. imper. paſſ. pro διδάσκου, ejuſdem them.

Διδασκέω, Att. pro διδάσκω, doceo.

Διδασκῆσαι, a. 1. inf. act. verbi διδασκέω, idem quod διδάσκω, doceo.

ΔΙΔΑ'ΣΚΩ, doceo. imperf. ἐδίδασκον. f. διδάξω. p. δεδίδαχα. a. 1. ἐδίδαξα, ας, ε. a. 1. imperat. δίδαξον. a. 1. ſub. διδάξω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. διδάξαι. præſ. paſſ. διδάσκομαι, diſco. perf. δεδίδαγμαι. a. 1. paſſ. ἐδιδάχθην, ης, η, & in 2. plur. ἐδιδάχθητε, didiciſtis. q. a διδάω, & δάω, do ſcire. vel q. δια-σκῶ, exerceo. Hinc Δίδακτρον, ου, τὸ, Minerval. διδάσκαλος, ου, ὁ, magiſter. διδασκαλία, ας, ἡ, doctrina. διδαχὴ, ῆς, ἡ, idem. αὐτοδίδακτος, ου, ὁ, ἡ, qui ſua induſtria aliquid didicit. ἑτεροδιδασκαλέω, nova ſeu aliena doceo. ψευδοδιδάσκαλος, ου, ὁ, ἡ, falſus doctor.

Διδαχὴ, ῆς, ἡ, doctrina: a διδάσκω.

Διδαχθῇς, docearis, aor. 1. ſub. paſs. ejuſdem verbi.

Διδέασι, Poet. pro διδέασι, ſeu διδοῦσι, a δίδημι, idem quod δέω, ligo.

Δίδη, Jon. & Poet. pro ἐδίδη, 3. ſingul. imperf. a δίδημι, quod a δέω.

Διδόαμεν, pro δίδομεν, 1. plural. præſ. indicat. pleonaſmo litteræ α, a δίδωμι, do.

Διδοῖ, 3. ſing. præſ. διδοῖσθα, pro δίδοις, 2. ſing. per paragog. Æol. ſyllabæ θα, quaſi a διδόω, pro δίδωμι, do. Sic & δίδοι, Dor. pro δίδου, da, præſ. imp. a διδόω, ῶ, pro δίδοθι.

Διδόμεν, Jon. Dor. & Æol. pro διδόναι, præſ. inf. hinc διδόμεν φόβον θήρας, feris injicere metum. Pind.

Δίδοντι, Dor. pro διδοῦσι, dat, præſ. ind. act. διδόντι, Dor. pro διδοῦσι, 3. plur. præſ. vel dat. pl. part. præſ. act. a δίδωμι, do.

Διδότω, 3. ſing. præſ. imper. act. δίδοθι, in 2. plur. δίδοτε, date. a δίδωμι. δίδοτι, Dor. pro δίδωσι, dat.

Δίδου, imperf. Jon. pro ἐδίδου, dabat. quaſi a διδόω. poteſt etiam eſſe imper. præſ. paſs. δίδου, ὑ δίδοσο, da. διδοῦναι, Poet. pro διδόναι, præſ. inf. act. διδοὺς, præſ. part. act. διδοῦσι, 3. plur. præſ. ind. a δίδωμι.

Διδοῦν, Jon. & Poet. pro διδόναι, dare, præſ. inf. a δίδωμι.

Διδράσκω, fugio. q. a δράω.

Δίδραχμον, ου, τὸ, didrachmum, nummus, qui duas drachmas continet. ex δὶς, bis, & δραχμὴ, ῆς, ἡ, drachma.

Διδυμάονε, geminos, nom. dual. a διδυμάων, ονος, quod a δίδυμος, ου, ὁ, geminus.

Διδυμοτόκος, ου, ἡ, gemellipara. a δίδυμος, geminus, & τίκτω, pario. p. m. τέτοκα.

ΔΙ'ΔΥΜΟΣ, ου, ὁ, geminus, duplex. q. a δύω, reduplicata prima ſyllaba.

Διδυμόχροος, bicolor. ex δίδυμος, geminus, duplex, & χρόα, ας, ἡ, color.

Διδῶ, ῷς, ῷ, præſ ſub. a δίδωμι.

Δίδωθι, pro δίδοθι, Poet. & Æol. præſ. imperat. act. a δίδωμι, do.

ΔΙ'ΔΩΜΙ, dono, do, conſtituo. imperf. ἐδίδων, ως, ω, vel ἐδίδουν, ους, ου, q. a διδόω. f. δώσω. aor. 1. ſub. δώσω, ῃς, ῃ, Jo. 17. 2. p. δέδωκα. pluſ. perf. ἐδεδώκειν, & δεδώκειν, Joh. 11. 57. aor. 1. ἔδωκα, ας, ε. aor. 2. ἔδων, ως, ω. aor. 2. imperat. δὸς, & in pl. δότε, date. aor. 2. ſub. δῶ, ῷς, ῷ. aor. 2. opt. δοίην, & Att. δῴην, ης, η. aor. 2. inf. δοῦναι. aor. 2. partic. δοὺς, δόντος, ὁ, qui dedit. imperf. paſs. ἐδιδόμην, ου, ο. perf. paſs. δέδομαι, σαι, ται. aor. 1. paſs. ἐδόθην, ης, η. aor. 1. opt. paſs. δοθείην, ης, η. aor. 1. ſub. paſs. δοθῶ, ῇς, ῇ. aor. 1. inf. δοθῆναι. aor. 1. part. paſſ. δοθεὶς, εῖσα, έν. f. 1. paſs. δοθήσομαι, ῃ, εται. q. ab inuſit. δόω, Lat. do. ut manifeſte ex δῶ, contract. ex δόω. Hinc δόσις, εως, ἡ, donatio, donum. δοτὴρ, ῆρος, ὁ, dator. προδότης, ου, ὁ, proditor.

Διδῶν, Dor. pro διδοῦν. quod vide.

Δίε, pro ἔδιε, timebat, imperf. Jon. a δίω, pro δείδω. alii volunt eſſe a. 2. verbi δείω, pro δέδω, cujus aor. 2. ſit ἔδιον, ες, ε.

Διέβαινε, 3. ſingul. imperf. verbi διαβαίνω, tranſvado. f. βήσομαι. a. 2. ἔβην. Th. βαίνω, eo. a. 2. διέβην.

Διεβίβασε, a. 1. ind. act. verbi διαβιβάζω, tranſeo. vide βιβάζω.

Διεβλήθην, delatus fui, a. 1. ind. paſs. a διαβάλλω, trajicio, calumnior. Them. βάλλω, jacio.

Διεγείρω, excito. f. διεγερῶ. p. διεγήγερκα. a. 1. διήγειρα. imperf. paſs. διηγειρόμην, ου, ετο. a. 1. paſs. διηγέρθην, ης, η. aor. 1. part. paſs. διεγερθεὶς, έντος, ὁ

excitatus. Them. ἐγείρω, excito.

Διεγερθεὶς, aor. 1. part. paſſ. a διεγείρω, quod vide.

Διεδάσσατο, diſtribuit, 3. ſing. a. 1. med. Poet. a διαδαίω. ſic διεδάσσαο, 2. ſingul. ejuſdem temporis pro διεδάσσω. Jon. ω, mutatur in αο. ab eodem Th. δαίω, divido.

Διέδεξε, & διέδεξαν, Jon. pro διέδειξε, & διέδειξαν, a. 1. ind. act. verbi δείκνυμι, oſtendo.

Διέδλω, adverb. διὰ πέλυς. Heſych. a δίειμι, trajicio, aut tranſeo.

Διεδιδόμην, ου, το, imperf. paſſ. a διαδίδωμι, trado per manus. Th. δίδωμι, do. f. δώσω. præt. δέδωκα. a. 2. ἔδων.

Διέδοξε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi διαδοκέω, videor. f. ξω.

Διέδρα, effugit, Dor. pro διέδρη, 3. ſing. a. 2. act. vide διαδράσκω.

Διέδωκας, a. 1. ind. verbi διαδίδωμι. vide διεδιδόμην.

Διέζωσεν, 3. ſing. a. 1. act. a διαζώννυμι, præcingo. f. ζώσω. p. ἔζωκα. Th. ζωννύω, vel ζώννυμι, cingo.

Διέθετο, pepigit, 3. ſing. aor. 2. med. a διατίθημι, diſpono. f. θήσω, p. τέθεικα, a. 2. ἔθην.

Διέθηκα, ας, ε, a. 1. ind. act. a διατίθημι, diſpono animo. ex διὰ, & τίθημι, pono.

Διίει, 3. ſing. imperf. tanquam a διιέω, verbi δίιημι, tranſmitto, trajicio. Poteſt etiam eſſe 3. ſing. præſ. verbi δίω, pro δείδω, timeo. Tum δίει, trajice, eſt præſ. imperat. ut ἴθι, vel εἶ, ἴτω, ab inuſit. ἴω, verbi εἶμι, eo.

Διειδὴς, έος, & τὸ διειδὲς, conſpicuus, clarus, a, um. Th. εἴδω, video.

Διείδω, & διειδέω, dignoſco, perſpicio. Th. εἴδω, ſcio.

Διεῖλε, a. 2. ind. 3. ſing. verbi διαιρέω, divido. f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον, ες, ε. Th. αἱρέω, capio.

Διείρεο, interroga, præſ. imperat. Jonic. pro διείρου, ex διὰ, & εἴρω, dicto, necto.

Διέκειτο, conſtitutum erat, imperf. med. a διάκειμαι. Them. κεῖμαι, f. κείσομαι, jaceo.

Διεκόπην, ης, η, aor. 2. ind. paſſ. verbi διακόπτω. Th. κόπτω, ſcindo.

Διέκπλοος, ου, ὁ, tranſitus. ex διὰ, & ἐκπλέω, enavigo. Th. πλέω, f. πλεύσω, navigo.

Διεκπλώειν, Jon. & Poet. pro διεκπλεῖν, navigio trajicere. ab eodem verbo, & them.

Διέκροος, ου, ὁ, Jon. fluxus aquarum per aliquem locum. ex διὰ, & ἐκροὴ, quod ab ἐκρέω, effluo. Thema ῥέω, fluo.

Διεκώλυον, ες, ε, imperf. act. a διακωλύω, obnixe prohibeo. Th. κωλύω, impedio. f. σω. a. 1. ἐκώλυσα, ας, ε.

Διέλαθον, ες, ε, a. 2. ind. act. a διαλανθάνω, lateo. f. λήσομαι. p. λέληθα. Th. λανθάνω, idem.

Διελάλουν, imperf. act. a διαλαλέω, divulgo. f. ήσω. p. διαλελάληκα. Th. λαλέω, loquor.

Διελέγετο, 3. ſing. imperf. paſſ. a διαλέγομαι, colloquor. Th. λέγω, dico. fut. ξω.

Διελεῖν, a. 2. inf. διελὼν, a. 2. part. act. a διαιρέω, divido. Them. αἱρέω. a. 2. εἷλον.

Διελευσόμεθα, 1. plur. f. 1. med. verbi διέρχομαι, tranſeo. fut. διελεύσομαι, quod vide.

Διελέχθην, & in 3. pl. διελέχθησαν, a. 1. ind. paſſ. a διαλέγω, diſſero, colloquor. Th. λέγω, dico.

Διεληλυθότα, acc. ſing. præt. med. part. a διέρχομαι, tranſeo, quod vide. & in p. m. διελήλυθα.

Διέλῃς, 2. ſing. a. 2. ſub. act. verbi διαιρέω, quod vide.

Διελθεῖν, aor. 2. inf. act. a διέρχομαι, percurro. Them. ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. aor. 2. ἦλθον.

Διελοιδοροῦντο, 3. pl. imperf. paſſ. a διαλοιδορέω, convitior. Th. λοίδορος, ου, ὁ, convitiator.

Διέλοντο, 3. pl. a. 2. med. pro διείλοντο, a διαιρέω, divido. f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. διεῖλον. Th. αἱρέω, eligo.

Δίεμαι, madefacio, a δίημι.

Διεμαρτυράμην, ω, ατο, a. 1. med. a διαμαρτύρομαι, etiam, atque etiam obteſtor. f. διαμαρτυροῦμαι. Th. μάρτυς, υρος, ὁ, teſtis.

Διεμάχετο, 3. ſing. imperf. med. a διαμάχομαι, oppugno. Th. μάχομαι, pugno. f. μαχήσομαι.

Διεμερίσθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. a διαμερίζω, partior, diſtribuo. ex διὰ, & μερίζω, divido.

Διενέγκω, ῃς, ῃ, a. 1. vel 2. ſub. act. a διαφέρω, differo, quod vide.

Διενεῖκαι, conficere, a. 1. inf. act. verbi διαφέρω, vide in ἐνέγκω.

Διενενοήατο, Jon. pro διενενόηντο, 3. plur pluſ. perf. paſſ. verbi διανοέομαι, οῦμαι, cogito. ex διὰ, & νοέω. Th. νοῦς, mens.

Διενήνοχα, ας, ε, 3. ſing. præt. med. a διαφέρω, differo. f. οίσω. a. 1. ἤνεγκα. præt. paſſ. ἤνεγμαι. a. 1. paſſ. ἠνέχθην. p. m. ἤνοχα, & Att. ἐνήνοχα.

Διενιαυτίζειν, totum annum in aliquo loco tranſigere. ex διὰ, & ἐνιαυτὸς, οῦ, ὁ, annus.

Διενοήθη, doluit in corde. 3. ſing. a. 1. paſſ. a διανοέομαι, vide in διανοηθείς.

Διεξάϊξε, Dor. pro διεξῇξε, cum impetu tranſiit, 3. ſing. aor. 1. ind. act. ex διὰ, ἐκ, & ἀΐσσω, irruo. f. ξω. a. 1. ᾖξα, ας, ε.

Διέξεισιν, 3. plur. præſ. ind. a διέξειμι, tranſeo, ediſſero. ex διὰ, & εἶμι, eo.

Διεξελᾶν, ſeu διεξελαύνειν, tranſire. Th. ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω.

Διεξελευσόμεθα, 1. plur. fut. 1. med. verbi διέρχομαι. f. ἐλεύσομαι.

Διεξελήλυθα, ας, ε, præt. med. verbi διεξέρχομαι, tranſeo. quod vide.

Διεξελθεῖν, a. 2. inf. act. ab eod. Th.

Διεξελίσσειν, explicare quod eſt implicitum, diſſolvere. ex διὰ, & ἑλίσσω, circumvolvo. Th. ἑλίω, volvo.

Διεξέρχονται, 3. plur. præſ. ind. διεξερχόμενος, η, ον, præſ. partic. ab ἔρχομαι.

Διεξίμεναι, Dor. pro διεξιέναι, præſ. inf. a διέξειμι, enarro, tranſeo, quod ab ἔξειμι, exeo. Th. εἶμι, eo.

Διεξιέναι, pro διάγειν, traducere. vide in διεξίμεναι.

Διέξοδος, ου, ἡ, compitum. ex δὶς, bis, & ἔξοδος, ου, ἡ, via qua exitur. Th. ὁδὸς, οῦ, ἡ, via.

Διέπειν, adminiſtrare. vide in διέπουσι.

Διεπέρασα, ας, ε, a. 1. ind. verbi διαπεράω, trajicio. Th. περάω, tranſeo. f. άσω. p. πεπέρακα. Th. πέρας, ατος, τὸ, terminus, vel πέρα, ultra.

Διέπεσον, ες, ε, a. 2. ind. a διαπίπτω, intercido, elabor. Th. πίπτω, cado. f. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Διεπέφραδε, 3. ſing. a. 2. act. pro διέφραδε, ες, ε, Poet. anadiploſi. ex διὰ, & φράζω, dico. f. σω. p. πέφρακα. a. 2. ἔφραδον. p. m. πέφραδα.

Διέποντι, gubernant, Dor. pro διέπουσι, quod vide.

Διέπουσι, 3. plur. ind. præſ. a διέπω, rego. Th. ἕπω, operor.

Διεπράθομεν, 1. plur. aor. 2. act. verbi διαπέρθω, vaſto. f. 2. πραθῶ. aor. 2. ἔπραθον. præt. m. πέπορθα. Them. πέρθω.

Διέπρησσον, exegi, imperf. Jon. a διαπρήσσω, pro διαπράσσω, efficio. Th. πράσσω, vel ττω, facio. Eſt & διαπρήσσω, pertranſeo, a περάω, quod vide in πέρας, ατος, τὸ, terminus.

Διέπω, adminiſtro. ex διὰ, & ἕπω, curo, operor.

Διεργάζεσθαι, conficere, interficere. vide ἐργάζομαι.

Διερευνῶν, præſ. part. a διερευνάω, indago, veſtigo. ab ἐρευνάω. f. ήσω, indago.

Διερὴν, humidam, acc. ſing. f. g. a διερὸς, humidus. Thema διαίνω, f. ανῶ, humecto.

Διερμηνεύω, interpretor. imperf. διερμήνευον, ες, ε. præſ. imperat. διερμήνευε, έτω. f. εύσω. p. διερμήνευκα. ex διὰ, & ἑρμηνεύω. hinc διερμηνευτὴς, οῦ, ὁ, interpres. quod ab ἑρμηνεὺς, έως, ὁ, idem.

Διερρηγνύμην, ου, ετο, imperf. paſſ. verbi διαρρήγνυμι, dirumpo. Th. ῥήγνυμι, frango. f. ῥήξω. p. ἔρρηχα. a. 1. part. ῥήξας.

Διέρρηξα, ας, ε, a. 1. act. vide in διερρηγνύμην.

Διέρριψε, ας, ε, a. 1. act. a διαρρίπτω, disjicio. ex διὰ, & ῥίπτω, f. ψω, projicio. p. ἔρριφα. a. 1. part. ῥίψας.

Διέρχομαι, tranſeo. imperf. διηρχόμην, ου, ετο. f. διελεύσομαι. a. 2. διῆλθον, ες, ε. a. 2. ſub. διέλθω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. διελθεῖν. a. 2. part. διελθὼν, όντος. præt. med. διελήλυθα. Th. ἔρχομαι, venio.

Διερωτάω, percontor. f. ήσω. præt. διηρώτηκα. a. 1. διηρώτησα. a. 1. part. διερωτήσας, αντος. Th. ἐρωτάω, quæro.

Διεσάφησα, ας, ε, & in 3. plur. διεσάφησαν, a. 1. ind. act. a διασαφέω, ſignifico. p. διασεσάφηκα. ex διὰ, & σαφὴς, έος, ὁ, ἡ, perſpicuus.

Δίεσις, εως, ἡ, diviſio. item tonus muſicus. a διίημι, quod ex διὰ, & ἵημι. Eſt & δίεσις, perfuſio. a δίημι, perfundo, quod a διαίνω.

Διεσκέδασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi διασκεδάω. Th. σκεδάω, diſpergo.

Διεσκόρπισα, ας, ε, a. 1. ind. act. διεσκορπίσθην, a. 1. ind. paſſ. a διασκορπίζω, diſpergo. fut. ίσω. Th. σκορπίζω, ſpargo.

Διεσπάραξα, ας, ε, a. 1. ind. act. ex διὰ, & σπαράσσω, vel ττω, diſcerpo, lacero. f. ξω. p. ἐσπάραχα. aor. 1. part. σπαράξας.

Διεσπάρην, & in 3. plur. διεσπάρησαν, a. 2. ind. paſſ. ſic διέσπαρον, ες, ε, a. 2. ind. act. a διασπείρω, diſpergo. f. ερῶ. a. 1. διέσπειρα. Th. σπείρω, ſemino. p. m. ἔσπορα.

Διεσπάσθαι, præt. perf. inf. paſſ. a διασπάω, diſcerpo. f. άσω. præt. διέσπακα. a. 1. paſſ. διεσπάσθην. Th. σπάω, traho.

Διέσπειρα, ας, ε, aor. 1. ind. act. vide διεσπάρην.

Διέσσυτο, mota eſt, pluſq. perf. paſſ. pro διεσέσυτο, a perf. σέσυμαι, verbi σεύω, vel σύω, quod a σείω, quatio.

Διεστειλάμην, ω, ατο, & in plur. διεστειλάμεθα, a. 1. ind. med. a διαστέλλω, mando, edico. f. ελῶ. perf. διέσταλκα. a. 2. διέσταλον. p. m. διέστολα. Them. στέλλω, mitto.

Διέστην, ης, η, disjunctus fui, a. 2. ind. act. a διΐστημι, diſto, f. διαστήσω. præt. διέστηκα, ας, ε. aor. 1. διέστησα. Th. ἵστημι, ſto.

Διέστιχε, diſceſſit, 3. ſing. a. 2. act. verbi διαστείχω. Th. στείχω, vado.

Διεστραμμένος, η, ον, perverſus, a, um, perf. part. paſſ. a διαστρέφω, perverto. f. ψω. p. διέστροφα. a. 1. διέστρεψα. aor. 1. part. διαστρέψας, αντος, ὁ. ex διὰ, & στρέφω, verto.

Διεστράφην, ης, η, a. 2. ind. paſſ. a διαστρέφω. vide διεστραμμένος.

Διεστὼς, & in f. g. διεστῶσα, & in acc. pl. διεστῶτας, diſtitas, perf. part. act. per craſin, pro διεστηκὼς, ἑστακυῖα, & Jon. ἑσταὼς, & per craſin ἑστὼς, ῶτος, & in f. g. ἑστῶσα, & n. g. ἑστὸς. Them. ἵστημι, ſto.

Διέσχε, diviſit, 3. ſing. a. 2. act. a διέχω. Th. ἔχω, habeo, quod vide.

Διεσώθην, ης, η, & in 3. plur. διεσώθησαν, a. 1. ind. paſſ. hinc aor. 1. opt. paſſ. διασωθείην, verbi διασώζω, ſervo. Th. σώζω, ſervo.

Διέ-

Διέσωσα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi διασώζω. Th. σώζω, ſervo.
Διέταξε, diſpoſuit, 3. ſing. aor. 1. act. verbi διατάσσω, vel ττω, ordino. f. ξω. p. τέταχα. Th. τάσσω, idem.
Διεταράχθην, ης, η, perturbatus ſui, a. 1. ind. paſſ. a διαταράσσω, vel ττω, perturbo. f. ξω. p. τετάραχα. a. 1. ἐτάραξα. Th. ταράσσω, turbo.
Διετεκμήραντο, deſignarunt. 3. plur. a. 1. med. a διατεκμαίρω, certis ſignis probo. f. ρῶ. a. 1. διετέκμηρα. Th. τέκμαρ, ατος, τὸ, ſignum.
Διετέλει, 3. ſing. imperf. act. verbi διατελέω, permaneo. f. έσω. a. 1. διετέλεσα. Th. τέλος, εος, τὸ, finis.
Διετήρει, 3. ſing. imperf. act. διετήρεον, ουν, εις, ει, verbi διατηρέω, conſervo. f. ήσω. p. τετήρηκα. a. 1. paſſ. διετηρήθην, ης, η. Th. τηρέω, ſervo.
Διετὴς, έος, ὁ, ἡ, bimulus. biennis. ex δὶ, pro δὶς, bis, & ἔτος, εος, τὸ, annus.
Διετετάχατο, Jonic. pro διατεταγμένοι ἦσαν, inſtructi fuerant, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. verbi διατάσσω, quod vide.
Διετία, ας, ἡ, biennium. ex δὶς, bis, & ἔτος, annus.
Διέτμαγεν, diviſi ſunt, pro διετμάγησαν, 3. plur. a. 2. paſſ. Bœot. ſyncop. a διατμήγω, vel τμήσσω. f. 2. τμαγῶ. a. 2. ἔτμαγον. Th. τέμνω, ſeco.
Διέτμαξεν, Dor. pro διέτμηξεν, diſcidit, a. 1. act. vide διέτμαγεν.
Διέτριβον, ες, ε, imperf. verbi διατρίβω, commoror. Th. τρίβω, tero. f. ψω. p. τέτριφα.
Διέτρεψεν, dilapidavit, 3. ſing. aor. 1. ind. act. ab eodem them.
Διέφαυσεν, illuxit, 3. ſing. a. 1. verbi διαφαύσκω, fut. αύσω. a Th. φάω, luceo.
Διεφθάρην, ης, η, a. 2. ind. paſſ. a διαφθείρω, corrumpo. f. ερῶ. p. διέφθαρκα. a. 1. διέφθειρα. a. 1. inf. διαφθεῖραι. p. m. διέφθορα. a φθείρω, corrumpo. Th. φθίω, idem.
Διέφθαρμαι, perf. paſſ. διεφθαρμένος, part. paſſ. ab eodem them.
Διέφυ, interjectum eſt, 3. ſing. a. 2. ex διὰ, & φῦμι, vel φύω, naſcor. a. 2. ἔφυν, υς, υ.
Διεχειρίσασθε, interfeciſtis, 2. pl. a. 1. med. a διεχειρισάμην, ω, ατο, verbi διαχειρίζω, interficio. f. ίσω. p. διακεχείρικα. a. 1. διεχείρισα. Th. χεὶρ, ρὸς, ἡ, manus.
Διεχρήσατο, 3. ſing. a. 1. med. διεχρησάμην, ω, ατο. a διαχρέομαι, idem quod χρέομαι, utor, quod a χράω, commodo.
Διέχω, diſcedo, penetro. ex διὰ, & ἔχω, habeo.
Διέψευσται, 3. ſingul. perf. paſſ. ἔψευσμαι, σαι, verbi διαψεύδομαι, mentior. Th. ψεύδω, fallo.
Δίζεο, quære, præſ. imperat. Jon. pro δίζου. δίζεσθαι, præſ. inf. a δίζημαι, quæro. f. διζήσομαι. Th. δίζω, quæro.
Δίζηαι, Poetica ectaſi, pro δίζεαι, Jonic. pro δίζῃ, 2. ſingul. verbi δίζημαι.
Διζήμεθα, 1. plur. præſ. ind. διζήμενος, perquirens, præſ. part. ab eodem verbo, & them. δίζω.
Δίζυγες, nom. plur. a δίζυξ, bijugis, ex δὶς, bis, & ζυγὸς, ῦ, jugum, quod a ζεύγνυμι, jungo.
ΔΙ'ΖΩ, quæro, diſcepto. f. σω. p. κα. hinc δίζημαι. f. διζήσομαι, idem. q. a δὶς, tanquam διστάζων in bivio. vel a δίω, perſequor.
Δίζων, Dor. pro δίζουν, geminum, neut. gen. a δίζοος, ου, ὁ. & δίζως, duplicis vitæ. ex δὶς, bis, & ζάω, vivo.
Δίζωος, ου, ὁ, qui geminam habet vitam. ex δὶς, & ζάω, vivo.
Δία, divina, f. g. a δῖος, divinus. Th. Ζεὺς, gen. Διὸς, Jupiter.
Διήγειρα, ας, ε, & in 3. plur. διήγειραν, a. 1. ind. verbi διεγείρω, excito. f. ερῶ. p. διήγερκα. a. 1. paſſ. διηγέρθην. ex διὰ, & ἐγείρω, excito.
Διηγέομαι, οῦμαι, narro. hinc διηγέου, οῦ, narra, præſ. imperat. futur. διηγήσομαι. præt. paſſ. διήγημαι. a. 1. med. διηγησάμην, ω, ατο. aor. 1. ſub. med. διηγήσωμαι, ῃ, ηται. ex διὰ, & ἡγέομαι, duco.
Διήγημα, ατος, τὸ, & διήγησις, εως, ἡ, narratio. a διηγέομαι, quod vide.
Διῄειν, pluſq. perf. med. & in 3. plur. διῄεσαν, Att. a δίειμι, tranſeo, ex διὰ, & εἶμι, eo.
Διηθέω, percolo, eluo. f. ήσω. ex διὰ, per, & ἠθέω, colo, f. ἠθήσω.
Διηκόνεον, ουν, εες, εις, εε, ει, imperf. a διακονέω, miniſtro. f. ήσω. p. διηκόνηκα. Th. κονέω, feſtino.
Διηκονέω, miniſtro, & διήκονος, ου, ὁ, miniſter, Jon. pro διακονέω, & διάκονος.
Διηκόσιοι, ducenti, pro διακόσιοι, ex δὶς, bis, & ἑκατὸν, centum.
Διῆλθεν, 3. ſing. a. 2. act. a διέρχομαι, tranſeo. Th. ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον, ες, ε.
Διήλλαττον, ες, ε, imperf. verbi διαλλάττω, litem dirimo, muto. Th. ἀλλάττω, muto. f. ξω. p. χα.
Διημαρτήκασι, 3. pl. perf. act. a διαμαρτάνω, aberro. Th. ἁμαρτάνω, pecco. fut. ἁμαρτήσω. p. ἡμάρτηκα. a. 2. ἥμαρτον.
Διήνεγκα, ας, ε, a. 1. act. a διαφέρω, differo. f. διοίσω. a. 2. διήνεγκον. Th. φέρω, fero.
Διηνεκέεσσιν, dat. plur. Poet. a διηνεκὴς, & τὸ διηνεκὲς, perpetuus, a, um. ex διὰ, & ἠνεκὴς, έος, ὁ, ἡ, continuus, porrectus.
Διηνεκὴς, έος, ὁ, ἡ, continuus. vide διηνεκέεσσιν. Inde διηνεκῶς, adverb. perpetuo.
Διήνεμος, ου, ὁ, locus venti flatibus obnoxius, δι' οὗ ὁ ἄνεμος πνεῖ. Vel qui a vento fertur; vel inſtar venti velox. Th. ἄνεμος, ventus.
Διήνοιξα, ας, ε, a. 1. act. διηνοίχθην, ης, η, apertus fui, a. 1. paſſ. a διανοίγω, adaperio, quod ex ἀνοίγω, comp. ex ἀνὰ, & οἴγω, aperio.
Διῆξε, per craſin Jon. pro διήιξε, 3. ſing. aor. 1. verbi διαΐσσω, tranſeo per aliquem locum. Th. ἀΐσσω, ruo.
Διηπόρει, 3. ſing. imperf. act. διηπόρεον, ουν, a διαπορέω, ambigo. fut. ήσω. p. διηπόρηκα. ex διὰ, & πείρω, tranſadigo. p. m. πέπορα.
Διήρεσα, trajeci, a. 1. ind. irregulariter a διερέσσω. Them. ἐρέσσω, vel ττω, remigo.
Διήρης, εος, ὁ, biremis. ex δὶς, bis, & ἐρέσσω, remigo.
Διῄρηται, 3. ſing. perf. paſſ. διῃρημένος, ου, ὁ, perf. part. a διαιρέω, diſtinguo. Th. αἱρέω, capio. a. 2. εἷλον.
Διηρμήνευον, ες, ε, imperf. act. a διερμηνεύω, interpretor. f. εύσω. p. διηρμήνευκα. ex διὰ, & ἑρμηνεὺς, έως, ὁ, interpres.
Διήρπασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi διαρπάζω, diripio. quod vide.
Διήρχθην, a. 1. ind. paſſ. q. a διείργω, dirimo. Th. εἴργω, includo.
Διηρχόμην, ου, ετο, imperf. verbi διέρχομαι, tranſeo. Th. ἔρχομαι, fut. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.
Διῆσαν, 3. plur. a. 1. ind. act. a διΐημι, tranſmitto, f. διήσω. quaſi a διέω. Th. ἵημι, mitto.
Διῃτᾶτο, 3. ſingul. imperf. med. a διαιτάομαι, vitam dego. Th. δίαιτα, ης, ἡ, vivendi mos.
Διῄτησα, arbitratus ſum, pro ἐδιαίτησα, a. 1. verbi διαιτάω. Th. δίαιτα, ης, ἡ, arbitrium.
Διθάλασσος, ου, ὁ, ἡ, bimaris. a δὶς, bis, & θάλασσα, ης, ἡ, mare. Eſt ergo locus, qui utrinque mari alluitur.
Διθύραμβος, ου, ὁ, Dithyrambus, ſpecies carminis in honorem Bacchi. ex δὶς, bis, & θύρα, ας, ἡ, janua.
Διῒ, Jovi. dat. ſing. a Ζεὺς, διὸς, Jupiter.
Διϊκνέομαι, οῦμαι, pertingo. διϊκνούμενος, præſ. part. f. διΐξομαι. p. διῖγμαι. a. 2. med. διϊκόμην, ου, ετο. Th. ἱκνέομαι, venio.
Διΐξομαι, permeabo, fut. 1. med. verbi διϊκνέομαι, quod vide.
Διϊπετὴς, έος, ὁ, ἡ, a Jove delapſus. a Ζεὺς, Jupiter, & πίπτω, cado.
Διϊπτάμενος, præſ. part. a διΐπταμαι, pervolo. Th. ἵπταμαι. f. πτήσομαι.
Διϊστάναι, dirimere, præſ. inf. act. a διΐστημι, quod vide.
Διΐστημι, diſtinguo, ſeparo, diſto. f. διαστήσω. p. διέστηκα. a. 1. διέστησα. a. 1. part. διαστήσας, αντος. aor. 2. διέστην, ης, η, disjunctus fui. ex διὰ, & ἵστημι, ſtatuo.
Διϊσχυρίζομαι, affirmo, aſſero. imperf. διϊσχυριζόμην, ου, ετο. ex διὰ, & ἰσχυρὸς, ῦ, ὁ, ἡ, robuſtus. Thema ἰσχὺς, ύος, ἡ, robur.
Διῖχθαι, perf. inf. paſſ. a διϊκνέομαι, pervenio. quod vide.
Δίκα, ας, ἁ, Dor. pro δίκη, mos, conſuetudo.
Δικαζέμεν, decernere, præſ. inf. Jon. pro δικάζειν, verbi δικάζω, judico. præſ. par. act. δικάζων, οντος, ὁ. præſ. part. paſſ. δικαζόμενος. Th. δίκη, ης, ἡ, jus.
Δίκαι, pro δίκαια, juſta, a δίκαιος. δικαίη, ης, ἡ, Poet. pro δίκη, ἡ, juſtitia.
Δικαιεῦμαι, Dor. pro δικαιοῦμαι, mulctor. vide δικαιόω.
Δικαιοῦσθε, οῦσθε, 2. pl. præſ. paſſ. verbi δικαιόω, quod vide.
Δικαιοκρισία, ας, ἡ, juſtum judicium. q. d. δικαία κρίσις. a κρίνω, judico.
Δικαιόπολις πόλεος, Inſula juſtitiam in ſuis urbibus colens. a πόλις, urbs, & δίκη.
Δίκαιος, αία, αιον, juſtus, a, um, innocens, probus. in comp. δικαιότερος, ſuperlat. δικαιότατος. Th. δίκη, ης, ἡ, jus.
Δικαιοσύνη, ης, ἡ, juſtitia. ab eodem them.
Δικαιόω, ῶ, juſtifico, juſtum pronuntio. præſ. inf. δικαιόειν, οῦν, part. δικαιόων, ῶν, όοντος, οῦντος, ὁ. f. ώσω. p. δεδικαίωκα. præſ. inf. paſſ. δικαιόεσθαι, οῦσθαι. perf. paſſ. δεδικαίωμαι. perf. part. δεδικαιωμένος. a. 1. ind. paſſ. ἐδικαιώθην, ης, η. a. 1. imperat. δικαιώθητι, ήτω. a. 1. ſub. paſſ. δικαιωθῶ, ῇς, ῇ. f. 1. paſſ. δικαιωθήσομαι, ῃ, ηται. Th. δίκη, jus.
Δικαίωμα, ατος, τὸ, ſententia abſolutoria, juſtitia, juſtificatio. δικαιώματα, ων, τὰ, mandata Dei de externis ceremoniis.
Δικαίως, adv. juſte, a δίκαιος. Th. δίκη, jus.
Δικαίωσις, εως, ἡ, juſtificatio. ab eodem them.
Δικᾶν, judicare, Jon. pro δικάζειν. vide δικαζέμεν.
Δικανικὸς, ἡ, ὸν, forenſis, e, judicialis. ab eodem them.
Δικανὸς, ῦ, ὁ, cauſidicus. qui δίκας tractat. δικανικὸς, ἡ, ὸν, judicialis, e.
Δικάρηνοι, bicipites. ex δὶς, bis, & κάρηνον, ου, τὸ, caput.
Δίκας, acc. plur. a δίκη, ης, ἡ, jus.
Δικάσῃς, ῃ, 2. & 3. ſing. a. 1. ſub. act. a δικάζω, jus dico. Th. δίκη, jus.
Δικασπόλος, ου, ὁ, judex, qui verſatur circa jus, rex. a δίκη, jus, & πολέω, verſor.
Δικάσσαι, Poet. pro δικάσαι, a. 1. inf. act. ſic δικάσσει, 3. ſing. fut. 1. act. a δικάζω, jus dico. Th. δίκη, jus.
Δικαστήριον, ου, τὸ, judicium. ab eodem them.
Δικαστὴς, ῦ, ὁ, judex. acc. plur. δικαστάς. a δικάζω. perf. paſſ. δεδίκασμαι. Th. δίκη.

ΔΙΚΕΛΛΑ, ης, ἡ, ligo bifidus, bidens. q. a δὶς, & κέλλω, moveo. ſicut μάκελλα, a μία, & κέλλειν, quod ſolitarie moveat.

ΔΙΚΗ, ης, ἡ, ius, juſtitia, pœna, ultio. Hinc δίκαιος, ου, ὁ, juſtus. δικαιόω, juſtum cenſeo. δικαιοσύνη, ης, ἡ, juſtitia. δικαίωμα, ατος, τὸ, juſte factum: item firmamentum cauſæ. δικάζω, jus dico. δικαστής, ου, ὁ, judex. δικαστήριον, ου, τὸ, judiciale forum. ἄδικος, ου, ὁ, ἡ, injuſtus. ἀδικία, injuſtitia. ἀδικέω, ήσω, ηκα, injuſte ago, injuria afficio. ἀντίδικος, ου, ὁ, adverſarius in lite. ἐκδικέω, ulciſcor. ἔκδικος, ου, ὁ, ultor.

Δίκην, more, adverbialiter. χειμάῤῥου δίκην, torrentis inſtar. a δίκη, mos.

Δίκησις, εως, ἡ, vindicta. leg. Sirac. 46. cap. ult. ſed reſtitue ἐκδίκησις.

Δικλὶς, ίδος, ἡ, fores geminæ, valvæ bifores. ex δὶς, bis, & κλείω, claudo. vel a κλεὶς, clavis.

Δίκρανος, ου, ὁ, biceps, cui duo κράνα.

ΔΙΚΤΑΜΝΟΝ, ſeu δίκταμνον, ου, τὸ, & δίκταμνος, ου, ἡ, Dictamnum, herba ſic dicta a monte Cretæ.

ΔΙΚΤΥΟΝ, ου, τὸ, rete. q. a δίκω, jacio.

ΔΙΚΩ, jacio, dejicio. δίκειν, pro βάλλειν.

Δίλογος, ου, ὁ, ἡ, bilinguis. ex δὶ, pro δὶς, bis, & λόγος, ſermo, quod a λέγω, dico. p. m. λέλεγμαι.

Διμυλαίνω, labra moveo, diſtorqueo. a δὶς, & μύλη, malæ. vide διαμυλαίνω.

Διμνέως, adverb. Jon. duabus minis.

Δίνασε, Dor. pro ἐδίνησε, aor. 1. ind. act. verbi δινέω, moveo. Th. δίνη, ης, vortex.

Δινέμεν, vertere, præſ. inf. Jon. ut δινέμεναι, Æol. pro δινεῖν, a δινέω, moveo. f. ήσω. Th. δίνη, ης, ἡ, vortex.

Δινεύεσκ', pro δινεύεσκε, volutabat ſe, imperf. Jon. pro ἐδίνευε, verbi δινεύω, oberro, Æol. pro δινέω. Th. δίνη.

Δινέω, moveo. f. ήσω. p. δεδίνηκα. Th. δίνη, ης, ἡ, vortex.

ΔΙΝΗ, ης, ἡ, vortex, gurges. δίνῃς, dat. plur. Jon. pro δίναις. δῖνος, ου, ὁ, idem. id eſt, quia ibi aqua δινεῖται. aut quia δεινὴ, id eſt vehemens. vel a δινεῖν, agitare. Quod eſt in aqua vortex, eſt in capillo vertex; utrumque a vertendo. δινέω, f. ήσω, circumago. δινὸς, οῦ, ὁ, vorticoſus. δινόω, torno. hinc δινωτὸς, ὁ, volubilis.

Δινήεντας, acc. plur. a δινήεις, εσσα, εν, vorticoſus, a, um. in dat. δινήεντι. Th. δίνη, ης, ἡ, vortex.

Δινοβία, ας, ἡ, violentus vortex. q. δίνη βιαία.

Δινωτὸς, οῦ, ὁ, rotundus, verſatilis, torno factus. a δινόω, torno. ab eodem them. δίνη.

Διξὸς, ἡ, ὸν, geminus, Jon. pro δισσὸς, vide in δισσοί, duæ.

Διὸ, propterea. ex διὰ ὃ, propter quod.

Διογενὲς, έος, ὁ, Jove editus, vocativ. ὦ διογενὲς, ex Ζεὺς, Διὸς, Iupiter, & γείνομαι, naſcor.

Διογένης, εος, ὁ, Diogenes, nomen proprium.

Διόγνητος, ου, ὁ, a Jove generatus, generoſus. ex Διὸς, quod a Ζεὺς, & γνητὸς, pro γεννητὸς. Th. γείνομαι, naſcor.

Διοδεύω, iter facio. imperf. διώδευον. f. εύσω. p. διώδευκα. a. 1. διώδευσα. ex διὰ, & ὁδὸς, οῦ, ἡ, via. hinc δίοδος, tranſitus.

Διοδοιπορέω, permeare. ex δίοδος, tranſitus, & πείρω, tranſeo.

Δίοδος, ου, ἡ, vide in διοδεύω.

Διόθεν, adverb. e loco, a Jove. Th. Ζεὺς, Διὸς, Jupiter.

Διοικέω, ſeorſum habito, adminiſtro. præſ. imperat. διοίκει. fut. 1. med. διοικήσομαι. Th. οἶκος, domus.

Διοικῆσαι, a. 1. inf. act. a διοικέω, adminiſtro. f. ήσω. p. διῴκηκα. 3. ſing. præſ. paſſ. διοικεῖται, ab οἰκέω. Th. οἶκος, domus.

Διοικεῦντας, acc. plur. præſ. part. a διοικέω. quod vide.

Διοίσω, fut. 1. verbi διαφέρω, differo. quod vide.

Διοκλέα, ῆος, ὁ, Diocleus, acc. Διοκλῆα, nom. propr.

Διοκλῆς, contract. pro Διοκλέης, Diocles, nomen propr. acc. ſing. Διοκλέα.

Διομήδη, dat. ſing. a Διομήδης, εος, ὁ, Diomedes, nom. propr.

Διομήδη, ης, ἡ, Diomedea, nom. propr. mulieris.

Διόμνυμαι, ῦσαι, ται, dejero, juro. ex διὰ, & ὄμνυμι, juro. f. ὀμόσω. p. ὤμοκα, Att. ὀμώμοκα.

Δίον, & δίε, pro ἔδιον, & ἔδιε, imperf. verbi δίω, expello, timeo, pro δειδω, quod vide.

Δῖον, accuſ. δῖος, δία, divinus, a, um. Th. Ζεὺς, Jupiter. gen. Διός.

Διονύσιος, ου, ὁ, Dionyſius, nomen viri.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ, ου, ὁ, Bacchus, quia quum naſceretur, femur Διὸς ἔνυξεν. aliter a Διὸς, & νῦσος. Plat. q. διδοίνυσος, a διδόναι οἶνον. Hinc Διονύσια, ων, τὰ, ſacra Bacchi. ἀπροσδιόνυσος, ου, ὁ, ἡ, qui nihil ad rem facit. ἀπροσδιόνυσα, ων, τὰ, abſurda.

Διόπερ, quapropter. ex διὰ, propter, & ὅπερ, quod.

Διοπετὴς, ὁ, ἡ, & τὸ διοπετὲς, ſc. ἄγαλμα, ατος, τὸ, ſimulachrum e cœlo delapſum. a Ζεὺς, Jupiter, & πίπτω, cado.

Διορᾶν, præſ. inf. act. a διοράω, perſpicio. Th. ὁράω. f. άσω, video. p. ἑώρακα, Att. ἑώρακα.

Διορθῶν, præſ. part. act. a διορθόω, corrigo. vide διόρθωσις.

Διόρθωσις, εως, ἡ, directio. a διορθόω, corrigo. f. ώσω. p. διώρθωκα. perf. paſſ. διώρθωμαι, σαι. Thema ὀρθὸς, οῦ, ὁ, rectus.

Διορθωτὴς, οῦ, ὁ, corrector. acc. plur. διορθωτὰς, ab eodem them.

Διορίζεσθαι, præſ. inf. paſſ. a διορίζω, diſtermino, diſtinguo. Th. ὅρος, ου, ὁ, terminus, limes.

Διόροφον, vide in διώροφον.

Διορυγῆναι, a. 2. inf. paſſ. a διορύσσω, quod vide.

Διορύσσω, perfodio. fut. διορύξω. p. διώρυχα. a. 1. διώρυξα. a. 2. διώρυγον. perf. paſſ. διώρυγμαι. a. 2. paſſ. διωρύγην, ης, η. aor. 2. inf. paſſ. διορυγῆναι. Th. ὀρύσσω, fodio.

Διὸς, Jovis, gen. ſing. a Ζεὺς, Jupiter. acc. Δία. Sed δῖος, pro δῖος, divinus, adject. a Ζεὺς.

Διόσδοτος, ου, ὁ, a Jove datus. a δίδωμι, do, & Ζεὺς, Διὸς, Jupiter.

Διόσκουροι, ων, οἱ, Jovis filii, Caſtor ſc. & Pollux. ex Διὸς, Jovis, quod a Ζεὺς, & κοῦρος, pro κόρος, ου, ὁ, juvenculus. Th. κορέω, verro.

Διότι, quoniam, conjunct. ex διὰ, propter, & ὅ, τι, quod.

Διοτρεφέεσσι, dativ. plur. Jonic. διοτρεφέος, gen. ſing. a διοτρεφὴς, έος, ὁ, ἡ, a Jove nutritus. a Διὸς, Jovis, quod a Ζεὺς, & τρέφω, alo. fut. θρέψω. p. τέτροφα.

Διπλάζω, geminus ſum. a διπλόος, οῦς, ὁ, duplus.

Δίπλαξ, duplex, duas cruſtas habens. a δὶς, bis, & πλὰξ, cruſta. vel a διπλάζω, duplico. Th. διπλόος, duplus.

Διπλάσιος, ου, ὁ, duplo major. Th. διπλόος, διπλοῦς, ὁ, duplus.

Διπλάσιος, Jon. pro διπλάσιος, quod vide.

Διπλοΐς, ίδος, ἡ, læna duplicata. Th. διπλόος, οῦς, ὁ, duplus.

ΔΙΠΛΟΟΣ, οῦς, ὁ, duplus. in f. g. διπλόη, ῆ, όον, οῦν. q. a δὶς, & πέλω, ſum. hinc διπλῆ, dupliciter. διπλοΐς, ίδος, ἡ, læna duplicata. διπλόω, duplico. δίπλωμα, ατος, τὸ, Diploma, literæ principum. διπλάσιος, ου, ὁ, & διπλάσιον, ου, ὁ, ἡ, duplo major.

Διπλόω, duplico. fut. ώσω. aor. 1. imperat. δίπλωσον, ώσω, & in 2. plur. διπλώσατε. perf. δεδίπλωκα. præt. paſſ. δεδίπλωμαι. Thema διπλόος, ὁς.

Δίπτυχα, dupliciter, adverb. δίπτυχος, duplex. a δὶς, bis, & πτὺξ, ἡ, plica. quod a πτύσσω, plico.

Δίρκα, ας, ἡ, Dor. pro Δίρκη, ἡ, fons.

ΔΙΡΚΑΙΑ, vel κιρκαία, ας, ἡ, herbæ nomen, a Circe ducunt.

Δίσκος, δίσκοι τὰ ἐξανθήματα τῶν πτιλῶν, quæ & φθεῖρες, quæ ſunt ut φθεῖρες. ſic a δέρω.

ΔΙΣ, adv. bis, a δύω. Hinc δισσὸς, & δισσὸς, οῦ, duplex. δίχα, dupliciter, bipartito. διάνδιχα, idem.

Δὶς, Jupiter, inuſitat. nominativus, pro quo Ζεὺς. Eſt & aer, a διὰ, quia omnia tranſit.

Δίσδυμαι, Dor. pro δίζημαι.

Δίσευνος, ου, ὁ, qui duas uxores habet. ex δὶς, & εὐνὴ, ῆς, ἡ, cubile.

Δισκεὺς, cometa quidam a diſci figura.

Δισκήσαντες, Æol. pro δισκήσαντες, diſcum jaculatus, a. 1. part. act. a δισκέω. Th. δίσκος.

ΔΙΣΚΟΣ, ου, ὁ, diſcus. Luſus genus frequens apud Græcos, cum lapidem, aut ferrum rotundum pertuſum in aerem jacularentur, quæ actio δισκοβολία dicitur. Δισκέω, diſcum jacio. a δίκω, quia δίκεται, expellitur, & mittitur.

Δίσκουρα, terminus, qui diſci jactu comprehenditur. δίσκου οὖρος, vel ὅρος.

Δισσαὶ, duæ, nom. pl. f. g. a δισσὸς, οῦ, ὁ, duplex, & Att. ττὸς. Th. δὶς, bis.

ΔΙΣΤΑΖΩ, dubito. fut. άσω, vel άξω. p. δεδίστακα, vel χα. inde διστάγμὸς, οῦ, ὁ, dubitatio. δισταγμὸς, ἡ, idem. q. a δὶς, ut dubito a duabus viis. vel a δὶς, & στάζω, q. in bivio ſto. Vel a δὶς, & στάζω, ſtillo: Metaphora ſumpta a vaſe pertuſo, hac, & illac perfluente, ut dubites, qua perfluat.

Δίσωμος, ου, ὁ, ἡ, anceps. ex δὶ, pro δὶς, bis, & σῶμα, ατος, τὸ, os.

Δισχίλιοι, αι, α, bis mille. ex δὶς, bis, & χίλιοι, mille.

Διττὸς, duplex, Att. pro δισσὸς, οῦ, ὁ. Th. δὶς, bis.

Διϋλίζω, percolo, per colum transfundo. ex διὰ, & ὑλίζω, defæco. fut. διϋλίσω. p. διΰλικα. Th. ὕλη, ης, ἡ, materia, lignum; item fæces.

Διφάσιος, α, ον, Jon. pro quo Poetæ δοιὸς, & in plur. δοιοὶ, communiter vero δισσὸς, ὁ, ὸν, duplex. Th. δὶς, bis.

ΔΙΦΑΩ, f. ήσω, vel άσω, quæro. quaſi διὰ ἀφῆ, perſequor tactu. vel a δὶ, & φάω, q. in bivio appareo, huc, & illuc oculos intendens.

ΔΙΦΘΕΡΑ, ας, ἡ, pellis, exuvium, tentorium, veſtis coriacea, membranæ, in quibus ſcribitur. q. a δέρω, excorio, vel a δὶ, & φθείρω, corrumpo, quia exterius pilis denudatur, interius raditur, attenuatur, ut videatur corrumpi.

Δίφραξ, ακος, ἡ, ſella. Th. δίφρος, quod vide.

Διφρὶς, ίδος, ἡ, idem quod δίφρος, ου, ὁ, currus.

Διφρηλασία, ας, ἡ, currus agitatio, aurigatio. hinc διφρηλάτας, α, ὁ, Dor. pro διφρηλάτης, ου, ὁ, currus agitator. ex δίφρος, & ἐλαύνω, agito.

ΔΙΦΡΟΣ, ου, ὁ, & gen. Jon. δίφροιο, locus in curru, in quo parabates, & auriga ſedebant, ſella, bigæ. q. διφόρος, quia duos fert. a δύο, & φέρω, vel quia duobus equis trahitur, φέρεται, vel quia duabus rotis innititur.

vel

vel q. θέων, celeriter currens, & φέρων, ferens.

Διφρηφορεῖν, curru vehere. ex δίφρος, currus, & φέρω, fero.

Διφυὴς, ὁ, ἡ, qui duas habet naturas. ex δὶς, bis, & φύω, naſcor. hinc φυὴ, ῆς, ἡ, natura.

Διφῶσα, inquirens, præſ. part. f. g. a διφάω, f. ήσω, quæro.

Δίχ', pro δίχα, ſeorſim, biſariam. Th. δὶς, bis.

Διχάζω, diſſidere facio, ſeparo. f. άσω. a. 1. inf. διχάσαι. perf. δεδίχακα. ejuſd. th.

Διχθὰ, Poet. idem quod δίχα, adv. dupliciter. ab eodem them.

Διχθαδίας, acc. plur. f. g. a διχθάδιος, ου, ὁ, idem quod διπλὸς, duplex. Th. δὶς, bis.

Διχθὰς, άδος, ἡ, duplex. ab eod. them.

Διχόβουλος, ου, ὁ, ἡ, diſcors, diſſentiens. q. d. ὁ τὴν βουλὴν δίχα. Th. δὶς, bis, & βουλή.

Διχόθεν, adv. a duabus partibus. ejuſdem them. δίς.

Διχόμηνις, ιδος, ἡ, Poet. Luna plena, & Soli adverſa. Διχόμηνος, ου, ὁ, Luna ſemiplena, ἡ δίχη, τουτέστιν εἰς δύο ἴσα μέρη διαιρεθεῖσα μήνη, ἤγουν σελήνη. Id eſt, Luna in duas æquales partes diviſa, quod fit, quum eſt ſemiplena.

Διχοστασία, ας, ἡ, diſſenſio, ſeditio. in dat. διχοστασίῃ, Jon. a δίχα, diviſim. quod a δὶς, bis, & στάσις. quod ab ἵστημι, ſto.

Διχοτομέω, in duas partes ſeco, ſeparo. f. ήσω. perf. δεδιχοτόμηκα. a. 1. ἐδιχοτόμησα. ex δίχα, dupliciter. quod a δὶς, bis, & τέμνω, ſeco. præt. med. τέτομα. hinc διχοτόμημα, ατος, τὸ, cadaver.

Διχῶς, dupliciter, adverb. a δὶς, bis.

ΔΙ'ΨΑ, ης, ἡ, ſitis. q. a δαίω, uro, & ἔπτω, lædo. ſitis ex ariditate corporis. inde διψαλέος, ου, ὁ, ſitibundus. διψάω, f. ήσω, ſitio, vehementer expeto. perf. δεδίψηκα. a. 1. ἐδίψησα.

Διψῇ, Dor. pro διψᾷ. διψῇς, pro διψᾷς, ſitis, 2. ſing. præſ. ind. Att. vel Dor. ſic διψῇν, pro διψᾶν, a διψάω, ſitio. Th. δίψα, ſitis.

Διψήσῃ, 3. ſing. aor. 1. ſub. act. a διψάω, ſitio.

Δίψος, εος, τὸ, ſitis, idem quod δίψα, quod vide.

Δίψυχος, ου, ὁ, ἡ, animo duplex, hypocrita, cor habens diviſum. ex δὶς, bis, & ψυχὴ, ῆς, ἡ, anima.

Διψῶντες, præſ. part. plur. num. a διψάω, ſitio. Th. δίψα, ſitis.

ΔΙ'Ω, f. σω, p. κα, expello, abigo. item timeo, celeriter curro. Ducamus a δέος, timor, ut ſit timore incuſſo.

Διωγμὸς, οῦ, ὁ, perſecutio. a διώκω. f. ξω, perſequor.

Διωδάτω, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi διωθέω, quod vide.

Διωθέειν, εῖν, διωθεῖσθαι, diſpellere, propulſare. Th. ὠθέω, pello.

Διωκέμεν, & διωκέμεναι, inſequi, præſ. inf. Jon. pro διώκειν, verbi διώκω, quod vide.

Διώκεν, Dor. pro διώκειν, inſectari. Th. διώκω.

Δίωκσις, εως, ἡ, perſecutio. ab eod. them.

Διώκτης, ου, ὁ, perſecutor. διωκτέος, perſequendus. ab eodem them.

ΔΙΩ'ΚΩ, perſequor, percutio, ferio. διώκειν ὕμνοις ἀρετὰς, celebrare virtutes. imperf. ἐδίωκον, ες, ε. f. διώξω. a. 1. imperat. δίωξον, άτω. a. 1. ſub. διώξω, ῃς, & in 2. plur. διώξητε. præſ. paſſ. διώκομαι, perſecutione premor. præt. paſſ. δεδίωγμαι. a. 1. paſſ. ἐδιώχθην. f. 1. paſſ. διωχθήσομαι. hinc διωγμὸς, δίωξις, &c. q. δίω ἄγω, velociter abigo.

ΔΙΩΛΥ'ΓΙΟΣ, ου, ὁ, ἡ, magnus, vehemens, late ſe extendens. quaſi ex διὰ, & ὀλύγιον, obſcurum, magnum malum.

Διώνα, Dor. pro Διώνη, quod vide.

Διώνη, ης, ἡ, nomen idoli Ethnici. q. d. Διὸς ἄνασσα, Jovis regina. Dea maris, & mater Veneris.

Διωνομασμένος, ου, ὁ, perf. part. paſſ. a διονομάζω, fut. άσω, denomino. Th. ὄνομα, ατος, τὸ, nomen.

Διώνυσος, ου, ὁ, Bacchus. quia, quum naſceretur, femur Διὸς ἔνυξεν. metri gratia ου, & ο, mutatum in ω.

Διώξιππος, ου, ὁ, equorum agitator, equeſter. a διώκω, & ἵππος, ου, ὁ, equus.

Διωρία, ας, ἡ, intercapedo, ſpatium. ſc. δι' ὥρας, per tempus.

Διώρισται, ας, ε, a. 1. ind. act. διωρίσθω, 3. ſing. perf. imperat. paſſ. a διορίζω, definio. Th. ὅρος, terminus.

Διώροφον, ſeu διώροφον, ου, τὸ, duplici tecto, & concameratione. ex δὶς, bis, & ἐρέφω, tego. hinc ὀροφὴ, ῆς, ἡ, contignatio.

Διῶρυξ, υχος, ὁ, foſſa, a διορύσσω, perfodio.

Διωσάμενος, aor. 1. part. med. verbi διωθέω, diſpello. Th. ὠθέω, pello.

Διωστὴρ, inſtrumentum chirurg. quo aliquid διωθεῖται.

Δ M

Δμᾶθεν, domiti fuerunt, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. Dor. & Bœot. pro ἐδμήθησαν, unde Bœot. ἔδμηθεν, & δμῆθεν, Dor. δμᾶθεν. a δαμάω, ſeu δμάω, domo. fut. ήσω. perf. δέδμηκα, &c.

Δμηθεῖσα, domita, a. 1. part. paſſ. f. g. a δέμω, pro δαμάω, domo. fut. δεμῶ. p. δέδμηκα. præt. paſſ. δέδμημαι, σαι, ται. a. 1. paſſ. ἐδμήθην, ης, η. hinc δμηθεὶς, εῖσα, a. 1. part. Sed a. 2. part. paſſ. δαμεὶς. Th. δαμάω, domo.

Δμηθήτω, dometur. a. 1. imperat. paſſ. a δμάω, vel δέμω, pro δαμάω, domo. vide δμηθεῖσα.

Δμήτειρα, domitrix. δμητὴρ, ῆρος, ὁ, domitor, Poet. pro δαμαστὴς, a δαμάω, domo.

Δμῶας, acc. plur. a δμὼς, ωὸς, ὁ, ſervus. q. δαμὼς. in dat. pl. δμωσὶ, & δμώεσσι. Sed δμωὰς, famulas, acc. plur. a δμωὴ, ſerva. in dat. plur. δμωῇσι. a δαμάω, domo, quaſi domiti ſervitute.

Δμωσὶ, & δμώεσσι, dat. plur. vide in δμῶας.

Δ N

ΔΝΟΠΑΛΙ'ΖΩ, ferio, quatio, & agito manibus. q. δονῶ, vel δινῶ παλάμαις.

Δνοφερῇσι, dat. plur. Jon. f. g. δνοφερὸς, quod vide.

Δνοφερὸς, οῦ, ὁ, obſcurus, tenebroſus, a δνόφος, ου, ὁ, tenebræ.

ΔΝΟ'ΦΟΣ, ου, ὁ, tenebræ, caligo, idem quod γνόφος. q. a δὲ, & νέφος, vel a δονῶ, & νέφος. vel quia δεινὸς ὀφθῆναι.

Δ O

Δοάσσατο, ſecundum quoſdam pro δοιάσατο, detracto ι, & geminato σ. eſtque 3. ſing. a. 1. med. a δοιάζω, dubito, conſulto. ſecundum alios, pro ἐδοξάσατο, ξ, exempto, & Æolice σ, geminato. a δοξάζω, exiſtimo.

Δόγμα, ατος, τὸ, edictum, placitum, ſecta. δόγματα, τὰ, ritus. a δοκέω, videor.

Δογματίζω, ritibus onero, conſulto, cenſeo. f. ίσω. perf. δεδογμάτικα. δογματίζομαι, ritibus oneror.

ΔΟΔΡΑ, ας, ἡ, potio, ſeu juſculum e novem ſpeciebus. Facta eſt vox e Lat. dodrans, quæ ſignificat novem uncias.

Δοθεὶς, εῖσα, έν, a. 1. part. paſſ. a δίδωμι, do. a. 1. opt. paſſ. δοθείην, & ſic porro

Δοθῆναι, a. 1. inf. paſſ. δοθήσομαι, f. 1. paſſ. ab eodem them.

ΔΟΘΙΗ'Ν, ῆνος, ὁ, furunculus, tumor in carnoſis corporis partibus. q. a δόω, & θὶς, quia dat acervum quendam ſub carne.

Δοιὰ, n. g. plur. Poetice, & δοιαὶ, f. g. pro δύο, duo.

ΔΟΙ'ΔΥΞ, υκος, ὁ, piſtillum mortarii, cochlear, quo contuſa eximuntur. q. a δαιδύσσω, turbo. Si pro cochleari, quo edimus, poſſit a δόω, & ἔδω, quia dat edere. aut a δαίω, & ἔδω, quia dividit eſcam.

Δοῖεν, darent, pro δοίησαν, Bœot. & Aeol. 3. plur. aor. 2. opt. act. a δοίην, verbi δίδωμι, do.

Δοίη, daret, 3. ſing. a. 2. opt. vide in δοῖεν.

Δοιῇ, dubio, dat. ſing. a δοιὴ, ῆς, ἡ, dubium. Th. δύο, duo.

Δοιοὶ, plur. & δοιὼ, dual. Poet. pro δύο, duo. in dativ. plur. δοιοῖσιν, duobus.

Δοιὼ, dual. vide δοιοί.

ΔΟΚΑ'ΖΩ, obſervo, exſpecto, arbitror. f. άσω. præt. δεδόκακα. δοκεύω, idem. καραδοκέω, ſolicite exſpecto. προσδοκάω, exſpecto, ſpero. προσδοκία, ας, ἡ, exſpectatio. ἀπροσδόκητος, inexſpectatus. q. a δοκέω, videor.

Δοκεῖον, loculus. a δέχω, quia capit mortuum.

Δοκασεῖς, Dor. pro δοκήσεις, fut. 1. a δοκέω, f. ήσω, arbitror, opinor.

Δοκεῖς, δοκεῖ, contracte, in 2. & 3. ſing. verbi δοκέω, quod vide. δοκεῖ μοι, videtur mihi, imperf. ἐδόκει, præſ. imperat.

Δοκεύων, inſidiatus, exſpectatus, præſ. part. verbi δοκεύω, obſervo. Th. δοκάζω, idem.

ΔΟΚΕ'Ω, videor, cenſeo, exiſtimo, in aliqua exiſtimatione ſum, probo. δοκέον, οῦν, præſ. part. neut. gen. κατὰ τὸ δοκοῦν, prout ipſis videbatur. οἱ δοκοῦντες, qui cenſentur: item, qui ſunt in aliqua exiſtimatione. imperf. ἐδόκεον, ουν. f. δόξω, & δοκήσω. a. 1. ἔδοξα. a. 1. ſub. δόξω, ῃς, ῃ. perf. paſſ. δέδογμαι. hinc δόγμα, ατος, τὸ, placitum, decretum. δογματίζω, dogma aliquod introduco. δόκησις, εως, ἡ, opinio. δόκιμος, ου, ὁ, ἡ, probus, probatus. δοκιμάζω, probo, exploro. δοκιμασία, ας, ἡ, experimentum. δόξα, ης, ἡ, opinio, ſententia: item gloria. δοξάζω, opinor; item celebro. εὐδοκέω, bene alicui cupio, aliquo oblector. εὐδοκία, ας, ἡ, benevolentia gratuita. εὐδόκιμος, ου, ὁ, ἡ, probatus, inſignis. ἀδόκιμος, ου, ὁ, ἡ, minime probus, adulterinus. ἀμφίδοξος, ου, ὁ, ἡ, anceps, dubius. ἔνδοξος, ου, ὁ, ἡ, celebris, illuſtris. ἑτερόδοξος, ου, ὁ, ἡ, diverſæ opinionis, vel ſectæ. κενόδοξος, ου, ὁ, ἡ, inanis gloriæ cupidus. ὀρθόδοξος, ου, ὁ, ἡ, recte ſentiens.

Δοκιμῶ, pro δοκῶ, apud Hermipp. Comicum.

Δοκήσω, pro δόξω, f. 1. verbi δοκέω. δόκησις, opinio.

Δοκιμάζω, probo, exploro, exiſtimo, examino. f. άσω. perf. δεδοκίμακα. perf. paſſ. δεδοκίμασμαι, & in 3. pl. præſ. imperat. δοκιμαζέσθωσαν. Th. δοκέω, videor.

Δοκιμασία, ας, ἡ, probatio, exploratio. δοκιμὴ, idem. ab eodem them.

Δοκιμὴ, ῆς, ἡ, experientia, probatio. δοκίμιον, ου, τὸ, exploratio. δόκιμος, ου, ὁ, ἡ, probus, probatus, acceptus. a δοκιμάζω, quod vide. vel, ut alii, a δοκεῖ, videtur, probatur.

ΔΟΚΟ'Σ, οῦ, ἡ, trabs, tignum. q. a δέκεσθαι, Jon. pro δέχεσθαι, quia excipitur a finibus, quibus immittitur. & pro haſta, vel lancea. δοκὶς, ίδος, ἡ, parva trabs.

Δόκος, ου, ὁ, opinio, exſpectatio. a δοκάζω.

κάζω. quod vide.

Δοκόω, contigno. δόκωσις, contignatio. Eccl. 10. 18. male, δόκησις.

Δολερὸς, ᾶ, ὁ, idem quod δολόεις, εντος, ὁ, doloſus. Th. δόλος, ου, ὁ, dolus, fraus.

Δολίῃσι, dat. plur. Jon. f. g. a δόλιος, ία, ον, doloſus. in acc. ſing. f. g. Jon. δολίην, ab eodem them.

Δόλιος, ία, ιον, doloſus, a, um. ejuſdem them.

Δολιόω, ῶ, dolo utor. f. ώσω. p. δεδολίωκα. ἐδολιοῦσαν, pro ἐδολίουν, 3. pl. imperf. act. Th. δόλος, ου, ὁ, dolus.

Δολίχ', pro δολιχὰ, acc. plur. n. g. a δολιχὸς, ὴ, ὸν, longus, a, um.

Δολιχήρετμος, ου, ὁ, ἡ, longis remis utens. a δολιχὸς, longus, & ἐρέσσω, remigo.

Δολιχόδειρος, ſeu δουλιχόδειρος, ου, ὁ, ἡ, collum longum habens. a δολιχὸς, longus, & δέρη, ſeu δειρὴ, ῆ, cervix.

ΔΟΛΙΧΟ'Σ, ὴ, ὸ, longus, prolixus. Subſtantive ſumitur pro ſpatio 12, aut 24 ſtadiorum. Duci poſſit a δι' ὅλου χεόμενος, per totum fuſus, id eſt, extenſus, & porrectus. Δόλιχος, ſmilax hortenſis, ſeu phaſeolus. quia ei ſiliqua, & caulis δολιχὸς.

Δολόεντα, acc. ſing. a δολόεις, εντος, ὁ, doloſus, a δόλος, ου, ὁ, dolus.

Δολομήχανος, ου, ὁ, dolorum machinator, Poet. & Dor. pro δολομήχανος. ex δόλος, dolus, & μηχανὴ, ῆ, machina.

Δολομῆτα, vocat. a δολομήτης, ου, ὁ, vafer, doloſus. Dicitur & δολόμητις, ὁ, ἡ, idem. a δόλος, ου, ὁ, dolus, & μῆτις, ἡ, conſilium.

Δολόπεσσιν, dat. plur. Jon. & Poet. nomen propr.

Δολοπίων, ονος, ὁ, Dolopion. nom. propr.

Δολοπλοκία, ας, ἡ, dolus. ex δόλος, ου, ὁ, dolus, & πλέκω, necto. præt. med. πέπλοκα.

Δολοῤῥαφεῖν, dolos ſuere. ex δόλος, ου, ὁ, dolus, & ῥάπτω, ſuo. f. ψω.

ΔΟ'ΛΟΣ, ου, ὁ, dolus, fraus. a δέλω, ineſco, vel δηλέω, lædo. hinc δολόεις, εντος, ὁ, doloſus. δόλων, ωνος, ὁ, ſica, gladiolus.

Δολοῦντες, nom. plur. part. præſ. act. a δολόω, quod vide. δολοῦν, præſ. inf.

Δολοφραδὴς, έος, ὁ, ἡ, qui dolum cogitat. ex δόλος, dolus, & φράζω, dico.

Δολοφρονέω, fraudes cogito. f. ήσω. a δόλος, & φρὴν, mens.

Δόλοψ, ſpeculator. a δόλος, & ὄψις, quod aſtuto vultu.

Δολόω, ῶ, fallo, dolis capio, decipio, adultero, depravo. f. ώσω. p. δεδόλωκα. Th. δόλος.

Δόλῳ, dat. ſing. δόλους, acc. plur. a δόλος, ου, ὁ, dolus.

Δολωθεὶς, έντος, ὁ, a. 1. part. paſſ. a δολόω, dolos machinor, circumvenio. ab eodem them.

Δόμα, ατος, τὸ, donum. q. a δόω, do. Th. δίδωμι. perf. paſſ. δέδομαι.

Δόμεν, Jon. & δόμεναι, Dor. & Æol. pro δοῦναι, a. 2. inf. act. verbi δίδωμι, do. f. δώσω. a. 2. ἔδων.

Δόμνος, ου, ὁ, dominus. δόμνα, ης, ἡ, domina, id eſt, δέσποινα. Poſteriores Græci a Latinis ſumpſerunt.

Δόμος, ου, ὁ, domus. gen. plur. δόμων. δομόνδε, domum verſus. a δέμω, ædifico. p. m. δέδομα.

Δονηθεῖσα, commota, concitata, Dor. pro δονηθεῖσα, aor. 1. part. paſſ. f. g. a δονέω, quod vide.

Δονακῆα, acc. Jon. pro έα. a δονακεὺς, έος, arundinoſus. a δόναξ, ακος, ὁ, arundo, calamus ſcriptorius, ſagitta.

Δονακοτρόφος, ου, ὁ, ἡ, arundinifer. ex δόναξ, ακος, ὁ, arundo, & τρέφω, alo. p. m. τέτροφα.

ΔΟ'ΝΑΞ, ακος, ὁ, arundo Cypria. q. a δονέω, agito, quod facile a ventis agitetur.

ΔΟΝΕ'Ω, agito. f. ήσω. præſ. part. f. g. δονέουσα. q. a διὰ, & ὠθέω, pro ὠθέω, moveo, impello. hinc δόνημα, & δόνησις, agitatio.

Δόντες, nom. plur. a. 2. part. act. a δοὺς, δόντος, verbi δίδωμι, do. a. 2. ἔδων.

Δόξα, ης, ἡ, opinio, gloria. δόξαι, ῶν, αἱ, dignitates. a δοκέω, videor, puto.

Δοξάζω, glorifico. imperf. ἐδόξαζον. fut. άσω. aor. 1. ἐδόξασα, ad gloriam evexi. δόξασον, άτω, aor. 1. imperat. act. δοξάσω, ῃς, ῃ, a. 1. ſub. δοξάσαι, a. 1. inf. δεδόξακα, perf. act. δοξάζομαι, glorificor, præſ. paſſ. δεδόξασμαι, perf. paſſ. ἐδοξάσθην, a. 1. paſſ. δοξασθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. ſub. paſſ. Th. δοκέω, videor.

Δοξασθῶσι, 3. plur. a. 1. ſub. paſſ. vide δοξάζω.

Δόξητε, 2. plur. a. 1. ſub. act. a δοκέω, videor. f. δόξω.

Δοξικὸς, ὴ, ὸν, glorioſus. δοξικὴ ἐσθὴς, veſtis magnifica. a δόξα, gloria. quod vide.

Δόξις, εως, ἡ, viſio. a δοκέω, videor.

Δοξωθῆναι, pro δοκεῖν, videri, haberi, verbi δοξόω. a. 1. paſſ. ἐδοξώθην.

Δόξω, videbor, f. 1. verbi δοκέω, videor. a. 1. ἔδοξα.

Δορὰ, ᾶς, ἡ, pellis detracta, excoriatio. q. a δέρω, excorio. Th. δέρας, ατος, τὸ, pellis.

Δέρας, ατος, τὸ, Jon. & Poet. pro eo & δόρας, ατος, lancea. hinc δοράτιον, τὸ, haſtile.

Δόρατος, δορὸς, & δουρὸς, gen. ſing. a δόρυ, τὸ, haſta. in plur. τὰ δόρατα.

Δορίκτυπος, ου, ὁ, ἡ, Poet. haſtifremus, bellicoſus. ex δόρυ, τὸ, lancea, & κτύπος, ου, ὁ, ſtrepitus. Th. τύπτω, pulſo.

Δορὶς, culter, quo fit δορὰ, excoriatio.

Δορκὰς, άδος, ἡ, nomen mulieris. Gr. capra. a δόρξ, κὸς, ἡ, idem.

ΔΟ'ΡΞ, κὸς, ἡ, capra, dama. δορκὰς, άδος, ἡ, idem. q. a δέρκω, video. quia acuto viſu prædita. Dicitur & δόρκος, δορκὰς, & δόρκων.

Δόρπα, acc. plur. a δόρπον, ου, τὸ, cœna.

Δορπίη, ης, ἡ, Jon. pro δόρπος, ου, ὁ, cœna.

ΔΟ'ΡΠΟΝ, ου, τὸ, & δόρπος, ου, ὁ, cœna. q. a δόρυ, & παύω, quod cœnandi tempore haſtarum exercitium ceſſaret. Vel a δόρυ, & πόνος, (ut ſit quaſi δορύπονον) quod antequam cœnarent, haſtis ſe exercerent. hinc δορπέω, ήσω, cœno. ἐπιδορπὶς, ίδος, ἡ, cœna ſecundaria.

ΔΟ'ΡΥ, τὸ, haſta, lignum oblongum. gen. δόρατος, & δορὸς. dat. δόρατι, & δορί. quod ut fieret, cortex ἐδέρετο. a δέρω igitur, cujus præt. med. δέδορα. inde δορύασω, haſta pugno.

Δορυάλωτος, ου, ὁ, ἡ, bello captus. ex δόρυ, lancea, & ἁλίσκω, capio.

Δορυφόρος, ου, ὁ, ſatelles. hinc δορυφορέω, ſatelles ſum. ex δόρυ, haſta, & φέρω, fero.

Δὸς, & δόθι, da, aor. 2. imperat. act. a δίδωμι, do. f. δώσω. a. 2. ἔδων.

Δόσαν, dederunt, Jon. pro ἔδοσαν, 3. plur. a. 2. act. ab ἔδων, verbi δίδωμι, do.

Δόσεις, dona, nom. plur. a δόσις, εως, ἡ, donum, quod a δίδωμι.

Δοσίδικος, ὁ, ἡ, qui alicujus peccati dat pœnas. ex δόσις, quod a δίδωμι, do, & δίκη, ης, ἡ, jus, pœna.

Δόσις, εως, ἡ, donum. quod a 2. ſing. perf. paſſ. δέδοσαι, verbi δίδωμι.

Δόσκον, ες, ε, imperf. Poet. pro ἐδίδων, ως, ω, verbi δίδωμι, do.

Δότε, 2. plur. a. 2. imperat. a δίδωμι, do.

Δότειρα, ας, ἡ, datrix. a δοτὴρ, ῆρος, ὁ, dator. ab eodem them.

Δότης, ου, ὁ, dator, a δίδοται, 3. ſingul. perf. paſſ. verbi δίδωμι.

Δοτικὸς, ὴ, ὸν, ad dandum propenſus. ab eodem them.

Δότω, 3. ſing. aor. 2. imperat. act. a δίδωμι.

Δοῦ, pro δόσο, a. 2. imperat. med. ejuſdem verbi.

Δουλαγωγέω, in ſervitutem redigo, cum accuſ. a δουλαγωγὸς, ῦ, ὁ, ſervorum ductor. quod ex δοῦλος, ου, ὁ, ſervus, & ἀγωγὸς, ῦ, ὁ, dux viæ. quod ab ἄγω, duco.

Δουλεία, ας, ἡ, ſervitus. Th. δοῦλος, ου, ὁ, ſervus.

Δούλειος, ſervilis. & in f. g. δουλεία. ab eodem them.

Δούλευσαν, pro ἐδούλευσαν, 3. plur. a. 1. act. Jon.

Δουλευσάντων, 3. plur. a. 1. imperat. act. vide δουλεύω.

Δουλεύω, ſervio, ſum ſervus. fut. εύσω. aor. 1. part. δουλεύσας. p. δεδούλευκα. ab eodem them. δοῦλος.

Δούλη, vide in δοῦλος. δούλιος, idem quod δούλειος.

Δουληΐη, ης, ἡ, Jon. pro δουλεία, ας, ἡ, ſervitus. hinc δουλήϊος, Jon. pro δούλειος, ſervilis.

Δουλιχόδειρος, ου, ὁ, ἡ, longam habens cervicem. a δουλιχὸς, Jon. pro δολιχὸς, & δειρὴ, ſeu δέρη, ης, ἡ, cervix.

Δουλοπρεπὴς, ὁ, ἡ, ſervo conveniens. ὁ τῷ δούλῳ πρέπων.

ΔΟΥ'ΛΟΣ, ου, ὁ, ſervus. δούλη, ης, ἡ, ancilla. q. a δύη, calamitas. vel quaſi ligatus, a δέω, ligo. vel q. δειλὸς, timidus. vel a δόλος, dolus, quod dominos ſuos nonnunquam decipiant. hinc δούλειος, ου, ὁ, ἡ, ſervilis. δουλεία, ας, ἡ, ſervitus. δουλόω, ώσω, in ſervitutem redigo. δουλεύω, ſervio. ὀφθαλμοδουλεία, ας, ἡ, ſervitus ad oculum præſente hero.

Δουλοσύνη, ης, ἡ, ſervitus, Jon. pro δουλεία. Th. δοῦλος, ου, ὁ, ſervus.

Δουλότερος, α, ον, qui ſervitutis jugo magis premitur. compa[illegible]

Δουλούμενος, præſ. part. paſſ. [illegible], in ſervitutem redigo. [illegible]

Δουλόω, in ſervitutem redigo. [illegible]ώσω. p. δεδούλωκα. præſ. paſſ. δουλόομαι, ſervus fio. perf. paſſ. δεδούλωμαι. perf. part. δεδουλωμένος, mancipatus. aor. 1. paſſ. ἐδουλώθην. aor. 1. part. δουλωθεὶς, έντος, ὁ. ab eodem them.

Δουλοσύνη, ſervitus, Jon. pro δουλοσύνη, vel δουλεία.

Δοῦναι, a. 2. inf. act. δοὺς, δόντος, & in f. g. δοῦσα, a. 2. part. verbi δίδωμι, do. fut. δώσω. a. 2. ἔδων.

Δούπησε, ſonuit, 3. ſing. a. 1. Jon. verbi δουπέω, ſonitum edo. Th. δοῦπος, ου, ὁ, ſonitus.

ΔΟΥ'ΠΟΣ, ου, ὁ, ſonitus. q. a δέος, timor, & ἕπω, facio, quia terrificus. vel a διὰ, & ἕπω, loquor, ſono. vel a δέος, & ὄψ, vox, quod metum audientibus incutiat. vel a δέος, & ποιῶ. hinc δουπέω, vide in δούπησε.

Δοῦρα, ligna, acc. plur. pro δούρατα, per apocopen, & hoc pro δόρατα, a δόρυ, δόρατος, τὸ, haſta, lignum. δοῦρας, τος, τὸ, idem, Jon.

Δοῦρας, τος, τὸ, Poet. pro δόρυ, navis.

Δοῦρατ', pro δούρατα. vide δοῦρα.

Δουρηνεκὴς, έος, ὁ, ἡ, tantum intervallum continens, quantum haſtæ jactus. ex [illegible], τὸ, haſta, & ἐνεκὴς, longus.

Δο[illegible], [illegible] ſing. pro δόρατι, vel δορὶ, a [illegible]ατος, τὸ, haſta.

Δο[illegible]ος, ου, ὁ, haſta inſignis, bellator. ex δόρυ, & κλυτὸς, clarus. quod a κλύω, audio.

Δουρίκτητος, ου, ὁ, ἡ, pro δορύκτητος, haſta acquiſitus. a δόρυ, haſta, & κτάομαι, poſſideo.

Δοχὴ, ῆς, ἡ, epulum, convivium. a δέχο-

δέχομαι, excipio. Eſt & δοχὸς, ὁ, ὀν, capax. ab eodem them.

Δοχμὴ, ῆς, ἡ, palmus. a δέχομαι, capio. f. δέξομαι.

ΔΟΧΜΟ'Σ, ῦ, & δόχμιος, ου, ὁ, obliquus. q. a δέχομαι, capio. obliqua enim, & curva facile prehenduntur, & tenentur. inde δοχμόω, incurvo, f. ώσω. a. 1. part. paſſ. δοχμωθεὶς, ſeſe obliquans.

Δοχμωθεὶς, aor. 1. part. paſſ. vide in δοχμὸς, ῦ, ὁ.

Δόω, do, inuſitat. pro δίδωμι.

Δ Ρ

ΔΡΑ'ΒΗ, ης, ἡ, herbæ nomen. Orientale naſturtium.

Δράγμα, ατος, τὸ, manipulus. δρὰξ, ακὸς, ὁ, pugillus. Thema δράσσω, ſeu δράττω, f. ξω, prehendo.

Δραγμεύω, ſeu δραγματεύω, manipulos colligo. a δράγμα, ατος, τὸ, quod vide.

Δραθεῖν, a. 2. inf. act. a δαρθάνω, dormio. fut. δαρθήσομαι. q. a δαρθέω. fut. 2. δραθῶ, per metatheſin. aor. 2. ἔδραθον.

Δραίην, fugerem, aor. 2. opt. activ. ab ἔδρην, verbi inuſitati δρῆμι, quod a διδράσκω. Th. δράω, fugio.

Δραίνω, idem quod δράω, fugio, facio.

Δράκα, pugillum, acc. ſing. a δρὰξ, ακὸς, ὁ, pugillus. a δράσσω, prehendo.

Δρακεὶς, εῖσα, ὲν, a. 2. part. paſſ. vide δέρκω.

Δράκον, aſpiciebant, pro ἔδρακον, 3. plur. a. 2. act. a δέρκω, video. a. 2. ἔδρακον. p. m. δέδορκα. a. 2. paſſ. ἐδράκην.

Δράκοντε, dual. num. δράκοντος, gen. ſing. a δράκων, draco.

ΔΡΑ'ΚΩΝ, οντος, ὁ, draco. dat. plur. δράκουσι. in f. g. δράκαινα, dracæna. q. a δέρκω, video. quia viſu eſt acutiſ[illegible] a. 2. ἔδρακον. a. 2. part. δρακών.

Δρᾶμα, ατος, τὸ, fabula. inde δραματικὸς, ἡ, ὸν, fabuloſus, a, um. Thema δράω, ago.

Δραμεῖν, a. 2. inf. δραμὼν, ῦσα, currens, a. 2. part. act. δραμοῦμαι, f. 2. med. a τρέχω, curro. f. θρέξω. p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα.

Δράμημα, ατος, τὸ, Jon. pro δρόμος, curſus. quod vide.

Δραμῆν, cucurriſſe, Dor. pro δραμεῖν, quod vide.

Δραμοῦσα, a. 2. part. f. g. vide δραμεῖν.

Δρᾶναι, facere, aor. 2. inf. Dor. pro δρῆναι, a δρῆμι, vel δραίνω, idem quod δράω, facio. vel δρᾶναι, fugere, eſt a. 2. inf. a δρῆμι, vel διδράσκω, fugio. f. δράσω, & Jon. δρήσω. a. 2. ἔδραν, ας. a. 2. opt. δραίην. inf. δρᾶναι. part. a. 2. δρᾶς.

Δρὰξ, ακὸς, ὁ, pugillus. a δράσσω, prehendo.

Δραξάμενος, arripiens, a. 1. part. med. vide δράσσομαι.

Δραπέτης, ου, ὁ, ſervus fugitivus. a δράω, fugio.

Δραπετίδας, α, ὁ, Dor. pro δραπετίδης, ου, ὁ, idem fere quod δραπέτης, ου, ὁ, quod vide.

Δραπὼν, ῦσα, ὸν, a. 2. part. act. a δρέπω, decerpo. f. ψω. a. 2. ἔδραπον.

Δράσσομαι, vide in δράσσω.

ΔΡΑ'ΣΣΩ, ſeu ττω, q. δράω [illegible], facio, ut quid mihi prope ſit, [illegible], manu arripio. fut. ξω. δράσσομαι, ſeu ττομαι, carpo. f. δράξομαι. aor. 1. med. ἐδραξάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. δράξαι, & in plur. δράξασθε. perf. paſſ. δέδραγμαι. inde δράγμα, ατος, τὸ, manipulus, δρὰξ, ακὸς, ὁ, pugillus.

Δρῆστα, α, ὁ, Poet. & Dor. pro δρήστης, ου, ὁ, ſervus qui e conſpectu noſtro aufugit. Δραπέτης, ὁ τῷ δρᾶν, ὁ ἄγειν δρᾶ, ἐκπεπτωκὼς δοῦλος, παρέχειν ὁ ἀποδράς.

Δραστὴρ, ῆρος, pro quo & δρηστὴρ, famulus, miniſter. Th. δράω, fugio.

Δρατὸς, & δαρτὸς, excoriatus. a δέρω, excorio. Th. δέρμα, ατος, τὸ, pellis.

ΔΡΑΧΜΗ', ῆς, ἡ, drachma, monetæ, & ponderis nomen. q. a δράττω. inde δίδραχμος, ου, ὁ, ἡ, qui duarum drachmarum pretii eſt.

ΔΡΑ'Ω, f. άσω, facio, miniſtro, fugio. inde δρᾶμα, ατος, τὸ, fabula. δραστὴρ, ῆρος, ὁ, acer, ſtrenuus.

Δρέμω, inuſit. curro. pro quo receptum eſt τρέχω. a δράω, fugio.

Δρεπάνη, ης, ἡ, falx. acc. plur. δρεπάνας. δρέπανον, ου, τὸ, idem. a δρέπω, ſeu δρέπομαι. decerpo, carpo.

ΔΡΕ'ΠΩ, f. ψω, decerpo, colligo. δρέπομαι, idem. q. περὶ δρῦν ἕπω, i. e. circa quercum, ſcilic. ſuccidendam operor. hinc δρέπανον, & δρεπάνη, ης, ἡ, falx.

Δρεψάμεναι, Æol. pro δρεψάμεναι, Dor. pro δρεψόμεναι, nom. pl. fut. 1. part. med. f. g. verbi δρέπω, f. ψω, decerpo.

Δρηπέτης, ου, ὁ, Jon. pro δραπέτης, fugitivus. quod vide.

Δρήσας, faciens, a. 1. part. act. Jon. a δράω, facio. f. άσω.

Δρησμὸς, ῦ, ὁ, Jon. pro δρασμὸς, fuga. Th. δράω, fugio.

ΔΡΙ'ΛΟΣ, ου, ὁ, lumbricus. Puta a δέρω, quia lævis, quaſi excoriatus.

Δριμεῖα, ας, ἡ, acris guſtu, gravis, moleſta, a δριμὺς, quod vide.

ΔΡΙΜΥ'Σ, εῖα, ὺ, acri guſtu, vel ſapore, aſper. hinc δριμύτης, acrimonia. Forte a δρῦς, cujus fructus aſperi ſaporis. ſeu potius a δέρω, quia τὸ δριμὺ velut excoriat linguam.

Δρίον, ου, τὸ, locus arboribus conſitus, a δρῦς, arbor.

Δροίτη, ης, ἡ, ſolium, alveus balneatorius. a δρῦς, quod ex quercino ligno fiat.

Δρόμος, ου, ὁ, curſus. a τρέχω, curro. f. θρέξω. p. m. δέδρομα.

ΔΡΟ'ΣΟΣ, ου, ἡ, ros. δρόσοι, lacrymæ. q. ῥόσος, a ῥέω, fluo, vel q. a δρασος, quia cito evaneſcit, a δράω, fugio. hinc δροσερὸς, ὰ, ὸν, roſcidus. δροσώδης, εος, ὁ, ἡ, idem.

Δροῦγγος, ου, ὁ, cohors, & globus militum, drungus. vide Latin. Etymol.

Δρούσιλλα, ης, ἡ, nom. mul. a Druſo.

Δρύαλος, ου, ὁ, nomen viri, qui quercuum ſatis habet.

Δρύαντα, acc. ſing. a Δρύας, αντος, ὁ, nomen viri. q. a δρῦς, υὸς, ἡ, quercus.

Δρύινος, ου, ὁ, quernus. Th. δρῦς.

Δρυμὸς, ῦ, ὁ, ſylva querna, nemus. item δρυμὸν, ῦ, τὸ, idem. Th. δρῦς, υὸς, ἡ, quercus.

Δρυμὼς, Dor. pro δρυμοὺς, acc. pl. a δρυμὸς, quod vide.

Δρυπέπης, εος, oliva, druppa. a δρῦς, & πέπτω, quæ in arbore cocta fuit, & ad maturitatem perducta.

ΔΡΥ'ΠΤΩ, f. ψω, lacero, lanio. perf. δέδρυφα. inde δρυφὴ, ῆς, ἡ, laceratio, quæ fit unguibus. q. a δρῦς, arbores enim decorticantur, lacerantur. Vel potius a δρέπω, carpo.

ΔΡΥ~Σ, υὸς, ἡ, quercus, quævis arbor. in acc. δρῦν. hinc δρύον, ου, τὸ, nemus. & in pl. δρύα. inde δρύινος, ου, ὁ, quernus. δρυμὸς, ῦ, ὁ, ſylva querna. q. a δέρω, excortico. eſt enim cortex uſui βυρσοδέψαις.

Δρυάδες, & ἁμαδρυάδες, ων, αἱ, Nymphæ. χαμαίδρυς, υος, & χαμαίδρωψ, ωπος, ἡ, quercus humilis.

Δρυτόμος, ου, ὁ, ἡ, per apocopen pro δρυοτόμος, quercuum, vel arborum inciſor. a δρῦς, ἡ, quercus, vel arbor, & τέμνω, ſeco.

Δρύφακτος, ſepes. q. δρύφρακτος, a δρῦς, & φράσσω, quod e quercinis ſtipitibus fiat.

Δρῷσιμι, pro δρῷμι, ſeu δράοιμι, præſ. opt. verbi δράω, facio.

Δρώντων, Att. pro δράτωσαν, ex δράω, facio, vel fugio. Solent enim Attici gen. plur. part. quorundam uſurpare pro tertiis perſon. imperat. præſ. temporis, plur. numeri.

ΔΡΩ'ΠΑΞ, ακος, ὁ, dropax, medicamenti ſpecies, ad evellendos pilos. q. a δρέπω, carpo.

Δ Υ

Δῦ, pro ἔδυ, ab ἔδυν, υς, υ, a. 2. ind. act. a δῦμι, vel δύω, ſubeo. f. δύσω. p. δέδυκα. a. 2. inf. δῦναι.

Δύ', pro δύο, duo.

Δύεται, 3. ſing. ind. paſſ. a δύομαι, & δύω, ſubeo.

ΔΥ'Η, ης, ἡ, infortunium, labores, ſtrages, ærumna. q. a δύω, occido, mergor. vel a δέω, ligo.

Δύῃς, 2. ſingul. præſ. ſub. verbi δύω. vide δῦ.

Δῦθι, a. 2. imperat. act. ejuſdem verbi.

Δύμεναι, Dor. pro δῦναι, aor. 2. inf. a δῦμι, vel δύω, ſubeo.

Δυν', pro δύνε, Jon. pro ἔδυνε, imperf. verbi δύνω, ſubeo. idem quod δύω.

Δύνα, Dor. per apocopen pro δύνασαι, vel pro δύνῃ, potes, 2. ſing. præſ. verbi δύναμαι, poſſum.

Δύναιτ', pro δύναιτο, 3. ſing. præſ. opt. δυναίμην, αιο, αιτο. a δύναμαι, quod vide.

Δύναμ', pro δύναμαι, poſſum.

ΔΥ'ΝΑΜΑΙ, σαι, ται, poſſum, valeo, æſtimo. in ſub. præſ. δύνωμαι, ῃ, ηται. imperf. ἠδυνάμην, ω, ατο, Attic. pro ἐδυνάμην. f. δυνήσομαι. a. 1. paſſ. ἠδυνήθην, ης, η, Attice pro ἐδυνήθην. a. 1. ſub. δυνηθῶ, ῇς, ῇ. legitur etiam a. 1. paſſ. ἐδυνάσθην, tanquam a δυνάζομαι. Ducamus a δύνος, pro valido, & perito, vel a δύω, ſubeo, quod validus laborem, & onera quaſi ſubeat. Hinc δύναμις, εως, ἡ, potentia, vis. δυνατὸς, ῦ, ὁ, potens, idoneus, poſſibilis. δυνάστης, ου, ὁ, dominus, primas. δυναστεία, ας, ἡ, imperium, ditio. ἀδυναμία, ας, ἡ, imbecillitas. ἀδύνατος, ου, ὁ, ἡ, impoſſibilis. κατὰ δύναμιν, pro κατὰ δύναμιν, pro viribus.

Δυνάμει, dat. ſing. a δύναμις, εως, ἡ, potentia. αἱ δυνάμεις, miracula, virtutes, poteſtates. Th. δύναμαι.

Δυναμένη, ης, ἡ, nom. propr. mul.

Δυνάμεσθα, pro δυνάμεθα, Poet. 1. pl. præſ. δύναμαι.

Δυναμόω, confirmo, roboro. f. ώσω. p. δεδυνάμωκα. præſ. paſſ. δυναμόομαι, ῦμαι. inde part. δυναμούμενος, ουμένος, corroboratus. ab eodem them.

Δύνασαι, 2. ſingul. præſ. a δύναμαι, quod vide.

Δυνασθῆναι, potuiſſe, aor. 1. inf. verbi δύναμαι.

Δύνασις, εως, ἡ, Poet. pro δύναμις, potentia. Th. δύναμαι, poſſum.

Δυναστεία, ας, ἡ, imperium. δυνάστης, ου, ὁ, dynaſta, dominus. ab eodem them.

Δυναστεύοντας, acc. plur. part. præſ. a δυναστεύω, ſum princeps. f. εύσω. Th. δύναμαι, poſſum.

Δυνατέω, potens ſum. f. ήσω. p. δεδυνάτηκα. ejuſdem them.

Δυνατὸς, ἡ, ὸν, potens. δυνατός εἰμι, idem quod δύναμαι, poſſum. δυνατὸν, & τὸ ἐν δυνατῷ, quod fieri poteſt. δυνατώτερος, comparat. in ſuperl. δυνατώτατος.

Δύνε, ingreſſus eſt, imperf. Jon. a δύνω, idem quod δύω, ſubeo.

Δυνέαται, poſſunt, Jon. pro δύνανται, 3. pl. præſ. δύναμαι.

Δυνὴ,

Δυνῇ, 2. ſing. præſ. ſub. δύνωμαι, ῃ, ηται. a δύναμαι, poſſum.
Δυνῆαι, Jon. pro δυνῇ, quod vide.
Δυνηθείην, ης, η, a. 1. opt. paſſ. δυνηθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. ſub. paſſ. a δύναμαι, quod vide.
Δυνήσεαι, Jon. pro δυνήσῃ, 2. ſing. f. 1. med. δυνήσομαι. inde part. δυνησόμενος, a δύναμαι, poſſum.
Δύνοντος, gen. ſing. præſ. part. a δύνω, occido.
Δύνουσ', pro δύνουσι, ingrediuntur, 3. pl. præſ. δύνω.
Δύντα, occidentem, accuſ. ſing. aor. 2. part. a δὺς, δύντος. Th. δύνω, vel δῦμι, ſubeo.
ΔΥ'ΝΩ, δύω, vel δῦμι, ſubeo, ingredior, occido, induo. f. δύσω. a. 1. ἔδυσα. a. 2. ἔδυν, υς, υ. a. 2. inf. δῦναι. perf. act. δέδυκα. perf. paſſ. δέδυσμαι. hinc δυσμὴ, ῆς, ἡ, occaſus Solis. δύσις, εως, ἡ, idem. ἐκδύω, emergo. ὑποδύω, ſubeo. ἔνδυμα, ατος, τὸ, indumentum.
ΔΥ'Ο, vel Att. δύω, duo, genit. dual. δυοῖν, & in f. g. δυεῖν. dat. plur. δυσί. q. a δαίω, divido. Prima diviſio fit per binarium. Hinc δυϊκὸς, ὴ, ὸν, dualis. δοιὴ, ῆς, ἡ, dubium. δοιάζω, dubito.
Δυοῖσι, Poet. pro δυσί. ex Th. δύω, pro δύο.
Δύπτω, aquas ſubeo. a δύω, ſubeo, mergo.
ΔΥ'Σ, particula in compoſitione, pro ægre, male, infeliciter. ut δυσάμμορος, &c. & pro α, privante, a δύω.
Δύσαβος, ου, ὁ, Dor. pro δύσηβος, ου, ὁ, infelix puber. ex δὺς, & ἥβη, pubes.
Δυσαέος, graviter ſpirantis, gen. ſing. a δυσαὴς, έος, ὁ, ἡ. ex δὺς, & ἄω, vel ἄημι, flo, ſpiro.
Δῦσαι, a. 1. inf. act. verbi δύω, vel δύνω, ſubeo. f. σω. p. δέδυκα. aor. 1. ἔδυσα. aor. 2. ἔδυν.
Δυσαλία, Eſai. 28. verſ. 8. σύλληψις. Heſ. δύσαλα, ἀκαθαρσία. legam δυσαλία. vide Martini Cadmum. Duco a δεύω, & δύω, eſt φύρω, miſceo. Poſſit & eſſe δυσαλία, quale male ſalſum: ab ἁλί, ſale. Apud Heſych. eſt δυσαλέος, δυσπνόης. Id a δὺς, & ἄω, ſpiro.
Δυσαντεῖ, dat. ſing. a δυσαντὴς, έος, ὁ, ἡ, ſiniſtri occurſus. ex δὺς, & ἀντάω, occurro. Th. ἀντί, contra.
Δυσάμμορος, vel δύσμορος, ου, ὁ, ἡ, infelix. ex δὺς, & μόρος, fatum. quod a μείρω, divido. p. m. ἔμμορα.
Δυσαριστοτόκεια, ας, ἡ, quæ optimam prolem peperit, ſed malo fato. ex δὺς, & ἀριστοτόκος, quæ optimos parit. quod ab ἄριστος, optimus, ſuperl. ab ἀγαθὸς, bonus, & τίκτω, pario. præt. m. τέτοκα.
Δυσβάστακτος, ου, ὁ, ἡ, difficilis portatu. ex δὺς, & βαστακτὸς, portabilis, a βαστάζω, porto.
Δύσεαι, induas, a. 1. ſub. med. Jon. pro δύσῃ, verbi δύω. f. δύσω, induo.
Δυσέλπιστος, ου, ὁ, ἡ, difficilis ſpei. ex δὺς, & ἐλπὶς, ſpes.
Δυσεντερία, ας, ἡ, dyſenteria. ex δὺς, & ἔντερον, ου, τὸ, inteſtinum, quod ab ἐντὸς, intus.
Δυσεπανόρθωτος, ου, ὁ, vix emendabilis. ex δὺς, ἐπὶ, ἀνὰ, & ὀρθόω, erigo. Th. ὀρθὸς, ὴ, ὸν, rectus.
Δύσεργος, ου, ὁ, piger, ad opus faciendum lentus. Th. ἔργον, opus.
Δύσερις, ιδος, ὁ, ἡ, in contentione difficilis, moroſus, rixoſus. ex δὺς, & ἔρις, lis.
Δυσερμήνευτος, ου, ὁ, ἡ, explicatu difficilis. ex δὺς, & ἑρμηνεύω, interpretor. quod ab ἑρμηνεὺς, έος, ὁ, interpres.
Δυσέρως, ωτος, ὁ, ἡ, infelix in amore. ex δὺς, & ἔρως, ωτος, ὁ, amor. Th. ἐράω, amo.
Δύσεται, ſe condit, 3. ſingul. præſ. verbi Poet. δύσομαι, a f. 1. med. δύσομαι, verbi δύω.
Δύσετο, & δύσατο, imperf. Jon. a δύσομαι, Poet. verbo. Th. δύω, ſubeo.
Δυσηλεγέες, moleſtæ, nom. plur. a δυσηλεγὴς, έος, ὁ, ἡ, moleſtus, gravis. quod ex δὺς, & ἀλέγω, curo, f. ξω. q. δυσαλεγής. vel, ut alii volunt, a λέγω, cubare facio.
Δυσηπίστουν, imperf. verbi δυσαπιστέω. fut. ήσω. ex δὺς, & ἀπιστέω, non credo. quod a πίστις, εως, ἡ, fides. Th. πείθω, perſuadeo.
Δυσηχὴς, έος, ὁ, ἡ, horriſonus. ex δὺς, ægre, male, & ἦχος, ſonus.
Δυσθαλπὴς, έος, ὁ, ἡ, calefactu difficilis, frigidus. ex δὺς, & θάλπω, foveo, calefacio.
Δυσθανατεῖν, εῖν, iniquo animo mortem ferre. ex δὺς, & θάνατος, ου, ὁ, mors. Th. θνήσκω, morior.
Δυσθυμεῖν, Jon. pro ἀθυμεῖν, animum deſpondere. ex δὺς, & θυμὸς, οῦ, ὁ, animus.
Δυσί, duobus, dat. plur. a δύο, duo.
Δύσις, εως, ἡ, occaſus, acc. δύσιν, a δύω, ſubeo.
Δυσκαταμάθητον, vix intelligibile. ex δὺς, & καταμανθάνω, pernoſco. quod ex κατὰ, & μανθάνω, diſco.
Δύσκεν, imperf. Jon. verbi Poet. δύσκω, pro δύνω, vel δύω, adeo, ſubeo.
Δυσκέλαδος, ου, ὁ, ἡ, raucus. ex δὺς, & κέλαδος, ου, ὁ, ſonus, vox.
Δυσκλεὴς, έος, οῦς, ὁ, ἡ, inglorius. ex δὺς, & κλέος, gloria. Th. κλείω, celebro.
Δύσκολος, ου, ὁ, ἡ, difficilis in ſumendo cibo, difficilis, moroſus. hinc δυσκόλως, difficulter. ex δὺς, & κόλον, ου, τὸ, cibus.
Δύσλοφον, oneroſum cervici. ex δὺς, & λόφος, ου, ὁ, cervix in jumentis.
Δυσμενέεσσι, inimicis, dat. pl. a δυσμενὴς, quod vide.
Δυσμενὴς, έος, ὁ, ἡ, infeſtus, hoſtis. acc. δυσμενῆ, malevolum. hinc adv. δυσμενῶς. ex δὺς, & μένος, εος, τὸ, animus.
Δυσμεταχείριστος, ὁ, ἡ, tractatu difficilis. ex δὺς, & μεταχειρίζομαι, adminiſtro. Th. χεὶρ, ἡ, manus.
Δυσμὴ, ῆς, ἡ, proprie Solis occaſus. Th. δύνω, ſubeo.
Δυσμνημόνευτον, ου, τὸ, memoratu difficile. ex δὺς, & μνημονεύω, memor ſum. Th. μνάομαι, recordor.
Δύσμορε, infelix, vocat. ſing. a δύσμορος, ου, ὁ, ἡ, cui difficile fatum obtigit. a δὺς, & μόρος, fatum. quod a μείρω, divido. p. m. ἔμμορα.
Δυσμορφίη, Jon. pro δυσμορφία, ας, ἡ, deformitas. Th. μορφὴ, forma.
Δυσνόητος, ου, ὁ, ἡ, difficilis intellectu. ex δὺς, & νοητὸς, intelligibilis, quod a νοέω, cogito.
Δυσνομίη, ης, ἡ, Jon. pro δυσνομία, mala legum inſtitutio, licentia. ex δὺς, & νόμος, ου, ὁ, lex, quod a νέμω, tribuo. f. μῶ, a. 1. ἔνειμα. præt. med. νένομα.
Δυσπαίπαλος, ου, ὁ, ἡ, aſcenſu difficilis. ex δὺς, & παίπαλα, loca prærupta.
Δυσπαλὴς, έος, ὁ, ἡ, difficilis, qui lucta difficulter ſuperari poteſt. Ex δὺς, & πάλη, ἡ, lucta.
Δύσπαρις, ιδος, ὁ, infelix Paris.
Δυσπέμφελος, ου, ὁ, ἡ, trajectu difficilis. ex δὺς, & πέμπω, mitto. fut. ψω, p. πέπομφα.
Δυσπέτημα, ατος, τὸ, caſus adverſus, adverſitas. ex δὺς, & πέτω, cado, pro πίπτω.
Δυσπραξία, ας, ἡ, res adverſæ. ex δὺς, & πράττω, f. ξω, facio.
Δύσριγος, ὁ, ἡ, frigoris impatiens. ex δὺς, & ῥῖγος, εος, τὸ, frigus.
Δύσσεο, induere, Poet. pro δύσεο, Jon. pro δύσου, δύου, præſ. imperat. med. verbi δύσομαι, ῃ, εται, & Poet. δύσεται. imperf. ἐδυσόμην, ου, ετο. quod præſens formatum eſt a fut. 1. med. verbi δύω, ſeu δύνω, induo.
Δυσομένων, gen. plur. Æol. f. g. pro δυσομενῶν, præſ. paſſ. verbi δύσομαι, mergor. Th. δύνω, ſubeo.
Δύσσοος, ου, ὁ, infelix, æger. Th. σόος, ſalvus.
Δύστανος, Dor. pro δύστηνος, ου, ὁ, quod vide.
Δύστηνος, ου, ὁ, ἡ, infelix, miſer. ex δὺς, & στένω, gemo. aut ſecundum alios, ex δὺς, & στῆναι, quod male ſtet. Th. ἵστημι, ſto.
Δυστήρητον, ου, τὸ, obſervatu difficile. ex δὺς, & τηρέω, ſervo.
Δυστοκήσασα, a. 1. part. act. verbi δυστοκέω, difficulter pario. f. ήσω, & έσω. ex δὺς, & τόκος, ου, ὁ, partus. Th. τίκτω, pario. p. m. τέτοκα.
Δύστρος, ου, ὁ, menſis ſextus apud Syromacedonas: qui alioqui ἐλαφηβολιών. Sextus nempe ab eo, qui dicitur ὑπερβερεταῖος. δύω, eſt induo, & Martio incipit terra indui decore ſuo, violis, floribus.
Δυστυχέστατος, ου, ὁ, infeliciſſimus, ſuperl. a δυστυχὴς, έος, ὁ, ἡ, infelix. quod ex δὺς, & τύχη, ης, ἡ, fortuna. Th. τυγχάνω, ſum.
Δυστυχέω, infelix ſum, f. ήσω. p. κα. a. 1. part. δυστυχήσας, αντος, ὁ. ex δὺς, & τύχη, fortuna. quod a τυγχάνω, ſum.
Δυστύχημα, ατος, τὸ, afflictio. dat. plur. δυστυχήμασι. a δυστυχέω, quod vide.
Δυστυχία, ας, ἡ, adverſitas. ex eodem them.
Δυστυχοῦντας, acc. plur. part. præſ. δυστυχοῦσι, 3. plural. ind. præſ. a δυστυχέω, quod vide.
Δύσφαμον, ου, τὸ, Poet. & Doric. pro δύσφημον, ὅπερ ἡ δυσφημία, infamia, dedecus. Th. φάω, dico.
Δυσφημία, ας, ἡ, convitium, probrum. a δύσφημος, ου, ὁ, ἡ, maledicus, infauſtus. ex δὺς, & φήμη, fama. quod a φημὶ, dico. Thema φάω, idem.
Δυσφήμοιο, ominoſi, gen. ſing. Jon. a δύσφημος, ου, ὁ, ἡ, mali ominis. ex iiſdem Them.
Δύσφορος, ου, ὁ, ἡ, difficilis latu, gravis, moleſtus. ex δὺς, & φέρω, fero.
Δύσφρονα, ων, τὰ, moleſtæ curæ, quas Heſiodus δυσφροσύνας vocat. Th. φρὴν, mens.
Δυσφρονῶν, præſ. part. act. a δυσφρονέω, animum abjicio, ægre fero. ex δὺς, & φρὴν, ενὸς, ἡ, mens.
Δυσφροσυνάων, gen. pl. Æol. a δυσφροσύνη, ης, ἡ, animi ægritudo. acc. pl. δυσφροσύνας. ex δὺς, & φρὴν, mens.
Δυσχείμερος, ου, ὁ, ἡ, frigidus, hybernalis. ex δὺς, & χεῖμα, ατος, τὸ, hyems.
Δυσχείρωτος, ὁ, ἡ, qui difficulter ſubigitur, & capitur. In ſuperl. δυσχειρωτότατος. Th. χεὶρ, ἡ, manus.
Δυσχεραίνω, moleſte fero, gravor. f. ανῶ. in 3. plur. præſ. ind. δυσχεραίνουσι. acc. plur. part. præſ. δυσχεραίνοντας. a δυσχερὴς, έος, ὁ, ἡ, difficilis, odioſus. ex δὺς, & χεὶρ, ἡ, manus.
Δυσχερὴς, έος, ὁ, ἡ, difficilis, moleſtus. in compar. δυσχερέστερος, ου, ὁ, vide in δυσχεραίνω.
Δυσῶδες, εος, τὸ, fœtidum. hinc δυσωδία, ας, ἡ, malus odor. ex δὺς, & ὄζω. f. ὀζήσω. p. m. ὄδα, & Att. ὄδωδα.
Δυσώνυμος, ου, ὁ, infauſtus, inauſpicatus.

nus. ex δὺς, & ὄνομα, ατος, τὸ, nomen, Æol. ὄνυμα, Poet. ὄνομα.

Δυσωπία, viſu perſtringi: pudor, qui nos obtueri non ſinit eum, qui aliquid a nobis poſtulat. a δὺς, & ὢψ, vultus, verecundia. Hinc Δυσωπέω, δυσωπίᾳ afficio, viſum perſtringo pudore, hæreo, ſuſpicor.

Δυσωρήσονται, 3. pl. f. 1. m. a δυσωρέω, difficulter cuſtodio. a δύσωρος, cuſtoditu difficilis. ab ὦρος, ου, ὁ, cuſtos.

Δύτης, ου, ὁ, urinator, qui aquas ſubit. Th. δύω, vel δύνω, ſubeo.

Δύω, Poet. pro δύο, duo. genit. dual. δυοῖν, & in f. δυεῖν. dat. δυσί. Eſt & δύω, mergo. vide δύνω.

Δυωδεκάδρομος, ου, ὁ, qui duodecies currit, vel curſum conficit.

Δυωδεκάς, ης, ἡ, duodecima, & in m. g. δυωδέκατος. δυωδεκαταῖος, ου, ὁ, duodecimus; & duodecim annorum. ex δύο, & δέκα, decem.

Δυωδεκάμηνοι, duodecim menſium. δυωδεκάμηνον κύκλον περιᾶναι, id eſt, annuum magiſtratum tranſigere. ex δυώδεκα, duodecim, & μὴν, μηνὸς, ὁ, menſis.

Δυῷν, Attic. & Jon. pro δυοῖν, duorum, gen. dual. a δύο.

Δ Ω.

Δῶ, domum, per apocopen pro δῶμα, ατος, τὸ, a δέμω, ſtruo.

Δῶ, δῷς, δῷ, a. 2. ſub. act. a δίδωμι, do.

Δώδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, duodecim, ἄκλιτον, ex δέκα, & δύο.

Δωδεκάγναμπτος, ου, ὁ, ἡ, qui duodecim flexus habet. Ex δώδεκα, & γνάμπτω, flecto.

Δωδεκαταῖος, ὁ, qui per duodecim dies alicubi manet, vel abeſt. vide in δώδεκα, duodecies.

Δωδέκατος, η, ον, duodecimus. ex iiſdem them.

Δωδεκάφυλον, ου, τὸ, duodecim tribus: q. δώδεκα φυλαί.

Δωδώναθεν, adverb. Dor. pro Δωδώνηθεν, q. ἐκ τῆς Δωδώνης. Quid Δωδώνη ſit, vide Stephan.

Δωδώνη, ης, ἡ, Dodone. nom. propr.

Δῴην, ης, η, Att. pro δοίην, ης, η, aor. 2. opt. act. a δίδωμι, do. aor. 2. ἔδων.

Δώησι, dederit, 3. ſing. a. 2. opt. a δῴη, & Jon. additur σι. Sin vero ſit δώῃσι, erit 3. ſing. ſub. a δῶ, δῷς, δῷ, & Jon. δώῃσι. pro δῶ, δῷς, δῷ. a δίδωμι, do.

Δῶκ', vel δῶκε, dedit, pro ἔδωκε, per apocopen Poet. a. 1. ſic δῶκαν, pro ἔδωκαν, 3. pl. aor. 1. verbi δίδωμι, do.

Δῶλος, ου, ὁ, Dor. pro δοῦλος, ὁ, ſervus.

Δῶμα, ατος, τὸ, domus. contracte pro δόμημα. pl. δώματα, & in dat. pl. δώμασι. hinc δωμάτιον, ου, τὸ, tectum, domuncula, cubiculum. Th. δέμω, extruo. p. m. δέδομα.

Δῶναξ, ακος, ὁ, Dor. & Poet. pro δόναξ, arundo. quod vide.

Δώομεν, per Syſtolen pro δώωμεν, Poet. pro δῶμεν, 1. plur. aor. 2. ſub. act. a δίδωμι, do.

Δῶρ, pro δῶρα, acc. pl. a δῶρον, ου, τὸ, donum.

Δωρεὰ, ᾶς, ἡ, donum. δωρεὰν, q. κατὰ δωρεὰν, adverb. gratis, immerito. Th. δῶρον, donum.

Δωρέομαι, οῦμαι, & Poet. δωρέω, ῶ, dono, largior. f. ήσομαι. perf. paſſ. δεδώρημαι, σαι, ται. a. 1. med. ἐδωρησάμην. ab eodem them.

Δώρημα, ατος, τὸ, donum, beneficium. ejuſdem them.

Δωρητὸς, οῦ, ὁ, muneribus placabilis, ſeu corruptus. a δῶρον, ου, τὸ, donum.

Δωριάζειν, Dorice loqui, Poet. pro Δωρίζειν, quod a Δώριος, vel Δωρικὸς, Doricus. Dicitur & Δωριεὺς, ιέως, ὁ, idem. Δωριῆς, Att. pro Δωριεῖς. Tum Δώριος, ία, ιον, Poet. pro Δωρικὸς, Doricus, a, um. Et Δωρὶς, ίδος, ἡ, pro Δωρικὴ.

Δωρὶς, ίδος, ἡ, Doris, nom. mul.

Δωρίσδειν, Dor. δωρίζειν, loqui Dorice.

Δωροδοκέω, f. ήσω, donis inhio, munera capio. acc. plur. part. præſ. δωροδοκοῦντας. ex δῶρον, ου, τὸ, donum, & δέχομαι, capio.

Δωροδοκία, ας, ἡ, munerum acceptio, ſordes. inde δωροδόκος, ου, ὁ, munerum acceptor, donis inhians. ab iiſdem them.

Δωροκοπέω, munera prava offero. quod a κόπτω. Sonat, tanquam munere pulſo, ſeu cædo. Syrach. 35. 11.

ΔΩ͂ΡΟΝ, ου, τὸ, donum. q. a δόω, do. vel a δύναι, & ὄρω, excito. Beneficium in nos collatum ad eaſdem amoris vices rependendas excitat. hinc δωρεὰ, ᾶς, ἡ, idem. δωρεὰν, gratis, adv. ἄδωρος, ου, ὁ, ἡ, donorum expers: item qui non donat. ἀντίδωρον, ου, τὸ, donum dono relatum. Eſt & δῶρον, palmus minor. 4. digiti.

Δῶρος, Dorus, filius Xuthi. a quo Δῶρον oppidum, & inde Δωριεῖς, Dores, Dorienſes.

Δωροφάγος, ου, ὁ, qui devorat dona. ex δῶρον, donum, & φάγω, edo.

Δωροφόρος, ου, ὁ, Poet. qui dona fert alicui danda. Ex δῶρον, & φέρω, fero.

Δωρύττομαι, Dor. pro δωρέομαι.

Δῶς, ἡ, donum, indeclinabile, Poet. idem quod δόσις. Th. δίδωμι, do.

Δωσέμεναι, Dor. pro δώσειν, fut. 1. inf. act. a δίδωμι, do.

Δώσῃ, tradat, 3. ſing. aor. 1. ſub. act. Poet. pro δώκῃ, ab aor. 1. ἔδωσα, pro ἔδωκα, verbi δίδωμι, do.

Δώῃσι, Jon. pro δῷ, 3. ſing. aor. 2. ſub. Sin abſque ι, eſt 3. plur. ejuſdem temporis verbi δίδωμι.

Δωσεῦντι, Dor. pro δώσουσι, 3. plur. f. 1. verbi δίδωμι.

Δωσῶ, Dor. pro δώσω, f. 1. act. ejuſdem verbi.

Δώσω, f. 1. act. a δίδωμι, do. Sic δώσουσ', pro δώσουσι, 3. plur. f. 1.

Δώτῃ, datori, dat. ſing. a δώτης, ου, ὁ, dator. ſed uſitatius δότης. Them. δίδωμι.

Δωτῆρες, nom. pl. a δωτὴρ, ῆρος, ὁ, donator. ab eodem them.

Δωτινάζειν, dona colligere, & accipere. a δωτίνη, donum. quod vide.

Δωτίναν, Dor. pro δωτίνην, acc. ſing. a δωτίνη.

Δωτίνη, ης, ἡ, munus, proprie quod conſumitur: ut vinum, veſtis. Th. δίδωμι, do.

Δωτίνῃσι, donis, dat. plur. Jon. a δωτίνη, ης, ἡ, ejuſdem them.

Δώτορες, nom. plur. a δώτωρ, ορος, ὁ, dator. ejuſdem them.

Δωτὼ, όος, ἡ, nomen mulieris.

Δώωσ', pro δώωσι, dediſſent, per epenth. Jon. & Poet. pro δῶσι, 3. plur. a. 2. ſub. a δίδωμι, do.

E

E Nota quintæ apud Græcos litteræ, ſignum etiam numeri quinarii. Tum & ε, Æol. in multis pro ο.

Ἒ, he, dolentis particula, quæ geminari ſolet. Item ἓ, ſe, pronomen acc. caſus, ab οὗ, οἷ, ſui, ſibi. inde ἑὸς, ἑὴ, ἑὸν, ſuus. σφέος, σφωΐτερος, & σφέτερος, ου, ὁ, idem.

Ἔα, Jon. & Poet. Ectaſi ἔα, pro ἦν, imperf. verbi εἰμὶ, ſum. Eſt & ἔα, ſinebat, imperf. vel præſ. imperat. pro ἔαε, remitte, verbi ἐάω, ſino. eſt & ἔα, vah, ah, adverb. querentis. Significat & ἑὰ, & ἃ, ſua bona, peculium: ex ἑὸς, ſuus. vide ἓ, ſe.

Ἐᾷ, concedit, 3. ſing. præſ. ab ἐάω, ſino. f. ἐάσω. a. 1. ſub. ἐάσω, ῃς, ῃ. p. εἴακα.

Ἐάαι, ſinit, Poet. pro ἐᾷ, per pleonaſm. τοῦ α.

Ἔαγα, ας, ε, fregi, Att. pro ἦγα, p. m. verbi ἄγνυμι, ſeu ἄγω, frango. f. ἄξω. p. m. ἦγα, & ἔαγα. p. m. part. ἐαγώς. a. 1. ἦξα, & ἔαξα. a. 2. paſſ. ἤγην, & ἐάγην.

Ἐάγην, fractus ſum, Att. pro ἤγην, a. 2. paſſ. ejuſdem verbi. hinc a. 2. part. paſſ. ἐαγείς. inf. ἐαγῆναι.

Ἔαδα, ας, ε, demulſi, pro ἧδα, præt. med. Att. ſeu Jon. diphthongi reſolutione, ab ἁνδάνω, vel ἅδω, placeo. præt. part. med. ἐαδώς, pro ἡδώς. ſic in aor. 2. ἔαδον, pro ἅδον, Æol. εὔαδον.

Ἐαδότα, placentem, pro ἡδότα, p. m. part. acc. vide ἔαδα.

Ἔακα, permiſi, pro εἴακα, perf. act. verbi ἐάω, ſino. f. σω.

Ἐάλη, convolutus eſt, involvit ſe, occultavit ſe. Att. vel Jon. diphthongi reſolutione, pro ἥλη, a. 2. paſſ. Jon. ἄλην. unde part. ἀλείς, έντος. Aut ab ἀλῶ, declino, vito. aut ἐάλη per Metapl. pro ἐάλω, quod eſt Att. pro ἥλω, ab ἥλων, aor. 2. verbi ἁλίσκω, capio. Alii legunt ἐάλη, Attic. ſeu Jon. pro ἥλη, verbi ἄλημι, declino. a. 2. part. ἀλείς.

Ἑάλωκα, captus ſum, Att. pro ἥλωκα, perf. act. verbi ἁλίσκω, capio. f. ἁλώσω. aor. 2. ἥλων. aor. 2. part. ἁλούς. aor. 2. inf. ἁλῶναι. aor. 2. inf. paſſ. ἁλῶναι.

Ἑάλων, cepi, Att. pro ἥλων, a. 2. verbi ἁλίσκω. vide ἑάλωκα. præt. autem, & a. 2. paſſive ſumuntur.

ἘΑ͂Ν, ſi, conjunct. connexiv. conſtruitur cum ſubj. & opt. Ex εἰ, & ἄν, pro ἐάν. quæ ſæpe ſunt μόρια δυνητικά, particulæ potentiales, & ſæpe poſtponuntur, ut εἶπον ἄν, dixiſſem. quandoque deeſt ἄν. ſed rarius præponuntur. ut ὃς ἐὰν, quicunque. ἐάν τις, ſi quis. ἐὰν μὴ, niſi, &c.

Ἑάνδανον, placebam, imperf. Attic. & Jon. pro ἥνδανον, εα, pro η, verbi ἁνδάνω, placeo.

Ἑανὸς, οῦ, ὁ, indutu pulcher, tenuis, ſubtilis. adject. proprie peplus. ab ἕω, ſeu ἕννυω, induo. Aliquando de ſtanno dicitur, & tum eſt fuſilis, quaſi ῥεανὸς, a ῥέω, fluo. Tum etiam ſubſtantive uſurpatur, & epitheton adjungitur, ἑανῷ νεκταρέῳ, veſtis nectarex, &c. Et tunc ponitur pro ἑανὸς πέπλος, ſeu pro ἱμάτιον. ſæpe enim epitheta ponuntur pro ſuis ſubſtantivis.

Ἕαται, Att. vel Jon. pro ἧνται. & ἕατο, pro ἧντο. ab ἧμαι, ſedeo.

Ἔαξα, fregi, a. 1. Att. pro ἦξα, verbi ἄγνυμι, vel ἄγω, frango. vide ἔαγα.

ἜΑΡ, ρος, τὸ, ver, & contracte ἦρ, q. ab ἕω, mitto, quod verno tempore terra flores emittat. ἐαρινὸς, ἡ, ὁ, vernus, & per epenth. εἰαρινός.

ἔαρ ſumitur etiam pro ſanguine, & pinguedine.

Ἐαρινή, ῆς, ἡ, f. g. ab ἐαρινός, ὴ, ὁ, vernus. Th. ἔαρ, ver.

Ἐαρότροφος, ὁ, ἡ, vere nutritus, vernus, ex ἔαρ, ver, & τρέφω, alo. p. m. τέτροφα.

Ἐᾷς, ſinis, 2. ſing. ind. præſ. verbi ἐάω. Tum ἔας, pro ἔασε, permiſit, a. 1. Jon. ejuſdem verbi. Ἑάς, ſuas, pro ἅς.

Ἔασα, Attic. pro ἧσα, a. 1. act. verbi ἁνδάνω, placeo. vide ἅδω.

Ἐάσαμεν, ſivimus, 1. plur. a. 1. Jon. ſed ἐάσαιμεν, 1. plur. a. 1. opt. ἐᾶσαι, a. 1. inf. act. verbi ἐάω, ſino. f. ἐάσω. p. εἴακα. a. 1. εἴασα.

Ἐάσετε, 2. plur. fut. 1. act. ἐάσῃς, ſinas, 2. ſing. a. 1. ſub. ab eodem them.

Ἔασκε, dimittebat, imperf. Jonic. pro εἴα, verbi ἐάω, ſino.

Ἔασι, Jon. pro ἔασι, Poet. pro εἰσὶ, ſunt, (ut τιθέασι, Jon. pro τιθεῖσι) ab εἰμὶ, ſum.

Ἐάσομεν, 1. plur. f. 1. act. verbi ἐάω, ſino. f. ἐάσω. p. εἴακα.

Ἔασσα, ας, Dor. pro οὖσα, ης, præſ. part. f. g. ab εἰμὶ, ſum.

Ἕαται, & ἕατο, Jon. pro ἧνται, & ἧντο, ab ἧμαι, ſedeo, quod formam præteriti, præſentis autem habet ſignificationem: ab inuſit. ἕω.

Ἔατε, Jon. pro ἦτε, 2. plural. imperf. verbi εἰμὶ, ſum.

Ἐατέον, ſinendum. verbale ab ἐάω, ſino.

Ἑαυτοῦ, ῆς, οῦ, & contracte αὑτοῦ, ῆς, οῦ, ſui ipſius, caret nominativo. Ex ἕο, pro οὗ, ſui, & αὐτοῦ, in ſingulari numero eſt tertiæ perſonæ, nec non ſecundæ. ἀφ' ἑαυτοῦ, a te, &c. In plur. num. eſt trium perſonarum, ἑαυτῶν, noſtri, veſtri, & ſui ipſorum.

Ἑάφθην, accenſus ſum. Att. pro ἥφθην, aor. 1. paſſ. ab ἅπτομαι. Vel ἑάφθην, Jon. Dialyſi pro ἕφθην, a. 1. paſſ. ab ἕπομαι, ſequor.

Ἐάω, ſino, permitto. imperf. εἴαον, ων, εις, ας, ες, α. f. ἐάσω. a. 1. εἴασα. a. 1. imperat. ἔασον, άτω. a. 1. part. ἐάσας, αντος, ὁ. perf. εἴακα. q. ab ἕω, mitto.

Ἐάων, bonorum, gen. plur. Æol. pro ἑῶν, ab ἑός, ἡ, ὄν, ſuus, a, um. Alii legendum cenſent ἐάων, & derivant ab ἐός, idem quod ἐΰς, vel ἠΰς, bonus.

Ε Β

Ἔβα, Dor. pro ἔβη, venit, ab ἔβην. a. 2. verbi βαίνω, eo. fut. βήσομαι. Item Laconice pro ἔα, ſine, interpoſito β, ab ἐάω, ſino.

Ἐβάδισε, 3. ſing. a. 1. act. a βαδίζω, vado. f. ίσω, & Dor. ίξω. Th. βαίνω, eo.

Ἔβαινε, ibat, imperf. act. a βαίνω, eo. f. βήσομαι. a. 2. ἔβην.

Ἔβαλον, ες, ε, jeci, aor. 2. act. verbi βάλλω, jacio. f. βαλῶ. p. βέβληκα. a. 1. paſſ. ἐβλήθην. p. m. βέβολα.

Ἔβαν, per ſyncop. Poet. pro ἔβησαν, 3. plur. aor. 2. act. Sic ἔβα, pro ἔβη, ab ἔβην, verbi βαίνω, eo. f. βήσομαι.

Ἐβάπτετο, tingebatur, 3. ſing. imperf paſſ. a βάπτω, intingo, mergo. f. ψω. p. φα.

Ἐβαρυώπησαν, caligarunt, 3. plur. a. 2. paſſ. cum duplici augmento, verbi βαρυώπτομαι, quod ex βαρύς, εῖα, ὺ, gravis, e, & ὄπτομαι, video. Alii volunt eſſe aor. 1. verbi βαρυωπέω, viſu ſum gravato. ab iiſdem them.

Ἔβασον, pro ἔασον, ſine, a. 1. imperat. act. interpoſito β, Laconice, ab ἐάω, ſino. Lacones dicunt ἐβάω.

Ἐβάστασα, ας, ε, portavi. a. 1. ind. act. a βαστάζω, f. σω.

Ἐβάφην, tinctus ſum, a. 2. paſſ. ἔβαψον, tinxi, aor. 2. ind. act. pro ἔβαπτον, euphoniæ gratia, verbi βάπτω, tingo, mergo. f. ψω. p. βέβαφα.

Ἐβδελυγμένος, η, ον, perf. part. paſſ. a βδελύσσομαι, abominor. fut. ξομαι. Th. βδέω, pedo.

Ἐβδελυξάμεθα, 1. pl. a. 1. m. verbi βδελύσσομαι, abominor. Th. βδέω, pedo.

Ἑβδομάτη, ης, ἡ, Poet. pro ἑβδόμη, ſeptima, ab ἑπτὰ, ſeptem.

Ἑβδομήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, ſeptuaginta, ἄκλιτον. ab eodem them.

Ἑβδομηκοντάεξ, ſeptuaginta ſex. legitur tanquam vox compoſita ex ἕξ, ſex, & ἑβδομήκοντα.

Ἑβδομηκοντάκις, adv. ſeptuagies. ab eodem them.

Ἕβδομος, η, ον, ſeptimus, a, um. Th. ἑπτὰ, ſeptem.

Ἐβεβαίωσε, 3. ſing. a. 1. act. a βεβαιόω, confirmo. f. ώσω. p. βεβεβαίωκα. Th. βέβαιος, α, ὁ, firmus.

Ἐβεβλήμην, σο, το, ictus eram, pluſq. perf. paſſ. a βάλλω, jacio. f. λῶ. perf. paſſ. βέβλημαι.

ἜΒΕΛΟΣ, ſive ἔβενος, ου, ebenus. lignum graviſſimum.

Ἔβερ, nomen viri ἄκλιτον, tranſiens. Hinc Ἑβραῖος, αία, αῖον, Hebræus, a, um.

Ἔβην, ης, η, veni, a. 2. ind. act. a βαίνω, venio. f. βήσομαι. p. βέβηκα. a. 2. part. βάς.

Ἔβησα, ας, ε, a. 1. ind. act. tanquam a βάω, verbi βαίνω, venio. ἔβησαν, 3. pl. a. 1. vel 2. ejuſdem verbi.

Ἐβήσετο, imperf. verbi βήσομαι, quod Poet. more ex fut. in præſens tranſlatum eſt. Th. βαίνω, eo.

Ἐβιάσατο, & ἐβιήσατο, per vim ademit, 3. ſing. a. 1. med. a βιάω, f. άσω. Th. βία, ας, ἡ, vis.

Ἐβίου, 3. ſing. imperf. act. a βιόω, vivo. f. ώσω. p. βεβίωκα. a. 2. ἐβίων. Thema βίος, ου, ὁ, vita, victus.

ἘΒΙ'ΣΚΟΣ, ου, ἡ, althæa, malva ſylveſtris. vide in Ἰβίσκος.

Ἐβίων, vixi, a. 2. ind. a βιόω. vide ἐβίου.

Ἔβλαβον, nocui, a. 2. ind. act. ἐβλάβην, a. 2. paſſ. a βλάπτω, noceo. f. ψω. p. φα.

Ἐβλακεύμαι, diſſolutus ſum, Att. pro βεβλάκευμαι, perf. paſſ. verbi βλακεύω, ſocordiæ me dedo. Th. βλάξ, ακός, ὁ, piſcis quidam omnino inutilis.

Ἔβλαμμαι, Att. pro βέβλαμμαι, perf. paſſ. verbi βλάπτω, noceo. fut. ψω. p. φα.

Ἐβλαστηκότες, Att. pro βεβλαστηκότες, perf. part. act. pl. num. verbi βλαστάνω, germino. f. ήσω. a. 1. ἐβλάστησα, ας, ε.

Ἔβλαστον, germinavi, a. 2. ind. act. q. a βλαστέω: ut ἥμαρτον, ab ἁμαρτάνω, ſeu ἁμαρτέω, pecco. Th. βλαστάνω, germino. f. ήσω. p. κα.

Ἐβλασφήμησα, ας, ε, a. 1. ind. act. a βλασφημέω, impie loquor. ex βλάπτω, lædo, & φήμη, fama.

Ἔβλαψα, ας, ε, & in 3. pl. ἔβλαψαν, a. 1. ind. act. verbi βλάπτω, noceo. f. ψω.

Ἔβλεπον, ες, ε, imperf. act. verbi βλέπω, video. f. ψω.

Ἔβλητο, per ſync. pro ἐβέβλητο, pluſq. perf. paſſ. verbi βάλλω, jacio, quaſi a βλέω. Niſi quis eſſe velit imperf. a βλῆμαι.

Ἐβόα, clamabat, 3. ſing. imperf. verbi βοάω, clamo. f. ήσω. p. βεβόηκα. a. 1. ἐβόησα, ας, ε.

Ἐβοηθησάμην, ω, ατο, a. 1. med. verbi βοηθέω, ſuccurro, auxilior.

Ἔβοσκον, ες, imperf. verbi βόσκω, paſco. f. σω.

Ἐβουλέατο, & ἐβούλοντο, Jon. pro ἐβούλοντο, 3. plur. imperf. verbi βούλομαι, volo.

Ἐβούλευκα, Att. pro βεβούλευκα, perf. act. verbi βουλεύω, conſulto. f. σω. Th. βουλή, ῆς, ἡ, conſilium.

Ἐβούλευσα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἐβουλευσάμην, ω, ατο, a. 1. m. ab eod. th.

Ἐβουλήθην, volui, a. 1. ind. paſſ. a βούλομαι, volo. fut. βουλήσομαι. quaſi a βουλέω. Th. βούλομαι, volo.

Ἐβούλου, 2. ſing. ἐβούλετο, 3. ſing. imperf. verbi βούλομαι.

Ἑβραῖος, αία, αῖον. Hebræus, a, um. Ἑβραΐς, ίδος, ἡ, Hebraica. Alii cum lene ſcribunt, & ab Ἔβερ, ὁ, nomen viri, derivari malunt.

Ἑβραϊστὶ, adverb. Hebraice.

Ἐβράσθην, ebullitus ſum, a. 1. paſſ. verbi βράζω, vel βράσσω, ferveo, bullio.

Ἔβραχε, pro ἔβραχε. vide ἔβραχον.

Ἔβραχον, ες, ε, madefeci. a. 2. ind. act. a βρέχω, madefacio, unde aor. 2. paſſ. ἐβράχην, part. βραχείς. Alii volunt eſſe imperf. a βράχω, crepitum do.

Ἔβρεξα, ας, ε, a. 1. ind. act. a βρέχω, pluo.

Ἐβρόντησε, a. 1. ind. act. a βροντάω, tono. f. ήσω. Th. βροντή, ῆς, ἡ, tonitru.

Ἐβρυχᾶτο, 3. ſing. imperf. paſſ. a βρυχάομαι, rugio. Th. βρύχω, f. ξω, fremdo.

Ἔβρων, aor. 2. verbi βρῶμι, ut ἔδων, ex δίδωμι. Exponitur apud Heſych. pro ἔδακον, ἔφαγον.

Ἐβώασε, Dor. pro ἐβόησε, vocavit, a. 1. med.

Ἔβωσε, pro ἐβόησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi βοάω, clamo. vide Heſych.

Ἐβώσθησαν, Jon. pro ἐβοήθησαν, celebres facti ſunt, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. Sic ἐβώσθην, per craſin pro ἐβοήθην, a. plur. a. 1. paſſ. verbi βοάω, clamo.

Ε Γ

Ἐγ ante γ, κ, χ, eſt pro ἐν.

Ἐγανώθην, gaviſus ſum, a. 1. ind. paſſ. a γανόω, voluptate afficio. f. ώσω. Th. γάνος, εος, τὸ, lætitia.

Ἐγγαγγῖτις λίθος, eadem gemma, quæ γαγγίτης, ab ἐν, & γάγγης, quia in Gange naſcitur.

Ἐγγαστρίμυθος, ου, ὁ, ventriloquus, qui habet dæmonem. q. ἐν γαστρὶ μυθεύμενος. Vide *Ventriloquus* in Latino Etymolog.

Ἐγγέγαα, p. m. verbi ἐγγείνομαι, tanquam ex ἐγγάω, & in 2. dual. p. m. ἐγγεγάατον, per ſyncop. & metri cauſa ἐγγέγατον. ſic ἐγγεγάαμεν, pro ἐγγεγάαμεν. Th. γείνομαι, naſcor.

Ἐγγεγύηκα, pollicitus ſum, pro ἠγγύηκα, perf. augmento ſyllabico intrinſecus aſſumpto, verbi ἐγγυάω, ſpondeo. f. ήσω. Th. ἐγγύη, ης, ἡ, ſponſio.

Ἐγγεγυμνασμένος, perf. part. paſſ. ab ἐγγυμνάζομαι, exerceor. Th. γυμνός, ὴ, ὁ, nudus.

Ἐγγίβατον, ου, τὸ, hydraulicum inſtrumentum, humano more perambulans. quaſi ab ἔγγιον βαῖνον. vel ἐν τῇ γῇ βαῖνον. Alii cenſent legend. ἐγγίβατα, ex ἐγγεῖον, & βαίνω. Sed velim ἐγγύβατον, τὸ, quod prope veniat, prout diſponitur. Vitruv. engibata dicit.

Ἐγγείτονος, ου, ὁ, vicinus. a γείτων, ονος, ὁ, ἡ, idem.

Ἐγγενής, ὁ, ἡ, indigena, ingenitus. ex ἐν, & γείνομαι, naſcor.

Ἐγγένηται, 3. ſing. a. 2. ſub. med. ἐγγενόμενος, η, ὁ, a. 2. part. med. ab ἐγγίνομαι, inſum, innaſcor. Th. γίνομαι, naſcor. fut. γενήσομαι. aor. 2. med. ἐγενόμην. a. 2. ſub. med. γένωμαι, ῃ, ηται.

Ἐγγίζω, appropinquo, immineo, accedo, cum dat. item acc. ſequente εἰς, ἐπὶ. imperf. ἤγγιζον, ες, ε. f. 1. ἐγγίσω, Att. ἐγγιῶ. p. ἤγγικα. ἐγγίσας, a. 1. part. act. Th. ἐγγύς, prope.

Ἐγγίνεσθαι, Jon. pro ἐξεῖναι, licere, ut & pro συμβαίνειν, accidere, contingere, gigni.

Ἐγγισάτωσαν, 3. plur. aor. 1. imperat. act. verbi ἐγγίζω. quod vide.

Ἔγγιστα, adv. proxime, ſuperl. ab ἐγγὺς, prope comp. ἔγγιον, & ἐγγυτέρω, ἐγγυτάτω, & ἐγγύτατα.

Ἐγγίσωμα, ατος, τὸ, cranii fiſſura, in quam os fractum ad ſubjectam membranam ἐγγίζει, id eſt, appropinquat. q. ab ἐγγισόω. Th. ἐγγύς.

Ἐγγλύσσω, dulcedinem affero. q. indulco. γλύσσων, eſt dulcior, pro γλυκίων, a γλυκὺς, dulcis.

Ἐγγλύφειν, inſculpere. a γλύφω, vel γλάφω, ſculpo.

Ἐγγώνιον, ου, τὸ, ſpecies horologii, apud Vitruv. lib. 9. q. in genu plicatum, aut angulatum, ſi ἐγγώνιον.

Ἔγγονος, ου, ὁ, nepos. ἐγγόνη, neptis. ἔγγονον, fœtus. q. ab ἐν, & γόνος, proles, a γείνομαι, naſcor.

Ἐγγραυλος, piſcis ex apuarum genere.

Ἐγγράφω, inſcribo. f. ψω. p. ἐγγέγραφα. a. 1. ἐνέγραψα. perf. paſſ. ἐγγέγραμμαι. Th. γράφω, ſcribo.

Ἐγγυαλίξαι, tradere, a. 1. inf. act. ab ἐγγυάλιξα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ἐγγυαλίζω. f. ξω. in manus porrigo, infero. ab ἐγγύη, ης, ἡ, ſponſio. Vel a γύαλον, ου, τὸ, manus cavitas.

Ἐγγυάσομαι, Dor. pro ἐγγυήσομαι, f. 1. med. vide ἐγγυάω.

ἘΓΓΥ'Η, ης, ἡ, ſponſio, fidejuſſio. q. ab ἐγγὺς, quod ſponſor prope ſit, & præſto alicui. Vel q. ἐν γυίοις, in manibus pono. hinc ἔγγυος, ου, ὁ, præs, ſponſor. ἐγγυάω, fut. ήσω, ſpondeo, promitto.

Ἐγγύησα, ας, ε, ſpopondi, a. 1. Jonic. verbi ἐγγυάω, ſpondeo. fut. ήσω. Th. ἐγγύη, ης, ἡ, ſponſio.

Ἐγγυητὴς, ου, ὁ, ſponſor. Th. ἐγγύη, ἡ, ſponſio.

Ἐγγύθεν, cominus, prope. ἐγγύθι, idem. regit genit. Poet. pro ἐγγὺς, prope.

Ἐγγυμνάζομαι, exerceor. hinc præſ. part. paſſ. ἐγγυμναζόμενος. a. 1. part. med. ἐγγυμνασάμενος. verbi γυμνάζω, exerceo. f. άσω. Th. γυμνὸς, ου, ὁ, nudus.

Ἔγγυος, ου, ὁ, ἡ, præs, idem quod ἐγγυητὴς, ου, ὁ, ſponſor. ex ἐν, & γυῖον, ου, τὸ, manus. hinc ἐγγυάω, ſpondeo. Th. ἐγγύη, ης, ἡ, ſponſio.

ἘΓΓΥ'Σ, adv. prope, cum genit. ſæpe abſolute. & pro ἐγγύθεν. compar. ἐγγύτερος. ſuperlat. ἐγγύτατος, proximus. q. ἐν γυίοις, in manibus habeo. hinc ἐγγύθεν, adv. e propinquo. ἐγγίζω, fut. ίσω, appropinquo.

Ἐγεγράφηκειν, ſcripſeram, pluſq. perf. act. verbi γραφέω, Attic. pro γράφω, ſcribo. f. ψω.

Ἐγείναο, genuiſti, Jon. pro ἐγείνω, 2. ſingul. a. 1. med. ἐγεινάμην, ω, ατο, verbi γείνομαι. naſco[r] a. 2. m. ἐγενόμην, ου, ετο. p. m. γέγονα. a. 1. m. ἐγενησάμην, & ἐγεινάμην.

Ἔγειραι, aor. 1. inf. act. ἔγειραι, ſurge, aor. 1. imperat. med. ab ἐγείρω, ſuſcito. ἔγειρον ἀγλαΐαν τινὰ τοῖς νικηφόροις, id eſt, victores aliquo ſplendido carminis ornamento decorare.

Ἐγείρει, ſuſcitavit, a. 1. Jon. ἐγείρῃ, ſuſcitet, 3. ſingul. præſ. vel a. 1. ſub. ab eodem them.

Ἐγείρειν τινὶ λιγυρὰν ἐπέων οἶμον, Pindar. Excitare alicui canoram carminum viam, id eſt præclarum carmen in alicujus laudem ſcribere, ſeu canere.

ἘΓΕΙ'ΡΩ, excito, expergefacio, extruo. f. ἐγερῶ. p. ἤγερκα, Att. ἐγήγερκα. a. 1. ἤγειρα. præſ. paſſ. ἐγείρομαι, reſurgo, excitor. perf. paſſ. ἤγερμαι, σαι, ται, Att. ἐγήγερμαι, σαι, ται. a. 1. paſſ. ἠγέρθην, ης, η. aor. 1. imperat. paſſ. ἐγέρθητι. aor. 1. inf. paſſ. ἐγερθῆναι. a. 1. part. paſſ. ἐγερθεὶς. fut. 1. paſſ. ἐγερθήσομαι, ſurgam. a. 1. med. ἐγειράμην, ω, ατο. a. 1. imperat. med. ἔγειραι. præt. med. ἤγορα, Att. ἐγήγορα, & cum epentheſi litteræ, ρ, ἐγρήγορα. unde part. præt. med. ἐγρηγορὼς, ότος, ὁ, vigilans.

Ἐγειρομένω, gen. Dor. pro ου, præſ. part. paſſ. verbi ἐγείρω, excito.

Ἐγέλαξα, ας, ε, Dor. pro ἐγέλασα, a. 1. verbi γελάω, rideo.

Ἐγέλασσε, riſit, a. 1. Poet. gem. σσ, a γελάω, rideo. f. άσω.

Ἔγεμον, imperf. verbi γέμω, onuſtus ſum.

Ἐγεννήθην, a. 1. ind. paſſ. ἐγέννησα, ας, ε, a. 1. ind. act. a γεννάω, gigno. fut. ήσω. Th. γίνομαι, naſcor.

Ἐγέννησα, ας, ε, aor. 1. verbi γεννάω, gigno. quod vide.

Ἐγενόμην, ου, ετο, & in 3. plur. ἐγένοντο, aor. 2. med. verbi γίνομαι, ſum, fio.

Ἔγεντο, factus eſt, Dor. vel per ſyncop. pro ἐγένετο, 3. ſing. a. 2. med. ab eodem verbo.

Ἐγέρθην, ſum experrectus, a. 1. ind. paſſ. hinc Jon. ἔγερθεν, Dor. ſeu Bœot. pro ἐγέρθησαν, 3. plur. aor. 1. paſſ. ind. ἐγερθεὶς, a. 1. part. ἐγερθῆναι, a. 1. inf. ἐγέρθητε, 2. plur. a. 1. imperat. paſſ. ab ἐγείρω, ſuſcito.

Ἐγέρσιμος, ου, ὁ, excitabilis. ab ἐγείρω, excito.

Ἔγερσις, εως, ἡ, reſurrectio, excitatio. Th. ἐγείρω, reſurgo.

Ἐγηγέραται, Jon. Att. pro ἐγηγερμένοι ἦσαν, 3. plural. pluſq. perf. paſſ. ab ἐγείρω, excito. quod vide.

Ἐγήγερμαι, σαι, ται, excitatus ſum, Att. pro ἤγερμαι, perf. ind. paſſ. ejuſdem verbi.

Ἐγήθην, lætatus ſum, a. 1. ind. paſſ. a γηθέω, gaudeo. f. ήσω.

Ἔγημα, ας, ε, nupſi, aor. 1. ind. act. verbi γαμέω, tanquam a γάμω. Alii tamen per ſync. ex ἐγάμησα, factum aiunt, α, in η, converſo. unde part. γήμας. vide γάμω.

Ἐγήρα, pro ἐγήρη, ut ἔβα, pro ἔβη, a γήρημι, inuſit. Poteſt tamen & a γηράω, deduci, ſeneſco. Th. γῆρας, αος, τὸ, ſenectus.

Ἐγκάειν, Jon. & Att. pro ἐγκαίειν, incendere. Th. καίω, uro.

Ἐγκάθετος, ου, ὁ, ἡ, inſidiator, quaſi immiſſus. ab ἐγκαθίημι, immitto. ab ἐν, κατὰ, & ἵημι, mitto.

Ἐγκαθίζειν θρόνῳ, in ſolio ſedere, pro ἐγκαθίζεσθαι. vide καθίζω.

Ἐγκαίνια, ων, τὰ, encænia, feſtus dies, novi operis memoriæ dicatus, ab ἐν, & καινὸς, novus. ἐγκαινίζω, innovo.

Ἐγκαινίζω, dedico. f. ίσω. p. ἐγκεκαίνικα. a. 1. ἐνεκαίνισα. perf. paſſ. ἐγκεκαίνισμαι, ab ἐγκαίνια, quod vide.

Ἐγκανίς, Suidas: Ἐγκανίδες, μέρος τι τοῦ πλοίου. ξύλα ἰθυντήρια κατὰ τὰ ζυγά. Etymol. ἐγκανίδας ſcribit, & exponit πλαγίας σανίδας, obliquos aſſeres. Forte παρὰ τὸ ἐγκεντεῖν, quod infigerentur; aut quæ quaſi nova ſubinde fierent tollendo, & reponendo. niſi ſcrib. ἐγκαινίδες.

Ἐγκακέω, faſtidio, male in aliquid affectus ſum. Heſych. ἐγκακοῦμεν, ὀψώμεν.

Ἐγκαλέω, in jus voco, accuſo, cum dat. in imperf. ἐνεκάλεον, ουν. f. έσω. a. 1. ἐνεκάλεσα. perf. act. ἐγκέκληκα. perf. paſſ. ἐγκέκλημαι, σαι, ται. ex ἐν, & καλέω, voco.

Ἐγκαλοσκελὴς, qui habet crura in ligno, τὰ σκέλη ἐν κάλῳ, vinctus numellis.

Ἐγκαγχάζομαι, cachinnum emitto. a καγχάζω, reſono.

Ἐγκαναχέω, cum ſonitu infundo. hinc ἐγκαναχήσασθαι, a. 1. inf. med. καναχὴ, ſonus. Th. ἦχος, ſonus.

Ἔγκαρ, αρος, ὁ, cerebrum. ab ἐν, & κὰρ, pro κάρη, τὸ, per apocopen. Th. κάρηνον, ου, τὸ, caput.

Ἔγκαρπος, fructum in ſe habens, prægravidus. Th. καρπὸς, ου, ὁ, fructus.

Ἐγκαρσία, ας, ἡ, obliquitas. ab ἐγκάρσιος, ου, ὁ, ἡ, obliquus. Th. κάρσιος, ου, ὁ, idem.

Ἐγκαρσίχολος, ου, ὁ, ἡ, in capite bilem habens, amarus, injucundus. ab ἐν, κάρα, pro κάρηνον, caput, & χολὴ, bilis.

Ἔγκατι, in profundo. ab ἔγκατος. Th. ἔγκατα, ων, τὰ, inteſtina.

ἘΓΚΑΤΑ, ων, τὰ, inteſtina. Sic & ἔγκατ', pro ἔγκατα.

Ἐγκαταθῇς, repoſueris, 2. perſon. aor. 2. ſub. act. ex ἐν, κατὰ, & τίθημι, pono.

Ἐγκατακεῖσθαι, inſidere. præſ. inf. ex ἐν, κατὰ, & κεῖμαι, jaceo.

Ἐγκαταλείπω, deſero. f. ψω. p. ἐγκαταλέλοιπα. a. 2. ἐγκατέλιπον, ες, ε, ſuperſtitem reliqui. a. 2. ſub. ἐγκαταλίπω, ῃς, ῃ. ab ἐν, κατὰ, & λείπω, linquo.

Ἐγκαταμιγνύω, ῦς, ῦ, inſero, immiſceo. ab ἐν, κατὰ, & μιγνύω, vel μίγνυμι, miſceo. f. μίξω. p. χα.

Ἐγκατέβα, Poet. & Dor. pro ἐγκατέβη, introivit, a. 2. ind. act. ab ἐγκαταβαίνω. Th. βαίνω, eo.

Ἐγκατέλιπον, ες, ε, aor. 2. ind. act. ab ἐγκαταλείπω, quod vide.

Ἐγκάτθετο, condidit, per ſync. pro ἐγκατέθετο, 3. ſing. a. 2. med. ab ἐγκατατίθημι, condo. ex ἐν, κατὰ, & τίθημι, pono.

Ἐγκατίζεσθαι, Jon. pro ἐγκαθῆσθαι, ſedere in aliquo loco. Th. ἵζω, ſedeo.

Ἐγκατοικέω, habito, incola ſum. f. ήσω. p. ἐγκατῴκηκα. ex ἐν, & κάτοικος, ου, ὁ, ἡ, incola. ex κατὰ, & οἶκος, ου, ὁ, domus.

Ἔγκατος, interior. ab ἐν, & κεῖμαι, jaceo. hinc ἔγκατα, ων, τὰ, inteſtina.

Ἔγκαφος, buccella, bolus. ab ἐγκάπτω, devoro. Th. κάπτω, comedo.

Ἔγκειται, 3. ſing. præſ. ab ἐν, & κεῖμαι, quod vide.

Ἐγκεκαίνισται, 3. ſing. perf. paſſ. ἐγκεκαίνισμαι, σαι, ται, verbi ἐγκαινίζω, dedico. f. ίσω. a. 1. ἐνεκαίνισα. ab ἐγκαίνια, encænia. quod vide.

Ἐγκεκαλυμμένος, occultus, perf. part. paſſ. ab ἐγκαλύπτω. f. ψω. Th. καλύπτω. tego. a. 2. ἐκάλυβον.

Ἐγκέλαδος, ου, ὁ, Enceladus, nom. propr. Gigantis.

Ἐγκελεύω, inſulto, incumbo, ἐπερείδομαι, ἐγκελεύομαι. Vide κέλλω.

Ἐγκεντρίζω, inſero. f. ίσω. p. ἐγκεκέντρικα. aor. 1. ἐνεκέντρισα. aor. 1. inf. ἐγκεντρίσαι. a. 1. ind. paſſ. ἐνεκεντρίσθην, inſitus fui. fut. 1. paſſ. ἐγκεντρισθήσομαι, ex ἐν, & κεντρίζω, pungo, hoc a κέντρον, ου, τὸ, ſtimulus. Th. κεντέω, pungo.

Ἐγκεραῖν, immiſcere, perturbare, præſ. inf. act. a κεράω, ſeu κεράννυμι, miſceo.

Ἐγκέφαλος, ου, ὁ, cerebrum. ex ἐν, & κεφαλὴ, ῆς, ἡ, caput.

Ἐγκέχοδα, p. m. verbi ἐγχέζω, incaco. ex ἐν, & χέζω. f. έσω. caco, ventris onus depono.

Ἐγκεχρημένος, η, ον, qui eſt in uſu, quo quis utitur. perf. part. paſſ. verbi χρέομαι, utor. fut. χρήσομαι. Th. χράω, commodo.

Ἐγκεχυρασμένος, perf. part. paſſ. verbi ἐγχυράζομαι, idem quod ἐνεχυράζομαι, oppigneror. hinc ἐνεχυρασμένος. ab ἐνέχυρον, pignus. Th. ἐχυρὸς, ου, ὁ, munitus, tutus.

ἘΓΚΙΣΣΑ'Ω, coitum appeto, concipio. ἐγκισσῆσαι, a. 1. inf. q. ab ἐν, & κίσσα, ης, ἡ, pica.

Ἐγκισσόω, hederæ modo convolvor, atque plicor.

plicor. a κισσὸς, ῦ, ὁ, hedera.

Ἐγκισσῶνται, 3. plur. a. 1. ſub. verbi ἐγκισσόω, quod vide.

Ἔγκλημα, ατος, τὸ, crimen, id, de quo quis accuſatur. ab ἐγκαλέω, accuſo. Th. καλέω, voco.

Ἐγκλοιόω, circumido, Proverb. 6. 21. a κλοιὸς, ῦ, ὁ, vinculum, quod collo circumdatur. Item κλοιοὶ, manicæ, pedicæ. Th. κλείω, claudo, obſero.

Ἐγκολάπτειν, inſculpere. Th. κολάπτω, tundo.

Ἐγκομβόομαι, ῦμαι, intus me veſtio, innecto. f. ώσομαι. a. 1. med. ἐνεκομβωσάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. med. ἐγκόμβωσαι, άσθω. 2. plur. ἐγκομβώσασθε. a. 1. part. paſſ. ἐγκομβωθεὶς. ex ἐν, & κομβόω, orno. Th. κόμβος, ου, ὁ, nodus, (ad ornatum:) hinc κόμβωμα, ατος, τὸ, veſtitus elegans.

Ἐγκόμβωμα, genus veſtis. ab ἐγκομβόομαι, quod vide.

Ἐγκονέουσα, feſtinans in, præſ. part. f. g. ab ἐγκονέω, f. ήσω. ex ἐν, & κονέω, feſtino.

Ἐγκονιτὶ, adv. Poet. laborioſe, cum labore. ab ἐν, & κόνις, ἡ, pulvis.

Ἐγκοπὴ, ῆς, ἡ, obſtaculum, inciſio. ex ἐν, & κοπὴ, ſectio. Th. κόπτω, ſeco.

Ἔγκοπος, ου, ὁ, in quo eſt labor, laborioſus. ex ἐν, & κόπος, ου, ὁ, labor, quod a κόπτω, vel κόπτομαι, laboribus, & moleſtiis premor. p. m. κέκοπα.

Ἐγκόπτω, interpello, impedio. fut. ψω. aor. 1. ἐνέκοψα. p. ἐγκέκοφα. imperf. paſſ. ἐνεκοπτόμην. præt. med. ἐγκέκοπα. Th. κόπτω, ſcindo, ſeco, tundo.

Ἔγκοτος, ου, ὁ, ἡ, iratus, in quo eſt κότος, ira vetus, & ſubſtantive pro ira. ἐγκοτέω, iraſcor.

Ἐγκρασίχολος, piſcis ex apuis, ſed rejici ſolet, quia ἐν κρατὶ χολὴν ἔχει.

Ἐγκράτεια, ας, ἡ, continentia, temperantia. ab ἐγκρατὴς, έος, ὁ, ἡ, compos, qui potitur, ſuperior. quod ab ἐν, & κράτος, εος, τὸ, robur.

Ἐγκρατεῖς, nom. pl. ab ἐγκρατὴς, έος, ὁ, ἡ, quod vide.

Ἐγκρατεύομαι, contineo me, ſum continens. f. εύσομαι. p. ἐγκεκράτευμαι. ab eodem them.

Ἐγκρατὴς, έος, ὁ, ἡ, continens, ſum ſuperior. nom. plur. ἐγκρατεῖς. hinc adv. ἐγκρατέως, firmiter. Thema κράτος, εος, τὸ, robur.

Ἐγκρίνω, admitto, adopto, adjungo. f. ἐγκρινῶ. p. ἐγκέκρικα. a. 1. ἐνέκρινα. a. 1. inf. ἐγκρῖναι. Th. κρίνω, judico, decerno.

ἘΓΚΡΙΣ, ίδος, ἡ, opus dulciarium ex ſimila, & oleo. ab ἐγκεράω, immiſceo: Vel ἐγκρίνω, incerno.

Ἐγκροτέοισαι, Doric. pro ἐγκροτέουσαι, ῦσαι, pulſantes, nom. pl. part. præſ. f. g. a κροτέω, pulſo. Th. κρότος, ου, ὁ, pulſus.

Ἐγκρύπτω, condo, intego. f. ψω. p. ἐγκέκρυφα. aor. 1. ἐνέκρυψα. Th. κρύπτω, occulto.

Ἐγκρυφίας, genus panis, qui coquitur. ἐγκρυφεὶς, occultatus in cinere.

Ἐγκτίζειν, in aliquo loco condere. Th. κτίζω, condo.

Ἐγκύκλιος, ου, ὁ, circularis, rotundus, vulgaris. ab ἐν, & κύκλος, ου, ὁ, orbis circus.

Ἐγκύμων, ονος, ονι, ἡ, gravida, prægnans. ab ἐν, & κύω. f. σω, uterum fero, ſum gravida.

Ἔγκυος, ου, ἡ, gravida, prægnans. ab eodem them.

Ἐγκυούμενος, præſ. part. ab ἐγκυέομαι, in utero geſtor. ex ἐν, & κυέω, idem quod κύω, uterum fero.

Ἐγκύρσας, αντος, ὁ, illapſus, a. 1. part. act. ἐγκύρσαι, a. 1. inf. ἐγκύρσῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. act. ab ἐγκύρω, incido. f. ρσω. a. 1. act. ἐνέκυρσα. Th. κύρω, f. Æol. κύρσω, incido.

Ἐγκωμιάζω, ας, ει, laudo. præſ. part. paſſ. ἐγκωμιαζόμενος, ου, ὁ. Thema ἐγκώμιον, ου, τὸ, laus, præconium.

Ἐγκωμιαστικὸς, ὴ, ὸν, Poet. ἐγκώμιος, ια, ον, laudatorius, a, um. Ἐγκωμιαστέον, verbale, quod laudandum eſt. ab eodem them.

ἘΓΚΩΜΙΟΝ, ου, τὸ, præconium, laus. hinc ἐγκωμιάζω, laudo, &c. q. ab ἐν, & κώμη, quia in vicis dicebatur.

Ἐγλυκάνθην, ης, η. a. 1. ind. paſſ. verbi γλυκαίνω, dulcoro, as. Th. γλυκὺς, ὁ, dulcis.

Ἔγμεν, per ſync. ex ἐχέμεν, Dor. inf. præſ. verbi ἔχω, habeo. f. ἕξω, & σχήσω.

Ἔγνον, ſcio. Geneſ. 21. verſ. 26.

Ἔγνω, 3. ſing. a. 2. ind. act. ab ἔγνων, ſapui, ſenſi, tanquam a γνῶμι, verbi γιγνώσκω, f. 1. γνώσομαι. præt. ἔγνωκα. a. 1. ἔγνωσα.

Ἔγνωκα, ας, ε, perſ. act. ind. ἐγνωκέναι, perſ. inf. ejuſdem verbi.

Ἔγνων, a. 2. ind. activ. & in 3. plur. ἔγνωσαν, & ἔγνων, Poet. vide ἔγνω.

Ἐγνωρίζετο, 3. ſing. imperf. paſſ. a γνωρίζω. vide ἐγνώρισε.

Ἐγνώρισε, notum fecit, a. 1. ind. act. a γνωρίζω. f. 1. γνωρίσω. p. ἐγνώρικα. a γνώριμος, notus pro γνώσιμος. Th. γινώσκω, cognoſco. f. γνώσομαι.

Ἔγνωσαν, vide ἔγνων.

Ἔγνωσμαι, σαι, σται, perſ. paſſ. ἐγνώσθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi γιγνώσκω, cognoſco. vide ἔγνω.

Ἐγράφησαν, ſcripti ſunt, 3. plur. a. 2. paſſ. ἐγράφην, verbi γράφω, ſcribo. f. ψω. p. φα. a. 2. ἔγραφον.

Ἔγραψα, ας, ε, a. 1. ind. act. ejuſdem verbi.

Ἔγρεο, Att. ſyncope, ut volunt nonnulli, pro ἐγείρεο, præſ. imperat. paſſ. Jon. pro ἐγείρου, verbi ἔγρομαι, excitor, pro ἐγείρομαι, unde imperf. ἔγρετο, pro ἠγείρετο. Them. ἐγείρω, excito.

Ἐγρήγορα, ας, ε, vigilavi, præt. med. verbi γρηγορέω: vel ut alii malunt, ab ἐγείρω, excito, quod vide.

ἘΓΡΗΓΟΡΕΩ, vigilo. f. ήσω. a. 1. ἐγρηγόρησα, ας, ε. q. ab ἐγείρω, excito.

Ἐγρηγόρθαι, ſuſcitatum eſſe, Poet. pro ἐγρηγορέναι, pleonaſm. τῦ θ, & ſync. litterar. ε, & ν, eſt perſ. ind. med. verbi γρηγορέω, vigilo. vide ἐγρήγορα. Euſtathius format ab ἐγείρω. perſ. ἤγερκα. p. m. ἤγορα, Attic. ἐγήγορα, & pleonaſm. litteræ ρ, ἐγρήγορα. unde novum thema ἐγρηγορέω. perſ. ἐγρηγόρηκα, pro ἐγηγόρηκα. hinc paſſ. ἐγρήγορμαι, cujus inf. ἐγρηγόρθαι, Æolic. ἐγρηγόρθαι.

Ἐγρηγόρθασι, vigilaverunt, Dor. pro ἐγρηγόρασι, 3. plur. perſ. med. vide ἐγρηγόρθαι.

Ἐγρηγορτὶ, adv. vigilanter. ab ἐγρηγορέω, vigilo. Th. ἐγείρω, excito.

Ἐγρήσσω, Poet. pro ἐγρηγορέω, vigilo.

Ἔγρομαι, Att. ſync. pro ἐγείρομαι, excitor. ſic ἐγρόμενος, pro ἐγειρόμενος.

Ἐγύμναζον, ες, ε, imperf. activ. verbi γυμνάζω, exerceo, fut. σω. p. κα. Th. γυμνὸς, ῦ, ὁ, nudus.

Ἐγύμνασμαι, Att. pro γεγύμνασμαι, perſ. paſſ. ejuſdem verbi.

Ἐγυμνώθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi γυμνόω. Th. γυμνὸς, nudus. vide in γυμνωθέντα.

Ἔγχε', pro ἔγχεα, nom. pl. ab ἔγχος, εος, τὸ, haſta.

Ἐγχείη, ας, ἡ, ſeu ἐγχείη, haſta, ſeu peritia haſta certandi. gen. pl. Æol. ἐγχειάων. Th. ἔγχος, haſta.

Ἐγχέσβρομος, ου, ὁ, ἡ, bellicoſus, qui haſta fremit, ac ſtrepitum edit. ab ἔγχος, haſta, & βρέμω, fremo. Hinc & Pallas dicta a πάλλω.

Ἐγχεσικέραυνος, ου, ὁ, Jovis epithet. qui fulmine tanquam gladio ſolet uti. ab ἔγχος, τὸ, haſta, & κεραυνὸς, ὁ, fulmen.

Ἐγχειρέω, aggredior. fut. ήσω. p. κα. ἐγχειροῦντες, præſ. part. plural. num. ab ἐν, & χεὶρ, ρὸς, ἡ, manus.

Ἐγχείρημα, ατος, τὸ, id quod aliquis aggreditur. ab ἐγχειρέω, quod vide.

Ἐγχειρίζειν, in manus tradere. Thema χεὶρ, ἡ, manus.

Ἐγχειρίδιος, ὁ, ἡ, in alicujus manu poſitus. ab eodem them.

ἘΓΧΕΛΥΣ, υος, ἡ, anguilla. q. ἐν ἰλύϊ χηλ, quod in limo fundatur. Vox Latina anguilla aſſonat Græcæ. eſt certe ut anguis. velim autem ἐγχέλυν dici, ab ἔγχειν, & εἰλεῖν, quia flexibilitate ſua ſe colligens in anguſtum, & conſtringens provolvitur.

Ἔγχεον, Poet. & Jon. pro ἐνέχεον, imperf. verbi ἐγχέω, infundo. ab ἐν, & χέω, f. χεύσω, fundo.

Ἐγχεσίμωρος, ου, ὁ, ἡ, & ἐγχεσιμόρος, bellicoſus, qui fato quodam haſtæ ſtudio eſt addictus. ab ἔγχος, εος, τὸ, haſta, & μορέω, labore affligor. hoc a μόρος, fatum, verſo, ο in ω. Th. μείρω, divido.

Ἐγχέσπαλος, ου, ὁ, qui haſtam vibrat, bellicoſus. ab ἔγχος, εος, τὸ, haſta. & πάλλω, vibro.

Ἐγχεῦντα, infundentem, craſi Dor. pro ἐγχέοντα, acc. ſing. præſ. part. act. Th. χέω, fundo. f. χεύσω.

ἘΓΧΟΣ, εος, τὸ, haſta, enſis. dat. ſing. ἔγχει. dat. plur. ἔγχεσι, q. ab ἐνέω, perimo, vel quia ἐνέχεται, manibus tenetur. Vel ἀπὸ τῦ ἐν χερσὶ εἶναι.

Ἐγχραύειν, infligere, quod a χραύω, leviter ſaucio. Th. χρώω, coloro.

Ἐγχριμφθαί τινι, Jon. in aliquem incidere. Vide ἐγχριμφθεῖσα.

Ἐγχριμφθεῖσα, ης, ἡ, propinqua, aor 1. part. paſſ. f. g. ab ἐγχρίμπτω, idem quod χρίμπτω, admoveo. f. ψω.

Ἔγχρισον, άτω, inunge, imperat. aor. 1. act. ab ἐγχρίω. fut. ίσω. p. ἐγκέχρικα. a. 1. ἐνέχρισα. Th. χρίω, ungo.

Ἐγχρίψας, forte ἐγχρίμψας, ſcribendum, aor. 1. part. verbi ἐγχρίμπτω, idem quod χρίμπτω, admoveo.

Ἐγχρονίζω, immoror, tardo. fut. ίσω. p. κα. ab ἐν, & χρονίζω, idem. Th. χρόνος, ου, ὁ, tempus, ſpatium.

Ἐγχρώσας, a. 1. part. act. ab ἐγχρώννυμι, quaſi ab ἐγχρόω, colore imbuo. ab ἐν, & χρόα, ας, ἡ, color.

Ἐγχωρεῖν, licere, fas eſſe.

Ἐγχώριον, ου, τὸ, domeſticum, in eo loco, ubi habitas, pignus. ab ἐν, & χῶρος, ου, ὁ, locus.

ἘΓΩ, & Att. ἔγωγε, ego, Dor. ἐγώνη, & ἐγώνγα, Æol. ἐγὼν, & ἰώγα. Hinc ἐμὸς, ῦ, ὁ, meus. νωΐτερος, ου, ὁ, noſter duorum. ἡμέτερος, ου, ὁ, noſter.

Ε Δ

Ἔδαε, docuit, 3. ſing. a 2. ind. act. verbi δάω, diſco. hinc ἐδάην, quod vide.

Ἐδάην, novi, ſeu diviſus ſum, aor. 2. ind. paſſ. a δάω, diſco, ſcio. perſ. δεδάηκα, q. a δαέω, part. perſ. paſſ. δεδαημένος. perſ. m. δέδαα, pro δέδηα, novi. a. 2. inf. paſſ. δαῆναι, Dor. δαήμεναι.

Ἐδαΐζετο, dividebatur, imperf. paſſ. verbi δαΐζω, divido. Thema δαίω, idem.

Ἐδαίσατο, epulatus eſt, 3. ſing. aor. 1. med. verbi δαίομαι, epulor. Th. δαίω, epulum præbeo.

Ἔδακ', pro ἔδακε, 3. ſing. aor. 2. act. ἔδακον, ες, ε, verbi δάκνω, rodo, mordeo. f. δήξομαι. p. δέδηχα.

Ἐδάμασσα, ας, ε, domui, a. 1. act. gem. σσ, Poet. verbi δαμάω, domo. f. σω. p. κα.

Ἐδάμην, ης, η, domitus ſum, a. 2. ind. act. a δαμάω, ſeu δάμνω, vel δάμνημι. f. 2. δαμῶ. a. 2. ἔδαμον. Vel, ut alii volunt, a δέμω. perſ. δέδμηκα. perſ. paſſ.

paſſ. ἐδάμνμαι. a. 2. ἐδάμην.
Ἐδάμνα, domabat, 3. ſing. imperf. a δαμνάω, pro δαμάω, domo.
Ἐδανὸς, ῦ, ὁ, ſuavis, ab ἡδὺς, idem, per ſyſtolen litteræ η.
Ἔδαρ, & εἶδαρ, ατος, τὸ, eſca. ab ἔδω, edo.
Ἔδαρθον, dormivi, a. 2. verbi δαρθάνω, ſeu δαρθέω. f. 1. δαρθήσομαι. a. 1. ind. paſſ. ἐδάρθην, ης, η.
Ἔδαρκον, per metatheſin pro ἔδρακον, vidi, a. 2. act. verbi δέρκω. Sic p. m. δέδρομα, pro δέδορκα.
Ἐδασάμην, ω, ατο, & Poet. δασσάσκετο, a. 1. m. hinc δάσασθαι, a. 1. inf. med. a δάζω, idem quod δαίω, divido.
Ἐδασσάμεθ', diviſimus, 1. plur. aor. 1. med. pro ἐδασσάμεθα. & in 3. ſingul. ἐδάσσατο, ejuſdem verbi.
Ἐδαφιεῖ, 3. ſing. & in 3. plur. ἐδαφιοῦσι, fut. 1. Att. verbi ἐδαφίζω, ſolo adæquo, pavio. fut. ἐδαφίσω, & Attic. ἐδαφιῶ. præt. ἠδάφικα. quod ab ἔδαφος, εος, τὸ, ſolum. Them. ἕζομαι, ſedeo. f. ἑδοῦμαι.
Ἐδαφίζω, vide in ἐδαφιεῖ.
Ἔδαφος, εος, τὸ, ſolum, pavimentum. ab ἕζομαι, ſedeo.
Ἔδαψε, dilaceravit, 3. ſing. a. 1. act. a δάπτω, dilanio. f. ψω, p. φα.
Ἔδδεισε, timuit, Poet. pro ἔδεισε, a. 1. verbi δείδω, timeo. f. δείσω. p. δέδεικα. p. m. δέδοικα, δέδια, & δεῖσα.
Ἐδὲ, pro εἰδὲ.
Ἔδεαι, Jon. pro ἔδῃ, 2. ſing. verbi ἔδομαι. Th. ἔδω, edo.
Ἐδέατρος, ου, ὁ, prægustator. ab ἔδω, quia edit ante alium. præfectus epularum.
Ἐδέγμην, per ſyncop. Poet. pro ἐδεδέγμην, pluſq. perf. paſſ. verbi δέχομαι, capio. f. δέξομαι. perf. δέδεγμαι. a. 1. ἐδέχθην.
Ἐδέδατο, Jon. pro ἐδέδεντο, ligati fuerant, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. verbi δέω, ligo.
Ἐδεδήει, 3. ſing. pluſq. perf. med. a p. m. δέδηα, verbi δαίω, divido.
Ἐδεδίειν, timueram, pluſq. perf. med. verbi δείδω, timeo. f. δείσω. perf. med. δέδοικα.
Ἐδεδμήατο, Jon. pro ἐδέδμηντο, pluſq. perf. paſſ. verbi δέμω, ſtruo. f. δεμῶ. p. δέδμηκα, & per ſyncop. δέδμηκα. perf. paſſ. δέδμημαι.
Ἐδεδοίκει, 3. ſing. pluſq. perf. med. verbi δείδω, timeo. f. δείσω. p. m. δέδοικα, pro δέδεικα, & δοίκα.
Ἔδει, Jon. pro ἔδει, oportebat, imperf. verbi δεῖ, oportet.
Ἐδεήθην, indigui, ſeu oravi, a. 1. ind. paſſ. verbi δέομαι, tanquam a δεέομαι. f. δεήσομαι, oro, & indigeo. Th. δέω, ligo. hinc δεῖ, oportet.
Ἐδέησε, opus fuit, a. 1. ind. verbi δεῖ, opus eſt. imperſon.
Ἐδέθην, ligatus ſum, aor. 1. ind. paſſ. verbi δέω, ligo. perf. paſſ. δέδεμαι.
Ἔδει, oportebat, imperf. verbi imperſonalis δεῖ, oportet. Item ἔδει, comedes, Att. pro ἔδῃ, 2. ſing. f. 1. med. ἔδομαι, verbi ἔδω. Item ἔδει, ligabat, imperf. verbi δέω, ligo.
Ἐδείδισαν, timuerant, per ſyncop. pro ἐδεδίεισαν, 3. plur. pluſq. perf. med. verbi δείδω, timeo. f. δείσω. perf. med. δέδια. hinc pluſq. perf. ἐδεδίειν. Sic ἐδείδιμεν, pro ἐδεδίειμεν, 1. plur. pluſq. perf. med.
Ἔδειμα, ας, ε, exſtruxi, a. 1. ind. act. ἐδείμαμεν, 1. plur. a. 1. m. ἐδειμάμην, ω, ατο, verbi δέμω, ſtruo.
Ἔδειξα, ας, ε, oſtendi, aor. 1. ind. act. verbi δεικνύω, ſeu δείκνυμι, oſtendo. f. δείξω. p. δέδειχα. a. 1. part. δείξας. a. 1. paſſ. ἐδείχθην.
Ἔδειρα, ας, ε, excoriavi. a. 1. ind. act. & in 3. plur. ἔδειραν, verbi δέρω, excorio. f. δερῶ. p. δέδαρκα. a. 2. paſſ. ἐδάρην. f. 2. paſſ. δαρήσομαι.
Ἐδέκτο, ſuſceperat. Dor. ſyncop. pro ἐδέδεκτο, 3. ſingul. pluſq. perf. verbi δέχομαι, capio. f. δέξομαι. perf. paſſ. δέδεγμαι.
Ἐδὲμ, regio Babyloniæ.
Ἐδέμεναι, & per ſyncop. ἔδμεναι, comedere, Dor. pro ἔδειν, præſ. inf. ab ἔδω. quod vide.
Ἐδέξατο, 3. ſing. a. 1. med. verbi δέχομαι, capio.
Ἐδέρχθην, obtuitus ſum, a. 1. paſſ. verbi δέρκω, video. a. 2. ἔδρακον. p. m. δέδορκα.
Ἐδέσματι, cibis, dat. plur. ab ἔδεσμα, ατος, τὸ, cibus. Th. ἔδω. p. ἐδήδοκα.
Ἐδεστὴς, ῦ, ὁ, eſor, qui edit. Th. ἔδω, edo.
Ἐδέετο, indigebat, imperf. verbi δέομαι, Poet. pro ἐδεῖτο, egeo.
Ἐδεύησε, Poet. pro ἐδέησε, ſeu ἔδησε, 3 ſingul. a. 1. act. verbi δεύομαι, pro δέομαι, oro, opus habeo.
Ἑδέων, ſedibus, gen. plur. ab ἕδος, εος, τὸ, ſedes.
Ἑδῇ, ſedebis, 2. ſing. fut. 2. ἑδοῦμαι, verbi ἕζω, ſedeo.
Ἐδήδα, præt. med. Attic. reduplicatione ex ἦδα. præt. part. ἐδηδώς, verbi ἔδω, edo.
Ἐδήδαται, & ἐδήδαντο, Jon. pro ἐδηδεσμένοι εἰσὶ, & ἐδηδεσμένοι ἦσαν, perf. & pluſq. perf. paſſ. verbi ἔδω, edo. fut. 1. act. ἐδέσω. perf. ἤδεκα, Att. ἐδήδεκα. unde perf. paſſ ἐδήδεσμαι, cujus tertia perſona ἐδήδεσται, abjecto σ, ἐδήδεται, & Jon. ἐδήδαται.
Ἐδήδοκα, edi, perf. pro ἦκα, ſeu ἔδηκα, ab ἔδω, vel quaſi ab ἐδέω, facit f. 1. ἐδέσω, unde perf. ἤδεκα, & Att. reduplicatis initialibus litteris, & ε, in ο, converſo, ἐδήδοκα. & in pluſq. perf ἐδηδόκειν. part. ἐδηδοκὼς, præt. paſſ. ἐδήδομαι, σαι, ται.
Ἐδηδὼς, vide in ἐδήδα.
Ἐδήδεκα, edi, perf. Att. pro ἦκα, ab ἔδω, quod & interjecta ſyllaba δο, ἐδήδοκα dicitur. unde perf. paſſ. ἐδήδομαι.
Ἐδηλήσαντ', pro ἐδηλήσαντο, læſerunt, 3. plur. a. 1. med. verbi δηλέω, lædo. f. ήσω. a δαλὸς, titio, quod a δαίω, uro.
Ἐδήλου, 3. plur. imperf. act. ἐδηλοῦτο, 3. ſing. imperf. paſſ. a δηλόω, manifeſto, declaro. Th. δῆλος, η, ὁ, manifeſtus.
Ἔδησαν, ligaverunt, 3. plur. a. 1. act. verbi δέω, ligo. f. δήσω, & δέσω. præt. paſſ. δέδεμαι.
Ἐδητὺς, ύος, ἡ, cibus, ab ἔδω, edo. præt. ἐδήδοκα.
Ἐδήχθην, ης, η, punctus ſum, a. 1. paſſ. verbi δάκνω, mordeo. fut. δήξω. præt. paſſ. δέδηγμαι.
Ἐδίδαξα, ας, ε, a. 1. ind. act. a διδάσκω, doceo. a. 1. paſſ. ἐδιδάχθην, ης, η, doctus ſum. perf. paſſ. δεδίδαγμαι, ξαι, ται.
Ἐδίδως, ως, ω, pro ἐδίδους, ους, ου, imp. act. verbi δίδωμι, do. quaſi a διδόω. Sic & ἐδίδω, dabaris, ponitur pro ἐδίδοσο, 2. ſing. imperf. paſſ.
Ἐδίζετο, quærebat, imperf. paſſ. verbi δίζω, idem quod ζητέω, quæro.
Ἐδίηνα, ας, ε, a. 1. ind. act. a διαίνω, irrigo. f. ανῶ.
Ἐδίστασα, ας, ε, a. 1. ind. act. a διστάζω, dubito. fut. άσω, vel άξω. p. δεδίστακα, vel χα. Th. δὶς, bis.
Ἐδίψησα, a. 1. ind. act. verbi διψάω, ſitio, vehementer expeto. fut. ήσω. p. δεδίψηκα. Th. δίψα, ης, ἡ, ſitis.
Ἐδίωκε, ες, ε, imperf. ἐδίωξα, ας, ε, a. 1. verbi διώκω, perſequor. f. ξω.
Ἐδμεναι, Att. & per ſync. pro ἐδέμεναι, Doric. & Poet. pro ἔδειν, verbi ἔδω, comedo.
ἝΔΝΑ, ſeu potius ἔδνα, & ἔεδνα, τὰ, dos, munera, quæ ſponſæ ſponſus dat. q. ἡδνὰ, quod ἡδέα, jucunda: vel quia ſint στερίγματα τῶ γάμω, nuptiarum firmamenta, & amoris pignora. hinc ἀνάεδνος, dote carens, indotata.
Ἑδνόω, ῶ, f. ώσω, deſpondeo. Th. ἕδνα, τὰ, dos.
Ἑδνωτὴς, & ἐεδνωτὴς, ὁ, ſocer, qui filiam dat, addita dote. ab ἕδνα, τὰ, dos.
Ἔδοις, 2. ſingul. optat. præſ. ab ἔδω, edo.
Ἐδόκει, videbatur, 3. ſing. ab ἐδόκειν, εις, ει, verbi δοκέω, videor. f. δοκήσω, & ξω.
Ἐδοκεῦμες, arbitrabamur, Dor. pro ἐδοκοῦμεν, 1. plur. imperf. act. verbi δοκέω, videor.
Ἐδολίευν, Bœot. pro ἐδολίουν, 3. plur. imperf. act. verbi δολιόω, dolo utor. f. ώσω. p. δεδολίωκα. Th. δόλος, ου, ὁ, dolus.
Ἔδομαι, comedam, Att. pro ἐδοῦμαι, ut φάγομαι, pro φαγοῦμαι, fut. 2. med. verbi ἔδω, edo.
Ἔδον, dederunt, Dor. & Bœot. pro ἔδοσαν, ab ἔδων, aor. 2. verbi δίδωμι.
Ἐδονεῖτο, agitabatur, 3. ſingul. imperf. paſſiv. verbi δονέω, agito. f. ήσω. p. ηκα.
Ἔδοντι, comedunt, Dor. ſeu Æol. pro ἔδουσι, 3. pl. præſ. verbi ἔδω.
Ἔδοξα, putavi, a. 1. ind. act. a δοκέω, puto, videor. f. σω, & δόξω. præt. paſſ. δέδογμαι.
Ἕδος, εος, τὸ, ſedes. Th ἕζομαι. fut. ἑδοῦμαι, ſedeo.
Ἔδοσαν, 3. plur. aor. 2. act. ἔδων, verbi δίδωμι, do.
Ἔδου, pro ἔδοσο, 2. ſing. a. 2. ind. verbi δίδωμι, do.
Ἐδούλευσαν, 3. plur. a. 1. act. verbi δουλεύω, ſervio. f. εύσω. p. δεδούλευκα. Th. δοῦλος, ου, ὁ, ſervus.
Ἑδοῦμαι, f. 2. med. verbi ἕζω, ſedeo. Tenui autem ſpiritu ſcriptum ἐδοῦμαι, f. 2. med. ab ἔδω, edo.
Ἔδουπον, a. 2. act. verbi δουπέω, ſonitum edo. f. 2. δουπῶ. Th. δοῦπος, ου, ὁ, ſonitus.
Ἔδουσ', pro ἔδουσι, edunt, 3. plur. præſ. ind. ab ἔδω, edo. p. ἐδήδοκα, cætera tempora non ita uſitata.
Ἔδρα, cucurri, per ſyncop. pro ἔδραμον, a. 2 ind. act. verbi διδράσκω, q. a δράω. f. δράσω, & Jon. δρήσω. inde f. 1. med. διαδρήσομαι. a. 1. med. διεδρησάμην. Sunt qui velint eſſe a. 2. ἔδραν, ας, α, verbi δρῆμι, ſeu δίδρημι: alioquin poſſet eſſe & imperf. verbi δράω, contractum ex ἔδραε.
Ἕδρα, ας, ἡ, ſella, ab ἕζομαι. f. 2. ἑδοῦμαι. inde ἑδράζω, colloco, ſtabilio. ἑδραῖος, firmus, ſtabilis.
Ἔδραθον, dormivi, pro ἔδαρθον, a. 2. per metatheſin litterar. verbi δαρθάνω, dormio. Sunt qui tamen a δράθω, formari malint.
Ἑδραῖος, αία, αῖον, ſtabilis, firmus, ab ἕδρα, ας, ἡ, ſella; item baſis. Th. ἕζω, colloco.
Ἑδραίωμα, ατος, τὸ, ſtabilimentum, fundamentum, ab ἑδραιόω, ſtabilio. f. ώσω. p. ἡδραίωκα. perf. paſſ. ἡδραίωμαι, ab iiſdem them.
Ἔδρακον, pro ἔδαρκον, vidi, aor. 2. verbi δέρκω, video. f. ξω. p. χα.
Ἔδραμ', pro ἔδραμε. vide ἔδραμον.
Ἔδραμεν, fugimus, 1. plur. a. 2. ἔδραν, ας, α, verbi διδράσκω. vide ἔδρα.
Ἔδραμον, ες, ε, cucurri, a. 2. verbi τρέχω, curro. f. θρέξω. p. δεδράμηκα. p. m. δέδρομα.
Ἔδραν, fugerunt, per ſyncop. pro ἔδρασαν, 3. plur. aor. 1. verbi διδράσκω. f. δράσω. Alii volunt eſſe a. 2. plur. numeri pro ἔδρασαν, ut ἔβαν, pro ἔβησαν, verbi δρῆμι, ſeu δίδρημι.
Ἔδρασα, aufugi, a. 1. act. verbi διδράσκω, quaſi a δράω.
Ἕδρη, Jon. pro ἕδρα, ἡ, ſella. Th. ἕζομαι, ſedeo.
Ἔδρησ', pro ἔδρησα, feci, a. 1. Jon. pro ἔδρασα, a δράω, facio. f. δράσω.
Ἑδράζω, f. σω, colloco, firmo, quod ab ἕδρα, ſella, quod vide.

Ἐδρι-

Ἑ'δριάω, ſedeo. ab eodem them.
Ἑ'δριόωνται, ſedem habent, 3. plur. ind. paſſ. pro ἑδριῶνται, ab ἑδριάω, ῶ, Poet. ἑδριέω. Sic in imperf. ἑδριόωντο, pro ἑδριῶντο, ejuſdem verbi. Th. ἕζομαι. f. ἑδοῦμαι, ſedeo.
Ἑ'δροςρόφος, ου, ὁ, luctatoris Epithet. qui inter luctandum ſedem, parteſque, quibus ſedemus, agitat, ac verſat. ab ἕδρα, ſella, quod vide, & ςρέφω, verto. p. m. ἔςροφα.
Ἑ'δύετο, occidebat, imperf. verbi δύομαι. Th. δύω.
Ἑ'δυν, υς, υ, ſubii, a. 2. verbi δῦμι. interdum ἔδυν, eſt 3. plur. more Bœotico pro ἔδυσαν. Th. δύω, ſubeo.
Ἑ'δυνάσθην, Dor. pro ἐδυνήθην, potui. quod vide.
Ἑ'δυναίατο, Jon. pro ἐδύναντο, niſi legend. ἐδυνέατο, 3. plur. imperf. verbi δύναμαι, poſſum.
Ἑ'δύναντο, poterant, & in 3. ſing. ἐδύνατο, imperf. verbi δύναμαι, poſſum.
Ἑ'δυνάσθην, & Att. ἠδυνάσθην, potui, aor. 1. paſſ. verbi δυνάζω, valeo. Th. δύναμαι, poſſum.
Ἑ'δυνάτο, apud Herodot. ſumi videtur pro δυνατὸν ἦν, poſſibile erat.
Ἑ'δυνε, induit, imperf. act. verbi δύνω, induo.
Ἑ'δυνέατο, Jon. pro ἐδύναντο. vide ἐδυναίατο.
Ἑ'δυνήθην, & Att. ἠδυνήθην, potui, a. 1. verbi δύναμαι, poſſum. f. δυνήσομαι. p. δεδύνημαι.
Ἑ'δυσα, ſubii, a. 1. verbi δύω, vel δύνω.
Ἑ'δύσατο, pro ἐδύσατο, 3. ſing. aor. 1. med. Poet. ejuſdem verbi.
Ἑ'δυςόκησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi δυςοκέω, difficulter pario. f. ήσω. ex δὺς, & τίκτω, pario. p. m. τέτοκα.
Ἑ'δυσφόρει, 3. ſing. imperf. verbi δυσφορέω, ægre fero, ex δὺς, & φέρω, fero.
Ἑ'ΔΩ, edo, arrodo. inde Lat. edo, præt. ἐδήδοκα. Hinc ἔδεσμα, ατος, τὸ, edulium, cibus. ἔδαρ, ατος, τὸ, idem. ἐδωδὴ, ῆς, ἡ, cibus, eſus.
Ἑ'δωδά, ᾶς, ἡ, Dor. pro ἐδωδὴ, ἡ, cibus. Th. ἔδω, edo.
Ἑ'δωδῆς, gen. ſing. ab ἐδωδὴ, ἡ, cibus. Th. ἔδω.
Ἑ'δώδιμος, ὁ, ἡ, eſculentus. ab eodem them.
Ἑ'δωκα, ας, ε, dedi, a. 1. verbi δίδωμι, do. f. δώσω. p. δέδωκα. a. 2. ἔδων, ως, ω.
Ἑ'δώλια, ων, τὰ, navium tranſtra, fori, ſedes. ab ἕδος, εος, τὸ, ſedes. Th. ἕζομαι, ſedeo.
Ἑ'δωνται, veſcantur, 3. plur. ſub. m. ab ἔδω, edo.
Ἑ'δώρηται, 3. plur. a. 1. ind. verbi δωρέω, dono. f. ήσω. Th. δῶρον, ου, τὸ, donum.
Ἑ'δωσαν, ſcribendum credo, ἔδοσαν, 3. plur. a. 2. ind. act. ab ἔδων; vel eſt 3. plural. ab inuſitato a. 1. ἔδωσα, pro ἔδωκα, verbi δίδωμι, do.

E E.

Ἑ'έδνα, vel ἔεδνα, per pleonaſm. Poet. pro ἕδνα, τὰ, dos.
Ἑ'είκοσι, viginti, per proſtheſin pro εἴκοσι.
Ἑ'είκται, ſimilis eſt, Poet. pleonaſm. pro εἶκται, 3. ſing. perf. paſſ. ab εἴκω, ſimilis ſum.
Ἑ'ειπα, ας, ε, dixi, Att. pro εἶπα, verbi ἔπω, dico.
Ἑ'ειπον, ες, ε, dixi, vel Attic. vel Poet. pleonaſm. pro εἶπον, ejuſdem verbi.
Ἑ'εις, pro εἷς, unus, per proſtheſin Poet. f. μία. n. ἕν.
Ἑ'εισάμενος, pro εἰσάμενος, a. 1. part. med. ab εἴδω, video.
Ἑ'εισάμην, aſſimilatus ſum, pro εἰσάμην, a. 1. med. ab eodem them. Sed ἑέσσάμην, indui, pro ἑσσάμην, aor. 1. med. verbi ἕω.
Ἑ'είσαο, pro εἴσω, 2. ſing. a. 1. med. ἐεισάμην, εἴσω, pro εἴσω, verbi εἴδω.
Ἑ'είτην, duo illi iverunt, 3. dual. a. 1. ἔειτα, Att. pro εἶσα, verbi εἶμι, eo.
Ἑ'έλδεται, appetit, 3. ſingul. præſ. ind. Poet. verbi ἔλδομαι, cupio. ſic ἐέλδωρ, per pleonaſm. poet. pro ἔλδωρ, ὡ, deſiderium.
Ἑ'έλδωρ, pleonaſm. Poet. pro ἔλδωρ, ὡ, deſiderium. Them. ἔλδομαι, deſidero.
Ἑ'έλσαι, abegiſſe, per pleonaſm. pro ἔλσαι, quod per ſyncop. dicitur pro ἐλάσαι, aor. 1. inf. verbi ἐλαύνω, abigo. f. ἐλάσω. a. 1. ἤλασα.
Ἑ'έλμαι, obvolutus ſum, perf. paſſ. pro εἶλμαι, verbi εἴλω, ſeu εἰλέω, volvo.
Ἑ'ελμένοι, diſſoluta diphthongo ει, in εε. alii ab ἐλαύνω, compello, deducunt: nam ex ἐλήλαται fit ἔλται per ſyncop. & protheſin τοῦ ε, ἔελται. hinc ἔελμαι. alii ab εἰλέω, congrego. perf. paſs. εἰλημένος, & per ſync. εἰλμένος, Poet. ἐελμένος.
Ἑ'έλπετο, ſimiliter pro ἔλπετο, ſeu ἤλπετο, imperf. paſs. & ἐελποίμην, pro ἐλποίμην, opt. Poet. pro ἔλπω, ſperare facio. præt. med. ἔολπα, Att. ſeu Jon. pro ἦλπα. Th. ἐλπὶς, ίδος, ἡ, ſpes.
Ἑ'ένδυνεν, eodem modo pro ἔνδυνεν, ſive ἐνέδυνεν, 3. ſing. imperf. verbi ἐνδύνω, induo. Th. δύνω, ſubeo.
Ἑ'εργ', pro ἔεργε, cohibe, præſ. imperat. ab ἐέργω, pro εἴργω, arceo. f. ξω.
Ἑ'έργαθε, disjunxit, 3. ſing. imperf. Poet. verbi ἐργάθω, diſtraho. imperf. εἴργαθον, & per diſſolut. Poet. vel per pleonaſm. ἐέργαθον. Thema εἴργω, arceo.
Ἑ'εργε, quoque pro ἔεργε, ſeu εἶργε. Sic & ἐέργει, continet, 3. ſing. præſ. vide ἔεργ'.
Ἑ'εργμένοι, muniti, pro εἰργμένοι, perf. part. ut ἔεργμαι, pro εἶργμαι, verbi εἴργω, arceo.
Ἑ'εργνυμι, eadem ratione pro ἔργνυμι, quod derivatum ab ἔργω, pro εἴργω.
Ἑ'έρση, ης, ἡ, pro ἔρση, ros. hinc ἐερσήεις, roſcidus.
Ἑ'έρχατο, arcuit, pro ἔρχατο, ſeu εἴρχατο, 3. ſing. pluſq. perf. paſs. verbi εἴργω, arceo. perf. paſs. εἶργμαι.
Ἑ'έρχατο, pro ἔρχατο, ſeu εἴρχατο, pluſq. perf. Jon. pro εἰργμένοι ἦσαν, verbi ἔργω, ſeu εἴργω, arceo.
Ἑ'ες, pro ἦς, eras, imperf. Poet. ab εἰμὶ, ſum.
Ἑ'έσθω, pro ἕσθω, 3. perſ. a. 2. paſs. imperat. verbi ἕννυμι, ſeu ἕω, induo.
Ἑ'εστο, indutus eſt, pro εἷστο, pluſq. perf. paſs. Sic ἑέσσατο pro εἵσατο, a. 1. med. Poet. gem. σ, ab ἕω, ſeu ἕννυμι, induo.

E Z.

Ἑ'ζεε, fervebat, 3. ſing. imperf. act. a ζέω, ferveo. f. ζέσω.
Ἑ'ζεκίας, ου, ὁ, nomen regis. Hebr. fortitudo mea. DOMINUS.
Ἑ'ζετ', & ἕζετο, pro ἥζετο, ſedebat, imperf. Jon. ab ἕζομαι. f. 2. m. ἑδοῦμαι. vel ab ἕζω. f. ἕσω. a. 1. εἷσα. a. 2. εἷδον. f. 2. ἑδῶ. perf. paſs. εἷσμαι. a. 1. paſs. εἵσθην.
Ἑ'ζη, Doric. pro ἔζαε, 3. ſing. imperf. verbi ζάω, vivo.
Ἑ'ζήλωσα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ζηλόω, quod vide.
Ἑ'ζημίωμαι, mulctatus ſum, perf. paſs. verbi ζημιόω, damnum affero. Th. ζημία, ας, ἡ, damnum.
Ἑ'ζόμενος, η, ον, ſedens, præſ. part. verbi ἕζομαι.
Ἑ'ζων, ης, η, Dor. pro ἔζων, ἔζας, ἔζα, vivebant, verbi ζάω. fut. ήσω, aor. 1. ἔζησα, ας, ε.
Ἑ'ζήτει, 3. ſing. imperf. act. verbi ζητέω, ῶ, quæro, ſtudeo. imperf. ἐζήτεον, ουν, εις, ες, ει, ει. fut. ήσω. præt. ἐζήτηκα. imperf. paſs. ἐζητούμην, έμην, έου, οῦ, έετο, εῖτο.
Ἑ'ΖΟΜΑΙ, ſedeo. fut. ἕσομαι. f. 2. ἑδοῦμαι. quaſi ab ἕω, pono, unde & ἧμαι. Hinc ἕδρα, ας, ἡ, ſella, ſedes. ἑδραῖος, α, ὁ, ſedentarius, ſtabilis. ἑδραιόω, ſtabilio. ἕδος, εος, τὸ, ſedes. ἔδαφος, εος, τὸ, ſolum. καθέζομαι, ſedeo. καθέδρα, ας, ἡ, ſedes. ἐνέδρα, ας, ἡ, inſidiæ. ἐνεδρεύω, inſidior. συνέδριον, ου, τὸ, conſeſſus, concilium.
Ἑ'ζύγην, junctus ſum, aor. 2. paſs. ind. verbi ζεύγνυμι. fut. 2. ζυγῶ. aor. 2. ἔζυγον.
Ἑ'ζω, colloco, ſedere facio. ab ἕω, pono, unde & ἧμαι. ἕζομαι, ſedeo. f. 2. med. ἑδοῦμαι.
Ἑ'ζωγρημένος, captivus factus, perf. part. paſs. verbi ζωγρέω, vivum capio. f. ήσω. p. ἐζώγρηκα. perf. paſs ἐζώγρημαι, quaſi ζωὸν ἀγρέω, ſeu ἀγρεύω, venor. Th. ἄγρα, ας, ἡ, captura.
Ἑ'ζωον, vivebant, 3. plur. imperf. act. pro ἔζων, verbi ζάω, vivo. fut. ζήσω. p. ἔζηκα.
Ἑ'ζωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ζωννύω, cingo. vide ἔζωσμαι.
Ἑ'ζωσμαι, cinctus ſum, perf. ind. paſs. ἐζωσμένος, perf. part. paſs. a ζώννυμι, vel ζωννύω, cingo. f. ζώσω. p. ἔζωκα. a. 1. med. ἐζωσάμην, ω, ατο.

E H.

Ἑ'ῃ, ſit, Poet. pro ᾖ, 3. ſing. ſub. ab ὦ, ῃς, verbi εἰμὶ, ſum. Sed ἑῇ, ſuæ, dat. ſing. Poet. f. g. ab ἑὸς, ἑὰ, ἑὸν, ſuus, a, um, ab ἕ, ſui.
Ἑ'ηκα, ας, ε, miſi, pro ἧκα, Att. a. 1. verbi ἵημι, mitto.
Ἑ'ην, eram, erat. Jon. & Poet. pro ἦν, 1. & 3. ſing. imperf. verbi εἰμὶ, ſum.
Ἑ'ήνδανον, pro ἥνδανον, placebam. imperf. Poet. verbi ἁνδάνω.
Ἑ'ῆος, boni, gen. ſing. pro ἐῦος, ſed per Poeticam ectaſim ἠῢος, & metatheſin ἑῆος, ab ἐῢς, bonus. genit. ἐέος. Vel ἑῆος, ſui, gen. ſing. ab ἑὸς, ſuus.
Ἑ'ησθα, eras, Poet. pro ἦσθα, & hoc pro ἦς, 2. ſing. imperf. verbi εἰμὶ. Æoles enim perſonis in ς, addunt θα. Alii volunt eſſe a. 2. ſub. pro ᾖς, & Poet. ἑῇς, & per paragog. Æol. ἑῆσθα.
Ἑ'ῆσι ſit. pro ᾖ, 3. ſing. ſub. verbi εἰμὶ, ſum.
Ἑ'ησον, idem quod ἔασον, aor. 1. imperat. Jon. verbi ἐάω, ſino. fut. ἐάσω, & ἐήσω.
Ἑ'ητε, Poet. pro ἧτε, miſeritis, 2. plur. aor. 2. ſub. verbi ἵημι, mitto. aor. 2. ind. ἧν.

E Θ.

Ἑ'θ', pro ἔτι, adhuc, adverb.
Ἑ'θηκας, Dor. pro ἔθηκας, reddidiſti Vide ἔθηκα.
Ἑ'θαλον, vigui, a. 2. act. verbi θάλλω, vireo. f. αλῶ. p. τέθαλκα.
Ἑ'θανον, mortuus ſum, a. 2. verbi θνήσκω, morior. f. 2. med. θανοῦμαι. præt. act. τέθνηκα. p. m. τέθνεα.
Ἑ'θαύμαζε, 3. ſing. imperf. verbi θαυμάζω, admiror. f. άσω. perf. paſſ. τεθαύμασμαι. a. 1. paſſ. ἐθαυμάσθην.
Ἑ'θαψα, ſepelii, & in 3. plur. ἔθαψαν, aor. 1. ind. act. verbi θάπτω, ſepelio. f. θάψω. p. τέθαφα. aor. 2. act. ἔταφον. a. 2. paſs. ἐτάφην. p. m. τέθηπα.
Ἑ'θεασάμην, ω, ατο, a. 1. ind. med. verbi θεάομαι, ſpecto. f. 1. med. θεάσομαι. perf. paſs. τεθέαμαι.

Ἑ'θεον,

Ε'θεον, currebat, imperf. act. verbi θέω, curro. f. θεύσομαι, ſeu θευσοῦμαι.

Ε'ΘΕΙΡΑ, ας, ἡ, coma, cæſaries. q. ab ἐθείρω, aſſoleo. (ex ἔθω) quaſi ſolitum tegmen. Vel ex ἐθείρω, κοσμέω, orno. Coma alitur ornamenti gratia. Hinc ἐθειράζω, comam alo.

Ε'θεὶς, miſſus, a. 1. part. paſſ. ab ἐθῶ, quod & εἴθω, a. 1. verbi ἵημι, mitto.

Ε'θέλῃ, 3. ſing. ind. præſ. ἐθέλῃ, 3. ſing. ſub. ἐθελῆσαι, a. 1. inf. ab ἐθέλω, volo, ſoleo.

Ε'θέλεσκε, volebat, pro ἔθελε, 3. ſing. imperf. per epenth. τῦ σκ, ejuſdem verbi.

Ε'θελημὸς, ῦ, ὁ, voluntarius, ab ἐθέλω, volo.

Ε'θέλῃσθα, velis, Poet. paragoge pro ἐθέλῃς, 2. ſing. præſ. ſub. verbi ἐθέλω, ſeu θέλω, volo. f. ήσω.

Ε'θέλησι, voluerit, pro ἐθέλῃ, 3. ſing. ſub. ἐθέλητον, dual. ſubjunct. verbi ἐθέλω.

Ε'θελήσω, f. 1. ind. vel a. 1. ſub. ejuſdem verbi.

Ε'θελοθρησκεία, ας, ἡ, cultus ſponte electus. ab ἐθέλω, volo, & θρησκεία, ας, ἡ, ſuperſtitioſus Deorum cultus. Thema θρησκεύω, ſuperſtitioſis cæremoniis Deum colo.

Ε'θέλοι, 3. ſingul. & ἐθέλοιμεν, 1. plur. præſ. opt. verbi ἐθέλω, volo.

Ε'θελοκακεῖν, rem ultro ignaviter gerere. ab ἐθέλω, & κακός.

Ε'θελοκωφέω, ſum ἐθελόντως κωφὸς, ſponte ſurdus, audire nolo.

Ε'θέλοντ', pro ἐθέλοντα, acc. ſing. part. act. & ἐθέλοντι. Dor. pro ἐθέλουσι, volunt, 3. plur. præſ. ab ἐθέλω, volo.

Ε'θελοντηδὸν, ultro, ſua ſponte, adverb. ab ἐθέλω, volo.

Ε'θελοντὴς, ῦ, ὁ, voluntarius. ejuſdem them.

Ε'θελοντὶ, adverb. voluntarie, ultro. ab ἐθέλω.

Ε'ΘΕ'ΛΩ, vel θέλω, volo. imperf. ἔθελον, ες, ε. f. θελήσω. p. τεθέληκα. perf. paſſ. τεθέλημαι. inde θέλημα, ατος, τὸ, voluntas. q. ἔθει λῶ, volo: ut ſic, quaſi more meo, & ex conſilio volo, id eſt, conſulto.

Ε'θεν, per ſync. Jon. pro ἕοθεν, & hoc pro ὗ, ſui; Jones enim pro ῦ dicunt εο. Attici addunt θεν. ita etiam ἐμοῦ, & σοῦ, ſe habent. Eſt & ἕθεν, pro ἕ, ſe.

Ε'θεσαν, 3. plur. a. 2. med. ἐθέμην, σο, το, poſui, verbi τίθημι, pono. fut. θήσω. p. τέθεικα. a. 1. ἔθην.

Ε'θεράπευε, 3. ſing. imperf. act. verbi θεραπεύω, medeor, famulor. Th. θεράπων, οντος, ὁ, miniſter.

Ε'θεσαν, 3. plur. aor. 2. ind. act. verbi τίθημι.

Ε'θευ, Dor. pro ἔθου, 2. ſing. a. 2. med. pro ἔθεσο, ἔθεο, & ἔθου, verbi τίθημι, pono.

Ε'θηεύμεθα, & ἐθηεῦντο, Jon. pro ἐθεώμεθα, & ἐθεῶντο, ἐθεῶντο, a θεάομαι, quo Jones utuntur pro θεάομαι, ſpecto.

Ε'θηγε, 3. ſing. imperf. a θήγω, acuo. f. ξω.

Ε'θηήσαντο, inſpexerunt. 3. plur. aor. 1. med. Jonic. pro ἐθεάσαντο, verbi θεάομαι, ſpecto.

Ε'θηεῖτο, inſpiciebat, Jon. pro ἐθεᾶτο, 3. ſing. imperf. verbi θεάομαι.

Ε'θηκα, ας, ε, poſui, & in 3. plur. ἔθηκαν, aor. 1. act. verbi τίθημι, pono. f. θήσω. a. 2. ἔθην.

Ε'θήκαο, Jon. pro ἐθήκω, 2. ſing. aor. 1. med. ſic ἐθήκατο, 3. ſing. ejuſdem temporis, verbi τίθημι, pono. a. 2. ἔθην.

Ε'θηλα, ας, ε, florui, a. 1. ind. activ. verbi θάλλω, vireo. f. αλῶ.

Ε'θήμονος, gen. ſing. ab ἐθήμων, ονος, ὁ, ἡ, conſuetus. Th. ἔθος, εος, τὸ, mos.

Ε'θην, pro εἴθην, miſſus ſum. a. 1. ind. paſſ. ab ἵημι, mitto.

Ε'θιζε, aſſueſce, præſ. imperat. activ. ἐθίζεο, Jon. pro ἐθίζου, præſ. imperat. paſſ. ab ἐθίζω, quod vide.

Ε'θίζω, aſſuefacio. fut. ίσω. præt. εἴθικα. a. 1. εἴθισα. præſ. paſſ. ἐθίζομαι, aſſueſio. præt. paſſ. εἴθισμαι. perf. part. paſſ. εἰθισμένος. a. 1. inf. paſſ. ἐθισθῆναι. Th. ἔθος, εος, τὸ, mos, conſuetudo.

Ε'θλασε, comminuit, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi θλάω, frango. f. άσω.

Ε'θνάρχης, ου, ὁ, gentis præfectus. ex ἔθνος, εος, τὸ, gens, & ἀρχὸς, ῦ, ὁ, vel ἄρχων, οντος, ὁ, princeps. Th. ἄρχω, impero.

Ε'θνικὸς, ῦ, ὁ, gentilis, ethnicus. hinc ἐθνικῶς, adv. ethnice, gentiliter.

Ε'ΘΝΟΣ, εος, τὸ, gens, natio, populus, ſexus. q. ab ἔθος, ſuus cuique genti mos eſt. Alii ab ἔθω, quaſi ἔθος, quod natio ſit hic, & illic ſparſa. Hinc ἐθνικὸς, ῦ, ὁ, ad gentem aliquam pertinens: genti alicui peculiaris.

Ε'θοινᾶτο, 3. ſing. imperf. paſſ. q. a θοινάομαι, devoro. a. 1. med. ἐθοινησάμην, ω, ατο, a θοινάω, epulor. Th. θοίνη, epulum.

Ε'θοίνων, depaſcebant, 3. plur. imperf. a θοινάω, epulor. f. ήσω. p. τεθοίνηκα. Th. θοίνη, ης, ἡ, epulum.

Ε'ΘΟΣ, εος, τὸ, ritus, mos, conſuetudo. Hinc ἔθω. præt. med. εἴωθα, conſuevi. ἐθίζω, aſſuefacio.

Ε'θου, 2. ſing. a. 2. med. pro ἔθεσο, & Jon. ἔθεο, & per craſin Att. ἔθου, verbi τίθημι, pono. a. 2. ἔθην. a. 1. med. ἐθέμην, σο.

Ε'θόωσα, pro ἐθόασα, excitavi, a. 1. ind. act. ab inuſit. them. θοάω, acuo, vel θοάζω, celeriter moveor. Thema θοὸς, ῦ, ὁ, celer.

Ε'θραξε, conturbavit, per ſyncop. pro ἐτάραξε, aor. 1. ind. act. a ταράσσω, turbo. f. ξω.

Ε'θρεξα, cucurri, a. 1. ind. act. a τρέχω, curro. f. θρέξω. p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. p. δέδρομα.

Ε'θρέφθην, ης, η, innutrita ſum. aor. 1. paſſ. pro ἐτρέφθην, verbi τρέφω, alo. fut. θρέψω. p. τέτροφα. aor. 1. ἔθρεψα. præt. paſſ. τέθραμμαι. aor. 2. ἐτράφην. p. m. τέτροφα.

Ε'θρεψα, alui, aor. 1. ind. act. verbi τρέφω. vide ἐθρέφθην.

Ε'θρηνέον, Dor. & Æol. pro ἐθρήνουν, lugebant, 3. plur. imperf. act. verbi θρηνέω, lamentor. Th. θρῆνος, ου, ὁ, luctus.

Ε'θύθην, ης, η, ſacrificatus fui, a. 1. ind. paſſ. a θύω, macto. f. θύσω. p. τέθυκα.

Ε'θυμώθην, ης, η, excandui, a. 1. ind. paſſ. a θυμόω, irrito. f. ώσω. p. τεθύμωκα. Th. θυμὸς, animus, ira.

Ε'θύνεον, furebant, 3. plural. imperf. verbi θυνέω, idem quod θύω, ſeu θύνω, cum impetu ruo. f. θύσω.

Ε'θυσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. a θύω, ſacrifico, macto. f. θύσω. p. τέθυκα. perf. paſſ. τέθυμαι. a. 1. paſſ. ἐτύθην.

Ε'θω, ex conſuetudine facio. p. m. εἴωθα. Th. ἔθος, εος, τὸ, mos.

Ε'θῶσι, mittantur, 3. plural. aor. 1. ſub. paſſ. ab ἔθην, ſeu εἴθην, a. 1. ind. paſſ. verbi ἵημι, mitto.

Ε Ι

ΕΙ', ſi, conjunct. connexiva, cum indicat. conſtruitur. ſignificat etiam, an, utrum, num. hinc εἴθε, utinam, pro quo Poet. αἰ, αἴθε, ſive. Eſt enim εἶ, es, 2. ſing. præſ. εἰμὶ, ſum. Eſt & εἶ, vel εἶς, vadis, 2. ſing. ab εἶμι, eo, & in imperf. εἶν, εἶς, εἶ, ibat. Eſt & præſ. imperat. εἶ, i, pro ἴθι, & in compoſ. ἄπει, ἔξει.

Εἰ δὲ μὴ, alioquin.

ΕΙ'Α, eia, adverb. hortantis. Scribitur etiam εἶα.

Εἶα, εἶας, εἶε, ivi, iviſti, præt. med. verbi εἶμι, eo, pro quo etiam Attici dicunt ᾖα, &c. Eſt & εἴα, ſinebat, 3. ſing. imperf. act. verbi ἐάω, ſino. imperf. εἴαον. Eſt & εἶα, ας, ἡ, herba, gramen. ab ἐάω, quia ſinitur libere creſcere.

ΕΙ'ΑΜΕΝΗ', ῆς, ἡ, locus humectus, irriguus, herboſus, pratum. q. ab ἐάω, vel εἶα, gramen, quod circa radices ſuas humidum eſt, præſertim ſi ſit denſus.

Εἰανὸς, ῦ, ὁ, ſubtilis, λεπτός. pro ἑανὸς, Poetice.

Εἵατο, Poetic. metri cauſa pro ἕατο, quod Jon. dicitur pro ἧντο, imperf. verbi ἧμαι, ſedeo.

Εἴαον, imperf. act. verbi ἐάω, ſino. a. 1. εἴασα.

Εἴαρι, veri, dat. ſing. Poet. pro ἔαρι, ab εἶαρ, Poet. pro ἔαρ, ρος, τὸ, ver.

Εἰαρινὸς, ῆ, ὸν, vernus, a, um. dat. plur. εἰαρινοῖσι. ab ἔαρ, ver.

Εἴας, ſinebas, 2. ſing. imperf. verbi ἐάω, ſino. imperf. εἴαον, ον, ας, ας, α, α. perf. εἴακα.

Εἴασε, & Poet. εἴασσε, reliquit, 3. ſing. a. 1. act. ab ἐάω, ſino. fut. ἐάσω. a. 1. εἴασα.

Εἴασκε, Jon. paragog. τῦ σκε, pro εἴα, 3. ſing. imperf. verbi ἐάω.

Εἴαχ', ob ſequentem aſpir. pro εἴασκε. quod vide.

Εἵαται, & εἵατο, Poet. pro ἕαται, & ἕατο, quæ Jon. dicuntur pro ἧνται, & ἧντο, quorum illud eſt 3. plur. ind. præſ. verbi ἧμαι, ſedeo: hoc 3. plur. imperf. ἥμην, ἧσο.

Εἴβεται, diſtillat, 3. ſingul. ind. Jon. & Poet. pro λείβεται. ſic εἶβε, pro λεῖβε. εἰβόμενος, pro λειβόμενος. Th. λείβω, f. ψω, libo, fundo.

Εἴγε, ſi quidem, ſi modo. conjunct. cum indic.

Εἶδ', eia, adverb. hortantis.

Εἰδάλλομαι, & εἰδάλλομαι, aſſimilor, ſimilis ſio. ab εἶδος, ſpecies. Th. εἴδω, video.

Εἰδάλιμος, ῦ, ὁ, ſpecioſus, formoſus. ab εἶδος, ſpecies. quod ab εἴδω. εἰδάλλομαι, aſſimilor.

Εἶδαρ, ατος, τὸ, pro ἔδαρ, eſca, dapes. ab ἔδω, edo.

Εἶδε, ſcito, aor. 2. imperat. & in alia ſignificat. pro εἴδησε, per ſync. dici poſſet, ab εἰδέω, ſcio.

Εἰδέα, ſeu ἰδέα, ας, ἡ, ſpecies, ab εἴδω, video.

Εἰδείην, viderem, præſ. opt. verbi εἴδημι. f. εἰδήσω. hinc præſens inf. εἰδέναι, ut τιθείην, & τιθέναι, ex τίθημι. alii malunt ſyncopen eſſe pro εἰδηκέναι, verbi εἰδέω. Sunt qui pro εἰδέναι ponant, a præt. med. οἶδα. verbi εἴδω.

Εἶδον, 3. ſingul. aor. 2. act. εἶδον, ες, ε, vidi. ab εἴδω, video. aor. 2. εἶδον, & ἴδον. f. εἴσομαι.

Εἰδέναι, vel eſt præſens inf. ab εἴδημι. vel perf. inf. act. per ſync. pro εἰδηκέναι, ab εἰδέω, ſcio.

Εἶδος ἔξαλλοι παῖδες, pueri egregia forma præditi.

Εἰδέσθαι, Jon. & Poet. pro ἐοικέναι, ſimilem eſſe. & pro δοκεῖν, videri.

Εἴδεται, videtur, 3. ſingul. præſ. ab εἴδομαι.

Εἰδεχθὴς, έος, ὁ, ἡ, aſpectu deformis, qui odioſo aſpectu. ab εἶδος, aſpectus, quod ab εἴδω, video; & ἔχθος, εος, τὸ, odium.

Εἰδέω, vel εἴδημι, ſcio. f. εἰδήσω. p. εἴδηκα. pluſq. perf. εἰδήκειν, & per ſync. εἴδειν, & ᾔδειν, Attice vero ᾔδειν, εις, & in 3. plur. ᾔδεσαν perf. inf εἰδηκέναι, & per ſyncop. εἰδέναι. perf. part. εἰδηκὼς, & per ſync. εἰδὼς, ότος, ὁ, & in f. g. εἰδυῖα, ας, & in n. g. εἰδός. præt. med. οἶδα.

Εἰδὴ, ſimul, adv. Alii volunt eſſe ἅμα. δὴ. Alii εἰ δὴ, ſcribunt. Homer. Iliad. α.

Εἰδῇς, noveris, 2. ſing. præſ. ſub. ab εἰδέω, ῶ, ſcio. f. ἤσω.

Εἰδήσω, fut. 1. ind. εἰδήσειν, fut. 1. inf. ejuſdem verbi.

Εἰδῆτε, 2. plur. præſ. ſub. activ. verbi εἰδέω, quod vide.

Εἰδότ', pro εἰδότα, peritum; acc. ſingul. perf. part. per ſyncop. pro εἰδηκότα, verbi εἰδέω, ſcio. f. ήσω.

Εἰδοὶ, αἱ; idus. vox Latina, ab iduo, ideſt, divido.

Εἰδόμενος, ſimilis, ab εἴδομαι, videor. Them. εἴδω, video. & in 1. plur. εἰδόμεθα.

Εἴδομες, videmus, Doric. pro εἴδομεν, 1. plur. verbi εἴδω, video.

Εἶδον, & ἴδον, a. 2. ind. act. verbi εἴδω, video.

Εἶδος, εος, τὸ, ſpecies, præſtans forma. dat. ſing. εἴδει, εἴδει. dat. plur. εἴδεσι. Th. εἴδω, video.

Εἴδοσαν, noverunt, Bœotic. pro εἶδον, 3. plur. a. 2. act. verbi εἴδω.

Εἰδότε, dual. & εἰδότες, perf. part. act. pl. num. ab εἰδὼς, ότος, ὁ, pro εἰδηκὼς, per craſin, verbi εἰδέω, vel εἴδημι, ſcio. f. εἰδήσω. perf. εἴδηκα.

Εἰδυῖα, ας, & in dat. Jon. εἰδυίῃ, pro εἰδηκυῖα, perf. part. activ. f. g. εἰδυίῃσι, pro εἰδυίαις, dativ. plur. Jon. verbi εἰδέω, quod vide.

ΕἼΔΩ, video. f. εἴσομαι. aor. 2. εἶδον, & ἴδον, ες, ε. aor. 2. imper. ἴδε, vel Att. ἰδέ. a. 2. ſub. ἴδω, ῃς, ῃ. aor. 2. part. ἰδὼν, ὦσα, όν. Hinc εἶδος, εος, τὸ, forma, facies, ſpecies. εἴδωλον, ου, τὸ, ſimulacrum. ἰδέα, ας, ἡ, ſpecies. ἀειδὴς, έος, ὁ, ἡ, obſcurus. ἀϊδὴς, έος, ὁ, ἡ, idem. ἀΐδηλος, & ἀΐδελος, ὁ, ἡ, idem. εἰδέω. fut. ήσω. ſcio. infinit. εἰδέναι, ſcire. εἰδήμων, ονος, ὁ, ἡ, ſciens, gnarus. σύνοιδα, mihi conſcius ſum. συνείδησις, εως, ἡ, conſcientia.

Εἰδῶ, præſ. ſub. verbi εἴδημι, vel εἰδέω, contracte. ut τιθῶ, a τίθημι. ſic præſ. opt. εἰδείην. præſ. inf. εἰδέναι. Alii ſyncopen ajunt eſſe τοῦ εἰδήκω, perf. ſub. ab εἰδέω.

Εἰδωλεῖον, ου, τὸ, idolum, delubrum, ab εἴδωλον, ου, τὸ, idolum, ſimulacrum. ab εἶδος, εος, τὸ, ſpecies.

Εἰδωλόθυτον, ου, τὸ, quod idolo immolatur. a θύω, macto, immolo, & εἴδωλον.

Εἰδωλολατρεία, ας, ἡ, idoli cultus. εἰδωλολάτρης, ου, ὁ, idololatra, qui εἴδωλῳ λατρεύει, idolum religioſe colit. ex λάτρις, ιος, ὁ, ἡ, ſervus, a, &c.

Εἴδωλον, ου, τὸ, idolum, ſimulacrum. ab εἶδος, εος, τὸ, ſpecies.

Εἰδωλοποιΐα, ας, ἡ, fictio idoli. ex εἴδωλον, ου, τὸ, idolum, & ποιέω, facio.

Εἰδὼς, qui novit, perf. part. activ. per ſyncop. pro εἰδηκὼς, ότος, ὁ, verbi εἰδέω, vel εἴδημι, ſcio. f. ήσω.

Εἶεν, eſſent, 3. pl. præſ. opt. per ſyncopen Attic. pro εἴησαν, ab εἴην, verbi εἰμὶ, ſum.

Εἵην, ης, η, aor. 2. opt. act. verbi ἵημι, mitto. f. ἥσω.

Εἴην, εἴης, εἴη, eſſem, & in plur. εἴημεν, εἴητε, εἴησαν, & per ſyncop. εἶμεν, εἶτε, εἶεν, præſ. opt. verbi εἰμὶ, ſum.

Εἶθ', pro εἶτα, deinde, propter aſpirat.

ΕἼΘΑΡ, adverb. Poet. ſtatim.

Εἴθε, utinam. Th. εἰ, ſi.

Εἴθην, ſeu ἕθην, miſſus ſum, a. 1. ind. paſſ. verbi ἵημι, mitto.

Εἰθικὼς, aſſuetus, perf. part. act. ab ἐθίζω, aſſueſacio. Th. ἔθος.

Εἴθισα, aſſuevi, aor. 1. ind. act. verbi ἐθίζω. f. σω. p. εἴθικα. Th. ἔθος, εος, τὸ, mos.

Εἴθισμαι, aſſuetus ſum, perf. paſſ. unde εἰθισμένος, perf. part. ejuſd. verbi.

Εἶκα, ſimilis ſum, perf. med. pro quo Attici ἔοικα dicunt, repetita initiali littera, & ε, in ο, verſo, verbi εἴκω.

Quidam tamen volunt eſſe aor. 1. Bœot. pro εἶξα.

Εἷκα, ας, ε, miſi, perf. ind. act. verbi ἵημι, mitto. f. ἥσω. a. 1. ἧκα.

Εἰκάδι, viginti, dat. ſing. ab εἰκὰς, άδος, ἡ, ab εἴκοσι, viginti.

Εἰκαὶ, etiamſi, conjunct. diſcret. cum ind. ex εἰ, ſi, & καὶ etiam.

Εἵκασι, miſerunt, 3. plur. perf. verbi ἵημι, mitto. perf. part. εἱκὼς. Sed εἴκασι, videntur, p. m. ab εἴκω.

Εἰκάσαις, conjectare poteris. 2. ſingul. a. 1. opt. act. Poet. pro εἰκάσαις, verbi εἰκάζω, conjicio. f. άσω. a. 1. inf. εἰκάσαι. Th. εἴκω, ſimilis ſum.

Εἴκατι, Doric. pro εἴκοσι, viginti, quod vide.

Εἴκ', pro εἴκε, vel εἴκεν, ſiquidem. Th. εἰ, ſi, & κε, vel κεν, particula Poetica.

Εἶκε, cede, & in plur. εἴκετε, cedite, præſ. imperat. ab εἴκω, cedo. f. ξω.

Εἴκειν, & Attic. ᾔκειν, iveram, pluſq. perf. a perf. εἶκα, verbi εἶμι, eo.

Εἴκελος, ου, ὁ, ſimilis. Th. εἴκω, ſimilis ſum.

ΕἸΚΗ῀, adv. fruſtra, temere, ſine conſilio, caſu. inde εἰκαῖος, ου, ὁ, temerarius. q. ab εἴκω, cedo, ſcil. τῷ πάθει, affectui, ſano conſilio ſpreto, & ſuſque deque habito.

Εἰκονίζω, aſſimilo, exprimo. ab εἰκὼν, όνος, ἡ, imago. Them. εἴκω, ſimilis ſum.

Εἰκοσάκις, adv. vicies. ab εἴκοσι.

ΕἼΚΟΣΙ, & Poet. ἐείκοσι, οἱ, αἱ, τὰ, viginti. plur. tantum, & ἄκλιτον. Doric. εἴκατι. q. ab εἰκὼς, ſimilis, æqualis, eſt enim numerus æqualis ex duobus denariis. Hinc εἰκὰς, άδος, ἡ, viceſinarius numerus. εἰκοσάκις, vicies. εἰκοστὸς, ὴ, ὸν, viceſimus.

Εἰκοσίμετρος, viginti menſuras capiens. ab εἴκοσι, viginti, & μέτρον.

Εἰκοσινήριτος, de quo viginti contendunt. ab εἴκοσι, viginti, & ἐρίζω, contendo.

Εἰκοστὸς, viceſimus, & in f. g. εἰκοστὴ, ῆς, ἡ, vide in εἴκοσι.

Εἰκότως, adv. ſimiliter, ab εἰκὼς, ότος, ὁ, ſimilis. Th. εἴκω.

Εἴκουσι, cedunt, 3. plur. ab εἴκω, cedo.

Ἐΐκτην, ſimiles erant, pro ἐοίκτην, 3. dual. imperf. per ſyncop. & ſoluta diphthongo εἴκτην, verbi εἴκω. Vel ut alii volunt, eſt pluſq. perf. med. ἐοίκειν, & in dual. ἐοικείτην, & ſyncope ἐίκτην, & per dialyſin ἐΐκτην.

Ἔϊκτο, pro ᾔκτο, aſſimilatus erat, 3. ſingul. imperf. paſſ. ab εἴκω, ſimilis ſum. Vel pluſq. perf. ab ἔοιγμαι, ξο, κτο.

Εἰκυῖαν, decoram, aptam, accuſ. ſingul. perf. part. med. f. g. ab εἶκα, p. m. pro ἔοικα, verbi εἴκω. ſimilis ſum.

ΕἼΚΩ, ſimilis ſum; item cedo, non repugno. f. ξω. præt. med. ἔοικα. q. ab ἑκὼ, ſino. hinc εἰκὸς, ότος, τὸ, veriſimile. εἰκότως, ut par eſt. εἰκάζω, aſſimilo. εἰκασμὸς, ατος, τὸ, ſimulacrum. εἴκελος, & ἴκελος, ου, ὁ, ſimilis. εἰκὼν, όνος, ἡ, ſimulacrum, imago. εἰκονίζω, effingo. ἐπιεικὴς, έος, ὁ, ἡ, decens, conſentaneus; item æqui, bonique amans. ἐπιείκεια, ας, ἡ, æquitas. προσέοικα, aſſimilis ſum, videor. θεοείκελος, & θείκελος, ου, ὁ, ἡ, Deo ſimilis.

Εἰκὼ, [illegible] ῦς, ἡ, Poet. pro εἰκὼν, όνος, imago, effigies.

Εἴκων, cedens, præſ. part. ab εἴκω.

Εἰκὼν, όνος, ἡ, imago. ab εἴκω.

Εἰκὼς, decens, præt. part. med. ab εἴκω.

Εἰλαρὶς, ίδος, ἡ, membrana cerebrum ambiens. ab εἰλέω, involvo.

Εἰλαπινάζω, Poet. epulor. hinc εἰλαπιναστὴς, ῦ, ὁ, conviva. Th. εἰλαπίνη.

ΕἸΛΑΠΙ΄ΝΗ, ης, ἡ, epulum. dat. plur. εἰλαπίνῃσι. quaſi ab εἴλη, congregatio, agmen, & πίνω, bibo. vel ſimpliciter ab Attico εἰλαπάχθαι, pro λελαπάχθαι, a λαπάζω. Caſ. in Athen. lib. 1. c. 16. vel q. ἐλαπίνη, ab aor. 2. ἔλαπον, τῷ λάπτω, lambo, ut in lautioribus conviviis fit. Vel quia εἶλε τὴν πεῖναν, famem reſtrinxit. hinc εἰλαπινάζω, convivor, & εἰλαπιναστὴς, ῦ, ὁ, conviva.

Εἶλαρ, αρος, τὸ, (quod & εἴλαρ) propugnaculum. ab εἰλέω, quia intra illud concluſos nos tenemus.

Εἰλάτινος, pro ἐλάτινος, Poet. abiegnus. ab ἐλάτη, ης, ἡ, abies.

Εἷλε, cepit, a. 2. act. ab αἱρέω, capio.

Εἴλεγμαι, dictus ſum, Att. pro λέλεγμαι, perf. paſſ. verbi λέγω, dico.

ΕἸΛΕΙ΄ΘΥΙΑ, ας, ἡ, Lucina, partus. quod parturientibus opituletur. ab ἐλεύθω, unde & Ἐλευθὼ, dicta.

Εἰλεῖται, 3. ſing. præſ. paſſ. ab εἰλέω.

Εἰλεὸς, ῦ, ὁ, ileus, volvulus, morbus inteſtinorum. item vitis. ab εἰλέω, volvo.

Εἵλετ', & εἵλετο, elegit, 3. ſing. a. 2. m. vide εἷλε. ab αἱρέω, eligo.

Εἷλῶ, cepiſti, eripuiſti, Dor. pro εἵλου, 2. ſing. a. 2. med. verbi αἱρέω.

Εἰλεῦντο, pro εἰλέοντο, ſeu εἰλοῦντο, Doric. 3. plur. imperf. paſſ. verbi εἰλέω, verſo.

ΕἸΛΕ΄Ω, cogo, coarcto, concludo, congrego. εἰλέω vero, verſo, circumago, involvo. f. ήσω. p. ηκα. q. ab ἐλάω, agito. inde εἴλη, ης, ἡ, agmen. εἶλαρ, αρος, τὸ, propugnaculum. εἰλύω, ſeu εἴλυμι, fut. ύσω, verſo, volvo. εἷλιξ, & ἕλιξ, κος, ἡ, volumen, involucrum. ἴλιγξ, γγος, ἡ, vortex.

Εἵλη, & ἕλη, ης, ἡ, ſplendor.

Εἰληθερὴς, έος, ὁ, ἡ, ſole calefactus. ab εἵλη, ſplendor, & θέρω, calefacio.

Εἰλήθυια, ἡ, Lucina, partus. q. ab ἐλεύθω, quod parturientibus opituletur, ut fœtus in lucem veniat.

Εἰλήλουθα, ας, ε, veni, Poetic. pro ἐλήλυθα, præt. med. Attic. verbi ἔρχομαι, venio. p. m. ἤλυθα, & Att. ἐλήλυθα.

Εἰληλούθει, 3. ſing. pluſq. perf. med. vide εἰλήλουθα.

Εἰλήλουθμεν, per ſyncop. pro εἰληλούθαμεν, venimus, 1. plur. ab εἰλήλουθα, p. m.

Εἴλημμαι, perf. Attic. pro λέλημμαι. unde εἰλημμένος, pro λελημμένος, perf. part. paſſ. verbi λαμβάνω.

Εἴληπται, aſſumptus eſt, 3. ſing. perf. εἴλημμαι, verbi λαμβάνω, accipio.

Εἴληφα, ſumpſi, perf. Att. pro λέληφα. hinc εἰληφὼς, ότος, ὁ, perf. part. act. ejuſdem verbi.

Εἴληχα, ſortitus ſum, perf. Attic. verbi λαγχάνω, ſortior.

Εἴλιγγος, ου, ὁ, vertex, gyrus, tormen inteſtinorum, ab εἰλέω, verſo. εἰλιγγος, vertigo capitis, σκότωσις.

Εἴλιγμαι, circumvolutus ſum, perf. paſſ. ab εἰλίσσω. Th. εἰλέω, verſo.

Εἰλίκας βόες, dicuntur apud Poetas vel nigri, vel flexiles. vel a retortis cornibus. ab εἷλιξ, vel ἕλιξ, ἡ, circumvolutio. ſumitur & adject. pro implicito. Th. εἰλέω, verſo.

Εἰλικρινὴς, έος, ὁ, ἡ, diſtinctus, ſincerus, clarus. in nom. plur. εἰλικρινεῖς. ab εἵλη, ſplendor Solis: vel potius ἕλη, & κρίνομαι, ſecerno.

Εἰλικρίνεια, ας, ἡ, ſinceritas, ab εἰλικρινὴς, quod vide.

Εἰλίποδας, curvipedes, vel curve gradientes. dat. plur. Jon. εἰλιπόδεσσι. ab εἰλίπους, οδος, ὁ, flexipes. ex ἕλω, pro quo uſitatum αἱρέω, flecto, & πῦς, ποδὸς, ὁ, pes.

Εἰλισσόμενος, η, ον, convolutus, a, um, præſ. part. paſſ. ab εἰλίσσω, vel ττω, circumvolvo. pro quo etiam dicitur ἑλίττω. f. ίξω. p. εἷλιχα. præt. paſſ. εἴλιγμαι: unde eſt εἴλιγμα, ατος, τὸ, involutio. εἰλιγμὸς, ῦ, ὁ, vertex, gyrus. εἷλιξ, vel ἕλιξ, ικος, ἡ, involucrum; item ſpecies hederæ. Th. εἰλέω, verſo.

Εἰλύω.

Εἴλεται, vide in εἰλευμένος.
Εἰλίχατο, pro εἰλιγμένοι ἦσαν, 3. pl. pluſq. perf. paſſ. verbi εἰλίσσω, volvo. Th. εἰλέω, verſo.
Εἷλκον, imperf. act. verbi ἕλκω, traho.
Εἵλκυσε, traxit, a. 1. verbi ἑλκύω, traho. imperf. εἵλκυον. Th. ἕλκω.
Εἰλόμενος, ου, ὁ, præſ. part. paſſ. ab εἴλομαι, verbi εἰλέω, arcto, includo.
Εἱλόμην, elegi, a. 2. med. verbi αἱρέω.
Εἷλον, ες, ε, accepi, aor. 2. ind. εἵλοντο, 3. plur. a. 2. med. ab αἱρέω, eligo.
Εἵλου, 2. ſing. a. 2. med. ejuſdem verbi.
Εἴλοχα, Att. pro λέλοχα, perf. a λέγω.
Εἰλύαται, Jonic. pro εἰλυμένοι εἰσὶ, perf. paſſ. verbi εἰλύω, ſeu εἴλυμι, verſo, volvo. Th. εἰλέω, idem.
Εἰλυσπάομαι, volvendo trahor. ex εἰλύω, in εἰλέω, & σπάομαι.
Εἰλύφαζε, reſplendebat, imperf. verbi εἰλυφάζω, vel άω, torqueo. Th. εἰλέω.
Εἰλυφόωντες, Poet. pro εἰλυφῶντες, ab εἰλυφάω, verſo. Th. εἰλέω.
ΕΙ'ΛΩΣ, ωτος, ὁ, vel εἱλώτης, ου, ὁ, Helos, vel Helota, ſervus apud Lacedæmonas, ex Helotis captis.
Εἶμ', pro εἶμι, eo, vado.
Εἷμα, ατος, τὸ, veſtis. Æol. ἕμμα. ab ἕω, induo, vel ἕννυμι.
Εἷμαι, εἷσαι, ſedi, ſediſti, ſeu indutus ſum. perf. paſſ. verbi ἕω, induo. a. 1. εἷσα. pluſq. perf. paſſ. εἵμην. part. perf. εἱμένος. Eſt & εἷμαι, miſſus ſum, perf. paſſ. verbi ἵημι, mitto.
Εἵμαρμαι, σαι, ται, Attic. pro μέμαρμαι, perf. paſſ. verbi μείρω, divido.
Εἱμαρμένη, ης, ἡ, fatum, divinitus decretum, ab εἵμαρμαι, verbi μείρω, quia ſuum cuique diviſum eſt.
Εἰμὲν, Poet. Dor. & Æol. pro ἐσμὲν, 1. plur. verbi εἰμὶ, ſum. Εἶμεν, ſimus, per ſync. pro εἴημεν, præſ. opt. 1. plur. ejuſdem verbi.
Εἶμεναι, Poet. & Dor. pro εἶναι, eſſe. Att. ἔμμεναι, Æol. ἔμμεναι. præſ. inf. verbi εἰμὶ, ſum.
Εἰμὲς, Dor. εἰμὲν, Poet. pro ἐσμὲν, 1. pl. præſ. ind. verbi εἰμὶ, ſum.
Εἰμὴ, niſi. conjunct. item pro ἀλλὰ, ſed.
Εἰμὶ, ſum. εἶ, es. q. ab ἔω. imperf. ἦν, ἦς, & Æol. ἦσθα. a. 2. ἦν, fui. ὦ, fuero, a. 2. ſub. ἤμην, ἦσο, ἦτο, fueram, pluſq. perf. f. ἔσομαι, ῃ, εται, per Sync. ἔσται. præſ. imperat. ἴσθι, ἔστω. Attic. ἴσθι. præſ. opt. εἴην, ης. præſ. ſub. ὦ, ῇς, ῇ, ſim. fut. ſub. ἔσωμαι, ῃ, ηται. præſ. inf. εἶναι. f. 1. inf. ἔσεσθαι. part. præſ. ὢν, οὖσα, ὄν.
Εἶμι, eo, & in dual. ἴτον, 3. plur. εἶσι. q. ab ἴω. imperf. εἶν, dual. ἴτον, 3. plur. ἴσαν. a. 2. ind. ἴον, ἴες. præſ. imperat. ἴθι, ἴτω. a. 2. imperat. ἴε. præt. med. εἶα, Attic. ᾖα, & ſolutione facta ἤια, ας, ε, pluſq. perf. ᾔειν, 3. plur. ᾔεσαν, Att. ᾖσαν.
Εἰν, in, pro ἐν, Poet. cum dat. Eſt & εἶν, ibam, imperf. verbi εἶμι, eo. Eſt & εἶν, pro ἦν, imperf. verbi εἰμὶ, ſum.
Εἰνάετες, & ἐνάετες, adv. per novem annos, ab ἐναετὴς, novennis. ab ἐννέα, novem, & ἔτος, εος, τὸ, annus.
Εἶναι, eſſe, præſ. inf. ab εἰμὶ, ſum. Eſt & εἶναι, per metatheſin pro ἰέναι, inf. ab εἶμι, eo. inde ἀπεῖναι, abire. Dicitur & εἶναι, miſiſſe, a. 2. inf. ab ἵημι, mitto.
Εἰναλίη, ης, ἡ, & εἰνάλιος, ου, ὁ, maritimus. ab ἐν, & ἅλς, ἁλὸς, ἡ, mare.
Εἰνάνυχες, per novem noctes, adverb. pro ἐννεάνυχες. ab ἐννέα, novem, & νὺξ, nox.
Εἰνὰς, άδος, ἡ, pro ἐννὰς, nonarius numerus. Heſiodo eſt nona dies menſis. Th. ἐννέα, novem.
ΕΙ'ΝΑΤΕΙΡ, vel εἰνάτηρ, ερος, ἡ, fratria, id eſt uxor fratris. dicitur παρὰ τὸ ἐνάζειν, cubare: ut ſit quaſi ἐνάτηρ, cohabitatione juncta.

Εἴνατος, nonus, pro ἔνατος, ab ἐννέα, novem.
Εἰνείκαντο, Jon. & Poet. pro ἠνέγκαντο, & ἐνείκαντο, detulerunt, 3. plur. aor. 1. med. vide in φέρω, verbi φέρω.
Εἵνεκα, per ectaſin Poet. pro ἕνεκα, propter, cauſa. regit genit. Et εἵνεκεν, Jonic.
Εἰνόδιος, ου, ὁ, in via ſitus, in via habitans. ab ἐν, in, & ὁδὸς, οῦ, ἡ, via.
Εἰνοσίφυλλος, ου, ὁ, ἡ, quatiens frondes, frondoſus. a φύλλον, ου, τὸ, folium, & ἔνοσις, pro ἔνοσις, ἡ, motus, ab ἐνόω, impello, agito.
Εἵαται, ſederunt, 3. plur. perf. paſſ. εἷμαι. & in pluſq. perf. 3. plur. εἵατο, ſederant, ab inuſit. ἕω.
Εἶξα, ſimilis ſum, & in 1. plur. εἴξαμεν, a. 1. ind. act. verbi εἴκω. εἴξας, cedens. a. 1. part. εἶξαν, ceſſerunt, 3. plur. a. 1. act. ejuſdem verbi.
Εἷο, pro οὗ, Poet. genit. ſing. μεθ' εἷο, ſecum.
Εἶπα, ας, ε, dixi, a. 1. ind. act. εἶπαι, aor. 1. infin. εἶπαν, 3. plur. aor. 1. activ. verbi ἔπω, dico. aor. 2. εἶπον, ες, ε. Et εἴπατε, 2. plur. aor. 1. imperat.
Εἴπατ', pro εἴπατε, 2. plur. a. 1. imperat. verbi ἔπω, dico.
Εἰπὲ, dic, Att. pro εἶπε, aor. 2. imperat. εἰπεῖν, dixiſſe, a. 2. inf. ejuſdem verbi.
Εἰπέμεν, inf. Jonic. pro εἰπεῖν. εἴπεσκε, Jon. pro εἶπε, 3. ſing. a. 2. εἶπον, verbi ἔπω, dico.
Εἴπερ, ſiquidem, ſi. Th. εἰ, ſi.
Εἴπῃς, dicas, aor. 2. ſub. hinc Æol. εἴπησθα, 2. ſing. ejuſdem temporis, verbi ἔπω.
Εἱπόμην, ſequebar, & in 3. plur. εἵποντο, imperf. vel a. 2. verbi ἕπομαι, ſequor. f. ἕψομαι. p. εἷμμαι.
Εἶπον, ες, ε, a. 2. ind. & Dor. εἰπὸς, pro εἰπὲ, a. 2. imperat. verbi ἔπω, dico.
Εἴποτε, ſi quando. adverb. ex εἰ, ſi, & πότε, quando. quod ab ὅτε, idem. Sic εἴπου, adv. ſicubi. ex εἰ, ſi, & ποῦ, ubi: ab ὅς, qui.
Εἴπω, dixero, a. 2. ſub. εἴπῃς, εἴπῃ, ὼν, a. 2. part. verbi ἔπω, dico.
Εἴπως, adverb. ſi quo modo. ex εἰ, ſi, & πῶς, quo modo?
Εἰράνα, ας, ἡ, Dor. pro εἰρήνη, ἡ, pax.
Εἰραφιώτης, ου, ὁ, Bacchi epitheton. Dici volunt παρὰ τὸ ἐρράφθαι, quia inſutus fuit, femori ſcil. Jovis; unde & μηρορραφής. Vel q. ἔρις φαίνει, diſcordiæ pater eſt vinum, ſi multum bibatur. Quid ſi, quia loquax, παρὰ τὸ εἴρειν καὶ ἀφιέναι?
Εἰργάθω, prohibeo, diſtraho. imperf. εἴργαθον, & diſſolut. Poetica ἐέργαθον, ab ἔργω, vel εἴργω, idem.
Εἰργασάμην, ω, ατο, exercui, a. 1. med. εἰργαζόμην, ου, ετο, imperf. verbi ἐργάζομαι, operor, laboro. Th. ἔργον, ου, τὸ, opus.
Εἰργάσθην, confeci, aor. 1. ind. paſſ. εἴργασμαι, σαι, ται, confectus ſum, perf. ind. paſſ. hinc part. εἰργασμένος. ab ἐργάζομαι, ab eodem them.
Εἴργε, cohibet, 3. ſing. præſ. act. εἴργεσθαι, dimoveri, præſ. inf. paſſ. ab εἴργω, arceo.
Εἶργμαι, vinctus ſum, perf. ind. paſſ. ab eodem verbo.
Εἴργων, coercens, præſ. part. n. g. εἶργε, abſtine, præſ. imperat. paſſiv. εἴργετε, 2. plur. indic. act. ab εἴργω, arceo. f. ξω.
ΕΙ'ΡΓΩ, includo, in carcerem conjicio: f. ξω. p. χα. εἴργω, arceo, prohibeo, veto. q. ab εἴργω, quatenus propello, & quatenus contineo. inde πολιορκέω, urbem obſideo.
Εἴρεαι, Jon. pro εἴρῃ, interrogas, 2. ſing. verbi εἴρομαι, pro ἔρομαι. Them. εἴρω, dico.
Εἰρέας, cœtus, conciones, acc. plur. a

εἰρέα, vel Jon. εἰρέη, ης, ἡ, concio. ab εἴρω, dico.
Εἰρέαται, Jonic. pro εἴρηνται, 3. plur. perf. paſſ. a ῥέω, dico. vide εἰρημένος.
Εἰρέσθαι, Jon. & Poet. pro ἐρέσθαι, interrogare, inquirere.
Εἴρεο, Jon. pro εἴρου, interroga, præſ. imp. verbi εἴρομαι. poteſt eſſe & imperf. ab ἔρομαι. Th. εἴρω.
Εἰρερμός, ου, ὁ, captivitas, ſervitus. ab εἴρω, necto.
Εἴρεσθαι, Jon. pro ἔρεσθαι, quærere, interrogare.
Εἰρεσιώνη, ης, ἡ, ramus oleaginus lana obvolutus, quam circumpendentibus arborum fructibus ante januas ædium ſuſpendere ſolebant ad famem arcendam. ab εἶρος, lana.
Εἰρεῦσαι, enumerantes, Dor. pro εἰροῦσαι, præſ. part. plur. num. f. g. ab εἴρω, dico, Poet. εἴρω. Th. εἴρω.
Εἴρηκα, perf. Attic. a ῥέω, dico. f. ῥήσω. perf. ἔρρηκα. perf. part. Att. εἰρηκώς.
Εἰρημένος, perf. part. paſſ. a ῥέω, dico. f. ῥήσω. perf. paſſ. ἔρρημαι, & Attice εἴρημαι. Alii ab εἴρω, derivari malunt.
Εἴρην, ένος, ὁ, puer, qui jam fari poteſt. ab εἴρω, loquor.
Εἰρηνεύω, pacem colo, in pace vivo. f. εύσω. perf. εἰρήνευκα. ab εἰρήνη, ης, ἡ, pax.
ΕΙ'ΡΗΝΗ, ης, ἡ, pax, παρὰ τὸ εἰς ἓν εἴρειν (a connectendo.) Disjuncta enim in unum nectit. vel ab εἴρω, congruere. Hinc εἰρηνικὸς, οῦ, ὁ, pacificus. εἰρηνεύω, in pace vivo.
Εἰρηνοποιέω, ῶ, reconcilio. f. ήσω. præt. εἰρηνοποίηκα. Hinc εἰρηνοποιός, οῦ, ὁ, pacis ſtudioſus. ex εἰρήνη, pax, & ποιέω, facio.
Εἰρινεὸς, ἡ, ὁ, laneus. & pro eodem εἴρινος. Th. εἶρος, εος, τὸ, lana.
Εἰροκόμος, ου, ὁ, lanas carpens, vel tractans. in dativ. εἰροκόμῳ. ab εἶρον, quod ab εἶρος, εος, τὸ, lana, & κομέω, curo.
Εἴρομαι, vide in εἴρω.
Εἰροπόκος, ου, ὁ, laniger. gen. pl. εἰροπόκων, a πέκω, vel πέκω, pecto. fut. ξω. p. m. πέποκα (hinc πόκος, ου, ὁ, vellus) & εἶρος, εος, τὸ, lana.
ΕΙ'ΡΟΣ, εος, τὸ, lana. ἔριον, ου, τὸ, idem. q. ab εἴρω, necto, quia nexilis.
Εἴρπομες, Dor. pro εἵρπομεν, ibamus, 1. plur. imperf. ab ἕρπω, repo.
Εἰρύαται, Jonic. pro εἴρυνται, 3. perſon. plural. num. perf. paſſ. Jones enim & perfecti, & pluſquamperf. tertiam plural. a tertia ſing. formant, ante ται, vel το, α breve inſerentes. Sic εἰρύατο, Jon. pro εἰρυμένοι ἦσαν, 3. plur. pluſ. perf. verbi εἰρύω, quod pro ἐρύω, cuſtodio. fut. σω. p. εἴρυκα. a. 1. paſſ. εἰρύσθην.
Εἴρυκα, perfect. act. ſuſtuli. ejuſdem verbi.
Εἰρύμεναι, præſ. inf. Doric. pro εἰρύειν. Th. [illegible], pro ἐρύω, traho.
Εἴρυντο, pro εἰρύοντο, 3. plural. imperf. verbi ἔρυμαι, per ſyncop. pro ἐρύομαι, cuſtodio, ſervo. ſic ἔρυσθαι, pro ἐρύεσθαι, præſ. inf.
Εἰρύσασθαι, cuſtodire, a. 1. inf. med. Poet. pro ἐρύσασθαι, verbi ἐρύω.
Εἴρυτο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. ab eodem them.
Εἰρύω, Poet. pro ἐρύω. f. σω. traho.
Εἴρχαται, & εἴρχατο, Jon. pro εἰργμένοι εἰσὶ, & εἰργμένοι ἦσαν, perf. & pluſq. perfect. verbi εἴργνυμι, ſeu εἴργω, includo.
Εἷρψα, erupi, aor. 1. verbi ἕρπω, ſerpo. f. ψω. p. φα.
ΕΙ'ΡΩ, necto, dico, interrogo, nuntio. fut. ἐρῶ. & in 2. plural. ἐρεῖτε, dicetis. præt. εἴρηκα, q. ab ἄρω, apto. Recte dicere eſt apte verba connectere. Hinc εἴρω, Poet. dico: item ἔρω, i-

dem quod ῥέω. ἐξερέω, eloquor. προσερέω, alloquor.

ΕἼΡΩΝ, ωνος, ὁ, diſſimulate loquens. εἰρωνεία, ας, ἡ, diſſimulatio in oratione. εἰρωνικός, &c. quod ab εἴρω, quod ſit dicacior, & verboſior.

Εἰρωνικῶς, ficte, ironice, adv. ab εἰρωνικός, qui diſſimulatione in loquendo gaudet. Th. εἴρων, ωνος, ὁ.

Εἰρωτᾷ, 3. ſing. ind. εἰρώτα, & εἰρώτων, 3. ſing. & plur. imperf. verbi εἰρωτάω, Jon. & Poet. pro ἐρωτάω, f. ήσω, rogo, imperf. ἠρώτων, ας, α, &c.

Εἰρωτεῖν, Jon. pro ἐρωτᾶν, præſ. inf. vide εἰρωτάω.

ΕἼΣ, vel ἐς, ad, in; regit acc. q. ab ἴω, eo. Itionis, ſeu motus vocula eſt. εἰς τί; quorſum? Hinc εἴσω, in, intra.

Εἶς, es, pro ἦς, 2. ſingul. imperf. verbi εἰμὶ, ſum, pro quo etiam ἦσθα, dicitur.

Εἶς, vadis, 2. ſing. præſ. vel imperf. ſed εἶσι, pro εἶσι, vadit, 3. ſing. præſ. verbi εἶμι, eo.

Εἷς, ἕντος, qui miſit, a. 2. part. ab ἕω, a. 2. verbi ἵημι, mitto.

ΕἿΣ, μία, ἕν, unus, a, um; item quidam. gen. ἑνός, μιᾶς, ἑνός. q. ab εἰμὶ, ſum. Ens eſt omnium. vel potius ab ἕς. Hinc ἑνόω, unio, aduno. μηδείς, & οὐδείς, ενός, ὁ, nullus. ἐξουδενίζω, pro nihilo duco.

Εἶσα, a. 1. act. vel verbi εἴδω, ſcio, vel εἶμι, eo. pro quo ᾖσα etiam dicitur. a. 1. med. εἰσάμην.

Εἷσα, ſedi, a. 1. ind. ab ἕννυμι, ſeu ἕω, ſedeo. f. ἕσω.

Εἰσαγάγῃ, 3. ſing. aor. 2. ſub. Attice, verbi εἰσάγω, introduco. fut. ξω. Th. ἄγω.

Εἴσαγε, ingreditor. præſ. vel a. 2. imper. ab εἰσάγω, quod vide.

Εἰσάγω, εις, ει, introduco. f. ξω. p. εἰσῆχα. a. 2. εἰσῆγον, & Att. εἰσήγαγον. a. 2. imper. εἰσάγαγε, έτω. a. 2. ſub. εἰσαγάγω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. εἰσαγαγεῖν. præſ. part. paſſ. εἰσαγόμενος, η, ον. ex εἰς, in, & ἄγω, duco.

Εἰσαγωγή, ῆς, ἡ, introductio, ab εἰσάγω, quod vide.

Εἴσαθ', pro εἴσατο, ſtatua honoravit, 3. ſing. aor. 1. med. verbi ἕω, ſtatuo. f. ἕσω. a. 1. εἷσα.

Εἰσακούω, exaudio. f. ύσω. p. εἰσακήκοα. aor. 1. paſſ. εἰσηκούσθην, exauditus fui. aor. 1. part. paſſ. εἰσακουσθείς, έντος, ὁ. f. 1. paſſ. εἰσακουσθήσομαι. cum genit. ex εἰς, & ἀκούω, audio.

Εἰσάμενοι, Jonic. pro ἑσσάμενοι, & hoc pro ἑσάμενοι, a. 1. part. med. verbi ἕω, colloco, fundo. a. 1. εἷσα.

Εἰσάμην, ω, ατο, ſimilis ſum, ſcivi. a. 1. ind. med. verbi εἴδω, ſcio, vel εἶμι, vado. Sed εἰσάμην, a. 1. ind. m. verbi ἕννυμι, ſeu ἕω, induo.

Εἷσαν, collocarunt, 3. plur. a. 1. act. εἷσα, & Poet. ἕσσα. ab ἕω, ſeu ἕννυμι, idem quod ἵζω, colloco.

Εἰσαναβαίνω, conſcendo. fut. βήσομαι, p. βέβηκα. a. 2. ἔβην. a. 2. part. εἰσαναβάς; & in f. g. εἰσαναβᾶσα. a. 2. op. εἰσαναβαίην. ex εἰς, ἀνά, & βαίνω, eo.

Εἰσανιών, ſcandens, aor. 2. part. act. ab εἰς, & εἶμι, eo.

Εἰσάπαξ, adv. ſemel. ex εἰς, & ἅπαξ, ſemel.

Εἴσας, acc. pl. f. g. εἴσης, gen. ab εἶσος, η, ον, æqualis, e. idem quod ἶσος, η, ον.

Εἴσατο, videbatur, a. 1. med. ab εἴδω, video. fut. εἴσομαι. a. 2. εἶδον. Et εἴσατο, penetravit, eſt a. 1. med. verbi εἶμι, eo.

Εἰσαφίκανε, reverſus eſt, 3. ſing. imperf. act. ex εἰς, ἀπό, & ἱκάνω, venio. Th. ἱκνέομαι, idem. fut. ἵξομαι. p. ἷγμαι. a. 2. med. ἱκόμην.

Εἰσαφίκηαι, venias, 2. ſing. a. 2. ſub. med. Jonic. pro εἰσαφίκῃ. ab εἰσαφικνέομαι. vide εἰσαφίκανε.

Εἰσδέχομαι, intro admitto. fut. 1. med. εἰσδέξομαι. ex εἰς, & δέχομαι, accipio. p. δέδεγμαι. a. 1. paſſ. ἐδέχθην.

Εἰσδραμοῦσα, introcurrens, aor. 2. part. act. f. g. a τρέχω, curro. f. θρέξω. p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. a. 2. part. εἰσδραμών. p. m. δέδρομα.

Εἶσε, aor. 1. ind. act. verbi ἕω, colloco, induo. f. ἕσομαι. a. 1. med. εἱσάμην. p. εἷμαι.

Εἴσεαι, ſcies, pro εἴσῃ, Jon. 2. ſing. f. 1. med. verbi εἴδω, ſcio. f. εἴσομαι.

Εἰσέδραμον, introcurri, aor. 2. ind. act. ab εἰστρέχω. fut. θρέξω. p. εἰστέτρεχα. a. 2. part. εἰσδραμών, οῦσα, όν. compoſ. ex εἰς, & τρέχω, curro. f. ξω. p. δεδρόμηκα, & τέτρεχα.

Εἰσέδυ, ingreſſus eſt, 3. ſing. a. 2. εἰσδύμι. ex εἰς, & δῦμι, vel δύω, ſubeo. f. δύσω.

Εἴσειμι, vel εἰσίημι, intro, ingredior. in 3. plur. ind. præſ. εἰσίασι, Jon. pro εἴσεισι. ex εἰς, in, & εἶμι, vel ἵημι, eo.

Εἰσεῖσι, pro εἰσιᾶσι, Jon. pro εἰσιᾶσι, immittunt, 3. plur. præſ. ab εἰσίημι. vide ἵημι.

Εἰσελεύσομαι, ῃ, εται, f. 1. med. ab εἰσέρχομαι, ingredior. a. 2. εἰσῆλθον. p. m. εἰσελήλυθα. Th. ἔρχομαι, venio.

Εἴσελθε, έτω, aor. 2. imperat. εἰσελθεῖν, a. 2. inf. εἰσέλθῃς, 2. ſing. a. 2. ſub. εἰσελθών, οῦσα, όν, a. 2. part. verbi εἰσέρχομαι, ingredior. ex εἰς, & ἔρχομαι.

Εἷσεν, ſedere fecit, 3. ſing. aor. 1. act. verbi ἕω, ſtatuo. fut. ἕσω. aor. 1. εἷσα.

Εἰσενέγκῃς, 2. ſing. aor. 2. ſub. act. & in 3. plur. εἰσενέγκωσι, verbi εἰσφέρω, ingero. f. εἰσοίσω. a. 1. εἰσήνεγκα. a. 2. εἰσήνεγκον. ex εἰς, & φέρω, fero.

Εἰσέλθωμες, Dor. pro εἰσέλθωμεν, ingrediamur. 1. plur. a. 2. ſub. verbi εἰσέρχομαι, quod vide.

Εἰσεπέρησα, transfixi. a. 1. ind. verbi εἰσπεράω, compoſit. ex εἰς, & περάω, tranſeo. f. άσω, & ήσω.

Εἰσεπήδησα, inſilii, a. 1. ind. act. verbi εἰσπηδάω, inſilio. f. ήσω. p. εἰσπεπήδηκα. compoſ. ex εἰς, & πηδάω, ſalio.

Εἰσέρχομαι, ingredior. in 3. plur. præſ. imperat. εἰσερχέσθωσαν. f. εἰσελεύσομαι. a. 2. εἰσῆλθον, ες, ε. a. 2. imperat. εἴσελθε. Th. ἔρχομαι, venio.

Εἰσεσπάσαντο, 3. plur. a. 1. med. verbi εἰσπάω. Th. σπάω, traho.

Εἴσεται, ſciet, 3. ſing. f. 1. m. verbi εἴδω, ſcio. f. εἴσομαι. a. 2. εἶδον, & ἴδον.

Εἰσηγεῖται, 3. ſing. ind. verbi εἰσηγέομαι, adduco. ex εἰς, & ἡγέομαι, duco. f. ήσομαι. p. ἥγημαι.

Εἰσήγησις, εως, ἡ, arbitrium, ſuaſio. dat. plur. εἰσηγήσεσι. vide in εἰσηγεῖται. ab eod. th. Hinc εἰσηγητικόν, verbale.

Εἰσῄει, introivit, 3. ſing. pluſq. perf. med. verbi εἴσειμι, ingredior. ex εἰς, & εἶμι, eo. p. m. εἶα. pluſq. perfect. m. ᾔειν.

Εἰσηκούσθην, exauditus fui, aor. 1. ind. paſſ. ab εἰσακούω, exaudio. f. σω. p. εἰσακήκοα. fut. 1. paſſ. εἰσακουσθήσομαι. Th. ἀκούω, audio.

Εἰσήλατο, 3. ſing. a. 1. med. εἰσηλάμην, ω, ατο, ab εἰσάλλομαι, adſilio. Thema ἅλλομαι, ſalio.

Εἰσῆλθον, a. 2. ind. act. verbi εἰσέρχομαι, ingredior, ex εἰς, & ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.

Εἰσηνεγκάμην, ω, ατο, a. 1. med. verbi εἰσφέρω, adfero. f. οίσω. aor. 1. ἤνεγκα. Th. φέρω.

Εἴσης, gen. ſing. f. g. ab εἶσος, η, ον, idem quod ἶσος, η, ον, æqualis.

Εἴσθα, is, Æol. paragoge pro εἶς, 2. ſing. præſ. ind. verbi εἶμι, eo.

Εἷσθαι, miſſum eſſe, perf. ind. verbi ἵημι, mitto. perf. paſſ. εἷμαι. Vel ab ἕννυμι, ſeu ἕω, induo.

Εἶσι, vadit, 3. ſing. præſ. εἶμι, vado. Sed εἰσί, ſunt, 3. plur. verbi εἰμί, ſum.

Εἰσιέναι, intrare, præſ. inf. verbi εἴσειμι, vel εἰσίημι, intro. Th. εἶμι, eo.

Εἰσίασι, ingrediuntur, Jon. pro εἴσεισι, 3. pl. ab εἴσειμι, quod vide. εἰσιών, ιόντος, ὁ, a. 2. part.

Εἰσκαλέω, & εἰσκαλέομαι, intro voco. a. 1. med. εἰσεκαλεσάμην, ω, ατο. a. 1. m. part. εἰσκαλεσάμενος. ex εἰς, in, & καλέω, voco. f. έσω. p. κέκληκα.

Εἴσκω, aſſimilo, Poet. pro ἴσκω, quod ab εἴκω, ſimilis ſum. præſ. inf. εἰσκειν.

Εἴσοδος, ου, ἡ, introitus, adventus, ut & ars, ſtudium, diſciplina. ex εἰς, & ὁδός, οῦ, ἡ, via.

Εἰσοίσεις, 2. ſing. f. 1. act. verbi εἰσφέρω, quod vide.

Εἰσόκα, Dor. & εἰσόκε, donec: adv. ex εἰς, vel ἐς, ad, & ὅκα.

Εἴσομαι, ſciam. fut. 1. med. verbi εἴδω, ſcio: item εἴσομαι, ibo, fut. 1. verbi εἶμι, eo. Item εἴσομαι, ſtatuam, fut. 1. med. verbi ἕω, vel εἵω, inuſit.

Εἰσορόων, videns, Poet. pro εἰσορῶν, præſ. part. ſic εἰσορόωσαι, pro εἰσορῶσαι, f. g. plur. num. part. præſ. ab εἰσοράω. ex εἰς, & ὁράω, video. fut. ὄψομαι. perf. ἑώρακα.

Εἰσπηδάω, inſilio. f. ήσω. a. 1. εἰσεπήδησα. a. 1. part. εἰσπηδήσας, ασα, αν. gen. εἰσπηδήσαντος. præt. εἰσπεπήδηκα. ex εἰς, in, & πηδάω, ſalio.

Εἰσπνήλος, ου, ὁ, lingua Laconica ſignificat amatorem.

Εἰσπορεύομαι, ingredior. imperf. εἰσεπορευόμην, ου, ετο. fut. εύσομαι. perf. εἰσπεπόρευμαι. ex εἰς, in, & πορεύω, trajicio. Th. πόρω, tranſeo. præt. m. πέπορα.

Εἶσται, Poet. pro εἷται, ſedit, 3. ſingul. perf. paſſ. εἷμαι, εἷσαι, ſedi, ſeu indutus ſum, verbi ἕννυμι, ſeu ἕω, induo, ſedeo. vel ab ἵημι, mitto. & in 3. ſing. pluſq. perf. εἷστο.

Εἱστήκειν, ſteteram, & in 3. plural. εἱστήκεσαν, pluſq. perf. verbi ἵστημι, ſto. f. στήσω. p. ἕστηκα. a. 2. ἔστην.

Εἱστία, 3. ſing. imperf. verbi ἑστιάω, convivio excipio. fut. άσω. p. εἱστίακα. Th. ἑστία, ας, ἡ, focus, lar.

Εἰστρέχω, intro curro. f. εἰσθρέξω. p. εἰστέτρεχα, vel δεδράμηκα. a. 2. εἰσέδραμον. aor. 2. part. εἰσδραμών, οῦσα, όν. ex εἰς, & τρέχω, curro.

Εἰσφέρω, ingero. f. εἰσοίσω. a. 1. εἰσήνεγκα, intuli. a. 2. εἰσήνεγκον, ες, ε. aor. 2. ſub. εἰσενέγκω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. εἰσενεγκεῖν. præſ. paſſ. εἰσφέρομαι, inferor. Th. φέρω.

Εἰσφορά, ᾶς, ἡ, oblatio, collatio. ab εἰσφέρω, quod vide.

Εἰσῶ, ſciam, f. 1. verbi εἴδω. a. 2. εἶδον, & ἴδον.

Εἴσω, pro ἔσω, intra. Poet. cum genit. Th. εἰς, vel ἐς, ad.

Εἰσωπός, ή, όν, ante conſpectum aliquid habens. ex εἰς, & ὤψ, oculus, quod ab ὄπτομαι, video.

Εἶτ', pro εἶτα, deinde, quod vide.

ΕἾΤΑ, adverb. poſtea, deinde. ἔπειτα, idem. q. ab εἴκω, cedo. Dilatio eſt quædam ceſſio. Eſt etiam elegans uſus vocis εἶτα in indignationibus.

Εἴτε, ſive εἴθ', ſive: conjunct. ex εἰ, ſi, & τε, que.

Εἶτε, ſitis, præſ. opt. per ſyncop. pro εἴητε, 2. plur. verbi εἰμί, ſum.

Εἴτω, eat, 3. ſing. imperat. præſ. ab εἶμι, eo. quaſi ab εἴω. hinc imperat. εἴτω.

Εἰχέναι, perf. act. inf. εἴκω, cedo, f. εἴξω, p. εἶχα.

Εἴχεο, tenebas, Jon. pro εἴχου, 2. ſing. imperf. paſſ. ab ἔχω, habeo.

Εἶχον, ες, ε, imperf. verbi ἔχω, habeo. fut. ἕξω, & σχήσω. p. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον.

Εἷω, εἷῃς, ῃ, miſiſſem, a. 2. ſub. pro ὦ, ῇς, ῇ. ab ἵημι, mitto.

Εἴω, εἴῃς, ῃ, pro ὦ, ῇς, ῇ, præſ. ſub. ab εἰμί, ſum.

Εἴω,

Εἶν, Jon. pro ἦ, fui.

Εἰώθα, conſuevi, in 1. plur. εἰώθαμεν, & in 3. pl. εἰώθασι, p. m. hinc εἰωθότες, ſoliti, præt. med. part. ab εἰωθὸς, ότος, ὁ. ab ἔθω, ſoleo.

Εἴων, ſinebam, 1. ſing. imperf. contract. ex εἴαον, ων, verbi ἐάω, ſino. perf. εἴακα.

Εἷος, & ἕως, dum, interim, Poet. pro ὡς.

Εἰῶσι, Poet. pro ἐῶσι, 3. plur. præſ. ind. vel ſub. ab ἐάω, ſino. f. ἐάσω. aor. 1. εἴασα.

E K.

ἘΚ, vel ἐξ, ex, a, de, propter. regit genit. ἐκ, ante conſonantes, ἐξ, ante vocales ponitur. pro παρὰ, vel ὑπὲρ, cum accuſativo, ad præſtantiam indicandam. & pro μετά. q. ab εἴκω, cedo. In compoſitione vim habet, quam Latinis ex. ornatum, & vehementiam ſæpe orationi addit. Hinc ἐκτὸς, extra. ἔξω, extra, foras, vel foris. ἐξωτικὸς, ἡ, ὁ, externus.

Ἑκάβη, ης, ἡ, Hecuba, Priami uxor.

Ἐκάδεον, Dor. pro ἐκήδεον, imperf. act. verbi κηδέω, curam alicujus rei gero. Th. κῆδος, εος, τὸ, cura.

Ἑκάεργος, ου, ὁ, longe jaciens. ex ἑκὰς, procul, & εἴργω, arceo.

Ἐκάην, aor. 2. ind. paſſ. a καίω, uro. f. καύσω. a. 2. act. ἔκαον.

Ἐκαθεζόμην, ου, ετο, imperf. a καθέζομαι, ſedeo. Th. ἕζομαι, idem. f. 1. ἑδοῦμαι.

Ἕκαθεν, adv. procul. idem quod ἑκάς.

Ἐκάθευδον, dormiebam, imperf. act. a καθεύδω, dormio. ex κατά, & εὕδω. fut. εὑδήσω. p. κα. idem.

Ἐκαθήμην, σο, το, ſedebam, imperf. a κάθημαι. Th. ἧμαι, ſedeo.

Ἐκάθηρεν, a. 1. ind. act. verbi καθαίρω, purgo. fut. αρῶ. p. αρκα. Et Dor. pro ἐμάστιζον.

Ἐκάθιζον, imperf. activ. verbi καθίζω, ſedeo. a. 1. ἐκάθισα, ας, ε. perf. κεκάθικα. ex κατὰ, & ἵζω, ſeu ἵζομαι, idem quod ἕζομαι, ſedere facio.

Ἐκάθιξα, Dor. pro ἐκάθισα, aor. 1. ind. act. vide ἐκάθιζον.

Ἐκαίνυτο, vincebat, imperf. 3. ſingul. ab ἐκαινύμην, verbi καίνυμαι, ſupero. Th. καίνω, perimo.

Ἐκάκωσα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi κακόω, quod vide.

Ἐκάλει, 3. ſingul. imperf. ab ἐκάλεον, verbi καλέω, voco.

Ἐκάλεσσε, Poet. pro ἐκάλεσε, 3. ſing. a. 1. act. a καλέω, voco. f. έσω. p. κέκληκα.

Ἐκαλήμην, Æol. pro ἐκαλούμην, imperf. paſſ. ejuſdem verbi.

Ἐκαλλωπίσατο, 3. ſing. a. 1. med. verbi καλλωπίζω, proprie pulchros oculos facio. quod vide.

Ἕκαλος, ου, ὁ, Dor. pro ἕκηλος, ου, ὁ, quietus, tranquillus.

Ἐκάλυψα, ας, ε, & in 3. pl. ἐκάλυψαν, cooperuerunt, a. 1. ind. act. a καλύπτω, tego. f. ψω. p. φα. a. 2. ἐκάλυβον.

Ἐκάμμυον, Poet. pro κατέμυον, imperf. act. a. 1. ἐκάμμυσα, ας, ε, verbi καμμύω, per ſyncop. pro καταμύω, idem quod μύω. f. σω, claudo.

Ἔκαμον, laboravi, a. 2. verbi κάμνω, laboro. f. καμῶ. p. κέκμηκα. a. 2. ſub. κάμω, ῃς, ῃ.

Ἔκανον, ες, ε, occidi, a. 2. verbi καίνω, f. 2. κανῶ.

Ἔκαον, aor. 2. ind. act. verbi καίω, uro. f. καύσω. a. 2. paſſ. ἐκάην.

Ἐκάρη, tonſus eſt, 3. ſing. aor. 2. paſſ. verbi κείρω, tondeo. f. κερῶ. a. 1. ἔκειρα. a. 1. med. ἐκειράμην.

Ἐκαρτύναντο, confirmabant. 3. plur. a. 1. med. verbi καρτύνω. f. υνῶ. Th. κράτος, εος, τὸ, robur, & per metatheſin κάρτος.

ἙΚΑ'Σ, adver. procul, eminus. ἕκαθεν, idem. q. ab εἴκω, cedo. vel ab ἕω, mitto. Quæ cedunt, & mittuntur, procul a nobis ſunt.

Ἑκαστάτω, ſuperl. longiſſime, comp. ἑκαστέρω, magis procul. Them. ἑκὰς, procul.

ἙΚΑΣΤΟΣ, ου, ὁ, quiſque, ſinguli, & in f. g. ἑκάστη, ης, ἡ. Hinc ἑκάστοτε, ſemper, & ubique. adv. q. ab ἑκὰς. ſit ſeorſim hic, & ille. vel ut ſint tam ii, qui procul abſunt, quam ii, qui in propinquo.

Ἑκαστοτέρω, Poet. adverb. pro comm. πορρωτέρω, longius. Th. ἑκὰς, procul.

Ἑκαστέω, Herodot. pro ἑκὰς, procul.

Ἑκατάβολος, ου, ὁ, Poet. & Doric. pro ἑκατηβόλος, longe jaculans. Apollinis epithet. ab ἑκὰς, procul, & βάλλω, jacio.

Ἐκατέατο, ſedebant, Jon. pro ἐκάθηντο, 3. plur. imperf. verbi κάθημαι, quod vide.

Ἑκατέρωθεν, utrinque. adverb. pro ἑκατέρωθι, regit genit. ab ἑκάτερος, alteruter.

ἙΚΑ'ΤΕΡΟΣ, ου, ὁ, alteruter, alter ex duobus. dat. pl. f. g. ἑκατέραις. q. ab ἑκὰς. Hic ab illo diſtat. Hinc ἑκατέρωθεν, & ἑκατέρωθι, utrobique, ab alterutra parte.

Ἑκάτη, ης, ἡ, Hecate, Luna, tanquam ſoror. Ἑκάτου longe jaculantis Apollinis.

Ἑκατηβελέταο, gen. Jon. vel Æol. pro ου, ab ἑκατηβελέτης, ου, ὁ, longe jaculans, ab ἑκὰς, procul, & βολὴ, jactus, quod a βάλλω, jacio. Alii a βέλος, εος, τὸ, telum, derivari malunt.

Ἑκατηβόλος, ου, ὁ, longe jaculans. Apollinis epith. ab ἑκὰς, procul, & βάλλω, jacio. p. m. βέβολα.

Ἐκατηγόρησα, ας, ε, accuſavi, a. 1. ind. act. a κατηγορέω, accuſo. fut. ήσω. Th. ἀγορὰ, forum.

Ἕκατι, Doric. pro ἕκητι, cauſa, gratia, propter, voluntate. Th. ἑκὼν, όντος, ὁ, voluntarius.

Ἑκατογκεφάλας, α, ὁ, Dor. pro ἑκατογκέφαλος, ου, ὁ, qui centum capita habet, centiceps. ab ἑκατὸν, centum, & κεφαλὴ, ἡ, caput.

Ἑκατόγχειρος, ου, ὁ, centum manus habens. ex ἑκατὸν, centum, & χεὶρ, ρὸς, ἡ, manus.

Ἑκάτοιο, gen. Jon. ab ἕκατος, longe jaciens. Th. ἑκὰς, longe.

Ἑκατόμβη, ης, ἡ, ſacrificium ſolenne, conſtans centum bobus, hoc eſt, centum nummis argenteis, in quibus bos pictus erat, Hinc ἑκατόμβοιος, valens centum boves. ex ἑκατὸν, centum, & βοῦς, Dor. βῶς, ὁ, ἡ, bos.

Ἑκατόμπεδοι κέλευθοι, vix centum pedum, id eſt, latæ. ab ἑκατὸν, & ποῦς, pes.

Ἑκατόμπυλοι, αἱ, centum portarum. ex ἑκατὸν, centum, & πύλη, ης, ἡ, porta.

ἙΚΑΤΟ'Ν, οἱ, αἱ, τὰ, centum. q. ab ἑκὰς, procul. ab unitate diſtat centenarius. hinc ἑκατοστὸς, ἡ, ὁ, centeſimus. ἑκαταῖος, α, ὁ, idem.

Ἑκατονταέτης, ου, ὁ. & ἑκατονταέτις, ιδος, ὁ, ἡ, centenarius, qui vixit centum annos. ex ἑκατὸν, centum, & ἔτος, εος, τὸ, annus.

Ἑκατοντακάρανος, ου, ὁ, Poet. & Doric. pro ἑκατοντακέφαλος, ου, ὁ, qui centum capita habet. ab ἑκατὸν, centum, & κάρηνον, τὸ, caput.

Ἑκατονταπλασίων, ονος, ὁ, ἡ, centuplex. Th. ἑκατὸν, centum.

Ἑκατοντάρχης, ου, ὁ, & ἑκατόνταρχος, ου, ὁ, centurio. ex ἑκατὸν, & ἀρχὸς, οῦ, ὁ, vel potius ἄρχων, οντος, ὁ, princeps, præfectus. q. ἄρχων τῶν ἑκατόν.

Ἑκατοντὰς, αδος, ἡ, centuria. Th. ἑκατὸν, centum.

Ἕκατος, Apollo, Sol, a jaculando procul, ab ἕκαθεν, vel ab ἕω, jaculor; ob radios. Ideo ἑκάτη, Hecate, Luna, tanquam ſoror ἑκάτου.

Ἑκατοστύασα, centuplicatum. Th. ἑκατὸν, centum.

Ἐκαύθην, ſucceenſus ſum, a. 1. ind. paſſ. ἔκαυσα, & ἔκηα, inflammavi, a. 1. ind. act. verbi καίω, uro. f. καύσω.

Ἐκβαίνω, egredior. f. 1. med. ἐκβήσομαι. Th. βαίνω, eo. ἐκβαίνειν, evenire, accidere.

Ἔκβαλε, pro ἐξέβαλε, ejecit, 3. ſing. a. 2. ind. act. ἐκβάλετε, 2. plur. aor. 2. imperat. ἐκβάλοι, 3. ſingul. aor. 2. opt. act. ἐκβάλῃ, 3. ſingul. aor. 2 ſub. ab ἐκβάλλω, ejicio. ab ἐκ ſeu ἐξ, & βάλλω, jacio. f. βαλῶ. p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον. p. m. βέβολα.

Ἐκβάλλω, ejicio. fut. ἐκβαλῶ. p. ἐκβέβληκα. pluſq. perf. ἐκβεβλήκειν, pro ἐξεβεβλήκειν. aor. 2. ἐξέβαλον. aor. 2. imperat. ἔκβαλε, dimitte. a. 2. part. act. f. g. ἐκβαλοῦσα. perf. paſſ. ἐκβέβλημαι. a. 1. paſſ. ἐξεβλήθην. f. 1. paſſ. ἐκβληθήσομαι, ejiciar. Th. βάλλω, jacio.

Ἐκβάλω, ῃς, ῃ, aor. 2. ſub. act. verbi ἐκβάλλω, quod vide.

Ἔκβασις, εως, ἡ, exitus, evaſio. ab ἐκβαίνω, evado. ab ἐξ, & βαίνω, eo.

Ἐκβέβληκα, ας, ε, perf. act. ind. verbi ἐκβάλλω, quod vide.

Ἐκβήσῃ, exibis, 2. ſing. fut. 1. med. ab ἐκβαίνω. f. ἐκβήσομαι. aor. 2. ἐξέβην, ab ἐκ, & βαίνω, eo.

Ἐκβληθήσομαι, & in 3. plur. ἐκβληθήσονται, f. 1. paſſ. verbi ἐκβάλλω, ejicio. quod vide.

Ἐκβοηθεῖν ἔς τινα τόπον, cum copiis in aliquem locum ad opem ei ferendam alicunde proficiſci. Th. βοηθέω, ῶ, auxilior.

Ἐκβολὴ, ῆς, ἡ, jactura alicujus loci, ut & fluminis exitus. ab ἐκβάλλω, ejicio. Them. βάλλω, jacio. p. m. βέβολα.

Ἐκβράσσειν, ejicere, expellere. de mari dicitur, quod a βράσσω, idem quod βράζω, f. σω, ferveo.

Ἐκγαμίσκομαι, nuptui collocor. ab ἐκ, & γαμίζω, nuptui colloco. Th. γαμέω, uxorem duco.

Ἐκγεγάμεν, natum eſſe, perf. inf. med. Poet. ſyncop. pro ἐκγεγαέμεν, Dor. pro ἐκγεγονέναι, verbi γείνομαι, naſcor. p. m. γέγαα. inde inf. γεγαέναι, Dor. γεγαέμεν, & per ſyncop. γεγάμεν.

Ἐκγεγαὼς, ῶτος, m. g. & in f. g. ἐκγεγαυῖα, ας, ἡ, prognata, p. m. part. ab ἐκγέγαα, p. m. verbi ἐκγάω, pro ἐκγίνομαι, enaſcor. fut. 1. γενήσομαι. a. 1. med. ἐγεινάμην, a. 2. med. ἐγενόμην. Th. γείνομαι, naſcor.

Ἐκγενόμεθα, nati ſumus, Jon. & Poet. pro ἐξεγενόμεθα, 1. plur. a. 2. med. ab eodem them.

Ἐκγίνεσθαι, ἐκγενέσθαι, Jon. pro comm. ἐξεῖναι, licere. ἐκγενέσθω μοι, liceat mihi.

Ἔκγονα, ων, τὰ, poſteri, nepotes. ἔκγονος, ου, ὁ, filius. ab ἐκ, & γονὴ, ῆς, ἡ, proles. Th. γείνομαι, naſcor.

Ἐκδαπανάω, expendo. f. ήσω. p. ἐκδεδαπάνηκα. fut. 1. paſſ. ἐκδαπανηθήσομαι, expendar. Th. δαπάνη, ης, ἡ, ſumptus.

Ἐκδεδαρμένος, perf. part. paſſ. ab ἐκδέρω, excorio. ab ἐκ, & δέρω. f. ρῶ. aor. 2. ἔδαρον. Them. δέρας, ατος, τὸ, corium.

Ἐκδεδίκηται, ultio data eſt, 3. ſing. perf. paſſ. verbi ἐκδικέω, ulciſcor, quod ab ἐκ, & δίκη, ης, ἡ, jus, pœna.

Ἐκδέκεσθαι, Jon. pro ἐκδέχεσθαι, excipere.

Ἐκδεδωρίδαται, Dorienſes effecti ſunt, 3. plural. perfect. paſſ. verbi ἐκδωρίζω. f. ίσω, Dorienſem facio. Th. Δωριεὺς, ιέος, ὁ, Dorienſis.

Ἐκδέχομαι, exſpecto. imperf. ἐξεδεχόμην, ου, ετο. f. ἐκδέξομαι. p. ἐκδέδεγμαι. ab ἐκ, & δέχομαι, accipio.

Ἔκδηλος, ου, ὁ, ἡ, evidens. ab ἐκ, & δῆλος, ου, ὁ, manifeſtus.

Ἐκδημέω, peregre abſum. f. ήσω. p. ἐκ-

δεδήμηκε. ab ἐκ, & δῆμος, ου, ὁ, populus.

Ἐκδιδόναι, exonerare ſe, dedere. præſ. inf. ab ἐκδίδωμι.

Ἐκδιδοῦν, Jonic. & Poet. pro ἐκδιδόναι, præſ. inf. act.

Ἐκδιδρήσκειν, Jon. pro ἐκδιδράσκειν, effugere. Th. δράω, fugio.

Ἐκδίδωμι, eloco. ἐκδίδομαι, idem. f. ἐκδώσομαι. a. 2. med. ἐξεδόμην, σο, το, elocavi. Th. δίδωμι, do.

Ἐκδιηγέομαι, οῦμαι, enarro. ἐκδιηγῆται, 3. ſing. præſ. ſub. ab ἐκ, & διηγέομαι, recenſeo. quod eſt ex διὰ, & ἡγέομαι, duco.

Ἐκδικέω, ῶ, vindico. f. ήσω. p. ἐκδεδίκηκα. aor. 1. ἐξεδίκησα. a. 1. imperat. ἐκδίκησον, άτω. aor. 1. inf. ἐκδικῆσαι. ab ἐκ, & δίκη, ης, ἡ, jus, ultio.

Ἐκδίκησις, εως, ἡ, ultio, vindicta. ab eodem them.

Ἔκδικος, ου, ὁ, ultor. a δίκη, ης, ἡ, ultio, pœna.

Ἐκδινεῦντι, Dor. & Æol. pro ἐκδινοῦσι, moventur. Th. δινέω, moveo.

Ἐκδιώκω, expello. fut. ἐκδιώξω. aor. 1. ἐξεδίωξα. a. 1. part. ἐκδιώξας, αντος, ὁ. ab ἐκ, & διώκω, perſequor.

Ἔκδοσις, ἡ, deditio.

Ἔκδοτος, ου, ὁ, ἡ, deditus, traditus. ab ἐκ, & δίδωμι, do. perf. paſſ. δέδομαι, σαι, ται.

Ἐκδούς, όντος, qui tradidit, a. 2. part. act. ab ἐκδίδωμι, ab eodem them.

Ἐκδοχὴ, ῆς, ἡ, exſpectatio. ab ἐκδέχομαι, exſpecto. f. ξομαι. p. m. ἐκδέδοχα. Th. δέχομαι, accipio.

Ἐκδρᾶν, ἐκδρῆναι, ἐκδρᾶναι, effugere. Th. δράω, fugio.

Ἐκδῦναι, emergere, aor. 2. inf. act. ab ἐκ, & δῦμι, vel δύω, ſubeo. fut. δύσω. a. 2. ἔδυν.

Ἐκδυομένῳ, dat. ſing. præſ. part. paſſ. vide in ἐκδύω.

Ἔκδυσις, εως, ἡ, exitus. ab ἐκδύω, quod vide.

Ἐκδύω, exuo. f. ἐκδύσω. p. ἐκδέδυκα. a. 1. ἐξέδυσα. a. 1. med. ἐξεδυσάμην, ω, ατο, exutus fui. a. 1. med. inf. ἐκδύσασθαι. ab ἐκδύω, vel δύω, ſubeo.

Ἐκδώσομαι, ῃ, εται, f. 1. med. verbi ἐκδίδωμι, eloco. Th. δίδωμι, do.

Ἐκέδασσε, diſſipavit, a. 1. act. gem. σ, Poet. verbi κεδάω, idem quod σκεδάω, diſpergo.

Ἐκεῖ, illic, illuc, eo, adv. loci. ἐκεῖθεν, illinc, adv. e loco. Th. ἐκεῖνος, ille.

Ἔκειν, cedere, Poet. pro εἴκειν.

Ἐκείνα, Doric. pro ἐκείνη, illa. vide ἐκεῖνος.

Ἐκεινέων, Jonic. pro ἐκείνων, illorum, gen. plur. ab ἐκεῖνος, η, ο.

ἘΚΕΙ͂ΝΟΣ, η, ο, ille, a, ud. Dicitur & κεῖνος, Poet. pro τῆνος, Dor. pro ἐκεῖνος. q. ab ἐκεῖ, illic: ac ſi diceremus, illic eſt, ſcil. in loco a nobis remoto.

Ἐκεῖσε, illic, adverb. ab eodem them.

Ἔκειτο, jacebat. 3. ſing. imperf. ἐκείμην, σο, verbi κεῖμαι, jaceo. f. κείσομαι.

Ἐκεκοσμήμην, & in 3. ſing. ἐκεκόσμητο, inſtructus erat. pluſq. perf. verbi κοσμέω, f. ήσω, orno. præt. paſſ. κεκόσμημαι.

Ἐκέκλετο, acclamabat, jubebat, imperf. verbi κέκλομαι, Poet. pro κέλομαι, per epentheſ. τοῦ κ. Th. κέλω, ſeu κέλομαι, jubeo, hortor.

Ἐκέκλιτο, declinata erat, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi κλίνω, inclino. fut. νῶ. p. κέκλικα. a. 1. ἔκλινα, perf. paſſ. κέκλιμαι, σαι, ται, unde κλίμα, ατος, τὸ, regio.

Ἐκεκλόφειν, pluſq. perf. act. Attic. verbi κλέπτω, furor. f. ψω. p. κέκλοφα. p. m. κέκλοπα.

Ἐκεκοσμέατο, Jon. pro ἐκεκόσμηντο, 3. pl. pluſq. perf. paſſ. verbi κοσμέω, orno.

Ἐκέκτηντο, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. verbi κτάομαι, poſſideo. fut. κτήσομαι. p. κέκτημαι.

Ἐκέκτησο, 2. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi κτάομαι, poſſideo. f. κτήσομαι. perf. paſſ. κέκτημαι.

Ἐκέλευ, Dor. pro ἐκέλευ, jubebas, 2. ſing. imperf. a κέλομαι.

Ἐκελλάσθημεν, 1. plur. aor. 1. ind. paſſ. ἐκελλάσθην, ης, η, verbi κελλάω, jubeo. Th. κέλω, idem.

Ἐκέλλασα, ας, ε, a. 1. ind. & in 3. plur. ἐκέλλασαν, verbi κελλάω, f. άσω, ab eodem them.

Ἐκέρδανον, a. 2. act. a κερδαίνω, lucror. fut. ανῶ. Th. κέρδος, εος, τὸ, lucrum.

Ἐκέρδησα, ας, ε, a. 1. act. verbi κερδαίνω, lucror. f. κερδανῶ, & κερδήσω. p. κεκέρδηκα. a. 2. ἐκέρδανον. Th. κέρδος, εος, τὸ, lucrum.

Ἔκερσα, totondi, a. 1. Æol. pro ἔκειρα, verbi κείρω, tondeo. f. κερῶ. p. κέκαρκα.

Ἐκεχειρία, ας, ἡ, induciæ. ab ἔχειν χεῖρας, ideſt, cohibere manus.

Ἐκεχήνειν, hiaveram, Attice pro ἐκεχήνειν, pluſq. perf. med. ſic & in tertia perſona pro ἐκεχήνει, Att. ἐκεχήνη, verbi χαίνω, hiſco. f. ανῶ. p. m. κέχηνα.

Ἐκζητέω, ῶ, requiro, exquiro. fut. ήσω. aor. 1. ἐξεζήτησα. a. 1. ſub. ἐκζητήσω, ῃς, ῃ. perf. ἐξεζήτηκα. perf. paſſ. ἐξεζήτημαι. a. 1. ind. paſſ. ἐξεζητήθην, ης, η. ab ἐκ, & ζητέω, quæro.

Ἐκζητηθῇ, repoſcatur, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. ab ἐκζητέω, quod vide.

Ἔκηα, combuſſi, aor. 1. act. a fut. κήσω, ſublata futuri conſonante, verbi καίω, uro. f. καύσω, κήσω, & καύσω. aor. 2. ἔκαον.

Ἑκηβολία, ας, ἡ, peritia jaculandi eminus. ab ἑκηβόλος, ου, ὁ, longe jaculator. quod ab ἑκὰς, procul, & βάλλω, jacio. p. m. βέβολα.

Ἔκηδε, affligebat, imperf. a κήδω, mœrore afficio. Th. κῆδος, εος, τὸ, cura, mœror.

Ἐκήκιον, ες, ε, exibam, imperf. act. a κηκίω, quod per reduplicationem dictum eſt a κίω, eo.

ἘΚΗΛΟΣ, ου, ὁ, ἡ, quietus, mitis, pacificus. q. ab εἴκω, cedo. ut ſit quaſi εἴκηλος, is qui a cœtu, & hominum frequentia quaſi in ſolitudinem receſſit. Vel ab ἑκὰς. Quietus eſt, qui vivit procul negotiis.

Ἐκηρύχθην, ης, η, prædicatus fui, a. 1. ind. paſſ. a. κηρύσσω, prædico. fut. ύξω. p. χα. Th. κῆρυξ, υκος, ὁ, præco.

Ἕκητι, dat. Poet. cauſa. ponitur adverbialiter, pro ἑκόντι, ab ἑκὼν, όντος, ὁ, voluntarius.

Ἐκθαμβέομαι, οῦμαι, expaveſco, attonitus ſum. a. 1. paſſ. ἐξεθαμβήθην. ab ἐκ, & θάμβος, εος, τὸ, pavor.

Ἔκθαμβος, ου, ὁ, ἡ, expavefactus, attonitus. ab eodem verbo, & them.

Ἔκθεμα, ατος, τὸ, aliquid expoſitum. publicum programma. ab ἐκτίθημι, expono. Th. τίθημι, pono.

Ἐκθέμεν, Doric. pro ἐκθεῖν, excurrere, præſ. inf. ab ἐκ, & θέω, curro. f. θεύσομαι. Vel etiam dici poſſet pro ἐκθεῖναι, a. 2. inf. act. verbi ἐκτίθημι, expono. Th. τίθημι.

Ἐκθερμήνασα, aor. 1. part. f. g. ab ἐκθερμαίνω, excalefacio. ab ἐκ, & θερμαίνω. f. ανῶ. idem quod θέρω, ρῶ, calefacio.

Ἔκθεσις, εως, ἡ, expoſitio. acc. ſing. ἔκθεσιν. ab ἐκτίθημι, expono.

Ἐκθέσθαι, a. 2. inf. med. ἐκθέμενος, a. 2. part. med. ab eodem them.

Ἐκθέσφατα, oracula, nom. plur. ab ἐκθέσφατον, quod ab ἐκ, & θέσφατος, ου, ὁ, ἡ, fatalis, divino ore pronuntiatus. hoc a θεὸς, Deus, & φατὸς, quod a φημὶ, dico.

Ἐκθετικός, ή, όν, expoſititius, a, um. ab ἐκτίθημι, expono. Th. τίθημι, pono.

Ἔκθετος, ου, ὁ, ἡ, expoſitus. ποιεῖν ἔκθετα τὰ βρέφη, exponere infantes. ab ἐκ, & τίθημι.

Ἐκθύω, ἐκθύσασθαι, ſacrificiis expiare. Th. θύω, ſacrifico, macto.

Ἐκίνησα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi κινέω, moveo. quod vide.

Ἔκιεν, imperf. a κίω, eo, accurro. ex ἵκω, per metatheſin.

Ἐκίρνη, Dor. pro ἐκίρνης, 3. ſing. imperf. verbi κιρνάω, miſceo. Th. κεράννυμι, idem.

Ἐκίχανε, imperf. ἔκιχε, a. 2. verbi κιχάνω, vel κιχέω, invenio, aſſequor.

Ἐκκαθαίρω, expurgo. f. ἐκκαθαρῶ. a. 1. ἐξεκάθαρα. a. 1. imperat. ἐκκάθαρον, άτω, & in 2 plur. ἐκκαθάρατε, expurgate. a. 1 ſub. ἐκκαθάρω, ῃς, ῃ. ab ἐκ, & καθαίρω, purgo.

Ἐκκαθάρατε, expurgate, 2. plur. aor. 1. imperat. act. verbi ἐκκαθαίρω, quod vide.

Ἐκκαίω, exuro, accendo. fut. ἐκκαύσω, a. 1 ἐξέκαυσα. p. ἐκκέκαυκα. perf. paſſ. ἐκκέκαυμαι. a. 1. paſſ. ἐξεκαύθην, ης, η, exarſi. ab ἐκ, & καίω, uro. fut. καύσω, κήσω, & καύσω. aor. 2. ἔκαον.

Ἐκκακέω, piger evado, malis ſuccumbo, deficio. f. ήσω. p. ἐκκεκάκηκα. aor. 1. ἐξεκάκησα, 2. plur. aor. 1. ſub. act. μὴ ἐκκακήσητε, ne ſegnes ſitis. ab ἐκ, & κακὸς, malus, ignavus.

Ἐκκαλαμᾶσθαι, explicari, extrahere, ſpoliare fortunis.

Ἐκκαλέσασθαι, a. 1. inf. med. ab ἐκκαλέω, evoco. ab ἐκ, & καλέω, voco. f. έσω. p. κέκληκα.

Ἐκκαλύπτω, & ομαι, faciem detego. Th. καλύπτω, quod vide.

Ἐκκαρπόομαι, fructus, & proventus accipio, commodum conſequor. Th. καρπὸς, fructus.

Ἐκκατιδών, a. 2. part. act. ab ἐκ, & κατείδω, conſpicor. quod ex κατὰ, & εἴδω, video. a. 2. εἶδον, & ἴδον.

Ἐκκεῖσθαι, alicui periculo exponi. Th. κεῖμαι, jaceo.

Ἐκκενοῦν θυμὸν, animo vacuum reddere, ſc. corpus, hoc eſt animam efflare. præſ. inf. verbi κενόω, vacuo. Th. κενὸς, ή, ὁ, vacuus.

Ἐκκεντέω, transfigo, transverbero. fut. ήσω. p. ἐκκεκέντηκα. a. 1. ἐξεκέντησα, ab ἐκ, & κεντέω, pungo.

Ἐκκέχυται, 3. ſingul. perf. paſſ. ab ἐκχέω, vel ἐκχύνω, effundo. fut. χεύσω. præt. ἐκκέχυκα. Th. χέω, fut. χεύσω, fundo.

Ἐκκηρύττειν, edicere. a κηρύσσω, edico. Th. κῆρυξ, ὁ, præco.

Ἐκκλάω, diffringo. f άσω. p ἐκκέκλακα. perf. paſſ. ἐκκέκλασμαι. a. 1. paſſ. ἐξεκλάσθην. ab ἐκ, & κλάω, frango.

Ἐκκλείω, excludo. f. κλείσω. p. ἐκκέκλεικα. a. 1. ἐξέκλεισα. aor. 1. inf. ἐκκλεῖσαι. perf. paſſ. ἐκκέκλεισμαι. a. 1. paſſ. ἐξεκλείσθην, excluſus ſum. ab ἐκ, & κλείω, claudo.

Ἐκκληΐζεσθαι, Jonic. pro ἐκκλείεσθαι, excludi. Th. κλείω, claudo.

Ἐκκλησία, ας, ἡ, concio, cœtus convocatus, eccleſia. ab ἐκκαλέω, evoco. perf. paſſ. ἐκκέκλημαι, σαι. Th. καλέω, voco.

Ἐκκλησιάζω, concionem habeo. & in 3. pl. ἐκκλησιάζουσι. f. σω. p. κα. ab ἐκκλησία, ας, ἡ, quod vide.

Ἐκκλίνω, deflecto. fut. νῶ. p. ἐκκέκλικα. a 1. ἐξέκλινα. aor. 1. imperat. ἔκκλινον, άτω. 2. plur. ἐκκλίνατε. ab ἐκ, & κλίνω, inclino.

Ἐκκναισεῦντι, Æol. & Dor. pro ἐκκναισοῦσι, odioſe ſtridunt. quod eſt 3. plur. præſ. ind. ἐκκναισέω. hoc a κναίω. Th. κνάω, rado, &c.

Ἐκκνῆν, eradere, præſ. inf. Th. κνάω, rado.

Ἐκκολυμβάω, enato. f. ήσω. p. ἐκκεκολύμβηκα. aor. 1. ἐξεκολύμβησα. a. 1. part. ἐκκολυμβήσας, αντος, ὁ. ab ἐκ, & κολυμβάω, f. ήσω, nato.

Ἐκκομιδὴ, ῆς, ἡ, exportatio, elatio. ἐκκομιδὴ νεκροῦ, funus, exſequiæ. ab ἐκκομίζω, exporto. ab ἐκ, & κομίζω, porto. Th. κομέω, curo.

Ἐκκομίζω, effero, exporto. f. ίσω. p. ἐκκεκόμικα. a. 1. ἐξεκόμισα. imperf. paſſiv. ἐξεκομιζόμην, ου, ετο, ab eodem them.

Ἐκκόμισαι, exporta, a. 1. imperat. med. ab ἐκκομίζω, quod vide.

Ἐκκόπτω, εις, ει, excido, exſcindo. f. ψω. p. ἐκκέκοφα. a. 1. ἐξέκοψα. a. 1. imperat. ἔκκοψον, άτω. a. 1. ſub. ἐκκόψω, ῃς, ῃ. a. 2. ἐξέκοπον. perf. paſſ. ἐκκέκομμαι. a. 2. paſſ. ἐξεκόπην. f. 1. paſſ. ἐκκοπήσομαι, ῃ, εται. præt. med. ἐκκέκοπα. ab ἐκ, & κόπτω, ſcindo.

Ἐκκορέω, enarro, excutio, orno, corrumpo. Th. κορέω, quod vide.

Ἔκκοψον, a. 1. imperat. act. ab ἐκκόπτω, quod vide.

Ἐκκορυφώσω, ſummatim, & breviter perſtringam, f. 1. verbi ἐκκορυφόω. f. ώσω. Th. κορυφὴ, ῆς, ἡ, vertex.

Ἐκκρέμαμαι, σαι, ται, pendeo ab aliquo, dependeo. cum gen. ἐξεκρέματο, 3. ſing. imperf. Th. κρεμάω, ſuſpendo.

Ἔκκριτος, præcipuus, egregius, ſelectus. Th. κρίνω, ſecerno.

Ἐκκυλίω, evolvo, devolvo. ab ἐκ, & κυλίω, volvo. fut. ίσω. p. κεκύλικα. a. 1. ἐξεκύλισα. perf. paſſ. κεκύλισμαι.

Ἔκλαγξαν, 3. plur. a. 1. act. verbi κλάζω, clango, ſtrido, ſono. f. 1. κλάγξω. a. 1. ἔκλαγξα, ας, ε. perf. act. κέκλαγχα. p. m. κέκληγα.

Ἔκλαγον, ες, ε, clamavi, iſti, it, a. 2. act. verbi κλάζω. vide ἔκλαγξαν.

Ἐκλαθόμενος, aor. 2. part. med. ab ἐκλανθάνω, obliviſcor. ab ἐκ, & λανθάνω, ſeu λήθω, lateo. f. λήσω. aor. 2. ἔλαθον. p. m. λέληθα.

Ἐκλαλέω, effutio. f. ήσω. perf. ἐκλελάληκα. a. 1. ἐξελάλησα. a. 1. inf. ἐκλαλῆσαι. Th. λαλέω, loquor.

Ἐκλάμπω, εις, ει, effulgeo. f. ἐκλάμψω. a. 1. ἐξέλαμψα. ab ἐκ, & λάμπω, ſplendeo.

Ἐκλανθάνω, oblivionem induco. f. ἐκλήσω. a. 2. ἐξέλαθον. præſ. med. ἐκλανθάνομαι, obliviſcor. f. m. ἐκλήσομαι. perf. ἐκλέλησμαι.

Ἐκλάπην, ης, η, furto ſum ſubtractus, a. 2. ind. paſſ. ab ἐκ, & κλέπτω, furor. f. ψω. p. κέκλεφα. præt. med. κέκλοπα.

Ἔκλασα, fregi, aor. 1. ind. act. verbi κλάω, frango. f. κλάσω. aor. 1. paſſiv. ἐκλάσθην, ης, η.

Ἔκλαυσα, flevi, a. 1. ind. verbi κλαίω, fleo. f. κλαύσω.

Ἐκλέγομαι, eligo. imperf. ἐξελεγόμην, ου, ετο. fut. ἐκλέξομαι. præt. paſſ. ἐκλέλεγμαι. a. 1. med. ἐξελεξάμην, ω, ατο, p. m. ἐκλέλογα.

Ἐκλείπω, deficio. ἐκλείπῃ, 3 ſing. præſ. ſub. f. ἐκλείψω. p. ἐκλέλειφα. a. 2. ἐξέλιπον. 2. plur. a. 2. ſub. act. ἐκλίπητε. Th. λείπω.

Ἐκλείσθην, incluſus ſum, & in 3. plur. ἐκλείσθησαν, aor. 1. ind. paſſ. verbi κλείω, claudo.

Ἐκλεκτὸς, ἡ, ὸν, electus. ab ἐκλέγω, eligo. Th. λέγω, lego. f. ξω.

Ἐκλέλαθον, Poet. pro ἐξέλαθον, aor. 2. ind. act. ab ἐκ, & λήθω, ſeu λανθάνω, lateo. f. λήσω. p. m. λέληθα.

Ἐκλελαθὼν, ὄντος, ὁ, præſ. part. verbi λελάθω, quod a præt. med. λέλαθα, Dor. pro λέληθα, formatum eſt, verbi λανθάνω, lateo.

Ἐκλέλησθε, 2. plural. perf. paſſ. ἐκλέλησμαι, verbi ἐκλανθάνω, oblivionem induco. f. ἐκλήσομαι. aor. 2. ἐξέλαθον. Th. λήθω, lateo.

Ἐκλελυμένως, adv. ſolute. ab ἐκλύω, diſſolvo, quod vide.

Ἐκλέξασθαι, a. 1. inf. med. ab ἐκλέγομαι, eligo, quod vide.

Ἔκλεψ', pro ἔκλεψε, ſurripuit, aor. 1. ind. act. verbi κλέπτω, furor. fut. ψω. p. κέκλεφα. p. m. κέκλοπα.

Ἐκλήθην, ης, η, aor. 1. ind. paſſ. verbi καλέω, voco, quod vide.

Ἐκλήθω, ſeu ἐκλανθάνω, idem. quod vide.

Ἐκλήϊσαν, incluſerunt, Jonic. pro ἔκλεισαν, 3. plur. a. 1. act. verbi κλείω, claudo. f. σω.

Ἔκλιναν, in fugam verterunt, 3. plural. aor. 1. activ. verbi κλίνω, inclino, f. νῶ.

Ἐκλίνθημες, recubuimus, Dor. pro ἐκλίνθημεν. 1. pl. aor. 1. indicat. paſs. vide ἐκλίνθην.

Ἐκλίνθην, ης, η, inclinatus ſum, Poet. pro ἐκλίθην, aor. 1. ind. paſs. verbi κλίνω, inclino. f. νῶ. p. κέκλικα. a. 1. act. ἔκλινα. p. m. κέκλινα.

Ἐκλιπεῖν, a. 2. inf. act. ἐκλιπὼν, aor. 2. part. act. ἐκλίπητε, defeceritis, 2. pl. a. 2. ſub. verbi ἐκλείπω, deficio. a. 2. ἐξέλιπον. Th. λείπω, linquo.

Ἐκλογὴ, ἡ, electio. ab ἐκλέγομαι, eligo. f. ξομαι. p. m. λέλογα. Them. λέγω.

Ἐκλογίζεσθαι, animo perpendere. vide in λογίζομαι.

Ἐκλονέετο, imperf. paſs. a κλονέω, commoveo. fut. ήσω. Thema κλόνος, ου, ὁ, motus.

Ἐκλοποφόρησα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi κλοποφορέω, furto abduco. f. ήσω. quod ex κλοπὴ, furtum, hoc a κλέπτω, furor, & φέρω, fero.

Ἐκλύζετο, mergeretur, imperf. paſs. a κλύζω, f. σω, abluo. p. κέκλυκα.

Ἐκλυθῶσιν, 3. plur. a. 1. ſub. paſs. verbi ἐκλύω, diſſipo. quod vide.

Ἔκλυον, ες, ε, audiebam, imperf. verbi κλύω, f. σω, audio.

Ἐκλύσασθαι, abigere, a. 1. inf. med. ab ἐκλύω, exſolvo, expedio. Th. λύω, ſolvo.

Ἔκλυσις, εως, ἡ, liberatio, acc. ſing. ἔκλυσιν. ab eodem them.

Ἐκλύω, dirimo, diſſipo. f. ἐκλύσω. præt. ἐκλέλυκα. perf. paſſ. ἐκλέλυμαι. a. 1. paſſ. ἐξελύθην, ης, η. f. 1. paſſ. ἐκλυθήσομαι, deficiam. ab ἐκ, & λύω, ſolvo.

Ἐκμαίνειν, ad inſaniam adigere. vide ἐκμανῶ.

Ἐκμανθάνω, εις, ει, perdiſco. ab ἐκ, & μανθάνω, diſco. f. μαθήσομαι. p. μεμάθηκα. a. 2. ἔμαθον.

Ἐκμανῶ, a. 2. ſub. paſſ. ab ἐκμαίνομαι, inſanio. aor. 2. inf. paſſ. ἐκμανῆναι. Th. μαίνομαι, idem. f. μανοῦμαι.

Ἐκμάξας, a. 1. part. ab ἐκμάσσω, quod vide.

Ἐκμάσσω, extergo, abſtergo. imperf. ἐξέμασσον. fut. ἐκμάξω. a. 1. ἐξέμαξα. a. 1. part. ἐκμάξας, αντος, ὁ. Th. μάσσω, pinſo, abſtergo. f. ξω.

Ἐκμελέτα, conare, præſ. imperat. act. ab ἐκμελετάω, meditor. ab ἐκ, & μελετάω, curo. f. ήσω. p. μεμελέτηκα. Th. μέλει, curæ eſt.

Ἐκμελὴς, έος, ὁ, ἡ, inconcinnus, diſcrepans. Th. μέλος, membrum, carmen.

Ἐκμεμύθηται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi ἐκμυθέομαι, edico. f. ήσομαι. ab ἐκ, & μῦθος, ου, ὁ, verbum, oratio.

Ἔκμολε, Jonic. pro ἐξέμολε, exivit, 3. ſing. aor. 2. act. verbi ἐκμολέω, exeo. Th. μολέω, ſeu μόλω, venio, advenio.

Ἐκμυζέω, vel άω, exſugo, ſugo. Thema μύζω, muſſo, item ſugo.

Ἐκμυκτηρίζω, irrideo, ſannis excipio. imperf. ἐξεμυκτήριζον, ες, ε. fut. ίσω. perf. ἐκμεμυκτήρικα. ab ἐκ, & μυκτηρίζω, ſubſanno, naſo ſuſpendo. Th. μυκτὴρ, ῆρος, ὁ, naris.

Ἐκνεῦσαι, a. 1. inf. act. ab ἐκνέω, enato, natando effugio. f. ἐκνεύσω.

Ἐκνεύω, nutu emiſſo jubeo. Th. νεύω, innuo. Eſt & ἐκνεύω, pro ἐκνέω, enato, clam evado. f. ἐκνεύσω. p. ἐκνένευκα. a. 1. ἐξένευσα. quaſi a νέω, nato. Gl. Cyr. ἐκνεύω, diverto. ἔκνευσις, diverticulum.

Ἐκνεφίας, ου, ὁ, procella, ventus procelloſus. Th. νέφος, nubes.

Ἐκνήφω, evigilo. fut. ψω. a. 1. ἐξένηψα. a. 1. imperat. ἔκνηψον, άτω. perf. ἐκνένηφα. a νήφω, ſobrius ſum.

Ἔκνιξε, Dor. pro ἔκνισε, pupugit, punxit, a. 1. ind. activ. a κνίζω, f. ίσω, Dor. ξω. Th. κνάω, rado.

Ἐκνίσθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. a κνίζω, ſeco. Th. κνάω, rado.

Ἐκνόμιος, ου, ὁ, ἡ, Poet. idem ac ἔκνομος, inuſitatus, inſolens. ab ἐκ, & νόμος, lex. Th. νέμω.

Ἐκνοστήσαντε, redeuntes, dual. num. a. 1. part. act. a νοστέω, redeo. f. ήσω.

Ἐκοίλαναν, 3. plur. a. 1. act. a κοιλαίνω, cavo, concavum reddo. f. ανῶ. a. 1. ἐκοίλανα. Thema κοῖλος, ου, ὁ, cavus.

Ἐκοιμήσαντο, cubuerunt, 3. plur. aor. 1. med. verbi κοιμάω, f. ήσω, cubare facio. ἐκοιμήθην, ης, η, a. 1. paſſ.

Ἐκοίμισα, ας, ε, a. 1. act. verbi κοιμίζω. a. 1. paſſ. ἐκοιμίσθην. idem quod κοιμάω, facio dormire.

Ἐκόλαζον, ες, ε, imperf. verbi κολάζω, punio. f. σω. a. 1. ἐκόλασα, ας, ε. perf. κεκόλακα.

Ἐκολάφισα, ας, ε, & in 3. plur. ἐκολάφισαν, a. 1. ind. act. verbi κολαφίζω, alapam infringo. f. ίσω. p. κεκολάφικα. a κόλαφος, ου, ὁ, colaphus. Th. κολάπτω, tundo.

Ἐκολοβώθην, ης, η, & in 3 plur. ἐκολοβώθησαν, a. 1 ind paſſ verbi κολοβόω, contraho, decurto, amputo. f. ώσω. p. κεκολόβωκα. a. 1. ἐκολόβωσα. fut. 1. paſſ. κολοβωθήσομαι, ῃ, εται, quod a κολοβὸς, ὴ, ὸν, mancus, mutilus. Th. κολάω, f. σω, amputo, decurto.

Ἐκόμιζον, duxit, imperf. verbi κομίζω, fero. vide ἐκομίσαντο.

Ἐκόμιξαν, Dor. pro ἐκόμισαν, reportarunt, 3. plur. a. 1. ind. act. a κομίζω, fero. Th. κομέω, curo.

Ἐκομίσαντο, obtinuerunt, 3. plur. aor. 1. med. ἐκομισάμην, ω, ατο, verbi κομίζω, fero. f. ίσω. p. κεκόμικα. Th. κομέω, curo.

Ἐκόμισσε, pro ἐκόμισε, 3. ſingul. a. 1. ind act. vide ἐκομίσαντο.

Ἐκόμπασε, a 1. ind. act. verbi κομπάζω, idem quod κομπέω, crepo, ſonitum edo. Th. κόμπος, ου, ὁ, crepitus, proprie apri dentes acuentis.

Ἐκόνισαν, gem. σ, aor. 1. Poet. verbi κονίζω, pulvere fœdo. f. ίσω. Th. κόνις, εως, ἡ, pulvis.

Ἑκοντὶ, ſponte, ultro, adverb. ab ἑκὼν, όντος, ὁ, voluntarius.

Ἐκόπασα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi κοπάζω, quieſco, ſedor. f. άσω. p. κεκόπακα. Th. κόπτω, ſeco.

Ἐκόπην, ης, η, ſciſſus ſum, aor. 2. ind. paſſ. verbi κόπτω, ſcindo. f. ψω. p. φα. p. m. κέκοπα.

Ἔκοπτον, ες, ε, incidebat, imperf. ejuſdem verbi.

Ἐκοπώθην, ης, η, defatigatus fui, aor. 1. ind. paſſ. verbi κοπόομαι, fatigor. Th. κόπτω, ſeco. f. ψω.

Ἐκορέσθην, ης, η, aor. 1. ind. paſſ. verbi κορέννυμαι. f. κορέσω. Th. κορέω, ſatio.

Ἐκορέσατο, pro ἐκορέσατο, 3. ſing. a. 1. med. verbi κορέω, ſatio, verro.

Ἐκόρυσσε, imperf. act. 3. ſing verbi κορύσσω, armo. Th κόρυς, υθος, ἡ, galea.

Ἐκόσμηθεν, ornati ſunt, Bœot. pro ἐκοσμήθησαν, 3. plur. aor. 1. paſſ. verbi κοσμέω, orno. aor. 1. ἐκόσμησα, ας, ε. Th. κόσμος, ου, ὁ, ordo.

Ἑκοῦσα, ης, ἡ, volens, f. g. ab ἑκὼν, όντος, ὁ, voluntarius, quod vide.

Ἑκούσιος, ου, ὁ, ἡ, ſpontaneus. Th. ἑκὼν, όντος, ὁ, voluntarius. dat. plur. ἑκοῦσι. Hinc ἑκουσιάζομαι, ſponte offero. ἑκουσιασμὸς, ſpontanea oblatio.

Ἑκουσίως, adv. ultro. ab ἑκούσιος, quod vide.

Ἔκπαγλ', pro ἔκπαγλα, & ἐκπάγλως, Poet. adverb. vehementiſſime. vide in ἔκπαγλος.

Ἐκπαγλέομαι, ῦμαι, Jon. & Poet. pro ἐκπλήσσομαι, terreor, ſtupeo.

Ἔκπαγλος, ου, ὁ, horribilis, ſtupendus, vehemens, per Metatheſ. pro ἔκπληγος, idem.

idem. ab ἐκπλήσσω, percello, perterrefacio. ab ἐκ, & πλήσσω. f. ξω, percutio. a. 2. ἔπλαγον.

Ε'κπαγλότατ', pro ἐκπαγλότατε, terribiliſſime. vocat. ſing. ſuperl. grad. ab ἔκπαγλος, quod vide.

Ε'κπάγλως, adv. ab ἔκπαγλος, quod vide.

Ε'κπαιφάσσω, inſanio, ſeu fanatico more irruo. ab ἐκ, & παιφάσσω, oculos undique verto. & per reduplicationem, ex φάω, dictum volunt; alii quaſi παίνω τὸ φάος εἴσω. Th. φάω, luceo.

Ε'κπαλαι, adv. jam olim. Th. πάλαι, olim.

Ε'κπαππῶσαι, in pappos abire, in lanuginem evadere. a πάππος, flos lanuginoſus.

Ε'κπειράζω, vel ἐκπειράω, tento. ἐκπειράζωμεν, 1. plur. præſ. ſub. fut. άσω. p. ἐκπεπείρακα. a. 1. ἐξεπείρασα. Th. πεῖρα, ας, ἡ, conatus, tentatio.

Ε'κπέμπω, emitto. f. ψω. a. 1. ἐξέπεμψα. p. ἐκπέπεμφα. perf. paſſ. ἐκπέπεμμαι, ψαι, πται. aor. 1. paſſiv. ἐξεπέμφθην. a. 1. part. paſſ. ἐκπεμφθείς, & in plur. ἐκπεμφθέντες. ab ἐκ, & πέμπω, mitto. f. ψω.

Ε'κπεπόρνευκα, ας, ε, perf. act. verbi πορνεύω.

Ε'κπεπόταςαι, evolaſti, Doric. pro ἐκπεπότησαι, 2. ſing. perf. paſſ. verbi ἐκποτάομαι, ῶμαι, evolo. fut. ήσομαι. perf. πεπότημαι. quod ab ἐκ, & πέτομαι, volo, as.

Ε'κπεράω, tranſeo, traduco. ab ἐκ, & περάω, quod vide.

Ε'κπερδικίζω, decipio, effugio callide, ceu πέρδιξ aucupem.

Ε'κπέρσαι, a. 1. inf. act. ἐκπέρσαντ', pro ἐκπέρσαντι, dativ. ſing. a. 1. part. ab ἐκπέρθω, everto. f. ἐκπέρσω. hinc ἐκπέρσουσ', 3. plur. fut. 1. Sic ἐκπέρσωσ', 3. plur. a. 1. ſub. ab ἐκ, & πέρθω, vaſto. f. 2. περθῶ, & per metatheſ. πραθῶ. a. 2. ἔπραθον. p. m. πέπορθα.

Ε'κπεσε, pro ἐξέπεσε, 3. ſing. a. 2. ind. act. Jon. ἐκπεσεῖν, aor. 2. inf. ἐκπεσών, οῦσα, όν, a. 2. part. act. ab ἐκπίπτω, excido. fut. ἐκπεσοῦμαι. præt. ἐκπέπτωκα. a. 2. ἐξέπεσον, ες, ε. a. 2. ſub. ἐκπέσω, ῃς, ῃ, & in plur. ἐκπέσωσι. ab ἐκ, & πίπτω, cado.

Ε'κπέσωσι, vide in ἔκπεσε.

Ε'κπετάννυμι, expando. f. ἐκπετάσω. a. 1. ἐξεπέτασα. cum accuſ. ab ἐκ, & πετάω, f. άσω, pando, aperio.

Ε'κπέφρασται, 3. ſing. perf. paſſ. ab ἐκφράζω, eloquor, enarro, ediſſero. ab ἐκ, & φράζω. fut. σω, dico, memoro. a. 2. ἔφραδον. p. m. πέφραδα.

Ε'κπεφυυῖαι, part. præt. med. f. g. plur. num. verbi ἐκφύομαι, enaſcor. Th. φύω, gigno.

Ε'κπηδήσας, αντος, ὁ, elapſus, a. 1. part. act. ab ἐκπηδάω. Th. πηδάω, ſalio. f. ήσω.

Ε'κπηνιεῖται, Attic. pro ἐκπηνίσεται, 3. ſing. f. 1. med. verbi ἐκπηνίζομαι. quod ab ἐκπηνίζω, ſtamen, ſeu filum educere. ab ἐκ, & πῆνος, ου, ὁ, & πήνη, ης, ἡ, textum, ſeu tela.

Ε'κπίπτειν, excidere, expelli. ab ἐκ, & πίπτω, cado.

Ε'κπλαγείς, έντος, ὁ, animo perculſus, a. 2. part. paſſ. verbi ἐκπλήσσω. quod vide.

Ε'κπλείου, expleti, genit. ſing. ab ἔκπλειος, pro ἔκπλεος, ου, ὁ. Thema πλέος, plenus.

Ε'κπλεῦσαι, aor. 1. inf. act. vide in ἐκπλέω.

Ε'κπλέω, enavigo. imperf. ἐξέπλεον, ον, εις, ες. f. ἐκπλεύσω. a. 1. ἐξέπλευσα. a. 1. inf. ἐκπλεῦσαι. Th. πλέω, navigo. f. πλεύσω.

Ε'κπληκτικός, ή, όν, ὁ, ἡ, τό, terrorem adferens, horribilis. ἔκπληκτος, ὁ, ἡ, attonitus, ab ἐκπλήττομαι, attonitus reddor. f. ξομαι. perf. paſs. ἐκπέπληγμαι, ξαι, κται. Th. πλήσσω, percutio.

Ε'κπληξις, εως, ἡ, ſtupor, pavor, conſternatio, ab ἐκπλήσσω, quod vide.

Ε'κπληρόω, impleo. f. ώσω. p. ἐκπεπλήρωκα. a. 1. ἐξεπλήρωσα. perf. paſs. ἐκπεπλήρωμαι. ab ἐκ, & πληρόω, repleo. Th. πλέος, ου, ὁ, plenus.

Ε'κπλήρωσις, εως, ἡ, expletio. ab ἐκπληρόω, quod vide.

Ε'κπλήσσεο, perturbare. præſ. imperat. Jonic. pro ἐκπλήσσου, verbi ἐκπλήσσομαι, perturbor. Th. πλήσσω, fut. ξω, percutio.

Ε'κπλήσσω, vel Att. ττω, percello. f. ξω. p. ἐκπέπληχα. a. 2. ἐξέπλαγον. imperf. paſſ. ἐξεπλησσόμην, ου, ετο, & in 3. pl. ἐξεπλήσσοντο. aor. 2. paſſ. ἐξεπλάγην, ης, η, perculſus fui. ab eodem them.

Ε'κπλώειν τῶν φρενῶν, q. d. extra mentem navigare, hoc eſt de ſano mentis ſtatu deturbari. quod a πλώω, ſeu πλῶμι, Poet. pro πλέω, navigo.

Ε'κπνέω, exſpiro. f. ἐκπνεύσω. p. ἐκπέπνευκα. a. 1. ἐξέπνευσα. ab ἐκ, & πνέω, ſpiro.

Ε'κπνοή, ῆς, ἡ, exſpiratio, flatus. vide in ἐκπνέω.

Ε'κποδών, eminus, procul. adv. quaſi ἐκ ποδῶν, ex pedibus.

Ε'κποίησις, ἡ, ſeminis emiſſio.

Ε'κπονέω, labore quæro, colo, exerceo. quod ab ἐκ, & πονέω, quod vide.

Ε'κπορεύομαι, egredior. imperf. ἐξεπορευόμην, ου, ετο. f. ἐκπορεύσομαι. præt. ἐκπεπόρευμαι. 3. ſing. præſ. imper. ἐκπορευέσθω. ab ἐκ, & πορεύομαι, eo, quod a πόρος, ου, ὁ, tranſitus. Th. πείρω, f. ρῶ. tranſadigo. præt. med. πέπορα.

Ε'κπορνεύω, effuſe ſcortor. f. εύσω. p. πεπόρνευκα. a. 1. ἐξεπόρνευσα. a. 1. part. ἐκπορνεύσας, ασα, αν. ab ἐκ, & πορνεύω, ſcortor, quod a πόρνη, ης, ἡ, meretrix. Th. περάω, vendo. fut. ήσω, & άσω.

Ε'κποτέομαι, idem quod ἐκποτάομαι, & hoc pro ἐκπέτομαι, evolo. Th. πέτομαι, volo.

Ε'κπρεπής, έος, ὁ, ἡ, eximius, elegans. ab ἐκ, & πρέπω, decorus ſum.

Ε'κπρήξας, operatus, a. 1. part. Jon. ab ἐκ, & πράττω, Jon. πρήττω, facio, f. ξω.

Ε'κπρίασθαι, præſ. inf. ab ἐκπρίαμαι, eximo, pecunia corrumpo. Th. πρίαμαι, emo.

Ε'κπρολίποιε, dimittas, 2. ſing. a. 2. opt. act. ἐκπρολιπόντες, nom. plur. aor. 2. part. act. ab ἐκ, & λείπω, linquo. f. ψω. a. 2. ἔλιπον.

Ε'κπτύω, reſpuo, abhorreo. f. ύσω. p. ἐκπέπτυκα. a. 1. ἐξέπτυσα. ab ἐκ, & πτύω, ſpuo.

Ε'κράανθεν, Bœot. pro ἐκρανθησαν, 3. plur. a. 1. paſſ. vide in ἐκραίαινον.

Ε'κραγα, clamavi, p. m. ἐκραγέναι, p. m. inf. pro κεκραγέναι, verbi κράζω. fut. 2. κραγῶ. unde a. 2. ἔκραγον. a. 1. ἔκραξα.

Ε'κραγῆναι, erumpere. ἐκραγείς, εῖσα, έν, qui erupit. verbi ἐκρήγνυμι, effringo, erumpo. Th ῥήσσω, frango.

Ε'κρήηνα, Dor. pro ἐκρήηνα, aor. 1. verbi κραιαίνω, pro κραίνω. vide in ἐκραίαινον.

Ε'κράθην, mixtus ſum, per ſync. pro ἐκεράσθην, a. 1. paſſ. verbi κεράννυμι. f. άσω, miſceo.

Ε'κραίαινον, implebam, exſequebar, imperf. act. verbi κραιαίνω, pro κραίνω, perficio. f. κρανῶ. a. 1. paſſ. ἐκράνθην, & per epentheſin ἐκρααάνθην.

Ε'κραξα, clamavi. & in 3. plur. ἔκραξαν, a. 1. ind. act. verbi κράζω, clamo. f. ξω.

Ε'κραύγασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi κραυγάζω, vociferor. fut. άσω. p. κεκραύγακα. a κραυγή, ῆς, ἡ, clamor. Th. κράζω, f. ξω, clamo.

Ε'κρέματο, pendebat, 3. ſing. imperf. ἐκρεμάμην, verbi κρέμαμαι, ſeu κρεμάω, ſuſpendo.

Ε'κρέμω, pendebas, 2. ſing. imperf. ab ἐκρεμάμην, ἐκρέμασο, & Jon. ἐκρέμαο, deinde Attica contractione ἐκρέμω, verbi κρέμαμαι. a. 1. paſſ. ἐκρεμάσθην.

Ε'κρηγμα, ſalebra, præceps locus. Item eruptio aquarum in magnis imbribus.

Ε'κρήγνυμαι, erumpo. Ε'κρηγνύω, ſcindo, impreſſionem facio, erumpo.

Ε'κρήηνα, pro ἔκρηνα, implevi, a. 1. ind. act. a κραιαίνω, pro κραίνω, perficio; item impero. f. κρανῶ. aor. 1. ἔκρανα, Att. ἔκρηνα, & pleonaſm. Poet. ἐκρήηνα. hinc κρήηνον, άτω, a. 1. imperat.

Ε'κριζόω, eradico. f. ώσω. perf. ἐξερρίζωκα. a. 1. ἐξερρίζωσα. a. 1. ſub. ἐκριζώσω, ῃς, ῃ. a. 1. paſſ. ἐξερριζώθην. a. 1. imperat. paſſ. ἐκριζώθητι, ήτω. a. 1. part. paſſ. ἐκριζωθείς, έντος, ὁ. f. 1. paſs. ἐκριζωθήσομαι. ab ἐκ, & ῥίζα, ης, radix.

Ε'κρίθην ἄπο, Poet. pro ἀπεκρίθην, reſpondi, a. 1. paſs. quod vide.

Ε'κρίνατ', pro ἐκρίνατο, 3. ſing. a. 1. med. interpretatus eſt. ἔκρινε, elegit, imperf. act. ἐκρίνοντο, litigabant, imperf. paſs. verbi κρίνω, ſecerno, judico.

Ε'κροος, ου, ὁ, effluxus. quod ab ἐκ, & ῥέω, fluo.

Ε'κρούσθην, expulſus ſum, a. 1. ind. paſs. verbi κρούω, pulſo.

Ε'κρύσω, 2. ſing. aor. 1. med. ἐκρυσάμην, ω, ατο, verbi κρύομαι. aor. 1. paſs. ἐκρύσθην.

Ε'κρύβην, abſconditus ſum, aor. 2. ind. paſs. ἔκρυβον, aor. 2. act. verbi κρύπτω. f. 2. κρυβῶ.

Ε'κρυπτον, ες, ε, imperf. act. verbi κρύπτω.

Ε'κρυφα, perf. act. Attic. pro κέκρυφα, occultavi, ab eodem verbo.

Ε'κρυψα, ας, ε, abſcondi, a. 1. ind. act. ejuſdem verbi.

Ε'κστασις, εως, ἡ, ſtupor, admiratio; item exceſsus mentis. ab ἐξίστημι, de ſtatu mentis dejicio, mente alieno. ab ἐκ, & ἵστημι, ſto. fut. στήσω. præſ. paſs. ἵσταμαι, σαι.

Ε'κστρέφω, everto. fut. ψω. p. ἐξέστρεφα. perf. paſs. ἐξέστραμμαι, ψαι, πται. ab ἐκ, & στρέφω, verto. p. m. ἔστροφα.

Ε'κτα, 3. ſing. Dor. pro ἔκτη, ab ἔκτην, ης, η, Dor. ἔκταν, ας, α, verbi κτῆμι. f. κτήσω. perf. ἔκτηκα. perf. paſs. ἔκταμαι. Th. κτείνω, occido. f. κτενῶ. p. ἔκτακα. a. 2. ἔκτανον, & per Apocopen ἔκταν, & in 3. ſing. ἔκτανε, & per Apocop. ἔκτα.

Ε'κτάγκα, Poet. pro ἔκτακα, perf. activ. verbi κτείνω, occido.

Ε'κταδιος, ου, ὁ, extenſus; item amplus. Th. τείνω, tendo.

Ε'κταθείς, έντος, ὁ, a. 1. part. paſs. ἐκταθῆναι, a. 1. inf. paſs. ab ἐκτείνω, extendo. ab ἐκ, & τείνω, tendo.

Ε'κταθεν, Bœot. pro ἐκτάθησαν, occiſi ſunt, 3. plur. a. 1. paſs. ἐκτάθην, verbi κτείνω, interficio.

Ε'κτακα, perf. ind. activ. verbi κτείνω, occido.

Ε'κταμένος, & Poet. κταμένος, retracto accentu, Æol. perf. part. paſs. verbi κτείνω. perf. paſs. ἔκταμαι.

Ε'κτάμησι, Jon. paragoge pro ἐκτάμῃ, 3. ſing. a. 2. ſub. ab ἐκτέμνω, excido. quod ab ἐκ, & τέμνω, ſeco, ſcindo. f. 2. τεμῶ. a. 2. ἔταμον. p. τέτμηκα. p. m. τέτομα.

Ε'κταμαι, perf. ind. paſs. ἐκταμένος, perf. part. paſs. verbi κτείνω, occido. f. 2. κτανῶ. p. ἔκτακα.

Ε'κτάμνησι, Jon. pro ἐκτάμνῃ, 3. ſing. ſub. act. verbi τάμνω, ſcindo, Jon. & Dor. pro τέμνω, idem. Vel pro ἐκτάμῃ, Poet. inſerto ν, & Jon. addito σι, 3. ſing. a. 2. ſub. verbi ἐκτέμνω, excido. ab ἐκ, & τέμνω, ſeco. a. 2. ἔταμον.

Ε'κταν, 3. plur. a. 2. Bœot. pro ἔκτησαν, ab ἔκτην, verbi κτῆμι, interficio. Vel pro ἔκτανον, & per ſync. ἔκταν, 3. pl. a. 1. act. a κτείνω. Sic a κτῆμι, τὸ κτάομαι, poſſideo. a. 2. ἔκτην, 3. plur. ἔκτησαν, per ſyncop. ἔκταν.

Ε'κτανε, 3. ſing. a. 2. act. ἔκτανον, verbi κτείνω, occido. f. 2. κτανῶ. p. ἔκτακα.

Ε'κτάσθαι, perf. inf. paſs. ἐκτάθην, interfectus ſum, aor. 1. ind. paſs. a κτείνω. perf. paſs. ἔκταμαι.

Ε'κτα-

Ἔκταιον, ες, ε, a. 2. ind. act. ejuſdem verbi.

Ἐκταράσσω, perturbo. fut. ξω. p. ἐκτετάραχα. a. 1. ἐξετάραξα. ab ἐκ, & ταράσσω, commoveo.

Ἔκτας, per ſyncop. pro ἔκτεινας, occidiſti. ἔκταν, pro ἔκτειναν, aor. 1. verbi κτείνω. vide in ἔκτα.

Ἐκτῆσω, Dor. pro ἐκτήσω, 2. ſing. a. 1. med. verbi κτάομαι, poſſideo. f. κτήσομαι. perſ. κέκτημαι. a. 1. med. ἐκτησάμην, ω, ατο.

Ἔκτατο, interfectus fuerat, 3. ſing. pluſq. perſ. ab ἐκτάμην, ϲο, verbi κτείνω. p. ἔκτακα. perſ. paſſ. ἔκταμαι.

Ἐκτέατο, Jon. pro ἔκτηντο, ſeu ἐκέκτηντο, 3. plur. pluſq. perſ. paſſ. Sic ἐκτέαται, Jon. pro ἔκτηνται, 3. plur. perſ. Nota vero & ἔκτημαι, pro κέκτημαι, Jon. vel Att. dici, ut & ἐκτῆσθαι, pro κεκτῆσθαι, perſ. inf. verbi κτάομαι, poſſideo.

Ἐκτεθέντα, aor. 1. part. paſſ. acc. ſing. verbi ἐκτίθημι, expono.

Ἐκτεθραμμένους, acc. plur. perſ. part. paſſ. verbi ἐκτρέφω, enutrio. ab ἐκ, & τρέφω, alo. f. ψω. p. φα. a. 2. ἔτραφον.

Ἐκτείνας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. ἔκτεινον, άτω, extende, aor. 1. imperat. activ. verbi ἐκτείνω, extendo.

Ἔκτανε, occidit, 3. ſing. a. 1. act. ἔκτανον, ες, ε, imperſ. a κτείνω, occido. f. κτενῶ. p. ἔκτακα. a. 2. ἔκτανον.

Ἐκτείνω, extendo. f. ἐκτενῶ. p. ἐκτέτακα. a. 1. ἐξέτεινα. a. 1. imperat. ἔκτεινον, άτω. a. 1. part. act. ἐκτείνας, αντος, ὁ. ab ἐκ, & τείνω, tendo.

Ἐκτελέοιτ', pro ἐκτελέοιτε, 2. plur. præſ. opt. act. ab ἐκτελέω, quod vide.

Ἐκτελέσαις, Æol. pro ἐκτελέσας, quum complevisset, a. 1. part. act. m. g. ab ἐκτελέω, quod vide.

Ἐκτελευτάσει, Dor. pro ἐκτελευτήσει, efficiet, f. 1. act. a τελευτάω, ad finem perduco. Th. τέλος, εος, τὸ, finis.

Ἐκτελέω, perficio. ἐκτελέειν, præſ. inf. f. έσω. p. ἐκτετέλεκα. a. 1. ἐξετέλεσα. a. 1. ſub. ἐκτελέσω, ῃς, ῃ. a. inf. ἐκτελέσαι. ab ἐκ, & τέλος, εος, τὸ, finis.

Ἐκτένεια, ας, ἡ, perpetuitas. ἐν ἐκτενείᾳ, perpetuo, pro ἐκτενῶς. ab ἐκ, & τείνω, tendo.

Ἐκτενής, έος, ὁ, ἡ, intentus, aſſiduus, experrectus, ſedulus, jugis. hinc ἐκτενέως, Jon. pro ἐκτενῶς, vehementer. ab eodem them.

Ἐκτενῶ, fut. 1. ind. act. verbi ἐκτείνω, extendo. vide ἐκτείνας.

Ἐκτέον, habendum, adv. poſitionis ab ἔχω, habeo.

Ἕκτη, ſexta: ἕκτος, ου, ὁ, ſextus. Th. ἕξ, ſex.

Ἐκτημένος, ου, ον, pro κεκτημένος, qui poſſidet aliquid, perſ. part. verbi κτάομαι.

Ἐκτέαται, pro κέκτηνται, poſſident. 3. plur. perſ. ejuſdem verbi.

Ἐκτῆνο, ſcil. χρόνω, Dor. pro ἐξ ἐκείνου χρόνου, ex illo tempore.

Ἐκτησάμην, ω, ατο, in 3. plur. ἐκτήσαντο, a. 1. med. verbi κτάομαι, poſſideo. f. κτήσομαι. p. κέκτημαι.

Ἐκτῆσθαι, per Aphæreſin Jon. vel Att. pro κεκτῆσθαι, perſ. inf. paſſ. ſic ἔκτημαι, pro κέκτημαι, perſ. verbi κτάομαι, acquiro.

Ἐκτίθεμαι, expono. & 1. plur. ἐκτιθέμεθα. imperf. ἐξετιθέμην, ϲο, το. aor. 2. med. ἐξεθέμην, ϲο, το, & in 3. plur. ἐξέθεντο. ab ἐκ, & τίθημι, pono.

Ἐκτινάξατε. vide in ἐκτινάσσω.

Ἐκτινάσσω, excutio. f. ξω. a. 1. ἐξετίναξα. aor. 1. imperat. ἐκτίναξον, άτω, & in 2. plur. ἐκτινάξατε. a. 1. med. ἐξετιναξάμην. a. 1. part. med. ἐκτιναξάμενος. ab ἐκ, & τινάσσω, quatio.

Ἔκτισε, creavit, aor. 1. ind. act. verbi κτίζω. fut. σω, condo. p. ἔκτικα. aor. 1. part. κτίσας.

Ἔκτισται, 3. ſing. perſ. paſſ. ἔκτισμαι, σαι, verbi κτίζω, creo. a. 1. paſſ. ἐκτίσθην.

Ἔκτοθεν, & ἔκτοθι, pro ἐκτόθεν, & ἐκτόθι, extra. regit genit. ab ἐκτός, extra. Th. ἐκ, ex.

Ἐξ οὗ, ex quo tempore.

Ἐκτολμήσας, a. 1. part. act. ab ἐκ, & τολμάω, audeo. Th. τόλμη, ης, ἡ, audacia.

Ἐκτολυπεύσας, aor. 1. part. act. verbi ἐκτολυπεύω, perficio. f. εύσω. ab ἐκ, & τολυπεύω, glomero. Th. τολύπη, ης, ἡ, lana carpta, & operi parata.

Ἐκτομίας, ου, ὁ, exſectus, caſtratus. ab ἐκ, & τέμνω, ſeco. Dicitur & Jon. ἐκτομίης, ου.

Ἔκτονα, præt. med. verbi κτείνω, occido. f. κτενῶ. perſ. ἔκτακα. a. 1. ἔκτεινα.

Ἐκτοπίζω, e loco moveo, peregre abeo, deſolo. ab ἐκ, & τόπος, ου, ὁ, locus.

Ἕκτορ, pro Ἕκτορα, acc. ſing. ab Ἕκτωρ, quod vide.

Ἕκτος, η, ον, ſextus, a, um. Th. ἕξ, ſex.

Ἐκτός, adv. extra, cum genit. Th. ἐκ, vel ἐξ, ex, e, a.

Ἔκτοσθεν, extra, cum genit. ab ἐκτός, idem. Th. ἐκ.

Ἔκτοτε, ſeu ἐκτότε, extra, ab ἐκτός, idem, quod ab ἐκ.

Ἐκτραπέλοισι, dat. plur. Jon. ab ἐκτράπελος, averſandus. ab ἐκ, & τρέπω, verto.

Ἐκτραπῇ, deflectat, 3. ſing. a. 2. ſub. paſſ. ἐκτραπήσομαι, f. 2. paſſ. ab ἐκτρέπομαι, quod vide.

Ἐκτρέπομαι, averſor. cum acc. aor. 2. paſſ. ἐξετράπην, ης, η, deflexi. f. 2. paſſ. ἐκτραπήσομαι. ab ἐκ, & τρέπω, verto.

Ἐκτριβήσομαι, fut. 2. paſſ. ab ἐκτρίβω, perdo. Th. τρίβω, tero.

Ἐκτρίψαι, a. 1. inf. act. verbi ἐκτρίβω, perdo. Th. τρίβω, tero, quod vide.

Ἔκτρωμα, ατος, τὸ, abortus. ab ἐκτιτρώσκω. f. ἐκτρώσω. perſ. paſſ. ἐκτέτρωμαι. ab ἐκ, & τιτρώσκω, vulnero.

Ἔκτυπε, intonuit, 3. ſing. a. 2. activ. verbi κτυπέω, reſono. Thema τύπτω, verbero. fut. ψω.

Ἕκτωρ, ορος, ὁ, Hector, Trojanorum dux, Priami filius.

Ἐκυδάσσαο, 2. ſing. a. 1. med. Jon. & Poet. pro ἐκυδάσω, verbi κυδάζω, convitior. Th. κῦδος, ου, ὁ, convitium.

Ἐκύκλωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi κυκλόω, cingo, quod vide.

ἙΚΥΡΟ΄Σ, οῦ, ὁ, ſocer, mariti pater. quia εἰς ἑαυτὸν τὴν κόρην ἔχει, quam pro filia ſuſcepit. Et ἑκυρά, Jon. ἑκυρή, ſocrus, mariti mater.

Ἔκυρσα, incidi, & in 3. plur. ἔκυρσαν, a. 1. ind. act. verbi κύρω, incido. f. ρῶ, & Æol. κύρσω.

Ἐκυρώθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi κυρόω, ſancio. Th. κῦρος, εος, τὸ, authoritas.

Ἔκυψε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi κύπτω, incurvo me. f. ψω.

Ἐκφαίνω, profero, evulgo. ab ἐκ, & φαίνω, in lucem edo. f. φανῶ. p. πέφαγκα. a. 1. ἔφηνα.

Ἔκφανεν, pro ἐξεφάνησαν, Poetic. & Bœot. 3. plur. a. 2. paſſ. verbi ἐκφαίνω, quod vide.

Ἐκφερέμεν, Jon. pro ἐκφέρειν, efferre, præſ. inf. ab ἐκ, & φέρω, fero. fut. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Ἐκφέρω, εις, ει, promo, effero, profero. f. ἐξοίσω. a. 1. ἐξήνεγκα. a. 1. imperat. act. ἐξένεγκον, άτω. a. 1. part. ἐξενέγκας, αντος, ὁ. a. 2. ind. act. ἐξήνεγκον. a. 2. inf. ἐξενεγκεῖν. ab eodem them.

Ἐκφεύγω, effugio. f. ἐκφεύξομαι, ῃ, εται. a. 2. ἐξέφυγον. a. 2. ſub. ἐκφύγω, ῃς, ῃ. p. m. ἐκπέφευγα. Th. φεύγω, fugio.

Ἐκφεύξῃ, 2. ſingul. & ἐκφευξόμεθα, 1. plur. f. 1. ἐκφεύξομαι, ῃ, εται, verbi ἐκφεύγω, quod vide.

Ἐκφοβέω, terrefacio. fut. ήσω. perſ. ἐκπεφόβηκα. aor. 1. ἐξεφόβησα. ab ἐκ, & φόβος, ου, ὁ, timor. hinc φοβέω, terrefacio. Th. φέβομαι, fugio, timeo. p. m. πέφοβα.

Ἔκφοβος, ου, ὁ, ἡ, conterritus, conſternatus. ab eodem them.

Ἐκφορά, ᾶς, ἡ, elatio funeris. ἐκφόριον, τὸ, terræ proventus. ab ἐκφέρω, effero. Th. φέρω, fero.

Ἐκφράζω, eloquor, enarro, ediſſero. part. præſ. ἐκφράζων, οντος. part. præſ. paſſ. ἐκφραζόμενος, η, ον. ab ἐκ, & φράζω, dico. f. σω. p. κα. aor. 2. ἔφραδον. p. m. πέφραδα.

Ἔκφρασις, εως, ἡ, deſcriptio. acc. ἔκφρασιν. gen. plur. ἐκφράσεων, ab ἐκφράζω. quod vide.

Ἐκφραστέον, adject. verbale ab ἐκφράζω.

Ἔκφυγε, pro ἐξέφυγε, aor. 2. ind. act. verbi ἐκφεύγω, effugio. ab ἐκ, & φεύγω, fugio. f. φεύξομαι. aor. 2. ἔφυγον. hinc ἐκφύγωσιν, 3. plur. aor. 2. ſub. πέφευγα, præt. med.

Ἐκφυσᾶν, efflare. Th. φυσάω, inflo.

Ἐκφύω, enaſcor, germino. f. ύσω. p. ἐκπέφυκα. a. 2. ἐξέφυν, υς, υ. Th. φύω, naſcor.

Ἐκχέω, effundo. f. ἐκχεύσω. f. 2. ἐκχεῶ. a. 1. act. ἐξέχευσα, ἐξέχευα, & ἐξέχεα, ας, ε. a. 1. imper. act. ἔκχεον, έτω. 2. plur. ἐκχέετε, effundite. a. 1. inf. act. ἐκχέαι. imperf. paſſ. ἐξεχεόμην, ούμην, έου, οῦ, ετο, εῖτο. Th. χέω, fundo.

Ἐκχρῇ, ſufficere, ſatis eſſe, præſ. inf. a χράω, do mutuo.

Ἐκχρεῖον, utile [illegible], quaſi dicas, ἐν χρείᾳ ὄν.

Ἐκχυθέντος, [illegible]en. ſing. a. 1. part. paſſ. ab ἐκχέω, effundo, ſeu ἐκχύω. Th. χέω, fundo. fut. χέσω, χεύσω, & χεύσω. a. 1. ἔχευσα, ἔχευα, & ἔχεα.

Ἐκχυθήσομαι, f. 1. ind. paſſ.

Ἐκχυνώ, effundebantur, pro ἐξεκέχυντο, 3. plur. pluſq. perſ. paſſ. ab ἐκχύω, quod vide.

Ἐκχύω, vel ἐκχύνω, effundo. f. ἐκχύσω. p. ἐκκέχυκα. a. 1. ἐξέχυσα. præſ. paſſ. ἐκχύνομαι. perſ. paſſiv. ἐκκέχυμαι. aor. 1. paſſ. ἐξεχύθην, ης, η. f. 1. paſs. ἐκχυθήσομαι, ῃ, εται. ab ἐκ, & χέω, fundo.

Ἐκχωρέω, excedo. ἐκχωρείτωσαν, 3. plur. præſ. imperat. act. excedant. fut. ήσω. p. ἐκκεχώρηκα. aor. 1. ἐξεχώρησα. Th. χωρέω, accedo, proficiſcor.

Ἐκψύχω, animam efflo. f. ξω. p. ἐξέψυχα. aor. 1. ἐξέψυξα. ab ἐκ, & ψύχω, ſpiro. Th. ψυχή, ῆς, ἡ, anima.

Ἐκώλυσε, prohibuit, aor. 1. ind. act. a κωλύω, impedio, veto. f. σω. p. κα.

ἙΚΩ΄Ν, όντος, ὁ, voluntarius. & in f. g. ἑκοῦσα, ης, ἡ, volens. q. ab εἴκω, cedo, non repugno. Hinc ἑκούσιος, ου, ὁ, ἡ, ſpontaneus. ἑκουσίως, adv. ultro, ſponte. ἀέκων, & ἀεκούσιος, ἄκων, & ἀκούσιος, non voluntarius, invitus.

E Λ

Ἐλάαν, incitare. Poet. pro ἐλάειν, ἐλᾶν, præſ. inf. ab ἐλάω. ſic in 3. ſing. præſ. ind. ἐλάει, ἐλᾷ, & Poet. ἐλάᾳ, curſum init, verbi ἐλάω, pro ἐλαύνω, agito, f. ἐλάσω.

Ἐλάασκον, ες, ε, ducebam, imperſ. Jon. pro ἤλαον, vel ἤλαυνον, ες, ε, ab ἐλάω, vel ἐλαύνω. a. 1. ἤλασα.

Ἔλαβον, ες, ε, & Dor. ἔλαβον, ſumpſi, a. 2. verbi λαμβάνω, capio. fut. λήψομαι.

Ἐλαθείς, tranſfixus, a. 1. part. paſs. ab ἠλάθην, verbi ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω. perſ. paſs. ἤλαμαι.

Ἔλαθον, ες, ε, latui, a. 2. act. ἐλαθόμην, a. 2. ind. med. verbi λανθάνω, lateo. f. λήσω. p. m. λέληθα.

ἘΛΑΙ΄Α, ας, ἡ, olea, oliva, arbor. q. a λεῖος, lævis, quod cutis ejus quaſi glabra ſit, & niteat. hinc ἔλαιον, ου, τὸ, oleum: ἀγριέλαιος, ου, ἡ, agreſtis oliva.

Ἐλάϊνος, ου, ὁ, ἡ, oleaginus. ab eodem them.

Ἔλαιον, ου, τὸ, oleum. in dativ. ἐλαίῳ. Th. ἐλαία.

Ἐλαίω, Dor. pro ἐλαίῳ. ab ἐλαιον.
Ἐλαιὼν, ῶνος, ὁ, olivetum. ab eodem them.
Ἔλακον, ες, ε, a. 2. verbi λακέω, ſonitum do. præt. med. λέλακα.
Ἐλαμίτης, ου, ὁ, nomen gentile. Hebr. latitans.
Ἔλασ', pro ἔλασε, 3. ſing. a. 1. act. Jon. verbi ἐλαύνω. vide ἐλάσαι.
Ἐλάσαι, compuliſse, a. 1. inf. act. verbi ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω.
Ἔλασαν, Jon. pro ἤλασαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. ab ἐλαύνω. a. 1. part. ἐλάσας, αντος, & Poet. ἐλάσσας.
Ἐλάσασκε, Poet. & Jon. pro ἤλασε, a. 1. act. verbi ἐλαύνω, impello.
Ἐλάσεια, ας, ε, a. 1. opt. Æolic. pro ἐλάσαιμι, αις, verbi ἐλαύνω.
Ἐλάσιππος, ου, ὁ, equorum agitator, ἐλαύνων ἵππον.
Ἔλασις, ἡ, militaris expeditio. ab ἐλαύνω, agito.
Ἐλάσκε, Jon. & Poet. pro ἤλα, ſeu ἤλαυνε, imperf. verbi ἐλάω, ſeu ἐλαύνω. f. ἐλάσω.
Ἐλασσάμενος, Poet. aor. 1. part. med. ἔλασσα, ας, ε, a. 1. ind. Poet. ab eodem verbo.
Ἔλασσε, trajecit, 3. ſingul. a. 1. Poet. ut & ἐλάσῃ, abigat, 3. ſing. aor. 1. ſub. ejuſdem verbi.
Ἐλάσσω, acc. contract. pro ἐλάσσονα, ας, α, ab ἐλάσσων, vel Att. ἐλάττων, ονος, ὁ, ἡ, minor. compar. a poſitivo ἐλαχὺς, parvus. in ſuperl. ἐλάχιστος.
Ἐλάσσων, vide in ἐλ[illegible]
Ἐλαστρέω, agito, impel[illegible] ab ἐλατὴρ, ῆρος, ὁ, impulſor. Th. ἐλαύνω. f. άσω, agito.
Ἐλάσω, abigam, futur. 1. verbi ἐλαύνω. f. άσω.
Ἐλάτεια, ας, ἡ, Elatia, nomen proprium.
ἘΛΆΤΗ, ης, ἡ, abies. at ἐλάτης, & ἐλάτῃσι, pro ἐλάταις, dat. plur. Jon. inde ἐλάτινος, ου, ὁ, abiegnus. q. ab ἐλάω, in altum tendo. Eſt enim arbor admodum procera.
Ἐλατὴρ, ῆρος, ὁ, agitator, auriga. Th. ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω. perf. paſſ. ἤλαμαι, σαι, ται.
Ἐλατόμησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi λατομέω, exſcindo. f. ήσω. a λατόμος, ου, ὁ, lapicida. quod ex λᾶς, λαὸς, ὁ, lapis, & τόμος, fruſtum. ex p. m. τέτομα, verbi τέμνω, ſcindo.
Ἐλαττονέω, minus habeo. fut. ήσω. a. 1. ἠλαττόνησα. Th. ἐλαχὺς, parvus.
Ἐλαττονωθῶσιν, an ἐλαττονηθῶσιν, legend. 3. plur. aor. 1. ſub. paſſ. verbi ἐλαττονέω, minus habeo. Th. ἐλαχὺς, parvus. quod vide.
Ἐλαττόω, minuo. f. ώσω. a. 1. ἠλάττωσα. perf. ἠλάττωκα. præſ. inf. paſſ. ἐλαττοῦσθαι. Th. ἐλαχὺς, parvus. ἐλάσσων, ἐλάχιστος.
Ἐλαυνέμεν, præſ. inf. Jon. pro ἐλαύνειν. ἐλαύνειν σκοπὸν, ſcopum attingere. ἔλαυνε, præſ. imperat. verbi ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω.
Ἐλαύνοι, 3. ſingul. præſ. opt. act. ab ἐλαύνω. quod vide.
Ἐλαύνοντ', pro ἐλαύνοντε, impellentes. nom. dual. part. præſ. ab eodem th.
ἘΛΑΎΝΩ, Dor. ἐλάω. f. άσω, agito, proveho, ſtimulo, progredior, evado. quaſi ab ἐλάω. p. ἤλακα, Att. ἐλήλακα. hinc perf. part. act. ἐληλακώς. imperf. paſſ. ἐλαυνόμην, ου, ετο. perf. paſſ. ἤλαμαι, σαι, ται. Hinc ἐλατὴρ, ῆρος, ὁ, agitator, auriga.
Ἐλάφοιο, gen. Jon. ab ἔλαφος, ου, ὁ, ἡ, cervus, cerva.
ἜΛΑΦΟΣ, ου, ὁ, ἡ, cervus, cerva. quaſi ἐλαῦν ὄφις, quod ſerpentes e cavernis trahat. Vel q. ἐλαύνων ὄφις, ſerpentes abigit. vel q. ἐν ἔλεσι φαίνω, quod in profundis ſylvis appareat. Hinc ἐλάφειος, ου, ὁ, ἡ, cervinus.
Ἐλαφρία, ας, ἡ, levitas. ab ἐλαφρὸς, ὁ, ὁ, levis.
ἘΛΑΦΡΌΣ, ὁ, ὁ, levis, & celer, inſtar cervi. q. ab ἔλαφος. comp. ἐλαφρότερος, levior.
Ἐλαφρότερος, ου, ὁ, levior. comp. ab ἐλαφρὸς, ὁ, ὁ, levis.
Ἔλαχον, ſortitus eſt, 3. ſing. a. 2. verbi λαγχάνω, ſortior. f. λήξομαι, λάξομαι, & κληρώσομαι. perf. Att. εἴληχα. a. 2. ἔλαχον, ες, ε. p. m. λέλογχα.
Ἐλάχηνα, a. 1. act. verbi λαχαίνω, fodio.
Ἐλάχιστος, ου, ὁ, minimus, ſuperl. a μικρὸς, parvus. comp. ἐλάσσων, minor. Th. ἐλαχὺς, parvus. hinc novum comp. formatur, ἐλαχιστότερος. Epheſ. 3. 8.
Ἔλαχον, ες, ε, a. 2. vide ἔλαχον.
Ἐλαχυπτέρυξ, γος, ὁ, qui alas, vel pinnas parvas habet. μικροπτέρυξ, ab ἐλαχὺς, parvus, & πτέρυξ, γος, ἡ, ala.
ἘΛΑΧΎΣ, εῖα, ὑ, parvus. ut μικρὸς. comp. ἐλάσσων. ſuperl. ἐλάχιστος, minimus. ἐλαττόω, diminuo. ἐλάττωμα, ατος, τὸ, vitium, deterior conditio. q. ab ἕλω, capio. Parva facile capiuntur.
Ἐλάω, agito, arceo. Th. ἐλαύνω.
Ἐλδεαι, Jon. pro ἔλδῃ, 2. ſing. præſ. ab ἔλδομαι, cupio.
ἜΛΔΟΜΑΙ, ῃ, εται, deſidero, cupio, appeto. Hinc ἔλδωρ, & ἐέλδωρ, ορος, τὸ, deſiderium. q. ab ἕλω, capio. Lubentes capimus, quæ cupimus.
Ἔλε, & ἕλ', interfecit, rapuit, 3. ſing. a. 2. Jon εἷλεν, ες, ε, verbi αἱρέω, capio. f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. inf. ἑλεῖν.
Ἐλεάζαρ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. Dei auxilium.
Ἐλεαίρω, miſereor, idem quod ἐλεέω, Poet. Them. ἔλεος, ου, ὁ, miſericordia.
Ἐλεάκιμ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Hebr. Deus reſtituet.
ἘΛΕΑ͂Σ, avis nomen. vel ἐλέα, quia paludes inſpectat, quæ ἕλη, vide Ariſt. Hiſt. animal. lib. 9. cap. 16.
Ἐλεγξάντων, 3. plur. imperat. activ. vide ἐλέγξῃς.
Ἐλέγξῃς, ſpreveris, 2. ſing. a. 1. ſub. act. ἔλεγξον, άτω, argue, a. 1. imperat. act. ab ἐλέγχω, arguo, reprehendo.
Ἔλεγξις, εως, ἡ, redargutio. ab eodem them.
Ἔλεγον, Dor. pro ἔλεγον, Imp. verbi λέγω.
ἜΛΕΓΟΣ, ου, ὁ, lamentatio, luctus, carmen lugubre. quaſi ab ἐλεέω, miſereor. vel ἀπὸ τοῦ ἒ λέγειν.
Ἐλεγχθῇ, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. verbi ἐλέγχω. quod vide.
Ἔλεγχος, εος, τὸ, probrum, dedecus. & in plur. ἐλέγχεα. & ἔλεγχος, ου, ὁ, argumentum, probatio. Th. ἐλέγχω, arguo.
ἘΛΈΓΧΩ, fut. ξω, arguo, convinco, argumentis demonſtro. a. 1. ἤλεγξα. a. 1. imperat. ἔλεγξον, άτω. præt. ἤλεγχα. & ἐλέγχομαι, redarguor, reprehendor. perf. paſſiv. ἤλεγμαι, ξαι, κται. aor. 1. paſſ. ἠλέγχθην. a. 1. ſub. paſſiv. ἐλεγχθῶ, ῇς, ῇ. Hinc ἔλεγχος, ου, ὁ, argumentum, probatio. q. παρὰ τὸ ἔλεον ἔχειν. Vel ab ἕλω, capio, & ἄγχω, ſtrangulo. qui enim refellitur, obmuteſcit, & illi os obturatur, & ſic quaſi ſtrangulatur.
ἘΛΕΔΏΝΗ, ης, ἡ, Eledona, ſpecies quædam polypi.
Ἐλέειν, capere, dialyſ. Jon. pro ἑλεῖν, a. 2. inf. act. verbi αἱρέω, capio. f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον, ες, ε.
Ἐλεεινὸς, ὴ, ὸ, ὁ, miſerabilis, ab ἔλεος, ου, ὁ, miſericordia.
Ἐλεεῖσθαι, præſ. inf. ab ἐλεέομαι, conſequor miſericordiam. Th. ἔλεος, ου, ὁ, miſericordia.
Ἐλεέω, ῶ, miſereor, cum acc. f. ήσω. a. 1. ἠλέησα. a. 1. imperat. ἐλέησον, άτω. a. 1. ſub. ἐλεήσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. ἐλεῆσαι. perf. act. ἠλέηκα. perf. paſſ. ἠλέημαι. a. 1. paſſ. ἠλεήθην. a. 1. ſub. ἐλεηθῶ, ῇς. Th. ἔλεος, ου, ὁ, miſericordia.
Ἐλεηθῶσι, miſericordiam conſequantur. 3. plur. aor. 1. ſub. paſſ. ab ἠλεήθην, a. 1. paſſ. verbi ἐλεέω, quod vide.
Ἐλεήμων, ονος, ὁ, ἡ, miſericors. ab ἐλεέω.
Ἐλεημοσύνη, ης, ἡ, miſericordia, eleemoſyna, donum, quod in pauperes erogatur.
Ἐλέησε, miſeratus fuit, 3. ſing. aor. 1. ἐλεῆσαι, a. 1. inf. verbi ἐλεέω.
Ἐλέησον, άτω, a. 1. imp. act. verbi ἐλεέω.
Ἐλείθυια, ας, ἡ, idem quod Εἰλείθυια, Lucina. quod vide.
Ἑλεῖν, interficere, a. 2. inf. act. verbi αἱρέω, interficio, capio. f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.
Ἐλειὸς, ὁ, ὁ, glis. Th. ἕλος, εος, τὸ, palus. Vel ab ἑλέω, quia ſurſum verſus caudam flectit. & ἐλινύειν, eſt otiari. Glis ſomniculoſus.
Ἐλείψασκον, reliqui, Jon. pro ἔλειψα, a. 1. ind. act. verbi λείπω, linquo. f. ψω. p. φα. a. 2. ἔλιπον.
Ἐλέκτο, concubuerat, Poet. pro ἐλέλεκτο, 3. ſing. pluſq. perf. verbi λέγομαι, cubo. f. ξομαι. p. λέλεγμαι.
ἘΛΕΛΕΥ͂, acclamatio bellica, an ab ἀλαλεῦ ἰὴ, ab hallelujah, id eſt, laudare Dominum. hinc ἐλελίζω, clamo hoc genere clamoris.
Ἐλελήθει, pro ἐλελήθει, Jon. oblitus erat, 3. ſing. pluſq. perf. med. & in 3. plur. ἐλελήθεσαν, correpta Att. penultima, verbi λανθάνω, lateo. fut. λήσω. a. 2. ἔλαθον. præt. med. λέληθα.
Ἐλέλιζον, torquebat, imp. Jon. ab ἐλελίζω, quaſſo, convolvo. Th. εἰλέω, verſo.
Ἐλέλικτο, convolutus erat, pro ἐλήλικτο, 3. ſingul. pluſq. perf. paſſ. ab ἑλίσσω, volvo. f. ξω. p. ἕλιχα. perf. paſſ. ἕλιγμαι, & per reduplic. Att. ἐλήλιγμαι. unde pluſq. perf. ἠληλίγμην, ξο, κτο, ſublato utroque augmento, remanente tamen reduplicatione. Th. εἰλέω, verſo.
Ἐλελίξαις, Æol. pro ἐλελίξας, aor. 1. part. ab ἐλελίζω, pulſo, quatio. Th. εἰλέω, verſo.
Ἐλέλιξεν, commovit, aor. 1. ind. act. ab ἐλελίζω, fut. ξω, circumago, quod ab ἑλίσσω, volvo. Th. εἰλέω, verſo.
Ἐλέλιχθεν, Bœot. pro ἐλελίχθησαν, 3. pl. a. 1. paſſ. ab ἐλελίζω.
Ἐλελόγχει, 3. ſingul. pluſq. perf. med. verbi λαγχάνω, ſortior. f. κληρώσομαι. a. 2. ἔλαχον. p. m. λέλογχα.
Ἐλελοίπεσαν, omiſerant, Att. pro ἐλελοίπεσαν, 3. pl. pluſq. perf. med. verbi λείπω, linquo. f. ψω. p. λέλειφα. a. 2. ἔλιπον. p. m. λέλοιπα.
Ἕλεν, pro εἷλεν, invaſit, 3. ſing. a. 2. ind. activ. Jonic. verbi αἱρέω, capio. f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον, ες, ε.
ἘΛΈΝΗ, ης, ἡ, & Dor. Ἑλένα, Helena. Eſt & ἑλένη, ſeu ἑλάνη, lampas, fax. q. ab ἕλω. Sed ἑλένιον, feſtum in honorem Helenæ. Eſt & ἑλένιον, herba quædam e lacrymis Helenæ nata.
Ἐλέξατο, dormivit, aor. 1. med. verbi λέγομαι, f. λέξομαι.
Ἐλεόθρεπτος, ου, ὁ, ἡ, genitus, ſeu nutritus in paludibus. ab ἕλος, εος, τὸ, palus, & τρέφω, alo.
Ἐλεοῖσιν, menſis, dat. pl. Jon. ab ἐλεὸς, ὁ, ὁ, menſa. quod vide.
Ἐλεόν, miſere, per ſyncop. pro ἐλεεινόν. ab ἐλεεινὸς, miſer. quod ab ἐλεέω, miſereor. Thema ἔλεος, ου, ὁ, miſericordia.
ἜΛΕΟΣ, ου, ὁ, miſericordia, vel εος, ους, τὸ. Forte ab ἐλεὸς, menſa coquinaria, inde enim dantur eleemoſynæ. De divitum quadra pauperibus victitandum. Hinc ἐλεεινὸς, ὁ, ὁ, miſerabilis. ἐλεέω, fut. ήσω, miſereor. ἐλεήμων, ονος, ὁ, ἡ, miſericors. ἐλεημοσύνη, ης, ἡ, eleemoſyna, miſericordia.
ἘΛΕΌΣ, ὁ, ὁ, ſive ἐλεὸν, ὁ, τὸ, menſa coquinaria. unde coquus ἕλε, id eſt accipit coquenda.
Ἐλέπισα, ας, ε, a. 1. verbi λεπίζω, decortico, quod vide.
Ἑλέπολις, aries bellicus. ab ἑλεῖν πόλιν.
Ἑλέσθαι, inſtituiſſe, capere, aor. 2. inf. med. verbi αἱρέω, capio. f. ήσω. p. ᾕρηκα.

νῃ. a. 2. med. εἰλόμην.

Ἕλεσθε, ſumite, 2. plur. ἑλέσθω, 3. ſing. a. 2. imperat. med. ejuſdem verbi.

Ἑλετή, ῆς, ἡ, quæ pati poteſt, ab ἑλετός, ὁ, ὁ, ἡ, quod ab αἱρέω, capio.

Ἑλέτην, interfecerunt, aor. 2. act. dual.

ἕλετο, pro εἵλετο, abſtulit, 3. ſing. a. 2. med. verbi αἱρέω.

Ἑλεῦ, elige, Dor. pro ἑλοῦ, ἑλέο, aor. 2. imperat. med. verbi αἱρέομαι.

Ἐλευθερία, ας, ἡ, libertas. ἐλευθερότης, ητος, ἡ, ingenuitas. ab ἐλεύθερος. quod vide.

ἘΛΕΥ'ΘΕΡΟΣ, ου, ὁ, liber, immunis. παρὰ τὸ ἐλεύθειν, ὅπου ἐρᾷ. quod eat quo velit, non ligatus. Hinc ἐλευθερόω, libero. ἐλευθέρωσις, εως, ἡ, liberatio. ἐλευθερία, ας, ἡ, libertas.

Ἐλευθεροῦντας, acc. plur. part. præſ. ab ἐλευθερόω, quod vide.

Ἐλευθερόω, libero. fut. ώσω. perf. ἠλευθέρωκα. a. 1. ἠλευθέρωσα. a. 1. ſub. ἐλευθερώσω, ῃς, ῃ. perf. paſſ. ἠλευθέρωμαι. aor. 1. paſſ. ἠλευθερώθην. a. 1. part. paſſ. ἐλευθερωθείς, έντος. f. 1. paſſ. ἐλευθερωθήσομαι. Th. ἐλεύθερος, liber.

Ἐλευθηρός, & ἐλευθήρ, ῆρος, ἡ, nomen propr. urbis in Bœotia.

Ἔλευσις, εως, ἡ, adventus, ab inuſitato ἐλεύθω, pro quo ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι.

Ἐλεύθω, venio, inuſit. ab ἐλεύω. Th. ἔρχομαι. f. ἐλεύσομαι, venio. Ἐλευθώ, ελευθοῦς, Lucina; quod invocetur, ut partus veniat [illegible]tem. ab ἐλεύθω, venio.

Ἐλεύσομαι, ῃ, εται, veniam, & in 3. pl. ἐλεύσονται, fut. & med. ἐλευσόμενος, f. 1. part. med. verbi ἔρχομαι, venio. a. 2. med. ἤλυθον, & per ſyncop. ἦλθον, ες, ε.

ἘΛΕΦΑΙ'ΡΩ, & ἐλεφαίρομαι, decipio, noceo, lædo. 3. ſing. imperf. ἐλεφαίρετο. q. ab ἐλαφρός. Eſt enim levitas decipere, ſed videtur eſſe a λάφυρα, ſpolia.

ἘΛΕ'ΦΑΣ, αντος, ὁ, elephas. dat. ἐλέφαντι. qui εἰς ἕλη φύει, id eſt, φαίνει, quod ſit animal magnum, & conſpicuum. Hinc ἐλεφάντινος, η, ον, eburneus. ἐλεφαντίασις, εως, ἡ, lepra.

Ἐλέχθην, ης, η, dictus ſum, a. 1. ind. paſſ. a λέγω, dico. f. ξω. p. λέλεχα. a. 1. ἔλεξα.

Ἔλεψε, decorticavit, 3. ſing. a. 1. act. a λέπω. f. ψω. a. 2. ἔλαπον.

ἝΛΗ, & εἵλη, ης, ἡ, calor Solaris, q. ab ἕλω, capio, quod a calore Solari frutices, & omnia vegetativa ſuum incrementum capiant. hinc εἵλησις, εως, ἡ, æſtus. Sed ἕλῃ, a. 2. ſub. act.

Ἔλησα, pro ἔλησα, Poet. a λάω, λῶ, volo. pro θέλω, per aphæreſin ſyllabæ initialis.

Ἕληαι, ceperis, a. 2. ſub. med. Jon. pro ἕλῃ, ab αἱρέω, capio. fut. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Ἐλήθετο, oblitus eſt, Jon. pro ἐλάθετο, 3. ſing. aor. 2. med. verbi λανθάνω. f. λήσομαι. a. 2. ἔλαθον.

Ἐλήλακα, abegi, perf. Att. pro ἤλακα, verbi ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω.

Ἐληλάκεσαν, ejecerant, Attic. pro ἠλάκεσαν, 3. plur. pluſq. perf. ejuſdem verbi.

Ἐληλακότες, provecti ſunt, perf. part. act. Att. pro ἠλακότες, ejuſdem verbi.

Ἐλήλαμαι, abactus ſum, & ἐληλάμην, perf. & pluſq. perf. paſſ. hinc ἐληλαμένος, ſummotus, pro ἠλαμένος, perf. part. Att. verbi ἐλαύνω, abigo.

Ἐληλαμένος, Att. & Jon. pro ἠλαμένος, perf. part. paſſ. verbi ἐλαύνω, agito. f. άσω.

Ἐλήλαται, Att. pro ἤλαται, perf. ἐληλάκειν, immiſſus erat, Att. pro ἠλάκειν, pluſq. perf. Att. vide ἐλήλακα.

Ἐλήλεγκται, redargutus eſt, perf. Attic. paſſ. pro ἤλεγκται, verbi ἐλέγχω, redarguo.

Ἐλήλεγμαι, convictus ſum, pro ἤλεγμαι, perf. ind. paſſ. Att. ab eodem them.

Ἐληλέδαται, Jonic. pro ἐλήλανται, ſeu ἐληλασμένοι εἰσί, 3. plur. perf. paſſ. verbi ἐλαύνω.

Ἐληλουθώς, perf. part. med. Att. & Æol. pro ἐληλυθώς, verbi ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. præt. med. ἤλυθα, Att. ἐλήλυθα, Æol. ἐλήλουθα.

Ἐλήλυθα, veni, Att. pro ἤλυθα, perf. med. ejuſdem verbi.

Ἐληλύθειν, veneram, & in 3. plur. ἐληλύθεισαν, Att. pro ἐληλύθεισαν, pluſq. perf. med. ejuſdem verbi.

Ἐληλυθυῖα, adveniens, præt. part. med. f. g. a maſc. ἐληλυθώς, quod a præt. med. ἐλήλυθα, verbi ἔρχομαι.

Ἔληξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi λήγω, ceſſo. f. ξω.

Ἐλήφθης, ſumptus es, 2. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi λαμβάνω, ſumo. f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον.

Ἐλθέ, Att. pro ἔλθε, veni, a. 2. imperat. ἐλθεῖν, a. 2. inf. ἔλθοι, a. 2. opt. ἔλθῃς, a. 2. ſub. verbi ἔρχομαι, venio.

Ἐλθέμεν, Jon. & ἐλθέμεναι, Dor. pro ἐλθεῖν, a. 2. inf. ejuſdem verbi.

Ἐλθεῖν, Dor. etiam pro ἐλθεῖν, aor. 2. inf.

Ἐλθῶν, Dores dicunt pro ἐλθεῖν, veniſſe, aor. 2. inf. act. ab aor. 2. ἦλθον, verbi ἔρχομαι.

Ἔλθῃς, ἔλθῃ, 2. & 3. ſing. a. 2. ſub. act. ſic & ἔλθῃσι, pro ἔλθῃσι, quod ejuſdem verbi Jon. pro ἔλθῃ, a. 2. ſub. σι, paragog.

Ἔλθοι, venerit. 3. ſing. aor. 2. opt. ἐλθοίμην, οιο, aor. 2. opt. med. ejuſdem verbi.

Ἐλθόν, aor. 2. part. n. g. ἐλθόντ', pro ἐλθόντε, nom. dual. ἐλθόντα, acc. ſing. m. g. a. 2. par. act. ejuſdem verbi.

Ἐλθόντεσσιν, advenientibus, dat. pl. Jon. & Poet. pro ἐλθοῦσι, aor. 2. part. act. verbi ἔρχομαι, venio.

Ἔλθοσαν, Bœot. pro ἦλθον, 3. plur. a. 2. ind. Sic ἔλθοισαν, in Bibliis pro ἔλθοιεν, 3. plur. aor. 2. opt. act. verbi ἔρχομαι.

Ἐλθοῦσ', pro ἐλθοῦσα, aor. 2. part. f. g. ab eodem verbo.

Ἔλθω, ῃς, ῃ, a. 2. ſub. act. ἐλθών, οῦσα, όν, a. 2. part. verbi ἔρχομαι, venio. a. 2. ἦλθον.

Ἐλιγήσομαι, complicabor, f. 2. ind. paſſ. verbi ἑλίσσω, vel ττω. a. 2. ἤλιγον. a. 2. paſſ. ἠλίγην. Th. εἰλέω, verſo.

Ἐλιέζερ, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον. Hebr. Deus reſtituet.

Ἐλιθοβόλεον, ουν, imperf. ἐλιθοβόλησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi λιθοβολέω, lapidibus ferio, a λίθος, lapis, & βάλλω, jacio. p. m. βέβολα.

Ἕλικας, acc. pl. curvas. ἑλίκεσσιν, dat. pl. ab ἕλιξ, ικος, ἡ, volumen. & adjectiv. ſumitur pro intortus. Th. εἰλέω, verſo.

Ἑλίκη, ης, ἡ, nomen urbis.

Ἑλικοβλέφαρος, ου, ὁ, ἡ, cui palpebræ ſunt volubiles, tortiles, aut nigræ. ab ἑλικός, ὁ, volubilis, niger. quod ab ἑλίσσω, volvo. Thema εἰλέω, idem.

Ἑλικτός, ή, όν, involutus, intortus, curvus. quod ab ἑλίσσω, circumvolvo. Th. εἰλέω, volvo.

Ἑλικών, ῶνος, ὁ, nomen montis, nomen habens ab anfractuoſis viis. Hinc Ἑλικωνιάδες, Muſæ. dat. plur. Ἑλικωνιάδεσσι. Et Ἑλικώνιαι παρθένοι, pro Muſis.

Ἑλίκωπες, nom. plur. ab ἑλίκωψ, cui oculi verſatiles, vel rotundi. ab ἑλικός, volubilis, niger; quod ab ἑλίσσω, volvo. Th. εἰλέω, verſo, & ὤψ, ὠπός, ὁ, oculus. Th. ὄπτομαι, video.

Ἑλικώπιδα, acc. ſingul. ab ἑλικῶπις, ιδος, ἡ, limis oculis contuens. Vide in Ἑλικῶπις.

Ἑλικῶπις, ιδος, ἡ. Dicitur de puella, quæ amantium oculos ad ſe trahit. vel quæ nigris oculis eſt decora. vel, cui oculi ſunt volubiles, & rotundi. ab ἑλικός, ὁ, ὁ, volubilis, tortilis; item niger. quod ab ἑλίσσω, volvo. Th. εἰλέω, verſo.

Ἑλίκωπες, etiam Græci dicebantur, ἀπὸ τοῦ ἑλίσσειν τὰς κώπας, a remis circumvertendis.

ἘΛΙΝΝΥ'Ω, & ἐλινύω, quieſco, otior, ſedeo. q. ab εἰλέω, concludo. Habet & Heſych. ἐλινύειν, ἑορτάζειν, παύεσθαι, ἀργεῖν, hoc ſonat, Græcari; ut ſit, concluſum velut vivere.

ἜΛΙΝΟΣ, ου, ὁ, ramus. q. ab εἰλεῖσθαι, circumagi. agitatur in arbore.

Ἕλιξ, & εἵλιξ, ικος, volumen. ab ἑλίσσω, vel εἰλέω, volvo.

Ἐλιού, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον, Hebr. laus Dei.

Ἔλιπον, ες, ε, reliqui, & in 3. plur. ἔλιπον, aor. 2. activ. verbi λείπω, linquo. f. ψω. p. φα. p. m. λέλοιπα.

Ἐλισαβέτ, nomen mul. ἄκλιτον. Hebr. Deus juravit.

Ἐλισαῖος, αίου, ὁ, nomen Prophetæ Hebr. a Deo ſalus.

Ἐλισσέμεν, & ἐλισσέμεναι, Dor. pro ἑλίσσειν, præſ. inf. verbi ἑλίσσω, circumvolvo. Th. εἰλέω, volvo.

Ἐλίσσετο, 3. ſing. & ἐλίσσοντο, pro ἐλίσσοντο, 3. plur. imperf. paſſ. verbi λίσσομαι, ſupplico.

Ἑλισσομένη, præſ. part. paſſ. f. g. ab ἑλίσσομαι. Th. εἰλέω, volvo.

Ἑλίσσω, volvo, ab εἰλέω. ἑλελίσσω, & ἑλελίζω, torqueo, circumago ſubito.

Ἔλιφθεν, relicti ſunt, Bœot. ſeu Æol. ſyncop. pro ἐλείφθησαν, 3. plur. a. 1. paſſ. verbi λείπω, linquo. f. ψω. aor. 2. ἔλιπον.

Ἑλίχρυσος, ου, ὁ, εἶδος φυτοῦ, ὃ τὸ ἄνθος ὅμοιον κρόκῳ, καὶ οἷον χρυσοειδές.

Ἕλκε, trahebat, imperf. Jon. pro εἷλκεν, ες, ε. ἕλκεο, Jon. pro ἕλκου, præſ. imperat. paſſ. verbi ἕλκω, traho, & in 3. plur. ἕλκουσι. f. ἕλξω.

Ἕλκει, ulceri, dat. ſing. ab ἕλκος, εος, τό, ulcus. ab ἕλκω, traho.

Ἑλκέμεν, præſ. inf. Jon. pro ἕλκειν, ab ἕλκω, traho. imperf. εἷλκον.

Ἕλκεο, vide in ἕλκε, trahebat.

Ἑλκεσίπεπλος, ου, ὁ, ἡ, longa veſte induta. ab ἕλκω, traho, & πέπλος, ου, ὁ, veſtimentum muliebre.

Ἕλκετο, traxit, imperf. paſſ. Jon. pro εἵλκετο, ab ἕλκω, traho. f. ξω. a. 1. εἷλξα.

Ἑλκηδόν, adverb. luctando, attrahendo; ut ſupplantetur. Th. ἕλκω.

Ἑλκηθμός, οῦ, ὁ, violenta tractio; ab ἕλκω, traho.

ἝΛΚΟΣ, εος, τό, ulcus. dat. ſing. ἕλκεϊ, ἕλκει. q. ab ἕλκω, traho. ergo ut vulnus, a vello, ob divulſionem continui: ita ἕλκος, ab ἕλκω, ob diſtractionem cutis, & continui divulſionem.

Ἑλκόω, exulcero. f. ώσω. p. ἥλκωκα. perfect. paſſiv. ἥλκωμαι, unde partic. ἡλκωμένος. Them. ἕλκος, εος, τό, ulcus.

Ἑλκυστάζω, trahendo rapto. ab ἑλκύω, quod vide.

Ἑλκύω, traho. f. ύσω. a. 1. εἵλκυσα. a. 1. inf. act. ἑλκύσαι. aor. 1. part. ἑλκύσας, αντος, ὁ. Th. ἕλκω, traho.

ἝΛΚΩ, traho: & metaph. vivo cum aliquo. f. ξω. hinc ἕλξις, εως, ἡ, tractio. ὁλκή, ῆς, ἡ, idem. ὁλκός, οῦ, ὁ, tractus. ἑλκέω, ήσω. & ἑλκύω, ύσω, traho. ἑλκυστικός, οῦ, ὁ, attractivus. q. ab ἕλω, capio. Captæ prius res ſunt, quam tractæ, & abductæ.

Ἔλλαβε, ſumpſit, Poet. pro ἔλαβε, a. 2. ind. act. verbi λαμβάνω, capio. f. λήψομαι. p. λέληφα, & Att. εἴληφα. a. 2. ἔλαβον.

Ἑλλάδος, gen. ſing. ab Ἑλλάς, quod vide.

Ἐλλάμψεσθαι, Jon. & Poet. fut. 1. med. pro λαμπρὸν γενέσθαι, clarum, ac illuſtrem fore. ex ἐν, & λάμπω, ſplendeo, clarus ſum.

Ἕλλαν, ανος, ὁ, Doric. pro Ἕλλην, Attice etiam pro Ἑλληνικός, ponitur.

Hinc & Ἑλλάνιος πατὴρ, pro Ἑλλήνιος.
Ἑλλανοδίκας, α, ὁ, Dor. pro Ἑλληνοδίκης, ου, ὁ, idem valet, ac ſi dicas Ἑλλήνων βραβευτὴς, Græcorum judex.
Ἑλλὰς, άδος, ἡ, Græcia. dat. Ἑλλάδι, acc. Ἑλλάδα.
Ἑλλάσαι, Poet. pro ἐλάσαι, abegiſſe, a. 1. inf. verbi ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω.
Ἑλλάσποντος, ου, ὁ, Dor. pro Ἑλλήσποντος, ου, ὁ, Helleſpontus.
Ἔλλαχον, Poet. pro ἔλαχον, ſortitus ſum, a. 2. ind. act. verbi λαγχάνω, ſortior, aor. 2. ſub. λάχω, ῃς, ῃ. præt. med. λέλογχα.
ἘΛΛΕ'ΒΟΡΟΣ, ſeu ἐλλέβορος, ου, ὁ, helleborus, veratrum. παρὰ τὸ ἑλεῖν βορᾷ, quod capiat, ſeu ſuffocet eſu.
Ἐλλεδανοῖσιν, dat. pl. Jon. ab ἐλλεδανός, ῦ, ὁ, vinculum, reſtis. ab ἕλλω, ſtringo, Th. εἰλέω, coarcto.
Ἐλλείπω, εις, ει, idem quod ſimplex λείπω, relinquo. f. ψω. p. φα. a. 2. ἔλιπον.
Ἔλλειψις, εως, ἡ, derelictio, ab ἐλλείπω. Th. λείπω, relinquo.
Ἔλλερα, mala. quaſi ab ὀλλύω, perdo.
Ἔλλεχος, ὁ, ἡ, vulgatus, qui eſt in omnium ore, & ſermone. ab ἐν, & λέσχη, ης, ἡ, ſermocinatio.
ἙΛΛΗΝ, ηνος, ὁ, Hellen, filius Deucalionis, a quo auctore Ἕλλην dicitur Græcus; pro eodem & ἑλληνικός, ὁ. Inde ἑλληνικός, Græcanicus. ἑλληνίζω, Græcos ſequor, ſeu imitor. Ἑλλὰς, άδος, ἡ, Græcia.
Ἑλληνίζω, cum Græcis facio, Græcos imitor, Græce loquor. fut. ίσω. p. ἡλλήνικα. perf. paſſ. ἡλλήνισμαι, unde eſt ἑλληνισμός, ῦ, ὁ, Græciſmus. Th. Ἕλλην, Græcus.
Ἑλληνικός, ή, όν, Græcus, a, um; item Græcanicus, ab eodem them.
Ἑλληνίς, ίδος, ἡ, Græca. Ἑλληνιστής, ῦ, ὁ, Græcanicus. ἑλληνιστὶ, adverb. Græce. Th. Ἕλλην.
Ἑλληνοδίκαι, ῶν, οἱ, præſides, ac judices certaminum Græcorum, qui & ἀγωνοθέται vocabantur.
Ἔλληξα, Poet. pro ἔληξα, a. 1. ind. act. a λήγω, ceſſo, f. ξω.
Ἑλλήσποντος, ου, ὁ, Helleſpontus.
Ἐλλιπής, έος, ὁ, ἡ, & ἐλλιπές, τὸ, cui deeſt aliquid, imperfectus. ab ἐλλείπω, deficio. Th. λείπω, linquo.
Ἐλλογέω, imputo: cum dat. ἐλλόγει, præſ. imperat. fut. ἐλλογήσω. a. 1. ἐνελόγησα. ab ἔλλογος, rationis particeps. ex ἐν, & λόγος, ratio, quod a λογίζομαι, reputo. Th λέγω, dico.
Ἐλλόγιμος, ου, ὁ, idem quod λόγιμος, celebris, nobilis. Th. λέγω, dico.
Ἔλλοπας, mutos, acc. plur. ab ἔλλοψ, οπος, qui vocem edere nequit. ab ὄψ, ὀπός, ἡ, vox, & λείπω, linquo. f. ψω. p. φα. a. 2. ἔλιπον. præt. med. λέλοιπα.
Ἐλλοπιεύειν, piſcari, præſ. inf. ab ἐλλοπιεύω. quod ab ἔλλοψ, οπος, ὁ, qui vocem edere nequit, epitheton piſcium. ab ὄψ, ὀπός, ἡ, vox, & λείπω, linquo.
ἘΛΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, hinnulus. vertitur etiam, mutus. q. ab ἔλλω, contineo, continet vocem.
Ἔλλοψ, οπος, ὁ, mutus, piſcis acipenſer, ab ὄψ, ὀπός, ἡ, vox, & λείπω, linquo.
Ἔλλω, contineo. q. ab εἰλέω, coarcto.
Ἐλλώτια, ων, τὰ, dies feſtus, de quo conſule Pindari Scholiaſten, Olymp. Od. 13
ἘΛΜΙΝΣ, ινθος, ἡ, lumbricus, tinea. ab εἰλεῖν, quia ſe volvit repens. aut quia ceu ἐν ἕλει μένει, in humido, & veluti paludoſo corporis naſcitur.
Ἐλμωδὰμ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. Deus menſurabit eos.
Ἐλογίσθην, ης, η, aor. 1. ind. paſſ. verbi λογίζομαι, quod vide.
Ἐλόων, lavabam, Dor. pro ἔλοεν, verbi λούω, lavo. vel a verbo Poet. λοέω. imperf. ἐλόεον, ἔλουν, & Dor. ἐλόων.
Ἐλοιδόρει, 3. ſing imperf. act. verbi λοιδορέω, convitior, maledico. Th. λοίδορος, ου, ὁ, convitiator.
Ἑλοίμην, οιο, οιτο, a. 2. opt. med. verbi αἱρέω, capio. f. ήσω. p. ᾕρηκα. aor. 2. εἷλον.
Ἕλοιμι, οις, ἕλοι, a. 2. opt. act. ejuſdem verbi.
Ἑλοῖσα, ας, ἡ, Dor. pro ἑλοῦσα, aor. 2. part. f. g. verbi αἱρέω, capio. fut. ήσω. a. 2. εἷλον.
Ἑλόμην, Jon. pro εἱλόμην, a. 2. med. ab eodem verbo.
Ἕλον, Jon. pro εἷλον, cepi, a. 2. ind. act. ἑλόντ᾽, pro ἑλόντε, dual. a. 2. part. ἑλόντα, acc. ſing. ejuſdem temporis, & modi. ἕλοντο, ſumpſerunt, 3. plur. aor. 2. med. Jon. ab αἱρέω, capio.
ἝΛΟΣ, εος, τὸ, palus. inde ἑλώδης, εος, ὁ, ἡ, paluſtris. an ἕλος, a πελός, niger, quia lutulenta paludis aqua? aut quia non ibi ἕλη.
Ἑλοῦ, elige, a. 2. imperat. m. ab αἱρέω.
Ἐλοῦμεν, lavabamus, per ſyncop. pro ἐλούομεν, ab ἔλουον, imperf. verbi λούω, lavo. f. σω.
Ἑλοῦντες, nom. plur. fut. 2. part. verbi αἱρέω, capio. f. 2. ἑλῶ, ᾶς, ᾶ.
Ἑλοῦσ᾽, pro ἑλοῦσα, a. 2. part. f. g. ἑλοῦ, a. 2. imperat. med. ejuſdem verbi.
Ἐλοχεύθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi λοχεύω, pario. f. εύσω. a. 1. ἐλόχευσα, ας, ε, peperi. Th. λοχός, ῦ, ὁ, ἡ, gravida. V. λόχος, cohors.
Ἐλόωσι, Poet. pro ἐλῶσι, vel ἐλάουσι, 3. plur. præſentis pro futuro, ab ἐλάω, quo Poetæ pro ἐλαύνω, utuntur.
Ἔλπεαι, ſperas, pro ἔλπῃ, 2. ſing. præſ. ἐλπέσθαι, præſ. inf. ab ἔλπομαι, ῃ, εται, Poet. pro ἐλπίζω, ſpero. Th. ἐλπίς, ſpes.
Ἔλπεο, ſpera, Jon. pro ἔλπου, præſ. imperat. vel 2. ſing. imperf. Jon. pro ἤλπου, verbi ἔλπομαι, Poet. pro ἐλπίζω, ſpero. Th. ἐλπίς, ίδος, ἡ, ſpes.
Ἐλπίζω, ſpero. imperf. ἤλπιζον. f. 1. ίσω, Att. ἐλπιῶ. p. ἤλπικα. perf. part. ἠλπικώς, ότος, ὁ, aor 1. act. ἤλπισα. a. 1. part. paſſ. ἐλπισθείς. Th. ἐλπίς.
ἘΛΠΙ'Σ, ίδος, ἡ, ſpes. dat. plur. ἐλπίσι. Hinc ἐλπίζω, & ἔλπομαι, ſpero. q. ab ἕλδω, ideſt ἔλδομαι, & πᾶσιν, cupio poſſidere: Vivere ſpe vidi, qui moriturus erat. Vel ἐλπίς, quaſi ἕλκει ἡμᾶς πρὸς τὸ πάσειν, ad poſſidendum trahit nos, & adducit.
Ἐλπισθείς, aor. 1. part. paſſ. ἐλπίσασα, a. 1. part. act. f. g. ab ἐλπίζω, ſpero, quod vide. Th. ἐλπίς, ſpes.
Ἐλπιστέον, ſperandum, nomen verbale ab ἐλπίζω, ſpero.
Ἐλπιῶ, ſperabo, pro ἐλπίσω, f. 1. Att. verbi ἐλπίζω, quod vide.
Ἐλπόμενος, ſperans, præſ. part. ab ἔλπομαι, Poet. pro ἐλπίζω. Th. ἐλπίς.
Ἕλσαι, immittere, per ſyncop. pro ἐλάσαι, a. 1. inf. act. ſic & ἔλσαν, pro ἔλασαν, 3. plur. Jon. a. 1. ind. ἔλσας, pro ἐλάσας, a. 1. part. verbi ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω. Ἕλσαι, cum aſpero, eſt a. 1. inf. act. per ſyncop. pro ἑλκύσαι, ab ἑλκύω, traho, quod vide.
Ἔλυμα, & ἔλυμα, ατος, τὸ, pars aratri in medio, temo, buris, ab ἕλω, traho. Th. εἰλέω, verſo. Vel ab ἐλύω, ideſt, καλύπτω.
Ἐλύμας, α, ὁ, nomen magi, Arab.
Ἐλυμήνατο, 3. ſing. a. 1. m. ab ἐλυμηνάμην, ω, ατο, verbi λυμαίνω, vaſto. f. 2. m. λυμανοῦμαι. Th. λύμη, ης, ἡ, exitium.
Ἔλυμος, theca citharæ, tibiæ genus e buxo, arcus, ab ἐλύω, intego. Eſt & ἔλυμος, panicum. Etymol. ab ἕλος, vel εἰλέω, involvo.
Ἐλύπει, 3. ſing. imperf. act. ἐλύπησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἐλυπήθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi λυπέω. fut. ήσω, doleo. p. λελύπηκα. Th. λύπη, ης, ἡ, dolor.
Ἔλυσα, ας, ε, ſolvi. a. 1. ind. act. ἐλυσάμην, ω, ατο, a. 1. med. verbi λύω, ſolvo. f. σω, p. λέλυκα.
Ἔλυτρον, ου, τὸ, involucrum alicujus rei, theca, alveus aquarum. ab εἰλύω, involvo. ἐλυτρόω, tegmine involvo.
Ἐλυτρώσω, liberaſti, 2. ſing. a. 1. med. verbi λυτρόω, libero. a λύτρον, ου, τὸ, pretium redemptionis. Th. λύω, ſolvo. f. σω. p. λέλυκα.
Ἔλφος, butyrum Cypriis.
Ἕλω, capiam. a. 2. ſub. act. at ἑλῶ, f. 2. verbi αἱρέω, capio, f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον. Eſt & ἕλω, præſens inuſitat. pro quo in uſu eſt αἱρέω.
Ἐλωί, Syriace, Hebr. ἠλὶ, hoc eſt Θεέ μου, Deus mi.
Ἕλωμαι, auferam, a. 2. ſub. med. verbi αἱρέω, capio. a. 2. εἷλον.
Ἑλών, capiens, aor. 2. part. act ejuſdem verbi.
ἝΛΩΡ, ωρος, τὸ, captura. pl. ἕλωρα. ἑλώριον, ου, τὸ, idem, quaſi ab ἕλω, capio, inuſit. pro αἱρέω. Et præda. Lat. dicitur captura.
Ἔλωρος, ου, ὁ, Fluvii Siculi nomen.

E M.

Ἔμ᾽, pro ἐμὲ, acc. ſing. ab ἐγὼ, ego.
Ἐμάθετε, 2. plur. a. 2. ind. vide ἔμαθον.
Ἔμαθον, ες, ε, didici, a. 2. verbi μανθάνω. f. μαθήσομαι. p. μεμάθηκα. aor. 2. part. μαθών.
Ἔμαθοσαν, didicerunt, 3. plur. aor. 2. Bœot. pro ἔμαθον, quod vide.
Ἐμαίμασσε, deſideravit, 3. ſing. a. 1. act. Poet. gem. σ, verbi μαιμάω. Th. μάω, vehementer cupio.
Ἐμακάρισε, 3. ſing. aor. 1. act. verbi μακαρίζω, beatum prædico. fut. ίσω. p. μεμακάρικα. Th. μάκαρ, αρος, ὁ, ἡ, beatus.
Ἐμαλάχθην, emollitus ſum, a. 1. paſſ. verbi μαλάσσω, ſeu ττω, mollio. f. ξω. p. μεμάλαχα.
Ἐμαλοφόρει, Doric. pro ἐμηλοφόρει, 3. ſing. imperf. activ. verbi μηλοφορέω, poma fero. ex μῆλον, ου, τὸ, pomum, & φέρω, fero.
Ἐμάνην, inſanivi, a. 2. ind. paſſ. verbi μαίνομαι, inſanio. f. μανοῦμαι.
Ἐμάξατο, extersit, 3. ſing. aor. 1. med. verbi μάσσω, vel ττω, abſtergo. f. ξω. a. 1. ἔμαξα. perf. paſſ. μέμαγμαι.
Ἐμάρανε, tabefecit, 3. ſing. aor. 1. act. a μαραίνω. vide ἐμαράνθη.
Ἐμαράνθη, extincta eſt, a. 1. paſſ. a μαραίνω, marceſcere facio. f. μαρανῶ. perf. μεμάρανκα. perf. paſſ. μεμάραμμαι.
Ἐμαργήναντο, 3. plur. a. 1. med. verbi μαργαίνω, inſanio. Th. μάργος, ου, ὁ, inſanus.
Ἐμαρνάσθην, 3. dual. imperf. verbi μάρναμαι, pugno.
Ἐμάς, accuſ. plur. f. g. ab ἐμός, ή, όν, meus, a, um. Th. ἐγὼ, ego.
Ἐμαυτοῦ, mei ipſius. dat. ἐμαυτῷ. caret nom. ſingul. dual. nec non plur. Quoties vero pluraliter effertur, id fit diviſe: ἡμεῖς αὐτοὶ, nos ipſi. ὑμεῖς αὐτοὶ, vos ipſi. Sic ἐγὼ αὐτὸς, ego ipſe. σὺ αὐτὸς, tu ipſe. ἀπ᾽ ἐμαυτοῦ, ſponte mea.
Ἐμαχεσάμην, ω, ατο, a. 1. med a μάχομαι, pugno. 3. plur. imperf. ἐμάχοντο. fut. μαχέσομαι, & έσομαι. perf. paſſ. μεμάχημαι. a. 1. ἐμαχέσθην.
Ἔμβα, pro ἔμβηθι, a. 2. imperat. verbi ἐμβαίνω, progredior. a. 2. ἐνέβην. ex ἐν, & βαίνω, eo. f. βήσομαι.
Ἐμβαδόν, adv. terreſtri itinere. ab ἐμβαίνω, progredior. quod vide.
Ἔμβαινον, imperf. Jon. pro ἐνέβαινον, verbi ἐμβαίνω, ingredior.
Ἐμβαίνω, ingredior. f. ἐμβήσομαι. p ἐμβέβηκα. a. 2. ἐνέβην. a. 2. part. ἐμβάς, άντος, ὁ. Th. βαίνω, eo.
Ἐμβαλεῖν, a. 2. inf. act. vide ἐμβάλλω.
Ἐμβαλεῖν κώπαις, Poetic. incumbere remis.
Ἔμβαλλε, conjicit, 3. ſing. imperf. pro ἐνέβαλλε, irruebat, verbi ἐμβάλλω. f. βαλῶ,

p. ἐμ-

p. ἐμβέβληκα. a. 2. ἐνέβαλεν. præſ. imperat. paſſ. Jonic. ἐμβάλλεο. p. m. ἐμβέβολα. Th. βάλλω, jacio.
Ἐμβάλοι, conjiceret, 3. ſing. a. 2. opt. act. ἐμβαλοῦσα, aor. 2. part. f. g. vide ἐμβάλλω. ἔμβαλον pro ἐνέβαλον, a. 2. per ſyncop.
Ἐμβάπτω, intingo. f. ἐμβάψω. p. ἐμβέβαφα. aor. 1. ἐνέβαψα. aor. 1. part. act. ἐμβάψας, αντος, ὁ. ex ἐν, & βάπτω, tingo.
Ἐμβάς, ἀντος, ὁ, aor. 2. part. act. ab ἐμβαίνω, ingredior, quod vide.
Ἐμβασίλευε, ες, ε, imperf. Jonic. pro ἐνεβασίλευε, verbi ἐμβασιλεύω, regno. f. εύσω. p. ἐμβεβασίλευκα. a. 1. ἐνεβασίλευσα. Th. βασιλεύς, rex.
Ἐμβασίχυτρος, ου, ὁ, nomen propr. muris. ab ἐμβαίνω, ingredior. Thema βαίνω, eo. & χύτρος, ου, ὁ, olla.
Ἐμβατεύω, faſtuoſe incedo, invado, ingero me. f. εύσω. p. ἐμβεβάτευκα. a. 1. ἐνεβάτευσα. ab ἐν, & βαίνω, eo.
Ἐμβάφιον, τό, acetabulum, vas, quod lucernæ uſum præſtat.
Ἐμβάψας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. ab ἐμβάπτω, intingo, quod vide.
Ἐμβεβάκειν, Doric. & Poet. pro ἐμβεβήκειν, reſiſtere fecit, perf. activ. verbi ἐμβαίνω.
Ἐμβέβασαν, per ſyncop. Poet. pro ἐνεβεβήκεσαν, 3. plur. pluſq. perf. act. ἐνεβεβήκειν, ab ἐμβαίνω, ingredior. Th. βαίνω, gradior, eo. fut. βήσομαι. p. βέβηκα. Jonic. βέβαα. & in 3 pl. pluſq. perfect. act. Jon. ἐβεβήκεσαν, per ſync. βέβασαν, ingreſſi erant.
Ἐμβεβαώς, ἐμβεβαῶτα, inſiſtens, perf. part. per craſin, pro ἐμβεβηκώς, verbi ἐμβαίνω, quod vide.
Ἐμβέῃ, Jon. pro ἐμβῇ, 3. ſing. aor. 2. ſub. ab ἐμβαίνω, ingredior. ex ἐν, & βαίνω, eo. f. βήσομαι. a. 2. ἔβην. a. 2. ſub. βῶ, βῇς, βῇ, & Jon. βέω, βέῃς, βέῃ, & Poet. βείω, βείῃς. &c.
Ἔμβη, Jon. & Poet. pro ἐνέβη, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἐμβαίνω, ingredior, quod vide.
Ἐμβήῃ, Poet. pro ἐμβαίη, 3. ſing. a. 2. opt. act. ut ϛαίη, pro ϛαίη. ab ἐμβαίνω, quod vide.
Ἔμβηθι, inſcende, aor. 2. imperat. ἐμβῆναι, a. 2. inf. verbi ἐμβαίνω.
Ἐμβῆναι, a. 2. inf. vide ἔμβηθι.
Ἐμβιβάζω, facio ut inſcendat. f. άσω. aor. 1. ἐνεβίβασα. ex ἐν, & βιβάζω, admitto animalia ad coitum, ineo. Th. βαίνω, eo.
Ἐμβλέπω, intueor, cum dat. imperf. ἐνέβλεπον. f. ἐμβλέψω, a. 1. ἐνέβλεψα, ας, ε. ab ἐν, & βλέπω, video. f. ψω.
Ἐμβολαί, nom. plur. ab ἐμβολή, ῆς, ἡ, ruina, irruptio, fluminis oſtium. ab ἐμβάλλω, immitto. Th. βάλλω, jacio.
Ἐμβόλιμος μὴν, menſis intercalaris.
Ἔμβολον, ου, τό, promontorium, quod linguæ inſtar prominet.
Ἔμβολος, ὁ, navis roſtrum. & Loci nomen. Pind.
Ἔμβραμαι, fato deſtinatus ſum, pro ἔμμαρμαι, Laconice, adjecto β, euphoniæ gratia, & ſublato ι, perf. ind. paſſ. unde ἐμβραμένη, pro εἱμαρμένη, fatum, verbi μείρω, divido, ſortior. p. m. ἔμμορα, pro μέμορα.
Ἐμβριμάομαι, ῶμαι, fremo, graviter interminor. cum dat. imperf. ἐνεβριμώμην, ώμην. f. ήσομαι. a. 1. m. ἐνεβριμησάμην, ω, ατο. ab ἐν, & βρίμω, fremo.
Ἔμβρυον μικρὸν καὶ λεπτόρρυον ἰχθύδιον Ἐβραϊκόν. q. ab ἐν, & βορά, ut in eo cibus capi poſſit.
Ἔμβρυον, ου, τό, (q. d. τὸ ἐντὸς τῆς γαστρὸς βρύον) infans utero concluſus. Thema βρύω, ſcateo, pullulo.
Ἐμεγάλυνα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi μεγαλύνω, quod vide.
Ἐμέγηρα, invidi, a. 1. ind. act. verbi μεγαίρω, invideo. f. αρῶ.
Ἔμεθα, 1. plur. aor. 2. med. ἕμην, ἕσο, verbi ἵημι, mitto. fut. ἥσω. perf. εἷκα. a. 1. ἧκα. a. 2. ἧν.
Ἐμέθεν, Att. pro ἐμέθεν, Jon. pro ἐμέθεν, gen. ſing. ab ἐγώ, ego.
Ἐμεθύσθην, ης, η, a. 1. paſſ. a μεθύω.
Ἐμεθύσθησαν, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. verbi μεθύω, inebrio. Th. μέθυ, vinum.
Ἔμεινα, ας, ε, manſi, aor. 1. act. verbi μένω, maneo. f. μενῶ. p. μεμένηκα. a. 1. inf. μεῖναι.
Ἐμεῖο, gen. Jon. & Poet. pro ἐμοῦ, ab ἐγώ, ego.
Ἔμελε, curæ erat, imperf. impersonalis verbi μέλει. fut. μελήσει. præter. μεμέληκε.
Ἐμέλησε, curæ fuit, aor. 1. ind. verbi μέλει, curæ eſt, impersonal.
Ἔμελλε, imperf. verbi μέλλω, futurus ſum.
Ἐμεμεκώς, perf. part. activ. ab ἐμέω, vomo. f. ἐμέσω, & ήσω. p. ἤμεκα, & per Att. reduplicationem, ἐμήμεκα. a. 1. ἤμεσα. a. 1. imperat. act. ἔμεσον, σάτω, a. 1. inf. act. ἐμέσαι.
Ἐμεμίγμην, ξο, κτο, pluſq. perf. verbi μίγνυμι, miſceo. f. μίξω. p. μέμιχα. aor. 1. ἔμιξα.
Ἐμέμφετο, 3. ſing. imperf. verbi μέμφομαι, incuſo. f. ψομαι.
Ἐμέν, ſumus, Poet. pro ἐσμέν, 1. plur. præſ. ab εἰμί, ſum. Ἔμεν, eſſe, Jon. pro εἶναι.
Ἔμεν, & ἔμμεναι, Dor. pro εἶναι, aor. 2. inf. verbi ἵημι, mitto. Poteſt & ἔμεν, eſſe 1. plur. aor. 2. act. ἧν, ἧς, in plur. ἕμεν, & ἦμεν.
Ἐμενοίνα, 3. ſing. imperf. paſſ. μενοινάω, curo. Th. μένος, εος, τό, animus.
Ἔμενον, imperf. act. verbi μένω, maneo. f. μενῶ. a. 1. ἔμεινα.
Ἔμενος, aor. 2. part. med. verbi ἵημι, mitto. f. ἥσω. a. 2. ἧν. a. 2. med. ἕμην.
Ἐμέσας, a. 1. part. act. verbi ἐμέω, vomo. f. 1. έσω. perf. ἤμεκα. a. 1. ἤμεσα.
Ἐμετείθη, dimiſſus fuit, Jon. pro μεθείθη, a. 1. paſſ. a μεθίεμαι.
Ἐμεῦ, mei, gen. Æol. & Dor. pro ἐμοῦ, ab ἐγώ, ego.
ἘΜΕ΄Ω, vomo. f. έσω, & ήσω. p. ἤμεκα, & Attic. reduplic. ἐμήμεκα. a. 1. ἤμεσα. aor. 1. imperat. act. ἔμεσον, σάτω. a. 1. inf. ἐμέσαι. Dicamus ab ἵω, emitto. unde analogice ἔμος, emiſſio. Hinc apud Medicos medicamenta emetica.
Ἐμεωϋτοῦ, Jon. pro ἐμαυτοῦ, mei ipſius. Sic in acc. ἐμεωυτόν.
Ἐμήν, accuſ. ſing. f. g. ab ἐμός, ή, όν, meus, a, um. Th. ἐγώ, ego.
Ἐμην, miſi, aor. 2. med. verbi ἵημι, mitto. a. 2. act. ἧν.
Ἔμηνα, a. 1. ind. act. ἐμήνατο, a. 1. med. verbi μαίνομαι, inſanio. fut. 2. med. μανοῦμαι. p. m. μέμηνα.
Ἐμήνιε, 3. ſing. imperf. act. verbi μηνίω. f. ίσω. vide in μῆνις, ἡ, ira.
Ἐμήνυθεν, Bœot. pro ἐμηνύθησαν, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. verbi μηνύω, indico. f. ύσω. perf. μεμήνυκα. a. 1. ἐμήνυσα. a. 1. ſub. μηνύσω, σῃς, ῃ. a. 1. ind. paſſ. ἐμηνύθην, ης, η. a. 1. part. paſs. μηνυθείς, εῖσα, έν.
Ἐμήνυσε, 3. ſing. a. 1. act. vide ἐμηνύθεν.
Ἐμήσατο, excogitavit, paravit, 3. ſing. a. 1. med. verbi μήδομαι, delibero, cogito, cum ſolertia quid facio. f. ήσομαι. Th. μῆδος, εος, τό, cura.
Ἐμηχανόωντο, Jon. pro ἐμηχανῶντο, moliebantur, 3. pl. imperf. verbi μηχανάομαι, ῶμαι. Th. μηχανή, ῆς, ἡ, machina.
Ἐμίανα, ας, ε, aor. 1. ind. activ. verbi μιαίνω, polluo, quod vide.
Ἔμιγον, miſcui, a. 2. ind. act. ἐμίγην, aor. 2. paſſ. verbi μίγνυμι, miſceo. f. μίξω. p. μέμιχα.
Ἐμίηνα, maculavi, a. 1. ind. act. verbi μιαίνω. f. ανῶ, inquino, fœdo.
Ἔμικτο, Jon. pro ἐμέμικτο, 3. ſingul. pluſq. perf. paſſ. verbi μίγνυμι, miſceo. f. ξω. p. χα.
Ἐμιμήσω, 2. ſing. a. 1. med. verbi μιμέομαι, imitor. f. ήσομαι.
Ἔμιμνε, exſpectabat, 3. ſingul. imperf. verbi μίμνω, maneo. Th. μένω. f. νῶ, maneo. a. 1. ἔμεινα.
Ἐμίν, & ἐμίνι, mihi, Doric. pro ἐμοί, dat. ſing. ab ἐγώ, ego.
Ἔμιξα, aor. 1. ind. act. verbi μίγνυμι, miſceo. f. μίξω. a. 2. ἔμιγον.
Ἐμίσγετο, imperf. paſſ. verbi μίσγομαι, idem quod μίγνυμαι, miſceor. f. 1. paſſ. μιχθήσομαι. perf. μέμιγμαι. a. 1. paſſ. ἐμίχθην. aor. 2. ἐμίγην.
Ἐμίσησαν, oderunt, 3. plur. a. 1. activ. verbi μισέω, odi. f. ήσω. Th. μῖσος, εος, τό, odium.
Ἐμισθώσατο, 3. ſing. aor. 1. med. verbi μισθόω, mercede loco. Th. μισθός, ὁ, ὁ, merces.
Ἔμιχθεν, Bœot. ſeu Æol. ſyncop. pro ἐμίχθησαν, 3. pl. a. 1. paſſ. verbi μίγνυμι, miſceo. f. ξω.
Ἐμίχθην, a. 1. ind. paſſ. ejuſdem verbi.
Ἔμμα, Æol. pro εἷμα, ατος, τό, veſtis. ab ἕω, induo.
Ἔμμαθε, Poet. pro ἔμαθε, a. 2. ind. act. verbi μανθάνω, diſco, fut. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον.
Ἐμμαίνομαι, adverſus aliquem inſanio. f. ἐμμανοῦμαι. Th. μαίνομαι, inſanio.
Ἐμμανουήλ, ὁ, nomen Servatoris, ἄκλιτον, Θεάνθρωπος, Hebr. nobiſcum Deus.
Ἐμμαούς, ἡ, nomen caſtelli, ἄκλιτον. Hebr. propugnaculum.
Ἐμμαπέως, adverb. dicto citius. q. ἅμα τῷ ἔπει. ab ἔπος, εος, τό, verbum. Th. ἔπω, dico.
Ἐμμάσσει, expon. ἐμμάσσειν, ergo ab ἐμμάσσω, q. intus tango. Th. μάσσω, abſtergo.
Ἐμμεῖναι, a. 1. inf. act. verbi ἐμμένω, permaneo, quod vide.
Ἐμμέλεια, ας, ἡ, modulatio, concinnitas. quod ab ἐμμελής, vide in ἐμμελής.
Ἐμμελετέον, adject. verbale ab ἐμμελετάω, meditor. quod a μελετάω, curam gero. Th. μέλει, curæ eſt.
Ἐμμελῶς, & ἐμμελέως, concinne, apte. adverb. ab ἐμμελής, aptus, concinnus. ab ἐν, & μέλος, εος, τό, carmen.
Ἐμμεμαυῖα, præt. act. part. Jon. f. g. verbi μάω, cupio. f. μήσω. p. μέμηκα. perf. part. μεμηκώς, ῦα, ός, & per craſin μεμαώς, ῶσα, ός.
Ἐμμεμαώς, incitatus, gen. ῶτος, & per ectaſin Poet. μεμαότος. accuſ. ſing. ἐμμεμαῶτα, præt. act. part. m. g. vide ἐμμεμαυῖα.
Ἐμμέμηνα, præt. med. verbi ἐμμαίνομαι, inſanio. ab ἐν, & μαίνομαι, idem. f. μανοῦμαι.
Ἔμμεν, ἔμμεναι, & ἔμεναι, Poet. Æol. & Dor. pro εἶναι, eſſe. ab εἰμί, ſum.
Ἐμμενέως, adv. fortiter. a μένος, εος, τό, robur.
Ἐμμένω, ας, ει, permaneo, perſevero. præſ. inf. ἐμμένειν. f. ἐμμενῶ. perf. ἐμμεμένηκα. a. 1. ἐνέμεινα. ex ἐν, & μένω, maneo.
Ἔμμετρος, ου, ὁ, ἡ, ſervans modum. ab ἐν, & μέτρον, ου, τό, menſura.
Ἐμμήνιος, ου, ὁ, ἡ, pro ἐμμήνιος, menſtruus, a, um. Ex ἐν, & μήν, μηνός, ὁ, menſis.
Ἐμμί, ſum, Doric. & Æol. pro εἰμί, exiſto.
Ἐμμόρ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. lutulentus.
Ἔμμορα, ας, ε, ſortitus ſum, per metatheſ. litterar. pro μέμορα, præt. med. verbi μείρω, divido, ſortior.
Ἐμμύλη, ου, ὁ, mola. Num. 11. 8. ἐν τῷ ἐμμύλῃ, ſed rectius ἐν τῷ μύ-

μύλῳ. Th. μύλη, ης, ἡ, mola.
Ἐμναίσατο, Dor. pro ἐμνήσατο, 3. ſing. a. 1. med. vide in ἔμνησα. Sic ἐμνάσατο, pro ἔμνασεν, memoriam renovavit.
Ἐμνήμυκε, pro ἤμυκε, perf. Att. per reduplic. & pleonaſm. τοῦ ν, ab ἠμύω, inclino, cado.
Ἔμνησα, memini, a. 1. ind. act. verbi μιμνήσκω, in memoriam revoco. f. μνήσω. præt. μέμνηκα. præt. paſſ. μέμνημαι. a. 1. paſſ. ἐμνήσθην. Th. μνάομαι.
Ἐμνήσθην, ης, η, memini, a. 1. ind. paſſ. a μνάομαι, recordor. vide ἔμνησα.
Ἐμνώοντο, pro ἐμνῶντο, memores erant, Poet. 3. plur. imperf. verbi μνάομαι.
Ἐμόγησα, ας, ε, laboravi, defeſſus fui, a. 1. ind. act. verbi μογέω. f. ήσω, tolero, laboro. Th. μόγος, ου, ὁ, labor.
Ἔμοιγε, mihi, dat. ſing. ab ἐγὼ, ego. γε, adjectio Att.
Ἔμολε, venit, a. 2. act. verbi μολέω, ſive μόλω, advenio.
Ἐμόλυνα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi μολύνω, inquino.
Ἐμὸς, ἡ, ὸν, meus, a, um. ab ἐμοῦ, mei, gen. ἐγὼ, ego.
Ἐμόχθει, 3. ſing. imperf. act. ἐμοχθοῦμεν, 1. plur. a μοχθέω, laboro. f. ήσω. p. μεμόχθηκα. Th. μόχθος, ου, ὁ, labor, ærumna.
Ἔμπα, tamen, idem quod ἔμπας.
Ἐμπαγέντων, gen. plur. a. 2. part. paſſ. verbi ἐμπήγνυμι, infigo. ex ἐν, & πηγνύω, ſeu πήγνυμι, compingo. f. πήξω. p. πέπηχα. aor. 1. ἔπηξα. aor. 2. ἔπαγον. a. 2. paſſ. ἐπάγην. p. m. πέπηγα.
Ἐμπάζεαι, Jon. pro ἐμπάζῃ, 2. ſing. ſub. verbi ἐμπάζομαι, curo.
ἘΜΠΑ'ΖΟΜΑΙ, curo, rationem habeo. f. άσομαι. hinc ἔμπαξ, ακος, ὁ, curator. ἔμπαιος, peritus. ab ἔμπας.
Ἐμπαθοῦς, gen. ſing. ab ἐμπαθὴς, έος, οῦς, ὁ, ἡ, affectibus deditus. ex ἐν, & πάθος, εος, τὸ, morbus, affectus. Th. πάσχω, patior. a. 2. ἔπαθον, præt. med. πέπονθα.
Ἐμπαιγμὸς, οῦ, ὁ, ludibrium. ab ἐμπαίζω. quod vide.
Ἐμπαίζω, illudo, cum dat. imperf. ἐνέπαιζον. fut. ἐμπαίξω. p. ἐμπέπαιχα. aor. 1. part. ἐμπαίξας, αντος, ὁ. perf. paſſ. ἐμπέπαιγμαι. aor. 1 paſſ. ἐνεπαίχθην. fut. 1. paſſ. ἐμπαιχθήσομαι. Th. παίζω, ludo. f. σω, & ξω.
Ἐμπαίκτης, ου, ὁ, irriſor. ab ἐμπαίζω, illudo. quod vide.
Ἐμπαίξομεν, 1. plur. fut. 1. act. verbi ἐμπαίζω, illudo, quod vide.
Ἔμπαις, αιδος, ἡ, gravida, prægnans, ἔγκυος. Th. παῖς, δὸς, ὁ, ἡ, puer, puella.
Ἔμπαλιν, retro, adverb. ἔμπαλιν γνώμης, præter ſententiam. ſic ἔμπαλιν τέρψιος, in contrarium delectationis. Th. πάλιν, rurſus.
Ἐμπαλάσσειν, Jon. pro ἐμπλέκειν, involvere, illaqueare. Alii per ſimplex λ, ſcribunt. vide in παλάσσω, inquiro.
ἘΜΠΑΣ, & Jonic. ἔμπης, & Att. vel Dor. ἔμπα, & ἔμπαν, tamen, omnino, prorſus. q. ab ἐν, & πᾶς, omnis.
Ἐμπάσσω, inſpergo, intexo. Th. πάσσω, vel πάττω, conſpergo, variego.
Ἔμπεδα, nom. plur. n. g. ab ἔμπεδον, firmum, tutum, & conſtans. ab ἐν, & πέδον, ου, τὸ, ſolum.
Ἐμπεδάω, ῶ, vel ἐμπεδέω, Jon. compedibus conſtringo, ex ἐν, & πεδάω. Th. πέδη, ης, ἡ, pedica.
Ἐμπεδίως, Poet. adverb. ab ἔμπεδος, firmiter, conſtanter, aſſidue. vide ἔμπεδος. Th. πέδον, ſolum.
Ἐμπεδόμοχθος, ου, ὁ, Poet. laborioſus, ærumnoſus. ab ἔμπεδος, firmus. quod … πέδον, ſolum, & μόχθος, ου, ὁ, la-
…ον, Poet. adv. quod ab ἔμπεδος, firmiter, tuto, perpetuo. vide ἔμπεδος.
Ἐμπεδορκεῖν, εῖν, fœdus ſervare, ab ἔμπεδος, firmus, quod ex ἐν, & πέδον, ου, τὸ, ſolum, & ὅρκος, ου, ὁ, jusjurandum.
Ἔμπεδος, ου, ὁ, ἡ, ſtabilis, firmus. hinc ἐμπέδως, firmiter. ab ἐν, & πέδον.
Ἐμπεδοσθενὴς, έος, ὁ, ἡ, qui firmum robur habet. ὁ ἔμπεδον σθένος ἔχων.
Ἐμπεδοῦς, per craſin, pro ἐμπεδέως, quod vide.
Ἐμπειρία, ας, ἡ, peritia, prudentia. ab ἔμπειρος, peritus. Th. πεῖρα, ας, ἡ, conatus, inceptum.
Ἐμπέλα, præſ. imperat. verbi ἐμπελάω, idem quod πελάζω, appropinquo. Th. πέλας, adverb. prope.
Ἐμπελαδὸν, juxta, adverb. Th. πέλας, prope.
Ἐμπελάσαντες, inter ſe committentes, aor. 1. part. plur. num. ab ἐμπελάζω, appropinquo. Thema πέλας, prope, adverb.
Ἐμπεπαρμένος, perf. part. paſſ. verbi ἐμπείρω, infigo. f. ερῶ. perf. ἐμπέπαρκα. ab ἐν, & πείρω, transfigo.
Ἐμπεπιστευμένος τὴν φυλακὴν, cuſtodia ejus fidei commiſſa. perf. part. paſſ. ex ἐν, & πιστεύω, credo. Th. πείθω, perſuadeo.
Ἐμπεπραμένος, perf. part. paſſ. ab ἐμπιπράσκω, vendo. Th. πιπράσκω, vendo. f. πράσω. perf. paſſ. πέπραμαι. Th. περάω, idem.
Ἐμπερόναμα, ατος, τὸ, veſtis fibulis adſtricta. Dor. pro ἐμπερόνημα, quod a perf. paſſ. verbi περονάω. Th. περόνη, ἡ, fibula.
Ἔμπεσε, inciderat, pro ἐνέπεσε, 3. ſing. a. 2. ind. act. ἐμπέσῃ, 3. ſing. a. 2. ſub. & in 3. plur. ἐμπέσωσι. ἐμπεσεῖν, a. 2. inf. verbi ἐμπίπτω, incido, ab ἐν, & πίπτω, cado. f. m. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον. a. 2. part. πεσών.
Ἐμπέσωσι, 3. pl. a. 2. ſub. vide ἔμπεσε.
Ἔμπετες, Dor. per ſyncop. & converſione σ, in τ, pro ἐνέπεσες, 2. ſing. aor. 2. act. ab ἐμπίπτω, incido. Vel eſt imperf. ab ἐμπέτω, pro ἐμπίπτω, neglecto augmento. Th. πίπτω, cado. a. 2. ἔπεσον, & Dor. ἔπετον.
Ἐμπεφυῖα, implexa, perf. part. f. g. a φύω. perf. πέφυκα, & ſublato κ, πέφυα. perf. part. πεφυκὼς, πεφυκυῖα, & per ſyncop. πεφυῖα.
Ἐμπεφύῃ, innata eſt, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. cum præt. augmento, pro ἐνεφύη, ab ἐμφύω, innaſcor. Alii dicunt eſſe 3. ſing. perf. ſub. act. πεφύω, ῃς, ῃ, pro πεφύκω, per ſyncopen, ut πεφυὼς, pro πεφυκὼς, ſed tunc ι, ſubſcribi deberet. Thema φύω, naſcor. f. φύσω. perf. πέφυκα. a. 2. ἔφυν.
Ἐμπεφυυῖα, implexa, part. perf. f. g. ab ἐμφύω. fut. ύσω. p. ἐμπέφυκα, & per ſyncop. ἐμπέφυα. perf. part. πεφυὼς, πεφυυῖα. Th. φύω, naſcor.
Ἔμπης, Jon. pro ἔμπας, tamen. quod vide.
Ἐμπιμπλάω, ſeu ἐμπίμπλημι, item ἐμπιπλάω, impleo. ex ἐν, & πίμπλημι, quod cum πλήθω, ejuſdem eſt originis, & ſignificationis. f. ἐμπλήσω. p. ἐμπέπληκα. Th. πλέος, ου, ὁ, plenus.
Ἐμπίπλανται, 3. plur. præſ. ind. ἐμπιπλάναι, præſ. inf. verbi ἐμπίπλαμαι. vide ἐμπιμπλάω, impleo.
Ἐμπίπλη, impleto, Att. pro ἐμπίπληθι, ſeu ἐμπίπλαθι, præſ. imperat. verbi ἐμπίπλημι. ab eodem them.
Ἐμπιπρασκόμενος, ου, ὁ, præſ. part. ab ἐν, & πιπράσκω, vendo. perf. paſſ. πέπραμαι. a. 1. ἐπράθην. Th. περάω, vendo.
Ἐμπίπτω, incido. f. ἐμπεσοῦμαι. p. ἐμπέπτωκα. aor. 1. ἐνέπεσα. aor. 2. ἐνέπεσον. f. med. ἐμπεσοῦμαι. ab ἐν, & πίπτω, cado. p. πέπτωκα.
ἘΜΠΙ'Σ, ίδος, ἡ, culicis genus. q. ab ἐμπίνω, quia ſorbet ſanguinem ex cute.
Ἐμπιστεύω, credo, committo. quod ab ἐν, & πιστεύω, credo, quod vide.
Ἐμπλακεὶς, έντος, ὁ, implicatus, a. 1. part. paſſ. ab ἐμπλέκω, implico, quod vide.
Ἐμπλάσσω, fut. άσω, ſubigo, verſando mollio. unde ἔμπλαστρα medicamenta. Th. πλάσσω, fingo.
Ἐμπλείη, ης, ἡ, plena. Jonic. ab ἔμπλεος, quod ab ἔμπλεος, idem quod ſimplex thema πλέος, plenus.
Ἐμπλείμην, a. 2. opt. med. verbi ἐμπίπλημι, ſeu ἐμπίμπλημι, impleo. ut θείμην, ex τίθημι. Th. πλέος, plenus.
Ἐμπλέκω, implico, irretio. f. ἐμπλέξω. p. ἐμπέπλεχα. a. 1. ἐνέπλεξα. a. 2. ἐνέπλακον. præſ. paſſ. ἐμπλέκομαι, cum dat. perf paſſ. ἐμπέπλεγμαι. a. 1. paſſ. ἐνεπλέχθην. a. 2. part. paſſ. ἐμπλακεὶς, έντος, ὁ. p. m. ἐμπέπλοκα, unde ἐμπλοκὴ, nodus. ab ἐν, & πλέκω, necto.
Ἔμπλεος, idem quod πλέος, plenus.
Ἐμπλήθω, impleo. f. ἐμπλήσω. p. ἐμπέπληκα. a. 1. ἐνέπλησα. perf. paſſ. ἐμπέπλησμαι, impletus fui. a. 1. paſſ. ἐνεπλήσθην. a. 1. ſub. paſſ. ἐμπλησθῶ. ab ἐν, & πλήθω. Th. πλέος, ου, ὁ, plenus.
Ἐμπλήμενος, per ſync. pro ἐμπλησάμενος, a. 1. part. med. verbi ἐμπίπλημι, impleo. Sunt qui velint eſſe præſ. part verbi πλῆμι, a πλήθω. Sed apud Suid. ſcribitur ἐμπλημμένος, qui præteritum eſſe innuit, augmento carens. Th. πλέος, plenus.
Ἔμπλην, prope, adverb. ab ἐμπλάω, vel ἐμπλάζω, per ſync. pro ἐμπελάζω, appropinquo. Th. πέλας, prope.
Ἐμπλήσατο, Jon. pro ἐνεπλήσατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi ἐμπίμπλημι, ſeu ἐμπλήθω. f. ἐμπλήσω. Th. πλέος, ου, ὁ, plenus.
Ἐμπλησθεὶς, έντος, ὁ, a. 1. part. paſſ. ἐμπλησθῆναι, aor. 1. inf. ab ἐμπλήθω, f. σω, impleo. Th. πλέος.
Ἐμπλοκὴ, ῆς, ἡ, nodus, implicatio. ab ἐμπλέκω, implico. Th. πλέκω, necto.
Ἐμπνείοισα, Æolic. pro ἐμπνέουσα, quod vide.
Ἐμπνεύσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. ab ἐμπνέω, quod vide.
Ἐμπνέω, inſpiro, ſpiro, cum gen. f. ἐμπνεύσω. p. ἐμπέπνευκα. a. 1. ἐνέπνευσα. Th. πνέω, ſpiro.
Ἔμπνοος, & ἔμπνους, ſpirans, vivus. acc. ἔμπνουν, ab ἐμπνέω, inſpiro. Th. πνέω.
Ἐμπνύνθη, reſpiravit, pro ἐνεπνύνθη, 3. ſing. a. 1. paſs. a πνύμαι, ſapio. perf. πέπνυμαι. perf. part. πεπνυμένος, ſapiens. Th. πνέω, ſpiro. f. πνεύσω.
Ἐμπόδιον, ου, τὸ, impedimentum, ex ἐν, & ποῦς, pes.
Ἐμποδοστατέω, impedio. f. ήσω. p. ἐμπεποδοστάτηκα. ex ἐμποδὼν, ante pedes. quod ab ἐν, & ποῦς, & ἵσταμαι, ſto.
Ἐμποδὼν, ante pedes. ὁ ἐμποδὼν, obvius. ab ἐν, & ποῦς, ποδὸς, ὁ, pes.
Ἔμποδεν, coram, Dor. ex ἔμπροσθεν, in conſpectu. ab ἐν, & πρὸ, ante. Alii pro ποδός.
Ἐμποίησαν, fecerunt, pro ἐνεποίησαν, 3. plur. a. 1. Jon. verbi ἐμποιέω, induco, inſero. Th. ποιέω, facio. f. ήσω.
Ἐμπολά, ᾶς, ἁ, Dor. pro ἐμπολὴ, ῆς, mercatura, negotiatio. Th. πωλέω, vendo.
Ἐμπολαῖος, ου, ὁ, Mercurius, præſes ἐμπολῶν.
Ἐμπολάω, & έω, veneo, comparo. vide ἐμπολόωντο.
Ἐμπολέμιος, ὁ, pro ἐμπόλεμος, & πολεμικὸς, bellicus, ad bellum pertinens. Th. πόλεμος, bellum.
Ἐμπόλημα, ατος, τὸ, negotiatio, lucrum. Th. πωλέω, vendo.

Ἐμπο-

Ἐμπολόωντο, ſibi comparabant, pro ἐμπολῶντο, Jonic. 3. plur. imperf. paſſ. verbi ἐμπολάω, idem quod ἐμπολέω, ſeu ἐμπωλέω. Th. πωλέω, vendo.

Ἐμπορεύομαι, nundinor, mercor. f. εύσομαι. a. 1. med. ἐνεπορευσάμην, ω, ατο, quod ab ἔμπορος, ου, vector, mercator. ab ἐν, & πόρος, tranſitus. Them. πείρω, tranſeo. p. m. πέπορα.

Ἐμπορευέσθωσαν, 3. pl. imper. præſ. paſſ. verbi ἐμπορεύομαι, mercor, quod vide.

Ἐμπορία, ας, ἡ, mercatura. acc. ſing. Jon. ἐμπορίην. ab iiſdem them.

Ἐμπόριον, ου, τὸ, forum nundinarium, mercatus. a πείρω.

Ἔμπορος, ου, ὁ, ἡ, mercator. q. ἐν πόρῳ ὤν, qui eſt in via. inde ἐμπορικὸς, ἡ, mercatorius. ab eodem them.

ἘΜΠΟΥΣΑ, ης, ἡ, Empuſa, ſpectrum. quod Hecate infortunatis oſtendebat, pede æreo, & aſinino, q. ἑνὶ ποδὶ ποδίζουσα.

Ἐμπρακτος, ου, ὁ, ἡ, dicitur de re, quæ fieri, conficique poteſt. ab ἐν, & πράττω, facio.

Ἐμπρέπειν ἐν ἀνθρώποις, inter homines conſpicuum eſſe, decus inter homines obtinere. a πρέπω, decorus ſum.

Ἐμπρήθω, incendo. f. ήσω. p. ἐμπέπρηκα. a. 1. ἐνέπρησα. Th. πρήθω, uro.

Ἐμπρήσεις, 2. ſing. f. 1. act. ἐμπρήσεσω, f. 1. inf. verbi ἐμπρήθω.

Ἐμπρησθεὶς, incenſus, aor. 1. part. paſſ. verbi ἐμπρήθω. f. ήσω. perf. paſſ. πέπρησμαι. aor. 1. ἐνεπρήσθην, ab ἐν, & πρήθω, uro.

Ἔμπρησις, ιος, ἡ, Jon. pro ἐμπρησμὸς, incenſio. Th. πρήθω, uro.

Ἐμπρισθεὶς, ſectus, aor. 1. part. paſſ. ab ἐμπρίω, ſerra incido. aor. 1. paſſ. ἐνεπρίσθην, ab ἐν, & πρίω, ſerra ſeco.

Ἔμπροσθεν, coram, ante. πρόσθεν, idem. cum gen. Th. πρὸ, ante, coram.

Ἐμπρόσθιος, ου, ὁ, anterior. ab ἔμπροσθεν, quod vide.

Ἐμπτύω, inſpuo. f. ἐμπτύσω. p. ἐμπέπτυκα. aor. 1. ἐνέπτυσα, cum dat. vel ſeq. εἰς. perf. paſſ. ἐμπέπτυσμαι. a. 1. paſſ. ἐνεπτύσθην. f. 1. paſſ. ἐμπτυσθήσομαι. ab ἐν, & πτύω, ſpuo.

Ἐμυθολόγησα, ας, ε, aor. 1. ind. activ. verbi μυθολογέω, fabulas narro, f. ήσω. ex μῦθος, ου, ὁ, fabula, & λέγω, dico.

Ἔμυκον, mugivi, a. 2. activ. verbi μυκάω, mugio. f. ήσω.

Ἐμφαίνουσι, 3. plur. præſ. ind. verbi ἐμφαίνω, repræſento, illuſtro. ex ἐν, & φαίνω, oſtendo. f. φανῶ. a. 1. ἔφηνα. a. 2. ἔφανον. p. πέφαγκα. præt. med. πέφηνα.

Ἐμφανὴς, έος, ὁ, ἡ, conſpicuus, manifeſtus. hinc ἐμφανέως, Jon. pro ἐμφανῶς, aperte, ab ἐμφαίνω, quod vide in ἐμφαίνουσι.

Ἐμφανίζω, indico, ante oculos pono. f. ίσω. a. 1. ἐνεφάνισα. aor. 1. imperat. ἐμφάνισον, άτω. ἐμφανίσατε, 2. plur. Sic ἐνεφανίσθην, aor. 1. ind. paſſ. ἐμφανισθῆναι, aor. 1. inf. paſſ. ab ἐν, & φαίνω, oſtendo.

Ἐμφερὴς, έος, ὁ, ἡ, ſimilis, quod refert aliquid. ab ἐμφέρομαι. quod ex ἐν, & φέρω, fero.

Ἔμφοβος, ου, ὁ, ἡ, perterritus, metu perculſus. ab ἐν, & φόβος, ου, ὁ, metus. a φοβέομαι, timeo. p. m. πέφοβα.

Ἐμφορεῖσθαι, repleri, ſaturari. vide in ἐμφορέω.

Ἐμφράττω, obturo. vide φράττω. ἐμφράξονται, a. 1. ſub. med.

Ἔμφρων, ονος, ὁ, ἡ, memor, ſapiens. ab ἐν, & φρὴν, ενὸς, ἡ, mens.

Ἐμφυὴς, έος, ὁ, ἡ, Poet. natura inſitus, & ingenitus, naturalis. idem quod ἔμφυτος. hoc vide.

Ἔμφυλος, ου, & ἐμφύλιος, ου, ὁ, ἡ, inteſtinus. ex ἐν, & φυλὴ, ῆς, ἡ, tribus.

Ἐμφὺς, ῦσα, ὺν, inhærens. ab ἔμφυμι, innaſcor. vide in φύς.

Ἔμφυτος, ου, ὁ, ἡ, innatus, nativus. ab ἐν, & φυτὸς, natus. Them. φύω, naſcor.

Ἔμψυχος, ου, ὁ, ἡ, in quo anima eſt, ſpirans, vivus. ab ἐν, & ψυχὴ, ῆς, ἡ, anima, vita.

E N

ἘΝ, in, regit dat. & ſignificat quietem, ἐνὶ, & εἰν, dicunt Poetæ pro ἐν. q. ab ἐῶ, ſum. Indicat aliquid eſſe alicubi. In N. Teſtamento eſt ſæpe pro διὰ, aut πλεονάζει, more Hebræorum. Vertitur etiam per, cum, ut ἐν φόβῳ. & inter, ut ἐν ὑμῖν. & propter, ad, de, apud, pro, erga, pro διὰ. Et ἐν, cum accuſ. pro εἰς. Et ἐν, pro ἔνθα, ibi, & ἔν, pro ἔνεστι, licet.

Ἓν, unum, nom. ſing. n. g. ab εἷς, μία, ἕν, unus, a, um.

Ἐν ἀμοιβαίῳ, ſcil. χρόνῳ, id eſt, alternatim, alternis vicibus.

Ἔνα, ας, ἁ, Dor. pro ἔνη, ης, ἡ, veſperi, ſero. Them. ἔνος, ου, ὁ, annus.

Ἐνάγειν, inducere, incitare. Th. ἄγω.

Ἐναγὴς, ὁ, ἡ, piaculo obſtrictus. ὁ ἐν τῷ ἄγει ἐνεχόμενος.

Ἐναγίζειν, juſta perſolvere, parentare. Them. ἄγος, εος, τὸ, veneratio, res ſacra.

Ἐναγκαλίζομαι, in ulnas recipio, amplector. fut. ίσομαι. a. 1. med. ἐνηγκαλισάμην, ω, ατο. a. 1. part. med. ἐναγκαλισάμενος. ex ἀγκάλη, ης, ἡ, ulna. Th. ἀγκὰλ, αἱ, ulnæ.

Ἐναγκωνιεῖς, Attice pro ἐναγκωνίσεις, f. 1. verbi ἐναγκωνίζω, cubito incumbo, inclino. ex ἐν, & ἀγκὼν, ῶνος, ὁ, cubitus.

Ἔναγχος, nuper, ab ἐν, & ἄγχι, prope.

Ἐναγωνίζεσθαί τινι, adverſari, ſeu reſiſtere alicui. quod ab ἀγωνίζομαι, certo. Th. ἀγὼν, ῶνος, ὁ, certamen.

Ἐναγώνιος, ου, ὁ, qui in certaminibus verſatur, certantium ſtudioſus. Th. ἀγὼν, certamen.

Ἔναιε, habitabat, 3. ſing. imperf. verbi ναίω, habito. f. σω. p. νένευκα.

Ἐναίρειν, præſ. inf. act. ab ἐναίρω, quod vide.

ἘΝΑΙΡΩ, occido, interficio, ſpolio. f. ερῶ. aor. 1. ἔνηρα. aor. 1. med. ἐνηράμην. q. ab ἐν, & αἴρω, tollo. Inde τὰ ἔναρα, ſpolia, quibus occiſi ſpoliantur.

Ἐναίσιμος, ου, ὁ, ἡ, fatalis, aliquid portendens, idoneus, decens, &c. ab ἐν, & αἶσα, ης, ἡ, fatum, Parca, pars.

Ἐναλίγκιος, ου, ὁ, ἡ, ſimilis. ab ἐν, & ἀλίγκιος, ὁ, ἡ, idem.

Ἐνάλιος, ου, ὁ, ἡ, marinus, maritimus. q. d. ἐν ἁλὶ, ſc. ὤν. ex ἅλς, ἁλὸς, ἡ, mare.

Ἐναλλὰξ, alternatim, vice verſa, adv. ab ἐναλλάττω, permuto, alterno. quod ab ἐν, & ἀλλάττω, vel σσω, muto, f. ξω.

Ἐναλλάττω, εις, ει, & in 1. plur. ἐναλλάττομεν, permutamus. ab ἐν, & ἀλλάσσω, muto. f. ξω. p. ἤλλαχα.

Ἔναλλος, ου, ὁ, ἡ, varius, diverſus. ἔναλλα, proprie dicuntur ea, quæ viciſſim altera in alterorum naturam migrant.

Ἐναλόντες, nom. plur. a. 2. part. act. ab ἐναλίσκω. ab ἐν, & ἁλίσκω, capio. fut. ἁλώσω. p. ἥλωκα, & ἑάλωκα. aor. 2. ἥλων. aor. 2. inf. ἁλῶναι. aor. 2. part. ἁλοὺς, ἁλόντος, q. ab ἅλωμι.

Ἔναντα, contra. vel pro ἐναντίον. ab ἐν, & ἄντα, coram, aperte. Thema ἀντὶ, pro, contra, &c.

Ἔναντι, coram, ante, cum genit. ex ἐν, & ἀντὶ, pro, contra, &c.

Ἐναντία, ας, ἡ, f. g. ab ἐναντίος, quod vide.

Ἐναντίβιον, adverb. adverſus, contra. ab ἐναντίβιος, ου, ὁ, ἡ, adverſarius. q. vim contrariam habens. q. ἐναντίαν βίαν ἔχων. ex ἀντὶ, contra, & βία, vis.

Ἐναντιόομαι, οῦμαι, & in 3. ſing. ἐναντιοῦται, adverſatur. ab ἐναντίος, quod vide.

Ἐναντίος, ία, ον, contrarius, a, um. ἐξ ἐναντίας, e regione. ἐναντίον, idem quod ἔναντι.

Ἐναντίωμα, ατος, τὸ, adverſatio. ab ἐναντίος, quod vide.

Ἔναξε, a. 1. ind. act. verbi νάσσω, æquo, ac complano. f. ξω.

Ἐναπεδείκνυντο, Jon. pro ἐναπεδείκνυντο, ſe oſtentabant, 3. plur. imperf. paſſ. ex ἐν, ἀπὸ, & δείκνυμι, oſtendo.

Ἐναποθνήσκω, morior. ex ἐν, ἀπὸ, & θνήσκω, morior. f. θανοῦμαι.

Ἔναρα, τὰ, ſpolia, arma, quæ interfectis detrahuntur. ab ἐναίρω, occido, ſpolio.

Ἐνάργει, Dor. pro ἐνήργει, 3. ſing. imperf. act. ab ἐνεργέω, operor. quod vide.

Ἐναργέως, aperte, adv. ab ἐναργής.

ἘΝΑΡΓΗΣ, έος, ὁ, ἡ, clarus, evidens. q. ab ἐν, & ἀργὸς, albus, clarus. Nam & λευκὸς, clarus.

Ἐναρὴς, έος, ὁ, ἡ, execrandus. Ex ἐν, & ἀρὰ, ᾶς, ἡ, diræ, preces. Sic ἐναρεῖς dici videntur, quæ ἐναρεῖς vocantur.

Ἐναρίζω, interficio, ſpolio. ab ἐναίρω, quod vide.

Ἐναρίμβροτος, ου, ὁ, qui cædit mortales, homicida. ab ἐναίρω, interficio, & βροτὸς, mortalis.

Ἐνάριξε, aor. 1. ind. act. Poet., & Dor. pro ἠνάριξε. ἐναρίξοι, 3. ſingul. fut. 1. opt. activ. verbi ἐναρίζω, interficio, quod vide.

Ἐνάρκησα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ναρκάω, torpeo. Th. νάρκη, ης, ἡ, torpedo. Alii leg. ἐνάρκησα, ας, ε.

Ἐναρμόξαι, Dor. pro ἐναρμόσαι, aptare. aor. 1. inf. activ. ab ἐναρμόζω. fut. σω. Th. ἄρω, apto.

Ἐναρξάμενος, a. 1. part. med. ab ἐνάρχομαι, incipio, quod vide.

Ἔναρον, interfecerunt, 3. plur. aor. 2. act. pro ἔνηρον, vel ἤναρον, ες, ε, verbi ἐναίρω, occido.

Ἐναρηφόρος, ſpoliator, pro ἐναρηφόρος, ab ἔναρα, ων, ſpolia, & φέρω, fero.

Ἐνάρχομαι, incipio. f. ἐνάρξομαι. aor. 1. m. ἐνηρξάμην, ω, ατο, cœpi. a. 1. med. part. ἐναρξάμενος. ab ἐν, & ἄρχομαι, incipio. fut. ἄρξομαι. Th. ἀρχὴ, ῆς, ἡ, initium.

Ἐνάσθην, habitavi, a. 1. paſſ. verbi νάω, inuſit. pro ναίω, habito.

Ἔνασσα, habitandi cauſa collocavi, aor. 1. ind. act. Poet. ἐνασσάμην, ω, ατο, aor. 1. m. Poet. a νάω, pro ναίω, habito.

Ἐνάτη, nona, Poet. pro ἐνάτη. ab ἐννέα, novem.

Ἐναύειν, Jon. & Poet. pro ἐνάπτειν, incendere. Th. αὔω, accendo.

Ἐναυλισάμενος, moratus, aor. 1. part. med. ab αὐλίζομαι, diverſor. Them. αὐλὴ, ῆς, ſtabulum, aula.

Ἔναυλος, ου, ὁ, ἡ, tibiis perſonans. ab ἐν, & αὐλὸς, ου, ὁ, tibia. Eſt & ἔναυλος, ου, ὁ, ſtabulum. Th. αὐλὴ, ῆς, ἡ, aula, atrium.

Ἐνδαΐς, ΐδος, ἁ, Doric. pro Ἐνδηΐς, nomen propr.

Ἐνδὴ, Poet. pro ἐνῆν δὴ, vel ἐνῆσαν δὴ, inerat vero, vel inerant. Tum ἐν δὴ, Jon. pro ἐνεὶ δέ.

Ἐνδεδυμένοι, induti, perf. part. paſſ. ab ἐνδύω, induo. f. ύσω. p. ἐνδέδυκα. aor. 1. ἐνέδυσα. ab ἐν, & δύω, induo.

Ἐνδεὴς, έος, ὁ, ἡ, indigus, egenus, ab ἐν, & δέω, opus habeo. unde δεῖ, opus eſt.

Ἔνδεια, ας, ἡ, inedia, ab ἐνδεὴς, quod vide.

Ἔνεγκε,

Ἔνδειγμα, ατος, τὸ, manifeſtum indicium. ab ἐνδείκνυμι, quod vide.

Ἐνδείκνυμι, indico. præſ. paſſ. ἐνδείκνυμαι, σαι, ται, oſtendor. & in 3. plur. ἐνδείκνυνται. præſ. inf. ἐνδείκνυσθαι, f. med. ἐνδείξομαι. præt. paſſ. ἐνδέδειγμαι. a. 1. m. ἐνεδειξάμην, ω, ατο, a. 1. imperat. m. ἔνδειξαι, άσθω. aor. 1. ſub. m. ἐνδείξωμαι, ῃ, ηται. ab ἐν, & δείκνυμι, oſtendo.

Ἐνδέδεικτο, pro ἐνεδέδεικτο, oſtenſus erat, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi ἐνδείκνυμι, quod vide.

Ἔνδειξις, εως, ἡ, demonſtratio, indicium, ab eodem them.

Ἕνδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, undecim, ἄκλιτον. ex ἕν, unum, & δέκα, decem.

Ἑνδεκάτη, & in m. g. ἑνδέκατος, undecimus. ab ἕνδεκα, quod vide.

Ἐνδέκεσθαι, Jon. pro ἐνδέχεσθαι, admittere, probare. Th. δέχομαι.

Ἐνδελέχεια, Att. pro ἐντελέχεια, ας, ἡ, perfectio, aſſiduitas. quod ab ἐντελεχὴς, perfectus, hoc ab ἐντελὴς, perfectus, integer. ab ἐν, τέλος, εος, τὸ, finis, & ἔχω, habeo.

Ἐνδελεχίζω, aſſiduus ſum, continuo. ἐνδελεχισμὸς, continuatio, vide in ἐνδελέχεια.

Ἐνδέξιος, α, ον, qui eſt ad dextram, proſper, fauſtus. Hinc ἐνδέξια, adverb. apte, dextre. Them. δεξιὰ, ᾶς, ἡ, dextra.

Ἐνδέχομαι, ῃ, εται, admitto, recipio. fut. ἐνδέξομαι. p. ἐνδέδεγμαι. ἐνδέχεται, impersonale, fieri poteſt. Them. δέχομαι, capio.

Ἐνδημέω, incolo. fut. ήσω. p. ἐνδεδήμηκα. ab ἔνδημος, manens cum populo ſuo. ex ἐν, & δῆμος, ου, ὁ, populus.

Ἐνδήμιος νοῦσος, morbus cuidam populo peculiaris. ab eodem them.

Ἐνδήμοισι, dat. pl. Jon. ἐνδήμων, genit. plur. ab ἔνδημος, ου, ὁ, qui eſt in populo. Th. δῆμος, ου, ὁ, populus.

Ἐνδιάασκον, Jon. pro ἐνδίαον, 3. plur. imperf. act. verbi ἐνδιάω, meridior, in loca umbroſa deduco. Them. ἔνδιος, meridianus.

Ἐνδιαθρύπτεσθαι, ludificari. ἐνδιαθρύπτω, per delicias illudo. Ex ἐν, διὰ, & θρύπτω, frango, quod vide.

Ἐνδιατριπτέον, immorandum, verbale ab ἐνδιατρίβω, immoror. ex ἐν, διὰ, & τρίβω, tero. f. ψω.

Ἐνδιδόναι, cedere, remittere, præſ. inf. ex ἐν, & δίδωμι, do.

Ἐνδιδύσκομαι, induor, cum acc. imperf. ἐνεδιδυσκόμην, ου, ετο, eſt verbum frequentativ. verbi ἐνδύομαι, induor. ab ἐν, & δύω.

Ἐνδίεσαν, incitabant, pro ἐνδίεσαν, 3. pl. imperf. ab ἐνδίω, verbi ἐνδίημι, immitto. Alii volunt eſſe a. 2. act. 3. pl ex ἐν, διὰ, & ἵημι, mitto. Alii imperf pro ἐνδίεσαν, ab ἐνδίημι, (ut ἐτίθεσαν, a τίθημι) pro διώκω, ut ſit, inſecuti ſunt. Th. δίω.

Ἔνδικος, ου, ὁ, ἡ, Poet. pro δίκαιος, juſtus. ab ἐν, & δίκη, ης, ἡ, jus.

Ἔνδινα, τὰ, inteſtina. ab ἔνδον, intus.

ἘΝΔΙΟΣ, ου, ὁ, meridianus. Et ἔνδιον ſubſtantive ponitur pro διατριβῇ, ſede. Hinc ἐνδιάω, meridior. q. ab ἐν, & διὸς, genit. a Ζεὺς, aer. ſub dio, id eſt, ſub aperto aere.

Ἔνδοθεν, & ἔνδοθι, Poet. intus, in. ab ἔνδον, idem.

Ἐνδοῖ, Doric. pro ἔνδον, intus. quod vide.

Ἐνδομάχας, α, ὁ, Poet. & Dor. pro ἐνδομάχης, ου, ὁ, intus, vel do[illegible]gnans. ab ἔνδον, intus, & μάχομαι, pugno.

Ἐνδομενία, ſupellex. quæ ſunt σκεύη ἔνδον μένοντα.

Ἐνδόμησις, εως, ἡ, pila, moles erecta ad mœnia fulcienda. ab inuſitat. ἐνδομέω. Th. δέμω, ſtruo.

Ἐνδόμυχος, inteſtinus: ex ἔνδον, intus, & μυχὸς, οῦ, ὁ, penetrale.

ἜΝΔΟΝ, intus, adverb. & pro ἐν. Hinc ἔνδοθεν, ex interiori loco. ἔνδοθι, intus. οἱ ἔνδον, domeſtici.

Ἐνδοξάζω, glorifico. f. άσω. p. ἐνδεδόξακα. perf. paſſ. ἐνδεδόξασμαι. a. 1. paſſ. ἐνεδοξάσθην, ης, η. aor. 1. ſub. paſſ. ἐνδοξασθῶ. aor. 1. inf. ἐνδοξασθῆναι. ab ἐν, & δόξα, gloria. Them. δοκέω, videor.

Ἐνδοξασθῇ, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. verbi ἐνδοξάζω, glorifico, quod vide.

Ἔνδοξος, ου, ὁ, ἡ, nobilis, glorioſus. ἔνδοξα, τὰ, res glorioſæ. in ſuperl. ἐνδοξότατος. ab eodem them.

Ἐνδρύον, ου, τὸ, cor, & medulla arboris, ex ἐν, & δρῦς, υὸς, ἡ, quercus.

Ἐνδρυώδης, εος, ὁ, ἡ, nemoroſus. ab ἐν, & δρυώδης, quernus. Th. δρῦς, δρυὸς, ἡ, quercus.

ἘΝΔΥΚΕΩΣ, prompto animo, diligenter. Poet. adv. φιλοτίμως, ἀξίως.

Ἐνδυκὴς, & ἐς, promptus, benignus. Euſtat. ducit ab ἐν, & δέκω (pro δεξιοῦμαι) ut proprie ſit, libenter recipiens.

Ἐνδυμενία, vide ἐνδομενία, ſupellex.

Ἔνδυμα, ατος, τὸ, veſtimentum. ab ἐνδύω, induo, quod vide.

Ἐνδυναμόω, corroboro. f. ώσω. p. ἐνδεδυνάμωκα. a. 1. ἐνεδυνάμωσα. imperf. paſſ. ἐνεδυναμούμην, ούμην, οῦ, ῦ, οῦτο, ῦτο. aor. 1. paſſ. ἐνεδυναμώθην. ex ἐν, & δυναμόω, roboro. Them. δύναμαι, poſſum.

Ἐνδύντες, nom. pl. præſ. part. ab ἔνδυμι, vel a. 2. part. ab ἐνέδυν, verbi ἐνδύνω, quod vide.

Ἐνδύνω, irrepo. f. ἐνδύσω. a. 2. ἐνέδυν, υς, υ. ab ἐν, & δύω, δύνω, & δῦμι, ſubeo.

ἘΝΔΥΟ, celeriter, ocyus. q. duobus momentis.

Ἐνδῦσα, induta, a. 2. part. f. g. ab ἐνδὺς, ύντος, verbi ἔνδυμι. Them. δῦμι, vel δύω, ſubeo.

Ἐνδυσάμενος, η, ον, a. 1. part. med. ab ἐνδύω, induo.

Ἐνδύσασθε, 2. plur. a. 1. imperat. med. ἐνδύσατε. 2. plur. a. 1. imperat. act. ab ἐνδύω, induo, quod vide.

Ἔνδυσις, εως, ἡ, amictus, ab ἐνδύω.

Ἐνδύω, induo, regit dupl. acc. fut. ύσω. aor. 1. ἐνέδυσα. perf. ἐνδέδυκα. perf. paſſ. ἐνδέδυμαι. a. 1. med. ἐνεδυσάμην, ω, ατο. aor. 1. imperat. med. ἔνδυσαι, άσθω. aor. 1. ſub. med. ἐνδύσωμαι, ῃ, ηται, & in 2. plur. ἐνδύσησθε. ab ἐν, & δύω, ſeu δύνω, ſubeo.

Ἐνέβαλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐμβάλλω. vide ἐμβάλλω.

Ἐνεβίβασα, a. 1. ind. act. verbi ἐμβιβάζω, impono. f. άσω. ab ἐν, & βιβάζω. Th. βαίνω, incedo, eo.

Ἐνεβριμησάμην, ω, ατο, graviter interminatus ſum, aor. 1. m. verbi ἐμβριμάομαι, fremo. Th. βρέμω, idem.

Ἐνεγγύησα, ſpopondi, aor. 1. Jonic. pro ἐνηγγύησα, verbi ἐγγυάω. ab ἐν, & ἐγγύη, ης, ἡ, ſponſio.

Ἐνέγκαι, tuliſſe, a. 1. inf. act. ἐνέγκας, a. 1. part. ab ἤνεγκα, aor. 1. act. ἠνέγκαντο, 3 plur. a. 1. med. Jon. ἐνείκασθαι, a. 1. inf. med. ἐνεγκάτω, 3. ſing. a. 1. imperat. act. verbi φέρω, fero. f. οἴσω.

Ἐνεγκεῖν, a. 2. inf. act. ab ἤνεγκον, aor. 2. ind. ἐνεγκὼν, part. aor. 2. ejuſdem verbi.

Ἔνεγκον, aor. 2. ind. Jon. ἐνεγκὼν, aor. 2. part. ab inuſitat. ἐνέγκω, pro φέρω, fero. q. ab ἐνέχω. vel ab ἐν, & ἐγγύς.

Ἐνεδίδου, 3. ſing. imperf. act. quaſi a διδόω. vide δίδωμι.

Ἐνέδρα, ας, ἡ, inſidiæ, & τὸ ἔνεδρον, ου, idem. Hinc ἐνεδρεύω, inſidior, cum acc. f. εύσω. p. ἐνήδρευκα. ab ἐν, & ἕδρα, ας, ἡ, ſedes, ſeſſio. Th. ἕζομαι. f. ἑδοῦμαι, ſedeo.

Ἐνεδρεύων, οντος, ὁ, præſ. part. ab ἐνεδρεύω, inſidior, quod ab ἐνέδρα, quod vide.

Ἐνέδυσα, ας, ε, & in 3. plur. ἐνέδυσαν, verbi ἐνδύω, induo. ab ἐν, & δύνω, vel δύω, ſubeo.

Ἐνέεικα, ας, ε, pro ἤνεγκα, ſive ἤνεγκα, aor. 1. ind. act. verbi ἐνείκω, pro ἐνέγκω, inuſit. Th. φέρω, fero.

Ἐνέηκαν, Poet. & Jon. pro ἐνῆκαν, aor. 1. vel perf. act. verbi ἐνίημι, immitto. ab ἐν, & ἵημι, mitto. Th. ἕω, mitto, ſtatuo, induo.

Ἐνεθεὶς, έντος, dilutus, infuſus, aor. 1. part. paſſ. ἐνεθῆναι, aor. 1. inf. paſſ. ab ἐνίημι, vide ἐνῆκαν.

Ἐνέθηκα, ας, ε, aor. 1. act. verbi ἐντίθημι, impono. f. θήσω. p. τέθεικα. a. 2. ἔθην.

Ἐνεθυμήθη, pœnituit, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. ab ἐνθυμέομαι, quod vide.

Ἐνείην, præſ. opt. ab ἔνειμι, inſum. quod ab ἐν, & εἰμὶ, ſum. vel aor. 2. opt. act. ab ἐνίημι, immitto. facit enim ἵημι in a. 2. opt. act. εἵην. ut τίθημι, θείην.

Εἵνεκα, Poet. pro ἕνεκα, propter, quod vide.

Ἔνεικα, ας, ε, attuli, aor. 1. Poet. pro ἤνεγκα. ἐνεῖκαι, a. 1. inf. act. ſed ἐνείκαι, 3. ſing. a. 1. opt. act. ἐνείκας, a. 1. part. act. ἐνείκατο, 3. ſing. a. 1. med. verbi ἐνείκω, inuſit. pro φέρω. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Ἐνείκαι, intuliſſet, 3. ſing. aor. 1. opt. Æol. ἐνείκῃ, ferat, 3. ſing. aor. 1. ſub. ab eodem them.

Ἐνειλέω, involvo. f. ήσω. a. 1. ἐνείλησα. præt. ἐνείληκα. ex ἐν, & εἰλέω, involvo.

Ἔνειμα, ας, ε, & in 3. plur. ἔνειμαν, diſtribuerunt, a. 1. ind. act. verbi νέμω, tribuo. fut. νεμῶ. perf. νενέμηκα. præt. med. νένομα.

Ἔνειμεν, 1. plur. præſ. Poet. pro ἔνεσμεν, verbi ἔνειμι, inſum. Th. εἰμὶ, ſum. vide εἰμί.

Ἔνειμι, inſum. ἔνεστι, & per apocop. Jon. ἔνι, pro ἔστι, eſt. τὰ ἐνόντα, præſ. part. n. g. plur. num. quæ penes vos ſunt. ab ἐν, & εἰμὶ, ſum.

Ἐνεὶς, έντος, qui miſit, & in f. g. ἐνεῖσα, & in n. g. ἐνὲν, aor. 2. part. verbi ἐνίημι, quod ab ἐν, & ἵημι, mitto. f. ἥσω. p. εἷκα. a. 2. ἧν.

Ἐνεῖσθαι, perf. inf. paſſ. ab ἐνίημι, immitto. Interdum ab ἐνέω, ſeu ἐνίημι. Th. ἕω. perf. paſſ. εἷμαι.

Ἔνεισι, inſunt, 3. plural. præſ. ind. ab ἔνειμι, inſum. Th. εἰμὶ, ſum.

Ἐνέχεε, Jon. pro ἐνεῖχε, 3. ſing. imperf. ab ἐνέχω, in animo habeo.

Ἐνείχθην, latus ſum, Jon. pro ἠνέχθην, a. 1. paſſ. unde part. aor. 1. ἐνεχθεὶς, verbi ἐνείκω, Jon. pro φέρω, f. οἴσω, fero.

ἘΝΕΚΑ, & ἕνεκεν, propter, cauſa. adverbium regit genit. ἕνεκά σου, tua cauſa. q. ab ἕ, quaſi δι᾽ ὅ, δι᾽ ἣν αἰτίαν. Sicut quia Latinis a qui. vel q. ἓν ἔχω, unum habeo, ſive una res eſt, quamobrem hoc, vel illud faciam.

Ἐνέκειτο, incrat, 3. ſingul. imperf. ab ἔγκειμαι, complaceo, ab ἐν, & κεῖμαι, jaceo. f. κείσομαι.

Ἐνεκεκόλαπτο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi ἐγκολάπτω, inſculpo. Th. κολάπτω, tundo. f. ψω. perf. paſſ. κεκόλαμμαι, ψαι, πται.

Ἐνεκεντρίσθην, ης, η, inſitus fui, a. 1. ind. paſſ. ab ἐγκεντρίζω, inſero. f. ίσω. p. ἐγκεκέντρικα. ab ἐν, & κέντρον, ſtimulus. Th. κεντέω, pungo.

Ἐνεκίσσων, 3. plur. imperf. act. verbi ἐγκισσάω, concipio.

Ἐνεκοπτόμην, impediebar, imperf. paſſ. ab ἐγκόπτω, impedio. f. ψω. a. 1. ἐνέκοψα. p. ἐγκέκοφα. ab ἐν, & κόπτω, ſcindo.

Ἐνεκότει, 3. ſingul. imperf. act. verbi ἐγκοτέω, odio habeo. Th. κότος, ου, ὁ, ira vetus.

Ἐνέκοψα,

Ἐνεκόμβωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. vide ἐγκομβώμενω.

Ἐνέκρυψα, ας, ε, aor. 1. ind. act. ab ἐγκρύπτω, condo, inſero. p. ἐγκέκρυφα. Th. κρύπτω, occulo. f. ψω. præt. κέκρυφα.

Ἐνεκτέον, referendum, adjectiv. verbale a φέρω, fero. perf. paſſ. ἐνήνεγμαι, ξαι, κται.

Ἐνέκυρσα, incidi, & in 3. plur. ἐνέκυρσαν, a. 1. ind. act. verbi ἐγκύρω. vide ἐγκύρσας. Alii per ſyncop. dici volunt pro ἐνεκύρησα.

Ἐνελίπανον, a. 1. act. verbi ἐλλιπαίνω. ab ἐν, & λιπαίνω, pinguefacio. Them. λίπος, εος, τὸ, pinguedo.

Ἐνέμοντο, vide in ἐνέμοντο.

Ἐνεμήθην, a. 1. paſſ. ab ἐν, & νέμω, tribuo, paſco. f. νεμῶ. p. νενέμηκα. a. 1. ἔνειμα.

Ἐνέμοντο, depaſcebantur, 3. plur. imperf. paſſ. verbi νέμω, paſco. f. μῶ.

Ἐνεμφῦναι, innaſci. Them. φύω, naſcor.

Ἐνενήκοντα, pro ἐννενήκοντα, nonaginta. Th. ἐννέα, novem.

Ἐνενώκει, cogitaret, Jon. pro ἐνενοήκει, per contract. 3. ſing. pluſq. perf. verbi νοέω. Th. νόος, mens.

Ἐνενώντο, cogitaverant, pro ἐνενόηντο, 3. plural. pluſq. perf. paſſ. ejuſdem verbi.

Ἐνένιπε, Attic. reduplic. pro ἔνιπτε, verbi ἐνίπτω, idem quod ἐνέπω, dico. Th. ἔπω, idem.

Ἐνενώκασι, per contract. Jon. pro ἐνενοήκασι, 3. plur. perf. activ. ab ἐν, & νοέω, cogito. Th. νόος.

Ἐνεοττοποιήσατο, 3. ſing. a. 1. med. a νεοττοποιέομαι, pullos excludo. a νεοττός, ῦ, ὁ, pullus, & ποιέω, facio.

Ἐνεόχμωσε, innovavit, 3. ſing. a. 1. verbi νεοχμόω, ῶ, innovo. a νεοχμός, novus. Th. νέος, ου, ὁ, idem.

Ἐνεπάγησαν, 3. plur. a. 2. paſſ. ab ἐμπήγνυμι. ab ἐν, & πήγνυμι, ſeu πηγνύω, compingo. f. ξω.

Ἐνέπαιζον, illudebam, imperf. act. ἐνέπαιξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐμπαίζω, illudo. f. ξω. p. ἐμπέπαιχα. ab ἐν, & παίζω, ludo.

Ἐνεπαίχθην, a. 1. ind. paſſ. verbi ἐμπαίζω. vide ἐνέπαιζον.

Ἐνέπαξεν, infixit, Doric. pro ἐνέπηξεν, 3. ſingul. a. 1. ind. act. ab ἐμπήγνυμι, f. ήξω.

Ἐνεπεπορπέατο, Jon. pro ἐνεπεπόρπηντο, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. verbi πορπάω, vel πορπέω, fibulas adſtringo. Them. πόρπη, ἡ, fibula.

Ἐνέπεσον, ceciderunt, 3. plur. aor. 2. ind. act. verbi ἐμπίπτω. vide πίπτω, cado.

Ἐνεπήγνυε, 3. ſing. imperf. verbi ἐμπήγνυμι, infigo. ab ἐν, & πήγνυμι. f. ξω, compingo. Deſinentium in γνύω, vel γνυμι tempora formantur a finitis in γω.

Ἐνεπλήσθησαν, 3. plur. a. 1. paſſ. ἐνεπλήσθην, verbi ἐμπλήθω, impleo. fut. σω. p. ἐμπέπληκα. aor. 1. ἐνέπλησα. ab ἐν, & πλήθω, repleo. Them. πλέος, plenus.

Ἐνέπνευσαν, 3. plur. aor. 1. activi ab ἐμπνέω, inſpiro. ab ἐν, & πνέω, ſpiro. f. πνεύσω.

Ἐνεπνεύσθην, ης, η, aor. 1. ind. paſſ. ab ἐμπνέομαι, reſpiro, reviviſco. ab ἐν, & πνέω. f. πνεύσω, flo, ſpiro.

Ἐνεποιήσαντο, duxerunt, 3. plur. aor. 1. med. verbi ἐμποιέω, facio in. Thema ποιέω, facio.

Ἐνέποντι, Doric. pro ἐνέπουσι, dicunt, vocant, 3. plur. præſ. ind. ab ἐνέπω, pro καλῶ.

Ἐνέπρηθον, incendebant, 3. plur. imperf. ex ἐν, & πρήθω, f. σω, uro.

Ἐνέπρησα, ας, ε, incendi, a. 1. ind. act. verbi ἐμπρήθω, incen[do]. f. ήσω. p. ἐμπέπρηκα. Th. πρήθω, uro.

Ἐνέπτυσα, ας, ε, inſpui, a. 1. ind. act. ἐνεπτύσθην, a. 1. ind. paſſ. ab ἐμπτύω, inſpuo. fut. ύσω. p. ἐμπέπτυκα. ex ἐν, & πτύω, ſpuo.

Ἐνέπων, alloquens, præſ. part. ab ἐν, & ἔπω, dico. a. 2. εἶπον.

Ἐνεργάζομαι, operor, induco, efficio. ab ἐν, & ἐργάζομαι, quod vide.

Ἐνέργεια, ας, ἡ, actio, efficacia. ab ἐνεργής, efficax, ab ἐν, & ἔργον, ου, τὸ, opus.

Ἐνεργέω, ῶ, operor, intus efficio, ago. fut. ήσω. p. ἐνήργηκα. a. 1. ἐνήργησα. imperf. paſſ. ἐνηργεόμην, ούμην, έου, οῦ, έετο, εῖτο. ab ἐνεργής, έος, ὁ, ἡ, efficax. Th. ἔργον, opus.

Ἐνεργῆ, acc. ſing. ab ἐνεργής, έος, quod vide.

Ἐνέργημα, ατος, τὸ, facultas. a perf. paſſ. ἐνήργημαι, verbi ἐνεργέω, operor, quod vide.

Ἐνεργής, έος, ὁ, ἡ, efficax. ἐνεργός, ῦ, ὁ, operator. Them. ἔργον, ου, τὸ, opus.

Ἐνεργητικός, ή, όν, activus, a, um. ab ἐνεργός, quod ab ἔργον.

Ἐνεργός, ῦ, ὁ, ἡ, laboratus, ſtrenuus, efficax. Vide ἐνεργής.

Ἐνεργῶς, efficaciter, adverb. ab ἐνεργής, quod vide.

Ἔνερθε, & ἔνερθεν, infra, adverb. ab ἐν, & ἔρα, ας, ἡ, terra.

Ἔνεροι, mortui, manes. dat. plur. Jon. ἐνέροισι, ab ἔρα, terra.

Ἐνέρτερος, inferior, per ſyncop. pro ἐνερώτερος, ab eodem them.

Ἐνέρχεσθαι, Poet. pro εἰσέρχεσθαι, intrare, ingredi. Th. ἔρχομαι, venio.

Ἔνεσαν, 3. plur. aor. 2. ind. act. verbi ἐνίημι. ab ἐν & ἵημι, mitto. a. 2. ἧν. Alii volunt eſſe imperf. ab ἔνειμι, & per ſyſtolen dici pro ἐνῆσαν.

Ἔνεσαι, per ſyncop. pro ἐνέσεσθαι, f. 1. ab εἰμί, ſum.

Ἐνέστακτο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi ἐνστάζω, inſtillo. f. ξω. Th. στάζω, ſtillo.

Ἐνεστεῶτος, Jon. pro ἐνεστῶτος, genit. ſing. ab ἐνεστώς, quod vide.

Ἐνεστησάμην, a. 1. med. verbi ἐνίστημι. ab ἐν, & ἵστημι, ſto. fut. στήσω. aor. 2. ἔστην.

Ἐνεστώς, ῶτος, ὁ, ἡ, τὸ, præſens. dat. ſing. ἐνεστῶτι, perf. part. per craſin pro ἐνεστηκώς. ab ἐν, & ἵστημι, ſto. f. στήσω. perf. ἕστηκα. a. 2. ἔστην.

Ἐνετειλάμην, ω, ατο, aor. 1. ind. med. verbi ἐντέλλομαι, mando, jubeo, cum dat. fut. ἐντελοῦμαι. præt. med. ἐντέταλκα, ab ἐν, & τέλλω, pro προστάσσω.

Ἐνετή, ῆς, ἡ, fibula. ab ἐνίημι, injicio. ab ἐν, & ἵημι, mitto.

Ἐνετύγχανον, ες, ε, imperf. verbi ἐντυγχάνω, adipiſcor. ab ἐν, & τυγχάνω. f. τεύξομαι, ſum. aor. 2. ἔτυχον.

Ἐνετύλιξε, 3. ſing. aor. 1. act. verbi ἐντυλίσσω, involvo. f. ξω. præt. ἐντετύλιχα. ab ἐν, & τυλίσσω, in modum culcitræ convolvo, quod a τύλη, ης, ἡ, culcitra. Them. τύλος, ου, ὁ, callus.

Ἐνέτυχον, ες, ε, aor. 2. ind. act. verbi ἐντυγχάνω, occurro alicui, interpello. f. ἐντεύξομαι. Them. τυγχάνω, ſum.

Ἔνα, acclamatio quædam, ab ἐν, & ἅ.

Ἐνεύδεν, Dor. pro ἐνεύδειν, in aliquo loco dormire. præſ. inf. ab ἐν, & εὕδω, f. εὑδήσω, dormio.

Ἐνευλογέω, benedico. f. ήσω. p. ἐνευλόγηκα. f. 1. paſſ. ἐνευλογηθήσομαι. ex ἐν, & εὐλογέω. Them. λέγω, dico.

Ἔνευσαν, natarunt, 3. plur. a. 1. act. verbi νέω. f. νεύσω.

Ἐνεφάνισα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἐμφανίζω. vide ἐνεφανίσθην.

Ἐνεφανίσθην, & in 3. plur. ἐνεφανίσθησαν, aor. 1. ind. paſſ. verbi ἐμφανίζω, conſpicuum me exhibeo, indico, oſtendo. f. ίσω. a. 1. ἐνεφάνισα, a. 1. imperat. ἐμφάνισον, άτω. aor. 1. inf. paſſ. ἐμφανισθῆναι.

Ἐνεφορεῖτο, ſatiabatur, 3. ſing. imperf. verbi ἐμφορέομαι, repleor. quod ab ἐμφορέω, importo. Them. φέρω, fero.

Ἐνέφραξαν, obſtruxerunt. 3. plur. aor. 1. ind. act. a φράσσω. obturo. f. ξω.

Ἐνεφύσησα, ας, ε, a. 1. verbi ἐμφυσάω, afflo. fut. ήσω. p. ἐμπεφύσηκα. ab ἐν, & φυσάω, flo.

Ἕνεχ᾽, pro ἕνεκα, ob ſequentem aſpirat. propter, gratia.

Ἐνέχεα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἐγχέω, infundo. ex ἐν, & χέω, fundo. f. χέσω, & χεύσω. a. 1. ἔχευσα, & ἔχεα.

Ἐνέχεεν, 3. ſing. a. 1. vel imperf. verbi ἐγχέω, infundo. vide ἐνέχεα.

Ἐνεχείρει, 3. ſing. imperf. act. verbi ἐγχειρέω, molior. f. ήσω. aor. 1. ἐνεχείρησα, ας, ε. ab ἐν, & χείρ, manus.

Ἐνέχεσθαι, detineri, implicari. ab ἐν, & ἔχω, teneo.

Ἐνεχθεῖσα, aor. 1. part. paſſ. f. g. verbi φέρω, fero. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα. a. 1. paſſ. ἠνέχθην. a. 1. inf. paſſ. ἐνεχθῆναι.

Ἐνεχθῆναι, a. 1. inf. paſſ. vide in ἐνεχθεῖσα.

Ἐνέχραε, 3. ſing. aor. 2. verbi ἐγχράω, infligo. ab ἐν, & χράω, commodo.

Ἐνέχω, immineo, cum dat. f. ἐνέξω. imperf. ἐνεῖχον, ες, ε, ab ἐν, & ἔχω, habeo.

Ἔνη, ης, ἡ, novilunium. Them. ἕνος, ου, ὁ, ſeu ἔνος, vel ἕνος, ου, ὁ, annus.

Ἐνηβητήρια, τὰ, loca amœna, in quibus juvenes voluptatibus indulgent. Ex ἐν, & ἡβητήριον, locus amœnus. Th. ἥβη, pubes.

Ἐνήδρευον, inſidias collocabam, imperf. ab ἐνεδρεύω, inſidior. ab ἐν, & ἕδρα, ας, ἡ, ſeſſio. Th. ἕζω, ſedeo.

Ἐνήεια, ας, ἡ, benignitas. ab ἐνηής, έος, ὁ, ἡ, benignus, mitis. Th. ἐΰς, ἐέος, ὁ, bonus.

Ἐνῆεν, Poet. pro ἐνῆν, inerat, imperf. verbi ἔνειμι, inſum. Th. εἰμί, ſum.

Ἐνηέος, placidæ, genit. ſing. ab ἐνηής, quod vide.

Ἐνηής, έος, ὁ, ἡ, benignus, placidus. ab ἐΰς, ἐέος, ὁ, bonus.

Ἐνηθῆναι, immiſſum eſſe, aor. 1. inf. paſſ. ab ἐνήθην, aor. 1. paſſ. verbi ἐνίημι, immitto. ab ἐν, & ἵημι, mitto.

Ἐνῆκα, ας, ε, immiſi, a. 1. ind. activ. ab ἐνίημι. ab eodem them.

Ἐνήλατα, ligna recta, in quæ defiguntur, & adiguntur gradus ſcalæ. ab ἐν, & ἐλαύνω, agito.

Ἐνήμενος, ου, ὁ, inſidens. Poet. pro ἐγκαθεζόμενος, quod ex ἐν, & ἧμαι, ſedeo.

Ἐνῆν, imperf. verbi ἔνειμι, inſum. ab ἐν, & εἰμί, ſum.

Ἐνήνοθα, florui, perf. med. verbi ἐνανθέω, ex ἐν, & ἀνθέω, floreo. f. ήσω. præt. med. ἤνοθα, & inſerto ε, ἐνήνοθα. Th. ἄνθος, εος, τὸ, flos.

Ἐνήνοχα, tuli, præt. med. Attic. verbi φέρω, fero. f. οἴσω. a 1. ἤνεγκα. p. m. ἤνοχα, & Att. ἐνήνοχα.

Ἐνήρατο, interfecit, 3. ſing. aor. 1. med. verbi ἐναίρω, occido. f. αρῶ. a. 1. ἤνηρα. ab ἐν, & αἴρω, tollo.

Ἔνησα, nevi, a. 1. ind. act. a νέω, neo. f. νήσω. p. νένηκα.

[illegible], inerant, 3. pl. imperf. verbi [illegible] inſum. imperf. ἐνῆν. Th. εἰμί, ſum.

Ἐνησέμεν, jaculaturum eſſe, f. 1. inf. ab ἐνίημι. f. ἐνήσω, ab ἐν, & ἵημι, mitto.

Ἔνθ᾽, pro ἔνθα, hic, illic. & Dor. ἔνθι, pro ἐλθὲ, veni.

ἜΝΘΑ, adverb. hic, ibi, illic. quaſi ab ἐν.

Εἰδῆς, noveris, 2. ſing. præſ. ſub. ab εἰδέω, ῶ, ſcio. f. ήσω.
Εἰδήσω, fut. 1. ind. εἰδήσειν, fut. 1. inf. ejuſdem verbi.
Εἰδῆτε, 2. plur. præſ. ſub. activ. verbi εἰδέω, quod vide.
Εἰδότ', pro εἰδότα, peritum; acc. ſingul. perf. part. per ſyncop. pro εἰδηκότα, verbi εἰδέω, ſcio. f. ήσω.
Εἰδοὶ, αἱ, idus. vox Latina, ab iduo, ideſt, divido.
Εἰδόμενος, ſimilis, ab εἴδομαι, videor. Them. εἴδω, video. & in 1. plur. εἰδόμεθα.
Εἴδομες, videmus, Doric. pro εἴδομεν, 1. plur. verbi εἴδω, video.
Εἶδον, & ἴδον, a. 2. ind. act. verbi εἴδω, video.
Εἶδος, εος, τὸ, ſpecies, præſtans forma. dat. ſing. εἴδει, εἴδει. dat. plur. εἴδεσι. Th. εἴδω, video.
Εἴδοσαν, noverunt, Bœot. pro εἶδον, 3. plur. a. 2. act. verbi εἴδω.
Εἰδότε, dual. & εἰδότες, perf. part. act. pl. num. ab εἰδὼς, ότος, ὁ, pro εἰδηκὼς, per craſin, verbi εἰδέω, vel εἴδημι, ſcio. f. εἰδήσω. perf. εἴδηκα.
Εἰδυῖα, ας, & in dat. Jon. εἰδυίῃ, pro εἰδηκυῖα, perf. part. activ. f. g. εἰδυίῃσι, pro εἰδυίαις, dativ. plur. Jon. verbi εἰδέω, quod vide.
ΕΙ'ΔΩ, video. f. εἴσομαι. aor. 2. εἶδον, & ἴδον, ες, ε. aor. 2. imper. ἴδε, vel Att. ἰδέ. a. 2. ſub. ἴδω, ῃς, ῃ. aor. 2. part. ἰδὼν, οῦσα, όν. Hinc εἶδος, εος, τὸ, forma, facies, ſpecies. εἴδωλον, ου, τὸ, ſimulacrum. ἰδέα, ας, ἡ, ſpecies. ἀειδὴς, έος, ὁ, ἡ, obſcurus. ἀϊδὴς, έος, ὁ, ἡ, idem. ἀείδελος, & ἀΐδελος, ὁ, ἡ, idem. εἰδέω. fut. ήσω, ſcio. infinit. εἰδέναι, ſcire. εἰδήμων, ονος, ὁ, ἡ, ſciens, gnarus. σύνοιδα, mihi conſcius ſum. συνείδησις, εως, ἡ, conſcientia.
Εἰδῶ, præſ. ſub. verbi εἴδημι, vel εἰδέω, contracte. ut τιθῶ, a τίθημι. ſic præſ. opt. εἰδείην. præſ. inf. εἰδέναι. Alii ſyncopen ajunt eſſe τοῦ εἰδήκω, perf. ſub. ab εἰδέω.
Εἰδωλεῖον, ου, τὸ, idolum, delubrum, ab εἴδωλον, ου, τὸ, idolum, ſimulacrum. ab εἶδος, εος, τὸ, ſpecies.
Εἰδωλόθυτον, ου, τὸ, quod idolo immolatur. a θύω, macto, immolo, & εἴδωλον.
Εἰδωλολατρεία, ας, ἡ, idoli cultus. εἰδωλολάτρης, ου, ὁ, idololatra, qui εἴδωλα λατρεύει, idolum religioſe colit. ex λάτρις, ιος, ὁ, ἡ, ſervus, a, &c.
Εἴδωλον, ου, τὸ, idolum, ſimulacrum. ab εἶδος, εος, τὸ, ſpecies.
Εἰδωλοποιΐα, ας, ἡ, fictio idoli. ex εἴδωλον, ου, τὸ, idolum, & ποιέω, facio.
Εἰδὼς, qui novit, perf. part. activ. per ſyncop. pro εἰδηκὼς, ότος, ὁ, verbi εἰδέω, vel εἴδημι, ſcio. f. ήσω.
Εἶεν, eſſent, 3. pl. præſ. opt. per ſyncopen Attic. pro εἴησαν, ab εἴην, verbi εἰμὶ, ſum.
Εἵην, ης, η, aor. 2. opt. act. verbi ἵημι, mitto. f. ἥσω.
Εἴην, εἴης, εἴη, eſſem, & in plur. εἴημεν, εἴητε, εἴησαν, & per ſyncop. εἶμεν, εἶτε, εἶεν, præſ. opt. verbi εἰμὶ, ſum.
Εἶθ', pro εἶτα, deinde, propter aſpirat.
ΕΙ'ΘΑΡ, adverb. Poet. ſtatim.
Εἴθε, utinam. Th. εἰ, ſi.
Εἵθην, ſeu ἕθην, miſſus ſum, a. 1. ind. paſſ. verbi ἵημι, mitto.
Εἰθικὼς, aſſuetus, perf. part. act. ab ἐθίζω, aſſuefacio. Th. ἔθος.
Εἴθισα, aſſuevi, aor. 1. ind. act. verbi ἐθίζω. f. ίσω. p. εἴθικα. Th. ἔθος, εος, τὸ, mos.
Εἴθισμαι, aſſuetus ſum, perf. paſſ. unde εἰθισμένος, perf. part. ejuſd. verbi.
Εἶκα, ſimilis ſum, perf. med. pro quo Attici ἔοικα dicunt, repetita initiali littera, & ι, in ο, verſo, verbi εἴκω. Quidam tamen volunt eſſe aor. 1. Bœot. pro εἶξα.
Εἷκα, ας, ε, miſi, perf. ind. act. verbi ἵημι, mitto. f. ἥσω. a. 1. ἧκα.
Εἰκάδι, viginti, dat. ſing. ab εἰκὰς, άδος, ἡ, ab εἴκοσι, viginti.
Εἰκαὶ, etiamſi, conjunct. diſcret. cum ind. ex εἰ, ſi, & καὶ etiam.
Εἵκασι, miſerunt, 3. plur. perf. verbi ἵημι, mitto. perf. part. εἱκὼς. Sed εἴκασι, videntur, p. m. ab εἴκω.
Εἰκάσειας, conjectare poteris. 2. ſingul. a. 1. opt. act. Poet. pro εἰκάσαις, verbi εἰκάζω, conjicio. f. άσω. a. 1. inf. εἰκάσαι. Th. εἴκω, ſimilis ſum.
Εἴκατι, Doric. pro εἴκοσι, viginti, quod vide.
Εἴκ', pro εἴκε, vel εἴκεν, ſiquidem. Th. εἰ, ſi, & κε, vel κεν, particula Poetica.
Εἶκε, cede, & in plur. εἴκετε, cedite, præſ. imperat. ab εἴκω, cedo. f. ξω.
Εἴκειν, & Attic. ᾔειν, iveram, pluſq. perf. a perf. εἶκα, verbi εἶμι, eo.
Εἴκελος, ου, ὁ, ſimilis. Th. εἴκω, ſimilis ſum.
ΕΙ'ΚΗ͂, adv. fruſtra, temere, ſine conſilio, caſu. inde εἰκαῖος, ου, ὁ, temerarius. q. ab εἴκω, cedo, ſcil. τῷ πάθει, affectui, ſano conſilio ſpreto, & ſuſque deque habito.
Εἰκονίζω, aſſimilo, exprimo. ab εἰκὼν, όνος, ἡ, imago. Them. εἴκω, ſimilis ſum.
Εἰκοσάκις, adv. vicies. ab εἴκοσι.
ΕΙ'ΚΟΣΙ, & Poet. ἐείκοσι, οἱ, αἱ, τὰ, viginti. plur. tantum, & ἄκλιτον. Doric. εἴκατι. q. ab εἰκὸς, ſimilis, æqualis, eſt enim numerus æqualis ex duobus denariis. Hinc εἰκὰς, άδος, ἡ, vicenarius numerus. εἰκοσάκις, vicies. εἰκοστὸς, ἡ, ὸν, vigeſimus.
Εἰκοσίμετρος, viginti menſuras capiens. ab εἴκοσι, viginti, & μέτρον.
Εἰκοσινήριτος, de quo viginti contendunt. ab εἴκοσι, viginti, & ἐρίζω, contendo.
Εἰκοστὸς, vigeſimus, & in f. g. εἰκοστὴ, ῆς, ἡ, vide in εἴκοσι.
Εἰκότως, adv. ſimiliter, ab εἰκὼς, ότος, ὁ, ſimilis. Th. εἴκω.
Εἴκουσι, cedunt, 3. plur. ab εἴκω, cedo.
Ἐΐκτην, ſimiles erant, pro εἰκέτην, 3. dual. imperf. per ſyncop. & ſoluta diphthongo ἐΐκτην, verbi εἴκω. Vel ut alii volunt, eſt pluſq. perf. med. ἐίκειν, & in dual. ἐϊκέτην, & ſyncope εἴκτην, & per dialyſin ἐΐκτην.
Ἐΐκτο, pro εἴκετο, aſſimilatus erat, 3. ſingul. imperf. paſſ. ab εἴκω, ſimilis ſum. Vel pluſq. perf. ab ἔϊγμαι, ξο, κτο.
Εἰκυῖαν, decoram, aptam, accuſ. ſingul. perf. part. med. f. g. ab εἶκα, p. m. pro ἔοικα, verbi εἴκω, ſimilis ſum.
ΕΙ'ΚΩ, ſimilis ſum; item cedo, non repugno. f. ξω. præt. med. ἔοικα. q. ab εἴω, ſino. hinc εἰκὸς, ότος, τὸ, veriſimile. εἰκότως, ut par eſt. εἰκάζω, aſſimilo. εἴκασμα, ατος, τὸ, ſimulacrum. εἴκελος, & ἴκελος, ου, ὁ, ſimilis. εἰκὼν, όνος, ἡ, ſimulacrum, imago. εἰκονίζω, effingo. ἐπιεικὴς, έος, ὁ, ἡ, decens, conſentaneus; item æqui, bonique amans. ἐπιείκεια, ας, ἡ, æquitas. προσέοικα, aſſimilis ſum, videor. θεοείκελος, & θεΐκελος, ου, ὁ, ἡ, Deo ſimilis.
Εἰκὼ, οῦς, ἡ, Poet. pro εἰκὼν, όνος, imago, effigies.
Εἴκων, cedens, præſ. part. ab εἴκω.
Εἰκὼν, όνος, ἡ, imago. ab εἴκω.
Εἰκὼς, decens, præt. part. med. ab εἶκα.
Εἰλαμὶς, ίδος, ἡ, membrana cerebrum ambiens. ab εἰλέω, involvo.
Εἰλαπινάζω, Poet. epulor. hinc εἰλαπιναστὴς, οῦ, ὁ, conviva. Th. εἰλαπίνη.
ΕΙ'ΛΑΠΙ'ΝΗ, ης, ἡ, epulum. dat. plur. εἰλαπίνῃσι. quaſi ab εἴλη, congregatio, agmen, & πίνω, bibo. vel ſimpliciter ab Attico εἰλαπάχθαι, pro λελαπάχθαι, a λαπάζω. Caſ. in Athen. lib. 1. c. 16. vel q. ἐλαπίνη, ab aor. 2. ἔλαπον, τοῦ λάπτω, lambo, ut in lautioribus conviviis fit. Vel quia εἷλε τὴν πεῖναν, famem reſtrinxit. hinc εἰλαπινάζω, convivor, & εἰλαπιναστὴς, οῦ, ὁ, conviva.
Εἶλαρ, αρος, τὸ, (quod & εἶλαρ) propugnaculum. ab εἰλέω, quia intra illud concluſos nos tenemus.
Εἰλάτινος, pro ἐλάτινος, Poet. abiegnus. ab ἐλάτη, ης, ἡ, abies.
Εἷλε, cepit, a. 2. act. ab αἱρέω, capio.
Εἴλεγμαι, dictus ſum, Att. pro λέλεγμαι, perf. paſſ. verbi λέγω, dico.
ΕΙ'ΛΕΙ'ΘΥΙΑ, ας, ἡ, Lucina, partus. quod parturientibus opituletur. ab ἐλάθω, unde & Ἐλάθω, dicta.
Εἰλεῖται, 3. ſing. præſ. paſſ. ab εἰλέω.
Εἰλεὸς, οῦ, ὁ, ileus, volvulus, morbus inteſtinorum. item vitis. ab εἰλέω, volvo.
Εἵλετο, & εἵλετο, elegit, 3. ſing. a. 2. m. vide εἷλε. ab αἱρέω, eligo.
Εἷλευ, cepiſti, eripuiſti, Dor. pro εἵλου, 2. ſing. a. 2. med. verbi αἱρέω.
Εἰλεῦντο, pro εἰλέοντο, ſeu εἰλοῦντο, Doric. 3. plur. imperf. paſſ. verbi εἰλέω, verſo.
ΕΙ'ΛΕ'Ω, cogo, coarcto, concludo, congrego. εἰλέω vero, verſo, circumago, involvo. f. ήσω. p. ηκα. q. ab ἐλάω, agito. inde εἴλη, ης, ἡ, agmen. εἶλαρ, αρος, τὸ, propugnaculum. εἰλύω, ſeu εἴλυμι, fut. ύσω, verſo, volvo. εἷλιξ, & ἕλιξ, κος, ἡ, volumen, involucrum. ἔλιγξ, γγος, ἡ, vortex.
Εἵλη, & ἕλη, ης, ἡ, ſplendor.
Εἰληθερὴς, έος, ὁ, ἡ, ſole calefactus. ab εἵλη, ſplendor, & θέρω, calefacio.
Εἰλήθυια, ἡ, Lucina, partus. q. ab ἐλάθω, quod parturientibus opituletur, ut fœtus in lucem veniat.
Εἰλήλουθα, ας, ε, veni, Poetic. pro ἐλήλυθα, præt. med. Attic. verbi ἔρχομαι, venio. p. m. ἤλυθα, & Att. ἐλήλυθα.
Εἰληλούθει, 3. ſing. pluſq. perf. med. vide εἰλήλουθα.
Εἰλήλουθμεν, per ſyncop. pro εἰληλούθαμεν, venimus, 1. plur. ab εἰλήλουθα, p. m.
Εἴλημμαι, perf. Attic. pro λέλημμαι. unde εἰλημμένος, pro λελημμένος, perf. part. paſſ. verbi λαμβάνω.
Εἴληπται, aſſumptus eſt, 3. ſing. perf. εἴλημμαι, verbi λαμβάνω, accipio.
Εἴληφα, ſumpſi, perf. Att. pro λέληφα. hinc εἰληφὼς, ότος, ὁ, perf. part. act. ejuſdem verbi.
Εἴληχα, ſortitus ſum. perf. Attic. verbi λαγχάνω, ſortior.
Εἴλιγγος, ου, ὁ, vertex, gyrus, tormen inteſtinorum, ab εἰλέω, verſo. εἴλιγγος, vertigo capitis, σκότωσις.
Εἴλιγμαι, circumvolutus ſum, perf. paſſ. ab εἰλίσσω. Th. εἰλέω, verſo.
Εἴλικες βόες, dicuntur apud Poetas vel nigri, vel flexiles. vel a retortis cornibus. ab εἷλιξ, vel ἕλιξ, ἡ, circumvolutio. ſumitur & adject. pro implicito. Th. εἰλέω, verſo.
Εἰλικρινὴς, έος, ὁ, ἡ, diſtinctus, ſincerus, clarus. in nom. plur. εἰλικρινεῖς. ab εἵλη, ſplendor Solis: vel potius ἕλη, & κρίνομαι, ſecerno.
Εἰλικρίνεια, ας, ἡ, ſinceritas, ab εἰλικρινὴς, quod vide.
Εἰλίποδες, curvipedes, vel curve gradientes. dat. plur. Jon. εἰλιπόδεσσι. ab εἰλίπους, οδος, ὁ, flexipes. ex ἕλω, pro quo uſitatum αἱρέω, flecto, & πὺς, ποδὸς, ὁ.
Εἰλισσόμενος, η, ον, convolutus, a, um, præſ. part. paſſ. ab εἰλίσσω, vel ττω, circumvolvo. pro quo etiam dicitur ἑλίσσω. f. ξω. p. εἴλιχα. præt. paſſ. εἴλιγμαι: unde eſt εἴλιγμα, ατος, τὸ, involutio. εἰλιγμὸς, οῦ, ὁ, vertex, gyrus. εἷλιξ, vel ἕλιξ, ικος, ἡ, involucrum; item ſpecies hederæ. Th. εἰλέω, verſo.

Εἰλύω.

Εἰλίατο, vide in εἰλιατόμενος.

Εἰλίχατο, pro εἰλιγμένοι ἦσαν, 3. pl. pluſq. perf. paſſ. verbi εἰλίσσω, volvo. Th. εἰλέω, verſo.

Εἷλκον, imperf. act. verbi ἕλκω, traho.

Εἵλκυσε, traxit, a. 1. verbi ἑλκύω, traho. imperf. εἵλκυον. Th. ἕλκω.

Εἰλόμενος, ου, ὁ, præſ. part. paſſ. ab εἴλομαι, verbi εἰλέω, arcto, includo.

Εἱλόμην, elegi, a. 2. med. verbi αἱρέω.

Εἷλον, ες, ε, accepi, aor. 2. ind. εἵλοντο, 3. plur. a. 2. med. ab αἱρέω, eligo.

Εἵλου, 2. ſing. a. 2. med. ejuſdem verbi.

Εἴλοχα, Att. pro λέλοχα, perf. a λέγω.

Εἰλύαται, Jonic. pro εἰλυμένοι εἰσὶ, perf. paſſ. verbi εἰλύω, ſeu εἴλυμι, verſo, volvo. Th. εἰλέω, idem.

Εἰλυσπάομαι, volvendo trahor. ex εἰλύω, in εἰλέω, & σπάομαι.

Εἰλύφαζε, reſplendebat, imperf. verbi εἰλυφάζω, vel άω, torqueo. Th. εἰλέω.

Εἰλυφόωντες, Poet. pro εἰλυφῶντες, ab εἰλυφάω, verſo. Th. εἰλέω.

ΕΙ'ΛΩΣ, ωτος, ὁ, vel εἰλώτης, ου, ὁ, Helos, vel Helota, ſervus apud Lacedæmonas, ex Helotis captis.

Εἶμ', pro εἶμι, eo, vado.

Εἷμα, ατος, τὸ, veſtis. Æol. ἔμμα. ab ἕω, induo, vel ἑννύω.

Εἷμαι, εἷσαι, ſedi, ſediſti, ſeu indutus ſum. perf. paſſ. verbi ἕω, induo. a. 1. εἷσα, pluſq. perf. paſſ. εἵμην. part. perf. εἱμένος. Eſt & εἷμαι, miſſus ſum, perf. paſſ. verbi ἵημι, mitto.

Εἵμαρμαι, σαι, ται, Attic. pro μέμαρμαι, perf. paſſ. verbi μείρω, divido.

Εἱμαρμένη, ης, ἡ, fatum, divinitus decretum, ab εἵμαρμαι, verbi μείρω, quia ſuum cuique diviſum eſt.

Εἰμὲν, Poet. Dor. & Æol. pro ἐσμὲν, 1. plur. verbi εἰμὶ, ſum. Εἶμεν, ſimus, per ſync. pro εἴημεν, præſ. opt. 1. plur. ejuſdem verbi.

Εἶμεναι, Poet. & Dor. pro εἶναι, eſſe. Att. ἔμμεναι, Æol. ἔμμεναι, præſ. inf. verbi εἰμὶ, ſum.

Εἰμὲς, Dor. εἰμὲν, Poet. pro ἐσμὲν, 1. pl. præſ. ind. verbi εἰμὶ, ſum.

Εἰμὴ, niſi. conjunct. item pro ἀλλὰ, ſed.

Εἰμὶ, ſum. εἶ, es, q. ab ἔω. imperf. ἦν, ἦς, & Æol. ἔσκε. a. 2. ἦν, fui. ὦ, fuero, a. 2. ſub. ἤμην, ἦσο, ἦτο, fueram, pluſq. perf. f. ἔσομαι, ῃ, εται, per Sync. ἔσσεαι. præſ. imperat. ἴσθι, ἔστω. Attic. ἤτω. præſ. opt. εἴην, ης. præſ. ſub. ὦ, ῇς, ῇ, ſim. fut. ſub. ἔσωμαι, ῃ, ηται. præſ. inf. εἶναι. f. 1. inf. ἔσεσθαι. part. præſ. ὢν, οὖσα, ὄν.

Εἶμι, eo, & in dual. ἴτον, 3. plur. εἶσι. q. ab ἴω. imperf. ᾔειν, dual. ἴτον, 3. plur. ἴσαν. a. 2. ind. ἴον, ἴες. præſ. imperat. ἴθι, ἴτω. a. 2. imperat. ἴε. præt. med. οἶα, Attic. ᾖα, & ſolutione facta ἤϊα, ας, ε. pluſq. perf. ᾔειν, 3. plur. ᾔεσαν, Att. ᾖσαν.

Εἶν, in, pro ἐν, Poet. cum dat. Eſt & εἶν, ibam, imperf. verbi εἶμι, eo. Eſt & εἶν, pro ἦν, imperf. verbi εἰμὶ, ſum.

Εἰνάετες, & ἐννάετες, adv. per novem annos, ab ἐνναέτης, novennis. ab ἐννέα, novem, & ἔτος, εος, τὸ, annus.

Εἶναι, eſſe, præſ. inf. ab εἰμὶ, ſum. Eſt & εἶναι, per metatheſin pro ἰέναι, inf. ab εἶμι, eo. inde ἀπεῖναι, abire. Dicitur & εἶναι, miſiſſe, a. 2. inf. ab ἵημι, mitto.

Εἰναλίη, ης, ἡ, & εἰνάλιος, ου, ὁ, maritimus. ab ἐν, & ἅλς, ἁλὸς, ἡ, mare.

Εἰνάνυχες, per novem noctes, adverb. pro ἐννεάνυχες. ab ἐννέα, novem, & νὺξ, nox.

Εἰνὰς, άδος, ἡ, pro ἐννὰς, nonarius numerus. Heſiodo eſt nona dies menſis. Th. ἐννέα, novem.

ΕΙ'ΝΑ'ΤΕΙΡ, vel εἰνάτηρ, ερος, ἡ, fratria, id eſt uxor fratris. dicitur παρὰ τὸ ἐνάζειν, cubare: ut ſit quaſi ἐνάτηρ, cohabitatione juncta.

Εἴνατος, nonus, pro ἔνατος, ab ἐννέα, novem.

Εἰνείκαντο, Jon. & Poet. pro ἠνέγκαντο, & ἐνείκαντο, detulerunt, 3. plur. aor. 1. med. vide in ἔνεγκα, verbi φέρω.

Εἵνεκα, per ectaſin Poet. pro ἕνεκα, propter, cauſa. regit genit. Et εἵνεκεν, Jonic.

Εἰνόδιος, ου, ὁ, in via ſitus, in via habitans. ab ἐν, in, & ὁδὸς, οῦ, ἡ, via.

Εἰνοσίφυλλος, ου, ὁ, ἡ, quatiens frondes, frondoſus. a φύλλον, ου, τὸ, folium, & εἴνοσις, pro ἔνοσις, ἡ, motus, ab ἐνόω, impello, agito.

Εἵνται, ſederunt, 3. plur. perf. paſſ. εἷμαι. & in pluſq. perf. 3. plur. εἷντο, ſederant, ab inuſit. ἕω.

Εἶξα, ſimilis ſum, & in 3. plur. εἴξαμεν, a. 1. ind. act. verbi εἴκω. εἴξας, cedens. a. 1. part. εἶξαν, ceſſerunt, 3. plur. a. 1. act. ejuſdem verbi.

Εἷο, pro οὗ, Poet. genit. ſing. μεθ' εἷο, ſecum.

Εἶπα, ας, ε, dixi, a. 1. ind. act. εἶπαι, aor. 1. infin. εἶπαν, 3. plur. aor. 1. activ. verbi ἔπω, dico. aor. 2. εἶπον, ες, ε. Et εἴπατε, 2. plur. aor. 1. imperat.

Εἴπαθ', pro εἴπατε, 2. plur. a. 1. imperat. verbi ἔπω, dico.

Εἰπὲ, dic, Att. pro εἶπε, aor. 2. imperat. εἰπεῖν, dixiſſe, a. 2. inf. ejuſdem verbi.

Εἰπέμεν, inf. Jonic. pro εἰπεῖν. εἴπεσκε, Jon. pro εἶπε, 3. ſing. a. 2. εἶπον, verbi ἔπω, dico.

Εἴπερ, ſiquidem, ſi. Th. εἰ, ſi.

Εἴπῃς, dicas, aor. 2. ſub. hinc Æol. εἴπῃσθα, 2. ſing. ejuſdem temporis, verbi ἔπω.

Εἱπόμην, ſequebar, & in 3. plur. εἵποντο, imperf. vel a. 2. verbi ἕπομαι, ſequor. f. ἕψομαι. p. εἵμμαι.

Εἶπον, ες, ε, a. 2. ind. & Dor. εἰπεῖν, pro εἰπὲ, a. 2. imperat. verbi ἔπω, dico.

Εἴποτε, ſi quando. adverb. ex εἰ, ſi, & πότε, quando. quod ab ὅτε, idem. Sic εἴπου, adv. ſicubi. ex εἰ, ſi, & ποῦ, ubi? ab ὅς, qui.

Εἴπω, dixero, a. 2. ſub. εἴπῃς, εἴπῃ, ὼν, a. 2. part. verbi ἔπω, dico.

Εἴπως, adverb. ſi quo modo. ex εἰ, ſi, & πῶς, quo modo?

Εἰράνα, ας, ἁ, Dor. pro εἰρήνη, ἡ, pax.

Εἰραφιώτης, ου, ὁ, Bacchi epitheton. Dici volunt παρὰ τὸ ἐρράφθαι, quia inſutus fuit, femori ſcil. Jovis; unde & μηρορραφής. Vel q. ἔριν φαίνων, diſcordiæ pater eſt vinum, ſi multum bibatur. Quid ſi, quia loquax, παρὰ τὸ εἴρειν καὶ ἀφιέναι?

Εἰργάθω, prohibeo, diſtraho. imperf. εἴργαθον, & diſſolut. Poetica ἐέργαθον, ab ἔργω, vel εἴργω, idem.

Εἰργασάμην, ω, ατο, exercui, a. 1. med. εἰργαζόμην, ου, ετο, imperf. verbi ἐργάζομαι, operor, laboro. Th. ἔργον, ου, τὸ, opus.

Εἰργάσθην, confeci, aor. 1. ind. paſſ. εἴργασμαι, σαι, ται, confectus ſum, perf. ind. paſſ. hinc part. εἰργασμένος. ab ἐργάζομαι, ab eodem them.

Εἰργεῖ, cohibet, 2. ſing. præſ. act. εἴργεσθαι, dimoveri, præſ. inf. paſſ. ab εἴργω, arceo.

Εἶργμαι, vinctus ſum, perf. ind. paſſ. ab eodem verbo.

Εἶργον, coercens, præſ. part. n. g. εἶργε, abſtine, præſ. imperat. paſſiv. εἴργουσι, 3. plur. indic. act. ab εἴργω, arceo. f. ξω.

ΕΙ'ΡΓΩ, includo, in carcerem conjicio: f. ξω. p. χα. εἴργω, arceo, prohibeo, veto. q. ab εἴργειν, quatenus propello, & quatenus contineo. inde πολιορκέω, urbem obſideo.

Εἴρεαι, Jon. pro εἴρῃ, interrogas, 2. ſing. verbi εἴρομαι, pro ἔρομαι. Them. εἴρω dico.

Εἰρέας, cœtus, conciones, acc. plur. a εἰρέα, vel Jon. εἰρὴ, ης, ἡ, concio. ab εἴρω, dico.

Εἰρέαται, Jonic. pro εἴρηνται, 3. plur. perf. paſſ. a ῥέω, dico. vide εἰρημένος.

Εἰρέσθαι, εῖσθαι, Jon. & Poet. pro ἔρεσθαι, interrogare, inquirere.

Εἴρεο, Jon. pro εἴρου, interroga, præſ. imp. verbi εἴρομαι. poteſt eſſe & imperf. ab εἴρομαι. Th. εἴρω.

Εἱρερμός, ου, ὁ, captivitas, ſervitus. ab εἴρω, necto.

Εἴρεσθαι, Jon. pro ἔρεσθαι, quærere, interrogare.

Εἰρεσιώνη, ης, ἡ, ramus oleaginus lana obvolutus, quam circumpendentibus arborum fructibus ante januas ædium ſuſpendere ſolebant ad famem arcendam. ab εἶρος, lana.

Εἰρεῦσαι, enumerantes, Dor. pro ἐροῦσαι, præſ. part. [illegible] num. f. g. ab ἐρέω, dico, Poet. [illegible]. Th. εἴρω.

Εἴρηκα, perf. Attic. a ῥέω, dico. f. ῥήσω. perf. ἔρρηκα. perf. part. Att. εἰρηκώς.

Εἰρημένος, perf. part. paſſ. a ῥέω, dico. f. ῥήσω. perf. paſſ. ἔρρημαι, & Attice εἴρημαι. Alii ab ἐρέω, derivari malunt.

Εἴρην, ενος, ὁ, puer, qui jam fari poteſt. ab εἴρω, loquor.

Εἰρηνεύω, pacem colo, in pace vivo. f. εύσω. perf. εἰρήνευκα. ab εἰρήνη, ης, ἡ, pax.

ΕΙ'ΡΗ'ΝΗ, ης, ἡ, pax, παρὰ τὸ εἴρειν (a connectendo.) Disjuncta enim in unum nectit. vel ab εἴρειν, congruere. Hinc εἰρηνικός, οῦ, ὁ, pacificus. εἰρηνεύω, in pace vivo.

Εἰρηνοποιέω, ῶ, reconcilio. f. ήσω. præt. εἰρηνοποίηκα. Hinc εἰρηνοποιός, οῦ, ὁ, pacis ſtudioſus. ex εἰρήνη, pax, & ποιέω, facio.

Εἰρινεός, οῦ, ὁ, laneus. & pro eodem εἰρίνεος. Th. εἶρος, εος, τὸ, lana.

Εἰροκόμος, ου, ὁ, lanas carpens, vel tractans. in dativ. εἰροκόμῳ. ab εἴριον, quod ab εἶρος, εος, τὸ, lana, & κομέω, curo.

Εἴρομαι. vide in εἴρω.

Εἰροπόκος, ου, ὁ, laniger. gen. pl. εἰροπόκων, a πέκω, vel πέκω, pecto. fut. ξω. p. m. πέποκα (hinc πόκος, ου, ὁ, vellus) & εἶρος, εος, τὸ, lana.

ΕΙ'ΡΟΣ, εος, τὸ, lana. ἔριον, ου, τὸ, idem. q. ab εἴρω, necto, quia nexilis.

Εἵρπομες, Dor. pro εἵρπομεν, ibamus, 1. plur. imperf. ab ἕρπω, repo.

Εἰρύαται, Jonic. pro εἴρυνται, 3. perſon. plural. num. perf. paſſ. Jones enim & perfecti, & pluſquamperf. tertiam plural. a tertia ſing. formant, ante ται, vel το, α breve inſerentes. Sic εἰρύατο, Jon. pro εἰρυμένοι ἦσαν, 3. plur. pluſ. perf. verbi εἰρύω, quod pro ἐρύω, cuſtodio. fut. σω. p. εἴρυκα. a. 1. paſſ. εἰρύσθην.

Εἴρυκα, perfect. act. ſuſtuli. ejuſdem verbi.

Εἰρύμεναι, præſ. inf. Doric. pro εἰρύειν. Th. [illegible], pro ἐρύω, traho.

Εἴρυντο, pro εἰρύοντο, 3. plural. imperf. verbi ἔρυμαι, per ſyncop. pro ἐρύομαι, cuſtodio, ſervo. ſic ἔρυσθαι, pro ἐρύεσθαι, præſ. inf.

Εἰρύσασθαι, cuſtodire, a. 1. inf. med. Poet. pro ἐρύσασθαι, verbi ἐρύω.

Εἴρυτο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. ab eodem them.

Εἰρύω, Poet. pro ἐρύω. f. σω. traho.

Εἴρχαται, & εἴρχατο, Jon. pro εἰργμένοι εἰσὶ, & εἰργμένοι ἦσαν, perf. & pluſq. perfect. verbi εἴργνυμι, ſeu εἴργω, includo.

Εἷρψα, erupi, aor. 1. verbi ἕρπω, ſerpo. f. ψω. p. φα.

ΕΙ'ΡΩ, necto, dico, interrogo, nuntio. fut. ἐρῶ. & in 2. plural. ἐρεῖτε, diceris. præt. εἴρηκα, q. ab ἄρω, apto. Recte dicere eſt apte verba connectere. Hinc εἴρω, Poet. dico: item ἐρέω, idem

dem quod ῥέω, ἐξερέω, eloquor. προσερέω, alloquor.

ΕἼΡΩΝ, ωνος, ὁ, diſſimulate loquens. εἰρωνεία, ας, ἡ, diſſimulatio in oratione. εἰρωνικός, &c. quod ab εἴρειν, quod ſit dicacior, & verboſior.

Εἰρωνικῶς, ficte, ironice, adv. ab εἰρωνικός, qui diſſimulatione in loquendo gaudet. Th. εἴρων, ωνος, ὁ.

Εἰρωτᾷ, 3. ſing. ind. εἰρώτα, & εἰρώτων, 3. ſing. & plur. imperf. verbi εἰρωτάω, Jon. & Poet. pro ἐρωτάω, f. ήσω, rogo, imperf. ἠρώτων, ων, ας, α, &c.

Εἰρωτεῖν, Jon. pro ἐρωτᾶν, præſ. inf. vide εἰρωτᾷ.

ΕἸΣ, vel ἐς, ad, in; regit acc. q. ab εἶμι, eo. Itionis, ſeu motus vocula eſt. εἰς τί; quorſum? Hinc εἴσω, in, intra.

Εἶς, es, pro εἶ, 2. ſingul. imperf. verbi εἰμί, ſum, pro quo etiam εἶ, dicitur.

Εἶς, vadis, 2. ſing. præſ. vel imperf. ſed εἶσι, pro εἴσι, vadit, 3. ſing. præſ. verbi εἶμι, eo.

Εἷς, ἕντος, qui miſit, a. 2. part. ab ἕω, a. 2. verbi ἵημι, mitto.

ΕἿΣ, μία, ἕν, unus, a, um; item quidam. gen. ἑνός, μιᾶς, ἑνός. q. ab εἰμί, ſum. Ens eſt unum. vel potius ab ἕος. Hinc ἑνόω, unio, aduno. μηδείς, & οὐδείς, ενός, ὁ, nullus. ἐξουδενίζω, pro nihilo duco.

Εἶσα, a. 1. act. vel verbi εἴδω, ſcio, vel εἶμι, eo. pro quo ᾖσα etiam dicitur. a. 1. med. εἰσάμην.

Εἷσα, ſedi, a. 1. ind. ab ἕννυμι, ſeu ἕω, ſedeo. f. ἕσω.

Εἰσαγάγῃ, 3. ſing. aor. 2. ſub. Attice, verbi εἰσάγω, introduco. fut. ξω. Th. ἄγω.

Εἴσαγε, ingreditor. præſ. vel a. 2. imper. ab εἰσάγω, quod vide.

Εἰσάγω, ας, ει, introduco. f. ξω. p. εἰσῆχα. a. 2. εἰσῆγον, & Att. εἰσήγαγον. a. 2. imper. εἰσάγαγε, έτω. a. 2. ſub. εἰσαγάγω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. εἰσαγαγεῖν. præſ. part. paſſ. εἰσαγόμενος, η, ον. ex εἰς, in, & ἄγω, duco.

Εἰσαγωγή, ῆς, ἡ, introductio, ab εἰσάγω, quod vide.

Εἴσατο, pro εἵσατο, ſtatua honoravit, 3. ſing. aor. 1. med. verbi ἕω, ſtatuo. f. ἕσω. a. 1. εἷσα.

Εἰσακούω, exaudio. f. ύσω. p. εἰσακήκοα. aor. 1. paſſ. εἰσηκούσθην, exauditus fui. aor. 1. part. paſſ. εἰσακουσθείς, έντος, ὁ. f. 1. paſſ. εἰσακουσθήσομαι. cum genit. ex εἰς, & ἀκούω, audio.

Εἰσάμενοι, Jonic. pro ἑσάμενοι, & hoc pro ἑσσάμενοι, a. 1. part. med. verbi ἕω, colloco, fundo. a. 1. εἷσα.

Εἰσάμην, ω, ατο, ſimilis ſum, ſcivi. a. 1. ind. med. verbi εἴδω, ſcio, vel εἶμι, vado. Sed εἱσάμην, a. 1. ind. m. verbi ἕννυμι, ſeu ἕω, induo.

Εἷσαν, collocarunt, 3. plur. a. 1. act. εἷσαν, & Poet. ἕσαν. ab ἕω, ſeu ἕννυμι, idem quod ἵζω, colloco.

Εἰσαναβαίνω, conſcendo. fut. βήσομαι, p. βέβηκα. a. 2. ἔβην. a. 2. part. εἰσαναβάς; & in f. g. εἰσαναβᾶσα. a. 2. op. εἰσαναβαίην. ex εἰς, ἀνά, & βαίνω, eo.

Εἰσανιών, ſcandens, aor. 2. part. act. ab εἰς, & εἶμι, eo.

Εἰσάπαξ, adv. ſemel. ex εἰς, & ἅπαξ, ſemel.

Εἴσας, acc. pl. f. g. εἴσης, gen. ab εἶσος, η, ον, æqualis, e. idem quod ἴσος, η, ον.

Εἴσατο, videbatur, a. 1. med. ab εἴδω, video. fut. εἴσομαι. a. 2. εἶδον. Et εἴσατο, penetravit, eſt a. 1. med. verbi εἶμι, eo.

Εἰσαφίκανε, reverſus eſt, 3. ſing. imperf. act. ex εἰς, ἀπό, & ἱκάνω, venio. Th. ἱκνέομαι, idem. fut. ἵξομαι. p. ἷγμαι. a. 2. med. ἱκόμην.

Εἰσαφίκηαι, venias, 2. ſing. a. 2. ſub. med. Jonic. pro εἰσαφίκῃ. ab εἰσαφικνέομαι. vide εἰσαφίκανε.

Εἰσδέχομαι, intro admitto. fut. 1. med. εἰσδέξομαι. ex εἰς, & δέχομαι, accipio. p. δέδεγμαι. a. 1. paſſ. ἐδέχθην.

Εἰσδραμοῦσα, introcurrens, aor. 2. part. act. f. g. a τρέχω, curro. f. θρέξω. p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. a. 2. part. δραμών. p. m. δέδρομα.

Εἷσε, aor. 1. ind. act. verbi ἕω, colloco, induo. f. ἕσομαι. a. 1. med. εἱσάμην. p. εἷμαι.

Εἴσεαι, ſcies, pro εἴσῃ, Jon. 2. ſing. f. 1. med. verbi εἴδω, ſcio. f. εἴσομαι.

Εἰσέδραμον, introcurri, aor. 2. ind. act. ab εἰστρέχω. fut. θρέξω. p. εἰστέτρεχα. a. 2. part. εἰσδραμών, οῦσα, όν. compoſ. ex εἰς, & τρέχω, curro. f. ξω. p. δεδρόμηκα, & τέτρεχα.

Εἰσέδυ, ingreſſus eſt, 3. ſing. a. 2. εἰσδύμι. ex εἰς, & δῦμι, vel δύω, ſubeo. f. δύσω.

Εἴσειμι, vel εἰσίημι, intro, ingredior. in 3. plur. ind. præſ. εἰσίασι, Jon. pro εἰσίσι. ex εἰς, in, & εἶμι, vel ἵημι, eo.

Εἰσεῖσι, pro εἰσιεῖσι, Jon. pro εἰσιᾶσι, immittunt, 3. plur. præſ. ab εἰσίημι. vide ἵημι.

Εἰσελεύσομαι, ῃ, εται, f. 1. med. ab εἰσέρχομαι, ingredior. a. 2. εἰσῆλθον. p. m. εἰσελήλυθα. Th. ἔρχομαι, venio.

Εἴσελθε, έτω, aor. 2. imperat. εἰσελθεῖν, a. 2. inf. εἰσέλθῃς, 2. ſing. a. 2. ſub. εἰσελθών, οῦσα, όν, a. 2. part. verbi εἰσέρχομαι, ingredior. ex εἰς, & ἔρχομαι.

Εἷσεν, ſedere fecit, 3. ſing. aor. 1. act. verbi ἕω, ſtatuo. fut. ἕσω. aor. 1. εἷσα.

Εἰσενέγκῃς, 2. ſing. aor. 2. ſub. act. & in 3. plur. εἰσενέγκωσιν, verbi εἰσφέρω, ingero. f. εἰσοίσω. a. 1. εἰσήνεγκα. a. 2. εἰσήνεγκον. ex εἰς, & φέρω, fero.

Εἰσέλθωμες, Dor. pro εἰσέλθωμεν, ingrediamur. 1. plur. a. 2. ſub. verbi εἰσέρχομαι, quod vide.

Εἰσεπέρησα, transfixi. a. 1. ind. verbi εἰσπεράω, compoſit. ex εἰς, & περάω, tranſeo. f. άσω, & ήσω.

Εἰσεπήδησα, inſilii, a. 1. ind. act. verbi εἰσπηδάω, inſilio. f. ήσω. p. εἰσπεπήδηκα. compoſ. ex εἰς, & πηδάω, ſalio.

Εἰσέρχομαι, ingredior. in 3. plur. præſ. imperat. εἰσερχέσθωσαν. f. εἰσελεύσομαι. a. 2. εἰσῆλθον, ες, ε. a. 2. imperat. εἴσελθε. Th. ἔρχομαι, venio.

Εἰσεσπάσαντο, 3. plur. a. 1. med. verbi εἰσπάω. Th. σπάω, traho.

Εἴσεται, ſciet, 3. ſing. f. 1. m. verbi εἴδω, ſcio. f. εἴσομαι. a. 2. εἶδον, & ἴδον.

Εἰσηγεῖται, 3. ſing. ind. verbi εἰσηγέομαι, adduco. ex εἰς, & ἡγέομαι, duco. f. ήσομαι. p. ἥγημαι.

Εἰσήγησις, εως, ἡ, arbitrium, ſuaſio. dat. plur. εἰσηγήσεσι. vide in εἰσηγεῖται. ab eod. th. Hinc εἰσηγητικόν, verbale.

Εἰσῄει, introivit, 3. ſing. pluſq. perf. med. verbi εἴσειμι, ingredior. ex εἰς, & εἶμι, eo. p. m. εἶα. pluſq. perfect. m. ᾔειν.

Εἰσηκούσθην, exauditus ſum, aor. 1. ind. paſſ. ab εἰσακούω, exaudio. f. σω. p. εἰσακήκοα. fut. 1. paſſ. εἰσακουσθήσομαι. Th. ἀκούω, audio.

Εἰσήλατο, 3. ſing. a. 1. med. εἰσηλάμην, ω, ατο, ab εἰσάλλομαι, adſilio. Thema ἅλλομαι, ſalio.

Εἰσῆλθον, a. 2. ind. act. verbi εἰσέρχομαι, ingredior, ex εἰς, & ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.

Εἰσηνεγκάμην, ω, ατο, a. 1. med. verbi εἰσφέρω, adfero. f. οἴσω. aor. 1. ἤνεγκα. Th. φέρω.

Εἴσης, gen. ſing. f. g. ab εἶσος, η, ον, idem quod ἴσος, η, ον, æqualis.

Εἴσθα, is, Æol. paragoge pro εἶς, 2. ſing. præſ. ind. verbi εἶμι, eo.

Εἶσθαι, miſſum eſſe, perf. ind. verbi ἵημι, mitto. perf. paſſ. εἷμαι. Vel ab ἕννυμι, ſeu ἕω, induo.

Εἶσι, vadit, 3. ſing. præſ. εἶμι, vado. Sed εἰσί, ſunt, 3. plur. verbi εἰμί, ſum.

Εἰσιέναι, intrare, præſ. inf. verbi εἴσειμι, vel εἰσίημι, intro. Th. εἶμι, eo.

Εἰσίασι, ingrediuntur, Jon. pro εἴσασι, 3. pl. ab εἴσειμι, quod vide. εἰσιών, όντος, ὁ, a. 2. part.

Εἰσκαλέω, & εἰσκαλέομαι, intro voco. a. 1. med. εἰσεκαλεσάμην, ω, ατο. a. 1. m. part. εἰσκαλεσάμενος. ex εἰς, in, & καλέω, voco. f. έσω. p. κέκληκα.

Εἴσκω, aſſimilo, Poet. pro ἴσκω, quod ab εἴκω, ſimilis ſum. præſ. inf. εἴσκειν.

Εἴσοδος, ου, ἡ, introitus, adventus, ut & ars, ſtudium, diſciplina. ex εἰς, & ὁδός, οῦ, ἡ, via.

Εἰσοίσεις, 2. ſing. f. 1. act. verbi εἰσφέρω, quod vide.

Εἰσόκα, Dor. & εἰσόκεν, donec, adv. ex εἰς, vel ἐς, ad, & ὄκεν.

Εἴσομαι, ſciam. fut. 1. med. verbi εἴδω, ſcio: item εἴσομαι, ibo, fut. 1. verbi εἶμι, eo. Item εἴσομαι, ſtatuam, fut. 1. med. verbi ἕω, vel εἴω, inuſit.

Εἰσορόων, videns, Poet. pro εἰσορῶν, præſ. part. ſic εἰσορόωσαι, pro εἰσορῶσαι, f. g. plur. num. part. præſ. ab εἰσοράω. ex εἰς, & ὁράω, video. fut. ὄψομαι. perf. ἑώρακα.

Εἰσπηδάω, inſilio. f. ήσω. a. 1. εἰσεπήδησα. a. 1. part. εἰσπηδήσας, ασα, αν. gen. εἰσπηδήσαντος. præt. εἰσπεπήδηκα. ex εἰς, in, & πηδάω, ſalio.

Εἴσπνηλος, ου, ὁ, lingua Laconica ſignificat amatorem.

Εἰσπορεύομαι, ingredior. imperf. εἰσεπορευόμην, ου, ετο. fut. εύσομαι. perf. εἰσπεπόρευμαι. ex εἰς, in, & πορεύω, trajicio. Th. πείρω, tranſeo. præt. m. πέπορα.

Εἷσται, Poet. pro εἷται, ſedit, 3. ſingul. perf. paſſ. εἷμαι, εἷσαι, ſedi, ſeu indutus ſum, verbi ἕννυμι, ſeu ἕω, induo, ſedeo. vel ab ἵημι, mitto. & in 3. ſing. pluſq. perf. εἷστο.

Εἱστήκειν, ſteteram, & in 3. plural. εἱστήκεσαν, pluſq. perf. verbi ἵστημι, ſto. f. στήσω. p. ἕστηκα. a. 2. ἔστην.

Εἱστία, 3. ſing. imperf. verbi ἑστιάω, convivio excipio. fut. άσω. p. εἱστίακα. Th. ἑστία, ας, ἡ, focus, lar.

Εἰστρέχω, intro curro. f. εἰσθρέξω. p. εἰστέτρεχα, vel δεδράμηκα. a. 2. εἰσέδραμον. aor. 2. part. εἰσδραμών, οῦσα, όν. ex εἰς, & τρέχω, curro.

Εἰσφέρω, ingero. f. εἰσοίσω. a. 1. εἰσήνεγκα, intuli. a. 2. εἰσήνεγκον, ες, ε. aor. 2. ſub. εἰσενέγκω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. εἰσενεγκεῖν. præſ. paſſ. εἰσφέρομαι, inferor. Th. φέρω.

Εἰσφορά, ᾶς, ἡ, oblatio, collatio. ab εἰσφέρω, quod vide.

Εἴσω, ſciam, f. 1. verbi εἴδω. a. 2. εἶδον, & ἴδον.

Εἴσω, pro ἔσω, intra. Poet. cum genit. Th. εἰς, vel ἐς, ad.

Εἰσωπός, οῦ, ὁ, ante conſpectum aliquid habens. ex εἰς, & ὤψ, oculus, quod ab ὄπτομαι, video.

Εἶτ', pro εἶτα, deinde, quod vide.

ΕἾΤΑ, adverb. poſtea, deinde. ἔπειτα, idem. q. ab εἴκω, cedo. Dilatio eſt quædam ceſſio. Eſt etiam elegans uſus vocis εἶτα in indignationibus.

Εἴτε, ſive εἴθ', ſive: conjunct. ex εἰ, ſi, & τε, que.

Εἶτε, ſitis, præſ. opt. per ſyncop. pro εἴητε, 2. plur. verbi εἰμί, ſum.

Εἴτω, eat, 3. ſing. imperat. præſ. ab εἶμι, eo. quaſi ab ἴω. hinc imperat. ἴτω.

Εἰχέναι, perf. act. inf. εἴκω, cedo, f. εἴξω, p. εἶχα.

Εἴχεο, tenebas, Jon. pro εἴχου, 2. ſing. imperf. paſſ. ab ἔχω, habeo.

Εἶχον, ες, ε, imperf. verbi ἔχω, habeo. fut. ἕξω, & σχήσω. p. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον.

Εἵω, εἵῃς, ῃ, miſiſſem, a. 2. ſub. pro ὦ, ῇς, ῇ. ab ἵημι, mitto.

Εἴω, εἴῃς, ῃ, pro ὦ, ῇς, ῇ, præſ. ſub. ab εἰμί, ſum.

Εἴω,

Ἔιυ, Jon. pro ἦ, fui.
Εἴωθα, conſuevi, in 1. plur. εἰώθαμεν, & in 3. pl. εἰώθασι, p. m. hinc εἰωθότες, ſoliti, præt. med. part. ab εἰωθὸς, ότος, ὁ. ab ἔθω, ſoleo.
Εἴων, ſinebam, 1. ſing. imperf. contract. ex εἴαον, ων, verbi ἐάω, ſino. perf. εἴακα.
Ἕως, & ἕως, dum, interim, Poet. pro ἕως.
Εἰῶσι, Poet. pro ἐῶσι, 3. plur. præſ. ind. vel ſub. ab ἐάω, ſino. f. άσω. aor. 1. εἴασα.

E K.

ἘΚ, vel ἐξ, ex, a, de, propter. regit genit. ἐκ, ante conſonantes, ἐξ, ante vocales ponitur. pro παρὰ, vel ὑπὸ, cum accuſativo. ad præſtantiam indicandam. & pro μετὰ. q. ab εἴκω, cedo. In compoſitione vim habet, quam Latinis ex. ornatum, & vehementiam ſæpe orationi addit. Hinc ἐκτὸς, extra. ἔξω, extra, foras, vel foris. ἐξωτικὸς, ῦ, ὁ, externus.
Ἑκάβη, ης, ἡ, Hecuba, Priami uxor.
Ἐκάδευν, Dor. pro ἐκήδευον, imperf. act. verbi κηδεύω, curam alicujus rei gero. Th. κῆδος, εος, τὸ, cura.
Ἑκάεργος, ου, ὁ, longe jaciens. ex ἑκὰς, procul, & εἴργω, arceo.
Ἐκάην, aor. 2. ind. paſſ. a καίω, uro. f. καύσω. a. 2. act. ἔκαον.
Ἐκαθεζόμην, ου, ετο, imperf. a καθέζομαι, ſedeo. Th. ἕζομαι, idem. f. 2. ἑδοῦμαι.
Ἕκαθεν, adv. procul. idem quod ἑκάς.
Ἐκάθευδον, dormiebam, imperf. act. a καθεύδω, dormio. ex κατὰ, & εὕδω. fut. εὑδήσω. p. κα. idem.
Ἐκαθήμην, σο, το, ſedebam, imperf. a κάθημαι. Th. ἧμαι, ſedeo.
Ἐκάθηρεν, a. 1. ind. act. verbi καθαίρω, purgo. fut. αρῶ. p. αρκα. Et Dor. pro ἐμάστιξεν.
Ἐκάθιζον, imperf. activ. verbi καθίζω, ſedeo. a. 1. ἐκάθισα, ας, ε. perf. κεκάθικα. ex κατὰ, & ἵζω, ſeu ἵζομαι, idem quod ἕζομαι, ſedere facio.
Ἐκάθιξα, Dor. pro ἐκάθισα, aor. 1. ind. act. vide ἐκάθιζον.
Ἐκαίνυτο, vincebat, imperf. 3. ſingul. ab ἐκαινύμην, verbi καίνυμαι, ſupero. Th. καίνω, perimo.
Ἐκάλεσα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi καλέω, quod vide.
Ἐκάλει, 3. ſingul. imperf. ab ἐκάλεον, verbi καλέω, voco.
Ἐκάλεσσε, Poet. pro ἐκάλεσε, 3. ſing. a. 1. act. a καλέω, voco. f. έσω. p. κέκληκα.
Ἐκαλήμην, Æol. pro ἐκαλούμην, imperf. paſſ. ejuſdem verbi.
Ἐκαλλωπίσατο, 3. ſing. a. 1. med. verbi καλλωπίζω, proprie pulchros oculos facio. quod vide.
Ἕκαλος, ω, ὁ, Dor. pro ἕκηλος, ου, ὁ, quietus, tranquillus.
Ἐκάλυψα, ας, ε, & in 3. pl. ἐκάλυψαν, cooperuerunt, a. 1. ind. act. a καλύπτω, tego. f. ψω. p. φα. a. 2. ἐκάλυβον.
Ἐκάμμυον, Poet. pro κατέμυον, imperf. act. a. 1. ἐκάμμυσα, ας, ε, verbi καμμύω, per ſyncop. pro καταμύω, idem quod μύω. f. σω, claudo.
Ἔκαμον, laboravi, a. 2. verbi κάμνω, laboro. f. καμῶ. p. κέκμηκα. a. 2. ſub. κάμω, ῃς, ῃ.
Ἔκανον, ες, ε, occidi, a. 2. verbi καίνω. f. 2. κανῶ.
Ἔκαον, aor. 2. ind. act. verbi καίω, uro. f. καύσω, a. 2. paſſ. ἐκάην.
Ἐκάρη, tonſus eſt, 3. ſing. aor. 2. paſſ. verbi κείρω, tondeo. f. κερῶ. a. 1. ἔκειρα. a. 1. med. ἐκειράμην.
Ἐκαρτύναντο, confirmabant. 3. plur. a. 1. med. verbi καρτύνω. f. υνῶ. Th. κράτος, εος, τὸ, robur, & per metatheſin κάρτος.
ἙΚΑ'Σ, adver. procul, eminus. ἕκαθεν, idem. q. ab εἴκω, cedo. vel ab ἕω, mitto. Quæ cedunt, & mittuntur, procul a nobis ſunt.
Ἑκαστάτω, ſuperl. longiſſime, comp. ἑκαστέρω, magis procul. Them. ἑκάς, procul.
ἙΚΑΣΤΟΣ, ου, ὁ, quiſque, ſinguli, & in f. g. ἑκάστη, ης, ἡ. Hinc ἑκάστοτε, ſemper, & ubique. adv. q. ab ἑκάς. ſit ſeorſim hic, & ille. vel ut ſint tam ii, qui procul abſunt, quam ii, qui in propinquo.
Ἑκαστοτέρω, Poet. adverb. pro comm. πορρωτέρω, longius. Th. ἑκάς, procul.
Ἑκάσω, Herodot. pro ἑκάς, procul.
Ἑκατηβόλος, ου, ὁ, Poet. & Doric. pro ἑκατηβόλος, longe jaculans. Apollinis epithet. ab ἑκὰς, procul, & βάλλω, jacio.
Ἑκατέατο, ſedebant, Jon. pro ἐκάθηντο, 3. plur. imperf. verbi κάθημαι, quod vide.
Ἑκάτερθεν, utrinque. adverb. pro ἑκατέρωθεν, regit genit. ab ἑκάτερος, alteruter.
ἙΚΑ'ΤΕΡΟΣ, ου, ὁ, alteruter, alter ex duobus. dat. pl. f. g. ἑκατέραις. q. ab ἑκάς. Hic ab illo diſtat. Hinc ἑκατέρωθεν, & ἑκατέρωθι, utrobique, ab alterutra parte.
Ἑκάτη, ης, ἡ, Hecate, Luna, tanquam ſoror. Ἑκάτοιο longe jaculantis Apollinis.
Ἑκατηβελέταο, gen. Jon. vel Æol. pro ου, ab ἑκατηβελέτης, ου, ὁ, longe jaculans, ab ἑκὰς, procul, & βολὴ, jactus, quod a βάλλω, jacio. Alii a βέλος, εος, τὸ, telum, derivari malunt.
Ἑκατηβόλος, ου, ὁ, longe jaculans. Apollinis epith. ab ἑκὰς, procul, & βάλλω, jacio. p. m. βέβολα.
Ἐκατηγόρησα, ας, ε, accuſavi, a. 1. ind. act. a κατηγορέω, accuſo. fut. ήσω. Th. ἀγορὰ, forum.
Ἕκατι, Doric. pro ἕκητι, cauſa, gratia, propter, voluntate. Th. ἑκὼν, όντος, ὁ, voluntarius.
Ἑκατογκέφαλας, α, ὁ, Dor. pro ἑκατογκέφαλος, ου, ὁ, qui centum capita habet, centiceps. ab ἑκατὸν, centum, & κεφαλὴ, ῆς, caput.
Ἑκατόγχειρος, ου, ὁ, centum manus habens. ex ἑκατὸν, centum, & χεὶρ, ρὸς, ἡ, manus.
Ἑκάτοιο, gen. Jon. ab ἕκατος, longe jaciens. Th. ἑκὰς, longe.
Ἑκατόμβη, ης, ἡ, ſacrificium ſolemne, conſtans centum bobus, hoc eſt, centum nummis argenteis, in quibus bos pictus erat. Hinc ἑκατόμβοιος, valens centum boves. ex ἑκατὸν, centum, & βοῦς, Dor. βῶς, ὁ, ἡ, bos.
Ἑκατόμπεδοι κέλευθοι, viæ centum pedum, id eſt, latæ. ab ἑκατὸν, & πούς, pes.
Ἑκατόμπυλοι, αἱ, centum portarum. ex ἑκατὸν, centum, & πύλη, ης, ἡ, porta.
ἙΚΑΤΟ'Ν, οἱ, αἱ, τὰ, centum. q. ab ἑκὰς, procul. ab unitate diſtat centenarius. hinc ἑκατοστὸς, ῦ, ὁ, centeſimus. ἑκαταῖος, ου, ὁ, idem.
Ἑκατονταέτης, ου, ὁ. & ἑκατονταέτις, ιδος, ὁ, ἡ, centenarius, qui vixit centum annos. ex ἑκατὸν, centum, & ἔτος, εος, τὸ, annus.
Ἑκατοντακάρανος, ου, ὁ, Poet. & Doric. pro ἑκατοντακάρηνος, ου, ὁ, qui centum capita habet. ab ἑκατὸν, centum, & κάρηνον, τὸ, caput.
Ἑκατονταπλασίων, ονος, ὁ, ἡ, centuplex. Th. ἑκατὸν, centum.
Ἑκατοντάρχης, ου, ὁ, & ἑκατόνταρχος, ου, ὁ, centurio. ex ἑκατὸν, & ἀρχὸς, ῦ, ὁ, vel potius ἄρχων, οντος, ὁ, princeps, præfectus. q. ἄρχων τῶν ἑκατόν.
Ἑκατοντὰς, άδος, ἡ, centuria. Th. ἑκατὸν, centum.
Ἕκατος, Apollo, Sol, a jaculando procul, ab ἕκαθεν, vel ab ἕω, jaculor; ob radios. Ideo ἑκάτη, Hecate, Luna, tanquam ſoror ἑκάτου.
Ἑκατοστεύουσα, centuplicatum. Th. ἑκατὸν, centum.
Ἐκαύθην, ſuccenſus ſum, a. 1. ind. paſſ. ἔκαυσα, & ἔκηα, inflammavi, a. 1. ind. act. verbi καίω, uro. f. καύσω.
Ἐκβαίνω, egredior. f. 1. med. ἐκβήσομαι. Th. βαίνω, eo. ἐκβαίνειν, evenire, accidere.
Ἔκβαλε, pro ἐξέβαλε, ejecit, 3. ſing. a. 2. ind. act. ἐκβάλετε, 2. plur. aor. 2. imperat. ἐκβάλοι, 3. ſingul. aor. 2. opt. act. ἐκβάλῃ, 3. ſingul. aor. 2 ſub. ab ἐκβάλλω, ejicio. ab ἐκ ſeu ἐξ, & βάλλω, jacio. f. βαλῶ. p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον. p. m. βέβολα.
Ἐκβάλλω, ejicio. fut. ἐκβαλῶ. p. ἐκβέβληκα, pluſq. perf. ἐκβεβλήκειν, pro ἐξεβεβλήκειν. aor. 2. ἐξέβαλον. aor. 2. imperat. ἔκβαλε, dimitte. a. 2. part. act. f. g. ἐκβαλοῦσα. perf. paſſ. ἐκβέβλημαι. a. 1. paſſ. ἐξεβλήθην. f. 1. paſſ. ἐκβληθήσομαι, ejiciar. Th. βάλλω, jacio.
Ἐκβάλω, ῃς, ῃ, aor. 2. ſub. act. verbi ἐκβάλλω, quod vide.
Ἔκβασις, εως, ἡ, exitus, evaſio. ab ἐκβαίνω, evado. ab ἐξ, & βαίνω, eo.
Ἐκβέβληκα, ας, ε, perf. act. ind. verbi ἐκβάλλω, quod vide.
Ἐκβήσῃ, exibis, 2. ſing. fut. 1. med. ab ἐκβαίνω. f. ἐκβήσομαι. aor. 2. ἐξέβην, ab ἐκ, & βαίνω, eo.
Ἐκβληθήσομαι, & in 3. plur. ἐκβληθήσονται, f. 1. paſſ. verbi ἐκβάλλω, ejicio. quod vide.
Ἐκβοηθεῖν ἔς τινα τόπον, cum copiis in aliquem locum ad opem ei ferendam alicunde proficiſci. Th. βοηθέω, ῶ, auxilior.
Ἐκβολὴ, ῆς, ἡ, jactura alicujus loci, ut & fluminis exitus. ab ἐκβάλλω, ejicio. Them. βάλλω, jacio. p. m. βέβολα.
Ἐκβράσσειν, ejicere, expellere. de mari dicitur, quod a βράσσω, idem quod βράζω, f. σω, ferveo.
Ἐκγαμίσκομαι, nuptui collocor. ab ἐκ, & γαμίζω, nuptui colloco. Th. γαμέω, uxorem duco.
Ἐκγεγάμεν, natum eſſe, perf. inf. med. Poet. ſyncop. pro ἐκγεγαέμεν, Dor. pro ἐκγεγονέναι, verbi γίνομαι, naſcor. p. m. γέγαα. inde inf. γεγαέναι, Dor. γεγαέμεν, & per ſyncop. γεγάμεν.
Ἐκγεγαὼς, ῶτος, m. g. & in f. g. ἐκγεγαυῖα, ας, ἡ, prognata, p. m. part. ab ἐκγέγαα, p. m. verbi ἐκγάω, pro ἐκγίνομαι, enaſcor. fut. 1. γενήσομαι. a. 1. med. ἐγενάμην. a. 2. med. ἐγενόμην. Th. γίνομαι, naſcor.
Ἐκγενόμεσθα, nati ſumus, Jon. & Poet. pro ἐξεγενόμεθα, 1. plur. a. 2. med. ab eodem them.
Ἐκγίνεσθαι, ἐκγενέσθαι, Jon. pro comm. ἐξεῖναι, licere. ἐκγενέσθω μοι, liceat mihi.
Ἔκγονα, ων, τὰ, poſteri, nepotes. ἔκγονος, ου, ὁ, filius. ab ἐκ, & γονὴ, ῆς, ἡ, proles. Th. γίνομαι, naſcor.
Ἐκδαπανάω, expendo. f. ήσω. p. ἐκδεδαπάνηκα. fut. 1. paſſ. ἐκδαπανηθήσομαι, expendar. Th. δαπάνη, ης, ἡ, ſumptus.
Ἐκδεδαρμένος, perf. part. paſſ. ab ἐκδέρω, excorio. ab ἐκ, & δέρω. f. ρῶ. aor. 2. ἔδαρον. Them. δέρας, ατος, τὸ, corium.
Ἐκδεδίκηται, ultio data eſt, 3. ſing. perf. paſſ. verbi ἐκδικέω, ulciſcor, quod ab ἐκ, & δίκη, ης, ἡ, jus, pœna.
Ἐκδέκεσθαι, Jon. pro ἐκδέχεσθαι, excipere.
Ἐκδεδωρίδαται, Dorienſes effecti ſunt, 3. plural. perfect. paſſ. verbi ἐκδωρίζω, f. ίσω, Dorienſem facio. Th. Δωριεύς, έος, ὁ, Dorienſis.
Ἐκδέχομαι, exſpecto. imperf. ἐξεδεχόμην, ου, ετο. f. ἐκδέξομαι. p. ἐκδέδεγμαι. ab ἐκ, & δέχομαι, accipio.
Ἔκδηλος, ου, ὁ, ἡ, evidens. ab ἐκ, & δῆλος, ου, ὁ, manifeſtus.
Ἐκδημέω, peregre abſum. f. ήσω. p. ἐκ-

 δεδή-

δεδήμευκα. ab ἐκ, & δῆμος, ου, ὁ, populus.

Ἐκδιδόναι, exonerare ſe, dedere. præſ. inf. ab ἐκδίδωμι.

Ἐκδιδοῦν, Jonic. & Poet. pro ἐκδιδόναι, præſ. inf. act.

Ἐκδιδρήσκειν, Jon. pro ἐκδιδράσκειν, effugere. Th. δράω, fugio.

Ἐκδίδωμι, eloco. ἐκδίδομαι, idem. f. ἐκδώσομαι. a. 2. med. ἐξεδόμην, σο, το, elocavi. Th. δίδωμι, do.

Ἐκδιηγέομαι, οῦμαι, enarro. ἐκδιηγῆται, 3. ſing. præſ. ſub. ab ἐκ, & διηγέομαι, recenſeo, quod eſt ex διὰ, & ἡγέομαι, duco.

Ἐκδικέω, ῶ, vindico. f. ήσω. p. ἐκδεδίκηκα. aor. 1. ἐξεδίκησα. a. 1. imperat. ἐκδίκησον, άτω. aor. 1. inf. ἐκδικῆσαι. ab ἐκ, & δίκη, ης, ἡ, jus, ultio.

Ἐκδίκησις, εως, ἡ, ultio, vindicta. ab eodem them.

Ἔκδικος, ου, ὁ, ultor. a δίκη, ης, ἡ, ultio, pœna.

Ἐκδινεῦντι, Dor. & Æol. pro ἐκδινοῦσι, moventur. Th. δινέω, moveo.

Ἐκδιώκω, expello. fut. ἐκδιώξω. aor. 1. ἐξεδίωξα. a. 1. part. ἐκδιώξας, αντος, ὁ. ab ἐκ, & διώκω, perſequor.

Ἔκδοσις, ἡ, deditio.

Ἔκδοτος, ου, ὁ, ἡ, deditus, traditus. ab ἐκ, & δίδωμι, do. perf. paſſ. δέδομαι, σαι, ται.

Ἐκδούς, όντος, qui tradidit, a. 2. part. act. ab ἐκδίδωμι, ab eodem them.

Ἐκδοχὴ, ῆς, ἡ, exſpectatio. ab ἐκδέχομαι, exſpecto. f. ξομαι. p. m. ἐκδέδοχα. Th. δέχομαι, accipio.

Ἐκδρᾶν, ἐκδρῆναι, ἐκδρᾶναι, effugere. Th. δράω, fugio.

Ἐκδῦναι, emergere, aor. 2. inf. act. ab ἐκ, & δῦμι, vel δύω, ſubeo. fut. δύσω, a. 2. ἔδυν.

Ἐκδυομένῳ, dat. ſing. præſ. part. paſſ. vide in ἐκδύω.

Ἔκδυσις, εως, ἡ, exitus. ab ἐκδύω, quod vide.

Ἐκδύω, exuo. f. ἐκδύσω. p. ἐκδέδυκα. a. 1. ἐξέδυσα. a. 1. med. ἐξεδυσάμην, ω, ατο, exutus fui. a. 1. med. inf. ἐκδύσασθαι, ab ἐκδύω, vel δύω, ſubeo.

Ἐκδώσομαι, ῃ, εται, f. 1. med. verbi ἐκδίδωμι, eloco. Th. δίδωμι, do.

Ἐκέδασσε, diſſipavit, a. 1. act. gem. σ, Poet. verbi κεδάω, idem quod σκεδάω, diſpergo.

Ἐκεῖ, illic, illuc, eo, adv. loci. ἐκεῖθεν, illinc, adv. e loco. Th. ἐκεῖνος, ille.

Ἔκειν, cedere, Poet. pro εἴκειν.

Ἐκείνα, Doric. pro ἐκείνη, illa. vide ἐκεῖνος.

Ἐκεινέων, Jonic. pro ἐκείνων, illorum, gen. plur. ab ἐκεῖνος, η, ο.

ἘΚΕΙ͂ΝΟΣ, η, ο, ille, a, ud. Dicitur & κεῖνος, Poet. pro τῆνος, Dor. pro ἐκεῖνος. q. ab ἐκεῖ, illic: ac ſi diceremus, illic eſt, ſcil. in loco a nobis remoto.

Ἐκεῖσε, illic, adverb. ab eodem them.

Ἔκειτο, jacebat. 3. ſing. imperf. ἐκείμην, σο, verbi κεῖμαι, jaceo. f. κείσομαι.

Ἐκεκοσμήμην, & in 3. ſing. ἐκέκοσμο, inſtructus erat. pluſq. perf. verbi κοσμῶ, f. σω, orno. præt. paſſ. κεκόσμημαι.

Ἐκέκλετο, acclamabat, jubebat, imperf. verbi κέκλομαι, Poet. pro κέλομαι, per epentheſ. τοῦ κ. Th. κέλω, ſeu κέλομαι, jubeo, hortor.

Ἐκέκλιτο, declinata erat, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi κλίνω, inclino. fut. νῶ. p. κέκλικα. a. 1. ἔκλινα. perf. paſſ. κέκλιμαι, σαι, ται. unde κλίμα, ατος, τὸ, regio.

Ἐκεκλόφειν, pluſq. perf. act. Attic. verbi κλέπτω, furor. f. ψω. p. κέκλοφα. p. m. κέκλοπα.

Ἐκεκοσμέατο, Jon. pro ἐκεκόσμηντο, 3. pl. pluſq. perf. paſſ. verbi κοσμέω, orno.

Ἐκέκτηντο, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. verbi κτάομαι, poſſideo. fut. κτήσομαι. p. κέκτημαι.

Ἐκέκτησο, 2. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi κτάομαι, poſſideo. f. κτήσομαι. perf. paſſ. κέκτημαι.

Ἐκέλευ, Dor. pro ἐκέλευες, jubebas, 2. ſing. imperf. a κέλομαι.

Ἐκελεύσθημεν, 1. plur. aor. 1. ind. paſſ. ἐκελεύσθην, ης, η, verbi κελεύω, jubeo. Th. κέλω, idem.

Ἐκέλευσα, ας, ε, a. 1. ind. & in 3. plur. ἐκέλευσαν, verbi κελεύω. f. εύσω, ab eodem them.

Ἐκέρδανον, a. 2. act. a κερδαίνω, lucror. fut. ανῶ. Th. κέρδος, εος, τὸ, lucrum.

Ἐκέρδησα, ας, ε, a. 1. act. verbi κερδαίνω, lucror. f. κερδανῶ, & κερδήσω. p. κεκέρδηκα. a. 2. ἐκέρδανον. Th. κέρδος, εος, τὸ, lucrum.

Ἔκερσα, totondi, a. 1. Æol. pro ἔκειρα, verbi κείρω, tondeo. f. κερῶ. p. κέκαρκα.

Ἐκεχειρία, ας, ἡ, induciæ. ab ἔχειν χεῖρας, ideſt, cohibere manus.

Ἐκεχήνη, hiaveram, Attice pro ἐκεχήνειν, pluſq. perf. med. ſic & in tertia perſona pro ἐκεχήνει, Att. ἐκεχήνη, verbi χαίνω, hiſco. f. ανῶ. p. m. κέχηνα.

Ἐκζητέω, ῶ, requiro, exquiro. fut. ήσω. aor. 1. ἐξεζήτησα. a. 1. ſub. ἐκζητήσω, ῃς, ῃ. perf. ἐξεζήτηκα. perf. paſſ. ἐξεζήτημαι. a. 1. ind. paſſ. ἐξεζητήθην, ης, η. ab ἐκ, & ζητέω, quæro.

Ἐκζητηθῇ, repoſcatur, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. ab ἐκζητέω, quod vide.

Ἔκηα, combuſſi, aor. 1. act. a fut. κήσω, ſublata futuri conſonante, verbi καίω, uro. f. καύσω, κήσω, & καύσω. aor. 2. ἔκαον.

Ἐκηβολία, ας, ἡ, peritia jaculandi eminus. ab ἑκηβόλος, ου, ὁ, longe jaculator. quod ab ἑκάς, procul, & βάλλω, jacio. p. m. βέβολα.

Ἔκηδε, affligebat, imperf. a κήδω, mœrore afficio. Th. κῆδος, εος, τὸ, cura, mœror.

Ἐκίκιον, ες, ε, exibam, imperf. act. a κικίω, quod per reduplicationem dictum eſt a κίω, eo.

ἘΚΗΛΟΣ, ου, ὁ, ἡ, quietus, mitis, pacificus. q. ab εἴκω, cedo. ut ſit quaſi εἴκηλος, is qui a cœtu, & hominum frequentia quaſi in ſolitudinem receſſit. Vel ab ἑκάς. Quietus eſt, qui vivit procul negotiis.

Ἐκηρύχθην, ης, η, prædicatus fui, a. 1. ind. paſſ. a κηρύσσω, prædico. fut. ύξω. p. χα. Th. κῆρυξ, υκος, ὁ, præco.

Ἔκητι, dat. Poet. cauſa. ponitur adverbialiter, pro ἑκόντι, ab ἑκών, όντος, ὁ, voluntarius.

Ἐκθαμβέομαι, οῦμαι, expaveſco, attonitus ſum. a. 1. paſſ. ἐξεθαμβήθην. ab ἐκ, & θάμβος, εος, τὸ, pavor.

Ἔκθαμβος, ου, ὁ, ἡ, expavefactus, attonitus. ab eodem verbo, & them.

Ἔκθεμα, ατος, τὸ, aliquid expoſitum. publicum programma. ab ἐκτίθημι, expono. Th. τίθημι, pono.

Ἐκθέμεν, Doric. pro ἐκθεῖν, excurrere, præſ. inf. ab ἐκ, & θέω, curro. f. θεύσομαι. Vel etiam dici poſſet pro ἐκθεῖναι, a. 2. inf. act. verbi ἐκτίθημι, expono. Th. τίθημι.

Ἐκθερμήνασα, aor. 1. part. f. g. ab ἐκθερμαίνω, excalefacio. ab ἐκ, & θερμαίνω. f. ανῶ. idem quod θέρω, ρῶ, calefacio.

Ἔκθεσις, εως, ἡ, expoſitio. acc. ſing. ἔκθεσιν. ab ἐκτίθημι, expono.

Ἐκθέσθαι, a. 2. inf. med. ἐκθέμενος, a. 2. part. med. ab eodem them.

Ἐκθέσφατα, oracula, nom. plur. ab ἐκθέσφατον, quod ab ἐκ, & θέσφατος, ου, ὁ, ἡ, fatalis, divino ore pronuntiatus. hoc a θεὸς, Deus, & φατὸς, quod a φημὶ, dico.

Ἐκθετικός, ή, όν, expoſititius, a, um. ab ἐκτίθημι, expono. Th. τίθημι, pono.

Ἔκθετος, ου, ὁ, ἡ, expoſitus. ποιεῖν ἔκθετα τὰ βρέφη, exponere infantes. ab ἐκ, & τίθημι.

Ἐκθύεσθαι, ἐκθύσασθαι, ſacrificiis expiare. Th. θύω, ſacrifico, macto.

Ἐκίνησα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi κινέω, moveo. quod vide.

Ἔκιον, imperf. a κίω, eo, accurro. ex ἴκω, per metatheſin.

Ἐκίρνη, Dor. pro ἐκίρνα, 3. ſing. imperf. verbi κιρνάω, miſceo. Th. κεράννυμι, idem.

Ἐκίχανε, imperf. ἔκιχε, a. 2. verbi κιχάνω, vel κιχέω, invenio, aſſequor.

Ἐκκαθαίρω, expurgo. f. ἐκκαθαρῶ. a. 1. ἐξεκάθαρα. a. 1. imperat. ἐκκάθαρον, άτω, & in 2 plur. ἐκκαθάρατε, expurgate. a. 1 ſub. ἐκκαθάρω, ῃς, ῃ. ab ἐκ, & καθαίρω, purgo.

Ἐκκαθάρατε, expurgate, 2. plur. aor. 1. imperat. act. verbi ἐκκαθαίρω, quod vide.

Ἐκκαίω, exuro, accendo. fut. ἐκκαύσω. a. 1. ἐξέκαυσα. p. ἐκκέκαυκα. perf. paſſ. ἐκκέκαυμαι. a. 1. paſſ. ἐξεκαύθην, ης, η, exarſi. ab ἐκ, & καίω, uro. fut. καύσω, κήσω, & καύσω. aor. 2. ἔκαον.

Ἐκκακέω, piger evado, malis ſuccumbo, deficio. f. ήσω. p. ἐκκεκάκηκα. aor. 1. ἐξεκάκησα. 2. plur. aor. 1. ſub. act. μὴ ἐκκακήσητε, ne ſegnes ſitis. ab ἐκ, & κακός, malus, ignavus.

Ἐκκαλαμᾶσθαι, explicari, extrahere, ſpoliare fortunis.

Ἐκκαλέσασθαι, a. 1. inf. med. ab ἐκκαλέω, evoco. ab ἐκ, & καλέω, voco. f. έσω. p. κέκληκα.

Ἐκκαλύπτω, & ομαι, faciem detego. Th. καλύπτω, quod vide.

Ἐκκαρποῦμαι, fructus, & proventus accipio, commodum conſequor. Th. καρπός, fructus.

Ἐκκατιδών, a. 2. part. act. ab ἐκ, & κατείδω, conſpicor. quod ex κατὰ, & εἴδω, video. a. 2. εἶδον, & ἴδον.

Ἐκκεῖσθαι, alicui periculo exponi. Th. κεῖμαι, jaceo.

Ἐκκενοῦν θυμόν, animo vacuum reddere, ſc. corpus, hoc eſt animam efflare. præſ. inf. verbi κενόω, vacuo. Th. κενός, ή, ὁ, vacuus.

Ἐκκεντέω, transfigo, transverbero. fut. ήσω. p. ἐκκεκέντηκα. a. 1. ἐξεκέντησα. ab ἐκ, & κεντέω, pungo.

Ἐκκέχυται, 3. ſingul. perf. paſſ. ab ἐκχέω, vel ἐκχύνω, effundo. fut. χύσω. præt. ἐκκέχυκα. Th. χέω, fut. χεύσω, fundo.

Ἐκκηρύττειν, edicere. a κηρύσσω, edico. Th. κῆρυξ, ὁ, præco.

Ἐκκλάω, diffringo. f. άσω. p. ἐκκέκλακα. perf. paſſ. ἐκκέκλασμαι. a. 1. paſſ. ἐξεκλάσθην. ab ἐκ, & κλάω, frango.

Ἐκκλείω, excludo. f. κλείσω. p. ἐκκέκλεικα. a. 1. ἐξέκλεισα. aor. 1. inf. ἐκκλεῖσαι. perf. paſſ. ἐκκέκλεισμαι. a. 1. paſſ. ἐξεκλείσθην, excluſus ſum. ab ἐκ, & κλείω, claudo.

Ἐκκληΐσθαι, Jonic. pro ἐκκλεῖσθαι, excludi. Th. κλείω, claudo.

Ἐκκλησία, ας, ἡ, concio, cætus convocatus, eccleſia. ab ἐκκαλέω, evoco. perf. paſſ. ἐκκέκλημαι, σαι. Th. καλέω, voco.

Ἐκκλησιάζω, concionem habeo. & in 3. pl. ἐκκλησιάζουσι. f. σω. p. κα. ab ἐκκλησία, ας, ἡ, quod vide.

Ἐκκλίνω, deflecto. fut. νῶ. p. ἐκκέκλικα. a. 1. ἐξέκλινα. aor. 1. imperat. ἔκκλινον, άτω. 2. plur. ἐκκλίνατε. ab ἐκ, & κλίνω, inclino.

Ἐκκναισεῦντι, Æol. & Dor. pro ἐκκναισοῦσι, odioſe ſtridunt. quod eſt 3. plur. præſ. ind. ἐκκναισέω. hoc a κναίω. Th. κνάω, rado, &c.

Ἐκκνῆν, eradere, præſ. inf. Th. κνάω, rado.

Ἐκκολυμβάω, enato. f. ήσω. p. ἐκκεκολύμβηκα. aor. 1. ἐξεκολύμβησα. a. 1. part. ἐκκολυμβήσας, αντος, ὁ. ab ἐκ, & κολυμβάω, f. ήσω, nato.

Ἐκκομιδὴ, ῆς, ἡ, exportatio, elatio. ἐκκομιδὴ νεκροῦ, funus, exſequiæ. ab ἐκκομίζω, exporto. ab ἐκ, & κομίζω, porto. Th. κομέω, curo.

Ἐκκομίζω, effero, exporto. f. ίσω. p. ἐκκεκόμικα. a. 1. ἐξεκόμισα. imperf. paſſiv. ἐξεκομιζόμην, ου, ετο, ab eodem them.

Ἐκκόμισαι, exporta, a. 1. imperat. med. ab ἐκκομίζω, quod vide.

Ἐκκόπτω, ας, ει, excido, exſcindo. f. ψω. p. ἐκκέκοφα. a. 1. ἐξέκοψα. a. 1. imperat. ἔκκοψον, άτω. a. 1. ſub. ἐκκό-ψω, ῃς, ῃ. a. 2. ἐξέκοπον. perf. paſſ. ἐκκέκομμαι. a. 2. paſſ. ἐξεκόπην. f. 2. paſſ. ἐκκοπήσομαι, ῃ, εται. præt. med. ἐκκέκοπα. ab ἐκ, & κόπτω, ſcindo.

Ἐκκορέω, enarro, excutio, orno, corrumpo. Th. κορέω, quod vide.

Ἔκκοψον, a. 1. imperat. act. ab ἐκκόπτω, quod vide.

Ἐκκορυφώσω, ſummatim, & breviter perſtringam, f. 1. verbi ἐκκορυφόω. f. ώσω. Th. κορυφή, ῆς, ἡ, vertex.

Ἐκκρέμαμαι, σαι, ται, pendeo ab aliquo, dependeo. cum gen. ἐξεκρέματο, 3. ſing. imperf. Th. κρεμάω, ſuſpendo.

Ἔκκριτος, præcipuus, egregius, ſelectus. Th. κρίνω, ſecerno.

Ἐκκυλίω, evolvo, devolvo. ab ἐκ, & κυλίω, volvo. fut. ίσω. p. κεκύλικα. a. 1. ἐξεκύλισα. perf. paſſ. κεκύλισμαι.

Ἔκλαγξαν, 3. plur. a. 1. act. verbi κλάζω, clango, ſtrido, ſono. f. 1. κλάγξω. a. 1. ἔκλαγξα, ας, ε. perf. act. κέκλαγχα. p. m. κέκλαγα.

Ἔκλαγον, ες, ε, clamavi, iſti, it, a. 2. act. verbi κλάζω. vide ἔκλαγξαν.

Ἐκλαθόμενος, aor. 2. part. med. ab ἐκλανθάνω, obliviſcor. ab ἐκ, & λανθάνω, ſeu λήθω, lateo. f. λήσω. aor. 2. ἔλαθον. p. m. λέληθα.

Ἐκλαλέω, effutio. f. ήσω. perf. ἐκλελάληκα. a. 1. ἐξελάλησα. a. 1. inf. ἐκλαλῆσαι. Th. λαλέω, loquor.

Ἐκλάμπω, εις, ει, effulgeo. f. ἐκλάμψω. a. 1. ἐξέλαμψα. ab ἐκ, & λάμπω, ſplendeo.

Ἐκλανθάνω, oblivionem induco. f. ἐκλήσω. a. 2. ἐξέλαθον. præſ. med. ἐκλανθάνομαι, obliviſcor. f. m. ἐκλήσομαι. perf. ἐκλέλησμαι.

Ἐκλάπην, ης, η, furto ſum ſubtractus, a. 2. ind. paſſ. ab ἐκ, & κλέπτω, furor. f. ψω. p. κέκλεφα. præt. med. κέκλοπα.

Ἔκλασα, fregi, aor. 1. ind. act. verbi κλάω, frango. f. κλάσω. aor. 1. paſſiv. ἐκλάσθην, ης, η.

Ἔκλαυσα, flevi, a. 1. ind. verbi κλαίω, fleo. f. κλαύσω.

Ἐκλέγομαι, eligo. imperf. ἐξελεγόμην, ου, ετο. fut. ἐκλέξομαι. præt. paſſ. ἐκλέλεγμαι. a. 1. med. ἐξελεξάμην, ω, ατο, p. m. ἐκλέλογα.

Ἐκλείπω, deficio. ἐκλείπῃ, 3 ſing. præſ. ſub. f. ἐκλείψω. p. ἐκλέλοιπα. a. 2. ἐξέλιπον. 2. plur. a. 2. ſub. act. ἐκλίπητε. Th. λείπω.

Ἐκλείσθην, incluſus ſum, & in 3. plur. ἐκλείσθησαν, aor. 1. ind. paſſ. verbi κλείω, claudo.

Ἐκλεκτός, ή, όν, electus. ab ἐκλέγω, eligo. Th. λέγω, lego. f. ξω.

Ἐκλέλαθον, Poet. pro ἐξέλαθον, aor. 2. ind. act. ab ἐκ, & λήθω, ſeu λανθάνω, lateo. f. λήσω. p. m. λέληθα.

Ἐκλελαθών, όντος, ὁ, præſ. part. verbi λελάθω, quod a præt. med. λέλαθα, Dor. pro λέληθα, formatum eſt, verbi λανθάνω, lateo.

Ἐκλέλησθε, 2. plural. perf. paſſ. ἐκλέλησμαι, verbi ἐκλανθάνω, oblivionem induco. f. ἐκλήσομαι. aor. 2. ἐξέλαθον. Th. λήθω, lateo.

Ἐκλελυμένως, adv. ſolute. ab ἐκλύω, diſſolvo, quod vide.

Ἐκλέξασθαι, a. 1. inf. med. ab ἐκλέγομαι, eligo, quod vide.

Ἔκλεψ᾽, pro ἔκλεψε, ſurripuit, aor. 1. ind. act. verbi κλέπτω, furor. fut. ψω. p. κέκλεφα. p. m. κέκλοπα.

Ἐκλήθην, ης, η, aor. 1. ind. paſs. verbi καλέω, voco, quod vide.

Ἐκλήθω, ſeu ἐκλανθάνω, idem. quod vide.

Ἐκλήϊσαν, incluſerunt, Jonic. pro ἔκλεισαν, 3. plur. a. 1. act. verbi κλείω, claudo. f. σω.

Ἔκλιναν, in fugam verterunt, 3. plural. aor. 1. activ. verbi κλίνω, inclino, f. νῶ.

Ἐκλίνθημες, recubuimus, Dor. pro ἐκλίνθημεν. 1. pl. aor. 1. indicat. paſs. vide ἐκλίνθην.

Ἐκλίνθην, ης, η, inclinatus ſum, Poet. pro ἐκλίθην, aor. 1. ind. paſs. verbi κλίνω, inclino. f. νῶ. p. κέκλικα. a. 1. act. ἔκλινα. p. m. κέκλινα.

Ἐκλιπεῖν, a. 2. inf. act. ἐκλιπών, aor. 2. part. act. ἐκλίπητε, defeceritis, 2. pl. a. 2. ſub. verbi ἐκλείπω, deficio. a. 2. ἐξέλιπον. Th. λείπω, linquo.

Ἐκλογή, ῆς, ἡ, electio. ab ἐκλέγομαι, eligo. f. ξομαι. p. m. λέλογα. Them. λέγω.

Ἐκλογίζεσθαι, animo perpendere. vide in λογίζομαι.

Ἐκλονέετο, imperf. paſs. a κλονέω, commoveo. fut. ήσω. Thema κλόνος, ου, ὁ, motus.

Ἐκλοποφόρησα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi κλοποφορέω, furto abduco. f. ήσω. quod ex κλοπή, furtum, hoc a κλέπτω, furor, & φέρω, fero.

Ἐκλύζετο, mergeretur, imperf. paſs. a κλύζω, f. σω, abluo. p. κέκλυκα.

Ἐκλυθῶσιν, 3. plur. a. 1. ſub. paſs. verbi ἐκλύω, diſſipo. quod vide.

Ἔκλυον, ες, ε, audiebam, imperf. verbi κλύω. f. σω, audio.

Ἐκλύσασθαι, abigere, a. 1. inf. med. ab ἐκλύω, exſolvo, expedio. Th. λύω, ſolvo.

Ἔκλυσις, εως, ἡ, liberatio, acc. ſing. ἔκλυσιν. ab eodem them.

Ἐκλύω, dirimo, diſſipo. f. ἐκλύσω. præt. ἐκλέλυκα. perf. paſſ. ἐκλέλυμαι. a. 1. paſſ. ἐξελύθην, ης, η. f. 1. paſſ. ἐκλυθήσομαι, deficiam. ab ἐκ, & λύω, ſolvo.

Ἐκμαίνειν, ad inſaniam adigere. vide ἐκμανῶ.

Ἐκμανθάνω, εις, ει, perdiſco. ab ἐκ, & μανθάνω, diſco. f. μαθήσομαι, p. μεμάθηκα. a. 2. ἔμαθον.

Ἐκμανῶ, a. 2. ſub. paſſ. ab ἐκμαίνομαι, inſanio. aor. 2. inf. paſſ. ἐκμανῆναι. Th. μαίνομαι, idem. f. μανοῦμαι.

Ἐκμάξας, a. 1. part. ab ἐκμάσσω, quod vide.

Ἐκμάσσω, extergo, abſtergo. imperf. ἐξέμασσον. fut. ἐκμάξω. a. 1. ἐξέμαξα. a. 1. part. ἐκμάξας, αντος, ὁ. Th. μάσσω, pinſo, abſtergo. f. ξω.

Ἐκμελέτα, conare, præſ. imperat. act. ab ἐκμελετάω, meditor: ab ἐκ, & μελετάω, curo. f. ήσω. p. μεμελέτηκα. Th. μέλει, curæ eſt.

Ἐκμελής, έος, ὁ, ἡ, inconcinnus, diſcrepans. Th. μέλος, membrum, carmen.

Ἐκμεμύθηται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi ἐκμυθέομαι, edico. f. ήσομαι. ab ἐκ, & μῦθος, ου, ὁ, verbum, oratio.

Ἔκμολε, Jonic. pro ἐξέμολε, exivit, 3. ſing. aor. 2. act. verbi ἐκμολέω, exeo. Th. μολέω, ſeu μόλω, venio, advenio.

Ἐκμυζέω, vel άω, exſugo, ſugo. Thema μύζω, muſſo, item ſugo.

Ἐκμυκτηρίζω, irrideo, ſannis excipio. imperf. ἐξεμυκτήριζον, ες, ε. fut. ίσω. perf. ἐκμεμυκτήρικα. ab ἐκ, & μυκτηρίζω, ſubſanno, naſo ſuſpendo. Th. μυκτήρ, ῆρος, ὁ, naris.

Ἐκνεῦσαι, a. 1. inf. act. ab ἐκνέω, enato, natando effugio. f. ἐκνεύσω.

Ἐκνεύω, nutu emiſſo jubeo. Th. νεύω, innuo. Eſt & ἐκνεύω, pro ἐκνέω, enato, clam evado. f. ἐκνεύσω, p. ἐκνένευκα. a. 1. ἐξένευσα. quaſi a νέω, nato. Gl. Cyr. ἐκνεύω, diverto. ἔκνευσις, diverticulum.

Ἐκνεφίας, ου, ὁ, procella, ventus procelloſus. Th. νέφος, nubes.

Ἐκνήφω, evigilo. fut. ψω. a. 1. ἐξένηψα. a. 1. imperat. ἔκνηψον, άτω. perf. ἐκνένηφα. a νήφω, ſobrius ſum.

Ἔκνιξε, Dor. pro ἔκνισε, pupugit, punxit, a. 1. ind. activ. a κνίζω, f. ίσω, Dor. ξω. Th. κνάω, rado.

Ἐκνίσθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. a κνίζω, ſeco. Th. κνάω, rado.

Ἐκνόμιος, ου, ὁ, ἡ, Poet. idem ac ἔκνομος, inuſitatus, inſolens. ab ἐκ, & νόμος, lex. Th. νέμω.

Ἐκνοστήσαντε, redeuntes, dual. num. a. 1. part. act. a νοστέω, redeo. f. ήσω.

Ἐκοίλαναν, 3. plur. a. 1. act. a κοιλαίνω, cavo, concavum reddo. f. ανῶ. a. 1. ἐκοίλανα. Thema κοῖλος, ου, ὁ, cavus.

Ἐκοιμήσαντο, cubuerunt, 3. plur. aor. 1. med. verbi κοιμάω, f. ήσω, cubare facio. ἐκοιμήθην, ης, η, a. 1. paſſ.

Ἐκοίμισα, ας, ε, a. 1. act. verbi κοιμίζω. a. 1. paſſ. ἐκοιμίσθην. idem quod κοιμάω, facio dormire.

Ἐκόλαζον, ες, ε, imperf. verbi κολάζω, punio. f. σω. a. 1. ἐκόλασα, ας, ε. perf. κεκόλακα.

Ἐκολάφισα, ας, ε, & in 3. plur. ἐκολάφισαν, a. 1. ind. act. verbi κολαφίζω, alapam infringo. f. ίσω. p. κεκολάφικα. a κόλαφος, ου, ὁ, colaphus. Th. κολάπτω, tundo.

Ἐκολοβώθην, ης, η, & in 3 plur. ἐκολοβώθησαν, a. 1. ind. paſſ verbi κολοβόω, contraho, decurto, amputo. f. ώσω. p. κεκολόβωκα. a. 1. ἐκολόβωσα. fut. 1. paſſ. κολοβωθήσομαι, ῃ, εται, quod a κολοβός, οῦ, ὁ, mancus, mutilus. Th. κολούω, f. σω, amputo, decurto.

Ἐκόμιζον, duxit, imperf. verbi κομίζω, fero. vide ἐκομίσαντο.

Ἐκόμιξαν, Dor. pro ἐκόμισαν, reportarunt, 3. plur. a. 1. ind. act. a κομίζω, fero. Th. κομέω, curo.

Ἐκομίσαντο, obtinuerunt, 3. plur. aor 1. med. ἐκομισάμην, ω, ατο, verbi κομίζω, fero. f. ίσω. p. κεκόμικα. Th. κομέω, curo.

Ἐκόμισσε, pro ἐκόμισε, 3. ſingul. a. 1. ind. act. vide ἐκομίσαντο.

Ἐκόμπασε, a 1. ind. act. verbi κομπάζω, idem quod κομπέω, crepo, ſonitum edo. Th. κόμπος, ου, ὁ, crepitus, proprie apri dentes acuentis.

Ἐκόνισσε, gem. σ, aor. 1. Poet. verbi κονίζω, pulvere fœdo. f. ίσω. Th. κόνις, εως, ἡ, pulvis.

Ἑκοντί, ſponte, ultro, adverb. ab ἑκών, όντος, ὁ, voluntarius.

Ἐκόπασε, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi κοπάζω, quieſco, ſedor. f. άσω. p. κεκόπακα. Th. κόπτω, ſeco.

Ἐκόπην, ης, η, ſciſſus ſum, aor. 2. ind. paſſ. verbi κόπτω, ſcindo. f. ψω. p. φα. p. m. κέκοπα.

Ἔκοπτε, ες, ε, incidebat, imperf. ejuſdem verbi.

Ἐκοπώθην, ης, η, defatigatus fui, aor. 1. ind. paſſ. verbi κοπόομαι, fatigor. Th. κόπτω, ſeco. f. ψω.

Ἐκορέσθην, ης, η, aor. 1. ind. paſſ. verbi κορέννυμι. f. κορέσω. Th. κορέω, ſatio.

Ἐκορέσατο, pro ἐκορέσατο, 3. ſing. a. 1. med. verbi κορέω, ſatio, verro.

Ἐκόρυσσε, imperf. act. 3. ſing verbi κορύσσω, armo. Th κόρυς, υθος, ἡ, galea.

Ἐκόσμηθεν, ornati ſunt, Bœot. pro ἐκοσμήθησαν, 3. plur. aor. 1. paſſ. verbi κοσμέω, orno. aor. 1. ἐκόσμησα, ας, ε. Th. κόσμος, ου, ὁ, ordo.

Ἑκοῦσα, ης, ἡ, volens, f. g. ab ἑκών, όντος, ὁ, voluntarius, quod vide.

Ἑκούσιος, ου, ὁ, ἡ, ſpontaneus. Th. ἑκών, όντος, ὁ, voluntarius. dat. plur ἑκοῦσι. Hinc ἑκουσιάζομαι, ſponte offero. ἑκουσιασμός, ſpontanea oblatio.

Ἑκουσίως, adv. ultro. ab ἑκούσιος, quod vide.

Ἔκπαγλ᾽, pro ἔκπαγλα, & ἔκπαγλον, Poet. adverb. vehementiſſime. vide in ἔκπαγλος.

Ἐκπαγλέομαι, έῃ, Jon. & Poet. pro ἐκπλήττομαι, terreor, ſtupeo.

Ἔκπαγλος, ου, ὁ, horribilis, ſtupendus, vehemens, per Metatheſ. pro ἔκπληγος, idem.

idem. ab ἐκπλήσσω, percello, perterrefacio. ab ἐκ, & πλήσσω. f. ξω, percutio. a. 2. ἔπλαγον.

Ἐκπαγλότατ', pro ἐκπαγλότατε, terribiliſſime. vocat. ſing. ſuperl. grad. ab ἔκπαγλος, quod vide.

Ἐκπάγλως, adv. ab ἔκπαγλος, quod vide.

Ἐκπαιφάσσω, inſanio, ſeu fanatico more irruo. ab ἐκ, & παιφάσσω, oculos undique verto. & per reduplicationem, ex φάω, dictum volunt; alii quaſi πάντη τὸ φάος εἴσσω. Th. φάω, luceo.

Ἔκπαλαι, adv. jam olim. Th. πάλαι, olim.

Ἐκπαππῶσαι, in pappos abire, in lanuginem evadere. a πάππος, flos lanugionoſus.

Ἐκπειράζω, vel ἐκπειράω, tento. ἐκπειράζωμεν, 1. plur. præſ. ſub. fut. άσω. p. ἐκπεπείρακα. a. 1. ἐξεπείρασα. Th. πεῖρα, ας, ἡ, conatus, tentatio.

Ἐκπέμπω, emitto. f. ψω. a. 1. ἐξέπεμψα. p. ἐκπέπεμφα. perf. paſſ. ἐκπέπεμμαι, ψαι, πται. aor. 1. paſſiv. ἐξεπέμφθην. a. 1. part. paſſ. ἐκπεμφθείς, & in plur. ἐκπεμφθέντες. ab ἐκ, & πέμπω, mitto. f. ψω.

Ἐκπεπόρθηκα, ας, ε, perf. act. verbi πορθέω.

Ἐκπεπότασαι, evolaſti, Doric. pro ἐκπεπότησαι, 2. ſing. perf. paſſ. verbi ἐκποτάομαι, ῶμαι, evolo. fut. ήσομαι. perf. πεπότημαι, quod ab ἐκ, & πέτομαι, volo, as.

Ἐκπεράω, tranſeo, traduco. ab ἐκ, & περάω, quod vide.

Ἐκπερδικίζω, decipio, effugio callide, ceu πέρδιξ aucupem.

Ἐκπέρσαι, a. 1. inf. act. ἐκπέρσαντ', pro ἐκπέρσαντι, dativ. ſing. a. 1. part. ab ἐκπέρθω, everto. f. ἐκπέρσω. hinc ἐκπέρσουσ', 3. plur. fut. 1. Sic ἐκπέρσωσ', 3. plur. a. 1. ſub. ab ἐκ, & πέρθω, vaſto. f. 2. περθῶ, & per metatheſ. πραθῶ. a. 2. ἔπραθον. p. m. πέπορθα.

Ἔκπεσε, pro ἐξέπεσε, 3. ſing. a. 2. ind. act. Jon. ἐκπεσεῖν, aor. 2. inf. ἐκπεσών, οῦσα, όν, a. 2. part. act. ab ἐκπίπτω, excido. fut. ἐκπεσοῦμαι. præt. ἐκπέπτωκα. a. 2. ἐξέπεσον, ες, ε. a. 2. ſub. ἐκπέσω, ῃς, ῃ, & in plur. ἐκπέσωσι. ab ἐκ, & πίπτω, cado.

Ἐκπέσωσι, vide in ἔκπεσε.

Ἐκπετάννυμι, expando. f. ἐκπετάσω. a. 1. ἐξεπέτασα. cum accuſ. ab ἐκ, & πετάω, f. άσω, pando, aperio.

Ἐκπέφρασται, 3. ſing. perf. paſſ. ab ἐκφράζω, eloquor, enarro, ediſſero. ab ἐκ, & φράζω. fut. σω, dico, memoro. a. 2. ἔφραδον. p. m. πέφραδα.

Ἐκπεφυῖαι, part. præt. med. f. g. plur. num. verbi ἐκφύομαι, enaſcor. Th. φύω, gigno.

Ἐκπηδήσας, αντος, ὁ, elapſus, a. 1. part. act. ab ἐκπηδάω. Th. πηδάω, ſalio. f. ήσω.

Ἐκπηνιεῖται, Attic. pro ἐκπηνίσεται, 3. ſing. f. 1. med. verbi ἐκπηνίζομαι. quod ab ἐκπηνίζω, ſtamen, ſeu filum educere. ab ἐκ, & πῆνος, ου, ὁ, & πήνη, ης, ἡ, textum, ſeu tela.

Ἐκπίπτειν, excidere, expelli. ab ἐκ, & πίπτω, cado.

Ἐκπλαγείς, έντος, ὁ, animo perculſus, a. 2. part. paſſ. verbi ἐκπλήσσω. quod vide.

Ἐκπλέου, expleti, genit. ſing. ab ἔκπλεος, pro ἔκπλεως, ω, ὁ. Thema πλέος, plenus.

Ἐκπλεῦσαι, aor. 1. inf. act. vide in ἐκπλέω.

Ἐκπλέω, enavigo. imperf. ἐξέπλεον, ουν, εες, εις. f. ἐκπλεύσω. a. 1. ἐξέπλευσα. a. 1. inf. ἐκπλεῦσαι. Th. πλέω, navigo. f. πλεύσω.

Ἐκπληκτικός, ἡ, όν, ὁ, ἡ, τὸ, terrorem adferens. horribilis. ἔκπληκτος, ὁ, ἡ, attonitus, ab ἐκπλήττομαι, attonitus reddor. f. ξομαι. perf. paſs. ἐκπέπληγμαι, ξαι, κται. Th. πλήσσω, percutio.

Ἔκπληξις, εως, ἡ, ſtupor, pavor, conſternatio, ab ἐκπλήσσω, quod vide.

Ἐκπληρόω, impleo. f. ώσω. p. ἐκπεπλήρωκα. a. 1. ἐξεπλήρωσα. perf. paſs. ἐκπεπλήρωμαι. ab ἐκ, & πληρόω, repleo. Th. πλέος, ου, ὁ, plenus.

Ἐκπλήρωσις, εως, ἡ, expletio. ab ἐκπληρόω, quod vide.

Ἐκπλήσσεο, perturbare. præſ. imperat. Jonic. pro ἐκπλήσσου, verbi ἐκπλήσσομαι, perturbor. Th. πλήσσω, fut. ξω, percutio.

Ἐκπλήσσω, vel Att. ττω, percello. f. ξω. p. ἐκπέπληχα. a. 2. ἐξέπλαγον. imperf. paſſ. ἐξεπλησσόμην, ου, ετο, & in 3. pl. ἐξεπλήσσοντο. aor. 2. paſſ. ἐξεπλάγην, ης, η, perculſus fui. ab eodem them.

Ἐκπλώειν τῶν φρενῶν, q. d. extra mentem navigare, hoc eſt de ſano mentis ſtatu deturbari. quod a πλώω, ſeu πλῶμι, Poet. pro πλέω, navigo.

Ἐκπνέω, exſpiro. f. ἐκπνεύσω. p. ἐκπέπνευκα. a. 1. ἐξέπνευσα. ab ἐκ, & πνέω, ſpiro.

Ἐκπνοή, ῆς, ἡ, exſpiratio, flatus. vide in ἐκπνέω.

Ἐκποδών, eminus, procul. adv. quaſi ἐκ ποδῶν, ex pedibus.

Ἐκποίησις, ἡ, ſeminis emiſſio.

Ἐκπονέω, labore quæro, colo, exerceo. quod ab ἐκ, & πονέω, quod vide.

Ἐκπορεύομαι, egredior. imperf. ἐξεπορευόμην, ου, ετο. f. ἐκπορεύσομαι. præt. ἐκπεπόρευμαι. 3. ſing. præſ. imper. ἐκπορευέσθω. ab ἐκ, & πορεύομαι, eo, quod a πόρος, ου, ὁ, tranſitus. Th. πείρω. f. ρῶ. tranſadigo. præt. med. πέπορα.

Ἐκπορνεύω, effuſe ſcortor. f. εύσω. p. πεπόρνευκα. a. 1. ἐξεπόρνευσα. a. 1. part. ἐκπορνεύσας, ασα, αν. ab ἐκ, & πορνεύω, ſcortor, quod a πόρνη, ης, ἡ, meretrix. Th. περάω, vendo. fut. ήσω, & άσω.

Ἐκποτέομαι, idem quod ἐκποτάομαι, & hoc pro ἐκπέτομαι, evolo. Th. πέτομαι, volo.

Ἐκπρεπής, έος, ὁ, ἡ, eximius, elegans. ab ἐκ, & πρέπω, decorus ſum.

Ἐκπρήξας, operatus, a. 1. part. Jon. ab ἐκ, & πράττω, Jon. πρήσσω, facio, f. ξω.

Ἐκπρίασθαι, præſ. inf. ab ἐκπρίαμαι, eximo, pecunia corrumpo. Th. πρίαμαι, emo.

Ἐκπρολίποις, dimittas, 2. ſing. a. 2. opt. act. ἐκπρολιπόντες, nom. plur. aor. 2. part. act. ab ἐκ, & λείπω, linquo. f. ψω. a. 2. ἔλιπον.

Ἐκπτύω, reſpuo, abhorreo. f. ύσω. p. ἐκπέπτυκα. a. 1. ἐξέπτυσα. ab ἐκ, & πτύω, ſpuo.

Ἐκράανθεν, Bœot. pro ἐκράανθησαν, 3. plur. a. 1. paſſ. vide in ἐκραίαινον.

Ἔκραγα, clamavi, p. m. ἐκραγέναι, p. m. inf. pro κεκραγέναι, verbi κράζω. fut. 2. κραγῶ. unde a. 2. ἔκραγον. a. 1. ἔκραξα.

Ἐκραγῆναι, erumpere. ἐκραγείς, εῖσα, έν, qui erupit. verbi ἐκρήγνυμι, effringo, erumpo. Th. ῥήσσω, frango.

Ἐκρᾶνα, Dor. pro ἐκρῆνα, aor. 1. verbi κραιαίνω, pro κραίνω. vide in ἐκραίαινον.

Ἐκράθην, mixtus ſum, per ſync. pro ἐκεράσθην, a. 1. paſſ. verbi κεράννυμι. f. άσω, miſceo.

Ἐκραίαινον, implebam, exſequebar, imperf. act. verbi κραιαίνω, pro κραίνω, perficio. f. κρανῶ. a. 1. paſſ. ἐκράνθην, & per epentheſin ἐκραάνθην.

Ἔκραξα, clamavi. & in 3. plur. ἔκραξαν, a. 1. ind. act. verbi κράζω, clamo. f. ξω.

Ἐκραύγασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi κραυγάζω, vociferor. fut. άσω. p. κεκραύγακα. a κραυγή, ῆς, ἡ, clamor. Th. κράζω, f. ξω, clamo.

Ἐκρέματο, pendebat, 3. ſing. imperf. ἐκρεμάμην, verbi κρέμαμαι, ſeu κρεμάω, ſuſpendo.

Ἐκρέμω, pendebas, 2. ſing. imperf. ab ἐκρεμάμην, ἐκρέμασο, & Jon. ἐκρέμαο, deinde Attica contractione ἐκρέμω, verbi κρέμαμαι. a. 1. paſſ. ἐκρεμάσθην.

Ἐκρηγμός, ſalebra, præceps locus. Item eruptio aquarum in magnis imbribus.

Ἐκρήγνυμαι, erumpo. Ἐκρηγνύω, ſcindo, impreſſionem facio, erumpo.

Ἐκρήηνα, pro ἔκρηνα, implevi, a. 1. ind. act. a κραιαίνω, pro κραίνω, perficio; item impero. f. κρανῶ. aor. 1. ἔκρανα, Att. ἔκρηνα, & pleonaſm. Poet. ἐκρήηνα. hinc κρήηνον, άτω, a. 1. imperat.

Ἐκριζόω, eradico. f. ώσω. perf. ἐξερρίζωκα. a. 1. ἐξερρίζωσα. a. 1. ſub. ἐκριζώσω, ῃς, ῃ. a. 1. paſſ. ἐξερριζώθην. a. 1. imperat. paſſ. ἐκριζώθητι, ήτω. a. 1. part. paſſ. ἐκριζωθείς, έντος, ὁ. f. 1. paſs. ἐκριζωθήσομαι. ab ἐκ, & ῥίζα, ης, radix.

Ἐκρίθην ἄπο, Poet. pro ἀπεκρίθην, reſpondi, a. 1. paſs. quod vide.

Ἐκρίνατ', pro ἐκρίνατο, 3. ſing. a. 1. med. interpretatus eſt. ἔκρινεν, elegit, imperf. act. ἐκρίνοντο, litigabant, imperf. paſs. verbi κρίνω, ſecerno, judico.

Ἔκροος, ου, ὁ, effluxus. quod ab ἐκ, & ῥέω, fluo.

Ἐκρούσθην, expulſus ſum, a. 1. ind. paſs. verbi κρούω, pulſo.

Ἐκρύσω, 2. ſing. aor. 1. med. ἐκρυσάμην, ω, ατο, verbi κρύομαι. aor. 1. paſs. ἐκρύσθην.

Ἐκρύβην, abſconditus ſum, aor. 2. ind. paſs. ἔκρυβον, aor. 2. act. verbi κρύπτω. f. 2. κρυβῶ.

Ἔκρυπτον, ες, ε, imperf. act. verbi κρύπτω.

Ἔκρυφα, perf. act. Attic. pro κέκρυφα, occultavi, ab eodem verbo.

Ἔκρυψα, ας, ε, abſcondi, a. 1. ind. act. ejuſdem verbi.

Ἔκστασις, εως, ἡ, ſtupor, admiratio; item exceſsus mentis. ab ἐξίστημι, de ſtatu mentis dejicio, mente alieno. ab ἐκ, & ἵστημι, ſto. fut. στήσω. præſ. paſs. ἵσταμαι, σαι.

Ἐκστρέφω, everto. fut. ψω. p. ἐξέστροφα. perf. paſs. ἐξέστραμμαι, ψαι, πται. ab ἐκ, & στρέφω, verto. p. m. ἔστροφα.

Ἔκτα, 3. ſing. Dor. pro ἔκτη, ab ἔκτην, ης, η, Dor. ἔκταν, ας, α, verbi κτῆμι. f. κτήσω. perf. ἔκτακα. perf. paſs. ἔκταμαι. Th. κτείνω, occido. f. κτενῶ. p. ἔκτακα. a. 2. ἔκτανον, & per Apocopen ἔκταν, & in 3. ſing. ἔκτανε, & per Apocop. ἔκτα.

Ἐκτάγκα, Poet. pro ἔκτακα, perf. activ. verbi κτείνω, occido.

Ἐκταδιος, ου, ὁ, extenſus; item amplus. Th. τείνω, tendo.

Ἐκταθείς, έντος, ὁ, a. 1. part. paſs. ἐκταθῆναι, a. 1. inf. paſs. ab ἐκτείνω, extendo. ab ἐκ, & τείνω, tendo.

Ἐκτάθεν, Bœot. pro ἐκτάθησαν, occiſi ſunt, 3. plur. a. 1. paſs. ἐκτάθην, verbi κτείνω, interficio.

Ἔκτακα, perf. ind. activ. verbi κτείνω, occido.

Ἐκταμένος, & Poet. κτάμενος, retracto accentu, Æol. perf. part. paſs. verbi κτείνω. perf. paſs. ἔκταμαι.

Ἐκτάμησι, Jon. paragoge pro ἐκτάμῃ, 3. ſing. a. 2. ſub. ab ἐκτέμνω, excido. quod ab ἐκ, & τέμνω, ſeco, ſcindo. f. 2. τεμῶ. a. 2. ἔταμον. p. τέτμηκα. p. m. τέτομα.

Ἔκταμαι, perf. ind. paſs. ἐκταμένος, perf. part. paſs. verbi κτείνω, occido. f. 2. κτανῶ. p. ἔκτακα.

Ἐκτάμνῃσι, Jon. pro ἐκτάμνῃ, 3. ſing. ſub. act. verbi τάμνω, ſcindo, Jon. & Dor. pro τέμνω, idem. Vel pro ἐκτάμῃ, Poet. inſerto ν, & Jon. addito σι, 3. ſing. a. 2. ſub. verbi ἐκτέμνω, excido. ab ἐκ, & τέμνω, ſeco. a. 2. ἔταμον.

Ἔκταν, 3. plur. a. 2. Bœot. pro ἔκτασαν, ab ἔκτην, verbi κτῆμι, interficio. Vel pro ἔκτανον, & per ſync. ἔκταν, 3. pl. a. 1. act. a κτείνω. Sic a κτῆμι, τὸ κτάομαι, poſſideo. a. 2. ἔκτην, 3. plur. ἔκτησαν, per ſyncop. ἔκταν.

Ἔκτανε, 3. ſing. a. 2. act. ἔκτανον, verbi κτείνω, occido. f. 2. κτανῶ. p. ἔκτακα.

Ἐκτάνθαι, perf. inf. paſs. ἐκτάνθην, interfectus ſum, aor. 1. ind. paſs. a κτείνω. perf. paſs. ἔκταμαι.

Ἐκτα-

Ἔκταν, ες, ε, a. 2. ind. act. ejuſdem verbi.

Ἐκταράσσω, perturbo. fut. ξω. p. ἐκτετάραχα. a. 1. ἐξετάραξα. ab ἐκ, & ταράσσω, commoveo.

Ἔκτας, per ſyncop. pro ἔκτανας, occidiſti. ἔκταν, pro ἔκτανον, aor. 1. verbi κτείνω. vide in ἔκταν.

Ἐκτήσω, Dor. pro ἐκτήσω, 2. ſing. a. 1. med. verbi κτάομαι, poſſideo. f. κτήσομαι. perf. κέκτημαι. a. 1. med. ἐκτησάμην, ω, ατο.

Ἔκτατο, interfectus fuerat, 3. ſing. pluſq. perf. ab ἐκτάμην, σο, verbi κτείνω. p. ἔκτακα. perf. paſſ. ἔκταμαι.

Ἐκτέαται, Jon. pro ἔκτηνται, ſeu ἐκέκτηντο. 3. plur. pluſq. perf. paſſ. Sic ἐκτέαται, Jon. pro ἔκτηνται, 3. plur. perf. Nota vero & ἔκτημαι, pro κέκτημαι, Jon. vel Att. dici, ut & ἐκτῆσθαι, pro κεκτῆσθαι, perf. inf. verbi κτάομαι, poſſideo.

Ἐκτεθέντα, aor. 1. part. paſſ. acc. ſing. verbi ἐκτίθημι, expono.

Ἐκτεθραμμένους, acc. plur. perf. part. paſſ. verbi ἐκτρέφω, enutrio. ab ἐκ, & τρέφω, alo. f. ψω. p. φα. a. 2. ἔτραφον.

Ἐκτείνας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. ἔκτεινον, άτω, extende, aor. 1. imperat. activ. verbi ἐκτείνω, extendo.

Ἔκτεινε, occidit, 3. ſing. a. 1. act. ἔκτεινον, ες, ε, imperf. a κτείνω, occido. f. κτενῶ. p. ἔκτακα. a. 2. ἔκτανον.

Ἐκτείνω, extendo. f. ἐκτενῶ. p. ἐκτέτακα. a. 1. ἐξέτεινα. a. 1. imperat. ἔκτεινον, άτω. a. 1. part. act. ἐκτείνας, αντος, ὁ. ab ἐκ, & τείνω, tendo.

Ἐκτελέοιτ᾽, pro ἐκτελέοιτε, 2. plur. præſ. opt. act. ab ἐκτελέω, quod vide.

Ἐκτελέσαις, Æol. pro ἐκτελέσας, quum compleviſſet, a. 1. part. act. m. g. ab ἐκτελέω, quod vide.

Ἐκτελευτάσει, Dor. pro ἐκτελευτήσει, efficiet, f. 1. act. a τελευτάω, ad finem perduco. Th. τέλος, εος, τὸ, finis.

Ἐκτελέω, perficio. ἐκτελέειν, præſ. inf. f. έσω. p. ἐκτετέλεκα. a. 1. ἐξετέλεσα. a. 1. ſub. ἐκτελέσω, ῃς, ῃ. a. inf. ἐκτελέσαι. ab ἐκ, & τέλος, εος, τὸ, finis.

Ἐκτένεια, ας, ἡ, perpetuitas. ἐν ἐκτενείᾳ, perpetuo, pro ἐκτενῶς. ab ἐκ, & τείνω, tendo.

Ἐκτενής, έος, ὁ, ἡ, intentus, aſſiduus, experrectus, ſedulus, jugis. hinc ἐκτενέως, Jon. pro ἐκτενῶς, vehementer. ab eodem them.

Ἐκτενῶ, fut. 1. ind. act. verbi ἐκτείνω, extendo. vide ἐκτείνας.

Ἑκτέον, habendum, adv. poſitionis ab ἔχω, habeo.

Ἕκτη, ſexta: ἕκτος, η, ον, ſextus. Th. ἕξ, ſex.

Ἐκτημένος, η, ον, pro κεκτημένος, qui poſſidet aliquid, perf. part. verbi κτάομαι.

Ἐκτέωνται, pro κέκτηνται, poſſident, 3. plur. perf. ejuſdem verbi.

Ἐκτῆνο, ſcil. χρόνω, Dor. pro ἐξ ἐκείνου χρόνου, ex illo tempore.

Ἐκτησάμην, ω, ατο, in 3. plur. ἐκτήσαντο, a. 1. med. verbi κτάομαι, poſſideo. f. κτήσομαι. p. κέκτημαι.

Ἐκτῆσθαι, per Aphæreſin Jon. vel Att. pro κεκτῆσθαι, perf. inf. paſſ. ſic ἔκτημαι, pro κέκτημαι, perf. verbi κτάομαι, acquiro.

Ἐκτίθεμαι, expono. & 1. plur. ἐκτιθέμεθα. imperf. ἐξετιθέμην, σο, το. aor. 2. med. ἐξεθέμην, σο, το, & in 3. plur. ἐξέθεντο. ab ἐκ, & τίθημι, pono.

Ἐκτινάξαντο. vide in ἐκτινάσσω.

Ἐκτινάσσω, excutio. f. ξω. a. 1. ἐξετίναξα. aor. 1. imperat. ἐκτίναξον, άτω, & in 2. plur. ἐκτινάξατε. a. 1. med. ἐξετιναξάμην. a. 1. part. med. ἐκτιναξάμενος. ab ἐκ, & τινάσσω, quatio.

Ἔκτισε, creavit, aor. 1. ind. act. verbi κτίζω. fut. σω, condo. p. ἔκτικα. aor. 1. part. κτίσας.

Ἔκτισται, 3. ſing. perf. paſſ. ἔκτισμαι, σαι, verbi κτίζω, creo. a. 1. paſſ. ἐκτίσθην.

Ἔκτοθεν, & ἔκτοθι, pro ἐκτόθεν, & ἐκτόθι, extra. regit genit. ab ἐκτός, extra. Th. ἐκ, ex.

Ἐξ οὗ, ex quo tempore.

Ἐκτολμήσας, a. 1. part. act. ab ἐκ, & τολμάω, audeo. Th. τόλμα, ης, ἡ, audacia.

Ἐκτολυπεύσας, aor. 1. part. act. verbi ἐκτολυπεύω, perficio. f. εύσω. ab ἐκ, & τολυπεύω, glomero. Th. τολύπη, ης, ἡ, lana carpta, & operi parata.

Ἐκτομίας, ου, ὁ, exſectus, caſtratus. ab ἐκ, & τέμνω, ſeco. Dicitur & Jon. ἐκτομίης, ου.

Ἔκτονα, præt. med. verbi κτείνω, occido. f. κτενῶ. perf. ἔκτακα. a. 1. ἔκτεινα.

Ἐκτοπίζω, e loco moveo, peregre abeo, deſolo. ab ἐκ, & τόπος, ου, ὁ, locus.

Ἕκτορ, pro Ἕκτορα, acc. ſing. ab Ἕκτωρ, quod vide.

Ἕκτος, η, ον, ſextus, a, um. Th. ἕξ, ſex.

Ἐκτός, adv. extra, cum genit. Th. ἐκ, vel ἐξ, ex, e, a.

Ἐκτόσθεν, extra, cum genit. ab ἐκτός, idem. Th. ἐκ.

Ἔκτοσε, ſeu ἐκτόσε, extra, ab ἐκτός, idem, quod ab ἐκ.

Ἐκτραπέλοισι, dat. plur. Jon. ab ἐκτράπελος, averſandus. ab ἐκ, & τρέπω, verto.

Ἐκτραπῇ, deflectat, 3. ſing. a. 2. ſub. paſſ. ἐκτραπήσομαι, f. 2. paſſ. ab ἐκτρέπομαι, quod vide.

Ἐκτρέπομαι, averſor. cum acc. aor. 2. paſſ. ἐξετράπην, ης, η, deflexi. f. 2. paſſ. ἐκτραπήσομαι. ab ἐκ, & τρέπω, verto.

Ἐκτριβήσομαι, fut. 2. paſſ. ab ἐκτρίβω, perdo. Th. τρίβω, tero.

Ἐκτρῖψαι, a. 1. inf. act. verbi ἐκτρίβω, perdo. Th. τρίβω, tero, quod vide.

Ἔκτρωμα, ατος, τὸ, abortus. ab ἐκτιτρώσκω. f. ἐκτρώσω. perf. paſſ. ἐκτέτρωμαι. ab ἐκ, & τιτρώσκω, vulnero.

Ἔκτυπε, intonuit, 3 ſing a. 2. activ. verbi κτυπέω, reſono. Thema τύπτω, verbero. fut. ψω.

Ἕκτωρ, ορος, ὁ, Hector, Trojanorum dux, Priami filius.

Ἐκυδάσσαο, 2. ſing. a. 1. med. Jon. & Poet. pro ἐκυδάσω, verbi κυδάζω, convitior. Th. κύδος, ου, ὁ, convitium.

Ἐκύκλωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi κυκλόω, cingo, quod vide.

ἙΚΥΡΟ´Σ, ῦ, ὁ, ſocer, mariti pater. quia ὡς ἑαυτοῦ τὴν κόρην ἔχει, quam pro filia ſuſcepit. Et ἑκυρά, Jon. ἑκυρή, ſocrus, mariti mater.

Ἔκυρσα, incidi, & in 3. plur. ἔκυρσαν, a. 1. ind. act. verbi κύρω, incido. f. ρῶ, & Æol. κύρσω.

Ἐκυρώθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi κυρόω, ſancio. Th. κῦρος, εος, τὸ, authoritas.

Ἔκυψε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi κύπτω, incurvo me. f. ψω.

Ἐκφαίνω, profero, evulgo. ab ἐκ, & φαίνω, in lucem edo. f. φανῶ. p. πέφαγκα. a. 1. ἔφηνα.

Ἔκφανεν, pro ἐξεφάνησαν, Poetic. & Bœot. 3. plur. a. 2. paſſ. verbi ἐκφαίνω, quod vide.

Ἐκφερέμεν, Jon. pro ἐκφέρειν, efferre, præſ. inf. ab ἐκ, & φέρω, fero. fut. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Ἐκφέρω, εις, ει, promo, effero, profero. f. ἐξοίσω. a. 1. ἐξήνεγκα. a. 1. imperat. act. ἐξένεγκον, άτω. a. 1. part. ἐξενέγκας, αντος, ὁ. a. 2. ind. act. ἐξήνεγκον. a. 2. inf. ἐξενεγκεῖν. ab eodem them.

Ἐκφεύγω, effugio. f. ἐκφεύξομαι, ῃ, εται. a. 2. ἐξέφυγον. a. 2. ſub. ἐκφύγω, ῃς, ῃ. p. m. ἐκπέφευγα. Th. φεύγω, fugio.

Ἐκφεύξῃ, 2. ſingul. & ἐκφευξόμεθα, 1. plur. f. 1. ἐκφεύξομαι, ῃ, εται, verbi ἐκφεύγω, quod vide.

Ἐκφοβέω, terrefacio. fut. ήσω. perf. ἐκπεφόβηκα. aor. 1. ἐξεφόβησα. ab ἐκ, & φόβος, ου, ὁ, timor. hinc φοβέω, terrefacio. Th. φέβομαι, fugio, timeo. p. m. πέφοβα.

Ἔκφοβος, ου, ὁ, ἡ, conterritus, conſternatus. ab eodem them.

Ἐκφορά, ᾶς, ἡ, elatio funeris. ἐκφόριον, τὸ, terræ proventus. ab ἐκφέρω, effero. Th. φέρω, fero.

Ἐκφράζω, eloquor, enarro, ediſſero. part. præſ ἐκφράζων, οντος. part. præſ. paſſ. ἐκφραζόμενος, η, ον. ab ἐκ, & φράζω, dico. f. σω. p. κα. aor. 2. ἔφραδον. p. m. πέφραδα.

Ἔκφρασις, εως, ἡ, deſcriptio. acc. ἔκφρασιν. gen. plur. ἐκφράσεων, ab ἐκφράζω, quod vide.

Ἐκφραστέον, adject. verbale ab ἐκφράζω.

Ἔκφυγε, pro ἐξέφυγε, aor. 2. ind. act. verbi ἐκφεύγω, effugio. ab ἐκ, & φεύγω, fugio. f. φεύξομαι. aor. 2. ἔφυγον. hinc ἐκφύγωσιν, 3. plur. aor. 2. ſub. πέφευγα, præt. med.

Ἐκφυσᾷν, efflare. Th. φυσάω, inflo.

Ἐκφύω, enaſcor, germino. f. ύσω. p. ἐκπέφυκα. a. 2. ἐξέφυν, υς, υ. Th. φύω, naſcor.

Ἐκχέω, effundo. f. ἐκχεύσω. f. 2. ἐκχεῶ. a. 1. act. ἐξέχευσα, ἐξέχεα, & ἐξέχεα, ας, ε. a. 1. imper. act. ἔκχεον, άτω. 2. plur. ἐκχέατε, effundite. a. 1. inf. act. ἐκχέαι. imperf. paſſ. ἐξεχεόμην, ούμην, έου, οῦ, έετο, εῖτο. Th. χέω, fundo.

Ἐκχρῆν, ſufficere, ſatis eſſe, præſ. inf. a χράω, do mutuo.

Ἐκχείριον, utile [illegible], quaſi dicas, ἐν χερσὶ ὄν.

Ἐκχυθέντος, gen. ſing. a. 1. part. paſſ. ab ἐκχέω, effundo, ſeu ἐκχύω. Th. χέω, fundo. fut. χέσω, χεύσω, & χεύσω. a. 1. ἔχευσα, ἔχευα, & ἔχεα.

Ἐκχυθήσομαι, f. 1. ind. paſſ.

Ἐκχυντο, effundebantur, pro ἐξεκέχυντο, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. ab ἐκχύω, quod vide.

Ἐκχύω, vel ἐκχύνω, effundo. f. ἐκχύσω. p. ἐκκέχυκα. a. 1. ἐξέχυσα. præſ. paſſ. ἐκχύνομαι. perf. paſſiv. ἐκκέχυμαι. aor. 1. paſſ. ἐξεχύθην, ης, η. f. 1. paſs. ἐκχυθήσομαι, ῃ, εται. ab ἐκ, & χέω, fundo.

Ἐκχωρέω, excedo. ἐκχωρείτωσαν, 3. plur. præſ. imperat. act. excedant. fut. ήσω. p. ἐκκεχώρηκα. aor. 1. ἐξεχώρησα. Th. χωρέω, accedo, proficiſcor.

Ἐκψύχω, animam efflo. f. ξω. p. ἐξέψυχα. aor. 1. ἐξέψυξα. ab ἐκ, & ψύχω, ſpiro. Th. ψυχή, ῆς, ἡ, anima.

Ἐκώλυσε, prohibuit, aor. 1. ind. act. a κωλύω, impedio, veto. f. σω. p. κα.

ἙΚΩ´Ν, όντος, ὁ, voluntarius. & in f. g. ἑκοῦσα, ης, ἡ, volens. q. ab εἴκω, cedo, non repugno. Hinc ἑκούσιος, ου, ὁ, ἡ, ſpontaneus. ἑκουσίως, adv. ultro, ſponte. ἄκων, & ἀεκούσιος, ἄκων, & ἀκούσιος, non voluntarius, invitus.

E Λ

Ἐλάαν, incitare. Poet. pro ἐλάαν, ἐλᾶν, præſ. inf. ab ἐλάω. ſic in 3. ſing. præſ. ind. ἐλάει, ἐλᾷ, & Poet. ἐλάᾳ, curſum init, verbi ἐλάω, pro ἐλαύνω, agito, f. ἐλάσω.

Ἐλάεσκε, ες, ε, ducebam, imperf. Jon. pro ἤλαον, vel ἤλαυνον, ες, ε, ab ἐλάω, vel ἐλαύνω. a. 1. ἤλασα.

Ἔλαβον, ες, ε, & Dor. ἔλαβον, ſumpſi, a. 2. verbi λαμβάνω, capio. fut. λήψομαι.

Ἐλαθείς, tranſfixus, a. 1. part. paſs. ab ἠλάθην, verbi ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω. perf. paſs. ἤλαμαι.

Ἔλαθον, ες, ε, latui, a. 2. act. ἐλαθόμην, a. 2. ind. med. verbi λανθάνω, lateo. f. λήσω. p. m. λέληθα.

ἘΛΑΙ´Α, ας, ἡ, olea, oliva, arbor. q. a λεῖος, lævis, quod cutis ejus quaſi glabra ſit, & niteat. hinc ἔλαιον, ου, τὸ, oleum: ἀγριέλαιος, ου, ἡ, agreſtis oliva.

Ἐλάϊνος, η, ὁ, ἡ, oleaginus. ab eodem them.

Ἔλαιον, ου, τὸ, oleum. in dativ. ἐλαίῳ. Th. ἐλαία.

Ἐλαίῳ, Dor. pro ἐλαίῳ. ab ἔλαιον.
Ἐλαιών, ῶνος, ὁ, olivetum. ab eodem them.
Ἔλακεν, ες, ε, a. 2. verbi λακέω, ſonitum do. præt. med. λέλακα.
Ἐλαμίτης, ου, ὁ, nomen gentile. Hebr. latitans.
Ἔλασ', pro ἔλασε, 3. ſing. a. 1. act. Jon. verbi ἐλαύνω. vide ἐλάσαι.
Ἐλάσαι, compuliſſe, a. 1. inf. act. verbi ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω.
Ἔλασαν, Jon. pro ἤλασαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. ab ἐλαύνω. a. 1. part. ἐλάσας, αντος, & Poet. ἐλάσσας.
Ἐλάσασκε, Poet. & Jon. pro ἤλασε, a. 1. act. verbi ἐλαύνω, impello.
Ἐλάσεια, ας, ε, a. 1. opt. Æolic. pro ἐλάσαιμι, αις, verbi ἐλαύνω.
Ἐλάσιππος, ου, ὁ, equorum agitator, ἐλαύνων ἵππους.
Ἔλασις, ἡ, militaris expeditio. ab ἐλαύνω, agito.
Ἔλασκε, Jon. & Poet. pro ἔλα, ſeu ἤλαυνε, imperf. verbi ἐλάω, ſeu ἐλαύνω. f. ἐλάσω.
Ἐλασσάμενος, Poet. aor. 1. part. med. ἐλάσατο, ας, ε, a. 1. ind. Poet. ab eodem verbo.
Ἐλάσσε, trajecit, 3. ſingul. a. 1. Poet. ut & ἐλάσῃ, abigat, 3. ſing. aor. 1. ſub. ejuſdem verbi.
Ἐλάσσω, acc. contract. pro ἐλάσσονα, οι, ω, ab ἐλάσσων, vel Att. ἐλάττων, ονος, ὁ, ἡ, minor. compar. a poſitivo ἐλαχύς, parvus. in ſuperl. ἐλάχιστος.
Ἐλάσσων, vide in ἐλ[...]
Ἐλαστρέω, agito, impe[...] ab ἐλαστής, οῦ, ὁ, impulſor. Th. ἐλαύνω, f. άσω, agito.
Ἐλάσω, abigam, futur. 1. verbi ἐλαύνω. f. άσω.
Ἐλάτεια, ας, ἡ, Elatia, nomen proprium.
ἘΛΑΤΗ, ης, ἡ, abies. at ἐλάτης, & ἐλάτῃσι, pro ἐλάταις, dat. plur. Jon. inde ἐλάτινος, ου, ὁ, abiegnus. q. ab ἐλάω, in altum tendo. Eſt enim arbor admodum procera.
Ἐλατήρ, ῆρος, ὁ, agitator, auriga. Th. ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω. perf. paſſ. ἐλήλαμαι, σαι, ται.
Ἐλατόμησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi λατομέω, exſcindo. f. ήσω. a λατόμος, ου, ὁ, lapicida. quod ex λᾶς, λαός, ὁ, lapis, & τόμος, fruſtum. ex p. m. τέτομα, verbi τέμνω, ſcindo.
Ἐλαττόω, minus habeo. fut. ώσω. a. 1. ἠλαττόνησα. Th. ἐλαχύς, parvus.
Ἐλαττονωθῶσιν, an ἐλαττονηθῶσιν, legend. 3. plur. aor. 1. ſub. paſſ. verbi ἐλαττονέω, minus habeo. Th. ἐλαχύς, parvus, quod vide.
Ἐλαττόω, minuo. f. ώσω. a. 1. ἠλάττωσα. perf. ἠλάττωκα. præſ. inf. paſſ. ἐλαττοῦσθαι. Th. ἐλαχύς, parvus. ἐλάσσων, ἐλάχιστος.
Ἐλαυνέμεν, præſ. inf. Jon. pro ἐλαύνειν. ἐλαυνέμεν σκοπόν, ſcopum attingere. ἐλαῦνε, præſ. imperat. verbi ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω.
Ἐλαύνοι, 3. ſingul. præſ. opt. act. ab ἐλαύνω. quod vide.
Ἐλαύνοντ', pro ἐλαύνοντε, impellentes. nom. dual. part. præſ. ab eodem th.
ἘΛΑΥΝΩ, Dor. ἐλαύνω. f. άσω, agito, proveho, ſtimulo, progredior, evado. quaſi ab ἐλάω. p. ἤλακα, Att. ἐλήλακα. hinc perf. part. act. ἐληλακώς. imperf. paſſ. ἠλαυνόμην, ου, ετο. perf. paſs. ἤλαμαι, σαι, ται. Hinc ἐλατήρ, ῆρος, ὁ, agitator, auriga.
Ἐλάφοιο, gen. Jon. ab ἔλαφος, ου, ὁ, ἡ, cervus, cerva.
ἘΛΑΦΟΣ, ου, ὁ, ἡ, cervus, cerva. quaſi ἐλάειν ὄφεις, quod ſerpentes e cavernis trahat. Vel q. ἐλαύνειν ὄφεις, ſerpentes abigit. vel q. ἐν ἄλσει φαίνω, quod in profundis ſylvis appareat. Hinc ἐλάφειος, ου, ὁ, ἡ, cervinus.
Ἐλαφρία, ας, ἡ, levitas. ab ἐλαφρός, ὁ, ὁ, levis.
ἘΛΑΦΡΟΣ, ὁ, ὁ, levis, & celer, inſtar cervi. q. ab ἔλαφος. comp. ἐλαφρότερος, levior.
Ἐλαφρότερος, ου, ὁ, levior. comp. ab ἐλαφρός, ὁ, ὁ, levis.
Ἔλαχε, ſortitus eſt, 3. ſing. a. 2. verbi λαγχάνω, ſortior. f. λήξομαι, λάξομαι, & κληρώσομαι. perf. Att. εἴληχα. a. 2. ἔλαχον, ες, ε. p. m. λέλογχα.
Ἐλάχηνε, a. 1. act. verbi λαχαίνω, fodio.
Ἐλάχιστος, ου, ὁ, minimus, ſuperl. a μικρός, parvus. comp. ἐλάσσων, minor. Th. ἐλαχύς, parvus. hinc novum comp. formatur, ἐλαχιστότερος. Epheſ. 3. 8.
Ἔλαχον, ες, ε, a. 2. vide ἔλαχε.
Ἐλαχυπτέρυξ, γος, ὁ, qui alas, vel pinnas parvas habet. μικροπτέρυξ, ab ἐλαχύς, parvus, & πτέρυξ, γος, ἡ, ala.
ἘΛΑΧΥΣ, εῖα, ὁ, parvus. ut μικρός. comp. ἐλάσσων. ſuperl. ἐλάχιστος, minimus. ἐλαττόω, diminuo. ἐλάττωμα, ατος, τὸ, vitium, deterior conditio. q. ab ἕλω, capio. Parva facile capiuntur.
Ἐλάω, agito, arceo. Th. ἐλαύνω.
Ἐλδεαι, Jon. pro ἔλδῃ, 2. ſing. præſ. ab ἔλδομαι, cupio.
ἘΛΔΟΜΑΙ, ῃ, εἶται, deſidero, cupio, appeto. Hinc ἔλδωρ, & ἐέλδωρ, ορος, τὸ, deſiderium. q. ab ἕλω, capio. Lubentes capimus, quæ cupimus.
Ἕλε, & ἕλ', interfecit, rapuit, 3. ſing. a. 2. Jon. εἷλον, ες, ε, verbi αἱρέω, capio. f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. inf. ἑλεῖν.
Ἐλεάζαρ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. Dei auxilium.
Ἐλεαίρω, miſereor, idem quod ἐλεέω, Poet. Them. ἔλεος, ου, ὁ, miſericordia.
Ἐλεάκιμ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Hebr. Deus reſtituet.
ἘΛΕΑΣ, avis nomen. vel ἑλεῖα, quia paludes inſpectat, quæ ἕλη, vide Ariſt. Hiſt. animal. lib. 9. cap. 16.
Ἐλεγξάτωσαν, 3. plur. imperat. activ. vide ἐλέγξῃς.
Ἐλέγξῃς, ſpreveris, 2. ſing. a. 1. ſub. act. ἔλεγξον, άτω, argue, a. 1. imperat. act. ab ἐλέγχω, arguo, reprehendo.
Ἔλεγξις, εως, ἡ, redargutio. ab eodem them.
Ἔλεγον, Dor. pro ἔλεγον, imp. verbi λέγω.
ἘΛΕΓΟΣ, ου, ὁ, lamentatio, luctus, carmen lugubre. quaſi ab ἐλεέω, miſereor. vel ἀπὸ τοῦ ἒ λέγειν.
Ἐλεγχθῇ, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. verbi ἐλέγχω. quod vide.
Ἔλεγχος, εος, τὸ, probrum, dedecus. & in plur. ἐλέγχεα. & ἔλεγχος, ου, ὁ, argumentum, probatio. Th. ἐλέγχω, arguo.
ἘΛΕΓΧΩ, fut. ξω, arguo, convinco, argumentis demonſtro. a. 1. ἤλεγξα, a. 1. imperat. ἔλεγξον, άτω. præt. ἤλεγχα. & ἐλέγχομαι, redarguor, reprehendor. perf. paſſiv. ἤλεγμαι, ξαι, κται. aor. 1. paſſ. ἠλέγχθην. a. 1. ſub. paſſiv. ἐλεγχθῶ, ῇς, ῇ. Hinc ἔλεγχος, ου, ὁ, argumentum, probatio. q. παρὰ τὸ ἐλάω ἔχειν. Vel ab ἕλω, capio, & ἄγχω, ſtrangulo. qui enim refellitur, obmuteſcit, & illi os obturatur, & ſic quaſi ſtrangulatur.
ἘΛΕΔΩΝΗ, ης, ἡ, Eledona; ſpecies quædam polypi.
Ἐλέειν, capere, dialyſ. Jon. pro ἑλεῖν, a. 2. inf. act. verbi αἱρέω, capio. f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον, ες, ε.
Ἐλεεινός, ὁ, ὁ, ἡ, miſerabilis, ab ἔλεος, ου, ὁ, miſericordia.
Ἐλεεῖσθαι, præſ. inf. ab ἐλεέομαι, conſequor miſericordiam. Th. ἔλεος, ου, ὁ, miſericordia.
Ἐλεέω, ῶ, miſereor, cum acc. f. ήσω. a. 1. ἠλέησα. a. 1. imperat. ἐλέησον, άτω. a. 1. ſub. ἐλεήσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. ἐλεῆσαι. perf. act. ἠλέηκα. perf. paſſ. ἠλέημαι. a. 1. paſſ. ἠλεήθην. a. 1. ſub. ἐλεηθῶ, ῇς. Th. ἔλεος, ου, ὁ, miſericordia.
Ἐλεηθῶσιν, miſericordiam conſequantur. 3. plur. aor. 1. ſub. paſſ. ab ἠλεήθην, a. 1. paſſ. verbi ἐλεέω, quod vide.
Ἐλεήμων, ονος, ὁ, ἡ, miſericors. ab ἐλεέω.
Ἐλεημοσύνη, ης, ἡ, miſericordia, eleemoſyna, donum, quod in pauperes erogatur.
Ἐλέησε, miſeratus fuit, 3. ſing. aor. 1. ἐλεῆσαι, a. 1. inf. verbi ἐλεέω.
Ἐλέησον, άτω, a. 1. imp. act. verbi ἐλεέω.
Ἐλείθυια, ας, ἡ, idem quod Εἰλείθυια, Lucina. quod vide.
Ἑλεῖν, interficere, a. 2. inf. act. verbi αἱρέω, interficio, capio. f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.
Ἐλειός, ὁ, ὁ, glis. Th. ἕλος, εος, τὸ, palus. Vel ab ἐλεέω, quia ſurſum verſus caudam flectit. & ἐλειώσσειν, eſt otiari. Glis ſomniculoſus.
Ἐλείψεσκον, reliqui, Jon. pro ἔλειψα, a. 1. ind. act. verbi λείπω, linquo. f. ψω. p. φα. a. 2. ἔλιπον.
Ἔλεκτο, concubuerat, Poet. pro ἐλέλεκτο, 3. ſing. pluſq. perf. verbi λέγομαι, cubo. f. ξομαι. p. λέλεγμαι.
ἘΛΕΛΕΥ, acclamatio bellica, an ab ἐλελεῦ ἰὴ, ab hallelujah, id eſt, laudare Dominum. hinc ἐλελίζω, clamo hoc genere clamoris.
Ἐλελήθει, pro ἐλελήθει, Jon. oblitus erat, 3. ſing. pluſq. perf. med. & in 3. plur. ἐλελήθεσαν, correpta Att. penultima, verbi λανθάνω, lateo. fut. λήσω. a. 2. ἔλαθον. præt. med. λέληθα.
Ἐλέλιζον, torquebat, imp. Jon. ab ἐλελίζω, quaſſo, convolvo. Th. εἰλέω, verſo.
Ἐλέλικτο, convolutus erat, pro ἐλήλικτο, 3. ſingul. pluſq. perf. paſs. ab ἑλίσσω, volvo. f. ξω. p. ἕλιχα. perf. paſs. ἕλιγμαι, & per reduplic. Att. ἐλήλιγμαι. unde pluſq. perf. ἐληλίγμην, ξο, κτο, ſublato utroque augmento, remanente tamen reduplicatione. Th. εἰλέω, verſo.
Ἐλελίξας, Æol. pro ἐλελίξας, aor. 1. part. ab ἐλελίζω, pulſo, quatio. Th. εἰλέω, verſo.
Ἐλέλιξεν, commovit, aor. 1. ind. act. ab ἐλελίζω, fut. ξω, circumago, quod ab ἑλίσσω, volvo. Th. εἰλέω, verſo.
Ἐλέλιχθεν, Bœot. pro ἐλελίχθησαν, 3. pl. a. 1. paſs. ab ἐλελίζω.
Ἐλελόγχει, 3. ſingul. pluſq. perf. med. verbi λαγχάνω, ſortior. f. κληρώσομαι. a. 2. ἔλαχον. p. m. λέλογχα.
Ἐλελοίπεσαν, omiſerant, Att. pro ἐλελοίπεσαν, 3. pl. pluſq. perf. med. verbi λείπω, linquo. f. ψω. p. λέλειφα. a. 2. ἔλιπον. p. m. λέλοιπα.
Ἕλεν, pro εἷλεν, invaſit, 3. ſing. a. 2. ind. activ. Jonic. verbi αἱρέω, capio. f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον, ες, ε.
ἘΛΕΝΗ, ης, ἡ, & Dor. Ἐλένα, Helena. Eſt & ἑλένη, ſeu ἑλάνη, lampas, fax. q. ab ἕλη. Sed ἑλένιον, feſtum in honorem Helenæ. Eſt & ἑλένιον, herba quædam e lacrymis Helenæ nata.
Ἐλέξατο, dormivit, aor. 1. med. verbi λέγομαι, f. λέξομαι.
Ἐλεόθρεπτος, ου, ὁ, ἡ, genitus, ſeu nutritus in paludibus. ab ἕλος, εος, τὸ, palus, & τρέφω, alo.
Ἐλεοῖσιν, menſis, dat. pl. Jon. ab ἐλεός, ὁ, ὁ, menſa. quod vide.
Ἐλεοῦ, miſere, per ſyncop. pro ἐλεεινῶς. ab ἐλεεινός, miſer. quod ab ἐλεέω, miſereor. Thema ἔλεος, ου, ὁ. miſericordia.
ἘΛΕΟΣ, ου, ὁ, miſericordia, vel εος, ους, τὸ. Forte ab ἐλεός, menſa coquinaria, inde enim dantur eleemoſynæ. De divitum quadra pauperibus victitandum. Hinc ἐλεεινός, ὁ, ὁ, miſerabilis. ἐλεέω, fut. ήσω, miſereor. ἐλεήμων, ονος, ὁ, ἡ, miſericors. ἐλεημοσύνη, ης, ἡ, eleemoſyna, miſericordia.
ἘΛΕΟΣ, ὁ, ὁ, ſive ἐλεόν, ὁ, τὸ, menſa coquinaria. unde coquus ἕλε, id eſt accipit coquenda.
Ἐλέπισα, ας, ε, a. 1. verbi λεπίζω, decortico, quod vide.
Ἐλεπτόλις, aries bellicus. ab ἑλεῖν πόλιν.
Ἑλέσθαι, inſtituiſſe, capere, aor. 2. inf. med. verbi αἱρέω, capio. f. ήσω. p. ᾕρηκα.

νε, a. 2. med. εἰλόμην.

Ε῞λεσθε, ſumite, 2. plur. ἑλέσθω, 3. ſing. a. 2. imperat. med. ejuſdem verbi.

Ε῾λετὸς, ἡ, ὁ, quæ pati poteſt, ab ἑλεῖν, ὦ, ὁ, ἡ, quod ab αἱρέω, capio.

Ε῞λεσαν, interfecerunt, aor. 2. act. dual. ἑλέτω, pro εἷλετο, abſtulit, 3. ſing. a. 2. med. verbi αἱρέω.

Ε῾λοῦ, elige, Dor. pro ἑλοῦ, ἑλέσθω, aor. 2. imperat. med. verbi αἱρέομαι.

Ε῾λευθερία, ας, ἡ, libertas. ἐλευθεριότης, ητος, ἡ, ingenuitas. ab ἐλεύθερος, quod vide.

Ε᾿ΛΕΥ΄ΘΕΡΟΣ, α, ὁ, liber, immunis. παρὰ τὸ ἐλεύθειν, ὅπου ἐρᾷ, quod eat quo velit, non ligatus. Hinc ἐλευθερόω, libero. ἐλευθέρωσις, εως, ἡ, liberatio. ἐλευθερία, ας, ἡ, libertas.

Ε᾿λευθερῶντας, acc. plur. part. præſ. ab ἐλευθερόω, quod vide.

Ε᾿λευθερόω, libero. fut. ώσω. perf. ἠλευθέρωκα. a. 1. ἠλευθέρωσα. a. 1. ſub. ἐλευθερώσω, ῃς, ῃ. perf. paſſ. ἠλευθέρωμαι. aor. 1. paſſ. ἠλευθερώθην. a. 1. part. paſſ. ἐλευθερωθείς, έντος. f. 1. paſſ. ἐλευθερωθήσομαι. Th. ἐλεύθερος, liber.

Ε᾿λευθὴρ, & ἐλευθὴρ, ῆρος, ἡ, nomen propr. urbis in Bœotia.

Ε᾿λευσις, εως, ἡ, adventus, ab inuſitato ἐλεύθω, pro quo ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι.

Ε᾿λεύθω, venio, inuſit. ab ἐλεύω. Th. ἔρχομαι. f. ἐλεύσομαι, venio. Ε᾿λευθὼ, εἰλειθυῖα, Lucina, quod invocetur, ut partus veniat [illegible]tem. ab ἐλεύθω, venio.

Ε᾿λεύσομαι, ῃ, εται, veniam, & in 3. pl. ἐλεύσονται, fut. [illegible] med. ἐλευσόμενος, f. [illegible] part. med. verbi ἔρχομαι, venio. a. 2 [illegible] med. ἤλυθον, & per ſyncop. ἦλθον, ες, ε.

Ε᾿ΛΕΦΑΙ΄ΡΩ, & ἐλεφαίρομαι, decipio, noceo, lædo. 3. ſing. imperf. ἐλεφαίρετο. q. ab ἐλαφρός. Eſt enim levitas decipere, ſed videtur eſſe a λάφυρα, ſpolia.

Ε᾿ΛΕ΄ΦΑΣ, αντος, ὁ, elephas. dat. ἐλέφαντι. qui εἰς ἕλη φάει, id eſt, φαίνει, quod ſit animal magnum, & conſpicuum. Hinc ἐλεφάντινος, η, ον, eburneus. ἐλεφαντίασις, εως, ἡ, lepra.

Ε᾿λέχθην, ης, η, dictus ſum, a. 1. ind. paſſ. a λέγω, dico. f. ξω. p. λέλεχα. a. 1. ἔλεξα.

Ε῎λεψε, decorticavit, 3. ſing. a. 1. act. a λέπω, f. ψω. a. 2. ἔλαπον.

Ε῞ΛΗ, & εἵλη, ης, ἡ, calor Solaris, q. ab ἕλω, capio, quod a calore Solari fructices, & omnia vegetativa ſuum incrementum capiant. hinc εἵλησις, εως, ἡ, æſtus. Sed ἕλῃ, a. 2. ſub. act.

Ε῎λησι, pro ἔλασα, Poet. a λάω, λῶ, volo. pro θέλω, per aphæreſin ſyllabæ initialis.

Ε῞λησι, ceperis, a. 2. ſub. med. Jon. pro ἕλῃ, ab αἱρέω, capio. fut. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Ε᾿λήθετο, oblitus eſt, Jon. pro ἐλάθετο, 3. ſing. aor. 2. med. verbi λανθάνω. f. λήσομαι. a. 2. ἔλαθον.

Ε᾿λήλακα, abegi, perf. Att. pro ἤλακα, verbi ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω.

Ε᾿ληλάκεσαν, ejecerant, Attic. pro ἠλάκεισαν, 3. plur. pluſq. perf. ejuſdem verbi.

Ε᾿ληλακότες, provecti ſunt, perf. part. act. Att. pro ἠλακότες, ejuſdem verbi.

Ε᾿λήλαμαι, abactus ſum, & ἐληλάμην, perf. & pluſq. perf. paſſ. hinc ἐληλαμένος, ſummotus, pro ἠλαμένος, perf. part. Att. verbi ἐλαύνω, abigo.

Ε᾿ληλαμένος, Att. & Jon. pro ἠλαμένος, perf. part. paſſ. verbi ἐλαύνω, agito. f. άσω.

Ε᾿λήλατο, Att. pro ἤλατο, perf. ἐλήλατο, immiſſus erat, Att. pro ἤλατο, pluſq. perf. Att. vide ἐλήλαμαι.

Ε᾿λήλεγκται, redargutus eſt, perf. Attic. paſſ. pro ἤλεγκται, verbi ἐλέγχω, redarguo.

Ε᾿λήλεγμαι, convictus ſum, pro ἤλεγμαι, perf. ind. paſſ. Att. ab eodem them.

Ε᾿ληλέδαται, Jonic. pro ἐλήλανται, ſeu ἐληλαμένοι εἰσί, 3. plur. perf. paſſ. verbi ἐλαύνω.

Ε᾿ληλυθὼς, perf. part. med. Att. & Æol. pro ἠλυθὼς, verbi ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. præt. med. ἤλυθα, Att. ἐλήλυθα, Æol. ἐλήλυθα.

Ε᾿λήλυθα, veni, Att. pro ἤλυθα, perf. med. ejuſdem verbi.

Ε᾿ληλύθειν, veneram, & in 3. plur. ἐληλύθεσαν, Att. pro ἐληλύθεισαν, pluſq. perf. med. ejuſdem verbi.

Ε᾿ληλυθὼς, adveniens, præt. part. med. f. g. a maſc. ἐληλυθὼς, quod a præt. med. ἐλήλυθα, verbi ἔρχομαι.

Ε᾿λῆξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi λήγω, ceſſo. f. ξω.

Ε᾿λήφθης, ſumptus es, 2. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi λαμβάνω, ſumo. f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον.

Ε῎λθε, Att. pro ἐλθὲ, veni, a. 2. imperat. ἐλθεῖν, a. 2. inf. ἔλθοι, a. 2. opt. ἔλθῃς, a. 2. ſub. verbi ἔρχομαι, venio.

Ε᾿λθέμεν, Jon. & ἐλθέμεναι, Dor. pro ἐλθεῖν, a. 2. inf. ejuſdem verbi.

Ε᾿λθεῖν, Dor. etiam pro ἐλθεῖν, aor. 2. inf.

Ε᾿λθῶ, Dores dicunt pro ἐλθεῖν, veniſſe, aor. 2. inf. act. ab aor. 2. ἦλθον, verbi ἔρχομαι.

Ε῎λθῃς, ἔλθῃ, 2. & 3. ſing. a. 2. ſub. act. ſic & ἔλθῃσι, pro ἔλθῃ, quod ejuſdem verbi Jon. pro ἔλθῃ, a. 2. ſub. σι, paragog.

Ε῎λθοι, venerit. 3. ſing. aor. 2. opt. ἐλθοίμην, ου, aor. 2. opt. med. ejuſdem verbi.

Ε᾿λθὸν, aor. 2. part. n. g. ἐλθόντ', pro ἐλθόντε, nom. dual. ἐλθόντα, acc. ſing. m. g. a. 2. par. act. ejuſdem verbi.

Ε᾿λθόντεσσι, advenientibus, dat. pl. Jon. & Poet. pro ἐλθοῦσι, aor. 2. part. act. verbi ἔρχομαι, venio.

Ε῎λθοσαν, Bœot. pro ἦλθον, 3. plur. a. 2. ind. Sic ἔλθοισαν, in Bibliis pro ἔλθοιεν, 3. plur. aor. 2. opt. act. verbi ἔρχομαι.

Ε᾿λθοῦσα, pro ἐλθοῦσα, aor. 2. part. f. g. ab eodem verbo.

Ε῎λθω, ῃς, ῃ, a. 2. ſub. act. ἐλθὼν, οῦσα, ὸν, a. 2. part. verbi ἔρχομαι, venio. a. 2. ἦλθον.

Ε᾿λιγήσομαι, complicabor, f. 2. ind. paſſ. verbi ἑλίσσω, vel ττω. a. 2. ἕλιγον. a. 2. paſſ. ἑλίγην. Th. εἱλέω, verſo.

Ε᾿λιέζερ, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον. Hebr. Deus reſtituet.

Ε᾿λιθοβόλουν, ες, imperf. ἐλιθοβόλησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi λιθοβολέω, lapidibus ferio. a λίθος, lapis, & βάλλω, jacio. p. m. βέβολα.

Ε῞λικας, acc. pl. curvas. ἕλιξι, dat. pl. ab ἕλιξ, ικος, ἡ, volumen. & adjectiv. ſumitur pro intortus. Th. εἱλέω, verſo.

Ε῾λίκη, ης, ἡ, nomen urbis.

Ε᾿λικοβλέφαρος, α, ὁ, ἡ, cui palpebræ ſunt volubiles, tortiles, aut nigræ. ab ἑλικὸς, ἡ, volubilis, niger. quod ab ἑλίσσω, volvo. Thema εἱλέω, idem.

Ε῾λικὸς, ἡ, ὁν, involutus, intortus, curvus. quod ab ἑλίσσω, circumvolvo. Th. εἱλέω, volvo.

Ε῾λικὼν, ῶνος, ὁ, nomen montis, nomen habens ab anfractuoſis viis. Hinc Ε᾿λικωνιάδες, Muſæ. dat. plur. Ε᾿λικωνιάσιν. Et Ε᾿λικώνιαι παρθένοι, pro Muſis.

Ε῾λίκωπες, nom. plur. ab ἑλίκωψ, cui oculi verſatiles, vel rotundi. ab ἑλικὸς, volubilis, niger, quod ab ἑλίσσω, volvo. Th. εἱλέω, verſo, & ὢψ. ωπὸς, ὁ, oculus. Th. ὄπτομαι, video.

Ε᾿λικώπιδα, acc. ſingul. ab ἑλικῶπις, ιδος, ἡ, limis oculis contuens. Vide in Ε᾿λικῶπις.

Ε῾λικῶπις, ιδος, ἡ, Dicitur de puella, quæ amantium oculos ad ſe trahit. vel quæ nigris oculis eſt decora. vel, cui oculi ſunt volubiles, & rotundi. ab ἑλικὸς, ἡ, ὁ, volubilis, tortilis; item niger. quod ab ἑλίσσω, volvo. Th. εἱλέω, verſo.

Ε᾿λίμνιος, etiam Græci dicebantur, ἀπὸ τῷ ἐλίσσειν τὰς κώπας, a remis circumvertendis.

Ε᾿ΛΙΝΝΥ΄Ω, & ἐλινύω, quieſco, otior, ſedeo. q. ab εἴλω, concludo. Habet & Heſych. ἐλιννύω, ἑορτάζω, παίζω, ἀργῶ, hoc ſonat, Græcari: ut ſit conclusum velut vivere.

Ε῎ΛΙΝΟΣ, α, ὁ, ramus. q. ab εἰλεῖσθαι, circumagi. agitatur in arbore.

Ε῞λιξ, & εἷλιξ, ικος, volumen. ab ἑλίσσω, vel εἱλέω, volvo.

Ε᾿λιοὺδ, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον, Hebr. laus Dei.

Ε῎λιπον, ες, ε, reliqui, & in 3. plur. ἔλιπον, aor. 2. activ. verbi λείπω, linquo. f. ψω. p. φα. p. m. λέλοιπα.

Ε᾿λισάβετ, nomen mul. ἄκλιτον. Hebr. Deus juravit.

Ε᾿λισσαῖος, αίου, ὁ, nomen Prophetæ Hebr. a Deo ſalus.

Ε᾿λισσέμεν, & ἐλισσέμεναι, Dor. pro ἑλίσσειν, præſ. inf. verbi ἑλίσσω, circumvolvo. Th. εἱλέω, volvo.

Ε῾λίσσετο, 3. ſing. & ἑλίσσοντο, pro ἑλίσσοντο, 3. plur. imperf. paſſ. verbi λίσσομαι, ſupplico.

Ε῾λισσομένη, præſ. part. paſſ. f. g. ab ἑλίσσομαι. Th. εἱλέω, volvo.

Ε῾λίσσω, volvo, ab εἱλέω. ἑλελίσσω, & ἐλελίζω, torqueo, circumago ſubito.

Ε῎λιφθεν, relicti ſunt, Bœot. ſeu Æol. ſyncop. pro ἐλείφθησαν, 3. plur. a. 1. paſſ. verbi λείπω, linquo. f. ψω. aor. 2. ἔλιπον.

Ε᾿λίχρυσος, α, ὁ, ἄνθος φυτῷ, ὃ τὸ ἄνθος ὅμοιον χρόνῳ, καὶ οἷον χρυσοειδές.

Ε῞λκε, trahebat, imperf. Jon. pro εἷλκε, ες, ε. ἕλκεο, Jon. pro ἕλκου, præſ. imperat. paſſ. verbi ἕλκω, traho, & in 3. plur. ἕλκουσι. f. ἕλξω.

Ε῞λκει, ulceri, dat. ſing. ab ἕλκος, εος, τὸ, ulcus. ab ἕλκω, traho.

Ε᾿λκέμεν, præſ. inf. Jon. pro ἕλκειν, ab ἕλκω, traho. imperf. εἷλκον.

Ε῞λκετο, vide in ἕλκω, trahebat.

Ε᾿λκεσίπεπλος, α, ὁ, ἡ, longa veſte induta. ab ἕλκω, traho, & πέπλος, α, ὁ, veſtimentum muliebre.

Ε῞λκεν, traxit, imperf. paſſ. Jon. pro εἷλκεν, ab ἕλκω, traho. f. ξω. a. 1. εἷλξα.

Ε᾿λκηδὸν, adverb. luctando, attrahendo; ut ſupplantetur. Th. ἕλκω.

Ε᾿λκηθμὸς, ῷ, ὁ, violenta tractio; ab ἕλκω, traho.

Ε῞ΛΚΟΣ, εος, τὸ, ulcus. dat. ſing. ἕλκει, ἕλκῃ. q. ab ἕλκω, traho. ergo ut vulnus, a vello, ob divulſionem continui: ita ἕλκος, ab ἕλκω, ob diſtractionem cutis, & continui divulſionem.

Ε᾿λκόω, exulcero. f. ώσω. p. ἥλκωκα. perfect. paſſiv. ἥλκωμαι, unde partic. ἡλκωμένος. Them. ἕλκος, εος, τὸ, ulcus.

Ε᾿λκυστάζω, trahendo rapto. ab ἑλκύω, quod vide.

Ε᾿λκύω, traho. f. ύσω. a. 1. εἵλκυσα. a. 1. inf. act. ἑλκύσαι. aor. 1. part. ἑλκύσας, αντος, ὁ. Th. ἕλκω, traho.

Ε῞ΛΚΩ, traho: & metaph. vivo cum aliquo. f. ξω. hinc ἕλξις, εως, ἡ, tractio. ὁλκὴ, ῆς, ἡ, idem. ὁλκὸς, ῷ, ὁ, tractus. ἑλκέω, ήσω. & ἑλκύω, ύσω, traho. ἑλκυσμὸς, ῷ, ὁ, attractivus. q. ab ἕλω, capio. Captæ prius res ſunt, quam tractæ, & abductæ.

Ε῎λλαβε, ſumpſit, Poet. pro ἔλαβε, a. 2. ind. act. verbi λαμβάνω, capio. f. λήψομαι. p. λέληφα, & Att. εἴληφα. a. 2. ἔλαβον.

Ε῾λλάδος, gen. ſing. ab Ε῾λλὰς, quod vide.

Ε᾿λλάμψεσθαι, Jon. & Poet. fut. 1. med. pro λαμψεῖσθαι, clarum, ac illuſtrem fore. ex ἐν, & λάμπω, ſplendeo, clarus ſum.

Ε῞λλαν, αν[illegible]ος, ὁ, Doric. pro Ε῞λλην, Attice etiam pro Ε῞λληνες ponitur. Hinc

Hinc & Ἑλλήνιος πατὴρ, pro Ἑλλήνιος.

Ἑλλανοδίκας, α, ὁ, Dor. pro Ἑλλανοδίκης, ου, ὁ, idem valet, ac ſi dicas Ἑλλήνων δικαστής, Græcorum judex.

Ἑλλὰς, άδος, ἡ, Græcia. dat. Ἑλλάδι, acc. Ἑλλάδα.

Ἐλλάσαι, Poet. pro ἐλάσαι, abegiſſe, a. 1. inf. verbi ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω.

Ἑλλάσποντος, ου, ὁ, Dor. pro Ἑλλήσποντος, ου, ὁ, Helleſpontus.

Ἔλλαχον, Poet. pro ἔλαχον, ſortitus ſum, a. 2. ind. act. verbi λαγχάνω, ſortior, aor. 2. ſub. λάχω, ῃς, ῃ. præt. med. λέλογχα.

ἘΛΛΕ'ΒΟΡΟΣ, ſeu ἐλλέβορος, ου, ὁ, helleborus, veratrum. παρὰ τὸ ἑλεῖν βορᾷ, quod capiat, ſeu ſuffocet eſu.

Ἐλλεδανοῖσιν, dat. pl. Jon. ab ἐλλεδανὸς, οῦ, ὁ, vinculum, reſtis. ab ἕλλω, ſtringo. Th. εἰλέω, coarcto.

Ἐλλείπω, εις, ει, idem quod ſimplex λείπω, relinquo. f. ψω. p. φα. a. 2. ἔλλιπον.

Ἔλλειψις, εως, ἡ, derelictio, ab ἐλλείπω. Th. λείπω, relinquo.

Ἔλλερα, mala. quaſi ab ὀλλύω, perdo.

Ἐλλεσχος, ὁ, ἡ, vulgatus, qui eſt in omnium ore, & ſermone. ab ἐν, & λέσχη, ης, ἡ, ſermocinatio.

ἝΛΛΗΝ, ηνος, ὁ, Hellen, filius Deucalionis, a quo auctore Ἕλλην dicitur Græcus; pro eodem & ἑλληνικός, ὁ. Inde ἑλληνικὸς, Græcanicus. ἑλληνίζω, Græcos ſequor, ſeu imitor. Ἑλλὰς, άδος, ἡ, Græcia.

Ἑλληνίζω, cum Græcis facio, Græcos imitor, Græce loquor. fut. ίσω. p. ἡλλήνικα. perf. paſſ. ἡλλήνισμαι, unde eſt ἑλληνισμὸς, οῦ, ὁ, Græciſmus. Th. Ἕλλην, Græcus.

Ἑλληνικὸς, ή, όν, Græcus, a, um; item Græcanicus, ab eodem them.

Ἑλληνὶς, ίδος, ἡ, Græca. Ἑλληνιστής, οῦ, ὁ, Græcanicus. ἑλληνιστί, adverb. Græce. Th. Ἕλλην.

Ἑλλανοδίκαι, ῶν, οἱ, præſides, ac judices certaminum Græcorum, qui & ἀγωνοθέται vocabantur.

Ἔλληξα, Poet. pro ἔληξα, a. 1. ind. act. a λήγω, ceſſo, f. ξω.

Ἑλλήσποντος, ου, ὁ, Helleſpontus.

Ἐλλιπὴς, έος, ὁ, ἡ, & ἐλλιπές, τό, cui deeſt aliquid, imperfectus. ab ἐλλείπω, deficio. Th. λείπω, linquo.

Ἐλλογέω, imputo; cum dat. ἐλλόγει, præſ. imperat. fut. ἐλλογήσω. a. 1. ἐνελόγησα. ab ἔλλογος, rationis particeps. ex ἐν, & λόγος, ratio, quod a λογίζομαι, reputo. Th. λέγω, dico.

Ἐλλόγιμος, ου, ὁ, idem quod λόγιμος, celebris, nobilis. Th. λέγω, dico.

Ἔλλοπας, mutos, acc. plur. ab ἔλλοψ, οπος, qui vocem edere nequit. ab ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox, & λείπω, linquo. f. ψω. p. φα. a. 2. ἔλιπον. præt. med. λέλοιπα.

Ἐλλοπιεύειν, piſcari, præſ. inf. ab ἐλλοπιεύω, quod ab ἔλλοψ, οπος, ὁ, qui vocem edere nequit, epitheton piſcium. ab ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox, & λείπω, linquo.

ἘΛΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, hinnulus. vertitur etiam, mutus. q. ab ἕλλω, contineo, continet vocem.

Ἔλλοψ, οπος, ὁ, mutus, piſcis acipenſer, ab ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox, & λείπω, linquo.

Ἕλλω, contineo. q. ab εἰλέω, coarcto.

Ἑλλώτια, ων, τὰ, dies feſtus, de quo conſule Pindari Scholiaſten, Olymp. Od. 13

ἝΛΜΙΝΣ, ινθος, ἡ, lumbricus, tinea. ab εἰλεῖν, quia ſe volvit repens. aut quia ceu ἐν ἕλει μένει, in humido, & veluti paludoſo corporis naſcitur.

Ἐλμωδὰμ, ὁ, nomen viri ἑλληνικ. Hebr. Deus menſurabit eos.

Ἐλογίσθην, ης, η, aor. 1. ind. paſſ. verbi λογίζομαι, quod vide.

Ἐλόευν, lavabam, Dor. pro ἐλόουν, verbi λούω, lavo. vel a verbo Poet. λοέω. imperf. ἐλόεον, ἐλόουν, & Dor. ἐλόευν.

Ἐλοιδόρει, 3. ſing imperf. act. verbi λοιδορέω, convicior, maledico. Th. λοίδορος, ου, ὁ, conviciator.

Ἑλοίμην, οιο, οιτο, a. 2. opt. med. verbi αἱρέω, capio. f. ήσω. p. ᾕρηκα. aor. 2. εἷλον.

Ἕλοιμι, οις, ἕλοι, a. 2. opt. act. ejuſdem verbi.

Ἑλοῖσα, ας, ἡ, Dor. pro ἑλοῦσα, aor. 2. part. f. g. verbi αἱρέω, capio. fut. ήσω. a. 2. εἷλον.

Ἑλόμην, Jon. pro εἱλόμην, a. 2. med. ab eodem verbo.

Ἕλον, Jon. pro εἷλον, cepi, a. 2. ind. act. ἑλόντ', pro ἑλόντα, dual. a. 2. part. ἑλόντα, acc. ſing. ejuſdem temporis, & modi. ἕλοντο, ſumpſerunt, 3. plur. aor. 2. med. Jon. ab αἱρέω, capio.

ἝΛΟΣ, εος, τὸ, palus. inde ἑλώδης, εος, ὁ, ἡ, paluſtris. an ἕλος, a πελὸς, niger, quia lutulenta paludis aqua? aut quia non ibi ἕλη.

Ἑλοῦ, elige, a. 2. imperat. m. ab αἱρέω.

Ἐλούμεθα, lavabamus, per ſyncop. pro ἐλουόμεθα, ab ἔλουον, imperf. verbi λούω, lavo. f. σω.

Ἑλοῦντες, nom. plur. fut. 2. part. verbi αἱρέω, capio. f. 2. ἑλῶ, ᾷς, ᾷ.

Ἑλοῦσ', pro ἑλοῦσα, a. 2. part. f. g. ἑλοῦ, a. 2. imperat. med. ejuſdem verbi.

Ἐλοχεύθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi λοχεύω, pario. f. εύσω. a. 1. ἐλόχευσα, ας, ε, peperi. Th. λοχὸς, οῦ, ὁ, ἡ, gravida. V. λόχος, cohors.

Ἐλόωσι, Poet. pro ἐλῶσι, vel ἐλάουσι. 3. plur. præſentis pro futuro, ab ἐλάω, quo Poetæ pro ἐλαύνω, utuntur.

Ἔλπεαι, ſperas, pro ἔλπῃ, 2. ſing. præſ. ἔλπεσθαι, præſ. inf. ab ἔλπομαι, ῃ, εται, Poet. pro ἐλπίζω, ſpero. Th. ἐλπὶς, ſpes.

Ἔλπεο, ſpera, Jon. pro ἔλπου, præſ. imperat. vel 2. ſing. imperf. Jon. pro ἤλπου, verbi ἔλπομαι, Poet. pro ἐλπίζω, ſpero. Th. ἐλπὶς, ίδος, ἡ, ſpes.

Ἐλπίζω, ſpero. imperf. ἤλπιζον. f. 1. ίσω, Att. ἐλπιῶ. p. ἤλπικα. perf. part. ἠλπικὼς, ότος, ὁ, aor. 1. act. ἤλπισα. a. 1. part. paſſ. ἐλπισθεὶς. Th. ἐλπὶς.

ἘΛΠΙ'Σ, ίδος, ἡ, ſpes. dat. plur. ἐλπίσι. Hinc ἐλπίζω, & ἔλπομαι, ſpero. q. ab ἕλδω, ideſt ἔλδομαι, & πάσειν, cupio poſſidere: Vivere ſpe vidi, qui moriturus erat. Vel ἐλπὶς, quaſi ἕλκει ἡμᾶς πρὸς τὸ πάσειν, ad poſſidendum trahit nos, & adducit.

Ἐλπισθεὶς, aor. 1. part. paſſ. ἐλπίσασα, a. 1. part. act. f. g. ab ἐλπίζω, ſpero, quod vide. Th. ἐλπὶς, ſpes.

Ἐλπιστέον, ſperandum, nomen verbale ab ἐλπίζω, ſpero.

Ἐλπιῶ, ſperabo, pro ἐλπίσω, f. 1. Att. verbi ἐλπίζω, quod vide.

Ἐλπόμενος, ſperans, præſ. part. ab ἔλπομαι, Poet. pro ἐλπίζω. Th. ἐλπὶς.

Ἔλσαι, immittere, per ſyncop. pro ἐλάσαι, a. 1. inf. act. ſic & ἔλσαν, pro ἔλασαν, 3. plur. Jon. a. 1. ind. ἔλσας, pro ἐλάσας, a. 1. part. verbi ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω. Ἕλσαι, cum aſpero, eſt a. 1. inf. act. per ſyncop. pro ἑλκύσαι, ab ἑλκύω, traho, quod vide.

Ἔλυμα, & ἔλυμα, ατος, τὸ, pars aratri in medio, temo, buris, ab ἕλω, traho. Th. εἰλέω, verſo. Vel ab ἐλύω, ideſt, κυλίνδω.

Ἐλύμας, α, ὁ, nomen magi, Arab.

Ἐλυμηνάμην, 1. ſing. a. 1. m. ab ἐλυμηνάμην, ω, ατο, verbi λυμαίνομαι, vaſto. f. 1. m. λυμανοῦμαι. Th. λύμη, ης, ἡ, exitium.

Ἔλυμος, theca citharæ, tibiæ genus e buxo, arcus, ab ἐλύω, intego. Eſt & ἔλυμος, panicum. Etymol. ab ἕλος, vel εἰλέω, involvo.

Ἐλύπει, 3. ſing. imperf. act. ἐλύπησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἐλυπήθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi λυπέω. fut. ήσω, doleo. p. λελύπηκα. Th. λύπη, ης, ἡ, dolor.

Ἔλυσα, ας, ε, ſolvi. a. 1. ind. act. ἐλυσάμην, ω, ατο, a. 1. med. verbi λύω, ſolvo. f. σω, p. λέλυκα.

Ἔλυτρον, ου, τὸ, involucrum alicujus rei, theca, alveus aquarum. ab εἰλύω, involvo. ἐλυτρόω, tegmine involvo.

Ἐλυτρώσω, liberaſti, 2. ſing. a. 1. med. verbi λυτρόω, libero. a λύτρον, ου, τὸ, pretium redemptionis. Th. λύω, ſolvo. f. σω. p. λέλυκα.

Ἔλαφος, butyrum Cypriis.

Ἕλω, capiam. a. 2. ſub. act. at ἑλῶ, f. 2. verbi αἱρέω, capio, f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον. Eſt & ἕλω, præſens inuſitat. pro quo in uſu eſt αἱρέω.

Ἐλωί, Syriace, Hebr. אלי, hoc eſt Θεέ μου, Deus mi.

Ἕλωμαι, auferam, a. 2. ſub. med. verbi αἱρέω, capio. a. 2. εἷλον.

Ἑλὼν, capiens, aor. 2. part. act ejuſdem verbi.

ἝΛΩΡ, ωρος, τὸ, captura. pl. ἕλωρα. ἑλώριον, ου, τὸ, idem, quaſi ab ἕλω, capio, inuſit. pro αἱρέω. Et præda. Lat. dicitur captura.

Ἔλωρος, ου, ὁ, Fluvii Siculi nomen.

E M.

Ἔμ', pro ἐμὲ, acc. ſing. ab ἐγὼ, ego.

Ἐμάθετε, 2. plur. a. 2. ind. vide ἔμαθον.

Ἔμαθον, ες, ε, didici, a. 2. verbi μανθάνω. f. μαθήσομαι. p. μεμάθηκα. aor. 2. part. μαθών.

Ἐμάθοσαν, didicerunt, 3. plur. aor. 2. Bœot. pro ἔμαθον, quod vide.

Ἐμαίμησε, deſideravit, 3. ſing. a. 1. act. Poet. gem. σ, verbi μαιμάω. Th. μάω, vehementer cupio.

Ἐμακάρισε, 3. ſing. aor. 1. act. verbi μακαρίζω, beatum prædico. fut. ίσω. p. μεμακάρικα. Th. μάκαρ, αρος, ὁ, ἡ, beatus.

Ἐμαλάχθην, emollitus ſum, a. 1. paſſ. verbi μαλάσσω, ſeu ττω, mollio. f. ξω. p. μεμάλαχα.

Ἐμαλοφόρει, Doric. pro ἐμηλοφόρει, 3. ſing. imperf. activ. verbi μηλοφορέω, poma fero. ex μῆλον, ου, τὸ, pomum, & φέρω, fero.

Ἐμάνην, inſanivi, a. 2. ind. paſſ. verbi μαίνομαι, inſanio. f. μανοῦμαι.

Ἐμάξατο, exterſit, 3. ſing. aor. 1. med. verbi μάσσω, vel ττω, abſtergo. f. ξω. a. 1. ἔμαξα. perf. paſſ. μέμαγμαι.

Ἐμάρανε, tabefecit, 3. ſing. aor. 1. act. a μαραίνω. vide ἐμαράνθη.

Ἐμαράνθη, extincta eſt, a. 1. paſſ. a μαραίνω, marceſcere facio. f. μαρανῶ. perf. μεμάρανκα. perf. paſſ. μεμάραμμαι.

Ἐμάργηναν, 3. plur. a. 1. med. verbi μαργαίνω, inſanio. Th. μάργος, ου, ὁ, inſanus.

Ἐμαρνάσθην, 3. dual. imperf. verbi μάρναμαι, pugno.

Ἐμὰς, accuſ. plur. f. g. ab ἐμὸς, ὴ, ὸν; meus, a, um. Th. ἐγὼ, ego.

Ἐμαυτοῦ, mei ipſius. dat. ἐμαυτῷ. caret nom. ſingul. dual. nec non plur. Quoties vero pluraliter effertur, id ſit diviſe: ἡμεῖς αὐτοί, nos ipſi. ὑμεῖς αὐτοί, vos ipſi. Sic ἐγὼ αὐτὸς, ego ipſe. σὺ αὐτὸς, tu ipſe. ἀπ' ἐμαυτοῦ, ſponte mea.

Ἐμαχεσάμην, ω, ατο, a. 1. med. a μάχομαι, pugno. 3. plur. imperf. ἐμάχοντο. fut. μαχήσομαι, & έσομαι. perf. paſſ. μεμάχημαι. a. 1. ἐμαχέσθην.

Ἔμβα, pro ἔμβηθι, a. 2. imperat. verbi ἐμβαίνω, progredior. a. 2. ἐνέβην. ex ἐν, & βαίνω, eo. f. βήσομαι.

Ἐμβαδὸν, adv. terreſtri itinere, ab ἐμβαίνω, progredior. quod vide.

Ἔμβαινον, imperf. Jon. pro ἐνέβαινον, verbi ἐμβαίνω, ingredior.

Ἐμβαίνω, ingredior. f. ἐμβήσομαι. p. ἐμβέβηκα. a. 2. ἐνέβην. a. 2. part. ἐμβὰς, άντος, ὁ. Th. βαίνω, eo.

Ἐμβαλεῖν, a. 2. inf. act. vide ἔμβαλλε.

Ἐμβαλεῖν κώπαις, Poetic. incumbere remis.

Ἔμβαλλε, conjicit, 3. ſing. imperf. pro ἐνέβαλλε, irruebat, verbi ἐμβάλλω. f. βαλῶ,

p. ἐμ-

p. ἐμβέβληκα. a. 2. ἐνέβαλον. præſ. imperat. paſſ. Jonic. ἐμβάλλεο. p. m. ἐμβέβολα. Th. βάλλω, jacio.

Ἔμβαλοι, conjiceret, 3. ſing. a. 2. opt. act. ἐμβαλοῦσα, aor. 2. part. f. g. vide ἐμβάλλω. ἔμβαλον pro ἐνέβαλον, a. 2. per ſyncop.

Ἐμβάπτω, intingo. f. ἐμβάψω. p. ἐμβέβαφα. aor. 1. ἐνέβαψα. aor. 1. part. act. ἐμβάψας, αντος, ὁ. ex ἐν, & βάπτω, tingo.

Ἐμβάς, άντος, ὁ, aor. 2. part. act. ab ἐμβαίνω, ingredior, quod vide.

Ἐμβασίλευε, ες, ε, imperf. Jonic. pro ἐνεβασίλευε, verbi ἐμβασιλεύω, regno. f. εύσω. p. ἐμβεβασίλευκα. a. 1. ἐνεβασίλευσα. Th. βασιλεύς, rex.

Ἐμβασίχυτρος, ου, ὁ, nomen propr. muris. ab ἐμβαίνω, ingredior. Thema βαίνω, eo. & χύτρος, ου, ὁ, olla.

Ἐμβατεύω, faſtuoſe incedo, invado, ingero me. f. εύσω. p. ἐμβεβάτευκα. a. 1. ἐνεβάτευσα. ab ἐν, & βαίνω, eo.

Ἐμβάφιον, τὸ, acetabulum, vas, quod lucernæ uſum præſtat.

Ἐμβάψας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. ab ἐμβάπτω, intingo, quod vide.

Ἐμβέβακεν, Doric. & Poet. pro ἐμβέβηκεν, reſiſtere fecit, perf. activ. verbi ἐμβαίνω.

Ἐμβέβασαν, per ſyncop. Poet. pro ἐνεβεβήκεισαν, 3. plur. pluſq. perf. act. ἐνεβεβήκειν, ab ἐμβαίνω, ingredior. Th. βαίνω, gradior, eo. fut. βήσομαι. p. βέβηκα, Jonic. βέβαα. & in 3 pl. pluſq. perfect. act. Jon. ἐβεβήκεσαν, per ſync. βέβασαν, ingreſſi erant.

Ἐμβεβαώς, ἐμβεβαυῖα, inſiſtens, perf. part. per craſin, pro ἐμβεβηκώς, verbi ἐμβαίνω, quod vide.

Ἐμβέῃ, Jon. pro ἐμβῇ, 3. ſing. aor. 2. ſub. ab ἐμβαίνω, ingredior. ex ἐν, & βαίνω, eo. f. βήσομαι. a. 2. ἔβην. a. 2. ſub. βῶ, βῇς, βῇ, & Jon. βέω, βέῃς, βέῃ, & Poet. βείω, βείῃς. &c.

Ἔμβη, Jon. & Poet. pro ἐνέβη, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἐμβαίνω, ingredior. quod vide.

Ἐμβήῃ, Poet. pro ἐμβαίη, 3. ſing. a. 2. opt. act. ut ςήῃ, pro ςαίη. ab ἐμβαίνω, quod vide.

Ἔμβηθι, inſcende, aor. 2. imperat. ἐμβῆναι, a. 2. inf. verbi ἐμβαίνω.

Ἐμβῆναι, a. 2. inf. vide ἔμβηθι.

Ἐμβιβάζω, facio ut inſcendat. f. άσω. aor. 1. ἐνεβίβασα. ex ἐν, & βιβάζω, admitto animalia ad coitum, ineo. Th. βαίνω, eo.

Ἐμβλέπω, intueor, cum dat. imperf. ἐνέβλεπον. f. ἐμβλέψω, a. 1. ἐνέβλεψα, ας, ε. ab ἐν, & βλέπω, video. f. ψω.

Ἐμβολαὶ, nom. plur. ab ἐμβολή, ῆς, ἡ, ruina, irruptio, fluminis oſtium. ab ἐμβάλλω, immitto. Th. βάλλω, jacio.

Ἐμβόλιμος μὴν, menſis intercalaris.

Ἔμβολον, ου, τὸ, promontorium, quod linguæ inſtar prominet.

Ἔμβολος, ὁ, navis roſtrum. & Loci nomen. Pind.

Ἔμβραμαι, fato deſtinatus ſum, pro εἵμαρμαι, Laconice, adjecto β, euphoniæ gratia, & ſublato ι, perf. ind. paſſ. unde εἱμβραμένον, pro εἱμαρμένον, fatum, verbi μείρω, divido, ſortior. p. m. ἔμμορα, pro μέμορα.

Ἐμβριμάομαι, ῶμαι, fremo, graviter interminor. cum dat. imperf. ἐνεβριμώμην, ώμην. f. ήσομαι. a. 1. m. ἐνεβριμησάμην, ω, ατο. ab ἐν, & βρίμω, fremo.

Ἐμβρύχιον μικρὸν καὶ λοπάριον ἤγουν Ἰβηρικόν. q. ab ἐν, & βορά, ut in eo cibus capi poſſit.

Ἔμβρυον, ου, τὸ, (q. d. τὸ ἐντὸς τῆς γαστρὸς βρύον) infans utero concluſus. Thema βρύω, ſcateo, pullulo.

Ἐμεγάλυνα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi μεγαλύνω, quod vide.

Ἐμέγηρα, invidi, a. 1. ind. act. verbi μεγαίρω, invideo. f. αρῶ.

Ἔμεθα, 1. plur. aor. 2. med. ἕμην, ἕσο, verbi ἵημι, mitto. fut. ἥσω. perf. εἷκα. a. 1. ἧκα. a. 2. ἧν.

Ἐμέθεν, Att. pro ἐμέοθεν, Jon. pro ἐμοῦθεν, gen. ſing. ab ἐγώ, ego.

Ἐμεθύσθην, ης, η, a. 1. paſſ. a μεθύω.

Ἐμεθύσθησαν, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. verbi μεθύω, inebrio. Th. μέθυ, vinum.

Ἔμεινα, ας, ε, manſi, aor. 1. act. verbi μένω, maneo. f. μενῶ. p. μεμένηκα. a. 1. inf. μεῖναι.

Ἐμεῖο, gen. Jon. & Poet. pro ἐμοῦ, ab ἐγώ, ego.

Ἔμελε, curæ erat, imperf. imperſonalis verbi μέλει. fut. μελήσει. præter. μεμέληκε.

Ἐμέλησε, curæ fuit, aor. 1. ind. verbi μέλει, curæ eſt, imperſonal.

Ἔμελλε, imperf. verbi μέλλω, futurus ſum.

Ἐμεμεκώς, perf. part. activ. ab ἐμέω, vomo. f. ἐμέσω, & ήσω. p. ἤμεκα, & per Att. reduplicationem, ἐμήμεκα. a. 1. ἤμεσα. a. 1. imperat. act. ἔμεσον, άτω, a. 1. inf. act. ἐμέσαι.

Ἐμεμίγμην, ξο, κτο, pluſq. perf. verbi μίγνυμι, miſceo. f. μίξω. p. μέμιχα. aor. 1. ἔμιξα.

Ἐμέμφετο, 3. ſing. imperf. verbi μέμφομαι, incuſo. f. ψομαι.

Ἐμὲν, ſumus, Poet. pro ἐσμὲν, 1. plur. præſ. ab εἰμὶ, ſum. Ἔμεν, eſſe, Jon. pro εἶναι.

Ἔμεν, & ἔμεναι, Dor. pro εἶναι, aor. 2. inf. verbi ἵημι, mitto. Poteſt & ἔμεν, eſſe 1. plur. aor. 2. act. ἧν, ἧς, in plur. ἧμεν, & ἔμεν.

Ἐμενοίνα, 3. ſing imperf. paſſ. μενοινάω, curo. Th. μένος, εος, τὸ, animus.

Ἔμενον, imperf. act. verbi μένω, maneo. f. μενῶ, a. 1. ἔμεινα.

Ἔμενος, aor. 2. part. med. verbi ἵημι, mitto. f. ἥσω. a. 2. ἧν. a. 2. med. ἕμην.

Ἐμέσας, a. 1. part. act. verbi ἐμέω, vomo. f. 1. έσω. perf. ἤμεκα. a. 1. ἤμεσα.

Ἐμετείθη, dimiſſus fuit, Jon. pro μεθείθη, a. 1. paſſ. a μεθίεμαι.

Ἐμεῦ, mei, gen. Æol. & Dor. pro ἐμοῦ, ab ἐγώ, ego.

ἘΜΕ'Ω, vomo. f. έσω, & ήσω. p. ἤμεκα, & Attic. reduplic. ἐμήμεκα. a. 1. ἤμεσα. aor. 1. imperat. act. ἔμεσον, άτω. a. 1. inf. ἐμέσαι. Ducamus ab ἕω, emitto. unde analogice ἔμος, emiſſio. Hinc apud Medicos medicamenta emetica.

Ἐμεωυτοῦ, Jon. pro ἐμαυτοῦ, mei ipſius. Sic in acc. ἐμεωυτόν.

Ἐμὴν, accuſ. ſing. f. g. ab ἐμός, ή, όν, meus, a, um. Th. ἐγώ, ego.

Ἕμην, miſi, aor. 2. med. verbi ἵημι, mitto. a. 2. act. ἧν.

Ἔμηνα, a. 1. ind. act. ἐμηνάμην, a. 1. med. verbi μαίνομαι, inſanio. fut. 2. med. μανοῦμαι. p. m. μέμηνα.

Ἐμήνιε, 3. ſing. imperf. act. verbi μηνίω. f. ίσω. vide in μῆνις, ἡ, ira.

Ἐμήνυθεν, Bœot. pro ἐμηνύθησαν, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. verbi μηνύω, indico. f. ύσω. perf. μεμήνυκα. a. 1. ἐμήνυσα. a. 1. ſub. μηνύσω, ῃς, ῃ. a. 1. ind. paſſ. ἐμηνύθην, ης, η. a. 1. part. paſs. μηνυθείς, εῖσα, έν.

Ἐμήνυσεν, 3. ſing. a. 1. act. vide ἐμήνυθεν.

Ἐμήσατο, excogitavit, paravit, 3. ſing. a. 1. med. verbi μήδομαι, delibero, cogito, cum ſolertia quid facio. f. ήσομαι. Th. μῆδος, εος, τὸ, cura.

Ἐμηχανέατο, Jon. pro ἐμηχανῶντο, moliebantur, 3. pl. imperf. verbi μηχανάομαι, ῶμαι. Th. μηχανή, ῆς, ἡ, machina.

Ἐμίανα, ας, ε, aor. 1. ind. activ. verbi μιαίνω, polluo, quod vide.

Ἔμιγον, miſcui, a. 2. ind. act. ἐμίγην, aor. 2. paſſ. verbi μίγνυμι, miſceo. f. μίξω. p. μέμιχα.

Ἐμίηνα, maculavi, a. 1. ind. act. verbi μιαίνω. f. ανῶ, inquino, fœdo.

Ἔμικτο, Jon. pro ἐμέμικτο, 3. ſingul. pluſq. perf. paſſ. verbi μίγνυμι, miſceo. f. ξω. p. χα.

Ἐμιμήσω, 2. ſing. a. 1. med. verbi μιμέομαι, imitor. f. ήσομαι.

Ἔμιμνε, exſpectabat, 3. ſingul. imperf. verbi μίμνω, maneo. Th. μένω. f. νῶ, maneo. a. 1. ἔμεινα.

Ἐμὶν, & ἐμίν, mihi, Doric. pro ἐμοὶ, dat. ſing. ab ἐγώ, ego.

Ἔμιξε, aor. 1. ind. act. verbi μίγνυμι, miſceo. f. μίξω. a. 2. ἔμιγον.

Ἐμίσγετο, imperf. paſſ. verbi μίσγομαι, idem quod μίγνυμαι, miſceor. f. 1. paſſ. μιχθήσομαι. perf. μέμιγμαι. a. 1. paſſ. ἐμίχθην. aor. 2. ἐμίγην.

Ἐμίσησαν, oderunt, 3. plur. a. 1. activ. verbi μισέω, odi. f. ήσω. Th. μῖσος, εος, τὸ, odium.

Ἐμισθώσατο, 3. ſing. aor. 1. med. verbi μισθόω, mercede loco. Th. μισθός, οῦ, ὁ, merces.

Ἔμιχθεν, Bœot. ſeu Æol. ſyncop. pro ἐμίχθησαν, 3. pl. a. 1. paſſ. verbi μίγνυμι, miſceo. f. ξω.

Ἐμίχθην, a. 1. ind. paſſ. ejuſdem verbi.

Ἔμμα, Æol. pro εἷμα, ατος, τὸ, veſtis. ab ἕω, induo.

Ἔμμαθε, Poet. pro ἔμαθε, a. 2. ind. act. verbi μανθάνω, diſco, fut. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον.

Ἐμμαίνομαι, adverſus aliquem inſanio. f. ἐμμανοῦμαι. Th. μαίνομαι, inſanio.

Ἐμμανουήλ, ὁ, nomen Servatoris, ἄκλιτον, θεάνθρωπος, Hebr. nobiſcum Deus.

Ἐμμαοῦς, ἡ, nomen caſtelli, ἄκλιτον. Hebr. propugnaculum.

Ἐμμαπέως, adverb. dicto citius. q. ἅμα τῷ ἔπει. ab ἔπος, εος, τὸ, verbum. Th. ἔπω, dico.

Ἐμματέω, expon. ἐμμάσσετο, ergo ab ἐμμάσσω, q. intus tango. Th. μάσσω, abſtergo.

Ἐμμεῖναι, a. 1. inf. act. verbi ἐμμένω, permaneo, quod vide.

Ἐμμέλεια, ας, ἡ, modulatio, concinnitas. quod ab ἐμμελής. vide in ἐμμελῶς.

Ἐμμελητέον, adject. verbale ab ἐμμελετάω, meditor. quod a μελετάω, curam gero. Th μέλει, curæ eſt.

Ἐμμελῶς, & ἐμμελέως, concinne, apte. adverb. ab ἐμμελής, aptus, concinnus. ab ἐν, & μέλος, εος, τὸ, carmen.

Ἐμμεμαυῖα, præt. act. part. Jon. f. g. verbi μάω, cupio. f. μήσω. p. μέμηκα. perf. part. μεμηκώς, υῖα, ός, & per craſin μεμαώς, αυῖα, ός.

Ἐμμεμαώς, incitatus, gen. ῶτος, & per ectaſin Poet. μεμαότος. accuſ. ſing. ἐμμεμαῶτα, præt. act. part. m. g. vide ἐμμεμαυῖα.

Ἐμμέμηνα, præt. med. verbi ἐμμαίνομαι, inſanio. ab ἐν, & μαίνομαι, idem. f. ανοῦμαι.

Ἔμμεν, ἔμμεναι, & ἔμεναι, Poet. Æol. & Dor. pro εἶναι, eſſe. ab εἰμὶ, ſum.

Ἐμμενέως, adv. fortiter. a μένος, εος, τὸ, robur.

Ἐμμένω, ες, ει, permaneo, perſevero. præſ. inf. ἐμμένειν. f. ἐμμενῶ. perf. ἐμμεμένηκα. a. 1. ἐνέμεινα. ex ἐν, & μένω, maneo.

Ἔμμετρος, ου, ὁ, ἡ, ſervans modum. ab ἐν, & μέτρον, ου, τὸ, menſura.

Ἔμμηνος, ου, ὁ, ἡ, pro ἐμμήνιος, menſtruus, a, um. Ex ἐν, & μὴν, μηνός, ὁ, menſis.

Ἐμμὶ, ſum, Doric. & Æol. pro εἰμὶ, exiſto.

Ἐμμόρ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. lutulentus.

Ἔμμορα, ας, ε, ſortitus ſum, per metatheſ. litterar. pro μέμορα, præt. med. verbi μείρω, divido, ſortior.

Ἐμμυλὼν, ῶνος, ὁ, mola. Num. [illegible] ἐν τῷ ἐμμύλωνι, ſed rectius, [illegible] μυ-

μύλῃ. Th. μύλη, ης, ἡ, mola.

Ἔμνασαν, Dor. pro ἐμνήσαν, 3. ſing. a. 1. med. vide in ἔμνησα. Sic ἔμνασεν, pro ἔμνησεν, memoriam renovavit.

Ἐμνήμυκα, pro ἤμυκα, perf. Att. per reduplic. & pleonaſm. τῦ ν, ab ἠμύω, inclino, cado.

Ἔμνησα, memini, a. 1. ind. act. verbi μιμνήσκω, in memoriam revoco. f. μνήσω. præt. μέμνηκα. præt. paſſ. μέμνημαι. a. 1. paſſ. ἐμνήσθην. Th. μνάομαι.

Ἐμνήσθην, ης, η, memini, a. 1. ind. paſſ. a μνάομαι, recordor. vide ἔμνησα.

Ἐμνώοντο, pro ἐμνῶντο, memores erant, Poet. 3. plur. imperf. verbi μνάομαι.

Ἐμόγησα, ας, ε, laboravi, defeſſus fui, a. 1. ind. act. verbi μογέω. f. ήσω, tolero, laboro. Th. μόγος, ου, ὁ, labor.

Ἔμοιγε, mihi, dat. ſing. ab ἐγώ, ego. γε, adjectio Att.

Ἔμολε, venit, a. 2. act. verbi μολέω, ſive μόλω, advenio.

Ἐμόλυνα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi μολύνω, inquino.

Ἐμὸς, ή, όν, meus, a, um. ab ἐμοῦ, mei, gen. ἐγώ, ego.

Ἐμόχθει, 3. ſing. imperf. act. ἐμοχθοῦμεν, 1. plur. a μοχθέω, laboro. f. ήσω. p. μεμόχθηκα. Th. μόχθος, ου, ὁ, labor, ærumna.

Ἔμπα, tamen, idem quod ἔμπας.

Ἐμπαγέντων, gen. plur. a. 2. part. paſſ. verbi ἐμπήγνυμι, infigo, ex ἐν, & πηγνύω, ſeu πήγνυμι, compingo. f. πήξω. p. πέπηχα. aor. 1. ἔπηξα. aor. 2. ἔπαγον. a. 2. paſſ. ἐπάγην. p. m. πέπηγα.

Ἐμπάζεαι, Jon. pro ἐμπάζῃ, 2. ſing. ſub. verbi ἐμπάζομαι, curo.

ἘΜΠΑ'ΖΟΜΑΙ, curo, rationem habeo. f. άσομαι. hinc ἔμπαξ, ακος, ὁ, curator. ἔμπαιος, peritus. ab ἔμπας.

Ἐμπαθοῦς, gen. ſing. ab ἐμπαθὴς, έος, οῦς, ὁ, ἡ, affectibus deditus. ex ἐν, & πάθος, εος, τὸ, morbus, affectus. Th. πάσχω, patior. a. 2. ἔπαθον. præt. med. πέπονθα.

Ἐμπαιγμὸς, ȣ, ὁ, ludibrium. ab ἐμπαίζω. quod vide.

Ἐμπαίζω, illudo, cum dat. imperf. ἐνέπαιζον. fut. ἐμπαίξω. p. ἐμπέπαιχα. aor. 1. part. ἐμπαίξας, αντος, ὁ. perf. paſſ. ἐμπέπαιγμαι. aor. 1 paſſ. ἐνεπαίχθην. fut. 1. paſſ. ἐμπαιχθήσομαι. Th. παίζω, ludo. f. σω, & ξω.

Ἐμπαίκτης, ȣ, ὁ, irriſor. ab ἐμπαίζω, illudo. quod vide.

Ἐμπαίξομεν, 1. plur. fut. 1. act. verbi ἐμπαίζω, illudo, quod vide.

Ἔμπαις, αιδος, ἡ, gravida, prægnans, ἔγκυος. Th. παῖς, δὸς, ὁ, ἡ, puer, puella.

Ἔμπαλιν, retro, adverb. ἔμπαλιν γνώμης, præter ſententiam. ſic ἔμπαλιν τέρψιος, in contrarium delectationis. Th. πάλιν, rurſus.

Ἐμπαλάσσειν, Jon. pro ἐμπλέκειν, involvere, illaqueare. Alii per ſimplex λ, ſcribunt. vide in παλάσσω, inquiro.

ἘΜΠΑΣ, & Jonic. ἔμπης, & Att. vel Dor. ἔμπα, & ἔμπαν, tamen, omnino, prorſus. q. ab ἐν, & πᾶς, omnis.

Ἐμπάσσω, inſpergo, intexo. Th. πάσσω, vel πάσω, conſpergo, variego.

Ἔμπεδα, nom. plur. n. g. ab ἔμπεδον, firmum, tutum, & conſtans. ab ἐν, & πέδον, ȣ, τὸ, ſolum.

Ἐμπεδάω, ῶ, vel ἐμπεδέω, Jon. compedibus conſtringo, ex ἐν, & πεδάω. Th. πέδη, ης, ἡ, pedica.

Ἐμπεδίως, Poet. adverb. ab ἐμπέδως, firmiter, conſtanter, aſſidue. vide ἔμπεδος. Th. πέδον, ſolum.

Ἐμπεδόμοχθος, ȣ, ὁ, Poet. laborioſus, ærumnoſus. ab ἔμπεδος, firmus. quod [illegible] πέδον, ſolum, & μόχθος, ȣ, ὁ, labor.

[illegible] Poet. adv. quod ab ἐμπέδως, firmiter, tuto, perpetuo. vide ἔμπεδος.

Ἐμπεδορκεῖν, εῖν, fœdus ſervare, ab ἔμπεδος, firmus, quod ex ἐν, & πέδον, ȣ, τὸ, ſolum, & ὅρκος, ȣ, ὁ, jusjurandum.

Ἔμπεδος, ȣ, ὁ, ἡ, ſtabilis, firmus. hinc ἐμπέδως, firmiter. ab ἐν, & πέδον.

Ἐμπεδοσθενὴς, έος, ὁ, ἡ, qui firmum robur habet. ὁ ἔμπεδον σθένος ἔχων.

Ἐμπέδως, per craſin, pro ἐμπεδέως, quod vide.

Ἐμπειρία, ας, ἡ, peritia, prudentia. ab ἔμπειρος, peritus. Th. πεῖρα, ας, ἡ, conatus, inceptum.

Ἐμπέλα, præſ. imperat. verbi ἐμπελάω, idem quod πελάζω, appropinquo. Th. πέλας, adverb. prope.

Ἐμπελαδὸν, juxta, adverb. Th. πέλας, prope.

Ἐμπελάσαντες, inter ſe committentes, aor. 1. part. plur. num. ab ἐμπελάζω, appropinquo. Thema πέλας, prope, adverb.

Ἐμπεπαρμένος, perf. part. paſſ. verbi ἐμπείρω, infigo. f. ερῶ. perf. ἐμπέπαρκα. ab ἐν, & πείρω, transfigo.

Ἐμπεπιστευμένος τὴν φυλακὴν, cuſtodia ejus fidei commiſſa. perf. part. paſſ. ex ἐν, & πιστεύω, credo. Th. πείθω, perſuadeo.

Ἐμπεπραμένος, perf. part. paſſ. ab ἐμπιπράσκω, vendo. Th. πιπράσκω, vendo. f. πράσω. perf. paſſ. πέπραμαι. Th. περάω, idem.

Ἐμπερόναμα, ατος, τὸ, veſtis fibulis adſtricta. Dor. pro ἐμπερόνημα, quod a perf. paſſ. verbi περονάω. Th. περόνη, ἡ, fibula.

Ἔμπεσε, inciderat, pro ἐνέπεσε, 3. ſing. a. 2. ind. act. ἐμπέσῃ, 3. ſing. a. 2. ſub. & in 3. plur. ἐμπέσωσι. ἐμπεσεῖν, a. 2. inf. verbi ἐμπίπτω, incido, ab ἐν, & πίπτω, cado. f. m. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον. a. 2. part. πεσών.

Ἐμπέσωσι, 3. pl. a. 2. ſub. vide ἔμπεσε.

Ἔμπετες, Dor. per ſyncop. & converſione σ, in τ, pro ἐνέπεσες, 2. ſing. aor. 2. act. ab ἐμπίπτω, incido. Vel eſt imperf. ab ἐμπίπτω, pro ἐμπίπτω, neglecto augmento. Th. πίπτω, cado. a. 2. ἔπεσον, & Dor. ἔπετον.

Ἐμπεφυῖα, implexa, perf. part. f. g. a φύω. perf. πέφυκα, & ſublato κ, πέφυα. perf. part. πεφυὼς, πεφυῖα, & per ſyncop. πεφυῖα.

Ἐμπεφύῃ, innata eſt, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. cum præt. augmento, pro ἐνεφύη, ab ἐμφύω, innaſcor. Alii dicunt eſſe 3. ſing. perf. ſub. act. πεφύω, ῃς, ῃ, pro πεφύκω, per ſyncopen, ut πεφυὼς, pro πεφυκὼς, ſed tunc ι, ſubſcribi deberet. Thema φύω, naſcor. f. φύσω. perf. πέφυκα. a. 2. ἔφυν.

Ἐμπεφυῖα, implexa, part. perf. f. g. ab ἐμφύω. fut. ύσω. p. ἐμπέφυκα, & per ſyncop. ἐμπέφυα. perf. part. πεφυὼς, πεφυῖα. Th. φύω, naſcor.

Ἔμπης, Jon. pro ἔμπας, tamen. quod vide.

Ἐμπιμπλάω, ſeu ἐμπίμπλημι, item ἐμπιπλάω, impleo. ex ἐν, & πίμπλημι, quod cum πλήθω, ejuſdem eſt originis, & ſignificationis. f. ἐμπλήσω. p. ἐμπέπληκα. Th. πλέος, ȣ, ὁ, plenus.

Ἐμπίπλανται, 3. plur. præſ. ind. ἐμπιπλάσθαι, præſ. inf. verbi ἐμπίπλαμαι. vide ἐμπιμπλάω, impleo.

Ἐμπίπλη, impleto, Att. pro ἐμπίπληθι, ſeu ἐμπίπλαθι, præſ. imperat. verbi ἐμπίπλημι. ab eodem them.

Ἐμπιπρασκόμενος, ȣ, ὁ, præſ. part. ab ἐν, & πιπράσκω, vendo. perf. paſſ. πέπραμαι. a. 1. ἐπράθην. Th. περάω, vendo.

Ἐμπίπτω, incido. f. ἐμπεσοῦμαι. p. ἐμπέπτωκα. aor. 1. ἐνέπεσα. aor. 2. ἐνέπεσον. f. med. ἐμπεσοῦμαι. ab ἐν, & πίπτω, cado. p. πέπτωκα.

ἘΜΠΙ'Σ, ίδος, ἡ, culicis genus. q. ab ἐμπίνω, quia ſorbet ſanguinem ex cute.

Ἐμπιστεύω, credo, committo. quod ab ἐν, & πιστεύω, credo, quod vide.

Ἐμπλακεὶς, έντος, ὁ, implicatus, a. 2. part. paſſ. ab ἐμπλέκω, implico, quod vide.

Ἐμπλάσσω, fut. άσω, ſubigo, verſando mollio. unde ἐμπλαστικὰ medicamenta. Th. πλάσσω, fingo.

Ἐμπλείη, ης, ἡ, plena. Jonic. ab ἔμπλεος, quod ab ἔμπλεος, idem quod ſimplex thema πλέος, plenus.

Ἐμπλείμην, a. 2. opt. med. verbi ἐμπίπλημι, ſeu ἐμπίμπλημι, impleo. ut θείμην, ex τίθημι. Th. πλέος, plenus.

Ἐμπλέκω, implico, irretio. f. ἐμπλέξω. p. ἐμπέπλεχα. a. 1. ἐνέπλεξα. a. 2. ἐνέπλακον. præſ. paſſ. ἐμπλέκομαι, cum dat. perf. paſſ. ἐμπέπλεγμαι. a. 2. paſſ. ἐνεπλάκην. a. 2. part. paſſ. ἐμπλακεὶς, έντος, ὁ. p. m. ἐμπέπλοκα, unde ἐμπλοκὴ, nodus. ab ἐν, & πλέκω, necto.

Ἔμπλεος, idem quod πλέος, plenus.

Ἐμπλήθω, impleo. f. ἐμπλήσω. p. ἐμπέπληκα. a. 1. ἐνέπλησα. perf. paſſ. ἐμπέπλησμαι, impletus fui. a. 1. paſſ. ἐνεπλήσθην. a. 1. ſub. paſſ. ἐμπλησθῶ. ab ἐν, & πλήθω. Th. πλέος, ȣ, ὁ, plenus.

Ἐμπλήμενος, per ſync. pro ἐμπλησάμενος, a. 1. part. med. verbi ἐμπίπλημι, impleo. Sunt qui velint eſſe præſ. part verbi πλῆμι, a πλήθω. Sed apud Suid. ſcribitur ἐμπλημμένος, qui præteritum eſſe innuit, augmento carens. Th. πλέος, plenus.

Ἔμπλην, prope, adverb. ab ἐμπλάω, vel ἐμπλάζω, per ſync. pro ἐμπελάζω, appropinquo. Th. πέλας, prope.

Ἔμπλησαν, Jon. pro ἐνέπλησαν, 3. ſing. a. 1. m. verbi ἐμπίμπλημι, ſeu ἐμπλήθω. f. ἐμπλήσω. Th. πλέος, ȣ, ὁ, plenus.

Ἐμπλησθεὶς, έντος, ὁ, a. 1. part. paſſ. ἐμπλησθῆναι, aor. 1. inf. ab ἐμπλήθω, f. σω, impleo. Th. πλέος.

Ἐμπλοκὴ, ῆς, ἡ, nodus, implicatio. ab ἐμπλέκω, implico. Th. πλέκω, necto.

Ἐμπνεύσαις, Æolic. pro ἐμπνεύσας, quod vide.

Ἐμπνεύσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. ab ἐμπνέω, quod vide.

Ἐμπνέω, inſpiro, ſpiro, cum gen. f. ἐμπνεύσω. p. ἐμπέπνευκα. a. 1. ἐνέπνευσα. Th. πνέω, ſpiro.

Ἔμπνοος, & ἔμπνους, ſpirans, vivus. acc. ἔμπνουν, ab ἐμπνέω, inſpiro. Th. πνέω.

Ἐμπνύνθη, reſpiravit, pro ἐνεπνύνθη, 3. ſing. a. 1. paſſ. a πνύμαι, ſapio. perf. πέπνυμαι. perf. part. πεπνυμένος, ſapiens. Th. πνέω, ſpiro. f. πνεύσω.

Ἐμπόδιον, ȣ, τὸ, impedimentum, ex ἐν, & πούς, pes.

Ἐμποδοστατέω, impedio. f. ήσω. p. ἐμπεποδοστάτηκα. ex ἐμποδὼν, ante pedes. quod ab ἐν, & πούς, & ἵσταμαι, ſto.

Ἐμποδὼν, ante pedes. ὁ ἐμποδὼν, obvius. ab ἐν, & πούς, ποδὸς, ὁ, pes.

Ἔμποσθεν, coram, Dor. ex ἔμπροσθεν, in conſpectu. ab ἐν, & πρὸ, ante. Alii pro πόσθε.

Ἐμποίησαν, fecerunt, pro ἐνεποίησαν, 3. plur. a. 1. Jon. verbi ἐμποιέω, induco, inſero. Th. ποιέω, facio. f. ήσω.

Ἐμπολὰ, ᾶς, ἀ, Dor. pro ἐμπολὴ, ἡ, mercatura, negotiatio. Th. πωλέω, vendo.

Ἐμπολαῖος, ȣ, ὁ, Mercurius, præſes ἐμπολῶν.

Ἐμπολάω, & έω, veneo, comparo. vide ἐμπολεύστω.

Ἐμπολέμιος, ὁ, pro ἐμπόλεμος, & πολεμικὸς, bellicus, ad bellum pertinens. Th. πόλεμος, bellum.

Ἐμπόλημα, ατος, τὸ, negotiatio, lucrum. Th. πωλέω, vendo.

Ἐμπολέοντο, ſibi comparabant, pro ἐμπολῶντο, Jonic. 3. plur. imperf. paſſ. verbi ἐμπολάω, idem quod ἐμπολέω, ſeu ἐμπωλέω. Th. πωλέω, vendo.

Ἐμπορεύομαι, nundinor, mercor. f. εύσομαι. a. 1. med. ἐνεπορευσάμην, ω, ατο, quod ab ἔμπορος, ου, vector, mercator. ab ἐν, & πόρος, tranſitus. Them. πείρω, tranſeo. p. m. πέπορα.

Ἐμπορευέσθωσαν, 3. pl. imper. præſ. paſſ. verbi ἐμπορεύομαι, mercor, quod vide.

Ἐμπορία, ας, ἡ, mercatura. acc. ſing. Jon. ἐμπορίην. ab iiſdem them.

Ἐμπόριον, ου, τὸ, forum nundinarium, mercatus. a πείρω.

Ἔμπορος, ου, ὁ, ἡ, mercator. q. ἐν πόρῳ ὤν, qui eſt in via. inde ἐμπορικὸς, ὴ, mercatorius. ab eodem them.

ἘΜΠΟΥΣΑ, ης, ἡ, Empuſa, ſpectrum, quod Hecate infortunatis oſtendebat, pede æreo, & aſinino, q. ἑνὶ ποδὶ ποδίζουσα.

Ἔμπρακτος, ου, ὁ, ἡ, dicitur de re, quæ fieri, conficique poteſt. ab ἐν, & πράσσω, facio.

Ἐμπρέπειν ἐν ἀνθρώποις, inter homines conſpicuum eſſe, decus inter homines obtinere. a πρέπω, decorus ſum.

Ἐμπρήθω, incendo. f. ήσω. p. ἐμπέπρηκα. a. 1. ἐνέπρησα. Th. πρήθω, uro.

Ἐμπρήσεις, 2. ſing. f. 1. act. ἐμπρήσω, f. 1. inf. verbi ἐμπρήθω.

Ἐμπρησθεὶς, incenſus, aor. 1. part. paſſ. verbi ἐμπρήθω. f. ήσω. perf. paſſ. πέπρησμαι. aor. 1. ἐνεπρήσθην. ab ἐν, & πρήθω, uro.

Ἔμπρησις, ιος, ἡ, Jon. pro ἐμπρησμὸς, incenſio. Th. πρήθω, uro.

Ἐμπρισθεὶς, ſectus, aor. 1. part. paſſ. ab ἐμπρίω, ſerra incido. aor. 1. paſſ. ἐνεπρίσθην, ab ἐν, & πρίω, ſerra ſeco.

Ἐμπροσθεν, coram, ante. πρόσθεν, idem. cum gen. Th. πρὸ, ante, coram.

Ἐμπρόσθιος, ου, ὁ, anterior. ab ἔμπροσθεν, quod vide.

Ἐμπτύω, inſpuo, f. ἐμπτύσω. p. ἐμπέπτυκα. aor. 1. ἐνέπτυσα, cum dat. vel ſeq. εἰς. perf. paſſ. ἐμπέπτυσμαι. a. 1. paſſ. ἐνεπτύσθην. f. 1. paſſ. ἐμπτυσθήσομαι. ab ἐν, & πτύω, ſpuo.

Ἐμυθολόγησα, ας, ε, aor. 1. ind. activ. verbi μυθολογέω, fabulas narro, f. ήσω. ex μῦθος, ου, ὁ, fabula, & λέγω, dico.

Ἔμυκον, mugivi, a. 2. activ. verbi μυκάω, mugio. f. ήσω.

Ἐμφαίνουσι, 3. plur. præſ. ind. verbi ἐμφαίνω, repræſento, illuſtro. ex ἐν, & φαίνω, oſtendo. f. φανῶ. a. 1. ἔφηνα. a. 2. ἔφανον. p. πέφαγκα. præt. med. πέφηνα.

Ἐμφανὴς, έος, ὁ, ἡ, conſpicuus, manifeſtus. hinc ἐμφανέως, Jon. pro ἐμφανῶς, aperte, ab ἐμφαίνω, quod vide in ἐμφαίνουσι.

Ἐμφανίζω, indico, ante oculos pono. f. ίσω. a. 1. ἐνεφάνισα. aor. 1. imperat. ἐμφάνισον, άτω. ἐμφανίσατε, 2. plur. Sic ἐνεφανίσθην, aor. 1. ind. paſſ. ἐμφανισθῆναι, aor. 1. inf. paſſ. ab ἐν, & φαίνω, oſtendo.

Ἐμφερὴς, έος, ὁ, ἡ, ſimilis, quod refert aliquid. ab ἐμφέρομαι. quod ex ἐν, & φέρω, fero.

Ἔμφοβος, ου, ὁ, ἡ, perterritus, metu perculſus. ab ἐν, & φόβος, ου, ὁ, metus. a φέβομαι, timeo. p. m. πέφοβα.

Ἐμφορεῖσθαι, repleri, ſaturari. vide in ἐμφορέω.

Ἐμφράττω, obturo. vide φράττω. ἐμφράξωνται, a. 1. ſub. med.

Ἔμφρων, ονος, ὁ, ἡ, memor, ſapiens. ab ἐν, & φρὴν, ενὸς, ἡ, mens.

Ἐμφυὴς, έος, ὁ, ἡ, Poet. natura inſitus, & ingenitus, naturalis. idem quod ἔμφυτος. hoc vide.

Ἔμφυλος, ου, & ἐμφύλιος, ου, ὁ, ἡ, inteſtinus. ex ἐν, & φυλὴ, ῆς, ἡ, tribus.

Ἐμφὺς, ῦσα, ὺν, inhærens. ab ἔμφυμαι, innaſcor. vide in φύς.

Ἔμφυτος, ου, ὁ, ἡ, innatus, nativus. ab ἐν, & φυτὸς, natus. Them. φύω, naſcor.

Ἔμψυχος, ου, ὁ, ἡ, in quo anima eſt, ſpirans, vivus. ab ἐν, & ψυχὴ, ῆς, ἡ, anima, vita.

E N

ἘΝ, in, regit dat. & ſignificat quietem, ἐνὶ, & εἰν, dicunt Poetæ pro ἐν. q. ab ἔω, ſum. Indicat aliquid eſſe alicubi. In N. Teſtamento eſt ſæpe pro διὰ, aut πλεονάζει, more Hebræorum. Vertitur etiam per, cum, ut ἐν φόβῳ. & inter, ut ἐν ὑμῖν. & propter, ad, de, apud, pro, erga, pro διὰ. Et ἐν, cum accuſ. pro εἰς. Et ἐν, pro ἔνθα, ibi, & ἔν, pro ἔνεστι, licet.

Ἕν, unum, nom. ſing. n. g. ab εἷς, μία, ἕν, unus, a, um.

Ἐν ἀμοιβαίοις, ſcil. χρόνοις, id eſt, alternatim, alternis vicibus.

Ἔνα, ας, ἁ, Dor. pro ἔνη, ης, ἡ, veſperi, ſero. Them. ἔνος, ου, ὁ, annus.

Ἐνάγειν, inducere, incitare. Th. ἄγω.

Ἐναγὴς, ὁ, ἡ, piaculo obſtrictus. ὁ ἐν τῷ ἄγει ἐνεχόμενος.

Ἐναγίζειν, juſta perſolvere, parentare. Them. ἄγος, εος, τὸ, veneratio, res ſacra.

Ἐναγκαλίζομαι, in ulnas recipio, amplector. fut. ίσομαι. a. 1. med. ἐνηγκαλισάμην, ω, ατο. a. 1. part. med. ἐναγκαλισάμενος. ex ἀγκάλη, ης, ἡ, ulna. Th. ἀγκαὶ, αἱ, ulnæ.

Ἐναγκωνιεῖς, Attice pro ἐναγκωνίσεις, f. 1. verbi ἐναγκωνίζω, cubito incumbo, inclino. ex ἐν, & ἀγκὼν, ῶνος, ὁ, cubitus.

Ἔναγχος, nuper, ab ἐν, & ἄγχι, prope.

Ἐναγωνίζεσθαί τινι, adverſari, ſeu reſiſtere alicui. quod ab ἀγωνίζομαι, certo. Th. ἀγὼν, ῶνος, ὁ, certamen.

Ἐναγώνιος, ου, ὁ, qui in certaminibus verſatur, certantium ſtudioſus. Th. ἀγὼν, certamen.

Ἔναιε, habitabat, 3. ſing. imperf. verbi ναίω, habito. f. σω. p. νένασμαι.

Ἐναίρειν, præſ. inf. act. ab ἐναίρω, quod vide.

ἘΝΑΙΡΩ, occido, interficio, ſpolio. f. αρῶ. aor. 1. ἔνηρα. aor. 1. med. ἐνηράμην. q. ab ἐν, & αἴρω, tollo. Inde τὰ ἔναρα, ſpolia, quibus occiſi ſpoliantur.

Ἐναίσιμος, ου, ὁ, ἡ, fatalis, aliquid portendens, idoneus, decens, &c. ab ἐν, & αἶσα, ης, ἡ, fatum, Parca, pars.

Ἐναλίγκιος, ου, ὁ, ἡ, ſimilis. ab ἐν, & ἀλίγκιος, ὁ, ἡ, idem.

Ἐνάλιος, ου, ὁ, ἡ, marinus, maritimus. q. d. ἐν ἁλὶ, ſc. ὤν. ex ἅλς, ἁλὸς, ἡ, mare.

Ἐναλλὰξ, alternatim, vice verſa, adv. ab ἐναλλάττω, permuto, alterno. quod ab ἐν, & ἀλλάσσω, vel ττω, muto, f. ξω.

Ἐναλλάττω, εις, ει, & in 1. plur. ἐναλλάττομεν, permutamus. ab ἐν, & ἀλλάσσω, muto. f. ξω. p. ἤλλαχα.

Ἔναλλος, ου, ὁ, ἡ, varius, diverſus. ἔναλλα, proprie dicuntur ea, quæ viciſſim altera in alterorum naturam migrant.

Ἐναλόντες, nom. plur. a. 2. part. act. ab ἐναλίσκω. ab ἐν, & ἁλίσκω, capio. fut. ἁλώσω. p. ἥλωκα, & ἑάλωκα. aor. 2. ἥλων. aor. 2. inf. ἁλῶναι. aor. 2. part. ἁλοὺς, ἁλόντος, q. ab ἅλωμι.

Ἔναντα, contra. vel pro ἐναντίον. ab ἐν, & ἄντα, coram, aperte. Thema ἀντὶ, pro, contra, &c.

Ἔναντι, coram, ante, cum genit. ex ἐν, & ἀντὶ, pro, contra, &c.

Ἐναντία, ας, ἡ, f. g. ab ἐναντίος, quod vide.

Ἐναντίβιον, adverb. adverſus, contra. ab ἐναντίβιος, ου, ὁ, ἡ, adverſarius. q. vim contrariam habens. q. ἐναντίαν βίαν ἔχων. ex ἀντὶ, contra, & βία, vis.

Ἐναντιόομαι, οῦμαι, & in 3. ſing. ἐναντιοῦται, adverſatur. ab ἐναντίος, quod vide.

Ἐναντίος, ία, ον, contrarius, a, um. ἐξ ἐναντίας, e regione. ἐναντίον, idem quod ἔναντι.

Ἐναντίωμα, ατος, τὸ, adverſatio. ab ἐναντίος, quod vide.

Ἔναξε, a. 1. ind. act. verbi νάσσω, æquo, ac complano. f. ξω.

Ἐναπεδείκνυντο, Jon. pro ἐναπεδείκνυντο, ſe oſtentabant, 3. plur. imperf. paſſ. ex ἐν, ἀπὸ, & δείκνυμι, oſtendo.

Ἐναποθνήσκω, morior. ex ἐν, ἀπὸ, & θνήσκω, morior. f. θανοῦμαι.

Ἔναρα, τὰ, ſpolia, arma, quæ interfectis detrahuntur. ab ἐναίρω, occido, ſpolio.

Ἐνάργη, Dor. pro ἐνήργει, 3. ſing. imperf. act. ab ἐνεργέω, operor. quod vide.

Ἐναργέως, aperte, adv. ab ἐναργής.

ἘΝΑΡΓΗ͂Σ, έος, ὁ, ἡ, clarus, evidens. q. ab ἐν, & ἀργὸς, albus, clarus. Nam & λευκὸς, clarus.

Ἐναρὴς, έος, ὁ, ἡ, execrandus. Ex ἐν, & ἀρὰ, ᾶς, ἡ, diræ, preces. Sic ἔναρα dici videntur, quæ ἐναρεῖς vocantur.

Ἐναρίζω, interficio, ſpolio. ab ἐναίρω, quod vide.

Ἐναρσίμβροτος, ου, ὁ, qui cædit mortales, homicida. ab ἐναίρω, interficio, & βροτὸς, mortalis.

Ἐνάριξε, aor. 1. ind. act. Poet., & Dor. pro ἠνάριξε. ἐναρίξοι, 3. ſingul. fut. 1. opt. activ. verbi ἐναρίζω, interficio, quod vide.

Ἐνάρκησα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ναρκάω, torpeo. Th. νάρκη, ης, ἡ, torpedo. Alii leg. ἐνάρκησα, ας, ε.

Ἐναρμόξαι, Dor. pro ἐναρμόσαι, aptare. aor. 1. inf. activ. ab ἐναρμόζω. fut. σω. Th. ἄρω, apto.

Ἐναρξάμενος, a. 1. part. med. ab ἐνάρχομαι, incipio, quod vide.

Ἔναρον, interfecerunt, 3. plur. aor. 2. act. pro ἔνηρον. vel ἤναρον, ες, ε, verbi ἐναίρω, occido.

Ἐναρηφόρος, ſpoliator, pro ἐναρηφόρος, ab ἔναρα, ων, ſpolia, & φέρω, fero.

Ἐνάρχομαι, incipio. f. ἐνάρξομαι. aor. 1. m. ἐνηρξάμην, ω, ατο, cœpi. a. 1. med. part. ἐναρξάμενος. ab ἐν, & ἄρχομαι, incipio. fut. ἄρξομαι. Th. ἀρχὴ, ῆς, ἡ, initium.

Ἐνάσθην, habitavi, a. 1. paſſ. verbi νάω, inuſit. pro ναίω, habito.

Ἔνασσα, habitandi cauſa collocavi, aor. 1. ind. act. Poet. ἐνασσάμην, ω, ατο, aor. 1. m. Poet. a νάω, pro ναίω, habito.

Ἐνάτη, nona, Poet. pro ἐννάτη. ab ἐννέα, novem.

Ἐναύειν, Jon. & Poet. pro ἐνάπτειν, incendere. Th. αὔω, accendo.

Ἐναυλισάμενος, moratus, aor. 1. part. med. ab αὐλίζομαι, diverſor. Them. αὐλὴ, ῆς, ſtabulum, aula.

Ἔναυλος, ου, ὁ, ἡ, tibiis perſonans. ab ἐν, & αὐλὸς, οῦ, ὁ, tibia. Eſt & ἔναυλος, ου, ὁ, ſtabulum. Th. αὐλὴ, ῆς, ἡ, aula, atrium.

Ἐνδαὶς, ίδος, ἁ, Doric. pro Ἐνδηίς, nomen propr.

Ἐν δ', Poet. pro ἐνῆν δὲ, vel ἐνῆσαν δὲ, inerat vero, vel inerant. Tum ἐν δὲ, Jon. pro ἐπὶ δέ.

Ἐνδεδυμένοι, induti, perf. part. paſſ. ab ἐνδύω, induo, f. ύσω. p. ἐνδέδυκα. aor. 1. ἐνέδυσα. ab ἐν, & δύω, induo.

Ἐνδεὴς, έος, ὁ, ἡ, indigus, egenus, ab ἐν, & δέω, opus habeo. unde δεῖ, opus eſt.

Ἔνδεια, ας, ἡ, inedia, ab ἐνδεής, quod vide.

Ἐνδεικνύμενος,

Ἔνδειγμα, ατος, τὸ, manifeſtum indicium. ab ἐνδείκνυμι, quod vide.

Ἐνδείκνυμι, indico. præſ. paſſ. ἐνδείκνυμαι, σαι, ται, oſtendor. & in 3. plur. ἐνδείκνυνται. præſ. inf. ἐνδείκνυσθαι, f. med. ἐνδείξομαι, præt. paſſ. ἐνδέδειγμαι. a. 1. m. ἐνεδειξάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. m. ἔνδειξαι, άσθω. aor. 1. ſub. m. ἐνδείξωμαι, ῃ, ηται. ab ἐν, & δείκνυμι, oſtendo.

Ἐνδέδεικτο, pro ἐνεδέδεικτο, oſtenſus erat, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi ἐνδείκνυμι, quod vide.

Ἔνδειξις, εως, ἡ, demonſtratio, indicium, ab eodem them.

Ἕνδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, undecim, ἄκλιτον. ex ἕν, unum, & δέκα, decem.

Ἑνδεκάτη, & in m. g. ἑνδέκατος, undecimus. ab ἕνδεκα, quod vide.

Ἐνδέκεσθαι, Jon. pro ἐνδέχεσθαι, admittere, probare. Th. δέχομαι.

Ἐνδελέχεια, Att. pro ἐντελέχεια, ας, ἡ, perfectio, aſſiduitas. quod ab ἐντελεχὴς, perfectus, hoc ab ἐντελὴς, perfectus, integer. ab ἐν, τέλος, εος, τὸ, finis, & ἔχω, habeo.

Ἐνδελεχίζω, aſſiduus ſum, continuo. ἐνδελεχισμὸς, continuatio, vide in ἐνδελέχεια.

Ἐνδέξιος, α, ον, qui eſt ad dextram, proſper, fauſtus. Hinc ἐνδέξια, adverb. apte, dextre. Them. δεξιὰ, ᾶς, ἡ, dextra.

Ἐνδέχομαι, ῃ, εται, admitto, recipio. fut. ἐνδέξομαι. p. ἐνδέδεγμαι. ἐνδέχεται, imperſonale, fieri poteſt. Them. δέχομαι, capio.

Ἐνδημέω, incolo. fut. ήσω. p. ἐνδεδήμηκα. ab ἔνδημος, manens cum populo ſuo. ex ἐν, & δῆμος, ου, ὁ, populus.

Ἐνδήμιος νοῦσος, morbus cuidam populo peculiaris. ab eodem them.

Ἐνδήμοισι, dat. pl. Jon. ἐνδήμων, genit. plur. ab ἔνδημος, ου, ὁ, qui eſt in populo. Th. δῆμος, ου, ὁ, populus.

Ἐνδιάασκον, Jon. pro ἐνδίαον, 3. plur. imperf. act. verbi ἐνδιάω, meridior, in loca umbroſa deduco. Them. ἔνδιος, meridianus.

Ἐνδιαθρύπτεσθαι, ludificari. ἐνδιαθρύπτω, per delicias illudo. Ex ἐν, διὰ, & θρύπτω, frango, quod vide.

Ἐνδιατριπτέον, immorandum, verbale ab ἐνδιατρίβω, immoror. ex ἐν, διὰ, & τρίβω, tero. f. ψω.

Ἐνδιδόναι, cedere, remittere, præſ. inf. ex ἐν, & δίδωμι, do.

Ἐνδιδύσκομαι, induor, cum acc. imperf. ἐνεδιδυσκόμην, ου, ετο, eſt verbum frequentativ. verbi ἐνδύομαι, induor. ab ἐν, & δύω.

Ἐνδίεσαν, incitabant, pro ἐνδιίεσαν, 3. pl. imperf. ab ἐνδιέω, verbi ἐνδίημι, immitto. Alii volunt eſſe a. 2. act. 3. pl ex ἐν, διὰ, & ἵημι, mitto. Alii imperf pro ἐνδιίεσαν, ab ἐνδίημι, (ut ἐτίθεσαν, a τίθημι) pro διώκω, ut ſit, inſecuti ſunt. Th. δίω.

Ἔνδικος, ου, ὁ, ἡ, Poet. pro δίκαιος, juſtus. ab ἐν, & δίκη, ης, ἡ, jus.

Ἔνδινα, τὰ, inteſtina. ab ἔνδον, intus.

ἘΝΔΙΟΣ, ου, ὁ, meridianus. Et ἔνδιον ſubſtantive ponitur pro διατριβῇ, ſede. Hinc ἐνδιάω, meridior. q. ab ἐν, & διὸς, genit. a ζεὺς, aer. ſub dio, id eſt, ſub aperto aere.

Ἔνδοθεν, & ἔνδοθι, Poet. intus, in. ab ἔνδον, idem.

Ἐνδοῖ, Doric. pro ἔνδον, intus. quod vide.

Ἐνδομάχας, α, ὁ, Poet. & Dor. pro ἐνδομάχης, ου, ὁ, intus, vel domi pugnans. ab ἔνδον, intus, & μάχομαι, pugno.

Ἐνδομυχία, ſupellex. quæ ſunt σκεύη ἔνδον μένοντα.

Ἐνδόμησις, εως, ἡ, pila, moles erecta ad mœnia fulcienda. ab inuſitat. ἐνδομέω. Th. δέμω, ſtruo.

Ἐνδόμυχος, inteſtinus: ex ἔνδον, intus, & μυχὸς, ου, ὁ, penetrale.

ἘΝΔΟΝ, intus, adverb. & pro ἐν. Hinc ἔνδοθεν, ex interiori loco. ἔνδοθι, intus. οἱ ἔνδον, domeſtici.

Ἐνδοξάζω, glorifico. f. άσω. p. ἐνδεδόξακα. perf. paſſ. ἐνδεδόξασμαι. a. 1. paſſ. ἐνεδοξάσθην, ης, η. aor. 1. ſub. paſſ. ἐνδοξασθῶ. aor. 1. inf. ἐνδοξασθῆναι. ab ἐν, & δόξα, gloria. Them. δοκέω, videor.

Ἐνδοξασθῇ, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. verbi ἐνδοξάζω, glorifico, quod vide.

Ἔνδοξος, ου, ὁ, ἡ, nobilis, glorioſus. ἔνδοξα, τὰ, res glorioſæ. in ſuperl. ἐνδοξότατος. ab eodem them.

Ἐνδρυον, ου, τὸ, cor, & medulla arboris, ex ἐν, & δρῦς, υὸς, ἡ, quercus.

Ἐνδρυώδης, εος, ὁ, ἡ, nemoroſus. ab ἐν, & δρυώδης, quernus. Th. δρῦς, δρυὸς, ἡ, quercus.

ἘΝΔΥΚΕ'ΩΣ, prompto animo, diligenter. Poet. adv. φιλοτίμως, ἀξίως.

Ἐνδυκὴς, & ὲς, promptus, benignus. Euſtat. ducit ab ἐν, & δύκω (pro δεξιοῦμαι) ut proprie ſit, libenter recipiens.

Ἐνδυμενία, vide ἐνδομενία, ſupellex.

Ἔνδυμα, ατος, τὸ, veſtimentum. ab ἐνδύω, induo, quod vide.

Ἐνδυναμόω, corroboro. f. ώσω. p. ἐνδεδυνάμωκα. a. 1. ἐνεδυνάμωσα. imperf. paſſ. ἐνεδυναμούμην, οῦ, οῦτο, ούμεθα, οῦσθον, οῦσθε, οῦντο. aor. 1. paſſ. ἐνεδυναμώθην. ex ἐν, & δυναμόω, roboro. Them. δύναμαι, poſſum.

Ἐνδύνοντες, nom. pl. præſ. part. ab ἔνδυμι, vel a. 2. part. ab ἐνδύνω, verbi ἐνδύνω, quod vide.

Ἐνδύνω, irrepo. f. ἐνδύσω. a. 2. ἐνέδυν, υς, υ. ab ἐν, & δύω, δύνω, & δῦμι, ſubeo.

ἘΝΔΥΟ, celeriter, ocyus. q. duobus momentis.

Ἐνδῦσα, induta, a. 2. part. f. g. ab ἐνδὺς, ύντος, verbi ἔνδυμι. Them. δῦμι, vel δύω, ſubeo.

Ἐνδυσάμενος, η, ον, a. 1. part. med. ab ἐνδύω, induo.

Ἐνδύσασθε, 2. plur. a. 1. imperat. med. ἐνδύσατε, 2. plur. a. 1. imperat. act. ab ἐνδύω, induo, quod vide.

Ἔνδυσις, εως, ἡ, amictus, ab ἐνδύω.

Ἐνδύω, induo, regit dupl. acc. fut. ύσω. aor. 1. ἐνέδυσα. perf. ἐνδέδυκα. perf. paſſ. ἐνδέδυμαι. a. 1. med. ἐνεδυσάμην, ω, ατο. aor. 1. imperat. med. ἔνδυσαι, άσθω. aor. 1. ſub. med. ἐνδύσωμαι, ῃ, ηται, & in 2. plur. ἐνδύσησθε. ab ἐν, & δύω, ſeu δύνω, ſubeo.

Ἐνέβαλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐμβάλλω. vide ἐμβάλλω.

Ἐνεβίβασα, a. 1. ind. act. verbi ἐμβιβάζω, impono. f. άσω. ab ἐν, & βιβάζω. Th. βαίνω, incedo, eo.

Ἐνεβριμησάμην, ω, ατο, graviter interminatus ſum, aor. 1. m. verbi ἐμβριμάομαι, fremo. Th. βρέμω, idem.

Ἐνεγγύησα, ſpopondi, aor. 1. Jonic. pro ἐνηγγύησα, verbi ἐγγυάω. ab ἐν, & ἐγγύη, ης, ἡ, ſponſio.

Ἐνέγκαι, tuliſſe, a. 1. inf. act. ἐνέγκας, a. 1. part. ab ἤνεγκα, aor. 1. act. ἠνέγκαντο, 3 plur. a. 1. med. Jon. ἐνέγκασθαι, a. 1. inf. med. ἐνεγκάτω, 3. ſing. a. 1. imperat. act. verbi φέρω, fero. f. οἴσω.

Ἐνεγκεῖν, a. 2. inf. act. ab ἤνεγκον, aor. 2. ind. ἐνεγκὼν, part. aor. 2. ejuſdem verbi.

Ἤνεγκον, aor. 2. ind. Jon. ἐνεγκὼν, aor. 2. part. ab inuſitat. ἐνέγκω, pro φέρω, fero. q. ab ἐνέχω. vel ab ἐν, & ἐγγὺς.

Ἐνεδίδου, 3. ſing. imperf. act. quaſi a διδόω. vide ἐδίδου.

Ἐνέδρα, ας, ἡ, inſidiæ, & τὸ ἔνεδρον, ου, idem. Hinc ἐνεδρεύω, inſidior, cum acc. f. εύσω. p. ἐνήδρευκα. ab ἐν, & ἕδρα, ας, ἡ, ſedes, ſeſſio. Th. ἕζομαι. f. ἑδοῦμαι, ſedeo.

Ἐνεδρεύων, οντος, ὁ, præſ. part. ab ἐνεδρεύω, inſidior, quod ab ἐνέδρα, quod vide.

Ἐνέδυσα, ας, ε, & in 3. plur. ἐνέδυσαν, verbi ἐνδύω, induo. ab ἐν, & δύνω, vel δύω, ſubeo.

Ἐνέθηκα, ας, ε, pro ἤνεγκα, ſive ἤνεγκα, aor. 1. ind. act. verbi ἐνέκω, pro ἐνέγκω, inuſit. Th. φέρω, fero.

Ἐνέηκεν, Poet. & Jon. pro ἐνῆκεν, aor. 1. vel perf. act. verbi ἐνίημι, immitto. ab ἐν, & ἵημι, mitto. Th. ἕω, mitto, ſtatuo, induo.

Ἐνεθεὶς, έντος, dilutus, infuſus, aor. 1. part. paſſ. ἐνεθῆναι, aor. 1. inf. paſſ. ab ἐνίημι. vide ἐνέηκεν.

Ἐνέθηκα, ας, ε, aor. 1. act. verbi ἐντίθημι, impono. f. θήσω. p. τέθεικα. a. 2. ἔθην.

Ἐνεθυμήθη, pœnituit, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. ab ἐνθυμέομαι, quod vide.

Ἐνείην, præſ. opt. ab ἔνειμι, inſum. quod ab ἐν, & εἰμὶ, ſum. vel aor. 2. opt. act. ab ἐνίημι, immitto. facit enim ἵημι in a. 2. opt. act. εἵην. ut τίθημι, θείην.

Ἔνεκα, Poet. pro ἕνεκα, propter, quod vide.

Ἔνεικα, ας, ε, attuli, aor. 1. Poet. pro ἤνεγκα. ἐνεῖκαι, a. 1. inf. act. ſed ἐνείκαι, 3. ſing. a. 1. opt. act. ἐνείκας, a. 1. part. act. ἐνείκατο, 3. ſing. a. 1. med. verbi ἐνείκω, inuſit. pro φέρω. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Ἐνείκαι, intuliſſet, 3. ſing. aor. 1. opt. Æol. ἐνείκῃ, ferat, 3. ſing. aor. 1. ſub. ab eodem them.

Ἐνειλέω, involvo. f. ήσω. a. 1. ἐνείλησα. præt. ἐνείληκα. ex ἐν, & εἰλέω, involvo.

Ἔνειμα, ας, ε, & in 3. plur. ἔνειμαν, diſtribuerunt, a. 1. ind. act. verbi νέμω, tribuo. fut. νεμῶ. perf. νενέμηκα. præt. med. νένομα.

Ἔνειμεν, 1. plur. præſ. Poet. pro ἔνεσμεν, verbi ἔνειμι, inſum. Th. εἰμὶ, ſum. vide εἰμί.

Ἔνειμι, inſum. ἔνεστι, & per apocop. Jon. ἔνι, pro ἐστὶ, eſt. τὰ ἐνόντα, præſ. part. n. g. plur. num. quæ penes vos ſunt. ab ἐν, & εἰμὶ, ſum.

Ἐνεὶς, έντος, qui miſit, & in f. g. ἐνεῖσα, & in n. g. ἐνὲν, aor. 2. part. verbi ἐνίημι, quod ab ἐν, & ἵημι, mitto. f. ἥσω. p. εἷκα. a. 2. ἧν.

Ἐνεῖσθαι, perf. inf. paſſ. ab ἐνίημι, immitto. Interdum ab ἐνέω, ſeu ἐνίημι. Th. ἕω. perf. paſſ. εἷμαι.

Ἔνεισι, inſunt, 3. plural. præſ. ind. ab ἔνειμι, inſum. Th. εἰμὶ, ſum.

Ἐνεῖχε, Jon. pro ἐνεῖχε, 3. ſing. imperf. ab ἐνέχω, in animo habeo.

Ἐνείχθην, latus ſum, Jon. pro ἠνέχθην, a. 1. paſſ. unde part. aor. 1. ἐνεχθεὶς, verbi ἐνείκω, Jon. pro φέρω, f. οἴσω, fero.

ἝΝΕΚΑ, & ἕνεκεν, propter, cauſa. adverbium regit genit. ἕνεκα σου, tua cauſa. q. ab ὃ, quaſi δι' ὃ, δι' ἣν αἰτίαν. Sicut quia Latinis a qui. vel q. ἓν ἔχω, unum habeo, ſive una res eſt, quamobrem hoc, vel illud faciam.

Ἐνέκειτο, inerat, 3. ſingul. imperf. ab ἔγκειμαι, complaceo, ab ἐν, & κεῖμαι, jaceo. f. κείσομαι.

Ἐνεκεκολάπτο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi ἐγκολάπτω, inſculpo. Th. κολάπτω, tundo. f. ψω. perf. paſſ. κεκόλαμμαι, ψαι, ται.

Ἐνεκεντρίσθην, ης, η, inſitus fui, a. 1. ind. paſſ. ab ἐγκεντρίζω, inſero. f. ίσω. p. ἐγκεκέντρικα. ab ἐν, & κέντρον, ſtimulus. Th. κεντέω, pungo.

Ἐνεκίσσων, 3. plur. imperf. act. verbi ἐγκισσάω, concipio.

Ἐνεκοπτόμην, impediebar, imperf. paſſ. ab ἐγκόπτω, impedio. f. ψω. a. 1. ἐνέκοψα. p. ἐγκέκοφα. ab ἐν, & κόπτω, ſcindo.

Ἐνεκότει, 3. ſingul. imperf. act. verbi ἐγκοτέω, odio habeo. Th. κότος, ου, ὁ, ira vetus.

Ἐνέγλυψα, ας, ε, a. 1. ind. act. vide ἐνεγλύφθην.

Ἐνέκρυψα, ας, ε, aor. 1. ind. act. ab ἐγκρύπτω, condo, inſero. p. ἐγκέκρυφα. Th. κρύπτω, occulo. f. ψω. præt. κέκρυφα.

Ἐνεκτέον, referendum, adjectiv. verbale a φέρω, fero. perf. paſſ. ἤνεγμαι, ξαι, κται.

Ἐνέκυρσα, incidi, & in 3. plur. ἐνέκυρσαν, a. 1. ind. act. verbi ἐγκύρω. vide ἐγκύρσας. Alii per ſyncop. dici volunt pro ἐνεκύρησα.

Ἐνελίπανον, a. 1. act. verbi ἐλλιπαίνω, ab ἐν, & λιπαίνω, pinguefacio. Them. λίπος, εος, τὸ, pinguedo.

Ἐνέμετο, vide in ἐνέμοντο.

Ἐνεμήθην, a. 1. paſſ. ab ἐν, & νέμω, tribuo, paſco. f. νεμῶ. p. νενέμηκα. a. 1. ἔνειμα.

Ἐνέμοντο, depaſcebantur, 3. plur. imperf. paſſ. verbi νέμω, paſco. f. μῶ.

Ἐνεμφύεσθαι, innaſci. Them. φύω, naſcor.

Ἐνενήκοντα, pro ἐννενήκοντα, nonaginta. Th. ἐννέα, novem.

Ἐνενῶτο, cogitaret, Jon. pro ἐνενόητο, per contract. 3. ſing. pluſq. perf. verbi νοέω. Th. νόος, mens.

Ἐνενῶντο, cogitaverant, pro ἐνενόηντο, 3. plural. pluſq. perf. paſſ. ejuſdem verbi.

Ἐνένιπε, Attic. reduplic. pro ἤνιπε, verbi ἐνίπτω, idem quod ἐνέπω, dico. Th. ἔπω, idem.

Ἐνενώκασι, per contract. Jon. pro ἐννενοήκασι, 3. plur. perf. activ. ab ἐν, & νοέω, cogito. Th. νόος.

Ἐνεοσσοποιήσατο, 3. ſing. a. 1. med. a νεοσσοποιέομαι, pullos excludo. a νεοσσός, ῦ, ὁ, pullus, & ποιέω, facio.

Ἐνεόχμωσε, innovavit, 3. ſing. a. 1. verbi νεοχμόω, ῶ, innovo. a νεοχμός, novus. Th. νέος, ου, ὁ, idem.

Ἐνεπάγησαν, 3. plur. a. 2. paſſ. ab ἐμπήγνυμι. ab ἐν, & πήγνυμι, ſeu πηγνύω, compingo. f. ξω.

Ἐνέπαιζον, illudebam, imperf. act. ἐνέπαιξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐμπαίζω, illudo. f. ξω. p. ἐμπέπαιχα. ab ἐν, & παίζω, ludo.

Ἐνεπαίχθην, a. 1. ind. paſſ. verbi ἐμπαίζω. vide ἐνέπαιζον.

Ἐνέπαξεν, infixit, Doric. pro ἐνέπηξεν, 3. ſingul. a. 1. ind. act. ab ἐμπήγνυμι, f. ήξω.

Ἐνεπεπορπήατο, Jon. pro ἐνεπεπόρπηντο, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. verbi πορπάω, vel πορπέω, fibulas adſtringo. Them. πόρπη, ἡ, fibula.

Ἐνέπεσον, ceciderunt, 3. plur. aor. 2. ind. act. verbi ἐμπίπτω. vide πίπτω, cado.

Ἐνεπήγνυ, 3. ſing. imperf. verbi ἐμπήγνυμι, infigo. ab ἐν, & πήγνυμι. f. ξω, compingo. Deſinentium in γνύω, vel γνυμι tempora formantur a finitis in γω.

Ἐνεπλήσθησαν, 3. plur. a. 1. paſſ. ἐνεπλήσθην, verbi ἐμπλήθω, impleo. fut. σω. p. ἐμπέπληκα. aor. 1. ἐνέπλησα. ab ἐν, & πλήθω, repleo. Them. πλέος, plenus.

Ἐνέπνευσαν, 3. plur. aor. 1. activi ab ἐμπνέω, inſpiro. ab ἐν, & πνέω, ſpiro. f. πνεύσω.

Ἐνεπνεύσθην, ης, η, aor. 1. ind. paſſ. ab ἐμπνέομαι, reſpiro, reviviſco. ab ἐν, & πνέω. f. πνεύσω, flo, ſpiro.

Ἐνεποιήσαντο, duxerunt, 3. plur. aor. 1. med. verbi ἐμποιέω, facio in. Thema ποιέω, facio.

Ἐνέποισι, Doric. pro ἐνέπουσι, dicunt, vocant, 3. plur. præſ. ind. ab ἐνέπω, pro καλῶ.

Ἐνέπρηθον, incendebant, 3. plur. imperf. ex ἐν, & πρήθω, f. σω, uro.

Ἐνέπρησα, ας, ε, incendi, a. 1. ind. act. verbi ἐμπρήθω, incendo. f. ήσω. p. ἐμπέπρηκα. Th. πρήθω, uro.

Ἐνέπτυσα, ας, ε, inſpui, a. 1. ind. act. ἐνεπτύσθην, a. 1. ind. paſſ. ab ἐμπτύω, inſpuo. fut. ύσω. p. ἐμπέπτυκα. ex ἐν, & πτύω, ſpuo.

Ἐνέπων, alloquens, præſ. part. ab ἐν, & ἔπω, dico. a. 2. εἶπον.

Ἐνεργάζομαι, operor, induco, efficio. ab ἐν, & ἐργάζομαι, quod vide.

Ἐνέργεια, ας, ἡ, actio, efficacia. ab ἐνεργής, efficax, ab ἐν, & ἔργον, ου, τὸ, opus.

Ἐνεργέω, ῶ, operor, intus efficio, ago. fut. ήσω. p. ἐνήργηκα. a. 1. ἐνήργησα. imperf. paſſ. ἐνηργεόμην, ούμην, έου, οῦ, έετο, εῖτο. ab ἐνεργής, έος, ὁ, ἡ, efficax. Th. ἔργον, opus.

Ἐνεργῆ, acc. ſing. ab ἐνεργής, έος, quod vide.

Ἐνέργημα, ατος, τὸ, facultas. a perf. paſſ. ἐνήργημαι, verbi ἐνεργέω, operor, quod vide.

Ἐνεργής, έος, ὁ, ἡ, efficax. ἐνεργός, ῦ, ὁ, operator. Them. ἔργον, ου, τὸ, opus.

Ἐνεργητικός, ή, όν, activus, a, um. ab ἐνεργής, quod ab ἔργον.

Ἐνεργός, ῦ, ὁ, ἡ, laboratus, ſtrenuus, efficax. Vide ἐνεργής.

Ἐνεργῶς, efficaciter, adverb. ab ἐνεργής, quod vide.

Ἔνερθε, & ἔνερθεν, infra, adverb. ab ἐν, & ἔρα, ας, ἡ, terra.

Ἔνεροι, mortui, manes. dat. plur. Jon. ἐνέροισι, ab ἔρα, terra.

Ἐνέρτερος, inferior, per ſyncop. pro ἐνερώτερος, ab eodem them.

Ἐνέρχεσθαι, Poet. pro εἰσέρχεσθαι, intrare, ingredi. Th. ἔρχομαι, venio.

Ἔνεσαν, 3. plur. aor. 2. ind. act. verbi ἐνίημι. ab ἐν & ἵημι, mitto. a. 2. ἧν. Alii volunt eſſe imperf. ab ἔνειμι, & per ſyſtolen dici pro ἐνῆσαν.

Ἐνέσαι, per ſyncop. pro ἐνέσεσθαι, f. 1. ab εἰμί, ſum.

Ἐνέστακτο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi ἐνστάζω, inſtillo. f. ξω. Th. στάζω, ſtillo.

Ἐνεστεῶτος, Jon. pro ἐνεστῶτος, genit. ſing. ab ἐνεστώς, quod vide.

Ἐνεστησάμην, a. 1. med. verbi ἐνίστημι. ab ἐν, & ἵστημι, ſto. fut. στήσω. aor. 2. ἔστην.

Ἐνεστώς, ῶτος, ὁ, καὶ τὸ, præſens. dat. ſing. ἐνεστῶτι, perf. part. per craſin pro ἐνεστηκώς. ab ἐν, & ἵστημι, ſto. f. στήσω. perf. ἕστηκα. a. 2. ἔστην.

Ἐνετειλάμην, ω, ατο, aor. 1. ind. med. verbi ἐντέλλομαι, mando, jubeo, cum dat. fut. ἐντελοῦμαι. præt. med. ἐντέταλκα, ab ἐν, & τέλλω, pro προστάσσω.

Ἐνετή, ῆς, ἡ, fibula. ab ἐνίημι, injicio. ab ἐν, & ἵημι, mitto.

Ἐνετύγχανον, ες, ε, imperf. verbi ἐντυγχάνω, adipiſcor. ab ἐν, & τυγχάνω. f. τεύξομαι, ſum. aor. 2. ἔτυχον.

Ἐνετύλιξε, 3. ſing. aor. 1. act. verbi ἐντυλίττω, involvo. f. ξω. præt. ἐντετύλιχα. ab ἐν, & τυλίττω, in modum culcitræ convolvo, quod a τύλη, ης, ἡ, culcitra. Them. τύλος, ου, ὁ, callus.

Ἐνέτυχον, ες, ε, aor. 2. ind. act. verbi ἐντυγχάνω, occurro alicui, interpello. f. ἐντεύξομαι. Them. τυγχάνω, ſum.

Ἐνεᾶ, acclamatio quædam, ab ἐν, & ἆ.

Ἐνεύδεν, Dor. pro ἐνεύδειν, in aliquo loco dormire. præſ. inf. ab ἐν, & εὕδω, f. εὑδήσω, dormio.

Ἐνευλογέω, benedico. f. ήσω. p. ἐνευλόγηκα. f. 1. paſſ. ἐνευλογηθήσομαι. ex ἐν, & εὐλογέω. Them. λέγω, dico.

Ἔνευσαν, natarunt, 3. plur. a. 1. act. verbi νέω. f. νεύσω.

Ἐνεφάνισα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἐμφανίζω. vide ἐνεφανίσθην.

Ἐνεφανίσθην, & in 3. plur. ἐνεφανίσθησαν, aor. 1. ind. paſſ. verbi ἐμφανίζω, conſpicuum me exhibeo, indico, oſtendo. f. ίσω. a. 1. ἐνεφάνισα, a. 1. imperat. ἐμφάνισον, άτω. aor. 1. inf. paſſ. ἐμφανισθῆναι.

Ἐνεφορεῖτο, ſatiabatur, 3. ſing. imperf. verbi ἐμφορέομαι, repleor. quod ab ἐμφορέω, importo. Them. φέρω, fero.

Ἐνέφραξαν, obſtruxerunt. 3. plur. aor. 1. ind. act. a φράσσω, obturo. f. ξω.

Ἐνεφύσησα, ας, ε, a. 1. verbi ἐμφυσάω, afflo. fut. ήσω. p. ἐμπεφύσηκα. ab ἐν, & φυσάω, flo.

Ἕνεχ᾽, pro ἕνεκα, ob ſequentem aſpirat. propter, gratia.

Ἐνέχεα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἐγχέω, infundo. ex ἐν, & χέω, fundo. f. χέσω, & χεύσω. a. 1. ἔχευσα, & ἔχεα.

Ἐνέχεεν, 3. ſing. a. 1. vel imperf. verbi ἐγχέω, infundo. vide ἐνέχεα.

Ἐνεχείρει, 3. ſing. imperf. act. verbi ἐγχειρέω, molior. f. ήσω. aor. 1. ἐνεχείρησα, ας, ε. ab ἐν, & χείρ, manus.

Ἐνέχεσθαι, detineri, implicari. ab ἐν, & ἔχω, teneo.

Ἐνεχθεῖσα, aor. 1. part. paſſ. f. g. verbi φέρω, fero. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα. a. 1. paſſ. ἠνέχθην. a. 1. inf. paſſ. ἐνεχθῆναι.

Ἐνεχθῆναι, a. 1. inf. paſſ. vide in ἐνεχθεῖσα.

Ἐνέχραε, 3. ſing. aor. 2. verbi ἐγχράω, infligo. ab ἐν, & χράω, commodo.

Ἐνέχω, immineo, cum dat. f. ἐνέξω. imperf. ἐνεῖχον, ες, ε, ab ἐν, & ἔχω, habeo.

Ἔνη, ης, ἡ, novilunium. Them. ἔνος, ου, ὁ, ſeu ἔνος, vel ἔνιος, ου, ὁ, annus.

Ἐνηβητήρια, τὰ, loca amœna, in quibus juvenes voluptatibus indulgent. Ex ἐν, & ἡβητήριον, locus amœnus. Th. ἥβη, pubes.

Ἐνήδρευον, inſidias collocabam, imperf. ab ἐνεδρεύω, inſidior. ab ἐν, & ἕδρα, ας, ἡ, ſeſſio. Th. ἕζω, ſedeo.

Ἐνήεια, ας, ἡ, benignitas. ab ἐνηής, έος, ὁ, ἡ, benignus, mitis. Th. ἐύς, ἐέος, ὁ, bonus.

Ἐνῆεν, Poet. pro ἐνῆν, inerat, imperf. verbi ἔνειμι, inſum. Th. εἰμί, ſum.

Ἐνηέος, placidæ, genit. ſing. ab ἐνηής, quod vide.

Ἐνηής, έος, ὁ, ἡ, benignus, placidus. ab ἐύς, ἐέος, ὁ, bonus.

Ἐνεθῆναι, immiſſum eſſe, aor. 1. inf. paſſ. ab ἐνέθην, aor. 1. paſſ. verbi ἐνίημι, immitto. ab ἐν, & ἵημι, mitto.

Ἐνῆκα, ας, ε, immiſi, a. 1. ind. activ. ab ἐνίημι. ab eodem them.

Ἐνήλατα, ligna recta, in quæ deſiguntur, & adiguntur gradus ſcalæ. ab ἐν, & ἐλαύνω, agito.

Ἐνήμενος, ου, ὁ, inſidens. Poet. pro ἐγκαθεζόμενος, quod ex ἐν, & ἧμαι, ſedeo.

Ἐνῆν, imperf. verbi ἔνειμι, inſum. ab ἐν, & εἰμί, ſum.

Ἐνήνοθα, florui, perf. med. verbi ἐνανθέω, ex ἐν, & ἀνθέω, floreo. f. ήσω. præt. med. ἤνθα, & inſerto ο, ἤνοθα. Th. ἄνθος, εος, τὸ, flos.

Ἐνήνοχα, tuli. præt. med. Attic. verbi φέρω, fero. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα. p. m. ἤνοχα, & Att. ἐνήνοχα.

Ἐνήρατο, interfecit, 3. ſing. aor. 1. med. verbi ἐναίρω, occido. f. αρῶ. a. 1. ἐνῆρα. ab ἐν, & αἴρω, tollo.

Ἔνησα, nevi, a. 1. ind. act. a νέω, neo. f. νήσω. p. νένηκα.

[illegible], inerant, 3. pl. imperf. verbi [illegible] inſum. imperf. ἐνῆν. Th. εἰμί, ſum.

Ἐνήσειν, jaculaturum eſſe, f. 1. inf. ab ἐνίημι. f. ἐνήσω. ab ἐν, & ἵημι, mitto.

Ἔνθ᾽, pro ἔνθα, hic, illic. & Dor. ἔνθε, pro ἐλθέ, veni.

ἜΝΘΑ, adverb. hic, ibi, illic. quaſi ab ἐν.

ἐν. Ἔνθα, καὶ ἔνθα, hic, & illic. Hom. id eſt, σποράδην, ſparſim. ἐνθάδε, hic, illic. ἐνθάπερ, idem. ἔνθεν, & ἐνθένδε, hinc, illinc. ἐνταῦθα, idem quod ἔνθα.
Ἔνθακα, tunc, ibi, adv. ab ἔνθα.
Ἐνθαῦτα, Jon. pro ἐνταῦθα, hic, tunc. quod vide.
Ἐνθεάζειν, divino ſpiritu afflatum eſſe. ab ἔνθεος, in quo Deus eſt. Th. θεός, Deus.
Ἐνθέμεν, ἐνθέμεναι, Jonic. & Dor. pro ἐνθεῖναι, inſerere, a. 2. inf. act. ἐνθέμενος, aor. 2. part. med. ab ἐν, & τίθημι, pono. f. θήσω. a. 2. ἔθην.
Ἔνθεν, ἐνθένδε, & ἐντεῦθεν, hinc, adv. de loco. Th. ἔνθα, hic, illic.
Ἔνθεο, pro ἐνέθεσο, ſeu ἐνέθου, impoſuiſti, 2. ſing. a. 2. ind. med. Vel eſt a. 2. imperat. med. Jon. pro ἔνθεσο, verbi ἐντίθημι, concipio, impono. ab ἐν, & τίθημι, pono.
Ἔνθες, impone, a. 2. imperat. act. verbi ἐντίθημι, impono. aor. 2. ἐνέθην. ab eodem them.
Ἔνθετος, ου, ὁ, inſitus, ab ἐντίθημι, quod ab eodem them.
Ἐνθεῦτεν, Jon. pro ἐντεῦθεν, hinc, illinc, quod vide.
Ἔνθῃς, Dor. pro ἔλθῃς, veneris, 2. ſing. a. 2. ſub. act. ab ἔρχομαι, venio. Sic ἔνθοι, Dor. pro ἔλθοι, 3. ſing. aor. 2. opt. act.
Ἔνθορον, inſilui, pro ἐνέθορον, a. 2. act. verbi ἐνθορέω, inſilio. ab ἐν, & θόρω, ſeu θορέω, ſalio.
Ἔνθου, vel pro ἐνέθου, 2. ſing. a. 2. ind. med. Attic. ab ἐνεθέμην. vel eſt aor. 2. imperat. med. ab ἐν, & τίθημι, pono.
Ἐνθρέψασθαι, inſerere, aor. 1. inf. med. ἐνθρέψασθαι, 2. ſing. a. 1. med. ind. ab ἐντρέφω, idem quod τρέφω, alo. f. θρέψω. a. 2. ἔτραφον. præt. med. ἐντέτροφα.
Ἐνθυμέομαι, οῦμαι, cogito, mente agito, & verſo. f. ἐνθυμήσομαι. perf. ἐντεθύμημαι. aor. 1. paſſ. ἐνεθυμήθην, ης, η. ab ἔνθυμος, ου, ὁ, ἡ, qui eſt animo præſenti. Th. θυμός, οῦ, ὁ, animus, mens.
Ἐνθυμηθῆναι, aor. 1. inf. paſſ. ἐνθυμηθῶσι, 3. plur. a. 1. ſub. paſſ. ab ἐνθυμέομαι, quod vide.
Ἐνθύμημα, ατος, τὸ, & ἐνθύμησις, εως, ἡ, cogitatio. ἐνθύμιον, ου, τὸ, idem, & id, quod in animo verſatur. ab eodem them.
Ἔνθω, veniam, Dor. pro ἔλθω, a. 2. ſub. Sic ἐνθών, veniens, Dor. pro ἐλθών, profectus, a. 2. part. verbi ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι.
Ἔνι, per apocopen Jon. pro ἔνεστι, licet, vel pro ἔνεισι, inſunt, ab ἔνειμι, inſum. Th. εἰμί, ſum.
Ἐνὶ, in, Poet. pro ἐν. Sed ἑνὶ, uni, dat. ſing. ab εἷς, μία, ἕν, unus, a, um.
Ἐνιαύσια, adv. quotannis. ab ἐνιαύσιος, ου, ὁ, ἡ, annuus. Th. ἐνιαυτός, οῦ, ὁ, annus.
ἘΝΙΑΥΤΟ'Σ, οῦ, ὁ, annus. q. d. ἀπὸ τοῦ ἐν ἑαυτῷ ἰέναι, quod in ſe recurrat, & redeat. vel quaſi ἐν ἑαυτῷ, in ſeipſo: quod ejus quaſi cauda ori ſuo inſeritur. vel refer ad ἐν, & ἰαύω, moror, tero. inde ἐνιαύσιος, annuus.
Ἐνιαχοῦ, nonnullis in locis, aut partibus. idem quod ἐνιαχῆ, alicubi. Th. ἔνιοι, aliqui.
Ἐνίδρυς, υος, ἡ, lutra. credo legend. ἐνυδρίς, διὰ τὸ ἐν τῷ ὕδατι ζῆν. quod in aqua vivat.
Ἐνιδών, a. 2. part. verbi ἐνοράω. Th. εἴδω, video.
Ἐνίει, 3. ſing. imperf. verbi ἐνίημι, tanquam ab ἐνιέω. Th. ἵημι, mitto, vel ἕω.
Ἐνίει, iniit, 3. ſing. ab ἔνιον, ες, ε, a. 2. verbi ἔνειμι: ab ἐν, & εἶμι, eo.
Ἐνιέναι, præſ. inf. ut & ἐνιείς, præſ. part. verbi ἐνίημι, immitto, inſicio. Th. ἵημι, vel ἕω, mitto.
Ἐνίετε, immittite, 2. plur. imperat. præſ. ab ἵεθι, ἱέω. ab eodem them.
Ἐνίημι, immitto. imperf. ἐνίην, aor. 2. ἐνῆν.
Ἐνίκα, vincebat, 3. ſing. imperf. ut & in 3. plur. ἐνίκων, verbi νικάω, vinco. f. ήσω. p. νενίκηκα.
Ἐνικάτθεο, repone, pro ἐγκατάθεσο, vel ἐγκατάθου, Poet. & Ionic. aor. 2. imp. med. verbi ἐγκατατίθημι, quod ex ἐν, κατὰ, & τίθημι, pono.
Ἐνικλάω, infringo. ab ἐνὶ, Poet. pro ἐν, & κλάω, frango.
ἘΝΙΟΙ, ων, οἱ, aliqui, nonnulli. quaſi ἔνι, pro εἰσὶν οἱ, ſunt qui. Hinc ἐνίοτε, interdum. ἐνιαχοῦ, alicubi.
Ἐνιπά, ᾶς, ἁ, Dor. pro ἐνιπή, quod vide.
Ἐνιπή, ῆς, ἡ, increpatio. ab ἐνίπτω, objurgo. quod ab ἐν, & ἔπω, dico.
Ἐνιπρήθω, Poet. pro ἐμπρήθω. Th. πρήθω, uro.
Ἐνίπτω, dico, objurgo. ab ἐν, & ἔπω, dico, & pro ἐνέπω, indico; declaro.
Ἐνισκίμπτω, innitor, incumbo, pro ἐνσκίμπτω, Poet. Th. σκίμπτω, nitor, incumbo.
Ἐνίσπε, dixit, a. 2. verbi ἐνισπέω. Vel ἐνισπεῖν, præſ. inf. pro ἐνέπειν. Thema ἔπω, dico.
Ἐνισσέμεν, terrere, inf. Dor. pro ἐνίσσειν, verbi ἐνίσσω, quod ab ἔπω, dico.
Ἐνίστανται, ſuſtinent, 3. plur. ind. paſſ. ab ἐνίστημι, quod vide.
Ἐνίστημι, inſto, impendeo, immineo. fut. ἐνστήσω. p. ἐνέστηκα. perf. part. ἐνεστηκώς, ότος, ὁ, & per craſin ἐνεστώς, ῶτος, ὁ, & in f. g. ἐνεστῶσα, & in plur. n. g. τὰ ἐνεστῶτα, præſentia. aor. 2. act. ἐνέστην. f. 1. med. ἐνστήσομαι. ab ἐν, & ἵστημι, ſto.
Ἐνίσχειν, Jon. pro κατέχειν, impedire. ex ἴσχω, pro ἔχω, teneo.
Ἐνισχύω, corroboro. f. ύσω. p. ἐνίσχυκα. aor. 1. ἐνίσχυσα. ab ἐν, & ἰσχύω, poſſum. Th. ἰσχύς, ύος, ἡ, robur.
Ἐνναετήρω, dual. num. ab ἐνναετήρος, ου, ὁ, novennis. ab ἐννέα, novem, & ἔτος, εος, τὸ, annus.
Ἐνναετής, έος, ὁ, ἡ, novennis. ἐνναέτες, adverb. per novem annos. pro quo & εἰνάετες, ab ἐννέα, novem, & ἔτος, εος, τὸ, annus.
Ἐνναίρειν, præſ. inf. Poetic. pro ἐναίρειν, verbi ἐναίρω, occido.
Ἐννάτῃ, nonæ, dat. ſing. f. g. ab ἔννατος, η, ον. Th. ἐννέα, novem.
Ἔννατος, η, ον, nonus, a, um. ab ἐννέα, novem.
ἘΝΝΕ'Α, οἱ, αἱ, τὰ, novem, ἄκλιτον. quia novenarius inter numeros digit. eſt noviſſimus, ab ἔνος, vetus. Hinc ἔννατος, nonus.
Ἐννεάβοιος, ου, ὁ, ἡ, novem boum, ſeu ejus nominis nummum pretium valens. a βοῦς, bos, & ἐννέα, novem.
Ἐννεάνυχες, & εἰνάνυχες, adverb. per novem noctes. ab ἐννέα, novem, & νύξ, nox.
Ἐννεάφωνος, ὁ, ἡ, novem voces habens. epithet. fiſtulæ. ex ἐννέα, novem, & φωνή, vox.
Ἐννεακισχίλιοι, novem millia. ab ἐννέα, & χίλιοι, mille.
Ἐνενήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, nonaginta, ἄκλιτον. Ex ἐννέα, novem, & ήκοντα, vel ήκοντα, eſt terminatio numerorum creſcentium per decem, ut in lingua Latina, ginta. Sic κόσιοι, eſt terminatio eorum, qui creſcunt per centum, &c.
Ἐννεός, οῦ, ὁ, attonitus. quaſi ἐνανός, ex ἐν, & αὔω, clamo. in quo vox præ metu, & ſtupore ſuppreſſa.
Ἔννεπε, dixit, aor. 2. Poet. & Jon. pro ἔνεπε. Sic ἐννέπετε, dicite, Poet. pro ἐνέπετε, præſ. imper. ab ἐνέπω. ab ἐν, & ἔπω, dico. a. 1. εἶπα. a. 2. εἶπον.
Ἐννέπεισα, ας, ἁ, Dor. & Poet. pro ἐννέπουσα, ης, ἡ, locuta. vide ἔννεπε.
Ἐννεσίῃσι, dat. plur. Jon. & Poet. pro ἐννεσίαις, ab ἐννεσία, ας, ἡ, conſilium. ab ἔνεσις, immiſſio, quod ab ἐνίημι, immitto. Th. ἵημι, mitto.
Ἐννεύω, innuo, nutu ſignifico. imperf. ἐνένευον. fut. ἐννεύσω. p. ἐννένευκα. a. 1. ἐνένευσα. Th. νεύω, innuo.
Ἐννέωρος, ου, ὁ, ἡ, novennis. ab ἐννέα, novem, & ὥρα, ας, ἡ, annus, hora. Vel unoquoque anno ſolitus. ab ἔνος, & ὥρα.
Ἐννῆμαρ, adverb. per novem dies. ab ἐννέα, novem, & ἦμαρ, τὸ, dies, Poet. pro ἡμέρα.
Ἔννηφιν, perendinum. ab ἔνη, ſeu ἔννη, pro ἔνη, vetus, ſcil. ἡμέρα, dies, φι eſt paragoge Poet. Th. ἔνος, ſeu ἔνος, annus.
Ἐννόησα, ας, ε, Poet. pro ἐνόησα, ſenſi, aor. 1. ind. act. verbi νοέω, cogito. Th. νόος, νοῦς, ὁ, mens.
Ἔννοια, ας, ἡ, cogitatio. ab ἔννοος, ου, ὁ, ἡ, cordatus. quod ab ἐν, & νόος, οῦς, ὁ, mens.
Ἐννόμως, legitime, adv. vide in ἔννομος.
Ἔννομος, ου, ὁ, legitimus, ſubjectus legi. ab ἐν, & νόμος, lex. Th. νέμω, tribuo. p. m. νένομα.
Ἐννοσίγαιος... Ἐννοσίδας...

Ἐννοσίμεν, Dor. pro ἐννόσαι, aor. 1. inf. verbi ἐνόθω, habente ν, gemin. metri gratia. vide ἐνόθω.
Ἐννοσίγαιος, ου, ὁ, Neptunus, terræ quaſſator, ab ἐνόω, moveo. quod ab εἷς, ἑνός, unus, & γαῖα, terra.
Ἐννοσίδας, α, ὁ, Dor. & Poet. ab ἐνόθω, pro κινῶ, moveo, & τὴν δᾶν, pro γῆν, terram.
Ἐννυτο, 3. ſing. imperf. ab ἕννυμαι. vide in ἐνδύω, induo.
Ἐννύχιος, ſeu ἔννυχος, ου, ον, nocturnus, a, um. ab ἐν, & νύξ, νυκτός, ἡ, nox.
Ἔννυχος, nocturnus. hinc ἔννυχον, adv. noctu, multa nocte. ab ἐν, & νύξ, nox.
Ἐννυχώτερον, maturius, comparat. ab ἔννυχον, noctu. vide ἔννυχος.
Ἐννύω, & ἕννυμι, induo. Thema ἕω, idem.
Ἐννώσας, Jon. pro ἐννοήσας, a. 1. part. verbi ἐννοέω, mente concipio. ab ἐν, & νόος, νοῦς, ὁ, mens.
Ἐνόησα, ας, ε, cognovi, a. 1. ind. act. verbi νοέω, cogito. f. ήσω. ab eod. them.
Ἐνόθω, Grammaticis dicitur thema nominis ἔνοσις, id eſt, motio, agitatio. unde Neptuni epitheton, ἐνοσίγαιος. Heſych. ἐνοσίμεν, ἐπιπλῆσαι.
Ἐνοικειῶσαι, a. 1. inf. act. ab ἐνοικειόω, familiarem reddo. ab ἐν, & οἶκος, ου, ὁ, domus.
Ἐνοικέω, inhabito. fut. ήσω. p. ἐνῴκηκα. a. 1. ἐνῴκησα. præſ. part. ἐνοικέων, ῶν, έουσα, οῦσα, έον, οῦν. ab ἐν, & οἰκέω, habito. Th. οἶκος, ου, ὁ, domus.
Ἐνοίκιον, locatæ domus (οἴκου) penſio.
Ἐνομίζοντο, 3. plur. imperf. paſs. verbi νομίζω, exiſtimo. fut. ίσω. p. νενόμικα. a. 2. ἐνόμιζον. quod a νόμος, ου, ὁ, lex.
Ἐνωμίλησε, uſus eſt conſuetudine, aor. 1. ind. act. ab ἐνομιλέω, in conſuetudine ſum alicujus. ab ἐν, & ὅμιλος, ου, ὁ, cœtus, turba.
Ἐνόντα, τὰ, quæ penes vos ſunt, præſ. part. ab ἔνειμι, inſum, quod vide.
Ἐνόπη, ης, ἡ, Enope, nomen propr. filiæ.
Ἐνοπή, ῆς, ἡ, clamor. ab ἐνέπω, dico. Th. ἔπω, idem.
Ἐνόπλιοι, ων, οἱ, armati. ab ἐν, & ὅπλον, ου, τὸ, arma.
Ἐνοπλισώμεθα, 1. plur. a. 1. ſub. paſs. ab ἐνοπλίζομαι, armis ornor. ab ἐν, & ὅπλον, ου, τὸ, arma.

Ἐνορῶν,

Ἐνορᾷν, inſpicere, animadvertere. Ex ἐν, & ὁράω, video.

Ἐνόρκιος λόγος, verbum jurejurando firmatum. ab ἐν, & ὅρκος, ου, ὁ, jusjurandum.

Ἐνόρχας, α, ὁ, Dor. pro ἐνόρχης, idem quod ἔνορχος, quod vide.

Ἐνορχέων, genit. plur. ab ἐνόρχης. genit. plur. ἐνορχῶν, & Jon. ἐνορχέων.

Ἔνορχος, & ἔνορχις, teſticulos habens. ab ἐν, & ὄρχις, εως, ὁ, teſticulus.

ἜΝΟΣ, & ἔνος, vel ἦνος, ſeu ἕνος, ου, ὁ, annus. quia ἔστι νέος, ſcil. vetere anno prætcrlapſo, annus emergit novus. Sed ἔνος, η, ον, annuus. ἔνη, καὶ νέα, ultima dies lunaris menſis, quaſi vetus, & nova.

Ἐνόσει, 3. ſingul. imperf. act. à νοσέω, ægroto. f. ήσω. p. νενόσηκα. Th. νόσος, ου, ἡ, morbus.

Ἔνοσις, εως, ἡ, motus. ab ἐνόω, moveo. Th. εἷς, ἑνὸς, unus.

Ἐνοσίχθων, terræ quaſſator. Neptuni epith. quod ab ἐνόω, moveo, quatio. Them. εἷς, unus, & χθὼν, terra.

Ἐνόσουν, 1. ſing. vel 3. plur. imperf. act. verbi νοσέω, ægroto. Th. νόσος, ου, ἡ, morbus.

Ἑνότης, ητος, ἡ, unitas, ab εἷς, ἑνὸς, unus.

Ἐνοσφίσθησαν, ſeparati ſunt, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. ἐνοσφίσατο, 3. ſing. a. 1. med. a νοσφίζω. fut. ίσω. p. νενόσφικα. Th. νόσφι, ſeorſum.

Ἐνοχλοῦσι, 3. plur. præſ. ind. activ. ab ἐνοχλέω, turbo, moleſtus ſum. f. ήσω. p. ἠνώχληκα. ab ἐν, & ὀχλέω, idem. Them. ὄχλος, ου, ὁ, turba, multitudo.

Ἔνοχος, ου, ὁ, ἡ, obſtrictus, obnoxius. ab ἐνέχομαι, obſtringor. ab ἐν, & ἔχω, habeo.

Ἐνσκήπτειν, ingruere, cum impetu ferri, de fulmine proprie. Th. σκήπτω, cado, ruo.

Ἐνστέλλειν, Jon. pro ἐνδύειν, induere, veſtire. Th. στέλλω, amicio, orno.

Ἐνστρέφομαι, ῃ, εται, inverto. f. ψομαι. ab ἐν, & στρέφω, verto. f. ψω. aor. 2. ἔστραφον.

Ἐνσχερῶ, vide σχερῷ, Poet. adverb. pro ἐφεξῆς, deinceps, ordine, prope.

Ἐντακείς, aor. 2. part. paſſ. ab ἐντήκω, liquefactum inſtillo. ab ἐν, & τήκω, Dor. τάκω, liquefacio. f. ξω.

Ἐνταλθείς, aor. 1. part. paſſ. ab ἐντέλλω, faciendum injungo. perf. paſſ. ἐντέταλμαι. præt. med. ἐντέταλα. ab ἐν, & τέλλω.

Ἔνταλμα, ατος, τὸ, mandatum. vide ἐνταλθείς, ab ἐντέλλω.

Ἐντανύειν, intendere. Ex ἐν, & τανύω, idem quod Th. τείνω, tendo.

Ἐνταῦθα, & ἐνταυθοῖ, hic, illic. ἐν τούτῳ τόπῳ. ἐντεῦθεν, hinc. Jon. ἐνθαῦτα, & ἐνθεῦτεν. Th. ἔνθα, hic, ibi.

Ἐνταφιάζω, funero, ad ſepulturam corpus compono. fut. άσω. p. ἐντεταφίακα. perf. paſſ. ἐντεταφίασμαι. ab ἐν, & ταφὴ, ῆς, ἡ, ſepultura. Th. θάπτω, ſepelio.

Ἐνταφιάσαι, a. 1. inf. act. vide in ἐνταφιάζω.

Ἐνταφιασμός, ῦ, ὁ, funeratio. ἐνταφιαστής, οῦ, ὁ, funerator. ab ἐνταφιάζω, quod vide.

Ἐντάφιον, ου, τὸ, funus. a ταφὴ, ſepultura, quod a θάπτω, ſepelio.

Ἔντε, pro ἔντεα, arma, quod vide.

ἘΝΤΕΑ, τὰ, & per contract. ἔντη, arma, vaſa convivalia. q. ab ἐντύω, inſtruo. vel q. ἀντία, oppoſita.

Ἐνταλάμενος, aor. 1. part. med. verbi ἐντέλλομαι, mando, jubeo. quod vide.

Ἐντελεῖται, 3. ſing. f. 1. med. ἐντελοῦμαι. vide ἐντέλλομαι.

Ἐντελής, ἐος, ὁ, ἡ, perfectus. a τέλος, εος, τὸ, perfectio.

Ἐντελεχής, perfectus. vide ἐντελέχεια.

Ἐντέλλομαι, mando, jubeo, cum dat. f. med. ἐντελοῦμαι. perf. paſſ. ἐντέταλμαι, σαι, ται. a. 1. med. ἐνετειλάμην, ω, ατο. præt. med. ἐντέταλα. ab ἐν, & τέλλω, ſum, fio.

Ἔντερον, ου, τὸ, inteſtinum. ab ἐντὸς, intus, intra.

Ἔντεσι, dat. pl. ab ἔντεα, ἔντη, τὰ, arma.

Ἐντεσιεργός, ῦ, ὁ, armorum opifex. ab ἔντεα, arma, & ἔργον, ου, τὸ, opus. Sed ἐντεσίεργος, epithet. eſt mulorum, ſubjugalis. forte ab εἴργω, arceo, & ἔντεα, τὰ, vaſa.

Ἐντέταλται, 3. ſing. perf. paſſ. ab ἐντέλλομαι, mando, jubeo. fut. ἐντελοῦμαι. perf. ἐντέταλμαι, σαι, ται. ab ἐν, & τέλλω, mando.

Ἐντεταμένος, η, ον, intentus, a, um, perf. paſſ. verbi ἐντείνω, intendo. vide ἐντέταται.

Ἐντεταμένως, adv. vehementer. deriv. ab ἐντεταμένος, quod vide.

Ἐντέταται, 3. ſingul. perf. paſſ. verbi ἐντείνω, intendo, pulſo. ab ἐν, & τείνω, tendo. f. νῶ. p. τέτακα.

Ἐντετύχηκα, perf. act. verbi ἐντυγχάνω, adipiſcor, invenio. ab ἐν, & τυγχάνω, ſum. f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον.

Ἐντεῦθεν, hinc, illinc, adverb. loci. Th. ἔνθα, hic, illic.

Ἔντευξις, εως, ἡ, interpellatio. in nom. plur. ἐντεύξεις. ab ἐντυγχάνω, intercedo. Th. τυγχάνω, ſum.

Ἐντί, ſunt, Doric. pro εἰσὶ, & ἐστὶ, ab εἰμὶ, ſum.

Ἔντιμος, ου, ὁ, ἡ, pretioſus. compar. ἐντιμότερος, dignior. ab ἐν, & τιμὴ, ῆς, ἡ, pretium. Them. τίω, honoro.

Ἔντο, miſerunt, 3. plur. ab ἕμην, aor. 2. med. verbi ἵημι, mitto. f. ἥσω. a. 2. ἧν.

Ἐντολή, ῆς, ἡ, mandatum. ab ἐντέλλομαι, mandatum impono. p. m. ἐντέτολα. ab ἐν, & τέλλω, mando.

Ἔντομα, ων, τὰ, inſecta. tum inciſiones, victimæ. Ex ἐν, & τέμνω, ſeco. præt. med. τέτομα.

Ἔντομος, ὁ, ἡ, exſectus, caſtratus. ab eodem them.

Ἔντονος, ὁ, ἡ, intentus, acer, vehemens. Ex ἐν, & τείνω, tendo. p. m. τέτονα.

Ἐντόπιος, ου, ὁ, ἡ, inquilinus, ejus loci incola. q. d. ὁ ἐν τόπῳ ὤν.

ἘΝΤΟΣ, intus, intra, adverb. hinc ἔντοθι, & ἔντοσθε, pro eodem. q. ab ἐν, in. Intus Latin. fit liquido ex Græco ἐντός.

Ἐντράπελος, ου, ὁ, illiberalis, turpis, quod quilibet averſari debet. vide εὐτράπελος. Th. τρέπω, verto.

Ἐντραπῇ, erubeſcat, 3. ſing. a. 2. ſub. paſſ. ἐντραπήσομαι, ῃ, εται, ſut. 2. paſſ. verbi ἐντρέπω, quod vide.

Ἐντρέπετε, revertere, præſ. imperat. act. vide ἐντρέπω.

Ἐντρέπω, pudore afficio, quaſi facio, ut quis faciem avertat. f. ἐντρέψω. p. ἐντέτροφα. a. 2. ἐνέτραπον. præſ. paſſ. ἐντρέπομαι, revereor. imperf. ἐνετρεπόμην, ου, ετο. aor. 2. paſſ. ἐνετράπην. ab ἐν, & τρέπω, verto.

Ἐντρέφω, innutrio. f. ἐνθρέψω. præt. ἐντέτροφα. præſ. paſſ. ἐντρέφομαι. ab ἐν, & τρέφω, alo. f. ψω. a. 2. ἔτραφον. p. m. τέτροφα.

Ἐντρέχω, incurro, convenio, quadro, inhæreo. Hinc ἐντρεχής, eſſet appoſitus, celer ingenio, promptus, diligens, ſolers.

Ἐντρέχεια, inſtantia, ſolertia, ſtrenuitas. κακεντρεχής, ad malum acutus, verſutus. ab ἐν, & τρέχω, curro. f. θρέξω. p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα.

Ἔντριτος, & ον, triplex. ab ἐν, & τρίτος, tertius. Ἔντριτος, ſubſtant. eſt mediator inter duos. Gl. Phil. ſequeſter, μεσίτης.

Ἔντρομος, ου, ὁ, ἡ, tremefactus. ex ἐν, & τρόμος, ου, ὁ, tremor. a τρέμω. p. m. τέτρομα. Th. τρέω, tremo.

Ἐντροπαλίζω, reſpecto reflectens inter eundum. a τροπαλίζω, idem quod τρέπω, verto.

Ἐντροπή, ῆς, ἡ, verecundia, pudor, a p. m. ἐντέτροπα, verbi ἐντρέπομαι, vide ἐντρέπω.

Ἐντρυφάω, ῶ, oblecto me. f. ήσω. p. ἐντετρύφηκα. ab ἐν, & τρυφή, ῆς, ἡ, mollities. Th. θρύπτω, frango.

Ἐντυγχάνω, occurro alicui, adeo aliquem precandi cauſa, interpello, nanciſcor. f. ἐντεύξομαι. a. 2. ἐνέτυχον. ab ἐν, & τυγχάνω, ſum.

Ἔντυε, parabat, Jon. pro ἤντυε, verbi ἐντύω, armo, inſtruo. ab ἔντεα, τὰ, arma.

Ἐντυλίσσω, involvo. f. ίξω. p. ἐντετύλιχα. a. 1. ἐνετύλιξα. perf. paſſ. ἐντετύλιγμαι. quod ab ἐν, & τυλίσσω, in modum culcitræ involvo. quod a τύλη, ης, ἡ, culcitra, ſtragulum.

Ἐντύνασθαι, a. 1. inf. med. ab ἐντύνω, ἐντύω, apparo. Th. ἔντεα, τὰ, arma.

Ἔντυνον, para, a. 1. imperat. act. ab eodem them.

Ἐντυπάς, adv. impreſſo corporis veſtigio. obvolutim. ab ἔντυπος, impreſſus. quod ab ἐν, & τύπτω, f. ψω, verbero.

Ἐντυπόω, imprimo, inſculpo. fut. ώσω. p. ἐντετύπωκα. præt. paſſ. ἐντετύπωμαι. ab ἐν, & τύπος, veſtigium, nota, quod a τύπτω, verbero.

Ἐντύω, & ἐντύνω, inſtruo, apparo. Th. ἔντεα, τὰ, arma. Alii ab ἐντός. In apparatu enim aliquid in loca vacua inditur, ſive intromittitur.

Ἐνυαλίοιο, gen. Jon. ab ἐνυάλιος, ου, ὁ, Mars, Martius. Th. Ἐνυώ, οῦς, ἡ, Bellona.

Ἐνυβρίζω, contumelia afficio. fut. ίσω. præt. ἐνύβρικα. a. 1. ἐνύβρισα. aor. 1. part. act. ἐνυβρίσας, αντος. ab ἐν, & ὕβρις, εως, ἡ, contumelia.

Ἐνυεύς, έος, ὁ, Enyeus, nomen propr. viri.

Ἐνυμφοκόμησε, ſponſam ornavit, a. 1. act. 3. ſingul. verbi νυμφοκομέω. ex νύμφη, ης, ἡ, ſponſa, & κομέω, orno.

Ἔνυξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi νύσσω, vel ττω, fodio, punctim cædo. fut. ξω. p. νένυχα.

Ἐνυπνιάζω, ſomnio. f. άσω. p. ἐνυπνίακα. f. 1. paſſ. ἐνυπνιασθήσομαι. ἐνυπνιάσθην, a. 1. paſſ. ab ἐν, & ὕπνος, ου, ὁ, ſomnus.

Ἐνύπνιον, ου, τὸ, inſomnium. Accipitur etiam adverb. per ſomnum. ab ἐν, & ὕπνος, ου, ὁ, ſomnus.

Ἐνύσταξε, ας, ε, a. 1. ind. act. a νυστάζω, nicto, præ ſomno capite nuto. fut. ξω. præt. νενύσταχα. Dicitur νυστάζω, pro νευστάζω, a νεύω, nuo.

Ἔνυστρον, ου, τὸ, magnum inteſtinum, quia ἐν ὑστέρῳ, in poſtremo corporis.

Ἐνυφαντός, ῦ, ὁ, intextus. ex ἐν, in, & ὑφαίνω, texo. Th. ὑφάω, idem.

ἘΝΥΩ, όος, οῦς, ἡ, Bellona, Dea bellica. Hinc Ἐνυάλιος, ου, ὁ, Mars. quaſi ab ἐνύω, perimo, quod ex ἔνω, Etym. pro φένω, & ex eo fit per aphæreſin.

Ἐνχερῷ, Poet. perpetua ſerie. Simpliciter dicitur χερῷ, quod vide.

Ἐνώμα, quatiebat, 3. ſing. imperf. verbi νωμάω. Th. νέμω, diſtribuo.

Ἐνωπῇ, manifeſte, coram. Dativus adverbialiter uſurpatus. ab ἐνωπή, ῆς, ἡ, aſpectus. ab ἐν, & ὤψ, ὁ, oculus. Th. ὄπτομαι, video.

Ἐνώπια, τὰ, parietes domus, qui ſunt e regione januæ. ab ἐνωπή, aſpectus. Th. ὄπτομαι, video.

Ἐνώπιον, adverb. in conſpectu, coram. ἐνώπιος, ου, ὁ, qui in alicujus præſentia quid dicit, aut facit. quaſi dicas, ἐν ὠπί. hinc ἐνωπαδίως, perſpicue. vide ἐνωπῇ.

Ἐνῶρτο, aor. 1. ind. Æol. verbi ὀρθόω. vide ἐνόρνυμι.

Ἐνώρτο, irruerat, 3. ſingul. pluſq. perf. ἐνώρμην,

ἐνώρμηνο, ετο, ντο, verbi ἐνόρω, ab ἐν, & ὄρω, excito. f. ὀρῶ, & Æol. ὄρσω. Perf. ὦρκα. perf. paſſ. ὤρμαι.

Ἐνὼς, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. homo.

Ἐνωησάμην, ω, ατο, cogitavi, per craſin, pro ἐνοησάμην, a. 1. med. verbi νοέω, cogito. Th. νόος, νοῦς, ὁ, mens.

Ἐνῶσι, inſint, 3. plur. præſ. ſub. verbi ἔνειμι, inſum.

Ἐνωτίζομαι, auribus percipio. f. ἐνωτίσομαι. a. 1. med. ἐνωτισάμην. ab ἐν, & οὖς, ὠτὸς, τὸ, auris. Th. οὖας, ατος, τό.

Ἐνώτιον, ου, τὸ, inauris. ab eod. them.

Ἐνωτίσασθε, auribus percipite, 2. plur. a. 1. imperat. med. verbi ἐνωτίζομαι, quod vide.

Ἐνὼχ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. conſecratus.

Ἐνωχλήθην, moleſtia ſum affectus, a. 1. ind. paſſ. ver. ἐνοχλέω, moleſtiam exhibeo. ab ἐν, & ὄχλος, ου, ὁ, turba, moleſtia.

E Ξ

Ἐξ, ex, præpoſit. regit gen. ſcribitur ἐκ, ſequente conſona. quod vide.

Ἓξ, ſex, adverb. ἄκλιτον. q. ab ἕω, mitto, quia, ubi ad numerum quinarium aſcenderis, manus de manu tollitur, & denuo incipis. Hinc ἑξάκις, ſexies. ἕκτος, ſextus.

Ἔξαγ', pro ἔξαγε, eduxit, quod pro ἐξῆγε, 3. ſing. imperf. vel a. 2. Tum ἔξαγε, educ, præſ. imperat. verbi ἐξάγω, quod vide.

Ἐξάγαγε, έτω, & in 3. plur. ἐξαγαγέτωσαν, aor. 2. imperat. act. Att. verbi ἐξάγω, educo. f. ἐξάξω. p. ἐξῆχα. a. 2. act. ἐξῆγον, & Att. ἐξήγαγον. aor. 2. inf. ἐξαγαγεῖν. aor. 2. part. ἐξαγαγὼν, όντος. ab ἐξ, & ἄγω, duco.

Ἐξαγαγεῖν, a. 2. inf. act. ἐξαγαγὼν, a. 2. part. vide ἐξάγαγε.

Ἔξαγε, a. 2. imperat. vel Dor. & Jon. 3. ſing. imperf. vel a. 2. vide ἔξαγ'.

Ἐξαγγέλλω, prædico. f. ἐξαγγελῶ. præt. ἐξήγγελκα. a. 1. ἐξήγγειλα. aor. 1. ſub. ἐξαγγείλω, ῃς, ῃ. Th. ἀγγέλλω, nuntio.

Ἐξαγινέω, εῖν. Jon. pro ἐξάγειν, educere. vide ἐξάγω.

Ἐξάγιον, ου, τὸ, ſextula, pondus pendens quatuor ſcrupul. Th. ἕξ, ſex, & ἄγω, pendo. Ἐξαγιάζω, examino, perpendo.

Ἐξάγιστος, ου, ὁ, ἡ, ſceleſtiſſimus. ab ἐξ, & ἄγος, εος, τὸ, ſcelus.

Ἐξάγνυμι, frango, rumpo. ab ἐξ, & ἄγω, idem. f. ἄξω.

Ἐξαγοράζω, redimo. f. άσω. perf. ἐξηγόρακα. a. 1. ἐξηγόρασα. a. 1. ſub. ἐξαγοράσω, ῃς, ῃ. ab ἐκ, & ἀγοράζω, emo. Th. ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, forum.

Ἐξάγω, educo. f. ἐξάξω. p. ἐξῆχα. a. 2. act. ἐξῆγον, & Att. ἐξήγαγον. Th. ἄγω, duco.

Ἐξαγώγιμος, ου, ὁ, ἡ. Dicuntur τὰ ἐξαγώγιμα, merces, quæ exportantur, ab ἐξάγω, educo. Th. ἄγω.

Ἐξάδελφος, ου, ὁ, qui natus eſt ex ἀδελφοῦ, vel ἀδελφῆς.

Ἔξαδος, ου, ὁ, nomen propr. viri.

Ἑξαέτης, ιδος, ἡ, Poet. ſexennis. Ex ἕξ, ſex, & ἔτος, εος, τὸ, annus.

Ἐξῄρητο, abſtulerat, 3. ſing. imperf. verbi ἐξαίνυμαι, eximo. ab ἐξ, & αἴνυμαι, capio.

Ἐξαιρέθησαν, expugnati ſunt, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. Jonic. verbi ἐξαιρέω, quod vide.

Ἐξαιρεῖσθαι, præſ. paſſ. inf. ἐξαιρεῖται, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. ab ἐξαιρέω, tollo, quod vide.

Ἐξαίρετον. Poet. eximie, ſupra modum, vehementer. ab ἐξαιρέω.

Ἐξαίρετος, electus. ab ἐξαιρέω, eximo.

Ἐξαιρεόμην, Dor. & Jon. pro ἐξῃρούμην, 1. ſing. imperf. paſſ. verbi ἐξαιρέω, tollo, quod vide.

Ἐξαιρέω, tollo, evello. fut. ἐξαιρήσω. p. ἐξῄρηκα. a. 2. act. ἐξεῖλον. a. 2. imperat. ἔξελε. a. 2. med. ἐξειλόμην, ου, ετο, eripui. a. 2. ſub. med. ἐξέλωμαι. a. 2. inf. med. ἐξελέσθαι. Th. αἱρέω, capio.

Ἐξαίρω, tollo. f. ἐξαρῶ, & in 2. pl. ἐξαρεῖτε. præt. ἐξῆρκα. præt. paſſ. ἐξῆρμαι. a. 1. paſſ. ἐξήρθην. a. 1. ſub. paſſ. ἐξαρθῶ, ῇς, ῇ, tollatur. ab ἐξ, & αἴρω, tollo.

Ἐξαιτέομαι, οῦμαι, expeto. fut. ήσομαι. a. 1. med. ἐξῃτησάμην, ω, ατο. ἐξαιτεῖν, depoſcere. ab ἐξ, & αἰτέω, peto.

Ἐξαίφνας, Doric. pro ἐξαίφνης, quod vide.

Ἐξαίφνης, repente, adv. Poet. ἐξαπίνης, ab ἐξ, & αἴφνης, ſubito: quod ex ἄφνω, per ſyncop. pro ἀφανῶς, ſubito, abjecto ς, quod ex α, priv. & φαίνω, oſtendo, in lucem edo.

Ἐξακέσας, a. 1. part. act. ab ἐξακέω, vel ἐξακέομαι, medeor. f. έσω. p. εκα. ab ἐξ, & ἀκέομαι, ſano.

Ἐξακέονται, 3. plur. ind. præſ. ab eodem them.

Ἐξακολουθέω, ῶ, ſequor, cum dat. f. ήσω. præt. ἐξηκολούθηκα. ab ἐξ, & ἀκόλουθος, ου, ὁ, ἡ, pediſſequus, comes.

Ἐξακόσιοι, ſexcenti. Th. ἕξ, ſex.

Ἐξαλαπάξαι, vaſtare, a. 1. inf. act. verbi ἐξαλαπάζω. fut. ἐξαλαπάξω, εις, ει. ab ἐκ, & λαπάζω, ſeu λαπάσσω, f. ξω, evacuo.

Ἐξάλατο, Doric. pro ἐξήλατο, exiluit, a. 1. med. 3. ſing. verbi ἐξάλλομαι, quod vide.

Ἐξαλέασθαι, evitare, a. 1. inf. med. pro ἐξαλεάσασθαι. per ſync. ab ἐξ, & ἀλέω, molo, vito. fut. έσω. p. ἤλεκα. dicitur etiam ἀλέω, & ἀλεείνω.

Ἐξαλειπτρον, ου, τὸ, unguentarium vas. ab ἐξαλείφω, ungo, deleo.

Ἐξαλειφθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ab ἐξαλείφω, quod vide.

Ἐξαλείφω, unguentum abſtergo, deleo, oblitero. f. ψω. præt. ἐξήλειφα. a. 1. paſſ. ἐξηλείφθην. ab ἐκ, & ἀλείφω, ungo.

Ἐξαλείψαι, αις, αι, a. 1. opt. Æol. verbi ἐξαλείφω, quod vide.

Ἐξάλλαξα, Poet. 3. ſing. a. 1. act. Jon. vel Doric. pro ἐξήλλαξε, verbi ἐξαλλάττω, immuto. Th. ἀλλάσσω, muto.

Ἐξάλλομαι, ῃ, εται, exſilio. f. ἐξαλοῦμαι. a. 1. med. ἐξηλάμην, ω, ατο. Th. ἅλλομαι, ſalio.

Ἔξαλλος, diverſus, alius ex aliis exemptus: inuſitatus, egregius. ab ἐξ, & ἄλλος.

Ἐξαμαρτάνω, pecco. a. 2. inf. ἐξαμαρτεῖν. ab ἐκ, & ἁμαρτάνω. f. ήσω. præt. ἡμάρτηκα. a. 2. ἥμαρτον.

Ἐξαμείβετο, imperf. Jon. verbi ἐξαμείβομαι, immuto. ab ἐκ, & ἀμείβω, commuto. f. ψω. p. ἤμειφα.

Ἐξαμελεῖν, idem quod ἀμελέω, negligo. quod vide.

Ἐξαναδὺς, regreſſus, a. 2. part. act. ab ἐξαναδύω, quod ab ἐκ, ἀνὰ, & δύω, vel δῦμι, ſubeo.

Ἐξαναλωθεὶς, a. 1. part. paſſ. ab ἐξαναλίσκω, conſumo. ab ἐκ, & ἀναλίσκω, abſumo. quod ab ἀνὰ, & ἁλίσκω, capio. fut. ἁλώσω. p. ἥλωκα, & Att. ἑάλωκα. a. 2. ἧλον.

Ἐξανάστασις, εως, ἡ, reſurrectio. ab ἐξανίστημι, excito. quod vide.

Ἐξαναστῆναι, a. 2. inf. act. ἐξαναστὰς, a. 2. part. act. ab eodem them.

Ἐξαναστήσῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. act. ἐξαναστῆσαι, a. 1. inf. verbi ἐξανίστημι, quod vide.

Ἐξανδραποδιζόμενοι, Jonic. & Att. pro ἐξανδραποδισόμενοι, in ſervitutem abſtracturi, f. 1. part. med. vide ἀνδραποδιοῦνται.

Ἐξανδραποδισμὸς, οῦ, ὁ, direptio in ſervitutem. quod ab ἀνδραποδίζω, hoc ab ἀνδράποδον, mancipium. ex them. ἀνὴρ, vir, & ποῦς, pes.

Ἐξανέδυσαν, egreſſæ ſunt, 3. plur. a. 2. act. ab ἔδυν. vel a. 1. ab ἔδυσα, comp. ab ἐκ, ἀνὰ, & δύω, vel δῦμι, ſubeo.

Ἐξανέστην, aor. 2. ind. act. ab ἐξανίστημι.

Ἐξανέτειλα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐξανατέλλω, exorior. f. ἐξανατελῶ. ab ἐκ, ἀνὰ, & τέλλω, orior, ſum.

Ἐξανέχω, emineo, aſſurgo. ab ἐκ, ἀνὰ, & ἔχω, habeo.

Ἐξανῆκε, 3. ſing. a. 1. act. ab ἐξανίημι, emitto. ab ἐξ, ἀνὰ, & ἵημι, mitto.

Ἐξανιστάναι, funditus evertere, præſ. inf. ab ἐξανίστημι, quod vide.

Ἐξανίστασο, άσθω, præſ. imperat. paſſ. ἐξαναστὰς, άντος, a. 2. part. act. verbi ἐξανίστημι.

Ἐξανίστημι, excito. f. ἐξαναστήσω. a. 1. ἐξανέστησα. a. 2. ἐξανέστην, ης, η. ab ἐκ, ἀνὰ, & ἵστημι, ſto.

Ἐξάντης, ὁ, καὶ ἡ, indemnis, integer, ſanus.

Ἐξανύω, idem quod ἀνύω, perficio. f. ύσω. p. ἤνυκα. Dicimus & ἀνύτω, & ἀνύτω.

Ἐξάξω, f. 1. ind. verbi ἐξάγω, educo.

Ἐξαπατᾷν, præſ. inf. act. verbi ἐξαπατάω, quod vide.

Ἐξαπάτας, blanditias, acc. plur. ab ἐξαπάτη, dolus. ab ἐκ, & ἀπατάω, decipio.

Ἐξαπατάω, ῶ, ſeduco, decipio. præſ. imperat. ἐξαπάταε, α, αέτω, άτω. fut. ήσω. p. ἐξηπάτηκα. a. 1. ἐξηπάτησα. a. 1. ſub. ἐξαπατήσω, ῃς, ῃ. ab ἐκ, & ἀπατάω, fallo.

Ἐξαπατῆσαι, a. 1. inf. act. ἐξαπατήσει, 3. ſing. a. 1. act. Jon. ἐξαπατήσειν, fut. 1. inf. act. ab eodem verbo.

Ἐξαπατῶντι, decipiunt, Dor. pro ἐξαπατῶσι, 3. plural. præſ. ab ἐξαπατάω, quod vide.

Ἐξαπάφοιτο, 3. ſingul. præſ. opt. imponet, verbi ἐξαπαφω: ab ἐκ, & ἀπαφω. ſeu ἀπαφῶ, decipio, Poet. pro ἀπατάω.

Ἐξαπατίσκων, fallens, præſ. part. ab ἐξαπατίσκω, Poet. idem quod ἐξαπατάω.

Ἐξαπέστειλα, ας, ε, a. 1. ind. verbi ἐξαποστέλλω. vide ἀπέσταλκα.

Ἐξάπινα, repente, adv. Dicitur etiam ἐξαπίνης, Poetic. pro ἐξαίφνης, quod vide.

Ἐξαπιναίως, repente, adv. ab ἐξαπιναῖος, idem cum ἐξαιφνίδιος, idem quod αἰφνίδιος, ſubitus, improviſus. quod ex α priv. & φαίνω, oſtendo, in lucem edo.

Ἐξαπίνας, Doric. pro ἐξαπίνης, quod vide.

Ἐξαπίνης, ex improviſo, Poet. pro ἐξαίφνης. ex α privat. & φαίνω, in lucem profero.

Ἐξαπλήσιος, ου, ον, Jon. pro ἑξαπλάσιος, ſexenplo major. Th. ἕξ, ſex.

Ἐξαποδίωμαι, expellam, præſ. ſub. ab ἐκ, ἀπὸ, & δίω, expello, abigo.

Ἐξαπολοίατο, Jonic. pro ἐξαπόλοιντο, 3. pl. a. 2. opt. med. ab a. 2. med. ἐξαπωλόμην, verbi ἐξαπόλλυμαι, funditus perdo. ab ἐκ, ἀπὸ, & ὄλλυμι, perdo. f. ὀλέσω. p. ὤλεκα. præt. med. ὄλωλα.

Ἐξαπορέομαι, οῦμαι, prorſus hæreo, & quo me vertam neſcio. f. ήσομαι. aor. 1. paſſ. ἐξηπορήθην. aor. 1. inf. ἐξαπορηθῆναι. ab ἐκ, α, & πόρω, tranſeo.

Ἐξαποστέλλω, ablego. fut. λῶ. p. ἐξαπέσταλκα. a. 1. ἐξαπέστειλα. ab ἐκ, ἀπὸ, & στέλλω, mitto.

Ἐξαποστολὴ, ῆς, ἡ, emiſſio, quod ab ἐξ, & ἀποστέλλω, quod vide.

Ἐξάπτω, adnecto, appendo. ab ἐξ, & ἅπτω, ne-

ω, necto. f. ψω. p. ἧφα.

Ε'ξαιρημένος, Jon. & Att. pro ἐξῃρημένος, exemtus, eximie ſelectus, perf. part. paſſ. ab ἐξαιρέω, quod vide.

Ε'ξαραίρηται, Jon. pro ἐξῄρηται, 3. ſing. perf. paſſ. ejuſdem verbi.

Ε'ξάρατο, 3. ſing. a. 1. med. Dor. vel Jon. pro ἐξήρατο, verbi ἐξαίρω, tollo, ſuſcito. f. ἀρῶ. a. 1. ἦρα. Th. αἴρω.

Ε'ξαργυρισάμενος, aor. 1. part. med. ab ἐξαργυρίζομαι, pecunia vendo, vel permuto. ab ἐκ, & ἄργυρος, ου, ὁ, argentum.

Ε'ξαργυρεῖν, redigere in pecuniam ſignatam, præſ. inf. verbi ἐξαργυρέω. Th. ἄργυρος, ου, ὁ, argentum.

Ε'ξαριθμέω, enumero, ſuppuro. fut. ήσω. a. 1. part. med. ἐξαριθμησάμενος. ab ἐκ, & ἀριθμὸς, οῦ, ὁ, numerus.

Ε'ξαρκεῖν κεκτῆσθαι, ſufficienter abundare fortunis: id eſt, tantum poſſeſſionum habere, quantum ad vitam ſuſtentandam nobis ſufficit. Ε'ξαρκεῖν τοῖς φίλοις, amicis ſubvenire. Th. ἀρκέω, ſufficio.

Ε'ξαρκούντως, ſufficienter, ſatis. ab ἐκ, & ἀρκέω, propulſo, ſufficio.

Ε'ξαρνησάμενος, aor. 1. particip. med. verbi ἐξαρνέομαι, idem quod ἀρνέομαι, nego.

Ε'ξαρνος, ὁ, ἡ, qui aliquid negat. Th. ἀρνέομαι, nego.

Ε'ξαρτίζω, abſolvo, præparo. fut. ίσω. p. ἐξήρτικα. a. 1. ἐξήρτισα. a. 1. inf. ἐξαρτίσαι. perf. part. paſſ. ἐξηρτισμένος, perfecte inſtructus. ab ἐκ, & ἄρτιος, α, ον, perfectus, integer.

Ε'ξαρτυμένοι, inſtructi. Jonic. pro ἐξηρτυμένοι, perf. part. paſſ. verbi ἐξαρτύω, idem quod ἀρτύω, inſtruo. fut. ύσω. præt. κα.

Ε'ξαρχος, ου, ὁ, dux, princeps, præſultor. ab ἐξ, & ἄρχομαι, incipio. quod vide.

Ε'ξαστίας, villos vocant pannorum textilium. forte ab ἐξέσαι, a ξέω, rado, carmino.

Ε'ξαστράπτω, emico. refulgeo. f. ψω. p. ἐξήστραφα. ab ἐκ, & ἀστράπτω, fulguro.

Ε'ξαυαίνω, idem quod αὐαίνω, arefacio. Th. αὔω, idem.

Ε'ξαύδα, dic, præſ. imperat. verbi ἐξαυδάω. fut. ήσω. ab ἐκ, & αὐδάω, loquor. Th. αὐδὴ, ῆς, ἡ, vox.

Ε'ξαυτῆς, eodem momento, continuo. q. ab ἐκ, & αὐτῆς. Th. αὐτὸς, ή, ό, ipſe, a, um.

Ε'ξαῦθις, denuo, adverb. Thema eſt αὖ, rurſus.

Ε'ξέβαλον, ες, profligavi, a. 2. ind. verbi ἐκβάλλω, ejicio, quod vide.

Ε'ξέβαν, per ſync. pro ἐξέβησαν, exierunt, 3. plur. a. 2. act. ἐξέβην, verbi ἐκβαίνω. ab ἐκ, & βαίνω, eo. f. βήσομαι. a. 2. ἔβην.

Ε'ξεγείρω, excito, ſuſcito. fut. ἐξεγερῶ. p. ἐξήγερκα. a. 1. ἐξήγειρα. ab ἐκ, & ἐγείρω, excito.

Ε'ξεγένοντο, procreati ſunt, 3. plur. a. 2. med. verbi ἐκγίνομαι. ab ἐκ, & γίνομαι, naſcor. quod vide.

Ε'ξέγροντο, Jon. & Poet. pro ἐξήγροντο, 3. plur. imperf. per ſync. pro ἐξηγείροντο, ab ἐξέγρομαι, per ſyncop. pro ἐξεγείρομαι, excito. Th. ἐγείρω, excito.

Ε'ξεδεχόμην, ου, ετο, expectabam, imperf. med. verbi ἐκδέχομαι. f. ἐκδέξομαι. p. ἐκδέδεγμαι. ab ἐκ, & δέχομαι, capio, accipio.

Ε'ξεδίκησα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἐκδικέω, vindico. f. ήσω. p. ἐκδεδίκηκα. a. 1. ἐξεδίκησα. aor. 1. imperat. ἐκδίκησον, άτω. a. 1. inf. ἐκδικῆσαι. ab ἐκ, & δίκη, ης, ἡ, jus.

Ε'ξέδοτο, 3. ſing. a. 2. m. ἐξεδόμην, ου, ετο, elocavi, verbi ἐκδίδωμι. f. ἐκδώσω. Th. δίδωμι, a. 2. ἔδων.

Ε'ξέδρα, ας, ἡ, exhedra. ab ἐξ, & ἕδρα, ſella. Th. ἕζομαι, ſedeo.

Ε'ξέδυσαν, exuerunt, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi ἐκδύω, exuo. f. ἐκδύσω. a. 1. med. ἐξεδυσάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. ἐκδύσασθαι. ab ἐκ, & δύω, vel δῦμι, ſubeo. a. 2. ἔδυν.

Ε'ξέεν, radebat, 3. ſing. imperf. verbi ξέω, rado. f. ξέσω.

Ε'ξεθαμβήθησαν, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. verbi ἐκθαμβέομαι, οῦμαι, expaveſco, attonitus ſum, metu percellor. ab ἐκ, & θάμβος, εος, τὸ, ſtupor, pavor.

Ε'ξέθεντο, expoſuerunt, 3. plur. a. 2. ind. med. ab ἐξεθέμην, ου, ετο, verbi ἐκτίθημι. Th. τίθημι, pono.

Ε'ξέθλιψα, expreſſi, a. 1. ind. act. verbi ἐκθλίβω. Th. θλίβω, tero.

Ε'ξέθορε, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἐκθορέω, proſilio. ab ἐκ, & θόρω, ſeu θορέω, ſalio.

Ε'ξεθρέψατο, eduxit, 3. ſing. a. 1. med. verbi ἐκτρέφω. ab ἐκ, & τρέφω, f. θρέψω, alo, nutrio.

Ε'ξει, pro ἔξιθι, exi, præſ. imperat. ab ἔξειμι, quaſi ab ἐξέω. ab ἐκ, & εἶμι, eo.

Ε'ξει, habebit, 3. ſing. f. 1. verbi ἔχω, habeo. f. ἕξω, & σχήσω. p. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον. a. 2. ſub. σχῶ.

Ε'ξείης, Poet. pro ἑξῆς, deinceps, ordine, adverb. q. ab ἔχω.

Ε'ξεικάζω, effingo. ἐξεικασμένος, aſſimilatus, effictus. Them. εἴκω, ſimilis ſum.

Ε'ξεῖλε, 3. ſing. a. 2. act. ἐξεῖλεν, 3. ſing. a. 2. med. vide ἐξειλόμην.

Ε'ξείλκυσα, ας, ε, aor. 1. ind. act. ab ἐξελκύω, extraho. Them. ἕλκω, traho.

Ε'ξειλόμην, ου, ετο, exemi, aor. 2. ind. med. verbi ἐξαιρέω, eximo. f. ήσω. ab ἐκ, & αἱρέω, capio. fut. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Ε'ξειμι, vel ἐξίημι, exeo, egredior. præſ. inf. ἐξιέναι. aor. 2. act. ἔξιον, ες, ε. a. 2. part. ἐξιὼν, όντος, ὁ. a. 1. Att. ἐξῄεσα, egreſſus ſum. ab ἐκ, & εἶμι, vel ἵημι, eo.

Ε'ξεῖναι, licere, fas eſſe, præſ. inf. ab ἔξεστι, licet, imperſon. ab ἐκ, & εἰμὶ, ſum.

Ε'ξείνισα, hoſpitio excepi, a. 1. ind. verbi ξενίζω, pro ξεινίζω. fut. σω. p. ἐξένικα. Th. ξένος, ου, & Poet. ξεῖνος, ου, ὁ, hoſpes.

Ε'ξείπω, dicam, aor. 1. ſub. act. verbi ἐξεῖπον. ab ἐκ, & ἔπω, dico. a. 1. εἶπα.

Ε'ξειργασμένος, η, ον, perf. part. paſſ. ab ἐξεργάζομαι, elaboro. fut. άσομαι. perf. εἴργασμαι. Them. ἔργον, ου, τὸ, opus.

Ε'ξείργεσθαι, vel ἐξέργεσθαι, cohiberi. Th. εἴργω, arceo.

Ε'ξειρύσαι, Jon. & Poet. pro ἐξερύσαι, a. 1. inf. ab ἐρύω, traho. f. σω.

Ε'ξείρω, f. ἐξερῶ. hinc Latinum exſero.

Ε'ξεὶς, qui emiſit, a. 2. particip. activ. ab ἐξίημι, emitto, a. 2. ἐξῆν. ab ἐκ, & ἵημι, mitto. f. ἥσω.

Ε'ξεις, habebis, Dor. ἑξεῖς, 2. ſing. f. 1. verbi ἔχω, habeo. f. ἕξω. imperf. εἶχον.

Ε'ξεισι, prodit, 3. ſing. præſ. ab ἔξειμι. Th. εἶμι, eo. a. 2. ἴον.

Ε'ξεκαύθησαν, 3. plur. a. 1. paſſ. ἐξεκαύθην, exarſi, verbi ἐκκαίω, exuro. f. ἐκκαύσω. aor. 1. ἐξέκαυσα. ab ἐκ, & καίω, uro. a. 2. ἔκηον.

Ε'ξεκέντησα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἐκκεντέω, transfigo. f. ήσω. p. ἐκκεκέντηκα. ab ἐκ, & κεντέω, pungo.

Ε'ξεκένωσε, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἐκκενόω, exinanio. Them. κενὸς, vacuus.

Ε'ξεκκλησιάζειν, concilium, ſeu concionem habere. Vide in ἐκκλησία.

Ε'ξεκλάσθην, ης, in & in 3. plur. ἐξεκλάσθησαν, aor. 1. ind. paſſ. verbi ἐκκλάω, effringo. fut. άσω. p. ἐκκέκλακα. perf. paſſ. ἐκκέκλασμαι. ab ἐκ, & κλάω, frango.

Ε'ξεκλείσθην, ης, η, excluſus ſum, aor. 1. ind. paſſ. verbi ἐκκλείω, excludo. fut. είσω. p. ἐκκέκλεικα. aor. 1. ἐξέκλεισα. perf. paſſ. ἐκκέκλεισμαι, σαι, σται. ab ἐκ, & κλείω, claudo.

Ε'ξέκλεψεν, furatus eſt, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi ἐκκλέπτω. ab ἐκ, & κλέπτω, furor. fut. ψω. p. φα. p. m. κέκλοπα.

Ε'ξεκλίνατε, 2. plur. a. 1. ind. act. & ἐξέκλιναν, 3. plur. aor. 1. verbi ἐκκλίνω, deflecto. quod vide.

Ε'ξεκόλαψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκκολάπτω, exculpo, tundendo eximo. ab ἐκ, & κολάπτω, tundo, excavo. f. ψω. p. κεκόλαφα.

Ε'ξελάαν, Poetic. τῷ α epentheſi, pro ἐξελᾶν, præſ. inf. verbi ἐξελάω, pro ἐξελαύνω, expello. hinc 3. plur. præſ. ἐξελάουσι. ab ἐκ, & ἐλαύνω, agito. fut. ἐλάσω. p. ἤλακα. aor. 1. ἤλασα.

Ε'ξέλαθον, & Poet. ἐκλέλαθον, aor. 2. verbi ἐκλήθω, vel ἐκλανθάνω, obliviſci facio. Them. λήθω, lateo. f. λήσω.

Ε'ξελάμβανε, 3. ſingul. imperf. verbi ἐκλαμβάνω, capio.

Ε'ξελάουσι, expellunt, 3. plur. ind. præſ. verbi ἐξελάω. vide ἐξελάαν.

Ε'ξελάσαι, a. 1. inf. ἐξελάσας, qui abegit, a. 1. part. ἐξέλασε, 3. ſing. a. 1. ind. verbi ἐξελαύνω. ab eodem them.

Ε'ξελασία, ας, ἡ, expeditio, profectio. ἐξέλασις, εως, ἡ, expulſio, diſceſſus. Them. ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω.

Ε'ξέλασσε, Poet. & Jon. pro ἐξέλασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐξελαύνω, expello. ejuſdem Them.

Ε'ξελαύνουσι, 3. plur. ind. præſ. verbi ἐξελαύνω, expello, confio, facio. Them. ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω.

Ε'ξελε, erue, a. 2. imperat. act. ab ἐξεῖλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐξαιρέω. Dicimus & ἔξελε, pro ἐξεῖλε, Jon. & ἔξελον, pro ἐξεῖλον. aor. 2. ind. hinc ἐξελεῖν, a. 2. inf. ἐξελὼν, a. 2. part. ab ἐκ, & αἱρέω, capio.

Ε'ξελέγχομεν, 1. pl. ind. act. verbi ἐξελέγχω, redarguo. ἐξελεγχέσθω, 3. ſing. imperat. paſſ. Them. ἐλέγχω, arguo.

Ε'ξελέγχω, redarguo. f. γξω. p. ἐξελήλεγχα. a. 1. ἐξήλεγξα. a. 1. inf. ἐξελέγξαι. ab ἐκ, & ἐλέγχω, arguo. f. ξω.

Ε'ξέλετ', delegit, 3. ſingul. aor. 2. med. Jon. pro ἐξείλετο, verbi ἐξαιρέω. vide ἐξειλόμην.

Ε'ξελέξω, elegeris, 2. ſing. a. 1. med. verbi ἐκλέγω. Th. λέγω, dico. f. λέξω. p. λέλεχα.

Ε'ξελέσθαι, eripere, a. 2. inf. med. ab ἐξαιρέω, eximo, tollo. a. 2. ἐξεῖλον. ab ἐκ, & αἱρέω, capio. f. αἱρήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Ε'ξελεύσομαι, fut. 1. med. verbi ἐξέρχομαι, ingredior, ab ἐκ, & ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, & per ſync. ἦλθον. aor. 2. inf. ἐλθεῖν. p. m. ἤλυθα, & Att. ἐλήλυθα.

Ε'ξεληλάκεσαν, expulerunt, Jon. & Att. pro ἐξηλάκεσαν, 3. plur. pluſq. perf. act. verbi ἐξελαύνω. Th. ἐλαύνω, agito. f. άσω.

Ε'ξελήλυθα, exii, præt. med. verbi ἐξέρχομαι, quod vide.

Ε'ξελθεῖν, exire, aor. 2. inf. activ. verbi ἐξέρχομαι. ab ἐκ, & ἔρχομαι, venio.

Ε'ξελθὸν, a. 2. part. act. n. g. ἐξελθοῦσα, f. g. ab eodem them.

Ε'ξέλθω, a. 2. ſub. & 1. plur. Ε'ξέλθωμεν. ἐξέλθωσι, 3. pl. ἐξελθὼν, aor. 2. part. ejuſdem verbi.

Ε'ξέλιπον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐκλείπω, derelinquo. ab ἐκ, & λείπω, linquo. f. ψω. a. 2. ἔλιπον.

Ε'ξέλκω, abſtraho. imperf. ἐξεῖλκον. f. ἐξέλξω. præſ. part. paſſ. ἐξελκόμενος,

 abſtra-

abſtractus. ab ἐκ, & ἕλκω, traho.

Ἐξελόμην, diripui, pro ἐξειλόμην, ου, ετο, a. 2. med. Jon. verbi ἐξαιρέω, ab ἐκ, & αἱρέω, capio. f. ήσω. a. 2. εἷλον.

Ἔξελον, pro ἐξεῖλον, eripui, a. 2. ind. Jon. ejuſd. verbi. ἐξελοῦ, a. 2. imper. med.

Ἐξελῶ, eximam, f. 2. act. verbi ἐξαιρέω. ἐξέλωμαι, a. 2. ſub med. Th. αἱρέω, capio. a. 2. εἷλον. At ἐξελῶσι, expellent, eſt fut. 1. Attic. pro ἐξελάσουσι, verbi ἐξελαύνω. Th. ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω.

Ἐξέμαξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκμάσσω, abſtergo. imperſ. ἐξέμασσον. f. ἐκμάξω. a. 1. part. act. ἐκμάξας, ασα, αν. Th. μάσσω, idem.

Ἐξέμεν, & ἐξέμεναι, emiſiſſe. Jon. & Dor. pro ἐξεῖναι, a. 2. inf. verbi ἐξίημι, vel ἔξειμι, a. 2. ἐξῆν. ab ἐκ, & ἵημι, mitto.

Ἑξέμεν, ſervare, fut. 1. inf. Jon. pro ἕξειν, verbi ἔχω, teneo. f. ἕξω. p. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον.

Ἐξεμπολημένος, η, ον, venditus, Jon. pro ἐξημπολημένος, perſ. part. paſſ. verbi ἐξεμπολέομαι. Th. πολέω, vendo.

Ἐξεναντίας, adverſum, ex adverſo, cum genitiv. quod ab ἐκ, & ἔναντι, coram. quod vide.

Ἐξενάριξε, interfecit, a. 1. ind. verbi ἐξεναρίζω. f. ίξω. Th. ἐναίρω, occido.

Ἐξενέγκατε, 2. pl. a. 1. imp. act. ἐξενεγκεῖν, a. 2. inf. act. verbi ἐκφέρω, effero, promo. fut. 1. ἐξοίσω. a. 1. ἐξήνεγκα. a. 1. imper. ἐξένεγκον, άτω. aor. 1. part. ἐξενέγκας, αντος, ὁ. a. 2. ind. act. ἐξήνεγκον, ες, ε. ab ἐκ, & φέρω, fero.

Ἐξενεῖκαι, Poet. pro ἐξενέγκαι, a. 1. inf. Sic ἐξενείκας, pro ἐξενέγκας, a. 1. part. verbi ἐκφέρω. vide ἐξενέγκατε.

Ἐξενεχθείς, έντος, & Jon. ἐξενειχθείς, εῖσα, a. 1. part. paſſ. ἐξενεχθήσομαι, ῃ, εται, f. 1. ind. paſſ. ab eod. th.

Ἐξενηνειγμένος, η, ον, Jonic. pro ἐξενηνεγμένος, exportatus, perſ. part. paſſ. verbi ἐκφέρω, effero. Th. φέρω.

Ἐξενήνοχα, ας, ε, & in 1. plur. ἐξενηνόχαμεν, perſ. med. ejuſdem verbi.

Ἐξένηψα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἐκνήφω, evigilo. quod vide.

Ἐξένθοις, Dor. pro ἐξέλθοις, exeas, 2. ſing. a. 2. opt. ἐξενθοῖσα, Dor. pro ἐξελθοῦσα, a. 2. part. f. g. verbi ἐξέρχομαι. Th. ἔρχομαι, venio. Sic ἐξένθων, pro ἐξελθών.

Ἐξένισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ξενίζω, hoſpitio recipio. fut. ίσω. p. ἐξένικα. Th. ξένος, ου, ὁ, hoſpes.

Ἐξέντο, exemerunt, 3. plur. aor. 2. med. verbi ἐξίημι. a. 2. med. ἐξέμην. Th. ἵημι, mitto.

Ἐξέπραθον, & per Metatheſin ἐξέπαρθον, a. 2. ind. activ. verbi ἐκπέρθω, devaſto. f. ἐκπέρσω. ab ἐκ, & πέρθω, vaſto.

Ἐξέπεσον, a. 2. ind. act. verbi ἐκπίπτω, excido. fut. ἐκπεσοῦμαι. præt. ἐκπέπτωκα. a. 1. ἐξέπεσα. a. 2. ſub. ἐκπέσω, ῃς, ῃ, & in 3. plur. ἐκπέσωσι. a. 2. inf. ἐκπεσεῖν. Th. πίπτω, cado.

Ἐξεπέτασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκπετάννυμι, expando. f. ἐκπετάσω. ab ἐκ, & πετάω, ſeu πετάννυμι. fut. άσω, pando, explico.

Ἐξέπιπτε, 3. ſing. imperſ. verbi ἐκπίπτω, excido. Th. πίπτω, cado. f. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Ἐξεπίσταμαι, σαι, ται, probe novi, calleo. præſ. ind. ab ἐκ, & ἐπίσταμαι, ſcio. f. ἐπιστήσομαι. quod ab ἐπὶ, & ἵστημι, ſcio.

Ἐξεπίστεαι, Jon. pro ἐξεπίστασαι, vel ἐξεπίστῃ, ſcis, 2. ſing. præſ. verbi ἐξεπίσταμαι, quod vide.

Ἐξεπίτηδες, conſulto, data opera, adv. ab ἐκ, & ἐπιτήδειος, ου, ὁ, ἡ, idoneus, aptus.

Ἐξεπλάγην, ης, η, & in 3. plur. ἐξεπλάγησαν, a. 2. ind. paſſ. ab ἐκπλήσσω, percello. f. ξω. ab ἐκ, & πλήσσω, vel ττω, percutio. f. ξω.

Ἐξέπλει, 3. ſing imperſ. verbi ἐκπλέω, enavigo. f. ἐκπλεύσω. ab ἐκ, & πλέω, navigo. a. 1. m. ἐπλευσάμην.

Ἐξεπλήσσοντο, percellebantur, 3. plur. imperſ. paſſ. verbi ἐκπλήσσω, percello, quod vide.

Ἐξεπόνασα, Dor. pro ἐξεπόνησα, laboravi, a. 1. ind. act. verbi πονέω, laboro. Th. πένομαι.

Ἐξεπράθομεν, deprædati ſumus, 1. plur. a. 2. act. ἐξέπραθον, per Metatheſ. litterarum pro ἐξέπαρθον, a. 2. ind. verbi ἐκπέρθω. Thema πέρθω, vaſto. fut. 2 παρθῶ.

Ἐξέπτη, evolavit, a. 2. ind. act. verbi ἐξίπταμαι. f. ἐκπτήσω. a. 2. ἐξέπτην. ab ἐκ, & ἵπταμαι, volo, as.

Ἐξέραμα, ατος, τὸ, vomitus, quod ab ἐξεράω, evacuo. fut. άσω. p. ἐξήρακα. Th. ἔρα, ας, ἡ, terra.

Ἐξεργάζεσθαι, interficere, excolere, præſ. inf. ab ἐργάζομαι, quod vide.

Ἐξεργασθέν, a. 1. part. paſſ. n. g. ab ἐξεργάζομαι, abſolvo, perficio. fut. άσομαι. p. ἐξείργασμαι. ab ἐκ, & ἐργάζομαι, operor. Th. ἔργον, ου, τὸ, opus.

Ἐξεργασία, ας, ἡ, diligentia in efficiendo opere, elaboratio, abſolutio. Vide in ἐργασία.

Ἐξεργασμένος, Jon. pro ἐξειργασμένος, factus, perſ. part. vide ἐξεργασθέν.

Ἐξερέεινε, interrogabat, 3. ſing. imperſ. verbi ἐξερεείνω, idem quod ἐξερέω, dico. Th. εἴρω, dico.

Ἐξερείψαι, 3. ſing. a. 1. optat. act. ab ἐξερείπω, proſterno. Th. ἐρείπω, everto.

Ἐξερέοντο, interrogabant, 3. plur. imperſ. verb. ἐξερέομαι, quod ab ἐκ, & ἐρέω, dico. Th. εἴρω, idem.

Ἐξερευνάω, penitus ſcrutor. fut. ήσω. p. ἐξηρεύνηκα. a. 1. ἐξηρεύνησα. ab ἐκ, & ἐρευνάω. f. ήσω. indago, veſtigo.

Ἐξεριπόντες, a. 2. part. act. ab ἐξερείπω, idem quod ἐρείπω, cado, everto. f. ψω. a. 2. ἤριπον.

Ἐξεῤῥάγη, erupit, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. ab ἐκ, & ῥήσσω, ſeu ῥήγνυμι, frango. f. ξω. a. 2. ἔῤῥαγον.

Ἐξέρυσ', pro ἐξέρυσε, extraxit, a. 1. ind. act. ἐξερύσαι, a. 1. inf. ἐξερύσας, a. 1. part. ab ἐξερύω, extraho. Th. ἐρύω, f. ἐρύσω, traho.

Ἐξέρχομαι, exeo, egredior. imperſ. ἐξηρχόμην, ου, ετο. f. ἐξελεύσομαι. a. 2. act. ἐξῆλθον, ες, ε. a. 2. imperat. ἔξελθε, έτω. a. 2. ſub. ἐξέλθω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. ἐξελθεῖν. a. 2. part. ἐξελθών, οῦσα, όν. præt. med. ἐξήλυθα, & Att. ἐξελήλυθα. pluſq. perſ. ἐξεληλύθειν, εις, ει. Thema ἔρχομαι, venio.

Ἔξεσε, 3. ſing. a. 1. verbi ξέω, rado. f. έσω. p. ἔξεκα.

Ἐξεσίη, ης, ἡ, legatio. quod ab ἐκ, & ἵημι, mitto.

Ἔξεσις, εως, ἡ, Jon. & Poet. pro ἔξωσις, expulſio. παρὰ τὸ ἐξιέναι, τὸ ἐκβάλλειν, ejicere.

Ἐξέσκληκα, perſ. act. verbi ἐκσκλέω, exarefacio. quod ab ἐκ, & σκλέω, pro σκελέω, per ſync. idem quod σκέλλω, exicco, arefacio.

Ἐξέσμων, 1. ſing. vel 3. plur. imperſ. ἐξέσμωον, ων, verbi ἐκσμώω, extergo. ab ἐκ, & σμώω, ſeu σμάω, abſtergo.

Ἐξέσπασε, retraxit, 3. ſing. a. 1. ind. ab ἐκσπάω. quod ab ἐκ, & σπάω, traho. f. άσω. a. 1. ἔσπασα.

Ἐξέστην, ης, η, perculſus fui, a. 2. ind. act. verbi ἐξίστημι, & ἐξιστάω, obſtupefacio. f. ἐκστήσω, quod ab ἐκ, & ἵστημι, ſto.

Ἐξέσται, pro ἐξέσεται, f. 1. verbi ἔξεστι, licet. quod vide.

Ἔξεστι, licet, imperſon. ab ἔξειμι, inuſitato, quod eſt ex ἐξ, & εἰμὶ, ſum. fut. ἐξέσται, pro ἐξέσεται. ἐξόν, part. n. g.

Ἐξέστραμμαι, ψαι, πται, everſus ſum, perſ. paſſ. ab ἐκστρέφω, everto. f. ψω. p. ἐξέστροφα. Th. στρέφω, verto.

Ἐξετάζω, exquiro, examino. fut. άσω. p. ἐξήτακα. a. 1. ἐξήτασα. a. 1. imperat. ἐξέτασον. Th. ἐτάζω, inquiro.

Ἐξέταμον, ſecuerunt, 3. plur. a. 2. verbi ἐκτέμνω, f. μῶ. p. ἐκτέτμηκα. ab ἐκ, & τέμνω, ſeco. p. m. τέτμηκα.

Ἐξετανύσθη, extenſus eſt, 3. ſing. a. 1. paſſ. ab ἐκ, & τανύω, idem quod τιταίνω, tendo. Th. τείνω, idem.

Ἐξετάσαι, a. 1. inf. act. ἐξέτασον, άτω, a. 1 imperat. ab ἐξετάζω, exquiro. Th. ἐτάζω, idem.

Ἐξέτασις, εως, ἡ, exquiſitio. ab ἐξετάζω, exquiro. quod vide.

Ἐξεταστικός, οῦ, ὁ, indagator, æſtimator. vide in ἐξετάσαι.

Ἐξέτεινα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκτείνω, extendo. quod vide.

Ἐξετέλειον, perfecerunt, 3. plur. imperſ. pro ἐξετέλεον, Poet. ἐξετελεῖτο, 3. ſing. imperſ. paſſ. ab ἐκ, & τελέω, perficio. f. έσω. Th. τέλος, εος, τὸ, finis.

Ἐξετελέσθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. ab ἐκτελέω, perficio. Th. τέλος, εος, τὸ, finis.

Ἐξετέλεσσ', pro ἐξετέλεσσε, Poet. pro ἐξετέλεσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐκτελέω, ab eodem them.

Ἑξέτης, εος, ὁ, ἡ, ſexennis, pro ἑξαέτης: ab ἕξ, ſex, & ἔτος, εος, τὸ, annus.

Ἐξ ἔτι τοῦ, ab illo tempore.

Ἐξετμήθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. ab ἐκτέμνω, excido. ab ἐκ, & τέμνω, ſeco. f. τεμῶ. p. τέτμηκα. a. 2. ἔταμον.

Ἐξετράπησαν, 3. plur. a. 2. paſſiv. ab ἐκτρέπομαι, averſor. fut. 2. paſſ. ἐκτραπήσομαι, deflectam. a. 2. paſſ. ἐξετράπην, ης, η. a. 2. ſub. paſſ. ἐκτραπῶ, ῇς, ῇ. ab ἐκ, & τρέπω, verto.

Ἐξέτρω, vulnerabatur, 3. ſing. imperſ. ab ἐκ, & τρώω. imperſ. ἔτρωον, ἔτρωες, ἔτρωε. Th. τιτρώσκω, f. τρώσω, vulnero.

Ἐξέτρωσε, 3. ſing. a. 1. verbi ἐκτιτρώσκω, abortum facio. Thema τιτρώσκω, vulnero.

Ἐξετύφλω, excæcavit, 3. ſing. imperſ. ab ἐκτυφλόω. f. ώσω. Th. τυφλός, οῦ, ὁ, cæcus.

Ἐξευρεῖν, invenire. a. 2. inf. act. ἐξεῦρον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐξευρίσκω, adinvenio. ab ἐξ, & εὑρίσκω, invenio. f. ήσω. præt. εὕρηκα. a. 2. εὗρον.

Ἐξεύρεσις, ἡ, inventio. ἐξεύρημα, ατος, τὸ, inventum. ab ἐξευρίσκω. vide in ἐξευρεῖν.

Ἐξευρηκότων, genit. plur. part. perſ. act. ἐξευρηκώς, ότος, ὁ, ab ἐξευρίσκω, invenio. f. ήσω. Thema εὑρίσκω, idem.

Ἐξευρόντες, a. 2. part. act. plur. num. vide ἐξευρεῖν.

Ἐξεφαάνθην, ης, η, emerſi, a. 1. ind. paſſ. pro ἐξεφάνθην, per epentheſin τοῦ α, verbi ἐκφαίνω, emergo. Th. φαίνω, oſtendo. f. νῶ. p. πέφαγκα. a. 1. ἔφηνα.

Ἐξέφανεν, exortæ ſunt, Att. act. a. 1. pro paſſ. a. 2. ἐξεφάνησαν. Th. φαίνω, appareo.

Ἐξέφερον, exportabant, 3. plur. imperſ. verbi ἐκφέρω. Th. φέρω, fero. f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα.

Ἐξεφίεμαι, mando, jubeo. vide in ἐφίημι.

Ἐξεφορέομεν, Jon. pro ἐξεφέρομεν, 1. pl. præſ. ind. act. ab ἐκφορέω, pro ἐκφέρω.

Ἐξέχει,

Ἐξέχεε, 3. ſing. imperf. vel aor. 1. act. verbi ἐκχέω, effundo. f. 1. ἐκχεύσω. f. 2. ἐκχεῶ. aor. 1. ἐξέχευσα, ἐξέχεα, & ἐξέχεα, ας, ε. a. 1. imperat. ἔκχεον, άτω. 3. plur. ἐκχέατε. imperf. paſſ. ἐξεχεόμην, ου. ab ἐκ, & χέω, fundo. f. χεύσω.

Ἐξέχραε, ſuffecit, a. 1. vide in ἐκχραῶ, pro ἐξαρκεῖν, ſufficere.

Ἐξεχύθην, ης, η, exii, penetravi, a. 1. paſſ. verbi ἐκχύω, ſeu ἐκχύνω, effundo. fut. ύσω. p. ἐκκέχυκα. ab ἐκ, & χύω, fundo. Them. χέω, χεύσω, idem.

Ἐξέψυξε, animam efflavit, 3. ſingul. a. 1. ind. act. verbi ἐκψύχω, animam efflo. f. ξω. ab ἐκ, & ψύχω. f. ξω, frigefacio.

Ἐξέωσαν, Att. pro ἐξῶσαν, 3. plur. a. 1. act. verbi ἐξωθέω, expello, ab ἐκ, & ὠθέω. f. ώσω, pello.

Ἐξήγαγε, eduxit, 3. ſing. aor. 2. ind. Att. verbi ἐξάγω, educo. quod vide.

Ἐξήγγειλα, ας, ε, indicavi, aor. 1. ind. act. verbi ἐξαγγέλλω. Thema ἀγγέλλω, nuntio. fut. λῶ. p. ἤγγελκα. aor. 1. ἤγγειλα.

Ἐξήγειρα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ἐξεγείρω, excito, ſuſcito. fut. ἐξεγερῶ. p. ἐξήγερκα. Th. ἐγείρω, idem.

Ἐξηγέομαι, οῦμαι, expono. imperf. ἐξηγεόμην, ούμην, έω, οῦ. εῖτο, εῖτο. f. ἐξηγήσομαι. aor. 1. med. ἐξηγησάμην, ω, ατο. aor. 1. part. ἐξηγησάμενος. ab ἐκ, & ἡγέομαι, duco, dux ſum, exiſtimo.

Ἐξηγέρθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. ab ἐξεγείρω, quod vide.

Ἐξηγητὴς, οῦ, ὁ, magus, conjector, ab ἐξηγέομαι, expono, quod vide.

Ἐξηγόρασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐξαγοράζω, redimo. fut. άσω. p. ἐξηγόρακα. a. 1. act. ſub. ἐξαγοράσω, ῃς, ῃ. ab ἐκ, & ἀγοράζω, emo. Th. ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, forum.

Ἐξηγούμενος, η, ον, præſ. part. ἐξηγοῦνται, 3. plur. præſ. ind. verbi ἐξηγέομαι, quod vide.

Ἐξηγρόμην, per ſyncop. pro ἐξηγειρόμην, imperf. paſſ. ab ἐκ, & ἔγρομαι, pro ἐγείρομαι. Them. ἐγείρω, expergefacio.

Ἐξήεσαν, egreſſi ſunt, 3. plur. a. 1. Att. ἐξῄεσαν, verbi ἔξειμι, exeo, vel ἐξίημι. ab ἐκ, & εἶμι, eo. a. 2. ἐξῇον, ες, ε. præſ. inf. ἐξιέναι.

Ἐξήκειν, exire, exitum habere. ab ἐκ, & ἥκω, venio.

Ἐξήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, ſexaginta. Them. ἕξ, ſex.

Ἐξήλασαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi ἐξελαύνω, exagito, expello. Th. ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω. a. 1. ἤλασα. p. ἤλακα.

Ἐξήλατο, 3. ſing. a. 1. med. verbi ἐξάλλομαι, exilio. Thema ἅλλομαι, ſalio. a. 1. med. ἡλάμην, ω, ατο, & per ſyncop. ἧλτο.

Ἐξήλατος, ου, ὁ, extenſus, extrinſecus obductus. ab ἐλαύνω, ductile opus facio.

Ἐξήλειψε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi ἐξαλείφω, deleo. quod vide.

Ἐξηλείφθησαν, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. vide ἐξήλειψε.

Ἐξήλθετε, 2. plur. a. 2. ἐξῆλθον, ες, ε, verbi ἐξέρχομαι, exeo. quod vide.

Ἐξῆλθον, per ſyncop. pro ἐξήλυθον, a. 2. ejuſdem verbi.

Ἐξηλίασα, crucifixi, a. 1. ind. verbi ἐξηλιάζω, crucifigo, ſole aduro. ab ἐκ, & ἡλιάζω, ſoli expono. Th. ἥλιος, ου, ὁ, Sol.

Ἐξηλλαγμένος, perf. part. paſſ. ab ἐξαλλάττω, immuto. Th. ἀλλάττω, vel σσω. f. ξω. p. ἤλλαχα, muto.

Ἐξήλυσις, Jon. & Poet. pro ἔξοδος, exitus. ab ἐξέρχομαι. Thema ἔρχομαι, venio.

Ἐξημερόω, cicuro, manſuefacio. quod ab ἐξ, & ἥμερος, manſuetus.

Ἐξήμεσε, evomuit, aor. 1. ind. act. ab ἐξεμέω, quod ab ἐμέω. f. έσω, vomo.

Ἐξήνεγκε, 3. ſing. a. 1. act. verbi ἐκφέρω, effero. f. ἐξοίσω. Them. φέρω, fero. aor. 1. ἤνεγκα. aor. 2. ἤνεγκον.

Ἐξήπαφε, decepit, 3. ſingul. imperf. verbi ἐξαπάφω, Poetice idem quod ἀπατάω.

Ἐξήπλωτο, 3. ſingul. pluſq. perf. paſſ. verbi ἐξαπλόω, expando, explico. ab ἐκ, & ἁπλόω, idem. Them. ἁπλόος, & contracte ἁπλοῦς, ſimplex, non involutus.

Ἐξῆρα, ſuſtuli, aor. 1. act. verbi ἐξαίρω, effero. Thema αἴρω. fut. ἀρῶ, tollo. p. ἦρκα.

Ἐξήραμμαι, ſeu ἐξήρασμαι, perf. paſſ. verbi ξηραίνω, ſicco. f. ανῶ. p. ἐξήρακα. Th. ξηρὸς, ᾶ, όν, ſiccus, aridus.

Ἐξήρανα, areſeci, a. 1. act. verbi ξηραίνω. vide ἐξήραμμαι.

Ἐξηράνθην, exarui, a. 1. ind. paſſ. ejuſdem verbi.

Ἐξῆρε, 2. ſing. imperf. vel aor. 1. verbi ἐξαίρω, aufero. Th. αἴρω, tollo.

Ἐξήρετο, 3. ſing. imperf. verbi ἐξέρομαι, interrogo. Th. ἔρω, dico. hinc ἔρομαι, & εἴρομαι, idem.

Ἐξηρεύνησα, ας, ε, & in 3. plur. ἐξηρεύνησαν, aor. 1. ind. act. verbi ἐξερευνάω, penitus ſcrutor. f. ήσω. quod vide.

Ἐξηρτισμένος, perfecte inſtructus, perf. part. paſſ. verbi ἐξαρτίζω, plane perficio, quod vide.

Ἐξηρτυμένοι, inſtructi, muniti. perf. part. paſſ. ab ἐκ, & ἀρτύω, inſtruo.

Ἐξῆρχον, incipiebant, duces erant, 3. pl. imperf. act. ab ἐξάρχω, ab ἐξ, & ἄρχω, incipio. Them. ἀρχὴ, ῆς, ἡ, initium, imperium.

Ἐξήρωησε, Poet. eſt 3. ſing. a. 1. act. verbi ἐξερωέω, cum impetu feror, celeriter recedo. Th. ἐρωέω, eo, fluo.

ἘΞΗ͂Σ, adv. deinceps, conſequenter. ἐφεξῆς, idem. ὁ ἑξῆς, ordine ſequens, ἡ ἑξῆς, ſcil. ἡμέρα, ſequens dies. Poet. ἑξείης, q. ab ἔχω, vel ἔχομαι, proxime ſequor.

Ἐξήταξα, Dor. pro ἐξήτασα, aor. 1. act. verbi ἐξετάζω, examino, exploro. f. σω, & Dor. ξω.

Ἐξηχέομαι, οῦμαι, perſono. fut. ήσομαι. perf. paſſ. ἐξήχημαι, σαι, ται. ab ἐκ, & ἠχέω, ſono. Them. ἦχος, ου, ὁ, ſonus.

Ἐξίεν, Jonic. pro ἐξιέναι, exire. & pro ejicere ſumitur. vel ab ἐκ, & ἵημι, mitto, vel ἵημι, pro ἴω, εἶμι, vado.

Ἐξιάω, ſeu ἐξίημι, expando. Pind.

Ἐξικέσθαν, Dor. pro ἐξικέσθην, 3. dual. aor. 2. med. pro plur. ἐξίκοντο, verbi ἐξικνέομαι, pervenio. vide ἐξίκετ'.

Ἐξίκετ', pervenit, 3. ſing. aor. 2. med. ἐξικόμην, ου, ετο, verbi ἐξικνέομαι, pervenio. ab ἐκ, & ἱκνέομαι, venio. f. ἵξομαι. p. ἷγμαι. aor. 2. med. ἱκόμην.

Ἐξικνεῖσθαι, præſ. inf. ab ἐξικνέομαι, pervenio. vide ἐξίκετ'.

Ἐξικόμην, ου, ετο, perveni, aor. 2. med. vide ἐξίκετ'.

Ἐξιλάσομαι, placabo, f. 1. m. verbi ἐξιλάσκομαι, placo. Them. ἱλάω, propitius ſum.

Ἐξίμεναι, exire, Doric. pro ἐξεῖναι, vel ἐξιέναι, præſ. inf. ab ἐκ, & εἶμι, eo.

Ἐξιόντων, genit. plur. part. aor. 2. verbi ἔξειμι, exeo. Th. εἶμι, eo. aor. 2. ἴον. part. aor. 2. ἰὼν, όντος.

Ἕξις, εως, ἡ, habitus. in acc. ἕξιν. Th. ἔχω, habeo.

Ἐξισοῦσθαι, præſ. inf. paſſ. verbi ἐξισόω, adæquo. ab ἐξ, & ἰσόω, æquo. fut. ώσω. Th. ἴσος, vel ἶσος, ου, ὁ, par, æqualis.

Ἐξίσταντο, percellebantur, 3. pl. imp. med. verbi ἐξίστημι, obſtupefacio, quod vide.

Ἐξίστημι, & ἐξιστάω, obſtupefacio. f. ἐκστήσω. a. 1. ἐξέστησα. a. 2. ἐξέστην, ης, η, perculſus fui. imperf. med. ἐξιστάμην, σο, το. ab ἐκ, & ἵστημι, ſto.

Ἐξιστορεῖν τι, exquirere quid, Jon. & Poet. pro ἐκζητεῖν, quod ex ἐξ, ex, & ἱστορέω, cognoſco. Thema ἴστωρ, ſciens.

Ἐξισχύω, valeo, poſſum. f. ύσω. p. ἐξίσχυκα. a. 1. ἐξίσχυσα. a. 1. ſub. ἐξισχύσω, ῃς, ῃ. ab ἐκ, & ἰσχὺς, ύος, ἡ, robur, vires.

Ἐξίτηλος, evanidus. ab ἐξιέναι, exire, evaneſcere.

Ἐξιτὸν, verbale, οἷς οὐκ ἐξιτὸν ἐστι, quibus non exire licet. ab ἔξειμι, exeo. Th. εἶμι, eo.

Ἐξοδιάζω, exire facio, expendo. ἐξωδιάσθη, a. 1. paſſ. ab ἔξοδος, exitus, quod ab ἐκ, & ὁδὸς, οῦ, ἡ, via.

Ἐξόδιον, ου, τὸ, & ἔξοδος, ου, ἡ, exitus; item, mors, & feſtus dies, quo exitur ad locum publici cultus divini. Tum cœtus ipſe ibi congregatus. ab ἐκ, & ὁδὸς, οῦ, ἡ, via.

Ἐξοίσομεν, efferemus, 1. plur. & ἐξοίσουσι, 3. pl. f. 1. act. verbi ἐκφέρω, effero. f. ἐξοίσω. Th. φέρω, fero. aor. 1. ἤνεγκα. a. 2. ἤνεγκον.

Ἐξοιχνεῦσι, egrediuntur, pro ἐξοιχνοῦσι, Dor. & Jon. plur. præſ. ind. verbi οἰχνέω, idem quod οἴχομαι, abeo. fut. οἰχήσομαι. p. ᾤχημαι.

Ἐξολέσειε, perdat, 3. ſing. a. 1. opt. act. Æol. ab ἐκ, & ὄλλυμι, perdo. f. ὀλέσω. p. ὤλεκα. p. m. ὦλα.

Ἐξολέσωμεν, deperdamus. a. 1. ſub. act. ejuſdem verbi.

Ἐξολοθρεύω, funditus perdo. fut. εύσω. præt. ἐξωλόθρευκα. perf. paſſ. ἐξωλόθρευμαι. a. 1. paſſ. ἐξωλοθρεύθην. f. 1. paſſ. ἐξολοθρευθήσομαι. ab ἐκ, & ὄλεθρος, ου, ὁ, exitium. Them. ὄλλυμι, perdo. f. ὀλέσω. p. ὤλεκα.

Ἐξολόλυξα, ας, ε, aor. 1. ind. activ. ab ἐξολολύζω, ululatus edo. Th. ὀλολύζω, ululo. f. ξω. p. χα.

Ἕξομαι, f. 1. med. verbi ἔχω, habeo.

Ἐξομολογέομαι, οῦμαι, confiteor, glorifico, cum dat. f. ήσομαι. aor. 1. med. ἐξωμολογησάμην, ω, ατο. ab ἐκ, ὁμὸς, ſimilis, & λόγος, quod a λέγω, dico. p. m. λέλογα.

Ἐξὸν, præſ. part. n. g. ab ἔξεστι, licet, quod vide.

Ἐξόπιθεν, Poet. pro ἐξόπισθεν, adv. a tergo. ἐξοπίσω, in poſtremum. adverb. Th. ὀπίσω, retrorſum.

Ἐξοπίσω, adv. in poſtremum. vide ἐξόπιθεν.

Ἐξοπτᾶν, excoquere. Th. ὀπτάω, aſſo. f. ήσω.

Ἐξορία, ας, ἡ, exterminatio, exilium, ab ἐκ, & ὅρος, ου, ὁ, terminus.

Ἐξορίζειν, exterminare. ab iiſdem them.

Ἐξορκίζω, adjuro. fut. ίσω. p. ἐξώρκικα. a. 1. ἐξώρκισα. perf. paſſ. ἐξώρκισμαι. Th. ὅρκος, ου, ὁ, jusjurandum.

Ἐξορκιστὴς, οῦ, ὁ, exorciſta, a 3. perſona perf. paſſ. verbi ἐξορκίζω, adjuro, quod vide.

Ἐξορκιῶ, f. Att. verbi ἐξορκίζω.

Ἔξορκος, ου, ὁ, eximium jusjurandum. Vel jusjurandum contrarium aliorum verbis. Them. ὅρκος, ου, ὁ, jusjurandum.

Ἐξορκοῦν, præſ. inf. ab ὁρκόω, jurejurando obſtringo, idem ac ἐξορκόω. Them. ὅρκος, ου, ὁ, jusjurandum. Hinc ἐξόρκωσις, εως, ἡ, jusjurandum.

Ἐξόρπαξ, ακος, ὁ, Dor. pro ἐξόρπηξ, ramus. Th. ὅρπηξ, idem.

Ἐξορύττω, perfodio. f. ύξω. a. 1. ἐξώρυξα. aor. 1. part. ἐξορύξας, αντος, ὁ. Thema ὀρύσσω, vel ττω, fodio. p. ὤρυχα, & Att. ὀρώρυχα.

Ἐξόσδες, Dor. pro ἐξόζες, oles. Th. ὄζω, oleo. f. ὀζέσω.

Ἐξουδενόω, ῶ, nihili facio, pro nihilo habeo. f. ώσω. p. ἐξουδένωκα. perf. paſſ. ἐξουδένωμαι. a. 1. paſſ. ἐξουδενώθην. a. 1. ſub. paſſ. ἐξουδενωθῶ. a. 1. part. paſſ. ἐξουδενωθεὶς,

θενωθεὶς, ἐντος. ab ἐκ, & οὐδενόω, quod ab οὐδεὶς, ενός, ὁ. Thema εἷς, unus.

Ε'ξουθενέω, ῶ, nihili facio, aſpernor. f. ήσω. p. ἐξουθένηκα. a. 1. ἐξουθένησα, ſprevi. a. 1. ſub activ. ἐξουθενήσω, ῃς, ῃ. perf. paſſ. ἐξουθένημαι. perf. part. ἐξουθενημένος, η, ον, pro nihilo habitus. ab ἐξ, & οὐθεὶς, ενὸς, ὁ, nullus, idem quod οὐδεὶς, quod ex οὐδὲ, & εἷς. οὐθεὶς, vero ex οὔτε, neque, ubi τ, propter ſequentem aſpiratam mutatur in θ. & εἷς, unus.

Ε'ξουθενῶ, ſperno, Dor. eſt pro ἐξουθενῶ. ab ἐξουθενέω, quod vide.

Ε'ξουσία, ας, ἡ, licentia, poteſtas, autoritas, dignitas. ἐξουσίαι, ῶν, αἱ, poteſtates, magiſtratus. ab ἔξεστι, licet.

Ε'ξουσιάζω, poteſtatem habeo, dominor, in poteſtate habeo. cum genit. fut. άσω. p. ἐξουσίακα. f. 1. paſſ. ἐξουσιασθήσομαι. ab eodem them.

Ε'ξοχ', pro ἔξοχα, & Poet. ἐξόχως, pro ἔξοχον, eximie, præter alia, excellenter, adv. ab ἐξέχω, excello. Th. ἔχω, habeo.

Ε'ξοχὴ, ῆς, ἡ, eminentia. ἔξοχος, eminens. ab eodem them.

Ε'ξοχώτατος, excellentiſſimus, ſuperlat. ab ἔξοχος, quod vide in ἐξοχή.

Ε'ξυνῆκα, vel ξυνέηκα, ας, ε, a. 1. ind. Att. cum duplici augmento. a συνίημι, intelligo. Th. ἵημι, mitto. a. 1. ἧκα, Att. ἔηκα. & ξυν, pro συν.

Ε'ξυπνίζω, e ſomno excito. f. ίσω. p. ἐξύπνικα. a. 1. ἐξύπνισα. a. 1. ſub. ἐξυπνίσω, ῃς, ῃ. ab ἐκ, & ὕπνος, ου, ὁ, ſomnus.

Ε'ξυπνος, ου, ὁ, ἡ, expergefactus, qui evigilavit. ab eodem them.

Ε'ξύρατο, 3. ſing. a. 1. med. ἐξυράμην, ω, ατο, verbi ξυράω, abrado, quod a ξυρὸς, novacula. Th. ξέω, rado.

Ε'ξύρημαι, raſus ſum, perf. paſſ. verbi ξυράω, abrado. ab eodem them.

Ε'ξύρησαν, 3. plur. a. 1. act. verbi ξυράω, rado. f. ήσω. Th. ξέω, idem.

Ε'ξύφηνα, ας, ε, texui. a. 1. ind. ab ἐξυφαίνω, f. ανῶ. ab ἐκ, & ὑφαίνω, texo.

Ε'ξω, adv. foras, foris. ἔξω τῆς πόλεως, extra civitatem. ὁ ἔξω, ſc. ὢν, exterior. Th. ἐκ, ex.

Ε'ξω, habebo, f. 1. act. verbi ἔχω, habeo.

Ε'ξῴδηκα, perf. act. verbi ἐξοιδέω, extumeſco. Th. οἰδέω, vel οἰδάω, f. ήσω, tumeo, inflatus ſum.

Ε'ξωθεν, adverb. extrinſecus, foris, cum genit. Th. ἐκ, vel ἐξ, ex.

Ε'ξωθέω, ῶ, expello, extrudo. f. ἐξώσω. p. ἐξῶκα. a. 1. ἐξῶσα. a. 1. inf. ἐξῶσαι. Th. ὠθέω, pello.

Ε'ξῴκισα, domo ejeci, a. 1. ind. act. verbi ἐξοικίζω. f. ίσω. p. ἐξῴκικα. ab ἐκ, & οἶκος, ου, ὁ, domus.

Ε'ξωλώλεκειν, εις, ει, pluſq. perf. act. verbi ἐξόλλυμι, funditus perdo. Th. ὄλλυμι, perdo. fut. ὀλέσω. p. ὤλεκα. p. m. ὦλα, Att. ὄλωλα.

Ε'ξώλισθον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐξολισθέω, ſeu ἐξολισθαίνω, illabor, incido. ab ἐξ, & ὄλισθος, ου, ὁ, lapſus, caſus. hinc ὀλισθέω, labor.

Ε'ξώπλισε, inſtruxit, a. 1. ind. act. ab ἐξοπλίζω, armo. ab ἐκ, & ὁπλίζω, idem. Th. ὅπλον, ου, τὸ, arma.

Ε'ξώργισμαι, perf. paſſ. iratus ſum. ab ἐξ, & ὀργίζω, iraſcor. Th. ὀργὴ, ῆς, ἡ, ira.

Ε'ξώρκιζον, imperf. act. ab ἐξορκίζω, idem quod ὁρκίζω, jurejurando obſtringo. Th. ὅρκος, ου, ὁ, jusjurandum.

Ε'ξωρμήθην, a. 1. ind. paſſ. ab ἐξορμάομαι, cum impetu feror, erumpo. ab ἐκ, & ὁρμὴ, ῆς, ἡ, impetus.

Ε'ξώρτο, exilit, 3. ſingul. pluſq. perf. paſſ. ἐξώρμην, σο, verbi ἐξόρω, excito. Th. ὄρω, excito. f. ρῶ. & ὄρσω. p. ὦρκα.

Ε'ξῶσαι, expellere, aor. 1. inf. ἐξώσας, αντος, ὁ, a. 1. part. verbi ἐξωθέω. Th. ὠθέω, pello. f. ώσω. a. 1. ὦσα.

Ε'ξώστης, ου, ὁ, expulſor, violentus. quod ab ἐξωθέω, quod vide.

Ε'ξωστρακισμένος, ου, ὁ. per Oſtraciſmum ex aliquo loco pulſus, perf. part. paſſ. verbi ὀστρακίζω. vide in ὄστρακον, ου, τὸ, teſta.

Ε'ξώτερος, ου, ὁ, exterior, extimus. ab ἔξω, foras, quod vide.

Ε'ξῴχοντο, 3. plur. imperf. verbi ἐξοίχομαι, exeo. Th. οἴχομαι, eo. f. οἰχήσομαι. p. ᾤχημαι.

Ε Ο

Ε'οι, ſit, 3. ſingul. præſ. opt. ab ἔοιμι, ἔοις, ἔοι, Poet. pro εἴην, ης, η, tanquam ab ἔω, verbi εἰμὶ, ſum.

Ε'οῖ, Poet. pro οἷ, ſeu αὐτῷ, ipſi.

Ε'ίγμεν, videbamur, per ſyncop. pro ἐοίκαμεν, 1. plur. p. m. Attic. ἔοικα, verb. εἴκω, ſimilis ſum.

Ε'οικα, ας, ε, aſſimilatus ſum, præt. med. Att. pro οἶκα, unde perf. part. med. ἐοικὼς, ότος, ab εἴκω.

Ε'οικε, decet, p. m. Att. pro οἶκε. ab εἴκω. vide in ἔοικα.

Ε'οίκεσαν, ſimiles facti erant, Att. pro ἐοικέσαν, 3. plur. pluſq. perf. med. verbi εἴκω, ſimilis ſum.

Ε'οικότα, ſimilem, acc. ſingul. ἐοικότες, nom. plur. perf. part. med. ab ἐοικὼς, vide ἔοικα.

Ε'οικὼς, ότος, ὁ, ſimilis, perf. part. med. vide ἔοικα.

Ε'οιμι, immitterem, Poetic. pro ἱείην, præſ. opt. verbi ἵημι, mitto. quaſi ab ἕω.

Ε'οῖο, genit. Jon. pro ἑοῦ, ab ἑὸς, ſuus, Poet. pro ὅς.

Ε'οῖσα, Dor. pro ἐοῦσα, præſ. part. f. g. ab εἰμὶ, ſum.

Ε'οῖς, & ἑοῖσι, ſuis, dat. plur. ab ἑὸς, ἑὴ, Poet. pro ὅς, ἥ, ὅ, ſuus, a, um. Sed ἔοις, vide in ἔοι.

Ε'ολπα, ſperavi, præt. med. pro ἦλπα, Att. ſeu Jon. verbi ἔλπω. Th. ἐλπὶς, ίδος, ἡ, ſpes.

Ε'ον, eram, imperf. Poet. pro ἦν. Alii volunt eſſe a. 2. Poet. pro ἦον, verbi εἰμὶ, ſum.

Ε'ὸν, ἐόντος, præſ. part. Jon. n. g. pro ὄν. Sic ἐὼν, pro ὤν, ἐόντος, pro ὄντος, ἐόντι, & in plur. ἐόντες. ab εἰμὶ, ſum.

Ε'όνθ', pro ἐόντα, acc. ſing. part. præſ. pro ὄντα, Poet. ab ὢν, verbi εἰμὶ, ſum.

Ε'όντε, dual. num. ἐόντες, plur. præſ. part. Jon. pro ὄντε, & ὄντες, ab εἰμί.

Ε'οργα, feci, præt. med. Att. ἐώργειν, pluſq. perf. med. verbi ῥέζω. f. ῥέξω, & per Metatheſin litterarum ἔρξω, tanquam ab ἔργω. p. m. ἔρρογα, & ἔοργα, & per Metath. ἔοργα. hinc ἐοργὼς, part. præt. med.

Ε'όργαν, fecerunt, 3. plur. præt. med. pro ἐόργασι. Attice enim 3. plur. in σι, tam in perf. act. quam med. mutatur Chalcidice, & Bœotice in ν, ut πεφύκαν, pro πεφύκασι. vide in ἔοργα.

Ε'όργει, Jon. & Poet. pro ἐώργει, 3. ſing. pluſq. perf. med. vide ἔοργα.

Ε'ορύνη, ης, ἡ, tudicula, cochlear. ab ὀργάω, appeto impatienter. Euſtath. ducit ab ὀργάζω, mollio, ſubigo, φυράω, μαλάσσω.

Ε'ΟΡΤΗ', ῆς, ἡ, feſtum, feriæ. Ab ἐὰ, bona, & ὄρομαι, orior. quod in Feſto bona, & læta verſantur? vel ab ἐ, & ὄρω, excito. Feſtus dies eſt, quo unuſquiſque ſe ad lætitiam excitat. Quid ſi ἑορτὴ, quaſi ἱερωτὴ, ſanctificata? hinc ἑορτάζω, feſtum celebro.

Ε'ὸς, ἑὰ, ἑὸν, Poet. pro τεὸς, τεά, τεόν. comm. τεὸς, σὴ, σὸν, tuus, a, um. & ἑὸς, idem quod ὅς. ex οὗ, ſui, Poet. ἑοῦ.

Ε'ὸς, ἑὴ, ἑὸν, Poet. pro ὅς, ἥ, ὅ, ſuus, a, um.

Ε'οῦσα, pro οὖσα, & ἐὼν, pro ὤν, præſ. part. Jon. verbi εἰμὶ, ſum. ἐοῦσι, pro οὖσι.

Ε Π

Ε'π', pro ἐπὶ, in, &c. quod vide.

Ε'παγαγεῖν, a. 2. inf. ἐπάγαγες, Dor. pro ἐπήγαγες, adduxiſti, a. 2. ind. act. verbi ἐπάγω, induco. quod vide. vel ἄγω.

Ε'παγάλλεο, exſulta, præſ. imperat. paſſ. Jon. pro ἐπαγάλλου. ex ἐπὶ, & ἀγάλλομαι, ornor, glorior. Th. ἀγάλλω, orno.

Ε'πάγαμαι, admiror, affecto. præſ. ind. quod ab ἄγαμαι. Th. ἀγάω, miror.

Ε'παγγειλάμενος, a. 1. part. med. verbi ἐπαγγέλλω, denuntio, quod vide.

Ε'παγγελία, ας, ἡ, promiſſio. ab ἐπαγγέλλω, denuntio. quod vide.

Ε'παγγέλλεται, 3. ſing. præſ. paſſ. ἐπαγγελλόμενος, η, ον, præſ. part. paſſ. ab ἐπαγγέλλομαι, denuntio. vide ἐπαγγέλλω.

Ε'παγγέλλοντι, promittunt, Dor. pro ἐπαγγέλλουσι, vide ἐπαγγέλλω.

Ε'παγγέλλω, indico, denuntio. f. ἐπαγγελῶ. p. ἐπήγγελκα. a. 1. ἐπήγγειλα. præſ. med. ἐπαγγέλλομαι, polliceor, profiteor, ſpondeo. perf. paſſ. ἐπήγγελμαι, promiſi. a. 1. med. ἐπηγγειλάμην, ω, ατο. ab ἐπὶ, & ἀγγέλλω, nuntio. f. λῶ. p. ἤγγελκα.

Ε'παγγελία, ας, ἡ, promiſſio, idem quod ἐπάγγελμα, quod vide.

Ε'πάγγελμα, ατος, τὸ, promiſſum. ab ἐπήγγελμαι, perf. paſſ. verbi ἐπαγγέλλω.

Ε'πάγειν, ἐπάγεσθαι, &c. vide in ἐπάγω.

Ε'παγείρω, congrego. quod ex ἐπὶ, & ἀγείρω, idem. f. ἀγερῶ. p. ἤγερκα, Att. ἀγήγερκα. a. 1. ἤγειρα.

Ε'πάγερσις, vide ἄγερσις.

Ε'πάγην, concretus ſum, a. 2. paſſ. ab a. 2. act. ἔπαγον, fixi, verbi πήγνυμι, ſeu πηγνύω, compingo. f. πήξω. fut. 2. παγῶ.

Ε'παγινέειν, Jon. & Poet. pro ἐπάγειν, vide in ἐπάγω.

Ε'παγλαΐζειν, Jon. illuſtrare, celebrare, oblectare. ἐπαγλαϊεῖν, Att. dictum pro ἐπαγλαΐσειν, 3. ſing. f. 1. verbi ἀγλαΐζω, illuſtro. Th. ἀγλαὸς, ᾶ, ὁ, ſplendidus.

Ε'παγωγὸς, Jon. pro ἐπαγωγὸς, vel pro ἐπαγόμενος, alliciens; ab ἐπάγω, quod vide.

Ε'παγον, vide in ἐπάγην.

Ε'παγριος, idem quod ἄγριος, agreſtis, ferox.

Ε'πάγω, adduco. fut. ἐπάξω. p. ἐπῆχα. a. 1. ἐπῆξα. a. 1. part. ἐπάξας, αντος, ὁ. a. 2. ἐπῆγον, Attice ἐπήγαγον. hinc a. 2. inf. ἐπαγαγεῖν. ex ἐπὶ, & ἄγω, duco, quod vide.

Ε'παγωγὸς, οῦ, ὁ, blandus, ad perſuadendum aptus. Hinc ſuperl. ἐπαγωγότατα, quæ maximam vim habent perſuadendi.

Ε'παγωνίζομαι, decerto. fut. ίσομαι. p. ἐπηγώνισμαι. ex ἐπὶ, & ἀγὼν, ῶνος, ὁ, certamen.

Ε'πᾴδω, f. ᾄσω. p. κα, accino, cantu proſequor. ab ἐπὶ, & ᾄδω, cano.

Ε'παείδειν, Jon. pro ἐπᾴδειν, accinere. Th. ᾄδω, cano.

Ε'παείρας, elevans, a. 1. part. act. verbi ἐπαείρω, attollo, incito. Th. ἀείρω, tollo. f. ἀερῶ.

Ε'παείροντι, extollunt, Dor. pro ἐπαείρουσι, ab ἐπαείρω, vel ἐπαίρω. Thema ἀείρω, vel αἴρω, tollo.

Ε'παθον, paſſus ſum, a. 2. ind. act. verbi πάσχω, patior. fut. πείσομαι. a. 2.

inf. παθεῖν. p. m. πέπονθα.

Ἐπαθροίζω, congrego. f. οίσω. p. ἐπήθροικα. præſ. paſſ. ἐπαθροίζομαι. ex ἐπὶ, & ἀθροίζω, cogo. Th. ἀθρόος, ου, ὁ, conſertus.

Ἐπαιγίζω, irruo, impetuoſe ſpiro. ab ἐπὶ, & αἰγὶς, ἡ, procella, quod ab ἀΐσσω, irruo, impetu feror.

Ἐπαιδεύθην, ης, η, aor. 1. ind. paſſ. a παιδεύομαι, erudior, caſtigor. Thema παῖς, παιδὸς, ὁ, puer.

Ἐπαΐειν, audire, percipere. Th. ἀΐω, audio.

Ἐπαίκλεια, & ἐπαίκλια, quæ poſt cœnam apponuntur, bellaria. ab ἐπὶ, poſt, & αἶκλον, vel αἴκλιον, cibus, cœna. Thema αἶκλος, veſpertinus.

Ἐπαινεῖ, 3. ſing. præſ. ind. ab ἐπαινέω, laudo, quod vide.

Ἐπαινέοντι, laudant, Doric. pro ἐπαινοῦσι, 3. plur. præſ. ind. ἐπαινέω, quod vide.

Ἐπαινέσαι, a. 1. inf. act. ab eod. verbo.

Ἐπαινέσαι, 3. ſing. a. 1. opt. Æol. ejuſdem verbi.

Ἐπαινέσσει, probaverit, a. 1. opt. act. Æol. ἐπαινέσσῃ, ῃς, ῃ, a. 1. ſub. act. Poet. gem. σ, ab ἐπαινέω, laudo. fut. έσω, quod vide.

Ἐπαινετέος, laudandus, adject. verbale. Sic ἐπαινετὸς, ἡ, ὸν, laudabilis. compar. ἐπαινετώτερος. ab ἐπαινέω, laudo.

Ἐπαινέτης, ου, ὁ, laudator, ab ἐπαινέω.

Ἐπαίνετος, ου, ὁ, nomen viri Gr. laudabilis, ἐπαινετὸς, laudatus, admirandus.

Ἐπαινέω, ῶ, laudo. f. έσω, & Poet. ήσω. p. ἐπῄνεκα. a. 1. ἐπῄνεσα. a. 1 imperat. act. ἐπαίνεσον, άτω, & in 2. plur. ἐπαινέσατε. ἐπαινέσω, ῃς, ῃ, a. 1. ſub. act. Poet. ex ἐπὶ, & αἶνος, ὁ, laus.

Ἐπαινὴ, ῆς, ἡ, dura, ab ἐπὶ, & αἰνὸς, ῦ, ὁ, gravis, horrendus.

Ἐπαινήσαις, Æol. pro ἐπαινήσας, a. 1. part. act. verbi ἐπαινέω, quod vide.

Ἐπαινέσῃ, laudaverit, 3. ſing. a. 1. ſub. act. ἐπαινῆται, laudetur, 3. ſing. præſ. ſub. paſſ. ab ἐπαινέω, quod vide.

Ἔπαινος, ου, ὁ, laus. ex ἐπὶ, & αἶνος, ου, ὁ, laus.

Ἐπαινοῦμεν, 1. plur. ἐπαινοῦσι, 3. plur. præſ. ind. act. ἐπαινούμενος, η, ον, præſ. part. paſſ. ab ἐπαινέω, laudo.

Ἐπαῖξαι, a. 1. inf. act. ἐπαΐξας, irruens, a. 1. part. act. ab ἐπὶ, & ἀΐσσω, ruo. f. ξω.

Ἐπαίρω, ας, α, attollo, erigo. & ἐπαίρεσθαι, efferri, ſuperbire: quod ex ἐπὶ, & αἴρω, tollo. f. ἀρῶ. p. ἦρκα. a. 1. ἦρα. a. 1. part. ἄρας, αντος, ὁ.

Ἔπαισε, 3. ſing. a. 1. act. a παίω, percutio. f. σω.

Ἐπαισθάνομαι, ſentio, intelligo. Ex ἐπὶ, & αἰσθάνομαι, quod vide.

Ἐπαΐσσοντα, irruentem, acc. ſing. part. præſ. ab ἐπαΐσσω, quod vide.

Ἐπαΐσσω, irruo, cum dat. aliquando accurro, & cum gen. item, inſequor. item, impeto, percutio, invado. cum acc. aliquando, inſurgo. ἐπαΐσσομαι, idem. in omnibus ſignificationibus aliquid impetus, & vehementiæ ſignificatur. ex ἐπὶ, & ἀΐσσω, ruo.

Ἐπαισχύνομαι, pudet me, erubeſco, cum acc. a. 1. paſſ. ἐπῃσχύνθην, ης, η. f. 1. paſſ. ἐπαισχυνθήσομαι. Th. αἶσχος, εος, τὸ, turpitudo.

Ἐπαιτέω, mendico. fut. ήσω. p. ἐπῄτηκα. Th. αἰτέω, peto. ἐπαίτης, mendicus.

Ἐπαιτιάομαι, conqueror, accuſo, &c. vide αἰτιάομαι.

Ἐπάϊστος, ου, ὁ, ἡ, cujus facinora innotuerunt. vide ἄϊστος.

Ἐπαίτιος, ου, ὁ, ἡ, qui, vel quæ eſt in culpa. Th. αἰτία, ας, ἡ, culpa.

Ἐπαίχθη, luſus eſt, 3. ſing. a. 1. paſſ. verbi παίζω, ludo. f. ξω, & σω.

Ἐπαΐω, audio, intelligo. Ex ἐπὶ, & ἀΐω, pro ἀκούω, idem.

Ἐπαιωρέω. f. ήσω. p. κα. elevo, ſuſpendo, erigo, effero. Ex ἐπὶ, & αἰωρέω, ſurſum tollo.

Ἐπακοΐα, ας, ἡ, vide in ἐπακούω.

Ἐπακολουθέω, ſubſequor. f. ήσω. p. ἐπηκολούθηκα. a. 1. act. ἐπηκολούθησα. a. 1. ſub. ἐπακολουθήσω, ῃς, ῃ. ex ἐπὶ, & ἀκόλουθος, ου, ὁ, ἡ, pediſſequus.

Ἐπάκοος, ου, ὁ, ἡ, Dor. pro ἐπήκοος, auditor. Th. ἀκούω, audio.

Ἐπάκουε, animum adjice, præſ. imperat. ἐπακοῦσαι, a. 1. inf. act. verbi ἐπακούω, quod vide.

Ἐπακούω, exaudio, obtempero. fut. ούσω. p. ἐπήκουκα. a. 1. ἐπήκουσα. hinc a. 1. ſub. ἐπακούσω, ῃς, ῃ. perf. paſſ. ἐπήκουσμαι. p. m. ἐπήκοα, & Att. ἐπακήκοα. Th. ἀκούω, audio.

Ἐπακροάομαι, ῶμαι, exaudio. imperf. ἐπηκροαόμην, ώμην, ῶ, ῶ, άτο, ᾶτο, & 3. plur. imperf. ἐπηκροάοντο, ῶντο. ex ἐπὶ, & ἀκροάομαι, audio. fut. άσομαι.

Ἐπακτὴρ, ῆρος, ὁ, venator. ab ἐπάγω, induco, impello. Th. ἄγω.

Ἐπακτὸς, ἡ, ὸν, aliunde ad nos adductus, adſcititius, peregrinus. ἐπακτὸς ὄμβρος, impetuoſus imber. ab ἐπάγω, quod vide.

Ἐπακτρεὺς, venator, quia canes in feras ἐπάγει, impellit. ab eodem them.

Ἐπάκτριον, ου, τὸ, navigium piſcatorium. ab ἐπάγω, impello. vel quia τοῖς ἐπακτρεῦσι.

Ἐπάλαιε, 3. ſingul. imperf. act. verbi παλαίω, luctor.

Ἐπαλεξήσουσα, auxiliatura, fut. 1. part. act. f. g. ex ἐπὶ, & ἀλέξω, vel ἀλεξέω, arceo. f. ήσω.

Ἐπαλλαγὴ, ῆς, ἡ, permutatio. quod ab ἀλλάσσω, muto. f. ξω.

Ἐπάλλετο, 3. ſing. imperf. paſſ. a πάλλω, vibro, agito. Alii poni volunt pro ἐφήλλετο, imperf. ab ἐφάλλομαι, inſilio.

Ἐπάλμενος, inſiliens, per ſyncop. pro ἐφαλλόμενος, Æol. mutato etiam ſpiritu aſpero in tenuem. ab ἐφάλλομαι, quod ab ἐπὶ, & ἅλλομαι, ſalio. f. ἁλοῦμαι. a. 1. med. ἡλάμην.

Ἔπαλξις, ἡ, propugnaculum muri. ex ἐπὶ, & ἀλκὴ, ῆς, ἡ, robur.

Ἐπάλτιος, ου, ὁ, apud Pindarum hoc vocabulum tantum reperitur; & dici puto de vento ſecundo, nautiſque grato. q. per ſyncop. pro ἐπιθάλπιος, ex ἐπὶ, & θαλπιὸς, ſplendidus, & per metaph. lucis inſtar gratus. a θάλπω, calefacio, foveo.

Ἐπᾶλτο, inſiliebat, imperf. Æolic. pro ἐφάλλετο, vel pluſq. perf. paſſiv. pro ἐφῆλτο. ab ἐφάλλομαι. vide ἐπάλμενος.

Ἐπαμᾶν, & ἐπαμᾶσθαι, accumulare. ab ἀμάω, meto.

Ἐπαμβλήδην, cum tergiverſatione, procraſtinando. Ex ἐπὶ, & ἀμβλήδην, pro ἀναβλήδην. Th. βάλλω, jacio.

Ἐπαμείβω, vel ἐπαμείβομαι, permuto, alterno. fut. ψομαι. ab ἐπὶ, & ἀμείβω, muto. f. ψω. p. ἤμειφα.

Ἐπαμεινώνδας, ου, ὁ, Epaminondas, Thebanorum dux.

Ἐπάμειπτο, reſponderat, Jon. pro ἐπήμειπτο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi ἐπαμείβω. quod vide.

Ἐπάμερος, ου, ὁ, Poet. Æol. ac Jon. pro ἐφήμερος, ου, ὁ, unius diei, qui durat unam diem. ab ἐπὶ, & ἡμέρα, dies.

Ἐπαμησάμενος, obrutus, a. 1. part. med. verbi ἐπαμάω, coacervo, quod ex ἐπὶ, & ἀμάω, meto.

Ἐπαμῦναι, propugnare, a. 1. inf. act. ἐπάμυνον, άτω, a. 1. imperat. verbi ἐπαμύνω, defendo. Th. ἀμύνω, auxilior, opem fero.

Ἐπὰν, poſtquam. conjunct. ex ἐπὶ, & ἄν. vide ἐάν.

Ἐπαναβάλλεσθαι, differre. vide ἀναβάλλω.

Ἐπαναβαίνω, aſcendo, ſupervenio. quod ab ἐπὶ, ἀνὰ, & βαίνω, eo.

Ἐπαναβλήδην, adverb. quaſi injectim. Th. βάλλω, jacio.

Ἐπαναγαγεῖν, a. 2. inf. act. ab ἐπανάγω, quod vide.

Ἐπάναγκες, adv. neceſſe, neceſſario. τὰ ἐπάναγκες, ſcil. ὄντα, neceſſaria. Th. ἀνάγκη, ης, ἡ, neceſſitas.

Ἐπανάγω, redeo, excito, commoveo. fut. άξω. a. 2. ἐπανήγαγον. a. 2. imperat. activ. ἐπανάγαγε, provehe. ex ἐπὶ, & ἄγω, duco.

Ἐπαναλέγειν, altius repetendo aperire. ex ἐπὶ, ἀνὰ, & λέγω, dico.

Ἐπαναμιμνήσκω, commonefacio, cum acc. f. ήσω. p. ἐπαναμεμίμνηκα. ex ἐπὶ, ἀνὰ, & μιμνήσκω, in memoriam revoco. Thema μνάομαι, memoro, recordor. f. μνήσομαι. p. μέμνημαι.

Ἐπαναπαύομαι, acquieſco, cum dat. item requieſco. f. αύσομαι. p. ἐπαναπέπαυμαι. a. 1. med. ἐπανεπαυσάμην, ω, ατο. ab ἐπὶ, ἀνὰ, & παύω, ceſſo. a. 2. ἔπαον.

Ἐπαναπλεῖν, crebro navigare, & pro abundare. Th. πλέω, navigo.

Ἐπαναστήσομαι, f. 1. med. ab ἐπανίσταμαι, inſurgo. ex ἐπὶ, ἀνὰ, & ἵστημι, ſto.

Ἐπαναστρέφω, revertor.

Ἐπανατίθεσθαι, præſ. inf. paſſ. ab ἐπανατίθημι, inſuper impono, acceptum fero. ex ἐπὶ, & τίθημι, pono.

Ἐπανατρυγάω, poſt vindemiam quæ ſuperſunt colligo. ex ἐπὶ, ἀνὰ, & τρυγὴ, ἡ, frumentum.

Ἐπανεθήσομαι, ῃ, εται, fut. 1. ind. paſſ. verbi ἐπανίημι, redeo, remitto, & condono. Th. ἵημι, mitto.

Ἐπανείρεσθαι, denuo interrogare.

Ἐπανεὶς, qui dimiſit, a. 2. part. act. ab ἐπανῆν, a. 2. ind. verbi ἐπανίημι, quod ex ἐπὶ, ἀνὰ, & ἵημι.

Ἐπανελθεῖν, a. 2. inf. act. ἐπανελθὼν, & in f. g. ἐπανελθοῦσα, a. 2. part. act. verbi ἐπανέρχομαι, redeo. f. ἐπανελεύσομαι. a. 2. ἐπανῆλθον. quod ex ἐπὶ, ἀνὰ, & ἔρχομαι, venio.

Ἐπανέρχομαι, accedo. vide ἐπανελθεῖν.

Ἐπανερωτήσει, 3. ſing. fut. 1. act. verbi ἐπανερωτάω, interrogo. f. ήσω. ex ἐπὶ, ἀνὰ, & ἐρωτάω, rogo.

Ἐπανέχω, præſto, antecello, imitor. ex ἐπὶ, ἀνὰ, & ἔχω, habeo. f. ἕξω, & σχήσω. a. 2. ἔσχον.

Ἐπανθέω, ſuperfloreo. f. ήσω. p. ἐπήνθηκα. p. m. ἐπήνθα, & per epentheſ. τοῦ ο, ἐπήνοθα, & reduplicatione Attica ἐπανήνοθα. ex ἐπὶ, & ἀνθέω, floreo. Thema ἄνθος, εος, τὸ, flos.

Ἐπανήκω, εις, ει, redeo. ex ἐπὶ, ἀνὰ, & ἥκω. f. ξω, venio.

Ἐπανήρετο, percunctabatur, 3. ſingul. imperf. verbi ἐπανέρομαι, quod ex ἐπὶ, ἀνὰ, & ἔρομαι, interrogo. Thema ἐρῶ, dico.

Ἐπανιᾶσι, remittunt, 3. plur. præſ. ind. Att. ab ἐπανίημι, quod ab ἐπὶ, ἀνὰ, & ἵημι, mitto, quod in 3. plur. eſt ἱεῖσι, Jon. ἱέασι, & per craſin Att. ἱᾶσι.

Ἐπανισταίατο, Jon. pro ἐπανίσταιντο, inſurrexerunt, 3. plur. opt. paſſ. vel ſcribendum ἐπανιστέατο, Jon. pro ἐπανίσταντο. Th. ἵστημι, ſto.

Ἐπανιστέαται, Jon. pro ἐπανίστανται, 3. pl. præſ. paſſ. verbi ἐπανίστημι, quod vide.

Ἐπανίστημι, inſurgo. fut. ἐπαναστήσω. p. ἐπανέστηκα. fut. 1. med. ἐπαναστήσομαι. Th. ἵστημι, ſto.

Ἐπανιτέον, redeundum, adv. theticum. ab ἐπάνειμι, redeo. a. 2. part. ἐπανιών. ex ἐπὶ, ἀνὰ, & εἶμι, eo.

Ἐπανιὼν, a. 2. part. ab ἐπάνειμι, redeo. vide ἐπανιτέον.

Ἐπανορθούμενος, præſ. part. paſſ. ἐπανορθοῦσθαι, præſ. inf. paſſ. ab ἐπανορθόω, ῶ, corrigo. ex ἐπὶ, ἀνὰ, & ὀρθὸς, ὴ, ὸν, rectus, erectus.

Ἐπανόρθωμα, ατος, τὸ, & ἐπανόρθωσις, εως, ἡ, correctio. vide ἐπανορθούμενος.

Ἐπαντάω, occurro. f. ήσω. p. ἐπήντηκα. a. 1. ἐπήντησα. ex ἐπὶ, & ἀντάω, occurro, obvius fio. Th. ἀντὶ, contra.

Ἐπαντέλλουσα, oriens, præſ. part. f. ab ἐπαντέλλω, per ſyncop. pro ἐπανατέλλω, exorior. quod ex ἐπὶ, ἀνὰ, & τέλλω.

Ἐπάνω, ſupra, adv. cum gen. ex ἐπὶ, & ἄνω. Gl. Cyr. ἐπάνω, inſuper, ſuper, ſupra.

Ἐπάξας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. ἐπάξω, f. 1. inf. ab ἐπάγω, induco, adduco. fut. άξω. p. ἐπῆχα. Thema ἄγω, duco.

Ἔπαξε, Dor. pro ἔπηξε, fixit, 3. ſing. a. 1. act. a πήγνυμι, figo. f. ξω.

Ἐπάξιος, ου, ὁ, dignus, Poet. idem ac ἀντάξιος, æquiparandus. ex ἐπὶ, & ἄξιος, ου, ὁ, idem.

Ἐπαξόνιος, ου, ὁ, qui circum axem volvitur. epith. currus. Th. ἄξων, ονος, ὁ, axis.

Ἐπάξω, Dor. pro ἐπήξω, compegiſti, a. 1. med. 2. ſing. verbi πήγνυμι, compingo. f. πήξω.

Ἐπαοιδὴ, ῆς, ἡ, Jon. pro ἐπῳδὴ, incantatio. Th. ἀείδω, cano.

Ἔπαον, ſedavi, a. 2. ind. act. hinc in a. 2. paſſ. ἐπάην, verbi παύω, ceſſo. f. παύσω. p. πέπαυκα.

Ἐπαπορῶμεν, 1. plur. præſ. ſub. verbi ἐπαπορέω, addubito. quod ex ἐπὶ, & ἀπορέω, dubito. hoc ex α priv. & πάρω, tranſeo. p. m. πέπορα.

Ἐπάπτηνα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi παπταίνω, circumſpicio, intueor. f. ανῶ. a. 1. part. παπτήνας.

Ἐπαρὰ, ᾶς, ἡ, imprecatio. ex ἐπὶ, & ἀρὰ, ᾶς, ἡ, diræ.

Ἐπαράομαι, f. άσομαι, & ήσομαι, execror, imprecor, devoveo. ex ἐπὶ, & ἀρὰ, ἡ, preces, diræ.

Ἐπάρας, αντος, ὁ, & in f. g. ἐπάρασα, ης, ἡ, aor. 1. part. act. verbi ἐπαίρω, attollo, erigo. f. ἐπαρῶ. p. ἐπῆρκα. a. 1. ἐπῆρα. a. 1. imperat. ἔπαρον, άτω. aor. 1. paſſ. ἐπήρθην. ab ἐπὶ, & αἴρω, tollo.

Ἐπαράσιμος, ου, ὁ, ἡ, execrabilis. ex ἐπὶ, & ἀρὰ, ᾶς, ἡ, preces, diræ.

Ἐπαράσσω, irruo, illidor. ex ἐπὶ, & ἀράσσω, amputo. f. ξω.

Ἐπάρατε, 2. plur. a. 1. imperat. act. ἔπαρον, άτω. vide ἐπάρας, αντος.

Ἐπάργυρος, ὁ, ἡ, inargentatus, argento tectus. Th. ἄργυρος, argentum.

Ἐπάρη, 3. ſing. a. 2. paſſ. verbi πείρω, tranſeo. At ἐπάρῃ, eſt a. 1. ſub. act. ab ἐπαίρω, attollo. vide ἐπάρας.

Ἐπαρήρει, ας, ει, pluſq. perf. paſſ. verbi ἐπάρω, apto. quod ex ἐπὶ, & ἄρω, apto. p. m. ἦρα, & Att. ἄρηρα.

Ἐπαρησάμενος, Jon. pro ἐπαρασάμενος, a. 1. part. med. ab ἐπαράομαι, imprecor. Th. ἀρὰ, ᾶς, ἡ, diræ.

Ἐπαρθεὶς, a. 1. paſſ. verbi ἐπαίρεσθαι, efferri, ſuperbire. vide in ἐπαίρω.

Ἔπαρθον, & per Metath. ἔπραθον, diripui, a. 2. ind. act. verbi πέρθω, vaſto. f. 2. πραθῶ.

Ἐπάρκεσε, præſtitit, 3. ſing. a. 1. act. Jon. vel Dor. pro ἐπήρκεσε, ab ἐπαρκέω, quod vide.

Ἐπαρκέσω, 2. ſing. f. 1. vide ἐπαρκέω.

Ἐπαρκέω, ſubvenio, cum dat. f. ἐπαρκέσω. p. ἐπήρκεκα. a. 1. ἐπήρκεσα. ex ἐπὶ, & ἀρκέω, propulſo.

Ἐπαρμένον, ſufficientem. præſ. part. pro ἐπηρμένον. Thema ἄρω, apto, vide ἀρμένον.

Ἐπαρξάμενος, aor. 1. part. med. ab ἐπάρχομαι, auſpicor. ex ἐπὶ, & ἀρχὴ, ῆς, ἡ, initium.

Ἐπάρσω, fut. 1. act. verbi ἐπάρω, idem quod ἄρω, apto. a. 1. ἐπῆρσα.

Ἐπαρχία, ας, ἡ, provincia, ab ἔπαρχος, ου, ὁ, præfectus. ex ἐπὶ, & ἀρχὴ, ῆς, ἡ, principatus.

Ἐπαρωγὸς, οῦ, ὁ, auxiliator, & ἡ, auxiliatrix. ab ἐπαρήγω. Th. ἀρήγω, f. ξω, auxilior.

Ἐπᾶσαι, a. 1. inf. act. ab ἐπᾴδω, inculco. Th. ᾄδω, pro ἀείδω, cano.

Ἐπάσαντο, & gem. σ, ἐπάσσαντο, guſtarunt, 3. pl. a. 1. med. a πάω, vel πάομαι, poſſideo, veſcor. perf. paſſ. πέπαμαι.

Ἐπασκέω, Poet. pro κοσμέω, exorno, exerceo, meditor. Thema ἀσκέω, orno, exerceo.

Ἐπασσύτεροι, frequentes. ab ἐπὶ, & ἆσσον, prope, ſeu ἀσσοτέρω, propius. ἐπασσύτεροι dicuntur facere, qui aliquid faciunt, continua ſerie ſequentes.

Ἔπασχον, paſſus fui, imperf. a πάσχω, patior. f. πείσομαι. aor. 2. ἔπαθον. p. m. πέπονθα.

Ἐπάταξε, percuſſit, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi πατάσσω, f. ξω, ferio. p. πεπάταχα. a. 1. part. πατάξας.

Ἐπατήθην, ης, η, calcatus ſum, aor. 1. paſſ. verbi πατέω. f. ήσω, calco. a. 1. ἐπάτησα, ας, ε.

Ἐπάτησε, 3. ſing. a. 1. act. verbi πατέω, calco.

Ἐπαύγασμα, τὸ, ſplendor. ex ἐπὶ, & αὐγὴ, ſplendor ſolis.

Ἔπαυλις, εως, ἡ, commoratio, villa. ex ἐπὶ, & αὐλὴ, ῆς, ἡ, aula, atrium.

Ἐπαυρεῖ, fruitur, 3. ſing. ab ἐπαυρέω, utilitatem percipio. Th. αὔρα, ας, ἡ, ventus levior, aura.

Ἐπαυρέμεν, ſeu ἐπαυρέμεναι, Dor. pro ἐπαυρεῖν, præſ. inf. verbi ἐπαυρέω.

Ἐπαύρεο, 2. ſingul. aor. 2. med. Jon. vel Doric. pro ἐπηύρου, adeptus es, verbi ἐπαυρέω, ῶ. f. ήσω. aor. 2. med. ἐπηυρόμην, ου, ετο, Dor. ἐπαυρόμην. Alii volunt eſſe imperf. verbi ἐπαυρέω, quod vide.

Ἐπαυρέω, ἐπαυρίσκω, & ἐπαύρομαι, fruor, conſequor; item pœnas luo. Th. αὔρα, aura.

Ἐπαύρηαι, fruaris, Jonic. pro ἐπαύρῃ, 2. ſing. ſub. præſ. verbi ἐπαύρομαι, idem quod ἐπαυρέω, quod vide.

Ἐπαύριον, cras, adverb. ἡ ἐπαύριον, ſc. ἡμέρα, poſterus dies. Th. αὔριον, cras.

Ἐπαυρίσκουσι, 3. plural. indic. act. verbi ἐπαυρίσκω, idem quod ἐπαυρέω, quod vide.

Ἐπαύροιτο, 3. ſingul. a. 2. opt. med. ἐπαῦρον, Dor. pro ἐπηῦρον, a. 2. ind. act. verbi ἐπαυρέω, quod vide.

Ἐπαύρωνται, fruantur, 3. plural. præſ. ſub. verbi ἐπαύρομαι, idem quod ἐπαυρέω.

Ἔπαυσαν, 3. plur. a. 1. ind. ἐπαυσάμην, ἐπαύσω, ἐπαύσατο, a. 1. m. verbi παύω, ceſſo. f. σω. a. 2. ἔπαον.

Ἐπάϋσον, acclama, a. 1. imperat. act. ex ἐπὶ, & αὔω, clamo.

Ἐπαύσω, 2. ſingul. a. 1. m. vide ἔπαυσαν.

Ἐπαϋτεῖν, acclamare. ἐπαύτεον, acclamabant, Jon. pro ἐπήϋτον, 3. plur. imperf. act. quod ex ἐπὶ, & αὐτέω, Poet. pro αὔω, clamo.

Ἐπαυτοφώρῳ, in flagranti delicto, in ipſo facto. ex ἐπὶ, in, & αὐτόφωρος, ου, ὁ, quod ex αὐτὸς, ipſe, & φωρὰ, ᾶς, ἡ, furtum. Th. φὼρ, φωρὸς, ὁ, fur.

Ἐπαυχένιος, ου, ὁ, Poet. qui ſupra cervicem fertur. ὁ ἐπὶ τῷ αὐχένι φερόμενος. Th. αὐχήν.

Ἐπαυχέω, ſuperbio, glorior. ex ἐπὶ, & αὐχέω, quod vide.

Ἐπαφάομαι, ῶμαι, contrecto, demulceo. vide in ἀφάω, palpo. Them. ἅπτομαι, tango.

Ἐπαφαυάνθην, a. 1. ind. paſſ. ab ἐπαφαυαίνω, exſicco. quod ex ἀφαυαίνω, ſeu ἀφαύω, accendo, exarefacio. Th. αὔω, ſicco, accendo.

Ἐπάφηκε, a. 1. ind. act. verbi ἐπαφίημι, dimitto in, immitto. p. ἐπαφῆκα. a. 2. ſub. ἐπαφῶ. ex ἐπὶ, ἀπὸ, & ἵημι, mitto.

Ἐπαφρὸς, οῦ, ὁ, nomen viri. Gr. ſpumoſus.

Ἐπαφρίζω, deſpumo. f. σω. p. ἐπήφρικα. ex ἐπὶ, & ἀφρὸς, οῦ, ὁ, ſpuma.

Ἐπαφρόδιτος, ου, ὁ, nomen viri. Gr. venuſtus.

Ἐπαφῶ, immiſero, aor. 2. ſub. ab ἐπάφην, a. 2. ind. verbi ἐπαφίημι, vide ἐπάφηκε.

Ἐπάχνωσε, vexavit, conſtrinxit, aor. 1. ind. verbi παχνόω. f. ώσω. Th. πάχνη, ης, ἡ, pruina.

Ἐπαχύνθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi παχύνω, craſſum reddo, pinguefacio. Th. παχὺς, έος, ὁ, craſſus.

Ἔπε, pro ἔπεα, nom. vel acc. plur. ab ἔπος, εος, τὸ, verbum. Them. ἔπω, dico.

Ἐπεάν, Jon. pro ἐπειδὴ, vel ἐπὰν, poſteaquam. vel pro ἐπεὶ, vel ἐπὰν, quando.

Ἐπέβα, Dor. pro ἐπέβη, 3. ſing. a. 2. ind. act. vide ἐπέβην.

Ἐπέβαινον, ες, ε, imperf. act. verbi ἐπιβαίνω, accedo. Th. βαίνω, eo. f. βήσομαι. a. 2. ἔβην.

Ἐπέβαλλον, imperf. act. ab ἐπιβάλλω, injicio. ex ἐπὶ, & βάλλω, jacio. f. βαλῶ. p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον.

Ἐπέβαλον, a. 2. vide in ἐπέβαλλον.

Ἐπέβασε, Doric. pro ἐπέβησε, 3. ſing. a. 1. act. Poet. pro ἐπεβίβασε, aſcendere fecit, impoſuit, reſtituit in. Thema βαίνω, eo.

Ἐπέβην, ης, η, peragravi, aor. 2. ind. ab ἐπιβαίνω. Thema βαίνω, eo. f. βήσομαι.

Ἐπέβησα, ας, ε, aor. 1. ind. ἐπέβησαν, 3. plur. aor. 1. vel 2. act. ἐπεβήσαντο, 3. plur. a. 1. med. verbi βαίνω.

Ἐπεβίβασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπιβιβάζω, impono, aſcendere facio. fut. άσω. ex ἐπὶ, & βαίνω, eo.

Ἐπεβίω, 3. ſing. a. 2. act. verbi ἐπιβιόω, ſupervivo. a βιόω, vivo. f. βιώσομαι. a. 2. ἐβίων. a. 2. imperat. βιῶθι. a. 2. opt. βιοίην. inf. a. 2. βιῶναι. a. 2. part. βιούς. Th. βίος, ου, ὁ, vita.

Ἐπέβλεψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπιβλέπω, reſpicio. f. ψω. p. ἐπιβέβλεφα. ex ἐπὶ, & βλέπω, video.

Ἐπεβούλευσε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi ἐπιβουλεύω, inſidior. ex ἐπὶ, & βουλεύω, conſulto, delibero. quod a βουλὴ, ῆς, ἡ, conſilium.

Ἐπεγγελάω, f. άσω. p. ακα, de malis alienis rideo. ex ἐπὶ, ἐν, & γελάω, quod vide.

Ἐπέγειρε, præſ. imperat. act. ἐπεγείροντες, præſ. part. plur. num. verbi ἐπεγείρω, quod vide.

Ἐπεγείρω, excito. f. ἐπεγερῶ. p. ἐπήγερκα. a. 1. ἐπήγειρα. ab ἐπὶ, & ἐγείρω, excito.

Ἐπέγεντο, per Syncop. pro ἐπεγένετο, 3. ſingul. aor. 2. med. ex ἐπὶ, & γίνομαι, ſum.

Ἐπεγνωκόσι, dativ. plur. perf. part. act. ἐπεγνωκὼς, verbi ἐπιγινώσκω, agnoſco. f. ἐπιγνώσομαι. p. ἐπέγνωκα. a. 2. ἐπέγνων. perf. paſſ. ἐπέγνωσμαι. ex ἐπὶ, & γινώσκω, cognoſco.

Ἐπεγνώσθην, a. 1. ind. paſſ. ab eodem verbo.

Ἐπέγνωτε, 2. plur. aor. 2. ind. act. ἐπέγνων, ως, ω, ejuſdem verbi.

Ἐπέγρετο, expergiſcebat, imperf. per ſyncop. Poet. pro ἐπηγείρετο, ab ἐπεγείρομαι. vide ἐπεγείρω.

Ἐπεδείξατο, 3. ſing. a. 1. med. verbi ἐπιδείκνυμι, commonſtro. aor. 1. act. ἐπέδειξα, ας, ε. f. δείξω. p. δέδειχα. ex ἐπὶ, & δείκνυμι, oſtendo.

Ἐπέδησα, ας, ε, ligavi, aor. 1. ind. act. verbi πεδάω, ligo. f. ήσω. Th. πέδη, ης, ἡ, pedica.

Ἐπεδίδου, pro ἐπεδίδω, 3. ſing. imperf. act. tanquam ab ἐπιδιδόω, verbi ἐπιδίδωμι, inſuper do. fut. δώσω. Th. δίδωμι, do.

Ἐπέδραμε, accurrit, 3. ſing. a. 2. verbi ἐπιτρέχω, ex ἐπὶ, & τρέχω, curro. fut. θρέ-

θρέξω, p. δεδράμηκα. aor. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα.

Ἐπέδρη, ης, ἡ, Jon. pro ἐφέδρα, mora, obſidio. vide ἕδρα, ſella.

Ἐπέδυν, exortus ſum, a. 2. vel imperf. verbi ἐπιδύμι, exorior. ex ἐπί, & δῦμι, vel δύνω. f. δύσω. p. δέδυκα.

Ἐπέδωκα, ας, ε, aor. 1. ind. act. ex ἐπί, & δίδωμι, do. f. δώσω. p. δέδωκα. a. 2. ἔδων, ως, ω.

Ἐπέεσσι, dativ. plur. Jon. & Poet. pro ἔπεσι. ab ἔπος, εος, τό, verbum. Th. ἔπω, dico.

Ἐπεζάρησαν, pro ἐπεβάρησαν, dici Euſtath. exiſtimat.

Ἐπέζησα, ſuperſtes fui, aor. 1. ind. act. verbi ἐπιζάω. Th. ζάω, vivo. f. ζήσομαι. p. ἔζηκα.

Ἐπεζήτει, 3. ſing. imperf. verbi ἐπιζητέω, requiro. Th. ζητέω, quæro. f. ήσω. p. ἐζήτηκα.

Ἐπέθετο, 3. ſing. ἐπέθεντο, 3. plur. a. 2. med. verbi ἐπιτίθημι, impono. Th. τίθημι. a. 2. ἔθην.

Ἐπέθηκα, ας, ε, a. 1. ind. act. ejuſdem verbi.

Ἐπεθύμησα, & in 3. plur. ἐπεθύμησαν, a. 1. ind. act. verbi ἐπιθυμέω, concupiſco. ex ἐπί, & θυμέω. Th. θυμός, ῦ, ὁ, animus.

ἘΠΕΙ', & ἐπειδὴ, poſtquam, quoniam. conjunct. cum indic. ex ἐπί, & εἰ. hinc ἐπείτε.

Ἐπείγεαι, Jonic. & Doric. pro ἐπείγῃ, urgeris, properas, 2. ſing. ſub. paſſ. verbi ἐπείγω, urgeo.

Ἐπείγετο, feſtinabat, 3. ſing. imp. paſſ. Jon. pro ἠπείγετο, verbi ἐπείγω, urgeo. quod vide.

Ἐπειγομένοιο, feſtinantis; genit. ſing. Jon. præſ. part. paſſ. vide ἐπείγετο, ab ἐπείγομαι.

ἘΠΕΙ'ΓΩ, urgeo, impello, feſtino, perſequor, maturo. fut. ξω. p. ἤπειχα. hinc ἐπείγομαι, urgeor, q. ex ἐπί, & οἴγω, vel ἄγω, facio. alii ab ἐπί, & ἄγω, ut ſit quaſi adigo.

Ἐπειδὰν, poſtquam. pro ἐπειδὴ ἄν. Th. ἐπεί, quoniam.

Ἐπειδὴ, idem quod ἐπεί, poſtquam.

Ἐπειδήπερ, quandoquidem, cum indic. Th. ἐπεί.

Ἐπείδοι, 3. ſingul. opt. præſ. Th. εἴδω, video.

Ἐπείδω, intueor, reſpicio. f. ἐπείσω, vel ἐπείσομαι. aor. 2. ἐπεῖδον, ες, ε. aor. 2. imperat. ἔπιδε. ex ἐπί, & εἴδω, video.

Ἐπειὴ, pro ἐπειδὴ, cum, quoniam. Th. ἐπεί, poſtquam.

Ἐπείθ', pro ἔπειτα, adv. deinde, poſtea. Th. εἶτα, poſtea, tum.

Ἐπείθετο, obedivit. 3. ſing. imperf. verbi πείθομαι, pareo. f. πείσομαι. a. 2. med. ἐπιθόμην, ου, ετο. Th. πείθω, perſuadeo. a. 2. ἔπιθον.

Ἐπεὶ κα, Dor. & Poet. ἐπεί κε, & hoc pro ἐπεὶ ἄν, quum.

Ἐπειλημμένη, tenens, perf. part. paſſ. f. g. verbi ἐπιλαμβάνω. f. λήψομαι. vide in εἴλημμαι.

Ἔπειμι, ſuccedo. a. 2. ἔπιον, ες, ε. a. 2. part. act. ἐπιών, οῦσα, όν, ſequens. hinc ἐπιούσιος, ου, ὁ, ἡ, jugis. ex ἐπί, & εἶμι, eo.

Ἐπεῖναι, Jonic. pro ἐφεῖναι, permittere, immittere, a. 2. inf. ab ἐφίημι, quod ab ἵημι, ſeu ἕω, mitto.

Ἐπειννύσθαι, indui, præſ. inf. verbi ἐπιέννυμαι. quod ex ἐπί, & ἕω, induo. hinc ἐννύω, & Jon. εἰνύω.

Ἐπείπερ, quandoquidem; conjunct. cum indic. vide in ἐπεί.

Ἐπειπών, a. 2. part. ἐπειπεῖν, inſuper dicere, a. 2. inf. ab ἐπί, & ἔπω, dico.

Ἔπειρα, ας, ε, & in 3. plur. ἔπειραν, a. 1. ind. act. verbi πείρω, transfigo. fut. περῶ. præt. πέπαρκα. aor. 2. ἔπαρον. perf. paſſ. πέπαρμαι. aor. 1. paſſ. ἐπάρθην.

Ἐπειράθην, ης, η, & in 3. plur. ἐπειράθησαν, aor. 1. ind. paſſ. verbi πειράω, conor. Thema πεῖρα, conatus, experientia.

Ἐπειράσω, tentaſti, 2. ſing. a. 1. med. ἐπειρασάμην, ω, ατο, verbi πειράω. f. άσω, & ήσω, conor, tento. Th. πεῖρα, ας, ἡ, conatus, experientia.

Ἐπειρᾶτο, 3. ſing. imperf. verbi πειράομαι, tento. ab eodem them.

Ἐπείρεσθαι, interrogare, præſ. inf. ab εἴρω, dico.

Ἐπείρη, Jon. pro ἐπείρα, 3. ſing. imperf verbi πειράω, conor. f. άσω. p. πεπείρακα. Th. πεῖρα.

Ἐπειρύσσαι, attrahere, quod ab εἰρύω, Poet. pro ἐρύω, traho.

Ἐπειρώων, Jonic. pro ἐπειρῶντο, quod vide.

Ἐπειρῶντο, periculum faciebant, 3. plur. imperf. paſſ. verbi πειράομαι. Thema πεῖρα.

Ἐπειρωτᾷ, Jonic. pro ἐπερωτᾷ, verbi εἰρωτάω, Jonic. & Poet. pro ἐρωτάω. f. ήσω, rogo.

Ἐπειρώτων, Jon. pro ἐπηρώτων, imperf. act. ejuſdem verbi.

Ἐπειρώτησις, εως, ἡ, Jon. pro ἐπερώτησις, interrogatio, ab eodem them.

Ἐπεισαγωγὴ, ῆς, ἡ, ſuperinductio. ex ἐπί, εἰς, & ἄγω, duco.

Ἔπεισα, ας, ε, a. 1. verbi ἔπειμι, adeo. ex εἶμι, eo. a. 1. inuſit. εἶσα.

Ἐπεισάγω, f. ξω, p. χα, ſuperinduco. ex ἐπί, ἐς, vel εἰς, & ἄγω, duco.

ἘΠΕΙ'ΣΙΟΝ, ου, τό, aqualiculus, ima ventris pars. τὸ αἰδοῖον. an ab ἐπί, & σείω, moveo? an ab ἐπεισιέναι?

Ἐπείῃσιν, adeat, 3. ſing. præſ. ab ἔπειμι, quod ab ἐπί, & εἶμι, eo. aor. 2. ἴον.

Ἐπεισέρχεται, ſubit, 3. ſingul. præſ. ab ἐπεισέρχομαι, ingredior. quod ex ἐπί, εἰς, in, & ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.

Ἐπείσθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi πείθομαι, obedio. vide in πείθω, perſuadeo.

Ἐπεισφερόμεθα, 1. plur. præſ. ind. ab ἐπεισφέρω, adfero. ex ἐπί, εἰς, & φέρω, f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Ἔπειτα, deinde, adverb. ἐπεί τε, alioqui. Th. εἶτα, poſtea.

Ἐπείχθην, properavi, aor. 1. ind. paſſ. ἐπείχθητι, a. 1. imperat. ab ἐπείγομαι. vide in ἐπείγω.

Ἐπεῖχον, ες, ε, imperf. verbi ἐπέχω, inhibeo, attendo, quod vide.

Ἐπεκάθισα, ας, ε, & id 3. plur. ἐπεκάθισαν, a. 1. ind. verbi ἐπικαθίζω, colloco. f. ίσω. perf. ἐπικεκάθικα. ex ἐπί, & καθίζω, colloco, ſedere facio. Th. ἵζω, fut. ἵσω, idem.

Ἐπεκαλεῖτο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi ἐπικαλέω, advoco. Th. καλέω, voco. f. έσω. p. κέκληκα.

Ἐπεκλήσθησαν, clauſi ſunt, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. verbi κλείω, quod vide.

Ἐπεκβοηθῶ, ſubſidio venio. ἐκτρέχω εἰς βοήθειαν. ex ἐπί, ἐκ, & βοηθέω, auxilior.

Ἐπεκέατο, Jon. pro ἐπέκειντο, inſtabant, irruerunt, 3. plur. imperf. verbi ἐπίκειμαι, urgeo. quod vide.

Ἐπέκεινα, trans, adverb. cum gen. pro ἐπ' ἐκεῖνα, ad illa uſque.

Ἐπέκειτο, ἐπέκειντο, 3. ſing. & plur. imperf. verbi ἐπίκειμαι, jaceo ſuper, impoſitus ſum. Th. κεῖμαι, jaceo.

Ἐπεκέκλητ', pro ἐπεκέκλητο, invocabat, 3. ſing. pluſ. perf. paſſ. ab ἐπί, & καλέω, voco. f. έσω. perf. κέκληκα. perf. paſſ. κέκλημαι.

Ἐπεκλώσαντο, deſtinarunt, 3. plur. a. 1. med. verbi ἐπικλώθω, fatalia ſtamina duco. quod ex ἐπί, & κλώθω, neo.

Ἐπεκράτει, 3. ſing. imperf. ab ἐπικρατέω, prævaleo. Them. κράτος, εος, τό, robur.

Ἐπεκρέμασα, ας, ε, appendi, aor. 1. ind. act. ab ἐπικρέμαμαι, σαι, ται, quod ab ἐπί, & κρεμάω, ſuſpendo. f. άσω. a. 2. ἐκρέμαθον. q. a. κρεμάζω.

Ἐπέκτασις, εως, ἡ, extenſio. ab ἐκτείνω, extendo. quod ab ἐπί, ἐκ, & τείνω, tendo. f. τενῶ. p. τέτακα.

Ἐπεκτείνομαι, ῃ, εται, contendo, nitor, extendor. f. ἐπεκτενοῦμαι. aor. 1. med. ἐπεξετεινάμην, ω, ατο, ab eod. th.

Ἐπεκτήσω, 2. ſing. a. 1. med. verbi ἐπικτάομαι, inſuper acquiro. Th. κτάομαι, acquiro. fut. κτήσομαι. p. κέκτημαι.

Ἐπελάβετο, 3. ſing aor. 2. med. verbi ἐπιλαμβάνω, apprehendo. f. λήψομαι. a. 2. ἐπέλαβον, ες, ε. ex ἐπί, & λαμβάνω, capio.

Ἐπελάθετο, 3. ſingul. aor. 2. med. verbi ἐπιλανθάνομαι, obliviſcor. f. λήσομαι. a. 2. ἐπέλαθον. ex ἐπί, & λανθάνω, ſeu λήθω, lateo. f. λήσω.

Ἐπελαύνω, invado, promoveo. ex ἐπί, & ἐλαύνω, f. άσω, agito.

Ἐπελθεῖν, a. 2. inf. act. verbi ἐπέρχομαι, ſupervenio. quod ex ἐπί, & ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, & per ſyncop. ἦλθον.

Ἐπελθών, οῦσα, όν, a. 2. part. act. genit. ἐπελθόντος. vide in ἐπελθεῖν.

Ἐπέλυον, ες, aor. 2. vel imperf. act. verbi ἐπιλύω, explico. f. λύσω. p. ἐπιλέλυκα. a. 1. paſſ. ἐπελύθην. Th. λύω, ſolvo.

Ἐπεμαίετ', pro ἐπεμαίετο, inſtigabat, 3. ſing. imperf. med. verbi ἐπιμαίομαι, incito. quod ex ἐπί, & μάω, vehementer cupio.

Ἐπεμάξατο, 3. ſing. aor. 1. med. verbi μάσσω, abſtergo. f. ξω.

Ἐπέμβαλε, injecit; 3. ſing. a. 2. act. pro ἐπενέβαλε, verbi ἐπεμβάλλω, ſuperjicio. Th. βάλλω, jacio. f. βαλῶ. p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον, præt. med. βέβολα.

Ἐπεμβάλλεσθαι, præſ. inf. paſſ. verbi ἐπεμβάλλομαι, inferor. ex ἐπί, ἐν, & Th. βάλλω, jacio.

Ἐπεμβάτης, ου, ὁ, Poet. pro ἀναβάτης, ου, ὁ, & per ſyncop. ἀμβάτης, ου, ὁ, ſeſſor, qui equo inſidet.

Ἐπεμβεβαώς, conſcendens, perf. part act. Jon. pro ἐπεμβεβηκώς, ότος, ὁ, verbi ἐπεμβαίνω, ingredior. Th. βαίνω, eo. f. βήσομαι. p. βέβηκα. a. 2. ἔβην.

Ἐπέμεινα, ας, ε, & in 1. plur. ἐπεμείναμεν, aor. 1. ind. act. verbi ἐπιμένω, permaneo. fut. ἐπιμενῶ. p. ἐπιμεμένηκα. quod ex ἐπί, & μένω, maneo.

Ἐπεμελήθην, ης, η, curavi, a. 1. ind. paſſ. verbi ἐπιμελέομαι, curam gero. f. ήσομαι. Th. μέλω, curæ eſt.

Ἐπεμέμφετο, 3. ſing. imperf. paſſ. ex ἐπί, & μέμφομαι, accuſo. fut. ψομαι. p. μέμεμμαι.

Ἐπέμενε, 3. ſing. imperf. act. verbi ἐπιμένω, permaneo. vide ἐπέμεινα.

Ἐπεμηνάμην, ω, ατο, inſanivi. aor. 1. med. verbi ἐπιμαίνομαι. Th. μαίνομαι, inſanio. fut. 1. med. μανοῦμαι. p. m. μέμηνα.

Ἔπεμπε, imperf. activ. verbi πέμπω, mitto. f. ψω.

Ἐπέμυξα, ας, ε, aor. 1. indic. act. verbi ἐπιμύσσω, ſubſanno. quod ex ἐπί, & μύσσω, vel ττω, mungo, emungo. Th. μύζω, clauſis labris, quendam ex naribus ſonum emitto.

Ἔπεμψα, ας, ε, miſi, aor. 1. ind. act. verbi πέμπω, mitto. f. ψω. p. πέπομφα. a. 1. imperat. πέμψον.

Ἐπενάχετο, Dor. pro ἐπενήχετο, 3. ſing. imperf. ſupernatabat, verbi νήχομαι. Th. νέω, nato.

Ἐπενδύτης, ου, ὁ, amiculum, induſium. ab ἐπενδύω, quod vide.

Ἐπενδύω, ſuperinduo. fut. ύσω. p. ἐπενδέδυκα. a. 1. med. ἐπενδυσάμην, ω, ατο. a. 1. inf. med. ἐπενδύσασθαι. ex ἐπί, ἐν, & δύω, induo.

Ἐπενεγκεῖν, aor. 2. inf. activ. ἐπήνεγκε, 3. ſingul. aor. 1 vel 2. ſub. ἐπενεγκών, a. 2. part. ab ἐπιφέρω, infero, objicio. f. ἐποίσω. a. 2. ἐπήνεγκον. ex ἐπί, & φέρω, fero.

Ἐπενεγκόντες, nom. plur. a. 1. par. act. ab ἐπι-

ἐπιοίσω, infero. vide ἤνεγκα. Poet. pro ἐνήνεγκα, a. 1. ind. act.

Ἐπένειμα, ας, ε, diſtribui, a. 1. ind. act. verbi ἐπινέμω, quod a νέμω, tribuo. f. μῶ. a. 1. ἔνειμα.

Ἐπενέμετο, 3. ſing. imperf. vide ἐπινέμεσθαι, depaſci.

Ἐπενήνεον, accumulabam, imperf. act. verbi ἐπινέω, vel ἐπινηνέω, accumulo. ex ἐπί, ἐν, & νέω, glomero. imperf. ἔνεον, & νῆεον, unde ἐνήνεον, & ἐπενήνεον.

Ἐπενήνοθε, florui ſuper, præt. med. pro ἐπήνθε, epentheſi τοῦ ο, & reduplic. Attica, verbi ἐπανθέω, ſuperfloreo. ex ἐπί, & ἀνθέω, floreo. Th. ἄνθος, εος, τό, flos.

Ἐπενήχετο, natabat, 3. imperf. med. ab ἐπινήχω. f. ξω. Th. νέω, nato.

Ἐπένθει, 3. ſing. imperf. verbi πενθέω.

Ἐπενθεῖν, Dor. pro ἐπελθεῖν, a. 2. part. verbi ἐπέρχομαι, ſupervenio. Thema ἔρχομαι.

Ἔπεξειμι, irruo, irrumpo, adorior. ab ἐπί, ἐκ, & εἶμι, eo.

Ἐπεξελευσόμεθα, 1. plur. f. 1. med. ab ἐπεξέρχομαι, procedo. quod ex ἐπί, ἐξ, & ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.

Ἐπεξελθεῖν, a. 2. inf. act. ex ἐπί, ἐξ, & ἔρχομαι, venio. a. 2. ἦλθον.

Ἐπεξεργάζομαι, elaboro. ex ἐπί, ἐξ, & ἐργάζομαι, laboro. fut. σομαι. p. εἴργασμαι. Th. ἔργον, ου, τό, opus.

Ἐπεξέρχομαι, perſequor, irruo, circumeo. ex ἐπί, ἐκ, & ἔρχομαι, quod vide.

Ἐπεξεύρομεν, 1. plur. aor. 2. act. verbi ἐπεξευρίσκω, invenio. ex ἐπί, ἐξ, & εὑρίσκω, idem. f. ρήσω. a. 2. εὗρον.

Ἐπεξῆς, Jon. pro ἐφεξῆς, deinceps, idem quod ἑξῆς.

Ἐπέξιθι, perſequere, percenſe, præſ. imperat. ab ἐξ, & εἶμι, eo.

Ἐπέοικε, convenit, præt. med. ex ἐπί, & εἴκω, ſimilis ſum. vide ſimplex ἔοικε.

Ἐπεπείθεθ', pro ἐπεπείθετο, obedivit, 3. ſing. imperf. paſſ. ἐπεπείθεσαν, per ſyſtolen, pro ἐπεπείθησαν, 3. plur. a. 1. paſſ. forte legend. ἐπεποίθεσαν, 3. plur. pluſq. perf. med. ab ἐπί, & πείθω, perſuadeo. fut. πείσω. aor. 2. ἔπιθον, præt. med. πέποιθα.

Ἐπέπειν, Jon. pro ἐφέπειν, inſequi. ex ἐπί, & ἕπω, ſequor.

Ἐπεπειρέατο, Jonic. pro ἐπεπείρηντο, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. verbi πειράω, conor. f. άσω, & Jon. ήσω. perf. paſſ. πεπείρημαι. Th. πεῖρα, ας, ἡ, conatus.

Ἐπέπεσον, incidi. aor. 2. ind. act. verbi ἐπιπίπτω, irruo, cum dat. fut. ἐπιπεσοῦμαι. p. ἐπιπέπτωκα. ex ἐπί, & πίπτω, cado.

Ἐπεπήγει, 3. ſing. pluſq. perf. med. quod ex ἐπί, & πήγνυμι, ſeu πήσσω, figo. f. ξω. p. πέπηχα.

Ἐπέπιθμεν, perſuaſimus, per ſyncop. Æol. pro ἐπεπίθομεν, 1. pl. a. 2. ind. activ. Jonice reduplicatis etiam primis duabus litteris, verbi πείθω. Alii volunt eſſe 1. plur. pluſq. perf. med. pro ἐπεποίθειμεν, a p. m. πέποιθα.

Ἐπέπληγον, percuſſi, per reduplicat. pro ἔπληγον, aor. 2. ind. activ. verbi πλήττω, percutio. f. ξω. a. 2. ἔπληγον, & ἔπλαγον. vel eſt aor. 2. verbi compoſ. ἐπιπλήσσω.

Ἐπέπλεον, adnavigabant, 3. plur. imperf. verbi ἐπιπλέω. Th. πλέω, navigo. f. πλεύσω.

Ἐπέπληξε, ας, ε, 3. ſing. a. 1. act. verbi ἐπιπλήσσω, vel ττω, f. ξω, increpo. ex ἐπί, & πλήσσω, percutio.

Ἐπέπλων, ως, ω, adnavigabam, imperf. vel aor. 2. act. ab ἐπίπλωμι, pro ἐπιπλέω: ut ἐδίδων, vel ἔδων, ως, ω. Alii per apocopen dictum volunt pro ἐπέπλωσας, 2. ſing. a. 1. vel 2. pro ἐπέπλως, ejuſdem verbi. Th. πλέω, fut. πλεύσω, navigo.

Ἐπεποίθειν, confiſus fueram, pluſq. perf. med. ex ἐπί, & πείθω, perſuadeo. f. πείσομαι. p. m. πέποιθα.

Ἐπεπόνθη, Att. & Jon. pro ἐπεπόνθειν, ut ᾔδη, pro ᾔδειν, pluſq. perf. med. verbi πάσχω, patior. f. πείσομαι. a. 2. ἔπαθον. p. m. πέπονθα.

Ἐπεπράγεσαν, egerant, 3. pl. pluſq. perf. med. ab ἐπεπράγειν, verbi πράσσω, vel ττω. f. ξω. p. m. πέπραγα.

Ἐπέπταρον, ες, ε, a. 2. act. verbi ἐπιπταίρω, inſuper ſternuto. ex ἐπί, & πταίρω, f. αρῶ, ſternuto.

Ἐπεπτώκειν, excideram, pluſq. perf. verbi πίπτω, cado. fut. πέσω. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Ἐπέπυστο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi πυνθάνομαι, audio, interrogo. f. πεύσομαι. perf. paſſ. πέπυσμαι. a. 2. med. ἐπυθόμην.

Ἐπεραιώθην, tranſgreſſus ſum, aor. 1. ind. paſſ. verbi περαιόω, tranſveho. Th. πέρα, ultra, adverb.

Ἐπεργάζομαι, perpetro, exerceo. ex ἐπί, & ἐργάζομαι, operor. Th. ἔργον, opus.

Ἐπέρεισε, adegit, 3. ſing. a. 1. ind. act. ex ἐπί, & ἐρείδω, fut. σω, figo, firmo.

Ἐπέρεσθαι, ſciſcitari. f. ἐπερήσομαι. vide ἐπείρεσθαι.

Ἐπερήρεισμαι, perf. paſſ. verbi ἐπερείδω, per reduplicat. Att. vide in ἐπέρεισε.

Ἐπέρησα, ας, ε, tranſivi, trajeci, a. 1. ind. act. verbi περάω, fut. άσω, & ήσω, tranſeo. p. πεπέρακα.

Ἐπερράγην, ης, η, a. 2. ind. paſſ. verbi ἐπιρρήγνυμι. Th. ῥήσσω, frango.

Ἐπερρίφθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi ἐπιρρίπτω, injicio. ex ἐπί, & ῥίπτω, projicio. f. ψω. p. ἔρριφα.

Ἐπέρρωσαν, 3. plur. aor. 1. activ. vide ἐπερρώσαντο.

Ἐπερρώσαντο, 3. pl. aor. 1. med. verbi ἐπιρρώννυμι, confirmo, impello. fortiter moveo. ex ἐπί, & ῥώννυμι. f. ῥώσω. p. ἔρρωκα.

Ἐπέρχομαι, ſupervenio. præſ. part. ἐπερχόμενος. f. ἐπελεύσομαι. a. 2. ἐπῆλθον. ex ἐπί, & ἔρχομαι, venio. p. m. ἐλήλυθα.

Ἐπέρχοντ', pro ἐπέρχονται, 3. plur. præſ. ἐπέρχομαι, quod vide.

Ἐπερωτάω, ῶ, interrogo. imperf. ἐπηρώταον, ων, αες, ας, αε, α. f. ήσω. p. ἐπηρώτηκα. a. 1. ἐπηρώτησα. aor. 1. imperat. ἐπερώτησον, άτω. ex ἐπί, & ἐρωτάω. rogo, ſciſcitor. hinc ἐπερωτῶ.

Ἐπερώτημα, ατος, τό, interrogatio. ab ἐπερωτάω, quod vide.

Ἐπερωτήσας, αντος, ὁ, aor. 1. part. act. ab ἐπερωτάω, quod vide.

Ἐπέσαξεν, 3. ſing. aor. 1. verbi ἐπισάττω, ſterno. f. ξω. Th. σάττω.

Ἐπεσβόλος, ὁ, ἡ, verbera probroſa in aliquem jaciens. ex ἔπος, ες, & βάλλω, jacio. p. m. βέβολα.

Ἔπεσε, cecidit, 3. ſing. a. 2. act. verbi πίπτω, cado. fut. 1. med. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Ἑπέσθω, ſequatur, 3. ſing. præſ. imperat. ut & ἑπέσθων, dual. verbi ἕπομαι, ſequor. præſ. inf. ἕπεσθαι.

Ἔπεσιν, dativ. plur. ab ἔπος, εος, τό, verbum. Th. ἔπω, dico. aor. 2. εἶπον.

Ἐπέσκαζον, ες, ε, imperf. verbi σκάζω, claudico. f. σω.

Ἐπέσκεπε, tegebat, 3. imperf. verbi ἐπισκέπω. f. ψω. Th. σκέπω, tego.

Ἐπεσκέψασθε, 2. plur. aor. 1. med. ἐπεσκεψάμην, ω, ατο, verbi ἐπισκέπτομαι, inviſo, viſito. fut. ψομαι. perf. paſſ. ἐπέσκεμμαι. ex ἐπί, & σκέπτομαι, circumſpicio.

Ἐπεσκίασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπισκιάζω, inumbro, cum dat. f. άσω. p. ἐπεσκίακα. a. 1. ſub. ἐπισκιάσω, ῃς, ῃ. ex ἐπί, & σκιά, ᾶς, ἡ, umbra.

Ἐπεσκίρτησε, inſiluit, 3. ſing. a. 1. ind. activ. ex ἐπί, & σκιρτάω, ſalio. Thema σκαίρω, ſalio.

Ἐπεσκότισε, 3. ſing. aor. 1. ind. activ. verbi ἐπισκοτίζω, obtenebro. f. ίσω. p. ἐπεσκότικα. quod ex ἐπί, & σκότος, ου, ὁ, vel εος, τό, tenebræ.

Ἔπεσον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi πίπτω, cado. f. 2. med. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα.

Ἐπέσπεσθαι, Jon. & Poet. pro ἐφέπεσθαι, ſequi. Th. ἕπω, ſequor.

Ἐπέσπον, a. 2. ind. act. hinc aor. 2. inf. ἐπισπεῖν. a. 2. part. ἐπισπών. ab ἐπισπάω, attraho. Th. σπάω, traho.

Ἐπέσσεται, gem. σ, pro ἐπέσεται, Poetic. 3. ſingul. f. 1. ἔσομαι, verbi εἰμί, ſum.

Ἐπέσσυται, impetum fecit, per Metatheſ. pro ἐπισέσυται, 3. ſing. perf. paſſ. Sic ἐπέσσυτο, pro ἐπισέσυτο, 3. ſing. pluſq. perf. ex ἐπί, & σεύω, ſeu σύω, concito. Th. σείω, quatio.

Ἐπεστάθην, aſtiti, incubui. a. 1. ind. paſſ. verbi ἐφίστημι. vide in ἵστημι, ſto.

Ἐπέσταλμαι, miſſus ſum, perf. paſſ. verbi ἐπιστέλλω, mitto. quod vide.

Ἐπέστειλα, ας, ε, miſi, aor. 1. ind. act. ejuſdem verbi.

Ἐπεστενάχιζε, 3. ſing. imperf. act. verbi ἐπιστεναχίζω, ingemiſco. quod ex ἐπί, & στεναχίζω. fut. σω. idem quod στένω, gemo. Th. στενός, ή, όν, anguſtus.

Ἐπέστενε, ingemiſcebat, 3. ſing. imperf. ab ἐπί, & στένω, quod a στενός, ή, όν, anguſtus.

Ἐπεστέψαντο, coronaverunt, 3. plur. a. 1. med. ab ἐπιστέφω. Th. στέφω, corono. f. ψω. p. ἔστεφα.

Ἐπεστεώς, ῶτος, per craſin Jon. pro ἐφεστηκώς, perf. part. act. verbi ἐφίστημι, inſto. quod vide.

Ἐπέστην, ης, η, ſuperveni, aor. 2. ind. act. verbi ἐφίστημι, inſto. f. ἐπιστήσω. præt. ἐφέστηκα. quod ex ἐπί, & ἵστημι, ſto.

Ἐπεστήρικται, 3. ſing. perf. paſſ. vide in ἐστήρικται, a στηρίζω, firmiter ſtatuo. f. ξω.

Ἐπεστήριξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπιστηρίζω, confirmo. f. ίξω. p. ἐπεστήριχα; quod ex ἐπί, & στηρίζω, firmiter ſtatuo.

Ἐπέστησαν, 3. plur. a. 2. ind. act. ἐπέστην, quod vide.

Ἐπέστιος, Jon. pro ἐφέστιος, domeſticus, familiaris, quod vide.

Ἐπεστονάχιζε, idem quod ἐπεστενάχιζε, quod vide.

Ἐπεστραμμένα, perverſa, & aſperiora verba, perf. part. paſſ. n. g. vide ἐπεστράφθην.

Ἐπεστράφην, ης, η, a. 2. ind. paſſ. verbi ἐπιστρέφω, converto. f. ψω. Th. στρέφω, verto.

Ἐπεστυφέλιζον, verberabant, 3. plur. imperf. ex ἐπί, & στυφελίζω, duriter tracto. Th. στύφω, adſtringo. fut. ψω.

Ἐπέσχε, 3. ſing. a. 2. act. ἔπεσχον, verbi ἐπέχω, quod vide.

Ἐπέσχετο, 3. ſingul. aor. 2. med. ejuſdem verbi.

Ἕπεται, ſequitur, 3. ſing. ind. præſ. ab ἕπομαι, ſequor. aor. 1. med. εἱψάμην. Th. ἕπω, ſequor.

Ἐπέτας, α, ο, Poet. & Dor. pro ἐπέτης, ου, ὁ, aſſecla, comes, famulus. Th. ἕπω, ſequor.

Ἐπετάσθην, a. 1. ind. paſſ. a. πετάννυμι, ſeu πετάζω, fut. άσω, pando, volo. Th. πετάω, idem.

Ἐπέτειλα, ας, ε, juſſi. a. 1. ind. activ. ab ἐπιτέλλω. quod ex ἐπί, & τέλλω, inuſit. verbo.

Ἐπέτειος, ου, ὁ, annuus, hornus. ἐπέτειος ἄνθρωπος, homo inconſtans. Th. ἔτος, εος, τό, annus.

Ἐπέτελλε, imperabat, 3. ſing. imperf. act. ἐπετέλλετ', pro ἐπετέλλετο, 3. ſing. imperf. paſſ. ejuſdem verbi.

Ἐπετέρπετο, 3. ſing. imperf. med. verbi Ἐπιτέρπομαι, delector. Th. τέρπω, delecto. f. ψω.

Ἐπετήδευσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπιτηδεύω, ſector ſtudioſe, operam do. f. εύ.

f. ήσω. Th. ἐπιτηδὴς, έ©, ὁ, ἡ, idoneus, aptus.

Ε'πιτίθει, 1. ſing. vel 3. plur. imperf. act. quaſi ab ἐπιτιθέω, verbi ἐπιτίθημι, impono. quod vide.

Ε'πετίμα, 3. ſingel. imperf. act. verbi ἐπιτιμάω, objurgo. f. ήσω. p. ἐπιτετίμηκα. ex ἐπὶ, & τίω, punio.

Ε'πετίμησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ejuſdem verbi.

Ε'πετίμων, 1. ſing. vel 3. plur. imperf. act ἐπετίμαον, ων, verbi ἐπιτιμάω, objurgo. quod vide.

Ε'πέτειος, præſens anni tempus. ab ἐπὶ, & ἔτος, εος, τὸ, annus.

Ε'πέπεσα, ας, ε, incidi in, offendi, nactus ſum. aor. 1. Poet. pro ἐπέπεσα, verbi πετέω, ῶ. fut. έσω. q. a priſco verb. πέτω. Th. πίπτω, cado.

Ε'πετράπην, ης, η, a. 2. ind. paſſ. verbi ἐπιτρέπω, permitto. f. ψω. p. ἐπιτέτροφα. a. 1. ἐπέτρεψα. præt. med. ἐπιτέτροφα. quod ex ἐπὶ, & τρέπω, verto.

Ε'πέτρεψα, ας, ε, aor. 1. act. vide ἐπετράπην.

Ε'πέτυχον, ες, ε, a. 2. verbi ἐπιτυγχάνω, aſſequor. quod ex ἐπὶ, & τυγχάνω, ſum. f. τεύξομαι.

Ε'πέαδον, imperf. vel a. 2. Æolic. pro ἐπίαδον, & ἕαδον, reſolutione Jon. pro ἧδον, verbi ἁνδάνω, vel ἅδω, placeo. f. ἀδήσω.

Ε'πεύθομεθα, intelligebamus, 1. plur. imperf. ex ἐπὶ, & πεύθομαι, ſeu πυνθάνομαι, fut. πεύσομαι. perf. paſſ. πέπυσμαι. a. 2. med. ἐπυθόμην.

Ε'πευκτὸς, ῦ, ὁ, optabilis, voto dignus. ab ἐπὶ, & εὔχομαι, precor.

Ε'πευξάμενος, aor. 1. part. med. ab ἐπεύχομαι, idem quod εὔχομαι, precor. f. εὔξομαι. p. εὖγμαι.

Ε'πευφήμησα, ας, ε, laudavi, & in 3. pl. ἐπευφήμησαν, a. 1. ind. act. verbi ἐπευφημέω, fut. ήσω. ex ἐπὶ, & εὔφημος, laudatus, quod ab εὖ, bene, & φημὶ, dico. Thema φάω, dico.

Ε'πεύχεο, Jon. pro ἐπεύχου, præſ. imperat. ab ἐπεύχομαι, glorior.

Ε'πεύχομαι, ῃ, εται, glorior, præſ. ind. vide ἐπευξάμενος.

Ε'πέφαντο, apparebant, 3. plur. pluſq. perf. Poet. pro πεφασμένοι ἦσαν, verbi φαίνομαι, appareo. fut. 2. φανοῦμαι. perf. paſſ. πέφασμαι, & Att. πέφανμαι. a. 2. paſſ. ἐφάνην. Th. φαίνω, oſtendo.

Ε'πέφερον, ες, ε, imperf. act. verbi ἐπιφέρω, infero. f. ἐποίσω. a. 2. ἐπήνεγκον. Th. φέρω, fero.

Ε'πέφνεν, occidebat, 3. ſing. imperf. verbi πέφνω, idem quod φένω, occido. p. m. πέφονα. Alii a. 2. eſſe volunt ab ἐπιφονέω, quod in a. 2. ἐπέφονον, & per ſyncop. ἔπεφνον, occidi. Alii a φένω deducunt, & per reduplic. πεφένω, per ſyncop. πέφνω: unde a. 2. ἔπεφνον.

Ε'πέφραδον, ες, ε, aor. 2. ind. act. verbi ἐπιφράζω, induco, indico. fut. σω. præt. ἐπιπέφρακα. præt. med. πέφραδα. Th. φράζω, dico. Alii volunt ἐπέφραδον, Syracuſana reduplicatione dici pro ἔφραδον, facto Themate πεφράδω, ex præt. med. πέφραδα.

Ε'πεφράσσατ', pro ἐπεφράσσατο, 3. ſing. a. 1. med. verbi ἐπιφράζομαι, excogito. vide ἐπέφραδον.

Ε'πεφράσσαντο, Poet. pro ἐπεφράσαντο, quod vide.

Ε'πέφυκεν, ες, ε, enata erat, 1. ſing. vel 3. pl. imperf. act. verbi πεφύκω, idem quod φύω, naſcor. fut. σω. p. πέφυκα. a. 2. ἔφυν.

Ε'πεφώνει, 3. ſing. imperf. ἐπεφώνεον, ουν, εις, ει, verbi ἐπιφωνέω, acclamo. f. ήσω. perf. ἐπιπεφώνηκα. perf. paſſ. ἐπιπεφώνημαι, unde eſt ἐπιφώνημα, ατος, τὸ, exclamatio. Them. φωνὴ, ῆς, ἡ, vox.

Ε'πέχευεν, 3. ſing. imperf. vel a. 1. verbi ἐπιχέω, infundo. vide ἐκχέω.

Ε'πέχειν, abſtinere, occupare, præſ. inf. ἐπέχειν ὀϊστῷ τόξον, arcum intendere in ſcopum. ab ἐπέχω, quod vide.

Ε'πεχείρησαν, 3. plur. aor. 1. act. verbi ἐπιχειρέω, aggredior. imperf. ἐπεχείρεον, ουν. f. ήσω. p. ἐπικεχείρηκα. a. 1. ἐπεχείρησα, quod ex ἐπὶ, & χεὶρ, ρὸς, manus.

Ε'πεχεῖτο, infundebat, 3. ſing. imperf. hoc vero poſitum pro ἐπέχει, paſſivum pro activo. Thema χέω, fundo. f. χεύσω.

Ε'πέχθην, ης, η, a. 1. paſſ. verbi πέκω, pecto, tondeo. f. πέξω. Th. πέκος, lana.

Ε'πέχραον, imperf. vel a. 2. verbi ἐπιχραύω, ſeu ἐπιχραύω, invado. Thema χράω, invado furioſe.

Ε'πέχρισε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐπιχρίω, illino, fut. ίσω. p. ἐπικέχρικα. Th. χρίω, ungo.

Ε'πέχω, inhibeo; item, recipio, diſto; item, attendo. imperf. ἐπεῖχον, ες, ε, cum dat. f. ἐφέξω, vel ἐπισχήσω. p. ἐπέσχηκα. a. 2. ἐπέσχον, ες, ε. ex ἐπὶ, & ἔχω, habeo.

Ε'πεψα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi πέπτω, coquo.

Ε'πέων, gen. plur. ab ἔπος, εος, τὸ, verbum. Th. ἔπω, dico.

Ε'πεα, carmina, nom. pl. ab ἔπος, εος, τὸ, carmen. Th. ἔπω, dico. a. 2. εἶπον.

Ε'πῇ, ineſt, 3. ſing. præſ. ſub. ab ἔπειμι, inſum, quod ex ἐπὶ, & εἰμὶ, ſum.

Ε'πήβολος, Poet. pro ἐπίβολος, compos, qui aliquid adeptus eſt. ab ἐπιβάλλω, injicio, quod vide.

Ε'πάγαγε, adduxit, Attice pro ἐπῆγε, 3. ſing. a. 2. vel præt. med. verbi ἐπάγω. Th. ἄγω, duco. f. ἄξω. p. ἦχα. a. 1. ἦξα.

Ε'πηγάγοντο, 3. plur. aor. 2. paſſ. Attice, verbi ἐπάγομαι, adducor. Th. ἄγω, duco.

Ε'πηγγειλάμην, ω, ατο, a. 1. med. verbi ἐπαγγέλλομαι, promitto. ex ἐπὶ, & ἀγγέλλω, nuntio. f. λῶ. præt. ἤγγελκα.

Ε'πήγειρα, a. 1. ind. act. verbi ἐπεγείρω, excito. fut. ρῶ. p. ἐπήγερκα. ex ἐπὶ, & ἐγείρω, excito.

Ε'πηγορεῦσαι, Jon. pro κατηγορεῖν, incuſare. quod vide.

Ε'πῆεν, pro ἐπῆν, inerat, 3. ſing. imperf. ex ἐπὶ, & εἰμὶ, ſum.

Ε'πήειν, εις, ει, pluſq. perfect. med. verbi ἔπειμι, accedo, adeo. Thema εἶμι, eo.

Ε'πηετανὸς, ῦ, ὁ, annuus. ex ἐπὶ, & ἔτος, εος, τὸ, annus.

Ε'πηθρηκυῖα, perf. part. activ. f. g. ab ἐπαθρέω. quod ex ἐπὶ, & ἀθρέω, video. f. ήσω.

Ε'πῆκαν, Jon. pro ἐφῆκαν, immiſerunt, ab ἐφίημι. Sic ἐπῆκε, Jon. pro ἐφῆκε.

Ε'πηκολούθησα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἐπακολουθέω, ſubſequor. fut. ήσω. p. ἐπηκολούθηκα. a. 1. ſub. act. ἐπακολουθήσω, ῃς, ῃ. quod ex ἐπὶ, & ἀκόλουθος, ε, ὁ, ἡ, pediſequus, a.

Ε'πήκοος, ε, ὁ, qui rem aliquam audivit propitius. Th. ἀκούω, audio.

Ε'πήκουσα, a. 1. act. verbi ἐπακούω, exaudio. f. ύσω. p. ἐπακήκοα. p. m. ἐπακήκοα. ex ἐπὶ, & ἀκούω, audio.

Ε'πηκροῶντο, 3. plur. imperf. med. ἐπηκροαόμην, ώμην, άου, ῶ, άετο, ᾶτο, verbi ἐπακροάομαι, ῶμαι, exaudio. ex ἐπὶ, & ἀκροάομαι, audio.

Ε'πῆλαν, 3. plur. a. 1. act. verbi πάλλω, vibro. f. αλῶ. a. 1 ἔπηλα.

Ε'πήλθον, ες, ε, aor. 2. ind. act. verbi ἐπέρχομαι, accedo. f. ἐπελεύσομαι. Th. ἔρχομαι, venio.

Ε'πήλυδα, ων, τά, & ἐπήλυδες, advenæ, nom. pl. ab ἔπηλυς, υδος, quod ab ἐπέρχομαι, advenio. ex ἐπὶ, & ἔρχομαι, venio.

Ε'πήλυθε, 3. ſing. præt. med. vel a. 2. & per ſyncop. ἐπῆλθε, ab eodem verbo.

Ε'πηλυς, advena, q. ab ἐπελεύθω. ἐπήλυθος, advena. Job. 20. 26. ἐπηλυσία, adventus. vide in ἐπήλυδα.

Ε'πήμηναν, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi πημαίνω, noceo, damnum do. fut. ανῶ. Th. πῆμα, ατος, τὸ, damnum.

Ε'παμοιβὸς, ῦ, ὁ, alternans. ab ἀμείβω, alterno.

Ε'πῄνεον, laudabam, & contracte ἐπῄνουν, imperf. act. verbi ἐπαινέω, laudo. f. έσω. a. 1. ἐπῄνεσα. a. 1. paſſ. ἐπῃνέθην. ex ἐπὶ, & αἶνος, ε, ὁ, laus.

Ε'πῆν, aderat, 3. ſing. imperf. verbi ἔπειμι. Th. εἰμὶ, ſum. Sed ἐπὴν, quandoquidem, Jon. pro ἐπὰν, ab ἐπεὶ, poſtquam, & ἄν, ſi.

Ε'πῄνεσσαν, approbarunt, 3. pl. a. 1. Poet. gem. σ, pro ἐπῄνεσαν, vide ἐπῄνεον.

Ε'πήνοθε, præt. med. verbi ἐπανθέω, ſuperfloreo. ex ἐπὶ, & ἄνθος, εος, τὸ, flos. vide ἐπανήνοθε.

Ε'πῄνησαν, laudarunt, 3. pl. a. 1. activ. Poet. pro ἐπῄνεσαν, ab ἐπαινέω.

Ε'πηνέμιος, ε, ὁ, vanus, evanidus. ab ἐπὶ, & ἄνεμος, ventus.

Ε'πήντησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἀπαντάω, occurro. f. ήσω. p. ἀπήντηκα. ex ἐπὶ, & ἀντάω. Th. ἀντὶ, contra, pro.

Ε'πηνύσθη, completa erat, a. 1. ind. paſſ. verbi ἐπανύω, expedio. Th. ἀνύω, vel ἀνύτω, perficio.

Ε'πήξατο, 3. ſing. aor. 1. med. verbi πήγνυμι, fut. ξω, compingo, figo. p. m. πέπηγα.

Ε'πηξεν, 3. ſing. aor. 1. activ. ejuſdem verbi.

Ε'πηπειλήκει, minatus fuerat, 3. ſing. a. 1. act. verbi ἐπαπειλέω. Th. ἀπειλέω, f. ήσω, minitor.

Ε'πῆρα, ſuſtuli, a. 1. act. verbi ἐπαίρω. a. 1. m. ἐπηράμην. a. 1. paſſ. ἐπήρθην. Th. αἴρω, tollo. fut. ἀρῶ. p. ἦρκα.

Ε'πήρατος, ε, ὁ, ἡ, amabilis. ex ἐπὶ, & ἐράω, f. άσω, amo.

ΕΠΗΡΕΑ'ΖΩ, damno afficio, infeſto, vexo, calumnior. fut. άσω. p. ἐπηρέακα. quaſi ex ἐπὶ, & Α'ρης, Mars, quaſi aperto Marte inceſſo, & laceſſo. vel ἐρέω, dico. Hinc ἐπήρεια, ας, ἡ, damnum, in bello, injuria.

Ε'πῆρε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi ἐπαίρω, attollo. f. ἐπαρῶ. præter. ἐπῆρκα. aor. 1. part. ἐπάρας, αντος, ὁ. a. 1. paſſ. ἐπήρθην. quod ex ἐπὶ, & αἴρω, tollo.

Ε'πήρετο, 3. ſing. imperf. verbi ἐπέρομαι, interrogo, quod ex ἐπὶ, & ἔρω, dico. At ἐπῄρετο, cum ι ſubſcripto, eſt imperf. paſſ. verbi ἐπαίρομαι, attollo. Th. αἴρω, tollo. f. ἀρῶ. p. ἦρκα. aor. 1. ἦρα.

Ε'πηρεφέας, acc. plur. ab ἐπηρεφὴς, tectus, coopertus. quod ex ἐπὶ, & ἐρέφω, tego. f. ψω.

Ε'πήρθην, a. 1. ind. paſſ. ab ἐπαίρω, attollo. quod vide in ἐπῆρε.

Ε'πήρκει, 3. ſing. imperf. ab ἐπαρκέω, ſufficio, ſubvenio. fut. έσω. p. ἐπήρκεκα. Th. ἀρκέω, propulſo.

Ε'πήρκεσεν, 3. ſing. a. 1. verbi ejuſdem. vide ἐπήρκει.

Ε'πηρμένος, elatus, perf. part. paſſ. ab ἐπαίρομαι. Eſt & expeditus, promptus.

Ε'πήρσα, ας, ε, aor. 1. Æol. ab ἐπαίρω, quod ab ἐπὶ, & ἄρω, apto. f. Æol. ἄρσω, unde inf. ἆρσαι, &c.

Ε'πηρτημένος, perf. part. paſſ. ab ἐπαρτάομαι, immineo. quod ab ἐπὶ, & ἀρτάω, ſuſpendo. f. ήσω.

Ε'πηρώτα, 3. ſing. imperf. ab ἐπηρώταον, ων, ας, α, verbi ἐπερωτάω, interrogo. fut. ήσω. p. ἐπηρώτηκα. a. 1. ἐπηρώτησα, ας, ε. Th. ἐρωτάω.

Ε'πηρώτησαν, 3. plur. a. 1. ind. act. vide ἐπηρώτα.

Ε'πῆσαν, inſuper erant, 3. plur. imp. verbi ἔπειμι. quod ab εἰμὶ, ſum.

Ε'πήδοιεν, Jon. pro ἐφηδοῖεν, per ſync. pro ἐφησθείησαν, 3. plur. a. 1. opt. paſſ. verbi ἐφήδομαι, delector ſuper aliqua re. quod ex ἐπὶ, & ἥδω, delecto. f. ἥσω. Th. ἡδὺς, έος, ὁ, ſuavis.

Ἐπῄσθετο, 3. ſing. a. 2. med. verbi ἐπαισθάνομαι, ſentio. ex ἐπὶ, & αἰσθάνομαι, idem. fut. αἰσθήσομαι. præt. ᾔσθημαι, a. 2. med. ᾐσθόμην, ου, ετο.

Ἐπασκήσαιτο, 3. ſingul. a. 1. med. verbi ἐπασκέω, applico, exerceo. Th. ἀσκέω, f. ήσω, idem.

Ἕπηται, præſ. ſub. 3. ſingul. ab ἕπομαι. ſequor. a. 1. med. ἑψάμην.

Ἐπήτριμος, ου, ὁ, ἡ, denſus. ab ἐπὶ, & ἤτριον, ου, τὸ, ſtamen.

Ἐπηχθεσμένος, perf. paſſ. part. ab ἐπάχθομαι, ingemo ſub pondere. quod ex ἐπὶ, & ἄχθομαι, idem. fut. ἤσομαι, & έσομαι. a. 1. paſſ. ἠχθέσθην. Th. ἄχθος, εος, τὸ, pondus.

ἘΠΙ', præpoſitio, cum gen. ſuper, ut ὁ ἐπὶ τῶν ἀπορρήτων, qui præeſt arcanis. in, ad, ſupra, coram. cum dat. in, propter, coram. cum acc. ſuper, adverſus, per, ſub, ut ἐπὶ τὴν ἕω, ſub auroram. eſt etiam ſuper, ultra, præter, juxta; item poſt. Sine caſu eſt deſuper. Interdum otium agit in compoſitione. ἐπὶ μᾶλλον, multo magis.

Ἔπι, pro ἔπεστι, ineſt, inſtat: ponitur etiam pro ἔπεισι, inſunt, ab ἔπειμι. Th. εἰμὶ, ſum.

Ἐπιάλμενος, per ſyncop. pro ἐπιαλλόμενος, Poet. pro ἐφαλλόμενος, præſ. particip. ex ἐπὶ, & ἅλλομαι, ſalio. aor. 2. med. ἡλόμην, ου, ετο.

Ἐπίασα, ας, ε, & in 3. plur. ἐπίασαν, a. 1. ind. act. verbi πιάζω, capio, prehendo. f. άσω. p. πεπίακα. a. 1. paſſ. ἐπιάσθην. f. 1. paſſ. πιασθήσομαι. Th. πιέζω, premo, crucio. Dor. πιάζω.

Ἐπιάσθην, aor. 1. ind. paſſiv. vide in ἐπίασα.

Ἐπίαχον, clamabant, 1. ſing. vel 3. plur. imperf. act. verbi ἰάχω, clamo.

Ἐπίβα, inſulta, per apocop. Poet. pro ἐπίβηθι, aor. 2. imperat. act. verbi ἐπιβαίνω, quod vide.

Ἐπιβάθρα, ας, ἡ, & ἐπίβαθρον, ου, τὸ, ſcala nautica, pons.

Ἐπιβαίην, ης, η, conſcendam, a. 2. opt. act. ab ἐπιβαίνω.

Ἐπιβαινέμεν, aſcendere, Jonic. pro ἐπιβαίνειν, præſ. inf. activ. ejuſdem verbi.

Ἐπιβαίνω, conſcendo. fut. ἐπιβήσομαι. p. ἐπιβέβηκα. aor. 2. ἐπέβην. a. 2 part. ἐπιβάς, άντος, ὁ. ex ἐπὶ, & βαίνω, eo.

Ἐπιβάλῃς, 2. ſing. a. 2. ſub. act. verbi ἐπιβάλλω, injicio. quod vide.

Ἐπιβάλλευ, Dor. pro ἐπιβάλλου, præſ. imperat. paſſ. ab ἐπιβάλλω.

Ἐπιβάλλω, injicio, immitto. imperf. ἐπέβαλλον, erumpebam. f. ἐπιβαλῶ. p. ἐπιβέβληκα. a. 2. ἐπέβαλον. a. 2. part. act. ἐπιβαλών, όντος, ὁ. perf. paſſ. ἐπιβέβλημαι. Th. βάλλω, jacio.

Ἐπιβαλοῦσα, a. 2. part. act. f. g. verbi ἐπιβάλλω, quod vide.

Ἐπιβαλοῦσι, 3. plur. f. 2. act. ἐπιβαλών, a. 2. part. vide ἐπιβάλλω, injicio.

Ἐπιβαρέω, aggravo. fut. ήσω. perf. ἐπιβεβάρηκα. aor. 1. ἐπεβάρησα. aor. 1. inf. ἐπιβαρῆσαι. ex ἐπὶ, & βάρος, εος, [illegible] pondus.

Ἐπιβάς, [illegible]ντος, conſcendens, a. 2. part. activ. & in f. g. ἐπιβᾶσα, ab ἐπιβαίνω, quod vide. hinc ἐπίβασις, invaſio.

Ἐπιβατεύειν, occupare, uſurpare, navem aſcendere. quod ab ἐπιβαίνω, quod vide.

Ἐπιβάτης, ου, ὁ, epibata, vector. ab eod. verbo, & them. ἐπιβατός, ή, όν, de loco dicitur, ad quem patet acceſſus.

Ἐπίβδα, feſtum Apaturiorum Athenis, dierum quatuor. In nuptiarum feſto primus dies vocabatur γάμοι, ſecundus ἐπίβδα, vel ἐπαύλια, tempus, ſcil. ſequens, vel futurum.

Ἐπιβεβηκώς, ότος, ὁ, perf. part. act. verbi ἐπιβαίνω, conſcendo, quod vide.

Ἐπιβήμεναι, Æol. vel Dor. pro ἐπιβῆναι, a. 2. inf. act. ejuſdem verbi.

Ἐπιβησέμεν, Jon. pro ἐπιβήσειν, fut. 1. inf. activ. ejuſdem verbi.

Ἐπιβήσεο, aſcende, præſ. imperat. Jon. pro ἐπιβήσου, verbi ἐπιβήσομαι, quod a fut. formatum contra regulam. Th. βαίνω, eo.

Ἐπιβησόμενος, fut. 1. med. part. verbi ἐπιβαίνω, conſcendo, quod vide.

Ἐπιβήτωρ, ορος, Jon. pro ἐπιβάτης, ου, ὁ, inſcenſor. & epithet. maris fœminam aſcendentis.

Ἐπιβιβάζω, impono, facio aſcendere. fut. άσω. p. βεβίβακα. a. 1. ἐπεβίβασα. ex ἐπὶ, & βαίνω, eo.

Ἐπιβίωμι, ſum ſuperſtes, quod ex ἐπὶ, & βίωμι, pro βιόω. Th. βίος, vita.

Ἐπιβλέπω, reſpicio. f. ψω. p. ἐπιβέβλεφα. Th. βλέπω.

Ἐπιβλέψαις, αις, αι, a. 1. opt. Æol. verbi ἐπιβλέπω, intueor. Th. βλέπω, video. f. ψω. p. φα.

Ἐπιβλὴ, ῆς, ἡ, fibula. ab ἐπιβάλλεται, quia immittitur. ex ἐπὶ, & βάλλω, jacio.

Ἐπίβλημα, ατος, τὸ, q. d. additamentum, panniculus. ab eodem them.

Ἐπιβλής, ῆτος, ὁ, obex, peſſulus; id, quod foribus injicitur, ab ἐπιβάλλω.

Ἐπιβοάω, vociferor. f. ήσω. p. ἐπιβεβόηκα. ex ἐπὶ, & βοάω, clamo. Hinc ἐπιβόητος, pro infami, apud Anacreont.

Ἐπιβοηθεῖν, ſuppetias ferre. Th. βοηθέω, auxilior.

Ἐπιβόητος, ου, ὁ, pro infami, apud Anacreont. ab ἐπιβοάω, acclamo.

Ἐπιβολὴ, ῆς, ἡ, exorſus, acceſſio. ex ἐπὶ, & βάλλω, jacio. p. m. βέβολα.

Ἐπιβόσκω, paſco. f. βοσκήσω. Th. βόω, ῶ. f. όσω, & ώσω, idem.

Ἐπιβουκόλιον, ου, τὸ, idem quod ſimplex βουκόλιον, ου, τὸ, boum armentum. Sic ἐπιβουκόλος, idem quod βουκόλος, bubulcus. quod vide.

Ἐπιβουλεύω, inſidias ſtruo, animo agito. f. εύσω. vide ἐπιβουλὴ, ῆς, ἡ.

Ἐπιβουλὴ, ῆς, ἡ, inſidiæ. hinc ἐπιβουλίη, Poet. pro ἐπιβουλή. hinc ἐπίβουλος, ου, ὁ, inſidiator. ex ἐπὶ, adverſus, & βουλὴ, ῆς, ἡ, conſilium.

Ἐπιβρέμω, adfremo. ex ἐπὶ, & βρέμω, f. μῶ, fremo.

Ἐπιβρίσειν, vide in ἐπιβρίσῃ.

Ἐπιβρίσῃ, ingruerit, 3. ſing. a. 1. ſub. act. ab ἐπιβρίθω, impreſſionem facio. Th. βρίθω, ſum gravis.

Ἐπιβώμια, ων, τὰ, ſacrificia. Th. βωμός, ῦ, ὁ, ara.

Ἐπιβώσασθαι, Jon. & Poet. pro ἐπιβοήσασθαι, invocaſſe, aor. 1. inf. med. verbi βοάω, clamo. Sic ἐπιβώσωνται, pro ἐπιβοήσωνται, vocaverint, 3. plur. aor. 1. ſub. med.

Ἐπιβωσόμεθα, invocabimus, per contract. pro ἐπιβοησόμεθα, 1. plur. f. 1. med. a βοάω, clamo. ſic βώσαντι, pro βοήσαντι.

Ἐπιβωστρεῖν, Dor. pro ἐπιβοᾷν, invocare. Th. βοάω, clamo.

Ἐπιγαμβρεύω, affinitatis jure duco. fut. εύσω. præt. ἐπιγεγαμβρευκα. a. 1. ἐπεγάμβρευσα. ex ἐπὶ, & γαμβρός, ῦ, ὁ, gener.

Ἐπιγαμία, ας, ἡ, connubium, jus connubiale. ex ἐπὶ, & γάμος, quod vide.

Ἐπιγάμιος, ὁ, ἡ, nubilis. quod a γάμος, nuptiæ. Th. γαμέω.

Ἐπιγεγονώς, ότος, ὁ, perf. part. med. verb. ἐπιγίνομαι, ſupervenio. quod vide.

Ἐπίγειος, ου, ὁ, ἡ, terreſtris. τὰ ἐπίγεια, terrena. ex ἐπὶ, & γέα, ας, ἡ, terra, & contract. γῆ.

Ἐπιγελάω, inſulto, irrideo, rideo. Ex ἐπὶ, & γελάω, rideo.

Ἐπιγενόμενος, ου, ὁ, a. 2. part. m. verbi ἐπιγίνομαι, ſupervenio. quod vide.

Ἐπίγυα, funes, quibus puppis a terra religatur. ab ἐπὶ, & γύα, vel γύη. melius igitur ἐπίγυα.

Ἐπιγίγνομαι, præſ. ind. hinc ἐπιγιγνόμενος, præſ. partic. idem quod ἐπιγίνομαι.

Ἐπιγίνομαι, ῃ, εται, ſupervenio. f. ἐπιγενήσομαι. a. 2. med. ἐπεγενόμην. p. m. ἐπιγέγονα. ex ἐπὶ, & γίνομαι, ſeu γείνομαι, naſcor.

Ἐπιγινώσκω, agnoſco. f. ἐπιγνώσομαι. p. ἐπέγνωκα. aor. 1. ἐπέγνωσα. aor. 2. ἐπέγνων, ως, ω. aor. 2. imperat. ἐπίγνωθι. a. 2. ſub. ἐπιγνῶ, ῷς, ῷ. aor. 2. inf. ἐπιγνῶναι. aor. 2. part. ἐπιγνούς, όντος, ὁ. perf. paſſ. ἐπέγνωσμαι. a. 1. paſſ. ἐπεγνώσθην. quod ex ἐπὶ, & γινώσκω, cognoſco.

Ἐπιγλωττίς, ίδος, ἡ, lingula, minor lingua. ab ἐπὶ, & γλῶσσα, lingua.

Ἐπιγνάμπτει, flectit, 3. ſing. præſ. ind. ἐπιγνάμψασα, aor. 1. part. f. g. ab ἐπιγνάμπτω. Th. κάμπτω, flecto.

Ἐπιγνάμψας, ασα, a. 1. part. act. vide in ἐπιγνάμπτει.

Ἐπιγνοίη, 3. ſing. a. 2. opt. verbi ἐπιγινώσκω, agnoſco, quod vide.

Ἐπιγνόντες, nom. plur. a. 2. part. act. ἐπιγνούς, όντος, ab ἐπιγινώσκω, agnoſco, quod vide.

Ἐπίγνωθι, a. 2. imperat. act. vide γνῶθι.

Ἐπιγνώμων, ονος, ὁ, qui aliquid alicui ignoſcit. Th. γινώσκω, cognoſco.

Ἐπιγνῷς, 2. ſing. a. 2. ſub. ἐπιγνῶ, ῷς, ῷ. ἐπιγνωσθήσομαι, ῃ, εται, fut. 1. paſſiv. ab eodem verbo.

Ἐπιγνώσεσθε, 2. plur. fut. ἐπιγνώσομαι, verbi ἐπιγινώσκω, quod vide

Ἐπίγνωσις, εως, ἡ, agnitio. ab eodem verbo.

Ἐπίγονοι, ων, οἱ, poſteri, filii. Th. γείνομαι, ſum, fio. p. m. γέγονα.

Ἐπιγουνίς, ίδος, ἡ. femur. hinc ἐπιγουνίδιος, qui ſupra genua poſitus. ex ἐπὶ, ſuper, & γόνυ, τὸ, genu.

Ἐπιγράβδην, ſtrictim, adverb. ab ἐπιγράφω, quod vide.

Ἐπιγραφὴ, ῆς, ἡ, titulus, inſcriptio. Item cenſus, luſtrum. Vide ἐπιγράφω.

Ἐπιγράφω, inſcribo. fut. ψω. p. ἐπιγέγραφα. aor. 1. ἐπέγραψα. perf. paſſ. ἐπιγέγραμμαι. pluſq. perfect. ἐπεγεγράμμην, ψο, πτο. quod ex ἐπὶ, & γράφω, ſcribo.

Ἐπιδαίσιος, ου, ὁ, ἡ, communis. ab ἐπὶ, & δαίω, partior.

Ἐπιδαψιλεύεσθαι, & εῖν, liberaliter exhibere. Th. δαψιλής, έος, ὁ, ἡ, largus, copioſus. quod vide.

Ἔπιδε, reſpice, aor. 2. imperat. verbi ἐπείδω, reſpicio, intueor. fut. ἐπείσω. a. 2. εἶδον, & ἴδον. Th. εἴδω, video.

Ἐπιδεδωκότα, acc. ſing. perf. part. act. ab ἐπιδίδωμι, inſuper do, creſco. ex ἐπὶ, & δίδωμι. f. δώσω. p. δέδωκα. a. 2. ἔδων.

Ἐπιδεής, έος, ὁ, idem quod ἐπιδευής, έος, ὁ, ἡ, indigens, quod vide.

Ἐπιδείελα, adverb. poſt meridiem. a δείελη, ης, ἡ, tempus pomeridianum. q. a δέω, & ἕλη, quum Solis ſplendor deficere incipit. Malo ἐπὶ δείελα, circa pomeridianum tempus.

Ἐπιδείκνυμι, vel ἐπιδεικνύω, oſtendo. præſ. part. ἐπιδεικνύς, ύντος, ὁ. fut. δείξω. p. ἐπιδέδειχα. a. 1. ἐπέδειξα. a. 1. imperat. ἐπίδειξον, άτω, & 2. plural. ἐπιδείξατε. a. 1. inf. ἐπιδεῖξαι. præſ. part. med. ἐπιδεικνύμενος. ex ἐπὶ, & δείκνυμι, monſtro.

Ἐπιδεῖξαι, aor. 1. inf. act. ἐπιδείξασθαι, aor. 1. inf. med. ἐπιδείξατε, 2. plur. a. 1. imperat. act. ἐπιδείξατο, 3. ſing. aor. 1. med. ab ἐπιδείκνυμι, oſtendo. quod vide.

Ἐπίδειξις, εως, ἡ, oſtenſio, demonſtratio. acc. ſing. ἐπίδειξιν. a verbo ἐπιδείκνυμι.

Ἐπιδεικτικός, ή, όν, demonſtrativus, a, um. ab ἐπιδείκνυμι, quod vide.

Ἐπιδέξιος, ου, ὁ, ſincerus, elegans, dexter. ἐπιδέξια χειρός, Poetic. pro πρὸς τὰ δεξιὰ μέρη τῆς χειρός, ad dextras partes manus, dextra manu. ab ἐπὶ, & δεξιά, ᾶς, ἡ, dextera.

Ἐπιδέρκεται, inſpicit, 3. ſing. præſ. ind.

ex ἐπὶ, & δέρκω, video. fut. 2. δρακῶ. a. 2. ἔδρακον.

Ἐπιδεσμέω, illigo. ἐπιδεσμέω, alligo. hinc ἐπίδεσμος, & ον, τὸ, faſcia, qua vulnus obligatur, vinculum. ex ἐπὶ, & δέω, ligo.

Ἐπιδεύεαι, Jonic. pro ἐπιδεύῃ, abſis, 2. ſing. præſ. ſub. med. verbi ἐπιδεύομαι, egeo. ex ἐπὶ, & δεύω, pro δέω, egeo. Th. δεῖ, opus eſt.

Ἐπιδεύῃς, egeas, 2. ſing. præſ. ſub. act. vide ἐπιδεύεαι.

Ἐπιδευὴς, έος, ὁ, ἡ, & ἐπιδεὴς, indigens. nom. plur. ἐπιδευεῖς, ab ἐπιδεύω, indigeo. Th. δεῖ, opus eſt.

Ἐπιδευόμενος, præſ. particip. med. ab ἐπιδεύομαι. vide ἐπιδεύεαι.

Ἐπιδέχομαι, excipio. imperf. ἐπεδεχόμην, ου, ετο. f. ξομαι. p. ἐπιδέδεγμαι. Th. δέχομαι, capio.

Ἐπίδηλος, ου, ὁ, manifeſtus. ex ἐπὶ, & δῆλος, ου, ὁ, perſpicuus.

Ἐπιδημέω, advena ſum. f. ήσω. p. ἐπιδεδήμηκα. a. 1. ἐπεδήμησα. aor. 1. part. ἐπιδημήσας, αντος, ὁ, & in acc. ἐπιδημήσαντα.

Ἐπιδήμιος, & ἐπίδημος, ου, ὁ, ἡ, verſans in populo, civilis, domeſticus. hinc ἐπιδημέω, ſum in urbe, advenio. ex ἐπὶ, & δῆμος, ου, ὁ, populus.

Ἐπιδιατάσσομαι, inſuper mando, vel conſtituo; item inſuper addo. fut. ξομαι. a. 1. med. ἐπιδιεταξάμην, ω, ατο. ex ἐπὶ, διὰ, & τάσσω, vel ττω, ordino.

Ἐπιδίδωμι, inſuper do. ἐπεδίδου, 3. ſing. imperf. pro ἐπεδίδοε. f. ἐπιδώσω. p. ἐπιδέδωκα. aor. 2. ἐπέδων. aor. 1. ἐπέδωκα. aor. 1. paſſ. ἐπεδόθην, ης, η. Th. δίδωμι, do.

Ἐπιδίζεσθαι, inquirere. Thema δίζω, quæro.

Ἐπιδινήσας, a. 1. part. act. ab ἐπιδινέω, in orbem ago, verſo. ex ἐπὶ, & δινέω, idem. Th. δίνη, ης, ἡ, vortex.

Ἐπιδιορθόω, ῶ, corrigo. f. ώσω. p. ἐπιδιώρθωκα. a. 1. act. ἐπιδιώρθωσα. aor. 1. ſub. act. ἐπιδιορθώσω. a. 1. ſub. med. ἐπιδιορθώσομαι, ῃ, ηται. ex ἐπὶ, διὰ, & ὀρθὸς, ου, ὁ, rectus.

Ἐπιδιφριὰς, άδος, ἡ, locus quidam in curru. pars currus. Ἐπιδίφριος, ου, ὁ, qui ſedet, aut ponitur in curru. aliquando, otioſus. ex ἐπὶ, & δίφρος, ου, ὁ, currus.

Ἐπιδίχα, ſeorſum, ſeparatim. Poet. adv. pro χωρὶς. Thema δὶς, bis. hinc δίχα, ſeorſum.

Ἐπιδίωξον, aor. 1. imperat. act. verbi διώκω, inſequor.

Ἐπιδόντες, nom. plur. a. 2. part. act. ab ἐπιδούς. vide ἐπιδίδωμι.

Ἐπίδοξος, ὁ, ἡ, de quo eſt opinio, futurum. ut ἐπίδοξος ἦν βασιλεύειν, de eo erat opinio, fore, ut regnaret. & ἐπίδοξος, pro ἔνδοξος, glorioſus. Th. δοκέω, videor.

Ἐπιδόρπιον ὕδωρ, aqua ad cœnam. Ex ἐπὶ, & δόρπον, ου, τὸ, cœna.

Ἐπιδὸς, aor. 2. imperat. act. verbi ἐπιδίδωμι.

Ἐπίδοσις, εως, ἡ, incrementum, additamentum, propagatio, acceſſio. quod ab ἐπιδίδωμι. Th. δίδωμι, do.

Ἐπιδοῦναι, a. 2. inf. act. ἐπιδοὺς, aor. 2. part. ejuſdem verbi.

Ἐπιδραμόντος, genit. ſing. a. 2. part. ἐπιδραμόντα, aor. 2. part. f. g. ab ἐπιτρέχω, percurro. Th. τρέχω. f. θρέξω. a. 2. act. ἔδραμον.

Ἐπίδρομος, ου, ὁ, acceſſu facilis, planus. ab ἐπιδρομὴ, ῆς, ἡ, incurſus. ab ἐπιτρέχω, percurro. Th. τρέχω, curro. fut. ξω. præt. δεδράμηκα. præt. med. δέδρομα.

Ἐπιδῶμεν, 1. plur. a. 2. ſub. verbi ἐπιδίδωμι. Sed ἐπίδωμεν, 1. pl. aor. 2. ſub. act. ἐπιδώμεθα, a. 2. ſub. med. 1. pl. ab ἐπείδω, pro ἐφοράω, inſpicio.

Ἐπιδὼν, aor. 2. particip. activ. vide ἐπιδῶμεν.

Ἐπιδώσω, εις, ει, fut. 1. ind. act. verbi ἐπιδίδωμι, quod vide.

Ἐπιείκεια, ας, ἡ, æquitas, ab ἐπιεικὴς, æquus, quod vide.

Ἐπιείκελος, ου, ὁ, ſimilis. Th. εἴκω, ſimilis ſum.

Ἐπιεικὴς, έος, ὁ, ἡ, qui de ſuo jure remittit, æquus. dat. pl. ἐπιεικέσι. ἐπιεικὲς, ſc. ἐςὶ, conſentaneum eſt, decet. hinc ἐπιεικῶς, æque. ex ἐπὶ, & εἴκω, cedo, ſimilis ſum.

Ἐπιεικτὸς, tolerabilis, facile cedens. ab ἐπὶ, & εἴκω, cedo.

Ἐπιεικῶς, mediocriter, abunde, ſufficienter. ab ἐπιεικὴς, quod vide.

Ἐπιειμένος, indutus, pro ἐφειμένος, perf. part. paſſ. Poetic. & in vocativo ἐπιειμένε. ex ἐπὶ, & ἕω, vel ἕννυμι, induo. f. ἕσω. a. 1. εἷσα.

Ἐπιέναι, Jon. pro ἐφιέναι, & ἐφιέναι. vide ἐπιέναι.

Ἐπιέλπεο, ſpera, præſ. imperat. Jon. ab ἐπὶ, & ἔλπομαι, Poet. pro ἐλπίζω, ſpero. f. σω. p. ἤλπικα. Th. ἐλπὶς, ίδος, ἡ, ſpes.

Ἐπιέναι, præſ. inf. ab ἔπειμι, accedo, vel ἐπίημι, admitto. vel Jon. pro ἐφιέναι. ex ἐπὶ, & εἶμι, eo, vel ἵημι, mitto.

Ἐπιέσσασθαι, gemin. σ, pro ἐπιέσασθαι, Poet. pro ἐφέσασθαι, a. 1. m. inf. ἐπιεσσάμενος, a. 1. part. med. ab ἐπιέννυμι. f. ἐπιέσω. quod ab ἐπὶ, & ἕννυμι, ſeu ἕω, induo. f. ἕσω. a. 1. med. ἑσάμην.

Ἐπίεσται, 3. perf. paſſ. ab ἐπιέω, induo. f. ἐπιέσω. a. 1. εἷσα. perf. paſſ. εἷμαι, & aſſumpto σ, fit εἷσμαι, σαι, σται. hinc ἐπίεσται.

Ἐπιζάφελος, ου, ὁ, vehemens. inde ἐπιζαφελῶς, graviter. ex ἐπὶ, & ζαφελὴς, έος, ὁ, ἡ, vehemens, agreſtis.

Ἐπιζάω, ſum ſuperſtes. Ex ἐπὶ, & ζάω, vivo.

Ἐπιζήμιος, ου, ὁ, damnoſus, noxius. ex ἐπὶ, & ζημία, ας, damnum.

Ἐπιζῆν, ἐπιζῆσαι, ſupervivere. vide ζῆν.

Ἐπιζητέω, requiro. f. ήσω. p. ἐπεζήτηκα. a. 1. ἐπεζήτησα. ex ἐπὶ, & ζητέω, quæro.

Ἐπίῃ, 3. ſing. aor. 2. ſub. ab ἐφίημι, immitto. f. ἐφήσω, Jon. ἐπήσω. a. 2. ἕφιον, & Jon. ἔπιον. hinc a. 2. ſub. ἐπίῃ.

Ἐπίηλε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi ἐπιάλλω, immitto. quod ex ἐπὶ, & ἰάλλω. f. ἰαλῶ, mitto. a. 1. ἴηλα.

Ἐπίημι, invado, pro ἔπειμι, quod vide.

Ἐπίηρα, amabilia, vide ἐπιήρανος.

Ἐπιήρανος, quaſi ἐπιήρατος, & per ſyncop. ἐπήρατος, & ἐπίηρος, verſo ε, in η, amabilis. Th. ἐράω, amo.

Ἐπιηθέντες, Jon. & Poetic. pro ἐφησθέντες, nom. plur. aor. 1. part. verbi ἐφήδομαι, gaudeo ſuper aliqua re. ex ἐπὶ, & ἥδομαι, delecto. Thema ἡδὺς, έος, ὁ, ſuavis.

Ἐπιθανάτιος, ου, ὁ, ἡ, morti deſtinatus. ex ἐπὶ, & θάνατος, ου, ὁ, mors. Thema θνήσκω, morior. fut. θανοῦμαι. a. 2. ἔθανον.

Ἐπιθεῖναι, inducere, a. 2. inf. act. ἐπιθεὶς, έντος, a. 2. part. ἐπιθεῖτε, per ſyncop. pro ἐπιθείητε, 2. plur. a. 2. opt. activ. ex ἐπὶ, & τίθημι, pono. fut. θήσω. a. 2. ἔθην.

Ἐπιθέντες, Geneſ. 11, verſ. 6.

Ἐπίθεσις, εως, ἡ, impoſitio. ἐπίθετος, impoſititius, additus. ab ἐπιτίθημι, impono, quod vide.

Ἐπιθῇ, ῇς, 3. & 2. ſing. a. 2. ſub. act. ἐπιθῶ, ab ἐπιτίθημι.

Ἐπιθήκη, ης, ἡ, acceſſio, additio. a τίθημι, pono.

Ἐπίθημα, ατος, τὸ, operculum, tegmen. Th. τίθημι, pono.

Ἐπιθήσεται, 3. ſing. f. 1. med. ἐπιθήσομαι, ab ἐπιτίθημι, impono, quod vide.

Ἔπιθι, invade. præſ. imperat. ab ἔπειμι, quod ab εἶμι, eo. præſ. imperat. ἴθι, ἴτω. a. 2. ἴον.

Ἐπίθομεν, per ſync. pro ἐπίθομεν, 1. plur. aor. 2. ind. act. verbi πείθω, perſuadeo. f. πείσομαι, aor. 2. ἔπιθον.

Ἔπιθον, aor. 2. ind. act. ἐπίθοντο, 3. pl. aor. 2. med. verbi πείθω, perſuadeo. p. m. πέποιθα. perf. paſſ. πέπεισμαι. f. 1. paſſ. πεισθήσομαι.

Ἐπιθρασύνω, audacem reddo. ex ἐπὶ, & θράσος, εος, τὸ, audacia, per Metatheſin pro θάρσος, εος, τὸ, idem.

Ἐπιθρέξας, 2. ſing. a. 1. ind. act. Jon. ab ἐπιτρέχω, percurro, incurro. Th. τρέχω. f. θρέξω, p. δεδράμηκα, a. 2. ἔδραμον.

Ἐπιθρώσκουσα, inſiliens. præſ. part. f. g. ab ἐπιθρώσκω. Th. θρώσκω, ſalio.

Ἐπιθυμέω, concupiſco, deſidero. imperf. ἐπεθύμεον, ουν, εες, εις. f. ήσω. p. ἐπιτεθύμηκα. a. 1. ἐπεθύμησα. a. 1. inf. act. ἐπιθυμῆσαι. hinc ἐπιθυμητὴς, οῦ, ὁ, cupidus. ex ἐπὶ, & θυμὸς, οῦ, ὁ, animus.

Ἐπιθυμία, ας, ἡ, concupiſcentia. ab ἐπιθυμέω, quod vide.

Ἐπιθύω, impetu feror in aliquem. ex ἐπὶ, & θύω, impetu feror.

Ἐπίθωνται, 3. plur. aor. 2. ſub. med. ex ἐπιτίθημι, impono. a. 2. med. ἐπεθέμην. Th. τίθημι, pono.

Ἐπικαθίζομαι, ſedeo. Ex ἐπὶ, & καθίζομαι, quod vide.

Ἐπικαθίζω, colloco. f. ίσω. p. ἐπικεκάθικα. a. 1. ἐπεκάθισα. a. 1. part. ἐπικαθίσας, αντος, ὁ. ex ἐπὶ, & καθίζω, ſedere facio. Th. ἵζω, f. ἵσω; idem. & ſedeo.

Ἐπικαθίσαντος, genit. ſing. a. 1. part. act. vide in ἐπικαθίζω.

Ἐπικαίριος, & ἐπίκαιρος, ου, ὁ, intempeſtivus, periculoſus. ex ἐπὶ, & καιρὸς, οῦ, ὁ, tempus.

Ἐπικαλέομαι, οῦμαι, invoco; item cognominor. f. έσομαι. perf. ἐπικέκλημαι. pluſq. perf. ἐπεκεκλήμην, σο, το. a. 1. med. ἐπεκαλεσάμην, ω, ατο. a. 1. ſub. med. ἐπικαλέσωμαι, ῃ, ηται. a. 1. paſſ. ἐπεκλήθην. a. 1. part. paſſ. ἐπικληθεὶς, έντος, ἐν. ex ἐπὶ, & καλέω, voco.

Ἐπικαλούμενα χρήματα, pecuniæ, quas quis alicui eripuit, & propter quas earum dominus conqueritur. ex ἐπικαλέομαι, quod vide.

Ἐπικάλυμμα, ατος, τὸ, velamen. ex ἐπὶ, & καλύπτω, tego. fut. ψω. p. φα. perf. paſſ. κεκάλυμμαι.

Ἐπικάμπτω, ſeu ἐπιγνάμπτω, inflecto, perſuadeo. fut. ψω. Thema κάμπτω, flecto.

Ἐπικάρσιος, α, ον, idem quod κάρσιος, obliquus.

Ἐπικατακλύσαι, aor. 1. inf. vide in κατακλύζω, inundo.

Ἐπικατάρατος, ου, ὁ, ἡ, execrabilis. ex ἐπὶ, & κατάρατος, diris devotus. Th. ἀρὰ, ᾶς, ἡ, preces, diræ.

Ἐπίκαυτος, ὁ, ἡ, præuſtus. Th. καίω, uro. fut. καύσω.

Ἐπίκειμαι, incumbo, inſto, urgeo, & in 3. plur. ἐπίκεινται. imperf. ἐπεκείμην, σο, το. præſ. inf. ἐπικεῖσθαι. præſ. part. ἐπικείμενος. f. ἐπικείσομαι. Thema κεῖμαι, jaceo.

Ἐπικεῖσθαι, præſ. inf. ἐπικείσθω, 3. ſing. præſ. imperat. ἐπίκεισο, verbi ἐπίκειμαι, quod vide.

Ἐπικεκλημένος, perf. part. paſſ. verbi ἐπικαλέομαι, invoco. quod vide.

Ἐπικερδὴς, έος, ὁ, ἡ, quæſtuoſus. Th. κέρδος, εος, τὸ, lucrum.

Ἐπικερτομέω, verba profero mordacia, ac quaſi cor proſcindentia. vide in κέρτομος.

Ἐπικερτομέοισα, Dor. pro ἐπικερτομέουσα, ῦσα, præſ. part. f. g. ab eodem verbo, & them.

Ἐπικήσω, celabo, f. 1. verbi ἐπικήθω, quod ex ἐπὶ, & κήθω, occulo. f. κήσω. p. κέκηκα.

Ἐπικηρύσσειν ἀργύριον τινὶ, caput alicujus pecunia licitari. ex ἐπὶ, & κηρύσσω, promulgo. Thema κῆρυξ, υκος, ὁ, præco.

Ἐπικηρυκεύεσθαι, per præconem aliquid agere.

re. Th. κήρυξ, præco.
Ε'πικίδνημι, diffundo ſuper, quod a κίδνημι, ſeu κιδνάω, hoc autem a σκεδάω, diſpergo.
Ε'πικίνδυνος, ὁ, ἡ, periculoſus. Thema κίνδυνος, ου, ὁ, periculum.
Ε'πικλάω, inflecto, frango, obtundo. ex ἐπὶ, & κλάω, frango.
Ε'πικλείω, laudo, celebro. idem quod κλείω.
Ε'πικλέπτω, furor. f. ψω. hinc ἐπίκλοπος, furax; item ſubdolus. Them. κλέπτω, furor. f. ψω. p. m. κέκλοφα.
Ε'πικληθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part. paſſ. ab ἐπικαλέομαι, invoco, quod vide.
Ε'πικλήρῳ, dat. ſing. ab ἐπίκληρος, ου, ἡ, ad quam univerſa hæreditas pertinet. ex ἐπὶ, & κλῆρος, ου, ὁ, ſors.
Ε'πικλῆσαι, aor. 1. inf. act. ἐπικλήσας, a. 1. part. per ſyncop. ab ἐπικαλέω, appello. f. έσω. p. ἐπικέκληκα. ex ἐπὶ, & καλέω, voco.
Ε'πίκλησιν, accuſ. ſing. ab ἐπίκλησις, εως, ἡ, cognominatio. ab ἐπὶ, & καλέω, voco. perf. paſſ. κέκλημαι, σαι.
Ε'πίκλητος, ου, ὁ, ἡ, accerſitus. Ex ἐπὶ, & καλέω, voco.
Ε'πικίρνασθαι, miſceri. a κίρνημι, idem quod κεράννυμι, miſceo.
Ε'πίκλινον, aor. 1. imperat. activ. vide κλίνω.
Ε'πίκλοπος, ου, ὁ, ἡ, furax: item ſubdolus. ab ἐπὶ, & κλέπτω, f. ψω, furor. p. m. κέκλοφα.
Ε'πικλύζω, proluo, inundo. quod ex ἐπὶ, & κλύζω. fut. σω. abluo. a. 1. ἔκλυσα. p. κέκλυκα.
Ε'πικλύσασα, aor. 1. part. f. g. vide in ἐπικλύζω, proluo.
Ε'πικλυτὸς, celebris, inclytus. Ex ἐπὶ, & κλύω, audio.
Ε'πικλώθω, neo, fatalia ſtamina duco. ex ἐπὶ, & κλώθω, neo. f. κλώσω.
Ε'πίκοινον, in commune. Th. κοινὸς, ὁ, communis.
Ε'πικούρειος, ου, ὁ, Epicureus, nomen Sectæ, ab Epicuro philoſopho infami, ab ἐπίκουρος, ὁ, auxiliator.
Ε'πικουρῆσαι, auxilium præbere, aor. 1. inf. activ. ἐπικουρήσαντα, auxiliantem, acc. ſing. a. 1. part. act. ab ἐπικουρέω, auxilior. f. ήσω. Th. ἐπίκουρος, ου, ὁ, ἡ, auxiliator.
Ε'ΠΙ'ΚΟΥΡΟΣ, ου, ὁ, ἡ, auxiliator, ſc. in bello. auxiliatrix. hinc ἐπικουρέω, auxilio venio. ἐπικουρία, ας, ἡ, auxilium. τὸ ἐπικουρικὸν, auxiliares copiæ, proprie juvenum. q. ab ἐπὶ, & κοῦρος, quod juvenum ſit belligerare.
Ε'πικουφίζω, εις, ει, allevo, præſ. ind. ex ἐπὶ, & κουφίζω, levo. Th. κοῦφος, ου, ὁ, levis.
Ε'πικράνθην, Poet. pro ἐπικράνθην, amarus factus ſum, aor. 1. ind. paſſ. a πικραίνω, idem quod πικρόω, amarum reddo, exacerbo. Thema πικρὸς, οῦ, ὁ, amarus.
Ε'πικρῆναι, capite annuiſſe. aor. 1. inf. act. ἐπικρανεῖς, 2. ſing. fut. 1. act. ab ἐπικραίνω, perficio. fut. ανῶ. a. 1. ἐπέκρηνα. quod ex ἐπὶ, & κραίνω, fut. νῶ, effectum reddo.
Ε'πικράνθην, amarus factus ſum, a. 1. ind. paſſ. a πικραίνω, amarum reddo. f. ανῶ, p. πεπίκραγκα. Th. πικρὸς, οῦ, ὁ, amarus.
Ε'πικρατέοντα, acc. ſing. m. g. vel nom. plur. n. g. part. præſ. ab ἐπικρατέω, prævaleo, potior. fut. ήσω. præt. ἐπικεκράτηκα. ex ἐπὶ, & κράτος, εος, τὸ, robur.
Ε'πικρατέως, Poet. pro ἐπικρατῶς, valide, adv. Th. κράτος, εος, τὸ, robur.
Ε'πικρατήσειε, ας, ε, a. 1. opt. Æol. ex ἐπὶ, & κρατέω, vinco. Th. κράτος, εος, τὸ, vis.
Ε'πικρανίδες, ſudaria, lintea ſudatoria, quæ ἐπὶ κρατὸς ponuntur, a κρὰς, κρατὸς, ὁ, vel τὸ, caput. Th. κάρηνον, ου, τὸ, idem. An quia corpore arcte ἐπικρατοῦνται,

id eſt continentur?
Ε'πίκρηνον, pro ἐπίκρηνον, perfice, a. 1. imperat. act. per epenth. τοῦ η, verbi ἐπικραίνω. quod ex ἐπὶ, & κραίνω, efficio. f. ανῶ. a. 1. ἔκρηνα.
Ε'πικρήνωσι, 3. plur. a. 1. ſub. act. ab eodem verbo.
Ε'πικρῆσαι, a. 1. inf. Jon. pro ἐπικεράσαι, verbi ἐπικεράννυμι, admiſceo. ex ἐπὶ, & κεράννυμι, miſceo. f. 1. κεράσω, perf. κεκέρακα, perf. paſſ. κεκέρασμαι, & per ſyncop. κέκραμαι. a. 1. ἐκεράσθην, & ἐκράθην, f. 1. paſſ. κερασθήσομαι, & κραθήσομαι.
Ε'πίκρυφος, ου, ὁ, Poet. pro quo & κρύφιος, ια, ον, & κρυφαῖος, occultus. Th. κρύπτω, occulo.
Ε'πίκτητος, ου, ὁ, ἡ, acquiſititius. ex ἐπὶ, & κτάομαι, acquiro. f. κτήσομαι. perf. κέκτημαι.
Ε'πικυΐσκεσθαι, ſuperfœtare. Ex ἐπὶ, & κύω, in utero geſto.
Ε'πικύρσαι, aor. 1. inf. act. ἐπικύρσειαν, 3. plur. a. 1. opt. act. ab ἐπικύρω, incido. vide κύρσαι.
Ε'πικυρτιόωντε, attollentes, dual. num. part. præſ. Poet. ab ἐπικυρτόω, incurvo. Th. κυρτὸς, οῦ, ὁ, curvus.
Ε'πικωμάζω, laſcivio, indulgeo genio. Ex ἐπὶ, & κωμάζω. Th. κῶμος, laſcivum convivium.
Ε'πικώμιον, ου, τὸ, Poet. pro ἐγκώμιον, ου, τὸ, encomium, laus. Hinc & ἐπικώμιος, ια, ον, pro ἐγκώμιος, vel ἐγκωμιαστικὸς, ἡ, ὸν, laudatorius, a, um, ἐγκωμιαστὴς, ὁ, laudator.
Ε'πιλαβέσθαι, aor. 2. inf. med. ἐπιλαβόμενος, a. 2. part. med. ἐπιλάβωνται, 3. plur. a. 2. ſub. med. ab ἐπιλαμβάνομαι, prehendo. quod vide.
Ε'πιλαθέσθαι, a. 2. inf. med. ab ἐπιλανθάνομαι, oblivifcor, quod vide.
Ε'πιλάθηται, 3. ſing. a. 2. ſub. med. vide ἐπιλαθέσθαι.
Ε'πιλαμβάνομαι, prehendo, cum gen. nanciſcor. fut. 1. med. ἐπιλήψομαι. a. 2. med. ἐπελαβόμην, ου, ετο. a. 2. imperat. med. ἐπιλαβοῦ. a. 2. ſub. med. ἐπιλάβωμαι, ῃ, ηται. a. 2. inf. ἐπιλαβέσθαι. a. 2. part. med. ἐπιλαβόμενος. ex ἐπὶ, & λαμβάνω, capio. perf. λέληφα, Attice εἴληφα. aor. 2. ἔλαβον.
Ε'πίλαμπτος, ὁ, ἡ, manifeſtus. ex ἐπὶ, & λάμπω, luceo. hinc ἐπιλάμψαντος ἔαρος, affulgente vere, a. 1. part. act. gen. ſing.
Ε'πιλανθανέσθω, 3. ſing. imperat. paſſ. verbi ἐπιλανθάνομαι, oblivifcor, quod vide.
Ε'πιλανθάνομαι, oblivifcor. fut. ἐπιλήσομαι. perf. paſſ. ἐπιλέλησμαι. a. 2. med. ἐπελαθόμην, ου, ετο. a. 2. inf. med. ἐπιλαθέσθαι, cum genit. ex ἐπὶ, & λανθάνω, ſeu λήθω, lateo. a. 2. ἔλαθον. p. m. λέληθα.
Ε'πίλασις, ιος, ἁ, Dor. pro ἐπίλησις, oblivio. vide ἐπιλανθάνομαι.
Ε'πιλαχὼν, allectus per ſortem. Ex ἐπὶ, & λαγχάνω, ſortior. quod vide.
Ε'πιλεαίνειν, lævigare, polire. a λεαίνω, idem. Th. λεῖος, lævis.
Ε'πιλέγομαι, nominor, dicor, ratiocinor, præſ. paſſ. ab ἐπιλέγω, concludo. fut. 1. med. ἐπιλέξομαι. a. 1. med. ἐπιλεξάμην, ω, ατο, allegi. ex ἐπὶ, & λέγω, dico. f. ξω. p. λέλεχα.
Ε'πιλείπω, εις, ει, deficio. & in 3. plur. λείπουσι. f. ψω. p. ἐπιλέλοιπα. aor. 2. ἐπέλιπον. p. m. ἐπιλέλοιπα. Th. λείπω, linquo.
Ε'πιλέλαθα, Dor. pro ἐπιλέληθα, oblitus ſum, præt. med. ab ἐπιλανθάνομαι, quod vide.
Ε'πιλελῆσθαι, perf. inf. paſſiv. ἐπιλελησμένος, η, ον, perf. part. paſſiv. ab ἐπιλανθάνομαι, oblivifcor, quod vide.
Ε'πιλεύσσω, proſpicio, præſens indicat. ex ἐπὶ, & λεύσσω, video, Poeticum eſt.
Ε'πιλήθεο, oblivifcere, Jon. pro ἐπιλήθου,

præſ. imperat. verbi ἐπιλήθομαι, oblivifcor. Th. λήθω, fut. σω, lateo. a. 2. ἔλαθον. p. m. λέληθα.
Ε'πιλήνιοι ὕμνοι, Hymni, qui ad vindemiæ torcularia canuntur. Them. ληνὸς, quod vide.
Ε'πιληπτικὸς, & ἐπίληπτος, comitialis, comitiali morbo laborans. ἐπιλήπτομαι, comitiali morbo laboro. ἐπιληψία, ας, ἡ, morbus comitialis. Ex ἐπὶ, & λαμβάνω.
Ε'πιλησμονὴ, ῆς, ἡ, oblivio, quod ab ἐπιλανθάνομαι, oblivifcor. perf. paſſ. ἐπιλέλησμαι.
Ε'πιλήσομαι, f. 1. med. ab ἐπιλανθάνομαι, vel ἐπιλήθομαι, oblivifcor, quod vide.
Ε'πιλίγδην, idem quod λίγδην, ſtrictim, leviter. adverb.
Ε'πίλογος, ου, ὁ, concluſio. ab ἐπιλέγω, concludo. Th. λέγω, dico.
Ε'πίλοιπος, ου, ὁ, reliquus. q. ab ἐπιλείπω, deficio. Th. λείπω, linquo.
Ε'πίλυσις, εως, ἡ, explicatio. ab ἐπιλύω, explico. quod vide.
Ε'πιλύω, explico. f. ύσω. p. ἐπιλέλυκα. a. 1. ἐπέλυσα. a. 2. ἐπέλυον. perf. paſſ. ἐπιλέλυμαι. a. 1. paſſ. ἐπελύθην. f. 1. paſſiv. ἐπιλυθήσομαι. ex ἐπὶ, & λύω, ſolvo.
Ε'πιμαίνομαι, inſanio. Metaph. furioſe amo. ab ἐπὶ, & μαίνομαι. fut. 1. med. μανοῦμαι. a. 1. med. ἐμηνάμην, Att. ἐμηνάμην.
Ε'πιμαίομαι, attrecto. inſtigo, cupio, inquiro. ab ἐπὶ, & μαίομαι, idem cum μάω, cupio, & quæro.
Ε'πιμάρτυρα, teſtem, acc. ſingul. ab ἐπιμάρτυρ, ρος, ὁ, ἡ. Th. μάρτυρ, ρος, ὁ, ἡ, idem.
Ε'πιμαρτυρέω, teſtificor. f. ήσω. præt. ἐπιμεμαρτύρηκα. Thema μάρτυρ, teſtis.
Ε'πιμάρτυρος, ου, ὁ, teſtis. ab eodem th.
Ε'πιμάσσασθαι, gem. σ, pro ἐπιμάσασθαι, a. 1. inf. med. Poet. ab ἐπιμάσσομαι, tango, prehendo. a μάσσω, ſive μάττω, tango.
Ε'πιμάσσομαι, tactu exploro, prehendo, abſtergo. a μάσσω, ſeu ττω, tango.
Ε'πίμαχος, ὁ, ἡ, qui expugnari poteſt. Th. μάχομαι, pugno. hinc ſuperlat. ἐπιμαχώτατος.
Ε'πιμαθεὺς, έος, ὁ, an Ε'πιμηθεὺς, ſcribendum, Epimetheus, nomen viri.
Ε'πιμειδήσας, αντος, ὁ, a. 1. part. m. g. verbi ἐπιμειδιάω, ſubrideo. Th. μειδιάω, f. άσω, rideo molliter.
Ε'πιμείλια, τὰ, munera, quibus aliquem demulcemus, aut illa dos, quæ ſponſo datur. quod a μειλίσσω, mellitum reddo, vel a μέλει, curæ eſt.
Ε'πιμέλεια, ας, ἡ, cura, diligentia, ſtudium. ab ἐπιμελὴς, έος, ὁ, ἡ, diligens. Th. μέλει, curæ eſt.
Ε'πιμελέομαι, οῦμαι, curam gero, curo, cum genit. f. ήσομαι. perf. ἐπιμεμέλημαι. a. 1. paſſ. ἐπεμελήθην, ης, η. a. 1. imperat. paſſ. ἐπιμελήθητι. Th. μέλει, curæ eſt.
Ε'πιμελέστατα, nom. plur. n. g. ſuperl. grad. ab ἐπιμελὴς, diligens. comparat. ἐπιμελέστερος. ab eodem them.
Ε'πιμελήθητι, aor. 1. imperat. paſs. ab ἐπιμελέομαι, quod vide.
Ε'πιμελὴς, έος, ὁ, diligens, ſedulus. ἐπιμέλημα, negotium, diligentia. vide ἐπιμελέομαι.
Ε'πιμελητέον, adject. verbale ab ἐπιμελέομαι, quod vide.
Ε'πιμελητὴς, οῦ, ὁ, curator, acc. plur. ἐπιμελητὰς, ab eodem them.
Ε'πιμελίη, ης, ἡ, Jon. pro ἐπιμέλεια, diligentia. vide ἐπιμελέομαι.
Ε'πιμελοῦ, præſ. imperat. paſſ. ab ἐπιμελέομαι.
Ε'πιμελῶς, adv. accurate, ſollicite. ab ἐπιμελὴς, έος, ὁ, ἡ, diligens. Th. μέλει, curæ eſt.
Ε'πιμέμνημαι, inſuper memini, perfect. paſs. verbi μνάομαι, recordor. vide in μέμνημαι.

Ε'πὶ.

Ἐπιμεμπτὰ, nom. plur. n. g. ab ἐπιμεμπτὸς, ȣ, ὁ, culpandus, accuſabilis. ab ἐπιμέμφομαι, quod vide.

Ἐπιμέμφεαι, Jonice pro ἐπιμέμφῃ, 2. ſing. ſub. med. verbi ἐπιμέμφομαι, quod vide.

Ἐπιμέμφομαι, incuſo, reprehendo. ex ἐπὶ, & μέμφομαι, conqueror, accuſo. f. ψομαι, perf. μέμεμμαι, ψαι, πται.

Ἐπιμένω, εις, ει, permaneo, præſ. imperat. ἐπίμενε. imperf. ἐπέμενον. fut. ἐπιμενῶ. a. 1. act. ἐπέμεινα. a. 1. ſub. act. ἐπιμείνω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. act. ἐπιμεῖναι. perf. act. ἐπιμεμένηκα. Them. μένω, maneo.

Ἐπιμετρήσω, mutuo dabo. fut. 1. ind. act. ab ἐπιμετρέω, in menſura addo. hinc ἐπίμετρον, ȣ, τὸ, auctarium, additamentum. Thema μέτρον, ȣ, τὸ, menſura.

Ἐπιμηθὴς, έος, ὁ, ἡ, prudens. Th. μῆδος, εος, τὸ, cura.

Ἐπιμήνια, menſtrua ſacra, a μὴν, μηνὸς, ὁ, menſis.

Ἐπίμικτος, ȣ, ὁ, permixtus. ex ἐπὶ, & μίγνυμι, miſceo. fut. ξω. p. μέμιχα. perf. paſſ. μέμιγμαι, ξαι, κται.

Ἐπιμὶξ, promiſcue, mixte, ab ἐπιμίγνυμι, immiſceo. Ἐπιμιξία, commercium. Th. μίγνυμι.

Ἐπιμίξαις, Æol. pro ἐπιμίξας, aor. 1. part. activ. m. g. ab ἐπιμίγνυμι. Th. μίγνυμι, miſceo. f. ξω.

Ἐπίμιξις, εως, ἡ, congreſſus, commercium. ab eodem.

Ἐπιμίσγεται, commiſcetur, 3. ſing. præſ. ind. ab ἐπιμίσγομαι, inde præſ. part. ἐπιμισγόμενος. Th. μίγνυμι, miſceo. f. ξω.

Ἐπιμνάομαι, recordor. idem quod ſimplex μνάομαι.

Ἐπιμνησθέντες, nom. plur. aor. 1. part. paſſ. verbi ἐπιμιμνήσκομαι, rei alicujus mentionem facio. fut. ἐπιμνήσομαι. Th. μνάομαι.

Ἐπιμοιρᾶσθαι, præſ. inf. paſſ. ab ἐπιμοιράομαι, impertior. ex ἐπὶ, & μοιράω, partior, quod a μοῖρα, ας, ἡ, pars. Th. μείρω, divido. præt. med. ἔμμορα.

Ἐπιμομφὰ, ᾶς, ἡ, Poet. & Dor. pro ἐπιμομφὴ, objurgatio, reprehenſio, ab ἐπιμέμφομαι, quod vide.

Ἐπιμπλέεσκε, Jon. pro ἐπιμπλάεσκε, ἆσκε, & hoc pro ἐπίμπλασκε, 3. ſing. imperf. vide in ἐπίμπλω.

Ἐπίμπλω, impletus eras, pro ἐπίμπλαεσο, Jon. ἐπίμπλαο, & contracte ἐπίμπλω, 2. ſing. imperf. verbi πίμπλαμαι, impleor, quod a πίμπλημι. fut. πλήσω. Thema πλέος, plenus.

Ἐπίμπρη, urebat, 3. ſing. imperf. pro ἐπίμπρη, a πίμπρημι, quaſi a πιμπράω, comburo. imperf. ἐπίμπραον, ων, αες, ας, αε, α. Th. πρήθω, incendo.

Ἐπιμύζω, tacitus fremo. quod ex ἐπὶ, & μύζω, muſſo.

Ἐπιμύθιον, ȣ, τὸ, affabulatio. ex ἐπὶ, & μῦθος, ȣ, ὁ, fabula, verbum, &c.

Ἐπιμύλιος ᾠδὴ, molaris cantilena. ex ἐπὶ, ad, & μύλη, ης, ἡ, mola. ἐπιμύλιον, ſuperior mola. ab ἐπὶ, ſupra.

Ἐπιμυκτηρίζω, vel ττω, ſubſanno. Thema μύσσω, vel ττω, mungo.

Ἐπιμώμητος, ȣ, ἡ, vituperabilis. ex ἐπὶ, & μῶμος, ȣ, ὁ, dedecus.

Ἐπίνειον, ȣ, τὸ, emporium. ex ἐπὶ, & νεῖος, navalis. Th. ναῦς, ἡ, navis.

Ἐπινέμεσθαι, depaſci. præſ. inf. Thema νέμω, paſco. f. μῶ. a. 1. ἔνειμα.

Ἐπινενησμένος, perf. part. paſſ. ab ἐπινήθω, fatalibus filis attribuo. a. 1. part. paſſ. f. g. ἐπινηθεῖσα, ης, ἡ. ex ἐπὶ, & νέω, neo.

Ἐπινενόηκα, perf. activ. ind. verbi ἐπινοέω, conſidero. ex ἐπὶ, & νοέω, cogito. Th. νόος, νȣ̃ς, ὁ, mens.

Ἐπινεύω, annuo. f. νεύσω. perf. ἐπινένευκα. a. 1. ἐπένευσα. ex ἐπὶ, & νεύω, annuo.

Ἐπινέω, vel ἐπινηέω, & ἐπινηνέω, in acervos aggero. ex ἐπὶ, & νέω, vel νηέω, idem quod νέω, glomero.

Ἐπινίκιον, ȣ, τὸ, victoriale. ἐπινίκιος, ȣ, ὁ, ad victoriam pertinens. Eſt & hymnus in alicujus victoriam. ab ἐπὶ, & νικάω, vinco. f. ήσω.

Ἐπινοέω, f. ήσω. p. ηκα, comminiſcor, conſidero, animo agito, ſtatuo. Ex ἐπὶ, & νοέω, quod a νόος, νȣ̃ς, mens.

Ἐπίνοια, ας, ἡ, cogitatio. ab ἐπὶ, & νοέω, cogito. Th. νόος, νȣ̃ς, ὁ, mens.

Ἐπίνομες, Dor. pro ἐπίνομεν, bibebamus, 1. plur. imperf. verbi πίνω, bibo.

Ἐπίνομος, ȣ, ὁ, Poet. ὁ σύννομος, qui in eodem regionis tractu, & paſcuis verſatur. vide νόμος.

Ἔπινον, imperf. activ. verbi πίνω, bibo. f. πόσω. p. πέπωκα. a. 2. ἔπιον.

Ἐπινύσσω, admoveo, impello, idem quod νύσσω, ſeu ττω. f. ξω.

Ἐπινυστάζω, f. ξω, p. χα, dormio, inclino. Ex ἐπὶ, & νυστάζω, quod vide.

Ἐπίξυνος, ȣ, ὁ, ἡ, communis, promiſcuus, a ξυνὸς, ȣ̃, ὁ, communis. idem quod κοινός.

Ἐπιοίνιος, an legend. ἐποίνιος, vincſus? ex ἐπὶ, & οἶνος, ȣ, ὁ, vinum.

Ἔπιον, bibi, vel biberunt. 1. ſing. vel 3. plur. aor. 2. act. verbi πίνω, bibo. f. πόσω. p. πέπωκα.

Ἐπιόντα, accedentem, contra venientem, acc. ſing. a. 2. part. ab ἔπειμι, accedo. Th. εἶμι, eo. a. 2. ἴον.

Ἐπιόπτομαι, ſive ἐπόπτομαι, inſpicio. ex ἐπὶ, & ὄπτομαι, video. fut. ὄψομαι. per. ὦμμαι.

Ἐπιορκέω, pejero. fut. ήσω. p. ἐπιώρκηκα. præſ. inf. ἐπιορκεῖν. præſ. part. activ. plural. num. ἐπιορκȣ̃ντες. præſ. part. paſſ. ἐπιορκȣ́μενος. ex ἐπὶ, contra, & ὅρκος, ȣ, ὁ, jusjurandum.

Ἐπιορκήσῃς, 2. ſing. a. 1. ſub. act. ab ἐπιορκέω, pejero, quod vide.

Ἐπίορκον, ȣ, τὸ, perjurium. ἐπίορκος, ȣ, ὁ, perjurus, ab eodem them.

Ἐπίουρα, τὰ, intervalla, Jon. pro ἐπίορα. ab ὅρος, ȣ, ὁ, terminus. ἐπίουρος, cuſtos. ab ἐπὶ, & οὖρος, ȣ, ὁ, idem.

Ἐπιούσα, ſequens, & in dativ. ſingul. ἐπιούσῃ, aor. 2. part. f. g. ab ἔπειμι. Th. εἶμι, eo.

Ἐπιούσιος, de die in diem ſufficiens, quotidianus, nobis ſuſtentandis idoneus. ab a. 2. part. ἐπιὼν, ἐπιοῦσα, verbi ἔπειμι, ſuccedo, ſequor. Ad verbum ſonat, quod ἐπὶ οὐσίαν, ad ſubſtantiam quadrat; aut ſupra ſubſtantiam accedit; quo vita a Deo data alitur. Th. εἶμι, eo.

Ἐπιόψομαι, videbo, fut. 1. med. verbi ἐπιόπτομαι, quod vide.

Ἐπιπάγχυ, prorſus: adverb. ex ἐπὶ, & πάγχυ, pro πάνυ, valde.

Ἐπίπαν, in totum, omnino, adverb. ab ἐπὶ, & πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis, e.

Ἐπιπείθεο, pro ἐπιπείθȣ, obtempera, præſ. imperat. paſſ. Jonic. ἐπιπείθηται, 3. ſing. ſub. præſ. ἐπιπειθόμεναι, nom. plur. præſ. part. paſſ. f. g. ab ἐπιπείθομαι. f. πείσομαι. Th. πείθω, perſuadeo. f. σω. a. 2. ἔπιθον.

Ἐπιπεπτωκὸς, perf. part. act. n. g. ab ἐπιπίπτω, incido. Them. πίπτω, cado. fut. 2. med. πεσȣ̃μαι. p. πέπτωκα. aor. 2. ἔπεσον.

Ἐπιπεσὼν, όντος, ὁ, a. 2. part. act. verbi ἐπιπίπτω, irruo, quod vide.

Ἐπιπίπτω, irruo, cum dat. fut. ἐπιπεσȣ̃μαι. p. ἐπιπέπτωκα. aor. 2. ἐπέπεσον, ες, ε, incidi. a. 2. part. ἐπιπεσὼν, όντος, ὁ. Thema πίπτω, cado. f. 2. med. πεσȣ̃μαι.

Ἐπιπλάσσω, inſpergo, illino. Ex ἐπὶ, & πλάσσω, fingo, &c.

Ἐπιπλεῖστον, frequentiſſime, adverb. a πολὺς, multus, compar. πλείων, ſuperlat. πλεῖστος.

Ἐπιπλέκω, permiſceo. ex ἐπὶ, & πλέκω, necto. ξω. p. πέπλεχα. a. 1. ἔπλεξα.

Ἐπιπλέοντα, accuſ. ſing. part. præſ. ab ἐπιπλέω, innato. Th. πλέω, navigo. f. πλεύσω.

Ἐπίπλειος, έα, ον, plenus. Th. πλέος, plenus.

Ἐπιπληγδὴν, adverb. ſtrictim. a πλήσσω, percutio.

Ἐπιπλῆξαι, aor. 1. inf. act. ἐπιπληξάσης, gen. ſing. a. 1. part. f. g. ἐπιπλήξῃς, 2. ſing. aor. 1. ſub. ab ἐπιπλήσσω, vel ττω, increpo, quod vide.

Ἐπιπλήσσεο, increpare, præſ. imperat. paſſ. Jon. ab eodem them.

Ἐπιπλήσσω, vel ττω, increpo, cum dat. f. ξω. perf. ἐπιπέπληχα. a. 1. ἐπέπληξα. a. 1. ſub. act. ἐπιπλήξω, ῃς, ῃ. ex ἐπὶ, & πλήσσω, vel ττω, percutio.

Ἐπιπλήττῃ, vide in ἐπιπλήσσω.

Ἐπίπλοα, Jonic. pro ἔπιπλα, ſupellex. q. ab ἐπιπόλαιος, ſuperficiarius. τὰ ἐπιπόλαια. hinc per gem. ſyncop. ἐπίπολα, & ἔπιπλα. Th. ἐπιπολῆς, quod vide.

Ἐπιπλομένοιο, volventis, gen. Jon. ab ἐπιπλόμενος, præſ. part. pro ἐπιπελόμενος. Th. πέλομαι, ſum.

Ἔπιπλον, implebant, 3. plur. a. 2. act. a πιπλέω, pro πιμπλάω, ſeu πίμπλημι, impleo. a. 2. ἔπιπλον, ut a πρήθω, ἔπρηθον. Th. πλέος, ȣ, ὁ, plenus.

Ἐπιπλώοντι, Dor. pro Poet. ἐπιπλώουσι, & hoc pro ἐπιπλέουσι, innavigant, 3. plur. ind. activ. Th. πλέω, navigo. fut. πλεύσω. hinc ἐπιπλεύσαντες, nom. plur. aor. 1. part. act. a πλέω. vide in πλώω.

Ἐπιπλὼς, navigans, per ſyncop. pro ἐπιπλώσας, a. 1. part. ab ἐπιπλώω, a πλώω, vel πλῶμι, Poet. pro πλέω, navigo. f. πλώσω.

Ἐπιπλώσας, αντος, ὁ, navigans. a. 1. part. ab ἐπιπλώω, vide ἐπιπλώς.

Ἐπιπνείουσα, ης, ἡ, reſpirans, præſ. part. f. g. ab ἐπιπνείω, inſpiro. ex ἐπὶ, & πνείω, Poet. pro πνέω, ſpiro. fut. πνεύσω.

Ἐπιπνίγω, ſuffoco. f. ίξω. p. ἐπιπέπνιχα. a. 1. ἐπέπνιξα. ex ἐπὶ, & πνίγω, ſtrangulo.

Ἐπίπνοια, ας, ἡ, inſtinctus, afflatus divinus. ab ἐπιπνέω, inſpiro. Th. πνέω, ſpiro.

Ἐπιποθέω, expeto, deſidero, intime amo. f. ήσω. p. ἐπιπεπόθηκα. a. 1. ἐπεπόθησα. ex ἐπὶ, & ποθέω. Th. πόθος, ȣ, ὁ, deſiderium.

Ἐπιπόθησις, εως, ἡ, deſiderium. ἐπιπόθητος, ȣ, ὁ, ἡ, exoptatus. ἐπιποθία, ας, ἡ, deſiderium. ab ἐπιποθέω, quod vide.

Ἐπιπολέω, obambulo. vide in ἐπιπολέομαι.

ἘΠΙΠΟΛΗ͂Σ, in ſuperficie, in ſummitate. τὸ ἐπιπολῆς, ipſa ſuperficies. q. ab ἐπὶ, ſupra, & πέλω, ſum, ideſt, ſum in rei ſummo, ſeu ſuperſum. hinc ἐπιπόλαιος, ȣ, ὁ, ſuperficiarius. ἐπιπολαίως, ſuperficialiter.

Ἐπιπολὺ, magna ex parte, quod & ἐπὶ πολὺ, dicitur, plerumque, multum.

Ἐπίπονος, ȣ, ὁ, laborioſus. hinc ἐπιπόνως, laborioſe. a πόνος, ȣ, ὁ, labor. Them. πένομαι, laboro. p. m. πέπονα.

Ἐπιπορεύομαι, proficiſcor, peragro. fut. εύσομαι. p. ἐπιπεπόρευμαι. ex ἐπὶ, & πείρω, tranſeo. p. m. πέπορα.

Ἐπιπόρπησε, imperf. act. verbi πορπάω, quod vide.

Ἐπιπροέηκεν, inſuper miſit, 3. ſing. a. 1. act. Attic. ex ἐπὶ, πρὸ, & ἵημι, mitto. fut. ἥσω. p. εἷκα. a. 1. ἧκα, & Att. ἔηκα. aor. 2. ἧν. a. 2. inf. εἷναι.

Ἐπιπροέμεν, Jonic. pro ἐπιπροεῖναι, a. 2. inf. act. ab ἐπιπροΐημι, immitto. vide ἐπιπροέηκεν.

Ἐπιπροϊάλλω, protendo, foras emitto, promo. ex ἐπὶ, πρὸ, & ἰάλλω, mitto. a. 1. ἴηλα.

Ἐπιπρόσθεν, ut ἔμπροσθεν, ante, coram, &c. quod vide. Ἐπιπροσθέω, officio luminibus. ab ἐπίπροσθεν, quatenus eſt impedimento. Alioqui ἐπὶ πρόσθεν, ante.

Ἐπιπτάσθαι, aor. 2. inf. med. ab ἐπίπτημι, advolo. ex ἐπὶ, & ἵπταμαι, volo, as f. πτήσομαι. a. 2. med. ἐπτάμην.

Ἔπιπτεν, ες, ε, imperf. act. verbi πίπτω, cado. f. πεσῶ. p. πέπτωκα. aor. 2. ἔπεσον.

Ἐπιπωλέομαι, obambulo, luſtro. ex ἐπὶ, & πωλέω, idem quod πολέω, verto, verſo.

Ἐπιῤῥάπτω, inſuo. f. ψω. perf. ἐπέῤῥαφα. ex ἐπὶ, & ῥάπτω, ſuo.

Ἐπιῤῥάσσω, irruo, illidor. quod ex ἐπὶ, & ῥάσσω, allido, dejicio. f. ξω.

Ἐπιῤῥεῖν, influere, convenire. Th. ῥέω, fluo. f. ῥεύσω.

Ἐπιῤῥέπω, εις, ει, vergo, propendeo, ex ἐπὶ, & ῥέπω. f. ψω, idem.

Ἐπιῤῥήσσεσκε, claudebat, irruebat, 3. ſing. imperf. Jon. pro ἐπέῤῥασσε, verbi ἐπιῤῥάσσω, illidor, irruo, vel ab ἐπαράσσω, idem. ex ἐπὶ, & ἀράσσω, vel ττω. f. ξω. amputo, tundo. Sunt qui velint eſſe imperf. Jon. verbi ἐπιῤῥήσσω, infringo. ab ἐπὶ, & ῥήσσω, vel ττω, ſeu ῥήγνυμι, frango. f. ξω.

Ἐπιῤῥίπτω, injicio, conjicio, cum accuſ. fut. ψω. præt. ἐπέῤῥιφα. a. 1. ἐπέῤῥιψα. a. 1. part. ἐπιῤῥίψας, αντος, ὁ. Ex ἐπὶ, & ῥίπτω, f. ψω, projicio, præcipito.

Ἐπιῤῥοὴ, ῆς, ἡ, influxus. quod ex ἐπὶ, & ῥέω, fluo.

Ἐπίῤῥοθος, ου, ὁ, ἡ, qui magna animi contentione aliquem juvat, auxiliator; item utilis. ex ἐπὶ, & ῥόθος, ου, ὁ, undarum ſtrepitus. quod a ῥέω, fluo. fut. ῥεύσω.

Ἐπιῤῥωννύω, & ἐπιῤῥώννυμι, corroboro. Th. ῥωννύω, idem.

Ἐπισημαινόμεθα, 1. plur. præſ. ind. paſſ. ab ἐπισημαίνω, indico. fut. ανῶ. p. γκα. Th. σῆμα, ατος, τὸ, nota.

Ἐπίσημος, ου, ὁ, ἡ, inſignis, illuſtris, ſignatus. ἐπίσημον νεὼς, navis inſigne. ex ἐπὶ, & σῆμα, ατος, τὸ, ſignum.

Ἐπίσης, adv. æque ac, perinde. ex ἐπὶ, & ἴσος, ου, ὁ, æqualis, par.

Ἐπισιτιούμενος, fut. part. ab Att. fut. ἐπισιτιοῦμαι, comm. ἐπισιτίσομαι. hinc fut. part. ἐπισιτισόμενος, Att. ἐπισιτιούμενος, Jon. verſa diphthongo ου, in ω, fit ἐπισιτιώμενος. vide ἐπισιτισμὸς, ῦ, ὁ, cibaria.

Ἐπισιτισμὸς, ῦ, ὁ, cibaria, cibus, victus. ab ἐπισιτίζω, cibaria præbeo. fut. ίσω. p. ἐπισεσίτικα. perf. paſſ. ἐπισεσίτισμαι. ex ἐπὶ, & σῖτος, ου, ὁ, frumentum.

Ἐπισκέπτομαι, inviſo, viſito. f. ψομαι. perf. paſſ. ἐπέσκεμμαι, recenſitus ſum. a. 2. ἐπεσκέπην, ης, η, luſtratus fui. a. 1. med. ἐπεσκεψάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. med. ἐπίσκεψαι, άσθω, 2. plur. ἐπισκέψασθε, deligite, diſpicite. aor. 1. med. ſub. ἐπισκέψωμαι, ῃ, ηται. 1. pl. ἐπισκεψώμεθα. ex ἐπὶ, & σκέπτομαι, circumſpicio, viſo.

Ἐπισκευάζω, f. άσω, p. ακα, reconcinno, inſtauro, reparo. quod ex ἐπὶ, & σκευάζω. Th. σκεῦος, εος, τὸ, vas.

Ἐπίσκεψις, εως, ἡ, viſitatio. accuſ. ἐπίσκεψιν, ab ἐπισκέπτομαι, quod vide.

Ἐπισκηνόω, in tabernaculo habito. fut. ώσω. p. ἐπεσκήνωκα. a. 1. ἐπεσκήνωσα. a. 1. ſub. ἐπισκηνώσω, ῃς, ῃ. ex ἐπὶ, & σκηνὴ, ῆς, ἡ, tabernaculum.

Ἐπισκήπτειν, cum impetu deferri, obteſtari. Th. σκήπτω, cum impetu cado.

Ἐπισκιάζειν, obumbrare. Th. σκιὰ, ᾶς, ἡ, umbra.

Ἐπισκοπα, ut ſcopum aſſequaris, adv. quod a σκοπὸς, ῦ, ὁ, ſcopus. Th. σκέπτομαι, circumſpicio.

Ἐπισκόπει, conſidera, præſ. imperat. act. ab ἐπισκοπέω, quod vide.

Ἐπισκοπέω, viſitationi vaco, proſpicio. fut. ήσω, p. ἐπεσκόπηκα. ex ἐπὶ, & σκοπέω, contemplor, video. Thema σκέπτομαι, fut. ψομαι, circumſpicio, video. p. ἔσκεμμαι.

Ἐπισκοπὴ, ῆς, ἡ, viſitatio, epiſcopatus. ab eodem them.

Ἐπίσκοπος, ου, ὁ, epiſcopus, inſpector, præſes. ab ἔσκοπα, præt. med. verbi σκέπτομαι, circumſpicio.

Ἐπισκοποῦμαι, conſidero. Vide ἐπισκοπέω.

Ἐπισκύζωνται, indignentur, 3. plur. ſub. med. verbi ἐπισκύζομαι, ex ἐπὶ, & σκύζομαι, irritor, quod a κύων, κυνὸς, ὁ, ἡ, canis.

Ἐπισκυθίζειν, Scytharum more largius potare. Th. Σκύθης, ου, ὁ, Scytha.

Ἐπισκύνιον, ου, τὸ, ſupercilium. ex ἐπὶ, & σκύνιον, ου, τὸ, ſumma palpebra, cilium.

Ἐπισμῇ, Jonic. pro ἐπισμᾷ, ab ἐπισμάω, idem quod σμάω, abſtergo, detergo, purgo.

Ἐπισμυγερῶς, ῆς, ἡ, ærumnoſa. ab ἐπὶ, & σμύχω, f. ξω, vaſto, corrumpo.

Ἐπισπάσαι, impelli. Th. σπάω, traho.

Ἐπισπαστῆρες, ων, οἱ, cardines oſtii. Th. σπάω.

Ἐπίσπαστρον, ου, τὸ, laqueus, funis, quo aliquid ἐπισπᾶται, ideſt, attrahitur.

Ἐπισπάομαι, ῶμαι, attraho. ἐπισπάσθω, 3. ſing. præſ. imperat. med. f. άσομαι. a. 1. med. ἐπεσπασάμην, ω, ατο. ex ἐπὶ, & σπάω, traho.

Ἐπίσπεισις, ἡ, libatio. Th. σπένδω, libo. f. σπείσω.

Ἐπισπένδειν, infundere, eſt idem quod σπένδω, libo.

Ἐπισπένδομαι, fœdus ineo. vide σπένδω.

Ἐπισπεύδω, feſtino, maturo, urgeo, exhortor. Th. σπεύδω. quod vide.

Ἐπισπῇ, 3. ſing. a. 2. ſub. ab ἐπισπῶ, abeo. ab ἐπὶ, & σπῶ, verbo Poet. a σπάω, traho.

Ἐπίσποιτο, comitetur, 3. ſing. aor. 2. opt. med. vide σποῖο, ſequere. hinc ἐπισπόμενος, part.

Ἐπισπορὰ, ᾶς, ἡ, iterata ſatio. ab ἐπὶ, & σπείρω, ſero. fut. ερῶ. præt. med. ἔσπορα.

Ἐπισπώμενος, η, ον, attractus, præſ. part. paſſ. ab ἐπισπάομαι, attraho. Them. σπάω.

Ἐπίσσωτρα, cincturæ, nom. plur. ab ἐπίσσωτρον, ου, τὸ, canthus, ferramentum illud curvum, quod ligno orbiculari rotæ alligitur, ne continua agitatione conteratur. ex ἐπὶ, & σῶτρον, lignum orbiculare rotæ, quod a σεύω, agito.

Ἐπίστα, Poetic. & Doric. pro ἐπίστασαι, ſcis, noſti, 2. ſingul. præſ. ἐπίσταμαι, quod vide.

Ἐπισταθμεύω, ſtabulor, diverſor. Ἐπισταθμία, ἡ, diverſorium. quod ab ἐπὶ, & σταθμὸς, ſtabulum. Th. ἵστημι, ſto.

Ἐπίσταμαι, σαι, ται, peritus ſum, ſcio, & in 1. plur. ἐπιστάμεθα. præſ. part. ἐπιστάμενος, η, ον, ſciens. imperf. ἠπιστάμην, ω, ατο. f. ἐπιστήσομαι. ex ἐπὶ, & ἵσημαι, vel ἵσημι, ſcio, facta epentheſ. litteræ τ.

Ἐπισταμένως, ſcienter, adverb. ab ἐπίσταμαι, quod vide.

Ἐπιστάντες, inſtantes, nom. plur. aor. 2. part. activ. ab ἐπιστὰς, άντος, ὁ, verbi ἐφίστημι, inſto. f. ἐπιστήσω. p. ἐφέστηκα. a. 2. ἐπέστην. a. 2. ſub. ἐπιστῶ. ex ἐπὶ, & ἵστημι, ſto.

Ἐπιστὰς, άντος, ὁ, a. 2. part. vide ἐπιστάντες.

Ἐπίστασαι, 2. ſing. præſ. verbi ἐπίσταμαι, quod vide.

Ἐπιστάσθαι, Jon. pro ἐφίστασθαι, ſupra ſtare. Sic ἐπιστάμενος, Jon. pro ἐφιστάμενος, præſ. part. paſſ. verbi ἐφίστημι, inſto. quod vide.

Ἐπιστασία, ας, ἡ, & ἐπίστασις, inſpectio, animadverſio, cura.

Ἐπιστάτης, ου, ὁ, magiſter, præfectus. ab ἐφίστημι, præficio. Th. ἵστημι, ſto.

Ἐπίστατο, noverat, 3. ſing. imperf. verbi ἐπίσταμαι. quod vide.

Ἐπιστατοῦντες, nom. plural. part. præſ. verbi ἐπιστατέω, præſum, præfectus ſum. ab ἐπὶ, & ἵστημι, ſto.

Ἐπιστέαται, Jon. pro ἐπίστανται, 3. plur. ab ἐπίσταμαι, quod vide.

Ἐπιστεῖλαι, ſcribere, aor. 1. inf. act. ab ἐπιστέλλω, mitto, ſcribo. fut. ἐπιστελῶ. p. ἐπέσταλκα. aor. 1. ἐπέστειλα. a. 1. inf. ἐπιστεῖλαι. p. m. ἐπέστολα. ex ἐπὶ, & στέλλω, mitto.

Ἐπιστεύετο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi πιστεύω, credo. fut. εύσω, quod a πίστις, εως, ἡ, fides. Th. πείθω, perſuadeo.

Ἐπιστεύθη, commiſſum erat, 3. ſing. a. 1. paſſ. verbi πιστεύω, credo. fut. εύσω. p. πεπίστευκα. Th. πείθω.

Ἐπιστεφὴς, έος, ῦς, ὁ, ἡ, coronatus. ab ἐπιστέφω, corono. Thema στέφω, corono. fut. ψω.

Ἐπιστέωνται, ſciant, Jonic. pro ἐπίστωνται. vide ἐπίσταμαι.

Ἐπίστῃ, ſcis, Attice pro ἐπίστασαι, 2. ſing. præſ. ind. ab ἐπίσταμαι, quod vide.

Ἐπίστηθι, ήτω, inſta, aor. 2. imperat. ab ἐφίστημι, inſto, quod vide. vel ἐπιστάντες.

Ἐπιστήμαις, dat. pl. ab ἐπιστήμη, ης, ἡ, ſcientia, peritia, ars. ab ἐπίσταμαι, ſcio. Th. ἵσημι, idem.

Ἐπιστημονέστερος, & ἐπιστημονέστατος, ſcientiſſimus. ab ἐπίσταμαι, ſcio, quod vide.

Ἐπιστήμων, ονος, ὁ, ἡ, ſcientia præditus, gnarus. ab ἐπίσταμαι, ſcio. quod vide.

Ἐπιστηρίζω, confirmo. fut. ίξω. p. ἐπεστήριχα. a. 1. ἐπεστήριξα. ex ἐπὶ, & στηρίζω, firmiter ſtatuo.

Ἐπιστήσῃ, ſcies, 2. ſing. fut. 1. med. ab ἐπίσταμαι, quod vide.

Ἐπίστιον, Jon. pro ἐφέστιον, familia. Sic ἐπίστιος, Jon. pro ἐφέστιος, domeſticus, qui ad alicujus larem ſupplex ſedet. ab ἐπὶ, & ἑστία, ας, ἡ, focus, lar.

Ἐπιστοβέεσκον, Jonic. pro ἐπεστόβουν, ſeu ἐπεστόβεον, imperf. act. verbi ἐπιστοβέω, pro ἐπιστομέω, irrideo, contumelia afficio. ex ἐπὶ, & στόμα, ατος, τὸ, os.

Ἐπισταλάδην, adverb. ornate, ſuccincte. ex ἐπὶ, & στέλλω, mitto; item orno. f. στελῶ. p. ἔσταλκα. a. 1. ἔστειλα. p. m. ἔστολα.

Ἐπιστολὴ, ῆς, ἡ, epiſtola. ab ἐπιστέλλω, mitto. quod a στέλλω, idem. præt. med. ἔστολα.

Ἐπιστολικὸς, ῦ, ὁ, epiſtolaris. gen. plur. ἐπιστολικῶν. ab ἐπιστολὴ, quod vide.

Ἐπιστομίζω, os obturo. f. ίσω. p. ἐπεστόμικα. hinc ἐπιστόμιον, oris obturaculum. ex ἐπὶ, & στόμα, ατος, τὸ, os, oris.

Ἐπιστρατεύω, in expeditionem eo, educo exercitum. ab ἐπὶ, & στρατεύω, quod vide.

Ἐπιστρατιὴ, ῆς, ἡ, Jon. pro ἐπιστρατεία, militaris expeditio, quæ ſuſcipitur adverſus aliquem. Thema στρατὸς, ῦ, ὁ, exercitus.

Ἐπιστραφεὶς, εῖσα, ὲν, in genit. ἐπιστραφέντος, a. 2. part. paſſ. ab ἐπιστρέφω, converto. Th. στρέφω, verto. fut. ψω. p. ἔστρεφα. aor. 2. ἔστραφον. præt. med. ἔστροφα.

Ἐπίστρεφε, præſ. imperat. act. ἐπιστρέφεται, 3. ſing. præſ. paſſ. ab ἐπιστρέφω, quod vide.

Ἐπιστροφέως, Jonic. & Poet. diligenter, accurate.

Ἐπιστρέφω, converto. f. ψω. p. ἐπέστροφα. a. 1. ἐπέστρεψα. aor. 1. imperat. ἐπίστρεψον, άτω. a. 1. ſub. ἐπιστρέψω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. ἐπιστρέψαι. a. 1. part. act. ἐπιστρέψας, αντος, ὁ. a. 2. paſſ. ἐπεστράφην, ης, η, converti me. a. 2. imperat. paſſ. ἐπιστράφηθι, ήτω. aor. 2. ſub. ἐπιστραφῶ. aor. 2. part. paſſ. ἐπιστραφεὶς, έντος. p. m. ἐπέστροφα, Thema στρέφω, verto.

Ἐπιστρέψαι, a. 1. inf. act. ab ἐπιστρέφω, converto, quod vide.

Ἐπιστρέψαντα, advertentem, acc. ſing. a. 1. part. act. ab eodem them.

Ἐπιστροφάδην, adv. huc illuc ſe convertendo, fortiter. ab ἐπιστρέφω.

Ἐπιστροφὴ, ῆς, ἡ, converſio. a præt. med. ἐπέστροφα, verbi ἐπιστρέφω, quod vide.

Ἐπιστύλιον, ου, τὸ, epiſtylium, trabs, quæ ſuper columnas ponitur. Ex ἐπὶ, & στύλος, ου, ὁ, columna.
Ἠπίστω, ſciebas, per contract. pro ἠπίσταο, Jon. ex ἠπίστασο, 2. ſing. imperf. ἠπιστάμην, ου, verbi ἐπίσταμαι, ſcio. Th. ἵστημι, ſcio.
Ἐπιστώσαντο, pacti ſunt, 3. plur. aor. 1. med. verbi πιστόω, fidem exigo. quod a πίστις, εως, ἡ, fides. Th. πείθω, perſuadeo.
Ἐπισυμβαίνειν, inſuper accedere. quod ex ἐπὶ, σὺν, & βαίνω, eo.
Ἐπισυναγαγεῖν, aor. 2. inf. act. ab ἐπισυνάγω, quod vide.
Ἐπισυνάγω, congrego, cogo. fut. ἐπισυνάξω. præt. ἐπισυνῆχα. aor. 1. ἐπισυνῆξα. a. 1. inf. ἐπισυνάξαι. a. 2. act. ἐπισυνήγαγον. a. 2. inf. ἐπισυναγαγεῖν. perf. paſſ. ἐπισυνῆγμαι. præt. part. paſſ. ἐπισυνηγμένος, η, ον. a. 1. paſſ. ἐπισυνήχθην. a. 1. part. paſſ. ἐπισυναχθεὶς, εῖσα, ὲν. ex ἐπὶ, σὺν, & ἄγω, ago.
Ἐπισυναγωγὴ, ῆς, ἡ, congregatio, ab ἐπισυνάγω, congrego, quod vide.
Ἐπισυναχθεισῶν, genit. plur. f. g. ab ἐπισυναχθεῖσα, ης, ἡ, a. 1. part. paſſ. ab ἐπισυνάγω, cogo. quod vide.
Ἐπισυνηγμένη, perf. part. paſſ. f. g. ab eodem them.
Ἐπισυντρέχω, ſimul occurro. ex ἐπὶ, σὺν, & τρέχω, curro. fut. θρέξω. aor. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα.
Ἐπισύρω, f. υρῶ, p. κα, attraho, ſurſum traho. Ex ἐπὶ, & σύρω, traho.
Ἐπισύστασις, εως, ἡ, coitio, agmen. ex ἐπὶ, & συνίστημι, conſto, ad defectionem ſollicito. Th. ἵστημι, ſto.
Ἐπισφαλὴς, έος, ὁ, ἡ, periculoſus, lubricus. ex ἐπὶ, & σφάλλω, ſupplanto.
Ἐπισφύριον, ου, τὸ, fibula ocreæ. ex ἐπὶ, ſupra, & σφυρὸν, ου, τὸ, malleolus pedis. Them. σφῦρα, ας, ἡ, malleus.
Ἐπίσχε, cohibe, præſ. imperat. act. ab ἐπίσχω, quod ab ἴσχω, pro ἔχω, habeo. ἐπίσχεο, Jon. pro ἐπίσχου, a. 2. imperat. med. ἐπίσχες, a. 2. imperat. act. ἐπισχόμενος, a. 2. part. med. ἐπισχὼν, a. 2. part. act. ἐπισχεῖν, aor. 2. inf. activ. ab ἔχω, habeo.
Ἐπισχέειν, Jonic. pro ἐπισχεῖν, a. 2. inf. vide in ἐπίσχε.
Ἐπισχερὼ, adv. deinceps, ordine. q. ab ἐπίσχω, idem quod ἐπέχω, inhibeo. ab ἐπὶ, & σχέω, habeo.
Ἐπίσχεσις, εως, ἡ, vetatio, inhibitio, ſegnities, mora. ab ἐπίσχω, cohibeo. Th. ἔχω.
Ἐπισχύω, invaleſco, magis ac magis urgeo. imperf. ἐπίσχυον, ες, ε. fut. ύσω. p. ἐπίσχυκα. a. 1. ἐπίσχυσα. ex ἐπὶ, & ἰσχὺς, ύος, ἡ, robur.
Ἐπισχὼν, adhibens, a. 2. part. act. ab ἐπίσχω. Th. ἔχω, habeo. f. ἕξω. p. ἔσχηκα. aor. 2. ἔσχον. imperf. εἶχον.
Ἐπισωρεύω, coacervo. f. εύσω. p. ἐπισεσώρευκα, cumulo. Th. σωρὸς, οῦ, ὁ, acervus.
Ἐπιταγὴ, ῆς, ἡ, imperium, præceptum. ab ἐπιτάσσω, impero. quod vide.
Ἐπίταδες, Jon. pro ἐπίτηδες. adv. ab ἐπιτηδὴς, idoneus.
Ἐπιτακτὸς, imperatus, ab ἐπιτάσσω, quod vide.
Ἐπιταμέειν, Jon. pro ἐπιτεμεῖν, incidere. Th. τέμνω, ſeco.
Ἐπίταξις, ἡ, imperatum, juſſum. ab ἐπιτάσσω, quod vide.
Ἐπιτάῤῥοθος, ου, ὁ, ἡ, adjutor, pro ἐπίῤῥοθος, idem. ex ἐπὶ, & ῥόθος, ου, ὁ, undarum ſtrepitus. Sed ἐπιτάῤῥοθος, ex ἐπὶ, & τάῤῥοθος, quod vide ſuo loco.
Ἐπιτάσσω, vel ττω, colloco, impero. f. ξω. præſ. part. ἐπιτάσσων, οντος, ὁ. ex ἐπὶ, & τάσσω, ordino. f. ξω. p. τέταχα. a. 1. ἔταξα. p. m. τέταγα, unde ἐπιταγή.
Ἐπιτάφιος, ου, ὁ, ἡ, funebris. ex ἐπὶ, & θάπτω, ſepelio. a. 2. ἔταφον.
Ἐπιτεῖλαι, a. 1. inf. act. ἐπιτείλας, qui juſſit, a. 1. part. act. ἐπίτειλον, a. 1. imperat. act. ab ἐπιτέλλω, mando, jubeo. Th. τέλλω, verbum inuſit.
Ἐπιτείνω, intendo. hinc ἐπιτατικὸς, ἡ, ὸν, intenſivus. ex ἐπὶ, & τείνω, tendo. fut. τενῶ. p. τέτακα.
Ἐπιτελεσθέντα, accuſ. ſing. a. 1. part. paſſ. ab ἐπιτελέω, perago, quod vide. f. έσω. perf. paſſ. ἐπιτετέλεσμαι. a. 1. paſſ. ἐπετελέσθην.
Ἐπιτελέω, ῶ, έεις, εῖς, perago, exſequor. f. έσω. a. 1. ἐπετέλεσα, abſolvi. ex ἐπὶ, & τέλος, εος, τὸ, finis.
Ἐπιτελὴς, ὁ, ἡ, de re dicitur, quæ ad finem eſt perducta, perfectus. vide ἐπιτελέω.
Ἐπιτέλλεο, Jonic. pro ἐπιτέλλου, præſ. imperat. paſſ. ab ἐπιτέλλομαι, orior, mando. Th. τέλλω, inuſit.
Ἐπιτέλλομαι, ῃ, εται, exorior, & Poet. pro ἐντέλλομαι, impero. ἐπιτελλομενάων, genit. plur. Æol. part. præſ. f. g. pro ἐπιτελλομένων, ab eodem them. ἐπιτέλλω, Poet. pro ἐπιστέλλω, immitto.
Ἐπίτεξ, κος, ἡ, pro ἐπίτοκος, partui vicina. ex ἐπὶ, & τίκτω, pario. f. τέξομαι. p. m. τέτοκα.
Ἐπιτερπέστερον, jucundius, compar. ab ἐπιτερπὴς, έος, ὁ, ἡ, jucundus. Th. τέρπω, delecto. f. ψω.
Ἐπιτερπόμενον, oblectans, præſ. part. med. ab ἐπιτέρπομαι, oblecto. ab ἐπὶ, & τέρπω, delecto. f. ψω.
Ἐπιτέταται, 3. ſing. perf. paſſ. ab ἐπιτείνω, intendo, contendo. fut. τενῶ. p. ἐπιτέτακα. Th. τείνω, tendo.
Ἐπιτέτραπται, commiſſum eſt, 3. ſingul. perf. paſſ. verbi ἐπιτρέπω, committo, quod vide.
Ἐπιτετράφαται, Jon. pro ἐπιτετραμμένοι εἰσὶ, 3. plur. perf. paſſ. ἐπιτέτραμμαι, verbi ἐπιτρέπω, committo curæ alicujus. Thema τρέπω, verto. fut. ψω. p. φα. p. m. τέτροφα.
Ἐπιτήδεια, & Jon. ἐπιτήδεα, apta, nom. plur. n. g. ab ἐπιτήδειον, aptum. Thema ἐπιτηδὴς, έος, ὁ, ἡ, idoneus.
Ἐπίτηδες, adv. de induſtria. ab ἐπιτηδὴς. hinc ἐπιτηδέως, Jonic. pro ἐπιτηδείως, accurate.
Ἐπιτήδευμα, ατος, τὸ, ſtudium, inſtitutum. ab ἐπιτηδὴς.
Ἐπιτηδεύω, εις, ει, data opera aliquid facio. operam do. fut. εύσω. a. 1. ἐπετήδευσα, ας, ε. ab eodem them.
ἘΠΙΤΗΔΗ῞Σ, έος, ὁ, ἡ, idoneus, aptus. q. qui paratus eſt ἐπὶ τὸ δέον, ſcil. ad id, quod fieri decet. Vel ab ἐπὶ, & ἀδεὴς, ſine timore, & alacris ad opus aggrediendum, Vel ſit q. ἐπιτήδειος, ab ἐπὶ, & τάω, extendo; ut is ſit, qui nixu quodam ad opus ſuum extenditur. hinc ἐπιτήδειος, ου, ὁ, ἡ, idem. ἐπιτηδεύω, ſtudeo, operam do. ἐπιτήδευμα, ατος, τὸ, ſtudium.
Ἐπιτήκειν, liquefactum infundere. Th. τήκω, liquefacio.
Ἐπιτηρήσας, a. 1. part. act. ab ἐπιτηρέω, conſervo. Th. τηρέω, ſervo.
Ἐπιτιθέασι, Jon. pro ἐπιτιθεῖσι, 3. plur. præſ. ind. activ. ἐπιτίθει, pro ἐπιτίθετι, præſ. imperat. vide in ἐπιτίθημι.
Ἐπιτιθῇς, ῇ, 2. & 3. ſing. præſ. ſub. act. vide ἐπιτίθημι.
Ἐπιτίθημι, impono. ἐπιτίθει, præſ. imperat. act. pro ἐπιτίθετι, quaſi ab ἐπιτιθέω. f. ἐπιθήσω. p. ἐπιτέθεικα. a. 1. ἐπέθηκα. a. 2. ἐπέθην. a. 2. imperat. ἐπίθες, έτω. a. 1. paſſ. ἐπετέθην. a. 1. ſub. paſſ. ἐπιτεθῶ, ῇς, ῇ. f. 1. med. ἐπιθήσομαι, ῃ, εται. a. 2. med. ἐπεθέμην, εσο, ετο. Th. τίθημι, pono.
Ἐπιτιμᾷ, 3. ſingular. præſ. ἐπιτιμᾷς, 2. ſing. præſ. ſub. act. ab ἐπιτιμάω, quod vide.
Ἐπιτιμάω, ῶ, objurgo, cum dat. imperf. ἐπετίμων, ας. fut. ήσω. p. ἐπιτετίμηκα. a. 1. ἐπετίμησα. a. 1. imperat. act. ἐπιτίμησον, άτω. a. 1. opt. ἐπιτιμήσαιμι, αις, αι. ex ἐπὶ, & τίω, honoro.
Ἐπιτιμήσαιμεν, 1. plur. a. 1. opt. act. ab ἐπιτιμάω, quod vide.
Ἐπιτιμήσεσι, dat. plur. ab ἐπιτίμησις, εως, ἡ, increpatio. ab ἐπιτιμάω, quod vide.
Ἐπιτιμία, ας, ἡ, increpatio. ἐπιτίμιον, mulcta. pœna. ab eodem them.
Ἐπίτιμος, ου, ὁ, ἡ, dives, idoneus. ex ἐπὶ, & τίω, honoro.
Ἐπιτιμῶνται, reprehenduntur, 3. plur. præſ. paſſ. ἐπιτιμῶντας, acc. plur. part. præſ. ab ἐπιτιμάω, quod vide.
Ἐπιτίτθιος, ου, ὁ, idem ac ὑποτίτθιος, qui ſub maternis uberibus adhuc eſt, qui ſubrumus eſt. Th. τιτθὸς, οῦ, ὁ, mamma.
Ἐπίτοκος, ου, partui propinqua. Th. τίκτω, pario. p. m. τέτοκα.
Ἐπιτολὴ, ῆς, ἡ, Jon. pro ἐντολὴ, mandatum. Th. τέλλω, mando.
Ἐπιτολμᾷν, ſuſtinere, præſ. inf. activ. verbi ἐπιτολμάω, audeo. fut. ήσω. Th. τόλμα, ης, ἡ, audacia.
Ἐπιτόσσαις, ſi codex ſanus, part. a. 1. act. ab ἐπιποτέω. fut. έσω. a. 1. ἐπεπότησα. a. part. ἐπιποτήσας, Æol. & gemin. σ, & per ſyncop. ἐπιτόσσαις. vide ποτῶ. Vel eſt a. 1. part. act. Æol. formatum ab ἐπιποτίζω. fut. ίσω. a. 1. part. ἐπιποτίσας, & Æol. & Poet. ἐπιποτίσσαις, & per ſyncop. ἐπιτόσσαις. ἐπιποτίζειν, alibi in aliquem incidere, eumque nanciſci.
Ἐπιτρεπτέον, permittendum. verbale ab ἐπιτρέπω, permitto.
Ἐπιτρέπω, permitto, committo. fut. ψω. p. ἐπιτέτροφα. a. 1. ἐπέτρεψα. a. 1. imperat. ἐπίτρεψον, άτω. perf. paſſ. ἐπιτέτραμμαι, ψαι, πται. aor. 2. paſſ. ἐπετράπην. p. m. ἐπιτέτροπα. Thema τρέπω, verto.
Ἐπίτρεψον, άτω, a. 1. imperat. act. verbi ἐπιτρέπω, quod vide.
Ἐπιτρέψοντι, permittent, Dor. pro ἐπιτρέψουσι, 3. plur. fut. 1. activ. verbi ἐπιτρέπω, quod vide.
Ἐπιτροπαίαν βασιλείαν, regnum alicui commiſſum, ut ab eo adminiſtretur, quamdiu quis in ejus tutela manet. Vide ἐπιτρέπω.
Ἐπιτροπὴ, ῆς, ἡ, procuratio. a p. m. verbi ἐπιτρέπω.
Ἐπίτροπος, ου, ὁ, procurator. ab eodem them.
Ἐπιτροχάδην, adv. ſuccincte, mature. a τροχάζω, curro, feſtino. Th. τρέχω, curro.
Ἐπιτυγχάνοις, 2. ſingul. præſ. opt. act. ab ἐπιτυγχάνω, quod vide.
Ἐπιτυγχάνω, aſſequor. a. 2. ἐπέτυχον, ες, ε. ex ἐπὶ, & τυγχάνω, adipiſcor. f. τεύξομαι. p. τέτυχα.
Ἐπιτυμβίδιος, ου, ἡ, criſtata. Epithet. quod alaudis criſtatis tribuitur. ex ἐπὶ, & τύμβος, ου, ὁ, tumulus.
Ἐπιτύμβιος, ſuper ſepulchrum poſitus. ex ἐπὶ, & τύμβος, ου, ὁ, tumulus.
Ἐπιτυχεῖν τινι, incidere in aliquid, & invenire, a. 2. inf. verbi ἐπιτυγχάνω, quod vide.
Ἐπιτυχὼν, όντος, ὁ, a. 2. part. act. ab ἐπιτυγχάνω, quod vide.
Ἐπιφαίνω, & ομαι, appareo. præſ. imper. ἐπίφαινε. fut. ἐπιφανῶ. p. ἐπιπέφαγκα. aor. 1. ἐπέφηνα. aor. 1. inf. ἐπιφῆναι. perf. paſſ. ἐπιπέφαμμαι, & Attic. ἐπιπέφασμαι. a. 2. paſſ. ἐπεφάνην, ης, η. ex ἐπὶ, & φαίνω, oſtendo.
Ἐπιφᾶναι, a. 1. inf. act. ab ἐπιφαίνω. quod vide.
Ἐπιφάνεια, ας, ἡ, apparitio. ἐπιφανὴς, έος, ὁ, ἡ, illuſtris. ab eodem them.
Ἐπιφανεὶς, aor. 2. part. paſſ. ab ἐπιφαίνω, appareo. quod vide.
Ἐπιφαύω, illuceſco. fut. ἐπιφαύσω, & ομαι, a φαύω, Æol. pro φάω, luceo.
Ἐπιφέροισα, afferens, Dor. pro ἐπιφέρουσα,

φυσα, præſ. part. f. g. ab ἐπιφέρω, quod vide.

Ἐπιφέρω, εις, ει, infero, abjicio. imperf. ἐπέφερον, ες, ε. f. ἐποίσω. a. 2. ἐπήνεγκον. a. 2. inf. ἐπενεγκεῖν. Th. φέρω, fero.

Ἐπιφημίζεσθαι, male ominari. quod a φημίζω, divulgo. Th. φημὶ, dico.

Ἐπιφθὰς, præveniens, aor. 2. part. act. ex ἐπὶ, & φθάνω. f. φθάσω, prævenio. p. ἔφθακα. a. 2. ἔφθην.

Ἐπιφθέγγομαι, acclamo, profero, eloquor. Ex ἐπὶ, & φθέγγομαι, loquor.

Ἐπίφθονος, ε, ὁ, ἡ, invidioſus.

Ἐπιφθύσδοισα, Dor. pro ἐπιφθύζουσα, verbi ἐπιφθύζω, idem quod ἐπιπτύω, inſpuo veneficarum more. Th. πτύω, ſpuo.

Ἐπιφλέγω, ſplendeo, refulgeo, idem quod φλέγω, incendo; ſed μεταφορικῶς, illuſtro.

Ἐπιφορέω, ῶ, Jon. idem quod ἐπιφέρω, infero.

Ἐπιφορήματα, ων, τὰ, bellaria. ab eodem verbo.

Ἐπιφράζομαι, intelligo, conſidero. ab act. ἐπιφράζω, indico, moneo, diſſero, declaro. Th. φράζω, dico. a. 2. ἔφραδον.

Ἐπίφρονα, accuſ. ſingular. ab ἐπίφρων, ονος, ὁ, ἡ, prudens. ab ἐπὶ, & φρὴν, ἡ, mens.

Ἐπιφροσύνῃσι, dat. plur. Jon. ab ἐπιφροσύνη, ης, ἡ, prudentia. ab eodem them.

Ἐπιφωνέω, acclamo. imperf. ἐπεφώνεον, εον, εες, εε, &c. f. ήσω, p. ἐπιπεφώνηκα. perf. paſſ. ἐπιπεφώνημαι. unde eſt ἐπιφώνημα, ατος, τὸ, acclamatio. Th. φωνὴ, ῆς, ἡ, vox.

Ἐπιφώνησις, εως, ἡ, acclamatio. dativ. ἐπιφωνήσει, ab eodem verbo.

Ἐπιφώσκω, illuceſco. imperf. ἐπέφωσκον, ες, ε. Th. φάω, luceo. unde φάος, & contracte φῶς, lux.

Ἐπίχαλκος, ὁ, ἡ, æreus, æratus. Th. χαλκὸς, ῦ, ὁ, æs.

Ἐπίχαρμα, ατος, τὸ, ludibrium, irriſio. quod a χάρμα, ατος, τὸ, gaudium. Th. χαίρω, gaudeo.

Ἐπιχείρει, aggredere, præſ. imperat. act. ab ἐπιχειρέω, quod vide.

Ἐπιχειρέω, ῶ, aggredior. imperf. ἐπεχείρεον, conabar. fut. ήσω. p. ἐπικεχείρηκα. a. 1. ἐπεχείρησα. ex ἐπὶ, & χεὶρ, ρὸς, ἡ, manus.

Ἐπιχείρημα, ατος, τὸ, argumentum, conatus. ἐπιχείρησις, εως, ἡ, idem. & aggreſſio, conatus, conſpiratio. ab eodem verbo, & them.

Ἐπίχειρος, ε, ὁ, promptus ad manus. Ex ἐπὶ, & χεὶρ, ἡ, manus.

Ἐπιχέω, infundo. vide ſupra ἐκχέω.

Ἐπιχθόνιοι, terreſtres, in terris verſantes. gen. plur. ἐπιχθονίων. dat. plur. Jon. ἐπιχθονίοισι, & in f. g. ἐπιχθονίῃσι, pro ἐπιχθονίαις. ex ἐπὶ, & χθὼν, ονὸς, ἡ, terra; quaſi οἱ ἐπὶ τῇ χθονὶ ὄντες.

Ἐπιχολώτατος, η, ον, amariſſimus, a, um, a χολὴ, ῆς, ἡ, bilis.

Ἐπιχορηγέω, ſuppedito, ſubminiſtro, fut. ήσω. p. ἐπικεχορήγηκα. aor. 1. act. ἐπεχορήγησα. ex ἐπὶ, & χορηγὸς, dux chori. quod a χορὸς, ῦ, ὁ, cœtus ſaltantium, & ἄγω, duco.

Ἐπιχορηγία, ας, ἡ, ſuppeditatio. ab ἐπιχορηγέω, quod vide.

Ἐπιχράω, vehementi cum impetu adorior. quod ex ἐπὶ, & χράω, fut. ήσω. p. κα, commodo, invado furioſe.

Ἐπιχρεμέτιζος, Jon. pro ἐπιχρημάτιζος, familiaris, neceſſarius. ex ἐπὶ, & χρήομαι, utor. Th. χράω, idem.

Ἐπιχρίω, illino. fut. ίσω. p. ἐπικέχρικα. a. 1. ἐπέχρισα. ex ἐπὶ, & χρίω, ungo.

Ἐπίχρυσος, ὁ, ἡ, inauratus. Th. χρυσὸς, ῦ, ὁ, aurum.

Ἐπίχυσις, εως, ἡ, infuſio, ab ἐπὶ, & χέω, χεύω, fundo.

Ἐπιχώρια, familiaria, nom. pl. n. g. ab ἐπιχώριος, ε, ὁ, ἡ, indigena, patrius. ab ἐπὶ, & χῶρος, ε, ὁ, locus.

Ἐπιψαύων, præſ. part. ab ἐπιψαύω, contingo. Th. ψαύω, idem quod ψάω, tango.

Ἐπιψηφίζειν τινὶ, alicui ſuffragari. quod a ψηφίζω. Th. ψῆφος, ε, ἡ, calculus.

Ἐπιωγὴ, ſtatio navium.

Ἐπιὼν, όντος, ὁ, inſtans, inſequens, aor. 2. part. ab ἔπειμι, aggredior. Th. εἶμι, eo.

Ἐπλάγην, ſtupui, de animi conſternatione: ſed de ictu corporis dicitur ἐπλήγην. aor. 2. ind. paſſiv. verbi πλήσσω, vel ττω, ferio. f. ξω. aor. 2. ἔπλαγον.

Ἐπλάγχθην, aberravi, pro ἐπλάχθην, ut quidam volunt, aor. 1. ind. paſſ. verbi πλάζω, errare facio. f. πλάγξω. a. 1. ἔπλαγξα.

Ἐπλανᾶτο, 3. ſing. imperf. verbi πλανάομαι, erro. Th. πλάνη, error.

Ἔπλαξε, finxit, Doric. pro ἔπλασε, 3. ſing. aor. 1. verbi πλάσσω, fingo. fut.

Ἔπλασ', pro ἔπλασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. ἐπλάσθην, a. 1. ind. paſſ. a πλάσσω, vel ττω, fingo, formo, fut. πλάσω, p. πέπλακα.

Ἔπλει, navigabat, 3. ſingul. imperf. verbi πλέω, navigo. f. πλεύσω.

Ἔπλεν, per ſyncop. pro ἔπελεν, 3. ſing. imperf. verbi πέλω, ſum.

Ἔπλεο, eras, 2. ſing. imperf. ab ἐπελόμην, ἐπέλεο, Jon. ἐπέλεο, & per ſync. ἔπλεο, & ἔπλευ, Dor. ἔπλεῦ. Sic ἐπέλετο, erat, per ſync. ἔπλετο. a πέλομαι, ſum.

Ἔπλεον, imperf. act. a πλέω, navigo. f. πλεύσω.

Ἐπλεόνασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi πλεονάζω, plus habeo, abundo. f. άσω. πλεονάσαι, 3. ſing. a. 1. opt. act. Th. πολὺς, multus. comparat. πλείων, & πλέων, amplior.

Ἔπλετ', pro ἔπλετο, & hoc per ſyncop. pro ἐπέλετο, 3. ſingul. imperf. a πέλομαι, ſum.

Ἐπλεῦ, Dor. ſync. pro ἐπέλευ, 2. ſing. imperf. πέλομαι.

Ἐπλεύσαμεν, navigavimus, 1. plur. a. 1. act. a πλέω, navigo. f. πλεύσω.

Ἐπλήγην, cæſus ſum, aor. 2. paſſ. ind. verbi πλήσσω, vel ττω, ferio. fut. ξω. a. 2. ἔπληγον. vide ἐπλάγην.

Ἐπλήσθην, a. 1. ind. paſſ. a πίμπλημι, impleo. fut. πλήσω. perf. paſſ. πέπλησμαι. idem cum πλήθω. Th. πλέος, plenus.

Ἐπληθύνθην, crevi, aor. 1. ind. paſſ. a πληθύνω, multiplico, creſco. fut. υνῶ. p. πεπλήθυγκα. aor. 1. ἐπλήθυνα. perf. paſſ. πεπλήθυμμαι. aor. 1. opt. paſſ. πληθυνθείην. a πλήθω, impleo. Th. πλέος, plenus.

Ἐπλήσαν, impleverant, pro ἐπεπλήσαν, 3. plur. pluſq. perf. paſs. verbi πίμπλημι, impleo. f. πλήσω. Alii volunt eſſe imperf. verbi πλῆμι, impleo. imperf. ἔπλημην, σο, το.

Ἔπληξε, ſtupefecit, aor. 1. ind. act. a πλήσσω, vel ττω. f. ξω. a. 2. ἔπλαγον. a. 1. ἔπληξα.

Ἐπληρώθησαν, 3. plur. aor. 1. ind. paſs. verbi πληρόω. Th. πλέος, plenus.

Ἔπλησαν, 3. plur. aor. 1. act. a πλήθω, impleo. fut. ήσω. perf. πέπληκα. a. 1. ἔπλησα, ας, ε. Th. πλέος, plenus.

Ἐπλήσθην, ης, η, a. 1. ind. paſs. ab eodem verbo, & them.

Ἐπλήτο, implebatur, 3. ſing. imperf. paſs. verbi πλῆμι. vel pluſq. perf. per ſyncop. pro ἐπέπληστο, a πλήθω, impleo. Th. πλέος, plenus.

Ἐπλούτησα, ας, ε, dives evaſi, a. 1. ind. act. a πλουτέω. fut. ήσω. p. πεπλούτηκα. Th. πλοῦτος, ε, ὁ, divitiæ.

Ἔπνευσα, ſpiravi, a. 1. ind. act. a πνέω, ſpiro. f. πνεύσω.

Ἔπνιγε, 3. ſingul. imperf. act. a πνίγω, ſuffoco. f. ξω.

Ἐπνίγη, ſuffocatus eſt, 3. ſing. a. 2. paſſ. verbi πνίγω, ſuffoco. f. ξω. p. πέπνιχα. a. 1. ἔπνιξα. a. 2. ἔπνιγον.

Ἐπνεύσθην, ης, η, a. 1. ind. paſs. a πνέω, vel πνείω, idem cum πνέω, flo, ſpiro. f. πνεύσω.

Ἐπόδια, ων, τὰ, Jon. pro ἐφόδια, viaticum, commeatus. ἐποδιάζειν, Jon. pro ἐφοδιάζειν, viaticum alicui præbere. ex ἐπὶ, & ὁδὸς, via.

Ἐπόζω, fut. έσω, computreſco. ἐπώζεσεν, computruit, aor. 1. ind. act. ab ἐπὶ, & ὄζω, oleo.

Ἐπόθησα, ας, ε, deſideravi. dicitur & ἐπόθεσα, ας, ε, quod vide.

Ἐπόθησεν, amavit, 3. ſing. aor. 1. act. verbi ποθέω, deſidero. f. ήσω. Th. πόθος, ε, ὁ, deſiderium.

Ἐποίει, 3. ſing. imperf. a ποιέω.

Ἐποίησα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ποιέω, facio. f. ήσω.

Ἐποικοδομηθέντες, ædificati, nom. plur. aor. 1. part. paſſ. ab ἐπὶ, & οἰκοδομέω, ædifico. f. ήσω. p. ᾠκοδόμηκα. a. 1. paſſ. ᾠκοδομήθην. quod ab οἶκος, ε, ὁ, domus. & δέμω, ſtruo. præt. med. δέδομα.

Ἔποικος, advena. ab ἐποικέω, inhabito.

Ἐποίμανα, a. 1. ind. act. verbi ποιμαίνω, paſco, quod vide.

Ἐποῖσαι, a. 1. inf. act. ab ἐπιφέρω, infero, quod vide.

Ἐποίσει, inferet, fut. 1. act. ἐποισθήσεται, 3. ſing. fut. 1. paſſ. ab ἐπιφέρω. hinc ἐποιστέον, verbale.

Ἐποίχεο, accede, Jon. pro ἐποίχου, præſ. imperat. med. ab ἐποίχομαι, eo adverſum, adeo, irruo. imperf. ἐπῳχόμην, ε, ετο. fut. ήσομαι. p. ἐπῴχημαι. ex ἐπὶ, & οἴχομαι, abeo. præſ. part. ἐποιχόμενος.

Ἐποκέλλω, impingo, illido. f. ἐποκελῶ. a. 1. ἐπώκειλα. p. ἐπώκελκα. ex ἐπὶ, & ὀκέλλω, idem quod κέλλω, appello, applico.

Ἐπολέμησα, vide in πολεμέω.

Ἐπολιτεύοντο, 3. plur. imperf. paſſ. a πολιτεύομαι, adminiſtro. fut. εύσομαι. Th. πόλις, εως, ἡ, urbs.

Ἐπόμβριος, ε, ὁ, ἡ, pluvius, imbribus abundans. Ex ἐπὶ, & ὄμβρος, ε, imber.

Ἑπόμενος, η, ον, præſ. part. ab ἕπομαι, ſequor. fut. ἕψομαι. imperf. vel aor. 2. med. εἱπόμην. Th. ἕπω, ſequor.

Ἐπόμνυθι, jura, præſ. imperat. act. ab ἐπόμνυμι, f. ἐπομόσω, juro. p. ἐπομώμοκα. a. 1. ἐπώμοσα. ex ἐπὶ, & ὄμνυμι, ſeu ὀμόω, juro. f. ὀμόσω.

Ἐπομόσαι, aor. 1. inf. activ. ab eodem verbo, & them.

Ἐπομόσσῃ, Poet. pro ἐπομόσῃ, juraverit, 3. ſing. aor. 1. ſub. act. ab eod. verbo.

Ἐπομφάλιον, ε, τὸ, umbo clypei. ex ἐπὶ, & ὀμφαλὸς, ῦ, ὁ, umbilicus.

Ἐπόνασαν, Dor. pro ἐπόνησαν, elaborarunt, 3. plur. aor. 1. act. verbi πονέω. Th. πένομαι, laboro. p. m. πέπονα.

Ἐπόνει, 3. ſing. imperf. act. a πονέω, laboro. f. ήσω, p. πεπόνηκα. quod a πόνος, ε, ὁ, labor. Th. πένομαι, facio. p. m. πέπονα.

Ἐπονειδίζω, probro afficio. f. ίσω. p. ἐπωνείδικα. ex ἐπὶ, & ὄνειδος, εος, τὸ, probrum.

Ἐπονείδιστος, ε, ὁ, ἡ, probroſus. ab ἐπονειδίζω, quod vide.

Ἐπονήθην, ης, η, laboratus ſum, aor. 1. ind. paſſ. a πονέω, laboro. f. ήσω. Th. πένομαι, facio.

Ἐπορεύοντο, 3. plural. imperf. paſſiv. verbi πορεύομαι, quod vide.

Ἐπονομάζω, cognomino. fut. άσω. p. ἐπωνόμακα.

ὄνομα. præſ. paſſ. ἐπονομάζομαι, ῃ, εται, cognominor. ex ἐπὶ, & ὄνομα, ατος, τὸ, nomen.

Ε'πόνουν, laborabant, 3. plural. imperf. act. verbi πονέω, laboro. fut. ήσω. vide ἐπόνω.

Ε'πονται, ſequuntur, 3. plur. præſ. ἕποντο, ſequebantur, pro εἵποντο, Jonic. 3. pl. imperf. ab ἕπομαι, ſequor. Th. ἕπω.

Ε'ποπτεύω, ſpecto. fut. εύσω. p. ἐπώπτευκα. aor. 1. ἐπώπτευσα, quod ex ἐπὶ, & ὄπτομαι, video. fut. ὄψομαι. p. ὦμμαι.

Ε'πόπτης, ου, ὁ, teſtis oculatus, inſpector, præſes, ab eodem them.

Ε'πόψομαι, inſpicio, viſo. fut. ψομαι. Th. ὄπτομαι, video.

Ε'πορᾶν, Jon. pro ἐφορᾶν, inſpicere, præſ. inf. ab ὁράω, video.

Ε'πορεξάμενος, porrectus, a. 1. part. m. ab ἐπορέγομαι, protenta manu capto. ex ἐπὶ, & ὀρέγομαι, ſeu ὀρέγνυμι, porrigo, extendo. f. ξω.

Ε'πορεύετο, 3. ſingular. & ἐπορευόμεθα, 1. plur. imperf. verbi πορεύομαι, proficiſcor. ἐπορεύθησαν, 3. plur. a. 1. paſſ. Th. πόρω, tranſeo. p. m. πέπορα. inde πόρος, tranſitus, &c.

Ε'πορεύθησαν, vide in ἐπορεύετο.

Ε'πόρθει, imperf. activ. verbi πορθέω, vaſto. imperf. ἐπόρθεον, ουν. fut. ήσω. p. πεπόρθηκα. quod a πέρθω, diruo. f. πέρσω. aor. 2. ἔπραθον. præt. med. πέπορθα.

Ε'πορίσαντο, 3. plur. a. 1. med. verbi πορίζω, præbeo, viam aperio, paro. f. ίσω. Th. πόρω, tranſeo.

Ε'πορκίζω, exorcizo. ἐπόρκιον, perjurium. ἐπορκιστής, οῦ, ὁ, exorciſta. ex ἐπὶ, & ὁρκίζω. Thema ὅρκος, ου, ὁ, juſjurandum.

Ε'πορμέω, εῖν, Jon. pro ἐφορμεῖν, in ſtatione ſtare. Th. ὅρμος, ου, ὁ, ſtatio navium.

Ε'πορνύμενος, irruens, præſ. part. ab ἐπόρνυμαι. ex ἐπὶ, & ὄρνυμι, idem cum ὄρω, excito. f. ὀρῶ. p. ὦρκα.

Ε'πόρουσε, irruit, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐπορούω. f. σω. Th. ὄρω, concito, f. ὀρῶ, & Æol. ὄρσω.

Ε'πορσον, incita, a. 1. imperat. act. ab ἐπόρω. Th. ὄρω, concito. f. Æol. ὄρσω.

Ε'πορωρέχαται, vide ἐπορωρέχατο.

Ε'πος, εος, τὸ, verbum, carmen, oraculum. ab ἔπω, dico.

Ε'ποτᾶτο, volabat, 3. ſing. imperf. med. verbi ποτάομαι, a ποτή, ῆς, ἡ, volatus. Th. πέτομαι, volo, as, are.

Ε'ποτίσατε, 2. plur. a. 1. act. verbi ποτίζω, potum do, rigo. f. ίσω. p. πεπότικα. aor. 1. paſſ. ἐποτίσθω. Th. πίνω, bibo. a. 2. ἔπιον. p. πέπωκα.

Ε'ποτρύνειν, inſtigare. præſ. inf. act. ab ἐπὶ, & ὀτρύνω, incito. fut. υνῶ. præt. ὤτρυγκα.

Ε'πουράνιος, ου, ὁ, ἡ, cœleſtis. ἐπουράνια, ων, τὰ, ſcil. δώματα. ex ἐπὶ, & οὐρανὸς, οῦ, ὁ, cœlum.

Ε'πουρέω, mingo, urinam reddo. ex ἐπὶ, & οὖρον, τὸ, urina.

Ε'ποφείλω, inſuper debeo. 1. plur. ἐποφείλομεν. ex ἐπὶ, & ὀφείλω, debeo. fut. ὀφειλήσω.

Ε'πόψιος, ου, ὁ, ἡ, ſpectabilis. ἔποψις, ἡ, aſpectus. ab ὄπτομαι, video. f. ὄψομαι.

Ε'πράδειν, Jon. pro ἐπεπόρδειν, pluſq. perf. med. verbi πέρδω, pedo. f. 2. παρδῶ. a. 2. ἔπαρδον. f. 2. paſſ. παρδήσομαι. p. m. πέπορδα, pepedi.

Ε'πράθην, venditus ſum, a. 1. ind. paſſ. a πιπράσκω, vendo, factum a περάω, per ſyncop. pro περάω. f. περάσω. p. πέπρακα. perf. paſſ. πέπραμαι. a. 1. ἐπράθην. Th. περάω, vendo.

Ε'πραθον, ες, ε, populatus ſum, aor. 2. ind. act. verbi πέρθω, vaſto. fut. 2. παρθῶ. p. m. πέπορθα. aor. 2. med. ἐπραθόμην.

Ε'πραξα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἐπραξάμην, a. 1. med. verbi πράσσω, vel ττω, facio. f. ξω. p. χα.

Ε'πρασα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi πιπράσκω, vendo. vide ἐπράθην.

Ε'πράχθην, ης, η, aor. 1. ind. paſſ. a πράσσω, facio. f. ξω.

Ε'πρεσε, pro ἔπρησε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi πρήθω, incendo. f. σω.

Ε'πρηξα, feci, aor. 1. Jon. pro ἔπραξα, quod vide.

Ε'πρησε, incendit, a. 1. ind. act. verbi πρήθω. f. σω, incendo.

Ε'πρήσθην, concrematus ſum, a. 1. paſſ. a πρήθω, incendo. f. πρήσω. p. πέπρηκα. perf. paſſ. πέπρησμαι.

Ε'πρησσόμην, conficiebar, Jonic. pro ἐπρασσόμην, imperf. paſſ. verbi πράσσω, facio. f. ξω.

Ε'πρήχθην, Jon. pro ἐπράχθην, factus ſum, a. 1. paſſ. ejuſdem verbi.

Ε'πριάμην, emi, imperf. verbi πρίαμαι, emo. vel eſt aor. 1. med. ἐπριασάμην, & per ſyncop. ἐπριάμην.

Ε'πρίσθησαν, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. verbi πρίω, vel πρίζω, diſſeco. f. πρίσω. perf. a. 1. ἔπρισα. perf. paſſ. πέπρισμαι. a. 1. paſſ. ἐπρίσθην.

Ε'πρίω, emiſti, 2. ſingul. imperf. pro ἐπρίασο, Jon. ἐπρίαο, & craſi ἐπρίω, ab ἐπριάμην, quod vide.

Ε'πρωσε, pro ἐπεπρώκει, 3. ſing. a. 1. act. per ſyncop. ut πεπρωμένος, per ſyncop. pro πεπερασμένος, tanquam ex πρόω, pro περατόω, finio, termino. Th. πέρας, ατος, τὸ, finis, terminus.

Ε'ΠΤΑ', οἱ, αἱ, τὰ, ſeptem. inde ἑπτάκις, ſepties. ἕβδομος, η, ὁ, ſeptimus. ἑβδομὰς, άδος, ἡ, numerus ſeptenarius, ſeptimana, hebdomada.

Ε'πταβόειος, ου, ὁ, ἡ, ex ſeptem bubulis pellibus factus. ex ἑπτὰ, ſeptem, & βοῦς, ὁ, ἡ, bos.

Ε'πτάγλωσσος, ου, ὁ, ἡ, ſeptilinguis. Sic Pind. Apollinis citharam vocat, ob ſeptem chordarum ſonos: nam ſingulæ proprium edunt ſonum. ab ἑπτὰ, & γλῶσσα, ἡ, lingua.

Ε'πτήμερος, ου, ὁ, καὶ ἡ, ſeptem dierum. Ex ἑπτὰ, καὶ ἡμέρα, dies.

Ε'πτάκις, ſepties, adv. ab ἑπτὰ, ſeptem.

Ε'πτάτονος, ου, ὁ, ſeptiſonus. Epith. citharæ ſeptem ſonos edentis. ab ἑπτὰ, & τόνος, ſonitus. Th. τείνω, pulſo.

Ε'πτάμην, & in 3. ſing. ἔπτατο, a. 2. med. verbi ἵπταμαι, volo, as. f. πτήσομαι. a. 2. ἔπτην. a. 2. part. med. πτάμενος. a. 2. inf. πτάσθαι. Alii per ſyncop. dici volunt pro ἐπετάμην, a. 1. med. Sunt qui velint eſſe imperf. paſſ. ἐπτάμην, verbi πτάμαι, quod a πτάω. a. 2. ἔπτην, unde a. 2. inf. πτῆναι. part. πτάς.

Ε'πτάξαν, Dor. pro ἔπτηξαν, 3. plur. a. 1. act. a πτήσσω, f. ξω, præ metu trepido. Th. πτόέω, terrefacio.

Ε'πτάποδην, ſeptempedalem, acc. ſing. ab ἑπτάπους, quod ex ἑπτὰ, ſeptem, & πούς, ποδός, pes.

Ε'πτάπορον, acc. ſing. Epith. fluvii. q. habens ſeptem vias. a πόρος, tranſitus.

Ε'πτάπυλος, ου, ὁ, ἡ, ſeptem portas habens. ex ἑπτὰ, ſeptem, & πύλη, ης, ἡ, porta.

Ε'πταρον, a. 2. ind. act. verbi πταίρω, f. αρῶ, ſternuto.

Ε'πτάχορδος, ου, habens ſeptem chordas. Ex ἑπτὰ, ſeptem, & χορδή, ἡ, chorda.

Ε'πτέρνικα, ας, ε, perf. act. ſupplantavi, verbi πτερνάω. vel legend. ἐπτέρνικα, perf. a πτερνίζω, ſupplanto. Th. πτέρνα, calx. Geneſ. 27. 36.

Ε'πτερύγην, ης, η, a. 2. ind. paſſ. verbi πτερύσσομαι. f. ξομαι, alis latera ferio. Th. πτερὸν, οῦ, τὸ, ala.

Ε'πτην, ης, η, volavi, a. 2. verbi πτάμαι, ſeu ἵπταμαι. vide ἐπτάμην.

Ε'πτοίηται, evolat. 3. ſing. perf. paſſ. verbi πτοιέω, Poet. pro πτοέω, terrefacio, attonitum reddo. item, animo ſpecto attento.

Ε'πτόμην, quidam dici tradunt pro ἐπτάμην, aor. 2. med. quod vide. Alii per ſyncop. dici volunt pro ἐπετόμην, imperf. verbi πέτομαι, volo, as.

Ε'πτωκώς, Jon. pro πεπτωκώς, perf. part. act. verbi πίπτω, cado. fut. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Ε'πυδρος, ου, ὁ, ἡ, Jon. pro ἔφυδρος, udus. Th. ὕδωρ, aqua.

Ε'πυθόμην, ου, ετο, & in 3. pl. ἐπύθοντο, a. 2. med. verbi πυνθάνομαι, interrogo. f. πεύσομαι. perf. paſſ. πέπυσμαι.

Ε'πυνθάνετο, 3. ſingul. imperf. verbi πυνθάνομαι, interrogo.

Ε'πύργωσας, 2. ſing. a. 1. ind. act. verbi πυργόω, turri munio. f. ώσω. Th. πύργος, ου, ὁ, turris.

Ε'ΠΩ, dico. a. 2. εἶπα, ας, ε. a. 2. εἶπον, ες, ε. Poet. ἔειπα, & ἔειπον. a. 1. imperat. εἶπον, άτω, & in 3. plur. εἰπάτωσαν. a 2. imperat. εἰπέ. a. 2. opt. εἴποιμι, οις, οι. a. 2. ſub. εἴπω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. εἰπεῖν. a. 2. part. εἰπών, όντος, ὁ, & in f. g. εἰποῦσα, ης, ἡ. Hinc ἔπος, εος, τὸ, verbum, carmen. ἐπητὴς, οῦ, ὁ, ἡ, facundus, diſertus. ἐπητύς, & ἐπητεία, ας, ἡ, facundia.

Ε'πῳδὴ, ῆς, ἡ, incantatio, carmen. Ex ἐπὶ, & ᾠδὴ, cantus. Thema ἀείδω, cano.

Ε'ΠΩ, & ἕπομαι, operor. ſequor. inde ἑπέτης, ου, ὁ, pediſſequus.

Ε'πώκειλαν, illiſerunt, 3. plur. a. 1. act. ab ἐποκέλλω. Th. κέλλω, appello, moveo. ὀκέλλω, idem.

Ε'πώλουν, vendiderunt, 3. plur. imperf. verbi πωλέω, vendo. f. ήσω.

Ε'πώνυμα, ας, ε, a. 1. ind. act. vide ὠνόμασα.

Ε'πωνυμία, ας, ἡ, cognomentum. gen. plur. ἐπωνυμιῶν. ab ἐπὶ, & ὄνομα, ατος, τὸ, nomen.

Ε'πωνύμιος, α, ον, Poet. pro ἐπώνυμος, cognominis. quod vide.

Ε'πώνυμος, ου, ὁ, & ἐπώνυμον, ου, τὸ, nomen e re impoſitum. ex ἐπὶ, & ὄνομα, ατος, τὸ, nomen.

Ε'πώρα, inſpiciebat, Jonic. pro ἐφώρα, 3. ſing. imperf. verbi ἐφοράω. Thema ὁράω, vide.

Ε'πωρορέχατο, Jonic. pro ἐπωρωρεγμένοι ἦσαν, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. facta ex tertia ſing. ἐπωρώρεκτο, inſerto α, ante τ, verbi ὀρέγω, porrigo, extendo. f. ξω. p. ὤρεχα, & Att. ὀρώρεχα.

Ε'πώρσε, concitavit, 3. ſing. a. 1. act. ſic ἐπῶρσαν, 3. pl. ab ἐπόρω. Th. ὄρω, excito. f. Æol. ὄρσω. a. 1. ὦρσα. p. ὦρκα.

Ε'πωφέλιμος, ου, ὁ, utilis, dativ. plur. ἐπωφελίμοισι. ab ἐπὶ, & ὠφελέω, juvo, proſum.

Ε'ρχατο, incluſi erant, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. Jonic. pro ἐεργμένοι ἦσαν, facta ex tertia ſing. ἔερκτο, inſerto α, ante τ, & tenui verſa in aſpiratam. ab εἴργω, aperio. fut. ξω. perf. act. ἔοργα. perf. paſſ. ἔργμαι, pluſq. perf. ἐέργμην, ξο, κτο.

Ε'ρχετο, 3. ſing. imperf. vel ut alii volunt, a. 2. med. verbi ἐποίχομαι, irruo, adeo. Th. οἴχομαι, abeo. f. οἰχήσομαι. p. ᾤχημαι.

Ε Ρ

Ε'ΡΑ, ας, ἡ, terra. hinc ἔνεροι, mortui. ἔνερθε, infra, inferius.

Ε'ραζε, pro ἔραζε, adverb. ad locum, in terram, humi. in proſa χαμαί. Th. ἔρα, terra.

Ε'ραίμην, Dor. pro ἐραίμην, optarim, 1. ſingul. opt. ab ἔραμαι, amo, opto. quod vide.

Ἐῤῥάιδη, 3. ſing. a. 1. paſſ. a ῥαίω, profligo, corrumpo. f. σω. p. ἔῤῥαικα.

Ἔραμαι, σαι, ται, amo. Poet. pro ἐράω. f. άσω.

Ἐρᾷν, amare, præſ. inf. ab ἐράω, ῶ, ᾷς, ᾷ, amo. f. ἐράσω.

Ἐραννῆς, amœnæ, genit. ſing. f. g. ab ἐραννός, ῦ, ὁ, amabilis, jucundus. ab ἐράω, amo.

ἘΡΑΝΟΣ, ου, ὁ, collecta, collatitia cœna, ſc. ex ſingulorum impenſis, quæ quaſi connectuntur, ut ſit quaſi εἴρανος, ab εἴρω, necto. collatitium beneficium, gratia. Eſt vero etiam ἔρανος, pecunia, qua erogata, pauper amicus ſublevatur.

Ἐράσδε, Doric. pro ἔραζε, adv. quod vide.

Ἐράσθην, amatus ſum, pro ἠράσθην, Jon. aor. 1. paſſ. ἐρᾶσθαι, Jon. pro ἐρᾷν. ab ἐράω, amo. f. άσω.

Ἐρασίμολπος, ου, ὁ, ἡ, amans carminis, cantus. ab ἐράω, amo, & μολπή, ῆς, cantilena. Th. μέλπω, cano.

Ἐρασιπλόκαμος, ου, ὁ, ἡ, ſtudioſus capillitii. ab ἐράω, amo, & πλόκαμος, cincinni. Th. πλέκω, necto.

Ἔρασαι, amas, Poet. pro ἔρασαι, 2. ſing. ab ἔραμαι, σαι, quod vide.

Ἐράσσατο, amavit, 3. ſing. a. 1. med. gem. σσ, ut & ἐρασσάμενος, a. 1. part. med. ab ἐράω, amo.

Ἐραστής, ῦ, ὁ, amator. ab eodem them.

Ἔραστος, ου, ὁ, nomen viri. Gr. amabilis, ἐραστός, ab ἐράω, amo.

Ἐρατεινός, ή, όν, amabilis, e. ab ἐράω, amo.

Ἐρατή, ῆς, ἡ, amata. ἐρατός, ῦ, ὁ, amabilis. ab eodem them.

Ἐρατίζω, amo, cupio. f. ίσω. ab eodem them.

Ἐρατώ, όος, ῦς, ἡ, Erato, nomen muſ. vel Muſæ, ab ἐράω. ἐρατῶν, gen. plur. ab ἐρατός, amabilis.

ἘΡΑ'Ω, amo, appeto. f. άσω. p. κα. ἔραμαι, Poet. idem. q. ab εἴρω, dico. quæ amamus, de iis ſæpe verba facimus. vel ab εἴρω, necto. amor animorum nexus eſt. hinc ἐράσμιος, ου, ὁ, & ἐραστός, & ἐρατός, ῦ, ὁ, amabilis. ἔρως, ωτος, ὁ, amor. ἐρωτικός, ῦ, ὁ, amatorius. Eſt & ἐράω, depleo, evacuo. Forte ab ἐρύω.

Ἔργ', pro ἔργα, opera, nom. pl. ab ἔργον, ου, τὸ, opus.

Ἐργῇ, Bœot. pro ἐργάσῃ, 2. ſing. fut. med. nam ſublato σ, ἐργάῃ, unde per craſin ἐργῇ, verbi ἐργάζομαι, quod vide.

Ἐργάζδ', pro ἐργάζου, Dor. præſ. imper. ab ἐργάζομαι.

Ἐργάζομαι, operor, laboro, lucror. ἐργαζοίμην, 1. ſingul. præſ. opt. paſſ. imperf. εἰργαζόμην, ου, ετο. f. ἐργάσομαι. aor. 1. med. εἰργασάμην, ω, ατο. perf. paſſ. εἴργασμαι. Them. ἔργον, opus.

Ἔργαθον, Poetic. pro εἴργαθον, imperf. Jonic. ab ἐργάθω, idem quod εἴργω, arceo.

Ἐργαλήϊον, Jon. pro ἐργαλεῖον, inſtrumentum. ab ἔργον, opus.

Ἐργαξῇ, operaberis, Dor. pro ἐργάσῃ, 2. ſing. fut. 1. med. verbi ἐργάζομαι, quod vide.

Ἐργάσαιο, 2. ſing. a. 1. med. opt. verbi ἐργάζομαι, quod vide.

Ἐργασθῇ, 3. ſing. aor. 1. ſub. paſſ. ejuſdem verbi.

Ἐργασία, ας, & Jon. η, ης, ἡ, opera, lucrum, quæſtus. ab ἔργον, ου, τὸ, opus.

Ἔργασμαι, Jonic. pro εἴργασμαι, perf. paſſ. hinc ἐργασμένος, Jonic. pro εἰργασμένος, verbi ἐργάζομαι, quod vide.

Ἐργαστήριον, ου, τὸ, officina. ab ἔργον, ου, τὸ, opus.

Ἐργάτης, ου, ὁ, operarius. acc. plur. ἐργάτας, ab eodem them.

Ἐργατίνης, ου, ὁ, Poet. pro ἐργάτης, quod vide.

Ἐργάτις, ιδος, ἡ, operatrix, mercenaria. ab ἔργον, τὸ, opus.

Ἔργει, arcet, 3. ſingul. præſ. ab ἔργω, Jonic. idem quod εἴργω, arceo, repello.

Ἔργματι, operi, facinori. dat. ſing. per Metatheſ. pro ῥέγματι. ſic in dat. plur. ἔργμασι. a ῥέζω, fut. ξω, facio, & per Metatheſ. ἔρξω.

Ἐργολαβεῖν, præſ. inf. ab ἐργολαβέω, opus faciendum ſuſcipio. ab ἔργον, opus, & λαμβάνω, capio.

Ἐργόμενος, prohibitus. vide ἔργω.

Ἐργόμυκος, ου, ὁ, illuſor, qui ἔργῳ μυκᾶται. Eſt & adulator. inde ἐργομυκία, adulatio. ἐργομυκέω, ancillor, adulor. Gloſſ. Phil. Ancilla, ἐργόμυκος παιδίσκη, q. ab ἔργον, opus, & μυκάω, illudo. Gall. mocque.

ἘΡΓΟΝ, ου, τὸ, opus. q. ab ἔοργα, præt. med. verbi ῥέζω, facio. vel ab ἔρα, ut ſit quaſi ἔραγον: quod ſub initio mundi primus labor terræ excolendæ fuerit impenſus. hinc ἐργάζομαι. f. άσομαι, operor. ἐργασία, ας, ἡ, operatio. ἐργάτης, ου, ὁ, operarius. ἀργαλέος, ου, ὁ, difficilis. ἀεργός, ῦ, ὁ, & ἀεργής, έος, ὁ, ἡ, & ἀργός, ῦ, ὁ, ἡ, iners, piger. γεωργός, ῦ, ὁ, agricola. δημιουργός, ῦ, ὁ, ἡ, publicus opifex. ἐνεργής, έος, ὁ, ἡ, efficax. ἐνέργεια, ας, ἡ, efficacia. εὐεργετέω, f. ήσω, benefacio. εὐεργέτης, ου, ὁ, beneficus, qui beneficium confert. εὐεργεσία, ας, ἡ, beneficentia. λειτουργός, ῦ, ὁ, miniſter publicus. λειτουργέω, munus publicum obeo. λειτουργία, ας, ἡ, miniſterium publicum. πανοῦργος, ου, ὁ, vafer, verſipellis. προὔργου τι, quod operæ pretium eſt.

Ἔργω, Poet. εἴργω, includo. q. ab εἴρω, necto. Th. εἴργω.

Ἔρδειν, facere, præſ. inf. ab ἔρδω, idem quod ῥέζω, facio. hinc ἔργμα, & ἔργμα, factum, opus.

Ἔρδεσκε, perpetrabat, pro ἔρδε, Jon. addito σκε, 3. ſing. imperf. ab ἔρδω, pro ῥέζω, facio.

Ἔρδον, imperf. Jon. ἔρδοντας, facientes, acc. pl. part. præſ. ἔρδοντι, dat. ſing. ab ἔρδων, οντος, præſ. part. ab ἔρδω, pro ῥέζω, facio.

Ἐρεβεννὴ νὺξ, obſcura nox. ab ἐρεβεννός, ῦ, ὁ, obſcurus. Th. ἔρεβος, εος, τὸ, Erebus.

Ἐρέβεσφιν, pro ἐρέβευσφι, gen. ſing. per paragog. Poet. ab ἔρεβος, εος, ους, τὸ, Erebus.

ἘΡΕ'ΒΙΝΘΟΣ, ου, ὁ, cicer. q. ab ὄροβος, ervum, cui ſimile cicer. hinc ἐρεβίνθινος, ου, ὁ, cicerinus.

ἘΡΕΒΟΣ, εος, τὸ, orcus, inferi. q. ab ἐρέφω, tego: quod ἐξ ἔρας βαίνει. Ex uliginoſa terra oriuntur obſcurantes vapores. ἐρεβόθεν, ex Erebo. ἐρεβεννός, ῦ, ὁ, obſcurus, caliginoſus.

Ἐρεείνω, interrogo. imperf. ἐρέεινον, ες, ε. quod ab ἐρέω, ſeu εἴρω, dico, vel ἔρομαι.

Ἐρέθῃσι, irritat, 3. ſing. præſ. ſub. per paragog. Jon. pro ἐρέθῃ. ab ἐρέθω, laceſſo, irrito.

Ἐρέθιζε, irrites, præſ. imperat. ἐρέθιζον, Dor. pro ἐρεθίζειν, præſ. inf. ἐρέθιζον, imperf. Jon. ab ἐρεθίζω, idem, quod ἐρέθω, irrito.

Ἐρεθίσδεν, irritare, Dor. pro ἐρεθίζειν, vide in ἐρέθιζε.

ἘΡΕ'ΘΩ, irrito, laceſſo. q. ab ἔρις, lis. Irritatio eſt contentionis origo. hinc ἐρεθίζω, idem. ἐρέθισμα, τὸ, irritamentum.

Ἐρεῖ, dicit, 3. ſing. ind. præſ. ab ἐρέω, dico. Th. εἴρω, idem.

ἘΡΕΙ'ΔΩ, figo, firmiter fulcio, innitor. & pro ἀντερείδω, reſiſto. f. ἐρείσω. p. ἤρεικα. a. 1. ἤρεισα. a. 1. part. ἐρείσας, ασα, αν. perf. paſſ. ἤρεισμαι. hinc ἔρεισμα, ατος, τὸ, fulcimentum. q. ab ἔρα, in qua fit ſtabilitio.

ἘΡΕΙΚΩ, frango, contendo. fut. ξω. q. ab ἔρα, & εἴκω, ut ſit quaſi valde cedere facio, & in partes diſſilire, velut cuneis adactis.

Ἔρειο, interroga, præſ. imperat. Jonic. & Poet. pro ἔρου, & adſcito ι, metri gratia, verbi ἔρομαι. imperf. ἠρόμην. Th. εἴρω, dico.

Ἐρεόμεσθα, rogamus. Poet. ectaſi pro ἐρεόμεθα, verbi ἐρέω. Th. εἴρω, dico.

Ἐρειδής, ῦ, ὁ, Dor. pro ἐριστικός, contentioſus. Th. ἔρις, ἡ, lis.

Ἐρείπιον, ου, τὸ, rudus, in plur. rudera, τὰ καταπεπτωκότα τῆς οἰκίας, ab ἐρείπω, everto. q. ab ἔραν ἔπω, ut ſolo æquetur.

Ἐρειπομένης, gen. ſing. præſ. part. f. g. ab ἐρείπω, diruo. f. ψω.

ἘΡΕΙ'ΠΩ, everto, diruo. f. ψω. p. φα. a. 2. ἤριπον. q. ab ἔραν ἔπω, ut everſum humi jaceat, & ſolo æquetur. hinc ἐρίπνη, ης, ἡ, rupes.

Ἐρεῖς, ἐρεῖ, 2. & 3. ſing. fut. 1. verbi εἴρω, necto, & dico. f. ἐρῶ.

Ἐρείσατο, hæſit, 3. ſing. aor. 1. med. ἔρεισε, 3. ſing. aor. 1. act. Jon. verbi ἐρείδω, quod vide.

Ἐρείτω, dicat, 3. ſing. imperat. præſ. verbi ἐρέω, dico. perf. εἴρηκα.

Ἐρεμνῆς, gen. ſingul. f. g. ab ἐρεμνή, obſcura. vide ἐρεμνός.

Ἐρεμνός, ή, όν, tenebricoſus, niger. per Tmeſin pro ἐρεβεννός. Them. ἔρεβος, εος, τὸ, Erebus, inferi.

Ἔρεξα, ας, ε, feci, & in 3. plur. ἔρεξαν, aor. 1. ind. act. verbi ῥέζω, facio. f. ξω, & per Metatheſ. ἔρξω. perf. ἔῤῥεχα.

Ἐρέοντο, interrogabant, 3. plur. imperf. Jonic. vel per epentheſ. τοῦ ε, pro ἔροντο, Poet. verbi ἔρομαι. Th. εἴρω, dico.

Ἐρέουσα, dictura, f. 1. part. f. g. ab ἐρέω, dicam, per dialyſin pro ἐρῶ. Th. εἴρω, dico. Alii dici volunt in præſ. part. f. g. ab ἐρέω, dico.

ἘΡΕ'ΠΤΩ, edo, veſcor. q. ex terra ἔρας, ut bruta πάσονται, paſcuntur. Plenius ex ἔρας, & ἅπτομαι, terram tangunt paſcentes beſtiæ. Poet. tego, orno, corono. f. ψω. p. φα. hinc ἐρεπτόμενος, præſ. part. med.

Ἐρέριπτο, projectus erat, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. pro ἔῤῥιπτο, per reduplic. Att. verbi ῥίπτω, projicio. f. ψω. p. ἔῤῥιφα, Poet. ῥέριφα. ſic perf. paſſ. ἔῤῥιμμαι, Poetic. ἐρέριμμαι. pluſq. perf. ἐρερίμμην, ψο. Sunt qui ἐρέριπτο, dici velint pro ἤριπτο, per reduplic. etiam Atticam, verbi ἐρείπω, everto.

Ἐρεσσέμεναι, remigare, Dor. pro ἐρέσσειν, præſ. inf. verbi ἐρέσσω, vel ττω, remigo. f. ξω. p. χα.

ἘΡΕ'ΣΣΩ, vel ττω, remigo. f. ξω. p. χα. q. ab ἐράσσω, pulſo. Remex, ἐρέτης, pulſat aquas. hinc ἐρέτης, ου, ὁ, remex. ὑπηρέτης, ου, ὁ, miniſter, famulus. ὑπηρετέω, miniſtro, inſervio. ὑπηρέτημα, ατος, τὸ, & ὑπηρέτησις, εως, ἡ, miniſterium. ὑπηρετικός, ῦ, ὁ, ſervilis, miniſterialis. τριήρης, εος, ους, ὁ, triremis.

Ἐρέτης, ου, ὁ, remex. acc. plur. ἐρέτας. ab ἐρέσσω, remigo.

ἘΡΕΣΧΕΛΕ'Ω, cavillor, rixor. f. ήσω. p. κα. quod ab ἐρέσχηλος, contentioſus. Th. ἔρις, lis.

Ἐρετμοῖς, remis, dat. plur. ab ἐρετμός, ῦ, ὁ, remus. Them. ἐρέσσω, remigo.

Ἐρεύγομαι, eructo, dico. fut. ἐρεύξομαι. p. ἔρευγμαι. Th. ἐρεύγω, ructo.

ἘΡΕΥ'ΓΩ, ructo. f. ἐρεύξω. p. ἤρευχα. a. 2. ἤρυγον. q. εἰς ἔραν ἄγω. hinc ἐρευγμός, & ἐρυγμός, ῦ, ὁ, ructatio.

ἘΡΕΥΘΟΣ, εος, τὸ, rubor. In rubedine multum ineſt terrei. ducamus ergo ab ἔρα, terra. hinc ἐρυθραῖος, ου, ὁ, idem.

Ἐρεύμενον, per ſync. pro ἐρευγόμενον, vel potius pro ἐρευνώμενον, ab ἐρευνάω, inveſtigo. Alii vero ἐρεύμενον dici volunt pro

pro ἐρεόμενος, Dor. ab εἴρω, ſeu ἐρέω, dico.

Ἐρεῦνα, quære, præſ. imperat. ab ἐρευνάω, quod vide.

ἘΡΕΥΝΑ'Ω, ῶ, indago, inveſtigo. f. ήσω. p. ἠρεύνηκα. aor. 1. ἠρεύνησα. aor. 1. imperat. ἐρεύνησον, άτω. q. ab ἐρέω, quæro, ſcil. primo terram ſcrutor, ab ἔρας δύω, ἐρεύνα, ſcrutatio, indagatio.

Ἐρευνῇ, Dor. pro ἐρευνᾷ, 3. ſingul. præſ. ἐρευνάω.

Ἐρευνῶν, præſ. part. act. ab ἐρευνάω, inveſtigo, quod vide.

ἘΡΕ'ΦΩ, tego. f. ψω. p. φα. velut ἔρα, terra. hinc ὀροφὴ, ῆς, ἡ, contignatio, tectum. ὄροφος, ου, ὁ, tectum.

Ἐρεχθῆος, genit. Jonic. ab Ἐρεχθεὺς, Erechtheus.

Ἐρεχθόμενος, jactatus, moleſtia affectus, præſ. part. ab ἐρέχθομαι. quod ab ἐρέχθω, vel ἐρείκω, ſcindo.

Ἔρεψα, coronavi, aor. 1. ind. act. ab ἐρέφω, corono. f. ψω.

Ἐρέω, dico, præſ. ind. vel per dialyſin pro ἐρῶ, dicam, fut. verbi ἔρω. Th. εἴρω, necto, dico.

Ἐρῆ, Dor. pro ἐρᾷ, amat, 3. ſing. præſ. ἐράω, amo.

Ἐρημάζεσκον, imperf. Jon. pro ἠρήμαζον, verbi ἐρημάζω, in ſolitudine vagor. Th. ἔρημος, ου, ὁ, deſertum.

Ἐρημαὰς, άδος, ἡ, idem ac ἐρημὰς, άδος, ἡ, deſerta, ſolitaria. Thema ἔρημος.

Ἐρημία, ας, ἡ, deſertum. ab ἔρημος, quod vide.

ἘΡΗΜΟΣ, & Jonic. & Attic. ἐρῆμος, ου, ὁ, deſertus, ſolitarius locus. ἔρημος, ου, ἡ, ſcil. χώρα, deſertum, ſolitudo, eremus. hinc ἐρημόω, ῶ, vaſto, derelinquo. fut. ώσω. p. ἠρήμωκα. q. ab εἴρω, necto, implico. In deſertis omnia implicata. Vel ab ἐράω, evacuo. Solitudo enim locus eſt incolis vacuus, ideoque eremus deſertum nuncupatur.

Ἐρημοῦται, vaſtatur, 3. ſingul. præſ. paſſ. vide ἐρημόω.

Ἐρημόω, vaſto, deſertum reddo. f. ώσω. p. ἠρήμωκα. a. 1. ἠρήμωσα. præſ. paſſ. ἐρημόομαι, & in 3. plural. ἐρημοῦνται. perf. paſſ. ἠρήμωμαι. perf. part. paſſ. ἠρημωμένος, η, ον, vaſtatus, a, um. a. 1. paſſ. ἠρημώθην, ης, η. præſ. inf. paſſ. ἐρημοῦσθαι. Th. ἔρημος.

Ἐρήμωσις, εως, ἡ, vaſtatio. ab eodem them.

Ἐρηρέδαται, nixi ſunt, Jonic. pro ἐρηρεισμένοι εἰσὶ, 3. plur. perf. paſſ. verbi ἐρείδω, figo. f. σω. p. κα. perf. paſſ. ἤρεισμαι, & Att. reduplic. ἐρήρεισμαι. p. m. ἤρειδα, & Att. ἐρήρειδα.

Ἐρήρεικα, firmavi, perf. act. Attic. ἐρήρεισμαι, perf. paſſ. ἐρήρειδα, perf. Att. med. ab ἐρείδω, firmo.

Ἐρηρεισμένος, vide ἐρήρεικα.

Ἐρήρειστο, 3. ſing. pluſq. perf. Att. vide ἐρηρέδαται.

Ἐρήρικα, contendi, perf. Att. per reduplic. pro ἤρικα, verbi ἐρίζω, contendo. f. ίσω. perf. paſſ. ἐρήρισμαι. Th ἔρις, ιδος, ἡ, contentio.

Ἐρήριμμαι, dirutus ſum, perf. paſſ. Att. reduplic. pro ἤριμμαι. pl. perf. ἐρηριμμένω, ab ἐρείπω, everto.

Ἐρήριπα, dirui, perf. Att. pro ἤριφα, ab eodem them.

Ἐρηρώτηκα, interrogavi, Att. redupl. pro ἠρώτηκα, perf. activ. verbi ἐρωτάω, interrogo.

Ἐρήσομαι, interrogabo, f. 1. med. verbi ἔρομαι, vel ἐρέομαι. Th. εἴρω, dico.

Ἐρητύετ', pro ἐρητύετο, imperf. paſſi. 3. ſingul. verbi ἐρητύομαι, ῃ, εται, prohibeor. Th. ἐρητύω, inhibeo.

Ἐρήτυθεν, tenuerunt, Bœot. ſyncop. pro ἐρητύθησαν, 3. plur. a. 1. paſſ. ἐρητύθην, verbi ἐρητύω, inhibeo. f. ύσω. aor. 1. opt. Æol. ἐρητύσεια, ας, ε.

Ἐρητύσασκε, Jon. pro ἐρήτυσε, inhibuit, 3. ſing. a. 1. ind. verbi ἐρητύω.

Ἐρητύσειε, compeſceret, 3. ſing. a. 1 opt. Æol. pro ἐρητύσαι, ab eodem verbo.

Ἐρητύω, reprimo verbis. q. ab ἐρέω.

ἘΡΙ, particula augens ſignificationem in compoſitione. q. ab ἐράω. quæ enim amamus, multa facimus, aut multum.

Ἔρια, τὰ, lana. ab ἔριον, ου, τὸ, idem quod εἶρος, εος, τὸ, lana.

Ἐριαύχην, cervicem elatam habens. ab ἐρι, & αὐχὴν, ένος, ὁ, cervix.

Ἐρίβοας, ου, ὁ, clamoſus. ex ἐρι, valde, & βοάω, clamo.

Ἐριβρεμετᾶν, Doric. pro ἐριβρεμετῶν, genit. plur. ἐριβρεμέτης, ου, ὁ, graviter fremens. quod ex ἐρι, & βρέμω, fremo.

Ἐρίβρομος, ου, ὁ, qui graviter fremit, aut rugit, valde ſtrepens. ab iiſdem them.

Ἐριβρύχεω, gen. Jonic. pro ἐριβρύχου, ab ἐριβρύχης, ου, ὁ, valde mugiens. ex ἐρι, valde, & βρύχω, ſtrideo. f. ξω.

Ἐριβώλακα, acc. ſing. ab ἐριβῶλαξ, ακος, ὁ, ἡ, valde gleboſus. ab ἐρι, valde, & βῶλος, ου, ἡ, gleba.

Ἐριβῶλαξ, ακος, ὁ, ἡ, valde gleboſus. vide ἐριβώλακα.

Ἐρίβωλος, ου, ὁ, ἡ, fertilis, idem quod ἐριβῶλαξ.

Ἐριγδούποιο, gen. ſingul. Jon. ab ἐρίγδουπος, ου, ὁ, ἡ, Poet. pro ἐρίδουπος, valde ſonans. ex ἐρι, valde, & δοῦπος, ου, ὁ, ſonitus.

Ἐρίγνωτα, vide ἀρίγνωτα.

Ἐριδαίνετον, contenditis, dual. num. præſ. ind. ἐριδαίνω. Th. ἔρις, ιδος, ἡ, contentio.

Ἐριδαίνω, εις, ει, & in plur. ἐριδαίνομεν, contendimus, ab eodem them.

Ἐριδήσασθαι, a. 1. inf. med. ab ἐριδέω, contendo, Poet. pro ἐρίζω, quod ex fut. 2. ἐριῶ, verbi ἐρίζω. Th. ἔρις, lis.

Ἐρίδηκα, contendi, a. 1. act. verbi ἐριδαίνω. Th. ἔρις, lis.

Ἐριδήσασθαι, Poet. more pro ἐρίσασθαι, a. 1. inf. med. ab ἐριδέω. f. ήσω. idem quod ἐρίζω, contendo. Th. ἔρις, lis.

Ἔριδι, dat. ſing. ab ἔρις, ιδος, ἡ, lis, contentio.

Ἐριδμαίνειν, Poet. pleonaſmo τοῦ μ, pro ἐριδαίνειν, præſ. inf. activ. verbi ἐριδαίνω, contendo. quod vide.

Ἐριδμαίνοισα, Doric. pro ἐριδμαίνουσα. vide ἐριδμαίνειν.

Ἔριζε, certabat, 3. ſingul. imperf. act. pro ἤριζε. poteſt etiam eſſe præſ. imperat. ab ἐρίζω, certo. f. ίσω. p. ἤρικα. Them. ἔρις, ιδος, ἡ, lis, contentio.

Ἐριζέμεν, & ἐριζέμεναι, contendere, præſ. inf. Dor. pro ἐρίζειν, verbi ἐρίζω, ab eodem them. ἐρίζουσαι, nom. plur. præſ. part. f. g.

Ἐρίζοντι, contendunt, certant. Dor. pro ἐρίζουσι, 3. plur. præſ. ind. ἐρίζω. Th. ἔρις, lis.

Ἐρίηρες, Jonic. pro ἐρίηροι, ab ἐρίηρος, amabilis. hinc ἐρίηρ, peramabilis. ab ἐρι, & ἐράω, amo. Alii deducunt ab ἄρω, adapto.

ἘΡΙΘΑ'ΚΗ, ης, ἡ, cibus apum, vel gluten ad conficiendos favos. q. ab ἐρυθρὸς, rubedo.

Ἐριθεία, ας, ἡ, contentio. ut & ἐριθεία, ας, ἡ, idem. ab ἐριθεύω, litigo, pro ἐριδεύω, quod ab ἔρις, ιδος, ἡ, lis.

Ἐριθηλέων, gen. plur. ab ἐριθηλὴς, έος, ὁ, ἡ, valde virens, Jonic. pro ἐριθαλής. ab ἐρι, valde, & θάλλω, germino, vireo.

Ἔριθος, ου, ἡ, lanifica, textrix, ancilla. ab ἐριθεύομαι, lanam tracto. Th. ἔριον, ου, τὸ, lana. Eſt ἔριθος, ου, ὁ, agricola, meſſor. q. ab ἔρα, terra, quam colit.

Ἐρικλάγκτας, α, ὁ, Dor. & Poet. pro ἐρικλάγκτης, ου, ὁ. valde ſtrepens. ex ἐρι, & κλάζω, clamo. f. γξω.

Ἐρίκτυπος, ὁ, ἡ, valde ſonans. ex ἐρι, valde, & κτύπος, ου, ὁ, pro τύπος, ſonus pulſu factus. Th τύπτω, pulſo.

Ἐρικυδὴς, έος, ὁ, ἡ, valde illuſtris, admodum glorioſus. ab ἐρι, valde, & κῦδος, εος, τὸ, gloria.

Ἐρίμυκος, ου, ὁ, ἡ, valde mugiens. ab ἐρι, valde, & μυκάω, mugio.

ἘΡΙΝΕΟ'Σ, ſeu ἐρινὸς, ῦ, ὁ, caprificus arbor. An ab ἔρις, quod cum ea arbore velut contendendum ſit, & luctandum, ut maturet fructus ſuos?

ἘΡΙΝΝΥ'Σ, ύος, ἡ, Erinnys, furia. peccatorum ultrix. in acc. plur. ἐριννύας, ἐριννῦς. Aliquando ἐριννὺς dicitur, qui injuriam alicui illatam perſequitur, & qui fecit. hinc ἐριννύω, indignari. quaſi ab ἔρις, ut litium auctor.

Ἔριον, ου, τὸ, lana. ab εἶρος, εος, τὸ, idem. q. ab εἴρω, necto.

Ἐριούνης, ſeu ἐριούνιος, ου, ὁ, valde utilis. Epithet. Mercurii, ſic dicti, quaſi ἐρι ὀνήσιμος. ab ὄνημι, proſum.

Ἐριουργέω, lanificium exerceo. ab ἔριον, ου, τὸ, lana, quod vide, & ἔργον, opus.

Ἔριπε, pro ἤριπε, cecidit, interfectus eſt, 3. ſing. aor. 2. Jonic. pro ἤριπε. Sic ἐριπεῖν, aor. 2. inf. ἐριπὼν, ὄντος, aor. 2. part. act. ab ἐρείπω, everto. f. ψω.

Ἐρίπνη, ης, ἡ, cacumen. ab ἐρι πνεῖσθαι, quia valde perflatur.

ἘΡΙΣ, ιδος, ἡ, lis, contentio. acc. ſing. τὴν ἔριδα, & ἔριν. hinc ἐρίζω, contendo. ἐριστὴς, οῦ, ὁ, litigator. ἐριστικὸς, ῦ, ὁ, contentioſus. q. quia in pugnam εἴρει, id eſt implicat.

Ἐρίσαντε, contendentes, nom. dual. ab ἐρίσας, αντος, ὁ, aor. 1. part. act. ab ἐρίζω. fut. ίσω. p. ικα, contendo. Th. ἔρις, ιδος, ἡ, lis.

Ἐρίσδεν, pro ἐρίζειν.

Ἐρίσδων, Dor. pro ἐρίζων, præſ. part. vide ἐρίσαντε.

Ἐρισθενὴς, έος, ὁ, ἡ, valde potens: ab ἐρι, valde, & σθένος, εος, τὸ, robur. Th. σθένω, valeo, poſſum.

Ἐρισμαράγοιο, gen. Jonic. ab ἐρισμάραγος, ου, ὁ, valde tonans, ab ἐρι, & σμαραγέω, magnos ſtrepitus edo.

Ἐριστακελάδοιο, gen. Jon. ab ἐριστακέλαδος, ου, ὁ, valde tremus. ab ἔρισμα, certamen. Th. ἔρις, ιδος, ἡ, lis, & κέλαδος, ου, ὁ, ſtrepitus, ſeu cordis pulſus vehemens poſt exercitium.

Ἐριστὴς, ῦ, ὁ, litigator. ab ἔρις, ιδος, ἡ, contentio.

Ἐριστικὸς, ῦ, ὁ, contentioſus. gen. plur. ἐριστικῶν. ab eodem them.

Ἐρίχειλος, ου, ὁ, promptus ad convitia. ab ἔρις, lis, & χεῖλος, εος, τὸ, labium: qui contentiones labio excitat.

Ἐρίτιμος, ου, ὁ, ἡ, pretioſus, valde honoratus. ἐριτίμοιο, gen. Jon. ex ἐρι, valde, & τιμὴ, pretium. Them. τίω, honoro.

ἘΡΙΦΟΣ, ου, ὁ, hœdus. ἐρίφως, acc. pl. Doric. pro ἐρίφους. ἐρίφιον, ου, τὸ, parvus hœdus, q. ἔαρι φαινόμενος, quod vere naſci ſoleat. ut ſit quaſi ἐαρίφος.

Ἐριχθόνιος, ου, ὁ, Erichthonius, filius Vulcani, & Minervæ.

Ἕρκιον, ου, τὸ, ſeptum, idem quod ἕρκος, εος, τὸ, quod vide.

Ἕρκος, εος, τὸ, ſeptum, plur. τὰ ἕρκεα. ab εἴργω, arceo.

Ἑρκτὴ, ῆς, Jonic. pro εἱρκτὴ, ἡ, carcer. ab ἕργω, Poet. pro εἴργω, arceo, includo.

Ἕρμα, ατος, τὸ, fulcrum, ſtabilimentum, ſaburra. ſcopulus, ineras. hinc ἑρμάζω, fulcio. quaſi ab εἴρω, necto, vel per ſyncop. pro ἔρεισμα, ab ἐρείδω,

δω, figo. vel q. ἔρυμα. ab ἐρύω, cuſtodio. vel ab ἕρπω, repo. Fulcrum terræ infigitur, & in imo loco defixum quaſi humi repit.

Ἑρμαγόρας, ου, ὁ, Hermagoras, nomen proprium.

Ἕρμαιον, ου, τὸ, lucrum inſperatum. ab ἑρμαῖος, & ἕρμαιος, Mercurialis. Th. Ἑρμῆς, οῦ, ὁ, Mercurius.

Ἑρμᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri. Doric. pro Ἑρμῆς.

Ἑρμάων, άονος, ὁ. Poet. pro Ἑρμῆς, οῦ, ὁ, Mercurius.

Ἑρμείας, & Ἑρμέας, ου, ὁ, Poet. pro Ἑρμῆς, ου, ὁ, Mercurius. Hine Ἑρμείην, acc. ſing. Jon. pro Ἑρμείαν.

Ἑρμῇ, dat. ſing. ab Ἑρμῆς, οῦ, ὁ, Mercurius.

Ἑρμηνεία, ας, ἡ, interpretatio, eloquutio. ab ἑρμηνεὺς, έος, ὁ, interpres.

ἙΡΜΗΝΕΥΣ, έος, & Att. έως, ὁ, interpres. hinc ἑρμηνεύω, interpretor. ἑρμηνεία, ας, ἡ, interpretatio. q. ab Ἑρμῆς, οῦ, ὁ, Mercurius. quod ab εἴρω, enuntio.

Ἑρμηνεῦσαι, a. 1. inf. act. vide ἑρμηνεύω.

Ἑρμηνεύω, interpretor. f. εύσω. p. ἡρμήνευκα. Th. ἑρμηνεὺς, έος, ὁ, interpres.

ἙΡΜΗΣ, οῦ, ὁ, Mercurius, & Poet. Ἑρμείας, & είας, idem. Hinc ἕρμαιος, ſeu αῖος, ου, ὁ, & ἑρμαϊκὸς, οῦ, ὁ, Mercurialis. q. ab εἴρω, nuntio, dico. Platoni quaſi ἑρμηνεὺς.

Ἑρμὶν, vel ἑρμὶς, ῖνος, ὁ, fulcrum tori. ab ἕρμα, ατος, quod vide.

Ἑρμογένης, εος, ὁ, nomen viri, Gr. ex Mercurio genitus.

ἝΡΝΟΣ, εος, τὸ, planta, germen. q. ab ἔρα, cujus fœtus, & quia a terra pullulat, ſive efflorefcit. ἐρνόεις, ramus cornu.

Ἔρξαι, facere, a. 1. inf. act. ab ἔρδω, pro ῥέζω. vide ἔρξαν.

Ἔρξαν, fecerunt, Jon. pro ἤρξαν, 3. plur. a. 1. act. ab ἔρδω, pro ῥέζω, facio, per Metatheſin litterarum. f. ῥέξω, εις, ει, & per Metatheſ. ἔρξω. Hinc ἔρξας, αντος, ὁ, a. 1. part. ἔρξῃς, a. 1. ſub. 2. ſing. ἔρξαι, pro ῥέξαι, a. 1. inf.

Ἔρξει, 3. ſing. fut. 1. act. ab ἔρδω, pro ῥέζω, facio. vide ἔρξαν.

Ἔρξω, εις, ει, f. 1. ejuſdem verbi.

Ἔοργα, per Metath. pro ἔοργα, p. m. verbi ῥέζω, facio. f. ῥέξω, & per Metatheſ. ἔρξω.

Ἐρόεσσα, ης, ἡ, amabilis, & in m. g. ἐρόεις, εντος, ὁ, ab ἔρως, ωτος, ὁ, amor. Th. ἐράω, amo.

Ἐροίμην, Attic. pro ἐροῖμι, ut ποιοίην, pro ποιοῖμι, ab ἐρέω, dico, interrogo. Th. εἴρω, loquor.

Ἔρεσθαι, interrogo, a. 2. med. ἠρόμην. Th. εἴρω, loquor.

Ἔρον, acc. ſing. ab ἔρος, ου, ὁ, amor, Æol. pro ἔρως, ωτος, ὁ, idem. Th. ἐράω, amo.

Ἐροῦμεν, 1. plur. f. 1. act. verbi εἴρω, dico. f. ἐρῶ.

Ἐροῦσι, dicent, 3. plur. f. ἐρῶ, ab εἴρω, vel ἐρέω, dico.

Ἑρπετὸν, οῦ, τὸ, reptile. ab ἕρπω, repo, f. ἕρψω. a. 1. εἷρψα, ας, ε.

Ἑρπὲν, ſerpere, Dor. pro ἕρπειν. ab ἕρπω.

Ἕρπης, ητος, ὁ, morbus, a ſerpendo ſic dictus, quod per corpus ſerpat. Th. ἕρπω, ſerpo.

Ἑρπὶς, vinum, Ægyptiorum lingua, ab ἕρπω, repit enim vitis, niſi pedamentis regatur.

Ἑρπύζω, idem quod ἕρπω, repo.

ἝΡΠΩ, ſerpo, repo, vado. quod fit in ἔρα, ſcil. terra. Vel per Metatheſin Latin. repo, quod idem ſignificat. vel ab ἔρα, quia illic reptilia. Inde ἑρπηστὴς, οῦ, ὁ, reptilis. ἕρπυλλος, ου, ὁ, ſeu ἕρπυλλον, ου, τὸ, ſerpyllum.

Ἕρπωμες, eamus, Doric. pro ἕρπωμεν, 1. plur. ſub. act. ab ἕρπω.

Ἐῤῥαβδίσθην, ης, η, a. 1. ind. paſſiv. a ῥαβδίζω, virgis cædo. f. ίσω. Th. ῥάβδος, ου, ὁ, virga.

Ἐῤῥάγην, rupi, & in 3. plur. ἐῤῥάγησαν, a. 2. ind. paſſ. Sic ἔῤῥαγον, rupi, a. 2. ind. act. a ῥήγνυμι, ſeu ῥήσσω, frango, rumpo. f. ξω. p. ἔῤῥηχα. a. 1. ἔῤῥηξα. a. 1. part. act. ῥήξας.

Ἐῤῥάδαται, aſperſi ſunt, 3. plural. Jon. perf. paſſ. pro ἐῤῥασμένοι εἰσί. Sic ἐῤῥάδατο, pro ἐῤῥασμένοι ἦσαν, 3. pl. pluſq. perf. paſſ. factum ex 3. ſing. ἔῤῥασται, correpta penultima, deinde ante ται, & το, inſerto δα. Sunt qui ex p. m. ἔῤῥαδα, forment, adjecto ται, & το, verbi ῥάζω, idem quod ῥαίνω, perfundo, aſpergo. f. ανῶ.

Ἐῤῥαμμένος, conſutus, perf. part. paſſ. a ῥάπτω, conſuo. fut. ψω. p. φα. perf. paſſ. ἔῤῥαμμαι.

Ἐῤῥαντισμένος, conſperſus, perf. part. paſſ. a ῥαντίζω, aſpergo. fut. ίσω. Th. ῥαίνω, perfundo.

Ἐῤῥάπισαν, 3. plur. a. 1. act. verbi ῥαπίζω, bacillo cædo, percutio. fut. ίσω. p. ἐῤῥάπικα. Th. ῥαπὶς, ίδος, ἡ, virga.

Ἐῤῥάσθην, inſperſus ſum, a. 1. ind. paſſ. verbi ῥάζω, perfundo.

Ἐῤῥάφην, ης, η, a. 2. ind. paſſ. verbi ῥάπτω.

Ἔῤῥαψαν, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi ῥάπτω, ſuo. f. ψω. p. ἔῤῥαφα.

Ἔῤῥε, ἐῤῥέτω, peri, præſ. imperat. act. verbi ἔῤῥω, dolens eo. f. σω.

Ἔῤῥεε, fluebat, 3. ſing. imperf. a ῥέω, fluo. f. ῥεύσω.

Ἐῤῥέθην, ſive ἐῤῥήθην, dictus ſum, a. 1. ind. paſſ. verbi ῥέω, dico. perf. paſſ. ἔῤῥημαι, quod & εἴρημαι. a. 1. part. paſſ. ῥηθείς.

Ἔῤῥεξε, fecit, ſacrificavit, 3. ſing. a. 1. act. verbi ῥέζω, facio. f. ῥέξω.

Ἐῤῥέτω, abeat in malam crucem, præſ. imperat. ab ἔῤῥω. vide ἔῤῥε.

Ἔῤῥεον, Jon. & Dor. pro ἔῤῥεον, ex ἔῤῥεον, fluebant, 3. plur. imperf. verbi ῥέω, fluo. f. ῥεύσω.

Ἔῤῥευσε, 3. ſing. a. 1. act. a ῥέω, fluo. f. ῥεύσω.

Ἐῤῥήθη, declaratus eſt, 3. ſing. a. 1. paſſ. vide ἐῤῥέθην. a ῥέω, dico.

Ἔῤῥηξαν, fregerunt, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi ῥήσσω, ſeu ῥήγνυμι, frango. f. ξω. a. 1. ἔῤῥηξα, ας, ε. a. 2. ἔῤῥαγον. p. m. ἔῤῥηγα.

Ἔῤῥιγα, præt. med. verbi ῥιγέω, horreo. fut. ήσω. p. ἐῤῥίγηκα. a. 2. ἔῤῥιγον. Th. ῥῖγος, εος, τὸ, rigor, frigus.

Ἐῤῥίγησι, Jon. paragoge, pro ἐῤῥίγῃ, 3. ſing. præſ. ſub. act. ab ἐῤῥίγω. vide ἐῤῥίγοντι.

Ἐῤῥίγοντι, formidanti, dat. ſing. præſ. part. act. verbi ἐῤῥίγω, horreo, factum ex præt. med. ἔῤῥιγα, verbi ῥιγέω, exhorreo. Th. ῥῖγος, εος, τὸ, horror.

Ἐῤῥίζωμαι, radicatus ſum, perf. paſſ. verbi ῥιζόω, radico. a. 1. paſſ. ἐῤῥιζώθην. Th. ῥίζα, ης, ἡ, radix.

Ἔῤῥιμμαι, projectus ſum, perf. ind. paſſ. ἐῤῥιμμένος, perf. part. verbi ῥίπτω, projicio. f. ψω. p. ἔῤῥιφα. a. 2. ἔῤῥιφον.

Ἔῤῥιπτον, projiciebam, imperf. act. ejuſdem verbi.

Ἐῤῥίφθων, projiciantur illi duo, 2. dual. perf. imperat. paſſ. ἔῤῥιψο, φθω, verbi ῥίπτω, f. ψω, projicio.

Ἔῤῥιψε, 3. ſing. a. 1. ind. activ. verbi ῥίπτω, abjicio. fut. ψω. a. 1. ἔῤῥιψα, ας, ε. a. 1. part. ῥίψας, αντος. a. 2. paſſ. ἐῤῥίφην.

Ἐῤῥύηκα, fluxi. perf. act. quaſi a ῥυέω, pro ῥέω, fluo. a. 2. paſſ. ἐῤῥύην, unde inf. ῥυῆναι. part. ῥυείς, a themate ῥέω, fluo.

Ἐῤῥύπανα, a. 1. ind. act. verbi ῥυπαίνω, ſordidum reddo, maculo, infamem reddo. Th. ῥύπος, ου, ὁ, ſordes.

Ἐῤῥυσάμην, ου, ατο, eripuit, a. 1. med. verbi ῥύω, traho. fut. ῥύσω. p. ἔῤῥυκα. a. 1. paſs. ἐῤῥύσθην.

Ἐῤῥύσθην, vide in ἐῤῥυσάμην.

ἘΡΡΩ, f. σω, ægre eo, dolens, & afflictus eo, pereo, dicuntque Æolice dici pro εἴρω, idem quod φθείρω, pro quo & φθιέῤῥω, Æol. Vel, ut alii, ab ἔρα, & ῥέω, ut ſit, ad terram fluo. metaph. ducta a liquidis terræ affuſis, quæ ita pereunt, ut nunquam recolligi poſſint.

Ἐῤῥώγα, ας, ε, Att. pro ἔῤῥωγα, ruptus ſum. p. m. a. ῥήγνυμι, vel ῥήσσω, frango, f. ξω. a. 2. ἔῤῥαγον.

Ἔῤῥωμαι, confirmatus ſum, perf. paſs. verbi ῥώννυμι, ſeu ῥωννύω. fut. ῥώσω. p. ἔῤῥωκα.

Ἐῤῥωμενεστέρως, fortius, robuſtius, adv. ab ἐῤῥωμενέστερος, vehementior, comp. ab ἐῤῥωμένως, robuſte, adverb. formatur a præt. perf. part. paſs. ἐῤῥωμένος, qui animo eſt forti; item, validus. comp. ἐῤῥωμενέστερος, ſuperl. ἐῤῥωμενέστατος. Th. ῥωννύω, ſeu ῥώννυμι, corroboro. f. ῥώσω. p. ἔῤῥωκα.

Ἔῤῥων, præſ. part. verbi ἔῤῥω, ægre eo, quod vide.

Ἐῤῥώοντο, ruebant, 3. plur. imperf. paſs. a ῥώω, vel ῥώομαι. Th. ῥωννύω, roboro. vel eſt 3. pluſq. perfect. paſſiv. Poet. pro ἐῤῥῶντο, ejuſdem verbi ῥώννυμι. f. ῥώσω.

ἘΡΡΩΟΣ, ου, ὁ, aper, vel aries. q. ab ἔρι, valde, & ῥώω, roboro. vel παρὰ τὸ ἐρύειν, quod cum impetu ruat. apud Callimach.

Ἐῤῥώσαντο, 3. plural. a. 1. med. verbi ῥώννυμι, corroboro. f. ῥώσω. a. 1. ἔῤῥωσα, tanquam a ῥώω.

Ἐῤῥῶσθαι, perf. inf. paſs. ἐῤῥώσθην, convalui, a. 1. ind. paſs. ἔῤῥωσθε, 2. plur. perf. imperat. paſs. verbi ῥώννυμι.

Ἔῤῥωσο, ώσθω, vale, & in plur. ἔῤῥωσθε, valete, perf. imperat. paſs. ejuſdem verbi.

Ἔρσα, aor. 1. Jon. ab ἔῤῥω, f. σω, ægre dolens eo. quod vide.

ἘΡΣΗ, ſive ἔρση, ης, ἡ, ros. q. ab ἔρα, & ῥέω, fluo. Vel potius ab ἔρα, quia in terra naſcitur; vel quia terram facit vireſcere. hinc ἐρσήεις, gen. εντος, ὁ, & ἑρσαῖος, ου, ὁ, roſcidus.

Ἔρσην, Jon. pro ἄρσην, ὁ, mas.

Ἔρσω, f. 1. Æol. verbi ἔῤῥω, afflictus eo. quod vide.

Ἐρυγεῖν, a. 2. vel fut. 2. inf. act. verbi ἐρεύγω, ructo. f. ξω. a. 2. ἤρυγον.

Ἐρύγμηλος, pro ἐρυγμηλὸς, graviter boans, vel eructans cibos. ab ἐρεύγω, ructo.

Ἐρύεσθαι, liberare. præſ. inf. ab ἐρύομαι. Th. ἐρύω, cuſtodio.

Ἐρυθαίνετο, rubebat, 3. ſing. imperf. paſs. verbi ἐρυθαίνω, rubefacio. f. ανῶ. a. 1. ἠρύθηνα. Th. ἔρευθος, εος, τὸ, rubor. hinc ἐρεύθω, rubefacio.

Ἐρυθείῃ, dat. ſingul. ab ἐρυθεῖα, ας, ἡ, nomen propr. loci.

Ἐρυθήνας, a. 1. part. act. verbi ἐρυθαίνω. vide ἐρυθαίνετο.

Ἐρυθιόωσαν, rubefactam, præſ. part. f. g. Poet. pro ἐρυθιῶσαν, ab ἐρυθιάω, rubeſio. Thema ἔρευθος, εος, τὸ, rubor.

Ἐρυθραίνω, rubefacio, ab ἔρευθος, εος, τὸ, rubor.

Ἐρυθραίων, gen. plur. ab ἐρυθραῖος, incolæ urbis, cui nomen ἐρυθραὶ, ῶν, αἱ. Forte ſcribendum, Ἐρυθρέων, genit. Jon. pro Ἐρυθρῶν, ab Ἐρυθραί.

Ἐρυθρόδανος, rubia, tinctoribus in uſu. ab ἐρυθρὸς, ruber, & δανὸς, donum. ἐρυθροδανόω, eſt rubia tingo, rubrico.

Ἐρυθρὸς, οῦ, ὁ, ruber, & in f. g. ρά. ab ἔρευθος.

Ἐρυκακέειν, coercere, præſ. inf. ab ἐρυκακέω, & ἐρυκάκω, idem quod ἐρύκω, inhibeo. f. ξω.

Ἐρυκέμεν, & ἐρυκέμεναι, Dorie. pro ἐρύκειν, præſ.

κειν, præſ. inf. ab ἐρύκω, contineo, impedio.

Ἐρύκοι, 3. ſingular. præſ. opt. ejuſdem verbi.

ἘΡΥΚΩ, inhibeo, contineo, cuſtodio. f. ξω. præt. χα. q. ab ἐρύω.

Ἔρυμα, pro ἔρυμα, ατος, τὸ, tutamen. ab ἐρύω, ſervo, traho.

Ἔρυμαι, per ſyncopen pro ἐρύομαι, cuſtodio, ſervo. hinc ἔρυμα, pro ἐρύσμα. ἐρυμνός, munitus.

Ἐρύσαι, a. 1. inf. act. ab ἐρύω, cuſtodio.

Ἐρυσαίατο, eriperet. pro ἐρύσαιτο, Jon. inſerto α, 3. ſingul. aor. 1. opt. med. verbi ἐρύω, traho.

Ἐρύσαιο, 2. ſing. aor. 1. med. opt. ab eodem verbo.

Ἐρύσαις, Æol. pro ἐρύσας, a. 1. part. m. g. ab ἐρύω, traho.

Ἔρυσαν, Jonic. pro εἴρυσαν, 3. plural. aor. 1. activ. ſic & ἐρύσαντο, traxerunt, 3. plur. a. 1. med. verbi ἐρύω.

Ἐρυσάρματες, per Metaplaſmum pro ἐρυσάρματες, currum trahentes. ex ἐρύω, traho. & ἅρμα, ατος, τὸ, currus.

Ἐρύσασ', pro ἐρύσασα, a. 1. part. f. g. ab ἐρύω, traho.

Ἐρύσῃς, 2. ſing. a. 1. ſub. act. ejuſdem verbi.

Ἐρυσίβη, ης, ἡ, rubigo, morbus e cœlo ſuperveniens ſegetibus. Th. ἔρευθος, εος, τὸ, rubor.

Ἐρύσιμον, ου, τὸ, herbæ, & ſeminis genus. ab ἐρύω, traho.

Ἐρυσίπολις, ὁ, ἡ, cuſtos urbis. ab ἐρύω, cuſtodio, & πόλις, Poet. pro πόλις, urbs. poteſt etiam exponi, quæ urbes vaſtat, nam ἐρύω, tam ſignificat ἑλκύειν, quam φυλάττειν.

Ἐρυσσάμενος, extrahens, aor. 1. part. med. gem. σ. ſic ἔρυσσαν, pro εἴρυσαν, traxerunt, 3. plur. aor. 1. act. Jon. ab ἐρύω, traho.

Ἐρύσσομεν, trahemus, 1. plur. f. 1. act. vel per ſyſtolen pro ἐρύσωμεν, 1. plur. a. 1. ſub. ab eodem verbo.

Ἔρυτ', pro ἔρυτο. eripuit, quod pro εἴρυτο, vel εἴρυτο, 3. ſing. imperf. verbi ἔρυμαι, Poet. ſync. pro ἐρύομαι, cuſtodio. Th. ἐρύω, traho. Sunt qui velint eſſe aor. 1. med. per ſyncop. pro ἐρύσατο, ejuſdem verbi.

ἘΡΥΩ, traho, cuſtodio, ſervo. f. ύσω. p. εἴρυκα. q. a ῥύω, traho, tueor, libero, quaſi e manibus. Hinc fit Latin. eruo.

Ἕρφ', pro ἕρπε, veni, præſ. imperat. ab ἕρπω, ſerpo.

Ἔρφος, ου, ὁ, pellis. ab ἐρέφω, tego. Eſt etiam τέρφος.

Ἔρχαται, compreſſi ſunt, Jon. pro εἰργμένοι εἰσί, 3. plur. perf. paſſ. Sic ἔρχατο, pro εἰργμένοι ἦσαν, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. Jon. verbi εἴργω, arceo. fut. ξω. p. εἶρχα. perf. paſſ. εἶργμαι.

Ἐρχατόωντο, prohibebantur, 3. pl. imperf. paſſ. Jon. & Poet. pro ἠρχατῶντο, verbi ἐρχατάω, obſepio, concludo. quod ab ὄρχατος, ſepes, ſeptum. Th. εἴργω, includo.

Ἔρχεο, Jonic. pro ἔρχου, accede, & in plural. ἔρχεσθε, & in dual. ἔρχεσθον, præſ. imperat. verbi ἔρχομαι, venio. fut. ἐλεύσομαι. aor. 2. ἤλυθον, & per ſyncop. ἦλθον.

Ἔρχευ, Dor. pro ἔρχου, præſ. imperat. vide ἔρχεο.

Ἔρχομ', pro ἔρχομαι, quod vide.

ἘΡΧΟΜΑΙ, venio, eo. ſub. ἔρχωμαι. imperf. ἠρχόμην, ου, ετο. fut. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, & per ſyncop. ἦλθον, ες, ε. aor. 2. imperat. ἐλθὲ, έτω. aor. 2. ſub. ἔλθω, ῃς, ῃ. aor. 2. inf. ἐλθεῖν. aor. 2. part. ἐλθὼν, οῦσα, όν. præt. med. ἤλυθα, Attic. ἐλήλυθα. pluſq. perf. ἐληλύθειν, εις, ει. q. ἔραν ἔχομαι, terræ ſpatium habeo, ſcil. peragrandum, ſeu decurrendum. Ad faciendum iter terra. hinc ἐπέρχομαι, advenio. ἔπηλυς, υδος, ὁ, ἡ, advena, extraneus. προσήλυτος, ου, ὁ, idem.

Ἐρψοῦμες, Dor. pro ἑρψόμεθα, ibimus, 1. plur. f. 1. ab ἕρπω, repo.

Ἐρψῶ, Dor. pro ἕρψω, fut. 1. ejuſdem verbi.

Ἐρῶ, dicam, f. 1. vel 2. verbi εἴρω, dico. hinc & ἐρέω, contracte ἐρῶ.

ἘΡΩΓΑΣ, άδος, ἡ, & ἐρωδιός, ου, ὁ, avis ſpecies, Latin. ardea. q. ab ἔρως, amor. quia Venerea avis. Alii, q. in συνουσίᾳ ſanguinem ſudet, ἐξ ἱδίει.

Ἐρώει, quieſce, præſ. imperat. ex ἐρωέω, quod vide.

ἘΡΩΕΩ, eo, fluo, regredior. fut. ήσω. p. ηκα. hinc ἐρωή, ῆς, ἡ, impetus. q. ab ἔρα, & ῥέω, quod in terra fluat aqua, & per ejus venas percoletur, ut in fontibus videmus. vel ab ἐρωή, impetus, aqua cum impetu fluit.

Ἐρωή, ῆς, ἡ, remiſſio, ceſſatio. Th. ἐρωέω.

Ἐρωήσει, fluet, 3. ſing. f. 1. act. ab ἐρωέω.

Ἐρωμανέσι, dativ. plural. ἐρωμανέων, genit. plural. ab ἐρωμανὴς, έος, ὁ, ἡ, amatorius. ab ἔρως, ωτος, ὁ, amor. quod ab ἐράω, amo, & μανία, ας, ἡ, furor. Th. μαίνομαι, inſanio. p. m. μέμηνα.

Ἐρῶν, ῶντος, & in plur. ἐρῶντες, præſ. part. ab ἐράω, amo.

Ἔρως, ωτος, ὁ, amor. dativ. τῷ ἔρωτι. Th. ἐράω, amo. f. άσω.

ἘΡΩΤΑΩ, interrogo, oro. f. ήσω. p. ἠρώτηκα. aor. 1. ἠρώτησα, perf. paſſ. ἠρώτημαι. q. ab ἔρομαι, interrogo. hinc ἐρώτημα, ατος, τὸ, interrogatio, quæſtio. ἐρώτησις, εως, ἡ, idem.

Ἐρωτᾶν, interrogare, Jon. pro ἐρωτᾷν. ab ἐρωτάω.

Ἐρωτηθεὶς, έντος, ὁ, interrogatus, a. 1. part. paſſ. & in f. g. ἐρωτηθεῖσα. Sic ἐρωτήσας, αντος, ὁ, aor. 1. part. act. verbi ἐρωτάω, quod vide.

Ἐρωτηματικῶς, interrogative, adverb. ab eodem them.

Ἐρωτιδεῖς, Anacreon vocat parvos Amoris pullos, ab ἔρως, ωτος, ὁ, amor. Th. ἐράω, amo.

Ἐρωτὶς, ίδος, ἡ, amicula, ſcortillum, ab ἔρως, ωτος, ὁ, amor. Thema ἐράω, amo.

Ἐρωτοτόκοισι, dat. plur. Jon. ab ἐρωτοτόκος, ου, ὁ, amorem pariens. ab ἔρως, ωτος, ὁ, amor, quod ab ἐράω, amo, & τίκτω, pario. p. m. τέτοκα.

Ἐρωτύλος, ου, ὁ, amatorculus, parvus amator, amatorius. Th. ἐράω.

Ἐρωτῶν, ῶντος, & in plur. ἐρωτῶντες, ἐρωτώντων, præſ. part. act. verbi ἐρωτάω, quod vide.

Ἐρωτῷο, interrogeris, 2. ſing. præſ. opt. paſſ. ἐρωτῴμην, ῷο, ἐρωτάοιο, ῷο, verbi ἐρωτάω.

E Σ

Ἕς, mittito, a. 2. imperat. verbi ἵημι, mitto. f. ἥσω. præt. εἷκα. a. 2. ἧν.

Ἐς, Poet. & Att. pro εἰς, in. ἐς φάος, in lucem. ἐς πλόον ἄρχεσθαι, navigationem auſpicari.

Ἐσαγείρω, colligo, congrego. Th. ἀγείρω. quod vide ſuo loco.

Ἐσάγω. f. ξω. p. χα. introduco, pro εἰσάγω, quod ab ἐς, vel εἰς, & ἄγω, duco.

Ἐσαγγελεὺς, έως, ὁ, internuntius. ab ἐς, & ἀγγέλλω, nuntio.

Ἐσαειράμενος, tollens, a. 1. part. med. ab ἐσαείρω. quod ab ἐς, pro εἰς, & ἀείρω, αἴρω. a. 1. ἦρα. inde ἀειράμενος. Th. αἴρω, tollo.

Ἐσαθρήσειε, videret, 3. ſing. a. 1. opt. Æol. ab ἐσαθρέω, conſpicio. ex εἰς, & Th. ἀθρέω, f. ήσω, video.

Ἐσακοντίζω, Jacula in aliquem jaculor. quod ab ἀκοντίζω, jaculor. Th. ἄκων, οντος, ὁ, jaculum.

Ἐσακούειν, morem gerere, obtemperare. Th. ἀκούω, audio.

Ἐσάλπιζον, clangebant, 3. plur. imperf. verbi σαλπίζω, tuba cano. f. σω. Th. σάλπιγξ, ιγγος, ἡ, tuba.

Ἐσάλτο, inſilierat, Doric. pro ἐσήλατο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi ἐσάλλομαι. Th. ἅλλομαι, ſalio. f. ἁλοῦμαι. a. 1. med. ἡλάμην. Alii volunt per ſyncop. dici pro ἐσάλατο, 3. ſing. a. 1. med.

Ἔσαν, per ſyſtolen pro ἦσαν, erant, 3. pl. imperf. ἦν, verbi εἰμὶ, ſum.

Ἕσαν, miſerunt, 3. plur. a. 2. ἧν, verbi ἵημι, mitto. vide ἕς.

Ἔσασε, 3. ſing. a. 1. act. a σαίνω. f. σανῶ. idem quod σείω, moveo.

Ἕσαντο, Jon. pro εἵσαντο, 3. plur. a. 1. med. verbi ἕννυμι, ſeu ἕω, induo. a. 1. ἕσα.

Ἐσάπην, putrefactus ſum, a. 2. paſſ. a σήπω, putrefacio. f. σήψω. a. 2. ἔσαπον, & ἔσηπον. p. m. σέσηπα.

Ἐσαράσσειν, impreſſionem in aliquem facere. Th. ἀράσσω, pulſo.

Ἐσάωθεν, Bœot. ſyncop. pro ἐσαώθησαν, 3. plur. a. 1. paſſ. ἐσαώθην, verbi σαόω, idem quod σαόω, quod a σώζω, ſervo. Th. σῶος, ου, ὁ, ſalvus, incolumis.

Ἐσάωσα, ſervavi, a. 1. ind. act. verbi σαώζω. vide ἐσάωθεν.

Ἐσβάλλειν, immittere, irrumpere.

Ἐσβάντες, pro εἰσβάντες, a. 2. part. act. plur. num. ab εἰσβαίνω, ingredior. Th. βαίνω, eo. fut. βήσομαι. a. 2. ἔβην. a. 2. part. βάς.

Ἔσβεσε, extinxit, 3. ſingul. a. 1. activ. verbi σβέννυμι, extinguo. fut. σβέσω. præt. ἔσβεκα.

Ἔσβην, incendi, a. 2. act. a σβῆμι, quod ad σβέννυμι refertur. Alii dicunt a. 2. act. eſſe ἔσβον, verbi σβέω. Th. σβέννυμι, extinguo. fut. σβέσω. p. ἔσβεκα. a. 1. ἔσβεσα. a. 1. paſſiv. ἐσβέσθην. f. 1. paſſ. σβεσθήσομαι.

Ἐσβιβάζειν, imponere in, quod a βιβάζω, admitto. Th. βαίνω, eo.

Ἐσβολή, ῆς, ἡ, ingreſſus. Th. βάλλω, jacio. p. βέβολα.

Ἐσδιδοῦν, Jon. & Poet. pro ἐσδιδόναι, influere. Th. δίδωμι, do.

Ἐσδόμενοι, ſedentes, Dor. pro ἑζόμενοι, præſ. part. ab ἕζομαι.

Ἐσδώμεθα, ſedeamus, Dor. pro ἑζώμεθα, 1. plur. præſ. ſub. med. ab ἕζομαι, ſedeo, Dor. ἕσδομαι. f. 2. med. ἑδοῦμαι.

Ἔσεαι, eris, Jon. pro ἔσῃ, 2. ſing. fut. 1. verbi εἰμὶ, ſum. f. ἔσομαι, ῃ, εται.

Ἐσεβάσθησαν, 3. plur. a. 1. paſſ. ἐσεβάσθην, colui, verbi σεβάζομαι, colo. fut. άσομαι. p. σεσέβασμαι. Th. σέβω, colo.

Ἔσει, eris, Att. pro ἔσῃ, 2. ſing. fut. 1. verbi εἰμὶ, ſum.

Ἔσειμι, ingredior, præſ. ind. ab ἐς, pro εἰς, & εἶμι, eo.

Ἐσείσατο, excuſſit, 3. ſing. a. 1. med. verbi σείω, quatio. f. σείσω. p. σέσεικα. a. 1. ἔσεισα.

Ἐσείσθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. a σείω, moveo. f. σείσω. p. σέσεικα. perf. paſſ. σέσεισμαι.

Ἐσεῖται, Dor. pro ἔσεται, 3. ſing. fut. 1. verbi εἰμὶ, ſum. Dores enim circumflectunt fut. act. & med. ut ἐσοῦμαι, vel ἐσεῦμαι, ἐσῇ, ἐσεῖται.

Ἐσελθεῖν, ſubire, in mentem venire, a. 2. inf. Th. ἔρχομαι, venio.

Ἐσενεχθεὶς, εῖσα, έν, illatus, a, um, a. 1. part. paſſ. ἐσενηνέχθαι, perf. inf. paſſ. vide ἠνέχθην, a. 1. paſſ. a φέρω, f. οἴσω, fero.

Ἐσέπτατο, advolavit, 3. ſing. a. 2. med. vide ἐπτάμην, ω, ατο.

Ἐσεργνύναι, includere. ab ἐς, & ἔργνυμι, idem quod ἔργω, ſeu εἴργω, arceo.

Ἐσεσάχατο, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. verbi σάττω, onero. f. ξω. p. χα. fit enim Jon. ex 3. ſingul. ἐσέσακτο, inſerto α ante τ, & tenui, quæ præcedit, converſa in aſpiratam.

E'σ[illegible]

Ἐσεσήρει, 3. ſing. pluſq. perf. med. à σέσηρα, præt. med. ſum apertus, hio, rideo. Thema σαίρω, ſcopis purgo. f. σαρῶ.

Ἔσεσθαι, fut. 1. inf. ἔσεσθε, 2. plur. f. 1. verbi εἰμί, ſum.

Ἐσέτεος φανέντος ἄλλου, redeunte donec anno. Forte legend. ἐς ὅτε ἕως, q. ἕως ἄλλου ἔτους, donec alio anno. Vel leg. εἰς ἔτος, q. d. εἰς νέωτα, ἀντὶ τοῦ, εἰς νέον ἔτος, in ſequentem, ac novum annum.

Ἔσσεισα, concitavi, a. 1. ind. pro ἔσεισα, verbi σείω, moveo, agito. Th. σείω, quatio. f. σείσω.

Ἐσσεῦμαι, ero, Dor. pro ἔσομαι, fut. 1. verbi εἰμί, ſum.

Ἐσέφθην, a. 1. ind. paſſ. à σέβομαι, ſeu σέβω, colo.

Ἐσέχεω, effluere, exire, ingredi.

Ἐσέχυντο, Ion. pro ἐσεκέχυντο, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. ex εἰς, vel ἐς, & χέω, f. χεύσω, fundo, tanquam à χεύω.

Ἔσῃ, eris, 2. ſing. fut. 1. ἔσομαι, verbi εἰμί, ſum.

Ἐσήκασθεν, Bœot. ſyncop. pro ἐσηκάσθησαν, 3. plural. a. 1. paſſ. verbi σηκάζω, ſtabulo includo. Th. σηκός, οῦ, ὁ, ſtabulum.

Ἐσήλατο, 3. ſing. a. 1. med. verbi εἰσάλλομαι, inſilio. ab εἰς, & ἅλλομαι, ſalio. f. ἁλοῦμαι. a. 1. med. ἡλάμην.

Ἐσήμηνα, ας, ε, indicavi, a. 1. ind. act. à σημαίνω, ſignifico. fut. ανῶ. p. γκα. a. 1. ἐσήμηνα, & ἐσήμανα. Th. σῆμα, ατος, τό, ſignum.

Ἔσθ', pro ἐστί, ob ſequent. aſpirat. ab εἰμί, ſum.

Ἔσθαι, miſiſſe, a. 2. inf. med. ab ἵημι, mitto. aor. 2. ἧν. aor. 2. med. ἕμην, ἕσο.

Ἐσθάς, ᾶτος, ἁ, Dor. pro ἐσθής, ῆτος, ἡ, veſtis. Th. ἕω, induo.

Ἔσθειν, præſ. inf. ab ἔσθω, comedo. hinc ἐσθίω, idem.

Ἐσθημένος, indutus, perf. part. tanquam ab ἐσθέομαι. hoc ab ἐσθής, ῆτος, ἡ, veſtis. Th. ἕω, induo.

Ἐσθής, ῆτος, ἡ, veſtis. in acc. ἐσθῆτα. Th. ἕω, induo.

Ἔσθησις, εως, ἡ, veſtitus. ab eodem them.

Ἔσθιε, ede, præſ. imperat. act. ἐσθίειν, præſ. inf. ab ἐσθίω, edo. Them. ἔσθω, idem.

Ἐσθίω, edo, præſ. ſub. ἐσθίω, ῃς, ῃ. 3. plur. ἐσθίωσι. imperf. ἤσθιον, ες, ε. f. ἐσθίσω. præt. ἤσθικα. Them. ἔσθω, idem.

ἘΣΘΛΟ'Σ, ή, όν, bonus, a, um, probus, fortis. dat. plur. Ion. ἐσθλοῖσι. hinc ἐσθλότης, bonitas. q. ab εὖ, & θέλω, vel θέλω. vel ſimpliciter ab ἐθέλω, volo. Bonus non vult, niſi quod bonum eſt. Bonum θελητὸν, id eſt ἐφετὸν, appetibile.

Ἔσθορε, Poet. & Ionic. pro εἰσέθορε, inſiluit. 3. ſing. a. 2. act. verbi ἐσθορέω, inſilio. Th. θόρω, ſeu θορέω, ſalio.

Ἔσθ' ὅτε, pro ἐστὶν ὅτε.

ἘΣΘΩ, vel ἐσθίω, comedo. f. ίσω. p. ικα. q. ab ἔδω.

Ἕσθε, a. 2. imperat. med. ἕσο, οὗ, καὶ οὗ, verbi ἵημι, mitto. a. 2. ἧν.

Ἐσιγάθη, Doric. pro ἐσιγήθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. à σιγάω, ſileo, taceo. f. ήσω.

Ἐσίδῃ, inſpexerit, Poet. pro εἰσίδῃ, 3. ſing. a. 2. ſub. act. ἐσιδεῖν, pro εἰσιδεῖν, a. 2. inf. ſic ἐσιδών, a. 2. part. verbi ἐσείδω, quod ab εἰς, & εἴδω, video. f. εἴσομαι. a. 2. εἶδον, & ἴδον.

Ἐσιέναι, immittere, intrare, præſ. inf. ab ἐσίημι. hoc ab ἵημι, mitto. vel ἴημι, pro εἶμι, eo.

Ἐσίνατο, 3. ſing. aor. 1. med. verbi σίνομαι, ſeu σίνω, noceo, lædo.

Ἔσιον, ingreſſus ſum, a. 2. ind. act. verbi ἔσειμι, quod ab εἶμι, eo.

Ἔσις, εως, ἡ, deſiderium, cupiditas. ab ἵεμαι, cupio.

Ἐσιώπα, 3. ſing. imperf. act. à σιωπάω, ſileo. f. ήσω. p. σεσιώπηκα.

Ἔσκαμμαι, foſſus ſum, perf. paſſ. verbi σκάπτω, fodio. f. ψω. p. ἔσκαφα. a. 2. ἔσκαφον. a. 1. paſſ. ἐσκάφθην.

Ἐσκάτθετο, concidit, pro εἰσκατέθετο, 3. ſing. a. 2. med. verbi εἰσκατατίθημι, ex εἰς, κατά, & τίθημι, pono. f. θήσω. a. 2. med. ἐθέμην, σο, το.

Ἔσκαφα, perf. act. ἐσκάφην, a. 2. paſſ. verbi σκάπτω, fodio. vide ἔσκαμμαι.

Ἔσκε, erat, 3. ſing. imperf. Ion. pro ἦν. ab εἰμί, ſum.

Ἐσκέδασ', pro ἐσκέδασε, diſperſit, 3. ſing. a. 1. ind. activ. verbi σκεδάω, diſſipo. fut. άσω.

Ἔσκεμμαι, conſideratus ſum, perf. paſſ. verbi σκέπτομαι, conſidero, f. ψομαι.

Ἐσκευάδαται, inſtructi ſunt, Ionic. pro ἐσκευασμένοι εἰσί. ſic ἐσκευάδατο, Ion. pro ἐσκευασμένοι ἦσαν, 3. plur. perf. & pluſq. perf. paſſ. verbi σκευάζω, paro, inſtruo. Them. σκεῦος, εος, τό, vas.

Ἐσκευασμένος, paratus, perf. part. paſſ. ab eodem verbo, & them.

Ἐσκευώρημαι, perf. paſſ. à σκευωρέομαι, vaſa cuſtodio; item ſtruo, molior. quod à σκεῦος, εος, τό, vas, & οὖρος, ου, ὁ, cuſtos, inſpector.

Ἐσκήνωσεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi σκηνόω, commoror, habito. Th. σκηνή, ῆς, tabernaculum.

Ἐσκίδναντο, diſpergebantur, 3. plur. imperf. paſſ. verbi σκίδνημι, in paſſ. σκίδναμαι. imperf. ἐσκιδνάμην. Th. σκεδάω, diſſipo.

Ἐσκίρτα, 3. ſing. imperf. act. verbi σκιρτάω, exulto. Them. σκαίρω, ſalio, f. αρῶ.

Ἐσκίρων, 3. plur. imperf. activ. verbi σκιράω, ſalio. Th. σκαίρω, idem.

Ἔσκλην, ης, η, exarui, mortuus ſum, a. 2. ind. verbi σκλῆμι, quod à σκλέω, per ſyncop. pro σκελέω. p. ἔσκληκα. part. ἐσκληκώς. Th. σκέλλω, exſicco, exarefacio.

Ἐσκομίσαι, importare, aor. 1. inf. act. à κομίζω, porto. f. ίσω. Them. κομέω, curo.

Ἔσκον, ες, imperf. Ion. pro ἦν, eram. verbi εἰμί, ſum.

Ἐσκοτίσθην, ης, η, aor. 1. ind. paſſ. à σκοτίζω. f. ίσω. p. ἐσκότικα. perf. paſſ. ἐσκότισμαι. Them. σκότος, εος, τό, tenebræ.

Ἐσκύπτω, intueor, in rem aliquam propendeo.

Ἔσκωπτε, 3. ſing. imperf. verbi σκώπτω, cavillor. f. ψω. p. ἔσκωφα. aor. 1. ἔσκωψα.

Ἐσλί, ὁ, nomen viri ἀλλιτον. Hebr. princeps.

Ἐσλόν, Dor. pro ἐσθλόν, bonum. vide ἐσθλός. ſic ἐσλούς, pro ἐσθλούς, bonos.

Ἐσμαράγησε, ſtriduit, 3. ſing. a. 1. activ. verbi σμαραγέω, fragorem edo. hinc σμαραγίζω, idem.

Ἐσμάσσω, intus tango, offendo. Thema μάσσω, abſtergo, tango.

Ἐσμέν, ſumus, 1. plur. præſ. ind. εἰμί, ſum.

Ἔσμηγμαι, extenſus ſum, perf. paſſiv. verbi σμήχω. f. ξω. idem quod σμάω, abſtergo.

Ἑσμός, οῦ, ὁ, examen apum. ab ἕω, mitto. Eſt enim agmen, quod emittitur natali ſede. ἀφεσμός, examen.

Ἔσο, vel ἴσθι, ἔστω, eſto, præſ. imperat. ab εἰμί, ſum.

Ἔσοδος, ſeu εἴσοδος, ἡ, ingreſſus. Metaph. mores, inſtituta.

Ἐσοικίζειν, coloniam in aliquem locum deducere. Thema οἶκος, ου, ὁ, domus.

Ἔσοιντο, 3. plur. f. 1. opt. verbi εἰμί, ſu[m].

Ἔσοιτε, 2. plural. fut. opt. ἐσοίμην, eiuſdem verbi.

Ἔσομαι, ero. ἔσῃ, eris. & in plur. ἐσόμεθα, ἔσονται, fut. eiuſdem verbi.

Ἔσοντ', pro ἔσονται, 3. plur. fut. 1. verbi εἰμί, ſum.

Ἔσοπτρον, ου, ὁ, ſpeculum. ab ἐσόπτομαι, inſpicio. Th. ὄπτομαι, video. f. ὄψομαι. p. ὦμμαι.

Ἐσορῷ, præſ. inf. ab ἐσοράω, aſpicio. Th. ὁράω, video.

Ἐσορῇς, & ἐσορῇ, Doric. pro ἐσορᾷς, & ἐσορᾷ, 2. & 3. ſingul. ſic ἐσορῆτε, pro ἐσορᾶτε, 2. plur. verbi ἐσοράω, intueor. Th. ὁράω, video.

Ἐσορῶμες, Doric. pro ἐσορῶμεν, aſpicimus, 1. plur. verbi ὁράω, video.

Ἐσορῶν, præſ. part. act. in plural. ἐσορῶντες, ſed ἐσορῶσιν, 3. plur. ind. act. ab eodem verbo.

Ἐσσοῦμαι, ῇ, εῖται, Dor. pro ἔσομαι, ῃ, εται, fut. 1. verbi εἰμί, ſum.

Ἐσοφίσατο, 3. ſingul. aor. 1. med. verbi σοφίζομαι, doceor, cognoſco. f. ίσομαι. p. σεσόφισμαι. Th. σοφός, οῦ, ὁ, ſapiens.

Ἐσόψομαι, videbo, fut. 1. med. ex εἰς, & ὄπτομαι.

Ἐσπαθημένος, cumulatus, perf. part. ab ἐσπάθημαι, perf. paſſ. verbi σπαθάω, texo, dilapido, &c. Th. σπάθη, ης, ἡ, textorium inſtrumentum: item ſpathula, &c.

Ἐσπάθων, accumulabam, 1. ſing. imperf. act. ab eodem them.

Ἔσπακα, attraxi, perf. act. verbi σπάω, traho. f. άσω.

Ἐσπάραξε, 3. ſingul. aor. 1. act. verbi σπαράσσω, lacero. f. ξω. p. ἐσπάραχα.

Ἐσπάρθαι, ſatum eſſe, perf. inf. paſſ. verbi σπείρω, ſero. f. ερῶ. p. ἔσπαρκα. a. 1. ἔσπειρα. perf. paſſ. ἔσπαρμαι.

Ἐσπαρμένος, η, ον, perf. part. paſſ. verbi σπείρω.

Ἐσπάσατ', pro ἐσπάσατο, evulſit, 3. ſing. a. 1. med. verbi σπάω, traho.

Ἔσπε, evulſit, 3. ſing. a. 2. ἔσπον, ες, ε, verbi σπάω, traho.

Ἔσπειρα, a. 1. act. verbi σπείρω. vide ἐσπάρθαι.

Ἔσπεισα, libavi. a. 1. act. verbi σπένδω, libo. f. σπείσω.

Ἐσπείσθην, ης, η, ſacrificio placatus ſum, a. 1. paſſ. à 3. ſing. ἔσπεισται. perf. paſſ. ἔσπεισμαι, verbi σπένδω, libo.

Ἑσπέρα, ας, ἡ, veſpera. Th. ἕσπερος, ου, ὁ, veſper.

Ἑσπερίδες, Heſperides, ab eodem them.

Ἑσπέριος, α, ον, veſpertinus, a, um. ab ἕσπερος.

ἝΣΠΕΡΟΣ, ου, ὁ, veſper. quaſi ἕω πέρας, diei finis. hinc ἑσπέριος, veſpertinus. ἑσπέρα, veſpera. Vel ab ἕσπομαι, Poet. ſequor, mane enim apparet, aliaſque ſtellas à tergo ſequitur occidentes: ideo dicitur ἀστὴρ ὄρθριος.

Ἑσπέσθαι, ſequi, Poetic. pro ἕπεσθαι, præſ. inf. verbi ἕπω, ſequor.

Ἔσπετε, dicite, 2. plur. imperat. præſ. ab ἔσπω, dico, Poet. pro ἔπω. aor. 1. εἶπα.

Ἕσπετο, ſequebatur, Poet. pro εἵπετο, 3. ſingul. imperf. verbi ἕσπομαι, pro ἕπομαι, ſequor. inde ἑσπόμενος, præſ. part.

Ἔσπευδον, feſtinabant, 3. plur. imperf. act. à σπεύδω, feſtino. f. σω. præt. med. ἔσπουδα. a. 1. ind. act. ἔσπευσα, ας, ε.

Ἐσπιλωμένος, η, ον, perf. part. paſſ. verbi σπιλόω, maculo. f. ώσω. p. ἐσπίλωκα. Th. σπίλος, ου, ὁ, macula.

Ἐσπλαγχνίσθην, ης, η, miſericordia tactus fui, aor. 1. ind. paſſ. verbi σπλαγχνίζομαι, miſericordia moveor. f. ίσομαι. perf. ἐσπλάγχνισμαι. Th. σπλάγχνον, ου, τό, viſcus, commiſeratio.

Ἑσπόμεθ', pro ἑσπόμεθα, conſequimur, 1. plural. præſ. ind. Poet. verbi ἕσπομαι, pro ἕπομαι. hinc in opt. ἑσποίμην. part. ἑσπόμενος. Thema ἕπω, ſequor.

Ἔσπον, ες, ε, evulſi, aor. 2. verbi σπάω, traho. hinc a. 2. inf. σπεῖν. part. σπών, & in

& in aor. 2. med. ἐσπόμην. aor. 2. inf. σπέσθαι. part. σπόμενος.

Ἔσπευδα, præt. med. verbi σπεύδω, feſtino. quod vide.

Ἐσπούδασα, aor. 1. act. verbi σπουδάζω, ſtudeo. f. άσω. Th. σπεύδω, feſtino.

Ἔσπω, loquor, Poet. pro ἔπω.

Ἐσρώμ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. ſagitta exultationis.

Ἕσσα, ας, ε, indui, ſedere feci, a. 1. Poet. pro εἷσα. ab ἕω, vel ἕννυμι, induo. Vel ab ἕω, ſeu ἕζω, ſedere facio.

Ἕσσαι, pro ἕσαι, a. 1. inf. act. Poet. ab ἕω, vel ἕζω, ſedere facio. vel 2. ſing. perf. pro εἷσαι, ab εἷμαι, perf. paſſ. verbi ἕω, induo, vel ſedeo. Sunt qui velint ἕσσαι, pro ἧσαι, indutus eſt, poni, q. ab ἧσμαι, perf. paſſ. ejuſd. verbi.

Ἑσσαμένη, involuta, a. 1. part. f. g. pro ἑσαμένη, Poet. ab ἕω, ſeu ἕννυμι, induo.

Ἔσσαν, Poet. ſyſtole, pro ἦσαν, erant, 3. plur. imperf. verbi εἰμί, ſum.

Ἑσσᾶν, Jon. pro ἡσσᾶν, vincere, præſ. inf. ἑσσῶντο, vincebantur bello, 3. plur. imperf. paſſiv. Jon. ab ἡσσάομαι. Th. ἥσσων, minor.

Ἕσσας, aor. 1. part. activ. Poet. pro ἕσας. ſic ἕσσασθαι, a. 1. inf. med. ab ἕω, induo, vel ſedeo.

Ἕσσε, a. 1. ind. vide ἕσσα.

Ἔσσεαι, eris, Jonic. & Poet. pro ἔσῃ, 2. ſing. fut. verbi εἰμί, ſum. Sed ἕσσεαι, ſediſti, ſeu indutus es, Poet. pro εἷσαι, 2. ſingul. perf. paſſ. εἷμαι. ſic ἕσσο, Poet. pro ἧσο, ſederas, pluſq. perf. paſſ. verbi ἕω, ſedeo, induo.

Ἐσσεῖται, Poetic. & Dor. pro ἔσεται, 3. ſing. fut. ἔσομαι, verbi εἰμί, ſum.

Ἔσσεται, erit, 3. ſing. fut. gem. σ, pro ἔσεται, ejuſdem verbi.

Ἔσσευα, elicui, Poet. pro ἔσευα, a. 1. ind. act. & in 3. plural. ἔσσευαν. Sic ἐσσεύαντο, pro ἐσεύαντο, 3. pl. aor. 1. m. verbi σεύω, pro σείω, agito, cieo.

Ἔσσευμαι, perf. paſs. pro ἔσευμαι, Jon. pro σέσευμαι, ab eodem verbo.

Ἔσσευον, exciverunt, 3. plur. imperf. ejuſdem verbi.

Ἐσσήν, ῆνος, ὁ, rex, præcipue apum. παρὰ τὸ ἕσαι, id eſt, ſtabilire, ſcil. ſubditos.

Ἐσσί, es, Poet. pro εἶ, ſeu εἶς, 2. ſing. ab εἰμί, ſum.

Ἔσσο, eſto tu, Poet. pro ἔσο, præſ. imperat. ab εἰμί.

Ἕσσο, gem. σ, pro ἕσο, & Jon. pro εἷσο, 2. ſing. pluſq. perf. paſs. verbi ἕω, ſeu ἕννυμι, induo. f. ἕσω. p. εἶκα. perf. paſs. εἷμαι. pluſq. perf. εἵμην.

Ἐσσόμενα, futura. a fut. 1. med. part. ἐσσόμενος, η, ον, pro ἐσόμενος, & in dat. pl. Jon. ἐσσομένοισι, verbi εἰμί, ſum.

Ἕσσον, pro ἕσον, indue, a. 1. imperat. act. verbi ἕω, induo.

Ἑσσοῦμαι, vincor, Jonic. pro ἡσσῶμαι, ab ἡσσάομαι, ῶμαι, ſuperor. Thema ἥσσων, ονος, ὁ, ἡ, minor, inferior.

Ἑσσοῦν, Jon. pro ἡσσοῦν, ſed uſitatius ἡσσᾶν, præſ. inf. Th. ἥσσων, minor.

Ἔσσυε, Poet. pro ἔσυε, 3. ſing. imperf. a σύω, pello, concito. Th. σύω, agito.

Ἔσσυθεν, eruperunt, Bœot. & gem. σσ, pro ἐσύθησαν, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. ab ἐσύθην, verbi σύω, vel σεύω, agito. Th. σεύω, idem.

Ἔσσυμαι, σαι, ται, Poet. & per Metatheſ. pro σέσυμαι, perf. paſſ. Sic ἐσσύμην, pro ἐσεσύμην, pluſq. perf. ἐσσυμένος, pro σεσυμένος, perf. part. paſſ. hinc ἐσσυμένως, adv. incitate. a σύω, vel σεύω. Th. σείω, agito.

Ἐσσυμένως, adv. incitate. ab ἔσσυμαι, quod vide.

Ἔσσυτ', pro ἔσσυται, irruit, 3. ſing. perf. ἔσσυμαι. quod vide.

Ἕσσω, Poet. pro ἕσω, fut. 1. act. verbi ἕω, ſedere facio. a. 1. εἷσα.

Ἕσσωμαι, Jon. pro ἥσσωμαι, victus ſum, perf. verbi ἑσσόομαι, Jon. pro ἡσσάομαι, vincor. Th. ἥσσων, minor.

Ἕσσων, ονος, ὁ, ἡ, Jon. pro ἥσσων, inferior.

Ἔστ', pro ἐστί, eſt, 3. ſing. ab εἰμί, ſum.

Ἔσταα, ſteti, Jonic. ſyncop. pro ἕστηκα, perf. verbi ἵστημι, ſto.

Ἔσταθεν, ſteterunt, Bœot. ſyncop. pro ἐστάθησαν, 3. plural. a. 1. paſſ. ἐστάθην, verbi ἵστημι.

Ἐστάθην, ſtatutus ſum, a. 1. ind. paſſiv. ejuſdem verbi ἵστημι.

Ἔσταζε, ſtillabat, 3. ſing. imperf. verbi στάζω, f. ξω, ſtillo.

Ἔσται, erit, per ſyncop. pro ἔσεται, 3. ſing. fut. 1. verbi εἰμί, ſum.

Ἑσταίην, præſ. opt. act. verbi ἕστημι, pro ἵστημι, ſto. unde imperat. ἕσταθι. inf ἑστάναι. part. ἑστώς.

Ἕστακα, ſteti, pro ἕστηκα, perf. act. verbi ἵστημι, ſto. a. 2. ἔστην.

Ἐστάκτο, ſtillabatur, Jon. pro ἔστακτο, 3. ſingul. pluſq. perf. paſſ. ἐστάγμην, verbi στάζω, ſtillo. f. ξω. p. ἔσταχα.

Ἐσταλάδατο, Jon. pleonaſmo ſyllabæ δα, pro ἐστάλατο, quod pro ἐσταλμένοι ἦσαν, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. verbi στέλλω, orno, inſtruo. f. λῶ. a. 1. ἔστειλα. p. m. ἔστολα.

Ἐστάλατ', ſuccinctas habebant, pro ἐστάλαται, & ἐστάλατο, Jon. pro ἐσταλμένοι εἰσί, & ἦσαν, 3. plur. perf. & pluſq. perf. paſſ. ejuſdem verbi.

Ἐστάλην, miſſus ſum, a. 2. paſſ. ab ἔσταλον, a. 2. act. verbi στέλλω, mitto.

Ἔσταλκα, perf. act. verbi στέλλω, mitto, orno. fut. 1. στελῶ. perf. paſs. ἔσταλμαι. a. 1. paſs. ἐστάλθην.

Ἕσταμεν, ſtamus, pro ἕσταμεν, 1. plur. præſ. verbi ἕστημι, Poet. pro ἵστημι, ſto. unde & ἕστατε, ἑστᾶσι, ἑστάναι, inf. ἑσταίην, opt. Sunt qui velint ἕσταμεν, per ſync. dici pro ἑστήκαμεν, perf. act. ejuſdem verbi.

Ἑστάμεν, Jon. pro ἑστάναι, vel ἱστάναι, præſ. inf. act. verbi ἵστημι, ſto.

Ἕσταν, ſteterunt, Bœot. ſyncop. pro ἔστησαν, 3. plur. a. 2. act. ἔστην, verbi ἵστημι, ſto.

Ἑστάναι, ſtetiſſe, per ſync. pro ἑστηκέναι, perf. inf. ut ἑστώς, pro ἑστηκώς, ab ἵστημι. Alii volunt eſſe præſ. inf. ab ἕστημι. ut ἱστάναι, ex ἵστημι.

Ἑσταότ', pro ἑσταότα, acc. ſing. vel ἑσταότε, ſtantes, nom. dual. a nom. ἑσταώς, per ſync. pro ἑστηκώς, ότος, perf. part. act. ut & ἑστώς, ῶτος, verbi ἵστημι, ſto. quod vide.

Ἔστασαν, ſteterunt, & Doric. ἑστάκαν, 3. plur. Poet. a. 2. pro ἔστησαν, ab ἔστην, a. 2. ejuſdem verbi. ἐστάσαντο, Doric. pro ἐστήσαντο, 3. plural. a. 1. med. Vel ſi aſpiretur ἕστασαν, per ſyncop. ponitur pro ἑστήκεσαν, vel ἑστήκεισαν, 3. plur. pluſq. perf. Vel eſt 3. plur. imperf. activ. pro ἵστασαν, ab ἕστημι, pro ἵστημι, ſto.

Ἐστάσατο, Dor. pro ἐστήσατο, 3. ſing. a. 1. med. verbi ἵστημι, ſto.

Ἑστᾶσι, ſtant, 3. plur. præſ. ind. ab ἕστημι, Poet. pro ἵστημι, ſto. Vel ἑστᾶσι, per ſync. dicitur pro ἑστήκασι, 3. plur. perf. act. ejuſdem verbi.

Ἑστάτω, 1. ſing. imperat. act. ἕσταθι, ἑστάτω, verbi ἕστημι, Poet. pro ἵστημι.

Ἑσταώς, pro ἑστώς, contracte pro ἑστηκώς, perf. part. act. verbi ἵστημι, ſto.

Ἐστέ, eſtis, 2. plur. ind. præſ. εἰμί, ſum. Sed ἔστε, eſtote, 2. plur. imperat. præſ. ἔσο, ἔστω, ejuſdem verbi. Eſt & ἔστε, donec. ab εἰς, & τέ. vel potius ex ἕως, & τε, vel ἕως τε.

Ἔστειλα, miſi, a. 1. ind. act. verbi στέλλω, mitto, orno. f. λῶ. p. ἔσταλκα. a. 1. med. ἐστειλάμην, ω, ατο.

Ἔστειχον, ibant, 3. pl. imperf. act. verbi στείχω, ordine eo. f. ξω. a. 2. ἔστιχον.

Ἐστάλατο, inſtructi, vel armati erant, Jonic. pro ἐσταλμένοι ἦσαν, 3. pl. pluſq. perf. paſs. verbi στέλλω, inſtruo, armo.

Ἔστενε, 3. ſing. imperf. verbi στένω, gemo. f. νῶ. Th. στενός, ή, όν, anguſtus.

Ἐστερεώθησαν, confirmati ſunt, 3. plur. a. 1. ind. paſſiv. verbi στερεόω, firmo. f. ώσω. a. 1. ἐστερέωσα, ας, ε. Th. στερεός, ά, όν, ſolidus.

Ἐστέρημαι, σαι, ται, perf. ind. paſs. verbi στερέω, privo. f. ήσω. a. 1. paſs. ἐστερήθην. a. 1. inf. στερηθῆναι.

Ἐστεφάνιξα, Doric. pro ἐστεφάνισα, a. 1. ind. act. verbi στεφανίζω. f. ίσω, vel ίξω. Th. στέφω, corono.

Ἐστεφανοῦτο, 3. ſing. imperf. paſs. ἐστεφανώσατο, 3. ſing. a. 1. med. a στεφανόω. Th. στέφω, corono.

Ἐστεφάνωται, cinctus eſt, 3. ſing. perf. paſs. ἐστεφάνωμαι, σαι, ται. hinc in pluſq. perf. ἐστεφανώμην, σο, το, verbi στεφανόω, corono. Th. στέφω, idem.

Ἔστεφε, 3. ſing. imperf. act. verbi στέφω, corono. f. ψω.

Ἑστεώς, ῶτος, ὁ, per epentheſin Poet. τοῦ ε, pro ἑστώς, ſtans, per craſin pro ἑστηκώς, perf. part. act. verbi ἵστημι, ſto. f. στήσω. p. ἕστηκα. a. 2. ἔστην.

Ἔστη, ſtetit, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἵστημι, ſto. f. στήσω. p. ἕστηκα. a. 2. ἔστην, ης, η. a. 2. opt. σταίην.

Ἕστηκ', pro ἕστηκα, ας, ε, perf. act. ἑστήκειν, pluſq. perf. unde perf. part. ἑστηκώς, ότος, ab eodem them.

Ἑστήκαντι, Dorice pro ἑστήκασι, 3. plur. perf. act. ejuſdem verbi.

Ἑστήκω, ſto, præſens ortum a perf. ἕστηκα, verbi ἵστημι. præt. med. ἕστηκα. pluſq. perf. εἱστήκειν, & in 3. plur. ἑστήκεσαν, Attice.

Ἔστην, a. 2. ind. act. vide ἔστη.

Ἑστήξω, & ἑστήξεται, 3. ſing. fut. 1. act. & med. verbi ἑστήκω, ſto, facti more Syracuſino ex perf. ἕστηκα, verbi ἵστημι.

Ἐστηριγμένος, perf. part. vid. in ἐστήρικται.

Ἐστήρικται, firmatæ ſunt, 3. ſing. perf. paſs. verbi στηρίζω, ſtatuo. f. ξω. p. χα. perf. paſs. ἐστήριγμαι, ξαι. pluſq. perf. ἐστηρίγμην, ξο, κτο.

Ἔστησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἐστησάμην, ω, ατο, a. 1. med. verbi ἵστημι, ſto.

Ἔστησαν, 3. plur. a. 2. ἔστην, ejuſd. verbi.

Ἑστώς, qui ſtetit, per ſync. pro ἑστηκώς, ότος, perf. part. verbi ἵστημι, ſto.

Ἐστί, eſt, 3. ſing. præſ. εἰμί, ſum.

ἙΣΤΙ'Α, ας, ἡ, focus, lar, domus. q. ab ἕω, colloco, quod ad ἑστίαν ſedeamus, puta in hemicyclo. inde ἑστιάω, lare, ſeu domo excipio. ἀνέστιος, ου, ὁ, ἡ, lare, ſeu domo carens. ἐφέστιος, ου, ὁ, ἡ, qui eſt apud focum, ſeu qui larem habet; item civis.

Ἑστιάθην, Jonic. pro εἱστιάθην, ης, η, a. 1. ind. paſs. ab ἑστιάω, domo excipio. Th. ἑστία, ας, ἡ, lar.

Ἑστιάσων, fut. 1. part. act. verbi ἑστιάω, convivio excipio. Th. ἑστία, ας, ἡ, domus, lar.

Ἔστιβε, 3. ſing. a. 2. verbi στείβω, calco. fut. ψω.

Ἐστιχέτην, 3. dual. a. 2. act. a στείχω, ordine eo. f. ξω. a. 2. ἔστιχον.

Ἐστιχόωντο, ordine ibant, 3. plur. imperf. paſs. Poet. pro ἐστιχῶντο, verbi στιχάω, idem quod στείχω, eo, vado. f. ξω. a. 2. ἔστιχον.

Ἕστο, ſederat, ſeu induerat. Poet. ſeu Jon. pro εἷστο, vel εἷτο, 3. ſing. pluſq. perf. εἵμην, verbi ἕω, ſeu ἕννυμι, ſedeo, induo. f. ἕσω. perf. paſs. εἷμαι.

Ἐστόβεον, imperf. act. verbi στοβέω, maledico, pro στομέω. Th. στόμα, ατος, τό, os.

Ἐστομώθην, apertus ſum, a. 1. paſs. verbi στομόω, f. ώσω, adaperio. Th. στόμα, os.

Ε'στὸν, ſunt illi duo, dual. num. præſ εἰμί. Sed ἔστον, eſt 2. dual. imper. ἴσθι, ἔστω. Ponitur & pro ἦτον, dual. imperf. εἰμί.

Ε'στονάχιζον, ſuſpirabat, 3. ſing. imperf. verbi στοναχίζω. fut. ίσω. p. [illegible]χικα. Th. στενὸς, ῆ, ὁ, anguſt[illegible].

Ε'στοργα, amavi, perf. med. verbi στέργω, f. ξω, amo, acquieſco. præt. med. part. ἐστοργώς.

Ε'στόρεσα, ſtravi, aor. 1. ind. activ. verbi στορέω, ſterno, fut. έσω, a. 1. paſſ. ἐστορέσθην.

Ε'στόρεται, an ἐστόρεται, ſtratus eſt, Dor. pro ἐστόρεσται, 3. ſing. perf. paſſ. a στορέω, ſterno. Alii volunt Dorice dici pro ἔστρωται, 3. perf. a στρωννύω. fut. στρώσω. idem quod στορέω.

Ε'στραμμαι, ψαι, πται, verſus ſum, perf. paſſ. verbi στρέφω, verto. f. ψω.

Ε'στρατοπέδευσα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi στρατοπεδεύω, caſtra metor, quod a στρατὸς, ῦ, ὁ, exercitus, & πέδον, ου, τὸ, ſolum.

Ε'στρατόωντο, Poet. pro ἐστρατῶντο, 3. plur. imperf. verbi στρατάομαι, caſtra pono, Th. στρατὸς, ῦ, ὁ, exercitus.

Ε'στράφατο, averſi erant, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. Jonic. pro ἐστραμμένοι ἦσαν, verbi στρέφω, verto. fut. ψω, præt. pa. perf. paſſ. ἔστραμμαι.

Ε'στράφην, a. 2. ind. paſſ. a στρέφω, verto, f. ψω. a. 2. ἔστραφον,

Ε'στρέφθην, verſus ſum, aor. 1. paſſ. ejuſdem verbi.

Ε'στρεφον, ες, ε, imperf. act. ejuſdem verbi.

Ε'στρηνίασα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi στρηνιάζω, diſſolute vivo, f. άσω. p. ἐστρηνίακα. Them. στρῆνος, εος, τὸ, luxus.

Ε'στροφα, verti, præt. med. verbi στρέφω.

Ε'στρωμαι, conſtratus ſum, perf. paſſ. ſic ἐστρωμένος, perf. part. paſſ. verbi στρώννυμι. f. στρώσω, idem quod στορέω, ſterno.

Ε'στρωσα, a. 1. act. a στρώννυμι. Th. στορέω, ſterno.

Ε'στρωτο, 3. pluſq. perf. paſſ. verbi στρώννυμι, ſterno. f. σω. quod vide.

Ε'στυγον, aor. 2. ind. act. verbi στυγέω, vel στύγω, odio proſequor. f. στύξω.

Ε'στυφέλιξεν, diſpulit, 3. ſing. aor. 1. ind. act. a στυφελίζω, f. ξω. Th. στύφω, adſtringo. f. ψω.

Ε'στω, eſto, 3. ſing. imperat. ἔστων, eſtote, dual. verbi εἰμί, ſum.

Ε'στωμυλάμην, ω, ατο, aor. 1. med. verbi στωμύλω, idem quod στωμυλέω, loquax ſum. Them. στόμα, ατος, τὸ, os.

Ε'στων, eſtote, dual. & ἔστωσαν, 3. plur. imperat. verbi εἰμί, ſum.

Ε'στωρ, clavus temonis. ab ἵστημι, melius ἕκτωρ, ab ἔχω, quia continet.

Ε'στὼς, ῶτος, ὁ, ſtans, in f. g. ἑστῶσα, perf. part. act. pro ἑστηκὼς, per ſyncop. ἑσταὼς, & per craſin ἑστὼς, ῶτος, ὁ, in gen. plur. ἑστώτων. ab ἵστημι, ſto.

Ε'στωσαν, ſint, 3. plur. imperat. præſ. ab εἰμί, ſum.

Ε'στῶτες, nom. plur. ab ἑστὼς, quod vide.

Ε'σύθην, commotus ſum, aor. 1. paſſiv. a σύω, vel σεύω, moveo. Th. σεύω, agito.

Ε'σύλα, ſpoliabat, 3. ſing. imperf. verbi συλάω. fut. ήσω. Them. σύλη, ης, ἡ, præda.

Ε'σύλων, prædabantur, imperf. act. verbi συλάω, ſpolio. Th. σύλη, ης, ἡ, præda.

Ε'συνῆκα, ας, ε, intellexi, aor. 1. ind. act. Attic. pro συνῆκα, verbi συνίημι, intelligo. fut. συνήσω. ex σὺν, & ἵημι, mitto, &c.

Ε'σύστερον, poſtea. ex ἐς, & ὕστερος, poſterior.

Ε'σφάγην, ης, η, jugulatus ſum, aor. 2. ind. paſſ. ἔσφαξον, ες, ε, a. 1. ind. act. verbi σφάττω, ſeu σφάζω. f. ξω, jugulo. perf. paſſ. ἔσφαγμαι.

Ε'σφαγμένος, perf. part. paſſ. vide ἐσφάγην.

Ε'σφαζον, mactabant, 3. plur. imperf. verbi σφάζω, macto.

Ε'σφαίρωτο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi σφαιρόω, in globi modum rotundum facio. fut. ώσω. Th. σφαῖρα, ἡ, globus.

Ε'σφάλην, ης, η, deceptus ſum, aor. 2. ind. paſſ. ἔσφαλον, ες, ε, aor. 2. ind. act. verbi σφάλλω, decipio. f. 2. αλῶ. p. ἔσφαλκα.

Ε'σφαλμαι, perf. paſſ. ἔσφαλκα, perf. act. ejuſdem verbi.

Ε'σφαξαν, trucidarunt, 3. plur. a. 1. act. verbi σφάζω, jugulo. fut. άξω, p. m. ἔσφαγα.

Ε'σφαράγιζον, ſonum excitabant, imperf. verbi σφαραγίζω. Th. σφάραγος, ου, ὁ, ſonus.

Ε'σφηλα, decepi, a. 1. ind. act. verbi σφάλλω. vide ἐσφάλην.

Ε'σφιγγον, ſtringebat, 3. ſing. imperf. act. vide ἔσφιγξε.

Ε'σφιγξε, adſtrinxit, 3. ſing. aor. 1. act. verbi σφίγγω, ſtringo. f. γξω.

Ε'σφράγισε, obſignavit. 3. ſing. a. 1. act. verbi σφραγίζω, obſigno. f. ίσω. p. ἐσφράγικα. a. 1. paſſ. ἐσφραγίσθην. Th. σφραγὶς, ῖδος, ἡ, ſigillum.

Ε'σφραγίσθησαν, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. a σφραγίζω, obſigno, ejuſdem them.

Ε'σφραγισμένος, perf. particip. paſſ. ab eodem verbo, & them.

Ε'ΣΧΑ'ΡΑ, ας, ἡ, focus. ara. cruſta ex aduſtione vulneri adhærens.

Ε'σχαρεὼν, ῶνος, ὁ, Poet. idem quod Th. ἐσχάρα, ἡ, focus.

Ε'σχατιὴ, ῆς, ἡ, extremitas, Jonic. pro ἐσχατιὰ, ᾶς, ἡ. ab ἔσχατος.

Ε'ΣΧΑΤΟΣ, η, ον, extremus, ultimus, poſterior. ἔσχατον, ου, τὸ, extremitas. & adverb. ultime. hinc & ἐσχάτως, adv. extreme, in extremum. q. ab ἔχω, inhibeo. aor. 2. ἔσχον. vel ab ἴσχω, inhibeo. Nam qui ultimi veniunt, obice aliquo fuere præpediti, & inhibiti.

Ε'σχατόωσα, pro ἐσχατῶσα, f. g. ab ἐσχατόεις, extremus. Th. ἔσχατος, ultimus. Niſi malis, poni pro ἐσχατῶσα, verbi ἐσχατάω.

Ε'σχε, 3. ſingul. aor. 2. act. verbi ἔχω, habeo. fut. ἕξω. p. ἔσχηκα. aor. 2. ἔσχον. aor. 2. ſub. σχῶ. perf. paſſ. ἔσχημαι.

Ε'σχέθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. ejuſdem verbi.

Ε'σχηκα, perf. act. ab ἔχω. vide ἔσχε.

Ε'σχηματίζετο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi σχηματίζω, effingo. a σχῆμα, ατος, τὸ, habitus. Th. ἔχω, habeo.

Ε'σχικα, perf. activ. verbi σχίζω, findo. f. ίσω. perf. paſſ. ἔσχισμαι. a. 1. paſſ. ἐσχίσθην, ης, η.

Ε'σχίσθην, ης, η, & in 3. plur. ἐσχίσθησαν, a. 1. ind. paſſ. a σχίζω, findo.

Ε'σχόμην, aor. 2. med. verbi ἔχω, habeo. vide ἔσχε.

Ε'σχον, ες, ε, aor. 2. ind. act. verbi ἔχω. imperf. εἶχον.

Ε'σω, ſedere faciam, fut. 1. verbi ἵζω, vel ἕω.

Ε'σω, intra, adverb. cum gen. hinc ἔσωθεν, intrinſecus, comparat. ἐσωτέρω, interius. Th. εἰς, in.

Ε'σώθην, ſervatus ſum, aor. 1. ind. paſſ. verbi σώζω, ſervo. fut. σω, perf. paſſ. σέσωσμαι.

Ε'σωσα, a. 1. act. ejuſdem verbi.

Ε'σωφρονίσθην, ης, η, aor. 1. paſſ. verbi σωφρονίζω, ſapere doceo. f. ίσω. p. σεσωφρόνικα. quod a σώφρων, ονος, ὁ, temperans. ex σόος, ſeu σῶος, contracte σῶς, ὁ, ἡ, ſanus, & φρὴν, ενὸς, ἡ, mens.

E T

Ε'τ', pro ἔτι, adhuc, etiam.

Ε'τάγην, conſtitutus ſum, aor. 2. ind. paſſ. a τάσσω, vel ττω, ordino. fut. ξω, p. χα. a. 2. ἔταγον.

Ε'ΤΑ'ΖΩ, examino, inquiro, ſcrutor. f. άσω. inde ἐξετάζω, idem. ἐξέτασις, εως, ἡ, examen, inquiſitio. Id quod verum, τὸ ἐτεόν.

Ε'τάθην, extentus ſum, aor. 1. ind. paſſ. verbi τείνω, tendo. f. τενῶ. p. τέτακα. perf. paſſ. τέταμαι.

Ε'ται, familiares, nom. plur. ab ἔτης, ου, ὁ, ſocius.

Ε'ταίρα, ας, ἡ, amica, meretrix. ab ἑταῖρος, ου, ὁ, ſodalis.

Ε'ταιρεία, ας, ἡ, ſocietas. ab eod. Th.

Ε'ταιρείη, ης, ἡ, Jon. pro ἑταιρεία, ſodalitium. Sic ἑταιρεῖος, Jon. pro ἑταιρεῖος, Jovis epith. qui ſodalitiis præeſt.

Ε'ταίρησις, εως, ἡ, impudicitia. ab ἑταίρα, meretrix. Them. ἑταῖρος, ſodalis.

Ε'ταιρίζω, fut. ίσω, ſodalis fio, opitulor. ejuſdem them.

Ε'ΤΑΙ'ΡΟΣ, ου, ὁ, ſodalis. hinc ἑταιρεία, ας, ἡ, ſodalitas. ἑταίρα, ας, ἡ, amica. q. ab ἔτης, vel quaſi ἕτερος, alter idem. Ε'ταῖρος, ὡς ἕτερος.

Ε'τάκε, Dor. pro ἐτήκε, tabeſcebas, 2. ſing. imperf. a τήκομαι, liqueſco. a. 2. paſs. ἐτάκην. Th. τήκω, liquefacio.

Ε'τάκην, liquefactus ſum, a. 2. ind. paſs. verbi τήκω, & Dor. τάκω, liquefacio. f. ξω. a. 2. ἔτακον.

Ε'ταλάνιζον, 3. ſing. imperf. act. verbi ταλανίζω, miſerum, & ærumnoſum voco. fut. σω. a τάλας, ανος, ὁ, miſer. Th. ταλάω, f. άσω, ſuffero.

Ε'ταμον, ſcidi, aor. 2. act. verbi τέμνω, ſcindo. f. 2. τεμῶ.

Ε'τανύσθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſs. verbi τανύω, idem quod τιταίνω, tendo. Th. τείνω, idem.

Ε'ταξα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἐταξάμην, ω, ατο, aor. 1. med. a τάσσω, vel ττω, ordino. f. ξω. p. χα.

Ε'τάραξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ταράσσω, conturbo. f. ξω. p. τετάραχα, præt. paſs. τετάραγμαι. a. 1. paſs. ἐταράχθην, ης, η, & in 3. pl. ἐταράχθησαν,

Ε'ταράχθησαν, 3. plur. a. 1. ind. paſs. vide ἐτάραξα.

Ε'ταρίζω, Poetic. pro ἑταιρίζω, quod vide.

Ε'ταρίσσατο, 3. ſingul. a. 1. med. gem. σ, Poet. ex ἑταρίζω, pro ἑταιρίζω, quod vide.

Ε'ταρος, ου, ὁ, Poet. pro ἑταῖρος, quod vide. in gen. plur. ἑτάρων.

Ε'τασμὸς, ῦ, ὁ, inquiſitio, tormentum, ab ἐτάζω, inquiro.

Ε'τασον, άτω, a. 1. imperat. activ. ab ἐτάζω, examino. f. άσω.

Ε'τάφην, ſepultus ſum, aor. 2. ind. paſs. verbi θάπτω, ſepelio, f. ψω. a. 2. ἔταφον. p. m. τέθηπα.

Ε'τάχυνον, ες, ε, imperf. verbi ταχύνω, accelero. Them. ταχὺς, celer.

Ε'τεα, accuſ. plur. ab ἔτος, εος, τὸ, annus.

Ε'τεθήλει, 3. ſing. pluſq. perf. med. verbi θάλλω, vireo. f. αλῶ. præt. med. τέθηλα.

Ε'τέθην, poſitus ſum, aor. 1. ind. paſs. verbi τίθημι, pono. f. θήσω. aor. 2. ἔθην.

Ε'τεθήπει, Jon. pro ἐτεθήπει, 3. ſing. pluſq. perf. med. verbi θάπτω, ſepelio. Alii a θάπω, ſtupeo, vel θήπω. f. ψω. p. τέθηφα. p. m. τέθηπα.

Ε'τεθνήκει, obierant, pluſq. perf. ind. act. verbi θνήσκω, morior. f. 2. med. θανοῦμαι, p. τέθνηκα. a. 2. ἔθανον. p. m. τέθνηα. hinc inf. τεθνάναι.

Ε'τέλεσα, aor. 1. ind. activ. verbi τελέω, perficio, facio. a. 1. ἐτέλεσα.

Ε'τεινα, extendi, a. 1. act. verbi τείνω, tendo. f. τενῶ. p. τέτακα;

Ἐτεῖος, εία, εῖον, annuus, a, um. Them. ἔτος, τὸ, annus.
Ἔτειρεν, affligebat. vide ἐτείρετο.
Ἐτείρετο, confectus erat. 3. ſing. imperf. paſſ. a τείρω, affligo, vexo. fut. τερῶ. p. τέτερκα. a. 1. ἔτειρα.
Ἔτεκ', pro ἔτεκε, peperit, 3. ſing. a. 2. ἔτεκον, ες, ε, verbi τίκτω, pario. f. τέξομαι. p. m. τέτοκα.
Ἐτεκνοποιήσατο, 3. ſingul. aor. 1. med. verbi τεκνοποιέω, liberos procreo. ἐτεκνοποίει, 3. imperf. act. a τέκνον, ου, τὸ, fœtus, quod a τίκτω, pario, & ποιέω, facio.
Ἐτέκνωθεν, Bœotice pro ἐτεκνώθησαν, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. a τεκνόω, liberos procreo, gigno.
Ἐτελεῖτο, perficiebatur, 3. ſingul. imperf. paſſ. Jon. & Poet. pro ἐτελεῖτο, per pleonaſm. τοῦ ι, verbi τελέω, perficio. Th. τέλος, εος, τὸ, finis.
Ἐτέλεον, perfecerunt, pro ἐτέλεον, imperf. act. ab eodem verbo, & them.
Ἐτελείωσα, ας, ε, conſummavi, a. 1. ind. act. verbi τελειόω, perficio. f. ώσω. ejuſdem them.
Ἐτέλεσα, ας, ε, perfeci, aor. 1. ind. act. verbi τελέω. Th. τέλος, finis.
Ἐτελέσθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. ab eodem verbo, & them.
Ἐτέλεσσα, ας, ε, Poetic. pro ἐτέλεσα, quod vide.
Ἐτελεύτα, 3. ſingul. imperf. act. a τελευτάω, ad finem perduco, deſino. f. ήσω. a. 1. ἐτελεύτησα, ας, ε. Them. τέλος, εος, τὸ, finis.
Ἔτελλε, imperf. activ. a τέλλω, mando. a. 1. ἔτειλα.
Ἔτεμον, incidi, aor. 2. verbi τέμνω, vel τεμνέω, ſeco. fut. τεμῶ, & τεμέω. perf. τέτμηκα. a. 2. ἔταμον, & ἔτεμον. p. m. τέτομα.
Ἐτεόκλειοι χάριτες, ſic appellatæ ab Eteocle Cephiſi filio, qui primus Gratiis ſacrificium feciſſe fertur.
Ἐτεός, ά, όν, verus, Poet. idem, quod ἐτός, ά, όν, idem. inde ἐτεόν, adv. vere. Th. εἰμί, ſum.
Ἑτεραλκὴς, έος, ὁ, ἡ, dubius, quaſi anceps robur. Et ſic dicitur victoria, quia alteri ſemper tribuit ἀλκὴν. ab ἕτερος, α, ον, alter, & ἀλκὴ, ῆς, ἡ, robur.
Ἑτέρηφι, Poet. adv. pro nomine ἑτέρα. Th. ἕτερος, alter.
Ἑτερόγλωσσος, ου, qui diverſæ linguæ eſt. ab ἕτερος, α, ον, & γλῶσσα, ης, ἡ, lingua.
Ἑτεροδιδασκαλέω, ῶ, diverſam doctrinam doceo. f. ήσω. ab ἕτερος, alius, & διδάσκω, doceo.
Ἑτεροζήλως, adv. inique. ab ἑτερόζηλος, qui alio zelo ducitur. ab ἕτερος, alius, & ζῆλος, ου, ὁ, æmulatio.
Ἑτεροζυγέω, alteram jugi partem traho. inde ἑτερόζυγος, altera libræ pars. ex ἕτερος, α, ον, alius, & ζυγός, οῦ, ὁ, jugum. Th. ζεύγνυμι, jungo.
Ἑτεροῖος, ὁ, diverſus a reliquis. hinc ἑτεροιόω, ῶ, f. ώσω, altero, immuto, ἑτεροιωθῆναι, a. 1. inf. paſſ. Th. ἕτερος, alter.
Ἑτεροκωφῶ, aliis ſurdus ſum. Syrach. 19. 23. Sed rectius opinor, ἐθελοκωφῶ.
ἙΤΕΡΟΣ, α, ον, alter. q. ab ἕ, ſe ipſum, ipſe eſt alter a me, & te. hinc ἑτερότης, ητος, ἡ, diverſitas. ἑτέρωθεν, altera ex parte. ἑτερόω, altero. ἑτέρωσις, εως, ἡ, alteratio. μηδέτερος, & οὐδέτερος, α, ον, neuter. ἐν ἑτέρᾳ, ſcil. χώρᾳ, alibi.
Ἔτερπεν, delectabat, 3. ſingul. imperf. a τέρπω, delecto. f. ψω.
Ἔτερσε, a. 1. act. ÆEol. a τείρω, affligo, vexo. Vel ut alii volunt a τέρσω, exſicco. unde τερσαίνω etiam.
Ἑτέρωθε, & θεν, adv. ex altera parte. Th. ἕτερος, alter.
Ἑτέρως, adv. aliter, ab eodem them.
Ἐτετάλμην, σο, το, juſſus eram, pluſq. perf. paſſ. verbi τέλλω, mando. perf. τέταλκα. a. 1. ἔτειλα.
Ἐτεταπείνωτο, 3. ſingul. pluſq. perf. paſſ. verbi ταπεινόω, humilio. f. ώσω. perf. τεταπείνωκα. Them. ταπεινός, ὴ, ὸν, humilis.
Ἐτετάχατο, Jonic. pro τεταγμένοι ἦσαν, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. fit ex 3. ſingul. ἐτέτακτο, inſerto α, ante το, & κ, verſo in aſpirat. χ, verbi τάσσω, ordino. f. ξω. p. τέταχα. perf. paſſ. τέταγμαι.
Ἐτετεύχατο, Jon. pro τετευγμένοι ἦσαν, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. verbi τεύχω, fabricor. f. ξω. p. τέτευχα. perf. paſſ. τέτευγμαι.
Ἐτέτμεν, 3. ſing. imperf. act. verbi τέτμω, invenio, quod derivatur a τέμνω, ſeco, ſcindo. f. τεμῶ. p. τέτμηκα. a. 2. ἔτεμον, ες, ε, & hinc per pleonaſm. litteræ τ, ἔτετμον, ες, ες, ut quidam volunt.
Ἐτετρήχει, ας, ει, pluſq. perf. verbi τρήχω, aſper, & ſalebroſus ſum. f. ξω, p. τέτρηχα. Th. τραχύς, έος, ὁ, aſper, ſcaber.
Ἐτετύχοντο, 3. plur. a. 2. med. verbi τυγχάνω, aſſequor. f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον. a. 2. med. ἐτυχόμην, & per reduplic. Jon. & converſionem aſpiratæ in tenuem, ἐτετυχόμην, ου, ετο.
Ἐτέτυκτο, factus erat, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. ἐτετύγμην, ξο, κτο, verbi τεύχω, fabricor.
Ἐτετύφει, Jon. pro ἐτετύφειν, & ἐτετύφει, pro ἐτετύφειν, pluſq. perf. act. a τύπτω, verbero. f. ψω.
Ἔτεχ', pro ἔτεκε, ob ſequent. aſpirat. 3. ſingul. a. 2. act. verbi τίκτω, pario. f. τέξομαι. a. 2. ἔτεκον.
Ἐτέχθην, natus ſum, aor. 1. ind. paſs. a τίκτω, pario.
Ἔτη, nominat. plur. ab ἔτος, εος, τὸ, annus.
Ἔτηκεν, liqueſcebat, imperf. med. verbi τήκω, Dor. τάκω, liquefacio. f. ξω. p. m. τέτηκα.
Ἐτήρουν, ſervabam, imperf. act. a τηρέω, ſervo. imperf. ἐτήρεον, ουν. f. ήσω. p. τετήρηκα.
ἘΤΗΣ, ου, ὁ, ſocius, amicus. in plur. οἱ ἔται. q. ab ἔθος, cum quo nobis vitæ conſuetudo. Amicitia enim firma non contrahitur, niſi diuturna conſuetudine. Ἔτης ergo fortaſſe ab ἔτος, annus, quod anni requirantur ad ineundam amicitiam, & ad ſtabiliendum amorem.
Ἐτετοίμακα, & ἑτοίμακα, perf. Att. pro ἡτοίμακα, præparavi, verbi ἑτοιμάζω, paro. Them. ἕτοιμος, promptus, & paratus.
Ἐτήτυμος, per anadipl. ſeu epentheſ. Poet. pro ἔτυμος, ου, ὁ, ἡ, verus. ἔτυμον, & ἐτήτυμον, adv. vere.
ἜΤΙ, adhuc, inſuper, amplius. q. ab εἰμί, ſum, ſcil. diutius.
Ἐτίθει, ponebat, 3. ſingul. imperf. act. quaſi a τιθέω. imperf. ἐτίθεον, ουν, εις, ει. Them. τίθημι, pono. fut. θήσω. p. τέθεικα. a. 2. ἔθην. a. 2. opt. θείην. a. 2. ind. med. ἐθέμην, σο, το. aor. 2. inf. med. θέσθαι.
Ἐτίθη, Dor. pro ἐτίθει, quod vide.
Ἐτίθεο, ponebaris. 2. ſing. imperf. paſſ. Jon. pro ἐτίθεσο. ab ἐτιθέμην, σο, imperf. ejuſdem verbi.
Ἔτικτον, ες, ε, imperf. act. verbi τίκτω, pario. f. τέξομαι. a. 2. ἔτεκον. a. 2. ſub. τέκω. a. 1. paſſ. ἐτέχθην. præt. m. τέτοκα.
Ἐτίμησα, ας, ε, aor. 1. ind. act. ἐτιμησάμην, ω, ατο, & in 3. plur. ἐτιμήσαντο, a. 1. med. verbi τιμάω, honoro. Them. τίω, idem.
Ἐτινάσσετο, concutiebatur, imperf. paſſ. a τινάσσω, quatio. fut. ξω. p. τετίναχα.
Ἐτίομεν, honorabamus, 1. plur. imperf. act. a τίω.
Ἔτισα, ας, ε, colui. aor. 1. ind. act. verbi τίω, honoro. f. τίσω. p. τέτικα.
Ἐτιταίνετο, extendebatur, 3. ſing. imperf. paſſ. a τιταίνω, quod a τείνω, tendo. [illegible] p. τέτακα.
Ἔ[illegible]ης, η, ſuſtinui, a. 2. ind. act. a τ[illegible], tolero. f. τλήσω. p. τέτληκα. Them. ταλάω, idem. hinc per ſyncop. τλάω, & τλῆμι.
Ἔτμαγεν, diſſecti ſunt, Bœot. ſyncop. pro ἐτμάγησαν, 3. plur. aor. 2. ind. paſſ. ἐτμάγην, verbi τμήγω, vel τμήσσω. fut. 2. τμαγῶ. a. 2. ἔτμαγον. Them. τέμνω, ſeco.
Ἔτμηγον, aor. 2. ut & ἔτμαγον, ejuſdem verbi.
Ἐτμήθην, exciſus ſum. aor. 1. ind. paſs. verbi τέμνω, ſeco. fut. μῶ. præt. τέτμηκα.
Ἔτμηξα, ſcidi, aor. 1. ind. act. verbi τμήσσω, ſeco. fut. ξω. Thema τέμνω, idem.
ἘΤΝΟΣ, εος, τὸ, puls ex leguminibus. q. ab ἔδω, edo. Eſt aliquid crebro ἐδώδιμον, id eſt, edule. Hinc ἐτνήρυσις, cochlear, quo ἔτνος ἀρύομεν.
Ἕτοιμα, parata, nom. plur. n. g. vide ἕτοιμος.
Ἑτοιμάζω, paro. fut. άσω. præt. ἡτοίμακα. aor. 1. inf. act. ἑτοιμάσαι. aor. 1. imperat. activ. ἑτοίμασον, άτω, & in plural. ἑτοιμάσατε. perf. paſſ. ἡτοίμασμαι, σαι. hinc ἑτοιμασία, ας, ἡ, præparatio.
ἙΤΟΙΜΟΣ, ſive ἕτοιμος, ου, ὁ, ἡ, Att. promptus, paratus. q. ἑτὸς εἰς οἶμον, id eſt, miſſus in viam. ab ἵημι, mitto. vel ab ἑτὸς, bonus. hinc ἑτοίμως, prompte, adv. ἑτοιμάζω, paro. f. σω.
Ἐτόλμα, 3. ſing. imperf. verbi τολμάω, audeo. imperf. ἐτόλμαον, ων: αες, ας. f. ήσω. p. τετόλμηκα. a. 1. ἐτόλμησα, Dor. ἐτόλμασα. Them. τόλμα, ης, ἡ, audacia.
Ἕτον, ἕτην, dual. aor. 2. act. verbi ἵημι, mitto. a. 2. ἧν.
ἘΤΟΣ, εος, τὸ, annus. q. ab ἕω, eo. quia ſemper procedit. vel ab ἑτὸς, miſſus, id eſt, velox, & labilis. hinc ἐτήσιος, ου, ὁ, ἡ, annuus. δεκαετὴς, έος, ὁ, ἡ, decennis, decennalis. διετὴς, έος, ὁ, ἡ, bimus.
Ἐτός, ᾶ, & ἐτεός, ά, όν, verus, bonus. q. ab εἰμί, ſum. Ens enim verum bonum. Eſt & ἐτὸς, adv. fruſtra, temere. ab εἰμί, ſum, per antiphraſin.
Ἔτραγον, a. 2. ind. act. verbi τρώγω, rodo. f. τρώξομαι.
Ἔτραπ', pro ἔτραπε, evertit, 3. ſingul. a. 2. act. verbi τρέπω, verto. fut. ψω. p. φα. aor. 2. paſs. ἐτράπην. p. m. τέτροπα. aor. 2. med. ἐτραπόμην, & in 3. plur. ἔτραπον.
Ἐτράπεον, uvas calcabant, 3. plur. imperf. act. verbi τραπέω, factum ex f. 2. τραπῶ. verbi τρέπω, verto.
Ἐτράπετ', pro ἐτράπετο, 3. ſing. aor. 2. med. vide ἔτραπ'.
Ἐτράπην, ης, η, a. 2. paſs. a τρέπω, verto. vide ἔτραπ'.
Ἐτραπόμην, ου, ετο, a. 2. med. ab ἔτραπον, a. 2. act. verbi τρέπω, verto.
Ἐτράφην, educatus ſum, & in 3. plur. ἔτραφεν, a. 2. ind. paſſ. verbi τρέφω, alo. f. ψω. a. 2. ἔτραφον.
Ἔτραφον, ες, ε, aor. 2. act. vide ἐτράφην.
Ἔτρεμε, tremebat, 3. ſing. imperf. act. a τρέμω, idem quod τρέω, tremo.
Ἔτρεσα, ας, ε, tremui, aor. 1. ind. act. verbi τρέω, tremo, trepido. fut. τρέσω.
Ἐτρέφετ', pro ἐτρέφετο, 3. ſing. imperf. paſs. a τρέφω. vide ἔτρεφον.
Ἔτρεφον, ες, ε, imperf. act. verbi τρέφω, alo. f. θρέψω. p. τέτροφα. a. 2. ἔτραφον. p. m. τέτροφα.
Ἔτρησε, perforavit, 3. ſingul. aor. 1. act. verbi τετράω, ſeu τίτρημι, terebro. fut.

τρύσω, tanquam a τρύω.

Ἔτριγον, a. 2. ind. act. verbi τρίζω, ſtrido. p. m. τέτριγα.

Ἐτρύγων, vindemiabant, 3. plur imperf act. ἐτρύγαον, ων, verbi τρυγάω. Th. τρύγη, ης, ἡ, vindemia.

Ἐτρύπη, Dor. pro ἐτρύπα, & hoc Jon. pro ἐτρύπα, 3. ſingul. imperf. verbi τρυπάω, perforo. Th. τρύπα, ης, ἡ, foramen.

Ἐτρύφην, ης, η, a. 2. ind. paſſiv. verbi θρύπτω, frango, frango luxu. fut. ψω. p. φα. perf paſſ. τέθρυμμαι.

Ἐτρυφήσατε, 2. plur. a. 1. act. verbi τρυφάω, in deliciis vivo. f. ήσω. p. τετρύφηκα. Th θρύπτω, frango luxu.

Ἔτρωσα, vulneravi, aor. 1. ind. act. verbi τιτρώσκω, vulnero, lædo. f. τρώσω, tanquam a τρώω.

Ἐτύθην, immolatus ſum, euphoniæ gratia, pro ἐθύθην, a. 1. ind. paſſ. a θύω, f. θύσω, macto, ſacrifico.

Ἐτυλίχθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi τυλίσσω, perſcrutor. f. ξω. Th. τύλος, ου, ὁ, callus.

Ἔτυμα, vera, nom. plur. n. g. ab ἔτυμος, verus.

ΕΤΥΜΟΣ, ου, ὁ, ἡ, verus. dat. plur. Jon. ἐτύμοισι. ἐτήτυμος, ου, ὁ, ἡ, idem. ἐτύμως, vere, adv. q. ab ἐτὸς, verus. vel ab ἐτεός.

Ἐτυμπανίσθησαν, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. a τυμπανίζω, diſtendo. fut. ίσω. p. τετυμπάνικα, a τύμπανον, ſeu τύμπανος, ου, ὁ, inſtrumentum, quo pulſato, ſonus cietur.

Ἐτύπην, Doric. pro ἐτύπην, ſauciatus ſum, a. 2. paſſiv. a τύπτω. ἐτύπεν, pro ἐτύπησαν, Bœot.

Ἐτύφθεν, Bœot. pro ἐτύφθησαν, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. a τύπτω, verbero.

Ἔτυχε, 3. ſing. a. 2. ἔτυχον, ες, ε, verbi τυγχάνω, nanciſcor. f. τεύξομαι. perf. paſſ. τέτυγμαι.

Ἐτύχθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi τεύχω, fabricor, ſum. perf. paſſ. τέτυγμαι.

Ἔτυχον, ες, a. 2. vide ἔτυχε.

Ἐτῶν, gen. pl. ab ἔτος, εος, τὸ, annus.

Ἐτώσια, inania, acc. plur. ab ἐτώσιος. hoc ab ἐτῶς, adv. fruſtra. Th. εἰμὶ, ſum, per antiphraſin.

Ἐτωσιεργὸς, qui incaſſum laborat. ab ἐτώσιον, inane, & ἔργον, ου, τὸ, opus.

Ἐτώσιος, inanis, caſſus. ab ἐτῶς, fruſtra, quod vide.

E Υ.

Εὖ, belle, feliciter, adv. In compoſitione nunc felicitatem denotat, nunc facilitatem. ab ἐὺς, bonus.

Εὔα, ας, ἡ, nomen primæ matris. Hebr. vivificans.

Εὐαγγελίζω, læta annuntio, euangelizo. f. ίσω, & Att. ἰῶ, εὐαγγελιῶ. p. εὐηγγέλικα. a. 1. εὐηγγέλισα. a. 1. inf. εὐαγγελίσαι. perf. paſſ. εὐηγγέλισμαι. a. 1. paſſ. εὐηγγελίσθην, ης, η. a. 1. part. paſſ. εὐαγγελισθεὶς. imperf. paſſ. εὐηγγελιζόμην, ου, ετο, f. 1. m. εὐαγγελίσομαι. a. 1. m. εὐηγγελισάμην, ω, ατο, a. 1. inf. m. εὐαγγελίσασθαι. ex εὖ, & ἀγγέλλω, nuntio.

Εὐαγγέλιον, ου, τὸ, fauſtus, ac lætus nuntius, evangelium. ab εὖ, & ἀγγελία, ας, ἡ, nuntius. Th. ἀγγέλλω, nuntio.

Εὐαγγελιστὴς, ου, ὁ, Euangelii præco, Euangeliſta. ab eodem them.

Εὐάγγελος, ου, ὁ, qui fauſta nunciat.

Εὐαγόρη, ης, ἡ, nomen mul.

Εὐαγων τιμὴ, honor, qui ſequitur aliquem ob certamina præclare certata. Ex εὖ, & ἀγών, ῶνος, quod ab ἄγω, ξω. Alii rectius putant hoc εὐαγων, eſſe gen. plur. qui cum κτηνων, jungendus, & duct. ab εὐαγὸς, ου, ὁ, ἡ, pro recte inſtituto in re aliqua. Hinc εὐαγωγία, recta educatio, & inſtitutio. παρὰ τὸ εὖ ἄγειν, τὸ καλῶς παιδεύειν.

Εὔαδε, placuit, 3. ſing. a. 2. pro ἕαδε, pleon. Æolic. τῶ υ, & mutato ſimul ſpiritu. ἕαδε vero per reſolutionem Jon. pro ἧδε, a. 2. verbi ἁνδάνω, vel ἁδέω, placeo. Alii volunt eſſe præt. m. verbi ἅδω, placeo. p. m. ἇδα, & ſolutione ἕαδα. part. med. ἑαδώς.

Εὐαεῖ, dat. ſing. ab εὐαὴς, έος, ὁ, ἡ, qui bene a ventis perflatur. ex εὖ, bene, & ἄω, vel ἄημι, ſpiro.

Εὐαιμονίδης, Evæmonides, nom. propr.

Εὐαίνετος, ου, ὁ, Poet. bene, vel valde laudatus. Ex εὖ, bene, & αἰνέω, laudo.

Εὐαίρετος, ὁ, ἡ, qui facile capi poteſt. ex εὖ, & αἱρέω, capio.

Εὐαισθησία, ας, ἡ, ſenſuum vigor. ex εὖ, bene, & αἰσθάνομαι, ſentio. f. ήσομαι. p. ᾔσθημαι. a. 2. med. ᾐσθόμην.

Εὐαίων, ωνος, ὁ, Evæon. accuſ. ſingul. Εὐαίωνα.

Εὐαλάκατος, Dor. pro εὐηλάκατος, ου, ὁ, ἡ, qui bonam, vel pulchram columi habet. ex εὖ, & ἠλακάτη, ἡ, colus.

Εὐαμερία, ας, ἡ, Dor. pro εὐημερία, ας, ἡ, diei bonitas, & ſerenitas. Et pro ſecundarum rerum flatu, & tranquillitate. ex εὖ, & ἡμέρα, dies.

Εὐάνεμος, Poet. & Dor. pro εὐήνεμος, ου, ὁ, ἡ, ſecundus ventus. ex εὖ, & ἄνεμος, ὁ, ventus.

Εὐανθεῖς, florentes, nom. plur. ab εὐανθὴς, έος, ὁ, ἡ, pro εὐθαλὴς, florens, & τὸ εὐανθές. ab εὖ, & ἄνθος, εος, τὸ, flos.

Εὐάνθεμος, ου, ὁ, floridus. Vide εὐανθής.

Εὐανορία, ας, ἡ, Dor. & Jon. pro εὐηνορία, ἡ, ſtrenuitas, fortitudo. Vide εὐάνωρ.

Εὐάνωρ, ορος, ὁ, Poet. Dor. & Jon. pro εὐήνωρ. ex εὖ, bene, & ἀνὴρ, ὁ, vir.

Εὐαπάτητοι, qui facile decipiuntur. ex εὖ, & ἀπατάω, f. ήσω, decipio.

Εὐαπήγητος, ὁ, ἡ, Jon. pro εὐαφήγητος, facilis narratu. ex εὖ, ἀπὸ, & ἡγέομαι, duco, narro.

Εὐαρεστέω, ῶ, placeo. f. ήσω. p. εὐηρέστηκα. aor. 1. εὐηρέστησα, aor. 1. inf. act. εὐαρεστῆσαι. præſ. paſſ. εὐαρεστοῦμαι, delector. ex εὖ, bene, & ἀρεστὸς, placitus. Th. ἀρέσκω, placeo.

Εὐάρεστος, ου, ὁ, ἡ, acceptus. hinc εὐαρέστως, adv. ad placitum. ex eodem them.

Εὐάρματος, ου, ὁ, Poet. qui bonum habet currum, & feliciter eo utitur. ex εὖ, & ἅρμα, currus, quod vide.

Εὐαχὴς, έος, ὁ, Poetic. & Doric. pro εὐηχὴς, qui bonum habet ſonum, canorus.

Εὔβοια, ας, ἡ, Eubœa, eſt nomen loci. ex εὖ, & βόω, paſco.

Εὔβοτος, ὁ, ἡ, bene paſtus. ex εὖ, & βόω, paſco.

Εὐβουλία, ας, ἡ, bonum conſilium. ex εὖ, bene, & βουλὴ, ῆς, ἡ, conſilium.

Εὔβουλος, ου, ὁ, conſultus, prudens, qui bene conſulit alteri. ex iiſdem them.

Εὖγε, Lat. euge, laudantis, & exultantis adverb.

Εὐγένεια, ας, ἡ, nobilitas. εὐγενὴς, έος, ὁ, ἡ, nobili genere ortus, generoſus. ex εὖ, bene, & γένος, εος, τὸ, genus. Th. γίνομαι, naſcor.

Εὖγμαι, perf. paſſ. ab εὔχομαι, precor. f. εὔξομαι.

Εὐγνώμων, ονος, ὁ, æquus vir, candidus. ex εὖ, & γνώμων, ονος, ὁ, ἡ, cognitor, index. quod a γνώμη, ης, ἡ, ſententia, conſilium. Th. γινώσκω, cognoſco. fut. γνώσομαι. p. ἔγνωκα. a. 2. ἔγνων.

Εὐδαιμονέστερος, ου, ὁ, felicior, compar. ab εὐδαίμων, felix. quod vide.

Εὐδαιμονέω, beatus ſum. f. ήσω. ex εὖ, bene, & δαίμων, Deus, fortuna.

Εὐδαιμονίζω, beatum judico. ex iiſd. th.

Εὐδαίμων, ονος, ὁ, ἡ, beatus. hinc εὐδαιμονία, felicitas. ex iiſdem them.

Εὖδε, 3. ſing. imperf. Jon. pro ηὖδε, ες, ε. εὕδει, dormit, 3. ſing. præſ. ind. εὕδειν, præſ. inf. ab εὕδω. fut. εὑδήσω.

Εὕδῃσι, ceſſat. Jon. pro εὕδῃ, 3. ſing. præſ. ſub. activ ab εὕδω, dormio.

ΕΥ᾿ΔΙ᾿Α, ας, ἡ, ſerenitas. hinc εὔδιος, ſerenus. ex εὖ, & δίς, quod aerem ſignificat. ut ſit εὐαερία, a Ζὰς, Jupiter, aer. genit. διός.

Εὐδιανὸς, ὰ, ὸν, Dor. pro εὐδιεινός, tepidus. Ab εὐδία, ſerenitas.

Εὔδματος, ου, ὁ, Dor. pro εὔδμητος, quod vide.

Εὔδμητος, ου, ὁ, ἡ, bene ædificatus. gen. plur. εὐδμήτων. ex εὖ, bene, & δέμω, ſtruo, f. μῶ. p. δέδμηκα.

Εὐδοκέω, ῶ, acquieſco, volo, bona exiſtimatione ſum. fut. ήσω. p. εὐδόκηκα. a. 1 εὐδόκησα, & Att. ηὐδόκησα. q. ex εὖ, & Th. δοκέω, videor. fut. ήσω, & δόξω. Hinc εὐδοκία, benevolentia, favor.

Εὐδοκία, ας, ἡ. vide in εὐδοκέω.

Εὐδοκιμάζω, bene exploro. f. άσω. a. 1. part εὐδοκιμάσας. ex εὖ, & δοκιμάζω, exploro. Th. δοκέω, videor.

Εὐδοκιμέω, bene audio, clarus ſum. f. ήσω. ex εὖ, & δόκιμος, ου, ὁ, probatus. quod a δοκέω, videor.

Εὐδοκιμηκότες, plur. num. perf. part. act. εὐδοκιμῆσαι, a. 1. inf. act. ab εὐδοκιμέω, quod vide.

Εὐδόκιμος, ου, ὁ, probatus, & laudatus, ab eodem them.

Εὕδοντ᾿, pro εὕδοντα, dormientem, acc. ſing. part. præſ. ab εὕδω, dormio. fut. εὑδήσω.

Εὐδοξία, ας, ἡ, celebritas. ab εὖ, & δόξα, ης, ἡ, gloria. Th. δοκέω, videor.

ΕΥ῞ΔΩ, dormio. f. εὑδήσω. p. κα. hinc καθεύδω, idem, q. ab ἕω, colloco: cubantes ſe ad ſomnum componunt. Vel ab εὖ, & ἔδω, qui liberalius ſe cibis invitant, ſunt ut plurimum lenti juxta, ac ſomnolenti.

Εὐδώρη, ης, ἡ, nomen mul.

Εὐέανος, ου, ὁ, ἡ, decenter velatus. ex εὖ, & ἑανὸς, quod vide.

Εὔει, torret, 3. ſing. præſ. ind. verbi εὔω, vel εὕω, uro. f. σω.

Εὐειδὴς, έος, ὁ, ἡ, ſpecioſus, ex εὖ, & εἶδος, εος, τὸ, forma. Thema εἴδω, video.

Εὐειδότος, bene ſcientis, genit. ſing. perf. particip. ab εὐειδὼς, ότος, per craſin pro εὐειδηκὼς. ab εὖ, & εἰδέω, ſcio, fut. ήσω.

Εὐεξία, ας, ἡ, bona corporis habitudo. ab εὖ, & ἔχω, habeo.

Εὐεπίην, facundiam, acc. ſing. Jon. ab εὐεπία, ας, ἡ. εὐεπὴς, έος, ὁ, ἡ, facundus, ex εὖ, & ἔπω, dico.

Εὐεργέτας, α, ὁ, Dor. pro εὐεργέτης, ου, quod vide.

Εὐεργὲς, fabrefactum, n. g. ab εὐεργὴς, έος, ὁ, ἡ, bene fabricatus. ex εὖ, & ἔργον, ου, τὸ, opus.

Εὐεργεσιάων, gen. plur. Æol. pro εὐεργεσιῶν, ab εὐεργεσία, ας, ἡ, beneficentia. Th. ἔργον, opus.

Εὐεργετηθεὶς, a. 1. part. paſſ. εὐεργετῶνται, 3. ſingul. præſ. ſub. paſſ. ab εὐεργετέω, benefacio. ab eod. them.

Εὐεργετήματα, τὰ, beneficia. dat. plural. εὐεργετήμασι. ab εὐεργέτημα, ατος, τὸ. ab eodem them.

Εὐεργέτης, ου, ὁ, beneficus. gen. pl. εὐεργετῶν. acc. plur. εὐεργέτας, ab eodem them.

Εὐεργὸς, ὁ, ὁ, ἡ, them. Poet. pro εὐειργασμένος, bene factus.

Εὐερίστατα, credo ſcribend. εὐεργέτατα, quod vide.

Εὐερκὴς, έος, ὁ, ἡ, bene ſeptus. ab εὖ, bene, & ἕρκος, εος, τὸ, ſeptum. Th. εἴργω, includo.

Εὐζωΐα, ας, ἡ, Dor. pro εὐζωΐα, ἡ, bona, & beata vita. ex εὖ, & ζωὴ, vita. Th. ζάω, vivo.

Εὐζώνοιο, gen. Jon. ab εὔζωνος, ου, ὁ, ἡ, ſuc-

ή, formoſa. ex εὖ, & ζωννύω, cingo. f. ζώσω. hinc ζώνη, ἡ, zona.

Εὐηγγέλην, nuntiatus ſum, aor. 2. ind. paſſ. verbi εὐαγγέλλω. ex εὖ, bene, & ἀγγέλλω, nuntio. f. λῶ. a. 1. ἤγγειλα.

Εὐηγγελίζετο, 3. ſing. imperf. paſſiv. verbi εὐαγγελίζω, læta annuntio. quod vide.

Εὐηγενής, έος, ὁ, ἡ, per pleonaſm. τοῦ η, pro εὐγενής, generoſus. ex εὖ, & γίνομαι, naſcor.

Εὐήθης, εος, ὁ, ἡ, bonis moribus præditus, ſimplex; item, ſtultus. ex εὖ, & ἦθος, εος, τὸ, indoles. hinc εὐήθως, ſimpliciter, adverb.

Εὐήκης, εος, ὁ, ἡ, valde acutus. ex εὖ, & ἀκή, ῆς, ἡ, mucro.

Εὐήκτει, imperf. activ. verbi εὐεκτέω, ſum corpore bene habito. ab εὐεκτής, οῦ, ὁ, ex εὖ, & ἔχω, habeo.

Εὐηλίῳ, dat. ſing. ab εὐήλιος, ου, ὁ, apricus. ex εὖ, bene, & ἥλιος, ου, ὁ, Sol.

Εὐηνίνη, ης, ἡ, Eveni filia. nomen proprium.

Εὔηνος, nomen fluvii.

Εὐήρατος, ου, ὁ, ἡ, Poet. valde amabilis. ab εὖ, bene, & ἐράω, amo.

Εὐηρέστησα, a. 1. ind. act. verbi εὐαρεστέω, libens acquieſco, placeo. ex εὖ, & ἀρεστός, gratus. Th. ἀρέσκω, f. ἀρέσω, placeo.

Εὐθαλής, έος, ὁ, ἡ, Poet. pro εὖ θάλλων, bene florens, floridus. Th. θάλλω, vireo.

Εὐθανασία, ας, ἡ, bona, & facilis mors. ex εὖ, bene, & θάνατος, ου, ὁ, mors. Th. θνήσκω, morior.

Εὐθείῃ, dat. ſing. Jon. f. g. ab εὐθεῖα, ας, ἡ, recta. ab εὐθύς, έος, ὁ, rectus.

Εὐθετίσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. ab εὐθετίζω, concinne diſpono. ex εὖ, & τίθημι, pono.

Εὔθετος, ου, ὁ, appoſitus, aptus. ex εὖ, bene, & θετός, poſitus. Thema τίθημι, pono.

Εὐθέως, adverb. ſtatim. Thema εὐθύς, rectus.

Εὐθημοσύνη, ης, ἡ, concinna rerum diſpoſitio. ab εὐθήμων, ονος, ὁ, ἡ, concinnus, & τίθημι, pono.

Εὐθηνία, ας, ἡ, proſper ſucceſſus. q. bona cumulatio, ab εὖ, & θὶν, acervus. hinc εὐθηνέω, proſpero ſucceſſu utor. vide εὐθηνοῦντα.

Εὐθηνοῦντα, affluentem, acc. ſing. part. præſ. ab εὐθηνέω, quod ex εὖ, & θὶν, idem quod θὶς, θινός, ὁ, ἡ, cumulus, acervus.

Εὔθρονος, ου, ὁ, ἡ, pulchrum thronum habens. ex εὖ, & θρόνος, ου, ὁ, thronus. Th. θράω, ſedeo. f. θράσω.

Εὐθὺ, ſtatim, adverb. ab εὐθύς, quod vide.

Εὐθύγλωσσος, ου, ὁ, Poet. qui veridicam linguam habet, veridicus, ſincerus, probus. ab εὐθύς, & γλῶσσα, ἡ, lingua.

Εὐθυδρομέω, ῶ, rectum curſum teneo. fut. ήσω. p. εὐθυδρόμηκα. ab εὐθύδρομος, ου, ὁ, qui recto curſu pergit. quod ex εὖ, & δρόμος, ου, ὁ, curſus. Thema τρέχω, curro. a. 2. ἔδραμον. præt. med. δέδρομα.

Εὐθυμάχας, α, ὁ, Poetic. & Dor. pro εὐθυμάχης, ου, ὁ, qui recta ad prælium tendit, vir fortis. ab εὐθύς, & μάχομαι, pugno.

Εὐθυμέω, ῶ, bono animo ſum. fut. ήσω. p. εὐθύμηκα, a. 1. εὐθύμησα. ex εὖ, & θυμός, ῦ, ὁ, animus.

Εὔθυμος, ου, ὁ, ἡ, qui eſt bono, & hilari animo. hinc adv. εὐθύμως, alacriter. εὐθυμότερον, alacrius, compar. ab eodem them.

Εὐθύνατε, 2. plur. a. 1. imperat. verbi εὐθύνω, quod vide.

Εὐθύπορος ὁδὸς, directa via. ab εὐθύνω.

Εὐθυντῆρα, accuſ. ſing. ab εὐθυντήρ, ῆρος, ὁ, corrector. ab εὐθύς, rectus.

Εὐθύνω, complano, dirigo; item, rectus ſum. εὐθύνειν λαοῖσι δίκας, recte adminiſtrare jura populis. fut. εὐθυνῶ. p. εὔθυγκα. a. 1. εὔθυνα. a. 1. imperat. εὔθυνον, άτω. a. 1. ind. paſſ. ηὐθύνθην, Att. pro εὐθύνθην.

Εὐθύπνοιο Ζεφύροιο πνοιαί, recta ſpirantis, ſeu ſecundi Zephyri flatus. ab εὐθύς, & πνέω, ſpiro.

Εὐθύπομπος αἰών, recta deducens ævum, ab εὐθύς, & πέμπω, mitto.

Εὐθυπορεῖν, Poet. pro εὐθύνειν, dirigere. Hinc εὐθυπορεῖν ὁδόν, rectam viam ire. εὐθὺ πορεύεσθαι, recta ire. ab εὐθύς, & πόρος, tranſitus. Thema πείρω, tranſeo.

ΕΥ'ΘΥ'Σ, εῖα, ὺ, rectus, a, um. q. ab εὖ, & θέω, inuſitat. pro τίθημι. Rectum, quod bene poſitum. Vel ab εὖ, & θέω, cum impetu ruo. Velociter tendit, qui ſcit ſe recta tendere; qui de via dubitat, hæſitantius progreditur. hinc εὐθύνω, dirigo, corrigo. εὐθυντής, οῦ, ὁ, & εὔθυνος, ου, ὁ, director, corrector. εὐθυντήρ, ῆρος, ὁ, idem. εὐθύνη, ης, ἡ, inquiſitio.

Εὐθύτερον, rectius, comparat. ab εὐθύς, vel εὐθύ, quod vide.

Εὐθύτης, ητος, ἡ, rectitudo. ab eodem them.

Εὐθύτονος, ου, ὁ, Poet. in rectitudinem extenſus. ab εὐθύς, & τείνω, tendo. p. m. τέτονα.

Εὐΐλατος, ου, ὁ, propitius, & εὐιλατέω, ſum propitius. ex εὖ, bene, & ἱλάω, propitius ſum. f. ήσω.

Εὐκαιρέω, opportunitatem nanciſcor, vacat mihi. imperf. Attic. ηὐκαίρουν, ουν. f. ήσω. a. 1 Att. ηὐκαίρησα. Th. καιρός, ῦ, ὁ, occaſio.

Εὐκαιρία, ας, ἡ, opportunitas.

Εὔκαιρος, ου, ὁ, opportunus. hinc adv εὐκαίρως, opportune. ex εὖ, & καιρός, ῦ, ὁ, temporis opportunitas.

Εὐκέατος, ου, ὁ, ἡ, Poet. pro εὐκέαστος, qui facile ſcindi, ſecarique poteſt. ex εὖ, & κεάζω, ſindo. Th. κέω, idem.

Εὐκηλήτειρα, ας, ἡ, placatrix, ex εὖ, & κηλέω, mulceo.

Εὔκηλος, ου, ὁ, ἡ, Æolico pleonaſmo dicitur pro ἕκηλος, quietus, mitis.

Εὐκλέα, inclytam, acc. ſing. per ſync. pro εὐκλεέα, dativ. εὐκλεΐ, Poet. pro εὐκλεεῖ. ab εὐκλεής, έος, ὁ, ἡ, glorioſus. Th. κλείω, celebro.

Εὔκλεια, ſplendor nominis, gloria. ex εὖ, & κλέος, ſeu κλεῖος, τὸ, gloria. Th. κλείω, celebro.

Εὐκλεῖξαι, a. 1. inf. Dor. pro κλεῖσαι, vide κλεΐξαι.

Εὐκνήμις, ιδος, ὁ, ἡ, bene ocreatus, vel armatus. ex εὖ, bene & κνήμη, ης, ἡ, tibia. hinc κνημίς, ῖδος, ἡ, ocrea.

Εὔκολος, ου, ὁ, ἡ, facilis, qui non eſt ſtomacho faſtidioſo. ex εὖ, & κόλον, ου, τὸ, cibus.

Εὐκόλως, adverb. expedite. ab εὔκολος, quod vide.

Εὐκομίσασθαι, bene recondere, a. 1. inf. med. ex εὖ, & κομίζω, curo. Th. κομέω, idem.

Εὔκομος, Poet. ἠΰκομος, ου, ὁ, ἡ, bene, vel pulchre comatus. ex εὖ, bene, & κόμη, ης, ἡ, coma.

Εὐκοπία, ας, ἡ, facilitas. εὔκοπος, ου, ὁ, facilis. ex εὖ, & κόπος, ου, ὁ, labor. Th. κόπτω, ſcindo, f. ψω. p. m. κέκοπα.

Εὐκόσμως, adv. concinne, recte. ex εὖ, & κόσμος, ου, ὁ, ordo.

Εὐκραέος, gen. ſing. ab εὐκραής, έος, ὁ, ἡ, temperatus. Th. κεράννυμι. f. άσω. miſceo. vel εὐκραής, per ſyncop. pro εὐκρατής.

Εὐκράτη, ης, ἡ, nomen mul.

Εὐκρινέες, nom. plur. ſunt venti Eteſii, q. d. puri, non confuſi, ubi nullæ ſunt nebulæ, ab εὐκρινής, purus, liquidus, ordine collocatus. Th. κρίνω, diſcerno.

Εὐκταίως, optative, adverb. ab εὐκταῖος. quod ab εὔχομαι, precor. fut. εὔξομαι. p. εὖγμαι.

Εὐκτιμένη, vel Poetic. ἐϋκτιμένη, bene ædificata, perf. part. paſſ. f. g. pro ἐκεκτισμένη, detracto augmento Jon. & abjecto σ, verbi εὐκτίζομαι. Alii ſcribunt εὐκτίμενος, dici Æolic. pro εὐκτισμένος, vel per ſyncop. pro κτιζόμενος, verbi κτίζω, fabricor. f. σω. p. κα.

Εὔκτιτος, bene ſtructus. ab εὖ, & κτίζω, condo.

Εὐκτός, ῦ, ὁ, optabilis. ab εὔχομαι, precor.

Εὔκυκλος, ου, ὁ, rotundus. ex εὖ, bene, & κύκλος, ου, ὁ, circulus.

Εὐλάβεια, ας, ἡ, metus, reverentia, circumſpectio. ab εὐλαβής, έος, ὁ, ἡ, qui bene res capeſſit, circumſpectus. ab εὖ, bene, & λαμβάνω, capio. f. λήψομαι, a. 2. ἔλαβον.

Εὐλαβέομαι, οῦμαι, vereor. ηὐλαβεῖτο, metuebat, 3. ſing. imperf. Att. f. ήσομαι. p. εὐλάβημαι. a. 1. paſſiv. εὐλαβήθην, Attic. ηὐλαβήθην, ης, η. a. 1. part. εὐλαβηθείς, έντος, ὁ, veritus. Th. λαμβάνω.

Εὐλαβής, έος, ὁ, ἡ, circumſpectus, timidus, religioſus, verecundus. q. bonam habens anſam. Ex εὖ, & λαβή, anſa. vide εὐλάβεια.

Εὐλαβητέον, verbale ab εὐλαβέομαι, vereor.

Εὐλαβίης, cautionis, gen. Jon. ab εὐλαβία, ας, ἡ. vide εὐλάβεια.

Εὐλαβοῦ, præſ. imperat. med. ab εὐλαβέομαι, quod vide.

ΕΥ'ΛΑΙ', ῶν, αἱ, vermes, proprie qui in corpore, vulnere, aut ulcere naſcuntur ex putredine, παρὰ τὸ εἰλεῖσθαι, quia ſe convolvunt.

ΕΥ'ΛΑ'ΚΑ, ης, ἡ, vomer, bidens, ligo. q. ab εὖ, & λακίς, fiſſura. vel λαχαίνω, fodio. Vel potius ab αὖλαξ, ακος, ἡ, ſulcus.

ΕΥ'ΛΗΡΑ, τὰ, lora, habenæ, παρὰ τὸ εἰλεῖσθαι χερσὶ, quia volvuntur manu.

Εὐλιμένη, ης, ἡ, nomen mul. q. bonus portus.

Εὐλογέω, benedico. cum acc. felicia precor, præſto; item celebro, laudo, gratias ago. f. ήσω. perf. εὐλόγηκα. a. 1 Attic. ηὐλόγησα. perf. paſſ εὐλόγημαι. part. perf. paſſ. εὐλογημένος, η, ον, benedictus. ex εὖ, & λόγος, ſermo, verbum. Th. λέγω, dico. f. ξω. præt. m. λέλογα.

Εὐλογηθήσονται, 3. plur. f. 1. vide εὐλόγημαι.

Εὐλόγημαι, perf. paſſ. εὐλογημένος, perf. part. ab εὐλογέω, quod vide.

Εὐλογητός, ή, όν, benedictus, a, um, ab iiſdem them.

Εὐλογία, ας, ἡ, benedictio, gratiarum actio, laus. ἐπ' εὐλογίαις, benigne. ab eodem them.

Εὔλογος, ου, ὁ, blandus ſermo, ab eodem them.

Εὐμάκης, εος, ὁ, ἡ, Dor. pro εὐμήκης, longus, &c. quod vide.

Εὔμαλος, Dor. pro εὔμηλος, ου, ὁ, ἡ, pecoroſus, bonas habens oves. ex εὖ, bene, & μῆλα, oves. Th. μηλέα, ας, ἡ, malus arbor.

Εὐμαρής, έος, ὁ, ἡ, facilis. hinc εὐμαρῶς, adv. facile. ab εὖ, & μάρη, ης, ἡ, manus. q. tractabilis.

Εὐμάρεια, pro ſeceſſu, quo itur, ut alvus exoneretur. q. d. Commoditates. vide in εὐμαρής.

Εὐμεθόδως, & εὐμεθοδικῶς, compendioſe. ex εὖ, & μέθοδος, ου, ἡ, via, compendium. quod ex μετὰ, & ὁδός, ῦ, ἡ, via.

Εὐμελίης, ου, ὁ, Jon. pro εὐμελίας, ου, ὁ, fraxi-

fraxini peritus. bene haſtatus. Thema μελία, ας, ἡ, fraxinus.
Εὐμένεια, ας, ἡ, benevolentia, vide εὐμενής.
Εὐμενέω, benevolus ſum. εὐμενέοντος, gen. ſing. part. præſ. ab εὖ, & μένος, εος, τὸ, animus.
Εὐμενής, έος, ὁ, ἡ, benevolus, benignus. compar. εὐμενέστερος, ab εὖ, & μένος, εος, τὸ, animus.
Εὐμετάβολος, ου, ὁ, mutabilis. ex εὖ, bene, μετὰ, & βάλλω, jacio. f. λῶ. p. m. βέβολα.
Εὐμετάδοτος, ου, ὁ, ἡ, ponitur pro μεταδοτικὸς, & vertitur, facilis ad impertiendum. ex εὖ, & μεταδίδωμι, impertior. Th. δίδωμι, do.
Εὐμήκεις, nom. plur. ab εὐμήκης, εος, ὁ, ἡ, bene longus. ex εὖ, & μῆκος, εος, τὸ, longitudo.
Εὐμνημόνευτος, adject. verbale ab εὖ, bene, & μνημονευτὸς, qui memoria tenetur. quod a μνημονεύω, memoria teneo. Th. μνάομαι, memoro, recordor. f. μνήσομαι. p. μέμνημαι.
Εὔμολπος, ου, ὁ, Eumolpus. nomen proprium.
Εὔμορφος, ου, ὁ, ἡ, formoſus. ab εὖ, & μορφὴ, ῆς, ἡ, forma.
Εὔναζε, præſ. imperat. act. εὐνάζῃ, cubitum jeris, 2. ſing. præſ. ſub. paſſ. ab εὐνάζω, ſopio. f. άσω. Th. εὐνὴ, ῆς, ἡ, cubile.
Εὐναὶ, nom. plur. ab εὐνὴ, ῆς, ἡ, cubile.
Εὐναιόμενος, η, ον, bene habitatus, a, um, præſ. part. paſſ. ab εὖ, bene, & ναίω, habito.
Εὐνάτειρα, ας, ἡ, Dor. pro εὐνήτειρα, ας, ἡ, conjux. ab εὐνὴ, ῆς, ἡ, cubile.
Εὐνείκη, ης, ἡ, nomen mul. bene litigans.
ΕΥΝΗ', ῆς, ἡ, cubile. Inde εὐνάω, ſopio, dormio. f. ήσω. εὐνάζω, idem. q. ab ἰαύω, dormio. vel ab ἕω, colloco. Alii ab εὖ, & ναίω, habito. Bene habitare eſt bene cibari, & bene cubare.
Εὐνηθεῖσα, concumbens, a. 1. part. paſſ. f. g. ab εὐνάω, ſopio. f. ήσω. Th. εὐνή.
Εὐνοέστερος, Jon. pro εὐνούστερος, benevolentior, comp. vide in εὐνούστατος.
Εὐνίκη, ης, ἡ, & Dor. Εὐνίκα, nomen mul. Gr. bona victoria.
Εὖνις, ιος, ὁ, ἡ, orbus, privatus. acc. εὖνιν, ab εἷς, unus.
Εὐνοέω, benevolus, vel bene affectus ſum. f. ήσω. p. εὐνόηκα. vide εὔνοια.
Εὔνοια, ας, ἡ, benevolentia. ab εὔνοος, ου, ὁ, ἡ, benevolus. ex εὖ, & νόος, νοῦς, ὁ, mens, animus.
Εὐνομέω, bonis legibus inſtituere. hinc εὐνομεῖσθαι, bonis legibus uti. εὐνομηθῶσιν, 3. plur. aor. 1. paſſ. εὔνομος, qui bonis legibus utitur. ex εὖ, & νόμος, lex.
Εὐνομίην, acc. ſing. ab εὐνομίη, ης, ἡ, nom. mul. legitima. ex εὖ, & νόμος, lex.
Εὔνουν, amicum, acc. ſing. ab εὔνοος, ους, ὁ, benevolus. ex εὖ, & νόος, mens.
Εὐνούστατος, benevolentiſſimus, ſuperlat. ab εὔνοος, benevolus. εὐνούστερος, benevolentior. ab eodem them.
Εὐνουχίζω, caſtro. fut. ίσω. p. εὐνούχικα. perf. paſſ. εὐνούχισμαι. a. 1. paſſ. εὐνουχίσθην. ab εὐνοῦχος, quod vide.
Εὐνοῦχος, ου, ὁ, Eunuchus; item dynaſta. ex εὐνὴ, ῆς, ἡ, cubile, lectus, & ἔχω, habeo, ſervo.
Εὖντα, Dor. & per craſin pro ἐόντα, ſive ὄντα, acc. ſing. part. præſ. ab ὢν, verbi εἰμὶ, ſum.
Εὔξαιο, 2. ſingul. a. 1. opt. med. verbi εὔχομαι, oro. f. εὔξομαι. a. 1. med. εὐξάμην, ω, ων.
Εὐξαμένῳ, dat. ſing. ab εὐξάμενος, η, ον, a. 1. part. med. ab εὔχομαι, precor.
Εὔξῃ, oraveris, 2. ſing. a. 1. m. ſub. εὔξωμαι, ῃ, ηται. ab eodem them.

Εὐξανθήτωσαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi αὐξάνω, creſco. Gen. c. 25. verſ. 27.
Εὔξοον, bene raſum, politum, acc. ſing. ab εὔξοος, idem quod εὔξεστος. Th. ξέω. f. ξέσω. polio.
Εὐοδία, ας, ἡ, nomen mul. Gr. proſpere agens.
Εὔοδμος, ου, ὁ, Poet. Jon. & Dor. pro εὔοσμος, odoratus. ex εὖ, & ὄζω, oleo.
Εὐώδης, ſeu εὔοσμος, ου, ὁ, bene olens. ex εὖ, & ὀδμὴ, ῆς, ἡ, odor. Th. ὄζω, oleo. f. ὀζέσω, & ὄσω.
Εὐοδόω, ῶ, proſperum iter præbeo. f. ώσω. præt. εὐόδωκα. præſ. paſſ. εὐοδόομαι, οῦμαι, proſperum iter habeo, proſperor. perf. paſſ. εὐόδωμαι. a. 1. paſſ. εὐοδώθην, ης, η. f. 1. paſſ. εὐοδωθήσομαι. ab εὔοδος, ου, ὁ, ἡ, iter expeditum habens. ex εὖ, & ὁδὸς, οῦ, ἡ, via.
Εὐόδωκα, ας, ε, perf. activ. Jon. verbi εὐοδόω, quod vide.
Εὐοδώσαι, a. 1. imperat. act. verbi εὐοδόω, quod vide.
ΕΥ'ΟΙ', vox, qua Baccho acclamabatur. q. εὖ οἱ, bene illi. Sic & εὐαί. Inde Εὔιος, ου, ὁ, Bacchi cognomen.
Εὐόμενοι, aſſati, præſ. part. paſſ. verbi εὔω, ſeu εὕω, f. σω, uro.
Εὐορκέω, religioſe juro. f. ήσω. præſ. inf. εὐορκεῖν. vide εὔορκος.
Εὐορκία, ας, ἡ, jurisjurandi fides. ab εὔορκος.
Εὔορκος, ου, ὁ, ἡ, qui jusjurandum religioſe colit. ab εὖ, & ὅρκος, ου, ὁ, jusjurandum.
Εὔορμος, ου, ὁ, ἡ, tutus. ab εὖ, bene. & ὅρμος, ου, ὁ, ſtatio navium. q. ab εἴρω, figo.
Εὐπαγής, έος, ὁ, ἡ, bene compactus. ex εὖ, & πήγνυμι, ſeu πηγνύω, compingo.
Εὐπαθέω, ῶ, indulgeo voluptatibus. hinc εὐπαθείη, Jon. pro εὐπάθεια, voluptas. dicitur & εὐπαθίη, Jon. pro eodem. Th. πάσχω, patior. f. πείσομαι. a. 2. ἔπαθον.
Εὔπαις, αιδος, ὁ, ἡ, felix multa prole. vel bonos habens liberos. Thema παῖς, puer.
Εὐπάκτος, ου, ὁ, Dor. pro εὔπηκτος, quod vide.
Εὐπάρηος, ου, ὁ, ἡ, Poet. & Dor. pro εὐπάρειος, habens pulchras genas. ex εὖ, & παρειὰ, ἡ, gena.
Εὐπατέρεια, ας, ἡ, claro patre nata, generoſa. ab εὐπάτωρ, vel εὐπατρὶς, nobilis. Th. πατὴρ, ερος, ὁ, pater.
ΕΥ'ΠΑΤΟ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, herba quædam, ab Εὐπάτωρ. Vel potius ab ἧπαρ, dicitur enim & ἡπατόριον.
Εὐπειθής, έος, ὁ, ἡ, obſequens. ex εὖ, & πείθω, perſuadeo.
Εὐπένθερος, qui nobilem ſocerum habet. Th. πενθερὸς, οῦ, ὁ, ſocer.
Εὔπεπλος, ſeu εὔπεπλος, ου, ὁ, ἡ, pulchrum habens peplum. gen. plur. εὐπέπλων, ab εὖ, & πέπλος, ου, ὁ, peplum.
Εὐπερίστατος, ου, ὁ, ἡ, ad circumagendum proclivis. ex εὖ, & περιΐσταμαι, circumſiſto, tango. quod ex περὶ, & ἵσταμαι, ſto.
Εὐπετείη, ης, ἡ, Jon. pro εὐπέτεια, facilitas. vide in εὐπετής.
Εὐπετὲς, facile, n. g. ab εὐπετὴς, έος, ὁ, ἡ, facilis. comp. εὐπετέστερος, facilius, adverb. ab εὐπετέστερος. ex εὖ, & πίπτω, cado.
Εὔπηκτος, ου, ὁ, ἡ, bene ædificatus. in dat. ſing. εὐπήκτῳ. ex εὖ, bene, & πήγνυμι, compingo. ædifico.
Εὐπλεκέων, genit. plur. ab εὐπλεκής, έος, ὁ, ἡ, bene junctus. ex εὖ, & πλέκω, plecto, necto. f. ξω.
Εὐπλοΐη, Jon. pro εὐπλοΐᾳ, uti proſpera navigatione. Thema πλέω, navigo.
Εὐπλοΐη, vide εὔπλοια.
Εὔπλοια, ας, ἡ, bona navigatio. ex εὖ, & πλέω, navigo. f. πλεύσω.
Εὐπλοκαμίς, ίδος, idem quod εὐπλόκαμος, quod vide.
Εὐπλόκαμος, ου, ὁ, ἡ, pulchros cincinnos, vel cirros habens. ex εὖ, bene, & πλόκαμος, ου, ὁ, crines plexi, & intorti, cincinni. quod a πλοκὴ, implicatio. Thema πλέκω, plecto, necto. fut. ξω. p. m. πέπλοχα.
Εὐποιΐα, ας, ἡ, beneficentia. ab εὖ, & ποιέω, facio.
Εὐποιεῖ, 3. ſing. præſ. ind. verbi εὐποιέω, benefacio. Th. ποιέω, facio.
Εὐποίητα, τὰ, fabrefacta. ab εὖ, & ποιέω, facio.
Εὔπολις, ὁ, Eupolis. nomen propr.
Εὐπόμπη, ης, ἡ, nomen mul.
Εὐπορέω, ῶ, abunde poſſum, eſt mihi facultas; item ſimpl. poſſum. fut. ήσω. p. εὐπόρηκα, & in 3. ſingul. imperf. paſſ. Att. ηὐπορεῖτο. ex εὖ, bene, & πόρος, ου, ὁ, tranſitus. Th. πείρω, tranſeo. p. m. πέπορα.
Εὐπορία, ας, ἡ, facultas, copia. εὔπορος, expeditus. ab eodem them.
Εὐπραγία, ας, ἡ, idem quod εὐπραξία. a præt. med. πέπραγα, verbi πράσσω, facio.
Εὐπραξία, ας, ἡ, res ſecundæ, pulchrum facinus. Th. πράττω, facio. fut. ξω. p. χα.
Εὐπρέπεια, ας, ἡ, decor eximius. ab εὐπρεπὴς, έος, ὁ, ἡ, decore eximius. ex εὖ, & πρέπω, decorus ſum.
Εὐπρεπής, έος, ὁ, ἡ, excellens. vide in εὐπρέπεια.
Εὐπρηξίη, ης, ἡ, Jonic. pro εὐπραξία, quod vide.
Εὐπρόσδεκτος, ου, ὁ, ἡ, acceptus. a προσδέχομαι, ſuſcipio, probo. ex πρὸς, & δέχομαι, capio. f. δέξομαι.
Εὐπρόσεδρος, ου, ὁ, ἡ, apte adhæreſcens, & aſſiduus in aliquo negotio. ex εὖ, & πρόσεδρος, aſſidue occupatus; item, aſſeſſor. quod ex πρὸς, & ἕδρα, ας, ἡ, ſella. Th. ἕζομαι. f. ἑδοῦμαι, ſedeo.
Εὐπροσηγορία, ας, ἡ, affabilitas. ex εὖ, & προσηγορέω, compello. quod ex πρὸς, & ἀγορέω. Thema ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, forum.
Εὐπρόσιτα, acceſſu facilia, adject. verbale ex εὖ. πρὸς, & εἶμι, eo.
Εὐπροσωπέω, ῶ, ſpecioſus appareo. εὐπρόσωπος, ſpecioſa, pulchra. ex εὖ, & πρόσωπον, ου, τὸ, facies. Th. ὄπτομαι, video. p. m. ὄπα.
Εὐπροσώπων, genit. plur. ab εὐπρόσωπος, ου, ὁ, pulcher aſpectu. ab eodem them.
Εὔπρυμνος, ου, ὁ, ἡ, pulchram puppim habens. ex εὖ, & πρύμνα, ης, ἡ, puppis. Th. πρυμνὸς, οῦ, ὁ, extremus.
Εὔπωλος, ου, ὁ, ἡ, producens bonos equos. ex εὖ, & πῶλος, ου, ὁ, pullus.
Εὐραὶ, ferramenta axi infixa, ideo, ut a rota non atteratur. Thema εὐρὺς, latus.
Εὑράμην, inveni, per ſync. pro εὑρησάμην, ω, ατο, a. 1. med. verbi εὑρίσκω, invenio. f. εὑρήσω.
Εὐρὰξ, ex obliquo. poſita re in εὖρος, εος, id eſt, latitudinem. Alii volunt Jon. dici pro πλαγίως, per Aphær. a πλευρὰ, ᾶς, ἡ, latus, coſta.
Εὑρὲ, a. 2. imperat. act. ſed εὗρε, invenit, 3. ſing. a. 2. ind. εὑρεῖν, a 2. inf. quaſi ὁρᾷν, ut ſit rem quæſitam oculis aſſequi, verbi εὑρίσκω, invenio. f. εὑρήσω, quod vide.
Εὐρέα, Jon. pro εὐρεῖα, lata. quod vide.
Εὑρέθην, inventus ſum, a. 1. ind. paſſ. ejuſdem verbi. εὑρεθῶσιν, 3. plur. a. 1. ſub. paſſ.
Εὑρεῖν, a. 2. inf. act. verbi εὑρίσκω.
Εὐρεῖα, lata, f. g. ab εὐρὺς, έος, ὁ, latus. quod vide.
Εὕρεσις, εως, ἡ, inventio. ab εὑρίσκω, quod vide.
Εὑρετὴς, οῦ, ὁ, inventor. ab εὑρίσκω, invenio. perf. paſſ. εὕρημαι, σαι, ται.

Εὕρημα,

Εὕρετο, 3. ſing. a. 2. med. verbi εὑρίσκω, quod vide.

Εὕρηκα, perf. act. εὑρηκέναι, perf. inf. act. εὕρημαι, perf. paſſ. εὑρήσω, fut. 1. act. ejuſdem verbi.

Εὕρημα, ατος, τὸ, inventum. ab εὑρίσκω, quod vide.

Εὑρῆν, Dor. pro εὑρεῖν, quod vide.

Εὑρήσεις, 2. ſing. εὑρήσετε, 2. plur. f. 1. act. εὑρήσω, verbi εὑρίσκω.

Εὑρησιεπὴς, έος, ὁ, ἡ, Poet. pro quo per ſyſtolen dicitur εὑρεσιεπὴς, verborum inventor. ab εὑρίσκω, invenio, & ἔπος, τὸ, verbum.

Εὕρητε, 2. plur. a. 2. ſub. act. ab eodem verbo.

Εὔρις, ſagax, cui bona ῥὶν, id eſt, naris.

ΕΥ'ΡΙΠΟΣ, ου, ὁ, Euripus, fretum reciprocum. quaſi ab εὖ, & ῥίπτω, quia facile projicitur, & jactatur huc, & illuc.

ΕΥ'ΡΙ'ΣΚΩ, invenio, deprehendo. εὑρίσκεσθαί τι θεῶν παλάμαις, obtinere aliquid Deorum auxiliis. f. εὑρήσω. p. εὕρηκα. a. 1. εὕρησα. a. 2. εὗρον. aor 2. opt. εὕροιμι, οις, οι. a. 2. ſub. εὕρω, ῃς, ῃ. aor. 2. inf. εὑρεῖν. aor. 2. part. εὑρὼν, όντος. perf. paſſ. εὕρημαι. aor. 1. paſſ. εὑρέθην, ης, η, inventus ſum. fut. 1. paſſ. εὑρεθήσομαι. aor. 1. med. εὑράμην, ω, ατο, per ſyncop. pro εὑρησάμην, acquiſivi. hinc εὕρημα, ατος, τὸ, inventum. εὑρετὴς, οῦ, ὁ, inventor. εὕρεσις, εως, ἡ, inventio. Poſſit eſſe ab ῥὶν, ut ſit ſagaciter deprehendo more canum veſtigantium. Vel εὑρεῖν deflecti poteſt ab ὁρᾶν, ut ſit rem quæſitam oculis aſſequi.

Εὑροίμην, invenero, a. 2. opt. med. εὕροις, 2. ſingul. aor. 2. opt. act. ab eodem verbo.

Εὕροισα, ας, ἡ, Doric. pro εὑροῦσα, aor. 2. part. act. f. g. ab εὑρίσκω, invenio.

Εὐροκλύδων, ωνος, ὁ, Euroaquilo. ex εὖρος, ου, ὁ, Eurus. & κλύδων, ωνος, ὁ, fluctus. Th. κλύζω, lavo.

Εὕρομες, Dor. pro εὕρομεν, 1. plural. a. 2. ind. act. verbi εὑρίσκω, invenio. quod vide.

Εὗρον, ες, ε, a. 2. ind. act. εὑρὼν, όντος, a. 2. part. verbi εὑρίσκω.

Εὑροῦσα, a. 2. part. act. f. g. verbi εὑρίσκω, invenio.

Ἐϋῤῥείτης, ου, ὁ, ἡ, pulchre fluens, ἐϋῤῥείταο, gen. Æol. pro ἐϋῤῥείτου. ex εὖ, & ῥέω, fluo. f. ῥεύσω. dicimus & ἐϋῤῥεὴς, & εὔῤῥοος.

Εὐρυάγυια, ας, ἡ, latas vias habens. ab εὐρὺς, έος, ὁ, latus, & ἀγυιὰ, ᾶς, ἡ, via.

Εὐρυάλη, ης, ἡ, nomen mul.

Εὐρυβάτης, ου, ὁ, Eurybates, nomen propr.

Εὐρυβίης, Jon. pro εὐρυβίας, ου, ὁ, cujus vis ſe late extendit, late potens. Hinc Εὐρυβίη, nomen mul. ex εὐρὺς, latus, & βία, ας, ἡ, vis.

Εὐρυδάμας, αντος, ὁ, Eurydamas, nomen propr.

Εὔρυθμος, ου, ὁ, numeroſus, concinnus. ex εὖ, & ῥυθμὸς, οῦ, ὁ, rhythmus, concinnitas.

Εὐρυκρείων, late dominans. ab εὐρὺς, latus, & κρείων, οντος, ὁ, regnator. Th. κραίνω, impero.

Εὐρυλείμων, ονος, ὁ, ἡ, qui lata prata habet, ſpatioſus, amplus. ab εὐρὺς, latus, & λειμὼν, ῶνος, ὁ, pratum.

Εὐρυμέτωπος, ου, ὁ, ἡ, latam frontem habens. ab εὐρὺς, latus, & μέτωπον, ου, τὸ, frons. Thema ὄπτομαι, video.

Εὐρυνόμη, ης, ἡ, nomen mul.

Εὔρυναν, 3. plur. a. 1. act. εὔρυνα, ας, ε, verbi εὐρύνω, dilato. f. υνῶ. Them. εὐρὺς, έος, ὁ, latus.

Εὐρύνοντι, dilatant, Dor. pro εὐρύνουσι, 3. plur. præſ. ind. vide in εὐρύνω.

Εὐρυοδείης, gen. Jonic. ab εὐρυοδεία, ας, ἡ, ſpatioſa. dicimus & εὐρυόδειος, ὁ, ἡ, ab εὐρὺς, latus, & ὁδὸς, οῦ, ἡ, via.

Εὐρύοπα, vocat. ſing. ab εὐρυόπης, ου, ὁ, late ſonans, vel late perſpicuus. ab εὐρὺς, latus, & ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox. vel ut alii volunt ab ὢψ, vultus, quod ab ὄπτομαι, video. Tum etiam εὐρύοπα, poteſt eſſe accuſ. caſus ab εὐρύωψ, οπος, ὁ, latum habens oculum, ab ὢψ, oculus. Th. ὄπτομαι.

Εὐρύπυλος, ου, ὁ, Eurypylus, nomen proprium.

ΕΥ'ΡΥ'Σ, έος, ὁ, & in f. g. εὐρεῖα, latus, a. hinc εὐρύνω, dilato. q. ab εὖ, & ῥύειν, fluere, diffundi. Metaphora ducta ab aqua hac, & illac diffluente.

Εὐρυσθενὴς, έος, ὁ, ἡ, potens. ab εὐρὺς, latus, & σθένος, εος, τὸ, robur.

Εὐρυσθέως, gen. Att. ab Εὐρυσθεὺς, έος, ὁ, Rex Mycænorum.

Εὐρυσθῆα, Poet. pro εὐρυσθέα, accuſ. ſing. ab Εὐρυσθεὺς, έος, ὁ, nomen viri, cujus robur late patet.

Εὐρύστερνος, ου, ὁ, qui habet latum pectus. ab εὐρὺς, latus, & στέρνον, ου, τὸ, pectus.

Εὐρυτίων, ωνος, ὁ, nomen propr. viri.

Εὐρυχαίτας, α, ὁ, Doric. pro εὐρυχαίτης, ου, ὁ, latam comam habens, laticomus. ab εὐρὺς, & χαίτη, ἡ, juba, coma.

Εὐρυχόροιο, ſpatioſæ, gen. Jonic. ab εὐρύχορος, ου, ὁ, ἡ, in qua ampli chori duci poſſunt. ex εὐρὺς, latus, & χορὸς, οῦ, ὁ, chorus, chorea. Vel ponitur Poetic. pro εὐρύχωρος, latum locum habens, amplus. a χῶρος, ου, ὁ, locus, ſedes.

Εὐρύχωρος, ου, ὁ, ἡ, latus, amplus. ex εὐρὺς, εῖα, ὺ, latus, a, um, & χώρα, ας, ἡ, regio. Them. χῶρος, ου, ὁ, locus.

Εὐρύωψ, ωπος, & οπος, ὁ, late videns. ab εὐρὺ, late, & ὢψ, ὠπὸς, ὁ, oculus. Th. ὄπτομαι, video.

Εὗρω vide in εὕρωμεν.

Εὐρώεις, εντος, ὁ, putris, obſcurus; item amplus. acc. ſing. εὐρώεντα. Th. εὐρὼς, ῶτος, ὁ, ſitus, mucor.

Εὕρωμεν, invenerimus, 1. plur. aor. 2. ſub. act. εὕρω, ῃς, verbi εὑρίσκω. quod vide.

Εὐρωπεὺς, έος, ὁ, & Εὐρωπαῖος, ου, ὁ, Europæus, ex Europa.

Εὐρώπη, ης, ἡ, nomen mul.

ΕΥ'ΡΩ'Σ, ῶτος, ὁ, ſitus, mucor, caries, putredo. q. ab ῥέω, fluo. putredo facit res diffluere. εὐρωτιάω, putreſco.

Εὐρώτας, nomen propr.

ΕΥ'Σ, ἐέος, bonus. quaſi ab ἔω, ſum. Ens eſt bonum. vel ab εὖ, bene. Bonus eſt, qui bene agit. Dicitur & ἠΰς. hinc εὖ, bene. προσηνὴς, έος, ὁ, ἡ, bonus, benignus.

Εὗσα, ας, ε, & in 3. plur. εὗσαν, a. 1. ind. act. verbi εὕω, ſeu εὔω, uro, uſtulo. fut. εὕσω, Att.

Εὖσα, ας, ἡ, Dor. & Æol. pro ἐοῦσα, vel οὖσα, ης, ἡ, exiſtens, præſ. part. f. g. verbi εἰμὶ, ſum.

Εὐσέβει, præſ. imperat. act. verbi εὐσεβέω, ῶ, colo. f. ήσω. p. ηκα. ex εὖ, & σέβω, colo.

Εὐσέβεια, ας, ἡ, pietas. εὐσέβειαι, ῶν, αἱ, pietatis officia. ab eodem Th.

Εὐσεβὲς, έος, τὸ, pietas. hinc εὐσεβέως, pie, adverb. ab eodem them.

Εὐσεβέω, colo, cum accuſat. item, in pietate inſtituo, informo. f. ήσω. p. εὐσέβηκα. aor. 1. εὐσέβησα. ab eodem them.

Εὐσεβὴς, έος, ὁ, ἡ, pius. & τὸ εὐσεβές. ab eodem them.

Εὐσεβῶς, pie, adv. ab eodem them.

Εὔσελμος, vide in ἐΰσελμος.

Εὔσημος, ὁ, ἡ, bene ſignificans. ex εὖ, & σῆμα, ατος, τὸ, ſignum. hinc σημαίνω, ſignifico.

Εὐσκαρθμὸς, bene ſaltans. ex εὖ, & σκαρθμὸς, οῦ, ὁ, ſaltus. Th. σκαίρω, ſalio, ſalto.

Ἐΰσκοπος, ου, ὁ, per dialyſin pro εὔσκοπος, qui ſcopum perite aſſequitur, providus, cautus. ex εὖ, & σκοπὸς, οῦ, ὁ, finis. quod a σκέπτομαι, circumſpicio.

Εὔσοος, ου, ὁ, bene ſalvus, incolumis. ex εὖ, & σόος, ου, ὁ, ſalvus.

Εὔσπλαγχνος, ου, ὁ, ἡ, miſericors. ex εὖ, & σπλάγχνον, ου, τὸ, viſcus, cor.

Ἐΰσσελμος, ſeu ἐΰσελμος, Poetic. pro εὔσελμος, bene tabulatus. a σέλμα, τὸ, tranſtrum. Thema σελὶς, ίδος, ἡ, ſpatium inter lineas, vel inter tabulata navis.

Εὐσταθὴς, έος, ὁ, ἡ, ſtabilis. ab εὖ, & ἵστημι, ſto.

Εὐστέφανος, ου, ὁ, ἡ, formoſus, bene coronatus. ex εὖ, & στέφω, corono. f. ψω.

Εὔστομος, ὁ, ἡ, qui bona verba profert. ex εὖ, & στόμα, ατος, τὸ, os.

Εὐστρεφὴς, έος, ὁ, ἡ, Poet. ἐϋστρεφὴς, pulchre tortus, flexilis. ex εὖ, & στρέφω, flecto, verto.

Εὐσύμβλητος, ὁ, ἡ, de rebus dicitur, quæ per conjecturas facile cognoſci poſſunt. ex εὖ, & συμβάλλω, conjicio. Th. βάλλω, jacio.

Εὔσφυρος, ου, ὁ, ἡ, cui eſt elegans pedum forma. εὐσφύρω, gen. Dor. ex εὖ, & σφῦρα, ας, ἡ, malleus. hinc σφυρὸν, οῦ, τὸ, malleolus pedis, pes.

Εὐσχημοσύνη, ης, ἡ, decor. ab εὐσχήμων. quod vide.

Εὐσχήμων, ονος, ὁ, ἡ, decens, ſpectabilis, honoratus. εὐσχημόνως, decenter, adv. ex εὖ, & σχῆμα, ατος, τὸ, geſtus, habitus. Th. ἔχω, habeo.

Εὔσωζος, ου, ὁ, ἡ, bene ſervans. ex εὖ, & σώζω, ſervo.

Εὖτ', pro εὖτε, ſequente ἂν. εὖτ' ἂν, poſtquam, adverb.

Εὐταξία, ας, ἡ, bonus ordo. ex εὖ, & τάσσω, ordino. f. ξω. p. χα.

ΕΥ'ΤΕ, quum, veluti, aliquando, quandoquidem, adv. ἠΰτε, Jon. & Poetic. dialyſi, pro εὖτε, ſicut. Et εὖτε, eſt, & bene.

Εὐτείχεα, bene munitam, acc. ſingul. ab εὐτειχὴς, έος, ὁ, ἡ, ex εὖ, & τεῖχος, εος, τὸ, murus.

Εὐτείχεος, εω, ὁ, idem quod εὐτειχὴς. vide in εὐτείχεα.

Εὐτεκνία, ας, ἡ, felicitas ſobolis. ex εὖ, & τέκνον, ου, τὸ, filius. Thema τίκτω, pario.

Εὐτελέστατος, ου, τὸ, ſuperlat. grad. ab εὐτελὴς, έος, ὁ, ἡ, facilem impenſam requirens, frugalis. ab εὖ, & τέλος, εος, τὸ, impenſa, ſumptus, finis.

Εὐτελὴς, έος, ὁ, ἡ, facilis quantum ad ſumptum. ex εὖ, & τέλος, εος, τὸ, ſumptus. hinc εὐτέλεια, vilitas. εὐτελίζω, annihilo.

Εὐτέρπη, ης, ἡ, Euterpe, nomen Muſæ. εὐτερπὴς, valde jucundus. q. ab εὖ, & τέρπω, delecto.

Εὔτμητος, ου, ὁ, ἡ, bene ſectus, & paratus. ex εὖ, & τέμνω, ſeco.

Εὐτοκία, ας, ἡ, fœcunditas. ab εὔτοκος, fœcundus. ab εὖ, & τίκτω, pario. p. m. τέτοκα.

Εὐτονία, ας, ἡ, ſuffectio. ab εὐτονῶ, firmus ſum, ſufficio, ſcil. viribus.

Εὔτονος, ου, ὁ, ἡ, validus, firmus, intenſus. hinc εὐτόνως, adverb. acriter, magna contentione, ex εὖ, & τείνω, tendo.

Εὐτόνως, vide εὔτονος.

Εὐτραπελία, ας, ἡ, urbanitas. item, ſcurrilitas. ab εὐτράπελος, quod vide.

Εὐτράπελος, ου, ὁ, ἡ, lepidus, urbanus, qui ſua verba poteſt εὖ τρέπειν, ſcite vertere. a. 2. ἔτραπον.

Εὐτρεπὴς, έος, ὁ, ἡ, paratus, æquus, qui

qui facile ad aliquid ῥέπεται, vertitur. hinc ἀῤῥεπίζω, paro. Thema ῥέπω, verto.

Εὔῤῥητος, ου, ὁ, ἡ, bene perforatus, Poet. εὔῤῥητος, accipitur & pro ἀῤῥητος, lato ore hians. Thema ῥέω, perforo. f. ῥήσω.

Εὐῤῥίαιναν, acc. ſing. 1. decl. ἀῤῥιαίνης, ου, ὁ, inclytus tridente. ex εὖ, & ῥίαινα, tridens.

Εὐῤῥόχαλος, ου, ὁ, rotundus, planus. idem fere, quod εὔῤῥοχος, bene currens, velox. ex εὖ, & ῥέχω, curro. præt. med. ῥέῤῥοχα, & δέδρομα.

Εὔῤῥοχος, ου, ὁ, ἡ, & Poet. εὔῤῥοχος, bene currens, volubilis, agilis. ex εὖ, & ῥέχω, curro. f. θρέξω. perf. act. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον.

Εὔτυκος, ου, ὁ, ἡ, metri gratia pro εὔτυκτος, quod vide.

Εὔτυκτος, ου, ὁ, ἡ, bene fabricatus. ab εὖ, & τεύχω, fabricor. aor. 2. ἔτυχον. perf. paſſ. τέτυγμαι, ξαι, κται.

Εὐτυχεῖν, ſecunda fortuna uti. ab εὐτυχέω. hinc εὐτυχέως, Jon. & Poet. pro εὐτυχῶς, adverb. proſpere. Vide in εὐτύχημα.

Εὐτύχηκα, bene ceſſit mihi, perf. activ. verbi εὐτυχέω, ſum felix. Th. τυγχάνω, ſum.

Εὐτύχημα, ατος, τὸ, felicitas. ab εὖ, & τύχη, ης, ἡ, fortuna. Th. τυγχάνω, ſum, contingo. f. τεύξομαι. aor. 2. ἔτυχον.

Εὐτυχὴς, έος, ὁ, ἡ, & εὐτυχές, felix, fortunatus. ab eodem them.

Εὐτυχήσαις, Æol. pro εὐτυχήσας, a. 1. particip. activ. ab εὐτυχέω, felix ſum. Thema τυγχάνω.

Εὐτυχία, ας, ἡ, ſecunda fortuna. ab eodem them.

Εὔτυχος, ου, ὁ, ἡ, Gr. fortunatus.

Εὔυδρος, ου, ὁ, ἡ, aqua abundans. Ex εὖ, & ὕδωρ, aqua.

Εὐφαμία, ας, ἡ, Dor. pro εὐφημία, ἡ, fauſta, vel læta acclamatio. Vide εὐφημέω.

Εὐφάμως, Dor. pro εὐφήμως, bona verba dicendo. vide εὐφημέω.

Εὐφανὴς, έος, ῦς, ὁ, pellucidus. ab εὖ, & φαίνω, appareo.

Εὐφαρέτρας, ου, & ης, Poet. Apollinis epith. bonam, & latam pharetram habentis. Ex εὖ, & φαρέτρα, ἡ, pharetra.

Εὐφημέω, ῶ, έεις, εῖς, celebro, laudo, gratulor. f. ήσω. ex εὖ, & φήμη, fama, quod a φημὶ, dico. Thema φάω, idem.

Εὐφημοσύνα, ας, ἡ, Poet. & Dor. pro εὐφημοσύνη, ἡ, admonitio, mandatum, ἐντολή.

Εὐφημῆσαι, precari, a. 1. inf. act. ejuſdem verbi, & them.

Εὐφημία, ας, ἡ, bona fama, laus. ab eodem them.

Εὔφημος, ου, ὁ, ἡ, boni nominis, bonæ famæ, a φήμη, fama, &c.

Εὔφθογγος, ου, ὁ, ἡ, bene ſonans. ex εὖ, & φθόγγος, ου, ὁ, ſonus. Th. φθέγγομαι, ſono. f. γξομαι, p. ἔφθεγμαι. p. m. ἔφθογγα.

Εὐφορέω, exubero. fertilis ſum. fut. ήσω. p. εὐφόρηκα. a. 1. εὐφόρησα. ab εὔφορος, ferax, qui facile ferri, tolerarique poteſt. Th. φέρω, fero. f. οἴσω.

Εὔφορος, fertilis. εὐφορία, ας, ἡ, fertilitas. vide εὐφορέω.

Εὐφραίνω, exhilaro, oblecto. εὔφραινε, præſ. imperat. f. εὐφρανῶ. p. εὔφραγκα. a. 1. εὔφρανα. præſ. paſſ. εὐφραίνομαι, lætor, genio indulgeo. a. 1. paſſ. εὐφράνθην, ης, η. aor. 1. imperat. εὐφράνθητι, f. 1. paſſ. εὐφρανθήσομαι, lætabor. ex εὖ, & φρὴν, ενὸς, ἡ, mens.

Εὐφρανέεαι, Jon. pro εὐφρανῇ, 2. ſing. fut. 1. med. verbi εὐφραίνω, exhilaro, quod vide.

Εὐφρανέειν, Jon. pro εὐφρανεῖν, f. 1. inf. act. ab εὐφραίνω, exhilaro. Th. φρὴν, mens.

Εὐφράνθην, ης, η, a. 1. paſſ. εὐφρανθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ab εὐφραίνω, exhilaro. quod vide.

Εὔφρονα, acc. ſing. ab εὔφρων, ονος, ὁ, ἡ, hilaris. Th. φρὴν, mens.

Εὐφρόναι, noctes, nom. plur. ab εὐφρόνη, nox. παρὰ τὸ εὐφραίνεσθαι, oblectari. Th. φρὴν.

Εὐφρονέω, ſapio, & in 3. plur. εὐφρονοῦσι. f. ήσω. ex εὖ, & φρὴν, mens.

Εὐφροσύνη, ης, ἡ, & Dor. εὐφροσύνα, lætitia. ab εὔφρων, ονος, ὁ, ἡ, lætus. Th. φρὴν.

Εὔφρων, ονος, ὁ, ἡ, hilaris. acc. ſing. εὔφρονα. ab eodem them.

Εὐφυὴς, έος, ὁ, ἡ, habilis, ingenioſus. acc. ſing. εὐφυέα. dual. εὐφυέε. ex εὖ, bene, & φύω, naſcor.

Εὐφυῶς, adv. ab εὐφυὴς, quod vide.

Εὔφωνος, bene ſonans, canorus. ex εὖ, & φωνὴ, ῆς, ἡ, vox.

Εὐχαριστέω, ῶ, gratias ago, cum dativ. f. ήσω, p. εὐχαρίστηκα, a. 1. εὐχαρίστησα, præſ. paſſ. εὐχαριστέομαι, οῦμαι, gratiarum actione celebror. a. 1. paſſ. εὐχαριστήθην, ης, η, a. 1. ſub. paſſ. εὐχαριστηθῶ, ῇς, ῇ. ex εὖ, & inuſit. χαριστὸς, quod eſt a 3. perf. κεχάρισται, verbi χαρίζομαι, gratificor. Th. χάρις, gratia.

Εὐχαριστία, ας, ἡ, gratiarum actio. ab eodem them.

Εὐχάριστος, ου, ὁ, ἡ, gratus. hinc adv. εὐχαρίστως, placide. ejuſdem them.

Εὐχὰς, acc. plur. ab εὐχὴ, ῆς, ἡ, precatio. hinc εὖχος, εος, τὸ, honor. Th. εὔχομαι, precor.

Εὔχεαι, Jon. pro εὔχῃ, 2. ſing. præſ. ſub. εὔχεο, Jon. pro εὔχου, 2. ſing. imperf. vel præſ. imperat. verbi εὔχομαι, precor. f. εὔξομαι. p. εὖγμαι.

Εὔχειρ, ρος, ὁ, ἡ, manu præſtans, fortis. ab εὖ, & χεὶρ, ἡ, manus.

Εὐχέρεια, ας, ἡ, facilitas. ab εὐχερὴς, quod vide.

Εὐχερὴς, έος, ὁ, ἡ, facilis, & τὸ εὐχερές. hinc εὐχερῶς, facile. ex εὖ, & χεὶρ, ἡ, manus. quaſi bene manu tractabilis.

Εὐχέσθω, precetur, 3. ſing. præſ. imperat. verbi εὔχομαι, quod vide.

Εὐχετάασθαι, Poet. pro εὐχετᾶσθαι, præſ. inf. ab εὐχετάομαι, preces fundo. Th. εὔχομαι, precor.

Εὐχετοῴμην, Poetic. pro εὐχετῴμην, præſ. opt. paſſiv. εὐχετοίμην, ῷμην, verbi εὐχετάομαι, preces fundo. Th. εὔχομαι, precor.

Εὐχὴ, ῆς, ἡ, votum. ab εὔχομαι.

Εὔχθω, dedicetur, 3. ſing. perf. imperat. paſſ. εὖξο, εὔχθω, verbi εὔχομαι, precor. perf. εὖγμαι.

ΕΥ'ΧΟΜΑΙ, glorior, dico, precor, opto, cum acc. imperf. Att. ηὐχόμην, ου, ετο, pro εὐχόμην. f. εὔξομαι. perf. εὖγμαι. a. 1. med. εὐξάμην, ω, ατο. opt. med. εὐξαίμην, αιο, αιτο. hinc εὐχὴ, ῆς, ἡ, precatio, votum. εὐχωλὴ, ῆς, ἡ, idem. προσεύχομαι, precor. προσευχὴ, ῆς, ἡ, precatio. q. εὖ ἔχω, quærit qui orat. vel εὖ χέει, bonum fundit. Qui precatur, bonum fundit: ut preces fundere dicimus.

Εὖχος, εος, τὸ, gloria, honor, decus. Th. εὔχομαι.

Εὔχρηστος, ου, ὁ, ἡ, utilis, valde utilis. ex εὖ, & χράω, commodo, utendum do. f. χρήσω.

Εὔχροος, bene coloratus. ex εὖ, & χρόα, ας, ἡ, color.

Εὐχωλὴ, ῆς, ἡ, votum, Poet. pro εὐχή. Th. εὔχομαι, precor, quod vide.

Εὐχωλιμαῖος, ὁ, qui vota facit, vel facta exſequi conatur. ab εὐχωλὴ, ἡ, votum.

Εὐψυχέω, bono ſum animo. f. ήσω. p. εὐψύχηκα. ex εὖ, & ψυχὴ, ῆς, ἡ, anima, vita.

ΕΥ'Ω, ſeu εὕω, f. σω, uro, uſtulo. ab αὔω.

Εὐώδη, acc. ſing. ab εὐώδης, εος, ὁ, ἡ, bene olens. ab εὖ, & ὄζω, oleo. f. ὀζήσω. p. m. ὦδα, Att. ὄδωδα. hinc ὀδμὴ, ῆς, ἡ, odor.

Εὐωδία, ας, ἡ, bona fragrantia. ab εὐώδης, quod vide.

Εὐώνυμος, ου, ὁ, ἡ, fauſti nominis, ac ominis, clarus, ſiniſter. quod ſiniſtra certis in rebus felicia habeantur. ex εὖ, & ὄνομα, ατος, τὸ, nomen, Æol. ὄνυμα.

Εὐῶπις, ιδος, ἡ, quæ pulchrum vultum, aut oculos habet. ab εὖ, & ὢψ, ὁ, vultus, oculus. Th. ὄπτομαι, video.

Εὐωχέων, convivans, lætus, præſ. part. act. ab εὐωχέω. ſic εὐωχοῦνται, 3. plur. ind. paſſ. Th. εὐωχία.

ΕΥ'ΩΧΙ'Α, ας, ἡ, convivium, epulum. hinc εὐωχέω, convivio accipio. quaſi ab εὖ, & ὀχὴ, cibus: quo corpus ἔχεται, id eſt, continetur.

E Φ.

Ἐφ', pro ἐπὶ, in, ſuper, præpoſit. regit gen. & acc. At ἔφ', pro ἔφη, a. 2. verbi φημὶ, dico.

Ἔφα, dixit, Dor. pro ἔφη, a. 2. a φημὶ, dico.

Ἐφαάνθην, apparui, Poet. pro ἐφάνθην, aor. 1. ind. paſſ. verbi φαίνω. fut. ανῶ. præt. paſſ. πέφασμαι.

Ἐφαβικὸς, Dor. pro ἐφηβικὸς, puerilis. Th. ἥβη, ἡ, pubes.

Ἔφαβος, Dor. pro ἔφηβος, ου, ὁ, adoleſcens. ab eodem them.

Ἔφαγον, ες, ε, & Dor. ἔφαγον, a. 2. verbi φάγω, comedo, fut. 2. med. φάγομαι. a. 2. inf. φαγεῖν.

Ἔφατο, pro ἔφατο, 3. ſing. a. 2. med. verbi φημὶ, dico.

Ἐφαίνεο, videreris, 2. ſingul. imperf. paſſ. Jon. pro ἐφαίνου, ab ἐφαινόμην, verbi φαίνω, appareo. fut. ανῶ, a. 1. ἔφηνα. p. πέφαγκα. fut. 2. paſſ. φανήσομαι.

Ἔφαινον, oſtendebant, 3. plur. imperf. act. ejuſdem verbi.

Ἐφάλλομαι, inſilio, præſ. inf. ἐφάλλεσθαι. imperf. ἐφαλλόμην, ου, ετο. fut. ἐφαλοῦμαι, a. 1. med. ἐφηλάμην, ω, ατο. Th. ἅλλομαι, ſalio.

Ἔφαλος, ου, ὁ, ἡ, maritimus. ab ἐπὶ, & ἅλς, ἁλὸς, ἡ, mare.

Ἐφαλῶν, Dor. pro ἐφηλῶν, præſ. part. act. verbi ἐφηλόω, clavo affigo. ex ἐπὶ, & ἧλος, ου, ὁ, clavus.

Ἐφάμαν, Dor. pro ἐφάμην, a. 2. med. quod vide.

Ἔφαμεν, 1. plur. imperf. verbi φημὶ, dico.

Ἐφαμέριος, ία, ον, Poet. & Dor. pro ἐφημέριος, diurnus, ad diem pertinens. Th. ἡμέρα, dies.

Ἐφάμην, a. 2. med. verbi φημί.

Ἔφαν, dicebant, Bœot. ſync. pro ἔφασαν, 3. plural. imperf. vel Dor. pro ἔφην, dixi, aor. 2. vel imperfect. verbi φημί.

Ἐφανδάνω, placeo. f. ήσω. comp. ex ἐπὶ, & ἁνδάνω, quod vide.

Ἔφαν, a. 2. ind. act. conſpicui fuerunt, Att. ponitur pro ἔφαν, ſeu ἐφάνησαν, apparuerunt, conſpicui fuerunt. Th. φαίνω. aor. 1. ἔφηνα. aor. 2. ἔφανον, ες, ε.

Ἐφάνην, ης, η, emerſi, a. 2. ind. paſſ. a φαίνω, appareo. f. ανῶ. a. 2. ἔφανον. perf. paſſ. πέφασμαι. præt. med. πέφηνα.

Ἐφάνθην, apparui, a. 1. ind. paſſ. verbi ejuſdem.

Ἐφαντάσθησαν, apparuerunt, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. verbi φαντάζω. fut. άσω. perf. paſſ. πεφάντασμαι. a. 1. paſſ. ἐφαντάσθην. Th. φαίνω, appareo.

Ἐφάπαξ, ſemel, adv. ab ἐπὶ, & ἅπαξ, idem.

Ἐφάψαι τινὶ πότμον, Poet. q. d. alligare alicui mortem, pro θάνατόν τινι ἐπιφέρειν, mortem alicui inferre. Th. ἅπτω, tango.

Ἐφάπτομαι, attingo, capeſſo, Att. paſſ. pro act. 3. perf. ἐφῆπται. ex ἐπὶ, & ἅπτω, tango. f. ἅψω. p. ἧφα.

Ἐφαρ-

Ἐφαρμόσδεν, Dor. pro ἐφαρμόζειν, adaptare. vide in ἐφαρμόττω.

Ἐφαρμόττω, accommodo, quadro. ex ἐπὶ, & ἁρμόζω, ſeu ἁρμόττω, f. σω, congruo. Th. ἄρω, apto.

Ἐφάρξαντο, obſtruebantur, 3. plur. a. 1. med. verbi φράσσω, vel ττω, ſepio, obſtruo. f. ξω. p. χα. a. 1. med. ἐφραξάμην, ω, ατο, & in 3. plur. ἐφράξαντο, & per Metatheſ. ἐφάρξαντο.

Ἔφασαν, & ἔφαν, dixerunt, Dor. pro ἔφησαν, 3. plur. a. 2. ind. verbi φημὶ, dico, vel eſt 3. plur. imperf.

Ἐφαύλισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi φαυλίζω, flocci facio. Th. φαῦλος, ου, ὁ, vilis.

Ἐφαψαμένη, ης, ἡ, amplexata, a. 1. part. med. f. g. ab ἐφάπτομαι. ex ἐπὶ, & ἅπτω, tango. f. ἅψω.

Ἐφάψαν, Dor. pro ἐφήψατο, 3. ſing. a. 1. med. ab ἐφάπτομαι, quod vide.

Ἐφέβοντο, 3. plur. imperf. verbi φέβομαι, timeo, effugio. præt. med. πέφοβα.

Ἐφεδρεύω. f. εύσω, p. κα. præſideo, ad cuſtodiam ſto, tendo inſidias. ab ἔφεδρος, quod vide.

Ἔφεδρος, ὁ, ἡ, qui in ſella ſedet, aſſeſſor, adverſarius. ex ἐπὶ, & ἕδρα, ſedes. Th. ἕζομαι, ſedeo.

Ἐφέζετο, 3. ſing. imperf. ἐφεζόμενος, inſidens, præſ. part. ab ἐπὶ, & ἕζομαι, ſedeo. f. 2. med. ἑδοῦμαι.

Ἐφέηκα, ας, ε, Poet. ſeu Jon. pro ἐφῆκα, ας, ε, immiſi. & in 3. plur. ἐφέηκαν, verbi ἐφίημι. Thema ἵημι, vel ἕω, mitto.

Ἐφεθεὶς, a. 1. part. paſſ. ab ἐφίημι, immitto.

Ἐφείδετο, parceret, 3. ſing. imperf. paſſ. a φείδομαι, parco. f. φείσομαι.

Ἐφειμένος, indutus, perf. part. paſſ. Poet. ἐπιειμένος, verbi ἐπιέννυμι. ex ἐπὶ, & ἕω, induo. quando vero ἐφειμένος, ſignificat, immiſſus, eſt a. 2. part. med. ab ἐφίημι, immitto. Th. ἵημι, vel ἕω, mitto.

Ἐφεῖναι, a. 2. inf. act. verbi ἐφίημι, immitto. ex ἐπὶ, & ἵημι. f. ἥσω. aor. 2. ἧν.

Ἐφεῖντο, irruerant, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. ἐφείμην, σο, το, verbi ἐφίημι. perf. paſſ. ἐφεῖμαι.

Ἐφείσατο, 3. ſing. a. 1. med. verbi φείδομαι, parco. f. φείσομαι, p. πέφεισμαι.

Ἐφείσθω, 3. perſ. imperat. paſſ. verbi ἐφίημι, immitto.

Ἐφειστήκει, per pleonaſm. litteræ ε pro ἐφεστήκει, pluſq. perf. verbi ἐφίστημι, inſto. f. ἐπιστήσω. quod vide.

Ἐφείσω, pepercisti, 2. ſingul. a. 1. med. vide in ἐφείσατο.

Ἐφεῖω, Poet. pro ἐφῶ, a. 2. ſub. activ. verbi ἐφίημι, immitto. vide ἐφεῖναι.

Ἐφεκτικὸς, cohibendi vim habens. ab ἐπέχω, cohibeo, quod vide.

Ἐφελκομένῳ, dat. ſing. part. præſ. paſſ. ab ἐφέλκομαι, extrahor. ex ἐπὶ, & ἕλκω, traho. f. ξω.

Ἐφέμεν, Dor. pro ἐφεῖναι, a. 2. inf. act. verbi ἐφίημι, immitto. Th. ἵημι, vel ἕω, mitto. a. 2. ἧν.

Ἐφεξῆς, adv. idem quod ἑξῆς, deinceps, ordine.

Ἐφέπειν κρατερὸν ἔγχος, tractare validam haſtam. Et pro regere, gubernare. Sed illud cum accuſ. hoc cum dat. Th. ἕπω, ſequor. ἕσπετε, Poetic. pro ἕπεσθε.

Ἐφέπεσκον, ες, ε, Jon. pro ἐφεῖπον, imperf. verb. ἐφέπω, perſequor. Thema ἕπω, ſequor.

Ἔφερον, ες, ε, ferebam, imperf. verbi φέρω, fero. f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα. imperf. paſſ. ἐφερόμην, ου, ετο.

Ἔφερσε, 3. ſing. a. 1. act. verbi φέρω, fero. f. 1. Æol. φέρσω.

Ἔφες, immitte, a. 2. imperat. act. verbi ἐφίημι. Th. ἵημι, vel ἕω, mitto.

Ἔφεσος, ου, ὁ, Epheſus, nomen urbis. Gr. deſiderabilis.

Ἐφέσπετο, ſequebatur, 3. ſing. imperf. Jon. ab ἐφέσπομαι, Poet. pro ἐφέπομαι. Th. ἕπω, ſequor.

Ἔφεσσαι, colloca, Poet. pro ἔφεσαι, a. 1. imperat. med. verbi ἐφέζω, vel ἐφέω, fut. 1. ἐφέσω, a. 1. med. ἐφεσσάμην, & Poet. ἐφεσσάμην. inde ἐφεσσάμενος, a. 1. part. med. ἐφέσσεσθαι, fut. 1. inf. med. Th. ἕω.

Ἐφέσσεσθαι, imponere, gem. σσ, pro ἐφέσεσθαι, f. 1. inf. med. vide in ἔφεσσαι.

Ἐφέστασαν, inſtabant. 3. plur. imperf. active. ab ἐφέστημι, pro ἐφίστημι, inſto. alii volunt ἕσταν, dici pro ἑστήκεσαν, 3. plur. pluſq. perf. Alii vero dicunt, ἕστασαν, Poetic. dici pro ἔστησαν, & eſſe 3. plur. aor. 2. verbi ἵστημι, ſto.

Ἐφέστηκα, ας, ε, perf. act. verbi ἐφίστημι, inſto, quod vide.

Ἐφέστιος, ου, ὁ, ἡ, domeſticus, civis, indigena. Tum qui domi eſt, vel qui domum rediit. ab ἐπὶ, & ἑστία, ας, ἡ, focus, lar, domus, ara.

Ἐφεστὼς, per craſin, pro ἐφεστηκὼς, acc. ſing. perf. part. act. verbi ἐφίστημι, inſto. quod vide.

Ἐφετμέων, mandatorum, gen. plur. Jon. pro ἐφετμῶν, ab ἐφετμὴ, ῆς, ἡ, mandatum. ab ἐφίημι, immitto. Th. ἕω, mitto.

Ἐφεύροι, inveniret, 3. ſing. a. 2. opt. act. verbi ἐφευρίσκω. ex ἐπὶ, & εὑρίσκω, invenio. f. εὑρήσω. p. εὕρηκα. a. 2. εὗρον.

Ἐφευρετὴς, οῦ, ὁ, inventor. ab ἐφευρίσκω. vide in ἐφεύροι.

Ἐφεψιόωντο, Poet. pro ἐφεψιῶντο, 3. pl. imperf. verbi ἐφεψιάομαι. ex ἐπὶ, & ἑψιάομαι, ſeu ἑψιάομαι, colloquor, ludo. quod ab ἔπω, Poet. pro ἕπω, dico.

Ἐφεώρα, 3. ſing. imperf. act. verbi ἐφοράω, intueor. ex ἐπὶ, & ὁράω, video. imperf. ἑώραον, ων. perf. ἑώρακα, f. ὄψω.

Ἔφη, dixit, 3. ſing. a. 2. act. verbi φημὶ, dico.

Ἐφῆκα, ας, ε, perf. act. verbi ἐφίημι, immitto. f. ἐφήσω. Th. ἵημι, mitto.

Ἐφήλατο, 3. ſing. aor. 1. med. verbi ἐφάλλομαι, inſilio. Th. ἅλλομαι, ſalio, quod vide.

Ἔφηλις, ιδος, ἡ, fibula. ab ἐπὶ, & ἧλος, ου, ὁ, clavus.

Ἐφῆλις, macula ſolaris, ex uſtione Solis. ab ἐπὶ, & ἥλιος, Sol.

Ἔφηλος, ου, ὁ, clavis affixus. ab ἧλος, ου, ὁ, clavus, fibula, qua ut clavo ligna compinguntur. Eſt & ἔφηλος, maculis Solaribus affectus, vel Soli expoſitus. ex ἐπὶ, & ἥλιος, ου, ὁ, Sol.

Ἐφήμενος, inſidens, præſ. part. ab ἐφῆμαι, inſideo. ex ἐπὶ, & ἧμαι, ſedeo.

Ἐφημερία, ας, ἡ, feries, claſſis. αἱ ἐφημερίαι, vices. ab ἐφήμερος, unicum diem durans. ex ἐπὶ, & ἡμέρα, ας, ἡ, dies.

Ἐφημέριοι βροτοὶ, unius diei homines, qui ſcilicet breviſſimum vitæ tempus vivunt.

Ἐφημέριος, & ἐφήμερος, ου, ὁ, ἡ, quotidianus, diurnus. ab eodem them.

Ἐφημοσύνη, ης, ἡ, idem quod ἐφετμὴ, ῆς, ἡ, mandatum. ex ἐπὶ, & ἕω, mitto.

Ἔφην, ης, η, dixi, a. 2. vel imperf. verbi φημὶ, dico.

Ἔφηνε, 3. ſing. a. 1. act. ἐφηνάμην, ω, ατο, aor. 1. med. verbi φαίνω, oſtendo. f. φανῶ. p. πέφαγκα.

Ἐφῆπται, 3. ſing. perf. paſſ. ἐφῆμμαι, ψαι, πται, verbi ἐφάπτομαι, attingo, aſſequor. Th. ἅπτομαι, tango.

Ἐφήρμοσε, adaptavit, 3. ſing. a. 1. act. verbi ἐφαρμόζω. Th. ἄρω, apto.

Ἔφησα, a. 1. act. verbi φημὶ, dico.

Ἐφήσεις, impelles, 2. ſing. fut. 1. verbi ἐφίημι. Th. ἵημι, mitto.

Ἔφησθα, dicebas, Æolic. paragoge pro ἔφης, 2. ſing. imperfect. verbi φημὶ, dico.

Ἐφήσθεις, per ſync. pro ἐφησθείητε, 2. plur. a. 1. opt. paſſ. ab ἐφήδομαι, delector ſuper aliqua re. quod ex ἐπὶ, & ἥδομαι, delector. Th. ἡδὺς, έος, ὁ, ſuavis.

Ἐφήσομαι, f. 1. med. verbi ἐφίημι, immitto, vel etiam ab ἐφήδομαι, quod ab ἥδομαι, delector. f. ἥσομαι. Th. ἡδὺς, ſuavis.

Ἐφθακα, præveni, perf. act. verbi φθάνω, prævenio. f. φθήσω, a. 2. ἔφθην.

Ἔφθαξα, Dor. pro ἔφθασα, quod vide.

Ἐφθάρην, perii, a. 2. paſſiv. ind. verbi φθείρω, fut. φθερῶ. p. ἔφθαρκα. a. 1. ἔφθειρα.

Ἔφθαρκα, corrupi, perf. act. ejuſdem verbi.

Ἐφθαρμένος, interemptus, perf. part. ab ἔφθαρμαι. hinc perf. inf. ἐφθάρθαι. ab eodem verbo φθείρω.

Ἔφθασα, ας, ε, præveni, a. 1. ind. act. a φθάνω. f. φθάσω, tanquam a φθάω.

Ἐφθέγγοντο, 3. plur. imperf. verbi φθέγγομαι, loquor. f. φθέγξομαι, p. ἔφθεγμαι, p. m. ἔφθογγα.

Ἐφθέγξαο, Jon. pro ἐφθέγξω, 2. ſing. a. 1. med. ſic ἐφθέγξατο, 3. ſing. a. 1. med. ejuſdem verbi.

Ἔφθην, præveni, a. 2. ind. quaſi a φθῆμι, verbi φθάω. f. φθήσω.

Ἐφθίαθ', pro ἐφθίατο, corrupti erant, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. ἐφθίμην, σο, το, factum ex 3. ſing. inſerto α ante το, verbi φθίομαι, corrumpor. f. φθίσομαι. perf. ἔφθιμαι. perf. partic. φθίμενος, pro ἐφθιμένος. Th. φθίω, corrumpo.

Ἐφθίθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi φθίω, vel φθίω, pereo. perf. paſſ. ἔφθιτμαι. Th. φθίω.

Ἔφθιτο, interierat, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. ἐφθίμην, σο, το, ab eodem verbo, & them.

Ἔφθορα, corrupi, p. m. verbi φθείρω, corrumpo. Th. φθίω.

Ἑφθὸς, elixus. ab ἕψω, coquo. f. ἑψήσω.

Ἐφιάλλω, ſeu ἐπιάλλω, emitto. ab ἐπὶ, & ἰάλλω, mitto.

Ἐφιάλτης, ου, ὁ, Ephialtes, nomen propr.

Ἐφιᾶσι, 3. plur. præſ. ind. verbi ἐφίημι, immitto. Th ἵημι, ſeu ἕω, mitto.

Ἐφιγμένος, perſ. part. paſſ. verbi ἐφικνέομαι, attingo, aſſequor. ex ἐπὶ, & ἱκνέομαι, venio. fut. ἵξομαι. p. ἶγμαι. a. 2. med. ἱκόμην.

Ἐφίει, 3. ſing. imp. quaſi ab ἐφιέω, pro ἐφίημι, immitto.

ἘΦΙΕΛΙΣ, ίδος, ἡ, caliculus, vel ſimile quid in corona. niſi ſcribendum ἐφηλὶς, quia eſt ut clavus. Joſeph. antiq. Judaicar. lib. 3. cap. 8.

Ἐφίεμαι, deſidero. imperf. ἐφιέμην. præſ. part. ἐφιέμενος, ου, ὁ. ex ἐπὶ, & ἵημι, ſeu ἕω, mitto. Th. ἕω.

Ἐφιέμεν, & ἐφιέμεναι, Dor. pro ἐφιέναι, præſ. inf. verbi ejuſdem.

Ἐφιέναι, præſ. inf. verbi ἐφίημι, immitto. Th. ἕω, mitto.

Ἐφίεσαν, immittebant, 3. plur. imperf. ejuſdem verbi.

Ἐφιζάνω, inſideo, inſtituo. ex ἐπὶ, & ζάνω, ſedeo. Th. ἕζω.

Ἐφίζοισα, ας, ἡ, Dor. pro ἐφίζουσα, ης, ἡ, inſidens. Th. ἕζω, ſedeo.

Ἐφίησι, 3. ſingul. præſ. ind. act. Sed ἐφίησι, 3 ſing. ſub. præſ. pro ἐφίῃ, verbi ἐφίημι, immitto.

Ἐφίητι, Doric. pro ἐφίησι, immittit, 3. ſing. præſent. indic. activ. ab ἐφίημι, quod ab ἵημι, mitto, Them. ἕω, idem.

Ἐφικέσθαι, a. 2. inf. med. verbi ἐφικνέομαι, pervenio. f. ἐφίξομαι. a. 2. med. ἐφικόμην, ου, ετο, quod ex ἐπὶ, & ἱκνέομαι, venio.

Ἐφίκετο, 3. ſing. ἐφίκοντο, 3. plur. a. 2. med. ejuſdem verbi.

Ἐφικνέομαι, οῦμαι, pervenio, præſ. ind. vide ἐφικέσθαι.

Ἐφικτὸς, ὁ, ἡ, poſſibilis, comprehenſibilis, ἀνυ-

δωματίς. huic opponitur ἀνέφικτος. vide in ἐφικέσθαι.

Ε'φίληθεν, Dor. pro ἐφίληθεν, quod vide.

Ε'φίλασα, ας, ε, & in 3. plur. ἐφίλασαν, a. 1. Doric. pro ἐφίλησα, ας, ε, & ἐφίλησαν, verbi φιλέω, amo. Th. φίλος, amicus.

Ε'φίλαο, 3. ſingul. a. 1. med. quaſi a φίλω, diligo. ind. a. 1. imperat. med. φίλαι. a. 1. part. φιλάμενος. etiam poſſet eſſe imperf. paſſiv. a φίλημι. Vel per ſyncop. poteſt dici a regulari a. 1. med. ἐφιλησάμην, ω, ατο. Sic φίλαι, aor. 1. imperat. m. pro φίλησαι, a φιλέω, amo. Th. φίλος, ε, ὁ, amicus.

Ε'φίλεο, amabatur, imperf. a φίλημι, pro φιλέω.

Ε'φίλευν, Dor. pro ἐφίλουν, 3. plur. imperf. verbi φιλέω, diligo. Thema φίλος, ε, ὁ, amicus.

Ε'φίληθεν, Bœot. ſyncop. pro ἐφιλήθησαν, 3. plur. a. 1. paſſ. ejuſdem verbi, & thematis.

Ε'φίλησα, ας, ε, a. 1. ind. activ. verbi φιλέω. Th. φίλος.

Ε'φιλονείκουν, 1. plural. imperf. verbi φιλονεικέω, rixor, contendo. f. ήσω. ex φίλος, amicus, & νεῖκος, εος, τὸ, rixa, jurgium.

Ε'φιλοσόφησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi φιλοσοφέω, philoſophor. ex φίλος, & σοφὸς, ȣ̃, ὁ, ſapiens.

Ε'φιμείρω, idem quod ſimplex ἱμείρω, deſidero. fut. ρῶ. p. ρκα. a. 1. paſſ. ἱμέρθην, ης, η.

Ε'φίμερος, ȣ, ὁ, ἡ, amabilis. ab ἵμερος, ȣ, ὁ, deſiderium. Thema ἱμείρω, deſidero.

Ε'φίππιον, ȣ, τὸ, ephippium, ideſt, equi ſella. ex ἐπὶ, ſuper, & ἵππος, equus.

Ε'φίσδει, inſidet, incubat, Dor. pro ἐφίζει, 3. ſing. præſ. ab ἵζω, ſedeo.

Ε'φίςη, 3. ſing. imperf. Sunt qui velint dici pro ἐφίςασθε, præfice, præſ. imperat. verbi ἐφίςημι. quod ex ἐπὶ, & ἵςημι, ſto.

Ε'φίςημι, inſto. f. ἐπιςήσω. præt. ἐφέςηκα. perf. part. ἐφεςηκὼς, ότος, ὁ, & per craſin ἐφεςὼς. a. 2. ind. act. ἐπέςην, ης, η, ſuperveni, cum dat. a. 2. imperat. ἐπίςηθι, ήτω. a. 2. ſub. ἐπιςῶ, ῇς, ῇ. a. 2. part. ἐπιςὰς, άντος, ὁ, & in f. g. ἐπιςᾶσα, ης, ἡ. ex ἐπὶ, & ἵςημι, ſto.

Ε'φλαδον, obſtrepui, a. 2. ind. act. verbi φλάζω, inarticulate loquor.

Ε'φλεξα, ας, ε, exuſſi, aor. 1. ind. verbi φλέγω, uro. f. ξω. p. χα. perf. paſſ. πέφλεγμαι. a. 1. paſs. ἐφλέχθην.

Ε'φλέχθη, flagravit, 3. ſing. a. 1. paſſ. ejuſdem verbi.

Ε'φόβηθεν, territi fuerunt, Bœot. ſync. pro ἐφοβήθησαν, 3. plural. aor. 1. paſs. ἐφοβήθην, ης, η, verbi φοβέω, metum incutio. f. ήσω. p. πεφόβηκα. Th. φέβομαι, timeo. p. m. πέφοβα.

Ε'φόβησα, ας, ε, aor. 1. ind. ejuſdem verbi.

Ε'φοδεύσομεν, 1. plur. fut. 1. act. verbi ἐφοδεύω, iter facio. f. εύσω. ex ἐπὶ, & ὁδὸς, ȣ̃, ἡ, via.

Ε'φοδεία, ας, ἡ, munus obeundi vigilias, vigiliarum circuitio. vide ἐφοδεύσομεν.

Ε'φόδιον, ȣ, τὸ, viaticum. ab ἔφοδος, ȣ, ἡ, via. quod ex ἐπὶ, & ὁδὸς, via.

Ε'φοίτα, ibat, 3. ſing. imperf. act. verbi φοιτάω. f. ήσω.

Ε'φοίτω, Dor. pro ἐφοίτα, quod vide. vel 3. ſing. imperf. a φοίτημι.

Ε'φόνευσε, interfecit, 3. ſing. aor. 1. act. verbi φονεύω. Th. φένω, occido. p. m. πέφονα.

Ε'φοπλισόμεσθα, præparemus, f. 1. m. Poet. ab ἐφοπλίζω, inſtruo, paro. ex ἐπὶ, & ὅπλον, ȣ, τὸ, & in plur. ὅπλα, τὰ, arma.

Ε'φόρεες, ferebas, imperf. act. verbi φορέω, geſto. Th. φέρω, fero.

Ε'φόρευν, ferebant, Doric. pro ἐφόρουν, verbi φορέω, quod a φέρω. f. ήσω.

Ε'φορμαθεὶς, έντος, ὁ, Dor. pro ἐφορμηθεὶς, aor. 1. part. paſſ. ab ἐφορμάω, ruo in, impetum facio. Th. ὁρμὴ, ἡ, impetus.

Ε'φορμήσασθαι, aggredi, a. 1. inf. m. verbi ἐφορμάω, impetum facio. f. ήσω. p. ηκα. a. 1. inf. paſſ. ἐφορμηθῆναι. ex ἐπὶ, & ὁρμάω, irruo. Th. ὁρμὴ, ῆς, ἡ, impetus.

Ε'φορος, ȣ, ὁ, patronus. ab ἐφοράω, intueor, obſervo. quod ex ἐπὶ, & ὁράω, video.

Ε'φραδον, dixi, a. 2. ind. activ. verbi φράζω, dico. f. σω. 3. ſing. a. 1. med. ἐφράσατ', pro ἐφράσατο.

Ε'φραθὰ, ῆς, ἡ, nomen urbis. Hebr. fructifera.

Ε'φραίμ, ὁ, nomen filii ſecundi Joſephi. item nomen urbis ἄκλιτον. Hebr. ſeſe propagans.

Ε'φραξα, ας, ε, & 3. plur. ἔφραξαν, a. 1. ind. act. verbi φράσσω, vel ττω, ſepio, occludo. f. ξω.

Ε'φράσατ', pro ἐφράσατο, cogitavit, 3. ſing. a. 1. med. verbi φράζω, cogito. f. σω. a. 2. ἔφραδον.

Ε'φρασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. ejuſdem verbi.

Ε'φράσσαντο, conſultaverunt, 3. plur. a. 1. medii, Poetic. gemin. σσ, verbi φράζω.

Ε'φρυάττετο, 3. ſing. imperf. verbi φρυάττομαι, fremo.

Ε'φρυξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi φρύγω, vel φρύσσω, torreo. f. ξω.

Ε'φυ, 3. ſing. a. 2. verbi φῦμι. Th. φύω, naſcor, ſum.

Ε'φυβρίζω, contumelia afficio. fut. ίσω. perf. ἐφύβρικα. ex ἐπὶ, & ὑβρίζω, idem. Th. ὕβρις, εως, ἡ, contumelia.

Ε'φυγον, ες, ε, fugi, a. 2. ind. act verbi φεύγω, fugio. fut. ξω. p. m. πέφευγα, pro πέφυγα.

Ε'φυγοσαν, 3. plur. aor. 2. Dor. epentheſi pro ἔφυγον, verbi φεύγω, fugio.

Ε'φύη, enatus eſt, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. a φύω, vel φῦμι, naſcor.

Ε'φύλαξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi φυλάσσω, cuſtodio. fut. ξω. p. πεφύλαχα.

Ε'φυν, υς, υ, a. 2. & ἔφυν, per ſyncop. pro ἔφυσαν, 3. plur. a. 2. verbi φῦμι, a φύω, naſcor.

Ε'φύπερθε, & θεν, deſuper. quod ex ἐπὶ, & ὕπερθε. Th. ὑπὲρ, ſuper.

Ε'φυρον, rigabant, 3. plur. imperf. verbi φύρω, rigo. fut. ρῶ, & Æol. φύρσω.

Ε'φύσα, 3. ſing. imperf. activ. verbi φυσάω, ſufflo, inflo.

Ε'φυσιώθησαν, 3. plur. a. 1. paſſ. verbi φυσιόω, inflo. fut. ώσω. p. πεφυσίωκα. Th. φυσάω, ſufflo.

Ε'φύσση, Dor. pro ἐφύσσα, 3. ſing. imperf. a φυσσάω, pro quo & φυσάω. vide in ἐφύσα.

Ε'φύτευσ', pro ἐφύτευσε, plantavit, 3. ſingul. a. 1. ind. act. verbi φυτεύω, planto. Th. φύω, gigno.

Ε'φφαθα, Syriacum verbum, vertitur, aperitor. Marc. 7. 37.

Ε'φωτίσθην, ης, η, aor. 1. ind. paſſ. verbi φωτίζω, illumino. f. ίσω. p. πεφώτικα. quod a φῶς, φωτὸς, τὸ, lumen, ſeu φάος, εος, τὸ, idem. Th. φάω, luceo.

Ε'φώνει, 3. ſing. imperf. act. verbi φωνέω, loquor. Th. φωνὴ, ῆς, ἡ, vox.

Ε Χ.

Ε'χ', pro ἔχε, contine, præſ. imperat. ab ἔχω, habeo.

Ε'χαδον, ες, ε, hiavi, a. 2. ind. act. verbi χάζω. f. χάσω, hio.

Ε'χαιρον, ες, ε, imperf. verbi χαίρω, gaudeo. f. χαρῶ. p. κεχάρηκα. a. 1. med. ἐχηράμην.

Ε'χαλάσθην, ης, η, a. 1. ind. paſſiv. verbi χαλάω, demitto. f. άσω. p. κεχάλακα.

Ε'χαλέπηνα, difficilem me præbui, aor. 1. ind. activ. verbi χαλεπαίνω, iraſcor. quod a χαλεπὸς, difficilis, gravis. Thema χαλέπτω, lædo.

Ε'χανον, hiavi, a. 2. indic. verbi χαίνω, hiſco. f. ανῶ. a. 1. ἔχηνα. p. m. κέχηνα.

Ε'χαράκου, 3. ſingul. imperf. act. verbi χαρακόω, vallum circumduco. quod ex χάραξ, ακος, ὁ, vallum, ſeu agger, quo caſtra muniri ſolent. Them. χαράσσω, ſculpo. f. ξω.

Ε'χάρασσον, infrendebant, 3. plur. imperf. verbi χαράσσω. f. ξω, ſculpo.

Ε'χάρην, ης, η, & in 3. plur. ἐχάρησαν, gaviſi ſunt, a. 2. ind. paſſ. verbi χαίρω, gaudeo. quod vide.

Ε'χαρίσθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi χαρίζομαι, gratificor. f. ίσομαι. Th. χάρις, ιτος, ἡ, gratia.

Ε'χε, habe, præſ. imperat. act. ἔχον, imperf. Jon. pro εἶχον, 3. ſing. imperf. verbi ἔχω, habeo.

Ε'χεα, effudi, pro ἔχευσα, a. 1. ind. act. verbi χέω, fundo. f. χεύσω. a. 1. ἔχευσα, ἔχευα, & ἔχεα.

Ε'χειν ἐπ' ἔργοισι, ἀμφί τε βουλαῖς, habere ſe in operibus, & circa conſilia: Ideſt, in factis, & conſiliis occupatum eſſe. Et ἔχειν, pro εἶναι, eſſe, verſari. Et pro διοικεῖν, adminiſtrare.

Ε'χειροτονήθη, 3. ſing. a. 1. paſſiv. verbi χειροτονέω, per ſuffragia creo. ex χεὶρ, & τείνω, tendo.

Ε'χέμεν, Jon. & Dor. ἐχέμεναι, pro ἔχειν, præſ. inf. act. ab ἔχω, habeo. fut. ἕξω, & σχήσω. a. 2. ἔσχον.

Ε'χέμονα, acc. ſing. ab Ε'χέμων, ονος, ὁ, nomen propr.

Ε'χεν, habebat, Jon. pro εἶχεν, 3. ſing. imperf. vel Dor. pro ἔχειν, inf. verbi ἔχω.

Ε'χεο, præſ. imperat. paſſ. Jonic. pro ἔχου, ab eodem verbo.

Ε'χεπευκὴς, έος, ὁ, ἡ, & τὸ ἐχεπευκὲς, amarus, mortifer. ab ἔχω, & πεύκη, ης, ἡ, amaritudo picea. quaſi lacrymæ piceæ.

Ε'χεσκε, Jon. vel Poet. pro εἶχε, 3. ſing. imperf. verbi ἔχω.

Ε'χέστονος, ȣ, ὁ, ἡ, qui gemitus, ac ſuſpiria affert: pernicioſus. quod ab ἔχω, habeo, & στόνος, gemitus. quod a στένω, gemo. Th. στενὸς, ȣ̃, ὁ, anguſtus.

Ε'χετ', pro εἴχετο, Jon. 3. ſingul. imperf. paſſ. verbi ἔχω, teneo, habeo. Vel ἔχετ', pro εἶχε, & τε, enclit.

Ε'χέτην, tenebant, pro εἰχέτην, dual. imperf. act. εἶχον, verbi ἔχω.

Ε'χέτλη, ης, ἡ, ſtiva. παρὰ τὸ ἔχεσθαι, quia manu tenetur. Th. ἔχω, teneo.

Ε'χετος, ȣ, ὁ, nomen propr.

Ε'χευα, effudi, & in 3. plur. ἔχευαν, a. 1. ind. act. verbi χέω, fundo. f. χεύσω. a. 1. ἔχευσα, ἔχευα, & ἔχεα.

Ε'χεύατο, effudit, 3. ſing. a. 1. med. ab ἔχευα, a. 1. act. quod vide.

Ε'χέφρονες, nom. plur. ab ἐχέφρων, ονος, ὁ, cordatus. quod ex ἔχω, habeo, & φρὴν, mens.

Ε'χέφρων, ονος, vide ἐχέφρονες.

Ε'χηρα, a. 1. ind. act. verbi χαίρω, gaudeo. f. ρῶ.

Ε'χῃς, habeas, 2. ſing. præſ. ſub. act. verbi ἔχω.

Ε'χθαιρ', pro ἔχθαιρε, odioſe proſequere, præſ. imperat. activ. ab ἐχθαίρω. Th. ἔχθος, εος, τὸ, odium.

Ε'χθαίρῃ, oderit, 3. ſingul. præſ. ſub. ejuſdem verbi, & them.

Ε'χθαίροντι, Dor. pro ἐχθαίρουσι, odio proſequuntur, 3. pl. præſ. verbi ἐχθαίρω. Th. ἔχθος, εος, τὸ, odium.

Ε'χθει, odit, 3. ſing. præſ. ab ἔχθω, odio proſequor. Th. ἔχθος, εος, τὸ, odium.

Ε'χθὲς, idem quod χθὲς, heri, adverb. quaſi ab ἔχομαι, adhæreo. Heſternus enim dicitur ἐχόμενος hodierno, ideſt, proximus, contiguus.

Ε'χθήραι, inimicus ſit, 3. ſing. a. 1. opt. act. Æol. pro ἐχθήραι, verbi ἐχθαίρω, odio pro-

proſequor. f. ἐχθρῶ. a. 1. ἤχθηρα. Th. ἔχθος, εος, τὸ, odium.

Ε'χθήρῃ, odio habeam, a. 1. ſub. activ. ejuſdem verbi, & them.

Ε'χθήσομαι, inimicus ero, f. 1. med. verbi ἐχθαίρομαι, tanquam ab ἐχθέομαι. Th. ἔχθος, odium.

Ε'χθίστη, ης, ἡ, inimiciſſima, ſuperl. grad. f. g. ab ἐχθρὸς, inviſus. comp. ἐχθίων, ſuperl. ἔχθιστος. Th. ἔχθος, εος, τὸ, odium.

Ε'χθοδοπὸς, ῦ, ὁ, odioſus, inviſus. quaſi ἐχθοωπὸς, pleonaſm. τὸ δ, ab ἔχθος, odium, & ὤψ, ὀπὸς, ἡ, viſus, ſeu vox, quem aſpicere, aut colloqui eſt nobis odioſum. Th. ὄπτομαι, video. Quid ſi ab ἔχθος, & δοπεῖν, ut ſit odium reſonans, abiens in convitia?

Ε'ΧΘΟΣ, εος, τὸ, odium, inimicitiæ. q. ab ἔχομαι, abſiſto, deſino. ut amor ὁ μιλίας mater, ita odium τῆς χωρίσεως. Fortaſſe ab ἔχομαι, adhæreo. Simultas inveterata tenaciter adhæret. hinc ἔχθρα, ας, ἡ, inimicitia. ἐχθρὸς, ῦ, ὁ, inimicus.

Ε'χθρα, ας, ἡ, inimicitia, vide ἔχθος.

Ε'χθρὸς, ὰ, ὸν, inimicus, a, um. ab ἔχθος, εος, τὸ, odium.

Ε'χθρότατος, ῃ, ὁ, inimiciſſimus, Poet. pro ἔχθιστος, ſuperl. ab ἐχθρὸς, quod vide.

Ε'χιδνα, ης, ἡ, vipera. ab ἔχις, εως, idem. Eſt & nomen mul.

Ε'ΧΙΝΟΣ, ῃ, ὁ, echinus, erinaceus. a ſpinis, quibus ἔχεται, ideſt, continetur, & quaquaverſum munitur. Eſt & venter medius in animalibus ruminantibus, ob aſperitatem echino ſimilem.

Ε'ΧΙΣ, ιος, vel εως, ἡ, vipera. quia in ſe ἔχει partum, uſque ad mortem ſcil. tantiſper dum ingrata proles matris viſcera perruperit. Vipera vi perit a proprio fœtu illata. hinc ἔχιδνα, ης, ἡ, idem.

Ε'χμα, ατος, τὸ, retinaculum, junctura. idem quod ὄχμα. Th. ἔχω, teneo.

Ε'χοιεν, 3. plur. præſ. opt. activ. verbi ἔχω, habeo, quod vide.

Ε'χοισα, Dor. pro ἔχουσα, habens, præſ. part. f. g. ab ἔχω.

Ε'χόλωσε, ad iram commovit, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi χολόω. Th. χολὴ, ῆς, ἡ, bilis.

Ε'χομεν, 1. plural. præſ. ind. verbi ἔχω, habeo.

Ε'χομένη, ης, ἡ, dies perendinus. q. d. cohærens craſtino. Thema ἔχομαι, ſeu ἔχω.

Ε'χον, pro εἶχον, 1. ſingul. vel 3. plur. imperf. verbi ἔχω, habeo.

Ε'χοντ' pro ἔχοντα, acc. ſing. part. præſ. ejuſdem verbi. Ἔχοντι, Dor. pro ἔχοντι, habens.

Ε'χόντων, Att. pro ἐχέτωσαν, gen. plur. part. præſ. act. pro 3. plur. præſ. imperat. verbi ἔχω.

Ε'χορτάσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſs. verbi χορτάζω, herbis paſco, ſaturo. fut. άσω. p. κεχόρτακα. Th. χόρτος, ῃ, ὁ, gramen.

Ε'χωσι, pro ἔχουσι, habent, 3. plural. præſ. ἔχω.

Ε'χραον, a. 2. activ. verbi χραύω, leviter ſaucio. ut παύω, ἔπαον. Alii volunt eſſe imperf. a χράω, polluo, commodo, vaticinor. Vel per tmeſin pro ἐξέχραον.

Ε'χρῆν, imperf. a χρὴ, oportet, imperſonale. inf. χρῆναι.

Ε'χρησάμεθα, 1. plur. a. 1. med. ἐχρησάμην, ω, ατο, verbi χράομαι, utor. f. χρήσομαι. p. κέχρημαι. Th. χράω, commodo.

Ε'χρήσθην, ης, η, & in 3. plur. ἐχρήσθησαν, aor. 1. ind. paſs. verbi χράω, oracula edo.

Ε'χρῆτο, Jon. pro ἐχρᾶτο, 3. ſingul. imperf. verbi χράομαι. vide ἐχρησάμεθα.

Ε'χρισε, unxit, 3. ſing. imperf. a χρίω, ungo. f. ίσω. p. κέχρικα.

Ε'χρισαν, 3. ſing. a. 1. ejuſdem verbi.

Ε'χρόνισε, ας, ε, a. 1. ind. activ. verbi χρονίζω, moror. quod vide.

Ε'χρέωντο, Poet. pro ἐχρῶντο, 3. plur. imperf. paſs. verbi χράομαι, ῶμαι, utor. Th. χράω.

Ε'χύη, 3. ſingul. a. 2. paſs. verbi χέω, vel χύω, fundo.

Ε'χύθην, ης, η, effuſus ſum, a. 1. ind. paſs. ejuſdem verbi.

Ε'χύμην, & in 3. plur. ἔχυντο, 1. ſing. & 3. plur. pluſq. perf. paſs. Jon. pro ἐκεχύμην, & ἐκέχυντο, ablato augmento, verbi χύω. f. χύσω. perf. paſs. κέχυμαι.

Ε'ΧΥΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, munitus, firmus, tutus. ὀχυρὸς, ὰ, ὸν, idem. q. ab ἔχω, firmiter teneo.

Ε'ΧΩ, habeo, poſſum, ago, impetro, adminiſtro, guberno. præſ. opt. ἔχοιμι, & in 3. plur. ἔχοιεν. imperf. εἶχον, ες, ε. f. ἕξω, & σχήσω. p. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον, ες, ε, imperativ. σχὲς. ſub. σχῶ, ῇς, ῇ. tanquam a σχέω, habeo, quaſi ἐγὼ χῶ, ideſt, contineo, ſuſtento. ἔχομαι, habeor, adhæreo, proximus ſum. Hinc ἕξις, εως, ἡ, habitus. ἐχέτλη, ſtiva. σχῆμα, ατος, τὸ, habitus, ſpecies, forma. σχηματίζω, effingo. σχέσις, εως, ἡ, habitudo, affectio. ἀνέχω, ſuſtollo, ſuſtineo, retineo. ἀνοχὴ, ῆς, ἡ, tolerantia. ἀπέχω, abſtineo. ὑπέχω, & ὑπισχνέομαι, polliceor. ὑπόσχεσις, εως, ἡ, pollicitatio. εὐεξία, ας, ἡ, bona corporis habitudo. καχεξία, ας, ἡ, mala corporis habitudo. πλεονεξία, ας, ἡ, avaritia. πλεονεκτέω, plus habeo, ſuperior ſum. πλεονέκτης, ῃ, ὁ, avarus. εὐδοῦχος, ῃ, ὁ, faceın habens. εὐνοῦχος, ῃ, ὁ, eunuchus, ſpado. ἡνίοχος, ῃ, ὁ, auriga. ἐνδελεχὴς, ῆος, ὁ, ἡ, perfectus, aſſiduus. ἐντελέχεια, ας, ἡ, perfectio, actus continuus, motio perennis. εὐσχήμων, ονος, ὁ, ἡ, decorus. εὐσχημοσύνη, ης, ἡ, decor.

Ε'χωντι, Dor. pro ἔχωσι, habeant, 3. pl. præſ. ſub. ab ἔχω.

Ε'χώρει, 3. ſing. imperf. act. verbi χωρέω, capio, accedo, eo.

Ε'χώσατο, iratus eſt, 3. ſing. a. 1. med. verbi χώομαι. fut. χώσομαι. a. 1. part. med. χωσάμενος. Th. χολὴ, ῆς, ἡ, bilis.

Ε'χώσθην, ης, η, aggeſtus fui, aor. 1. ind. paſſ. verbi χόω, unde χωννύω, vel χώννυμι. f. χώσω. Th. χόω, terra aggeſta extruo.

Ε Ψ.

Ε'ψηλάφησαν, 3. ſingul. a. 1. med. verbi ψηλαφάω, tracto, contrecto turpiter. q. a ψάω, tango.

Ε'ψάλαται, Jonic. pro ἐψαλμένοι εἰσὶ, 3. plur. perf. paſſ. verbi ψάλλω, pſallo, tango leniter. f. ψαλῶ. p. ἔψαλκα.

Ε'ψαυσε, tetigit, 3. ſing. a. 1. med. verbi ψαύω, tracto.

Ε'ψεαι, pro ἕψῃ, 2. ſing. f. 1. med. verbi ἕπομαι, ſequor. Th. ἕπω, ſequor, ago.

Ε'ψεῖν, Jon. & Poet. ἑψεῖν, præſ. inf. ab ἕψω, coquo, quod vide.

Ε'ψεται, 3. ſing. fut. 1. & ἕψεσθαι, fut. inf. med. verbi ἕπομαι, ſequor.

Ε'ψεύδετο, 3. ſing. imperf. paſſ. a ψεύδομαι. Th. ψεύδω, fallo.

Ε'ψεύσθησαν, a. 1. ind. paſſ. verbi ψεύδω, fallo. fut. σω. a. 1. ἔψευσα. hinc ἐψεύσω, a. 2. ſing. a. 1. med.

Ε'ψηλάφησα, ας, ε, a. 1. verbi ψηλαφάω, contrecto. quod vide.

Ε'ψημα, τὸ, pulmentum. Th. ἕψω, coquo.

Ε'ψία, ας, ἡ, colloquium. Ε'ψιαι, τὰ, joca. ἑψιάομαι, confabulor, jocis me exhilaro. Thema ἔπω, dico.

Ε'ψιάασθε, Poet. pleonaſm. pro ἐψιᾶσθε, dixiſſe, verbi ψιάω, quod formant ab ἔψω, fut. verbi ἔπω, dico.

Ε'ψιθυρίσδομες, Dor. pro ἐψιθυρίζομεν, 1. plur. imperf. act. verbi ψιθυρίζω, ſuſurro. Them. ψίθυρος, ῃ, ὁ, ἡ, ſuſurrus.

Ε'ψιόωντο, Poet. & Jonic. pro ἐψιῶντο, 3. pl. imperf. verbi ἐψιάομαι, colloquor. Th. ἔπω, dico.

Ε'ψυχαγώγει, 3. ſing. imperf. act. verbi ψυχαγωγέω, animum flecto, ſeu allicio. ex ψυχὴ, ῆς, ἡ, anima, & ἄγω, duco.

Ε'ψυχον, imperf. act. a ψύχω, refrigero. f. ξω.

Ε'ΨΩ, coquo. fut. ἑψήσω. p. ἥψηκα. inde ἕψησις, εως, ἡ, coctio. ἑψητὸς, ῦ, ὁ, coctor. q. ab αὔω, uro, καίω, φλογίζω.

Ε Ω.

Ε'Ω, f. ἕσω, induo, item mitto, colloco. unde εἷμα, ατος, τὸ, indumentum. ἱμάτιον, ῃ, τὸ, veſtis. ἐσθὴς, ῆτος, ἡ, idem. ἕννυμι, induo. ἀμφιέννυμι, circumınduo. ἵω, & ἵημι, mitto. ἀφίημι, dimitto. ἄφεσις, εως, ἡ, dimiſſio. συνίημι, committo; item, intelligo. σύνεσις, ſeu ξύνεσις, εως, ἡ, coitio; item intelligentia.

Ε'Ω, f. ἔσομαι, ſum, eo. εἰμὶ, ſum. ὐσία, ας, ἡ, eſſentia. ἔξεστι, licet. μετυσία, ας, ἡ, communicatio, conſortium. πάρειμι, adſum. παρυσία, ας, ἡ, præſentia. σύνειμι, una ſum, converſor. συνυσία, ας, ἡ, converſatio. εἶμι, eo.

Ε'ω, ἧς, miſerim, a. 2. Poet. pro ὦ, ἧς, ab ἵημι, mitto. f. ἥσω. a. 2. ἧν.

Ε'ω, ἔῃς, ἔῃ, ſim, ſis, ſit, Poetic. pro ὦ, ἧς, ᾖ, præſ. ſubjunct. verbi εἰμὶ, ſum.

Ε'ῷ, ſuo, dat. ſing. ab ἑὸς, ἡ, ὸν, ſuus, a, um. Th. ὃς, qui.

Ε'ᾶ, contracte pro ἐάω, ſino. f. ἐάσω, p. εἴακα.

Ε'ῳγα, aperui, p. m. Att. pro ὦγα, verbi οἴγω, aperio. f. ξω.

Ε'ῳγμαι, patefactus ſum, perf. paſſ. Att. ind. ἐῳγμένος, perſ. part. paſſ. ejuſdem verbi.

Ε'ῳγῦα, aperta, perf. part. med. f. g. ab ἔῳγα, præt. med. verbi οἴγω. p. m. part. Att. ἐῳγώς.

Ε'ωθα, p. m. Æol. & Jon. pro εἴωθα, ſolitus ſum, ab ἔθω, ſoleo. p. m. part. εἰωθὼς, ῦα, ὸς, & Jon. ἐωθὼς, ότος. Th. ἔθος, εος, τὸ, mos.

Ε'ώθουν, pellebam, imperf. act. Att. pro ὤθουν, ει, verbi ὠθέω, fut. ὠθήσω, & ὤσω.

Ε'ῴκει, ſimilis eram, pluſq. perf. Poet. ex Attico præt. med. ἔοικα, verbi εἴκω, p. m. οἶκα, & ἔοικα.

Ε'ΩΛΟΣ, ῃ, ὁ, heſternus, pridianus, proprie de cibis relictis: Metaph. pro marcido, veteri, &c. Etymol. ducit ab ἕω, quod vertit, ſatio. Nos componamus ex ἕως, & ὀλέω, quod eſt, perditæ, ſeu præteritæ diei.

Ε'ώλπειν, ſperaveram, pluſq. perf. Poet. & Att. pro ἐόλπειν, verbi ἔλπω, ſperare facio. præt. med. ἔολπα.

Ε'ῶμεν, Poet. pro ὦμεν, 1. plur. aor. 2. ſub. ab ἵημι, pro ἕω, ſignificante πληρόω, impleo.

Ε'ῷμι, ſinerem, contracte pro ἐάοιμι, verbi ἐάω, ſino. p. εἴακα.

Ε'ὼν, qui eſt, Poet. vel Jon. pro ὢν, præſ. part. verbi εἰμὶ, ſum.

Ε'ων, contracte pro ἔαον, vel pro εἴων, Jon. ſinebam, imperf. verbi ἐάω, ſino. a. 1. εἴασα.

Ε'ώνημαι, emi, perf. Attic. pro ὤνημαι. hinc ἐωνήθην, a. 1. ind. paſſ. verbi ὠνέομαι, emo.

Ε'ωνύμην, emebam, Att. pro ὠνούμην, imperf. paſſ. verbi ὠνέομαι, emo. f. ὠνήσομαι.

Ε'ῳνοχόει, vinum fundebam, Attic. pro ᾠνοχόει, imperf. verbi οἰνοχοέω. f. ήσω. ex οἶνος, ῃ, ὁ, vinum, & χέω, fundo, f. χεύσω.

Ε'ῳξα, aperui, Att. pro ὦξα, a. 1. act. ver-

verbi οἴγω, aperio.
Ε'ώρα, intuebatur, 3. ſingul. imperf. Att. pro ὥρα, verbi ὁράω, video. ſic ἑώρων, pro ὥρων. perf. Att. ἑώρακα, perf. part. ἑωραμένος, 1. plur. perfect. act.
Ε'ώρα, ας, ἡ, pro αἰώρα, ſuſpendium. vas penſile. Th. αἰωρέω, ſuſpendo. q. ab αἴρω, attollo. ἐγείρω, elevo.
Ε'ώργειν, feceram, pluſq. perf. med. Poet. & Att. a præt. med. ἔοργα, verbi ἔργω, ſeu potius ῥέζω, facio. fut. ῥέξω, & per metatheſin ἔρξω, præt. med. ἔοργα, & per metatheſ. ἔοργα.
Ε'ώρταζον, celebrabam feſtum, imperf. verbi ἑορτάζω. Thema ἑορτή, ῆς, ἡ, feſtum.
Ε'ώρων, pro ὥρων, videbam, imperf. Att. act. verbi ὁράω.
Ε'ως, Poet. pro ὡς, dum, uſque, interim, cum genitiv. item ſine caſu. q. ab ὡς. Tum ἕως, pro ἠώς, ὤ, ἡ, aurora: item dies, q. ab ἕω, mitto. Aurora lucem mundo ſpargit, ſic & dies; qui ideo lux appellatur a Poetis.
Ε'ωσα, repuli, Attic. pro ὦσα, a. 1. act. hinc a. 1. med. Att. ἐωσάμην, & in 3. plur. ἐώσαντο, verbi ὠθέω, pello. fut. ὤσω.
Ε'ώσθην, rejectus ſum, a. 1. Attic. pro ὤσθην, ἔωσμαι, perf. Att. pro ὦσμαι, verbi ὠθέω. f. ὤσω.
Ε'ωσι, & ἔωσι, Jon. pro ὦσι, ſint, 3. pl. præſ. ſub. ab εἰμί, ſum.
Ε'ωσται, Att. pro ὦσται, 3. ſing. perf. paſſ. vide ἐώσθην.
Ε'ωσφόρος, ου, ὁ, lucifer, ab ἕως, pro ἠώς, aurora, & φέρω, fero. f. οἴσω.
Ε'ωυτοῦ, Jon. pro ἑαυτοῦ, ſui ipſius. vel pro σεαυτοῦ, tui ipſius. ἑωυτῷ, pro ἑαυτῷ, ſic ἑωυτῇ, Jon. pro ἑαυτῇ, ſibi.

Z.

Z Nota ſextæ apud Græcos litteræ. In numeris eſt ſeptenarius, quia in arithmetico alphabeto, inter ε, & ζ interponitur ϛ, pro ſenario. Septenarium millenarium denotat hoc modo ζ, ͵ζ.
Z, Dorice in plerisque nominibus, ac verbis in σδ, reſolvitur. ut μελίσδομαι, pro μελίζομαι.
Ζα, in compoſit. ἐπίτασιν ſignificat, ut ἀρι, & ἐρι, valde admodum. Æol. etiam ponitur pro διά, ut ζαβάλλειν, ζάβολος. eſt autem ζα, a ζέω, ferveo.
Ζαβαρεῖον, repoſitorium. vide Zabaria, in Lat. Etymol.
Ζάβα, ας, ἡ, lorica, ex ζαβοῖς, annulis. vide Zaba, in Lat. Etymol.
Ζαβός, curvus, ἀγκύλος, στρεβλός.
Ζαβουλών, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. habitatio.
ΖΑΓΚΛΗ, ης, ἡ, vel ζάγκλον, apud Siculos eſt, falx. ex ζα, & ἀγκύλον.
Ζαείς, præſ. part. a ζάημι, Poet. idem fere quod ἄημι, flo, ſpiro. Th. ἄω, idem.
Ζαής, ὁ, ἡ, vehementer flans. ab ἄω, flo, ſpiro, & ζα, in compoſ. valde.
Ζαθέοιο, gen. Jon. vel Poet. a ζάθεος, ου, valde divinus. in accuſat. fœm. gen. ζαθέην. plur. ζαθέας. ex ζα, particula intenſ. & θεός, οῦ, ὁ, Deus.
Ζαῖεν, vixiſſent, per ſyncop. pro ζαίησαν. 3. plur. præſ. opt. ζαίην, ης, η, a ζῆμι, pro ζάω, vivo. inf. ζῆν, pro ζῆν.
Ζακανόν, adſcriptio dati in litteris. Suid. vide Sacanum, in Latin. Etymolog.
Ζακελτίδες, vel ζευκλτίδες, rapæ, vel cucurbitæ. etiam ζακυνθίδες, ab inſula Zacyntho.
Ζάκοτος, ου, ὁ, ἡ, furioſus, valde iracundus. ex ζα, & κότος, ου, ὁ, ira vetus.

Ζακχαῖος, αίου, ὁ, nomen viri. Syriac juſtus.
Ζαχαρίας, ου, ὁ, nomen viri, Hebr. memoria Domini.
Ζάκχος, ου, ὁ, gazophylacium. an ergo γαζάκχος, legend. vox ab Hebræis retenta pro ζάκχος?
ZA'ΛΕΙΑ, ας, ἡ, laurus Alexandrina. an a δάφνη?
Ζαλοῦ, Dor. pro ζήλου, præſ. imperat. paſſiv. verbi ζηλόω, æmulor. Th. ζῆλος, ου, ὁ, æmulatio.
ZA'ΛΗ, ης, ἡ, turbo. a ζα, & ἅλλω, vel a ζέω, ferveo.
Ζάλος, ου, ὁ, agitata aqua, & fluctuans, a ζάλη.
Ζαλόω, Doric. pro ζηλόω, æmulor, beatum prædico. Th. ζῆλος.
Ζαλωτός, Dor. pro ζηλωτός, æmulandus. quod vide.
Ζαμβακέλαιον, ου, τό, oleum e baccis olivarum. an a ſamſa, qui nucleus olivarum?
Ζαμενής, έος, ὁ, ἡ, vehemens, validus. ὁ μέγα μένος ἔχων, magnanimus, valde iracundus. ex ζα, & μένος, τό, mens, robur.
Ζαμένησε, vires intendit, 3. ſing. a. 1. ind. act. Jon. verbi ζαμενέω. fut. ήσω. quod a ζαμενής, quod vide.
Ζάν, Ζανός, Doric. pro Ζῆν, quod pro Ζεύς, Jupiter, gen. Διός. quaſi a ζάω, vivo. qui dat omnibus vitam.
Ζαρά, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. ortus.
Ζαργάειν, vide σαργάειν.
Ζαρβοτάνη, ης, ἡ, machina quædam bellica. vox mere Arabica.
Ζατεῦσα, Dor. pro ζητοῦσα, præſ. part. f. g. verbi ζητέω, quæro. f. ήσω, p. ἐζήτηκα.
Ζατέω, quæro, Dor. pro ζητέω.
Ζατρίβω, in piſtrino torqueo, ex ζα, & τρίβω, timeo, vel τείρω, tero.
Ζατρεφής, έος, ὁ, ἡ, ſaginatus, pinguis. ex ζα epitat. & τρέφω, nutrio. f. θρέψω. a. 2. ἔτραφον.
Ζατρίκιον, ου, τό, genus luſus. ζατρικίζειν, ludere zatricium. An ludus ſcacchorum, qui tremendam militiam pingit? q. a ζα, & τρέω.
ZAΦΕΛΗ'Σ, έος, ὁ, ἡ, ſimplex, durus, agreſtis, vehemens. q. ex ζα, & ἀφελής, ſimplex.
Ζαφλεγής, έος, ὁ, ἡ, valde urens, florens. ex ζα, & φλέγω.
Ζαχρηής, έος, ὁ, ἡ, & ζαχρειής, valde utilis. vehemens, acris. gen. plur. ζαχρειῶν, ex ζα, valde, & χράω, invado furioſe. Vel ut alii volunt a χρεία, neceſſitas, utilitas.
Ζαχρεῖος, ου, ὁ, qui eſt valde egens. ex ζα, & χρεία, neceſſitas.
Ζαψ, mare. forte a fervore aquæ, a ζέω.
ZA'Ω, vivo, reviviſco, lætus ſum. imperf. ἔζων, præſ. part. ζῶν ζῶσα, ζῶν. f. ζήσω, ζήσομαι, a. 1. ἔζησα, ας, ε. a. 1. ſub. ζήσω, ῃς, ῃ. aor. 1. part. ζήσας, ασα, αν. q. a ζέω, ferveo. Vita corporalis in calore nativo conſiſtit. hinc ζωός, ή, όν, vivus. ζωή, ῆς, ἡ, vita. ζῶον, ου, τό, animal. ἀείζωος, ου, ὁ, ἡ, immortalis.

Z E.

ZE'A, vel ζειά, ᾶς, ἡ, far, frumenti ſpecies, ſpelta, forte a ζάω, quod inde ſit victus. valde alit, plus hordeo, minus tritico.
Ζεβεδαῖος, ου, ὁ, nomen viri. Hebr. dos, dos.
Ζεγέρις, nomen Libyc. quod Græce ſonat βουνός, ideſt colles. Sic autem apud Libyas quoddam murium genus appellatur.
Ζείδωρος, fertilis, pro ζήδωρος, epitheton terræ, quia dat neceſſaria ad vitam, a ζῆ, & δῶρον, munus.
Ζείουσα, pro ζέουσα, Jon. vel Poet. præſ. part. f. g. verbi ζέω, ferveo. fut. ζέσω, a. 1. part. paſſ. ζεσθείς.
ΖΕΙΡΑ', ᾶς, & Jon. ζειρή, ἡ, veſtis genus, catena. Σειρά, idem. Vide Heſych. in ζειρά.
Ζειρέω, aromata facio. puto a ζωρός.
Ζειρός, ποικίλος, varius. an a ζα, & εἴρω, necto, ut ſit valde nexus?
Ζέλκια, olera, Phrygib. q. a ζάω, quod inde ſit victus.
Ζέλλω, jacio. Heſych. ζέλλειν, βάλλειν.
Ζεννύω, fervefacio. a ζέω, ferveo.
Ζέσε, Jon. pro ἔζεσε, 3. ſing. a. 1. act. ejuſdem verbi.
Ζεσθείς, fervefactus, a. 1. part. paſſ. a ζέω. a. 1 paſſ. ἐζέσθην.
Ζεστός, ή, όν, fervidus, a, um. a ζέω, ferveo.
Ζεῦγμα, ατος, τό, jugum. a ζευγνύω, jungo.
Ζευγνύασι, Jon. pro ζευγνῦσι, 3. plur. præſ. ind. verbi ζεύγνυμι, ſeu ζευγνύω, jungo. Sic ζεύγνυτι, Doric. pro ζεύγνυσι, 3. ſing. præſ.
ΖΕΥΓΝΥ'Ω, vel ζεύγνυμι, jungo, copulo. fut. ζεύξω. p. ἔζευχα. perf. paſſ. ἔζευγμαι. q. duo ἄγω, id eſt, duo in unum duco: quod & Latin. jungo, innuit; eſt enim quaſi in unum ago. hinc ζεῦγμα, ατος, τό, junctura, conjunctio. ζεῦξις, εως, ἡ, connexio. ζεῦγος, εος, τό, jugum. ζυγός, οῦ, ὁ, idem. ὑποζεύγνυμι, ſubjungo. ὑπόζευξις, εως, ἡ, ſubjunctio. ὑποζύγιος, ου, ὁ, ſubjugis. δίζυξ, γος, ὁ, ἡ, bijugis. δίζυγος, ου, ὁ, ἡ, idem.
Ζεῦγος, εος, τό, jugum. vide in ζευγνύω.
Ζευκτηρία, ας, ἡ, vinculum. ab eodem them.
Ζεῦξαι, aor. 1. inf. act. ζευξάμενος, jungens, aor. 1. part. med. a ζεύγνυμι.
Ζεύξω, jungam, fut. 1. act. Sed Ζεῦξω, οῦς, ἡ, nomen mul. q. d. conjugans. a ζεύγνυμι, jungo.
Ζεύομαι, Dor. pro γεύομαι, guſto. apud Heſych. Th. γεύω. ſic ζεύσασθαι, pro γεύσασθαι.
ΖΕΥ'Σ, Jupiter. genit. Διός, dat. Διΐ, acc. Δία, vocat. Ζεῦ. q. a ζάω, quod det omnibus animantibus τὸ ζῆν. hinc δῖος, ου, ὁ, divinus.
ΖΕΦΥ'ΡΟΣ, ου, & Jon. οιο, ὁ, Zephyrus, Favonius. q. ζωηφόρος, vitam ferens, aut ea, quæ ad vitam attinent. vel quaſi ζεφόρος, quod fervidior, & benignior ſit ejus afflatus: favet, & fovet magis quam reliqui venti. hinc ζεφυρίη πνοιή, Zephyrius flatus.
ΖΕ'Ω, ferveo, bullio. f. ζέσω.

Z H.

Ζῆ, vive, Dor. pro ζῆ, præſ. imperat. a ζάω, vivo. vel ζῆ, vivit, Dor. pro ζῇ, 3. ſingul. præſ. ind. act. Alii volunt eſſe imperf. vel 3. ſing. a. 2. pro ἔζη, a ζῆμι.
Ζῆθι, vive, præſ. imperat. vel a. 2. imperat. act. a ζῆμι, ut στῆθι, ab ἵστημι. Alii ex ζάω, ζῶ, formant præſ. imperat. ζῆ, indeque ζῆθι, adjecta ſyllaba θι, a ζάω, vivo.
Ζηλήμονα, acc. ſing. a ζηλήμων, ονος, ὁ, invidus. a ζηλόω, æmulor. Th. ζῆλος, ου, ὁ, æmulatio, livor.
Ζηλοῖ, 3. ſing. præſ. ind. a ζηλόω, æmulor. Th. ζῆλος.
ΖΗ'ΛΟΣ, ου, ὁ, æmulatio, invidia, amor cultus divini. q. a ζέω, ferveo. eſt enim fervidus affectus. vel a ζέω, & λίαν, id eſt, valde ferveo. vel ζάλος, quaſi ζέω ὅλος, totus æſtuo. hinc ζηλόω, æmulor. f. ώσω. p. κα. ζηλωτής, οῦ, ὁ, æmulus. κακόζηλος, ου, ὁ, ἡ, malus & infelix æmulator. κακοζηλία, ας, ἡ, mala, & infelix æmulatio

Ζηλότυπος, ου, ὁ, invidia percuſſus. q. ζήλῳ τυπεὶς. hinc ζηλοτυπέω, zelotypia laboro. ex ζῆλος, & τύπτω, percutio.

Ζηλόω, æmulor, ambio, invideo; item depereo, cum acc. f. ώσω. perf. ἐζήλωκα. Th. ζῆλος.

Ζηλώσουσι, 3. plur. fut. 1. ind. verbi ζηλόω, æmulor. Th. ζῆλος.

Ζηλωτέος, nomen verbale, a ζηλόω, æmulor. Th. ζῆλος.

Ζηλωτὴς, οῦ, ὁ, accenſus zelo. acc. ζηλωτήν. ab eodem them.

Ζηλωτὸς, οῦ, ὁ, æmulandus. in comp. ζηλωτότερος, & in plur. f. g. ζηλωτότεραι. ab eodem them.

ΖΗΜΙ'Α, ας, ἡ, damnum, pœna, mulcta. q. τὸ ζῆν μειοῦν, minuens illud, unde quis vivit. hinc ζημιόω, damnum affero. f. ώσω. præt. ἐζημίωκα. a. 1. paſſ. ἐζημιώθην.

Ζημιωθῇ, 3. ſing. a. 1. ſub. verbi ζημιόω, damnum affero. Th. ζημία.

Ζῆν, pro ζῆν, Doric. præſ. inf. verbi ζάω, vivo.

Ζηνὸ, Ζηνὸς, pro Ζεὺς, Jupiter. accuſ. Ζῆνα, pro Ζῆνα. Item Ζὰν, Ζανὸς, & Dor. Δὰν, Δάν.

Ζηνᾶς, ᾶ, ὁ, nomen Juriſperiti. Gr. Jovius.

Ζῇς, pro ζῇς, Dor. vivis. 2. ſing. præſ. a ζάω. a. 1. inf. act. ζῆσαι.

Ζήσῃ, vide in ζήσομαι.

Ζήσομαι, ῃ, εται, vivam, fut. 1. med. ejuſdem verbi ζάω.

Ζήτας, ὁ, Dor. pro Ζήτης, ὁ, nom. proprium filii Boreæ.

Ζήτει, quære, præſ. imperat. act. a ζητέω, quæro. f. ήσω. p. ἐζήτηκα.

Ζητάῃς, quæras, præſ. ſub. a ζητάω, Poet. pro ζητέω, quod vide.

ΖΗΤΕ'Ω, ῶ, quæro, ſtudeo, requiro. imperf. ἐζήτουν, fut. ήσω. p. ἐζήτηκα. præſ. paſſ. ζητοῦμαι, quæror. imperf. ἐζητούμην, ουμην, ου, ᾶ, εῖτο, εῖτο. q. ex ζα, & αἰτῶ, valde peto. hinc ζήτημα, ατος, τὸ, quæſitum. ζήτησις, εως, ἡ, quæſtio.

Ζήτημα, ατος, τὸ, quæſtio, quæſitum. a ζητέω.

Ζήτησις, εως, ἡ, quæſtio. ab eodem them.

Ζητήσωμεν, inquiramus, 1. plur. a. 1. ſub. act. a ζητέω.

Ζητοῦσι, quærunt, 3. plur. præſ. ind. a ζητέω, quod vide.

Ζηφεῖον, ου, τὸ, locus. in quo ſervi puniuntur. a ζα, & φέω, timeo.

Ζώω, Doric. pro ζάτω, vivat, præſ. imperat. act. a ζάω, quod vide.

Ζητῶμεν, 1. plural. præſ. ſub. a ζητέω, quæro.

Z I.

Ζιβυνὴ, ης, ἡ, idem quod σιβυνὴ. vide in Lat. Etym. Sibyna.

ΖΙΓΓΙ'ΒΕΡΙΣ, εως, ἡ, Zingiberis, planta. vide in Lat. Etymol.

Ζίγγος, ου, ὁ, ſonus apum, a ſono.

ΖΙΖΑ'ΝΙΟΝ, ου, τὸ, lolium, corruptela σίτου. Etymolog. ex σῖτος, & ἱζάνειν, quod inſideat frumento.

Ζέω, quæro.

Z O

Ζόη, ης, Jon. pro ζωὴ, ῆς, ἡ, vita.

Ζορκάδες, αἱ, Jon. pro δορκάδες, capreæ.

Ζοροβάβελ, ὁ, nomen principis. Hebr. exulans in Babel.

Ζώσω, præſ. imperat. paſſ. a ζόω, pro quo ζώννυμι, cingo.

Ζοφεροῖο, gen. Jon. a ζοφερὸς, οῦ, ὁ, caliginoſus. Thema ζόφος, ου, ὁ, caligo.

ΖΟ'ΦΟΣ, ου, ὁ, caligo, tenebræ, occaſus. q. ζόνοφος, ex ζα, & νέφος.

Z Y.

Ζυγέντες, nom. plur. aor. 2. part. paſſ. verbi ζεύγνυμι, jungo. f. ζεύξω.

Ζυγία, ας, ἡ, conjugium. ab eodem themate.

Ζυγὸς, οῦ, ὁ, jugum. in plural. ζυγὰ, & ζυγὰ, ſtatera. q. δύογος, a δυοῖν ἄγωγοῦ. Th. ζεύγνυμι, jungo.

ΖΥ'ΘΟΣ, ου, ὁ, vel ος, τὸ, Zythus, potus ex hordeo, cerevitia. quia fit ζέσει αἴθους, fervore ignis. Eſt enim ζύθος, ζέμα quoddam, id eſt, potus coctus. Æſchylus vocat ζῦθον, Ægyptiorum potum. An igitur eſt vox Ægyptia? Tamen bene a ζέω. niſi ſit Germanicum a ſieden, coquere.

ΖΥ'ΜΗ, ης, ἡ, fermentum. q. a ζέω, ferveo. quia maſſam fervere facit. hinc ζυμόω, fermento. f. ώσω. p. ἐζύμωκα. ἄζυμος, ου, ὁ, ἡ, fermenti expers, non fermentatus.

Z Ω.

Ζωγραψάμενος, a. 1. part. med. verbi ζωγράφω, & ζωγραφέω, depingo. vide in ζωγράφος.

Ζωάγριον, ου, τὸ, præmium pro vita ſervata. a ζωγρέω, vivum capio, a cæde conſervo. ab ἄγρα, ἡ, captura, & ζωὴ, vita. Th. ζάω, vivo.

Ζωγράφος, ου, ὁ, proprie qui ζῶα γράφει, pictor. ζωγραφία, pictura. ζωγραφέω, pingo.

Ζώγρει, vivum cape, præſ. imperat. a ζωγρέω. q. ζωὸν ἀγρέω f. ήσω. p. ἐζώγρηκα. perf. paſſ. ἐζώγρημαι, quod ex ζωὸς, οῦ, ὁ, vivus. Th. ζάω, vivo, & ἄγρα, captura.

Ζωγρίας, ου, ὁ, vivus, in acc. ζωγρίαν. hinc ζωγρεία, ας, ἡ, q. d. viva captio. vide in ζώγρει.

Ζώδιον, ου, τὸ, animalculum, ſignum cœleſte, in Zodiaco, hinc ζωδιακὸς, Zodiacus, in quo ζώδια.

Ζώεσκε, vivebat, 3. ſingul. imperf. ζώεσκε, præſ. inf. verbi ζώω, Poet. pro ζάω, vivo.

Ζώειν, Jon. & Poet. pro ζῆν.

Ζώεσκον, imperf. Jon. & Poet. pro ἔζωον, verbi ζώω, Poet. pro ζάω, vivo.

Ζωὴ, ῆς, ἡ, vita. Th. ζάω, vivo.

Ζώῃ, vivat, 3. ſingul. præſ. ſub. act. a ζώω, Poet. pro ζάω, vivo.

Ζῴην, viverem, præſ. opt. Attic. pro ζῷμι, contracte ex ζώοιμι, verbi ζάω, vivo.

Ζωῇσι, dat. plur. Jon. pro ζωαῖς. a ζωὴ, vita. Th. ζάω, vivo.

Ζωθάλμιος, ου, ὁ, viridus, almus, quia ζωὴν θάλπει, vitam fovet.

Ζωΐα, ας, ἡ, pro ζωὴ, ῆς, ἡ, vita.

Ζῶμα, ατος, τὸ, lorica, veſtimentum, quo cingimur, idem quod ζωστήρ. Th. ζωννύω, cingo.

Ζῶμεν, vivimus, 1. plural. præſ. ind. ζάω.

Ζωμήρυσις, εως, ἡ, trulla ad hauriendum juſculum. a ζωμὸς, jus, & ἀρύω, haurio.

ΖΩΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, jus, jus eſculentum, fervore ignis coctum, a ζέω, ferveo. inde ζωμίδιον, juſculum.

Ζῶν, præſ. part. m. g. a ζάω, vivo. quod vide.

Ζώνη, ης, ἡ, cingulum, zona, pera. dat. plur ζώνῃσι, pro ζώναις, Jon. Thema ζωννύω, cingo.

Ζώννυμι, idem quod ζωννύω.

Ζωννύσκετο, cingebatur, 3 ſing. imperf. paſſ. Jonic. pro ἐζώννυτο, verbi ζώννυμι, cingo. Alii volunt eſſe imperf. a ζωννύσκομαι.

ΖΩΝΝΥ'Ω, ζώννυμι, & ζωννύσκω, cingo. imperf. ἐζώννυον, ες, ε. f. ζώσω. p. ἔζωκα. perf. paſſ. ἔζωσμαι. a. 1. med. ἐζωσάμην, ω, ατο. a ζόω, inuſitat. hinc ζωστὴρ, ῆρος, ὁ, cingulum, balteus. ζώνη, ης, ἡ, zona, cingulum.

Ζωνάριον, ατος, τὸ, ventrale.

Ζῶντα, viventem, acc. ſingul. ζῶντος, gen. ſingul. part. præſ. verbi ζάω, vivo.

Ζώντειον, vel ζώντιον, ου, τὸ, mola. q. a ζέω, quæ ibi tunditur; aut quia ibi eſca ad ζωὴν, ideſt, vitam, paratur.

Ζωογονέω, vivifico. f. ήσω. p. ἐζωογόνηκα. a ζωογόνος, ου, ὁ, ἡ, vitalis. quod a ζωὴ, vita, & γόνος, ου, ὁ, generatio. Th. γίνομαι, naſcor.

Ζωογράφος, ου, ὁ, idem quod ζωγράφος.

Ζώοιμι, vivam, præſ. opt. act. a ζώω, Poet. pro ζάω.

Ζώοισι, animalibus, dat. plur. Jonic. a ζῶον, ου, τὸ, animal. Thema ζάω, vivo.

Ζῶον, ου, τὸ, animal. q. a ζωὴ, vita. Th. ζάω.

Ζώοντε, vivos, dual. Poet. pro ζῶντε. Sic ζώοντες, in plur. pro ζῶντες, præſ. part. ζώοντι, Doric. pro ζῶσι, verbi ζάω, vivo.

Ζωοποιέω, vivifico. f. ήσω. p. ἐζωοποίηκα. a. 1. paſſ. ἐζωοποιήθην. a. 1. part. ζωοποιηθεὶς, vivificatus. ex ζωὸς, vivus. quod a ζάω, & ποιέω, facio.

Ζωὸς, ἡ, ὸν, vivus, a, um. ab eodem them.

Ζωοτόκος, ου, ὁ, ἡ, vivipara. Ex ζωὸς, vivus, & τίκτω, pario.

Ζωόω, vivum reddo. ejuſd. them.

Ζώπυρον, ου, τὸ, reliquiæ ignis cineribus ſopiti. σπέρμα πυρὸς, unde ex mortuo quaſi vivus fieri poteſt. a ζῶν πῦρ, ignis vivens. 2. ſuſcitabulum, quo ignis ſopitus ſuſcitatur. 3. ſuſcitandi vim habens, ut follis, flabellum. ζωπυρέω, ignem ſopitum accendo, ſuſcito, ad vigorem priſtinum revoco, refocillo, inaugeo.

ΖΩΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, merus, efficax. ut ζωρὸς οἶνος. frequentius in compar. ζωρότερος, meracior. q. a ζέω, ut ſit quod jam ferbuit, atque ita deferbuit.

Ζωρότερος, vide in ζωρὸς.

Ζῶς, vivus, pro ζωὸς. a ζάω, vivo.

Ζῶσαι, a. 1. inf. act. ζώσασθαι, a. 1. inf. med. ζώσατο, 3. ſing a. 1. med. Jon. a ζώννυμι, cingo, fut. ζώσω. Poteſt & ζῶσαι, eſſe præſ. part. act. f. g. plurnum. a ζάω, vivo.

Ζώσει, 3. ſing. f. 1. act. ejuſd. verbi.

Ζώσεσθαι, fut. 1. inf. med. verbi ζωννύω, cingo.

Ζωσθεῖσα, cincta, a. 1. part. paſſ. f. g. a ζώννυμι, cingo. f. ζώσω perf. paſſ. ἔζωσμαι. a. 1. paſſ. ἐζώσθην.

Ζωσθῆναι, cinctum eſſe, a. 1. inf. paſſ. ejuſdem verbi.

Ζῶσι, vixerint, 3. plur. præſ. ind. verbi ζάω, vivo.

Ζωστὴρ, ῆρος, ὁ, cingulum, balteus. acc. ſing. ζωστῆρα. a ζώννυμι, cingo.

Ζώσω, cingam, f. 1. act. eiuſdem verbi.

Ζώω, Poet. pro ζάω, vivo. Sed ζωῷ, dat. ſing. a ζωὸς, οῦ, ὁ, vivus. ab eodem them. Etiam eſt aliud verbum inuſit. pro ζωννύω, cingo.

Η.

Η Eſt ſeptima littera; in numeris eſt octonarius. Declarat octo millia hoc modo, Η, ſeu ͵η. Dores ſæpe habent α, pro η.

Ἡ, hæc, articulus præpoſitivus. ἥ, quæ, articul. poſtpoſ. ἢ, vel, an, & Poet. ἠέ. Tum ἦ, ἦ, ha, ha, vox deſiſtere jubentis; item ἧς, miſeris, 2. ſing. a. 2. ſub. ab ἵημι, mitto. ᾖ, ſit, 3. ſing. ſub. ab εἰμί, ſum. ἦ, dixit, a. 2. per Aphæreſin pro φῆ, & hoc pro ἔφη, a. 2. a φημί, dico. Tum etiam ἦ, eſt adverbium, ſane, profecto. Et ἦ, erat, 3. ſing. imperf. ab εἰμί.

Ἦα, eram, imperf. Jon. pro ἦν, verbi εἰμί, ſum. imperf. ἦν, Jon. ἔα, ectaſi Poet. ἦα.

Ἤϊα, ας, ε, ivi, perf. med. Attic. pro εἶα, ας, ε, & ſolutione ἔϊα, verbi εἶμι, eo. Eſt & ἦα, leguminum ſtipula. ab αὖος, aridus. Th. αὔω, ſicco.

Ἥατο, Jon. pro ἧντο, 3. plur. imperf. verbi ἧμαι, ſedeo. quod in 3. plur. ἧνται, & Jon. ἕαται. Th. ἕω, ſedeo.

Η Β.

Ἥβα, ας, ἡ, Dor. pro ἥβη, quod vide.

Ἠβαιὸς, parvus. a βαιὸς, idem.

Ἠβαιὸν, paululum. οὐδ᾽ ἠβαιὸν, ne tantillum quidem. pleonaſm. τῷ η.

Ἡβάω, vel ἡβάσκω, adoleſco. f. ἡβήσω. ab ἥβη, pubes, pubertas, juventa.

ἭΒΗ, ης, ἡ, pubes: pubertatis Dea, juventus. Eſt etiam vigor ætatis in ſene licet. ab ἵω, mitto, & βία, vis. ætas hæc vi pollet, & vim exſerit, ſeu emittit. Euſt. ἥβη ducit ab ἥδω, quia Homero χαριεστάτη ἥβη. Sed in primis ἥβην decet ita ἡβᾶν, ut gaudeat εὖ βιῶναι, bene incedere in viis Dei, & honeſtis ſe occupare laboribus: Pſalm. 119. 9. Hinc ἡβάω, pubeſco. fut. ήσω. ἡβηδὸν, a pubertate, adv. ἔφηβος, ου, ὁ, qui ad pubertatem pervenit, puer ephebus.

Ἡβηκὼς, adultus, perſ. part. act. verbi ἡβάω, pubeſco. Th. ἥβη.

Ἡβήσαντε, pubeſcentes, nom. dual. a. 1. part. act. ab eodem verbo, & th.

Ἡβήσαι, annos pubertatis attigiſſet, 3. ſing. a. 1. opt. Æol. ejuſd. verbi, & them.

Ἡβητήριον, ου, τὸ, locus exercitii litterarii adoleſcentum. Sumitur & pro loco amœno, & conviviorum. Th. ἥβη, ης, ἡ, pubes.

Ἠβουλήθην, volui, Att. pro ἐβουλήθην, a. 1. ind. verbi βούλομαι, volo. f. βουλήσομαι. Sic in imperf. ἠβουλόμην, Att. pro ἐβουλόμην.

Ἡβῴην, ης, η, pubeſcerem, Att. pro ἡβάοιμι, ῷμι, præſ. opt. activ. verbi ἡβάω, pubeſco. Th. ἥβη.

Ἡβώοιμι, ἡβώοις, pubeſcerem, es, præſ. opt. activ. ab ἡβώω, Poet. pro ἡβάω, quod vide.

Ἡβώωσα, Poet. pro ἡβῶσα, præſ. part. f. g. ab ἡβάω.

Η Γ

Ἦγ, pro ἦγε, duxit, 3. ſing. a. 2. vel imperf. act. verbi ἄγω, duco. fut. ἄξω. p. ἦχα. a. 1. ἦξα.

Ἠγάγετ᾽, pro ἠγάγετο, duxit, 3. ſing. a. 2. med. Att. pro ἤγετο, verbi ἄγω.

Ἤγαγον, ες, ε, Att. reduplic. pro ἦγον, a. 2. ind. act. ejuſdem verbi.

Ἠγαθέῃ, dat. ſing. f. g. ab ἠγάθεος, ου, ὁ, valde divinus, Jon. pro ἀγάθεος, q. d. ἄγαν θεῖος. Thema θεὸς, Deus.

Ἠγαλλιάσατο, 3. ſing. a. 1. med. verbi ἀγαλλιάω, exulto. Them. ἀγάλλω, orno.

Ἠγάμην, admirabar, imperf. verbi ἄγαμαι, idem quod ἀγάω, vel ἀγάομαι, admiror.

Ἠγανάκτησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀγανακτέω, indignor, doleo. f. ήσω. p. ηκα.

Ἠγάπα, 3. ſingul. [illegible]perf. act. verbi ἀγαπάω.

Ἠγάπων, Dor. & Æol[illegible]o ἠγάπων, amabant, 3. plur. imperf. act. q. ab ἀγαπέω, pro ἀγαπάω, diligo.

Ἠγάπησε, dilexit, 3. ſing. a. 1. act. verbi ἀγαπάω, diligo. fut. ήσω. præt. ἠγάπηκα.

Ἠγασάμην, ω, ατο, admiratus ſum, a. 1. med. verbi ἀγάζομαι. f. άσομαι. p. ἤγασμαι. Th. ἀγάω, admiror.

Ἠγάσθην, a. 1. ind. paſſ. ejuſdem verbi, & them.

Ἠγάσσατο, 3. ſing. a. 1. med. Poet. gem. σ, verbi ἀγάζομαι. vide ἠγασάμην.

Ἠγγάρευσαν, 3. plur. a. 1. activ. verbi ἀγγαρεύω, cogo. f. εύσω. p. ἠγγάρευκα. Th. ἄγγαρος, ου, ὁ, tabellarius regius.

Ἠγγειλάμην, nuntiavi, a. 1. med. verbi ἀγγέλλω, nuntio. f. ελῶ. p. ἤγγελκα. a. 1. ἤγγειλα.

Ἤγγειλε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. ejuſdem verbi.

Ἠγγέλθην, aor. 1. ind. paſſiv. ἠγγέλην, a. 2. ind. paſſiv. ἤγγελμαι, perf. paſſ. verbi ἀγγέλλω, nuntio. f. ελῶ. a. 2. ἤγγελον.

Ἠγγέλλετο, 3. ſing. imperf. paſſ. ejuſdem verbi.

Ἤγγικα, ας, ε, perf. act. ἤγγισα, a. 1. ind. activ. verbi ἐγγίζω, appropinquo. f. ίσω. Th. ἐγγὺς, prop[illegible]

Ἠγγυᾶτο, ſponſu[illegible] ſing. imperf. paſſ. vo[illegible] ἐγγύη, ης, ἡ, ſponſio. [illegible]

Ἦγε, abduxit, 3. ſing. a. 2. act. Att. ἤγαγε, verbi ἄγω. f. ἄξω, duco.

Ἤγειρα, excitavi, a. 1. ind. act. verbi ἐγείρω. fut. ερῶ. p. ἤγερκα. a. 1. paſſ. ἠγέρθην.

Ἡγεῖσθαι, cogitare, præſ. inf. ab ἡγέομαι, duco, arbitror.

Ἡγεῖται, 3. ſing. præſ. ἡγεῖτο, ducebat, 3. ſing. imperf. verbi ἡγέομαι, duco. f. ἡγήσομαι.

Ἡγεμονεύω, præeo, ſum dux. imperf. ἡγεμόνευον, ες, ε. Th. ἡγέομαι, duco.

Ἡγεμόνα, ducem, acc. ſing. ab ἡγεμὼν, dux. ejudem them.

Ἡγεμονία, ας, ἡ, imperium. ab ἡγέομαι.

Ἡγεμὼν, όνος, ὁ, rector. gen. plur. ἡγεμόνων. dat. plur. ἡγεμόσι. Thema ἡγέομαι, duco.

ἩΓΕΟΜΑΙ, duco, dux ſum. exiſtimo. imperf. ἡγεόμην. fut. ήσομαι. p. ημαι. q. ab ἄγω, duco. hinc ἡγεμὼν, όνος, ὁ, ἡ, dux. ἡγεμονικὸς, ἡ, ὁ, imperatorius. ἡγεμονεύω, dux ſum. διηγέομαι, narro. διήγησις, εως, ἡ, narratio.

Ἠγερέθοντο, coibant, 3. plural. imperf. paſſ. ab ἀγερέθομαι, Poetic. pro ἀγείρομαι, congregor. hinc imperf. ἠγείρετο. Th. ἀγείρω, congrego. fut. ερῶ. p. ἤγερκα.

Ἤγερθεν, convenerunt, Bœot. ſyncop. pro ἠγέρθησαν, 3. plur. aor. 1. paſſ. ab ἀγείρω, congrego. vel ut alii, ab ἐγείρω, excito.

Ἠγέρθην, ſum excitatus, & in 3. plur. ἠγέρθησαν, a. 1. ind. paſſ. verbi ἐγείρω. ſin vero, collectus ſum, ab ἀγείρω.

Ἤγερκα, collegi, perf. act. ab ἀγείρω. ſin excitavi, ab ἐγείρω.

Ἠγέσθε, 2. plur. imperf. vel a. 2. med. ἠγόμην, verbi ἄγω, duco. ἤγετο, 3. ſing. a. 2. med.

Ἠγηγέρκειν, excitaveram, pluſq. perf. act. Att. verbi ἐγείρω, excito. fut. ερῶ. perf. ἤγερκα.

Ἤγην, & Att. ἐάγην, a. 2. ind. paſſiv. verbi ἄγνυμι, vel ἄγω, frango. f. ἄξω, a. 1. ἦξα, & ἔαξα.

Ἥγησαι, άσθω, a. 1. imperat. med. ab ἡγέομαι, duco.

Ἡγησάμην, ω, ατο. præivi. a. 1. med. verbi ἡγέομαι, duco. f. ἡγήσομαι.

Ἡγησάσθω, dux ſit, 3. ſing. a. 1. imper. med. ejuſdem verbi.

Ἡγήσατ᾽, pro ἡγήσατο, 3. ſing. a. 1. med. ἡγησάμην, quod vide.

Ἡγησίου, genit. ſing. ab Ἡγησίας, ου, ὁ, Hegeſias, nomen Philoſophi.

Ἡγῆτ᾽, pro ἡγῆται, redeat, 3. ſing. præſ. ſub. med. verbi ἡγέομαι, duco.

Ἡγήτωρ, ορος, ὁ, ductor, in plur. ἡγήτορες. Ἡγητὴς, ῆρος, ὁ, idem. Th. ἡγέομαι, duco.

Ἡγιασμένοις, ſanctificatis, dat. plural. perf. part. paſſ. ab ἁγιάζω, ſanctifico. f. άσω. Th. ἅγιος, ου, ὁ, ſanctus.

Ἦγμαι, actus ſum, perf. paſſiv. verbi ἄγω, ago. fut. ἄξω. p. ἦχα. perf. part. paſſ. ἠγμένος.

Ἡγνικότες, nom. plural. perf. part. act. verbi ἁγνίζω, purifico. f. ίσω. p. ἥγνικα. Th. ἁγνὸς, caſtus.

Ἡγνισμένος, perf. [illegible] paſſ. ab ἁγνίζω, purifico, expio. Th. ἁγνὸς, ῦ, ὁ, caſtus.

Ἠγνόηκα, ignoravi, perf. ind. act. ἠγνόησα, a. 1. ind. act. verbi ἀγνοέω. ex α priv. & νόος, ὁ, mens.

Ἠγνοίησε, ignoravit, Poet. & Dor. pro ἠγνόησε, 3. ſingul. a. 1. act. ejuſdem verbi.

Ἠγνόουν, 1. ſingul. vel 3. plur. imperf. act. verbi ἀγνοέω, ignoro. fut. ήσω. p. ἠγνόηκα. ex α, & νόος, mens.

Ἤγομεν, 1. plur. imperf. vel a. 2. act. ἦγον. Sed ἠγόμην, eſt 1. ſingul. a. 2. med. verbi ἄγω, duco.

Ἦγον, ducebam, imperf. vel a. 2. act. ejuſdem verbi.

Ἠγοντο, pro ἤγοντο, ducebant, 3. plur. imperf. vel aor. 2. med. ejuſdem verbi.

Ἠγόρασας, emiſti, 2. ſing. & ἠγόρασαν, 3. plur. a. 1. act. verbi ἀγοράζω, emo. f. άσω. p. ἠγόρακα. Th. ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, forum.

Ἠγοράσθησαν, 3. plural. a. 1. ind. paſſiv. ejuſdem verbi.

Ἠγορασμένος, perf. part. paſſ. ejuſdem verb. & them.

Ἠγορεύθησαν, renuntiati ſunt, 3. plur. a. 1. paſſ. verbi ἀγορεύω, verba facio. Th. ἀγορά.

Ἠγορόωντο, concionabantur, Poet. pro ἠγορῶντο, 3. plur. imperf. paſſ. verbi ἀγοράομαι. Th. ἀγορά. [illegible]

Ἡγούμενος, ου, ὁ, dux, imperator. ſubſtantiv. a præſ. part. verbi ἡγέομαι, duco. 3. plur. ἡγοῦνται. fut. ἡγήσομαι.

Ἤχρετο, Poet. ſyncop. pro ἠγείρετο, 3. ſingul. imperf. paſſ. verbi ἀγείρω, excito.

Ἠγρέθην, a. 1. ind. paſſ. ab ἀγρέω, capto, venor. f. έσω. p. ἤγρηκα. a. 1. ἤγρεσα, ας, ε. Th. ἄγρα, ας, ἡ, captura.

Ἤγρεσα, a. 1. vide in ἠγρέθην.

Ἠγρίωσαι, 2. ſingul. perf. paſſ. verbi ἀγριόω, effero, efferatum reddo. fut. ώσω. perf. ἠγρίωκα. perf. paſſ. ἠγρίωμαι. perf. inf. paſſ. ἠγριῶσθαι. Thema ἀγρὸς, ῦ, rus, ager.

Ἠγριῶσθαι, perfect. inf. paſſ. vide in ἠγρίωσαι.

Ἠγροικισάμην, ω, ατο, a. 1. med. verbi ἀγροικίζω, ab ἄγροικος, ου, ὁ, ruſticus, qui in agro vivit. Th. ἀγρὸς, ῦ, ὁ, rus, & οἶκος, ου, ὁ, domus.

Ἠγωνίζετο, 3. ſingul. imperf. paſſ. verbi ἀγωνίζομαι, certo. f. ίσομαι. p. ἠγώνισμαι. perf. part. ἠγωνισμένος. Thema ἀγὼν, ῶνος, ὁ, certamen.

Ἠγώνισμαι, certavi, perf. paſſ. vide in ἠγωνίζετο.

Η Δ.

Η'δ', pro ἤδε, &c.

Η'δα, & ἕαδα, Att. ſeu Jon. præt. med. verbi ἁνδάνω, ſeu ἅδω, placeo.

Η'δάφισται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi ἐδαφίζω, quod ab ἐδαφίζω, proſterno, ſolo æquo. quod ab ἔδαφος, εος, τὸ, ſolum. Th. ἕζομαι, ſedeo. f. ἑδοῦμαι.

Η'ΔΕ', Poet. &: ex ἠ, & δὲ. At ἥδε, hæc.

Η'δεα, & ᾔδη, cognoveram, Jon. & Att. pro ᾔδειν, ſeu εἰδεῖν, pluſq. perf. verbi εἴδω, ſcio. perf. εἴδηκα, & per ſyncop. οἶδα. in pluſq. perf. εἰδεῖν, & Att. ᾔδειν, & Jonic. ᾔδεα, εας, εε.

Η'δέα, ſuaviter, adv. ab ἡδὺς, quod vide. & in acc. plur. n. g. ἡδέα, ab ἡδύ.

Η'δεῖα, ας, ἡ, f. g. ab ἡδὺς, ſuavis. compar. ἡδίων. ſuperl. ἥδιστος.

Η'δειμεν, pro ᾔδειμεν, 1. plur. pluſq. perf. vide ᾔδειν.

Η'δειν, ς, ι, noveram, Att. εἰδεῖν, per ſyncop. pro εἰδήκειν, pluſq. perf. act. verbi εἴδω, ſcio. f. εἴσω. p. m. οἶδα.

Η'δεισαν, 3. plur. pluſq. perf. vide ᾔδειν.

Η'δεισθα, noveras, Æol. paragoge pro ᾔδεις, 2. ſingul. pluſq. perf. act. vide ᾔδειν.

Η'δεκα, comedi, perf. activ. Attic. pro ἦκα, verbi ἔδω. Alii ab ἐδέω formari volunt, & in perf. Attice dici ἐδήδοκα.

Η'δέος, jucundi, genit. ſingul. ab ἡδὺς, vel ἡδύ, ſuavis, e.

Η'δεσαν, noverant, 3. plur. pluſq. perf. pro ᾔδεσαν, Attice correpta penultima. vide ᾔδειν.

Η'δέσθην, veritus ſum, a. 1. paſſ. verbi αἰδέομαι, veneror. f. έσομαι, & ήσομαι, perf. ᾔδεσμαι. Th. αἰδὼς, όος, ὡς, ἡ, pudor.

Η'δέως, libenter, adv. ab ἡδὺς, έος, ὁ, ſuavis. compar. ἥδιον. ſupel. ἥδιστα, libentiſſime.

Η'ΔΗ, adverb. jam, protinus. q. ab ἤδε, quaſi τῇ δὲ ὥρᾳ, hoc ipſo tempore; id eſt, αὐτῷ νῦν, hoc ipſo inſtanti. ἤδη ἐκ πολλοῦ, jam dudum. ἤδη πάλαι, jam pridem.

Η'δεται, 3. ſing. præſ. ind. ἥδεται, 3. ſing. ... verbi ἥδομαι, delecto. Thema ἡδὺς, ſuavis.

Η'δην, noram, vel noverat, Attic. pro ᾔδειν, quod vide.

Η'δίκηται, 3. ſing. a. 1. act. verbi ἀδικέω, lædo, injuria afficio. perf. part. paſſ. ἠδικημένος. ex α, priv. & δίκη, ης, ἡ, jus.

Η'διον, compar. n. g. ab ἡδὺς.

Η'διστος, η, ὁ, ſuaviſſimus, ſuperlat. ab ἡδὺς, έος, ὁ, ſuavis. comp. ἡδίων.

Η'δομένη, ης, ἡ, præſ. part. f. g. ab ἥδομαι, delector. hinc ἡδομένοισι, dat. pl. præſ. part. Th. ἡδὺς, ſuavis.

Η'δον, & Doric. ἄδον, imperf. vel a. 2. verbi ᾄδω, contracte pro ἀείδω, cano. Sed ἧδον, a. 2. verbi ἁνδάνω, placeo. f. ἁδήσω.

Η'δονή, ῆς, ἡ, voluptas, jucunditas. ab ἥδω, delecto. Thema ἡδὺς, έος, ὁ, ſuavis.

Η'δος, εος, τὸ, ſuavitas. Eſt & ἥδος, acetum. Th. ἡδύς.

Η'δρακα, ας, ε, a. 1. ind. activ. verbi ἑδράζω, ſtabilio. fut. άσω. perf. paſſ. ἥδρασμαι, ab ἕδρα, ſedes. Th. ἕζομαι, ſedeo.

Η'δρηκὼς, ότος, ὁ, adultus, perf. part. act. ab ἀδρέω. Th. ἁδρὸς, ὰ, ὁ, multus, magnus, abundans.

Η'δρύνθην, ης, η, a. 1. ind. paſſiv. ab ἁδρύνω, craſſum reddo. Th. ἁδρὸς, ἡ, ὁ, craſſus.

Η'δύ, ſuaviter, adverb. eſt & n. g. ab ἡδὺς, εῖα, ὁ, ſuavis, e. comp. ἡδίων, & ἥδιον, ſuavius.

Η'δυεπεῖς, ſuaviloquæ, nomin. plur. f. g. ab ἡδυεπὴς, ſuaviloquus. quod ab ἡδὺς, & ἔπω, dico.

Η'δυεπής, vide ἡδυεπεῖς.

Η'δύναντο, Jon. pro ἐδύναντο, 3. plur. opt. Alii legendum cenſent ἠδύναντο, pro ἐδύναντο, poterant, 3. plur. imperf. a δύναμαι, poſſum.

Η'δυνάμην, ω, ατο, Att. pro ἐδυνάμην, poteram, imperf. med. verbi δύναμαι, poſſum. fut. δυνήσομαι. a. 1. ἐδυνήθην, Att. ἠδυνήθην, & ἠδυνάσθην, quaſi a δυνάζω.

Η'δυνήθην, potui, & in 3. plur. ἠδυνήθησαν, a. 1. vide ἠδυνάμην.

Η'δυνται, edulcatus eſt, 3. ſing. perf. paſſ. verbi ἡδύνω, ſuave reddo, f. υνῶ. perf. paſſ. ἥδυσμαι. Th. ἡδὺς, έος, ὁ, ſuavis.

Η'δύοσμον, ου, τὸ, menta, herba, quia ejus ἡδεῖα ὀσμή, ſuavis odor.

Η'ΔΥ'Σ, έος, ὁ, & in f. g. ἡδεῖα, & in n. g. ἡδύ, ſuavis, e, jucundus, lætus. q. ab ἥδω, delecto. vel ab ἅδω, placeo. compar. ἡδίων, ἡδύτερος. ſuperl. ἥδιστος, ἡδύτατος. hinc ἡδέως, ſuaviter. ἡδονή, ῆς, ἡ, voluptas.

Η'δυφωνία, ας, ἡ, vocis ſuavitas. ab ἡδὺς, ſuavis, & φωνὴ, ῆς, ἡ, vox.

Η'δῶ. Heſych. ἡδῶ, ... Legitur ea vox Jobi 36. 30. an ἠῶ legendum? lux enim res ſuavis homini. Quid ſi ſcriptum eſſet ἠῶ, quæ eſt aurora, aut ὤπα, quod eſt oculus, qui lumen.

Η Ε.

Η'ε', Poet. pro ἤ, quam, aut.

Η'ε, erat, 3. ſing. imperf. verbi εἰμὶ, ſum. imperf. ἦν, Jon. ἔα, eſtali Poet. ἦα, ας, ε. Sed ᾔε, ivit, 3. ſing. præt. med. ᾖα, pro εἶα, verbi εἶμι, eo.

Η'εα, iveram, Jon. pro ᾔειν, pluſq. perf. med. verbi εἶμι, eo.

Η'ει, 3. ſingul. pluſq. perf. med. verbi εἶμι, eo.

Η'είδειν, ης, ει, pleonaſmo τοῦ η, pro εἰδεῖν, pluſq. perf. ab εἴδω, vel Attica epenth. pro ᾔδειν, quod pro εἰδήκειν, pluſq. perf. & per craſin εἴδειν, verbi εἴδω.

Η'είδης, pro εἰδῆς, pluſq. perfect. ſub. med. pleonaſm. τοῦ η. vel Att. epenth. pro ᾔδης, ab ᾔδειν, pluſq. perf. verbi εἴδω, ſcio.

Η'ειν, εις, ει, pluſq. perf. med. verbi εἶμι, eo.

Η'ειρα, pleonaſmo τοῦ η, pro εἶρα, a. 1 act. verbi εἴρω, necto. vel eſt a. 1. act. verbi ἀείρω, effero. attollo.

Η'ΕΛΙΟΣ, ου, ὁ, Sol. Poet. pro ἥλιος, gen. Jon. ἠελίοιο. dat. ἠελίῳ.

Η'εν, erat, pro ἦν, vel ἤ, 3. ſing. imperf. verbi εἰμὶ, ſum. At ᾔεν, eſt 3. ſing. perf. med. verbi εἶμι, eo. vide ἦα.

Η'εος, & per Metatheſin ἑηος, gen. ſing. ab ἐὺς, bonus, fortis. & per Poet. ectaſin ἠΰς.

Η'έπερ, quam, idem quod ἤπερ. Thema ἤ, Poet. ἠέ.

Η'έρα, nebulam, acc. ſing. ab ἀὴρ, Poet. pro ἀὴρ, aer, caligo.

Η'ερέθονται, 3. plur. ind. præſ. & ἠερέθοντο, 3. plur. imperf. paſſ. verbi ἠερέθομαι, attollor, ſuſpenſus ſum. Reperitur & ἠερέθομαι. Th. ἀείρω, attollo.

Η'έρθην, & in 3. plur. ἠέρθησαν, a. 1 ind. paſſ. verbi ἀείρω, attollo.

Η'έρι, dat. ſing. Poet. pro ἀέρι, ab ἀὴρ, ἀέρος, ὁ, aer. & in f. g. caligo. hinc ἠερίη, ἡ, matutina.

Η'ερίβοια, ας, ἡ, nomen mul.

Η'εροειδεῖ, obſcuro, dat. ſing. ab ἠεροειδής, έος, ὁ, ἡ, obſcurus. ab ἀὴρ, έρος, Poet. pro ἀὴρ, ὁ, ἡ, aer, caligo, & εἶδος, εος, τὸ, forma. Th. εἴδω, video.

Η'ερτο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi ἀείρω, attollo.

Η'ερόεις, εντος, ὁ, tenebroſus: ab ἀὴρ, έρος, pro ἀὴρ, aer.

Η'εροφοῖτις, per aerem means, vaga, vel quæ in tenebris vagatur. ab ἠεροφοῖτος, ου, ὁ, ἡ, aerea. quod ab ἀὴρ, Poetic. pro ἀὴρ, aer, & φοιτάω, eo, ventito.

Η'εσαν, iverant, Att. pro ᾔεσαν, 3. plur. pluſq. perf. ᾔειν, verbi εἶμι, eo.

Η'ετίων, ωνος, ὁ, Eetion, nom. propr.

Η Ζ.

Η'ζάνθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi ἀζαίνω, idem quod ἄζω, ſicco.

Η Η.

Η'ην, eram, ſeu erat, Poet. ἔην, & Att. ἦν, imperf. verbi εἰμὶ, ſum.

Η'ήρ, έρος, ὁ, ἡ, Poet. pro ἀὴρ, aer, caligo.

Η Θ.

Η'θα, conſuevi, Att. pro εἶωθα, ſeu εἶθα, p. m. verbi ἔθω, ſoleo.

Η'θάδα, conſuetam, acc. ſing. ab ἠθάς, άδος, ὁ, ἡ, conſuetus. Them. ἦθος, εος, τὸ, mos.

Η'θαῖος, α, ὁ, Poet. pro συνήθης, εος, ὁ, familiaris. Them. ἦθος, εος, τὸ, mos.

Η'θάνιον, ου, τὸ, poculi quoddam genus. Forte ab ἦθος, ideſt conſuetudine, aut ἤθω, colo.

Η'θεα, pro ἤθεα, mores, ſedes, domicilia, acc. plur. ἤθεσι, dat pl. ab ἦθος, εος, τὸ, domicilium, indoles.

Η'θεῖε, pro ἠθεῖε, venerande, voc. caſ. ab ἠθεῖος, pro θεῖος, patruus. vox juniorıs ad ſeniorem. Them. θεὸς, Deus.

Η'θεον, vide ἤθω, vel ἠθέω.

Η'θελε, 3. ſing. imperf. verbi θέλω, vel ἐθέλω, volo.

Η'θέλησα, ας, ε, volui, & in 3. plur. ἠθέλησαν, a. 1. Att. verbi θέλω, vel ἐθέλω. f. θελήσω.

Η'θελον, ες, imperf. ejuſdem them.

Η'θηκα, colavi, perf. act. verbi ἠθέω, ſeu ἤθω, colo. fut. ἠθήσω. perf. part. paſſ. ἠθημένος.

Η'θικὸς, ἡ, ὸν, moralis, e. ab ἦθος, quod vide.

Η'θοποιΐα, ας, ἡ, morum fictio. genit. plur. ἠθοποιιῶν. ab ἦθος, mos, & ποιέω, facio.

Η'ΘΟΣ, εος, τὸ, domicilium, conſuetæ ſedes, indoles, ingenium, morum proprietas. q. ab ἔθος, conſuetudo. Hinc ἤθη, ῶν, τὰ, mores. ἠθικὸς, ἡ, ὸ, moralis. εὐήθης, εος, ὁ, ἡ, bonis moribus præditus, homo ſimplex. εὐήθεια, ας, ἡ, probitas morum. κακοήθης, εος, ὁ, ἡ, qui eſt malis moribus, malignus. κακοήθεια, εος, τὸ, mala conſuetudo. κακοήθεια, ας, ἡ, morum pravitas. συνήθεια, ας, ἡ, conſuetudo.

Η'θύμουν, Att. pro ἐθύμουν, imperf. act. verbi θυμόω, ad iram provoco. Thema θυμὸς, ῦ, ὁ, ira.

Η'ΘΩ, ſeu ἠθέω, colo, per colum mitto. fut. ἠθήσω. hinc ἠθμὸς, ῦ, ὁ, colum, qualus. quaſi ab ἵω, mitto.

Η'ϊε, pro ᾔει, ivit. 3. ſing. perf. med. Jonic. Sic ἤϊσαν, per ſolutionem, pro ᾖσαν, pluſq. perfect. med. ab εἶμι, eo.

Η'ΪΘΕΟΣ, ου, ὁ, adoleſcens, juvenis, cœlebs. q. ab αἴθω, quia calidioris ſanguinis. vel ab ἀΐσσω, impetuoſe ruo.

Η'ΐκτο, ſimilis erat, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi εἴκω, ſimilis ſum. fut. εἴξω. p. ἔοικα. perf. paſſ. ἔϊγμαι, εἶκτο, & per ſolutionem, verſoque ε in η, ἤϊκτο. Sic in pluſq. perf. ἠϊγμην, ... ἔϊκτο. Alii volunt eſſe 3. ſingul. pluſq. perf. verbi ἀΐσσω, ruo. f. ἀΐξω.

Η'ϊξω, per ſolutionem diphthongi pro ᾔξω,

ἤιμεν, quod per ſyncop. pro ἠείμεν, 1. pl. pluſq. perf. med. ἦιν, verbi εἶμι, eo.

Ἤϊξα, irrui, & in 3. plur. ἤϊξαν, aor. 1. ind. act. verbi ἀΐσσω, f. ξω. p. ἤϊχα.

Ἤϊξαι, ſimilis factus es, 2. ſing. perf. paſſ. vide εἴκω.

Ἠϊόεις, εντος, ὁ, per ſyncop. pro ἠϊονόεις, habens magnas ripas. in dativ. ἠϊόεντι. ab ἠϊών, όνος, ἡ, ripa, littus.

Ἤϊα, ων, τὰ, viaticum, eſca. ab ἴω, ſeu εἶμι, eo. quia eundi fine datur.

Ἠϊόν', pro ἠϊόνα, acc. ſing. ab ἠϊών, όνος, ἡ, littus, ripa.

Ἠϊόνεσι, dat. plur. Jon. ejuſdem them.

Ἠϊόνη, ης, ἡ, nomen mul.

Ἠϊονῆσαι, per ſolutionem diphthongi Jon. vel Poet. pro αἰονῆσαι, a. 1. inf. activ. verbi αἰονάω, aſpergo, profundo.

Ἤϊος, ου, ὁ, jaculandi peritus, ab ἵημι, jacio. Epitheton Apollinis, & Bacchi.

Ἤϊς, pro ἧς, & hoc pro αἷς, dat. plur. ab ἥ, quæ.

Ἤϊσαν, iverunt, per pleonaſm. τοῦ η, pro ἴσαν. 3. plur. imperf. εἶν, verbi εἶμι, eo. Alii formant ab aor. 1. εἶσα, & in 3. plur. εἶσαν, per ſolutionem diphthongi, & ε, verſo in η, quaſi ab εἴω. Alii volunt eſſe 3. plur. pluſq. perfect. med. dempto ι, pro ᾔεσαν, ſed tunc ι deberet ſubſcribi. Sunt qui velint eſſe 1. ſingul. imperf. ἴσαιν, Jonic. ἴσαν, & Attic. εἴσαν, & ε in η, mutato, ἤϊσαν, ſciebam. ab ἴσημι, cognoſco.

Ἤϊσκεν, aſſimilabat, 3. ſing. imperf. verbi ἐΐσκω, aſſimilo. Th. εἴκω, ſimilis ſum.

Ἤϊστωσα, ας, ε, everti, a. 1. ind. act. verbi ἀϊστόω, memoriam alicujus aboleo, deleo. ab ἄϊστος, ου, ὁ, ἡ, de quo nihil ſciri poteſt. ex α, priv. & εἴδω, ſcio.

Ἠΐχθην, ης, η, excurri, a. 1. ind. paſſ. verbi ἀΐσσω, irruo. f. ξω. p. ἤϊχα.

Ἤϊχε, pro ἦχε, quod vide.

ἨΙΩΝ, όνος, ἡ, littus, ripa. q. ab αἰονάω, aſpergo. Alii ab ἀΐω, audio, quod reſonet fluctibus.

H K.

Ἧκ', pro ἧκε, miſit, a. 1. verbi ἵημι, mitto. Th. ἕω, idem.

ἭΚΑ, & ut alii etiam legunt, ἦκα, adverb. leniter, quiete, ſenſim. q. ab ἀκέω, quiete. vel ab ἕω, pono, quieſcere facio. ἡ ἥκιστα, ἡ ἥκιστα. hinc ἥκιστος, minimus. ἥκιστα, minime, nullatenus.

Ἦκα, comedi, perf. act. verbi ἔδω, pro quo etiam ἐδήδοκα, dicitur, vel eſt perf. verbi ἔθω, ſoleo. Sed ᾖκα, cum tenui ſpiritu, & ι, ſubſcript. eſt perf. ab ᾄδω, cano.

Ἧκα, miſi, aor. 1. ind. act. verbi ἵημι, mitto. Poteſt & perf. eſſe ab ἥδω, fut. ἥσω, delecto.

Ἤκαζον, aſſimilabam, imperf. Att. η, pro ει, verbi εἰκάζω, aſſimilo. Th. εἴκω, ſimilis ſum.

Ἠκαλός, quietus. Thema ἦκα, ſenſim, leniter.

Ἤκαχον, aor. 2. ind. act. Att. pro ἦχον, verbi ἄχω, vel ἀκαχέω, doleo. Th. ἄχος, εος, τὸ, dolor.

Ἧκε, immiſit, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi ἵημι, mitto. fut. ἥσω. perf. εἷκα. aor. 2. ἧν. Poteſt etiam eſſe imperf. vel a. 2. verbi ἥκω, venio.

Ἤκειν, εις, ει, pluſq. perf. Att. pro εἴκειν, ab εἴκω, ſimilis ſum. Vel ut alii ab εἶμι, eo. perf. inuſit. εἶκα.

Ἤκεν, certe. adverb. ab ἤ, aut.

Ἠκεσάμην, ω, ατο, medicinam adhibui, a. 1. med. ab ἀκέομαι, ſano. fut. ἀκέσομαι.

Ἠκηκόειν, audieram, pro ἀκηκόειν, & in 3. plur. ἠκηκόεισαν, Attic. pro ἠκηκόεσαν, pluſq. perf. med. ab ἀκήκοα, perf. Attic. verbi ἀκούω, audio. f. ούσω. p. ἤκουκα. p. m. ἤκοα, & Attic. ἀκήκοα.

Ἠκισάμην, ω, ατο, aor. 1. med. verbi αἰκίζω, contumelioſe tracto, pulſo. f. ίσω. p. ᾔκικα. perf. part. paſſiv. ᾐκισμένος. Th. αἰκία, ας, ἡ, verbera, pulſatio.

Ἥκιστα, adv. minime. ab ἥκιστος, ου, ὁ, minimus. Them. ἦκα, ſenſim, paulum.

Ἠκολούθησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἀκολουθέω, ſequor. f. ήσω. p. ἠκολούθηκα. Th. ἀκόλουθος, ου, ὁ, ἡ, pediſſequus.

Ἥκομεν, 1. plur. præſ. a. 2. vel imperf. act. verbi ἥκω, venio. f. ξω.

Ἠκόνημαι, ſum acutus, perf. paſſ. verbi ἀκονάω, f. ήσω. acuo. Th. ἀκόνη, ης, ἡ, cos.

Ἦκα, Jon. pro ἆρα, certe.

Ἤκουκα, perf. act. verbi ἀκούω, audio. f. ούσω. p. m. ἤκοα, Att. ἀκήκοα.

Ἤκουσ', pro ἤκουσα, ας, ε, audivi, a. 1. act. ἠκούσθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. ejuſdem verbi.

Ἠκριβωμένος, η, ον, accuratus, perf. part. paſſ. verbi ἀκριβόω, plane cognoſco. Th. ἀκριβής, έος, ὁ, ἡ, diligens, accuratus.

Ἠκρίβωσα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἀκριβόω. f. ώσω, exquiro. p. ἠκρίβωκα. Th. ἀκριβής, έος, ὁ, ἡ, exquiſitus.

Ἠκροάσατο, 3. ſing. aor. 1. med. verbi ἀκροάομαι. fut. άσομαι, idem quod ἀκούω, audio.

Ἠκρωτηριασμένος, perf. part. paſſ. verbi ἀκρωτηριάζομαι, audior. ab eodem them.

Ἦκτο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. ἦκται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi ἄγω, ago. fut. ἄξω. p. ἦχα. perf. paſſ. ἦγμαι.

Ἠκυρώσατε, 2. plur. a. 1. act. verbi ἀκυρόω, antiquo, irritum reddo. ex α priv. & κῦρος, εος, τὸ, auctoritas.

ἭΚΩ, venio, pertineo. imperf. ἧκον, ες, ε. f. ἥξω. perf. ἧχα, ας, ε. a. 1. ἧξα. a. 1. ſub. ἥξω, ῃς, ῃ, & in 3. pl. ἥξωσι. q. ab ἕω, mitto. unde & ἧκα, miſi. Vel ab ἴω, eo. Hinc καθήκω, pertineo. καθήκει, convenit, decet. καθῆκον, οντος, τὸ, decorum, officium, προσήκω, pertineo. προσήκει, decet.

H Λ.

Ἠλάθην, ejectus ſum, aor. 1. ind. paſſ. verbi ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω.

Ἠλαίνομαι, vagor. ab ἠλεός, ſtultus. q. ab ἄλη, error.

Ἤλακα, expuli, perf. act. verbi ἐλαύνω, agito.

ἨΛΑΚΑΤΗ, ης, ἡ, colus, arundo, δόναξ, κάλαμος. unde πολυηλάκατα τὰ τῶν ποταμῶν χείλη. q. ab ἤλακα, perf. verbi ἐλαύνω, moveo. Sed ἠλάκατον, eſt fuſus, cujus uſus eſt circa ἠλακάτην.

Ἠλακατῆν, piſcis quidam, a ſimilitudine coli.

Ἠλάλαξα, ας, ε, & in 3. plur. ἠλάλαξαν, clamarunt, a. 1. ind. act. verbi ἀλαλάζω, clamo alala. Th. ἀλαλή, ῆς, ἡ, vox militum ante pugnam.

Ἡλάμην, ω, ατο, exilii, & in 3. pl. ἥλαντο, a. 1. med. verbi ἅλλομαι, ſalio.

Ἤλασ', pro ἤλασε, percuſſit, a. 1. act. verbi ἐλαύνω. f. άσω. a. 1. ἤλασα.

ἨΛΑΣΚΩ, & ἠλασκάζω, vagor, erro, devio, ab ἄλη, error, vel ἐλάω, agito. Qui vagantur, huc, & illuc aguntur.

Ἠλάστεον, ει, imperf. act. verbi ἀλαστέω, indignor, mœrore afficior. ab ἄλαστος, Doric. pro ἄληστος, cujus memoria erit perpetua. ex α, priv. & λήθω, lateo.

Ἠλάστρεις, agebas, 2. ſing. imperf. activ. verbi ἐλαστρέω, idem quod ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω.

Ἥλατο, ſaltavit, 3. ſingul. aor. 1. med. verbi ἅλλομαι, ſalio. f. m. ἁλοῦμαι.

Ἠλαττονοῦντο, decreverunt, 3. ſing. imperf. paſſ. ab ἐλαττονόω. Th. ἐλαχύς.

Ἠλάττωσα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἐλαττόω, minuo, f. ώσω. perf. ἠλάττωκα. Th. ἐλαχὺς, parvus. compar. ἐλάσσων. ſuperl. ἐλάχιστος.

Ἤλγηκα, perf. act. verbi ἀλγέω, doleo. f. ήσω. perf. part. ἠλγηκώς. Th. ἄλγος, εος, τὸ, dolor.

Ἤλγουν, 1. ſingul. vel 3. plur. imperf. verbi ἀλγέω. ejuſdem them.

Ἤλεγξα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἐλέγχω, arguo. f. ξω.

Ἤλειμμαι, unctus ſum, perf. paſſ. verbi ἀλείφω, ungo. fut. ψω. p. φα. aor. 2. ἤλιφον. aor. 1. med. ἠλειψάμην, ω, ατο.

Ἤλειφα, perf. act. ἤλειψα, ας, ε, a. 1. act. vide ἤλειμμαι.

Ἠλεκάτη, ης, ἡ, idem quod ἠλακάτη, quia ex ea nere eſt fila ἐλεῖν κρόκην.

Ἠλέκτρη, ης, ἡ, Electra, nomen mul.

Ἤλεκτρος, ου, ἡ, & τὸ ἤλεκτρον, electrum, μίγμα τοῦ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου. [illegible] λέκτρον, lectus. Th. λέγομαι, cubo.

Ἠλεκτρύων, ὁ, nomen viri.

Ἠλεκτρυώνη, ης, ἡ, nomen mul.

Ἠλέκτωρ, Sol, quia non ſinit homines in lectis jacere, ſed excitat ad opera. Aut quia non cubat, ſed in perpetuo motu ſit.

Ἠλεμάτιος, ου, ὁ, vanus. ab ἠλεός, οῦ, ὁ, ſtultus, & μάταιος, vanus.

ἨΛΕΟΣ, οῦ, ὁ, ſtultus, ſtolidus. q. ab ἄλη, error. inde ἠλαίνω, ſtulteſco.

Ἤλευα, Poet. & Æol. pro ἤλευσα, effugi, a. 1. ind. act. verbi ἀλεύω, per Epentheſin τοῦ υ, pro ἀλέω, vito. hinc a. 1. med ἠλευάμην, ω, ατο.

Ἠλευθέρωσα, ας, ε, liberavi, aor. 1. ind. verbi ἐλευθερόω, libero. fut. ώσω. Th. ἐλεύθερος, ου, ὁ, liber.

Ἠλήλατο, transfixus eſt, pro ἐλήλατο, 3. ſing pluſq. perf. Att. & in 3. plur. ἠλήλαντο, verbi ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω. p. ἤλακα. perf. paſſ ἤλαμαι, & Attic. ἐλήλαμαι. Alii volunt eſſe imperf. paſſ. ab ἄλημι, erro, vagor. Thema ἀλάομαι, ῶμαι, idem.

Ἠληλίμμην, pro ἀληλίμμην, pluſq. perf. paſſ. ind. Att. redupl. & ſyſtole diphthongi, verbi ἀλείφω, ungo. fut. ψω. perf. Att. ἀλήλιφα.

Ἦλθ', pro ἦλθε, venit, 3. ſing. aor. 2. ἦλθον, ες, ε, quod vide.

Ἦλθον, ες, ε, veni, per ſyncop. pro ἤλυθον, aor. 2. ind. act. verbi ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. p. m. ἤλυθα, Attic. ἐλήλυθα.

Ἤλθοσαν, venerunt, 3. pl. aor. 2. Bœot. pro ἦλθον, verbi ἔρχομαι.

Ἠλὶ, vox Hebraica, Latin. Deus mi. Eſt & nomen viri ἀνάβασις. Hebr. aſcenſus.

Ἠλίας, ου, ὁ, Elias, nomen Prophetæ, Hebr. Deus meus, DOMINUS.

Ἠλίβατος, ου, & Jon. ἠλιβάτειος, ὁ, ἡ, tam altus locus, ut Soli uni ſit pervius. ab ἥλιος, ου, ὁ, Sol, Æol. ἀέλιος, & βαίνω, eo. Alii formant ab ἀλιτεῖν, aberrare, & βαίνω.

Ἠλίευον, ες, ε, imperf. act. verbi ἁλιεύω, piſcor. ab ἁλιεύς, piſcator. Th. ἅλς, ἁλός, ἡ, mare.

Ἠλίθα, adverb. fruſtra, incaſſum. q. ab ἠλεός, ſtultus. Thema ἠλίθιος, ου, ὁ, ſtultus.

ἨΛΙΘΙΟΣ, ου, ὁ, ſtultus, vecors, idem quod ἠλεός.

ἨΛΙΚΙΑ, ας, ἡ, ſtatura, ætas, adoleſcentia, vigor. q. ab ἡλίκος, quantus. Ex quantitate enim conjectamus de ætate. Hinc ἧλιξ, ικος, ὁ, ἡ, coætaneus. ἡλικιώτης, ου, ὁ, & Dor. ἁλικιώτας, α, ὁ, idem. ὁμῆλιξ, ικος, ὁ, idem.

ἩΛΙΚΟΣ, ου, ὁ, quantus, quot annorum. Sed ἥλικος, gen. ſing. ab ἧλιξ, ικος, ὁ, ἡ,

ὁ, ἡ, coætaneus. vide in ἡλικία, q. ab ὅς, ut quantus a qui.

Ἦλιν, acc. ſing. ab ἦλις, Helis.

Ἠλινδῆσθαι, perf. inf. paſſ. verbi ἀλινδέω, idem, quod ἀλίω, volvo.

ἩΛΙΟΣ, ου, ὁ, Sol. q. ab ἕλη, ſplendor. ut Sol a σέλας Platoni, quia homines ἁλίζει, id eſt, congregat. Hinc ἡλιακός, ῦ, ὁ, Solaris. παρήλιος, ου, ὁ, Sol geminatus.

Ἡλίσκοντο, 3. pl. imperf. paſſ. ab ἁλίσκω, capio. f. ἁλώσω. p. ἥλωκα, & Att. ἑάλωκα. a. 2. ἧλων, Att. ἑάλων.

Ἤλιτεν, peccavit, 3. ſing. a. 2. act. verbi ἀλιτέω, vel ἀλείτω, pecco. aor. 2. ἤλιτον.

Ἠλιτόμηνος, & ἀλιτόμηνος, ου, ὁ, ἡ, aberrans a menſibus, non juſto tempore natus. ab ἀλιτέω, aberro, & μήν, menſis. Sic ἠλιτόμορος, ſtultus, errans.

ἩΛΙΨ, ιπος, ἡ, calceus. q. ab ἀλείφω, ungo, quia ex corio eſt, quod ungi ſolet. & veteres ungebant pedes, antequam calcearentur. unde apud Homer. λιπαροὶ πόδες.

Ἡλιωθεὶς, Sole æſtuans. a. 1. part. paſſ. ab ἡλιώθην, aor. 1. verbi ἡλιόω, inſolo. Th. ἥλιος, Sol.

Ἡλιῶσαι κόμαι, aureæ, & flavæ comæ. ab ἡλιάω, f. ἀσω, colore radios Solis refero. Th. ἥλιος, Sol.

Ἧλκεν, Dor. pro εἷλκεν, imperf. activ. verbi ἕλκω, traho.

Ἡλκωμένος, perf. part. paſſ. ab ἑλκόω, exulcero. f. ώσω. Th. ἕλκος, εος, τὸ, ulcus.

Ἠλλάγησαν, mutati ſunt, 3. plur. a. 2. ind. paſſiv. verbi ἀλλάσσω, vel ττω. fut. ξω. a. 2. ἤλλαγον. perf. paſſiv. ἤλλαγμαι. aor. 1. paſſiv. ἠλλάχθην. a. 2. ἠλλάγην.

Ἠλλαγμένος, perf. part. paſſ. ἠλλάχθαι, perf. inf. ejuſdem verbi.

Ἤλλαξα, ας, ε, a. 1. act. verbi ἀλλάσσω, muto.

Ἠλλοίωμαι, mutatus ſum, perf. paſſiv. verbi ἀλλοιόω, immuto. f. ώσω. p. ἠλλοίωκα. Th. ἄλλος, alius.

Ἠλλοτρίωνται, alienati ſunt, 3. plur. perf. paſſ. verbi ἀλλοτριόω, abalieno. fut. ώσω. p. ἠλλοτρίωκα. Th. ἄλλος, alius.

Ἠλοιήθην, contuſus ſum, a. 1. ind. paſſ. verbi ἀλοιάω, trituro, comminuo. fut. άσω, & ήσω.

Ἠλοίησεν, amputavit, 3. ſing. a. 1. act. verbi ἀλοιάω, Poet. pro ἀλοάω, trituro. f. ήσω.

Ἠλὸς, ῦ, ὁ, per ſyncop. pro ἠλεὸς, vagus, ſtolidus. ab ἄλη, error.

ἯΛΟΣ, ου, ὁ, clavus. q. ab ἕω, mitto. quia immittitur. inde ἡλόω, &c.

Ἤλπικα, perf. act. ἤλπισα, a. 1. verbi ἐλπίζω, ſpero. fut. ίσω. Thema ἐλπὶς, ίδος, ἡ, ſpes.

Ἠλύγη, vel ἠλυγή, ἡ, tenebræ, umbra. Th. λύγη, ης, ἡ, idem.

Ἤλυθα, ας, ε, & in 1. plur. ἠλύθαμεν, p. m. verbi ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.

Ἤλυθον, ες, ε, & per ſync. ἦλθον, ες, ε, aor. 2. ind. ejuſdem verbi. Sic ἤλυθ', pro ἤλυθε, 3. ſing. a. 2.

Ἤλυξα, ας, ε, a. 1. ind. verbi ἀλύσκω, evito, effugio. f. ξω. tanquam ab ἀλύζω. Th. ἀλέω, vito.

Ἥλωκα, captus ſum, perf. activ. verbi ἁλίσκω, capio. fut. ἁλώσω. p. ἥλωκα, Att. ἑάλωκα. tanquam ab ἁλόω. aor. 2. ἧλων, & Att. ἑάλων.

Ἠλώμην, imperf. verbi ἀλάομαι, vagor, erro.

Ἧλων, & Att. ἑάλων, a. 2. ind. act. verbi ἁλίσκω, capio. vide ἥλωκα.

Ἥλωσαν, 3. plural. a. 2. ἧλων, quod vide.

H M.

Ἧμα, ατος, τὸ, telum, miſſile. hinc ἡμὰν, jaculator. ἵημι, mitto. Th. ἕω, idem.

Ἠμάθυνον, 2. ſing. a. 1. act. verbi ἀμαθαίνω, in ignorantia verſor. quod ab ἀμαθὴς, indoctus. ex α, priv. & μανθάνω, diſco. fut. μαθήσω. aor. 2. ἔμαθον.

Ἠμαθίων, ωνος, ὁ, Emathion, nomen regis.

Ἠμαθόεις, εντος, ὁ, arenoſus. Jon. pro ἀμαθόεις, idem quod ψαμμώδης. Th. ψάμμος, ου, ἡ, arena.

ἭΜΑΙ, σαι, ται, ſedeo. κάθημαι, idem. q. ab ἕω, colloco.

Ἦμαρ, ατος, τὸ, dies, & in plur. ἤματα. q. ab αὔω, ſplendeo. Dies enim eſt tempus a Solis ſplendore. Vel ἦμαρ, dies, ab ἦμος, quo tempore. Eſt temporis notabiliſſima quædam portio. hinc ἡμάτιος, ου, ον, diurnus, a, um. Th. ἡμέρα, ας, ἡ, dies.

Ἤμαρτες, 2. ſing. aor. 2. ἤμαρτον. vide ἡμάρτηκα.

Ἡμάρτηκα, perf. ind. act. ἡμαρτηκότα, acc. ſing. part. perf. act. verbi ἁμαρτάνω, pecco. fut. ἁμαρτήσω. aor. 2. ἥμαρτον.

Ἥμαρτον, ες, ε, a. 2. ind. act. vide ἡμάρτηκα.

Ἡμάτωμαι, cruentatus ſum, perf. paſſ. verbi αἱματόω, cruento. fut. ώσω. Th. αἷμα, ατος, τὸ, ſanguis.

Ἤμβλακον, ες, ε, a. 2. verbi Poet. ἀμβλακέω. forte ἀπλακέω, pecco: quod a πλάκεια, ας, ἡ, error. Th. πλάζω, errare facio. f. πλάγξω.

Ἠμβλύνθησαν, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. verbi ἀμβλύνω, fut. ύνω. Th. ἀμβλὺς, έος, ὁ, ἡ, obtuſus.

Ἤμβροτον, ες, ε, aberravi, aor. 2. ind. act. pro ἥμαρτον, Jon. ἄμβροτον, Poet. ἤμβροτον, tanquam ab ἀμβροτέω, pro ἁμαρτάνω, pecco.

Ἦμε παρῆμεν, Dor. pro ὥστε με παρεῖναι, ut ego præſens adeſſem.

Ἡμέας, acc. plur. Jon. pro ἡμᾶς, ab ἐγὼ, nom. plur. ἡμέες, pro ἡμεῖς.

Ἠμείβετο, reſpondit, 3. ſingul. imperf. paſſ. verbi ἀμείβω, permuto. f. ψω. p. ἤμειφα.

Ἠμείδηκα, ας, ε, perf. act. hinc ἠμειδηκὼς, perf. part. verbi ἀμειδέω, quod ex α, privat. & μειδάω, rideo. fut. ήσω.

Ἡμεῖς, nom. plur. ab ἐγὼ, ego.

Ἡμείων, noſtrum, Jon. pro ἡμῶν, gen. plural. ſed ἡμεῖς, nom. plur. ab ἐγὼ, ego.

ἩΜΕΚΤΕΩ, ægre fero, indignor. forte ab ἐμέω, & ἔχω, quaſi vomitum, & faſtidium habeo.

Ἠμελημένος, neglectus, perf. part. paſſ. verbi ἀμελέω, negligo. f. ήσω. p. ἠμέληκα. Th. μέλει, curæ eſt.

Ἤμελλ', pro ἤμελλε, 3. ſingul. imperf. Att. verbi μέλλω, futurus ſum. f. μελλήσω.

Ἠμέλουν, 3. plur. imperf. verbi ἀμελέω, negligo. f. ήσω. p. ἠμέληκα. quod ex α, privat. & μέλει, curæ eſt, imperſon.

ἨΜΕΝ, Poet. &, conjunct. copul. ab ἦ, & μὲν. cui reſpondet ἠδέ. At ἦ μὴν, ſane, profecto.

Ἦμεν, eramus, 1. plural. imperf. ἦν, verbi εἰμὶ, ſum. Eſt & ἤμεν, & ἦμεν, præſ. inf. Dorice pro εἶναι, ejuſdem verbi. Eſt & ἦμεν, per ſyncop. pro ᾔειμεν, iveramus, 1. plur. pluſq. perf. med. verbi εἶμι, eo.

Ἥμενος, η, ον, ſedens, humilis, præſ. part. ab ἧμαι, ſedeo.

ἩΜΕΡΑ, ας, ἡ, & Jon. ἡμέρη, dies, lux. q. ab ἦμαρ, Plat. veteres ἡμέραν ἱμέραν vocabant, quod appetibilis ob lucem. hinc σήμερον, hodie. ἡμερινός, ῦ, ὁ, diurnus. ἦμαρ, ατος, τὸ, dies. ἐφήμερος, ου, ὁ, ἡ, diarius, unicum diem durans. ἐφημερὶς, ίδος, ἡ, diarium. ἰσημερινὸς, ῦ, ὁ, æquinoctialis. μεσημβρία, ας, ἡ, meridies. μεσημβρινὸς, ῦ, ὁ, meridianus. ἡμέρα κυριακὴ, dies dominicus.

Ἡμερέων, genit. plur. Jon. pro ἡμερῶν, ab ἡμέρα, dies.

Ἡμερήσιος, unius diei. ab ἡμέρα, dies.

Ἡμερινός, ῦ, ὁ, diurnus, ab ἡμέρα.

Ἡμερὶς, ίδος, ἡ, manſueta, cicur. Th. ἥμερος, manſuetus. Eſt & ſpecies roboris.

Ἡμεροδρόμος, q. d. diurnus curſor, tabellarius. ab ἡμέρα, dies, & δρέχω, curro. p. m. δέδρομα.

Ἡμεροκοίτος, ου, ὁ, qui tota die dormit. ab ἡμέρα, dies, & κοίτη, ης, ἡ, lectus.

Ἡμερολογέειν, εῖν, Jon. dies numerare. ab ἡμέρα, & λέγω.

Ἡμεροσκόπος, ου, ὁ, ſpeculator diurnus. ab ἡμέρα, & σκοπὸς, ſpeculator. Th. σκέπτομαι, circumſpicio.

ἩΜΕΡΟΣ, ου, ὁ, ἡ, manſuetus, cicur. hinc ἡμερόω, manſuefacio. q. ab ἡμέρα, quia dies jucunda; ut nox fera.

Ἧμες, vide in ἧμεν, Dor. pro εἶναι.

Ἡμετέρης, gen. ſing. Jon. f. g. ab ἡμέτερος, α, ον, quod vide.

Ἡμέτερος, ρα, ον, noſter, ra, um. ab ἡμεῖς, nos. quod ab ἐγὼ.

Ἠμημένος, perf. part. paſſ. verbi ἀμάω, meto, colligo. f. ήσω.

Ἤμην, ησο, ητο, fueram, vel eram, pluſq. perf. Poet. verbi εἰμὶ, ſum.

Ἥμην, ſedebam, imperf. verbi ἧμαι, ſedeo.

Ἤμησε, 3. ſing. a. 1. act. verbi ἀμάω, meto. f. ήσω. p. ἤμηκα.

Ἠμὶ, loquor, Attica aphæreſi, pro φημί.

Ἡμιάῤῥην, ενος, ſemivir. ab ἥμισυς, dimidius. & ἄῤῥην, mas.

Ἡμιγένειος, ſemibarbatus. ex ἥμισυς, dimidius, & γένειον, ου, τὸ, barba.

Ἡμιθανὴς, έος, ὁ, ἡ, ſeminex, ſemimortuus. ab ἥμισυς, εος, ὁ, dimidius, & θανὴς, quod ab ἔθανον, aor. 2. verbi θνήσκω, morior.

Ἡμίθεοι, ſemidei, & gen. pl. ἡμιθέων. ab. ἥμισυς, dimidius, & θεὸς, Deus.

Ἡμίνα, ης, ἡ, hemina, dimidium ſextarii. ab ἡμι, ſemi. Th. ἥμισυς, dimidius.

Ἡμίονος, ου, ὁ, ἡ, mulus, a. quaſi ſemiaſinus. dat. pur. Jon. ἡμιόνοισι. ab ἥμισυς, & ὄνος, aſinus.

Ἡμιπέλεκκον, ου, τὸ, ſecuricula, dimidiata ſecuris. ab ἥμισυς, dimidius, & πέλεκυς, εως, ὁ, ſecuris.

Ἡμιπλίνθιον, τὸ, dimidiatus later. ab ἥμισυς, & πλίνθος, ου, ἡ, later.

Ἡμίπνουν, accuſ. ſing. ab ἡμίπνοος, ους, ſemivivus. ab ἥμισυς, dimidius, & πνέω, ſpiro.

Ἡμίσεια, είας, ἡ, dimidia, fœm. & Jon. ἡμίσεα, ab ἥμισυς. τὰ ἡμίση, contracte pro ἡμίσεα, nom. plur. n. g. vide ἥμισυς.

Ἡμίσους, gen. contract. ab ἡμίσεος, ως, in nom. ἥμισυς, εος, ὁ, dimidius.

ἩΜΙΣΥΣ, ἡμίσεια, ἥμισυ, dimidius, a, um. q. ab ἡμι, ſemi, & ἴσος, æqualis. Dimidium unum eſt alteri dimidio æquale.

Ἡμιτάλαντον, τὸ, ſemitalentum. ex ἥμισυς, & τάλαντον, talentum.

Ἡμιτελὴς, έος, ὁ, ἡ, imperfectus, ſemiperfectus. ab ἥμισυς, dimidius, & τέλος, εος, τὸ, finis.

Ἡμίτομος, ου, ὁ, dimidiatus, dimidiata pars. ex ἥμισυς, & τέμνω, ſeco. præt. med. τέτομα.

Ἡμιώριον, ου, τὸ, ſemihora. ab ἥμισυς, dimidius, & ὥρα, ἡ, hora.

Ἧμμαι, accenſus ſum, perf. paſſ. ind. hinc ἡμμένος, tactus, perf. part. verbi ἅπτω, tango, accendo.

Ἠμοιρηκὼς, perf. part. act. verbi ἀμοιρέω, exors, & expers ſum. ab ἄμοιρος, expers. quod ex α, priv. & μοῖρα, ἡ, portio. Th. μείρω, partior.

ἮΜΟΣ, adv. quando, quum, ſine interrogatione. q. ab ἦμαρ, aut potius ab ᾗ, quæ. Eſt enim ἦμος, τῆμος, ut ὅσος τόσος. cui reſpondet τῆμος, tum.

Ἠμπεχόμην, induebar, cum duplici augmen-

augmento, pro ἠμπειχόμην, imperf. paſſ. verbi ἀμπέχομαι, vel ἀμπέχω, pro ἀμφέχω, fut. ἀμφέξω, circumdo, induo. ex ἀμφὶ, circum, & ἔχω, habeo.

Ἠμπεσχόμην, itidem pro ἠμπειχόμην, aor. 2. med. verbi ἀμπέχω. vide ἠμπειχόμην.

Ἠμπειχόμην, induebar, imperf. paſſ. verbi ἀμπίσχω, idem quod ἀμπέχω. vide ἠμπεσχόμην.

Ἠμπόλησε, vendidit, 3. ſing. a. 1. act. verbi ἐμπολέω, vendo in aliquo loco. Th. πωλέω, vendo.

Ἠμυὼ, pro ἤμυνε, ultus eſt, 3 ſing. imperf. vel a. 1. vel 2. verbi ἀμύνω, opem fero, auxilior.

Ἠμύνατο, 3. ſing. a. 1. med. ejuſdem verbi.

Ἤμυσε, 3. ſing. a. 1. act. verbi ἠμύω, cado.

ἩΜΥΏ, inclino, cado. f. ύσω. p. ἤμυκα, Att. ἐμήμυκα, quaſi a μύω, η, præpoſito. μύει, id eſt, πίπτει, Heſych.

Ἠμφαγνόουν, imperf. act. verbi ἀμφαγνοέω, ex parte ignoro. ex ἀμφὶ, & ἀγνοέω, ignoro, ex α priv. & νόος, νοῦς, ὁ, mens.

Ἠμφιεσμένος, indutus, perf. part. paſſ. verbi ἀμφιέννυμι. fut. ἀμφιέσω. perf. paſſ. ἠμφίεσμαι. utrinque aſſumpto augmento. ex ἀμφὶ, circum, & ἕω, induo.

Ἠμφίβαλλον, dubitabam, imperf. act. extrinſecus aſſumpto augmento, verbi ἀμφιβάλλω. Th. βάλλω, jacio. fut. βαλῶ. præt. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον.

Ἠμφιγνόουν, dubitabam, imperf. activ. foris etiam ſumpto augmento, verbi ἀμφιγνοέω: unde etiam aor. 1. ind. ἠμφιγνόησα. ex ἀμφὶ, circum, & νοέω, cogito.

Ἠμφιεννύμην, indutus eram, imperf. act. foris aſſumpto augmento, verbi ἀμφιέννυμι. ex ἀμφὶ, & ἕννυμι, ſeu ἕω, induo.

Ἠμφίεσα, veſtivi, pro ἀμφίεσα, a. 1. ind. ejuſdem verbi.

Ἠμφίεσμαι, indutus ſum, perf. paſſ. ind. hinc ἠμφιεσμένος, verbi ἀμφιέννυμι. f. ἀμφιέσω. Th. ἕννυμι, ſeu ἕω, induo.

Ἠμφισβήτουν, contendebam, imperf. act. verbi ἀμφισβητέω. f. ήσω. contendo de re aliqua.

Ἤμων, ονος, ὁ, ἡ, jaculator. ab ἵημι, ſeu ἕω, mitto. Sed ἡμῶν, gen. plur. ab ἐγὼ, ego.

H N.

ἩΝ, ſi, cum ſubjunct. ἢν μὴ, niſi. ἣν, quam, acc. ab ὅς, ἥ, ὅ. Tum ἦν, erat, poterat. 3. ſingul. imperf. & ponitur pro ἦσαν, 3. plur. imperf. verbi εἰμὶ, ſum. Ponitur & pro ἐστὶ: item pro ἐξῆν, licebat. Item ἦν, ἧς, ἧ, pro ἔφην, ης, η, dixi. Sed ἧν, ἧς, ἧ, miſi, eſt aor. 2. ind. verbi ἵημι, mitto.

Ἠνάγκασα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἠναγκάσθην, a. 1. ind. paſſ. verbi ἀναγκάζω, cogo. imperf. ἠνάγκαζον. f. άσω. perf. paſſ. ἠνάγκασμαι. perf. part. paſſ. ἠναγκασμένος, η, ὁ. Th. ἀνάγκη, ης, ἡ, neceſſitas.

Ἠναιδευκότες, nom. plur. perf. part. act. verbi ἀναιδέω, impudens ſum. ab ἀναιδής, έος, ὁ, ἡ, impudens, quod ex α priv. & αἰδὼς, pudor.

Ἠνάλωσα, conſumpſi, a. 1. ind. act. pro ἀνάλωσα. Sic ἠνάλωκα, pro ἀνάλωκα, perf. activ. verbi ἀναλίσκω, abſumo, quod ab ἁλίσκω, capio. f. ἁλώσω. præt. ἥλωκα, & Att. ἑάλωκα.

Ἠναντιώθην, adverſatus ſum, a. 1. ind. paſſ. ἠναντίωμαι, perf. paſſ. hinc ἠναντιωμένος, perf. part. paſſ. ab ἐναντιόομαι, adverſor, quod ab ἐναντίος, pro ἀντίος, ου, ὁ, adverſus, oppoſitus. Th. ἀντὶ, contra.

Ἤναξα, ας, ε, imperavi, aor. 1. ind. act. verbi ἀνάσσω, regno. f. ξω. p. χα. Th. ἄναξ, ακτος, ὁ, rex.

Ἤναρα, interfeci, aor. 1. ind. act. verbi ἐναίρω, occido. f. αρῶ.

Ἤνασσε, 3. ſing. imperf. verbi ἀνάσσω, impero. vide ἤναξα.

Ἥνδανον, ες, ε, placebam, imperf. act. verbi ἁνδάνω.

Ἠνδραγαθηκέναι, perf. inf. act. verbi ἀνδραγαθέω, viriliter ago. ab ἀνὴρ, ἀνδρὸς, vir, & ἀγαθὸς, ὴ, ὸ, bonus.

Ἠνδρώθην, ad virilem perveni ætatem, aor. 1. ind. paſſ. verbi ἀνδρόω, virilem reddo. Th. ἀνὴρ, vir.

Ἤνεγκα, ας, ε, tuli, & in 3. plur. ἤνεγκαν, a. 1. ind. act. Sic ἠνεγκάμην, ω, ατο, a. 1. med. verbi φέρω, fero. fut. οἴσω. a. 2. ἤνεγκον, quaſi ab ἐνέγκω.

Ἤνεγκον, a. 2. act. & ἠνεγκόμην, a. 2. med. verbi φέρω, fero. vide ἤνεγκα.

Ἤνεγμαι, perf. paſs. hic ἠνεγμένος, perf. part. ejuſdem verbi.

Ἠνέθην, laudatus ſum, aor. 1. ind. paſſ. ab αἰνέω, laudo. f. έσω, & ήσω. p. ᾔνεκα. perf. paſſ. ᾔνημαι. Th. αἶνος, ου, ὁ, laus.

Ἤνεικα, ας, ε, intuli, & in 3. plur. ἤνεικαν, aor. 1. ind. act. Jon. pro ἤνεγκα, verbi φέρω. fut. οἴσω. Sic ἠνείκαντο, 3. plur. a. 1. med. pro ἠνέγκαντο.

Ἤνιπε, edixit, vetuit, a. 1. vel 2. pro ἔνιπε, pro quo etiam ἐνένιπε dicitur Poetis per anadiplaſiaſmum. Th. ἔπω, dico. aor. 1. εἶπα, ας, ε. aor. 2. εἶπον.

Ἠνείχθην, ης, η, aor. 1. ind. paſſ. Jon. pro ἠνέχθην, quod vide.

Ἠνειχόμην, ſuſtinebam, pro ἀνειχόμην, duplici augmento. hinc ἠνείχοντο, 3. pl. imperf. verbi ἀνέχομαι, tolero. Th. ἔχω, habeo. imperf. εἶχον.

ἨΝΕΚΗΣ, έος, ὁ, ἡ, porrectus, extenſus in longitudinem, continuus, perennis. q. ἔτος ἔχον, habens annum. vel q. ab ἐν, & ἥκω, id eſt ſub ratione unius venio. Vel ab ἀνέχω, id eſt extendo. Continua extenduntur ſine interruptione: Hinc διηνεκὴς, έος, ὁ, ἡ, continuus, perpetuus.

Ἠνεμόεις, οεντος, ὁ, ventis expoſitus. ab ἤνεμος, Poet. pro ἄνεμος, ου, ὁ, ventus.

Ἤνεπον, dixi, allocutus ſum, a. 2. vel imperf. ab ἐνέπω, præpoſitione ſumente augmentum, quia nihil addit ad ſignificatum. ex ἐν, & ἔπω, dico.

Ἤνεσα, laudavi, aor. 1. verbi αἰνέω. f. έσω, vel ήσω. p. ᾔνηκα.

Ἠνεσχέθην, ſuſtinui, a. 1. ind. paſſ. verbi ἀνέχω, attollo. fut. ἀνέξω, & ἀνασχήσω, tanquam a σχέω. p. ἔσχηκα. perf. paſſ. ἀνέσχημαι. a. 1. ind. paſſ. ἀνεσχέθην, & aucta præpoſitione, ἠνεσχέθην. Th. ἔχω, habeo.

Ἠνεσχόμην, ſuſtinui, itidem pro ἀνεσχόμην, a. 2. med. verbi ejuſdem.

Ἠνέχθην, ης, η, celatus ſum, a. 1. ind. paſſ. verbi φέρω, perf. paſſiv. ἤνεγμαι.

Ἠνέῳγα, aperui, pro ἀνέῳγα, p. m. ἀνέῳγμαι, perf. paſſ. hinc aor. 1. paſſ. ἀνεῴχθην, verbi ἀνοίγω, aperio. fut. ξω. Th. οἴγω, idem.

Ἠνεῴχθησαν, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. vide ἀνέῳγα.

Ἠνήλωμαι, conſumptus ſum, cum duplici augmento, pro ἀνήλωμαι, perf. ind. paſſ. verbi ἀναλίσκω, abſumo. Sic in partic. paſſ. ἠνηλωμένος, pro ἀνηλωμένος, & in a. 1. paſſ. ἠνηλώθην, pro ἀνηλώθην. itidem in a. 1. act. ἠνήλωσα, pro ἀνήλωσα. Th. ἁλίσκω, capio. fut. ἁλώσω. præt. ἥλωκα, Att. ἑάλωκα.

Ἠνηνάμην, ω, ατο, renui, & in 3. plur. ἠνήναντο, a. 1. ind. med. verbi ἀναίνομαι, recuſo.

Ἦνθε, ſeu ἦνθεν, Doric. pro ἦλθε, aor. 2. verbi ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι.

Ἠνθισμένος, tinctus, perf. part. paſſ. a perf. ἤνθισμαι, verbi ἀνθίζω, floridum reddo. Th. ἄνθος, εος, τὸ, flos.

Ἦνθον, ες, ε, Dor. pro ἦλθον, ες, ε, & in plur. ἤνθομες, pro ἤλθομεν, a. 2. ind. act. verbi ἔρχομαι, venio.

ἩΝΙ, ecce. pro eodem & ἴδε. Inde Latin. en.

ἩΝΙΑ, ας, ἡ, habena. ἡνίον, ου, τὸ, idem. q. ab ἑνόω, colligo. quia habena ligatur, & tenetur equus; ut ſit ἐνηὴς, id eſt manſuetus. Hinc ἀπηνὴς, έος, ὁ, ἡ, immitis, ſævus.

Ἤνιγμαι, obſcure dixi, perf. paſſ. unde ᾐνιγμένος, perf. part. ᾐνιξάμην, ω, ατο, aor. 1. med. verbi αἰνίττομαι, obſcure innuo. f. ξομαι. Th. αἶνος, ου, ὁ, apologus, dictum fabuloſum.

Ἤνιδε, Doric. pro ἠνίδε, ſeu ἴδε, ecce. vide ἠνί.

Ἠνίασαι, mœrore confectus es, 2. ſing. perf. paſſ. verbi ἀνιάω. fut. άσω, perf. paſs. ἠνίαμαι, σαι, ται. Th. ἀνία, ἡ, mœror.

ἩΝΙΚΑ, quum, quando, adv. Scribitur & ἡνίκ', q. ab ἣν, quam. quod ab ὅς, qui. in interrogatione eſt πηνίκα, quando?

Ἡνιοχεῖν, aurigari, aurigam eſſe. ex ἡνία, ἡ, habena, & ἔχω, habeo.

Ἡνιόχη, ης, ἡ, nomen mul. q. agitatrix.

Ἡνιοχῆες, nomin. plur. ab ἡνιοχεὺς, auriga. gen. έως, ὁ, ex ἡνία, habena, & ἔχω, teneo.

Ἡνίοχος, ου, ὁ, auriga, quaſi ἡνίας ἔχων, habenas tenens.

Ἠνίπαπε, dixit, pleonaſmo Poet. pro ἤνιπε, 3. ſing. præt. med. vel aor. 2. act. verbi ἐνίπτω. fut. ψω. idem quod ἐνίπω, dico minitabundus. Th. ἔπω, dico.

Ἦνις, ιος, ἡ, anniculus. ab ἔνος, ου, ὁ, annus.

Ἠνιξάμην, ω, ατο, obſcure dixi, aor. 1. med. verbi αἰνίσσω. f. ξω. p. ᾔνιχα. Th. αἶνος, ου, ὁ, apologus. At

Ἠνισάμην, male dixi, ſine ι ſubſcripto eſt a. 1. med. verbi ἐνίσσω, idem quod ἐνίπτω. Th. ἔπω, dico.

Ἠνίσσετο, obſcure dicebat, 3. ſing. imperf. ᾐνισσόμην, verbi αἰνίσσομαι. Th. αἶνος, ου, ὁ, apologus.

Ἠνίχθω, ænigmatice dicta ſint. 3. ſing. perf. imperat. paſs. ᾔνιξο, χθω, verbi αἰνίσσομαι, obſcure ſignifico. Thema αἶνος.

Ἤνοθα, florui, p. m. interpoſito ο, pro ἦνθα, verbi ἄνθω, per metatheſin pro ἀνθέω, floreo. Thema ἄνθος, εος, τὸ, flos.

Ἠνοίγην, ης, η, apertus ſum, a. 2. ind. paſs. pro ἀνοίγην, verbi ἀνοίγω, aperio. f. ξω. Th. οἴγω, aperio.

Ἤνοιξα, ας, ε, aperui, a. 1. act. ejuſd. verbi.

Ἤνοισται, 3. ſing. perf. paſs. verbi ἀναφέρω, vel ἐμφέρω, ab inuſit. Themate οἴω, habens augmentum ſuum extrinſecus.

Ἦνον, perficiebam, per ſyncopen pro ἤνυον, imperf. verbi ἀνύω. fut. ύσω, perficio.

Ἠνορέα, vel Jon. ἠνορέη, ης, ἡ, virilitas, fortitudo. Th. ἀνὴρ, vir.

Ἤνοχα, & Attic. ἐνήνοχα, p. m. verbi φέρω, fero. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Ἤνοψ, οπος, ſonorus, vocalis; item perſpicuus. Th. ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox.

Ἧνται, 3. plur. præſ. ind. verbi ἧμαι, ſedeo.

Ἤντεον, imperf. act. verbi ἀντέω, Jon. pro ἀντάω, occurro, obvius fio. Th. ἀντὶ, contra.

Ἤντετο, occurrebat, 3. ſingul. imperf. verb. ἄντομαι, pro ἀντάω, occurro. Th. ἀντί.

Ἤντησε, 3. ſing. a. 1. act. verbi ἀντάω, occurro. fut. ήσω. p. ἤντηκα. Th. ἀντὶ, contra.

Ἠντεβόλουν, occurrebam, imperf. verbi

ἀντι-

ἀντιβαλεῖν. quod ab ἀντιβολὴ, collatio, verbi ἀντιβάλλω, contra jacio. Thema βάλλω, jacio. p. m. βέβολα.

Η'ντίδικον, contradicebam, imperf. verbi ἀντιδικέω, quod ab ἀντίδικος, ου, ὁ, adverſarius. hoc ab ἀντὶ, contra, & δίκη, ης, ἡ, jus.

Η'ντιν' pro ἥντινα, quam, acc. ſing. ab ἥτις, ἥςινος, quæ. Th. ὅς, qui, & τίς.

Η'ντο, ſedebant, 3. plur. imperf. verbi ἧμαι.

Η'νυεν, 3. ſing. imperf. act. ab ἀνύω, perficio. f. σω. p. ἤνυκα. a. 1. ἤνυσα.

Η'νυσα, a. 1. vide ἤνυεν.

Η'νωγα, mandavi, p. m. ſic ἠνώγειν, εις, ει, pluſ. perf. med. verbi ἀνώγω, jubeo. f. ξω. p. ἤνωχα. a. 1. ἤνωξα.

Η'νωμαι, unitus ſum, perf. paſs. verbi ἑνόω, unio. Th. εἷς, unus. gen. ἑνός.

Η'νωξα, ας, ε, juſſi, a. 1. ind. act. verbi ἀνώγω. f. ξω.

Η'νώρθουν, corrigebam, cum duplici augmento, imperf. verbi ἀνορθόω, corrigo. ex ἀνά, & ὀρθὸς, ῦ, ὁ, rectus. hinc ὀρθόω, erigo.

Η'νώρθωσα, emendavi, aor. 1. ind. act. ejuſdem verbi, & them.

Η'νώχλουν, angebar, imperf. act. cum duplici augmento, verbi ὀχλέω, turbo. fut. ήσω. a. 1. ἠνώχλησα. perf. ἠνώχληκα. ab ὦ, & ὄχλος, ου, ὁ, turba.

Η Ξ.

Η'ξα, veni. aor. 1. ind. act. verbi ἥκω, venio. f. ἥξω.

Η'ξα, & ἔαξα, aor. 1. ind. activ. verbi ἄγνυμι, frango. vel ab ἄγω, duco. & in 3. plur. ἦξαν. f. ἄξω.

Η'ξει, 3. ſing. fut. 1. verbi ἥκω, venio. fut. ἥξω. a. 1. ἦξα.

Η'ξίου, 3. ſing. imperf. act. verbi ἀξιόω, dignum cenſeo. aor. 1. ἠξίωσα. Thema ἄξιος, ου, ὁ, dignus.

Η'ξίωται, 3. ſingul. perf. paſs. ἠξιώθην, a. 1. ind. paſs. verbi ἀξιόω. Th. ἄξιος.

Η'ξουσι, 3. plural. fut. 1. vide ἥξει. Th. ἥκω.

Η'ξῶ, veniam, Dor. pro ἥξω, f. 1. ab ἥκω.

Η Ο.

Η'οῖ, auroræ, dativ. ſingular. ab ἠώς, genit. ἠοῦς.

Η'οῖος, orientalis, matutinus, adject. ab ἠώς, όος, ἡ, aurora.

Η'ομεν, 1. plur. aor. 2. ᾖον, ες, ε, Attice pro ᾖειν, ες, ε. vulgariter, ἴον, ες, ε, verbi εἶμι, eo.

Η'ον, ες, ε, vide them. præcedens.

Η'όνα, acc. ſing. ab ἠών, όνος, ἡ, ripa, pro ἠϊών, όνος, ἡ, littus.

Η'όνησας, 2. ſing. a. 1. act. verbi αἰονάω, aſpergo, perfundo. fut. ήσω. perf. part. paſs. ᾐονημένος.

Η'οῦς, gen. ſing. ab ἠώς, όος, & contracte ἠοῦς, ἡ, aurora.

Η Π.

Η'πανία, ας, ἡ, inopia. ἠπανᾷ, eget. Heſych. convenit cum πανία. forte ab ἀπὸ, & ἀνίημι, remitto, deſino.

Η'ΠΑΡ, ατος, τὸ, hepar, jecur. in plur. τὰ ἥπατα. Hinc ἡπατικὸς, ῦ, ὁ, hepaticus. Ducamus ab ἕπω, operor, curo, & ἔαρ, ſanguis. Eſt enim officina ſanguinis. Quidam ab ἠπανία. Forte rectum eſt ἧπαρ, ab ἤπιον, benignum. Vel ab ἤπαρ, quia venis, ceu canalibus quibuſdam quaſi perforatum.

Η'πατήθην, ης, η, a. 1. ind. paſs. verbi ἀπατάω, decipio, fallo. fut. ήσω. præt. ἠπάτηκα.

Η'παφε, decepit, 3. ſingul. aor. 2. ἤπαφον, verbi ἀπαφίσκω. Thema ἀπάφω, idem.

Η'πάω, perforo, ſarcio. hinc ἠπήσασθαι, aor. 1. inf. med. videtur dici ab ὀπή, quod foramen.

Η'πεδανὸς, quaſi ἀπεδανὸς, claudus, infirmus, ſtolidus. ab α, priv. & πεδανὸς, firmus, quod a πέδον, ſolum. Alii a ποὺς, pes, derivari volunt.

Η'πείγετο, 3. ſingul. imperf. paſs. verbi ἐπείγω, urgeo, feſtino.

Η'πειγμαι, acceleratus ſum, perf. ind. paſs. hinc ἠπειγμένος, perf. part. ejuſdem verbi.

Η'πείθησα, ας, ε, & in 3. plur. ἠπείθησαν, a. 1. ind. act. verbi ἀπειθέω, non pareo, incredulus ſum. f. ήσω. p. ἠπείθηκα. ex α, priv. & πείθω, perſuadeo. a. 2. ἔπιθον.

Η'πείθουν, imperf. act. verbi ἀπειθέω. vide ἠπείθησα.

Η'πείλησεν, minatus eſt, a. 1. ind. act. verbi ἀπειλέω, minor. fut. ήσω. præt. ἠπείληκα.

Η'πείροιο, gen. Jon. ab ἤπειρος, ου, ἡ, quod vide.

Η'ΠΕΙΡΟΣ, ου, ἡ, terra continens, mediterranea. q. ἄπειρος, infinito velut tractu cohærens, nec ullo interfuſa mari. ex α, priv. & πέρας, τὸ, finis.

Η'πειρωτῶν, gen. plur. ab ἠπειρώτης, ου, ὁ, Epirota, in continente natus. ab Η'πειρος.

Η'πειτα, Poet. pro ἔπειτα, deinde. ex ἐπὶ, & εἶτα, poſtea.

Η'περ, aut, conjunct. disjunct. Th. ἤ, aut.

Η'περοπευσας, qui decepit, a. 1. part. act. verbi ἠπεροπεύω, decipio. f. εύσω. quaſi ἀπείρῳ ὀπί, infinita, & incerta voce utor. Thema ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox.

Η'πεχθάνοντο, offenſi fuerunt, 3. plural. imperf. paſs. pro ἀπηχθάνοντο, verbi ἀπεχθάνομαι, inviſus ſum. ex ἀπὸ, & ἔχθος, εος, τὸ, odium.

Η'πητὴς, ῦ, ὁ, ſartor, ab ἠπάω, ſarcio. a. 1. inf. med. ἠπήσασθαι. vide ἠπάω.

Η'ΠΙ'ΑΛΟΣ, ου, ὁ, febris quotidianæ ſpecies. q. ἤπιος, per antiphraſin.

Η'πιάνθην, ης, η, aor. 1. ind. paſs. verbi ἠπιάω, mitigo, placo. fut. άσω, & ήσω. Th. ἤπιος, ου, ὁ, lenis.

Η'πιόδωρος, ου, ὁ, lenis, qui ſuavia dat. ex ἤπιος, ου, ὁ, ἡ, mitis, & δῶρον, donum.

Η'ΠΙΟΣ, ου, ὁ, ἡ, clemens, placidus, mitis ſermone. quaſi ab ἔπος, verbum. vel ἔπω, dico, quia affari alios non gravatur. Hinc ἠπιότης, ητος, ἡ, lenitas.

Η'πίςατο, Jonic. & Attic. pro ἐπίςατο, 3. ſing. imperf. verbi ἐπίςαμαι, idem quod ſimplex ἴσημι, ſcio. hinc imperf. Att. ἠπιςάμην, & ἠπίςατο. Jon. pro ἐπίςατο.

Η'πιςήθην, a. 1. ind. paſs. verbi ἀπιςέω, diffido, non credo. fut. ήσω. p. ἠπίςηκα. a. 1. ἠπίςησα, & in 3. plur. ἠπίςησαν. ex α priv. & πίςις, fides. Th. πείθω, perſuadeo. f. σω. a. 2. ἔπιθον. Sunt qui velint ἠπιςήθην, Attice dici pro ἐπιςήθην, ab ἐπίςαμαι, ſcio.

Η'πίςησαν, 3. plur. a. 1. act. verbi ἀπιςέω. vide ἠπιςήθην.

Η'πίςουν, imperf. act. ejuſdem verbi.

Η'πόμην, ut & εἱπόμην, imperf. verbi ἕπομαι, ſequor. Th. ἕπω.

Η'πόρουν, imperf. act. verbi ἀπορέω, dubito. ἠπορεῖτο, imperf. paſs. quod ab α, priv. & πόρος, ου, ὁ, tranſitus. Thema πείρω, tranſeo. p. m. πέπορα.

Η'που, profecto, aut. ab ἤ, aut, & πού, alicubi.

Η'πται, tactus eſt, 3. ſing. perf. paſs. ἧμμαι, verbi ἅπτω, tango. f. ψω. præt. ἧφα.

Η'πυον, clamabant, 3. plural. imperf. verbi ἀπύω, vel ἠπύω, ſono. fut. ύσω. q. ab ἔπω, loquor. hinc ἠπυὴ, vox. an ab ἄω, ſpiro?

Η'πυτα, voc. ſing. ab ἠπύτης, ου, ὁ, vociferator. ab ἠπύω, pro ἀπύω, clamo.

Η Ρ.

Η'ρ', pro ἦ ῥα, num quid? ex ἦ, certe, & ῥα, enclitica particula, vel expletiva.

Η'ΡΑ, ας, & Jon. ἥρη, ης, ἡ, Juno. Quidam per Metatheſin ita dici volunt pro ἀήρ. Vel q. ab ἐράω, quia amabilis, utpote ad reſpirationem nobis omnino opus eſt. hinc ἥραιον, Junonis templum.

Η'ρα, tuli, aor. 1. ind. act. verbi αἴρω, tollo. f. ἀρῶ. p. ἦρκα. Sed ἦρα, ſine ι, ſubſcripto, eſt præt. med. verbi ἄρω, apto. p. m. ἦρα, & Attic. ἄραρα, quod uſitatius.

Η'ρα, amabat, 3. ſing. imperf. act. verbi ἐράω, amo. f. άσω.

Η'ρᾶθ', pro ἠρᾶτο, 3. ſing. imperf. verbi ἀράομαι, imprecor. imperf. ἠραόμην, ἠρώμην. Th. ἀρά, ἡ, preces, imprecatio.

Η'ρακλέης, & contracte Η'ρακλῆς, gen. έος, dat. εῖ, acc. έα. Th. κλέω, celebro.

Η'ρακλείδης, ου, ὁ, Heraclides, nomen propr.

Η'ρακλείη, ης, ἡ, Herculea. ab Η'ρακλέης, quod vide.

Η'ρακλῆς, Hercules. vide Η'ρακλέης.

Η'ραμαι, amatus ſum, perf. paſs. verbi ἐράω, amo.

Η'ράμην, ω, ατο, extuli, a. 1. med. verbi αἴρω, tollo. vide ἦρα.

Η'ραν, 3. plur. a. 1. ἦρα, verbi ejuſd.

Η'ρανος, ου, ὁ, rex. q. ab ἥρως, amabilis. Th. ἐράω, amo.

Η'ραρα, accommodavi, pro ἄραρα, p. m. Att. verbi ἄρω, apto.

Η'ρας, amabas, 2. ſingul. imperf. act. verbi ἐράω, amo.

Η'ρασάμην, devovi. aor. 1. med. verbi ἀράομαι. Th. ἀρά, ἡ, preces. alii volunt eſſe ab ἐράομαι, amor, vel ἐράζομαι, idem. Th. ἐράω, amo.

Η'ράσθην, adamatus ſum, aor. 1. paſs. verbi ἐράω, amo. f. άσω.

Η'ράσσαο, Jon. & Dor. pro ἠράσω, amaſti, 2. ſing. a. 1. med. verbi ἐράω, amo. f. άσω.

Η'ρᾶτο, execrabatur, 3. ſingul. imperf. verbi ἀράομαι, ῶμαι. Th. ἀρά, ἡ, imprecatio. Sed ἤρατο, imperf. ab ἐράω, vel ἔραμαι, amo. vel per ſyncop. pro ἠράσατο, 3. ſing. a. 1. med.

Η'ργάνθην, ης, η, a. 1. ind. paſs. ab ἀργαίνω, albico. f. ανῶ. Th. ἀργὸς, ῦ, ὁ, albus.

Η'ργαζόμην, Dor. pro εἰργαζόμην, imperf. paſs. ab ἐργάζομαι, operor. quod vide.

Η'ργμαι, orſus ſum: perf. paſs. verbi ἄρχω, incipio. f. ξω. p. ἦρχα. a. 1. part. paſs. ἀρχθείς.

Η'ρεαι, interrogas, 2. ſing. Jon. pro ἤρῃ, verbi ἔρομαι. dicitur & εἴρομαι, interrogo. Th. εἴρω, dico.

Η'ρέθην, delegi, a. 1. ind. paſs. verbi αἱρέω, eligo. f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Η'ρεθον, 3. plural. imperf. verbi ἐρέθω, laceſſo.

Η'ρει, 3. ſingul. imperf. act. verbi αἱρέω, eligo, capio.

Η'ρείκει, 3. ſing. pluſq. perf. verbi ἐρείδω, firmo, fulcio. f. σω. præt. ἤρεικα, & in part. ἠρεικώς. a. 1. part. med. ἐρεισάμενος.

Η'ρεικον, ες, ε, proſcindebam, imperf. act. verbi ἐρείκω, frango. f. ξω.

Η'ρείσατο, ſuſtinuit ſe, 3. ſing. a. 1. med. verbi ἐρείδω, fulcio. f. σω.

Η'ρεῖτο, 3. ſing. imperf. paſs. verbi αἱρέομαι. Th. αἱρέω, capio, eligo. aor. 1. paſs. ἡρέθην.

Η'ρείψαντο, corripuerunt, 3. plur. a. 1. med. verbi ἐρείπω, everto. f. ψω. a. 1. ἤρειψα. a. 2. ἤριπον.

Η'ρέμα, tacite, adverb. ab ἤρεμος, quietus.

Η'ΡΕΜΟΣ, ου, ὁ, quietus, mitis, placidus. Hinc ἠρέμας, ſenſim, leniter. q. ab

q. ab ἤρος, amabilis, quod ab ἐράω, vel ab ἱμερός.

Ἦρε, 3. ſing. a. 1. vel 2. act. verbi αἴρω, tollo. vide ἦρα.

Ἥρεον, capiebam, imperf. act. verbi αἱρέω, capio. a. 2. εἷλον.

Ἤρεισται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi ἐρείδω, tergo. f. ψω.

Ἤρεσα, ας, ε, placui, aor. 1. ind. act. verbi ἀρέσκω, fut. ἀρέσω, placo, & placeo.

Ἡρέτισα, ας, ε, aor. 1. ind. act. ἡρετισάμην, ω, ατο, aor. 1. med. verbi αἱρετίζω, eligo. f. ίσω. p. ᾑρέτικα. Them. αἱρέω, capio.

Ἤρεον, 3. ſingul. imperf. Attic. verbi ἔρομαι, interrogo. imperf. Jonic. ἠρόμην, ου, ετο. Sunt qui velint eſſe aor. 2. med. ἠρόμην. Tum ἠρόμην, ι ſubſcripto, imperf. paſſ. eſt verbi αἴρω, tollo.

Ἠγρῶν, venabantur, Doric. imperf. pro θηρῶν, verbi θηράω, venor. Them. θὴρ, fera. At ᾕρεον, cum ι, ſubſcripto, eſt imperf. Doric. pro ᾕρουν, verbi αἱρέω, capio. f. ήσω. præt. ᾕρηκα, a. 2. εἷλον.

Ἠρεύνησα, ſcrutatus ſum, aor. 1. ind. act. verbi ἐρευνάω. fut. ήσω, indago, ſcrutor.

Ἥρη, Jon. pro Ἥρα, ας, ἡ, Juno.

Ἥρημαι, elegi, perf. ind. paſſ. verbi αἱρέω, eligo, capio. f. ήσω. p. ᾕρηκα, & in 3. plur. ᾕρηνται.

Ἥρημην, Varin. per ſyncop. dict tradit pro ᾑρήμεθα, 1. plur. perf. ᾕρηκα, verbi αἱρέω, capio.

Ἠρημώθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi ἐρημόω, vaſto, f. ώσω. p. ἠρήμωκα. Th. ἐρῆμος, η, ἡ, ſolitudo.

Ἠρημωμένος, η, ον, perf. part. paſſ. vide ἠρημώθην.

Ἠρήρειν, accommodaveram, pluſq. perf. med. Attic. verbi ἄρω, apto. f. ἀρῶ. p. ἦρκα, p. m. ἦρα, Attic. ἄρηρα, & cum novo adhuc augmento ἠρήρειν, hinc pluſq. perf. ἠρήρειν.

Ἠρήρειστο, inhæſerat, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. ἠρηρείσμην, σο, το, verbi ἐρείδω, figo, f. ίσω. perf. paſſ. ἐρήρεισμαι, & Att. ἐρήρεισμαι, & cum novo augmento ἠρηρείσμην.

Ἠρήσαντο, optarunt, 3. plur. a. 1. med. verbi αἱρέω, ſeligo. f. ήσω, a. 1. ᾕρησα. ind. a. 1. med. ᾑρησάμην. Sed ἠρήσαντο, eſt 3. plur. a. 1. med. Jon. pro ἠράσαντο, verbi ἀράομαι, precor. Th. ἀρὰ, ἡ, preces.

Ἤρθην, ſublatus ſum, aor. 1. ind. paſſ. verbi αἴρω, tollo. perf. ἦρκα.

Ἠρθρωσας, 2. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀρθρόω, formo, fingo, f. ώσω. Th. ἄρθρον, ου, τό, artus.

Ἦρι, mane, adv. vel vere, ab ἦρ, ἦρος, τὸ, ver, factum ex ἔαρ, ἔαρος.

Ἠριγένεια, ας, ἡ, Aurora, quia ἦρι γίνεται, id eſt mane exiſtit, oriente Sole. Hinc ἠεριγενής, έος, ὁ, ἡ, vernus, matutinus. ab ἔαρ, & contracte ἦρ, ver. vel ab ἀὴρ, pro ἀὴρ, aer, & γίγνομαι, ſum.

Ἠριδανοῖο, gen. Jon. ab Ἠριδανός, ῦ, ὁ, Eridanus, nom. fluvii.

Ἤριζον, imperf. act. verbi ἐρίζω, contendo. fut. ίσω. p. ἤρικα. Th. ἔρις, ιδος, ἡ, lis.

Ἠριθμημέναι, nom. pl. perf. part. paſſ. f. g. verbi ἀριθμέω, numero. f. ήσω. p. ἠρίθμηκα. a. 1. ind. act. ἠρίθμησα, ας, ε. perf. part. paſſiv. ἠριθμημένος, η, ον. Them. ἀριθμὸς, ῦ, ὁ, numerus.

Ἠρίκει, 3. ſing. pluſq. perf. act. verbi ἐρίζω, contendo, litigo. f. ίσω. p. ἤρικα. Th. ἔρις, ιδος, ἡ, lis.

Ἤρικον, ες, ε, ſecui, aor. 2. ind. act. verbi ἐρείκω, frango. f. ξω.

Ἤρινος, α, ον, vel potius ἠρινός, laneus, pro ἔρινος. Th. ἔριον, ου, τὸ, lana.

Ἠρινὸς, ἡ, ὸν, per craſin pro ἐαρινός, vernus. Them. ἔαρ, ἔαρος, τὸ, ver, & contracte ἦρ.

ΗΡΙΟΝ, ου, τὸ, monumentum, ſepulcrum. q. ab ἔρα, in terra enim humantur mortui.

Ἤριπον, ες, ε, cecidi, lapſus ſum, a. 2. act. ἠριπόμην, dirutus ſum, a. 2. med. verbi ἐρείπω, everto. f. ψω.

Ἠρείφθην, ης, η, aor. 1. ind. paſſ. verbi ἐρείπω, idem quod ἐρείπω, everto.

Ἤρισα, ας, ε, contendi, a. 1. ind. act. verbi ἐρίζω, contendo. Them. ἔρις, ιδος, ἡ, contentio.

Ἦρκα, tuli, perf. act. verbi αἴρω, tollo. f. ἀρῶ, a. 1. ἦρα.

Ἤρκει, ſufficiebat, 3. ſing. imperf. act. ἤρκουν, 3. ſingul. imperf. paſſ. verbi ἀρκέω, auxilior, ſufficio.

Ἤρκεσα, ας, ε, ſuffeci, aor. 1. ind. act. ejuſdem verbi.

Ἤρκται, incepit, 3. ſing. perf. ἦργμαι, ξαι, verbi ἄρχομαι, incipio, ſeu ἄρχω, idem. Th. ἀρχὴ, initium.

Ἠρκὼς, perf. part. act. verbi αἴρω, tollo. p. ἦρκα.

Ἦρμαι, ſublatus ſum, perf. ind. paſſiv. verbi αἴρω, tollo. aor. 1. ind. paſſiv. ἤρθην. a. 1. part. paſſ. ἀρθείς.

Ἥρμοζε, 3. ſing. imperf. act. ἥρμοσα, ας, ε, aor. 1. act. verbi ἁρμόζω, apto. f. όσω. Th. ἄρω, apto.

Ἠρνεῖτο, 3. ſing. imperf. paſſ. ἠρνεόμην, ου, verbi ἀρνέομαι, recuſo. f. ήσομαι. a. 1. med. ἠρνησάμην, ω, ατο.

Ἤρνυντο, 3. plur. imperf. verbi ἄρνυμαι, capio, conſequor.

Ἠρξάμην, ω, ατο, aor. 1. med. & in 3. plur. ἤρξαντο, verbi ἄρχομαι, incipio. f. ἄρξομαι. Th. ἀρχὴ, ῆς, ἡ, initium, imperium.

Ἤρξαντο, & ἤρξατο, vide in ἠρξάμην.

Ἦρξε, 3. ſing. aor. 1. act. verbi ἄρχω, incipio, impero. f. ξω. Them. ἀρχὴ, imperium.

Ἡρόδοτος, ου, ὁ, Herodotus, nomen propr.

Ἤρομαι, aratro conſciſſus ſum, perf. paſſ. verbi ἀρόω, aro. f. όσω. p. ἤροκα.

Ἠρόμην, interrogavi, imperf. vel aor. 2. med. verbi Poet. ἔρομαι, interrogo. At ᾐρόμην, ι ſubſcripto, eſt imperf. paſſ. verbi αἴρω, tollo.

Ἤρος, amabilis, jucundus. ab ἐράω, amo.

Ἤροσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἀρόω, aro. f. όσω. p. ἤροκα.

Ἤρου, interrogaſti, 2. ſingul. imperf. vel aor. 2. med. verbi ἔρομαι, interrogo. Sed ᾔρου, eſt 2. ſing. imperf. paſs. ᾐρόμην, verbi αἴρω, tollo. At ᾑροῦ, eſt 2. ſing. imperf. paſs. verbi αἱρέω, capio, eligo.

Ἡροῦντο, 3. plur. imperf. paſs. ᾑρούμην, verbi αἱρέω, capio.

Ἡροῦς, gen. ſing. ab Ἡρὼ, gen. όος, οῦς, ἡ, Ero, nom. propr. virginis.

Ἡροῦς, genit. ſingul. ab Ἡρὼ, nom. proprium.

Ἠροῦτο, 3. ſingul. imperf. paſs. verbi ἀρόω, aro.

Ἥρπασε, rapuit, 3. ſingul. a. 1. act. verbi ἁρπάζω, rapio. f. σω, & Dor. ξω. p. ἥρπακα. a. 2. paſs. ἡρπάγην. p. m. ἥρπαγα.

Ἦρσα, a. 1. act. Æol. verbi ἄρω, apto, congruo. f. ἀρῶ, & Æol. ἄρσω. Sed ἤρσαι, 3. plur. a. 1. eſt ab ἀρδω, humecto.

Ἦρται, 3. ſing. perf. ἦρμαι, verbi αἴρω, tollo.

Ἤρτημαι, appenſus ſum, perf. paſs. verbi ἀρτάω, appendo. f. ήσω. hinc 3. ſing. perf. imperat. paſs. ἠρτήσθω.

Ἦρτο, 3. ſing. pluſq. perf. paſs. ex ἤρμην, verbi αἴρω, tollo.

ΗΡΥΓΓΙΟΝ, ου, τὸ, herba quædam aculeata, a ſimilitudine aliqua ἠρύγγου.

Ἤρυγγος, villus dependens ex mento hircorum, aut caprorum, tanquam αἰγῶν, ſeu lanugo.

Ἤρυγε, eructavit, 3. ſing. a. 2. act. ἤρυγον, verbi ἐρεύγω, ructo. f. ξω.

Ἠρύκακε, inhibuit, 3. ſing. imperf. act. verbi ἐρυκακέω, idem quod ἐρύκω, inhibeo.

Ἤρυκε, 3. ſing. imperf. vel a. 2. verbi ἐρύκω, inhibeo, impedio. f. ξω.

Ἤρυον, hauriebam, imperf. vel a. 2. verbi ἀρύω, ſeu ἀρύτω, haurio. f. ύσω.

Ἤρυτο, pluſq. perf. paſs. 3. ſingul. verbi ἐρύω, traho, cuſtodio. An pro ἐρύσατο, 3. ſing. a. 1. med.

Ἦρχ, pro ἦρχε, incepit, 3. ſing. imperf. act. verbi ἄρχω, incipio.

Ἠρχατο, Jon. pro ἤργμενοι εἰσί, 3. plur. pluſq. perf. paſs. verbi ἔργω, idem quod εἴργω, arceo. Vel ab ἄρχω, incipio, impero. Th. ἀρχὴ, ῆς, ἡ, imperium, initium.

Ἦρχε, præibat, 3. ſing. imperf. act. verbi ἄρχω, incipio.

Ἤρχθην, ης, η, a. 1. ind. paſs. verbi ἄρχομαι. Them. ἄρχω, incipio, impero. Th. ἀρχὴ.

Ἤρω, 2. ſing. a. 1. med. ἠράμην, ω, ατο, verbi αἴρω, tollo. Sed ἥρω, per apocop. pro ἥρωα, accuſ. ſing. ab ἥρως, heros. At Ἡρὼ, όος, οῦς, ἡ, Ero, nomen propr. virginis.

Ἥρωας, & ἥρωες, acc. & nom. plur. ab ἥρως, ωος, ὁ, heros.

Ἡρώδης, ου, ὁ, nomen regis. q. heroe oriundus.

Ἡρωδιὰς, άδος, ἡ, nomen Herodis concubinæ.

Ἡρωδίων, ωνος, ὁ, nomen viri, Gr. heroas profligans.

Ἤρωησα, ας, ε, aor. 1. verbi ἐρωέω, fluo.

Ἡρῷος, & κατὰ συναίρεσιν, ἥρῳος, communiter vero ἡρωϊκὸς, ἡ, ὸν, heroicus. Th. ἥρως.

Ἤρων, amabam, imperf. act. verbi ἐράω, amo. f. άσω.

ΗΡΩΣ, ωος, ὁ, heros. nom. plural. ἥρωες. inde ἡρωίνη, ης, ἡ, heroina.

Ἠρώτα, 3. ſing. imperf. act. verbi ἐρωτάω, interrogo. f. ήσω.

Ἠρώτων, 1. ſing. & 3. plur. imperf. act. ejuſdem verbi.

H Σ.

Ἧς, ſuæ, genit. ab ἥ, ſua. quod ab ὅς. Sed ἧς, & ᾗσιν, pro αἷς, dat. plur. Jon. ab ἥ. Th. ὅς, ſuus.

Ἦς, eras, 2. ſing. imperf. & Dor. pro ἦν, 3. ſing. Sed ᾖς, ſis, 2. ſing. ſub. At ἦς, dixiſti, per Aphæreſin pro φῆς, quod pro ἔφης, imperf. vel a. 2. verbi φημὶ, dico.

Ἧσα, cecini, a. 1. ind. act. verbi ᾄδω, contracte pro ἀείδω, cano.

Ἧσαι, 2. ſing. præſ. ind. ἧμαι, ſedeo.

Ἡσαΐας, ου, ὁ, nomen Prophetæ. Hebr. ſalus a Domino.

Ἦσαν, erant, 3. plur. imperf. verbi εἰμὶ, ſum. At ᾖσαν, Att. pro ᾔεσαν, iverunt, 3. plur. aor. 1. act. verbi εἶμι, vel εἴω, eo. Vel per ſynæreſin poſitum pro ᾔεσαν, 3. plural. pluſq. perf. med. εἶμι. Poteſt etiam ᾖσαν, eſſe 3. plur. aor. 1. verbi ᾄδω, cano. Sunt qui velint ᾖσαν, etiam dici pro ᾔδεσαν, 3. pluſq. perf. per craſin pro ᾐδέκεισαν, verbi εἰδέω, ſcio, fut. εἰδήσω. p. εἴδηκα.

Ἥσας, 2. ſing. a. 1. ind. act. ἧσα, verbi ἥδω, delecto. f. ἥσω. Th. ἡδὺς, έος, ὁ, ſuavis.

Ἥσατο, 3. ſingul. aor. 1. med. verbi ἥδομαι, delector. vide ἥσας. Sed ᾖσατο, 3. ſingul. aor. 1. med. verbi ᾄδω, cano.

Ἡσαῦ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. factus.

Ἠσέβηκα, ας, ε, perf. ind. activ. verbi ἀσεβέω, impie ago. f. ήσω. a. 1. ἠσέβησα. ex α, priv. & σέβω, colo.

Ἧσθ,

Ἥσει, mittet, 3. ſingul. fut. ind. verbi ἵημι, mitto. f. ἥσω. p. εἷκα. Poteſt etiam eſſe fut. 1. verbi ἥδω, delecto.

Ἠσέλγημαι, petulans fui, perfect. ind. paſſiv. verbi ἀσελγέω, petulanter ago. f. ήσω. Th. ἀσελγὴς, έος, ὁ, ἡ, petulans, inſolens.

Ἠσέλγησα, a. 1. ind. act. verbi ἀσελγαίνω, idem quod ἀσελγέω, petulanter ago. vide ἠσέλγημαι.

Ἧσε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi ἕω, ſeu ἕζω, ſedeo. Sed ᾖσε, eſt aor. 1. ab ᾄδω, cano.

Ἦσθα, eras, Paragoge Æol. τῷ θα, pro ἦς, 2. ſing. imperf. Sed ᾖσθα, ſis, Æol. etiam pro ᾖς, 2. ſing. ſub. verbi εἰμὶ, ſum. Sunt etiam, qui ᾔσθα, per ſyncoponi credant pro ᾔδεισθα, noveras, & hoc pro ᾔδεις, θα Æolic. paragoge, quod eſt 2. ſingul. pluſq. perf. ᾔδειν, pro εἰδήκειν, verbi εἴδω, vel εἰδέω, ſcio. f. ήσω. p. m. οἶδα.

Ἧσθαι, ſedere, præſ. inf. ab ἧμαι, ſedeo.

Ἡσθείην, aor. 1. opt. paſſiv. verbi ἥδομαι, delector. Thema ἡδὺς, έος, ὁ, ἡ, ſuavis.

Ἠσθένηκα, elangui, perf. activ. verbi ἀσθενέω, ſum infirmus viribus. fut. ήσω. ab ἀσθενὴς, invalidus, quod ex α priv. & σθένω, valeo, poſſum.

Ἠσθένουν, languebam, imperf. ejuſdem verbi.

Ἡσθέντες, gaviſi, nom. plur. a. 1. part. paſſ. verbi ἥδομαι, delector. Thema ἡδὺς, ſuavis.

Ἤσθεο, 2. ſing. a. 2. med. ᾐσθόμην, ου, ετο, verbi αἰσθάνομαι, ſentio. f. αἰσθήσομαι. p. ᾔσθημαι.

Ἥσθη, 3. ſing. aor. 1. ind. paſſ. verbi ἥδομαι, delector. Thema ἡδὺς, ſuavis. Sed ᾔσθη, ejuſdem temporis, & modi, ab ᾄδω, cano.

Ἤσθημαι, ſenſi, perf. ind. paſſ. hinc in 3. ſing. pluſq. perf. ᾔσθητο, & in perf. inf. ᾐσθῆσθαι, verbi αἰσθάνομαι, ſentio. a. 2. med. ᾐσθόμην.

Ἥσθην, ης, η, lætatus ſum, & in 3. plur. ἥσθησαν, a. 1. ind. paſſ. hinc ἡσθῆναι, aor. 1. inf. verbi ἥδω, delecto. Thema ἡδύς.

Ἠσθησάμην, ω, ατο, ſenſi, a. 1. ind. med. verbi αἰσθάνομαι. vide in ἤσθεο.

Ἠσθῆσθαι, ſenſiſſe, perf. inf. paſſ. ejuſdem verbi. vide ᾔσθημαι.

Ἡσθήσομαι, lætabor, f. 1. ind. paſſ. verbi ἥδομαι, delector. a. 1. ind. paſſ. ἥσθην. Th. ἡδὺς, ſuavis.

Ἤσθητο, 3. ſing. pluſq. perf. verbi inuſit. ἐσθέομαι, pro ἕννυμαι, induor. perf. part. ἠσθημένος. ab ἐσθὴς, ῆτος, ἡ, veſtis. Thema ἕω, ſeu ἕννυμι, induo. At ᾔσθητο, cum ι, ſubſcripto, eſt 3. ſing. pluſq. perf. paſſiv. verbi αἰσθάνομαι, ſentio. vide ᾔσθημαι.

Ἤσθιον, ες, ε, devorabam, imperf. act. verbi ἐσθίω, edo. f. έσω. p. ἤσθικα. Th. ἔσθω, idem.

Ἤσθμηνα, ας, ε, anhelavi, aor. 1. ind. act. verbi ἀσθμαίνω, anhelo. fut. ανῶ. præt. ἤσθμαγκα. Th. ἆσθμα, ατος, τὸ, flatus.

Ἠσθόμην, & in 3. plur. ᾔσθοντο, aor. 2. med. verbi αἰσθάνομαι, ſentio. fut. αἰσθήσομαι.

Ἧσι, ſit, Jonic. pro ᾖ, 3. ſing. ſub. ab εἰμὶ, ſum. Sed ἠσὶ, per Apocopen pro φησὶ, 3. ſing. a φημὶ, dico.

Ἦσιν, per Paragog. Poet. pro ᾖ, 3. ſing. ſub. εἰμὶ, ſum. Sed ᾗσιν, ſuis, dat. pl. Jon. pro αἷς, ſuis, vel quibus. ab ὃς, ἣ, ὃν, ſuus, a, um. vel, qui, quæ, quod.

Ἡσίοδος, ου, ὁ, Heſiodus, nom. propr. q. ex ἥσις, εως, ἡ, delectatio, & ὁδὸς, οῦ, ἡ, via.

Ἠσίτουν, inedia premebar, imperf. verbi ἀσιτέω, quod ex α priv. & σῖτος, ου, ὁ, frumentum, panis.

Ἤσκειν, Jonic. vel ob ſequentem vocalem, pro ἤσκει, exercebat, 3. ſing. imperfect. verbi ἀσκέω, exerceo, elaboro, orno. f. ήσω. p. ἤσκηκα. perf. paſſ. ἤσκημαι, σαι, ται.

Ἠσκήθην, exercitatus ſum, aor. 1. ind. paſſ. ejuſdem verbi.

Ἤσκησα, exercui, perf. act. verbi ἀσκέω. perf. paſſ. ἤσκημαι, σαι, ται.

Ἤσκησαν, aptarunt, 3. plur. a. 1. act. ejuſdem verbi.

Ἤσκουν, exercebam, imperf. act. ejuſdem verbi.

Ἦσμαι, decantatus ſum, perf. paſſiv. verbi ᾄδω, cano.

Ἥσμαι, lætatus ſum, perf. paſſ. verbi ἥδομαι, delector. Th. ἡδὺς, έος, ὁ, ſuavis. Sunt qui ἧσμαι, ſedi, velint eſſe perf. paſſ. verbi ἕζω, ſedeo. perf. ἧκα.

Ἦσμεν, ſciveramus, per ſyncop. pro ᾔδειμεν, 1. plural. pluſq. perf. ᾔδειν, Att. pro εἴδειν, quod per craſin pro εἰδήκειν, verbi εἴδω, vel εἰδέω, ſcio.

Ἦσο, eras, vel fueras, 2. ſing. imperf. vel pluſq. perf. ἤμην, verbi εἰμὶ, ſum. Tum ἧσο, eſt 2. ſing. imperf. vel imperat. verbi ἧμαι, ſedeo.

Ἠσπάζοντο, 3. plur. imperf. paſſ. verbi ἀσπάζομαι, amplector. fut. άσομαι. p. ἤσπασμαι.

Ἤσπικα, tutatus ſum, perf. ind. act. hinc part. ἠσπικότες, verbi ἀσπίζω, defendo. Th. ἀσπὶς, ίδος, ἡ, clypeus.

Ἦσε, pro ᾖσε, cecinit, 3. ſing. a. 1. ind. act. ησα, verbi ᾄδω, cano.

Ἡσσήθην, a. 1. ind. paſſ. verbi ἡσσάομαι, ſuperor. Th. ἥσσων, ονος, ὁ, ἡ, minor.

Ἧσσον, minus, n. g. vide ἥσσων.

ἩΣΣΩΝ, & ἥττων, ονος, ὁ, ἡ, minor. & in neut. gen. ἧσσον, vel ἧττον, minus. q. ἥκιον, ab ἧκα. ἥσσα, vel ἧττα, inferiores partes. inde ἡσσάομαι, ſuperor.

Ἧσται, 3. ſing. perf. ab ἧσμαι, ſedi. quod vide.

Ἠστάτουν, imperf. act. verbi ἀστατέω, inſtabilis ſum, vacillo. ex α, privat. & ἵστημι, ſto. inde στάσις, &c.

Ἦστε, ſciebatis, per ſyncop. pro ᾔδειτε, 2. plur. pluſq. perf. ᾔδειν, per craſin pro εἰδήκειν, verbi εἰδέω, ſcio. Sic ἦσαν, pro ᾔδεισαν, 3. plur. pluſq. perf.

Ἤστην, erant, dual. imperf. Poet. pro ἤτην, & in 2. plur. ἦστε, pro ἦτε, verbi εἰμὶ, ſum. Sed ἥστην, ſedebant, 3. dual. imperf. ἥμην, verbi ἧμαι, ſedeo. At ᾔστην, ſciverant, 3. dual. pluſq. perf. per ſyncop. pro ᾐδείτην, verbi εἰδέω, ſcio.

Ἧστο, ſedebat, Poet. pro ἧτο, 3. ſingul. imperf. verbi ἧμαι, ſedeo. vel eſt pluſq. perf. ab ἕζω, ſedeo.

Ἦστον, ἤστην, eratis, erant, Poet. pro ἦτον, ἤτην, dual. imperf. verbi εἰμὶ, ſum.

Ἤστραπτε, illuminabat, 3. ſing. imperf. act. verbi ἀστράπτω, fulguro. fut. ψω. p. φα.

Ἠσυνθέτηκα, perf. act. verbi ἀσυνθετέω, non ſto pactis. quod ex α, priv. & συντίθημι, compono. Thema τίθημι, pono.

Ἡσυχάζω, quieſco. fut. άσω. p. ἡσύχακα. præſ. part. f. g. ἡσυχάζουσα. Th. ἥσυχος, ου, ὁ, ἡ, quietus.

Ἡσυχία, ας, & Jon. η, ης, ἡ, tranquillitas, ſilentium. ab eodem them.

Ἡσύχιος, ου, ὁ, ἡ, idem quod ἥσυχος, quietus.

ἩΣΥΧΟΣ, ου, ὁ, ἡ, quietus. q. ἥσιν ἔχων, ſuam habens complacentiam. Gall. qui eſt a ſen aiſe, ab ἥδω, delecto. inde ἧσις, voluptas. vel ab ἕω, colloco, pono. vel ab ἧκα.

Ἠσφαλίσαντο, muniverunt, 3. plur. a. 1. med. verbi ἀσφαλίζω, firmo. fut. σω. p. κα. quod ab ἀσφαλὴς, tutus. hoc ex α, priv. & σφάλλω, everto.

Ἤσχαλλον, 3. plur. a. 2. act. verbi ἀσχάλλω, moleſte fero.

Ἠσχολήθησαν, operam dederunt, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi ἀσχολέω, occupatus ſum, quod ab ἄσχολος, cui otium non eſt. quod ex α, priv. & σχολὴ, ῆς, ἡ, otium.

Ἠσχύνετο, erubeſcebat, & in 3. plural. ᾐσχύνοντο, imperf. paſſ. verbi αἰσχύνομαι, perf. ᾔσχυμμαι. Th. αἶσχος, εος, τὸ, turpitudo.

Ἥσω, mittam, fut. 1. verbi ἵημι, mitto. a. 2. ἧκα. Sed εἴσω, ibo, f. 1. verbi εἶμι, ab εἴω, inuſitat.

Η Τ.

Ἤτασε, 3. ſing. a. 1. act. verbi ἐτάζω, examino. f. άσω.

Ἥτ', pro ἥτε, hæcque, articulus præpoſ. habetque accentum ob ſequent. dict. enclitic. τε.

Ἦτε, eratis, 2. plur. imperf. ἦν, verbi εἰμὶ, ſum. Sed ἦτε, eſt 2. plural. ſub. ejuſdem verbi.

Ἤτει, & ᾔτει, ſequente vocali, & contracte, ᾔτε, 3. ſing. imperf. verbi αἰτέω, peto. f. ήσω. p. ᾔτηκα.

Ἤ τοι, certe, nimirum.

Ἠτεκνώθησαν, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. verbi ἀτεκνόω. aor. 1. ἠτέκνωσα, ας, ε, ſterilem efficio. ex α, priv. & τέκνον, filius. Th. τίκτω, pario.

Ἠτιάκειν, accuſaveram, pluſq. perf. verbi αἰτιάω.

Ἤτην, & ἦτον, erant, eratis, imperf. dual. verbi εἰμὶ, ſum.

Ἠτήσατε, 2. plur. ᾐτήσατο, 3. ſing. aor. 1. med. verbi αἰτέω. f. ήσω. a. 1. ᾔτησα.

Ἦτι, vere, certe, adverb. Th. ἦ.

Ἠτιᾶτο, objurgabat, 3. ſing. imperf. ab αἰτιάομαι, accuſo. Th. αἰτία, ας, ἡ, culpa.

Ἠτιμάσθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi ἀτιμάζω, quod vide.

Ἠτίμησ', pro ἠτίμησε, inhonoravit, 3. ſingul. aor. 1. act. verbi ἀτιμάω, quod ex α, priv. & τιμὴ, honor. Th. τίω, honoro.

Ἤτοι, ſive, ſeu, vel. Th. ἤ, aut.

Ἡτοίμαζε, 3. ſing. imperf. act. verbi ἑτοιμάζω, paro. vide ἡτοίμασα.

Ἡτοίμασα, ας, ε, & in 3. plur. ἡτοίμασαν, a. 1. ind. act. verbi ἑτοιμάζω, paro. fut. άσω. p. ἡτοίμακα. perf. part. paſſ. ἡτοιμασμένος, η, ον. Th. ἕτοιμος, paratus.

Ἡτοίμασται, 3. ſing. perf. paſſ. ἡτοίμασμαι. vide ἡτοίμασα.

Ἤτον, eratis, dual. imperf. εἰμὶ, ſum.

ἨΤΟΡ, ορος, τὸ, cor, animus. Sunt tamen qui indeclinabile eſſe dicant. q. ab ἄω, ſpiro, fulgeo. unde αἴθω, accendo. cor enim calet. Hinc μεγαλήτωρ, ορος, ὁ, ἡ, magnanimus.

ἨΙτοῦντο, 3. plur. imperf. paſſ. verbi αἰτέω, peto. f. ήσω. p. ᾔτηκα.

ἨΤΡΙΟΝ, ου, τὸ, ſtamen, textum. ut ſit quaſi ἐνήτριον, a νέω, neo. Schol. Nicandri etiam ἤτριον aſſert pro epate. an a textura venarum?

ἨΤΡΟΝ, ου, τὸ, imus venter, pars umbilico ſubjecta, ubi ſc. ἦτρον inteſtinorum. aut ab ἕω, quia ibi vaſa cibaria, aut inteſtina, velut corona complicata.

Ἧττα, vel ἧσσα, ης, ἡ, clades. quod ab ἡττάομαι. Th. ἥττων, minor.

Ἡττᾶσθαι, præſ. inf. ab ἡττάομαι, quod vide.

Ἡττάομαι, ῶμαι, ſuperor, inferior evado. perf. paſſ. ἥττημαι. a. 1. paſſ. ἡττήθην, ης, η. a. 1. part. ἡττηθεὶς, έντος. Th. ἥττων, minor.

Ἥττημα, ατος, τὸ, diminutio, defectus, clades. Th. ἥττων, minor.

Ἡττημένος, victus, perf. part. paſſ. verbi ἡττάομαι, quod vide.

Ἧττον, ονος, τὸ, minus; item damnum; ἐπὶ τῷ ἥττονι, cum detrimento. Th. ἥττων,

quaſi

quaſi a μικρὸς, parvus. ἧττων, minor. ἐλάχιστος, minimus.

Ἠτύχει, 3. ſing. imperf. verbi ἀτυχέω, adverſa fortuna utor. quod ex α, priv. & τύχη, ης, ἡ, fortuna.

Ἤτω, ſit, vel eſto, pro ἔστω, 3. ſingul. imperat. ab εἰμί, ſum. ab inuſit. ἔω, quod in imperat. ἔε, ἐέτω, & craſi ἤτω.

Η Υ

Ηὔγει, 3. ſing. imperf. act. verbi αὐγέω, credo. ηὔχει, ab αὐχέω, glorior.

Ηὔδα, & ηὔδα, 3. ſing. imperf. ηὔδαον, dicebam, verbi αὐδάω, fut. ήσω. Th. αὐδή, ῆς, ἡ, vox.

Ηὐδάξατο, Dor. pro ηὐδάσατο, 3. plur. aor. 1. med. verbi αὐδάζομαι, loquor. idem quod αὐδάω. Th. αὐδή, ῆς, ἡ, vox.

Ηὐδηκώς, qui dixit, perf. part. act. ab αὐδάω. fut. ήσω, vocem edo. Them. αὐδή.

Ηὐδόκησα, Att. pro εὐδόκησα, a. 1. verbi εὐδοκέω, volo. quod vide.

Ηὖδον, dormivi, imperf. vel aor. 2. act. verbi εὕδω, dormio. f. εὑδήσω.

Ηὖηνα, areſeci, a. 1. ind. act. verbi αὐαίνω, areſacio. Th. αὔω, ſicco.

Ηὐθύνθην, ης, η, aor. 1. ind. paſs. verbi εὐθύνω, dirigo. f. υνῶ. p. υγκα. Th. εὐθύς, rectus.

Ηὐκαίρουν, imperf. Attic. pro εὐκαίρουν, ει, verbi εὐκαιρέω, vacat mihi. f. ήσω. quod ex εὖ, bene, & καιρός, οῦ, ὁ, occaſio, tempus.

Ηὔκομος, pulchricoma. Poetic. diæreſi, pro εὔκομος. gen. Jonic. ἠϋκόμοιο. ex εὖ, & κόμη, coma.

Ηὔλει, 3. ſing. imperf. act. ηὔλεον, ει, verbi αὐλέω, tibia cano. Th. αὐλός, οῦ, ὁ, tibia.

Ηὐλήσαμεν, 1. plur. aor. 1. ind. activ. ηὔλησα, verbi αὐλέω, tibia cano. fut. ήσω. p. ηὔληκα. Them. αὐλός, οῦ, ὁ, tibia.

Ηὐλίσθην, ης, η, & in 3. plur. ηὐλίσθησαν, aor. 1. ind. paſſ. verbi αὐλίζομαι, ſtabulor, pernocto, excubo. perf. ηὔλισμαι, Them. αὐλή, ῆς, ἡ, aula, ſtabulum.

Ηὐλόγει, 3. ſing. imperf. Att. verbi εὐλογέω, benedico. f. ήσω. p. εὐλόγηκα. ex εὖ, & λόγος, verbum. quod a λέγω, dico. p. m. λέλογα.

Ηὖν, bonum, acc. ſing. ab ἠΰς, bonus. Th. ἐΰς, έος, ὁ, idem.

Ηὔξανε, 3. ſing. aor. 2. vel imperf. verbi αὐξάνω, augeo, invaleſco. f. αὐξήσω. p. ηὔξηκα. a. 1. paſs. ηὐξήθην. Them. αὔξω, idem.

Ηὔξατο, 3. ſing. aor. 1. med. Att. verbi εὔχομαι, oro.

Ηὖξε, ingemuit, aor. 1. ind. act. verbi αὔω, & per διάλυσιν ἀΰω. fut. αὔσω: hinc præſens geminato σσ, αὔσσω. fut. ξω. a. 1. ἤυξα. Vel a comm. f. αὔσω, Dor. αὔξω.

Ηὔξετο, 3. ſing. imperf. paſs. ab αὔξομαι, pro αὐξάνομαι, augeo. f. 1. med. αὐξήσομαι. Th. αὔξω, idem.

Ηὐξήθην, auctus ſum, aor. 1. ind. paſs. verbi αὐξάνω. f. αὐξήσω. a. 1. ind. act. ηὔξησα, perf. paſs. ηὔξημαι.

Ηὔξησα, aor. 1. ind. act. vide ηὐξήθην. Th. αὔξω.

Ηὐπορεῖτο, 3. ſing. imperf. paſs. Att. verbi εὐπορέω, abunde poſſum, eſt mihi facultas. f. ήσω. p. εὐπόρηκα. quod ab εὔπορος, pervius. Th. πείρω, tranſeo. p. m. πέπορα.

Ηὑράμην, ω, ατο, inveni, per ſyncop. pro ηὑρησάμην, Att. & Æol. pro εὑρησάμην, aor. 1. med. verbi εὑρίσκω, invenio. f. εὑρήσω. p. εὕρηκα. aor. 2. εὗρον.

Ηὑρῆσθαι, perf. inf. paſs. Att. verbi εὑρίσκω, invenio. f. εὑρήσω. p. εὕρηκα.

Ηὕρω, 2. ſingul. aor. 1. med. ηὑράμην. quod vide.

Ηὔς, Poetica ectaſi pro εὐς, bonus, fortis. gen. ἠέος.

Ηὖσα, ας, ε, clamavi, diſſolut. diphthong. pro ηὖσα, a. 1. ind. act. verbi αὔω, clamo.

Ηὖτε, pro ἠΰτε, ſicut, tanquam. per Ectaſin, & dialyſin Jon. pro εὖτε, adverb.

Η Φ

Ἧφα, perf. act. ab ἅπτω, necto. f. ψω. a. 2. ἧφον. perf. paſs. ἧμμαι. a. 1. paſs. ἥφθην.

ἭΦΑΙΣΤΟΣ, ου, ὁ, Vulcanus, ignis. q. ab ἅπτω, accendo, & αἰστόω, deſtruo.

Ἤφασα, contrectavi, aor. 1. ind. act. verbi ἀφάω, tracto. quod ab ἁφή, ῆς, ἡ, tactus. Th. ἅπτομαι, tango.

Ἠφειδήκεσαν, 3. plur. pluſq. perf. act. ab ἀφειδέω, non parco, contemno. imperf. ἠφείδουν. perf. part. ἠφειδηκώς, quod ab ἀφειδής, έος, ὁ, ἡ, qui non parcit. ab α priv. & φείδομαι, parco.

Ἠφείθην, conceſſi, pro ἀφείθην, aor. 1. ind. paſs. verbi ἀφίημι, demitto, permitto. quod ex ἀπό, & ἵημι, mitto. Th. ἕω, idem.

Ἠφηνιακώς, duplici augmento, pro ἀφηνιακώς, perf. part. act. verbi ἀφηνιάζω, habenas detrecto. ex ἀπό, & ἡνία, ας, ἡ, habena.

Ἧφθα, Dor. pro ἥφθη, 3. ſing. aor. 1. paſs. ab ἅπτω, tango.

Ἧφθαι, attigiſſe, perf. inf. paſs. ab ἅπτω, tango. f. ψω. p. ἧφα. perf. paſs. ἧμμαι.

Ἤφιε, permiſit, aor. 2. verbi ἀφέω, ſeu ἀφίημι, permitto. cujus aor 2. ἄφιον, & cum augmento præpoſitionis ἤφιον, ες, ε. Vel potius dicendum, eſſe a. 2. verbi ἀφιέω, dimitto. f. 2. ἀφιῶ. a. 2. ἤφιον.

Ἠφίει, emittebat, 3. ſing. imperf. pro ἠφίη, ut ἐτίθει, pro ἐτίθη, verbi ἀφίημι, vel ut alii volunt ἐφίημι. Thema ἕω, mitto.

Ἠφυσάμην, ω, ατο, aor. 1. med. verbi ἀφύσσω, vel ἀφύω, haurio. f. ύσω. p. ἤφυκα.

Ἠφορίσθαι, perf. inf. paſs. verbi ἀφορίζω, termino, definio. f. ίσω. p. ἀφώρικα. quod ex ἀπό, & ὅρος, ου, ὁ, terminus, limes.

Η Χ

Ἦχα, 1. ſing. perf. act. verbi ἄγω, duco. fut. ἄξω. p. ἦχα. perf. inf. paſs. ἦχθαι. a. 1. paſs. part. ἀχθείς.

Ἠχεῖ, 3. ſingul. ind. præſ. verbi ἠχέω, ſono. f. ήσω. Them. ἦχος, ου, ὁ, ſonus.

Ἠχετᾶ, pro ἠχέτα, voc. ſingul. ab ἠχέτης, ου, ὁ, canorus. Th. ἦχος, ου, ὁ, ſonus.

Ἠχώ, idem quod ἦχος, quod vide.

Ἠχήεις, & in f. g. ἠχήεσσα, reſonans. adiect. ab ἦχος, ου, ὁ, ſonus.

Ἠχθέσθην, ægre tuli, aor. 1. ind. paſs. verbi ἄχθομαι, ægre fero. f. έσομαι, quaſi ab ἀχθέομαι. Th. ἄχθος, εος, τό, pondus.

Ἤχθημαι, inimicus fui, perf. ind. paſs. verbi ἐχθαίνομαι, quaſi ab ἐχθέομαι. f. 1. med. ἐχθήσομαι. aor. 2. med. ἠχθόμην. Them. ἔχθος, εος, τό, odium. Sunt qui velint ab ἄχθομαι, derivari. Tum Thema eſt ἄχθος, εος, τό, onus.

Ἤχθην, ης, η, ductus ſum, aor. 1. ind. paſs. verbi ἄγω, duco. f. ἄξω.

Ἤχθηρε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi ἐχθαίρω, odio proſequor. f. αρῶ. p. ἤχθαρκα. Th. ἔχθος, εος, τό, odium.

Ἠχθόμην, odio fui, & in 3. plur. ἤχθοντο, a. 2. ind. med. verbi ἐχθαίρομαι, odio ſum. q. ab ἐχθέομαι. vide ἤχθημαι. Vel eſt imperf. verbi ἄχθομαι, ſuccenſeo. fut. έσομαι, vel ήσομαι, Thema ἄχθος, εος, τό, pondus.

Ἧχι, pro ᾗ, ubi, adverb. Them. ὅς, ἥ, ὅ, qui.

Ἤχλυσε, 3. ſing. aor. 1. verbi ἀχλύω, caligo, obtenebror. f. ύσω. Th. ἀχλύς, ύος, ἡ, caligo.

Ἠχμαλώτωται, 3. ſingul. perf. paſs. verbi αἰχμαλωτάω, captivum duco. a. 1. act. ᾐχμαλώτασα, ας, ε. vide in αἰχμάλωτος.

Ἦχον, Dor. pro εἶχον, imperf. activ. ab ἔχω, habeo. f. ἕξω. quod vide.

ἨΧΟΣ, ου, ὁ, ſonus. An ab ἦχα, perf. act. verbi ἄγω, frango? an potius ab ἄω, ſlo? unde αὔω, clamo. Hinc ἠχέω, ſono. Ἠχώ, όος, οῦς, ἡ, Echo. κατηχέω, ſono, inſono. κατήχησις, εως, ἡ, inſtitutio, qua prima rudimenta alicujus ſcientiæ traduntur. κατηχητής, οῦ, ὁ, qui prima elementa tradit. κατηχούμενος, ου, ὁ, qui prima elementa diſcit.

Ἠχρειώθην, & in 3. plur. ἠχρειώθησαν, a. 1. ind. paſs. verbi ἀχρειόω, inutilem reddo. f. ώσω. p. ἠχρείωκα. ex α priv. & χρεία, ας, ἡ, uſus.

Η Ψ

Ἡψάμην, ω, ατο, attigi, aor. 1. med. verbi ἅπτομαι, ſeu ἅπτω, tango. fut. ψω. p. ἧφα.

Ἥψησα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἕψω, coquo. f. ἑψήσω. inde ἕψημα, pulmentum.

Η Ω

Ἠῶθ', pro ἠῶθι. vide ἠώς.

Ἠῶθεν, mane. Eſt & ἕωθεν, diluculo. Th. ἠώς, aurora.

Ἠῶθι, adv. in aurora. ab ἠώς, aurora.

Ἠωνίκει, 3. ſingul. pluſq. perf. act. verbi αἰωνίζω, æterno. fut. ίσω. p. ᾐώνικα. Th. αἰών, ῶνος, ὁ, ævum.

Ἠωρεῖτο, 3. ſingul. imperf. verbi αἰωρέομαι, attollor, evehor. Them. αἰωρέω, ſurſum tollo.

Ἠώρουν, imperf. act. verbi αἰωρέω, in ſublime attollo. f. ήσω. p. ᾐώρηκα.

ἨΩΣ, όος, οῦς, ἡ, aurora, diluculum, dies. acc. ἠόα, ἠῶ, & ἠῶθ, pro ἠῶθι, vel ἠῶθε. hinc ἠῷος, ου, ὁ, matutinus. ab αὔω, ſplendeo. ut ſit quaſi αὔως: αυ, mutatur in η, & inde ſit ἠώς.

Θ.

Θ, Octavæ litteræ figura, novem denotat. ſonum habet τ, addita aſpiratione. θ Jon. pro τ. θ in φ, Æol. ut φήρ.

Θ', pro τε, &, ſequente aſpiratione.

Θάασσεν, ſedebat, 3. ſing. imperf. verbi θαάσσω, idem quod θάζω, ſedeo, celeriter moveor. Th. θοός, οῦ, ὁ, celer, velox.

Θαγῆ, 2. ſingul. fut. 2. med. θαγοῦμαι, verbi θάσσω, propero, pro θαάσσω. vide θαάσσω.

Θαδδαῖος, ου, ὁ, nomen Apoſtoli. Syr. uber.

Θᾶτο, Doric. pro θεᾶτο, & hoc Jonic. pro ἐθεᾶτο, 3. ſingul. imperf. verbi θεάομαι, & Jonic. θηέομαι, ῶμαι, ſpecto.

Θάεο, Jon. pro θάου, vide, præſ. imper. paſs. verbi θάομαι, pro θεάομαι, ſpecto. f. άσομαι. ſic θᾶσαι, pro θέασαι aſpice, a. 1. imperat. med. θασάμενοι, pro θεασάμενοι, Dor.

Θᾶμα, ατος, τό, Dor. pro θέαμα, τό, ſpectaculum. vide θέαμα.

Θαητός, οῦ, ὁ, mirus, admirandus, conſpicuus, Doric. pro θεατός, ab eodem verbo.

Θαίβω, agito, impello. Heſych. pro ἐλαύνω. An a θύω, pro ὁρμῶ, & ἰθύνω, & a βία?

Θαιμὸς,

Θαιμὸς, οἰκία, στέρος, Heſych. an corruptum a δόμος?

ΘΑΙΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, cardo, axis. a θύρα, janua. Heſych.

Θαλάμη, ης, ἡ, cubile. piſcium latibulum: quia eſt eis ut θάλαμος. Nam & θάλαμος, pro ſtabulo piſcium dicitur. eſt & θαλάμη, pars narium, quæ μύξας ἀπορρέουσιν. Eſt etiam θαλάμη, fanum Caſtoris, ac Pollucis, quia οἶκος.

Θαλαμηΐα δοῦρα, ligna thalamo ſtruendo apta. Thema θάλαμος, ου, ὁ, thalamus.

Θαλαμηπόλος, ου, ὁ, ἡ, circa cubiculum verſans. ex θάλαμος, & πολέω, verſo.

Θαλαμία, ας, ἡ, navis foramen, qua remus in aquas exſertus exſtat. Th. θάλαμος.

Θαλάμιος, ad thalamum pertinens: ut in navi θαλάμιος, remex.

Θαλάμοισι, dat. plur. Jon. a θάλαμος.

ΘΑ'ΛΑΜΟΣ, ου, ὁ, thalamus, cubiculum, cella, domus, nidus, pars navis inferior. nuptiarum locus, & dies. q. a θάλλειν, ſcil. γένος. Vel θάλλειν ἅμα. Euſtath. ducit a θάλπειν, quia ibi cubantes foventur. Hinc θαλάμη, ης, ἡ, cubile. θαλάμιος, ad thalamum pertinens. Ε'πιθαλάμιον, carmen nuptiale.

ΘΑ'ΛΑΣΣΑ, ſeu θάλαττα, ης, ἡ, mare. quaſi a θάλλω, quod vitrei ſit coloris. vel quia aquarum vi eſt omnis viror, & generatio. unde Thales aquam omnium corporum principium dixit. vel quia θολὸς, turbida eſt aqua marina. Vel θάλασσα, q. ἅλασσα, a ſalſedine. ὁ ἅλς, ſal. hinc θαλάσσιος, θαλασσαῖος, & θαλάττιος, ου, ὁ, ἡ, marinus.

Θαλασσοκρατεῖν, maris imperium obtinere. hinc θαλασσοκράτωρ, ορος, ὁ, qui maris imperio potitur. ex θάλασσα, ἡ, mare, & κρατέω, fortiter impero. Th. κράτος, εος, τὸ, robur.

Θαλάττιος, ου, ὁ, ἡ, marinus. a θάλαττα, ης, ἡ, mare.

Θαλέει, Poet. pro θάλλει, 3. ſingul. præſ. ind. verbi θάλλω.

Θαλέθοντες, florentes, præſ. part. verbi θαλέθω, idem quod θάλλω, floreo.

Θάλεια, ας, ἡ, nomen Muſæ. Eſt & θάλεια, ſeu θαλία, ἡ, epulum ſolemne, dies feſtus, omnium rerum affluentia. Th. θάλλω.

Θαλερὸς, εῖα, ον, virens, floridus, a θάλλω, vireo. θάλεια, florens vitæ ſtatus, dies feſtus.

Θαλερὸς, ὰ, ὸν, in flore exiſtens. ab eodem them. θαλερώτερον, profuſius, comp.

Θαλέω, ῶ. fut. ήσω. Poet. floreo, vireo. Metaph. decoror, ornor. θάλησε, aor. 1. Jon. Th. θάλλω.

Θαλία, Jon. θαλίη, ης, ἡ, nomen mul. Et θαλίαι, convivia ſunt, ſolemnitates. θαλιάζω, florida convivia agito. Th. θάλλω.

Θαλίῃ, convivio, dat. ſing. θαλίῃσι, dativ. plural. Jon. a θαλία, ας, ἡ. Th. θάλλω, vireo.

Θαλλία, ſeu θαλία, ας, ἡ, idem etiam quod θαλλὸς, οῦ, ὁ, ramus virens, germen. Th. θάλλω.

Θάλλοισα, ας, ἡ, Doric. pro θάλλουσα, ης, ἡ, florens, præſ. part. f. g. a θάλλω.

Θαλλὸς, οῦ, ὁ, oleæ termes, omnis frons virens. θάλος, εος, τὸ, ſtirps, planta. ab eodem them.

Θάλλουσι, florent, 3. pl. ind. præſ. a θάλλω.

ΘΑ'ΛΛΩ. fut. λῶ, vireo, pullulo, floreo. p. τέθηλα. hinc θαλερὸς, οῦ, ὁ, virens, floridus. an a θάλος?

Θάλος, εος, τὸ, germen, Poet. pro θαλὸς, οῦ, ὁ, vel θαλλὸς, οῦ, ὁ, proles, filius. Et pro τιμὴ, δόξα, honor, gloria, decus. Th. θάλλω.

Θάλπεαι, Jon. & Dor. pro θάλπῃ, cremaris, 2. ſing. præſ. ſub. paſſ. a θάλπω, foveo.

Θάλπιος, ου, ὁ, nomen propr. quaſi a θαλπιάω, caleſco. Them. θάλπω, foveo.

Θαλπιόων, pro θαλπιῶν, præſ. part. Poet. a θαλπιάω, caleſco. Th. θάλπω, foveo. f. ψω.

Θαλπιὼθ, Cant. 4. 4. εἰς θαλπιὼθ, ubi Aquila εἰς ἐπάλξεις. Hieron. in propugnaculis. Junius, ad armaria. Alii, turres præaltas vertunt.

ΘΑ'ΛΠΩ, f. ψω, foveo, calefacio. q. θάλλειν ποιῶ, florere facio. hinc θάλψις, εως, ἡ, focus, fomentum. θάλπος, εος, τὸ, calor, æſtus.

Θαλπωρὴ, ῆς, ἡ, fomentum. item ſpes, quia calefacit: ut contra metus frigefactat. ab eodem them. Vide Heſych.

Θαλυάζειν, Heſych. θάλπος ποιεῖ. θαλύω, calefacio. θαλυκρὸς, calidus.

Θαλύσιος, α, ον, ex novis frugibus factus. ut panis θαλύσιος. Sed θαλύσια, feſtum poſt comportatas fruges. primitiæ frugum. Them. θάλλω, vireo, germino.

Θαλφθεὶς, calefactus, aor. 1. part. paſſ. θαλφθῇ, 3. ſing. aor. 1. ſub. paſſ. verbi θάλπω. f. ψω, foveo.

Θάλωμεν, 1. plur. aor. 2. ſub. act. verbi θάλλω, vel θαλέω, foveo.

ΘΑΜΑ', adverb. crebro, frequenter. θαμάκις, idem. q. ex ἅμα, quod ſimul eſt: inde θαμινὸς. hinc θαμὴς, έος, ὁ, ἡ, creber, frequens. θαμειὸς, οῦ, ὁ, idem.

Θάμαρ, ἡ, nomen mul. ἑρμηνεύεται. Hebr. palma.

Θάμβει, obſtupuit, 3. ſing. imperf. Jon. verbi θαμβέω. fut. ήσω. Th. θάμβος, quod vide.

Θαμβέω, ῶ, obſtupefacio, expaveſco. f. ήσω. p. τεθάμβηκα. præſ. paſſ. θαμβέομαι, expaveſco, obſtupeſio. imperf. paſſ. ἐθαμβεόμην, ούμην, & 3. plur. ἐθαμβέοντο, οῦντο. aor. 1. paſſ. ἐθαμβήθην, ης, η. Th. θάμβος, εος, τὸ, ſtupor.

Θάμβησεν, expavit, 3. ſingul. aor. 1. Jonic. pro ἐθάμβησεν, verbi θαμβέω, quod vide.

ΘΑ'ΜΒΟΣ, εος, τὸ, ſtupor, attonita admiratio. hinc θαμβέω, ſtupeo. q. a θήπω, idem. q. θάπος.

Θαμέες, & θαμέας, nom. & acc. plur. a θαμὴς, quod vide.

Θαμειὰ, ᾶς, ἡ, & θαμειὸς, οῦ, ὁ, frequens. Th. θαμὰ, adv. crebro.

Θαμὴς, έος, ὁ, ἡ, frequens, creber. nom. plur. θαμέες. Th. θαμά.

Θαμίζω, frequento, frequens ſum: ab eodem them.

Θαμιμασάδας, Scythice, Neptunus appellatur.

Θαμινὰ, frequenter, crebro, Poetic. adv. idem quod θαμά.

ΘΑ'ΜΝΟΣ, ου, ὁ, frutex, fruticetum. quaſi creber ramis. a θαμινὸς, creber, & quaſi denſus. Frutices in ſylvis denſius concreſcunt. quod a θαμὰ, crebro.

Θάμυρις, ſolemnis cœtus, qui θαμὰ, id eſt, cum frequentia congregatus.

Θανάσιμος, ου, ὁ, ἡ, lethalis, mortifer, a θνήσκω, morior. quod vide.

Θανατηφόρος, ου, ὁ, ἡ, lethifer, a, a θάνατος, ου, ὁ, mors, quod a θνήσκω, morior, & φέρω, fero. præt. med. πέφορα.

Θάνατος, ου, ὁ, mors. gen. Jon. θανάτοιο, a θνήσκω, morior. a. 2. ἔθανον. θανάτῳ πόρειν, dare letho.

Θανατοῦν, præſ. inf. a θανατόω, quod vide.

Θανατόω, ῶ, occido. fut. ώσω. p. τεθανάτωκα. a. 1. ἐθανάτωσα. aor. 1. ſub. θανατώσω, ῃς, ῃ. aor. 1. inf. act. θανατῶσαι. aor. 1. ind. paſſ. ἐθανατώθην, ης, η. a. 1. part. paſſ. θανατωθεὶς, έντος, ὁ. ab eodem them.

Θανατώσουσι, 3. plur. a. 1. ſub. act. verbi θανατόω, occido. quod vide.

Θανέειν, Jon. pro θανεῖν, a. 2. inf. quod vide.

Θανέμεν, a. 2. inf. act. Jon. & Dor. pro θανεῖν, quod vide.

Θανεῖν, mori, aor. 2. inf. act. verbi θνήσκω, morior. f. 2. θανοῦμαι. p. τέθνηκα. a. 2. ἔθανον.

Θάνοιμι, a. 2. opt. act. ejuſdem verbi.

Θανοίσας, mortuæ, gen. Dor. pro θανούσης, aor. 2. part. f. g. a θνήσκω, morior. a. 2. ἔθανον.

Θανὸν, aor. 2. part. act. neut. gen. θανόντ', pro θανόντα, accuſ. ſing. m. g. θανόντων, genit. plur. a. 2. part. a θανὼν, όντος, ὁ, verbi θνήσκω, morior. quod vide.

Θανοῦμαι, fut. 2. med. θανοῦσα, aor. 2. part. act. f. g. verbi ejuſdem.

Θανὼν, όντος, ὁ, a. 2. part. act. ab eodem verbo.

Θάοντα, Dor. pro θεάοντα, accuſ. ſingul. part. præſ. act. verbi θεάω, vel θεάομαι, ſpecto.

Θάπτεν, 3. ſingul. imperf. Jon. verbi θάπτω, quod vide.

ΘΑ'ΠΤΩ, ſepelio, admiror. fut. ψω. p. τέταφα. aor. 1. ind. ἔθαψα. aor. 1. inf. θάψαι. aor. 2. ind. ἔταφον. aor. 2. ind paſs. ἐτάφην, ης, η, ſepultus fui. aor. 2. inf. paſs. ταφῆναι. fut. 2. paſs. ταφήσομαι. præt. med. τέθηπα. Hinc τάφος, ου, ὁ, ſepulchrum. ταφὴ, ῆς, ἡ, ſepultura. ἐπιτάφιος, ου, ὁ, ἡ, ſepulchralis, funebris. quaſi a θῶ, id eſt, pono, vel ab ἅπτω, τ, præfixo, accendo: quod veteres cadavera non ſepelirent, niſi concremata, & ad cineres redacta.

Θάρα, ὁ, nomen viri, ἑρμηνεύεται. Hebr. ſpirans.

ΘΑΡΓΗΛΙ'Α, ας, ἡ, ſc. ἑορτὴ. Vel θαργήλια, τὰ, ſc. ἱερὰ, ſacra in honorem Apollinis, & Dianæ. cum pro primitiis ſacra facerent, coquebant ſemina in olla, quam vocabant θάργηλον, eodem nomine quoque ipſam ἱκετηρίαν; id eſt, ſupplicationem. q. a θέρω, calefacio, & γῆ, terra. nam inde frugum maturitas.

Θαργηλιὼν, undecimus menſis Athenienſium: quia θέρει τὴν γῆν. Aprili reſpondet.

Θαρῤαλέος, idem quod θαρσαλέος, fidens. Them. θάρσος, εος, τὸ, fiducia.

Θαῤῥεῖν, præſ. inf. a θαῤῥέω, quod vide.

Θαῤῥέω, ῶ, confido, bono animo ſum. f. ήσω. p. τεθάῤῥηκα. a. 1. ἐθάῤῥησα. a θάῤῥος, εος, τὸ, idem quod θάρσος, fiducia.

Θαρσαλέος, ου, ὁ, fidens, audax. comp. θαρσαλεώτερον, major audacia, ſubſtantive. Thema θάρσος, εος, τὸ, fiducia.

Θαρσαλέως, audacter, adv. a θαρσαλέος, quod vide.

Θάρσει, confide, præſ. imperat. activ. a θαρσέω, fiduciam habeo. præſ. part. θαρσῶν. θαρσήσας, a. 1 part. τεθάρσηκα, perf. act. Th. θάρσος.

Θαρσεὺς, έος, ὁ, Tharſenſis. vide θάρσος, ου, ἡ.

Θαρσεῦσα, ας, ἡ, Dor. pro θαρσοῦσα, ης, ἡ, confidens. vide in θάρσει.

Θαρσήσας, a. 1. part. act. vide θάρσει.

ΘΑ'ΡΣΟΣ, εος, τὸ, & per Metatheſ. θράσος, εος, τὸ, fiducia, audacia. q. a θέρω, calefacio. ut θερμὸς, eſt calidus, & audax. θερμὸν ἔργον, audax facinus. hinc θαρσεὺς, έος, ὁ, audax. θαρσαλέος, ου, ὁ, idem. θαρσέω, fiducia præditus ſum. θαῤῥέω, idem. θρασὺς, έος, ὁ, audax. θρασέως, audacter.

Θάρσος, ου, ἡ, nomen urbis, Apoſtoli Pauli patria. Ponitur & pro Oceano, 1. Reg. 22. 49. Pro gemma, Exod. 28. 29. Actor. 3. 30. hinc θαρσεὺς, Tharſenſis.

Θαρσυνίσκω, Poet. pro θαρσύνω, quod vide. inde imperf. θαρσυνίσκον.
Θαρσύνω, fiduciam affero. f. υνῶ. præſ. part. f. g. θαρσύνουσα. Th. θάρσος, εος, τὸ, fiducia.
Θᾶσαι, Dor. pro θέασαι, Poet. vel Jon. aor. 1. imperat. med. verbi θεάομαι, ſpecto, pro quo Poetæ θάομαι.
Θασεὺς, έως, ὁ, Doric. pro Θησεὺς, Theſeus.
Θάσομαι, ponam, Doric. pro θήσομαι, f. 1. med. verbi τίθημι, pono.
Θασόμενος, Doric. & per craſin pro θεασόμενος, fut. 1. med. part. a θεάομαι, ſpecto.
ΘΑ'ΣΟΣ, ου, ἡ, Thaſus, inſula quædam maris Ægæi. unde Thaſia uva. An a θέω, pono, quod bene poſita?
Θᾶσσον, celerius, compar. pro τάχιον, ex ταχὺς, celer.
Θάσσω, ſedeo, a θέω, pono, quod eſt ſedere facio.
Θάσσων, celerior, quaſi θοάσσων, a θοὸς, celer, comparativus ex ταχὺς, ταχίων, & θάσσων.
Θάτερος, alteruter, a τὶς, pro ὁ, & ἕτερος. Sic θατέρῳ, pro τῷ ἑτέρῳ, & ſic porro θάτερα, Dor. pro τὰ ἕτερα.
Θαῦμα, ατος, τὸ, res mira. in plur. θαύματ', pro θαύματα. Th. θαυμάζω, miror.
Θαυμάζομεν, 1. plur. præſ. ind. θαυμασόμεθα, 1. plur. fut. 1. med. a θαυμάζω, quod vide.
ΘΑΥΜΑ'ΖΩ, miror, admiror, colo, obſervo. imperf. ἐθαύμαζον, ες, ε. f. ἀσω. a. 1. ἐθαύμασα, ας, ε. a. 1. ſub. act. θαυμάσω, ῃς, ῃ. perf. paſs. τεθαύμασμαι. a. 1. paſs. ἐθαυμάσθην, ης, η. a. 1. inf. paſs. θαυμασθῆναι, admirationi eſſe. f. 1. med. θαυμάσομαι, ῃ, εται. q. a θαῦμα, miraculum, quod a θάω, vel θεάω, ut ſit quaſi θέαμα, ſpectaculum, quo viſo homines mirantur. Hinc θαυμαστός, ή, ὁ, admirabilis. θαυμαστός, ὁ, ὁ, idem. θαῦμα, ατος, τὸ, admiratio, miraculum.
Θαυμαίνω, admiror, pro θαυμάζω. inde θαυμανέοντες, fut. part. plur. num.
Θαύμαντος, gen. ſing. a θαύμας, αντος, ὁ, nomen viri.
Θαυμάσιος, α, ον, admiratione dignus, a, um. Thema θαυμάζω, quod vide.
Θαυμαστὸς, ή, ὸν, admirabilis. οὐ θαυμαστὸν, non eſt mirum. ab eodem themate.
Θαφθεὶς, εῖσα, ὲν, ſepultus, a, um. in dat. plur. ταφθεῖσι, aor. 1. part. paſſ. a θάπτω, ſepelio. aor. 1. inf. paſſiv. ταφθῆναι.
Θάψαι, aor. 1. inf. act. verbi θάπτω, ſepelio. f. ψω. a. 2. ἔταφον.
Θαψία, ας, ἡ, herba quædam ferulacea, a Thapſo inſula ſic dicta.
ΘΑ'ΨΟΣ, ου, ἡ, lignum Scythicum. Vel herba ad tingendum apta; quia lanam rubefacit. a Thapſo flumine ubi naſcitur.
Θάω, video, ſcil. cum ſtupore. Eſt & θάω, nutrio.

Θ Ε.

Θεά, ᾶς, ἡ, Dea. θεᾶν, gen. plur. Dor. ſed θεάων, pro θεῶν, Æolic. Thema θεὸς, Deus.
Θέα, ας, ἡ, ſpectaculum. accuſ. ſingul. θέαν. Thema θεάομαι, ſpecto. Poteſt θέα, etiam dici in præſ. imperat. act. a θεάω, ſpecto.
Θεαθῆναι, aor. 1. inf. paſſ. verbi θεάομαι, ſpecto. quod vide.
Θέαινα, idem quod θεά, Dea.
Θεανώ, ἡ, Theano. 4. contract.
ΘΕΑ'ΟΜΑΙ, ſpecto, contemplor. fut. 1. med. άσομαι. perf. paſſ. τεθέαμαι. a. 1. paſſ. ἐθεάθην. aor. 1. inf. paſſ. θεαθῆναι. aor. 1. med. ἐθεασάμην, ω, ατο. aor. 1. inf. med. θεάσασθαι. aor. 1. part. med. θεασάμενος. hinc θέαμα, ατος, τὸ, ſpectaculum. θεατὴς, οῦ, ὁ, ſpectator. θέατρον, ου, τὸ, locus, in quo ludi ſpectantur. q. a θεάω, contracte ex θεάω, ſpecto, ſcil. cum admiratione.
Θεάγιον, ου, τὸ, pro loco ſacro, vel templo. vide in θεωρός.
Θεασάμενος, aor. 1. part. med. θεάσασθαι, aor. 1. inf. med. a θεάομαι, quod vide.
Θεατὴς, οῦ, ὁ, ſpectator. acc. plur. θεατὰς, ab eodem verbo.
Θεατρίζω, in theatrum omnibus ſpectandum produco. f. ίσω. p. τεθεάτρικα. perf. paſſ. τεθεάτρισμαι, quod a θέατρον, ου, τὸ, vide in θεάομαι.
Θέατρον, ου, τὸ, theatrum, ſpectaculum. dativ. ſingul. τῷ θεάτρῳ. Th. θεάομαι, ſpecto.
Θεῖ, diſcurrebat, pro ἔθει, 3. ſingul. imperf. Jon. verbi θέω, curro. f. θεύσομαι.
Θεέ, legitur 1. Reg. 14. 29. Ezech. 4. pro thalamo. Symmachus vertit εἶδος. Aquila πρόθυρον.
Θέειον, Poet. & Jon. pro θεῖον, ου, τὸ, ſulphur. hinc θεειόω, ſulphure fumigo. Sic & θεῖος, Poet. pro θεῖος, α, ον, divinus.
Θεώμενος, Jon. pro θεώμενος, præſ. part. a θεάομαι, ὦμαι, ſpecto.
Θεῖος, ου, ὁ, Poetic. pro θεῖος, divinus.
Θεῆς, Deabus, Jonic. pro θεαῖς, a θεά, Dea. Th. θεὸς.
Θεήσασθαι, contemplari, Jonic. pro θεάσασθαι, a. 1. inf. med. a θεάομαι.
Θεήσεαι, Jonic. pro θεάσῃ, 2. ſing. fut. med. verbi θεάομαι, ſpecto. f. θεάσομαι, & Jon. θεήσομαι, ῃ.
Θεητὴς, οῦ, ὁ, cum admiratione ſpectandus. a θεάω, cum admiratione ſpecto. Th. θεάομαι, ſpecto. fut. άσομαι, Jon. ήσομαι.
Θεία, ἡ, nomen mul. Sed θείην, divinam, Jon. pro θείαν, a θεῖος, εία, θεῖον, divinus, a, um. Thema θεὸς, Deus.
Θεῖ, Jonic. vel Poetic. pro θεῖ, currit, 3. ſing. præſ. a θέω, curro. f. θεύσομαι. Sic θείειν, pro θεῖν.
Θείην, ης, η, aor. 2. opt. act. Sed θείῃ, ponat, eſt 3. ſingul. præſ. ſub. a θέω, pono, pro quo Poetæ θείω. vel eſt a. 2. ſub. Poetic. pro θῇ, a τίθημι, pono. a. 2. ἔθην.
Θεῖναι, a. 2. inf. act. a τίθημι, pono.
ΘΕΙ'ΝΩ, ferio, percutio. Poet. fut. νῶ. p. κα. præſ. part. paſs. f. g. θεινομένην, verberatam. vide θέω, τύπτω, id eſt, cædo.
Θείοιο, gen. Jonic. pro θείου, a θεῖος, divinus. vide in θεῖα.
Θείομεν, ponamus, 1. plur. a. 2. ſub. act. Poet. pro θῶμεν, verbi τίθημι. fut. θήσω, a. 2. ἔθην. a. 2. ſub. θῶ, Poet. θείω, & in plural. θείομεν, & metri gratia θείομεν, & ſyſtole θέομεν.
Θεῖον, ου, τὸ, ſulphur. quod a θεοῦ ſit, tanquam πῦρ κεραύνιον, ignis fulmineus. Eſt & θέειον, & θήφιον, tanquam divinitus accenſum, ab ἅπτω, accendo. Eſt & θεῖον, ου, τὸ, divinitas, numen. Th. θεὸς, Deus.
Θεῖος, εία, εῖον, divinus, a, um. Eſt & θέειος, Poetic. pro θεῖος. Thema θεὸς, Deus.
Θειότερως, & θειότερον, divinius, adv. comp. a θεὸς, Deus.
Θειότης, ητος, ἡ, divinitas, divina majeſtas. ejuſdem them.
Θεῖτε, per ſyncop. pro θείητε, 2. plur. a. 2. opt. act. verbi τίθημι, pono. f. θήσω. a. 2. ἔθην.
Θειώδης, εος, ὁ, ſulphureus. a θεῖον, ου, τὸ, ſulphur.
Θειῶσαι, conſecravi, Jon. pro ἐθείωσα, a. 1. ind. act. verbi θειόω, Deo conſecro. Th. θεὸς, Deus.
Θέλ, pro θέλε, præſ. imperat. act. a θέλω, vel ἐθέλω, volo. f. θελήσω. a. 1. part. θελήσας.
Θελγῖν, ῖνος, ὁ, veneficus. a θέλγω, decipio.
Θελγομένη, geſtiens, præſ. part. paſs. f. g. ab eodem them.
ΘΕ'ΛΓΩ, mulceo, delinio, decipio. f. ξω. q. εἰς τὸ θέλω ἄγω, impello quocumque velim. Poſſis etiam referre ad θηλὴ, quæ mamma: ut ſit velut lactare, & quæ molliter tractanda. hinc θελκτὴς, delinitor. θελκτήριον, illecebra.
Θέλεις, vis, 2. ſingul. præſ. ind. a θέλω, volo.
Θέλεμνον, & θέλυμνον, ου, τὸ, fundamentum. a θέω, pono. Th. θέμεθλον.
Θέλημα, ατος, τὸ, voluntas, & in plur. τὰ θελήματα. θέλησις, εως, ἡ, idem. a θέλω, volo.
Θελήσω, volam, f. 1. ind. act. ejuſdem verbi.
Θελητὴς, οῦ, ὁ, qui vult, qui libenter facit. ab eodem them.
Θελκτὴρ, delinitor. θελκτήριον, ου, τὸ, illecebra. a θέλγω, mulceo.
Θελξινόων, permulcentium, gen. plur. a θελξίνοος, mentem demulcens. a θέλγω, mulceo, & νόος, mens.
Θέλοισα, Doric. pro θέλουσα, volens, præſ. part. f. g. a θέλω, volo.
Θέλοντι, Dor. pro θέλουσι, volunt, 3. pl. præſ. ind. act. a θέλω, volo.
Θέλουσα, volens, præſ. part. f. g. a θέλω, volo. f. θελήσω.
Θέλυμνον, ου, τὸ, fundamentum. q. a θέω, pono. Th. θέμεθλον, ου, τὸ, fundamentum.
Θέλω, ſeu ἐθέλω, volo, delector, opto. imperf. ἔθελον, ες, ε. fut. θελήσω. perf. τεθέληκα. a. 1. ἐθέλησα, ας, ε, & Attic. ἠθέλησα. aor. 1. ſub. θελήσω, ῃς, ῃ. Vide ἐθέλω. an θέλω, a θέω λῶ? Potius a θέω, & λῶ.
Θέμα, ατος, τὸ, id quod poſitum. quæſtio, quæ pro fundamento diſſertationis ponitur. Eſt & θέμα, ſidus natalitium, horoſcopum. a τίθημι, pono.
Θεμὲρ, ἀτεμὲς ποτὲ, ἡ ἀπειλή.
Θεμέθλοις, dativ. plural. a θέμεθλον, idem quod θέμιλον, ου, τὸ, fundamentum.
Θεμείλιον, Poet. pro θεμέλιον, ου, τὸ, & θεμέλιος, ου, ὁ, fundamentum. Thema θέμιλον, idem.
Θεμελιόω, fundamentum jacio. f. ώσω. p. τεθεμελίωκα. perf. paſs. τεθεμελίωμαι. pluſq. perf. ἐτεθεμελιώμην, ωσο, ωτο, & Jon. τεθεμελίωντο, 3. ſing. Hinc θεμέλιον, & θεμέλιος, ab eod. them.
Θέμεν, Jonic. pro θεῖναι, Doric. pro θεῖναι, ponere. a. 2. inf. act. θέμεν σπουδὴν ἅπασαν ἀμφὶ τοῖς πράγματος, ponere omne ſtudium circa rem aliquam. θέμενος, aor. 2. part. med. a τίθημι, pono.
Θέμερος, α, ὁ, gravis, venerandus. Th. θέμις, jus.
Θέμεθλον, Poet. idem quod θέμεθλον, fundamentum. Thema θέμιλον, ου, τὸ, idem.
ΘΕ'ΜΗΛΟΝ, ου, τὸ, fundamentum. q. a θέω, pono. θεμέλιον, ου, τὸ, idem. θεμελιόω, fundo, fundamentum pono.
Θεμιπλεκτος, ου, ὁ, Poet. a Themide contextus. ὁ ὑπὸ Θέμιδος πλεκτὸς, a πλέκω, plico, necto, & θέμις, quod vide.
ΘΕ'ΜΙΣ, ιτος, vel ιδος, ἡ, jus, lex, inſtitutum, vectigal. a θέω, pono. hinc θεμιστὸς, ὁ, ὁ, legibus conſentaneus. ἀθέμιστος, ου, ὁ, ἡ, nefarius. Eſt & Θέμις, nomen Deæ.
Θεμιστοπόλος, οντος, ὁ, juris ſtudioſus, qui jura colit, & juſtitiam exercet. ex θέμις, jus, & πέλω, pro κεράω, vel κεράννυμι, miſceo.
Θεμισκόπος, ου, ὁ, Poetic. juris inſpector, & præſes. Ex θέμις, jus, & σκέπτομαι, video.
Θεμίσσω, fut. ίσομαι. aor. 1. med. ἐθεμισσάμην,

σκέμβω; Poet. juſte judico, guberno. Th. θέμις.

Θέμιςα, juſtitiam, acc. ſing. θέμιςες, vectigalia, oracula, a θέμις, ιςος, ἡ, quod vide.

Θεμιςεῖος, α, ον, Poetic. pro δίκαιος, juſtus. Th. θέμις.

Θεμιςέων, gen. plur. Jon. a θεμιςὴ, ῆς, ἡ, a θεμιςὸς, ὃ, ὁ, legibus conſentaneus. Th. θέμις.

Θεμιςοκλέους, gen. ſing. a Θεμιςοκλέης, ῆς, ὁ, Themiſtocles.

Θεμιςονόη, ης, ἡ, nomen mul. q. quæ ſapit ex legibus.

Θεμιςὼ, όος, ἡ, nomen mul.

Θεμιτὸς, ὃ, ὸν, conſentaneum θέμιδι, licitum. Eſt & θεμιςός. θεμιςεύω, jus dico, impero. Th. θέμις, quod vide.

Θεμὸς, diſpoſitio, monitio. Th. τίθημι, pono.

Θεμόω, appropinquare, accedere cogo, facio. q. a θέω, pono. ut ſit ponere in conſpectu. Alii a θέμις, quatenus eſt δυνατόν.

ΘΕ´ΝΑΡ, αρος, τὸ, vola. cavitas manus, & pedis. q. a θέναι, quia in volam ponuntur, quæ dantur. aut a θείνω, quod illa pars manus percutiatur.

Θένω, cædo, pulſo, tundo. ut θείνω. f. ενῶ. a. 2. ἔθανον. hinc θάνατος. q. a θύω, ferio, macto.

Θεοβλαβὴς, ὁ, ἡ, cui Deus mentem eripuit. ex θεὸς, & βλάπτω, noceo. f. ψω. a. 2. ἔβλαβον.

Θέογνις, ιδος, ὁ, Theognis, nomen proprium.

Θεοδίδακτος, ου, ὁ, ἡ, a Deo doctus. ex θεὸς, Deus, & διδάσκω, doceo.

Θεόδματος, Dor. pro θεόδμητος, ου, ὁ, ἡ, divinitus ædificatus, tributus. Sic θεοδμάτα, ας, ἡ, Dor. pro θεοδμήτη, divinitus condita. Ex θεὸς, Deus, & δέμω, ſtruo. perf. paſſ. δέδμημαι, σαι, ται.

Θεόδωρος, ου, ὁ, Theodorus.

Θεόδοτος, ου, ὁ, divinitus & a Deo datus. idem ac θεόσδοτος.

Θεοειδὴς, forma Deum referens. ex θεὸς, & εἶδος, εος, τὸ, forma. Th. εἴδω, video.

Θεοείκελ᾽, pro θεοείκελε, vocat. ſingul. a θεοείκελος, Deo ſimilis. quod ex θεὸς, Deus, & εἴκελος, ſimilis. Th. εἴκω, aſſimilo.

Θεόθεν, ἀπὸ τοῦ θεοῦ, divinitus, a Deo. adverb.

Θεοῖο, genit. Jonic. pro θεοῦ, a θεὸς, Deus.

Θέουσα, Doric. pro θέουσα, ης, ἡ, currens, præſ. part. f. g. a θέω, curro.

Θέοιτο, θοῖτο, 3. ſing. aor. 2. med. opt. Jonic. a θέω, ῶ, pro communi θείμην, θεῖο, θεῖτο, verbi τίθημι, pono.

Θεόκριτος, ου, ὁ, Dearum judex. periphraſ. Paridis. a θεὸς, & κρίνω, judico.

Θεόκτιςος, ου, ὁ, ἡ, a Deo conditus. a θεὸς, & κτίζω, condo, creo.

Θεολόγος, ου, ὁ, ἡ, Theologus. Tribuitur Joanni Euangeliſtæ κατ᾽ ἐξοχὴν, q. d. λέγων περὶ τοῦ θεοῦ.

Θεομαχέω, Deo repugno. fut. ήσω. p. τεθεομάχηκα. hinc θεομάχος, ου, ὁ, ἡ, Deo repugnans. ex θεὸς, & μάχομαι, pugno.

Θέωμεν, Poet. pro θῶμεν, 1. plur. a. 2. ſub. act. a τίθημι, pono. f. θήσω. a. 2. ἔθην.

Θεόμοιρος, ου, ὁ, Poet. ὁ θεόθεν μοῖραν ἔχων, qui ſortem divinitus eſt adeptus, & hinc præſtantiſſimus. Ex θεὸς, Deus, & μοῖρα, fatum. Th. μείρω, divido, ſortior.

Θεόντων, gen. plur. part. præſ. a θέω, curro. f. θεύσομαι.

Θεόπνευςος, ου, ὁ, ἡ, divinitus inſpiratus. ex θεὸς, & πνέω, ſpiro. fut. πνεύσω.

Θεόπομπος, ου, ὁ, Theopompus, nomen proprium. Vel a Deo miſſus. a πέμπω, mitto.

Θεοπροπέω, vaticinor. θεοπροπία, ας, ἡ, vaticinatio. θεοπρόπιον, vaticinium. θεοπρόπος, ου, ὁ, vates. quod a θεὸς, Deus, & πρέπω, excello, decorus ſum.

Θεόρτος, ου, ὁ, Poet. ἐκ θεοῦ ὁρμώμενος, καὶ ἐλθὼν, a Deo excitatus, & profectus. ex θεὸς, & ὄρω, excito.

ΘΕΟ´Σ, οῦ, ὁ, Deus. & aliquando etiam pro Dea. q. a θέω, pono, facio. q. ὁ θεὶς τὰ πάντα, & idem θεᾷ, ſeu θεᾶται, inſpicit omnia, & θέει διὰ πάντων, penetrat omnia. hinc θεότης, ητος, ἡ, Deitas. θεῖος, ου, ὁ, divinus. ἄθεος, ου, ὁ, ἡ, impius. ἀθεότης, ητος, ἡ, impietas. ἔνθεος, ου, ὁ, ἡ, divinus, in quo Deus eſt. ἐνθουσιάζω, numine afflor. ἐνθουσιασμὸς, οῦ, ὁ, afflatus divinus.

Θεόσδοτα, divinitus data. ex θεὸς, & δίδωμι, do. θεόσδοτος, a Deo datus.

Θεοσέβεια, ας, ἡ, cultus Dei. θεοσεβὴς, έος, ὁ, ἡ, Dei cultor. ex θεὸς, Deus, & σέβω, colo.

Θεοςυγὴς, έος, ὁ, ἡ, Dei oſor. ex θεὸς, & ςυγέω, odi.

Θεόταυρος, ου, ὁ, Deus taurus. Epith. Jovis.

Θεότης, ητος, ἡ, Deitas. Them. θεὸς, Deus.

Θεότιμος, ου, ὁ, Theotimus, nomen proprium. Vel divinitus honoratus. a τιμὴ, honor. Th. τίω.

Θεοφανίη, ης, ἡ, Jonic. Dei apparitio. ex θεὸς, & φαίνω, appareo.

Θεόφιν, divinitus, adverb. interdum & pro θεοῖς, a θεός.

Θεόφραςος, ου, ὁ, Theophraſtus, nomen proprium.

Θεόφρων, ονος, ὁ, ἡ, Divina mente præditus vates, propheta. ex φρὴν, mens, & θεός.

Θεράπαινα, ης, ἡ, ancilla. θεραπαινὶς, ίδος, ἡ, idem. Th. θεράπων, οντος, ὁ, ſervus, quod vide.

Θεραπεία, ας, ἡ, ſanatio, famulatus. ab eodem them.

Θεραπευθείσῃ, dat. ſingul. aor. 1. part. paſſ. f. g. θεραπεύσειε, 3. ſingul. a. 1. opt. act. Æol. verbi θεραπεύω, quod vide.

Θεραπεύω, famulor, ſervio, curo, ſano, cum accuſ. in imperf. ἐθεράπευον, ες, ε. fut. εύσω. p. τεθεράπευκα. aor. 1. imperat. act. θεράπευσον, άτω. imperf. paſſ. ἐθεραπευόμην, ου, ετο. perf. paſſ. τεθεράπευμαι. perf. part. τεθεραπευμένος, η, ον. aor. 1. ind. paſſiv. ἐθεραπεύθην, ης, η. Thema θεράπων, miniſter.

Θεραπηΐη, Jonic. pro θεραπεία, quod vide.

Θεράπνα, ας, ἡ, Dor. pro Θεράπνη, ης, ἡ. De qua urbe conſule Stephanum, in Θεράπναι.

Θεράποντα, acc. ſingul. θεράποντε, nom. dual. θεράπουσι, dat. plur. a θεράπων, οντος, ὁ, miniſter.

ΘΕΡΑ´ΠΩΝ, οντος, ὁ, miniſter, famulus, ſervus. q. a θέρω, curo. hinc θεράπαινα, ης, ἡ, miniſtra. θεραπεύω, famulor, ſervio, curo. θεραπεία, ας, ἡ, miniſterium, ſanatio. θεραπευτὴς, οῦ, ὁ, miniſter. item curator, medicus. θεραπευτικὸς, οῦ, ὁ, obſequioſus. ἀθεράπευτος, ου, ὁ, ἡ, inſanabilis.

Θεραφεὶμ, imagines, idola.

Θερείη, ης, ἡ, Jon. pro θέρεια, vel θερεία, idem quod θέρος, æſtas.

Θερειότατον, per ſyncop. pro θερειότατον, ſuperlativ. a θέρειος. vide in θερείη.

Θερέος, Doric. pro θέρους, gen. ſingul. a θέρος, εος, τὸ, æſtas.

Θερέω, idem quod θέρω, calefacio.

Θερίζω, meto, cum Accuſ. ſæpe abſolute ponitur. f. ίσω. p. τεθέρικα. a. 1. part. θερίσας, αντος, ὁ. perf. paſſ. τεθέρισμαι. a. 1. paſſ. ἐθερίσθην. Th. θέρος, εος, τὸ, meſſis.

Θερινὸς, οῦ, ὁ, æſtivus. a θέρος.

Θεριζέμεν, Dor. pro θερίζειν, præſ. inf. a θερίζω, meto. quod vide.

Θερισμὸς, οῦ, ὁ, meſſis. ab eodem them.

Θεριςὴς, οῦ, ὁ, meſſor. ejuſdem etiam them.

Θέριςρον, ſeu θερίςριον, ου, τὸ, veſtis æſtiva. Th. θέρος, æſtas.

Θερμὰ, nom. plur. n. g. a θερμὸς, calidus. Th. θέρω, calefacio.

Θερμαίνω, calefacio. fut. ανῶ. a. 1. ἐθέρμηνα. perf. τεθέρμαγκα. præſ. paſſ. θερμαίνομαι, calefio, & calefacio me. imperf. ἐθερμαινόμην, ου, ετο. perf. paſſ. τεθέρμασμαι. aor. 1. paſſ. ἐθερμάνθην. Th. θέρω, calefacio.

Θέρμετο, 3. ſingul. imperf. Jonic. verbi Poet. θέρμομαι, pro θερμαίνω. calefacio. ejuſdem them.

Θερμὸς, οῦ, ὁ, ἡ, calidus, a. & in ſuperlat. θερμότατος. hinc θέρμη, ης, ἡ, calor. Th. θέρω, calefacio.

ΘΕ´ΡΟΣ, εος, τὸ, æſtas, meſſis. q. a θέρω, ferveo. quia calida ejus temperies, & æſtas maxime fervet, & in æſtate nos pariter incaleſcimus. hinc θερινὸς, οῦ, ὁ, æſtivus. θερίζω, æſtatem tranſigo, ſano. θερισμὸς, οῦ, ὁ, meſſis. θεριςὴς, οῦ, ὁ, meſſor.

Θερσίτης, ου, ὁ, Therſites, nomen proprium.

Θέρσος, Æolic. pro θάρσος, εος, τὸ, fiducia.

Θέρσω, fut. Æol. a θέρω, calefacio, quod vide. inde θερσόμενος, f. 1. part. med.

ΘΕ´ΡΩ, calefacio, medeor, curo. f. θερῶ, & Æol. θέρσω. q. curo fovendo. calore fovemur, & fomentationes calidæ eſſe debent ad perſpirationem promovendam. hinc θερμὸς, οῦ, ὁ, calidus. θερμότης, ητος, ἡ, caliditas, calor. θέρμη, calor, æſtus.

Θὲς, pro θέτω, pone, a. 2. imperat. act. verbi τίθημι, pono. a. 2. ἔθην.

Θέσαν, poſuerunt, Jonic. pro ἔθεσαν, 3. plur. aor. 2. ind. ἔθην, ejuſdem verbi.

Θέσθαι, aor. 2. inf. med. θέσθω, 3. ſingul. a. 2. imperat. med. a τίθημι, pono.

Θέσις ἐπέων, carminum compoſitio. a τίθημι.

Θέσκελος, per ſyncop. pro θεοείκελος, ſic in plur. n. g. θέσκελα, divina, Deo ſimilia. ex θεὸς, Deus, & εἴκελος, ſimilis. Th. εἴκω, ſimilis ſum.

ΘΕΣΜΟ´Σ, οῦ, ὁ, lex. ſtrues lignorum. q. a θέω, pono, ſtatuo. inde θέσμιος, ου, ὁ, legitimus. θεσμὰ, inſtituta.

Θεσμοφορεῖον, ου, τὸ, ſacrum Cereris. θεσμοφόρια, feſta in Cereris honorem. ex θεσμὸς, lex, & φέρω, fero.

Θεσπεσία, ας, ἡ, & Jon. θεσπεσίη, vide in θεσπέσιος.

Θεσπέσιος, ου, ὁ, ἡ, divinus, genit. Jon. θεσπεσίοιο. Th. θέσπις, ιος, ὁ, ἡ, vaticinus, divinus.

Θεσπιδαὲς πῦρ, ignis divinitus ardens. quod a θέσπις, divinus, & δαίω, uro.

Θεσπίζοισα, Doric. pro θεσπίσασα, aor. 1. part. activ. f. g. a θεσπίζω, vaticinor.

Θεσπίζω, vaticinor. Them. θέσπις, ιος, ὁ, ἡ, vates, & θέσπισμα, ατος, τὸ, oraculum.

ΘΕ´ΣΠΙΣ, ιος, ὁ, ἡ, vates, divinus. q. ex θεὸς, & ἕπω, vel εἴπω, Poetic. dico. hinc θεσπίζειν, vaticinari, ſtatuere, ſancire.

Θεσπρωτῶν, gen. plur. a θεσπρωτοὶ, Theſproti, populi in Epiro.

Θεσσαλονίκη, ης, ἡ, nomen urbis. Gr. victoria Theſſalis reportata per Philippum.

Θεσσαλονικεὺς, έως, ὁ, Theſſalonicenſis.

Θέσαν, Jon. & Poet. pro ἔθεσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. Sic θέσαντο, 3. pl. a. 2. med. a τίθημι, pono.

Θεστίης, ου, ὁ, Theſties, nom. propr.

Θέστωρ, ὁ, Ænopis filius. hinc Θεστορίδης.

Θέσφατα, τὰ, reſponſa divina. a θέσφατος, ου, ὁ, ἡ, a Deo dictus. quod a θεός, & φημὶ, dico.

Θετέον, nomen verbale, a τίθημι, pono.

Θετικός, ἡ, όν, poſitivus, a, um. in pl. n. g. θετικά. Th. τίθημι, pono.

Θέτις, ἡ, Thetis, nomen propr. Deæ.

Θέτο, repoſuit, Jon. pro ἔθετο, 3. ſing. aor. 2. med. verbi τίθημι, pono. aor. 1. ἔθηκα. a. 2. med. ἐθέμην.

Θετός, ἡ, όν, poſitus, adoptivus. ab eodem them.

Θετταλία, ας, ἡ, Theſſalia, nomen regionis. hinc Θετταλοί, οἱ, Theſſali.

Θέτω, 3. ſing. a. 2. imperat. act. θές, a τίθημι, pono. a. 2. ἔθην.

Θεῦ, Doric. pro θοῦ, vel θέσο, aor. 2. imperat. med. verbi τίθημι, pono.

Θευγνίς, ίδος, ἡ, per craſin, pro Θεογνίς.

Θεύγολα, Cretenſium dialecto, pro θέλγολα. Heſych.

Θευδᾶς, ᾶ, ὁ, nomen pſeudoprophetæ. Gr. torrens.

Θευμορῷ, Dor. pro θεομορῷ, quod Attice θευμορῇ, dat. ſingul. a θευμορής, έος, ὁ, ἡ, Dor. pro θεομορής, έος, ὁ, ἡ, divinus, a, um. q. ἀπὸ θεοῦ μεμοιραμένη, τουτέστι δεδομένη τῷ θείῳ. quod a θεός, Deus, & μερίζω, partior. Th. μείρω, divido.

Θεύμορος, ου, ὁ, per Craſin, & Doric. pro θεόμορος, a Deo datus, ſeu per diſtributionem alicui a Deo datus. ex θεός, & μείρω, partior.

Θεύσεαι, Jon. pro θεύσῃ, 2. ſingul. f. 1. med. hinc θεύσεσθαι, f. 1. inf. med. verbi θέω, curro. f. θεύσομαι.

Θευσόμενος, Dor. pro θευσόμενος, f. 1. part. med. ejuſdem them.

Θευχαρίλα, Dor. pro θεοχαρίλα, fœminæ nomen.

ΘΕ'Ω, f. θεύσομαι, curro, curſu contendo. Eſt & θέω, pono, facio. unde τίθημι.

Θέωμεν, pro θῶμεν, Jon. 1. plur. aor. 2. ſub. act. a τίθημι, pono.

Θεώντων, gen. plur. part. præſ. a θεάω, exhibeo me videndum. Th. θεάομαι, ſpecto.

Θεωρεῖται, 3 ſing. præſ. paſſ. a θεωρέω, ſpecto. θεωρία, ας, ἡ, contemplatio. vide in θεωρός.

Θεωρέω, ſpecto. fut. ήσω. p. τεθεώρηκα. aor. 1. ſub. θεωρήσω, ῃς, ῃ. Th. θεωρός.

Θεωρητικός, ἡ, όν, vide in θεωρός.

Θεωρίς, ίδος, ἡ, nomen navis publicæ, qua Athenienſes ſuos θεωρούς, & ſacrorum publicos miniſtros ad oraculum conſulendum mittebant.

ΘΕΩΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, ſpectator, contemplator. q. a θεάομαι, ſpecto. hinc θεωρέω, ſpecto, contemplor. θεώρημα, ατος, τὸ, quod contemplamur; item, præceptum. θεωρητικός, ἡ, όν, contemplativus. θεωρία, ας, ἡ, contemplatio, meditatio. Eſt & θεωρός, ὁ, qui rerum divinarum curam gerit. a θεός, & ὤρα, cura. hinc & θεώριον, pro loco ſacro.

Θ Η.

Θήβα, Doric. pro Θήβησι, ſeu ἐν ταῖς Θήβαις, Thebis.

Θηβαγενής, έος, ex urbe Thebarum oriundus. ex Θήβη, & γίνομαι, naſcor.

Θήβαζε, Thebas, adverb. a Θήβη, quod vide.

Θηβαῖος, ου, ὁ, & in plur. Θηβαῖοι, οἱ, Thebani.

Θήβη, ης, ἡ, nomen urbis Bœotiæ. hinc Θήβηθεν, Thebis, adverb.

Θηγάνη, ης, ἡ, cos. a θήγω, acuo.

Θήγει, acuit, 3. ſing. præſ. ind. a θήγω, quod vide.

ΘΗ'ΓΩ, acuo, incito, inſtigo. f. ξω. p. τέθηχα. a. 1. ἔθηξα. q. πρὸς τὸ θοὸν ἄγω, ad acumen cogo, id eſt acutum reddo.

Θηεῖσθαι, Jonic. pro θεᾶσθαι, præſ. inf. a θεάομαι, ſpecto.

Θηεῖτο, contemplabatur, Jon. pro ἐθηεῖτο, & hoc pro ἐθεᾶτο, 3. ſingul. imperf. a θηέομαι, Jonic. pro θεάομαι, ſpecto. quod vide.

Θηεύμενος, ου, ὁ, Jon. & Dor. pro θεώμενος, præſ. part. a θεάομαι.

Θηεῦντο, Dor. pro ἐθηεῦντο, quod Jon. pro ἐθεῶντο, intuebantur, 3. plur. imperf. ejuſdem verbi.

Θηήσαντο, contemplati ſunt, Jonic. pro ἐθεάσαντο, 3. plur. aor. 1. med. verbi θηέομαι, pro θεάομαι. hinc θηήσασθαι, Jonic. pro θεάσασθαι, a. 1. inf. med.

Θηητός, mirandum, verbale a θηέομαι, Jon. pro θεάομαι, ſpecto.

Θήϊον, Jon. pro θεῖον, τὸ, ſulphur. quod vide.

Θηκαῖος, α, ον, q. thecæ deſtinatus, ad aliquid condendum, vel recipiendum. a τίθημι, pono.

Θηκάμενος, ponens, aor. 1. part. med. a τίθημι, pono. f. θήσω. p. τέθεικα. a. 1. ἔθηκα. a. 2. ἔθην.

Θῆκαν, Jon. pro ἔθηκαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. θήκατο, 3. ſingul. aor. 1. med. Jon. ejuſdem verbi.

Θῆκε, poſuit, Jon. pro ἔθηκε, 3. ſing. a. 1. ind. act. ejuſdem verbi.

Θήκη, ης, ἡ, theca, ubi aliquid reponitur, ſepulchrum. a τίθημι, pono.

Θηλάζω, lacto, lac præbeo. præſ. part. f. g. θηλάζουσα. f. άσω. p. τεθήλακα. θηλάζων, ουσα, ον, præſ. part. Thema θηλή, ἡ, papilla.

Θηλαμών, ὁ, ἡ, nutritor, nutrix. a θηλάζω, lacto. Them. θηλή, ῆς, ἡ, papilla.

Θήλεα, & θηλέη, Jon. pro θήλεια, fœmella. accuſ. plural. θηλέας. nom. pl. θήλεαι. Th. θῆλυς, εος, ὁ, ἡ, fœmineus. acc. θῆλυν.

Θηλέω, Jonic. pro θαλέω, idem quod θάλλω, germino, pubeſco.

Θήλεως, genit. Attic. a θῆλυς, quod vide.

ΘΗΛΗ', ῆς, ἡ, papilla, mamma, apex, ruma. q. a θάω, nutrio. vel ex quo lac θάλλει, ſcaturit, & quaſi pullulat. hinc θηλάζω, lacto, ſugo.

Θηλητήρ, κυνηγός, apud Heſych. forte legend. θηρητήρ, venator. a θήρ, fera.

Θηλυδρίας, ὁ τεθηλυμμένος, mollis, effœminatus. a θῆλυς, & δράω, ut ſit fœminam ago.

Θηλυμανεῖν, fœminarum more laſcivire. a θῆλυς, fœmina.

ΘΗ'ΛΥΣ, εος, ὁ, ἡ, & θήλεια, ας, ἡ, τὸ θῆλυ, fœmineus, a, um. vel fœmina. q. a θηλή, quia mamma lactifera inſtruitur, viriſque majores mammas habet.

Θηλυτεράων, mulierum, gen. plur. Æol. a θηλυτέρα, compar. f. g. a θηλύτερος, effœminatior, mollior. Th. θῆλυς, εος, ὁ, ἡ, fœmineus.

Θηλυτόκος, ου, ὁ, fœmellipara. ex θῆλυς, fœmina, & τίκτω, pario. præt. med. τέτοκα.

Θηλώ, Heſych. τροφός, τιθήνη, altrix, nutrix. a θηλή, mamma.

Θημών, acervus rerum ſimul poſitarum. a τίθημι, pono. Eſt & θημωνία.

Θὼ, acervus, idem quod θίν. Eſt & θὴν, expletiva particula: & pro quidem ſumitur, & certe.

Θήϊον γάλα, Heſych. a θάω, nutrio, lacto.

Θήξας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. a θήγω, acuo. f. ξω.

Θηοῖο, 2. ſingul. opt. præſ. paſſ. a θηέομαι, Jon. pro θεάομαι, ſpecto, video.

Θήπω, ſtupeo, cum ſtupore admiror. q. a θηέω, miror. admirationem enim viſu oſtendimus. Sic & mirari eſt videre. uſurpatur τέθηπα, & ταφών, pro θαπών, Alii ad θάπω, referunt.

ΘΗ'Ρ, ρός, ὁ, fera. gen. plur. θηρῶν, dat. pl. θηρσί. q. a θέω, curro. huc enim illuc in ſylvis diſcurrunt feræ. hinc θηρίον, ου, τὸ, bellua. θηριώδης, εος, ὁ, ἡ, ferinus. θήρα, ας, ἡ, venatio, tendicula. θηράω, & θηρεύω, venor, ſector. θηρατής, & θηρευτής, οῦ, ὁ, venator.

Θήρα, ας, ἡ, venatio; item tendicula. hinc θηράω, venor. Th. θήρ, ὁ, fera. Eſt & θήρα, ἡ, Inſula.

Θηραῖον ἔπος, vaticinium in inſula Thera redditum. Th. θήρα.

Θηρᾶν, præſ. inf. a θηράω, venor. Th. θήρ.

Θήρεια, τὰ ποικίλα Atticis, inquit Heſych. q. a θήρ, bellua.

Θήρευε, præſ. imperat. activ. a θηρεύειν, præſ. inf. θηρεῦσαι, aor. 1. inf. activ. a θηρεύω, feras venor. Them. θήρ.

Θηρευέμεν, Jon. pro θηρεύειν, venari, affectare. præſ. inf. a θηρεύω, quod vide.

Θηρευτής, ac θηρευτήρ, ὁ, venator. a θηρεύω, quod vide.

Θηρευτικός, οῦ, ὁ, venaticus. ejuſd. verbi, & them.

Θηρεύω, feras venor, inſidioſe obſervo, capto. f. εύσω. p. τεθήρευκα. a θήρ, ὁ, fera.

Θήρης, gen. ſing. Jonic. a θήρα, ας, & Jon. ης, ἡ, fera. Th. θήρ.

Θηρητήρ, ῆρος, ὁ, venator. Poet. pro θηρευτής. a θηρεύω, venor. Th. θήρ, ρός, ὁ, fera.

Θηρήτωρ, ορος, ὁ, venator. ejuſdem verbi, & them.

Θηριάλωτος, ου, ὁ, ἡ, a feris captus. a θηρίον, fera, & ἁλίσκω, capio.

Θηριόβρωτος, ου, ὁ, ἡ, a feris comeſtus. a θηρίον, & βιβρώσκω, comedo.

Θηριομαχέω, cum belluis pugno. f. ήσω. p. τεθηριομάχηκα. a. 1. ἐθηριομάχησα, ας, ε. quod a θηριομάχος, ου, ὁ, ἡ, qui cum feris pugnat. compoſ. ex θηρίον, ου, τὸ, fera. Th. θήρ, idem, & μάχομαι, pugno.

Θηρίον, ου, τὸ, fera, beſtia. θήρ, ρός, ὁ, Æol. φήρ, fera.

Θηριωδέστατα, feris refertiſſima, ſuperl. a θηριώδης. quod vide.

Θηριώδης, εος, ὁ, ἡ, ferus, a. hinc θηριωδῶς, adverb. ferino more.

Θηροφόνη, ης, ἡ, fericida. ex θήρ, ρός, ὁ, fera, & φένω, occido. p. m. πέφονα.

Θηρώμενος, præſ. part. paſſ. a θηράω, venor. Th. θήρ.

Θηρῶν, captans, præſ. part. activ. ab eodem verbo, & them.

ΘΗ'Σ, τός, ὁ, operarius ſervus, mercenarius. in f. g. θῆσσα, ancilla, quaſi a θέω, facio, ut famulus a facio.

Θῆσαι, lactaſſe, a. 1. inf. act. per ſyncop. pro θηλάσαι. Sic θήσατο, ſuxit, pro θηλάσατο, 3. ſing. aor. 1. med. Jonic. a θηλάζω, lacto. Th. θηλή, ῆς, ἡ, papilla.

Θησαίατο, contemplati ſunt, Jonic. pro θεάσαιντο, εα, in η, coaleſcentibus, & ν, in α, verſo. a θεάομαι, ſpecto. f. άσομαι. a. 1. med. ἐθεασάμην. a. 1. opt. med. θεασαίμην.

Θησαυρίζω, theſauros extruo, congero. f. ίσω. p. τεθησαύρικα. perf. paſſ. τεθησαύρισμαι, Th. θησαυρός, οῦ, quod vide.

ΘΗΣΑΥΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, theſaurus. a τίθημι εἰς αὔριον, in craſtinum repono. Vel ab αὐρός, dives. ut ſit divitiarum repoſitio. hinc θησαυρίζω, theſaurizo.

Θησεία,

Θησέα, acc. ſing. a Θησεὺς, έος, ὁ. Theſeus. nomen propr.

Θήσει, 3. ſing. fut. 1. act. θήσειν, f. 1. inf. act. a τίθημι, pono. f. θήσω. a. 1. ἔθηκα.

Θησέμεν, Doric. pro θήσειν, fut. 1. inf. act. a τίθημι, pono.

Θησεύμεσθα, Dor. & Æol. pro θησόμεθα, ponemus, 1. plur. f. 1. med. verbi τίθημι, pono.

Θησεὺς, έος, ὁ, Theſeus. nom. propr.

Θῆσθαι, lactare, contracte pro θάεσθαι, præſ. inf. Jon. pro θᾶσθαι. Sed alii per ſyncop. dici volunt pro θηλάζεσθαι, præſ. inf. paſſ. a θηλάζω, lacto. Th. θηλὴ, ἡ, papilla.

Θήσομαι, fut. 1. med. θήσω, fut. 1. act. in plur. θήσομεν, verbi τίθημι, pono.

Θήσοντι, Dor. pro θήσουσι, 3. plur. f. 1. act. a τίθημι, pono.

Θήσω, & Dor. θησῶ, f. 1. act. a τίθημι.

Θῆτα, acc. ſing. a θὴς, θητὸς, ὁ, ſervus. θῆσσα, ἡ, ancilla.

Θητεύω, mercede ſervio. fut. εύσω. a θὴς, τὸς, ὁ, mercenarius.

Θ Ι.

Θιαγὼν, panis, qui Diis proponebatur.

Θιάζω, choros duco, tripudio. a θίασος. quod vide.

ΘΙ'ΑΣΟΣ, ου, ὁ, cœtus, & multitudo tripudiantium. παρὰ τὸ θεῖα ᾄδειν, quod divina canant. Sunt qui legant θύασος, & ſi ad Bacchum reſpicias, θυάζω eſt, Bacchica orgia celebro.

ΘΙ'ΒΗ, ης, ἡ, fiſcella e vimine plexa in modum arculæ. Heſych. θίβη πλεκτὸν τι κιβωτῶδες, ὡς γλωσσοκομεῖον. Duci poſſet a θέω, pono. ut ſit repoſitorium. Sed vide θίβω.

ΘΙΒΡΟ'Σ, ά, όν, toſtus ſub carbonibus: item tener, venerabilis. forte a τέφρα, cinis. vel θύω, incendo. pro tenero, eſt q. a τρυφερός.

Θιγεῖν, aor. 2. inf. activ. θιγέμεν, Jon. pro θίγειν, præſ. inf. a θίγω, tango. quod vide.

Θίγοισα, Doric. pro θίγουσα, tangens. præſ. part. f. g. ab eodem verbo.

Θίγον, tange. Dor. pro θίγε, aor. 2. imperat. act. verbi θίγω, tango.

ΘΙ'ΓΩ, tango, attingo. f. ξω. p. τέθιχα. a. 1. ἔθιξα. a. 2. ἔθιγον. hinc θίξις, εως, ἡ, tactus. q. a θέω, pono. Tango manum apponens.

ΘΙ'Ν, aut θὶς, θινὸς, ὁ, ἡ, acervus, cumulus. item, littus. Eſt & θῖν, acc. ſing. pro θῖνα, a θὶς, littus. q. a θέω, pono, vel curro. aqua enim ad littora confluit. Vel a θείνω, quod littora aquarum aſſultu verberentur.

Θιός, Deus, Cretenſ. a θεός.

Θριπόβρωτος, malus, pro θριπόβρωτος, comeſtus a vermibus, vel tineis, quæ θρίπες, & βιβρώσκω, comedo.

Θισσόω, conjicio. Heſych. puto a θέσπις, ut ſit vatis inſtar divinare.

Θ Λ.

Θλαδίας, eunuchus, proprie, cui teſtes contuſi. a θλάω, frango.

Θλάσπι, Thlaſpi, herba. a θλάω, quia fructus ejus quaſi contuſus.

Θλάσε, 3. ſing. aor. 1. act. Poet. pro ἔθλασε, verbi θλάω, quod vide.

ΘΛΑ'Ω, elido, frango. f. σω. p. κα. hinc θλάσμα, ατος, τὸ, fractura.

Θλιβίας, θλαδίας, ſpado, cui teſtes τεθλιμμένοι.

ΘΛΙ'ΒΩ, premo. fut. ψω. p. φα, cum acc. perf. paſſ. τέθλιμμαι. perf. part. τεθλιμμένος, preſſus. q. a θλάω. hinc θλίψις, εως, ἡ, afflictio. θλιμμὸς, idem.

Θλίψις, εως, ἡ, afflictio, anxietas. a θλίβω, premo.

Θ Ν.

Θνάσκω, Dor. pro θνήσκω. θνασκοίμεν, Dor. pro θνησκοίμεν. & θνατὸς, Dor. pro θνητός.

Θνατὰ μέλη, mortalia membra, nom. vel acc. plur. Dor. pro θνητὸς, mortalis, Dor. θνατός. Thema θνήσκω, morior.

Θνήξομαι, f. 1. med. a θνήσκω, morior.

Θνῆσις, mors. θνησιμαῖος, morticinus. eiuſdem them.

Θνήσκον, moriebantur, pro ἔθνησκον, 3. pl. imperf. θνήσκοντες, nom. plur. præſ part. a θνήσκω. quod vide.

ΘΝΗ'ΣΚΩ, morior. fut. θνήξομαι, ῃ, εται. fut. 2. med. θανοῦμαι. p. τέθνηκα. pluſq. perf. ἐτεθνήκειν, εις, ει. a. 2. ἔθανον, ες, ε. præt. med. τέθνεα, inde inf. præt. med. τεθνάναι, contract. pro τεθνηκέναι. q. a θνάω, inuſit. quod quaſi θέω ἄνω, ſurſum tendo, ſcil. ad Deum, qui animam infuderat. Hinc θνητὸς, ῦ, ὁ, mortalis. θάνατος, ου, ὁ, mors; item pro capite. θανατόω, morte afficio. ἀθάνατος, ου, ὁ, ἡ, immortalis. ἀθανασία, ας, ἡ, immortalitas. εὐθανασία, ας, ἡ, bona, & facilis mors.

Θνητοῖο, gen. Jon. a θνητὸς, ῦ, ὁ, mortalis. dat. plur. θνητοῖσι. Th. θνήσκω, morior.

Θνητῶν, genit. plur. a θνητός. vide θνητοῖο.

Θ Ο.

Θοάζω, celeriter moveor. a θοὸς, celer. Alii referunt ad θέω, aut θοίνω, θυάζω, vel ad θιάζω.

Θοῇσι, velocibus, dat. plur. f. g. Jonic. pro θοαῖς, a θοὸς, ῦ, ὁ, celer.

Θοίμην, οιο, οιτο, a. 2. opt. med. Poet. pro θείμην, εῖο, εῖτο, tanquam a θέω, pro τίθημι, pono.

ΘΟΙ'ΝΗ, ης, ἡ, epulum, convivium, cibus. tanquam a θύω, epulor. vel a θέω, pono, & οἶνος, vinum. Convivia erant maxime συμπόσια, combibia: οἶνος maxime παρετίθετο. hinc θοινάω, ήσω, epulor.

Θοινίζω, Jon. convivio excipio.

Θοῖτο, vide in θεῖτο.

Θολία, ας, ἡ, pileus faſtigiatus, umbella faſtigiata. ex θόλος, ου, ὁ, ædificium, &c.

ΘΟΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, ſordes, fæx, atramentum ſepiæ. & ſumitur θολὸς, adjective, turbidus. hinc θολόω, turbo. θολερὸς, ῦ, ὁ, turbidus. q. ab ὀλλύω, perdo, quia τῶν ὄλλυται, perditur, & ejicitur. Vel quaſi θέει ὅλος, ſordes omnes abluuntur, & quaſi per ſentinam totaliter decurrunt. Ar

Θόλος, ου, ὁ, ædificium, camera faſtigiata. q. quia τίθεται ὅλος, & in unam compagem coaleſcit. hinc θολία, pileus acutus.

Θολοῦντα, acc. ſing. part. præſ. a θολόω, turbo. Th. θολὸς, fæx.

ΘΟΟ'Σ, ή, όν, celer, velox. q. a θέω, celeriter eo. acuta ſubito penetrant.

Θόρε, deſiliit, 3. ſing. aor. 2. act. Jon. a θορέω. vel θόρω, ſalio. Sic θόρον, Jon. pro ἔθορον, imperf. vel a. 2.

Θορὸς, & θορή, ſemen genitale. Thema θόρω, ſalio.

Θορυβεῦσι, Dor. pro θορυβοῦσι, tumultuantur, 3. plur. ind. præſ. verbi θορυβέω.

Θορυβέω, tumultuor, perturbo. f. ήσω. p. τεθορύβηκα. imperf. ἐθορύβεον, ουν. Th. θόρυβος.

Θορυβήσῃ, obſtrepat, 3. ſing. a. 1. ſub. act. a θορυβέω, quod vide.

ΘΟ'ΡΥΒΟΣ, ου, ὁ, tumultus, turba. q. a θρόος, & βοή. quia in tumultu clamor multiplex eſt. hinc θορυβέω, tumultuor

Θορυβοῦντες, tumultuantes, præſ. part. pl. num. m. g. a θορυβέω. quod vide.

Θορνύεσθαι, libidine agitari, coitum appetere, q. πρὸς τὴν θορὴν ὀρνύεσθαι, ad genitale ſemen exercendum impetu quodam ferri.

ΘΟ'ΡΩ, ſive θορέω, ſalio. quaſi a θέω ῥύομαι, curro, ob celeritatem motus. præſ. part. θόρων.

Θοῦ καὶ θέο, θέσο, a. 2. imperat. med. verbi τίθημι, pono. a. 2. med. ἐθέμην.

Θουκυδίδης, ου, ὁ, Thucydides. in dativ. θουκυδίδῃ.

Θούριδος, impetuoſæ, gen. ſing. a θοῦρις, ιδος, ἡ. Th. θόρω, ſalio.

Θοῦρος, ου, ὁ, impetuoſus. & in f. g. θοῦρις. ab eodem them.

Θοῦρος Συβαρίτης, Thurus Sybarita, nomen viri.

Θόωκος, Poet. pro θῶκος, ſedile, ſolium. a θοάζω, ſedeo. Th. θοὸς, celer.

Θόωνα, acc. ſing. a θόων, Thoon, nomen proprium.

Θοῶς, adv. celeriter. Th. θοὸς, ῦ, ὁ, celer.

Θ Ρ.

Θρᾴκη, ης, ἡ, Thracia.

Θρᾳκιστί, Thracum more, a θρᾷξ, Thrax.

Θρᾶνος, ου, ὁ, ſella. a θράω, ſedeo.

ΘΡΑ'Ξ, κὸς, & Poet. θρῇξ, κὸς, ὁ, Thrax. ab auctore ſic dict. hinc θρᾴκιος, & θρᾳκικὸς, ου, ὁ, Thracius.

Θρασεῖα, ας, ἡ, f. g. θρασὺς, ὁ, audax. Th. θάρσος, εος, τὸ, fiducia.

Θράσσω, perturbo, vellico, Poet. pro ταράσσω, turbo, per ſyncop.

Θρασύγυιος, ου, ὁ, ἡ, Poet. qui audacia habet membra, ὁ θρασέα ἔχων γυῖα.

Θρασυκάρδιος, audaci præditus corde. a θρασὺς, έος, ὁ, audax. Th. θάρσος, εος, τὸ, fiducia, & καρδία, ἡ, cor.

Θρασυμάχων, gen. plur. Dor. pro θρασυμάχων, a θρασύμαχος, ου, ὁ, audax in pugna. quod vide.

Θρασυμήχανος, ου, ὁ, ἡ, Poet. & Dor. pro θρασυμήχανος, ου, ὁ, ἡ, audax machinator, qui conſilium init audax. Ex θρασὺς, audax. Th. θάρσος, εος, τὸ, fiducia, & μηχανὴ, ῆς, ἡ, machina.

Θρασύμαχος, ου, ῳ, ὁ, Thraſymachus, nomen propr. q. audax in bello. ex θρασὺς, & μάχη, pugna.

Θρασυμέμνονα, acc. ſing. a θρασυμέμνων, ονος, ὁ, ἡ, audax. ex θρασὺς, audax, & μένω, maneo, exſpecto. Th. θάρσος, εος, τὸ, fiducia.

Θρασυμήδεα, accuſ. ſingul. a θρασυμήδης, εος, ὁ, Thraſymedes, nomen proprium.

Θρασύπονος, ου, ὁ, ἡ, Poetic. ὁ ἐν τοῖς πόνοις θρασὺς, qui labores audacter adit, & tolerat.

Θρασὺς, εῖα, ὺ, audax. a θαῤῥέω, audeo. Th. θάρσος, εος, τὸ, fiducia.

ΘΡΑΥ'Ω, frango, ferio. hinc θραυστὸς, ῦ, ὁ, fragilis. q. a θλάω, contundo.

ΘΡΑ'Ω, ſedeo. f. ήσω. aor. 1. med. ἐθρησάμην. aor. 1. inf. med. θρήσασθαι.

Θρέισσα, ας, ἡ, Dor. pro θρῇσσα. legitur & θρῇσσα, vel ττα, Threiſſa.

Θρέμμα, ατος, τὸ, pecus, omne, quod alitur, pro τρέμμα. a τρέφω, alo. f. ψω. perf. paſſ. τέθραμμαι.

Θρέξασκον, cucurri, vel cucurrerunt, 1. ſing. vel 3. plur. a. 1. ind. act. Poet. pro ἔθρεξα, vel ἔθρεξαν, verbi τρέχω, curro. f. θρέξω. p. δεδράμηκα. aor. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα. Alii volunt eſſe imperf. act. verbi θρεξάσκω, idem quod τρέχω.

Θρέξω, fut. 1. act. verbi τρέχω. vide θρέξασκον.

Θρεσκοκάρδιος, ου, ὁ, Poet. cui præ metu cor in pectore trepidat, & ſalit. a θορέω, & per ſyncop. θρέω, ſalio. Th. θόρω, idem. & καρδία, cor.

Θρεπτήρια, τά, educationis præmia. Th. τρέφω, alo. f. θρέψω.

Θρεττε, barbar. pro θαῤῥεῖν. Ariſtot. & Heſych. θρεττὸν τὸ ἀνδρεῖον, ἢ θρασύ.

Θρέφθη, aor. 1. paſſ. Jon. a τρέφω, alo. a. 2. ἔτραφον. p. m. τέτροφα.

Θρέψαι, aor. 1. inf. act. θρέψαιο, 2. ſingul. aor. 1. opt. med. ejuſdem verbi.

Θρεψάμενος, aor. 1. part. med. ejuſdem verbi τρέφω.

Θρέψασα, aor. 1. part. act. f. g. θρέψε, pro ἔθρεψε, 3. ſing. a. 1. ind. act. Jon. ejuſdem verbi.

Θρέψον, nutri, aor. 1. imperat. act. θρέψω, f. 1. act. a τρέφω, alo.

Θρέψω, alam, f. 1. ind. act. ejuſdem verbi.

ΘΡΕ'Ω, vel potius θρέομαι, tumultuando clamo, ſeu loquor. hinc θρόος, ου, ὁ, clamor.

Θρηΐκιος, ου, ὁ, Thracius. a Θρῄξ, κὸς, Jon. pro Θρᾷξ.

Θρῄξ, Jon. pro Θρῇξ, quod pro Θρᾷξ, Thrax.

Θρῄκη, ης, ἡ, Thracia, nomen regionis. Θρῄκηθεν, adv. ex Thracia.

Θρηκῶν, genit. plur. Jon. pro Θρᾳκῶν, a Θρᾷξ, Thrax.

Θρήνει, præſ. imperat. activ. a θρηνέω, quod vide.

Θρηνέω, lamentor, odas lugubres cano. imperf. ἐθρήνεον, ουν. fut. ήσω. p. τεθρήνηκα. aor. 1. imperat. act. θρήνησον, άτω, plange. Them. θρῆνος, ου, ὁ, luctus.

ΘΡΗ'ΝΟΣ, ου, ὁ, & θρῆνος, εος, τό, luctus, planctus. q. a θρέω. alii a θραύω, frango, quod luctus animum frangat.

Θρηνοῦσι, 3. plur. præſ. ind. act. θρηνέω. quod vide.

Θρῆνυς, υος, ὁ, ſcabellum pedum. q. a θρόνος, ſella. Them. θράω, ſedeo. f. ήσω.

Θρησκεία, ας, & Jonic. η, ης, ἡ, religio. a θρησκεύω, religioſe colo, veneror.

ΘΡΗΣΚΕΥ'Ω, ſuperſtitioſe Deum colo, veneror. q. θεῷ ἀρέσκειν, Deo placere. an a τρέω, timeo? Vulgo a Θρῇξ, Jon. Θρῇξ, Θρηκὸς, Thrax, quod apud Thraces Orpheus cultum Deorum invenerit. Hinc θρησκεία, ſuperſtitioſus Deorum cultus. ἐθελοθρησκεία, ας, ἡ, cultus divinus, quem quis ſua ſponte elegit.

Θρῆσκος, ου, ὁ, religioſus. Th. θρησκεύω, colo, quod vide.

Θρήνιον, ου, τὸ, ea pars currus, cui onera imponuntur. an a θρῆσαι, ſedere?

Θριαὶ, αἱ, calculi, quos ſortilegi in urnam mittunt. an a θραύω, frango, quia fragmenta lapidum? aut quod eis frangant dubitationem? θριοβόλος, qui θριὰς βάλλει, ſortilegus.

Θριαμβεύω, triumpho de aliquo, triumphare facio, cum acc. f. εύσω. aor. 1. part. θριαμβεύσας, αντος, ὁ, a θρίαμβος. quod vide.

ΘΡΙ'ΑΜΒΟΣ, ου, ὁ, triumphus. θριαμβεύω, triumpho. Qui enim triumphabant, ſolebant cum θρίοις ἐμβαίνειν, cum foliis, ſeu feſta fronde incedere, vel a θρῖον, folium, & ἀμβαίνω, circumeo. Folia laurina victorum tempora olim circumibant, & ornabant. redimitus tempora lauro. Suidas ducit a θρίασις, id eſt Poetarum furor.

ΘΡΙΓΚΟ'Σ, ſeu θριγχὸς, ῦ, ὁ, pinna, ſeu corona murorum, & quaſi capillus, ſeptum, templum, a θρὶξ, quia ut capillus muri. Dicitur & τριγχὸς, & τριγκός. θριγκόω, ſepio, χαρακόω.

ΘΡΙ'ΔΑΞ, κος, ἡ, lactuca, herba nota. q. a θρῖον, δα, & αἴσσω, quod cito ſua expandat folia. Vel ſit quaſi θρίναξ, quod tota herba ſit fere folia; radicula ejus negligatur. velim a θρέω, & δάκνω, quod ſedens quaſi admordeat humum.

Θριμμὸς, γογγυσμός. Heſych. an a τρίζω, ſtrido?

Θρίναξ, vannus, vannulus. Alii leg. τρίναξ.

ΘΡΙ'Ξ, τριχὸς, ἡ, capillus. dat. pl. θριξί. q. a θερίζω, meto: quod ubi excrevit, denuo tondeatur, ut ſit quaſi θέριξ. hinc τριχώδης, εος, ὁ, ἡ, piloſus. τριχωτὸς, ῦ, ὁ, idem. capillus ergo eſt, ut ἀθὴρ, ariſta, a θερίζω, meto.

Θρῖον, folium ficus, frons ficulnea. q. a θρέω, ſono. ficulneæ frondes valde crepant.

Θρῖος, extremus rudens, qui laxatur primum in prora, vento favente. An vero θρίος, quia in θύρᾳ navis? aut ejus vi navis excitatur ad curſum, ad τὸ θορεῖν?

Θροέω, turbo. f. ήσω. p. τεθρόηκα, quod a θρόος, ου, ὁ, clamor tumultuantium, quod a præt. med. τέθροα, verbi θρέω, vel potius θρέομαι, tumultuando clamo.

Θροηθῆναι, turbatum eſſe, a. 1. inf. paſſ θροηθεὶς, a. 1. part. paſſ. a θροέω, turbo.

ΘΡΟ'ΜΒΟΣ, ου, ὁ, grumus, ſanguis coagulatus. q. a θρέψαι, quatenus eſt τρέφω, nutrio, coagulo. Quid ſi ducamus a θραύεσθαι, frangere, ut ſit fruſtum coagulatum?

ΘΡΟ'ΝΟΝ, ου, τὸ, flos, roſa, pigmentum. q. a θορεῖν ἄνω, quod ſurſum q. ſaliat e terra. vel a θράω, quod inſideat plantæ. aut a θραύω, quod frangi ſoleat in folia. aut a θρῖον, quia folioſa.

Θρόνος, ου, ὁ, thronus, ſolium, regnum. quaſi a θράω, ſedeo. præt. med. τέθροα. unde θρόος, & per Epenth. τοῦ ν, θρόνος.

Θρόος, ου, ὁ, tumultuoſus clamor. a θρέω, clamo. quod vide.

ΘΡΥΑΛΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, ellychnium. herba, cujus folia ſunt apta ad ellychnia. q. a θέρω, & ἅλλομαι, quod caleat, ac ſurgat. Idem convenit ellychnio accenſo.

ΘΡΥΓΑΝΑ'Ω, frico, ſcabo, ſcalpo. q. a θρέειν τῇ κνήσει, ſonare radendo. an a θύρα, & γοάω? ut ſit januam gemere, aut ſtridere. an a θρέω, & γάω, ut ſit ſonare facere?

Θρυλέω, idem quod θρυλλέω, vide in θρύλλος, ſuſurrus.

Θρυλλίζω, & θρυλλέω, ſuſurro, murmuro. Them. θρύλλος, ου, ὁ, ſuſurrus.

ΘΡΥ'ΛΛΟΣ, ου, ὁ, ſuſurrus, murmur, tumultus. q. a θρέω, ſono. hinc θρυλλέω, & θρυλλίζω, ſuſurro, murmuro. πολυθρύλλητος, ου, ὁ, ἡ, multum celebratus.

ΘΡΥ'ΟΝ, ου, τὸ, juncus. herba paluſtris, ulva. q. a θρύπτω, quia fragilis. Eſt & ellychnium.

Θρυπτόμενος, contritus, præſ. part. paſs. a θρύπτω, frango.

ΘΡΥ'ΠΤΩ, frango, comminuo, frio, frango luxu. f. ψω. p. τέθρυφα. perf. paſs. τέθρυμμαι. hinc θρύμμα, ατος, τὸ, fragmentum. τρύφος, εος, τὸ, idem. τρυφὴ, ῆς, ἡ, deliciæ. τρυφάω, delicate vivo. q. a θραύω, frango.

ΘΡΩ'ΣΚΩ, ſalio, inſilio. hinc θρωσμὸς, ῦ, ὁ, tumulus, locus eminulus. quaſi a θορέω, ſalio.

Θ Υ

Θύα, arbor quædam odora, thya dicta. a θύω, ſuffio.

Θυάζω, orgia celebro. Thema θύω, ſacrifico.

Θυάπαξ, ſacrilegus. Heſych. Legendum credo θυάρπαξ.

Θύαρος, lolium, Dioſc. an quod cum impetu naſcitur, & velut currit inter fruges, a θύω, vel θέω? an quia eas θύει, occidit?

Θυὰς, άδος, ἡ, quæ furore percita fertur. Scribitur etiam θυιὰς, & θυὰς, q. a θύω, ὁρμῶ.

Θυὰς, feſta, ſolemnis. quaſi a θύω, ſacrifico.

Θύας. Quod eſt Dan. 2. 27. τὸ μυστήριον οὐκ ἔστι σοφῶν γαζαρηνῶν, Symmachus vertit θυῶν.

Θύασος. Sic alibi ſcriptum pro θίασος.

Θυάτειρα, ων, τὰ, nomen urbis. Gr. victimas abſumens.

Θυάω, ſuffio. a θύω, id eſt ὁρμῶ.

ΘΥΓΑ'ΤΗΡ, filia, nata. gen. έρος, ρὸς, acc. θυγατέρα, έρα. voc. ὦ θύγατερ. dat. plur. θυγατράσι. q. a θύω, & γάω, quod celeriter ſuccreſcat. Vel a θύω, cum impetu moveo, & γαστὴρ. Fœmellæ citius in utero moventur, quam mares. vel ſimpliciter a τίκτω, eſt enim τέκος quoddam.

Θυγάτριον, ου, τὸ, filiola. a θυγάτηρ.

Θῦε, æſtuabat, 3. ſingul. imperf. Jon. a θύω, macto, impetu feror. f. θύσω. p. τέθυκα.

Θυέεσσι, ſuffimentis, dativ. plural. Poet. a θύος, εος, τὸ, a θύω, macto, ſacrifico, &c.

Θύει, inſanit, 3. ſing. præſ ind. a θύω, impetu feror. præſ. inf. θύειν.

Θυεία, ας, ἡ, mortarium, pila. ἴγδις. Puto a θύω, vehementer moveo, aut ab odore aromatum, nam θύος eſt odoramentum.

ΘΥ'ΕΛΛΑ, ης, ἡ, procella. q. a θύειν, & εἱλεῖν. quod ruens volvitur. Vel a θύω, & ἄελλα, procella. an a θύω, impetuoſe ruo?

Θύεσσι, dativ. plur. Poetic. pro θύεσι, a θύος, εος, τὸ, victima, ſuffimentum. a θύω, ſacrifico.

Θυέστα, pro θυέστη, voc. ſing. a θυέστης, ου, ὁ, Thyeſtes.

Θυέτω, ſacrificet. præſ. imperat. activ. a θύω.

Θυήεις, εντος, ὁ, redolens ſuffimentis. a θύω, ſacrifico.

Θυηκόος, ου, ὁ, qui thura adolet, ſacrificus. a θύος, εος, τὸ, ſuffimentum, & κέω, id eſt καίω, uro.

Θυηλὴ, an potius θυηλὴ, ῆς, ἡ, libamenta, primitiæ ſacrorum. a θύω, ſacrifico.

Θυηλαῖς, dativ. plur. a θυηλὴ, quod vide.

Θυηλὴ, ῆς, ἡ, aruſpicium, libamenta, ſacrificium, a θύος, εος, τὸ, victima. Th. θύω, ſacrifico.

Θυηπόλος, ου, ὁ, ſacrificus. a θύος, εος, τὸ, victima. quod a θύω, & πολέω, verſo.

Θύϊνος, ου, ὁ, thyinus. a θύα, thya, arbor quædam odora.

Θύϊσκος, ου, ὁ, vas, in quod conjiciuntur θύη, id eſt, ſuffimenta.

ΘΥ'ΛΑΚΟΣ, ου, ὁ, vel θύλαξ, ακος, ὁ, ſaccus, fere ſcorteus, ubi farina, vel panis. vagina ſeminis. quaſi φύλακος, quod in eo aliquid cuſtodiatur.

Θυλακοτρὼξ μῦς, mus, vel locuſta, quia ſaccos eſcarios τρώγει, id eſt, rodit.

Θύλημα, ατος, τὸ, farina, quæ Diis θύεται, irrorato vino, & oleo.

Θῦμα, ατος, odoramentum, ſacrificium.

cium. victima. hinc θυμιάω, ſuffio. θυμίαμα, ſuffimentum. θυμιατήριον, thuribulum. Th. θύω, ſacrifico.

Θυμαλγέα, acc. ſing. a θυμαλγής, ἔος, ὁ, ἡ, afferens dolorem animo. ex θυμός, ῦ, ὁ, animus, & ἄλγος, ἔος, τὸ, dolor.

Θυμάλωψ, titio ambuſtus, a τύφω, uſtulo. fut. θύψω: unde θῦψις, uſtio. an a θύμμα, & ἀλωπός, cæcus? quia eſt ἄνθραξ ἡμίκαυτος, qui una parte fuit luminoſus, altera manſit obſcurus.

Θυμαρέα, gratam, acc. ſing. a θυμαρής, ἔος, ὁ, ἡ. hinc θυμαρέω, alicujus animo placeo. quod ex θυμός, animus, & ἄρω, apto.

ΘΥΜΒΡΑ, ας, ἡ, thymbra, herba odorata. forte ἀπὸ τῦ θύειν, ob fragrantiam. hinc θυμβροφάγος.

Θύμβρις, ιδος, Heſych. eſt nomen fluvii, nempe Tyberis. hinc θυμβρεῖος κώμη, Romana vox.

Θυμέλη, ης, ἡ, altare, ubi θύονται: ſpecialiter ara Bacchi poſt orcheſtram, tum farina, quæ in ara offertur, ſcena, theatrum. q. a θύω, ſacrifico. vel pro ὀρμῶ, & hinc pro κώμη.

Θυμελικός, ἡ, ὸν, ad thymelen pertinens, in thymele verſans, ludens, theatricus, Iſid. 18. orig. cap. 44.

Θυμηγερέω, animum recolligo. q. θυμὸν ἀγείρω.

Θυμηδεῖν, Poet. præſ. inf. animo lætari. Ex θυμός, animus, & ἥδομαι, delector. Th. ἡδύς, ſuavis.

Θυμήνας, & in f. g. θυμήνασα, a. 1. part. act. verbi θυμαίνω, iraſcor. f. θυμανῶ. a. 1. act. ἐθύμηνα, quod a θυμός, ῦ, ὁ, animus, ira.

Θυμήρης, & θυμηρής, ἔος, ὁ, ἡ, animo conveniens, gratus. q. θυμῷ ἀρήρως. ab ἄρω, apto. θυμηρέω, idem.

Θυμιάζω, ſuffitum facio, odores incendo. fut. άσω. perf. act. τεθυμίακα. perf. paſſ. τεθυμίασμαι, σαι, ται. Th. θυμιάω, idem. vel a θύμος, ſuffitus, quod a θύω.

Θυμίαμα, ατος, τὸ, ſuffitus, ab eodem them.

Θυμιατήριον, ῦ, τὸ, thuribulum, acerra; item, altare, ſuffitus. ejuſdem them.

ΘΥΜΙΑ'Ω, ſuffio, odores incendo. q. a θύμος. inde θυμίαμα, ſuffitus. θυμιατήριον, acerra.

Θυμιῆται, Jon. & Dor. pro θυμιᾶται, 3. ſingul. præſ. ind. paſſ. a θυμιάω, quod vide.

Θυμοβορέω, animum exedo triſtitia. ex θυμός, animus, ira, & βορά, pabulum.

Θυμολέοντα, acc. ſing. a θυμολέων, οντος, ὁ, leonino animo præditus. ex θυμός, animus, & λέων, leo.

Θυμομαχέω, infenſo animo bellum gero, cum dat. f. ήσω. p. τεθυμομάχηκα. ex θυμός, & μάχομαι, pugno.

Θυμοξάλμη, vide ὀξάλμη.

Θυμοραϊστής, & Poet. dialyſi, θυμοραϊστής, animum deſtruens. ex θυμός, & ῥαίω, deſtruo.

ΘΥΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, animus, mens, ira. q. a θύω, cum impetu feror. Mens eſt velociſſimum. Hinc θυμώδης, εος, ὁ, ἡ, animoſus. θυμικός, animoſus, iratus. θυμαίνω, & θυμόομαι, iraſcor. ἀθυμέω, animum deſpondeo. ἀθυμία, ας, ἡ, animi dejectio. ἐπιθυμέω, cupio. ἐπιθυμία, ας, ἡ, cupiditas. μακροθυμία, ας, ἡ, tolerantia. μεγαλόθυμος, ῦ, ὁ, ἡ, magnanimus. πρόθυμος, ῦ, ὁ, ἡ, promptus. ῥᾴθυμος, ῦ, ὁ, ἡ, negligens. ῥαθυμία, ας, ἡ, negligentia, deſidia. θυμόω, ad iram concito.

Θύμος, ῦ, ὁ, ſive θύμον, ῦ, τὸ, Thymus, herba. a θύω, ſuffio, quia odorata. ſub Themate θυμός.

Θυμουμένοις, dat. plural. præſ. part. paſſ. a θυμόω, quod vide.

Θυμοφθόρος, ῦ, ὁ, animum labefactans. ex θυμός, animus, & φθείρω, quod a φθίω, corrumpo.

Θυμόω, ῶ, ad iram provoco, concito, incito. f. ώσω. perf. τεθύμωκα. præſ. paſſ. θυμόομαι, ῦμαι, excandeſco. præſ. part. paſſ. θυμύμενος, η, ὁ. præt. ind. paſſ. τεθύμωμαι, a. 1. paſſ. ἐθυμώθην. Th. θυμός, ira, animus.

Θυμωθεὶς, aor. 1. part. paſſ. θυμώθην, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. Jon. a θυμόω, quod vide. θυμωθῆναι, a. 1. inf. paſſ.

Θῦνε, imperf. Jon. pro ἔθυνε, currebat. Poteſt etiam eſſe præſ. imperat. verbi θύνω, idem quod θύω, cum impetu feror.

ΘΥ'ΝΝΟΣ, ῦ, ὁ, thynnus piſcis. q. a θύω, pro ὁρμῶ, circa ortum canis æſtu agitatur.

Θυνοντ', pro θύνοντα, acc. ſing. præſ. part. verbi θύνω, propero. θύω, idem.

Θύνω, cum impetu feror, propero, feſtino. Th. θύω, idem.

Θυόεντος, gen. ſing. a θυόεις, εντος, ὁ, odorus. Th. θύω, ſuffio.

Θύοισα, Doric. pro θύουσα, ruens, furens, præſ. part. a θύω, cum impetu feror.

Θύον, ferens, præſ. part. act. n. g. a θύω, cum impetu feror.

Θύοντι, Doric. pro θύωσι, ſacrificant. a θύω.

Θύος, εος, τὸ, ſacrificium, ſuffimentum. inde thus. θυώεις, θυώδης, odoratus, a θύω, ſacrifico.

Θυοσκόος, ῦ, ὁ, aruſpex, qui intelligit ea, quæ per ignita ſacrificia ſignificantur. a κοέω, Jon. pro νοέω, intelligo. vel a θύος, & καίω, id eſt, καίω, quod ſacra adolet.

ΘΥ'ΡΑ, ας, ἡ, janua, oſtium. q. a θύω, irruo, quod per januam irruimus in domum; aut ea eſt via τῦ θύειν in ædes. hinc θύραζε, foras, extra. πρόθυρον, ῦ, τὸ, veſtibulum. ψευδόθυρον, ῦ, τὸ, poſticum. θυρόω, foribus munio.

Θύραζε, adv. foras. θύρηφι, prompte. q. ad fores. θύρασι, foris. Th. θύρα, janua.

Θυρᾶν, Dor. pro θυρῶν, gen. plural. a θύρα, janua.

Θύραθε, Ariſtoph. in Pace, expon. ἐξ ἑτοίμυ, id eſt, prompte, quaſi ad fores, θύρας.

Θυραυλέω, extra fores ago. ab eodem them.

Θυράων, gen. plural. Æol. pro θυρῶν, a θύρα, janua.

Θυραγορέω, Heſych. κρίνω, judico.

Θυρεός, ῦ, ſcutum, a ſimilitudine januæ. Eſt & ſaxum claudens ſpeluncæ ingreſſum. Th. θύρα.

Θύρετρον, ῦ, τὸ, janua. Poet. Th. θύρα, idem.

Θύριον, ῦ, τὸ, oſtiolum, & feneſtra. ejuſdem them.

Θυρίς, ιδος, ἡ, oſtiolum; item, feneſtra. ejuſdem them.

Θύρσος, ῦ, ὁ, thyrſus, haſtula frondibus veſtita. baculus Bacchicus. a θύω, quia agitur a vento.

Θυρεός, ῦ, ὁ, nuptialis corona.

Θύρωμα, ατος, τὸ, janua, a θύρα.

Θυρωρός, ῦ, ὁ, januæ cuſtos, janitor, pro θυρουρός. ex οὖρος, ῦ, ὁ, cuſtos. vel ab ὤρα, ας, ἡ, cura, & θύρα, ας, ἡ, janua. Tum Dores ω, mutant in ο.

Θῦσαι, ſacrificare, aor. 1. inf. activ. a θύω.

ΘΥΣΑΝΟΙ, οἱ, fimbriæ, villi, ſeu nodi a crumenis dependentes. hinc θυσανωτὸς, & θυσανόεσσα, fimbriata. q. a θύσαι, movere, quia mobilis.

Θῦσαι, fut. 1. inf. act. a θύω, macto.

Θυσθλα, τὰ, ſacra, liba, vel rami, a θύω, ſacrifico.

Θυσιαστήριον, ῦ, τὸ, altare. ejuſd. them.

Θυσιάων, genit. plur. Æol. pro θυσιῶν, a θυσία, ας, ἡ, ſacrificium. Them.

θύω, ſacrifico. inde & θύσιμος, ῦ, ὁ.

Θύσκη, ης, ἡ, ſcapha, recipiens τὰ θυμάματα, quæ Diis offeruntur. θυΐσκη, acerra, mortariolum.

Θυσανόεις, & in f. g. θυσανόεσσα, fimbriatus, a. Them. θύσανοι, fimbriæ.

Θύσσω, quatio, moveo: a θύω.

Θυτάς, άδος, ἡ, ſacrifica, ſacrificalis. a θύω, ſacrifico.

ΘΥ'Ω, macto, ſacrifico, odores accendo, ſuffio, epulor. f. θύσω. p. τέθυκα. aor. 1. imperat. act. θῦσον, άτω. perf. paſſ. τέθυμαι. aor. 1. paſſ. ἐτύθην, ης, η. Hinc θυσία, ας, ἡ, ſacrificium. θυμέλη, ης, ἡ, altare. εἰδωλόθυτον, ῦ, τὸ, idolis immolatum. q. a θύω, facio. Verba faciendi aliquando κατ' ἐξοχὴν de re divina ſumuntur: ut ῥέζειν, ἔρδειν. Alii θύω, referunt ad θεός, ut ſit Deo ſuffio, religioſe ſuffio. Vel a θέω, pono, ſcil. aromata, ut incendantur.

Θύω, impetu feror, ferveo. quaſi a θέω, curro.

Θύων, præſ. part. act. a θύω, quod vide.

Θυώνη, ας, ἡ, Dor. pro θυώνη, ης, ἡ, eadem quæ Semele. Vide Suidam.

Θυωρός, menſa, quæ ſacris uſibus dicatur, quia θυη ωρεῖ, id eſt, φυλάττει, tenet, & ſervat ea, quæ diis θύονται. θυωρίς, idem. θυωρίτης, qui ad menſam illam miniſtrat. θυωρίδης, eſt ἀσηχεῖον.

Θ Ω.

ΘΩ', contractum ex θέω, eſt pono, colloco, unde τίθημι. item curro. Contractum ex θάω, ſignificat, nutrio, lacto: item cœno, epulor.

Θῶ, θῇς, θῇ, a. 2. ſub. act. a τίθημι, pono. a. 2. ἔθην.

ΘΩΗ', ῆς, ἡ, mulcta, damnum alicui impoſitum. q. a θῶ, pono. hinc ἀθῷος, ῦ, ὁ, ἡ, impunis.

Θῶκος, idem quod θᾶκος, ῦ, ὁ, ſedile. Th. θοός, ἡ, ὁ, celer.

Θωμᾶς, ᾶ, ὁ, Thomas, nomen Apoſtoli. Hebr. geminus. Eſt & θωμᾶς, ἀβιωτος, ἡ δίδυμος.

Θῶμεν, 1. plur. a. 2. ſub. act. θῶ. a τίθημι, pono. f. θήσω. a. 2. ἔθην.

ΘΩΜΙ'ΖΩ, vel θωμίσσω, funiculis ligo, flagris cædo. θῶμιγξ, funiculus tenuis proprie funiculus, quo coacervata colligamus: a θωμός, qui σωρὸς σιχόων, ἢ σωρός.

Θώμισος, Heſych. μισθός. puto a θωμός, ut ſit congregatio nummorum.

Θώμισυ, Att. pro τὸ ἥμισυ, dimidium, ut θἄτερον, pro τὸ ἕτερον.

Θῶμαι, epulor, inebrior. refer ad θάω.

Θωπεία, ας, ἡ, in θωπεία, aſſentor.

Θωπεύοντες, nomin. plur. præſ. part. a θωπεύω, idem quod θώπτω, aſſentor.

ΘΩ'ΠΤΩ, aſſentor, colo; item cavillor, irrideo. hinc θὼψ, aſſentator. q. a θάω, video cum admiratione, & ὤψ, facies. Aſſentatoris enim eſt, alios reſpicere, & admirari mendaciter. Vel potius a θάω, θῶ, nutrio, epulor. victus cauſa blandiuntur κόλακες. unde hi a κόλον, id eſt, cibo. hinc θωπεύω, aſſentor, adulor. θωπεία, ας, ἡ, aſſentatio.

ΘΩ'ΡΑΞ, ακος, ὁ, thorax, veſtis, qua tegitur pectus, lorica. quaſi a θορέω, ſalio. vel a θέρω, calefacio, quia ibi cor. hinc θωρακίζω, thorace munio, armo. θωρήσσω, idem. θωράκιον, ῦ, τὸ, lorica.

Θωρηκοφόρος, ὁ, Jon. pro θωρακοφόρος, thoracem ferens. ex θώραξ, quod vide, & φέρω, fero.

Θώρηξ, Jon. pro θώραξ, pectus. acc. ſing. θώρηκα.

θώρηκα. inde θωρήσσω, pectus lorica munio. θωρήξας, αντος, ὁ, aor. 1. part. act.

Θωρήσσετο, armabatur, 3. ſing. imperf. paſſ. Jon. a θωρήσσω, armo. f. ξω. p. τεθώρηκα. a. 1. paſſ. ἐθωρήχθην. ab eod. them.

Θωρηχθείς, έντος, ὁ, & in acc. θωρηχθέντ', pro θωρηχθέντα, a. 1. part. paſſ. θωρηχθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ejuſd. verbi, & them.

Θῶς, θωός, ὁ, animal lupo ſimile, lynx. a θέω, curro. vel a θοός, celer.

Θωτάζω, irrideo. Heſych.

Θὤτερον, Dor. pro τὸ ἕτερον, alterum.

Θωῦμα, ατος, τὸ, miraculum, Jon. pro θαῦμα. hinc θωυμάζω, miror. ut & θωυμαστὸς, admirandus, & θωυμαστὴς, admirator. tum & θωυμαστὸς, admirandus. Sic ὤυτως, pro ὥτως.

ΘΩΥ͂ΣΣΩ, f. ξω, clamo, vociferor, impetu belluino feror. q. a θύσσω, & hoc a θύω.

Θωϋτὸς, ἡ, ὀν, mirabilis, e. in plur. n. g. θωϋτὰ, pro θαυμαστὰ, Jon. q. a θωῦμα. Th. θαυμάζω, miror.

I.

I, Nonæ apud Græcos litteræ nota, in numeris eſt denarius. Ἵ, ipſe. unde genitiv. οὗ.

Ἴα, vox. quaſi ab αὔω, clamo. Ἶα, vis: ex ἴς, robur. Ἴα, ſola, ex οἶα, vide οἶος, & ἴος. Tum & ἴα, ex μία, eſſe poſſit, abjecto μ. Eſt & Ἰα, nomen Dei apud Hebræos, ut Heſych. ait.

Ἰαβοῖ, dolentis interjectio. ut αἰβοῖ.

Ἰάειρος, ου, ὁ, nomen viri. Hebr. illuminabit.

Ἰάθην, ης, η, ſanatus fui, a. 1. ind. paſſ. ἰαθήσομαι, η, εται, f. 1. paſſ. ab ἰάομαι, ſano, medeor.

Ἰαίνεται, gaudet, 3. ſing. præſ. paſſ. ab ἰαίνω, quod vide.

ἸΑΙ͂ΝΩ, calefacio, liquefacio, perfundo. q. ab ἴα, vis. calor enim eſt fortis qualitas. Vel ab ἰὴ, læta acclamatio in hymnis. Eſt & ἰαίνω, ad iram concito. Heſych.

Ἴακχος, ου, ὁ, Iacchus, Bacchus, ab ἰάχω, clamo. eſt enim tumultuoſus, & clamoſus. hinc ἰακχάζειν, Bacchari.

Ἰακώβ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. plantam tenens.

ἸΑ΄ΛΕΜΟΣ, ου, ὁ, Jalemus, vir qui in carmine ineptus, ac frigidus. carmen lugubre. miſer. q. ab ἰάλλω, projicio.

Ἴαλλον, ες, ε, imperf. act. verbi ἰάλλω, mitto, volo, as.

ἸΑ΄ΛΛΩ, f. λῶ, mitto, emitto, volo, as. appeto. q. ab ἵω, mitto.

Ἰάλμενος, ου, ὁ, Jalmenus, nomen proprium viri.

Ἴαμα, ατος, τὸ, ſanatio, remedium. ab ἰάομαι, ſano.

ἸΑΜΒΟΣ, ου, ὁ, jambus, pes metricus, vel carmen. quaſi ab ἰὸν βάζειν, jacula loqui. Eſt enim carmen maledicum. hinc ἰαμβίζω, maledictis inſector.

Ἰαμβρῆς, ῆ, ὁ, alias Μαμβρῆς, nomen magi Ægyptii, rebellans.

Ἰαμενὴ, & ἰάμενος, idem quod εἱαμενὴ, locus irriguus, & herboſus.

Ἰαμιδέων, Jon. pro Ἰαμιδῶν, gen. plur. ab Ἰαμίδαι, ῶν, οἱ, Jamidæ.

Ἰάνθη, ης, ἡ, nomen ſing. ab ἰαίνω, exhilaro.

Ἰάνθην, ης, η, florui, a. 1. ind. paſſ. verbi ἰαίνω, floreo, exhilaro.

Ἴανθον, ου, τὸ, flos quidam, color purpureus. q. ab ἴον.

Ἰαρὲδ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Luc. 3. 24.

Ἰαννῆς, ῆ, nomen magi Ægyptii. reſponſans. 2. Tim. 3. 8.

Ἰαολκός, οῦ, ἡ, & per craſin Ἰωλκός, Jolcus. nomen urbis Theſſalicæ.

ἸΑ΄ΟΜΑΙ, ῶμαι, f. ἀσομαι, medeor, ſano, curo. q. ab ἴα, vis. vi enim, & efficacitate pharmacorum opus eſt ad ſanandum: cum accuſ. imperf. ἰαόμην, ώμην, ῶυ, ᾶτο, ώμεθα, ῶντο. perf. ἴαμαι, σαι, ται. a. 1. ind. paſſ. ἰάθην, ης, η, f. 1. paſſ. ἰαθήσομαι. a. 1. m. ἰασάμην, ω, ατο. a. 1. ſub. med. ἰάσωμαι, ῃ, ηται. Hinc ἴαμα, ατος, τὸ, medicamentum, remedium. ἴασις, εως, ἡ, ſanatio. ἰάσιμος, ου, ὁ, ἡ, ſanabilis. ἰατρὸς, οῦ, ὁ, medicus. ἰατρεύω, medeor.

Ἰαπετοῖο, gen. Jon. ab Ἰαπετὸς, nomen viri. ab ἰάπτω, mitto, maledictis laceſſo. Hinc Ἰαπετιονίδης, ου, ὁ, Japeti filius. vocat. Ἰαπετιονίδη.

ἸΑ΄ΠΤΩ, mitto. noceo. q. ab ἵημι, vel q. ab ἰῷ ἅπτω, id eſt, miſſo jaculo lædo.

ἸΑ΄ΠΥΞ, υγος, ὁ, ventus ex Apulia flans, cujus pars Japygia.

Ἰαρδανίη νύμφη, Omphales. periphraſis.

Ἰαρὲδ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. dominabitur.

Ἰὰς, Jas, Jonia. Ἰὰς; Jonice. ab ἴων, quod vide.

Ἰάσασθαι, a. 1. inf. med. ἰάσῃ, 2. ſing. f. 1. med. ἰασάμην, ω, ατο, a. 1. med. ab ἰάομαι, medeor, quod vide.

Ἰᾶσθαι, præſ. inf. ejuſdem verbi.

Ἴασι, eunt, 3. plur. præſ. ind. Jon. pro εἶσι, verbi εἶμι, eo.

Ἰᾶσι, mittunt; contracte pro ἰέασι, & hoc Jon. pro ἱεῖσι, 3. plur. ind. præſ. verbi ἵημι, mitto. a. 2. ἧκα.

Ἴασις, εως, ἡ, ſanatio. ab ἰάομαι, ῶμαι, ſano, medeor.

Ἰασίῳ, dat. ſing. ab Ἰάσιος, ου, ὁ, nomen viri. q. ab ἰάω. Eſt & Ἰασίων, ωνος, ὁ, nomen viri.

ἸΑΣΙΩ΄ΝΗ, ης, ἡ, olus quoddam ſylveſtre. an ab ἴασις, id eſt, medela?

ἸΑ΄ΣΠΙΣ, ιδος, ἡ, Jaſpis, gemma.

Ἰασὼ, Dea ἰάσεως, id eſt, ſanationis.

Ἰάσων, ονος, ὁ, Jaſon, nom. viri Gr. ſanaturus.

Ἰατέον, curandum, adject. verbale ab ἰάομαι, ſano.

Ἰατὴρ, & Jon. Ἰητὴρ, ῆρος, ὁ, medicus, Poet. pro ἰατρὸς, ab ἰάομαι, ſano.

Ἰατρὸς, οῦ, ὁ, medicus. dat. pl. ἰατροῖς, ejuſdem them.

ἸΑΤΤΑΤΑΙ͂, heu, adverb. item ἰατταταιάξ. tanquam ab ἰὼ, & ἄτη, damnum.

ἸΑΥ͂, interjectio indignantis. refer ad ἰὼ.

Ἴαυον, traduxi. imperf. act. verbi ἰαύω, quod vide.

ἸΑΥ΄Ω, commoror, tempus tero, dormio. f. σω. q. ab ἰάω, ſino. Pro ἰαύω, etiam eſt, reſecto ι, αὔω, apud Nicandr.

Ἰαφέτης, qui ſagittas emittit. ab ἰὸς, & ἀφίημι.

Ἰαφθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ab ἰάπτω, mitto. f. ψω.

Ἰαχαῖσι, dat. plur. Jon. ab ἰαχὴ, ῆς, ἡ, clamor. Th. ἰάχω, clamo.

Ἴαχε, reſonabat, 3. ſing. imperf. ἴαχεν, verbi ἰάχω, clamo. perf. ἴαχα.

Ἴαχον, ες, ε, imperf. ἰάχουσα, præſ. part. act. f. g. ab eodem verbo.

Ἰαχυῖα, reſonans, perf. part. act. f. g. vide ἴαχε.

ἸΑ΄ΧΩ. f. ξω. p. χα, vociferor, clamo. quaſi ab ἴα, vox, & χέω, fundo. hinc ἴαχημα, ατος, τὸ, vociferatio clamoris.

Ἴακχος, ου, ὁ, Bacchus.

Ἰαχὼς, perf. part. act. ab ἰάχω, clamo, perf. ἴαχα.

Ἰαὼ, nomen Dei.

Ἰαωλκὸς, οῦ, ἡ, nomen urbis.

Ἰάων, ωνος, ὁ, Poetic. pro Ἴων, quod vide.

I B.

Ἰβδύω, haurio. ex ἶβυ, quatenus multum ſignificat; vel ex ἴπτω, β, & π, commutantur. Hinc ἰβάνη, funis hauſtorius.

ἸΒΑΝΗ͂Σ, ου, ὁ, clavus in fundo navis, quo educto aqua effluit. Is πάτταλος, Heſiodo χειμάρροος, quia inde aqua effluit ceu ex torrente. an ex εἴβω, pro λείβω, aut ex ἶβυ ῥάζω?

Ἴβηρ, Iberus, gentile. Iberia una Orientalis circa Perſiam: altera Occidui, quæ Hiſpania.

ἸΒΗΡΙ͂Σ, an Ἰβηρὶς, Iberis, herba, quæ & καρδάμαντική.

Ἴ͂ΒΙΣ, ιος, ſeu εως, ἡ, Ibis, avis ſerpentes devorans. q. ab εἴβω.

ἸΒΙΣΚΟΣ, ου, ὁ, hibiſcus, ſpecies malvæ ſylveſtris, althea. q. ab ἶβυς, quod ſit magna ejus vis, cum ad alia, tum ad θλάσματα.

Ἶβυ, Jon. adverb. ſignificans, multum, & magnum. q. ab ἴα, vis. & q. ab ἶφι.

Ἴβυξ, ὄρνις εἶδος ἀπὸ τοῦ ἶβυς. Etymolog. avem docet eſſe clamoſam: a qua Ibycus, nomen proprium ſit factum.

Ἰβύω, verbero, clamo. q. ab ἶβυ.

I Γ.

Ἴγδη, ης, ἡ, mortarium, pila. an ab ἄγω, frango, an ab εἴκω, cedo?

Ἰγμένος, profectus, perf. part. paſſ. ab ἱκνέομαι, venio. f. ἵξομαι. perf. ἶγμαι.

Ἰγνύα, ας, ἡ, poples. quod ibi ſit ἲς γόνατος, vis genu. Th. γόνυ, genu.

I Δ.

Ἴδ᾽, pro ἰδὲ, idem quod ἠδὲ, &, atque.

ἼΔΑ, ης, ἡ, Ida, mons in Phrygia, & Creta. q. ab ἰδεῖν, quod conſpicuus eſſet. locus arboribus conſitus, locus frigidus. Hinc Ἰδαῖος, frigidus. Eſt & Idæus, nomen propr.

Ἰδάλιμος, ου, ὁ, ſudorificus. ab ἴδος, εος, τὸ, ſudor, idem quod ἱδρὼς, ῶτος, ὁ.

Ἴδε, & Attice ἰδὲ, aſpice, a. 2. imperat. act. Eſt & ἴδε, 3. ſing. a. 2. ind. verbi εἴδω, video. fut. εἴσομαι. aor. 2. εἶδον, & ἴδον, ες. aor. 2. part. ἰδὼν, όντος, & in f. g. ἰδοῦσ᾽, pro ἰδοῦσα.

Ἰδὲ, &, atque, ex ἠδέ. Illud Jon. hoc Att. ab ἤ, vel. Sumitur & adverbialiter pro ecce.

Ἰδέα, ας, ἡ, viſus, ſpecies, idea. in plur. ἰδέαι. ab εἴδω, video.

Ἰδέειν, Jon. pro ἰδεῖν, vidiſſe. ab a. 2. ἴδον, verbi εἴδω, video.

Ἴδει, æſtu, dat. ſing. ab ἴδος, εος, τὸ, ſudor.

Ἰδεῖν, a. 2. inf. verbi εἴδω. ἰδῆν, pro ἰδεῖν, Dor. & Æol.

Ἰδέμεν, Jonic. Dor. & Æol. pro ἰδεῖν, a. 2. inf. act. quod vide.

Ἰδῆν, Dor. pro ἰδεῖν, a. 2. inf. act.

Ἰδέσθαι, aor. 2. inf. med. ejuſdem verbi.

Ἴδερως, ωτος, ὁ, ἅμα τῷ ἰδεῖν, ἐρῶν, qui ſimul ac vidit, amat. Suid.

Ἴδεσκε, Jon. paragoge, pro ἴδε, vidit, 3. ſing. aor. 2. ἴδον, verbi εἴδω, video.

Ἰδεχθὴς, έος, ὁ, ἡ, fœdus. ab ἰδεῖν ἔχθρα.

Ἰδέω, pro εἴδω, video. Sed Ἴδεω, gen. Jon. pro Ἴδα, ab Ἴδας, ὁ, Ida, nomen proprium.

Ἴδη,

Ἴδῃ, viderit, 3. ſing. a. 2. ſub. act. ab εἴδω, video. aor. 2. ἶδον. Ἰδῶ, Dor. & Æol. pro ἰδεῖν, a. 2. inf. quod vide. Eſt & Ἴδα, Jon. pro Ἴδη. quod vide.

Ἴδηαι, Jon. po ἴδῃ, 2. ſing. aor. 2. ſub. med. ejuſdem verbi εἴδω, video.

Ἴδῃς, videris, 2. ſing. aor. 2. ſub. act. ab εἴδω. Sed Ἴδης, gen. ſing. ab Ἴδα, ας, ἡ, mons Cretæ.

Ἰδησῶ, Dor. pro ἰδήσω, fut. 1. ab ἰδέω, video. quod vide.

Ἴδητε, videritis, 2. plur. a. 2. ſub. verbi εἴδω, video. a. 2. ἶδον.

Ἰδίᾳ, adverb. privatim. cui opponitur δημοσίᾳ. Th. ἴδιος, proprius.

Ἰδίῃ, Jonic. idem quod ἰδίᾳ, quod vide.

Ἰδιοβουλέειν, privato, & ſuo conſilio uti. ab ἴδιος, proprius, & βουλὴ, conſilium.

ἼΔΙΟΣ, α, ον, proprius, a, um, privatus, ſuus, quaſi ab ἰδέα, ſpecies. κατ' ἰδίαν, privatim. Sæpe ponitur pro ἑαυτοῦ, ῆς, ut τὸ ἴδιον φορτίον, pro τὸ ἑαυτοῦ. ſic ἐκ τῶν ἰδίων λαλεῖ. id eſt, ἀφ' ἑαυτοῦ, a ſe ipſo. οἱ ἴδιοι, familiares. Hinc ἰδιότης, ητος, ἡ, proprietas. ἰδίωμα, ατος, τὸ, idem. ἰδιώτης, ου, ὁ, privatus.

Ἰδιότητα, acc. ſing. ab ἰδιότης, ητος, ἡ, proprietas. Th. ἴδιος, proprius.

Ἰδίω, ſudo. Th. ἶδος, εος, τὸ, ſudor.

Ἰδίων, gen. plur. ab ἴδιος, α, ον, proprius.

Ἰδίως, proprie, adverb. ab ἴδιος.

Ἰδιωτευόντων, gen. plur. part. præſ. ab ἰδιωτεύω, privatam vitam ago. Th. ἴδιος, α, ον, proprius.

Ἰδιώτης, ου, ὁ, idiota, privatus. dat. pl. ἰδιώταις. ejuſdem them.

Ἰδιωτικός, ἡ, ὸν, privatus. ab eodem them.

Ἰδιωτισμός, οῦ, ὁ, loquendi genus e vulgo ſumptum. ejuſdem them.

Ἴδμεν, ſcimus, Dor. ſeu Æolic. pro ἴσμεν, per ſyncop. pro ἴσαμεν, 1. pl. ind. præſ. verbi ἴσημι, ſcio. Hinc ἴδμων, peritus, & ἰδμοσύνη, peritia. dat. plur. Jonic. ἰδμοσύνῃσιν. Alii volunt per ſyncop. etiam poni pro ἴδομεν, 1. pl. a. 2. ἶδον, verbi εἴδω, video. Tum etiam ἴδμεν, per ſyncop. dicitur pro ἰδέμεν, Jon. ſeu Dor. pro ἰδεῖν, a. 2. inf. verbi εἴδω.

Ἴδμεναι, ſcire, per ſyncop. pro ἰδέμεναι, Dor. & Att. ut ἰδέμεν, Jonic. pro ἰδεῖν, a. 2. inf. act. verbi εἴδω, video. f. εἴσομαι. a. 2. εἶδον, & ἶδον.

Ἴδμων, ſciens. vide ἴδμεν. ab εἴδω, ſcio.

ἸΔΝΟΏ, incurvo, inflecto. q. ab ἴς, nervus. unde ἰνώδης, nervoſus. Vel ab ἶνες, & νέω, nervorum enim virtute fit, ut flectantur manus, &c.

Ἰδοίατο, viſi fuiſſent. 3. plur. a. 2. opt. med. Jon. pro ἴδοιντο, verbi εἴδω, video. a. 2. ἶδον.

Ἴδοιμι, οις, οι, a. 2. opt. act. ejuſdem verbi.

Ἰδοῖσα, Dor. pro ἰδοῦσα, quæ vidit, a. 2. part. f. g. ab εἴδω, video.

Ἰδόμην, a. 2. ind. med. ejuſdem verbi.

Ἶδον, ες, ε, vidi, a. 2. ind. act. hinc ἰδόντες, nom. plur. aor. 2. part. verbi εἴδω, video.

Ἴδοντο, 3. plur. a. 2. med. ejuſdem verbi.

ἼΔΟΣ, εος, τὸ, ſudor. ἱδρώς, ῶτος, ὁ, idem. ἱδρόω, & ἱδρόω, ſudo. q. ex ὕδος, quod aliter ὕδωρ, unde & ſudor, & ἱδρώς.

Ἴδοσαν, Bœot. pro ἶδον, 3. plur. aor. 2. ind. act. verbi εἴδω, video.

Ἰδοὺ, ecce, adverb. diſtinguitur accentu ab ἰδοῦ, præſ. imperat. paſſ. verbi εἴδω, video.

Ἰδουμαία, ας, ἡ, Idumæa, nomen regionis. Syr. ruſa.

Ἰδοῦσα, intuita, a. 2. part. f. g. ab εἴδω, video. f. εἴσομαι. a. 2. εἶδον, & ἶδον.

Ἰδρεία, ας, & ἰδρίη, ἡ, peritia. ab εἴδω, vel ἴσημι, ſcio.

Ἴδρεω, periti, nom. plur. ab ἴδρις, ιος, ὁ, ἡ, quod ab ἴσημι, ſcio.

Ἰδρίη, ης, ἡ, Jon. pro ἰδρεία, vel ἰδρία, peritia. quod vide.

Ἴδρις, ιος, ὁ, ἡ, peritus, providus. q. ex εἴδω, ſcio. hinc ἄιδρις, imperitus. πολύϊδρις, multiſcius. ab eodem them.

Ἵδρυμαι, ſeu ἱδρύομαι, idem quod ἱδρύω, quod vide.

Ἱδρυνθείς, εῖσα, ὲν, collocatus, moribus [illegible]us. a. 1. part. paſſ. Jon. pro ἱδρυθεὶς. Sic ἱδρυνθῆναι, Jon. pro ἱδρυθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi ἱδρύω, quod vide.

ἹΔΡΥ'Ω, ſeu ἵδρυμι, f. ύσω, ſedere facio, ſtatuo, colloco. q. ab ἵζω. hinc ἵδρυμα, ατος, τὸ, firmamentum. ἵδρυσις, εως, ἡ, conſtitutio, fundatio.

Ἱδρῶ, per Apocopen pro ἱδρῶτι, vel ἱδρῶτα, dat. vel acc. ab ἱδρώς, ῶτος, ὁ, ſudor. Th. ἶδος.

Ἱδρώς, ῶτος, ὁ, ſudor. ab ἶδος, εος, τὸ, idem. vel ab ὕδωρ, aqua. eſt enim aqueus humor e poris animalis manans, deinde transfertur ad ſimilia.

Ἱδρώω, f. ώσω, ſudo, Poet. vel Attic. pro ἱδρόω, ab ἱδρώς, ὁ, ſudor. Th. ἶδος, εος, τὸ, idem. quaſi ὕδρος, ab ὕδωρ, aqua.

Ἰδυῖα, docta, ſciens, præt. med. part. f. g. ex præt. med. ἴδω, verbi εἴδω, ſcio. Alii formari poſſe credunt ex perf. part. act. εἰδὼς, & in f. g. εἰδυῖα, & abjecto ε, reperiri ἰδὼς, ἰδυῖα, per Craſin pro εἰδηκώς, υῖα, ὸς, ejuſdem verbi. Eſt & Εἰδυῖα, ας, ἡ, nomen mul. q. εἰδυῖα, gnara.

Ἴδωμαι, a. 2. ſub. med. ab εἴδω, video. aor. 2. ind. act. ἶδον.

Ἰδὼν, ὄντος, intuens, a. 2. part. act. ejuſdem verbi.

Ἴδωσιν, 3. plur. a. 2. ſub. act. ab εἴδω, video.

I E.

Ἴε, vade, 2. 2. imperat. act. verbi εἶμι, eo. a. 2. ἶον, ες.

Ἰεζαβὴλ, ἡ, nomen reginæ ἀκλιτον. Syr. in inſula habitans.

Ἵεθι, ἱέτω, mitte, mittat, præſ. imperat. verbi ἵημι, mitto.

Ἵει, mittebat, 3. ſingul. imperf. pro ἵη, tanquam ab ἱέω, verbi ἵημι, mitto.

Ἱείην, ης, mitterem, præſ. opt. act. verbi ἵημι.

Ἵεις, ἵει, mittebas, bat, 2. & 3. ſing. imperf. pro ἵης, ἵη, verbi ἵημι, tanquam ab ἱέω, mitto.

Ἱείς, ἱέντος, mittens, præſ. part. ejuſdem verbi.

Ἱεῖσαι, mittentes, nom. plur. præſ. part. f. g. ab ἵημι, mitto.

Ἱεῖσι, & Jon. ἱέισι, 3. plur. præſ. ind. ab ἵημι, mitto.

Ἵεμαι, & ἵημι, eo. ab ἴω, idem. pro quo jam εἶμι.

Ἵεμαι, mittor, cupio. ab ἵημι, mitto.

Ἱέμεν, Jon. ſed ἱέμεναι, Att. & Dor. pro ἱέναι, mittere, præſ. inf. verbi ἵημι, mitto. præſ. part. ἱέμενος.

Ἱέμεν, & ἱέμεναι, itidem Jon. & Dor. pro ἰέναι, præſ. inf. act. ab εἶμι, eo.

Ἵεν, mittebant, Bœot. pro ἵεσαν, 3. pl. imperf. act. verbi ἵημι, mitto. Sed ἴεν, 3. ſing. a. 2. ἶεν, ες, ε, verbi εἶμι, eo. ν, additur ob ſequentem vocalem.

Ἱέναι, mittere, præſ. inf. act. ab ἵημι, mitto.

Ἰέναι, ire, præſ. inf. act. verbi ἵημι, pro εἶμι, eo.

Ἵενται, 3. plur. præſ. ind. paſſiv. ἵεντο, 3. plur. imperf. paſſ. verbi ἵημι, mitto.

Ἱέντες, nom. plur. præſ. part. act. ἱείς, ejuſdem them.

Ἱερὰ, τὰ, ſacra. ab ἱερός. Eſt & medicamenti compoſitio. ἡ ἱερὰ, & ſerpentis nomen. Ἱεραῖν, Dor. pro ἱερῶν, gen. pl.

ἹΕ'ΡΑΞ, ακος, ὁ, accipiter, quia ἵεται ἐν ἀέρι ῥυθίως, id eſt fertur in aere velociter. hinc epitheta ὠκύπτερος, ὠκυπέτης, &c. Ideo & Soli ſacer exiſtimatur, qui maxime ταχυδρόμος. vel quia ales ἱερός, Marti enim ſacer, ut pugnax.

Ἱεράπολις, εως, ἡ, nomen urbis. Gr. ſancta civitas.

Ἱερᾶται, 3. ſing. præſ. ind. verbi ἱεράομαι, ῶμαι, ſacerdotio fungor. Thema ἱερός, ᾶ, ὁ, ſacer.

Ἱερατεία, ας, ἡ, functio ſacerdotalis. Th. ἱερός, ᾶ, ὁ, ſacer.

Ἱερατεύω, ſacerdotio fungor. fut. εύσω. p. ἱεράτευκα, perf. paſſ. ἱεράτευμαι. hinc ἱεράτευμα, ατος, τὸ, ſacerdotium. ejuſdem them.

Ἱεραῖων, Dor. pro ἱερῶν, gen. plur. f. g. ab ἱερός, ὰ, ὸν, ſacer, a, um.

Ἱέρεια, ας, ἡ, & Jonic. ἱερείη, ſacerdos. in plur. ἱέρειαι, ab eodem them.

Ἱερεῖον, ου, τὸ, victima. ab ἱερός, ſacer.

Ἱερεμίας, ου, ὁ, nomen Prophetæ. Hebr. exaltans Dominum.

Ἱερεὺς, έως, ὁ, ſacerdos, qui τὰ ἱερὰ curat. hinc ἀρχιερεύς, pontifex, ſummus ſacerdos. ab ἱερός.

Ἱερή, Jon. pro ἱερὰ, ᾶς, ἡ. vide ἱερός.

Ἱεριχὼ, ὁ, nomen urbis.

Ἱεροῖσιν, dat. plur. Jon. ab ἱερός, ſacer.

Ἱερομηνία, Poet. ſyncop. pro ἱερομηνία, ἡ, ſacer menſis. Vel totus ille menſis, in quo Nemea celebrantur. ex ἱερός, ſacer, & μὴν, μηνός, ὁ, menſis.

Ἱεροπρεπής, έος, ὁ, ἡ, ſanctimoniam decens. ex ἱερός, ſanctus, & πρέπω, convenio.

ἹΕΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, ſacer, a, um. præſtans, magnus, a, um. τὰ ἱερὰ, res ſacræ. q. ab ἵεμαι, cupio. quia ſacra debent appeti. hinc ἱερὸν, ἡ, τὸ, ſacrificium, victima, templum. ἱερόω, ſacro, dedico.

Ἱεροσόλυμα, ης, ἡ, & Ἱεροσόλυμα, ων, τὰ, & Ἱερουσαλὴμ, ἡ, ἄκλιτον, nomen metropolis. Hebr. metuite Schalemum.

Ἱεροσολυμίτης, ου, ὁ, Hieroſolymitan[illegible]

Ἱεροσυλέω, ſacrilegium committo. f. ήσω. p. ἱεροσύληκα. ab ἱερόσυλος, quod vide.

Ἱερόσυλος, ου, ὁ, ἡ, ſacrilegus, a. hinc ἱεροσυλία, ἡ, ſacrilegium. comp. ex ἱερὸν, ſacrum, & συλάω, ſpolio.

Ἱερουργέω, ſacra celebro, ſancte operor, cum acc. f. ήσω, p. ἱερούργηκα. ex ἱερὸν, τὸ, ſacrum, & ἐργάζομαι, operor. Th. ἔργον, opus.

Ἱερωσύνη, ης, ἡ, ſacerdotium. Th. ἱερός, ᾶ, ὁ, ſacer.

Ἵεσαν, 3. plur. imperf. ἵην, ex ἵημι, mitto. a. 2. ἧν.

Ἱέσθων, 3. dual. ἵεσθε, 2. plur. imperf. paſſ. verbi ἵεμαι, cupio.

Ἰεσσαὶ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. ſenex.

Ἵετο, cupiebat, 3. ſing. imperf. verbi ἵεμαι, deſidero. Th. ἵημι, mitto.

Ἴεπα, pater. & ſylveſtris caper. quaſi ab ἄπα.

ἸΕΥ͂, heu, adverb. irridendi.

Ἰεφθάε, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. apertor.

Ἰεχονίας, ου, ὁ, nomen viri. Hebr. præparatus a Domino.

Ἱέω, mitto. ab ἕω. Sed ἱέω, & ἵημι, Jon. pro εἶμι, eo.

I Z.

Ἴζαιν, caprina pellis, loco veſtis.

Ἰζάνω, f. ήσω, quaſi ab ἰζέω, idem quod ἵζω, ſedere facio.

Ἵζε, ſede, præſ. imperat. act. ἵζου, & ἱζεῦ, Jon. & Dor. pro ἵζου, præſ. imperat. paſſ. ab ἵζω, ſedere facio.

Ἰζήσας, aor. 1. part. act. verbi ἰζάνω. f. ήσω, ſedere facio, inſtituo. Th. ἵζω, idem.

Ἵζοισα, ας, ἡ, Dor. pro ἵζουσα, ἡ, ſedens. præſ. part. f. g. ab ἵζω, quod vide.

Ἵζω,

Ἵζον, ες, ε, ſedebam, imperf. act. verbi ἵζω.

Ἵζω, fut. ἵσω, ſedere facio, ſedeo, colloco. quaſi ab ἕω, colloco. Hinc καθίζω, idem.

Ι Η.

ἸΗ', adv. ſeu Interjectio, in lætis acclamationibus adhiberi ſolita, ut ἰὴ παιὼν, &c. Alii aſpirari volunt ἱὴ, & ducunt ab ἵεσθαι, deſiderare. Hinc Ἰήϊος, ου, ὁ, Apollo. q. ab ἰάομαι, ſano. vel q. ab ἵημι, quod ſagittas emittat. Eſt autem Sol, qui & radios jaculatur, & medicamenta maturat. Eſt & ἰὴ, vox. q. ab ἀΐω, audio. vide ἴα.

Ἰῇ, æquali, dat. ſing. ab ἴος, ἴα, ἴον, ſolus, a, um. unus, a, um. Ariſtarchus ſcribit, genit. & dat. hujus nominis circumflecti. Niſi Jon. pro μιᾷ poſitum dicamus, a μία, μιᾶς. vide in ἰὸς, ὁ, ſagitta.

Ἰήπονος, doloribus medens. ab ἰάομαι, medeor, & πόνος, labor. Thema κόπτω, ſeco, tundo. fut. ψω. præt. med. κέκοπα.

Ἴηλα, injeci, a. 1. ind. act. verbi ἰάλλω, mitto. f. αλῶ.

Ἵημι, mitto. imperf. ἵην, ης, η. vel ἵεον, ου, εις, ει. f. ἥσω. præt. εἷκα. aor. 1. ἧκα. a. 2. ἧν, ἧς, ἧ. præſ. paſſ. ἵεμαι, mittor, deſidero. imperf. ἱέμην, σο, το. perf. εἷμαι. aor. 1. paſſ. ἕθην. a. 2. med. ἕμην, ἕσο, ἕτο. a. 2. part. med. ἕμενος. Th. ἕω, mitto. Sed ἵημι, eo, ut εἶμι, & ἴω.

Ἰήσασθαι, curare, Jon. pro ἰάσασθαι, a. 1. inf. med. verbi ἰάομαι, curo. f. ἀσομαι. Sic ἰήσατο, 3. ſingul. aor. 1. med. Jon.

Ἵησι, mittit, 3. ſing. præſ. ind. verbi ἵημι. Sed ἴησι, vadit, 3. ſing. verbi ἴημι, eo. ab εἶμι.

Ἴῃσθα, eas, Jon. paragoge pro ἴῃς, 2. ſingul. aor. 2. ſub. verbi εἶμι, eo. aor. 2. ἴον.

Ἰήσονι, dat. ſing. ab Ἰήσων, ὁ, nomen viri.

Ἰησοῦς, οῦ, ὁ, Jeſus, nomen Salvatoris. Hebr. Salvator.

Ἰῆται, ῶν, οἱ. Sunt οἱ τῆς Ἴου νήσου οἰκήτορες.

Ἰητὴρ, Jon. pro ἰατὴρ, ὁ, Medicus. ab ἰάομαι, ſano.

Ι Θ.

Ἰθαγενὴς, originalis, indigena. An ἰθαγενὴς, qui recte, & legitime natus. ab ἰθὺ, recte, & γείνομαι, naſcor.

Ἰθάκη, ης, ἡ, Ithaca, nomen reg.

Ἶθαρ, celeriter. quaſi ab εὐθὺ, velociter: vel ab ἰθὺ, recta via brevis, quæ celeriter percurri poteſt.

Ἰθέα, Jon. pro ἰθεῖα, in ἰθύς.

Ἰθεῖαι, nom. pl. f. g. ab ἰθὺς, εῖα, ὺ, rectus, a, um. dat. plur. Jon. ἰθείῃσι, ab ἰθείη, Jon. pro ἰθεῖα.

Ἰθέως, Jon. pro εὐθέως, celeriter.

Ἴθι, εὐφροσύνη, lætitia. ἰθαίνω, εὐφρονῶ. Heſych.

Ἴθι, vade, præſ. imperat. ab εἶμι, eo.

Ἴθματ', pro ἴθματι, dat. ſing. ab ἴθμα, ατος, τὸ, greſſus, paſſus. ab ἴω, vel εἶμι, vado.

Ἴθορος, vox incitantis, & adhortantis. quaſi ab ἶθαρ, & ὀρύω, ruo. vel ab ἵεμαι, & θορεῖν.

Ἴθρις, ſpado, cui ἲς τεθέρισται, vis demeſſa eſt.

Ἰθυδίκῃσι, dat. plur. Jon. ab ἰθυδίκης, ου, ὁ, cujus judicia ſunt recta. ab ἰθὺς, rectus, & δίκη, jus.

Ἰθύθριξ, ιχος, ὁ, ἡ, qui rectos capillos habet, a θρὶξ, ἡ, capillus.

Ἰθυμαχία, ας, ἡ, legitima pugna, quæ aperto Marte fit.

ἼΘΥΜΒΟΙ, οι, genus carminis, & ſaltationis ridiculæ. quaſi ab ἰθύειν βοῇ, prorumpere clamore, aut greſſu. a βάω.

Ἰθύνει, dirigit, 3. ſing. præſ. ab ἰθύνω, dirigo. ἰθύνοντος, gen. ſing. part. præſ. Th. ἰθὺς, rectus.

Ἴθυνεν, direxit, 3. ſingul. imperf. act. ejuſdem verbi, & them.

Ἰθυπτίων, ονος, ὁ, ἡ, recta volans, qui recto curſu fertur. ab ἰθὺς, rectus, & πέτομαι, volo, as.

ἸΘΥ'Σ, εῖα, ὺ, rectus, & in f. g. ἰθεῖα, in comp. ἰθύτερος. hinc ἰθύνω, dirigo. quaſi ab εὐθύς. Sed ἰθὺς, ύος, ἡ, impetus. ab ἰθύω, recta feror.

Ἰθύτεραι, rectiores, nom. plur. f. g. ab ἰθύτερος, compar. ab ἰθὺς, ὺ, ὁ, rectus.

Ἰθύω, recta feror, impetu feror. hinc ἰθὺς, ύος, ἡ, impetus. Th. ἰθὺς, ὺος, ὁ, rectus.

Ι Ι.

Ἰΐζω, æruginoſus reddor, ab ἰὸς, ærugo.

Ι Κ.

Ἵκανε, vel ἵκανεν, pervenit, 3. ſingul. imperf. verbi ἱκάνω, idem quod ἵκω, venio.

Ἱκανέτην, dual. imperf. verbi ἱκάνω. imperf. ἵκανον. opt. ἱκάνοιμι, οις, οι. Th. ἵκω, venio.

ἹΚΑΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, idoneus, ſufficiens, congruus. inde ἱκανότης, ητος, ἡ, ſufficientia. ἱκανόω, ſufficientem reddo. ἱκανῶς, ſcienter, abunde. ἐξ ἱκανοῦ, ſcil. χρόνου, a multo tempore. ἐφ' ἱκανὸν, diu. q. ab ἱκάνω, aſſequor, ſcil. metam, quod ſat eſt faciens.

Ἱκανότης, ητος, ἡ, idoneitas. vide in ἱκανός.

Ἱκανοῦσθαι, inferior ſum, 1. ſingul. imper. paſſ. verbi ἱκανόω. Th. ἱκανός, idoneus.

Ἱκανόω, idoneum reddo. f. ώσω. p. ἱκάνωκα. ab eodem them.

Ἱκάνω, convenio, adeo, aſſequor, ſupplico. Heſych.

Ἴκαρ, prope, ut ἴκταρ.

Ἴκελος, & εἴκελος, ου, ὁ, ſimilis. ab εἴκω, ſimilis ſum.

Ἶκον, ibat, imperf. act. verbi ἵκω, venio. f. ἵξω. a. 1. ἷξα.

Ἵκεο, veni, Jon. pro ἵκου, præſ. imperat. paſſ. verbi ἵκομαι, vel 2. ſingul. aor. 2. med. ἱκόμην, ου, & Jon. εο, ετο, verbi ἱκνέομαι. fut. ἵξομαι, veniam.

Ἱκέσθαι, a. 2. inf. med. verbi ἱκνέομαι, venio. f. ἵξομαι. a. 2. med. ἱκόμην.

Ἱκέσθην, 3. dual. aor. 2. med. ejuſdem verbi.

Ἵκετ', pro ἵκετο, pervenit, 3. ſing. [illegible] 2. med. ejuſdem verbi.

Ἱκέτας, α, ὁ, Dor. pro ἱκέτης, ου, ὁ, ſupplex. quod vide.

Ἱκέτευε, 3. ſing. imperf. act. verbi ἱκετεύω, vide ἱκέτευσε.

Ἱκέτευσε, 3. ſingul. a. 1. act. verbi ἱκετεύω, ſupplico. fut. εύσω. Th. ἱκέτης, ου, ὁ, ſupplex.

Ἱκετεία, ας, ἡ, ſupplicatio. ab ἱκέτης, quod vide.

ἹΚΕ'ΤΗΣ, ου, ὁ, ſupplex. acc. ſing. ἱκέτην. dat. plural. Jonic. ἱκέτῃσι. q. ab ἵκομαι, venio, ſcil. ad aliquem, veniam implorandi gratia. Hinc ἱκετεύω, ſupplico. ἱκέτευμα, ατος, τὸ, ſupplicatio. ἱκέτις, quæ ſupplicat. ἱκετήσιος Ζεὺς, ſupplicum præſes Jupiter.

Ἵκηαι, venias. Jon. pro ἵκῃ, 2. ſingul. a. 2. ſub. med. verbi ἱκνέομαι, venio. f. ἵξομαι. p. ἷγμαι. aor. 2. med. ἱκόμην, ου, ετο. a. 2. ſub. med. ἵκωμαι, ῃ, ηται.

Ἵκηται, veniat, 3. ſing. aor. 2. ſub. med. ejuſdem verbi.

ἸΚΜΑ'Σ, άδος, ἡ, humor, vapor. quia facile ἱκνεῖται, id eſt penetrat, pertingit: nam humor nativus manando ſponte per corpus meat. inde ἰκμαλέος, humidus. ἰκμάζω, humecto.

Ἴκμενος, ſinens ſecundus, per ſyncop. pro ἱκόμενος, euphoniæ cauſa ſpiritu mutato. ſunt tamen qui ἵκμενος, ſcribant. Eſtque vel præſ. partic. verbi ἵκομαι, vel aor. 2. part. med. verbi ἱκνέομαι, venio. fut. ἵξομαι. a. 2. med. ἱκόμην. Sunt qui ἴκμενος, expon. humidus, a Themate ἰκμὰς, άδος, ἡ, humor.

Ἰκνεῖσθαι, Jon. pro πρέπειν, decere.

ἹΚΝΕ'ΟΜΑΙ, οῦμαι, venio, advenio, ſupplico. fut. ἵξομαι. p. ἷγμαι. aor. 2. med. ἱκόμην, ου, ετο. Hinc ἷξις, εως, ἡ, adventus. ἐφικνέομαι, aſſequor, conſequor. ἐφικτὸς, οῦ, ὁ, quem aſſequi poſſumus. ὅσον ἐφικτὸν, quantum licet pro viribus.

Ἱκνεύμενον, Jon. pro τὸ ἱκανὸν, id, quod ſufficit, & decorum eſt. hinc & ἱκνευμένως, rite.

Ἱκνευμένῳ χρόνῳ, temporis progreſſu. Jon. per etaſin ἐκ τοῦ ἱκνουμένῳ, ἥκοντι.

Ἱκνεῦνται, Jon. & Dor. pro ἱκνοῦνται, veniunt, 3. plur. ab ἱκνέομαι.

Ἱκνούμενος, veniens, congruens, juſtus. ut ἱκανός. ut ἱκνούμενον μέγεθος, juſta magnitudo.

Ἵκοι, occuparet, 3. ſingul. a. 2. opt. act. ἱκοίμην, οιο, οιτο, a. 2. opt. med. ἱκοίμεθα, 1. plur. aor. 2. opt. med. verbi ἱκνέομαι, venio.

Ἱκοίμαν, Dor. pro ἱκοίμην, a. 2. optat. verbi ejuſdem.

Ἵκομαι, venio. ab ἵκω, idem, quod uſitatius. eſt & ἵκομαι, ſupplico.

Ἱκόμην, ου, ετο, veni. aor. 2. ind. med. verbi ἱκνέομαι, venio. f. ἵξομαι. p. ἷγμαι. a. 2. part. med. ἱκόμενος.

Ἰκόνιον, ου, τὸ, pro εἰκόνιον, nomen urbis. Gr. imaguncula.

Ἵκοντο, 3. plur. a. 2. ind. med. ἱκόμην, quod vide.

Ἵκου, præſ. imperat. verbi inuſitati ἵκομαι. Th. ἵκω, venio. Vel 2. ſing. a. 2. ind. med. verbi ἱκνέομαι. Sed ἱκοῦ, eſt aor. 2. imperat. med. verbi ἱκνέομαι, venio. aor. 2. med. ἱκόμην, ου, ετο.

ἼΚΡΙΟΝ, ου, τὸ, tabula, tabulatum. In genere eſt tabulatum μετέωρον, ideſt, in alto ſuſpenſum. In ſpecie illud, ubi ſedet gubernator navis. Velim ἵκριον, quaſi ἄκριον, quod ὡς ἄκρα factum. Euſtath. ſcribit ἴκριον.

Ἴκταρ, adv. prope, celerrime. ἀπὸ τοῦ ἱκέσθαι. Sed propius eſt verbum ἰκτέω.

Ἰκτῦρα, ἐθνικῶς ἰχθύς, Heſych. puto ab ἴκταρ, quia celeriter in aquis movetur.

ἼΚΤΕΡΟΣ, ου, ὁ, morbus regius, icterus. & pro ave galbula. Scribitur & ἰκτερός.

Ἵκτηρ, ηρος, ὁ, ſupplex. Ergo ab ἵκομαι, ſupplico. Vel per ſync. ab ἱκέτης, ου, ὁ, ſupplex.

Ἰκτιδέος, ου, ὁ, & per Aphæreſ. κτιδέος, e muſtela confectus. a κτὶς, κτιδὸς, ἡ, pro ἴκτις, muſtela.

ἸΚΤΙ'Ν, ῖνος, vel ἰκτῖνος, ου, ὁ, milvus. avis, quæ Græcis vulgo nunc λύπα. ſeges etiam ἴκτιν. Derivant ab ἱκνέομαι, [illegible] venio, ceu lupa, eſt rapax [illegible] Nam ad puerorum etiam manus pro[illegible]t, ut eſcas inde eripiat. q. ab ἴκταρ, prope.

ἼΚΤΙΣ, ιδος, ἡ, muſtela ſylveſtris, eſt rapax, ut & ab ἴκτιν, eſſe poſſit. Vel quaſi ἰχθὺς, quia eſt ἰχθυοφάγος.

Ἵκτο, 3. ſingul. pluſq. perf. verbi ἱκνέομαι, venio. fut. ἵξομαι, p. ἷγμαι. Vel per ſyncop. dicitur pro ἵκετο, 3. ſing. a. 2. med. ejuſdem verbi, quod eſt in a. 2. med. ἱκόμην, ου, ετο.

ἽΚΩ, venio. fut. ἵξω, aor. 1. ἷξα. hinc ἱκάνω, Poet. idem. q. ab ἕκω, venio. quod ab ἕω, mitto, vel ἴω, eo.

Ἵκωμαι, a. 2. ſub. med. verbi ἱκνέομαι, venio. quod vide.

Ἵκωντι, Dor. pro ἵκωσι, 3. plur. a. 2. ſub. act. ab ἱκνέομαι, venio. quod vide.

I Λ.

Ἰλαδὸν, turmatim, adv. ab ἴλη, agmen, turma, quod & εἴλη. Th. εἰλέω, congrego.

Ἵλαθι, propitius eſto, præſ. imperat. ab ἵλημι, unde & part. ἱλάς. Th. ἱλάσκομαι. Alii vero volunt ἵλαθι, per ſyncop. dici pro ἱλάσθητι, a. 1. imperat. paſſ. verbi ἱλάσκομαι, propitium reddo. f. ἱλάσομαι. perf. paſſ. ἵλασμαι, σαι, ται. Th. ἱλάω, vel ἵλημι. f. ήσω, propitius ſum.

Ἵλαος, ου, ὁ, & Attic. ἵλεως, propitius, hilaris. quaſi ab ἕλη, ſplendor, qui ſe ſerenum exhibet. ut & ἱλάειρα eſt σελήνη. Th. ἱλάω.

Ἱλαρὸς, ὰ, ὸν, hilaris, e. lætus. ἱλαρότης, ητος, ἡ, hilaritas. ab eodem verbo, & them.

Ἰλάρχης, Turmæ præfectus. quod ab ἴλη.

Ἴλας, Dor. & ſyncop. pro Ἰόλας, α, ὁ, Jolas, viri nomen.

Ἱλάσθητι, propitius eſto, & per ſyncop. ἵλαθι, & Poetic. ectaſi ἵληθι, a. 1. imperat. paſſiv. verbi ἱλάσκομαι, placo. f. άσομαι. perf. paſſ. ἵλασμαι. a. 1. ind. paſſ. ἱλάσθην, ης, η. Th. ἱλάω, propitius ſum.

Ἱλάσκεσθαι, præſ. inf. paſſ. ab ἱλάσκομαι, placo. ἱλάσκοντο, 3. plur. imperf. f. ἱλάσομαι. præſ. part. f. g. ἱλασκομένη. Th. ἱλάω.

Ἱλάσκομαι, propitius fio. exhilaro. fut. ἱλάσομαι. perf. paſſ. ἵλασμαι. aor. 1. imperat. ἱλάσθητι, cum dat. ejuſdem them.

Ἱλασκόμενος, η, ον, præſ. part. vide ἱλάσκομαι.

Ἱλασμὸς, ῦ, ὁ, propitiatio. Th. ἱλάω, propitius ſum.

Ἱλάσομαι, placabo, fut. 1. med. verbi ἱλάσκομαι, vel ἱλάομαι. aor. 1. med. ἱλασάμην, ejuſdem them.

Ἱλασάμενος, ου, ὁ, a. 1. part. m. gem. ον, ejuſdem them.

Ἱλάσσεαι, places, Jon. pro ἱλάσῃ, aor. 1. ſub. med. 2. ſingul. verbi ἱλάσκομαι, placo. Th. ἱλάω.

Ἱλασώμεθα, placemus, gem. σον. 1. plur. aor. 1. ſubjunct. med. ejuſd. verbi, & them.

Ἱλαστήριος, α, ον, propitiatorius, a, um. habens vim τοῦ ἱλάσκεσθαι. Sed ἱλαστήριον, ου, τὸ, propitiatorium. Sic Chriſtus eſt vere ἱλαστήριον, qui ſua oblatione nobis placavit Deum.

ἹΛΑ'Ω, & ἵλημι, propitius ſum. f. ήσω. p. κα. præſ. imperat. ἵλαθι, & per ectaſin ἵληθι. ἱλάομαι, eſt propitium facio. quaſi ἵεμαι λάειν, cupio videre ſcil. ejus faciem, quæ a me nunc eſt ad tempus averſa, ut placatum reddam. Hinc ἱλάσκομαι, propitium reddo, placo. ἱλασμὸς, ῦ, ὁ, propitiatio. ἱλαστήριον, ου, τὸ, propitiatorium. ἵλαος, ου, ὁ, ἡ, propitius. ἵλεως, ὁ, ἡ, Attice idem. Ἱλαρὸς, ῦ, ὁ, hilaris, lætus. ἱλαρόω, exhilaro.

ἸΛΕΟ'Σ, ῦ, ὁ, foramen, ubi latet ſerpens, aut alicujus feræ cubile. Eſt & ἰλεὸς, ileus, convolvulus, morbus inteſtinorum. Th. εἰλέω, verſo, involvo.

Ἱλεόω, placo, propitium reddo. ab ἵλεως, ω, ὁ, ἡ, Attic. pro ἵλαος, propitius. ἱλάω, propitius ſum.

Ἵλεως, ω, ὁ, ἡ, Att. pro ἵλαος. vide ἱλεόω.

Ἴλη, pro εἴλη, ης, ἡ, agmen, turma. Th. εἰλέω, congrego.

Ἵληθι, pro ἵλαθι, quod vide.

Ἱλήκῃσι, Jonic. paragoge pro ἱλήκῃ, 3. ſing. perf. ſub. act. verbi ἵλημι, ſeu ἱλάω, f. ήσω, propitius ſum.

Ἰλιάδας, α, ὁ, Dor. pro Ἰλιάδης, ου, ὁ, quod per Aphæreſin pro Οἰλιάδης, ου, ὁ, Ajax, Oilei filius. ὁ τοῦ οἰλέως παῖς.

ἸΛΙΑ'Σ, άδος, ἡ, Ilias, turdi ſpecies; item, Poema Homeri de rebus Iliacis. & pro congerie, ut ἰλιὰς κακῶν, ilias malorum. Ἰλιὰς μάχη, Poet. pro Ἰλιακὴ μάχη, Iliacum prælium.

Ἴλιγξ, γγος, ἡ, vortex. inde ἰλιγγιάω, vertigine laboro, hæſito. quaſi ab εἴλιγγος, ου, ὁ, vortex. Thema εἰλέω, verſo.

Ἴλιον, Ilium, Troja. ab Ἶλος, qui filius Trois Regis.

Ἰλιοπόρθης, ου, ὁ, Ilii populator. ab Ἴλιον, & πέρθω, deſtruo.

Ἰλλὰς, άδος, ἡ, vinculum contortum, ab ἴλλω, ſeu ἴλω, quod ab εἰλέω, contorqueo.

ἸΛΛΟΣ, ου, ὁ, oculus. q. ab εἰλέω, verſo, volvo. quia oculi volubiles. inde ἰλλῶ, oculis conniveo. σίλλος, ſeu σίλλοι, ων, οἱ, ſcomma, irriſorium Poema.

Ἰλλυρικὸν, ῦ, τὸ, nomen regionis. inde Ἰλλυριοὶ, ων, οἱ, Illyrii.

ἸΛΥ'Σ, ύος, ἡ, limus, cœnum. quaſi ab ἕλος, palus. ut palus a πηλὸς, lutum. inde ἰλύω, oblimo.

I M.

Ἱμαῖος, ἡ ἐπιμύλιος ᾠδὴ, molaris cantilena. Eadem cantio & ἐπαυλαῖος dicta. an ex eo, quod ἱμᾶν ex molendi actu ſit ea & ἐπιμύλιος. a τόσφ, deo molari.

Ἱμαλιά, cumulata farinæ menſura. eſt ex ἱμάω, quod ex catillo hauriatur. Ideo & ἱμάλιος, eſt abundans, copioſus.

Ἱμαλὶς, pro Cerere, & Deo farinæ.

Ἵμασε, pro ἵμασσε, verberavit, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἱμάω, vel ἱμάσσω, loris cædo, verbero. f. άσω. Th. ἱμάς, άντος, ὁ, lorum.

ἹΜΑ'Σ, άντος, ὁ, lorum, funiculus ex loris bubulis. dat. plur. ἱμᾶσι. quaſi ab ἵημι, emitto. quia emitti ſolet ad trahendum. Hinc ἱμάσσω, loris cædo. ἱμάσθλη, flagellum, ſcutica. ἱμάω, ήσω, loreo fune extraho, haurio.

Ἱμάσθλη, ης, ἡ, ſcutica, flagellum. Th. ἱμάς, άντος, lorum.

Ἱμᾶσι, dat. pl. ab ἱμάς, άντος, ὁ, lorum.

Ἱμάσσας, Poet. pro ἱμάσας, a. 1. part. act. verbi ἱμάσσω, loris cædo, verbero. f. άσω. Th. ἱμάς.

Ἱματίζω, veſtio. f. ίσω. p. ἱμάτικα. perf. paſſ. ἱμάτισμαι. perf. part. ἱματισμένος, η, ον, veſtitus. ab εἷμα, ατος, τὸ, veſtis. Th. ἕω, ſeu ἕννυμι, induo. perf. paſſ. εἷμαι.

Ἱμάτιον, ου, τὸ, veſtimentum, pro εἱμάτιον. ab εἷμα. vide ἱματίζω.

Ἱματισμὸς, ῦ, ὁ, veſtis, veſtitus. ab eodem verbo, & them.

Ἱμάω, loreo fune extraho, haurio. f. ήσω. ἱμαῖον μέλος, cantilena, quam canit ὁ ἱμῶν ὑδατηγὸς.

ἹΜΕΙ'ΡΩ, deſidero, cupio, cum genit. q. ab ἵεμαι, cupio, & ἐράω, amo. hinc ἵμερος, ου, ὁ, deſiderium.

Ἴμεν, ἴτε, imus, itis, 1. & 2. plur. præſ. ind. εἶμι, eo. Dicitur & ἴμεν, in 1. pl. imperf. ejuſdem verbi.

Ἴμεν, ire, Jon. ſed Dor. ἴμεναι, pro ἰέναι, εἶναι, & ἱέναι, præſ. inf. ab εἶμι, vel ἵημι, eo.

Ἱμέρα, ας, ἡ. Fluvii nomen. ut & Ἱμέρας, α, ὁ, Siciliæ fluvius.

Ἱμερόεις, εντος, ὁ, & in f. g. ἱμερόεσσα, deſiderabilis. in ſuperlat. ἱμεροέστατος. ab ἵμερος, ου, ὁ, deſiderium. Th. ἱμείρω, deſidero.

Ἱμερόφωνος, ου, ὁ, ἡ, qui vocem habet optabilem, ac dulcem. ab ἱμείρω, deſidero, & φωνὴ, vox.

Ἱμερτῶν, gen. plur. ab ἱμερτὸς, ῦ, ὁ, deſiderabilis. ab eodem them.

Ἱμονιά, funis, quo aqua ex puteo ἱμᾶται. vide in ἱμάω.

Ἰμπτω, lædo, pungo, torreo. ex ἴπτω. Tum ἴμπτω, jungo. quaſi ab ἐν, pro ἐν, & ἅπτω, alligo.

I N.

ἸΝ, menſuræ nomen; Nonnunquam Græce vertunt χοῦς, id eſt, congius. Hier. ſextarius. item fibra. vide ἴς. Tum ἴν, ipſum, vel ipſam, pro αὐτὸν, & αὐτήν. Pro quo Poetæ μιν, dicunt. Latinis olim etiam im, & em, pro eum. Ἴν, in, præpoſitio etiam pro ἐν, & εἰς, ut & in compoſitione.

Ἶν, pro ἶνα, fortitudinem, acc. ſing. ab ἴς, ἰνὸς, ἡ, nervus, fibra.

Ἵν', pro ἵνα, ut.

ἽΝΑ, ut, conjunct. cauſalis … ἵνα μή, niſi. ἵνα τί, vel … propter quid? quare? … quomodo?

Ἰέναι, ire, præſ. inf. verbi … Dicimus & εἶναι, & ἱέναι.

Ἰνάω, & ἰνέω, inanio, vacuo, expurgo, effundo. Heſych.

Ἰνδάλλομαι, ſimilis videor, videor, appareo. quaſi ἰδάλλομαι, inſerto ν, quod pro εἰδάλλομαι, idem. Ἴνδαλμα, ſimulachrum, imago. ἰνδάλματα, ſpectra. quod ab εἶδος, facies, forma. Thema εἴδω, video.

ἸΝΔΙΚΟ'Ν, ῦ, τὸ, piper, vel zingiber Indicum.

Ἰνὸς, vide in ἴς, ἡ, fibra.

Ἰνάω, tendo. Heſych. ab ἴς, nervus, tendendi organum vim habens.

ἸΝΕ'Ω, vacuo, expurgo.

Ἰνίον, ου, τὸ, occipitium, poſterior colli pars, ab ἴς, ἰνὸς, ἡ, nervus.

Ἶνις, υἱὸς, filius. Heſych.

Ἴννα, filia. ut & ἴννος, ου, ὁ, filius. ab ἶνις. Heſych.

Ἰννὸς, pullus ex equo, & mula, aut aſina. q. ab ἶνις.

Ἰννύομαι, fleo. aut ab ἶνις, aut ab ἰνῶν.

Ἰνέω, Poet. pro ἱνάω, exhaurio, conſumo, abſorbeo.

Ἰνὼ, όος, ἡ, nomen mul. q. valida. ab. Ἴς, ἰνὸς, ἡ, fibra, robur.

I Ξ.

ἼΞ, ἰκὸς, ὁ, vermiculus vites adedens. An ab ἴπτω, ut ἶψ? aut quia facit ubi gemmas vitigenas ἴκειν, id eſt, εἴκειν, cedere? aut quia ſenſim ἵκει?

Ἴξαλος, ου, ὁ, impetuoſus, libidinoſus. Heſych. ab ἰξὺς, lumbus, & ἅλλομαι, ſalto. capræ epithet. hinc ἰξαλῆ, pellis capræ.

Ἷξε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi ἵκω, venio. fut. ἵξω. a. 1. ἶξα, ας, ε.

Ἵξεαι, pervenies, 2. ſingul. fut. 1. med. pro ἵξῃ, verbi ἱκνέομαι, venio. f. ἵξομαι. perf. paſſ. ἷγμαι. a. 2. med. ἱκόμην, ου, ετο.

Ἰξευτὴς, ῦ, ὁ, qui viſco aves captat, auceps. Th. ἰξὸς, ῦ, ὁ, viſcum.

Ἷξις, ιος, ἡ, adventus rectus. proceſſus. Th. ἱκνέομαι, venio. f. ἵξομαι. p. ἷγμαι.

Ἰξίων, ονος, ὁ, quis iſte fuerit, & cur apud Inferos rotæ feratur alligatus circumvolvi, docet Pindarus Pythior. Od. 2. p. 204. &c.

Ἵξομαι, fut. 1. med. verbi ἱκνέομαι.

Ἷξον, 1. ſing. vel 3. plur. pro ἷκον, Bœot. ſolent enim κ, in ξ, mutare. vel eſt a. 2. ind. act. vel imperf. verbi ἵκω, venio. f. ἵξω. Alii volunt eſſe imperf. verbi ἵξω, quod a fut. ἵξομαι, verbi ἱκνέομαι, formatum aſſerunt.

Ἰξὸν, accuſ. ſingul. ab ἰξὸς, ῦ, ὁ, viſcum.

ἸΞΟ'Σ, ῦ, ὁ, viſcum. arundo aucupatoria, pedica paſſerum. parcus, tenax. ἰξία, ας, ἡ, idem. ἰξώδης, εος, ὁ, ἡ, viſcoſus, tenax. ἰξόεις, εντος, ὁ, viſcoſus. ἰξεύω, viſco aves capio. q. ab ἴσχω, inhibeo. avium volatus viſco inhibetur.

betur. Varinus vult, ἴξος, quaſi ἄξος, quia ἄγει aves. aut ab ἵκω.

ἸΞΥ'Σ, ύος, ἡ, lumbus, dorſum, quaſi ab ἰχὺς, quia in lumbis robur eſt animalis. Alii q. ab ἵκω, venio. non eſt ſine lumborum robore inceſſus.

I O.

Ἰοδνεφὴς, έος, ὁ, ἡ, purpureus. ab ἴον, viola, & δνόφος, ου, ὁ, tenebræ.

Ἰοδόκος, ου, ἡ, ſagittarum receptrix pharetra. legitur & ἰοδόκη. ab ἰὸς, jaculum, & δέχομαι, capio.

Ἰοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, niger, rubiginoſus. ab ἰὸς, ῦ, ὁ, telum, rubigo cujuſque metalli, & εἶδος, forma. Thema εἴδω, video. Vel ἰοειδὴς, purpureus, violacei coloris. ab ἴον, ου, τὸ, viola.

Ἴοιμι, ἴοις, ἴοι, a. 2. opt. verbi εἶμι, eo. a. 2. ἶον.

Ἰοῖσα, Dor. pro ἰοῦσα, profecta, a. 2. part. f. g. ab εἶμι, eo. aor. 2. ἶον.

Ἰόλαος, ου, ὁ, quis fuerit Jolaus, quando ex mortuis reſurrexerit, & cur? Pythior. Od. 9. p. 304. 305.

Ἴομεν, eamus, 1. plur. aor. 2. ind. ἶον, verbi εἶμι, eo. Alii volunt per Syſtol. Jonic. poni pro ἴωμεν, 1. plur. aor. 2. ſub.

Ἰόμωρος, ου, ὁ, jaculator, & jaculis deſtinatus, mortem inferens jaculis. Vel ὁ περὶ τοὺς ἰοὺς μεμορημένος, telis male exceptus. ab ἰὸς, jaculum, & μόρος, fatum, verſo ο, in ω. Thema μείρω, partior.

ἸΟΝ, ου, τὸ, viola; item ſolum. Id ἴον, naſcitur, ideſt, ſolum, non multa ſimul conglobata, & ad οἶον, ideſt, viam. inde ἰώδης, violaceus. Eſt & ἶον, ες, ε, a. 2. ind. verbi εἶμι, eo.

Ἰόνθ', pro ἰόντα, acc. ſing. aor. 2. part. ἰὼν, verbi εἶμι, eo.

ἸΟΝΘΟΣ, ου, ὁ, lanugo, primi pili. quaſi ab ἄνθος, quia flos juventæ. an ab ἰαίνω, quod a calore prodeant? an ab ἴου ἄνθος, ideſt flos violæ? ut enim violæ primo vere ſe produnt; ita lanugo, tanquam in juventutis vere effloreſcit.

Ἰόντα, euntem, acc. ſing. aor. 2. part. εἶμι, eo. a. 2. ἶον. a. 2. part. ἰὼν, όντος, ὁ, & in f. g. ἰοῦσα.

Ἰοπλόκαμος, ου, ὁ, ἡ, violaceos, vel nigros capillos habens. Ex ἴον, ου, τὸ, viola, & πλόκαμος, ου, ὁ, cincinni. Thema πλέκω, necto.

Ἰόππη, ης, ἡ, nomen urbis. Hebr. pulchritudo.

Ἰορδάνης, ου, ὁ, nomen fluvii Hebr. orientis ex Jor, & Dan, duo fontes, ad radices Libani.

ἸΟ'ΡΚΟΙ, ων, οἱ, caprarum genus. quaſi δόρκοι, a viſus acumine. a δέρκω, video.

ἸΟ'Σ, ῦ, ὁ, miſſile, jaculum, ſagitta, venenum, rubigo. q. ab ἵημι, mitto. hinc ἰόω, rubigine obduco. ἰώδης, rubiginoſus, Sed ἶος, ἴα, ἶον, ſolus, a, um, q. ab εἷς, unus: vel οἶος, ſolus.

Ἰοστέφανος, coronam e violis geſtans. ab ἴον, ου, τὸ, viola, & στέφω, corono.

Ἰότης, ητος, ἡ, conſilium, voluntas. ab ἴω, vel ἵημι, mitto. hinc ἵεμαι, deſidero. an ab ἶος, ſolus; ut ſit quod quis ſolus ſecum cogitat, & concludit?

ἸΟΥ', adverb. dolentis, hei, heu! hinc ἰύζω, lamentor. Eſt & exultantis adv. ἰοῦ. q. ab ἰὴ, vel ἰὼ.

Ἰουδαΐζω, Judaizo, fio Judæus, Judaice vivo. f. ίσω. p. ἰουδάϊκα. a Ἰουδαῖος, Judæus. Th. Ἰούδας, α, ὁ, Judas.

Ἰουδαϊκὸς, ἡ, ὸν, Judaicus, a, um. hinc Ἰουδαϊκῶς, adv. Judaice.

Ἰουδαῖος, ου, ὁ, Judæus; idem Judaicus, a, um, ut γῆ Ἰουδαία.

Ἰουδαϊσμὸς, ῦ, Judaiſmus.

Ἰούδας, α, ὁ, nomen viri. Hebr. celebrationis filius.

Ἰούλιος, ου, ὁ, nomen viri. Gr. barbatulus.

Ἴουλος, ου, ὁ, nomen viri. Gr. barbatulus.

Ἴουλος, lanugo, quæ ἴεται ὕλη, exit mollis, & criſpa. Th. οὖλος, ου, ὁ, mollis.

Ἴουν, mittebam, imperf. contract. ex ἴεον, ουν, quaſi ab ἴέω. Them. ἵω, vel ἵημι, mitto.

Ἰοῦσα, ης, ἡ, & in acc. plur. ἰούσας, accedentes, aor. 2. part. f. g. ab ἰὼν, quod ab εἶμι, eo. a. 2. ἶον.

Ἰοῦστος, ου, ὁ, nomen viri. Lat. Juſtus.

Ἰοχέαιρα, ας, ἡ, quæ fundit ſagittas: vel quæ ſagittis gaudet. ab ἰὸς, ſagitta, & χέω, fundo, vel χαίρω, gaudeo. Epithet. Dianæ. Nicander etiam aſpidem ἰοχέαιραν vocat, gaudentem veneno; vel fundentem venenum.

I Π.

Ἰπνὸς, vel ἴπνος, furnus, caminus, culina. Euſtath. ducit ab ἴπτω. potius, quod coquit, ἰποῖ intra ſe. Hinc Ἰπνοί, loca quædam ſic dicta.

Ἶπος, muſcipula, quæ ἰποῖ, id eſt opprimit murem.

Ἰπόω, premo, πιέζω. ut ἰπωθῆναι συμφοραῖς, premi calamitatibus. Referunt ad ἴπτω, ut ſit proprie premere lædendo. Velim generalius ab ὀπὸς, ut ſit ſuccum extorquere, ἐκθλίβειν.

Ἱππάζεσθαι, equitare. ab ἵππος, ου, ὁ, equus.

Ἱππαιχμος, ου, ὁ, Poet. qui haſta, vel lancea ex equo pugnat. Ex ἵππος, & αἰχμὴ, ἡ, cuſpis.

Ἱππαλίδας, α, ὁ, Doric. pro ἱππεὺς, έος, ὁ, eques.

Ἵππαρχος, ου, ὁ, Hipparchus, nomen viri. Eſt & equitum præfectus. Et ſic vocatur Neptunus.

Ἱππὰς, άδος, ἡ, Jon. pro ἱππικὴ, equeſtris. hinc ἱππάσιμος, equitabilis. ab ἵππος, equus.

Ἵππειος, ου, ὁ, equeſtris. Th. ἵππος, equus.

Ἱππεὺς, έος, ὁ, eques. & in plur. ἱππεῖς, ejuſdem them.

Ἱππευτὴς, ῦ, ὁ, Equeſtris, vel equitandi peritus. ab ἱππεύω, quod vide.

Ἱππεύω, equito. fut. εύσω. p. ἵππευκα. Th. ἵππος.

Ἱππηλασίη, ης, ἡ, equeſtris via, qua equi aguntur. ἱππηλάσιος, equeſtris. ab ἵππος, equus, & ἐλαύνω, impello. f. ἐλάσω.

Ἱππηλάτα, vocat. ſing. ab ἱππηλάτης, ου, ὁ, equitator. ab ἵππος, & ἐλαύνω, agito.

Ἱππήλατος, ſc. τόπος, locus equitabilis. ab iiſdem them.

Ἱππικὸν, ου, τὸ, equitatus. ab ἵππος, equus.

Ἱπποβότοιο, genit. Jon. ab ἱππόβοτος, ου, ὁ, equos nutriens. ex ἵππος, & βόω, paſco.

Ἱπποδάμοιο, gen. Jon. ab ἱππόδαμος, ου, ὁ, equorum domitor. ex ἵππος, & δαμάω, domo. a. 2. ἔδαμον.

Ἱππόδασυς, denſus inſtar equi, hirſutus. ex ἵππος, & δασὺς, ὁ, denſus, piloſus.

Ἱπποδιώκτας, α, ὁ, Dor. pro ἱπποδιώκτης, ου, ὁ, equorum agitator, eques. ab ἵππος, equus, & διώκειν, perſequi.

Ἱπποδρομία, ας, ἡ, curſus equeſtris. Hinc Ἱπποδρόμιος Ποσειδῶν, Neptunus equeſtrium certaminum præſes. ab ἵππος, equus, & δρόμος, ου, ὁ, curſus. Th. δρέμω, curro. p. m. δέδρομα.

Ἱπποθόη, ης, ἡ, nomen mul. celer inſtar equi, valde celer.

Ἱπποιῒν, pro ἵπποιν, gen. dual. ἵπποισιν, dativ. plur. Jon. ab ἵππος, equus. quod vide.

Ἱπποκένταυρος, ου, ὁ, Hippocentaurus. ab ἵππος, equus, & κεντέω, pungo.

Ἱπποκορυστὴς, ὁ, galeatus, eques bellicoſus. ex ἵππος, equus, & κορύσσω, galea armo. Th. κόρυς, υθος, ἡ, galea.

Ἱππόκροτος, ου, ὁ, ἡ, equis perſtrepens. ab ἵππος, equus, & κρότος, ου, ὁ, ſonus.

Ἱππολύτη, ης, ἡ, Poet. pro Ἱππολύτου, Hippolyti filia.

Ἱππομανὲς, an herba ſit: an virus ex equarum inguinibus defluens: an caruncula: vide notas noſtras in Virgilium.

Ἱππομαχία, ας, ἡ, equeſtre prælium. ex ἵππος, & μάχομαι, pugno.

Ἱππόμητις, ιος, ὁ, Poet. rei equeſtris peritus. ab ἵππος, & μῆτις, ιος, ἡ, conſilium.

Ἱππόνικος, ου, ὁ, Hipponicus. nomen viri.

Ἱππονόη, ης, ἡ, nomen mul. valde intelligens.

Ἱπποπείρης, ου, ὁ, Poet. ὁ τοῦ ἵππου καὶ τῆς ἱππικῆς πεῖραν λαβὼν, καὶ τελείως ἔμπειρος, qui equi, ac artis equeſtris periculum fecit.

ἹΠΠΟΣ, ου, ὁ, equus, equitatus. ſed ἵππος, Doric. pro ἵππευς, q. ab ἵεσθαι ποσὶν, eſt enim celerrimum animal: unde & Soli id ſacrificabant. Vel quia humum ἰποῖ ποσὶ, premit pedibus admodum, unde ſonipes. Hinc ἱππεὺς, έος, ὁ, eques. ἱππεύω, equito. ἐφίππιον, ου, τὸ, ſella equina. Sed ἡ ἵππος, pro ſubſtantia, Geneſ. 14. 31. in compoſitione intendit ſignificationem: ut ἱππογνώμων, ἱππολάπαθον.

Ἱπποσόα, ας, ἡ, equorum agitatrix. ἡ τοὺς ἵππους σεύουσα, πόλεσι σεύουσα, ἡ κινοῦσα. quod ab ἵππος, & σείω, quatio. Hinc & ἱπποσόας, α, ὁ, Poet. & Dor. pro ἱπποσόης, ου, ὁ, qui equos agitat.

Ἱπποσύνη, ης, ἡ, equitandi peritia. gen. plur. Æolic. ἱπποσυνάων. ab ἵππος, equus.

Ἱππότα, vocat. ſing. ab ἱππότης, ου, ὁ, eques. ſæpe vocat. pro nom. ponitur Att. ab ἵππος, equus.

Ἱπποτοξότης, ου, ὁ, eques ſagittarius. ab ἵππος, & τόξον, τὸ, arcus.

Ἱπποτροφία, ας, ἡ, equorum nutritio. ſumptus in equos alendos factus. ab ἵππος, & τρέφω, alo. Hinc ἱπποτρόφος, ου, ὁ, qui equos alit.

Ἱπποκρήνη, quaſi equi fons. Nomen fontis in Bœotia.

Ἵππουρις, ἡ, Epith. galeæ criſtam ex ſetis equinis habentis. ex ἵππος, & οὐρὰ, cauda.

Ἱπποφόρβιον, ου, τὸ, locus paſcendis equis. ex ἵππος, equus, & φέρβω, paſco. p. m. πέφορβα.

Ἱπποχάρμας, α, ὁ, Dor. pro ἱπποχάρμης, ου, ὁ, equis gaudens. ab ἵππος, & χαίρω, gaudeo.

ἼΠΤΑΜΑΙ, volo, as. præſ. inf. ἵπτασθαι. f. πτήσομαι. q. a πτάω. a. 2. med. ἐπτάμην, vel ἐπτάμην. q. a πτάω, volo. Hinc πτῆμα, ατος, τὸ, volatus. πτῆσις, εως, ἡ, idem. πτηνὸς, ῦ, ὁ, volucris.

Ἱπτήσομαι, vol[illegible] 1. med. verbi ἵπταμαι. q[illegible]

Ἵπτω, Att. pr[illegible], volabas, 2. ſing. imperf. ἱπτάμην, ejuſdem verbi.

ἼΠΤΩ, vel ἴπω, noceo, lædo. q. ab ἰὸς, quaſi venena infundo. vel ἰὸς, jaculum, & πίπτω, cado. Læditur, in quem jaculum inciderit. aut ab ἰάπτω. inde ἴψ, ἰπὸς, ὁ, vermis cornua corrodens. ἰπνὸς, ῦ, ὁ, ſeu ἴπνος, ου, ὁ, furnus. ἶπος, ου, ὁ, muſcipula.

I P.

Ἱρὰ, ſacra, ab ἱρὸν, Jon. pro ἱερὸν, ſacrum, ſacrificium. Ἶρα, vero eſt concio, quaſi ab εἴρω, loquor. eſt cœtus, cui loquimur.

Ἱρὰ-

Ἱρᾶται, pro ἱερᾶται, 3. ſing. præſ. ἱεράομαι, ſacerdos ſum. præſ. inf. ἱρᾶσθαι, Sic ἱρᾶτο, pro ἱερᾶτο, 3. ſingul. imperf. Th. ἱερός, ſacer.

Ἱρεὺς, pro ἱερεὺς, Jonic. ſacerdos. Th. ἱερὸς, οῦ, ὁ, ſacer.

Ἱρέω, pro εἰρέω, loquor. Heſych.

Ἱρὴ, ῆς, ἡ, Hira, nomen regionis.

Ἱρῆες, Jon. pro ἱερεῖς, ſacerdotes. ἱρήϊον, Jon. pro τὸ ἱερεῖον, hoſtia, victima.

Ἴρηξ, Jon. pro ἱέραξ, ακος, ὁ, accipiter.

ἼΡΙΓΓΕΣ, arteriæ, an quaſi ἀέρεγγες, aer ibi agitur? Si Græcum eſt ἴρυγξ, velim ab ἴρειν, loqui: arteriæ vi loquimur.

ἾΡΙΣ, ιδος, ιος, εως, ἡ, arcus cœleſtis, Iris, Dea. in acc. ἶριν, quaſi ab εἴρω, dico, prædico. Pluviam prædicit Iris.

Ἴρισσιν, pro ἴρισι, dativ. plur. ab ἶρις, quod vide.

Ἱρὸς, Jon. pro ἱερὸς, οῦ, ὁ, ſacer. Sed Ἶρος, ου, Irus. nom. propr.

Ἱρουργίαι, ῶν, αἱ, ſacra, cæremoniæ.

Ἱροφάντης, ου, ὁ, Jon. pro ἱεροφάντης, qui & ἱεροφύλαξ alias vocatur, ſacrorum antiſtes. ab ἱερὸς, ſacer, & φαίνω, appareo.

Ἱρῶν, Jon. pro ἱερῶν, gen. plur. ab ἱερὸν, ſacrum.

Ἱρωσύνη, ης, ἡ, Jon. pro ἱερωσύνη, ſacerdotium, quod vide.

Ι Σ.

ἾΣ, ἰνὸς, ἡ, fibra, robur, vis. Hinc ἰνίον, ου, τὸ, occiput. ἶφι, valde, fortiter, Poet. ἴφθιμος, ου, ὁ, robuſtus.

Ἶσ', pro ἶσα, æque, adv. ab ἶσος, vel ἴσος, ου, ὁ, æqualis.

Ἰσαὰκ, ὁ, nomen viri. Hebr. ridebit.

Ἰσάγγελος, ου, ὁ, q. ἴσος τοῖς ἀγγέλοις, par ſanctis angelis.

Ἰσάζω, adæquo, ut & ἰσόω. Th. ἴσος, ου, ὁ, æqualis.

Ἠσαίας, vide ſupra Ἡσαίας.

Ἰσαῖος, ου, ὁ, Iſæus, nomen propr.

Ἴσαις, paribus, dat. plur. f. g. ab ἴσος, η, ον, par, æqualis.

ἸΣΑ'ΛΗ, ης, ἡ, veſtis e pelle caprina. rheno. rectius ἰξάλη, vel ἰξαλῆ. vide ἴξαλος.

Ἴσαμι, ſcio, Dor. pro ἴσημι.

Ἴσαν, ibant, 3. plural. imperf. εἶν, verbi εἶμι, eo. Tum & ἴσαν, ſciebant, per ſyncop. dicitur pro ἴσασαν, ab ἴσην, imperf. verbi ἴσημι, ſcio. & ἴσαντι, Dor. pro ἴσασι.

Ἴσαντι, Dor. pro ἴσασι, ſciunt. quod vide.

Ἰσάριθμος, ου, ὁ, par. ex ἴσος, æqualis, par, & ἀριθμὸς, οῦ, ὁ, numerus.

Ἴσασ', pro ἴσασι, ſciunt. 3. plur. ind. præſ. Sic ἴσας, αντος, præſ. part. verbi ἴσημι, ſcio.

Ἴσασαι, pro quo & ἴσῃ, 2. ſing. præſ. ἴσαμαι, ſcio.

Ἴσασι, & ἴσασι[illegible] 3. pl. ind. præſ. verbi ἴσημι, [illegible]

Ἰσαχὰρ, Iſaſch[illegible]ri, Hebr. eſt merces.

Ἴσατι, ſcit, Dor. pro ἴσησι, 3. ſing. præſ. verbi ἴσημι, ſcio.

ἸΣΑΤΙΣ, ιδος, ἡ, herba glaſtum. valde exſiccat. quaſi ab ἰσόω, quia vim habet æquandi tumores, quos folia impoſita διαφορεῖ, digerunt, ac reprimunt. ἰσάζω, eſt æquo, complano.

Ἰσαύδης, ος, ὁ, ἡ, cognominis. ex ἴσος, æqualis, & αὐδὴ, ἡ, vox.

Ἴσῃ, ſciebat, 3. ſing. imperf. act. ἴσημι. Sed ἴσῃ, ſcis, pro ἴσασαι, 2. ſing. ind. verbi ἴσαμαι, ſcio.

Ἰσηγορία, ας, ἡ, æqua loquendi libertas, æqualitas. quod ex ἰσηγορέω, æque libere loquor. quod ex ἴσος, æqualis, & ἀγορεύω, loquor. Thema ἀγορά, ᾶς, ἡ, forum.

ἼΣΗΜΙ, ἴσης, ἴσησι, quaſi ab εἴδω, εἴσω, ut ſit quaſi εἴσημι, idem. Hinc ἴδμων, ὁ, ἡ, peritus. ἰδμοσύνη, ης, ἡ, peritia. ἴδρις, εως, ὁ, ἡ, ſciens, peritus. ἰδρεία, ας, ἡ, ſcientia. ἐπίσταμαι, ἠπιστάμην, ſcio. ἐπιστήμη, ης, ἡ, ſcientia. ἐπιστήμων, ονος, ὁ, ἡ, ſciens, peritus.

Ἰσήρης, εος, ὁ, ἡ, æqualis, par. ab ἴσος, idem, & ἄρω, apto.

Ἴσθι, ſcias, per ſync. pro ἴσαθι, præſ. imperat. ab ἴσημι, ſcio. Sed ἴσθι, ſis, præſ. imperat. ab εἰμὶ, ſum.

Ἰσθλὴ, corrupte pro ἰξάλη, pellis capræ.

Ἰσθμιώνιον μαντεῖον, Iſthmenium oraculum.

Ἰσθμιὰς, ἀδος, ἡ, & in plur. Ἰσθμιάδες, ων, αἱ, Iſthmiades. τὰ Ἴσθμια, ων, οἱ Ἰσθμικοὶ ἀγῶνες, Ludi Iſthmici. Ἴσθμιον ἄν. pro αἰὰ ἢ Ἰσθμόν.

Ἴσθμιον, ου, τὸ, collum, colli ornamentum.

Ἴσθμιος, ου, ὁ, in Iſthmo habitans. Neptunus. Ἴσθμια, ſacra Iſthmia, in honorem Neptuni. ἰσθμιακὸς, ad Iſthmia pertinens. ἰσθμιὰς, idem, & de mala vita dicitur, quia morboſum (ἐπίνοσον) dat illud tempus, quo Iſthmia agitabantur. Heſych.

Ἰσθμοῖ, Poet. adverb. pro ἐν Ἰσθμῷ, in Iſthmo, apud Iſthmum.

ἸΣΘΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, καὶ ἡ, Iſthmus, terra anguſta duplici mari intercluſa. quaſi ἰθμὸς, q. ab ἴεμαι. quod in mare excurrat, & ſupercilio promineat. Eſt & ἰσθμὸς, aliquid Iſthmo ſimile, ut pars inter os, & gulam. collum clepſydræ, imbrex navium.

Ἴσι, eunt, 3. plur. ind. præſ. pro εἶσι, & Jon. ἴασι, ab εἶμι, eo.

ἼΣΚΟΣ, ου, ὁ, & ἰσίκιον, ου, τὸ, edulii genus, e carne minutiſſime contrita, vox eſt Romana, quæ eſt inſicium, ab inſecta carne. Vide Lat. Etymolog.

Ἰσκαριώτης, ου, ὁ, cognomen Judæ proditoris, Syr. quæſtor ærarii.

Ἴσκεν, ες, ε, imperf. verbi ἴσκω.

Ἴσκω, aſſimilo, comparo, pro εἴσκω, idem. Th. εἴδω, ſcio.

Ἴσμεν, ſcimus, per ſyncop. pro ἴσαμεν, 1. plur. ind. præſ. ab ἴσημι, ſcio.

Ἰσόθεος, ου, ὁ, Deo ſimilis. ab ἴσος, ſimilis, & Θεὸς, Deus.

Ἰσοκρατὴς, έος, ὁ, ἡ, pari poteſtate præditus. ex ἴσος, æqualis, & κράτος, εος, τὸ, robur. hinc ἰσοκρατίη, ης, ἡ, Jon. pro α, æqualis potentia.

Ἰσοκράτης, εος, ους, ὁ, Iſocrates, nom. propr.

Ἰσομάτωρ, ορος, ὁ, ἡ, Dor. pro ἰσομήτωρ, æqualis matri. ex ἴσος, & μήτηρ, mater.

Ἴσονται, ibunt, Poetic. pro ἥξονται, 3. pl. f. 1. med. verbi ἱκνέομαι, venio. An potius ſcribendum ἵσονται, ab ἵω? nam ἵσονται, verius ſignificat ἱδρύσονται, ab ἵζω, colloco, ſedeo.

Ἰσοπαλὴς, ὁ, ἡ, Jon. & ἰσόπαλος, in lucta, ſeu pugna æqualis. ex ἴσος, & πάλη, ἡ, lucta.

Ἰσόπεδον, ου, τὸ, planities. ab ἰσόπεδος, planus. quod ab ἴσος, æqualis, & πέδον, ſolum.

Ἰσόῤῥοπος, ου, ὁ, ἡ, par, æquivalens. ex ἴσος, par, & ῥέπω, propenſus ſum.

ἼΣΟΣ, vel ἶσος, ου, ὁ, æqualis, par. q. ab εἴδω, aſſimilo. ἴσον ἴσῳ ἐπιφέρειν, par pari referre. Hinc ἴσως, æqualiter; item fortaſſe. ἰσότης, ητος, ἡ, æqualitas. ἰσόω, æquo, adæquo, ἄνισος, ου, ὁ, inæqualis, impar.

Ἰσότης, ητος, ἡ, par conditio, æquabilitas. Th. ἴσος, par.

Ἰσότιμος, ου, ὁ, ἡ, æque pretioſus. ex ἴσος, par, & τιμὴ, pretium. Th. τιμάω, honoro.

Ἰσοῦσθαι, pro ἰσόεσθαι, præſ. inf. ab ἰσόω, æquo. Th. ἴσος, ου, ὁ, par.

Ἰσοφαρίζω, adæquo, æquiparo. q. ἰσοφερίζω, ab ἴσος, æqualis, & φέρω, fero, dico. hinc ἰσοφόροι, boves æquali ferendo oneri apti. Vel ἰσοφαρίζω, indutus ſum paribus indumentis. a φᾶρος, εος, τὸ, pallium.

Ἰσοφαρίζεν, Doric. pro ἰσοφαρίζειν, quod vide.

Ἰσόω, adæquo. hinc ἰσώσασθαι, a. 1. inf. med. Th. ἴσος, par.

Ἰσόψυχος, ου, ὁ, eodem animo præditus.

Ἴσπω, tempora ſumit ab εἴπω, dico.

Ἰσραὴλ, ὁ, nomen Jacob patriarchæ, ἀκλιτον. Hebr. princeps Dei. Hinc Ἰσραηλίτης, ου, ὁ, Iſraelita.

Ἵστα, ſtatue, Att. pro ἵσταθι, præſ. imper. act. Alii volunt eſſe 3. ſing. imperf. ἵσταον, ας, αες, ας, αε, α, verbi ἱστάω, ſeu ἵστημι, ſto. Sed ἱστᾷ, eſt 3. ſingul. præſ. ſub. act. ejuſdem verbi.

Ἵσταμαι, σαι, ται, ſcio, ſæpe pro ἴσαμαι, ut in compoſ. ἐπίσταμαι. Th. ἴσημι, ſcio.

Ἱστάμενος, η, ον, ſtans. gen. Jon. ἱσταμένοιο, ab ἵστημι, ſto.

Ἱστᾶντι, Dor. pro ἱστᾶσι, 3. plur. ind. act. verbi ἵστημι, ſto.

Ἵστασο, Jon. pro ἵστασο, ſtatuebas, 2. ſing. imperf. ἱστάμην, verbi ἵσταμαι.

Ἵστασο', pro ἵστασο, præſ. imperat. paſſ. verbi ἵστημι, ſto. a. 2. ἔστην. f. στήσω.

Ἵστατο, 3. ſing. imperf. paſſ. ejuſdem verbi.

Ἴστε, ſcitis, per ſyncop. pro ἴσατε, 2. pl. præſ. ind. act. ab ἴσημι, ſcio. Et per ſync. dici poteſt in imperativo, ἴσθι, ἴστω, & in plur. ἴστε.

Ἰστέον, ſciendum, verbale, pro εἰστέον, ab εἴδω, ſcio. perf. paſſ. εἴσμαι, εἶσαι, εἶσται.

Ἵστη, ſta, ſiſte, pro ἵσταθι, Att. imperat. fit a 3. ſing. imperf. ἵστην, ης, η, verbi ἵστημι, ſto. Vel eſt 2. ſingul. præſ. paſſ. etiam Attice pro ἵστασαι. Ἵστητι, Doric. pro ἵστησι. Sed ἱστῇ dici credunt pro ἱστῇ, 2. ſing. præſ. ſub. med. & 3. ſing. præſ. ſub. act. ejuſdem verbi.

ἽΣΤΗΜΙ, ſtatuo, erigo, colloco, cohibeo, ſiſto, appendo. quaſi a στάω, inuſit. unde ſto, Latinum. f. στήσω, præt. ἕστακα. perf. part. ἑστακὼς, & per ſync. τοῦ κ, ἑστὼς. hinc per craſin ἑστὼς, ῶτος, ὁ, qui ſtetit. Sic perf. inf. ἑστάναι, pro ἑστακέναι. (ſed ἱστάναι, eſt præſ. inf. ab ἵστημι, pro ἱστῆμι.) a. 2. ἔστην, ης, η. perf. paſſ. ἕσταμαι. a. 1. paſſ. ἐστάθην, ης, η. aor. 1. inf. σταθῆναι. aor. 1. part. σταθεὶς, fut. 1. σταθήσομαι, ῃ, εται. Hinc στάσις, εως, ἡ, ſtatio. στάσιμος, ου, ὁ, ἡ, ſtabilis. στασιάζω, factionibus contendo, diſſideo. στασιασμὸς, οῦ, ὁ, ſeditio. στάδιον, ου, τὸ, ſtadium, menſura ſexcentorum pedum. στάμνη, ης, ἡ, amulis. σταθμὸς, οῦ, ὁ, ſtabulum, caula; item ſtatera, libra. στήμων, ονος, ὁ, ſtamen. ἱστὸς, οῦ, ὁ, malum navis. ἱστίον, ου, τὸ, velum. ἀνίστημι, erigo. ἀνάστασις, εως, ἡ, reſurrectio. διάστημα, ατος, τὸ, intervallum. ἐνστάσις, εως, ἡ, inſtantia. ἔκστασις, εως, dimotio alicujus rei e ſtatu, in quo erat. καθίστημι, conſtituo. κατάστασις, εως, ἡ, conſtitutio. παραστάτης, ου, ὁ, ſocius, auxiliarius, opitulator. προστάτης, ου, ὁ, præfectus. προστασία, ας, ἡ, præfectura. προστατέω, ſeu προστατεύω, præſum. συνίστημι, conſtituo. σύστημα, ατος, τὸ, coagmentatio, compages. ὑπόστασις, εως, ἡ, ſubſiſtentia. στατὴρ, ῆρος, ὁ, ſtater.

Ἵστην,

Ἱςίω, Jon. pro ἑςίαν, acc. ſingul. ab ἑςία, ας, ἡ, Veſta, focus.
Ἱςιατόριον, ου, τὸ, Jon. pro ἑςιατόριον, cœnaculum.
Ἱςίον, ου, τὸ, navis velum. in plur. τὰ ἱςία, ab ἱςὸς, malum navis. Thema ἵςημι, ſto.
Ἱςοβοῆ, ſtivæ, dat. ſing. ab ἱςοβοεὺς, temo, ſtiva. ab ἱςὸς, tela, quod ab ἵςημι, ſto, & βοῦς, bos.
Ἱςοδόκη, ης, ἡ, receptaculum mali. ab ἱςὸς, malum navis, & δέχομαι, capio.
Ἵςορα, acc. ſing. ab ἵςωρ, ορος, ὁ, ſciens, gnarus.
Ἱςορία, ας, ἡ, hiſtoria, gen. plur. ἱςοριῶν. hinc ἱςορικὸς, ἡ, ὁν, hiſtoricus. Th. ἵςωρ, ὁ, ἡ, ſciens.
Ἱςοροῦσι, 3. plur. præſ. ind. verbi ἱςορέω, cognoſco, memoriæ trado. perf. ἱςόρηκα. præſ. part. paſſ. ἱςορούμενος, η, ον. Th. ἵςωρ, ſciens.
Ἱςὸς, οῦ, ὁ, malum navis. ab ἵςαται, quia erigitur, vel firmiter collocatur ad excipienda, & ſuſtinenda appenſa lintea. Th. ἵςημι.
Ἴςρον, acc. ſing. ab Ἴςρος, ου, ὁ, nomen fluv. Germanici, Danubius.
Ἴςω, ſcito ille, per Syncop. pro ἰςάτω, præſ. imperat. ſic ἴςων, pro ἰςάτων, ibid. Th. ἴσημι, ſcio. Sed ἵςω, contracte pro ἵςαο, 2. ſing. imperf. paſſ. vel præſ. imper. paſſ. verbi ἵςημι, ſto.
Ἵςων, ſtabam, imperf. act. pro ἵςην. quaſi ab ἱςάω, pro ἵςημι, ſto. Sed ἴςον, per ſyncop. pro ἰςάτον, 3. dual. imperat. vel pro ἰςάτωσαν, 3. plur. imperat. verbi ἴσημι, ſcio.
ἼΣΤΩΡ, ορος, ὁ, ἡ, ſciens, peritus. teſtis, arbiter. q. ab ἴσημι, ſcio. Hinc ἱςορία, ας, ἡ, cognoſcendi ſtudium, hiſtoria. ex hiſtoriis enim ſcientia rerum geſtarum petitur. πολυΐςωρ, ορος, ὁ, multiplici doctrina præditus.
Ἴσχ', pro ἴσχε, vel præſ. imperat. eſt, vel 3. ſing. imperf. verbi ἴσχω, pro ἔχω, habeo.
Ἰσχανάᾳ, Poet. pro ἰσχανᾷ, cupit, 3. ſing. præſ. ind. verbi ἰσχανάω, appeto. quod ab ἴσχω. them. ἔχω, habeo.
Ἰσχάνει, detinet, 3. ſingul. præſ. verbi ἰσχάνω, idem quod ἴσχω, ſeu ἔχω, habeo.
Ἰσχανόωσι, Poet. pro ἰσχανῶσι, reprimunt. 3. plur. ſub. præſ. Sic ἰσχανόωσα, pro ἰσχανῶσα, præſ. part. f. g. verbi ἰσχανάω, cohibeo. quod ab ἴσχω, pro ἔχω, habeo.
Ἰσχὰς, carica, quia ἰσχνὴ, ſiccando gracilis facta.
Ἴσχει, cohibet, 3. ſing. ind. ἴσχειν, præſ. inf. verbi ἴσχω, pro ἔχω.
Ἰσχέμεν, & ἰσχέμεναι, Jon. & Dor. pro ἴσχειν, præſ. inf. ejuſdem verbi.
Ἴσχεο, Jon. pro ἴσχου, contine. præſ. imperat. paſſ. ejuſdem verbi.
Ἴσχεν, Dor. pro ἴσχειν, ejuſdem temporis, & verbi.
Ἰσχίον, ου, τὸ, coxendix. τὰ ἰσχία, clunes. Th. ἰσχὺς, lumbus.
ἸΣΧΙΣ, ιος, ἡ, lumbus. quaſi ab ἰσχὺς, in lumbis enim eſt robur. Vel lumbis nos ἴσχομεν, ſuſtinemus. hinc ἰσχίον, ου, τὸ, coxa, coxendix. Vel ab ἲς, & χεῶ.
ἸΣΧΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, macer, gracilis. quaſi ab ἴσχω, inhibeo. Gracilia facile retinentur, & inhibentur. hinc ἰσχνότης, τητος, ἡ, macies.
Ἴσχονται, cohibent, 3. plur. præſ. ind. paſſ. verbi ἴσχω, pro ἔχω, contineo.
Ἰσχυρὸς, ὰ, ὸν, robuſtus, a, um. in comp. ἰσχυρότερος. ſuperl. ἰσχυρότατος. Th. ἰσχὺς, ύος, ἡ, robur.
ἸΣΧΥ'Σ, ύος, ἡ, robur, vires. dat. ἰσχυΐ. acc. ἰσχύν. quaſi ab ἲς, & ἔχω. hinc ἰσχύω, robuſtus ſum, potentia valeo. ἰσχυρὸς, ὰ, ὸ, potens.
Ἰσχύσει, poterit, 3. ſing. fut. 1. act. verbi ἰσχύω, poſſum. fut. ύσω. p. ἴσχυκα. Th. ἰσχὺς, ύος, ἡ, robur.
Ἰσχῶ, vide in ἰσχύσει.
Ἴσχω, εις, ει, præſ. ind. Sed ἴσχωσ', 3. pl. præſ. ſub. Th. ἔχω, habeo, contineo.
Ἰσώνυμος, ου, ὁ, ἡ, Poet. pro ἰσόνυμος, qui idem nomen habet, cognominis. ab ἴσος, par, æqualis, & ὄνομα, nomen.
Ἴσωσι, norunt, 3. plur. a. 1. ſub. ab εἴδω, ſcio. fut. εἴσω, vel ἴσω. Sed vide an non legend. ἴσασι, 3. plur. præſ. ind. verbi ἴσημι, ſcio.

I T.

Ἴτ', pro ἴτε, quod vide.
Ἰταλία, ας, ἡ, Italia, nomen peninſulæ nobiliſſ. ab Italo rege ſic dictæ. Ἴταλος, ου, ὁ, vitulus, Italus. Ἰταλικὸς, ὴ, ὸν, Italicus, Latinus.
Ἰταλὸς, οῦ, ὁ, taurus, bos. ab ἴτης, quia animoſus. Alii ſcribunt Ἴταλος, ου, ὁ, vitulus, Italus.
Ἴτε, accedite, 2. plur. præſ. imperat. ἴθι, ἴτω. ab εἶμι, eo.
ἸΤΕ'Α, & ἰτέη, ἡ, ſalix, haſta ſaligna. q. ab ἵεται, quia it creſcendo celeriter.
Ἰτέον, eundum, verbale ab εἶμι, vado.
Ἴτην, iverunt, 3. dual. imperf. verbi εἶμι, eo.
ἼΤΗΣ, ου, ὁ, temerarius, audax, animoſus. ἰταμὸς, idem. quaſi παρὰ τὸ ἰέναι, τὸ ὁρμᾷν, qui it in apertum, & in medium prodit.
Ἴτον, dual. præſ. ind. & dual. imperf. verbi εἶμι, eo.
Ἰτυραία, ας, ἡ, nomen regionis, Syr. montoſa.
ἼΤΡΙΑ, ων, τὰ, ima pars ventris. q. ab ἦτρον, id vide. hinc ἴτριον, ου, τὸ, placentæ genus tenue.
Ἴξιον, iterum, iteratum. Latin. Gr. barbar.
Ἰξὺς, virus. Gl. Cyr. leg. ἴτυς.
Ἴτω, apud Ariſtophan. pro ἴςω, quod vide.
Ἴτυν, acc. ſing. ab ἴτυς, quod vide.
ἼΤΥΣ, υος, ἡ, circumferentia, & curvatura rotæ. quaſi ab ἵεται, quia currui eſt cauſa eundi. Homerus ἴτυν vocat, quæ ἀψίς. Tum ἴτυς, eſt omnis extremitas rotundæ rei.
Ἴτω, ito ille, 3. ſing. præſ. imperat. ἴθι, ἴτω, verbi εἶμι, eo.

I Υ.

Ἰυγὴ, ῆς, ἡ, & ἰυγμὸς, οῦ, ὁ, clamor. ab ἰὼ, adv. exultantis.
Ἴυγξ, γγος, ἡ, torquilla, quia collum torquet. aviculæ nomen. Ad philtra in uſu erat. Alii appellant frutillam. Frutis autem eſt Venus. Propterea etiam ἴυγξ, illecebra quævis.
Ἰυκτὴ, Macedonice pro ἰύκτης, ου, ὁ, ſibilator. ab ἰύζω, clamo. Th. ἰὼ, adv. exultantis.

I Φ.

Ἶφα, læſi, perf. act. verbi ἴπτω, ſeu ἴπω, noceo. f. ψω.
Ἴφθιμος, ου, ὁ, robuſtus, animoſus. dat. ἰφθίμῳ. quod ab ἶφι, fortiter. Th. ἲς, ἰνὸς, ἡ, fibra, robur. alii derivari malunt ab ἶφι, fortiter, & θυμὸς, animus. Hinc ἰφθίμη, ης, ἡ, potens.
Ἶφι, fortiter, adv. ab ἲς, ἰνὸς, ἡ, fibra, robur. ἴφιος, robuſtus.
Ἴφια μῆλα, pingues, & vegetæ oves. ab eodem them.
Ἰφιάνασσα, ης, ἡ, Iphianaſſa. nomen mul.
Ἰφικλείδην, acc. ſing. nomen viri.
Ἰφικλῆα, acc. ſingul. ab Ἰφικλέης, Ἰφικλῆς, nomen viri. q. d. valde honoratus.
Ἶφις, ἡ, Iphis, nomen propr. mul.

I X.

Ἰχθυάοντες, piſcibus inhiantes, nomin. plur. part. præſ. ab ἰχθυάω, piſcor. Th. ἰχθὺς, ύος, ὁ, piſcis.
Ἰχθύδιον, ου, τὸ, piſciculus, diminut. ab ἰχθὺς, piſcis.
Ἰχθυόεντα, acc. ſing. ab ἰχθυόεις, εντος, ὁ, piſcoſus. in f. g. ἰχθυόεσσα, ab eodem them.
ἸΧΘΥΣ, ύος, ὁ, piſcis. q. ab ἰθύειν, recte ferri. Vel ab ἵκεται, & θύειν, eſt enim animal πολυκίνητον, vel ab ἴχνεσι θύειν. vide ἰκαίρω.
Ἴχνεσι, dat. plural. ab ἴχνος, εος, τὸ, quod vide.
Ἰχνεύμων, ichneumo. qui & ἰχνευτὴς, tanquam veſtigator crocodili.
Ἰχνεύω, veſtigo, per veſtigia ſequor. ἰχνηλατῶ, indago. ab ἴχνη ἐλαύνω, veſtigia perſequor.
Ἰχνέω, ῶ, Poetic. pro ἔρχομαι, εἶμι, eo, accedo. Thema ἴχνος, εος, τὸ, veſtigium.
Ἴχνη, nomin. plur. ab ἴχνος, εος, τὸ, quod vide.
Ἰχνηλατῶ, indago. ab ἴχνη ἐλαύνω, id eſt, veſtigia perſequor.
Ἴχνιον, ου, τὸ, veſtigium. Thema ἴχνος, idem.
ἼΧΝΟΣ, εος, τὸ, veſtigium. ima pedis pars. greſſus. q. ab ἵημι, & γνόω, eſt γνώρισμα τοῦ ἰόντος: aut quod quis ἰὼν χέει. Hinc ἰχνεύω, veſtigo. ἰχνευτὴς, οῦ, ὁ, veſtigator.
ἸΧΩ'Ρ, ῶρος, ὁ, ſanguis crudus, ſanies, tabum. Sumitur & pro ſero. & pro humore, qui ex Deorum corporibus effluit. q. ἲς χωροῦσα, vis cedens. ubi ejuſmodi eſt ſanguis, ibi labefactantur vires.

I Ψ.

Ἴψ, ἰπὸς, vermis, qui ligna, vel cornua corrodit. Th. ἴπτω, noceo.
Ἴψαο, læſiſti, Jon. pro ἴψω, 2. ſing. a. 1. med. ἰψάμην, verbi ἴπτω, ſeu ἴπω, noceo.
ἼΨΟΣ, ſuber, arbor. an quia ei cortex facile ἴπτεται? nam is admodum ſcaber eſt, ſponte dehiſcens, & in fragmenta ſeſe ſeparans. ἰψὸς, vero hedera. arbores, quibus adhæret, ἴπτει, id eſt, lædit.

I Ω.

ἸΩ', heu, eheu, adverb. dolentis, exclamantis, ut ἰὼ. Sed ἰῷ, dat. ſingul. ab ἰὸς, οῦ, ὁ, ſagitta, &c. Ἰῶ, ἰῇς, mittam, as, præſ. ſub. verbi ἵημι, mitto. Et ἰὼ, pro ἐγὼ, Scholiaſt. Ariſtoph.
Ἰωάθαμ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Hebr. a Deo perfectus.
Ἰωακείμ, nomen viri. Hebr. q. d. Dominus excitabat ipſum.
Ἰωάν, nomen viri. ἄκλιτον. Alii Ἰωνάν.
Ἰωάννα, ης, ἡ, Hebr. gratioſa.
Ἰωαννᾶς, ᾶ, idem. Vel Ἰωχανᾶ, eſt ἄκλιτον.
Ἰωάννης, ου, ὁ, nom[illegible] viri. Hebr. gratioſus.
Ἰὼβ, nomen vi[illegible] Hebr. ejulans.
Ἴωγα, Bœot. [illegible]go. comp. ex ἰὼ, & γὰ, pro γε, quidem.
ἸΩΓΗ', ῆς, ἡ, tegmen. diverſorium. littus. clamor. Pro tegmine forte ab εἴκω, ſub quod ὑπείκομεν, & ubi ἡσυχάζομεν, requieſcimus. pro voce ab ἰὼ, pro littore, quia vocale, & ſonorum ex plangore fluctuum. Vel ἰὼ, & ἄγω.
Ἰωγμὸς, per Aphæreſ. τοῦ δ, pro διωγμὸς, perſecutio, tumultus bellicus. Th. διώκω, perſequor.
ἸΩΗ', ῆς, ἡ, clamor, vox flatus. quaſi ab ἵημι, vel ab ἰὰ, vox.
Ἰωὴλ, ὁ, nomen Prophetæ ἄκλιτον. Hebr. acquieſcit.
Ἰωκὰς, acc. plur. ab ἰωκὴ, quod vide.
Ἰωκὴ, per Aphæreſin, pro διωκὴ, ſeu

διωξις, perſecutio. Thema διώκω, perſequor.
Ἰωλκὸς, ῦ, ἡ, urbs Theſſaliæ.
Ἴωμεν, 1. plur. aor. 2. ſub. verbi εἶμι, eo.
ἼΩΝ, ωνος, ὁ, Jon. filius Xuthi, a quo Jones dicti. Sed ἰὼν, ἰὼν, eho, heus, ex ἰώ. Eſt & ἰὼν, ἰῦσα, a. 2. part. verbi εἶμι, eo.
Ἰωνᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri Hebr. columbus.
Ἰωνιά, violetum. ubi ἴα naſcuntur. Sed Ἰωνία, ας, ἡ, eſt Jonia, regio.
Ἰωράμ, ὁ, nomen regis, ἄκλιτον. Hebr. ex Domino excelſus.
Ἰωρεὶμ, ὁ, nomen viri.
Ἰωσαφάτ, ὁ, nomen pii regis, ἄκλιτον. Hebr. Dominus judicabit.
Ἰωσῆ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. ſenex.
Ἰωσήφ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Hebr. addat.
Ἰωσίας, ου, ὁ, nomen viri Hebr. qui eſt a Domino.
Ἰῶτα, τὸ, nomen minimæ litteræ apud Hebræos.
Ἰωχμοῖο, tumultus, genit. Jon. ex ἰωχμὸς, ῦ, ὁ, idem quod ἰωκή, quod vide. Th. διώκω.
ἼΩΨ, ἴωπος, ὁ, piſcis nomen.

K A.

K Decimæ litteræ ſignum, viginti denotat. & κ' pro καὶ, ponitur. κὰ, Dor. pro κὲ, vel κὲν, com. ἄν.

ΚΑΒΑ'ΛΛΗΣ, ου, ὁ, caballus, equus clitellarius. an a κόπη?
Κάββαλ' & κάββαλε, proſtravit, Doric. ſeu Poet. pro κατέβαλε, a. 2. ind. act. Sic καββαλεῖν, pro καταβαλεῖν, a. 2. inf. act. κάββαλεν, 3. ſingul. aor. 2. med. pro κατεβάλετο, verbi καταβάλλω, dejicio. Thema βάλλω, jacio. fut. βαλῶ. p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον. p. m. βέβολα.
Καββὰς, άντος, ὁ, deſcendens, Poetic. ſyncop. pro καταβὰς, a. 2. part. act. verbi καταβαίνω, quod vide.
Κάβη, ης, ἡ, cibus. q. a κάπτω, edo.
Καβιδάριος, Cabidarius, Gloſſ. Cyr. λιθουργός.
ΚΑ'ΒΟΣ, ου, ὁ, frumentaceæ menſuræ genus. Hinc κάβη, cibus.
Καγγόνυ, pro κατὰ γόνυ.
ΚΑ'ΓΚΑΜΟΝ, ου, τὸ, lacryma Arabici ligni. calefacit, καγχαίνει.
Κάγκανος, ſeu κάγχανος, ου, ὁ, aridus. a καγχαίνω, calefacio. q. a καίω.
ΚΑΓΧΑ'ΖΩ. f. άσω. p. ακα, cachinnor. convitior. inde καγχασμὸς, ῦ, ὁ, cachinnus. an a καγχαίνω, quia riſus a calore cordis?
ΚΑΓΧΑΙ'ΝΩ, calefacio, arefacio. hinc κάγχανος, ου, ὁ, aridus, ſiccus.
Καγχαλόωσι, Poet. pro καγχαλῶσι, 3. pl. præſ. ſub. verbi καγχαλάω, exulto, rideo. Th. χαλάω, laxo, demitto.
Κἀγὼ, pro καὶ ἐγὼ, & ego.
Καδδ', pro κατὰ δέ. καδδ' ἄρα, Dor. pro κατὰ δὲ ἄρα.
Καδδ' ἔβαλεν, pro κατέβαλε δέ. Sic καδδ' ἔθορε, pro κατέθορε δέ.
Καδδὲ, Poet. pro κατὰ δέ.
Κάδδεπεσον, Æol. ſyncop. pro κατέπεσον δὲ, a. 2. ind. a καταπίπτω.
Καδδραθέτην, Dor. vel Æol. pro καταδραθέτην, 3. dual. a. 2. act. verbi καταδαρθάνω, ſeu καταδαρθέω, dormio. Th. δαρθάνω, idem. a. 2. ἔδαρθον, & per Metatheſ. ἔδραθον. f. δαρθήσομαι.
Καδδύναμιν, pro κατὰ δύναμιν, pro virili, a δύναμις, εως, ἡ, potentia. Th. δύναμαι, poſſum.
Καδδῦσαι, pro καταδῦσαι, a. 1. inf. act. verbi καταδύω, ſubeo, penitus ingredior. Th. δύω, & δύνω, idem.
Καδμεῖος, ου, ὁ, Cadmæus. dat. plur. Jonic. Καδμείοισι. a Κάδμος, ου, ὁ, Cadmus, nomen viri.
Καδμείωνας, acc. plural. a Καδμείων, ωνος, ὁ, Cadmienſis. ejuſdem them.
Καδμηΐων ἀπὸ Θηβῶν, Dor. pro Καδμείων ἀπὸ Θηβῶν, Cadmæis a Thebis.
Καδμηΐς, ΐδος, ἡ, Cadmæa.
Κάδμος, ου, ὁ, Cadmus, nomen viri.
Κᾶδος, εος, τὸ, Poet. pro κῆδος, εος, τὸ, funus, & ipſa cadaveris elatio, funeriſque pompa. affinitas.
ΚΑ'ΔΟΣ, vel κάδδος, ου, ὁ, cadus, vas vinarium. & ſitula pro ſuffragiis colligendis. hinc κάδιον, parvus cadus.
ΚΑΔΥ'ΤΑΣ, ου, ὁ, herbula quædam Syriaca. vide κασύτας.
Καεὶς, έντος, ὁ, deuſtus, a. 2. part. paſſ. a καίω, uro. fut. καύσω, aor. 2. paſſ. ἐκάην.
ΚΑ'ΖΩ, eruo. fut. σω. Poetic. perf. paſſ. κέκασμαι. hinc ἐκέκαστο, 3. ſing. pluſq. perf.
Καῇ, 3. ſing. aor. 2. ſub. paſſ. καῆναι, a. 2. inf. paſſ. a καίω, uro. fut. καύσω. a. 2. ἔκαον. a. 2. paſſ. ἐκάην, & Jon. κάην.
Καήσομαι, ardebo, f. 2. paſſ. verbi καίω, uro. a. 2. paſſ. ἐκάην.
Καθὰ, adv. ſicut, velut, ex κατὰ, & ἃ, ſecundum quæ.
Καθαίρεσις, εως, ἡ, deſtructio. ex καθαιρέω, quod vide.
Καθαιρέω, detraho, deſtruo. f. ήσω. f. 2. καθελῶ. perf. καθῄρηκα. a. 2. καθεῖλον, ες, ε. a. 2. part. act. καθελὼν, όντος, ὁ, comp. ex κατὰ, & αἱρέω, eligo.
ΚΑΘΑΙ'ΡΩ, purgo, mundo, luſtro, flagris cædo. fut. αρῶ, perf. κεκάθαρκα, perf. paſſ. κεκάθαρμαι. perf. part. paſſ. κεκαθαρμένος, η, ον, q. ex κατὰ, & αἴρω, ſordes purgando tolluntur. vel ab αἱρῶ, pro everto. Hinc κάθαρμα, ατος, τὸ, purgamentum. καθαρὸς, ῦ, ὁ, purus. καθάριος, ου, ὁ, ἡ, idem.
Καθάπαξ, omnino, adverb. ex κατὰ, & ἅπαξ, ſemel.
Καθάπερ, ſicut. ex κατὰ, & ἅπερ, quod ab ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ.
Καθάπτεσθαι, demulce, inf. præſ. pro imperat. more Attic. verbi καθάπτομαι, mulceo. hinc καθαπτόμενος, part præſ. hinc Καθαπτικοὶ λόγοι. ex κατὰ, & ἅπτομαι, tango. f. ψομαι.
Καθάπτω, contingo, invado, cum genit. f. ψω. p. καθῆφα, a. 1. καθῆψα. ex κατὰ, & ἅπτω, tango.
Καθάρειος, ſeu καθάριος, ου, ὁ, mundus. Th. καθαίρω, purgo.
Καθαρεύω, purgo, purus ſum. a καθαίρω, purgo.
Καθάρθαι, purum factum eſſe, Jon. pro κεκαθάρθαι. perf. inf. paſſ. καθαρθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi καθαίρω, purgo. f. αρῶ, perf. paſſ. κεκάθαρμαι.
Καθαρίζω, purgo. f. ίσω. a. 1. ind. ἐκαθάρισα. a. 1. imper. καθάρισον, άτω. a. 1. ſub. καθαρίσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. καθαρίσαι, perf. activ. κεκαθάρικα. perf. paſſ. κεκαθάρισμαι. a. 1. paſſ. ἐκαθαρίσθην. a. 1. imperat. paſſ. καθαρίσθητι. Th. καθαίρω, purgo.
Καθαρισμὸς, ῦ, ὁ, purgatio. ab eodem th.
Καθαρμὸς, ῦ, ὁ, idem. & ab eodem th. καθαρμὸν, luſtratio, purificatio.
Καθαρὸς, ὰ, ὸν, purus, a, um. hinc καθαρῶς, pure, adverb. a καθαίρω, purgo.
Καθαρότης, ητος, ἡ, puritas. ab eodem them.
Καθάρσιον, ου, τὸ, purgatio, expiatio. καθάρσιος, expiator. κάθαρσις, ἡ, purgatio, expiatio.
Καθαρῶ, Dor. pro καθαροῦ, genit.
Καθεδοῦμαι, ῇ, εῖται, ſedebo. f. 2. med. verbi καθέζομαι, ſedeo. Th. ἕζω, ſeu ἕω, colloco.
Καθέδρα, ας, ἡ, ſuggeſtus, cathedra, ſeſſio. a καθέζομαι, ſedeo. quod vide.
Καθέζομαι, ſedeo. præſ. part. καθεζόμενος, imperf. ἐκαθεζόμην. f. 2. med. καθεδοῦμαι. hinc καθέδρα, & ἕδρα, ſella. ex κατὰ, & ἕζω, ſeu ἕω, colloco.
Καθεικέναι, perf. inf. act. a καθίημι, demitto. Th. ἵημι, ſeu ἕω, mitto.
Καθεῖλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi καθαιρέω, deſtruo, quod vide.
Καθειμένος, demiſſus, perf. part. paſſ. verbi καθίημι, demitto. Thema ἕω, mitto.
Καθεῖναι, aor. 2. inf. activ. a καθίημι, quod vide.
Καθεῖντο, 3. plur. pluſq. perf. paſſiv. a καθίημι, perf. paſſ. καθεῖμαι.
Καθείργαται, & καθείργατο, 3. ſing. perf. & pluſq. perf. paſſ. verbi καθείργω, concludo, coerceo. quod ex κατὰ, & εἴργω, includo. f. ξω.
Καθεὶς, έντος, ὁ, a. 2. part. activ. a καθίημι, demitto. quod vide. Sed καθεὶς, vel καθ' εἷς, alius poſt alium, ſigillatim. malim pro καὶ ἔτι εἷς, vel καὶ μετὰ εἷς, εἷς καὶ εἶτα εἷς. vel εἷς καὶ ἔτι εἷς, unus, & item alter. Καθ', pro καὶ εἶτα, & deinde.
Καθεῖσαν, 3. ſing. a. 1. act. verbi καθίζω, ſedere facio. quod ex κατὰ, & ἵζω. a. 1. εἷσα.
Καθεστήκεισαν, 3. plur. pluſq. perf. act. verbi καθίστημι, conſtituo. quod vide.
Καθεῖτο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. a καθίημι. quod vide.
Καθέκαστος, ου, ὁ, unuſquiſque. ex καὶ, & ἕκαστος, quiſque.
Καθεκούσιος, ου, voluntarius. ex κατὰ, & ἑκούσιος, idem quod ἑκὼν, όντος, ὁ, voluntarius.
Καθέλῃς, 2. ſing. aor. 2. ſub. act. verbi καθαιρέω, quod vide.
Καθελῶ, εῖς, εῖ, fut. 2. ind. act. verbi καθαιρέω, deſtruo, quod vide.
Καθέμενος, a. 2. part. med. verbi καθίημι, demitto. Th. ἵημι, ſeu ἕω, mitto. a. 2. med. ἕμην, ἕσο, ἕτο.
Καθεξῆς, adv. ordine, deinceps. ex κατὰ. & ἑξῆς, idem.
Καθέξω, f. 1. act. verbi κατέχω, detineo, retineo. vide ſimplex ἔχω, habeo.
Κάθεο, demittito, Jon. pro κάθεσο, vel κάθου, a. 2. imperat. med. verbi καθίημι. Th. ἵημι, mitto.
Κάθες, demitte, a. 2. imperat. act. ejuſdem verbi.
Κάθεσαν, 3. plur. a. 2. ind. act. κάθην, verbi καθίημι, demitto. quod vide.
Καθέσσαντο, Jon. & Poet. pro καθείσαντο, collocarunt, 3. plur. a. 1. med. ind. vide in καθεῖσαν.
Καθεσταμένος, perf. part. paſſ. verbi καθίστημι, conſtituo, ſtatuo. perf. paſſ. καθέσταμαι. ex κατὰ, & ἵστημι, ſto.
Καθέστηκα, ας, ε, perf. ind. act. & in 3. pl. καθεστήκασι. hinc καθεστηκὼς, perf. part. a καθίστημι, conſtituo, quod vide.
Καθεστὼς, ῶτος, per ſyncop. pro καθεστηκὼς, perf. part. verbi καθίστημι, quod vide.
Κάθετος, ου, ἡ, perpendiculum, a καθίεμαι, quia deorſum mittitur.
Καῦδε, dormivit, pro ἐκάθευδε, 3. ſingul. imperf. Jonic. vel eſt præſ. imperat. activ. verbi καθεύδω. καθεύδοντα, acc. ſing. part. præſ. καθεύδωμεν, dormiamus, præſ. ſub. Th. εὕδω, f. εὕσω, dormio.
Κάθῃ, ſedes, Att. pro κάθησαι, & Jon. κάθηαι, 2. ſing. præſ. verbi κάθημαι, idem quod ἧμαι, ſedeo.
Καθηγητὴς, ῦ, ὁ, doctor. quod a καθηγέομαι ῦμαι, præeo, præceptor ſum. κατὰ, & ἡγέομαι, duco.
Καθῆκα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi καθίημι, demitto, quod vide.
Καθήκω, convenio, pertineo. καθήκει, convenit, cum dat. hinc καθήκων, ουσα, ῆκον. unde καθῆκον, officium, quod convenit alicui. καθήκων, officioſus; ἀκαθήκων, inofficioſus.
Καθηλόω, clavo defigo, vel configo. ab ἧλος, ου, ὁ, clavus.

Κάθημαι, ſedeo. imperat. κάθησο. imperf. ἐκαθήμην, σο, το. Th. ἧμαι, idem.

Καθήμενος, η, ον, inſidens. præſ. part. ejuſdem verbi, & them.

Καθημέραν, quotidie. ponitur adverbialiter. & ſæpe præponitur τό. hinc καθημερινός, ή, όν, quotidianus. ex κατά, & ἡμέρα, dies.

Καθῆρε, abſterſit, Jon. 3. ſing. aor. 1. act. verbi καθαίρω, purgo. f. αρῶ.

Καθῃρέθην, per ſyſtolen pro καθῃρήθην, a. 1. ind. act. verbi καθαιρέω, deſtruo, quod vide.

Καθῄρητο, 3. ſingul. pluſq. perf. paſſ. ejuſdem verbi.

Καθῆσθαι, ſediſſe, præſ. inf. a κάθημαι.

Κάθησο, ſede, præſ. imperativ. ejuſdem verbi.

Καθήσομαι, ſedebo, f. 1. med. ejuſdem verbi.

Καθῆστο, ſedebat, Poetice pro καθῆτο, penultima circumflexa, Jonic. pro ἐκάθητο, 3. ſing. imperf. verbi κάθημαι. Alii volunt eſſe 3. ſingul. pluſq. perf. ab ἵζω, perf. paſſ. ἧσμαι. pluſq. perf. ἥσμην, ἧσο, ἧστο.

Καθῆψεν, annexuit, 3. ſing. a. 1. act. verbi καθάπτω. Thema ἅπτω, necto. f. ψω. p. ἧφα.

Καθίδρος, ου, ὁ, laſſus, & feſſus ad ſudorem uſque. ex κατά, & ἱδρώς, ſudor. Eſt & θάρος ἴσως τῷ ἱδρῶς.

Καθιδρυνθέντες, nom. plur. a. 1. part. paſſ. a καθιδρυνόω, pro καθιδρύω, ſedeo. Th. ἱδρύω, ſedere facio.

Καθίει, demittebat, 3 ſing. imperf. q. a καθιέω, verbi καθίημι, demitto, quod vide.

Καθίεσαν, 3. plur. imperf. καθίζω, ejuſdem verbi.

Καθιζᾶ, ſede. Dor. pro καθίζου, præſ. imperat. paſſ. a καθίζω. quod vide.

Καθίζουσαν, acc. ſing. part. præſ. f. g. verbi καθίζω, quod vide.

Καθίζω, ζεις, ζει, ſedeo. colloco. fut. ίσω aor. 1. ἐκάθισα, hinc aor. 1. imperat. κάθισον, ισάτω, & in plural. καθίσατε. aor. 1. part. act. καθίσας, aor. 1. ſub. καθίσω, ῃς, ῃ. aor. 1. inf. καθίσαι. perf. activ. κεκάθικα. præſ. med. καθίζομαι. aor. 1. med ἐκαθισάμην, ω, ατο. a. 1. ſub. med. καθίσωμαι, ῃ, ηται, & in 2 plur. καθίσησθε. compon. ex κατά, & ἵζω, ſedere facio.

Καθίημι, demitto. fut. ήσω. aor. 1. ind. καθῆκα. præſ. paſſ. καθίεμαι, demittor. præſ part. καθιέμενος, η, ον. ex κατά, & ἵημι, mitto.

Καθίκεο, Jon. pro καθίκου, 2. ſing. aor. 2. med. verbi καθικνέομαι, contingo. percutio, aſſequor. ex κατά, & ἱκνέομαι, venio. f. ἵξομαι, a. 2. med. ἱκόμην, ου, ετο.

Καθικέτευε, 3. ſing. imperf. act. verbi καθικετεύω, idem quod ἱκετεύω, ſupplico. Th. ἱκέτης, ου, ὁ, ſupplex.

Καθίξας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. Doric. pro καθίσας, a καθίζω, ſedeo.

Καθίξῃ, forte ſcribendum καθίξῃ; Dor. pro καθίσῃ. 3. ſing. a. 1. ſub. act. verbi καθίζω, ſedeo. vel legend. καθιξεῖ, 3. ſing. fut. 1. Dor. καθιξῶ, εῖς, εῖ, pro καθίσω, εις, ει. Vel lege καθίξοι, ut in Criſpini codice.

Καθίξω, Doric. pro καθίσω, fut. 1. verbi καθίζω, ſedeo. quod vide.

Καθιοῦμαι, ſedebo, Att. pro καθίσομαι, fut. 1. med. ejuſdem verbi.

Καθίσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. ejuſdem verbi.

Καθίσατε, conſidite. 2. plur. a. 1. imper. act. verbi καθίζω, quod vide.

Καθίσει, 3. ſing. fut. 1. act. καθίσεσθε, 2. plur. fut. 1. med. ejuſdem verbi.

Καθίσῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. act. & in 3. plur. καθίσωσι. ab eodem verbo.

Καθίστα, appone, per apocopen pro καθίσταθι, præſ. imperat. καθιστάναι, præſ. inf. verbi καθίστημι, quod vide.

Καθίστη, 3. ſing. imperf. act. verbi καθίστημι, quod vide.

Καθίστημι, vel καθιστάω, conſtituo, fut. καταστήσω. præt. καθέστηκα. pluſq. perf. καθειστήκειν. a. 1. κατέστησα, a. 2. κατέστην, ης, η. præſ. paſſ. καθίσταμαι, σαι, ται. a. 1. ind. paſſ. κατεστάθην, ης, η. ex κατά, & ἵστημι, ſtatuo.

Καθίστησι, 3. ſing. præſ. ind. act. καθίστημι, ης, ησι.

Καθιστῶσα, Attic. pro καθιστᾶσα, præſ. part. f. g. quaſi a καθιστάω, ab eodem verbo.

Καθὸ, ſicut, quatenus, adv. ex κατά, & ὅ.

Καθολικός, ή, όν, generalis, e. ex κατά, & ὁλικός, univerſalis. Thema ὅλος, ου, ὁ, totus. Hinc & καθόλου, prorſus, adverb.

Καθοπλίζομαι, armor. præſ. inf. καθοπλίζεσθαι, perf. paſſ. καθώπλισμαι. perf. part. καθωπλισμένος, η, ον. ex κατά, & ὅπλον, ου, τό, arma.

Καθορᾷ, intuetur, 3. ſing. indic. act. a καθοράω. f. άσω. p. καθώρακα, Attic. καθεώρακα. Th. ὁράω, video.

Καθόρμιον, ου, τὸ, monile. Hoſ. 2. 13. ex κατά, & ὅρμος, ου, ὁ, idem.

Καθόσον, & καθ' ὅσον, quantum. ex κατά, & ὅσος, quantus.

Καθότι, eo quod. ex κατά, & ὅ, τι.

Κάθου, demitte, a. 2. imperat. med. κάθεσο, κάθεο, & κάθου, verbi καθίημι, quod vide. item κάθου, ſede, pro κάθησο, unde κάθηο, & per per ſyſtolen κάθεο, ſublato σ, & craſi facta κάθου. a κάθημαι, ſedeo. quod ex κατά, & ἧμαι, idem.

Κάθυγρος, ου, ὁ, aquoſus. ex κατά, & ὑγρός, ῦ, ὁ, humidus.

Καθύπερθεν, in ſummo loco, ſupra, adv. ex κατά, & ὕπερθεν, ſupra. Thema ὑπέρ, ſuper.

Καθυφείς, a. 2. part. activ. verbi καθυφίημι, ſubtraho. hinc καθυφέσθαι, a. 2. inf. med. Thema ἵημι, ſeu ἕω, mitto.

Καθώς, ſicut. ex κατά, & ὡς, idem.

ΚΑΙ', &, etiam, æque, nam, igitur, aut. conjunctio copul. καίπερ, quamvis.

ΚΑΙΑ'ΔΑΣ, ου, ὁ, barathrum, ſeu foſſa, in quam cadavera eorum, qui publico ſupplicio fuerant affecti, projiciebant. Laconum vox. Aliter καιάτας. Heſych. καιέτα vocat ὀρύγματα, fiſſuras, loca a terræ motibus dirupta. a κέω, fundo, alii leg. καιέτας.

Καϊάφας, α, ὁ, nomen Pontificis. Hebr. q. d. circuitor, vel blaſphemans.

Καίγε, & quidem. ex καί, & γε, dictione enclitica.

Καῖε, pro ἔκαε, adolebat, 3. ſingul. imperf. Jon. verbi καίω, uro: f. καύσω, a. 2. ἔκαον.

ΚΑΙΚΙ'ΑΣ, ου, ὁ, Cæcias, ventus ab ortu æſtivo ſpirans, a Caico fl. Myſiæ ſic dictus.

Κάϊν, nomen primi fratricidæ. Hebr. acquiſitus.

Καϊνάν, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. poſſeſſor.

Καινέα, acc. ſing. a Καινεύς, έος, ὁ, nomen propr. regis.

ΚΑΙΝΟ'Σ, ή, όν, novus, a, um. q. a καὶ νῦν, qui vel nunc eſt. compar. καινότερος, α, ον. ſuperlativ. καινότατος.

Καινοτέραις, novis, dat. plur. comp. grad. f. g. a καινός, ή, ὁ, novus, quod vide.

Καινότης, ητος, ἡ, novitas. ab eodem them.

Καινοφωνία, ας, ἡ, novitas vocum. ex καινός, novus, & φωνή, ἡ, vox.

Καίνυμι, vinco. unde καινία, ας, ἡ, victoria. Heſych. a καίνω, quia victoria bellica præcipue conſiſtit in cæde hoſtium.

ΚΑΙ'ΝΩ, perimo, occido. q. a κέω, findo, id eſt, divido, ſcil. animam a corpore. vel a κείω, ſeco. inde καινίς, ίδος, ἡ, mors.

Καιομένῃσι, incenſis, dat. pl. Jon. f. g. præſ. part. paſſ. a καίω, uro. f. καύσω, a. 2. paſſ. ἐκάην.

Καίοντο, incendebantur, Jonice pro ἐκαίοντο, 3. plural. imperf. paſſ. ejuſdem verbi.

Καίοισ', pro καίουσα, præſ. part. f. g. a καίω, uro. quod vide.

Καίπερ, etſi, quamvis. ex καί, & περ, particula expletiva.

Καιρία, ας, ἡ, tempeſtivitas. a καιρός, tempus. hinc καιριώτατα, ſuperl. a καίριος, tempeſtivus.

ΚΑΙΡΟ'Σ, ῦ, ὁ, occaſio, opportunitas, tempus. καιρὸν ἐν καιρῷ, in tempore, opportune. Hinc καίριος, ου, ὁ, ἡ, tempeſtivus. ἐύκαιρος, ου, ὁ, ἡ, idem. ἄκαιρος, ὁ, ἡ, intempeſtivus. πρόσκαιρος, ου, ὁ, ἡ, temporarius. quaſi a κυρεῖ, accidit, contingit. Vel a καίρω, curro. tempus enim perpetuo curſu elabitur. Tempora labuntur, tacitiſque ſeneſcimus annis, Ovid.

ΚΑΙ'ΡΟΣ, ου, ὁ, licium. q. a κείρω, tondeo. hinc καιρόω, ſtamen connecto.

Καίρω, ῥέζω. Etymolog. an propter verbum καρφῶ, ut ſit, percurrere pectine telas?

Καῖσαρ, αρος, ὁ, Cæſar. nomen primi monarchæ inter Romanos. Latin. a cædendo.

Καισάρεια, ας, ἡ, nomen urbis. Latin. Cæſarea.

Καίτοιγε, quanquam, conjunct. cum ind. ex καί, & τοι, & γε.

ΚΑΙ'Ω, uro, accendo, cremo: fut. καύσω. præt. κέκαυκα. perf. paſſ. κέκαυμαι. a. 1. paſſ. ἐκαύθην. a. 2. paſſ. ἐκάην. f. 1. paſſ. καυθήσομαι. a. 1. ſub. med. καυθήσωμαι, ῃ, ηται. 1. Corinth. 13. 3. Hinc καῦσις, εως, ἡ, uſtio. καῦσος, ου, ὁ, ardor, æſtus. καυστικός, ῦ, ὁ, urendi vim habens. καυτήρ, ῆρος, ὁ, cauter, inſtrumentum, quo ſtigmata inuruntur. καυτήριον, ου, τό, cauterium, quod urendi vim habet. ἔγκαυστος, ῦ, ὁ, inuſtus. ὁλοκαύστον, ου, τό, ſacrificii genus, quo tota victima cremabatur.

Κακ', pro κακά, nom. plur. n. g. & κακά, ᾶς, ᾶ, Dor. pro κακή, ῆς, ἡ, improba. a κακός, malus. quod vide.

Κακαγορία, ας, ἡ, Dor. pro κακηγορία, ἡ, maledicentia. Vide in κακηγορέω. Sic & κακάγορος, Dorice pro κακήγορος.

Κακκαλεῖν, excitare, acuere: Lacon. ab ἀκκαλεῖν.

Κἀκεῖ, & illic. ex καί, & ἐκεῖ. Thema ἐκεῖνος, ille.

Κἀκεῖθεν, & illinc. ex καί, & ἐκεῖθεν.

Κἀκεῖνος, & ille. ex καί, & ἐκεῖνος.

Κἀκεῖσε, ex καί, & ἐκεῖσε, illuc, eo. Th. ἐκεῖνος, ille.

Κακέμφατος, de quo κακῶς φασίν. Heſych. figura, cum junctura vocum inſuaviter ſonat. quod & κακόφωνον.

Κακηγορέω, maledico. κακήγορος, maledicus. κακηγορία, maledicentia. ex κακός, malus, & ἀγορεύω, dico. Th. ἀγορά, ᾶς, ἡ, forum.

Κακοπαθέω, male affectus ſum, male valeo. κακῶς πάσχω.

Κακῇς, dat. plur. Jon. pro κακαῖς, a κακός, ή, όν, malus, a, um.

Κακία, ας, ἡ, malitia. vitium. moleſtia. Th. κακός, malus.

Κακίζω, vide in κακίσαι.

Κάκιον, pejus, n. g. & κακίων, pejor, ὁ, ἡ, compar. a κακός.

Κακίσαι, a. 1. inf. act. verbi κακίζω, labefacto, improbo. præſ. part. paſſiv. κακιζόμενος.

Κάκιστος, η, ὁ, peſſimus, ſuperlat. a κακός.

ΚΑΚΚΑ'ΒΑ, ης, ἡ, perdix, κακκαβίς, ίδος, ἡ, idem: a ſono.

ΚΑΚΚΑ'ΒΗ, ης, ἡ, cacabus, olla teſtacea.

Κακκάω, ſive κακκάω; puerorum vox eſt,

qua

qua utuntur ſignificantes cacare. κάκκη, merda. q. κακόν τι.

Κακκείειν, Æol. ſyncop. pro κατακείειν, dormiturire. Sic κακκείοντες, pro κατακείοντες, præſ. part. ex κατακείω, dormiturio. quod ex κατὰ, & κείω, cubare cupio. Th. κεῖμαι, jaceo.

Κακκεφαλῆς, comp. ex κὰ, ἐκ, & κεφαλῆς, capitis. κακκεφαλᾶς, Dor. & Æol. pro κὰ ἐκ κεφαλῆς, & ex capite.

Κακκῆαι, a. 1. inf. Æol. ſyncop. pro κατακῆαι, ſeu κατακαῦσαι, nam καίω, uro, facit a. 1. ἔκαυσα, & ἔκηα.

Κακκόρυθα, pro κατὰ κόρυθα, in galeam. a κόρυς, υθος, ἡ, galea. in acc. κόρυθα, & κόρυν.

Κακκορυφὴν, ideſt, κατὰ κορυφὴν, in vertice.

Κακκρύπτων, pro κατακρύπτων, præſ. part. a κρύπτω, abſcondo. f. ψω. aor. 2. ἔκρυβον.

Κακόδοξος, ου, ὁ, ἡ, ignobilis. a κακὸς, malus, & δοκέω, videor.

Κακοεργὸς, οῦ, ὁ, maleficus. ex κακὸν, & ἔργον, opus.

Κακοζωΐα, ας, ἡ, miſera vita, Poet. pro κακὴ ζωή.

Κακοήθεια, ας, ἡ, prava conſuetudo, malignitas. Ex adject. κακοήθης, εος, ὁ, ἡ, malignus, a. quod ex κακὸς, ή, όν, malus, a, um. & ἦθος, εος, τὸ, mos, conſuetudo. in plur. ἤθεα.

Κακοθημοσύνη, ης, ἡ, ignavia. ex κακὸν, malum, & θήμων, ονος, ὁ, acervus rerum ſimul congeſtarum. Thema τίθημι, pono.

Κακοῖο, genit. Jon. a κακός. κακοῖσι, dat. plur. vide κακός.

Κακοκερδείῃσι, dativ. plur. Jon. pro κακοκερδείαις, a κακοκερδεία, ας, ἡ, turpis quæſtus. a κακὸς, malus, & κέρδος, εος, τὸ, lucrum.

Κακόκναμος, Doric. pro κακόκνημος, ου, ὁ, ἡ, qui crura habet exilia. ex κακὸς, & κνήμη, tibia.

Κακολογέω, ῶ, maledico, cum accuſ. a κακολόγος, ου, ὁ, maledicus. fut. ήσω. p. κεκακολόγηκα, a. 1. ἐκακολόγησα, a. 1. inf. act. κακολογῆσαι. ex κακὸς, malus, & λέγω, dico. præt. med. λέλογα.

Κακομήχανος, ου, ὁ, malorum machinator. ex κακὸς, & μηχανὴ, ῆς, ἡ, machina.

Κακόνομος, ου, ὁ, ἡ, qui malis legibus utitur. a νόμος, lex.

Κακοπάθεια, ας, ἡ, vexatio. ab adject. κακοπαθὴς, έος, ὁ, ἡ, ærumnoſus. ex κακὸς, & πάθος, εος, τὸ, paſſio. Th. πάσχω, patior. in a. 2. ἔπαθον.

Κακοπαθέω, patior mala, æger ſum animo, tolero adverſa. f. ήσω. p. κεκακοπάθηκα. aor. 1. ἐκακοπάθησα. aor. 1. imperat. κακοπάθησον, άτω. ex iiſdem them.

Κακόπατρις, malo patre ortus. in acc. κακόπατριν. ex κακὸς, malus, & πατὴρ, pater.

Κακοποιΐα, ας, ἡ, maleficium. ex κακὸς, & ποιέω, facio.

Κακοποιέω, ῶ, malefacio. f. ήσω. p. κεκακοποίηκα. a. 1. ἐκακοποίησα. aor. 1. inf. act. κακοποιῆσαι. ex iiſdem them.

Κακοποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ, maleficus, a. ex iiſdem them.

Κακοπραγέω, ῶ, conflictor malis, infelix ſum. ex κακὸς, & πράσσω, facio. f. ξω. p. m. πέπραγα.

Κακοπράγμων, ὁ, maleficus, ex iiſdem them.

Κακοῤῥαφία, ας, ἡ, malorum machinatio, inſidiæ. ex κακὸς, & ῥάπτω, conſuo. f. ψω. a. 2. paſſ. ἐῤῥάφην.

ΚΑΚΟ'Σ, οῦ, & Jon. οῖο, ὁ, malus, improbus, ignavus, ignobilis, imperitus. quaſi a χάζω, recedo. Ignavi enim, & timidi recedere ſolent. hinc κακότης, ητος, ἡ, improbitas, vitium. κακία, ας, ἡ, idem. κακόω, malo, ſeu damno afficio. ἀλεξίκακος, ου, ὁ, ἡ, depulſor malorum. πάγκακος, ου, ὁ, omnino malus, peſſimus. χαιρέκακος, & ἐπιχαιρέκακος, ου, ὁ, ἡ, qui gaudet malis alienis.

Κακότας, ατος, ἁ, Doric pro κακότης, ητος, ἡ, calamitas, malum. Th. κακός.

Κακότεχνος, ου, ὁ, malis artibus deditus, malignus. κακοτεχνέω, malis artibus utor. ex κακὸς, & τέχνη, ης, ἡ, ars.

Κακότητι, dat. ſing. κακότητα, acc. ſing. a κακότης, ητος, ἡ, improbitas, malitia. Th. κακὸς, malus.

Κακουργία, ας, ἡ, improbitas. a κακοῦργος, ου, ὁ, contracte pro κακοεργὸς, οῦ, ὁ, maleficus, improbus. ex κακὸς, malus, & ἔργον, ου, τὸ, opus.

Κακουχέω, male tracto, male habeo aliquem. f. ήσω. p. κεκακούχηκα. ex κακῶς, & ἔχω, habeo. hinc κακουχέομαι, male vexor, animum deſpondeo.

Κακόχαρτος, ου, ὁ, alienis malis gaudens. ex κακὸν, malum, & χαίρω, gaudeo.

Κακοχρήσμων, improbus. ex κακὸς, & χράομαι, utor. Them. χράω, do mutuo.

Κακοχυμία, ας, ἡ, redundantia vitioſorum humorum. ex κακὸς, & χυμὸς, ſuccus. Th. χέω, fundo.

Κακόψογος, ου, ὁ, maledicus. ex κακὸς, & ψέγω, f. ξω, reprehendo, vitupero. p. m. ἔψογα.

Κακτάμεναι, occidere, Dor. pro κατακτάμεναι, & hoc pro κατακτεῖναι, a. 1. inf. act. a κατάκτημι, vel κατακτείνω, occido. Thema κτείνω, idem. f. κτενῶ. p. ἔκτακα. a. 2. ἔκτανον.

Κάκτανε, ſyncop. Dor. pro κατάκτανε, a. 2. imperat. act. Alii volunt eſſe pro κατέκτανε, 3. ſing. a. 2. ind. act. ejuſdem verbi.

Κάκτεινε, per ſyncop. pro κατέκτεινε, 3. ſingul. imperf. vel a. 1. ind. activ. verbi κατακτείνω.

ΚΑ'ΚΤΟΣ, ου, ἡ, ſpinoſa quædam planta, carduus. quaſi a καίω, quia urit, ſeu pungit.

Κὰξ τῶ, Dor. pro κὰ ἐκ τῶ, ex hoc tempore. ſcil. χρόνου.

Κακχεῦσαι, effudiſſe, per ſyncop. Æol. pro καταχεῦσαι, a. 1. inf. verbi καταχέω. Th. χέω, fundo. f. χεύσω.

Κακῶς, male, perperam, adverb. a κακὸς, malus, κακώτερος, Poet. pro κακίων, pejor.

Κακώσουσι, 3. plur. fut. 1. ind. act. verbi κακόω, vide in κακός.

Κᾶλα, ligna. a nom. τὸ κᾶλον, ου, lignum. Sed καλὰ, opportune, adverb. a καλὸς, pulcher.

Καλαβρίζω, Calabros imitor, Heſych.

ΚΑ'ΛΑΘΟΣ, ου, ὁ, calathus, quaſillum. q. a κᾶλον, & θέειν, quod in ejus ſtructura ligna in orbem currant.

ΚΑ'ΛΑΙΣ, nomen lapidis cujuſdam. vide Plinium lib. 37. cap. 13 puto quia καλὴ, colore elegans. Sed καλαΐς, velum. Heſych. q. a κάλος, funis nauticus, eo enim & velum tenditur.

Καλαμαία, ας, ἡ, alii καλαμαῖον, cicada minima, ἀπὸ τῆς καλάμης, quia inter calamos, ſtipulaſque naſcatur, creſcat, degat.

Καλαμάτας, α, ὁ, Dor. pro καλαμήτης, ου, ὁ, meſſor. a καλαμᾶσθαι, metere. Th. κάλαμος.

Καλάμη, ης, & Dor. καλάμα, ας, ἡ, ſtipula; item cadaver hominis interempti. vel ſenile corpus aridum. καλαμάομαι, ſtipulas colligo. a κάλαμος, arundo.

Καλαμίνθη, ης, ἡ, nepeta, ſimilis eſt menthæ agreſti. q. καλὴ μίνθη, utilis mentha.

Καλαμίνθιος, nomen Ranæ. a κάλαμος, ου, ὁ, arundo. vel a καλαμίνθη, herba.

ΚΑ'ΛΑΜΟΣ, ου, & Dor. καλάμω, ὁ, calamus, arundo, virga geometrica. quia καλῶς ἀμᾶται, facile metitur, ſive ſuccıditur. hinc καλαμὶς, ίδος, ἡ, arundo piſcatoria; item calamaria theca. καλαμεία, ης, ſtipula, culmus.

Καλαμοστεφέων, gen. plur. a καλαμοστεφὴς, έος, ὁ, ἡ, calamis circundatus. ex κάλαμος, & στέφω, corono.

ΚΑΛΑ'ΣΙΡΙΣ, εως, ἡ, veſtis linea, ad talos demiſſa. Ægyptia vox. vel a χαλάω, deorſum mitto. niſi velis a καλὸν, & σύρω, quod elegans ſyrmate.

ΚΑΛΑΤΡΙ'ΤΙΣ, ſpuma argenti, a Calabria.

Καλαῦροψ, pedum in ſummo repandum. quaſi κᾶλον αὖ ῥέπον. a ῥέπω, vergo, propendeo. Id etiam dicitur καλάβροψ, quaſi lignum retro repens: id eſt, reflexum.

Καλέεσκε, ες, ε, Jon. epenth. τῆς εσκ, pro ἐκάλεε, εες, εε, imperf. act. verbi καλέω, voco.

Καλήμεναι, vocare, inf. Poet. pro καλέμεναι, Jonic. pro καλεῖν, a καλέω, voco.

Καλεῖν, vocare, præſ. inf. a καλέω, quod vide.

Καλεοίμην, præſ. opt. paſſ. a καλέω, voco.

Καλέοισι, Dor. pro καλέουσι, vocant, 3. plur. præſ. ind. act. a καλέω, quod vide.

Κάλεον, Jon. pro ἐκάλεον, imperf. act. ejuſdem verbi.

Καλέοντες, όντων, οἱ, ſic dicti ἀπὸ τῶν κάλων. κᾶλα γὰρ τὰ ξύλα. Pollux καλέοντας appellat, & οἱ ἱστόποδες καλοῦνται, recta ligna, quæ telas ſuſtinent, telæ jugum.

Καλέοντι, Dor. pro καλέουσι, ῦσι, vocant, 3. plur. præſ.

Καλέσαντο, vocarunt, Jon. pro ἐκαλέσαντο, 3. plur. a. 1. med. ejuſdem verbi.

Καλέσας, pro καλέσαντα, a. 1. part. act. ſ. g. a καλέω, voco.

Καλέσσατο, vocavit, 3. ſing. a. 1. med. gem. σσ, & Jon. pro ἐκαλέσατο. Sic καλεσσάμενος, a. 1. part. m. gem. σσ. ab eodem verbo.

Καλεῦνται, dicuntur, Dor. pro καλοῦνται, 3. plur. præſ. paſſ. Sic καλεῦντο, Doric. pro ἐκαλοῦντο, 3. plur. imperf. paſſ. verbi καλέω. Sic καλεῦμαι, Dor. pro καλοῦμαι, καλεῦσα, Dor. pro καλοῦσα.

ΚΑΛΕ'Ω, voco, accerſo, imploro, nomino. f. έσω. perf. κέκληκα. a. 1. ἐκάλεσα. a. 1. imperat. κάλεσον, άτω. a. 1. inf. καλέσαι. a. 1. part. καλέσας, αντος, ὁ. perf. paſſ. κέκλημαι. a. 1. paſſ. ἐκλήθην. f. 1. paſſ. κληθήσομαι, ῃ, εται. Hinc κλῆσις, εως, ἡ, vocatio. κλητὸς, οῦ, ὁ, vocatus. ἐγκαλέω, accuſo. ἔγκλημα, ατος, τὸ, accuſatio, actio. ἐκκαλέω, evoco. ἐκκλησία, ας, ἡ, cœtus vocatorum, eccleſia. ἐκκλησιαστὴς, οῦ, ὁ, concionator. παρακαλέω, accerſo: item hortor, oro, rogo. παράκλησις, εως, ἡ, adhortatio; item precatio.

Καλήμεναι, Dor. & Poet. pro καλεῖσθαι, τῷ καλεῖν, quaſi a κάλημι, ſeu καλέω, voco.

Καλήμενος, Æolic. pro καλούμενος, vel præſ. partic. paſſ. a κάλημι, pro καλέω.

Καλιὰ, ᾶς, ἡ, nidus. acc. Jon. καλιήν. hinc καλιαὶ, horrea. Th. κᾶλον, lignum. quod ex lignis, ſeu ſarmentis fiat, vel quod καλῶς, & affabre fit ab ave conditrice, & quaſi arte componitur.

Καλιῆς, genit. ſing. Jon. καλιήν, accuſ. ſing. a καλιὰ, nidus.

Καλινδέω, volvo, verſo. a κυλίω, idem.

Κάλαιον, palea gallinacei. Et omnis color purpureo ſimilis. Heſych.

Κάλλεα, nom. plur. a κάλλος, εος, τὸ, pulcritudo. Thema καλὸς, pulcher.

Καλλείπω, Poet. pro καταλείπω, relinquo.

quo. f. καλλείψω, pro καταλείψω. ex κατ, & λείπω, linquo. f. ψω.

Καλλίς, ας, ἡ, nomen propr.

Καλλιβόας, ου, ὁ, qui pulchram, & ſuavem vocem habet. ὁ καλὴν βοὴν, ἢν φωνὴν ἔχων.

Καλλιγύναικα, acc. ſing. a καλλιγύναιξ, αικος, ὁ, ἡ, pulchris mulieribus abundans. ex καλὸς, pulcher, & γυνὴ, ἡ, mulier.

Καλλιέλαιος, ου, ὁ, frugifera olea, quaſi καλὴ ἐλαία, pulchra olea. Ei opponitur ἀγριέλαιος, oleaſter, q. ſylveſtris olea.

Καλλιερέω, lito, quaſi felici eventu ſacrifico, καλῶς ἱερόω. καλλιερεῖσθαι, idem.

Καλλιθέμεθλος, ου, ὁ, ἡ, pulchre fundata. ex καλὸς, pulcher, & θέμεθλον, idem quod θέμηλον, ου, τὸ, fundamentum.

Καλλικολώνη, ης, ἡ, locus quidam amœniſſimus. proprie, pulcher collis, tumulus. ex καλὸς, pulcher, & κολωνὸς, οῦ, ὁ, tumulus.

Καλλικόμοιο, pulchricomæ, gen. ſing. Ion. a καλλίκομος, ου, ὁ, ἡ, ex καλὸς, pulcher, & κόμη, ης, ἡ, coma.

Καλλίνικον, ου, τὸ, Poet. præclara victoria, ἡ καλὴ νίκη. Et inter ſaltationum genera ponit Pollux. Et καλλίνικος, carminis genus, quod ob victoriæ præſtantiam cani ſolet.

Κάλλιον, melius, compar. n. g. vel adv. a καλὸς, pulcher.

Καλλιόπη, ης, & Doric. Καλλιόπα, ἡ, Calliope, nomen muſæ. ex κάλλος, εος, τὸ, pulchritudo, quod a καλὸς, pulcher, & ὤψ, ὀπὸς, ἡ, vox.

Καλλιπάρῃος, Æol. pro καλλιπάρειος, pulchras habens genas. ex καλὸς, ἡ, ὀν, pulcher, & παρειὰ, ſed Æol. παρηΐς, ΐδος, ἡ, mala, gena.

Καλλίπεπλος, ου, ὁ, ἡ, qui pulchrum peplum, vel veſtem habet. ὁ ἔχων καλὸν πέπλον.

Καλλιπλόκαμος, ου, ὁ, ἡ, pulchricomus, a. pulchras comas, vel cincinnos habens. Ex καλὸς, & πλόκαμος, cincinnus. Th. πλέκω, necto.

Καλλίπλουτος, ου, ὁ, ἡ, qui præclaras opes habet. ex καλὸς, & πλοῦτος, divitiæ.

Κάλλιπον, Æol. ſyncop. pro κατέλιπον, 1. ſing. vel 3. plur. a. 2. ind. act. verbi καταλείπω, relinquo. Th. λείπω, linquo. f. ψω. a. 2. ἔλιπον.

Καλλίπωλος, ου, ὁ, qui pulchros equos habet. Ex καλὸς, & πῶλος, ου, ὁ, pullus equinus.

Καλλιρέεθρον, pulchrifluum. a καλὸς, pulcher, & ῥέω, fluo. fut. ῥεύσω. præt. ἐρρύηκα.

Καλλιρόη, ης, ἡ, nomen mul.

Καλλιρόῳ, pulchrifluo, dat. ſing. a καλλίροος, ου, ὁ, ex καλὸς, pulcher, & ῥέω, ῥεύσω, fluo. hinc ῥόος, fluentum.

Καλλίρροον, limpidum, am. acc. ſing. ex iiſdem them.

Καλλίστα, ας, ἡ, Doric. pro καλλίστη, pulcherrima. Sed κάλλιστα, adverb. pulcherrime, optime, ſuperlativ. καλλίστη νῆσος, ſic dicta Thera inſula. a καλὸς, pulcher.

Καλλιστεύω, pulchritudine excellere. fortiſſime rem gerere. Th. καλός.

Κάλλιστος, η, ον, ſuperl. a καλὸς, pulcher. compar. καλλίων.

Καλλιστρέω, voco. Heſych. καλλιστρεῖν, καλεῖν. ergo a καλῶ. niſi a καλῶ, & λιστέω, cupio.

Καλλίσφυρος, ου, ὁ, ἡ, pulchros talos habens. ex καλὸς, & σφυρὸν, malleolus. Th. σφύρα, ας, ἡ, malleolus.

Καλλίτριχας, pulchricomos, as, acc. pl. a καλλίθριξ, ιχος, ὁ, pulchros crines habens. ex καλὸς, & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, pilus.

Κάλλιφ', ob ſequentem aſpiratam pro κάλλιπε, Æol. ſyncop. pro κατέλιπε, 3. ſing. a. 2. act. verbi καταλείπω, relinquo. Th. λείπω. linquo. f. ψω. a. 2. ἔλιπον. p. m. λέλοιπα.

Καλλίχορος, ου, ὁ, ἡ, Poet. pro καλλίχωρος, qui pulchram regionem, aut locum habet, ὁ καλὴν χώραν ἔχων.

Καλλονὴ, ἡ, Ion. pro κάλλος, εος, τὸ, pulchritudo. Th. καλός.

Κάλλος, εος, & contracte κάλλους, τὸ, pulchritudo, decor. Th. καλὸς, pulcher.

Καλλώπισμα, ατος, τὸ, id quo aliquid ornatur, ſcopæ. ab eodem them.

Καλλύνω, orno, decoro. a κάλλος, quod vide.

Καλλωπίζω, decoro. proprie pulchros oculos facio, a καλὸς, pulcher, & ὤψ, oculus. Th. ὄπτομαι, video.

Καλλωπιστὴς, οῦ, ὁ, nimis pulchritudini addictus. ex iiſdem them.

Καλοδιδάσκαλος, ου, ὁ, honeſtatis magiſter. ex καλὸς, pulcher, & διδάσκω, doceo.

Καλοκἀγαθία, ας, ἡ, probitas. ex καλὸς, & ἀγαθὸς, bonus.

ΚΑ'ΛΟΝ, ου, τὸ, quia καίεται ὅλον, totum igni imponitur. ergo a καίω. hinc καλιὰ, ᾶς, ἡ, nidus. Sed καλὸν, Poet. pulchre.

Καλοπέδιλον, ου, τὸ, & in plur. τὰ, ligneæ compedes. τὰ ἐκ ξύλων, πρὸς ξύλων πέδιλα. Th. πέδιλον, τὸ, calceus.

Καλοποιέω, benefacio. ex καλὸς, & ποιέω, facio.

Καλόπους, ligneum pedem habens. ipſe pes ligneus. Eſt & nomen animalis Indici.

ΚΑΛΟ'Σ, ἡ, ὀν, pulcher, honeſtus, bonus, decens. καλὼς, Dor. pro καλοὺς, acc. plur. comp. καλλίων. ſuperl. κάλλιστος. Etymol. a καΐζω, id eſt, orno. Plato a καλεῖν, quod pulchritudo omnium oculos ad ſe vocet, & alliciat, animoſque afficiat. Sed τὸ καλὸν, ſubſtantive, decus, commodum, honeſtas. hinc καλῶς, adverb. bene, recte. comparat. κάλλιον, melius. hinc κάλλος, εος, τὸ, pulchritudo. φιλόκαλος, ὁ, ἡ, amans pulchritudinis, honeſtatis ſtudioſus.

Καλούμαι, præſ. ind. paſſ. καλούμενος, η, ον, præſ. part. paſſ. καλοῦσι, 1. plur. præſ. act. καλοῦσι, 3. plur. præſ. act. verbi καλέω, voco.

ΚΑ'ΛΠΗ, ης, ἡ, & κάλπις, urna, ſitula, hydria. q. a κόλπος, quod ſit ſinuoſa. aut a καλύπτω, quod occulte liquorem.

Κάλπις, etiam equus tolutarius, tolutim currens, curſor. curſus ſpecies. Heſych. hinc καλπάζειν, Gall. galoper.

Καλύβη, ης, ἡ, tugurium. a καλύπτω, abſcondo.

Καλυδών, ῶνος, ἡ, Calydon, urbis nom.

Καλύκων, gen. plur. a κάλυξ, υκος, ἡ, theca.

Κάλυμμα, ατος, τὸ, velamen.

Κάλυξ, υκος, ἡ, roſa clauſa, theca, calyx, vel cui aliquid includitur, ut folliculus, putamen, &c. a καλύπτω, tego. quia eſt tectus flos, nondum revelatus. Forte ad rem melius a κλείω, claudo.

Καλυπτὴρ, ῆρος, ὁ, tegmen, operculum. a καλύπτω, tego.

Καλύπτρην, acc. Ion. a καλύπτρα, ας, ἡ, tegmen capitis muliebre. a καλύπτω, tego.

ΚΑΛΥ'ΠΤΩ, tego, velo, operio. f. ψω. a. 1. ἐκάλυψα. a. 1. imperat. κάλυψον, άτω, & in plur. καλύψατε. perf. act. κεκάλυφα. a. 2. ἐκάλυβον. perf. paſſ. κεκάλυμμαι, ψαι, πται. perf. part. κεκαλυμμένος, η, ον. q. κάλλος ὑπὸ, pulchritudo tecta ſubeſt, & ab injuria cœli tuta conſervatur. Metaph. a mulieribus delicatulis ducta. Hinc κάλυμμα, ατος, τὸ, tegmen, velum. καλυπτήριον, ου, τὸ, operimentum. καλύπτρα, ας, ἡ, tegmen capitis muliebre. καλύβη, ης, ἡ, tugurium. κάλυξ, υκος, ἡ, roſa clauſa, calyx roſæ. κέλυφος, εος, τὸ, cortex. ἀποκαλύπτω, revelo. ἀποκάλυψις, εως, ἡ, revelatio.

Καλύψαι ξυλήφιον, ſigillum. Heſych. a κύλον.

Καλύσφιοι, nomen Judicum.

Καλύψαι, a. 1. inf. act. καλύψας, tegens, a. 1. part. act. καλυψάμενος, a. 1. part. med. καλύψῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. act. a καλύπτω, tego.

Καλυψοῖ, dat. ſing. a Καλυψὼ, quod vide.

Καλυψὼ, όος, οῦς, ἡ, Calypſo, Dea, quæ καλύπτει τὸ διανοούμενον.

Κάλχας, αντος, ὁ, nomen vatis propr. a καλχαίνω, alta mente cogito.

ΚΑ'ΛΧΗ, ης, ἡ, flos, vel animal, quo tingitur purpura. q. a κάλυξ, quod idem aliquando. κάλχιον, purpura, pannus, qui κάλχῃ tingitur.

Καλῶ, vocabo, fut. 1. Att. pro καλέσω, verbi καλέω, voco.

ΚΑ'ΛΩΣ, ω, vel ωος, ὁ, rudens, funis nauticus. funis. Hinc καλώδιον, ου, τὸ, funiculus nauticus. q. a χαλῶ, remitto, relaxo.

Καλῶς, adv. pulchre, recte. a καλός.

ΚΑ'ΜΑΞ, ακος, ἡ, vitis pedamentum. palus, pertica. dat. plur. κάμαξι. q. a κάμνω, quia velut laborat geſtando onere.

ΚΑΜΑ'ΡΑ, ας, ἡ, camera, fornix, teſtudo. quia pondere quaſi κάμνει, laborat, ferendo nititur.

ΚΑΜΑΣΗ'ΝΕΣ, οἱ, piſces marini. Alii καμασῆνες. Forte a κάμπτω.

Καμάω, moveo. Heſych.

Κάματος, ου, ὁ, labor. καμάτους, pro καμάτους, acc. plur. hinc καματηρὸς, & καματώδης, εος, ὁ, ἡ, laborioſus, ærumnarum plenus. Th. κάμνω. f. μῶ. p. κέκμηκα, laſſeſco.

Καματηρὸς, ὁ, laborioſus, defeſſus. a κάμνω, laſſeſco.

Καμβαίνω, ceſſo. an pro καταβαίνω, deſcendo?

Κάμβαλον, depoſui, per ſyncop. pro κατέβαλον, a. 2. ind. Jonic. verbi καταβάλλω. ex κατ, ἐς, & βάλλω, jacio. fut. λῶ. p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον.

Καμβρίζω, ceſſator ſum, Æol. ſyncop. pro καταβρίζω. Heſych.

Καμβύσης, ου, ὁ, Cambyſes. nomen propr.

Κάμε, vel κάμεν, elaboravit, affligebatur, 3. ſing. aor. 2. act. verbi κάμνω, fatigor. fut. καμῶ. p. κέκμηκα. a. 2. ἔκαμον.

Καμεῖται, 3. ſing. f. 2. med. καμοῦμαι. καμεῖσθε, 2. plur. ejuſdem temporis, verbi κάμνω.

Καμηλαύκιον, ου, τὸ, pileus. quia καῦμα ἐλαύνει, æſtum cohibet.

ΚΑ'ΜΗΛΟΣ, ου, ὁ, ἡ, camelus. quia ſub mercibus dorſo impoſitis κάμνει. Vel q. χαμαὶ ὅλος, totus humi procumbit, ut onera ſuſcipiat: vel ea de cauſa κάμπτεται ὅλος, totus incurvatur. Hinc κάμιλος, ου, ὁ, funis craſſus.

Κάμητε, 2. plur. a. 2. ſub. act. verbi κάμνω, quod vide.

Κάμιλος, funis craſſus. a κάμνω etiam, extenſione enim quaſi fatigatur.

ΚΑ'ΜΙΝΟΣ, ου, ὁ, ἡ, caminus, fornax, ignis flamma, ardor. q. καιόμενος, a καίομαι, ſuccendor.

Καμμάρψαι, per ſyncop. pro καταμάρψαι. Heſych.

Καμμὲν, pro κατὰ μὲν, utique.

Καμμένειν, per ſyncop. pro καταμένειν, præſ. inf. a μένω, maneo.

Κάμμες, Æolic. pro καὶ ἡμεῖς, vel ἡμᾶς.

Καμμονίη, Jonic. per ſyncop. pro καταμονία, perſeverantia, victoria. a καταμένω, conſtanter permaneo. Thema μένω, maneo.

Κάμμορος, ου, ὁ, ἡ, infelix. Poet. pro κακόμορος, cui κακὸς μόρος. Thema μείρω, divido.

Καμμύω, per ſyncop. pro καταμύω, conniveo.

niveo. claudo oculos. f. ύσω. a. 1. ἐκάμμυσα. perf. κεκάμμυκα, pro καταμέμυκα. ex κατὰ, & μύω, claudo. f. μύσω. p. μέμυκα.

Κάμνε, elaborabat, 3. ſing. imperf. Jon. verbi κάμνω.

ΚΑ'ΜΝΩ, laſſeſco, fatigor, deficio. laboro. ægroto. fut. καμῶ, vel καμοῦμαι. p. κέκμηκα. a. 2. ἔκαμον. a. 2. ſub. κάμω, ῃς, ῃ, & in 2. plur. κάμητε. hinc κάματος, ου, ὁ, labor. quaſi a κάμπτω, quia corpus inflectitur in graviore labore: & qui laſſeſcit, ejus vires κάμπτονται, flectuntur, & retunduntur.

Κάμον, Jon. pro ἔκαμον, a. 2. ind. καμόντες, mortui, nom. plur. a. 2. part. act. verbi κάμνω, ægroto.

Καμοῦσα, laborans, a. 2. part. act. f. g. ejuſdem verbi.

Καμπανός, ſtatera. Gl. Cyr.

Κάμπη, ης, ἡ, eruca. uruca. Gl. Cyr.

Κάμπτρα, ας, ἡ, capſa, quæ fiebat ex lignis flexis. a κάμπτω, flecto.

ΚΑ'ΜΠΤΩ, flecto, inflecto. f. ψω. p. κέκαμφα. Hinc καμπύλος, ου, ὁ, curvus, inflexus. Ducamus a γνάμπτω, flecto.

Καμπύλος, ου, ὁ, curvus, inflexus. Th. κάμπτω.

Κἀμφιστολαωμένα, Dor. pro καὶ ἀμφιστολωμένη, ſuperinduta.

Κάμψα, ης, ἡ, theca, capſa. καμψάκης, vas oleatium.

Καμών, οῦσα, όν, fatigatus, a, um, a. 2. part. act. a κάμνω, fatigo. f. μῶ. a. 2. ἔκαμον.

Κἄν, etſi, quamvis, pro καὶ ἄν.

Κανα, ἡ, nomen urbis ἄκλιτον. Hebr. poſſeſſio. κανᾶ, caniſtra, Geneſ. 40 verſ. 16.

ΚΑ'ΝΑΒΟΣ, ου, ὁ, lignum tenue, cui fictores ceram, vel linum circumlinunt. q. a κάννα, arundo.

Κάναθρον, ου, τὸ, currus ex ſtorea. a κάννα, quia inde fit.

Κανανίτης, ου, ὁ, nomen viri. Hebr. æmulator.

Καναφόρος, ου, ἡ, Dor. pro κανηφόρος, caniſtrifera puella. ex κάνης, ητος, ὁ, caniſtrum, & φέρω, fero.

Καναχὴ, ῆς, ἡ, crepitatio, ſonitus. καναχῇσι, dat. plur. Jon. hinc καναχηδὰ, & καναχηδὸν, adv. cum ſtrepitu. Th. ἦχος, ου, ὁ, ſonus.

Κανάχιζε, ſubſtrepebat, 3. ſing. imperf. act. a καναχίζω, & καναχέω, reſono. q. a κενὸν ἠχεῖν, id eſt, ἠχεῖν. hinc καναχὴ, crepitatio. Thema ἦχος, ου, ὁ, ſonus.

Κανδάκη, ης, ἡ, nomen commune omnibus Æthiopum reginis.

Κανδαύλης, ου, ὁ, Candaules, nomen proprium.

ΚΑ'ΝΔΥΛΟΣ, ου, ὁ, edulii genus, ex amylo, caſeo, lacte, melle. An a Candaule rege? Eſt & Belgis Kandeel, ſorbitio calida. Had. Junius a κανδύλῳ ducit.

ΚΑ'ΝΔΥΣ, υος, ὁ, indumentum Perſicum, exterius geſtabatur ut pallium.

Κανεῖν, a. 2. inf. act. a καίνω, perimo. a. 2. part. κανών.

Κανέοιο, gen. Jon. pro κανέου, a κάνεον, contracte κανοῦν, τὸ, caniſtrum. Th. κάνης, ητος, ὁ, idem.

Κάνεον, ου, τὸ, caniſtrum. ejuſdem them. vel a κάννη, canna, ex qua plectitur.

Κανῆν, Dor. & Æol. pro κανεῖν, a. 2. inf. act. verbi καίνω, perimo. f. κανῶ. a. 2. ἔκανον.

ΚΑ'ΝΗΣ, ητος, ὁ, caniſtrum, calathus. q. ex κάννη, canna, ex qua plectitur.

ΚΑ'ΝΘΑΡΟΣ, ου, ὁ, ſcarabæus. & κανθάρως, acc. plur. Dor. quia naſcitur ex ſtercore κανθῶνος, id eſt aſini. Eſt & κάνθαρος, poculum, cantharus. item navigii cujuſdam genus. Dici volunt ab auctore, ſeu inventore: aut a κάννη, quia oblongior, & cavus, ut canna. Germani certe dicimus Kanne.

Κανθήλιος, ου, ὁ, aſinus. a κάνθων. inde κανθήλια, clitellæ.

ΚΑΝΘΟ'Σ, οῦ, ὁ, oculi angulus, hirquus. Etymol. a κνήθω, quod prurire ſoleat. Facile enim eo humor mordax influit.

ΚΑ'ΝΘΩΝ, ωνος, ὁ, aſinus. κανθήλιος, ου, ὁ, idem. κανθήλια, ων, τὰ, clitellæ. An a κάμνειν, laborare, & νωθής, piger? Eſt laboriferum, & tamen pigrum animal.

ΚΑ'ΝΝΑ, ſeu κάννη, ης, ἡ, ſtorea, canna.

ΚΑ'ΝΝΑΒΙΣ, εως, ἡ, & κάναβις, cannabis. a κάννη, arundine, ſeu caule eſt commendabilis. Hinc καννάβινος, ὁ, ex cannabe factus.

Κάννομος, ου, ὁ, per craſin pro καὶ ἔννομος, & legitimus. ab ἐν, & νόμος, quod vide.

Κἀνυπόδητος, ου, ὁ, Dor. pro καὶ ἀνυπόδητος, ου, ὁ, diſcalceatus, & nudis pedibus. ex α priv. & ὑποδέω, ſubligo. Th. δέω, ligo.

ΚΑΝΩ'Ν, όνος, ὁ, regula in libra, menſura, & aliis. hinc κανονικός, ή, όν, regularis. q. a κάννα. quia eſt calamus, quo longitudo examinatur.

ΚΑ'ΝΩΠΟΝ, ου, τὸ, ſambuci flos. An quia in Canopo (qui locus eſt Ægypti) copioſe naſcitur?

Κἀξ, Dor. & per craſin pro καὶ ἐξ.

Κἀξήγειρε, excitavit quoque, Doric. & Attic. per craſin pro καὶ ἐξήγειρε. Th. ἐγείρω, excito.

Καπανῆος, Jon. pro Καπανέος, & hoc pro Καπανέως, genit. a Καπανεύς, Capaneus. genit. Jonic. Καπανῆος. hinc

Καπανηϊάδης, patronymic. q. a κάπτω, comedo.

Κἄπειτα, pro καὶ ἔπειτα, & deinde.

Καπερναούμ, ἡ, nomen urbis ἄκλιτον. Hebr. vicus conſolationis.

Κάπετος, ου, ἡ, foſſa. quaſi a σκάπτω, fodio.

Κάπη, ης, ἡ, præſepe. a κάπτω, avide comedo.

ΚΑ'ΠΗΛΟΣ, ου, ὁ, caupo, inſtitor. q. καπύων πηλὸν, id eſt, οἶνον, vinum. ſubinde adurit, & præparat. An a κάπτω, comedo, quia caupones ut plurimum ſunt voraces, & aliquid ſemper eſitant? Hinc καπηλεύω, cauponor. καπηλεῖον, ου, τὸ, caupona, taberna.

Κἀπὶ, pro καὶ ἐπὶ.

Καπνιζόμενος, fumans, præſ. part. paſſ. a καπνίζω. Th. καπνός.

Καπνοδόκη, ης, ἡ, Jon. fumarium, vel caminus. παρὰ τὸ καπνὸν δέχεσθαι.

ΚΑΠΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, fumus, & pro igne, Poet. q. a κάπτω, ſpiro. vel a καίω, & πνέω, eſt ſpiritus ex uſtione. hinc κάπνη, ης, ἡ, caminus, fumarium. καπνία, ας, ἡ, fuligo. καπνώδης, εος, ὁ, ἡ, fumoſus. καπνίζω, fumum excito. καπνόω, f. ώσω, fumo denigro.

Καπνοῦχος, ου, ὁ, tumulus, per quem fumus exit. a καπνὸν ἔχειν.

Καπνοδόχον, caminum.

Κᾶπος, ου, ὁ, Dor. pro κῆπος, ου, ὁ, hortus.

Καππαδοκία, ας, ἡ, nomen regionis, ab amne Cappadoce.

ΚΑ'ΠΠΑΡΙΣ, εως, ἡ, capparis, & frutex ſpinoſus. Videtur a Cypro dici, ubi abundat.

Καππαύει, per ſyncop. pro καταπαύει, ſedat. vide καταπαύω.

Καππέδιον, pro κατὰ πεδίον, per campum. Th. πέδον, ſolum, terra.

Κάππεσε, decidit, Æol. ſync. pro κατέπεσε, 3. ſing. a. 2. act. & in 3. dual καππεσέτην, κάππεσον, pro κατέπεσον, 3. plur. a. 2. verbi καταπίπτω. Th. πέτω, cado. f. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Καππυρίσαντα, inflammata, Dor. & Poet. pro καταπυρίσαντα, a. 1. part. act. f. g. a καταπυρίζω, inflammo. f. ίσω. a. 1. κατεπύρισα. ex κατὰ, & πῦρ, πυρὸς, τὸ, ignis.

Κάπριος, qui apri inſtar roſtrum habet. & pro navi roſtrata. Th. κάπρος, ου, ὁ, aper.

ΚΑ'ΠΡΟΣ, ου, ὁ, aper, verres. q. a κάπτω, voro, quia animal guloſum.

ΚΑ'ΠΤΩ, comedo avide, ſpiro, flo. f. ψω. p. φα. hinc κάψα, ης, ἡ, capſa, ciſta. q. a κάπτω.

Καπυρός, torridus, facundus. q. a καίω, & πῦρ, Gloſſ. Cyr. κάπυρον, cruſtum, ἐκ τῶ κατάπυρον. hinc καπυρίζειν, gulæ indulgere.

Καπφάλαρα, pro κατὰ φάλαρα, Æolic. & Poet. ſyncop. quæ ſunt ornamenta equorum. Thema φαλός, οῦ, ὁ, ſplendidus.

Κάπω, ſpiro. puto a καίω. ut ligna uſta ſpirant fumum, & flammam flantia. Sic & flamma a flando.

Κάπων, capo, gallus caſtratus.

Κὰρ, Car, gentile nomen, homo nihili. Nam Cares ſerviles, & barbari. Et κὰρ, pro κάρη, τὸ, per Apocop. idem quod κάρηνον. Sumitur etiam pro κὴρ, mors, ovis.

Κάρα, τὸ, & κάρη, caput, vertex. a κείρω, tondeo. Vel a κραίνω, impero, quia eſt princeps pars corporis.

ΚΑ'ΡΑΒΟΣ, ου, ὁ, animal marinum, e cancrorum genere. q. τῷ κάρα βαίνει, capite incedit.

Καραδοκέω, exſpecto, q. capite exſerto ad videndum. q. τῷ κάρα δοκεῖν

Καρακάλλιον, cuculla, q. τὸ κάρα καλύπτον.

ΚΑΡΒΑΤΙ'ΝΗ, ης, ἡ, vile, & ruſticum calceamentum, una ſuppactum ſolea, a καρβατίζω, carice ago, vili modo, a κάρ.

Κάρδα, virile, & bellicoſum eſt Perſis. q. a καρδία, cor.

ΚΑ'ΡΔΑΜΟΝ, ου, τὸ, naſturtium, herba, Perſarum obſonium. quia κάρα δαμᾷ, caput tentat acrimonia ſua.

Καρδαμύλη, ης, ἡ, nomen proprium mul.

Καρδαμύσσω, pro σκαρδαμύσσω, Etymolog.

Καρδάμωμον, cardamomum. a κάρδαμον, & ἄμωμον, habens cum cardamo, & amomo ſimilitudinem.

ΚΑΡΔΙ'Α, ας, ἡ, cor, animus. os ventriculi. quaſi a κέαρ. q. κεαρδία. inde καρδιακός, cardiacus. καρδιόω, cordis dolorem ſentio, intellige per καρδίαν, os ventriculi.

Καρδιογνώστης, ου, ὁ, cordium cognitor. ex καρδία, & γνώστης, cognitor. Thema γινώσκω, cognoſco.

ΚΑ'ΡΔΟΠΟΣ, ου, ἡ, mactra, alveus, in quo farina ſubigitur. quaſi a κείρω, & δέφω, quia ibi aqua, & farina miſcetur, ac ſubigitur.

Κάρη, τὸ, indeclinab. caput. per apocopen pro κάρηνον. & κάρηαρ, ατος, τὸ, & per ſyncop. κάρητος, idem.

Καρῇ, 3. ſing. a. 2. ſub. paſſ. a κείρω, tondeo. a. 2. paſſ. ἐκάρην.

Καρηκομόωντες, comati, Poet. pro καρηκομοῦντες, præſ. partic. a καρηκομέω. f. ήσω. ex κάρηνον, & κόμη, coma.

Καρῆναι, detonſum eſſe, a. 2. inf. paſſ. verbi κείρω, tondeo. a. 2. ἔκαρον. f. a. καρῶ. a. 2. paſſ. ἐκάρην.

ΚΑ'ΡΗΝΟΝ, ου, τὸ, caput, vertex. κάρη, τὸ, indeclin. idem. κρανίον, ου, τὸ, cranium, ſedes cerebri. ἡμικράνιον, ου, τὸ, dimidia capitis pars. vel q. a κείρω, quia tondetur: vel a κραίνω, impero: quod ſit princeps pars corporis. Vel κάρα, quaſi ἄκρα, quod ſit ſuprema pars corporis.

Κάρητος, per ſyncop. pro καρήατος, gen. ſing. a κάρηαρ, ατος, τὸ, caput, idem quod κάρηνον.

Καρικοὶ, Carici, nom. plur. a Καρικός, οῦ, ὁ. Th. Κὰρ, Car, gentile nomen.

Καρῖναι, αἱ, præficæ. a κὴρ, mors, vel di-

dictæ ſunt, quod e Caria eſſe ſolerent.

Καρὶς, ῖδος, ἡ, ſquilla, galbacus. q. a κάρα, quia maxima pars corporis ejus caput eſt.

ΚΑΡΚΑΙ'ΡΩ, reſono. tremo. a ſono dict.

ΚΑΡΚΙ'ΝΟΣ, ſeu καρκῖνος, ου, ὁ, cancer. piſcis, & morbus. a κάρα κινεῖν, caput movere. Cancer enim morbus quaſi ſemper eſt in motu, latius quotidie ſerpens.

Καρκινόω, quaſi cancro aſſimilo, oblique moveo. ſic καρκινοῦν τοὺς δακτύλους dicitur tibicen. ejuſdem them.

Κάρος, τό, pediculus, ovis, pecus. Heſych.

ΚΑ'ΡΟΣ, ου, ὁ, ſopor cum gravedine, marcor. q. a κάρα, caput, cui accidit.

Καρόω, ſoporem talem affero. Sed καρὸς, pro κηρὸς, gen. Doric. a κὴρ, parca, mors. vel καρὸς, ὁ, Dor. pro κηρὸς, ῦ, ὁ, cera.

Καρούχιον, ου, τό, rheda, a carruca.

ΚΑ'ΡΠΑΙ, ῶν, αἱ, vel κάμπαι, vermes, qui oleis innaſcuntur. quaſi a κάμπτω, flecto, quia movent ſe flectendo.

ΚΑΡΠΑΓΑ, ας, ἡ, ſaltationis quoddam genus. an a καρπῷ manus. qua ſe complecterentur? Al. καρπαία.

Καρπάλιμος, ου, ὁ, celer. q. ἁρπάλιμος, rapidus. hinc καρπαλίμως, cito, raptim, adverb. Th. ἁρπάζω, rapio.

ΚΑ'ΡΠΑΣΟΣ, ου, ἡ, venenatum quoddam medicamentum. ſoporem affert. q. a κάρος, & ποιῶ.

ΚΑΡΠΗ'ΣΙΟΝ, ου, τό, carpeſium, feſtuca tenuis. q. a κάρφος, feſtuca.

Καρπίζω, fructum decerpo, defrugo. a καρπὸς, ῦ, ὁ, fructus. καρπίζομαι, in libertatem aſſero. a καρπὶς, vindicta, aſſertio. καρπιστὴς, adſertor, vindex. καρπιστία, adſertio; quod manus brachiale caperetur, qui carpus dicitur. Gell. lib. 20. cap. 9.

Κάρπιμος, ου, ὁ, frugifer. Th. καρπὸς, ῦ, ὁ, fructus.

Καρπόβρωτος, & ον, id unde καρπὸν βρώσασθαι licet.

Καρποῖσιν, dat. plural. a καρπὸς, quod vide.

ΚΑΡΠΟ'Σ, ῦ, ὁ, fructus, ſemen, fœtus. utilitas. καρπὸς φρενῶν, fructus mentis, ideſt, prudentia. Eſt & pars manus, ubi pulſum explorant. καρπὸς, fructus. q. a κάρφω, ſicco. Fructus non ſunt maturi, niſi cruditas, ſive ſuperfluus illorum humor ſit abſumptus. Tum fructus plurimi ſunt capitati, & ſucculenti, ut poma, pyra, &c. Ideo καρπὸς, eſſe poſſit a κάρα, & ὀπὸς. vel κάρα, & πάω, paſco. ut ſit caput edule. Hinc ἄκαρπος, ου, ὁ, ἡ, infructuoſus. ἔγκαρπος, ου, ὁ, ἡ, fructus in ſe habens. εὔκαρπος, ου, ὁ, ἡ, fructibus abundans. Eſt & Καρπὸς, ῦ, ὁ, nomen viri.

Καρποφορέω, fructum fero. f. ήσω. p. κεκαρποφόρηκα. aor. 1. ἐκαρποφόρησα. a καρποφόρος, ου, ὁ, ἡ, frugifer, a. ex καρπὸς, & φέρω, fero.

Καρπόω, fructum colligo, carpo ad fruendum, percipio, ſacrifico. a. 1. ἐκάρπωσα. Th. καρπός.

Καρπωτὸς, ὴ, όν, q. fructibus affectum, vel variorum fructuum figuras habens intextas. Vel ut H. Steph. exponit, manuleatus.

Καῤῥέζων, Æol. ſyncop. pro καταῤῥέζων, præſ. inf. καῤῥέζουσα, demulcens, præſ. part. f. g. pro καταῤῥέζουσα. ex κατὰ, & ῥέζω, f. ξω, facio.

Κάῤῥον, ου, τό, rheda, currus, quod vide.

Κάῤῥων, Dor. pro κρείσσων, fortior, melior. quaſi a κάρσων, a κράτος.

Κάῤῥωτος, ου, ὁ, quis iſte fuerit, docent Græca Scholia Pyth. Od. 5. 271. 5.

ΚΑ'ΡΣΙΟΣ, ου, ὁ, obliquus. πλάγιος, unde Zodiacus ἐγκάρσιος. q. a κάρα, caput: ut ſit quaſi καράσιος: caput enim in aliquibus pronum eſt, & in unam partem magis, quam in aliam propendet.

Κάρτα, valde, a κάρτος, pro κράτος, robur.

Καρταλάμιον, parvus κάρταλλος.

ΚΑ'ΡΤΑΛΛΟΣ, ου, ὁ, cophinus, ſeu corbis in anguſtum deſinens. Ducamus a καρτὸς, tonſus, ſciſſus, quia ex ſciſſis virgulis contexi ſolet. Sic κόφινος, a κόπτω.

Κάρτει, robori, dat. ſing. a κάρτος, εος, τὸ, pro κράτος, εος, τὸ, robur.

Καρταιπαίχμας, α, ὁ, Poet. & Dor. pro καρτεραίχμης, haſtipotens, qui bellicis armis eſt potens. Ex καρτερὸς, robuſtus. quod vide, & αἰχμὴ, ἡ, cuſpis.

Καρτερέω, ῶ, forti animo ſum. fut. ήσω. p. κεκαρτέρηκα. a. 1. ἐκαρτέρησα. aor. 1. opt. Æol. καρτερήσειε, ας, ε. a καρτερὸς, validus. quod a κάρτος, per Metatheſ. pro κράτος, εος, τὸ, robur.

Καρτερία, ας, ἡ, tolerantia, patientia. a κάρτος, pro κράτος, εος, τὸ, robur. hinc καρτερικὸς, ῦ, ὁ, qui ea virtute præditus eſt.

Καρτεροθύμῳ, dat. ſingul. a καρτερόθυμος, ου, ὁ, pertinax, qui toleranti animo eſt. ex κάρτος, per Metatheſ. litt. pro κράτος, εος, τὸ, robur, & θυμὸς, ῦ, ὁ, animus.

Καρτερὸν εἶναι τινὸς, pro κρατεῖν τινὸς, vincere aliquem.

Καρτερὸς, ῦ, ὁ, robuſtus, patiens, vehemens. hinc καρτερέω, fortis ſum. & καρτερὸν, pro καρτερὸς. Th. κράτος, εος, τὸ, robur.

Καρτερόφρονα, accuſ. ſing. a καρτερόφρων, ονος, ὁ, ἡ, præfractus, magnanimus. a κράτος, & φρὴν, mens.

Κάρτιστος, ου, ὁ, præſtantiſſimus, per Metatheſ. pro κράτιστος, ſuperlat. ab ἀγαθὸς, bonus. comp. κρείσσων.

Καρτῦναι, per Metath. pro κρατῦναι, a. 1. inf. act. verbi καρτύνω, firmum reddo, corroboro. Th. κράτος.

ΚΑΡΥ'Α, ας, ἡ, nux juglans, arbor. κάρυον, ου, τὸ, nux juglans, fructus. q. a κάρα, quia eſt fructus rotundus inſtar capitis. vel quia gravedinem capitis afferat.

Καρυΐνη, amygdalina. a καρύα, ἡ.

ΚΑΡΥ'ΚΗ, ης, ἡ, intritum quoddam, ſeu condimentum Lydorum. q. a κάρυον.

Κᾶρυξ, υκος, ὁ, Dor. pro κῆρυξ, ὁ, præco.

Καρύξαισα, Æol. pro κηρύξασα, quum præconio promulgaſſet, a. 1. part. act. f. g. verbi κηρύσσω, prædico. Th. κῆρυξ, ὁ, præco.

Κάρυξε, Dor. pro κήρυξε, quod Jon. pro ἐκήρυξε, a. 1. ind. act. a κηρύσσω, prædico. f. ξω. quod vide.

Καρύσσω, Dor. pro κηρύσσω, quod vide.

Καρφαλέος, ου, ὁ, ſiccus, aridus. Th. κάρφω, ſicco.

Κάρφος, εος, τὸ, palea. ab eodem them.

ΚΑ'ΡΦΩ, ſicco, areſacio. fut. ψω. p. κέκαρφα. hinc κάρφος, εος, τὸ, palea.

Καρχαρόδοντα, dentibus aſperum, accuſ. ſing. a καρχαρόδους, quod a κάρχαρος, aſper. Thema χαράσσω, ſculpo. fut. ξω. & ὀδοὺς, όντος, ὁ, dens.

Κάρχαρος, ου, ὁ, aſper. Th. χαράσσω, ſculpo. Vel a κέρχω, exaſpero.

Καρχάσιον, Doric. pro καρχήσιον, quod vide.

Καρχηδόνιος, ου, ὁ, Carthaginienſis.

ΚΑΡΧΗ'ΣΙΟΝ, ου, τὸ, carcheſium, ſumma pars mali nautici. navis. poculum quoddam oblongum. quia καρχαρὸν, id eſt, in ſuperficie aſperum denſe. aut a κέρας. Vide Heſych.

Καρῷ, Dor. pro κηρῷ, dat. ſing. a κηρὸς, ῦ, ὁ, cera.

ΚΑΣΑ'ΛΒΗ, ης, ἡ, & κασαλβὰς, άδος, ἡ, meretrix, ſcortum. quaſi ἀπὸ τοῦ καλεῖν, καὶ σοβεῖν. Sed & κάσσα, eſt πόρνη, finem vocis velim a λώβη, injuria.

ΚΑ'ΣΑΣ, ου, ὁ, tapes utraque parte villoſus.

Κασαύρα, & κασωρὶς, πόρνη, Heſych. ex κάσσα, & ὥρα, cura.

Κἀσθλοῖσιν, & in bonis, dat. plur. Jon. a κἀσθλὸς, pro καὶ ἐσθλὸς, & bonus.

Κασία, ας, ἡ, caſia, frutex lauro ſimilis, cujus cortex abraditur. Κασία μέλαινα, caſia fiſtularis.

Κασίγνητ', pro κασίγνητε, vocat. a κασίγνητος, ου, & Jon. οιο, ὁ, frater. κασιγνήτη, ης, ἡ, ſoror. ex κάσις, ιος, ὁ, ἡ, frater, ſoror, & γείνομαι, naſcor.

ΚΑ'ΣΙΣ, ὁ, ἡ, frater, vel ſoror. coætaneus. q. γάσις, a γάω, genero. cui ſcil. idem principium generationis.

ΚΑ'ΣΣΑ, ης, ἡ, meretrix, quæ ſe illecebroſe κάζει, id eſt, ornat, & fucat. aut κίει ἄσσον, prope urit, aut q. καίεται, ardet libidine.

ΚΑΣΣΙ'Α, ας, ἡ, caſſia. frutex aromaticus.

ΚΑΣΣΙ'ΤΕΡΟΣ, ου, ὁ, & Att. καττίτερος, ὁ, ſtannum. quaſi a κάσσα, meretrix. videtur enim argentum, nec eſt.

ΚΑΣΣΥ'Ω, & Att. καττύω, ſuppingo, conſuo, ut ea, quæ ſubtus ſuuntur, uſu conterenda. unde κάττυμα, fulmenta, ſolum, pro ſolea. an a κάω, & σύω? Suimus τῷ σύειν fila, agitando ea, perforando aliquid, & connectendo.

ΚΑΣΤΑ'ΝΑ, ης, ἡ, Caſtana, urbs Theſſaliæ, & Ponti. unde & καστανικὸν κάρυον, nux caſtanea. quæ & κάστανον. an a κάζω, orno? ab ornatu loci.

Καστόρειον μέλος, Καστόρειος ὕμνος. Pindar. Iſthmior. Od. 1. 417. 5.

ΚΑ'ΣΤΩΡ, ορος, ὁ, caſtor, fiber. qui prope nihil niſi venter: ideo ducunt a γαστὴρ. quid ſi a κάω, & στορέω? ſecat, & ſternit arbores mira ſolertia. Vide Ritterſhuſ. ad lib. 1. Oppian. Halieut. verſ. 398.

Κασύτας, Συριακὸν βοτάνιον. quod forte in officinis cuſcuta.

Κάσχεθε, detinebat, 3. ſingul. imperf. Æol. ſyncop. pro κατέσχεθε, verbi κατασχέθω, pro κατέχω, inhibeo. Sic & κάσχεθον, pro κατέσχεθον, 3. ſingul. a. 2. med. verbi κατισχέω, vel κατέχω, contineo. Th. ἔχω, habeo.

ΚΑΤΑ', præpoſit. cum genit. contra, per, de, e, ſuper, in. cum acc. ſecundum, verſus, cum, propter, apud, in. κατ' οἶκον, domi. καθ' ὥραν, ad tempus. In compoſit. valet contra, de, ad, valde, & deorſum. & aliquando eſt κάτω, ut ἄνα, eſt ἄνω: ut καταβαίνω, deſcendo.

Κατάβα, deſcende, per apocopen pro κατάβηθι, vel κατάβαθι, a. 2. imperat. act. Att. verbi καταβαίνω, quod vide. a. 2. κατέβην.

Καταβαίνω, deſcendo, deprimo. imperf. κατέβαινον. fut. καταβήσομαι. perf. καταβέβηκα. aor. 2. κατέβην, ης, η. a. 2. imperat. κατάβηθι, & κατάβαθι, καταβάτω, & per Apocop. κατάβα. a. 2. ſub. act. καταβῶ, ῇς, ῇ. a. 2. inf. καταβῆναι. a. 2. part. καταβὰς, άντος, ὁ. ex κατὰ, pro κάτω, deorſum, & βαίνω, eo.

Καταβάλλω, dejicio. fut. αλῶ. p. καταβέβληκα. Dicimur & pecuniam καταβάλλειν, cum eam exſolvimus, aut pendimus. præſ. med. καταβάλλομαι, fundamentum jacio. perf. paſſ. καταβέβλημαι. aor. 1. paſſiv. κατεβλήθην. præt. med. καταβέβολα. Th. βάλλω, jacio.

Καταβαπτίζομαι, immergor. f. ίσομαι. perf. καταβεβάπτισμαι. a. 1. paſſiv. κατεβαπτίσθην. Thema βάπτω, intingo.

Καταβαρέω, degravo, onero. f. ήσω. p. καταβεβάρηκα. aor. 1. κατεβάρησα. Th. βάρος, εος, τὸ, pondus.

Καταβὰς, άντος, ὁ, & inf. g. καταβᾶσα, a. 2.

a. 2. part. act. verbi καταβαίνω, deſcendo, quod vide.

Κατάβασις, εως, ἡ, deſcenſus. ab eodem verbo.

Καταβαίῃ, deſcendat, 3. ſing. a. 2. imperat. act. κατάβαθι, a καταβαίνω.

Καταβαυκαλάω, jucunda cantilatione ſopio. idem quod βαυκαλάω. Eſt & βαυκός, jucundus.

Καταβεβλημένας, acc. plur. perf. part. paſſ. fœm. gen. a καταβάλλω. quod vide.

Καταβεβρίθασι, onuſtæ ſunt, 3. plur. perf. med. ex κατὰ, & βρίθω, onero, ſum gravis. f. σω. p. κα.

Καταβῇ, deſcenderit, 3. ſing. a. 2. ſub. act. a καταβαίνω, quod vide.

Κατάβηθι, a. 2. imperat. act. ejuſdem verbi.

Καταβήσεο, deſcende, Jon. pro καταβήσου, præſ. imperat. verbi καταβήσομαι, formatum a fut. 1. med. verbi καταβαίνω, deſcendo. Th. βαίνω, eo.

Καταβήσεται, intrabit, 3. ſing. f. 1. med. verbi καταβαίνω, quod vide.

Καταβιβάζω, facio deſcendere, deturbo, dejicio, deprimo. f. άσω. aor. 1. act. κατεβίβασα. aor. 1. paſſ. κατεβιβάσθην. fut. 1. paſſ. καταβιβασθήσομαι, ῃ, εται. ex κατὰ, & βιβάζω, admiſſario admoveo. Th. βαίνω, eo.

Καταβιβρώσκω, comedo. præſ. inf. paſſ. καταβιβρώσκεσθαι. ex κατὰ, & βιβρώσκω, ſeu βρώσκω, comedo. f. βρώσω.

Καταβληχᾶσθαι, balare. Th. βληχάομαι, idem.

Καταβολά, ᾶς, ἁ, Dor. pro καταβολὴ, fundamentum. a καταβάλλω. quod vide.

Καταβόσκεσθαι, depaſcere. Thema βόσκω, paſco.

Καταβοσκομενάων, depaſcentium, gen. plur. Æol. pro καταβοσκομένων, præſ. part. paſſ. a βόσκω, f. κήσω, paſco. Th. βόω, idem.

Καταβραβεύω, debito præmio privo. imperioſe ago. f. εύσω. a. 1. κατεβράβευσα. ex κατὰ, & βραβεῖον, ου, τὸ, præmium. Th. βραβεὺς, έως, ὁ, qui dat præmium certaminis.

Καταβρέχειν, irrigare. Metaph. laudare. Sic καταβρέχειν σιγῇ, rigare ſilentio, pro ſilentio premere, tegere. Th. βρέχω, irrigo.

Καταβρίθειν, Att. gravari. Poet. longe ſuperare. Th. βρίθω, gravis ſum.

Καταβρώξας, Dor. pro καταβρώσας, a. 1. part. act. a καταβρώσκω. Th. βρώσκω, comedo. quod vide.

Καταβώσομαι, Jonic. pro καταβοήσομαι, fut. 1. med. καταβοᾶσθαί τινος, magnis clamoribus in aliquem invehi. Th. βοάω.

Καταγάγῃ, ῃς, ῃ, a. 2. ſub. Attic. a κατάγω, deduco, quod vide.

Καταγαῖος, ὁ, ἡ, & κατάγειος, α, ον, ſubterraneus. Th. γαῖα, terra.

Καταγγελεὺς, έως, ὁ, annunciator. a καταγγέλλω, quod vide.

Καταγγέλλω, annuntio, celebro. fut. ελῶ. p. κατήγγελκα. a. 1. κατήγγειλα. a. 2. κατήγγελον. hinc a. 2. paſſ. κατηγγέλην, ης, η. præt. med. κατήγγελα. Th. ἀγγέλλω, nuntio.

Κατάγειν, deducere, præſ. inf. a κατάγω, quod vide.

Καταγελασθήσῃ, irrideberis, 2. ſing. f. 1. paſſ. a καταγελάω, quod vide.

Καταγέλαστον, ridiculum, adject. verbale ab eodem verbo.

Καταγελάω, ῶ, derideo, cum gen. imperf. κατεγέλαον, ων, αες, ας, αε, α. f. άσω. perf. καταγεγέλακα. a. 1. κατεγέλασα. Th. γελάω, rideo.

Κατάγελως, ωτος, riſus, irriſio. ex κατὰ, & γελάω, rideo.

Καταγηράσκουσι, 3. plur. ind. præſ. a καταγηράσκω, ſeneſco. f. άσω. Th. γῆρας, ατος, τὸ, ſenectus.

Καταγίζω, conſecro, Jon. pro καθαγίζω. quod ab ἁγίζω, idem. Th. ἅγιος, ου, veneratio.

Καταγινέειν, Jon. pro κατάγειν, deducere, reducere.

Καταγινώσκω, decerno adverſus aliquem, condemno. fut. καταγνώσομαι. p. κατέγνωκα. a. 2. κατέγνων, ως, ω. perf. paſſ. κατέγνωσμαι. perf. part. paſſ. κατεγνωσμένος, damnandus, pro καταγνωστέος. Th. γινώσκω, noſco.

Καταγνοίην, ης, η, a. 2. opt. act. verbi καταγινώσκω, damno, quod vide. a. 2. ſub. καταγνῶ. aor. 2. imperat. κατάγνωθι.

Καταγνῶ, ῷς, ῷ, a. 2. ſub. act. καταγνῶναι, a. 2. inf. ejuſdem verbi.

Κατάγνωσις, damnatio. quod ex κατὰ, & γινώσκω, noſco.

Καταγορεῖν, accuſare. Th. ἀγορὰ, ἡ, forum.

Καταγράφειν, ab Herodoto pro dilaniare.

Κατάγω, κατάγνυμι, vel καταγνύω, confringo. fut. άξω. aor. 1. κατέαξα. præſ. paſſiv. κατάγνυμαι, confringor. a. 2. paſſ. κατεάγην, ης, η. aor. 2. ſub. paſſ. καταγῶ, ῇς, ῇ, & in 3. pl. καταγῶσιν. quod ex κατὰ, & ἄγω, ſeu ἄγνυμι, frango.

Κατάγω, deduco. f. κατάξω. a. 2. κατήγαγον, Attic. a. 2. ſub. act. καταγάγω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. καταγαγεῖν. a. 2. part. act. καταγαγὼν, ὦσα, όν. perf. act. κατῆχα. perf. paſſ. κατῆγμαι, ξαι, κται. a. 1. paſſ. κατήχθην, ης, η, devectus fui. quod ex κατὰ, pro κάτω, deorſum, & ἄγω, duco.

Καταγωγὴ, & καταγώγιον, diverſorium. a κατάγομαι, diverſor. Thema ἄγω, duco.

Καταγωνίζομαι, debello. f. ίσομαι. perf. paſſ. καταγωνίσμαι. aor. 1. med. κατηγωνισάμην, ω, ατο, quod ex κατὰ, & ἀγωνίζομαι, certo. Th. ἀγὼν, ῶνος, ὁ, certamen.

Καταδαίνυμαι, devoro, comedo. a δαίνω, epulum præbeo.

Καταδάκνω, mordeo, præſ. ind. ex κατὰ, & δάκνω, idem. fut. δήξομαι. aor. 2. ἔδακον.

Καταδεέστερος, α, ον, compar. a καταδεὴς, imperfectus. Th. δέω, vel δέομαι, egeo.

Καταδεῖ, pro δεῖ, indiget.

Καταδέξαι, Jon. pro καταδεῖξαι, oſtendere. aor. 1. inf. verbi καταδείκνυμι. Th. δείκνυμι, oſtendo.

Καταδεύῃ, humectat, 3. ſing. præſ. ſub. καταδεύω. Thema δεύω, rigo. fut. δεύσω.

Καταδέω, obligo. fut. ήσω. a. 1. κατέδησα. perf. καταδέδεκα, & κα. Thema δέω, ligo.

Κατάδηλος, ου, ὁ, manifeſtus. ex κατὰ, & δῆλος, ου, ὁ, idem.

Καταδημοβορέω, populum devoro, publice devoro. ex δῆμος, ου, ὁ, populus, & βορὰ, ᾶς, ἡ, pabulum, eſca.

Καταδιδοῦν, Jon. pro καταδιδόναι, influere, præſ. inf. a δίδωμι, do.

Καταδικάζω, judico contra aliquem, condemno. f. άσω. a. 1. paſſ. κατεδικάσθην. fut. 1. paſſ. καταδικασθήσομαι, ῃ, εται. ex κατὰ, & δικάζω, judico. Thema δίκη, ης, ἡ, jus.

Καταδιώκω, proſequor. f. ξω. a. 1. κατεδίωξα. Th. διώκω, proſequor.

Καταδοκεῖν, opinari. Thema δοκέω, videor.

Καταδουλόω, in ſervitutem adigo. f. ώσω. perf. καταδεδούλωκα. aor. 1. med. κατεδουλωσάμην, ω, ατο. a. 1. ſub. med. καταδουλώσωμαι, ῃ, ηται, & in 3. plur. καταδουλώσωνται. præſ. part. paſſ. καταδουλούμενος. ex κατὰ, & δοῦλος, ου, ὁ, ſervus.

Καταδραμεῖν, a. 2. inf. act. decurrere, verbi κατατρέχω. f. ξω. vide τρέχω, curro.

Καταδρέπω, idem quod δρέπω, decerpo.

Καταδύμεναι, Dor. vel Att. pro καταδῦναι, ingredi, aor. 2. inf. act. verbi καταδύνω, vel καταδύομαι, demergo. a. 2. act. κατέδυν. Th. δύνω, & δύω, vel δύναι, ſubeo.

Καταδυναστεύω, ſub poteſtatem redigo, tyrannidem exerceo in aliquem. f. εύσω. p. καταδεδυνάστευκα. ex κατὰ, & δυναστεύω, ſum princeps. hinc δυνάστης, ου, ὁ, optimas. Th. δύναμαι, poſſum.

Καταδύναι, præſ. inf. vide καταδύμεναι.

Καταδύντα, occidentem, acc. ſing. a. 2. part. act. a καταδὺς, ύντος, ὁ, a καταδύομαι. Th. δύνω, ſubeo.

Καταδὺς, ύντος, ὁ, a. 2. part. ejuſdem verbi.

Καταδύσεο, Jon. pro καταδύσου, præſ. imperat. paſſiv. a καταδύσομαι, ſubmergor, abdo me; quod ex futuro in præſens abiit. ex κατὰ, & δύσομαι, Poet. δύσσομαι, mergor. Th. δύνω, ſubeo.

Καταείδειν, pro κατᾴδειν, incantare. Th. ᾄδω, cano.

Καταειμένος, tectus, denſus, Poet. pro καθειμένος, perf. part. paſſ. verbi καθέννυμι, ſeu καθέω, quod ex κατὰ, & ἕω, induo. a. 1. εἶσα. perf. paſſ. εἷμαι.

Καταείνυον, cooperiebant, 3. plur. imperf. act. ex καταεινύω, quod ex κατὰ, & εἰνύω, idem quod ἕω, induo.

Καταείσατο, 3. ſing. aor. 1. med. verbi κάτειμι, deſcendo, proficiſcor. Th. εἶμι, ſeu ἕω, eo.

Καταθεῖναι, deponere, perſolvere, aor. 2. inf. act. a κατατίθημι. Th. τίθημι, pono. a. 2. ἔθην.

Καταθείης, poneres, 2. ſing. a. 2. opt. m. verbi κατατίθημι. Th. τίθημι, pono. f. θήσω. a. 2. ἔθην. a. 2. med ἐθέμην. a. 2. opt. med. θείμην, θεῖο.

Καταθέσθαι, reponere, aor. 2. inf. med. ejuſdem verbi.

Κατάθεσο, reconde, & Poet. κάτθεο, a. 2. imperat. med. ejuſdem verbi.

Κατάθηαι, depoſueris, Jon. pro καταθῇ, 2. ſingul. aor. 2. ſub. med. ejuſdem verbi.

Καταθήσειν, f. 1. inf. act. καταθήσῃ, repones, 2. ſing. f. 1. med. a κατατίθημι.

Καταθνητὸς, ῦ, ὁ, mortalis. dat. pl. καταθνητοῖς. ex κατὰ, & θνητὸς, quod a θνήσκω, morior.

Καταθραύσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. a καταθραύω, effringo. Thema θραύω, frango. f. σω.

Καταθύμιος, α, ον, gratus, a, um. ex κατὰ, & θυμὸς, ῦ, ὁ, animus.

Καταθυμοβορήσῃς, animi affectibus devores, 2. ſing. a. 1. ſub. ex κατὰ, & θυμοβορέω, animum exedo triſtitia. quod a θυμὸς, animus, & βορὰ, ᾶς, ἡ, pabulum, eſca.

Καταθῦσαι, a. 1. inf. act. verbi καταθύω, occido. Th. θύω, macto. f. θύσω.

Καταθώμεθα, deponamus, 1. plur. a. 2. ſub. med. a κατατίθημι. Th. τίθημι, pono.

Καταιδεῖσθαι, revereri. quod ab αἰδέομαι, revereor. Th. αἰδὼς, ἡ, pudor.

Καταιθύσσειν, Poetic. cum ſplendore immittere. quod ab αἰθύσσω. Th. αἴθω, uro, fulgeo.

Καταίθω, Poet. pro κατακαίω, comburo. Th. αἴθω, accendo.

Καταινεῖν, Jon. comprobare, collaudare, annuere. ab αἰνέω, laudo. Th. αἶνος, ου, ὁ, laus.

Καταιρεθεῖσα, everſa, aor. 1. par. paſſ. a καταιρέω, Jonic. pro καθαιρέω, everto, feliciter conficio. Thema αἱρέω, capio.

Καταιρεόμενος, Jon. pro καθαιρούμενος, præſ. part. paſſiv. a καθαιρέω, dejicio. Th. αἱρέω, capio.

Καταισχῦναι, a. 1. inf. act. a καταισχύνω, quod vide.

Καταισχύνω, pudefacio, dedecoro. fut.

κατα-

κατῃσχυνῶ. præt. κατῄσχυγκα. aor. 1. κατῄσχυνα. præſ. paſſ. κατασχύνομαι, pudefio. imperf. κατῃσχυνόμην, ου, ετο. a. 1. ind. paſſ. κατῃσχύνθην, ης, η. a. 1. ſub. paſſ. καταισχυνθῶ, ῇς, ῇ. f. 1. paſſ. καταισχυνθήσομαι, ῃ, εται. ex κατὰ, & αἰσχύνη, ἡ, pudor. Thema αἶσχος, εος, τὸ, turpitudo.

Καταιτιᾷ, 3. ſingul. præſ. a καταιτιάω, accuſo, criminor. Thema αἰτία, ας, ἡ, crimen, cauſa.

ΚΑΤΑΙΤΥΞ, υγος, ἡ, caſſis, galea ſine criſta, & depreſſa. παρὰ τὸ κάτω τετύχθαι, quod deorſum ſit fabricata, nec in altum erigatur.

Κατακαείς, εῖσα, ὲν, a. 2. part. paſſ. verbi κατακαίω, exuro. quod vide.

Κατακαήσομαι, ῃ, εται, fut. 1. paſſiv. a κατακαίω, exuro. quod vide.

Κατακαίριος, ου, ὁ, ἡ, lethalis, lethifer. a καιρὸς, occaſio.

Κατακαίω, exuro. imperf. κατέκαιον. fut. κατακαύσω. a. 1. κατέκαυσα. a. 1. inf. κατακαῦσαι. aor. 2. κατέκηον. perf. κατακέκαυκα. aor. 1. ind. paſſ. κατεκαύθην, exuſtus fui. fut. 1. paſſ. κατακαυθήσομαι. aor. 2. ind. paſſ. κατεκάην, ης, η. fut. 2. paſſ. κατακαήσομαι. ex κατὰ, & καίω, uro.

Κατακαλύπτω, obtego. f. ψω. p. κατακεκάλυφα. a. 2. κατεκάλυβον. Th. καλύπτω, tego.

Κατακαύσει, 3. ſing. fut. 1. act. verbi κατακαίω, exuro. quod vide.

Κατακαυχάομαι, ῶμαι, glorior adverſus aliquem. Th. καυχάομαι, glorior. f. ήσομαι.

Κατάκειμαι, σαι, ται, jaceo, decumbo, accumbo. imperf. κατεκείμην, σο, το. præſ. inf. κατακεῖσθαι. præſ. part. κατακείμενος, η, ον. f. κατακείσομαι. Th. κεῖμαι, jaceo.

Κατάκειο, pro κατάκεισο, recumbe, præſ. imperativ. verbi κατάκειμαι, quod vide.

Κατακεκλιμένος, perf. part. paſſ. verbi κατακλίνομαι, inclinor. Thema κλίνω, inclino. f. νῶ. p. κέκλικα.

Κατακέκριται, condemnatus eſt, 3. ſing. perf. paſſ. a κατακρίνω, condemno, judico. f. νῶ. a. 1. κατέκρινα. Th. κρίνω, judico.

Κατακερτομεῖν, verbis mordacibus inſectari. vide in κερτομέω.

Κατακεχύαται, Jon. pro κατακέχυνται. vide in κέχυμαι.

Κατακήμεν, cremare, Jon. pro κατακαῖσαι, a. 1. inf. act. verbi κατακαίω, cremo. f. καύσω. a. 1. ἔκαυσα, & ἔκηα.

Κατακηρώσαντες, a. 1. part. act. verbi κατακηρόω, cera tego. ex κατὰ, & κηρὸς, οῦ, ὁ, cera.

Κατακλάω, frango. f. άσω. aor. 1. κατέκλασα, ας, ε. Thema κλάω, frango. f. κλάσω.

Κατακλείω, includo. fut. είσω. aor. 1. κατέκλεισα, ας, ε. Thema κλείω, claudo.

Κατακληροδοτέω, ſorte diſtribuo, a κληροδότης, ου, ὁ, teſtator. quod ex κλῆρος, ου, ὁ, ſors, & δότης, dator. Th. δίδωμι, do.

Κατακλιθῆναι, aor. 1. inf. paſſ. a κατακλίνω, diſcumbo, quod vide.

Κατακλῖναι, dejicere, a. 1. inf. act. ejuſdem verbi.

Κατακλίνω, facio diſcumbere, diſcumbo. f. νῶ. perf. κατακέκλικα. a. 1. κατέκλινα. a. 1. imper. κατάκλινον, άτω. a. 1. ind. paſſ. κατεκλίθην. a. 1. ſub. paſſ. κατακλιθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. inf. paſſ. κατακλιθῆναι, quod ex κατὰ, & κλίνω, reclino.

Κατακλύζω, inundo, ſubmergo. f. ύσω. p. κατακέκλυκα. perf. paſſ. κατακέκλυσμαι. a. 1. paſſ. κατεκλύσθην. a. 1. part. paſſiv. κατακλυσθεὶς, ſubmerſus. quod ex κατὰ, & κλύζω, lavo.

Κατακλυσμὸς, οῦ, ὁ, diluvium. a κατακλύζω, quod vide.

Κατακοιμάω, edormio. vide in κατακοιμηθῆναι.

Κατακοιμηθῆναι, cubet, a. 1. imperat. paſſ. verbi κατακοιμάω. fut. ήσω. Thema κοιμάω, cubare facio.

Κατακοιμίζω, idem quod κατακοιμάω.

Κατακοιρανέουσιν, adminiſtrant, 3. plur. ind. præſ. act. ex κατὰ, & κοιρανέω, impero. Th. κοίρανος, ου, ὁ, princeps.

Κατακοῖτος, ου, ὁ, qui in cubili eſt, jacet, aut dormit. Ex κατὰ, & κοίτη, ἡ, cubile.

Κατακολουθέω, ῶ, ſubſequor. f. ήσω. aor. 1. κατηκολούθησα. a. 1. par. activ. κατακολουθήσας, αντος, ὁ, & in f. g. ασα, & in neut. αν. perf. act. κατηκολούθηκα, cum dat. Them. ἀκόλουθος, ου, ὁ, ἡ, comes.

Κατακοντίζειν, telis confodere. Thema ἄκων, οντος, ὁ, jaculum.

Κατακοπείς, εῖσα, ὲν, conciſus, a, um. a κόπτω, ſcindo. aor. 2. ἔκοπον. p. m. κέκοπα.

Κατακόπτω, concido. f. ψω. perf. κατακέκοφα. præſ. par. f. g. κατακόπτουσα. Th. κόπτω, ſcindo.

Κατακόρως, adverb. abunde, crebrius. a κατάκορος, ſatur. Thema κορέω, ſatio.

Κατακοσμέω, compono, orno, apto. vide in κοσμέω.

Κατακούειν, pro ὑπακούειν, obtemperare.

Κατακράτος νικᾷν, per vim vincere.

Κατακρεουργεῖν, laniorum more concidere. Ex κρέας, ατος, τὸ, caro, & ἔργον, ου, opus.

Κατακρατέω, f. ήσω, vinco, ſupero. Th. κράτος, εος, τὸ, robur.

Κατακρημνίζω, præcipitem deorſum ago, præcipito. fut. ίσω. aor. 1. κατεκρήμνισα. aor. 1. inf. κατακρημνίσαι. perf. act. κατακεκρήμνικα. perf. paſſ. κατακεκρήμνισμαι. ex κατὰ, & κρημνὸς, οῦ, ὁ, præcipitium.

Κατακρημνός, ου, ὁ, præceps. a κρημνὸς, οῦ, ὁ, præcipitium.

Κατάκριμα, ατος, τὸ, condemnatio. a κατακρίνω, quod vide.

Κατακρίνω, judico, fero ſententiam contra aliquem, condemno. fut. νῶ. aor. 1. κατέκρινα, ας, ε. perf. activ. κατακέκρικα. perf. paſſ. κατακέκριμαι, σαι, ται. aor. 1. paſſiv. κατεκρίθην, ης, η. a. 1. ſub. paſſ. κατακριθῶ, ῇς, ῇ, & in plur. ῶμεν, ῆτε. fut. 1. paſſiv. κατακριθήσομαι, ῃ, εται. Th. κρίνω, judico, ſecerno.

Κατάκρισις, εως, ἡ, condemnatio. a κατακρίνω, quod vide.

Κατακρύψαις, Æol. pro κατακρύψας, a. 1. part. act. vide κατακρύψαντες.

Κατακρύψαντες, nom. plur. a. 1. part. act. a κατακρύπτω, occulto. Th. κρύπτω, abſcondo. f. ψω. p. φα.

Κατακτάμεναι, interficere, a. 1. inf. Dor. pro κατακτεῖναι. quod ex κατὰ, & κτείνω, occido. fut. νῶ. a. 1. ἔκτεινα. a. 2. ἔκτανον.

Κατακτανέεσθαι, Jon. pro κατακτανεῖσθαι, f. 2. inf. med. a f. 2. med. κατακτανοῦμαι, verbi κτείνω, occido. fut. 2. κτανῶ. perf. ἔκτονα, & Poetice ἔκτακα.

Κατακυλίσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi κατακυλίω, devolvo. Th. κυλίω, volvo. f. ίσω.

Κατακύπτουσαν, acc. ſing. part. præſ. activ. f. g. a κατακύπτω, incurvo me, decumbo. Thema κύπτω, pronus ſum. fut. ψω.

Κατακυριεύω, dominor, cum gen. f. εύσω. aor. 1. κατεκυρίευσα. aor. 1. part. κατακυριεύσας, αντος, ὁ. quod a κύριος, ου, ὁ, dominus. Th. κῦρος, εος, τὸ, auctoritas.

Καταλαβέσθαι, a. 2. inf. med. καταλάβετε, 2. plur. a. 2. ſub. act. καταλαβόμενος, a. 2. part. med. verbi καταλαμβάνω, deprehendo, quod vide.

Καταλαβέω, pro καταλαμβάνω, quod vide.

Καταλαβόμενος, a. 2. part. med. καταλαβοῦσα, ης, ἡ, a. 2. part. act. f. g. ejuſdem verbi.

Καταλαλέω, obloquor, loquacitate obruo, certo, detraho, cum gen. fut. ήσω. p. καταλελάληκα. Them. λαλέω, loquor.

Καταλαλιά, ᾶς, ἡ, obtrectatio, obloquutio. ex κατὰ, & λαλέω, loquor. hinc κατάλαλος, ου, ὁ, ἡ, obloquutor, maledicus.

Καταλαμβάνω, deprehendo. fut. καταλήψομαι. perf. κατείληφα. perf. inf. κατειληφέναι. aor. 2. activ. κατέλαβον. aor. 2. part. καταλαβὼν, οῦσα, όν. perf. paſſ. κατείλημμαι. perf. part. paſſ. κατειλημμένος, η, ον. aor. 1. paſſiv. κατελήφθην, ης, η. a. 2. med. κατελαβόμην, ου, ετο, aſſequutus ſum. aor. 2. inf. med. καταλαβέσθαι. aor. 2. part. m. καταλαβόμενος. ex κατὰ, & λαμβάνω, capio.

Καταλαμπτέος, Jonic. pro καταληπτέος, deprehendendus. a καταλαμβάνω, quod vide.

Καταλάμπω, illuſtro, illumino. f. ψω. p. φα. ex κατὰ, & λάμπω, quod vide.

Καταλέγω, deligo, allego. f. ξω. perf. καταλέλεχα. præſ. paſſ. καταλέγομαι, allegor. Th. λέγω, lego, colligo.

Καταλείβομαι, ῃ, εται, deſtillo. f. ψομαι. perf. λέλειμμαι. Th. λείβω, libo. f. ψω.

Κατάλειμμα, ατος, τὸ, reliquiæ. a καταλείπω, quod vide.

Καταλείπω, εις, ει, relinquo. f. ψω, εις, ει. perf. καταλέλοιπα. a. 1. κατέλειψα. aor. 2. κατέλιπον. a. 2. part. act. καταλιπὼν, όντος, ὁ. perf. paſſ. καταλέλειμμαι. perf. part. paſſiv. καταλελειμμένος. p. m. καταλέλοιπα. quod ex κατὰ, & λείπω, linquo.

Καταλελειμμένος, perf. part. paſſ. a καταλείπω, relinquo. quod vide.

Καταλέλοιπα, p. m. ejuſdem verbi.

Καταλέξεται, cubabit, f. 1. med. 3. ſing. a λέγομαι, cubare facio.

Καταλεξῶ, Dor. pro καταλέξω, recenſebo, f. 1. verbi καταλέγω.

Καταλέω, ex κατὰ, & ἀλέω, molo. f. έσω, & ήσω.

Καταλεῦσαι, pro καταλιθοῦν, lapidibus obruere. aor. 1. κατέλευσα. quod ex κατὰ, & λεύω, lapido. Thema λᾶας, λᾶος, ὁ, lapis.

Κατάληψις, εως, ἡ, deprehenſio, comprehenſio. ex καταλαμβάνω, quod vide.

Καταλιθάζω, lapido, cum acc. f. άσω. perf. καταλελίθακα. a. 1. κατελίθασα. Th. λίθος, ου, ὁ, ἡ, lapis.

Καταλιμπάνειν, Jon. pro καταλείπειν, derelinquere.

Καταλιπεῖν, a. 2. inf. act. καταλίποιμι, οις, οι, aor. 2. opt. καταλιπὼν, οῦσα, όν, aor. 2. part. act. a καταλείπω, relinquo, quod vide.

Καταλιπών, vide in καταλιπεῖν.

Καταλλαγή, ῆς, ἡ, reconciliatio. a καταλλάσσω. f. ξω, quod vide.

Καταλλαγείς, έντος, ὁ, a. 2. part. paſſ. καταλλάγηθι, ήτω, & in plur. καταλλάγητε, a. 2. imperat. a καταλλάσσω, quod vide.

Καταλλάσσω, reconcilio. fut. ξω. aor. 1. κατήλλαξα. aor. 1. part. καταλλάξας, αντος, ὁ. aor. 2. ind. paſſ. κατηλλάγην, ης, η. Them. ἀλλάσσω, vel ττω, muto.

Καταλογάδην, adverb. proſa oratione. a καταλέγω, ſigillatim enarro. Th. λέγω, dico.

Κατάλογος, ου, ὁ, catalogus, enumeratio. a καταλέγω, conſcribo. Thema λέγω.

Κατάλοιπος, ου, ὁ, reliquus, a καταλείπω, relinquo. quod vide.

Κατάλυμα, ατος, τὸ, diverſorium. a καταλύω, diverto, hoſpitium capio. Th. λύω, ſolvo.

Καταλύουσι, 3. plur. præſ. ind. a καταλύω, quod vide.

Κατάλυσις, εως, ἡ, deſtructio. ejuſdem verbi.

Καταλύω,

Καταλύω, diſſolvo, deſtruo, diverſor. f. ύσω. a. 1. κατέλυσα. a. 1. ſub. καταλύσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. καταλῦσαι. a. 1. ind. paſſ. κατελύθην. aor. 1. ſub. paſſ. καταλυθῶ. fut. 1. paſſ. καταλυθήσομαι. Th. λύω, ſolvo.

Καταμάθετε, diſcite, 2. plur. a. 2. imper. activ. κατάμαθε, verbi καταμανθάνω, diſco. f. καταμαθήσω. a. 2. κατέμαθον.

Καταμανθάνω, diſco, conſidero. f. καταμαθήσω. p. καταμεμάθηκα. a. 2. κατέμαθον. a. 2. imperat. act. κατάμαθε, & in 2. plur. καταμάθετε. aor. 2. inf. καταμαθεῖν. part. μαθών. ex κατὰ, & μανθάνω, diſco.

Καταμαρπτέμεν, pro καταμάρπτειν, comprehendere, manu tangere. Th. μάρπτω, capio.

Καταμαρτυρέω, teſtor contra aliquem. f. ήσω. p. καταμεμαρτύρηκα. Thema μάρτυς, υρος, ὁ, ἡ, teſtis.

Καταμάρψαισα, Dor. pro καταμάρψασα, corripiens, a. 1. part. act. f. g. vide καταμάρψας.

Καταμάρψας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. καταμάρψῃ, opprimat, 3. ſing. aor. 1. ſub. act. a καταμάρπτω, comprehendo. Th. μάρπτω, capio. f. ψω.

Καταμάω, accumulo, ſic ut ſolent facere οἱ ἀμῶντες, qui metunt. Th. ἀμάω, meto.

Καταμεθύσκω, vide in μεθύσκω, ebrium reddo.

Καταμεῖναι, a. 1. inf. act. verbi καταμένω, commoror. Th. μένω, maneo. a. 1. ἔμεινα.

Καταμελοῦσι, 3. plur. præſ. ind. verbi καταμελέω, negligo. ex κατὰ, & μέλω, curæ eſt. Imperſonale.

Καταμεμφόμεθα, 1. plural. præſ. ind. καταμέμφομαι, conqueror. Th. μέμφομαι, expoſtulo. f. μέμψομαι. perf. μέμεμμαι. a. 1. med. ἐμεμψάμην.

Καταμένω, commoror. f. ενῶ. p. καταμεμένηκα. a. 1. ἔμεινα. a. 1. imperat. μεῖνον. Th. μένω, maneo.

Καταμεξέω, idem quod μεξέω.

Καταμήκης, ὁ, ἡ, longus. Th. μῆκος, εος, τὸ, longitudo.

Καταμηνύω, indico, prodo, ſignifico; quod ex κατὰ, & μηνύω, quod vide.

Καταμιαίνεσθαι, luctu fœdari. Th. μιαίνω, inquino.

Καταμιαίναις, polluens, Æol. pro καταμιάνας, a. 1. part. act. a καταμιαίνω. f. ανῶ. a. 1. κατεμίανα. Th. μιαίνω, polluo.

Καταμόνας, adv. privatim. ex κατὰ, & μονάς, άδος, ἡ, unitas. Th. μόνος, ου, ὁ, unus, ſolus.

Καταμύξατο, laceravit, 3. ſing. aor. 1. med. Ion. verbi καταμύσσω. Thema ἀμύσσω, lacero. f. ξω. p. ἤμυχα.

Καταμύσαι, nictare, a. 1. inf. act. verbi καταμύω, vide & καμμύω. Th. μύω, claudo. f. μύσω.

Καταμύσσω, vide in καταμύξατο.

Καταναγκάζω, ᾶς, ᾶ, cogo, adigo. idem quod ἀναγκάζω. fut. σω. Th. ἀνάγκη, ης, ἡ, neceſſitas.

Κατανάθεμα, ατος, τὸ, anathema adverſus quempiam. ex κατὰ, & ἀνάθεμα. Th. ἀνατίθημι, repono.

Καταναθεματίζω, devoveo. fut. ίσω. ab iiſdem them.

Καταναλίσκω, conſumo. fut. καταναλώσω. aor. 1. κατανάλωσα. perf. καταναλωκα. ex κατὰ, & ἀναλίσκω, abſumo. quod ex ἀνὰ, & ἁλίσκω, capio. f. ἁλώσω. p. ἥλωκα. a. 2. ἥλων.

Καταναρκάω, ῶ, obtorpeo cum alicujus incommodo. f. ήσω. a. 1. κατενάρκησα, cum gen. ex κατὰ, & ναρκάω, torpore afficior. Th. νάρκη, ης, ἡ, torpor, veternus.

Κατανεῦσαι, aor. 1. inf. act. κατάνευσον, annue, a. 1. imperat. act. a κατανεύω. Th. νεύω, annuo, f. νεύσω.

Κατανεύω, annuo. aor. 1. κατένευσα. p. κατανένευκα, ab eodem them.

Κατανοεῖν, præſ. inf. κατανοήσας, a. 1. part. act. a κατανοέω, quod vide.

Κατανοέω, animadverto, conſidero. imperf. κατενόεον, ουν. fut. ήσω. p. κατανενόηκα. a. 1. κατενόησα. a. 1. imperat. act. κατανόησον, άτω. aor. 1. inf. κατανοῆσαι. a. 1. part. act. κατανοήσας, αντος, ὁ. ex κατὰ, & νοέω, cogito. Th. νόος, νοῦς, ὁ, mens.

Κάταντα, τὰ, declivia. Poetic. pro κάταντε, a καταντής, ὁ, ἡ, declivis. Eſt & κάταντα, adverb. ſurſum, deorſum. ex κατὰ, & ἀντὶ, pro, contra.

Καταντάω, pervenio. f. ήσω. p. κατήντηκα. ex κατὰ, & ἀντάω, obviam venio. Th. ἀντὶ, contra.

Καταντίον, Ion. e regione. Thema ἀντὶ, contra.

Καταντλέω, & έω, exhaurio, perfundo. quod ex κατὰ, & ἀντλέω, quod vide.

Κατανυγῇς, 2. ſing. a. 2. ſub. paſſ. κατενύγησαν, 3. plur. a. 2. ind. paſſ. verbi κατανύσσω, quod vide.

Κατάνυξις, εως, ἡ, moleſtia, dolor, quo quis q. lancinatur. item ſopor, ſtupor. a κατανύσσω, quod vide.

Κατανύσσω, compungo. f. ξω. a. 1. κατένυξα. a. 2. act. κατένυγον. a. 2. paſſ. κατενύγην, ης, η, compunctus fui, & in 3. plur. κατενύγησαν. a. 2. inf. paſſ. κατανυγῆναι. perf. paſſ. κατανένυγμαι, ξαι, κται. ex κατὰ, & νύσσω, pungo.

Κατανυχθέντος, gen. ſing. aor. 1. part. paſſ. verbi κατανύσσω, quod vide.

Καταξέμεν, Ion. pro κατάξειν, f. 1. inf. act. verbi κατάγω, deduco, reduco. Th. ἄγω, duco. f. ἄξω.

Καταξιόω, ῶ, dignum iudico. fut. ώσω. p. κατηξίωκα. a. 1. paſſ. κατηξιώθην, ης, η, dignus habitus fui. a. 1. ſub. paſſ. καταξιωθῶ. a. 1. inf. paſſ. καταξιωθῆναι. a. 1. part. καταξιωθείς, έντος, ὁ. ex κατὰ, & ἄξιος, ου, ὁ, dignus.

Καταπακτὸς, Ion. pro καταπηκτός, compactus. a πηγνύω, compingo.

Καταπατέω, conculco. fut. ήσω. p. καταπεπάτηκα. aor. 1. κατεπάτησα. aor. 1. part. καταπατήσας, αντος, ὁ. a. 1. ind. paſſ. κατεπατήθην, ης, η. Th. πατέω, calco.

Κατάπαυσις, εως, ἡ, requies. a καταπαύω, quod vide.

Καταπαύσομεν, 1. plur. f. 1. act. a καταπαύω, compeſco, quod vide.

Καταπαύω, compeſco, requieſco. f. αύσω. a. 1. κατέπαυσα. a. 2. κατέπαυον. perf. καταπέπαυκα. perf. paſſ. καταπέπαυμαι, σαι, ται. Th. παύω, ceſſo.

Καταπειράζω, tento, expugnare conor. ex κατὰ, & πειράζω, quod vide.

Καταπειρατηρία, ας, ἡ, nauticum inſtrumentum, quo nautæ maris altitudinem explorant. a καταπειρῶ, tento. Th. πεῖρα, conatus.

Καταπέλτης, ου, ὁ, catapulta, machina bellica. ex κατὰ, & πέλτη, ſcutum. Vel ut alii a πάλλω, vibro.

Καταπεπτηυῖα, exterrita, perf. particip. act. fœm. gen. per ſyncop. pro καταπεπτηκυῖα, verbi καταπτήω τὸ καταπτήσσω, perterreſio. Thema πτήω, exterreo. Alii volunt per ſyncop. dici pro καταπεπτηχυῖα, a καταπτήσσω. fut. ξω. perf. καταπέπτηχα. ejuſdem them.

Καταπερ, Jonic. pro καθάπερ, quemadmodum.

Καταπεσὼν, όντος, ὁ, a. 2. part. act. a καταπίπτω, decido, quod vide.

Καταπέτασμα, ατος, τὸ, aulæum, velum, quod rei cuipiam obtenditur. a καταπετάννυμι, expando. quod a πετάω, ſeu πετάννυμι, pando. f. πετάσω.

Καταπεφεύγασι, 3. pl. perf. med. verbi καταφεύγω, fugio. Th. φεύγω, idem. f. ξω. a. 2. ἔφυγον. p. m. πέφευγα, pro πέφυγα.

Καταπέψῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. act. verbi καταπέπτω, idem quod πέπτω, coquo f. ψω. Hinc καταπέψαι μέγαν ὄλβον, concoquere magnam felicitatem, id eſt, frui magna felicitate, ita ut in officio contineamur.

Καταπημήνειε, 3. ſing. a. 1. opt. Æol. πημήνεια, ας, ε, verbi καταπημαίνω, idem quod πημαίνω, noceo. Th. πῆμα, ατος, τὸ, damnum.

Κατέπινε, deglutiebat, 3. ſing. imperf. act. verbi καταπίνω, quod vide.

Καταπίνω, deglutio. fut. med. καταπίομαι, pro πίομαι. aor. 2. act. κατέπιον. aor. 2. ſub. act. καταπίω, ῃς, ῃ. perf. act. καταπέπωκα. aor. 1. paſſ. κατεπόθην, ης, η. aor. 1. ſub. paſſ. καταποθῶ. a. 1. inf. καταποθῆναι. ex κατὰ, & πίνω, bibo, quod vide.

Καταπίπτω, decido. inf. præſ. καταπίπτειν. a. 2. κατέπεσον. aor. 2. part. καταπεσών. Th. πίπτω, cado. fut. med. πεσοῦμαι. perf. act. πέπτωκα. aor. 2. ἔπεσον.

Καταπλαγείς, έντος, ὁ, a. 2. part. paſſ. verbi καταπλήσσω, percello. Thema πλήσσω, percutio. fut. πλήξω. aor. 2. ἔπληγον, & ἔπλαγον. p. m. πέπληγα.

Καταπλέκειν τὴν ζωήν, vitam finire. Th. πλέκω, complico. Sic καταπλέκειν ῥῆσιν, concionem habere.

Καταπλέω, navigo. f. εύσω. a. 1. κατέπλευσα. Th. πλέω, idem.

Καταπλήσσω, percello, obſtupefacio. f. ξω. Th. πλήσσω, quod vide.

Καταπλώειν, Ion. pro καταπλέειν, navigare.

Καταπνοὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro καταπνοή, ῆς, ἡ, flatus. Th. πνέω, ſpiro.

Καταποθῇ, 3. ſing. aor. 1. ſub. paſſ. a καταπίνω, deglutio, quod vide.

Καταπολεμέω, debello, expugno, vinco. ex κατὰ, & πόλεμος, bellum.

Καταπονέω, labore conficio, fatigo. fut. ήσω. perf. καταπεπόνηκα. præſ. ind. paſſ. καταπονέομαι, opprimor. quod ex κατὰ, & πόνος, labor. Th. πένομαι, laboro. p. m. πέπονα.

Καταποντίζω, demergo. f. ίσω. perf. καταπεπόντικα. præſ. paſſ. καταποντίζομαι, demergor. a. 1. paſſ. κατεποντίσθην. a. 1. ſub. paſſ. καταποντισθῶ, ῇς, ῇ. Thema πόντος, ου, ὁ, mare, pontus.

Καταπορνεύειν, proſtituere. a πορνεύω, ſcortor. quod vide.

Καταπρησθῇ, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. a καταπρήθω, comburo, incendo. Thema πρήθω. f. σω, idem.

Καταπροδιδόναι, prodere, præſ. inf. a δίδωμι, do.

Καταπροΐεσθαι, fut. 1. inf. med. verbi καταπροΐημι, projicio. elabi ſino. a. 2. inf. med. καταπροέσθαι. ex κατὰ, πρὸ, & ἵημι, mitto. Th. ἕω, idem.

Καταπροιξάμην, ω, ατο, a. 1. med. a καταπροΐξομαι, impune relinquo. f. ίξομαι. ex κατὰ, & προῖξ, κὸς, ἡ, dos.

Καταπτάς, άντος, ὁ, aor. 2. part. act. καταπτῆναι, aor. 2. inf. activ. verbi καθίπτημι, devolo. Thema ἵπταμαι, volo.

Κατάπτεσθαι, Ion. pro καθάπτεσθαι, perſtringere, leviter attingere. ex κατὰ, & ἅπτομαι, tango.

Καταπτήτην, 3. dual. aor. 2. ind. activ. Ion. a κατέπτην, verbi καθίπτημι, ſeu καθίπταμαι, devolo, quod ex κατὰ, & ἵπτημι, ſeu ἵπταμαι, volo, as. fut. πτήσομαι, ῃ, εται. aor. 2. med. ἐπτάμην.

Καταπτυχής, έος, ὁ, ἡ, ſinuoſa, & multas plicas habens. ex κατὰ, & πτύσσω, plico.

Καταπτώσσειν, timere, præſ. inf. activ. καταπτώσσουσι, 3. plur. præſ. activ. quod ex πτώσσω. Thema πτοέω, terrefacio.

Κατα-

Καταπύγων, obſcœnus, ex κτ̄, & πυγὴ, ῆς, ἡ, nates.
Κατάρα, ας, ἡ, execratio. ex κτ̄, & ἀρὰ, ᾶς, ἡ, diræ, preces.
Καταῤῥάκτης, ου, ὁ, cataracta. quod a καταῤῥάσσω, impetuoſe deturbo. Thema ῥάσσω, f. ξω, alliđo, dejicio.
Καταράομαι, ῶμαι, execror, devoveo. perf. paſſ. κατήραμαι. perf. part. κατηραμένος, a. 1. med. κατηρασάμην, ω, ατο. καταρᾶσθαι, præſ. inf. paſſiv. Th. ἀρὰ, ἡ, preces, diræ.
Καταργέω, inanem, & inutilem reddo. aboleo. facio ceſſare. f. ήσω. p. κατήργηκα. aor. 1. act. κατήργησα, præſ. ind. paſſ. καταργέομαι, deſtruor, aboleor. perf. paſſ. κατήργημαι. a. 1. paſſ. κατηργήθην, evanui, liberatus ſum. f. 1. paſſ. καταργηθήσομαι, ῃ, εται. ex κτ̄, & ἀργέω, ceſſo. hoc ab ἀργὸς, ὸ, ὁ, ἡ, per craſin pro ἀεργὸς, otioſus, quod ab α, priv. & ἔργον, ου, τὸ, opus.
Καταργυροῦν, inargentare. ab ἀργυρόω, argento obduco. Th. ἄργυρος, ου, ὁ, argentum.
Καταρρέζω, demulceo, manibus tracto. f. ξω. pro quo & καταρέζω, dicimus. Th. ῥέζω, facio.
Καταρθεὶς, Jon. pro καθαρθεὶς, έντος, ὁ, purgatus, a. 1. part. paſſ. a καθαίρω. purgo. f. αρῶ.
Καταριθμέω, annumero. f. ήσω. perf. κατηρίθμηκα. perf. paſſ. κατηρίθμημαι. perf. part. κατηριθμημένος, η, ον, annumeratus. a. 1. med. κατηριθμησάμην, a. 1. opt. med. καταριθμησαίμην, & in 1. plur. καταριθμησαίμεθα. Th. ἀριθμὸς, οῦ, ὁ, numerus.
Καταρκέω, idem quod ἀρκέω, ſufficio.
Καταῤῥαγῆναι, a. 2. inf. paſſiv. verbi καταῤῥήγνυμι, cum impetu defero. Th. ῥήσσω, frango. fut. ξω. aor. 2. ἔῤῥαγον. p. m. ἔῤῥωγα.
Καταῤῥέον, defluens, præſ. part. n. g. a καταῤῥέω. ex κτ̄, & ῥέω, fluo. fut. ῥεύσω.
Καταῤῥεῦσαν, defluens, aor. 1. part. act. n. g. a καταῤῥέω, defluo. Thema ῥέω, fluo.
Καταῤῥήγνυμι, diſcindo, diſrumpo. f. ξω. p. χα. vide ῥήγνυμι, frango.
Κατάῤῥυτος, ὁ, ἡ, irriguus. a καταῤῥέω, defluo. Th. ῥέω, fluo. f. ῥεύσω.
Καταῤῥωδέω, metuo. an pro ὀῤῥωδέω, metuo? Th. ὄῤῥος, ου, ὁ, linea, quæ ſcrotum interſecat.
Καταρτᾷν, aptare. ab ἀρτάω, appendo.
Καταρτίζω, proprie, luxata membra in ſuum locum repono; item perficio, ſarcio, coagmento. fut. ίσω. a. 1. ind. act. κατήρτισα, ας, ε. a. 1. opt. act. καταρτίσαιμι, αις, αι. a. 1. inf. καταρτίσαι. perf. paſſ. κατήρτισμαι perf. inf. paſſ. κατηρτίσθαι. perf. paſſ. part. κατηρτισμένος, η, ον, coagmentatus. a. 1. med. κατηρτισάμην, ω, ατο, aptavi. Thema ἄρτιος, ου, ὁ, ἡ, par. de numero.
Κατάρτισις, εως, ἡ, inſtauratio. καταρτισμὸς, οῦ, ὁ, coagmentatio. a καταρτίζω, quod vide.
Καταρτιστὴρ, ῆρος, ὁ, compoſitor, moderator. a καταρτίζω, quod vide.
Κατάρχουσα, præſ. part. f. g. a κατάρχω, impertio. f. ξω. Thema ἀρχὴ, ἡ, principatus, initium.
Καταρῶνται, imprecantur, 3. plur. ind. paſſ. a καταράομαι. hinc præſ. part. καταρώμενος, ου, ὁ, quod vide.
Κατασείω, proprie, deorſum moveo, manu ſilentium facio, ſignum do manu. f. είσω. perf. κατασέσεικα. a. 1. ind act. κατέσεισα, ας, ε. a. 1. part. act. κατασείσας, αντος, ὁ.
Κατασταθῶσιν, conſtituti fuerint, 3. pl. a. 1. ſub. paſſ. verbi καθίστημι, conſtituo. ex κτ̄, & ἵστημι, ſto.
Κατασιωπᾶτε, 2. plur. præſ. ind. vel imperat. act. verbi κατασιωπάω, conticeſco. Th. σιωπάω, ſileo. f. ήσω.
Κατασκάπτω, diruo. f. ψω. a. 1. κατέσκαψα. perf. κατέσκαφα. perf. paſſ. κατέσκαμμαι. perf. part. paſſ. κατεσκαμμένος, dirutus. τὰ κατεσκαμμένα, ruinæ. Th. σκάπτω, fodio.
Κατασκαφὰς, acc. plur. a κατασκαφὴ, ῆς, ἡ, everſio. a κατασκάπτω, quod vide.
Κατασκευάζω, præparo. f. άσω. p. κατεσκεύακα. aor. 1. act. κατεσκεύασα, ας, ε. aor. 1. inf. act. κατασκευάσαι. aor. 1. part. κατασκευάσας, αντος, ὁ. perf. paſſ. κατεσκεύασμαι. perf. part. paſſ. κατεσκευασμένος. a. 1. ind. paſs. κατεσκευάσθην, ης, η. Thema σκεῦος, εος, τὸ, vas.
Κατασκευαῖς, dat. plural. a κατασκευὴ, ῆς, ἡ, extructio, apparatus. ejuſdem verbi, & them.
Κατασκεύασμα, ατος, τὸ, præparatio. ab eodem verbo, & them.
Κατασκευαστικὰ, ad aſſertionem facientia, nom. plur. n. g. a κατασκευαστικὸς, aſtruendi vim habens. ab eodem verbo.
Κατασκευὴ, ῆς, ἡ, extructio, deſcriptio. genit. plural. κατασκευῶν. vide κατασκευάζω.
Κατασκηνόω, nidulor, nidum ſtruo, habito. f. ώσω. a. 1. κατεσκήνωσα. Hinc κατασκήνωσις, εως, ἡ, nidus. Thema σκηνὴ, ῆς, ἡ, tabernaculum.
Κατασκήπτειν, ingruere, graſſari. Thema σκήπτω, ruo.
Κατασκιάζω, obumbro. fut. άσω. p. κατεσκίακα. Hinc κατάσκιος, ου, ὁ, ἡ, opacus, obſcurus. Thema σκιὰ, ᾶς, ἡ, umbra.
Κατασκοπέω, ῶ, & κατασκοπεύω, exploro. fut. ήσω. perf. κατεσκόπηκα. a. 1. inf. act. κατασκοπῆσαι. quod ex κτ̄, & σκέπτομαι, circumſpicio. fut. ψομαι. perf. paſs. ἔσκεμμαι, præt. med. ἔσκοπα.
Κατάσκοπος, ου, ὁ, explorator. a κατασκέπτομαι, ſpeculor. vide κατασκοπέω.
Κατασκώπτω, idem quod σκώπτω, cavillor.
Κατασμύξαι, 3. ſing. a. 1. opt. act. vel a. 1. inf. verbi κατασμύχω, comburo. f. ξω. Th. σμύχω, attero.
Κατασοφίζω, ſophiſmatis, & argutiis fallaciis utor adverſus aliquem. f. ίσω. perf. κατασεσόφικα. præſ. part. paſs. κατασοφιζόμενος. a. 1. med. κατεσοφισάμην, ω, ατο. a. 1. part. med. κατασοφισάμενος. ex κτ̄, & σοφὸς, ſapiens.
Κατάσπασμα, ατος, τὸ, diſtractio, disjunctio. Ex κτ̄, & σπάω, traho.
Κατασπουδάζειν, rebus ſeriis operam dare. quod a σπουδάζω, ſedulo ago. Th. σπεύδω, feſtino.
Κατασταθεὶς, a. 1. part. paſs. κατασταθήσομαι, f. 1. ind. paſs. verbi καθίστημι, conſtituo, quod vide.
Καταστάντος, gen. ſing. a. 2. part. act. a καταστὰς. f. g. καταστᾶσα. n. g. ἂν, verbi καθίστημι, conſtituo. f. καταστήσω. a. 1. inf. act. καταστῆσαι. a. 2. inf. act. καταστῆναι. Th. ἵστημι, ſto.
Κατάστασιν, accuſ. ſingul. a κατάστασις, εως, ἡ, conſtitutio. conſeſsus. a καθίστημι, vide in καταστάντος.
Καταστεγάζω, idem quod them. στέγω, tego.
Καταστεῖλαι, a. 1. inf. act. καταστείλας, quum repreſſiſset, a. 1. part. act. a καταστέλλω, reprimo, quod vide.
Καταστέλλω, reprimo, ſedo, cum acc. f. 1. καταστελῶ. f. 2. καταστάλῶ. aor. 1. κατέστειλα, a. 1. part. καταστείλας. perf. κατέσταλκα. perf. paſs. κατέσταλμαι. perf. part. paſs. κατεσταλμένος, ſedatus. p. m. κατέστολα, demiſi; ornavi.
Κατάστημα, ατος, τὸ, habitus, ſtatus, conſtitutio, a καθίστημι, conſtituo, quod vide.
Καταστῆναι, evadere, exitum habere; fieri, a. 2. inf. act. καταστῆσαι, a. 1. inf. act. καταστήσῃς, 2. ſing. aor. 1. ſub. act. ejuſdem verbi.
Καταστολὴ, ῆς, ἡ, veſtis promiſsa. proprie vero actus καταστέλλειν, id eſt, demittendi, ſedandi, cohibendi. Tum modeſtia in veſtitu. a καταστέλλω, vel καταστέλλομαι, amicio. præt. med. κατέστολα.
Καταστορέω, ſterno humi; item obfirmo. a. 1. κατεστόρεσα. Thema στορέω, ſterno. fut. έσω.
Καταστρέφω, ſubverto. f. ψω. p. κατέστρεφα. aor. 1. κατέστρεψα. p. m. κατέστροφα. Th. στρέφω, verto.
Καταστρεψάμενος, a. 1. part. med. vide in καταστρέφω, ſubigo. καταστρέψασθαι, a. 1. inf. med.
Καταστρέψοντι, Dor. pro καταστρέψουσι, 3. plur. f. 1. verbi καταστρέφω.
Καταστρηνιάζω, laſcivio. f. άσω. p. κατεστρηνίακα. a. 1. ſub. act. καταστρηνιάσω, ῃς, ῃ. Th. στρῆνος, εος, τὸ, luxus, deliciæ. inde στρηνιάω, luxurior.
Καταστροφὴ, ῆς, ἡ, ſubverſio. a καταστρέφω, quod vide.
Καταστρώννυμι, proſterno. f. στρώσω. p. κατέστρωκα. a. 1. paſſ. κατεστρώθην, ης, η. Th. στρόω, ſterno.
Καταστυγέω, averſor, odio proſequor. a. 2. κατέστυγον. Thema στυγέω, odi. fut. ξω. quaſi a στύγω.
Καταστύφελος, valde durus, a στυφελὸς, durus, aſper. Th. στύφω, aſtringo. f. ψω.
Κατασύρω, pertraho. f. συρῶ. perf. κατασέσυρκα. Th. σύρω, traho.
Κατασφάξατε, 2. plur. a. 1. imperat. act. a κατασφάττω, jugulo, quod vide.
Κατασφάττω, jugulo. f. ξω. aor. 1. κατέσφαξα. a. 1. imperat. act. κατάσφαξον, άτω. Th. σφάζω, ſeu σφάττω, jugulo, macto.
Κατασφραγίζω, obſigno. fut. ίσω. perf. κατεσφράγικα. perf. paſſ. κατεσφράγισμαι. perf. part. paſſ. κατεσφραγισμένος, obſignatus. Thema σφραγὶς, ῖδος, ἡ, ſigillum.
Κατασχεῖν, occupare, appellere, a. 2. inf. verbi κατέχω, quod vide. Alii volunt eſſe præſ. inf. verbi κατασχέω. Thema ἔχω, habeo.
Κατασχεθήτω, 3. ſing. a. 1. imperat. paſſ. verbi κατέχω, quod vide.
Κατάσχεσις, εως, ἡ, poſſeſſio, occupatio. a κατέχω, contineo. Th. ἔχω, habeo.
Κατάσχῃ, 3. ſing. a. 2. ſub. act. κατάσχω, ῃς, ῃ, a κατέχω.
Κατασχοῖσα, ας, ἁ, Doric. pro κατασχοῦσα, ης, ἡ, quæ cohibuit, & retinuit, aor. 2. part. activ. f. g. verbi κατέχω, quod vide.
Κατασχόμενος, Poet. pro θελγόμενος, delinitus, aor. 2. part. med. verbi κατέχω, quod vide.
Κατάσχωμεν, 1. plur. a. 2. ſub. act. ejuſdem verbi.
Κατασχὼν, a. 2. part. act. ejuſdem verbi.
Κατατάξεις, Dor. pro κατατήξεις, contabeſacies, 2. ſing. f. 1. act. verbi τήκω, liquefacio.
Κατατάττω, enumero, in ordinem refero, colloco. Ex κτ̄, & τάττω, ordino. quod vide.
Κατατείνω, extendo. Th. τείνω, tendo.
Καταθέσθαι κλέος, gloriam adipiſci, Herodot.
Κατατίθημι, depono. f. θήσω. perf. κατατέθεικα. a. 1. κατέθηκα. a. 2. med. κατεθέμην, ου, ετο. aor. 2. inf. med. καταθέσθαι. Th. τίθημι, pono. a. 2. ἔθην.
Κατατομὴ, ῆς, ἡ, conciſio. a p. m. κατατέτομα, verbi κατατέμνω, concido. Th. τέμνω, ſeco.
Κατατοξεύω, ſagitta trajicio, telo configo. f. εύσω. perf. κατατετόξευκα. f. 1. paſſ. κατατοξευθήσομαι. Th. τόξον, ου, τὸ, arcus.
Κατατρέχω, incurro, inſector. fut. θρέξω, aor. 2.

aor. 2. κατέδραμον. Th. τρέχω, curro. p. δεδράμηκα. p. m. δέδρομα.

Κατατρίψεις, 2. ſing. fut. 1. act. verbi κατατρίβω, contero. Th. τρίβω, tero. f. ψω. p. φα.

Κατατρύχω, exhaurio, affligo. Th. τρύχω, idem quod τρύω, tero, attero.

Καταυτίκα, pro αὐτίκα, ſtatim.

Καταφάγω, devoro. f. 2. med. καταφάγομαι, pro φαγοῦμαι. a. 2. act. κατέφαγον. a. 2. part. act. καταφαγών, όντος, ὁ. Th. φάγω, comedo.

Καταφαίνομαι, ῃ, εται, videor eſſe. καταφανῇ, 3. ſing. a. 2. ſub. paſſ. Them. φαίνω, oſtendo. f. νῶ.

Καταφαμίζω, & καταφαμίσδω, Dor. pro καταφημίζω, divulgo, celebro. f. ίσω, & ίξω. Vide in φημίζω.

Καταφανῆ, accuſ. ſing. a καταφανής. vel ι ſubſcripto, eſt 3. ſing. a. 2. ſub. paſſ. a καταφαίνομαι, quod vide.

Καταφανής, έος, ὁ, ἡ, conſpicuus, apertus. in nom. plur. καταφανεῖς. ex κατὰ, & φαίνω, appareo.

Καταφέρω, fut. 1. κατοίσω. a. 1. κατήνεγκα, tuli. præſ. paſſ. καταφέρομαι, deorſum feror, mergor. a. 1. ind. paſſ. κατηνέχθην. a. 1. part. paſſ. κατενεχθείς. Th. φέρω, fero.

Καταφεύγω, perfugio, perfugium habeo ad aliquem. f. φεύξομαι. a. 2. act. κατέφυγον, ες, ε. a. 2. part. act. καταφυγών, όντος, ὁ. Th. φεύγω, fugio.

Καταφθαρήσονται, 3. plur. f. 2. paſſ. a καταφθείρω, corrumpo, quod vide.

Καταφθείρω, corrumpo, depravo. f. καταφθερῶ. perf. κατέφθαρκα. a. 2. κατέφθαρον. perf. paſſ. κατέφθαρμαι. a. 2. paſſ. κατεφθάρην. f. 2. paſſ. καταφθαρήσομαι, ῃ, εται, corrumpar. καταφθεῖραι, a. 1. inf. act. comp. ex κατὰ, & φθείρω, corrumpo. Th. φθέω, idem.

Καταφθιμένοισιν, mortuis, dat. plur. perf. part. paſſ. Jon. verbi φθίω, corrumpo. f. ίσω. præt. ἔφθικα. perf. paſſ. ἔφθιμαι. hinc perf. part. φθίμενος, pro ἐφθιμένος. Vel per ſyncopen dicitur in præſ. part. paſſiv. pro φθιόμενος. Sic φθίσθαι, perf. inf. paſſ. pro ἐφθίσθαι, Jon. Vel per ſyncop. pro φθίεσθαι. a φθίω. Th. φθέω, corrumpo.

Καταφιλέω, deoſculor. imperf. κατεφίλεον, ουν, εες, εις. præſ. part. καταφιλέων, ῶν, έουσα, οῦσα. a. 1. ind. act. κατεφίλησα. perf. act. καταπεφίληκα. quod a φιλέω, idem. Th. φίλος, ου, ὁ, amicus.

Καταφλέξαι, combuſſiſſet, 3. ſing. aor. 1. opt. act. Th. φλέγω, uro. f. ξω. p. πέφλεχα. a. 1. ἔφλεξα.

Καταφοιτέειν, εῖν, Jon. pro καταφοιτᾶν, venire, diſcedere. ex κατὰ, & φοιτάω, ventito.

Καταφονεύω, trucido. idem cum φονεύω. Th. φόνω, occido.

Καταφορά, ᾶς, ἡ, impetus, delapſus, incurſus, alliſio. ex κατὰ, & φέρω, fero.

Καταφορεῖν, Jon. pro καταφέρειν, deferre, quod vide.

Καταφράζεσθε, 2. plural. præſ. imper. paſſ. a καταφράζομαι, conſidero. Th. φράζω, dico. f. σω. p. πέφρακα. aor. 2. ἔφραδον. præt. med. πέφραδα.

Καταφρονέω, proprie, ſentio contra aliquem; item deſpicio, ſperno, cum gen. præſ. imperat. καταφρόνεε, ει, & in 3. plur. είτωσαν, είτωσαν. f. ήσω. a. 1. act. κατεφρόνησα. a. 1. ſub. καταφρονήσω, ῃς, ῃ. aor. 1. inf. καταφρονῆσαι. perf. act. καταπεφρόνηκα. Them. φρὴν, ἡ, mens.

Καταφρονήσεως, gen. ſing. a καταφρόνησις, εως, ἡ, contemptus. a καταφρονέω, quod vide.

Καταφρονητής, οῦ, ὁ, contemptor. ab eodem verbo, & them.

Καταφρονοῦντας, accuſ. plur. præſ. part. act. verbi καταφρονέω, quod vide.

Καταφυγοῦσαν, accuſ. ſing. f. g. part. act. verbi καταφεύγω, perfugio. quod vide.

Καταφυλλοροεῖν, vel καταφυλλορρέειν, proprie de arboribus, quarum folia humi fluunt, ideſt, cadunt, & delapſa marceſcunt. Ex κατὰ, & φύλλον, folium, & ῥέω, fluo.

Καταχαλκοῦν, ære vel ferro tegere, præſ. inf. Th. χαλκός, οῦ, ὁ, æs.

Κατάχαρμα, ατος, τὸ, ludibrium, a χάρμα, ατος, τὸ, gaudium. Th. χαίρω, gaudeo.

Καταχέετ', pro καταχέετο, 3. ſing. imperf. Jon. verbi καταχέομαι. Them. χέω, f. χεύσω, fundo.

Καταχέω, effundo. fut. εύσω. a. 1. act. κατέχεα, ας, ε. Th. χέω.

Καταχήνῃ, 3. ſing. aor. 1. ſub. act. verbi καταχαίνω, hiſco, derideo. Th. χαίνω, hiſco. f. ανῶ. a. 1. ἔχηνα.

Καταχής, ὁ, ἡ, reſonans, Doric. pro κατηχής, ex κατὰ, & ἦχος, ου, ὁ, ſonus.

Κατάχθομαι, rei alicujus moleſtia afficior, quod ab ἄχθομαι, ægre fero. Them. ἄχθος, εος, τὸ, pondus.

Καταχθόνιος, ου, ὁ, ἡ, ſubterraneus, infernus, a χθὼν, ονὸς, ἡ, terra.

Καταχορδεύω, reſcindo, lanio. Them. χορδὴ, ἡ, inteſtinum, chorda.

Καταχοῦν, præſ. inf. καταχῶσαι, a. 1. inf. humo congeſta tegere, verbi χόω, ſeu χώννυμι. f. χώσω. vide in χῶσαι.

Καταχρᾷ, ſatis eſſe alicui. vide ἀποχρᾷ.

Καταχράομαι, ῶμαι, abutor. fut. ήσομαι. aor. 1. med. κατεχρησάμην, ω, ατο. a. 1. inf. med. καταχρήσασθαι, abuti, cum dativ. Them. χράομαι, ſeu χράω, commodo.

Καταχρῆσθαι, interficere. præſ. inf. Sic καταχρήσασθαι, interfeciſſe, a. 1. inf. med. a καταχράομαι. quod vide. καταχρησθῆναι, a. 1. inf. paſſ.

Καταχρυσοῦν, inaurare, præſ. inf. a χρυσόω; Th. χρυσός, οῦ, ὁ, aurum.

Καταχῶσαι, vide in χῶσαι.

Καταψῆν, attrectare. Th. ψάω, leniter tango.

Καταψεύδομαι, ῃ, εται, mentior. f. σομαι. perf. κατέψευσμαι. Th. ψεύδω, fallo.

Καταψύξῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. act. καταψύξατε, a. 1. imperat. verbi καταψύχω, refrigero, quod vide.

Καταψύχω, refrigero. f. ύξω. perf. κατέψυχα. aor. 1. κατέψυξα. aor. 1. ſub. καταψύξω, ῃς, ῃ. Thema ψύχω, frigefacio.

Κατεαγέναι, perf. inf. med. a κατάγνυμι, frango. Th. ἄγνυμι, vel ἄγω, idem. f. ἄξω. præt. med. ἦγα, & per ſolut. ἔαγα. Sic a. 1. ἦξα, & ἔαξα. aor. 2. paſſ. ἤγην, & ἐάγην. hinc καταγείς, a. 2. part. paſſ.

Κατέαξα, a. 1. ind. act. a κατάγω, confringo, quod vide.

Κατέαται, ſedent, Jonic. pro κάθηνται, 3. pl. a κάθημαι, ſedeo.

Κατέβα, Dor. pro κατέβη, 3. ſing. aor. 2. activ. verbi καταβαίνω, deſcendo, quod vide.

Κατεβάλλευ, Dor. pro κατεβάλλου, conjiciebaris, 2. ſing. imperf. paſſ. a βάλλω, jacio. quod vide.

Κατέβην, ης, η, deſcendi. aor. 2. ind. activ. verbi καταβαίνω, deſcendo. fut. βήσομαι. p. βέβηκα. aor. 2. imperat. κατάβηθι. aor. 2. part. act. καταβὰς, άντος, ὁ. ex κατὰ, pro κάτω, deorſum, & βαίνω, eo.

Κατεβιάσατο, 3. ſing. aor. 1. med. verbi βιάζω, quod vide.

Κατεβλήθην, ης, η, aor. 1. ind. paſſiv. verbi καταβάλλω, dejicio. f. αλῶ. p. βέβληκα. p. m. βέβολα. Th. βάλλω, jacio.

Κατεγέλων, imperf. act. κατεγέλαον, ων, αες, ας. a καταγελάω, derideo. f. άσω. quod vide.

Κατέγνωσαν, 3. plur. aor. 2. act. κατεγνώσθην, ης, η, damnatus ſum, a. 1. ind. paſſ. κατεγνῶσθαι, perf. inf. paſſ. a καταγινώσκω, condemno. Th. γινώσκω, cognoſco. f. γνώσομαι. p. ἔγνωκα. a. 2. ἔγνων. perf. paſſ. ἔγνωσμαι.

Κατεδαίην, ης, η, a. 2. ind. paſſ. a κατὰ, & δαίω, divido, diſco.

Κατεδαίσατο, 3. ſing. a. 1. med. a καταδαίομαι, quod vide.

Κατέδαρθον, ες, ε, a. 2. act. verbi καταδαρθάνω, obdormio. Th. δαρθάνω, dormio. f. δραθῶ. aor. 2. ἔδαρθον.

Κατέδειξα, ας, ε, a. 1. ind. act. a δείκνυμι, oſtendo. f. δείξω. p. δέδειχα.

Κατέδευσας, irrigaſti, 2. ſing. a. 1. activ. verbi καταδεύω. Thema δεύω, rigo. fut. δεύσω.

Κατεδήδοκα, ας, ε, Attic. pro κατήδοκα, perf. act. hinc perf. part. paſſ. κατεδηδεσμένος. Th. ἔδω, edo.

Κατεδιώκετο, 3. ſingul. imperf. paſſiv. a καταδιώκομαι, idem quod διώκω, perſequor.

Κατεδίωξα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi καταδιώκω, perſequor. Th. διώκω, idem. f. ξω.

Κατεδόκουν, imperf. verbi δοκέω, videor.

Κατεδουλοῦτο, 3. ſing. imperf. paſſ. a καταδουλόω, in ſervitutem redigo. Them. δοῦλος, ου, ὁ, ſervus.

Κατέδραθες, 2. ſing. a. 2. act. per Metatheſin litter. pro κατέδαρθες. vide κατέδαρθον.

Κατέδραμον, ες, ε, aor. 2. ind. act. verbi κατατρέχω, decurro. quod vide.

Κατέδυ, occidit, 3. ſing. a. 2. act. κατέδυνον, 3. ſingul. imperf. verbi καταδύνω, δῦμι, vel δύω, ſubeo. f. δύσω. a. 2. ἔδυν, υς, υ.

Κατεηγώς, ότος, ὁ, Jonic. pro κατεαγώς, perf. part. med. vide in κατεαγέναι.

Κατεθάῤῥησε, 3. ſingul. aor. 1. activ. verbi καταθαῤῥέω, fidenti animo ſum. f. ήσω. Them. θάῤῥος, εος, τὸ, fiducia.

Κατέθετο, 3. ſing. a. 2. med. verbi κατατίθημι, depono, quod vide.

Κατεθοινήσατο, 3. ſing. aor. 1. med. verbi καταθοινάω, abſumo, comedo. Them. θοίνη, ης, ἡ, epulum.

Κάτει, deſcendis, & deſcende, 2. perſ. ſingul. præſ. ind. a κάτειμι, vide in κατιέναι.

Κατείβω, Æol. & Jon. pro καταλείβω, effundo. Thema λείβω, libo, fundo. fut. ψω.

Κατεῖδε, vidit, 3. ſing. a. 2. ind. activ. ab εἴδω, video. fut. εἴσομαι. aor. 2. εἶδον, & ἴδον.

Κατείδωλος, ου, ὁ, ἡ, idolis refertus, ab εἴδωλον, ου, τὸ, idolum. quod ab εἶδος, εος, τὸ, ſpecies. Th. εἴδω, video.

Κατῄεσαν, deſcendebat, 3. ſing. perſ. med. κατῄεια, ας, ε. a κάτειμι, quod ex κατὰ, pro κάτω, deorſum, & εἶμι, eo. a. 2. ἴον. p. m. ᾖα.

Κατεικάζειν, idem quod εἰκάζειν, conjecturis aſſequi. Thema εἴκω, ſimilis ſum.

Κατειλέω, idem fere quod εἰλέω, involvo.

Κατειλημμένος, η, ον, deprehenſus, perſ. part. Att. a καταλαμβάνω, deprehendo. f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον. p. εἴληφα, inde κατειλῆφθαι, perf. inf.

Κατείλισσε, Jonic. & Æol. pro καθέλισσε, involvo. ab εἱλίσσω, vel ττω, idem quod εἱλέω.

Κατειλίχατο, Jon. pro καθειλίχατο, vide in εἰλίχατο.

Κατείλοχε, recenſuit, Att. pro καταλέλοχε, 3. ſing. perf. act. ex κατὰ, & λέγω, dico.

Κάτειμι, deſcendo, proficiſcor, redeo. ex κατὰ, & εἶμι, eo.

Κατεῖναι, demiſiſse, Jon. pro καθεῖναι, a. 2. inf. verbi καθίημι, quod vide.

Κατειπεῖν, accuſare, a. 2. inf. κατειπεῖν, denunciare, aor. 2. inf. ex κατὰ, & ἔπω, dico.

Κατεῤῥήξατο, 3. ſing. aor. 1. med. verbi καταῤ-

κατεργάζομαι, operor. fut. άσομαι. a. 1. ind. paſſ. κατειργάσθην. perf. paſſ. κατείργασμαι. Th. ἔργον, ου, τὸ, opus.

Κατεργνύναι, coercere, concludere, præſ. inf. ab ἔργνυμι. Th. εἴργω, arceo.

Κατέρρηγον, reſcindebant, imperf. verbi καταρρήγνυμι. Th. ῥήγνυμι, frango.

Κάτεισιν, 3. ſing. vel plur. ind. præſ. a κάτειμι, accedo. Thema εἶμι, eo. vide in ἔω.

Κατεκάην, ης, η, exuſtus ſui, a. 2. paſſ. verbi κατακαίω, exuro. Th. καίω, uro. f. καύσω.

Κατέκανε, 3. ſing. a. 2. act. verbi κατακαίνω, idem quod καίνω, perimo, occido.

Κατεκείμην, jacebam, imperf. ex κατὰ, & κεῖμαι, jaceo.

Κατέκηε, 3. ſing. a. 1. act. a κατακαίω, exuro. Thema καίω, uro. fut. καύσω. a. 1. ἔκηα.

Κατέκηλε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi κατακηλέω, idem quod κηλέω, permulceo. f. ήσω.

Κατεκλάξατο, concluſit, Dor. pro κατεκλείσατο, aor. 1. med. κατεκλάσθης, Dor. pro κατεκλείσθης, 2. ſing. a. 1. paſſ. Th. κλείω, claudo.

Κατεκλάσθης, Dor. pro κατεκλείσθης, incluſus eras, 2. ſing. a. 1. ſub. paſſiv. a κατακλείομαι. Th. κλείω, claudo. quod vide.

Κατεκόπησαν, 3. plur. a. 2. ind. paſſ. κατέκοψαν, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi κατακόπτω, amputo, concido. Th. κόπτω, f. ψω, ſcindo.

Κατεκρίθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi κατακρίνω, condemno. Th. κρίνω, judico. f. νῶ.

Κατέκρινα, ας, ε, a. 1. act. ejuſdem verbi.

Κατέκταν, 1. ſing. aor. 2. act. Dor. pro κατέκτην, verbi κατάκτημι, ſeu κατακτείνω, interficio, quod a κτῆμι, aor. 2. ἔκτην, ης, η, Dor. ἔκταν, ας, α. aor. 2. med. ἐκτάμην. part. κτάμενος. Th. κτείνω, interficio. Alii volunt per apocopen dici pro κατέκτανε, 3. ſing. a. 2. ejuſdem verbi.

Κατέκταθεν, interfecti ſunt, Jonic. ſeu Bœot. pro κατεκτάθησαν, 3. plur. a. 1. paſſ. verbi κατακτείνω. Th. κτείνω, occido. f. νῶ. p. ἔκτακα, & Poet. ἔκτονα. a. 2. ἔκτανον.

Κατέκταθεν, Bœot. ſyncop. pro κατεκτάθησαν, 3. plur. a. 1. paſſ. ex κατὰ, & κτείνω, occido. f. νῶ, p. ἔκτακα, & Poet. ἔκτονα. hinc perf. paſſ. ἔκταμαι, ασαι, αται. a. 1. paſſ. ἐκτάθην.

Κατέκτανον, ες, ε, aor. 2. ind. act. ejuſdem verbi.

Κατέλαβον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi καταλαμβάνω, deprehendo. Th. λαμβάνω, capio. f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον. perf. εἴληφα.

Κατελεγχέτω, redarguat. 3. ſing. præſ. imperat. act. a κατελέγχω. Th. ἐλέγχω, arguo. f. ξω.

Καθελεῖν, demoliri, Jon. pro καθελεῖν, a. 2. inf. verbi καθαιρέω. Th. αἱρέω, capio. a. 2. εἷλον.

Κατελείφθην, ης, η, relictus ſum, aor. 1. ind. paſſ. verbi καταλείπω. Th. λείπω, linquo. f. ψω.

Κατέλεκτο, Jon. pro κατελέλεκτο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi λέγομαι, cubare facio. Th. λέγω.

Κατελέλειπτο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi καταλείπω, relinquo. Th. λείπω, linquo. f. ψω. a. 2. ἔλιπον.

Κατελεξάμην, ω, ατο, cubui. a. 1. med. a λέγομαι, cubare facio. κατέλεξας, 2. ſing. aor. 1. act. Th λέγω, dico.

Κατέλεξε, recenſuit, 3. ſing. a. 1. act. a καταλέγω. Th. λέγω, dico. f. ξω.

Κατελήφθην, ης, η, aor. 1. ind. paſſ. a καταλαμβάνω, deprehendo, quod vide.

Κατελθέμεν, deſcendere, a. 2. inf. Jon. pro κατελθεῖν, verbi κατέρχομαι. Th. ἔρχομαι, venio. fut. ἐλεύσομαι. aor. 2. ἦλθον, ες, ε.

Κατέλθωμεν, 1. plur. a. 2. ſub. act. κατελθὼν, a. 2. part. act. ejuſdem verbi.

Κατελθὼν, aor. 2. part. act. vide κατέλθωμεν.

Κατέλιπε, 3. ſing. a. 2. act. verbi καταλείπω, relinquo. f. ψω. Th. λείπω, linquo. a. 2. ἔλιπον. p. m. λέλοιπα.

Κατελίσσω, idem quod κατειλίσσω, quod vide.

Καθελόμενος, Jonic. pro καθελόμενος, qui detraxit, aor. 2. part. med. verbi καθαιρέω. Thema αἱρέω, capio, aor. 2. εἷλον.

Καθελοῦσι, Jon. pro καθελοῦσι, dat. plur. a. 2. part. ejuſdem verbi.

Κατελπίζω, idem quod ἐλπίζω, ſpero. quod vide.

Κατέλυεν, 3. ſingul. imperf. κατέλυσε, diſſolvit, 3. ſing. a. 1. act. Th. λύω, ſolvo.

Κατεμάνθανον, ες, ε, imperf. act. a μανθάνω, diſco.

Κατέμαρπτε, cepit, 3. ſing. imperf. κατέμαρψε, 3. ſing. a. 1. ind. ex κατὰ, & μάρπτω, capio. f. ψω. a. 2. ἔμαρπον.

Κατεμήσατο, excogitavit, 3. ſing. a. 1. med. verbi καταμήδομαι. fut. μήσομαι. Th. μῆδος, εος, τὸ, cura. Alii exponunt per, accumulabat, & volunt eſſe aor. 1. med. verbi καταμάομαι, accumulo. Thema ἀμάω, f. ήσω, meto.

Καταμηρυκάω, manum immitto in guttur, vomitus ciendi cauſa. tanquam ab ἐμέω, vomo.

Κατέναντι, κατεναντία, & κατεναντίον, adv. cum gen. ex adverſo, e regione, coram. Th. ἀντὶ, pro.

Κατένασσε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. pro κατένασε, ab inuſit. verbo καταναίω, habitandum do. Th. ναίω, habito.

Κατένεικε, detulit. 3. ſing. a. 1. act. Poet. & Jonic. pro κατήνεγκε, ας, ε, verbi καταφέρω. Th. φέρω, fero. fut. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα, ας, ε.

Κατένευσε, annuit, 3. ſing. aor. 1. ind. act. a κατανεύω. Th. νεύω, innuo. fut. νεύσω.

Κατενεχθεὶς, έντος, ὁ, aor. 1. part. paſſ. verbi καταφέρω.

Κατενήνεκται, 3. ſing. perf. paſſ. per Att. reduplic. pro κατήνεκται, ejuſdem verbi καταφέρω.

Κατενεχθῆναι, appulſum eſſe, deferri, a. 1. inf. paſſ. a καταφέρω. Vide in κατενεχθείς.

Κατενήνοθεν, conſtraverat, 3. ſingular. præt. med. a κατανοθέω, quod ab ἀνθέω, per Metatheſ. pro ἐνόθω. præt. med. ἤνοθα, & per reduplic. Attic. ἐνήνοθα. Alii dicunt κατενήνοθα eſſe præt. med. & carere præſenti. Scotus dicit, quod ἀνέθω, per Metatheſin fiat ex ἀνθέω, floreo, quamvis ſit triſyllabum, tamen mutet penultimam ε, in ο, ἤνοθα.

Κατενήρατο, 3. ſing. a. 1. med. verbi καταναίρω, idem quod ἐναίρω. fut. ερῶ, occido.

Καπελθεῖν, Dor. pro κατελθεῖν, deſcendere, a. 2. inf. a κατέρχομαι.

Κατενύγησαν, 3. plur. a. 2. paſſ. verbi κατανύσσω, compungo. f. ξω. Th. νύσσω, pungo. a. 2. ἔνυγον.

Κατενώπα, vel κατενῶπα, per ſyncop. pro κατενώπια, a κατενώπιον, idem quod ἐνώπιον. ex κατὰ, ἐν, & ὤψ, vultus. Th. ὄπτομαι, video.

Κατεξουσιάζω, cum genitiv. poteſtatem exerceo in aliquem. quod ab ἐξουσία, poteſtas, hoc ab ἔξεστι, licet. Th. εἰμὶ, ſum.

Κατεπαγγέλλομαι, promitto. ex κατὰ, ἐπὶ, & ἀγγέλλω, nuntio. f. λῶ. p. ἤγγελκα.

Κατεπάλμενος, ex κατὰ, & ἐπάλμενος, Poet. pro ἐφαλλόμενος, quod ab ἐπὶ, & ἅλλομαι, ſalio.

Κατεπάτησεν, 3. ſingul. a. 1. act. verbi καταπατέω, conculco. fut. ήσω. Th. πατέω, calco.

Κατέπαυσε, diremit, ſedavit, 3. ſing. a. 1. act. verbi καταπαύω. Th. παύω, ceſſo. f. σω. a. 2. ἔπαυον.

Κατεπείγοντος, gen. ſing. part. præſ. ab ἐπείγω, urgeo. f. ξω.

Κατέπεσον, ες, ε, a. 2. ind. activ. verbi καταπίπτω, decido. Th. πίπτω, cado. f. 2. med. πεσοῦμαι.

Κατεπέστασαν, 3. plur. a. 2. ind. activ. verbi κατεφίστημι, inſurgo. ex κατὰ, ἐπὶ, & ἵστημι, ſto. fut. στήσω. a. 2. ἔστην.

Κατέπεφνε, occidit, per ſync. pro κατεπέφονε, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi καταπεφονέω. Alii formant a φῶ, τὸ κτείνω, fit φένω, per reduplicat. πεφένω, & per ſyncop. πέφνω. unde a. 2. ἔπεφνον. Vel a φένω eſt a. 2. ἔφενον, & per ſync. ἔφνον, & per Anadiplaſiaſm. ἔπεφνον. Vel eſt imperf. a πέφνω, idem quod φένω.

Κατεπήδησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi πηδάω, ſalio.

Κατέπηξεν, defixit. 3. ſing. a. 1. act. verbi καταπήγνυμι. f. ξω. p. m. πέπηγα. Th. πήγνυμι, ſeu πηγνύω, compingo, ſtruo.

Κατεπιάνθην, ης, η, a. 1. ind. paſſiv. verbi καταπιαίνω, idem quod πιαίνω, pinguefacio. f. ανῶ. Th. πίων, ονος, ὁ, pinguis.

Κατέπλευσα, ας, ε, & in 3. plur. κατέπλευσαν, a. 1. ind. act. verbi καταπλέω, navigo. f. πλεύσω. Th. πλέω, idem.

Κατεπόθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi καταπίνω, deglutio. perf. πέπωκα. a. 2. ἔπιον. Th. πίνω, bibo.

Κατεπράϋνε, a. 1. ind. act. verbi καταπραΰνω, demulceo. Thema πρᾶος, ου, ὁ, lenis, mitis.

Κατεργάζομαι, efficio, operor, confero. interficio. f. 1. m. άσομαι. a. 1. med. κατειργασάμην, ω, ατο. a. 1. inf. med. κατεργάσασθαι. a. 1. part. med. κατεργασάμενος, qui confecit, ſuperavit. a. 1. ind. paſſ. κατειργάσθην, ης, η. ex κατὰ, & ἔργον, ου, τὸ, opus.

Κατεργασμένος, η, ον, Jon. pro κατειργασμένος, confectus, paratus, perf. part. paſſ. verbi κατεργάζομαι, quod vide.

Κατέργειν, Jon. pro καθείργειν, coercere, concludere. Th. εἴργω, includo.

Κατέρεξεν, demulſit, aor. 1. ind. act. verbi καταρρέζω. f. ξω. Th. ῥέζω, facio. p. ἔρρεχα.

Κατερέφω, tego. f. ψω. p. φα. comp. ex κατὰ, & ἐρέφω, tego.

Κατερήτυον, detinebant, 3. plur. imperf. verbi ἐρητύω, f. ύσω, inhibeo.

Κατερύω, pro κατερύω, detraho. Th. ἐρύω, traho. f. ύσω.

Κατέρυκε, 3. ſing. imperf. act. Jon. vel præſ. imperat. activ. ex κατὰ, & ἐρύκω, inhibeo, contineo. f. ξω.

Κατέρχομαι, deſcendo. f. κατελεύσομαι. a. 2. κατῆλθον, ες, ε. a. 2. inf. κατελθεῖν. Th. ἔρχομαι, venio.

Κατέσβη, 3. ſing. a. 2. verbi κατασβέννυμι, exſtinguo. Thema σβέννυμι, idem. fut. σβέσω. aor. 2. ἔσβην, tamquam a σβῆμι.

Κατέσειε, 3. ſing. imperf. act. verbi κατασείω, [illegible]. Th. σείω, moveo.

Κατεσθίω, devoro. imperf. κατήσθιον, ες, ε. hinc κατεσθίοντα, acc. ſing. præſ. part. Thema ἐσθίω, edo.

Κατεσκαμμένα, ruinæ, perf. part. paſſ. n. g. verbi κατασκάπτω. f. ψω, diruo. Thema σκάπτω, fodio.

Κατέσκαψα, ας, ε. a. 1. ind. act.

Κατεσκεύασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. κατεσκευασμένος, η, ον, perf. part. paſſ. verbi κατασκευάζω, inſtruo, aſſero. f. άσω. perf. κατεσκεύακα. Thema σκεῦος, εος, τὸ, vas.

Κατέσταθεν, oppoſiti ſunt, pro κατεστάθησαν, Æolic. 3. plural. a. 1. ind. paſſ. verbi καθίστημι, conſtituo. Th. ἵστημι, ſto. fut. στήσω. a. 1. ind. paſs. ἐστάθην.

Κατεστάθησαν, 3. plur. a. 1. paſſiv. vide κατεστάθην.

Κατέστασαν, Jon. pro κατέστησαν, 3. plural. a. 2. vide κατέστην.

Κατεστεώς, ῶτος, ὁ, Jon. pro καθεστηκώς, ὁ, conſtitutus, perf. part. act. verbi καθίστημι. quod vide.

Κατεστήκει, Jon. pro καθεστήκει, inſtitutum eſt, 3. ſing. pluſq. perf. act. κατεστηκέναι, Jon. pro καθεστηκέναι, conſtituiſſe, perf. inf. a καθίστημι, quod vide.

Κατέστην, ης, η, & in 3. plural. κατέστησαν, a. 2. ind. act. verbi καθίστημι, conſtituo. Thema ἵστημι.

Κατεστράφατο, Jon. pro κατεστραμμένοι ἦσαν, 3. plur. pluſq. perf. paſſiv. verbi καταστρέφω, ſubigo. Thema στρέφω, verto.

Κατεστράφθησαν, proſtrati ſunt, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. verbi καταστρέφω, everto. Th. στρέφω, quod vide.

Κατεστρέφετο, 3. ſing. imperf. paſſiv. verbi καταστρέφω, ſubverto. Thema στρέφω, verto. fut. ψω. a. 2. ἔστραφον. p. m. ἔστροφα.

Κατέστρεψα, ας, ε, a. 1. ind. act. ejuſdem verbi.

Κατεστρώθησαν, proſtrati fuerunt, 3. plur. a. 1. paſſ. verbi καταστρώννυμι, proſterno. f. ώσω. perf. κατέστρωκα. a. 1. paſſ. κατεστρώθην, ης, η. ex κατὰ, & στρώννυμι, ſterno. Th. στορέω, idem.

Κατέστυγε, 3. ſing. a. 2. act. verbi καταστυγέω, idem quod στυγέω, horreſco, odio proſequor. f. ξω. tanquam a στύγω.

Κατέσχεθε, 3. ſing. imperf. verbi κατασχέθω, pro κατέχω, quod vide.

Κατέσχον, 3. ſingul. a. 2. act. verbi κατέχω, retineo. Th. ἔχω, teneo. fut. ἕξω. a. 2. ἔσχον, ες, ε.

Κατετάκετο, contabeſcebat, Dor. pro κατετήκετο, 3. ſing. imperf. a κατατήκομαι. Th. τήκω, liquefacio.

Κατετόξευσαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi κατατοξεύω, ſagitta trajicio. fut. εύσω. p. κατατετόξευκα. Th. τόξον, ου, τὸ, arcus.

Κατέτριβον, atterebant, 3. plur. imperf. act. verbi κατατρίβω. Th. τρίβω, tero. f. ψω. p. τέτριφα.

Κατέτριζε, ſtridebat, imperf. a κατατρίζω. Th. τρίζω, ſtrido.

Κατετρώξαν, comederant, 3. plur. a. 1. act. a τρώγω, comedo. f. ξομαι. aor. 2. ἔτραγον.

Κατετρώσατο, 3. ſing. a. 1. med. verbi κατατιτρώσκω, vulnero. Th. τιτρώσκω, idem. f. τρώσω.

Κατευθύνω, dirigo. f. υνῶ. a. 1. κατεύθυνα. aor. 1. opt. act. κατευθύναιμι. aor. 1. inf. act. κατευθῦναι. ex κατὰ, & εὐθύνω, dirigo, corrigo. Thema εὐθὺς, εῖα, ὺ, rectus, a, um.

Κατεύχομαι, glorior, precor. Th. εὔχομαι, quod vide.

Κατευωχεῖσθαι, epulari, præſ. inf. ab εὐωχέω. Th. εὐωχία, ἡ, convivium.

Κατέφαγον, ες, ε, aor. 2. ind. act. verbi καταφάγω, devoro, quod vide.

Κατεφαίνετο, 3. ſingul. imperf. paſſiv. verbi καταφαίνομαι, videor. a. 2. ind. paſſ. κατεφάνην, ης, η. ex κατὰ, & φαίνω, oſtendo.

Κατεφάμιξε, Doric. pro κατεφήμιξε, 3. ſingul. a. 1. act. verbi καταφημίζω, quod vide.

Κατεφάνην, ης, η, a. 2. ind. paſſ. vide κατεφαίνετο.

Κατεφθαρμένων, perf. part. paſſ. a καταφθείρω, corrumpo. fut. ερῶ. perf. κατέφθαρκα. a. 2. κατέφθαρον. perf. paſſ. κατέφθαρμαι. ex κατὰ, & φθείρω. Th. φθέω, corrumpo.

Κατέφθειρα, ας, ε, a. 1. ind. act. a καταφθείρω, corrumpo. vide κατεφθαρμένος.

Κατεφίστημι, inſurgo. f. κατεπιστήσω. perf. κατεφέστηκα. a. 2. act. κατεπέστην, ης, η. quod ex κατὰ, ἐπὶ, & ἵστημι, ſto.

Κατεφόνευσε, 3. ſing. aor. 1. act. verbi καταφονεύω, trucido. f. εύσω. p. κατατεφόνευκα. Th. φένω, occido.

Κατέφυγον, ες, ε, aor. 2. ind. act. verbi καταφεύγω, perfugio. f. εύξομαι. a. 2. part. καταφυγὼν, όντος, ὁ. Th. φεύγω, fugio.

Κατεῖχε, 3. ſing. imperf. act. Jon. verbi κατέχω, detineo. hinc κατέχῃ, 3. ſing. præſ. ſub. Th. ἔχω, habeo.

Κατέχεε, 3. ſing. a. 1. act. κατέχεα, verbi καταχέω, effundo. Th. χέω, fundo. f. χεύσω. a. 1. ἔχευσα, ἔχεα, & ἔχεα.

Κατέχεα, a. 1. act. Vide κατέχεε.

Κατέχευσε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. ejuſdem verbi.

Κατεχόμενος, ου, ὁ, præſ. part. paſſiv. a κατέχω, quod vide.

Κατέχω, retineo, obſto, detineo. imperf. κατεῖχον. f. καθέξω. p. κατέσχηκα. a. 2. act. κατέσχον, ες, ε. a. 2. ſub. κατάσχω, & in 1. plur. κατάσχωμεν. imperf. paſſ. κατειχόμην, ου, ετο. Th. ἔχω, habeo.

Κατήγαγον, aor. 2. ind. act. Att. verbi κατάγω, reduco. Th. ἄγω, duco. f. ξω. a. 2. ἦγον, & Att. ἤγαγον.

Κατηγέομαι, Jon. pro καθηγέομαι, vix dux ſum. narro. Thema ἡγέομαι, duco. hinc κατηγεμὼν, όνος, ὁ, ἡ, vix dux.

Κατηγορεῖν, præſ. inf. activ. κατηγορεῖτο, 3. ſing. imperf. paſſ. a κατηγορέω, quod vide.

Κατηγορέω, ῶ, accuſo, reprehendo, cum genit. fut. ήσω. perf. κατηγόρηκα. imperf. activ. κατηγόρεον, ουν. aor. 1. inf. κατηγορῆσαι. ex κατὰ, contra, & ἀγορέω, ſeu ἀγορεύω, loquor. Th. ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, forum.

Κατηγορηθὲν, aor. 1. part. paſſ. n. g. ab eodem verbo, & them.

Κατηγόρημα, ατος, τὸ, accuſatio, prædicatum. ab eodem verbo, & them.

Κατηγορία, ας, ἡ, accuſatio, prædicamentum. gen. plur. κατηγοριῶν, ejuſdem verbi.

Κατήγορος, ου, ὁ, accuſator. a κατηγορέω, quod vide.

Κατηγορούμενος, ου, ὁ, præſ. part. paſſ. ejuſdem verbi.

Κατηγωνίσαντο, 3. plur. a. 1. med. verbi καταγωνίζομαι, debello. f. ίσομαι. quod ab ἀγωνίζομαι, certo. Th. ἀγὼν, ῶνος, ὁ, certamen.

Κατῄδεσα, ας, ε, a. 1. act. verbi καταιδέω, erubeſcere facio. ex κατὰ, & αἰδὼς, pudor.

Κατῃθαλωμένην, perf. part. paſſ. f. g. a καταιθαλόω, idem quod αἰθαλόω, uro. f. ώσω, Th. αἴθω, incendo.

Κατῄειν, deſcendit, 3. ſing. præt. med. Attic. pro κατῄει, ab εἶμι, eo. p. m. εἶα, ας, ε.

Κατήκει, Jonic. pro καθήκει, convenit, a καθήκω, pertineo. ſic κατῆκον, οντος, pro καθῆκον, id, quod ad nos pertinet. ex κατὰ, & ἥκω, venio. f. ξω.

Κατῄκιζον, imperf. act. verbi καταικίζω, contumelioſe fœdo. Th. αἰκία, ας, ἡ, indigna verbera, injuria.

Κατήκοος, ὁ, explorator, ſubditus. ex κατὰ, & ἀκούω, audio. præt. med. ἦκοα, & Att. ἀκήκοα.

Κατήλασα, ſubegi, percuſſi, a. 1. ind. act. verbi κατελαύνω. f. άσω. Th. ἐλαύνω, agito.

Κατῆλθε, 3. ſing. a. 2. act. κατῆλθον, ες, ε, verbi κατέρχομαι, deſcendo. Th. ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι.

ΚΑΤΗ'ΛΙΨ, ιπος, vel ιφος, ἡ, tabulatum, trabs, ſcalæ. Ducamus a καταλείπω, ut ſit trabs, in qua ſuperſtructa aliqua moles relinquitur, ut incumbat, & ſtructura eidem impoſita.

Κατηλλάγην, ης, η, a. 2. ind. paſſ. verbi καταλλάσσω, reconcilio. fut. ξω. a. 1. κατήλλαξα. a. 1. part. act. καταλλάξας, αντος, ὁ. ex κατὰ, & ἀλλάσσω, ſeu ττω, muto.

Κατηλογέω, contemno, nihili facio. in compoſitione α, in η, vertitur. ut κατηλογέω: ex κατὰ, & ἀλογέω, contemno.

Κατηλόκισται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi καταλοκίζω, idem quod ἀλοκίζω, ſeu αὐλακίζω, ſulco. Th. αὖλαξ, ακος, ἡ, ſulcus.

Κατηλωκυῖα, Jon. pro καθηλωκυῖα, perf. part. act. f. g. a καθάλωμι, quod ex κατὰ, & ἁλίσκω, capio. f. ἁλώσω. præt. ἥλωκα. aor. 2. ἥλων. quaſi ab ἅλωμι.

Κατημύχθη, 3. ſing. a. 1. paſſ. verbi καταμύσσω, lacero. Th. μύσσω, f. ξω, mungo.

Κατηναλωμένον, perf. part. paſſiv. n. g. a καταναλίσκω, abſumo. ex κατὰ, & ἀναλίσκω, idem. f. ἀναλώσω. perf. ἀνάλωκα, & ἠνάλωκα. hinc perf. paſſiv. ἠνάλωμαι, σαι, ται. Th. ἁλίσκω, capio. fut. ἁλώσω.

Κατήναρε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi καταναίρω, idem quod ἐναίρω, interficio. f. ἐναρῶ. a. 1. ἤναρα.

Κατήνεγκα, ας, ε, detuli, a. 1. ind. act. verbi καταφέρω. Thema φέρω, fero. fut. οίσω. a. 1. ἤνεγκα. præt. med. Att. ἐνήνοχα.

Κατενήνοχα, præt. med. verbi καταφέρω. vide κατήνεγκα.

Κατήντησα, ας, ε, a. 1. ind. act. a καταντάω, pervenio. f. ήσω. ex κατὰ, & ἀντάω, obviam venio. Th. ἀντὶ, contra.

Κατηξιώθησαν, digni ſunt habiti, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. verbi καταξιόω. f. ώσω. p. κατηξίωκα. Th. ἄξιος, ου, ὁ, dignus.

Κατῄονε, imperf. act. verbi καταιονάω, idem quod Th. αἰονάω, aſpergo, perfundo.

Κατηπιόωντο, 3. plur. imperf. Poet. pro κατηπιῶντο, verbi κατηπιάω, mitigo, placo, fut. άσω, vel ήσω. Th. ἤπιος, ου, ὁ, ἡ, clemens, mitis.

Κατηρᾶτο, imprecatus eſt, 3. ſing. imperf. verbi καταράομαι. a. 1. med. κατηρασάμην, ω, ατο. ab ἀράομαι. Th. ἀρὰ, ᾶς, ἡ, preces, diræ.

Κατήργησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi καταργέω, inanem reddo, aboleo. f. ήσω. p. κατήργηκα. ab ἀργὸς, idem quod ἀεργὸς, otioſus. Th. ἔργον, ου, τὸ, opus.

Κατῆρε, 3. ſing. a. 1. act. verbi καταίρω, appello, advenio. Th. αἴρω, tollo. f. ρῶ. p. ἦρκα.

Κατῄρεε, Jon. pro καθῄρει, 3. ſing. imperf. verbi καθαιρέω, dejicio, everto. Th. αἱρέω, capio. f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Κατηρέθετο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi κατερέθω. Thema ἐρέθω, irrito, laceſſo.

Κατηρεφέα, pro κατηρεφῆ, accuſ. ſingul. κατηρεφέεσσι, dativ. plur. Jon. a κατηρεφὴς, έος, ὁ, ἡ, tectus. Th. ἐρέφω. f. ψω. tego.

Κατήρειψε, diruit, 3. ſing. a. 1. verbi καταρείπω. Th. ἐρείπω, everto. f. ψω.

Κατήραξαν, compulerunt, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi καταράσσω, impetuoſe dejicio. ex κατὰ, & ῥάσσω, ſeu ἀράσσω, dejicio. f. ξω.

Κατηρτίσθαι, perf. inf. paſſ. verbi καταρτίζω, luxata membra in ſuum locum repono, perficio. f. ίσω. perf. paſſ. κατήρτισμαι. hinc κατηρτισμένος, perf. part. paſſ. κατηρτισάμην, ω, ατο, a. 1. med. Th. ἄρτιος, ου, ὁ, ἡ, par, proprie de numero.

Κατηρτίσω, 2. ſing. a. 1. med. verbi καταρτίζω. vide κατηρτίσθαι.

Κατήσθιον, ες, ε, imperf. act. verbi κατεσθίω, comedo. Th. ἔδω, edo. hinc ἐσθίω, idem. f. ἔσω.

Κατῃσχύνθην, ης, η, aor. 1. ind. paſſ. verbi καταισχύνω, pudefacio. fut. υνῶ. p. κατῄσχυγκα. Th. αἶσχος, εος, τὸ, turpitudo.

Κατήχουν, ες, ε, imperf. act. ejuſdem verbi.

Κατήφεια, ας, ἡ, & Jon. κατηφείη, vultus demiſſus, ſeu pudor cum mœrore. a κατηφὴς, έος, ὁ, ἡ, ſubtriſtis, qui eſt vultu demiſſo ex pudore, ἀπὸ τοῦ κάτω τὰ φάη βάλλειν. Th. φάω, luceo.

Κατηφὴς, pudibundus, ſubtriſtis. a κάτω, & φάος, lumen, oculus: quia lumina deorſum mittit.

Κατηφήσας, mœſtus, a. 1. part. act. a κατηφέω, ſum vultu demiſſo, quod a κατηφὴς, in κατήφεια.

Κατηφόνες, infames. a κατηφονέω, increpo, taxo.

Κατηχέω, inſtituo. fut. ήσω. p. κατήχηκα. perf. paſſ. κατήχημαι, σαι, ται, cum acc. hinc κατήχησις, inſtitutio. ex κατὰ, & ἦχος, ου, ὁ, ſonus.

Κατηχῶν, ῶν, οῦντος, ὦντος, qui tradit elementa religionis. κατηχούμενος, ου, ὁ, qui ea diſcit. vide κατηχέω.

Κατήχθην, ης, η, & in 3. plural. κατήχθησαν, a. 1. ind. paſſ. verbi κατάγω, deduco. fut. ξω. p. κατῆχα, a. 2. ind. act. κατήγαγον, a. 2. inf. καταγαγεῖν. perf. paſſ. κατῆγμαι, ξαι, κται. Thema ἄγω, duco.

Κατηχίζω, idem quod κατηχέω. f. ίσω. perf. paſs. κατηχίσμαι, unde κατηχισμὸς, idem quod κατήχησις. Et κατήχισις, idem quod κατηχῶν.

Κατηωρεῦντο, ſuſpenſi erant, 3. plur. imperf. paſs. Dor. pro κατῃωροῦντο, verbi καταιωρέομαι, dependeo. ex κατὰ, & αἰωρέω, in ſublime tollo, f. ήσω.

Κάτθανε, & κάτθανεν, mortuus eſt, per ſync. Æol. pro κατέθανε, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi καταθνήσκω. Th. θνήσκω, morior. f. 2. med. θανοῦμαι. p. τέθνηκα. a. 2. ἔθανον.

Κατθέμεν, Æol. ſync. pro καταθέμεν, a. 2. inf. act. Jon. pro καταθεῖναι, verbi κατατίθημι, depono. Th. τίθημι, pono. f. θήσω. p. τέθεικα. a. 2. ἔθην. a. 2. med. ἐθέμην.

Κάτθεο, depone, itidem pro κατάθεο, Jon. pro κατάθεσο, vel κατάθου, a. 2. imperat. med. ejuſdem verbi.

Κατίασι, deſcendunt, 3. plur. ind. præſ. verbi κάτειμι. Th. εἶμι, eo. At καθιᾶσι, dimittunt, 3. plur. ind. a καθίημι, ab ἵημι, mitto. Th. ἕω.

Κατιδεῖν, a. 2. inf. act. a κατείδω, perſpicio. Th. εἴδω, ſcio. f. εἴσομαι. a. 2. εἶδον, & ἴδον.

Κατιδόντες, nom. plur. a. 2. part. κατιδὼν, όντος, ὁ, ab eodem verbo.

Κατιέναι, redire, præſ. inf. ex κατὰ, & ἵεμι, pro εἶμι, eo.

Κατίζειν, Jon. pro καθίζειν, collocare. Th. ἵζω, ſedere facio. hinc κάτισε, collocavit, a. 1. ind. act.

Κατιθὺ, recta, e regione. Th. ἰθὺς, rectus.

Κατικετεύειν, Jonic. pro καθικετεύειν, idem quod ἱκετεύω, ſupplico. Th. ἱκέτης, ου, ὁ, ſupplex.

Κατιόντα, acc. ſing. vel plur. n. g. a. 2. act. ab εἶμι, eo. a. 2. ἴον.

Καθιππάζεσθαι, Jon. pro καθιππάζεσθαι, perequitare. Th. ἵππος.

Κατιρῶν, Jon. pro καθιερῶν, conſecrare, ab ἱερόω, idem. Th. ἱερὸς, ſacer.

Κατίστασθαι, Jon. pro καθίστασθαι, conſtitui, eſſe. Th. ἵστημι, ſtatuo.

Κατιστέατο, Jon. pro καθίσταντο, 3. plur. imperf. paſſiv. verbi καθίσταμαι, quod vide.

Κατισχεῖν, Jon. pro κατασχεῖν, appellere, quod vide.

Κατισχύσουσι, 3. plur. f. 1. act. verbi κατισχύω, quod vide.

Κατισχύω, invaleſco, prævaleo. cum gen. imperf. κατίσχυον, ες, ε. f. ύσω. perf. κατίσχυκα. Thema ἰσχὺς, ύος, ἡ, robur.

Κατιόω, rubigine vitio, & conſumo. f. ώσω. p. κατίωκα. perf. paſs. κατίωμαι, σαι, ται. Th. ἰὸς, ῦ, ὁ, rubigo.

Κατίωται, 3. ſing. perf. paſs. verbi κατιόω, quod vide.

Κάτοδος, ἡ, Jon. pro κάθοδος, reditus. Th. ὁδὸς, ἡ, via.

Κατοικέω, habito, commoror. fut. ήσω. p. κατῴκηκα. a. 1. κατῴκησα. a. 1. inf. act. κατοικῆσαι, cum acc. vel ſeqq. ἐν, ἐπὶ, κατοικησάτω, 3. ſing. a. 1. imperat. act. Th. οἶκος, ου, ὁ, domus.

Κατοικεῦν, Dor. pró κατοικεῖν, incolere, præſ. inf. ab οἰκέω, quod vide.

Κατοίκησις, εως, ἡ, domicilium. a κατοικέω, quod vide.

Κατοικητήριον, ου, τὸ, domicilium, ejuſdem verbi.

Κατοικία, ας, ἡ, habitatio. ab eodem verbo, & them.

Κατοικτείρω, idem quod οἰκτείρω, miſereor. Th. οἶκτος, ὁ, miſericordia.

Κατοικτίζω, idem quod κατοικτείρω, & ab eodem them.

Κατοιχόμενος, ου, ὁ, præſ. part. a κατοίχομαι, morior. Th. οἴχομαι, abeo. f. οἰχήσομαι. p. ᾤχημαι.

Κατόκνει, præſ. imperat. act. verbi κατοκνέω, tergiverſor, piget me, timeo: Th. ὄκνος, ου, ὁ, pigritia.

Κατοπάζω, expello. κατοπάζῃ, 3. ſing. ſub. ab ὀπάζω, perſequor. f. σω.

Κατόπιν, adv. in poſterum, a tergo. Th. ὀπίσω, retrorſum.

Κατόπτης, ου, ὁ, ſpeculator, explorator. ab ὄπτομαι, video.

Κατοπτρίζω, imagines, ſeu reflexiones facio in modum ſpeculi. f. ίσω. p. κατώπτρικα. præſ. med. κατοπτρίζομαι, intueor tanquam in ſpeculo, cum acc. a κάτοπτρον, ου, τὸ, ſpeculum. Th. ὄπτομαι, video.

Κατορθοῦσαν, acc. ſing. f. g. part. præſ. act. κατορθῶν, præſ. inf. act. κατορθοῦντα, 3. plur. præſ. ind. act. verbi κατορθόω, erigo, cum virtute aliquid gero, corrigo. f. ώσω. p. κατώρθωκα. Thema ὀρθὸς, ὴ, ὸν, rectus.

Κατόρθωμα, ατος, τὸ, officium, præclarum aliquod facinus. in dat. pl. κατορθώμασι. a κατορθόω, corrigo. vide κατορθοῦσαν.

Κατορρωδέω, vehementer timeo. ab ὀρρωδέω, metuo. Th. ὀῤῥὸς, ῦ, ὁ, ſerum lactis.

Κατορωρύχθαι, pluſq. perf. inf. paſs. Att. a κατορύττω, perfodio. Th. ὀρύσσω, fodio. f. ξω. p. ὤρυχα, & Attic. ὀρώρυχα. a. 2. ὤρυγον.

Κατοχὴ, ῆς, ἡ, detentio. a κατέχω, quod vide.

Κατίτερος, ου, ὁ, Att. pro κασσίτερος, ſtannum. a κάσσα, meretrix. argentum enim videtur, & non eſt.

Κατύπτεσθαι, plangere, & præ mœrore corpus percutere. Poet. ſync. pro κατατύπτεσθαι. Th. τύπτω, verbero, pulſo.

Κατὰ, Dor. pro κατὰ τὸ, contra, &c.

Κατύπερθε, Jonic. pro καθύπερθε, ſuper. quod vide. hinc κατυπέρτερος, Jonic. pro καθυπέρτερος, ſuperior.

Κατυπνῶσαι, obdormiviſſe, a. 1. inf. verbi κατυπνόω, Jonic. pro καθυπνόω. Th. ὕπνος, ου, ὁ, ſomnus.

ΚΑ΄ΤΩ, adv. infra, deorſum. q. a κάτα. comp. κατωτέρω, inferius. Hinc adject. κατώτερος, α, ον, infimus, a, um.

Κάτωθεν, ab imo. Th. κάτω.

Κατῴκει, 3. imperf. κατῴκησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. κατῴκουν, 3. plur. imperf. act. verbi κατοικέω, habito. quod vide.

Κατῴκιδεν, Bœot. ſyncop. pro κατῳκίσθησαν, 3. plur. a. 1. ind. paſs. verbi κατοικίζω, condo. f. σω. p. ῴκικα. Th. οἶκος, ου, ὁ, domus.

Κατῳκοδομημένας, dat. plur. f. g. perf. part. paſs. verbi κατοικοδομέω, vide οἰκοδομέω.

Κατωμαδὸν, adv. humeris. q. κατὰ τὸν ὦμον. ab ὦμος, ου, ὁ, humerus.

Κατωμνύναι, vel κατομνύναι, dejerare. ab ὄμνυμι, juro.

Κατωμοσία, ἡ, jusjurandum. ab ὄμνυμι, juro.

Κατωνάκη, ης, ἡ, vel κατωνάκης, veſtis, cui aſsutus erat limbus e pelle ovilla. a κάτω, & νάκος, ovilla pellis.

Κατώνοντο, 3. plur. imperf. verbi ὄνομαι, vitupero, carpo. Th. ὄνημι, juvo, &c. quod vide.

Κατώρα, 3. ſing. imperf. act. Jon. pro καθώρα, verbi ὁράω, video.

Κατώρυξε, 3. ſingul. a. 1. act. verbi κατορύσσω, terra obruo. fut. ξω. p. χα. Th. ὀρύσσω, fodio.

Κατωρχέοντο, ſaltabant, 3. ſing. imperf. verbi ὀρχέομαι, ſalto.

Κατωτέρω, inferius, compar. a κάτω, quod vide.

Καύαξ, vel καύηξ, larus. Eſt & κέβλαξ. Videtur ea vox Geſnero per onomatopœian facta. Sed eſt avis vorax, cui merito nomen dedit κίβα, id eſt, cibus.

Καυάξαις, confregeris, 2. ſing. a. 1. opt. act. pro κατάξαις, ſublato τ, & adjecto υ, Æolice, ut in αὐὴρ, pro ἀὴρ, verbi κατάγνυμι. f. άξω. Th. ἄγω, vel ἄγνυμι, frango. Alii a καυάζω, contero, formant.

Καυθήσομαι, ῃ, εται, fut. 1. paſs. verbi καίω, uro, f. καύσω. perf. paſs. κέκαυμαι. a. 1. paſs. ἐκαύθην. aor. 2. paſs. ἐκάην. f. 1. paſs. καυθήσομαι. 1. Corinth. 13. 3.

Καυκάλιον, vas quoddam. quaſi a καυκίον.

ΚΑΥΚΑΛΙ΄Σ, ίδος, ἡ, herba quædam. daucus ſilveſtris. An ergo quaſi δαυκαλὶς; quia vero excalefacit, & deſiccat, poſſit eſſe quaſi καίω καυλίον.

Καύκιον, ου, τὸ, calix. an a κάπτω, bibo?

ΚΑΥΛΙ΄Σ, ίδος, ἡ, calceamenti genus. aliter βαυκὶς, & inde factum puto.

ΚΑΥΛΟ΄Σ, ῦ, ὁ, caulis, ſcapus in herba. haſtæ extremitas, quæ cuſpidi immittitur: & enſis pars, quæ manubrio inditur. penis.

Καῦμα, ατος, τὸ, æſtus, incendium. a καίω. f. καύσω, uro.

Καυματίζω, torrefacio. fut. ίσω. aor. 1. ἐκαυμάτισα. a. 1. inf. act. καυματίσαι. a. 1. ind. paſs. ἐκαυματίσθην, ης, η, torrefactus ſum. Th. καίω.

Καυνάκη, ης, ἡ, veſtis ſtragula, vel veſtimentum ab altera parte villoſum. Alii leg. καυνάκη. Quia calefacit, cum villoſum ſit, a καίω, pro θάλπειν, derivarem.

ΚΑΥ΄ΝΟΣ, ου, ὁ, ſors, κλῆρος. Sed καυνὸς, malus, q. ὁ κενὸς, vanus.

Καυρὸς, ῦ, ὁ, malus. q. a καυνὸς.

Καῦσις, εως, ἡ, exuſtio. Th. καίω, uro. f. καύσω.

Καυσόω, ῶ, inflammo. fut. ώσω. p. κεκαύσωκα. præſ. paſs. καυσόομαι, οῦμαι. Th. καίω.

Καυστηρὸς, ardens, fervens, a καίω, uro.

Καύσω, incendam, f. 1. act. a καίω, uro.

Καύσων, ωνος, ὁ, æſtus. ab eodem them.

Καύτας, α, ὁ, Dor. pro καύτης, ου, ὁ, combuſtor. Th. καίω, uro.

Καυτὴρ, ῆρος, ὁ, cremator, combuſtor. a καίω, uro.

Καυτηριάζω, cauterio amputo, reſeco. fut. άσω. p. κεκαυτηρίακα. perf. paſs. κεκαυτηρίασμαι. perf. part. paſs. κεκαυτηριασμένος, cauterio reſectus. a καυτήριον, ου, τὸ, cauterium. Th. καίω. f. καύσω, uro.

Καὐτὸς, pro καὶ αὐτὸς, & ipſe.

Καύχα, ας, ἁ, Dor. pro καύχη, ης, ἡ, jactantia, gloriatio. Th. καυχάομαι.

Καυχᾶσαι, ᾶσαι, gloriaris, pro καυχᾷ, καυχᾷ, 2. ſing. præſ. paſs. verbi καυχάομαι, quod vide.

ΚΑΥΧΑ΄ΟΜΑΙ, ῶμαι, glorior; καυχάεσαι, 2. ſing. præſ. ad formam ἵσταμαι, σαι,

σαι. f. καυχήσομαι. aor. 1. med. ἐκαυχησάμην, ω, ατο. a. 1. ſub. med. καυχήσωμαι, ῃ, ηται. q. ab αὐχέω, glorior. Hinc καύχημα, ατος, τὸ, gloriatio. καύχησις, ἡ, idem.

Καυχᾶσαι, gloriaris, 2. ſingul. præſ. verbi καυχάομαι, quod vide.

Καὐχένα, cervicem, acc. ſing. pro καὶ αὐχένα. ab αὐχὴν, ένος, ὁ, cervix.

Καυχέομαι, Dor. pro καυχάομαι.

Καύχημα, ατος, τὸ, & καύχησις, εως, ἡ, gloriatio. a καυχάομαι, quod vide.

Καφέω, ſpiro. a κάπτω, ſlo. f. ψω. p. κέκαφα. inde καφέω. perf. part. κεκαφηκὼς, & per Craſin κεκαφηὼς, ότος, ὁ, ſpirans.

Καφισὸς, ȣ, ὁ, Doric. pro Κηφισὸς, ὁ, Cepheſus. a Κηφισὸς, ὁ Ὀρχομενȣ̃ ποταμὸς.

Καφισὸς, ȣ, Dor. pro Κηφισὸς, ȣ, ὁ, Bœotiæ fluvius.

Καχάζειν, cachinnari. vide in καχάζω.

Καχάξω, Doric. pro καχάξω, cachinnos edam. a καχάζω. Th. χαίνω, hiſco.

Καχεταιρείης, gen. ſing. Jonic. a κακεταιρεία, ας, ἡ, ex κακὸς, malus, & ἑταιρεία, ας, ἡ, ſodalitas. Th. ἑταῖρος, ȣ, ὁ, ſodalis.

Καχλάζοισα, ας, ἡ, Dor. pro καχλάζουσα, ἡ, bulliens. Thema κάχληξ, lapillus.

ΚΑ'ΧΛΗΞ, ηκος, ὁ, lapillus, calculus. hinc καχλάζω, ſtrepito, reſono.

ΚΑ'ΧΡΥΣ, ſeu κάγχρυς, υος, ἡ, hordeum in furno toſtum. quaſi a κάω, & χροὰ, ob uſtum colorem. Eſt & κάχρυς, quod pilulæ fere forma, in quibuſdam naſcitur arboribus; ut robore, abiete, nuce, &c. id, quod vim calefaciendi, & deſiccandi habet. ergo a κάω, deduci poteſt. καχρυώδης, quod cachryi ſimile.

Κάψα, ης, ἡ, capſa, q. a κάμπτω, quod ex flexis lignis fiat. alii a κάπτω.

K E.

KE', & ſequente vocali κὲν, in carmine idem valet, quod in proſa ἂν, potentiale.

Κεάζω, findo. f. άσω. hinc κέασσε, 3. ſing. a. 1. Jon. pro ἐκέασε. [illegible], findo.

ΚΕΑ'ΝΩΘΟΣ, ſpina quædam, an quia κέα ἄνωθεν, ſuprema parte pungit?

ΚΕ'ΑΡ, ατος, τὸ, cor, animus. contracte κῆρ, a καίω, vel κέω, quia cor fons caloris, quem in univerſum corpus expandit.

Κέασσε, Jon. pro ἐκέασε, 3. ſing. aor. 1. ind. activ. verbi κεάζω, findo. hinc κεάσσας, aor. 1. part. act. gem. σ. Th. κέω, idem.

Κέαται, ſeu κέαται, jacent, Jonic. pro κεῖνται, 3. plur. præſ. κεῖμαι. unde κέατο, pro ἔκειντο, 3. plur. imperf.

Κέατο, jacebant, erant, Jonic. pro ἔκειντο, 3. plur. imperf. a κεῖμαι, jaceo. ſic κέεται, Jon. pro κεῖται, jacet, 3. ſing. præſ.

Κεβλὴ, ῆς, ἡ, caput, Maced. pro κεφαλή.

ΚΕΒΡΙΟ'ΝΗΣ, ȣ, ὁ, avis nomen. Eſt & nomen gigantis.

Κεγχρεαὶ, ῶν, αἱ, nomen portus Corinthiaci. Gr. κέγχρος, milium.

ΚΕ'ΓΧΡΟΣ, ȣ, ὁ, milium. dat. plural. Jonic. κέγχροισι. κεγχρώδης, εος, ὁ, ἡ, milio ſimilis. quia etiam κέρχνος, eſt milium. plana eſt origo a κέρχω, aſpero. Milium album, ſeu luteum eſt caule aſpero, & hirſuto. aut a κέρχνον, ſiccum, & hinc optime, quia milium eſt ſicciſſimum.

Κεδασθέντες, a. 1. part. paſſ. a κεδάζω, vel κεδάω, pro σκεδάω, diſpergo.

Κεδάω, pro σκεδάω, quod vide.

ΚΕ'ΔΜΑΤΑ, ων, τὰ, diuturni ex defluxione affectus, præcipue circa coxendicem. Forte a κέω, quod dolore velut ſecet.

Κεδνῇ, caſtæ, prudenti, dat. ſing. a κεδνὸς, ὴ, ὸν, dignus, cujus cura habeatur. Th. κῆδος, εος, τὸ, cura.

Κεδνὸς, ὴ, ὸν, venerandus. ſuperl. κεδνότατος. Th. κῆδος.

ΚΕ'ΔΡΟΣ, ȣ, ἡ, Cedrus. quaſi a κέω, uro. uritur ex ea pix celebris, quæ cedria.

Κέδρων, ὁ, nomen torrentis ἄκλειον. Hebr. opacus.

Κεδρωσὶς, ιος, ἡ, vitis alba, quæ bryonia: ſimilis nonnihil cedro.

Κέεται, Jon. pro κεῖται, jacet.

Κέηται, 3. ſing. præſ. ſub. a κέομαι, κέῃ, a κέομαι, inuſitato, pro κεῖμαι, jaceo.

Κείαντες, aor. 1. part. activ. pro καύσαντες, dici volunt. ut & κεάμενος, pro καυσάμενος, aor. 1. part. med. a καίω, uro.

Κείαται, Jon. pro κεῖνται, 3. plural. ind. præſ. κείατο, Jon. pro ἔκειντο, 3. plur. imperf. verbi κεῖμαι, jaceo.

Κεῖν, Dor. pro κέ οἱν.

Κεῖθεν, Jon. pro ἐκεῖθεν, illinc.

Κεῖθι, illic, & κεῖσε, illuc, adverb. Th. ἐκεῖνος, ȣ, ὁ, ille.

ΚΕΙ̃ΜΑΙ, σαι, ται, jaceo, poſitus ſum. pendeo. deſideo. fut. κείσομαι. imperf. ἐκείμην, σο, το. præſ. part. κείμενος, η, ον. an a κέω, quaſi κέων εἰμί; Hinc κειμήλιον, ȣ, τὸ, bonum immobile; item pretioſa ſupellex.

Κείμενος, η, ον, præſ. part. κείμενα, τὰ, plur. n. g. a κεῖμαι, quod vide.

Κειμήλιον, ȣ, τὸ, ſupellex depoſita. hinc κειμηλιάρχιον, locus, in quo res pretioſæ reconduntur. Th. κεῖμαι.

Κείνῃ, Poet. adverb. pro ἐκεῖ, illic.

Κεῖνος, contract. Jon. pro ἐκεῖνος, ille. in dat. plural. κείνοισι. Sic κείνῳ, pro ἐκείνῳ, dat. ſing.

Κεινὸς, ȣ, ὁ, pro κενὸς, vacuus.

Κείνῳ, illi, pro ἐκείνῳ, dativ. ſingul. a κεῖνος, quod vide. κείνως, Jonic. pro ἐκείνως.

Κειράμεναι, detonſæ. nom. pl. f. g. aor. 1. part. med. a κείρω, tondeo. f. ερῶ. p. κέκαρκα. a. 1. ἔκειρα.

Κειρὰς, άδος, Jerem. 48. verſ. 16. ἄνδρας κειράδας, viros tonſos. Sed meliores editiones habent, κὰρ δρᾶς.

Κεῖρε, tonde. præſ. imperat. act. κείρεν, Doric. pro κείρειν, tondere, præſ. inf. κείρεται, 3. ſingul. præſ. paſſ. a κείρω, tondeo.

Κειρία, ας, ἡ, faſcia, cui mortuus involvitur. faſcia ſepulchralis. Ea & κηρία, a κὴρ, mors, fatum.

ΚΕΙ'ΡΩ, tondeo, abſcindo, vaſto. præſ. part. κείρων, tondens, tonſor. fut. κερῶ. aor. 1. ἔκειρα. hinc aor. 1. inf. act. κεῖραι. aor. 1. med. ἐκειράμην, ω, ατο. aor. 1. imperat. med. κεῖραι, άσθω. aor. 1. inf. med. κείρασθαι, tonderi. κεκάρθαι, perf. inf. paſſ. q. a κέω, ſeco. Hinc κουρὰ, ᾶς, ἡ, tonſura. κουρεὺς, έος, ὁ, tonſor. κουρεῖον, ȣ, τὸ, tonſtrina.

Κεὶς, Dor. pro καὶ εἰς.

Κεῖσθαι, præſ. inf. a κεῖμαι, jaceo.

Κεσοῦμαι, & κεισεῦμαι, Doric. pro κείσομαι, f. 1. verbi κεῖμαι.

Κεῖτ', & κεῖτο, pro ἔκειτο, 3. ſing. imperf. κεῖται, jacet, 3. ſing. præſ. ejuſdem verbi.

Κειῶ, jacere cupio. ex κέω. unde κεῖμαι.

Κεκαδήσομαι, & in 1. plur. κεκαδησόμεσθα, f. 2. paſſ. a κεκάδην, ης, η, aor. 2. ind. paſſ. verbi χάζω, concedo, capio, anxie ſollicitus ſum. fut. σω. aor. 2. ἔχαδον, Poetic. κέχαδον, & Jonic. κέκαδον, privavi. aor. 2. part. κεκαδὼν. aor. 2. med. κεκαδόμην. Alii dici volunt κεκαδήσομαι, pro κεκαδήσομαι, curabo, paulo poſt fut. verbi κήδομαι, curo. Sunt qui per reduplicat. pro κηδήσομαι, poſitum dicant, & correpta prima ſyllaba κεκαδήσομαι, q. a καδέω, verbo facto ex ἔκαδον, aor. 2. verbi χάζω.

Κεκαδμένον, exornatum, Doric. pro κεκασμένον, perf. part. paſſ. a κάζω, orno. f. σω.

Κέκαδον, privavi, aor. 2. Jon. pro ἔχαδον. Sic κεκάδοντο, pro ἐχάζοντο, 3. pl. Jonic. aor. 2. med. verbi χάζω, recedo.

Κεκάθικα, perf. act. verbi καθίζω, colloco, quod vide. Thema ἵζω, ſedere facio.

Κεκάλυμμαι, tectus ſum, perf. paſſ. inde κεκαλυμμένος, η, ον, perf. part. verbi καλύπτω, operio, tego. f. ψω. p. κεκάλυφα. a. 2. ἐκάλυβον.

Κέκαμον, pro ἔκαμον, laboravi, a. 2. ind. act. verbi κάμνω. vide κεκάμω.

Κεκάμω, laboraverim, per redupl. pro κάμω, a. 2. ſub. act. verbi κάμνω. fut. μῶ. p. κέκμηκα. a. 2. ἔκαμον.

Κεκάρθαι, perf. inf. paſſ. a κείρω, tondeo.

Κέκαρκα, totondi, perf. activ. κεκάρκει, Jonic. pro ἐκεκάρκει, 3. ſingul. pluſq. perf. a κείρω. f. ερῶ. perf. paſſ. κέκαρμαι.

Κεκαρωμένων, genit. pl. perf. part. paſſiv. verbi καρόω, veternum induco. fut. ώσω. Them. κάρος, ȣ, ὁ, ſopor profundus,

Κεκάσθαι, perf. inf. paſſ. a κάζω, orno. f. σω. perf. paſſ. κέκασμαι. perf. part. κεκασμένος.

Κεκασμένος, vide in κεκάσθαι.

Κεκαῦσθαι, perf. inf. paſſiv. verbi καίω, uro. fut. καύσω. præt. κέκαυκα. a. 2. ἔκαον.

Κεκαυμένῳ, dat. ſing. perf. part. paſſ. ejuſdem verbi.

Κεκαφηὼς, ότος, ὁ, qui exſpiravit, Jon. pro κεκαφηκὼς, perf. part. act. q. a καφέω. Th. κάπτω, ſpiro. fut. ψω. p. κέκαφα.

Κέκευθα, ας, ε, texi, perf. med. Sic κεκεύθει, occultabat, 3. ſing. pluſq. perf. med. Jon. verbi κεύθω, occulto. f. σω. perf. κέκευκα. Sunt qui κέκυθε, a. 2. eſſe velint pro ἔκυθε, Jonic. reduplicat.

Κέκηα, accendi, p. m. verbi καίω, uro. f. καύσω. a. 2. ἔκαον.

Κεκήρυκται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi κηρύσσω, prædico. fut. ξω. p. χα. Th. κήρυξ, υκος, ὁ, præco.

Κεκινδυνευμένον πρᾶγμα, facinus cum periculo, perf. part. paſſ. a κινδυνεύω. Th. κίνδυνος, ȣ, ὁ, periculum.

Κεκινέαται, moti ſunt, Jon. pro κεκίνηνται, 3. plur. perf. paſſ. verbi κινέω, moveo. f. ήσω. p. κεκίνηκα.

Κεκλάγξω, Poetica reduplicat. pro κλάγξω, fut. 1. verbi κλάζω, clamo. aor. 2. ἔκλαγον. p. m. κέκληγα.

Κέκλεμμαι, furto ſum ſublatus, pro κέκλεμμαι, verbi κλέπτω, furor. f. ψω. p. φα.

Κεκλεμένων, Varin. affert pro κεκλασμένων, genit. plural. perf. part. paſſiv. verbi κλάω, frango.

Κέκλαστο, fractus erat, Jon. pro ἐκέκλαστο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi ejuſdem.

Κεκλαύσεται, flebitur, impersonaliter, paulo poſt f. a κλαίω, fleo.

Κεκλειμένος, clauſus, pro κεκλεισμένος, perf. part. paſſiv. verbi κλείω, claudo. fut. σω. p. κα. perf. paſſiv. κέκλειμαι, & κέκλεισμαι. Malim tamen a κλείω, celebro, formare: unde & κλειτὸς.

Κεκλεμμένον, furto ablatum, perf. part. paſſ. a κλέπτω, furor. f. ψω.

Κέκλεο, Jon. pro κέκλε, præſ. imperat. verbi κέκλομαι, idem quod κέλομαι, hortor.

Κεκλήαται, & κεκλήατο, Jon. pro κέκληνται, & ἐκέκληντο, quorum illud 3. plural. perf. paſſ. hoc pluſq. perf. verbi καλέω, voco. perf. κέκληκα. perf. paſſ. κέκλημαι.

Κέκληγα, clanxi, p. m. verbi κλάζω, clango. f. γξω. a. 2. ἔκλαγον. hinc κεκληγὼς, perf. part. med. f. g.

Κεκλήγοντες, clamantes, ſunt qui velint Æolice poni pro κεκληγότες, nom. plur.

part. p. m. verbi κλάζω, clamo. Alii vero ſtatuunt eſſe præſ. part. act. verbi κεκλήγω, facti a κέκληγα, præt. med. verbi κλάγγω, vel κλάζω.

Κεκλήγω, clango, fremo, ex præt. med. κέκληγα, verbi κλάζω, clamo. Sed κεκληγὼς, vociferans, præt. med. part. vide κέκληγα.

Κέκληκα, vocavi, perf. act. κεκληκὼς, perf. part. act. κέκλημαι, perf. paſs. hinc κεκλημένος, η, ον, perf. part. paſs. a καλέω, voco.

Κεκλῆσθαι, vocari, perf. inf. paſſiv. a καλέω.

Κεκλήσομαι, paulo poſt fut. ind. paſs. ejuſdem verbi.

Κεκλίαται, inclinati ſunt, Jonic. pro κέκλινται, 3. plur. perf. paſs. verbi κλίνω, inclino. Sic κεκλίατο, Jonic. pro ἐκέκλιντο, 3. plur. pluſq. perf. paſs. ejuſdem verbi. Sunt qui velint, κεκλίαται, per ſyſtolen dici pro κεκλείαται, incluſi ſunt, idque Jon. pro κέκλεινται, 3. plur. perf. paſs. verbi κλείω, claudo. Sic & κεκλιμένος, pro κεκλειμένος, perf. part.

Κεκλιμένην, perf. part. paſs. f. g. a κλίνω, inclino.

Κέκλομαι, idem quod κέλομαι, hortor. inde κεκλόμενος, præſ. part.

Κέκλοφα, furatus ſum, Attic. pro κέκλεφα, perf. act. vide κλέπτω, furor. fut. ψω. perf. paſſ. κέκλεμμαι. p. m. κέκλοπα.

Κέκλυθι, Doric. vel Poet. pro κλῦθι, audi, præſ. imperat. act. a κλῦμι, ſeu κλύω, audio. Sunt qui velint perf. imperat. eſſe pro κέκλυκε.

Κεκλυσμένος, ου, ὁ, collutus, oblitus, perf. part. paſs. a κλύζω, eluo.

Κέκλυτε, audite, Poet. reduplicat. pro κλῦτε, 2. plur. præſ. imperat. κλῦθι, verbi κλῦμι, ſeu κλύω, audio.

Κέκλωσμαι, fato deſtinatus ſum, perf. paſs. verbi κλώθω, neo. f. σω.

Κεκμακὼς, Dor. pro κεκμηκὼς, defeſsus, perf. part. act. verbi κάμνω, laboro, ægroto. fut. καμῶ. p. κέκμηκα. a. 2. ἔκαμον.

Κέκμηκα, defeci, feſsus ſum, perf. act. a κάμνω, laboro. vide κεκμακώς.

Κεκμηῶτι, laſso, Poet. metri gratia pro κεκμηκότι, dat. ſing. Jon. perf. part. κεκμηκὼς, & ſublato κ, Jonic. κεκμηὼς, ότος, ὁ, verbi κάμνω, laboro.

Κέκναισμαι, excitatus ſum, perf. paſs. verbi κναίω, idem, quod κνάω, ſcindo.

Κεκοίμηνται, 3. ſingul. perf. paſs. verbi κοιμάω, ſopio. fut. ήσω. perf. act. κεκοίμηκα.

Κεκολάσθαι, perf. inf. paſs. verbi κολάζω, punio. f. άσω. perf. κεκόλακα.

Κέκομμαι, perf. paſs. verbi κόπτω, ſcindo. fut. ψω. præt. κέκοφα. præt. med. κέκοπα.

Κέκονα, occidi, Poet. pro ἔκτονα, præt. med. ſublato primum τ, & præpoſito κ, a κτείνω, occido. fut. κτενῶ. p. m. ἔκτονα, ἔκονα, & κέκονα.

Κεκονιαμένος, η, ον, dealbatus, perf. part. paſs. a κονιάω, dealbo. fut. άσω. a κονία, ας, ἡ, calx. Th. κόνις, εως, ἡ, pulvis.

Κεκονιμένος, pulverulentus. Att. pro κεκονισμένος, perf. part. paſs. a κονίζω, pulvere impleo. Th. κόνις, pulvis.

Κεκονισμένος, per ſync. pro κεκονιαμένος. quod vide. vel κεκονιμένος.

Κεκόπακα, ας, ε, perf. act. verbi κοπάζω, quieſco. quod vide.

Κεκοπίακα, ας, ε, perf. act. verbi κοπιάω, laboro. fut. άσω. Thema κόπτω, ſcindo.

Κεκοπὼς, perf. part. med. verbi κόπτω, tundo, ſcindo. f. ψω. p. κέκοφα.

Κεκορεσμένος, perf. part. paſſ. a κορέννυμι, ſatio. f. κορέσω. Th. κορέω, idem.

Κεκορημένος, ſatiatus, perf. part. paſſ. a κορέω, ſatio. fut. έσω, & ήσω. p. κεκόρηκα.

Κεκορηὼς, Jonic. pro κεκορηκὼς, perf. part. act. ejuſdem verbi.

Κεκορυθμένος, galea armatus, per ſyncop. pro κεκορυθωμένος, verbi κορυθόω. Thema κόρυς, υθος, ἡ, galea. Sunt qui dictum velint pro κεκορυσμένος, perf. part. verbi κορύσσω, ab eodem them.

Κεκοτηότα, iratum, acc. ſing. perf. part. act. Jon. verbi κοτέω, iraſcor. f. ήσω. p. κεκότηκα. hinc perf. part. κεκοτηκὼς, ότος, & Jon. κεκοτηὼς. Th. κότος, ου, ὁ, ſimultas, ira vetus.

Κεκόφθαι, ſciſsum eſse, perf. inf. paſs. a κόπτω, ſcindo. fut. ψω. perf. paſs. κέκομμαι.

Κεκράαντο, abſoluti fuerant, Poet. & Jon. pro ἐκέκραντο, 3. plur. pluſq. perf. paſs. verbi κραίνω, efficio. f. ανῶ. p. κέκρακα. perf. paſs. κέκραμαι.

Κέκραγα, ας, ε, clamavi, perf. med. verbi κράζω, f. ξω, clamo.

Κεκράγω, clamo, quod formant a κέκραγα, p. m. verbi κράζω.

Κέκρακα, miſcui, per ſyncop. pro κεκέρακα, perf. act. verbi κεράννυμι, miſceo. f. κεράσω, & per ſyncop. κράσω. perf. paſs. κέκραμαι. perf. part. paſs. κεκραμένος. a. 1. part. κραθείς.

Κεκράξομαι, mox clamabo, paulo poſt fut. verbi κράζω, clamo. f. ξω. p. m. κέκραγα.

Κεκράχαται, Jonic. pro κεκραγμένοι εἰσὶ, 3. plur. perf. paſs. ejuſdem verbi.

Κέκραχθι, clamato, per ſyncop. pro κεκράγεθι, imperat. verbi κεκράγομαι. idem quod κράζω, clamo. Alii pro κέκραχε, dici volunt.

Κέκρηγα, pro κέκραγα, præt. med. verbi κράζω, clamo.

Κέκρητο, Jon. pro ἐκέκρατο. 3. ſingul. pluſq. perf. verbi κεράω, miſceo. fut. κεράσω, & per ſyncop. κράσω. p. κέκρακα.

Κεκριγότες, incerte loquentes, nom. plur. perf. part. med. a κρίζω, ſtrido. f. ξω. p. m. κέκριγα. hinc κεκριγυῖα, p. m. part. f. g. & in a. 2. act. ἔκριγον, pro ἔκριξα.

Κεκριμένην, diverſam, acc. ſing. perf. part. paſs. a κρίνω, ſecerno, fut. νῶ. p. κέκρικα.

Κέκριται, judicatum eſt, 3. ſingul. perf. paſs. ejuſdem verbi.

Κεκροτημένος, Dor. pro κεκροτημένος, perf. part. paſs. verbi κροτέω, pulſo. f. ήσω. Th. κρότος, ου, ὁ, pulſus.

Κέκροψ, οπος, ὁ, impoſtor, aut ſimia. Et per Metatheſin eſt a κέρκωψ.

Κέκρυφα, præt. med. verbi κρύπτω, occulto. fut. ψω. præt. κέκρυφα. aor. 2. ἔκρυβον.

Κεκρυμμένος, η, ον, occultus, perf. part. paſs. ejuſdem verbi.

Κεκρύφαλος, reticulum, quo mulieres crines compeſcunt, aut ſimile quid, a κρύπτω, cujus præt. κέκρυφα.

Κεκρύφαται, latent, Jon. pro κεκρυμμένοι εἰσὶ, 3. plur. perf. paſſ. verbi κρύπτω, abſcondo.

Κέκτημαι, poſsedi, perf. paſs. κεκτῆσθαι, perf. inf. κεκτημένος, perf. part. paſs. a κτάομαι, acquiro. f. κτήσομαι. a. 1. med. ἐκτησάμην.

Κεκτημένος, id eſt, κύριος, dominus, ut qui poſſideat ſervum, perf. part. paſs. a κτάομαι, poſſideo.

Κεκτῆσθαι, vide in κέκτημαι.

Κεκύθωσι, Jon. & Poet. reduplic. pro κύθωσι, 3. plur. a. 2. ſub. verbi κεύθω, occulto. f. εύσω.

Κελαδεῖν, Poet. pro ὑμνεῖν, celebrare, carminibus cantare. Thema κέλαδος, quod vide. κελαδεῖσθαι, idem ac τὸ κελαδεῖν, Att.

Κελαδεινὸς, ὴ, όν, obſtreperus, tumultuoſus. Hinc κελαδέω, ſtrepo. f. ήσω. Th. κέλαδος, ου, ὁ, ſtrepitus.

Κελάδοιο, gen. Jon. pro κελάδου, a κέλαδος, quod vide.

Κελαδεινὸς, ῦ, ὁ, canorus, clarus, Poet. pro κελαδεινὸς, quod vide. Hinc κελαδεινᾶν, Dor. pro κελαδεινοῦ.

Κελαδέοντι, reſonant, Dor. pro κελαδέουσι, 3. plur. præſ. act. vide κελαδεινός.

Κελαδῆτις, ιτιδος, ἡ, decantatrix, celebratrix. Th. κέλαδος.

ΚΕ'ΛΑΔΟΣ, ου, ὁ, ſtrepitus, tumultus, clamor. quaſi a κελεύω, vel κέλω ἄδην, valde vel abunde hortor. quod non fit ſine ſtrepitu quodam. Hinc κελαδέω, ſtrepo.

Κελάδων, οντος, ὁ, Poet. idem ac κελαδέων, præſ. part. a κελαδέω, ſtrepo. Th. κέλαδος, ου, ὁ, ſtrepitus.

Κελαινεγχὴς, έος, ὁ, ἡ, qui nigram, ac funeſtam haſtam habet. Epith. Martis, qui propter cædes, quas facit, homines atratos incedere cogit. Ex κελαινὸς, niger, idem quod μέλας, & ἔγχος, εος, τὸ, haſta.

Κελαινεφεῖ, nubium offuſcatori, dat. ſing. a κελαινεφὴς, έος, ὁ, ἡ, & τὸ κελαινεφὲς, ex κελαινὸς, niger, idem quod μέλας, & νέφος, εος, τὸ, nubes.

Κελαινεφὴς, έος, ὁ, ἡ, vide κελαινεφεῖ.

Κελαινῇ, nigræ, dat. ſing. f. g. a κελαινὸς, ή, όν. q. a μελαινὸς, ή, όν. vel a κελὸς, niger. Th. μέλας, niger.

Κελαινώψ, ωπος, ὁ, qui nigrum vultum, vel corpus habet. Vel formidabilem aſpectum. Ex κελαινὸς, ſeu μέλας, niger, & ὤψ, vultus. Th. ὄπτομαι, video.

ΚΕΛΑΡΥ'ΖΩ, cum ſtrepitu fluo. fut. σω. p. κα. q. a κέλαδος, ſtrepitus, & ῥύω, ſeu ῥέω, fluo. an a κελῶ, & ῥέω; hinc κελάρυξις, εως, ἡ, murmur, ſtrepitatio.

Κελαρύσδεν, Dor. pro κελαρύζειν, murmurare. vide κελαρύζω.

Κέλεαι, jubes, Jon. pro κέλῃ, 2. ſing. præſ. κέλομαι, hortor. f. κελήσομαι.

Κελέβη, ης, ἡ, & Dor. κελέβα, poculum. an a χέειν λοιβὴν, id eſt libamen fundere? aut quod initio e cortice hæret, qui κέλυφος.

Κέλεσθε, jubere, 2. plur. præſ. imperat. verbi κέλομαι.

ΚΕΛΕΟ'Σ, ῦ, ὁ, avis perniciſſima. galgulus. q. a κέλλω, celeriter curro.

Κέλευθα, in plur. pro κέλευθοι, viæ, per Metaplaſ. Th. κέλευθος, ου, ἡ, via, Poet.

ΚΕ'ΛΕΥΘΟΣ, ου, ἡ, via. q. ab ἐλεύθω, venio, eo.

Κέλευ, pro κέλευε, jube, præſ. imperat. act. vel 3. ſing. imperf. Jon. verbi κελεύω, quod vide.

Κέλευσε, 3. ſingul. a. 1. activ. verbi ejuſdem.

Κέλευσμα, ατος, τὸ, celeuſma, clamor hortatorius nautarum. ab eodem them.

Κελευσμοσύνη, ἡ, mandatum. Thema κέλω, jubeo.

Κελευτιάω, Poet. pro κελευστιάω, idem quod κελεύω, quod vide.

Κελεύω, jubeo, hortor. f. εύσω. perf. κεκέλευκα. a. 1. ἐκέλευσα. a. 1. imperat. κέλευσον, σάτω. a. 1. part. act. κελεύσας, αντος, ὁ. Th. κέλω, hortor.

ΚΕ'ΛΗΣ, ητος, ὁ, equus deſultorius. hinc κελητίζω, tali equo vehor. Eſt & navis minoris genus, celocem vocant. a κέλλω, quod ſit velox.

Κελήσατο, Jon. pro ἐκελήσατο, 3. ſing. a. 1. med. verbi κελέομαι, idem quod κέλω, jubeo.

Κελήσομαι, ῃ, εται, fut. 1. med. verbi κέλομαι, ſeu κέλω, jubeo, hortor.

Κελοίμην, hortarer, præſ. opt. κελοίμην, imperf. Jonic. pro ἐκελόμην, a κέλομαι, hortor.

ΚΕ'ΛΛΩ, f. σω, appello, pervenio ad portum. a. 1. ἔκελσα, ÆEol. ut quidam volunt pro ἔκελα. ſic in a. 1. inf. ÆEol. κέλσαι, pro κῆλαι. q. a κίω, eo.

Κέλονθ', pro ἐκέλοντο, 3. plur. imperf. a κέλομαι, hortor, jubeo.

Κελὸς, niger. q. a κέω, uro. aliter a μέλας.

Κέλσαι, appuliſſe. a. 1. inf. activ. verbi κέλλω. quod vide.

Κελύφη, τὰ, nom. plur. a κέλυφος, εος, τὸ, pu-

ον, putamen, cortex. a καλύπτω, tego. quia tegit lignum arboris.

ΚΕ'ΛΩ, ſeu κέλομαι, jubeo, hortor. q. a καλῶ, voco. Hinc κελεύω, jubeo. κέλευσμα, ατος, τὸ, clamor adhortatorius nautarum, mandatum.

Κεμὰς, άδος, ἡ, hinnulus cervi. q. ἀπὸ τῶ κειμῶσθαι, quod adhuc in ſpelunca dormiat.

ΚΕ'ΝΔΥΛΑ, ης, ἡ, incurva ſecuris ad naves fabricandas. quaſi a κείειν, ſecare.

Κενεαυχὴς, έος, ὁ, ἡ, vana glorians. a κενὸς, vacuus, & αὐχέω, glorior.

Κενεὰν, Poet. pro κενὴν, acc. ſing. f. g. a κενὸς, quod vide.

Κενεὸς, Poet. & Doric. idem quod κενὸς, inanis. κενεὰ πνεῖν, inania ſpirare: id eſt, inanem, & gloria vacuam vitam degere.

Κενεόφρονι, dat. ſing. a κενεόφρων, ονος, ὁ, ſtultus. a κενὸς, inanis, & φρὴν, mens.

Κενεῶνα, acc. ſingul. a κενεὼν, ῶνος, ὁ, venter. Th. κενὸς, vacuus.

Κενεώτερον, vanius, comparat. a κενὸς, vanus.

Κενοδοξία, ας, ἡ, vana gloria. Hinc κενόδοξος, ου, ὁ, ἡ, inanis gloriæ cupidus. ex κενὸς, inanis, & δόξα, ης, ἡ, gloria. Th. δοκέω, videor.

ΚΕΝΟ'Σ, ή, ὸν, vacuus, inanis. quaſi ab ἰνέω. Nam & alias κ, otioſe præponitur, ut in κεφαλαλμος, &c. Hinc κενόω, vacuo, exinanio. κενότης, ἡ, vanitas. Sic εἰς κενὸν, fruſtra, in vanum.

Κενόφρων, ονος, ὁ, ἡ, Poet. vana cogitans, ὁ κενὰ φρονῶν. Th. φρὴν, ἡ, mens.

Κενοφωνία, ας, ἡ, clamor de rebus inanibus. a κενὸς, vanus, & φωνὴ, ῆς, ἡ, vox.

Κενόω, ῶ, exinanio. f. ώσω. a. 1. ἐκένωσα. perf. paſſ. κεκένωμαι. aor. 1. paſs. ἐκενώθην, ης, η. a. 1. ſub. paſs. κενωθῶ, ῇς, ῇ. Th. κενὸς, inanis.

Κένσαι, ſtimula, per ſyncop. pro κέντησαι, a. 1. imperat. med. verbi κεντέω. Sic & κένσαι, ſtimulare, eodem modo pro κεντῆσαι, a. 1. inf. act. Sunt qui velint pro κέντησαι poni, a. 1. imperat. med. a κεντίζω, idem quod κεντέω. Alii a κέντω formant. fut. κένσω. a. 1. ἔκενσα, idem quod κεντῆσαι.

Κένσατε, Dor. & Jon. pro ἐκέντησε, pupugit. Th. κεντέω, pungo. f. ήσω.

Κένταυροι, οἱ, Centauri. ex κεντέω, pungo, & ταῦρος, Latine taurus.

ΚΕΝΤΕ'Ω, pungo, ſtimulo. f. ήσω. p. κεκέντηκα. q. a κέω, findo, & ἐντὸς, intus. Pungere eſt intrare. Dicitur & κεντόω. Hinc κέντρον, ου, τὸ, ſtimulus. κέντρων, ωνος, ὁ, cento.

Κέντορες, οἱ, ſtimulatores. a κέντωρ, ορος, ὁ. Th. κεντέω, pungo.

Κεντρηνεκέας, acc. plur. a κεντρηνεκὴς, έος, ὁ, ἡ, ſtimulis agitatus. ex κέντρον, ου, τὸ, ſtimulus, quod a κεντέω, pungo, & εἴκω, cedo.

Κέντρον, ου, τὸ, ſtimulus, calcar. a κέντω, ſeu κεντέω, pungo.

Κεντυρίων, ωνος, ὁ, centurio, vox origine Lat. a centum dicta.

Κεντῶν, pungens, præſ. part. act. a κεντέω, quod vide.

Κέονται, jacent, Jon. vel Poet. pro κεῖνται, 3. plur. præſ. Sic κέοντο, Jon. pro ἔκειντο, 3. plural. imperf. Sic κέοιτο, 3. ſing. opt. q. a κέομαι, pro κεῖμαι, jaceo.

ΚΕ'ΜΦΟΣ, ου, ὁ, avis quædam marina leviſſima; item homo levis, ſtolidus. q. a κοῦφος, levis. κουφόω, elevo, decipio.

Κεραάεσσιν, cornibus, dat. plur. Jon. pro κέρασι, a κέρας, ατος, τὸ, cornu.

Κεραία, ας, ἡ, cornu. antenna; item virgula inflexa: tum punctulum ſupra literam. κεραῖαι, etiam ſunt apices eminentes in aliqua re. Them. κέρας, cornu.

Κεραΐζετον, ſcindebant, 2. dual. imperf. Jon. a κεραΐζω, cornibus diſſipo. Th. κέρας.

Κέραιρε, miſce, præſ. imperat. verbi κεραίρω, idem quod κεράννυμι, miſceo. Th. κεράω.

Κεραμεῖ, dat. ſingul. a κεραμεὺς, quod vide.

Κεραμεία, ας, ἡ, ſubintell. τέχνη, ars figuli, figlina. Th. κέραμος, ου, ὁ, quod vide.

Κεραμεὺς, έως, & Att. έως, ὁ, figulus. κεράμειος, & Jonic. ήϊος, figulinus. Thema κέραμος, quod vide.

Κεραμήϊος, Jonic. pro κεράμειος, in κεραμεὺς.

Κεραμικὸς, ή, ὸν, fictilis, e. κεράμιον, ου, τὸ, amphora, urceus fictilis. ab eodem them.

ΚΕ'ΡΑΜΟΣ, ου, ὁ, terra figularis. teſta, tegula. vas fictile, vel aliud. crater lapideus. quaſi a κέω, uro, & ἔρα, terra. Vas terreum, ſive fictile in furno coquitur, & quaſi uritur. Hinc κεράμιον, ου, τὸ, vas fictile. κεραμὶς, ίδος, ἡ, tegula. κεραμεὺς, έως, ὁ, figulus. κεραμεῖον, ου, τὸ, figuli officina. κεραμεύω, fingo.

Κεράμῳ, dat. ſingul. a κέραμος, quod vide.

ΚΕΡΑ'ΝΝΥΜΙ, ſeu κεραννύω, & κεράω, miſceo, fut. άσω. præſ. part. κεραννὺς, ύντος. p. κεκέρακα. aor. 1. ἐκέρασα. a. 1. imperat. activ. κέρασον, άτω. perf. paſſiv. κεκέρασμαι. Varinus dici vult a κέρας, quia veteres ante uſum poculorum, e cornibus bibebant. Hinc κρᾶσις, εως, ἡ, mixtio, mixtura. κρατὴρ, ῆρος, ὁ, crater. κεραίω, Poetic. miſceo. ἀκέραιος, ου, ὁ, ἡ, ſincerus, purus. σύγκρασις, εως, ἡ, commixtio. ἀκρασία, ας, ἡ, intemperies. ἄκρατος, ου, ὁ, ἡ, purus, impermixtus. εὐκρασία, ας, ἡ, bona temperies.

Κεραοὶ, cornutæ, nom. plur. a κεραὸς, ᾶ, ὁ, ἡ, hoc a κέρας, cornu.

ΚΕ'ΡΑΣ, ατος, τὸ, cornu. quaſi a κάρα, cujus eſt ornamentum. Hinc κερασώδης, εος, ὁ, ἡ, cornutus. κεράτινος, ου, ὁ, corneus, ex cornu factus. κερατίνη, ης, ἡ, buccina. κεράτιον, ου, τὸ, corniculum; item ſiliqua. βούκερως, ω, καὶ ωτος, ὁ, ἡ, bubulis cornibus præditus. μονόκερως, ωτος, ὁ, ἡ, unum cornu habens.

ΚΕ'ΡΑΣΟΣ, ου, ὁ, Ceraſus arbor, a Ceraſunte urbe. τὸ κεράσιον, fructus ceraſi. Forte a κῆρ, κῆρος, quod ceraſi fructus cordis ſpecie, & colore in pomariis noſtris viſantur: quæ Anglice dicuntur Heartcherries.

Κεράσω, miſcebo, & per ſync. κράσω, f. 1. act. verbi κεράννυμι, miſceo.

Κεράτιον, ου, τὸ, ſiliqua. a κέρας, quia eſt corniculata. Sic κεράτια, ων, τὰ, ſiliquæ, ſeu folliculi fabarum, &c.

Κερατιοῦμεν, Att. pro κερατίσομεν, 1. pl. fut. 1. act. verbi κερατίζω, cornu peto. Th. κέρας, cornu.

Κεράτων, gen. pl. a κέρας, ατος, τὸ, cornu.

Κεραυνόβλητος, ου, ὁ, fulmine ictus. a κεραυνὸς, ῦ, ὁ, fulmen, & βλητὸς, quod a βάλλω, jacio.

ΚΕΡΑΥΝΟ'Σ, ῦ, ὁ, fulmen. q. a κείρειν καὶ αὔειν, quia ſcindit, & urit: nec eſt fulmen ſine fulgore. hinc κεραυνόω, fulmino. τερπικέραυνος, ου, ὁ, fulmine gaudens.

Κεραυνωθέντος, gen. ſing. a. 1. part. paſſ. verbi κεραυνόω, fulmine percutio. Th. κεραυνὸς, quod vide.

Κέρβερος, ου, ὁ, Cerberus.

Κερδαίνω, lucror, lucrifacio. præſ. part. κερδαίνων, οντος, ὁ. f. κερδανῶ, & κερδήσομαι. perf. κεκέρδηκα. a. 1. ἐκέρδησα. a. 1. inf. act. κερδῆσαι. aor. 1. ind. paſſ. ἐκερδήθην, ης, η. f. 1. paſſ. κερδηθήσομαι. f. 1. ſub. paſſ. κερδηθήσωμαι, ῃ, ηται. 1. Pet. 3. 1. Th. κέρδος, εος, τὸ, lucrum.

Κερδαλέη, ῆς, ἡ, vulpina pellis. Sed κερδαλέος, ου, ὁ, lucroſus, utilis. Them. κέρδος, εος, τὸ, lucrum.

Κερδαλεόφρων, ονος, ὁ, vulpina mente præditus. quod a κερδαλέος, ου, ὁ, aſtutus. Th. κέρδος, εος, τὸ, aſtutia. Vel a κερδὼ, οῦς, ἡ, vulpes, & λέων, leo, & φρὴν, ἡ, mens.

Κερδαλεώτερον, quæſtuoſius, utilius, compar. a κερδαλέος, ου, ὁ, lucroſus. Th. κέρδος, εος, τὸ, lucrum.

Κερδανέομεν, Jon. pro κερδανοῦμεν, quæſtum faciemus, 1. plur. fut. verbi κερδαίνω, lucror. fut. κερδανῶ. ab eodem them.

Κερδῆσαι, a. 1. inf. act. κερδήσῃ, 2. ſing. f. 1. med. verbi κερδαίνω, lucror.

Κέρδιον, utilius. & in m. g. κερδίων, ονος, ὁ, ἡ, quæſtuoſus, utilis, utilior. ſuperlat. κέρδιστος, utiliſſimus. Thema κέρδος, τὸ, lucrum.

ΚΕ'ΡΔΟΣ, εος, τὸ, lucrum. q. κέαρ ἥδει, cor oblectat. Hinc Lat. Cerdo, is ſcil. qui ex illiberali aliqua arte lucellum quæritat. Hinc κερδαλέος, ου, ὁ, lucroſus, quæſtuoſus. κερδαίνω, lucror, quæſtum facio. αἰσχροκερδὴς, έος, ὁ, ἡ, turpi lucro deditus.

Κερδὼ, οῦς, ἡ, vulpes. a κέρδος, εος, τὸ, aſtutia, lucrum.

Κέρεα, Jonic. pro κέρατα, cornua. Sic κέρεος, Jonic. pro κέρατος, genit. a κέρας, cornu.

Κερθεὶς, έντος, ὁ, a. 1. part. paſſ. a κείρω, tondeo. f. κερῶ. a. 1. ἔκειρα.

Κερκαὶς, ἡ, nomen mul.

ΚΕΡΚΙ'Σ, ίδος, ἡ, radius textorius. vel tela; quia ad pulſandum idonea. q. a κέρκω, pulſo. quia, dum tela fit, pulſatur, σπαθᾶται. & aliquid caudæ ſimile.

Κερκοπίθηκος, ſimia caudata, πίθηκος κέρκον ἔχων. cluna ſimia, a clunibus tritis ſic dicta.

ΚΕ'ΡΚΟΣ, ου, ἡ, cauda; item membrum virile. q. a κέρκω, pulſo. ſæpe enim agitatur, & quaſi pulſatur. Hinc κέρκωψ, ωπος, ὁ, caudatus; item aſtutus.

Κερκυραῖος, ου, ὁ, Corcyræus.

Κέρκουρος, ου, ὁ, genus navigii brevioris, q. d. caudata navis.

Κέρκω, idem quod κρέκω.

Κέρκωψ, ὁ, facie caudatus, verſutus. quod velut in facie caudam habeat, qua blandiatur aliis, & eos inficet. Κέρκωπας enim improbos homines fuiſſe ajunt. Th. κέρκος, cauda.

Κέρμα, ατος, τὸ, ſegmentum æris, numulus. a κείρω, ſeco. inde κερματιστὴς, ῦ, ὁ, numularius, collybiſta.

Κέρνος, vas fictile, multos cotyliſcos in ſe continens, quos feſto die fructibus omne genus implebant, & ex religionis avitæ ritibus ad ſacra deferebant; quos ob id cernophoros vocabant. Ergo κέρνος dici potuit a κεράννυμι, quod varia in eo miſcerentur.

Κερουχὶς, ίδος, ἡ, cornigera. ἡ κέρατα ἔχουσα.

Κερόωντο, miſcebant, Jon. & Poetic. pro ἐκερῶντο, 3. pl. imperf. verbi κεράω, ſeu κεράννυμι, miſceo. f. κεράσω.

Κέρσαι, totondiſſe, aor. 1. inf. Æol. a κείρω, tondeo. fut. κερῶ, & Æolic. κέρσω. a. 1. ἔκειρα, & Æol. ἔκερσα. perf. κέκαρκα.

Κέρσε, 3. ſing. a. 1. Jon. pro ἔκερσε. vide κέρσαι.

Κέρτομα, convitia, nom. plur. n. g. a κέρτομος, mordax, cavillatorius. Hinc κερτομέω, convitior. ex κείρω, tondeo. vel potius a κέαρ, cor, & τέμνω, ſcindo. p. m. τέτομα.

Κερτομίοισι, dat. plural. Jon. a κερτόμιος, cor ſcindens, maledicentia. ab iiſdem them.

Κέρχνος, Jon. milium. vide κέγχρος.

Κερχνὸς, ή, ὸν, durus, aſper. q. a κέρχω, exaſpero.

ΚΕ'ΡΧΩ, exaſpero. κέρχνος, ου, ὁ, aſperitas gutturis, item milium. κερχνίη, ης, ἡ, puls e milio.

Κερῶ, tondebo, fut. verbi κείρω, unde inf. Poetic. κερέειν, pro κερεῖν. vide κείρω.

Κέσκετο, Jon. & Poet. pro ἔκειτο, 3. ſing. imperf. a κέσκομαι, pro κεῖμαι, jaceo.

Κεστὸς, ὁ, ὁ, acu pictus, a κεντέω, pungo.

ΚΕ΄ΣΤΡΑ, ας, ἡ, eſt genus teli militaris, ſudis. quaſi a καίω, uro. Sunt qui exponant malleum. Et tum q. a κέω, findo, Mallei opera, & uſu findimus ligna.

Κεστρεὺς, mugil. quod teli modo intret adulteros. q. a κέστρα, Juvenal. Satyr. x.

ΚΕ΄ΣΤΡΟΝ, τὸ, herba quædam, betonica. q. & ψυχότροφον.

Κεσφαὶ, lignum grave, acuminatum, ſine ferro, & cuſpide. an a κέω, uro?

Κεῦθε, præſ. imperat. κεῦθει, 3. ſingul. præſ. a κεύθω, occulto.

Κεύθεα, acc. plur. κεύθεσι, dat. plur. a κεῦθος, εος, τὸ, caverna profunda, penetrale. ab eodem them.

Κεύθῃς, 2. ſing. præſ. ſub. a κεύθω, occulto.

Κεύθμασι, latebris, dat. plur. a κεῦθμα, ατος, τὸ, ejuſdem them.

Κευθμὼν, ῶνος, ὁ, locus, qui occultat. latibulum, latebra. Th. κεύθω.

ΚΕΥ΄ΘΩ, occulto, abſcondo. fut. σω. p. κέκευκα. q. a κέω, jaceo. hinc κευθμὸς, ῦ, ὁ, latebra, latibulum. κεῦθος, εος, τὸ, idem.

Κεφάλαιον, ου, τὸ, caput, hoc eſt, pars libri; item ſumma pecuniæ. Thema κεφαλὴ, caput.

Κεφαλαιόω, ῶ, ſummatim repeto. item caput ferio, vulnero. f. ώσω. p. κεκεφαλαίωκα. a. 1. ἐκεφαλαίωσα. hinc κεφαλαίωμα, ατος, τὸ, ſumma. ab eodem them.

ΚΕΦΑΛΗ΄, ῆς, ἡ, caput. genit. plur. Jon. κεφαλέων. dat. plur. κεφαλῇσι. q. κεῖται, quod ἐν αὐτῷ κεῖται τὰ φάη, lumina, ſive oculi: eſt enim caput quaſi corporis ſpecula, oculi ſpeculatores. Hinc κεφάλαιον, ου, τὸ, caput, capitulum. κεφαλαιώτης, ου, ὁ, ἡ, ſummarius. κεφαλαιωδῶς, ſummatim. κεφαλαιόω, ώσω, ſummatim attingo, in capitulas redigo. ἀνακεφαλαιόω, ſummatim repeto. ἀνακεφαλαίωσις, εως, ἡ, ſummaria repetitio. περικεφαλαία, ας, ἡ, galea, caſſis. ἀκέφαλος, ου, ὁ, ἡ, ſine capite, ſine principio, imperfectus. βουκέφαλος, ου, ὁ, equus Alexandri Magni.

Κεφαλὶς, ίδος, idem quod ἀλημα, ατος, τὸ, volumen. ab eodem them.

Κεφάλῳ, dativ. ſing. a Κέφαλος, ου, ὁ, nomen viri.

Κέχανδα, ας, ε, perf. med. verbi χάζω, hio, capax ſum. fut. 2. χαδῶ. a. 2. ἔχαδον.

Κεχάδοντο, Jon. diplaſiaſm. pro ἔχαδον, 3. plur. a. 2. ejuſdem verbi.

Κεχανδότα, hiantem, capientem, accuſ. ſingul. præt. med. Poet. pleonaſm. a κέχανδα, præt. med. pro κέχαδα. Sic p. m. part. κεχανδὼς, pro κεχαδὼς, verbi χάζω.

Κέχαρα, gaviſus ſum, præt. med. verbi χαίρω, gaudeo. fut. χαρῶ. p. κεχάρηκα. a. 2. ἔχαρον.

Κεχαραγμένος, η, ὁ, infenſus, perf. part. paſſ. a χαράσσω, ſculpo. f. ξω. p. χα.

Κεχάρηκα, gaviſus ſum, perf. activ. a χαίρω, fut. χαρῶ, fit præſens χαρέω. f. ήσω. perf. paſſ. κεχαρημένος, lætus. q. a χαρέω.

Κεχαρηότα, gaviſum, q. a χαρέω. f. ήσω. p. κεχάρηκα, fit part. κεχαρηκὼς, & per craſin Jon. κεχαρηὼς, ότος, ὁ, refertur ad χαίρω.

Κεχαρησέμεν, Jon. diplaſiaſm. pro χαρήσειν, fut. 1. inf. act. verbi χαρέω, pro χαίρω, gaudeo.

Κεχάρητο, lætatus erat, 3. ſing. pluſq. perf. Jon. ab ἐκεχαρήμην, ο, ητο, verbi χαρέω, pro χαίρω.

Κεχαριτωμένος, perf. part. paſſiv. hinc κεχαριτωμένη, chariſſime, vocat. ſing. a χαριτόομαι, gratificor. fut. ώσομαι. perf. paſſiv. κεχαρίτωμαι. Th. χάρις, ιτος, ἡ, gratia.

Κεχάρισται, 3. ſing. perf. paſſ. vide κεχαρισμένος.

Κεχάροιατο, gaviſi fuiſſent, 3. plur. a. 2. opt. med. Jonic. pro χαροῖντο. Tum Poetæ etiam perfecti augmentum aoriſtis ſecundis præcipue tribuunt, & formant Jones 3. pl. a 3. ſing. ante το, vel ται, α, inſerentes. Eſtque a χαίρω, gaudeo. f. αρῶ. a. 2. ἔχαρον. a. 2. m. ἐχαρόμην.

Κεχείμασται, fluctuant, 3. pl. perf. paſſ. verbi χειμάζω, fluctibus agito, jacto. fut. ασω. perf. κεχείμακα. perf. paſſ. κεχείμασμαι, σαι, σται.

Κέχηνα, hiavi, præt. med. ind. hinc part. κεχηνὼς, verbi χαίνω, hiſco.

Κέχλαδα, præt. med. verbi χλάζω, ſibilo. a. 2. ἔχλαδον.

Κεχλαδὼς, ότος, ὁ, a. 2. part. act. a χλάζω, ſibilo. fut. σω. a. 2. ἔχλαδον, κεχλαδεῖν, κεχλαδοντ' αὐτῷ, ἀέχλαδον.

Κέχλιακα, perf. act. ind. verbi χλιαίνω, tepefacio. f. ανῶ.

Κεχλιδὼς, deliciis abundans, perf. part. med. verbi χλιδάω, luxui deditus ſum. Th. χλίω, deliciis frango.

Κεχολωμένος, iratus, perf. part. vide κεχόλωσαι.

Κεχολώσεαι, mox ſuccenſebis, Jon. pro κεχολώσῃ, 2. ſing. paulo poſt fut. verbi χολόω.

Κεχολώσεται, mox ſuccenſebit, 3. ſingul. paulo poſt fut. verbi χολόω, iraſcor. f. ώσω. p. κεχόλωκα, perf. paſs. κεχόλωμαι, σαι. Th. χολὴ, ῆς, ἡ, bilis.

Κεχολῶσθαι, iratum eſſe, perf. inf. paſs. ejuſdem verbi.

Κέχρημαι, σαι, ται, mutuatus ſum, perf. ind. paſs. κεχρημένος, perf. part. ab oraculo prædictus. egens. verbi χράομαι, ῶμαι, f. χρήσομαι, utor. Thema χράω, commodo.

Κεχρηματισμένος, η, ον, divinitus promiſſus, perf. part. paſs. a χρηματίζω, Dei nomine loquor, divinitus admoneo. f. ίσω. a. 1. ἐχρημάτισα, ας, ε, nominatus fui. a. 1. inf. act. χρηματίσαι. perf paſs. κεχρημάτισμαι, σαι, σται. a. 1. ind. paſs. ἐχρηματίσθην, ης, η. a. 1. part. χρηματισθεὶς, έντος, ὁ. Th. χρῆμα, ατος, τὸ, res, negotium.

Κεχρήσεται, 3. ſing. paulo poſt fut. a χρήζω, indigeo. f. σω. perf. paſs. κέχρησμαι, σαι. Th. χρεία, indigentia.

Κέχρησθε, 2. plural. perf. paſſiv. verbi ejuſdem, & them.

Κέχρισμαι, perf. paſſiv. a χρίω, ungo. f. ίσω. p. κέχρικα.

Κέχυνται, & κεχύαται, confuſi ſunt, 3. plur. perf. paſs. κεχύατο, Jon. pro ἐκέχυντο, 3. plur. pluſq. perf. paſs. κεχυμένος, effuſus, perf. part. a χύω, vel χέω, fundo, Th. χέω, idem.

Κέχυτ', pro κέχυτο, 3. ſing. pluſq. perf. paſs. κέχυται, 3. ſingul. perf. ejuſdem verbi.

Κεχωρήκεσαν, ceſſerant, Att. pro ἐκεχωρήκεισαν, 3. plur. pluſq. perf. activ. verbi χωρέω, cedo, eo. fut. ήσω. p. κεχώρηκα.

Κεχωρίδαται, ſejuncti ſunt, Jonic. pro κεχωρισμένοι εἰσὶ, 3. plur. perf. paſs. a κεχώρισμαι, verbi χωρίζω, ſeparo. Th. χωρὶς, ſeorſum.

Κεχωρισμένος, η, ον, ſeparatus, diſtans, perf. part. paſs. ab eodem verbo, & them.

ΚΕ΄Ω, & per epenth. κείω, findo, jacere cupio, cubo. unde & κεῖμαι. Eſt & κέω, uro, vide καίω.

K H.

Κῆ, Jon. pro πῆ, quo?

Κῆαι, accendiſſe, a. 1. inf. act. ab ἔκηα, verbi καίω, uro, quod vide.

Κήαντες, 3. pl. a. 1. med. κῆαι, a. 1. part. activ. κηάμενος, a. 1. part. med. ejuſdem verbi.

ΚΗ΄ΒΟΣ, ου, ὁ, animal e ſimiarum genere.

Κἠγὼ, ut & κἀγὼ, Dor. pro καὶ ἐγώ.

Κηδὰρ, locus in Arabia deſerta, ubi Cedar Iſmaelis filius habitavit.

Κῆδε, pro ἔκηδε, torquebat, 3. ſingul. imperf. Jon. verbi κήδω. Sic & κήδεα, pro κήδεα, nom. plur. a κῆδος.

Κήδει, lædit, 3. ſing. præſ. act. a κήδω, ango. præſ. inf. κήδειν. Th. κῆδος, εος, τὸ, cura.

Κηδεμόνας, acc. pl. a κηδεμὼν, όνος, ὁ, curator, ſollicitus. Th. κῆδος, εος, τὸ, cura.

Κήδεσθε, 2. pl. præſ. κήδομαι, curam gero. κήδετο, pro ἐκήδετο, 3. ſing. imperf. ejuſdem verbi, & them.

Κήδεσι, dativ. plural. a κῆδος, εος, τὸ, cura.

Κηδεστὴς, & κηδεμὼν, qui curam alicujus gerit, affinis. Th. κῆδος, εος, τὸ, cura.

Κηδεύω, funero. & idem quod κηδέω.

Κηδέω, curo, curam gero. & κήω, q. a καίω, uro. quia ardentem curam ſignificat, qualem propinqui de ſe mutuo habent. Th. κῆδος.

Κήδιστος, η, ὁ, familiariſſimus, quem ex amore ſingulariter curamus. ſuperlat. a κῆδος.

Κηδόμενος, curans, præſ. part. ſ. g. a κήδομαι, curam gero. ab eodem them.

ΚΗ΄ΔΟΣ, εος, τὸ, cura, ſollicitudo, quaſi κὴρ ἔδει, cor edit. hinc κηδέω, curo, curam gero. κήδομαι, idem. κηδεμὼν, ὸ, ὁ, ſollicitus, anxius. ἀκηδὴς, έος, ὁ, ἡ, nullam curam gerens. ἐπικήδειον, carmen funebre.

Κήδω, mœrore afficio, ango, lædo. inde κήδων, affligens, præſ. part. ab eodem them.

Κἤδωκε, & dedit, pro καὶ ἔδωκε.

ΚΗΘΙΟΝ, & κηθάριον, ου, τὸ, vaſculum, in quod ſuffragia, ſeu ſortes conjiciebantur. Jon. pro χήτιον, a χάνδανω. ſic κιθὼν, Herodot. pro χιτὼν, &c. Eſt ergo a χῶ, capio. aut κεύθω, quia occultat ſortes, donec palam educantur, niſi a κηθός.

Κἠκ, Dor. pro καὶ ἐκ.

Κἢν μὴ ἀποθάνω, Dor. pro καὶ εἰ κε μὴ ἀποθάνω, etſi non moriar.

Κήκιε, Poet. anadiplaſiaſmo pro κίκιε, & hoc pro ἐκίε, verbi κιέω, vel κίω. a. 2. ἔκιον, ες, ε. Alii volunt eſſe imperf. a κηκίω, ſalio. Th. κίω, eo, vado.

Κηκὶς, ἡ, nidor, in altum veluti ſaliens. Eſt & κηκὶς, galla, quia e quercu ſubito κηκίει, id eſt, prodit.

Κηκίω, ſalio. a κίω, eo.

Κῆλα, nom. plur. a κῆλον, ου, τὸ, telum, Jon. pro ξύλον, lignum.

Κηλὰς, hiberna dies, nubes, capra, vulpes. q. a κηλεῖν, mulcere, decipere.

Κήλαστρος, arbor ex iis, quæ tardiſſime ſuos fructus perficiunt: ut Juniperus, ilex, &c. an ergo a κηλὰς, quatenus dies hiberna? κηλάστρα, arbores quædam agreſtes; item vaſa paſtoralia.

Κηλεός, & κήλεος, urens, ſplendens, q. a καίω, uro.

ΚΗΛΕ΄Ω, mulceo, decipio. f. ήσω. Sed κηλέῳ, dat. ſing. a κηλέος, ου, ὁ, calidus. Th. καίω, uro.

ΚΗ΄ΛΗ, ης, ἡ, tumor ſcroti, ramex, q. a κῆλον, ſeu ξύλον, lignum. quia durus, & quaſi lignoſus. aut a χαλάω, eſt enim κηλήτης κεχαλασμένος τὰ ὄρχεις.

ΚΗΛΙ΄Σ, ῖδος, ἡ, macula, nævus, ulcus, q. a καίω, ut ſit quaſi uſtione factum.

Κῆλον, ου, τὸ, jaculum e ligno, Jon. pro ξύλον. Sed κῆλον, ſiccum. a κέω, uro.

Κηλῶ, precor. Puto Poeticum eſſe pro κηλέω, ut ſit Deum mulcere precibus,

Κηλῶ.

Κηλώνιον, τὸ, inſtrumentum, quo aqua e puteis hauritur.

Κἠμαυτὸν, Dor. pro καὶ ἐμαυτὸν, & me ipſum.

Κἠμὲ, Dor. pro καὶ ἐμέ.

ΚΗΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, fræni genus, fiſcella e viminibus plexa. Haud male a κάμπτω, quia eſt flexilis. Varinus a κάμνω, quia ſub fræno jumentum laborat.

Κἦν, Dor. pro καὶ ἐν, ſed κ' ἦν, pro καὶ ἦν.

Κῆνσος, ου, ὁ, cenſus, hoc eſt, æſtimatio bonorum. vox origine Latin. a cenſeo.

ΚΗ'Ξ, vel κήυξ, avis quædam, larus. Quidam κέπφον, exponunt.

Κἠξαπίνης, Jon. & Dor. ἐκ τοῦ καὶ ἐξαπίνης, pro ἐξαίφνης.

Κἠπε, Dor. pro καὶ εἶπε.

Κἠπεὶ, Dor. pro καὶ ἐπεὶ, & poſtquam.

Κἤπειτα, Doric. pro καὶ ἔπειτα, & poſtea.

ΚΗ'ΠΟΣ, ου, ὁ, hortus, pecten, pubes muliebris. q. a πνέω, ſpiro. hortus eſt locus perſpirabilis, διαπνεόμενος. Eſt & tonſuræ ſpecies. Hinc κηπουρὸς, ῦ, ὁ, hortulanus. κηπουρέω, hortum colo. ex οὖρος, ου, ὁ, cuſtos, & κῆπος, hortus. Eſt & κῆπος, animal ſimile ſimiæ.

Κηπουρὸς, vide in κῆπος, hortus.

ΚΗ'Ρ, ρὸς, ἡ, ſors, fatum, mors fatalis Poſſet referri ad κείω, ſeco. Alii a κεραΐζω, depopulor. Sors omnia verſat. Hinc ἀκήρατος, & ἀκήρατος, ου, ὁ, ἡ, immortalis, incorruptus.

Κῆρ, contract. pro κέαρ, ατος, τὸ, cor.

Κῆρα, acc. ſing. a κῆρας, acc. plur. a κὴρ, ſors.

Κηρεία, ας, ἡ, faſcia. quæ & κηρία, & κειρία. a κὴρ, mors.

Κηρεσσιφόρητος, ου, ὁ, ἡ, fatis agitatus, vel advectus. a φορέω, agito, fero, & κὴρ, ἡ, ſors.

Κηρίον, ου, τὸ, favus. a κηρὸς, ῦ, ὁ, cera.

Κηριτρεφέων, gen. plur. a κηριτρεφὴς, έος, ὁ, ἡ, morti obnoxius. q. d. fato nutritus. a κὴρ, fatum, & τρέφω, alo.

Κηρόδετος, ου, ὁ, ἡ, cera ligatus, & compactus. ex κηρὸς, cera, & δέω, ligo.

Κηροδομεῦσαν, acc. ſing. part. præſ. f. g. a κηροδομέω, cellas cereas ſtruo. quod ex κηρὸς, ῦ, ὁ, cera, & δομέω. Them. δέμω, ſtruo.

Κῆρόθι, ex corde, adverb. a κέαρ, contract. κῆρ, cor.

ΚΗΡΟ'Σ, ῦ, ὁ, cera, quia καιόμενος ῥεῖ, uſtulata fluit. Hinc κηρόω, cera obduco. κηρωτὸς, ῦ, ὁ, ceratus. κήρινος, ου, ὁ, cereus. κηρίον, ου, τὸ, favus. Eſt & κηρὸς, mollis, flexilis, μειλιχός.

ΚΗΡΥ'ΒΙΑ, ων, τὰ, folliculi fabarum. q. a κείρω, quia reſecantur.

Κήρυγμα, ατος, τὸ, prædicatio. Them. κῆρυξ, præco.

Κήρυκε, nom. dual. κηρύκεσσι, dat. pl. Jon. a κῆρυξ, υκος, ὁ, præco.

Κηρύκειος, ου, ὁ, ad præconem pertinens. Them. κῆρυξ. hinc κηρυκηΐη, ἡ, Jonic. pro κηρυκεία, ἡ, vel κηρύκιον, præconis munus.

Κήρυνθος, Cerunthus, nom. propr.

ΚΗ'ΡΥΞ, υκος, ὁ, præco. q. a κράζω, clamo. vel a γῆρυς, vox. Vel forte ab ἔρυξα, traxi, a. 1. (verbi ἐρύκω) id eſt evocavi, ſcil. e caſtris militem, vel etiam populum quemcumque ad audiendum, κ, præfixo. Hinc κηρύσσω, vel ττω, prædico, promulgo. f. ξω. κήρυγμα, ατος, τὸ, præconium.

Κηρύσσω, prædico, publico, celebro. imperf. ἐκήρυσσον, ες, ε. f. ύξω. p. κεκήρυχα. aor. 1. ἐκήρυξα. perf. paſſ. κεκήρυγμαι, ξαι, κται. aor. 1. paſſ. ἐκηρύχθην. aor. 1. part. paſſ. κηρυχθεὶς, ένος, ὁ. f. 1. paſſ. κηρυχθήσομαι, η, εται. Th. κῆρυξ, præco.

Κηρυχθῇ, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. κηρυχθῆναι, a. 1. inf. a κηρύσσω, quod vide.

Κηρῶ, gen. Dor. pro κηροῦ, a κηρὸς, ῦ, ὁ, cera.

ΚΗ'ΤΟΣ, εος, τὸ, cetus, balæna. q. a κεῖμαι, quia jacet, ut moles. κητεία, locus, ubi tales piſces capiebant, aut condiebant.

Κηπὼ, όος, ἡ, nomen mul.

Κηὖ, Dor. pro καὶ εὖ, & bene.

Κήϋκα. acc. ſing. a κήϋξ, ϋκος, ὁ, nomen regis.

Κἠφ', ὅτι, Dor. pro καὶ εἶφ' ὅτι, & εἶφ', pro εἶπε.

Κἦφα, Dor. pro καὶ ἔφη. vel καὶ εἶπε.

Κηφᾶς, ᾶ, ὁ, nomen Apoſtoli. Syr. Petrus.

ΚΗΦΗ'Ν, ῆνος, ὁ, fucus. ex apum genere. dat. plur. κηφήνεσσι, pro κηφῆσι. An a νωθὴς, qui edit tantum? Eſt & vicinum κωφὸς, quod non tantum ſurdus, ſed fatuus, & inefficax. inde κωφεῖν, eſt κακουργεῖν, βλάπτειν.

Κἤφθη, Dor. Jon. & Æol. pro καὶ ἥφθη, & accenſa eſt, a 1. paſſ. 3. ſing. verbi ἅπτω, accendo, quod vide.

Κηφισίδι, dat. ſing. a Κηφισὶς, ίδος, ἡ, Cephiſis, lacus.

Κῆχος, Dor. pro πῆχος, a πῆ, quo?

Κηώεις, & κηώδης, bene olens, fragrans. a καίω, quia odoris cauſa accenduntur.

K I

ΚΙ'ΒΔΗΛΟΣ, ου, ὁ, ἡ, cui ſcoria immixta eſt. q. a κίβδης. Metaph. non ſincerus. fucatus. ſuperlat. κιβδηλότατος, quaſi a κίβδης. ἀκίβδηλος, ου, ὁ, ἡ, purus, ſincerus.

Κίβδης, lutum, nempe metallorum ſcoria.

ΚΙΒΙ'ΣΙΣ, εως, ἡ, pera, ſacculus, ubi κεῖται βόσις, ubi victus reconditur. Hinc & κίβος, arca.

ΚΙΒΩ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, fructus fabæ Ægyptiacæ, & genus poculi, quod ex illo fructu fieri cœptum.

ΚΙΒΩΤΟ'Σ, ῦ, ἡ, arca, ciſta, capſa. q. a κίβος, arca, in qua κεῖται βόσις, id eſt, paſtus, ſeu nutrimentum. vide in κίβισις.

Κιγκλίζω, agito, Dor. pro κινέω, a κίγκλος, quod vide.

Κιγκλὶς, cancelli. vel foramen, per quod immittitur clavis. q. a κλείω, claudo.

ΚΙ'ΓΚΛΟΣ, ου, ὁ, avis quædam, quæ & κίγκαλος dicitur, ex eo, quia crebro caudam movet. Sic dici poſſet a κινῶ, & κλεὶς. hinc κιγκλίζῳ, 2. ſing. imperf. Dor. pro ἐκιγκλίζες, movebaris. a κιγκλίζω.

ΚΙ'ΔΑΡΙΣ, εως, ἡ, pileus regius. ſcribitur & κίταρις.

ΚΙΔΑ'ΦΗ, ης, ἡ, vulpes. aliter κίδαφος. q. a κίναδος, ὁ, & τὸ, vulpes: a κινεῖσθαι ἀεὶ, quod valde ſe moveret.

Κίε, Jonic. pro ἔκιε, imperf. vel aor. 2. verbi κίω, eo, accurro. per Metath. pro ἴκω.

ΚΙΘΑ'ΡΑ, ας, ἡ, cithara. κίθαρις, εως, ἡ, idem. lyra. q. a κάθαρσις, vel κινεῖν ἔρωτας, quod cieat amores. κιθαρίζω, cithara ludo. κιθαριστὴς, ῦ, ὁ, citharista.

Κιθάριζεν, perſonabat, 3. ſing. imperf. Jonic. verbi κιθαρίζω, cithara cano. f. ίσω. aor. 1. imperat. κιθάρισον. Th. κιθάρα.

Κίθαρις, idem quod κιθάρα, cithara. παρὰ τὸ κινεῖν εἰς ἔρωτα, quod ad amorem alliciat.

Κιθαριστὴς, ῦ, ὁ, Citharista. in plural. οἱ κιθαρισταὶ. κιθαριστὺς, ἡ, ars pulſandi citharam. ab eodem them.

Κίθαρος, ου, ὁ, piſcis citharus, Apollini ſacer. q. a κιθάρα.

Κιθαρῳδὸς, ῦ, ὁ, Citharœdus, ex κιθάρα, & ᾠδὸς, ῦ, ὁ, cantor. Th. ᾄδω, cano.

Κιθαρῳδέω, ad citharam cano. ex κιθάρα, & ᾄδω, cano.

Κιθὼν, ῶνος, ὁ, Jon. pro χιτὼν, ῶνος, quod vide.

ΚΙ'ΚΙ, ιος, τὸ, cici, plantæ nomen. Latricinus.

ΚΙΚΙ'ΝΝΟΣ, ου, ὁ, cincinnus, cirrus. q. a κυκᾷν, confundere, reduplicata prima ſyllaba.

ΚΙΚΚΑΒΑΥ', vox noctuarum. κικκάβη, noctua. aliter κίκυμις.

Κικκὸς, ῦ, ὁ, gallus. videtur a ſono ita dici. Vel a κίκκη, συνουσία: eſt enim avis ſalacior, & in Venerem pronior.

Κικλήσκουσ', pro κικλήσκουσα, vocans, præſ. part. f. g. a κικλήσκω, Poetic. pro καλέω, voco.

ΚΙΚΥ'Σ, υος, ὁ, vires, robur. quaſi a κίω, moveo. quia ὁ ἰσχυρὸς ἐκ κινήσεως φαίνεται.

Κιλικία, ας, ἡ, nomen regionis, a Cilice, filio Phœnicis.

ΚΙ'ΛΙΞ, ικος, ὁ, ἡ, Cilicia oriundus. κιλίκιον, ου, τὸ, veſtis ex hircis Ciliciæ, illic villoſioribus.

Κίλλα, ας, ἡ, nomen propr. regionis.

ΚΙΛΛΙ'ΒΑΝΤΕΣ, ligna, quibus defeſſi clypeos ſuſtentabant. a κιλλὸς, & βάσις, aſinina baſis, quæ aliquid ſuſtinet inſtar aſini. vel a ξύλον, lignum.

ΚΙΛΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, aſinus. apud Dores.

ΚΙΜΒΕ'ΡΙΝΟΝ, ου, τὸ, vel ut alii, κιμβερικὸν, veſtimenti pretioſi genus. an a Cimbria, aut Cimmerio oppido Aſiæ?

ΚΙ'ΜΒΗΞ, ſeu κίμβιξ, κος, ὁ, animalculum e veſparum, vel apum genere; item parcus, ſordidus. q. a κύμβη βαιὴ, qui id etiam comparcit. Vel a κεῖμαι, & βαιὸς, qui tenuiſſimas quaſque res ſtipat in cimelia.

ΚΙΜΩΛΙ'Α, ας, ἡ, terra ex inſula Cimole.

ΚΙΝΑ'ΒΡΑ, ας, ἡ, canum cibus, fœtor. quaſi κυνῶν βρῶσις. κιναβράω, oleo.

ΚΙ'ΝΑΔΟΣ, εος, τὸ, & ου, ὁ, vulpes. apud Siculos aſtutus. quaſi a κινεῖσθαι ἀεὶ. Eſt & κίδαφος, vulpes. quid ſi a κύων? eſt enim vulpes canini generis.

Κινάμωμον, ου, τὸ, cinnamomum. vide κιννάμωμον.

ΚΙ'ΝΔΑΛΟΣ, ου, ὁ, [illegible], paxillus. q. a κινεῖν, quoniam mobilis.

Κίναξ, agilis, mobilis. a κινέω, moveo.

Κινδυνεύω, periclitor. fut. εύσω. perf. κεκινδύνευκα. Them. κίνδυνος, quod vide.

ΚΙ'ΝΔΥΝΟΣ, ου, ὁ, periculum. q. κινεῖ, & δέος, vel δύω, movet enim metum, & mergi facit. Vel quia κινεῖ εἰς ὀδύνας, dolores excitat. Hinc κινδυνεύω, periclitor. Κινδυνώδης, εος, ὁ, ἡ, periculoſus. ἀκίνδυνος, ου, ὁ, ἡ, vacuus a periculis. ῥιψοκίνδυνος, ου, ὁ, ἡ, qui ſe in pericula præcipitat.

Κινείσθω, moveatur, 3. ſing. præſ. imperat. paſſ. a κινέω, moveo.

Κινῆ, Dor. & AEol. pro κινεῖ, move, præſ. imperat. paſſ. a κινέω.

ΚΙΝΕ'Ω, moveo. fut. ήσω. p. κεκίνηκα. aor. 1. ἐκίνησα. aor. 1. paſſ. ἐκινήθην, ης, η. q. a κίω, eo. Motus primus, & evidentiſſimus eſt itio, ſeu loci mutatio. Hinc κίνησις, εως, ἡ, motus. κινητὴς, ῦ, ὁ, motor. ἀκίνητος, ου, ὁ, ἡ, immobilis.

Κινηθέντος, gen. ſing. aor. 1. part. paſſ. a κινέω, moveo.

Κινηθμὸς, ῦ, ὁ, motus, Poet. pro κίνησις. Th. κινέω, moveo.

Κινήσας, αντος, ὁ, aor. 1. part. activ. ejuſdem verbi.

Κινητὴρ γῆς, quaſſator terræ. Periphraſis Neptuni.

Κινητικώτατα, plur. num. n. g. ſuperl. grad. a κινητικὸς, ῦ, ὁ, movendi vi præditus. Th. κινέω.

ΚΙ'ΝΝΑ, ας, ἡ, genus graminis in Cilicia. q. a καίειν, urere.

ΚΙΝΝΑ'ΒΑΡΙ, εως, τὸ, cinnabari; item coloris genus, vulgo κιννάβαρι, rubrica.

Videtur

Videtur dici a κοπρίᾳ, ob fœdum odorem, quem exhalat, dum foditur.

ΚΙΝΝΑΒΟΣ, ου, ὁ, exemplar, proplaſma recens editum, convenit cum κίνναβος.

ΚΙΝΝΑ'ΜΩΜΟΝ, ου, τὸ, cinnamomum.

Κινούσης, gen. ſing. f. g. præſ. part. act. a κινέω, moveo. fut. ήσω. præſ. part. κινῶν, οῦσα, οῦν.

Κινύρα, ας, ἡ, cithara. κινυρὸς, ὰ, ὸν, lamentabilis.

ΚΙΝΥ'ΡΟΜΑΙ, lamentor, lugubri voce queror. q. κινῶν ἔρομαι, movens me ſciſcitor, quid faciam, quo me vertam.

Κίον', pro κίονα, vide κίοσιν.

Κίοσιν, columnis, dat. plur. a κίων, ονος, ὁ, ἡ, columna. κίον' acc. ſing. pro κίονα.

Κιοῦσαι, euntes, nom. plur. part. præſ. f. g. a κίω, eo. Sunt qui a. 2. eſſe velint pro ἰὼν, ἰοῦσα, ab εἶμι, eo.

ΚΙΡΚΑΙ'Α, ας, ἡ, herbæ nomen.

Κίρκη, ης, ἡ, & Dor. Κίρκα, Circe. nomen ſagæ.

ΚΙ'ΡΚΟΣ, ου, ὁ, circulus, locus in orbem rediens. Poteſt referri ad γυρὸς, curvus. Accipiter autem ex eo forte, quod volando circum facere videatur. niſi a κρίζειν. Eſt & ſpecies accipitrum.

Κίρνα, Jon. pro ἐκίρνα, 3. ſing. imperf. verbi κιρνάω, miſceo. Th. κεράννυμι, ſeu κεράω, idem.

Κίρνη, pro ἐκίρνη, 3. ſing. imperf. a κίρνημι: quanquam nonnulli Doricum eſſe malint pro ἐκίρνα, verbi κιρνάω, miſceo. Th. κεράννυμι.

Κίρνων, 1. ſing. vel 3. plur. imperf. verbi κιρνάω.

Κιῤῥαθεν, ἐκ τῆς Κίῤῥας, e Cirrha.

Κιῤῥὶς, ſpecies accipitris, & piſcis. a κιῤῥῷ colore.

ΚΙΡῬΟ'Σ, οῦ, ὁ, fulvus, ſeu gilvus. q. a καίω, uro.

ΚΙΡΣΟ'Σ, οῦ, ὁ, varix, cum vena a multo ſanguine dilatatur. q. a κιῤῥῷ, colore. Et κιρσωδὸς dicitur, & κιρσὸς.

ΚΙ'Σ, κιὸς, ὁ, vermis, qui in ligno, frumentove naſcitur. Referri poſſet ad κίω, ſeco, ſcindo. Hinc ἄκιος, non corroſus a vermibus. Eſt & Κὶς, ὁ, nomen viri ἑλληνικῶς. Hebr. durus.

ΚΙ'ΣΣΑ, & Att. κίττα, ης, ἡ, pica, avis garrula, guloſa, &c. Et ſumitur pro faſtidio ciborum, & appetitu abſurdorum, & pro malacia. Varinus ducit a κίειν, & σεύεσθαι, quod cum vehementia ruat ad τὸ σιμωνίζειν. Vel a κὶς, vermis, oritur enim ex humore acri ventriculum vellicante. Hinc κισσάω, pica laboro, cupio, concipio.

Κίσσηρις, εως, ἡ, pumex, lapis tanquam a verme perroſus. Thema κὶς, vermis. Vel a κίω, uro, & ξηραίνω, arefacio.

ΚΙΣΣΟ'Σ, & Att. ττὸς, οῦ, ὁ, hedera. q. a κίω, eo, quod in pariete late ſerpat. Vel a κίω, ſcindo, quia hedera arborea alias arbores ſcindit, & perdit. Hinc κισσήρης, hedera redimitus. q. a κισσὸς, & ἄρω, apto.

Κισσοφόρος, ου, ὁ, ἡ, qui capite geſtat hederam. Ex κισσὸς, οῦ, ὁ, hedera.

Κισσύβιον, ου, τὸ, poculum e ligno hederaceo. Th. κισσός.

ΚΙ'ΣΤΗ, ης, ἡ, ciſta, capſa. ex vimine proprie. q. a κεῖσθαι, quod ibi certæ res poſitæ ſint.

ΚΙ'ΣΤΟΣ, ου, ὁ, vel κίσθος, fruticis genus. q. a κισσός.

ΚΙΤΡΙ'Α, ας, ἡ, citria arbor, ſeu malus Medica. κίτριον μῆλον, pomum citrinum.

Κίττα, idem quod κίσσα, quod vide.

Κιττὸς, hedera, vide κισσὸς. Tum κιττὸς, ή, ὸν, bonus, a, um, Laconice. Puto a κίττα, quatenus appetitus. Quæ appetimus, bona ſunt, aut videntur.

Κιχῶνα, acc. ſing. Dor. pro χιτῶνα, a χιτὼν, quod vide.

Κιχάνω, idem quod κιχέω. f. ήσω. a. 2. ἔκιχον, ες, ε. a. 2. inf. κιχεῖν.

Κιχείη, deprehendet, 3. ſingul. præſ. opt. a κίχημι, ut τιθείη, a τίθημι: unde & κιχεὶς. Sunt qui velint eſſe 3. ſingul. ſub. ſed tum ι, deberet ſubſcribi. & κιχάνω, Poetic. pro κιχέω, deprehendo.

Κιχεῖμεν, εῖτε, εῖεν, in plur. præſ. opt. per ſyncop. Att. pro κιχείημεν, είητε, είησαν, verbi κίχημι, aſſequor. Th. κιχέω.

ΚΙΧΕ'Ω, κιχάνω, & κίχημι, invenio, aſſequor, comprehendo. q. a χῶ, capio, & κίω, eo. fut. ήσω. p. ηκα. Hinc ἀκίχητος, ου, ὁ, ἡ, quem aſſequi, & comprehendere non poſſumus.

Κίχῃ, apprehendat, 3. ſing. aor. 2. ſub. a κιχάνω, vel κιχέω, aſſequor.

Κιχήμεναι, aor. 2. inf. Dor. pro κιχεῖν, verbi κιχάνω, vel κιχέω, invenio. f. κιχήσω. aor. 2. ind. ἔκιχον. aor. 2. inf. κιχεῖν, Dor. κιχέμεναι, & Ectaſi Poet. κιχήμεναι.

Κιχήμενος, η, ον, aſſequutus præſ. part. paſſ. verbi κίχημι, idem quod κιχέω.

Κιχήσας, aſſequutus, a. 1. part. act. verbi κιχέω. hinc κιχήσατο, 3. ſing. aor. 1. med. Jon. verbi κιχέω.

Κιχήτην, per ſyncop. & Jon. pro ἐκιχησάτην, 3. dual. a. 1. act. verbi ejuſdem.

ΚΙ'ΧΛΗ, ης, ἡ, turdus, avis. Doric. κιχλα.

Κιχλίζω, pinguibus κίχλαις, ſeu turdis veſcor. hinc delicior, immoderate rideo. affine eſt καχλάζω.

Κιχράω, & κίχρημι, commodo, utendum do. a χράω, idem.

ΚΙΧΩ'ΡΗ, ης, ἡ, vel κιχώριον, intubum, cichorium. q. a κίειν, & χωρίον, quod per agros ſerpat.

ΚΙ'Ω, vado, eo. q. ab ἴω, quod ex ἴω, ſeu εἶμι.

ΚΙ'ΩΝ, ονος, ὁ, ἡ, columna, columella. Varin. ducit a κίειν, καὶ ἀνιέναι εἰς ὕψος, quod ſurſum q. eat. Eſt κιών, vadens, præſ. part. a κίω. vel potius a. 2. pro ἰὼν, ab εἶμι, eo.

K Λ.

Κλαγγεῦντι, Doric. & Æol. pro κλαγγοῦσι, 3. plur. præſ. q. a κλαγγέω, ῶ. Th. κλάζω, clamo. f. κλάγξω.

Κλαγγὴ, ῆς, ἡ, clangor. a κλάζω, κλάγξω, ſono, clango.

Κλάγγω, κλαγγάω, idem quod κλάζω, clango.

Κλάγξω, fut. 1. a κλάζω, clango. aor. 1. ἔκλαγξα.

Κλᾶδας, Dor. pro κλῆδας.

Κλαδὶ, dat. ſing. per Metaplaſm. pro κλάδῳ. in nominat. κλάδος, ου, ὁ, ramus.

ΚΛΑ'ΔΟΣ, ου, ὁ, ramus tener. q. a κλάω, frango, quia facile frangitur.

Κλάειν, Attic. & Dor. pro κλαίειν, a κλαίω, ploro. f. κλαύσω.

Κλάζοντε, dual. num. particip. præſ. a κλάζω, quod vide.

ΚΛΑ'ΖΩ, clamo, clango, de anſeribus, gruibus, &c. a ſono. fut. κλάγξω. a. 2. ἔκλαγον. p. m. κέκλαγγα. hinc κλαγγὴ, ἡ, clangor. Dicitur & κλάζω, pro κλάω, frango. Et κλάζω, Doric. claudo, a κλαῒς, id eſt, κλεὶς, clavis.

Κλαῖ', pro κλαῖε, Jonic. pro ἔκλαιε, 3. ſing. imperf. verbi κλαίω.

Κλαίεσκε, 3. ſing. imperf. Jon. pro ἔκλαιε, verbi κλαίω, ploro. f. κλαύσω. p. κέκλαυκα.

Κλαίοισθα, Æol. paragoge pro κλαίοις, 2. ſing. opt. act. ejuſdem verbi.

Κλαίοντα, flentem, acc. ſing. part. præſ. κλαίων, ουσα, ον, verbi ejuſdem.

Κλαίουσι, 3. plur. præſ. ind. verbi κλαίω. præſ. part. f. g. κλαίουσα.

Κλαΐς, ΐδος, ἡ, Dor. pro κλεὶς, clavis. hinc Jon. κληῒς, unde Dor. κλαΐς.

Κλᾷθρον, ου, τὸ, Doric. & Æolic. pro κλεῖθρον, ου, τὸ, clauſtrum. Th. κλείω, claudo.

ΚΛΑΙ'Ω, lacrymor, ploro, fleo. imperf. ἔκλαιον. f. κλαύσω. p. κέκλαυκα. q. a κλάω, frango. quia vox flentium ſubinde frangitur, & crebris ſingultibus interrumpitur. Hinc κλαυθμὸς, οῦ, ὁ, ploratus.

ΚΛΑΜΒΟ'Σ, οῦ, ὁ, mutilatus. quaſi a κλάω, frango, mutilo.

Κλάνιον βραχιόλιον γυναικὸς, hæc viriola.

Κλαῒξ, ἡ, Dor. pro κλεὶς, κλειδὸς, ἡ, clavis.

Κλᾳξῶ, vel ut alii κλᾳξῶ, Dor. pro κλείσω, fut. 1. ex κλῄζω, claudo. Th. κλείω, claudo. fut. κλείσω, & Dor. κλᾳξῶ, σ, verſo in ξ. hinc a. 1. ἔκλᾳξα. Sic κλᾷξον, Dor. pro κλεῖσον, a. 1. imperat.

Κλαίοισα, Dor. pro κλαίουσα, præſ. part. f. g. verbi κλαίω, fleo.

Κλαπεὶς, έντος, ὁ, a. 2. part. paſſ. verbi κλέπτω, furor. fut. ψω. a. 2. ἔκλαπον.

Κλαρονόμως, acc. plur. Dor. pro κληρονόμους, hæredes.

Κλᾶρος, ὁ, Dor. pro κλῆρος, ου, ὁ, ſors, hæreditas.

Κλάρωσε, conciliavit, Jon. & Dor. pro ἐκλήρωσε, a. 1. verbi κλαρόω, pro κληρόω. Th. κλῆρος, ου, ὁ, ſors.

Κλάσας, αντος, ὁ, aor. 1. part. act. κλάσαι, aor. 1. inf. verbi κλάω, frango. fut. άσω.

Κλασθείσης, gen. ſing. a. 1. part. paſſ. f. g. a κλάω, frango. fut. άσω. aor. 1. paſſ. ἐκλάσθην.

Κλάσις, εως, ἡ, fractio. Thema κλάω, frango.

Κλάσμα, ατος, τὸ, fragmentum. ab eodem them.

Κλαξῶ, claudam, Dor. pro κλείσω, fut. 1. a κλείω, claudo.

Κλαύδη, ης, ἡ, nomen inſulæ. Gr. vox fracta.

Κλαυδία, ας, ἡ, nomen mul. Latin. q. clauda.

Κλαυθμὸς, οῦ, ὁ, fletus. a κλαίω, fleo. f. κλαύσω.

Κλαυθμυρίζω, fleo, vagio, & in fletum adduco. ab eodem th.

Κλαυθμῶν, fletus, locus fletus. Thema κλαίω.

Κλαυσεῖται, 3. ſing. fut. 1. med. Doric. verbi κλαί[illegible]eo. fut. κλαύσω, Dor. κλαυσῶ. [illegible] d. κλαυσοῦμαι, Dor. pro κλαύσομ[illegible]

Κλαύσετε [illegible]ut. 1. verbi κλαίω, fleo.

Κλαυσῶ, fut. 1. [illegible] pro κλαύσω. vide κλαυσεῖται.

ΚΛΑ'Ω, frango. f. 1. κλάσω. p. κέκλακα. a. 1. ἔκλασα, aor. 1. inf. κλάσαι. a. 1. partic. κλάσας, αντος, ὁ. perf. paſſ. κέκλασμαι. a. 1. paſſ. ἐκλάσθην. præſ. part. paſſ. κλαόμενος, η, ον. Hinc κλάσις, εως, ἡ. fractio. q. a κόλος, mutilus, fractus.

Κλεάρετε, vocat. ſing. a Κλεάρετος, ου, ὁ, proprium nomen.

Κλεεννὸς, ῆ, ὸν, inclytus, glorioſus. quod a κλειτὸς, idem. Th. κλείω, celebro.

Κλεηδὼν, όνος, ἡ, vide in κληδών.

Κλεθήσεται, f. 1. verbi καλέω. Geneſ. 32. verſ. 28.

Κλέα, pro κλέεα, & hoc ex κλέεα, res præclare geſtæ. a κλέος, εος, τὸ, gloria. Th. κλείω, celebro.

Κλείετε, celebrate, præſ. imperat. act. 2. plur. verbi κλείω, celebro.

Κλεῖθρον, ου, τὸ, clauſtrum, ſera. a κλείω, claudo.

Κλεινὸς, ή, ὸν, Poet. celebris. a κλείω, celebro.

Κλεῖξαι, Dor. pro κλεῖσαι, aor. 1. inf. activ. a κλείω, celebro, glorifico. Vel a κλείζω. f. ίσω, Dor. κλείξω. Sic κλαΐξειν, fut. 1. inf. Dor. pro κλαΐσειν.

Κλείουσαι, celebres, nom. plur. præſ. part. f. g. a κλείω, celebro. Sunt qui velint Jon. & Poet. dici pro κλέουσαι, a Th. κλέω, pro κλείω.

Κλεὶς, ειδός, ἡ, clavis. acc. plur. κλεῖδας, & per ſyncop. κλεῖς. Th. κλείω, claudo.

Κλεῖσαι, a. 1. inf. act. a κλείω, claudo, fut. 1. σω.

Κλεισθῶ, ῇς, [illegible] a. 1. ſub. paſſ. a κλείω, claudo, quod vide.

Κλειτὰς, acc. plur. κλειτὴν, acc. ſing. f. g. a κλειτὸς, ὁ, ὁ, celebris. Th. κλείω, celebro.

Κλειτορὶς, ίδος, ἡ, myrtus, in natura muliebri, a κλείω, claudo.

Κλειτὸς, ἡ, ὸν, celebris. Th. κλείω.

ΚΛΕΙ'Ω, claudo; item celebro, memoro. f. σω. p. κέκλεικα. a. 1. ἔκλεισα. a. 1. ſub. κλείσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. κλεῖσαι. perf. paſſ. κέκλεισμαι. perf. part. paſſ. κεκλεισμένος, η, ον, a. 1. ind. paſſ. ἐκλείσθην, ης, η, a. 1. ſub. paſſ. κλεισθῶ, ῇς, ῇ. q. a κλύω, audio. Hinc κλεὶς, κλειδὸς, ἡ, clavis. κλῃΐζω, vel κλῄζω, claudo, celebro. κλειτὸς, ὴ, ὁ, inclytus. κληδὼν, & κλεηδὼν, όνος, ἡ, gloria. ἐπικλεὴς, έος, ὁ, ἡ, glorioſus, celeber. Ἡρακλέης, έος, gen. έος, ὁῦς, ὁ, Hercules.

Κλειὼ, όος, ἡ, nomen mul. & Muſæ.

Κλέμμα, ατος, τὸ, furtum. a κλέπτω, furor. perf. paſſ. κέκλεμμαι.

Κλεμμὸς χελώνη, teſtudo, quia ſe ſua teſta veluti κλέπτει, id eſt, καλύπτει,

Κλεόβις, nomen propr. acc. ſing. Κλεόβιν.

Κλεόπας, α, ὁ, Cleopas, nomen viri. Gr. omnis gloria.

Κλεοπάτρῃ, dat. ſing. Jon. a Κλεοπάτρα, ας, ἡ, nomen mul.

Κλέος, & κλεῖος, εος, τὸ, gloria. Th. κλείω, celebro.

Κλέπτας, α, ὁ, Dor. pro κλέπτης, ου, ὁ, fur.

Κλέπτε, falle, præſens imperat. activ. κλέπτειν, præſ. inf. a κλέπτω, quod vide.

Κλέπτης, ου, ὁ, fur. ab eodem them.

Κλέπτοισα, Dor. pro κλέπτουσα, celans, occultans, præſ. part. f. g. a κλέπτω, quod vide.

Κλεπτόμενος, præſ. part. paſſ. a κλέπτω, quod vide.

ΚΛΕ'ΠΤΩ, furor, occulo, clam facio. f. ψω. p. κέκλεφα. a. 1. ἔκλεψα. a. 1. ſub. κλέψω, ῃς, ῃ, & in 3. plur. κλέψωσι. aor. 2. ἔκλαπον. perf. paſſ. κέκλεμμαι. præt. med. [illegible]. Hinc κλοπὴ, ῆς, ἡ, furtum [illegible]ης, ου, ὁ, fur. κλέπτρια, ας, [illegible] g. κλέμμα, ατος, τὸ, fu[illegible]λέπτω, nocco. Fures en[illegible]b. nocivi. Vel a καλύπτω, abſ[illegible]do.

Κλέτας, τὸ, rupes. q. a κλίνω, quia ſc. acclivis.

Κλεύνικος, ου, ὁ, Dor. pro κλεόνικος, ex κλέος, gloria, & νίκη, victoria. Th. νικάω, vinco.

Κλέψας, furatus, aor. 1. part. act. κλέψεις, 2. ſingul. f. 1. κλέψωσι, 3. plur. a. 1. ſub. verbi κλέπτω, furor. quod vide.

Κλέων, ωνος, ὁ, Cleon. nomen propr.

ΚΛΕΩΝΙ'Α, ας, ἡ, helenium, herba. Forte a Cleone quodam ſic nominata.

Κλήδην, nominatim, adverb. a καλέω, voco.

Κλῆθρον, ου, τὸ, ſepes. a κλείω, quia horti iis clauduntur.

Κληδὼν, όνος, ἡ, fama bona, gloria, omen bonum. Poet. κλεηδὼν, ex κλῄζω. Th. κλείω, celebro. Peculiariter κληδονίζεσθαι, de augurio dicitur.

Κληδὼν, 2. Reg. 1. 10. exponitur armilla. Sed pro τὴν κληδόνα, rectius legitur χλιδῶνα.

Κληΐειν, Jon. pro κλείειν, claudere.

Κληθέντος, genit. ſing. a. 1. part. paſſ. κληθήσομαι, ῃ, εται, fut. 1. paſſ. κληθῆτε, 2. plural. aor. 1. ſub. paſſ. verbi καλέω, voco, cito.

Κλῆθρα, & κλῆθρος, ου, ἡ, alnus. q. a κλάω, frango. Nam lignum alni fragile eſt; nec flexiles ejus rami, uti aliorum aquaticorum.

Κληθῶ, ῇς, ῇ, aor. 1. ſub. paſſ. verbi καλέω, voco.

Κληὶς, ίδος, ἡ, clavis, ut κλείς. vel aliquid clavi ſimile; ſedes nautica, tranſtrum. Th. κλείω, claudo.

Κληΐσαι, Jon. pro κλεῖσαι, aor. 1. inf. act. verbi κληΐζω, vel κλείω, claudo, celebro.

Κληΐω, Jon. pro κλείω, claudo.

ΚΛΗ͂ΜΑ, ατος, τὸ, palmes, virga vitea, quia fragilis. a κλάω, frango. Hinc κληματὶς, ίδος, ἡ, & κληματίον, & pro vite ponitur, & pro ſarmentis aridis. κληματόομαι, pampinis, & ſarmentis opacor, & ſylveſco. Et κλῆμα, eſt ὑπόδημα, Heſych.

Κλήμης, εντος, ὁ, nomen viri. Latin. clemens.

Κληροδότης, ου, ὁ, qui per ſortem dat. quod eſt, διδόναι ἐν κλήρῳ. Hinc κληροδοσία, ας, ἡ, hæreditatis diviſio. κληροδοτέω, ſorte divido.

Κληρονομέω, ῶ, hæreditatem adeo, hæreditatis jure obtineo, poſſideo. fut. ή σω. p. κεκληρονόμηκα. a. 1. ſub. act. κληρονομήσω, ῃς, ῃ. aor. 1. inf. κληρονομῆσαι, ex κλῆρος, ου, ὁ, ſors, & νέμω, tribuo.

Κληρονομησάτω, 3. ſing. a. 1. imperat. act. verbi κληρονομέω, quod vide.

Κληρονομία, ας, ἡ, hæreditas. actio κληρονόμου, ab iiſdem them.

Κληρονόμος, ου, ὁ. hæres, qui κλῆρον νέμει, dividit ſortem, ſeu hæreditatem cum alio.

ΚΛΗ͂ΡΟΣ, ου, ὁ, ſors, patrimonium, ſortitio. q. a καλῶ, quia ſorte ducta aliquis καλεῖται. an a κλάδον, lignum? quod ligna maxime in ſortibus ſolerent πάλλειν, id eſt κινεῖν, unde & πάλος, ſors. Vel a κλάω τὰς ἔρεις, frangit, ſeu dirimit lites, & controverſias decidit. Hinc κληρόω, & ὄομαι, ſortior. ναύκληρος, ου, ὁ, navis dominus, nauclerus. ὁλόκληρος, ου, ὁ, integer, univerſus. Eſt & κλῆρος, vermiculus, qui in favo naſcitur. Plin. lib. 11. 15. alii leg. σκληρός.

Κληροῦχος, ου, ὁ, qui κλῆρον ἔχει, aliquid ſorte ſibi attributum tenet. κληρουχία, actio illa, hæreditatis aditio.

Κληρουχέω, in ſortem accipio, ſorte poſſideo.

Κληρόω, ſorte lego, ſorte deligo. fut. ώσω. p. κεκλήρωκα. præſ. paſſ. κληρόομαι, οῦμαι, in ſortem adſciſcor. a. 1. paſſ. ἐκληρώθην, in ſortem adſcitus ſum. Th. κλῆρος, ſors.

Κληρώσομαι, ſortiar, fut. 1. med. verbi κληρόω, quod vide.

Κληρωτὶ, ſortito, in ſorte, adverb. Th. κλῆρος.

Κλῆσις, εως, ἡ, vocatio, officium. Th. καλέω, voco.

Κλῆσον, pro κλῄσον, per Synæreſ. aor. 1. imperat. activ. verbi κληΐζω, claudo, celebro. Them. κλείω, idem. At κλῆσον, ſine ι ſubſcripto, per ſyncop. pro κάλεσον, a. 1. imperat. activ. verbi καλέω, voco.

Κλητεύω, in jus voco. a καλέω.

Κλητικῆς, gen. ſingul. f. g. a κλητικὸς, ἡ, ὸν, appellativus, a, um. a καλέω, voco.

Κλητὸς, ἡ, ὸν, vocatus, a, um, inclytus. ab eodem them.

Κλήω, claudo, Jonic. pro κλείω.

ΚΛΙΒΑ'ΔΙΟΝ, ου, τὸ, herbæ genus.

ΚΛΙ'ΒΑΝΟΣ, ου, ὁ, clibanus, qui & κρίβανος, in quo hordeum coquitur. ex κριθὴ, ῆς, ἡ, hordeum, & ἰπνὸς, ου, ὁ, fornax.

Κλίμα, ατος, τὸ, regio, plaga, tractus. a κλίνω, clino.

ΚΛΙ'ΜΑΞ, ακος, ἡ, ſcala, gradus. q. a κλίνω, ob acclivitatem, & declivitatem. Hinc κλιμακτὴρ, ῆρος, ὁ, ſcalæ gradus, gradus ſcanſilis.

Κλίνη, ης, ἡ, & Dor. κλίνα, lectus. a κλίνω, reclino, utpote in quem κλινόμεθα. Hinc κλινοποιὸς, lectorum faber.

Κλινθήτην, Jon. pro ἐκλινθήτην, 3. dual. aor. 1. indic. paſſ. verbi κλίνω, quod vide.

Κλινίδιον, ου, τὸ, lectulus. ab eodem them.

Κλίνομεν, 1. plur. præſ. ind. act. κλινόμενος, inclinans. præſ. part. paſſ. a κλίνω, quod vide.

Κλινοῦμεν, 1. plur. f. 2. ind. act. verbi κλίνω, quod vide.

ΚΛΙ'ΝΩ, inclino, reclino. f. νῶ. p. κέκλινκα. a. 1. ἔκλινα, perf. paſſ. κέκλιμαι, σαι, ται. q. a κλάω, frango. Rerum, quæ inclinantur, vires quaſi franguntur. unde eſt κλίμα, τος, τὸ, regio, cœli inclinatio, tractus. p. m. κέκλινα. unde κλίνη, ης, ἡ, lectus. Hinc & κλισία, ας, ἡ, locus, in quo diſcumbitur, diſcubitus, tentorium. κλινικὸς, ὴ, ὁ, ægrotus, lecto affixus. τρικλίνιον, ου, τὸ, triclinium, conclave diſcubitorium tribus lectis inſtructum.

Κλισία, ας, ἡ, locus, ubi κλίνεται, tabernaculum, tentorium, caſa. Κλισιάδες, januæ bifores. Th. κλίνω.

Κλισίη, ης, ἡ, Jonic. pro κλισία, quod vide. Hinc κλισίηθεν, ex tentorio, adv. de loco. κλισίηνδε, ad tentorium. ejuſdem them.

Κλίσις, εως, ἡ, flexio. acc. κλίσιν, a κλίνω, inclino.

Κλισμὸς, ῦ, ὁ, torus diſcubitorius, ſella recubitoria. dat. plur. Jon. κλισμοῖσιν. Th. κλίνω.

Κλισμῷ, ſolio, dat. ſingul. a κλισμὸς, quod vide.

Κλίτος, εος, τὸ, devexitas, latus, in quo res aliqua κλίνεται. Th. κλίνω.

Κλιτὺς, ἡ, vallis, declivitas. ab eodem them.

Κλοιὸς, collare vinculum, quo collum κλείεται. Th. κλείω, claudo.

Κλονέοντο, turbabantur, 3. plur. imperf. Jon. a κλονέομαι, turbor, quatior. Th. κλόνος, tumultus.

Κλονιστὴρ, gladiolus ad femora ſuſpenſus. q. a κλόνιον, ἰσχίον, ῥάχις. q. a κλόνος.

ΚΛΟ'ΝΟΣ, ου, ὁ, tumultus, ſtrepitus, perturbatio. Hinc κλονέω, commoveo, concutio. q. a κλᾶν, frangere. vel a κλύειν, ut κλόνος ſit, qui late exaudiatur.

Κλοπὴ, ῆς, ἡ, furtum. a p. m. κέκλοπα verbi κλέπτω, furor.

Κλόπιμος, η, ον, furvus, a, um. ab eodem them.

Κλοποπάζειν, verba dare, decipere. quaſi κλυτὰ ἔπεα λέγειν, elegantia verba dicere, id eſt, tempus inaniter producere. q. a κλέπτω, ut & furari, eſt decipere.

Κλοῦβος, ſigillum. vide περικλουβίζω.

Κλύβατις, herba, quæ ἑλξίνη, Latinis parietaria. q. a κόλλα, gluten, & βαίνω, eo. Ideo & ἑλξίνη, a trahendo.

Κλύδων, ωνος, ὁ, fluctus, unda, æſtus. Th. κλύζω, abluo. κλύδων πέλαγος, quia fluctuoſum.

Κλυδωνίζομαι, fluctibus agitor, fluctuo. f. ίσομαι. a. 1. paſſ. ἐκλυδωνίσθην, ης, η. Th. κλύζω.

Κλύεν, audivit, 3. ſingul. imperf. Jon. a κλύω, audio.

Κλύζεσκεν, abluebat, 3. ſingul. imperf. Jonic. pro ἔκλυζε, verbi κλύζω, abluo.

Κλυζομένῳ, inundanti, dat. ſingul. part. præſ. paſſ. a κλύζω, quod vide.

ΚΛΥ'ΖΩ, abluo, eluo, purgo. q. a κλύω, audio, ſonum excipio, ſono. Hinc κλυστὴρ, ῆρος, ὁ, clyſter, medicamenti genus, quo alvus eluitur. κλύδων, ωνος, ὁ, fluctus. κατακλύζω, proluo, inundo. κατάκλυσις, εως, ἡ, & κατακλυσμὸς, ῦ, ὁ, diluvium, inundatio.

Κλῦθι, audi, præſ. imperat. a κλῦμι, vel ut alii volunt, pro κλύε, a κλύω, audio.

Κλυμένη, ης, nomen mulieris. a κλύμενος, ου, ὁ, clarus. a κλύω.

Κλύοιμι, audirem, præſ. opt. a κλύω, quod vide.

Κλύον, Jonic. pro ἔκλυον, audiverunt, 3. plur. imperf. ejuſdem verbi.

Κλυτὰ, nom. plur. n. g. a κλυτὸς, inclytus. Th. κλύω.

Κλυταιμνήςρη, ης, ἡ, Clytæmneſtra, nomen mul.

Κλυτόκαρπος, ου, ὁ, qui fert inclytum fructum. Ex κλυτὸς, inclytus, & καρπὸς, οῦ, ὁ, fructus.

Κλυτοπώλῳ, dat. ſing. a κλυτόπωλος, ου, ὁ, inclytus equis. a κλυτὸς, inclytus, & πῶλος, pullus equinus.

Κλυτὸς, ὴ, ὁ, inclytus, celebris. κλυτὴ, alma, a κλύω, audio.

Κλυτοτέχνης, ὁ, inclytus artifex. ex κλυτὸς, inclytus, quod a κλύω, audio, & τέχνη, ης, ἡ, artificium.

ΚΛΥ'Ω, audio, morem gero. Hinc κλυτὸς, ὴ, ὁ, qui auditur, item inclytus. ἐπικλυτὸς, ὁ, ὁ, celebris.

ΚΛΩΒΟ'Σ, ὁ, ὁ, cavea avium. Poſſit eſſe a κλείω, quia ibi includuntur. Vel a ξύλον, & ὀπὴ, quia a lignis fit perviis ſpatiis relictis.

ΚΛΩ'ΖΩ, f. σω, clamo more graculorum; item explodo e theatro. q. a κλῶ, ideſt, κολῶ.

ΚΛΩ'ΘΩ, neo, glomero, torqueo, & fataliter deſtino: unde κεκλωσμένα, dicuntur fato deſtinata. κλωςὴρ, fuſus. Eſt & Κλωθὼ, Clotho, una e Parcis. q. καλῶς θῶ, ideſt optime, concinne, & ex arte pono, ſive compono.

Κλωμακόεις, ὁ, aſper, locus, in quo ſunt κλίμακες. a κλίμαξ, q. κλιμακώδης, ſcala egens, aſcenſu difficilis. vel a κλάω, frango.

ΚΛΩ'Ν, ωνὸς, ὁ, ramus, vel ſurculus, qui deputari ſolet. acc. ſing. κλῶνα, acc. plur. κλῶνας. hinc κλωνίον, ramulus. q. a κλάω, frango.

Κλωὸς, Attice pro κλοιὸς, qui & κύφων.

Κλωτᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri, contract. ex Κλεόπατρος, gloria patris.

Κλῶπες, fures, nom. plur. a κλὼψ, κλωπὸς, ὁ, fur. Th. κλέπτω, furor.

Κλωποπάτωρ, ορος, ὁ, qui ex fure patre natus. ex κλὼψ, ὁ, fur, & πατὴρ, ὁ, pater.

Κλωςὴρ, ῆρος, fuſus, a κλώθω, neo.

Κλὼψ, πὸς, ὁ, fur. Thema κλέπτω, furor.

K M.

Κμέλεθρα, trabes. αἱ δοκοί.

Κμητὸς, ὴ, ὸν, elaboratus, factus. a κάμνω, laboro, facio.

K N.

Κνακὸς, Dor. pro κνηκὸς, flavus, albus. Thema κνῆκος, ου, ἡ, ſpecies ſeminis.

Κνάκων, caper, a colore κνακῷ.

Κνάμα, ας, ἁ, Dor. pro κνήμη, ης, ἡ, crus.

Κνάμπτω, idem quod γνάμπτω, ſeu κάμπτω, flecto.

Κναμὼς, acc. plur. Dor. pro κνημὸς, colles. vide κνημός.

Κνὰξ γάλα λευκόν. Heſych. a κνηκός.

ΚΝΑ'ΠΤΩ, ſeu γνάπτω, fut. ψω. p. φα. carmino, carpo. proprie fullonum: unde κνάφος, ſeu γνάφος, ου, ὁ, carduus fullonius. κναφεὺς, ſeu γναφεὺς, έος, ὁ, fullo.

Κνᾶσαι, Dor. pro κνῆσαι, a. 1. inf. act. verbi κνάω, ſcindo, rado.

Κναφήϊον, ου, τὸ, Jon. pro κναφεῖον, officina fullonica. Thema κνάπτω, quod vide.

ΚΝΑ'Ω, κνῶ, item κνῆμι, ſcindo, rado, ſcalpo, pruritum excito. q. a κνεῖν, ſcindere. Hinc κνήθω, σω, κα, frico: item titillo, prurire facio, uro. κνίζω, idem. κνίδη, ης, ἡ, urtica. κνάω, & κνύζω, ſcalpo, rado. κνὶψ, ιπὸς, ὁ, culex.

ΚΝΕ'ΦΑΣ, ατος, τὸ, caligo, tenebræ, crepuſculum. κνεφαῖος, α, ὁ, tenebroſus, obſcurus. q. a νέφος, nubes.

Κνέωρον, herba quædam, quæ & κνῆςρον. Plin. lib. 13. 21. q. a κνάω, rado. nam linguam mordet.

Κνῆ, ſcalpſit, 3. ſing. aor. 2. vel imperf. verbi κνῆμι. Th. κνάω, ſcindo.

Κνήθω, ſcalpo, frico, pruritum moveo. f. κνήσω. p. κέκνηκα. præſ. paſſ. κνήθομαι, prurio. Th. κνάω, ſcindo, vel κνέω.

Κνηκαῖος, niger, fulvus. a κνηκός.

Κνηκίας, lupus. a κνηκὸς, flavus, quia tali colore.

Κνηκὶς, ίδος, ἡ, parva nubecula. quia κνηκή. vide κνῆκος.

ΚΝΗ'ΚΟΣ, ου, ἡ, ſpecies quædam ſeminis. vel herba croco ſimilis. Hinc κνηκὸς, ὴ, ὸν, flavus, inclinans in candidum: Forte a καίειν, quia πυῤῥὸν, ignei coloris, ut crocus.

Κνῆμα, ατος, τὸ, ramentum; item pruritus. Th. κνάω, rado.

Κνήμαργος, ου, ὁ, cruribus albis præditus. ex κνήμη, ἡ, tibia, & ἀργὸς, ὁ, ὁ, albus.

ΚΝΗ'ΜΗ, ης, ἡ, tibia, crus. quaſi κινήμη, a κινῶ, moveo. ejus prior pars ἀντικνήμιον, poſterior γαςροκνήμιον, q. a κινεῖν, movere. quia eſt motus cauſa. Et rotæ radius. Hinc εὐκνήμις, ιδος, ὁ, ἡ, bene ocreatus.

Κνήμῃσι, dat. plur. Jon. pro κνήμαις, a κνήμη, tibia.

Κνημία, ας, ἡ, radius rotæ. Th. κνήμη.

Κνημιδοφόρος, ὁ, ocreis armatus. ex κνημὶς, ίδος, ἡ, ocrea. Th. κνήμη, & φέρω, fero.

Κνημῖδας, acc. plur. a κνημὶς, ίδος, ἡ, ocrea. ejuſdem them.

Κνημὶς, ίδος, ἡ, munimentum κνήμης, tibiale, ocrea.

Κνημὸς, ὁ, ὁ, pars montis, quæ a pede ipſius (quæ ὑπώρεια, & πρόποδες) aſcendit. Th. κνήμη, tibia.

Κνηςρα, pannus rarus, per quem aliquid colatur, & quaſi raditur. a κνάω, rado.

Κνηθείην, a. 1. opt. paſſ. verbi κνήθω, ſcalpo, frico. fut. σω. p. κα. Th. κνάω, ſcindo, perdo.

Κνηςὴρ, ῆρος, ὁ, qui radit, occiſor, radula. ab eodem them.

Κνηςήριον, & κνῆςρον, inſtrumentum, quo raditur, radula. ejuſdem them.

Κνῆςις, εως, ἡ, culter. ſpina dorſi. Puto quia ea eſt ceu radula dentata.

Κνήφη, ης, ἡ, urtica. quia κνᾷ. vide κνίδη.

Κνίδειος κόκκος, gramen cnidium, fructus thymeleæ. Theophraſt. l. 9. cap. 22. ubi dicit eſſe rotundum, rubrum, pipere calidius, quod gulam adurat; ideo meretur dici a κνίδη, quod urat tanquam urtica.

Κνίδη, ης, ἡ, urtica, quia κνίζει, & cum pruritu quaſi mordet.

ΚΝΙ'ΔΙΟΝ, ου, τὸ, grani ſpecies.

Κνίδος, quædam regio in Doride, & nomen fluvii. hinc κνίδιος οἶνος.

Κνιζομένα, ας, ἁ, Dor. pro κνιζομένη, ἡ, puncta, dolore affecta. Vide in κνίζω.

Κνίζω, ſeco, pruritum excito, perdo. Th. κνάω, rado.

Κνιπολόγος, avis, quæ κνῖπας λέγει, id eſt, legit, & edit vermes, qui ligna erodunt. Alii ſcrib. κνιπολόχος, quod κνιψὶν inſidietur, id quod eſt λοχᾶν.

Κνιπὸς, parcus, qui de neceſſariis quoque aliquid κνάει.

Κνῆσις, pruritus, a κνάω.

Κνὶς, κνιδὸς, urtica, ut κνίδη.

Κνισᾶντι, Dor. per craſin ἐκ τῶ κνισσάεντι, pro κνισσήεντι, a nom. κνισσήεις, εντος. Th. κνίσσα, ſeu κνίσα.

Κνίσδειν, Dor. pro κνίζειν, pungere. vide κνίζω.

ΚΝΙ'ΣΣΑ, ſeu κνίσα, ας, ἡ, nidor, pinguedinis incenſæ fumus. quia nares κνίζει, a κνίζω, rado. aut potius a καίειν, quia ex incenſo oritur. Hinc κνισσὸς, ὁ, ὁ, catillo, qui κνίσσαν ſectatur.

Κνίσαι, pupugiſſe, Poet. pro κνίσαι, a. 1. inf. act. verbi κνίζω, ſcalpo. Th. κνάω, ſcindo.

Κνισοδιώκτης, ου, ὁ, nomen muris. ex κνίσσα, ἡ, nidor, & διώκω, perſequor.

Κνίςριον, acucula, quæ & acuncula, βελόνη, ſcaphium, ξυςὴρ. q. a κνίζω, rado.

Κνὶψ, vermiculus ex iis, qui lignum vorant, quia illud κνᾷ. Eſt & vermis ficus.

Κνῦς, gemitus axis in rota, quum ſcilicet κνᾶται. Eſt & κνύα, etiam pedum ſtrepitus.

Κνόφος, idem quod γνόφος, & κνέφας.

Κνῦ, res minima. q. κενόν τι, aut κνῦμα.

Κνυζάομαι, ῶμαι, gannio. a κνύω, idem quod Th. κνάω, rado.

Κνυζᾶνται, Dor. pro κνυζῶνται, 3. pl. præſ. paſs. verbi κνυζέω, gannio, de canibus. a κνύζω, rado, queribunde gannio. Th. κνάω, ſcindo.

Κνύζω, rado, ſcalpo. a κνάω, idem.

ΚΝΩ'ΔΑΛΟΝ, ου, τὸ, beſtia, animans. a κινεῖσθαι ἐν ἁλὶ, ſi intelligas, marina. vel a κινεῖσθαι ἐν ἄλσεσι, ſi aves.

Κνώδων, οντος, vel κνώδαξ, ὁ, mucro, ſeu acies gladii, quia καίνει ὡς ὀδοὺς.

Κνώσσω, dormio, ſterto, quaſi a κενὰ, & ὦπα, quum vacui ſunt oculi, nec occupati videndo.

Κνὼψ, cæcus. quaſi κενὸς ὠπὶ, vacuus viſu.

K O.

ΚΟΑ'ΛΕΜΟΣ, ου, ſtolidus, amens.

ΚΟΑ'Ξ, rana. a ſono κοὰξ, quæ vox ranæ.

Κοέω, audio, contracte ex ἀκούω, aut a νοέω, quod vide.

ΚΟ'ΒΑΛΟΣ, ου, ὁ, vafer, maledicus, loquax, adulator. quaſi a κακόβουλος.

Κόβαρος, ου, ὁ, ridiculus, an quia alios κόπτει verbo, aut geſtu?

ΚΟ'ΒΥΛΙΣ, ιος, ἡ, radula, qua caſeus raditur.

ΚΟ'ΓΧΗ, ης, ἡ, concha, vaſculum concavum. κόγχος, ου, ὁ, ἡ, idem. κογχύλιον, ου, τὸ, idem. κογχύλη, ης, ἡ, oſtreum, purpura.

Κογχίτης, lapis albus, & mollis: in quo κόγχαι.

Κόγχος, ου, ὁ, ἡ, concha, proprie turbinata. tum quod κόγχῳ ſimile, ut umbo clypei, cavitas oculi, &c. q. a κοχλῶ, gyro.

Κογχύλη, ης, ἡ, oſtreum, purpura. κογχύλιον, conchylium, conchylii cruor, qui expetitur ad infecturas: & ipſa lana, aut veſtis eo cruore infecta.

Κόδαλος, piſcis mugil, κεςρεὺς. Puto a κόω, ſeco.

ΚΟΔΟΜΕΥ'Ω, hordeum frigo, ſeu torreo. q. a καίω, uro.

Κοδράντης, a quadrante Latino factum eſt, quarta pars aſſis.

Κοέω, intelligo, ſentio, pro νοέω, aut ex κοῶ.

ΚΟ'ΘΟΡΝΟΣ, ου, ὁ, cothurnus, calceus utrique pedi aptus, & erat altus.

Κόθουρος, fucus, fur, iners. παρὰ τὸ κολοβὴν οὐρὰν, quod occultat caudam, nec aculeum exſerat, ut aliæ apes.

Κόθουρις, vulpes. ut κολοῦρις, q. cauda trunca, ſed ſatis caudata.

ΚΟΪ', κοΐ, vox porcellorum.

Κοίῃ, Jonic. pro ποίῃ, ſc. ὁδῷ, qua via, qua ratione? Sic & κοῖος, α, ον, Jon. pro ποῖος, qualis?

Κοικύλλω, circumſpicio. ut ſit κύκλῳ βλέπειν.

Κοιλάδος, gen. ſing. a κοιλάς.

Κοιλᾶναι, aor. 1. inf. act. verbi κοιλαίνω, cavo, exentero, detraho. a. 1. ἐκοίλανα. Th. κοῖλος, cavus.

Κοιλὰς, άδος, ἡ, vallis, quia cava inter montes. Th. κοῖλος, ου, ὁ, cavus.

Κοιλέμβολον, ſonat κοῖλον ἔμβολον, cavum roſtrum. eſt ordo quidam aciei militaris.

Κοι.

Κοίλη, ης, ἡ, concavum, pars navis.

Κοιλήναντα, acc. ſing. a. 1. part. act. verbi κοιλαίνω, cavo. vide in κοιλῆναι.

Κοίλῃς, κοίλῃσιν, dat. pl. Jon. pro κοίλαις. a κοῖλος, η, ον, cavus, a, um.

ΚΟΙΛΙ'Α, ας, ἡ, venter, uterus, q. a κοῖλος, c... aut a κόλον, quia cibum capit. ...m & canalis, per quem aqua ducitur.

Κοιλιακὸς, laborans morbo fluidæ κοιλίας, cœliacus.

Κοιλιοδαίμων, paraſitus, qui ... ſervit, ut δαίμονι, cujus ven...us eſt.

Κοιλιόδεσμος, ου, ὁ, ventrale. q. vinculum ventris, quod ſupra κοιλίαν δεῖται.

Κοιλόπεδος, ου, ὁ, Epithetum loci, qui cavam planitiem habet. ὁ κοῖλον πεδίον ἔχων.

ΚΟΙ'ΛΟΣ, ου, ὁ, cavus, depreſſus. κοῖλος ἄργυρος, argentum vivum, quia tangenti ſe aperit, & cavum exhibet. Sic κοίλη, aut κοιλαινομένη θάλαττα dicitur, cum turbato mari, unda dehiſcens terram inter fluctus aperit. κοῖλον, vola, cavum pedis.

Κοιλοσταθμέω, facio κοιλόσταθμον, fornico, camero. f. ήσω, a. 1. ἐκοιλοστάθμησα, ας, ε. ex κοῖλος, cavus, & σταθμός, ſtabulum, manſio. Th. ἵστημι, ſto.

Κοιμᾶθ', pro ἐκοιμᾶτο, dormiebat, 3. ſing. imperf. paſſ. Jon. verbi κοιμάω, quod vide. f. ήσω.

ΚΟΙΜΑ'Ω, ῶ, facio dormire. f. ήσω. p. κεκοίμηκα. præſ. paſſ. κοιμάομαι, dormio. præſ. part. κοιμώμενος, ώμενος. perf. paſſ. κεκοίμημαι. perf. part. κεκοιμημένος, η, ον, qui obdormivit. a. 1. paſſ. ἐκοιμήθην, ης, η, f. 1. paſſ. κοιμηθήσομαι. Hinc κοιμητήριον, ου, τὸ, locus, in quo dormitur. q. a κεῖμαι, jaceo.

Κοιμηθεὶς, ῶσα, ὲν, a. 1. part. paſs. κοιμηθῆναι, a. 1. inf. paſſ. κοιμήθητι, a. 1. imperat. verbi κοιμάω, quod vide.

Κοιμήσαντο, 3. plur. Jon. a. 1. med. κοιμήσασθε, cubate, 2. pl. a. 1. imperat. med. ejuſdem verbi.

Κοίμησις, εως, ἡ, dormitio. hinc κοιμητήριον, ου, τὸ, cœmeterium. a κοιμάω, dormire facio.

Κοιμίζω, idem quod κοιμάω.

Κοινάομαι, ῶμαι, Pindar. pro κοινόομαι. Th. κοινός, ῦ, ὁ, communis.

Κοινάσαντες, Dor. pro κοινώσαντες, vel pro κοινήσαντες, ut alii: nom. plur. a. 1. part. activ. verbi κοινόω, communico. f. ώσω. Th. κοινὸς, ῦ, ὁ, communis.

Κοινῇ, communiter, adv. a κοινός.

Κοινοῖ, dicitur in 3. ſingul. præſ. ind. act. & in 3. ſingul. præſ. opt. & ſub. activ. & in 2. ſingul. præſ. indic. paſs. & 2. ſing. præſ. ſub. paſs. verbi κοινόω, quod vide.

Κοινολογεῖσθαι, aliquid cum aliquo communicare. ex κοινὸς, & λέγω, dico.

Κοινόπους, ſocio pede (κοινῷ ποδὶ) factus. ut κοινόπους παρουσία, adventus conſors eorum, qui ſimul ὁδοιπόρησαν.

ΚΟΙΝΟ'Σ, ῦ, ὁ, communis, pollutus, impurus. quia quod promiſcuo omnium uſui patet, ſolet contaminari: & quod communiter manibus ſuis multi tractant, ſordes colligit. Varinus ducit a κοέω, ut ſit ὁ πᾶσι προκείμενος, ut poſſint κοινοχρεῖσθαι. Hinc κοινῇ, communiter. adv. κοινῶς, idem. κοινότης, ητος, ἡ, communitas. κοινόω, communico. κοινωνὸς, ῦ, ὁ, particeps, conſors. κοινωνέω, particeps ſum. κοινωνία, ας, ἡ, communio. ἐπίκοινος, ου, ὁ, ἡ, communis, promiſcuus.

Κοινόω, ῶ, communico, commune reddo; item polluo, inquino, pro impuro habeo. f. ώσω. perf. κεκοίνωκα. a. 1. ἐκοίνωσα. aor. 1. inf. activ. κοινῶσαι. Thema κοινός.

Κοινῷ, dat. ſing. a κοινός.

Κοινὼν, ῶνος, ὁ, Poet. pro κοινωνὸς, ſocius, quod vide.

Κοινωνέω, ῶ, communico, impertio. f. ήσω. perf. κεκοινώνηκα. a. 1. ἐκοινώνησα. κοινωνῶ σοι τῶν, commune hoc habeo tecum. κοινωνῶ σοι, tecum mihi convenit. ejuſdem them.

Κοινωνήσασι, dat. plur. ... part. act. κοινωνήσας, αντος, ὁ ..., quod vide.

Κοινωνία, ας, ἡ, communio, beneficentia. eleemoſyna. Th. κοινός.

Κοινωνικὸς, ῆ, ὸν, ſociabilis, non difficilis, non faſtuoſus. qui eſt facilis convictus. ab eodem them.

Κοινωνὸς, ῦ, ὁ, ἡ, ſocius, particeps. dat. plur. κοινωνοῖς. Th. κοινός.

Κοινωνοῦσι, 3. plur. præſ. ind. verbi κοινωνέω, quod vide.

Κοινότερος, ου, ὁ, comparat. grad. a κοινός, communis.

ΚΟΙ'Ξ, ικος, ὁ, palmæ arboris quædam ſpecies. an quod κοίαις, ſacerdotibus in uſu?

Κοιώλης, ſacerdos, qui & κοίης.

Κοῖον, ἐνέχυρον, ideſt, pignus. an a κοέω, quod eo ſibi ſapienter cavet creditor? aut pignus, quod apud eum κεῖται. κοιάζω, ἐνεχυράζω. Heſych.

Κοῖος, qualis, Æolic. pro ποῖος. Eſt & Κοῖος, ου, ὁ, nomen viri.

Κοιοφόρος, gravida, quia κοῖον, ideſt, κύον φέρει. Ex κυέω, prægnans ſum.

Κοιρανέοντα, acc. ſing. part. præſ. verbi κοιρανέω.

Κοιρανέοντι, Doric. pro κοιρανέουσι, regunt, gubernant. a κοιρανέω, quod vide.

Κοιρανέω, impero, princeps ſum. f. ήσω. p. κεκοιράνηκα. Th. κοίρανος, rex.

ΚΟΙ'ΡΑΝΟΣ, ου, ὁ, princeps, dominus. q. a κῦρος, auctoritas, quam dominator habet in ſubditos. vel q. κοινόρανος, a κοινὸς, communis, & ὁράω, quod populum, ſive ſubditum ſpeculetur. eiuſque incolumitati proſpiciat. hinc κοιρανέω, dominor, impero. Eſt & Κοίρανος, nom. propr. viri.

ΚΟΙΣΥ'ΡΑ, uxor Alcmæonis Athenienſis, nobilis ea & opulenta, ſed luxurioſa. q. a κοῖον σύρειν.

Κοιτάξαν, Dor. pro ἐκοιτάσαντο, 3. ſing. a. 1. med. verbi κοιτάω, vel κοιτάζω, dormio. fut. σω, & Dor. ξω. hinc a. 1. ἐκοίταξα. Th. κοίτη, ης, ἡ, cubile.

ΚΟΙ'ΤΗ, ης, ἡ, cubile, lectus. proles. κοῖται, ῶν, αἱ, libidines. q. a κεῖμαι, cubo. Hinc κοῖτος, ου, ὁ, idem quod κοίτη. κοιτίον, ου, τὸ, dormitorium cubiculum. κοιτὼν, ῶνος, ὁ, cubiculum. ἀκοίτης, ου, ὁ, maritus. ἄκοιτις, ιδος, & ιος, ἡ, uxor. Poet. παρακοίτης, ου, ὁ, & παράκοιτις, ιος, ἡ, idem quod ἀκοίτης, & ἄκοιτις.

Κοιτὶς, parva κοίτη, ſpecialiter ea, in qua mundus muliebris ſervatur.

Κοῖτον, acc. ſing. a κοῖτος, ου, ὁ, cubile. ſomnus in cubili. piſciculus fluviatilis. Th. κοίτη.

Κοιτὼν, ῶνος, ὁ, cubiculum. κοιτωνίτης, ου, ὁ, cubicularius. ab eodem them.

Κόκαλον, os. Corona pretioſa, κόκαλα ὀστέα. Puto a κῖκυς, robuſtus.

Κόκκινος, η, ον, coccineus, cocco tinctus. a κόκκος.

ΚΟ'ΚΚΟΣ, ου, ὁ, granum. bacca. color ex cocco factus puniceus. unde etiam pro purpura ſumitur.

ΚΟΚΚΥ'ΑΙ, & κοκύαι, ῶν, οἱ, καὶ αἱ, avi, majores.

Κοκκύζει, canit, 3. ſing. præſ. ind. verbi κοκκύζω, coccyzo, canto, ut cuculus, vel gallus. a κόκκυξ, υγος, ὁ, cuculus.

Κοκκυμηλον, prunum præcox.

ΚΟ'ΚΚΥΞ, υγος, ὁ, cuculus, a ſono, unde & κόκκος. vel quod ſit κόκκινος colore: hinc κοκκύζειν, cucurire.

Κοκκύσδεν, Dor. pro κοκκύζειν, cucurire. Th. κόκκυξ, υγος, cuculus.

Κόκυ, celeriter, Atticis. An a κίω, eo? aut a κίκυς, vis. ad celeritatem vis expedita requiritur.

Κόλα, venter, Suid. ſive quia κόλον, id eſt, eſcam capit: ſive quia κοίλη.

Κόλαβος, offula, buccea parva. a κόλον, cibus.

Κολαβρίζω, Græcis σκιρτάω, laſcive ſalto. Inde genus ſaltationis petulantis, & laſcivæ κολαβρισμὸς eſt dictus. Sic Job. 5. 4. κολαβρισθείησαν, vertitur κατακλασθείησαν, a Sym. ἐμπαιχθείησαν.

Κόλαβρος, obſcœna cantio.

ΚΟΛΑ'ΖΩ, punio, caſtigo. f. σω. p. κεκόλακα. præſ. med. κολάζομαι, punior, pœnas do. a. 1. med. ἐκολασάμην, ω, ατο. aor. 1. ſub. med. κολάσωμαι, ῃ, ηται. perf. paſs. κεκόλασμαι, σαι, σται. q. a κόλος, mutilus. Punire, eſt alicujus ſtatum minuere, mutilare, & in deterius mutare. Hinc κολαστήριον, ου, τὸ, carcer. κόλασις, εως, ἡ, punitio. ἀκόλαστος, ου, ὁ, ἡ, intemperans, protervus.

Κόλακας, acc. plur. a κόλαξ, ακος, ὁ, adulator.

Κολακεία, ας, ἡ, adulatio. a κολακεύω, adulor. Th. κόλαξ.

Κολακεύσῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. act. a κολακεύω, quod vide.

Κολακευτέος, adject. verbale a κολακεύω, quod vide.

Κολακεύω, adulor, aſſentor. fut. εύσω. p. κεκολάκευκα. a. 1. ἐκολάκευσα. Th. κόλαξ, ακος, ὁ, adulator.

Κολακρέται, vel κολακρέται, & κωλακρέται, civilium pecuniarum quæſtores.

ΚΟ'ΛΑΞ, ακος, ὁ, adulator, paraſitus, a κόλον, quod quærit. Ideoque proprie eſt ψωμοκόλαξ. Vel a κόλος, mutilus. adulator ex ſe mutilus eſt, & nihil habet niſi precario. Vel a κόλος, quod ſit facilis, & flexilis κόλου cauſa. Hinc κολακὶς, ίδος, ἡ, aſſentatrix. κολακεία, ας, ἡ, aſſentatio. κολακεύω, adulor, aſſentor.

ΚΟΛΑ'ΠΤΩ, tundo, tundendo excavo. q. a κόλος, quod de re excavata aliquid deciditur. vel a κοῖλος, cavus. a κολάπτω, κόλαφος. Hinc κόλαφος, ου, ὁ, colaphus, alapa. κολαφίζω, colaphum incutio.

ΚΟ'ΛΑΡΙΣ, εως, ὁ, animal ululæ inimicum.

Κόλασις, εως, ἡ, ſupplicium, cruciatus. a κολάζω, punio.

Κολάσωνται, 3. plur. a. 1. ſub. med. verbi κολάζω, punio, quod vide.

Κολαφίζω, alapam alicui infligo, colaphum infligo. fut. ίσω. p. κεκολάφικα. hinc præſ. paſs. κολαφίζομαι, colaphis cædor. κόλαφος, ου, ὁ, colaphus. Th. κολάπτω, tundo.

Κόλαφος, ου, ὁ, colaphus. Th. κολάπτω.

Κολεοῖιν, gen. dual. Poet. pro κολεοῖν, a κολεὸς, ῦ, ὁ, vagina.

Κολεοῖο, gen. Jon. pro κολεοῦ, quod vide.

ΚΟΛΕΟ'Σ, ῦ, ὁ, vagina, culeus. q. a κοῖλος, cavus, ut ſit quaſi κοιλεός.

ΚΟΛΕΡΟ'Σ, ῦ, ὁ, glaber. hinc κολεραὶ, ῶν, αἱ, glabræ, intellige, quæ breviorem lanam habent: & hinc quaſi κόλαι, mutilæ.

ΚΟΛΕΡΑ'Ω, proculco. Heſych.

Κολία, ſaltatio quædam. Puto a ventris circumactu.

ΚΟΛΙ'ΑΣ, ου, ὁ, piſcis quidam, ſic dictus, quod κοιλίαν habeat notabilem.

Κολιάω, ſalto. Heſych.

ΚΟ'ΛΛΑ, & κόλλη, ης, ἡ, gluten. q. a κλείω, claudo. quia claudit interſtitia, & jungit extrema. Hinc κολλάω, glutino. κολλητὴς, glutinator. χρυσόκολλα, ης, ἡ, auri glutinum.

Κόλλαβος, epitonium chordarum: verticillus citharæ, lyræ, &c. qui eſt clavicula, qua fides vertuntur, & intenduntur. Dici poſſet, q. a κλεὶς βοῆς, clavis ſoni. Euſtath. ducit a κόλλοψ. Eſt & κόλλαβος, panis genus. Vide Polluc. lib. 9. 7.

Κολλάω, glutino. fut. ήσω. perf. κεκόλληκα. præſ. paſs. κολλάομαι, ῶμαι, agglutinor, adhæreo, cum dativ. aor. 1. paſs. ἐκολλήθην, ης, η. a. 1. part. paſs. κολληθεὶς, έντος, ὁ. Th. κόλλα, ης, ἡ, gluten.

Κολλέψης, qui κόλλαν ἕψει, glutinum coquit.

κολλα

κολλοπώλης, qui glutinum vendit.

Κολλῆσαι, ferruminata, nom. plural. n. g. a κολλητὸς, ὴ, ὸν, glutinatus. Th. κόλλα, ης, ἡ, gluten.

Κολλήθητι, adjunge, a. 1. imperat. paſſ. verbi κολλάω, quod vide.

Κόλλησις σιδήρου, ferruminatio. a κόλλα, ἡ, gluten.

Κόλλιξις, panis Ægypt. q. κόλον, cibus.

Κολλητὸς, ὸ, ὁ, conglutinatus, bene compactus. acc. pl. f. g. κολλητὰς, a κόλλα, gluten.

Κόλλιξ, quod & κόλιξ, panis rotundus, paſtillus. a κόλον, eſca.

Κολλύριον, ου, τὸ, collyrium, idem quod κολλούριον.

ΚΟ'ΛΛΟΨ, οπος, ὁ, corium durius, in cervicibus, & dorſis boum, &c. quia inde κόλλα ἕψεται. Hinc κόλλαβος, verticillus in cithara; item ſpecies panis. κόλλαβος, ου, ὁ, idem.

Κολλυβιστὴς, ὸ, ὁ, numularius, trapezita. Th. κόλλυβος, quod vide.

ΚΟ'ΛΛΥΒΟΣ, ου, ὁ, collybus. ſpecies numiſmatis. bos in numiſmate parvo ſculptus, qui κολλύμενος βοῦς. Bos enim, & moneta in unum coaluere, & q. conglutinabantur. Vel a κολον, & λαβεῖν, quod perexiguum ſit, ac quaſi mutilum. Sumitur & pro permutatione. hinc κολλυβιστὴς, ὸ, ὁ, trapezita, numularius.

ΚΟΛΛΥ'ΡΑ, ας, ἡ, panis parvus, cruſtum. q. a κόλον, cibus. vel a κόλος, mutilus.

ΚΟΛΛΥ'ΡΙΟΝ, ſive κολλούριον, ου, τὸ, collyrium, genus medicamenti. q. a κωλύειν τὸ ῥεῖν, quod oculorum fluxum ſiſtat. Sed vox eſt generalis, & nomen a figura inditum.

ΚΟΛΛΥΡΙ'ΩΝ, ωνος, ὁ, avis nomen.

Κολοβόκερκος, cauda truncatus. ex κολοβὸς, mutilus, & κέρκος, ου, ἡ, cauda.

Κολόβιον, ου, τὸ, colobium, ſubucula. quia κολοβὸν, ſine manicis.

Κολοβὸς, ὴ, ὸν, mutilus. hinc κολοβόω, mutilo, brevio. Them. κολούω, amputo.

Κολοβόω, ῶ, contraho, decurto. f. ώσω. p. κεκολόβωκα. aor. 1. paſs. ἐκολοβώθην, ης, η. fut. 1. paſſ. κολοβωθήσομαι, ῃ, εται. quod a κολοβὸς, mutilus. Th. κολούω, amputo.

Κολοβωθήσονται, 3. plur. f. 1. paſſ. verbi κολοβόω, quod vide.

ΚΟΛΟΙΟ'Σ, ῦ, ὁ, graculus, monedula. q. a κλῶ, id eſt, φωνῶ, quia avis κρακτική. hinc κολοιάω, graculorum more vocem edo. κολωὸς, tumultus.

ΚΟΛΟΚΑΣΙ'Α, ας, ἡ, & κολοκάσιον, ου, τὸ, fabæ Ægyptiæ radix. Et pro planta, cujus flos per æſtatem ſervit coronis, ut ψευστικώτατος. radix cibo ex juſculo. Ducamus a κόλα, & κάζω, quod ventrem ornet.

ΚΟΛΟΚΥ'ΝΘΗ, ſive κολοκύντη, ης, ἡ, cucurbita. q. κόλον κινεῖ, ventrem movet. aut quia per ſe fatuus, & inſipidus cibus, tanquam κόλον κενόν.

Κολοκυνθὶς, Colocynthis. Speciem diminutivi habet ex κολοκύνθη. abſtergit inteſtina, ita ut dici potuerit παρὰ τὸ κόλον κινεῖν, ſeu κενοῦν. Et coli vitiis confert. Vide Plin. l. 20. 3.

Κολοκύντη, ης, ἡ, idem quod κολοκύνθη.

ΚΟ'ΛΟΝ, ου, τὸ, cibus. Inde εὔκολος, facilis, id eſt, qui cibum quemlibet aſſumit ſine nauſea. Hinc βουκόλος, ου, ὁ, bubulcus. βουκολικὸς, ὴ, ὸ, paſtoralis. βουκολεῖον, ου, τὸ, locus, ſeu ſedes boum. βουκολέω, paſco boves. δύσκολος, ου, ὁ, ἡ, moroſus, difficilis. δυσκόλως, adv. moroſe.

Κόλος, η, ον, mutilus, truncatus. hinc κολούω, amputo. Eſt etiam κόλος, Athenæo facilis. unde εὔκολος, & δύσκολος.

Κολοσσαὶ, ῶν, αἱ, nomen civitatis. Gr. Coloſſus.

ΚΟΛΟΣΣΟ'Σ, ῦ, ὁ, Coloſſus, ſtatua immenſæ magnitudinis. Etymol. ducit a κολούειν ὄσσα, id eſt, ἐλαττοῦν, quod oculi minores ſint, quam ut eum viſu comprehendant. Sed ſi κόλος eſt magnus, quid dubitamus inde formare?

Κολοσυρτὸς, ῦ, ſtrepitus ſarmentorum, quum trahuntur. Ex σύρω, traho, & ξύλον, lignum, ſeu potius κόλος, mutilus. Eſt enim ſarmentum lignum defractum.

Κόλουρος, cauda mutilus, truncus. quaſi κόλος οὐρά. Eſt κόλουρος, circulus. Coluri enim ſunt circuli duo in Cœlo, per polos mundi ducti, qui æquatorem in partes æquales, Zodiacum inæqualiter ſecant.

ΚΟΛΟΥΤΕ'Α, ας, ἡ, arbor. Si quis eam mutilet, ipſa moritur. Sit ergo a κολούω, mutilo.

ΚΟΛΟΥ'Ω, amputo, decurto. fut. σω. p. κα. Hinc κόλος, ου, ὁ, ἡ, mutilus; κολοβὸς, ὸ, ὁ, ἡ, idem. κολοβόω, mutilo. κολόβιον, ου, τὸ, tunica.

Κολόφυρα, jumenta. rectius λόφουρα, quod vide.

ΚΟΛΟΦΩ'Ν, ῶνος, ὁ, faſtigium, ſumma manus, finis. Hinc κολοφῶνα ἐπιτιθέναι, colophonem, ſeu ultimam manum imponere. Eſt & Κολοφὼν, ἡ, urbs Jonica, celebris loco, ubi Clarii Apollinis oraculum. Equitatu ita præſtabant, ut ubicunque bellum aliquod ambiguum eſſet, Colophonio Equitatu ſuperveniente dirimeretur: unde ortum ferunt adagium, Colophonem impoſuit.

ΚΟ'ΛΠΟΣ, ου, ὁ, ſinus, gremium, a κοῖλος, quia cavus. vel a καλύπτω, in eo aliquid occulitur. hinc ἐγκολπίζω, in ſinum recipio.

Κόλπω, Doric. pro κόλπου, gen. ſing. a κόλπος.

Κολυθρον, plantæ genus. puto, quæ jam poſſit eſſe κόλον, cibus.

ΚΟΛΥΜΒΑ'Ω, ῶ, nato, aquas ſubeo. f. ήσω. p. κεκολύμβηκα. quaſi κολυμφάω, a κόλος, & φάω, appareo. Nantes mutili apparent, caput tantum, &c. oſtentant. Hinc κολυμβήθρα, ας, ἡ, piſcina, locus, ubi natare poſſumus.

ΚΟΛΥΤΤΕ'Α, ας, ἡ, arbor quædam Idæa. Theophr. hiſt. Plant. lib. 3. 17.

ΚΟΛΧΙΚΟ'Ν, ῦ, τὸ, Colchicum, herba quædam venenata, a regione Colchorum.

Κόλχοι, ῶν, οἱ, Colchi, Aſiæ populi.

Κολωνία, ας, ἡ, nomen urbis. Lat. Colonia.

ΚΟΛΩΝΟ'Σ, ῦ, ὁ, tumulus, collis. Varinus ducit a κολούω, quia ſuperne mutilatum eſt ejus acumen.

Κολωὸς, ῦ, ὁ, ſtrepitus, tumultus. Th. κολοιὸς, parva cornix.

ΚΟ'ΜΑΡΟΣ, ου, ὁ, ἡ, arbutus. Eſt & κόμαρος, vel κόμμαρος, pro κάμμαρος, piſcis, gammarus.

Κομάσαι, Dor. pro κομήσαι, comam ferat, 3. ſing. a. 1. opt. act. verbi κομάω, quod vide.

Κομάω, ῶ, comatus ſum, comam alo. f. ήσω. p. κεκόμηκα. hinc κομᾷν ἐπὶ τυραννίδι, tyrannidem affectare. Herodot. Th. κόμη, coma.

Κομβέω, ſonum edo, puto crepitu molarium.

Κόμβος, ου, ὁ, nodus. hinc κομβόω, nodum necto.

Κομεῖν, præſ. inf. verbi κομέω, quod vide.

Κομείτην, Jon. pro ἐκομείτην, 3. dual. imperf. act. verbi κομέω, curo.

ΚΟΜΕ'Ω, curam gero, nutrio, alo. κομίζω, idem, & porto, fero, eo. Hinc κομιδὴ, ῆς, ἡ, cura. νοσοκόμος, ου, ὁ, ἡ, qui, vel quæ ægrotos curat. νοσοκομέω, ægrotos curo. νοσοκομεῖον, ου, τὸ, locus, in quo ægroti curantur.

ΚΟ'ΜΗ, ης, & Doric. κόμα, ἡ, coma, cæſaries culta. hinc κομάω, comatus ſum. q. a κομέω, orno. κομήτης, ου, ὁ, comatus, crinitus.

Κόμης, comes, præfectus. a Lat. comes.

Κομιδὴ, ῆς, ἡ, actio τοῦ κομίζοντος, cura, diligentia, advectio, receptio. a κομίζω, quod vide.

Κομιεύμεθα, Jonic. & [illegible] pro κομιούμεθα, 1. plur. fut. 1. med. Att. vide in κομίζω.

Κομίζω, fero, repeto. præſ. imperat. κόμιζε. f. ίσω. κομίζειν τινὰ ἐκ θανάτου, aliquem a morte reducere. p. κεκόμικα. aor. 1. ἐκόμισα. præſ. med. κομίζομαι, reporto. proficiſcor. f. 1. med. κομίσομαι, & Attic. κομιοῦμαι. aor. 1. med. ἐκομισάμην, ω, ατο, obtinui. Th. κομέω, curo.

Κομίξαι, Dor. pro κομίσαι, reducere, a. 1. inf. act. Sic κομίξας, αντος, ὁ, Dor. pro κομίσας, aor. 1. part. act. a κομίζω, quod vide.

Κομιοῦμαι, ῇ, εῖται, f. 1. med. Att. ut & κομιῶ, f. 1. act. pro κομίσω, verbi κομίζω, curo, fero.

Κομίσαιτο, 3. plur. Jon. a. 1. med. κομίσασθαι, a. 1. inf. med. verbi κομίζω, quod vide.

Κομίσηται, 3. ſing. a. 1. ſub. med. ejuſdem verbi.

Κομιῶ, Att. pro κομίσω, fut. 1. act. verbi κομίζω, fero, quod vide.

ΚΟ'ΜΜΙ, τὸ, gummi. lacryma arborum quarundam ſiccata. An quia fluit ex κόμματι arboris? Vel quod ex arbore inciſa (κεκομμένης) fluat.

ΚΟΜΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, ornatus accuratior, & fucatus. quaſi a κομέω, orno. Hinc κομμόω, fuco. κομμωτὴς, ῦ, ὁ, comptor, mango. Eſt & κομμὸς, planctus, a κόπτω. Sed κόμμος, dens molaris, etiam a κόπτω, quia præcipue cædit, & molit cibum.

Κομόωντι, comam habent, Doric. pro κομῶσι, 3. plur. præſ. verbi κομάω, quod vide.

Κομπαστὴς, ῦ, ὁ, jactator, a κομπάζω, jactito, crepito, idem quod κομπέω. Th. κόμπος, ου, ὁ, crepitus.

ΚΟ'ΜΠΟΣ, ου, ὁ, crepitus, proprie apri dentes acuentis ſonitus, jactantia. Hinc κομπέω, & κομπάζω, crepito, glorior. κομπασμὸς, ῦ, ὁ, jactantia.

ΚΟΜΨΟ'Σ, ὴ, ὸ, ſcitus, elegans, loquaculus. vafer. comp. κομψότερος, α, ον, elegantior. Hinc κομψότης, ητος, ἡ, elegantia. κομψεύω, ſcite aliquid dico, aut facio. q. a κομέω, orno.

Κονάβησε, edidit fragorem. a. 1. ind. act. Jon. verbi κοναβέω, reſono. Th. κόναβος, quod vide.

ΚΟ'ΝΑΒΟΣ, ου, ὁ, ſonitus, ſtrepitus. παρὰ τὸ βοῇ κινεῖν. Hinc κοναβέω, & κοναβίζω, ſtrepitum facio.

Κονδὸς, curtus, parvus. Gl. Cyr.

ΚΟ'ΝΔΥ, τὸ, poculum Perſicum.

ΚΟ'ΝΔΥΛΟΣ, ου, ὁ, digiti articulus, & junctura. pugnus. q. a κινεῖν, quia ſemper eſt in motu. Vel a κινεῖν, manus enim operatur juncturarum famulitio, a quibus pendet digitorum nexura. Vel q. κονεῖν δεῖ, oportet laborare adhibitis digitorum articulis. Vel a κονδὸς, curtus. κονδύλη, ης, ἡ, ictus κονδύλῳ factus. κονδυλίζω, κονδύλῳ cædo.

ΚΟΝΕ'Ω, feſtino, curro, miniſtro, famulor, q. a κόνις, pulverem ſc. excitans currendo. Hinc διακονέω, miniſtro. διάκονος, ου, ὁ, ἡ, miniſter, & ra. διακονία, ας, ἡ, miniſterium.

Κονία, ας, ἡ, pulvis. idem quod κόνις. Hinc κονιάω, dealbo. fut. άσω. p. κεκονίακα. perf. paſs. κεκονίαμαι. perf. part. paſſiv. κεκονιαμένος, η, ον, dealbatus. a κονία, ἡ, calx. Th. κόνις, pulvis.

Κονία, ας, ἡ, adjective poſitum, Att. & Poetic. pro κονιακή, ῆς, ἡ, pro κονιώδης, εος, pulverulenta.

Κόνισι, dat. plur. Jon. pro κονίαις, a κονία, ας, ἡ, pulvis.

Κονίζω, ſeu κονίω, pulvere impleo. Th. κόνις.

ΚΟΝΙ'ΛΗ, ης, ἡ, cunila, herba, thymbra. quia ſicca, & calida. duc a κόνις.

Κονίοντες, pulverem excitantes, præſ. part. act. a κονίω. Th. κόνις.

Κονίπους, calceamentum multifidum, quod totum pedem non tegit, ſed a pulvere aſpergitur. ex κόνις, & πούς.

Κονιορτὸς, ῦ, ὁ, pulvis. ex κόνις, εως, ἡ, pulvis, & ὄρω, excito.

ΚΟ'ΝΙΣ, εως, ἡ, pulvis, cinis. κονίω, idem. κονίω, & κονίζω, pulvere impleo. q. a καίειν, eſt enim cinis, pulvis ex re uſta. Vel a κνίω, ſeco. eſt terra in grumos ſecta. Vel a κινέω, quia facile ſupploſione pedis excitatur. Sed κόνις, ιδος, ἡ, lens aut furfures capitis.

Κονίσαλος, ου, ὁ, pulvis motus, κόνις σαλευομένη. vel ab ἅλλομαι, ſalio.

Κονιώδης, εος, ὁ, ἡ, pulverulenta. Th. κόνις.

ΚΟ'ΝΝΑΡΟΣ, ου, ὁ, arbor apud Alexandrinos. Athen. l. 14. c. 16. q. a κνάν.

Κοννέω, pro κοινέω, συνίημι. Ducam a κοέω, cognoſco.

Κόννις, ὁ, Connis, nomen viri.

ΚΟ'ΝΝΟΣ, ου, ὁ, barba. Hinc κοννοφόρος, qui κόννον, ſeu villoſam barbam φέρει. Sic κοννόφρων, qui barba ſapiens eſt.

Κόνος ἀμφίξοον, panarium ſcalprum. a κνάω, rado.

ΚΟΝΤΟ'Σ, ῦ, ὁ, contus, nautica haſta longa, & robuſta. q. a κεντεῖν, navim ſtimulare, ut promoveatur.

Κόνυζα, & κνύζα, herba quædam coronaria. Plin. lib. 21. cap. 9. 10.

Κόνωνα, acc. ſing. a Κόνων, ωνος, ὁ, Conon Athenienſis.

Κοπάζω, deſino, quieſco. fut. άσω. p. κεκόπακα. a κόπος, labor, laſſitudo. inde κοπόω, laſſo. Th. κόπτω, ſcindo, &c. f. ψω. p. m. κέκοπα.

Κόπανον, ου, τὸ, piſtillum, quo aliquid κόπτομεν, id eſt, tundimus in mortario. Th. κόπτω.

Κοπεῖν, a. 2. inf. act. a κόπτω, ſcindo. f. ψω. a. 2. ἔκοπον. aor. 2. part. paſſ. κοπείς, caſus. p. m. κέκοπα.

Κόπτον, vel κόπαιον, fruſtum ab aliquo integrum deſectum. Th. κόπτω, cædo.

Κοπετὸς, ῦ, ὁ, planctus. a κόπτομαι, plango. Th. κόπτω, plango.

Κοπεὺς, έως, ὁ, cælum, quo lapides, &c. cælamus.

Κοπὴ, ῆς, ἡ, cædes, ſtrages. a p. m. κέκοπα, verbi κόπτω, cædo.

Κοπῆναι, aor. 2. inf. paſſ. a κόπτω, ſeco. quod vide.

Κοπιάω, laboro. f. άσω. perf. κεκοπίακα. perf. part. κεκοπιακώς, ότος, ὁ, defatigatus. a κόπος, labor. Them. κόπτω, ſeco.

Κοπὶς, ἡ, μάχαιρα, culter, aut gladius aptus ad cædendum. ſecuris. q. a κόπτω, cædo.

Κοπιῶντας, præſ. part. act. plur. num. κοπιώντων, gen. plur. verbi κοπιάω, quod vide.

Κόπος, ου, ὁ, labor, negotium, moleſtia. Hinc κοπόω, laſſo. Th. κόπτω, ſeco. f. ψω. p. m. κέκοπα.

Κοπόω, laſſo. hinc κόπωσις. a κόπος, labor. quod vide.

Κοπρίζω, ſtercoro. hinc planto, quia id fit lætamine adhibito.

Κοπρία, ας, ἡ, ſtercus. Th. κόπρος, ου, ὁ, idem.

Κοπρίων, ωνος, ἡ, ſterquilinium, ſcarabæus. ejuſdem them.

ΚΟ'ΠΡΟΣ, ου, ἡ, ſtercus. fimus. q. κοπηρός, moleſtus. quod a κόπος, moleſtia; nam retentio excrementorum moleſta, & periculoſa eſt. Hinc κοπρών, ῶνος, ὁ, ſterquilinium. κοπρόω, & κοπρίζω, ſtercoro. κοπροδόχειον, ſterquilinium.

Κοπὶς, ῖς, ἡ, copta, placenta, tundendo facta. a κόπτω.

Κόπτοισα, Dor. pro κόπτουσα, cædens, tundens. Th. κόπτω.

Κοπτομένη, excitata, præſ. part. paſſ. f. g. a κόπτω, ſcindo.

ΚΟ'ΠΤΩ, cædo, ſcindo, pulſo, plango. imperf. ἔκοπτον, ες, f. κόψω. p. κέκοφα. præſ. med. κόπτομαι, plango, cum accuſ. a. 1. med. ἐκοψάμην, ω, ατο. præt. med. κέκοπα. Hinc κόπος, labor. κοπὴ, ῆς, ſtrages, ſectio. κοπὶς, ίδος, ἡ, culter. κόμμα, ατος, τὸ, ſegmen. κόπανον, ου, τὸ, piſtillum. κοπιάω, laboro. ἐγκοπὴ, ῆς, ἡ, inciſio, inciſura. προκοπὴ, ῆς, ἡ, progreſſus.

Κόρα, ας, ἡ, Dor. pro κόρη, ἡ, puella.

Κοράκεσσι, dat. plur. Jon. pro κόραξι, a κόραξ, ακος, ὁ, corvus.

Κορακῖνος, piſcis. a κόρος, niger.

Κόρακι, dat. ſing. a κόραξ.

ΚΟΡΑ'ΛΛΙΟΝ, ſeu κοράλλιον, τὸ, corallium. Et λιθόδενδρον dicitur, q. lapidea arbor. Ducam a κόρη, & ἅλς, quod eſt pupilla maris, politur enim, ut pupilla.

Κοράμβλη, ης, ἡ, braſſica, quia κόρας ἀμβλύνει.

ΚΟ'ΡΑΞ, κος, ὁ, corvus, dat. plur. κόραξι, & Jonic. κοράκεσσι. Sic dictus quia κόρος, ater colore. vel a κράζω, vel κρώζω, quia animal κρακτικόν, id eſt, clamoſum. Et κόραξ dicitur aliquid inflexum, ceu roſtrum corvi, quo res aliqua attrahi poteſt; ut annulus januæ.

Κοράξαι, efflagitaſſe, a. 1. inf. act. verbi κορακάω, vel ίω, precibus inſto. f. ξω. Th. κόραξ, corvus.

Κοράσιον, ου, τὸ, puella, a κόρος, ου, ὁ, juvenculus. Th. κορέω, verro, purgo.

Κορβᾶν, Hebr. oblatio, donum. Syriace κορβανᾶν.

ΚΟ'ΡΔΑΞ, κος, ὁ, ſaltatio quædam ridicula. q. χόρδαξ, a χορός.

ΚΟΡΔΥ'ΛΗ, ης, ἡ, clavæ caput, quæ pars craſſior. ipſa clava, & aliquid ſimile. tuber. eſt & fœtus thynni. κορδύλος, piſcis nomen.

Κορὲ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. Calvus.

Κορέσ, pro κορέσαι, per ſyncop. κορέσαις, pro κορέσαις, f. 1. ut ὁρέσαι, pro ὁρεῖς. Th. κορέω, ſatio.

Κορέννυμι, f. κορέσω, ſaturo. idem quod κορέω, ſatio.

Κορέσασθαι, ſaturato, aor. 1. inf. med. pro imperat. κορέσσατο, 3. ſing. aor. 1. med. Jon. a κορέννυμι, ſeu κορέω.

Κορέσειεν, ſaturaverit, 3. ſing. a. 1. opt. Æol. a κορέννυμι, ſeu κορέω.

Κορεσθεὶς, ſatiatus, aor. 1. part. paſſiv. κορεσθῆναι, aor. 1. inf. paſſiv. ab aor. 1. ind. ἐκορέσθην, verbi κορέννυμι, ſeu κορέω.

ΚΟΡΕ'Ω, verro, purgo; item ſatio. f. έσω, & ήσω. Ducamus a κείρω, tondeo. Verrere eſt velut tondere ſolum; ſoli ſordes detondere. Hinc κόρος, ου, ὁ, ſcopæ; item puer, juvenculus. & ſatietas, κόρη, ης, ἡ, pupa, puella.

Κόρη, ης, ἡ, pupa, pupilla oculi. puella. pulchra mulier. Them. κορέω, purgo.

Κορθύεται, faſtigiatur, 3. ſing. præſ. κορθύομαι, in acervum colligor. Th. κόρθυς, υος, ἡ, acervus.

Κόρθυνεν, collegit, 3. imperf. act. Jonic. verbi κορθύνω, vel κορθύω, coacervo. Th. κόρθυς.

ΚΟ'ΡΘΥΣ, υος, ἡ, acervus, agger, tumulus. q. a κορύσσω, aut κόρυς, a ſimilitudine galeæ. Hinc κορθύω, coacervo.

Κορίαννον, ου, τὸ, coriandrum. Idem & κορίαννον, & κόριον.

Κορίζομαι, blandior, blande appello κόρον, aut κόρην. unde ὑποκορίζομαι, ſubblandior, verum nomen minuendo honeſtius prætexo. hinc ὑποκοριστικὸς, extenuatorius.

Κορίναιος, e clanculario concubitu conceptus. ex ea ſcil. quæ κόρη, ſeu virgo eſſe putabatur.

Κορίνθιοι, ων, οἱ, Corinthii. a Κόρινθος, ου, ἡ, Corinthus, urbs Græciæ.

Κόριον, ου, τὸ, parva κόρη, puellula. Eſt & κόριον, ſacrificium pro κόρης, pueris. Tum κόριον, eſt coriandrum. puto, quia fructum gerit, ceu pupillas κόρας oculorum. alii a κόρις, quod folia & caules oleant cimices. alii quod κόρας ἀμβλύνει, pupillas hebetet.

ΚΟ'ΡΙΣ, εως, ὁ, ἡ, cimex. q. a κείρω, ſcindo. piſcis quidam. κορίζω, a cimicibus repurgo.

Κορμὸς, ῦ, ὁ, truncus. κορμὸς ξύλου, caudex. κορμὸς ἀνθρώπου, truncus. a κείρω.

Κορνήλιος, ου, ὁ, nomen viri. Lat. a cornu dictus.

Κόροιβος, ου, ὁ, ſtultus. a quodam Coroebo, ſtulto viro.

Κόρου, gen. Jon. a κόρος, ου, ὁ, ſatietas. Th. κορέω, ſatio.

Κόρος, ου, ὁ, puer, pullus. ſcopæ. ſatietas. Et pro inſolentia, & petulantia, quæ a ſatietate. Eſt & Κόρος, Corus, menſura aridorum. Sed κόρος, ου, ὁ, niger. q. a καίω, uro. quæ omnia ſub them. κορέω, purgo, curo, & ſatio, continentur.

Κόῤῥη, ἡ κόρση, ας, ἡ, Dor. pro κόῤῥη, ſeu κόρση, quod vide, & pro toto capite ſumitur.

Κόρση, & Att. κόῤῥη, ης, ἡ, crinis, quia κείρεται, tondetur. κορσόω, tondeo.

ΚΟΡΥ'ΒΑΣ, αντος, ὁ, ſacerdos Rheæ, ſeu Veſtæ. [illegible] βαίνειν ὀρχηστικῶς. Hinc κορυβαντιάω, inſanio more Corybantum. κορυβαντισμὸς, ῦ, ὁ, luſtratio, ſeu expiatio, quæ fit a Corybante ære canora: inſanus furor.

Κορυδαλὶς, herba, fumaria bulboſa. alauda.

Κορυδαλῶ, Dor. pro κορυδαλοῦ, gen. a κορυδαλὸς, alauda.

Κορυδὸς, & κορυδαλὸς, alauda, avis, galerita, caſſita. q. a κόρυς, galea.

ΚΟ'ΡΥΖΑ, ης, ἡ, gravedo, humor ex capite fluens, mucus. quaſi ex κάρα, & ζέω, quia velut ebullit e capite.

Κορυθάϊξ, qui κόρυθα ἀΐσσει, galeam movet, bellator.

Κορυθαίολος, ου, ὁ, qui habet galeam variegatam. lege κορυθαιόλος. Ex κόρυς, υθος, ἡ, galea, & αἰόλος, varius.

Κόρυθος, gen. ſing. a κόρυς, υθος, ἡ, galea. acc. ſing. κόρυθα, & κόρυν. Et avis e trochilis, forte quia λόφον ἔχει. Eſt & κόρυθος, fruſtum maſſæ. q. a κορέω, ſatiare.

Κόρυμος, ου, ὁ, vide in κόρυμβος.

ΚΟ'ΡΥΜΒΟΣ, ου, ὁ, & κόρυμβον, ου, τὸ, vertex, cacumen, cincinnus. hinc κόρυμβα, roſtra. q. a κάρα, caput.

ΚΟΡΥ'ΝΗ, ης, ἡ, clava, quia capitatus fuſtis. a κάρα, caput. Hinc κορυνήτης, qui clava pugnat.

Κορυνηφόρος, ὁ, ſatelles clavam geſtans. ex κορύνη, & φέρω, fero.

Κορυπτίλος, ου, ὁ, cornupeta. vide in κορύπτω.

Κορύπτω, caput jacto, cornu ferio. hinc κορυπτίλος, cornupeta. κορύπτης, arietat.

ΚΟ'ΡΥΣ, υθος, ἡ, galea, caſſis. acc. ſing. κόρυθα, & κόρυν. q. a κάρα, quia capiti tuendo imponitur. Ideo & Græcis περικεφαλαία. Eſt & κόρυς, alauda, galerita. Hinc κορύσσω, κορυστής, ῦ, ὁ, armiger. κορυθόω, armo.

Κορυσσέμεν, Jonic. & Dor. pro κορύσσειν, præſ. inf. a κορύσσω, quod vide.

Κορύσσω, galea armo. armo. orno. augeo. præſ. inf. κορύσσειν. præſ. part. f. g. κορύσσουσα. Th. κόρυς, galea.

Κορυστὸς, ἡ, ὸν, auctus. a κορύσσω, augeo. Th. κόρυς.

Κορυφαῖος, ὁ, vide in κορυφή.

ΚΟΡΥΦΗ', ῆς, ἡ, vertex. proprie capitis, quia a κάρα, ſummum in quavis re. dativ. plur. Jon. κορυφῇσι. Hinc κορυφαῖος,

φαῖ@, ου, ὁ, ſupremus, præcipuus. κο-ρυφόω, erigo, attollo, impleo.

ΚΟ'ΡΧΟΡΟΣ, ου, ὁ, olus quoddam ſylveſtre vile. Scribitur & κόρχορ@. unde proverb. κόρχορ@ ἐν λαχάνοις.

ΚΟΡΩ'ΝΗ, ης, ἡ, cornix, quia κορὸν, id eſt, nigra. item marculus ferreus, quo fores pulſantur vel annulus, quo fores attrahuntur. Hinc κορωνίζω, cornici ſtipem colligo. κορωνὶς, ίδ@, ἡ, navis cum puppi inflexa.

Κορωνιόωντα, pro κορωνιῶντα, acc. ſing. part. præſ. Poet. verbi κορωνιάω, incurvus, & lunatus ſum. Th. κορώνη.

Κορωνὶς, ίδ@, ἡ, navis roſtrata. dat. pl. κορωνίσι. Item faſtigium, ſummitas, & apex in re aliqua, finis. Th. κορώνη.

Κορωνόπους, herba, quæ & κορακόπους, a cornicis pede ſic dicta.

Κορωνὸς, altus, cervicem attollens. a κορώνη, quæ ἄκρον. Alii ducunt a κόρα, caput.

Κόσιοι, αι, α, eſt μετάληξις, ſeu finis numeri poſt centum uſque ad mille: ut διακόσιοι, αι, α, id eſt δὶς ἑκατὸν, &c. & videtur κόσιοι dici, quaſi ἑκατόσιοι.

Κοσκινόμαντις, ιδ@, ὁ, ἡ, vates, qui cribro utitur ad vaticinandum. Ex κόσκινον, cribrum, & μάντις, εως, ὁ, vates.

ΚΟ'ΣΚΙΝΟΝ, ου, τὸ, cribrum. κοσκινοποιὸς, ὁ, ὁ, cribrarius. An quaſi κοσόκινον, quod in eo moveatur hordeum κόσις? an a κρίνω, & κινέω, ut ſit q. κρισόκινον, quod agitato cribro, paleæ, furfures, &c. excutiantur, pellantur.

ΚΟ'ΣΚΥΛΜΑ, corii minutum præſegmen, quod abiicitur. An a κῶς, pellis, & κολούω, mutilo? an a σκύλλω, lanio?

Κοσμέω, orno, f. ήσω. p. κεκόσμηκα, a. 1. ἐκόσμησα, ας, ε, & Jon. κόσμησα, ας, ε, aor. 1. part. κοσμήσας, αντ@, ὁ, perf. paſſ. κεκόσμημαι. aor. 1. paſſ. ἐκοσμήθην. Th. κόσμ@, ordo.

Κόσμηθεν, ornati ſunt, Bœot. ſyncop. pro ἐκοσμήθησαν, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. Jon. verbi κοσμέω, quod vide.

Κοσμῆν, Dor. pro κοσμεῖν, ornare, inſtruere.

Κοσμήσαις, Æol. pro κοσμήσας, αντ@, ὁ, a. 1. part. act. a κοσμέω, orno, quod vide.

Κοσμήσαντες, nom. plur. aor. 1. part. act. κόσμησε, 3. ſing. aor. 1. Jon. ejuſdem verbi.

Κοσμήτορε, principes; nom. dual. a κοσμήτωρ, dux, princeps, Th. κόσμ@, ordo.

Κοσμικὸς, ἡ, ὸν, mundanus, a, um. a κόσμ@, mundus, ordo..

Κόσμι@, ου, ὁ, ἡ, bene compoſitus. κόσμιον, ου, τὸ, & κοσμιότης, ἡ, modeſtia. ab eodem them.

Κοσμοκράτωρ, ορ@, ὁ, princeps mundi, pro Satana. Ex κόσμ@, mundus, & κρατέω, imperium obtineo. Th. κράτος, ε@, τὸ, robur.

Κόσμον, Jumentum, Græcis barbaris.

ΚΟ'ΣΜΟΣ, ου, ὁ, ordo, item mundus, ornatus, pulchritudo. an a κάζω, orno, ut ſit quaſi κάσμ@, an vero a κομέω, curo? Hinc κόσμι@, ου, ὁ, moderatus, modeſtus. κοσμέω, ordino, compono, orno. κοσμητὴς, οῦ, ὁ, ornator; item moderator, ordinator. κοσμήτωρ, ορ@, ὁ, princeps, dux.

Κόσμῳ φέρειν τι, Poet. loquendi genus, pro κοσμίως, καὶ μετρίως φέρειν τι, aliquid moderate ferre.

Κόσ@, pro πόσ@, Jonice.

Κόσσαβ@, vide κότταβ@.

ΚΟ'ΣΣΥΦΟΣ, & Att. κόττυφ@, ου, ὁ, merula avis. q. a καῦσις, uſtio, & ὑφὴ, textura, quia eſt velut uſtis, aut nigris pennis.

Κόσπη, ἄκοσπη, hordeum.

ΚΟ'ΣΤΟΣ, ου, ὁ, Coſtus, planta aromatica, cujus radix eximio odore.

Κόσυμβ@, ου, ὁ, nodus. q. a κόμβ@, nodus, κρωσσωτός; vel a κόζω, & ἐμβαίνω, ut ſit nodus, qui ornatus cauſa alicui immittitur. Legitur & κοτύμβη.

Κοτὲ, Jon. pro ποτὲ, quondam, interdum. κότερα, Jon. pro πότερα.

Κοτέει, infeſtus eſt. 3. ſing. præſ. a κοτέω, iraſcor. f. έσω, & ήσω. Th. κότ@, ου, ὁ, ira vetus.

Κοτέσσεται, iraſcetur, f. 1. med. gem. σ, verbi κοτέω, iraſcor.

Κοτέω, iraſcor. f. έσω, & ήσω. p. κεκότηκα. præſ. part. f. g. κοτέουσα. κοτέοντε, nom. dual. part. præſ. κοτέων, οντ@, ὁ. Th. κότ@.

Κοτήεις, εντ@, ὁ, iratus. Th. κότ@, ira vetus.

[illegible]@, ου, ὁ, qui fert oleaſtros. ex [illegible], & φέρω, fero.

[illegible] ου, ὁ, ἡ, oleaſter, & corona ex oleaſtro.

Κοτὶς, ίδ@, ἡ, occiput. a κόπη.

ΚΟ'ΤΟΣ, ου, ὁ, & τὸ κότον, vetus ira, quia diu in mente manet, a κεῖμαι, manet alta mente repoſtum. Virg. Hinc κοτέω. f. ήσω, & έσω, iraſcor.

ΚΟ'ΤΤΑΒΟΣ, & κόσσαβ@, ου, ὁ, genus luſus convivalis, reliquiarum ſc. vini eleganș cum ſonitu effuſio. a κοττεῖν.

ΚΟ'ΤΤΗ, ης, ἡ, caput. An quia habet multas κοτύλας; an quia eſt κοῖλον ſenſuum?

Κοττεῖν, vehementer verberare, pro κόπτειν, Heſych.

Κότ@, alea. forte a κοττεῖν, jacere. κοττίζω, alea ludo. κοττιστὴς, aleator. Eſt & κόττ@, gallus, capitis inſigne, criſta. Eſt & nomen viri, ſeu gigantis.

ΚΟΤΤΥ'ΛΗ, ης, ἡ, cavitas, cavitas coxæ, in qua femoris cavitas vertitur. hemina. q. a κέω, jaceo, poſitus ſum.

Κοτυληδὼν, ον@, ἡ, idem quod κοτύλη, & acetabulum. hinc κοτυληδονοειδὴς.

Κοτυλήρυτ@, ου, ὁ, ἡ, in poculum fluens, a κοτύλη, ης, ἡ, poculum, & ῥέω, fluo.

Κοτυλίσκ@, placenta, ex cotyla farinæ. Item parvus crater.

Κότυλ@, ου, ὁ, poculum capiens quantum κοτύλη, menſura unciarum quatuor,

Κότυς, υ@, Cotys, dæmon turpitudinis præſes. aut a κοίτη, pro libidine. aut a κότῳ, propter illa venit ira Dei in homines. Hinc ſacra turpia, κοτύττια.

Κοῦ, ubi, Jon. pro ποῦ.

Κούαρτ@, ου, nomen viri. Lat. Quartus. Sic κουαίστωρ, ωρ@, ὁ, quæſtor.

Κουβαρίς, aſellus, qui ſub aquariis vaſis ſtabulatur, cutio.

Κοὐκ, pro καὶ οὐκ, & non.

Κοὐκέτ', pro καὶ οὐκέτι, nec jam. Th. ἔτι, adhuc.

Κοῦκι, fructus arboris. q. a κίκυς, robur.

Κουκούλλιον, cuculla. Gl. Cyr. κουκούλλιον, cuculla. Illud a κύκλῳ, hoc quia τὸ κάρα κυκλοῖ.

Κούκουμ@, hæc cucuma. eſt vas ventricoſum, ut cucumis.

Κουλεὸς, vagina, Jon. pro κολεός.

Κοῦμι, eſt verbum Hebr. Marc. 5. 41.

Κουρὰ, ᾶς, ἡ, tonſura. q. a κείρω, tondeo. hinc κουρεῖον, tonſtrina.

Κούρη, ης, ἡ, puella, Jonic. pro κόρη. dat. plural. Jonic. κούρῃσι. Th. κορέω, verro.

Κουρῆτες, ων, οἱ, Curetes, Corybantes. dat. plur. Jon. κουρήτεσσι.

Κουριδίης, genit. ſing. Jon. a κουριδία, vide in κουρίδι@.

Κουρίδι@, ου, ὁ, qui juvenili ætate uxorem duxit. κουριδία, ας, ἡ, quæ ſic virum, a κοῦρ@, pro κόρ@, juvenculus. Th. κορέω, verro.

Κουρίζουσι, a teneris educant, 3. plur. præſ. act. quod a κουρίζω, quod a κοῦρ@, Jon. pro κόρ@. Th. κορέω.

ΚΟΥ'ΡΜΙ, curmi, potionis genus, ut cereviſia. Ducamus a κεράω, miſceo.

Κοῦρ@, Jon. pro κόρ@, juvenculus. ut & κούρη, pro κόρη, juvencula. ab eodem them.

Κουρότερ@, junior. a κοῦρ@, pro κόρ@, juvenculus. Th. κορέω, verro.

Κουροτρόφ@, ου, ὁ, juvenculorum nutritor, a κούρη, pro κόρη, juvencula. Th. κορέω, & τρέφω, alo.

Κουστωδία, ας, ἡ, cuſtodia. vox origine Latina.

Κοῦφα, pro κούφως, levi[illegible], adverb. a κοῦφ@, levis.

Κουφίζοντα, acc. ſing. f. g. præſ. part. act. a κουφίζω, levo. Th. κοῦφ@, levis.

Κουφίζω, allevo, ſublevo. imperf. ἐκούφιζον. fut. ίσω p. κεκούφικα. aor. 1. ἐκούφισα. Th. κοῦφ@, ὁ, levis.

ΚΟΥ'ΦΟΣ, ου, ὁ, levis, facilis, inanis. hinc κούφως, adverb. κουφότερ@, comparat. κουφόω, & κουφίζω, levo, ſublevo. an a κόπτω, tundo?

ΚΟ'ΦΙΝΟΣ, ου, ὁ, cophinus, corbis. vas vimineum. a κόπτω, quia fit ex ſectis viminibus.

ΚΟ'ΧΛΑΞ, ακ@, ὁ, calculus, lapillus. q. a κάχληξ, calculus. κόχλ@, concha. a κόχλω, quia in gyrum acta.

Κοχλιάριον, ου, τὸ, cochleare. a κόχλω, gyro.

Κοχλίας, ου, ὁ, cochlea. gen. plur. κοχλιῶν, ab eodem them.

Κόχλ@, ου, ὁ, concha. Th. κόχλω, gyro.

ΚΟ'ΧΛΩ, gyro, roto. Forte a κύκλ@, circulus. Hinc κόχλ@, ου, ὁ, concha, κοχλίας, ου, ὁ, idem. κοχλιάριον, ου, τὸ, cochleare.

ΚΟ'ΧΟΣ, ου, ὁ, humor abunde fluens.

Κοχύδεσκον, Jonic. pro ἐκοχύδουν, imperf. verbi κοχυδέω, ſuperfluo. Th. κόχ@.

Κοχύεσκον, ſtillabat, 3. ſingul. imperf. Jonic. pro ἐκόχυε, per epenth. τῆ εσκ, verbi κοχύω, magna cum copia deſluo. Th. κόχ@, ου, ὁ.

ΚΟΧΩ'ΝΗ, ης, ἡ, & κόχωνον, ου, τὸ, coxendicis commiſſura.

Κόψας, αντ@, ὁ, a. 1. part. κόψαν, Jon. pro ἔκοψαν, 3. ſing. a. 1. activ. verbi κόπτω, ſcindo. fut. ψω. κόψασθαι, a. 1. inf. med.

ΚΟ'ΨΙΜΟΣ, ου, ὁ, arbor meſpilo ſimilis. an quia folio inciſo, & ſerrato? a κόπτω, Theophraſt. l. 3. hiſt. Plant. c. 15.

ΚΟ'ΨΙΧΟΣ, ſeu κόψυχ@, ου, ὁ, avis quædam, merula. Vide κόσσυφ@.

K P.

Κραᾶνον, pro κρᾶνον, vel κρῆνον, aor. 1. imper. verbi κραίνω, perficio. f. κρανῶ, a. 1. act. ἔκρανα, Att. ἔκρηνα. hinc a. 1. imperat. κρῆνον, & κρήνατον.

Κρᾶατ', pro κράατα, nom. plur. a κράας, ατ@, τὸ, caput. Th. κρήγυον, ου, τὸ, idem.

ΚΡΑ'ΒΑΤΟΣ, ſeu κράββατ@, ου, ὁ, grabatus, lectus humilior. q. a κάρα, & βάω, quod capite præcipue in eo quieſcamus. Vel a κρεμάω τὰς βάσεις, lectus is penſilis eſt, & levior, ut poſſit attolli.

Κραγγών, κράγγων, vel κράγων, piſcis e ſquillarum genere. Videtur dici a κέρας, & ἐγγὺς, quia cornua habet in fronte propinqua.

Κραγεὶς, clamatus, a. 2. part. paſſ. κραγῆναι, a. 2. inf. paſſ. verbi κράζω, clamo. fut. ξω. a. 2. act. ἔκραγον, a. 2. paſſ. ἐκράγην.

Κραγέτης, ου, ὁ, vociferator, clamator. Th. κράζω, clamo. p. m. κέκραγα.

Κραδαίνω, ſeu κραδάω, vibro, quatio. a κράδη, ramus; item folium.

ΚΡΑ'ΔΗ, ης, ἡ, ramus ficulnus, folium. q. a κλάδ@, λ, in ρ, liqueſcente, Eſt & κράδη, ficus ſylveſtris. Hinc κράδ@, ου, ἡ, idem. κραδάω, & κραδαίνω, vibro, criſpo.

Κ[illegible]α, ης, ἡ, cor, pro καρδία, per Metathesin. Sic κραδίη, ης, ἡ, Jon. cor,

Κραδίην, Jon. & per Metatheſin, pro καρδίαν, acc. ſing. a καρδία, ας, ἡ, cor.

ΚΡΑ'ΖΩ, clamo. imp. ἔκραζον. f. 1. κράξω,

a. 1.

Digitized by Google

aor. 1. ἔκραξα, & per reduplic. ἐκέκραξα. paulo poſt futur. κεκράξομαι. p. m. κέκραγα. hinc per Epenth. τοῦ υ, κραυγή, ῆς, ἡ, clamor. κραυγάζω, clamo.

Κραθεὶς, έντος, ὁ, a. 1. part. paſſ. a κεράννυμι, miſceo. fut. κεράσω, & per ſyncop. κράσω. perf. paſſ. κέκραμαι. a. 1. paſſ. ἐκράθην.

Κραθῆναι, miſceri, aor. 1. inf. paſſ. verbi κεράννυμι. fut. άσω, miſceo. Th. κεράω, idem.

ΚΡΑΙ'ΝΩ, perficio, effectum reddo. f. ανῶ. q. a κρέω, impero. ut ſit quaſi κρεαίνω. Hinc κραντὴρ, ῆρος, ὁ, effector. κράντωρ, ορος, ὁ, rex, princeps.

ΚΡΑΙΠΑ'ΛΗ, ης, ἡ, crapula, comeſſatio. hinc κραιπαλίζω, crapulor. q. ex κάρα, τὸ, caput: & πάλος, ου, ὁ, agitatio, quod a πάλλω, vibro. p. m. πέπαλα. quia caput concutit, & jactat.

ΚΡΑΙΠΝΟ'Σ, ῆ, ὁ, velox, celer. hinc κραιπνῶς, velociter, adverb. pro καρπνῶς. q. ab ἁρπάζω, rapio. ſic raptim eſt celeriter.

ΚΡΑΙ'ΡΑ, ας, ἡ, caput. q. a κάρα, & aliquando idem eſt quod κεραία, antenna.

Κράλης, rex. κράλαινα, regina. a κρέω, regno.

ΚΡΑ'ΜΒΗ, ης, ἡ, braſſica, caulis. gen. pl. κραμβῶν. quaſi a κάρα, quia capitata.

Κράμβος, ου, ὁ, aridus, torridus. Eſt & vitium in uvis ex aduſtione. ex καίω, uro. ρ interpoſito κραμβός. κραμβαλέος, toſtus.

Κραμβοφάγος, nom. Ranæ. ex κράμβη, braſſica, & φάγω, comedo.

Κράνα, ας, ἡ, Dor. pro κρήνη, ης, ἡ, fons. hinc κρανιάδες, ων, ταὶ, Dor. pro κρηνιάδες, ων, αἱ, fontium Deæ; quæ & Naiades, & Nymphæ vocantur, quæ & κρηνίδες dictæ pro κρηνίδες.

Κραναὸς, ᾶ, ὁ, aſper, ſterilis, montanus. a κάρηνον, vertex, caput.

Κρανέεσθαι, abſolutum iri, pro κρανεῖσθαι, verbi κραίνω, perficio, idem quod κραιαίνω, f. κρανῶ. f. 2 med. κρανοῦμαι. fut. 2. inf. med. κρανεῖσθαι, & dialyſi Poet. ſeu Jon. κρανέεσθαι.

ΚΡΑΝΕΙ'Α, ας, ἡ, cornus arbor. a κράνον. quia capitatum fructum fert.

Κρανιάδων, gen. plur. Dor. pro κρηνιάδων. Νύμφαι κρηνίδες. Th. κρήνη, ης, ἡ, fons.

Κράνεον, ου, τὸ, galea. a κράνον, quia capitis tegmentum.

Κρανίον, ου, τὸ, calvaria, caput. item poculi genus. Th. κάρηνον, caput.

Κράνος, ου, τὸ, caput. ſed κράνος, εος, τὸ, galea. ab eodem them.

Κράξας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. a κράζω, clamo. f. κράξω. p. m. κέκραγα.

Κρὰς, κρατὸς, ὁ, vel τὸ, vel κρᾶτα, κρατὸς, ὁ, vel τὸ, caput. Th. κάρηνον, ου, τὸ, idem.

Κράσπεδον, ου, τὸ, fimbria. q. a κρᾶτα πέδου. quia miſcetur velut ſolo, deorſum pendens. vel a κρέμαμαι, pendeo, & τὸ πέδον, ſolum.

ΚΡΑ'ΣΤΙΣ, εως, ἡ, gramen, fænum. idem quod χάρις.

ΚΡΑ'ΤΑΙΓΟΣ, ου, ὁ, ſeu κραταιγὼν, ῶνος, ὁ, arboris ſpecies.

Κραταιγύαλος, pro κραταιογύαλος, firmus, fortis. a κραταιὸς, fortis. Them. κράτος, εος, robur, & γύαλον, ου, τὸ, cavitas, vola.

Κραταιὸς, ά, όν, potens, fortis, robuſtus. Th. κράτος, εος, τὸ, robur.

Κραταιόω, ῶ, corroboro. f. ώσω. p. κεκραταίωκα. imperf. paſſ. ἐκραταιούμην, οῦ, ου, ετο, οῦ. præſ. imperat. paſſ. 2. plur. κραταιοῦσθε, fortes eſtote. aor. 1. ind. paſſ. ἐκραταιώθην. inf. κραταιωθῆναι. Th. κράτος, εος, τὸ, robur.

Κραταίποδες, ων, οἱ, qui pedes robuſtos habent. ex κραταιὸς, fortis. Th. κράτος, τὸ, robur, & πούς, pes.

Κραταίπους, per ſyncop. pro κραταιόπους, ὁ κραταιοὺς πόδας ἔχων, de tauro, qui validos, & firmos pedes habet. Ex κραταιὸς, & πούς, pes.

Κρατεῖ, dominatur, 3. ſingul. præſ. ind. verbi κρατέω, quod vide.

Κράτει, imperio, dativ. ſing. a κράτος, εος, τὸ, robur.

Κράτει, 2. ſingul. imperat. præſ. Sed κρατεῖ, 3. ſingul. præſ. ind. act. verbi κρατέω, quod vide.

Κρατερῶν, pro κρατερῶν, gen. plur. Æol. f. g. a κρατερὸς, ά, όν, validus, ſuperl. κρατερώτατος. Th. κράτος.

Κρατερὸς, ᾶ, ὁ, fortis, validus. [illegible] ejuſdem them.

Κρατερόφρων, acc. vel dat. a κ[illegible] ονος, ὁ, ἡ, qui infracto a[illegible] ex κράτος, εος, τὸ, robur [illegible] animus.

Κρατερώνυχας, ſolidas ungulas habentes, acc. pl. a κρατερῶνυξ, υχος. Ex κρατερὸς, fortis, quod a κράτος, & ὄνυξ, unguis.

Κρατευτάων, gen. plur. Æol. pro ῶν, a κρατευταὶ, αἱ, verum fulcra, ac baſes. Th. κράτος, robur.

Κρατέω, ῶ, teneo, apprehendo. fortiter impero. fut. ήσω. a. 1. ἐκράτησα. aor. 1. imperat. κράτησον, άτω. aor. 1. ſub. κρατήσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. κρατῆσαι. a. 1. part. κρατήσας, αντος. perf. act. κεκράτηκα. perf. inf. act. κεκρατηκέναι, cum gen. fieri compotem. imperf. paſſ. ἐκρατούμην, ἡμην, 3. plur. ἕοντο, ῶντο. perf. paſſ. κεκράτημαι, & in 3. plur. κεκράτηνται. Th. κράτος, robur.

Κρατηθεὶς, aor. 1. part. paſſ. ejuſdem verbi.

Κρατὴρ, & Jon. κρητὴρ, ῆρος, ὁ, crater. a κεράννυμι, miſceo. quia in eo potus miſcetur.

Κρατῇ, κρατῇς, 3. & 2. ſingul. præſ. ſub. κρατήσας, aor. 1. inf. κρατήσας, αντος, ὁ, aor. 1. part. κρατήσεις, 2. ſing. f. 1. ind. act. κρατήσουσι, 3. plur. a. 1. ſub. act. verbi κρατέω, quod vide.

Κρατῆσαι, aor. 1. inf. activ. κράτησον, a. 1. imperat. &c. vide in κρατῶ, vel κρατέω.

Κρατησίμαχος, ου, ὁ, qui victoriam in præliis obtinet. Ex κρατέω, quod a κράτος, εος, τὸ, robur, imperium, & μάχομαι, pugno.

Κρατησίππος, ου, ὁ, qui vicit equis, ὁ τοῖς ἵπποις κρατήσας.

Κρατησίπους, οδος, ὁ, ἡ, qui pedibus, curſuque pedum vicit. ὁ τοῖς ποσὶ κρατήσας.

Κρατὶ, capiti, dat. ſing. a κρὰς, κρατὸς, ὁ, vel τό. Th. κάρηνον, idem.

Κράτιστος, η, ον, validiſſimus, a, um, præſtantiſſimus, ſuperl. grad. Th. κράτος, εος, τὸ, robur.

ΚΡΑ'ΤΟΣ, εος, τὸ, & per Metath κάρτος, robur, potentia, imperium. q. ab inuſitato κρέω, vaſto. Vel a κραίνω, potenter facio. κρατὸς, robuſtus. Hinc κρατερὸς, ά, ὁ, validus. κράτιστος, η, ὁ, fortiſſimus. κρατέω, impero, imperium obtineo. καρτερέω, f. ήσω, tolero, patior. κρείσσων, vel ττων, ονος, ὁ, ἡ, præſtantior. ἀκρατὴς, έος, ὁ, ἡ, impotens, incontinens. ἐγκρατὴς, έος, ὁ, ἡ, compos, rerum potens. ἐγκράτεια, ας, ἡ, continentia, temperantia. ἀριστοκρατία, ας, ἡ, ſtatus, ſeu forma Reipubl. quæ gubernatur ab optimatibus. δημοκρατία, ας, ἡ, imperium populare. παγκρατὴς, εος, ὁ, ἡ, & παντοκράτωρ, ορος, omnipotens.

Κρατὸς, capitis, gen. ſing. a κρὰς, ατὸς, ὁ, vel τὸ caput. Thema κάρηνον, idem.

Κρατοῦντας, acc. plur. part. præſ. verbi κρατέω, impero, quod vide.

Κρατύνω, confirmo, munio. a κράτος, quod vide.

Κραυγάζω, vociferor, vagio. fut. άσω. perf. κεκραύγακα. a κραυγὴ, ἡ, clamor. Th. κράζω, clamo. f. ξω.

Κραυγασίδης, ου, ὁ, no[illegible] Ranæ. a κραυγὴ, ἡ, clamor. Th. [illegible]ζω.

Κραυγὴ, ῆς, ἡ, clamor. Th. κράζω, clamo. quod vide.

ΚΡΑΥ'ΓΟΣ, ου, ὁ, aridus, ſiccus. quaſi καυρὸς, vel καυστὸς, a καίω, uro.

Κραυγάσομαι, pro κραυγάζομαι, vide κραυγάζω.

Κρέα, nom. vel acc. plur. contracte pro κρέατα, a κρέας, ατος, τὸ, caro.

ΚΡΕ'ΑΣ, ατος, & Att. κρέως, τὸ, caro. in plur. κρέατα, κρέαα, κρέα. gen. plur. κρεάτων, & κρεῶν. q. a κείρω, ſeco. ὅτι ᾗ διαιρεῖ ἡ σὰρξ πάντη, dividua eſt caro undique. aut a κέαρ, cor, quod in σαρκίοις præcipuum: aut a κρὰς, vel κάρα, quæ ſummitas carnis. Tum κρέας, eſt caro animalis mortui: duc ergo a κὴρ, mors. aut a κέω, ſeco, & ῥᾴα, facile. eſt enim ſectilis. Inde κρεανόμος, qui carnem dividit. κρεανομέω, carnem divido. κρεοπώλιον, ου, τὸ, macellum, laniena. κρεοπώλης, ου, ὁ, macellarius, lanio.

Κρέουσα, Dor. pro κρέουσα, regina, præſ. part. a κρέω, impero, Poet. κρείω.

Κρεῖον, ου, τὸ, vas carnarium, ahenum. a κρέας, caro. Eſt & Κρεῖον, acc. ſing. a Κρεῖος, ου, ὁ, nomen viri.

Κρείοντα, acc. ſing. a Κρείων, οντος, ὁ, nomen viri. q. a κρείω, impero.

Κρείσσονα, nom. plural. n. g. κρείσσονες, nom. pl. m. & f. g. a κρείσσων, quod vide.

Κρείσσοσι, præſtantioribus, dat. plur. a κρείσσων, compar. ab ἀγαθὸς, bonus. Th. κράτος, robur.

Κρείττων, vel σων, gen. ονος, ὁ, ἡ, præſtantior, vel melior, & τὸ κρεῖττον, comparat. ab ἀγαθὸς, bonus. Th. κράτος, εος, τὸ, robur.

Κρείττοσι, dativ. plural. a κρείττων, ſeu κρείσσων, melior, quod vide.

Κρείω, Poetic. pro κρέω, impero. hinc κρείων, imperator.

Κρείων, οντος, ὁ, regnator. a κραίνω, impero. Eſt & Κρέων, οντος, ὁ, nomen propr.

Κρεῶν, Poetic. pro κρεῶν, genit. plural. a κρέας, ατος, τὸ, caro.

ΚΡΕ'ΚΩ, pectine, ſeu radio pulſo. f. ξω. p. χα. quaſi a κρέω, pulſo. κρέκειν ἱστὸν, texere telam.

Κρεμάσασθαι, aor. 1. inf. med. a κρέμαμαι. Th. κρεμάω, ſuſpendo. a. 1. part. κρεμάσας, αντος, ὁ.

Κρεμασθεὶς, έντος, a. 1. part. paſſ. κρεμασθῇ, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. κρεμασθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi κρεμάω.

ΚΡΕΜΑ'Ω, ῶ, κρεμάννυμι, & κρεμάννυμαι, ſuſpendo. fut. άσω. aor. 1. ἐκρέμασα. præſ paſſ κρέμαμαι, σαι, ται, pendeo, ſuſpendor. a. 1. paſſ. ἐκρεμάσθην. a. 1. ſub. paſſ. κρεμασθῶ. aor. 1. part. κρεμασθεὶς. An a κάρα, ut ſit ex capite pendere facio: deinde ex aliqua ſummitate annexum relinquo? Hinc κρεμαστὴς, ῆρος, ὁ, qui ſuſpendit. κρεμαστήριος, ου, ὁ, penſilis. κρεμαστὸς, ῆ, ὁ, idem. κρεμάστρα, ſuſpendium.

ΚΡΕ'ΜΒΑΛΟΝ, ου, τὸ, crepitaculum. Ducamus a κρέκω, vel κρέω; & ἐμβάλλω. ut ſit quod ſola injecta manu pulſatum, edit ſonum jucundum.

ΚΡΕ'ΜΥΣ, quidam piſcis. vide Athen. lib. 7. cap. 15. q. a κάρα, & ἐμεῖν, q. capite vomat aliquid.

Κρὲξ, avis pugnax. eadem & κρεκὸς, a κρέκω, ſono. forte a roſtri crepitu. Eſt & κρὲξ, capillus.

Κρέουσα, ας, ἡ, Dor. pro Κρέουσα, ης, ἡ, Nymphæ nomen proprium, Creuſa. Vel Regina.

Κρεοφάγος, ου, ὁ, qui carnes edit. ex κρέας, τὸ, caro, & φάγω, edo.

Κρεουργηδὸν, adv. in parva fruſta diſſectum. a κρεουργὸς, lanius. quod a κρέας, caro, & ἔργον, opus.

Κρέσσονες, præſtantiores, nom. plur. gen. plural. κρεσσόνων, a κρέσσων, Doric. vel Jonic. pro κρείττων. Them. κράτος, robur.

Κρέω, impero, regno, Poet. κρείω.

Κρέων, οντος, ὁ, Rex, a κρέω, impero. hinc κρείων

κρέυσα, Regina.

ΚΡΗΤΤΟΝ, ου, τὸ, bonum, placitum. q. κηρὶ ἀδὺ, cordi jucundum.

ΚΡΗΔΕΜΝΟΝ, ου, τὸ, capitis ligamentum, vittæ; item pinnæ murorum. q. κρατίδεμνον. ex κάρα, caput, & δέω, ligo.

Κρήηνον, perfice, a. 1. imperat. act. κρηῆναι, a. 1. inf. act. verbi κραίνω, perficio. f. κρανῶ, a. 1. ἔκρανα, Att. ἔκρηνα, a quo a. 1. imperat. κρῆνον, Poet. pleonaſm. tanquam a κρααίνω, mutato priori α, in η, pro κρήηνον.

Κρηθεΐδας, α, ὁ, Dor. pro Κρηθείδης, ου, ὁ, τοῦ Κρηθέως παῖς Αἴσων, Crethei filius Aeſon.

Κρῆθεν, adv. a capite, ex κρὰς, κρατὸς, caput. Th. κάρηνον, ου, τὸ, idem.

ΚΡΗΘΜΟΝ, ου, τὸ, herbæ genus.

Κρηθεὺς, ὁ, Crethon. nom. propr.

Κρεῖον, placenta, quæ carnes immiſtas habet a κρέας, & κρεῶς, caro.

Κρήμνη, præcipita, per apocop. pro κρήμνηθι, præſ. imperat. verbi κρήμνημι. imperf. ἐκρήμνην, ης, η, ita ut κρήμνη, poſſit eſſe imperf. Jon. Th. κρημνὸς, οῦ, ὁ, præcipitium.

Κρήμνημι. hinc præſ. inf. κρημνάναι, part. κρημνὰς, ἀντος, ὁ. a κρημνάω, ſuſpendo. quod vide.

ΚΡΗΜΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, præcipitium. q. κρεμαμένος, id eſt, pendens locus, circa montes, unde quis poſſet præceps dari: ut ſit quaſi κρεμνμὸς. vel quaſi κάρη νεύων, prono capite nutans. Hinc κρημνώδης, εος, ὁ, ἡ, præruptus, arduus. κρημνίζω, præcipito.

Κρῆναι, a. 1. inf. act. κρῆνον, perfice, a. 1. imperat. act. verbi κραίνω, quod vide.

Κρηνάων, gen. plur. Æol. pro κρηνῶν. a κρήνη, ης, ἡ, fons.

ΚΡΗ'ΝΗ, ης, ἡ, fons. q. a κεράω, κερῶ, miſceo, & per ſyncop. κρῶ, vel q. καρήνη, a κάρηνον, caput. Fons eſt caput fluminis.

ΚΡΗΠΙ'Σ, ῖδος, ἡ, baſis, fundamentum. q. a κρεμῶ, & πούς, ut ſit pes, qui aliquid ſuſtinet ſupra ſe pendens.

Κρῆς, Dor. pro κρέας, ατος, τὸ, caro.

Κρὴς, ητὸς, ὁ, Cretenſis. οἱ Κρῆτες, Cretenſes. Κρῆσσα, ης, ἡ, Cretenſis fœm. Κρητίζειν, Cretiſſare, Cretenſes imitari.

ΚΡΗΣΕΡΑ, ας, ἡ, cribrum, ſeu lineus ſacculus, per quem aliquid colatur. Ducamus a κρίνω, ſecerno, unde & cribrum.

Κρήσκης, εντος, ὁ, nomen viri. Latin. Creſcens.

Κρησφύγετον, refugium. q. a Κρὴς, Cretenſis, ſc. Minois, & φεύγω.

Κρήτη, ης, ἡ, nom. Inſulæ. Inde Κρῆτες.

Κρητῆρος, genit. ſingul. κρητῆρσι, dat. pl. a κρητήρ, Jon. pro κρατὴρ, ῆρος, ὁ, crater. Thema κεράννυμι, fut. άσω, miſceo.

Κρῖ, contract. ex κριθὴ, ῆς, ἡ, hordeum. Alii per Apocop. pro κρίμνον dici volunt.

Κριδάω, rideo. Heſych. q. κηρὶ ἀδεῖν, cordi placere.

Κρίβανος, q. κριθῆς βαῦνος, hordei fornax. vide κλίβανος.

Κρίγε, Jon. pro ἔκριγε, 3. ſing. a. 2. verbi κρίζω, ſtrideo, f. ξω. p. m. κέκριγα.

ΚΡΙ'ΖΩ, ſtrideo, ſtridorem edo. fut. ξω. an a κρίζω? Hinc κριγμὸς, οῦ, ὁ, & κριγὴ, ῆς, ἡ, ſtridor.

Κρίθεν, Bœot. ſyncop. pro ἐκρίθησαν, alii ab aliis ſeparati ſunt, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. verbi κρίνω, ſecerno.

ΚΡΙΘΗ', ῆς, ἡ, hordeum, κρίθινος, ου, ὁ, hordeaceus. κριθώδης, εος, ὁ, ἡ, idem. q. a κρίνω, ſecerno, quod ejus grana a ſe invicem diſtent, & ſecernantur.

Κριθῆναι, a. 1. inf. paſſiv. κριθήσομαι, f. 1. ind. paſſ. a κρίνω, judico, diſcerno.

Κρίθινος, ου, ὁ, hordeaceus, a κριθή, hordeum.

Κριθῶν, gen. plur. a κριθὴ, quod vide.

Κρίκε, reſonuit, ſtridebat, vel eſt perf. Jon. pro κέκρικε, verbi κρίζω, ſtrideo. f. σω, & ξω. vel eſt a. 2. Jonic. & Poet. pro ἔκριγεν, ες, ε. Si cum ſenſu conveniret, poſſet etiam eſſe perf. Jon. verbi κρίνω, diſcerno.

Κρίκος, idem quod κίρκος, circus.

Κρίμα, vel κρῖμα, ατος, τὸ, judicium, pœna, damnatio, vindicta. τὰ κρίματα, lites. Th. κρίνω, judico.

[Κρίμνον], ου, τὸ, farina craſſior, mi[...] [...]nitur & κριθὴ. ex eo igitur [...]

Κρ[...] 1. inf. κρίνας, a. 1. part. act. a κρίνω.

Κρινάμενος, qui delegit, a. 1. part. med. ἐκρίναντο, 3. plur. a. 1. med. κρῖναι, a. 1. inf. act. verbi κρίνω, quod vide.

Κρίνε, 3. ſing. imperf. Jon. pro ἔκρινε. κρίνετε, 2. pl. imperat. præſ. ejuſdem verbi.

Κρίνωσι, Poet. pro κρίνωσι, 3. plur. præſ. ſub. verbi κρίνω.

ΚΡΙ'ΝΟΝ, ου, τὸ, lilium. Dicitur & κρίνος, εος, τὸ, lilium. q. a κρίνω, ſecerno, quod folia ejus ſint diſtincta. Vel a κρίνω, judico. eſt enim κριτήριον, & indicium veris. Eſt & κρῖνον, judicavi, imperf. vel a. 2. Jon. κρῖνον, a. 1. imperat. act. verbi κρίνω, judico.

ΚΡΙ'ΝΩ, judico, diſcerno, ſentio, examino, punio, culpo, condemno. f. κρινῶ. aor. 1. ἔκρινα; a. 1. imperat. κρῖνον, ἄτω. a. 1. inf. act. κρῖναι. a. 1. part. κρίνας, αντος, ὁ. præt. act. κέκρικα. præſ. paſſ. κρίνομαι, in judicium vocor. perf. paſſ. κέκριμαι. a. 1. paſſ. ἐκρίθην. aor. 1. ſub. paſſ. κριθῶ, ῇς, ῇ. fut. 1. paſſ. κριθήσομαι. Hinc κρίμα, ατος, τὸ, judicium. κρίσις, εως, ἡ, idem. κριτὴς, οῦ, ὁ, judex. κριτήριον, ου, τὸ, inſtrumentum judicandi, & nota, ex qua judicium facimus. ἀποκρίνομαι, reſpondeo. ἀπόκρισις, εως, ἡ, reſponſum. διακρίνω, diſcerno. διάκρισις, εως, ἡ, diſcretio. κατακρίνω, condemno. κατάκριτος, ου, ὁ, damnatus. συγκρίνω, coagmento: item comparo. σύγκριμα, ατος, τὸ, & σύγκρισις, εως, ἡ, comparatio. ὑποκρίνομαι, fingo, ſimulo. ὑποκριτὴς, οῦ, ὁ, ſimulator, hypocrita. ὑπόκρισις, εως, ἡ, ſimulatio.

ΚΡΙΟ'Σ, οῦ, ὁ, aries. q. a κέρας, quia cornutus. Vel q. κρέων in grege, imperans ſcil. & gregem ducens. κριοπρόσωπος, arietis vultu præditus.

Κρίσπα, ης, nomen mul.

Κρίσις, εως, ἡ, judicium, damnatio, diſceptatio. Th. κρίνω.

Κρισπάρια, ων, τὰ, regis ſcrinia. Cteſias.

Κρίσπος, ου, ὁ, nomen viri. Lat. Criſpus.

Κριτὸς, idem quod κιρτὸς.

Κριτήριον, ου, τὸ, tribunal. controverſia. a κρίνω, judico.

Κριτὴς, οῦ, ὁ, judex. Th. κρίνω.

Κριτικὸς, οῦ, ὁ, aptus ad dijudicandum; item qui dijudicat. ejuſdem them.

Κριτὸς, οῦ, ὁ, Poet. pro ἐκκριτὸς, eximius. Th. κρίνω, ſecerno.

Κρίω, ἡ, nomen mulieris.

Κροαίνω, pulſo pedibus, cum ſtrepitu cano. q. a κρουαίνω. Th. κρούω, pulſo.

Κρόβυλος, idem quod κρώβυλος.

Κροῖσος, ου, ὁ, Crœſus, Lydorum rex.

Κρόκα, tramam, per ſyncop. pro κροκίδα, acc. ſing. a κροκὶς, ίδος, ἡ. vel tanquam a κρὸξ. Th. κρόκη, ἡ, trama.

ΚΡΟ'ΚΗ, ης, ἡ, trama, ſubtegmen, id, quod ſtamini inſeritur τῷ κρέκειν pulſando. Eſt & κρόκη, littus, quod [...] κει, vel κρούει fluctus. ea & κροκάλη.

Κροκὶς, ίδος, ἡ, idem quod κρόκη, trama.

ΚΡΟΚΟ'ΔΕΙΛΟΣ, ου, ὁ, crocodilus. qui κρόκον δειλιᾷ, crocum metuit. Vel quia eſt animal timidum, δειλὸν: & colore κρόκον imitatur.

Κροκόπεπλος, ου, ὁ, ἡ, croceo peplo. a κρόκος, ου, ὁ, crocus, & πέπλος, ου, τὸ, veſtis muliebris.

ΚΡΟ'ΚΟΣ, ου, ὁ, & τὸ κρόκον, crocus, & crocum. Etymol. a κρέκειν ἐν κρύει, quia hyeme virent ejus folia. hinc κροκόεις, όεσσα, εν, croceus, a, um.

Κρόμμυον, & Poet. κρόμυον, ου, τὸ, cepa. q. a κόρα, caput, quia capitata.

Κρονίδης, ου, ὁ, filius τοῦ Κρόνου, ſeu Saturni, genit. Jonic. Κρονίδεω. vocat. Κρονίδη.

Κρονίων, ωνος, ὁ, idem quod Κρονίδης, a Κρόνος, ου, ὁ, Saturnus.

ΚΡΟ'ΝΟΣ, ου, ὁ, Saturnus. quaſi χρόνος, quia plurimum temporis conficit in emetiendo ſuo orbe: vel quia χρόνου auctor. hinc Κρονικὸς, οῦ, & Κρόνιος, ου, ὁ, Saturninus. Κρονίδης, & Κρονίων, ὁ, Saturni filius, Jupiter.

Κροσσαὶ, ſunt pinnæ murorum, & turrium. q. a κόρση, caput. Alii κρίσσας legunt, & pro ſcalis accipiunt. Thema κροσσὸς, οῦ, ὁ, fimbria.

ΚΡΟΣΣΟ'Σ, οῦ, ὁ, extrema veſtis ora, fimbria, limbus.

ΚΡΟ'ΣΦΟΣ, ου, ὁ, cuſpis ferrea. pilum. vide χρόσφος.

Κροταλίζω, pulſo, crepitare facio. a κρόταλον. Th. κροτέω, pulſo.

Κρόταλον, ου, τὸ, crotalum, crepitaculum. quia ſonum edit, cum κροτεῖται. ab eodem them.

ΚΡΟ'ΤΑΦΟΣ, ου, ὁ, tempus, pars capitis. quod a κάρα, ut ſit quaſi καρόταφος. Vel ὅτι τὸ κροτεῖν τὰς φλέβας, quod ibi evidens ſit venarum pulſus. dativ. plur. κροτάφοισι. κροτάφους, acc. plur. Dor.

ΚΡΟ'ΤΟΣ, ου, ὁ, pulſus, plauſus. q. a κρούω, pulſo. hinc κροτέω, pulſo, verbero. fut. ήσω. κρόταλον, ου, τὸ, crepitaculum. κρόταλος, ου, ὁ, homo loquax.

ΚΡΟ'ΤΩΝ, ωνος, ὁ, ricinus, muſca canina. q. a κρατεῖν, quia κρατητικὸς, tenax partis apprehenſæ.

ΚΡΟΤΩ'ΝΗ, ης, ἡ, vitium in olea arbore, tanquam κρότων.

ΚΡΟΥΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, ſcatebra, ſaliens fons. q. a κρούω. Vel a κρούω, quia terram ſcaturiendo quaſi pulſat. Vel μετὰ κρούσεως ῥεῖν, cum ſtrepitu fluens.

Κρούπαλα, lignei calcei. quaſi a κρούω, & πάλλω, quod vibrent, quæ illis pulſantur calcata. Eadem & κρούπεζα, tanquam κρούουσα πέζα.

Κρούσας, a. 1. part. act. a κρούω, pulſo.

ΚΡΟΥ'Ω, pulſo. fut. κρούσω, p. κέκρουκα. a. 1. ἔκρουσα, q. a κέρας. κερόω eſt enim proprie cornibus petere, ſeu ferire. hinc κροῦμα, ατος, τὸ, ſonitus ex pulſatione inſtrumentorum. κροῦσις, εως, ἡ, pulſatio inſtrumenti muſici.

Κρύβδα, & κρύβδην, & Dor. κρύβδαν, clam. adv. a κρύπτω, occulto.

Κρυβεὶς, έντος, ὁ, abſconditus, a. 2. part. paſſ. κρυβῆναι, aor. 2. inf. paſſ. verbi κρύπτω, abſcondo. f. ψω. a. 2. ἔκρυβον. fut. 2. paſſ. κρυβήσομαι. aor. 2. paſſiv. ἐκρύβην.

Κρυερὸς, οῦ, & Jon. κρυεροῖο, ὁ, frigidus. hinc κρυόεις. Thema κρύος, εος, τὸ, frigus.

Κρυμὸς, οῦ, ὁ, frigus, glacies.

Κρυόεσσα, ης, ἡ, horribilis, fœm. gen. a κρυόεις, εντος, ὁ, formidandus. ab eodem them.

ΚΡΥ'ΟΣ, εος, τὸ, frigus, algor. hinc κρυόεις, εντος, ὁ, Poetic. idem quod κρυερὸς, οῦ, ὁ, frigidus.

Κρυπτάδιος, ου, ὁ, clandeſtinus. hinc κρυπτάδιος, gen. ſing. f. g. a κρύπτω, abſcondo.

Κρυπτάζω, cooperio. a κρύπτω, idem.

Κρύπτε, imperf. Jon. vel præſ. imper. verbi κρύπτω, abſcondo.

Κρυπτὸς, οῦ, ὁ, occultus, a, um. ἐν κρυπτῷ, in occulto. Th. κρύπτω.

Κρυπτῶ,

Κρύπτουσ', pro κρύπτουσι, occultant, 3. p. ind. præſ. verbi κρύπτω.

ΚΡΥ'ΠΤΩ, abſcondo, occulo; q. a καλύπτω. f. ψω. a. 1. ἔκρυψα. hinc κρύψῃς, 2. ſing. a. 1. ſub. κρύψας, αντος ὁ, & in f. g. κρύψασα, a. 1. part. act. perf. κέκρυφα. a. 2. ἔκρυβον. perf. paſſ. κέκρυμμαι. a. 1. paſſ. ἐκρύφθην. aor. 2. paſſ. ἐκρύβην. a. 2. inf. paſſ. κρυβῆναι. a. 2. part. κρυβείς. q. a καλύπτω, quia λ, & ρ, permutari poſſunt. alii a κάρα, ut ſit quaſi καρύπτω, metaphora ab iis ſumpta, qui caput occultant. Hinc κρύψις, εως, ἡ, occultatio. κρυπτὸς, ῦ, ὁ, abditus, occultus. κρύβδην, & κρύφα, occulte. κρυφαῖος, ου, ὁ, occultus.

Κρυσταλλίζω, inſtar cryſtalli ſplendeo. a κρύσταλλος.

ΚΡΥ'ΣΤΑΛΛΟΣ, ου, ὁ, glacies, gelu; item cryſtallus, lapis. q. κρύει στέλλε), frigore contrahitur in duritiem.

Κρυφᾶ, latenter, clam, Dor. pro κρύφα, a κρύπτω, abſcondo. f. ψω. p. κέκρυφα.

Κρυφαῖος, αία, αῖον, Poetic. idem ac κρύφιος, ία, ιον, occultus, a, um.

Κρυφῇ, occulte, adv. a κρυφός, occultus. Th. κρύπτω, occulto.

Κρυφίων, genit. plur. a κρύφιος, ου, ὁ, occultus. dat. pl. Jon. κρυφίοισι. κρύφιον, κρυφίως, occulte, clam. Th. κρύπτω, abſcondo. f. ψω.

Κρύφος, ου, ὁ, Poet. pro κρύψις, εως, ἡ, occultatio, tenebræ.

Κρύψαι, celare, a. 1. inf. act. κρύψας, αντος, ὁ, & in f. g. κρύψασα, a. 1. part. act. ejuſdem verbi.

Κρύψε, 3. ſing. a. 1. act. Jon. κρύψῃς, ῃ, 2. & 3. ſingul. a. 1. ſub. act. verbi κρύπτω, occulo.

ΚΡΩΒΥ'ΛΟΣ, ου, ὁ, crinis retortus, cincinni puerorum. Scribitur & κρέβυλος. Aliter & melius κρωβόλος, exp. reticulum comam conſtringens. Ducamus a κόρα, vel κέρας, & βάλλω, quod capiti, ſeu crinibus injiciatur.

ΚΡΩ'ΖΩ, crocito, garrio. κρώζῃ, 3. ſing. ſub. q. a κράζω. hinc κρωγμὸς, ῦ, ὁ, crocitatio.

ΚΡΩ'ΜΑΞ, ακος, ὁ, acervus lapidum. aliter κλώμαξ.

ΚΡΩ'ΠΙΟΝ, ου, τὸ, falx. an a δρέπω, meto?

ΚΡΩΣΣΟ'Σ, ῦ, ὁ, hydria, urceus. Cujus uſus ad κρᾶσιν aquæ cum aliis liquoribus.

K T

Κτὰ, Jon. pro ἔκτα, quod per Apocopen pro ἔκτανε. Alii vero formant ab aor. 2. ἔκτην, ἔστη τῦ ν, ut ἔβα, pro ἔβη, verbi κτείνω, occido, vel κτῆμι.

Κτάμεν, Jon. & Dor. κτάμεναι, pro κτεῖναι, a. 1. inf. act. a κτείνω, occido. Vel κτάμεν, Jon. & Dor. κτάμεναι, pro κτῆναι, a κτῆμι, idem cum κτείνω.

Κταμένοιο, gen. Jon. a κτάμενος, quod vide.

Κτάμενος, qui interemit, aut interemptus eſt. a. 2. part. med. verbi κτῆμι, idem quod κτείνω, interficio. a. 2. ἔκτην. a. 2. med. ἐκτάμην. Alii volunt κτάμενος, dici pro κτανάμενος. ſic ἐκτάμην, pro ἐκτανάμην, verbi κτείνω.

Κτᾶν, poſſederunt, 3. plur. a. 2. ind. act. verbi κτῆμι, poſſideo. a. 2. ἔκτην, & in 3. plur. ἔκτησαν, & per ſyncop. ἔκταν, & depoſito augmento κτᾶν. Thema κτάομαι. Poſſet etiam eodem modo derivari a κτῆμι, pro κτείνω, occido. a. 2. ἔκτην.

Κτάνε, Jon. pro ἔκτανε, interfeciſſet, 3. ſing. a. 2. act. verbi κτείνω. f. κτενῶ. p. ἔκτακα. a. 1. ἔκτεινα. a. 2. ἔκτανον.

Κτανέεσθαι, per Dialyſin, pro κτανεῖσθαι, f. 2. inf. med. verbi κτείνω, interficio. f. 2. med. κτανοῦμαι.

Κτανέοντες, Jonic. Dialyſi pro κτανοῦντες, nom. plur. fut. 2. partic. act. ejuſdem verbi.

Κτανέουσι, pro κτανοῦσι, 3. plural. futur. 2. activ. ejuſdem verbi.

Κτάσθεν, Bœot. ſyncop. & ſimul Jon. pro ἐκτάσθησαν, 3. pl. a. 1. paſſ. verbi κτάω, interficio.

Κτάντας, α, ὁ, Dor. pro κτάντης, ὁ, interfector. Th. κτείνω.

ΚΤΑ'ΟΜΑΙ, acquiro. poſſideo, f. κτήσομαι. perf. κέκτημαι. a. 1. med. ἐκτησάμην, ω, ατο. Hinc κτῆμα, ατος, τὸ, poſſeſſio. κτήματα, ων, τὰ, bona, facultates, opes. κτῆσις, εως, ἡ, poſſeſſio. κτητὸς, ῦ, ὁ, acquiſitus.

Κτᾶσθαι, præſ. inf. verbi κτάομαι [illegible] Sed κτάσθαι, dicunt eſſe aor. [illegible] verbi κτῆμι, pro κτείνω, int[illegible] ἔκτην. a. 2. med. ἐκτάμην.

Κτᾶτο, Jon. pro ἐκτᾶτο, 3. ſingul. imperf. verbi κτάομαι, poſſideo. Sed κτάτο, Jonic. pro ἔκτατο, 3. ſingul. aor. 2. med. ἐκτάμην, verbi κτῆμι, pro. κτείνω, interficio.

Κτάω, cædo, occido. Sic & κτάω, pro κτάομαι, poſſideo.

Κτεάνων, gen. plur. κτεάνοις, dat. plur. a κτέανον, ου, τὸ, poſſeſſio, Poetic. idem quod κτῆμα, ατος, τὸ. Th. κτάομαι.

Κτέαρ, κτέατος, τὸ, idem quod κτῆμα.

Κτεάτεσσι, poſſeſſionibus, dat. plur. Jon. & Poet. a κτέαρ, ατος, τὸ, idem quod κτῆμα. Th. κτάομαι, poſſideo.

Κτεάτισσε, Jon. & Poet. pro ἐκτεάτισε, 3. ſing. a. 1. act. verbi κτεατίζω, acquiro, fut. ίσω. Th. κτάομαι, idem.

Κτεῖναι, a. 1. inf. act. κτείνας, αντος, ὁ, & in accuſ. κτείναντα, a. 1. part. act. ut & κτείνασα, f. g. verbi κτείνω, occido. f. κτενῶ. a. 1. ἔκτεινα. perf. ἔκτακα. a. 2. ἔκτανον.

Κτεῖνε, præſ. imperat. activ. κτεινέμεναι, Dor. pro κτείνειν, præſ. inf. κτείνεσθαι, præſ. inf. paſſ. ejuſdem verbi.

Κτεινόμενος, ου, ὁ, occiſus, præſ. partic. paſſ. ejuſdem verbi.

Κτείνοντ', pro κτείνοντα, acc. ſing. præſ. part. act. κτείνουσι, 3. plur. præſ. verbi κτείνω.

ΚΤΕΙ'ΝΩ, interficio, occido. f. κτενῶ, p. ἔκτακα. a. 1. ἔκτεινα. a. 2. ἔκτανον. q. ab inuſit. κτάω, quod forte a κάτω, deorſum. Occidere eſt, deorſum depellere, & vita privare. Α'ποκτείνω, idem. ἀνδροκτόνος, ου, ὁ, ἡ, homicida. πατροκτόνος, ου, ὁ, parricida. Legitur & κτείνω, & κτέννυμι.

ΚΤΕΙ'Σ, ενός, ὁ, pecten. hinc κτενίζω, pecto. f. ίσω.

Κτενῶ, fut. 1. act. verbi κτείνω.

Κτέρας, ατος, τὸ, res poſſeſſa, donum. Th. κτάομαι, poſſideo.

ΚΤΕ'ΡΕΑ, ων, τὰ, exequiæ, inferiæ. q. a κτάω, occido. hinc κτερείζω, exequias celebro. κτερείσειαν, 3. plur. aor. 1. opt. Æol.

Κτεριοῦσι, pro κτερίσουσι, Att. 3. plural. fut. 1. verbi κτερίζω, a κτέρεα, quod vide.

Κτέω, idem quod κτάω, occido.

Κτέωμεν, poſſideamus, Jon. pro κτῶμεν, 1. plural. a. 2. ſub. act. verbi κτῆμι, vel κτάω. Alii volunt deduci a κτῆμι, pro κτείνω, occido. eodem tempore, & modo.

Κτηδὼν, venarum curſus in arboribus, quaſi pectines, a κτείς, pecten.

Κτῆμα, ατος, τὸ, poſſeſſio. dat. plural. κτήμασ', pro κτήμασι. Th. κτάομαι, poſſideo.

Κτῆμι, occido. a. 2. ἔκτην. aor. 2. part. κτάς. Th. κτείνω, idem.

ΚΤΗ'ΝΟΣ, εος, τὸ, jumentum, pecus. q. poſſeſſio, a κτάομαι. κτηνηδὸν, pecudum more, adverb.

Κτήσαιτο, 3. ſing. a. 1. opt. med. κτήσασθαι, a. 1. inf. κτήσασθε, 2. plur. a. 1. imperat. med. ſed κτήσησθε, 2. pl. a. 1. ſub. med. verbi κτάομαι.

Κτησίας, ου, ὁ, Cteſias, nomen propr.

Κτῆσιν, acc. ſing. a κτῆσις, εως, ἡ, poſſeſſio. Th. κτάομαι.

Κτήσομαι, ῃ, εται, f. 1. med. ejuſdem verbi.

Κτητὰ, n. g. nom. plur. a κτητὸς, ῦ, ὁ, acquiſibilis. Th. κτάομαι.

Κτητὴ, ῆς, ἡ, famula. ab eodem verbo, & them.

Κτήτωρ, ορος, ὁ, poſſeſſor. a κτάομαι.

Κτίδεος, ὁ, per Aphæreſ. pro ἰκτίδεος, e muſtela confectus. a κτὶς, δὸς, ἡ, muſtela.

Κτιδὼν, idem quod κτηδών.

ΚΤΙ'ΖΩ, εις, ει, condo, creo, fabricor. fut. κτίσω. a. 1. ἔκτισα. a. 1. inf. κτίσαι, a. 1. part. κτίσας, αντος, ὁ. p. ἔκτικα. perf. paſſ. ἔκτισμαι. a. 1. paſſ. ἐκτίσθην. Forte a κτάομαι, cujus enim eſt condere, ejus eſt jure optimo poſſidere. ὁ κτιστὴς, ὁ κύριος. Hinc κτίσμα, ατος, τὸ, opus, ſtructura. κτίσις, εως, ἡ, creatio, & creatura. κτιστὴς, ῦ, ὁ, creator, conditor.

ΚΤΙ'ΛΟΣ, ου, ὁ, aries. q. a τίλλω, vello, quod ſit mas τιλλόμενος, qui vellitur, lanatus. Vel a κίω, eo, ut ſit q. κίλος, quia τῶν ἄλλων προπορεύεται, & reliquum gregem præcedit. Vel τίλος, q. ἄκτιλος. ab ἄγω, duco. quia dux gregis, & pro familiari, & cum quo quis nutritus eſt. hinc κτιλόω, demulceo.

Κτίμενος, Poet. pro ἐκτισμένος, perf. part. paſſ. a κτίζω, condo, creo.

Κτὶς, idem quod ἴκτις, viverra, quæ eſt ex muſtelis ſylveſtribus.

Κτισάσθην, Dor. & Jon. pro ἐκτισάσθην, dual. num. a. 1. med. verbi κτίζω, condo, f. ίσω.

Κτίσις, εως, ἡ, creatura. ſtructura. res conditæ, & pro quovis opere. magiſtratus, homo. a κτίζω, condo.

Κτίσμα, ατος, τὸ, creatura. a κτίζω.

Κτιστὴς, ῦ, ὁ, creator. ab eodem them. κτιστὺς, ύος, ἡ, ædificatio.

Κτυπέω, ſtrepo, ſtrepito. Hinc κτύπος, ſonitus. Th. τύπτω, pulſo.

K Υ.

ΚΥ'ΑΘΟΣ, cyathus, cotula. q. a χύαθος, a χύω, fundo. Vel a κεύθω, occulto, quia potum ſervat, & quodammodo occultat, ut ſit quaſi κεύαθος.

ΚΥ'ΑΜΟΣ, ου, ὁ, faba. hinc κυαμεύω, fabis eligo, ſortior. κυαμοβόλος, judex. κυαμοτρὼξ, quia κυάμους τρώγει, judex.

Κυαναιγὶς, ίδος, ἡ, Poet. nigram, ac formidabilem ægidem geſtans. ex κύανος, cæruleus, & αἰγίς. Th. αἴξ, ἡ, capra.

Κυανεᾶν, Doric. pro κυανεῶν, ſc. νήσων, Cyaneæ inſulæ.

Κυανέη, ης, ἡ, nigra. dat. plural. Jonic. κυανέῃσι. gen. plur. Æol. κυανεάων, a κυάνεος, ου, ὁ, cæruleus, niger. Th. κύανος, ſeu κυανὸς, ῦ, ὁ, color cæruleus.

Κυάνεος, idem quod κυάνεος, cæruleus. vide κυανέη.

Κυανόπεζα, de menſa, & κυανόπεζος, nigros habens pedes. ex κύανος, niger, & πῦς, pes.

Κυανόπεπλος, ου, τὸ, cæruleo peplo. a κύανος, cæruleus, & πέπλον, peplum.

Κυανόπρωρος, cæruleam habens proram. ex κύανος, & πρῶρα, ας, ἡ, anterior pars navis.

ΚΥ'ΑΝΟΣ, ου, ὁ, & κυανὸς, ῦ, ὁ, color cæruleus. hinc κυάνεος, & κυάνεος, ου, ὁ, cæruleus, niger. q. a χάος, aer, Cœlum.

Κυανόφρυς, υος, ὁ, ἡ, nigrum habens ſupercilium. ex κύανος, & ὀφρὺς, ύος, ἡ, ſupercilium.

Κυανοχαίτης, ου, ὁ, qui eſt nigricantibus ſetis. ex κύανος, ου, ὁ, niger, & χαίτη, ης, ἡ, juba, coma.

Κυανῶπιν, nigroculam, acc. ſing. a κυανῶπις, ἡ, cæruleus aſpectu. ex κύανος, & ὤψ, ὠπὸς, ὁ, oculus. Th. ὄπτομαι, video. p. m. ὄπα.

ΚΥ'ΑΡ, ατος, τὸ, foramen acus; item pars auris interna. q. a κύω fundo.

Κύββα, poculum, quia κυφόν.
Κύβδα, inclinato capite. a κύπτω.
Κυβεία, ας, ἡ, luſus aleæ; item aſtutia, a κύβος, ου, ὁ, teſſera. hinc κυβεύω, alea luſito.
Κυβέλη, ης, ἡ, Cybele, mater Deum.
Κυβέρνασις, ἡ, Dor. pro κυβέρνησις, quod vide.
Κυβερνάτας, α, ὁ, Dor. pro κυβερνήτης, vide in Κυβερνάω. Sic κυβερνατήρ, ῆρος, ὁ, Dor. pro κυβερνητήρ, & comm. κυβερνήτωρ, gubernator.
ΚΥΒΕΡΝΑ'Ω, ῶ, άεις, ᾶς, άει, ᾶ, guberno, proprie navem rego. q. κῦμα ἐρευνῶ, fluctus ſcrutor, eoſque obſervo. fut. ήσω. Hinc κυβερνήτης, ου, ὁ, gubernator.
Κυβέρνησις, εως, ἡ, gubernatio, Th. κυβερνάω, quod vide.
Κυβερνήσαντος, gen. ſing. f. 1. part. activ. verbi κυβερνάω.
Κυβερνήτης, ου, ὁ, gubernator. ab eodem them.
ΚΥ'ΒΗ, ης, ἡ, caput. quia κυφή, curva. a κύπτω, inclino. Hinc κυβιστάω, in caput me dejicio, in caput ſalto.
Κυβήβη, ης, ἡ, Cybele, quæ ſuos miniſtros facit κυβηβᾶν, id eſt, κύπτειν, vel κυβιστᾶν, κυφοὺς fieri. Inde & κύβηβος, Cybelejo furore correptus.
ΚΥ'ΒΗΛΙΣ, ιδος, ἡ, ſecuris. Hinc κυβηλίσαι, ſecuri percutere. an a κόπτω?
Κυβιστάω, f. ήσω, in caput me conjicio, in caput ſalto. a κύβη, caput, & στάω. Hinc κυβιστὴρ, ῆρος, ſaltator, qui ſe in caput dejicit.
ΚΥ'ΒΙΤΟΝ, ου, τὸ, cubitus, nodus brachii. κύβαλον, ου, τὸ, idem. quaſi a κυβῶ, converto. Vel ut alii a κύπτω, pro κάμπτω, inclino. Eſt enim cubitus curvatura brachii.
ΚΥ'ΒΟΣ, ου, ὁ, teſſera, vel aliquid habens figuram quadratam. q. a κέω, vel κεῖμαι, jaceo, & βάσις, quod in omni poſitu, aut jactu baſin habeat firmiter jacentem. Inde homo conſtans, & immobilis dicitur τετράγωνος. Hinc κυβικὸς, ῦ, ὁ, cubicus. κυβεύω, alea, ſeu teſſeris ludo. κυβεία, ας, ἡ, luſus aleæ; item, fraus, dolus.
ΚΥΓΧΝΙ'Σ, ιδος, ἡ, crater magnus. Martinus ex Galeno probat eſſe parvum calicem, & doliolum medicum.
ΚΥ'ΓΧΡΑΜΟΣ, ου, ὁ, dux coturnicum.
Κυδαίνω, celebro, decoro, laudo. imperf. Jon. κύδαινον. f. ανῶ. Th. κῦδος, εος, τὸ, gloria, decus.
Κυδάλιμος, ου, ὁ, idem quod κύδιμος, glorioſus. Th. κῦδος.
Κυδηνθῆναι, decoratum eſſe, a. 1. inf. paſſ. ab ἐκυδήνθην, aor. 1. ind. paſſ. verbi κυδαίνω. Th. κῦδος, εος, τὸ, gloria.
Κυδιάνειρος, α, ον, honeſtans viros, claros viros continens. a κῦδος, & ἀνὴρ, vir.
Κυδιάω, glorior, jactito. a κῦδος, εος, τὸ, gloria.
Κυδιόων, exultans, Poet. pro κυδιῶν, præſ. part. a κυδιάω, quod vide.
Κύδιστε, voc. ſing. a κύδιστος, η, ον, glorioſiſſimus, a, um. in comparat. κυδίων, glorioſior. Th. κῦδος.
Κυδνός, ἡ, ὸν, inclytus. Th. κῦδος.
Κυδοιδοπᾶν, tumultuari. q. a κυδοιμός, & δουπεῖν.
ΚΥΔΟΙΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, turba, tumultus. κυδοιμέω, turbas excito. quaſi a κύειν δεῖμα, parere timorem.
ΚΥ'ΔΟΣ, εος, τὸ, gloria, decus. q. a κύειν δέος, parere timorem. Vel a κύδω, ut κυδνός, eſt venerabilis. At κύδος, ου, ὁ, convitium, probrum. a κῦδος, κυδήεις, εντος, ὁ, glorioſus. κύδιμος, & κυδάλιμος, ου, ὁ, idem. κυδαίνω, ανῶ, celebro, laudo. κυδιάω, glorior.
Κυδρὸς, ῦ, glorioſus. a Th. κῦδος.
ΚΥΔΩ'ΝΙΟΣ μηλέα, vel κυδωνία μηλέα, ας, ἡ, cotonea malus. κυδώνιον μῆλον, ου, τὸ, cotoneum, ſeu cydonium malum, a Cydone oppido Cretæ.

Κύει, uterum fert, 3. ſingul. præſ. verbi κύω.
Κυθεὶς, conceptus. a. 2. part. paſſ. ab ἐκύθην, a. 1. ind. paſſ. verbi κύω. f. σω. in utero geſto.
Κυέω, idem quod κύω, quod vide.
Κύημα, ατος, τὸ, quod in utero geſtatur, fœtus. a κυέω, idem quod κύω, in utero geſto.
Κυθέρεια, Cytherea Venus. ὅτι κεύθει τοὺς ἔρωτας, occultat amores Venereos. vel τὸ κινεῖν, & θέρος.
Κυθήροισι, dat. plur. Jon. a Κύθηρος, ου, ὁ: ΤΚ. Κυθήρα, urbs Cypri.
ΚΥΙΞ, ικος, ἡ, bulboſa quædam planta. Theophr. lib. 7. 13. an a κυΐσι?
ΚΥ'ΚΑΣ, Æthiopicum palmarum genus. Theophr. lib. 2. 8.
ΚΥΚΑ'Ω, miſceo, proprie de liquoribus. perturbo. Sic ergo a κέχος, humor. Hinc κυκεία, ας, ἡ, & κύκημα, ατος, τὸ, permixtio, confuſio. κυκεὼν, ῶνος, ὁ, miſcellanea potio.
Κυκεῶ, per Apocop. pro κυκεῶνα, acc. ſingul. a κυκεὼν, ῶνος, ὁ, miſcellanea potio. Th. κυκάω.
Κυκηθήτην, Jon. pro ἐκυκηθήτην, 3. dual. aor. 1. ind. paſſ. verbi κυκάω, miſceo. f. ήσω.
Κύκλα, per Metatheſ. pro κύκλοι, rotæ, a κύκλος, quod vide.
Κυκλάω, idem quod κυκλέω.
Κυκλέω, verſo, duco. vel rota veho, a κύκλος, ου, ὁ, circulus, orbis.
Κυκλόθεν, adverb. in circuitu. Thema κύκλος.
ΚΥ'ΚΛΟΣ, ου, ὁ, circulus, orbis: item corona hominum. κύκλῳ, pro ἐν κύκλῳ, in circuitu. q. a κυλίω, volvo. Orbicularia facile circumrotantur. hinc κυκλόθεν, adv. cum gen. in circuitu. κυκλόω, in orbem roto. f. ώσω. ἐγκύκλος, & ἐγκύκλιος, ου, ὁ, ἡ, circularis. ἐγκυκλοπαιδία, ας, ἡ, orbis diſciplinarum.
Κυκλοτερὴς, έος, ὁ, ἡ, tornando rotundus factus. ex κύκλος, circulus, & τερέω, terebro.
Κυκλόω, cingo, circumdo. f. ώσω. p. κεκύκλωκα. a. 1. paſſ. ἐκυκλώθην, ης, η. Th. κύκλος, circulus.
Κύκλωψ, ωπος, ὁ, & οἱ Κύκλωπες, Cyclopes. ex κύκλος, orbis, circulus, & ὤψ, oculus. Them. ὄπτομαι, video.
ΚΥ'ΚΝΟΣ, ου, ὁ, cygnus, olor. Puto a κύδνος, ab albedine. vel q. ἐν κύμασι νῶν, in fluctibus natans. Eſt & propr. nom.
Κυκόωντι, Poet. pro κυκῶντι, miſcenti, dat. ſing. part. præſ. a κυκάω. f. ήσω. miſceo.
ΚΥ'ΛΑ, ων, τὰ, cavitates oculorum. q. κοῖλα. κύλον, inferior palpebra. κυλὶς, ἐπικυλὶς, ſuperior.
Κυλίκων, genit. plur. a κύλιξ, ικος, ἡ, calix. Th. κυλίω, volvo.
Κυλίνδεται, 3. ſing. præſ. paſſ. κυλίνδετο, 3. ſingul. imperf. paſſ. Jon. a κυλίνδω, idem quod κυλίω, volvo.
Κύλινδρος, ου, ὁ, cylindrus, lapis teres in modum columnæ.
Κύλιξ, ικος, ἡ, calix. Thema κυλίω, volvo. q. torni κυλίσει factus.
Κύλισμα, ατος, τὸ, volutabrum, ejuſdem them.
Κυλίχναι, αἱ, caliculi, ſeu parva vaſa potoria oris compreſſioris; item cucurbitulæ. a κύλιξ.
ΚΥΛΙ'Ω, volvo, voluto. fut. ίσω. Hinc κυλίνδω, κυλινδέω, & καλινδέω, idem. κύλιξ, ικος, ἡ, calix.
Κυλλοποδίων, qui diſtortis pedibus eſt, loripes. Vulcani Epith. a κυλλὸς, claudus, & πούς, pes.
ΚΥΛΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, claudus, curvus. q. a κόλος, mutilus.
Κυλοιδιάω, ſum oculis tumentibus. a κύλον, & οἰδάω, tumeo.
Κυλοιδιόωντες, nom. plur. part. præſ. a κυλοιδιάω, quod vide.

Κύλων, ωνος, ὁ, Cylo. Κυλώνειον, Cylonium.
ΚΥ'ΜΑ, ατος, τὸ, fluctus, unda. magna lues. q. κύκημα, a κυκάω, miſceo, Vel a κύω, pario, quia fluctus fluctum parit. Eſt & κῦμα, pro κύημα, τὸ, fœtus. κύω, in utero geſto. a κῦμα, fluctus. κυματίας, ου, ὁ, undoſus. κυματώδης, εος, ὁ, ἡ, idem. κυματίζω, & κυματόω, undis agito. κυματίη, ης, ἡ, tempeſtas, κυμαίνω, ανῶ, fluctuo, æſtuo.
Κυμαίνοντος, gen. ſingul. part. præſ. act. κυμαίνων, & in f. g. κυμαίνουσα, a κυμαίνω, fluctuo, & ferveo. turgeo. Th. κῦμα.
Κύματ᾽, pro κύματα, nom. pl. κύμασι, dat. pl. a κῦμα, ατος, τὸ, fluctus.
Κυματίης, ου, Jonic. pro κυματίας, ου, ὁ, undoſus. vide in κῦμα, τὸ, fluctus. hic κυματίης ἄνεμος, ventus impetuoſus.
Κυματολέγη, ης, ἡ, nomen mul.
Κυματωγὴ, ης, ἡ, & legitur κυματωγή, littus, ad quod undæ feruntur, ac franguntur, ex κῦμα, & ἄγω, ſeu ἄγνυμι, frango.
Κυματωθεῖσα, ης, ἡ, a. 1. part. paſſ. f. g. a κυματόομαι, reſtagno. Them. κῦμα, ατος, τὸ, fluctus.
Κυμβαλίζω, cymbalum pulſo. a κύμβαλον, ου, τὸ, cymbalum. Th. κύμβος, ου, ὁ, cavus receſſus.
Κύμβαλον, ου, τὸ, cymbalum. q. a κύμβος, cavus.
Κύμβη, ης, ἡ, cymba. poculi genus. a κύμβος.
Κύμβαχος, ου, ὁ, pronus in caput. Th. κύμβος.
ΚΥ'ΜΒΟΣ, ου, ὁ, cavus receſſus, ollæ fundum. quaſi a κυφός, curvus. hinc κύμβον, & κυμβίον, ου, τὸ, acetabulum. κύμβη, ης, cymba. κύμβαλον, ου, τὸ, cymbalum.
Κύμη, ης, ἡ, nomen urbis.
ΚΥ'ΜΙΔΙΣ, ιος, vel ιδος, ἡ, avis quædam nocturna. Euſtath. putat eſſe q. κρύμινδις, a κρύπτειν, & ἰδεῖν, quod occultet ſui viſionem.
ΚΥ'ΜΙΝΟΝ, ου, τὸ, cyminum herba, & ſemen. q. a καῦμα, quia calefacit.
Κυμοδόκη, ης, ἡ, nomen mul.
Κυμοθόη, ης, ἡ, nomen mul.
Κυμοπόλεια, ας, ἡ, nomen mul.
Κυμώ, nomen mul.
Κυνάβρα, idem quod κινάβρα, quod vide.
Κυναγίτας, α, ὁ, Doric. pro κυνηγέτης, quod vide.
Κυνάγχη, ης, ἡ, q. κυνὸς ἄγχος, canum ſuffocatio. angina.
Κυνάρα, carduus altilis. ea & κυνάρος ἄκανθα, & κίναρα. Lobelius.
Κυναγὸς, ῦ, ὁ, Doric. pro κυνηγὸς, ῦ, ὁ, venator. Ex κύων, canis, & ἄγω, duco.
Κυνάδες, ων, αἱ, canum pili. a κύων, canis.
Κυνάμυια, vide in κυνόμυια.
Κυνάνθρωπος, verſipellis; impudens. q. canis. ex κύων, canis, &c.
Κυνάριον, ου, τὸ, catellus. diminut. a κύων, canis.
Κύνας, acc. plur. κύνες, nom. plur. a κύων, κυνὸς, ὁ, vel ἡ, canis.
Κύνδαλος, ſupra κίνδαλος.
Κυνέη, ης, ἡ, galea. Th. κύων, canis. hinc κύνεος, caninus.
Κύνεον, Jonic. & Poet. pleonaſm. ε, pro ἔκυνον, imperf. act. verbi κυνέω, idem quod κύω, oſculor.
Κύνες, nom. pl. κύνεσσι, canibus, dat. plur. Jon. pro κυσὶ, a κύων, κυνὸς, canis.
Κυνέω, oſculor, blandior, adoro, προσκυνέω, q. a κύω.
Κυνηγέσιον, canes venatores, & inſtrumenta venationis.
Κυνηγέτης, venator. q. κυνῶν ἡγέτης. hinc κυνηγέω, venor. Dicitur & κυνηγὸς, ῦ, ὁ, venator.

Κυνίδιον, ου, τὸ, catellus. Th. κύων, κυνὸς, ὁ, ἡ, canis.
Κυνικὸς, οῦ, ὁ, Cynicus. ab eodem them.
Κυνοθαρσὴς, έος, ὁ, impudens. ex κύων, canis, & θάρσος, εος, τὸ, fiducia.
Κυνόμυια, ὁ, ἡ, muſca canina. Metaph. pro impudente, a κύων, & μυῖα, ἡ, muſca. Alii leg. κυνάμυια.
Κυνόσουρα, Cynoſura. quaſi κυνὸς οὐρὰ, cauda canis. Pro aſtro hic ſumitur.
Κύντερος, ὁ, impudentior. Superl. κύντατος. Th. κύων, canis.
Κυνῶπα, vocat. ſing. a κυνώπης, ου, ὁ, habens canis vultum. & in f. g. κυνῶπις, inverecunda. ex κύων, canis, & ὤψ, vultus. Th. ὄπτομαι, video.
Κυνώπιδος, gen. ſingul. a κυνῶπις, ἡ, inverecunda. vide κυνῶπα.
Κύος, εος, τὸ, fœtus. Th. κύω, in utero geſto. vel κυέω.
Κυούμενα, nom. plur. n. g. part. præſ. paſſ. a κυέω, idem quod κύω, quod vide.
ΚΥΠΑΡΙΣΣΟΣ, ου, ἡ, Cypreſſus, arbor. quia κύει παρίσους τοὺς ἀκρέμονας, id eſt, ramos grandiores pariles parit. hinc κυπαρίσσινος, ex cupreſſo factus.
ΚΥΠΑΡΟΣ, ου, ὁ, vas magnum, concavum, & capax. q. a κύπη.
ΚΥΠΑΣ, ιδος, ἡ, pallium, & lectiſtragulum.
ΚΥΠΑΣΣΙΣ, & κύπασις, ιος, ὁ, ἡ, ſupparum, ſpecies tunicæ lineæ. q. a κυπάς.
ΚΥΠΕΙΡΟΣ, ου, ὁ, Cyperus, herba ex juncorum genere.
ΚΥΠΕΛΛΟΝ, ου, τὸ, poculi genus, deflexum a κύφελλος, quia cavum, a κυφός.
Κύπη, τρώγλη, id eſt, caverna. q. a κυφὸν, cavum. Vel a κύπτω.
Κύπριδα, acc. ſing. a Κύπρις, ιδος, ἡ, Venus.
Κυπρίζω, germino venuſte. Thema Κύπρος, Cyprus, ut proprie de Cypri baccis dicatur.
Κυπρῖνος, Cyprinus, q. a Κύπρις. Et Κύπριος, ου, ὁ, Cyprinus. ab eodem them.
Κύπρις, ιδος, ἡ, Venus. acc. Κύπριδα, & Κύπριν. Th. Κύπρος, Cyprus inſula. quia ibi nata.
Κυπρογένεια, ας, ἡ, Epithet. Veneris, quæ nata dicitur in inſula Cypro. Dicitur & Κυπρογενὴς, έος, ἡ.
ΚΥΠΡΟΣ, Cyprus, arbor, & inſula: unde Κύπρις, ιδος, ἡ, Venus. κύπρινον, ου, τὸ, unguentum Cyprinum.
ΚΥΠΤΩ, pronus ſum, incurvo me ad videndum. f. ψω. a. 1. ἔκυψα. a. 1. part. κύψας, αντος, ὁ. q. κυβῆ πίπτω, capite cado, vel inclino. Hinc κυπτὸς, οῦ, ὁ, inclinatus, ſupplex. κυφὸς, οῦ, ὁ, incurvus, gibboſus. κῦφος, εος, τὸ, gibbus. ἐγκύπτω, inclino ad videndum aliquid. ἔγκυος, ου, ὁ, gravida fœmina.
Κυράνα, ας, ἡ, Doric. pro Κυρήνη, ἡ, Cyrene. Vide Pindar. Pythior. Od. 9. 298. &c.
Κυρβαῖος, αία, ον, ſublimis, e. a κύρβις, εως, ἡ, tabula.
ΚΥΡΒΑΣΙΑ, ας, ἡ, criſta gallinacei, tiara. a κάρα, & βαίνω, quod in cap. erecta.
ΚΥΡΒΙΣ, εως, ἡ, tabula triangula, cui leges inſcribebantur. a κυροῦν βίον, ſancire vitæ leges.
Κῦρε, Jon. pro ἔκυρε, imperf. verbi κύρω, incido, nanciſcor. κυρέω, idem. hinc κυρήσας, a. 1. part.
Κύρη, ἡ, Ceres. Sic dicta, quia κυρία τῷ ζῆν, domina vitæ.
ΚΥΡΗΒΑΩ, cornibus pugno, fut. ήσω. q. a κέρας, cornu.
ΚΥΡΗΒΙΑ, ων, τὰ, acera, & glumæ hordei. Vide κυρηβία, q. κύρης ἥβη.
Κύρημα, & per ſyncop. κύρμα, ατος, τὸ, id, in quod aliquis incidit, præda. Th. κύρω, incido.
Κυρήνη, ἡ, nomen urbis. Hebr. murus. hinc Κυρήνιος, ου, ὁ, Quirinus, nomen viri.
Κυρῆσαι, aor. 1. inf. κυρήσας, αντος, ὁ, a. 1. part. activ. a κυρέω, idem quod κύρω, incido.
Κυρθεὶς, adeptus, a. 1. part. paſſ. verbi κύρω. a. 1. ind. paſſ. ἐκύρθην.
Κυρία, ας, ἡ, domina. κυριακὸς, ἡ, ὸν, dominicus, a, um. Th. κῦρος, εος, τὸ, authoritas. κυρία ἡμέρα, ſtatutus dies, Jonic. κύριος μὴν, præſtitutus menſis partui.
Κυριεύω, dominor, cum genit. f. εύσω. p. κεκυρίευκα. a κύριος, dominus. Th. κῦρος.
Κυρίζω, vel κορίσσω, cornibus peto, q. a κέρας, cornu.
Κύριος, ου, ὁ, dominus, herus. cui eſt κῦρος, εος, τὸ, authoritas.
Κύριος, ου, ὁ, qui authoritate valet, præſtans. ὁ κῦρος ἔχων.
Κυριότης, ητος, ἡ, dominatio. ab eodem them.
Κυρκανᾶν, miſcere. q. a κυκᾷν, ρ, interjecto.
Κύρμα, ατος, τὸ, per ſyncop. pro κύρημα, id, in quod aliquis incidit, præda. a κυρέω, vel κύρω, quod vide.
Κύρν', pro Κύρνε, vocat. a Κύρνος, ου, ὁ, Cyrnus, nomen propr.
ΚΥΡΟΣ, εος, τὸ, authoritas, edictum, cardo rei. q. a κυρέω, ſum, aut potius a κάρα, caput, principatus. hinc κυρόω, authoritatem do. κύριος, ου, ὁ, dominus. κυριεύω, dominor. Eſt & Κῦρος, ου, ὁ, Cyrus, Perſarum rex.
Κυροῦν, præſ. inf. act. a κυρόω, ſancio, & ratum facio. hinc κυροῦσα, præſ. part. f. g.
Κυρόω, ῶ, ſancio. f. ώσω. p. κεκύρωκα. perf. paſſ. κεκύρωμαι. Th. κῦρος, εος, τὸ, authoritas.
Κύρσαι, incidere, a. 1. inf. κύρσας, a. 1. part. act. a κύρω, incido. f. Æol. κύρσω.
Κύρσω, adipiſcar, Æol. f. 1. verbi κύρω, quod vide.
ΚΥΡΤΟΣ, ῆ, ὁ, curvus, gibboſus. q. a γυρὸς, curvus. Vel παρὰ τὸ κύπτειν, nam quod inclinatur, curvatur. Hinc κυρτόω, curvo, incurvum reddo. ἀμφίκυρτος, ου, ὁ, ἡ, utrinque incurvus.
Κύρτος, ου, ὁ, ſagena, naſſa. Ea & κύρτη, & κυρτὶς, quia cava, ſeu gibboſa.
ΚΥΡΩ, ſum, incido, conſequor. fut. 1. Æol. κύρσω. κυρέω, idem quod κύρω.
Κύσας, oſculatus, a. 1. part. act. a κύω, oſculor.
Κύσε, ſeu κύσσεν, Jon. pro ἔκυσεν, 3. ſing. a. 1. act. κύσον, aor. 1. imperat. act. ejuſdem verbi.
ΚΥΣΘΟΣ, & κύσος, ου, ὁ, & κυσὸς, οῦ, ὁ, nates, podex: item pro muliebri pudendo. forte a χύω, fundo: vel a κεύθω, occulto.
Κυσὶ, dat. plural. a κύων, canis, quod vide.
Κυσαμένη, aor. 1. part. med. f. g. pro κυσαμένη, quæ concepit, verbi κύω. quod vide.
Κύσε, Jon. & Poet. pro ἔκυσε, aor. 1. verbi κύω, oſculor.
ΚΥΣΤΙΣ, εως, ἡ, veſica. accuſ. κύστιν. q. a χύσει urinæ. Varinus ἀπὸ τοῦ κεύθειν, ἢ κύειν τὸ οὖρον, urinam parit, vel χύειν, fundit.
ΚΥΤΙΝΟΙ, ων, οἱ, flores mali Punici. q. a κύω.
ΚΥΤΙΣΟΣ, ου, ὁ, Cytiſus. nomen herbæ.
ΚΥΤΟΣ, εος, τὸ, cavitas, ſinus, ubi aliquid κεῖται, ſeu κεύθεται.
Κύθραν, Dor. pro χύτραν, acc. ſing. a κύθρα, olla. idem quod χύτρος.
Κύτταρος, loculamentum apum, & veſparum. q. a κύτος.
Κύφελλα, nubes, & omnia cava. q. a κυφὸς, incurvus.
ΚΥΦΙ, ſuffimenti genus, apud Ægyptios ſacerdotes.
Κυφὸς, incurvus. q. a κύπτω, flecto.
Κύφων, locus teſtudinatus, baculus incurvus. a κυφὸς, curvus.
Κύφων, pro κύφωνα, acc. ſing. a κύφων, ωνος, ὁ, ſtiva. Th. κύπτω, pronus ſum.
Κύψαντες, nom. plur. aor. 1. part. act. a κύπτω, f. ψω, incurvo me. κύψαι, a. 1 inf.
ΚΥΨΕΛΗ, ης, ἡ, alveare apum. q. κυφέλη, a κυφὸς, curvus. hinc κυψελὶς, ίδος, ἡ, alveus. Eſt & κυψέλη, auris foramen, ejuſque ſordes.
Κυψέλιζοι, nomen propr.
ΚΥΩ, in utero geſto, oſculor. f. σω. p. κα. κυέω, idem. Referam ad κίω, eo. κύησις, eſt initus, graviditas. κύημα, ατος, τὸ, fœtus. κυνέω, oſculor. προσκυνέω, adoro, veneror. προσκύνημα, ατος, τὸ, & προσκύνησις, εως, ἡ, adoratio.
ΚΥΩΝ, κυνὸς, ὁ, ἡ, canis. acc. κύνα, dat. plur. κυσί. q. a κύω, pario. κύων γὰρ πολυτόκον ζῶον. vel a κυνεῖν, id eſt, φιλεῖν. eſt enim ζῶον φιλοδέσποτον. Hinc κυνικὸς, ῆ, & κύνειος, ac κύνεος, ὁ, caninus. κυνάριον, ου, τὸ, catellus. προκύων, ωνος, ὁ, Procyon ſidus, quod ante majorem canem exoritur.

K Ω.

Κῶας, an κῶας, τὸ, pellis ovilla? vide κώς.
ΚΩΒΙΟΣ, ου, ὁ, gobius piſcis. a κώβη, caput.
ΚΩΔΕΙΑ, & κωδία, ας, ἡ, caput papaveris. globulus. κώδη, fructus papaveris.
ΚΩΔΩΝ, ωνος, ὁ, tintinnabulum, nola. παρὰ τὸ ἐν τῷ κινεῖν ᾄδειν.
Κώεα, nom. plur. a κῶς, εος, τὸ, pellis agnina, ſtragulum.
ΚΩΘΩΝ, ωνος, ὁ, poculum quoddam, compotatio. ebrioſus. hinc κωθωνίζω, poto. Forte quia in iis κεύθεται potus.
ΚΩΚΑΛΙΑ, ων, τὰ, animalia quædam teſtis tecta. An quaſi κογχάλια?
Κωκαλὸς, οῦ, ὁ, Rex Sicanorum.
ΚΩΚΥΩ, f. ύσω, fleo, ploro. hinc κώκυμα, ατος, τὸ, & κωκυτὸς, οῦ, ὁ, fletus.
ΚΩΛΑΚΡΕΤΑΙ, οἱ, qui τὰ κῶλα, quæ ex ſacrificiis ſupererant, ſacerdotibus diſtribuebant. quæſtores.
Κωλεὸς, idem quod κῶλον. inde κωλῆ, τὰ, majores victimæ.
Κώληψ, ηπος, ἡ, talus, ſura. Thema κῶλον.
ΚΩΛΟΝ, ου, τὸ, membrum, periodi pars. inteſtinum craſſum. q. κοῖλον. Hinc μακρόκωλος, ὁ, ἡ, membra longa habens.
Κωλυέτω, caſtiget, 3. ſingul. imperat. act. a κωλύω, quod vide.
Κώλυμα, ατος, τὸ, impedimentum, prohibitio. Th. κωλύω.
ΚΩΛΥΩ, prohibeo, impedio, arceo. fut. ύσω, p. κεκώλυκα. aor. 1. inf. act. κωλῦσαι. a. 1. paſſ. ἐκωλύθην. q. κῶλον λύω, membri alicujus integritatem ſolvo, ne quis poſſit evadere. Hinc κώλυμα, ατος, τὸ, impedimentum. κώλυσις, εως, ἡ, idem. κωλυτὴρ, ῆρος, ὁ, qui impedit.
ΚΩΛΩΤΗΣ, ου, ὁ, ſtellio.
ΚΩΜΑ, ατος, τὸ, ſomnus profundus. veternus. q. a κῶ, pro κέω, jaceo. veterno correpti, ut attoniti jacent. Vel a κοιμάω, ſopio.
Κωμάζειν εἴς τινα, Hymnum in alicujus laudem canere. Et pro ſaltare, choreas celebrare.
Κώμαζον, imperf. Jonic. κωμάζοντα, accuſ. ſing. part. præſ. verbi κωμάζω, comeſſor.

meſſor. hymnis celebro. Th. κῶμος, ου, ὁ, comeſſatio.

ΚΩΜΑΚΟ'Ν, ου, τὸ, fructus quidam aromaticus.

Κωμάξατε. Dor. pro κωμάσατε, hymno celebrate, a. 1. imperat. activ. vide κωμάζω.

Κωμάσδειν, Dor. pro κωμάζειν, comeſſari. vide in κωμάζω.

Κωμασία, ας, ἡ, a κῶμος, ου, ὁ, comeſſatio.

ΚΩ'ΜΗ, ης, ἡ, pagus, vicus. κῶμαι, ῶν, αἱ, pagi. q. a κῶ, κέω, pro κεῖμαι, jaceo, quieſco. ubi ſcil. ἀνάπαυσις αἰ-θρώποις τε καὶ ζώοις ἀπὸ τῶν ἔργων. κωμηδὸν, vicatim. κωμήτης, ου, ὁ, paganus.

Κωμόπολις, εως, ἡ, oppidulum. q. ex κώμη, & πόλις, urbs.

ΚΩ'ΜΟΣ, ου, ὁ, comeſſatio. hymnus. laſcivum convivium, laſcivia. q. luxuria ſoporifera, a κῶμα, ſomnus. Comeſſetores fere ſunt ſomniculoſi. hinc κωμάζω, comeſſor. κώμαξ, ακος, ὁ, petulans, nugator.

Κωμοδιδασκάλης, appellatur is, in cujus laudem hymnus eſt ab aliquo ſcriptus.

ΚΩ'ΜΥΣ, υθος, ἡ, laurus, quæ ante fores ſtatuitur. faſciculus fœni.

Κώμῳ, dat. ſing. a κῶμος.

Κωμῳδὸς, οῦ, ὁ, qui per κώμας ᾄδει, per vicos canit. hinc κωμῳδία, ας, ἡ, comœdia. Ex κώμη, pagus, & ἀείδω, cano.

Κώνειον, ου, τὸ, cicuta. venenata potio. Sic dicitur propter vertiginem, & tenebras, quæ accidunt bibentibus. Nam κωνᾶν, eſt στρέψαι, vertere.

ΚΩ'ΝΟΣ, ου, ὁ, conus, turbo, involucrum nucis pineæ. hinc κωνάω, circumago.

Κωνωπεῖον, conopeum ad culices arcendos, velum tentorii militaris. Thema κώνωψ, culex.

Κώνωπες, nomin. plur. a κώνωψ.

ΚΩ'ΝΩΨ, ωπος, ὁ, ἡ, culex. An quia culicis facies in acutum exit? ut ſit q. a κῶνος, & ὤψ. aut a κόρωψ, a κόρος, id eſt, κόρος. q. animal aculeata facie.

Κωπέες, οἱ, Jonic. pro κωπηλάται, remiges. a κώπη, ἡ, remus, & ἐλαύνω, agito.

ΚΩ'ΠΗ, ης, ἡ, remus, manubrium. q. a κόπτω, tundo. Hinc κωπητὴρ, ῆρος, ὁ, ſcalmus, cui alligantur remi. κωπεὺς, έως, ὁ, & κωπηλάτης, remex. κωπίον, ου, τὸ, remulus.

Κώρα, ας, ἡ, Dor. pro κόρη, ης, ἡ, ſive κούρη, ἡ, puella, oculi pupilla.

Κῶρος, Dor. pro κοῦρος, quod vide.

Κωροσύνα, ας, ἡ, Dor. pro κουροσύνη, ης, ἡ, pueritia. a κόρος, in χορίω.

ΚΩ'ΡΥΚΟΣ, ου, ὁ, pera, ſaccus coriaceus. q. χώρυκος, quia χωρεῖ, id eſt, continet, & capit τὰ ἐντιθέμενα.

ΚΩ'Σ, ῴου, τὸ, ovium vellus, ſtragulum. κῶας, εος, τὸ, idem. q. a κέω, jaceo. quod in eo dormirent. Eſt & κῶς, ῶ, ἡ, nomen inſulæ.

Κωσάμ, ὁ, nomen viri. Hebr. divinans.

Κώταλις, hodie κωτάλι, tudicula, cochleare majus. An a κοτύλη, quia cava, & cavo inditur?

ΚΩΤΙ'ΛΛΩ. fut. ιλῶ. p. ίληκα, fabulor, garrio. fallaciter loquor. hinc κωτίλλοντα, acc. ſingul. part. præſ. κωτίλλουσα, præſ. part. fœm. gen. κωτιλιά, ἡ, adulatio.

Κωτίλος, ου, ὁ, loquax, garrulus, a κωτίλλω.

ΚΩΦΟ'Σ, ου, ὁ, ſurdus: item fatuus, mutus. q. a κόπτω, ſcindo. παρὰ τὸ κεκόφθαι τὴν ὄπα, quia cæſus, hoc eſt læſus voce, ut vocem ſcil. non audiat, nec ipſe eloquatur. Hinc κωφόω, όω, & έω, exurdo, ſurdum reddo. ſurdeo.

Κᾤχετ', pro καὶ ᾤχετο, & abiit, 3. ſingul. imperf. ab οἴχομαι, abeo.

Κωχέω, ſuſtollo. Heſych. q. ab ὀχῶ, veho, in altum tollo. Inde coche, Gal.

Κῶχος, eſt aqua. Flendo aquam egerimus, id eſt, lacrymam. Malim a κακὸν, malum. Miſeria eſt cauſa lamenti.

Λ Α.

Λ Eſt undecima littera Græcorum, triginta deſignat.

Λα, particula, per ſe nihil ſignificans, verum in compoſitione auget ſignificationem. q. ex λίαν.

ΛΑ'ΑΣ, λάαος, λᾶος, ὁ, lapis, ſaxum. q. ex λᾶ, & ἄζω, ſicco. eſt terra valde ſiccata, & coacta. λᾶς, λᾶος, idem quod λᾶας. λάϊνος, ου, ὁ, lapideus. λάω, λάσω, lapido.

Λάβα, Dor. pro Λάβου, gen. a Λάβας, pro Λάβης, viri nomen.

Λάβε, Jon. pro ἔλαβε, 3. ſing. a. 2. ind. act. Sed λαβὲ, cape, & in plur. λάβετε, eſt a. 2. imperat. act. verbi λαμβάνω, capio. f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον. a. 2. inf. λαβεῖν. perf. λέληφα, Att. εἴληφα. a. 2. inf. med. λαβέσθαι.

Λαβὲν, Dor. pro λαβεῖν, a. 2. inf.

Λαβὴ, ῆς, ἡ, prehenſio. anſa. manubrium. occaſio. hine λαβὶς, diminut. λαβῆν, Dor. pro λαβεῖν, a. 2. inf. act. Thema λαμβάνω, capio.

Λάβῃς, 2. ſing. λάβῃσι, Jon. paragoge pro λάβῃ, 3. ſing. a. 2. ſub. act. verbi ejuſdem.

Λάβιρος, fovea. Heſych. An a λαβεῖν βάσιν?

Λαβὶς, anſa, manubrium. diminut. a λαβὴ, quod vide.

Λάβοιμεν, ceperimus, 1. plur. a. 2. opt. act. λάβοιμι, οις, οι, verbi λαμβάνω.

Λαβοῖσα, Dor. pro λαβοῦσα, a. 2. part. f. g. a λαμβάνω, capio.

Λαβόμην, Jon. pro ἐλαβόμην, ου, ετο, a. 2. med. λαβόμενος, a. 2. part. med. ejuſdem verbi.

Λάβον, Dor. pro λάβε, a. 2. imperat. act.

Λαβῶσα, a. 2. part. act. f. g. ejuſd. verbi.

Λαβραγόρης, ου, ὁ, procaciter loquax. a λάβρος, vorax, & ἀγορεύω, loquor. Thema ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, forum.

Λαβρεύομαι, præceps ſum in loquendo. Th. λάβρος, ου, ὁ, vorax, avidus.

ΛΑ'ΒΡΟΣ, ου, ὁ, valde vorax, avidus. q. ex λα, & βορὸς, vorax, quia βορεῖν, ſeu cibum valde appetit, & ingluvie delectatur. hinc λάβραξ, lupus piſcis. λαβρότης, voracitas.

Λαβρώνιον, poculum quoddam latum. Ex quo eſt λάβρως bibere.

ΛΑΒΥ'ΡΙΝΘΟΣ, ου, ὁ, labyrinthus. q. a λάβιρος: Vel a λαβεῖν, & ῥινᾶν, quod prehendendo decipiat, ſi quis ingrediatur. Vel a λαβεῖν θύρας, ut ſit quaſi λαβίνθυρος. Varia ab ingreſſo aperiuntur, & q. prehenduntur oſtia, nec tamen exitus adinvenitur.

ΛΑ'ΓΑΝΟΝ, ου, τὸ, placentæ genus.

Λαγαρὸς, ὰ, ὸν, laxus, non diſtentus, non plenus. in quo ſc. eſt λαγὼν, ſeu κενότης. Hinc λαγαροὶ, homines ſunt graciles, non ventricoſi.

Λαγγάζω, fugio, ἀποφεύγω. q. ex λα, & ἄγω. Fuga eſt velox actus.

Λαγγέω, pigror ex fatigatione. hinc Lat. langueo.

Λαγέτας, α, ὁ, Dor. pro λαγέτης.

Λαγέτης, dux, & ductor populi. q. λαοῦ ἡγεῖται. vel λαὸν ἄγει.

ΛΑ'ΓΗΝΟΣ, ου, ἡ, lagena, poculi genus, a cavitate, quæ λαγών. Scribitur fere λάγυνος.

Λαγνεία, ας, & Jonic. ης, ἡ, ſalacitas. Th. λάγνης, libidinoſus.

ΛΑ'ΓΝΗΣ, ſive λάγνος, ου, ὁ, libidinoſus, laſcivus. quaſi λάγυνος, valde mulieroſus. ex λα, & γυνή. vel a λέγω, cubo. Vel a λάγονος, ſemine prolifico turgens.

Λαγόνεσσι, ilibus, dat. plur. Jon. a λαγὼν, όνος, ἡ, ilia.

Λαγὼς, acc. plur. Dor. pro λαγοὺς, lepores. Tum & λαγὸς, οῦ, ὁ, Jon. pro λαγωός. a λαγωὸς, οῦ, ὁ, lepus, Att. λαγὼς, ώ. Ex λα, & οὖς, auris.

ΛΑΓΧΑ'ΝΩ, ſortior, ſorte accipio, conſequor, cum gen. & acc. fut. λήψομαι. a. 2. ἔλαχον. a. 2. ſub. λάχω, ῃς, ῃ. a. 2. part. λαχὼν, όντος, ὁ. p. m. λέλογχα. q. ab inuſit. λήχω. Hinc λαχμὸς, οῦ, ὁ, ſors. λάχος, εος, τὸ, idem. λῆξις, & λῆξις, εως, ἡ, ſortitio. Λάχεσις, ιος, ἡ, Lacheſis, una ex Parcis. λόγχη, ης, ἡ, lancea.

ΛΑΓΟ'Ν, όνος, ἡ, ilia, lateris cavitas laxior, & exoſſis. Hinc λαγαρὸς, οῦ, ὁ, laxus, vacuus. ſed hoc a λαγόνι malim. Ducam a λέγω, colloco: ut ſit vacuitas, ubi aliquid locari poteſt.

ΛΑΓΩΟ'Σ, οῦ, ὁ, & λαγὼς, ὼ, ὁ, lepus. q. ex λα, & οὖς, auris, quod ſit valde auritus. vel q. a λα, & ἄγω, ob celeritatem. Agit ſe ocyus. Vel quia ob metum amat λόχμας. Alii a λα, & γάω, q. multum gemere.

Λάδων, ωνος, ὁ, pater Daphnes. acc. Λάδωνα. Eſt & nomen fluvii.

Λαερτιάδης, ου, ὁ, Laertiades, nom. propr.

Λᾶες, ων, οἱ, lapides. a λᾶς, λᾶος, idem quod λᾶας, ὁ, lapis.

Λάζαρος, ου, ὁ, per Aphæreſin pro Ἐλεάζαρ.

Λάζεο, Jon. & λάζευ, Dor. pro λάζου, præſ. imperat. paſſ. λάζετο, 3. ſingul. imperf. Jon. verbi λάζομαι, capio.

Λάζευ, Dor. pro λάζου, vide λάζεο.

Λαζοίατο, Jonic. pro λάζοιντο, 3. plur. opt. paſſ. ejuſdem verbi.

ΛΑ'ΖΟΜΑΙ, capio, prehendo, q. a λαβὴ, λαβάζομαι. Dicitur & λάζυμαι.

Λαζὼν, abiecto α, pro ἀλαζὼν, mendax, vanus, ſuperbus.

Λαθάμβαι, Dor. pro λάειν. Heſych. exponit φθέγγεσθαι. Sic λάε, Jon. pro ἔλαε, verbi λάω. quod tamen & alias habet ſignificationes.

Λάθα, ας, ἡ, Dor. pro λήθη, ης, ἡ, oblivio.

Λαθάδαν, occulte. q. a λαθεῖν.

Λάθαργος, q. λαθάδαν, ſeu λάθρα ἀργὸς, clam malus, & mordens, clandeſtinus. Vel q. a λαθραῖος, clam mordens.

Λάθε, a. 2. imperat. act. vel 3. ſing. a. 2. ind. Jon. λάθεσθε, 2. plur. a. 2. imperat. med. verbi λανθάνω, obliviſcor, ſeu λήθω. f. λήσομαι. aor. 2. ἔλαθον. perf. paſſ. λέλησμαι. præt. med. λέληθα.

Λαθέμεν, Jon. & Dor. pro λαθεῖν, a. 2. inf. act. vide λάθε.

Λάθετ', ſeu λάθετο, 3. ſing. a. 2. med. Jon. ejuſdem verbi.

Λαθίβης, immemor juventæ, ſenex. ex λήθω, a. 2. ἔλαθον, & ἥβη, juventus.

Λάθητε, 2. plur. a. 2. ſub. act. verbi λήθω, ſeu λανθάνω, obliviſcor. a. 2. ἔλαθον.

Λαθικηδὴς, έος, ὁ, ἡ, curas oblivione tegens. a λήθω, & κῆδος, εος, τὸ, cura.

Λαθιφθόγγοιο, genit. Jon. a λαθίφθογγος, ου, ὁ, vocis oblivionem inducens. ex λήθω, lateo, & φθόγγος, ſonus. Th. φθέγγομαι, loquor.

Λαθόμεσθα, obliviſcimur, Dor. pro ληθόμεσθα, 1. plur. præſ. a λάθομαι, Dor. pro λήθομαι, quod a λήθω, lateo.

Λάθος, εος, τὸ, Dor. pro λῆθος, εος, τὸ, idem

τὸ, idem quod λήθη, oblivio.
Λάθρα, adv. clam, latenter. λαθραῖος, clandeſtinus. λαθραίως, clam. adv. a λήθω, Dor. λάθω, lateo.
Λάθρη, Jonic. pro λάθρα, clam. quod vide.
Λαθραδίοισιν, occultis. dat. plural. Jon. a λαθρίδιος. Th. λήθω, lateo.
Λάθριος, occultus. ab eodem them.
Λαθυρίς, herba e genere tithymalorum. Plin. 27. 11. q. ex λα, valde, & θέρω, calefacio.
ΛΑ'ΘΥΡΟΣ, ου, ὁ, cicercula, genus leguminis. q. a λαθεῖν, latere.
Λαθὼν, qui latuit, a. 2. part. act. verbi λήθω, ſeu λανθάνω, lateo, obliviſcor. f. λήσομαι. a. 2. ἔλαθον.
ΛΑΙΔΡΟ'Σ, ὰ, ὸ, ſiniſter, impudens, procax. Puto ex λαί, pro λαιὸς, & δράω, fugio, quod q. opera refugit. vel a δράω, ago. quod audaces ſint actuoſi. Vel ex λα, & εἶδον, quod impudens audacter intueatur: ut ſit q. λαιδὸς, & ρ, inſerto, λαιδρός.
Λαικάζω, decipio. Puto ex λαί, pro λαιῶς, ſiniſtre, & κάζω, orno.
ΛΑΙ'ΛΑΨ, απος, ἡ, turbo, ventus procelloſus. a λαι, vel λα, & λάπτω, lambendo bibo. vel q. λίαν ἅπτεται, robuſte, & valde tangit, & torquet. hinc λαιλαπίζω, procello.
Λαίμαργος, glutto. guloſus. Ex λαί, & μάργος, inſanus, vecors.
Λαιμάσσω, ἀμέτρως ἐσθίω, degulo. Suidas a λαιμὸς.
ΛΑΙΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, guttur, gula. quaſi a λαύω, fruor. quia jucundis fruitur edulíis. Sic & frumen, tractus gulæ, a fruor.
Λαιμίσχανον, præmium, ob λαιμὸν σχάσαι, merces athletici homicidii.
Λάϊνος, & λάϊνος, η, ον, lapideus. Th. λᾶας, ὁ, lapis.
Λαῖον, ου, τὸ, ſeges, qua frui poſſumus, a λαύω. ſic fruges a fruendo. Vide λήϊον, & λήϊα.
ΛΑΙΟ'Σ, ſiniſter, lævus.
Λαιοτομεῖν, ſegetem ſecare. a λαῖον, ου, τὸ, ſeges, & τέμνω, ſeco.
Λαῖπος, impudicus. An ex λαί, & πόθος?
Λαισήϊον, ου, τὸ, breve ſcutum, parmula, a λάσιος, hirſutus, qui ex crudo, & λασίῳ, corio. Vel a λαιὸς, ᾶ, ὁ, ſiniſter, quia in ſiniſtra geſtabatur.
Λαίσχη, ης, ἡ, turpitudo. q. a λάζω, id eſt, αἰσχύνω.
Λαισὸν, oneroſum, moleſtum. an a λα, & οἴσειν, quod in eo ferendo valde laborandum?
Λαῖτμα, τὸ, trajectus, latitudo, æquor. a λα, & ἰέναι, quod in amplum eat, ſeu extendatur.
ΛΑΙ'ΦΟΣ, εος, τὸ, veſtis, velum. Dicitur & λαίφη. q. λεῖον ὕφος, levis textura.
Λαιψηροκέλευθος, ου, ὁ, ἡ, rapidus. ex λαῖλαψ, απος, ἡ, tempeſtas, & κέλευθος, ου, ἡ, via.
Λαιψηρὸς, ᾶ, ὁ, velox. ex λα, & αἰψηρὸς, celer, rapidus, velox. Th. αἶψα, ſtatim.
ΛΑΚΑ'ΘΗ, ης, ἡ, arbor campeſtris.
Λάκαινα, Lacæna. nomen propr.
ΛΑ'ΚΑΦΘΟΝ, ου, τὸ, ſpecies quædam aromatis. unde κῦφι conficitur.
Λάκε, crepitabat, 3. ſing. a. 2. act. Jon. pro ἔλακε, verbi λακέω, crepitum cieo. a. 2. ἔλακον. p. m. λέλακα.
Λακεδαίμων, ονος, Lacedæmon. nom. propr. Hinc Λακεδαιμόνιοι, ων, οἱ, Lacedæmonii.
ΛΑΚΕ'ΡΥΖΑ, ης, ἡ, loquax, garrula. hinc λακερύζομαι, garrio. q. ex λα, & κρώζω, clamo.
Λακέω, vide in λακέω.
Λακὶς, fiſſura, proprie cum crepitu facta, a λακέω, crepo. hinc λακίζω, findo.
ΛΑ'ΚΚΟΣ, ου, ὁ, foſſa, fovea, q. a λακίζω, ſit enim fiſſa terra. vide λακίς.

Λακτίζοισα, Doric. pro λακτίζουσα, καὶ πλήσσουσα, præſ. part. f. g. a λακτίζω, quod vide.
Λακτίζω, calcitro. f. ίσω. p. λελάκτικα. præſ. paſſ. λακτίζομαι, calcibus petor. Th. λάξ, adv. calce. hinc λακτιστὴς, calcitroſus.
Λάκων, qui e Laconia. Λακωνικὴ, regio Peloponneſi.
Λαλά, lala. unde lallare dicuntur infantes, quos nutrix carmine ſopit.
Λαλαγεῦντες, canentes, Dor. pro λαλαγοῦντες. Sic λαλαγεῦντι, pro λαλαγοῦσι, garriunt, 3. plur. præſ. λαλαγέω. quod vide.
Λαλαγέω, vociferor, cano, tumultuor verbis, a λάλαξ. Th. λαλέω, loquor, profero, narro.
Λαλάζω, vociferor. a λαλέω.
Λάλαξ, αγος, clamor, ſonitus, λαλαγή. Th. λαλέω, loquor.
Λαλεῦντι, Dor. pro λαλοῦσι, loquuntur. a λαλέω.
Λαλεῦμες, Dor. pro λαλοῦμεν, 1. plur. ab eodem verbo.
Λαλεῦντι, Dor. pro λαλοῦσι, 3. plur. præſ. ejuſdem verbi.
ΛΑΛΕ'Ω, ῶ, loquor. fut. ήσω, p. λελάληκα, aor. 1. ἐλάλησα, aor. 1. ſub. act. λαλήσω. perf. paſſ. λελάλημαι, dictus fui. a. 1. paſſ. ἐλαλήθην. fut. 1. paſſ. λαληθήσομαι, q. a λῶ, volo. Sermo eſt animi index. Vel q. a λᾶ, & λάω, ut ſit q. λαλάω, viſa memoramus. Hinc λάλος, ου, ὁ, ἡ, loquax, vocalis. compar. λαλίστερος, ſuperl. λαλίστατος, loquaciſſimus. μογιλάλος, ου, ὁ, balbus, linguæ impeditæ. μογιλαλία, ας, ἡ, hæſitantia in verbis.
Λάλησον, a. 1. imper. act. verbi λαλέω, quod vide.
Λαλιὰ, ᾶς, ἡ, loquela, ipſa pronuntiatio. Th. λαλέω.
Λαλίστατος, ου, ὁ, loquaciſſimus, ſuperl. a λάλος, quod vide in λαλέω.
Λάλλη, calculus ad mare, aut fluvium, quia aquis alliſus q. λαλεῖ.
Λάλος, ου, ὁ, loquax. vide λαλέω.
Λαμά, adv. interrogandi, Hebr. vertitur Græce ἱνατί; Lat. quare?
ΛΑΜΒΑ'ΝΩ, capio, conſequor, convinco, damno. f. λήψομαι, p. λέληφα, Att. εἴληφα, aor. 2. ind. ἔλαβον, a. 2. imperat. λάβε, & Att. λαβέ, & in 2. plur. λάβετε. a. 2. opt. act. λάβοιμι, οις, οι, aor. 2. ſub. λάβω, ης, η. a. 2. inf. λαβεῖν. aor. 2. par. λαβὼν, όντος, ὁ. perf. paſſ. Attic. εἴλημμαι, ψαι, πται, q. a λήβω, inuſitato. Hinc λῆμμα, ατος, τὸ, res, quæ accipitur. λῆψις, εως, ἡ, acceptio. λαβὴ, ῆς, ἡ, prehenſio. προσωποληψία, ας, ἡ, perſonæ acceptio. προσωπολήπτης, ου, ὁ, perſonarum acceptor. εὐλαβὴς, έος, ὁ, ἡ, timidus, religioſus, pius. εὐλάβεια, ας, ἡ, timiditas, religio, pietas. εὐλαβέομαι, timeo, vereor.
Λάμεχ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. pauper.
ΛΑ'ΜΙΑ, ſeu λαμία, ας, ἡ, piſcis quidam galeorum maximus, dictus a λαιμὸς, id eſt, gulæ amplitudine. alii a λάπτω, lambo. Significat & dæmonium alios vorare exiſtimatum.
Λάμνα, lamella. Ex Lat. lamina.
Λαμνιὰς, άδος, Doric. pro Λημνιὰς, ἡ, Lemniaca. Λαμνόθεν, Dor. pro Λημνόθεν, ex Lemno. Vel ἀντὶ τοῦ Λημνόθεν.
Λαμπαδηφορία, ας, ἡ, Jonic. lampadum geſtatio. ex λαμπὰς, ἡ, fax. Thema λάμπω, luceo, & φέρω, fero.
Λαμπὰς, άδος, ἡ, lampas, fax. a λάμπω, luceo.
Λάμπε, collucebat, imperf. Jonic. act. λάμπετο, 3. ſingul. imperf. paſſ. Jon. verbi λάμπω, luceo.
Λαμπετόωντα, fulgentia, pro λαμπετῶντα, Poet. acc. ſing. præſ. part. Sic λαμπετόωντι, Poet. pro λαμπετῶντι, dat. ſing. part. a λαμπετάω, idem quod λάμπω, luceo.

Λαμπήνη, ης, ἡ, vehiculi genus regium, & περιφανές. q. a λάμπω, ſplendeo.
Λαμπομένοισι, dat. plural. Jonic. part. præſ. paſſ. a λάμπω, luceo.
Λαμπριάδα, gen. Dor. a Λαμπριάδας, ου, ὁ, nomen propr.
Λαμπρὸς, ά, ὸν, ſplendidus, a, um. compar. λαμπρότερος. ſuperl. λαμπρότατος. a them. λάμπω.
Λαμπρότης, ητος, ἡ, ſplendor. ejuſdem them.
Λαμπρύνω, clarum reddo. Th. λάμπω, luceo.
Λαμπρῶς, ſplendide, adv. a λαμπρὸς, quod vide.
ΛΑ'ΜΠΩ, luceo, ſplendeo. quaſi a λίαν φῶ, ſeu φάω, appareo. ut ſit quaſi λαμφῶ. Hinc lampas Latin. f. λάμψω. a. 1. ἔλαμψα. a. 1. imperat. λάμψον, άτω. aor. 1. inf. λάμψαι.
ΛΑΜΥΡΟ'Σ, vel λάμυρος, diſertus, facetus, ſcurrilis. q. ex λα, & μύρω, cui valde fluit oratio. Vel a λαιμὸς, qui valet gutture.
Λαμφθείη, ης, η, aor. 1. opt. paſſ. Jon. pro ληφθείη. Sic λαμφθῶμαι, pro ληφθῶμαι, aor. 1. inf. λαμφθεὶς, pro ληφθεὶς, aor. 1. part. paſſ. Jon. quaſi a λάμβω, pro λαμβάνω, capio. fut. λήψομαι.
Λάμψαι, aor. 1. inf. activ. λαμψάτω, 3. ſingul. a. 1. imperat. activ. verbi λάμπω, luceo.
Λάμψακος, Lampſacum. nom. urbis.
Λάμψομαι, ῃ, εται, Jon. & Dor. λαμψῶμαι, pro λήψομαι, fut. 1. med. a λαμβάνω, capio.
Λανθάνεμος ὥρα, anni tempeſtas tranquilla, qua latet, ſiletque ventus. Ex ἄνεμος, ventus, & λανθάνω, lateo.
Λανθάνω, ſeu λήθω, Dor. λάθω, lateo, ignotus ſum. f. λήσω. p. λέληκα. a. 2. ἔλαθον. perf. paſſiv. λέλησμαι. p. m. λέληθα.
Λανὸς, ῦ, ὁ, Dor. pro ληνὸς, ῦ, ὁ, torcular.
ΛΑ'Ξ, adv. calce, ſeu calcibus. q. a λήγω. quia eſt τὸ λῆγον τοῦ ποδὸς. Hinc λακτίζω, calce pulſo. λακτιστὴς, ῦ, ὁ, calcitro.
Λάξασθαι, Doric. pro λήξασθαι, aor. 1. inf. med. ab inuſit. λήχω, pro λαγχάνω, ſortior. a. 2. ἔλαχον, p. m. λέλογχα.
Λαξευτὸς, ἡ, ὸν, in ſaxo inciſus. a λαξεύω, lapides polio. ex λᾶας, λαὸς, lapis, & ξέω, polio, ſculpo.
Λάξις, εος, ἡ, ſors, portio, pro λῆξις. vel a λάχεσις, per ſyncop. λάξις. vide in λαγχάνω, ſortior.
Λαοδίκεια, ας, ἡ, Laodicea. nomen urbis. Gr. jus populi. Hinc Λαοδικεὺς, έος, ὁ.
Λαοδίκη, ης, ἡ, Laodice. nomen virg.
Λαοί, nom. plur. a λαὸς, quod vide.
Λαομέδεια, nomen propr. mul.
Λαομέδων, οντος, ὁ, Laomedon. nom. propr.
ΛΑΟ'Σ, ῦ, ὁ, Attic. λεὼς, ὼ, ὁ, populus, turba. q. a λα, & αὔω, ſono; quia λαὸς πολύφωνος. vel a λᾶας, lapis: ut qui ſit ortus e lapidibus retro jactis Deucalionis ævo.
Λαοσεβὴς, έος, ὁ, ἡ, a populo cultus. Ex λαὸς, ῦ, ὁ, populus, & σέβομαι, colo.
Λαοσσόος, populorum defenſor, vel agitator. Ex λαὸς, populus, & σόω, ſervo. Thema σόος, ſalvus. Vel a σεύω, moveo.
Λαοτρόφος, ου, ὁ, qui populum alit. Et paſſive etiam aliquando accipitur. ex λαὸς, & τρέφω, alo, f. ψω. præt. med. τέτροφα.
Λαοφθόρος, ου, ὁ, ἡ, populi corruptor. ex λαὸς, populus, & φθείρω, corrumpo. p. m. ἔφθορα.
Λαοφόνος, ου, ὁ, Poetic. pro λαοκτόνος, populum cædens. ex λαὸς, & φένω, occido.
ΛΑΠΑ'ΖΩ, & λαπάσσω, fut. ξω, evacuo, mollio. q. a λάπτω. lambendo
patina

patina evacuatur. Hinc λάκκαθος, ου, ὁ, & λάκαθον, ου, τὸ, foſſa, terræ ſulcus. Eſt & herbæ nomen, a λαπάζω. λαπαρὸς, ᾶ, ὁ, vacuus, inanis.

Λαπάρη, & λάπαρον, pars inter coſtas nothas, & oſſa, quæ ad ilia pertinent: quia λαπαρά, id eſt, inania. λαπαρὸς, vacuus. Them. λαπάζω, evacuo.

ΛΑ'ΠΗ, ης, ἡ, pituita. quæ λαπάζεται e corpore.

Λαπῆναι, a. 2. inf. paſſ. a λάπτω. f. ψω. lambendo bibo.

ΛΑΠΙ'ΖΩ, inſolentius me effero, jacto me. q. ex λα, & ἔπος, ut ſit, amplius loqui juſto. Hinc λαπιςὴς, ᾶ, ὁ, jactator, nugax.

Λαπιθᾶν, gen. plur. Dor. pro Λαπιθῶν, a Λαπίθης, ου, ὁ, Lapitha. qui cum Centauris congreſſi.

ΛΑ'ΠΤΩ. f. ψω. lambendo bibo more canum, ingurgito me. Dicitur vel a ſono. vel a λα, & πίνω, bibo.

Λάρδος, lardus. Gloſſ. Cyr. Vide laridum.

ΛΑΡΙΝΟ'Σ, ᾶ, ὁ, ſaginatus. λαρινεύω, ſagino. q. a λαρὸς.

ΛΑΡΚΟ'Σ, ᾶ, ὁ, corbis e vimine plexus. An a λα, & εἰρκὸς, pro πεπλεγμένος, σηκλιός?

Λαρνακόγυιος, ου, ὁ, quid ſignificet, & ut Pani tribuatur, vide notas Theocr.

ΛΑ'ΡΝΑΞ, ακος, ἡ, capſa, loculus, in quo λαρινὰ, ſeu pinguia reponuntur.

ΛΑ'ΡΟΣ, ου, ὁ, larus, avis vorax. q. a λάω, appeto. Sed quia loquax, poſſit eſſe a λαρύζω, aut a λάλος: vel quia fluctibus innatat, a λα, & ῥέω. Sed λαρὸς, ᾶ, ὁ, jucundus, gratus, παρὰ τὸ ἱλαρὸν, vel a λάω, cupio.

ΛΑ'ΡΥΓΞ, υγγος, ὁ, guttur, gula. a λαύω. vel a λα, & ῥύω, quod liquida facile in gulam influant.

Λαρύζω, clamo. a λάρυγξ, quod clamoris organum.

Λασαία, ας, ἡ, nomen urbis. Gr. hirſuta, herbida.

Λασάμενος, Doric. pro λησάμενος, η, ον, oblitus, a, um, aor. 1. part. med. verbi λήθω, ſeu λανθάνω, lateo. f. λήσω.

ΛΑ'ΣΑΝΟΝ, ου, τὸ, olla; item cloaca, ſella familiaris. poſterior pars femoris, quia δασὺ, denſum.

Λάσδεο, accipe, Doric. pro λάζου, præſ imperat. λάσδομαι, Dor. pro λάζομαι, capio. quod vide.

Λασεύμεθ', Doric. pro λησόμεθα, 1. pl fut. 1. med. verbi λανθάνω, obliviſcor. fut. med. λήσομαι, & Dor. λασῶμαι, & λασεῦμαι, ῆ, ῆται.

Λάσθη, ἡ, contumelia, irriſio. vox Jon. λάσθω, illudo. a λάζω, ὑβρίζω.

Λασθῆμεν, a. 1. inf. Dor. pro λασθῆναι, verbi λήθω, & Dor. λάθω, lateo. perf. paſſ. λέλησμαι, Dor. λέλασμαι. a. 1. paſſ. ἐλάσθην.

ΛΑ'ΣΘΗ, ης, ἡ, ſanguis, contumelia, ſubſannatio, irriſio.

ΛΑ'ΣΙΟΣ, α, ὁ, ἡ, hirſutus, hiſpidus, calidus, animoſus. q. ex λα, & σείω, pro ὁρμῶ. Sunt enim piloſi, calidi, καὶ ὁρμητικοί.

Λασιόκωφος, qui ſurdus ex hirſutie. κωφὸς διὰ τὸ λάσιον.

ΛΑ'ΣΚΩ, loquor. q. a λαλῶ.

Λάσταυρος, hirſutus parte virili. q. a λα, id eſt, λίαν, (vel a λάσιος) & ταῦρος.

Λασῶ, Doric. pro λήσω, f. 1. a λήθω, lateo.

ΛΑ'ΤΑΞ, αγος, ἡ, humor excidens e poculo, & ſtrepitus ille. q. ex λα, & σάζω. Eſt & nomen animalis quadrupedis.

Λατῖνος, ὁ, Latinus, nomen viri.

Λατοΐδας, α, ὁ, Doric. Λητοΐδης, ου, ὁ, Latoides, Apollo Latonæ filius. a Λατώ.

Λατομέω, exſcindo, excido, cum accuſ. fut. ήσω, aor. 1. ἐλατόμησα, perf. λελατόμηκα. perf paſſ. λελατόμημαι. perf. part. λελατομημένος, η, ον. Quod ex λατόμος, ου, ὁ, ἡ, lapicida, quod ex λᾶς, λαὸς, ὁ, lapis, & τόμος, fruſtum abſciſſum, ex præt. med. τέτομα, verbi τέμνω, ſcindo.

ΛΑ'ΤΟΣ, ου, ὁ, nomen piſcis delicati. Ath. l 6. 17. q. a λάω, volo. expetendus enim.

Λάτρια, ας, ἡ, cultus. Et pro δούλη, ſerva. Th. λάτρις.

Λατρεύω, ſervio, famulor, religioſe colo. ſacrifico, cum dat. f. σω. p. λελάτρευκα. aor. 1. ἐλάτρευσα. ejuſdem them.

Λάτριν, acc. ſing. λάτρισι, dat. plur. a λάτρις, ιος, ὁ, ſervus.

Λάτριος, α, ον, famularis. Th. λάτρις, ſervus.

ΛΑ'ΤΡΙΣ, ιος, ὁ, ἡ, ſervus, famulus, qui pro mercede ſervit. q. a λάτρον, merces. Vel ex λα, & τρέμω, tremo. a Domini ſunt ſervis reverendi. Hinc λατρεύω, ſervio, famulor. λατρεία, ας, ἡ, ſervitus; item, cultus religioſus. εἰδωλολάτρης, ου, ὁ, idololatra. εἰδωλολατρεία, ας, ἡ, idololatria.

Λάτρον, ου, τὸ, merces, quæ ſervienti datur. quaſi a λαύω, fruor. Eſt enim id, quo quis fruitur pro labore.

Λάτυμνον, ου, τὸ, nomen montis.

ΛΑΥΚΑΝΙ'Α, vel λευκανία, ας, ἡ, guttur, gula. q. a λαύω, fruor.

ΛΑΥΡΟ'Σ, ου, ὁ, latus, multus, copioſus. q. a λα, & εὐρὺς, latus. Hinc λαύρα, platea lata, vicus.

Λαύω, fruor. unde uſitatum ἀπολαύω. in λάω, volo. Frui eſt cum voluptate uti.

Λάφυρα, ſpolia, quæ vivis detrahuntur. Th. λαφύσσω.

ΛΑΦΥ'ΣΣΩ, vel λαφύττω. f. ξω. avide deglutio, helluor, evacuo. q. a λάπτω. vel ex λα, & φύσσω. Hinc λάφυρα, ſpolia.

ΛΑΧΑΙ'ΝΩ, fodio. fut. ανῶ. p. αγκα. Ducunt a λα, & χαίνω, quia terram fodere, eſt facere, ut ea hiet. Sed duc a λάχανον, ut ſit fodere oleris ſerendi cauſa. Hinc λάχανον, ου, τὸ, olus.

Λαχεῖα, foſſu facilis. a λαχαίνω, fodio.

Λαχεῖν, ſortiri, a. 2. inf. act. λάχε, a. 2. imperat. act. verbi λαγχάνω, ſortior. f. λήξω. p. λέληχα, & Att. εἴληχα. aor. 2. ἔλαχον. p. m. λέλογχα. λαχεῖν αἴδαν, mori. Pind.

Λάχεσις, εως, ἡ, Lacheſis, nomen Parcæ. a λαγχάνω, ſortior.

Λάχη, ης, ἡ, idem quod λάχος, εος, τὸ, ſors.

Λαχήνας, a. 1. part. act. a λαχαίνω, fodio. f. ανῶ. a. 1. ἐλάχηνα.

Λαχμὸς, ᾶ, ὁ, micatio. a λαγχάνω, ſortior, mico.

Λαχνάεις, εντος, ὁ, Dor. pro λαχνήεις, villoſus, hiſpidus. Th. λάχνη.

ΛΑ'ΧΝΗ, ης, ἡ, lanugo. ſpuma maris. q. a λα, & χνοῦς, lanugo. hinc λαχνήεις, εντος, ὁ, ſetoſus.

Λαχοίην, ης, η, ſortiar, Att. pro λάχοιμι, οις, οι, a. 2. opt. act. a λαγχάνω, ſortior. a. 2. ἔλαχον.

Λάχος, εος, τὸ, ſors. a λαγχάνω, ſortior. a. 2. ἔλαχον.

Λαχοῦσα, ſortita, a. 2. part. act. f. g. ejuſdem verbi.

Λαχὼν, οῦσα, ον, aor. 2. part. verbi λαγχάνω, ſortior, quod vide.

Λαψεῦμαι, ſeu λαψῶμαι, ῆ, εῖται, Dor. pro λήψομαι, ῃ, εται, fut. 1. med. verbi λαμβάνω, capio. fut. λήψομαι. aor. 2. ἔλαβον.

Λαψῆ, ſumes, Dor. pro λήψῃ, 2. ſing. fut. 1. med. vide λαψεῦμαι.

Λαψῶμαι, vide in λαψεῦμαι.

ΛΑ'Ω, video, fruor, volo. q. a λῶ, video. hinc ἀπολαύω, fruor. ἀπόλαυσις, εως, ἡ, fruitio. ἀπολαυςὴς, ᾶ, ὁ, ἡ, in voluptate vivens. ἀπολαυςικὸς, ᾶ, ὁ, ἡ, idem.

Λ Ε.

Λεὰ, lapis, quem textor ſtamini inter texendum appendit. a λᾶς, contracte pro λᾶας, ὁ, lapis.

Λέαινα, ας, ἡ, leæna. a λέων, leo.

Λεαίνω, lævigo. fut. ανῶ, aor. 1. ἐλέανα. Th. λεῖος, α, ὁ, lævis, non aſper.

Λεᾶναι, a. 1. inf. act. verbi λεαίνω, quod vide.

Λέανδρος, ου, ὁ, Leander, nom. prop.

Λεββαῖος, ου, ὁ, nomen Apoſtoli. Hebr. cordatus.

ΛΕΒΗΡΙ'Σ, ίδος, ἡ, exuviæ, pellis depoſita. q. a λέπω, exuo, decortico.

ΛΕ'ΒΗΣ, ητος, ὁ, lebes, pelvis. q. a λείβω, fundo, libo.

Λεβωνά, nomen oppidi. Jud. 21. 19.

Λέγειν, præſ. inf. a λέγω, dico.

Λεγεὼν, ἡ, legio. a Latinis ſumpta vox, Gr. τάγμα.

ΛΕ'ΓΝΟΝ, ου, τὸ, fimbria, quæ aſſuitur extremæ veſtis oræ. q. a λέγω, cubare facio. quia velut adjacet veſti.

Λεγόμεσθα, dicimur, Æolic. pro λεγόμεθα, 1. plur. ind. paſſiv. verbi λέγω, dico.

Λέγομες, Dor. pro λέγομεν, dicimus.

Λέγοντι, dicunt. Dor. pro λέγουσι.

ΛΕ'ΓΩ, lego, colligo. dico, loquor. cubare facio. fut. λέξω. p. λέλεχα. aor. 1. ἔλεξα. aor. 2 ἔλεγον. perf. paſſ. λέλεγμαι. p. m. λέλογα. Hinc ἐκλεκτὸς, ᾶ, ὁ, ſelectus. ἐκλογὴ, ῆς, ἡ, electio. συλλογὴ, ῆς, ἡ, collectio. λέξις, εως, ἡ, dictio. λόγος, ου, ὁ, verbum. ἀντιλογία, ας, ἡ, contradictio. ἀπολογία, ας, ἡ, defenſio, excuſatio. διαλέγομαι, diſſero. διάλεκτος, ου, ἡ, ſermo unicuique genti peculiaris. διαλεκτικὴ, ῆς, ἡ, ars diſſerendi. διάλογος, ου, ὁ, colloquium. ἐπίλογος, ου, ὁ, concluſio, peroratio. αἰτιολογία, ας, ἡ, cauſæ redditio. γενεαλογία, ας, ἡ, generis recenſio. ταυτολογία, ας, ἡ, ejuſdem rei repetitio. λογίζομαι, rationem ineo, ſeu ſubduco. λογιςὴς, ᾶ, ὁ, calculator. λογιςικὸς, ᾶ, ὁ, calculatorius. παραλογίζομαι, ſubdola ſupputatione fallo. παραλογισμὸς, ᾶ, ὁ, falſa ratiocinatio. συλλογίζομαι, ratiocinando colligo. συλλογισμὸς, ᾶ, ὁ, collectio, quæ fit ratiocinando, ſyllogiſmus, ἀλέκτωρ, ορος, ἡ, conjux. item gallus gallinaceus.

Λεηλασία, ας, ἡ, prædatio: actio ejus, qui λεηλατεῖ, id eſt, prædam agit. q. λείαν ἐλαύνειν.

ΛΕΙ'Α, ας, ἡ, præda. q. a λάω, cupio. Præda enim cupitur, & capitur. vel a λαὸς, quia proprie eſt hominis capti. Sed λεία, lævigata, vide in λεῖος. ληΐζω, & ληΐζομαι, prædor. λῃςὴς, ᾶ, ὁ, prædo. λῃςικὸς, & λῃςρικὸς, ᾶ, ὁ, prædatorius, ex rapto vivens.

Λειαγόρη, ης, ἡ, nomen propr. mul. ſuaviloqua. ex λεῖος, lævis, & ἀγοράομαι, concionor. Them. ἀγορὰ, ἡ, forum.

Λειαίνω, lævigo, polio. f. ανῶ. aor. 1. ἐλείηνα. Th. λεῖος, lævis.

Λείβεται, ſtillat, 3. ſing. præſ. paſſ. vid. λείβω.

ΛΕΙ'ΒΩ, libo, fundo. f. ψω. p. λέλειφα. Dicitur & εἴβω, Jon. & Æolic. Ducam a λύω, ſolvo. Solutus humor eſt ſtillis. aut a λεῖος, lubricus, & βάω, eo. Lubrica funduntur, & quaſi eunt, & labuntur.

Λειεῦμαι, Dor. pro λειοῦμαι. præſ. paſſiv. verbi λειόω, fut. ώσω, lævigo. Them. λεῖος, α, ὁ, lævis.

Λείηναν, explanarunt, 3. plur. Jon. a. 1. act. verbi λειαίνω, quod vide.

Λείκνον, vel λίκνον, ου, τὸ, ventilabrum. Puto a λεῖον ποιεῖν, frumentum evacuare,

cuare, hoc eſt, purgare. hinc λικμίζω, vanno. λικμητήρ.

Λεῖμμα, ατος, τὸ, reſervatio, reliquiæ, idem quod λείψανον, ου, τὸ. Th. λείπω, linquo.

ΛΕΙΜΩ´Ν, ῶνος, ῶνι, ὁ, pratum. quaſi a λείβω, quia rigatur, & aqua illi affunditur ad fœcundandum. Vel a λείπω, quod in eo uligo ab alluente flumine relinquitur. hinc λειμώνιος, ου, ὁ, pratenſis. λειμωνόθι, ex prato.

Λειογένειος, ὁ, ἡ, læves malas habens. ex λεῖος, lævis, & γένειον, ου, τὸ, mentum.

ΛΕΙ͂ΟΣ, εία, εῖον, lævis, non aſper, item planus, a, um, lubricus. lenis, perfectus. Duci poſſit a λα, & ἴσος, æqualis. hinc λειότης, ητος, ἡ, lævitas. λειόω, f. ώσω, lævigo. λεαίνω, & λειαίνω, mollio, tero, ſubigo.

Λείουσι, leonibus, pro λέουσι, per ectaſin Poet. dat. plur. a λέων, οντος, ὁ, leo.

Λεῖπ᾽, & λεῖπε, Jon. pro ἔλειπε, 3. ſing. imperf. activ. vel præſ. imperat. λείπεσθ᾽, pro λείπεσθαι, præſ. inf. paſſ. λείπεθ᾽, pro ἐλείπετο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi λείπω, linquo.

Λείπεθ᾽, vide in λεῖπ᾽.

Λείπομαι, ῃ, εται, præſ. ind. paſſ. λειπόμενος, præſ. part. paſſ. ejuſdem verbi.

Λειποψυχοῦντα, acc. ſingul. part. præſ. verbi λειποψυχέω, animam linquo. fut. ήσω. ex λείπω, & ψυχή, ἡ, anima.

Λειποστρατία, ας, ἡ, militiæ deſertio. ex λείπω, & στρατὸς, exercitus.

Λειπυρίας, ſcil. πυρετὸς, febris quædam: dicta, quia λείπεται πυρός.

ΛΕΙ´ΠΩ, relinquo, deſum, deficio. f. ψω. p. λέλειφα. a. 1. ἔλειψα, aor. 2. ἔλιπον. perf. paſſ. λέλειμμαι. præt. med. λέλοιπα. q. a λύω, ſolvo. hinc λοιπὸς, οῦ, ὁ, reliquus. ἀπολείπω, relinquo, derelinquo. ἐκλείπω, idem. & deficio. ἔκλειψις, εως, ἡ, defectio. ἐλλείπω, prætermitto. ἔλλειψις, εως, ἡ, omiſſio.

Λείπωσα, Dor. pro λείπουσα, præſ. part. f. g. a λείπω, linquo.

Λειριόεις, εντος, ὁ, & in f. g. λειριόεσσα, ης, ἡ, florida. Th. λείριον, ου, τὸ, lilium.

Λειριοέσσῃ, dat. ſingul. f. g. a λειριόεις, quod vide.

ΛΕΙ´ΡΙΟΝ, ου, τὸ, lilium. Eſt folio λεῖον. hinc λειριόεις, liliaceus.

Λειρὸς, gracilis, pallidus. q. a λεῖος, minutus.

Λειστὸς, ἡ, ὸν, prædabilis, prædativus, a, um. a λεία, ας, ἡ, præda.

Λειτὸς, ἡ, ὸν, publicus, a, um. λαὸς, & λεὼς, populus, Jon. reſolut. ληΐτος, pro λεώς.

Λειτουργέω, miniſtro. opus publicum facio. f. ήσω. perf. λελειτούργηκα. a. 1. ἐλειτούργησα. aor. 1. inf. act. λειτουργῆσαι. Ex λήϊτος, publicus, & ἔργον, ου, τὸ, opus.

Λειτουργία, ας, ἡ, miniſterium publicum. hinc λειτουργικὸς, ἡ, ὸν, miniſtratorius, a, um. ab iiſdem them.

Λειτουργὸς, οῦ, pro ληϊτουργὸς, & hoc pro ληϊτοεργὸς, miniſter publicus. ab iiſdem them.

ΛΕΙΧΗ´Ν, ῆνος, ὁ, lichen, ſummæ cutis aſperitas. Forte a λίαν, & ἔχομαι, quod cuti tenaciter adhæreat. Eſt etiam herbæ ſpecies.

Λειχήνωρ, nomen muris, a λείχω, lambo.

Λειχομύλη, ης, ἡ, nomen propr. muris. ex λείχω, lambo, & μύλη, ης, ἡ, mola frumentaria.

Λειχοπίναξ, nomen muris. a λείχω, lambo, & πίναξ, tabula.

ΛΕΙ´ΧΩ, lambo, lingo. f. ξω. p. χα. hinc λιχμάω, & λιχμάζω, idem.

Λεῖψαν, Jonic. pro ἔλειψαν, 3. plur. a. 1. act. verbi λείπω, linquo. fut. ψω. Sed λείψαν᾽, pro λείψανα, τὰ, reliquiæ, nom. plur. a λείψανον, ου, τὸ. Th. λείπω.

Λείψω, fut. 1. act. ejuſdem verbi.

Λείων, Poet. pro λέων, οντος, ὁ, leo.

ΛΕΚΑ´ΝΗ, ης, ἡ, pelvis, catinus, patina. inde λεκάνιον, ου, τὸ, parva pelvis. Ex λα, & χαίνω, quod valde pateat. Sic & patina, a pateo. Sed λεκὸς, eſt prius.

ΛΕ´ΚΙΘΟΣ, ου, ἡ, vitellus, ovi luteum. Dici volunt παρὰ τὸ λέπει κεκεῦθαι, quod cortice occultetur. Cogito quod τὸ λευκὸν ὠοῦ, pars lectior ovi.

Λεκὸς, ſcutella. inde λεκὶς, & diminut. λεκίσκος.

Λεκτέον, legendum, adject. verbale, a λέγω, lego.

Λέκτο, Poet. pro λέλεκτο, Jon. pro ἐλέλεκτο, 3. ſing. pluſ. perf. paſſ. verbi λέγω.

Λέκτρον, ου, τὸ, lectus. Th. λέγω, cubare facio.

Λελαβέσθαι, Poet. pro λαβέσθαι, a. 2. inf med. verbi λαμβάνω, capio. f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον.

Λελάβῃσι, Jon. Anadiplaſiaſmo, & paragoge τοῦ σι, pro λάβῃ, 3. ſing. aor. 2. ſub. act. ejuſdem verbi.

Λελαβόμην, Poet. pro ἐλαβόμην, a. 2. med. ejuſdem verbi.

Λέλαθα, Dor. pro λέληθα, præt. med. verbi λήθω, ſeu λανθάνω, lateo. f. λήσω. a. 2. ἔλαθον.

Λελαθόμην, Anadiplas. Jon. pro ἐλαθόμην, a. 2. med. Sic λέλαθον, pro ἔλαθον, aor. 2. ind. act. λελαθέσθαι, pro λαθέσθαι, a. 2. inf. med. λελάθῃ, pro λάθῃ, a. 2. ſub. med. &c. ejuſdem verbi.

Λέλακα, ας, ε, ſtrepo, præt. med. ſed præſentis ſignificationem habet. hinc λελακυῖα, præt. part. med. f. g. verbi λακέω, reſono, crepo. aor. 2. ἔλακον.

Λελακυῖα, vide in λέλακα. Alii formant a λαλέω, vociferor. præt. part. λελαληκὼς, υῖα, & per ſyncop. λελακὼς, λελακυῖα.

Λελάληκα, ας, ε, perf. ind. act. verbi λαλέω, loquor.

Λελαμπρυνται, reſplenduit, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi λαμπρύνω. fut. υνῶ. p. λελάμπρυγκα. perf. paſſ. λελάμπρυμμαι. a λαμπρὸς, ſplendidus. Th. λάμπω, ſplendeo, luceo.

Λελάσμεθα, Dor. pro λελήσμεθα, 1. pl. perf. paſſ. Sic λελασμένος, Dor. pro λελησμένος, perf. part. verbi λανθάνω, ſeu λήθω, lateo.

Λέλασται, oblitus eſt, Dor. pro λέλησται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi λανθάνω, ſeu λήθω.

Λελάχωσι, ſortiti fuerint, Jonic. Anadiplaſiaſm. pro λάχωσι, 3. plur. a. 2. ſub. act. verbi λαγχάνω, ſortior. aor. 2. ἔλαχον.

Λέλειπται, relictus eſt, 3. ſing. perf. paſſ. λέλειμμαι, ψαι, πται. a λείπω, linquo. fut. ψω. a. 2. ἔλιπον.

Λελειχότες, lambentes, perf. part. activ. per ſyncop. & epentheſ. τοῦ ε, pro λελιχμηκότες, verbi λιχμάω. Th. λείχω, lingo. f. ξω. poſſet etiam ab hoc præterito formari.

Λελέχθαι, perf. inf. paſſiv. a λέγω, dico. a. 1. paſſ. ἐλέχθην.

Λέληθα, ας, ε, latui, præt. med. verbi λανθάνω, ſeu λήθω. fut. λήσομαι. a. 2. ἔλαθον.

Λέληκα, locutus ſum, perf. activ. verbi λαλέω. fut. ήσω. p. λελάληκα, & per ſync. λέληκα. An potius dicendum, eſse p. m. verbi ληκέω, pro βοάω? unde p. m. λέληκα, ας, ε. perf. part. med. λεληκώς.

Λέλημμαι, captus ſum, perf. paſs. verbi λαμβάνω, capio. fut. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον.

Λελῆσθαι, oblitum eſse, perf. inf. paſs. verbi λήθω, ſeu λανθάνω, lateo. perf. paſs. λέλησμαι. Sed λελῆσθαι, cum ι, ſubſcripto, eſt a verbo ληΐζομαι, ſeu λῄζομαι, prædor. Th. λεία, præda.

Λέλησμαι, perf. ind. paſs. λελησμένος, perf. part. verbi λήθω, ſeu λανθάνω.

Λέληφα, cepi, perf. ind. act. verbi λαμβάνω, capio.

Λελιημένος, charus, promptus. perf part. paſs. verbi λιλάω, ῶ, volo. perf. λελίληκα. perf. paſs. λελίλημαι, & euphoniæ gratia λελίημαι.

Λέλογα, p. m. verbi λέγω, dico. f. ξω. p. λέλεχα.

Λελογίσμεθα, reputati ſumus, 1. plur. perf. paſs. verbi λογίζομαι, quod vide λελογισμένως, prudenter, adv.

Λέλογχα, ας, ε, ſortitus ſum, præt. med. λελογχὼς, perf. part. med. verbi λαγχάνω, ſortior. f. λήξομαι. aor. 2. ἔλαχον.

Λέλοιπα, ας, ε, reliqui, p. m. hinc λελοιπὼς, ότος, p. m. part. verbi λείπω, linquo.

Λελουμένος, lotus, perf. part. paſs. verbi λούω, lavo. f. λούσω. perf. λέλουκα.

Λέλοχα, vel εἴλοχα, perf. ind. act. Attice pro λέλεχα. hinc λελοχυῖα, enixa, perf. part. f. g. verbi λέγω, dico, quod tamen a λέχομαι, peperi, derivatum volunt.

Λελύμασμαι, perf. paſs. Attic. pro λελύμαμμαι. hinc λελυμασμένος, labefactatus, perf. part. paſs. Att. verbi λυμαίνω, corrumpo. fut. ανῶ. præt. λελύμαγκα. Thema λύμη, ης, lues, noxa.

Λέλυται, 3. ſingul. perf. paſs. λέλυντο, 3. plur. pluſq. perf. paſs. Jonic. verbi λύω, ſolvo. f. σω. p. λέλυκα. perf. paſs. λέλυμαι. præt. inf. paſs. λελύσθαι. perf. part. paſs. λελυμένος.

ΛΕ´ΜΒΟΣ, ου, ὁ, lembus, parvum navigium. παρὰ τὸ λίαν βαίνειν. Videri poſſit ſumptum ex Latino limbus: ut ſit, qua limbum fluminis, ſeu oram legimus. λεμβαρχος, qui λέμβου ἄρχει, lembo præeſt.

Λέμφος, mucus concretus. Sed λέμφος, adject. mucoſus, ſtultus. an eſt λέμην φέως?

Λέντιον, ου, τὸ, linteum. vox Lat. Græce ὀθόνιον, ου, τὸ.

Λέξατο, recenſuit, numeravit, Jon. pro ἐλέξατο, 3. ſingul. a. 1. ind. med. verbi λέγω, dico.

Λέξεο, cubato, Jon. pro λέξου, præſ. imperat. paſs. verbi λέξομαι. quod a fut. formatum verbi λέγω, dico. f. ξω.

Λέξεως, gen. ſing. a λέξις, ἡ, dictio. acc. λέξιν. Th. λέγω, dico.

Λεξεῦντι, dicent, Dor. pro λέξουσι, 3. plur. f. 1. act. verbi λέγω.

Λέοντα, acc. ſing. a λέων, οντος, ὁ, leo. in plur. λέοντες. dat. plur. λέουσι.

Λεοντέη, & λεοντῆ, ἡ, pellis leonis. a λέων, leo.

Λέπαδνον, ου, τὸ, lorum latum jumentarium. capiſtrum. in plur. τὰ λέπαδνα. Th. λέπω, decortico. ergo proprie lorum ex pelle piloſa, quod attrita λέπεται.

Λέπαργος, albus, recutitus. Euſtach. q. ex λεπὶς, & ἀργὸς, albus.

Λέπας, τὸ, rupes, promontorium. q. a λέπος, quod in cortices ruptum. λεπαῖος, αία, ον, montanus. Sed λεπὰς, concha petræ adhærens. hinc λεπαστὴ, genus calicis inſtar conchæ.

Λεπίδιον, parva λεπὶς.

Λεπίζω, decortico, a λέπος, cortex. Th. λέπω.

Λεπὶς, ίδος, ἡ, ſquama, a λέπω, decortico. λέπισμα, ατος, τὸ, decorticatio.

Λέπος, εος, τὸ, cortex, ſquama. Th. ejuſdem.

Λέπρα, ας, ἡ, lepra, vitiligo. Th. λεπρὸς, ſcaber.

Λεπρὰς, acc. plur. f. g. a λεπρὸς, ſcaber. Et λεπρὰς, άδος, ἡ, aſpera. petiæ epithet.

ΛΕΠΡΟ´Σ,

ΛΕΠΡΟ΄Σ, ᾶ, ὁ, ſcaber. Dicitur & λεπρὸς, ὰ, ὸν, leproſus. hinc λέπρα, ας, ἡ, lepra, velut in λέπη, id eſt, ſquamas reſolutus. vel a λέπος, quod cutis detrahitur, & decorticatur, ut ſanetur æger.
Λεπταλέος, idem quod λεπτός.
Λεπτῇ, macilentæ, dat. ſing. f. g. a λεπτὸς, quod vide.
ΛΕΠΤΟ΄Σ, ὸ, ὁ, tenuis, ut λέπος, id eſt, cortex; gracilis, rarus. in f. g. λεπτή. λεπτὰ ἄπρεκ, hæ lactes. hinc λεπτότης, ητος, ἡ, tenuitas. λεπτολογία, ας, ἡ, tenuis, & inanis ſermo.
Λεπυρὸς, ὰ, ὸν, corticoſus, ſquama tectus. λεπύριον, parvus cortex. λεπυρὸν, ᾶ, τὸ, putamen ovi, teſta. a λέπος, cortex. Th. λέπω.
Λεπύχανον, cortex; à λέπος, & χαίνω.
ΛΕ΄ΠΩ, f. ψω, decortico, exuo. Qui λέπει, is λύει, ſolvit aliquid ἐπιπολαίον, & id a ſubjecto corpore facit λεπτόν. λεπίζω, idem. λέμμα, ατος, τὸ, cortex. λέπος, εος, τὸ, idem. λεπὶς, ίδος, ἡ, idem. λοπὸς, ᾶ, ὁ, cortex.
Λερίοι, Leria inſula: cujus incolæ Λέριοι, ii male audiebant ob malitiam.
Λερναία, ας, cognomen hydræ, a Λέρνη, palude in qua verſata fuerit.
ΛΕ΄ΡΝΗ, ης, ἡ, palus Argivorum, ubi ſordium confluges. hinc Λέρνη κακῶν, Lerna malorum.
Λεσβίδας, acc. plur. a Λεσβὶς, ίδος, ἡ, Leſbis.
ΛΕ΄ΣΒΟΣ, Leſbus, inſula in Ægæo mari. hinc Λεσβόθεν, adverb. e Leſbo. Λεσβὶς, Leſbis fœm. Λεσβίζειν, & Λεσβιάζειν, Leſbios imitari, obſcœnis moribus.
Λεσχάζοντες, garrientes, nom. plur. præſ. part. verbi λεσχάζω. Th. λέσχη, ης, ἡ, confabulatio.
ΛΕ΄ΣΧΗ, ης, ἡ, ſermocinatio, confabulatio. hinc λεσχηνεύειν, celebrare. hinc ἀδόλεσχος, ᾶ, ὁ, ἡ, loquax, garrulus. ἀδολεσχία, ας, ἡ, garrulitas.
Λευγαλέῃς, dat. plural. Ionic. f. g. pro λευγαλέαις. Sic λευγαλέοισι, dat. pl. Jon. m. g. a λευγαλέος, quod vide.
Λευγαλέος, ᾶ, ὁ, pernicioſus, gravis, triſtis. q. λοιγαλέος, a Themate λοιγὸς, pernicies.
Λευΐ, & Λευΐς, ὁ, Levi, nomen viri. genit. τᾶ Λευΐ. acc. Λευΐν. Hebr. additus. Hinc Λευΐτης, ᾶ, ὁ, Levita. Λευϊτικὸς, ή, ὸν, Leviticus.
Λευκ΄, pro λευκή, alba. a λευκὸς.
Λευκαίνω, dealbo. f. ανῶ, a. 1. ἐλεύκανα. a. 1. inf. λευκᾶναι. a. 1 ind. paſſ. ἐλευκάνθην. Th. λευκὸς, albus.
Λευκᾶναι, a 1. inf. act. λευκαίνειν, a. 1. part. a λευκαίνω, dealbo. quod vide.
Λευκανθέα, legitur apud Pindar. candore florentem. an λευκανθέα legend. an a λευκαίνω? Th. λευκὸς, albus. an etiam ab ἄνθος, εος, τὸ, flos?
Λευκανθεὶς, aor. 1. part. paſſ. a λευκαίνω, quod vide.
Λευκανθίζω, albico, candidus ſum. Th. λευκὸς, albus.
Λεύκη, ης, ἡ, populus alba, cujus lignum λευκὸν: item vitiligo alba. Th. λευκὸς, albus. λευκὴ γῆ, creta.
Λεύκιππος, ᾶ, ὁ, ἡ, qui candidos equos habet. q. λευκίππος. ex λευκὸς, albus, & ἵππος, equus.
Λευκίτας, α, ὁ, Dor. pro λευκίτης, idem quod λευκὸς, candidus.
Λευκὸν, creta. ejuſdem them.
Λευκόγεων, creta, cretifodina. ex λευκὸς, albus, & γῆ, terra.
Λευκοθέα, Albunea, Mater Matuta. q. λευκὴ θεὰ, lux enim eſt alba.
Λευκόϊον, caltha, viola. q. λευκὸν ἴον, alba viola.
Λευκοῖον, dat. pl. Jon. a λευκὸς, albus.
Λευκόλινον, ᾶ, τὸ, album linum. ex λευκὸς, & λίνον, ᾶ, τὸ, linum.
Λευκομέτωπος, candidus, habens frontem albam. cinædus.
Λευκοπάρειος, candida genas. ex λευκὸς, albus, & παρειὰ, & Æol. παρηὰ, ᾶς, ἡ, gena.
Λευκόπωλος, ᾶ, ὁ, qui albis equis utitur, & vehitur. Ex λευκὸς, albus, & πῶλος, ᾶ, ὁ, pullus equinus.
Λευκόφοδον, liguſtrum.
ΛΕΥΚΟ΄Σ, ᾶ, ὁ, albus, candidus, ſerenus. q. a λεύσσω, video. quia alba, & lucida, & perſpicua. Hinc λευκότης, ητος, ἡ, albedo. λευκόω, & λευκαίνω, dealbo.
Λευκότερος, έρα, ον, candidior, compar. a λευκὸς, albus.
Λευκόφρυς ἀγορὴ, cana fori facies. ex λευκὸς, & ὀφρὺς, ſupercilium.
Λευκοχίτων, ωνος, ὁ, ἡ, candidam tunicam gerens. ex λευκὸς, ᾶ, ὁ, albus, & χιτὼν, ῶνος, tunica.
Λευκόχρυς, albicans. albus colore. ex λευκὸς, & χροιά.
Λευκόχρως, ωτος, candido corpore decorus. ex λευκὸς, & χρὼς, ὁ, corpus. Th. χροιὰ, ἡ, color.
Λεῦκτρα, plur. tantum, Leuctra, urbs Bœotiæ.
Λευκώλενος, pulchris ulnis, ſeu brachiis. ex λευκὸς, albus, & ὠλένη, ης, ἡ, ulna.
Λευρὸς, ᾶ, ὁ, Poet. pro ὁμαλὸς, æqualis, planus.
Λεύσσετε, videtis, 2. plur. præſ. ind. act. verbi λεύσσω.
ΛΕΥ΄ΣΣΩ, video, Poet. pro βλέπω, in 3. plur. λεύσσουσιν. q. a λάω. vel a λάω, & ὄσσε, oculi.
Λευστὴρ, ῆρος, ὁ, dignus, qui lapidibus obruatur. a λεύω, lapido. quod vide.
Λευχείμων, candidatus, qui λευκὴν εἷμα geſtat.
Λεύω, lapido. a λᾶς, lapis.
Λεχέεσσιν, dat. plur. Jon. a λέχος, εος, τὸ, lectus. quod vide.
Λεχεποίη, ης, ἡ, regio herboſa. a πόα, Jon. ποίη, herba, & λέχος, εος, τὸ, lectus. Th. λέγω, cubo.
Λεχθὲν, dictum, a. 1. part. paſſ. n. g. a λέγω, dico. f. ξω. a. 1. paſſ. ἐλέχθην.
Λέχος, εος, τὸ, lectus. gen. plur. λεχέων, dat. p. λέχεσι. Th. λέγω, vel λέγομαι, cubo, cubare facio.
Λεχόωντο, Jonic. & Poet. pro ἐλεχῶντο, 3. plur. imperf. paſſ. verbi λεχάομαι, apud Heſych.
ΛΕ΄ΧΡΙΟΣ, ᾶ, ὁ, obliquus. a λέγομαι.
Λεχὼ, ἡ, puerpera. a λέχος, εος, τὸ, lectus in quo decumbit. hinc λεχώϊος, puerperus, a, um. Th. λέγω, cubare facio.
Λεωδάμας, αντος, ὁ, Leodamas. nomen Philoſophi.
ΛΕ΄ΩΝ, οντος, ὁ, leo. λέαινα, ης, ἡ, leæna, q. a λάω, quia viſu valet. Dormit enim Leo dilatatis palpebris. aut q. λέβων. hinc χαμαιλέων, οντος, ὁ, leo pumilus.
Λεῷμι, vellem, præſ. opt. act. a λάω, ῶ, pro θέλω.
Λεωπέτρα, an λεωπέτρα, lævis ſeu plana petra? legitur & λεωπέτρα.
Λεωργὸς, audax, temerarius.
Λεωσφέτερος, ᾶ, ὁ, quem ſuæ civitatis jure donant, civemque faciunt. ex λαὸς, & λεὼς, ὁ, Att. populus, & σφέτερος, ſuus. Th. ἕ, ſe.
Λεωφόρος, Jon. & Att. pro λαοφόρος, via publica.

Λ Η.

Λῆ, velit, Dor. pro θέλῃ, 3. ſing. præſ. ſub. θέλω, ης, ῃ. Dores dicunt, λῶ, λῇς, λῇ. Alii malunt a λάω, deducere, in ſubjunct. λάω, λάῃς, λάῃ, craſi λῶ, λῇς, λῇ, & Dor. λῶ, λῇς, λῇ, velim, is, it.
Λῆβε, inuſit. pro λαμβάνω, capio, fut. λήψομαι.
Λῆγ΄, pro λῆγε, quieſce, præſ. imperat. ληγέμεναι, Dor. pro λήγειν, præſ. inf. verbi λήγω, ceſſo.
Λήγοιμεν, 1. plur. opt. præſ. a λήγω.
ΛΗ΄ΓΩ, ως, ει, ceſſo, deſino, quieſco. hinc λῆξις, ceſſatio. q. a λέγω, pono. Nam & pono, eſt facio quieſcere: aliquando & quieſco: ut venti poſuere.
ΛΗ΄ΔΟΝ, ᾶ, τὸ, frutex, ciſti ſpecies, ex quo fit λάδανον, pingue ſcil. reſinoſum. quod a λῆον foliis colligitur.
Λῆδος, vel λήδιον, ιον, τὸ, veſtis ex panno raro, ac detrito. Doric. λᾶδος, q. a λάιον.
Ληθαῖος, & λήθαιος, Lethæus, adject. a λήθη, ης, ἡ, oblivio. Th. λήθω, lateo.
Λήθεαι, oblivſceris, Jonic. pro λήθῃ, 2. ſing. præſ. verbi λήθομαι, ſeu λήθω, vel λανθάνω.
Λήθει, latet, 3. ſing. præſ. act. verbi λήθω, quod vide.
Λήθετ΄, & λήθετο, oblitus eſt, 3. ſing. imperf. paſſ. Jonic. pro ἐλήθετο, ejuſdem verbi.
Λήθη, ης, ἡ, oblivio. Th. λήθω, lateo.
Λήθουσα, præſ. part. f. g. a λήθω, quod vide.
ΛΗ΄ΘΩ, ſeu λανθάνω, lateo, celo. f. λήσω, a. 2. ἔλαθον. p. m. λέληθα. Forte a λα, & θῶ, a θέω, pono, ſive in locum aliquem me abdo. Hinc λήθη, ης, ἡ, oblivio. λάθρα, adv. clam, clanculum. ἐπιλήσμων, ονος, ὁ, ἡ, oblivioſus.
Ληΐδ΄, pro ληΐδα, accuſ. ſingul. a ληῒς, ίδος, ἡ, pecus. Thema λεία, ας, ἡ, præda.
Ληΐζετ΄, pro ληΐζετο, 3. ſingul. imperf. paſſ. Jon. verbi ληΐζομαι, ſortior, nanciſcor. f. ίσομαι. perf. paſſ. λελήϊσμαι. Th. λεία, præda.
Ληΐζομαι, prædor. vide in ληΐζετ΄. perf. λελήϊσμαι, σαι, ται.
Ληΐη, Jonic. dialyſi, pro λεία, ας, ἡ, præda.
ΛΗΙ΄ΟΝ, ᾶ, τὸ, ſeges. in plur. τὰ λήϊα, q. a λεῖος, lævis, æqualis. Seges vero eſt æqualis longitudinis.
Ληῒς, ίδος, ἡ, idem quod λεία, ας, ἡ, præda.
Ληΐσσαιο, Poet. & Jonic. pro ἐληΐσαο, 2. ſing. a. 1. med. ſic ληΐσσεται, 3. ſing. fut. 1. med. verbi ληΐζομαι, nanciſcor. Th. λεία, præda.
Ληϊτὸς, ᾶ, ὁ, bello captus, prædativus. a ληΐη, Jon. pro λεία, ας, ἡ, præda.
Ληΐτις, prædatrix. Epithet. Minervæ. Th. λεία, præda.
Λήϊτος, publicus, Jon. dialyſi pro λεῖτος. hinc λήϊτον, ᾶ, τὸ, curia.
ΛΗΚΕ΄Ω, vel Dor. λακέω, ſono, crepo. f. ήσω. a. 1. ἐλάκησα. a. 2. ἔλακον, ες, ε, p. m. λέλακα, & λέληκα. Hinc λακὶς, ίδος, ἡ, fiſſura, ſeu ſciſſura cum crepitu. λακίζω, lacero.
ΛΗΚΥΘΟΣ, ᾶ, ἡ, lecythus, ampulla olearia. q. a λα, vel ἔλαιον, & χέω, vel κεύθω, quia oleum fundit, vel occultat.
Ληλάντιος, ᾶ, ὁ, nomen propr.
ΛΗ΄ΜΑ, ατος, τὸ, & λῆμμα, duplici μμ, propoſitum animi, virilis, fortiſque animus. q. a λῶ, volo.
ΛΗ΄ΜΗ, ης, ἡ, lippientes oculi, ſordes oculorum, idem quod γλάμη, q. a λα, & μύω, quod lippientes oculi ſubinde claudantur, & aperiantur.
Λημνία ἔργα, Lemnia facinora. Λημνιᾶν, Dor. pro Λημνιῶν, Lemniarum.
ΛΗΜΝΙ΄ΣΚΟΣ, ᾶ, ὁ, lemniſcus, faſciola e coronis dependens. q. a λῆνος, interto μ.
Λήμνῳ, dat. ſing. a Λῆμνος, Lemnus, inſula.
Ληναὶ, ῶν, αἱ, Poet. pro βάκχαι. alii ſcribunt Ληναί, quas dicunt eſſe Nymphas torcularium.
Ληναιῶνα, acc. ſing. a ληναιὼν, ῶνος, ὁ, Janua-

Januarius; quo ethnici vina libabant Baccho. Th. ληνὸς, ῦ, ὁ, lacus torcularii preli. hinc Ληναῖος, Bacchus.

ΛΗΝΟ'Σ, ῦ, ὁ, lacus preli torcularii, ubi uvæ prelo exprimuntur. q. a λεαίνω, comminuo. uvæ enim in prelo comminuuntur. Sed λῆνος, εος, τὸ, lana, quia λεῖον, id eſt, molle.

Λῆξαν, Jonic. pro ἔληξαν, 3. plur. aor. 1. activ. λῆξαι, deſiiſſe, a. 1. inf. act. λήξασθαι, aor. 1. inf. med. verbi λήγω, ceſſo.

Λήξαις, αις, ε, a. 1. opt. Æol. verbi λήγω, ceſſo. f. ξω.

ΛΗ'ΡΟΣ, ου, ὁ, vel λῆροι, ων, οἱ, nugæ, ineptiæ, tricæ. hinc ληρέω, nugor. q. a λα, & ῥέω, fluo. vel εἴρω, dico. Loquaciores ut plurimum ſunt ineptiores.

Λῇς, Doric. pro θέλεις, velis. vide in λῶ.

Λήσεις, 2. ſing. f. 1. act. λήσεσθε, 2. plur. f. 1. med. verbi λήθω, ſeu λανθάνω, lateo. f. λήσω. a. 2. ἔλαθον.

Λησιπαίγμων, ονος, ὁ, ἡ, qui ludi oblivionem inducit. Epith. Bacchi. ex λήθω, lateo, & παῖς, puer. hinc παίζω, παῖγμα. Sunt qui legant λυσιπαίγμων, a λύω, ſolvo, & τὸ παῖγμα, jocus.

Λησμοσύνη, ης, ἡ, oblivio. a λήθω, lateo.

Λήσομαι, obliviſcar, f. 1. med. λησόμεθα, 1. plur. f. 1. act. verbi λήθω, ſeu λανθάνω, lateo.

Ληστὴς, ῦ, ὁ, pro ληϊστὴς, ȣ, ὁ, latro. Th. λεία, ας, ἡ, præda. Hinc ληΐζω, prædor. f. ίσω. perf. paſſ. λελήϊσμαι, σαι, σται. hinc ληϊστὴς, ῦ, ὁ, & per Synæreſin ληστής.

Λήστρον, latrina. puto, ubi latent λησταί.

Λητεῦ, Dor. pro λήσω. f. 1. act. a λάω, ῶ, volo. vel a λήθω, lateo.

Λητοΐδης, ου, ὁ, Latonæ filius. Th. Λητώ, όος, ῦς.

ΛΗΤΩ', όος, ῦς, ἡ, Latona, mater Apollinis. acc. Λητόα, ῶ. q. a λήθω, lateo.

Ληφθεὶς, εῖσα, ὲν, captus, aor. 1. part. paſſ. ληφθέντα, acc. ſingul. m. g. ληφθῆναι, aor. 1. inf. paſſ. verbi λαμβάνω, capio. f. λήψομαι. aor. 2. ἔλαβον. a. 1. ind. paſſ. ἐλήφθην. a. 2. inf. med. λαβέσθαι.

Ληφθήτω, 3. ſing. aor. 1. imperat. paſſ. a λαμβάνω.

Λήχω, inuſitat. pro λαγχάνω, ſortior.

Λήψομαι, ῃ, εται, & in ε. plur. ληψόμεθα, f. 1. med. verbi λαμβάνω, quod vide. f. 1. med. inf. λήψεσθαι.

Λ Ι.

Λία, pro λεία, præda. Gl. Cyr.

ΛΙΑ'ΖΩ, agito, jacto, ſeparo, turbo. p. λελίασμαι. q. a λίαν, valde.

ΛΙ'ΑΝ, valde, admodum. quaſi a λάω, volo. Ea intendimus, quæ inſigniter volumus.

Λιαρὸς, ὰ, ὸν, tepidus, pro χλιαρός.

ΛΙ'ΒΑΝΟΣ, ου, ὁ, Libanus, Syriæ mons. thus. λιβανωτὸς, ῦ, ὁ, & λιβανωτὸν, ῦ, τὸ, thus, thuribulum. q. a λείβω, ſtillo.

Λιβερτῖνος, ου, ὁ, Libertinus, nomen ſectæ.

Λιβύαθεν, adverb. ἀπὸ τῆς Λιβύης. ergo Dor. pro Λιβύηθεν.

Λιβύη, ης, ἡ, Libya. Λιβυσσαὶ, Libyſſæ. Λίβυς ἀνὴρ, vir ex Libya, Afer, Pœnus.

Λίβυρνον, ου, τὸ, Liburnum, ſpecies navigioli.

Λίγα, ſtridule, argute, pro λιγέα. Heſych.

Λιγαίνω, oblecto, proprie arguto ſono. vocis acutum edere ſonum. a λιγύς.

ΛΙ'ΓΓΩ, ſtrideo, ſtridorem edo. fut. ξω. hinc λιγὺς, ύος, ὁ, ſtridulus, argutus. λιγυρὸς, ῦ, ὁ, idem.

Λίγδα, eos, pulvis. q. a λεῖος, glaber.

ΛΙ'ΓΔΗΝ, ſtrictim, adverb. quaſi a λίγγω.

ΛΙ'ΓΔΟΣ, pila, mortarium. an a λεαίνω, terere? Eſt & λίγδος, fornacula, in qua conflant metalla, χοάνη.

Λιγέα, acc. plur. n. g. a λιγὺς, εῖα, ύ. λιγεᾶν, Dor. pro λιγεῶν, genit. plur. vide λιγείῃ.

Λιγείῃ, canora, dat. ſing. f. g. a λιγὺς, εῖα, ὺ, ſtridulus, a, um. Th. λίγγω, ſtrideo.

Λιγέως, ſtridule, adv. a λιγὺς. quod a λίγγω, ſtrideo.

ΛΙΓΝΥ'Σ, ἡ, fuligo, fumus: flamma. An a λίαν, & καίειν?

ΛΙΓΝΩΤΟ'Σ, ȣ, ὁ, pingui ſimilis. q. a λιπαρός.

Λίγξε, ſonuit, pro ἔλιγξε, 3. ſing. a. 1. act. verbi λίγγω, ſtrideo. f. ξω.

Λιγυρῇ, pro λιγυρῇ, ſuavi, dativ. ſingul. f. g. λιγυρῇσι, dat. plur. Jon. a λιγυρὸς, ὰ, ὸν, idem quod λιγύς. Th. λίγγω, ſtrideo.

ΛΙ'ΓΥΣ, υος, ὁ, ἡ, Ligur, qui ex Liguria. Italiæ regio. Hinc Λιγυστικὸς, ῦ, ὁ, Liguſticus. Sed λιγὺς, εῖα, ὺ, ſtridulus, a, um, ſonorus. ſuavis. a λίγγω, ſtrideo.

Λιγυφθόγγοισι, ſonora voce præditis, dat. plur. Jon. a λιγύφθογγος, quod a λιγὺς, ſtridulus, quod a λίγγω, ſtrideo, & φθόγγος, ſonus. Th. φθέγγομαι, loquor. p. m. ἔφθογγα.

Λιγύφωνος, ὁ, ἡ, argutus. Ex λιγὺς, εῖα, ὺ, ſtridulus, a, um, quod a λίγγω, ſtrideo, & φωνὴ, ἡ, vox.

Λίην, Jon. pro λίαν, valde, adv.

Λιθάζω, lapido, cum acc. fut. άσω. a. 1. ἐλίθασα. aor. 1. ſub. λιθάσω, ῃς, ῃ, & in 3. pl. λιθάσωσιν. aor. 1. inf. λιθάσαι. aor. 1. part. λιθάσας, αντος, ὁ. perf. act. λελίθακα. perf. paſſ. λελίθασμαι. a. 1. paſſ. ἐλιθάσθην. Them. λίθος, ου, ὁ, lapis.

Λιθάσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. ejuſdem verbi.

Λιθασθῶσι, 3. plur. aor. 1. ſub. paſſ. verbi λιθάζω, quod vide.

Λιθάσωσι, 3. plur. a. 1. ſub. act. ejuſdem verbi.

Λιθία, vel λιθίς, maſſa auri, pretioſitas auri.

Λίθεια, luxus, luxuries, ubertas. quaſi ex λίαν, & θὶς, acervus. vel a λίαν θεῖν, vel θέειν, ut ſit quæ admodum erupit in molem, aut quod multum lactet, ſeu humeat. a λίαν, & θάω, lacto. niſi a λῖος, id eſt, βῶλος.

Λίθινος, η, ον, lapideus, a, um. Them. λίθος, lapis.

Λιθοβολέω, lapido, cum accuſ. imperf. ἐλιθοβόλεον, ουν. f. ήσω. a. 1. ἐλιθοβόλησα. aor. 1. inf. λιθοβολῆσαι. a. 1. part. act. λιθοβολήσας, αντος, ὁ. perf. act. λελιθοβόληκα. f. 1. paſs. λιθοβοληθήσομαι. ex λίθος, lapis, & βάλλω, jacio. p. m. βέβολα.

Λιθόλευστος, ου, ὁ, ἡ, lapidibus obrutus. ex λίθος, & λεύω, lapido. Th. λᾶας, ὁ, lapis.

ΛΙ'ΘΟΣ, ου, ὁ, ἡ, lapis, ſaxum. dat. pl. Jonic. λίθοισι. hinc λίθινος, lapideus. λιθάζω, lapido. q. a λίαν θῶ, firmiter pono, ſcil. ob rei gravitatem, quæ ex ſe deorſum vergit.

Λιθόστρωτος, ου, ὁ, ἡ, lapidibus ſtratus. ex λίθος, lapis, & στρωτὸς, ſtratus. quod a στρώννυμι. Th. στορέω, ſterno.

Λιθοτομίαι, αἱ, lapicidinæ. ex λίθος, & τέμνω, ſeco. p. m. τέτομα.

Λιθωμότης, qui ad lapidem jurat. ex λίθος, & ὄμνυμι, ſeu ὀμόω, juro.

Λικερτίζω, ſalio immodeſte. ex λίαν, & σκιρτάω.

ΛΙ'ΚΙΓΞ, minima, & exiliſſima avis vox. q. a λίγγω, ſtrideo.

Λικμάω, ventilo, diſſipo. f. ήσω. p. λελίκμηκα. Th. λικμός.

Λικμήσει, 3. ſingul. fut. 1. verbi λικμάω, quod vide.

Λικμητὴρ, & λικμητὴς, ὁ, ventilator. ab eodem them.

ΛΙΚΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, ventilabrum, vannus. hinc λικμάω, ventilo. q. a λίαν, & κάμνω, quia id κοπιαστικὸν, id eſt, laborioſum. an a λεῖον κομεῖν, id eſt, frumentum purgare?

Λικμώντων, ventilantium. genit. plural. part. præſ. activ. verbi λικμάω, quod vide.

Λίκνον, ου, τὸ, idem quod λικμὸς, vannus, quia eſt λεῖον κανοῦν, plana corbis. Vel a λίαν κινεῖν, quia valde agitetur.

Λικριφὶς, oblique. λέχριος, obliquus.

Λικροὶ, rami cervinorum cornuum. q. a λὶξ, & κέρας, ut ſint obliqua cornicula rectis agnata.

Λίκτωρ, lictor. quaſi λείκτωρ, a λείχω, lingo.

ΛΙΛΑΙ'ΟΜΑΙ, Poet. cupio, feſtino. λιλαίεαι, Jonic. pro λιλαίῃ. q. a λίαν, & λάω, cupio.

Λιμαγχονέω, & έω, fame neco, ango, & affligo fame. ex λιμὸς, fames, & ἀγχονάω. Th. ἄγχω, ſtrangulo.

Λίμβος, ligurius. Heſych. λίμβοι, λίχνοι, ἄπληστοι. Ergo liguritor, a λείχω.

ΛΙΜΗ'Ν, ένος, ὁ, portus. acc. λιμένα. q. λίαν μένω, quod ibi naves tutæ conquieſcant. hinc λιμενάρχης, portitor, qui portui præeſt.

Λιμηρὸς, ȣ, ὁ, famelicus, a λιμὸς, fames.

Λιμνὰς, άδος, ἡ, & λιμνῆτις, ιδος, ἡ, lacuſtris, paluſtris. Th. λίμνη, ἡ, palus. Λιμνᾶτις, Dor. pro λιμνῆτις.

ΛΙ'ΜΝΗ, ης, ἡ, ſtagnum, palus. q. a λίαν μένω, ſcil. τὸ ὕδωρ, ubi aqua manet, & non movetur: ut ſtagnum, a ſtando.

Λιμνόκλειος, ου, ὁ, nomen Ranæ. a λίμνη, lacus.

Λιμνόχαρις, nomen Ranæ. ex λίμνη, & χαίρω, gaudeo.

ΛΙΜΟ'Σ, ȣ, ὁ, & Dor. ἡ, fames. homo ſordidus. quaſi a λείπω, deficio. Eſt enim fames ex defectu nutrimenti ſolidi. Hinc λιμαίνω, eſurio. λιμώττω, idem. βούλιμος, ου, ὁ, & βουλιμία, ας, ἡ, ingens fames.

Λιμπάνω, linquo. a λείπω, idem.

Λιμφάω, decipere. a λιμφὸς, ſycophanta. quod a λεῖον φαίνω, levem videri.

Λιμώττων, οντος, ὁ, præſ. part. a λιμώττω, eſurio. Th. λιμὸς, fames.

Λινοθώρηξ, thoracem habens lineum. ex λίνον, & θώρηξ, Jonic. pro θώραξ, thorax, pectus.

Λινοκαλάμη, lini ſtipula. λίνου καλάμη, Joſ. 2. 6.

ΛΙ'ΝΟΝ, ου, τὸ, linum, chorda. q. λεῖον, leve. hinc λίνεος, έη, εον, λινοῦς, ῆ, οῦν, & λίνεος, εν, lineus, a, um. λινουργὸς, lini textor.

Λῖνος, ου, ὁ, Linus. nomen viri.

Λὶξ, obliquus. Heſych. a λέγω, cubare facio.

Λὶπ', pro λίπα, indeclinabile. Alii ex λιπαρῷ, per Apocopen factum tradunt. Sunt qui pro λίπα, indeclin. ponant, & hoc pro λιπαρόν. Th. λίπος. Ponitur & λίπ', pro λίπε, a. 2. Jonic. verbi λείπω, linquo.

Λιπαράμπυξ, υκος, ὁ, ἡ, qui ſplendidis vittis eſt ornatus. ὁ λιπαρῷ ἄμπυκι κεκοσμημένος.

Λιπαρὰς, abundantes, acc. plur. f. g. a λιπαρὸς, ὰ, ὸν, quod vide.

Λιπαρέω, in λιπαρής.

Λιπαρῇ, Jonic. pro λιπαρᾷ, ſplendida. λιπαρῇσι, dat. plur. Jon. a λιπαρὸς, ὰ, ὸν, pinguis, e. Th. λίπος, εος, τὸ, pinguedo.

ΛΙΠΑΡΗ'Σ, έος, ὁ, ἡ, aſſiduus, ſedulus. λιπαρῶς, & έως, aſſidue, jugiter. λιπαρία, ας, ἡ, aſſiduitas. λιπαρέω, aſſiduus ſum. q. a λίαν παρεῖναι, valde adeſſe.

Λιπαροκρήδεμνος, pulchram habens vittam. a λιπαρὸς, ſplendidus, quod vide, & κρήδεμνον, ου, τὸ, vitta.

Λιπαρὸς, ὰ, ὸν, pinguis, obeſus, nitidus. Them. λίπος, εος, τὸ, pinguedo. hinc ἀλιπὴς, έος, ὁ, macilentus.

Λιπαρόχροος, ος, ου, ὁ, nitido corpore præditus. Sic λιπαρόχρων, acc. Doric. a λιπαρόχρως, pro λιπαρόχρους, quod ex λιπαρὸς, pinguis. Them. λίπος, pinguedo, & χρὼς, corpus. Th. χρόα, color.

Λίπε, pro ἔλιπε, 3. ſing. a. 2. ind. activ. verbi λείπω, linquo. f. λείψω. a. 2. ἔλιπον. p. m. λέλοιπα.

Λιπέειν, Dialyſi Poet. pro λιπεῖν, a. 2. inf. act. ejuſdem verbi.

Λιπέργης, qui ex agro in urbem fugit. ὁ λιπὼν τὰ ἔργα. Vel ex divite pauper factus, ὁ λειπόμενος τῶν ἔργων.

Λιπεσήνορας κούρας, Steſichorus vocat τὰς νεογάμους παῖδας τὰς λιπούσας τοὺς ἑαυτῶν ἄνδρας, id eſt, puellas recens nuptas, quæ ſuos maritos deſeruerant.

Λιπέσθαι, aor. 2. inf. med. verbi λείπω, linquo. f. ψω. a. 2. ἔλιπον.

Λίποι, 3. ſing. aor. 2. opt. act. λιποίμην, aor. 2. opt. med. λιποῖσα, Doric. pro λιποῦσα, aor. 2. part. act. f. g. ejuſdem verbi.

Λίποιεν, 3. plur. a. 2. opt. act. λίποιμι, verbi λείπω, linquo.

Λίπον, pro ἔλιπον, a. 2. act. Jon. ejuſdem verbi.

Λιποναύτας, Dor. pro λιποναύτης, ου, ὁ, navis deſertor. ex λείπω, linquo, & ναῦς, ἡ, navis.

ΛΙ'ΠΟΣ, εος, τὸ, pinguedo, adeps. q. a λίαν, & πῖος, pinguedo. Hinc λιπέω, pinguis ſum. λιπαίνω, pinguefacio. λιπαρὸς, ὰ, ὸ, pinguis.

Λιποφεγγέα, accuſ. ſingular. a λιποφεγγὴς, έος, ὁ, ἡ, linquens lucem. ex λείπω, linquo, & φέγγος, εος, τὸ, lumen.

Λιπόων, Poet. pro λιπῶν, præſ. part. verbi λιπάω, pinguis ſum. Them. λίπος, εος, τὸ, pinguedo.

ΛΙ'ΠΤΩ, cupio, deſidero. quaſi a λάω, volo. vel λίαν ποθέω.

Λιπών, οῦσα, όν, aor. 2. part. activ. verbi λείπω, linquo: fut. ψω. aor. 2. ἔλιπον.

ΛΙ'ΡΟΣ, ſeu λιρὸς, ῦ, ὁ, impudens, audax. q. a λίαν ὁρᾶν, valde videre. Sunt enim impudentes viſu ſtabili, & irreverenti.

ΛΙ'Σ, λιτὸς, ὁ, tenue, & ſubtile linteum. q. a λῖνον. Eſt etiam λῖς, leo, Poet. cujus accuſ. λῖν. Eſt & λὶς per Apocop. pro λίσση, lævis.

Λίσαι, precare, a. 1. imperat. med. verbi λίσσομαι, ſupplico. f. λίσομαι.

ΛΙ'ΣΠΗ, ης, ἡ, animalculum quoddam gracile. q. a λὶς, pro λισσὸς.

Λίσπος, ου, ὁ, attritus uſu, gracilis. Th. λίσπος, attrita enim ſunt plana.

Λίσσεσθαι, præſ. inf. verbi λίσσομαι.

Λισσέσκετο, ſupplicabat, 3. ſing. imperf. Jon. pro ἐλίσσετο, verbi λίσσομαι.

Λίσσομ', pro λίσσομαι, precabor, præſ. ind. vel f. 1. Poetic. pro λίσομαι, ejuſdem verbi.

ΛΙ'ΣΣΟΜΑΙ, ſupplico, precor, oro. hinc part. λισσόμενος, ου, ὁ. Dicitur etiam λίτομαι, a λίπτω, cupio. Hinc λιτὴ, ῆς, ἡ, ſupplicatio, preces. λιτανεία, ας, ἡ, idem.

ΛΙΣΣΟ'Σ, ῦ, ὁ, lævis, glaber. q. λίαν ἴσος, vel a λεῖος.

ΛΙ'ΣΤΡΟΝ, ſcaphula, ſeu ventilabrum ferreum ad complanandum ſolum. q. a λισσὸς, & λιστρεύω, fodio.

Λῖτα, acc. ſingul. a λὶς, λιτὸς, ὁ, tenue linteum. Alii volunt eſſe pl. ex ſingul. λῖτον, τό.

Λιταὶ, αἱ, preces, Deæ præſides ſupplicationum. Th. λίσσομαι, precor.

Λιτοῖσι, frugalibus, dat. plural. f. g. a λιτὸς, ῦ, ὁ, vilis, tenuis.

Λιτάνευε, 3. ſing. imperf. Jon. λιτάνευσε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi λιτανεύω, idem quod λίσσομαι, precor, oro.

Λιτάων, precum, genit. plur. Æolic. pro λιτῶν, a λιτὴ, preces. Them. λίσσομαι, oro.

Λίτομαι, idem quod λίσσομαι, oro.

ΛΙΤΟ'Σ, ῦ, ὁ, ſimplex, nudus, vilis. λιτὸς, ἡ, ὸν, ſupplex. q. a λίσσομαι, ſupplico. Vel qui vivit ex λιτῆς, id eſt precario. aut q. ex λιτῆς, a λιτὸς. aut q. λεπτὸς. niſi e λιτὸς, pro trito.

ΛΙ'ΤΡΑ, ας, ἡ, libra, menſuræ, & ponderis nomen. a Latin. libra. λιτραῖος, libralis.

Λίτρον, pro νίτρον, Attice.

ΛΙΧΑΝΟ'Σ, ῦ, ὁ, index digitus. q. a λείχω, lingo. hinc λιχὰς, menſura interſtitii inter pollicem, & indicem diſtentos. λίχνος, ου, ὁ, liguritor: λιχνεύω, ligurio. f. σω.

Λιχμάζον, imperf. Jon. verbi λιχμάζω, lingo, lambo. Them. λείχω, idem, f. ξω.

Λιχμάομαι, ῶμαι, idem quod λιχμάζω.

Λιχνεία, ας, ἡ, liguritio, guloſitas. Th. λιχανὸς, quod vide.

Λὶψ, λιβὸς, ὁ, petra, unde aqua ſtillat. a λείβω, ſtillo. Eſt & venti nomen.

Λίω, promptus ſum, cupio.

Λ O.

ΛΟΒΟ'Σ, ῦ, ὁ, ima auris pars, quæ prehendi poteſt. q. a λήβω, pro λαμβάνω, capio. quia facile prehenditur.

Λογὰς, ὁ, ἡ, electus. οἱ λογάδες, lecti. a λέγω, eligo. Eſt & album in oculo.

Λογία, ας, ἡ, collecta. a λέγω, colligo. p. m. λέλογα.

Λογίζεσθαι, præſ. inf. a λογίζομαι, loquor. aor. 1. med. ἐλογισάμην, ω, ατο. aor. 1. ſub. med. λογίσωμαι, ῃ, ηται. Th. λέγω, dico.

Λογίζομαι, colligo, ſtatuo, cogito. imperf. ἐλογιζόμην. f. ίσομαι. perf. λελόγισμαι. a. 1. paſſ. ἐλογίσθην. f. 1. paſſ. λογισθήσομαι.

Λογικὸς, ἡ, ὸν, rationalis. dat. plur. λογικοῖς. ab eodem them.

Λόγιμος, idem quod λόγιος.

Λόγιον, ου, τὸ, oraculum. reſponſum divinum. τὰ λόγια, eloquia, a λέγω, dico.

Λόγιος, ου, ὁ, ἡ, diſertus, facundus, eloquens, & orationis ſolutæ ſcriptor. ejuſdem them.

Λόγισαι, conſulta, a. 1. imperat. m. verbi λογίζομαι, rationem ineo. Them. λέγω.

Λογισμὸς, ῦ, ὁ, ratiocinatio, cogitatio. ab eodem verbo, & them.

Λόγοισι, dat. plur. Jon. a λόγος, verbum. quod vide.

Λογομαχέω, de verbis pugno. fut. ήσω. p. λελογομάχηκα. ex λόγος, verbum, quod a λέγω, & μάχομαι, pugno.

Λογομαχία, ας, ἡ, verborum pugna. a λογομάχος, qui verbis pugnat. ab iiſdem them.

Λόγον ἑαυτῷ διδόναι, ſecum aliquid reputare.

Λογοποιέω, fabulas condo. inde λογοποιὸς, ῦ, ὁ, fabularum, & hiſtoriarum conditor. ex λόγος, & ποιέω, facio.

Λόγος, ου, ὁ, verbum, ratio, juſſum, negotium. rumor, verſus, carmen, &c. κατὰ λόγον, quantum æquum eſt. a p. m. λέλογα, verbi λέγω, dico.

Λόγχαισι, dat. plur. Jon. a λόγχη, quod vide.

Λόγχη, ης, ἡ, ſors, lancea. a λαγχάνω, ſortior, & aſſequor. a. 2. ἔλαχον. p. m. λέλογχα.

Λογχωτὰ ἔγχεα, haſtæ cuſpidem habentes. vide λόγχη. hinc λογχόω, cuſpide munio.

Λόγω, Dor. pro λόγου.

Λοεσσάμενος, η, ον, lotus, a. 1. part. med. Poetic. pro λουσάμενος, quaſi a λοέω, pro λόω, dialyſi υ, in ε. Hinc λόεσσαν, aor. 1 ind. act. Jon. abjecto augmento, & Poetic. gem. σσ. aor. 1. inf. activ. λοέσσαι, & ſic porro.

Λοετρὸν, pro λουτρὸν, ῦ, τὸ, lavacrum, balneum. a λόω, lavo. λοετροχόος, aptus ad lavacrum.

Λοέω, Poet. pro λόω, lavo.

Λοιβῇ, libamini, dat. ſingul. a λοιβὴ, ῆς, ἡ, libatio. Them. λείβω, libo, ſtillo.

Λοίγια, exitialia, nomin. plural. n. g. a λοίγιος, pernicioſus. Th. λοιγὸς, ῦ, ὁ, pernicies.

ΛΟΙΓΟ'Σ, ῦ, ὁ, pernicies, exitium, quaſi a λήγω, deſino, ceſſo. Res perditæ ceſſant eſſe: ut exitium, ab exeo. Hinc λοίγιος, λοιγήεις, & λοιγαῖος, pernicioſus.

Λοιδορέω, ῶ, convitior, maledico. f. ήσω. p. λελοιδόρηκα. præſ. inf. paſſ. λοιδορεῖσθαι. a. 1. part. paſs. λοιδορηθεὶς, έντος, ὁ. præſ. part. paſs. λοιδορούμενος. Th. λοίδορος, ου, ὁ, convitiator.

Λοιδοριῶν, gen. plur. a λοιδορία, ας, ἡ, convitium. Them. λοίδορος, quod vide.

ΛΟΙ'ΔΟΡΟΣ, ου, ὁ, convitiator, maledicus. quaſi λαὸν δέρων. vel qui verba q. δόρατα loquitur. hinc λοιδορία, ας, ἡ, convitium. λοιδορέω, convitior.

Λοιμοῖο, gen. Jon. a λοιμὸς, peſtis.

ΛΟΙΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, peſtis, contagium. a λύμη.

Λοιπὸς, ἡ, ὸν, reliquus, a, um. τὸ λοιπὸν, quod ſupereſt. λοιπὸν, alioquin. τοῦ λοιποῦ, de cætero. Th. λείπω, linquo. p. m. λέλοιπα.

ΛΟΙΣΘΙΟΣ, & λοῖσθος, ου, ὁ, ultimus, poſtremus, quaſi a λείπω, relinquo. Hinc λοισθήϊα, præmia, quæ ultimo dantur. τὸ λοίσθιον, poſtremo, tandem.

Λοισθοτάτην, poſtremam, acc. ſing. f. g. ſuperlat. grad. a λοῖσθος, ſeu λοίσθιος, poſtremus.

Λοκροὶ, Locri. nomen nationis.

Λοξὰ, oblique. adverb. a λοξός.

Λοξίης, Jon. pro Λοξίας, ου, ὁ, Apollo.

Λοξοβάται, oblique ingredientes, nom. plur. a λοξοβάτης, ου, ὁ. ex λοξὸς, ῦ, ὁ, obliquus, & βαίνω, eo.

ΛΟΞΟ'Σ, ῦ, ὁ, obliquus. λοξότης, obliquitas. q. a λέχω, cubo, jaceo. Cubantes ſe incurvant.

Λοπὰς, patella, patina. q. a λέπω.

Λόπιμος, η, ον, quod poteſt λέπεσθαι, id eſt, decorticari.

Λοπὸς, cortex. a λέπω, decortico.

ΛΟΡΔΟ'Σ, ῦ, ὁ, curvus, cernuus. an a λαεῖν ἔραν, videre terram?

Λοῦγος, corvus, Celtis. an a λόγος?

Λουδοξέος, laniſta. quaſi λοῦδον ξέφων, ludum alens.

Λουκᾶς, ᾶ, Lucas, nomen viri.

Λούκιος, ου, ὁ, nomen Prophetæ. a luce ſic dict.

Λοῦμαι, Attica ſyncope pro λούομαι, lavor. imperf. ἐλούμην, pro ἐλουόμην. præſ. inf. λοῦσθαι, pro λούεσθαι. Them. λόω.

Λουνὸς, ἡ, ὸν, ſplendidus, a, um. Heſych.

Λοῦσεν, pro ἔλουσεν, 3. ſing. a. 1. act. Jon. verbi λόω, lavo. f. σω.

ΛΟΥ'ΣΣΟΝ, luſſum, album quiddam in abiete naſcens. an a λεύσσω, video? unde & λευκὸς, albus.

Λουσῶ, lavabo, Dor. pro λούσω, fut. 1. a λόω.

Λουτὴρ, ῆρος, ὁ, pelvis, vas ad lavandum.

Λουτρὸν, ῦ, τὸ, balneum, lavacrum. Sed λοῦτρον, aqua ſordida, qua nos lavimus. Th. λόω, lavo.

Λουτρῷ, dat. ſing. a λουτρὸν, balneum.

ΛΟΥ'Ω, f. σω, lavo. p. λέλουκα: aor. 1. ἔλουσα. aor. 1. part. act. λούσας, αντος, ὁ. perf. part. paſs. λελουμένος, η, ον. a. 1. med. ἐλουσάμην, ω, ατο. q. a λύω. lavando ſolvimus, & tollimus ſordes, & lavamus in liquido, quod facile ſolubile. hinc λουτρὸν, ῦ, τὸ, lavacrum.

lavacrum. λουτρὸν, οῦ, ὁ, balneum. ἀπολύω, abluo.

Λοφιῆ, dorſo. Jon. pro λοφιᾷ, dat. ſing a λοφιά, ᾶς, ἡ, cervix, jubæ leonum, &c. Th. λόφος, ου, ὁ, idem.

Λοφνὶς, & ἡ λοφνίς, fax monoxyla, non ex colligatis lignis. aliter ἡ ἐκ φλοιοῦ λαμπάς. Euſt. ex λόφος, quatenus eſt ὕψος ὀρεινὸν, tanquam ſit fax ex arboreo cacumine.

ΛΟ'ΦΟΣ, ου, ὁ, cervix in jumentis. q. a λέπω, decortico. Cervix jumentorum ſolet λέπεσθαι. item criſta galeæ. item λόφοι, colles, tumuli.

Λόφουρα, animalia, quæ habent ſetas in cervice erectas in modum criſtæ. a λόφος, & οὐρὰ, cauda.

Λόφουρος, criſta inſignis. ſuperbus. Th. λόφος.

Λοχᾶν, & λοχᾶσθαι, inſidias collocare. hinc ἐλοχήσαντο, 3. plur. a. 1. med. Th. λόχος.

Λοχεῖο, gen. Jon. a λοχεὸς, οῦ, ὁ, idem quod λόχος, ου, ὁ, inſidiæ.

Λοχεύομαι, ſeu λοχεύω, parturio. Th. λοχὸς, ἡ, gravida.

Λοχηγετεῖν, pro λοχαγεῖν, cohortis ducem eſſe. ex λόχος, cohors, & ἄγω, duco.

Λοχίζειν, pro εἰς λόχους διαιρεῖν, in cohortes dividere. item pro dividere. Th. λόχος, cohors.

ΛΟ'ΧΟΣ, ου, ὁ, cohors, agmen; item inſidiæ. q. a λέγομαι, cubo, inſideo. hinc λοχάω, & λοχάζω, inſidior. λοχὸς, οῦ, ἡ, puerpera, gravida. a λέγω, id eſt, κεῖμαι, jaceo, ſcil. ἐν τῷ λέχει in lecto. Sic Gallis accorchee.

Λ Υ.

Λύα, Dor. pro λύη, ης, ἡ, ſeditio, lues. a λύω, ſolvo, quia ſolutio unitatis.

Λυγγαίνω, ſingultio, a λύζω. λυγγάνω, ſingultiendo.

Λυγγέος, genit. a λυγγεὺς, έος, ὁ, nomen gentis.

Λυγδινος, ου, ὁ, levis, politus, candiduſque marmoris Parii inſtar. Thema Λύγδος, quod vide.

ΛΥ'ΓΔΟΣ, ου, ὁ, Lygdus. lapidis genus. candoris eximii. ducamus a λευκός.

ΛΥ'ΓΗ, ης, ἡ, obſcuritas, tenebræ. q. a λύκη. Vel quia λύει αὐγὴν, lucem ſolvit, ſeu vincit. Hinc λυγαῖος, α, ον, obſcurus, a, um, tenebroſus. ἠλυγαῖος, ου, ὁ, umbroſus, opacus. ἠλυγάζω, & ἠλυγίζω, obumbro.

Λυγιξᾶν, Dor. pro λυγίσειν, fut. 1. inf. act. verbi λυγίζω. vide in λύγος, ου, ὁ, vitex.

Λυγκεὺς, Lynceus. Hic fertur acutiſſima oculorum acie præditus fuiſſe.

ΛΥ'ΓΞ, υγκὸς, ὁ, ἡ, lynx, acutiſſimi viſus. q. a λύκη, quatenus lux: aut quia rapax ut λύκος. Sed λύγξ, λυγγὸς, ſingultus, a λύζω.

ΛΥ'ΓΟΣ, ου, ὁ, vitex, virga, bacillus. Hinc λυγόω, & λυγίζω, flecto. q. a λύω, quia vimen ſolvi poteſt a figuratione naturali. aut a λίαν, & ἄγω, quod valde duci queat. Sed λυγὸς, prælum quoddam, quia λυγίζεσθαι, ſeu torqueri poteſt.

Λυγρὴ, ῆς, ἡ, Jon. pro λυγρὰ, triſtis, odioſa. vide λυγρός.

ΛΥΓΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, gravis, difficilis, funeſtus. hinc λυγρῶς, adv. graviter. q. a λοιγὸς, pernicies. q. λίαν ὑγρὸς, valde humidus, & nocivus.

Λύδδα, ης, ἡ, nomen urbis in Judæa.

Λυδία, ας, ἡ, nomen mulieris e Lydia regione. Λυδία μίτρα, præclarus hymnus, quo quis ut aureo diademate caput ornatum habet.

Λυδοπαθὴς, έος, ὁ, qui Lydorum more deliciis, & voluptatibus indulget. quaſi ἡδυπαθής.

Λυδὸς, οῦ, ὁ, Lydus. plur. Λυδοί.

Λύειν, ſolvere, præſ. inf. a λύω.

ΛΥ'ΖΩ, ſingultio. fut. ξω. hinc λυγμὸς, οῦ, ὁ, ſingultus. λύγξ, γγὸς, ἡ, idem. q. a λύω. eſt enim affectio ſtomachi aliquid impactum ſolvere, & excutere conantis. Vel quia λύει τὸ ζῆν, & quodammodo ſuffocat.

Λύθεν, ſoluti ſunt, Bœotic. ſyncop. & Jon. pro ἐλύθησαν, 3. plur. a. 1. paſſ. verbi λύω, ſolvo. fut. λύσω. a. 1. paſſ. ἐλύθην.

Λύθη, Jon. pro ἐλύθη, 3. ſing. a. 1. paſſ. vide λύθεν.

ΛΥ'ΘΡΟΣ, vel λύθρον, ου, τὸ, cruor, ſanguis pulverulentus. q. a λύω, quia indiget purgatione.

ΛΥΚΑ'ΒΑΣ, αντος, ὁ, annus. a λύκη, id eſt, ſolis, βάσει, progreſſu in Zodiaco.

Λυκαίου Διὸς βωμὸς, Lycæi Jovis ara.

Λυκαόνια, ας, ἡ, nomen regionis in Aſia. Gr. lupina.

Λυκάων, ονος, ὁ, Lycaon. nomen proprium.

Λύκη, ης, ἡ, lux, quia lux λευκὴ, id eſt, alba, vel a λύω, quia ſolvit, & diſcutit craſſitiem aeris. hinc λυκοφῶς, crepuſculum.

Λυκιδεῖς, οἱ, luporum catuli. Th. λύκος, lupus.

Λυκίηθεν, adv. ex Lycia. a Λυκία, ας, ἡ, Lycia.

Λύκιοι, Lycii. accuſ. plur. Λυκίας. Th. Λυκία.

Λυκοεργὴς, παρὰ τὸ τοὺς λύκους εἴργειν, ſeu εἴργειν, a lupis arcendis.

Λυκομήδεα, acc. ſingul. a Λυκομήδης, εος, ὁ, Lycomedes. nomen viri.

ΛΥ'ΚΟΣ, ου, ὁ, lupus. q. a λύω. eſt & λύκως, acc. plur. Dor. hinc λύκειος, ου, ὁ, lupinus. Eſt & λύκος, Sol. a λύκη, lux.

Λυκοῦργος, ου, ὁ, Lycurgus. nomen viri.

Λυκόφρων, ονος, ὁ, qui eſt lupini animi. ex λύκος, lupus, & φρὴν, animus.

Λύκτος, ου, ἡ, nomen urbis in Creta.

ΛΥ'ΜΑ, ατος, τὸ, purgamentum, ſordes. quaſi a λύω, eluo. quia abluitur, & depurgatur. Vel a λύω. hinc λυμαίνω, purgo.

Λυμαίνω, vaſto. fut. ανῶ. præſ. med. λυμαίνομαι, idem. fut. λυμανοῦμαι. a. 1. med. ἐλυμηνάμην, ω, ατο, cum acc. Th. λύμη, ης, ἡ, exitium.

Λύματ', pro λύματα, nom. plur. a λῦμα. quod vide.

ΛΥ'ΜΗ, ης, ἡ, lues, noxa, exitium. hinc λυμαίνω, perniciem affero, corrumpo. q. a λύω, ſolvo. quæ λύονται, in exitium tendunt.

Λύμην, λῦο, λῦτο, redimerer, Poet. pro λελυμένος εἴην, pluſq. perf. opt. paſſ. a λύω. Alii volunt eſſe a. 2. opt. m. a λῦμι.

Λυμηνάμενος, a. 1. part. med. verbi λυμαίνω, purgo, vaſto. fut. ανῶ. a. 1. ἐλύμηνα. Th. λῦμα, vel λύμη.

Λυῶντο, Jon. & Poet. pro ἐλέλυντο, 3. pl. pluſq. perf. paſſ. verbi λύω, ſolvo.

Λύομαι, ſolvor, præſ. paſſ. a λύω.

Λυπέω, triſtem reddo, dolore afficio. fut. ήσω. perf. λελύπηκα. a. 1. ἐλύπησα. præſ. paſſ. λυπέομαι, contriſtor. a. 1. paſſ. ἐλυπήθην, ης, η. a. 1. ſub. paſſ. λυπηθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. inf. λυπηθῆναι. a. 1. part. paſſ. λυπηθεὶς, έντος, ὁ. Th. λύπη, ης, ἡ, dolor.

ΛΥ'ΠΗ, ης, ἡ, dolor, ægritudo. q. a λύω, ſolvo. Dolor fere ex ſolutione continui oritur. hinc λυπηρὸς, ὁ, moleſtus. λυπέω, dolore afficio. f. ήσω. a. 1. paſſ. ἐλυπήθην. a. 1. inf. paſſ. λυπηθῆναι.

Λυπῆν, Dor. pro λυπεῖν.

Λυπῇς, moleſtus ſis, 2. ſing. præſ. ſub. act. verbi λυπέω, quod vide. fut. λυπήσω, εις, ει.

Λυποῦ, ange, præſ. imperat. paſſ. λυπουμένοις, dat. plur. part. præſ. paſſ. verbi λυπέω. Th. λύπη, dolor.

Λυπρὸς, ἡ, ὸν, moleſtus, a, um. Eſt & gracilis, jejunus, aſper. Th. λύπη, dolor. hinc λυπηρὸς, triſtis. comparat. λυπηρότερος.

ΛΥ'ΡΑ, ας, & Jon. ης, ἡ, lyra. inde λυρικὸς, οῦ, ὁ, Lyricus. λυρίζω, lyra cano, & ludo. hinc λυριστὴς, λυριστὴς. q. a λύω. an q. λαρὰ, a ſuavi ſono? malo a ſono λυρῷ, perfecte ſuavi. Vel a λύω, & ῥᾷ; quod ἁρμονία chordarum ejus facile ſolvatur, & deſtruatur.

Λυροκτύπης, ου, ὁ, Lyricus, qui lyram pulſat. λυροκτύπος, ὁ, uſitatius eſt. ex λύρα, lyra, & τύπτω, pulſo.

Λῦσαι, a. 1. inf. act. λύσαιτ', pro λύσαιτε, a. 1. part. act. f. g. λῦσαν, pro ἔλυσαν, 3. plur. a. 1. ind. act. λύσαιτε, 2. plur. a. 1. opt. act. λύσατο, 3. ſing. a. 1. med. Jon. verbi λύω, ſolvo.

Λύσαις, Æol. pro λύσας, qui ſolvit, liberavit, a. 1. part. act. m. g. a λύω, ſolvo.

Λυσανίας, ου, ὁ, qui ſolvit dolores. a λύω, & ἀνία, ας, ἡ, mœror. Eſt & nomen præfecti Rom.

Λῦσε, pro ἔλυσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. Jon. λύσαια, ας, ε, aor. 1. opt. Æol. verbi λύω, ſolvo.

Λύσει, dat. ſing. a λύσις, quod vide.

Λυσιάνασσα, nomen mulieris.

Λυσίας, ου, ὁ, Lyſias, nomen viri. Gr. diſſolvens. a λύω.

Λυσίζωνος, ου, ὁ, ἡ, γυνὴ, vel quæ ſolvit zonam. ex λύω, ſolvo, & ζώνη, zona. Th. ζωννύω, cingo.

Λυσίκακος, ου, ὁ, ſedator malorum. ex λύω, ſolvo, & κακὸν, malum.

Λυσιμελὴς, ſolvens membra. ſomni epitheton eſt. hinc Λυσιμέλεια, fuit palus in Sicilia. a λύω, ſolvo, & μέλος, εος, τὸ, membrum.

Λύσιν, ſolutionem, acc. ſing. a λύσις, εως, ἡ. Th. λύω

Λύσιος, ου, ſolvendi vim habens, pro Baccho, qui curas λύει, ſolvit.

Λυσίπονοι θεράποντες, famuli, qui labores dominorum ſolvunt, hiſque dominos liberant. ex λύω, ſolvo, & πόνος, labor. Th. πένομαι, laboro. p. m. πέπονα.

Λύσις, εως, ἡ, diſſolutio. acc. λύσιν. Th. λύω, ſolvo.

Λυσιτέλεια, ας, ἡ, utilitas. vide λυσιτελέω.

Λυσιτελέω, utilis ſum, proſum, cum dat. hinc λυσιτελεῖ, expedit. a λύω, ſolvo, & τέλος, vectigal.

Λυσιτελὴς, έος, ὁ, ἡ, utilis, frugifer. in comp. λυσιτελέστερος. ſuperl. λυσιτελέστατος. ab iiſdem them.

Λῦσον, άτω, a. 1. imperat. act. λύσονται, 3. plur fut. 1. med. λυσόμενος, fut. 1. part med. verbi λύω.

ΛΥ'ΣΣΑ, ſive λύττα, ης, ἡ, rabies. proprie canum. q. παρὰ τὴν λύσιν τῶν λογισμῶν, facultatis, ſcil. dianoeticæ corruptio. hinc λυσσάω, ſeu ἄω, furo. λυσσέω, Poetic. in rabiem ago. q. a λύω.

Λυσσῆν, Dor. pro λυσσᾶν, præſ. inf. act. verbi λυσσάω, furo. Th. λύσσα.

Λυσσητὴρ, ῆρος, ὁ, rabidus, rabioſus. Th. λύσσα.

Λυσσώων, Poetic. vel Jon. pro λυσσῶν, præſ. part. activ. verbi λυσσάω. vide in λύσσα.

Λυσσώδης, εος, ὁ, ἡ, rabidus, rabioſus. ab eodem them.

Λυσσωθείης, rabioſus fias, 2. ſing. a. 1. opt. paſs. verbi λυσσόω. quod vide in λύσσα.

Λυσσῶσι, 3. plural. præſ. ind. vel ſub. activ. verbi λυσσάω, furo. ab eodem them.

Λύστρα, ας, ἡ, nomen urbis. Λύστρα, ων, τὰ, idem. hinc Λύστρος, ου, ὁ, Lyſtrenſis.

Λύσφος, vide in λύσσα.

Λυτήριον, ου, τὸ, remedium, quod aliquo malo nos liberat. a λύω, ſolvo.

Λύτο, Jon. & Poet. pro ἐλέλυτο, 3. ſing. pluſq. perf. paſs. verbi λύω, ſolvo.

Λύτον, juſtitium, quum λύεται dictio juris.

Λύτρον, ου, τὸ, redemptionis, ſeu ſolutio-

nis

nis pretium. Gall. rangon. Thema λύω, ſolvo, redimo.

Λυτρόω, redimo. f. ώσω. p. λελύτρωκα. perf. paſſ. λελύτρωμαι, σαι, ται, a. 1. paſſ. ἐλυτρώθην, ης, η. a. 1. med. ἐλυτρωσάμην, ω, ατο. a. 1. ſub. med. λυτρώσωμαι, ῃ, ηται. Th. λύω.

Λύτρωσις, εως, ἡ, redemptio. λυτρωτὴς, οῦ, ὁ, redemptor. ab eodem verbo, & them.

Λυχνία, ας, ἡ, candelabrum, a λύχνος.

Λυχνοκαΐα, dies feſtus, in quo noctu lampades accenduntur, ex λύχνος, & καίω, uro.

ΛΥΧΝΟΣ, ου, ὁ, lychnus, lucerna. q. a λύειν νύχος, ſolvere noctem, & tenebras.

ΛΥ'Ω, ſolvo, imperf. ἔλυον, ες, ε. fut. λύσω. præt. λέλυκα. a. 1. ἔλυσα, a. 1. ſub. λύσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. λῦσαι. imperf. paſſ. ἐλυόμην, ου, ετο. perf. paſſ. λέλυμαι. a. 1. paſſ. ἐλύθην, ης, η. f. 1. paſſ. λυθήσομαι. Hinc λύσις, εως, ἡ, ſolutio. λύτρον, ου, τὸ, redemptionis pretium. λυτρόω, redimo. ἀπολυτρόω, redimo. ἀπολύτρωσις, εως, ἡ, redemptio. διαλύω, reſolvo. διάλυσις, εως, ἡ, reſolutio. peculiariter reſolutio membrorum.

Λ Ω.

ΛΩ͂, λῇς, volo, Dor. pro ἐθέλω. hinc λωΐων, melior, quem magis volumus. λώϊστος, & λῷστος, ου, ὁ, optimus.

Λωβάομαι, injuriam infero, contumelia afficio, f. λωβήσομαι. inde λωβάσασθε, Dor. pro λωβήσασθε, 2. plur. a. 1 ſub. med. ἐλωβήθην, a. 1. paſſ. Th. λώβη, ης, ἡ, injuria.

ΛΩ'ΒΗ, ης, ἡ, injuria, contumelia, dedecus. q. λαόβη, a λαὸς, & βᾶ (a βάω) ut ſit injuria publica in univerſum populum irruens: hinc λωβάομαι, injuriam infero. λωβητὴς, οῦ, ὁ, & λωβητὴρ, ῆρος, & λωβήτωρ, ορος, ὁ, contumelioſus.

Λωβηθεὶς, læſus, a. 1. part. paſſ. verbi λωβάομαι, quod vide.

Λωβήσαιο, 2. ſing. a. 1. opt. med. λώβησον, aor. 1. imper. act. verbi λωβάω, vel λωβάομαι, injuriam infero. Th. λώβη.

Λωβητὸς, οῦ, ὁ, infamia notatus. Th. λώβη. quod vide.

Λώϊον, melius, comp. n. g. ab ἀγαθὸς, bonus. compar. λωΐων. ſuperl. λώϊστος, vel λῷστος. Th. λῶ, volo.

Λωΐς, ίδος, ἡ, nomen piæ matronæ, quæ fuit Timothei avia. G. melior.

Λωλὸς, ſtultus, Græcis barbaris, q. a λῶος, & ἠλεὸς.

ΛΩ'ΜΑ, ατος, τὸ, fimbria, inſtita. An quaſi κλῶμα, a κλώθω, glomero? an a λύω?

Λῶντι, Dor. pro λῶσι, 3. plural. præſ. ind. verbi λάω, idem quod θέλω, volo. præſ. part. f. g. λῶσα.

Λῷστα, accuſ. plur. a λῷον, contracte pro λώϊον, quod vide.

ΛΩ͂ΟΣ, vel λῷος, menſis Auguſtus.

Λῶπος, & λώπη, veſtimentum tenue. λωπίζω, nudo. γυμνῶ, λώπιον detraho.

Λωποδύτης, fur veſtium, graſſator. λωποδυτεῖν, furari. q. a λῶπος, & δύω, induo, qui veſtes ſcilicet induit ſurreptas.

Λῷστα, optima, ſuperl. n. g. plur. num. vide λώϊον.

Λὼτ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, abſconditus.

Λωτοῦντα, acc. ſing. Dor. pro λωτόεντα, Att. λωτοῦντα. a λωτόεις, εντος, ὁ, loto abundans. Th. λωτὸς, lotus.

Λωτίζω, lotum carpo, decerpo. Thema λωτός.

ΛΩΤΟ'Σ, οῦ, ὁ, lotus, arbor, cujus fructus adeo dulcis, ut externi, eo deguſtato, patriæ ſuæ obliviſcantur: unde proverbium, λωτὸν φαγεῖν, de iis dicitur, qui regionem externam præponunt ſuæ. λωτῶ, Doric. pro λωτοῦ, genit. q. a λῶ, volo.

ΛΩΦΑ'Ω, reſpiro, interquieſco. f. ήσω. inde λώφας, λώφημα, laxamentum. λώφησις, εως, ἡ, quies, reſpiratio. q. a λόφος, collum. proprie de jumentis, e quorum collo jugum deponitur.

M A.

M, Eſt duodecima littera, μῦ, dicta, & in numeris quadraginta denotat. Et μ', pro μὲ, vel ἐμὲ, ab ἐγὼ, ego.

MA', jurandi adv. fere negare ſolet: nonnunquam affirmat: unde νὴ, & οὐ, adv. jungitur.

Μαάθ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Hebr. vacillans.

Μάγαδις, ἡ, & μάγαδος, ου, ὁ, inſtrumentum muſicum quoddam. Thema μαγάς.

ΜΑΓΑ'Σ, άδος, ἡ, tabulatum citharæ, vel teſtudinis chordas ſuſtinens. hinc μαγάζω, fides pulſo.

ΜΑ'ΓΓΑΝΟΝ, ου, τὸ, machinamentum, peſſulus feræ; venenum, quo quis mortem machinatur, a μηχανὴ, vel μάγος, quatenus veneficus, & ſapientia ſua fere male utens, & eo pacto præſtigiator audiens. μαγγανεύω, præſtigiis utor. μαγγανεία, ας, ἡ, veneficium.

Μαγδαλά, nomen viri. Hebr. turris.

Μαγδαληνὴ, ῆς, ἡ, nomen mul. Syr. magnifica.

Μαγδαληνὸς, ἡ, ὸν, e Magdalo, Magdalenſis.

Μαγεία, ας, ἡ, ars Magica. a μάγος, ου, ὁ.

ΜΑ'ΓΕΙΡΟΣ, ου, ὁ, coquus, qui cibos μάσσει, hinc μαγειρεῖον, ου, τὸ, culina.

Μαγεύω, artem magicam exerceo, ſum magus. fut. εύσω. p. μεμάγευκα. Th. μάγος, ου, ὁ.

Μαγικὸς, οῦ, ὁ, magicus, veneficus. ab eodem them.

Μαγὶς, vas ſubigendæ farinæ, lanx. a μάσσω, ſubigo.

ΜΑ'ΓΝΗΣ, ητος, ὁ, magnes. Si opus eſſet, dici poſſet, quaſi præſtigioſus lapis, a μάγγανον. Et μάγνης, actus quidam aleæ: forte a Magnetibus populis. Eſt & Magnes, Magneſiæ habitator, ea eſt urbs Aſiæ ad Mæandrum. Hinc Μαγνησία, ας, ἡ, Magneſia.

Μάγνητας, acc. plur. a μάγνης, ητος, ὁ, quod vide.

ΜΑ'ΓΟΣ, ου, ὁ, magus, ſapiens, præſtigiator. q. a μέγας, potens intellectu.

ΜΑΓΥ'ΔΑΡΙΣ, ιος, ἡ, radix laſerpitii.

Μαγὼγ, ὁ, nomen propr. Hebr. munimentum.

Μαδιὰμ, ἡ, nomen regionis ἄκλιτον, Hebr. judicium.

Μαδμηνὴ, ad deſertum, Joſuæ 18. verſ. 13.

ΜΑΔΟ'Σ, οῦ, ὁ, lævis, glaber. Μαδαρὸς, οῦ, ὁ, idem. hinc μαδάω, & μαδίζω, depilem reddo.

ΜΑ'ΖΑ, ης, ἡ, maza, libum. q. a μάσσω, ſubigo. hinc Latin. maſſa. Dor. dicitur μάδδα.

ΜΑΖΟ'Σ, οῦ, ὁ, mamma. nutrix. μαστὸς, οῦ, ὁ, mamma, tumulus.

Μαζουρὼθ, ſigna cœleſtia. Job. 38. 32.

Μάθε, έτω, ſcias, 2. ſingul. a. 2. imperat. act. μαθεῖν, a. 2. inf. verbi μανθάνω, diſco. fut. μαθήσομαι, a. 2. ἔμαθον.

Μαθεῦμαι, fut. 2. med. Dor. pro μαθοῦμαι, verbi μανθάνω, diſco. f. μαθήσομαι.

Μάθημα, ατος, τὸ, diſciplina. τὰ μαθήματα, doctrinæ. ab eodem them.

Μαθήσεαι, diſces, Jon. pro μαθήσῃ, 2. ſing. f. 1. med. verbi μανθάνω. f. 1. med. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον.

Μαθητεύω, doceo, cum acc. ſum diſcipulus. f. εύσω. p. μεμαθήτευκα. aor. 1. part. paſs. μαθητευθεὶς, έντος, ὁ. Th. μανθάνω.

Μαθητῶν, gen. pl. a μαθητὴς, οῦ, ὁ, diſcipulus. Th. μανθάνω, diſco.

Μαθοῖσα, Dor. pro μαθοῦσα, quæ didicit, a. 2. part. act. f. g. verbi μανθάνω, a. 2. ἔμαθον.

Μαθουσάλα, ὁ, nomen filii Enochi, ἄκλιτον. Hebr. mortem pellens.

Μαθὼν, όντος, ὁ, & in nominat. plural. μαθόντες, a. 2. part. activ. verbi μανθάνω, diſco.

ΜΑΙ'Α, ας, ἡ, obſtetrix, nutrix, avia. q. ἐμμαία. aut a μάω, vel μαίομαι, quæro, ſcrutor. Quærit in lucem prodituros. hinc μαιεύω, obſtetricem ago. μαιεύομαι, idem.

ΜΑΙ'ΑΝΔΡΟΣ, ου, ὁ, Mæander, Phrygiæ fluvius ſinuoſus. flexus.

Μαίη, Jon. pro Μαῖα, quod vide. Eſt & ſoror Atlantis.

Μαιμάω, vehementer cupio. fut. ήσω. Pro quo Poetæ μαιμώω. Th. μάω, idem.

Μαίμησε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. Jon. verbi μαιμάω, quod vide.

Μαιμώωσα, prompta, præſ. part. act. f. g. verbi μαιμώω, Poet. pro μαιμάω, quod vide.

Μαινὰν, nomen viri ἄκλιτον, Hebr. præparatus.

Μαινὰς, άδος, ἡ, furioſa, inſana. Vel quæ facit alios inſanire. Thema μαίνομαι.

Μαινόλης, q. ὁ μαινόμενος ὅλος, qui totus inſanit, ac furit.

ΜΑΙ'ΝΟΜΑΙ, inſanio, furo. f. μανοῦμαι. præſ. part. μαινόμενος, ου, ὁ. præt. med. μέμηνα. q. a μάω, quatenus eſt cum impetu in aliquid ferri. hinc μανία, ας, ἡ, furor. ἱππομανὲς, έος, τὸ, equina cupido coitus.

Μαίομαι, cupio, quæro. præſ. part. μαιόμενος, inquirens. ex μάω, idem.

Μαῖρα, canicula, ſidus; æſtus intenſiſſimus. a μαίρω, luceo.

ΜΑ'ΚΑΡ, αρος, ὁ, ἡ, & μάκαιρα, Poet. beatus, felix. in nom. plur. μάκαρες. dat. plur. μάκαρσι, & Jon. μακάρεσσι, q. μὴ κηρὶ, id eſt, ſorti non ſubjectus. Vel a μάλα χαίρειν. Hinc μακάριος, ου, ὁ, idem. μακαρῖται, οἱ, οἱ τοῖς ἁγίοις. μακαριότης, ητος, ἡ, beatitudo. μακαρίζω, prædico beatum.

Μακαρίζω, beatum prædico. f. ίσω, & Attice μακαριῶ. perf. act. μεμακάρικα. perfect. paſſiv. μεμακάρισμαι. unde μακαρισμὸς, οῦ, ὁ, beatitudo. Th. μάκαρ.

Μακάριος, α, ον, beatus, a, um. comp. μακαριώτερος, α, ον. Thema μάκαρ, beatus.

Μακαρισμὸς, οῦ, ὁ, beatitudo. μακαριστὸς, οῦ, ὁ, beatus. vide in μακαρίζω.

Μακαριῶ, Attic. pro μακαρίσω, fut. 1. act. verbi μακαρίζω, beatum prædico. Th. μάκαρ.

Μακαρτάτη, ης, ἡ, feliciſſima, ſuperlat. a μάκαρ, felix. comp. μακαριώτερος, & μακάρτερος.

Μακεδονία, ας, ἡ, nomen regionis.

Μακεδὼν, όνος, ὁ, Macedo, in plural. Μακεδόνες. hinc Μακεδονικὸς, ή, όν, Macedonicus. q. ex μᾶκος, Dor. pro μῆκος, εος, τὸ, longitudo, & ἕδος, εος, τὸ, ſedes. quod regio illa fuerit oblonga.

Μακέλη, ης, ἡ, ligo, Poet. & Jon. pro μάκελλα, ſeu μάκελλα. quod vide.

Μακέλλα, ης, ἡ, ligo, a μία, & κέλλω, moveo.

Μάκελλον, ου, τὸ, macellum, vox Lat. Græce κρεοπώλιον, ου, τό.

ΜΑ'ΚΕΡ, cortex, qui ex India advehitur.

ΜΑΚΚΟΑ'Ν, deſipere, fatue, & ſtulte ſe gerere. q. μὴ κοεῖν, non ſapere.

Μᾶκος, Dor. pro μῆκος, adverbialiter poſitum, pro, in longitudinem, longe, procul.

Μακρ-

Μακρηγορία, ας, ἁ, Dor. pro μακρηγορία, ἡ, prolixitas orationis. a μακρὸς, longus. Th. μῆκος, longitudo, & ἀγορὰ, forum, concio.

Μακρὰν, adv. longe, procul, a μακρὸς. Th. μῆκος, εος, τὸ, longitudo.

Μακρὴν, accuſ. Jon. pro μακρὰν. μακρῆσι, dat. plur. Jonic. pro μακραῖς, ab eodem them.

Μακρόθεν, adverb. eminus, procul.

Μακροθυμέω, ῶ, iram differo, patienter fero. fut. ήσω. p. μεμακροθύμηκα. a. 1. ἐμακροθύμησα. a. 1 imperat. activ. μακροθύμησον. Ex μακρὸς, longus. Th. μῆκος, εος, τὸ, longitudo, & θυμὸς, ῦ, ὁ, animus.

Μακροθυμία, ας, ἡ, lenitas. a μακρόθυμος, ῦ, ὁ, longanimis. ab iiſdem them.

Μακροθύμως, adverb. patienter.

Μακρολογέω, prolixe loquor, hinc μακρολογῶμεν, 1. plural. præſ. ſub. ex μακρὸς, quod vide, & λέγω, dico.

Μακροπτόλεμος, ου, ὁ, idem ac Τηλέμαχος, ου, ὁ, Telemachus, Ulyſſis filius.

Μακρὸς, ά, ὸν, longus, a, um. Sed μακρὰ, n. g. plur. num. ſæpe ſumitur adverbialiter. comp. μακρότερος, α, ον. Th. μῆκος, & Dor. μᾶκος, εος, τὸ, longitudo.

Μακροχρόνιος, ου, ὁ, longævus. ex μακρὸς, longus. Th. μῆκος, & χρόνος, tempus.

Μακύνω, Dor. pro μηκύνω, produco. a μῆκος, quod vide.

Μακῶν, in longum protenſus, vociferatus, a. 2. part. activ. a μηκάω, vel μηκέω. Th. μῆκος, Doric. μᾶκος, εος, τὸ, longitudo.

Μάκων, ωνος, ἁ, Doric. pro μήκων, ἡ, papaver.

ΜΑ'ΛΑ, valde, multum, admodum. comp. μᾶλλον. ſuperl. μάλιστα.

Μαλακαίπους, οδος, ὁ, ἡ, molles, & teneros pedes habens. metri cauſa pro μαλακόπους. ex μαλακὸς, mollis. Th. μαλάσσω, mollio, & πὸς, pes.

Μαλακῇ, dat. ſing. μαλακῇσι, dativ. plur. Jonic. f. g. a μαλακὸς, ή, ὸν, mollis. Thema μαλάσσω, mollio.

Μαλακία, ας, ἡ, mollities, languor corporis. Sumitur & pro κίττα, ης, ἡ, pica. ſtomachi ignavia.

Μαλακισθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi μαλακίζω.

Μαλακὸς, ή, ὸν, mollis, e. comp. μαλακώτερος, α, ον. Th. μαλάσσω.

Μαλακόχειρ, ρος, ὁ, Poet. qui mollem habet, vel admovet manum. a μαλακὸς, mollis. Th. μαλάσσω, mollio, & χεὶρ, ἡ, manus.

Μαλακῶ, gen. Dor. pro μαλακῦ.

Μάλαπερ, adv. quantumlibet. Thema μάλα, valde.

ΜΑΛΑ'ΣΣΩ, ſeu μαλάττω, mollio. f. άξω. p. χα. perf. paſſ. μεμάλαγμαι. q. a μαλὸς, mollis. hinc μάλαγμα, ατος, τὸ, quod ad molliendum adhibetur. μαλάχη, ης, ἡ, malva. μαλακὸς, ῦ, ὁ, mollis. μαλακία, ας, mollities. μάλθα, ης, ἡ, cera emollita.

Μαλάχη, ης, ἡ, malva. quia alvum mollit. gen. plur. μαλαχῶν. Th. μαλάσσω.

Μαλελεὴλ, ὁ, nomen viri. Hebr. laudans Deum?

Μαλερὸς, ῦ, ὁ, uſtivus, pernicioſus. dat. ſing. μαλερῷ. Th. μαλὸς, ῦ, ὁ, tener. idem quod ἀμαλὸς.

ΜΑ'ΛΗ, ης, ἡ, ala, axilla. vide μασχάλη.

Μάλθα, ης, ἡ, cera emollita. Thema μαλάσσω.

Μαλθακὸς, ῦ, ὁ, mollis. a μαλθάσσω, idem quod μαλάσσω.

Μαλθακόφωνος, ου, ὁ, qui mollem, ac ſuavem habet vocem. ex μαλθακὸς, quod vide, & φωνὴ, ἡ, vox.

Μάλιμνον, ου, τὸ, proprium loci nomen videtur. vel Siciliæ mons pomis refertus. Sed Portus legendum cenſet, σομάλιμνον, ex σόμα, & λίμνη.

ΜΑ'ΛΙΣ, & μάλη, morbus jumentorum, cum tuſſiunt, malis, idis. An a μάλη, quod humeros cum primis tentet?

Μαλὶς, ίδος, ἁ, Dor. pro μηλὶς, ίδος, ἡ, quod & μηλέα, ας, malus arbor: Eſt & Μαλὶς, ίδος, ἡ, Nymphæ nomen.

Μάλιστα, maxime, adv. ſuperlat. grad. a μάλα, valde, comp. μᾶλλον.

ΜΑ'ΛΚΗ, ης, ἡ, manuum, pedumve contractio, & ſtupor ex frigore. μαλκίω, frigore contrahor.

Μαλλοῖς, velleribus, dat. plur. a μαλλὸς, ῦ, ὁ, vellus.

Μᾶλλον, magis, comp. a μάλα, valde. ſuperl. μάλιστα.

ΜΑΛΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, vellus, lana promiſſa. q. a μῆλον, ovis, cujus eſt. vel a μαλὸς, mollis. vellus tactu molle. hinc μαλλωτὸς, ῦ, ὁ, villoſus.

Μᾶλον, ω, τὸ, Dor. pro μῆλον, ῦ, τὸ, ovis. Et μᾶλον, Dor. pro μῆλον, ῦ, malum, pomum.

Μαλοπάρῃος, ῦ, ὁ, ἡ, teneras, ac molliculas genas habens. Ex μαλὸς, ῦ, ὁ, tener, & παρειὰ, gena. Vel derives ex μᾶλον, pro μῆλον, τὸ, pomum. Th. μηλέα, malus arbor, & παρειὰ, gena. quod de rotunditate, & de colore pomorum intelligendum.

Μαλοφορέω, Dor. pro μηλοφορέω, poma fero. ex μῆλον, ῦ, τὸ, malum, & φέρω, fero.

ΜΑΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, tener. q. ἀμαλὸς. & pro μαλλωτὸς, ὁ, villoſus.

Μάλχος, ου, ὁ, nomen ſervi. Hebr. regius.

ΜΑΜΗΡΑ', ſeu μαμηρὰ, aut μαμηρὰς, medicamenti genus.

ΜΑ'ΜΜΑ, & μάμμη, ης, ἡ, & μαμμαία, ας, ἡ, voces puerulorum ad matrem. avia. μαμμία, ας, ἡ, mater, & avia.

Μαμμάκυθος, ου, ὁ, ſtultus. niſi ſit pro μαμμόθρεπτος, qui ab avia enutritus. Solent enim aviæ nepotes mollius educando corrumpere: ita eſſet a μάμμη, avia, & κεύθω, occulo.

ΜΑΜΜΑ'Ν, vox eſt puerilis, ſignificans panem. hinc μαμμάω, panem peto.

Μαμμωνᾶ, Mammona, τὸ ἄκλιτον. vox Syr.

Μὰν, Dor. pro μὴν, μηνὸς, ὁ, menſis. Eſt & μὰν, pro μάννα, manna. Et μὰν, dicitur Dor. pro μὴν, tamen, certe, ut ἀλλὰ μὴν, &c.

Μαναὴν, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Syr.

Μανασσῆς, filius primogenitus Joſephi. Hebr. faciens obliviſci.

ΜΑΝΔΑ'ΚΗ, ης, ἡ, corium, pellis.

Μάνδαλος, peſſulus.

ΜΑΝΔΑΛΩΤΟ'Ν, ῦ, τὸ, oſculi genus immodeſtum. q. a μάνδαλος, peſſulus.

ΜΑ'ΝΔΡΑ, ας, ἡ, ſtabulum, caula.

ΜΑΝΔΡΑΓΟ'ΡΑΣ, ε, ὁ, planta, cui ineſt vis ſomnifica.

Μανδύη, ἡ, aut μανδύας, ὁ, veſtimenti militaris genus apud Perſas.

Μανεῖσα, furore percita, a. 2. part. paſſ. f. g. verbi μαίνομαι, inſanio. f. μανῦμαι. a. 2. paſſ. ἐμάνην. hinc μανεὶς.

ΜΑΝΘΑ'ΝΩ, diſco, intelligo. f. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον. a. 2. imperat. μάθε, έτω, & 2. plur. μάθετε. a. 2. part. act. μαθὼν, όντος, ὁ, perf. ind. act. μεμάθηκα. perf. paſſ. μεμάθημαι. q. a μαθέω, intelligo, cognoſco. Ducamus a μῆτις, intelligentia. unde inuſit. μήθω. Diſco eſt, percipio intelligentiam. inde μάθημα, ατος, τὸ, diſciplina. μαθητὴς, ῦ, ὁ, diſcipulus. μάθησις, εως, ἡ, cognitio, diſcendi actio. ἀμαθὴς, έος, ὁ, ἡ, indoctus. ὀψιμαθὴς, έος, ὁ, ἡ, qui ſero diſcere cœpit. φιλομαθὴς, έος, ὁ, ἡ, diſcendi cupidus.

Μανία, ας, & Jon. μανίη, ης, ἡ, furor. Th. μαίνομαι, inſanio.

Μανιάκης, torques. Gl. Cyr. μανιάκης, tortile, circulus. Dan. 5. verſ. 7. 31. q. a μήνη, Luna, Dor. μάνα, quia eſt ut lunaris circulus, μηνίσκος.

Μᾶνις, ιος, ἁ, Dor. pro μῆνις, ιος, ἡ, ira permanens, & diuturna.

ΜΑ'ΝΝΑ, τὸ, manna, ἄκλιτον, vox Hebr. q. d. cibus paratus.

ΜΑ'ΝΝΟΣ, ſeu μάνος, ου, ὁ, ornamentum colli, vel manuum. q. a μήνη, Dor. μάνα, Luna.

ΜΑΝΟ'Σ, ὁ, rarus, laxus. hinc μανάκις, raro.

Μανῦμαι, fut. verbi μαίνομαι, inſanio.

Μαντεία, ας, ἡ, vaticinium. μαντεῖος, α, ον, vaticinans, fatidicus. Th. μάντις, vates.

Μάντεσι, vatibus, dat. plur. a μάντις, εως, ὁ, hariolus.

Μαντεύομαι, vaticinor, auguror. præſ. inf. μαντεύεσθαι. f. μαντεύσομαι. aor. 1. med. ἐμαντευσάμην, ω, ατο. Thema μάντις, vates.

Μαντήϊον, ου, τὸ, Jon. pro μαντεῖον, τὸ, vaticinium, oraculum. Sic μαντήϊος, pro μαντεῖος. Th. μάντις.

Μαντικὴ, ῆς, ἡ, ars divinandi. ab eodem them.

ΜΑ'ΝΤΙΣ, εως, ὁ, vates, hariolus. q. a μαίνομαι, furo. Nam qui ſupra vulgus ſapiunt, videntur inſanis inſanire. hinc μαντεύομαι, vaticinor. μαντεία, ας, ἡ, vaticinatio, divinatio. θεόμαντις, εως, ὁ, ἡ, qui Dei inſtinctu vaticinatur. νεκρομαντεία, ας, ἡ, vaticinium evocatis mortuis.

Μαντοσύνη, ης, ἡ, vaticinium. Thema μάντις.

Μάνυε, Jon. & Dor. pro ἐμήνυε, 3. ſing. imperf. ſic μανύει, Doric. pro μηνύει, indicat. verbi μηνύω, indico.

Μάνυσον, Dor. pro μήνυσον, a. 1. imperat. act. verbi μηνύω, indico. f. ύσω.

Μανυτὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro μηνυτὴς, ῦ, ὁ, index, qui rem aliquam indicat. Thema μηνύω, indico.

Μαπέειν, apprehendere, per ſyncop. τῦ ρ, pro μαρπεῖν, & Poet. μαπεῖν, Jonicaque diæreſi μαπέειν, & Poet. reduplic. μεμαρπεῖν. p. m. μέμαρπα, verbi μάρπτω, capio.

Μὰ ποθάνω, pro μὴ ἀποθάνω. præſtaret ſcribere μὰ ἀποθάνω.

ΜΑ'ΡΑΓΔΟΣ, ου, ὁ, gemma, quæ & σμάραγδος appellatur. a μαίρω, ſplendeo.

ΜΑΡΑΓΝΑ, ης, ἡ, flagellum, ſcutica.

ΜΑ'ΡΑΘΡΟΝ, ου, τὸ, fœniculum. q. a μαίρω, ſplendeo. quia oculorum ſplendorem, & claritatem conſervat. aut μαραίνειν, marcere, quia facile marcet.

Μαραθὼν, ῶνος, nomen propr. Μαραθὼν λιπαρὰ, Marathon opulenta.

ΜΑΡΑΙ'ΝΩ, fut. ανῶ, marceſcere facio, flaccidum reddo. a. 1. paſſiv. ἐμαράνθην. f. 1. paſſ. μαρανθήσομαι, q. ob defectum humoris. Ducatur ergo a μὴ, & ῥαίνω, aqua perfundo. Μαραινομένοις humidum radicale deficit. hinc ἀμάραντος, ου, ὁ, ἡ, immarceſcibilis.

Μαρὰν ἀθὰ, hæc ſunt Syriaca. Suidas vertit, ὁ Κύριος ἐλήλυθεν, Dominus veniet ad judicium.

Μαρανθῆναι, tabefactum eſſe, a. 1. inf. paſſ. μαρανθήσομαι, η, εται, fut. 1. ind. paſſ. verbi μαραίνω, quod vide.

Μαργαίνω, ας, ει, inſanio. Th. μάργος, ου, ὁ, inſanus.

Μαργαρίτης, ου, ὁ, ſcilicet λίθος, lapis. Th. μάργαρον.

ΜΑ'ΡΓΑΡΟΝ, ου, τὸ, unio. plur. τὰ μάργαρα. q. a μαίρω, ſplendeo, hinc & μαργαρίτης, ου, ὁ, unio.

Μαργέλλιον, corallium. ſpecies anagallidis, lapis corallium.

ΜΑ'ΡΓΟΣ, ου, ὁ, inſanus, ſtolidus, vecors. q. a μάλα, & ἀργὸς, otioſus. hinc μαργάω, & μαργοσύνη, ης, ἡ, inſania. μαργαίνειν, inſanire.

Μαρδόνιος, ου, ὁ, Mardonius Perſa.

ΜΑ'ΡΗ, ης, ἡ, vel plur. μάραι, antiqua voce manus, quibus dividimus, & componimus. q. a μείρω. hinc δυσμαρὴς, έος, ὁ, ἡ, difficilis. εὐμαρὴς, έος, ὁ, ἡ, facilis.

Μάρθα, ας, ἡ, nomen mul. Hebr. magiſtra.

Μαρία, ας, ἡ, nomen Beatæ Virginis. & Μαριὰμ, ἡ, nomen ἄκλιτον. Hebr. amara.

Μαριανδυνοὶ, mancipia a gente ſubacta. Mariandyni Bithyniæ populi.

ΜΑΡΙ'ΛΑ, ſeu μαρίλη, ης, ἡ, pulvis carbonum, favilla. q. a μαίρω, niteo.

ΜΑ'ΡΙΣ, εως, ὁ, menſura quædam cotylarum ſex capax. q. a μείρω, divido.

Μάρκος, ου, ὁ, nomen viri.

ΜΑΡΜΑΙ'ΡΩ, f. αρῶ, rutilo, reſplendeo. μαρμαίρουσα, præſ. part. f. g. quaſi a μαίρω. hinc μάρμαρος, ου, ὁ, albus, candidus.

Μαρμάρεαι, ſplendidæ, f. g. plur. num. a μαρμάρεος, marmoris more candens.

Μάρμαρον, ου, τὸ, marmor. Them. μαρμαίρω.

Μαρμαρυγὴ, ῆς, ἡ, ſplendor. ejuſdem them.

ΜΑ'ΡΝΑΜΑΙ, pugno, Poet. & in 1. pl. μαρνάμεσθα. quaſi a μάρη, manus, quia manu ſit pugna.

Μαρναμένοιϊν, depugnantium, Jonic. pro μαρναμένοιν, genit. dual. part. præſ. μαρναμένων, genit. plural. verbi μάρναμαι.

Μάρναθ', Jonic. pro ἐμάρναντο, 3. plur. imperf. μάρνασθαι, præſ. inf. ejuſdem verbi.

Μαρνώμεθ', ſeu μαρνώμεθα, Jonic. pro μαρνάμεθα, 1. plur. præſ. ſub. verbi μάρναμαι, pugno.

Μάρον, marum. herba.

Μαρπτέειν, Jon. reſol. pro μαρπτεῖν, a. 2. inf. act. verbi μάρπτω, prehendo.

Μαρπίσσα, ης, ἡ, nomen mul.

ΜΑ'ΡΠΤΩ, capio, prehendo, fut. ψω. p. φα. a. 2. ἔμαρπον. p. m. μέμαρπα. q. μάρῃ ἅπτομαι, manu tango. μάρπτειν θυμὸν, vires aſſumere

ΜΑ'ΡΣΥΠΟΣ, & μάρσιππος, ου, ὁ, marſupium, crumena, q. μάρης σιπύη, manus arcula.

Μαρτιχόρα, nomen Indicum, animal eſſe ex Cteſia videtur.

ΜΑ'ΡΤΥΡ, υρος, ὁ, καὶ ἡ, teſtis. q. a μείρω, divido, dirimo. ſuo ſermone dirimit dubitationem. hinc μαρτυρία, ας, ἡ, teſtimonium. μαρτυρέω, teſtor, teſtis ſum.

Μάρτυρα, acc. ſing. a μάρτυρ, υρος, ὁ, teſtis.

Μαρτυρέω, ῶ, teſtor. imperf. ἐμαρτύρεον, ουν. f. ήσω. perf. μεμαρτύρηκα. perf. paſſ. μεμαρτύρημαι, teſtimonium obtinui. Th. μάρτυρ, teſtis.

Μαρτυρία, ας, ἡ, teſtimonium. ejuſdem them.

Μαρτυρίῃσι, dat. plur. Jon. pro μαρτυρίαις, a μαρτυρία, & Jon. μαρτυρίη, ης, ἡ, teſtimonium.

Μαρτύριον, ου, τὸ, teſtimonium. Thema μάρτυρ.

Μαρτύρομαι, teſtor, obteſtor. ejuſdem them.

Μαρύεται, Doric. pro μηρύεται, innectitur, 3. ſingul. præſ. paſſ. verbi μηρύω, revolvo, glomero. hinc inf. Dor. μαρύσασθαι, volvi.

Μαρυκᾶται, ruminat, Doric. pro μηρυκᾶται, 3. ſingul. a μηρυκάομαι. vide μηρυκάω.

Μάρψαις, corripiens, a. 1. part. act. pro μάρψας, verbi μάρπτω, quod vide.

Μάρψῃς, corripueris, 2. ſing. aor. 1. ſub. act. verbi μάρπτω, quod vide.

ΜΑΣΑ'ΟΜΑΙ, ſeu μασσάομαι, mando, manduco. imperfect. ἐμασσαόμην, ώμην, & in 3. plur. άοντο, ῶντο. q. a μάσσω, ſubigo. hinc μάσταξ, ακος, ἡ, mandibula, os.

Μάσδα, ας, ἡ, Dor. pro μᾶζα, ἡ, placenta.

Μασδὸς, ῦ, ὁ, Doric. pro μαζὸς, ῦ, ὁ, mamma, ſinus.

ΜΑ'ΣΘΛΗ, ης, ἡ, & μάσθλης, ητος, ὁ, lorum emollitum, pellis. q. a μάσσω, ſubigo. mollio.

ΜΑ'ΣΠΕΤΑ, ων, τὰ, prima ſilphii folia.

Μασσαγέτης, Maſſagetis. nomen propr.

ΜΑ'ΣΣΩ, vel μάττω, tergo, abſtergo. tango. pinſo, ſubigo. hinc μάκτρα, ας, ἡ, vas, in quo ſubigitur farina. μαγὶς, ίδος, ἡ, idem. μαγεὺς, έος, ὁ, piſtor.

Μάσσων, ονος, ὁ, ἡ, idem ac μακρότερος, longior, major. μᾶσσον, plus. Heſych.

Μάσσων, q. a μακρὸς, longus. compar. μακρότερος, μάκιων, & μάσσων. ſuperlat. μακρότατος, & μάκιστος. hinc μήκιστος.

Μάσταν, pro μάστακα, eſcam, acc. ſing. a μάσταξ, ακος, ἡ, eſca. Th. μασάομαι, mando.

ΜΑΣΤΕΥ'Ω, quæro, indago. a μάω, quæro hinc μαστευτὴς, ῦ, ὁ, inquiſitor. μαστὴρ, ῆρος, & μάστωρ, ορος, ὁ, idem.

Μάστιγα, acc. ſing. a μάστιξ, ιγος, ἡ, flagellum.

Μαστιγεῖν, Jon. pro μαστιγῶν, præſ. inf. vide μαστιγούσθω.

Μαστιγεὺς, έως, ὁ, flagellator. vide in μάστιξ.

Μαστιγούσθω, flagelletur, 3. ſing. præſ. imperat. paſſ. verbi μαστιγόω, flagello. f. ώσω. perf. μεμαστίγωκα. a. 1. ἐμαστίγωσα. Th. μάστιξ, ιγος, ἡ.

Μαστιέτην, flagellaverunt, 3. dual. imperf. vel aor. 2. act. Jon. verbi μαστίω, Poet. pro μαστιγόω, flagello. hinc μαστίων, per ſyncop. pro μαστιγῶν. Th. μάστιξ, ιγος, ἡ, flagellum.

Μαστίζω, flagello. fut. ξω. p. μεμάστιχα. hinc μαστίζοντες, nom. plur. part. præſ. ab eodem them.

ΜΑ'ΣΤΙΞ, ιγος, ἡ, flagrum, ſcutica. q. a μάσσω, ſubigo. vel a μάλα, & στίζω, ξω, quia quodammodo exſtimulat. hinc μαστιγίας, ου, ὁ, maſtigia, flagrio. μαστιγόω, flagello. μαστιγεὺς, έως, ὁ, flagellator. Ὁμηρομάστιξ; ſic dictus fuit Zoilus, quod Homeri carmina reprehenderet.

Μάστιξεν, flagellavit, 3. ſing. aor. 1. ind. act. Jon. verbi μαστίζω. fut. ξω. quod vide.

Μαστίσδειν, Dor. pro μαστίζειν.

Μαστίσδοιεν, Dor. pro μαστίζοιεν, 3. plur. præſ. opt. ejuſdem verbi, & them.

ΜΑΣΤΙ'ΧΗ, ης, ἡ, maſtiche. lentiſcina reſina. q. a μαστίζω, flagello. nam e caudice lentiſci cæſo exſudat.

Μαστιχόωντι, mandenti, Poet. pro μαστιχῶντι, dativ. ſing. part. præſ. verbi μαστιχάω, ῶ. Sed de hac voce altum ſilentium in Lexicis.

Μαστὸς, ῦ, ὁ, vel μασθὸς, uber, mamma. Eam fœtus μάει, & μάσσει. Th. μαζὸς, ῦ, ὁ, mamma.

ΜΑΣΤΡΩΠΟ'Σ, ſeu μαστροπὸς, ῦ, ὁ, ἡ, leno, lena. q. μαστεύουσα habens blandiendo.

ΜΑΣΧΑ'ΛΗ, ης, ἡ, ala, axilla. μασχαλὶς, ίδος, ἡ, idem. vide μάλη.

Μάταια, vana, n. g. plur. num. vide μάταιος.

Ματαιοβουλία, ας, ἡ, inane conſilium. Ex μάταιος, quod vide, & βουλὴ, conſilium.

Ματαιολογία, ας, ἡ, vaniloquentia. a ματαιολόγος, ου, ὁ, vaniloquus. ex μάταιος, vanus, quod a μάτην, fruſtra, & λέγω, dico. p. m. λέλογα.

Μάταιος, αία, αιον, & μάταιος, ου, ὁ, ἡ, vanus, a, um. Th. μάτην.

Ματαιοτάτη, ἡ, vaniſſima, ſuperlat. a μάταιος, vanus. comp. ματαιότερος. ejuſdem them.

Ματαιότης, ητος, ἡ, vanitas. ab eodem them.

Ματαιόω, vanum reddo. fut. ώσω. p. μεματαίωκα. præſ. paſſ. ματαιόομαι, οῦμαι, vanus fio. a. 1. paſſ. ἐματαιώθην. Th. μάτην, fruſtra.

Μάταν, Dor. pro μάτην, fruſtra.

Ματάω, torpeſco, vane tempus contero. f. ματήσω. ejuſdem them.

Ματεύω, quæro, indago. per Ellipſin pro μαστεύω, idem.

ΜΑ'ΤΗΝ, adv. fruſtra, incaſſum. q. a μάω, quæro, temerario ſcil. & inani nixu. hinc μάταιος, ου, ὁ, vanus, inanis. ματαιότης, ητος, ἡ, vanitas.

Μάτηρ, ερος, ἡ, Dor. pro μήτηρ.

Ματῇς, Æol. & Dor. pro ματεῖς, 2. ſing. verbi ματέω unde Poet. inſerto υ, ματεύω, & inſerto σ, μαστεύω, quæro, inveſtigo. quod vide.

Ματήσετον, inertes ſunt, dual. fut. 1. verbi ματάω, quod vide.

Ματθαῖος, ου, ὁ, nomen Apoſtoli. Hebr. a Deo datus.

Ματθὰν, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. donum.

Ματθίας, ου, ὁ, nomen Apoſtoli. Hebr. donum Dei.

Ματία, ας, ἡ, vanitas. Th μάτην. Vel quaſi μάτη.

Ματος, inquiſitio. a μάω, quæro.

Ματραδελφεός, ῦ, ὁ, Poet. & Dor. pro μητράδελφος, ου, ὁ, ὁ μητρὸς ἀδελφὸς, matris frater, avunculus.

Ματροδόκος, ου, ὁ, & ἡ, Poet. & Dor. pro μητροδόκος, pro ſemine, quod mater a viro in matricem recepit. Vel qui matrem ſuam recipit, ac fovet. a μήτηρ, & δέχομαι, accipio.

Ματρομάτωρ, ορος, ἡ, Doric. pro μητρομήτωρ, ἡ μητρὸς μήτηρ, matris mater. avia.

Ματρόπολις, εος, ἡ, Dor. pro μητρόπολις, ἡ, metropolis. q. d. mater urbs. a πόλις, urbs.

Ματροπόλος, ου, ἡ, Dor. pro μητροπόλος, quæ cum matribus verſatur, ἡ σὺν ταῖς μητράσι πολέουσα.

ΜΑΤΡΥ'ΛΛΗ, ης, ἡ, lena. quæ ſe matrem fingit. a μήτηρ. hinc ματρυλλεῖον, ου, τὸ, lupanar.

Μάτρωες, ων, οἱ, Doric. pro μήτρωες, matris fratres, avunculi. Item majores. Sic μάτρως, ωος, ὁ, Doric. pro μήτρως, maternus avunculus, maternus avus.

Ματταβος, ου, ὁ, ſtultus, fatuus. a μάτην, & βοᾶν, inaniter clamare.

Ματταθὰ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. donum Dei.

Ματταθίας, ου, ὁ, nomen viri. Hebr. donum Dei.

Ματτύη, vel ης, ἡ, lautitiæ. a μάσσω, pinſo.

Μαυλίας, ὁ, pro μάχαιρα, gladius.

Μαυλὶς, culter, quaſi a μαυλίας. Eſt & μαυλὶς, quæ mercede aliquid facit. μαυλίζω, mercede proſtituo.

Μαυροῦσι, obſcurant, 3. plur. præſ. ind. activ. per Aphæreſin pro ἀμαυροῦσι. Sic μαυροῦσθαι, præſ. inf. ab ἀμαυρόω, obſcuro. Them. ἀμαυρὸς, ῦ, ὁ, obſcurus.

Μάχαι, plur. num. a μάχη, ης, ἡ, pugna. Th. μάχομαι.

Μάχαιρα, ας, ἡ, gladius, ſica, culter. Th. μάχομαι.

Μαχανὰ, ᾶς, ἡ, Dor. pro μηχανὴ, ἡ, machinatio, molimen. Res, opus, facultas, vires.

Μαχατὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro μαχητὴς, ῦ, ὁ, pugnax, bellicoſus.

Μαχεούμενος, præſ. part. verbi μαχέομαι, Poetic. Epentheſi pro μαχούμενος, idem quod μάχομαι, pugno.

Μαχέοιτο, præſ. opt. ſic in 3. plur. μαχέοιντο, verbi μαχέομαι, Poet. pro μάχομαι, pugno.

Μαχεσαίμην, aor. 1. opt. med. μαχέσασθαι, aor. 1. inf. med. verbi μάχομαι, ſeu μαχέομαι. fut. 1. med. μαχέσομαι, & ήσομαι.

Μάχεσθαι, præſ. inf. μαχέσθην, 3. dual. imperf.

i[illegible] Jon. μάχεσθε, 2. plur. præſ. imperat. verbi μάχομαι.
Μαχέσομαι, & ήσομαι, f. 1. med. ejuſdem verbi.
Μαχέσσασθαι, pugnare, a. 1. inf. m. gem. σσ. Sic μαχεσσαμένω, nom. dual. aor. 1. part. med. ejuſdem verbi.
Μάχη, ης, ἡ, pugna. in plur. μάχαι. Th. μάχομαι, pugno.
Μαχήσομαι, fut. 1. med. & in 1. plur. μαχησόμεθ', pro μαχησόμεθα. hinc μαχησόμενος, fut. 1. part. med. ejuſdem verbi.
Μαχήμων, ονος, ὁ, pugnax. ab eodem them.
Μαχητὴς, ῦ, ὁ, pugnax, bellator. acc. pl. μαχητάς. Th. μάχομαι.
Μάχιμος, ου, ὁ, pugnax. Thema μάχομαι.
ΜΑ'ΧΛΟΣ, ου, ὁ, ἡ, incontinens, libidinoſus. unde μαχλοσύνη, ης, ἡ, laſcivia, q. a μάω, & χλίω, ut ſit quærens delicias. vel q. μάλα ἑαυτὸν χαλᾷ, id-eſt, valde ſe remittit, & fræna laxat ad omnem turpitudinem impotentis appetitus ſui. Vel ſit a μάλα, & κλάω, frango.
Μαχλότεραι, ſalaciſſimæ, ſuperl. a μάχλος.
Μάχοιτο, 3. ſing. præſ. opt. verbi μάχομαι, pugno.
ΜΑ'ΧΟΜΑΙ, pugno, rixor, litigo. fut. μαχοῦμαι, μαχήσομαι, & έσομαι. imperf. ἐμαχόμην, ου, ετο. perf. μεμάχημαι. aor. 1. med. ἐμαχεσάμην, ω, ατο. hinc μάχη, ης, ἡ, pugna. μάχαιρα, ας, ἡ, culter, gladius, ſica. πρόμαχος, ου, ὁ, ἡ, anteſignanus. σύμμαχος, ου, ὁ, ἡ, belli ſocius, auxiliator, commilito.
Μαχόμην, pro ἐμαχόμην, imperf. Jonic. μαχόμεσθα, Poetic. pro μαχόμεθα, 1. plural. præſ. ind. verbi μάχομαι, pugno.
Μᾶχος, εος, τὸ, Dor. pro μῆχος, & hoc pro μηχανὴ, machina.
Μαχοῦμαι, f. 2. med. a μάχομαι.
ΜΑ'Ψ, fruſtra, Poet. pro μάτην. hinc μαψίδιος, ſtultus. μαψιδίως, ſtulte.
Μαψιλάκας, α, ὁ, ſeu μαψυλάκας, Dor. pro μαψυλάκης, ου, ὁ, garrulus, qui nugas effutit, qui fruſtra garrit. quod ex μαψιδίως, ſtulte. Th. μάψ, fruſtra, & λακέω, Doric. pro ληκέω, ſono, crepo.
ΜΑ'Ω, ῶ, vehementer cupio, quæro. Fortaſſe ex α, epitatic. & μῶ, contract. ex μάω, ſit Latin. amo.

M E.

Μὲ, & μ', pro ἐμὲ, acc. ab ἐγὼ, ego.
Μέγα, vel n. g. a μέγας, magnus: vel Jonic. adverbial. ponitur pro μεγάλως.
Μεγαθαρσεῖ, dat. ſingul. a μεγαθαρσής, έος, ὁ, ἡ, magna fiducia præditus. Ex μέγας, magnus, & θάρσος, εος, τὸ, fiducia.
Μεγάθεες, Jon. pro μεγάλοι, magni.
Μέγαθος, Jonic. pro μέγεθος, quod vide.
Μεγάθυμος, ου, ὁ, magnanimus. gen. pl μεγαθύμων. ex μέγας, & θυμὸς, ῦ, ὁ, animus.
ΜΕΓΑΙ'ΡΩ, in[illegible]eo; item curo, reſpecto. q. [illegible] μέγα, quia magnis invideri ſolet. Et ſumma petit livor. Inde Μέγαιρα, ας, ἡ, Megæra, una ex Furiis.
Μεγακήτης, εος, ους, ὁ, magnus, inſtar ceti. accuſ. ſing. μεγακήτεα. ex μέγας, & κῆτος, εος, τὸ, cetus, vel cete.
Μεγάλα, magna, nomin. plural. n. g. a μέγα, magnum. μεγάλαν, Doric. pro μεγάλην.
Μεγαλανορία, ας, ἡ, Dor. pro μεγαληνορία, ſuperbia. μεγαλάνωρ, ορος, ὁ, Dor. pro μεγαλήνωρ, magna fortitudine præditus. ex μέγας, magnus, & ἀνὴρ, ὁ, vir.
Μεγαλαυχέω, ῶ, magnifice me effero, jactito me. a μεγαλαυχὴς, έος, ὁ, ἡ, & μεγάλαυχος, qui valde gloriatur, oſtentator. ex μέγα, & in plur. μεγάλα, magna, & αὐχέω, glorior.
Μεγαλεῖος, ου, ὁ, magnificus. μεγαλεῖα, ων, τὰ, magnifica. a μέγας.
Μεγαλειότης, ητος, ἡ, majeſtas, magnifica Dei virtus. ab eodem them.
Μεγαλεῖον, ατος, τὸ, magnificentia. ejuſdem them.
Μεγαληγορίῃ, dat. Jon. a μεγαληγορία, ας, ἡ, grandiloquentia. ex μέγα, & ἀγορεύω, loquor. Th. ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, forum.
Μεγαλήτορα, acc. ſing. a μεγαλήτωρ, ορος, ὁ, magnanimus, ſuperbus. ex μέγα, & ἦτορ, cor, animus.
Μεγαλίζεο, pro ου, præſ. imperat. paſſ. Jon. verbi μεγαλίζω, magnifice effero. Th. μέγας, magnus.
Μεγαλόδοξος, ου, ὁ, ἡ, magnam habens, vel afferens gloriam. Ex μέγας, άλη, γα, magnus, a, um, & δόξα, ης, ἡ, gloria. Th. δοκέω, videor.
Μεγάλοιτος, ου, ὁ, ἡ, valde miſer, infelix. ex μέγας, & οἶτος, ου, ὁ, ærumna.
Μεγαλοκευθὴς, έος, ὁ, ἡ, qui magna penetralia, ſeu latibula habet. ex μέγας, & κεῦθος, εος, τὸ, latibulum. Thema κεύθω, occulto.
Μεγαλόνοια, ας, ἡ, ingens animus, ſuperbia. ex μέγας, magnus, & νόος, ου, animus.
Μεγαλοπόλιες Συρήκουσαι, grandiurbes Syracuſæ. Ex μέγας, & πόλις, ἡ, urbs.
Μεγαλοπρεπὴς, έος, ὁ, ἡ, magnificus. hinc μεγαλοπρέπεια, ἡ, magnificentia. ex μέγας, magnus, & πρέπω, convenio.
Μεγάλους, accuſ. plur. m. g. a μέγας, magnus. gen. μεγάλου.
Μεγαλόφρων, ονος, ὁ, magnanimus. acc. plur. μεγαλόφρονας. hinc μεγαλοφροσύνη, ἡ, animi magnitudo. ex μέγας, & φρὴν, ἡ, mens. hinc adverb. μεγαλοφρόνως.
Μεγαλοψυχία, ας, ἡ, magnanimitas: a μεγαλόψυχος, ου, ὁ, magnanimus. ex μέγας, & ψυχὴ, ῆς, ἡ, anima.
Μεγαλύνω, prædico, verbis extollo. imperf. ἐμεγάλυνον, ες, ε. f. μεγαλυνῶ. a. 1. ἐμεγάλυνα. perf. μεμεγάλυγκα. perf. paſſ. μεμεγάλυμμαι. a. 1. paſſ. ἐμεγαλύνθην. fut. 1. paſſiv. μεγαλυνθήσομαι. Th. μέγας.
Μεγάλως, magnopere, adverbium. hinc μεγαλωστὶ, Jon. pro μεγάλως, valde. a μέγας.
Μεγαλωσύνη, ης, ἡ, majeſtas. ejuſdem them.
Μεγάνωρ, ορος, ὁ, ſuperbus. ex μέγας, & ἀνὴρ, ὁ, vir.
Μεγάρεσσι, pro Μεγάροισι, dat. plur. a Μέγαρα, ων, τὰ, urbs.
Μεγαρέως, Megarenſis, gen. nom. propr.
Μεγάροισιν, domibus, dat. plur. a μέγαρον, ου, τὸ, quod vide.
Μέγαρον, ου, τὸ, ædificium magnum, tanquam invidiæ obnoxium, a μεγαίρω, vel a μέγας, magnus.
ΜΕ'ΓΑΣ, μεγάλη, μέγα, magnus, a, um. gen. μεγάλου. acc. μέγαν. in plur. οἱ μεγάλοι, magnates. q. a μὴ, & γῆ, quod non humile: & Virtus ſpernit humum. in comp. μείζων. ſuperl. μέγιστος, maximus. hinc μεγαλύνω, magnifico, prædico. μεγαλεῖος, ου, ὁ, magnificus. μεγαλεῖα, ων, τὰ, magnificentiæ. μέγεθος, εος, τὸ, magnitudo. μέγαρον, ου, τὸ, domus, domicilium.
Μεγασθενὴς, έος, ὁ, ἡ, qui magnam potentiam habet, præpotens. Ex μέγα, & σθένος, εος, τὸ, robur, potentia. Th. σθένω, valeo.
Μεγαφρονέω, ſeu μεγαλοφρονέω, magnifice de me ſentio. vide in μεγαλόφρων.
Μέγεθος, εος, ους, τὸ, magnitudo. dat. ſing. μεγέθει. Th. μέγας.
Μεγέρα, ας, ἡ, Æol. pro Μεγαίρα, ἡ, Megera Creontis filia.
Μεγήρατα τέκνα, perquam amabiles liberi. Ex μέγα, valde, & ἐράω, amo. Sunt qui legant μεγήρατα.
Μέγης, Meges. nomen propr.
Μεγιστὰν, ᾶνος, ὁ, magnas, atis. μεγιστᾶνες, ων, οἱ, proceres. dat. plur. μεγιστᾶσι. a μέγιστος, quod vide.
Μεγιστόπολις ἡσυχία, pax, quæ reddit urbes maximas. Concordia enim res parvæ creſcunt. &c.
Μέγιστος, η, ον, maximus, a, um. ſuperl. a μέγας, magnus. comp. μείζων.
Μεδέουσα, præſ. part. f. g. a μεδέω, pro μέδω, impero. hinc μεδέων, Poet. cum dat.
Μέδεσθω, 3. ſing. præſ. imperat. paſſ. verbi μέδω, curam gero, impero.
Μεδήσομαι, curabo, fut. 1. med. verbi μέδομαι, ſeu μέδομαι. Thema μέδω, curo, impero.
ΜΕ'ΔΙΜΝΟΣ, ου, ὁ, medimnus. menſuræ genus.
Μεδοίατο, Jon. pro μέδοιντο, curarent, 3. plur. præſ. opt. med. verbi μέδομαι, curo, impero.
Μέδουσα, ας, ἡ, Dor. pro Μέδουσα, ης, ἡ, Meduſa.
Μέδοντες, principes, nom. plur. part. præſ. act. a μέδω, impero.
Μέδουσα, ἡ, nomen mul. a μέδω, curo.
Μεδώμεθα, curemus, 1. plur. præſ. ſub. paſſ. ejuſdem verbi.
ΜΕ'ΔΩ, impero, curam gero. μεδέω, idem, ut & μέδομαι. q. a μήδω, conſulo. Nam pars regiminis eſt bene conſulere.
Μέζεα, genitalia. a μέσον, quia in medio corpore.
Μεζόνως, prolixius, majorem in modum. a μέζων, Jon. pro μείζων, major. quod vide.
Μεθ', ſequente aſpirat. & μετ', pro μετὰ, trans, cum, poſt.
Μεθέηκεν, Jonic. pro μεθῆκεν, 3. ſingul. aor. 1. verbi μεθίημι, dimitto. vide μεθεὶς.
Μεθεῖλε, 3. ſing. 2. a. act. verbi μεθαιρέω. quod ex μετὰ, & αἱρέω, capio. f. ήσω. p. ῄρηκα. a. 2. εἷλον, ες, ε.
Μεθειμένος, perf. part. paſſ. verbi μεθίημι, dimitto. perf. paſſ. μεθεῖμαι. Th. ἵημι, ſeu ἕω, mitto.
Μεθεῖναι, aor. 2. inf. act. ejuſdem verbi, & them.
Μεθεὶς, relinquens, a. 2. part. act. verbi μεθίημι, ex μετὰ, & ἵημι, ſeu ἕω, mitto.
Μεθεῖτε, per ſyncop. pro μεθείητε, 2. pl. a. 2. opt. act. verbi μεθίημι, dimitto. ex μετὰ, & ἵημι, ſeu ἕω.
Μεθείω, Jon. vel Poet. pro μεθῶ, a. 2. ſub. act. ejuſdem verbi.
Μεθελεῖν, a. 2. inf. act. verbi μεθαιρέω, inuſitat. quod ex μετὰ, & αἱρέω, capio. a. 2. εἷλον.
Μεθέμεν, prætermiſiſſe, aor. 2. inf. act. Jon. pro μεθεῖναι, Doric. μεθέμεναι, verbi μεθίημι. Thema ἵημι, ſeu ἕω, mitto.
Μεθημοσύνη, ης, ἡ, ceſſatio, negligentia. a μεθίημι, prætermitto. Th. ἵημι, ſeu ἕω, mitto.
Μεθέξομαι, partem capiam, fut. 1. med. verbi μετέχω, particeps ſum. f. μεθέξω. Th. ἔχω, habeo.
Μέθεπε, inveſtigabat, 3. ſingul. imperf. Jon. pro μεθεῖπε, verbi μεθέπω, ſector. quod vide.
Μεθέπω, inveſtigo, ex μετὰ, & ἕπω, ſeu ἕπομαι, ſequor.
Μεθερμηνεύω, interpretor. f. εύσω. perf. μεθηρμήνευκα. ex μετὰ, & ἑρμηνεύω, quod ab ἑρμηνεὺς, έος, ὁ, interpres.
Μέθες, dimitte, & in 2. plural. μέθετε, aor. 2. imperat. activ. verbi μεθίημι, prætermitto. quod ex μετὰ, & ἵημι, ſeu ἕω, mitto.
Μεθεστάναι, per ſyncop. pro μεθεστηκέναι, perf. inf. act. verbi μεθίστημι, amoveo. ex μετὰ, & ἵστημι, ſto.

Μεθέϛηκα, perſ. ind. activ. hinc perſ. part. μεθεϛηκώς, & per Craſin μεθεϛώς, ab eodem verbo, & them.

Μέθη, ης, ἡ, ebrietas, vinolentia. Th. μέθυ, τὸ, vinum. vel a μὴ, & θεῖν, currere.

Μεθῆκα, dimiſi, aor. 1. ind. act. verbi μεθίημι. fut. μεθήσω. Th. ἵημι, ſeu ἕω, mitto.

Μεθήμων, ὁ, ἡ, remiſſus, negligens. verbi μεθίημι, quod vide.

Μεθημερινός, diurnis, genit. plur. a μεθημερινός, pro μεθημερινός. ex μετὰ, & ἡμέρα, ας, ἡ, dies.

Μεθῇς, 2. ſingul. a. 2. ſub. act. μεθῶ, ῇς, ῇ, dimittam, f. 1. ind. act. verbi μεθίημι, quod ab ἵημι, ſeu ἕω. f. ἥσω. perſ. εἷκα. a. 2. ἧν.

Μεθησέμεν, Jon. pro μεθήσειν, fut. 1. inf. act. ejuſdem verbi.

Μεθίει, pro μεθίη, 3. ſing. imperf. q. a μεθιέω, verbi μεθίημι.

Μεθιέμεναι, Dor. pro μεθιέναι, præſ. inf. act. ejuſdem verbi.

Μεθίεν, prætermittebant, Bœot. ſyncop. pro μεθίεσαν, 3. plural. imperf. μεθίην, verbi μεθίημι. Th. ἵημι, ſeu ἕω, mitto.

Μεθίημι, ceſſo, negligens ſum, dimitto. fut. μεθήσω. comp. ex μετὰ, & ἵημι, ſeu ἕω, mitto. p. εἷκα. a. 2. ἧν.

Μεθιϛάνω, transfero, loco moveo, traduco. f. μεταϛήσω. p. μεθέϛηκα. a. 1. μετέϛησα. aor. 1. paſſ. μεταϛαθῆν, ης, η. a. 1. ſub. paſſ. μεταϛαθῶ. ab ἱϛάνω, ſeu ἵϛημι, ſto.

Μεθίϛημι, amoveo. f. μεταϛήσω. p. μεθέϛηκα. a. 1. μετέϛησα. a. 2. μετέϛην. a. 1. ind. paſſ. μεταϛάθην, amotus fui. ex μετὰ, & ἵϛημι, ſto.

Μεθοδεία, ας, ἡ, fraudulenta circumventio, inſidiæ. quod a μεθοδεύω, machinor. hoc a μέθοδος, ου, ἡ, via compendiaria. ex μετὰ, & ὁδός, οῦ, ἡ, via.

Μεθοδεύω, machinor. f. εύσω. perſ. μεθώδευκα. hinc μεθοδεύοιντο, 3. pl. præſ. opt. paſſ. ex iiſdem them.

Μεθομίλεον, ει, converſabar, imperf. activ. Jon. verbi μεθομιλέω. ex μετὰ, & ὅμιλος, ου, ὁ, turba.

Μεθόριος, ὁ, ἡ, conterminus. μεθόριον, ου, τὸ, confinium, & in plur. μεθόρια, ων, τὰ, confinia. ex μετὰ, cum, & ὅρος, ου, ὁ, terminus.

ΜΕ'ΘΥ, τὸ, vinum, a μεθίημι, quod nos μεθήμονας, id eſt, negligentes reddat. Hinc μέθη, ης, ἡ, ebrietas. μεθύω, ebrius ſum. μεθύσκω, ebrium reddo, inebrio.

Μεθυδότας, α, ὁ, Dor. pro μεθυδότης, ου, ὁ, vini dator, Bacchi epith. ex μέθυ, τὸ, vinum, & δίδωμι, do.

Μεθύοντα, acc. ſing. part. præſ. μεθύουσι, 3. plural. præſ. ind. vel dat. plur. part. præſ. verbi μεθύω, ebrius ſum. Th. μέθυ, vinum.

Μεθυσθείς, a. 1. part. paſſ. verbi μεθύσκω, ebrium reddo, quod vide.

Μεθύσκω, ebrium reddo. fut. ύσω. a. 1. ἐμέθυσα. præſ. paſſ. μεθύσκομαι, inebrior. a. 1. paſſ. ἐμεθύσθην. a. 1. ſub. paſſ. μεθυσθῶ, ῇς, ῇ. f. 1. paſſ. μεθυσθήσομαι. Th. μέθυ, τὸ, vinum.

Μέθυσος, ου, ὁ, ἡ, ebrius. μέθυσις, inebriatio. ejuſdem them.

Μεθύω, ebrius ſum. a μέθυ, vinum.

ΜΕΙΔΑ'Ω, ſeu μειδέω, rideo, ſubrideo. f. ήσω. a. 1. ἐμείδησα. perſ. μεμείδηκα. hinc μειδιάω, ſeu μειδιόω, Poet. idem. An a μεῖον, & ὀδούς, quod parum dentes eo riſu nudentur?

Μείδημα, ατος, τὸ, & in plur. μειδήματα, riſus. Th. μειδάω.

Μείδησα, ας, ε, & in 3. plur. μείδησαν, a. 1. ind. act. Jon. hinc μειδήσας, & in f. g. μειδήσασα, aor. 1. part. activ. verbi μειδάω, rideo.

Μεῖζον, n. g. a μείζων, major. dicitur & μειζότερος, idem quod μείζων. Job. 3. 4.

Μείζω, nom. vel acc. pl. n. g. μείζονα, μείζοα, μείζω, comp. a μέγας, magnus.

Μείζων, ονος, ὁ, ἡ, & τὸ μεῖζον, major, & majus, comp. a poſitivo μέγας, magnus. ſuperl. μέγιϛος.

Μειλανίων, ωνος, ὁ, nomen propr.

Μείλινος, ὁ, ἡ, fraxineus, Poet. pro μέλινος. a μελία, ας, ἡ, fraxinus.

Μειλισσέμεν, præſ. inf. Jonic. pro μειλίσσειν. μειλίσσεο, præſ. imperat. paſſiv. Jon. pro μειλίσσου, verbi μειλίσσω. quod vide.

ΜΕΙΛΙ'ΣΣΩ, f. ξω, mellitum reddo, gratificor. verbis demulceo. q. a μέλι, mel. hinc μείλιχος, & μειλίχιος, ου, ὁ, ἡ, blandus, placidus.

Μειλιχίοισιν, dat. plur. Jonic. a μειλίχιος, idem quod μείλιχος, ου, ὁ, ἡ, blandus, mellifluus, ſuavis, jucundus.

Μεῖναι, a. 1. inf. act. vide in μείνας.

Μείνας, αντος, ὁ, & in plur. μείναντες, aor. 1. part. activ. verbi μένω, maneo. fut. μενῶ. p. μεμένηκα. aor. 1. ἔμεινα.

Μείνατε, 2. plur. a. 1. imper. activ. verbi ejuſdem.

Μεινάτω, 3. ſing. a. 1. imperat. act.

Μείνῃς, ῃ, maneas, at, 2. & 3. ſingul. a. 1. ſub. verbi ejuſdem.

Μείονα, acc. ex μείων, ονος, ὁ, ἡ, minor. & τὸ μεῖον, compar. irregularis a μικρός, parvus.

Μειράκιον, ου, τὸ, adoleſcens. Th. μεῖραξ, idem.

ΜΕΙ'ΡΑΞ, ακος, ὁ, ἡ, adoleſcens, puer, puella. hinc μειράκιον, ου, τὸ, idem. quaſi ab ἱμείρω, quia ea ætate concupiſcit. Vel ab εἴρω, loquor. quod fit ea ætate, ut jam poſſit. Vel ex μὴ, & εἴρειν, quod præ modeſtia vix loquatur.

Μείρεο, partire, præſ. imperat. paſſ. pro μείρου, verbi μείρω, ſeu ομαι.

Μείρεται, partitur, 3. ſingul. præſ. verbi μείρομαι. Dicitur & μείρεται, deſideratur, per Aphæreſin pro ἱμείρεται, 3. ſing. præſ. paſſiv. verbi ἱμείρω, deſidero.

Μειρόμεναι, plur. num. f. g. part. præſ. paſſ. a μείρω, ſeu μείρομαι, divido.

ΜΕΙ'ΡΩ, vel potius μείρομαι, divido, partior. privor. perſ. paſſ. μέμαρμαι, & Att. εἵμαρμαι. p. m. ἔμμορα. q. μὴ εἴρω, non necto, quin potius in partes diſtribuo. μέρος, pars, eſt a μείρω. pars enim oritur ex diviſione totius. hinc μερίς, ίδος, ἡ, pars, portio. μερίζω, divido, diſtribuo. μερισμός, οῦ, ὁ, partitio. μέρος, εος, τὸ, pars. ſed μόρος, ου, ὁ, portio; item fatum, mors. μοῖρα, ας, ἡ, pars, portio; item fatum.

Μείς, μηνός, ὁ, menſis, Æol. pro μήν, idem. q. a μήνη, luna, cujus curſu deſcribitur.

ΜΕΙ'ΩΝ, ονος, ὁ, ἡ, minor, comparat. irregularis a μικρός, ὁ, parvus. hinc μειόω, minuo. μείωσις, εως, ἡ, imminutio, extenuatio. q. μὴ ὤν, qui enim eſt reliquis minor, ſe ſubducit.

Μελάγγειος, ὁ, ἡ, qui nigram habet terram. Ex μέλας, niger, & γαῖα, ſeu γῆ, terra.

Μελαγχαίτην, acc. ſing. μελαγχαίτης, ου, ὁ, ἡ, nigram cæſariem habens. ex μέλας, μέλαινα, niger, ra, & χαίτη, ης, ἡ, juba, cæſaries.

Μελάγχροος, ου, qui nigri coloris eſt. ex μέλας, niger, & χρόα, ας, ἡ, color.

ΜΕ'ΛΑΘΡΟΝ, ου, τὸ, domus, Poetic. & medium tecti lignum. q. a μελαίνομαι, denigror, vel ætate, vel fumo, vel utroque.

Μέλαινα, ης, ἡ, nigra. gen. plur. Æol. μελαινάων. dat. plur. μελαίνῃσι, Jon. in m. g. μέλας, niger, quod vide.

Μελαίνετο, 3. ſing. imperf. Jon. verbi μελαίνομαι, vide μελαίνω.

Μελαίνω, nigrum reddo. μελαίνομαι, nigreſco. Th. μέλας.

Μελάμπυγος, ου, ὁ, Poet. pro μελάμπυγος, ου, proprium viri nomen.

Μελάμφυλλος, ου, ὁ, qui nigra folia habet. ex μέλας, niger, & φύλλον, ου, τὸ, folium.

Μέλαν, τὸ, n. g. a μέλας, niger. Et ſumitur pro atramento.

Μελανόδετον, ου, τὸ, vagina incluſum nigra. ex μέλας, niger, & δέω, ligo.

Μελαίνθησαν, nigreſcebant, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. Jon. verbi μελαίνω, denigro. f. ανῶ. Th. μέλας.

Μελανόχρως, ωτος, vel μελανοχρώς, ῶτος, ὁ, ἡ, nigrum habens corpus, vel potius, fuſco colore præditus. niger. ex μέλας, niger, & χρώς, ὁ, corpus. Th. χρόα, ἡ, color.

Μελανότειχος, εος, ὁ, ἡ, qui nigrum murum habet. Ex μέλαν, & τεῖχος, εος, τὸ, murus.

Μελάνυδρος, ου, ὁ, ἡ, profundus. ex μέλας, niger, & ὕδωρ, ατος, τὸ, aqua.

ΜΕ'ΛΑΣ, ανος, ὁ, niger, ater. & in f. g. μέλαινα. n. g. μέλαν. q. ex μὴ, & λάω, video. Nigra clare non cernuntur. hinc μελανότης, ητος, ἡ, nigredo. μελαίνω, denigro. μελάνθιον, ου, τὸ, herbæ nomen.

Μελδόμενος, tabeſcens, præſ. part. paſſ. a μέλδω, quod vide.

ΜΕ'ΛΔΩ, liquefacio, edo, conſumo. q. μέλη ἔδω, membra edo.

Μελεά, ὁ, nomen viri ἀλλιεν. Hebr. plenus.

ΜΕΛΕΑΓΡΙ'ΔΕΣ, gallinarum Africanarum genus. a quodam Meleagro.

Μελέαγρος, ου, ὁ, Meleager, nomen viri.

ΜΕΛΕΔΑΙ'ΝΩ, ης, ει, curo, deſidero. q. a μέλω, vel q. μέλει ἰδω. Hinc μελέδημα, ατος, τὸ, cura.

Μελεδών, ῶνος, ὁ, cura, & μελεδώνη, ης, ἡ, & μελέδημα, idem. hinc μελεδωνός, procurator. μελεδωνεύς, idem. a μελεδαίνω.

Μελέεσσι, & μέλεσσι, membris, dativ. plur. Jon. & Poet. a μέλος, εος, τὸ, membrum.

ΜΕ'ΛΕΘΡΟΝ, ου, τὸ, pedica, funis, quo membra ligantur. an a μέλος, membrum?

ΜΕ'ΛΕΙ, (imperſon.) curæ eſt. imperf. ἔμελε, Att. ἤμελε. præſ. imperat. μελέτω, fut. μελήσει, perſ. act. μεμέληκε. perfect. med. μέμηλε. Hinc μέλομαι, curo. μελετάω, idem. μελέτη, ης, ἡ, cura. ἀμελής, έος, οῦς, ὁ, ἡ, negligens. ἀμέλεια, negligentia. ἀμελέω, negligo. μεταμέλεια, ας, ἡ, pœnitentia.

Μελεϊστί, membratim, adverb. a μέλος, εος, τὸ, membrum.

ΜΕ'ΛΕΟΣ, ου, ὁ, inanis, ſtultus, infelix. dat. plur. μελέοισι. q. μὴ λάων, i. eſt, ὁρῶν, nihil videns.

Μέλεται, oneri eſt. a μέλομαι, curo. Th. μέλω, curæ eſt.

Μελετᾷς, 2. ſingul. præſ. ind. a μελετάω, ῶ, ᾷς, ᾷ, curo, as. fut. ήσω. Th. μέλω.

Μελετάω, ῶ, meditor, curo. præſ. imperat. μελέτα, α. f. ήσω. p. μεμελέτηκα. a. 1. ἐμελέτησα. them. ejuſdem.

Μελέτη, ης, ἡ, meditatio, cura. ab eodem them.

Μελέτω, 3. præſ. imper. verbi μέλω, curæ eſt.

Μέλημα, ατος, τὸ, cura, ſolicitudo. a Th. μέλω.

Μελήσει, curæ erit, fut. 1. imperſonale, a μέλω.

Μελήσεται, fut. 1. med. μελήσουσι, curæ erunt, 3. plural. fut. 1. activ. ejuſdem verbi.

Μελησίμβροτος, ου, ὁ, qui curæ eſt mortalibus. quod a fut. μελήσω, verbi μέλω, curæ eſt, & βροτός, mortalis. quod vide.

Μέληται, curæ eſt, Poet. pro μέλει, vel eſt 3. ſub. a μέλομαι, ῃ, ηται. vel eſt 3. præſentis a μέλημαι.

ΜΕ'ΛΙ, ιτος, τὸ, mel. hinc μελίτειος, στος, ὁ, melleus.

ΜΕΛΙ'Α, ας, ἡ, fraxinus. haſta fraxinea. hinc Μελίαι, pro Nymphis in tales arbores converſis.

Μελιαδὴς, έος, ὁ, ἡ, Dor. pro μελιηδὴς. vide in μελιηδέα.

Μελιᾶν, Doric. pro μελιῶν, gen. plur. a μελία, ας, ἡ, fraxinus.

Μελίγαρυς, υος, ὁ, Poet. & Dor. ſuaviloquus. qui mellis inſtar vocem fundit. Ex μέλι, mel, & γῆρυς, υος, ἡ, vox, Dor. γᾶρυς. hinc μελιγάρυες ὕμνοι, ſuaviloqui hymni.

Μελίδουπος, ου, ὁ, ἡ, Poet. dulciſtrepus. ex μέλι, mel, & δοῦπος, ου, ὁ, ſtrepitus.

Μελιεδὼν, όντος, ὁ, Poetic. pro μεδεδὼν, quod vide.

Μελιζέμεν, Jonic. & Doric. pro μελίζειν, modulari, celebrare, canere, præſ. inf. vide μελίσδεις.

Μελιηδέα, dulcem, acc. ſing. μελιηδεῖ, dat. ſing. a μελιηδὴς, έος, ὁ, ἡ, dulcis inſtar mellis. ex μέλι, mel, & ἡδὺς, ſuavis.

Μελίκηρον, ου, τὸ, & in pl. μελίκηρα, favus. a μέλι, mel, & κηρὸς, ῦ, ὁ, cera.

Μελίκομπος, ου, ὁ, ἡ, qui mellis inſtar ſuavem vocem habet. Vel qui voce mellis inſtar dulci gloriatur. Ex μέλι, τὸ, mel, & κόμπος, ου, ὁ, crepitus, jactantia.

Μελικτὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro μελικτὴς, ῦ, ὁ, ſuavis cantor. Th. μέλος, εος, τὸ, carmen.

Μελίνη, ης, ἡ, panicum. a μέλι, mel.

Μελίπνοος, ου, ὁ, ἡ, ſuaviter ſpirans. ex μέλι, mel, & πνέω, ſpiro.

Μελίσδεις, 2. ſingul. præſ. ind. Doric. pro μελίζεις. μελίσδεο, 2. ſingul. imperf. Doric. & Jonic. pro ἐμελίζου. Sic μελίσδεται, modulatur, pro μελίζεται, a μελίζω, modulor. Th. μέλος, εος, τὸ, carmen.

Μέλισμα, ατος, τὸ, cantus. a μελίζω. vide in μελίσδεις.

ΜΕ'ΛΙΣΣΑ, ſeu μέλιττα, ης, ἡ, apis. gen. plur. Dor. μελισσάων. μελισσᾶν, Doric. pro μελισσῶν. q. a μέλι, cujus effectrix.

Μελισσοκόμος, ου, ὁ, apiarius. ex μέλισσα, ης, ἡ, apis.

Μελιστὴς, ῦ, ὁ, Poetic. pro ἀοιδὸς, vel λυρικὸς, ὁ, cantor, vel Lyricus poeta. a μελίζω, modulor. vide in μελίσδεις.

Μελίτη, ης, ἡ, nomen inſulæ, & mulieris. Gr. melliflua.

Μελιτόεσσα, ης, ἡ, mellea, mellita, & Jon. pro μελιτοῦττα, placentæ genus melle conditæ.

Μέλιτος, gen. ſingul. a μέλι, ιτος, τὸ, mel. hinc μελιτώδης, dulcis, gratus.

Μελιτουργεῖον, ου, τὸ, alveare. ab ἔργον, & μέλι, mel.

Μελίτωμα, ατος, τὸ, dulciarium. ab eodem them.

Μελίφθογγος, ου, ὁ, ἡ, melliſonus, dulcia verba fundens. Ex μέλι, mel, & φθόγγος, ου, ὁ, ſonus. Th. φθέγγομαι, loquor.

Μελίφρονα, dulcem, acc. ſingul. a μελίφρων, ονος, ὁ, ἡ, qui mellea dulcedine animum perfundit, a μέλι, mel, & φρὴν, animus.

Μελιχρὸς, ὰ, ὸν, mellis inſtar flavus. ex μέλι, mel, & χρόα, ἡ, color.

Μελίχλωρος, ου, ὁ, ἡ, pallidus, a, inſtar mellis. ex μέλι, & χλωρὸς, mollis, &c.

Μέλκα, lac. q. ab ἀμέλγω, mulgeo.

Μέλλουσα, a. 1. ind. Jon. an potius legend. μέλλουσα, præſ. part. f. g. a μέλλω? f. μελλήσω, futurus ſum.

Μελλήσω, fut. 1. act. verbi μέλλω.

Μελλόγαμος, ου, ὁ, ἡ, qui, vel quæ brevi nuptias contrahet. ex μέλλω, & γαμέω, uxorem duco.

Μέλλοντα, vide in μέλλω.

ΜΕ'ΛΛΩ, futurus ſum. cunctor. imperf. ἔμελλον. f. μελλήσω, vel σομαι. præſ. part. μέλλων, ουσα, ον. τὰ μέλλοντα, futura, μελλόντων, gen. plur. Forte a μὴ, & λάω, video. quod futura nondum appareant quæ ſint.

Μελόντων, curæ ſint, Att. pro μελέτωσαν, 3. plur. præſ. imperat. verbi μέλει, curæ eſt.

ΜΕ'ΛΟΣ, εος, τὸ, membrum; item carmen ſuis membris conſtans. hinc πλημμελὴς, έος, ὁ, ἡ, inconcinnus, immoderatus. πλημμέλεια, ας, ἡ, vitioſitas, peccatum, error. πλημμελέω, immoderate, vel improbe me gero, delinquo, erratum admitto.

Μέλουσι, curæ ſunt, 3. plur. præſ. ind. μέλω.

Μέλπηθρον, ου, τὸ, ludibrium. a μέλπομαι, ludo, tripudio.

Μελπομένη, ης, ἡ, nomen Muſæ. hinc Μελπομενᾶν, Dor. pro Μελπομενῶν, gen plur. a μέλπομαι, cano.

Μέλποντι, dat. ſing. part. præſ. a μέλπω, canto. hinc particip. μέλπων, οντος, ὁ. Sed & μέλποντι, Dor. pro μέλπουσι, canunt. præſ. ind. act.

ΜΕ'ΛΠΩ, canto, cantu celebro. f. ψω. p. φα. p. m. μέμολπα. hinc μολπὴ, ῆς, ἡ, cantus. quaſi μέλος ἔπω, carmen dico.

Μελύδριον, ου, τὸ, diminut. a μέλος, carmen.

Μέλχι, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Hebr. rex meus.

Μελχισεδὲκ, ὁ, nomen filii Dei ἄκλιτον. Hebr. rex juſtitiæ.

Μέμαα, promptus fui, perf. act. Jon. ſync. pro μέμηνα. Siquidem Jones e præteritis ſubtrahunt ν, & penultimam corripiunt. Sic μέμαμεν, pro μεμήναμεν, 1. plur. perf. activ. & in 3. plur. μεμάασι, verbi μάω, cupio.

Μεμάθηκα, didici, perf. activ. verbi μανθάνω, diſco. fut. μαθήσω. aor. 2. ἔμαθον.

Μεμακυῖα, Doric. pro μεμηκυῖα, perf. part. med. f. g. a μηκάομαι. vide μέμηκα.

Μεμαλὼς, ότος, ὁ, Doric. pro μεμηλὼς, quod vide. Sic μέμαλε, Dor. pro μέμηλε.

Μέμαμεν, cupimus, 1. plur. perf. act. per ſyncop. pro μεμήναμεν, verbi μάω, cupio. vide μέμαα.

Μεμάνημαι, perf. paſſiv. a μανέομαι, inſanio. fut. ήσομαι. Thema μαίνομαι, inſanio.

Μεμάποιεν, corripuiſſent. 3. plur. aor. 2. opt. act. Poet. reduplic. pro μάποιεν, & hoc pro μάρποιεν, verbi μάρπτω, apprehendo. f. ψω. a. 2. ἔμαρπον. p. m. μέμαρπα, vide in μαρπτέω.

Μέμαρμαι, & Att. εἵμαρμαι, perf. paſſiv. verbi μείρω, divido.

Μέμαρπον, Jon. pro ἔμαρπον, a. 2. activ. verbi μάρπτω, prehendo.

Μεμαρπὼς, p. m. part. verbi μάρπτω, corripio. vide in μεμάποιεν.

Μέμασαν, per ſyncop. Jon. pro μεμήκεισαν, 3. plur. pluſq. perf. act. Jon. verbi μάω, cupio. vide μέμαα.

Μεμαὼς, pro μεμαυῖα, ας, ἡ, & in m. g. μεμαὼς, perf. part act. Jon. pro μεμηκὼς, ῦα, verbi μάω, incito. vide & μέμαα.

Μεμαῶτος, ότος, ὁ, & in dual. μεμαῶτε, prompti. ejuſdem temporis, & verbi.

Μέματον, per ſync. pro μεμήκατον, dual. perf. activ. μέμηκα, verbi μάω, promptus ſum.

Μέμβλεται, pro μεμέληται, item μέμβλετο, pro μεμέλητο, per ſyncop. & pleonaſm. τῦ β, aut ex μέμβλω, idem quod μέλω, curo.

Μέμβλωκα, ας, ε, veni, curavi, ſti, it, per ſyncop. pro μεμόληκα, perf. act. a μολέω: vel pro μεμέληκα, a μελέω τὸ μέλω, curo.

Μεμβράνα, ης, ἡ, membrana. ex Lat.

Μεμβρὰς, apuæ ſpecies quædam. manet in loco, & non migrat alio ad eſcam. Sic ergo a μένω, & βορά.

Μεμένηκα, manſi, perf. activ. hinc μεμενήκεσαν, 3. pl. pluſq. perf. Jonic. verbi μένω, maneo. f. μενῶ. aor. 1. ἔμεινα.

Μεμεστωμένοι, pleni ſunt, perf. part. paſſ. verbi μεστόω, impleo. Th. μεστὸς, ῦ, ὁ, plenus.

Μεμετιμένος, ὁ, Jonic. pro μεθειμένος, dimiſſus. a μετίεμαι, Jonic. pro μεθίεμαι, dimittor. vel a μετίω, pro μεθίω, dimitto. Them. ἵημι, vel ἕω, mitto.

Μεμετρέαται, menſurati ſunt, 3. plur. perf. paſſiv. Jon. pro μεμέτρηνται, verbi μετρέω. f. ήσω. perf. μεμέτρηκα. Them. μέτρον, ου, τὸ, menſura.

Μέμηκα, ας, ε, perf. med. verbi μηκάομαι, balo. perf. part. med. μεμηκὼς, & μεμακώς.

Μέμηλε, vel μέμηλεν, curæ eſt, perf. act. per ſyncop. pro μεμέληκε. Alii volunt eſſe præt. med. Hinc μεμηλὼς, ότος, acc. μεμηλότα, pro μεμεληκὼς, perf. part. a μέλω, curæ eſt.

Μεμήλῃ, curæ fuerit, perf. ſub. act. vide μέμηλε.

Μεμηλὼς, ότος, ὁ, per ſync etiam pro μεμεληκὼς, perf. part. verbi μέλω, curæ eſt.

Μέμηνα, ας, ε, præt. med. verbi μαίνομαι, inſanio.

Μεμηχανημένος, η, ον. perf. part. paſſiv. verbi μηχανάω, molior, ſtruo. f. ήσω. Th. μηχανὴ, ῆς, ἡ, artificium.

Μεμίασμαι, conſpurcatus ſum, perf. paſſ. verbi μιαίνω, conſpurco, fœdo. f. ανῶ. perf. part. paſſ. μεμιασμένος.

Μέμιγμαι, mixtus ſum, perf. ind. paſſiv. hinc μεμιγμένος, perf. part. verbi μίγνυμι, miſceo. f. μίξω. p. χα.

Μεμιμημένος, effictus, perf. part. paſſiv. verbi μιμέομαι, imitor. f. ήσομαι. Perf. μεμίμημαι.

Μεμίξεται, 3. ſing. paulo poſt futur. verbi μίγνυμι, miſceo. f. ξω. perf. paſſ. μέμιγμαι, ξαι, κται.

Μεμίσθωμαι, perf. ind. paſſ. verbi μισθόω, mercede loco. hinc μεμισθωμένος, perf. part. Thema μισθὸς, ῦ, ὁ, merces.

Μεμῖχθαι, perf. inf. paſſ. τῦ μίγνυμι.

Μέμναμαι, Doric. pro μέμνημαι, perf. paſſiv. hinc μεμναμένος, memor, Dor. pro μεμνημένος. hinc & μεμναμένω, gen. Dor. vide in μέμνῃ. a μνάομαι, recordor.

Μέμνανται, meminerunt, Dor. pro μέμνηνται, 3 plural. perf. vide μέμναμαι.

Μέμνασαι, Dor pro μέμνησαι, 2. ſing. perf. ejuſdem verbi.

Μεμνέῳτο, memor eſſet, pro μεμνέοιτο, per Ectaſin: hoc autem per Diælyſin pro μεμνοῖτο, quod pro μεμνῷτο, 3. ſingul. perf. opt. paſſiv. pro quo etiam legitur μεμνῇτο, & Dor. μεμναίατο, verbi μνάομαι, recordor. f. μνήσομαι. perf. paſſ. μέμνημαι. hinc perf. opt. μεμνῄμην, μεμνῇο, μεμνῇτο.

Μέμνῃ, meminiſti, 2. ſing. perf. paſſ. pro μέμνησαι, & Jon. μέμνεαι, & μέμνῃαι, tum Att. μέμνῃ, verbi μνάομαι, recordor. fut. μνήσομαι. perf. μέμνημαι. a. 1. paſſ. ἐμνήσθην.

Μέμονα, manſi, per ſyncop. pro μεμένηκα, perf. activ. verbi μένω, maneo. f. μενῶ.

Μέμνημαι, σαι, ται, perf. paſſiv. hinc μέμνησο, perf. imperat. paſſiv. μεμνημένος, perf. part. verbi μνάομαι. vide μέμνῃ.

Μεμνῇο, ῇτο, memor eſſes, eſſet, 2. & 3. ſing. perf. opt. paſſiv. μεμνῄμην, verbi ejuſdem.

Μέμνησο, recordare, perf. imperat. paſſ. vide μέμνημαι. perf. inf. paſſ. μεμνῆσθαι.

Μεμνηστευμένη, perf. part. paſſ. f. g. dat. caſ. a μνηστεύω, quod vide.

Μέμνονα, acc. ſing. a Μέμνων, nomen viri.

Eſt & μέμνων, aſinus. q. a μίμνω, maneo. quia eſt καρτερικὸς in labore.

Μέμνω, Jonic. pro μέμνηνο, quod vide.

Μέμνων, vide in Μέμνονα. Eſt & Μέμνων, Memnon, Tithoni, & Auroræ filius. a duratione puto.

Μεμνῷτο, Att. pro μεμνῇτο, memor eſſet, perf. opt. paſſ. vide μεμνῶ.

Μεμοίρηται, 3. ſingul. perf. paſſ. verbi μοιράομαι, ſortito partem capio. hinc perf. part. μεμοιραμένος. quod a μοῖρα, ας, ἡ, portio. Thema μείρω, divido.

Μέμον', pro μέμονα, manſi, p. m. verbi μίμνω, vel μένω, maneo. f. μενῶ. p. μεμένηκα. a. 1. ἔμεινα.

Μέμορα, partitus ſum, p. m. verbi μείρω, divido. f. ρῶ.

Μέμορμαι, σαι, ται, Æol. pro μέμαρμαι, σαι, ται, ſortitus ſum, perf. ind. paſſ. verbi μείρω, partior.

Μεμπτὸς, ῦ, ὁ, incuſandus. in plur. μεμπτοί. Thema μέμφομαι, accuſo. fut. ψομαι. perf. μέμεμμαι, ψαι, πται.

Μεμυθολογήκασιν, 3. plur. perf. act. verbi μυθολογέω, fabulor. fut. ήσω. ex μῦθος, ου, ὁ, fabula, & λέγω, dico.

Μέμυκε, ας, ε, mugiit, p. m. verbi μυκάω, ῶ, mugio. a. 2. ἔμυκον.

Μέμφεαι, accuſas, 2. ſing. Jon. pro μέμφῃ, verbi μέμφομαι.

Μέμφις, urbs Ægypti, Memphis.

ΜΕ'ΜΦΟΜΑΙ, conqueror, expoſtulo, incuſo, vitupero. cum dativ. fut. μέμψομαι, perf. paſſiv. μέμεμμαι, ψαι, a. 1. med. ἐμεμψάμην, ω, ατο. q. μῶμον φάω, reprehenſionem dico. Hinc μεμφωλὴ, ῆς, ἡ, queſtus, querimonia. μέμψις, εως, ἡ, idem. μεμπτὸς, ῦ, ὁ, incuſandus. μεμψίμοιρος, ου, ὁ, querulus.

Μεμψάμενος, a. 1. part. med. μέμψῃ, 2. ſingul. a. 1. ſub. med. verbi μέμφομαι.

Μεμψίμοιρος, ου, ὁ, ἡ, querulus. Ex μέμψις, εως, ἡ, querela, & μοῖρα, ας, ἡ, fatum. Th. μείρω, ſortior.

Μεμαῶτος, incitatus, per ſync. pro μεμαηκότος & Jon. μεμαὼς, perf. part. act. verbi μάω, promptus ſum.

ΜΕΝ, quidem, conjunct. diſcr. Solet hanc particulam excipere δὲ, μὴν ἂν, tamen. q. a μένω: quod enim aſſeveratur, manere indicatur.

Μένανδρος, ου, ὁ, Menander, nomen Poetæ.

Μὲν γὰρ, enim. Ex μὲν, quidem. & γὰρ, enim.

ΜΕ'ΝΔΗΣ, hircus, ſeu caper Ægyptiorum lingua. Et capripes Pan. Et quia hircus eſt pugnax, duci poſſet a μενδήϊος, bellicoſus, qui μένει δηΐοις.

Μενεαινέμεν, Jon. pro μενεαίνειν, præſ. inf. verbi μενεαίνω, cupio. imperf. Jon. μενέαινε.

Μενεαίνω, cupio, iratus ſum. f. ανῶ, aor. 1. ἐμενέηνα. Th. μένος, εος, τὸ, animus.

Μενεδήϊος, ὁ, ἡ, audax, bellicoſus. quaſi μένων ἐν τῇ δηΐδι, in pugna perſeverans. Vel a μένος, εος, τὸ, animus, & δήϊος, quod a δαΐω, vaſto.

Μενέηνα, vel μενέηνα, & in plur. μενεήναμεν, a. 1. ind. act. Jon. verbi μενεαίνω, quod vide.

Μένει, 3. ſingul. ind. præſ. μένειν, præſ. inf. μένῃ, 3. ſingul. præſ. ſub. verbi μένω, maneo. f. μενῶ. a. 1 ἔμεινα.

Μενέλας, α, ὁ, Dor. pro Μενέλαος, ου, ὁ, Menelaus.

Μενέμεν, Jonic. pro μένειν, præſ. inf. ejuſdem verbi.

Μένεος, gen. ſingul a μένος, εος, τὸ, animus, ira.

Μενεπτόλεμος, ου, ὁ, conſtans in bello, fortis. a μένος, εος, τὸ, animus, & πόλεμος, ου, ὁ, bellum.

Μενέδημον, acc. ſing. a Μενέδημος, ου, ὁ, nomen propr.

Μενέδιον, ίου, ῦς, ἡ, nomen mul.

Μενεχάρμαι, pugnaces, nom. plural. a μενεχάρμης, ου, ὁ, & μενέχαρμος, promptus in bello. Ex μένος, εος, τὸ, animus, & χαίρω, gaudeo. fut. ρῶ. perf. paſſiv. κεχάρμαι. unde χάρμη, gaudium.

Μενέω, Jon. dialyſi pro μενῶ, fut. verbi μένω, maneo.

Μενίππη, nomen mul.

Μενοεικέα, acc. ſing. a μενοεικὴς, έος, ὁ, ἡ, animo gratus. a μένος, εος, τὸ, animus, & εἴκω.

Μενοινάω, ῶ, άεις, ᾷς, άει, ᾷ, impetu quodam animi concitatus cupio. μενοίνα, præſ. imperat. activ. dicitur & μενοινέω, & άω, a μενοινὴ, ἡ, impetus animi. Th. μένος, εος, τὸ, animus.

Μενοιτιάδης, ου, ὁ, Menœtiades. a Μενοίτιος, ου, ὁ, nomen propr.

Μένοντε, nom. dual. μένοντι, dat. ſingul. part. præſ. a μένω, maneo. præſ. part. μένων, οντος, ὁ, & τὸ μένον.

Μένοντι, manent, Doric. pro μένουσι, 3. plur. præſ. ind. act. verbi μένω, exſpecto.

Μενεπτόλεμος, ου, ὁ, nomen propr. Eſt & bellicoſus, conſtans in bello. ex μένος, & πόλεμος, bellum.

ΜΕ'ΝΟΣ, εος, τὸ, animus, ardor animi, ira. q. a μένω, maneo. hinc δυσμενὴς, έος, ὁ, ἡ, malevolus, inimicus. εὐμενὴς, έος, ὁ, ἡ, benevolus. εὐμενῶς, benevole.

Μενοῦν, imo vero. ex μὲν, quidem, & οὖν, igitur. hinc μενοῦνγε, imo vero, quin potius.

Μένουσα, præſ. part. f. g. a μένω, maneo. in 3. plur. μένουσι.

Μέντοι, tamen, conjunct. diſcr.

ΜΕ'ΝΩ, maneo, habito, exſpecto. imperf. ἔμενον, ες, ε. fut. μενῶ, perf. μεμένηκα. pluſq. perf. ἐμεμενήκειν, & in 3. plur. Jon. μεμενήκεισαν. a. 1. ἔμεινα, ας, ε, a. 1. imperat. μεῖνον, άτω. a. 1. ſub. μείνω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. μεῖναι. a. 1. part. μείνας, αντος, ὁ. p. m. μέμονα. q. a μὴ, & νεύω, nuto. Quod manet, locum ita ſervat, ut nec mutet, nec nutet. Hinc μονὴ, ῆς, ἡ, manſio. ὑπομένω, exſpecto, ſuſtineo, perfero. ὑπομονὴ, ῆς, ἡ, patientia, tolerantia.

Μεράρχης, qui parti imperat, μέρους ἄρχων.

ΜΕ'ΡΔΩ. f. σω. privo, item intueor, video. q. a μείρω, divido. qui privat, & dividit aliquid ab eo, quem privat. Forte q. εἰς τὰ μέρη δῶ, id eſt, do, vel in partes tribuo. Sed μέρδω, pro intueor, a μέρα, oculi. Hinc σμερδνὸς, ῦ, ὁ, terribilis. σμερδαλέος, ου, ὁ, idem.

Μερίδα, acc. ſing. a μερὶς. quod vide.

Μεριδάρπαξ, nomen muris. a μερὶς, ίδος, ἡ, pars, vel μερίδες, fercula, quod a μείρω, divido, & ἁρπάζω, rapio.

Μεριδάρχης, qui particeps eſt principatus. a μερὶς, ίδος, ἡ, pars. quod a μείρω, divido, & ἀρχὴ, imperium.

Μερίζεν, Dor. pro μερίζειν.

Μερίζω, partior, divido. fut. ίσω, præt. μεμέρικα. aor. 1. ἐμέρισα. præſ. paſſ. μερίζομαι, diſtinguo. perf. paſſ. μεμέρισμαι. aor. 1 paſſ. ἐμερίσθην, ης, η. aor. 1. part. paſſ μερισθεὶς, εῖσα, έν. aor. 1 med. ἐμερισάμην, ω, ατο. Th. μείρω, divido.

ΜΕ'ΡΙΜΝΑ, ης, ἡ, cura, ſolicitudo. genitiv. pl. Æolice μεριμνάων, quia μερίζει τὸν νοῦν, mentem diſtrahit. Hinc μεριμνάω, curo, ſolicite cogito, ſolicitus ſum. f. ήσω. p. μεμερίμνηκα. a. 1. ἐμερίμνησα, ας, ε, a. 1. ſub. μεριμνήσω, ῃς, ῃ.

Μεριμνήσητε, 2. plur. a. 1. ſub. activ. verbi μεριμνάω, ſolicitus ſum. quod vide in μέριμνα.

Μερὶς, ίδος, ἡ, pars, commoditas. acc. μερίδα. Th. μείρω, divido.

Μερίσασθαι, aor. 1. inf. med. verbi μερίζω, divido. quod vide.

Μερισμὸς, ῦ, ὁ, diviſio, diſtributio. a μερίζω. f. ίσω. perf. paſſ. μεμέρισμαι. Th. μείρω, divido.

Μεριστὴς, ῦ, ὁ, partitor. ab eodem verbo, & them.

ΜΕΡΜΑΙ'ΡΩ, μερμαίρω, & μερμηρίζω, anxie cogito, curo. q. a μείρω, divido. Hinc μέρμερος, ου, ὁ, curioſus, anxius, percunctator. μέρμηρα, ας, ἡ, cura.

Μέρμερα, ſolicita, accuſ. plural. a μέρμερος, ου, ὁ, anxius. Thema μερμαίρω, curo.

Μερμηράων, genit. plur. Æol. pro μερμηρῶν, a μέρμηρα, ας, ἡ, cura. Th. μερμαίρω.

Μερμήριξεν, cogitavit, 3 ſing. aor. 1. ind. act. Jon. verbi μερμηρίζω, f. ξω, idem quod μερμαίρω, curo.

ΜΕ'ΡΜΙΣ, ιθος, ἡ, funiculus, filum: q. a μάλα εἴρω, necto. Sed verum a μέρμις, filum. ex μηρύω, glomero, neo.

Μερόπεσσι, hominibus, dat. plur. Jon. pro μέροψι. a μέροψ, οπος, diviſam vocem habens. genit. plural. μερόπων. quod ex μέρος, pars. Th. μείρω, divido, & ὂψ, vox.

Μερόπων, vide μερόπεσσι.

Μέρος, εος, τὸ, pars. ἀπὸ μέρους, ex parte. κατὰ μέρος, viciſſim. καθ' μέρος, ſingulatim. Th. μείρω, divido.

Μέροψ, οπος, homo. a μείρω, divido, & ὂψ, vox, quia vocem habet in diverſos articulatos, & ſignificantes ſonos diviſam.

Μέσαβον, ου, τὸ, medium lignum inter boves, dat. ſing. μεσάβῳ. ex μέσος, medius, & βοῦς, bos.

Μεσαιπόλιος, ſemicanus, qui medium canæ ætatis attigit. ex μέσος, medius, & πολιός, canus.

Μέσατος, η, ον, maxime medius. pro inuſitato μεσώτερος. Th. μέσος, ου, ὁ, medius.

Μεσαμβρινὸς, Dor. pro μεσημβρινός. vide in μεσημβρία.

Μεσαμέριος, α, ον, Dor. pro μεσημέριος, & hoc pro μεσημβρινὸς, meridianus. vide in μεσημβρία.

Μεσάραιον, ου, τὸ, meſenterium. a μέση, media, & ἀραιὰ, ἡ, venter.

Μέσατος, η, ον, Poet. per ſyncop. pro μεσαίτατος, ſuperl. a μέσος.

Μεσηγὺς, & μεσηγὺ, adv. in medio. inter. a μέσος, medius.

Μεσήεις, εντος, ὁ, Poet. mediocris. ab eodem them.

Μεσημβρία, ας, ἡ, meridies. q. medius dies. a μέση ἡμέρα. Hinc μεσημβρινὸς, ἡ, όν, meridianus.

Μεσιτεύω, ſum mediator, intervenio, fidejubeo. f. εύσω. perf. μεμεσίτευκα. Th. μέσος, medius.

Μεσίτης, ου, ὁ, mediator, internuntius. ab eodem them.

Μεσόγαια, ας, ἡ, loca mediterranea. ex μέσος, & γαῖα, terra.

Μεσόγειος, α, ον, mediterraneus, a, um, μεσόγειον, mediterraneum mare. 2. Machab. 8. 35. mendoſe legitur μεσόδιον.

Μεσόδμη, trabs per mediam domum trajecta. a μέσος, & δόμος, quod a δέμω, ſtruo.

Μεσόμφαλος, ου, ὁ, ἡ, umbilicum in medio habens. ex μέσος, medius, & ὀμφαλὸς, ῦ, ὁ, umbilicus.

Μεσονύκτιον, ου, τὸ, adverb. media nocte, q. d. μέση νὺξ, media nox.

Μεσοπορεῖν, medium iter tenere. ex μέσος, ὁ, medius, & πόρος, ου, tranſitus. Th. πείρω, tranſeo. p. m. πέπορα.

Μεσοποταμία, ας, ἡ, nomen regionis. Gr. interamnis.

ΜΕ'ΣΟΣ, ου, ὁ, medius. in f. g. μέση. Sed μέσον, ου, τὸ, ſubſtantive medietas, dimidium. Hinc μεσότης, ητος, ἡ, medietas, medium. μεσόω, ſum in medio. μεσίτης, ου, ὁ, mediator.

Μεσότοιχον, ου, τὸ, intergerinus paries. ex μέσος, medius, & τοῖχος, ου, ὁ, paries.

Μεσουράνημα, ατος, τὸ, medium cœli. a μεσουρανέω, ſum in medio cœli. ex μέσος, & οὐρανὸς, cœlum.

Μεσεύσης, gen. ſing. præſ. part. f. g. a *μεσόω*, ſum medius. Them. *μέσος*, quod vide.

Μεσόω, ſum medius. præſ. part. *μεσόων*, *ῶν*, *όουσα*, *ῶσα*, *όον*; *ῶν*. ab eodem them.

ΜΕΣΠΙ'ΛΗ, *ης*, *ἡ*, meſpilus, arbor. *μέσπιλον*, *ου*, *τὸ*, fructus.

Μεσσάνιος, *ου*, *ὁ*, Dor. pro *Μεσσήνιος*, *ὁ*, Meſſenius.

Μέσσατος, pro *μέσατος*, Poet. idem quod *μέσος*, medius.

Μεσσηγὺς, vel *μεσσηγὺ*, inter. Thema *μέσος*.

Μεσσίας, *ου*, *ὁ*, Meſſias. Vox Hebr. Latine unctus. Gr. *χριστός*.

Μέσσοισιν, dat. plural. Jon. & Poet. a *μέσσος*, Poet. pro *μέσος*, medius. dat. *μέσσῳ*, pro *μέσῳ*.

Μεστῇ, dat. ſing. f. g. a *μεστός*, plenus.

ΜΕΣΤΟ'Σ, *ή*, *όν*, plenus, a, um, refertus, cum gen. hinc *μεστόω*, impleo.

Μεστόω, *ῶ*, repleo, refercio. f. *ώσω*. p. *μεμέστωκα*. præſ. paſſiv. *μεστόομαι*, *οῦμαι*, plenus ſum, impleor. perf. paſſ. *μεμέστωμαι*. perf. part. paſſiv. *μεμεστωμένος*. Th. *μεστός*, plenus.

ΜΕ'ΣΦΑ, Poet. pro *μέχρι*, dum, donec. q. a *μέσον*, medium.

Μετ', pro *μετὰ*, quod vide.

ΜΕΤΑ', cum genitiv. cum, per, inter, cum acc. poſt, ſecundum, in, propter. cum accuſ. Poet. pro *πρός*, vel *ἐπί*.

Μετὰ, ſine caſu apud Poetas eſt poſtea, deinde. Æolicum eſt *πεδὰ* uſurpare pro *μετὰ*. In compoſitione ſignificat mutationem: interdum otioſum eſt. Notetur metatheſis Luc. 15. 3. *μετ' ἐ*, pro *ἐ μετὰ*.

Μέτα, retracto accentu, eſt *μέτεστι*, ſimul eſt.

Μεταβαίνω, digredior. f. *βήσομαι*. perf. *μεταβέβηκα*. a. 2. *μετέβην*, *ης*, *η*. a. 2. imperat. *μετάβηθι*. a. 2. ſub. *μεταβῶ*, *ῇς*, *ῇ*. a. 2. part. *μεταβὰς*, *άντος*, *ὁ*, digreſſus. ex *μετὰ*, & *βαίνω*, eo.

Μεταβαλεῖν, a. 2. inf. act. verbi *μεταβάλλω*, quod vide.

Μεταβάλλω, muto. f. *βαλῶ*. perf. *μεταβέβληκα*. a. 2. *μετέβαλον*. p. m. *μεταβέβολα*. unde *μεταβολὴ*, *ῆς*, *ἡ*, mutatio. *ἀμετάβολος*, *ου*, *ὁ*, *ἡ*, facilis mutatu. Th. *βάλλω*, jacio.

Μεταβὰς, *άντος*, *ὁ*, digreſſus, a. 2. part. act. verbi *μεταβαίνω*, digredior. quod vide.

Μεταβῆσαι, [illegible] pro *μεταβῆσαι*, a. 1. inf. act. a *βαίνω* [illegible]. Vel Poet. a *μεταβιβάζω*, t[illegible]ero.

Μεταβεβ[illegible], 1. plur. perf. act. verbi *μεταβαίνω*, digredior. quod vide.

Μεταβῇ, 3. ſing. aor. 2. ſub. act. *μετάβηθι*, a. 2. imperat. act. ejuſdem verbi.

Μεταβήσεται, 3. ſing. f. 1. med. ejuſdem verbi.

Μεταβλαβὴς, *έος*, *ὁ*, *ἡ*, damnoſus. a *βλάπτω*, noceo. f. *ψω*.

Μεταβληθῶσι, 3. plural. aor. 1. ſub. paſſiv. verbi *μεταβάλλω*, muto. quod vide.

Μεταβολὴ, *ῆς*, *ἡ*, mutatio. a *μεταβάλλω*, muto. p. m. *μεταβέβολα*. Th. *βάλλω*, jacio.

Μεταβουλεύεσθαι, conſilium, vel ſententiam mutare.

Μεταγειτνιὼν, menſis ſecundus Athenienſium, in quo Apollini *μεταγειτνίῳ* ſacrificabant. *γειτνία*, eſt vicinia.

Μεταγινώσκειν, pœnitentia duci, & ſententiam mutare. hinc *μετάγνωσις*, pœnitentia, &c.

Μετάγω, circumago. f. *μετάξω*. præſ. paſſ. *μετάγομαι*, *ῃ*, *εται*. Them. *ἄγω*, duco.

Μεταδίδωμι, impertio. futur. *μεταδώσω*. perf. *μεταδέδωκα*. a. 2. *μετέδων*, *ως*, *ω*. a. 2. imperat. *μετάδος*, *ότω*. a. 2. ſub. act. *μεταδῶ*, *ῷς*, *ῷ*. a. 2. inf. *μεταδοῦναι*, aor. 2. part. *μεταδοὺς*, *όντος*. præſ. inf. *μεταδιδόναι*. præſ. part. act. *μεταδιδοὺς*, *όντος*. Th. *δίδωμι*, do.

Μεταδοίην, *ης*, *η*, a. 2. opt. act. ab eodem verbo.

Μεταδοκεῖν, ſententiam mutare.

Μεταδοῦν, pro *μεταδοῦναι*, participem facere, a. 2. inf. act. verbi *μεταδίδωμι* quod vide.

Μετάδουποι, intermediæ, incertæ. ex *μετὰ*, & *δοῦπος*, *ου*, *ὁ*, ſonus aquarum.

Μεταδρομάδην, curſim, adverb. a *μετατρέχω*, tranſcurro. Th. *τρέχω*. f. *θρέξω*. p. *δεδράμηκα*. aor. 2. *ἔδραμον*. p. m. *δέδρομα*.

Μεταδῶ, *ῷς*, *ῷ*, a. 2. ſub. act. verbi *μεταδίδωμι*, quod vide.

Μεταείσεσθαι, Poet. pro *μετεῖσεσθαι*, f. 1. inf. med. verbi *μέτειμι*, interſum. quod vide.

Μεταθεῖναι, a. 2. inf. act. *μεταθεὶς*, a. 2. part. verbi *μετατίθημι*, transfero. quod vide.

Μετάθεσις, *εως*, *ἡ*, mutatio, translatio, amotio. ab eodem verbo.

Μεταΐξας, a. 1. part. act. *μεταΐσσω*, irruo. Th. *ἀΐσσω*, ruo.

Μεταίρω, ſolvo, navi proficiſcor. f. *μεταρῶ*. a. 1. act. *μετῆρα*, *ας*, *ε*. ex *μετὰ*, & *αἴρω*, tollo.

Μεταιτέω, aliquid affecto. *μεταίτιος*, ejuſdem cauſæ, culpæve particeps, vel auctor.

Μεταίχμιον, *ου*, *τὸ*, campus, ſeu ſpatium inter duas acies.

Μετακαλέομαι, *οῦμαι*, accerſo, cum acc. fut. 1. med. *καλέσομαι*, *ῃ*, *εται*. a. 1. med. *μετεκαλεσάμην*, *ω*, *ατο*. a. 1. imperat. med. *μετακάλεσαι*, accerſe. ex *μετὰ*, & *καλέω*, voco.

Μετακιάθω, abeo inde ad, tranſeo. imperf. *μετεκίαθον*, *ες*, *ε*. ex *μετὰ*, & *κίω*, eo.

Μετακινέω, dimoveo. f. *ήσω*. p. *μετακεκίνηκα*. aor. 1. *μετεκίνησα*. ex *μετὰ*, & *κινέω*, moveo.

Μετακλαίω, lacrymis, & fletu proſequor. fut. 1. inf. med. *μετακλαύσεσθαι*. Thema *κλαίω*, fleo. f. *κλαύσω*.

Μετακλαύσεσθαι, in *μετακλαίω*.

Μετακυλινδεῖν, inflectere, præſ. inf. act. ex *μετὰ*, & *κυλινδέω*. Them. *κυλίω*, volvo.

Μεταλαβεῖν, aor. 2. inf. act. *μεταλάβῃ*, 3. ſing. a. 2. ſub. act. verbi *μεταλαμβάνω*, capio. quod vide.

Μεταλαμβάνω, capio, percipio, particeps ſum, cum genit. imperf. *μετελάμβανον*, *ες*, *ε*. f. *μεταλήψομαι*. a. 2. *μετέλαβον*, *ες*, *ε*, nactus ſum, cum acc. Th. *λαμβάνω*, capio.

Μεταλλήξαντι, ceſſanti, dat. ſing. aor. 1. part. act. verbi *μεταλλήγω*. Th. *λήγω*, ceſſo. f. *ξω*.

Μετάληψις, *εως*, *ἡ*, participatio. ex *μεταλαμβάνω*. quod vide.

Μετάλλα, perſcrutare, præſ. imperat. act. verbi *μεταλλάω*, quod vide.

Μεταλλάσοντας, Dor. pro *μεταλλήσοντας*, acc. pl. fut. 1. part. act. verbi *μεταλλάω*, quod vide.

Μεταλλατὸς, *ῦ*, *ὁ*, Dor. pro *μεταλλητὸς*, *ὁ*, qui indagari poteſt. a *μεταλλάω*. quod vide.

Μεταλλάττω, tranſmuto. f. *ξω*. p. *μετήλλαχα*. a. 1. *μετήλλαξα*, *ας*, *ε*. hinc *μεταλλαγὴ*, mutatio. Th. *ἀλλάσσω*, vel *ττω*, muto. f. *ξω*.

Μεταλλάω, ſcrutor, diligenter inquiro. f. *ήσω*. *μετάλλησαν*, 3. plur. a. 1. ind. act. Jon. Th. *μέταλλον*.

ΜΕ'ΤΑΛΛΟΝ, *ου*, *τὸ*, metallum, fodina. a *μετὰ*, & *ἄλλα*, quia aliud poſt aliud eruitur. cum diverſa in iiſdem venis ſunt juncta. Hinc *μεταλλάω*, ſcrutor, inquiro.

Μετάλμενος, tranſiliens, per ſyncop. pro *μεθαλλόμενος*, præſ. part. ex *μετὰ*, & *ἅλλομαι*, ſalio.

Μεταμάζιος, quod medium eſt inter mamillas. ex *μετὰ*, inter, & *μαζός*, *ῦ*, *ὁ*, mamilla.

Μεταμαίεσθαι, Poet. pro *μεταζητεῖν*. Vide ſimplex *μαίομαι*, quæro, veſtigo.

Μεταμανθάνω, dediſco. præſ. part. *μεταμανθάνων*, *οντος*. Th. *μανθάνω*, diſco. f. *μαθήσω*. p. *μεμάθηκα*. aor. 2. *ἔμαθον*.

Μεταμέλει, pœnitet, imperſon. a *μέλει*, curæ eſt. proprie *μετὰ τὸ πραχθὲν μέλει*, poſt factum curæ eſt.

Μεταμεληθεὶς, *έντος*, *ὁ*, pœnitentia ductus, a. 1. part. paſſ. *μεταμεληθῆναι*, a. 1. inf. act. a *μεταμέλομαι*, quod vide.

Μεταμελίη, Jon. pro *μεταμέλεια*, *ἡ*, pœnitentia.

Μεταμέλομαι, & *έομαι*, *οῦμαι*, pœnitet me. imperf. *μετεμελόμην*, & *εόμην*, *ούμην*. perf. paſſiv. *μεταμεμέλημαι*. aor. 1. paſſ. *μετεμελήθην*. aor. 1. part. paſſ. *μεταμεληθεὶς*. fut. 1. paſſ. *μεταμεληθήσομαι*, *ῃ*, *εται*, pœnitebit me. ex *μετὰ*, poſt, & *μέλομαι*, curo. Th. *μέλει*, curæ eſt.

Μεταμορφόω, transformo, f. *ώσω*. perf. *μεταμεμόρφωκα*. aor. 1. paſſ. *μετεμορφώθην*, *ης*, *η*. ex *μετὰ*, trans, & *μορφὴ*, *ῆς*, *ἡ*, forma.

Μεταμώνιος, pro *μεταμώνιος*, Attic. vanus, irritus. q. ab *ἄνεμος*, ventus. Vel a *μετὰ*, particula negat. *μὴ*, & *ὄνω*, juvo.

Μεταναιέτας, cohabitatores, acc. plur. a *μεταναιέτης*, *ου*, *ὁ*. Th. *ναίω*, habito.

Μετανάστης, *ου*, *ὁ*, & *μετανάστιος*, pulſus patria, exul, peregrinus. a *μετὰ*, & *νάω*, ſeu *ναίω*, habito.

Μετανίσσομαι, mutato loco vado, tranſeo. a *νίσσομαι*, ſeu *νίσσομαι*, idem quod *νέομαι*, eo, redeo. Them. *νέω*, idem.

Μετανισόμενος, Dor. [illegible] *μετανισσόμενος*, accedens, præſ. [illegible]aſſ. verbi *μετανίσσομαι*. a *νέομαι* [illegible], eo, redeo.

Μετανίσσεαι, J[illegible]*νίσσῃ*, adis, perſequeris, ex[illegible]ſing. præſ. ind. a *μετανίσσομαι*, vide *μετανίσσομαι*.

Μετανο[illegible], poſt factum ſapio. reſipiſco. fut[illegible]. perf. *μετανενόηκα*. aor. 1. *μετ*[illegible]*σα*, *ας*, *ε*. aor. 1. imperat. act. *μετ*[illegible]*νοησάτω*, *άτω*. aor. 1. ſub. *μετανοήσω*, *ῃς*[illegible] & in 3. plural. *μετανοήσωσι*. ex *μετὰ*, & *νοέω*, cogito. Th. *νόος*, *ου*, *ὁ*, mens.

Μετάνοια, *ας*, *ἡ*, reſipiſcentia, pœnitentia. ab iiſdem them.

Μετανοοῦντας, acc. plur. præſ. part. act. verbi *μετανοέω*, quod vide.

ΜΕΤΑ'ΞΑ, *ης*, *ἡ*, ſericum.

Μεταξὺ, inter cum gen. Th. *μετὰ*, præpoſit.

Μεταξυλογία, *ας*, *ἡ*, interloquutio. a *μεταξὺ*, inter. Th. *μετὰ*, & *λέγω*, dico. p. m. *λέλεγα*.

Μεταπεφθεῖεν, 3. plur. a. 1. opt. paſſ. per ſync. pro *μεταπεισθείησαν*, verbi *μεταπείθομαι*, in diverſam ſententiam traducor. Th. *πείθω*, perſuadeo. f. *πείσομαι*. aor. 2. *ἔπιθον*. perf. paſſ. *πέπεισμαι*. p. m. *πέποιθα*.

Μεταπέμπομαι, accerſo, cu[illegible]c. fut. *ψομαι*. a. 1. med. *μετεπεμψάμην*, *ω*, *ατο*. a. 1. imperat. med. *μετάπεμψαι*. a. 1. ſub. med. *μεταπέμψωμαι*, *ῃ*, *ηται*. a. 1. inf. med. *μεταπέμψασθαι*. a. 1. ind. paſſ. *μετεπέμφθην*. a. 1. part. paſſ. *μεταπεμφθεὶς*, *έντος*, *ὁ*, accerſitus. ex *μετὰ*, & *πέμπω*, mitto.

Μετάπεμπτος, *ὁ*, *ἡ*, accerſitus. a *μεταπέμπομαι*.

Μεταπλάσσω, transformo. præſ. part. *μεταπλάσσων*, *οντος*, *ὁ*. Th. *πλάσσω*, ſeu *ττω*, fingo. f. *ξω*.

Μεταπρέπει, eminet, 3. ſing. præſ. verbi *μεταπρέπω*, decorus ſum inter. *μετέπρεπεν*, imperf. Thema *πρέπω*, decorus ſum.

Μεταρρυθμίζω, apto, corrigo. Th. *ῥυθμὸς*, *ῦ*, *ὁ*, rhythmus.

Μετάρσιος, *ου*, *ὁ*, ſublimis, in alto ſtans. hinc *μεταρσιόω*, in altum elevo. quod a *μεταίρω*, transfero. Them. *αἴρω*, tollo.

Μεταστῆσαι, a. 2. inf. act. *μεταστῆσαι*, aor. 1. inf. activ. *μεταστήσασθαι*, aor. 1. inf. med.

med. verbi μεθίσημι, amoveo. f. μεταστήσω. Th. ἵστημι, ſto.
Μεταστοναχίζεν, ingemiſcebat, 3. ſingul. imperf. med. verbi μεταστοναχίζομαι, idem quod μεταστένω, ingemiſco. Th. στενὸς, ῦ, ὁ, anguſtus.
Μεταστρέφω, converto, muto. f. ψω. perf. μετέστροφα. a. 1. μετέστρεψα. aor. 2. μετέστραφον. aor. 2. paſſ. μετεστράφην, ης, η. aor. 2. imperat. paſſ. μεταστράφηθι, ήτω. f. 2. paſſ. μεταστραφήσομαι. ex μετὰ, & τρέφω, verto.
Μετασχεῖν, a. 2. inf. act. verbi μετέχω, particeps ſum. f. μεθέξω. a. 2. μετέσχον. Th. ἔχω, habeo.
Μετασχηματίζω, transfiguro. f. ίσω. a. 1. μετεσχημάτισα. perf. μετεσχημάτικα. ex μετὰ, & σχηματίζω, effingo. quod a σχῆμα, ατος, τὸ, figura. Th. ἔχω, habeo.
Μετατίθημι, transfero. præſ. part. μετατιθεὶς, ἐντος, ὁ. f. 1. μεταθήσω. perf. μετατέθεικα. a. 1. μετέθηκα. a. 1. paſſ. μετετέθην, ης, η, translatus fui.
Μετατρέπεται, commovetur, 2. & 3. ſing. præſ. paſſ. verbi μετατρέπω, converto. Th. τρέπω, verto.
Μετατροπαλίζω, idem quod μετατρέπω, converto.
Μετατροπία, ας, ἡ, mutatio. vide μετάτροπος.
Μετάτροπος, ου, ὁ, ἡ, qui poteſt converti, mutabilis. hinc μετάτροπα ἔργα τελοῦσι, res in integrum reſtituunt. Thema τρέπω, verto.
Μεταῦτις, Jon. pro μετὰ ταῦτα, poſtea.
Μεταφερόμενος, tranſpoſitus, præſ. part. a μεταφέρω, ας, ει, traduco. f. μετοίσω. a. 1. μετήνεγκα. Th. φέρω, fero.
Μεταφρασόμεσθα, Dor. pro μεταφρασόμεθα, 1. plur. f. 1. med. verbi μεταφράζομαι, poſt delibero. vel a μεταφράζω, interpretor. Th. φράζω, dico. a. 2. ἔφραδον.
Μετάφρενον, ου, τὸ, tergum, interſtitium, quod eſt inter lumbos, & ſcapulas. in dat. μεταφρένῳ. ex μετὰ, poſt, & φρὴν, ἡ, mens.
Μεταφωνέω, interloquor, compello. quod ex μετὰ, & φωνέω, loquor. Thema φωνὴ, vox.
Μεταχειρίζομαι, adminiſtro, gero, rego. ex μετὰ, & χειρίζω, tracto. Th. χεὶρ, χειρὸς, ἡ, manus.
Μεταχθόνιοι, in cœlo degentes. a μεταχθόνιος. quod a χθὼν, coelum, tempus, & μετὰ, trans.
Μετέβαλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi μεταβάλλω, muto. f. μεταβαλῶ. perf. μεταβέβληκα. Th. βάλλω, jacio.
Μετέβην, ης, η, a. 2. ind. activ. verbi μεταβαίνω, digredior. f. μεταβήσομαι. Th βαίνω, eo.
Μετέειπε, Poet. pro μετεῖπε, interlocutus eſt, 3. ſing. a. 1. vel 2. act. verbi μετέπω. Ex μετὰ, inter, & ἔπω, dico. a. 1. εἶπα. a. 2. εἶπον.
Μετέησι, Jon. & Poet. pro μετῇσι, interfuerit, Poetic. paragoge pro μετῇ, 3. ſing. ſub. præſ. verbi μέτειμι, quod ex μετὰ, & εἰμὶ, ſum.
Μετέθηκα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi μετατίθημι, tranſpono. Th. τίθημι, pono. fut. θήσω. a. 2. ἔθην.
Μετείην, ης, η, intereſſem, præſ. vel a. 2. optativ. verbi μέτειμι. Thema εἰμὶ, ſum.
Μέτειμι, interſum. ex μετὰ, & εἰμὶ, ſum.
Μετεῖναι, intereſſe, præſ. inf. cum dat. μέτεστι, adeſt, 3. ſing. verbi μέτειμι.
Μετεὶς, Jon. pro μεθεὶς, aor. 2. part. a μεθίημι.
Μετεῖχες, adeptus es, 2. ſing. imperf. act. verbi μετέχω. quod vide.
Μετεκίαθον, adibat, 3. ſing. imperf. verbi μετακιάθω. ex μετὰ, & κίω, vado.
Μετελάμβανον, 3. ſingul. imperf. activ. verbi μεταλαμβάνω, particeps ſum. f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον. Thema λαμβάνω, capio.
Μέτελθε, perſequere, a. 2. imperat. act. μετελθὼν, a. 2. part. verbi μετέρχομαι, accedo. Thema ἔρχομαι, venio. fut. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, & per ſyncop. ἦλθον, ες, ε.
Μετεμελήθητε, 2. pl. a. 1. ind. paſſiv. μετεμελήθην, verbi μεταμέλομαι, ſeu μεταμέλομαι, pœnitet me. imperf. μετεμελόμην. quod a μετὰ, & μέλομαι, curo. Th. μέλει, curæ eſt.
Μετέμμεναι, Jon. & Dor. pro μετεῖναι, converſari, præſ. inf. ab εἰμὶ, ſum.
Μετεμόρφωσε, 3. ſing. a. 1. act. verbi μεταμορφόω, transformo, f. ώσω. Th. μορφὴ, ῆς, ἡ, forma.
Μετενήνοχα, ας, ε, perfect. med. verbi μεταφέρω, traduco. Th. φέρω, fero. f. οἴσω. aor. 1. ἤνεγκα. p. m. Attic. ἐνήνοχα.
Μετεξέτεροι, Jonic. pro ἔνιοι, nonnulli. a μετὰ, ἐξ, & ἕτερος, alter.
Μετεὸν, Jon. pro μετὸν, όντος, τό.
Μετέπειτ', & μετέπειτα, poſtea, adv. ex μετὰ, ἐπὶ, & εἶτα, deinde.
Μετέρχεο, exerce, præſ. imperat. Jon. pro μετέρχου, verbi μετέρχομαι. Thema ἔρχομαι, venio. fut. ἐλεύσομαι. aor. 2. ἦλθον.
Μετεστεῶσης, converſæ, Jon. pro μεθεστώσης, genit. ſing. perf. part. act. f. g. per craſin ab ἵστημι, ſto. f. στήσω. perf. part. ἑστακώς.
Μέτεστι, adeſt, 3. ſing. a μέτειμι. Th. εἰμὶ, ſum.
Μετέσχηκα, ας, ε, perf. act. verbi μετέχω, particeps ſum, cum gen. fut. μεθέξω. aor. 2. μετέσχον, ες, ε. Thema ἔχω, habeo.
Μετετέθην, ης, η, & in 3. pl. μετετέθησαν, a. 1. ind. paſſ. verbi μετατίθημι, transfero. Th. τίθημι, pono. fut. θήσω. perf. τέθεικα. a. 2. ἔθην.
Μετετίθει, 3. ſing. imperf. quaſi a τιθέω, pro μετετίθη, verbi μετατίθημι, transfero.
Μετέφην, ης, η, a. 2. vel imperf. verbi μετάφημι, interloquor. ex μετὰ, & φημὶ, ſeu φάω, dico.
Μετεφώνεε, allocutus eſt, 3. ſing. imperf. act. verbi μεταφωνέω. Th. φωνὴ, ῆς, ἡ, vox.
Μέτεχε, præſ. imperat. μετέχειν, præſ. inf. a μετέχω, quod vide.
Μετέχω, particeps ſum, cum genit. fut. μεθέξω. p. μετέσχηκα. a. 2. μετέσχον, ες, ε. Th. ἔχω, habeo.
Μετεωρίζω, in ſublime tollo. f. ίσω. perf. μεμετεώρικα. Th. μετέωρος, ὁ, ἡ, ſublimis. q. ex μετὰ, & αἴρω, tollo. q. d. εἰς ἀέρα αἴρω, in aërem tollo.
ΜΕΤΕ'ΩΡΟΣ, ου, ὁ, ἡ, ſublimis, editus, erectus. Ex μετὰ, & αἴρω, tollo, vel ἀρῶ. Hinc μετεωρότερος, ſublimior. μετέωρα, ων, τὰ, meteora, quæ in aëre fiunt. μετεωρίζω, in ſublime tollo.
Μετήισαν, Jon. pro μετῇσαν, proſecuti ſunt, 3. pl. a. 1. act. ex μετὰ, & εἶμι, eo. a. 1. εἶσα, Att. ᾖσα, Jon. ἤϊσα.
Μετῆλθε, 3. ſing. a. 2. ind. verbi μετέρχομαι. vide in μετέρχεο.
Μετήλλαξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi μεταλλάσσω, tranſmuto. quod vide.
Μετήλυθον, adivit, 3. ſingul. a. 2. verbi ἔρχομαι, venio. fut. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, & per ſync. ἦλθον, ες, ε.
Μετήορος, Poet. pro μετέωρος, idem quod μετέωρος.
Μετῆρσε, 3. ſing. aor. 1. act. verbi μεταίρω, ſolvo, navi proficiſcor. fut. ἀρῶ. ex μετὰ, & αἴρω, tollo.
Μετήσεσθαι, Jon. pro μεθήσεσθαι, f. 1. inf. med. a μεθίημι, dimitto.
Μετηύδα, 3. ſing. imperf. verbi μεταυδάω. f. ήσω.
Μετιεῖν, Jon. pro μεθιεῖν, & μεθιέναι, remittere, emittere, relinquere, præſ. inf. a μεθίημι, ſino.
Μετιέναι, Jon. pro μεθιέναι, præſ. inf. ut & μετιέναι, pro μεθιέναι, & μεθιέναι, remittere.
Μέτιθι, præſ. imperat. a μέτειμι, perſequor, tranſeo. quod ex μετὰ, & εἶμι, eo. præſ. imperat. ἴθι, ἴτω.
Μετίχειν, pro μετέχειν, quod vide.
Μετοίκησις, ας, ἡ, deportatio, tranſmigratio. ex μετὰ, & οἰκέω, habito. Th. οἶκος, ου, ὁ, domus.
Μετοικίζω, transfero. f. ίσω, & Att. μετοικιῶ. a. 1. ind. μετῴκισα. perf. μετῴκικα. Ex μετὰ, & οἰκίζω, coloniam in aliquem locum mitto; item ſtruo. Th. οἶκος, domus.
Μετοκλάζω, flexis genibus ſuccumbo. ex μετὰ, & ὀκλάζω, in genua procumbo.
Μετονομάζεσθαι, mutato nomine priore, alio nomine nominari, præſ. inf. ab ὄνομα, nomen.
Μέτοπις, ιδος, ἡ, idem quod ὄπις, ultio.
Μετόπιθε, & θεν, poſtea, pone, poſt, adv. ex μετὰ, & ὀπίσω, retrorſum.
Μετοπωρινὸς, ῦ, ὁ, autumnalis. μετοπωρινὸν, adverb. in autumno. ex μετὰ, & ὀπώρα, ας, ἡ, autumnus.
Μετοχὴ, ῆς, ἡ, communio, conſortium. a μέτοχος, particeps. quod a μετέχω, quod vide.
Μετοχλίζω, refero, tranſmoveo, transfero. Th. ὀχλέω, moveo.
Μέτοχος, ου, ὁ, ſocius, conſors. a μετέχω, particeps ſum. quod vide.
Μετρεῖ, 3. ſingul. præſ. ind. activ. μετρεῖσθαι, præſ. inf. paſſiv. a μετρέω, quod vide.
Μέτρα, τὰ, nom. plur. a μέτρον.
Μετρέω, ῶ, metior. f. ήσω. p. μεμέτρηκα. a. 1. ἐμέτρησα. aor. 1. imperat. act. μέτρησον, άτω, metire. perf. paſſ. μεμέτρημαι. a. 1. paſſ. ἐμετρήθην, ης, η. fut. 1. paſſ. μετρηθήσομαι. Thema μέτρον, ου, τὸ, menſura.
Μετρητὴς, ῦ, ὁ, amphora Attica, continens tres urnas. urnæ viginti conſtituunt culeum.
Μετριάζω, ſum μέτριος. Th. μέτρον.
Μετριοπαθέω, ῶ, idem quod συμπαθέω, condoleo. vel condoleo quantum ſatis eſt. fut. ήσω. perf. μεμετριοπάθηκα. a μετριοπαθὴς, έος, ὁ, ἡ, modum tenens in affectibus, moderatus. ex μέτριος, modicus, quod a μέτρον, menſura, & πάθος, εος, τὸ, affectus. Thema πάσχω, patior.
Μέτριος, ου, ὁ, mediocris. μετρίοις, dat. plur. f. g. μετρίως, mediocriter, adv. Th. μέτρον.
Μετριοφρονέω, modeſte ſentio. ex μέτρον, modus, & φρονέω, ſentio. Thema φρὴν, mens.
ΜΕ'ΤΡΟΝ, ου, τὸ, menſura, modus. Hinc μετρέω, metior. μετρητὴς, ῦ, ὁ, menſor. μέτριος, ου, ὁ, ἡ, mediocris, modicus. μετρίως, modice, moderate. μετριότης, ητος, ἡ, mediocritas, modeſtia. διάμετρος, ου, ὁ, diameter, linea per medium ſecans. ἐπίμετρον, ου, τὸ, auctarium. συμμετρία, ας, ἡ, apta compoſitio membrorum, modus, & proportio. γεωμέτρης, ου, ὁ, geometra. γεωμετρία, ας, ἡ, geometria: terram dimetiendi ſcientia.
Μετωνομάζετο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi μετωνομάζομαι, vocor. f. ἀσομαι. ex μετὰ, & ὄνομα, ατος, τὸ, nomen.
Μετωπηδὸν, adv. adverſa fronte. ab ὤψ, & ὄπτομαι, video.
Μέτωπον, ſeu μετώπιον, ου, τὸ, frons, pars faciei, quæ poſt, ſeu ſupra oculos. μετώπω, gen. ſing. Dor. ex μετὰ, & ὤψ, oculus. Th. ὄπτομαι, video.
Μετῴχετο, curſu petebat, 3. ſing. imperf. μετῳχόμην, ου, ετο. ex μετὰ, & οἴχομαι, abeo. f. οἰχήσομαι.
Μεῦ, pro μοῦ, mei, gen. Dor. ab ἐγὼ, ego.

ΜΕ'ΧΡΙ

ΜΕ'ΧΡΙ, ſeu μέχρις, ſequente vocali, uſque ad, adv. cum genit. Aliquando ſine caſu, donec. Α῎χρι, ſeu ἄχρις, idem.

M H.

ΜΗ', adverb. prohibendi, ne, non, niſi. nunquid? οὐ μὴ, nequaquam. εἰ μὴ, niſi.

Μήγε, alioquin. ex μὴ, non, & γε, quidem. εἰδὲ μήγε, cæteroquin.

Μηδαμῆγε, nuſquam. ex μηδαμῇ, & Jon. μηδαμῇ, nuſquam, quod a μηδαμὸς, nullus. Thema μὴ, non, δὲ, & ἀμὸς, aliquis.

Μηδαμὸς, nullus. ex μὴ, non, δὲ, & ἀμὸς, aliquis. hinc adv. μηδαμῶς, nequaquam, nullatenus.

Μηδὲ, neque, conjunct. Th. μὴ, non.

Μήδεα, conſilia. genitalia. a μῆδος, εος, τό.

Μηδεία, ας, ἡ, Medea, nom. propr. mul.

Μηδεῖοι, ων, οἱ, pro Μῆδοι, Medi.

Μήδειος, ου, ὁ, nomen viri.

Μηδεὶς, ενὸς, ὁ, nullus, nemo. μηδεμία, ᾶς, ἡ, nulla. μηδὲν, ενὸς, τὸ, nullum, nihil. ex μὴ, non, & εἷς, unus.

Μηδεμία, ᾶς, & Jon. ῆς, ἡ, nulla. vide in μηδείς.

Μηδὲν, n. g. a μηδεὶς. quod vide.

Μήδεο, Jon. pro μήδου, præſ. imper. verbi μήδομαι, curam gero.

Μηδέποτ', & μηδέποτε, nunquam, adv. ex μηδὲ, neque, & ποτὲ, aliquando. Th. ὅτε, quando.

Μηδέπω, necdum, nondum. ex μὴ, non, & πω, enclitic. aliquatenus. Th. ὅς, qui.

Μηδέτερος, μηδετέρα, ας, ὁ, ἡ, neuter, ra. ex μὴ, non, & ἕτερος, alter.

Μήδετο, pro ἐμήδετο, 3. ſingul. imperf. verbi μήδομαι, curo. f. μήσομαι. Th. μῆδος, τὸ, cura.

Μηδόλως, adv. nullo modo. Ex μὴ, non, & ὅλως, omnino.

Μήδομαι, curam gero, delibero, meditor. f. μήσομαι. a. 1. med. ἐμησάμην, ω, ατο, cum dat. Poet. provideo. proſpicio. Th. μῆδος.

ΜΗ'ΔΟΣ, εος, τὸ, cura, conſilium. pudenda. q. a μάω, quæro. Hinc μήδομαι, curam gero, conſulo. ἐπιμηδὴς, έος, ὁ, ἡ, prudens. προμηθὴς, έος, ὁ, ἡ, providus, circumſpectus. προμήθεια, ας, ἡ, prudentia.

Μῆδος, ου, ὁ, Medus, nomen gentile. Hebr. dimenſio.

Μηδοπῶς, adv. nullo pacto. ex μηδὲ, ὅπως, & ὤς.

Μήθ', pro μήτε, neque. Th. μὴ.

Μηθεὶς, nullus. Ex μήτε, & εἷς, unus.

ΜΗΚΑ'ΟΜΑΙ, balo. μηκάζω, idem. proprie eſt caprarum, a ſono. μηκὰς, άδος, ἡ, capra.

Μηκέτι, non amplius, ne poſthac. Ex μὴ, non, & ἔτι, adhuc. κ, inſerto ad hiatum prohibendum.

Μήκιστος, ου, ὁ, ἡ, longiſſimus, proceriſſimus, ſuperl. a μῆκος.

ΜΗ῀ΚΟΣ, εος, τὸ, longitudo, prolixitas. q. a μέγα, magnum. Et μῆκος, Jon. pro μῆχος, remedium. hinc μηκύνω, longum facio, produco. μακρὸς, ᾶ, ὁ, longus, prolixus.

Μηκύνω, prolongo. f. υνῶ. a. 1. ἐμήκυνα. præſ. paſſ. μηκύνομαι, prolongor, ſuccreſco. Th. μῆκος.

ΜΗ'ΚΩΝ, ωνος, ἡ, papaver. forte a capitis μήκει, id eſt, longitudine.

Μῆλα, oves, nom. plur. a μῆλον, ου, τό. Sic & μᾶλον, Dor. μᾶλον, τὸ, pomum. item malæ, ſeu genæ. Th. μηλέα, malus arbor.

ΜΗΛΕ'Α, ας, ἡ, malus arbor. An quia flos ejus ad μέλι expetitur ab apibus, aut quia ubivis hominibus curæ eſt malus: a μέλειν, curæ eſſe. μῆλον, ου, τὸ, malum, pomum; item ovis, pecus. χρυσόμηλον, τὸ, malum aureum.

ΜΗ'ΛΗ, ης, ἡ, ſpecillum, inſtrumentum chirurg. hinc μηλόω, ſpecillum demitto, ſpecilli demiſſione pertento. Puto a μάω, quæro: quia eo vulnerum altitudo inquiritur.

Μήλιος, ου, ὁ, Melius, nomen propr. & Jon. pro προβάτειος, ovillus.

Μηλόβοσις, ἡ, nomen mul. q. d. ovium cuſtos.

Μηλοβότας, α, ὁ, Dor. pro μηλοβότης, ὁ, ovium paſtor, opilio. Ex μῆλον, ovis, & βόσκω, paſco. hinc μηλόβοτος χώρα, regio, quæ pecudes alit.

Μηλοδόχος, ου, ὁ, ἡ, qui oves recipit. Ex μῆλον, pecus, & δέχομαι, capio.

Μῆλον, ου, τὸ, Dor. μᾶλον, malum, pomum; item ovis, pecus. Oves præcipue μήλα hominibus. Sed forte eſt a μαλὸς, tener, mollis. Eſt enim ovis talis corpore, & lana. Th. μηλέα, ας, ἡ, malus arbor.

ΜΗ῀ΛΟΣ, ου, ἡ, Melus, inſula una ex Cycladibus. a rotunditate μήλου ſic dicta.

Μηλωτὴ, ῆς, ἡ, δορὰ, ſc. ovina pellis.

Μηλωτρίς, auriſcalpia. Gl. Cyr.

Μήλοψ, pomacei coloris. a μῆλον, pomum. quod vide.

ΜΗ'Ν, tamen, quidem. aliis particulis jungitur. a μὲν, quidem. Vel a μένω. ea aliquid aſſeveratur, & manere indicatur.

ΜΗ'Ν, μηνὸς, ὁ, menſis, a μήνη, luna, quæ menſem deſcribit curſu ſuo. accuſ. plural. μῆνας. Hinc δεκάμηνος, ου, ὁ, ἡ, qui decem menſium eſt. ἑξάμηνος, ου, ὁ, ἡ, ſex menſium, ſemeſtris.

Μήνατο, Jon. pro ἐμήνατο, 3. ſing. aor. 1. med. verbi μαίνομαι, inſanio. f. μανοῦμαι. præt. med. μέμηνα.

ΜΗ'ΝΗ, ης, ἡ, Luna, Dor. μάνα. q. a μειοῦν, quod ejus facies ſubinde minui ſoleat. Hinc νεομηνία, ας, ἡ, nova Luna, vel novus menſis. διχομηνία, ας, ἡ, plenilunium.

Μήνιε, pro μήνιε, iraſcere, præſ. imperat. act. verbi μηνίω. Th. μῆνις, ιος, ἡ, ira.

ΜΗ'ΝΙΓΞ, ιγγος, ἡ, membrana maxime quæ cerebrum ambit. q. a μένος, quia roborat, & molle cerebrum adverſus cranii duritiem munit.

Μηνιθμὸς, ῦ, ὁ, ira divina, ira. Thema μῆνις, idem.

Μήνιμα, ατος, τὸ, ira. ab eodem themate.

ΜΗ'ΝΙΣ, ιος, ἡ, ira permanens. acc. ſing. μῆνιν. hinc μηνίω, iraſcor, iram exerceo. q. a μένω, maneo. vel a μὴ, & ἡνία, frænum. ut ſit quaſi ira effrænis.

Μηνίσας, αντος, ὁ, aor. 1. part. act. a μηνίω, iraſcor. Th. μῆνις.

Μηνίσκος, lunula, ornamentum: a μήνη, luna.

Μηνοειδὴς, ὁ, ἡ, lunatus. ex μήνη, luna, & εἶδος, ſpecies. Th. εἴδω, video.

ΜΗΝΥ'Ω, indico, ſignifico. fut. ύσω. p. μεμήνυκα. aor. 1. ἐμήνυσα. aor. 1. ſub. activ. μηνύσω, ῃς, ῃ. aor. 1. part. μηνύσας, αντος, ὁ. aor. 1. paſſ. ἐμηνύθην, ης, η. aor. 1. part. paſſ. μηνυθεὶς, εῖσα, έν. Hinc μήνυσις, εως, ἡ, ſignificatio. q. a μένος, mens, ut ſit mentem aperio.

Μὴ 'πιβάλῃς, pro μὴ ἐπιβάλῃς.

Μὴ 'πιτάμῃς, pro μὴ ἐπιτάμῃς, ne incidas, a. 2. ſub. act. a τέμνω, ſeco.

Μήποτε, ne quando. ſi forte. ex μὴ, ne, & ποτὲ, aliquando. Th. ὅτε.

Μήπω, nondum. μήπως, ne quando. Ex μὴ, ne, & πῶς, quomodo?

Μῆρ', pro μηροὶ, nom. plur. a μηρὸς, ῦ, ὁ, femur. in plur. μηροὶ, & μηρά.

Μηρί', pro μηρία, nom. plur. a μηρίον, ου, τὸ, femur. Th. μηρὸς, ῦ, ὁ, idem.

ΜΗ'ΡΙΝΘΟΣ, ου, ὁ, funiculus. q. a μηρύω, glomero.

Μηρίον, ου, τὸ, idem quod μηρός.

Μηριόνης, ου, ὁ, Meriones, nomen propr.

ΜΗΡΟ'Σ, ῦ, ὁ, femur, crus, coxa. μηρίον, ου, τὸ, idem. q. a μείρω, quod femore corpus quaſi in ramos dividatur.

Μηρύκω, μηρυκάζω, & μηρυκάομαι, rumino, quaſi μηρύω, quia ruminare, eſt revolvere cibum. aut a μείρω, divido, ſeco.

Μηρύσασθαι, a. 1. inf. med. verbi μηρύω: quod vide.

ΜΗΡΥ'Ω, revolvo, glomero. fut. ύσω. p. υκα. hinc μήρυμα, ατος, τὸ, filum agglomeratum. q. a μείρω, quod glomeratio fiat fila dividendo.

Μήσαο, Jon. pro μήσω, 2. ſing. a. 1. med. ἐμησάμην, ω, ατο, & Jon. μήσαο, μήσατο, verbi μήδομαι, ſtruo, curo. fut. μήσομαι. Th. μῆδος, εος, τὸ, cura.

Μήσεαι, Jon. pro μήσῃ, 2. ſing. fut. 1. med. verbi μήδομαι. vide in μήσαο.

Μὴ 'ςι, Dor. pro μὴ ἐςί.

Μήστο, Jon. pro μέμηστο, ſeu ἐμέμηστο, 3. ſing. pluſq. perf. verbi μήδομαι.

Μήστωρε, periti, nom. dual. a μήστωρ, ωρος, ὁ. Th. μῆδος, εος, τὸ, cura.

Μήτ', & μήτε, neque, conjunct. ex μὴ, non, & τε, que.

ΜΗ'ΤΗΡ, ἡ, mater. genit. έρος, τρός. acc. μητέρα, tantum. dat. pl. μητράσι. voc. ſing. ὦ μῆτερ. q. a μάω, vehementer cupio. Ardens eſt ejus ςοργὴ in liberos. vel a μάω, quæro, proli enim ſuæ victum quærit. Hinc μητρῷος, ου, ὁ, maternus. μήτρως, ω, & ωος, ὁ, avunculus maternus. μητρυιὰ, ᾶς, & Jon. ῆς, ἡ, noverca. μήτρα, ας, ἡ, matrix, uterus.

Μήτι, num? Et μήτι, nequid. a μὴ, non, & τὶς, aliquis. Μήτιγε, nedum.

Μητιάασθε, pro μητιᾶσθε, 2. plur. imperat. paſſ. Poet. verbi μητιάω, conſulto, delibero. Th. μῆτις, ἡ, conſilium.

Μητιέτα, vocat. ſing. a μητιέτης, ου, ὁ, conſiliarius. Them. μῆτις, ιδος, ἡ, conſilium.

Μητίζομαι, & μητιόωμαι, machinor, concito. Th. μῆτις.

Μῆτιν, acc. ſing. a μῆτις, conſilium. Eſt & nom. propr. mul.

Μητιόεντος, gen. ſing. a μητιόεις, εντος, ὁ, conſultus. Th. μῆτις.

Μητιόωσι, Poet. pro μητιῶσι, 3. plur. præſ. act. verbi μητιάω, conſulto, delibero. ab eodem them.

ΜΗ'ΤΙΣ, ιδος, ἡ, conſilium, prudentia. q. a μῆδος, conſilium. hinc μητιάω, conſilia agito, conſulto. μητιέτης, ου, ὁ, conſultus, prudens, conſiliarius. ἀγκυλομήτης, ου, ὁ, & ἀγκυλόμητις, ιος, ὁ, verſatus. πολυμήτης, ου, ὁ, & πολύμητις, ιος, ὁ, abundans conſilio.

Μήτρα, ας, ἡ, matrix, uterus. Th. μήτηρ, mater.

Μητραλῴας, ου, ὁ, Att. pro μητραλοίας, α, ὁ, matricida. ex μήτηρ, mater, & ἀλοιάω, ῶ, percutio. Sic πατραλοίας, patris percuſſor dicitur.

Μητρόθεν, adverb. materno genere. Th. μήτηρ, mater.

Μητροπάτωρ, matris pater, avus maternus. Ex πατὴρ, & μήτηρ.

Μητρόπολις, εως, ἡ, metropolis. q. d. μήτηρ τῶν πόλεων, mater urbium.

Μητρορρίπτος, ου, ὁ, a matre abjectus, de Paride dicitur. ex μήτηρ, & ῥίπτω, projicio.

Μητρυιὰ, ᾶς, & Jon. μητρυιῆς, ἡ, noverca. Th. μήτηρ.

Μήτρως, ωος, ὁ, avunculus maternus. ab eodem them.

Μηχανάαται, Poet. pro μηχανᾶται, machinatur, 3. ſing. ind. paſſ. verbi μηχανάω, machinor. Th. μηχανὴ, ῆς, ἡ.

ΜΗΧΑΝΗ', ῆς, ἡ, artificium, machina. q. a μῆχος, artificium, quo aliquid molimur. hinc μηχανάω, & Jonic. μηχανέω, machinor, molior. μηχάνημα, ατος, τὸ, fraus. ἀμήχανος, ου, ὁ, ἡ, ſimplex, minime ſolers. πολυμήχανος, ου, ὁ, ἡ, verſatus ad omnia.

Μηχανόωεν, Jon. pro μηχανῷεν, 3. plur. præſ. opt. a μηχανάομαι, pro μηχανάομαι. Th. μηχανή.

Μηχανώμενος, præſ. part. paſſ. verbi μηχανάομαι, machinor. Th. μηχανή.

Μῆχος, εος, τὸ, conſilium, remedium, commentum. Th. μηχανὴ, ῆς, ἡ, artificium.

Μήων, ονος, ὁ, ἡ, Doric. & Æolic. pro μείων, minor. quod vide.

Μέμνονος, gen. ſing. a Μέμνων, ονος, ὁ, nomen propr. viri.

M I.

Μία, ᾶς, ἡ, una. dat. μιᾷ, & Jon. μιῇ, a maſc. εἷς, unus.

ΜΙΑΙ´ΝΩ, inquino, polluo, conſpurco. f. ανῶ. a. 1. ἐμίηνα. perf. μεμίαγκα. perf. paſſ. μεμίαμμαι, & Att. μεμίασμαι. perf. part. paſſ. μεμιασμένος. a. 1. paſſ. ἐμιάνθην, ης, η. a. 1. ſub. paſſ. μιανθῶ, ῇς, ῇ. Hinc μιαρὸς, ᾶ, ὁ, pollutus. ἀμίαντος, ου, ὁ, ἡ, impollutus.

Μιαιφόνος, ου, ὁ, homicida, qui cæde ſe polluit. in vocat. ὦ μιαιφόνε. hinc μιαιφονέω, cæde me polluo. ex μιαίνω, polluo, & φόνος, ου, ὁ, cædes. Th. φένω, occido. p. m. πέφονα.

Μίανθεν, Poet. pro ἐμίανθεν, Bœot. pro ἐμιάνθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. Vel per ſyncop. pro μιανθήτην, 3. dual. a. 1. paſſ. verbi μιαίνω, polluo. hinc a. 1. ſub. paſſ. μιανθῶ, & in 3. plur. μιανθῶσι.

Μιανῶ, f. 1. act. verbi ejuſdem.

Μιαρὸς, ᾶ, ὁ, pollutus, ſceleſtus. Th. μιαίνω, polluo.

Μίασμα, ατος, τὸ, inquinamentum. μιασμὸς, ᾶ, ὁ, impuritas. Th. μιαίνω.

Μίγδα, mixtim, adverb. pro μίγδην, a μίγνυμι, miſceo.

Μιγείην, ης, η, aor. 2. opt. paſſ. μιγεὶς, έντος, ὁ, & in f. g. μιγεῖσα, a. 2. part. paſſ. ab a. 2. paſſ. ἐμίγην, verbi μίγνυμι, miſceo. f. μίξω.

Μίγεν, Bœot. ſyncop. pro ἐμίγησαν, 3. plur. a. 2. ind. paſſ. verbi μίγνυμι, miſceo. f. ξω.

Μιγέωσι, per Ectaſin Jon. pro μιγῶσι, 3. plur. a. 2. ſub. paſſ. ejuſdem verbi.

Μίγη, pro ἐμίγη, 3. ſing. a. 2. paſſ. Jon. μιγήμεναι, Att. & Doric. pro μιγῆναι, congreſſum fuiſse, a. 2. inf. paſs. verbi μίγνυμι, miſceo.

Μιγήσομαι, f. 2. paſs. verbi ejuſdem.

Μίγμα, ατος, τὸ, mixtura. Th. μίγνυμι.

ΜΙ´ΓΝΥΜΙ, ſeu μιγνύω, miſceo. f. ξω. p. μέμιχα. a. 1. ἔμιξα. perf. paſs. μέμιγμαι. perf. part. μεμιγμένος, η, ον. a. 2. paſs ἐμίγην. aor. 2. inf. μιγῆναι, Dor. μιγήμεναι. a 1. paſs. ind. ἐμίχθην. paulo poſt f. μεμίξομαι. q. a μίσγω. hinc μίγμα, ατος, τὸ, mixtura. μίξις, εως, ἡ, miſtio. ἄμικτος, ου, & ἀμιγὴς, έος, ὁ, ἡ, mixtus. μίγδην, mixtim, promiſcue. ἴγδη, ης, ἡ, mortarium, pila.

Μιγνύναι, præſ. inf. activ. a μίγνυμι, miſceo.

Μίδας, beſtiola, quæ fabas peredit. q. a μύω, edo. Eſt & jactus teſſerarii. Fuit & rex Phrygiæ ditiſſ. iſtius nominis.

Μιζρακὸθ, crater, Jerem. 52. 19.

Μικκὸς, ά, όν, Dor. pro μικρὸς, ά, όν. hinc μικκύλος, diminut. a μικκὸς, parvulus.

Μικρῆς, gen. Jon. f. g. a μικρός.

ΜΙΚΡΟ´Σ, ά, όν, & Att. σμικρὸς, parvus. Dor. μικκὸς, parvus. a μειῶ, minuo. comparat. μικρότερος. ſuperlat. μικρότατος, vel irregular. ἐλάσσων, ἐλάχιστος. μετὰ μικρὸν, paulo poſt. μικρὸν, parum. μικρότης, vel σμικρότης, ητος, ἡ, parvitas.

Μίκτο, Jonic. vel Poet. pro ἐμέμικτο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi μίγνυμι, miſceo.

Μικτὸς, ᾶ, ὁ, mixtus. in plur. n. g. τὰ μικτὰ. ab eodem them.

Μίλαξ, quæ & σμίλαξ.

Μίλητος, ου, τὸ, & ος, ἡ, nomen urbis. Gr. coccinea, a μίλτος, minium.

ΜΙ´ΛΙΓΔΟΣ, ου, ὁ, inſtrumentum quoddam artis plaſticæ. leg. & Μύγδος, & melius.

Μίλιον, ου, τὸ, milliare, ſpatium mille paſſuum. vox Lat.

Μιλτολοιφὴς, ὁ, ἡ, minio tinctus, miniatus, quod a μίλτος, ου, ἡ, minium, & ἀλείφω, ungo.

Μιλτοπάρῃος, ὁ, ἡ, rubras habens proras. a μίλτος, ου, ἡ, minium, & παρειὰ, pro παρειὰ, ᾶς, ἡ, gena. Poet. prora navis.

ΜΙ´ΛΤΟΣ, ου, ἡ, minium. An a mullo piſce, qui iſtius coloris?

ΜΙ´ΛΦΑΙ, ῶν, αἱ, & μίλφωσις, defluvium pilorum palpebræ. q. a μίλτος, & φάος.

Μίλω, Doric. per apocop. pro Μίλωνι, Miloni.

ΜΙΜΑΙ´ΚΥΛΟΝ, ου, τὸ, fructus arbuti.

Μίμαντα, acc. ſingul. a Μίμας, αντος, ὁ, nomen viri.

ΜΙ´ΜΑΡΚΙΣ, farciminis genus. an quod μία ἀρκεῖ? Potius a μῦμα.

ΜΙΜΕ´ΟΜΑΙ, ῦμαι, imitor, cum acc. præſ. inf. μιμεῖσθαι. f. μιμήσομαι. perf. μεμίμημαι, σαι, ται. Hinc μίμησις, εως, ἡ, imitatio. μιμητὴς, ᾶ, ὁ, imitator. μῖμος, ου, ὁ, imitator hiſtrionicus. Ducamus a μαιμάω, cupide feror. cupiditas, ſeu amor eſt imitationis cauſa, μιμεῖσθαι ῥᾴδιον, μιμεῖσθαι χαλεπόν.

Μιμήσαιντο, imitentur, 3. plur. a. 1. opt. med. μιμήσασθαι, aor. 1. inf. med. verbi μιμέομαι. f. 1. μιμήσομαι, & in 1. pl. μιμησόμεθα.

Μίμησις, εως, ἡ, imitatio. ab eodem verbo.

Μιμητὴς, ᾶ, ὁ, imitator. ejuſdem verbi.

Μιμνάζω, idem cum μίμνω, ſeu μένω, maneo.

Μιμνάσκετο, Dor. pro ἐμιμνήσκετο, recordabatur, 3. imperf. paſs. verbi μιμνήσκω. quod vide.

Μίμνει, manet, 3. ſing. præſ. ind. μίμνω, Poet. pro μένω, maneo.

Μιμνήσκω, facio recordari. moneo. præſ. imperat. μίμνησκε. mutuatur ſua tempora a Th. μνάομαι. f. μνήσω. p. μέμνηκα. præſ. paſſ. μιμνήσκομαι, recordor. perf. paſs. μέμνημαι, memini. a. 1. paſs. ἐμνήσθην, in 1. plur. ἐμνήσθημεν. aor. 1. med. ἐμνησάμην, ω, ατο. Hinc ἀναμιμνήσκομαι, recordor. ἀνάμνησις, εως, ἡ, recordatio. ὑπόμνημα, ατος, τὸ, monumentum, admonitio. μνηστὸς, ᾶ, ὁ, deſponſatus. μνηστὴ, ῆς, ἡ, ſponſa. μνηστὴρ, ῆρος, ὁ, procus. μνηστεύω, ambio nuptias. μνηστέω, idem.

Μίμνον, manebant, 3. plur. imperf. act. Jon. μίμνεσκον, Dor. pro μίμνουσι, 3. pl. præſ. verbi μίμνω, idem quod μένω, maneo. præſ. part. μίμνων.

Μιμνόντεσσι, dat. plur. Poet. & Jon. pro μίμνουσι, præſ. part. μίμνων, οντος, ὁ, ejuſdem verbi.

Μίμνω, idem quod μένω, maneo. præſ. part. μίμνων.

Μιμὼ, ſimia. quia μιμεῖται actiones hominum.

ΜΙ´Ν, ipſum, am, acc. Dor. pro αὐτὸν, αὐτὴν. vel ὅ. Sic αὐτὸν μιν, pro ἑαυτὸν, ſeipſum. In genit. ſignificat αὐτοῦ, vel αὐτῆς. Ducunt a nominativo ἵ, pro ὃς, ille, cujus accuſativus eſset ἵν, & inde μιν, & νιν.

ΜΙ´ΝΘΑ, ſeu μίνθη, ης, ἡ, mentha, herba. An quia ἐν μίνθῳ, in ſtercore naſcitur? An a μένος, & θύω?

Μίνθος, & μίνθη, ſtercus.

Μινυᾶν, genit. Dor. pro Μινυῶν. Et Minyæ Argonautæ dicuntur. Sic & Μινυθὰς, ας, ἡ, eadem, quæ & Μινύα, ſcilicet πόλις.

Μινύθει, minuit, 3. ſing. ind. præſ. μινύθῃ, 3. ſing. ſub. præſ. a μινύθω, minuo. Th. μινυὸς, ᾶ, ὁ, parvus.

Μίνυνθα, adv. paululum. Hinc μινυνθάδιος, ου, ὁ, ἡ, brevi tempore durans. Th. μινυὸς, ᾶ, ὁ, parvus.

ΜΙΝΥΟ´Σ, ᾶ, ὁ, Euſtath. Attic. dici vult pro μικρὸς, parvus, exilis. hinc μινύθω, minuo. μίνυνθα, paululum. μινυνθάδιος, brevi tempore durans. μινυρὸς, μινυρίζω.

Μινύριζε, præſ. imperat. act. a μινυρίζω, exili voce lamentor. hinc μινυρίσματα, ατος, τὸ, minuritiones, quod a μινυρὸς, idem quod Them. μινυὸς, parvus: quia intelligitur vox exilis.

Μινύρομαι, querula voce cantillo. ab eodem them.

Μινυώριος, ου, ὁ, qui brevis eſt temporis, fluxus. ex μινυὸς, parvus, & ὥρα, ας, ἡ, tempus.

Μίνως, ωος, ὁ, Minos. nomen viri.

Μίξις, εως, ἡ, concubitus, miſtio. Th. μίγνυμι, miſceo.

Μιξοπάρθενος, ὁ, ἡ, naturam habens virginis, & animalis. a μίγνυμι, miſceo, & παρθένος, ἡ, virgo.

Μίξω, miſcebo, f. 1. act. verbi μίγνυμι. quod vide.

Μισγάγκεια, ας, ἡ, locus in convalle, in qua fit miſtio aquarum. a μίσγω, ſeu μίγνυμι, miſceo, & ἄγκος, εος, τὸ, vallis.

Μίσγηαι, Jon. pro μίσγῃ, 2. ſingul. præſ. ſub. paſs. verbi μίσγω, idem quod μίγνυμι, miſceo.

Μίσγειν, præſ. inf. a μίσγω, tempero. Th. μίγνυμι.

Μίσγετο, miſcebatur, 3. ſingul. imperf. Jonic. verbi μίσγομαι, ῃ, εται. Them. μίγνυμι.

Μίσγοισαι, Dor. pro μίσγουσαι, miſcentes, præſ. part. f. g. a μίσγω, idem quod μίγνυμι, miſceo.

Μισγόμενος, η, ον, præſ. part. paſs. ejuſdem verbi, & them.

Μισεῖ, 3. ſing. præſ. activ. ſed μίσει, præſ. imperat. act. verbi μισέω, odi.

Μισέω, ῶ, odi, minus amo. imperf. ἐμίσεον, ουν. f. ήσω. præt. μεμίσηκα. a. 1. act. ἐμίσησα. a. 1. ſub. μισήσω, ῃς, ῃ, & in 3. plur. μισήσωσι. præſ. paſs. μισέομαι, odio habeor. perf. paſs. μεμίσημαι, perf. part. μεμισημένος, η, ον, exoſus, a, um. Th. μῖσος, εος, τὸ, odium.

Μισηθεὶς, έντος, ὁ, a. 1. part. paſs. verbi μισέω, quod vide.

Μισήσῃ, oderit, 3. ſing. a. 1. ſub. act. verbi ejuſdem.

Μισητὴ, ῆς, ἡ, odioſa. a μισητὸς, odioſus. Th. μῖσος, εος, τὸ, odium.

Μισθαποδοσία, ας, ἡ, mercedis perſolutio, præmii retributio, pœna. Ex μισθὸς, ᾶ, ὁ, merces, & ἀποδίδωμι, reddo. Th. δίδωμι, do.

Μισθαποδότης, ᾶ, ὁ, qui mercedem perſolvit. præmiorum largitor. ab iiſdem th,

Μίσθιος, ου, ὁ, mercenarius. Thema μισθός.

Μισθοδότας, α, ὁ, Dor. pro μισθοδότης, ᾶ, ὁ, mercedis dator. ex μισθὸς, ᾶ, ὁ, merces, & δίδωμι, do.

ΜΙΣΘΟ´Σ, ᾶ, ὁ, merces, præmium laborum. q. a μῖσος, & ὠθῶ, odium enim depellit, & amorem conciliat. hinc μισθόω, mercede loco. μισθοῦμαι, mercede conducor. μισθωτὸς, ᾶ, ὁ, mercede conductus, mercenarius. ἀντιμισθία, ας, ἡ, remuneratio.

Μισθοφόρος, ου, ὁ, miles. ex μισθὸς, ᾶ, ὁ, merces, & φέρω, fero.

Μίσθωμα, ατος, τὸ, merces, ſumptus. Th. μισθός.

ΜΙ´ΣΚΟΙ, ων, οἱ, fruſta, & rejectamenta cœnarum, quæ everti ſolent. hinc μίσκελος, ου, ὁ, ſordidus, præparcus, qui fruſta etiam colligit. μισκέλος, ου, ὁ, ſcil. οἶνος, vile, & nigrum vinum.

ΜΙ´ΣΟΣ, εος, ους, τὸ, odium. quaſi a μὴ ἴσον, quia odium eſt quædam inconvenientia. vel a μύω, ut ſit quod μύσαντες ἀποστρέφονται. Hinc μισέω, odi, odiis proſequor. μισάνθρωπος, ου, ὁ, inhumanus homo.

Μίστυλλον, ες, ε, imperf. Jonic. verbi μιστύλλω.

ΜΙΣΤΥ´ΛΛΩ, in minutas partes ſeco. q. εἰς μικρὰ τίλλω, id eſt, in particulas tribuo.

ΜΙ´ΣΥ, ſuccus in metallis concretus.

ΜΙ´ΣΧΟΣ, ου, ὁ, pediculus, quo fructus, & folia

folia plantæ appenſa ſunt. quaſi ab ἴσχω, teneo.

ΜΙ'ΤΟΣ, ου, ὁ, licium, filum, quod ſtamini implicatur. a μινὸν, quia tenue.

ΜΙ'ΤΡΑ, ας, ἡ, cingulum, baltheus. acc. Jon. μίτρην. q. e μίτος.

Μιτροχίτων, mitra tunicam cingens. ex μίτρα, & χιτὼν, ῶνος, ὁ, tunica.

Μιτυλήνη, ης, ἡ, nomen inſulæ. Gr. μίτυλος, mutilus.

ΜΙ'ΤΥΛΟΣ, & μύτιλος, ου, ὁ, mutilus, cornibus carens. q. cui μεῖον τύλος, vel a μειῶ, minuo.

ΜΙ'ΤΥΣ, υος, ἡ, purgamentum ceræ. vox rei apiariæ.

Μιχαὴλ, ὁ, nomen Angeli ἄκλιτον: item viri; item Chriſti.

Μιχθεὶς, a. 1. part. paſſ. a μίγνυμι, miſceo. quod vide.

M N.

ΜΝΑ῀, ᾶς, ἡ, mina, libra, varii ponderis apud diverſos.

Μνάα, ſpondes. Poetic. pleonaſm. τῦ α, pro μνᾶ, 2. ſing. ind. verbi μνάομαι, memoro, recordor.

Μναμεῖον, ου, τὸ, Dor. pro μνημεῖον, quod vide.

Μναμονεύθημεν, Dor. pro ἐμνημονεύθημεν, 1. plur. a. 1. ind. paſſ. verbi μνημονεύω, memini. Th. μνάομαι.

Μναμοσύνα, ας, ἡ, Dor. pro μνημοσύνη, quod vide.

ΜΝΑ'ΟΜΑΙ, memoro, mentionem facio, recordor, memor ſum. fut. μνήσομαι. perf. μέμνημαι. a. 1. paſſ. ἐμνήσθην, ης, η. q. a μνάω, pro μύω, a μῦθος, quod meminiſſe facere, ſit, in mentem revocare. hinc μνήμη, ης, ἡ, memoria. μνήμων, ονος, ὁ, ἡ, memor. μνημονικὸς, ῦ, ὁ, memoria valens; item ad memoriam pertinens. μνημονεύω, memoria teneo, memini. μιμνήσκομαι, recordor. ἀναμιμνήσκομαι, idem. ἀνάμνησις, ἡ, recordatio. ὑπόμνημα, ατος, τὸ, monumentum. μνηςὸς, ῦ, ὁ, deſponſatus. μνηςὴ, ῆς, ἡ, ſponſa. μνηςὴρ, procus. μνηςεύω, ambio nuptias. μνηςεύω, idem.

Μνάσαιεν, in memoriam reduceret, 3. ſing. a. 1. opt. Æol. & Dor. pro μνήσαιεν, & hoc pro μνήσαι, 3. ſing. a. 1. opt. activ. verbi μνήσκω, ſeu μνάομαι, recordor.

Μνάσησθε, memores, 2. ſing. a. 1. ſub. Dor. pro μνήσησθε. a μιμνήσκω. f. μνήσω.

Μνᾶσθαι, ambire. μνώμενος, ambiens, præſ. part. Jon. a μνάομαι.

Μναςειρα, ας, ἡ, Dor. pro μνήςειρα, ἡ, monitrix. quod a μνηςὴρ, ῆρος, ὁ, monitor. Th. μνάομαι, memor ſum. Sic & μναςὴρ, pro μνηςὴρ, ὁ, qui memor eſt alicujus rei, ſtudioſus.

Μναςεύω, Dor. pro μνηςεύω, quod pro μνηςεύω, quod vide. hinc μναςεύσας, a. 1. part. Dor. pro μνηςεύσας.

Μνᾶςις, ιος, ἡ, Dor. pro μνῆσις, quod pro μνήμη, ἡ, memoria. hoc vide.

Μνάσων, ωνος, ὁ, nomen viri.

Μνάω, meminiſſe facio. quaſi a μῦθος, dico.

Μνεώμενοι, Jon. pro μνώμενοι, commemorare. μνεώμενος, ambiens, Jon. a μνάομαι.

Μνεία, ας, ἡ, mentio, memoria. Thema μνάομαι.

Μνῆμα, ατος, τὸ, monumentum, ſepulchrum. a præt. paſſ. μέμνημαι. Them. μνάομαι, recordor.

Μνημεῖον, ου, τὸ, idem quod μνῆμα, quod vide.

Μνήμη, ης, ἡ, mentio. a perf. μέμνημαι, verbi μνάομαι, recordor.

Μνημονεύω, memoria teneo, præſ. ind. hinc μνημονεύῃς, 2. ſingul. præſ. ſub. hinc μνημονεύομαι, memoror. Th. μνάομαι.

Μνημοσύνη, ης, ἡ, memoria. Eſt & nomen Deæ, a μνήμων, ονος, ὁ, ἡ, memor. Th. μνάομαι.

Μνημόσυνον, ου, τὸ, recordatio, memoria. ab eodem them.

Μνησαίατο, Jon. pro μνήσαιντο, 3. plur. aor. 1. opt. med. verbi μνάομαι, recordor.

Μνήσασα, recordata, a. 1. part. act. f. g. verbi μνάω, ſeu μνάομαι.

Μνησάσκετο, Jon. pro ἐμνήσατο, 3. ſing. a. 1. med. ejuſdem verbi.

Μνήσαι, memineris, Jonic. pro μνῆσαι, 2. ſing. f. 1. med. ejuſdem verbi.

Μνησθεὶς, a. 1. part. paſſ. μνήσθητι, aor. 1. imperat. paſſ. ab aor. 1. paſſ. ἐμνήσθην, verbi μνάομαι, recordor.

Μνησθῇς, 2. ſing. a. 1. ſub. paſſ. μνήσθητι, & in plur. μνήσθητε, a. 1. imperat. μνησθῆναι, a. 1. inf. μνησθήσομαι. f. 1. paſſ. verbi ejuſdem.

Μνησικακεῖν, mali, vel injuriarum acceptarum memorem eſſe. ex μνάομαι, recordor, f. μνήσω, & κακὸς, malus.

Μνήσομαι, memor ero, f. 1. med. μνησόμεσθ', pro μνησόμεσθα, 1. plur. ejuſdem temporis, verbi μνάομαι.

Μνηςεύω, nuptias ambio, ſum procus. f. εύσω. perf. μεμνήςευκα. præſ. paſſ. μνηςεύομαι, deſpondeor, quod eſt mulieris, cum dat. perſ. paſſ. μεμνήςευμαι. perf. part. f. g. μεμνηςευμένη, ης, ἡ, deſponſata. a. 1. paſſ. ἐμνηςεύθην. aor. 1. part. paſſ. μνηςευθεὶς, εῖσα, έν. a μνηςὸς, ῦ, ὁ, ſponſus. & μνηςὴ, ῆς, ἡ, ſponſa, quæ ſunt orta a 3. ſing. perf. μέμνηςαι, σαι, ςαι, verbi μνάομαι, ambio.

Μνηςὴ, ῆς, ἡ, ſponſa. in dativ. Μνηςῇ. μνηςὴρ, ῆρος, ὁ, procus. acc. plur. μνηςῆρας. Th. μνάομαι, ambio.

Μνῆςις, ιος, ἡ, Jon. pro μνήμη, ἡ, memoria.

Μνηςὸς, ῦ, ὁ, deſponſatus. μνηςὺς, ύος, ἡ, petitio mulieris in uxorem. ab eodem them.

ΜΝΙΌΝ, ου, τὸ, muſcus, alga. An a μνίω, quod velut edat corpora, quibus adnaſcitur?

Μνίω, vel μύω, edo. an a minuo?

ΜΝΟΥ῀Σ, prima lanugo, pilus tener. a μνίον, quia eſt ut muſcus.

Μνέο, Jonic. pro μνῶ, præſ. imperat. paſſ. a μνάομαι, Poet. pro μνάομαι, recordor.

Μνώοντο, Jonic. & Poet. pro ἐμνῶντο, 3. plur. imperſ. verbi μνάομαι, pro μνάομαι, recordor, ambio.

M O.

ΜΟΓΓΟ'Σ, ὁ, ὁ, qui obtuſa eſt voce.

Μογήσας, αντος, ὁ, aor. 1. part. act. a μογέω, ærumnas patior. fut. ήσω. Th. μόγος, ὁ, labor.

Μογεῦμες, Dor. pro μογοῦμεν, laboramus, 1. plur. præſ. a μογέω, in μόγος.

Μόγις, adv. vix, ægre. Th. μόγος.

Μογιλάλος, ου, ὁ, ἡ, difficulter loquens: ex μόγις, ægre, & λαλέω, loquor.

ΜΟ'ΓΟΣ, ου, ὁ, labor, ærumna, Poet. q. a μόγις, vix. ut is ſit, qui vix perfertur. Hinc μογερὸς, ῦ, laborioſus, ærumnoſus. μογέω, & έω, laboro. μόγις, vix, ægre.

Μογοςόκος, partus laborem ſuſcipiens, circa partum laborans. Epith. Lucinæ, circa τίκτε μογῦσα, ut quæ parturientibus adſit. a μόγος, ὁ, & τίκτω, pario.

ΜΟ'ΔΙΟΣ, ου, ὁ, modius. menſura aridorum. a Lat. modius.

ΜΟ'ΘΑΞ, ακος, ὁ, verna. μόθων, ωνος, ὁ, idem; quia ad μόθον adhibetur.

ΜΟ'ΘΟΣ, ου, ὁ, labor, item bellum, pugna, tumultus.

Μοὶ, pro ἐμοὶ, mihi, dat. ab ἐγὼ, ego.

Μοιμυάω, & μοιμύλλω, contrahere labia. a μύω.

Μοῖρ', pro μοῖρα, ας, & Jon. ης, ἡ, fatum. gen. pl. Æol. μοιράων. Th. μείρω, divido, ſortior. p. m. μέμορα. unde & μόρος, ου, ὁ, fatum, & μοῖρα, ας, ἡ, idem.

Μοιρηγενὴς, felici fato natus. a μοῖρα, ἡ, fatum, felicitas, & γίνομαι, naſcor.

Μοιρίδιος, ία, ον, Poetic. pro εἱμαρμένος, pro quo & πεπρωμένος, fatalis. Quod a μοῖρα. quod vide.

Μοῖσα, ας, ἡ, Dor. pro μῦσα, ἡ, muſa. Μοισᾶν, gen. pl. Dor. pro Μουσῶν.

Μοισαῖος, α, ον, Poet. & Doric. pro Μουσαῖος, a Muſis factus, & paratus. hinc Μοισαίᾳ, dat. plur. f. g.

Μοιχαλὶς, ίδος, ἡ, adultera, adulterium. Th. μοιχός.

Μοιχάομαι, ῶμαι, ſum adultera, adulterium committo. f. ήσομαι. p. μεμοίχημαι. Th. μοιχός.

Μοιχεία, ας, ἡ, adulterium. Thema μοιχός.

Μοιχευθεὶς, adulteratus, a. 1. part. paſſ. a μοιχεύω, adulteror. fut. εύσω. aor. 1. paſſiv. ἐμοιχεύθην. ab eodem them.

Μοιχεύω, ſtupro, vitio, ſum adulter, mœchor. fut. εύσω. p. μεμοίχευκα. a. 1. ἐμοίχευσα. ejuſdem them.

Μοιχικὸς, ῦ, ὁ, adulterinus. Thema μοιχός.

ΜΟΙΧΟ'Σ, ῦ, ὁ, mœchus, adulter. q. a μὴ, & οἴκω. quia facit τὸ μὴ οἰκεῖν. Vel a μὴ, & οἶκος, quia domus ſuæ jura tranſit. Vel a μὴ, & οἴχεται, idest, ab alienis ædibus ægre diſcedit. Hinc μοιχικὸς, ῦ, ὁ, adulterinus. μοιχὰς, άδος, ἡ, adultera. μοιχαλὶς, ίδος, ἡ, idem. μοιχεύω, mœchor, adulter ſum. μοιχεία, ας, ἡ, adulterium.

ΜΟΛΓΟ'Σ, ῦ, ὁ, bulga, ſaccus coriaceus.

ΜΟΛΕ'Ω, ſeu μόλω, venio, vado, curro. q. a μέλλω, futurus ſum. hinc μολὼν, a. 2. part. act.

Μολίβδαινα, ſeu μολύβδαινα, ἡ, pila, ſeu maſſa plumbea. a μόλιβδος.

ΜΟ'ΛΙΒΔΟΣ, ſeu μόλυβδος, ου, ὁ, plumbum. q. a μολεῖν εἰς βάθος, quod in fundum facile deſcendat. Vel a μόλις, & βάω, qui plumbum fert, vix procedit. Hinc μολίβδινος, & μολιβδοῖος, ſeu μολύβδινος, ου, ὁ, plumbeus.

Μόλιβος, ſeu μόλυβος, idem quod μόλιβδος.

Μόλις, adverb. vix, idem quod μόγις. Th. μῶλος, ου, ὁ, labor.

ΜΟΛΟΒΡΟ'Σ, ῦ, ὁ, vorax, guloſus. q. a μολεῖν ἐπὶ βορὰν, vadens ad pabulum.

ΜΟΛΟ'ΘΟΥΡΟΣ, herbæ nomen. An quia μολεῖ θοῦρος, cum impetu venit, & naſcitur?

Μολοῖσα, profecta, Dor. pro μολοῦσα, a. 2. part. f. g. a μολέω, quod vide.

ΜΟ'ΛΟΣ, ου, ὁ, labor, pugna, fremitus. q. a μόλις, vix. Difficilis eſt iſte labor, & vix perfertur.

ΜΟΛΟΣΣΟ'Σ, Moloſſus, pes metricus, tribus ſyllabis longis conſtans.

Μολὸχ, ὁ, nomen idoli ἄκλιτον. Hebr. regnans.

Μολπὴ, ῆς, ἡ, cantilena, dat. ſing. μολπῇ. a μέλπομαι, cano. præt. med. μέμολπα.

Μολύβδαινα, & μόλυβδος. vide in μολίβδαινα.

ΜΟΛΥ'ΝΩ, inquino, contamino, polluo. fut. υνῶ. a. 1. ἐμόλυνα. p. μεμόλυγκα. perf. paſſ. μεμόλυσμαι, & Att. μεμόλυσμαι. aor. 1. paſſ. ἐμολύνθην, ης, η. hinc μολυσμὸς, ῦ, ὁ, contaminatio. an a μῶλος?

Μολυσμὸς, ῦ, ὁ, contaminatio. a μολύνω.

Μομφὰ, ᾶς, ἡ, Dor. pro μομφή. quod vide.

Μομφὴ, ῆς, ἡ, querela, reprehenſio. a præt. med. μέμομφα, verbi μέμφομαι, incuſo.

Μονάμπυκια, ας, ἡ, Poet. unicum equi frænum. Ex μόνος, ſolus, & ἄμπυξ, υκος, ὁ, reticulum muliebre.

Μοναρχέω, Monarchiam obtineo, regno. Μόναρχος, ου, ὁ, pro Μονάρχης, ου, Princeps, Monarcha. Μοναρχικὸς, Monarchicus, ad monarcham pertinens.

Μοναρχία, ας, ἡ, unius dominatus. a μόνος, ου, ὁ, ſolus, & ἀρχή, imperium.
Μοναχός, ή, όν, ſolitarius, a, um. Th. μόνος, ſolus.
Μονή, ῆς, ἡ, & Dor. μονὰ, manſio, habitatio. Th. μένω. Sed μόνη, ης, ἡ, ſola. a μόνος.
Μόνιμον, ſtabile, quod a μένω, maneo. p. m. μέμονα.
Μονιός, οῦ, ὁ, ſolitudines captans. & ſumitur pro porco agreſti. Th. μόνος, ſolus.
Μονοβάμων, ονος, ὁ, Dor. pro μονοβήμων, ὁ, ἡ, qui ſingularem habet inceſſum. ex μόνος, & βαίνω, eo.
Μονογενής, έος, ὁ, ἡ, unigenitus. ex μόνος, ſolus, & γένος, familia. Th. γίνομαι, naſcor.
Μονόδροπον φυτὸν, planta unicum habens truncum. Ex μόνος, & δρέπω, decerpo.
Μονοειδής, έος, ὁ, ἡ, uniformis, uniuſmodi. ex μόνος, unus, & εἶδος, εος, τὸ, forma. Th. εἴδω, video.
Μονήμερος, uno die durans. ex μόνος, η, ον, unus, a, um, & ἡμέρα, dies.
Μονοκρήπις, ιδος, ὁ, qui unicam crepidam, ſeu calceum habet. ὁ μόνην κρηπῖδα ἔχων. a κρηπὶς, ἡ, baſis, pes, &c.
ΜΟΝΟΣ, η, ον, ſolus, a, um. q. a μένω. ut ſit proprie qui remanet relictus. Vel ab inuſit. μίος, unde μία. hinc μόνον, adverb. ſolum, ſolummodo. μονὰς, άδος, ἡ, unitas. μοναχὸς, οῦ, ὁ, unicus; item homo ſolitarius. μοναστήριον, ου, τὸ, monaſterium.
Μονότροπος, ου, ὁ, ἡ, qui vitam ſolitariam degit. ex μόνος, ſolus, & τρέπω, verſo.
Μονόφθαλμος, ου, ὁ, ἡ, luſcus, altero oculo captus. ex μόνος, unus, & ὀφθαλμὸς, οῦ, ὁ, oculus. Thema ὄπτομαι, video.
Μονόψαφος, ου, ὁ, Doric. pro μονόψηφος, ου, ὁ, qui ſolus ſuum ſuffragium cum aliorum ſuffragiis conſentiens non habet. Th. ψῆφος, ου, ἡ, calculus, ſuffragium.
Μονόω, ſolum relinquo, deſtituo. f. ώσω. p. μεμόνωκα. perf. part. paſſ. f. g. μεμονωμένη, ſola relicta. aor. 1. paſſ. ἐμονώθην. Th. μόνος, ſolus.
Μονωθεὶς, ſolus relictus, a. 1. paſſ. part. μονωθῆναι, a. 1. inf. verbi μονόω.
Μονῶνυξ, χος, ſive μώνυξ, ὁ, ἡ, ſolidas habens ungulas. ex μόνος, ſolus, & ὄνυξ, υχος, ὁ, unguis, ungula.
Μονώτατος, η, ον, maxime ſolus, ſuperl. a μόνος.
ΜΟΡΕΑ, ας, ἡ, morus arbor. μόρον, ου, τὸ, morum, fructus. συκόμορος, ου, ἡ, & συκομορέα, ας, ἡ, ficus Ægyptia, arbor. συκόμορον, ου, τὸ, fructus ſycomori.
Μορέω, f. ήσω, Poet. pro interficio. Th. μόρος, mo[illegible].
Μόριμος, [illegible], ὁ, fatalis. quod vide [illegible].
Μόριον, ου, [illegible] portiuncula. a μόρος, port[illegible] μείρω, divido. p. m. μέμορα.
Μορμολύκειον, ου, [illegible] larva. Th. μορμὼ, οῦς, ἡ, mulier horrenda.
Μόρμος, terrificus. terror inanis. Heſ. An a μύρω, fluo, ut ſit ab aqua fluente? aut quia μύρω ſtatum animi.
ΜΟΡΜΥΡΩ, murmuro, inundo. quaſi a μύρω, fluo. μορμύροντα, ferveſcentem, acc. part. præſ.
ΜΟΡΜΩ, οῦς, ἡ, ſtrix, mulier horrenda facie, larva. q. a μόρμος. Eſt etiam μορμὼ, adverb. pro φεῦ. Hinc μορμολύττομαι, terreo. μορμολύκειον, ſeu κιον, ου, τὸ, larva.
Μόρξαι, a. 1. inf. act. μόρξω, abſtergam, f. 1. act. verbi μοργνύω, ſeu μόργνυμι, pro ὀμόργνυμι, abſtergo.
Μορόεις, εντος, ὁ, fatalis, exitioſus. a μόρος, ὁ, portio, fatum exitiale. Th. μείρω, divido.

Μόρος, ου, ὁ, portio, fatum, mors. Th. μείρω, divido, ſortior. præt. med. ἔμμορα. Μόρον διδόναι τινὶ, necem alicui inferre.
ΜΟΡΟΧΘΟΣ, ου, ὁ, lapis quidam Ægyptius ad veſtes dealbandas.
ΜΟΡΥΣΣΩ, inquino, fœdo. fut. ξω. p. χα. q. a μολύνω. an a μόρος, quaſi interfectum, ideſt, corruptum?
Μόρσιμος, ου, ὁ, ἡ, fatalis. Legitur & μόριμος. a μοίρα, fatum. Th. μείρω, ſortior, divido. præt. perf. part. εἱμαρμένος.
Μορφά, ᾶς, ἡ, Dor. pro μορφή. Hinc μορφάεις, Dor. pro μορφήεις, εντος, ὁ, formoſus.
ΜΟΡΦΗ, ῆς, ἡ, Dor. μορφὰ, ἡ, forma, ſpecies, ſtatura corporis. Hinc μορφόω, formo. μόρφωσις, εως, ἡ, formatio. μεταμορφόω, transformo. μεταμόρφωσις, εως, ἡ, transfiguratio. σύμμορφος, ου, ὁ, ἡ, conformis.
Μορφνοῖο, gen. Jon. a μορφνός.
Μορφνὸς, οῦ, ὁ, idem quod ὀρφνὸς, obſcurus, tenebroſus. Th. ὄρφνη, ης, ἡ, tenebræ, obſcuritas.
Μορφόω, ῶ, formo. f. ώσω. p. μεμόρφωκα. perf. paſſ. μεμόρφωμαι. a. 1. paſſ. ἐμορφώθην. a. 1. ſub. paſſ. μορφωθῶ, ῇς, ῇ. Th. μορφὴ, forma.
Μόρφωσις, εως, ἡ, informatio, ſpecies. ejuſdem them.
ΜΟΣΣΥΝ, υνος, ὁ, turris, propugnaculum.
Μοσχίον, diminut. a μόσχος, ὁ, vitulus.
Μοσχοποιέω, ῶ, vitulum conflo. futur. ήσω. præt. μεμοσχοποίηκα. a. 1. ἐμοσχοποίησα. ex μόσχος, vitulus, & ποιέω, facio.
ΜΟΣΧΟΣ, ου, ὁ, ἡ, vitulus; item ramus novellus. muſcus. q. ab ὄζω, ut ſit quaſi ὄσχος, ob fragrantiam, & odoris ſuavitatem. μόσχω, Dor. pro μόσχου. & μόσχως, Dor. pro μόσχους. Eſt & Μόσχος, Moſchus, nomen propr.
ΜΟΤΟΣ, οῦ, ὁ, linteum, quod vulneribus inditur. hinc μοτόω, indo tale linamentum.
Μούναρχος, ου, ὁ, pro μόναρχος, qui ſolus imperat. hinc μουναρχία, & Jon. η, monarchia. ex μόνος, ſolus, & ἄρχω, impero. Th. ἀρχὴ, imperium.
Μουνογενὴς, έος, ὁ, ἡ, unicus. a μοῦνος, pro μόνος, ſolus, & γείνομαι, naſcor.
Μουνόκωλον οἴκημα, domus unius contignationis.
Μουνόλιθος, ου, ὁ, ἡ, ex unico ſaxo factus. Th. λίθος, lapis, &c.
Μουνομαχέω, ſingulari prælio dimico. Th. μάχομαι, pugno, &c.
Μοῦνος, η, ον, Poetic. pro μόνος, ſolus. nomin. plur. μοῦναι. Sic μουνοῦν, pro μονοῦν, præſ. inf.
Μουνοφυὴς, έος, οῦς, ὁ, ἡ, qui unius eſt naturæ, ſimplex. Th. φύω, naſcor.
ΜΟΥΝΥΧΙΑ, ας, ἡ, portus Athenienſium. a Munychia, quod Dianæ cognomen. an quod μόνη νυχα, ſola noctu ſit?
Μουνυχιὼν, menſis primus vernus Athenienſibus, quia in eo ſacra fiebant Dianæ Munychiæ.
ΜΟΥΣΑ, ης, ἡ, Muſa. q. a μάω, inquiro. Eſt ea vis mentis, qua inquirimus doctrinam. Studioſi & φιλόμουσοι ſunt, & ζητητικοί. Vel μοῦσα, quaſi ὁμοία οὖσα, quod novem Muſæ ſibi invicem ſimiles ſint: quales decet eſſe ſorores. Vel q. ὁμοῦ οὖσα, quod Scientiarum, & Artium ſit quædam cognatio. μουσάων, gen. plur. Æol. μοισᾶν, Dor. pro μουσῶν. hinc μουσικὸς, ὁ, muſicus, doctus. μουσεῖον, ου, τὸ, muſeum, locus ſtudiis deſtinatus. ἄμουσος, ὁ, ἡ, cantandi imperitus, indoctus. φιλόμουσος, ὁ, ἡ, Muſarum amans.
Μουσικὸς, οῦ, ὁ, Muſicus. Μουσικὴ, ῆς, ἡ, Muſica, ſcilicet τέχνη, ars. a Μοῦσα, Muſa.
Μουσικῶς, muſice, eleganter. ab eodem them.

Μουσίσδεν, Poet. & Dor. pro μουσίζειν, canere. Th. μοῦσα.
Μοὐστὶν, Attici dicunt pro μου ἐστίν.
Μοχθεῦντας, Dor. pro μοχθοῦντας, acc. plur. part. præſ. verbi μοχθέω, laboro.
Μοχθέω, laboro. f. ήσω. præſ. inf. μοχθεῖν. Th. μόχθος.
Μοχθηρὰ, plur. num. n. g. a μοχθηρὸς, οῦ, ὁ, perverſus. laborioſus. ejuſdem them.
Μοχθηρία, ας, ἡ, malitia, improbitas. Th. μόχθος, labor.
Μοχθήσαντι, dat. ſing. a. 1. par. act. verbi μοχθέω, laboro. Th. μόχθος, ου, ὁ, labor.
Μοχθίζοντι, laborant, Dor. pro μοχθίζουσι, 3. plur. præſ. ind. verbi μοχθίζω, idem quod μοχθέω.
ΜΟΧΘΟΣ, ου, ὁ, labor, moleſtia. q. a μόγος. hinc μοχθηρὸς, οῦ, ὁ, laborioſus, ærumnoſus. μοχθέω, & μοχθίζω, laboro.
Μοχλέω, μοχλεύω, & όω, vectibus avello, vel moveo. a μοχλὸς, vectis, idem cum ὀχλεὺς. Th ὀχλέω, moveo.
Μοχλὸς, οῦ, ὁ, vectis, idem quod ὀχλεὺς. Th. ὀχλίζω, moveo.
Μόψος, ου, ὁ, nomen viri.

Μ Υ.

ΜΥ, flebilis vocula.
Μύαξ, ακος, mytulus. Th. μῦς, μυὸς, ὁ, mus.
Μύας, acc. plur. a μῦς, mus.
ΜΥΔΑΖΟΜΑΙ, averſor, abhorreo. q. claudendo oculos. a μύω.
Μυδαλέος, ου, ὁ, madidus. Thema μυδάω.
ΜΥΔΑΩ, nimio madore, & uligine vitior, putreſco. f. ήσω. p. κα. hinc μύδησις, εως, ἡ, putrefactio ex nimio humore. μυδαλέος, ου, ὁ, humidus.
Μύδος, ἄφωνος, mutus, a μύω, labra claudo.
Μυδόωντα, Poet. pro μυδῶντα, accuſ. ſing. part. præſ. f. g. verbi μυδάω, quod vide.
ΜΥΔΡΙΑΣΙΣ, εως, ἡ, oculi vitium. Ducamus a μυδᾶν, nimio humore vitiari.
ΜΥΔΡΟΣ, ου, ὁ, ferrum ignitum. q. a μὴ, & ὕδωρ, quod ſit expers aquæ.
ΜΥΔΩΝ, ωνος, ὁ, caro fungoſa in ulcere fiſtuloſo. a μυδᾶν, putreſcere. Sed Μύδων, ωνος, ὁ, Mydon, nomen propr. acc. Μύδωνα.
ΜΥΕΛΟΣ, οῦ, ὁ, medulla. μυελόεις, medulloſus. quod in oſſibus μύεται, clauditur.
Μύες, nomin. plural. a μῦς, ὸς, ὁ, mus. vocat. ὦ μῦ. gen. plur. μυῶν. dat. plur. μύεσσι.
ΜΥΕΩ, inſtituo in ſacris, initio, arcana, quæ clauſa, doceo. q. a μύω, claudo. Sacra arcana ſunt, & a vulgo ſecluſa. f. ήσω. p. κα. hinc μύστης, ου, ὁ, myſta, qui initiatus eſt ſacris. μυστήριον, ου, τὸ, myſterium. μυστικὸς, οῦ, ὁ, myſticus, cui ſubeſt myſterium.
ΜΥΖΩ, muſſo, clauſis labris ſonum e naribus emitto; ut eſt vox gementium, a ſono μῦ. vel a μύω. item ſugo. hinc μυγμὸς, οῦ, ὁ, ſonus, qui labris occluſis e naribus emittitur. μυχθίζω, ſuſpiro, ingemiſco. μυζέω, & μυζάω, ſugo.
Μυθέαι, Jon. pro μυθῇ, 2. ſing. præſ. ſub. verbi μύθομαι, pro μυθέομαι, dico. Th. μῦθος, ου, ὁ, verbum.
Μυθεῖσθε, 2. pl. μυθεῖται, 3. ſing. præſ. med. μυθεῖσθαι, præſ. inf. verbi μυθέομαι, loquor. Th. μῦθος, ου, ὁ.
Μυθησαίμην, dixero, a. 1. opt. med. μυθήσασθαι, a. 1. inf. med. μυθήσατο, 3. ſingul. a. 1. med. Jon. ab ἐμυθησάμην, ω, ατο, verbi ejuſdem.
Μυθίζοισα, Dor. pro μυθίζουσα, dicens, præſ. part. f. g. verbi μυθίζω.
Μυθικὸς, ή, όν, fabuloſus, a, um. Th. μῦθος, fabula.
Μυθογράφος, ου, ὁ, fabulæ auctor. ex μῦθος, & γράφω, ſcribo.

Μυθολογέω, fabulor, loquor. μυθολογία, ας, ἡ, fabula. ex μῦθος, verbum, fabula, & λόγος, ſermo. quod a λέγω, dico. p. m. λέλογα.

Μυθοποιὸς, ȣ, ὁ, fabulæ conditor. ex μῦθος, fabula, & ποιέω, facio.

ΜΥ͂ΘΟΣ, ȣ, ὁ, verbum, oratio, ſermo, fabula, ſeditio. q. a μυέω, doceo. vel a μύω, claudo: quia dum loquimur, os ſubinde claudimus. hinc παραμυθέω, hortor, commonefacio; item conſolor. παραμυθία, ας, ἡ, exhortatio; item conſolatio.

Μυθωδέστατος, ȣ, ὁ, ἡ, ſuperl. grad. a μυθώδης, εος, ὁ, ἡ, fabuloſus. Th. μῦθος, fabula.

ΜΥΙ͂Α, ας, ἡ, muſca. q. a μύζω, murmuro. genit. plur. μυιᾶν, Doric. pro μυιῶν.

ΜΥΚΑ΄Ω, mugio, boo. fut. ήσω, & ήσω. a. 2. ἔμυκον, & Jon. μύκον. hinc μύκημα, ατος, τὸ, mugitus. μύκησις, μυκηθμὸς, idem. q. a ſono μῦ.

Μύκε, pro ἔμυκε, 3. ſing. a. 2. Jon. ἔμυκον, ες, ε, verbi μυκάω, mugio.

Μύκημα, vide in μυκάω, mugio.

Μυκήνηθεν, adv. ex Mycenis.

Μύκηρος, vel μύκηρος, amygdala. An q. μύον κάρυον, quod nux valde connivens, & dura?

ΜΥ΄ΚΗΣ, ητος, vel ȣ, ὁ, fungus. vel ſumma gladii pars, quæ eſt in ipſo manubrio. q. a μύω, claudo.

Μυκητᾶν, mugientium, genit. Dor. pro μυκητῶν, vel a μυκητὴς, ȣ, ὁ, vel a μυκητὴς, ὁ. Th. μυκάω.

ΜΥ΄ΚΛΑΙ, ῶν, αἱ, ſeu μύκλοι, οἱ, lineæ nigræ, quæ in aſinorum collis, & pedibus ſunt.

Μύκον, Jonic. pro ἔμυκον, crepuerunt, 3. plur. aor. 2. act. verbi μυκάω. quod vide.

ΜΥΚΤΗ΄Ρ, ῆρος, ὁ, naris, naſus, proboſcis. q. a μύσσω, emungo. hinc μυκτηρισμὸς, ȣ, ὁ, ſubſannatio. μυκτηριστὴς, ȣ, ὁ, ſubſannator.

Μυκτηρίζω, nares attraho, irrideo. f. ίσω. p. μεμυκτήρικα. a. 1. ἐμυκτήρισα. Th. μυκτὴρ, ῆρος, ὁ, naſus.

Μύλαξ, ακος, ὁ, lapis molaris. Thema μύλη.

ΜΥ΄ΛΗ, ης, ἡ, mola. μύλος, ȣ, ὁ, idem. q. a μάλα λίαν, quod valde minuat. vel μάλα ἀλοᾶν, minutum tundere. hinc μυλὼν, ῶνος, ὁ, piſtrinum. μυλωθρὸς, ȣ, ὁ, molitor, piſtor.

Μυλικὸς, ἡ, ὸν, molaris, e. Thema μύλη, mola.

Μυλιόωντες, Poet. pro μυλιῶντες, nom. plur. præſ. part. act. verbi μυλιάω, dentibus frendeo. Th. μύλη.

Μυλλὰς, άδος, ἡ, meretrix. q. a μύλλω, permolo.

ΜΥΛΛΟ΄Σ, ȣ, ὁ, curvus, tortuoſus. q. a κυλλὸς. Eſt vero μύλλος, ȣ, ὁ, mullus, piſcis, qui Gr. τρίγλη.

Μύλλω, ore aliquid ſignifico, & velut innuo. & Poet. pro molo, & ſubagito, ſumitur. q. a μύλη, mola.

Μυλοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, ſimilis lapidi molari. a μύλος, vel μύλη, mola. & εἶδος, εος, τὸ, ſpecies. Th. εἴδω, video.

Μύλων, ωνος, ὁ, & μυλὼν, ῶνος, ὁ, piſtrinum. Th. μύλη.

Μῦμα, edulium ex carnibus, & ſanguine. an ab αἷμα?

Μῦν, murem, acc. ſing. a μῦς, μυὸς, ὁ, mus.

Μυνδὸς, mutus, ὁ μὴ αὐδῶν. Etym. malim a μύω, ut μύδος.

Μύνη, ης, ἡ, πρόφασις, excuſatio, prætextus, mora. Th. μύνομαι, prætexo.

ΜΥ΄ΝΟΜΑΙ, prætexo, prætendo. hinc μύνη, ης, ἡ, prætextus, excuſatio. q. a μύω, prætextus enim eſt quædam clauſura.

ΜΥ΄ΞΑ, ης, ἡ, mucus, mucor: nomin. plural. αἱ μύξαι. quia μύσσεται, id eſt, mungitur e naribus.

Μυοκτόνος, ȣ, ὁ, ἡ, murium occiſor. ex μῦς, mus, & κτείνω, interficio.

Μύρα, ων, τὰ, oppidi nomen. Gr. fundens. a μύρω, ſtillo, fundo.

Μύρετο, lugebat, 3. ſingul. imperf. Jon. verbi μύρομαι, lugeo. Thema μύρω, fluo.

Μυρί᾽, pro μυρία, acc. plur. n. g. a μυρίος, ȣ, ὁ, numerus infinitus.

Μυριάδες, nom. pl. a μυριὰς, άδος, ἡ, decem millium numerus. hinc μυριάκις, ſæpius. Th. μυρίος.

Μυρίζω, ungo. fut. ίσω. p. μεμύρικα. a. 1. ἐμύρισα. a. 1. inf. μυρίσαι. Th. μύρον, ȣ, τὸ, unguentum.

ΜΥΡΙ΄ΚΗ, ης, ἡ, myrica, arbor. inde μυρίκινος, myricinus.

ΜΥΡΙ΄ΟΣ, ȣ, ὁ, infinitus, ingens, extremus. in plur. μυρίοι, innumerabiles. ſed μύριοι, αι, α, decem mille. quaſi a μείρω, divido, quia numerus eſt valde dividuus. Hinc μυριὰς, άδος, ἡ, decem millium numerus.

Μυριόντα, acc. ſingul. a μυριόνς, ντος, ἡ, infinitus numerus. Thema μυρίος. Quidam hic, ſed male, legunt μυριάδα.

Μύρμαξ, Dor. pro μύρμηξ.

Μύρμηξ, ηκος, ὁ, idem cum μύρμος, ȣ, ὁ, formica.

Μυρμιδόνεσσι, dat. plur. Jonic. & Poet. a Μυρμιδὼν, όνος, ὁ, nomen propr. militum Achill. fortiſſ. genit. plural. Μυρμιδόνων.

ΜΥ΄ΡΜΟΣ, ȣ, ὁ, & μύρμηξ, ηκος, ὁ, formica. μυρμηδὼν, όνος, ὁ, formicarum contubernium. q. a μέριμνα, cura: vel quia μύρια.

Μῦρον, Jon. pro ἔμυρον, 3. plur. imperf. verbi μύρω, fluo, ſtillo.

ΜΥ΄ΡΟΝ, ȣ, τὸ, unguentum liquidum. q. a μύρω, fluo. hinc μυρίζω, inungo. μυρόω, idem. μύῤῥα, ας, ἡ, myrrha. σμύρνα, ης, ἡ, idem.

ΜΥ΄ΡΟΣ, vel μύραινος, murus, piſcis. μύραινα, muræna.

ΜΥ΄ΡΤΟΣ, ȣ, ἡ, myrtus. μυρσίνη, ης, ἡ, idem.

ΜΥ΄ΡΩ, fluo, ſtillo, fundo. μύρομαι, fleo, ploro. In μύρω, invenitur ῥύω.

ΜΥ͂Σ, μυὸς, ὁ, mus. vocat. ὦ μῦ. dat. pl. Jonic. μύεσσι. q. a μύω, μύσω, quia cubili includitur non tantum uno.

Μῦσαν, clauſerunt, Jon. pro ἔμυσαν, 3. pl. a. 1. ind. verbi μύω, claudo.

Μυσία, ας, ἡ, nomen regionis. Gr. μύσος, εος, τὸ, ſcelus.

ΜΥ΄ΣΟΣ, εος, τὸ, ſcelus. q. a μύω, μύσω, ſceleſti ſcelera occultant. vel a μῖσος, odium. Vel ad quod μύης, id eſt, oculos claudas. μυσὸς, ȣ, ὁ, deteſtandus, abominandus. μυσαρὸς, ȣ, ὁ, idem. μυσάττομαι. f. ξομαι. perf. μεμύσαγμαι, abominor, averſor.

ΜΥ΄ΣΣΩ, vel ττω, Att. mungo, emungo.

Μύσταξ, myſtax, ſuperius labrum, & in eo nati pili.

Μυστήριον, ȣ, τὸ, myſterium, res arcana. quod a μύστης, ȣ, ὁ, ſacris initiatus. Th. μυέω, inſtituo in ſacris.

ΜΥΣΤΙ΄ΛΗ, ης, ἡ, buccea panis excavata, qua pulmentum, aut jus hauritur. cochlear. μύστρον, ȣ, τὸ, idem. Videtur dici a μῦς, quatenus muſculus conchylium, id eſt, naturale cochlear.

Μυστίλλω, in parva ſeco. q. εἰς μικρὰ τίλλω. vel a μυστίλη. vide μυστίλλω.

Μύστρον, ȣ, τὸ, cochlear. vide μυστίλη.

ΜΥ΄ΤΙΣ, ιδος, ἡ, naſus, proprie de magnis piſcibus. a μύσσω.

Μυττὸς, ȣ, ὁ, quod & μύτης, mutus. q. a μύω, quia os ei clauſum.

Μύττω, idem quod μύσσω.

Μυττωτὸν, ȣ, τὸ, edulium quoddam ex acribus condimentis, alliatum.

Μύχατος, ȣ, ὁ, Poet. idem quod μύχιος, abſtruſus. Thema μυχὸς, ȣ, ὁ, penetrale.

Μυχοίτατος, penitiſſimus, ſuperl. a μυχὸς, ȣ, ὁ, receſſus, penetrale.

ΜΥΧΟ΄Σ, ȣ, ὁ, penetrale, locus intimus. ἐνδόμυχος, ȣ, ὁ, ἡ, abditus, occultus. q. a μύω, claudo. ad penetralia penetrare quiſque non poteſt.

ΜΥ΄Ω, claudo, occludo. conniveo oculis. f. σω. a. 1. ἔμυσα. An a μειόω, minuo? quod enim clauditur, fit minus. Inde μυστήριον, quod ſit res arcana, & clauſa, nec cuivis pateat.

Μυὼν, ῶνος, ὁ, muſculus, item pars quæ præcipue habet muſculos. Th. μῦς, mus.

Μυωπάζω, nihil procul cerno. a μύωψ, ωπος, ὁ, ἡ, connivens. q. d. μύων ὦπας, claudens oculos, luſcioſus.

M Ω.

ΜΩ΄ΚΟΣ, ȣ, ὁ, fatuus, irriſor. quod a μῶ, quæro, quod in aliena ſemper inquirat. hinc μωκάω, & μωκίζω, irrideo, illudo.

ΜΩ͂ΛΟΣ, ȣ, ὁ, bellum, pugna, tumultus. Etymolog. παρὰ τὸ μὴ λύειν ταχέως, quod non facile ſolvantur. hinc μωλέω, pugno.

ΜΩ͂ΛΥ, υος, τὸ, moly. herbæ nomen.

ΜΩ΄ΛΥΖΑ, ης, ἡ, caput allii, non diviſum in nucleos. Ergo bene a μὴ, & λύω.

ΜΩ΄ΛΥΣ, υος, ſeu μώλυξ, υκος, ὁ, indoctus, imbecillis. An a μαλὸς, tener? aut a μὴ, & ἀλέα, calor. μωλύω, ſeu μωλύνω, hebeto.

ΜΩ΄ΛΩΨ, ωπος, ὁ, vibex, verberum in cute veſtigium. Etym. ab ὄλλω, perdo. Sed velim ex eo, quod ſit nota ex pugna, a μῶλος, & ὤψ, niſi ſimpliciter a μῶλος.

Μωμήσαιτο, Dor. pro ἐμωμήσατο, 3. ſing. a. 1. med. verbi μωμέομαι. quod vide.

Μωμέομαι, vel μωμεῦμαι, vitupero, reprehendo. fut. ήσομαι. a. 1. med. ἐμωμησάμην. a. 1. inf. med. μωμήσασθαι. a. 1. paſſ. ἐμωμήθην. a. 1. ſub. μωμηθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. ſub med. μωμήσωμαι, ῃ, ηται. Th. μῶμος, ȣ, ὁ, dedecus.

Μωμεύμενος, inſultus, præſ. part. paſſiv. Doric pro μωμούμενος. Sic μωμεῦνται, Dor. pro μωμοῦνται, 3. plur præſ. ind. paſſ. verbi μωμέομαι. quod vide.

Μωμήσαιτο, 3. ſingul. aor. 1 opt. med. μωμήσασθαι, aor. 1. inf. med. μωμήσωμαι, ῃ, ηται, aor. 1. ſub. med. verbi ejuſdem.

ΜΩ͂ΜΟΣ, ȣ, ὁ, dedecus, probrum, macula, labes, infamia. Item Momus, Deus quidam reliquorum Deorum irriſor. & pro homine cavillatore. Hinc μωμέομαι, ſeu μωμεῦμαι, vitupero. μωμητὴς, ȣ, ὁ, vituperator.

ΜΩ͂Ν, num, numquid.

Μῶνος, α, ον, Dor. pro μόνος, η, ον, ſolus.

Μώνυχας, acc. plur. a μώνυξ, υχος, per ſyncop. pro μονώνυξ, ſolidas ungulas habens. ex μόνος, ſolus, & ὄνυξ, υχος, ὁ, ungula.

Μωραίνω, infatuo. f. μωρανῶ. a. 1. act. ἐμώρανα. perf. μεμώραγκα. præſ. paſſ. μωραίνομαι, infatuor, ſtultus fio. perf. paſſ. μεμώραμμαι. a. 1. paſſ. ἐμωράνθην, ης, η. a. 1. part. paſſ. μωρανθεὶς.

Μωρανθεὶς, aor. 1. part. paſſ. μωρανθῇ, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. verbi μωραίνω. quod vide.

Μωρία, ας, ἡ, ſtultitia. Th. μωρὸς, ȣ, ὁ, ſtultus.

Μωρολογία, ας, ἡ, ſtultiloquium. a μωρολόγος, ȣ, ὁ, ἡ, ſtulta loquens. ex μωρὸς, & λόγος, ſermo. Thema λέγω, dico.

ΜΩΡΟ΄Σ, ȣ, vel μῶρος, ȣ, ὁ, ſtultus, fatuus. q. μὴ ὁρῶν τὸ δέον. Hinc μωραίνω, ſtulte ago. μωρία, ας, ἡ, ſtultitia. μωρῶς, adv. ſtulte.

Μῶσα, ας, ἡ, Doric. pro Μοῦσα, ης, ἡ, Muſa.

Μωσῆς, ȣ, ὁ, & Μωσεὺς, έως, ὁ, dativ. Μωσῇ, & Μωσεῖ, accuſ. Μωσῆν, Nomen Prophetæ.

Μῶσθαι, per ſync. pro μάεσθαι, dicitur eſſe Laconicum pro ζητεῖν. a μάω, quæro.

Μᾶϋ, τὸ ὕδωρ, Heſych.
Μωϋσῆς, ῦ, & Μωϋσέως, έως, ὁ, idem quod Μωσῆς, Moſes, nom. Prophetæ.

N A.

N Eſt litera decima tertia, in numeris eſt quinquaginta.
Νααμάν, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. illuſtrans.
ΝΑ'ΒΛΑ, ων, τὰ, nablia, inſtrument. muſic.
Ναγγαὶ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. illuſtrans.
Νᾶες, Dor. & Jon. pro νῆες, nom. plur. a ναῦς, ναὸς, ἡ, navis.
Ναέτης, ſeu ναιέτης, ε, ὁ, incola. Thema ναίω, habito.
Ναζαραῖος, ε, ὁ, & Ναζωραῖος, ῦ, ὁ, Nazarenus; item Ναζωραῖος, ε, ὁ, Actor. 25. 5.
Ναζαρὲθ, vel Ναζαρὲτ, ἡ, nomen urbis ἄκλιτον. Hebr. ſurculus.
Ναζωραῖος, Nazaræus.
Ναθὰν, ὁ, Nomen Prophetæ ἄκλιτον. Hebr. dedit.
Ναθαναὴλ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. Deus dedit.
ΝΑΙ', adverb. næ, profecto, imo, etiam. ναὶ μὰ τὸν, &c. certe per, &c.
Ναῖε, pro ἔναιε, Jon. 3. ſing. imperf. act. verbi ναίω, habito.
Ναίει, incolit, 3. ſingul. ind. præſ. verbi ναίω, quod vide.
Ναίεσκε, habitabat, Poetic. vel Jonic. epenth. pro ἔναιε, 3. ſingul. imperf. act. verbi ναίω, habito.
Ναιετάασκον, ες, ε, per Epentheſ. Jon. pro ἐναιέταον, ες, ε, verbi ναιετάω, idem quod ναίω, habito.
Ναιετάωσα, præſ. part. f. g. ejuſdem verbi, & them. ſic ναιετάοσ', pro ναιετάουσι, 3. plur. ind. præſ. act.
Ναιετάωσι, Poet. vel Jon. pro ναιετῶσι, 3. plur. præſ. ind. vel ut alii, Dor. pro ναιετάουσι, verbi ναιετάω, idem quod ναίω, habito.
Ναΐν, ἡ, nomen urbis ἄκλιτον. Syr. amœni, ſc. agri.
Ναίοισα, Dor. pro ναίουσα, habitans, præſ. part. a ναίω. ναίοισι, Doric. & Æol. pro ναίουσι, habitant, 3. pl. præſ.
Ναῖον, Jonic. pro ἔναιον, habitabant, 3. plur. imperf. act. verbi ναίω.
Ναῖρον, odoramentum quoddam, quod immiſcent unguentis. an a ναίω, fluo?
ΝΑΙ'Ω, habito, incolo, fluo. ναιετάω, ῶ, idem.
ΝΑ'ΚΟΣ, εος, τὸ, ſeu νάκη, ης, ἡ, pellis cum ſuo villo, vellus. quaſi a νάσσω, quia eſt aliquid ναστὸν, id eſt denſe compactum.
Νᾶμα, ατος, τὸ, fluentum, latex. dat. plur. νάμασιν, a ναίω, ſeu νάω, fluo.
Νᾶν, Dor. pro ναῦν, navem.
ΝΑ'ΝΝΗ, ης, ἡ, patris, matriſque ſoror, vel ut alii, frater.
ΝΑΝΟ'Σ, ῦ, ὁ, nanus, pumilio. q. a νὴ, & ἄνω, ſurſum non crevit. hinc ναν-ώδης, εος, ὁ, ἡ, pumilionis formam habens.
Ναοὶ, nom. pl. a ναὸς, ῦ, ὁ, templum.
ΝΑΟ'Σ, ῦ, ὁ, & Att. νεὼς, ὁ, templum. q. a νέομαι, adeo: quod adeundum ſit: Vel a ναίω, habito, quod divinum numen illic habitet. hinc πρόναος, ε, ὁ, templi veſtibulum.
Ναοὺμ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. verbum majeſtatis.
ΝΑ'ΠΟΣ, εος, τὸ, ſeu νάπη, ης, ἡ, ſaltus, clivus montis, locus cavernoſus. q. ex νὴ, & ἄπος, quod locus tenebricoſus ſit. Vel ex νὴ, intendente, & αἰπὺς, altus. Vel a νάω, fluo.
ΝΑ'ΠΥ, υος, τὸ, ſinapi, q. a νὴ, & πάω, quod parum paſcat. Vel a νὴ, & πίω, quod ob acrimoniam non poſſit bibi.
ΝΑ'ΡΔΟΣ, ε, ἡ, nardus, frutex.
Νάρη, ſtulta. ἡ ἄφρων καὶ μωρά. an a ναρὸς, humidus? nimium humidi ſtulti. aut potius a νηπρὸς, puerilis, quin & ſtolidus.
ΝΑ'ΡΘΗΞ, ηκος, ὁ, arbor quædam. ferula, bacillus. dat. ſingul. νάρθηκι. Si ferula lignum recens, commode a ναρὸς.
ΝΑ'ΡΚΑΦΘΟΝ, ε, τὸ, odoramenti genus. q. a νάρδος, & κάω.
Ναρκάω, & ἐω, torpeo, obtorpeſco. q. a νὴ ἀρκέω, non ſufficio, ex virium imbecillitate eſt naturalis torpor. Them. νάρκη.
ΝΑ'ΡΚΗ, ης, ἡ, torpedo, piſcis genus. item torpor, veternus. hinc ναρκάω, torpeo. ναρκόω, torpore afficio. νάρκισσος, ε, ὁ, ἡ, narciſſus.
Νάρκισσος, ε, ὁ, nomen viri. Gr. Narciſſus. & in f. g. pro flore ſumitur.
ΝΑ'ΡΤΑΛΟΣ, ε, ὁ, vaſis genus. an τοῖς ναροῖς capiendis?
ΝΑ'ΡΤΗ, ης, ἡ, planta odorata. an a νάρδος?
Νάσσα, Jon. & νάσσατο, Poet. 3. ſing. a. 1. med. pro ᾤκισατο, verbi ναίω, habito. a. 1. inf. med. νάσσασθαι. Th. ναίω, idem.
Νάσθω, Jon. pro ἐνάσθη, a. 1. ind. paſſ. verbi ναίω, pro ναίω.
Νασιώτας, α, ὁ, Dor. pro νησιώτης, ε, ὁ, inſulanus, inſulæ incola. Th. νῆσος, ε, ἡ, inſula.
Νᾶσος, Dor. pro νῆσος, ε, ἡ, inſula.
Νάσσα, Jon. & Poet. pro ἔνασσα, a. 1. ind. act. verbi νάω, pro ναίω.
ΝΑ'ΣΣΩ, f. νάξω, & νάξω, æquo, complano, premo. hinc ναστὸς, ῦ, ὁ, confertus, denſus. an a νάω, fluo? in planitie aqua facile ſe diffundit.
Ναυαγέω, vide in ναυαγήσαντι.
Ναυαγήσαντι, naufragis, dat. plural. a. 1. part. act. ναυαγήσας, αντος, ὁ, verbi ναυαγέω, q. d. τὴν ναῦν ἄγνυμι, navem frango. perf. νεναυάγηκα. aor. 1. ἐναυάγησα.
Ναυαγία, vide in ναυαγός.
Ναυαρχέω, claſſi præeſſe. ex ναῦς, navis, & ἀρχὴ, imperium.
Ναυβάτης, Jonic. & Poet. pro quo & ναυβάτης, & ναύτης, nauta, vector. q. ex ναῦς, & βαίνω, eo.
Ναυηγός, Jon. pro ναυαγός, ῦ, ὁ, naufragus. Sic ναυηγέω, Jon. pro ναυαγέω, & ναυηγία, Jon. pro ναυαγία, naufragium, calamitas. Sic & ναύηγα, pro ναυάγια, ex ναῦς, navis, & ἄγω, frango.
Ναύκληρος, ε, ὁ, nauclerus, navis dominus. ex ναῦς, navis, & κλῆρος, ε, ὁ, ſors, hæreditas.
Ναυκράρων, genit. plur. a Ναύκραροι, Reipubl. principes, & magiſtratus. q. d. οἱ τὴν κρᾶσιν καὶ τὴν ἀσφάλειαν ἐν τῇ πολ. ἔχοντες.
Ναυκράτης, εος, ὁ, ἡ, & ναυκράτωρ, idem, qui ſcil. claſſe pollens maris imperium obtinet. καὶ ὁ ταῖς ναυσὶ κρατῶν.
Ναῦλα, idem quod νάβλα.
Ναῦλον, ε, τὸ, naulum, merces, quæ pro navigatione perſolvitur. Th. ναῦς.
Ναύλοχος, ε, ὁ, ἡ, portuoſus. hinc ναυλοχέω, in portu maneo. ex ναῦς, navis, & λέχος, lectus. Th. λέγω, cubo. vel a λόχος, ε, ὁ, inſidiæ.
Ναυμαχέω, navale prælium committo.
Ναυμαχία, ας, ἡ, navale prælium. ναύμαχος, ε, ὁ, ἡ, navali prælio aptus. ex ναῦς, & μάχομαι, pugno.
Ναῦν, navem, acc. ſingul. & Poet. νηῦν, νῆα, vel νέα, a ναῦς, navis.
Ναυπηγεύμενος, Dor. pro ναυπηγούμενος, præſ. part. paſſ. vide in ναυπηγός.
Ναυπηγός, ῦ, ὁ, navium fabricator. hinc ναυπηγέομαι. ναυπηγία. ναυπηγήσιμος, ex ναῦς, navis, & πηγνύω, ſeu πήγνυμι, compingo.
Ναύπακτος, ε, ὁ, Naupactus.
ΝΑΥ'Σ, ναὸς, ἡ, navis. Jon. νηὸς, νεὸς, dativ. νηΐ. q. a νάω, fluo. hinc ναύτης, ε, ὁ, nauta. ναυτικὸς, ῦ, ὁ, nauticus. ναυτίλος, ε, ὁ, idem. ναυτιλία, ας, ἡ, navigatio. ναυτία, ας, ἡ, nauſea. ναυτιώδης, εος, ὁ, ἡ, nauſeam faciens, faſtidioſus. ναῦλον, ε, τὸ, naulum.
Ναυσίθοος, ε, ὁ, nomen viri. q. qui navi currit. ex ναῦς, & θέω, curro.
Ναυσίνοος, ε, ὁ, nomen viri. q. cujus animus eſt in navibus. ex νόος, νῦς, ὁ, mens, animus, & ναῦς, navis.
Ναυσίστονος ὕβρις, ignominia, quæ propter cladem acceptam, claſſi gemitum, & luctum adfert. a ναῦς, ἡ, navis, & στόνος, ε, ὁ, gemitus. Th. στενὸς, ῦ, ὁ, arctus.
Ναυσιπόρητος, ε, ὁ, Pind. qui navibus vehitur. ex ναῦς, & φέρω, fero.
Ναυστολεῖν, navi mittere, ducere, ferre. quaſi τὸ ναῖ στέλλειν. a στέλλω, mitto.
Ναύτας, ε, ὁ, nauta. acc. plur. ναύτας. Th. ναῦς, ἡ, navis.
Ναυτία, ſeu Jon. ναυτίη, ας, ἡ, nauſea. Inde ναυτιάω, nauſeo. a ναῦς, navis. navigantibus proprie is affectus accidit.
Ναυτιλία, ας, & Jon. ης, ἡ, navigatio. ab eodem them.
Ναυτίλλεσθαι, Jonic. & Poet. pro πλεῖν, navigare.
Ναυτίλος, ε, ὁ, idem quod ναυτικὸς, ῦ, ὁ, nauticus, vel nauta. Th. ναῦς.
ΝΑ'ΦΘΑ, ας, ἡ, naphtha, oleum Medeæ, bitumen.
Νάω, pro ναίω, habito. aor. 1. ἔνασσα, & Poet. ἔνασα. aor. 1. paſſ. ἐνάσθην. aor. 1. med. ἐνασσάμην, Poet. Eſt & νάω, fluo, ſcaturio. a νέω.
Ναῶν μάχα, ἡ, Poet. pro ναυμαχία, ἡ, navalis pugna.

N E.

Νὲ, in compoſitione negat.
Νέα, & νῆα, Jon. & Poet. pro ναῦν, acc. ſing. a ναῦς, ναὸς, ἡ, navis.
Νεάζει, juvenis eſt, 3. ſingul. ind. præſ. a νεάζω. Th. νέος, novus.
Νεανίας, ε, ὁ, adoleſcens. a νεὰν, ἄνος, ὁ, idem. Th. νέος, novus.
Νεανίσκος, ε, ὁ, juvenis, adoleſcentulus. Sed νεᾶνις, ſeu νεᾶνις, ιδος, ἡ, juvencula. ab eodem them.
Νεάπολις, εως, ἡ, nomen urbis. Gr. nova urbs.
Νεαρὸς, ῦ, ὁ, juvenis. Th. νέος, novus.
Νέαται, habitantur, ſtructa ſunt, detracto augmento pro νένασται, Jon. pro νένασται, 3. plural. perf. paſſ. verbi νάω, ſtruo. vel a νάω, Jon. pro νάω, vel ναίω, habito.
Νέας, naves, pro νῆας, acc. plur. Jon. a ναῦς.
Νέατος, Jon. ſyncop. pro νεώτατος, noviſſimus. Th. νέος, novus.
Νεβὲλ, uter, amphora. Vox Hebræa, retenta a LXX. 1. Sam. 1. 24.
ΝΕΒΡΟ'Σ, ῦ, ὁ, hinnulus, pullus cervi. νεβρῶ, Dor. pro νεβρῦ, & νεβρὸς, pro νεβρὸς, q. a νὲ, & βάρος, quod onus ferre non poſſit. vel quod paſcatur τῇ βορᾷ, q. νεβορὸς, idest, lactens tantum. hinc νεβρὶς, ίδος, hinnuli pellis.
Νεέλασσα, exultat, læta eſt. vox Hebr. Job. 39. 13.
Νεεμὰν, nomen viri ἄκλιτον. Syriac. amœnus.
Νεῖσθαι, redire, præſ. inf. a νέομαι, vel νέω, eo, redeo.
Νεῖαι, Jon. pro νέῃ, eas, 2. ſingul. præſ. ſub. verbi νέομαι, vel νέω, eo, redeo.
Νεήκεσι, dativ. pl. Poet. a νεήκης, εος, ὁ, ἡ, recenter acutus. a νέος, novus, & ἀκὴ, cuſpis.
Νέηλυς, ὁ, qui nuper advenit. a νέος, novus, & ἐλεύθω, ſeu ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον.
Νεῆνις, Jon. pro νεᾶνις, ιδος, ἡ, juvencula. Th. νέος, novus.
Νεῖ, net, 3. ſing. ind. præſ. a νέω, neo, ſ. νήσω.
Νειαίρη, ης, ἡ, pars extrema ventris. venter inferior. a νειαρὸς, vel νεαρὸς, novus, ultimus. Th. νέος, idem.
Νείατος, infimus, ultimus, per ſyncop. pro

pro νεώτατος, ſuperl. a νεῖος, pro νέος, novus, recens.

Νείκεα, ut & νείκε', acc. plur. a νεῖκος, εος, τὸ, rixa.

Νεικεῖ, contendit, 3. ſingul. præſ. ind. νεικέω. Th. νεῖκος.

Νεικείεσκον, Jon. paragoge pro ἐνείκεε, 3. ſingul. imperf. act. verbi νεικείω, Poet. pro νεικέω, rixor. Th. νεῖκος.

Νεικέῃ, & Jon. paragoge νεικείῃσι, vincat, probris affecerit, 3. ſing. ſub. præſ. act. ejuſdem verbi, & them.

Νείκεσσε, & νείκεσε, Jon. pro ἐνείκεσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi νεικέω, rixor, objurgo, f. ήσω, & έσω. Th. νεῖκος.

ΝΕΙ̃ΚΟΣ, εος, τὸ, rixa, jurgium, bellum. quaſi a νέ, & εἴκειν, alitur enim lis, cum neuter neutri cedit. hinc νεικέω, & είω, rixor, objurgo. φιλόνεικος, ου, ὁ, ἡ, contentioſus. φιλονεικία, ας, ἡ, rixa, contentio. φιλονεικέω, rixor, contendo.

Νεῖλος, ου, ὁ, Nilus, nomen fluvii.

Νείμας, αντος, ὁ, qui tribuit, aor. 1. part. act. νείματο, 3. ſingul. aor. 1. med. Jonic. verbi νέμω, tribuo. a. 1. ἔνειμα.

Νείμασθαι, vel νεῖμαι, tribuit, 3. ſing. a. 1. Jon. pro ἔνειμε, verbi νέμω.

Νειόθεν, per ſyncop. pro νεαιόθεν, adv. ex imo. Sic νειόθι, adv. pro νεαιόθι, in imo fundo. a νεαιος, α, ὁ, novellus. Th. νέος, novus.

Νειὸν, ου, τὸ, Jonic. pro νεὸν, ου, τὸ, novale; item adverb. pro nuper. Th. νέος.

Νειὸς, ου, ἡ, Jon. pro νεὸς, ager renovatus. νεαρὸς, novalis. Sed νεῖος, ου, ὁ, novellus. ſuperlat. νειότατος, noviſſimus, infimus. Th. νέος, novus.

Νέεσθαι, Jon. pro νέῃ, 2. ſing. præſ. ſub. νείσεο, Jon. pro νείσου, præſ. imperat. a νείσσομαι, eo, navigo. Th. νέω, eo.

Νείσσονται, 3. plur. præſ. ind. verbi νείσσομαι, eo. Th. νέω, idem.

Νεῖται, redit, 3. ſing. præſ. verbi νέομαι. Th. νέω, eo, redeo.

Νειχθεὶς, reverſus, aor. 1. part. paſſ. a νείσσομαι, redeo. Th. νέω. Verum vix veriſimile inde derivari poſſe; & potius ad ἐνείκω, vel φέρω, referendum. vide Scoti Grammaticam Gr.

Νεκάδεσσιν, cadaverum acervis, dativ. pl. Jon. a νεκὰς, άδος, ἡ. Th. νεκρὸς, ὁ, ὁ, mortuus.

ΝΕΚΡΟ'Σ, ου, ὁ, mortuus, cadaver ipſum. inde νεκρόω, eneco. νέκυς, υος, ὁ, mortuus, defunctus. q. a νὴ, & κῆρ, ut ſit is, in quo cor extinctum ſit, & vitæ flammula.

Νεκρόω, mortifico, interimo. fut. ώσω. p. νενέκρωκα. a. 1. ἐνέκρωσα. a. 1. imperat. act. νέκρωσον, άτω. perf. paſſiv. νενέκρωμαι. perf. part. paſſ. νενεκρωμένος, η, ον. Th. νεκρός.

Νεκρωθεὶς, έντος, ὁ, neci datus, aor. 1. part. paſſ. ab ἐνεκρώθην, aor. 1. paſſ. verbi νεκρόω. quod vide.

Νέκρωσις, εως, ἡ, mortificatio. a νεκρόω. quod a νεκρὸς, mortuus.

ΝΕ'ΚΤΑΡ, αρος, τὸ, nectar, potus Deorum. q. a νὴ, & κτῶ, occido, quod ſit immortalium potus. Vel q. νέον κτέαρ, nova poſſeſſio, juventutem enim ætate deperditam reſtituit, ut ait Suidas. hinc νεκτάρεος, α, ὁ, ἡ, nectaris ſuavitatem referens.

ΝΕΚΥ'ΔΑΛΟΣ, inſectum quoddam.

Νέκυες, defuncti, manes. νεκύεσσι, dat. plur. Jon. νεκύων, gen. pl. a νέκυς, υος, ὁ, idem cum νεκρὸς, mortuus.

Νεκυομαντεῖον, ου, τὸ, oraculum, in quo mortui de re aliqua conſuluntur. a Th. νεκρὸς, & μάντις, ὁ, vates.

Νέκυς, υος, ὁ, defunctus. gen. plur. νεκύων. q. a νὴ, & κίω, eo. Th. νεκρός.

Νεμεὰς, άδος, ἡ, Poet. pro Νεμεαία, Nemeæa.

Νέμειν, tribuit, 3. ſing. præſ. νέμειν, præſ. inf. a νέμω. quod vide.

Νεμεαῖος, ου, ὁ, Nemeæus. a Νεμέα, ας, ἡ, nomen regionis.

Νεμείη, ης, ἡ, Jon. pro Νεμέα, ἡ, nomen regionis. a νέμος, εος, τὸ, nemus. Th. νέμω, paſco.

Νέμειον ἄγαλμα, Nemeæum ornamentum.

Νεμεσάσαι, Dor. pro νεμεσήσαι, 3. ſing. a. 1. opt. act. verbi νεμεσάω. quod vide.

ΝΕΜΕΣΑ'Ω, indignor, iraſcor, juſta de cauſa, cupiens ſuum cuique νέμεσθαι. f. ήσω. p. νενεμέσηκα. a. 1. ind. paſſ. ἐνεμεσήθην. Hinc νέμεσις, ἡ, indignatio cum quadam invidia.

Νεμεσητὸς, ὁ, ὁ, reprehenſibilis, Poet. νεμεσσητός. a νεμεσάω, iraſcor.

Νέμεσθαι, præſ. inf. paſſ. a νέμω, paſco.

Νεμεσίζῃ, vitio vertas, 2. ſing. præſ. ſub. paſſ. a νεμεσίζω, vel ομαι, indignor, revereor. Th. νεμεσάω.

Νέμεσις, εως, ἡ, indignatio. Eſt & nomen Deæ, inſolentiam hominum reprimentis. Th. νεμεσάω.

Νεμεσσᾷ, Poetic. pro νεμεσᾷ, indigne fert, 3. ſing. præſ. ind. verbi νεμεσάω, indignor.

Νεμεσσατὸς, Dor. pro Νεμεσσητός. quod vide.

Νεμέσσηθεν, pro νεμεσσήθησαν, 3. plur. aor 1. ind. paſſ. Sic νεμεσσήθην, Jon. pro ἐνεμεσσήθην, a. 1. paſſiv. verbi νεμεσάω, indignor.

Νεμεσσητὸς, ἡ, όν, Poet. pro νεμεσητὸς, ἡ, όν, reprehendendus, a. um. Th. νεμεσάω, indignor.

Νεμηθεὶς, tributus, a. 1. part. paſſ. verbi νέμω, tribuo. fut. νεμῶ. perf. paſſ. νενέμημαι. a. 1. paſſ. ἐνεμήθην.

Νέμονται, fruuntur, 3. plur. præſ. ind. paſſ. νέμομαι. Th. νέμω, poſſideo, tribuo. f. μῶ. a. 1. ἔνειμα.

Νέμος, εος, τὸ, locus arboribus denſus. a νέμω, paſco.

ΝΕ'ΜΩ, tribuo, diſtribuo. colo, habito. paſco, rego. guberno. f. νεμῶ. p. νενέμηκα. a. 1. ἔνειμα. p. m. νένομα. Hinc νομὴ, ῆς, ἡ, diſtributio. paſtus. κληρονόμος, ου, ὁ, hæres. κληρονομέω, hæreditatem adeo. νέμος, εος, τὸ, nemus, locus arboribus denſus. νομεύω, paſco. νομεὺς, έως, ὁ, paſtor. νομαῖος, ου, ὁ, in paſcuis degens. νομὰς, άδος, ἡ, idem. οἰκονόμος, ου, ὁ, domus adminiſtrator, rei familiaris diſpenſator. οἰκονομία, ας, ἡ, diſpenſatio rei familiaris. οἰκονομέω, ῶ, rem familiarem adminiſtro.

Νένασται, Dor. pro νένησται, perf. ind. paſs. verbi νάω, ſcaturio. q. a νέω.

Νενέαται, Jon. pro νένηνται, collecti ſunt, 3. plur. perf. ind. paſſ. verbi νέω, vel νάω, ſtruo. habito. fut. νήσω. p. νένηκα. perf. paſs. νένημαι, σαι, ται.

Νενέμηκα, diſtribui, perf. act. verbi νέμω, f. νεμῶ. a. 1. ἔνειμα.

Νένηκα, nevi, perf. act. verbi νήθω, neo. f. νήσω. perf. paſs. νένημαι, & νένησμαι. perf. part. paſs. νενημένος, & νενησμένος. Th. νέω, neo.

ΝΕΝΙ'ΗΛΟΣ, ου, ὁ, cæcus, attonitus, vecors. q. a νεννός.

Νενίκασαι, Dor. pro νενίκηκασι, 3. plur. perf. paſs. verbi νικάω, vinco.

Νενίκημαι, perf. paſs. νενικημένος, perf. part. paſs. verbi νικάω, vinco. f. ήσω. p. νενίκηκα.

ΝΕ'ΝΝΟΣ, ου, ὁ, patruus, avunculus.

Νεννὸς, ἡ, όν, ſtolidus. q. a νὴ, & νόος, mens.

Νενόμισμαι, perf. ind. paſs. νενομισμένος, η, ον, perf. part. paſs. verbi νομίζω, puto, moribus inſtituo. hoc a νόμος, ου, ὁ, lex. Th. νέμω.

Νενοσσευμένα, legendum νενοσσευμένα, perf. part. paſſiv. a νοσσεύω, nidifico. Th. νοσσός, pullus.

Νένοται, per ſyncop. pro νενόηται, excogitatum eſt, 3. ſing. perf. paſs. a νοέω, cogito. Th. νοῦς, mens.

Νένοφα, perf. med. verbi νέφω.

Νενώμεθα, per Synæreſin Joni pro νενοήμεθα, & νένωται, pro νενόηται, 1. plur. & 3. ſing. perf. paſs. verbi νοέω, cogito. Th. νόος, ου, ὁ, mens.

Νεοαρδὴς, έος, ὁ, ἡ, nuper irrigatus. ex νέος, novus, & ἄρδω, irrigo. f. σω.

Νεόγαμος, qui recens uxorem duxit. Th. γαμέω, uxorem duco.

Νεογιλὸς, ἡ, όν, & νεογιλὴς, έος, ὁ, ἡ, recens natus. q. νεογενής. ex νέος, & γίνομαι, naſcor.

Νεόγραπτος, nuper pictus. a γράφω, ſcribo.

Νεόγυιος, ου, ὁ, qui juvenilia membra habet, juvenis. Ex νέος, juvenis, & γυῖον, ου, τὸ, membrum.

Νεόδματος, ου, ὁ, Dor. pro νεόδμητος, ου, ὁ, recens ſtructus. Ex νέος, novus, & δέμω, ſtruo. fut. μῶ. perf. paſſ. δέδμημαι, σαι, ται.

Νεόδρεπτος, ου, ὁ, ἡ, recens decerptus. Th. νέος, novus, & δρέπω, decerpo. fut. ψω.

Νεοθαλὴς, & νεοθηλὴς, nuper virens, & pullulans; item recens. ex νέος, & θάλλω, floreo.

Νεοίη, ης, ἡ, juvenilis ætas. a νέος, ου, ὁ, juvenis.

Νέοικος, ου, ὁ, ἡ, recens conditus, & habitatus. ex νέος, & οἶκος, ου, ὁ, domus.

Νεοκηδὴς, έος, ὁ, ἡ, recentem dolorem habens. dat. ſingul. νεοκηδέϊ. Ex νέος, novus, & κῆδος, εος, τὸ, cura.

Νεόκλωστος, ου, ὁ, ἡ, recens contextus. ex νέος, novus, & κλώθω, neo.

Νεόκτιστος, ὁ, ἡ, recens conditus. νεοκτίστα, Dor. pro νεοκτίστη, ης, ἡ. ex νέος, & κτίζω, condo, creo.

Νεόκτονος, ου, ὁ, Poet. recens interfectus. Ex νέος, novus, & κτείνω, interficio. p. m. ἔκτονα

Νεολαία, ας, ἡ, juvenum cœtus, idem cum νεότης. Th. νέος, juvenis.

Νέομαι, neo, nato, vado. Thema νέω, idem.

Νέον, nuper, adverb. νεωστὶ, Att. idem. Th. νέος, novus.

Νεόπηκτος, ου, ὁ, nuper preſſus. ex νέος, novus, & πήγνυμι, compingo.

Νεόπλυτος, recens lotus. Ex νέος, novus, & πλύνω, lavo.

ΝΕ'ΟΣ, ου, ὁ, novus, juvenis. quaſi a νῦν ὢν, nunc exiſtens. in f. g. νέα. n. g. νέον. comparat. νεώτερος, α, ον, junior. plur. num. αἱ νεώτεραι, juvenculæ, minores natu. Hinc νεόω, novo. νεωτερίζω, res novas molior. νεανίσκος, ου, ὁ, juvenis.

Νεοσίγαλος, ω, ὁ, Doric. pro νεοσίγηλος, ου, ὁ, modus propter rei novitatem, & excellentiam admirandus, adeo ut eum audienti ſilentium præ admiratione pariat. Homerus σιγαλόεις appellaret. Ex νέος, novus, & σιγάω, ſileo.

Νεόσμηκτος, ου, ὁ, nuper terſus, vel politus. ex νέος, & σμήω, vel σμήχω, abſtergo, purgo.

Νεοσσεύω, & Attic. νεοττεύω, nidifico. Th. νεοσσός, ῦ, ὁ, pullus.

Νεοσσιὰ, ας, ἡ, nidus avium. gen. plur. Jon. νεοσσιάων. Th. νεοσσός.

ΝΕΟΣΣΟ'Σ, & Att. νεοττὸς, ῦ, ὁ, pullus, avicula, vitellus. dat. plural. νεοσσοῖσι. Hinc νεοσσιὰ, ας, ἡ, nidus.

Νεοσσὸς, Dor. pro νεοσσός.

Νεότας, ατος, ἁ, Dor. pro νεότης. quod vide.

Νεοτευχὴς, έος, ὁ, ἡ, nuper factus. ex νέος, & τεύχω, fabricor.

Νεότης, ητος, ἡ, juventus. acc. ſing. νεότητα, pro νεότητα. Th. νέος, juvenis.

Νεοτήσιος, ου, ὁ, ἡ, juvenilis. ab eodem them.

Νεότματος, Doric. pro νεότμητος, ου, ὁ, recens ſectus Ex νέος, & τέμνω, ſeco. perf. paſs. τέτμημαι.

Νεοτριβὲς, έος, τὸ, recens extritum. ex νέος, & τρίβω, tero.

Νεοφυὴς,

Νεοττία, ας, ἡ, Att. pro νεοσσία, vide in νεοσσός.

Νεοττοποιέομαι, οῦμαι, pullos gigno. f. ήσομαι. hinc a. 1. part. med. νεοττοποιησάμενος, ου, ὁ. ex νεοσσός, ſeu πὶς, ὁ, pullus, & ποιέω, facio.

Νεοττὸς, οῦ, ὁ, Att. pro νεοσσός. quod vide.

Νευρέω, ſecundo vento utor. a ναῦς, navis, & οὖρος, ventus ſecundus.

Νεούτατος, ου, ὁ, recens vulneratus. ex νέος, novus, & οὐτάω, fut. ήσω, vulnero.

Νεόφυτος, nuper conſitus, ſeu plantatus. q. d. νέον φυτόν, nova planta. per Metaph. pro novitio.

Νεοχμὸς, οῦ, ὁ, novus, qui integris eſt viribus. hinc νεοχμόω, res novas molior.

Νέπους, pedibus carens. piſcis, nepos. a νὴ, & πούς, pes.

Νέρθεν, per aphæreſin pro ἔνερθεν, infra, adv. hinc νέρτερος, inferior, pro ἐνέρτερος. ab ἔρα, ας, ἡ, terra.

Νέστορα, accuſ. ſing. a Νέστωρ, ορος, ὁ, Neſtor. nomen propr.

Νεστορίδης, ου, ὁ, Neſtorides, patronym. a Νέστωρ.

Νεῦμα, ατος, τὸ, nutus, greſſus. dat. pl. νεύμασι. Th. νεύω, innuo. vel a νέω, νεύσω, nato.

Νεῦμαι, Dor. vel Jon. pro νέομαι, οῦμαι, pro fut. νεύσομαι.

Νεύμεθα, Dor. pro νεόμεθα, quod per Enallagen pro fut. νευσόμεθα, redibimus. a νέω, redeo.

Νεύοιεν, nutabunt, vergent, 3. plural. opt. præſ. verbi νεύω, innuo. præſ. part. νεύων, ουσα, ον.

Νευρὰ, ᾶς, ἡ, & Jon. ῆς, nervus arcus. Th. νεῦρον, ου, τὸ, nervus.

Νευρὴ, ῆς, ἡ, Poet. pro νευρὰ, ᾶς, ἡ, nervus.

Νευρῆς, gen. Jon. a νευρὴ. quod vide.

ΝΕΥ͂ΡΟΝ, ου, τὸ, nervus, robur. νευρὶς, ίδος, ἡ, & νευρὰ, ᾶς, ἡ, idem. q. a νεύω, nuto. nervus enim inſtrumentum inclinationis, & flexionis.

Νευρόσπαστα ἀγάλματα, ſimulacra, quæ nervis occultis trahuntur. ex νεῦρον, nervus, & σπάω, traho.

Νεῦσ', & νεῦσε, Jon. pro ἔνευσε, annuit, 3. ſing. aor. 1. act. verbi νεύω, innuo. fut. σω. p. νένευκα. a. 1. part. νεύσας, αντος.

Νευστάζω, nuto, caput concutio. Thema νεύω, innuo.

ΝΕΥ͂Ω, innuo, annuo. promitto, vergo. fut. σω. p. κα. Hinc νεῦμα, ατος, τὸ, nutus. νεῦσις, εως, ἡ, idem. ἀπονεύω, abnuo.

Νέφεα, nom. plur. νεφέεσσι, dat. plur. Jon. a νέφος, εος, τὸ, nubes.

Νεφέλη, ης, ἡ, & Dor. νεφέλα, nebula, nubes. Th. νέφος.

Νεφεληγερέταο, gen. Æol. a νεφεληγερέτης, ου, ὁ, nubicogus. vocat. ὦ νεφεληγερέτα. ex νέφος, nubes, & ἐγείρω, excito.

Νεφέλῃσι, dativ. plur. Jon. a νεφέλη, nubes.

Νεφθαλεὶμ, ὁ, nom. viri ἄκλιτον. Hebr. lucta.

ΝΕ͂ΦΟΣ, εος, τὸ, nubes, nebula. per Metaph. magna multitudo. νεφέλη, ης, ἡ, idem. quod ex νὲ, & φῶς, quod lucem Solis intercipiat.

ΝΕΦΡΟ͂Σ, οῦ, ὁ, ren. q. a νέω, fluo, & φέρω, renes enim deferunt humores quoſdam. nam per ductus urinales urina fluit, & defertur in veſicam. hinc νεφρῖτις, ιδος, ἡ, morbus, ſeu affectus renum.

ΝΕ͂Ω, f. νεύσω, no, nato; item eo, redeo; neo. hinc νήχω, nato. νῆξις, εως, ἡ, natatio.

Νεωκόρος, ου, ὁ, æditũus. Ex νεώς, ὼ, ὁ, Att. pro ναός, οῦ, ὁ, templum, & κορέω, ſcopis purgo.

Νεώμεθ', pro νεώμεθα, redeamus, 1. pl. ſub. paſſ. νέομαι, ſeu νέω, redeo.

Νεουμένης, iterata, ſcil. γῆ, præſ. part. f. gen. a νεόω, renovo. Th. νέος, novus.

Νεὼς, ὼ, ὁ, Att. pro ναὸς, οῦ, ὁ, templum. hinc νεῶν, gen. pl. pro ναῶν.

Νεώσοικοι, οἱ, navalia, q. d. navium ædes. ex ναῦς, navis, & οἶκος, ου, ὁ, domus. ναῦς, in gen. Jon. νηὸς, Attic. νεώς.

Νεωτερίζεσθαι, renovari, inſtaurari, reſici, præſ. inf. a νεωτερίζω. Th. νέος, novus.

Νεωτερικὸς, ή, όν, juvenilis. Th. νέος, ὁ, novus. νεώτερος.

Νεώτερος, ου, ὁ, junior, minor natu. ſuperlat. νεώτατος. Th. νέος, juvenis.

N H.

ΝΗ͂, per, adv. affirmandi, & jurandi, cum acc. νὴ Δία, per Jovem. Aliquando vim augendi habet, ut in νηξενὴς, νήχυτος, & in νήδυμος, ſuavis. ex νὴ, epitat. & ἡδύς.

Νῆ', pro νῆα, acc. Poet. pro ναῦν, navem. a nom. ναῦς, Jonic. νηῦς, νηός. dat. plur. νήεσσι.

Νέαιθος, ου, ὁ, Neæthus, nomen fluvii.

ΝΗΓΑ͂ΤΕΟΣ, ου, ὁ, ἡ, novus, nuper factus. q. a νέον, nuper, & γάω, fio.

Νήγρετος, ου, ὁ, ex quo quis excitari nequit. Ex νὴ, & ἐγείρω, excito.

Νηδύϊα, τὰ, inteſtina. a νηδύς, ύος, ἡ, venter.

Νήδυμος, ου, ὁ, ſuavis, per Pleonaſm. litteræ ν, pro ἥδυμος. Thema ἡδύς, έος, ὁ, ſuavis. Vel ex νὴ, epitat. & ἡδύς.

Νηδυόφιν, Poet. adverb. ex utero. Th. νηδὺς, ύος, ἡ, venter.

ΝΗΔΥ͂Σ, ύος, ἡ, venter, uterus. q. a νὴ, epitatic. & δύω. Teneriores ſunt iſtæ partes, & facile perforabiles. hinc νηδύϊα, inteſtina.

Νήεσσ', pro νήεσσι, dat. plural. Jon. & Poet. a ναῦς, & Jon. νηῦς, navis.

Νηέω, congrego. f. ήσω. hinc νηησάσθω, a. 1. imperat. med. Th. νέω, glomero, neo. f. νήσω. aor. 1. part. νήσας, & pleonaſmo litt. η, νηήσας.

Νηήσας, onerans, aor. 1. part. act. νηήσασθαι, a. 1. inf. med. νηησάσθω, aor. 1. imperat. med. Sic νήησαν, pro ἐνήησαν, a. 1. Jonic. verbi νηέω. quod vide.

Νήθω, neo, filum e colu duco. fut. νήσω. p. νένηκα. perf. paſſ. νένησμαι. Thema νέω, neo, glomero.

Νηῒ, dat. ſing. Jon. a ναῦς, navis, Jonic. νηῦς, νηός.

Νήϊα, navalia, τά. a νήϊος, ου, ὁ, navalis. Th. ναῦς, Jon. νηῦς, navis.

Νῆϊς, ιδος, ὁ, inſcius, rudis, timidus. a νὴ, priv. & εἴδω, ſcio.

Νήκεστον, inſanabiliter, adv. ex νὴ, negandi particula, & ἀκέω, ſano.

Νηκουστέω, pro ἀνηκουστέω, non audio. ex νὴ, & ἀκούω, audio.

Νηλεγὴς, έος, ὁ, ἡ, ſævus. ex νὴ, & ἀλέγω, curo.

Νηλεὴς, έος, ὁ, ἡ, & τὸ νηλεὲς, crudelis, e, ſævus, immiſericors, firmus. Dicitur & νηλειὴς, & νηλὴς, έος. dat. ſing. νηλέϊ. ex νὴ, priv. & ἐλεέω, miſereor. Alii ab ἵλαος, propitius.

Νηλεῖ, immiti, dat. ſing. a νηλὴς, έος, ὁ, ἡ, immitis, vel per ſync. pro νηλέϊ, dat. a νηλεής. quod vide.

Νηλειὴς, idem quod νηλεής. quod vide.

Νηλεόποινος, ου, ὁ, immitis, crudeli ſupplicio puniens. a νηλεὴς, immitis, & ποινὴ, ῆς, ἡ, pœna.

Νήλαστος, ου, ὁ, pro νήλαστος, inviſibilis. ex νὴ, & λάσσω, video.

Νηλήϊος, poſſeſſivum a Νηλεύς. Vide Πυλοιγενέα.

Νηλὴς, έος, ὁ, ἡ, pro νηλεὴς, quod vide.

Νήλιπος, diſcalceatus. ex νὴ, & ἤλιψ, calceus.

Νηλιτὴς, έος, ὁ, ἡ, peccati expers. a νὴ, & ἀλιτέω, pecco.

Νῆμα, ατος, τὸ, filum. in plural. νήματ', pro νήματα. Th. νέω, neo.

Νημερτὴς, έος, ὁ, ἡ, verus. ex νὴ, & ἁμαρτάνω, pecco. f. τήσω. a. 2. ἥμαρτον. Eſt & Νημερτὴς, nomen propr. mulieris.

Νηνεμίης, gen. Jon. a νηνεμία, ας, ἡ, tranquillitas ventorum, a νήνεμος, ventos non habens. quod a νὴ, & ἄνεμος, ου, ὁ, ventus.

Νήξει, dat. ſing. νήξεις, acc. pl. a νῆξις, εως, ἡ, natatio. Th. νέω, vel νήχω, nato.

Νήξομαι, navigabo. fut. 1. med. verbi νήχομαι. Thema νέω, no. fut. νεύσω, & νεύσω.

Νηοῖς, templis, Jon. pro ναοῖς, a ναός, ου, ὁ, templum. Sic νηὸν, pro ναόν.

Νηοπόλος, ου, ὁ, æditũus, qui circa templum verſatur. a νηὸς, Jon. pro ναὸς, templum, & πολέω, verſor.

Νηὸς, navis, genit. Jonic. pro νεὼς, a ναῦς, ἡ, navis. dat. plur. νηυσί. Ponitur & νηὸς, Jon. pro ναὸς, ὁ, templum.

Νηπεδανὸς, οῦ, ὁ, firmus. a νὴ, & ἠπεδανός, debilis, infirmus. quaſi ἀπεδανός. ex α, privat. & πέδον, ου, τὸ, ſolum, terra.

Νηπιάζω, infantiliter ago, infans ſum. fut. άσω. p. νενηπίακα. a. 1. ἐνηπίασα. Th. νήπιος, ου, ὁ, infans.

Νηπιαχεύω, pueriliter me gero, inſtar vagientis doleo. ex νήπιος, infans, & ἀχεύω, doleo. Thema ἄχος, εος, τὸ, dolor.

Νηπίαχος, ου, ὁ, idem quod νήπιος, ου, ὁ, infans.

Νήπιε, vocat. ſing. a νήπιος.

Νηπιέη, ης, ἡ, infantia. dat. ſing. νηπιέῃ. Th. νήπιος, infans.

ΝΗ͂ΠΙΟΣ, ου, ὁ, infans. q. ex νὴ, priv. & ἔπος, εος, τὸ, verbum.

Νήπλεκτος, ου, ὁ, ἡ, incomptus, inornatus. ex νὴ, & πλέκω, plico.

Νήποινος, ου, ὁ, ἡ, impunitus, interdum ἄμοιρος, ἀτιμώρητος. Ex νὴ, στερητικῇ particula, & ποινὴ, ῆς, ἡ, pœna.

Νηπύτιος, ου, ὁ, ſtultus, infans. Th. νήπιος, infans.

Νηρεὺς, έως, & ῆος, ὁ, nomen viri. Gr. ταπεινὸς, humilis.

Νηρὶ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. lucerna.

Νήριθμος, ου, ὁ, innumerabilis. ex νὴ, & ἀριθμός, οῦ, ὁ, numerus.

ΝΗ͂ΡΙΟΝ, ου, τὸ, fruticis ſpecies, circa amnes naſcens. q. a νηρὸς, humidus.

Νηρίτης, ὁ, concha quædam natatilis. a νέω, no.

Νήριτος, vel νήριστος, ου, ὁ, de quo non eſt contentio. ex νὴ, & ἐρίζω, contendo. Th. ἔρις, ιδος, ἡ, lis.

ΝΗΡΟ͂Σ, ά, όν, humidus, cavus. q. a νέω, no. Eſt & νηρὸς, pro νεαρὸς, recens, a νέος, novus.

Νῆσαι, cumulare, a. 1. inf. act. νήσαντο, 3. pl. a. 1. med. Jon. verbi νήθω, ſeu νέω, glomero, neo.

Νησαίη, ης, ἡ, nomen mul. a νῆσος, inſula.

Νησίον, ου, τὸ, parva inſula. Thema νῆσος.

ΝΗ͂ΣΟΣ, ου, ἡ, inſula. dat. pl. νήσοισι. q. a νέω, no.

ΝΗ͂ΣΣΑ, ſeu νῆττα, ης, ἡ, anas. q. a νέω, natare amat.

Νηστεία, ας, ἡ, jejunium, inedia. a νῆστις, jejunus.

Νηστεύω, jejuno. fut. εύσω. p. νενήστευκα. a. 1. ἐνήστευσα. a. 1. part. νηστεύσας, αντος, ὁ. Th. νῆστις.

ΝΗ͂ΣΤΙΣ, εως, ὁ, ἡ, jejunus. q. ex νὴ, priv. & ἐσθίω, edo. vel a νὴ, & σῖτος, quod pane careat. Vel ut alii, a νὴ, & ἑστία, focus. Hinc νηστεύω, cibum

ſum non capio. νηςεία, ας, ἡ, jejunium.

Νεσώ, ἡ, nomen mul.

Νεῖτος, ultimus, contract. a νέατος, noviſſimus. Th. νέος, novus.

Νήτως, adv. fruſtra, inutiliter. q. a νήϊτος. quod vide.

Νημερτὴς, έος, ὁ, ἡ, certus, verus. ex νη, valde, & ἁμαρτὴς, verus.

Νηῦν, accuſ. Jon. pro ναῦν, navem. a ναῦς, ναός, ἡ, navis.

Νηυσὶ, dat. pl. Jon. a νηῦς, navis, Jonic. νηός.

Νήπνευμος, ου, ὁ, ἡ, animæ expers. ex νη, priv. & πνεῦμα, ατος, τὸ, ſpiritus.

Νηφάλιος, & νηφάλιμος, ὁ, ἡ, ſobrius. Th. νήφω.

Νήφουσι, dat. plur. part. præſ. act. Vel 3. plural. præſ. ind. verbi νήφω, quod vide.

ΝΗ'ΦΩ, ſobrius ſum, vigilo. f. ψω. p. νένηφα. a. 1. ἔνηψα. a. 1. imper. νῆψον, άτω, & in plur. νήψατε. q. ex νη, & πίω, non bibo. vel a νη, & ἀφὴ, tactus. Hinc νηφαίνω, ſobrius ſum. νηφάλιος, ου, ὁ, ſobrius. νηφαλιότης, ητος, ἡ, ſobrietas.

Νήχετο, natabat, 3. ſingul. imperf. paſſ. Jon. verbi νήχομαι, ſeu νήχω. Them. νέω, nato.

Νῆχον, natabant, 3. plur. imperf. activ. Jonic. verbi νήχω, nato. νηχόμενος, præſ. part. med. Th. νέω, nato.

Νήχυτος, ου, ὁ, ἡ, late fluens, effuſus. a νη, & χέω, ſeu χεύω, fundo. fut. χεύσω, χεύσω, & χύσω.

Νήχω, nato. fut. νήξω. idem cum νέω.

Νηὸς, Doric. & Jonic. νηὸς, pro ναὸς, a ναός, templum.

N I.

Νίγερ, ὁ, cognomen Prophetæ. Latin. niger.

ΝΙΓΓΛΑΡΟΣ, muſici modulaminis genus, muſicus.

Νίζω, Tarentinorum lingua pro νίπτω, lavo, proprie de manibus.

Νικᾷ, 3. ſing. præſ. ſed νίκα, vince, præſ. imperat. act. a νικάω, vinco. præſ. inf. νικᾶν.

Νικάνωρ, ορος, ὁ, nomen Diaconi. Gr. vir victoriæ.

Νικαξῶ, εῖς, ᾶ, Doric. pro νικασῶ, & hoc pro νικήσω, vincam, fut. 1. a νικάω, vinco.

Νικᾶσαι, Dor. pro νικῆσαι, a. 1. inf. act. νικάσαις, Æol. pro νικήσας, aor. 1. part. activ. qui vicit, victor. Sic & νικάσας, Doric. pro νικήσας, αντος, ὁ. a νικάω, vinco.

Νικασεῖν, fut. 1. inf. Dor. pro νικήσειν, verbi ejuſdem.

Νικάτω, vincat, 3. ſingul. præſ. imperat. act. a νικάω, quod vide.

Νικαφορία, ας, ἡ, Dor. pro νικηφορία, ἡ, victoriæ reportatio, vel adeptio. Sic νικαφόρος, Dor. pro νικηφόρος, ου, ὁ, victor. Ex νικάω, vinco. hinc νίκη, victoria, & φέρω, fero.

ΝΙΚΑ'Ω, vinco, ſupero. q. ex νη, & εἴκω, cedo. f. νικήσω. p. νενίκηκα. a. 1. ἐνίκησα. a. 1. ſub. νικήσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. activ. νικῆσαι. Hinc νίκη, ης, ἡ, victoria. νῖκος, εος, τὸ, idem.

Νίκη, ης, ἡ, victoria. a νικάω.

Νικῆ, Doric. pro νικᾷ, vincit, 3. ſingul. præſ. act. verbi νικάω.

Νικηθεὶς, έντος, ὁ, victus, aor. 1. part. paſſ. verbi νικάω, quod vide.

Νικήσω, pro νικάω, vinco.

Νικήσας, νικήσασα, ſuperans, a. 1. part. activ. maſc. & fœm. gen. verbi ejuſdem.

Νικόδημος, ου, ὁ, nomen viri. Gr. populi domitor.

Νικόλαος, ἄου, ὁ, nomen propr.

Νικολαΐτης, ου, ὁ, Nicolaita, aſſecla Nicolai. a Νικόλαος.

Νικόλαος, ου, ὁ, vel Attice Νικόλεως, ω, ὁ, nomen viri. Gr. populi victor.

Νικόπολις, εως, ἡ, nomen urbis. Gr. civitas victrix.

Νῖκος, εος, τὸ, victoria, æternitas. εἰς νῖκος, in perpetuum. Them. νικάω, vinco.

Νικῷεν, Att. contractione pro νικάοιεν, 3. plur. præſ. opt. a νικάω, vinco.

Νὶν, Poet. & Dor. ipſum, am, um, pro ὅ, vel αὐτὸν, ut μὶν, quod vide. Alii νὶν, ſumunt pro αὐτῷ.

Νινευῒ, ἡ, Ninive, nomen urbis ἄκλιτον. Hebr. amœna habitatio. Hine Νινευΐτης, ου, ὁ, & in plural. Νινευῖται, οἱ, Ninivitæ.

Νιόβη, ης, ἡ, Niobe, nomen mul.

Νιπτὴρ, ῆρος, ὁ, pelvis, malluvium. Th. νίπτω, lavo.

ΝΙ'ΠΤΩ, lavo, proprie de manibus. f. ψω. p. νένιφα. a. 1. ἔνιψα. a. 1. ſub. νίψω, ῃς, ῃ. præſ. med. νίπτομαι, abluo. fut. 1. med. νίψομαι. a. 1. med. ἐνιψάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. med. νίψαι, άσθω. a. 1. ſub. med. νίψωμαι, ῃ, ηται. a. 1. inf. νίψασθαι. a. 1. part. med. νιψάμενος. Hinc νιπτὴρ, ῆρος, ὁ, malluvium. χερνίπτω, manus lavo. q. a νη, ἄβω, madefacio, irrigo.

Νίσσομαι, vel νείσσομαι, eo, vado. hinc νισσομένης, gen. ſing. part. præſ. f. g. Th. νέω, eo.

Νίσσοντ', pro νίσσοντο, revertebantur, 3. plur. imperf. Jon. verbi νίσσομαι. quod vide.

ΝΙ'ΤΡΟΝ, ου, τὸ, nitrum, ſali ſimile.

Νίφα, per Apocopen, pro νιφάδα, acc. ſing. a νιφὰς, άδος, ἡ, nix. Th. νίφω, ningo. f. ψω.

Νιφάδεσσι, dat. plur. Jon. pro νιφάσι, a νιφὰς, άδος, ἡ, nix. Th. νίφω.

Νιφετὸς, οῦ, ὁ, idem quod νιφὰς, άδος, ἡ, nix. Th. νίφω.

Νιφόεις, εντος, ὁ, nivoſus. Them. νίφω, ningo.

ΝΙ'ΦΩ, & νείφω, ningo. madeſacio. hinc νιφὰς, άδος, ἡ, nix acervatim decidens. νιφετὸς, οῦ, ὁ, idem.

Νίψαι, a. 1. imperat. med. a νίπτω, lavo. f. ψω.

Νιψάμενος, lotus, aor. 1. part. med. a νίπτω, lavo.

Νιψάτωσαν, 3. plur. a. 1. imperat. act. verbi νίπτω, lavo.

N O.

Νοῇ, νοῇς, ſapiat, 3. ſing. præſ. ſub. a νοέω, cogito. Th. νόος.

Νόει, cogites, præſ. imperat. act. a νοέω. Sed νοεῖς, præſ. part. pro νοεῖς, Æol. retracto accentu, a νόημι, pro νοέω.

Νόεντι, Doric. pro νοοῦσι, cogitant. vide νοέω.

Νοεῦσ', pro νοοῦσι, 3. plur. præſ. ind. act. a νοέω.

Νοεύσῃ, dat. ſing. part. præſ. f. g. a νοέω, cogito. part. præſ. νοῶν, ῶν, νοοῦσα, οῦσα. Th. νόος, νοῦς, ὁ, mens.

Νοεῦντες, Doric. pro νοοῦντες, cogitantes, nom. plur. præſ. part. act. ab eodem verbo, & them.

Νοέω, cogito, intelligo. præſ. imperat. νόει, νοῦ, νοείτω, νοείτω. f. νοήσω. p. νενόηκα. aor. 1. ἐνόησα. aor. 1. ſub. νοήσω, ῃς, ῃ. aor. 1. inf. activ. νοῆσαι. perf. paſſ. νενόημαι. Them. νόος, νοῦς, ὁ, mens.

Νοηθεὶς, έντος, τὸ, a. 1. part. paſſ. n. g. a νοέω, intelligo. Th. νόος.

Νόημα, pro νόημα, ατος, τὸ, intellectus, cogitatio. a νοέω. Th. νόος.

Νοήμων, ονος, ὁ, nomen propr. acc. ſing. Νοήμονα.

Νοήσας, αντος, ὁ, aor. 1. part. activ. νοῆσαι, a. 1. inf. a νοέω, cogito. Them. νόος.

Νόησε, Jon. pro ἐνόησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. νοήσῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. activ. ejuſdem verbi, & them.

ΝΟ'ΘΟΣ, ου, ὁ, nothus, ſpurius, non legitimus. q. a νο, id eſt, νη, & θεῖος, divinus, legitimus. inde νοθεύω, adultero, corrumpo. νοθεία, ας, ἡ, ſpuritas.

Νομαῖον, ου, τὸ, Jonic. pro νόμος, ritus, mos.

Νομάρχης, ὁ, provinciæ præfectus.

Νομεῖς, έως, οἱ, pro navium cultis. Herodot.

Νομεῦξαι, pro νέμεσθαι, dilaniare.

Νομεὺς, έος, ὁ, paſtor, dator, tributor. Th. νέμω. p. m. νένομα, paſco, tribuo.

Νομεύσω, Dor. pro νομεύσω, paſcam, f. 1. ind. activ. verbi νομεύω, paſco. Th. νέμω, idem.

Νομὴ, ῆς, ἡ, pabulum. diſtributio. poſſeſſio. a νέμω, paſco, tribuo.

Νομίζω, lege ſancio; item exiſtimo. imperf. ἐνόμιζον, ες, ε. f. ίσω. perf. νενόμικα. a. 1. ἐνόμισα. aor. 1. ſub. νομίσω, ῃς, ῃ. aor. 1. part. act. νομίσας, αντος, ὁ. imperf. med. ἐνομιζόμην, ου, ετο, putabar, ſolebam. quod a νόμος, ου, ὁ, lex. Th. νέμω, tribuo.

Νομικὸς, οῦ, ὁ, legis interpres, jureconſultus, legalis. quod a νόμος, lex.

Νομίμως, adverb. legitime. ab adject. νόμιμος, ου, ὁ, ἡ, legitimus. quod a νόμος. Th. νέμω.

Νομιοῦμεν, 1. plur. fut. 1. ind. act. Att. vide νομιῶ.

Νομίσαι, a. 1. inf. act. νομίσας, αντος, ὁ, aor. 1. part. νομίσαντες, 3. plural. aor. 1. ſub. activ. verbi νομίζω, exiſtimo. quod vide.

Νόμισμα, ατος, τὸ, numiſma, nummus legitimus, cujus valor νενόμισται, hoc eſt lege ſancitus eſt. quod a νόμος, lex. Th. νέμω.

Νομιῶ, exiſtimabo, fut. Attic. pro νομίσω, verbi νομίζω, puto. hoc a νόμος, ου, ὁ, lex.

Νομοδιδάσκαλος, ου, ὁ, legis doctor, profeſſor juris. a διδάσκω, doceo, & νόμος, lex.

Νομοθεσία, ας, ἡ, legis conſtitutio, legiſlatio. νομοθέτως, adverb. legitime. ex νόμος, & τίθημι, pono.

Νομοθέτης, ου, ὁ, legiſlator. νομοθετέω, legem fero, ſancio, inſtruo, f. ήσω. p. νενομοθέτηκα. a. 1. ἐνομοθέτησα. perf. paſſ. νενομοθέτημαι, ſancitus fui. pluſq. perf. ind. paſſ. ἐνενομοθετήμην, σο, το, & Attice abjecto ε, νενομοθετήμην, leges acceperam.

Νομοθετήσαια, ας, ε, aor. 1. opt. Æolic. verbi νομοθετέω, leges ſancio. vide νομοθέτης.

Νόμος, ου, ὁ, lex, quia ſuum cuique νέμει. conſuetudo, cantilena, carmen. Hinc νομικὸς, legalis. νομίζω, lege ſancio. exiſtimo. ἄνομος, exlex. ἀνόμως, inique. αὐτόνομος, qui ſuis legibus vivit. παράνομος, ου, ὁ, ἡ, contra leges faciens. quod a νέμω, tribuo.

Νομὸς, οῦ, ὁ, idem quod νομὴ, pabulum, regio, præfectura, provincia. a νέμω, paſco.

ΝΟ'ΟΣ, νοῦς, ὁ, mens, cogitatio, genit. νόου, νοῦ. dat. νόῳ, νῷ. acc. νόον, νοῦν. voc. νόε, νοῦ. nom. Att. νοῦς, gen. νοός. dat. νοΐ. q. a νέω, eo, quia in perpetuo motu eſt, & omnium rerum velociſſimum. Hinc νοέω, cogito. νόημα, ατος, τὸ, cogitatum, cogitatio. νόησις, εως, ἡ, cogitatio, intelligentia. νοητὸς, ὁ, ὁ, intelligibilis. ἀγνοέω, ignoro. ἄγνοια, ας, ἡ, ignorantia. ἀγχίνοος, ου, ὁ, ἡ, ingenioſus, perſpicax. ἀγχίνοια, ας, ἡ, ſolertia, ſagacitas. ἄνοος, ου, genit. ἄνου, ὁ, ὁ, amens. ἄνοια, ας, ἡ, amentia. ἀνόητος, ου, ὁ, ἡ, qui intelligi non poteſt. ἀνοήτως, ſtulte, inſipienter. διάνοια, ας, ἡ, cogitatio, mens. μετάνοια, ας, ἡ, reſipiſcentia, pœnitentia. ὁμόνοια, ας, ἡ, concordia, unanimitas. ὑπόνοια, ας, ἡ, ſuſpicio.

Νοσεῦντι, laborant, ægrotant, Dor. pro νοσοῦσι, 3. plur. verbi νοσέω.

Νοσέω,

Νοσέω, ægroto, inſanio, præſ. inf. νοσεῖν. f. ήσω, p. νενόσηκα, a. 1. part. νοσήσας, αντος, ὁ. Th. νόσος.

Νοσηλεύω, ægrotantem curo. νοσηλεία, morbus. a νόσος, morbus.

Νόσημα, ατος, τὸ, ægritudo. Thema νόσος.

ΝΟ´ΣΟΣ, ου, ἡ, morbus, vitium, peſtis. quaſi a νε, pro νη, & σόος, ſanus. hinc νοσέω, ægroto. νοσερὸς, ὰ, ὸ, morbidus, morboſus.

Νοσσάδας ὄρνις, pro νοσσάδας ὄρνιθας, vide νοσσὸς, ὁ, pullus.

Νοσσιὰ, ᾶς, ἡ, pullities, manſiuncula. per ſyncop. pro νεοσσιά. a Them. νεοσσὸς, vel Attice νεοττὸς, ȣ, ὁ, pullus.

Νοσσίον, ου, τὸ, pullulus, a νοσσὸς, ȣ, ὁ, per ſyncop. pro νεοσσὸς, idem. unde νοσσίον, ου, τὸ, idem.

ΝΟΣΤΕ´Ω, redeo, eo, proficiſcor. q. a νέομαι, redeo. hinc νόστος, reditus, dulcedo. ἀνόστητος, unde rediri nequit. ἀπονοστέω, redeo aliunde.

Νοστήσω, redibo, fut. 1. a νοστέω, redeo. hinc νοστήσας, a. 1. part. act.

ΝΟ´ΣΦΙ, ſeorſum, ſine. νόσφι θεῶν, exceptis Diis. hinc νοσφίζω, ſeparo, ſegrego. q. a νη, & ἕπομαι, ſequor.

Νοσφίζομαι, interverto, ſurripio. f. ίσομαι. aor. 1. m. ἀνοσφισάμην, ου, ατο. 3. 1. inf. med. νοσφίσασθαι. Th. νόσφι.

Νοσφισθεὶς, έντος, ὁ, ſeparatus, a. 1. part. paſſ. ejuſdem verbi, & them.

Νοσῶν, ægrotans, præſ. part. act. a νοσέω. Th. νόσος, ου, ἡ, morbus. νόσω, genit. Dor. pro νόσου.

Νοτὶς, ας, ἡ, idem quod νοτὶς, ίδος.

ΝΟΤΙ´Σ, ίδος, ἡ, humor, humiditas. q. a νέω, no, fluo. Plutarch. q. νέατος, quod ex inferiore, vel occulto loco ſpiret. Hinc νότιος, ου, ὁ, humidus. νοτίζω, humecto. νοτερὸς, ὰ, ὸ, humidus.

Νότοιο, gen. Jon. a νότος, auſter.

ΝΟ´ΤΟΣ, ου, ὁ, Notus, auſter. quaſi a νέω, fluo. Hinc νότιος, ου, ὁ, Auſtralis.

Νουβυστικὸς, ἡ, ὸν, prudens, mentis plenus. vox jocularis. a νοῦς, mens, & βύω, impleo.

Νουθεσία, ας, ἡ, admonitio. ex νόος, νοῦς, ὁ, mens, & θέσις, εως, ἡ, poſitio. τίθημι, pono.

Νουθετέω, admoneo, commonefacio. f. ήσω. p. νενουθέτηκα. a. 1. ἐνουθέτησα. aor. 1. inf. act. νουθετῆσαι. ab iiſdem them.

Νουθετικὸς, ἡ, ὸν, admonitorius, a, um. ab eodem verbo, & them.

Νουμηνία, ας, novilunium, quaſi νεομηνία: ex νέος, novus. & μὴν, μηνὸς, ὁ, menſis.

Νοῦμμος, ου, ὁ, nummus. Lat.

Νουνεχὴς, cordatus, intelligens, qui νοῦν ἔχει: ubi νοῦς, pro σοφία. Hinc νουνεχῶς, adverb. cordate, ſapienter. νουνεχόντως, pro eodem.

Νοῦσος, Poet. pro νόσος, ου, ἡ, morbus, peſtis.

Ν Υ.

Νὺ, expletiva particula Poet. a νῦν.

Νυγεὶς, aor. 2. part. paſſ. verbi νύσσω, pungo. fut. ξω. aor. 1. ἔνυξα. aor. 2. paſſ. ἐνύγην.

Νύκτ', pro νύκτα, noctem, acc. ſing. a νὺξ, νυκτὸς, ἡ, nox.

Νυκτερὶς, ίδος, ἡ, veſpertilio. Thema νὺξ, nox.

Νυκτιλαμπὴς, έος, ὁ, ἡ, qui noctu lucet. ex νὺξ, ἡ, nox, & λάμπω, luceo.

Νυκτομαχία, ας, ἡ, prælium nocturnum. ex νὺξ, & μάχομαι, pugno. fut. μαχήσομαι.

Νύκτωρ, adverb. noctu. Th. νὺξ.

Νυμφαγωγὸς, ȣ, ὁ, dux ſponſæ. ex νύμφη, ſponſa, & ἄγω, duco.

Νυμφᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri. Gr. ſponſus.

Νυμφαῖος, αία, ον, ſponſalis, ad ſponſam pertinens. Th. νύμφη.

Νυμφεύειν τινὶ τὴν θυγατέρα τινὸς, alicujus filiam alicui deſpondere, ſponſam dare. Th. νύμφη.

ΝΥ´ΜΦΗ, ης, ἡ, ſponſa, nova nupta. gen. plur. νυμφέων, Jon. pro νυμφῶν, q. νέα φαίνεσθαι, nova apparens. Hinc νυμφίος, ου, ὁ, ſponſus. ſed νύμφιος, ſeu νυμφικὸς, ȣ, ὁ, ſponſalis. νυμφεύω, f. σω, nuptum do. νυμφαῖος, α, ὁ, ad nymphas pertinens. παράνυμφος, ου, ὁ, pronubus.

Νυμφίδιος, ία, ον, Poet. ſponſalis, ad ſponſam pertinens. ab eodem them.

Νυμφίος, ου, ὁ, ſponſus. Th. νύμφη.

Νυμφοκόμοιο, genit. Jon. a νυμφοκόμος, ου, ὁ, ſponſam ornans. ex νύμφη, ης, ἡ, ſponſa, & κομέω, orno, curam gero.

Νυμφοστόλος, ου, ὁ, ἡ, ſponſam ornans. a νύμφη, ης, ἡ, ſponſa, & στέλλω, orno.

Νυμφὼν, ῶνος, ὁ, thalamus, cubile ſponſi. Th. νύμφη.

ΝΥ´Ν, vel Attice νυνὶ, nunc. ὁ, ἡ, τὸ, νῦν, ſc. ὢν, οὖσα, præſens. ἄχρι τοῦ νῦν, ſc. καιροῦ, ad hoc uſque tempus. ἀπὸ τοῦ νῦν, ſc. χρόνου, ab hoc tempore, hoc eſt, poſt hoc tempus.

Νὺν, igitur, enclit. Idem quod νύ.

ΝΥ´Ξ, νυκτὸς, ἡ, nox. accuſ. νύκτα. q. a νεύω, quia ſolis νεῦσιν, id eſt declinationem & devergentiam ſequens. Vel a νύσσω, pungo, exſtimulat enim nos ad dormiendum. Et ſumitur pro tempore ignorantiæ. hinc νύκτερος, ου, ὁ, ἡ, nocturnus. νύκτωρ, & νύχα, adv. noctu. μεσονύκτιον, ου, τὸ, media nox. παννύχιος, ſeu παννύχιος, ου, ὁ, pernox.

Νύξ', pro νύξε, Jon. pro ἔνυξε, 3. ſing. a. 1. act. verbi νύσσω, pungo, vulnero. f. ξω. p. νένυχα. a. 1. inf. νύξαι. part. νύξας.

Νύξω, pungam, fut. 1. act. a νύσσω.

ΝΥΟ´Σ, ȣ, ἡ, nurus, ſponſa. a νέα, q. nova filia.

Νυσσὸς, claudus, χωλὸς, Syracuſ. Puto, quia νεύει, declinat in latus.

Νύσσα, ης, ἡ, meta, ad quam νύσσονται equi.

Νύσσοντες, nom. plur. præſ. part. activ. a νύσσω.

ΝΥ´ΣΣΩ, ſeu ττω, pungo, fodico. f. ξω. p. νένυχα. a. 1. ἔνυξα. perf. paſſ. νένυγμαι. Hinc νυγμὴ, ῆς, ἡ, & νυγμὸς, ȣ, ὁ, punctus, ſtimulus. νύσσα, ης, ἡ, meta. κατανύσσω, compungo. κατάνυξις, εως, ἡ, compunctio.

ΝΥΣΤΑ´ΖΩ, dormito, præ ſomno capite nuto. fut. ξω. p. νενύσταχα, a. 1. ἐνύσταξα. Dicitur νυστάζω, pro νεύστάζω, a νεύω, nuo.

Νύττω, vide in νύσσω, pungo.

Νυχεία, ας, ἡ, Nymphæ nomen.

Νυχθήμερον, ſpatium 24 horarum, ex die, & nocte. ex νὺξ, nox, & ἡμέρα, dies. κτ, mutantur in χθ, ob ſequentem aſpiratam.

Νύχιος, α, ον, nocturnus, a, um. Th. νὺξ.

Νύχος, εος, τὸ, nox, tenebræ. Thema νὺξ.

Ν Ω.

ΝΩΓΑΛΑ, ων, τὰ, edulia ſuavia, & delicata. q. νέον γάλα.

Νωδὸς, ȣ, ὁ, edentulus. ex νη, & ὀδὼς, dens.

Νώδυνος, ȣ, ὁ, expers doloris. ex νη, & ὀδύνη, ης, ἡ, dolor. hinc νωδυνία, indolentia.

Νῶε, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. requieſcere.

Νῶθ', pro νῶτα, ob ſeq. aſpirat. nom. plur. a νῶτος, ȣ, ὁ, dorſum. in plur. τὰ νῶτα.

ΝΩΘΗ´Σ, έος, ὁ, ἡ, tardus, piger. νωθρὸς, ȣ, ὁ, idem. νωθεία, ας, ἡ, & νωθρότης, ητος, ἡ, tarditas, ſegnities. ex νη, pro νε, part. priv. & θέω, curro.

Νώθην, Synæreſi Jon. pro νοήθην, a. 1. imperat. paſſ. a νοέω, cogito. Thema νόος, νοῦς, ὁ, mens.

Νῶϊ, νῶ, nos. & νῶϊν, νῷν, nom. & dat. dual. ab ἐγὼ, ego.

Νῶκαρ, torpor. a νη, pro νη, & καίρω, curro.

ΝΩΛΕΜΗ´Σ, έος, ὁ, ἡ, & τὸ νωλεμὲς, indeſinens, aſſiduus. q. ex νη, & λείπω, ſeu λεῖμμα. Hinc νωλεμέως, indeſinenter. adverb.

Νωμᾶν, Poet. regere, gubernare, præſ. inf. act. a νωμάω. hinc νωμήσας, Dor. pro νωμήσας, a. 1. part. act. νωμήσαντι, Dor. pro νωμήσαντι, 3. plur. f. 1. act. verbi ejuſdem.

Νωμάω, diſtribuo, moveo, vibro, conſidero. Th. νέμω, divido, paſco.

Νώμησαν, diſtribuerunt, 3. plur. a. 1. ind. act. Jon. νωμήσας, αντος, ὁ, vibrans, a. 1. part. act. a νωμάω, agito, moveo. Th. νέμω.

Νωμῶ, Dor. pro νέμω.

Νώνυμος, & νώνυμνος, Poet. pro ἀνώνυμος, ου, ὁ, ἡ, obſcurus, ignobilis, nomine carens. ex νη, & ὄνυμα, Æol. pro ὄνομα, ατος, τὸ, nomen.

Νῶροψ, οπος, ὁ, ἡ, ſplendidus. Ex νῶ, pro νη, & ὄψις, εως, ἡ, viſus, hoc ab ὄπτομαι, video. quod obſcuret viſum.

Νῶσαι, Synæreſi Jon. pro νοῆσαι, a. 1. inf. act. Sic νώσατο, excogitavit, pro νοήσατο, 3. ſing. a. 1. med. Jon. Sic νώσασθαι, pro νοήσασθαι, a. 1. inf. med. & ſic in aliis, verbi νοέω, cogito. Th. νόος, νοῦς, ὁ, mens.

Νῶτ', pro νῶτα, nom. pl. a νῶτος, ȣ, ὁ, dorſum.

Νωτάκμονες, incudes gerentes in tergo, nom. plur. a νωτάκμων, ονος, ὁ, ἡ, ex νῶτος, ȣ, ὁ, tergum, & ἄκμων, ονος, ὁ, incus. quaſi ἀκάμων, quod nullis ictibus fatigetur. ex α, priv. & κάμνω, laſſeſco.

ΝΩ´ΤΟΣ, ου, ὁ, dorſum, tergum. & in plur. τὰ νῶτα. dat. plur. νώτοισι. gen. plur. νώτων. q. a νεύω, moveo. Dorſo enim incurvato nutamus.

Νωχελὴς, έος, & τὸ ὲς, tardus, ſegnis. ex νη, & κέλλω, moveo, curro. Hinc νωχελία, ας, ἡ, ignavia.

Ξ Α.

Ξ Decima quarta eſt littera, & apud Græcos ſexaginta ſignificat ξ, pro σ, Dor. in fut. & a. 1. Attici ſero, Æoles nunquam ξ, receperunt. Ideo σκίφος ſcribebant pro ξίφος, &c.

ΞΑΙ´ΝΩ, carmino, carpo, cædo, percutio. f. ξανῶ. p. ἔξαγκα. q. a ξέω. Hinc ξάνιον, ου, τὸ, pecten.

Ξάνθη, ης, ἡ, nomen mul. ξανθῇσι, dat. plur. Jon. pro ξανθαῖς, a ξανθὴ, ῆς, ἡ, flava.

Ξανθόθριξ, ιχος, ὁ, ἡ, flavicomus. ex ξανθὸς, & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, capillus.

Ξανθοκομᾶν, genit. plur. Doric. a ξανθοκόμης, ȣ, ὁ, flavicomus. vide ξανθοκόμος.

Ξανθοκόμος, ου, ὁ, flavicomus. ex ξανθὸς, & κόμη, coma.

ΞΑΝΘΟ´Σ, ἡ, ὸν, flavus, a, um, luteus. quaſi ab ἄνθος, εος, τὸ, flos. Vel a ξαίνω. Flavedo enim oritur in cute ex ictu, ſive percuſſione. Eſt & Ξάνθος, ȣ, ὁ, nomen propr. fluvii.

Ξανθόχροος, ου, ὁ, qui flavam cutem habet. ex ξανθὸς, & χρὼς, cutis. Thema χρόα, color.

Ξανθῇ,

Ξανθῦ, gen. Dor. pro ξανθῦ. a ξανθός.
Ξανῶ, fut. 1. activ. verbi ξαίνω. quod vide.

Ξ Ε.

Ξεινία, hoſpitalia, nom. plur. a ξεινίιον, vel ξείνιον, Poet. pro ξένιον, ν, τό, munus, quod datur hoſpiti. Th. ξένος, ν, ὁ, hoſpes.
Ξεινίζω, hoſpitem excipio. a ξεῖνος, Poet. pro ξένος, hoſpes.
Ξεινικός, peregrinus, Jon. pro ξενικός. Th. ξένος, hoſpes.
Ξεῖνος, pro ξένος, ν, ὁ, ἡ, hoſpitalis, ad hoſpites pertinens. ab eodem them.
Ξεινοδόκος, & ξεινοδόχος, ν, ὁ, hoſpitium præbens. dat. ξεινοδόχῳ, hoſpiti. ξεινοδόχος, cui hoſpitium præbetur. a ξεῖνος, pro ξένος, hoſpes, & δέχομαι, accipio.
Ξεινοκτονέω, Jon. pro ξενοκτονέω, peregrinos interficio. ex ξένος, & κτείνω, interficio.
Ξεῖνος, Jon. pro ξένος, hoſpes.
Ξεναγέτης, ν, ὁ, qui eſt hoſpitum dux, & exceptor. Ex ξένος, ν, ὁ, hoſpes, & ἄγω, duco.
Ξεναπάτας, α, ὁ, Poet. & Dor. pro ξεναπάτης, ν, ὁ, hoſpitum deceptor. Ex ξένος, hoſpes, & ἀπατάω, decipio.
Ξενικὴ δίκη, hoſpitalium jus. Sed ita vocatur ἡ δίκη, ἡ τοῖς ξένοις εἰρηθεῖσα, ᾗ βοηθοῦσα, τῇ πάσαν ὕβριν ἀπ' αὐτῶν ἀπωθοῦσα: Id eſt, juſtitia, quæ peregrinis, & hoſpitibus opem fert, &c.
Ξενία, ας, & Jon. ης, ἡ, hoſpitium.
Ξενίζω, hoſpitio excipio; item, novitate quaſi peregrina turbo. hinc part. præſ. τὰ ξενίζοντα, peregrina, a vulgi ſententia abhorrentia. fut. ίσω. p. ἐξένικα. a. 1. ἐξένισα. præſ. paſſ. ξενίζομαι, ῃ, εται, diverſor; item, re peregrina percellor. a. 1. paſſiv. ἐξενίσθην. a. 1. ſub. paſſ. ξενισθῶ. Th. ξένος, hoſpes.
Ξενισθεὶς, hoſpitio ſuſceptus, a. 1. part. paſſ. ξενισθῶμεν, 1. pl. a. 1. ſub. paſſ. a ξενίζω. quod vide.
Ξενοδοχέω, ῶ, hoſpitalis ſum. hoſpitio alios excipio. ex ξένος, & δέχομαι, recipio. p. m. δέδοχα. unde δοχή, ῆς, ἡ, convivium.
Ξενόλογος, ν, ὁ, Xenologus, nomen propr.
ΞΕ'ΝΟΣ, & Poet. ξεῖνος, ν, ὁ, hoſpes, peregrinus. Hinc ξένιος, vel ξείνιος, ν, ὁ, hoſpitalis. ξένιον, ν, τό, munus ſeu donum, quod datur hoſpiti. ξενίω, & ξενίζω, hoſpitio accipio. πρόξενος, ν, ὁ, publicus hoſpes. προξενέω, ſum publicus hoſpes, hoſpitio excipio nomine civitatis. προξενητὴς, ὁ, ὁ, proxeneta, pararius, conciliator. ἄξενος, ν, ὁ, ἡ, inhoſpitalis. πολύξενος, ν, ὁ, ἡ, qui multos excipit hoſpitio.
Ξενοφῶν, ῶντος, ὁ, Xenophon.
Ξέρξης, Xerxes. Perſicum eſt nomen. Gr. Α'ρήϊος, Martius.
Ξεσθεὶς, raſus, a. 1. part. paſſ. a ξέω, rado. f. έσω. a. 1. paſſ. ἐξέσθην.
Ξέστης, ν, ὁ, ſextarius, nomen menſuræ. gen. plur. ξεστῶν. Ex Latina voce ſextus.
Ξεστὸς, ῦ, & Jon. ξεστὸς, ὁ, raſus, ſcalptus, dolando politus. in plur. ξεστοί. a ξέω, rado, ſcalpo.
ΞΕ'Ω, rado, polio, ſcalpo, dolo. f. έσω. perf. paſſ. ἔξεσμαι. a. 1. paſſ. ἐξέσθην. q. a κέω, ſeco. Hinc ξέσις, εως, ἡ, raſura. ξεστὸς, ῦ, ὁ, raſus, ſcalptus. ξύω, idem quod ξέω. ξύστρα, ας, ἡ, ſtrigilis. ξυστὴρ, ῆρος, ἡ, radula. ξυρὸς, ῦ, ὁ, acutus. ξυράω, novacula rado.

Ξ Η.

Ξηρὰ, ᾶς, ἡ, terra. a ξηρός, aridus.
Ξηραίνω, areſacio. fut. ανῶ. p. ἐξήρακα. a. 1. ἐξήρανα. perf. paſſ. ἐξήραμμαι. perf. part. paſſ. ἐξηραμμένος, η, ον. a. 1. paſſ. ἐξηράνθην, ης, η. aor. 1. ſub. paſſ. ξηρανθῶ. fut. 1. paſſ. ξηρανθήσομαι. Th. ξηρὸς, aridus.
Ξηρανθεὶς, ſiccatus, aor. 1. part. paſſiv. ξηρανθῶ, aor. 1. ſub. paſſ. a ξηραίνω. quod vide.
ΞΗΡΟ'Σ, ῦ, ὁ, aridus, ſiccus, tabidus. q. a ξέω. Sicca ſunt ξεστοί, & commodius raduntur. Hinc ξηραίνω, ſicco. ξηρότης, ητος, ξήρωσις, εως, & ξηρασία, ας, ἡ, ſiccitas.

Ξ Ι.

ΞΙ'ΡΙΣ, ſeu ξυρίς, herba quædam.
ΞΙ'ΦΟΣ, εος, τό, enſis, gladius. dativ. τῷ ξίφει. q. a ξέω, ſeco, & φῶς. Quod ejus acies tetigerit, illud ſecat. hinc ξιφίδιον, ν, τό, gladiolus, pugio. ξιφίας, ν, ὁ, piſcis nomen.

Ξ Ο.

Ξανθὸς, ῦ, ὁ, flavus, albus, rufus, celer, dulcis. q. a ξανθός. Sed quare albus? Flavus eſt rufus in album vergens.

Ξ Υ.

Ξυγκάτθανε, Poet. ſyncop. pro συγκατέθανε, 3. ſingul. a. 2. ind. act. ex σὺν, κατὰ, & θνήσκω, morior. a. 2. ἔθανον, ες, ε.
Ξύλα, τά, ligna. a ξύλον.
Ξύλινος, η, ον, ligneus, a, um. a ξύλον.
ΞΥ'ΛΟΝ, ν, τό, lignum. q. a ξύω, rado. quia ſecari, & radi poteſt. Hinc ξύλινος, ν, ὁ, ligneus. ξυλεύομαι, lignor, ligna conveho.
Ξυλουργέω, artem fabrilem exerceo. Ex ξύλον, & ἔργον, opus.
Ξυλουργικά, τά, fabrilia. Ex ξύλον, & ἔργον, opus.
Ξυλοχίζεσθαι, Dor. & Poet. pro ξυλοχίζεσθαι, idem fere quod ξυλίζεσθαι, ligna ſecare, & findere, vel colligere, &c. a ξύλοχος, ν, ὁ, quod vide.
Ξύλοχος, ν, ὁ, locus arboribus conſitus, ſylva. a ξύλον, lignum, materia, & ἔχω, habeo.
Ξυμβαίη, contingat, Att. vel Dor. pro συμβαίη, a. 2. opt. act. verbi συμβαίνω. Th. βαίνω, eo.
Ξυμβαλεῖν, obviam ire, præſ. inf. hinc ξυμβάλλω. quod vide.
Ξυμβάλλω, Jon. & Att. pro συνεβέβλητο, occurrebat, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi συμβάλλω, conjicio, committo. ex σὺν, & βάλλω, jacio.
Ξύμπαντας, univerſos, acc. plur. m. g Att. Sic ξύμπασα, f. g. a σύμπας. Thema πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis, e.
Ξὺν, Att. & Jon. pro σὺν, cum, præpoſit. regens dat.
Ξυνάγον, coegerunt, 3. plur. a. 2. vel imperf. Jonic. & Attic. verbi συνάγω, congrego. Th. ἄγω, duco.
Ξυνάγω, congrego, committo, ineo, præſ. ind. act. Attic. Sic ξυνάγοντες, nom. plur. part. præſ. ab eodem them.
Ξυνάειδε, concine, præſ. imperat. act. Att. a συναείδω. Th. ἀείδω, cano.
Ξυνὸν παναγυρίων, Doric. pro ξυνὸν, vel τὸ κοινὸν πανηγυρίων.
Ξυνάων, ονος, ὁ, ἡ, Poet. pro κοινωνὸς, ῦ, ὁ, q. d. ὁ ξυνὸς, ὄντος, qui cum aliquo eſt, & verſatur. ſocius alicujus, particeps.
Ξυνδέδεντο, Jon. & Att. pro ξυνδέδεντο, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. verbi ξυνδέω, conſtringo. Th. δέω, ligo.
Ξυνδῆσαι, colligare, a. 1. inf. Attic. a συνδέω. Th. δέω, ligo.
Ξυνέηκε, ας, ε, Jon. diſſolutione, & Att. pro συνῆκε, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi συνίημι, committo; item intelligo. ex σὺν, & ἵημι, ſeu ἵω, mitto. imperf. ἵην. perf. εἶκα. a. 1. ἧκα. a. 2. ἧν. a. 2. imperat. ἕς. fut. ἥσω.
Ξυνέεργε, contrahebat, 3. ſing. imperf. Jon. & Att. pro συνέεργε, verbi συνέργω, ex σὺν, & εἴργω, arceo. f. ξω.
Ξύνες, intellige, a. 2. imperat. act. Att. verbi συνίημι. ξύνετο, 3 ſing. a. 2. med. Att. vide ξυνίημι.
Ξυνετά, acc. plur. n. g. a ξυνετὸς, ῦ, ὁ, intelligibilis; Att. a συνίημι, intelligo. Th. ἵω.
Ξυνεύνα, ας, ἡ, σύν τινι εὐνάζω, quæ cum aliquo dormit. ἡ συνευνέτις, ιδος, ἡ, ἄκοιτις, ἄλοχος, ejuſdem cubilis, & lecti conſors, uxor.
Ξυνήϊος, ν, ὁ, ἡ, communis. a ξυνός, ῦ, ὁ, communis.
Ξυνήονας, participes, accuſ. plural a ξυνήων, ονος, ὁ, ἡ, quod a ξυνός, ῦ, ὁ, communis.
Ξυνίασι, 3. plur. præſ. ind. a ξυνίημι, Att. quod ex σὺν, & εἶμι, eo.
Ξυνίεν, pro ξυνίεσαν, quod pro ξυνίεσαν, 3. plur. imperf. Attic. verbi συνίω, vel συνίημι, intelligo. vide ξυνίημι.
Ξυνιόντων, confligentium, gen. plur. a. 2. part. act. a ξυνίημι, vel ξύνειμι, congredior. quod ex σὺν, & ἵημι, vel εἶμι, eo. a. 2. ἧν, ες, ε.
Ξυννεφέα, acc. ſingular. perf. part. act. f. g. Attic verbi ξυννέφω, quod in perf. Att. ξυννένοφα, Attica mutatione ε, in ο. Thema νέφος, εος, τό, nubes.
Ξυνοίσεις, 2. ſing. fut. 1. act. verbi ξυμφέρω, ſimul fero, confero. ex σὺν, & φέρω, fero. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.
Ξυνομήλικι, æquali, dat. ſing. a ξυνομῆλιξ, ικος, ex ξὺν, Att. pro σὺν, & ὁμῆλιξ, ικος, ὁ, coætaneus. quod ex ὁμὸς, ſimilis, & ἡλικία, ας, ἡ, ſtatura.
Ξυνὸς, ῦ, ὁ, communis, Attic. pro κοινός. Hinc ξυνόω, ῶ, conjungo, conſocio.
Ξυνοχὴ, ῆς, ἡ, Att. pro συνοχὴ, coarctatio, in anguſtum contractio. a συνέχω, conſtringo. Th. ἔχω.
Ξυνὼν, præſ. part. Attic. pro συνὼν, όντος, ὁ, a σύνειμι, ſum cum alio. Th. εἰμί, ſum.
Ξυνωρίς, vide συνωρίς.
Ξυομένη, ης, ἡ, præſ. part. paſſ. f. g. a ξύω, idem quod ξέω, rado, ſcalpo.
Ξυράω, ſeu ἐω, rado, tondeo ad cutem. præſ. paſſ. ξυράομαι, ῶμαι, tondeor. præſ. inf. ξυρᾶσθαι. perf. paſſ. ἐξύρημαι. unde perf. part. ἐξυρημένος, η, ον, tonſus, a, um. a. 1. med. ἐξυρησάμην, ω, ατο. a. 1. med. ſub. ξυρήσωμαι, ῃ, ηται, & in 3. plur. ξυρήσωνται. quod a ξυρὸς, ῦ, ὁ, novacula, culter tonſorius. quod a ξύω. Th. ξέω, rado.
Ξυρὸς, ά, ὸν, acutus, a, um. Subſtantive pro novacula. ut & ξυρὴ, quia acuta. a ξύω, ſeco, rado. Th. ξέω, idem.
Ξυσθεὶς, raſus, a. 1. part. paſſ. ab aor. 1. ind. paſſ. ἐξύσθην, verbi ξύω, rado novacula. Th. ξέω, idem.
Ξυστὸς, ῦ, ὁ, raſus, ſcalptus. ξυστὰ, τά, haſtilia radendo polita. Eſt & ξυστὸς, ſeu ξυστόν, locus, ubi athletæ exercentur. a ξύω, quia raſus, & planus. hinc ξυστάρχης, princeps xyſti. Th. ξέω, rado.
Ξύστρον, vel ξύστρα, pala ferrea ad radendum. a ξύω, rado, idem quod ξέω.
Ξύω, idem quod ξέω, rado.

O, Deci-

O.

O Decima quinta littera, in numeris eſt ſeptuaginta. Veteres autem ο pro ω, dicebant. Dorice vertitur in α, Æolice in υ. ut Ἀπέλλων, pro Ἀπόλλων, ὄνυμα, pro ὄνομα.

Ὁ, ἡ, τό, hic, hæc, hoc, articuli præpoſitivi ſic dicti, quod nominibus præponantur. Sed ὅ, neutrum ex ὅς.

Ὅα, pellis ovilla, ab ὄϊς, ovis. Eſt & ὄα, ſorbus, & ὄον, ſorbum. q. ab ἐάω, linquo, quod ob inſuavitatem relinquatur.

ὌΑΡ, αρος, ἡ, uxor. in plur. ὄαρες, & contract. ὦρες. genit. pl. ὀάρων, dat. plur. ὤρεσι, Poet. pro ὤρσι. Dictum ὄαρ, quaſi ὁμόαρ, ab ὁμοῦ ἄρειν, quod conveniat viro. Ἀναγραμματικῶς, ſc. quoad litterarum ſonum: Apte nubere eſt pari nubere. Hinc ὀαρίζω, colloquor familiariter, ſicut cum conjuge. ὀαριστής, confabulator, familiaris. ὀαριστύς, ἡ, confabulatio, commercium.

Ὀαρίζω, ὀαριστής, ὀαριστύς, vide in ὄαρ.

Ὄαρας, confabulationes, accuſ. plur. ὀάρων, gen. plur. nom. plur. ὄαρες, dicimus, & ὄαροι. Them. ὄαρ, αρος, ἡ, uxor.

O B.

Ὀβελοῖσιν, dativ. plur. Jonic. ab ὀβελός. quod vide.

ὈΒΕΛΟ'Σ, ȣ, ὁ, veru; item nota certis ſcriptorum locis apponi ſolita. Eſt quaſi βέλος, telum, & in modum jaculi acuminatum. Hinc ὀβελίσκος, ȣ, ὁ, parvum veru. ὀβελίζω, obelo noto.

ὈΒΟΛΟ'Σ, ȣ, ὁ, obolus: ſexta pars drachmæ. hinc τριώβολον, ȣ, τό, tres oboli.

Ὄβρια, & ὀβρίκαλα, leonum, luporum, &c. catuli. forte quia ὄβριμος ex ὀβρίμοις nata.

Ὀβριμοεργός, ȣ, ὁ, fortium facinorum patrator, ardua patrans. ex ὄβριμος, robuſtus, potens, & ἔργον, opus.

Ὀβριμόθυμος, ȣ, ὁ, forti animo præditus. ab ὄβριμος, fortis. Th. βριμόω, robuſtum reddo, & θυμός, animus.

Ὀβριμοπάτρη, ης, ἡ, forti patre genita. ab ὄβριμος, fortis. Th. βριμόω, robuſtum reddo, & πατήρ, pater.

Ὄβριμος, ȣ, ὁ, fortis, potens. Them. βριμόω, robuſtum reddo.

ὈΒΡΥΖΟΝ χρυσίον, ȣ, τό, aurum obryzum, purum. ex crebra concoctione. q. ὀφειρίζον, ab Ophir, loco.

O Γ.

Ὀγδοάτῃ, dat. ſing. f. g. ab ὀγδόατος, Poet. pro ὄγδοος, octavus. Th. ὀκτώ, octo.

Ὀγδόατος, ȣ, ὁ, Poet. pro ὄγδοος, octavus. Th. ὀκτώ.

Ὄγδοος, ȣ, ὁ, octavus. Them. ὀκτώ, octo.

Ὀγδώκοντα, Jonic. pro ὀγδοήκοντα, octoginta, οἱ, αἱ, τά, ἄκλιτα. ab ὄγδοος. Th. ὀκτώ.

Ὅγε, maſc. gen. ab ὁ, ἡ, τό.

ὈΓΚΑ'ΟΜΑΙ, rudo, proprie de aſinis. ὀγκωμένȣ, gen. ſing. præſ. part. hinc ὀγκηθμός, ȣ, ὁ, ruditus. ab ὄνος.

Ὄγκιον, ὄγκειον, vas, in quo aliqua reponuntur. Them. ὄγκος, ȣ, ὁ, tumor.

ὌΓΚΟΣ, ȣ, ὁ, tumor, faſtus: item gravitas, pondus, moles, eminentia. puto ab ἄνω κεῖσθαι, ſurſum jacere. Tumor eſt quædam ἄρσις, ſeu ἔπαρσις σωμάτων. Hinc ὀγκηρός, ᾶ, ὁ, tumidus. ὀγκόω, tumidum reddo. ὑπέρογκος, ȣ, ὁ, ſupra modum tumidus.

ὌΓΜΟΣ, ȣ, ὁ, ſulcus, via, ab ἄγω, frango. vel οἴγω, aperio.

Ὀγχήστιος, ία, ιον, nomen adject. a ſubſtantivo Ὀγχηστός, ȣ, ὁ, Oncheſti urbis incola. Apud Pindar. Iſthm. Od. 1. 439. 3. vitioſe legitur Ὀρχηστίαις, pro Ὀγχηστίαις.

ὌΓΧΝΗ, vel ὄχνη, pyrum ſylveſtre. q. ab ἄγχω, quia ſuffocat.

O Δ.

Ὅδ', pro ὅδε, hic. quod vide.

Ὀδάξ, adv. mordicus. ab ἔδω, edo, vel ὀδούς, dens.

ὍΔΕ, ἥδε, τόδε, hic, hæc, hoc. hinc ὧδε, adv. hoc modo. Ex ὁ, & δέ.

Ὀδελός, Dor. vel Bœot. pro ὀβελός.

Ὁδεύω, iter facio, eo. præſ. part. ὁδεύων, οντος, ὁ. f. εύσω. p. ὥδευκα. Th. ὁδός, ȣ, ἡ, via.

Ὁδήγει, in viam duc, præſ. imperat. activ. ab ὁδηγέω, ſum dux itineris. f. ήσω. perf. ὡδήγηκα. Ex ὁδός, via, & ἄγω, duco.

Ὁδηγός, ȣ, ὁ, ἡ, dux viæ, ab iiſdem them.

Ὄδιος, ȣ, ὁ, nomen propr. viri.

Ὁδίτας, α, ὁ, Dor. pro ὁδίτης, ȣ, ὁ, viator. Th. ὁδός.

Ὀδμή, ῆς, ἡ, odor. Them. ὄζω. f. ὀζέσω, oleo.

Ὁδοιπορέω, ῶ, iter facio, viam emetior. Ex ὁδός, ȣ, ἡ, via, & πείρω, tranſeo. p. m. πέπορα.

Ὁδοιπορία, ας, ἡ, iter. quod ab ὁδοιπόρος, ȣ, ὁ, viator. ab iiſdem them.

Ὀδόντα, dentem, accuſ. ſingul. ab ὀδούς, όντος, ὁ, dens.

ὉΔΟ'Σ, ȣ, ἡ, via, auxilium, inſidiæ. Hinc ὁδεύω, iter facio, proficiſcor. ἐπάνοδος, ȣ, ἡ, reditus. εἴσοδος, ȣ, ἡ, ingreſſus. ἔξοδος, ȣ, ἡ, exitus, egreſſio. ἔφοδος, ȣ, ἡ, aditus. ἐφόδιον, ȣ, τό, viaticum. μέθοδος, ȣ, ἡ, ratio, & via diſcendi, ac docendi. περίοδος, ȣ, ἡ, circuitus. πρόσοδος, ȣ, ἡ, adventus, acceſſus. πρόσοδοι, ων, αἱ, ſupplicationes ad Deorum templa. σύνοδος, ȣ, ἡ, conventus, congreſſus. συνόδιον, ȣ, τό, coitus Lunæ cum Sole: interlunium.

Ὁδοῦν, viam oſtendere, ducere, præſ. inf. verbi ὁδόω. Th. ὁδός.

ὈΔΟΥ'Σ, όντος, ὁ, dens. acc. ſingul. ὀδόντα, dat. plur. ὀδοῦσι. q. ab ἔδω, edo. ut ſit q. ἐδούς.

Ὁδοφύλαξ, ακος, vel ὁδοφύλακος, ȣ, ὁ, viarum cuſtos. ab ὁδός, & φυλάσσω, cuſtodio.

Ὀδυναρός, ά, ὁ, Dor. pro ὀδυνηρός, ᾶ, ὁ, dolorificus, dolorem adferens, ὁ ὀδύνην καὶ λύπην φέρων.

Ὀδυνᾶσαι, cruciaris, contractum, pro ὀδυνάεσαι, ad formam verborum in μι. Regulariter diceretur ὀδυνᾷ, 2. ſingul. ind. paſſ. verbi ὀδυνάομαι, crucior. Th. ὀδύνη, ης, ἡ, dolor.

Ὀδυνάων, gen. plur. Æolic. pro ὀδυνῶν. ab ὀδύνη, ης, ἡ, dolor.

ὈΔΥ'ΝΗ, ης, ἡ, dolor. gen. plur. Æol. ὀδυνάων. dat. plur. Jonic. ὀδύνῃσιν. q. ab ἔδω, rodo. Eſt enim dolor veluti roſio quædam corporis, aut animi. Hinc ὠδίν, ſeu ὠδίς, ῖνος, ἡ, dolor parturientis. ἀνώδυνος, ȣ, ὁ, ἡ, nullum dolorem ſentiens; item dolorem ſedans.

Ὀδυνήφατος, ȣ, ον, dolores mitigans. in plur. n. g. τὰ ὀδυνήφατα. ab ὀδύνη, dolor, & φάω, occido.

Ὀδύρεο, luge, Jon. pro ὀδύρου, præſ. imperat. ab ὀδύρομαι.

Ὀδυρμός, ȣ, ὁ, ejulatus, lamentatio. Th. ὀδύρομαι.

ὈΔΥ'ΡΟΜΑΙ, lamentor, ploro. ὀδύρονται, 3. plur. præſ. ſub. præſ. part. ὀδυρόμενος. f. ὀδυροῦμαι. p. ὤδυρμαι. q. ab ὀδύνη. Dolor eſt cauſa lamenti. Hinc ὀδυρμός, ȣ, ὁ, lamentatio. ὄδυρμα, ατος, τό, luctus, lamentum.

Ὀδυσσῆϊ, dat. ſing. ab Ὀδυσσεύς, έως, ὁ, Ulyſſes.

Ὀδύσσατο, iratus fuit, 3. ſingul. aor. 1. med. verbi ὀδύσσομαι. fut. ὀδύσομαι. aor. 1. med. ὠδυσάμην, ω, ατο. Thema ὀδύσσω, iraſcor.

Ὀδυσσεύς, έως, ὁ, Ulyſſes. accuſ. ſingul. Ὀδυσσέα, vel ῆα. Hinc Ὀδύσσεια, ας, ἡ, Odyſſea.

ὈΔΥ'ΣΣΩ, iraſcor, ſuccenſeo. quaſi ab ὀδύνη, dolor. Iraſcens aliquid odit, quod depellere nititur.

Ὄδωδα, Att. pro ὦδα, olui, perf. med. verbi ὄζω, oleo. fut. ὀζήσω. p. m. inf. ὀδωδέναι. perf. part. med. ὀδωδώς.

Ὀδώδει, oluerat. Att. & Jon. pro ὠδώδει, 3. ſing. pluſq. perf. med. verbi ὄζω, oleo. p. m. ὦδα, Att. ὄδωδα.

Ὀδώδυσται, Att. reduplic. pro ὤδυσται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi ὀδύσσω, iraſcor. f. ύσω.

O E.

Ὄεσι, Jon. & Æol. pro ὄϊσι, ab ὄϊς, contracte οἶς, ovis, gen. οἰός, vel ὄϊος.

O Z.

Ὄζειν, olere, præſ. inf. ab ὄζω.

Ὀζέσω, olebo, fut. 1. verbi ὄζω.

Ὀζίας, ȣ, ὁ, nomen viri. Hebr. robur a Domino.

ὈΖΟΣ, ȣ, ὁ, nodus arboris. ramus. q. ab ἕζομαι. Ramus ſedet in arbore, & ei adſtat. vel quod illi aves inſideant. Metaph. homo bellicoſus.

ὈΖΩ, oleo. f. ὀζέσω, & ήσω. p. ὤζηκα. p. m. ὦδα, & Att. ὄδωδα. Hinc ὀσμή, ῆς, ἡ, odor. ὀζώδης, εος, ὁ, ἡ, olidus, fœtidus. ὄζη, ης, ἡ, fœtor. εὐοσμέω, bene oleo. εὔοσμος, ȣ, ὁ, ἡ, bene olens. εὐοσμία, ας, ἡ, bonus odor.

O Θ.

Ὅθ', pro ὅτε, quando, quum.

Ὅθεν, unde, ex qua cauſa, adverb. ab ὅς, qui.

Ὄθετ', pro ὄθετο, curabat, 3. ſing. imperf. med. Jon. verbi ὄθομαι. Th. ὄθη, ης, ἡ, cura.

ὌΘΗ, ης, ἡ, cura, ratio. q. cura conſueta, ab ἔθω, conſuevi. vel ab ἔθω. vel ab ὄθω, moveo. cura movet mentem.

Ὅθι, ubi, adverb. ab ὅς.

Ὄθλις, planta quædam. q. ex ὁμοῦ θάλλειν: vel quia fragilis, a θλάω.

Ὀθνεῖος, peregrinus, pro νοθεῖος. hinc gen. plur. ὀθνείων. Th. νόθος, ſpurius.

ὈΘΟ'ΝΗ, ης, ἡ, linteum; item velum nauticum.

Ὀθόνιον, ȣ, τό, linteolum, diminut. ab ὀθόνη.

Ὀθόννα, ης, ἡ, herba quædam, & ſuccus oculis conveniens. Folia habet foraminum plena, ceu ὀθόνη.

Ὄθριξ, qui eſt ejuſdem capilli. ab ὁμός, ſimilis, & θρίξ.

Ὄθρυς, υος, ἡ, nomen montis. q. ab ἀθρέω, conſpicor.

Ὄθω, moveo. vide ὠθέω.

O I.

ΟἿ, hei, heu, lamentandi vocula. hinc οἰμώζω. f. ξω. ploro, ejulo.

Οἱ, hi, artic. præpoſit. vide in ὁ. Οἵ, qui, vide in ὅς. οἷ, adverb. quo, ubi. vide in ὅς. οἷ, pronomen dat. caſ. in ἕ. & Jon. οἱ, pro αὐτῷ.

Οἷ' pro οἷα, qualia, ab οἷος, ȣ, ὁ, qualis. Eſt & οἷα, adv. ceu, tanquam.

ΟἼΑΞ, ακος, ὁ, gubernaculum, clavus navis, quo fertur. q. ab οἴω, fero.

Οἶγε, aperi, præſ. imperat. act. ab οἴγω. quod vide.

Οἰγήσομαι, aperiar, f. 2. paſſ. verbi οἴγω. f. ξω, a. 2. paſſ. ὤγην.

ΟἼΓΩ, ſeu οἰγνύω, & οἴγνυμι, aperio. f. οἴξω. perf. ᾦχα, & ἔῳχα. f. 2. paſſ. οἰγήσομαι. p. m. ἔῳγα. Hinc ἀνοίγω, adaperio. ἄνοιξις, εως, ἡ, apertio. q. ab ἄγω, frango. quod enim aperitur, quaſi frangitur.
Οἶδ', pro οἶδα, vel οἶδε. quod vide.
Οἶδα, ας, ε, novi, & in plural. οἴδαμεν, οἴδατε, οἴδασι, perf. m. verbi εἴδω, ſcio.
Οἰδαίνω, ſeu οἰδάνω, & οἰδάω, tumefacio. à quo οἰδαίνομαι, ῃ, εται, tumeſio. Th. οἰδέω, tumeo.
Οἴδαθα, noſti, Æolic. paragoge, & per ſyncop. οἶσθα, pro οἶδας, 2. ſing. p. m. verbi εἴδω, vel εἴδημι, ſcio.
ΟἸΔΈΩ, & οἰδάω, tumeo, inflatus ſum. an ab εἴδω, video, quia tumida depreſſis viſibiliora? hinc οἴδημα, ατος, τὸ, tumor.
Οἰδιπόδας, α, ὁ, Doric. pro Οἰδιπόδης, ου, ὁ, Oedipus, Thebarum Rex. Dicimus & Οἰδίπους, οδος, ὁ, & Οἰδίπος, ου, ὁ.
Οἶδμα, ατος, τὸ, per ſync. pro οἴδημα, ατος, τὸ, tumor. οἶδνοι, tumor terræ. Th. οἰδέω, tumeo.
Οἴεαι, Jon. pro οἴῃ, putas, 2. ſing. præſ. verbi οἴομαι, puto. f. οἰήσομαι. p. ᾤημαι. Th. οἴω, puto, ſeu οἴω.
Οἴει, putas, Att. pro οἴῃ, 2. ſingul. præſ. ind. hinc οἴεσθαι, præſ. inf. verbi ejuſdem.
Οἴεσσι, dat. plur. Jonic. ab οἶς, οἰὸς, vel ὄϊς, ὄϊος, ἡ, ovis.
Οἰέτης, ejuſdem ætatis, pro ὁμοιέτης. Ex ὅμοιος, ſeu ὁμὸς, ſimilis, & ἔτος, εος, annus.
Οἴζυος, ου, ὁ, miſer, calamitoſus. Th. οἰζύς.
Οἰζυρῇ, dat. ſing. Jonic. f. g. ab οἰζυρὸς, ὰ, ὸν, calamitoſus. Them. οἰζὺς, ύος, ἡ, ærumna.
ΟἸΖΥ'Σ, ύος, ἡ, ærumna, miſeria. acc. ſing. οἰζύν. q. ab οἶ, hei, & ζέω, ferveo. vel ἵζω, colloco, ut ſit in animo, & corpore defixa. hinc οἰζυρός, ά, όν, calamitoſus.
Οἴῃ, ſoli, dat. ſing. f. g. ab οἶος, ου, ὁ, ſolus.
Οἰηθῆναι, putaſſe, a. 1. inf. paſſ. ab οἴω, ſeu οἴομαι, puto. f. οἰήσομαι. perf. paſſ. ᾤημαι. a. 1. paſſ. ᾠήθην.
Οἰήϊον, ου, τὸ, gubernaculum, clavus navis. ab οἴαξ, ὁ, idem.
Οἰηκίζειν, Jon. pro οἰακίζειν, gubernaculum regere. regere. Th. οἴαξ.
Οἴηξ, Jon. pro οἴαξ, ακος, ὁ, gubernaculum. οἴηκες, etiam dicuntur annuli, per quos habenæ mulos regentes trajiciuntur.
Οἰήσομαι, putabo, f. 1. med. verbi οἴομαι, ſeu οἶμαι. Th. οἴω, puto.
Οἶϊδα, acc. ſing. ab ὄϊς, ἴδος, ἡ, vel οἶϊς, οἴϊδος, ovicula. Th. ὄϊς, ovis.
Οἶκα, præt. med. verbi εἴκω, cedo, ſimilis ſum. ſed frequentius pro eo uſurpatur ἔοικα.
Οἴκαδ', pro οἴκαδε, & Dor. οἴκαδες, domum, adv. ad locum. ab οἶκος, ου, ὁ, domus.
Οἴκασι, & Att. ἐοίκασι, videntur, 3. pl. perf. med. Sic οἴκασι, Attic. ἐοίκασι, verbi εἴκω, ſimilis ſum.
Οἶκε, & Att. ἔοικε, videbatur, 3. ſingul. perf. med. vide οἴκασι.
Οἰκεῖν, vivere, præſ. inf. act. verbi οἰκέω, habito. Th. οἶκος.
Οἰκεῖος, εία, εῖον, domeſticus, a, um; item proprius. οἱ οἰκεῖοι, domeſtici. in ſuperlat. οἰκειότατος, familiariſſimus. ab eodem them.
Οἰκειόω, mihi vendico. Th. οἶκος, domus.
Οἰκειοφώνως, ſua voce. ex οἰκεῖος, proprius, & φωνὴ, ἡ, vox.
Οἰκείτωσαν, 3. plur. præſ. imperat. activ. verbi οἰκέω, habito.
Οἰκείων, habitans, Poet. pro οἰκέων, præſ. part. act. verbi οἰκέω, habito. fut. ήσω. p. ᾤκηκα. Th. οἶκος.

Οἰκείως, adv. domeſtice, proprie. ab eodem them.
Οἴκεντι, habitant, Æolic. pro οἰκοῦσι, 3. plur. præſ. verbi οἴκημι, ab οἰκέω, habito. Th. οἶκος.
Οἰκέοισι, Dor. & Æolic. pro οἰκέουσι, habitant, 3. plur. præſ. ind. activ. verbi οἰκέω. quod vide.
Οἰκέοιτο, Jon. pro οἰκοῖτο, 3. ſingul. præſ. opt. paſſ. ab οἰκέω. Th. οἶκος.
Οἰκέτης, ου, ὁ, domeſticus; item ſervus. gen. plur. οἰκετῶν. in nom. plur. οἰκέται. οἰκέτις, ιδος, ἡ, domeſtica. ab eodem them.
Οἰκεῦντες, habitantes, Dor. pro οἰκοῦντες, præſ. part. verbi οἰκέω.
Οἰκεὺς, έος, ὁ, domeſticus, ſervus. acc. plur. οἰκῆας. Th. οἶκος, domus.
Οἰκέω, ῶ, habito. f. ήσω. p. ᾤκηκα. aor. 1. ᾤκησα. præſ. paſſ. οἰκέομαι, οῦμαι, incolor. præſ. part. paſſiv. οἰκεόμενος, ούμενος, οἰκεομένη, ουμένη, ης, ἡ, orbis terrarum habitabilis. οἰκουμένη, ſcil. γῆ, terra, quæ incolitur. Th. οἶκος.
Οἰκῆας, acc. plur. ab οἰκεὺς, έος, ὁ. quod vide.
Οἰκήϊα, τὰ, res domeſticæ. οἰκηΐη, ἡ, familia. ab οἰκήϊος, Jon. pro οἰκεῖος, ου, ὁ, domeſticus. Th. οἶκος.
Οἰκηϊοῦσθαι, Jon. pro οἰκειοῦσθαι, ſuum facere. ab οἰκειόω. quod vide.
Οἴκημα, ατος, τὸ, habitaculum, carcer. ab eodem them.
Οἰκημένος, Jon. pro ᾠκημένος, qui habitat, perf. part. paſſ. ab οἰκέω.
Οἰκῆσαι, habitaſſe, aor. 1. inf. activ. οἴκησον, aor. 1. imperat. verbi οἰκέω. f. ήσω. aor. 1. ᾤκησα. Them. οἶκος, domus.
Οἴκησις, εως, ἡ, ſedes. ab οἰκέω, habito. Th. οἶκος, ου, ὁ, domus.
Οἰκητήριον, ου, τὸ, domicilium. Thema οἶκος, ου, ὁ, domus.
Οἰκήτωρ, ορος, ὁ, habitator. ab οἶκος, ὁ, domus.
Οἰκία, ας, ἡ, domus. ab eodem them.
Οἰκιακὸς, ἡ, ὸν, domeſticus, a, um. ab οἰκία, ſeu οἶκος, domus.
Οἰκίον, ου, τὸ, idem quod οἶκος.
Οἰκίσαι, habitare feciſſe, a. 1. inf. activ. verbi οἰκίζω. f. ίσω. a. 1. ᾤκισα. Th. οἶκος.
Οἰκιστὴρ, ῆρος, ὁ, Poet. idem ac οἰκιστὴς, οῦ, ὁ, conditor, ædificator, coloniæ deductor.
Οἰκισταὶ, nom. plur. ab οἰκιστὴς, οῦ, ὁ, ædificator. Th. οἶκος, domus.
Οἰκογενεῖς, acc. plur. ab οἰκογενὴς, έος, ὁ, ἡ, vernaculus. ab οἶκος, domus, & γείνομαι, naſcor.
Οἰκοδεσποτέω, domum adminiſtro. f. ήσω. p. ᾠκοδεσπότηκα. ab οἶκος, domus, & δεσπότης, ου, ὁ, dominus. Th δεσπόζω, dominor.
Οἰκοδεσπότης, ου, ὁ, q. d. δεσπότης τοῦ οἴκου, herus, paterfamilias. οἰκοδέσποινα, ης, ἡ, hera, materfamilias.
Οἰκοδομέω, ῶ, ædifico; doceo, emendo. f. ήσω. p. ᾠκοδόμηκα. aor. 1. ᾠκοδόμησα. perf. paſſiv. ᾠκοδόμημαι. pluſq. perf. paſſiv. ᾠκοδομήμην, σο, το. aor. 1. paſſ. ᾠκοδομήθην, ης, η. fut. 1. paſſ. οἰκοδομηθήσομαι, inſtruar. quod ab οἶκος, ου, ὁ, domus, & δέμω, ſtruo. p. m. δέδομα.
Οἰκοδομὴ, ῆς, ἡ, ædificium, ſtructura; item emendatio. οἰκοδόμημα, idem. ab οἶκος, & δέμω, ſtruo.
Οἰκοδομία, ας, ἡ, ædificatio, incrementum in cognitione Dei. ab iiſdem them.
Οἰκοδόμος, ου, ὁ, ædificator. ab iiſdem them.
Οἴκοθεν οἴκαδε, de domo in domum.
Οἴκοθι, domi. οἴκοι, idem. Th. οἶκος.
Οἴκοισιν, dat. plur. Jon. ab οἶκος, ου, ὁ, domus.
Οἰκόνδε, domum, adv. ab οἶκος.
Οἰκονομέω, ſum diſpenſator. fut. ήσω. p. ᾠκονόμηκα. ex οἶκος, domus, & νέμω, tribuo, rego, paſco. p. m. νένομα.

Οἰκονομία, ας, ἡ, diſpenſatio. ab iiſdem them.
Οἰκονόμος, ου, ὁ, diſpenſator. ab iiſdem them.
ΟἾΚΟΣ, ου, ὁ, domus, familia. οἰκία, ας, ἡ, idem. q. ab ἔχω, habeo, habito. Vel οἴω, fero, quia eo ferimus noſtra. Vel ab εἴκω, cedo, quia eo concedimus ab externis injuriis. hinc οἴκαδε, & οἰκόνδε, domum. οἴκοθι, οἴκοι, domi, adv. οἴκοθεν, domo. οἰκέτης, ου, ὁ, domeſticus. οἰκέω, habito. οἰκουμένη, ης, ἡ, orbis terrarum. οἴκησις, εως, ἡ, habitatio. οἰκίζω, ædifico. οἰκεῖος, ου, ὁ, domeſticus. διοικέω, adminiſtro. διοίκησις, εως, ἡ, adminiſtratio. πάροικος, ου, ὁ, accola. παροικέω, accolo. σολοικίζω, vitioſe loquor. σολοικισμὸς, οῦ, ὁ, ſolœciſmus, vitioſa locutio, aut actio. σύνοικος, ου, ὁ, ἡ, contubernalis. συνοικία, ας, ἡ, contubernium.
Οἰκόσιτος, ου, ὁ, qui ſuo cibo veſcitur, & ex ſuis facultatibus vivit. ab οἶκος, domus, & σῖτος, ου, ὁ, frumentum.
Οἰκουμένη, ης, ἡ, (ſubaudi γῆ) terra habitabilis.
Οἰκουρῶν, gen. plur. 2. declin. pro οἰκουρέων, ab οἰκούριος, ία, ιον, ὁ τοῦ οἴκου οὖρος ἢ φύλαξ, domus cuſtos, domeſticus. vide οἰκουρός.
Οἰκουρὸς, οῦ, ὁ, domi manens, domus cuſtos. q. d. οὖρος τοῦ οἴκου. Th. οὖρος, ου, ὁ, cuſtos.
Οἰκοφθορεῖν, rem familiarem perdere. ab οἶκος, & φθείρω, corrumpo.
Οἰκοφυλακέω, domum cuſtodio. ex οἶκος, & φυλάσσω, cuſtodio. f. ξω.
Οἰκτείρας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. ab οἰκτείρω, miſereor. Them. οἶκτος, ου, ὁ, miſericordia.
Οἰκτειρήσω, fut. 1. ind. act. verbi οἰκτείρω, quod vide.
Οἰκτείρω, miſereor, commiſeror. fut. οἰκτερῶ, & οἰκτειρήσω. aor. 1. ᾤκτειρα. aor. 1. imperat. activ. οἴκτειρον, miſerere. Them. οἶκτος, ου, ὁ, miſericordia.
Οἰκτιρμὸς, οῦ, ὁ, commiſeratio. οἰκτίρμων, ονος, ὁ, miſericors. ſed οἰκτιρμῶν, gen. plur. ab οἰκτιρμὸς, ὁ. Th. οἶκτος.
Οἰκτιῶ, miſerabor, f. 1. Att. pro οἰκτίσω, verbi οἰκτίζω. Th. οἶκτος.
ΟἼΚΤΟΣ, ου, ὁ, miſericordia, commiſeratio. q. ab οἶτος, miſeria, & κτάω, poſſideo. aliena miſeria nobis quaſi miſeriam cordis creat. hinc οἰκτίζω, miſeror, commiſeror. οἰκτείρω, idem. οἰκτιρμὸς, οῦ, ὁ, miſeratio. οἰκτίρμων, ονος, ὁ, miſericors. οἰκτρὸς, ὰ, ὸν, miſerabilis, e.
Οἰκτρότερος, Jon. pro οἰκτρότερος, miſerabilior, comp. ab οἰκτρός.
Οἰκτρὸς, ὰ, ὸν, miſerabilis. in ſuperlat. οἰκτρότατος, & οἴκτιστος. Them. οἶκτος.
Οἰκῶ, præſ. ind. contracte pro οἰκέω, habito. Th. οἶκος, domus.
Οἰκὼς, ότος, ὁ, & Att. ἐοικὼς, ſimilis, perf. part. med. ab εἴκω.
Οἰκωφελὴς, έος, ὁ, ἡ, qui domum, & rem domeſticam juvat. ex οἶκος, domus, & ὠφελέω, juvo.
Οἶμα, ατος, τὸ, impetus, per ſyncop. pro οἴμημα, ab οἰμάω, impetu feror. Th. οἴμη, via.
Οἶμαι, puto, contractum ex οἴομαι. fut. οἰήσομαι. p. ᾤημαι.
Οἰμεῖν, Jon. pro ἐλθεῖν, venire.
ΟἼΜΗ, ης, ἡ, via, ſemita, cantus, vox. οἶμος, ου, ὁ, ἡ, idem. οἰμάω, impetum do. παροιμία, ας, ἡ, proverbium. προοίμιον, ου, τὸ, exordium. οἴμη ergo quaſi ab οἴω, fero: via fert euntes.
Οἴμοι, & ὤμοι, heu mihi, adverb. dolentis.
Οἶμος, ου, ὁ, ἡ, ſemita, via. Them. οἴμη.
Οἰμωγὴ, ῆς, ἡ, ejulatus. ab οἰμώζω,

eiulo, f. ξω. Th. οἶ, hei, heu, adverb. ægre ferentium.

Οἰμώξας, plorans, a. 1. part. act. ab οἰμώζω, ploro. f. ξω. Th. οἶ, heu.

Οἰμωχθεὶς, έντος, ὁ, a. 1. part. paſſ. ejuſdem verbi, & them.

Οἶν, ovem, acc. ſing. ab οἶς, ἡ, ovis.

Οἰνάνθη, ης, ἡ, Poetic. & Dor. pro οἰνάνθη, ης, ἡ, vitis florens. Sic οἰνανθίς, ίδος, ἡ, diminutivum ab οἰνάνθη, ης, ἡ, οἴνη ἡ ἀνθοῦσα, vitis. Apud priſcos οἴνη, ης, ἡ, apud recentiores appellatur ἄμπελος.

Οἰνάρεον, ου, τὸ, idem ac οἴναρον, pro quo & οἰναρὶς, ίδος, ἡ, vitis pampinus. Sic οἰνάρεος, ου, ὁ, pampineus. Th. οἶνος, ὁ, vinum.

Οἰνεΐδαο, genit. Jon. pro οἰνείδου, ab Οἰνείδης, nom. propr. ab Οἰνεὺς, έως, ὁ, Oeneus.

Οἰνηραὶ φιάλαι, vinariæ phialæ.

Οἰνήρυσις, εως, ἡ, trulla vinaria. ab οἶνος, & ἀρύω, haurio.

Οἰνέων, genit. plural. Jonic. pro οἰνῶν, ab οἴνη, ης, ἡ, vitis. Them. οἶνος, ου, ὁ, vinum.

Οἰνεΐδαι, ῶν, οἱ, Oenidæ. ταυτέστι, οἱ τοῦ Οἰνέως παῖδες. Ab Οἰνεύς, Οἰνείδης, & inſerto ι, Οἰνεΐδης, ου, ὁ.

Οἰνίζω, vinum emo, vel vinoſum ſaporem refero. ab οἶνος, ου, ὁ, vinum.

Οἰνοβαρὴς, έος, ὁ, ἡ, vino gravis. in voc. ſing. οἰνοβαρές. ab οἶνος, vinum, & βαρὺς, έος, ὁ, gravis.

Οἰνοδόκος, ου, ὁ, ἡ, vini exceptrix, Jon. pro οἰνοδόχος, παρὰ τὸ τὸν οἶνον δέχεσθαι.

Οἰνοδότας, α, ὁ, Doric. pro οἰνοδότης, ου, ὁ, vini dator. Bacchi Epithet. ab οἶνος, vinum, & δίδωμι, do.

Οἰνόμαος, ου, ὁ, nom. propr. viri.

Οἴνοπα, acc. ſing. οἴνοψ, dat. ſing. ab οἴνοψ, οπος, ὁ, niger, vinei coloris. q. ὄψις τοῦ οἴνου. ab οἶνος, vinum. & ὄψις, viſus. Th. ὄπτομαι, video.

Οἰνοπέδοιο, gen. Jon. pro ου, ab οἰνόπεδος, ου, ὁ, vinifer. ab οἶνος, & πέδον, ου, τὸ, ſolum, terra.

Οἰνοπίδης, ου, ὁ, nomen propr.

Οἰνοποτάζω, idem quod οἰνοποτέω, vinum bibo. ex οἶνος, vinum, & πίνω, bibo.

Οἰνοπότης, ου, ὁ, vini potor. ex iiſdem them.

ΟἾΝΟΣ, ου, ὁ, vinum. q. ab ὀνῶ, juvo. utilis enim eſt potus moderate ſumptus: Vel ut vult Suid. ſi bibamus ἐπιτεταμένως, modice, & caute, οἴει τὸν νοῦν, mentem, & ingenium affert, & acuit. hinc πάροινος, ου, ὁ, ἡ, vinolentus, ebrius.

Οἰνοφλυγία, ας, ἡ, vinolentia, compotatio. ab οἰνόφλυξ, υγος, ὁ, ἡ. quod vide.

Οἰνόφλυξ, vinoſus. qui οἴνῳ φλύζει, vino fervet. vel a φλύω, eructo, f. ξω.

Οἰνοχοεύοι, miſceat, 3. ſing. præſ. imper. act. ab οἰνοχοεύω. quod vide.

Οἰνοχοέω, ſeu οἰνοχοεύω, infundo vinum, potum miniſtro. ab οἰνοχόος, pincerna, quod ab οἶνος, vinum, & χέω, fundo.

Οἰνοχόη, ης, ἡ, patina libatoria. ex οἶνος, & χέω, fundo.

Οἴνοψ, οπος, ὁ, ἡ, niger, vinei coloris. dativ. plur. οἴνοψι. ab οἶνος, vinum, & ὄψις, viſus. Them. ὄπτομαι, video.

Οἰνών, ῶνος, ἡ, ἡ Αἰγυπτία πρότερον οὕτως ἐκαλεῖτο.

Οἴξαντα, a. 1. part. act. f. g. verbi οἴγω, aperio. f. ξω.

Οἰόθεν, adv. ſeorſum, οἰόθεν οἶος, cum ſolo ſolus. Th. οἶος, ſolus.

Οἴομαι, vel οἶμαι, opinor, exiſtimo. præſ. imperat. οἴου, οἰέσθω. f. οἰήσομαι. perf. paſſ. ᾤημαι. a. 1. paſſ. ᾠήθην. quaſi ab οἴσομαι. Th. οἴω, puto.

Οἰονόμος, ου, ὁ, ἡ, Poet. ὁ οἶος καὶ μόνος νεμόμενος, qui ſolus paſcitur. Vel ὁ τὰς οἶας νέμων, ταυτέστι ὁ ποιμὴν, id eſt, qui oves paſcit.

Οἰοπόλος, ου, ὁ, Poet. ὁ οἶος καὶ μόνος πολῶν, εἴτε πολύμενος ἔν τινι τόπῳ, qui ſolus vagatur, & in aliquo loco verſatur.

ΟἾΟΣ, α, ον, ſolus. q. ab ἕν, ſolus. in f. g. οἴη. neut. οἶον, ſolum. quod & adverbialiter ſumitur. Hinc οἰόω, ſolum reddo, deſolo.

ΟἿΟΣ, α, ον, qualis, ab ὅς, qui. item pro ὅμοιος, ſimilis; item pro δυνατὸς, potens, poſſibilis. οὐχ οἷόν τε, pro δυνατὸν δὲ, non poſſibile vero. hinc ποῖος, α, ον, qualis? interrog. ποιότης, ητος, ἡ, qualitas. τοῖος, α, ον, talis.

Οἰὸς, vel ὄϊος, gen. ſing. ab οἶς, vel ὄϊς, ἡ, ovis.

Οἰόω, deſolo, vaſto, ſolum facio. Them. οἶος, ſolus.

ΟἿΣ, οἰὸς, vel ὄϊς, ὄϊος, ἡ, ovis. vel ὁ, aries. Ovis enim multa bona οἴει, fert.

Οἴσκος, ἰδος, ἡ, oviculæ.

Οἴσατο, & ὀΐσατο, putavit, 3. ſing. a. 1. med. Poet. pro ᾠήσατο, facta ſyncope, & rejecto augmento, verbi οἴομαι, vel οἶμαι, puto. f. οἰήσομαι. a. 1. med. ᾠησάμην, ω.

Οἶσε, ferto, præſ. imperat. verbi οἴσω, factum ex fut. verbi οἴω, pro φέρω, fero. hinc οἴσετον, ferent, dual. f. 1. act. οἴσει, 3. ſing. fut. 1.

Οἰσέμεν, fut. 1. inf. med. ab οἴω, pro φέρω, fero. fut. οἴσομαι, ῃ, εται.

Οἰσεῦμες, feremus, Dor. & Æolic. pro οἴσομεν, 1. pl. f. 1. act. verbi φέρω, fero. f. οἴσω.

Οἴσῃ, Dor. pro οἴσῃ, 2. ſing. f. 1. med. verbi φέρω, fero. f. οἴσομαι.

Οἶσθα, noſti, per ſyncop. pro οἴδασθα, 2 ſingul. præt. med. Æol. pro οἶδας, verbi εἴδω, ſcio, p. m. οἶδα, ας, ε.

Οἰσθεὶς, ſuſpicatus, indignatus, aor. 1. part. paſſiv. Poet. verbi οἴομαι. aor. 1. paſſiv. ᾠήθην. Alii volunt eſſe a. 1. part. paſſ. ab οἴω, fero, f. οἴσω.

Οἰσία, ας, ἡ, ſalix. q. ab εἶμι, eo, quia it celeriter creſcendo.

Οἴσομαι, & Doric. οἰσεῦμαι, fut. 1. med. verbi φέρω, fero. f. οἴσω. aor. 1. ἤνεγκα.

Οἰσόμεθα, 1. plural. fut. 1. m. vide οἴσομαι.

Οἶσος, ου, ὁ, funis. quaſi ab οἴω, quia fit ad ferendum aliquid.

Οἴσουσι, 3. plur. fut. 1. activ. verbi φέρω, fero.

Οἰσάμενος, ratus, aor. 1. part. med. οἴσατο, 3. ſing. a. 1. m. g. α, & Poetic. verbi οἴομαι. fut. οἴσομαι, puto, pro οἴομαι. f. οἰήσομαι. Th. οἴω, puto.

Οἰστέον, ferendum, verbale ab οἴω, pro φέρω, fero. fut. οἴσω.

Οἰστεύω, ſagitta peto. ab οἰστὸς, ὁ, ὁ, ſagitta. Th. οἴω, fero.

Οἰστὸς, ὁ, ὁ, ſagitta. in plur. οἰστοί, οἱ, ab οἴω, fero. f. οἴσω. vel quia ἀΐσσει, ideſt fertur celeriter excuſſa arcu.

Οἰστρηθεὶς, furore percitus, a. 1. part. paſſ. verbi οἰστρέω. f. ήσω, œſtro agitor. a. 1. paſſ. οἰστρήθην. Th. οἶστρος, œſtrus.

ΟἾΣΤΡΟΣ, ου, ὁ, œſtrus, tabanus, ſtimulus. Oeſtrus οἴσεται, id eſt, fertur impetuoſe. hinc οἰστρήεις, εντος, ὁ, furioſus, œſtro percitus. οἰστράω, & έω, œſtro agitor. οἴστρημα, ατος, τὸ, ſtimulus.

ΟἸΣΥΑ, ας, ἡ, ſalix. vide οἰσία.

Οἰσυπος, ſordes ovium. ab οἶς, ovis, & σήπω, putrefacio. Eſt putridum, quod in lanis fert ovis.

Οἴσω, feram, fut. 1. act. verbi φέρω, fero, a. 1. ἤνεγκα.

Οἰσῶ, feram, Dor. pro οἴσω. ſic οἰσεῦν, Dor. pro οἴσων, allaturus, fut. 1. part. verbi φέρω.

Οἵτ', pro οἵτε, qui, nom. pl. ab ὅς, & τε.

Οἵτινες, quicunque, nom. plur. ab ὅστις, gen. οὗτινος. & in f. g. ἥτις, neut. ὅ, τι.

ΟἾΤΟΣ, ου, ὁ, ærumna, calamitas. q. ab οἶ, hei, lamentantis vox.

Οἰτόσυρος, Scythice vocatur Apollo.

ΟἸΦΕΏ, ſeu ὀΐφω, coeo, συνουσιάζω. Forte ab οἴγω, aut ab ὄφις. ut ὁ ὄφις de συνουσίᾳ dicitur 1. Corinth. 7. 1. Vel ab οἶ, & φέω, dico.

Οἰφὶ, epha. apud LXX. interpretes.

Οἴχεσαι, Doric. pro οἴχεσι, ῶσι, 3. pl. præſ. ind. verbi οἰχέω, veho, fero. pro quo utitur. οἴχομαι. Alii formant ab ὄχος, ου, ὁ, vel ὀχὸς, οῦ, ὁ, currus.

Οἴχεσθαι, abire, præſ. inf. ab οἴχομαι, ῃ, εται. f. οἰχήσομαι. præt. ᾤχημαι.

Οἰχέαται, Jon. pro ᾤχηνται, 3. pl. perf. paſſ. verbi οἴχομαι, abeo.

Οἰχήσομαι, abibo, fut. 1. med. verbi οἴχομαι.

Οἰχθεὶς, apertus, aor. 1. part. paſſ. verbi οἴγω, aperio. f. ξω. a. 1. paſſ. ᾤχθην.

Οἰχνεῦντο, Jon. inſerto ευ, pro ᾤχνεον, imperf. verbi οἰχνέω, idem quod οἴχομαι, abeo. Alii ab οἰχνέω, pro οἰχνέω, derivari malunt.

Οἰχνεῦσι, Doric. pro οἰχνοῦσι, 3. plur. præſ. ind. verbi οἰχνέω, idem quod οἴχομαι, abeo.

Οἰχοίατο, Jon. pro οἴχοιντο, 3. plur. præſ. opt. verbi οἴχομαι.

ΟἼΧΟΜΑΙ, ῃ, εται, abeo, diſcedo, proficiſcor, pereo. f. οἰχήσομαι. p. ᾤχημαι. aor. 1. paſſiv. ᾠχήθην. præſ. part. οἰχόμενος. forte ab εἴκω, cedo. vel ab ἥκω, miſi.

Οἴχωκα, detracto augmento pro ᾤχωκα. Att. pro ᾤχημαι, perf. act. verbi οἴχομαι, abeo.

Οἰχώκεε, ivit, Jon. dialyſi, & Attic. pro ᾠχώκει, 3. ſingul. pluſq. perf. activ. Sic οἰχωκὼς, ότος, ὁ, perſ. part. verbi οἴχομαι, abeo.

ΟἼΩ, ſeu οἴω, puto, exiſtimo; item fero, porto. f. οἴσω. Sic οἴομαι, & οἶμαι, puto. οἴησις, εως, ἡ, opinio, q. ab ἐάω, ſino. ſic ergo fero eſt ſicut patior.

Οἰῶν, ovium, gen. plur. ab ὄϊς, ὄϊος, ſeu οἶς, ὁ, ovis.

Οἰωνισαίμην, a. 1. opt. med. verbi οἰωνίζομαι. vide οἰωνὸς, avis.

Οἰώνισμα, ατος, τὸ, augurium. ab οἰωνὸς, ῦ, ὁ, avis.

Οἰωνιστὴς, ῦ, ὁ, augur. ab οἰωνὸς, ῦ, ὁ, avis; item augurium.

Οἰωνοπόλος, ου, ὁ, vates per captum avium. ab οἰωνὸς, ῦ, ὁ, avis, & πολέω, verſo.

ΟἸΩΝΟΣ, ῦ, ὁ, avis, proprie major, & carnivora. Puta quia οἶος, ſola eſſe amat, in ſolitudine degens, prædæ capiendæ ſolitarie inhians. item augurium, omen. hinc οἰωνίζομαι, auguro.

O K.

Ὄκα, Dor. pro ὅτε, quando.

Ὀκέλλοντες, appellentes. nom. plural. a. 1. part. activ. verbi ὀκέλλω, appello, accedo. fut. ελῶ. aor. 1. ὤκειλα. Th. κέλλω.

Ὄκκα, Dor. pro ὅτε, quando. Et ὄκκα, pro ὅταν.

Ὄκκος, oculus, Dor. pro ὄσσος, ab ὄπτομαι.

ὈΚΛΑΖΩ, in genua ſuccumbo, labaſco, deficio. q. a κλάω, genua frango τῷ κλίνειν.

Ὀκνηλῶς, pigre, adv. ab ὄκνος, ου, ὁ, pigritia.

Ὀκνείω, idem quod ὀκνέω, pigreſco.

Ὀκνέω, piger, & ſegnis ſum, cunctor, tergiverſor. f. ήσω. p. ὤκνηκα. aor. 1. ὄκνησαι. aor. 1. inf. ὀκνῆσαι. fut. 1. inf. ὀκνήσειν. Th. ὄκνος.

Ὀκνηρὸς, ῦ, ὁ, cunctator, timidus. in neut. gen. ὀκνηρόν, moleſtum, tædioſum.

ὈΚΝΟΣ, ου, ὁ, pigritia, metus, ignavia. q. ab ὡ κινεῖν, non movere. hinc ὀκνέω, piger, & ſegnis ſum. ἄοκνος, ου, ὁ, ἡ, impiger.

Ὀκνοῦσι, tergiverſantur, 3. plur. præſ. ind.

ind. ὀκνῶσιν, 3. plur. præſ. ſub. verbi ὀκνέω, quod vide.

Ὀκοῖα, Dor. pro ὁποῖα, qualia, qualiter. vide ὁποῖος.

ὈΚΡΙ'ΒΑΣ, αντος, ὁ, pulpitum, ſcala. q. ab ἄκρος, & βάω, quia ad ejus ſummum gradatim aſcenditur.

Ὀκριόεις, εντος, ὁ, longas prominentias habens. ab ὄκρις, ιος, ἡ, eminentia montium, aut rupium. idem quod ἄκρις. Th. ἄκρος, ſummus.

Ὄκρις, ιος, ἡ, idem quod ἄκρις, ſummitas montis, cacumen. Th. ἄκρος, α, ὁ, ſummus.

Ὀκρυόεις, εντος, ὁ, horrendus, dirus, pro κρυόεις, Poet. idem quod κρυερός, ά, ὁ, frigidus, horrendus. Th. κρύος, εος, τὸ, frigus.

Ὀκτάβλωμος, ὁ, ὁ, octo morſuum, ex octo quadris. ex ὀκτώ, octo, & βλωμὸς, ὁ, ὁ, bucella.

Ὀκταήμερος, ὁ, ὁ, ἡ, octo dies natus. ex ὀκτώ, & ἡμέρα, dies.

Ὀκτάκνημος, octo radios habens. proprium rotæ. ex ὀκτώ, & κνήμη, ης, ἡ, radius rotæ.

Ὀκταπόδην, octopedalem, acc. ſing. ab ὀκταπόδης, quod ὀκτάπους, octipes. ex ὀκτώ, octo, & πούς, pes.

ὈΚΤΩ', octo, οἱ, αἱ, τὰ, ἄκλιτον. an q. ὄχα δύω ὁ vel ab ὁ, & κτάω, poſſideo: ſit enim ejus figura ex ο, geminato. Hinc ὄγδοος, ὁ, ὁ, octavus. ὀκτάκις, octies.

Ὄκχ' ἄν, Dor. pro ὅτι ἄν. quum, &c. ὅκχ' pro ὅταν, quod vide.

Ὄχος, ὁ, ὁ, Poet. metri gratia pro ὄχος, vehiculum, currus.

Ὄκως, ut, poſtquam, pro ὅπως, Jon.

Ο Λ.

Ὀλβιοδαίμων, ονος, ὁ, ἡ, felix. ab ὄλβιος, felix, dives. Th. ὄλβος, ὁ, ὁ, felicitas, & δαίμων, felix.

ὌΛΒΟΣ, ὁ, ὁ, felicitas, opes. ὄλβω, gen. Dor. q. ὅλος βίος. Hinc ὄλβιος, ὁ, ὁ, beatus. πανόλβιος, ὁ, ὁ, omni ex parte beatus.

Ὀλέσκον, pro ὄλεσκον, pleonaſm. τὸ ε, imperf. act. verbi ὀλέσκω, idem cum ὀλέκω, perdo. Th. ὄλλυμι, idem.

Ὄλεθρος, ὁ, ὁ, pernicies, interitus, peſtis, mors. hinc ὀλέθριος, exitialis. Th. ὄλλυμι, perdo. f. ὀλέσω. p. ὤλεκα.

Ὀλεῖται, peribit. 3. ſing. f. 2. med. verbi ὄλλυμι. f. 2. med. ὀλοῦμαι, ὀλῇ, εῖται.

Ὄλεκον, peribam, imperf. act. Jon. ὀλέκοντας, acc. plur. part. præſ. act. ὀλέκοντο, 3. plur. imperf. paſſ. verbi ὀλέκω, idem quod ὄλλυμι, perdo.

Ὀλερός, δυσώδης, male olens, tanquam corruptum aliquid. ex ὀλέω, perdo.

Ὀλέσειε, perdat, 3. ſing. a. 1. opt. Æol. verbi ὄλλυμι, perdo. f. ὀλέσω.

Ὀλεσήνορας, acc. plur. ab ὀλεσήνωρ, ορος, ὁ, viros perdens. ab ὄλλυμι, perdo, & ἀνήρ, vir.

Ὀλέσῃς, perdas, 2. ſing. a. 1. ſub. act. verbi ὄλλυμι.

Ὀλέσθαι, a. 2. inf. med. verbi ejuſdem.

Ὄλεσσα, ας, ε, perdidi, a. 1. ind. act. Jon. & Poet. pro ὤλεσα. ſic ὀλέσσαι, a. 1. inf. Poet. ὀλέσσας, αντος, ὁ, qui deſtruxit, a. 1. part. act. verbi ὄλλυμι.

Ὀλέσσῃ, perdat, Poet. pro ὀλέσῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. act. ejuſdem verbi.

Ὀλέσσω, fut. 1. ind. act. vel a. 1. ſub. Poet. ab ὄλλυμι.

Ὀλέτειρα, ας, ἡ, perditrix. ab eodem them.

Ὀλετήρ, ῆρος, ὁ, perditor, interfector. ab ὄλλυμι, perdo.

Ὄληαι, pereas, Jon. pro ὄλῃ, 2. ſing. a. 2. ſub. m. ver. ὄλλυμι, f. έσω. a. 2. m. ὠλόμην. p. m. ὄλα.

Ὀλίγα, plur. n. g. ὀλίγας, αἱ, pl. f. g. ab ὀλίγος, paucus.

Ὀλιγαρχία, ας, ἡ, paucorum potentia. gen. plur. ὀλιγαρχιῶν, ab ὀλίγος, paucus, & ἀρχὴ, imperium.

Ὀλιγαρχούμενος, ὁ, ὁ, paucorum dominatui ſubditus. ab ὀλίγος, paucus, & ἄρχομαι, impero. Th. ἀρχή.

Ὀλιγαχόθεν, adv. ex paucis locis, alicunde. q. ἐξ ὀλίγων τόπων.

Ὀλίγιστος, pauciſſimus, ſuperl. ab ὀλίγος, paucus.

Ὀλιγόγονος, ὁ, ἡ, qui parum eſt fœtuoſus. ex ὀλίγος, paucus, & γόνος, ὁ, ὁ, ſoboles. Th. γίνομαι, naſcor. p. m. γέγονα.

Ὀλιγοδρανέω, langueo. quod ab ὀλιγοδρανής, idem quod ἀδρανής, έος, ὁ, ἡ, faciendi facultate deſtitutus. ab ὀλίγος, & δράω, facio.

Ὀλιγοπελέω, & ὀλιγηπελέω, parva res ſum, infirmus ſum, & fere mortuus. ex ὀλίγος, & πέλω, ſum.

Ὀλιγόπιστος, ὁ, ὁ, ἡ, exigua fide præditus. ex ὀλίγος, & πίστις, εως, ἡ, fides. Th. πείθω, perſuadeo.

ὈΛΙ'ΓΟΣ, ὁ, ὁ, paucus, parvus. ὀλίγον, pauxillum, adverb. in ſuperl. ὀλίγιστος. q. ab ὀλέω, vel ὄλλυμι, perdo, & ἄγω, frango. Pauca, & parva facile ὄλλυνται, perduntur, & franguntur.

Ὀλιγότητι, dat. ſing. ab ὀλιγότης, ητος, ἡ, paucitas. Th. ὀλίγος.

Ὀλιγοχρόνιος, ὁ, ὁ, brevis temporis, exiguo temporis ſpatio durans. ex ὀλίγος, & χρόνος, ὁ, ὁ, tempus.

Ὀλιγόψυχος, ὁ, ὁ, ἡ, puſillanimus. ex ὀλίγος, ὁ, α, exiguus, a, um, & ψυχὴ, ῆς, ἡ, anima.

Ὀλιγωρέω, parvi pendo, negligo, cum gen. præſ. inf. ὀλιγωρεῖν. ab ὀλίγωρος, ὁ, ὁ, ἡ, negligens. quod ab ὀλίγη ὥρα, id eſt parva cura.

Ὀλίζων, ονος, ὁ, ἡ, minor. ab ὀλίγος.

ὈΛΙΣΒΟΣ, ὁ, ὁ, penis coriaceus. q. ab ὀλισθεῖν, & σβεῖν, ſcil. τὸ ἀτίμως.

Ὀλισθαίνει, delabitur, 3. ſing. præſ. ind. act. verbi ὀλισθαίνω, vel αίνω. Thema ὄλισθος, ὁ, ὁ, lapſus.

Ὀλισθεῖν, cado, labor. hinc ὀλισθεῖν, præſ. inf. act. vel ut quidam volunt, a. 2. inf. ab ὤλισθον, & Jon. ὄλισθον, ες, ε, a. 2. ind. act. Th. ὄλισθος, ὁ, ὁ, lapſus, caſus.

Ὀλισθηρός, gen. ſing. f. g. ab ὀλισθηρός, labilis, lubricus. Thema ὄλισθος, lapſus.

Ὀλισθήσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi ὀλισθέω.

ὈΛΙΣΘΟΣ, ὁ, ὁ, lapſus, caſus. q. ab ὀλέω, perdo, & θέω, curro. Caſu enim curſus perit. hinc ὀλισθέω, cado.

Ὁλκάς, άδος, ἡ, navis oneraria. ab ὅλκω, tractio. Th. ἕλκω, traho.

Ὁλκή, ῆς, ἡ, tractio, tracti inclinatio, pondus inclinatum. Th. ἕλκω, traho, pendeo.

Ὁλκοί, οἱ, inſtrumenta, quibus naves in terram ex mari ſubducuntur, & ex terra in mare deducuntur. ab ἕλκω, traho.

Ὁλκός, ὁ, ὁ, tractus, ſulcus. ab eodem them.

Ὄληαι, Jon. pro ὄλῃ, 2. ſingul. præſ. ſub. paſſ. ab ὄλλυμαι. Thema ὄλλυμι, perdo. Sic ὄληαι, Jon. pro ὄλῃ, a. 2. ſub. med.

Ὀλλυμένοιο, pereuntis, gen. ſing. Jon. part. præſ. paſſ. verbi ὄλλυμι, perdo. f. ὀλέσω.

ὈΛΛΥΜΙ, ſeu ὀλλύω, perdo. f. ὀλέσω. p. ὤλεκα. p. m. ὄλωλα, & Att. ὄλωλα. a. 2. med. ὠλόμην. a. 2. inf. med. ὀλέσθαι. q. ὅλως λύομαι, totaliter ſolvor, pereo. Hinc ὄλεθρος, ὁ, ὁ, perditio, pernicies. ὀλοός, ὁ, ὁ, perniciofus. ἀπόλλυμι, perdo. πανώλεθρος, ſeu πανόλεθρος, ὁ, ὁ, prorſus exitialis. πανωλεθρία, ας, ἡ, internecio. ἀνεμώλιος, ὁ, ὁ, ἡ, ventoſus, inanis.

Ὀλμειός, ὁ, ὁ, fluvius in Helicone Bœotiæ, ab Holmeio Siſyphi filio ſic dictus.

ὈΛΜΟΣ, ὁ, ὁ, mortarium, tripus, truncus corporis. q. ab ὅλος. Iſta, ni tota ſint, & perfecta, nulli ſunt uſui.

Ὀλοῆ, ῆς, ἡ, pernicioſa, dat. plur. ὀλοῇσι. ab ὀλοός, ὁ, όν. hinc & ὀλοίιος, idem. Th. ὄλλυμι, perdo, f. ὀλέσω.

ὈΛΟΘΟΥ'ΡΙΟΝ, ὁ, τὸ, ſpecies marinorum piſcium. q. ὅλη θορή, totum ſemen.

Ὀλοθρευτής, ὁ, ὁ, exterminator. ab ὀλοθρεύω, exitium affero. Th. ὄλλυμι, perdo.

Ὀλοθρεύω, pro ὀλεθρεύω, ab ὄλεθρος, quod vide. fut. εύσω, exitium affero, vaſto, perdo. p. ὠλόθρευκα. perf. paſſ. ὠλόθρευμαι, σαι, ται. unde ὀλοθρευτής. Th. ὄλλυμι, perdo. f. ὀλέσω.

Ὀλοίατο, pereant, Jonic. pro ὄλοιντο, 3. plur. a. 2. opt. med. verbi ὄλλυμι, perdo. fut. ὀλέσω. a. 2. med. ὠλόμην. a. 2. opt. med. ὀλοίμην, οιο, οιτο. p. m. ὄλα, & Att. ὄλωλα.

Ὀλοίτροχος, omni ex parte rotundus. ab ὅλος, & τροχός, ὁ, ὁ, rota. Th. τρέχω, curro.

Ὀλοκάρπωσις, εως, ἡ, holocauſtum. ex ὅλος, totus, & καρπός, ὁ, ὁ, fructus.

Ὀλοκαύτωμα, ατος, τὸ, victima, ſeu hoſtia, quæ tota comburebatur, holocauſtum. a verbo ὁλοκαυτόω, ῶ, totum comburo, cremo. f. ώσω. p. ὁλοκεκαύτωκα. perf. paſſ. ὁλοκεκαύτωμαι. Dicitur vero ὁλοκαυτόω, pro ὁλοκαυστόω, ab ὁλόκαυστον, ὁ, τὸ, genus ſacrificii, ubi tota hoſtia cremabatur. ex ὅλος, totus, & καυστὸς, combuſtum. Th. καίω, uro, comburo. f. καύσω, perf. paſſ. κέκαυμαι, σαι, ται.

Ὀλοκληρία, ας, ἡ, integritas. ab ὁλόκληρος. quod vide.

Ὁλόκληρος, ὁ, ὁ, ἡ, proprie hæres ex aſſe, qui omnia poſſidet, quæ ſortito ei obtigerunt: item, integer, totus. ex ὅλος, ὁ, ον, totus, a, um, & κλῆρος, ὁ, ὁ, ſors, ſortitio.

ὈΛΟΚΩΝΙΤΙΣ, ιδος, ἡ, olus quoddam ſylveſtre. alii leg. ὁλοκωνῖτις, q. ὅλος κῶνος.

Ὀλολυγή, ῆς, ἡ, ejulatus. ὀλολυγμός, ὁ, ὁ, idem. ab ὀλολύζω. quod vide.

ὈΛΟΛΥ'ΖΩ, ululo, ejulo, ploro. a ſono. f. ξω. a. 1. ὠλόλυξα. a. 1. imper. ὀλόλυξον, άτω. perf. act. ὠλόλυχα. perf. paſſ. ὠλόλυγμαι. hinc ὀλολυγμός, ὁ, ὁ, ululatus, ejulatus.

Ὄλοντο, perierunt, 3. plur. a. 2. med. Jon. pro ὤλοντο, verbi ὄλλυμι, perdo. f. ὀλέσω. p. ὤλεκα. a. 2. med. ὠλόμην.

Ὀλοοίτροχος, Poet. pro ὀλοίτροχος, omni ex parte rotundus. ab ὅλος, totus, & τροχὸς, ὁ, ὁ, rota. Th. τρέχω, curro. aut ab ὀλοός, pernicioſus in currendo. quod ab ὄλλυμι.

Ὀλοός, ἡ, όν, pernicioſus, a, um. Th. ὄλλυμι, perdo.

Ὀλοόφρονα, pernicioſum, acc. ſing. ab ὀλοόφρων, ονος. ab ὀλοός, pernicioſus. Th. ὄλλυμι, & φρὴν, mens.

ὈΛΟ'ΠΤΩ, vello, decortico. q. a λέπω, decortico.

ὋΛΟΣ, ὁ, ὁ, totus, ſolidus, univerſus. hinc καθόλου, adverb. in univerſum, in genere. Sed ὄλος, idem quod θολὸς, atramentum ſepiæ.

Ὁλοσχερής, integer, perfectus. q. ὅλη χειρὶ factus. ex ὅλος, & χεὶρ, ἡ, manus.

ὈΛΟ'ΣΧΟΙ, pediculi pomorum: quia ab ὅλου, quum decerpuntur.

Ὁλοτελὴς, έος, ὁ, ἡ, totus, perfectus. ex ὅλος, totus, & τελέω, abſolvo. Th. τέλος, εος, τὸ, finis.

Ὀλοῦμαι, f. 2. med. verbi ὄλλυμι, perdo. f. ὀλέσω. a. 2. med. ὠλόμην.

Ὀλοφυδνός, ὁ, ὁ, luctuoſus, lugubris. ab ὀλοφύρομαι, lugeo, queror.

ὈΛΟΦΥ'ΡΟΜΑΙ, lamentor, ejulo, q. ὅλως φέρ[illegible] id eſt [illegible]dite huc, & illuc dolo[illegible] præſ. part. ὀλοφυ[illegible] Hinc ὀλο[illegible]

φυρμὸς, ου, ὁ, & ὀλόφυρσις, εως, ἡ, lamentatio, ejulatus, luctus.

Ὀλοφώϊος, exitialis. q. ὀλλύων φῶτας.

ὈΛΠΗ, ης, ἡ, & Doric. ὄλπα, lecythus, ampulla olearia, vas. q. ab ἐλαίου ὀπῷ, olei ſucco. ὄλπις, ιδος, ἡ, idem.

Ὄλπις, Dor. idem quod ἔλπις.

Ὀλυμπᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri. Gr. cœleſtis.

Ὀλυμπία, ας, ἡ, Olympia, urbs Achajæ.

Ὀλυμπιάδες, αἱ, Muſæ, tanquam Olympias domos inhabitantes. ab Ὄλυμπος. Ὀλυμπιάδας ἐλαίας, Olympiacas oleas.

Ὀλυμπιὰς, άδος, ἡ, & in pl. Ὀλυμπιάδες. Ὀλυμπιάδι πρώτῃ, & ἐν Ὀλυμπιάδι, pro ἐν τῇ πρώτῃ Ὀλυμπιάδι.

Ὀλυμπικὸς, ῦ, ὁ, Olympicus.

Ὀλυμπιονίκας, α, ὁ, Doric. pro Ὀλυμπιονίκης, ου, ὁ, victor in Olympicis ludis. Sic & Poet. dicitur Ὀλυμπιόνικος, ου, ὁ, idem. Ex νικάω, vinco, & Ὀλυμπία.

ὈΛΥΜΠΟΣ, ου, ὁ, Theſſaliæ, vel Macedoniæ mons altiſſimus; item cœlum. q. ab ὅλος, & λάμπω, luceo. Vel ut Scaligero placet, ab ὀλλύω, & πῦς, quod altius ſcandentium pedes q. perdat. Hinc ὀλύμπιος, ου, ὁ, Olympum incolens, cœleſtis. ὀλύμπια, ων, τὰ, Olympiaca certamina, in honorem Jovis celebrari ſolita. Ὀλυμπιὰς, άδος, ἡ, Olympiaci certaminis victoria; item ſpatium quatuor annorum.

ὈΛΥΝΘΟΣ, ου, ὁ, groſſus, ficus immatura. q. ab ὀλέω, vel plenius ὀλεῖ εἶδος. exiſtit primum perdito flore. hinc ὀλυνθιακὸς, ῦ, ὁ, immaturus.

ὈΛΥΡΑ, ας, ἡ, ſpecies frumenti, affinis zeæ. An ὄλυρα, quaſi corruptior zea. ex ὀλλύω, perdo, corrumpo. Minus nutrit, quam zea.

Ὄλωλα, ας, ε, perdidi, Attic. pro ὄλα, p. m. hinc ὀλώλῃ, 3. ſing. ſub. p. m. verbi ὄλλυμι, perdo. fut. ὀλέσω. a. 2. med. ὀλόμην.

O M.

Ὀμὰ, ſimilia, nom. pl. n. g. ab ὁμὸς, ῦ, ὁ, ſimilis.

Ὀμάγυρις, ιος, ἁ, Doric. pro ὁμήγυρις, congregatio, concilium, quod vide.

Ὀμαδέω, congrego. ὁμαδέω, tumultuor. ab ὅμαδος, ου, ὁ, multitudo. Th. ὁμὸς, ῦ, ὁ, ſimilis.

Ὅμαδος, ου, ὁ, multitudo. ab ὁμοῦ, ſimul, junctim. Eſt enim multitudo junctio unitatum. Them. ὁμὸς, ῦ, ὁ, ſimilis.

Ὁμαίμιος, ſeu ὅμαιμος, ὁ, ἡ, & ὁμαίμων, ονος, qui eſt ejuſdem ſanguinis, conſanguineus. ex ὁμὸς, & αἷμα, τὸ, ſanguis.

Ὁμαιχμία, ας, ἡ, belli ſocietas. ab ὁμὸς, & αἰχμὴ, ἡ, cuſpis.

ὉΜΑΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, planus, lævis: item ſimilis, æqualis, æquabilis. q. ab ὁμὸς, ſimilis. ὁμαλὴς, ἐος, ὁ, ἡ, idem. ἀνώμαλος, ου, ὁ, ἡ, aſper, inæqualis. ἀνωμαλὴς, ἐος, ὁ, ἡ, idem. ἀνωμαλία, ας, ἡ, inæqualitas.

Ὁμάρτει, ſequere, præſ. imper. act. ὁμαρτήσας, αντος, ὁ, aor. 1. part. activ. ab ὁμαρτέω, ſequor. f. ήσω. Th. ὁμαρτῆ, ſimul.

ὉΜΑΡΤΗ, Poetic. idem quod ὁμοῦ, ſimul, una, & ἄρω, apto. hinc ὁμαρτέω, ſequor.

Ὁμαρτήσας, αντος, ὁ, ſecutus, a. 1. part. act. ab ὁμαρτέω, ſequor. f. ήσω, Th. ὁμαρτῆ.

Ὁμάς, άδος, ἡ, univerſitas, multitudo.

Ὀμβρήσαντος, genit. ſing. a. 1. part. act. ab ὀμβρέω, pluo. Th. ὄμβρος, ου, ὁ, imber.

Ὀμβριμοπάτρος, ου, ὁ, ἡ, forti patre genitus. ex ὄμβριμος, pro ὄβριμος, robuſtus, quod vide, & πατὴρ, pater.

Ὄμβριμος, robuſtus, ex ὄβριμος, idem. Th. βριάω, robuſtus ſum.

Ὄμβριος, α, ον, pluvius, a, um. Th. ὄμβρος.

ὌΜΒΡΟΣ, ου, ὁ, imber, pluvia. q. ab ὁμοῦ ῥεῖν, ſimul fluere. ut ſit quaſi ὅμρος. Hinc ὀμβρέω, pluo. aor. 1. part. ὀμβρήσας, αντος, ὁ. ὄμβριος, ου, ὁ, ἡ, pluvius, pluvialis. ὄμβριμος, vel ὄβριμος, ου, ὁ, ἡ, impetuoſus, vehemens.

Ὀμεῖται, jurabit, 3. ſingul. fut. 2. med. verbi ὄμνυμι, juro. f. ὀμόσω. p. ὀμώμοκα. f. 2. med. ὀμοῦμαι, ῇ, εῖται.

Ὀμηγερὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ſimul congregatus. in nom. pl. ὁμηγερέες. ab ὁμοῦ, ſimul. Them. ὁμὸς, ſimilis, & ἀγείρω, congrego.

Ὀμηγυρὴς, ἐος, ὁ, ἡ, Poet. & Æol. pro ὁμηγερὴς. quod vide.

Ὁμήγυρις, εως, ἡ, cœtus, multitudo hominum congregatorum. ab ὁμοῦ, ſimul, & ἄγυρις, εως, ἡ, cœtus.

Ὁμήλικας, coætaneos, accuſ. pl. ab ὁμῆλιξ, ικος, ὁ, quod ab ὁμὸς, ſimilis, & ἡλικία, ας, ἡ, ſtatura.

Ὁμηλικία, ας, & Jon. ης, ἡ, ætatis æqualitas. ab ὁμὸς, ſimilis, & ἡλικία, ας, ἡ, ſtatura.

Ὁμηρεῦσαι, Dor. pro ὁμηρεῦσαι, pl. num. præſ. part. f. g. ab ὁμηρέω, in unum convento. fut. ήσω. Th. ὅμηρος, ου, ὁ, obſes.

Ὁμηρίδαι, ῶν, οἱ, Homeridæ. Quinam dicerentur, conſule Græca ſcholia Pindar. Nem. Od. 2. 341. 1.

ὍΜΗΡΟΣ, ου, ὁ, obſes. q. ab ὁμοῦ εἴρειν, ſimul nectere. quia partes de ſe mutuo dubitantes ad fidem ſibi habendam jungit. ὅμηρον, pignus. quod eſt vice obſidis. Eſt & Ὅμηρος, ου, ὁ, nomen Poetæ celeberrimi.

Ὁμίλεε, converſare, præſ. imperat. activ. ὁμιλεῖν, præſ. inf. ab ὁμιλέω, converſor. Th. ὅμιλος, cœtus.

Ὁμιλέω, ῶ, colloquor, converſor, cum dat. imperf. ὡμίλεον, ουν. 3. ſingul. opt. præſ. ὁμιλέοι. f. ήσω. p. ὡμίληκα. a. 1. ὡμίλησα. a. 1. part. act. ὁμιλήσας, αντος. præſ. part. act. ὁμιλῶν, ab ὅμιλος, turba, cœtus.

Ὁμιλαδὸν, adv. turmatim. Th. ὅμιλος, turba.

Ὁμιλητικὸς, ῦ, ὁ, qui bene ſcit converſari. ab eodem them.

Ὁμιλία, ας, ἡ, commercium, converſatio. colloquium. ab eodem them.

ὍΜΙΛΟΣ, ου, ὁ, cœtus, turba. Hinc ὁμιλία, ας, ἡ, congreſſus, converſatio. ὁμιλέω, converſor, commercium habeo. ὁμιλεῖν τισι τύχαις, in aliquos caſus incidere. variam fortunam experiri. ὁμιλητικὸς, ῦ, ὁ, qui bene ſcit converſari. quaſi ab ὁ[illegible] quod una cogatur, ſeu [illegible]. Vel ab ὁμοῦ, & ἴλη, ag[illegible]

ὈΜΙΧΕ'Ω, mejo, mingo. quaſi ὁμοῦ χέω, ſimul fundo.

ὈΜΙ'ΧΛΗ, & Jon. ὀμίχλη, ης, ἡ, nebula. ſuffitus. quaſi ab ὁμοῦ, & ἀχλὺς, caligo.

Ὄμμα, ατος, τὸ, oculus, aſpectus, facies. nom. plur. ὄμματα. dat. pl. ὄμμασι. ab ὄπτομαι, video. f. ὄψομαι. p. ὦμμαι.

Ὄμματ', pro ὄμματα, nom. pl. ab ὄμμα, ατος. quod vide.

Ὄμνυ, jura, præſ. imperat. act. pro ὄμνυθι, verbi ὄμνυμι, juro.

Ὀμνύεις, 2. ſingul. ind. præſ. verbi ὀμνύω, juro.

ὈΜΝΥΜΙ, ſeu ὀμνύω, juro. f. ὀμόσω. præt. ὄμοκα, & Attic. ὀμώμοκα. aor. 1. ſub. ὀμόσω, ῃς, ῃ. aor. 1. part. ὀμόσας, αντος, ὁ.

Ὁμογάστριος, ου, ὁ, ἡ, frater, qui ex eodem ventre prodiit, uterinus. ab ὁμοῦ, ſimul. Th. ὁμὸς, ſimilis, & γαστὴρ, uterus.

Ὁμόγλωσσος, ου, ὁ, ἡ, qui eadem lingua utitur. ex ὁμὸς, & γλῶσσα, ἡ, lingua.

Ὁμογνωμονέω, ejuſdem ſum ſententiæ. ab ὁμὸς, ſimilis, & γνώμη, ἡ, ſententia. Th. γινώσκω, cognoſco.

Ὁμόγνιος, ου, ὁ, ἡ, Poetic. pro ὁμογενὴς, conſanguineus, cognatus. Ex ὁμὸς, ſimilis, & γείνομαι, naſcor. præt. med. γέγονα.

Ὁμόδαμος, ου, ὁ, ἡ, Dor. pro ὁμόδημος, q. d. ἐκ τοῦ αὐτοῦ δήμου ὤν, qui eſt ex eodem populo. Ex ὁμὸς, ſimilis, & δῆμος, ὁ, populus.

Ὁμοθάλαμος, ου, ὁ, ἡ, ὁ ὁμοῦ καὶ ἐν τῷ αὐτῷ θαλάμῳ οἰκῶν, qui ſimul, & in eodem thalamo habitat.

Ὁμόθεν, ſimul, quod ab ὁμοῦ, idem. Th. ὁμὸς, ῦ, ὁ, ſimilis.

Ὁμόθρονος, ου, ὁ, ἡ, qui eidem ſolio inſidet, & ejuſdem particeps eſt. Ex ὁμὸς, & θρόνος, thronus. quod vide.

Ὁμοθυμαδὸν, adv. concorditer, uno animo. ab ὁμόθυμος, unanimis. quod ex ὁμὸς, ſimilis, & θυμὸς, animus.

Ὅμοια, plur. num. n. g. ὁμοίας, gen. ſingul. f. g. ab ὅμοιος, idem quod ὁμὸς, ſimilis.

Ὁμοιάζω, ſimilis ſum. f. άσω. p. ὡμοίακα. ab ὅμοιος, idem quod ὁμὸς, ſimilis.

Ὁμοίην, acc. ſing. Jon. f. g. ὁμοία, ſimilis. Th. ὁμὸς, ῦ, ὁ, idem.

Ὁμοῖος, Poet. pro ὅμοιος, ſimilis. Th. ὁμὸς, idem.

Ὁμοιοπαθὴς, ἐος, ὁ, ἡ, iiſdem affectibus obnoxius. ab ὅμοιος, ſimilis, & πάθος, εος, τὸ, affectus. Th. πάσχω, patior.

Ὅμοιος, οία, οιον, ſimilis, e. Th. ὁμὸς, idem. hinc ὁμοίως, ſimiliter, adv.

Ὁμοιότης, ητος, ἡ, ſimilitudo. ab eodem them.

Ὁμοιόω, ῶ, aſſimilo, comparo. fut. ώσω. ὡμοίωκα. a. 1. ὡμοίωσα. a. 1. ſub. ὁμοιώσω, ῃς, ῃ, & in plur. ὁμοιώσωμεν. perf. paſſ. ὡμοίωμαι. a. 1. paſſ. ὡμοιώθην. a. 1. ſub. paſſ. ὁμοιωθῶ, ῇς, ῇ. aor. 1. inf. ὁμοιωθῆναι. a. 1. part. ὁμοιωθεὶς, έντος, ὁ, ab ὅμοιος, ſimilis. Th. ὁμὸς, ῦ, ὁ, idem.

Ὁμοιωθήμεναι, Dor. pro ὁμοιωθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ὁμοιωθεὶς, a. 1. part. paſſ. ὁμοιωθησόμεθα, 1. plur. fut. 1. paſſiv. ab ὁμοιόω, aſſimilo. quod vide.

Ὁμοίωμα, ατος, τὸ, ſimilitudo. ab ὅμοιος. quod vide.

Ὁμοίως, adv. ſimiliter. ab ὅμοιος, idem quod ὁμὸς, ſimilis.

Ὁμοίωσις, εως, ἡ, ipſa aſſimilatio, ſimilitudo. ab eodem them.

Ὁμόκλαρος, ου, ὁ, ἡ, Dor. pro ὁμόκληρος, qui ejuſdem ſortis cum aliquo eſt particeps, conſors. Ex ὁμοῦ, ſimul, & κλῆρος, ου, ὁ, ſors.

Ὁμοκλάω, ſeu έω, hortor vociferando, increpo. quod ab ὁμοκλὴ, increpatio. quod ab ὁμοῦ, ſimul, & κέκλομαι, idem quod κέλομαι, ſeu κέλω, hortor.

Ὁμοκλὴ, ῆς, ἡ, hortamentum. comminatio. hinc ὁμοκλητὴρ, ῆρος, ὁ, increpator, objurgator. vide ὁμοκλάω.

Ὁμοκλήσας, minans, a. 1. part. activ. ab ὁμοκλάω, vel έω. quod vide.

Ὁμόκλινος, ου, ὁ, ἡ, qui eſt in eodem lecto, vel toro. ex ὁμὸς, & κλίνω. Th. κλίνω, reclino.

Ὁμολογέω, ῶ, confiteor, profiteor, ſpondeo, f. ήσω. p. ὡμολόγηκα. a. 1. ὡμολόγησα. ex ὁμὸς, ῦ, ὁ, ſimilis, & λόγος, verbum. Them. λέγω, dico. p. m. λέλογα.

Ὁμολογηθέντα, acc. ſing. a. 1. part. paſſ. ὁμολογήσας, a. 1. part. act. verbi ὁμολογέω. quod vide.

Ὁμολογία,

Ὁμολογία, ας, ἡ, confeſſio. ab ὁμόλογος, ου, ὁ, iiſdem verbis utens, conſentiens, ab ὁμὸς, & λέγω.

Ὁμολογουμένως, adv. ſine controverſia. quod a præſ. part. paſſ. ὁμολογούμενος, νου. ex iiſdem them.

Ὁμομήτριος, ὁ, ἡ, qui eſt ex eadem matre natus. ex ὁμὸς, & μήτηρ, mater.

Ὁμὸν, eundem, ſimilem, acc. ſing. ab ὁμός.

Ὁμόνοια, ας, ἡ, concordia. ab ὁμὸς, ſimilis, & νόος, νοῦς, ὁ, mens.

Ὁμοούσιος, ſeu ὁμοούσιος, ejuſdem eſſentiæ, conſubſtantialis. ab ὁμὸς, ſimilis, & οὐσία, eſſentia. quod ab ὢν, verbi εἰμὶ, ſum.

Ὁμόργνυ, abſterſit, 3. ſing. imperf. act. Ion. ab ὀμόργνυμι.

ὈΜΌΡΓΝΥΜΙ, abſtergo, imprimo, inuro, f. ὀμόρξω. p. ὤμορχα. q. ab ἀμέργω, exſugo.

Ὀμόρξω, tergam, f. 1. act. verbi ὀμόργνυμι. quod vide.

Ὅμορος, ου, ὁ, finitimus, confinis, adfinis, amicus. genit. plur. ὁμόρων. hinc ὁμορῶ, confinis ſum. q. ὁμοῦ ὅρον, ſimul terminum habens.

ὉΜΌΣ, ῦ, ὁ, ſimilis, par. q. ab ἅμα, ſimul. vel ὁμοῦ. Hinc ὁμόω, unio, in unum coire facio. ὅμιλος, ου, ὁ, multitudo. ὁμῶς, ſimiliter, æque, pariter. ὅμως, tamen. ὁμοῦ, una, ſimul. ὅμοιος, ου, ὁ, ſimilis. ὁμοιότης, ητος, ἡ, ſimilitudo. ὁμοιόω, ſimilem efficio. ὁμοίωμα, ατος, τὸ, ſimilitudo, ſimulacrum.

Ὅμοσε, 3. ſing. a. 1. Ion. ab ὁμόω, unio. f. ὁμώσω. Th. ὁμός.

Ὀμόσαι, jurare, aor. 1. inf. act. verbi ὄμνυμι, juro. f. ὀμόσω. p. ὤμοκα. ὄμοσον, a. 1. imperat. act.

Ὀμόσῃς, ῃ, 2. & 3. ſing. aor. 1. ſub. act. ejuſdem verbi.

Ὁμοσιτέω, ſimul edo. hinc ὁμόσιτος, qui cum aliquo edit. ex ὁμὸς, ſimilis, & σῖτος, ὁ, frumentum.

Ὁμόσπορος, ου, ὁ, qui eſt ex eodem ſemine, & genere. Ex ὁμὸς, ſimilis, & σπείρω, ſemino.

Ὀμόσσῃ, juraverit, 3. ſing. aor. 1. ſub. act. Poet. gem. σ, ut & ὀμόσσας, pro ὀμόσας, aor. 1. part. verbi ὄμνυμι, juro.

Ὀμοσσον, jurato, aor. 1. imperat. act. gem. σ, ejuſdem verbi.

Ὀμόσω, jurabo, fut. 1. ind. act. verbi ὀμόω, ſeu ὄμνυμι, a. 1. ὤμοσα.

Ὁμότεχνος, ου, ὁ, ἡ, qui ejuſdem eſt artificii. ex ὁμὸς, ῦ, ὁ, ſimilis, & τέχνη, ης, ἡ, ars.

Ὁμότιμοι, qui ſunt in pari honore. ex ὁμὸς, ſimilis, & τιμὴ, honor. Th. τίω, honoro.

Ὁμοτράπεζος, ου, ὁ, ἡ, commenſalis. ab ὁμὸς, & τράπεζα, ἡ, menſa.

Ὁμότροπος, ου, ὁ, ἡ, ſimilis, tam de ingenio, quam moribus.

Ὁμοῦ, ſimul. ab ὁμὸς, ſimilis.

Ὀμοῦμαι, jurabo, f. 2. med. verbi ὄμνυμαι, juro. f. ὀμόσω.

Ὁμουρέω, finitimus ſum. ab ὅμουρος, Ion. pro ὅμορος, ου, ὁ, finitimus. quod vide.

Ὁμόφοιτος, ου, ὁ, ἡ, comes, qui cum aliquo it. ex ὁμοῦ, ſimul, & φοιτάω, eo.

Ὁμόφρονα, & ὁμόφρονας, acc. ſing. & plur. ab ὁμόφρων. quod vide.

Ὁμοφρονέω, conſentio, concors ſum. vide ὁμόφρων.

Ὁμόφρων, ονος, ὁ, ἡ, concors. ex ὁμὸς, ſimilis, & φρὴν, animus, mens.

Ὁμοφωνέω, eadem voce, vel lingua utor. ab ὁμὸς, & φωνὴ, ἡ, vox. hinc ὁμόφωνος, ὁ, qui eadem lingua utitur.

Ὁμοχροίη, Ion. pro ὁμοχροία, coloris ſimilitudo. ab ὁμὸς, ſimilis, & χροιὰ, ας, ἡ, color.

Ὁμόψηφος, ὁ, ἡ, ſuffragii ferendi ſocius. ex ὁμὸς, & ψῆφος, ου, ἡ, calculus.

Ὁμόω, unio; coire facio. ab ὁμὸς, ſimilis, par. Sed ὀμόω, juro, idem quod ὄμνυμι. f. ὀμόσω.

Ὄμφακες, nom. pl. ab ὄμφαξ, ακος, ἡ, uva acerba.

Ὀμφαλόεις, εσσα, εν, umbilicatus, a, um, Epith. ſcuti. ab ὀμφαλὸς, ῦ, ὁ, umbilicus.

ὈΜΦΑΛΌΣ, ῦ, ὁ, umbilicus, umbo. media pars agminis. q. ab ἀμφιελίσσω, circumvolvo. eſt enim umbilicus id cavum in ventre, ubi inteſtina circumvolvi incipiunt; ligamentum inteſtinorum. Vel ab ὅμοιος, & φάλος, umbo, inde umbilicus.

ὌΜΦΑΞ, ακος, ἡ, uva acerba, necdum matura. quia ὠμὸς εἰς τὸ φαγεῖν, cruda ad veſcendum. Hinc ὀμφάκιον, ου, τὸ, omphacium, ſuccus uvæ acerbæ.

ὈΜΦΉ, ῆς, ἡ, vox divina, reſponſum a Deo datum. q. τὸ ὂν φαίνουσα, quod verum eſt, ſive, quod res eſt, loquens.

Ὁμωθῆναι, ſimilem factum eſſe, vel unitum, a. 1. inf. paſſ. ab ὁμόω, unio. Alii volunt per ſyncop. dici pro ὁμοιωθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ab ὁμοιόω, ſimilem facio, quod ab ὅμοιος, idem quod ὁμὸς, ſimilis.

Ὀμώμοκα, Attice pro ὤμοκα, juravi, perf. activ. verbi ὄμνυμι, juro. fut. ὀμόσω.

Ὅμως, tamen, conjunct. diſc. ὅμως μὴν τοι, verumtamen. Sed ὁμῶς, ſimul, Poet. pro ὁμοῦ, vel ὁμοίως. Th. ὁμὸς, ῦ, ὁ, ſimilis.

O N.

Ὃν, ὅντινα, quem, acc. ſing. ab ὃς, qui.

Ὂν, præſ. part. n. g. ab ὢν, οὖσα, ὄν. ab εἰμὶ, ſum.

Ὀνάγρος, ὄνος ἄγριος, onager.

Ὀναίμην, αιο, αιτο, adjutus fuerim, per ſync. pro ὀνησαίμην, a. 1. opt. med. verbi ὄνημι, juvo, proſum. fut. ὀνήσω. a. 1. med. ὠνησάμην.

Ὀνομαι, vitupero. ab ὄνημι.

Ὀνάμενος, qui fructum percepit, per ſyncop. pro ὀνησάμενος, a. 1. part. med. verbi ὄνημι, juvo. Alii volunt eſſe præſ. part. ab ὄναμαι.

ὌΝΑΡ, τὸ, ſomnium. ἀκλιτον. κατ' ὄναρ, in ſomnio. ὄνειρος, ου, ὁ, q. ὄντος ἀρετῆς. Somnia ut plurimum vana ſunt, in quibus res apparent, nec ſunt.

Ὀνάριον, ου, τὸ, aſellus, diminut. ab ὄνος, ου, ὁ, aſinus.

Ὀνασεῖ, juvabit, Dor. ſeu Æol. pro ὀνήσει, ab ÆOL. ſ. ὀνησῶ, deinde ὀνασῶ, verbi ὄνημι, proſum.

Ὄνασθαι, frui, præſ. inf. ab ὄναμαι, vel a. 2. inf. med. per ſync. pro ὀνήσασθαι, verbi ὄνημι, juvo.

Ὄνασις, ἡ, Dor. pro ὄνησις, uſus, utilitas. ab ὄνημι, juvo.

Ὀνάσῃς, Dor. pro ὀνήσῃς, 2. ſingul. aor. 1. ſub. activ. verbi ὄνημι, juvo.

Ὀνείαθ', pro ὀνείατα, τὰ, cibaria, commoda. ab ὄνειαρ, ατος, τὸ, emolumentum. Th. ὄνημι, proſum.

Ὄνειαρ, ατος, τὸ, utilitas, emolumentum. Th. ὄνημι.

Ὀνείδεα, & contracte ὀνείδη, nom. pl. ab ὄνειδος, εος, τὸ, probrum.

Ὀνειδίζω, exprobro, convitior. imperf. ὠνείδιζον. f. 1. ίσω. p. ὠνείδικα. aor. 1. ὠνείδισα. aor. 1. ſub. ὀνειδίσω, ῃς, ῃ. præſ. paſſ. ὀνειδίζομαι, conviciis laceror. præt. paſſiv. ὠνείδισμαι. Th. ὄνειδος, εος, τὸ, probrum.

Ὀνειδίσας, a. 1. part. act. at ὀνείδισας, 2. ſing. aor. 1. ind. act. Ion. ὀνείδισον, aor. 1 imperat. act. ejuſdem verbi, & them.

Ὀνειδίσεις, 2. ſing. fut. 1. act. verbi ὀνειδίζω. quod vide.

Ὀνειδισμὸς, ῦ, ὁ, convitium. ab eodem them.

Ὀνειδίσωσι, 3. plur. a. 1. ſub. act. verbi ὀνειδίζω, quod vide.

Ὀνειδιῶ, fut. 1. Att. pro ὀνειδίσω, verbi ὀνειδίζω. quod vide.

ὌΝΕΙΔΟΣ, εος, τὸ, probrum, dedecus. q. ab ὀνόω, vitupero. Alii ab ὄνος, aſinus, & εἶδος. Quibus dedecus redundat ex re aliqua, iſti vituperantur, & quaſi aſini videntur. hinc ὀνείδιος, probroſus. ὀνειδίζω, exprobro. futur. ίσω.

Ὀνείρατα, ων, τὰ, inſomnia. ab ὄνειρος, idem quod ὄναρ.

Ὀνειροκρίτας, α, ὁ, Dor. pro ὀνειροκρίτης, ου, ὁ, ſomniorum interpres. ab ὄναρ, & κρίνω, judico.

Ὀνειροπόλος, ου, ὁ, ſomniorum interpres. ab ὄνειρος, ου, ὁ, ſomnus. Thema ὄναρ, ſomnium, & πολέω, verſor.

Ὀνείρῳ, dat. ſing. ὀνείρων, gen. plur. ab ὄνειρος, idem quod ὄναρ, ſomnium.

Ὀνηθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi ὄνημι, juvo, proſum.

Ὀνήμενος, præſ. part. paſſ. ab ὄνημαι. Th. ὄνημι, juvo.

ὈΝΗΜΙ, juvo, proſum; item vitupero. cum acc. f. ὀνήσω. a. 1. ὤνησα. p. ὤνηκα. præſ. paſſ. ὄνημαι, ſeu ὄναμαι, juvor, fruor, cum gen. fut. 1. med. ὀνήσομαι. a. 1. med. ὠνησάμην, ω, ατο, a. 1. med. opt. ὀνησαίμην, αιο, αιτο, & contract. ὀναίμην. Hinc ὄνειαρ, ατος, τὸ, utilitas. ὄνειος, ου, ὁ, utilis. ὀνηστὸς, ῦ, ὁ, vituperabilis.

Ὄνησα, Ion. pro ὤνησα, a. 1. ind. act. ὄνησαι, fruere, a. 1. imperat. med. verbi ὄνημι, juvo, proſum.

Ὀνήσεαι, juvaberis, Ion. pro ὀνήσῃ, 2. ſing. f. 1. med. ὀνήσομαι, verbi ὄνημι, juvo.

Ὀνήσει, erit emolumento, 3. ſing. fut. 1. act. Sunt qui exponunt per reficieris, & volunt Attice dici pro ὀνήσῃ, 2. ſing. f. 1. med. ab ὄνημαι. Th. ὄνημι.

Ὀνήσιμος, ου, ὁ, propr. nom. Gr. utilis. ab ὄνημι.

Ὄνησις, εως, ἡ, fructus, utilitas. Th. ὄνημι, juvo.

Ὀνησίφορος, ου, ὁ, nomen propr. Lat. ferens opem, opitulator.

Ὄνησο, præſ. imperat. paſſ. ab ὄνημαι, fruor.

Ὀνήτωρ, ορος, ὁ, Onetor. nomen propr.

ὌΝΘΟΣ, ου, ὁ, ἡ, ſtercus, ſeu fimus jumentorum, proprie aſini, ab ὄνος. ὀνθυλεύω, cibos condio exquiſite, indo impenſam, ſive farctum, a colore ὄνθου.

Ὀνικὸς, ἡ, ὸν, aſininus, a, um. ab ὄνος, ου, ὁ, aſinus.

Ὀνίνησι, juvat, 3. ſingul. ind. præſ. verbi ὀνίνημι, idem quod ὄνημι. fut. ὀνήσω.

Ὄνοιτο, 3. ſing. præſ. opt. verbi ὄνομαι, vel ut alii volunt a. 2. opt. med. verbi ὄνομαι, vitupero, carpo. Th. ὄνημι, vitupero.

Ὄνομ', pro ὄνομα, quod vide, Æolic. ὄνυμα.

ὌΝΟΜΑ, Poet. οὔνομα, AEol. ὄνυμα, ατος, τὸ, nomen, fama, celebritas, prætextus. q. a νέμω, unicuique rei nomen ſuum tribuitur. Nomine etiam juvamur ad rem cognoſcendam: ut poſſit eſſe ab ὄνημι, juvo. κατ' ὄνομα, nominatim, adv. τῷ ὀνόματι, nomine. Hinc ὀνομάζω, nomino. ὀνομαστὸς, ῦ, ὁ, celebris, clarus. ἀνώνυμος, ου, ὁ, ἡ, obſcurus, ignotus. μετωνυμία, ας, ἡ, tranſnominatio, nominis pro nomine poſitio. ὁμώνυμος, ου, ὁ, idem nomen habens. παρώνυμος, ου, ὁ, ἡ, ab alio denominationem habens. συνώνυμος, ου, ὁ, ἡ, nomen commune habens. συνωνυμία, æquivalentia. ψευδώνυμος, ου, ὁ, ἡ, nomen

habens

inf. act. verbi ὀρθόω, erigo. Th. ὀρθός, rectus.
Ὀρθιᾶν, Dor. pro ὀρθίων, procerorum, gen. plur. ab ὄρθιος. quod vide.
Ὄρθιος, α, ον, arduus, in altum tendens. hinc ὄρθιον φωνεῖν, altum clamare. ὄρθιον ἀΰσαι, vehementer vociferari. Th. ὀρθός.
Ὀρθόβουλος, ου, ὁ, qui rectum conſilium ſuppeditat. Ab ὀρθός, rectus, & βουλή, conſilium.
Ὀρθοδίκας, α, ὁ, Dor. pro ὀρθοδίκης, ου, ὁ, recta judicia dans. veridicus. Thema δίκη, jus.
Ὀρθοκραιρᾶν, gen. plur. Dor. pro ῶν, f. g. ab ὀρθόκραιρος, α, ον, cornua erecta habens. ex ὀρθός, rectus, & κραῖρα, ας, ἡ, caput, antenna.
Ὀρθόμαντις, ιος, ὁ, qui vera vaticinatur. veridicus vates. ab ὀρθός, & μάντις, vates.
Ὀρθοποδέω, ῶ, recto pede incedo, non claudico. ab ὀρθόπους, οδος, ὁ, ἡ, recto pede progrediens. ex ὀρθός, rectus, & πούς, pes.
Ὀρθόπολις, ιδος, ὁ, Epiteth. boni Principis. Quia ſua ſapientia ſervat civitates.
ὈΡΘΟ'Σ, ή, όν, rectus, a, um. erectus. q. ab ὄρω, excito. Hinc ὀρθῶς, recte. ὀρθόω, erigo; item rectum facio. κατορθόω, erigo, inſtauro; item feliciter rem gero. κατόρθωμα, ατος, τό, res feliciter geſta. κατόρθωσις, εως, ἡ, felix rei ſuſceptæ adminiſtratio. ὀρθόπληξ, ſternax equus.
Ὀρθοτομέω, ῶ, recte ſeco, divido, diſtribuo. f. ήσω. p. ὠρθοτόμηκα. ab adject. ὀρθοτόμος, ου, ὁ, ἡ, recte ſecans. ab ὀρθός, rectus, & τέμνω, ſeco. præt. med. τέτομα.
Ὀρθοῦν ὕμνον, erigere hymnum. pro, Carmen in alicujus laudem componere, quod alta voce canatur.
Ὀρθρεύω, mane ſurgo. ab ὄρθρος, ου, ὁ, diluculum. ὀρθρεύοισα, Doric. pro ὀρθρευούσῃ, mane vigilanti, dat. ſing. part. præſ. f. g.
Ὀρθρίζω, diluculo venio. imperf. ὤρθριζον. f. ίσω. præt. ὤρθρικα. a. 1. ὤρθρισα. a. 1. imperat. ὄρθρισον, ſurge mane. Th. ὄρθρος, ου, ὁ, diluculum.
Ὀρθρινός, ή, όν, matutinus, a, um. ab eodem them.
Ὄρθριος, α, ον, matutinus, ſummo mane veniens. ejuſdem them.
Ὀρθρίσαντες, a. 1. part. act. verbi ὀρθρίζω.
Ὀρθριῶ, vigilabo, Attic. pro ὀρθρίσω. f. 1. ind. activ. verbi ὀρθρίζω. quod vide.
Ὀρθρογόη, ης, ἡ, mane lugens. ab ὄρθρος, ου, ὁ, tempus matutinum, & γοάω, f. ήσω, gemo.
ὌΡΘΡΟΣ, ου, ὁ, diluculum, quia nos ad opera ὀρθοῖ, erigit, ſeu excitat. Hinc ὀρθρινός, ή, όν, & ὄρθριος, α, ον, matutinus.
Ὀρθῷ, dat. ſing. ab Ὀρθός, ου, ὁ, nomen viri.
Ὀρθωθῇ, feliciter ſuccedat, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſiv. verbi ὀρθόω. quod vide in ὀρθός, rectus.
Ὀρθώσαις, Æol. pro ὀρθώσας, a. 1. part. activ. verbi ὀρθόω, erigo. Thema ὀρθός, rectus.
Ὀρθωτήρ, ῆρος, ὁ, Poet. erector, qui jacentem erigit. ab ὀρθός, rectus.
Ὁρίζω, definio. fut. ὁρίσω, & Att. ὁριῶ. a. 1. ὥρισα, conſtitui. præſ. paſſ. ὁρίζομαι. perf. paſſiv. ὥρισμαι. perf. part. ὡρισμένος, η, ον, definitus, decretus. a. 1 paſſ. ὡρίσθην. a. 1. part. paſſ. ὁρισθείς, έντος, ὁ, declaratus. Thema ὅρος, ου, ὁ, terminus.
Ὀρίτροφος, ου, ὁ, Poet. pro ὁ ἐν ὄρεσι τεθραμμένος, in montibus enutritus. Th. ὄρος, εος, τό, mons.
Ὀρειμαλίδες, ων, αἱ, montana poma. ab ὄρος, εος, τό, mons & μῆλον, Doric. pro μῆλα, poma.
Ὀρίνοις, moveres, 2. ſing. a. 1. opt. act. ab ὀρίνω, concito. præſ. inf. ὀρίνειν. Thema ὄρω, excito.
Ὀρίνετον, commovent, dual. præſ. indic. act. ὀρίνω.
Ὀρίνω, excito, commoveo. fut. νῶ. præſ. inf. ὀρίνειν. Th. ὄρω, excito. fut. ὀρῶ, & ὄρσω, AEol.
Ὅριον, ου, τό, finis, terminus. hinc in plur. τὰ ὅρια, ων, fines. Th. ὅρος, ου, ὁ, terminus.
Ὁρίσαι, 3. ſing. a. 1. opt. act. vel aor. 1. inf. act. verbi ὁρίζω, definio. quod vide.
Ὀριγνῶμαι, appeto. ab ὀρέγομαι.
Ὁριῶ, definiam, Att. pro ὁρίσω, fut. 1. act. verbi ὁρίζω. quod vide. Sed ὁρίων, gen. plur. ab ὅριον, finis.
Ὀρκάνη, ης, ἡ, idem quod ἑρκάνη, ſeptum. ab εἴργω, includo.
Ὄρκη, ης, ἡ, vas olearium. ab εἴργω, coerceo, contineo. Continet enim liquida.
Ὁρκισθῶμεν, Gen. 34. verſ. 15. leg. ὁμοιωθῶμεν, ab ὁμοιόω. an οἰκήσωμεν, f. 1. ab οἰκέω, habito.
Ὁρκίζω, jurejurando obſtringo. fut. ίσω. p. ὥρκικα. a. 1. ὥρκισα. Th. ὅρκος, ου, ὁ, juramentum.
Ὅρκιον, ου, τό, fœdus juramento ſancitum. ejuſdem them.
ὍΡΚΟΣ, ου, ὁ, jusjurandum. q. ab εἴργω, coerceo. Coercet enim, & impedit transgreſſionem. Hinc ὁρκόω, & ὁρκίζω, jurejurando obſtringo. ὅρκιον, ου, τό, fœdus jurejurando ſancitum. ἐπιορκέω, pejero. ἐπίορκος, ου, ὁ, ἡ, perjurus. ἐπιορκία, ας, ἡ, perjurium.
Ὁρκωμοσία, ας, ἡ, jusjurandum. q. d. ὅρκων ὄμοσις, juramenti juratio. ab ὄμνυμι, juro.
Ὁρκωμότος, jurejurando obſtrictus. ab iiſdem them.
ὉΡΜΑΘΟ'Σ, οῦ, ὁ, ordo, ſeries, catena, latibulum. q. ab ἁρμόζω, apto. poſſit etiam referri ad εἴρω, ſero, ordino. unde εἱρμός, ſeries.
Ὁρμαίνω, in animo cogito, impetu feror, ruo. f. ανῶ, p. ὥρμαγκα. Th. ὁρμή, impetus.
Ὁρμᾶν ποτὶ πελώριον κλέος, θεοῦ σὺν παλάμᾳ, evehere ad ingens decus, Dei cum auxilio. Pindar. loquendi genus.
Ὁρμάομαι, idem fere quod ὁρμάω. & ſignificat proficiſcor.
Ὅρμοσται, adaptatum eſt, 3. ſingul. perf. paſſiv. per Metatheſin literarum pro ἅρμοσται, Jon. pro ἥρμοσται, verbi ἁρμόζω. fut. σω, quadro, convenio, apto. p. ἥρμοκα. perf. paſſ. ἥρμοσμαι, σαι, σται. Th. ἄρω, apto.
Ὁρμάω, ῶ, ruo, irruo, impetu feror, prorumpo. f. ήσω. p. ὥρμηκα. aor. 1. ὥρμησα. perf. paſſ. ὥρμημαι. Them. ὁρμή.
Ὁρμέαται, Jonic. pro ὥρμηνται, 3. plural. pluſq. perf. paſſ. verbi ὁρμάω, quod vide. Sic ὁρμεώμενος, ruens, Jon. pro ὁρμώμενος, præſ. part. paſſ.
Ὁρμιδίδας, genit. AEol. pro ου, ab Ὁρμιδίδης, ου, ὁ, nomen propr. viri.
Ὄρμενος, per ſyncop. pro ὀρόμενος, qui citato impetu fertur, concitatus, præſ. part. paſſ. verbi ὄρω, excito. Eſt & ὄρμενον, caulis braſſicæ, qui vere ὄρνυται, vel ὁρμᾷ, id eſt cum impetu egerminat.
ὉΡΜΗ', ῆς, ἡ, impetus, appetitus animi. quaſi ab ὄρνυμι, cum impetu feror. Hinc ὁρμάω, fut. ήσω, impetu feror, irruo.
Ὁρμηθείς, έντος, ὁ, a. 1. [illegible] part. paſſ. ὁρμηθήτην, dual. a. 1. ind. [illegible] Jon. ὁρμηθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ὁρμάω, cum impetu feror. Th. ὁρμή.
Ὅρμημα, ατος, τό, impetus. Thema ὁρμή.
Ὁρμήσωσι, 3. plur. a. 1. ſub. act. verbi ὁρμάω, impetu feror. fut. ήσω. ejuſdem them.
ὉΡΜΙΑ', ᾶς, ἡ, tenuis funiculus, linum, hamus. q. ab εἴρω, necto. Varino ab ὅρμος, ideſt, ἀσφάλεια, quod ad eam hamus firmetur.
Ὁρμίζω, naves in ſtationem ſubduco. hinc ὅρμισις, ἡ, quies in portu. ab ὅρμος, ου, ὁ, ſtatio navium. monile.
ὉΡΜΙΝΟΝ, ου, τό, herba marrubio ſimilis. q. ab ὁρμάω, incito.
Ὁρμίσκος, ου, ὁ, parvum monile. Th. ὅρμος.
ὉΡΜΟΣ, ου, ὁ, monile, colli ornamentum; item ſtatio navium. q. ab εἴρω, necto. In catena enim pars parti annectitur. vel ab ἕρμα, ſtabilimentum. Hinc ὁρμέω, ſtationem habeo; item appello. ὁρμίζω, navem in ſtationem ſubduco.
Ὀρνίον, ου, τό, volucris, avicula, dimin. ab ὄρνις, ιθος, ὁ, ἡ.
Ὄρνιθας, acc. plur. ab ὄρνις, ιθος, ὁ, ἡ, avis. acc. ſing. ὄρνιθα.
Ὀρνιθοθήρα, ας, ἡ, aucupium, venatio avium. ab ὄρνις, & θήρα, ας, ἡ, venatio. Th. θήρ, ὁ, fera.
Ὄρνιξ, χος, ἡ, Dor. pro ὄρνις, avis. quod vide.
ὌΡΝΙΣ, ιθος, ὁ, ἡ, avis, ales. gallina. augurium. Dor. ὄρνιξ, ιχος. παρὰ τὸ ὄρνυμαι, ἢ τὸ αἴρεσθαι, avis impetuoſe ſe movet, volando alte ſe extollit. propius eſt ὄρνυμι, excito. Hinc ὀρνιθίας, ου, ὁ, tempeſtas. hyems.
Ὄρνισι, dat. plur. ab ὄρνις, ιθος, ὁ, ἡ.
Ὄρνιχα, Dor. pro ὄρνιθα, acc. ab ὄρνις, Dor. ὄρνιξ.
Ὀρνιχολόχος, ου, ὁ, Poet. & Dor. pro ὀρνιθολόχος, qui avibus inſidias ſtruit, ὁ ταῖς ὄρνισι λόχον ἔχων. Ab ὄρνις, ἡ, avis, & λόχος, ου, ὁ, inſidiæ.
Ὄρνυμαι, excitor, ſurgo. ab ὄρνυμι, idem quod ὄρω, excito.
Ὀρνύμεν, & ὀρνύμεναι, movere, Dor. pro ὀρνύναι, præſ. inf. act. ὀρνυμένοιο, pro ου, gen. Jon. præſ. part. paſſ. verbi ὄρνυμι, idem quod ὄρω, excito.
Ὄρνυσθε, concitamini, 2. plur. præſ. imperat. paſſ. ὄρνυσο, verbi ὄρνυμι, idem quod ὄρω, excito.
Ὀρνύω, Poet. moveo, incito. idem quod ὄρω.
ὈΡΟΒΟΣ, ου, ὁ, ervum, leguminis genus. q. ab ἐρέπτω, edo. quia frequenter in cibum venit.
Ὀρογυῖα, quæ porrexit, perf. part. med. f. g. verbi ὀρέγω, porrigo. p. m. ὤρεγα. perf. part. med. ὠρεγώς, υῖα, & ſyſtole Jonica ὀρεγυῖα.
ὈΡΟ'ΔΑΜΝΟΣ, ου, ὁ, ſurculus, ramuſculus: q. ῥᾳδάμνος, quia facile frangitur, & domatur, quia ramus tener. vel quia ἐν ὄρει δαμάζεται. hinc & ὀροδαμίς, ίδος, ἡ.
Ὀροδαμνίδες, nymphæ, & apes. quia ἐν ὄρει δίαιταν habent. aut ab ὀροδάμνοις.
Ὀροθεσία, ας, ἡ, terminus poſitus. q. d. θέσις τῶν ὅρων, poſitio termini.
Ὀροθύνω, idem quod ὄρω, vel inde flexum, vel compoſitum ex ὄρω, & θύνω, ut ſit, concito ruendo.
Ὀρομαλίδες, Dor. pro ὄρεια μῆλα.
ὈΡΟ'ΝΤΙΟΝ, ου, τό, herbæ nomen. an quod amet ὄρη, montes?
ὌΡΟΣ, εος, τό, mons. q. ab ὄρω, excito, erigo: eſt enim erecta in tumorem terra. Hinc ὀρεινός, ή, όν, & ὄρειος, α, ον, ὁ, ἡ, montanus, montoſus.
ὍΡΟΣ, ου, ὁ, terminus, limes, meta. ab ὁράω, video. Termini enim ſignari ſolent, ut ſint ὁρατοί. vel ab ὄρω, erigo. Hinc ὁρίζω, termino, definio. ὁρισμός, οῦ, ὁ, definitio. ἀφορίζω, termino, circumſcribo. ἀφορισμός, οῦ, ὁ, determinatio, diſtincta rerum explicatio.
Ὀροσάγγαι, Perſarum lingua vocantur homines de rege bene meriti.
Ὀρούσαν, irruerant, 3. plur. a. 1. ind. act. Jon. pro ὤρουσαν. Sed ὀρούσα, præcipitans, pro ὀρούσασα, a. 1. part. act. f. g. ab ὀρούω, irruo. Th. ὄρω, concito.

Ὄρυω,

Ὀρύω, irruo, gradu concitato feror. f. ύσω. p. ὤρυκα. Th. ὄρω, concito.

Ὀροφὴ, ῆς, ἡ, faſtigium, culmen, lacunar, tectum. ὄροφος, ου, ὁ, tectum. Th. ἐρέφω, tego. f. ψω.

Ὁρόων, Poet. pro ὁρῶν, & in pl. ὁρόωντες, pro ὁρῶντες, præſ. part. act. verbi ὁράω, video. f. άσω. p. ὥρακα, & Att. ἑώρακα.

Ὁρόωντι, Doric. pro ὁρόωσι, ſeu ὁρῶσι, vident, 3. plur. præſ. ind. act. verbi ὁράω.

Ὁρόῳτε, videretis, Poetic. pro ὁρῷτε, 2. plur. præſ. opt. activ. verbi ὁράω, præſ. opt. ὁράοιμι, οις.

Ὀρπάκιον, ου, τὸ, idem ac ὄρνεον, ου, τὸ, ὄρνις, ιθος, ὁ, ἡ, avis.

Ὄρπηκα, ſtimulum, accuſat. ſingul. ab ὄρπηξ.

ὈΡΠΗΞ, ηκος, Dor. ὄρπαξ, ὁ, ſtolo, ramus, ſurculus ex radice arboris enatus. q. ab ἕρπω, quia ex arbore proſerpit.

Ὀῤῥ' οἱ, Poet. pro ὁ ῥα αὐτῷ.

Ὀῤῥοπύγιον, ου, τὸ, ultima pars ſpinæ, in quam vertebræ deſinunt, ab ὄῤῥος, & πυγή.

ὈῬῬΟ͂Σ, ῦ, ὁ, ſerum lactis. Dicitur & ὀρός, ῦ, ὁ. q. ab ὀρούω, ſeu ῥέω, fluo. Sed ὄῤῥος, ου, ὁ, linea, quæ ſcrotum medium interſecat. Et ſacri oſſis extremum. q. ab οὐρὰ, cauda. Hinc ὀῤῥωδέω, metuo.

Ὀῤῥωδέω, metuo. ab ὄῤῥος. quod vide.

Ὄρσαι, Æol. pro ὦραι, a. 1. inf. act. verbi ὄρω, concito. fut. Æol. ὄρσω.

Ὄρσεο, ſurge, Jon. pro ὄρσου, præſ. imperat. verbi ὄρσομαι. quod Thema Poetæ finxerunt a fut. Æolic. ὄρσω, verbi ὄρω, excito.

Ὄρσῃς, provoces. 2. ſing. a. 1. ſub. act. verbi ὄρω. fut. Æol. ὄρσω.

Ὀρσίκτυπος, ου, ὁ, Poet. horriſonus, vel qui ſtrepitum excitat, ὁ ὄρων κτύπον. quod ab ὄρω, excito, & κτύπος, ſonitus. Th. τύπτω.

Ὀρσίλοχος, ου, ὁ, Orſilochus, nomen propr.

Ὀρσινεφὴς, έος, ὁ, ἡ, excitator nubium, Jovis Epithet. ab ὄρω, fut. ὄρσω, & νέφος, nubes.

Ὀρσίπεδος, ὁ, ἡ, quatiens ſolum. ab ὄρω, quaſſo, & πέδον, τὸ, ſolum.

Ὄρσο, per ſyncop. pro ὄρσεο, & hoc Jon. pro ὄρσου, præſ. imperat. paſſ. a præſ. act. ὄρσω, quod a fut. 1. formatum verbi ὄρω.

Ὀρσοτρίαινα, nom. Æolic. pro comm. ὀρσοτριαίνης, & Doric. ὀρσοτριαίνας, genit. ὀρσοτριαίνα, pro comm. ὀρσοτριαίνου, agitator tridentis, Epithet. Neptuni. ab ὄρω, excito, & τρίαινα, ης, ἡ, tridens.

Ὄρσω, concitabo, fut. Æol. verbi ὄρω.

Ὀρτάζω, Jon. pro ἑορτάζω, diem feſtum celebro.

ὈΡΤΑΛΙ͂Σ, ίδος, ἡ, pullaſtra, gallina, quaſi ab ὄρω, in altum erigo. Hinc ὀρταλίζω, incipio alas quatere, & volatum tentare. ὀρτάλιχος, ου, ὁ, avis pullus.

Ὀρτὴ, ῆς, ἡ, Jon. pro ἑορτὴ, ἡ, dies feſtus.

Ὀρτυγία, ἡ, olim inſula, poſtea facta continens.

ὈΡΤΥΞ, υγος, ὁ, coturnix. q. ab ὄρω, quod facile ad pugnam concitetur. Malo ab ὄρω, & τίκτω, quod ad gignendum excitata avis. Semine abundat, & libidinoſa eſt.

ὈΡΥΖΑ, ης, ἡ, oryza.

ὈΡΥΜΑΓΔΟ͂Σ, ῦ, ὁ, ſtrepitus, fragor, tumultus. q. ὀρυγμαγδὸς, ut ſit ſtrepitus foſſione excitatus.

Ὀρυκτὸς, ἡ, ὸν, defoſſus, a, um. ab ὀρύσσω, fodio.

Ὄρυξ, capra quædam ſylveſtris. ab ὀρύσσω, quia pedibus prioribus terram effodit.

ὈΡΥ͂ΣΣΩ, ſeu ὀρύττω, fut. ξω, fodio. p. ὤρυχα. aor. 1. ὤρυξα. a. 2. ὤρυγον. perf. paſſ. ὤρυγμαι, ξαι. Hinc ὄρυγμα, ατος, τὸ, foſſa, fovea. ὄρυξις, εως, ἡ, foſſio, foſſura. ὀρυχὴ, ῆς, ἡ, idem. ὀρυκτὴρ, ῆρος, ὁ, foſſor.

Ὀρφανὰ τέκνα, orphani, ab ὀρφανὸς, ῦ, ὁ, pupillus.

Ὀρφανία, ας, ἡ, orbitas liberorum. ejuſdem them.

Ὀρφανίζω, orbo, privo, cum genit. ὀρφανίζεσθαι, parentibus orbari, orbum eſſe.

Ὀρφανικὸς, ῦ, ὁ, pupillaris. ab eodem them.

ὈΡΦΑΝΟ͂Σ, ῦ, ὁ, orphanus, pupillus, orbus parentibus, deſertus, privatus. q. ab ὀρφνὸς, obſcurus, negligitur enim, & veluti in tenebris verſatur.

Ὀρφεὺς, έως, ὁ, Orpheus. Quis fuerit Orpheus docet Pindar. Pythior. Od. 4. 313.

Ὀρφναῖος, α, ον, tenebroſus, a, um. ab ὄρφνη, ης, ἡ, & Dor. ὄρφνα, tenebræ, obſcuritas.

ὌΡΦΝΗ, ης, ἡ, & Dor. ὄρφνα, tenebræ, obſcuritas. quaſi ab ὀρφὸς, lucis expers. Vel ἐρέφω, tego.

ὈΡΦΟ͂Σ, ῦ, ὁ, lucis expers, orbus aliis quoque rebus. q. ab ἐρέφω, tego, luce privo. vel ab αἴρω, tollo, & φῶς, lumen. Eſt & ὀρφὸς, vel Attic. ὀρφῶς, ὁ, orpheus piſcis.

Ὄρχαμος, princeps, pro ἀρχὸς, idem quod ἄρχαμος. Th. ἀρχὴ, ἡ, principatus.

Ὄρχατος, ου, idem quod ὄρχος, ου, ὁ.

ὈΡΧΕ͂ΟΜΑΙ, ſalto, tripudio. f. ήσομαι. a. 1. med. ὠρχησάμην, ω, ατο. a. 1. part. med. ὀρχησάμενος, η, ον. q. ab ἔρχομαι, incedo. Eſt certus quidam inceſſus ſaltatio. Vel ab ὀρέγω, extendo. Saltantes extendunt pedes, & manus. alii ab ὄρχις, teſtis. Hinc ὀρχηστὴς, ῦ, & ὀρχηστὴρ, ῆρος, ὁ, ſaltator.

Ὀρχεῦνται, tripudiant, Dor. pro ὀρχοῦνται, 3. plur. præſ. ind. verbi ὀρχέομαι, quod vide.

Ὀρχηδὸν, vel ὀρχειδὸν, viritim. adverb. q. d. κατ' ὄρχους. Th. ὄρχις, εως, ὁ, teſticulus.

Ὀρχηθμὸς, ῦ, ὁ, ſaltatio, genit. Jon. ὀρχηθμοῖο. Th. ὀρχέομαι.

Ὀρχήσομαι, f. 1. med. verbi ὀρχέομαι, ſalto. quod vide.

Ὀρχηστὺς, ύος, ἡ, ſaltandi ars. ab eodem them.

ὌΡΧΙΣ, εως, ὁ, teſtis, teſticulus. q. ab ὀρέγομαι, appeto. quod inde ὄρεξις συνουσίας. hinc τρίορχης, ου, ὁ, habens tres teſticulos.

Ὀρχόμενος, ου, ὁ, nomen propr. viri.

ὌΡΧΟΣ, ου, plantarum ſeries, vitium ordo, hortus. hinc ὄρχους, accuſ. plur. Doric.

ὌΡΩ, excito, concito. fut. ὀρῶ, & ὄρσω. p. ὦρκα. p. m. ὄρωρα. Puto ab αἴρω, attollo. hinc ὀρούω, excito. κονιορτὸς, ῦ, ὁ, pulvis excitatus.

Ὁρῶ, contract. ex ὁράω, video.

Ὁρῴατο, Jon. pro ὁρῷντο, 3. plur. opt. ab ὁράομαι, video.

Ὁρῴην, ῴης, ῴη, videam, præſ. opt. Attic. pro ὁράοιμι, οις, verbi ὁράω. quod vide.

Ὁρῶμαι, contracte ab ὁράομαι. ſic in plur. ὁρώμεθα, præſ. ind. act. ὁρῶντες, plur. part. præſ. act.

Ὁρῶμεν, 1. plur. ind. act. verbi ὁράω, video.

Ὀρῶν, gen. plur. ab ὄρος, εος, τὸ, mons. Sed ὁρῶν, præſ. part. ab ὁράω.

Ὄρωρα, Att. pro ὦρα, p. m. verbi ὄρω, excito. pluſq. perf. med. ὀρώρειν, & ὠρώρειν, εις, ει.

Ὀρωρέχαται, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. Jon. pro ὀρωρεγμένοι ἦσαν, ab ὀρέγω, porrigo, extendo. fut. ξω. p. ὦρεχα, & Att. ὀρώρεχα.

Ὀρώρῃ, moveatur, 3. ſing. præt. ſub. med. vide ὄρωρα. Niſi malis eſſe præſ. ſub. paſſ. 2. ſing. verbi ὀρώρω, quod factum ex præt. med. ὄρωρα, verbi ὄρω, excito. quod vide.

Ὀρώρυκα, perf. act. Att. redupl. pro ὤρυκα, verbi ὀρύω, ῶ. f. ύσω. unde perf. paſſ. ὀρώρυκται.

Ὄρωρον, extuli, Att. pro ὦρον, aor. 2. vel imperf. act. verbi ὄρω, concito.

Ὀρώρυχα, fodi, Att. pro ὤρυχα, perf. act. verbi ὀρύσσω, fodio. f. ξω.

Ὁρῶσαι, videntes, præſ. part. f. g. plur. num. contract. verbi ὁράω, video.

Ο Σ.

Ὅ͂Σ, ἥ, ὅ, qui, quæ, quod, artic. poſtpoſ. Hinc οὗ, ubi? ποῦ, ubi, ubinam? ὅθεν, unde. πόθεν, unde?

Ὅσα, quanta, nom. plur. n. g. ab ὅσος, & Poet. ὅσσος, η, ον, quantus.

Ὁσάκις, quoties, adv. citra interrog. Th. ὅσος, quantus.

Ὅσγε, ἥγε, ὅγε, qui quidem, quæ quidem, &c. ab ὃς, qui, & γε.

Ὀσδόντι, olent, Dor. pro ὄζουσι, 3. plur. præſ ind. verbi ὄζω, oleo. f. ήσω. Sic ὄσδω, pro ὄζω.

Ὁσημέραι, quotidie, pro ὅσαι ἡμέραι.

Ὁσίην, acc. Jon. f. g. ab ὅσιος.

ὉΣΙΟΣ, ία, ον, ſanctus, a, um, juſtus. dat. plur. ὁσίοισι. q. ab ὅσος, Dorice Deus, id eſt, Deus inter homines. Hinc ὁσία, fas, juſta funebria. ὁσιότης, ητος, ἡ, ſanctitas. ὁσιόω, fut. ώσω, ſanctum reddo; item pio, expio.

Ὁσιότης, ητος, ἡ, ſanctitas. Thema ὅσιος.

Ὅσκεν, quicunque, Poet. pro ὃς ἄν.

Ὀσμὴ, ῆς, ἡ, odor, ab ὄζω, Dor. ὄσδω, oleo.

Ὅσονπερ, idem ac ὅσονπερ, circiter, ferme.

Ὁσοτιοῦν, Jon. pro ὁσονοῦν, quantulumcunque.

ὍΣΟΣ, η, ον, quantus, a, um, citra interrog. in plur. ὅσοι, ὅσαι, ὅσα, quicunque, &c. ἐφ' ὅσον, quamdiu. καθ' ὅσον, quatenus. q. ab ὃς, qui. Hinc & ὁσάκις, quoties. πόσος, η, ὁ, quantus. ποσάκις, quoties? ποσὸς, ῦ, ὁ, aliquantus. τόσος, η, ὁ, tantus. τοσοῦτος, ου, ὁ, idem.

ὈΣΠΡΙΟΝ, ου, τὸ, legumen. q. a σπείρω, ſemino, quod crebra ejus ſatio.

Ὄσσε, oculos, dual. num. pro ὄσσε, vel ὄσσεε, ab ὄσσος, εος, τὸ, oculus. Th. ὄπτομαι, video. Eſt & ὄσσ', pro ὅσσα, quæcunque. ab ὅσος, & Poet. ὅσσος, η, ὁ, quantus.

ὌΣΣΑ, ης, ἡ, vox, fama, rumor, omen. q. ab ὄψ, vox. ut ſit q. ὄψα. Hinc ὄσσομαι, auguror, vaticinor, item video. Sed ὅσσα, Poet. pro ὁσάκις, quoties.

Ὅσσαι, Poet. pro ὅσαι, quotquot, plur. num. f. g. ab ὅσος, quantus.

Ὁσσάτιον, pro ὅσον, quantum.

Ὄσσε, τὼ, oculos, dual. num. pro ὄσσεε, per Apocopen τοῦ ε. Sunt qui velint per Metaplaſmum dici pro ὄσσω, ab ὄσσος, ου, ὁ, vel ὄσσος, εος, τὸ, oculus. ab ὄσσομαι, quod pro ὄπτομαι, video.

Ὄσσετο, prævidebat, 3. ſing. imperf. Jon. verbi ὄσσομαι, video, Æol. pro ὄπτομαι. f. ὄψομαι. p. ὦμμαι.

Ὄσση, ης, ἡ, Oſſa, mons Theſſaliæ

Ὁσσίχον, Dor. pro ὅσον, quantum.

Ὅσσοι, Poet. pro ὅσοι, quicunque. ab ὅσος.

Ὄσσομαι, video, Æol. pro ὄπτομαι. hinc ὀσσόμενος, præſ. part. Eſt & ὄσσομαι, prædico. ab ὄσσα, omen.

Ὅσσον, & ὅσσον', pro ὅσον, quantum.

Ὄσσος, ου, ὁ, & ὄσσος, εος, τὸ, oculus. in dual. τὼ ὄσσε. per Apocop. pro ὄσσεε, vel per Metaplaſm. pro ὄσσω in dat. plur. ὄσσοις. ab ὄσσομαι, Æol. pro ὄπτομαι, video.

Ὀστᾶ, plur. ab ὀστὸν, ῦ, τὸ, teſta. Sed ὀστᾶ, contract. pro ὀστέα, oſſa, plural. num. ab ὀστέον, ῦ, os.

Ὀστακὸς, idem quod ἀστακὸς, quod vide.

Μῦ, τὸ ὕδωρ, Heſych.
Μωϋσῆς, ῦ, & Μωϋσέως, έως, ὁ, idem quod Μωσῆς, Moſes, nom. Prophetæ.

N A.

N Eſt litera decima tertia, in numeris eſt quinquaginta.

Νααμὰν, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. illuſtrans.

ΝΑ'ΒΛΑ, ων, τὰ, nablia. inſtrument. muſic.

Ναγγαὶ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. illuſtrans.

Νᾶες, Dor. & Jon. pro νῆες, nom. plur. a ναῦς, νεὼς, ἡ, navis.

Ναέτης, ſeu ναιέτης, ου, ὁ, incola. Thema ναίω, habito.

Ναζαραῖος, ου, ὁ, & Ναζαρηνὸς, ῦ, ὁ, Nazarenus; item Ναζωραῖος, ου, ὁ, Actor. 25. 5.

Ναζαρὲθ, vel Ναζαρὲτ, ἡ, nomen urbis ἄκλιτον. Hebr. ſurculus.

Ναζωραῖος, Nazaræus.

Ναθὰν, ὁ, Nomen Prophetæ ἄκλιτον. Hebr. dedit.

Ναθαναὴλ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. Deus dedit.

ΝΑΙ', adverb. næ, profecto, imo, etiam. ναὶ μὰ τὸν, &c. certe per, &c.

Ναῖε, pro ἔναιε, Jon. 3. ſing. imperf. act. verbi ναίω, habito.

Ναίει, incolit, 3. ſingul. ind. præſ. verbi ναίω. quod vide.

Ναίεσκε, habitabat, Poetic. vel Jonic. epenth. pro ἔναιε, 3. ſingul. imperf. act. verbi ναίω, habito.

Ναιετάασκεν, ες, ε, per Epentheſ. Jon. pro ἐναιέταε, ες, ε, verbi ναιετάω, idem quod ναίω, habito.

Ναιετάωσα, præſ. part. f. g. ejuſdem verbi, & them. ſic ναιετάω, pro ναιετῶσι, 3. plur. ind. præſ. act.

Ναιετάουσι, Poet. vel Jon. pro ναιετῶσι, 3. plur. præſ. ind. vel ut alii, Dor. pro ναιετάουσι, verbi ναιετάω, idem quod ναίω, habito.

Ναῒν, ἡ, nomen urbis ἄκλιτον. Syr. amœni, ſc. agri.

Ναίοισα, Dor. pro ναίουσα, habitans, præſ. part. a ναίω. ναίοισι, Doric. & Æol. pro ναίουσι, habitant, 3. pl. præſ.

Ναῖον, Jonic. pro ἔναιον, habitabant, 3. plur. imperf. act. verbi ναίω.

Ναῖρον, odoramentum quoddam, quod immiſcent unguentis. an a ναίω, fluo?

ΝΑΙ'Ω, habito, incolo, fluo. ναιετάω, ῶ, idem.

ΝΑ'ΚΟΣ, εος, τὸ, ſeu νάκη, ης, ἡ, pellis cum ſuo villo, vellus. quaſi a νάσσω, quia eſt aliquid ναστὸν, id eſt denſe compactum.

Νᾶμα, ατος, τὸ, fluentum, latex. dat. plur. νάμασιν, a νάω, ſeu ναίω, fluo.

Νᾶν, Dor. pro ναῦν, navem.

ΝΑ'ΝΝΗ, ης, ἡ, patris, matriſque ſoror, vel ut alii, frater.

ΝΑΝΟ'Σ, ῦ, ὁ, nanus, pumilio. q. a νὴ, & ἄνω, ſurſum non crevit. hinc νανώδης, εος, ὁ, ἡ, pumilionis formam habens.

Ναοὶ, nom. pl. a ναὸς, ῦ, ὁ, templum.

ΝΑΟ'Σ, ῦ, ὁ, & Att. νεὼς, ὁ, templum. q. a νέομαι, adeo: quod adeundum ſit: Vel a ναίω, habito, quod divinum numen illic habitet. hinc πρόναος, ου, ὁ, templi veſtibulum.

Ναοὺμ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. verbum majeſtatis.

ΝΑ'ΠΟΣ, εος, τὸ, ſeu νάπη, ης, ἡ, ſaltus, clivus montis, locus cavernoſus. q. ex νὴ, & ὄψ, quod locus tenebricoſus ſit. Vel ex νὴ, intendente, & αἰπὺς, altus. Vel a νάω, fluo.

ΝΑ'ΠΥ, υος, τὸ, ſinapi, q. a νὴ, & πάω, quod parum paſcat. Vel a νὴ, & πίω, quod ob acrimoniam non poſſit bibi.

ΝΑ'ΡΔΟΣ, ου, ἡ, nardus, frutex.

Νάρη, ſtulta. ἡ ἄφρων καὶ μωρά. an a ναρὸς, humidus? nimium humidi ſtulti. aut potius a νηπιὸς, puerilis, quin & ſtolidus.

ΝΑ'ΡΘΗΞ, ηκος, ὁ, arbor quædam. ferula, bacillus. dat. ſingul. νάρθηκι. Si ferula lignum recens, commode a νεαρόν.

ΝΑ'ΡΚΑΦΘΟΝ, ου, τὸ, odoramenti genus. q. a νάρδος, & καίω.

Ναρκάω, & έω, torpeo, obtorpeſco. q. a νὴ ἀρκέω, non ſufficio, ex virium imbecillitate eſt naturalis torpor. Them. νάρκη.

ΝΑ'ΡΚΗ, ης, ἡ, torpedo, piſcis genus. item torpor, veternus. hinc ναρκάω, torpeo. ναρκόω, torpore afficio. νάρκισσος, ου, ὁ, ἡ, narciſſus.

Νάρκισσος, ου, ὁ, nomen viri. Gr. Narciſſus. & in f. g. pro flore ſumitur.

ΝΑ'ΡΤΑΛΟΣ, ου, ὁ, vaſis genus. an τοῖς ναροῖς capiendis?

ΝΑ'ΡΤΗ, ης, ἡ, planta odorata. an a νάρδος?

Νάσσατο, Jon. & νάσσατο, Poet. 3. ſing. a. 1. med. pro ἐνάσσατο, verbi νάω, habito. a. 1. inf. med. νάσσασθαι. Th. ναίω, idem.

Νάσθην, Jon. pro ἐνάσθην, a. 1. ind. paſſ. verbi νάω, pro ναίω.

Νασιώτας, α, ὁ, Dor. pro νησιώτης, ου, ὁ, inſulanus, inſulæ incola. Th. νῆσος, ου, ἡ, inſula.

Νᾶσος, Dor. pro νῆσος, ου, ἡ, inſula.

Νάσσα, Jon. & Poet. pro ἔνασσα, a. 1. ind. act. verbi νάω, pro ναίω.

ΝΑ'ΣΣΩ, f. νάσω, & νάξω, æquo, complano, premo. hinc ναστὸς, ῦ, ὁ, confertus, denſus. an a νάω, fluo? in planitie aqua facile ſe diffundit.

Ναυαγέω, vide in ναυαγήσασι.

Ναυαγήσασι, naufragis, dat. plural. a. 1. part. act. ναυαγήσας, αντος, ὁ, verbi ναυαγέω, q. d. τὴν ναῦν ἄγνυμι, navem frango. perf. νεναυάγηκα. aor. 1. ἐναυάγησα.

Ναυαγία, vide in ναυηγός.

Ναυαρχέειν, claſſi præeſſe. ex ναῦς, navis, & ἀρχὴ, imperium.

Ναυβάτης, Jonic. & Poet. pro quo & ναυβάτης, & ναύτης, nauta, vector. q. ex ναῦς, & βαίνω, eo.

Ναυηγὸς, Jon. pro ναυαγὸς, ῦ, ὁ, naufragus. Sic ναυηγεῖν, Jon. pro ναυαγεῖν, & ναυηγίη, Jon. pro ναυαγία, naufragium, calamitas. Sic & ναυήγιον, pro ναυάγιον. ex ναῦς, navis, & ἄγω, frango.

Ναύκληρος, ου, ὁ, nauclerus, navis dominus. ex ναῦς, navis, & κλῆρος, ου, ὁ, ſors, hæreditas.

Ναυκράρων, genit. plur. a Ναύκραροι, Reipubl. principes, & magiſtratus. q. d. οἱ τὴν χώραν καὶ τὴν κεφαλὴν εἰς τῇ νηὶ αἴροντες.

Ναυκράτης, εος, ὁ, ἡ, & ναυκράτωρ, idem, qui ſcil. claſſe pollens maris imperium obtinet. καὶ ὁ ταῖς ναυσὶ κρατῶν.

Ναῦλα, idem quod νάβλα.

Ναῦλον, ου, τὸ, naulum, merces, quæ pro navigatione perſolvitur. Th. ναῦς.

Ναύλοχος, ου, ὁ, ἡ, portuoſus. hinc ναυλοχέω, in portu maneo. ex ναῦς, navis, & λέχος, lectus. Th. λέγω, cubo. vel a λόχος, ου, ὁ, inſidiæ.

Ναυμαχέω, navale prælium committo.

Ναυμαχία, ας, ἡ, navale prælium. ναύμαχος, ου, ὁ, ἡ, navali prælio aptus. ex ναῦς, & μάχομαι, pugno.

Ναῦν, navem, acc. ſingul. & Poet. νηῦν, νῆα, vel νέα, a ναῦς, navis.

Ναυπηγεύμενος, Dor. pro ναυπηγούμενος, præſ. part. paſſ. vide in ναυπηγός.

Ναυπηγὸς, ῦ, ὁ, navium fabricator. hinc ναυπηγέομαι. ναυπηγία. ναυπηγήσιμος. ex ναῦς, navis, & πηγνύω, ſeu πήγνυμι, compingo.

Ναύπακτος, ου, ὁ, Naupactus.

ΝΑΥ~Σ, νεὼς, ἡ, navis. Jon. νηῦς, νηὸς, dativ. νηί. q. a νάω, fluo. hinc ναύτης, ου, ὁ, nauta. ναυτικὸς, ῦ, ὁ, nauticus. ναυτίλος, ου, ὁ, idem. ναυτιλία, ας, ἡ, navigatio. ναυτία, ας, ἡ, nauſea. ναυτιώδης, εος, ὁ, ἡ, nauſeam faciens, faſtidioſus. ναῦλον, ου, τὸ, naulum.

Ναυσίθοος, ου, ὁ, nomen viri. q. qui navi currit. ex ναῦς, & θέω, curro.

Ναυσίνοος, ου, ὁ, nomen viri. q. cujus animus eſt in navibus. ex νόος, νοῦς, ὁ, mens, animus, & ναῦς, navis.

Ναυσίστονος ὕβρις, ignominia, quæ propter cladem acceptam, claſſi gemitum & luctum adfert. a ναῦς, ἡ, navis, & στόνος, ου, ὁ, gemitus. Th. στενὸς, ῦ, ὁ, arctus.

Ναυσιφόρητος, ου, ὁ, Pind. qui navibus vehitur. ex ναῦς, & φέρω, fero.

Ναυστολεῖν, navi mittere, ducere, ferre. quaſi τῇ νηὶ στέλλειν. a στέλλω, mitto.

Ναύτης, ου, ὁ, nauta. acc. plur. ναύτας. Th. ναῦς, ἡ, navis.

Ναυτία, ſeu Jon. ναυσίη, ας, ἡ, nauſea. Inde ναυτιάω, nauſeo. a ναῦς, navis. navigantibus proprie is affectus accidit.

Ναυτιλία, ας, & Jon. ης, ἡ, navigatio. ab eodem them.

Ναυτίλλεσθαι, Jonic. & Poet. pro πλεῖν, navigare.

Ναυτίλος, ου, ὁ, idem quod ναυτικὸς, ῦ, ὁ, nauticus, vel nauta. Th. ναῦς.

ΝΑ'ΦΘΑ, ης, ἡ, naphtha, oleum Medeæ, bitumen.

Νάω, pro ναίω, habito. aor. 1. ἔνασσα, & Poet. ἔνασα. aor. 1. paſſ. ἐνάσθην. aor. 1. med. ἐνασσάμην, Poet. Eſt & νάω, fluo, ſcaturio. a νέω.

Νηῶν μάχη, ἡ, Poet. pro ναυμαχία, ἡ, navalis pugna.

N E.

Νὲ, in compoſitione negat.

Νέα, & νῆα, Jon. & Poet. pro ναῦν, acc. ſing. a ναῦς, νεὸς, ἡ, navis.

Νεάζει, juvenis eſt, 3. ſingul. ind. præſ. a νεάζω. Th. νέος, novus.

Νεανίας, ου, ὁ, adoleſcens. a νεὰν, ᾶνος, ὁ, idem. Th. νέος, novus.

Νεανίσκος, ου, ὁ, juvenis, adoleſcentulus. Sed νεανὶς, ſeu νεᾶνις, ιδος, ἡ, juvencula. ab eodem them.

Νεάπολις, εως, ἡ, nomen urbis. Gr. nova urbs.

Νεαρὸς, ῦ, ὁ, juvenis. Th. νέος, novus.

Νέαται, habitantur, ſtructa ſunt, detracto augmento pro νενάαται, Jon. pro νένασται, 3. plural. perf. paſſ. verbi νάω, ſtruo. vel a νάω, Jon. pro νάω, vel ναίω, habito.

Νέας, naves, pro νῆας, acc. plur. Jon. a ναῦς.

Νέατος, Jon. ſyncop. pro νεώτατος, noviſſimus. Th. νέος, novus.

Νεβὲλ, uter, amphora. Vox Hebræa, retenta a LXX. 1. Sam. 1. 24.

ΝΕΒΡΟ'Σ, ῦ, ὁ, hinnulus, pullus cervi. νεβρῶ, Dor. pro νεβροῦ, & νεβρεὺς, pro νεβρὸς, q. a νὴ, & βάρος, quod onus ferre non poſſit. vel quod paſcatur νῷ βορᾷ, q. νεβορὸς, ideſt, lactens tantum. hinc νεβρὶς, ίδος, hinnuli pellis.

Νεέλασα, exultat, læta eſt. vox Hebr. Job. 39. 15.

Νεεμὰν, nomen viri ἄκλιτον. Syriac. amœnus.

Νέεσθαι, redire, præſ. inf. a νέομαι, vel νέω, eo, redeo.

Νέηαι, Jon. pro νέῃ, eas, 2. ſingul. præſ. ſub. verbi νέομαι, vel νέω, eo, redeo.

Νεήκεσι, dativ. pl. Poet. a νεήκης, εος, ὁ, ἡ, recenter acutus. a νέος, novus, & ἀκὴ, cuſpis.

Νέηλυς, ὁ, qui nuper advenit. a νέος, novus, & ἐλεύθω, ſeu ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον.

Νεῆνις, Jon. pro νεᾶνις, ιδος, ἡ, juvencula. Th. νέος, novus.

Νεῖ, net, 3. ſing. ind. præſ. a νέω, neo, ſuo.

Νειαίρη, ης, ἡ, pars extrema ventris. venter inferior. a νειαρὸς, vel νεαρὸς, novus, ultimus. Th. νέος, idem.

Νείατος, infimus, ultimus, per ſyncop. pro

pro νεώτατος, ſuperl. a νεῖος, pro νέος, novus, recens.

Νείκεα, ut & νείκη, acc. plur. a νεῖκος, εος, τὸ, rixa.

Νεικεῖ, contendit, 3. ſingul. præſ. ind. νεικέω. Th. νεῖκος.

Νεικείεσκον, Jon. paragoge pro ἐνείκεον, 3. ſingul. imperf. act. verbi νεικείω, Poet. pro νεικέω, rixor. Th. νεῖκος.

Νεικέῃ, & Jon. paragoge νεικείῃσι, vincat, probris affecerit, 3. ſing. ſub. præſ. act. ejuſdem verbi, & them.

Νείκεσσε, & νείκεσε, Jon. pro ἐνείκεσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi νεικέω, rixor, objurgo, f. έσω, & ήσω. Th. νεῖκος.

ΝΕΙ͂ΚΟΣ, εος, τὸ, rixa, jurgium, bellum. quaſi a νὴ, & εἴκειν, alitur enim lis, cum neuter neutri cedit. hinc νεικέω, & είω, rixor, objurgo. φιλόνεικος, ου, ὁ, ἡ, contentioſus. φιλονεικία, ας, ἡ, rixa, contentio. φιλονεικέω, rixor, contendo.

Νεῖλος, ου, ὁ, Nilus, nomen fluvii.

Νείμας, αντος, ὁ, qui tribuit, aor. 1. part. act. νείματο, 3. ſingul. aor. 1. med. Jonic. verbi νέμω, tribuo. a. 1. ἔνειμα.

Νείμῃσι, vel νείμῃ, tribuit, 3. ſing. a. 1. Jon. pro ἐνείμῃσι, verbi νέμω.

Νειόθεν, per ſyncop. pro νειατόθεν, adv. ex imo. Sic νειόθι, adv. pro νειατόθι, in imo fundo. a νεῖος, ου, ὁ, novellus. Th. νέος, novus.

Νειὸν, ου, τὸ, Jonic. pro νέον, ου, τὸ, novale; item adverb. pro nuper. Th. νέος.

Νειὸς, ου, ἡ, Jon. pro νεὸς, ager renovatus. νεώς, novalis. Sed νεῖος, ου, ὁ, novellus. ſuperlat. νειότατος, noviſſimus, infimus. Th. νέος, novus.

Νείσεαι, Jon. pro νείσῃ, 2. ſing. præſ. ſub. νείσεο, Jon. pro νείσου, præſ. imperat. a νείσσομαι, eo, navigo. Th. νέω, eo.

Νείσσονται, 3. plur. præſ. ind. verbi νείσσομαι, eo. Th. νέω, idem.

Νεῖται, redit, 3. ſing. præſ. verbi νέομαι. Th. νέω, eo, redeo.

Νειχθεὶς, reverſus, aor. 1. part. paſſ. a νείσσομαι, redeo. Th. νέω. Verum vix veriſimile inde derivari poſſe; & potius ad ἱκνέω, vel φέρω, referendum. vide Scoti Grammaticam Gr.

Νεκάδεσσι, cadaverum acervis, dativ. pl. Jon. a νεκὰς, άδος, ἡ. Th. νεκρὸς, ὁ, ὁ, mortuus.

ΝΕΚΡΟ͂Σ, οῦ, ὁ, mortuus, cadaver ipſum. inde νεκρόω, eneco. νέκυς, υος, ὁ, mortuus, defunctus. q. a νὴ, & κῆρ, ut ſit is, in quo cor extinctum ſit, & vitæ flammula.

Νεκρόω, mortifico, interimo, fut. ώσω. p. νενέκρωκα. a. 1. ἐνέκρωσα. a. 1. imperat. act. νέκρωσον, άτω. perf. paſſiv. νενέκρωμαι. perf. part. paſſ. νενεκρωμένος, η, ον. Th. νεκρός.

Νεκρωθεὶς, έντος, ὁ, neci datus, aor. 1. part. paſſ. ab ἐνεκρώθην, aor. 1. paſſ. verbi νεκρόω, quod vide.

Νέκρωσις, εως, ἡ, mortificatio. a νεκρόω, quod a νεκρὸς, mortuus.

ΝΕ΄ΚΤΑΡ, αρος, τὸ, nectar, potus Deorum. q. a νὴ, & κτῶ, occido, quod ſit immortalium potus. Vel q. νέον κτέαρ, nova poſſeſſio, juventutem enim ætate deperditam reſtituit, ut ait Suidas. hinc νεκτάρεος, ου, ὁ, ἡ, nectaris ſuavitatem referens.

ΝΕΚΥ΄ΔΑΛΟΣ, inſectum quoddam.

Νέκυες, defuncti, manes. νεκύεσσι, dat. plur. Jon. νεκύων, gen. pl. a νέκυς, υος, ὁ, idem cum νεκρὸς, mortuus.

Νεκυομαντεῖον, ου, τὸ, oraculum, in quo mortui de re aliqua conſuluntur. a Th. νεκρὸς, & μάντις, ὁ, vates.

Νέκυς, υος, ὁ, defunctus. gen. plur. νεκύων. q. a νὴ, & κίω, eo. Th. νεκρός.

Νεμεάς, άδος, ἡ, Poet. pro Νεμεαία, Nemeæa.

Νέμειν, tribuit, 3. ſing. præſ. νέμειν, præſ. inf. a νέμω, quod vide.

Νεμεαῖος, ου, ὁ, Nemeæus. a Νεμέα, ας, ἡ, nomen regionis.

Νεμέη, ης, ἡ, Jon. pro Νεμέα, ἡ, nomen regionis. a νέμος, εος, τὸ, nemus. Th. νέμω, paſco.

Νέμεον ἄγαλμα, Nemeæum ornamentum.

Νεμεσάσαι, Dor. pro νεμεσήσαι, 3. ſing. a. 1. opt. act. verbi νεμεσάω. quod vide.

ΝΕΜΕΣΑ΄Ω, indignor, iraſcor, juſta de cauſa, cupiens ſuum cuique νέμεσθαι. f. ήσω. p. νενεμέσηκα. a. 1. ind. paſſ. ἐνεμεσήθην. Hinc νέμεσις, ἡ, indignatio cum quadam invidia.

Νεμεσητὸς, ὁ, ὁ, reprehenſibilis, Poet. νεμεσσητός. a νεμεσάω, iraſcor.

Νέμεσθαι, præſ. inf. paſſ. a νέμω, paſco.

Νεμεσίζῃ, vitio vertas, 2. ſing. præſ. ſub. paſſ. a νεμεσίζω, vel ομαι, indignor, revereor. Th. νεμεσάω.

Νέμεσις, εως, ἡ, indignatio. Eſt & nomen Deæ, inſolentiam hominum reprimentis. Th. νεμεσάω.

Νεμεσσᾷ, Poetic. pro νεμεσᾷ, indigne fert, 3. ſing. præſ. ind. verbi νεμεσάω, indignor.

Νεμεσσατὸς, Dor. pro Νεμεσσητός. quod vide.

Νεμέσσηθεν, pro νεμεσσήθησαν, 3. plur. aor 1. ind. paſſ. Sic νεμεσσήθην, Jon. pro ἐνεμεσσήθην, a. 1. paſſiv. verbi νεμεσάω, indignor.

Νεμεσσητὸς, ἡ, ὸν, Poet. pro νεμεσητὸς, ἡ, ὸν, reprehendendus, a. um. Th. νεμεσάω, indignor.

Νεμηθεὶς, tributus, a. 1. part. paſſ. verbi νέμω, tribuo. fut. νεμῶ. perf. paſſ. νενέμημαι. a. 1. paſſ. ἐνεμήθην.

Νέμονται, fruuntur, 3. plur. præſ. ind. paſſ. νέμομαι. Th. νέμω, poſſideo, tribuo. f. μῶ. a. 1. ἔνειμα.

Νέμος, εος, τὸ, locus arboribus denſus. a νέμω, paſco.

ΝΕ΄ΜΩ, tribuo, diſtribuo. colo, habito. paſco, rego. guberno. f. νεμῶ. p. νενέμηκα. a. 1. ἔνειμα. p. m. νένομα. Hinc νομὴ, ῆς, ἡ, diſtributio. paſtus. κληρονόμος, ου, ὁ, hæres. κληρονομέω, hæreditatem adeo. νέμος, εος, τὸ, nemus, locus arboribus denſus. νομεύω, paſco. νομεὺς, έως, ὁ, paſtor. νομαῖος, ου, ὁ, in paſcuis degens. νομὰς, άδος, ἡ, idem. οἰκονόμος, ου, ὁ, domus adminiſtrator, rei familiaris diſpenſator. οἰκονομία, ας, ἡ, diſpenſatio rei familiaris. οἰκονομέω, ῶ, rem familiarem adminiſtro.

Νένασται, Dor. pro νένησται, perf. ind. paſs. verbi ναίω, ſcaturio. q. a νάω.

Νενέαται, Jon. pro νένηνται, collecti ſunt, 3. plur. perf. ind. paſſ. verbi νέω, vel νάω, ſtruo. habito. fut. νήσω. p. νένηκα. perf. paſs. νένημαι, σαι, ται.

Νενέμηκα, diſtribui, perf. act. verbi νέμω, f. νεμῶ. a. 1. ἔνειμα.

Νένηκα, nevi, perf. act. verbi νήθω, neo. f. νήσω. perf. paſs. νένημαι, & νένησμαι. perf. part. paſs. νενημένος, & νενησμένος. Th. νέω, neo.

ΝΕΝΙ΄ΗΛΟΣ, ου, ὁ, cæcus, attonitus, vecors. q. a νεννός.

Νενίκανται, Dor. pro νενίκηνται, 3. plur. perf. paſs. verbi νικάω, vinco.

Νενίκημαι, perf. paſs. νενικημένος, perf. part. paſs. verbi νικάω, vinco. f. ήσω. p. νενίκηκα.

ΝΕ΄ΝΝΟΣ, ου, ὁ, patruus. avunculus.

Νεννὸς, ἡ, ὸν, ſtolidus. q. a νὴ, & νόος, mens.

Νενόμισμαι, perf. ind. paſs. νενομισμένος, η, ον, perf. part. paſs. verbi νομίζω, puto, moribus inſtituo. hoc a νόμος, ου, ὁ, lex. Th. νέμω.

Νενοσσευμένα, legendum νενοσσευμένα, perf. part. paſſiv. a νοσσεύω, nidifico. Th. νεοσσός, pullus.

Νένοται, per ſyncop. pro νενόηται, excogitatum eſt, 3. ſing. perf. paſs. a νοέω, cogito. Th. νοῦς, mens.

Νένοφα, perf. med. verbi νέφω.

Νενώμεθα, per Synæreſin Jon. pro νενοήμεθα, & νένωται, pro νενόηται, 1. plur. & 3. ſing. perf. paſs. verbi νοέω, cogito. Th. νόος, ου, ὁ, mens.

Νεοαρδὴς, έος, ὁ, ἡ, nuper irrigatus. ex νέος, novus, & ἄρδω, irrigo. f. σω.

Νεόγαμος, qui recens uxorem duxit. Th. γαμέω, uxorem duco.

Νεογιλὸς, ἡ, ὸν, & νεογιλὴς, έος, ὁ, ἡ, recens natus. q. νεογενής. ex νέος, & γίνομαι, naſcor.

Νεόγραπτος, nuper pictus. a γράφω, ſcribo.

Νεόγυιος, ου, ὁ, qui juvenilia membra habet, juvenis. Ex νέος, juvenis, & γυῖον, ου, τὸ, membrum.

Νεόδματος, ου, ὁ, Dor. pro νεόδμητος, ου, ὁ, recens ſtructus. Ex νέος, novus, & δέμω, ſtruo. fut. μῶ. perf paſſ. δέδμημαι, σαι, ται.

Νεόδρεπτος, ου, ὁ, ἡ, recens decerptus. Th. νέος, novus, & δρέπω, decerpo. fut. ψω.

Νεοθαλὴς, & νεοθηλὴς, nuper virens, & pullulans; item recens. ex νέος, & θάλλω, floreo.

Νεοίη, ης, ἡ, juvenilis ætas. a νέος, ου, ὁ, juvenis.

Νέοικος, ου, ὁ, ἡ, recens conditus, & habitatus. ex νέος, & οἶκος, ου, ὁ, domus.

Νεοκηδὴς, έος, ὁ, ἡ, recentem dolorem habens. dat. ſingul. νεοκηδεῖ. Ex νέος, novus, & κῆδος, εος, τὸ, cura.

Νεόκλωστος, ου, ὁ, ἡ, recens contextus. ex νέος, novus, & κλώθω, neo.

Νεόκτιστος, ὁ, ἡ, recens conditus. νεοκτίστα, Dor. pro νεοκτίστη, ης, ἡ. ex νέος, & κτίζω, condo, creo.

Νεόκτονος, ου, ὁ, Poet. recens interfectus. Ex νέος, novus, & κτείνω, interficio. p. m. ἔκτονα

Νεολαία, ας, ἡ, juvenum cœtus. idem cum νεότης. Th. νέος, juvenis.

Νέομαι, neo, nato, vado. Thema νέω, idem.

Νέον, nuper, adverb. νεωστὶ, Att. idem. Th. νέος, novus.

Νεόπηκτος, ου, ὁ, nuper preſſus. ex νέος, novus, & πήγνυμι, compingo.

Νεόπλυτος, recens lotus. Ex νέος, novus, & πλύνω, lavo.

ΝΕ΄ΟΣ, ου, ὁ, novus, juvenis. quaſi a νῦν ὢν, nunc exiſtens. in f. g. νέα. n. g. νέον. comparat. νεώτερος, α, ον, junior. plur. num. αἱ νεώτεραι, juvenculæ, minores natu. Hinc νεόω, novo. νεωτερίζω, res novas molior. νεανίσκος, ου, ὁ, juvenis.

Νεοσίγαλος, ου, ὁ, Doric. pro νεοσίγηλος, ου, ὁ, modus propter rei novitatem, & excellentiam admirandus, adeo ut eum audienti ſilentium præ admiratione pariat. Homerus σιγαλόεις appellaret. Ex νέος, novus, & σιγάω, ſileo.

Νεόσμηκτος, ου, ὁ, nuper terſus, vel politus. ex νέος, & σμήχω, vel σμάχω, abſtergo, purgo.

Νεοσσεύω, & Attic. νεοττεύω, nidifico. Th. νεοσσὸς, οῦ, ὁ, pullus.

Νεοσσιὰ, ας, ἡ, nidus avium. gen. plur. Jon. νεοσσιάων. Th. νεοσσός.

ΝΕΟΣΣΟ΄Σ, & Att. νεοττὸς, οῦ, ὁ, pullus, avicula, vitellus. dat. plural. νεοσσοῖσι. Hinc νεοσσιὰ, ᾶς, ἡ, nidus.

Νεοσσὸς, Dor. pro νεοσσός.

Νεότας, ατος, ἡ, Dor. pro νεότης. quod vide.

Νεοτευχὴς, έος, ὁ, ἡ, nuper factus. ex νέος, & τεύχω, fabricor.

Νεότης, ητος, ἡ, juventus. acc. ſing. νεότητ, pro νεότητα. Th. νέος, juvenis.

Νεοτήσιος, ου, ὁ, ἡ, juvenilis. ab eodem them.

Νεότματος, Doric. pro νεότμητος, ου, ὁ, recens ſectus. Ex νέος, & τέμνω, ſeco. perf. paſs. τέτμημαι.

Νεοτριβὲς, έος, τὸ, recens extritum. ex νέος, & τρίβω, tero.

Νεοττία, ας, ἡ, Att. pro νεοσσία; vide in νεοσσός.
Νεοττοποιέομαι, οῦμαι, pullos gigno. f. ήσομαι. hinc a. 1. part. med. νεοττοποιησάμενος, ου, ὁ. ex νεοττός, ſeu ττὸς, ὁ, pullus, & ποιέω, facio.
Νεοττός, οῦ, ὁ, Att. pro νεοσσός. quod vide.
Νεουρέω, ſecundo vento utor. a ναῦς, navis, & οὖρος, ventus ſecundus.
Νεούτατος, ου, ὁ, recens vulneratus. ex νέος, novus, & οὐτάω, fut. ήσω, vulnero.
Νεόφυτος, nuper conſitus, ſeu plantatus. q. d. νέον φυτόν, nova planta. per Metaph. pro novitio.
Νεοχμός, οῦ, ὁ, novus, qui integris eſt viribus. hinc νεοχμόω, res novas molior.
Νέπους, pedibus carens. piſcis, nepos. a νη, & πούς, pes.
Νέρθεν, per aphæreſin pro ἔνερθεν, infra, adv. hinc νέρτερος, inferior, pro ἐνέρτερος. ab ἔρα, ας, ἡ, terra.
Νέστορα, accuſ. ſing. a Νέστωρ, ορος, ὁ, Neſtor. nomen propr.
Νεστορίδης, ου, ὁ, Neſtorides, patronym. a Νέστωρ.
Νεῦμα, ατος, τὸ, nutus, greſſus. dat. pl. νεύμασι. Th. νεύω, innuo. vel a νέω, νεύσω, nato.
Νεῦμαι, Dor. vel Jon. pro νέομαι, οῦμαι, pro fut. νεύσομαι.
Νεύμεθα, Dor. pro νεόμεθα, quod per Enallagen pro fut. νευσόμεθα, redibimus. a νέω, redeo.
Νεύοιεν, nutabunt, vergent, 3. plural. opt. præſ. verbi νεύω, innuo. præſ. part. νεύων, ουσα, ον.
Νευρά, ᾶς, ἡ, & Jon. ῆς, nervus arcus. Th. νεῦρον, ου, τὸ, nervus.
Νευρή, ῆς, ἡ, Poet. pro νευρά, ᾶς, ἡ, nervus.
Νευρῆς, gen. Jon. a νευρά. quod vide.
ΝΕΥ͂ΡΟΝ, ου, τὸ, nervus, robur. νευρὶς, ίδος, ἡ, & νευρά, ᾶς, ἡ, idem. q. a νεύω, nuto. nervus enim inſtrumentum inclinationis, & flexionis.
Νευρόσπαστα ἀγάλματα, ſimulacra, quæ nervis occultis trahuntur. ex νεῦρον, nervus, & σπάω, traho.
Νεῦσ', & νεῦσε, Jon. pro ἔνευσε, annuit, 3. ſing. aor. 1. act. verbi νεύω, innuo. fut. σω, p. νένευκα. a. 1. part. νεύσας, αντος.
Νευστάζω, nuto, caput concutio. Thema νεύω, innuo.
ΝΕΥ'Ω, innuo, annuo. promitto, vergo. fut. σω. p. κα. Hinc νεῦμα, ατος, τὸ, nutus. νεῦσις, εως, ἡ, idem. ἀπονεύω, abnuo.
Νέφεα, nom. plur. νεφέεσσι, dat. plur. Jon. a νέφος, εος, τὸ, nubes.
Νεφέλη, ης, ἡ, & Dor. νεφέλα, nebula, nubes. Th. νέφος.
Νεφεληγερέταο, gen. Æol. a νεφεληγερέτης, ου, ὁ, nubicogus. vocat. ὦ νεφεληγερέτα. ex νέφος, nubes, & ἐγείρω, excito.
Νεφέλῃσι, dativ. plur. Jon. a νεφέλη, nubes.
Νεφθαλείμ, ὁ, nom. viri ἄκλιτον. Hebr. lucta.
ΝΕ'ΦΟΣ, εος, τὸ, nubes, nebula. per Metaph. magna multitudo. νεφέλη, ης, ἡ, idem. quod ex νε, & φῶς, quod lucem Solis intercipiat.
ΝΕΦΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, ren. q. a νέω, fluo, & φέρω, renes enim deferunt humores quoſdam. nam per ductus urinales urina fluit, & defertur in veſicam. hinc νεφρίτης, ιδος, ἡ, morbus, ſeu affectus renum.
ΝΕ'Ω, f. νεύσω, no, nato; item eo, redeo; neo. hinc νήχω, nato. νῆξις, εως, ἡ, natatio.
Νεωκόρος, ου, ὁ, ædituus. Ex νεώς, ὼ, ὁ, Att. pro ναός, οῦ, ὁ, templum, & κορέω, ſcopis purgo.
Νεώμεθ', pro νεώμεθα, redeamus, 1. pl. ſub. paſſ. νέομαι, ſeu νέω, redeo.
Νεωμένη, iterata, ſcil. γῆ, præſ. part. f. gen. a νεάω, renovo. Th. νέος, novus.
Νεώς, ὼ, ὁ, Att. pro ναός, οῦ, ὁ, templum. hinc νεῶν, gen. pl. pro ναῶν.
Νεώσοικοι, οἱ, navalia, q. d. navium ædes. ex ναῦς, navis, & οἶκος, ου, ὁ, domus. ναῦς, in gen. Jon. νηός, Attic. νεώς.
Νεωτερίζεσθαι, renovari, inſtaurari, reſici, præſ. inf. a νεωτερίζω. Th. νέος, novus.
Νεωτερικός, ή, όν, juvenilis. Th. νέος, ὁ, novus, νεώτερος.
Νεώτερος, ου, ὁ, junior, minor natu. ſuperlat. νεώτατος. Th. νέος, juvenis.

N H.

ΝΗ', per, adv. affirmandi, & jurandi, cum acc. νὴ Δία, per Jovem. Aliquando vim augendi habet, ut in νηκερὴς, νήχυτος, & in νήδυμος, ſuavis. ex νη, epitat. & ἡδύς.
Νῆ', pro νῆα, acc. Poet. pro ναῦν, navem. a nom. ναῦς, Jonic. νηῦς, νηός. dat. plur. νήεσσι.
Νήαιθος, ου, ὁ, Neæthus, nomen fluvii.
ΝΗΓΑ'ΤΕΟΣ, ου, ὁ, ἡ, novus, nuper factus. q. a νέον, nuper, & γάω, fio.
Νήγρετος, ου, ὁ, ex quo quis excitari nequit. Ex νη, & ἐγείρω, excito.
Νηδύια, τὰ, inteſtina. a νηδύς, ύος, ἡ, venter.
Νήδυμος, ου, ὁ, ſuavis, per Pleonaſm. litteræ ν, pro ἥδυμος. Thema ἡδύς, έος, ὁ, ſuavis. Vel ex νη, epitat. & ἡδύς.
Νηδυόφιν, Poet. adverb. ex utero. Th. νηδύς, ύος, ἡ, venter.
ΝΗΔΥ'Σ, ύος, ἡ, venter, uterus. q. a νη, epitatic. & δύω. Teneriores ſunt iſtæ partes, & facile perforabiles. hinc νηδύια, inteſtina.
Νήεσσ', pro νήεσσι, dat. plural. Jon. & Poet. a ναῦς, & Jon. νηῦς, navis.
Νηέω, congrego. f. ήσω. hinc νηησάσθω, a. 1. imperat. med. Th. νέω, glomero, neo. f. νήσω. aor. 1. part. νήσας, & pleonaſmo litt. η, νηήσας.
Νηήσας, onerans, aor. 1. part. act. νηήσασθαι, a. 1. inf. med. νηησάσθω, aor. 1. imperat. med. Sic νήησαν, pro ἐνήησαν, a. 1. Jonic. verbi νηέω. quod vide.
Νήθω, neo, filum e colu duco. fut. νήσω. p. νένηκα. perf. paſſ. νένησμαι. Thema νέω, neo, glomero.
Νηΐ, dat. ſing. Jon. a ναῦς, navis, Jonic. νηῦς, νηός.
Νήϊα, navalia, τά. a νήϊος, ου, ὁ, navalis. Th. ναῦς, Jon. νηῦς, navis.
Νῆϊς, ιδος, ὁ, inſcius, rudis, timidus. a νη, priv. & εἴδω, ſcio.
Νήκεστον, inſanabiliter, adv. ex νη, negandi particula, & ἀκέω, ſano.
Νηκουστέω, pro ἀνηκουστέω, non audio. ex νη, & ἀκούω, audio.
Νηλεγής, έος, ὁ, ἡ, ſævus. ex νη, & ἀλέγω, curo.
Νηλεής, έος, ὁ, ἡ, & τὸ νηλεές, crudelis, e, ſævus, immiſericors, firmus. Dicitur & νηλειής, & νηλής, έος. dat. ſing. νηλεῖ. ex νη, priv. & ἐλεέω, miſereor. Alii ab ἵλαος, propitius.
Νηλεῖ, immiti, dat. ſing. a νηλής, έος, ὁ, ἡ, immitis, vel per ſync. pro νηλεέϊ, dat. a νηλεής. quod vide.
Νηλειής, idem quod νηλεής. quod vide.
Νηλεόποινος, ου, ὁ, immitis, crudeli ſupplicio puniens. a νηλεής, immitis, & ποινή, ῆς, ἡ, pœna.
Νήλαστος, ου, ὁ, pro νηλάστος, inviſibilis. ex νη, & λάω, video.
Νηλήϊος, poſſeſſivum a Νηλεύς. Vide Πηλιάδεω.
Νηλής, έος, ὁ, ἡ, pro νηλεής, quod vide.
Νήλιπος, diſcalceatus. ex νη, & ἤλιψ, calceus.
Νηλιτής, έος, ὁ, ἡ, peccati expers. a νη, & ἀλιτέω, pecco.
Νῆμα, ατος, τὸ, filum. in plural. νήματ', pro νήματα. Th. νέω, neo.
Νημερτής, έος, ὁ, ἡ, verus. ex νη, & ἁμαρτάνω, pecco. f. τήσω. a. 2. ἥμαρτον. Eſt & Νημερτής, nomen propr. mulieris.
Νηνεμίης, gen. Jon. a νηνεμία, ας, ἡ, tranquillitas ventorum, a νήνεμος, ventos non habens. quod a νη, & ἄνεμος, ου, ὁ, ventus.
Νήξει, dat. ſing. νήξεις, acc. pl. a νῆξις, εως, ἡ, natatio. Th. νέω, vel νήχω, nato.
Νήξομαι, navigabo. fut. 1. med. verbi νήχομαι. Thema νέω, no. fut. νήσω, & νεύσω.
Νηοῖς, templis, Jon. pro ναοῖς, a ναός, οῦ, ὁ, templum. Sic νηόν, pro ναόν.
Νηοπόλος, ου, ὁ, ædituus, qui circa templum verſatur. a νηός, Jon. pro ναός, templum, & πολέω, verſor.
Νηός, navis, genit. Jonic. pro νεὼς, a ναῦς, ἡ, navis. dat. plur. νηυσί. Ponitur & νηός, Jon. pro ναός, ὁ, templum.
Νηπεδανός, οῦ, ὁ, firmus. a νη, & ἠπεδανός, debilis, infirmus. quaſi ἀπεδανός. ex α, privat. & πέδον, ου, τὸ, ſolum, terra.
Νηπιάζω, infantiliter ago, infans ſum. fut. άσω. p. νενηπίακα. a. 1. ἐνηπίασα. Th. νήπιος, ου, ὁ, infans.
Νηπιαχεύω, pueriliter me gero, inſtar vagientis doleo. ex νήπιος, infans, & ἀχεύω, doleo. Thema ἄχος, εος, τὸ, dolor.
Νηπίαχος, ου, ὁ, idem quod νήπιος, ου, ὁ, infans.
Νήπιε, vocat. ſing. a νήπιος.
Νηπιέη, ης, ἡ, infantia. dat. ſing. νηπιέῃ. Th. νήπιος, infans.
ΝΗ'ΠΙΟΣ, ου, ὁ, infans. q. ex νη, priv. & ἔπος, εος, τὸ, verbum.
Νήπλεκτος, ου, ὁ, ἡ, incomptus, inornatus. ex νη, & πλέκω, plico.
Νήποινος, ου, ὁ, ἡ, impunitus, interdum ἄμοιρος, ἀτιμώρητος. Ex νη, ςερητικῇ particula, & ποινή, ῆς, ἡ, pœna.
Νηπύτιος, ου, ὁ, ſtultus, infans. Th. νήπιος, infans.
Νηρεύς, έως, & ῆος, ὁ, nomen viri. Gr. νηρός, humilis.
Νηρί, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. lucerna.
Νήριθμος, ου, ὁ, innumerabilis. ex νη, & ἀριθμός, οῦ, ὁ, numerus.
ΝΗ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, fruticis ſpecies, circa amnes naſcens. q. a νηρός, humidus.
Νηρίτης, ὁ, concha quædam natatilis. a νέω, no.
Νήριτος, vel νήεριτος, ου, ὁ, de quo non eſt contentio. ex νη, & ἐρίζω, contendo. Th. ἔρις, ιδος, ἡ, lis.
ΝΗΡΟ'Σ, ά, όν, humidus, cavus. q. a νέω, no. Eſt & νηρός, pro νεαρός, recens, a νέος, novus.
Νῆσαι, cumulare, a. 1. inf. act. νήσαντο, 3. pl. a. 1. med. Jon. verbi νήθω, ſeu νέω, glomero, neo.
Νησαίη, ης, ἡ, nomen mul. a νῆσος, inſula.
Νησίον, ου, τὸ, parva inſula. Thema νῆσος.
ΝΗ͂ΣΟΣ, ου, ἡ, inſula. dat. pl. νήσοισι. q. a νέω, no.
ΝΗ͂ΣΣΑ, ſeu νῆττα, ης, ἡ, anas. q. a νέω, natare amat.
Νηστεία, ας, ἡ, jejunium, inedia. a νῆστις, jejunus.
Νηστεύω, jejuno. fut. εύσω. p. νενήστευκα. a. 1. ἐνήστευσα. a. 1. part. νηστεύσας, αντος, ὁ. Th. νῆστις.
ΝΗ͂ΣΤΙΣ, ιος, ὁ, ἡ, jejunus. q. ex νη, priv. & ἐσθίω, edo. vel a νη, & σῖτος, quod pane careat. Vel ut alii, a νη, & ἑστία, focus. Hinc νηστεύω, cibum

bum non capio. νηστεία, ας, ἡ, ieiunium.

Νητὼ, ἡ, nomen mul.

Νήτη, ultimus, contract. a νέατος, noviſſimus. Th. νέος, novus.

Νήτης, adv. fruſtra, inutiliter. q. a νήτος. quod vide.

Νηφάλιος, ἔος, ὁ, ἡ, certus, verus. ex νη, valde, & ἀψευδὴς, verus.

Νηῦν, accuſ. Jon. pro ναῦν, navem. a ναῦς, ναὸς, ἡ, navis.

Νηυσὶ, dat. pl. Jon. a νηῦς, navis, Jonic. νηός.

Νήϋπνος, υ, ὁ, ἡ, animæ expers. ex νη, priv. & ἀϋτμὴ, ῆς, ἡ, ſpiritus.

Νηφάλιος, & νηφάλαιος, ὁ, ἡ, ſobrius. Th. νήφω.

Νήφουσι, dat. plur. part. præſ. act. Vel 3. plural. præſ. ind. verbi νήφω, quod vide.

ΝΗ'ΦΩ, ſobrius ſum, vigilo. f. ψω. p. νένηφα. a. 1. ἔνηψα. a. 1. imper. νῆψον, άτω, & in plur. νήψατε. q. ex νη, & πίω, non bibo. vel a νη, & ἀφὴ, tactus. Hinc νηφαίνω, ſobrius ſum. νηφάλιος, υ, ὁ, ſobrius. νηφαλιότης, ητος, ἡ, ſobrietas.

Νήχετο, natabat, 3. ſingul. imperf. paſſ. Jon. verbi νήχομαι, ſeu νήχω. Them. νέω, nato.

Νῆχον, natabant, 3. plur. imperf. activ. Jonic. verbi νήχω, nato. νηχόμενος, præſ. part. med. Th. νέω, nato.

Νήχυτος, υ, ὁ, ἡ, late fluens, effuſus. a νη, & χύω, ſeu χέω, fundo. fut. χεύσω, χεύσω, & χύσω.

Νήχω, nato. fut. νήξω, idem cum νέω.

Νηὸς, Doric. & Jonic. ναὸς, pro ναὸς, a ναός, templum.

N I.

Νίγερ, ὁ, cognomen Prophetæ. Latin. niger.

ΝΙΓΛΑΡΟΣ, muſici modulaminis genus, muſicus.

Νίζω, Tarentinorum lingua pro νίπτω, lavo, proprie de manibus.

Νίκα, 3. ſing. præſ. ſed νίκα, vince, præſ. imperat. act. a νικάω, vinco. præſ. inf. νικᾶν.

Νικάνωρ, ορος, ὁ, nomen Diaconi. Gr. vir victoriæ.

Νικάξω, εις, ει, Doric. pro νικάσω, & hoc pro νικήσω, vincam, fut. 1. a νικάω, vinco.

Νικᾶσαι, Dor. pro νικῆσαι, a. 1. inf. act. νικάσαις, Æol. pro νικήσας, aor. 1. part. activ. qui vicit, victor. Sic & νικάσας, Doric. pro νικήσας, αντος, ὁ, a νικάω, vinco.

Νικασεῖν, fut. 1. inf. Dor. pro νικήσειν, verbi ejuſdem.

Νικάτω, vincat, 3. ſingul. præſ. imperat. act. a νικάω, quod vide.

Νικαφορία, ας, ἡ, Dor. pro νικηφορία, ἡ, victoriæ reportatio, vel adeptio. Sic νικαφόρος, Dor. pro νικηφόρος, υ, ὁ, victor. Ex νικάω, vinco. hinc νίκη, victoria, & φέρω, fero.

ΝΙΚΑ'Ω, vinco, ſupero. q. ex νη, & εἴκω, cedo. f. νικήσω. p. νενίκηκα. a. 1. ἐνίκησα, a. 1. ſub. νικήσω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. activ. νικῆσαι. Hinc νίκη, ης, ἡ, victoria. νῖκος, εος, τὸ, idem.

Νίκη, ης, ἡ, victoria. a νικάω.

Νικῇ, Doric. pro νικᾷ, vincit, 3. ſingul. præſ. act. verbi νικάω.

Νικηθεὶς, έντος, ὁ, victus, aor. 1. part. paſſ. verbi νικάω, quod vide.

Νικημι, pro νικάω, vinco.

Νικήσας, νικήσασα, ſuperans, a. 1. part. activ. maſc. & fœm. gen. verbi ejuſdem.

Νικόδημος, υ, ὁ, nomen viri. Gr. populi domitor.

Νικόλαος, ὀυ, ὁ, nomen propr.

Νικολαΐτης, υ, ὁ, Nicolaita, aſſecla Nicolai. a Νικόλαος.

Νικόλαος, υ, ὁ, vel Attice Νικόλεως, ω, ὁ, nomen viri. Gr. populi victor.

Νικόπολις, εως, ἡ, nomen urbis. Gr. civitas victrix.

Νῖκος, εος, τὸ, victoria, æternitas. εἰς νῖκος, in perpetuum. Them. νικάω, vinco.

Νικῷεν, Att. contractione pro νικάοιεν, 3. plur. præſ. opt. a νικάω, vinco.

Νιν, Poet. & Dor. ipſum, am, um, pro ὁ, vel αὐτὸν, ut μίν, quod vide. Alii νιν, ſumunt pro αὐτῷ.

Νινευὴ, ἡ, Ninive, nomen urbis ἄκλιτον. Hebr. amœna habitatio. Hinc Νινευΐτης, υ, ὁ, & in plural. Νινευῖται, οἱ, Ninivitæ.

Νιόβη, ης, ἡ, Niobe, nomen mul.

Νιπτὴρ, ῆρος, ὁ, pelvis, malluvium. Th. νίπτω, lavo.

ΝΙ'ΠΤΩ, lavo, proprie de manibus. f. ψω. p. νένιφα. a. 1. ἔνιψα. a. 1. ſub. νίψω, ῃς, ῃ. præſ. med. νίπτομαι, abluo. fut. 1. med. νίψομαι. a. 1. med. ἐνιψάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. med. νίψαι, άσθω. a. 1. ſub. med. νίψωμαι, ῃ, ηται. a. 1. inf. νίψασθαι. a. 1. part. med. νιψάμενος. Hinc νιπτὴρ, ῆρος, ὁ, malluvium. χέρνιψ, manus lavo. q. a νίζω, madefacio, irrigo.

Νίσομαι, vel νίσσομαι, eo, vado. hinc νισσομένης, gen. ſing. part. præſ. f. g. Th. νίω, eo.

Νίσοντ', pro νίσοντο, revertebantur, 3. plur. imperf. Jon. verbi νίσομαι. quod vide.

ΝΙ'ΤΡΟΝ, υ, τὸ, nitrum, ſali ſimile.

Νίφα, per Apocopen, pro νιφάδα, acc. ſing. a νιφὰς, άδος, ἡ, nix. Th. νίφω, ningo. f. ψω.

Νιφάδεσσι, dat. plur. Jon. pro νιφάσι, a νιφὰς, άδος, ἡ, nix. Th. νίφω.

Νιφετὸς, ῦ, ὁ, idem quod νιφὰς, άδος, ἡ, nix. Th. νίφω.

Νιφόεις, εντος, ὁ, nivoſus. Them. νίφω, ningo.

ΝΙ'ΦΩ, & νείφω, ningo. madefacio. hinc νιφὰς, άδος, ἡ, nix acervatim decidens. νιφετὸς, ῦ, ὁ, idem.

Νίψαι, a. 1. imperat. med. a νίπτω, lavo. f. ψω.

Νιψάμενος, lotus, aor. 1. part. med. a νίπτω, lavo.

Νιψάντων, 3. plur. a. 1. imperat. act. verbi νίπτω, lavo.

N O.

Νοῇ, νοῇ, ſapiat, 3. ſing. præſ. ſub. a νοέω, cogito. Th. νόος.

Νόει, cogites, præſ. imperat. act. a νοέω. Sed νόεις, præſ. part. pro νοεῖς, Æol. retracto accentu, a νόημι, pro νοέω.

Νοεῦντι, Doric. pro νοοῦσι, cogitant. vide νοέω.

Νοεῦσ', pro νοοῦσι, 3. plur. præſ. ind. act. a νοέω.

Νοοῦντι, dat. ſing. part. præſ. f. g. a νοέω, cogito. part. præſ. νοῶν, ῶν, νοοῦσα, οῦν. Th. νόος, νῦς, ὁ, mens.

Νοεῦντες, Doric. pro νοοῦντες, cogitantes, nom. plur. præſ. part. act. ab eodem verbo, & them.

Νοέω, cogito, intelligo. præſ. imperat. νόει, νοῶ, νοείτω, νοεῖτε. f. νοήσω. p. νενόηκα. aor. 1. ἐνόησα. aor. 1. ſub. νοήσω, ῃς, ῃ. aor. 1. inf. activ. νοῆσαι. perf. paſſ. νενόημαι. Them. νόος, νῦς, ὁ, mens.

Νοηθὲν, έντος, τὸ, a. 1. part. paſſ. n. g. a νοέω, intelligo. Th. νόος.

Νόημ', pro νόημα, ατος, τὸ, intellectus, cogitatio. a νοέω. Th. νόος.

Νοήμων, ονος, ὁ, nomen propr. acc. ſing. Νοήμονα.

Νοήσας, αντος, ὁ, aor. 1. part. activ. νοῆσαι, a. 1. inf. a νοέω, cogito. Them. νόος.

Νόησε, Jon. pro ἐνόησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. νοήσῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. activ. ejuſdem verbi, & them.

ΝΟ'ΘΟΣ, υ, ὁ, nothus, ſpurius, non legitimus. q. a νη, id eſt, οὐ, & θεῖος, divinus, legitimus. inde νοθεύω, adultero, corrumpo. νοθεία, ας, ἡ, ſpuritas.

Νομάϊον, υ, τὸ, Jonic. pro νόμος, ritus, mos.

Νομάρχης, ὁ, provinciæ præfectus.

Νομεῖς, έως, οἱ, pro navium coſtis. Herodot.

Νομεύσαι, pro νέμεσθαι, dilaniare.

Νομεὺς, έος, ὁ, paſtor, dator, tributor. Th. νέμω. p. m. νένομα, paſco, tribuo.

Νομεύσω, Dor. pro νομεύσω, paſcam, f. 1. ind. activ. verbi νομεύω, paſco. Th. νέμω, idem.

Νομὴ, ῆς, ἡ, pabulum. diſtributio. poſſeſſio. a νέμω, paſco, tribuo.

Νομίζω, lege ſancio; item exiſtimo. imperf. ἐνόμιζον, ες, ε. f. ίσω. perf. νενόμικα. a. 1. ἐνόμισα. aor. 1. ſub. νομίσω, ῃς, ῃ. aor. 1. part. act. νομίσας, αντος, ὁ. imperf. med. ἐνομιζόμην, ου, ετο, putabar, ſolebam. quod a νόμος, υ, ὁ, lex. Th. νέμω, tribuo.

Νομικὸς, ῦ, ὁ, legis interpres, jureconſultus, legalis. quod a νόμος, lex.

Νομίμως, adverb. legitime. ab adject. νόμιμος, υ, ὁ, ἡ, legitimus. quod a νόμος. Th. νέμω.

Νομιοῦμεν, 1. plur. fut. 1. ind. act. Att. vide νομίζω.

Νομίσαι, a. 1. inf. act. νομίσας, αντος, ὁ, aor. 1. part. νομίσαντα, a. 1. plural. aor. 1. ſub. activ. verbi νομίζω, exiſtimo. quod vide.

Νόμισμα, ατος, τὸ, numiſma, nummus legitimus, cujus valor νενόμισται, hoc eſt lege ſancitus eſt. quod a νόμος, lex. Th. νέμω.

Νομιῶ, exiſtimabo, fut. Attic. pro νομίσω, verbi νομίζω, puto. hoc a νόμος, υ, ὁ, lex.

Νομοδιδάσκαλος, υ, ὁ, legis doctor, profeſſor juris. a διδάσκω, doceo, & νόμος, lex.

Νομοθεσία, ας, ἡ, legis conſtitutio, legiſlatio. νομοθέτως, adverb. legitime. ex νόμος, & τίθημι, pono.

Νομοθέτης, υ, ὁ, legiſlator. νομοθετέω, legem fero, ſancio, inſtruo. f. ήσω. p. νενομοθέτηκα. a. 1. ἐνομοθέτησα. perf. paſſ. νενομοθέτημαι, ſancitus ſui. pluſquamperf. ind. paſſ. ἐνενομοθετήμην, ου, ο, & Attice abjecto ε, νενομοθετήμην, leges acceperam.

Νομοθετήσαις, ας, ε, aor. 1. opt. Æolic. verbi νομοθετέω, leges ſancio. vide νομοθέτης.

Νόμος, υ, ὁ, lex, quia ſuum cuique νέμει. conſuetudo, cantilena, carmen. Hinc νομικὸς, legalis. νομίζω, lege ſancio. exiſtimo. ἄνομος, exlex. ἀνόμως, inique. αὐτόνομος, qui ſuis legibus vivit. παράνομος, υ, ὁ, ἡ, contra leges faciens. quod a νέμω, tribuo.

Νομὸς, ῦ, ὁ, idem quod νομὴ, pabulum. regio, præfectura, provincia. a νέμω, paſco.

ΝΟ'ΟΣ, νῦς, ὁ, mens, cogitatio, genit. νόυ, νῦ. dat. νόῳ, νῷ. acc. νόον, νῦν. voc. νόε, νῦ. nom. Att. νῦς, gen. νοός. dat. νοΐ. q. a νέω, eo, quia in perpetuo motu eſt, & omnium rerum velociſſimum. Hinc νοέω, cogito. νόημα, ατος, τὸ, cogitatum, cogitatio. νόησις, εως, ἡ, cogitatio, intelligentia. νοητὸς, ῦ, ὁ, intelligibilis. ἀγνοέω, ignoro. ἄγνοια, ας, ἡ, ignorantia. ἀγχίνοος, υς, ὁ, ἡ, ingenioſus, perſpicax. ἀγχίνοια, ας, ἡ, ſolertia, ſagacitas. ἄνοος, ας, genit. όυ, ὁ, ἡ, amens. ἄνοια, ας, ἡ, amentia. ἀνόητος, υ, ὁ, ἡ, qui intelligi non poteſt. ἀνοήτως, ſtulte, inſipienter. διάνοια, ας, ἡ, cogitatio, mens. μετάνοια, ας, ἡ, reſipiſcentia, pœnitentia. ὁμόνοια, ας, ἡ, concordia, unanimitas. ὑπόνοια, ας, ἡ, ſuſpicio.

Νοσέοντι, laborant, ægrotant, Dor. pro νοσοῦσι, 3. plur. verbi νοσέω.

Νοσέω, ægroto, inſanio. præſ. inf. νοσεῖν. f. ήσω. p. νενόσηκα. a. 1. part. νοσήσας, αντος, ὁ. Th. νόσος.

Νοσηλεύω, ægrotantem curo. νοσηλεία, morbus. a νόσος, morbus.

Νόσημα, ατος, τὸ, ægritudo. Thema νόσος.

ΝΟ'ΣΟΣ, ου, ἡ, morbus, vitium, peſtis. quaſi a νε, pro νη, & σῶος, ſanus. hinc νοσέω, ægroto. νοσερὸς, ου, ὁ, morbidus, morboſus.

Νοσσάδας ὄρνις, pro νεοσσάδας ὄρνιθας. vide νεοσσὸς, ὁ, pullus.

Νοσσιὰ, ᾶς, ἡ, pullities, manſuncula. per ſyncop. pro νεοσσιά. a Them. νεοσσὸς, vel Attice νεοττὸς, οῦ, ὁ, pullus.

Νοσσίον, ου, τὸ, pullulus, a νοσσὸς, οῦ, ὁ, per ſyncop. pro νεοσσὸς, idem. unde νεοσσίον, ου, τὸ, idem.

ΝΟΣΤΕ'Ω, redeo, eo, proficiſcor. q. a νέομαι, redeo. hinc νόστος, reditus, dulcedo. ἀνόστητος, unde rediri nequit. ἀπονοστέω, redeo aliunde.

Νοστήσω, redibo, fut. 1. a νοστέω, redeo. hinc νοστήσας, a. 1. part. act.

ΝΟ'ΣΦΙ, ſeorſum, ſine. νόσφι θεῶν, exceptis Diis. hinc νοσφίζω, ſeparo, ſegrego. q. a νὲ, & ἕπομαι, ſequor.

Νοσφίζομαι, interverto, ſurripio. f. ίσομαι. aor. 1. m. ἐνοσφισάμην, ω, ατο. a. 1. inf. med. νοσφίσασθαι. Th. νόσφι.

Νοσφισθεὶς, έντος, ὁ, ſeparatus, a. 1. part. paſſ. ejuſdem verbi, & them.

Νοσῶν, ægrotans, præſ. part. act. a νοσέω. Th. νόσος, ου, ἡ, morbus. νόσω, genit. Dor. pro νόσου.

Νοτία, ας, ἡ, idem quod νοτὶς, ίδος.

ΝΟΤΙ'Σ, ίδος, ἡ, humor, humiditas. q. a νέω, no, fluo. Plutarch. q. νέατος, quod ex inferiore, vel occulto loco ſpiret. Hinc νότιος, ου, ὁ, humidus. νοτίζω, humecto. νοτερὸς, ᾶ, ὁ, humidus.

Νότοιο, gen. Jon. a νότος, auſter.

ΝΟ'ΤΟΣ, ου, ὁ, Notus, auſter. quaſi a νέω, fluo. Hinc νότιος, ου, ὁ, Auſtralis.

Νουβυστικὸς, ἡ, ὸν, prudens, mentis plenus. vox jocularis. a νοῦς, mens, & βύω, impleo.

Νουθεσία, ας, ἡ, admonitio. ex νόος, νοῦς, ὁ, mens, & θέσις, εως, ἡ, poſitio. [...]θημι, pono.

Νου[...], admoneo, commonefacio. f. ήσω. p. νενουθέτηκα. a. 1. ἐνουθέτησα. aor. 1. inf. act. νουθετῆσαι. ab iiſdem them.

Νουθετικὸς, ἡ, ὸν, admonitorius, a, um. ab eodem verbo, & them.

Νουμηνία, ας, novilunium, quaſi νεομηνία: ex νέος, novus, & μὴν, μηνὸς, ὁ, menſis.

Νοῦμμος, ου, ὁ, nummus. Lat.

Νουνεχὴς, cordatus, intelligens, qui νοῦν ἔχει: ubi νοῦς, pro σοφία. Hinc νουνεχῶς, adverb. cordate, ſapienter. νουνεχόντως, pro eodem.

Νοῦσος, Poet. pro νόσος, ου, ἡ, morbus, peſtis.

Ν Υ.

Νὺ, expletiva particula Poet. a νῦν.

Νυγεὶς, aor. 2. part. paſſ. verbi νύσσω, pungo. fut. ξω. aor. 1. ἔνυξα. aor. 2. paſſ. ἐνύγην.

Νύκτ', pro νύκτα, noctem, acc. ſing. a νὺξ, νυκτὸς, ἡ, nox.

Νυκτερὶς, ίδος, ἡ, veſpertilio. Thema νὺξ, nox.

Νυκτιλαμπὴς, έος, ὁ, ἡ, qui noctu lucet. ex νὺξ, ἡ, nox, & λάμπω, luceo.

Νυκτομαχία, ας, ἡ, prælium nocturnum. ex νὺξ, & μάχομαι, pugno. fut. μαχήσομαι.

Νύκτωρ, adverb. noctu. Th. νὺξ.

Νυμφαγωγὸς, οῦ, ὁ, dux ſponſæ. ex νύμφη, ſponſa, & ἄγω, duco.

Νυμφᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri. Gr. ſponſus.

Νυμφαῖος, αία, ον, ſponſalis, ad ſponſam pertinens. Th. νύμφη.

Νυμφεύειν τινὶ τὴν θυγατέρα τινὸς, alicujus filiam alicui deſpondere, ſponſam dare. Th. νύμφη

ΝΥ'ΜΦΗ, ης, ἡ, ſponſa, nova nupta. gen. plur. νυμφέων, Jon. pro νυμφῶν, q. νέα φαίνεσα, nova apparens. Hinc νυμφίος, ου, ὁ, ſponſus. ſed νύμφιος, ſeu νυμφικὸς, ᾶ, ὁ, ſponſalis. νυμφεύω, f. σω, nuptum do. νυμφαῖος, ου, ὁ, ad nymphas pertinens. παράνυμφος, ου, ὁ, pronubus.

Νυμφίδιος, ία, ον, Poet. ſponſalis, ad ſponſam pertinens. ab eodem them.

Νυμφίος, ου, ὁ, ſponſus. Th. νύμφη.

Νυμφοκόμοιο, genit. Jon. a νυμφοκόμος, ου, ὁ, ſponſam ornans. ex νύμφη, ης, ἡ, ſponſa, & κομέω, orno, curam gero.

Νυμφοστόλος, ου, ὁ, ἡ, ſponſam ornans. a νύμφη, ης, ἡ, ſponſa, & στέλλω, orno.

Νυμφὼν, ῶνος, ὁ, thalamus, cubile ſponſi. Th. νύμφη.

ΝΥ'Ν, vel Attice νυνὶ, nunc. ὁ, ἡ, τὸ, νῦν, ſc. ὢν, οὖσα, præſens. ἄχρι τοῦ νῦν, ſc. καιροῦ, ad hoc uſque tempus. ἀπὸ τοῦ νῦν, ſc. χρόνου, ab hoc tempore, hoc eſt, poſt hoc tempus.

Νυν, igitur, enclit. Idem quod νὺ.

ΝΥ'Ξ, νυκτὸς, ἡ, nox. accuſ. νύκτα. q. a νεύω, quia ſolis νεῦσιν, id eſt declinationem & devergentiam ſequens. Vel a νύσσω, pungo, exſtimulat enim nos ad dormiendum. Et ſumitur pro tempore ignorantiæ. hinc νυκτερινὸς, ου, ὁ, ἡ, nocturnus. νύκτωρ, & νύχα, adv. noctu. μεσονύκτιον, ου, τὸ, media nox. παννυχος, ſeu παννύχιος, ου, ὁ, pernox.

Νύξ', pro νύξε, Jon. pro ἔνυξε, 3. ſing. a. 1. act. verbi νύσσω, pungo, vulnero. f. ξω. p. νένυχα. a. 1. inf. νύξαι, part. νύξας.

Νύξω, pungam, fut. 1. act. a νύσσω.

ΝΥΟ'Σ, οῦ, ἡ, nurus, ſponſa. a νέα, q. nova filia.

Νῦσος, claudus, χωλὸς, Syracuſ. Puto, quia νεύει, declinat in latus.

Νύσσα, ης, ἡ, meta, ad quam νύσσονται equi.

Νύσσοντες, nom. plur. præſ. part. activ. a νύσσω.

ΝΥ'ΣΣΩ, ſeu ττω, pungo, fodico. f. ξω. p. νένυχα. a. 1. ἔνυξα. perſ. paſſ. νένυγμαι. Hinc νυγμὴ, ῆς, ἡ, & νυγμὸς, οῦ, ὁ, punctus, ſtimulus. νύσσα, ης, ἡ, meta. κατανύσσω, compungo. κατάνυξις, εως, ἡ, compunctio.

ΝΥΣΤΑ'ΖΩ, dormito, præ ſomno capite nuto. fut. ξω. p. νενύσταχα. a. 1. ἐνύσταξα. Dicitur νυστάζω, pro νεύστάζω, a νεύω, nuo.

Νύττω, vide in νύσσω, pungo.

Νυχεία, ας, ἡ, Nymphæ nomen.

Νυχθήμερον, ſpatium 24 horarum. ex die, & nocte. ex νὺξ, nox, & ἡμέρα, dies. κτ, mutantur in χθ, ob ſequentem aſpiratam.

Νύχιος, α, ον, nocturnus, a, um. Th. νὺξ.

Νύχος, εος, τὸ, nox, tenebræ. Thema νὺξ.

Ν Ω.

ΝΩ'ΓΑΛΑ, ων, τὰ, edulia ſuavia, & delicata. q. ἡδὺ γάλα.

Νωδὸς, ᾶ, ὁ, edentulus. ex νὴ, & ὀδὼς, dens.

Νώδυνος, ου, ὁ, expers doloris. ex νὴ, & ὀδύνη, ης, ἡ, dolor. hinc νωδυνία, indolentia.

Νῶε, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. requieſcere.

Νῶθ', pro νῶτα, ob ſeq. aſpirat. nom. plur. a νῶτος, ου, ὁ, dorſum. in plur. τὰ νῶτα.

ΝΩΘΗ'Σ, έος, ὁ, ἡ, tardus, piger. νωθρὸς, ᾶ, ὁ, idem. νωθεία, ας, ἡ, & νωθρότης, ητος, ἡ, tarditas, ſegnities. ex νὴ, pro νε, part. priv. & θέω, curro.

Νώθητι, Synæreſi Jon. pro νοήθητι, a. 1. imperat. paſſ. a νοέω, cogito. Thema νόος, νοῦς, ὁ, mens.

Νῶϊ, νῷ, nos. & νῶϊν, νῷν, nom. & dat. dual. ab ἐγὼ, ego.

Νωκαρ, torpor. a νὴ, pro νε, & καίρω, curro.

ΝΩΛΕΜΗ'Σ, έος, ὁ, ἡ, & ὁ νωλεμὴς, indeſinens, aſſiduus. q. ex νὴ, & λείπω, ſeu λεῖμμα. Hinc νωλεμέως, indeſinenter, adverb.

Νωμᾶν, Poet. regere, gubernare, præſ. inf. act. a νωμάω. hinc νωμάσας, Dor. pro νωμήσας, a. 1. part. act. νωμάσοισι, Dor. pro νωμήσουσι, 3. plur. f. 1. act. verbi ejuſdem.

Νωμάω, diſtribuo, moveo, vibro, conſidero. Th. νέμω, divido, paſco.

Νώμησαν, diſtribuerunt, 3. plur. a. 1. ind. act. Jon. νωμήσας, αντος, ὁ, vibrans, a. 1. part. act. a νωμάω, agito, moveo. Th. νέμω.

Νωμῶ, Dor. pro νέμω.

Νώνυμος, & νώνυμνος, Poet. pro ἀνώνυμος, ου, ὁ, ἡ, obſcurus, ignobilis, nomine carens. ex νὴ, & ὄνυμα, Æol. pro ὄνομα, ατος, τὸ, nomen.

Νῶροψ, οπος, ὁ, ἡ, ſplendidus. Ex νὼ, pro νὴ, & ὄψις, εος, ἡ, viſus, hoc ab ὄπτομαι, video. quod obſcuret viſum.

Νῶσαι, Synæreſi Jon. pro νοῆσαι, a. 1. inf. act. Sic νώσατο, excogitavit, pro νοήσατο, 3. ſing. a. 1. med. Jon. Sic νώσασθαι, pro νοήσασθαι, a. 1. inf. med. & ſic in aliis, verbi νοέω, cogito. Th. νόος, νοῦς, ὁ, mens.

Νῶτ', pro νῶτα, nom. pl. a νῶτος, ου, ὁ, dorſum.

Νωτάκμονες, incudes gerentes in tergo, nom. plur. a νωτάκμων, ονος, ὁ, ἡ. ex νῶτος, ου, ὁ, tergum, & ἄκμων, ονος, ὁ, incus. quaſi ἀκάμων, quod nullis ictibus fatigetur. ex α, priv. & κάμνω, laſſeſco.

ΝΩ'ΤΟΣ, ου, ὁ, dorſum, tergum. & in plur. τὰ νῶτα. dat. plur. νώτοισι. gen. plur. νώτων, q. a νεύω, moveo. Dorſo enim incurvato nutamus.

Νωχελὴς, έος, & ὁ ἡ, tardus, ſegnis. ex νὴ, & κέλλω, moveo, curro. Hinc νωχελία, ας, ἡ, ignavia.

Ξ Α.

Ξ, Decima quarta eſt littera, & apud Græcos ſexaginta ſignificat ξ, pro σ, Dor. in fut. & a. 1. Attici ſero, Æoles nunquam ξ, receperunt. Ideo σκύφος, ſcribebant pro ξίφος, &c.

ΞΑΙ'ΝΩ, carmino, carpo, cædo, percutio. f. ξανῶ. p. ἔξαγκα. q. a ξέω. Hinc ξάνιον, ου, τὸ, pecten.

Ξάνθη, ης, ἡ, nomen mul. ξανθῇσι, dat. plur. Jon. pro ξανθαῖς, a ξανθὴ, ῆς, ἡ, flava.

Ξανθόθριξ, ιχος, ὁ, ἡ, flavicomus. ex ξανθὸς, & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, capillus.

Ξανθοκομᾶν, genit. plur. Doric. a ξανθοκόμης, ου, ὁ, flavicomus. vide ξανθοκόμος.

Ξανθοκόμος, ου, ὁ, flavicomus. ex ξανθὸς, & κόμη, coma.

ΞΑΝΘΟ'Σ, ἡ, ὸν, flavus, a, um, luteus. quaſi ab ἄνθος, εος, τὸ, flos. Vel a ξαίνω. Flavedo enim oritur in cute ex ictu, ſive percuſſione. Eſt & Ξάνθος, ου, ὁ, nomen propr. fluvii.

Ξανθόχροος, ου, ὁ, qui flavam cutem habet. ex ξανθὸς, & χρὼς, cutis. Thema χρόα, color.

Ξανθῶ, gen. Dor. pro ξανθοῦ. a ξανθός.
Ξανῶ, fut. 1. activ. verbi ξαίνω. quod vide.

Ξ Ε.

Ξεινήϊα, hoſpitalia, nom. plur. a ξεινήϊον, vel ξείνιον, Poet. pro ξένιον, ου, τὸ, munus, quod datur hoſpiti. Th. ξένος, ου, ὁ, hoſpes.
Ξεινίζω, hoſpitem excipio. a ξεῖνος, Poet. pro ξένος, hoſpes.
Ξεινικός, peregrinus, Jon. pro ξενικός. Th. ξένος, hoſpes.
Ξείνιος, pro ξένιος, ου, ὁ, ἡ, hoſpitalis, ad hoſpites pertinens. ab eodem them.
Ξεινοδόκος, & ξεινοδόχος, ου, ὁ, hoſpitium præbens. dat. ξεινοδόκῳ, hoſpiti. ξεινόδοχος, cui hoſpitium præbetur. a ξεῖνος, pro ξένος, hoſpes, & δέχομαι, accipio.
Ξεινοκτονέω, Jon. pro ξενοκτονέω, peregrinos interficio. ex ξένος, & κτείνω, interficio.
Ξεῖνος, Jon. pro ξένος, hoſpes.
Ξεναγέτης, ου, ὁ, qui eſt hoſpitum dux, & exceptor. Ex ξένος, ου, ὁ, hoſpes, & ἄγω, duco.
Ξεναπάτας, α, ὁ, Poet. & Dor. pro ξεναπάτης, ου, ὁ, hoſpitum deceptor. Ex ξένος, hoſpes, & ἀπατάω, decipio.
Ξενικὴ δίκη, hoſpitalium jus. Sed ita vocatur ἡ δίκη, ἡ τοῖς ξένοις ἀρκοῦσα, καὶ βοηθοῦσα, καὶ πᾶσαν ὕβριν ἀπ᾽ αὐτῶν ἀπωθοῦσα; Id eſt, juſtitia, quæ peregrinis, & hoſpitibus opem fert, &c.
Ξενία, ας, & Jon. ης, ἡ, hoſpitium.
Ξενίζω, hoſpitio excipio; item, novitate quaſi peregrina turbo. hinc part. præſ. τὰ ξενίζοντα, peregrina, a vulgi ſententia abhorrentia. fut. ίσω. p. ἐξένικα. a. 1. ἐξένισα. præſ. paſſ. ξενίζομαι, ῃ, εται, diverſor; item, re peregrina percellor. a. 1. paſſiv. ἐξενίσθην. a. 1. ſub. paſſ. ξενισθῶ. Th. ξένος, hoſpes.
Ξενισθεὶς, hoſpitio ſuſceptus, a. 1. part. paſſ. ξενισθῶμεν, 1. pl. a. 1. ſub. paſſ. a ξενίζω. quod vide.
Ξενοδοχέω, ῶ, hoſpitalis ſum. hoſpitio alios excipio. ex ξένος, & δέχομαι, recipio. p. m. δέδοχα. unde δοχή, ῆς, ἡ, convivium.
Ξενόλογος, ου, ὁ, Xenologus, nomen propr.
ΞΕ´ΝΟΣ, & Poet. ξεῖνος, ου, ὁ, hoſpes, peregrinus. Hinc ξένιος, vel ξείνιος, ου, ὁ, hoſpitalis. ξένιον, ου, τὸ, munus, ſeu donum, quod datur hoſpiti. ξενόω, & ξενίζω, hoſpitio accipio. πρόξενος, ου, ὁ, publicus hoſpes. προξενέω, ſum publicus hoſpes, hoſpitio excipio nomine civitatis. προξενητὴς, οῦ, ὁ, proxeneta, pararius conciliator. ἄξενος, ου, ὁ, ἡ, inhoſpitalis. πολύξενος, ου, ὁ, ἡ, qui multos excipit hoſpitio.
Ξενοφῶν, ῶντος, ὁ, Xenophon.
Ξέρξης, Xerxes. Perſicum eſt nomen. Gr. Ἄρειος, Martius.
Ξεσθεὶς, raſus, a. 1. part. paſſ. a ξέω, rado. f. έσω. a. 1. paſſ. ἐξέσθην.
Ξέστης, ου, ὁ, ſextarius, nomen menſuræ. gen. plur. ξεστῶν. Ex Latina voce ſextus.
Ξεστὸς, οῦ, & Jon. ξεστοῖο, ὁ, raſus, ſcalptus, dolando politus. in plur. ξεστοί, a ξέω, rado, ſcalpo.
ΞΕ´Ω, rado, polio, ſcalpo, dolo. f. έσω. perf. paſſ. ἔξεσμαι. a. 1. paſſ. ἐξέσθην. q. a κέω, ſeco. Hinc ξέσις, εως, ἡ, raſura. ξεστὸς, οῦ, ὁ, raſus, ſcalptus. ξύω, idem quod ξέω. ξύστρα, ας, ἡ, ſtrigilis. ξυήλη, ης, ἡ, radula. ξυρὸς, οῦ, ὁ, acutus. ξυράω, novacula rado.

Ξ Η.

Ξηρὰ, ᾶς, ἡ, terra. a ξηρὸς, aridus.
Ξηραίνω, arefacio. fut. ανῶ. p. ἐξήραγκα. a. 1. ἐξήρανα. perf. paſſ. ἐξήραμμαι. perf. part. paſſ. ἐξηραμμένος, η, ον. a. 1. paſſ. ἐξηράνθην, ης, η. aor. 1. ſub. paſſ. ξηρανθῶ. fut. 1. paſſ. ξηρανθήσομαι. Th. ξηρὸς, aridus.
Ξηρανθεὶς, ſiccatus, aor. 1. part. paſſiv. ξηρανθῶ, aor. 1. ſub. paſſ. a ξηραίνω. quod vide.
ΞΗΡΟ´Σ, ὰ, ὸ, aridus, ſiccus, tabidus. q. a ξέω, Sicca ſunt ξεστὰ, & commodius raduntur. Hinc ξηραίνω, ſicco. ξηρότης, ητος, ξήρανσις, εως, & ξηρασία, ας, ἡ, ſiccitas.

Ξ Ι.

ΞΙ´ΡΙΣ, ſeu ξυρὶς, herba quædam.
ΞΙ´ΦΟΣ, εος, τὸ, enſis, gladius. dativ. τῷ ξίφει. q. a ξέω, ſeco, & ἀφή. Quod ejus acies tetigerit, illud ſecat. hinc ξιφίδιον, ου, τὸ, gladiolus, pugio. ξιφίας, ου, ὁ, piſcis nomen.

Ξ Ο.

Ξουθὸς, οῦ, ὁ, flavus, albus, rufus, celer, dulcis. q. a ξανθός. Sed quare albus? Flavus eſt rufus in album vergens.

Ξ Υ.

Ξυγκάτθανε, Poet. ſyncop. pro συγκατέθανε, 3. ſingul. a. 2. ind. act. ex σὺν, κατὰ, & θνήσκω, morior. a. 2. ἔθανον, ες, ε.
Ξύλα, τὰ, ligna. a ξύλον.
Ξύλινος, η, ον, ligneus, a, um. a ξύλον.
ΞΥ´ΛΟΝ, ου, τὸ, lignum. q. a ξύω, rado. quia ſecari, & radi poteſt. Hinc ξύλινος, ου, ὁ, ligneus. ξυλίζομαι, lignor, ligna conveho.
Ξυλουργέω, artem fabrilem exerceo. Ex ξύλον, & ἔργον, opus.
Ξυλουργικὰ, τὰ, fabrilia. Ex ξύλον, & ἔργον, opus.
Ξυλοχίζεσθαι, Dor. & Poet. pro ξυλοχίζεσθαι, idem fere quod ξυλίζεσθαι, ligna ſecare, & findere, vel colligere, &c. a ξύλοχος, ου, ὁ, quod vide.
Ξύλοχος, ου, ὁ, locus arboribus conſitus, ſylva. a ξύλον, lignum, materia, & ἔχω, habeo.
Ξυμβαίη, contingat, Att. vel Dor. pro συμβαίη, a. 2. opt. act. verbi συμβαίνω. Th. βαίνω, eo.
Ξυμβαλεῖν, obviam ire, præſ. inf. hinc ξυμβλήτω. quod vide.
Ξυμβλήτω, Jon. & Att. pro συνεβέβλητο, occurrebat, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi συμβάλλω, conjicio, committo. ex σὺν, & βάλλω, jacio.
Ξύμπαντας, univerſos, acc. plur. m. g Att. Sic ξύμπασα, f. g. a σύμπας. Thema πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis, e.
Ξὺν, Att. & Jon. pro σὺν, cum, præpoſit. regens dat.
Ξυνάγον, coegerunt, 3. plur. a. 2. vel imperf. Jonic. & Attic. verbi συνάγω, congrego. Th. ἄγω, duco.
Ξυνάγω, congrego, committo, ineo, præſ. ind. act. Attic. Sic ξυνάγοντες, nom. plur. part. præſ. ab eodem them.
Ξυνάειδε, concine, præſ. imperat. act. Att. a συναείδω. Th. ἀείδω, cano.
Ξυνὰν παναγυρίων, Doric. pro ξυνῶν, εἰ τι κοινῶν πανηγυρίων.
Ξυνάων, ονος, ὁ, ἡ, Poet. pro κοινωνὸς, οῦ, ὁ, q. d. ὁ ξυνῶν, όντος, qui cum aliquo eſt, & verſatur. ſocius alicujus, particeps.
Ξυνδεδέατο, Jon. & Att. pro ξυνδέδεντο, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. verbi ξυνδέω, conſtringo. Th. δέω, ligo.
Ξυνδῆσαι, colligare, a. 1. inf. Attic. a συνδέω. Th. δέω, ligo.
Ξυνέηκα, ας, ε, Jon. diſſolutione, & Att. pro συνῆκα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi συνίημι, committo; item intelligo. ex σὺν, & ἵημι, ſeu ἵω, mitto. imperf. ἵην. perf. εἷκα. a. 1. ἧκα. a. 2. ἣν. a. 2. imperat. ἕς. fut. ἥσω.
Ξυνέεργε, contrahebat, 3. ſing. imperf. Jon. & Att. pro συνέεργε, verbi συνέργω, ex σὺν, & εἴργω, arceo. f. ξω.
Ξυνίες, intellige, a. 2. imperat. act. Att. verbi συνίημι. ξυνίετο, 3 ſing. a. 2. med. Att. vide ξυνέηκα.
Ξυνετὰ, acc. plur. n. g. a ξυνετὸς, οῦ, ὁ, intelligibilis; Att. a συνίημι, intelligo. Th. ἕω.
Ξυνεύνη, ης, ἡ, συνὼν εὐνῇ, quæ cum aliquo dormit. ἡ συνευνέτις, ιδος, ἡ, ἄκοιτις, ἄλοχος, ejuſdem cubilis, & lecti conſors, uxor.
Ξυνήϊος, ου, ὁ, ἡ, communis. a ξυνὸς, οῦ, ὁ, communis.
Ξυνήονας, participes, accuſ. plural. a ξυνήων, ονος, ὁ, ἡ. quod a ξυνὸς, οῦ, ὁ, communis.
Ξυνίασι, 3. plur. præſ. ind. a ξύνειμι, Att. quod ex σὺν, & εἶμι, eo.
Ξυνίεν, pro ξυνίεσαν, quod pro ξυνίεσαν, 3. plur. imperf Attic. verbi συνιέω, vel συνίημι, intelligo. vide Ξυνέηκα.
Ξυνιόντων, confligentium, gen. plur. a. 2. part. act. a ξύνειμι, vel ξυνίημι, congredior. quod ex σὺν, & ἵημι, vel εἶμι, eo. a. 2. ἴον, ες, ε.
Ξυννενοφυῖαν, acc. ſingular. perf part. act. f. g. Attic verbi ξυννέφω, quod in perf. Att. ξυννένοφα, Attica mutatione ε, in ο. Thema νέφος, εος, τὸ, nubes.
Ξυνοίσεις, 2. ſing. fut. 1. act. verbi ξυμφέρω, ſimul fero, confero. ex σὺν, & φέρω, fero. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.
Ξυνομήλικι, æquali, dat. ſing. a ξυνομήλιξ, ικος. ex ξὺν, Att. pro σὺν, & ὁμῆλιξ, ικος, ὁ, coætaneus. quod ex ὁμὸς, ſimilis, & ἡλικία, ας, ἡ, ſtatura.
Ξυνὸς, οῦ, ὁ, communis, Attic. pro κοινός. Hinc ξυνόω, ῶ, conjungo, conſocio.
Ξυνοχὴ, ῆς, ἡ, Att. pro συνοχὴ, coarctatio, in anguſtum contractio. a συνέχω, conſtringo. Th. ἔχω.
Ξυνὼν, præſ. part. Attic. pro συνὼν, όντος, ὁ, a σύνειμι, ſum cum alio. Th. εἰμὶ, ſum.
Ξυνωρὶς, vide συνωρίς.
Ξυομένη, ης, ἡ, præſ. part. paſſ. f. g. a ξύω, idem quod ξέω, rado, ſcalpo.
Ξυράω, ſeu έω, rado, tondeo ad cutem. præſ. paſſ. ξυράομαι, ῶμαι, tondeor. præſ. inf. ξυρᾶσθαι. perf. paſſ. ἐξύρημαι. unde perf. part. ἐξυρημένος, η, ον, tonſus, a, um. a. 1. med. ἐξυρησάμην, ω, ατο. a. 1. med. ſub. ξυρήσωμαι, ῃ, ηται, & in 3. plur. ξυρήσωνται. quod a ξυρὸς, οῦ, ὁ, novacula, culter tonſorius. quod a ξύω. Th. ξέω, rado.
Ξυρὸς, ὰ, ὸν, acutus, a, um. Subſtantive pro novacula. ut & ξυρὴ, quia acuta. a ξύω, ſeco, rado. Th. ξέω, idem.
Ξυσθεὶς, raſus, a. 1. part. paſſ. ab aor. 1. ind. paſſ. ἐξύσθην, verbi ξύω, rado novacula. Th. ξέω, idem.
Ξυστὸς, οῦ, ὁ, raſus, ſcalptus. ξυστὰ, τὰ, haſtilia radendo polita. Eſt & ξυστὸς, ſeu ξυστὸν, locus, ubi athletæ exercentur. a ξύω, quia raſus, & planus. hinc ξυστάρχης, princeps xyſti. Th. ξέω, rado.
Ξύστρον, vel ξύστρα, pala ferrea ad radendum. a ξύω, rado, idem quod ξέω.
Ξύω, idem quod ξέω, rado.

O.

O, Decima quinta littera, in numeris eſt ſeptuaginta. Veteres autem ω pro ο, dicebant. Dorice vertitur in ω, Æolice in υ. ut Α'πόλλων, pro Α'πόλλων, ὄνυμα, pro ὄνομα.

Ο', ἡ, τὸ, hic, hæc, hoc, articuli præpoſitivi ſic dicti, quod nominibus præponantur. Sed ὅ, neutrum ex ὅς.

Ο'ᾶ, pellis ovilla, ab ὄϊς, ovis. Eſt & ὄα, ſorbus, & ὄον, ſorbum. q. ab ἐάω, linquo, quod ob inſuavitatem relinquatur.

Ο'ΑΡ, αρος, ἡ, uxor. in plur. ὄαρες, & contract. ὦρες. genit. pl. ὀάρων, dat. plur. ὀάρεσι, Poet. pro ὄαρσι. Dictum ὄαρ, quaſi ὁμόαρ, ab ὁμοῦ ἄρειν, quod conveniat viro. Α'νωγραμματικῶς, ſc. quoad litterarum ſonum: Apte nubere eſt pari nubere. Hinc ὀαρίζω, colloquor familiariter, ſicut cum conjuge. ὀαριστής, confabulator, familiaris. ὀαριστὺς, ἡ, confabulatio, commercium.

Ο'αρίζω. ὀαριστὴς, ὀαριστὺς, vide in ὄαρ.

Ο'άρους, confabulationes, accuſ. plur. ὀάρων, gen. plur. nom. plur. ὄαρες, dicimus, & ὄαροι. Them. ὄαρ, αρος, ἡ, uxor.

O B.

Ο'βελοῖσιν, dativ. plur. Jonic. ab ὀβελός. quod vide.

Ο'ΒΕΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, veru; item nota certis ſcriptorum locis apponi ſolita. Eſt quaſi βέλος, telum, & in modum jaculi acuminatum. Hinc ὀβελίσκος, ου, ὁ, parvum veru. ὀβελίζω, obelo noto.

Ο'ΒΟΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, obolus; ſexta pars drachmæ. hinc τριώβολον, υ, τὸ, tres oboli.

Ο'βρια, & ὀβρίκαλα, leonum, luporum, &c. catuli. forte quia ὄβριμοι ex ὀβρίμοις nata.

Ο'βριμοεργὸς, ῦ, ὁ, fortium facinorum patrator, ardua patrans ex ὄβριμος, robuſtus, potens, & ἔργον, opus.

Ο'βριμόθυμος, υ, ὁ, forti animo præditus. ab ὄβριμος, fortis. Th. βριάω, robuſtum reddo, & θυμὸς, animus.

Ο'βριμοπάτρη, ης, ἡ, forti patre genita. ab ὄβριμος, fortis. Th. βριάω, robuſtum reddo, & πατὴρ, pater.

Ο'βριμος, υ, ὁ, fortis, potens. Them. βριάω, robuſtum reddo.

Ο'ΒΡΥΖΟΝ χρυσίον, υ, τὸ, aurum obryzum, purum. ex crebra concoctione. q. ὄφειζον, ab Ophir, loco.

O Γ.

Ο'γδοάτῃ, dat. ſing. f. g. ab ὀγδόατος, Poet. pro ὄγδοος, octavus. Th. ὀκτὼ, octo.

Ο'γδόατος, υ, ὁ, Poet. pro ὄγδοος, octavus. Th. ὀκτὼ.

Ο'γδοος, υ, ὁ, octavus. Them. ὀκτὼ, octo.

Ο'γδώκοντα, Jonic. pro ὀγδοήκοντα, octoginta, οἱ, αἱ, τὰ, ἄκλιτον. ab ὄγδοος. Th. ὀκτὼ.

Ο'γε, maſc. gen. ab ὁ, ἡ, τό.

Ο'ΓΚΑ'ΟΜΑΙ, rudo, proprie de aſinis. ὀγκωμένου, gen. ſing. præſ. part. hinc ὀγκηθμὸς, ῦ, ὁ, ruditus. ab ὄνος.

Ο'γκίον, ὄγκιον, vas, in quo aliqua reponuntur. Them. ὄγκος, υ, ὁ, tumor.

Ο'ΓΚΟΣ, υ, ὁ, tumor, faſtus: item gravitas, pondus, moles, eminentia. puto ab ἄνω κεῖσθαι, ſurſum jacere. Tumor eſt quædam ἄρσις, ſeu ἐπάρσις συμφυσικὴ. Hinc ὀγκηρὸς, ῦ, ὁ, tumidus. ὀγκόω, tumidum reddo. ὑπέρογκος, υ, ὁ, ſupra modum tumidus.

Ο'ΓΜΟΣ, υ, ὁ, ſulcus, via, ab ἄγω, frango. vel οἴγω, aperio.

Ο'γχήστιος, ία, ιον, nomen adject. a ſubſtantivo Ο'γχηστὸς, ῦ, ὁ, Onchesti urbis incola. Apud Pindar. Iſthm. Od. 1. 429. 3. vitioſe legitur Ο'ρχεσίαις, pro Ο'γχηστίαις.

Ο'ΓΧΝΗ, vel ὄχνη, pyrum ſylveſtre. q. ab ἄγχω, quia ſuffocat.

O Δ.

Ο'δ', pro ὅδε, hic. quod vide.

Ο'δὰξ, adv. mordicus. ab ἔδω, edo, vel ὀδοὺς, dens.

Ο'ΔΕ, ἥδε, τόδε, hic, hæc, hoc. hinc ὧδε, adv. hoc modo. Ex ὁ, & δέ.

Ο'δελὸς, Dor. vel Bœot. pro ὀβελός.

Ο'δεύω, iter facio, eo. præſ. part. ὁδεύων, οντος, ὁ. f. εύσω. p. ὥδευκα. Th. ὁδὸς, ῦ, ἡ, via.

Ο'δήγει, in viam duc, præſ. imperat. activ. ab ὁδηγέω, ſum dux itineris. f. ήσω. perf. ὡδήγηκα. Ex ὁδὸς, via, & ἄγω, duco.

Ο'δηγὸς, ῦ, ὁ, ἡ, dux viæ, ab iiſdem them.

Ο'δῖος, υ, ὁ, nomen propr. viri.

Ο'δίτας, α, ὁ, Dor. pro ὁδίτης, υ, ὁ, viator. Th. ὁδός.

Ο'δμὴ, ῆς, ἡ, odor. Them. ὄζω. f. ὀζέσω, oleo.

Ο'δοιπορέω, ῶ, iter facio, viam emetior. Ex ὁδὸς, ῦ, ἡ, via, & πείρω, tranſeo. p. m. πέπορα.

Ο'δοιπορία, ας, ἡ, iter. quod ab ὁδοιπόρος, υ, ὁ, viator. ab iiſdem them.

Ο'δόντα, dentem, accuſ. ſingul. ab ὀδοὺς, όντος, ὁ, dens.

Ο'ΔΟ'Σ, ῦ, ἡ, via. auxilium. inſidiæ. Hinc ὁδεύω, iter facio, proficiſcor. ἐπάνοδος, υ, ἡ, reditus. εἴσοδος, υ, ἡ, ingreſſus. ἔξοδος, υ, ἡ, exitus, egreſſio. ἔφοδος, υ, ἡ, aditus. ἐφόδιον, υ, τὸ, viaticum. μέθοδος, υ, ἡ, ratio, & via diſcendi, ac docendi. περίοδος, υ, ἡ, circuitus. πρόσοδος, υ, ἡ, adventus, acceſſus. πρόσοδοι, ων, αἱ, ſupplicationes ad Deorum templa. σύνοδος, υ, ἡ, conventus, congreſſus. συνόδιον, υ, τὸ, coitus Lunæ cum Sole: interlunium.

Ο'δῦν, viam oſtendere, ducere, præſ. inf. verbi ὁδόω. Th. ὁδός.

Ο'ΔΟΥ'Σ, όντος, ὁ, dens. acc. ſingul. ὀδόντα, dat. plur. ὀδοῦσι. q. ab ἔδω, edo. ut ſit q. ἐδοὺς.

Ο'δοφύλαξ, ακος, vel ὁδοφύλακος, υ, ὁ, viarum cuſtos. ab ὁδὸς, & φυλάσσω, cuſtodio.

Ο'δυναρὸς, ῶ, ὁ, Dor. pro ὀδυνηρὸς, ῦ, ὁ, dolorificus, dolorem adferens, ὁ ὀδύνην καὶ λύπην φέρων.

Ο'δυνᾶσαι, cruciaris, contractum, pro ὀδυνάεσαι, ad formam verborum in μι. Regulariter diceretur ὀδυνᾷ, 2. ſingul. ind. paſſ. verbi ὀδυνάομαι, crucior. Th. ὀδύνη, ης, ἡ, dolor.

Ο'δυνάων, gen. plur. Æolic. pro ὀδυνῶν. ab ὀδύνη, ης, ἡ, dolor.

Ο'ΔΥ'ΝΗ, ης, ἡ, dolor. gen. plur. Æol. ὀδυνάων. dat. plur. Jonic. ὀδύνῃσιν. q. ab ἔδω, rodo. Eſt enim dolor veluti roſio quædam corporis, aut animi. Hinc ὠδὶν, ſeu ὠδὶς, ῖνος, ἡ, dolor parturientis. ἀνώδυνος, υ, ὁ, ἡ, nullum dolorem ſentiens; item dolorem ſedans.

Ο'δυνήφατος, υ, ον, dolores mitigans. in plur. n. g. τὰ ὀδυνήφατα. ab ὀδύνη, dolor, & φάω, occido.

Ο'δύρεο, luge, Jon. pro ὀδύρου, præſ. imperat. ab ὀδύρομαι.

Ο'δυρμὸς, ῦ, ὁ, ejulatus, lamentatio. Th. ὀδύρομαι.

Ο'ΔΥ'ΡΟΜΑΙ, lamentor, ploro. ὀδύρονται, 3. plur. præſ. ſub. præſ. part. ὀδυρόμενος. f. ὀδυροῦμαι. p. ὤδυρμαι. q. ab ὀδύνη. Dolor eſt cauſa lamenti. Hinc ὀδυρμὸς, ῦ, ὁ, lamentatio. ὄδυρμα, ατος, τὸ, luctus, lamentum.

Ο'δυσῆϊ, dat. ſing. ab Ο'δυσσεὺς, έως, ὁ, Ulyſſes.

Ο'δύσαντο, iratus fuit, 3. ſingul. aor. 1. med. verbi ὀδύζομαι. fut. ὀδύσομαι. aor. 1. med. ὠδυσάμην, ω, ατο. Thema ὀδύσσω, iraſcor.

Ο'δυσσεὺς, έως, ὁ, Ulyſſes. accuſ. ſingul. Ο'δυσσέα, vel ῆα. Hinc Ο'δύσσεια, ας, ἡ, Odyſſea.

Ο'ΔΥ'ΣΣΩ, iraſcor, ſuccenſeo. quaſi ab ὀδύνη, dolor. Iraſcens aliquid odit, quod depellere nititur.

Ο'δωδα, Att. pro ὦδα, olui, perf. med. verbi ὄζω, oleo. fut. ὀζήσω. p. m. inf. ὀδωδέναι. perf. part. med. ὀδωδώς.

Ο'δώδει, oluerat. Att. & Jon. pro ὠδώδει, 3. ſing. pluſq. perf. med. verbi ὄζω, oleo. p. m. ὦδα, Att. ὄδωδα.

Ο'δώδυσται, Att. reduplic. pro ὤδυσται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi ὀδύσσω, iraſcor. f. ύσω.

O E.

Ο'έσι, Jon. & Æol. pro οἴεσι, ab ὄϊς, contracte οἶς, ovis, gen. οἰὸς, vel ὄϊος.

O Z.

Ο'ζειν, olere, præſ. inf. ab ὄζω.

Ο'ζέσω, olebo, fut. 1. verbi ὄζω.

Ο'ζίας, υ, ὁ, nomen viri. Hebr. robur a Domino.

Ο'ΖΟΣ, υ, ὁ, nodus arboris. ramus. q. ab ἕζομαι. Ramus ſedet in arbore, & ei adſtat. vel quod illi aves inſideant. Metaph. homo bellicoſus.

Ο'ΖΩ, oleo. f. ὀζέσω, & ήσω. p. ὤζηκα. p. m. ὦδα, & Att. ὄδωδα. Hinc ὀσμὴ, ῆς, ἡ, odor. ὀζώδης, εος, ὁ, ἡ, olidus, fœtidus. ὄζη, ης, ἡ, fœtor. εὐοσμέω, bene oleo. εὔοσμος, υ, ὁ, ἡ, bene olens. εὐοσμία, ας, ἡ, bonus odor.

O Θ.

Ο'θ', pro ὅτε, quando, quum.

Ο'θεν, unde, ex qua cauſa, adverb. ab ὅς, qui.

Ο'θετ', pro ὄθετο, curabat, 3. ſing. imperf. med. Jon. verbi ὄθομαι. Th. ὄθη, ης, ἡ, cura.

Ο'ΘΗ, ης, ἡ, cura, ratio. q. cura conſueta, ab ἔθω, conſuevi. vel ab ἔθω. vel ab ὠθῶ, moveo. cura movet mentem.

Ο'θι, ubi, adverb. ab ὅς.

Ο'θλις, planta quædam. q. ex ὁμοῦ θάλλειν: vel quia fragilis, a θλάω.

Ο'θνεῖος, peregrinus, pro νοθεῖος. hinc gen. plur. ὀθνείων. Th. νόθος, ſpurius.

Ο'ΘΟ'ΝΗ, ης, ἡ, linteum; item velum nauticum.

Ο'θόνιον, υ, τὸ, linteolum, diminut. ab ὀθόνη.

Ο'θόννα, ης, ἡ, herba quædam, & ſuccus oculis conveniens. Folia habet foraminum plena, ceu ὀθόνη.

Ο'θριξ, qui eſt ejuſdem capilli. ab ὁμὸς, ſimilis, & θρὶξ.

Ο'θρὺς, υος, ἡ, nomen montis. q. ab ἀθρέω, conſpicor.

Ο'θω, moveo. vide ὠθέω.

O I.

ΟΙ', hei, heu, lamentandi vocula. hinc οἰμώζω. f. ξω. ploro, ejulo.

Οἱ, hi, artic. præpoſit. vide in ὁ. Οἳ, qui, vide in ὅς. οἷ, adverb. quo, ubi. vide in ὅς. οἷ, pronomen dat. caſ. in ἕ. & Jon. οἱ, pro ἑαυτῷ.

Οἷ' pro οἷα, qualia, ab οἷος, υ, ὁ, qualis. Eſt & οἷα, adv. ceu, tanquam.

ΟΙ'ΑΞ, ακος, ὁ, gubernaculum, clavus navis, quo fertur. q. ab οἴω, fero.

Οἶγε, aperi, præſ. imperat. act. ab οἴγω, quod vide.

Οἰγήσομαι, aperiar, f. 2. paſſ. verbi οἴγω. f. ξω, a. 2. paſſ. ὤγην.

OΙ'ΓΩ, ſeu οἰγνύω, & οἴγνυμι, aperio. f. οἴξω. perf. ᾦχα, & ἔωχα. f. 2. paſſ. οἰγήσομαι. p. m. ἔωγα. Hinc ἀνοίγω, adaperio. ἄνοιξις, εως, ἡ, apertio. q. ab ἄγω, frango. quod enim aperitur, quaſi frangitur.

Οἶδ', pro οἶδα, vel οἶδε. quod vide.

Οἶδα, ας, ε, novi, & in plural. ἴδμεν, οἴδατε, οἴδασι, perf. m. verbi εἴδω, ſcio.

Οἰδαίνω, ſeu οἰδάνω, & οἰδέω, tumefacio. a quo οἰδαίνομαι, ῃ, εται, tumeſio. Th. οἰδέω, tumeo.

Οἶδαθα, noſti, Æolic. paragoge, & per ſyncop. οἶσθα, pro οἶδας, 2. ſing. p. m. verbi εἴδω, vel εἴδημι, ſcio.

ΟΙ'ΔΕ'Ω, & οἰδάω, tumeo, inflatus ſum. an ab εἴδω, video, quia tumida depreſſis viſibiliora? hinc οἴδημα, ατος, τό, tumor.

Οἰδιπόδας, α, ὁ, Doric. pro Οἰδιπόδης, ου, ὁ, Oedipus, Thebarum Rex. Dicimus & Οἰδίπους, οδος, ὁ, & Οἰδίπος, ου, ὁ.

Οἶδμα, ατος, τὸ, per ſync. pro οἴδημα, ατος, τὸ, tumor. οἶδνον, tumor terræ. Th. οἰδέω, tumeo.

Οἴεαι, Jon. pro οἴῃ, putas, 2. ſing. præſ. verbi οἴομαι, puto. f. οἰήσομαι. p. ᾤημαι. Th. οἴω, puto, ſeu οἶω.

Οἴει, putas, Att. pro οἴῃ, 2. ſingul. præſ. ind. hinc οἴεσθαι, præſ. inf. verbi ejuſdem.

Οἴεσσι, dat. plur. Jonic. ab οἶς, οἰὸς, vel ὄϊς, ὄϊος, ἡ, ovis.

Οἰέτης, ejuſdem ætatis, pro ὁμοιέτης. Ex ὅμοιος, ſeu ὁμὸς, ſimilis, & ἔτος, εος, annus.

Οἰζυρός, ου, ὁ, miſer, calamitoſus. Th. οἰζύς.

Οἰζυρῇ, dat. ſing. Jonic. f. g. ab οἰζυρὸς, ὰ, ὸν, calamitoſus. Them. οἰζὺς, ύος, ἡ, ærumna.

ΟΙ'ΖΥ'Σ, ύος, ἡ, ærumna, miſeria. acc. ſing. οἰζύν. q. ab οἴ, hei, & ζέω, ferveo. vel ἵζω, colloco, ut ſit in animo, & corpore defixa. hinc οἰζυρὸς, ὰ, ὸν, calamitoſus.

Οἴῃ, ſoli, dat. ſing. f. g. ab οἶος, ου, ὁ, ſolus.

Οἰηθῆναι, putaſſe, a. 1. inf. paſſ. ab οἴω, ſeu οἴομαι, puto. f. οἰήσομαι. perf. paſſ. ᾤημαι. a. 1. paſſ. ᾠήθην.

Οἰήϊον, ου, τὸ, gubernaculum, clavus navis. ab οἴαξ, ὁ, idem.

Οἰηκίζειν, Jon. pro οἰακίζειν, gubernaculum regere. regere. Th. οἴαξ.

Οἴηξ, Jon. pro οἴαξ, ακος, ὁ, gubernaculum. οἴηκες, etiam dicuntur annuli, per quos habenæ mulos regentes trajiciuntur.

Οἰήσομαι, putabo, f. 1. med. verbi οἴομαι, ſeu οἶμαι. Th. οἴω, puto.

Οἰΐδα, acc. ſing. ab ὄϊς, ΐδος, ἡ, vel οἶϊς, οἰΐδος, ovicula. Th. ὄϊς, ovis.

Οἶκα, præt. med. verbi εἴκω, cedo, ſimilis ſum. ſed frequentius pro eo uſurpatur ἔοικα.

Οἴκαδ', pro οἴκαδε, & Dor. οἴκαδες, domum, adv. ad locum. ab οἶκος, ου, ὁ, domus.

Οἴκασι, & Att. ἐοίκασι, videntur, 3. pl. perf. med. Sic οἴκατε, Attic. ἐοίκατε, verbi εἴκω, ſimilis ſum.

Οἴκει, & Att. ἐοίκει, videbatur, 3. ſingul. perf. med. vide οἴκασι.

Οἰκεῖν, vivere, præſ. inf. act. verbi οἰκέω, habito. Th. οἶκος.

Οἰκεῖος, εία, εῖον, domeſticus, a, um; item proprius. οἱ οἰκεῖοι, domeſtici. in ſuperlat. οἰκειότατος, familiariſſimus. ab eodem them.

Οἰκειόω, mihi vendico. Th. οἶκος, domus.

Οἰκειοφώνως, ſua voce. ex οἰκεῖος, proprius, & φωνή, ἡ, vox.

Οἰκείτωσαν, 3. plur. præſ. imperat. activ. verbi οἰκέω, habito.

Οἰκείων, habitans, Poet. pro οἰκέων, præſ. part. act. verbi οἰκέω, habito. fut. ήσω. p. ᾤκηκα. Th. οἶκος.

Οἰκείως, adv. domeſtice, proprie. ab eodem them.

Οἴκεντι, habitant, Æolic. pro οἰκοῦσι, 3. plur. præſ. verbi οἴκημι, ab οἰκέω, habito. Th. οἶκος.

Οἰκέοισι, Dor. & Æolic. pro οἰκέουσι, habitant, 3. plur. præſ. ind. activ. verbi οἰκέω. quod vide.

Οἰκέοιτο, Jon. pro οἰκοῖτο, 3. ſingul. præſ. opt. paſſ. ab οἰκέω. Th. οἶκος.

Οἰκέτης, ου, ὁ, domeſticus; item ſervus. gen. plur. οἰκετῶν. in nom. plur. οἰκέται. οἰκέτις, ιδος, ἡ, domeſtica. ab eodem them.

Οἰκεῦντες, habitantes, Dor. pro οἰκοῦντες, præſ. part. verbi οἰκέω.

Οἰκεὺς, έος, ὁ, domeſticus, ſervus. acc. plur. οἰκῆας. Th. οἶκος, domus.

Οἰκέω, ῶ, habito. f. ήσω, p. ᾤκηκα. aor. 1. ᾤκησα. præſ. paſſ. οἰκέομαι, οῦμαι, incolor. præſ. part. paſſiv. οἰκεόμενος, ούμενος, οἰκουμένη, ουμένη, ης, ἡ, orbis terrarum habitabilis. οἰκουμένη, ſcil. γῆ, terra, quæ incolitur. Th. οἶκος.

Οἰκῆας, acc. plur. ab οἰκεὺς, έος, ὁ. quod vide.

Οἰκήϊα, τὰ, res domeſticæ. οἰκηΐη, ἡ, familia. ab οἰκήϊος, Jon. pro οἰκεῖος, ου, ὁ, domeſticus. Th. οἶκος.

Οἰκηιοῦσθαι, Jon. pro οἰκειοῦσθαι, ſuum facere. ab οἰκειόω. quod vide.

Οἴκημα, ατος, τὸ, habitaculum, carcer. ab eodem them.

Οἰκημένος, Jon. pro ᾠκημένος, qui habitat, perf. part. paſſ. ab οἰκέω.

Οἰκῆσαι, habitaſſe, aor. 1. inf. activ. οἴκησον, aor. 1. imperat. verbi οἰκέω. f. ήσω. aor. 1. ᾤκησα. Them. οἶκος, domus.

Οἴκησις, εως, ἡ, ſedes. ab οἰκέω, habito. Th. οἶκος, ου, ὁ, domus.

Οἰκητήριον, ου, τὸ, domicilium. Thema οἶκος, ου, ὁ, domus.

Οἰκήτωρ, ορος, ὁ, habitator. ab οἶκος, ὁ, domus.

Οἰκία, ας, ἡ, domus. ab eodem them.

Οἰκιακὸς, ὴ, ὸν, domeſticus, a, um. ab οἰκία, ſeu οἶκος, domus.

Οἰκίον, ου, τὸ, idem quod οἶκος.

Οἰκίσαι, habitare feciſſe, a. 1. inf. activ. verbi οἰκίζω. f. ίσω. a. 1. ᾤκισα. Th. οἶκος.

Οἰκιστὴρ, ῆρος, ὁ, Poet. idem ac οἰκιστὴς, οῦ, ὁ, conditor, ædificator, coloniæ deductor.

Οἰκισταὶ, nom. plur. ab οἰκιστὴς, οῦ, ὁ, ædificator. Th. οἶκος, domus.

Οἰκογενεῖς, acc. plur. ab οἰκογενὴς, έος, ὁ, ἡ, vernaculus. ab οἶκος, domus, & γείνομαι, naſcor.

Οἰκοδεσποτέω, domum adminiſtro. f. ήσω. p. ᾠκοδεσπότηκα. ab οἶκος, domus, & δεσπότης, ου, ὁ, dominus. Th. δεσπόζω, dominor.

Οἰκοδεσπότης, ου, ὁ, q. d. δεσπότης τοῦ οἴκου, herus, paterfamilias. οἰκοδέσποινα, ης, ἡ, hera, materfamilias.

Οἰκοδομέω, ῶ, ædifico; doceo, emendo. f. ήσω. p. ᾠκοδόμηκα. aor. 1. ᾠκοδόμησα. perf. paſſiv. ᾠκοδόμημαι. pluſq. perf. paſſiv. ᾠκοδομήμην, σο, το. aor. 1. paſſ. ᾠκοδομήθην, ης, η. fut. 1. paſſ. οἰκοδομηθήσομαι, inſtruar. quod ab οἶκος, ου, ὁ, domus, & δέμω, ſtruo. p. m. δέδομα.

Οἰκοδομὴ, ῆς, ἡ, ædificium, ſtructura; item emendatio. οἰκοδόμημα, idem. ab οἶκος, & δέμω, ſtruo.

Οἰκοδομία, ας, ἡ, ædificatio, incrementum in cognitione Dei. ab iiſdem them.

Οἰκοδόμος, ου, ὁ, ædificator. ab iiſdem them.

Οἴκοθεν οἴκαδε, de domo in domum.

Οἴκοθι, domi. οἴκοι, idem. Th. οἶκος.

Οἴκοισιν, dat. plur. Jon. ab οἶκος, ου, ὁ, domus.

Οἶκόνδε, domum, adv. ab οἶκος.

Οἰκονομέω, ſum diſpenſator. fut. ήσω. p. ᾠκονόμηκα. ex οἶκος, domus, & νέμω, tribuo, rego, paſco. p. m. νένομα.

Οἰκονομία, ας, ἡ, diſpenſatio. ab iiſdem them.

Οἰκονόμος, ου, ὁ, diſpenſator. ab iiſdem them.

ΟΙ'ΚΟΣ, ου, ὁ, domus, familia. οἰκία, ας, ἡ, idem. q. ab ἔχω, habeo, habito. Vel οἴω, fero, quia eo ferimus noſtra. Vel ab εἴκω, cedo, quia eo concedimus ab externis injuriis. hinc οἴκαδε, & οἶκόνδε, domum. οἴκοθι, οἴκοι, domi, adv. οἴκοθεν, domo. οἰκέτης, ου, ὁ, domeſticus. οἰκέω, habito. οἰκουμένη, ης, ἡ, orbis terrarum. οἴκησις, εως, ἡ, habitatio. οἰκίζω, ædifico. οἰκεῖος, ου, ὁ, domeſticus. διοικέω, adminiſtro. διοίκησις, εως, ἡ, adminiſtratio. πάροικος, ου, ὁ, accola. παροικέω, accolo. σολοικίζω, vitioſe loquor. σολοικισμὸς, οῦ, ὁ, ſolœciſmus, vitioſa locutio, aut actio. σύνοικος, ου, ὁ, ἡ, conturbernalis. συνοικία, ας, ἡ, contubernium.

Οἰκόσιτος, ου, ὁ, qui ſuo cibo veſcitur, & ex ſuis facultatibus vivit. ab οἶκος, domus, & σῖτος, ου, ὁ, frumentum.

Οἰκουμένη, ης, ἡ, (ſubaudi γῆ) terra habitabilis.

Οἰκουρέων, gen. plur. 2. declin. pro οἰκουρῶν, ab οἰκούριος, ία, ιον, ὁ τοῦ οἴκου οὖρος ἢ φύλαξ, domus cuſtos, domeſticus. vide οἰκουρός.

Οἰκουρὸς, οῦ, ὁ, domi manens, domus cuſtos. q. d. οὖρος τοῦ οἴκου. Th. οὖρος, ου, ὁ, cuſtos.

Οἰκοφθορεῖν, rem familiarem perdere. ab οἶκος, & φθείρω, corrumpo.

Οἰκοφυλακέω, domum cuſtodio. ex οἶκος, & φυλάσσω, cuſtodio. f. ξω.

Οἰκτείρας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. ab οἰκτείρω, miſereor. Them. οἶκτος, ου, ὁ, miſericordia.

Οἰκτειρήσω, fut. 1. ind. act. verbi οἰκτείρω, quod vide.

Οἰκτείρω, miſereor, commiſeror. fut. οἰκτερῶ, & οἰκτειρήσω. aor. 1. ᾤκτειρα. aor. 1. imperat. activ. οἴκτειρον, miſerere. Them. οἶκτος, ου, ὁ, miſericordia.

Οἰκτιρμὸς, οῦ, ὁ, commiſeratio. οἰκτίρμων, ονος, ὁ, miſericors. ſed οἰκτιρμῶν, gen. plur. ab οἰκτιρμὸς, οῦ. Th. οἶκτος.

Οἰκτιῶ, miſerabor, f. 1. Att. pro οἰκτίσω, verbi οἰκτίζω. Th. οἶκτος.

ΟΙ'ΚΤΟΣ, ου, ὁ, miſericordia, commiſeratio. q. ab οἶτος, miſeria, & κτάω, poſſideo. aliena miſeria nobis quaſi miſeriam cordis creat. hinc οἰκτίζω, miſeror, commiſeror. οἰκτείρω, idem. οἰκτιρμὸς, οῦ, ὁ, miſeratio. οἰκτίρμων, ονος, ὁ, miſericors. οἰκτρὸς, ὰ, ὸν, miſerabilis, e.

Οἰκτρότερος, Jon. pro οἰκτρότερος, miſerabilior, comp. ab οἰκτρός.

Οἰκτρὸς, ὰ, ὸν, miſerabilis. in ſuperlat. οἰκτρότατος, & οἴκτιστος. Them. οἶκτος.

Οἰκῶ, præſ. ind. contracte pro οἰκέω, habito. Th. οἶκος, domus.

Οἰκὼς, ότος, ὁ, & Att. ἐοικὼς, ſimilis, perf. part. med. ab εἴκω.

Οἰκωφελὴς, έος, ὁ, ἡ, qui domum, & rem domeſticam juvat. ex οἶκος, domus, & ὠφελέω, juvo.

Οἶμα, ατος, τὸ, impetus, per ſyncop. pro οἴμημα, ab οἰμάω, impetu feror. Th. οἴμη, via.

Οἶμαι, puto, contractum ex οἴομαι. fut. οἰήσομαι. p. ᾤημαι.

Οἰμεῖν, Jon. pro ἐλθεῖν, venire.

ΟΙ'ΜΗ, ης, ἡ, via, ſemita, cantus, vox. οἶμος, ου, ὁ, ἡ, idem. οἰμάω, impetum do. παροιμία, ας, ἡ, proverbium. προοίμιον, ου, τὸ, exordium. οἴμη ergo quaſi ab οἴω, fero: via fert euntes.

Οἴμοι, & ὤμοι, heu mihi, adverb. dolentis.

Οἶμος, ου, ὁ, ἡ, ſemita, via. Them. οἴμη.

Οἰμωγὴ, ῆς, ἡ, ejulatus. ab οἰμώζω, ejulo.

ejulo. f. ξω. Th. οἴ, hei, heu, adverb. ægre ferentium.

Οἰμώξας, plorans, a. 1. part. act. ab οἰμώζω, ploro. f. ξω. Th. οἴ, heu.

Οἰμωχθεὶς, έντος, ὁ, a. 1. part. paſſ. ejuſdem verbi, & them.

Οἶν, ovem, acc. ſing. ab οἶς, ἡ, ovis.

Οἰνάνθα, ας, ἡ, Poetic. & Dor. pro οἰνάνθη, ης, ἡ, vitis florens. Sic οἰνανθὶς, ίδος, ἡ, diminutivum ab οἰνάνθη, ης, ἡ, οἴνη ἡ ἀνθοῦσα, vitis. Apud priſcos οἴνη, ης, ἡ, apud recentiores appellatur ἄμπελος.

Οἰνάριον, ου, τὸ, idem ac οἴναρον, pro quo & οἰναρὶς, ίδος, ἡ, vitis pampinus. Sic οἰνάρεος, ου, ὁ, pampineus. Th. οἶνος, ὁ, vinum.

Οἰνείδαο, genit. Jon. pro οἰνείδου, ab Οἰνείδης, nom. propr. ab Οἰνεὺς, ῆος, ὁ, Oeneus.

Οἰνηραὶ φιάλαι, vinariæ phialæ.

Οἰνήρυσις, εως, ἡ, trulla vinaria. ab οἶνος, & ἀρύω, haurio.

Οἰνέων, genit. plural. Jonic. pro οἰνῶν, ab οἴνη, ης, ἡ, vitis. Them. οἶνος, ου, ὁ, vinum.

Οἰνεΐδαι, ῶν, οἱ, Oenidæ. τουτέστιν, οἱ τοῦ Οἰνέως παῖδες. Ab Οἰνεὺς, Οἰνείδης, & inſerto ι, Οἰνεΐδης, ου, ὁ.

Οἰνίζω, vinum emo, vel vinoſum ſaporem refero. ab οἶνος, ου, ὁ, vinum.

Οἰνοβαρὴς, έος, ὁ, ἡ, vino gravis. in voc. ſing. οἰνοβαρές. ab οἶνος, vinum, & βαρὺς, έος, ὁ, gravis.

Οἰνοδόκος, ου, ὁ, ἡ, vini exceptrix, Jon. pro οἰνοδόχος, παρὰ τὸ τὸν οἶνον δέχεσθαι.

Οἰνοδότας, α, ὁ, Doric. pro οἰνοδότης, ου, ὁ, vini dator. Bacchi Epithet. ab οἶνος, vinum, & δίδωμι, do.

Οἰνόμαος, ου, ὁ, nom. propr. viri.

Οἴνοπα, acc. ſing. οἴνοπι, dat. ſing. ab οἴνοψ, οπος, ὁ, niger, vinei coloris. q. ὄψις τοῦ οἴνου. ab οἶνος, vinum. & ὄψις, viſus. Th. ὄπτομαι, video.

Οἰνοπέδοιο, gen. Jon. pro ου, ab οἰνόπεδος, ου, ὁ, vinifer. ab οἶνος, & πέδον, ου, τὸ, ſolum, terra.

Οἰνοπίδης, ου, ὁ, nomen propr.

Οἰνοποτάζω, idem quod οἰνοποτέω, vinum bibo. ex οἶνος, vinum, & πίνω, bibo.

Οἰνοπότης, ου, ὁ, vini potor. ex iiſdem them.

ΟἾΝΟΣ, ου, ὁ, vinum. q. ab ὀνῶ, juvo. utilis enim eſt potus moderate ſumptus: Vel ut vult Suid. ſi bibamus ἐπισταμένως, modice, & caute, οἴει τὸν νοῦν, mentem, & ingenium affert, & acuit. hinc πάροινος, ου, ὁ, ἡ, vinolentus, ebrius.

Οἰνοφλυγία, ας, ἡ, vinolentia, compotatio. ab οἰνόφλυξ, υγος, ὁ, ἡ. quod vide.

Οἰνόφλυξ, vinoſus. qui οἴνῳ φλύζει, vino fervet. vel a φλύζω, eructo, f. ξω.

Οἰνοχοείτω, miſceat, 3. ſing. præſ. imper. act. ab οἰνοχοέω. quod vide.

Οἰνοχοέω, ſeu οἰνοχοεύω, infundo vinum, potum miniſtro. ab οἰνοχόος, pincerna, quod ab οἶνος, vinum, & χέω, fundo.

Οἰνοχόη, ης, ἡ, patina libatoria. ex οἶνος, & χέω, fundo.

Οἶνοψ, οπος, ὁ, ἡ, niger, vinei coloris. dativ. plur. οἴνοψι. ab οἶνος, vinum, & ὄψις, viſus. Them. ὄπτομαι, video.

Οἰνώνη, ης, ἡ, ἡ Αἴγινα πρότερον οὕτως ἐκαλεῖτο.

Οἴξασα, a. 1. part. act. f. g. verbi οἴγω, aperio. f. ξω.

Οἰόθεν, adv. ſeorſum, οἰόθεν οἶος, cum ſolo ſolus. Th. οἶος, ſolus.

Οἴομαι, vel οἶμαι, opinor, exiſtimo. præſ. imperat. οἴου, οἰέσθω. f. οἰήσομαι. perf. paſſ. ᾤημαι. a. 1. paſſ. ᾠήθην. quaſi ab οἰέομαι. Th. οἴω, puto.

Οἰονόμος, ου, ὁ, ἡ, Poet. ὁ οἶος καὶ μόνος νεμόμενος, qui ſolus paſcitur: Vel ὁ τὰς ὄϊας νέμων, τουτέστιν ὁ ποιμήν; id eſt, qui oves paſcit.

Οἰοπόλος, ου, ὁ, Poet. ὁ οἶος καὶ μόνος πολῶν, εἴτε πολυμένος ἔν τινι τόπῳ, qui ſolus vagatur, & in aliquo loco verſatur.

ΟἸΟΣ, ου, ὁ, ſolus. q. ab ἴος, ſolus. in f. g. οἴη. neut. οἶον, ſolum. quod & adverbialiter ſumitur. Hinc οἰόω, ſolum reddo, deſolo.

ΟἿΟΣ, α, ὁ, qualis, ab ὅς, qui. item pro ὅμοιος, ſimilis; item pro δυνατὸς, potens, poſſibilis. οὐχ οἷόν τε, pro δυνατὸν τε. non poſſibile vero. hinc ποῖος, ου, ὁ, qualis? interrog. ποιότης, ητος, ἡ, qualitas. τοῖος, ου, ὁ, talis.

Οἰὸς, vel ὄϊος, gen. ſing. ab οἶς, vel ὄϊς, ἡ, ovis.

Οἰόω, deſolo, vaſto, ſolum facio. Them. οἶος, ſolus.

ΟἾΣ, οἰὸς, vel ὄϊς, ὄϊος, ἡ, ovis. vel ὁ, aries. Ovis enim multa bona οἴει, fert.

Οἴϊς, ίδος, ἡ, ovicula.

Οἴσατο, & ὀΐσατο, putavit, 3. ſing. a. 1. med. Poet. pro ᾠήσατο, facta ſyncope, & rejecto augmento, verbi οἴομαι, vel οἶμαι, puto. f. οἰήσομαι. a. 1. med. ᾠησάμην, ατο.

Οἶσε, ferto, præſ. imperat. verbi οἴσω, factum ex fut. verbi οἴω, pro φέρω, fero. hinc οἰσέτων, ferent, dual. f. 1. act. οἴσει, 3. ſing. fut. 1.

Οἴσεσθαι, fut. 1. inf. med. ab οἴω, pro φέρω, fero. fut. οἴσομαι, ῃ, εται.

Οἰσεῦμες, feremus, Dor. & Æolic. pro οἴσομεν, 1. pl. f. 1. act. verbi φέρω, fero. f. οἴσω.

Οἰσῇ, Dor. pro οἴσῃ, 2. ſing. f. 1. med. verbi φέρω, fero. f. οἴσομαι.

Οἶσθα, noſti, per ſyncop. pro οἴδασθα, 2 ſingul. præt. med. AEol. pro οἶδας, verbi εἴδω, ſcio. p. m. οἶδα, ας, ε.

Οἰσθεὶς, ſuſpicatus, indignatus, aor. 1. part. paſſiv. Poet. verbi οἴομαι. aor. 1. paſſiv. ᾤσθην. Alii volunt eſſe a. 1. part. paſſ. ab οἴω, fero. f. οἴσω.

Οἰσία, ας, ἡ, ſalix. q. ab ἴω, eo, quia it celeriter creſcendo.

Οἴσομαι, & Doric. οἰσεῦμαι, fut. 1. med. verbi φέρω, fero. f. οἴσω. aor. 1. ἤνεγκα.

Οἰσόμεθα, 1. plural. fut. 1. m. vide οἴσομαι.

Οἶσον, ου, τὸ, funis. quaſi ab οἴω, quia fit ad ferendum aliquid.

Οἴσουσι, 3. plur. fut. 1. activ. verbi φέρω, fero.

Οἰσάμενος, ratus, aor. 1. part. med. οἴσατο, 3. ſing. a. 1. m. g. ατο, & Poetic. verbi οἴομαι. fut. οἴσομαι, puto, pro οἴομαι. f. οἰήσομαι. Th. οἴω, puto.

Οἰστέον, ferendum, verbale ab οἴω, pro φέρω, fero. fut. οἴσω.

Οἰστεύω, ſagitta peto. ab οἰστὸς, οῦ, ὁ, ſagitta. Th. οἴω, fero.

Οἰστὸς, οῦ, ὁ, ſagitta. in plur. οἰστοὶ, οἱ, ab οἴω, fero. f. οἴσω. vel quia οἴσεται, ideſt fertur celeriter excuſſa arcu.

Οἰστρηθεὶς, furore percitus, a. 1. part. paſſ. verbi οἰστρέω. f. ήσω, œſtro agitor. a. 1. paſſ. ᾠστρήθην. Th. οἶστρος, œſtrus.

ΟἾΣΤΡΟΣ, ου, ὁ, œſtrus, tabanus, ſtimulus. Oeſtrus οἴσεται, id eſt, fertur impetuoſe. hinc οἰστρώδης, εος, ὁ, furioſus, œſtro percitus. οἰστράω, & έω, œſtro agitor. οἴστρημα, ατος, τὸ, ſtimulus.

ΟἸΣΎΑ, ας, ἡ, ſalix. vide οἰσία.

Οἴσυπος, ſordes ovium. ab οἶς, ovis, & σήπω, putrefacio. Eſt putridum, quod in lanis fert ovis.

Οἴσω, feram, fut. 1. act. verbi φέρω, fero. a. 1. ἤνεγκα.

Οἰσῶ, feram, Dor. pro οἴσω. ſic οἰσῶν, Dor. pro οἴσων, allaturus, fut. 1. part. verbi φέρω.

Οἵτ', pro οἵτε, qui, nom. pl. ab ὅς, & τε.

Οἵτινες, quicunque, nom. plur. ab ὅστις, gen. οὕτινος. & in f. g. ἥτις. neut. ὅ,τι.

ΟἾΤΟΣ, ου, ὁ, ærumna, calamitas. q. ab οἴ, hei, lamentantis vox.

Οἰτόσυρος, Scythice vocatur Apollo.

ΟἸΦΈΩ, ſeu φῶ, coeo, συνουσιάζω. Forte ab ὀπυίω, aut ab ἁφή. ut ἅπτεσθαι de συνουσίᾳ dicitur 1. Corinth. 7. 1. Vel ab οἴ, & φῶ, dico.

Οἰφὶ, epha. apud LXX. interpretes.

Οἰχνεῦντι, Doric. pro οἰχνέουσι, οῦσι, 3. pl. præſ. ind. verbi οἰχνέω, veho, fero. pro quo uſitat. οἴχομαι. Alii formant ab ὄχος, ου, ὁ, vel ὄχος, εος, τὸ, currus.

Οἴχεσθαι, abire, præſ. inf. ab οἴχομαι, ῃ, εται. f. οἰχήσομαι. præt. ᾤχημαι.

Οἰχέαται, Jon. pro ᾤχηνται, 3. pl. perf. paſſ. verbi οἴχομαι, abeo.

Οἰχήσομαι, abibo, fut. 1. med. verbi οἴχομαι.

Οἰχθεὶς, apertus, aor. 1. part. paſſ. verbi οἴγω, aperio. f. ξω. a. 1. paſſ. ᾤχθην.

Οἰχνεσκον, Jon. inſerto σκ, pro ᾤχνεον, imperf. verbi οἰχνέω, idem quod οἴχομαι, abeo. Alii ab οἰχνέσκω, pro οἰχνέω, derivari malunt.

Οἰχνεῦσι, Doric. pro οἰχνοῦσι, 3. plur. præſ. ind. verbi οἰχνέω, idem quod οἴχομαι, abeo.

Οἰχοίατο, Jon. pro οἴχοιντο, 3. plur. præſ. opt. verbi οἴχομαι.

ΟἼΧΟΜΑΙ, ῃ, εται, abeo, diſcedo, proficiſcor, pereo. f. οἰχήσομαι. p. ᾤχημαι. aor. 1. paſſiv. ᾠχήθην. præſ. part. οἰχόμενος. forte ab εἴκω, cedo, vel ab ἧκα, miſi.

Οἴχωκα, detracto augmento pro ᾤχωκα. Att. pro ᾤχηκα, perf. act. verbi οἴχομαι, abeo.

Οἰχώκει, ivit, Jon. dialyſi, & Attic. pro ᾤχώκει, 3. ſingul. pluſq. perf. activ. Sic οἰχωκὼς, υῖα, ὸς, perf. part. verbi οἴχομαι, abeo.

ΟἼΩ, ſeu οἴω, puto, exiſtimo; item fero, porto. f. οἴσω. Sic οἴομαι, & οἶμαι, puto. οἴησις, εως, ἡ, opinio, q. ab ἐάω, ſino. ſic ergo fero eſt ſicut patior.

Οἰῶν, ovium, gen. plur. ab ὄϊς, ὄϊος, ſeu οἶς, ὁ, ovis.

Οἰωνισαίμην, a. 1. opt. med. verbi οἰωνίζομαι. vide οἰωνὸς, avis.

Οἰώνισμα, ατος, τὸ, augurium. ab οἰωνὸς, οῦ, ὁ, avis.

Οἰωνιστὴς, οῦ, ὁ, augur. ab οἰωνὸς, οῦ, ὁ, avis; item augurium.

Οἰωνοπόλος, ου, ὁ, vates per cantum avium. ab οἰωνὸς, οῦ, ὁ, avis, & πολέω, verſo.

ΟἸΩΝΌΣ, οῦ, ὁ, avis, proprie major, & carnivora. Puta quia οἶος, ſola eſſe amat, in ſolitudine degens, prædæ capiendæ ſolitarie inhians. item augurium, omen. hinc οἰωνίζομαι, auguro.

O K.

Ὄκα, Dor. pro ὅτε, quando.

Ὀκέλλοντες, appellentes. nom. plural. a. 1. part. activ. verbi ὀκέλλω, appello, accedo. fut. ελῶ. aor. 1. ὤκειλα. Th. κέλλω.

Ὅκκα, Dor. pro ὅτε, quando. Et ὅκκα, pro ὁπότε.

Ὄκκος, oculus, Dor. pro ὄππος, ab ὄπτομαι.

ὈΚΛΆΖΩ, in genua ſuccumbo, labaſco, deficio. q. a κλάω, genua frango τῷ κλίνειν.

Ὀκνηλῶς, pigre, adv. ab ὄκνος, ου, ὁ, pigritia.

Ὀκνείω, idem quod ὀκνέω, pigreſco.

Ὀκνέω, piger, & ſegnis ſum, cunctor, tergiverſor. f. ήσω. p. ὤκνηκα. aor. 1. ὤκνησα. aor. 1. inf. ὀκνῆσαι. fut. 1. inf. ὀκνήσειν. Th. ὄκνος.

Ὀκνηρὸς, οῦ, ὁ, cunctator, timidus. in neut. gen. ὀκνηρὸν, moleſtum, tædioſum.

ὌΚΝΟΣ, ου, ὁ, pigritia, metus, ignavia. q. ab ὀ κινεῖν, non movere. hinc ὀκνέω, piger, & ſegnis ſum. ἄοκνος, ου, ὁ, ἡ, impiger.

Ὀκνοῦσι, tergiverſantur, 3. plur. præſ. ind.

ind. ὀκνῶσιν, 3. plur. præſ. ſub. verbi ὀκνέω. quod vide.
Ὀκοῖα, Dor. pro ὁποῖα, qualia, qualiter. vide ὁποῖος.
ὈΚΡΙΒΑΣ, αντος, ὁ, pulpitum, ſcala. q. ab ἄκρος, & βάω, quia ad ejus ſummum gradatim aſcenditur.
Ὀκριόεις, εντος, ὁ, longas prominentias habens. ab ὄκρις, ιος, ἡ, eminentia montium, aut rupium. idem quod ἄκρις. Th. ἄκρος, ſummus.
Ὄκρις, ιος, ἡ, idem quod ἄκρις, ſummitas montis, cacumen. Th. ἄκρος, ου, ὁ, ſummus.
Ὀκρυόεις, εντος, ὁ, horrendus, dirus, pro κρυόεις, Poet. idem quod κρυερὸς, οῦ, ὁ, frigidus, horrendus. Th. κρύος, εος, τὸ, frigus.
Ὀκτάβλωμος, ου, ὁ, octo morſuum, ex octo quadris. ex ὀκτὼ, octo, & βλωμὸς, οῦ, ὁ, bucella.
Ὀκταήμερος, ου, ὁ, ἡ, octo dies natus. ex ὀκτὼ, & ἡμέρα, dies.
Ὀκτάκνημος, octo radios habens. proprium rotæ. ex ὀκτὼ, & κνήμη, ης, ἡ, radius rotæ.
Ὀκταπόδην, octopedalem, acc. ſing. ab ὀκταπόδης, quod ὀκτάπους, octipes. ex ὀκτὼ, octo, & ποῦς, pes.
ὈΚΤΩ, octo, οἱ, αἱ, τὰ, ἄκλιτον. an q. ὄχα δύω? vel ab ο, & κτῶ, poſſideo: fit enim ejus figura ex ο, geminato. Hinc ὄγδοος, ου, ὁ, octavus. ὀκτάκις, octies.
Ὄκχ' ἂ, Dor. pro ὅτε ἂν. quum, &c. ὄκχ', pro ὄκχα, quod vide.
Ὄκχος, ου, ὁ, Poet. metri gratia pro ὄχος, vehiculum, currus.
Ὄκως, ut, poſtquam, pro ὅπως, Jon.

Ο Λ.

Ὀλβιοδαίμων, ονος, ὁ, ἡ, felix. ab ὄλβιος, felix, dives. Th. ὄλβος, ου, ὁ, felicitas, & δαίμων, felix.
ὈΛΒΟΣ, ου, ὁ, felicitas, opes. ὄλβω, gen. Dor. q. ὅλος βίος. Hinc ὄλβιος, ου, ὁ, beatus. πανόλβιος, ου, ὁ, omni ex parte beatus.
Ὀλέσκετον, pro ὄλεσκον, pleonaſm. τοῦ ε, imperf. act. verbi ὀλέσκω, idem cum ὀλέκω, perdo. Th. ὄλλυμι, idem.
Ὄλεθρος, ου, ὁ, pernicies, interitus, peſtis, mors. hinc ὀλέθριος, exitialis. Th. ὄλλυμι, perdo. f. ὀλέσω. p. ὤλεκα.
Ὀλεῖται, peribit. 3. ſing. f. 2. med. verbi ὄλλυμι. f. 2. med. ὀλοῦμαι, ὀλῇ, εῖται.
Ὄλεκον, peribam, imperf. act. Jon. ὀλέκοντας, acc. plur. part. præſ. act. ὀλέκοντο, 3. plur. imperf. paſſ. verbi ὀλέκω, idem quod ὄλλυμι, perdo.
Ὀλερὸς, δυσώδης, male olens, tanquam corruptum aliquid. ex ὀλέω, perdo.
Ὀλέσσειε, perdat, 3. ſing. a. 1. opt. Æol. verbi ὄλλυμι, perdo. f. ὀλέσω.
Ὀλεσήνορας, acc. plur. ab ὀλεσήνωρ, ορος, ὁ, viros perdens. ab ὄλλυμι, perdo, & ἀνὴρ, vir.
Ὀλέσῃς, perdas, 2. ſing. a. 1. ſub. act. verbi ὄλλυμι.
Ὀλέσθαι, a. 2. inf. med. verbi ejuſdem.
Ὄλεσσα, ας, ε, perdidi, a. 1. ind. act. Jon. & Poet. pro ὤλεσα. ſic ὀλέσσαι, a. 1. inf. Poet. ὀλέσσας, αντος, ὁ, qui deſtruxit, a. 1. part. act. verbi ὄλλυμι.
Ὀλέσσῃ, perdat, Poet. pro ὀλέσῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. act. ejuſdem verbi.
Ὀλέσσω, fut. 1. ind. act. vel a. 1. ſub. Poet. ab ὄλλυμι.
Ὀλέτειρα, ας, ἡ, perditrix. ab eodem them.
Ὀλετὴρ, ῆρος, ὁ, perditor, interfector. ab ὄλλυμι, perdo.
Ὄληαι, pereas, Jon. pro ὄλῃ, 2. ſing. a. 2. ſub. m. ver. ὄλλυμι, f. έσω. a. 2. m. ὠλόμην. p. m. ὄλα.
Ὀλίγα, plur. n. g. ὀλίγαι, αἱ, pl. f. g. ab ὀλίγος, paucus.
Ὀλιγαρχία, ας, ἡ, paucorum potentia. gen. plur. ὀλιγαρχιῶν, ab ὀλίγος, paucus, & ἀρχὴ, imperium.
Ὀλιγαρχούμενος, ου, ὁ, paucorum dominatui ſubditus. ab ὀλίγος, paucus, & ἄρχομαι, impero. Th. ἀρχή.
Ὀλιγαχόθεν, adv. ex paucis locis, alicunde. q. ἐξ ὀλίγων τόπων.
Ὀλίγιστος, pauciſſimus, ſuperl. ab ὀλίγος, paucus.
Ὀλιγόγονος, ὁ, ἡ, qui parum eſt fœtuoſus. ex ὀλίγος, paucus, & γόνος, ου, ὁ, ſuboles. Th. γείνομαι, naſcor. p. m. γέγονα.
Ὀλιγοδρανέω, langueo. quod ab ὀλιγοδρανὴς, idem quod ἀδρανὴς, έος, ὁ, ἡ, faciendi facultate deſtitutus. ab ὀλίγος, & δράω, facio.
Ὀλιγοπελέω, & ὀλιγηπελέω, parva res ſum, infirmus ſum, & fere mortuus. ex ὀλίγος, & πέλω, ſum.
Ὀλιγόπιστος, ου, ὁ, ἡ, exigua fide præditus. ex ὀλίγος, & πίστις, εως, ἡ, fides. Th. πείθω, perſuadeo.
ὈΛΙΓΟΣ, ου, ὁ, paucus, parvus. ὀλίγον, pauxillum, adverb. in ſuperl. ὀλίγιστος. q. ab ὀλέω, vel ὄλλυμι, perdo, & ἄγω, frango. Pauca, & parva facile ὄλλυνται, perduntur, & franguntur.
Ὀλιγότητι, dat. ſing. ab ὀλιγότης, ητος, ἡ, paucitas. Th. ὀλίγος.
Ὀλιγοχρόνιος, ου, ὁ, brevis temporis, exiguo temporis ſpatio durans. ex ὀλίγος, & χρόνος, ου, ὁ, tempus.
Ὀλιγόψυχος, ου, ὁ, ἡ, puſillanimus. ex ὀλίγος, η, ον, exiguus, a, um, & ψυχὴ, ῆς, ἡ, anima.
Ὀλιγωρέω, parvi pendo, negligo, cum gen. præſ. inf. ὀλιγωρεῖν. ab ὀλίγωρος, ου, ὁ, ἡ, negligens. quod ab ὀλίγη ὥρα, id eſt parva cura.
Ὀλίζων, ονος, ὁ, ἡ, minor. ab ὀλίγος.
ὈΛΙΣΒΟΣ, ου, ὁ, penis coriaceus. q. ab ὀλεῖν, & σβεῖν, ſcil. τὸ σπέρμα.
Ὀλισθαίνει, delabitur, 3. ſing. præſ. ind. act. verbi ὀλισθαίνω, vel άνω. Thema ὄλισθος, ου, ὁ, lapſus.
Ὀλισθέω, cado, labor. hinc ὀλισθεῖν, præſ. inf. act. vel ut quidam volunt, a. 2. inf. ab ὤλισθον, & Jon. ὄλισθον, ες, ε, a. 2. ind. act. Th. ὄλισθος, ου, ὁ, lapſus, caſus.
Ὀλισθηρᾶς, gen. ſing. f. g. ab ὀλισθηρὸς, labilis, lubricus. Thema ὄλισθος, lapſus.
Ὀλισθήσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi ὀλισθέω.
ὈΛΙΣΘΟΣ, ου, ὁ, lapſus, caſus. q. ab ὀλέω, perdo, & θέω, curro. Caſu enim curſus perit. hinc ὀλισθέω, cado.
Ὁλκὰς, άδος, ἡ, navis oneraria. ab ὁλκὴ, tractio. Th. ἕλκω, traho.
Ὁλκὴ, ῆς, ἡ, tractio, tracti inclinatio, pondus inclinatum. Th. ἕλκω, traho, pendeo.
Ὁλκοὶ, οἱ, inſtrumenta, quibus naves in terram ex mari ſubducuntur, & ex terra in mare deducuntur. ab ἕλκω, traho.
Ὁλκὸς, οῦ, ὁ, tractus, ſulcus. ab eodem them.
Ὄλληαι, Jon. pro ὄλλῃ, 2. ſingul. præſ. ſub. paſſ. ab ὄλλυμαι. Thema ὄλλυμι, perdo. Sic ὄληαι, Jon. pro ὄλῃ, a. 2. ſub. med.
Ὀλλυμένοιο, pereuntis, gen. ſing. Jon. part. præſ. paſſ. verbi ὄλλυμι, perdo. f. ὀλέσω.
ὈΛΛΥΜΙ, ſeu ὀλλύω, perdo. f. ὀλέσω. p. ὤλεκα. p. m. ὄλα, & Att. ὄλωλα. a. 2. med. ὠλόμην. a. 2. inf. med. ὀλέσθαι. q. ὅλως λύομαι, totaliter ſolvor, pereo. Hinc ὄλεθρος, ου, ὁ, perditio, pernicies. ὀλοὸς, οῦ, ὁ, pernicioſus. ἀπόλλυμι, perdo. πανώλεθρος, ſeu πανόλεθρος, ου, ὁ, prorſus exitialis. πανωλεθρία, ας, ἡ, internecio. ἀνεμώλιος, ου, ὁ, ἡ, ventoſus, inanis.
Ὀλμειὸς, οῦ, ὁ, fluvius in Helicone Bœotiæ, ab Holmeio Siſyphi filio ſic dictus.
ὈΛΜΟΣ, ου, ὁ, mortarium, tripus, truncus corporis. q. ab ὅλος. Iſta, ni tota ſint, & perfecta, nulli ſunt uſui.
Ὀλοὴ, ῆς, ἡ, pernicioſa, dat. plur. ὀλοῇσι. ab ὀλοὸς, ὴ, ὸν. hinc & ὀλοίιος, idem. Th. ὄλλυμι, perdo, f. ὀλέσω.
ὈΛΟΘΟΥΡΙΟΝ, ου, τὸ, ſpecies marinorum piſcium. q. ὅλη θορὴ, totum ſemen.
Ὀλοθρευτὴς, οῦ, ὁ, exterminator. ab ὀλοθρεύω, exitium affero. Th. ὄλλυμι, perdo.
Ὀλοθρεύω, pro ὀλεθρεύω, ab ὄλεθρος, quod vide. fut. εύσω, exitium affero, vaſto, perdo. p. ὠλόθρευκα. perf. paſſ. ὠλόθρευμαι, σαι, ται. unde ὀλοθρευτής. Th. ὄλλυμι, perdo. f. ὀλέσω.
Ὀλοίατο, pereant, Jonic. pro ὄλοιντο, 3. plur. a. 2. opt. med. verbi ὄλλυμι, perdo. fut. ὀλέσω. a. 2. med. ὠλόμην. a. 2. opt. med. ὀλοίμην, οιο, οιτο. p. m. ὄλα, & Att. ὄλωλα.
Ὀλοίτροχος, omni ex parte rotundus. ab ὅλος, & τροχὸς, οῦ, ὁ, rota. Th. τρέχω, curro.
Ὁλοκάρπωσις, εως, ἡ, holocauſtum. ex ὅλος, totus, & καρπὸς, οῦ, ὁ, fructus.
Ὁλοκαύτωμα, ατος, τὸ, victima, ſeu hoſtia, quæ tota comburebatur, holocauſtum. a verbo ὁλοκαυτέω, ῶ, totum comburo, cremo. f. ήσω. p. ὡλοκαύτωκα. perf. paſſ. ὡλοκαύτωμαι. Dicitur vero ὁλοκαυτόω, pro ὁλοκαυτέω, ab ὁλόκαυστον, ου, τὸ, genus ſacrificii, ubi tota hoſtia cremabatur. ex ὅλος, totus, & καυστὸν, combuſtum. Th. καίω, uro, comburo. f. καύσω, perf. paſſ. κέκαυμαι, σαι, ται.
Ὁλοκληρία, ας, ἡ, integritas. ab ὁλόκληρος. quod vide.
Ὁλόκληρος, ου, ὁ, ἡ, proprie, hæres ex aſſe, qui omnia poſſidet, quæ ſortito ei obtigerunt: item, integer, totus. ex ὅλος, η, ον, totus, a, um, & κλῆρος, ου, ὁ, ſors, ſortitio.
ὈΛΟΚΩΝΙΤΙΣ, ιδος, ἡ, olus quoddam ſylveſtre. alii leg. ὁλοκωνῖτις, q. ὅλος κῶνος.
Ὀλολυγὴ, ῆς, ἡ, ejulatus. ὀλολυγμὸς, οῦ, ὁ, idem. ab ὀλολύζω, quod vide.
ὈΛΟΛΥΖΩ, ululo, ejulo, ploro. a ſono. f. ξω, a. 1. ὠλόλυξα. a. 1. imper. ὀλόλυξον, άτω. perf. act. ὠλόλυχα. perf. paſſ. ὠλόλυγμαι. hinc ὀλολυγμὸς, οῦ, ὁ, ululatus, ejulatus.
Ὄλοντο, perierunt, 3. plur. a. 2. med. Jon. pro ὤλοντο, verbi ὄλλυμι, perdo. f. ὀλέσω. p. ὤλεκα. a. 2. med. ὠλόμην.
Ὀλοοίτροχος, Poet. pro ὀλοίτροχος, omni ex parte rotundus. ab ὅλος, totus, & τροχὸς, οῦ, ὁ, rota. Th. τρέχω, curro. aut ab ὀλοὸς, pernicioſus in currendo. quod ab ὄλλυμι.
Ὀλοὸς, ἡ, ὸν, pernicioſus, a, um. Th. ὄλλυμι, perdo.
Ὀλοόφρονα, pernicioſum, acc. ſing. ab ὀλοόφρων, ονος. ab ὀλοὸς, pernicioſus. Th. ὄλλυμι, & φρὴν, mens.
ὈΛΟΠΤΩ, vello, decortico. q. a λέπω, decortico.
ὍΛΟΣ, ου, ὁ, totus, ſolidus, univerſus. hinc καθόλου, adverb. in univerſum, in genere. Sed ὅλος, idem quod θόλος, atramentum ſepiæ.
Ὁλοσχερὴς, integer, perfectus. q. ὅλῃ χειρὶ factus. ex ὅλος, & χεὶρ, ἡ, manus.
ὈΛΟΣΧΟΙ, pediculi pomorum: quia ab ὄσχῃ ὄλλυνται, quum decerpuntur.
Ὁλοτελὴς, έος, ὁ, ἡ, totus, perfectus. ex ὅλος, totus, & τελέω, abſolvo. Th. τέλος, εος, τὸ, finis.
Ὀλοῦμαι, f. 2. med. verbi ὄλλυμι, perdo. f. ὀλέσω. a. 2. med. ὠλόμην.
Ὀλοφυδνὸς, οῦ, ὁ, luctuoſus, lugubris. ab ὀλοφύρομαι, lugeo, queror.
ὈΛΟΦΥΡΟΜΑΙ, lamentor, ejulo, q. ὅλως φέρ[illegible] id eſt [illegible]dite huc, & illuc dolor[illegible] præſ. part. ὀλοφυρ[illegible] Hinc ὀλο[illegible]

φυρμὸς, ου, ὁ, & ὀλόφυρσις, εως, ἡ, lamentatio, ejulatus, luctus.

Ὀλοοίτρος, exitialis. q. ὀλοιὸν φῦτας.

ὈΛΠΗ, ης, ἡ, & Doric. ὄλπα, lecythus, ampulla olearia, vas. q. ab ἐλαίου ὀπῷ, olei ſecco. ὀλπὶς, ίδος, ἡ, idem.

Ὄλπις, Dor. idem quod ὀλπίς.

Ὀλυμπᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri. Gr. cœleſtis.

Ὀλυμπία, ας, ἡ, Olympia, urbs Achajæ.

Ὀλυμπιάδες, αἱ, Muſæ, tanquam Olympias domos inhabitantes. ab Ὄλυμπος. Ὀλυμπιάδας ἐλαίας, Olympiacas oleas.

Ὀλυμπιὰς, άδος, ἡ, & in pl. Ὀλυμπιάδες. Ὀλυμπιάδι πρώτῃ, & ἐν Ὀλυμπιάδι, pro ἐν τῇ πρώτῃ Ὀλυμπιάδι.

Ὀλυμπικὸς, ἡ, ὁ, Olympicus.

Ὀλυμπιονίκας, α, ὁ, Doric. pro Ὀλυμπιονίκης, ου, ὁ, victor in Olympicis ludis. Sic & Poet. dicitur Ὀλυμπιόνικος, ου, ὁ, idem. Ex νικάω, vinco, & Ὀλυμπία.

ὈΛΥΜΠΟΣ, ου, ὁ, Theſſaliæ, vel Macedoniæ mons altiſſimus; item cœlum. q. ab ὅλος, & λάμπω, luceo. Vel ut Scaligero placet, ab ὀλύω, & πὺς, quod altius ſcandentium pedes q. perdat. Hinc ὀλύμπιος, ου, ὁ, Olympum incolens, cœleſtis. ὀλύμπια, ων, τὰ, Olympiaca certamina, in honorem Jovis celebrari ſolita. Ὀλυμπιὰς, άδος, ἡ, Olympiaci certaminis victoria; item ſpatium quatuor annorum.

ὈΛΥΝΘΟΣ, ου, ὁ, groſſus, ficus immatura. q. ab ὀλέω, vel plenius ὀλεῖν ἄνθος. exiſtit primum perdito flore. hinc ὀλυνθιακὸς, ἡ, ὁ, immaturus.

ὈΛΥΡΑ, ας, ἡ, ſpecies frumenti, affinis zeæ. An ὄλυρα, quaſi corruptior zea. ex ὀλέω, perdo, corrumpo. Minus nutrit, quam zea.

Ὀλώλα, ας, ε, perdidi, Attic. pro ὦλα, p. m. hinc ὀλώλῃ, 3. ſing. ſub. p. m. verbi ὄλλυμι, perdo. fut. ὀλέσω. a. 2. med. ὠλόμην.

O M.

Ὁμᾶ, ſimilia, nom. pl. n. g. ab ὁμὸς, ἡ, ὁ, ſimilis.

Ὁμάγυρις, ιος, ἡ, Doric. pro ὁμήγυρις, congregatio, concilium. quod vide.

Ὁμαδέω, congrego. ὁμαδέω, tumultuor. ab ὅμαδος, ου, ὁ, multitudo. Th. ὁμὸς, ἡ, ὁ, ſimilis.

Ὅμαδος, ου, ὁ, multitudo. ab ὁμοῦ, ſimul, junctim. Eſt enim multitudo junctio unitatum. Them. ὁμὸς, ἡ, ὁ, ſimilis.

Ὁμαίμιος, ſeu ὅμαιμος, ὁ, ἡ, & ὁμαίμων, ονος, qui eſt ejuſdem ſanguinis, conſanguineus. ex ὁμὸς, & αἷμα, τὸ, ſanguis.

Ὁμαιχμία, ας, ἡ, belli ſocietas. ab ὁμὸς, & αἰχμὴ, ἡ, cuſpis.

ὉΜΑΛΟ'Σ, ἡ, ὁ, planus, lævis: item ſimilis, æqualis, æquabilis. q. ab ὁμὸς, ſimilis. ὁμαλὴς, έος, ὁ, ἡ, idem. ἀνώμαλος, ου, ὁ, ἡ, aſper, inæqualis. ἀνωμαλὴς, έος, ὁ, ἡ, idem. ἀνωμαλία, ας, ἡ, inæqualitas.

Ὁμάρτει, ſequere, præſ. imper. act. ὁμαρτήσας, αντος, ὁ, aor. 1. part. activ. ab ὁμαρτέω, ſequor. f. ήσω. Th. ὁμαρτῇ, ſimul.

ὉΜΑΡΤΗ͂, Poetic. idem quod ὁμοῦ, ſimul, una, & ἄρω, apto. hinc ὁμαρτέω, ſequor.

Ὁμαρτήσας, αντος, ὁ, ſecutus, a. 1. part. act. ab ὁμαρτέω, ſequor. f. ήσω. Th. ὁμαρτῇ.

Ὁμὰς, άδος, ἡ, univerſitas, multitudo.

Ὀμβρήσαντος, genit. ſing. a. 1. part. act. ab ὀμβρέω, pluo. Th. ὄμβρος, ου, ὁ, imber.

Ὀμβριμόπατρος, ου, ὁ, ἡ, forti patre genitus. ex ὄμβριμος, pro ὄβριμος, robuſtus, quod vide, & πατὴρ, pater.

Ὄμβριμος, robuſtus, ex ὄβριμος, idem. Th. βρίθω, robuſtus ſum.

Ὄμβριος, α, ον, pluvius, a, um. Th. ὄμβρος.

ὌΜΒΡΟΣ, ου, ὁ, imber, pluvia. q. ab ὁμοῦ ῥεῖν, ſimul fluere. ut ſit quaſi ὅμρος. Hinc ὀμβρέω, pluo. aor. 1. part. ὀμβρήσας, αντος, ὁ. ὄμβριος, ου, ὁ, ἡ, pluvius, pluvialis. ὄμβριμος, vel ὄβριμος, ου, ὁ, ἡ, impetuoſus, vehemens.

Ὀμεῖται, jurabit, 3. ſingul. fut. 2. med. verbi ὄμνυμι, juro. f. ὀμόσω. p. ὀμώμοκα. f. 2. med. ὀμοῦμαι, ῇ, εῖται.

Ὁμηγερὴς, έος, ὁ, ἡ, ſimul congregatus. in nom. pl. ὁμηγερέες. ab ὁμοῦ, ſimul. Them. ὁμὸς, ſimilis, & ἀγείρω, congrego.

Ὁμηγυρὴς, έος, ὁ, ἡ, Poet. & Æol. pro ὁμηγερής. quod vide.

Ὁμήγυρις, εως, ἡ, cœtus, multitudo hominum congregatorum. ab ὁμοῦ, ſimul, & ἄγυρις, εως, ἡ, cœtus.

Ὁμήλικας, coætaneos, accuſ. pl. ab ὁμῆλιξ, ικος, ὁ, quod ab ὁμὸς, ſimilis, & ἡλικία, ας, ἡ, ſtatura.

Ὁμηλικία, ας, & Jon. ης, ἡ, ætatis æqualitas. ab ὁμὸς, ſimilis, & ἡλικία, ας, ἡ, ſtatura.

Ὁμηρεῦσαι, Dor. pro ὁμηρεύσας, pl. num. præſ. part. f. g. ab ὁμηρέω, in unum convenio. fut. ήσω. Th. ὅμηρος, ου, ὁ, obſes.

Ὁμηρίδαι, ῶν, οἱ, Homeridæ. Quinam dicerentur, conſule Græca ſcholia Pindar. Nem. Od. 2. 341. 1.

ὉΜΗΡΟΣ, ου, ὁ, obſes. q. ab ὁμοῦ ἄρειν, ſimul nectere. quia partes de ſe mutuo dubitantes ad fidem ſibi habendam jungit. ὅμηρον, pignus. quod eſt vice obſidis. Eſt & Ὅμηρος, ου, ὁ, nomen Poetæ celeberrimi.

Ὁμίλει, converſare, præſ. imperat. activ. ὁμιλεῖν, præſ. inf. ab ὁμιλέω, converſor. Th. ὅμιλος, cœtus.

Ὁμιλέω, ῶ, colloquor, converſor, cum dat. imperf. ὡμίλεον, ουν. 3. ſingul. opt. præſ. ὁμιλέοι. f. ήσω. p. ὡμίληκα. a. 1. ὡμίλησα. a. 1. part. act. ὁμιλήσας, αντος, ὁ. præſ. part. act. ὁμιλῶν, ab ὅμιλος, turba, cœtus.

Ὁμιλαδὸν, adv. turmatim. Th. ὅμιλος, turba.

Ὁμιλητικὸς, ἡ, ὁ, qui bene ſcit converſari. ab eodem them.

Ὁμιλία, ας, ἡ, commercium, converſatio. colloquium. ab eodem them.

ὍΜΙΛΟΣ, ου, ὁ, cœtus, turba. Hinc ὁμιλία, ας, ἡ, congreſſus, converſatio. ὁμιλέω, converſor, commercium habeo. ὁμιλεῖν ταῖς τύχαις, in aliquos caſus incidere. variam fortunam experiri. ὁμιλητικὸς, ἡ, ὁ, qui bene ſcit converſari. quaſi ab [illegible] quod una cogatur, ſeu [illegible]. Vel ab ὁμοῦ, & ἴλη, ag[illegible]

ὈΜΙΧΕ'Ω, mejo, mingo. quaſi ὁμοῦ χέω, ſimul fundo.

ὈΜΙΧΛΗ͂, & Jon. ὀμίχλη, ης, ἡ, nebula. ſuffitus. quaſi ab ὁμοῦ, & ἀχλὺς, caligo.

Ὄμμα, ατος, τὸ, oculus, aſpectus, facies. nom. plur. ὄμματα. dat. pl. ὄμμασι. ab ὄπτομαι, video. f. ὄψομαι. p. ὦμμαι.

Ὄμματ', pro ὄμματα, nom. pl. ab ὄμμα, ατος. quod vide.

Ὄμνυ, jura, præſ. imperat. act. pro ὄμνυθι, verbi ὄμνυμι, juro.

Ὀμνύεις, 2. ſingul. ind. præſ. verbi ὀμνύω, juro.

ὈΜΝΥΜΙ, ſeu ὀμνύω, juro. f. ὀμόσω. præt. ὤμοκα, & Attic. ὀμώμοκα. aor. 1. ſub. ὀμόσω, ῃς, ῃ. aor. 1. part. ὀμόσας, αντος, ὁ.

Ὁμογάστριος, ου, ὁ, ἡ, frater, qui ex eodem ventre prodiit, uterinus. ab ὁμοῦ, ſimul. Th. ὁμὸς, ſimilis, & γαστὴρ, uterus.

Ὁμόγλωσσος, ου, ὁ, ἡ, qui eadem lingua utitur. ex ὁμὸς, & γλῶσσα, ἡ, lingua.

Ὁμογνωμονέω, ejuſdem ſum ſententiæ. ab ὁμὸς, ſimilis, & γνώμη, ἡ, ſententia. Th. γινώσκω, cognoſco.

Ὁμόγνιος, ου, ὁ, ἡ, Poetic. pro ὁμογενὴς, conſanguineus, cognatus. Ex ὁμὸς, ſimilis, & γείνομαι, naſcor. præt. med. γέγονα.

Ὁμόδαμος, ου, ὁ, ἡ, Dor. pro ὁμόδημος, q. d. ὃς τοῦ αὐτοῦ δήμου ἐστὶ, qui eſt ex eodem populo. Ex ὁμὸς, ſimilis, & δῆμος, ὁ, populus.

Ὁμοθάλαμος, ου, ὁ, ἡ, ὁ ὁμοῦ καὶ ἐν τῷ αὐτῷ θαλάμῳ οἰκῶν, qui ſimul, & in eodem thalamo habitat.

Ὁμόθεν, ſimul, quod ab ὁμοῦ, idem. Th. ὁμὸς, ἡ, ὁ, ſimilis.

Ὁμόθρονος, ου, ὁ, ἡ, qui eidem ſolio inſidet, & ejuſdem particeps eſt. Ex ὁμὸς, & θρόνος, thronus. quod vide.

Ὁμοθυμαδὸν, adv. concorditer, uno animo. ab ὁμόθυμος, unanimis. quod ex ὁμὸς, ſimilis, & θυμὸς, animus.

Ὅμοια, plur. num. n. g. ὁμοίας, gen. ſingul. f. g. ab ὅμοιος, idem quod ὁμὸς, ſimilis.

Ὁμοιάζω, ſimilis ſum. f. άσω. p. ὡμοίακα. ab ὅμοιος, idem quod ὁμὸς, ſimilis.

Ὁμοίην, acc. ſing. Jon. f. g. ὁμοία, ſimilis. Th. ὁμὸς, ἡ, ὁ, idem.

Ὁμοίιος, Poet. pro ὅμοιος, ſimilis. Th. ὁμὸς, idem.

Ὁμοιοπαθὴς, έος, ὁ, ἡ, iiſdem affectibus obnoxius. ab ὅμοιος, ſimilis, & πάθος, εος, τὸ, affectus. Th. πάσχω, patior.

Ὅμοιος, οία, ον, ſimilis, e. Th. ὁμὸς, idem. hinc ὁμοίως, ſimiliter, adv.

Ὁμοιότης, ητος, ἡ, ſimilitudo. ab eodem them.

Ὁμοιόω, ῶ, aſſimilo, comparo. fut. ώσω. ὡμοίωκα. a. 1. ὡμοίωσα. a. 1. ſub. ὁμοιώσω, ῃς, ῃ, & in plur. ὁμοιώσωμεν. perf. paſſ. ὡμοίωμαι. a. 1. paſſ. ὡμοιώθην. a. 1. ſub. paſſ. ὁμοιωθῶ, ῇς, ῇ. aor. 1. inf. ὁμοιωθῆναι. a. 1. part. ὁμοιωθεὶς, έντος, ὁ, ab ὅμοιος, ſimilis. Th. ὁμὸς, ἡ, ὁ, idem.

Ὁμοιωθήμεναι, Dor. pro ὁμοιωθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ὁμοιωθεὶς, a. 1. part. paſſ. ὁμοιωθησόμεθα, 1. plur. fut. 1. paſſiv. ab ὁμοιόω, aſſimilo. quod vide.

Ὁμοίωμα, ατος, τὸ, ſimilitudo. ab ὅμοιος, quod vide.

Ὁμοίως, adv. ſimiliter. ab ὅμοιος, idem quod ὁμὸς, ſimilis.

Ὁμοίωσις, εως, ἡ, ipſa aſſimilatio, ſimilitudo. ab eodem them.

Ὁμόκλαρος, ου, ὁ, ἡ, Dor. pro ὁμόκληρος, qui ejuſdem ſortis cum aliquo eſt particeps, conſors. Ex ὁμοῦ, ſimul, & κλῆρος, ου, ὁ, ſors.

Ὁμοκλάω, ſeu έω, hortor vociferando, increpo. quod ab ὁμοκλὴ, increpatio. quod ab ὁμοῦ, ſimul, & κέκλομαι, idem quod κέλομαι, ſeu κέλω, hortor.

Ὁμοκλὴ, ῆς, ἡ, hortamentum. comminatio. hinc ὁμοκλητὴρ, ῆρος, ὁ, increpator, objurgator. vide ὁμοκλάω.

Ὁμοκλήσας, minans, a. 1. part. activ. ab ὁμοκλάω, vel έω. quod vide.

Ὁμόκλινος, ου, ὁ, ἡ, qui eſt in eodem lecto, vel toro. ex ὁμὸς, & κλίνω. Th. κλίνω, reclino.

Ὁμολογέω, ῶ, confiteor, profiteor, ſpondeo, f. ήσω. p. ὡμολόγηκα. a. 1. ὡμολόγησα. ex ὁμὸς, ἡ, ὁ, ſimilis, & λόγος, verbum. Them. λέγω, dico. p. m. λέλογα.

Ὁμολογηθέντα, acc. ſing. a. 1. part. paſſ. ὁμολογήσας, a. 1. part. act. verbi ὁμολογέω. quod vide.

Ο'μολογία, ας, ἡ, confeſſio. ab ὁμολόγος, ου, ὁ, iiſdem verbis utens, conſentiens, ab ὁμὸς, & λέγω.

Ο'μολογουμένως, adv. ſine controverſia. quod a præſ. part. paſſ. ὁμολογούμενος, ένου. ex iiſdem them.

Ο'μομήτριος, ὁ, ἡ, qui eſt ex eadem matre natus. ex ὁμὸς, & μήτηρ, mater.

Ο'μὸν, eundem, ſimilem, acc. ſing. ab ὁμός.

Ο'μόνοια, ας, ἡ, concordia. ab ὁμὸς, ſimilis, & νόος, νῦς, ὁ, mens.

Ο'μοούσιος, ſeu ὁμοούσιος, ejuſdem eſſentiæ, conſubſtantialis. ab ὁμὸς, ſimilis, & οὐσία, eſſentia. quod ab ὢν, verbi εἰμὶ, ſum.

Ο'μόργνυ, abſterſit, 3. ſing. imperf. act. Ion. ab ὀμόργνυμι.

Ο'ΜΟ'ΡΓΝΥΜΙ, abſtergo, imprimo, inuro, f. ὀμόρξω. p. ὤμορχα. q. ab ἀμέργω, exſugo.

Ο'μόρξω, tergam, f. 1. act. verbi ὀμόργνυμι. quod vide.

Ο'μορος, ου, ὁ, finitimus, confinis, adfinis, amicus. genit. plur. ὁμόρων. hinc ὁμορῶ, confinis ſum. q. ὁμῦ ὅρον, ſimul terminum habens.

Ο'ΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, ſimilis, par. q. ab ἅμα, ſimul. vel ὁμῦ. Hinc ὁμόω, unio, in unum coire facio. ὅμιλος, ου, ὁ, multitudo. ὁμῶς, ſimiliter, æque, pariter. ὅμως, tamen. ὁμῦ, una, ſimul. ὅμοιος, ου, ὁ, ſimilis. ὁμοιότης, ητος, ἡ, ſimilitudo. ὁμοιόω, ſimilem efficio. ὁμοίωμα, ατος, τὸ, ſimilitudo, ſimulacrum.

Ο'μοσε, 3. ſing. a. 1. Ion. ab ὁμόω, unio. f. ὁμώσω. Th. ὁμός.

Ο'μόσαι, jurare, aor. 1. inf. act. verbi ὄμνυμι, juro. f. ὀμόσω, p. ὀμώμοκα. ὄμοσον, a. 1. imperat. act.

Ο'μόσῃς, ῃ, 2. & 3. ſing. aor. 1. ſub. act. ejuſdem verbi.

Ο'μοσιτέω, ſimul edo. hinc ὁμόσιτος, qui cum aliquo edit. ex ὁμὸς, ſimilis, & σῖτος, ὁ, frumentum.

Ο'μόσπορος, ου, ὁ, qui eſt ex eodem ſemine, & genere. Ex ὁμὸς, ſimilis, & σπείρω, ſemino.

Ο'μόσσῃ, juraverit, 3. ſing. aor. 1. ſub. act. Poet. gem. σ. ut & ὀμόσσας, pro ὀμόσας, aor. 1. part. verbi ὄμνυμι, juro.

Ο'μοσσον, jurato, aor. 1. imperat. act. gem. σ, ejuſdem verbi.

Ο'μόσω, jurabo, fut. 1. ind. act. verbi ὀμόω, ſeu ὄμνυμι, a. 1. ὤμοσα.

Ο'μότεχνος, ου, ὁ, ἡ, qui ejuſdem eſt artificii. ex ὁμὸς, ῦ, ὁ, ſimilis, & τέχνη, ης, ἡ, ars.

Ο'μότιμοι, qui ſunt in pari honore. ex ὁμὸς, ſimilis, & τιμὴ, honor. Th. τιμάω, honoro.

Ο'μοτράπεζος, ου, ὁ, ἡ, commenſalis. ab ὁμὸς, & τράπεζα, ἡ, menſa.

Ο'μότροπος, ου, ὁ, ἡ, ſimilis, tam de ingenio, quam moribus.

Ο'μῦ, ſimul. ab ὁμὸς, ſimilis.

Ο'μοῦμαι, jurabo, f. 2. med. verbi ὄμνυμι, juro. f. ὀμόσω.

Ο'μουρέω, finitimus ſum. ab ὅμουρος, Ion. pro ὅμορος, ου, ὁ, finitimus. quod vide.

Ο'μόφοιτος, ου, ὁ, ἡ, comes, qui cum aliquo it. ex ὁμῦ, ſimul, & φοιτάω, eo.

Ο'μόφρονα, & ὁμόφρονας, acc. ſing. & plur. ab ὁμόφρων, quod vide.

Ο'μοφρονέω, conſentio, concors ſum. vide ὁμόφρων.

Ο'μόφρων, ονος, ὁ, ἡ, concors. ex ὁμὸς, ſimilis, & φρὴν, animus, mens.

Ο'μοφωνέω, eadem voce, vel lingua utor. ab ὁμὸς, & φωνὴ, ἡ, vox. hinc ὁμόφωνος, ὁ, qui eadem lingua utitur.

Ο'μοχροίη, Ion. pro ὁμοχροία, coloris ſimilitudo. ab ὁμὸς, ſimilis, & χρόα, ας, ἡ, color.

Ο'μόψηφος, ὁ, ἡ, ſuffragii ferendi ſocius. ex ὁμὸς, & ψῆφος, ου, ἡ, calculus.

Ο'μόω, unio; coire facio. ab ὁμὸς, ſimilis, par. Sed ὀμόω, juro, idem quod ὄμνυμι. f. ὀμόσω.

Ο'μφακες, nom. pl. ab ὄμφαξ, ακος, ἡ, uva acerba.

Ο'μφαλόεις, εσσα, εν, umbilicatus, a, um, Epith. ſcuti. ab ὀμφαλὸς, ῦ, ὁ, umbilicus.

Ο'ΜΦΑΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, umbilicus, umbo. media pars agminis. q. ab ἀμφιελίσσω, circumvolvo. eſt enim umbilicus id cavum in ventre, ubi inteſtina circumvolvi incipiunt; ligamentum inteſtinorum. Vel ab ὅμοιος, & φαλὸς, umbo, inde umbilicus.

Ο'ΜΦΑΞ, ακος, ἡ, uva acerba, necdum matura. quia ὠμὸς ἐς τὸ φαγεῖν, cruda ad veſcendum. Hinc ὀμφάκιον, ου, τὸ, omphacium, ſuccus uvæ acerbæ.

Ο'ΜΦΗ', ῆς, ἡ, vox divina, reſponſum a Deo datum. q. τὸ ὂν φαίνουσα, quod verum eſt, ſive, quod res eſt, loquens.

Ο'μωθῆναι, ſimilem factum eſſe, vel unitum, a. 1. inf. paſſ. ab ὁμόω, unio. Alii volunt per ſyncop. dici pro ὁμοιωθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ab ὁμοιόω, ſimilem facio, quod ab ὅμοιος, idem quod ὁμὸς, ſimilis.

Ο'μώμοκα, Attice pro ὤμοκα, juravi, perf. activ. verbi ὄμνυμι, juro. fut. ὀμόσω.

Ο'μως, tamen, conjunct. diſc. ὅμως μὲν τοι, verumtamen. Sed ὁμῶς, ſimul, Poet. pro ὁμῦ, vel ὁμοίως. Th. ὁμὸς, ῦ, ὁ, ſimilis.

O N.

Ο'ν, ὅντινα, quem, acc. ſing. ab ὃς, qui.

Ο'ν, præſ. part. n. g. ab ὢν, οὖσα, ὄν, ab εἰμὶ, ſum.

Ο'ναγρος, ὄνος ἄγριος, onager.

Ο'ναίμην, ιο, ιτο, adjutus fuerim, per ſync. pro ὀνηταίμην, a. 1. opt. med. verbi ὄνημι, juvo, proſum. fut. ὀνήσω, a. 1. med. ὠνησάμην.

Ο'νομαι, vitupero. ab ὄνημι.

Ο'νάμενος, qui fructum percepit, per ſyncop. pro ὀνησάμενος, a. 1. part. med. verbi ὄνημι, juvo. Alii volunt eſſe præſ. part. ab ὄναμαι.

Ο'NAP, τὸ, ſomnium. ἀυλιστον, κατ' ὄναρ, in ſomnio. ὄνειρος, ου, ὁ, q. ὄντος ἀρεστός. Somnia ut plurimum vana ſunt, in quibus res apparent, nec ſunt.

Ο'νάριον, ου, τὸ, aſellus, diminut. ab ὄνος, ου, ὁ, aſinus.

Ο'νάσει, juvabit, Dor. ſeu Æol. pro ὀνήσει, ab Æol. f. ὀνασῶ, deinde ὀνασεῖ, verbi ὄνημι, proſum.

Ο'νασθαι, frui, præſ. inf. ab ὄναμαι, vel a. 1. inf. med. per ſync. pro ὀνήσασθαι, verbi ὄνημι, juvo.

Ο'νασις, ἡ, Dor. pro ὄνησις, uſus, utilitas. ab ὄνημι, juvo.

Ο'νάσῃς, Dor. pro ὀνήσῃς, 2. ſingul. aor. 1. ſub. activ. verbi ὄνημι, juvo.

Ο'νειαθ', pro ὀνείατα, τὰ, cibaria, commoda. ab ὄνεαρ, ατος, τὸ, emolumentum. Th. ὄνημι, proſum.

Ο'νειαρ, ατος, τὸ, utilitas, emolumentum. Th. ὄνημι.

Ο'νείδεα, & contracte ὀνείδη, nom. pl. ab ὄνειδος, εος, τὸ, probrum.

Ο'νειδίζω, exprobro, convitior. imperf. ὠνείδιζον. f. 1. ίσω, p. ὠνείδικα. aor. 1. ὠνείδισα. aor. 1. ſub. ὀνειδίσω, ῃς, ῃ. præſ. paſs. ὀνειδίζομαι, conviciis laceror. præt. paſſiv. ὠνείδισμαι. Th. ὄνειδος, εος, τὸ, probrum.

Ο'νειδίσας, a. 1. part. act. at ὀνειδίσας, 2. ſing. aor. 1. ind. act. Ion. ὀνείδισον, aor. 1 imperat. act. ejuſdem verbi, & them.

Ο'νειδίσεις, 2. ſing. fut. 1. act. verbi ὀνειδίζω. quod vide.

Ο'νειδισμὸς, ῦ, ὁ, convitium. ab eodem them.

Ο'νειδίσωσι, 3. plur. a. 1. ſub. act. verbi ὀνειδίζω, quod vide.

Ο'νειδιῶ, fut. 1. Att. pro ὀνειδίσω, verbi ὀνειδίζω. quod vide.

Ο'ΝΕΙΔΟΣ, εος, τὸ, probrum, dedecus. q. ab ὀνόω, vitupero. Alii ab ὄνος, aſinus, & εἶδος. Quibus dedecus redundat ex re aliqua, iſti vituperantur, & quaſi aſini videntur. hinc ὀνείδειος, probroſus. ὀνειδίζω, exprobro. futur. ίσω.

Ο'νείρατα, ων, τὰ, inſomnia. ab ὄνειρος, idem quod ὄναρ.

Ο'νειροκρίτας, α, ὁ, Dor. pro ὀνειροκρίτης, ου, ὁ, ſomniorum interpres. ab ὄναρ, & κρίνω, judico.

Ο'νειροπόλος, ου, ὁ, ſomniorum interpres. ab ὄνειρος, ου, ὁ, ſomnus. Thema ὄναρ, ſomnium, & πολέω, verſor.

Ο'νείρῳ, dat. ſing. ὀνείρων, gen. plur. ab ὄνειρος, idem quod ὄναρ, ſomnium.

Ο'νηθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi ὄνημι, juvo, proſum.

Ο'νήμενος, præſ. part. paſſ. ab ὄνημαι. Th. ὄνημι, juvo.

Ο'ΝΗΜΙ, juvo, proſum; item vitupero. cum acc. f. ὀνήσω. a. 1. ὤνησα. p. ὤνηκα. præſ. paſſ. ὄνημαι, ſeu ὄναμαι, juvor, fruor, cum gen. fut. 1. med. ὀνήσομαι. a. 1. med. ὠνησάμην, ω, ατο, a. 1. med. opt. ὀνησαίμην, αιο, αιτο, & contract. ὀναίμην. Hinc ὄνησις, εως, ἡ, utilitas. ὀνήσιμος, ου, ὁ, utilis. ὀνοστὸς, ῦ, ὁ, vituperabilis.

Ο'νησα, Ion. pro ὤνησα, a. 1. ind. act. ὄνησαι, fruere, a. 1. imperat. med. verbi ὄνημι, juvo, proſum.

Ο'νήσεαι, juvaberis, Ion. pro ὀνήσῃ, 2. ſing. f. 1. med. ὀνήσομαι, verbi ὄνημι, juvo.

Ο'νήσει, erit emolumento, 3. ſing. fut. 1. act. Sunt qui exponunt per reficieris, & volunt Attice dici pro ὀνήσῃ, 2. ſing. f. 1. med. ab ὄνημαι. Th. ὄνημι.

Ο'νήσιμος, ου, ὁ, propr. nom. Gr. utilis. ab ὄνημι.

Ο'νησις, εως, ἡ, fructus, utilitas. Th. ὄνημι, juvo.

Ο'νησιφόρος, ου, ὁ, nomen propr. Lat. ferens opem, opitulator.

Ο'νησο, præſ. imperat. paſſ. ab ὄνημαι, fruor.

Ο'νήτωρ, ορος, ὁ, Onetor. nomen propr.

Ο'ΝΘΟΣ, ου, ὁ, ἡ, ſtercus, ſeu fimus jumentorum, proprie aſini, ab ὄνος. ἐνθυλεύω, cibos condio exquiſite, indo impenſam, ſive farctum, a colore ὄνθυ.

Ο'νικὸς, ἡ, όν, aſininus, a, um. ab ὄνος, ου, ὁ, aſinus.

Ο'νίνησι, juvat, 3. ſingul. ind. præſ. verbi ὀνίνημι, idem quod ὄνημι. fut. ὀνήσω.

Ο'νοιτο, 3. ſing. præſ. opt. verbi ὄνομαι, vel ut alii volunt a. 2. opt. med. verbi ὄνομαι, vitupero, carpo. Th. ὄνημι, vitupero.

Ο'νομ', pro ὄνομα, quod vide, Æolic. ὄνυμα.

Ο'NOMA, Poet. ὄνομα, Æol. ὄνυμα, ατος, τὸ, nomen, fama, celebritas, prætextus. q. a νέμω, unicuique rei nomen ſuum tribuitur. Nomine etiam juvamur ad rem cognoſcendam: ut poſſit eſſe ab ὄνημι, juvo. κατ' ὄνομα, nominatim, adv. ὀνομαστί, nomine. Hinc ὀνομάζω, nomino. ὀνομαστὸς, ῦ, ὁ, celebris, clarus. ἀνώνυμος, ου, ὁ, ἡ, obſcurus, ignotus. μετωνυμία, ας, ἡ, tranſnominatio, nominis pro nomine poſitio. ὁμώνυμος, ου, ὁ, idem nomen habens. παρώνυμος, ου, ὁ, ἡ, ab alio denominationem habens. συνώνυμος, ου, ὁ, ἡ, nomen commune habens. συνωνυμία, æquivalentia. ψευδώνυμος, ου, ὁ, ἡ, nomen habens

habens rei non reſpondens. ἐπονομάζω, cognomino.

Ο'νόμαζε, nominabat, Ion. pro ὠνόμαζε, 3. ſing. imperf. act. verbi ὀνομάζω, quod vide.

Ο'νομάζω, nomino. 3. ſing. præſ. opt. ὀνομάζοι. præſ. inf. ὀνομάζειν. f. 1. ind. άσω. p. ὠνόμακα. præſ. paſſiv. ὀνομάζομαι, nominor. perf. paſſ. ὠνόμασμαι. a. 1. paſſ. ὠνομάσθην, ης, η. præſ. part. paſſ. ὀνομαζόμενος. Th. ὄνομα, ατος, τὸ, nomen.

Ο'νομαι, vitupero. ab ὄνομαι.

Ο'νομαίνω, nomino. f. ανῶ. a. 1. ὠνόμηνα. a. 1 ſub. act. ὀνομήνω, quod quidam Attice dici credunt pro ὀνομαίνω. Th. ὄνομα, nomen.

Ο'νομάκριτος, ου, ὁ, nomen propr.

Ο'νόμασθεν, Æol. & Bœot. pro ὠνομάσθησαν, 3 plur. a. 1. ind. paſſ. ab ὀνομάζω. quod vide.

Ο'νόμασι, dativ. plur. ab ὄνομα. quod vide.

Ο'νομαστὸς, ἡ, ὁ, celebris. in plur. ὀνομαστοί. Sed ὀνομαστικὸς, ἡ, ὸν, nominativus, a, um. ὀνομαστὶ, Poet. adv. nominatim. Th. ὄνομα, nomen.

Ο'νόμηνα, ας, ε, a. 1. ind. act. Ion. ὀνομήνω, a. 1. ſub. activ. verbi ὀνομαίνω. quod vide.

Ο'ΝΟΣ, ου, ὁ, ἡ, aſinus, a. quaſi ab ὀνημι, juvo. Jumenta enim ſunt quaſi juvamenta, & utilia. Ο'νημι ergo, quaſi ὄνος εἰμὶ, animal laboriferum, ὄνος & onus leviter differunt. hinc ἡμίονος, ου, ὁ, ἡ, mulus, a.

Ο'νόσσεται, vituperabit. 3. ſing. f. 1. med. gem. σ, verbi ὀνόω, idem quod ὄνημι, vitupero.

Ο'νοστὸς, ἡ, ὁ, vituperandus. in pl. n. g. ὀνοστὰ, ab ὄνημι, vitupero.

Ο'νοτάζω, carpo, convitior, vitupero.

Ο'νοτὸς, ἡ, ὁ, Poet. pro ψεκτὸς, ſeu μεμπτὸς, vituperabilis, contemptibilis. ab ὀνόω, ſeu ὄνημι, vitupero.

Ο'νοφορβὸς, ου, ὁ, qui aſinos paſcit, ac nutrit. ab ὄνος, & φέρβω, paſco. p. m. πέφορβα.

Ο'νόω. f. ώσω. idem quod ὄνημι, vitupero.

Ο'ντα, exiſtentem, acc. ſing. part. præſ. ὢν, ὄντος, ὁ, ab εἰμὶ, ſum.

Ο'ντινα, quemcunque, acc. ſing. ab ὅστις, ὅτινος, ᾧτινι. ab ὃς, & τὶς. aliquis.

Ο'ντως, vere, adv. ab ὢν, ὄντος, præſ. part. verbi εἰμὶ, ſum.

Ο'νυμα, ατος, τὸ, Æol. pro ὄνομα, nomen.

Ο'νόμαξα, ας, ε, Æol. & Poet. pro ὠνόμασα, a. 1. ind. act. hinc ὀνομάξομαι, f. 1. med. AEol. verbi ὀνομάζω, nomino. quod vide.

Ο'ΝΥΞ, υχος, ὁ, unguis, uncus. q. a νύσσω, fodio, vellico. ungue fodicamus, & vellicamus. aliter ab ἀνοίγω, quia per unguem aperitur, & laxatur caro. Eſt & onyx, gemma. in dat. plur. ὄνυξι. hinc ὀνυχίζω, ungues reſeco. σαρδόνυξ, υχος, ὁ, ſardonyx, gemma.

Ο'νυχες, ungues. ὀνύχεσσι, dat. plur. Ion. ab ὄνυξ, υχος, ὁ, unguis. ἐξ ὄνυχος λέοντα, ex ungue leonem.

Ο'ΝΩΝΙΣ, ἡ, herbæ genus. an ab ὀνόω, vitupero, quia duris, & lentis radicibus aratrum remoratur?

Ο Ξ.

Ο'ξάλμη, ης, ἡ, muria acida. ὀξεῖα ἅλμη.

Ο'ξεῖα, ας, ἡ, acuta, f. g. ab ὀξύς. Et ὀξέα, exponitur per acutum, in plur. n. g. pro ὀξεῖα, metri gratia, pro ὀξέως. Eſt & ὀξειᾶν, genit. plural. Dor. pro ὀξειῶν.

Ο'ξεῖ, dat. ſing. ab ὀξὺς, έος, ὁ, acutus. ὀξείῃσι, dat. plur. Ion. pro ὀξείαις. ab ὀξεῖα, f. g.

Ο'ξος, εος, τὸ, acetum. & pro viro iracundo. Th. ὀξύς.

Ο'ξυβελὴς, έος, ὁ, ἡ, acutam cuſpidem habens, acutus, celeriter emiſſus. ab ὀξὺς, acutus, & βέλος, εος, τὸ, telum.

Ο'ξύγγιον, ου, τὸ, axungia, arvina.

Ο'ξύθυμος, ου, ὁ, qui acerbo eſt animo, iracundus. hinc ὀξυθυμία, animi acerbitas. ſordes. ab ὀξὺς, & θυμὸς, animus.

Ο'ξύνω, acuo; item acidum reddo. f. υνῶ. p. ὤξυγκα. a. 1. ὤξυνα. Th. ὀξύς.

Ο'ξυόεντι, dat. ſing. ab ὀξυόεις, εντος, ὁ, acutus, ſpinoſus. Th. ὀξύς.

Ο'ξυρεπὴς, έος, ὁ, ἡ, dicitur & ὀξυῤῥεπὴς, & ὀξύῤῥοπος, ου, ὁ, qui celeriter repit, ac movetur, celer, velox. ab ὀξὺς, velox, & ῥέπω, repo, vergo.

Ο'ΞΥ'Σ, εῖα, ὺ, acutus, a, um, velox. genit. ὀξέος. q. ab ἀκὴ, acies. acuta celeriter ſecant, & penetrant. hinc ὀξύνω, acuo. ὄξος, εος, τὸ, acetum. παροξύνω, acuo: item ad iram concito. παροξυσμὸς, οῦ, ὁ, irritatio, exacerbatio.

Ο'ξύσχοινος, ου, acutus juncus. ex ὀξὺς, acutus, & σχοῖνος, ου, ἡ, juncus.

Ο'ξύτερος, ου, ὁ, & in f. gen. Ion. ὀξυτέρη, acutior, compar. ab ὀξὺς, acutus.

Ο'ξύτομος, ου, ὁ, acute ſecans, acutus. ab ὀξὺς, & τέμνω, ſeco. p. m. τέτομα.

Ο Ο.

Ο'ο, Poet. pro οὗ, cujus. ab ὃς, qui.

Ο Π.

Ο'π', pro ὄπα, vocem, ſonum, acc. ſing. ab ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox.

Ο'πα, Doric. pro ὅπη, vel ὅπως, ubi. quod vide.

Ο'παδέω, pro quo Homer. ὀπηδέω, ſequor, adſum, procedo, opitulor. Thema ὀπάζω.

Ο'παδὸς, οῦ, ὁ, aſſecla, comes. Dicitur & ὀπηδὸς, & ὀπάων, Poet. Th. ὀπάζω, comitem do.

Ο'ΠΑ'ΖΩ, perſequor, ſequi jubeo, comitem do, præbeo. q. ab ἕπομαι, ſequor. Hinc ὀπαδὸς, & ὀπηδὸς, οῦ, ὁ, comes, aſſectator.

Ο'πάζομαι, a perſequente urgeor. comitem accipio. hinc ὀπαζόμενος, auctus, præſ. part. paſſ. ab ὀπάζω.

Ο'πανίκα, Doric. pro ὁπηνίκα. quod vide.

Ο'πασα, ας, ε, Ion. pro ὤπασα, a. 1. ind. act. ὀπάσαι, a. 1. inf. act. verbi ὀπάζω.

Ο'πάσαις, AEol. pro ὀπάσας, a. 1. part. act. verbi ὀπάζω, præbeo.

Ο'πάσσαις, præbeas, a. 1. opt. activ. gem. σ. ſic ὀπάσσει, 3. ſing. f. 1. act. ὀπάσσατο, 3. ſing. a. 1. med. Ion. verbi ὀπάζω.

Ο'πατρος, per ſync. pro ὁμόπατρος, ab ὀπάτωρ, pro ὁμοπάτωρ, eodem patre genitus, ab ὁμὸς, ſimilis, & πατήρ.

Ο'πάων, ονος, ὁ, ἡ, miniſter, aſſectator, comes. Th. ὀπάζω, ſequi jubeo. Alii ὀπάων, leg. q. ab ἕπω, ſequor.

Ο'περ. quod, ex ὃ, & περ.

Ο'πέων, ωνος, ὁ, Ion. pro ὀπάων. quod vide.

Ο'ΠΗ', ῆς, ἡ, foramen, per quod videri poteſt. q. ab ὄπτομαι, video. vel ὄψ, oculus.

Ο'ΠΗ, ubi, quo? quomodo. quaſi ab ὃς, qui. Eſt enim quo loco.

Ο'πηδεῖ, comitatur, 3. ſing. præſ. act. ab ὀπηδέω. Th. ὀπάζω, comitem do.

Ο'πηνίκα, quando. Ex ὅπη, & ἡνίκα, quum, quando.

Ο'πὶ, voci, dat. ſingul. ab ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox.

Ο'πίζετο, curabat, 3. ſing. imperf. Ion. verbi ὀπίζομαι, curo, revereor. hinc ὀπιζόμενος, præſ. part. Thema ὄπις, ιδος, ἡ, ultio, cura.

Ο'πιθεν, retro, poſt, Ionic. & Dor. pro ὄπισθεν. Th. ὀπίσω, retrorſum.

Ο'πιν, acc. ſing. ab ὄπις, ιδος, ἡ, ultio.

Ο'πιπτεύοντ', pro ὀπιπτεύοντα, ſpectantem, acc. ſing. part. præſ. ab ὀπιπτεύω, circumſpicio, per redupl. ab inuſitat. ὀπτεύω. Th. ὄπτομαι, video.

Ο'ΠΙΣ, ιδος, ἡ, ultio, vindicta divina. cura. q. ab ἕπομαι, ſequor. Peccantes enim ſequitur vindex a tergo Deus. Hinc ὀπίζομαι, curo, revereor; item caveo, rependo. ὀπιδνὸς, reverendus.

Ο'πισαμβὼ, itio retrograda. ab ὀπίσω ἀμβαίνειν, id eſt, ἀναβαίνειν.

Ο'πισθεν, pone, a tergo, adv. Th. ὀπίσω, retro.

Ο'πισθόμβροτον αὔχημα δόξας, retro mortales ſequens gloriatio laudis. Poſt mortem nihil remanet præter famam, quæ circumfertur apud poſteros.

Ο'πισθονόμοι βόες. boves præpoſtere paſcentes. ab ὄπισθεν, & νέμω, paſco.

Ο'πισθοφανὼς, retrorſum, adv. ex ὀπίσω, & φαίνω.

Ο'πίσσω. Poet. pro ὀπίσω, retro.

Ο'πίστερος, poſterior. ὀπίστατος, poſtremus. ab ὀπίσω, retro.

Ο'ΠΙ'ΣΩ, retrorſum, retro, poſt, adv. cum gen. item ſine caſu, τὰ ὀπίσω, ſc. ὄντα, quæ retro ſunt. ὄπισθεν, a tergo. q. ab ἕπομαι, ſequor retro.

Ο'πλα, τὰ, inſtrumenta, ab ὅπλον, ου, τὸ, arma.

Ο'πλέα, acc. ſing. ab Ο'πλεὺς, έος, ὁ, nomen propr. viri.

Ο'πλεσθαι, præſ. inf. ab ὅπλομαι, armor. Th. ὅπλον, ου, τὸ, arma.

Ο'πλέων, Ion. pro ὁπλῶν, gen. plur. ab ὁπλὴ, ungula. Th. ὅπλον.

Ο'πλὴ, ῆς, ἡ, ungula. Th. ὅπλον.

Ο'πλίζω, armo. f. ίσω. p. ὥπλικα. præſ. paſſ. ὁπλίζομαι, armor. præſ. inf. ὁπλίζεσθαι. a. 1. med. ὁπλισάμην, ω, ατο. a. 1. imper. med. ὅπλισαι, άσθω, & in 2. plur. ὁπλίσασθε. Th. ὅπλον.

Ο'πλισόμεσθα, armemur, 1. plur. f. 1. med. Poet. ab ὁπλίζω. quod vide.

Ο'πλίτης, ου, ὁ, Poetic. pro ὁπλιτικὸς, οῦ, ὁ, vel ὡπλισμένος, armatus. Th. ὅπλον.

Ο'ΠΛΟΝ, ου, τὸ, vel τὰ ὅπλα, arma, inſtrumenta quævis. q. ab ὠτειλὴ, vulnus. Arma bellica ad vulnerandum ſunt. aut ſaltem ab ἀπελαύνω, arceo. Arma ſunt ἀμυντήρια, & iis ἀπελαύνομεν. vel q. ὃ πάλλεται, id eſt, quod concutitur, & vibratur. crepitantia concutit arma. Hinc ὁπλέω, & ὁπλίζω, armo, inſtruo. ὁπλισμὸς, οῦ, ὁ, & ὅπλισμα, ατος, τὸ, armatura. ὁπλίτης, ου, ὁ, & ὁπλιτικὸς, οῦ, ὁ, armatus. ὁπλὴ, ῆς, ἡ, ungula. πάνοπλος, ου, ὁ, ἡ, omni ex parte armatus. πανοπλία, ας, ἡ, armatura totum corpus militis tegens.

Ο'πλοτεράων, juvenum, genit. plur. Æol. pro ὁπλοτερῶν, f. g. ab ὁπλότερος. quod vide.

Ο'πλότερος, ου, ὁ, junior, poſteri. ὁπλότατος, minimus natu. Dicitur de iis, qui arma ferre poſſunt. Th. ὅπλον, arma.

Ο'ποδαπὸς, οῦ, ὁ, cujas, ex qua regione. ex ὅπου, ubi, & δάπεδον, ου, τὸ, ſolum.

Ο'ποι, quo. vide ποῖ.

Ο'ποῖος, οία, οῖον, qualis, idem quod οἷος, citra interrogationem.

Ο'ΠΟ'Σ, οῦ, ὁ, ſuccus, humor, coagulum. q. ab ὀπὴ, unde fluit. Poſſit & ὀπὸς, eſſe a πίω, bibo. Succus eſt πόσιμον. Eſt autem ὀπὸς, ſuccus ſponte manans: χυλὸς, expreſſus ſuccus. Hinc ὄπιον, ου, τὸ, opium, ſuccus lacteus ex ſcapo papaveris.

Ο'πόσην, acc. ſing. f. g. ὁπόσα, plural. n. g. ab ὁπόσος. quod vide.

Ο'πόσος,

Ὁπόσος, & Poet. ὁππόσος, ου, ὁ, quantus. quod a πόσος, & hoc ab ὅσος, quantus.

Ὁπόταν, quum, pro ὁπότε, & ἄν, ubi.

Ὁπότε, & Poet. ὁππότε, quando, citra interrogationem, adverb. idem quod ὅτε.

Ὁπότερος, uter, infinite, ut πότερος, uter, interrogative, a πῶς, quomodo? Hoc ab ὡς, quod ab ὅς, qui.

Ὅπου, ubi, infinite, idem quod οὗ, ubi, quo, quum.

Ὅππα, Doric. pro ὅπη, & hoc pro ὁπόθεν, unde. Th. ὅτε, quando.

Ὅππη, Poetic. pro ὅπη καὶ ὅπου, quo. quod vide.

Ὁππόκα, Doric. pro ὁππότε, quando. quod vide.

Ὁπποτ', pro ὁππότε, vide ὁπότε. Sic ὁππότερος, pro ὁπότερος, Poet. Sic ὁπποτέρην, utram, acc. ſing. f. g. ὁπποτέροισιν, dat. plur. Jon. & Poet.

Ὀπταλέος, ου, ὁ, aſſatus. Th. ὀπτάω, aſſo.

Ὀπτάνω, video. Ex ὄπτομαι, idem.

Ὀπτασία, ας, ἡ, apparitio, quæ fit καθ' ὕπαρ vigilanti. ab ὀπτάνω.

ὈΠΤΆΩ, torreo, aſſo. f. ήσω. p. ὤπτηκα. perf. paſſ. ὤπτημαι, σαι. Hinc ὄπτησις, εως, ἡ, ipſa torrendi actio. ὀπτός, ῦ, ὁ, aſſus, toſtus.

Ὀπτεύμενος, Dor. pro ὀπτώμενος, q. ab ὀπτέομαι, pro ὀπτάομαι, præſ. part. ab ὀπτάω, torreo.

Ὀπτῇ, Dor. pro ὀπτᾷ, ab ὀπτάω, torreo.

Ὀπτηθείς, έντος, ὁ, a. 1. part. paſſ. ab ὀπτάω, torreo.

Ὀπτήσομεν, 1. plur. a. 1. ſub. act. verbi ὀπτάω.

Ὀπτίλος, ου, ὁ, oculus. Th. ὄπτομαι.

ὈΠΤΟΜΑΙ, video. fut. ὄψομαι. perf. ὦμμαι, ψαι, πται. a. 1. paſſ. ὤφθην, ης, η. f. 1. paſſ. ὀφθήσομαι. a. 1. med. ὠψάμην. a. 1. ſub med. ὄψωμαι. q. ab ὤψ, oculus. Hinc ὄμμα, ατος, τό, viſum, ſpectaculum; item oculus. ὄψις, εως, ἡ, viſus. ὤψ, ὠπός, ὁ, oculus. ὀπτικός, ῦ, ὁ, viſorius. ὀπτασία, ας, ἡ, viſio. ὀπωπή, ῆς, ἡ, conſpectus, viſus. ὀφθαλμός, ῦ, ὁ, oculus. ὄσσομαι, video. ὄσσος, ου, ὁ, & ὄσσε, τό, oculus. διόπτρα, ας, ἡ, inſtrumentum ad explorandas dimenſiones. ἐπόπτης, ου, ὁ, inſpector. ἐπόψις, εως, ἡ, inſpectio. αὐτόπτης, ου, ὁ, qui ſuis oculis aliquid vidit. αἴθοψ, οπος, ὁ, ἡ, niger, ſeu rutilus. αἰγίλωψ, ωπος, ὁ, caprinus oculus, vitium oculi. γλαύκωψ, ωπος, ὁ, glaucos oculos habens. γλαυκῶπις, ιδος, ἡ, fœm. Minervæ epitheton. δυσωπία, ας, ἡ, pudor, moroſitas. μέτωπον, ου, τό, frons. μύωψ, ωπος, ὁ, ἡ, luſcioſus. μυωπάζω, ſum luſcioſus, cæcutio; item conniveo. πρόσωπον, ου, τό, vultus, facies; item perſona. σκυθρωπός, ῦ, ὁ, triſtem vultum gerens. ὕδρωψ, ωπος, ὁ, hydrops, aqua intercus. ὕσσωπος, ου, ἡ, vel ὕσσωπον, ου, τό, hyſſopus.

Ὀπτός, ή, όν, aſſus, a, um. toſtus. Th. ὀπτάω, aſſo. f. ήσω. p. ὤπτηκα.

Ὀπτῶ, Dor. pro ὀπτοῦ, gen. ſingul. ab ὀπτός.

Ὀπυίω, ineo, coeo, uxorem habeo. imperf. ὤπυιον, ες, ε. præſ. paſſ. ὀπυίομαι, ineor. in matrimonio habeor. q. ab ὀπός, vel ὀπή.

Ὄπωπα, vidi, p. m. Att. pro ὦπα, hinc ὀπώπειν, ης, η, pluſq. perf. med. ab ὄπτομαι, video. hinc ὀπωπή, ῆς, ἡ, aſpectus, vultus.

Ὀπώπεε, Ionic. pro ὀπώπει, pluſq. perf. med. vide ὄπωπα. hinc ὀπώπεσαν, Jon. pro ὀπώπεισαν, 3. plur. pluſq. perf.

ὈΠΩΡΑ, ας, ἡ, autumnus. fructus autumnales. ætas maturior. q. ὀπὸς ὥρα, ſeu ὥρα, tempus, & cura ſuccorum. quia tunc fructus maturi ſunt. niſi ὀψὲ ὥρα, tempus ſerum anni. aut quia in autumno eſt ὀπῶν ὥρα, cura fructuum, qui tum colliguntur. Hinc ὀπωρινός, ῦ, ὁ, autumnalis.

Ὀπωριεῖ, Att. pro ὀπωρίσει, 3. ſingul fut. 1. activ. verbi ὀπωρίζω, fructus autumnales, ſeu poma colligo. Sic & ὀπωριεῦντες, Dor. ſeu AEol. pro ὀπωριοῦντες, quod Atticum eſt pro ὀπωρίσοντες, nom. plur. fut. 1. part. act. a Th. ὀπώρα.

Ὀπωρινός, ῦ, ὁ, autumnalis. ab ὀπώρα, ας, ἡ, autumnus.

Ὅπως, ut, quomodo, Conjunct. ex Th. πῶς, adv. quomodo? Hinc & ὁπωσοῦν, quomodocunque.

Ο Ρ.

Ὁρᾷ, videt, 3. ſing. præſ. ab ὁράω. Sed ὅρα, præſ. imperat. act. ὁρᾶν, præſ. inf. ὁρᾶσθαι, præſ. inf. paſſ.

Ὅραμα, ατος, τό, viſio, quæ fieri ſolet κατ' ὄναρ, ſpectaculum. ab ὁράω, video.

Ὄραμνος, frons, ramus. q. contracte pro ὀρόδαμνος. Th. ῥάμνος, ου, ἡ, ſpinoſus frutex.

Ὁρῆν ἀλκάν, Doric. pro ὁρᾶν ἀλκήν, ἤγουν βλέπειν ἀνδρείαν, ſpectare fortitudinem. Pro quo in proſa diceretur, πόλεμον ἀνδρεῖον ἔχειν, Bellicum robur adſpectu præ ſe ferre; oculis, vultuque Martem ſpirare.

Ὀρανός, ῦ, ὁ, AEolic. pro οὐρανός, ῦ, ὁ, cœlum.

Ὁρῆται, ſpectat, 3. ſingul. præſ. med ὁράω, 3. ſing. imperf. med. Jon. pro ὡράω, verbi ὁράω, video.

Ὁρατός, ή, όν, viſibilis, e. ab eodem them.

ὉΡΆΩ, video, cerno, intelligo. præſ. imperat. ὅραε, ὅρα. imperf. Att. ἑώραον, ἑώρων. f. άσω. p. ὥρακα, & Attic. ἑώρακα. perf. inf. ἑωρακέναι. pluſq. perf. ind. activ. ἑωράκειν, εις, ει. perf. paſſ. ἑώραμαι, σαι, ται. Fortaſſe ab ὅρος, terminus: viſus terminatur objecto ſuo. Hinc ὅραμα, ατος, τό, viſus, ſpectaculum. ὁρατός, ῦ, ὁ, qui videri poteſt. τιμωρία, ας, ἡ, ultio, vindicta. τιμωρέω, punio, ulciſcor.

Ὀργά, ᾶς, ἡ, Doric. pro ὀργή. quod vide.

Ὀργάζω, vide in ὀργάω.

Ὀργάνη, ης, ἡ, Minerva. quæ & ἐργάνη. ab ἔργον, quia textrix.

ὌΡΓΑΝΟΝ, ου, τό, inſtrumentum, vel opus. q. ἔργανον, ab ἔργον, opus, ſeu ab ἔοργα, p. m. verbi ῥέζω, facio. Hinc ὀργανικός, ῦ, ὁ, inſtrumentalis.

ὈΡΓΆΣ, άδος, ἡ, locus, vel lucus Deo ſacer, vinea.

ὈΡΓΆΩ, appeto impatienter. fut. ήσω. q. ab ὀργή. impetus. Hinc ὀργάζω, inſtigo, incito; item ſubigo, mollio.

ὈΡΓΉ, ῆς, ἡ, ira, pœna, animi inclinatio, ſtudium. quaſi ab ὄρω, incito, & ἄγω, impello. quia eſt impulſus quidam animi. Hinc ὀργίλος, ου, ὁ, iracundus. ὀργίζω, irrito. ὀργίζομαι, iraſcor.

Ὀργή, etiam Jonibus ſignificat picem. An ab ὀρέγεσθαι, quia poteſt extendi. ὀργάζω, pico.

ὌΡΓΙΑ, ων, τά, ſacra Liberi, & cujuſvis Dei. q. ab ὀργή, impetus. Hinc ὀργιάζω, orgia celebro.

Ὀργίζω, ad iram incito, laceſſo, facio iraſci. f. ίσω. p. ὤργικα. præſ. paſſ. ὀργίζομαι, iraſcor, cum dat. præſ. inf. ὀργίζεσθαι. aor. 1. paſſ. ὠργίσθην, ης, η. a. 1. part. paſſ. ὀργισθείς, έντος, ὁ. f. 1. paſſ. ὀργισθήσομαι. Th. ὀργή, ῆς, ἡ, ira.

Ὀργιζώμεθα, 1. plur. præſ. ſub. paſſiv. ab ὀργίζω. quod vide.

Ὀργίλος, ου, ὁ, iracundus. ὀργιλότης, ητος, ἡ, iracundia. Th. ὀργή.

Ὀργισθῇς, iratus fueris, 2. ſing. aor. 1. ſub. paſſ. ab ὀργίζομαι, iraſcor. perf. ὤργισμαι. Th. ὀργή, ῆς, ἡ, ira.

ὈΡΓΥΙΆ, ᾶς, ἡ, menſura ſex pedum. paſſus. ulna. q. ab ὀρέγω, extendo, & γυῖον, pes. eſt enim extenſorum pedum menſura.

Ὀρέγεσθαι, præſ. inf. paſſiv. ὀρεγόμενος, præſ. part. paſſ. ab ὀρέγω, extendo.

Ὄρεγμα, ατος, τό, paſſus, ab ὀρέγω, extendo.

Ὀρεγνύς, ύντος, ὁ, porrigens, præſ. part. activ. ab ὀρέγνυμι, ſeu ὀρέγω, porrigo.

ὈΡΈΓΩ, ſeu ὀρέγνυμι, porrigo, extendo. fut. ξω. p. ὤρεχα. aor. 1. ὤρεξα. præſ. med. ὀρέγομαι, appeto, cum gen. f. 1. med. ὀρέξομαι. a. 1. paſſ. ὠρέχθην, ης, η. aor. 1. med. ὠρεξάμην, ω, ατο. Hinc ὄρεξις, εως, ἡ, appetentia, appetitus.

Ὀρεῖαν, Dor. pro ὀρειῶν. gen. plur. ab ὄρειος, εία, ειον. Vel ab ὀρεινός, ινή, ινόν, montanus, quod ab ὄρος, εος, τό, mons.

ὈΡΕΙΓΑΝΟΝ, ſeu ὀρίγανον, ου, τό, origanum. herbæ nomen. q. ab ὄρος, mons, & γάνος, gaudium. In montoſis enim, & clivoſis locis amat naſci.

Ὀρεινός, ή, όν, montanus, a, um. hinc ὀρεινή, ῆς, ἡ, ſc. χώρα, montana regio. Th. ὄρος, εος, τό, mons.

Ὀρεῖται, 3. ſing. fut. 2. med. ὀροῦμαι, ῇ, εῖται. ab ὄρω, excito, f. ὀρῶ, & AEol. ὀρέω.

Ὀρειχάλκοιο, gen. Jonic. ab ὀρείχαλκος, ου, orichalcum. æs montanum. ab ὄρος, εος, τό, mons, & χαλκός, ῦ, ὁ, æs.

Ὀρεκτός, ῦ, ὁ, porrectus. Them. ὀρέγω, porrigo.

Ὀρέξαι, porrigere, a. 1. inf. act. ὀρέξασθαι, a. 1. inf. med. ὀρεξάμενος, η, ον, a. 1. part. med. ὀρέξῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. act. ejuſdem them.

Ὄρεξις, εως, ἡ, libido, appetitus. Th. ὀρέγομαι, ſeu ὀρέγω, quod vide.

Ὀρέοντο, ruebant. Jon. & Poet. Pleonaſm. τοῦ ε pro ὤροντο, 3. plur. imperf. paſſ. verbi ὄρω, excito.

Ὄρεος, gen. ſing. ab ὄρος, εος, τό, mons.

Ὀρεσκῴοισι, montanis, dat. plur. ab ὀρεσκῷος, per ſyncop. pro ὀρεσκοίτος, ου, in montibus degens. ab ὄρος, εος, τό, mons, & κέω, ſeu κεῖμαι, jaceo.

Ὄρεσι, montibus, dativ. plur. Poet. ab ὄρος, εος, τό, mons.

Ὀρεσίτροφος, ου, ὁ, ἡ, in montibus paſcens. ex ὄρος, εος, τό, mons, & τρέφω, paſco. p. m. τέτροφα.

Ὀρέστης, ου, ὁ, Oreſtes, nom. propr. acc. ſing. Ὀρέστην.

Ὀρεύς, Jonic. οὐρεύς, έως, ὁ, ἡ, mulus, mula. ab ὄρος, mons, quod ad opera montana ſit idoneus. Sed ὀρεῦς, Dor. pro ὄρους, τοῦ, ab ὄρος, τό, mons.

Ὀρέω, Jonic. pro ὁράω, video. ſic ὀρέει, pro ὁρᾷ, 3. ſing. ind. præſ.

Ὄρη, Dor. pro ὅρα, vide, præſ imperat. ab ὁράω.

Ὄρηαι, movearis, Jonic. pro ὄρῃ, 2. ſing. præſ. ſub. paſſiv. verbi ὄρομαι. in ſub. ἐὰν ὄρωμαι, ῃ. Them. ὄρω, excito.

Ὀρῇς, Dor. pro ὁρᾷς, ſic ὁρῆτε, pro ὁρᾶτε, 2. ſing. & plur. præſ. ind. act. verbi ὁράω, video.

Ὄρηται, orta fuerit, 3. ſingul. ſub. paſſ. vel ut alii, aor. 2. ſub. med. verbi ὄρνυμι.

Ὁρῆτε, videtis, Dor. pro ὁρᾶτε, 2. plur. præſ. ind. verbi ὁράω, video.

Ὀρθαι, motum eſſe, per ſyſtolen Jonic. pro ὦρθαι, perf. inf. paſſ. verbi ὄρω, excito. futur. ὀρῶ. perf. paſſiv. ὦρμαι, σαι, ται.

Ὀρθαί, nom. plur. f. g. ab ὀρθός, ή, όν, rectus, a, um.

Ὀρθοῖν, Dor. ſeu AEol. pro ὀρθοῦν, præſ. inf.

inf. act. verbi ὀρθόω, erigo. Th. ὀρθός, rectus.
Ὀρθιᾶν, Dor. pro ὀρθίων, procerorum, gen. plur. ab ὄρθιος, quod vide.
Ὄρθιος, ου, ὁ, ἡ, arduus, in altum tendens. hinc ὄρθιον φωνεῖν, altum clamare. ὄρθιον ἀϋσάτην, vehementer vociferari. Th. ὀρθός.
Ὀρθόβουλος, ου, ὁ, qui rectum consilium ſuppeditat. Ab ὀρθός, rectus, & βουλή, consilium.
Ὀρθοδίκας, α, ὁ, Dor. pro ὀρθοδίκης, ου, ὁ, recta judicia dans. veridicus. Thema δίκη, jus.
Ὀρθοκραιρᾶν, gen. plur. Dor. pro ῶν, f. g. ab ὀρθόκραιρος, α, ον, cornua erecta habens. ex ὀρθός, rectus, & κραῖρα, ας, ἡ, caput, antenna.
Ὀρθόμαντις, ιος, ὁ, qui vera vaticinatur. veridicus vates. ab ὀρθός, & μάντις, vates.
Ὀρθοποδέω, ῶ, recto pede incedo, non claudico. ab ὀρθόπους, οδος, ὁ, ἡ, recto pede progrediens. ex ὀρθός, rectus, & πούς, pes.
Ὀρθόπολις, ιδος, ὁ, Epiteth. boni Principis. Quia ſua ſapientia ſervat civitates.
ὈΡΘΟ'Σ, ἡ, όν, rectus, a, um. erectus. q. ab ὄρω, excito. Hinc ὀρθῶς, recte. ὀρθόω, erigo; item rectum facio. κατορθόω, erigo, instauro; item feliciter rem gero. κατόρθωμα, ατος, τό, res feliciter geſta. κατόρθωσις, εως, ἡ, felix rei ſuſceptæ adminiſtratio. ὀρθόπληξ, ſternax equus.
Ὀρθοτομέω, ῶ, recte ſeco, divido, diſtribuo. f. ήσω. p. ὠρθοτόμηκα. ab adject. ὀρθοτόμος, ου, ὁ, ἡ, recte ſecans. ab ὀρθός, rectus, & τέμνω, ſeco. præt. med. τέτομα.
Ὀρθοῦν ὕμνον, erigere hymnum. pro, Carmen in alicujus laudem componere, quod alta voce canatur.
Ὀρθρεύω, mane ſurgo. ab ὄρθρος, ου, ὁ, diluculum. ὀρθρευοίσᾳ, Doric. pro ὀρθρευούσῃ, mane vigilanti, dat. ſing. part. præſ. f. g.
Ὀρθρίζω, diluculo venio. imperf. ὤρθριζον. f. ίσω. præt. ὤρθρικα. a. 1. ὤρθρισα. a. 1. imperat. ὄρθρισον, ſurge mane. Th. ὄρθρος, ου, ὁ, diluculum.
Ὀρθρινός, ἡ, όν, matutinus, a, um. ab eodem them.
Ὄρθριος, α, ον, matutinus, ſummo mane veniens. eiuſdem them.
Ὀρθρίσαντες, a. 1. part. act. verbi ὀρθρίζω.
Ὀρθριῶ, vigilabo, Attic. pro ὀρθρίσω. f. 1. ind. activ. verbi ὀρθρίζω. quod vide.
Ὀρθρογόη, ης, ἡ, mane lugens. ab ὄρθρος, ου, ὁ, tempus matutinum, & γοάω, f. ήσω, gemo.
ὈΡΘΡΟΣ, ου, ὁ, diluculum, quia nos ad opera ὀρθοῖ, erigit, ſeu excitat. Hinc ὀρθρινός, ἡ, ὁ, & ὄρθριος, α, ὁ, matutinus.
Ὀρθῷ, dat. ſing. ab Ὀρθός, ου, ὁ, nomen viri.
Ὀρθωθῇ, feliciter ſuccedat, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſiv. verbi ὀρθόω. quod vide in ὀρθός, rectus.
Ὀρθώσαις, Æol. pro ὀρθώσας, a. 1. part. activ. verbi ὀρθόω, erigo. Thema ὀρθός, rectus.
Ὀρθωτήρ, ῆρος, ὁ, Poet. erector, qui jacentem erigit. ab ὀρθός, rectus.
Ὁρίζω, definio. fut. ὁρίσω, & Att. ὁριῶ. a. 1. ὥρισα, conſtitui. præſ. paſſ. ὁρίζομαι. perf. paſſiv. ὥρισμαι. perf. part. ὡρισμένος, η, ον, definitus, decretus. a. 1. paſſ. ὡρίσθην. a. 1. part. paſſ. ὁρισθείς, έντος, ὁ, declaratus. Thema ὅρος, ου, ὁ, terminus.
Ὀρικτιτ..., ου, ὁ, Poet. pro ὁ ἐν ὄρεσι τεθραμμένος, in montibus enutritus. Th. ὄρος, εος, τό, mons.
Ὀρειμάλιες, ων, αἱ, montana poma. ab ὄρος, εος, τό, mons & μᾶλα, Doric. pro μῆλα, poma.
Ὀρίνοις, moveres, 2. ſing. a. 1. opt. act. ab ὀρίνω, concito. præſ. inf. ὀρίνειν. Thema ὄρω, excito.
Ὀρίνετον, commovent, dual. præſ. indic. act. ὀρίνω.
Ὀρίνω, excito, commoveo. fut. νῶ. præſ. inf. ὀρίνειν. Th. ὄρω, excito. fut. ὀρῶ, & ὄρνω, Æol.
Ὅριον, ου, τό, finis, terminus. hine in plur. τὰ ὅρια, ων, fines. Th. ὅρος, ου, ὁ, terminus.
Ὁρίσαι, 3. ſing. a. 1. opt. act. vel aor. 1. inf. act. verbi ὁρίζω, definio. quod vide.
Ὀριγνάομαι, appeto. ab ὀρέγομαι.
Ὁριῶ, definiam, Att. pro ὁρίσω, fut. 1. act. verbi ὁρίζω. quod vide. Sed ὁρίων, gen. plur. ab ὅριον, finis.
Ὀρκάνη, ης, ἡ, idem quod ἑρκάνη, ſeptum. ab εἴργω, includo.
Ὄρκη, ης, ἡ, vas olearium. ab εἴργω, coerceo, contineo. Continet enim liquida.
Ὀρκισομένη, Gen. 34. verſ. 15. leg. ὁμοιωθῶμεν, ab ὁμοιόω. an οἰκήσωμεν, f. 1. ab οἰκέω, habito.
Ὁρκίζω, jurejurando obſtringo. fut. ίσω. p. ὥρκικα. a. 1. ὥρκισα. Th. ὅρκος, ου, ὁ, juramentum.
Ὅρκιον, ου, τό, fœdus juramento ſancitum. ejuſdem them.
ὉΡΚΟΣ, ου, ὁ, juſjurandum. q. ab εἴργω, coerceo. Coercet enim, & impedit tranſgreſſionem. Hinc ὀρκόω, & ὁρκίζω, jurejurando obſtringo. ὅρκιον, ου, τό, fœdus jurejurando ſancitum. ἐπιορκέω, pejero. ἐπίορκος, ου, ὁ, ἡ, perjurus. ἐπιορκία, ας, ἡ, perjurium.
Ὁρκωμοσία, ας, ἡ, juſjurandum. q. d. ὅρκου ὄμοσις, juramenti juratio. ab ὄμνυμι, juro.
Ὁρκωμότης, jurejurando obſtrictus. ab iiſdem them.
ὉΡΜΑΘΟ'Σ, ῦ, ὁ, ordo, ſeries, catena, latibulum. q. ab ἁρμόζω, apto. poſſit etiam referri ad εἴρω, ſero, ordino. unde εἱρμός, ſeries.
Ὁρμαίνω, in animo cogito, impetu feror, ruo. f. ανῶ. p. ὥρμαγκα. Th. ὁρμή, impetus.
Ὁρμᾶν ποτὶ κλέος ... ἀλκ..., θεοῦ σὺν παλάμᾳ, evehere ad ingens decus, Dei cum auxilio. Pindar. loquendi genus.
Ὁρμάομαι, idem fere quod ὁρμάω. & ſignificat proficiſcor.
Ὅρμοσται, adaptatum eſt, 3. ſingul. perf. paſſiv. per Metatheſim literarum pro ἥρμοσται, Jon. pro ἥρμοσται, verbi ἁρμόζω. fut. σω, quadro, convenio, apto. p. ἥρμοκα. perf. paſſ. ἥρμοσμαι, σαι, ται. Th. ἄρω, apto.
Ὁρμάω, ῶ, ruo, irruo, impetu feror, prorumpo. f. ήσω. p. ὥρμηκα. aor. 1. ὥρμησα. perf. paſſ. ὥρμημαι. Them. ὁρμή.
Ὁρμέαται, Jonic. pro ὥρμηνται, 3. plural. pluſq. perf. paſſ. verbi ὁρμάω, quod vide. Sic ὁρμεόμενος, ruens, Jon. pro ὁρμώμενος, præſ. part. paſſ.
Ὁρμίδαο, genit. ÆOl. pro ου. ab Ὁρμίδας, ου, ὁ, nomen propr. viri.
Ὁρμενος, per ſyncop. pro ὀρόμενος, qui citato impetu fertur, concitatus, præſ. part. paſſ. verbi ὄρω, excito. Eſt & ὄρμενος, caulis braſſicæ, quia vere ὄρνυται, vel ὁρμᾷ, id eſt cum impetu egerminat.
ὉΡΜΗ', ῆς, ἡ, impetus, appetitus animi. quaſi ab ὄρνυμι, cum impetu feror. Hinc ὁρμάω, fut. ήσω, impetu feror, irruo.
Ὁρμηθείς, έντος, ὁ, a. 1. part. paſſ. ὁρμηθήτην, dual. a. 1. ... Jon. ὁρμηθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ὁρμάω, cum impetu feror. Th. ὁρμή.
Ὅρμημα, ατος, τό, impetus. Thema ὁρμή.
Ὁρμήσωσι, 3. plur. a. 1. ſub. act. verbi ὁρμάω, impetu feror. fut. ήσω. ejuſdem them.
ὉΡΜΙΑ, ᾶς, ἡ, tenuis funiculus, linum, hamus. q. ab εἴρω, necto. Varino ab ὅρμος, id eſt, κεφάλαιον, quod ad eam hamus firmetur.
Ὁρμίζω, naves in ſtationem ſubduco. hinc ὅρμισις, ἡ, quies in portu. ab ὅρμος, ου, ὁ, ſtatio navium. monile.
ὉΡΜΙΝΟΝ, ου, τό, herba marrubio ſimilis. q. ab ὁρμάω, incito.
Ὁρμίσκος, ου, ὁ, parvum monile. Th. ὅρμος.
ὉΡΜΟΣ, ου, ὁ, monile, colli ornamentum; item ſtatio navium. q. ab εἴρω, necto. In catena enim pars parti annectitur. vel ab ἕρμα, ſtabilimentum. Hinc ὁρμέω, ſtationem habeo; item appello. ὁρμίζω, navem in ſtationem ſubduco.
Ὄρνεον, ου, τό, volucris, avicula, dimin. ab ὄρνις, ιθος, ὁ, ἡ.
Ὄρνιθας, acc. plur. ab ὄρνις, ιθος, ὁ, ἡ, avis. acc. ſing. ὄρνιθα.
Ὀρνιθοθήρα, ας, ἡ, aucupium, venatio avium. ab ὄρνις, & θήρα, ας, ἡ, venatio. Th. θήρ, ὁ, fera.
Ὄρνιξ, χος, ἡ, Dor. pro ὄρνις, avis. quod vide.
ὈΡΝΙΣ, ιθος, ὁ, ἡ, avis, ales. gallina. augurium. Dor. ὄρνιξ, ιχος. παρὰ τὸ ὀρνύω, ἢ τὸ αἴρεσθαι, avis impetuoſe ſe movet, volando alte ſe extollit. propius eſt ὄρνυμι, excito. Hinc ὀρνιθίας, ου, ὁ, tempeſtas. hyems.
Ὄρνισι, dat. plur. ab ὄρνις, ιθος, ὁ, ἡ.
Ὄρνιχα, Dor. pro ὄρνιθα, acc. ab ὄρνις, Dor. ὄρνιξ.
Ὀρνιχολόχος, ου, ὁ, Poet. & Dor. pro ὀρνιθολόχος, qui avibus inſidias ſtruit, ὁ ταῖς ὄρνισι λόχον ἔχων. Ab ὄρνις, ἡ, avis, & λόχος, ου, ὁ, inſidiæ.
Ὄρνυμαι, excitor, ſurgo. ab ὄρνυμι, idem quod ὄρω, excito.
Ὀρνύμεν, & ὀρνύμεναι, movere, Dor. pro ὀρνύναι, præſ. inf. act. ὀρνυμένοιο, pro ου, gen. Jon. præſ. part. paſſ. verbi ὄρνυμι, idem quod ὄρω, excito.
Ὄρνυσθε, concitamini, 2. plur. præſ. imperat. paſſ. ὄρνυσο, verbi ὄρνυμι, idem quod ὄρω, excito.
Ὀρνύω, Poet. moveo, incito. idem quod ὄρω.
ὈΡΟΒΟΣ, ου, ὁ, ervum, leguminis genus. q. ab ἐρέπτω, edo. quia frequenter in cibum venit.
Ὀρωρέχαται, quæ porrexit, perf. part. med. f. g. verbi ὀρέγω, porrigo. p. m. ὄρεγα. perf. part. med. ὀρεγώς, υῖα, & ſyllole Jonica ὀρωρεγυῖα.
ὈΡΟ'ΔΑΜΝΟΣ, ου, ὁ, ſurculus, ramuſculus: q. ῥάδαμνος, quia facile frangitur, & domatur, quia ramus tener. vel quia ἐν ὄρει δαμάζεται. hinc & ὀροδαμίς, ίδος, ἡ.
Ὀρεσσιαδες, nymphæ, & apes. quia ἐν ὄρει δίαιταν habent. aut ab ὀροδάμνοις.
Ὀροθεσία, ας, ἡ, terminus poſitus. q. d. θέσις τῶν ὅρων, poſitio termini.
Ὀροθύνω, idem quod ὄρω, vel inde flexum, vel compoſitum ex ὄρω, & θύνω, ut ſit, concito ruendo.
Ὀρομαλίδες, Dor. pro ὄρεια μᾶλα.
ὈΡΟ'ΝΤΙΟΝ, ου, τό, herbæ nomen. an quod amet ὄρη, montes?
ὌΡΟΣ, εος, τό, mons. q. ab ὄρω, excito, erigo: eſt enim erecta in tumorem terra. Hinc ὀρεινός, ἡ, ὁ, & ὄρειος, α, ὁ, ἡ, montanus, montoſus.
ὉΡΟΣ, ου, ὁ, terminus, limes, meta. ab ὁράω, video. Termini enim ſignari ſolent, ut ſint ὁρατοί. vel ab ὄρω, erigo. Hinc ὁρίζω, termino, definio. ὁριςμός, οῦ, ὁ, definitio. περιορίζω, termino, circumſcribo. ἀφορισμός, οῦ, ὁ, determinatio, diſtincta rerum explicatio.
Ὀροσάγγαι, Perſarum lingua vocantur homines de rege bene meriti.
Ὄρουσαν, irruerant, 3. plur. a. 1. ind. act. Jon. pro ὤρουσαν. Sed ὀροῦσα, præcipitans, pro ὀρούσασα, a. 1. part. act. f. g. ab ὀρούω, irruo. Th. ὄρω, concito.

Ὀρύω,

Ὀρέω, irruo, gradu concitato feror. f. ήσω. p. ὤρηκα. Th. ὄρω, concito.

Ὀροφὴ, ῆς, ἡ, faſtigium, culmen, lacunar, tectum. ὄροφος, ου, ὁ, tectum. Th. ἐρέφω, tego. f. ψω.

Ὀρόων, Poet. pro ὁρῶν, & in pl. ὁρόωντες, pro ὁρῶντες, præſ. part. act. verbi ὁράω, video. f. άσω. p. ὥρακα, & Att. ἑώρακα.

Ὀρόωντι, Doric. pro ὁρόωσι, ſeu ὁρῶσι, vident, 3. plur. præſ. ind. act. verbi ὁράω.

Ὀρόῳτε, videretis, Poetic. pro ὁρῷτε, 2. plur. præſ. opt. activ. verbi ὁράω, præſ. opt. ὁράοιμι, ῷμι.

Ὀρπίσκιον, ου, τὸ, idem ac ὄρνιον, ου, τὸ, ὄρνις, ιθος, ὁ, ἡ, avis.

Ὀρπακα, ſtimulum, accuſat. ſingul. ab ὄρπηξ.

ὈΡΠΗΞ, ηκος, Dor. ὄρπαξ, ὁ, ſtolo, ramus, ſurculus ex radice arboris enatus. q. ab ἕρπω, quia ex arbore proſerpit.

Ὀῤῥ' οἱ, Poet. pro ὅ ῥα αὐτῷ.

Ὀῤῥοπύγιον, ου, τὸ, ultima pars ſpinæ, in quam vertebræ deſinunt, ab ὄῤῥος, & πυγή.

ὈῬῬΌΣ, ῦ, ὁ, ſerum lactis. Dicitur & ὀρὸς, ῦ, ὁ. q. ab ὁρμάω, ſeu ῥέω, fluo. Sed ὄῤῥος, ου, ὁ, linea, quæ ſcrotum medium interſecat. Et ſacri oſſis extremum. q. ab οὐρὰ, cauda. Hinc ὀῤῥωδέω, metuo.

Ὀῤῥωδέω, metuo. ab ὄῤῥος. quod vide.

Ὄρσαι, Æol. pro ὄρσαι, a. 1. inf. act. verbi ὄρω, concito. fut. Æol. ὄρσω.

Ὄρσεο, ſurge, Jon. pro ὄρσου, præſ. imperat. verbi ὄρσομαι, quod Thema Poetæ finxerunt a fut. Æolic. ὄρσω, verbi ὄρω, excito.

Ὄρσῃς, provoces. 2. ſing. a. 1. ſub. act. verbi ὄρω. fut. Æol. ὄρσω.

Ὀρσίκτυπος, ου, ὁ, Poet. horriſonus, vel qui ſtrepitum excitat, ὁ ὄρων κτύπον. quod ab ὄρω, excito, & κτύπος, ſonitus. Th. τύπτω.

Ὀρσίλοχος, ου, ὁ, Orſilochus, nomen propr.

Ὀρσινεφὴς, έος, ὁ, ἡ, excitator nubium, Jovis Epithet. ab ὄρω, fut. ὄρσω, & νέφος, nubes.

Ὀρσίπεδος, ὁ, ἡ, quatiens ſolum. ab ὄρω, quaſſo, & πέδον, τὸ, ſolum.

Ὄρσο, per ſyncop. pro ὄρσεο, & hoc Jon. pro ὄρσου, præſ. imperat. paſſ. a præſ. act. ὄρσω, quod a fut. 1. formatum verbi ὄρω.

Ὀρσοτρίαινα, nom. Æolic. pro comm. ὀρσοτριαίνης, & Doric. ὀρσοτριαίνας, genit. ὀρσοτριαίνα, pro comm. ὀρσοτριαίνου, agitator tridentis, Epithet. Neptuni. ab ὄρω, excito, & τρίαινα, ης, ἡ, tridens.

Ὄρσω, concitabo, fut. Æol. verbi ὄρω.

Ὀρτάζω, Jon. pro ἑορτάζω, diem feſtum celebro.

ὈΡΤΑΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, pullaſtra, gallina, quaſi ab ὄρω, in altum erigo. Hinc ὀρταλίζω, incipio alas quatere, & volatum tentare. ὀρτάλιχος, ου, ὁ, avis pullus.

Ὀρτὴ, ῆς, ἡ, Jon. pro ἑορτὴ, ἡ, dies feſtus.

Ὀρτυγία, ἡ, olim inſula, poſtea facta continens.

ὈΡΤΥΞ, υγος, ὁ, coturnix. q. ab ὄρω, quod facile ad pugnam concitetur. Malo ab ὄρω, & τίκτω, quod ad gignendum excitata avis. Semine abundat, & libidinoſa eſt.

ὈΡΥΖΑ, ης, ἡ, oryza.

ὈΡΥΜΑΓΔΟ'Σ, ῦ, ὁ, ſtrepitus, fragor, tumultus. q. ὀρυγμαδὸς, ut ſit ſtrepitus foſſione excitatus.

Ὀρυκτὸς, ἡ, ὸν, defoſſus, a, um. ab ὀρύσσω, fodio.

Ὄρυξ, capra quædam ſylveſtris. ab ὀρύσσω, quia pedibus prioribus terram effodit.

ὈΡΥ'ΣΣΩ, ſeu ὀρύττω, fut. ξω, fodio. p. ὤρυχα. aor. 1. ὤρυξα. a. 2. ὤρυγον. perf. paſſ. ὤρυγμαι, ξαι. Hinc ὄρυγμα, ατος, τὸ, foſſa, fovea. ὄρυξις, εως, ἡ, foſſio, foſſura. ὀρυχὴ, ῆς, ἡ, idem. ὀρυκτὴρ, ῆρος, ὁ, foſſor.

Ὀρφανὰ τέκνα, orphani, ab ὀρφανὸς, ῦ, ὁ, pupillus.

Ὀρφανία, ας, ἡ, orbitas liberorum. ejuſdem them.

Ὀρφανίζω, orbo, privo, cum genit. ὀρφανίζεσθαι, parentibus orbari, orbum eſſe.

Ὀρφανικὸς, ῦ, ὁ, pupillaris. ab eodem them.

ὈΡΦΑΝΟ'Σ, ῦ, ὁ, orphanus, pupillus, orbus parentibus, deſertus, privatus. q. ab ὀρφνὸς, obſcurus, negligitur enim, & veluti in tenebris verſatur.

Ὀρφεὺς, έως, ὁ, Orpheus. Quis fuerit Orpheus docet Pindar. Pythior. Od. 4. 313.

Ὀρφναῖος, α, ον, tenebroſus, a, um. ab ὄρφνη, ης, ἡ, & Dor. ὄρφνα, tenebræ, obſcuritas.

ὈΡΦΝΗ, ης, ἡ, & Dor. ὄρφνα, tenebræ, obſcuritas. quaſi ab ὀρφὸς, lucis expers. Vel ἐρέφω, tego.

ὈΡΦΟ'Σ, ῦ, ὁ, lucis expers, orbus aliis quoque rebus. q. ab ἐρέφω, tego, luce privo. vel ab αἴρω, tollo, & φῶς, lumen. Eſt & ὀρφὸς, vel Attic. ὀρφὼς, ὁ, orpheus piſcis.

Ὄρχαμος, princeps, pro ἀρχὸς, idem quod ἄρχαμος. Th. ἀρχὴ, ἡ, principatus.

Ὄρχατος, ου, idem quod ὄρχος, ου, ὁ.

ὈΡΧΕ'ΟΜΑΙ, ſalto, tripudio. f. ήσομαι. a. 1. med. ὠρχησάμην, ω, ατο. a. 1. part. med. ὀρχησάμενος, η, ον. q. ab ἔρχομαι, incedo. Eſt certus quidam inceſſus ſaltatio. Vel ab ὀρέγω, extendo. Saltantes extendunt pedes, & manus. alii ab ὄρχις, teſtis. Hinc ὀρχηστὴς, ῦ, & ὀρχηστὴρ, ῆρος, ὁ, ſaltator.

Ὀρχεῦνται, tripudiant, Dor. pro ὀρχοῦνται, 3. plur. præſ. ind. verbi ὀρχέομαι. quod vide.

Ὀρχηδὸν, vel ὀρχειδὸν, viritim. adverb. q. d. κατ' ὄρχους. Th. ὄρχις, εως, ὁ, teſticulus.

Ὀρχηθμὸς, ῦ, ὁ, ſaltatio, genit. Jon. ὀρχηθμοῖο. Th. ὀρχέομαι.

Ὀρχήσομαι, f. 1. med. verbi ὀρχέομαι, ſalto. quod vide.

Ὀρχηστὺς, ύος, ἡ, ſaltandi ars. ab eodem them.

ὈΡΧΙΣ, εως, ὁ, teſtis, teſticulus. q. ab ὀρέγομαι, appeto. quod inde ὄρεξις συνουσίας. hinc τρίορχης, ου, ὁ, habens tres teſticulos.

Ὀρχόμενος, ου, ὁ, nomen propr. viri.

ὈΡΧΟΣ, ου, plantarum ſeries, vitium ordo. hortus. hinc ὄρχως, accuſ. plur. Doric.

ὈΡΩ, excito, concito. fut. ὀρῶ, & ὄρσω, p. ὦρκα. p. m. ὄρωρα. Puto ab αἴρω, attollo. hinc ὀρούω, excito. κονιορτὸς, ῦ, ὁ, pulvis excitatus.

Ὁρῶ, contract. ex ὁράω, video.

Ὁρῴατο, Jon. pro ὁρῷντο, 3. plur. opt. ab ὁράομαι, video.

Ὁρῴην, ῴης, ῴη, videam, præſ. opt. Attic. pro ὁράοιμι, ῷμι, verbi ὁράω. quod vide.

Ὁρῶμαι, contracte ab ὁράομαι. ſic in plur. ὁρῶμεν, præſ. ind. act. ὁρῶντες, plur. part. præſ. act.

Ὁρῶμεν, 1. plur. ind. act. verbi ὁράω, video.

Ὀρῶν, gen. plur. ab ὄρος, εος, τὸ, mons. Sed ὁρῶν, præſ. part. ab ὁράω.

Ὄρωρα, Att. pro ὦρα, p. m. verbi ὄρω, excito. pluſq. perf. med. ὀρώρειν, & ὠρώρειν, εις, ει.

Ὀρωρέχαται, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. Jon. pro ὀρωρεγμένοι ἦσαν, ab ὀρέγω, porrigo, extendo. fut. ξω. p. ὦρεχα, & Att. ὀρώρεχα.

Ὄρωρῃ, moveatur, 3. ſing. præt. ſub. med. vide ὄρωρα. Niſi malis eſſe præſ. ſub. paſſ. 2. ſing. verbi ὀρώρω, quod factum ex præt. med. ὄρωρα, verbi ὄρω, excito. quod vide.

Ὀρώρηκα, perf. act. Att. redupl. pro ὤρηκα, verbi ὀρέω, ῶ, f. ήσω. unde perf. paſſ. ὀρώρηται.

Ὤρωρον, extuli, Att. pro ὦρον, aor. 2. vel imperf. act. verbi ὄρω, concito.

Ὀρώρυχα, fodi, Att. pro ὤρυχα, perf. act. verbi ὀρύσσω, fodio. f. ξω.

Ὁρῶσαι, videntes, præſ. part. f. g. plur. num. contract. verbi ὁράω, video.

Ο Σ.

ὋΣ, ἥ, ὅ, qui, quæ, quod, artic. poſtpoſ. Hinc οὗ, ubi? ποῦ, ubi, ubinam? ὅθεν, unde. πόθεν, unde?

Ὅσα, quanta, nom. plur. n. g. ab ὅσος, & Poet. ὅσσος, ου, ὁ, quantus.

Ὁσάκις, quoties, adv. citra interrog. Th. ὅσος, quantus.

Ὅσγε, ἥγε, ὅγε, qui quidem, quæ quidem, &c. ab ὃς, qui, & γε.

Ὀσδοντι, olent, Dor. pro ὄζουσι, 3. plur. præſ. ind. verbi ὄζω, oleo. f. ήσω. Sic ὄσδω, pro ὄζω.

Ὁσημέραι, quotidie, pro ὅσαι ἡμέραι.

Ὁσίην, acc. Jon. f. g. ab ὅσιος.

ὉΣΙΟΣ, ια, ον, ſanctus, a, um, juſtus. dat. plur. ὁσίοισι. q. ab ὅσιος, Dorice Deus, id eſt, Deus inter homines. Hinc ὁσία, fas, juſta funebria. ὁσιότης, ητος, ἡ, ſanctitas. ὁσιόω, fut. ώσω, ſanctum reddo; item pio, expio.

Ὁσιότης, ητος, ἡ, ſanctitas. Thema ὅσιος.

Ὅσκεν, quicunque, Poet. pro ὃς ἄν.

Ὀσμὴ, ῆς, ἡ, odor, ab ὄζω, Dor. ὄσδω, oleo.

Ὅσονπερ, idem ac ὅσοντε, circiter, ferme.

Ὁσονῶν, Jon. pro ὁσονοῦν, quatulumcunque.

ὋΣΟΣ, η, ον, quantus, a, um, citra interrog. in plur. ὅσοι, ὅσαι, ὅσα, quicunque, &c. ἐφ' ὅσον, quamdiu. καθ' ὅσον, quatenus. q. ab ὃς, qui. Hinc & ὁσάκις, quoties. πόσος, ου, ὁ, quantus. ποσάκις, quoties? ποσὸς, ῦ, ὁ, aliquantus. τόσος, ου, ὁ, tantus. τοσοῦτος, ου, ὁ, idem.

ὈΣΠΡΙΟΝ, ου, τὸ, legumen. q. a σπείρω, ſemino, quod crebra ejus ſatio.

Ὄσσ', oculos, dual. num. pro ὄσσε, vel ὄσσε, ab ὄσσος, εος, τὸ, oculus. Th. ὄπτομαι, video. Eſt & ὅσσ', pro ὅσσα, quæcunque. ab ὅσος, & Poet. ὅσσος, ου, ὁ, quantus.

ὌΣΣΑ, ης, ἡ, vox, fama, rumor, omen. q. ab ὂψ, vox. ut ſit q. ὄψα. Hinc ὄσσομαι, auguror, vaticinor; item video. Sed ὅσσα, Poet. pro ὁσάκις, quoties.

Ὅσσαι, Poet. pro ὅσαι, quotquot, plur. num. f. g. ab ὅσος, quantus.

Ὁσσάτιον, pro ὅσον, quantum.

Ὄσσε, τὼ, oculos, dual. num. pro ὄσσεε, per Apocopen τῦ ε. Sunt qui velint per Metaplaſmum dici pro ὄσσω, ab ὄσσος, ου, ὁ, vel ὄσσος, εος, τὸ, oculus. ab ὄσσομαι, quod pro ὄπτομαι, video.

Ὄσσετο, prævidebat, 3. ſing. imperf. Jon. verbi ὄσσομαι, video, Æol. pro ὄπτομαι. f. ὄψομαι. p. ὦμμαι.

Ὄσση, ης, ἡ, Oſſa, mons Theſſaliæ.

Ὁσσίχον, Dor. pro ὅσον, quantum.

Ὅσσοι, Poet. pro ὅσοι, quicunque. ab ὅσος.

Ὄσσομαι, video, Æol. pro ὄπτομαι. hinc ὀσσόμενος, præſ. part. Eſt & ὄσσομαι, prædico. ab ὄσσα, omen.

Ὅσσον, & ὅσσον', pro ὅσον, quantum.

Ὄσσος, ου, ὁ, & ὄσσος, εος, τὸ, oculus. in dual. τὼ ὄσσε. per Apocop. pro ὄσσεε, vel per Metaplaſm. pro ὄσσω in dat. plur. ὄσσοις. ab ὄσσομαι, Æol. pro ὄπτομαι, video.

Ὀστᾶ, plur. ab ὀστοῦν, ῦ, τὸ, teſta. Sed ὀστᾶ, contract. pro ὀστέα, oſſa, plural. num. ab ὀστέον, ῦν, os.

Ὀστακὸς, idem quod ἀστακὸς, quod vide.

Ὀςᾶ, ῶν, oſſa, plur. num. ab ὀςέον, ῦν, τὸ, os, oſſis.

ΟʹΣΤΕʹΟΝ, ῦν, gen. έυ, ῦ, τὸ, os, oſſis. q. ab ἵςημι, quia ſtabilit corpus. Hinc ὀςέϊνος, oſſeus.

Ὅςις, quicunque. gen. ὅτινος, dat. ᾧτινι, &c. ab ὃς, qui, & τὶς.

ΟʹΣΤΛΙΓΞ, γγος, ἡ, ſcintilla; ſeu flamma criſpa. forte ab αὔω, ſplendeo, & λίγγω, ſtrideo. eſt enim flamma ſtridens. Vel ab ὀςῶν, & λήγγω, quod ſonum edat inſtar oſſium, quæ confringuntur. item cirrus, cincinnus.

Ὀςοφυεῖς, nom. vel acc. plur. ab ὀςοφυὴς, έος, ὁ, ἡ, oſſeus natura. ab ὀςέον, ῦν, τὸ, os, & φύσις*, natura. Th. φύω, naſcor.

Ὀςρακίζω, quod vide in ὄςρακον.

Ὀςράκινος, η, ον, teſtaceus, a, um. ab ὄςρακον, υ, τὸ, teſta.

Ὀςρακόδερμος, υ, ὁ, oſtripellis. ab ὄςρακον, υ, τὸ, teſta, & δέρμα, ατος, τὸ, pellis, quod a δέρω, excorio. Th. δέρας, ατος, τὸ, pellis.

ΟʹΣΤΡΑΚΟΝ, υ, τὸ, teſta, etiam ea, quæ de piſce dicitur. quaſi ab ὀςέον, os. Hinc ὀςρακηρὸς, ῦ, ὁ, teſtaceus. ὀςρακίζω, teſtulis in urnam conjectis damno, relego. ὀςρακισμὸς, ῦ, ὁ, relegatio.

ΟʹΣΤΡΕΟΝ, ſeu ὄςρειον, υ, τὸ, oſtreum. q. ab ὀςέον, os.

ΟʹΣΤΡΥΣ, υος, vel ὀςρύα, ἡ, arboris nomen. Forte quia dura, ut ὄςρεον.

ΟʹΣΦΡΑΙʹΝΟΜΑΙ, odoror, olfacio. ὀσφραίομαι, idem. f. ὀσφρήσομαι. perf. paſſ. ὤσφρημαι, σαι, ται. Hinc ὄσφρησις, εως, ἡ, odoratus. q. ab ὀσμὴ, odor, & ῥὶν, naris, quod per nares olfaciamus.

Ὄσφρησις, εως, ἡ, odoratus. vide in ὀσφραίνομαι.

Ὀσφρόμενος, qui odoratur, per ſync. pro ὀσφραινόμενος, præſ. part. ab ὀσφραίνομαι. quod vide.

ΟʹΣΦΥʹΣ, ύος, ἡ, lumbus, ilia, accuſ. ὀσφύν. Alii ὀσφῦος, ὀσφῦν. Apollodoro dicta q. ὀςοφυὴς, quod tota ſit oſſea, & excarnis. Poſſit forte etiam dici, quia ibi ἶς φύεται, robur naſcitur.

Ὄχος, υ, τὸ, ὄχη, & ὤχη, ἡ, ramus, novellus palmes. & pro ſcroto ſumitur. Hinc ὄχεος, & ὄχεον, ſcrotum. Th. μόχος, vitulus, ramulus.

Ο Τ.

Ὅτ', ut & ὅθ', pro ὅτε, quando.

Ὅταν, quum, conjunct. item quamdiu. ex ὅτε, & ἄν.

ΟʹΤΕ, quando, quoniam. Poetic. ὅττε, Dor. ὅκα. Sed πότε, quando? τότε, tunc. q. ab ὅς, qui. Eſt n. ᾧ χρόνῳ.

Ὅτευ, Jonic. & Dor. ὅτω, pro ὅτινος. quod vide.

Ὅτῳ τρόπῳ, Jonic. pro ᾧτινι τρόπῳ, quo modo.

Ὁτέῳ, Jon. pro ᾡτινιοῦν, cuicunque. Sic ὅτεων, pro ὧν τινων, quoſum.

ΟʹΤΙ, & Poet. ὅττι, quod, quia, conjunct. Sed ὅ, τι, quicquid, pronomen n. g. ab ὅςις. Sed διότι, quare, quamobrem. q. ab ὅς, qui. Eſt n. ἐφ' ᾧ, δι' ὅ.

Ὅπῶν, quis igitur? ab ὅς, quis, & ὖν, ergo.

Ὄτλος, υ, ὁ, ærumna. ὀτλέω, ærumnas fero. a τλάω, per pleonaſm. τῦ ο. Th. ταλάω, ſuffero.

ΟʹΤΟΒΟΣ, & ὄτοβος, υ, ὁ, ſtrepitus, tumultus, ſonitus. q. ab ὄθω, moveo, & βοὴ, clamor, ut ſit motus clamoſus.

Ὅτου, Attice pro ὅτινος, gen. ſing. ab ὅςις, qui. quod ab ὅς, & τὶς.

Ὀτραλέως, celeriter, ocyſſime, accurate, adv. Th. ὀτρύνω. f. υνῶ, incito.

Ὀτρηρὸς, ῦ, ὁ, celer, citatus, impiger. in nom. dual. ὀτρηρώ, ab ὀτρύνω, incito, hortor.

Ὀτριχες, pro ὁμοιότριχες, ejuſdem pili, nam ὅμοιος patitur hanc syncopen, & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, capillus.

Ὀτρυνόμεν, 1. plur. præſ. ind. act. verbi ὀτρύνω. quod vide.

Ὀτρυντὺς, ύος, ἡ, hortatio, inſtigatio. Th. ὀτρύνω.

ΟʹΤΡΥʹΝΩ, incito, inſtigo. fut. υνῶ, & Jon. ὀτρυνέω. in paſſ. ὀτρύνομαι, incitor. q. ab ὄρω, excito, ut ſit quaſi ὀρύνω. Hinc ὀτρηρὸς, ῦ, ὁ, celer, diligens.

Ὅττα, vide ὅσσα.

Ὅττι, quia, quoniam, Poetic. pro ὅτι, quod.

Ὅττικεν, Poet. pro ὅ, τι, & κεν.

Ὀτοτοῖ, hei, heu, ah! hinc ὀτοτύζω, lamentor.

Ὅτῳ, Att. pro ᾧτινι, cui, ab ὅςις, quicunque, ex ὅς, & τὶς, quis.

Ο Υ.

ΟΥ', non, adverb. ſeq. conſon. ὐκ, ſeq. vocali tenui, & ὐχ, ſeq. vocal. aſpirat. Duplex negatio apud Græcos fortius negat, & vertitur, nequaquam.

Οὗ, pro ὅθι, ubi, adverb. ἐν ᾧ τόπῳ. Ergo ab ὅς. Sed πῦ, ubi? Sic & ὗ, ſui, gen. vel ab ὅς, ὗ, quis, cujus. Eſt & ὗ, pro οἱ, qui. Joſ. 1. verſ. 9. 16.

Οὗ, miſiſti, pro ἕσο, vel ἕου, & contract. ὗ, 2. ſingul. aor. 2. ind. med. vel aor. 2. imperat. med. ab ἵημι, mitto. f. ἥσω. a. 2. ἧν.

Οὐὰ, vah! adverb. Marc. 15. 29.

Οὐαὶ, væ, adv. cum dat. ἡ ὐαὶ, miſeria.

ΟΥʹΑΣ, ατος, τὸ, auris, Poet. pro ὖς, ὠτὸς, τὸ, idem. dat. plur. ὔασι.

Οὔατα, aures. vaſorum anſæ. nom. pl. ab ὖας, ὔατος, τὸ, auris, & contracte ὖς, ὠτὸς, τὸ, idem.

Οὐγγία, vel ὐγκία, uncia. Ex Lat. pars una aſſis, diviſi in duodecim.

Οὐδαμῆ, & Doric. ὐδαμᾶ, nuſquam, adverb. ab ὐδαμὸς.

Οὐδαμινὸς, nihili, nugatorius, gerro.

Οὐδαμὸς, nullus. quod ex ὐδὲ, neque, & ἀμὸς, ῦ, ὁ, unus, aliquis. Dor. noſter. q. d. ὐδ' ἀμὸς, ne unus quidem. hinc ὐδαμῶς, nequaquam, adv.

Οὖδας, ατος, τὸ, pavimentum, idem quod ὖδος, εος, τὸ, ſolum.

Οὐδὲ, neque, conjunct. ex ὐ, non, & δὲ, vero.

Οὐδεὶς, ενὸς, ὁ, nullus. ὐδεμία, ᾶς, ἡ, nulla. ὐδὲν, ενὸς, τὸ, nullum. ex ὐδὲ, neque, & εἷς, unus.

Οὐδέκοτε, Jon. pro ὐδέποτε.

Οὐδεμιᾷ, dat. ſingul. f. g. ab ὐδεμία. vide in ὐδεὶς.

Οὐδὲν, ενὸς, τὸ, nullum. vide ὐδεὶς. Sic ὐδένες, nulli, nom. plur. m. g.

Οὐδενόσωρος, nulla cura dignus, contemnendus. ab ὐδεὶς, & ὤρα, cura. Vel qui ne uno quidem momento durat. quod ab ὥρα, tempus.

Οὐδέποτ', pro ὐδέποτε, nunquam, adv. ex ὐδὲ, neque, & ποτὲ, aliquando.

Οὐδέπω, nondum, nunquam, adv.

Οὐδέτερος, α, ον, neuter. ex ὐδὲ, & ἕτερος, alter.

Οὐδέτι, neque ullum. ex ὐ, non, & τὶ, quid.

Οὐδετέρωθεν, neutra ex parte. ὐδετέρωσε, neutram in partem. ab ὐδετέρως, neutro modo. quod ab ὐδέτερος, ſeu ὐδέτερος, pro ὐδ' ἕτερος, neuter, neque alter.

ΟΥ'ΔΟΣ, εος, τὸ, ſolum, pavimentum. q. ab ὁδὸς, ἡ, via. Sed ὐδὸς, ὁ, limen. Hinc ὖδας, ατος, τὸ, pavimentum. ὐδαῖος, α, ον, humilis, terreſtris. Sed ὐδὸς, ῦ, ἡ, Jon. pro ὁδὸς, iter.

Οὐδοτιοῦν, nihil prorſus. ex ὐδεὶς, nullus, & ὖν, igitur.

ΟΥ'ΘΑΡ, ατος, τὸ, uber, mamma, abundantia.

Οὐθεὶς, ὐθεμία, ὐθὲν, nullus, a, um. ex ὐκ, καὶ εἷς, unus.

Οὔθην, non equidem. Th. ὐ, non.

Οὐκ, non, ſequente tenui. vide ὐ.

Οὐκέτι, non amplius. ex ὐκ, non, & ἔτι, adhuc.

Οὐκὶ, Poet. pro ὐχὶ, hoc autem pro ὐκ.

Οὐκῦν, non igitur? ex ὐκ, & ὖν, ergo.

Οὔκω, Jon. pro ὔπω, nondum. ſic ὔκων, Jon. pro ὐκ, vel ὔκων, non igitur.

Οὔκως, Jon. pro ὔπως, nullo modo.

Οὐλαὶ, hordeum, quod ὖλον, id eſt, integrum ederetur cum ſale, ante molas inventas.

Οὐλαμὸς, ῦ, ὁ, confertum agmen. q. ab ὖλος, integer. vel ex ὁμῦ, & εἰλεῖσθαι, ſimul cogi.

Οὐλαφὸς, mortuus. ab ὖλον, ſeu ὀλοὸν ἀφὴ, quem res mortifera tetigit.

Οὐλὴ, ῆς, ἡ, cicatrix. q. ex ὔλω, valeo, quippe quæ ſit nota ſanati vulneris. Th. ὖλος, integer.

Οὔλιος, & ὔλιμος, idem quod ὖλος.

Οὐλίας, α, ὁ, Doric. pro Οὐλίας, υ, ὁ, nomen viri propr.

Οὐλοδέτης, merges, faſciculus hordei collecti. ab ὖλος, faſcis, & δέω, ligo. vel ab ὐλαὶ, hordea. Hinc ὐλόδετον, funis, quo ὖλος δεῖται, id eſt, faſciculus colligatur.

Οὐλόθριξ, ιχος, ὁ, qui criſpos habet capillos. ex ὖλος, criſpus, & θρὶξ, capillus.

Οὐλοθυτέω, immolo. q. ὐλὰς θύω.

Οὐλοκάρηνος, criſpo capite. ex ὖλος, contortus, q. ab εἴλω, contorqueo, & κάρηνον, υ, τὸ, caput.

Οὐλομένη, ης, ἡ, pernicioſa, Poet. pro ὀλομένη, a. 2. part. med. f. g. ſic ὐλομένοιο, gen. Jon. m. g. ejuſdem temporis, & modi, verbi ὄλλυμι, perdo. f. ὀλέσω. p. m. ὄλα, Att. ὄλωλα. a. 2. med. ὠλόμην. hinc aor. 2. part. med. ὀλόμενος, η, ον.

Οὐλόπους, integer pedibus. ab ὖλος, integer, & πὺς, ποδὸς, ὁ, pes.

ΟΥ'ΛΟΣ, υ, ὁ, integer, ſanus; perfectus; q ab ὅλος, totus. Perfectum eſt, cui nihil deeſt. item mollis, tener, criſpus; an ab εἰλῶ, convolvo? mollia tenera ſunt, & convolvi poſſunt. item manipulorum collectorum faſcis. unde Οὐλὼ, Ceres, ab εἰλέω, conſtringo. Vel ab ὐλὴ, hordeum, quod hordei faſciculus eſſet. Tum etiam ὖλος, pro ὀλοὸς, pernicioſus, quod vide in ὄλλυμι. Ab ὖλος, tener, eſt ὖλον, υ, τὸ, gingiva. quia tenera eſt ejus caro. ἴυλος, υ, ὁ, prima lanugo ex puberum genis effloreſcens.

Οὐλοχύτας, acc. plur. ab ὐλοχύτης, υ, ὁ, mola. quaſi ab ὐλαὶ, hordeum. hæc ab ὖλος, pro ὅλος, integer, & χέω, ſeu χύω, fundo.

Οὔλυμπος, υ, ὁ, & Jonic. ὐλύμποιο. Poetic. pro ὄλυμπος, Olympus, quaſi ὁλολαμπος, totus lucens. Οὐλυμπόνδε, ad Olympum. q. εἰς Οὔλυμπον. hinc Οὐλύμπιος, Olympius, cœleſtis.

Οὔλω, valeo, ſum ſanus. Th. ὖλος, integer, ſanus.

Οὑμὸς, ὁ, per Synæreſin, pro ὁ ἐμὸς, meus. Sic τὠμὸν, pro τὸ ἐμόν.

ΟΥ'Ν, igitur, itaque, ergo, tandem, certe. q. ex ὅς. Eſt enim δι' ὅ, propter quod.

Οὕνεκα, & ὕνεκ', pro ὗ ἕνεκα, cujus rei gratia. Sic τὕνεκα, pro τῦ ἕνεκα.

Οὔνεσθε, Poet. pro ὄνεσθε, 2. plur. ind. paſſ. verbi ὄνημι, idem quod ὀνόω, vitupero. Th. ὄνημι, idem.

Οὔνομα, ατος, τὸ, Poet. pro ὄνομα, nomen. ſic ὐνομάζω, pro ὀνομάζω.

Οὐνομαίνειν, Jonic. pro ὀνομαίνειν, nominare.

Οὐνομάκλυτος, υ, ὁ, Poet. τῷ ὀνόματι κλυτὸς, nomine clarus, inclytus.

Οὐνομάρχης, υ, ὁ, provinciæ præfectus, Jon.

Jon. pro ὀνομάρχης. ex νέμω, rego. hinc νόμος, & ἀρχή, imperium.

Οὐνομαστός, celebris, Jon. pro ὀνομαστός. quod vide.

Οὖξ, Dor. pro ὁ ἐξ.

Οὕπερ, gen. ſingul. ab ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ, qui, quæ, quod.

Οὔποτε, nunquam. ex οὐ, & ποτέ, & hoc ab ὅτε, quando.

Οὔπω, nondum, ex οὐ, & πω, (enclit.) quodammodo. hoc ab πῶς.

ΟΥΡΑ', ᾶς, ἡ, cauda. extremum agmen, prora. q. ὅρος, ου, ὁ, terminus. tum cauda erigi poteſt, quod eſt ὀρθώς. hinc οὐραῖος, ου, ὁ, ad caudam pertinens, poſtremus. αἴλουρος, ου, ὁ, catus, felis. ἀρκτοῦρος, ου, ὁ, ſtella poſt caudam majoris urſæ; Arcturus. μείουρος, ſeu μύουρος, ου, ὁ, cui cauda truncata eſt, mutilus. μελάνουρος, ου, ὁ, nigram caudam habens. σκίουρος, ου, ὁ, ſciurus, cui cauda loco umbræ eſt.

Οὐραγός, οῦ, ὁ, extremi agminis dux. hinc οὐραγία, ας, ἡ, extremum agmen. ab οὐρά, & ἄγω, duco.

Οὐρήτηρ, ῆρος, ὁ, & οὐρήθρα, ας, ἡ, meatus, per quem urina defertur e renibus in veſicam; ab οὐρέω.

Οὐρανία, ας, ἡ, & Jonic. Οὐρανίη, ης, ἡ, Urania, una ex Muſis.

Οὐρανίδας, α, ὁ, Doric. pro Οὐρανίδης, ου, ὁ, ὁ τοῦ οὐρανοῦ παῖς, Cœli filius.

Οὐρανίδης, ου, ὁ, cœleſtis. in nom. plural. οὐρανίδαι. Them. οὐρανός, οῦ, ὁ, cœlum.

Οὐράνιος, ου, ὁ, cœleſtis. ab eodem them.

Οὐρανίων, ωνος, ὁ, cœlicola, cœleſtis. in nom. plural. οὐρανίωνες, gen. plural. οὐρανιώνων. Them. οὐρανός, οῦ, ὁ, cœlum.

Οὐρανόθεν, adverb. e cœlo, cœlitus. Th. οὐρανός.

Οὐρανομήκης, εος, ὁ, altiſſimus. ab οὐρανός, cœlum, & μῆκος, εος, τὸ, longitudo.

ΟΥ'ΡΑΝΟ'Σ, οῦ, & Doric. ὠρανός, ὁ, cœlum. q. ab ὅρος, ου, ὁ, terminus. vel ὁράω, video. cœlum enim pellucidum, & viſui pervium. Hinc οὐράνιος, ου, ὁ, ἡ, cœleſtis. οὐρανόθεν, cœlitus.

Οὐρανῶ, gen. Dor. & Æol. pro οὐρανοῦ. ab οὐρανός, cœlum.

Οὐράς, accuſ. plural. ab οὐρά, ᾶς, ἡ, cauda.

Οὐρβανός, οῦ, ὁ, Urbanus, nomen viri Lat.

Οὖρεα, Jon. pro ὄρεα. vide οὖρος.

Οὐρεῖν, præſ. inf. pro imperat. ab οὐρέω, urinam reddo. Th. οὖρον, urina.

Οὖρος, Jonic. & Poet. pro ὄρος, montis; gen. ſingul. Sic οὔρεα, pro ὄρεα, nom. plur. οὐρέων, dat. plur. ab ὄρος, εος, mons.

Οὐρεύς, έως, ὁ, Jonic. & Poet. pro ὀρεύς, mulus. q. ab ὄρος, εος, τὸ, mons. Eſt οὐρεύς, cuſtos. ab οὖρος.

Οὐρῇ, Jon. pro οὐρᾷ, dat. ſing. ab οὐρά, ᾶς, ἡ, cauda.

Οὐρῆας, mulos, acc. plur. Jon. ab οὐρεύς, έως, Jon. ῆος, ὁ, mulus.

Οὐρήν, acc. ſing. Jon. pro οὐράν. ab οὐρά, ᾶς, ἡ, cauda.

Οὐρήσῃς, mejas, 2. ſing. aor. 1. ſub. act. verbi οὐρέω, mejo. fut. ήσω. Th. οὖρον, ου, τὸ, urina.

Οὐρίας, ου, ὁ, nomen viri. Hebr. lux Domini.

Οὐρίαχος, ferrum, quo ima pars haſtilis præfixa eſt. ab οὐρά, & ἀκίς, quod ſit acutum in extremitate.

Οὐρίζω, Jonic. pro ὁρίζω, conterminus ſum, finio. Sic οὔρισμα, Jonic. pro ὅρισμα.

Οὖριος, ου, ὁ, nomen propr. viri. eſt & ventus ſecundus.

ΟΥ'ΡΟΝ, ου, τὸ, urina. quia ὁρμᾷ ex veſica. vel ſit quaſi ὁμοῦ ῥέον, ſimul fluens, & ruens. Hinc οὐρέω, urinam reddo. fut. ήσω. δυσουρία, ας, ἡ, urinæ difficilis excretio.

ΟΥ'ΡΟΣ, ου, ὁ, ventus ſecundus, proſper ſucceſſus. hinc πρυμνουρέω, ſecundo flatu vehor. item cuſtos, inſpector. quaſi ab ὄρω, incito, vel ὁράω, video. Hinc οἰκουρός, οῦ, ὁ, domus cuſtos. οἰκουρέω, domum cuſtodio. φρουρός, οῦ, ὁ, cuſtos. φρουρά, ᾶς, ἡ, præſidium. φρούριον, ου, τὸ, locus, aut munitio, cui præſidia imponuntur. φρούρια, ων, τὰ, oppida, caſtella. φρουρέω, in præſidio ſum, cuſtodio.

Οὖρος, ου, ὁ, alveus, ſeu foſſa, per quam deducitur navis in mare, quia per eum navis ὀρμᾷ, id eſt, ὁρμᾷ, καθέλκεται. Eſt οὖρος, ſerum lactis, & ſanguinis. ex ὀῤῥός. eſt & οὖρος, Jon. pro ὅρος, finis, terminus. & οὖρος, pro ὄρος, mons.

Οὖς, ὠτός, τὸ, auris, in plur. τὰ ὦτα, aures. q. ex αἴω, audio. Th. οὖας, ατος, τὸ, idem.

Οὖσαν, acc. ſing. ab οὖσα, ης, ἡ, præſ. part. ab εἰμί, ſum.

Οὕς, quos, acc. plur. ab ὅς, ἥ, ὅ. At οὕς, ſuos, ab ὅς, ἥ, ὅν.

Οὐσία, ας, ἡ, eſſentia, natura, ſubſtantia. ab ὤν, οὖσα, ens, præſ. part. verbi εἰμί, ſum.

Οὔτ' ἄρ', pro οὔτε ἄρα, neque.

Οὖτα, vulneravit, per apocopen pro οὔτασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi οὐτάζω, vulnero. fut. άσω. alii volunt eſſe 3. ſing. imperf. activ. verbi οὔτημι. imperf. οὔτην, ης, ης, ας, ας, α.

Οὐτάμεν, Jon. pro οὐτάναι, Dor. οὐτάμεναι, præſ. inf. activ. verbi οὔτημι, idem quod οὐτάω, vulnero.

Οὐτάμενος, præſ. part. paſſ. ab οὔταμαι, quod ab οὔτημι, pro οὐτάω, vel per ſyncop. pro οὐτασάμενος, aor. 1. part. med. ab οὐτάζω, idem cum οὐτάω.

Οὔτασ', pro οὔτασε, vulneravit, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi οὐτάζω. Th. οὐτάω, vulnero.

ΟΥ'ΤΑ'Ω, vulnero, vulnus infligo. f. ήσω. p. ηκα. Hinc οὐτάζω, οὔτημι, & ὠτειλή, idem. An ab ἄτη, damnum? Vulnerando damnum patitur corpus animalis. an ab οὐ, & τείνω, extendo? quia οὐτάω, eſt, cominus vulnero.

Οὔτε, & οὔτ', ut & οὔθ', neque. ex οὐ, & τε, que.

Οὕτερος, Jon. pro ὁ ἕτερος, alter.

Οὐτιδανός, οῦ, ὁ, homo nullius pretii. ab οὔτις, nullus, & δάνος, εος, τὸ, munus.

Οὔτιν', pro οὔτινα, accuſ. ſing. ab οὔτις, nullius, gen. οὔτινος. ex οὐ, non, & τὶς, quis.

Οὗτινος, gen. ſing. ab ὅστις, quicumque. Pro ὅτινος, Attici dicunt ὅτου, Jones ὅτεο, Dor. ὅτω, Æol. & Poet. ὅττεο, & ὅττω. Pro ᾧτινι, Attici ὅτῳ, Jon. ὅτεῳ. Pro οἵτινες, Attici ὅτοι, Jones ὅτεοι. Pro οἷστισι, Attici ὅτοις, Jonic. ὅτεοις, & ὁτέοισι. Ex ὅς, & τὶς, quis?

Οὔπω, Dor. pro οὐδαμῶς, nullo modo.

Οὔτις, nullus. gen. οὔτινος, acc. οὔτιν', & οὔτινα. ex οὐ, non, & τὶς, quis.

Οὗτος, αὕτη, τοῦτο, hic, hæc, hoc. gen. τούτου, ταύτης. nom. plur. οὗτοι, αὗται, ταῦτα. gen. plur. τούτων. q. ex ὁ, & αὐτός. Sic οὗτος, in vocat. caſu, pro, heus tu.

Οὕτω, & οὕτως, ſeq. vocali. ſic, itane? tantopere. Att. οὑτωσί.

Οὐχ, ante aſperam. οὐκ, ante vocalem. οὐ, ante conſonantem, non.

Οὐχί, nonne? adv. interrogandi. item Attice non, adv. negandi. Th. οὐ.

O Φ.

Ὀφειλέτης, ου, ὁ, debitor. acc. plural. ὀφειλέτας, ab ὀφείλω, debeo.

Ὀφειλή, ῆς, ἡ, debitum. ὀφείλημα, ατος, τὸ, debitum. Th. ὀφείλω.

ΟΦΕΙ'ΛΩ, debeo, reus ſum. imperf. ὤφειλον. f. ὀφειλήσω. p. ὠφείληκα. aor. 2. ὤφελον. præſ. paſſ. ὀφείλομαι. præſ. part. paſſiv. ὀφειλόμενος, η, ον, debitus, a, um. perf. paſſ. ὠφείλημαι. q. ab ὀφέλλω, idem. Hinc ὀφείλημα, ατος, τὸ, debitum. ὀφειλή, ῆς, ἡ, idem. ὀφειλέτης, ου, ὁ, debitor.

Ὄφελες, vide in ὄφελον, utinam.

Ὤφελον, Poet. pro ὤφελεν, quod Jon. pro ὤφειλεν, 3. ſing. a. 2. act. verbi ὀφείλω, debeo.

ΟΦΕ'ΛΛΩ, ἕς, ει, augeo, adjuvo. uſurpatur & pro ὀφείλω, debeo. f. ὀφελῶ. p. ὠφεληκα. a. 2. ὤφελον.

Ὀφέλλωσι, augeant, 3. plur. præſ. ſub. verbi ὀφέλλω, augeo.

Ὄφελον, ες, ε, a. 2. verbi ὀφείλω, debeo. Et uſurpatur ut adverb. optandi, in prima, ſecunda, & tertia perſona; ut αἴθ' ὄφελες ἧσθαι, utinam ſederes. αἴθ' ὄφελον ἄγαμός τ' ἔμεναι, utinam cœlebs eſſem. ὡς ὄφελον θάνατός μοι ἁδεῖν, utinam mihi mors placuiſſet.

Ὄφελος, εος, τὸ, utilitas. ab ὀφέλλω, juvo, augeo.

Ὄφεως, genit. Jonic. ab ὄφις, ιος, ὁ, anguis.

Ὀφθαλμία, ας, ἡ, oculorum morbus. hinc ὀφθαλμιάω, oculorum morbo laboro. ab ὀφθαλμός. quod vide.

Ὀφθαλμοδουλεία, ας, ἡ, obſequium ad oculos exhibitum. ab ὀφθαλμόδουλος, ου, ὁ, ſervus, qui inſpectante hero ſe gnavum præſtat. ab ὀφθαλμός, οῦ, ὁ, oculus. Th. ὄπτομαι, video, & δοῦλος, ου, ὁ, ſervus.

Ὀφθαλμός, οῦ, ὁ, oculus. Vir illuſtris. vel qui res futuras ſua prudentia prævidere poteſt. dativ. plural. Jonic. ὀφθαλμοῖσι. accuſ. plural. ὀφθαλμούς. Dor. pro ὀφθαλμώς. Th. ὄπτομαι, video.

Ὀφθείς, έντος, ὁ, viſus, aor. 1. part. paſſ. ὀφθῆναι, aor. 1. inf. paſſ. ὀφθήσῃ, 2. ſing. f. 1. paſſ. verbi ὄπτομαι, video.

Ὀφθῆναι, ὀφθείς, vide in ὀφθείς.

Ὄφιν, gen. ſing. ab ὄφις, ὁ, ſerpens. acc. ὄφιν.

ΟΦΙΣ, ιος, & εως, ὁ, ſerpens. quaſi ab ὄπτω, pro βλέπω, video. Hinc ὀφιώδης, εος, ὁ, ἡ, ſerpentinus, anguinus.

Ὀφλεῖν, aor. 2. inf. act. per ſyncop. pro ὀφελεῖν, verbi ὀφείλω, debeo, & per ſyncop. ὀφλῶ. f. ὀφειλήσω, & per ſyncop. ὀφλήσω. præt. ὤφληκα. aor. 2. ὦφλον.

Ὀφλήσω, per ſyncop. pro ὀφειλήσω, f. 1. act. verbi ὀφείλω, debeo.

ΟΦΡΑ, & ὄφρ', ut, quo, adverb. Poet. pro ἵνα, ὅπως, ad quem finem, & quouſque, donec, etiamſi, quatenus. Reſpondet ei τόφρα, tunc. Ducam ὄφρα ab ὄπτω, ut ſit reſpiciendo ad illum finem: τόφρα autem ab ὄφρα, ut τότε ab ὅτε.

Ὀφρύη, idem quod ὀφρύς. Reſpondet ei τόφρα, tunc.

Ὀφρυόεις, εντος, ὁ, & in f. g. ὀφρυόεσσα, ης, ἡ, excelſus, a. ſuperciliofus. Thema ὀφρύς, ύος, ἡ.

ΟΦΡΥ'Σ, ύος, ἡ, ſupercilium, ſuperbia, tumulus. dat. plur. ὀφρύσι. hinc ὀφρυόεις, εντος, ὁ, ſuperciliofus. q. ab ὄπτομαι, & ὀρύω, ut ſit q. ὄπφρυς: quod ἐν τῇ ὄψει ſupercilium ſurſum feratur, id quod ſuperbi faciunt; ideoque ſupercilioſi audiunt.

O X.

Ὄχ', pro ὄχα, valde, præ cæteris, longe, ponitur pro ſuperlat. ab ἔχω, habeo. mutatur eſt ἔξοχα, & ἔξοχα, ab ἐξέχω, emineo.

Ὄχανον, ου, τὸ, anſa clypei, qua ille tenetur. ab ἔχω, teneo. & ὀχάνη, idem.

Ὀχε-

Ὀχέεσκε, Ion. pro ὤχεεν, imperf. act. verbi ὀχέω, veho, porto. f. ήσω.
Ὀχέσφιν, curribus, dat. plural. Ionic. pro ὄχεσιν, dicitur & ὀχέεσσι, dativ. plural. Ionic. ab ὄχος, εος, τὸ, currus.
Ὀχετηγὸς, ῦ, ὁ, aquæ ductor. ab ὀχετὸς, canalis.
ὈΧΕΤΟ'Σ, ῦ, ὁ, canalis, aquæ ductus. q. ab ὀχέω, veho, duco. hinc ὀχετεύω, in rivos diduco. ὀχετὸς ἄτης, canalis calamitatis, pro perpetua calamitate.
Ὀχεὺς, έος, ὁ, reticulum, vectis. in plur. ὀχῆες. ab ἔχω, teneo.
ὈΧΕΥ'Ω, admiſſarium admitto. f. [illegible]σω. præt. ὤχευκα. hinc ὀχεία, ας, ἡ, coitus. q. ab ὀχέω, veho.
Ὀχέω, veho, porto. præſ. part. ὀχέων, moderans. Th. ὄχος, ῦ, ὁ, & εος, τὸ, currus.
Ὀχὴ, ῆς, ἡ, cibus. ab ἔχω, ſuſtento. cibus enim vitam ſuſtentat.
Ὀχήσιος, ῦ, ὁ, Ochesius, nomen proprium.
Ὀχθάομαι, ingemo. Heſych.
Ὄχθας, acc. plur. ab ὄχθη, ης, ἡ, ripa. dat. plur. ὄχθαις, & Ion. ὄχθῃσιν, & ὄχθαισι, Poet.
ὈΧΘΕ'Ω, indignor, gravate fero. q. ab ἄχθομαι. alii ab ὄχθη, ripa. qui offenditur, & indignatur, ejus animus velut aqua ad ὄχθην, id eſt, ripam pulſa alliditur. Alii referunt ad ἔχθω, odi.
ὌΧΘΗ, ης, ἡ, ripa, intra quam ἔχεται, ſeu ὀχεῖται aqua. ὄχθος, ῦ, ἡ, ripa. tumulus. labor.
Ὀχθήσας, αντος, ὁ, aor. 1. part. act. ab ὀχθέω, gravate fero.
Ὄχθῃσιν, dat. plur. Jon. ab ὄχθη.
Ὀχθοιβὸς, limbus, fimbria. Suidæ eſt ὀχθοβὸς. q. ab ὄχθη, ripa. vel ducatur ab ὄχθη, & βάσις, ille ſcil. limbus, qui eſt ad βάσιν.
Ὄχθος, vide in ὄχθη.
Ὀχλεῦνται, turbantur, Dor. pro ὀχλοῦνται, 3. plur. præſ. ind. paſſ. verbi ὀχλέω, turbo. Them. ὄχλος, ῦ, ὁ, turba.
ὈΧΛΕΥ'Ω, moveo. f. σω. q. ab ὀχλέω, veho. Hinc ὀχλεὺς, έος, ὁ, vectis. μοχλὸς, ῦ, ὁ, idem. μοχλεύω, vecte moveo.
Ὀχλέω, turbo. f. ήσω. p. ὤχληκα. præſ. paſſ. ὀχλέομαι, ῦμαι, vexor.
Ὀχληρὸς, ὰ, ὸν, turbulentus, a, um, moleſtus. quod ab ὀχλέω. Th. ὄχλος, ῦ, ὁ, turba.
Ὀχλοποιέω, ῶ, cogo turbam. fut. ήσω. p. ὠχλοποίηκα. a. 1. ὠχλοποίησα. ab ὄχλος, ῦ, ὁ, turba, & ποιέω, facio.
ὌΧΛΟΣ, ῦ, ὁ, turba, motus, multitudo, populus. Hinc ὀχληρὸς, ὰ, ὸ, turbulentus. ὀχλέω, turbo, commoveo. ἐνοχλέω, idem. παρενοχλέω, obturbo, moleſtiam exhibeo.
Ὀχμα, ατος, τὸ, & ὄχμα, retinaculum. πόρπημα. ab ἔχω, retineo. hinc ὀχμάζω, inhibeo.
Ὀχμὸς, ſeries, ordo. ubi una res ἔχεται ἄλλης, id eſt, adhæret alii.
Ὀχεῦσα, ας, ἡ, Poet. & Dor. pro ὀχοῦσα, ἡ, vehens, ferens, præſ. part. f. g. ab ὀχέω, veho, ſuſtineo. Thema ὄχος, currus.
ὌΧΟΣ, ῦ, ὁ, & εος, τὸ, currus, vehiculum. q. ab ἔχω, contineo, multorum enim eſt capax. vel ἄγω, impello. Hinc ὀχέω, veho, porto. ἐποχέω, inveho. πάροχος, ῦ, ὁ, qui a latere alterius vehitur.
Ὀχυρὸς, idem quod ἐχυρὸς, munitus; firmus. ὀχυρόω, munio, fulcio.
Ὀχύρωμα, ατος, τὸ, munitio. ab ὀχυρόω, munio. Th. ὀχυρὸς, munitus. ἐχυρὸς, idem.

Ο Ψ.

Ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox, cantus. q. ab ἔπω, loquor. Sed ὤψ, oculus. ab ὄπτομαι, video. Ab ὄψ, vox, eſt ἔλλοψ, οπος, ὁ, mutus; item piſcis acipenſer. ἠπεροπεύω, decipio. μέροψ, οπος, ὁ, diviſam, ſeu articulatam vocem habens. Epithet. hominis. Eſt & avis nomen. σκὼψ, ωπὸς, ὁ, avis nomen ex genere noctuarum.
Ὀψαμήτης, ῦ, ὁ, qui ſero metit. ex ὀψὲ, ſero, & ἀμάω, meto.
Ὀψάριον, ῦ, τὸ, parvum obſonium, piſciculus. Th. ὄψον, ῦ, τὸ, quicquid cum pane comeditur. per Synech. gen. piſcis.
Ὀψαρότης, ῦ, ὁ, qui ſero arat. ex ὀψὲ, ſero, & ἀρόω, aro.
ὈΨΕ', ſero, veſperi. q. ab ἄψ, retro. vel ὄπισω, poſt. Alii deducunt ab ὤψ, oculus, ἀντιφραστικῶς, quod veſperi res minus clare cernantur. Hinc ὄψιμος, ῦ, ὁ, ἡ, ſerus, ſerotinus. ὀψίζω, ſero aliquid facio. ὀψίγονοι, poſteri.
Ὄψεαι, videbis, Jonic. pro ὄψῃ, 2. ſing. f. 1. med. verbi ὄπτομαι, video. f. ὄψομαι. perf. paſſ. ὦμμαι. aor. 1. ὤφθην.
Ὄψει, videbis, Att. pro ὄψῃ, 2. ſing. f. 1. med. ejuſdem verbi. Eſt & ὄψει, dat. ſing. ab ὄψις, εως, ἡ, vultus. Th. ὄπτομαι, video.
Ὀψείω, videre cupio, deſidero. Thema ὄπτομαι, video.
Ὄψεσθε, 2. plur. fut. 1. med. verbi ὄπτομαι, video. f. ὄψομαι, in 3. plural ὄψονται.
Ὀψία, ας, ἡ, veſpera, ſerum diei. Th. ὀψέ.
Ὀψίγονος, ῦ, ὁ, ſero natus, poſteri. ab ὀψὲ, ſero, & γίνομαι, naſcor. p. m. γέγονα.
Ὀψιμαθῆ, acc. ſing. ab ὀψιμαθὴς, έος, ὁ, ἡ, ſero doctus. ex ὀψὲ, ſero, & μανθάνω, diſco.
Ὄψιμος, ῦ, ὁ, ἡ, ſerotinus, ſerus. Th. ὀψέ.
Ὀψίνοος, ῦ, ὁ, qui ſero ſapit. ab ὀψὲ, ſero, & νόος, ὁ, mens.
Ὄψις, εως, ἡ, vultus, facies, ſpecies, viſus. ex 2. ſing. perf. paſs. ὦψαι, verbi ὄπτομαι, video.
Ὀψιτέλεστος, ῦ, ὁ, ἡ, imperfectus. ab ὀψὲ, ſero, & τελέω, perficio.
Ὄψομαι, ῃ, εται, fut. 1. med. verbi ὄπτομαι, video. perf. paſs. ὦμμαι. a. 1. paſs. ὤφθην.
ὈΨΟΝ, ῦ, τὸ, opſonium, quicquid cum pane comedimus. piſcis. hinc ὀψάομαι, opſonor, veſcor cum pane. Ducunt alii ab ἕψω, coquo, ut ſit coctum quid cum pane. alii ab ὀπτάω, aſſo. alii ab ὀψὲ, ſero, quod non mane, ſed veſperi ea alimenta ſumerent. Quid ſi ab ὄπισω, quod poſt panem ſumatur additamentum ejus?
Ὀψοφάγος, ῦ, ὁ, guloſus, edax. ab ὄψον, & φάγω, comedo.
Ὀψώνιον, ῦ, τὸ, ſtipendium. ab ὀψώνης, ῦ, ὁ, opſonator. quod ex ὠνέομαι, ῦμαι, emo, & ὄψον, ῦ, τὸ, quicquid cum pane comeditur.

Π Α.

Π, Eſt decimaſexta Græcorum litera, & octoginta denotat. majuſculum Π, ſignificat quinque. Et π, aliquando Jonice tranſit in κ, ut ὅπως in ὅκως.

Πᾷ, Dor. pro πῇ, & ſæpe πῃ, quod & πόθι, dicitur, ubi? Et πᾶ, pro ποῖ, quonam, quem in locum? Et πα, nullo accentu notata, enclitica eſt.
Παγὰν, Dor. pro πηγὴν, acc. ſing. ſed παγᾶν, gen. plur. Dor. pro πηγῶν, a πηγὴ, ῆς, ἡ, fons. παγαῖσι, Dor. dat. plural.
Παγασαίω, gen. ſing. Dor. pro Πηγασαίου. Sic Πάγασος, Dor. pro Πήγασος, ῦ, ὁ, Pegaſus, alatus Perſei equus. Th. πηγὴ, ῆς, ἡ, fons.
Παγγλωσσία, ας, ἡ, pro λαλιά, nimia loquacitas. παρὰ τὸ πᾶν καὶ τὴν γλῶσσαν.
Παγεὶς, concretus, a. 2. part. paſs. παγέω, a. 2. opt. paſs. a πήγνυμι, ſeu πηγνύω, compingo, concreſcere facio. f. ξω. p. πέπηχα. aor. 2. paſs. ἐπάγην. fut. 2. paſs. παγήσομαι. præt. med. πέπηγα.
Πάγξε, Jon. pro ἔπηξε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi πήγνυμι, compingo.
Παγετὸς, glacies, compacta aqua, a πηγνύω, compingo, gelo.
Πάγη, defixum eſt, Jonic. pro ἐπάγη, 3. ſing. a. 2. ind. paſs. hinc παγῆναι, aor. 2. inf. paſs. verbi πηγνύω. Eſt πάγη, ης, ἡ, laqueus. decipulum. ab eodem them.
Παγιδεύω, illaqueo, irretio. f. εύσω. p. πεπαγίδευκα, a παγὶς. quod vide.
Πάγιος, ῦ, ὁ, firmus, ſtabilis, a πηγνύω, compingo.
Παγὶς, ίδος, ἡ, laqueus in terram depactus, decipulum. acc. ſing. παγίδα. ab eodem them.
Πάγκακος, ῦ, ὁ, omnino malus, infauſtiſſimus. ex πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis, e, & κακὸς, ῦ, ὁ, malus.
Πάγκαρπος, ῦ, ὁ, ἡ, qui fructuum omne genus fert. Ex πᾶς, omnis, & καρπὸς, ὁ, fructus.
Πάγκοινος, ῦ, ὁ, omnibus communis. Ex πᾶς, omnis, & κοινὸς, ῦ, ὁ, communis.
Παγκρατὲς πῦρ, ignis omnia vincens, & abſumens. Ex πᾶν, & κρατέω, vinco. Th. κράτος, τὸ, robur.
Παγκράτιον, ῦ, τὸ, athletici certaminis genus, ad quod πᾶν κράτος adhibendum erat. pugilatus, & lucta.
Πάγος, ῦ, ὁ, tumulus, collis, glacies. ſal. Th. πηγνύω, compingo.
Πάγχαλκος, ῦ, ὁ, ex ſolido ære. ex πᾶς, omnis, & χαλκὸς, ῦ, ὁ, æs.
Παγχρύσεα, prorſus aurea. quaſi πάντως χρύσεα. a χρυσὸς, ῦ, ὁ, aurum.
Πάγχυ, penitus, adverb. Poet. pro πάνυ, a πᾶς, omnis.
Παδᾶτε, ſaltatis, Doric. pro πηδᾶτε, 2. plur. præſ. verbi πηδάω, ſalto.
Πάθα, ας, ἁ, Dor. pro πάθη, ης, ἡ, Poet. caſus, clades, quod a πάθος, τὸ, paſſio. Th. πάσχω, patior.
Πάθε, aor. 2. imperat. act. vel 3. ſingul. a. 2. Jon. pro ἔπαθε, verbi πάσχω, patior.
Παθέειν, Jonic. reſolut. pro παθεῖν, aor. 2. inf. act. verbi πάσχω, patior. f. πείσομαι. aor. 2. ἔπαθον. p. m. πέπονθα.
Πάθει, dat. ſing. a πάθος, εος, τὸ.
Παθεῖν, a. 2. inf. act. vide παθέειν.
Πάθεσιν, dat. plur. a πάθος, εος, τὸ, affectus. Th. πάσχω.
Πάθη, paſſiones, nom. plur. a πάθος, εος, τὸ. Eſt & πάθῃς, 2. ſing. a. 2. ſub. med. vel 1. ſingul. aor. 2. ſub. act. verbi πάσχω, patior.
Πάθημα, ατος, τὸ, afflictio, vitioſus affectus.

ctus. & in plur. τὰ παθήματα, paſſiones. ab eodem them.

Παθητικός, ή, όν, paſſivus, a, um. a πάθος. Th. πάσχω, patior.

Παθητὸς, ῦ, ὁ, paſſibilis; qui pati poteſt. ejuſdem them.

Πάθον, paſſus ſum, Jon. pro ἔπαθον, a. 2. ind. act. hinc παθόντες, nom. pl. a. 2 part. act. verbi πάσχω, patior.

Παθοποιΐα, ας, ἡ, commotio affectuum: ex πάθος, εος, τὸ, affectus. quod a πάσχω, patior, & ποιέω, facio.

Πάθος, εος, ους, τὸ, affectus, paſſio, morbus, mollities. dat. plur. πάθεσι. a πάσχω, patior. a. 2. ἔπαθον.

Παθοῦσα, aor. 2. part. act. f. g. vide παθών.

Παθὼν, όντος, ὁ, a. 2. part. act. in f. g. παθοῦσα. a πάσχω, patior. f. πείσομαι. a. 2. ἔπαθον.

Παῖ, vocat. ſing. a παῖς, puer.

ΠΑΙΑ'Ν, ᾶνος, ὁ, Pæan, hymnus in laudem Apollinis. pes metricus. Apollo ipſe ſic dictus a παύω, vel παίω, quia mala ſedat. hinc Παιανιεὺς δῆμος, Pæanienſis populus.

Παιάνων, gen. pl. a παιὰν, ᾶνος, ὁ. quod vide.

Παιγμοσύνη, ης, ἡ, luſus, oblectatio. Th. παίζω, ludo.

Παιγνιήμων, ονος, ὁ, vir qui jocis delectatur. vide παίγνιον.

Παίγνιον, ου, τὸ, & παιγνίη, η, Jon. gen. pl. παιγνιάων, ludus, res ludicra. a παῖς.

Παῖδ', pro παῖδα, acc. ſing. a παῖς, παιδὸς, παιδὶ, puer.

Παιδαγωγὸς, ῦ, ὁ, pædagogus, puerorum cuſtos, & informator. ex παῖς, puer, & ἀγωγὸς, ῦ, ὁ, dux. Th. ἄγω, duco.

Παιδάριον, ου, τὸ, puerulus. diminut. a παῖς, puer.

Παιδεία, ας, ἡ, inſtitutio, caſtigatio. ab eodem them.

Παιδεῖος ὕμνος, Hymnus pueris conveniens, vel qui in pueros canitur. a παῖς, puer.

Παιδέρως ἄκανθος, acanthus ſativus. q. παίδων ἔρως. Th. ἐράω, amo.

Παιδεύετε, 2. plur. præſ. ind. act. verbi παιδεύω.

Παιδευτὴς, ῦ, ὁ, eruditor, caſtigator.

Παιδεύω, erudio, doceo, caſtigo. imperf. ἐπαίδευον. f. εύσω. perf. πεπαίδευκα. aor. 1. ἐπαίδευσα. perf. paſſ. πεπαίδευμαι. hinc perf. part. πεπαιδευμένος, inſtitutus. a. 1. paſſ. ἐπαιδεύθην, ης, η. a. 1. ſub. paſſ. παιδευθῶ, ῇς, ῇ. Th. παῖς, puer.

Παιδιὰ, ᾶς, ἡ, luſus. ab eodem them.

Παιδιόθεν, adv. ab incunabulis, ab ineunte ætate, ſeu a pueritia. a παῖς.

Παιδίον, ου, τὸ, infans, puerulus, diminut. a παῖς, παιδὸς, ὁ, puer.

Παιδίσκη, ης, ἡ, ancilla. παιδίσκος, ου, ὁ, puellus, diminut. a παῖς.

Παιδογόνος, ου, ὁ, liberorum procreator. ex παῖς, puer, & γίνομαι, fio.

Παιδόθεν, adverb. ἀπὸ τοῦ, vel ἐκ παιδὸς, a puero, a pueritia.

Παιδοποιΐα, ας, ἡ, liberorum procreatio. a παιδοποιέω, liberos procreo. hinc παιδοποιητικὸν, verbale, ex παῖς, & ποιέω, facio.

Παιδὸς, gen. ſing. a παῖς, puer. dat. pl. παισί.

Παιδοτρίβης, ου, ὁ, ludimagiſter. ex παῖς, puer, & τρίβω, tero.

Παιδῶν, Dor. pro παίδων, gen. plur. a παῖς, puer.

ΠΑΙ'ΖΩ, quaſi contracte pro παιδίζω, more puerorum luſito, ludo, ſalto. f. παίξω, & σω. p. πέπαιχα. aor. 1. ἔπαιξα. Hinc παίγνιον, ου, τὸ, ludus. παιδιὰ, ᾶς, ἡ, ludus; item jocus. τεχνοπαίγνιον, ου, τὸ, artificium ludicrum.

Παιήονα, hymnum, acc. ſing. a παιήων, ονος, ὁ, idem quod παιὼν, ῶνος, ὁ, idem quod παιὰν, ᾶνος, ὁ, hymnus.

Παίονες, οἱ, Macedones.

ΠΑΙ'ΠΑΛΑ, ων, τὰ, loca prærupta, & ſalebroſa, a παιπάλη, hoc eſt pulvere, euntium remora. hinc παιπαλόεις, pulverulentus, ſalebroſus.

Παιπαλάω, circumſpicio. an ἐκ τοῦ πάλλω?

Παιπάλη, ης, ἡ, farina tenuiſſima. pulvis. quaſi a παιπάλλω, concutio. Th. πάλη, ης, ἡ, idem.

Παιπάλλω, f. αλῶ, quatio, idem quod σάω.

Παιπαλόεσσῃς, dat. plur. Jon. pro παιπαλοέσσαις, f. g. a παιπαλόεις, aſper, præruptus. in f. g. παιπαλόεσσα. Th. παιπάλη.

ΠΑΙ͂Σ, παιδὸς, ὁ, ἡ, puer, vel puella. ſervus. filius. q. a πάομαι, acquiro. nutrio. vel παίω, expedite facio. vel a πάω, paſco, quod paſcatur ab iis, qui curam illius gerunt. vel a πάω, veſcor. Hinc παιδίον, ου, τὸ, puerulus. παιδάριον, ου, τὸ, idem. παιδεύω, f. σω, doceo, inſtituo. παιδεία, ας, ἡ, inſtitutio. παίδευσις, εως, ἡ, idem. παιδευτὸς, ῦ, ὁ, doctus, eruditus. ἀπαίδευτος, ου, ὁ, indoctus. ἄπαις, αιδος, ὁ, ἡ, liberis carens. βούπαις, αιδος, ὁ, ἡ, puer adultus.

Παίσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. παίσῃς, 2. ſing. a. 1. ſub. act. a παίω, percutio. f. παίσω. p. πέπαικα.

Παίσατε, 2. plu[illegible] a. 1. imperat. act. verbi παίζω, lud[illegible]. ξω, & σω. a. 1. ἔπαισα. Th[illegible] puer.

Παῖδα, [illegible] pro παῖδα, acc. ſing. a παῖς, puer.

Παίσδῃ, Dor. pro παίζῃ, 3. ſing. præſ. ſub. activ. verbi παίσδω, pro παίζω, ludo. Th. παῖς.

Παίσῃς, 2. ſingul. aor. 1. ſubjun. act. vide παίσας.

Παισὸς, οῦ, ἡ, dat. Παισῷ, nomen regionis.

Παιφάσσω, oculos circumquaq. verto. quaſi a παίω φάη, quatio, ſeu vibro oculos.

Παιχθεὶς, illuſus, aor. 1. part. paſſ. a παίζω, ludo. f. ξω. perf. paſſ. πέπαιγμαι. aor. 1. paſſ. ἐπαίχθην. Th. παῖς, puer.

ΠΑΙ'Ω, percutio, ferio, pulſo. an a πάω? Eſt & παίω, ſano. unde παιώνιος, ſalutaris: ſed hoc puto a παύω.

Παιὼν, ῶνος, ὁ, Deus Medicinæ, hymnus. Th. παιὰν, ᾶνος, ὁ, hymnus.

Πακτὶς, vide in πηκτίς.

Πακτὸς, Dor. pro πηκτὸς, ῦ, ὁ, compactus. πακτὶς, ίδος, ἡ, Dor. pro πηκτὶς, ἡ, pectis, muſicum inſtrumentum. hinc πακτόω, compingo. Th. πήγνυμι, idem.

ΠΑΛΑ'ΘΗ, ης, ἡ, maſſa ficorum, aut caricarum. An a παλάσσω, contundo? Sed πλάθη, videtur prius a πλάσσω, fingo, formo. Eſt maſſa velut in laterem formata. Vel a παλαιὸς, ut ſit carica ad vetuſtatem compacta.

ΠΑ'ΛΑΙ, adv. olim, quondam, pridem. Hinc παλαιὸς, ῦ, ὁ, vetus, antiquus. παλαιότης, ητος, ἡ, vetuſtas, antiquitas.

Παλαιγενὴς, έος, ὁ, ἡ, ſenex, annoſus, vetula. olim genitus. genit. plur. παλαιγενέων. ex πάλαι, olim, & γίνομαι, naſcor.

Παλαίγονος, ου, ὁ, ἡ, idem ac παλαιγενὴς, έος, ὁ, ἡ, quod vide. παλαιγόνοι, majores. Παλαιγόνον ergo accipe pro eo, qui aliquem olim genuit, & procreavit: Παλαίγονον vero pro eo, qui olim eſt genitus, & qui eſt antiquus. Ex πάλαι, olim, & γίνομαι, naſcor.

Παλαίει, luctatur, 3. ſing. præſ. ind. act. [illegible] παλαίω, luctor. Sic παλαίειν φόνῳ, [illegible]m cæde luctari. Thema πάλη, ης, ἡ [illegible]ucta.

Παλαιμονεῖν, Poet. pro παλαίειν, comm. vero κοινῶς, luctari, certare.

Παλαίμων, Palæmon. Portumnus.

Παλαιομάλοψ, veterator, verbero. qui veteribus μώλωψιν eſt notatus.

Παλαιὸς, ά, όν, antiquus, a, um. vetus. in comp. παλαιότερος, ρα, ον, antiquior. Th. πάλαι, olim, adverb.

Παλαιοτέρη, ας, ἡ, vetuſtior, comparat. f. g. a παλαιὸς quod vide.

Παλαιότης, ητος, ἡ, vetuſtas. ab eodem them. πάλαι.

Παλαιόω, ῶ, antiquo, aboleo. fut. ώσω. præt. πεπαλαίωκα. præſ. paſſiv. παλαιοῦμαι, οῦμαι, veteraſco. fut. 1. paſſ. παλαιωθήσομαι, ῃ, εῖ). ab eodem them.

Παλαισμάτεσσι, Jon. pro παλαίσμασι, dat. plur. a πάλαισμα, ατος, τὸ, lucta, idem quod Th. πάλη.

Παλαισμοσύνη, ης, ἡ, idem quod πάλη, ης, ἡ, lucta.

ΠΑΛΑΙΣΤΗ', ῆς, ἡ, palmus, menſura quatuor digitorum. q. a παλαίω, luctor, opus enim eſt παλαιστῇ in lucta. aut a πάλλω. unde & παλάμη.

Παλαιστιαῖος, α, ον, unius palmi longitudinem, vel craſſitiem habens.

Παλαίτερος, Jon. & Att. pro παλαιότερος, antiquior. vide παλαιός.

Παλαίφατον, Poet. pro παλαιφάτως, ſecundum priſcam famam. Ex πάλαι, olim. & φάτις, ſeu φάσις, ἡ, rumor. Th. φάω, ſeu φημὶ, dico.

Παλαίφατος, ου, ὁ, Palæphatus Peripateticus. in dat. ſingul. Παλαιφάτῳ. ſignificat &, antiquitus celebratus. vide παλαίφατον.

Παλαίω, luctor. a πάλη, lucta. Hinc παλαιστὴς, ῦ, ὁ, qui luctatur.

Παλάμαις, manibus, dat. plur. παλαμάων, gen. plur. Æol. pro παλαμῶν, a παλάμη, ἡ, palma.

ΠΑΛΑ'ΜΗ, ης, & Dor. παλάμα, ἡ, manus, palma, ars, quia palma exercetur. παλάμῃσι, dat. plur. Jon. pro παλάμαις. q. a πάλλω, quatio. ut ſit quaſi παλλάμη. Hinc παλαμάομαι, manu tracto, ſtruo, molior.

Παλαμήδης, ου, ὁ, Palamedes, filius Naupli.

Παλαξέμεν, Jon. ſeu AEol. pro παλάξαι, fut. 1. inf. verbi παλάσσω, contamino, fœdo. f. ξω. Thema πάλλω, vibro.

Παλάσσετο, polluebatur. 3. ſing. imperf. paſſ. Jon. verbi παλάσσω, fœdo. Th. πάλλω.

Παλάσσω, ſortior. inquino, contamino. contundo. f. ξω. p. πεπάλαχα. aor. 1. ἐπάλαξα. Th. πάλλω, vibro, quatio. vel a πηλὸς, lutum.

ΠΑΛΕΥ'Ω, allicio, fallo. f. σω. hinc παλεύτρια, illex columba. quaſi a πάλλω, agito.

ΠΑ'ΛΗ, ης, ἡ, lucta, quæ fit τῷ πάλλειν, commovendo manus. Hinc παλαίω, luctor. παλαιστὴς, ῦ, ὁ, luctator. παλαίστρα, ας, ἡ, palæſtra, lucta. παιπάλη, ης, ἡ, farina tenuiſſima, flos farinæ. ἀντίπαλος, ου, ὁ, ἡ, obluctator, adverſarius.

Παλήσαι, 3. ſing. a. 1. opt. AEol. a παλέω, pro παλαίω, luctor. Sed verbum de mendo ſuſpectum. Vide AE. Porti Dictionar. AEol.

Πάλι, pro πάλιν, rurſus, adv.

Παλία, ſecundus nuptiarum dies, repotia. q. a πάλιν ἰέναι, quod tunc redeant ad convivium.

Παλιγγενεσία, ας, ἡ, regeneratio. ex πάλιν, rurſus, & γένεσις, generatio. Th. γίνομαι, naſcor.

Παλίγγλωσσος, ου, ὁ, ἡ, diverſilinguis. παλίγγλωσσος πόλις, urbs, quæ lingua contraria utitur. Ex πάλιν, rurſus, e contrario, & γλῶσσα, ἡ, lingua.

Παλίγκοτος, ου, ὁ, iracundus. hinc παλιγκότως, iracunde, adv. ex πάλιν, iterum, & κότος, ου, ὁ, ira vetus.

Παλίλλογος, ου, ὁ, rurſus numeratus, vel collectus. hinc παλιλλογέω, iterum narro. ex πάλιν, rurſus, & λέγω, colligo. p. m. λέλογα.

Παλίμβαμος, ου, ὁ, ἡ, Dor. pro παλίμβημος, retrogradus, reciprocus. ὁδὸς παλίμβαμος, ἡ πάλιν βαίνουσα καὶ περαιουμένη. Eſt itus, reditusque manuum, & textorii inſtrumenti, quo mulieres

in texendis telis utuntur. Ex πάλιν, rurſus, & βαίνω, eo.

Παλιμπετὴς, έος, ὁ, ἡ, relapſus. ex πάλιν, rurſus, & πίπτω, cado. παλιμπετὲς, adv. retrorſum, retro.

Παλιμπλαγχθεὶς, έντος, ὁ, errans, aor. 1. part. paſſ. a παλιμπλάζομαι, aberro, vagis erroribus retro agor. a πάλιν, rurſus, & πλάζω, errare facio, ſeduco.

ΠΑ'ΛΙΝ, adv. iterum, rurſus, e contrario: q. a πάλλω, moveo. crebritatem motionis ſignificat inde forte. vel q. τὸ πάλαι repetendo. Hinc ἔμπαλιν, e contrario: item vice verſa.

Παλινάγρετος, pro παλιναγρέτος, ου, ὁ, revocabilis, rurſus congregatus. ex πάλιν, rurſus, & ἀγείρω, congrego.

Παλινδρομεῖν, recurrere. ex πάλιν, rurſus, & τρέχω, curro. f. θρέξω. perf. med. δέδρομα.

Παλίνορσος, ου, ὁ, reſiliens. ex πάλιν, rurſus, & ὄρω, excito. fut. ὀρῶ, & Æol. ὄρσω.

Παλίντονος, ου, ὁ, reflexus. ex πάλιν, rurſus, & τείνω, tendo.

Πάλιον, ου, τὸ, Dor. pro Πήλιον, Theſſaliæ mons.

Παλίουρος, paliurus, frutex ſpinoſus.

Παλίωξις, pro παλιδίωξις, εως, ἡ, inſecutio. ex πάλιν, rurſus, & διώκω, perſequor.

Παλλάδ', pro Παλλάδα, acc. ſing. a Παλλὰς, άδος, ἡ, Pallas, Minerva.

Παλλάθη, idem quod παλάθη, quod vide.

Παλλακεύειν, pellicem habere. vide in παλλακὴ.

Παλλακὴ, ῆς, ἡ, pellex, puella, concubina. Th. πάλλαξ, juvenis.

Παλλακίοισι, dat. plur. Jon. a παλλάκιον, ου, τὸ, adoleſcentulus. Th. πάλλαξ, ακος, ὁ, juvenis.

Παλλακὶς, ίδος, ἡ, idem quod παλλακή.

ΠΑ'ΛΛΑΞ, ακος, ὁ, juvenis, adoleſcens, quaſi jam idoneus ad τὸ πάλλειν haſtam. vel a πάλη, lucta, cui idoneus eſt. Hinc παλλακὴ, ῆς, ἡ, vel παλλακὶς, ίδος, ἡ, puella, pellex, concubina.

Παλλὰς, άδος, ἡ, Pallas, Sapientiæ Dea, quæ & Minerva dicitur, a πάλλω, quod ſc. haſtam vibret, ut bellicoſa. Eſt & παλλὰς, adoleſcentula, a πάλλαξ, juvenis.

Πάλλε, jactabat, Jonic. pro ἔπαλλε, 3. ſing. imperf. act. Sic πάλλετ', pro ἐπάλλετο, 3. ſingul. imperf. paſſ. verbi πάλλω, vibro.

Παλλήνη, ης, ἡ, Pallene, nom. propr.

Παλλομένων, genit. plural. part. præſ. paſſ. a πάλλομαι, ſortior, moveo ſortes. Th. πάλλω, vibro.

ΠΑ'ΛΛΩ, vibro, agito, quatio, ſortior. f. αλῶ. hinc πάλος, ου, ὁ, concuſſio, ſortitio, ſors. an a παίω, quatio, percutio?

Παλτὸν, ου, τὸ, telum, quod πάλλεται.

Πάλτο, impactus fuerat, 3. ſingul. pluſq. perf. paſſ. ἐπεπάλμην, σο, το, & Jon. ſublato utroque augmento πάλτο, verbi πάλλω, agito. fut. αλῶ. p. πέπαλκα. perf. paſſ. πέπαλμαι.

Παλύνω, aſpergo, albefacio. proprie de farina. a πάλη, vel παλίνη, ἡ, tenuiſſima farina, nempe παιπάλη.

Παμβίας, ου, ὁ, Poet. qui vim adverſus omnia habet. Adverſus omnia violentus. Ex πᾶς, omnis, & βία, vis.

Πᾶμα, ατος, τὸ, poſſeſſio. a πάω, poſſideo.

Παμμεγέθης, εος, ὁ, ἡ, omnino magnus. in pl. n. g. παμμεγέθη. ex πᾶν, omne, & μέγεθος, εος, τὸ, magnitudo. Th. μέγας, μεγάλη, ὁ, magnus.

Πάμπαν, adverb. prorſus. q. d. πάντως. Th. πᾶς, omnis. gen. παντός.

Παμπειθὴς, έος, ὁ, ἡ, qui omnia perſuadet. Ex πᾶν, omne, & πείθω, perſuadeo.

Παμπήδην, omnino, adv. a παμπησία, universa poſſeſſio. Ex πᾶς, omnis, & πάω, ſeu πάομαι, poſſideo. perf. πέπαμαι.

Παμπληθεὶ, adverb. quod fit a toto populo. q. d. πᾶν πλῆθος, εος, τὸ, omnis multitudo.

Παμποίκιλος, ου, ὁ, varie pictus. ex πᾶς, omnis, & ποικίλος, varius.

Πάμπολλα, plural. n. g. πάμπολλοι, m. g. παμπόλλων, gen. plur. a πάμπολυς, permultus.

Πάμπολυς, genit. παμπόλλου, omnino multus, permultus. ex πᾶς, omnis, & πολὺς, multus.

Παμπόρφυρος, ου, ὁ, ἡ, Poet. παντελῶς πορφύρεος, omnino purpureus. ex πᾶς, omnis, & πορφύρα, ας, ἡ, purpura.

Πάμπρωτος, omnino primus. ex πᾶς, omnis, & πρῶτος, primus.

Παμφαίνῃσι, totus ſplendeat, 3. ſing. præſ. ſub. act. Jonic. Epentheſ. verbi παμφαίνω, idem quod παμφανάω. quod vide.

Παμφαίνω, idem quod παμφανάω, quod vide. q. πάντα φαίνω.

Παμφανάω, undecunque appareo, totus luceo. hinc παμφανόωντα, plur. n. g. pro παμφανῶντα, præſ. part. act. ut & παμφανόωσαν, pro παμφανῶσαν, acc. ſing. part. præſ. f. g. Ex πᾶς, omnis. & φαίνω, luceo, appareo. fut. ανῶ. præt. πέφαγκα. a. 2. ἔφανον.

Παμφανόωντα, & παμφανόωσαν, vide in παμφανάω.

Παμφάρμακος, ὁ, ἡ, ὁ πάντων φαρμάκων ἔμπειρος, omnium venenorum peritus. Ex πᾶς, & φάρμακον, ου, τὸ, venenum.

Παμφόρος, ου, ὁ, ἡ, omnia rapiens, ac trahens. Ex πᾶς, & φέρω, fero.

Παμφυλία, ας, ἡ, nomen regionis, Gr. cujuslibet gentis ſeu nationis. ex πᾶν, & φῦλον, ου, τὸ, gens, natio.

ΠΑ'Ν, πανὸς, ὁ, Pan, paſtorum Deus. q. a πάω, paſco. hinc πανικὸς φόβος, vel θόρυβος, panicus terror.

Πᾶν, omne, n. g. a πᾶς, πᾶσα, quod vide, & τὸ πᾶν, vulgus.

Πανάγριος, ου, ὁ, ἡ, ferox. ex πάνυ, omnino. Th. πᾶς, omnis, & ἄγριος, ferus. Th. ἀγρὸς, rus.

Πανάγρον, ου, τὸ, rete, quod omnia capiat. ex πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis, e, & ἄγρα, præda.

Πανάγυρις, ιος, ἡ, Dor. pro πανήγυρις, quod vide.

Πανάθλιος, ου, omnino miſer, miſerrimus. ex πᾶς, omnis, & ἄθλιος, ου, miſer. Th. ἄεθλος, ου, ὁ, certamen.

Πάναιθος, ου, ὁ, totus lucidus, ſplendidus. ex πᾶς, omnis, & αἴθω, luceo, uro.

Παναίολος, ου, ὁ, omnino varius. ex πᾶς, omnis, & αἰόλος, ου, ὁ, varius.

Πανατήμων, ονος, ὁ, ἡ, prorſus innoxius, a. ex πᾶς, & ἀπήμων, ονος, ὁ, ἡ, illæſus. Th. πῆμα, ατος, τὸ, damnum.

Πανάποτμος, ου, ὁ, miſerrimus. ex πᾶς, omnis, & ἄποτμος, miſer. quod ab α, & πότμος, ου, ὁ, ſors, fatum.

Πανάριστος, ου, ὁ, longe præſtantiſſimus. ex πᾶς, & ἄριστος, optimus, ſuperlat. ab ἀγαθὸς, bonus. Th. Ἄρης, εος, ὁ, Mars.

Παναφῆλιξ, ικος, ὁ, ἡ, qui caret æqualibus, & ſociis. ex πᾶν, & ἀφῆλιξ, impuber. quod ab ἧλιξ, coætaneus. Th. ἡλικία, ſtatura.

Πανάωρος, ου, ὁ, ἡ, omnino intempeſtivus. qui immatura morte moriturus eſt. Ex πᾶς, & ἄωρος, idem quod ἄωρος, qui non ſuo tempore fit, intempeſtivus, præcox. quod ab α, privat. & ὥρα, hora.

Πανδαισία, ας, ἡ, lautum convivium. ex πᾶς, omnis, & δαὶς, ἡ, epulum. Th. δαίω, epulum præbeo.

Πανδαμάτωρ, ορος, ὁ, omnidomitor. ex πᾶς, omnis, & δαμάω, domo.

Πάνδαρος, ου, ὁ, Pandarus. nomen proprium.

ΠΑΝΔΕΛΕΤΕΙΟΣ, ου, ὁ, improbus, veteratorius. a Pandeleto deceptore quodam.

Πανδημεὶ, adv. cum omni populi totius ordine. Th. δῆμος, populus.

Πανδήμιος, ου, ὁ, ἡ, popularis, publicus. ex πᾶς, omnis, & δῆμος, ου, ὁ, populus, plebs.

Πανδιονὶς, fabula de filia Pandionis.

Πανδοκεύω, cauponor. q. d. omnes excipio. a πανδοκεὺς, Jon. pro πανδοχεὺς, quod vide. πάνδοκος, omnes excipiens.

Πάνδοκος, ſeu πανδόκος, ὁ, ἡ, Poet. ὁ πάντας δεχόμενος, omnes excipiens. Ex πᾶς, omnis, & δέχομαι, capio.

ΠΑΝΔΟΥ'ΡΑ, ſeu πανδοῦρις, Pandura, Muſicum inſtrumentum.

Πανδοχεῖον, ου, τὸ, diverſorium, publicum hoſpitium. ex πᾶς, omnis, & δέχομαι, excipio. præt. med. δέδοχα, (quod tamen inuſitat.) unde eſt δοχὴ, ῆς, ἡ, convivium. δοχεῖον, ου, τὸ, receptaculum.

Πανδοχεὺς, έος, ὁ, publicus hoſpes. ab iiſdem them.

Πανδώρα, ας, ἡ, nomen mul. videtur etiam Epitheton telluris, quæ omnis generis fruges profert. ex πᾶς, & δῶρον.

Πανέλλανες, Dor. pro Πανέλληνες. vide in πανελλήνεσσι.

Πανελλήνεσσι, omnibus ad unum Græcis, dat. plur. Jon. a πανέλληνες. ex πᾶς, & Ἕλλην, ηνος, ὁ, Græcus.

Πάνετες, Poet. adverb. idem valens ac τὸ πᾶν ἔτος, κατὰ πᾶν ἔτος, per totum annum.

Πανέφθου, gen. ſing. a πάνεφθος, ου, ὁ, ἡ, omni ex parte coctus. Th. ἕψω, coquo, elixo. f. ἑψήσω.

Πανηγυρικὸς, οῦ, ὁ, panegyricus, celebris, feſtus. a πανήγυρις, εως, ἡ, publicus cœtus. ludi publici, dies feſti. quod a πᾶς, & ἄγυρις, εως, ἡ, cœtus.

Πανήγυρις, εως, ἡ, conventus univerſalis, ſolemnitas, cœtus. ex πᾶς, & ἄγυρις, cœtus, congregatio. quod quaſi ab ἀγείρω, congrego.

Πανημέριος, ου, ὁ, per totam diem, toto die. ex πᾶσα, & ἡμέρα, dies.

Πανημερὸν, ſeu πανήμερον, idem quod τὸ πανῆμαρ, toto die. vide πανημέριος.

Πανιοδεται, Dor. pro πηνίζεται, pingit, conglomerat, 3. ſing. fut. 1. med. verbi πηνίζω. Th. πῆνος, ου, ὁ, ſeu πήνη, ης, ἡ, tela.

Πανιώνιον, τὸ, locus erat, in quem omnes Jones communiter de rebus communibus conſultaturi conveniebant.

Παννύχιος, ου, ὁ, per totam noctem. Dicitur etiam πάννυχα, & ος. ex πᾶς, πᾶσα, omnis, & νὺξ, nox.

Παννυχὶς, vigiliæ, q. per πᾶσαν νύκτα. hinc παννυχίζω, lucubro, pernocto.

Πανοικὶ, adv. q. d. σὺν παντὶ οἴκῳ, cum tota domo. Scribitur & πανοικεί.

Πανόλβιος, ου, ὁ, ex omni parte beatus. ex πᾶς, omnis, & ὄλβιος, beatus. Th. ὄλβος, ου, ὁ, beatitudo.

Πανομφαῖος, ου, ὁ, Panomphæus, epith. Jovis, a πᾶς, omnis, & ὀμφὴ, ῆς, ἡ, divina vox, reſponſum a Deo datum. Vel ſic dictus, quod omni voce, & lingua colatur.

Πανόπη, ης, ἡ, nomen mul. q. d. pro omnibus loquens.

Πανοπλία, ας, ἡ, univerſa armatura. ex πᾶν, omne, & ὅπλον, ου, τὸ, arma.

Πανὸς, panis, Meſſapiis. q. a πάω, paſco. Eſt & πανὸς, lucerna, pro φανὸς.

Πανουργία, ας, ἡ, calliditas, a πανοῦργος. quod vide.

Πανοῦργος, ου, ὁ, ἡ, callidus, aſtutus. q. d. παντοεργὸς, per ſyncop. τοῦ τ, πανόεργος, & craſi facta, πανοῦργος, ex πᾶν, omne, & ἔργον, ου, τὸ, opus.

Πανστρατιῇ, Jonic. cum frequentibus copiis. ex

ex πᾶς, omnis, & ϛρατὸς, ȣ, ὁ, exercitus.

Πανσυδὶη, & πανσυδεὶ, omni impetu, feſtinantiſſime. vel cum toto exercitu, ex πᾶς, & σύδην, celeriter. quod a σεύω, concito, impello. Thema σείω, quatio.

Πάντ', pro πάντα, acc. ſing. m. g. vel pl. n. g. a πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis, e. gen. παντός. dat. παντὶ, &c.

Παντᾶ, Dor. pro πανταχόσε, quoquoverſum, in omnes partes. Th. πᾶς, omnis.

Παντᾷ, Dor. pro παντῇ, ubique. quod vide.

Παντακῆ, Jon. pro πανταχῆ, adv. quoquo verſus. vide πανταχῆ.

Παντάπασιν, dat. plur. a πάνταπας, univerſus. Th. πᾶς, omnis.

Πανταχόθεν, undique. πανταχόσε, idem, adverb. ab eodem them.

Πανταχοῦ, ubique, ubivis terrarum, adv. ejuſdem them.

Παντελὴς, έος, ὁ, ἡ, plenus, a. ad finem perductus. εἰς τὸ παντελὲς, in perpetuum. prorſus. q. d. πᾶν τέλος ἔχων, omnem adeptus finem.

Παντελῶς, & παντελέως, Jon. totaliter. adv. a παντελής. quod vide.

Πάντεσσι, dat. plur. Jon. & Poet. pro πᾶσι, a πᾶς, omnis. gen. παντός.

Πάντῃ, adverb. prorſus, ſemper. a πᾶς, omnis. παντῇ, πανταχῆ, ubique.

Παντοδαπὴ, ῆς, ἡ, omnis generis. vide παντοδαποῖσι.

Παντοδαποῖσι, omnigenis, dativ. plur. a παντοδαπός, ȣ, ὁ, quod eſt ex omni ſolo. ex πᾶς, ſeu πᾶν, & ἔδαφος, ſolum.

Πάντοθεν, ubique, undequaque, adv. a πᾶς, omnis.

Παντοίην, acc. ſing. Jon. a παντοία, ας, ἡ, & in m. g. παντοῖος, ȣ, ὁ, omnigenus, varius. Th. πᾶς, omnis.

Παντοκράτωρ, ορος, ὁ, ἡ, omnipotens. Ex πᾶν, omne, & κράτος, εος, τὸ, robur, potentia. hinc κρατέω, impero.

Παντορέκτης, ȣ, ὁ, Poet. ὁ πάντων ὀρεγόμενος, omnium appetens, qui res omnes concupiſcit. Ex πᾶς, omnis, & ὀρέγω, porrigo.

Παντός, παντὶ, genit. & dativ. a πᾶς, omnis.

Πάντοσε, pro πάντοθεν, undique, adverb. a πᾶς.

Πάντοτε, adv. ſemper. Th. πᾶς, omnis.

Παντῶν, Dor. pro πάντων. gen. plur. a πᾶς, omnis.

Πάντως, adv. omnino. ab eodem them.

Πάνυ, adv. omnino, valde, admodum. q. a παύω, quieſco. ejuſdem them.

Πάνυσσα, nutrix. Heſych. Puto a πάω, paſco.

Πανωλέθρως, omnino, prorſus. quaſi dicas, penitus cum pernicie. & idem cum πανωλῶς.

Πάξ, mirantis, & interpellantis, adv.

Πάξαι, Dor. pro πῆξαι, premere, a. 1. inf. Sic πάξαιμι, pro πήξαιμι, a. 1. opt. act. πάξε, Dor. & Jonic. pro ἔπηξε, a. 1. ind. act. πάξας, Dor. pro πήξας, a. 1. part. act. πάξομεν, Dor. pro πήξομεν, 1. plur. fut. 1. act. verbi πήγνυμι, figo. f. ξω.

Πάξαιτο, Dor. pro πήξαιτο, 3. ſing. a. 1. opt. med. vide πάξαι.

Πάομαι, ſeu πάω, poſſideo, guſto, veſcor.

Παός, affinis, acquiſitus affinitate. a πάομαι, acquiro.

Παπαί, papæ, atat! an a πόποι, dii, ut ſit Deos teſtari? niſi ex πᾶς?

Παπαῖος, Scythice, Jupiter appellatur.

Πάποχ' ὅλως, pro πώποτε ὅλως, Dor. pro πώποτε ὅλως, nullibi unquam omnino.

Παππάζουσι, patrem appellant, 3. pl. præſ. ind. a παππάζω, adblandior patri vocando pappam. Th. πάππας, ȣ, ὁ, pater.

ΠΑ'ΠΠΑΞ, vox imitans crepitantem alvum.

ΠΑ'ΠΠΑΣ, ȣ, ὁ, pappa, pater. vox liberorum. a πᾶς, per reduplic. an potius a πάσαι τὰς παῖδας, quod liberos enutriat. hinc πάππος, ȣ, ὁ, avus, qui & flos lanuginoſus.

Παππορόνος, ȣ, ὁ, avi interfector. ex πάππος, ὁ, avus. vide in πάππας, ȣ, ὁ, & φόνος, cædes. Th. φένω, occido.

Παπταίνοισα, Dor. pro παπταίνουσα, præſ. part. a παπταίνω.

ΠΑΠΤΑΙ'ΝΩ, circumſpicio, oculis luſtro. f. ανῶ. a. 1. ἐπάπτηνα. a. 1. part. act. παπτήνας. q. πᾶς ὄπτομαι, ut ſit quaſi πανοπταίνω. vel q. φάη πεπτανύω, lumina pando.

ΠΑ'ΠΥΡΟΣ, ȣ, ὁ, ἡ, papyrus, charta. Res, & vox Ægyptiaca. Quia radice utebantur pro ligno ad ignem. dici poſſet a πάω, & πῦρ, quod ignis pabulum eſſet.

Πάρ, per Apocop. Poetic. pro παρὰ, a, ab, juxta, prope, &c. Sed πάρ, pro πάρα, ſeu πάρεςι, adeſt. ex παρὰ, & εἰμὶ, ſum. & πάρ, Dor. pro παρὰ, cum genit. a, ab, ante, juxta, prope, cum accuſ.

ΠΑΡΑ', præpoſit. cum genit. a, ab, ex. cum dat. apud. cum acc. præter, propter, prope, inter, contra, juxta, ſupra. In compoſitione valet trans, præter, apud. Et ſæpe in malam partem accipitur, & vertitur perperam, vitioſe, male. q. a περάω, tranſeo.

Πάρα, pro πάρεςι, vel πάρεισι, adeſt, vel adſunt. a πάρειμι.

Παραβαίνω, tranſgredior, violo. præſ. part. act. παραβαίνων, οντα. f. παραβήσομαι. perf. παραβέβηκα. a. 2. παρέβην. perf. paſſ. παραβέβημαι, σαι, ται. quod ex παρὰ, & βαίνω, eo.

Παραβαλεῖ, 3. ſing. fut. act. verbi παραβάλλω. quod vide.

Παραβαλλόμενος, traijciens, conferens, præſ. part. paſſ. a παραβάλλω. quod vide.

Παραβάλλω, confero, adjicio. f. παραβαλῶ. p. παραβέβληκα. aor. 2. παρέβαλον, appuli. aor. 2. ſub. παραβάλω, ῃς, ῃ. p. m. παραβέβολα. Ex παρὰ, & βάλλω, jacio.

Παραβαλόμενος, ȣ, ὁ, a. 2. part. med. a παραβάλλω. quod vide.

Παράβασις, εως, ἡ, ipſa tranſgreſſio, a παραβαίνω. quod vide.

Παραβάσκω, pugno ex curru, pro παραβάτης εἰμὶ. παραβάτης, ȣ, ὁ, tranſgreſſor legis, vel qui e curru pugnat: pro quo & legitur παραιβάτης, ȣ, ὁ, quod ex παρὰ, & βάσκω, idem quod βαίνω, eo.

Παραβάτης, ȣ, ὁ, tranſgreſſor. in pl. οἱ παραβάται. quod ex παραβαίνω. quod vide.

Παραβῇς, tranſilias, 2. ſing. a. 2. ſub. act. verbi παραβαίνω. quod vide.

Παραβιάζομαι, adigo. f. άσομαι. aor. 1. med. παρεβιασάμην, ω, ατο. ex παρὰ, & βιάζω, vim affero. Th. βία, ας, ἡ, vis.

Παραβλήδην, adverb. comparate, ſimulate. a παραβάλλω, comparo. quod vide.

Παραβλὼψ, ὁ, ἡ, ſtrabus. in plur. παραβλῶπες. a παραβλέπω, oculis obliquis aſpicio. Th. βλέπω, video.

Παραβολὴ, ῆς, ἡ, parabola, obſcura ſententia, typus, exemplar, adagium, ſimilitudo. Ex παραβάλλω. quod vide.

Παράβολος, ȣ, ὁ, ἡ, qui temere cuivis periculo caput objicit, audax. Ex παραβάλλω. quod vide.

Παραβολεύομαι, perperam conſulo. a. 1. med. part. παραβολευσάμενος, non habita ratione. ex παρὰ, & βολεύω, delibero. Thema βουλὴ, ῆς, ἡ, conſilium.

Παραγαγεῖν, producere, a. 2. inf. vide παραγαγοῦσα.

Παραγαγοῦσα, Att. a. 2. part. f. g. & in m. g. παραγαγὼν, όντος, ὁ, verbi παράγω, traduco. quod vide.

Παραγγελία, ας, ἡ, mandatum, a παραγγέλλω. quod vide.

Παραγγέλλω, præcipio, denuntio, accerſo, jubeo. imperf. παρήγγελλον. fut. παραγγελῶ. p. παρήγγελκα. a. 1. ind. act. παρήγγειλα. a. 1. part. παραγγείλας, αντος, ὁ. præt. med. παρήγγελα, hinc παραγγελεὺς, denuntiator: quod ex παρὰ, & ἀγγέλλω, nuntio.

Παράγγελμα, ατος, τὸ, præceptum, a παραγγέλλω, præcipio. quod vide.

Παραγέγονα, ας, ε, præter. med. verbi παραγίνομαι. quod vide.

Παράγει, protrudit, 3. ſing. præſ. ind. ex παρὰ, & ἄγω, duco.

Παραγενόμενος, aor. 2. part. med. παραγένωμαι, ῃ, ηται, aor. 2. ſub. med. verbi παραγίνομαι. quod vide.

Παραγηράω, deliro præ ſenectute. παραγήραμα, delirus, ſilicernium. ex παρὰ, & γῆρας, ατος, τὸ, ſenectus.

Παραγίνομαι, ῃ, εται, advenio, adſum. imperf. παρεγινόμην, ȣ, ετο. f. 1. med. παραγενήσομαι. a. 2. med. παρεγενόμην, ȣ, ετο. a. 2. ſub. med. παραγένωμαι, ῃ, ηται. aor. 2. part. med. παραγενόμενος, η, ον. ex παρὰ, & γίνομαι, ſum, fio.

Παράγοισα, ας, ἁ, Dor. pro παράγουσα, ἡ, abducens, præſ. part. f. g. a παράγω. quod vide.

Παρηγορεῖτο, Dor. pro παρηγορεῖτο, conſolabatur, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi παρηγορέω, quod vide.

Παραγυμνόω, denudo. Th. γυμνὸς, ȣ, ὁ, nudus.

Παράγω, proprie traduco, progredior, prætereo, adduco, fallo. f. παράξω. præt. παρῆχα. a. 2. act. παρήγαγον, ες, ε. præſ. med. παράγομαι, idem. ex παρὰ, & ἄγω, duco.

Παραδαρθάνω, concumbo. quod a δαρθάνω, dormio. fut. 2. δαρθῶ, per Metatheſ. ſive quaſi a δαρθέω.

Παραδεδώκαμεν, 1. plur. perf. ind. act. παραδεδώκειν, pluſq. perf. Attic. παραδέδομαι, perfect. indic. paſſiv. a παραδίδωμι, trado. præſ. infin. paſſiv. παραδίδοσθαι.

Παράδειγμα, ατος, τὸ, exemplar. in dat. plur. παραδείγμασι. quod a παραδείκνυμι, juxta oſtendo, confero. Ex παρὰ, & δείκνυμι, oſtendo. f. δείξω. p. χα.

Παραδειγματίζω, ignominiæ expono. fut. ίσω. perf. παραδεδειγμάτικα. Ex παρὰ, & δειγματίζω, oſtendo in exemplum. Th. δείκνυμι, oſtendo.

Παραδεικνύω, juxta oſtendo, confero, indico, attribuo. hinc παράδειγμα. quod vide.

ΠΑΡΑ'ΔΕΙΣΟΣ, ȣ, ὁ, hortus, viridarium. Paradiſus, locus beatorum.

Παραδέχομαι, excipio. recipio. f. παραδέξομαι. perf. paſſ. παραδέδεγμαι. ex παρὰ, & δέχομαι, capio.

Παραδιατριβὴ, ῆς, ἡ, perverſa exercitatio. Ex παρὰ, perperam, & διατριβὴ, ῆς, ἡ, opera. quæ alicui rei impenditur. quod a διατρίβω, verſor. Th. τρίβω, tero.

Παραδίδοσθαι, præſ. inf. paſſ. παραδιδοὺς, præſ. particip. act. a παραδίδωμι. quod vide.

Παραδίδωμι, trado. imperf. παρεδίδουν, tanquam a παραδιδόω. fut. παραδώσω. fut. 1. part. act. παραδώσων. a. 1. ind. act. παρέδωκα. a. 2. παρέδων, ως, ω. a. 2. ſub. act. παραδῶ, ῷς, ῷ. a. 2. inf. παραδοῦναι. aor. 2. part. παραδοὺς, όντος, ὁ. perf. act. παραδέδωκα. pluſq. perf. παραδεδώκειν, εις, ει, pro παραδεδώκεσαν, Attice. Marc. 15. 10. præſ. paſſ. παραδίδομαι, prodor. perf. paſſ. παραδέδομαι, traditus ſum, ac commendatus. a. 1. paſſ. παρεδόθην, ης, η. f. 1. paſſ. παραδοθήσομαι.

Παραδόντα, acc. ſing. a. 2. part. act. παραδοὺς, όντος, ὁ, verbi παραδίδωμι, trado. quod vide.

Παράδοξος, ȣ, ὁ, quod eſt παρὰ δόξαν,

præter opinionem. Th. δοκέω, videor. παράδοξος, ου, τό, inopinatum.

Παράδοσις, εως, ἡ, traditio. a παραδίδωμι, quod vide.

Παραδοῦναι, a. 2. inf. act. παραδούς, όντος, ὁ, aor. 2. part. act. verbi παραδίδωμι. quod vide.

Παραδῶ, ῷς, ῷ, a. 2. ſub. act. παραδώσω, fut. 1. ind. act. verbi παραδίδωμι. quod vide.

Παραζηλόω, ῶ, ad æmulationem provoco. f. ώσω. p. παρεζήλωκα. ex παρά, & ζῆλος, ου, ὁ, æmulatio.

Παραθαλάσσιος, ου, ὁ, ἡ, maritimus, & ἡ παραθαλασσία. Ex παρά, & θάλασσα, vel ττα, ης, ἡ, mare.

Παραθεῖναι, a. 2. inf. act. verbi παρατίθημι, appono Th. τίθημι.

Παράθεμα, ατος, τό, depoſitorium, repoſitorium. a παρατίθημι, appono. Th. τίθημι, pono.

Παραθέμενος, η, ον, a. 2. part. med. παραθέσθαι, a. 2. inf. med. ab eodem verbo, & them.

Παράθεσις, εως, ἡ, appoſitio. ab eod. th.

Παραθέτης, ου, ὁ, ſtructor, inſertor, qui dapes apponit. a παρατίθημι. quod vide.

Παραθεωρέω, ῶ, deſpicio. f. ήσω. p. παρατεθεώρηκα. imperf. paſſ. παρεθεωρούμην, οῦ, οῦτο. ex παρά, & θεωρέω, ſpecto. Th. θεωρός, οῦ, ὁ, ſpectator.

Παραθήγειν, incitare, movere, præſ. inf. vide θήγω, inſtigo.

Παραθήκη, ης, ἡ, depoſitum. a παρατίθημι, appono. Th. τίθημι.

Παραθήσει, 3. ſing. fut. 1. act. παραθήσομαι, fut. 1. med. παραθησόμενος, fut. 1. part. med. a παρατίθημι, appono. quod vide.

Παράθου, καὶ παράθεσο, a. 2. imperat. med. verbi ejuſdem.

Παραθύρα, ας, ἡ, poſticum quaſi falſa θύρα, janua, ita ut παρά notet perverſionem.

Παραί, per Ectaſ. Poet. pro παρά, præpoſit. varias habens ſignificationes.

Παραίβασις, ας, ἡ, delictum, tranſgreſſio, idem quod παράβασις. a παραβαίνω, tranſgredior. Th. βαίνω, eo.

Παραιβάτης, ου, ὁ, tranſgreſſor legis. tum qui e curru pugnat. in plur. παραιβάται. ex παρά, & βαίνω, eo.

Παραιβάτις, ιδος, ἡ, mulier mercede conducta.

Παραιθύσσειν, præſ. inf. ab αἰθύσσω, moveo, quaſſo. Th. αἴθω, uro.

Παραίνεσις, εως, ἡ, admonitio. acc. ſingul. παραίνεσιν. hinc παραινετικός, admonitorius. a παραινέω. quod vide.

Παραινέω, ῶ, admoneo. imperf. παρῄνεον, ουν, εες, εις. fut. έσω. perf. παρῄνεκα, aor. 1. παρῄνεσα. quod ex παρά, & αἰνέω, laudo. Thema αἶνος, ὁ, laus.

Παραινοῦντος, gen. ſing. παραινοῦντας, acc. plural. part. præſ. verbi παραινέω, quod vide.

Παραιρεῖσθαι, præſ. inf. paſſ. a παραιρέομαι, adimo, aufero. Ex παρά, & αἱρέω, capio. futur. ήσω. p. ῄρηκα. aor. 2. εἷλον.

Παραίσιος, α, ον, dirus, a, um. infauſtus. ex παρά, & αἶσα, fatum, ſors.

Παραΐσσω, prætereo, proripio me raptim. Ex παρά, & ἀΐσσω, ruo. fut. ξω. p. ῆιχα.

Παραιτεῖσθαι, præſ. inf. med. verbi παραιτέομαι. quod vide.

Παραιτέομαι, οῦμαι, recuſo, excuſo. præſ. imperat. παραιτοῦ, οῦ, averſare. fut. ήσομαι. a. 1. med. παρῃτησάμην, ω, ατο, deprecatus ſum. a. 1. part. med. παραιτησάμενος, averſatus. perf. paſſ. παρῄτημαι: unde part. παρῃτημένος, excuſatus. Ex παρά, & αἰτέομαι, ſeu αἰτέω, peto.

Παραιτητέον, fugiendum, verbale a παραιτέομαι, quod vide.

Παραιτούμεθα, 1. plural. præſ. indic. med. ejuſdem verbi.

Παραιφάμενος, ου, ὁ, admonens, appellans, aor. 2 part. med. per Epentheſin Poet. a παράφημι, hortor. Th. φημί, ſeu φάω, dico.

Παραιφρονέειν, exanimatum eſſe. vide in παραφρονέω.

Παραιωρεύμενος, Jon. pro παραιωρούμενος, juxta pendens, præſ. part. ex παρά, & αἰωρέω, ſurſum tollo.

Παρακαθίζω, ſedeo, aſſideo. præſ. part. παρακαθίζων, ουσα, ον. fut. ίσω. perf. παρακεκάθικα. Ex παρά, & καθίζω, ſedere facio. quod ex κατά, & ἵζω, idem. fut. ἵσω.

Παρακαίριος, ſeu παράκαιρος, intempeſtivus. ex παρά, & καιρός, οῦ, ὁ, opportunitas temporis, occaſio.

Παρακαλέω, ῶ, rogo, precor, hortor, conſolor, advoco. imperf. παρεκάλεον, ουν, εες, εις, εε, ει. fut. έσω. perf. παρακέκληκα. a. 1. ind. act. παρεκάλεσα. præſ. paſſ. παρακαλέομαι, οῦμαι, conſolatione erigor, fruor. a. 1. paſſ. παρεκλήθην, rogatus ſum. a. 1. paſſ. inf. παρακληθῆναι, conſolationem admittere. f. 1. paſſ. παρακληθήσομαι, ῃ, εται, conſolatione reficiar. Ex παρά, & καλέω, voco.

Παρακαλύπτω, occulto. f. ψω. perf. παρακεκάλυφα. perf. paſſ. παρακεκάλυμμαι, ψαι, πται. Thema καλύπτω, idem.

Παρακαταθήκη, ης, ἡ, depoſitum. Ex παρά, κατά, & τίθημι, pono.

Παρακατάλέγομαι, adcubo. præſ. med. hinc pluſq. perf. paſſ. παρακατέλεκτο, pro παρακατελέλεκτο. Ex παρά, κατά, & λέγομαι, cubo.

Παρακατατιθώμεθα, committamus. 1. plur. præſ. ſub. paſſ. Ex παρά, κατά, & τίθημι, pono.

Παρακατέλεκτο, 3. ſingul. pluſq. perfect. paſſ. per ſyncopen pro παρακατελέλεκτο, verbi παρακαταλέγομαι, quod vide.

Παράκειμαι, σαι, ται, adjaceo. f. είσομαι. Ex παρά, & κεῖμαι, jaceo.

Παρακέκλημαι, σαι, ται, perf. paſſ. verbi παρακαλέω, hortor. quod vide.

Παρακεκριμένος, diſpoſitus, perf. part. paſſ. ex παρά, & κρίνω, judico.

Παρακεκρούαται, inſinuverunt, 3. plur. perf. paſſ. Jon. pro παρακεκρουσμένοι εἰσί, verbi παρακρούομαι, decipio. Th. κρούω, pulſo.

Παρακέλευσις, εως, ἡ, adhortatio. accuſ. ſing. παρακέλευσιν. Ex παρά, & κελεύω, hortor, jubeo. Thema κέλω, idem.

Παρακεχειμακότι, dat. ſing. perf. part. act. verbi παραχειμάζω, idem quod χειμάζω, hiberno. Them. χεῖμα, ατος, τό, hyemis.

Παρακλαίοντι, juxta flenti, dativ. ſingul. particip. præſ. verbi παρακλαίω, quod ex παρά, & κλαίω, ploro. f. παρακλαύσω.

Παρακλινώμεθα, 1. plural. præſ. ſub. a κλίνομαι, pro κεῖμαι, jaceo.

Παρακληΐειν, excludere, Jon. pro παρακλείειν, præſ. inf. Th. κλείω, claudo.

Παράκλησις, εως, ἡ, conſolatio, exhortatio. a παρακαλέω. quod vide.

Παρακληθείην, ης, η, a. 1. opt. paſſ. a παρακαλέω. quod vide.

Παράκλητος, ου, ὁ, advocatus. Sic vocatur Chriſtus, & Spiritus Sanctus. ab eodem verbo.

Παρακλήτωρ, ορος, ὁ, conſolator. a παρακαλέω. quod vide.

Παρακλῶν, præſ. part. activ. ex παρά, & κλάω, frango.

Παρακοή, ῆς, ἡ, contemptus, inobedientia. Ex παρακούω. quod vide.

Παρακοίτης, ου, ὁ, maritus. παράκοιτις, ἡ, uxor. ex παρά, juxta, & κοίτη, ης, ἡ, cubile, lectus.

Παρακολουθέω, ῶ, εῖς, εῖ, ſequor, comitor, cum dat. f. ήσω. p. παρηκολούθηκα, ας, ε, ſectatus ſum, perſcrutatus ſum. Ex παρά, & ἀκολουθέω, ſequor. Th. ἀκόλουθος, ου, ὁ, ἡ, pediſſequus, a, comes.

Παρακούσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi παρακούω. quod vide.

Παρακούω, negligo audire. f. ύσω. præt. παρακήκοα. a. 1. παρήκουσα. a. 1. ſub. act. παρακούσω, ῃς, ῃ. p. m. παρακήκοα. Ex παρά, & ἀκούω, audio.

Παρακτᾶσθαι, aſciſcere, præſ. inf. a κτάομαι, poſſideo.

Παρακύπτω, incurvo me, ut videam. fut. ψω. p. παρακέκυφα. a. 1. παρέκυψα. a. 1. inf. act. παρακύψαι, introſpicere. a. 1. part. activ. παρακύψας, αντος, ὁ. Ex παρά, & κύπτω, pronus ſum, inclino me.

Παρακύψας, αντος, ὁ, a. 1. part. παρακύπτω. quod vide.

Παράλαβε, a. 2. imperat. act. παραλαβεῖν, a. 2. inf. act. verbi παραλαμβάνω, aſſumo, quod vide.

Παραλαβών, όντος, ὁ, a. 2. part. act. ejuſdem verbi.

Παραλαμβάνω, aſſumo, adduco. & cum εἰς. f. παραλήψομαι. perf. παρείληφα. a. 2. παρέλαβον, ες, ε, accepi. aor. 2. part. act. παραλαβών, όντος, ὁ. a. 1. ind. paſſ. παρελήφθην. fut. 1. paſſ. παραληφθήσομαι, aſſumar. Ex παρά, & λαμβάνω, capio.

Παραλέγεσθαι, Poet. pro παρακοιμᾶσθαι, juxta dormire, concumbere.

Παραλέγομαι, prætercolego, prætenavigo. imperf. παρελεγόμην, ου, ετο. Ex παρά, & λέγω, lego, colligo.

Παραλείπω, prætermitto, omitto, ſilentio prætereo: cum accuſ. Hinc τὰ παραλειπόμενα, prætermiſſa. Ex παρά, & λείπω, linquo. f. ψω. p. λέλοιφα. a. 2. ἔλιπον. p. m. λέλοιπα.

Παραλελειμμένος, η, ον, perf. part. paſſ. παραλέλειπται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. παραλελεῖφθαι, perf. infin. paſſ. verbi παραλείπω. quod vide.

Παράλιος, ου, ὁ, ἡ, maritimus. ex παρά, apud, & ἅλς, ἁλός, ἡ, mare.

Παραλιπεῖν, a. 2. inf. act. παραλίπῃ, 3. ſing. aor. 2. ſub. act. verbi παραλείπω, quod vide.

Παραλλαγή, ῆς, ἡ, tranſmutatio. a παραλλάττω. f. ξω, tranſmuto. p. m. παρήλλαγα. Ex παρά, & ἀλλάττω, muto.

Παράλληλα, inter ſe ex adverſo poſita, n. g. plur. num. a παράλληλος, æquidiſtans. Ex παρά, & ἀλλήλων, invicem. Th. ἄλλος, alius.

Παραλογίζομαι, argumentando fallo. f. ίσομαι. a. 1. med. παρελογισάμην, ω, ατο. perf. paſſ. παραλελόγισμαι. unde eſt παραλογισμός, οῦ, ὁ, falſa ratiocinatio. Ex παρά, perperam, & λογίζομαι. Them. λέγω, dico. præt. med. λέλογα.

Πάραλοι, οἱ, qui maris imam incolunt oram. a πάραλος, ὁ, ἡ, marinus. ex παρά, & ἅλς, mare.

Παραλῦσαι δυσφρόνων, Poetic. & Pindar. pro δυσκόλων φροντίδων ἀπολῦσαι, moleſtis curis liberare. vide παραλύω.

Παραλυτικός, οῦ, ὁ, paralyticus. victus, debilis, cui ſcil. nervi παραλέλυνται. a παραλύω. quod vide.

Παραλύω, ſolvo, diſſuo, debilito. f. ύσω. perf. παραλέλυκα. perf. paſſ. παραλέλυμαι. unde perſ. part. paſſ. παραλελυμένος, η, ον, proprie, reſolutus; item, laborans paralyſi.

Παραμείβηται, prætereat, 3. ſing. præſ. ſub. paſſ. verbi παραμείβω, prætereo. Th. ἀμείβω, f. ψω, commuto.

Παραμείψεται, tranſierit, 3. ſingul. fut. 1. med. verbi παραμείβω. vide in παραμείβηται.

Παραμελέω, negligo, contemno. ex παρά, & ἀμελέω, curæ non habeo. quod ex α, priv. & μέλω, curæ eſt.

Παραμέμνημαι, vide in μέμνημαι.

Παραμένω, permaneo. f. παραμενῶ. perf. παραμεμένηκα. a. 1. παρέμεινα. ex παρά, & μένω, maneo.

Παράμερος, ου, ὁ, Dor. pro παρήμερος, quotidianus. ut τὰ παράμερα πράγματα, res quæ ſingulis diebus geruntur. Ex παρὰ, & ἡμέρα, dies.

Παραμείβομαι, Poet. pro παραμείβομαι, prætereo, ſupero. Thema ἀμείβω, vado, vinco.

Παραμυθέομαι, οῦμαι, conſolor. f. ήσομαι, a. 1. med. παρεμυθησάμην, ω, ατο. a. 1. ſub. med. παραμυθήσωμαι, ῃ, ηται, & in 3. plur. παραμυθήσωνται. Ex παρὰ, & μυθέομαι, dico. Th. μῦθος, ου, ὁ, verbum.

Παραμυθησαίμην, conſolatus fuero, a. 1. opt. med. παραμυθήσασθαι, a. 1. infin. med. verbi παραμυθέομαι. quod vide.

Παραμυθητικὸς, ή, όν, conſolationem adferens, a παραμυθέομαι. quod vide.

Παραμυθία, ας, ἡ, conſolatio, ex παρὰ, & μῦθος, ου, ὁ, verbum, ſermo.

Παραμύθιον, ου, τὸ, conſolatio. Ex iiſdem them.

Παραμυθουμένοις, dat. plur. part. præſ. παραμυθοῦνται, 3. plural. præſ. ind. verbi παραμυθέομαι. quod vide.

Παρανομέω, ῶ, legem tranſgredior. f. ήσω. p. παρηνόμηκα. Ex παρὰ, contra, & νόμος, ου, ὁ, lex.

Παρανομία, ας, ἡ, tranſgreſſio, quod a παράνομος, ου, ὁ, ἡ, qui legem violat. ab iiſdem them.

Παράνομος, ου, ὁ, impius, violator legis. hinc παρανόμως, adverb. impie. ab iiſdem them.

Παραπειρᾶσθαί τινος, periculum alicujus rei facere, explorare aliquid. Th. πεῖρα, ἡ, conatus, experientia.

Παραπεπήγασι, 3. plur. perf. ind. act. verbi παραπήγνυμι, configo. fut. ξω. Ex παρὰ, & πήγνυμι, figo.

Παραπεσόντας, acc. plur. a. 2. part. act. verbi παραπίπτω, prolabor. quod vide.

Παραπικραίνω, exacerbo. f. ανῶ. a. 1. act. παρεπίκρανα. ex παρὰ, & πικραίνω, amarum reddo, exacerbo. Th. πικρὸς, ά, όν, amarus.

Παραπικρασμὸς, ου, ὁ, exacerbatio. a παραπικραίνω. quod vide.

Παραπίπτω, prolabor. futur. παραπεσοῦμαι. perf. παραπέπτωκα. a. 2. παρέπεσον, a. 2. part. παραπεσὼν, όντος, ὁ, prolapſus. Ex παρὰ, & πίπτω, cado.

Παραπλάζω, ſeduco. hinc a. 1. part. act. παραπλάγξας, in 3. ſing. opt. præſ. paſſ. παραπλάζοιτο. Ex παρὰ, & πλάζω, errare facio. f. πλάγξω.

Παραπλέοντες, & in acc. plur. παραπλέοντας, præſ. part. act. verbi παραπλέω. quod vide.

Παραπλέω, præternavigo. fut. πλεύσω. a. 1. παρέπλευσα. a. 1. inf. act. παραπλεῦσαι. ex παρὰ, & πλέω, navigo. f. πλεύσω.

Πα[illegible], ου, ὁ, proxime ad aliquem [illegible], affinis, ſimilis. in plur. n. g. [illegible], ſimilia. hinc adv. παρα[illegible], proxime, tantundem, ſimiliter. Ex παρὰ, & πλησίος, ου, ὁ, propinquus. Thema πέλας, prope.

Παραποιέω, falſa aſſimulo, adultero. Ex παρὰ, & ποιέω.

Παραπορεύομαι, tranſeo, prætereo, ad latus incedo. imperf. παρεπορευόμην, ου, ετο. fut. εύσομαι, quod ex παρὰ, & πορεύομαι, eo, proficiſcor. Th. πείρω, tranſeo. p. m. πέπορα.

Παραπρεσβεία, ας, ἡ, male geſta legatio. Ex παρὰ, perperam, & πρεσβεία. quod a πρέσβυς, εος, ὁ, legatus, ſenex.

Παραπροσποιοῦμαι, diſſimulo, cohibeo. παραπροσποίησις, diſſimulatio. ex παρὰ, πρὸς, & ποιέω, facio.

Παράπτωμα, ατος, τὸ, lapſus, offenſio, delictum. a παραπίπτω, offendo. quod vide.

Παραπύλιον, ου, τὸ, portella. q. portula juxta portam, a πύλη, ης, ἡ, porta.

Παράρος, ου, ὁ, qui non eſt mentis compos. Ex παρὰ, quæ & vim privationis habet, & ἄρω, pro ἁρμόζω, apro.

Παραῤῥέοντος, gen. ſing. part. præſ. act. a παραῤῥέω, præterfluo. Th. ῥέω, fluo, f. ῥεύσω. p. ἐῤῥύηκα.

Παραῤῥητὸς, ου, ὁ, qui verbis flecti poteſt, adhortatorius. Ex παρὰ, & ῥέω, dico. f. ῥήσω. p. εἴρηκα.

Παραῤῥύω, vel παραῤῥέω, præterfluo. ab illo eſt a. 2 activ. παρέῤῥυον, & hinc a. 2. paſſ. παρεῤῥύην, ης, η. a. 2. ſub. paſſiv. παραῤῥυῶ, ῇς, ῇ, & in 1. plur. παραῤῥυῶμεν, quod ex παρὰ, & ῥύω. Th. ῥέω, fluo.

Παραρτέαι, ᾶν, Ion. pro παραρτᾶν, parare, inſtruere. Th. ἀρτάω, ſuſpendo. vel ἀρτέομαι, paro.

ΠΑΡΑΣΑΓΓΑΣ, ſeu παρασάγγης, ου, ὁ, paraſanga. apud Perſas menſura eſt viarum, triginta ſtadia continens.

Παράσημος, ου, ὁ, ἡ, inſigni notatus. παράσημον, ου, τὸ, inſigne. Ex παρὰ, & σῆμα, ατος, τὸ, ſignum.

Παρασταθμίζω, perpendo, præpondero. Puto eſſe perverſe pondero: ut ſcil. non ſit æquilibritas, ſed alterum præponderet.

Παρασκευάζω, præparo, apparo, f. άσω. p. παρεσκεύακα. perf. paſſ. παρεσκεύασμαι, paratus ſum. f. 1. med. παρασκευάσομαι. ex παρὰ, & σκευάζω, paro. Th. σκεῦος, εος, τὸ, vas.

Παρασκευὴ, ῆς, ἡ, præparatio, paraſceve. ab eodem them.

Παρασπονδηθεῖσι, dat. plural. aor. 1. part. paſſiv. παρασπονδοῦντες, nom. plur. part. præſ. activ. a παρασπονδέω, fœdus frango. f. ήσω. p. παρεσπόνδηκα. Ex παρὰ, contra, & σπονδαὶ, fœdera. Thema σπένδω, libo. f. σπείσω. perf. paſſ. ἔσπεισμαι, a. 1. paſſ. ἐσπείσθην, p. m. ἔσπονδα.

Παραστάδὸν, adſtando, verbale a παρίστημι, ſiſto prope. quod ex παρὰ, & ἵστημι, ſto.

Παρασταθμίζω, perpendo, interrado, præpondero. quod ex παρὰ, & σταθμὸς, ου, ὁ, ſtatera, libra. Thema ἵστημι, appendo, ſto.

Παραστῆναι, adeſſe, opem ferre. ſe dedere. a. 2. inf. a παρίστημι.

Παραστῆσαι, a. 1. inf. act. παραστησάμενος, a. 1. part. med. παραστήσεται, 3. ſing. f. 1. med. verbi παρίστημι, aſto. quod vide.

Παραστῆτε, 2. plur. a. 2. ſub. act. παραστῶ, ῇς, ῇ, ejuſdem verbi.

Παραστρέφω, perverto, redeo. f. ψω. Ex παρὰ, & στρέφω, verto. fut. ψω. p. φα. a. 2. ἔστραφον.

Παρασφάζω, præcido. Gl. præcædo.

Παρασφάλλω, errare facio, diverto. ex παρὰ, & σφάλλω, everto, ſupplanto. f. αλῶ. p. ἔσφαλκα.

Παρασφραγίζω, præſigno, adulterino ſigno noto. ex παρὰ, & σφραγὶς, ῖδος, ἡ, ſignum.

Παρασχεῖν, a. 2. inf. act. a παρέχω, efficio, præſto. παρεῖχον, imperf. act. ex παρὰ, & ἔχω, habeo. fut. ἕξω. aor. 2. ἔσχον.

Παράσχοις, præbueris, 2. ſing. aor. 2. opt. act. παράσχου, exhibe, a. 2. imperat. med. ab eodem verbo, & them.

Παράσχου, vide in παράσχοις.

Παράταξις, εως, ἡ, inſtructa acies. a παρατάσσω, aciem inſtruo. Ex παρὰ, & τάσσω, ordino. f. ξω. p. χα.

Παράτασις, εως, ἡ, extenſio, productio. a παρατείνω, protendo. Them. τείνω, tendo. f. τενῶ. p. τέτακα. aor. 1. ἔτεινα.

Παρατατικὸς, ſcil. χρόνος, imperfectum tempus, quod adhuc παρατείνεται, protenditur in futurum. Thema τείνω.

Παρατείνω, produco, extendo. fut. ενῶ. perf. παρατέτακα. a. 1. παρέτεινα. Th. τείνω, tendo.

Παρατηρέω, ῶ, obſervo. imperf. παρετήρουν, ει. f. ήσω. p. παρατετήρηκα. a. 1. παρετήρησα. a. 1. part. act. παρατηρήσας, αντος, ὁ, & in f. g. παρατηρήσασα. præſ. med. παρατηρέομαι, idem. Th. τηρέω, ſervo.

Παρατηρήσασα, a. 1. part. f. g. vide in παρατηρέω.

Παρατήρησις, εως, ἡ, obſervatio. ab eodem them.

Παρατίθημι, appono, propono. fut. παραθήσω. a. 1. παρέθηκα. a. 2. act. παρέθην, ης, η. a. 2. ſub. παραθῶ, ῇς, ῇ. a. 2. inf. παραθεῖναι. perf. παρατέθεικα. præſ. paſſ. παρατίθεμαι, apponor; item in media forma, ob oculos pono, demonſtro, commendo. f. 1. med. παραθήσομαι. a. 2. med. παρεθέμην, σο, το, commendavi. a. 2. imperat. med. παράθου, pro παράθεσο, committe. quod ex παρὰ, & τίθημι, pono.

Παρατίλλω, depilo, volſella pilos extraho. παρατίλτρια, tricula, quæ τρίχας evellit.

Παρατρίβομαι, atteror, præſ. ind. paſſ. ex παρὰ, & τρίβω, tero. f. ψω. p. τέτριφα. perf. paſſ. τέτριμμαι.

Παράτροπος, ου, ὁ, ἡ, qui a recta via eſt averſus. Metaph. pro illicito. Ex παρὰ, & τρόπος, ου, ὁ, mores, ratio. Th. τρέπω, verto.

Παρατρωπῶσ', pro παρατρωπῶσι, convertunt, 3. plural. præſ. ind. vel ſub. verbi παρατρωπάω, diverto, deſpecto. ex παρὰ, & τρωπάω. quod a τρέπω, verto.

Παρατυγχάνω, obvius ſio, adſum, intervenio. f. παρατεύξομαι, a. 2. παρέτυχον, a. 2. part. act. παρατυχὼν, όντος, ὁ. Th. τυγχάνω, ſum.

Παρατυχόντα, acc. ſing. m. g. a. 2. part. act. a παρατυγχάνω, obvius ſio. quod vide.

Παραυλος, male ſonans ad tibiam. Ex παρὰ, male, & αὐλὸς, tibia.

Παραυτίκα, adv. confeſtim. Ex παρὰ, & αὐτίκα, ſtatim.

Παραφέρω, transfero. f. παροίσω, a. 1. παρήνεγκα. a. 2. imperat. act. παρένεγκε. a. 2. inf. παρενεγκεῖν. quod ex παρὰ, & φέρω, fero.

Παράφημι, perſuadeo, hortor. Th. φημὶ, ſeu φάω, dico.

Παραφθαίησι, ſuperet, prævertat, 3. ſing. a. 2. opt. act. per paragogen σι, pro παραφθαίη, verbi παραφθάνω, præcurro. f. φθάσω. a. 2. ἔφθην. q. a φθῆμι. Th. φθάνω, prævenio.

Παραφορέω, Ion. & Poet. pro προσφέρω, affero.

Παραφράζω, interpretor, quod ex παρὰ, & φράζω, dico. fut. σω. p. πέφρακα. a. 2. ἔφραδον. p. m. πέφραδα.

Παράφρασις, εως, ἡ, circumlocutio. dativ. παραφράσει. ab eodem verbo, & them.

Παραφραστικὸς, ου, ὁ, expoſitorius. a παραφράζω. quod vide.

Παραφρονέω, ῶ, demens ſum, deficio. f. ήσω. p. παραπεφρόνηκα. Ex παρὰ, contra, & φρὴν, ενὸς, ἡ, mens.

Παραφρονία, ας, ἡ, dementia. a παράφρων, ονος, ὁ, ἡ, amens. q. d. παρὰ τὰς φρένας, contra mentem.

Παραφυλακτέον, cavendum. verbale a παραφυλάττω, idem quod Th. φυλάττω, cuſtodio. f. ξω, p. χα.

Παραχειμάζω, hyberno. fut. άσω, perf. παρακεχείμακα, a. 1. παρεχείμασα. a. 1. inf. act. παραχειμάσαι. Thema χεῖμα, ατος, τὸ, hyems.

Παραχειμασία, ας, ἡ, hybernatio, hyematio. a παραχειμάζω. quod vide.

Παραχορδιεῖς, Att. pro παραχορδίσεις, 2. ſing. f. 1. act. verbi παραχορδίζω, a chorda aberro. Thema χορδὴ, ῆς, ἡ, chorda, fides.

Παραχρῆμα, adverb. ex tempore, ilico. q. d. in ipſa re, παρὰ, & χρῆμα, ατος, τὸ, res.

Παραχράομαι, abuti, contemnere, cum dat. genit. & accuſ. Th. χράω, vel χράομαι, utor.

Παραχύτης, mediaſtinus, perfuſor. Hic eſt ſervus in balneis, qui aqua, aut oleo lavantes perfundit. a χέω, fundo

Παραψυχεῖσθαι, Poet. pro παραμυθεῖσθαι, ſolari.

ΠΑΡΔΑΚΟΣ, ȣ, ὁ, humidus, uvidus. q. ab ἄρδω, irrigo, aut potius a παρὰ, & δάω.

Παρδαλέη, ῆς, & Dor. παρδαλέα, ſcil. δορὰ, pantherina pellis. a παρδάλεος, pantherinus, quod a πάρδαλις, εως, ἡ, pardalis, ſeu panthera. Th. πάρδος, ȣ, ὁ, pardus, fera.

Πάρδαλις, vide in πάρδος.

ΠΑ'ΡΔΟΣ, ȣ, ὁ, pardus, fera. Græcis eſt πάρδαλις, εως, ἡ, pardalis, ſeu panthera. Dicitur a παράλλομαι, hoc eſt a παρὰ, ἢ, & ἅλλομαι, quod adoriens inſiliat.

Παρέασι, adſunt, Jonic. pro πάρεισι, 3. plural. præſ. ind. πάρειμι, adſum. Th. εἰμὶ, ſum.

Παρεβάλομεν, 1. plural. a. 2. ind. activ. verbi παραβάλλω, confero, adjicio. Th. βάλλω, jacio. fut. βαλῶ. p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον.

Παρέβασκε, ες, ε, imperf. verbi παραβάσκω, tranſgredior. Ex παρὰ, & βάσκω, Poet. pro βαίνω, eo.

Παρέβην, tranſgreſſus ſum, a. 2. ind. act. verbi παραβαίνω, tranſgredior. f. βήσομαι. Thema βαίνω, eo. a. 2. ἔβην.

Παρεβιάσαντο, 3. plur. a. 1. ind. med. verbi παραβιάζομαι, vi adigo. f. άσομαι. Ex παρὰ, & βιάζω, vim adfero. Th. βία, vis.

Παρεδόθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi παραδίδωμι, trado. quod vide.

Παρεδρεύω, εις, ει, aſſideo, aſſiduus ſum in aliqua re. Ex παρὰ, & ἕδρα, ας, ſedes. Th. ἕζομαι, ſedeo. f. ἑδοῦμαι.

Πάρεδρος, ȣ, ὁ, ἡ, aſſeſſor. vide in παρεδρεύω

Παρέδωκα, ας, ε, a. 1. ind. activ. verbi παραδίδωμι, trado. a. 2. παρέδων. Thema δίδωμι, do, f. δώσω.

Παρέζεσθαι, ſedere, præſ. inf. verbi παρέζομαι. Ex παρὰ, & ἕζομαι, ſedeo. f. ἑδοῦμαι.

Παρέζευ, 3. ſing. imperf. παρέζεο, aſſide, Jon. pro παρέζου, præſ. imperat. ejuſdem verbi.

Παρεζόμενος, præſ. part. verbi παρέζομαι, aſſidens. Th. ἕζομαι, ſedeo.

Παρεθέμην, σο, το, & in 3. plur. παρέθεντο, a. 2. ind. med. verbi παρατίθημι, appono. quod vide.

Παρεθεὶς, labefactatus, a. 1. part. paſſ. a παρέθην, ſeu παρείθην, a. 1. paſſ. verbi παρίημι, Thema ἵημι, ſeu ἕω, mitto.

Παρέθην, vel a. 2. ind. act. a παρατίθημι, appono, vel a. 1. paſſ. a παρίημι. vide in παρεθεὶς.

Παρέθερσαν, per ſyncop. pro παρεθέρισαν, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi παραθερίζω, demeto, amputo. Ex παρὰ, & θέρος, εος, ȣ. æſtas, meſſis.

Πάρεο, ades, præſ. imperat. Eſt & πάρεο, 2. ſing. ind. verbi πάρειμι. Th. εἰμὶ, ſum. præſ. imperat. ἴσθι, pro quo & ἔσο, invenitur.

ΠΑΡΕΙΑ', & Æol. παρηΐα, ᾶς, ἡ, gena, maxilla. gen. plur. παρειῶν. quod ἐν τῷ παρεῖναι oſtendatur. Hinc παρειὸς, ȣ, ὁ, genis laxioribus præditus.

Παρείατο, aſſidebant, Jon. pro παρεῖντο, 3. plural. pluſq. perf. ex præt. παρεῖμαι. Th. ἕω, ſedeo, induo, perf. paſſ. εἶμαι.

Παρείθην, ης, η, dimiſſus ſum. a. 1. ind. paſſiv. a παρίημι, quod vide in παρεθεὶς.

Παρεῖκα, dimiſi, perf. act. verbi παρίημι. Th. ἵημι, ſeu ἕω, mitto.

Παρεῖμαι, perf. paſſiv. ejuſdem verbi. unde part. παρειμένος.

Παρείλετο, 3. ſing. a. 2. med. verbi παραιρέω, diminuo, adimo, Th. αἱρέω, capio. f. ήσω. a. 2. εἷλον. p. ᾕρηκα.

Παρειλήφασι, 3. plur. perf. act. verbi παραλαμβάνω, idem quod λαμβάνω, accipio, f. λήψομαι. perf. Att. εἴληφα. a. 2. ἔλαβον.

Παρειμένος, η, ον, remiſſus, a, um, perf. part. paſſ. hinc παρειμένας, acc. plur. f. g. ejuſdem temporis, & modi, verbi παρίημι. quod vide.

Πάρειμι, adſum, πάρει, πάρεστι, πάρεσμεν, πάρεστε, πάρεισι. præſ. inf. παρεῖναι. part. παρὼν, όντος, ὁ, præſens. imperf. παρῆν, aderam. f. παρέσομαι, ῃ, εται, & παρέσσαι. Ex παρὰ, & εἰμὶ, ſum.

Πάρειμι, advenio, prodeo, progredior, in 2. & 3. ſing. παρεῖς, πάρεισι. a. 2. act. παρῆν, ης, η. a. 2. part. παρὼν, όντος, ὁ, quod ex παρὰ, & εἶμι, ſeu ἵημι, vado, eo.

Παρεῖναι, præſ. inf. a πάρειμι, adſum. quod vide.

Παρείπῃ, perſuadeat, ſeducat, 3. ſing. a. 2. vel 1. ſub. act. a παρέπω, moveo, ſeduco. Th. ἔπω, dico.

Παρεὶς, a. 2. part. act. verbi παρίημι, omitto. quod vide.

Παρεισάγω, introduco, clam induco. f. ἄξω. p. παρεισῆχα. perf. paſſ. παρεισῆγμαι, ξαι, κται. ex παρὰ, εἰς, & ἄγω, duco.

Παρεισαγωγὴ, ῆς, ἡ, introductio. a παρεισάγω. quod vide.

Παρεῖσαι, 2. ſing. perf. ind. paſſ. verbi παρίημι. quod vide.

Παρείσακτος, ȣ, ὁ, ἡ, irreptitius, clam ſe inſinuans. a παρεισάγω. quod vide.

Παρεισδύω, ſubrepo. f. ύσω. a. 1. παρεισέδυσα. Ex παρὰ, εἰς, vel ἐς, & δύω, vel δύω, ſubeo. f. δύσω.

Παρεισέρχομαι, irrepo, prætereo, introeo. fut. παρεισελεύσομαι. a. 2. παρεισῆλθον, ες, ε. Ex παρὰ, εἰς, & ἔρχομαι, venio.

Παρείσθω, 3. ſing. perf. imperat. paſſiv. πάρεισο, σθω, verbi παρίημι, emitto. quod vide.

Παρεισφέρω, confero. f. παρεισοίσω. a. 1. ind. act. παρεισήνεγκα. a. 1. part. act. παρεισενέγκας, αντος, ὁ. quod ex παρὰ, εἰς, & φέρω, fero. f. οἴσω.

Παρεῖχε, 3. ſing. imperf. activ. verbi παρέχω, exhibeo. Thema ἔχω, habeo. imperf. εἶχον, aor. 2. ἔσχον. fut. ἕξω, & σχήσω.

Παρὲκ, vel παρὲξ, extra, foris. a παρὰ, & ἐξ, regit gen. vel acc.

Παρεκάθηντο, 3. plural. imperf. verbi παρακάθημαι, aſſideo. ex παρὰ, & κάθημαι, ſedeo. Th. ἧμαι, idem.

Παρεκάλεσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi παρακαλέω, hortor, &c. f. έσω. perf. κέκληκα. Th. καλέω, voco.

Παρεκάλει, contracte pro παρεκάλεεν, imperf. verbi ejuſdem.

Παρεκβαίνουσι, exorbitant, 3. plural. ind. præſ. a παρεκβαίνω. quod ex παρὰ, ἐκ, vel ἐξ, & βαίνω, eo. fut. βήσομαι. p. βέβηκα. a. 2. ἔβην.

Παρέκβασις, εως, ἡ, digreſſio. dat. plur. παρεκβάσεσι. a παρεκβαίνω. quod vide in παρεκβαίνουσι.

Παρεκέλευε, admonebat, 3. ſing. imperf. med. Ex παρὰ, & κελεύω, jubeo. Th. κέλω, idem.

Παρεκλήθην, ης, η, aor. 1. ind. paſſ. verbi παρακαλέω, rogo, hortor. Th. καλέω, voco. fut. έσω. p. κέκληκα. perf. paſſ. κέκλημαι. a. 1. paſſ. ἐκλήθην.

Παρεκρίθησαν, 3. plur. aor. 1. ind. paſſiv. verbi παρακρίνω, diſcerno.

Παρεκρούσατο, 3. ſing. a. 1. med. verbi παρακρούω, decipio. Th. κρούω, pulſo.

Παρεκτικὸς, ἡ, ὸν, ſuppeditans, adject. verbale a παρέχω, præbeo. quod ex παρὰ, & ἔχω, habeo.

Παρέκτοπος, devius. a παρὲκ, & τόπος, locus.

Παρεκτὸς, præter, præterquam, extra, excepto, extrinſecus, cum genit. Ex παρὰ, & ἐκτὸς, extra. Th. ἐκ, vel ἐξ.

Παρέκυψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi παρακύπτω, incurvo me. Th. κύπτω, pronus ſum, inclino me. f. ψω. p. κέκυφα.

Παρέλαβον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi παραλαμβάνω, aſſumo. Th. λαμβάνω, capio. f. λήψομαι. p. Att. εἴληφα.

Παρελαύνω, veho, prætervehor. Th. ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω. p. ἤλακα.

Παρελέξατο, concubuit, 3. ſing. a. 1. med. Ex παρὰ, & λέγομαι, cubo. fut. λέξομαι.

Παρελεύσεαι, præteribis, Jon. reſolut. pro παρελεύσῃ, 2. ſing. fut. 1. med. verbi παρέρχομαι, Th. ἔρχομαι. venio. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον, p. m. ἤλουθα, & Att. ἐλήλουθα.

Παρεληλυθὼς, ότος, ὁ, & in n. g. παρεληλυθὸς, perf. part. med. Attic. hinc παρεληλυθότα, acc. ſing. m. g. ejuſd. temporis, verbi παρέρχομαι, prætereo. vide παρελεύσεαι.

Παρελθεῖν, a. 2. inf. act. verbi ejuſd. παρελθέτω, a. 2. imperat.

Παρελθόντας, acc. plur. m. g. a. 2. part. act. παρελθοῦσαν, acc. ſing. f. g. ejuſd. temp. a παρέρχομαι, tranſeo. Th. ἔρχομαι, venio. fut. 1. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, & ἦλθον.

Παρέλθωσι, 3. plur. a. 2. ſub. act. ab eodem verbo.

Παρέλκοντα, accuſ. ſing. part. præſ. a παρέλκω, attraho. Th. ἕλκω, traho. fut. ξω.

Παρελκυστὴς, ȣ, ὁ, procraſtinator, & in f. g. παρελκύστρια. a παρελκύω, remoror. Th. ἕλκω, traho.

Παρελογίσω, 2. ſing. a. 1. med. ind. verbi παραλογίζομαι, quod vide.

Παρεμβάλλω, immitto, clam immiſceo. hinc παρεμβάλλωμεν, 1. plur. præſ. ſub. act. præt. παρεμβέβληκα. a. 2. παρενέβαλον. p. m. παρεμβέβολα. ex παρὰ, ἐν, & βάλλω, jacio. p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον.

Παρεμβεβληκυῖαν, accuſ. ſingul. f. g. perf. part. act. παρεμβάλλω, immitto. quod vide.

Παρεμβολὴ, ῆς, caſtra; item exercitus. a παρεμβάλλω. quod vide.

Παρενέβαλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi παρεμβάλλω. quod vide.

Παρενθεῖν, Dor. pro παρελθεῖν. quod vide. Sic παρένθῃς, Dor. pro παρέλθῃς, prætereas, aor. 2. ſub. act. a παρέρχομαι.

Παρενθήκη, ης, ἡ, interjectio, additamentum. a παρεντίθημι, interſero. ex παρὰ, ἐν, & τίθημι, pono.

Παρενοχλέω, ῶ, obturbo, cum dat. f. ήσω. p. παρηνώχληκα. Ex παρὰ, ἐν, & ὀχλέω, turbo. Them. ὄχλος, ȣ, ὁ, turba.

Παρὲξ, vel παρὲκ, extra, foris, præter. Ex παρὰ, & ἐξ.

Παρέξειν, f. 1. inf. act. a παρέχω, præbeo. f. ξω. Ex παρὰ, & ἔχω.

Παρεξεληλάκει, Jon. pro παρεξεληλάκει, & Att. παρεξεληλάκει, 3. ſing[illegible] perf. act. verbi παρεξελαύνω, [illegible] Th. ἐλαύνω.

Παρεξῆσθα, 2. ſing. perf. m[illegible] verbi παρέξειμι, prætereo. Th. [illegible], eo.

Παρεξεῖκε, ſuperſedit, 3. ſing. perf. vel a. 1. verbi παρεξίημι. quod ex παρὰ, ἐξ, & ἵημι, mitto.

Παρεξιέναι, præterire, præſ. inf. Ex ἵημι, pro εἶμι, eo.

Παρέξομεν, dabimus, 1. pl. f. 1. act. verbi παρέχω.

Παρεοῦσα, Dor. pro παρεοῦσα, Jon. pro παροῦσα, ἡ, præſens. quod ex παρὰ, & εἰμὶ, ſum.

Παρεόντα, accuſ. ſing. part. præſ. a παρεὼν, όντος, ὁ, Jonic. pro παρὼν, verbi πάρειμι, adſum. Th. εἰμὶ, ſum.

Παρεοῦσι, præſentibus, dat. plur. part. præſ. pro παροῦσι, Jonic. a παρεών. vide παρεόντα.

Παρέρπειν, doloſe ſubire. Thema ἕρπω, ſerpo.

Παρέπεισεν, perſuaſit, 3. ſing. a. 1. ind. activ. verbi παραπείθω, idem quod πείθω, perſuadeo. fut. σω. p. κα. a. 2. ἔπιθον.

Παρεπίδημος, ου, ὁ, advena, hoſpes. Ex παρὰ, & ἐπίδημος, ου, ὁ, verſans in populo. quod ex ἐπὶ, & δῆμος, ου, ὁ, populus.

Παρεπίκρανα, a. 1. ind. activ. verbi παραπικραίνω, exacerbo. f. ανῶ. Ex παρὰ, & πικραίνω, idem quod πικρόω, exacerbo, amarum reddo. Th. πικρὸς, ὰ, ὁ, amarus.

Παρέπλαξαν, Dor. pro παρέπληξαν, in errorem impulerunt, 3. plur. a. 1. act. verbi παραπλήσσω. fut. ξω. vide πλήσσω, percutio.

Παρέπτην, ης, η, a. 2. activ. verbi παρίπτημι, prætervolo. Ex παρὰ, & ἵπταμαι, volo. f. πτήσομαι. a. 2. med. ἐπτάμην.

Παρέργων, gen. plural a πάρεργον, ου, τὸ, acceſſio. Ex παρὰ, & ἔργον, ου, τὸ, opus.

Παρέῤῥυηκα, ας, ε, perf. ind. act. verbi παραῤῥέω, præterfluo. Ex παρὰ, & ῥέω, fluo, f. ῥεύσω. p. ἐῤῥύηκα.

Παρέρχομαι, prætereo. fut. παρελεύσομαι. a. 2. παρῆλθον. a. 2. imperat. πάρελθε. a. 2. ſub. παρέλθω, ῃς, ῃ, & in 3. plur. παρέλθωσι. a. 2. inf activ. παρελθεῖν. a. 2. part. παρελθὼν, όντος, ὁ, adveniens. p. m. παρελήλυθα. hinc παρεληλυθὼς χρόνος, tempus præterlapſum.

Παρεσημαινόμεθα, 1. plur. a. 1. med. verbi παρασημαίνομαι, annoto. Ex παρὰ, & σημαίνω, noto. f. ανῶ. Thema σῆμα, ατος, ſignum, nota.

Πάρεσις, εως, ἡ, remiſſio. a παρίημι, prætermitto. Ex παρὰ, & ἵημι, ſeu ἕω, mitto.

Παρεσιώπα, 3. ſing. imperf. act. verbi παρασιωπάω. Th. σιωπάω, ſileo.

Παρεσκεύαδατο, Jon. pro παρεσκευασμένοι ἦσαν, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. a παρασκευάζω, præparo. quod vide.

Παρεσκευάζοντο, 3. plur. imperf. paſſ. a παρασκευάζω, præparo. f. άσω. a. 1. παρεσκεύασα, ας, ε. Ex παρὰ, & σκεῦος, εος, τὸ, vas.

Παρεσκευάσθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. ab eodem verbo, & them.

Παρέσπαρται, 3. ſing. perf. paſſ. a παρασπείρω, ſemino juxta. Th. σπείρω, ſero, ſemino. f. ερῶ. a. 1. ἔσπειρα. perf. ἔσπαρκα. p. m. ἔσπορα.

Παρέσσῃ, aderis, Poet. pro παρέσῃ, 2. ſing. f. 1. Sic παρέσσεται, pro παρέσεται, verbi πάρειμι. Ex παρὰ, & εἰμὶ, ſum. f. ἔσομαι, ῃ, εται.

Παρεστάμεν, adeſſe, adſtare, Jon. pro παρεστάναι, præſ. inf. act. a παρίστημι, pro παρίστημι. Ex παρὰ, & ἵστημι, ſeu ἵστημι. f. στήσω. a. 2. ἔστην.

Παρέσταν, adſtiterunt, Poet. ſync. pro παρέστησαν, 3. plur. a. 2. ind. act. verbi παρίστημι, adſto. Th. ἵστημι, ſto.

Παρέστην, ης, η, a. 2. ind. act. verbi παρίστημι, ſiſto. quod vide.

Παρεστήσατο, 3. ſing. a. 1. med. verbi [illegible]

Πάρεστιν, adeſt, 3. ſing. a πάρειμι, adſum. Th. εἰμὶ, ſum.

Παρεστῶτες, adſtantes, nom. plur. perf. part. act. a παρεστὼς, ῶτος, ὁ, contracte pro παρεστηκὼς, ότος, ὁ, verbi παρίστημι. quod vide.

Παρέσχε, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi παρέχω, obtineo.

Παρέσχεθον, appoſuit, 3. ſing. imperf. act. a παρασχέθω, idem quod παρέχω, præbeo. Thema ἔχω, habeo, imperf. εἶχον.

Παρεσφήξαντο, 3. plur. a. 1. med. verbi παρασφίγγω, vide in παράσφιξις.

Παρέτεινα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi παρατείνω, produco. f. ενῶ. perf. παρατέτακα. Th. τείνω, tendo.

Παρέτραπε, deflexit, 3. ſing. a. 2. ind. act. a παρατρέπω, diverto. fut. ψω. p. φα. a. 2. ἔτραπον. p. m. τέτροφα. Th. τρέπω, verto.

Παρέτρεσσαν, trepidarunt, 3. plur. a. 1. Poet. gem. σ, verbi παρατρέω. Thema τρέω, tremo. f. τρέσω.

Παρευρέσθαι, excogitare. Th. εὑρίσκω, invenio.

Παρεῦσας, Dor. pro παρούσης, gen. ſing. præſ. part. f. g. a πάρειμι, adſum.

Παρεχάλκευσε, 3. ſing. a. 1. act. verbi παραχαλκεύω, ago fabrum ferrarium. cudo. quod a χαλκεύω, ærariam artem tracto. Th. χαλκὸς, ὁ, ὁ, æs.

Παρεχέμεν, Jon. pro παρέχειν, præſ. inf. verbi παρέχω, exhibeo. quod vide.

Παρέχοντι, Doric. pro παρέχουσι, permittunt, præbent, 3. pl. præſ. verbi παρέχω.

Παρέχου, præbe, præſ. imperat. paſſ. a παρέχω. quod vide.

Παρέχω, exhibeo. imperf. παρεῖχον. fut. παρέξω. p. παρέσχηκα. a 2. παρέσχον. a. 2. part. act. παρασχὼν, όντος, ὁ. præſ. med. παρέχομαι, præbeo. imperf. παρειχόμην, ου, ετο. Ex παρὰ, & ἔχω, habeo.

Παρεὼν, præſens, Poetic. vel Jon. pro παρὼν, præſ. part. a πάρειμι, adſum. Th. εἰμὶ, ſum.

Παρῇ, 3. ſing. præſ. ſub. verbi πάρειμι, adſum. Th. εἰμὶ, ſum.

Παρήγγειλε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi παραγγέλλω, præcipio. f. ελῶ. p. παρήγγελκα. a. 1. παρήγγειλα, ας, ε. a. 2. παρήγγελον, ες, ε. p. m. παρήγγελα. ex παρὰ, & ἀγγέλλω, nuntio.

Παρηγορέεσκε, conciliabat, 3. ſing. imperf. Jon. pro παρηγόρει, verbi παρηγορέω, hortor. Ex παρὰ, & ἀγορεύω, f. εύσω, idem cum ἀγορεύω, verba facio pro concione. Th. ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, forum.

Παρηγορέω, conſolor. præſ. part. παρηγορέων. παρηγορεύμενος, 1. plural. præſ ind. παρηγορέομεν, Jonic. pro παρηγόρημαι, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. vide παρηγορέεσκε.

Παρηγορία, ας, ἡ, ſolatium. a παρήγορος, ου, ὁ, conſolator. a παρηγορέω, conſolor. Th. ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, forum.

Παρηέρθη, ſuſpenſum eſt, 3. ſing. a. 1. ind. paſs. a παραείρομαι. ex παρὰ, & ἀείρω, attollo. f. ἀερῶ. perf. ἤερκα. a. 1. paſs. ἠέρθην, a. 1. ſub. paſs. ἀερθῶ.

Παρήϊξε, perrexit, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi παραΐσσω, prætereo. Th. ἀΐσσω, ruo. fut. ξω.

Παρήϊον, ου, τὸ, Poet. pro παρειὰ, ᾶς, ἡ, gena.

Παρήϊος, ad genam pertinens. παρήϊον, ου, τὸ, ornamentum equorum maxillis apponi ſolitum. Th. παρειὰ, ᾶς, ἡ, gena, maxilla.

Παρῆκα, a. 1. ind. act. verbi παρίημι, omitto. quod vide.

Παρηκολούθηκα, ας, ε, ſectatus ſum, perf. ind. activ. verbi παρακολουθέω, ſequor. f. ήσω. Th. ἀκόλουθος, pediſſequus.

Παρήλθοσαν, Bœot. pro παρῆλθον, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi παρέρχομαι, prætereo. quod vide.

Παρημελήκει, Jonic. pro παρημελήκει, neglexit, 3. ſing. pluſq. perf. act. verbi παραμελέω. quod vide.

Παρῆμεν, Doric. pro παρεῖναι, adeſſe, præſ. inf. a πάρειμι, adſum.

Παρήμενος, aſſidens, præſ. part. a πάρημαι, aſſideo. quod ex παρὰ, & ἧμαι, ſedeo.

Παρῄνει, 3. ſing. imperf. act. verbi παραινέω, admoneo. perf. ᾔνεκα. f. έσω. & ήσω. Th. αἶνος, ου, ὁ, laus.

Παρήορος, protenſus, extenſus, ad jugum devinctus. ex παρὰ, & ἀείρω, ligo, vel ἀείρω, attollo. Item ſtolidus. ex παρὰ, male, & ἄρω, congruo. Hinc παρηορία, lorum exterius. παρηορίαι, habenæ.

Παρήπαφες, a. 2. ind. act. a παραπαφίσκω, decipio. ex παρὰ, & ἀπαφίσκω, Poetic. idem quod ἀπατάω.

Παρῃρημένα, nom. plur. perf. part. paſſ. n. g. verbi παραιρέομαι, adimo, aufero. Th. αἱρέω, capio. [illegible]

Παρῄρητο, 3. ſingul. pluſq. perf. paſs. verbi ἀρτάω, ſuſpendo. vel ἀρτέομαι, appāro.

Παρῆσαν, 3. plur. imperf. verbi πάρειμι, idem. Thema εἰμὶ, ſum. imperf. ἦν.

Παρῄσθευ, ſenſiſti. Dor. pro παρῄσθου, 2. ſing. a. 2. med. ex παρὰ, & αἰσθάνομαι, ſentio. f. αἰσθήσομαι. a. 2. med. ᾐσθόμην, ου, ετο.

Παρήσονται, 3. plural. fut. 1. med. verbi παρίημι, omitto. Alii leg. παρέσονται, aderunt, a πάρειμι, adſum.

Παρήσουσι, ſi codex mendo caret, eſt 3. plural. a. 1. ſub. verbi παρίημι, permitto ut intret. fut. παρήσω. Forte legendum παρήσουσι, 3. plural. fut. ejuſdem.

Παρῃτημένος, excuſatus, perf. part. paſs. a παραιτέομαι, οῦμαι, excuſo. fut. ήσομαι. perf. παρῄτημαι. Thema αἰτέω, peto.

Παρθέμενος, apponens. Poet. ſeu Jonic. ſyncop. pro παραθέμενος, a. 2. part. med. verbi παρατίθημι, appono. fut. παραθήσω. a. 2. παρέθην. Th. τίθημι, pono.

Παρθενεὼν, ῶνος, ὁ, Jon. pro παρθενών, conclave virginum. Th. παρθένος, ου, ἡ, virgo.

Παρθενία, ας, ἡ, virginitas. a παρθένος, ου, ἡ, virgo. Hinc παρθένιος, ία, ον, Poet. pro παρθενικὸς, virgineus.

Παρθενικάων, gen. plur. Æol. pro παρθενικῶν. dativ. plur. Jon. παρθενικῇσι. a παρθενικὸς, ἡ, ὸν, virgineus, a, um. Th. παρθένος, ου, ἡ, virgo.

Παρθενιὼν, ῶνος, vel παρθενεὼν, Jonic. pro παρθενὼν, ῶνος, ὁ, conclave virginum. Th. παρθένος, ου, ἡ, virgo.

Παρθενοπίπης, ου, ὁ, virginum nimis avidus inſpectator, aut obſervator. a παρθένος, ου, ἡ, virgo, & ὀπιπτεύω, quod ab inuſitato ὀπτάω, inſpicio, obſervo. Th. ὄπτομαι, video.

ΠΑΡΘΕ'ΝΟΣ, ου, ἡ, virgo. interdum adject. ὁ, ἡ. & παρθένος, acc. pl. Dor. pro παρθένους. q. quæ adhuc παρὰ θεοῖ apud matrem, eique inſervit. Dicitur & πάρθη. Vide Suid. hinc παρθένιος, ſeu παρθένειος, & παρθενικὸς, ἡ, ὸν, virgineus.

Πάρθος, ου, ὁ, Parthus. nomen gentile Scythicum, exul.

Παριαύων, fruens, juxta dormiens, præſ. part. a παριαύω. Th. ἰαύω, commoror, diverſor.

Παριέναι, tranſire, introire, permittere, exporrigere, præſ. inf. ex παρὰ, & ἵημι, pro εἶμι, eo. vel ab ἵημι, mitto.

Παρίεσαν, præteribant, 3. plur. imperf. a πάριημι, quod ab ἵημι. pro εἶμι, eo. imperf. ἴειν, ες, ει.

Παρίζειν, Jon. & Poet. pro παρίζεσθαι, aſſidere. Th. ἵζομαι, ſedere facio.

Παρίημι, omitto. f. παρήσω. perf. παρεῖκα. præſ. paſs. παρίεμαι, remiſſus ſio. perf. παρεῖμαι, σαι, ται, perf. part. paſſ. παρειμένος, η, ον, remiſſus. Th. ἵημι, ſeu ἕω, mitto.

ΠΑ'ΡΙΟΣ, & πάριος, ου, ὁ, Parius lapis. a Paro inſula.

Παρις Σιμιχίδας, Paris, q. Simichidæ filius.

Παρισόω, æquiparo. ab ἴσος, par, æqualis.

Παριστάνω, ſeu παρίστημι, ſiſto. f. παραστήσω. Th. ἵστημι, ſto.

Παριστὰς, άντος, ὁ, præſ. part. activ. παριστάσο, præſ. imperat. paſſ. a παρίστημι, ſiſto. quod vide.

Παρίστατο, 3. ſing. imperf. paſſ. ejuſdem verbi.

Παρίστημι, ſiſto. f. παραστήσω. p. παρέστηκα. perf. part. act. παρεστηκὼς, ότος, ὁ, & contracte παρεστὼς, ῶτος, ὁ, adſtans, pl. [illegible] perf. ind. act. παρεστήκειν. a. 1. act. παρέστησα, [illegible] a. 1. imperat. activ. παράστησον, [illegible] παράστηθι [illegible]

παραςήσατε, ſiſtite. a. 1. inf act. παραςῆσαι, probare. a. 2. παρέςην, ης, η, adſtiti. f. 1. med. παραςήσομαι, ſiſtar. quod ex παρὰ, & ἵςημι, ſto.

Παρέχειν, pro παρέχειν, inf. præſ. παρέχομεν, præbemus, 1. plur. præſ. ind. παρέχω, idem quod παρέχω. Th. ἔχω, habeo.

Παρεών, όντος, ὁ, & in accuſ. plur. παρεόντας, a. 2. part. verbi πάρειμι, pervenio. ex παρὰ, & εἶμι, eo. a. 2. ἴον, ες, ε.

Παρκατέλεκτο, accubabat, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. per ſync. pro παρακατελέλεκτο, verbi παρακαταλέγομαι, quod ex παρὰ, κατὰ, & λέγομαι, ſeu λέγω, cubare facio.

Παρκείμενος, per ſyncop. poetic. pro παρακείμενος, adjacens, vicinus. vide παράκειμαι.

Παρκλίνουσι, deflectunt, per ſync. pro παρακλίνουσι, 3. pl. præſ. ind. a them. κλίνω, reclino. f. νῶ. p. κα.

Παρκύπτοισα, procumbens, Doric. pro παρακύπτουσα, præſ. part. activ. f. g. Th. κύπτω, incurvo me.

Παρμέμβλωκε, AEol. ſync. pro παραμέμβλωκε, curavit, advenit, adſtitit, 3. ſingul. perf. act. ex παρὰ, & μέμβλωκε, factum ex μεμόλωκε, 3. ſing. perf. per ſyncop. τοῦ ο, & euphoniæ gratia inſerto β, & ο verſo in ω. a Th. μολέω, venio, advenio, fut. ήσω. p. μεμόληκα, ας, ε.

Παρμένας, α, ὁ, nomen Diaconi. Gr. permanens.

Παρμονιμώτερος, ου, ὁ, Poet. ſync. pro παραμονιμώτερος, durabilior, & conſtantior. quod a poſitivo παραμόνιμος, deductum, hoc a παραμένω, perſevero, conſtans ſum. Hinc verbale παραμονὴ, ῆς, conſtantia. Thema μένω, maneo.

Παρνήσσοιο, gen. Jon. & Poet. a Παρνησσὸς, ου, ὁ, nomen montis in Delphis.

ΠΑ'ΡΝΟΠΕΣ, ων, οἱ, genus locuſtarum, attelabi. Attici aiunt eſſe culices. an quia πείρουσι ὄψιν, facie penetrant, ſeu perfodiunt, & abſumunt ſegetes?

Πάροδος, ου, ἡ, tranſcurſus. hinc παροδεύω, prætereo. ex παρὰ, & ὁδὸς, οῦ, ἡ, via.

Πάροιθε, & πάροιθεν, ante, antea, cum gen. Th. πάρος, Poet. ante.

Παροικέω, ῶ, commoror, habito, f. ήσω. præt. παρῴκηκα. a. 1. παρῴκησα. παροικῆσαι, a. 1. inf. act. hinc παροικία, ας, ἡ, commoratio. Ex παρὰ, & οἶκος, domus.

Πάροικος, ου, ὁ, ἡ, advena. ex παρὰ, & οἰκέω, habito. Thema οἶκος, ου, ὁ, domus.

Παροιμία, ας, ἡ, proverbium. ex παρὰ, apud, & οἴμη, ης, ἡ, ſeu οἶμος, ου, ὁ, ἡ, via.

Πάροινος, ου, ὁ, vinoſus, ebrius. ex παρὰ, apud, & οἶνος, ου, ὁ, vinum.

Παροινούμενος, præſ. part. paſs. a παροινοῦμαι, inebrior, quod a παροινέω, pecco per vinolentiam. Thema οἶνος, vinum.

Παροισθέντι, dat. ſing. a. 1. part. paſs. verbi παραφέρω, transfero. f. 1. παροίσω. Th. φέρω, fero.

Παροίτερος, ου, ὁ, prior, ratione temporis, vel loci. a πάρος, ante.

Παροίχομαι, prætereo. imperf. παρῳχόμην, ου, ετο. fut. παροιχήσομαι. perf. paſs. παρῴχημαι, præterivi. perf. part. paſs. παρῳχημένος, η, ον, præteritus. quod ex παρὰ, præter, & οἴχομαι, eo, abeo. f. οἰχήσομαι.

Παροιχομένοισι, præteritis, dat. plur. præſ. part. verbi παροίχομαι. quod vide.

Παρῴχωκει, Jon. & Poet. pro παρῴχητο, præterierat, 3. ſingul. pluſq. perf. act. verbi παροίχομαι. quod vide.

Παρομαρτέω, comitor. hinc παρομαρτοῦντα, acc. ſing. maſc. gen. part. præſ. ex παρὰ, & ὁμαρτῶ, ſimul, adverb.

Παρομοιάζω, ſimilis ſum, aſſimilo. f. άσω. p. παρωμοίακα. ex παρόμοιος, ου, ὁ, ſimilis, quod ex παρὰ, ad, & ὅμοιος, ſimilis. Th. ὁμὸς, οῦ, ὁ, idem.

Παρόμοιος, οία, οιον, ſimilis, e. Ex iiſdem them.

Παροξῦναι, a. 1. inf. act. verbi παροξύνω. quod vide.

Παροξυνθείην, ης, η, a. 1. opt. paſſiv. verbi παροξύνω. quod vide.

Παροξύνω, εις, ει, exacerbo. f. υνῶ. a. 1. παρώξυνα. perf. παρώξυγκα. imperf. paſs. παρωξυνόμην, ου, ετο. perf. paſs. παρώξυμμαι, & Att. παρώξυσμαι. Ex παρὰ, & ὀξύνω, acuo. Th. ὀξὺς, εῖα, ὺ, acutus, a, um.

Παροξυσμὸς, οῦ, ὁ, exacerbatio, incitamentum. a παροξύνω. quod vide.

Παροργίζω, ad iram provoco. fut. ίσω, & Att. ιῶ. præt. παρώργικα. perf. paſſiv. παρώργισμαι. Ex παρὰ, & ὀργὴ, ῆς, ἡ, ira.

Παρόργισμα, ατος, τὸ, & παροργισμὸς, οῦ, ὁ, irritatio ad iram. a παροργίζω. quod vide.

ΠΑ'ΡΟΣ, ante, adverb. loci, & temporis, cum gen. hinc πάροιθε, & προπάροιθε, idem. q. a πρό.

Παροτρύνω, extimulo, fut. υνῶ. p. παρώτρυγκα. a. 1. παρώτρυνα. Ex παρὰ, & ὀτρύνω, inſtigo, incito.

Παρούσης, gen. ſing. f. g. a παροῦσα, præſ. part. a πάρειμι, adſum. Th. εἰμὶ, ſum. præſ. part. ὢν, οὖσα, ὄν.

Παροῦσι, vel παροῦσιν, præſentibus, dat. plur. præſ. part. παρὼν, όντος, ὁ. a πάρειμι, adſum. Th. εἰμὶ, ſum.

Παρουσία, ας, ἡ, adventus, præſentia. a παρὼν, οῦσα, ὄν, præſ. part. verbi πάρειμι, adſum. Th. εἰμὶ, ſum.

Παροψὶς, ίδος, ἡ, patina, in qua opſonia apponuntur. Ex παρὰ, & ὄψον, ου, τὸ, opſonium.

Παρπεπιθοῖεν, & παρπεπιθὼν, per ſync. pro παραπεπιθοῖεν, & παραπεπιθὼν, deinde Anadiplaſiaſmo Jonic. dicitur pro παραπιθοῖεν, & παραπιθὼν, a. 2. inf. & part. verbi παραπείθω, arte pellicio, fallo. Thema πείθω, perſuadeo. f. σω. a. 2. ἔπιθον.

Παρποδίος, ία, ον, ante pedes exiſtens, Poet. pro παρὰ ποδὶ ὤν.

Παῤῥησία, ας, ἡ, libertas, loquendi fiducia. hinc παῤῥησίᾳ, aperte, palam. ἐν παῤῥησίᾳ εἶναι, celebrem eſſe, & in omnium ore verſari. q. d. πᾶν ῥῆσις, vel πᾶσα ῥῆσις. Th. ῥέω, dico.

Παῤῥησιάζομαι, libere loquor. imperf. ἐπαῤῥησιαζόμην, ου, ετο. fut. άσομαι. f. inf. med. παῤῥησιάσεσθαι. a. 1. med. ἐπαῤῥησιασάμην, ω, ατο. Hinc παῤῥησιαςικὸς, licentioſus. παῤῥησιαςικῶς, licenter. Ex πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis, e, & ῥέω, dico.

Παρτιθεῖ, apponit, ſyncop. AEolic. pro παρατιθεῖ, 3. ſing. præſ. act. a τιθέω, pro τίθημι, pono.

Παρτιθέτω, 3. ſing. præſ. imperat. activ. AEolic. ſyncop. pro παρατιθέτω, verbi παρατίθημι, appono.

Παρυφὴ, ῆς, ἡ, præclava, prætexta. Ex παρυφαίνω, attexo. Th. ὑφαίνω, texo.

Παρφάμεν, Æolic. ſyncop. pro παραφάμεν, quod Jon. pro παραφάναι, a. 2. inf. act. Sic παρφάμενος, male ſuadens, pro παραφάμενος, a. 2. part. med. παρφαμένα, Dor. pro παρφαμένη, adhortans, verbi παράφημι. Sic παρφάσθαι, a. 2. inf. med. Th. φημὶ, vel φάω, dico.

Πάρφασις, εως, ἡ, oratio, qua quis decipitur, impoſtura, fraus. vide παρφάμεν.

Πάρφυκτον, ου, τὸ, Poet. ſync. pro παράφυκτον, quod vitari poteſt. Ex παρὰ, & φεύγω, fugio.

Παρῴκησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi παροικέω, commoror. f. ήσω. p. παρῴκηκα. Ex παρὰ, & οἰκέω, habito. Th. οἶκος, ου, ὁ, domus.

Παρῴκισμαι, perf. ind. paſs. verbi παροικίζω, juxta habitare facio. fut. ίσω. Ex παρὰ, & οἰκίζω, condo, loco. Th. οἶκος, ου, ὁ, domus.

Παρῳκοδόμηνται, 3. plur. perf. ind. paſs. verbi παροικοδομέω, ædifico juxta. ex παρὰ, juxta, & οἰκοδομέω, ædifico. fut. ήσω. præt. ᾠκοδόμηκα. quod ab οἶκος, ου, ὁ, domus, & δέμω, ſtruo. p. m. δέδομα.

Πάρωος, præditus colore inter cinereum, & ruſum medio. a πυῤῥὸς, ruſus. Th. πῦρ, ignis.

Παρῶπτο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſiv. verbi παρόπτομαι, negligo. Thema ὄπτομαι, video. f. ὄψομαι. perf. paſs. ὦμμαι.

Παρωτὶς, tumor glandularum ſub auribus, quia παρὰ ὠτί.

Παρώξυναν, 3. plural. a. 1. ind. act. verbi παροξύνω, extimulo. f. υνῶ. perf. παρώξυγκα. Ex παρὰ, & ὀτρύνω, inſtigo.

Παρῴχηκε, præteriit, perf. ind. activ. παρῳχηκὼς, præteritus, part. perf. act. παρῳχημένος, part. perf. paſs. verbi παροίχομαι, prætereo. f. 1. med. παροιχήσομαι. Th. οἴχομαι, eo.

ΠΑ'Σ, πᾶσα, πᾶν. gen. παντὸς, πάσης, παντὸς, omnis, e. quivis, totus. in acc. πάντα, πᾶσαν, πᾶν. gen. pl. Jon. πασέων, pro πασῶν. dat. plur. πᾶσι, & Jon. πάντεσσι, & in f. g. πάσῃσι, pro πάσαις. Hinc πάντως, omnino. πάνυ, idem. πανταχῆ, & πανταχοῦ, ubique. ἅπας, αντος, ὁ, univerſus, totus.

Πᾶς, pater, vocula infantium, quaſi a πάω, paſco.

Πασᾶν, Dor. pro πασῶν, omnium, gen. plur. f. g. a πᾶς, πᾶσα.

Πάσασθαι, guſtaſſe, a. 1. inf. med. a πάω, vel πάομαι, edo, guſto. hinc πασάμενος, a. 1. part. med. Poet.

Πασιθέα, ας, ἡ, nomen mul.

Πασιθέη, ης, ἡ, nomen mul. quæ ad omnes currit.

Πάσσα, Dor. pro πάσσαλον.

ΠΑ'ΣΣΑΛΟΣ, & Att. πάτταλος, ου, ὁ, clavus ligneus, paxillus. a Dor. πάσσω, pro πήσσω, vel q. πήσσαλος. a πήσσω, figo. quod eo res figantur, ſive committantur.

Πασσάμενος, adeptus, a. 1. part. med. gen. com. a πάομαι, poſſideo. perf. πέπαμαι. Th. πάω.

Πάσσε, Jon. pro ἔπασσε, conſpergebat, 3. ſing. imperf act. verbi πάσσω.

Πασσυδὶη, idem quod πασσυδίᾳ, omni impetu, catervatim, adverb inveniturr & πασσυδεὶ, funditus. ex πᾶς, πᾶσα, omnis, & σεύομαι. Th. σεύω, Dor. quatio.

ΠΑ'ΣΣΩ, vel ττω, inſpergo. conſpergo. f. άσω. p. ακα. Hinc παςὰς, άδος, ἡ, thalamus. Dicimus & πάσσω, pro πήσσω, Dor. infigo.

Παςὰς, άδος, ἡ, thalamus. a πάσσω, variego, quia variegatus, & artificioſe factus. παςὰς etiam exponitur locus convivii. q. a πάομαι, edo. παςοφόρος, παςὸν φέρων. Venus παςὸν φέρουσα, quaſi thalamifera. παςοφόριον, locus, ubi thalamus, pro ipſo thalamo ſumitur.

Παςὸς, οῦ, ὁ, conſperſus, thalamus, a πάσσω, conſpergo.

Πάσχα, τὸ, ἄκλιτον, paſcha, vox origine Hebræa. Latine tranſitus.

Πασχέμεν, Jon. pro πάσχειν, præſ. inf. verbi πάσχω, εις, ει. quod vide.

ΠΑ'ΣΧΩ, εις, ει, patior, afficior. ab inuſit. πήθω. f. πείσομαι. a. 2. ἔπαθον. a. 2. inf. παθεῖν. a. 2. part. παθὼν. perf. activ. πεπόνθηκα. p. m. πέπονθα. Hinc πάθημα, ατος, τὸ, caſus, afflictio. πάθος, εος, τὸ, animi perturbatio. affectus concitatus. ἀντιπάθεια, ας, ἡ, repugnantia, contraria affectio. συμπάθεια, ας, ἡ, convenientia affectuum; item commiſeratio.

Πατὰ, Scythice, quod Græce κτείνειν, interficere.

Πάταγος,

Πάταγος, ου, ὁ, ſtridor, fragor. a πατάσσω. quod vide.

Πάταικοι, ſimulacra Deorum in puppibus navium, Phœnicibus.

Πατάνη, ης, ἡ, patella, a πετάω, pando, aperio.

Πατάξαι, a. 1. inf. act. πατάξας, percutiens, a. 1. part. act. πατάξεις, 2. ſing. f. 1. act. verbi πατάσσω, percutio. πατάξῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. act.

Πάταρα, ων, τὰ, nomen urbis Lyciæ in Aſia, a Pataro conditore ſic nominata.

ΠΑΤΑ'ΣΣΩ, cum ſtrepitu palpito, percutio. f. ξω. p. πεπάταχα. a. 1. ἐπάταξα. hinc πάταγος, ου, ὁ, fragor, ſtrepitus. an a πατεῖν, calcare?

Πατέεσθαι, idem quod πάσασθαι, guſtaſſe. Herodot.

Πατεῦντι, Doric. pro πατοῦσι, calcant. a πατέω.

Πάτερ, vocat. ſingul. ſed πατέρ', pro πατέρα, accuſ. ſingul. a πατήρ. quod vide.

ΠΑΤΕ'Ω, calco, conculco, protero. f. ήσω. p. πεπάτηκα. a. 1. paſſiv. ἐπατήθην. q. βατέω, a βαίνω, eo. Heſych. πατεῖν, πορεύεσθαι. Hine περιπατέω, ambulo.

ΠΑΤΗ'Ρ, έρος, ρὸς, ὁ, pater, tutor, curator. dat. πατέρι, ρί. acc. πατέρα, tantum. vocat. ὦ πάτερ. Hinc πατρὶς, ίδος, ἡ, patria. πατρῷος, & πάτριος, ου, ὁ, ἡ, paternus. πατριώτης, ου, ὁ, conterraneus, popularis. πατριὰ, ᾶς, ἡ, familia. ἀπάτωρ, ορος, ὁ, ἡ, carens patre. ἀμήτωρ, ορος, ὁ, ἡ, carens matre. q. a πάω, paſco. ut ſit liberorum nutritor. Vel παρὰ τὸ τηρεῖν τοὺς παῖδας, quod liberos tueatur, ac ſervet.

Πατήσας, αντος, ὁ, a. 1. part. activ. πατησεῖς, Doric. pro πατήσεις, fut. 1. a πατέω, calco.

Πάτμος, ου, ἡ, nomen inſulæ in Ægæo mari. a πάομαι, acquiro.

Πάτρα, ας, & Jon. πάτρη, ἡ, familia, & idem quod πατρὶς, patria. Thema πατήρ, pater.

Πατραδελφεὸς, οῦ, ὁ, Poet. pro πατράδελφος, ου, ὁ, patris frater, patruus, ὁ τοῦ πατρὸς ἀδελφός.

Πάτρηθι, ex familia, ἐκ τῆς πάτρας καὶ φρατρίας. vide πάτρα.

Πατραλῴης, ου, ὁ, parricida. ex πατὴρ, & ἀλοιάω, ſeu ἀλοάω, ῶ, trituro, multis ictibus contundo, verbero.

Πατριὰ, ᾶς, ἡ, familia, parentela, tribus. Th. πατὴρ, pater.

Πατριάρχης, ου, ὁ, Patriarcha. q. ὁ πατριᾶς ἄρχων, familiæ princeps.

Πατρικὸς, ὴ, ὸν, paternus, a, um. Th. πατὴρ, pater.

Πατρὶς, ίδος, ἡ, patria. in acc. πατρίδα. ab eodem them.

Πατροβόας, α, ὁ, nomen viri. Gr. paternis inſiſtens veſtigiis.

Πατροκασίγνητος, ου, ὁ, patruus. ex πατὴρ, pater, & κασίγνητος, frater. Th. κάσις, frater, & γίνομαι, naſcor.

Πατροκλέης, έος, genit. έεος, έος, ῆς, dat. έεϊ, εῖ, έεα, έα, ῆ. voc. εες, ες. Dicitur & Πάτροκλος, ου, ὁ, Patroclus. ex πατὴρ, & κλέος, εος, τὸ, gloria. Th. κλέω, celebro.

Πατροπαράδοτος, ου, ὁ, ἡ, a parentibus traditus. Ex πατὴρ, pater, παρὰ, & δίδωμι, do.

Πατροπάτωρ, ορος, ὁ, ὁ πατρὸς πατὴρ, patris pater, avus paternus.

Πατροτύπτης, ου, ὁ, qui patrem verberat. ex πατὴρ, pater, & τύπτω, verbero.

Πατροῦχος παρθένος, ἡ, virgo pupilla, ad quam ſolam patris hæreditas pertinet. a πατήρ.

Πατρῴα, ας, ἡ, paterna. vide πατρῷος.

Πατρῷος, ſeu πάτριος, ῴα, ῷον, patrius, a, um. πάτρως, ω, ὁ, patruus. dicimus & πάτρως, ωος, ὁ. a πατὴρ, pater.

Πάτροκλος, ου, ὁ, vide in Πατροκλέης.

Παῦε, ceſſa, deſiſte, præſ. imperat. act. a παύω, ceſſo. f. σω. p. πέπαυκα. a. 2. ἔπαυον. perf. paſſ. πέπαυμαι.

Παύθη, remiſit, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. Jonic. pro ἐπαύθην, ης, η, verbi παύω, ceſſo.

Παῦλος, ου, ὁ, nomen Apoſtoli. Lat. puſillus.

Παῦρος, ου, ὁ, Poet. paucus, non multus. in comp. παυρότερος. Th. παύω, ceſſo. paucos enim numerantes cito παυόμεθα.

Παῦσαι, a. 1. inf. act. παυσάμενος, a. 1. part. med. παύσασθαι, aor. 1. inf. med. παύσασθε, 2. plur. a. 1. imperat. med. παύσασαι, a. 1. part. act. f. g. pl. num. a παύω, ceſſo.

Παύσειε, ſedaret, 3. ſing. a. 1. opt. act. Æol. ab eodem them.

Παυσωλὴ, ῆς, ἡ, ceſſatio. ab eod. th.

Παυσώμεσθα, Poet. pro παυσώμεθα, 1. pl. a. 1. ſub. med. a παύω, ceſſo.

ΠΑΥ'Ω, facio ceſſare, finio, coerceo. f. παύσω. p. πέπαυκα. aor. 1. ἔπαυσα. a. 1. imperat. παῦσον, άτω. præſ. med. παύομαι, ceſſo, deſiſto. imperf. ἐπαυόμην, ου, ετο, & in 3. plur. ἐπαύοντο. a. 1. med. ἐπαυσάμην, ω, ατο. perf. paſſiv. πέπαυμαι, deſtiti. hinc παῦσις, εως, ἡ, ceſſatio, requies. παῦρος, ου, ὁ, paucus, parvus. ἀνάπαυσις, εως, ἡ, requies.

Παφλαγὼν, όνος, ὁ, Paphlagon. nom. propr. gen. plur. Παφλαγόνων.

Πάφλαζεν, fervebat, 3. ſingul. imperf. Jon. παφλάζοιτο, 3. ſing. opt. præſ. paſſ. verbi παφλάζω. quod vide.

Παφλάζω, ferveo, æſtuo. Ex th. φλάζω, ferveo. niſi forte φλύζω, legendum.

Πάφος, ου, ἡ, nomen urbis Gr. ſic vocata a Papho conditore.

Παχεῖα, ας, ἡ, denſa. παχείῃ, dat. ſing. f. g. Jon. a παχὺς, έος, ὁ, craſſus. παχέες, οἱ, craſſi, locupletes.

Παχθῇ, Dor. pro παγῇ, 3. ſing. aor. 1. ſub. paſſ. a πήγνυμι, compingo.

ΠΑ'ΧΝΗ, ης, ἡ, pruina, ros glaciatus. quaſi a πήγω, compingo. hinc παχνόω, congelo.

Παχνήεντος, genit. ſingul. a παχνήεις, εντος, ὁ, pruinoſus. Th. πάχνη.

Παχνόω, congelo. a πάχνη, ης, ἡ, pruina.

Παχύδερμος, ου, ὁ, fatuus, rudis, &c. ex παχὺς, craſſus, & δέρμα, cutis. Th. δέρμα, ατος, τὸ, pellis.

Παχυνθεὶς, έντος, ὁ, qui pinguefactus eſt, a. 1. part. paſſ. a παχύνω, pinguefacio. quod vide.

Παχύνω, pinguefacio. f. υνῶ. perf. πεπάχυγκα. perf. paſſiv. πεπάχυμμαι. aor. 1. paſſiv. ἐπαχύνθην, ης, η, pinguefactus ſum. Thema παχὺς, έος, ὁ, craſſus.

ΠΑΧΥ'Σ, έος, ὁ, craſſus, ſpiſſus, denſus. dives. in f. g. παχεῖα, ας, ἡ, in n. g. παχύ. quaſi a πήσσω, compingo. Craſſa enim gravia ſunt, & in ſuo loco quaſi fixa manent: ut ſit quaſi πηγύς. Hinc παχύτης, ητος, ἡ, craſſities. παχύνω, craſſum reddo. πᾶχυς, εος, ὁ, Dor. pro πῆχυς, cubitus, ulna.

ΠΑ'Ω, vel potius πάομαι, guſto, veſcor. poſſideo, acquiro. f. άσομαι. perf. πέπαμαι. ἄπαστος, jejunus, non paſtus. hinc παὸς, οῦ, ὁ, affinis, propinquus.

Π Ε

Πέδα, præpoſ. Æol. pro μετὰ, poſt. acc. regit. q. a ποὺς. hinc πεδαμείβομαι, pro μεταμείβομαι. πέδελθε, pro μέτελθε.

Πεδάασκον, impediebant, Jon. pro ἐπέδων, ων, 3. plural. imperf. act. verbi πεδάω. vide in πεδάω.

Πεδάχετος, reprehenſus ex fuga a perſequentibus. quaſi a πέδα, pro μετὰ, & ἔχω, vel ἀγρέω.

Πεδαίρω, e ſolo in ſublime tollo. a πέδα, Æol. pro μετὰ, & αἴρω, tollo.

Πεδαμείβειν, Æol. pro μεταμείβειν. Ex πέδα, Æolic. pro μετὰ, & ἀμείβειν, mutare.

Πεδανὸς, οῦ, ὁ, firmus. humilis. Them πέδον, ου, τὸ, ſolum, terra.

Πεδάορος, ου, ὁ, ἡ, Poet. pro μετέωρος, ſublimis. quod vide.

Πέδας, acc. plural. a πέδη, ης, ἡ, pedica.

Πεδᾶσαι, Doric. pro πεδῆσαι, aor. 1. inf. act. πεδᾶσον, Dor. pro πέδησον, aor. 1. imperat. activ. a πεδάω, impedio, vincio pedicis. Them. πέδη, ἡ, pedica.

Πεδάφρων, ονος, ὁ, mentem vinctam habens. mente captus, ſtultus. Ex πέδη, pedica, & φρὴν, mens.

Πεδάᾳ, Jonic. pleonaſmo pro πεδᾷ, 3. ſing. præſ. ind. act. Sic in inf. πεδάαν, pro πεδᾶν, verbi πεδάω, irretio, compedibus adſtringo. Th. πέδη, ης, ἡ, pedica.

Πεδάω, pedicis vincio. Th. πέδη, ης, ἡ, pedica.

Πεδέρχομαι, Æolic. pro μετέρχομαι. ex πέδα, Æol. pro μετὰ, & ἔρχομαι, accedo.

ΠΕ'ΔΗ, ης, ἡ, pedica, compes. q. a ποὺς, pes. hinc πεδάω, pedicis vincio.

Πέδησεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. Jon. verbi πεδάω, quod vide.

ΠΕ'ΔΙΛΟΝ, ου, τὸ, calceus, talare. quaſi a ποὺς, & εἰλέω, quia circa pedem volvitur, ſeu ſtringitur. Et pro carmine, quod alicui convenit.

Πεδινὸς, ὴ, ὸν, campeſtris, e. Th. πέδον, ου, τὸ, ſolum, terra.

Πεδίον, ου, τὸ, campus. gen. Jonic. πεδίοιο. Them. πέδον, ου, τὸ, ſolum. Sed πέδιον, ου, τὸ, parvum vinculum. Th. πέδη.

Πέδοθεν, adverb. ex fundo, e terra. Th. πέδον, ſolum, terra.

ΠΕ'ΔΟΝ, ου, τὸ, ſolum, terra, humus. q. a ποὺς, quia pede calcatur. hinc πεδίον, ου, τὸ, campus, planities, ἔμπεδος, ου, ὁ, ἡ, ſtabilis, firmus. κρασπεδον, ου, τὸ, fimbria, limbus. στρατόπεδον, ου, τὸ, caſtra, exercitus. στρατοπεδεύω, caſtra metor.

ΠΕ'ΖΑ, ης, ἡ, malleolus, ſeu planta pedis. fimbria. q. a ποὺς, quia pars pedis. Hinc πεζὸς, οῦ, ὁ, pedes, pedibus iter faciens. πεζῇ, pedeſtri itinere. Hinc & τράπεζα, menſa, quaſi τέτταρας habens πέζας.

Πεζάω, pedibus iter facio. f. άσω. p. πεπέζακα. Th. πέζα.

Πεζῇ, pedibus. πεζῇ, ſcil. ὁδῷ, pedeſtri itinere. ab eodem them.

Πεζοβόας, α, ὁ, qui pedeſtrem pugnam committit. pedes, peditis; Poet. ex πεζὸς, pedeſtris, & βοὴ, ἡ, clamor, bellum.

Πεζομάχας, α, ὁ, Doric. pro πεζομάχης, ου, ὁ, vel πεζόμαχος, ὁ, qui pedeſtre prælium committit. vide πεζομαχέω.

Πεζομαχέω, pedeſtre prælium committo. hinc πεζομαχία, ας, ἡ, pedeſtre prælium. Th. πέζα, planta pedis, & μάχομαι, pugno.

Πεζὸς, οῦ, ὁ, pedes. capitur etiam adjective πεζὸς, ὴ, ὸν, pedeſtris, e. ab eodem them.

Πεῖ, Dor. pro ποῦ, ubi.

Πεῖθ', pro ἔπειθε, perſuadebat, 3. ſing. imperf. act. Jon. verbi πείθω, perſuadeo.

Πειθαρχέω, principi obedio, obtempero, pareo. f. ήσω. p. πεπειθάρχηκα. a. 1. ἐπειθάρχησα. q. d. πείθομαι ἄρχοντι. Th. ἄρχω, impero.

Πεῖθε, forte legend. φρεῖθι.

Πειθέμεν, perſuadere, Jon. & Dor. pro πείθειν, præſ. inf. activ. verbi πείθω, quod vide.

Πείθεο, obtempera, Jonic. pro πείθου, præſ. imper. paſſ. πείθεσθαι, præſ. inf. paſſ.

paſſ. πείθηται, 3. ſingul. præſ. ſub. a πείθω.

Πειθέω, ῶ, Poet. & Attic. pro quo & πιθέω, pro πείθομαι, pareo, morem gero.

Πειθόμαι, præſ. paſſ. hinc πειθόμενος, ου, ὁ, præſ. part. πείθοντο, 3. plur. imperf. paſſ. Jon. a πείθω, perſuadeo.

Πείθοντο, vide in πείθομαι.

Πειθός, ῆ, όν, pro πιθανός, ή, όν, perſuaſorius, a, um. 1. Cor. 2. 4. Eſt ſuſpecta vox, & alibi non legitur. vel legere poſſis ἐν ὀυ πειθοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις, non in perſuaſibilibus humanæ ſapientiæ verbis: ut ſit appoſitio. Thema πείθω, perſuadeo.

Πείθου, præſ. imperat. paſſiv. ab eodem them.

Πειθοῦς, perſuaſionis, genit. ſingular. a πειθώ, όος, οῦς, ἡ, Suada. Thema πείθω.

ΠΕΙ΄ΘΩ, perſuadeo, cum accuſ. imperf. ἔπειθον. fut. πείσω, ſecurum reddam. a. 1. ἔπεισα. a. 2. ἔπιθον. perf. πέπεικα. præſ. med. πείθομαι, perſuadeor, aſſentior; item cum dat. obedio, pareo, credo. imperf. ἐπειθόμην, ου, ετο. perf. πέπεισμαι, perſuaſus ſum. perf. part. πεπεισμένος, η, ον. aor. 1. paſſ. ἐπείσθην, ης, η, aſſenſus ſum, credidi. f. 1. paſſ. πεισθήσομαι. p. m. πέποιθα, confido. præt. inf. med. πεποιθέναι, confidere. perf. part. med. πεποιθώς, ότος, ὁ, fretus. pluſq. perf. med. ἐπεποίθειν, ας, ει. Hinc πεποίθησις, εως, ἡ, perſuaſio. πεισμονή, ῆς, ἡ, idem. Πειθώ, όος, οῦς, ἡ, Suada, ſuadela, perſuadendi vis. πίστις, εως, ἡ, fides. πιστεύω, fidem habeo, credo. πιστός, ῦ, ὁ, fidus, fidelis. πείθομαι, perſuadeor; item obtempero. ἀπειθής, έος, ὁ, ἡ, inobediens, contumax. εὐπειθής, έος, ὁ, ἡ, qui facile paret, ſeu obſequitur. ἀξιόπιστος, ου, ὁ, ἡ, fide dignus. ἄπιστος, ου, ὁ, ἡ, incredulus; item infidus. ἀπιστία, ας, ἡ, infirmitas fidei.

Πειθώ, όος, οῦς, ἡ, Suada, ſuadela. Th. πείθω.

Πειθώμεθα, pareamus, 1. plur. præſ. ſub. med. ejuſdem them.

ΠΕΙ΄ΚΩ, vel πέκω, pecto, carmino, carpo. fut. ξω. p. πέπεχα. aor. 1. paſſiv. ἐπέχθην. p. m. πέποκα. Hinc πόκος, ου, ὁ, vellus.

ΠΕΙ΄ΝΑ, & Jon. πείνη, ης, ἡ, fames, eſuritio. quaſi a πένομαι, pauper ſum, pauperes enim ſunt famelici. ut ſit πεῖνα, quaſi πενία, paupertas. Hinc πεινάω, vel πεινέω. fut. άσω, vel ήσω. perf. πεπείνηκα.

Πεινᾶντι, eſurienti. Dor. pro πεινῶντι, dativ. ſing. part. præſ. verbi πεινάω. vide in πεῖνα, ἡ, fames.

Πεινᾶσαι, aor. 1. inf. activ. a πεινάω. in πεῖνα.

Πεινῆν, Dor. pro πεινῆν, a πεινάω, eſurio. Sic πεινάμεναι, Dor. & Æol. pro πεινῆν, vel ut alii volunt pro πεινῆμεναι, q. ex πείνημι.

ΠΕΙ΄ΡΑ, ας, ἡ, conatus, inceptum, tentatio, experientia, dolus. quaſi a πείρω, tranſeo. Hinc πειράω, f. άσω, & ήσω, conor, nitor; item tento. πείρασις, εως, ἡ, tentatio. πειρασμός, ῦ, ὁ, idem. πειραστής, ῦ, ὁ, tentator. πρωτόπειρος, ου, ὁ, ἡ, primum ſeſe exercens.

Πειράζω, tento, exploro. f. άσω. perf. πεπείρακα. a. 1. ἐπείρασα. a. 1. inf. πειράσαι. præſ. paſſ. πειράζομαι, tentor, ad peccandum ſollicitor. perf. paſſ. πεπείρασμαι. a. 1. paſſ. ἐπειράσθην. a. 1. ſub. paſſ. πειρασθῶ. aor. 1. inf. paſſ. πειρασθῆναι, tentari. Th. πεῖρα, conatus.

Πειρασθείην, ης, η, a. 1. opt. paſſ. πειρασθῶ, & in 3. plur. πειρασθῶσιν, a. 1. ſub. paſſ. verbi πειράζω.

Πειρήνειν δίκας τισί, lites aliquibus finire, jus aliquibus dicere. Et πέραινε, ductum a περαίνω, quod a περάω, ſupero.

Πείραρ, ſeu πεῖρας, ατος, τὸ, finis. Them. τὸ πέρας, ατος, idem.

Πείρας, αντος, ὁ, qui fixit, a. 1. part. act. a πείρω, tranſadigo, transfigo. f. περῶ. a. 1. ἔπειρα.

Πειράσαι, 3. ſing. a. 1. opt. act. πειράσαι, a. 1. inf. act. πείρασαι, a. 1. imper. med. verbi πειράζω, tento. Th. πεῖρα.

Πειρασθῆναι, aor. 1. inf. paſſ. a πειράζω, tento. Th. πεῖρα.

Πειρασμός, ῦ, ὁ, tentatio. ab eodem them.

Πείρατ', pro πείρατα, nom. plur. a πεῖρας, ατος, pro πέρας, ατος, τὸ, terminus, finis.

Πειρατέον, nomen verbale a πειράω, conor. Th. πεῖρα.

Πειρατής, ῦ, ὁ, prædo marinus, pirata. dat. plur. πειραταῖς. Th. πεῖρα, ας, ἡ, conatus, &c.

Πειράτω, tentet, 3. ſing. præſ. imperat. activ. a πειράω, conor. fut. άσω, vel ήσω. præſ. imperat. πείραε, α. Them. πεῖρα.

Πειράω, ῶ, conor, nitor. f. άσω, vel ήσω. p. πεπείρακα. imperf. med. ἐπειρώμην, ώμην, ῶυ, ῶ, ᾶτο, ῶν, 3. plur. ῶντο, ῶντο. Th. πεῖρα, experientia, conatus.

Πειρηθῆναι, periculum feciſſe, aor. 1. inf. paſſ. a πειράω, conor, nitor. fut. άσω, vel ήσω. p. πεπείρακα. Th. πεῖρα, ας, ἡ, conatus.

Πείρησαι, experire, aor. 1. imperat. med. verbi πειράω, conor. fut. άσω, vel ήσω. aor. 1. med. ἐπειρησάμην. Th. πεῖρα.

Πειρητίζω, experior, periculum facio. quod a πειράω, idem. Thema πεῖρα.

Πειρίθοος, ου, ὁ, nomen viri. ardelio.

Πείρινς, θος, ἡ, crates, vel alveus ex viminibus in curru. velim a πεῖρας, pro πέρας, quia eſt ad terminos, & latera currus. Vel a περιδινεῖν, quod in orbem currat.

ΠΕΙ΄ΡΩ, tranſadigo, transfodio; quod πείρεται, foratur. item tranſeo. f. περῶ. p. πε. a. 1. ἔπειρα. a. 2. ἔπαρον. perf. paſſ. πέπαρμαι. a. 1. paſſ. ἐπάρθην. p. m. πέπορα. Hinc πόρος, ου, ὁ, tranſitus, trajectus; item meatus. πορίζω, acquiro, paro. [illegible], ατος, τὸ, propoſitio, quæ ex [illegible] conſequitur, conſectarium. [illegible]ς, ῦ, ὁ, acquiſitio, item [illegible], vectigal, abundantia. πορσύνω, [illegible]beo; item paro, adminiſtro. πορεύω, σω, κα, trajicio. πορεύομαι, eo, proficiſcor. f. εύσομαι. p. πεπόρευμαι. πορεία, ας, ἡ, profectio, iter. πορθμός, ῦ, ὁ, fretum, ſinus maris; item trajectus. πορθμεύς, έος, ὁ, portitor, qui aliquem lintre per fretum tranſportat. πορθμεύω, εύσω, transfreto, fretum trajicio. ἔμπορος, ου, ὁ, mercator, negotiator. ἐμπόριον, ου, τὸ, forum nundinarium. ὁδοιπόρος, ου, ὁ, per viam incedens. ὁδοιπορέω, ήσω, iter facio. ἀπορέω, dubito; item indigeo. ἀπορία, ας, ἡ, anxietas, anguſtia, item inopia. εὐπορέω, abundo aliqua re. εὐπορία, ας, ἡ, copia, abundantia.

Πειρῶ, tenta, præſ. imperat. paſs. πειράου, ῶ, verbi πειράω, conor. Th. πεῖρα, conatus.

Πειρῴατο, Jon. pro πειρῷντο, 3. plural. opt. paſs a πειράω, conor. Th. πεῖρα, conatus.

Πειρώμεθα, experimur, 1. plural. præſ. ind. med. verbi πειράομαι. præſ. part. πειρώμενος. ab eodem them.

Πεῖσαι, pro πίσαι, irrigare, a. 1. inf. act. a πίω, potum do.

Πείσαις, Æol. pro πείσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi πείθω, perſuadeo. f. σω. Hinc & πείσαισα, Æol. pro πείσασα, ης, ἡ, a. 1. part. f. g.

Πείσας, perſuadens, a. 1. part. activ. a πείθω, perſuadeo. quod vide.

Πεισιχάλινα ἅρματα, currus habenis obedientes. τὰ τοῖς χαλινοῖς πειθόμενα. Virgil. Fertur equis auriga, neque audit currus habenas. Ex πείθω, & χαλινός, ῦ, ὁ, frænum.

Πείσεαι, obedies, Jon. pro πείσῃ, 2. ſing. f. 1. med. ejuſdem verbi.

Πείσεις, 2. ſing. f. 1. act. a πείθω. quod vide. f. 1. inf. πείσειν.

Πεισέμεν, perſuaſurum eſſe, Jon. pro πείσειν, fut. 1. inf. act. a πείθω. f. σω. ſed πείσεσθαι, f. 1. inf. med.

Πείσῃ, vel 3. ſingul. a. 1. ſub. act. vel 2. ſing. fut. 1. med. a πείθω, perſuadeo.

Πεισθέντες, nom. plural. a. 1. particip. paſs. a πεισθείς, έντος, έντι. ab eodem them.

Πεισθῆναι, a. 1. inf. paſs. πεισθήσομαι, f. 1. inf. paſs. a πείθω, quod vide.

Πεῖσις, læſio, a πάσχω, cujus futur. πείσομαι.

Πεῖσμα, funis nauticus, quo navis in litore religatur; & quod ei navis q. pareat. a πείθω.

Πεισμονή, ῆς, ἡ, perſuaſio. ab eodem them.

Πείσομαι, patiar, vel parebo, f. 1. med. a πάσχω, patior, vel πείθω, pareo.

Πεῖσος, vel πίσος, τὸ, locus humectus, hortus, pratum, quaſi qui poſſit πίσαι, id eſt potum præbere. a πιπίσκω, potum præbeo. Th. πίω, bibo. fut. πίσω. p πέπωκα. a. 2. ἔπιον.

Πειστήρ, ῆρος, ὁ, obediens. q. a πείθω. Eſt & πειστήρ, rudens, vel funis, ſeu funiculus.

Πέκος, pellis tondenda. a πέκω.

Πελάγεσσιν, dat. pl. Jon. a πέλαγος, mare.

ΠΕ΄ΛΑΓΟΣ, εος, τὸ, pelagus, mare. in nom. plural. πελάγη. q. πλοῖα ἄγον, naves ducens, a citeriore ad ulteriorem ripam: vel quia regiones diſſitas maris navigatio unit: ut ſit q. πλέαγος, a πλέω, & ἄγω. hinc πελαγίζω, inundo, reſtagno.

Πελάγων, Pelagon, nomen viri.

Πελάζω, admoveo, pertingo, dejicio. f. άσω. p. κα. præſ. inf. πελάζειν. Πελάζειν κράτει, admovere victoriæ, dare victoriam. Sic κράτει πέλασον, victoriam mihi largire, a. 1. imperat. activ. Poet. Th. πέλας, prope.

ΠΕ΄ΛΑΝΟΣ, ου, ὁ, libum e polline farinæ. q. a πάλη, tenuis farina.

ΠΕ΄ΛΑΡΓΟΣ, ου, ὁ, ciconia. q. a πελός, & ἀργός, quia nigris, & albis pennis. Hinc ἀντιπελαργέω, gratiam refero, beneficium rependo. ἀντιπελαργία, ας, ἡ, mutua gratiarum actio.

ΠΕ΄ΛΑΣ, adv. prope. q. a πέλω, appropinquare facio. hinc πελάω, & πελάζω, propinquo. πλησίος, ου, ὁ, propinquus, proximus. πλησίον, adv. prope. πλησιάζω. fut. σω, propinquo. ἐμπελάζω, pervenio ad aliquem locum. ἐμπυριπελας, ατος, τὸ, ignis ſacer.

Πέλασαν, applicarunt, Jon. pro ἐπέλασαν, 3. plur. a. 1. act. πελάσας, accedens, a. 1. part. act. πελάσαι, a. 1. inf. a πελάζω, admoveo. f. σω. p. πεπέλακα. Th. πέλας, prope.

Πελασθείς, έντος, ὁ, accedens, aor. 1. part. paſs. πελάσθη, infixa eſt, Jonic. pro ἐπελάσθη, 3. ſing. aor. 1. ind. paſs. ab eodem verbo, & them.

Πελάσσας, Æol. pro πελάσας, aor. 1. part. act. Poet. gem. σ, verbi πελάζω. quod vide.

Πέλεθος, vide in σπέλεθος.

Πέλεθρον, pro πλέθρον, ου, τὸ, jugerum.

Πέλει, eſt, contingit. a πέλω, ſum. Hinc πέλῃσι, in ſubjunct. a πέλομαι, idem.

Πελειάσιν, columbis, dat. plur. a πελειάς, άδος, ἡ, vel πέλεια, columbarum quædam ſpecies. a πελός, niger. quia nigro erant colore.

Πελεκάν, pelecanus. Gl. πελεκᾶνος, θαλάσσιον ὄρνεον. Sed dicitur πελεκάν, ᾶνος, & αντος, & πελεκᾶς, ᾶ. Nomen ei eſt a πελεκάω, ſeco. quod roſtrum

habeat

habet magnum, & latum, dolationi aptum.

Πελεκάω, ſeco, ſecuri incido. hine πελέκημα, fomes. id, quod inter dolandum excidit, ſcobs, ramentum, quod pro fomite eſſe poteſt.

Πελεκίζω, ſecuri ferio. fut. ίσω. p. πεπελέκικα. perf. paſſ. πεπελέκισμαι. perf. part. πεπελεκισμένος, η, ον, ſecuri percuſſus. Thema πέλεκυς, ſecuris.

Πελεκῖνος, ſecuridaca, herba, cujus ſemen eſt ut πέλεκυς, ſecuris.

Πελέκκησεν, Jonic. & Poet. pro ἐπελέκησε, 3. ſing. aor. 1. ind. activ. verbi πελεκάω, ſeco.

ΠΕ'ΛΕΚΥΣ, εως, ὁ, ſecuris, bipennis. in acc. πέλεκυν. hinc πέλυξ, υκος, ὁ, ſeu πέλυς, εως, ἡ, idem, & pelvis. quia ad ſecandum πέλει εὐκός.

Πελεμίζετ', Jon. pro ἐπελεμίζετο, contremuit, quaſſatus fuit, 3. ſing. imperf. paſſ verbi πελεμίζω, moveo.

ΠΕΛΕΜΙ'ΖΩ, moveo, commoveo. f. ξω. p. πεπελέμιχα. perf. paſſ. πεπελέμιγμαι. a. 1. paſſ. ἐπελεμίχθην, ης, η. q. a πέλω, verto.

Πελεμίχθη, reverſus eſt, 3. ſing. aor. 1. ind. paſſ. Jon. a πελεμίζω. quod vide.

Πέλεν, Jon. pro ἔπελεν, extabat, 3. ſing. imperf. verbi πέλω, ſum.

Πέλεσκε, Jon. pro ἔπελε, 3. ſing. imperf. verbi Poet. πέλω.

Πέλευ, Dor. pro πέλου, præſ. imperat. verbi πέλομαι, ſeu πέλω, ſum.

Πέλοντο, erant, 3. plural. imperf. Jon. verbi πέλομαι.

Πελίας, ου, ὁ, nomen viri.

ΠΕ'ΛΛΑ, ης, ἡ, mulctra. πελλίς, ίδος, ἡ, idem. q. a πλέος, plenus, quod ſæpe lacte impleri ſoleat. Etymol. deducit a πελεκάω, quod excavatum ſit. Ligneum enim erat, ut ſcyphus fundo lato: ideoque ex eo quoque bibebant defectu calicis.

Πέλλα, ης, ἡ, Pella, urbs Macedoniæ, unde Alexander Magnus Pellæus dictus.

ΠΕ'ΛΜΑ, ατος, τὸ, planta pedis; item ſolea. q. a πελὸς, quia nigra, aut a πηλὸς, lutum, quod eo calcamus. Etym. a πέλας, quod ſit prope ſolum.

Πέλομαι, ſum, idem cum πέλω. πελόμεσθα, Dor. pro πελόμεθα, 1. plur. ind.

Πελοπηϊάδαι & Πελοπίδαι, Jon. Dor. & Poet. pro Πελοπίδαι, nom. plur. a Πελοπηϊάδης, ου, ὁ.

Πελοπόννησος, ου, ἡ, regio Græciæ, infra mare Jonium, & Ægæum. Hinc Πελοποννησιακὸς, ῦ, ὁ, & Πελοποννησιστὶ, adv. Peloponneſiace.

Πέλοπος, gen. ſing. a Πέλοψ, οπος, ὁ, Pelops, nom. propr.

ΠΕΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, niger. [illegible]ος, ου, ὁ, & πελλὸς, idem. Fo[illegible] πέλας. β, μ, π, ſunt affines litteræ.

ΠΕ'ΛΤΗ, ης, ἡ, pelta, ſcutum brevius. ideoque πάλτον, quod vibrari poſſit. q. a πάλλω. Hinc πελταστὴς, ῦ, ὁ, peltatus, cetratus. καταπέλτης, ου, ὁ, catapulta.

Πέλυξ, vel πέλυς, pelvis, proprie lignea, facta τῷ πελέκει.

ΠΕ'ΛΩ, & πέλομαι, ſum, venio, verto, admoveo, appropinquare facio, q. πέλας ἔω, præſto ſum.

ΠΕ'ΛΩΡ, ωρος, τὸ, monſtrum. Eſt & πέλωρον, idem. q. a πέλω, verto. id enim eſt monſtroſum, in quo verſus eſt communis ordo naturæ. vel a πέλας, & ὁράω, propius accedimus, ut monſtra ſpectemus. Hinc πελώριος, ου, ὁ, ἡ, ingens, magnus, admirandus.

Πελώρη, vaſta, f. g. a πέλωρος, ου, ὁ, idem quod πέλωρ. Hinc & πελώριος, ingens. q. a πέλας ὄρος, prope accedens ad magnitudinem montis.

Πέμμα, coctura, coctum aliquid. a πέπτω, coquo.

Πέμπε, Æolic. pro πέντε, quinque. πεμπὰς, quinarius. πεμπάζω, numero per quinarios. item ſimpliciter numero. Et πέμπε, pro ἔπεμπε, Jon 3. ſing imperf. verbi πέμπω, mitto. f. ψω.

Πέμπελος, ſenex. q jam mittendus in ſ. pulchrum. a πέμπω, mitto

Πέμποισα, ας, ἡ, Dor. pro πέμπουσα, ἡ, mittens, præſ. part. f. g. a πέμπω, mitto. fut. ψω.

Πέμπον, Jon. pro ἔπεμπον, ες, ε, imperf. Jon. verbi πέμπω, mitto, & in 3. plur. πέμπεσον.

Πεμπταῖον βρέφος, infans quinque dies natus. quod a πέμπτος, quintus. Th. πέντε, quinque.

Πεμπτήμερος, ου, ὁ, Jonic. & Doric. pro πεμφθήμερος, vel πενθήμερος. Ex πέντε, quinque & ἡμέρα, dies.

Πέμπτης, ῃ, genit. & dat. ſing. f. g. a πέμπτος, η, ον, quintus, a, um. dat. plur. πέμπτοισι. a πέμπε, Æol. pro πέντε, quinque.

Πέμπτος, η, ον, quintus. a πέντε. Sed πεμπτὸς, ἡ, ὸν, miſſus, a, um. a πέμπω, mitto.

ΠΕ'ΜΠΩ, mitto, amando, dimitto, veho, trajicio. f. ψω. p. πέπεμφα. a. 1 ἔπεμψα. a. 1. imper. act. πέμψον, άτω. a. 1. ſub. πέμψω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. πέμψαι. aor. 1. part. πέμψας, αντος, ὁ. præſ. paſſ. πέμπομαι, mittor. a. 1. paſſ. ἐπέμφθην. fut. 1. paſſ. πεμφθήσομαι. præt. med. πέπομπα. Hinc πομπὴ, ῆς, ἡ, miſſio; item pompa. ἀποπέμπω, dimitto. προπέμπω, mitto ante; item proſequor, comitor.

Πεμπώβολον, ου, τὸ, veru cum quinque cuſpidibus. a πέμπε, Æol. pro πέντε, quinque & ὀβελὸς, ῦ, ὁ, veru.

ΠΕ'ΜΦΙΞ, ιγος, ἡ, flatus; item gutta, nubes, & bulla. Poteſt duci a πέμπω, ut ſit quod emittitur e re aliqua. vel quia cito mittitur, id eſt, amittitur, ut ſit quaſi πέμπιξ.

ΠΕΜΦΡΗΔΩ'Ν, όνος, ἡ, inſectum e veſparum genere. An a πῆμα φέρειν, quod damnum ferat? vel a πόας φέρειν, defloratis ſtirpibus.

Πέμψαν, Jon. pro ἔπεμψαν, 3. plur. a. 1. ind. act. πέμψας, αντος, ὁ, aor. 1. part. act. verbi πέμπω, mitto.

Πέμψει, 3. ſingul. πέμψουσι, 3. plur. f. 1. act. ejuſdem verbi.

Πεμψῶ, Dor. pro. πέμψω, f. 1.

Πέμψωμεν, mittamus, 1. plur. a. 1. ſub. act. ejuſdem verbi.

Πένεσθαι, præſ. inf. a πένομαι, laboro, ago. 3. plural. πένονται. præt. med. πέπονα.

Πενέστης, ου, ὁ, ſervus, famulus. a πένομαι, laboro.

Πένηαι, Jon. pro πένῃ, 2. ſing. ſub. verbi πένομαι, laboro, pauper ſum.

Πένης, ητος, ὁ, qui labore victum quærit, pauper. dat. plur. πένησι, a πένομαι, laboro, egeo.

Πένθει, luge, præſ. imperat. a πενθέω, lugeo. Sed πένθει, dat. ſing. a Them. πένθος, εος, τὸ, luctus.

ΠΕΝΘΕΡΟ'Σ, ῦ, ὁ, ſocer, uxoris meæ pater. πενθερὰ, ᾶς, ἡ, ſocrus. q. a πένθος. Soceri ſæpe dolent filiarum vicem, & metuunt, ne res illis male cedant.

Πενθέω, ῶ, lugeo. fut. ήσω. p. πεπένθηκα. a. 1. ἐπένθησα. a. 1. inf. πενθῆσαι. Th. πένθος, εος, τὸ, luctus.

Πενθήμεναι, Doric. pro πενθεῖναι, præſ. inf. a πένθημι. Alii pro πενθεῖν, præſ. inf. verbi πενθέω, lugeo. Th. πένθος.

ΠΕ'ΝΘΟΣ, εος, τὸ, luctus, mœror. q. πέπονθος, a præt. med. πέπονθα, verbi πάσχω, patior. Alii a πάθος, ducunt; alii a πένομαι. Hinc πένθιμος, ου, ὁ, ἡ, lugubris. πενθέω, lugeo.

Πενία, ας, ἡ, & Jon. η, ης, paupertas. quod a πένης, pauper. Th. πένομαι, laboro, inops ſum.

Πενιχρὸς, ὰ, ὸν, pauperculus, a, um. ab eodem them.

ΠΕ'ΝΟΜΑΙ, facio, efficio, pauper ſum. πενόμενος, præſ part. πέπονα, præt. med. Hinc πένης, ητος, ὁ, pauper. πενία, ας, ἡ, paupertas. πόνος, ου, ὁ, labor. πονέω, laboro. πονηρὸς, ῦ, ὁ, improbus, ſceleſtus. φιλόπονος, ου, ὁ, ἡ, amans laborum, gnavus. μισόπονος, ου, ὁ, ἡ, fugiens laborum.

Πένοντο, Jon. pro ἐπένοντο, 3. plur. imperſ. verbi πένομαι, facio.

Πένταθλος ἀνὴρ, quinquertio. πένταθλον, τὸ, quinquertium. ex πέντε, quinque, & ἄεθλος, ου, ὁ, certamen.

Πενταετηρὶς, ίδος, ἡ, quinquennium, luſtrum. vide πενταέτηρος. Sed Attice πενταετηρὶς, ponitur pro adjectivo πενταετηρικὴ.

Πενταέτηρος, quinquennis, quinquennalis. πενταέτης, idem. a πέντε, quinque, & ἔτος, εος, τὸ, annus.

Πεντάκις, quinquies, adv. a πέντε.

Πεντακόσιοι, αι, α, quingenti, æ, a. Ex πέντε, quinque, & κόσιοι, quod vide.

Πενταπλήσιος, Jon. pro πενταπλάσιος, quinquies major. Them. πέντε, quinque.

Πένταχα, & πενταχῆ, quinquefariam, quinque modis. ab eodem them.

ΠΕ'ΝΤΕ, οἱ, αἱ, τὰ, quinque. q. a πάντες. eſt primus numerus, in quo quieſcimus, ſeu ſubſiſtimus, ſupputantes ad digitos, qui quint in quavis manu. πεντάκις, quinquies. πεντήκοντα, quinquaginta. πεντηκοστὸς, ὴ, ὸν, quinquageſimus. πεντακόσιοι, αι, α, quingenti, æ, a.

Πεντεκαιδέκατος, η, ον, decimus quintus, a, um.

Πεντήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, quinquaginta. Ex πέντε, quinque.

Πεντηκονταετία, ας, ἡ, quinquaginta annorum. Ex πεντήκοντα, & ἔτος, εος, τὸ, annus.

Πεντηκόντορος, ἡ, navis, quæ quinquaginta remis agitur. πεντηκόντορος, ἡ, idem.

Πεντηκοντάγυος, qui quinquaginta jugerum eſt. Ex πεντήκοντα, quinquaginta, & γύα, ſeu γύη, arvum, jugerum.

Πεντηκοντακέφαλοι, ex πεντήκοντα, quinquaginta, & κεφαλὴ, ῆς, ἡ, caput.

Πεντηκοστὸς, ὴ, ὸν, quinquageſimus, a, um. hinc πεντηκοστὴ, ſcil. ἡμέρα, dies quinquageſimus, ſcil. a reſurrectione Domini.

Πεντώζοιο, gen. Jon. a πέντοζος, ου, ἡ, manus. ex πέντε, quinque, & ὄζος, ramus. Digiti ſunt veluti quinque ramuſculi.

Πέξαιτ', pro πέξαιτο, tondeatur, 3. ſing. a. 1. opt. med. verbi πέκω, ſeu πεκτέω, pecto. f. ξω.

Πεξῶ, Doric. pro πέξω, fut. 1. verbi ejuſdem.

ΠΕ'ΟΣ, πέος, τὸ, penis.

Πεπάγαντι, Doric. pro πεπήγασι, 3. plural. perf. med. verbi πήγνυμι, compingo. f. ξω. aor. 2. ἔπαγον. perf. med. πέπηγα.

Πεπαθυῖα, paſſa, per ſyncop. pro πεπαθηκυῖα, perf. part. act. f. g. verbi παθέω. f. ήσω. pro πάσχω, patior. a. 2. ἔπαθον.

Πεπαίνω, coquo. a πέπων.

Πεπαισμένος, perf. part. paſſiv. verbi παίζω, vel παίω. fut. αίσω. perf. paſſ. πέπαισμαι. Sunt qui a πεπαίνω, derivari dicunt.

Πεπαίτερος, maturior, mitior, comp. a πέπων, maturus. quod vide.

Πεπαλαγμένος, ου, ὁ, pollutus, perf. part. paſſ. a παλάσσω, inquino, fœdo. f. ξω. p. πεπάλαχα. aor. 1 ἐπάλαξα. Th. πάλλω, vibro. fut. αλῶ. Alii a παλὸς, ῦ, ὁ, lutum.

Πεπάλακτο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. Jon. verbi παλάσσω, inquino. f. ξω

Πεπάλαχθε, 2. plural. perf. imperat. paſſ. a παλάσσω, ſortior. quod a πάλος, ſors. item agitatio. Th. πάλλω, agito.

Πεπαλὼν, qui vibravit, Jon. reduplic. pro παλὼν, a. 2. part. act. verbi πάλλω, vibro. f. παλῶ. a. 2. ἔπαλον.

Πεπᾶναι, a. 1. inf. activ. verbi πεπαίνω, coquo. a. 1. part. paſſ. πεπανθείς.

Πεπαρεῖν, per Anadiplaſiaſ. pro παρεῖν, a. 2. inf. verbi πείρω, tranſeo. f. περῶ. a. 2. ἔπαρον. Portus legendum credit πεπορεῖν, a. 2. inf. pro πορεῖν, verbi πόρω, vel πορέω, do, præbeo.

Πεπάρθαι, perf. inf. paſſ. a perf. ind. πέπαρμαι. quod vide.

Πέπαρμαι, perf. ind. paſſ. πεπαρμένος, η, ον, trajectus, a, um, confixus, perf. part. verbi πείρω, tranſadigo. f. περῶ. perf. act. πέπαρκα. p. m. πέπορα.

Πεπαρῴνηκα, debacchatus ſum, perf. Attic. pro παρῴνηκα. Sic πεπαρῳνημένος, ludibrio habitus, perf. part. paſſiv. Attic. pro παρῳνημένος, verbi παροινέω, pecco per vinolentiam. Ex παρὰ, & οἰνέω. Thema οἶνος, ου, ὁ, vinum.

Πέπασαι, acquiſivit, Poet. pro πέπαται, 3. ſingul. perf. ind. paſſiv. πεπᾶσθαι, perf. inf. paſſ. verbi πάομαι, vel πάω, poſſideo.

Πέπαται, 3. ſingul. perf. ind. paſſiv. verbi πάομαι, poſſideo. fut. πάσομαι. perf. πέπαμαι.

Πέπαυμαι, σαι, ται, deſii, perf. ind. paſſ. πεπαυμένως, dativ. plural. perf. part. πέπαυσο, 2. ſing. perf. imperat. verbi παύω, ceſſo. fut. παύσω. p. πέπαυκα. a. 2. ἔπαον.

Πεπείθασι, perſuaſi ſunt, Jon. pro πεπεισμένοι εἰσὶ, 3. plur. perf. ind. paſſ. verbi πείθω, perſuadeo. fut. σω. a. 2. ἔπιθον. perf. paſſ. πέπεισμαι.

Πεπίθοντο, paruerunt, Jon. reduplic. pro ἐπείθοντο, 3. plural. imperf. paſſ. verbi πείθω.

Πεπείραμαι, expertus ſum, Dor. pro πεπείρημαι, perf. ind. paſſ. unde a. 1. ἐπειράθην, verbi πειράω, tento. f. άσω, & ήσω. Th. πεῖρα, ας, ἡ, conatus, experientia.

Πέπων, ονος, maturus, mitis. a πεπαίνω, coquo.

Πεπείσθω, perſuaſum habeat, 3. ſingul. perf. imperat. paſſ. verbi πείθω, perſuadeo.

Πέπεισμαι, perf. ind. paſſ. a πείθω, perſuadeo.

Πεπερακέναι, perf. inf. act. verbi περαίνω. f. ανῶ. p. πεπέρακα. idem quod περαίνω, finio. Th. πέρας, ατος, τὸ, finis.

Πεπερασμένος, advectus, & venditus. a περάω, vendo. f. άσω, & ήσω. p. πεπέρακα. perf. paſſ. πεπέρασμαι.

ΠΕΠΕΡΙ, εως, vel εως, τὸ, piper. q. a πέπερος, quod calore ſuo coctionem juvet. vel a πέπτω, coquo.

Πέπηγα, ας, ε, concrevi, perf. med. hinc πεπηγὼς, infixus, perf. part. med. verbi πήγνυμι, ſeu πήγω, compingo.

Πεπηδηκέναι, perf. inf. act. verbi πηδάω, ſalto.

Πεπιεσμένος, η, ον, preſſus, perf. part. paſſ. a πιέζω, premo. f. σω. p. πεπίεκα. perf. paſſ. πεπίεσμαι.

Πεπιθεῖν, inducere, Jon. reduplicat. pro πιθεῖν, a. 2. inf. verbi πείθω, perſuadeo. f. σω. a. 2. ἔπιθον.

Πεπιθημένος, perf. part. paſſ. verbi πιθέω, pro πείθω.

Πεπιθήσω, perſuadebo, Jonica reduplic. pro πιθήσω, f. 1. verbi πιθέω, pro πείθω. a. 2. ἔπιθον. unde πιθέω.

Πέπιθμεν, per ſyncop. pro πεπίθομεν, Jon. reduplic. pro ἐπίθομεν, 1. plur. a. 2. act. verbi πείθω, perſuadeo.

Πεπίθοιμεν, ſuaſiſſemus, & in 3. plur. πεπίθοιεν, Jon. reduplicat. pro πίθοιμεν, & πίθοιεν, a. 2. opt. activ. verbi ejuſdem.

Πέπιθον, Jon. reduplic. pro ἔπιθον, a. 2. ind. act. ejuſdem verbi. ſic πεπιθὼν, a. 2. part. act.

Πεπιστεύκαμεν, 1. plur. perf. ind. act. verbi πιστεύω, credo. f. εύσω. a πίστις, εως, ἡ, fides. Th. πείθω, perſuadeo.

Πεπιστεύκεισαν, crediderant, 3. plural. pluſq. perf. Attic. pro ἐπεπιστεύκεισαν, verbi πιστεύω, ejuſdem them.

Πεπιστευμένην, acc. ſingul. fœm. gen. part. perf. paſſ. ab eodem verbo, & them.

Πέπλασαι, 3. ſing. perf. paſſ. πεπλάσθαι, perf. inf. πεπλασμένος, perf. part. paſſ. hinc πλάσμα, ατος, τὸ, figmentum. a πλάσσω, fingo.

Πεπλάτυνται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi πλατύνω, dilato. f. υνῶ. perf. πεπλάτυγκα. Thema πλατὺς, εῖα, ὺ, latus, amplus.

Πεπλήγειν, & πεπληγέμεναι, Jon. & Dor. pro πεπληγέναι, verbi πεπλήγω, quod ex præt. med. πέπληγα in præſens abiit. unde & præt. imperf. πέπληγον, Jon. pro ἐπέπληγον. niſi malis eſſe a. 2. act. verbi πλήσσω. fut. 2. πληγῶ, anadiplaſiaſmo Jon. pro ἔπληγον.

Πέπληγον, percuſſi, anadiplaſiaſmo Jon. pro ἔπληγον, verbi πλήσσω, percutio. fut. ξω.

Πεπλήθυνται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi πληθύνω, quod vide.

Πεπληθὼς, υῖα, ὸς, plenus, a, um, perf. part. med. a πλήθω, impleo. f. πλήσω. p. m. πέπληθα.

Πέπληντο, 3. plural. pluſq. perf. paſſ. Jonic. verbi πίμπλημι, idem quod πλήθω, impleo. fut. πλήσω. perf. paſſ. πέπλησμαι.

Πεπλήρωμαι, & in 3. plur. πεπλήρωνται, perf. ind. paſſ. verbi πληρόω, impleo. fut. ώσω. p. πεπλήρωκα. Th. πλέος, plenus.

Πεπλησιακὼς, perf. part. activ. verbi πλησιάζω, appropinquo, ſector, accedo familiariter ad aliquem. fut. άσω. p. κα. a πλησίον, prope. Th. πέλας, idem.

ΠΕΠΛΟΣ, ου, & Jon. πέπλοιο, ὁ, & πέπλα, ων, τὰ, peplus, um. veſtis muliebris. q. περίπελος, quia circa geſtantem περιπέλεται. Vel ſic a colore dicta, quippe ducitur a πέλω, ſum, & πελὸς, niger. ut ſit q. πελίπελος.

Πεπλύσθαι, Poet. perf. inf. paſſ. ab inuſitato πλύω, lavo, fut. πλύσω, perf. paſſ. πέπλυμαι. Th. πλύνω, idem.

Πέπλους, vide in ἔπεπλον, ος, ου. & πέπλους, acc. plur. Dor. pro πέπλους, a πέπλος, ὁ, peplus.

Πεπνυμένος, η, ον, prudens, ſapiens, perf. part. paſſ. & in dual. πεπνυμένω, a perf. ind. πέπνυμαι, verbi πνύω, ſeu πνέω. f. σω, idem cum Th. πνέω, ſpiro, flo. πνύμαι, ſapio.

Πέπνυσο, ſapito, perf. imperat. paſſ. a πνύμαι, ſapio. quod a πνέω, vel πνύω, idem quod πνέω, ſpiro, flo.

Πεποίηκα, ας, ε, & in 3. plur. πεποιήκαντι, Dor. pro πεποιήκασι, perf. ind. act. πεποίημαι, & in 3. plur. πεποίηνται, perf. ind. paſſ. πεποιῆσθαι, perf. inf. paſſ. πεποιημένος, η, ον, perf. part. paſſ. verbi ποιέω, facio.

Πέποιθ', pro πέποιθε, confidit, 3. ſing. præt. med. πέποιθα, ας, ε. hinc πεποίθῃς, 2. ſing. ſub. præt. med. πεποιθέναι, perf. inf. med. πεποιθὼς, ότος, ὁ, & in plur. πεποιθότες, perf. part. med. verbi πείθω, perſuadeo. fut. σω. a. 2. ἔπιθον. πεποίθει, 3. ſingul. pluſq. perf. med. Jon.

Πεποίθησις, εως, ἡ, fiducia. a præt. med. πέποιθα, verbi πείθω, perſuadeo.

Πεποίθομεν, 1. plur. præſ. ind. a πεποίθω, quod Siculo more factum ex præt. med. πέποιθα, verbi πείθω.

Πέπομφα, miſi, Att. pro πέπεμφα, perf. ind. act. verbi πέμπω, mitto. f. ψω.

Πέπον, ω, mollis, ignave, vocativ. a nom. πέπων, ονος, ὁ, ἡ, mitis, maturus. Th. πέπτω, coquo. fut. ψω. perf. paſſ. πέπεμμαι.

Πέπονα, præt. med. a πένομαι, laboro. hinc πόνος, idem. πόνος labor.

Πεπονημένος, Dor. pro πεπονημένος, elaboratus, perf. part. a πονέω, excolo, inſtruo. Th. πένομαι, laboro.

Πεπονηρευμένος, perf. part. paſſ. verbi πονηρεύω, improbus ſum, improbe ago. quod a πονηρὸς, miſer. Th. πένομαι, laboro.

Πέπονθα, paſſus ſum, præt. med. ind. πεπονθὼς, p. m. part. verbi πάσχω, patior. f. πάσομαι. a. 2. ἔπαθον.

Πέπορδα, pepedi, præt. med. verbi πέρδω, pedo.

Πεπορεῖν, Jon. anadiplaſiaſmo pro πορεῖν, a. 2. inf. act. verbi πόρω. fut. ρῶ, Poet. idem quod πορίζω, præbeo. Th. πείρω, tranſadigo. p. m. πέπορα.

Πεπόρισο, præt. imperat. paſſ. verbi πορίζομαι.

Πεπόσθαι, perf. inf. paſſ. a πόω, vel πίνω, bibo. f. πώσω. p. πέπωκα. a. 1. paſſ. ἐπόθην, a. 1. part. ποθεὶς.

Πέποσθε, laboraſtis, per ſyncop. pro πεπόνησθε, 2. plural. perf. ind. paſſ. verbi πονέω, laboro. fut. ήσω. p. πεπόνηκα. perf. paſſ. πεπόνημαι. Th. πένομαι, idem. p. m. πέπονα. Sunt qui velint per ſyncop. dici pro πεπόνθατε, pleonaſm. inſerto σ, præt. med. verbi πάσχω, patior.

Πεποτήαται, volarunt, Jon. pro πεποτημένοι εἰσὶ, 3. plur. perf. paſſ. verbi ποτάομαι, f. ήσομαι. perf. πεπότημαι. Th. πέτω, vel πέτομαι, volo.

Πεπότητο, volaverat, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. Jon. ejuſdem verbi, & them.

Πεπραγμένος, η, ον, perf. part. paſſ. verbi πράσσω. vide πέπραχα.

Πέπρακα, terminavi, per ſyncop. pro πεπέρακα, perf. ind. act. verbi περάω, tranſeo. f. άσω, & ήσω. Alii a πράω, formant.

Πέπρακα, perf. a πιπράσκω, vendo.

Πέπραγμαι, σαι, 3. ſing. perf. paſſ. verbi πράσσω, vide πέπραχα.

Πεπρᾶσθαι, perf. inf. paſſ. verbi πιπράσκω, vendo. f. πράσω. fut. 1. paſſ. πραθήσομαι. a. 1. paſſ. ἐπράθην, ης, η. Th. πράω, vendo.

Πέπραχα, perf. ind. act. verbi πράσσω, facio. f. ξω. perf. inf. act. πεπραχέναι, perf. ind. paſſ. πέπραγμαι. a. 1. paſſ. ἐπράχθην.

Πεπραχέναι, perf. inf. act. verbi πράσσω, facio. f. ξω. p. χα.

Πεπρῆσθαι, Jonic. pro πεπρᾶσθαι, quod vide.

Πεπρησμένος, incenſus, perf. part. paſſ. verbi πρήθω, incendo. perf. paſſ. πέπρησμαι.

Πέπρωμαι, fato deſtinatus ſum, per ſyncop. pro πεπέρωμαι, perf. ind. paſſ. hinc πεπρωμένος, η, ον, perf. part. paſſ. verbi περάω, & per ſync. πρόω, deſtino. Th. πέρας, ατος, τὸ, terminus, finis.

Πέπρωται, per ſyncop. pro πεπέρωται, 3. ſingul. perf. paſſ. πέπρωτο, pro πεπέρωτο, 3. ſingul. pluſq. perf. Jon. verbi περατόω, determino. Thema πέρας.

Πέπταμαι, per ſync. pro πεπέτασμαι. ſic in 3. plur. πέπτανται, expanſa ſunt, pro πεπέτανται, perf. paſſ. verbi πετάζω, vel πετάομαι, expando. Sunt qui πέπταμαι, exponant, volavi, & pro ἔπταμαι, poni credant, perf. paſſ. verbi πέτομαι.

Πεπτεῶτα, vel ῶτα, lapſum, acc. ſing. perf. part. act. a πεπτεὼς, per ſyncop. pro πεπτηκὼς, gen. ότος, vel ῶτος, perf. part. a πίπτω, cado. fut. πεσῶ. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Πεπτηὼς, terrefactus, perf. part. activ. verbi πτήσσω, metu contrahor. f. ξω. præt. πέπτηχα, & ſublato χ Jonice, πέπτηα. hinc part. πεπτηὼς, & in acc. πεπτηῶτα, quod tamen per ſyncop. dici pro πεπτηκότα, quidam credunt. quod vide.

ΠΕΠΤΩ, coquo, maturo. f. ψω. p. πέπεφα. Et Æol. πέσσω, Att. πέττω. q. πυεα

q. πυρὶ ἕψω, igne coquo. Hinc πέψις, εως, ἡ, coctio. πέπων, ονος, ὁ, ἡ, maturus. item mollis, mitis, de fructu dicitur.

Πέπτωκα, cecidi, perf. activ. πεπτωκὼς, ότος, perf. part. act. verbi πίπτω, cado. fut. πεσῶ. aor. 2. ἔπεσον. fut. 2. med. πεσοῦμαι.

Πεπτεῶτα, per ſyncop. pro πεπτωκότα, accuſ. ſing. perf. part. activ. verbi ejuſdem.

Πεπύθωνται, Jonic. anadiplaſiaſmo pro πύθωνται, 3. plur. aor. 2. ſub. med. verbi πυνθάνομαι, interrogo. f. πεύσομαι. perf. paſſ. πέπυσμαι. a. 2. med. ἐπυθόμην.

Πεπυκασμένος, perf. part. paſſiv. verbi πυκάζω, denſo. Thema πύκα, adv. denſe.

Πεπυρωμένος, perf. part. paſſiv. verbi πυρόω, inflammo. f. ώσω. p. πεπύρωκα. Them. πῦρ, πυρὸς, τὸ, ignis.

Πεπύσθην, Jonic. pro ἐπεπύσθην, 3. dual. pluſq. perf. paſſiv. verbi πυνθάνομαι. vide πεπύθωνται.

Πέπυσμαι, interrogavi, perf. paſſ. πέπυσο, Jon. pro ἐπέπυσο, 2. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi ejuſdem.

Πέπωκα, bibi, perf. act. verbi πίνω, bibo. f. πίσω. a. 2. ἔπιον.

Πέπων, ονος, ὁ, coctus a ſole; maturus; item mollis, ignavus. a πέπτω, coquo.

ΠΕ'Ρ, particula expletiva, quæ aliis orationis partibus annecti ſolet; & plerunque ſignificat, quanquam, tametſi. interdum reſpondet particulæ cunque. Sæpe etiam vacat. Æolibus πέρ, eſt περί.

ΠΕ'ΡΑ, ultra. πέραν, πέρας, idem. περαίτερος, & περαῖος, α, ὁ, ulterior. quaſi a περάω, tranſeo.

Περάαν, penetrare, Jon. pro περᾷν, præſ. infin. verbi περάω, tranſeo. fut. άσω, & άσω.

Περαίη, ης, ἡ, Jon. terra, quæ eſt ultra mare. Th. πέρα, ultra.

Περαιτέρω, ac περαίτερον, ulterius, amplius. a περαίτερος, tranſitu facilior. Th. πέρα, ultra.

Πέραν, adv. trans, cum gen. item cis, ſecus. idem quod πέρα, ultra. Sed περᾶν, præſ. inf. a περάω, tranſeo.

ΠΕ'ΡΑΣ, ατος, τὸ, & πεῖρας, τὸ, finis, terminus: item adverb. denique. quod in eo πᾶσα ἡ γῆ, terra deſinat. Vel a περάω, tranſeo. ad metam tranſcurrimus. hinc περαίνω, finio, termino. ἀπείρατος, ὁ, ἡ, infinitus.

Περάσαις, Æolic. pro περάσας, aor. 1. part. act. verbi περάω, tranſeo. quod vide.

Πέρατα, τὰ, fines, nom. plural. a πέρας, finis. περάτη, ης, ἡ, pro πέρας, finis.

ΠΕΡΑ'Ω, tranſeo, ſupero, tranſporto, vendo. f. άσω, & ήσω. q. a πέρας, eſt enim terminum muto. vel a πείρω. Hinc πέρασις, εως, ἡ, tranſitus. πιπράσκω, vendo. πρᾶσις, εως, ἡ, venditio. πόρνη, ης, ἡ, meretrix, ſcortum. πορνεύω, ſcortor. παιδοπόρνος, ὁ, ὁ, catamitus: puer meritorius.

Περγαμία, ας, ἡ, Poet. pro ἡ Πέργαμος. quod vide.

Πέργαμος, ὁ, ἡ, urbs Aſiæ inſignis, Troja, ita dicta, quod edita in rupe ſit ſita. Pergama enim omnia loca editiora olim appellabantur.

Περγασίδην, Pergaſidem, accuſ. ſing. nom. patronym.

Πέργη, ης, ἡ, Perga, nomen metropolis Pamphyliæ. Hebr. velum

ΠΕ'ΡΔΙΞ, ικος, ὁ, ἡ, perdix, aſtutus, libidinoſus. q. a περιδέω, circumedo. Perdix enim eſt avis obeſa, unde & eſa facit τὸ πέρδειν. Vel a πηδᾶν, quod ſaltet e loco in locum.

ΠΕ'ΡΔΩ, pedo, crepitum ventris emitto. fut. σω. p. κα. aor. 2. ἔπαρδον. q. a πέρας, & ἕδω. Sequitur enim alimentum copioſius & pinguius. Vel a περὶ auctiv. & βδέω, pedo, flatum ventris emitto.

Πέρην, Jonic. pro πέραν, ultra, idem quod πέρα.

Περῆσαι, a. 1. inf. act.

Περήσεις, tranſibis, 2. ſing. fut. 1. activ. verbi περάω. f. ήσω, vel άσω.

Περητὸς, Jon. pro περατὸς, qui tranſiri poteſt. a περάω, tranſeo.

Πέρθαι, Jonic. pro πεπέρθαι, perf. inf. paſſ. verbi πέρθω, vaſto.

ΠΕ'ΡΘΩ, privo, vaſto, perimo. f. σω. p. κα. aor. 2. ἔπραθον. præt. med. πέπορθα. Etymol. a περιθέω, vaſtatores enim circumcurſitare ſolent. Vel a πρήθω, uro. Malo a περῶ, tranſeo, pervado.

ΠΕΡΙ', præpoſit. cum genit. de, pro, propter, contra. cum accuſ. circa, circum, per, ex, de. ut τὰ περὶ ἐμὲ, res meæ. οἱ περὶ βασιλέα, regis miniſtri. In compoſitione ſæpe auget ſignificationem. ut περίεργος, nimis occupatus. περιχαρὴς, & in περισσὸς. Hinc περισσὸς, ὁ, ὁ, eximius, præſtans. περισσεύω, abundo. περισσεία, ας, ἡ, abundantia.

Περὶ δείματι φεύγειν, Poetic. pro ὑπὸ φόβου φεύγειν, præ metu fugere.

Πέρι, pro περίεστι, ſicut ἔνι, pro ἔνεστι. Th. εἰμί, ſum.

Περιάγω, circumeo, circumduco. in 3. pl. ſub. περιάγωσι. imperf. act. περιῆγον. f. περιάξω. a. 2. περιήγαγον, Att. pro περιῆγον. Th. ἄγω, duco.

Περιαιρέω, ῶ, aufero. q. d. circum circa tollo. f. ήσω. p. περιῄρηκα. a. 2. περιεῖλον, ες, ε. a. 2 inf. περιελεῖν. præſ. paſſ. περιαιρέομαι, οῦμαι, tollor. imperf. περιῃρούμην, ουμην, ου, ῦ, ετο, εῖτο. Th. αἱρέω, capio.

Περιαιροῦσα, præſ. part. f. g. verbi περιαιρέω. quod vide.

Περίαλλα, aliis præſtans. περίαλλα, vel περιάλλως, eximie, ſupra modum. Ex περὶ, ſupra, & ἄλλος, alius.

Περιαστράπτω, circumfulgeo. fut. ψω. p. περιήστραφα. aor. 1. περιήστραψα. Ex περὶ, circum, & ἀστράπτω, fulguro.

Περιαύων, dormiens, præſ. part. activ. a περιαύω, pernocto. Th. ἰαύω, commoror.

Περίαχε, inſonuit, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi περιαχέω, Doric. περιηχέω, circum ſono. fut. ήσω. Th. ἦχος, ὁ, ὁ, ſonus.

Περιβαίνω, defendo. fut. βήσομαι. a. 2. περιέβην. a. 2. inf. act. περιβῆναι. Th. βαίνω, eo.

Περιβαλέσθαι, a. 2. inf. med. περιβάλλω. quod vide.

Περιβάλλω, circumdo, cingo, amicio. f. περιβαλῶ. aor. 2. περιέβαλον, amicui. præt. περιβέβληκα. præſ. paſſ. περιβάλλομαι, veſtior. perf. paſſ. περιβέβλημαι. perf. part. paſſ. περιβεβλημένος, η, ον, amictus, a, um. fut. 2 med. περιβαλοῦμαι. aor. 2. med. περιεβαλόμην, ου, ετο, veſtitus fui. a. 2. imperat. med. περιβαλοῦ, έσθω. præt. med. περιβέβολα. unde περιβολή, ῆς, ἡ, veſtitus, &c. Ex περὶ, circum, & βάλλω, jacio.

Περίβαρα, genus calceamenti, Suid. περίβαλα. An a περιβάλλω, quod pedi circumjiciatur?

Περιβῆναι, protegere, a. 2. inf. act. verbi περιβαίνω. quod vide.

Περίβλεπτος, ſpectabilis, luſtrabilis. hinc περιβλεπτότης, ſpectabilitas. a περιβλέπω, circumſpicio. Th. βλέπω, video. fut. ψω.

Περιβλέπω, circumſpicio. f. ψω. p. περιβέβλεφα. uſitatius vero eſt περιβλέπομαι, idem. imperf. med. περιεβλεπόμην, ου, ετο. a. 1. med. περιεβλεψάμην, ω, ατο. aor. 1. part. med. περιβλεψάμενος, η, ον. Th. βλέπω.

Περιβόητος, ὁ, ὁ, clarus. a βοάω, clamo.

Περιβόλαιον, ου, τὸ, amictus, velamen. περιβολή, ῆς, ἡ, veſtitus. a p. m. περιβέβολα, verbi περιβάλλω, circumdo quod vide.

Περιβῶτος, celebris, famoſus, pro περιβόητος. Th. βοάω, clamo.

Περιγίγνομαι, ſuperſum, ſupero. præſ. part. περιγιγνόμενος: γίγνομαι, ſeu γίνομαι, ſum, fio, naſcor.

Περιγίνομαι, ηι, εται, conſequor. aor. 2. med. περιεγενόμην. a. 2. part. med. περιγενόμενος. a. 2. inf. m. περιγενέσθαι. Th. γίνομαι, ſum, fio.

Περιγλαγής, lacte plenus, abundans. Ex περὶ, & γλάγος, Poetic. pro γάλα, ακτος, τὸ, lac.

Περίγλωσσος, ὁ, ὁ, q. ὁ περισσὸς τὴν γλῶσσαν, qui lingua eſt eximius, diſertus, eloquens, & dicendi facultate præditus.

Περιγογγύζωσι, murmurent, 3. plural. præſ. ſub. Ex περὶ, & γογγύζω, murmuro.

Περιαγὴς, circinus, quo rotarum περιφερής, id eſt, circumferentia, perficitur. q. a περιάγω, circumago.

Περιδδείσαντα, verita, ectaſi Poet. pro περιδείσαντα, aor. 1. part. f. g. verbi περιδείδω. fut. είσω. a. 1. ἔδεισα. aor. 1. part. δείσας, δείσαντα. præt. med. περιδέδια. Th. δείω, timeo.

Περιδεής, έος, ὁ, ἡ, meticuloſus. Ex περὶ, & δέος, εος, τὸ, metus. Th. δείδω, timeo.

Περιδείδια, timeo, p. m. verbi περιδείδω. Th. δείω, idem. f. σω.

Περιδέξιος, ambidexter. ex περὶ, & δεξιὰ, ᾶς, ἡ, dextera.

Περιδέω, circumligo. f. ήσω. p. περιδέδεκα. præſ. paſſ. περιδέομαι, obvincior. perf. paſſ. περιδέδεμαι. pluſq. perf. paſſiv. περιεδεδέμην, σο, το. Ex περὶ, circum, & δέω, ligo.

Περιδραμόντες, nom. plur. a. 2. part. act. a περιτρέχω, percurro. fut. περιδράμω, a. 2. περιέδραμον, ες, ε. a. 2. part. activ. περιδραμών, όντος, ὁ. perf. ind. act. περιδεδράμηκα. Ex περὶ, & τρέχω, curro.

Περίδρομος, ὁ, ὁ, circumdatus, rotundus, velox. Th. τρέχω, curro. f. θρέξω. aor. 2. ἔδραμον. præt. med. δέδρομα.

Περιδύω, circumveſtio. Ab Hom. περιέδυσε, exponitur, ſpoliavit, pro ἀπέδυσε. Th. δύνω, δύω.

Περιεβάλετε, 2. plur. a. 2 ind. act. περιεβάλετο, 3. ſing. aor. 2. med. verbi περιβάλλω, amicio. quod vide.

Περιεγένοντο, 3. ſing. a. 2. med. verbi περιγίνομαι, conſequor. Th. γίνομαι, ſeu γίνομαι, ſum, fio.

Περιέδραμον, ες, ε, aor. 2. ind. activ. verbi περιτρέχω, percurro. vide περιδραμόντες.

Περιεζωσμένος, η, præcinctus, perf. part. paſſ. verbi περιζώννυμι, præcingo. quod vide.

Περιέθηκα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi περιτίθημι, circumpono. f. θήσω. a. 2. περιέθην. Th. τίθημι, pono.

Περιειλημένος, ένου, ὁ, involutus, indutus. a. 1. part. paſſ. a περιειλέομαι. ex περὶ, & εἰλέω, involvo.

Περιείλησις, ἡ, circumvolutio. Thema εἰλέω, verſo.

Περιειλήφασι, 3. plur. perf. act. Att. verbi περιλαμβάνω, complector. Ex περὶ, & λαμβάνω, capio. fut. λήψομαι. perf. Att. εἴληφα. a. 2. ἔλαβον.

Περιειλίξαντες, circumvolventes, nom. pl. a. 1. part. act. ex περὶ, & ἑλίσσω, vel ἑλίττω. Th. εἰλέω, verſo.

Περίειμι, ſuperior ſum, abundo, ſuperſtes ſum. Ex περὶ, ſupra, & εἰμί, ſum.

Περιεῖναι, ſupereſſe. a περίειμι. Thema εἰμί, ſeu ἔω, ſum.

Περιείχετο, circuibat, 3. ſingul. imperf. paſſ. a περιέχω. quod vide.

Περιέκρυβον, ες, ε, aor. 2. ind. act. verbi περικρύπτω, occulto. fut. ψω. p.

περικέκρυφα. Th. κρύπτω, abſcondo.

Περίελαι, apud Heſych. pro ἄφελε, quaſi eſſet aor. 1 imperat. med. verbi περιαιρέω, aufero. fut. 1. περιελῶ. ex inuſitat. Themate περιέλλω, unde a. 1. περιῆλα.

Περιέλασις, ἡ, circumactio, ex περὶ, & ἐλαύνω, agito.

Περιέλειχε, 3. ſingul. imperf. act. verbi περιλείχω, circumlingo. Th. λείχω, lambo.

Περιελθὼν, όντος, ὁ, aor. 2. part. act. verbi περιέρχομαι, circumeo. Thema ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. aor. 2. ἦλθον.

Περιέλοι, 3. ſing. aor. 2. opt. act. περιελεῖν, aor. 2. inf. act. verbi περιαιρέω. quod vide.

Περιελόντες, nom. plural. aor. 2. part. act. περιελὼν, όντος, ὁ, & in f. g. περιελοῦσα, verbi περιαιρέω, aufero. Th. αἱρέω, capio. fut. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Περιέπειν, curare, officioſe tractare, ab ἕπω, tracto, ſequor.

Περιέπεσον, ες, ε, a. 2. ind. activ. verbi περιπίπτω, incido, cum dat. fut. περιπεσοῦμαι. præt. περιπέπτωκα, ex περὶ, & πίπτω.

Περιεργάζομαι, inaniter ſatago, & laboro. fut. άσομαι. aor. 1. m. περιειργασάμην, ω, ατο. Ex περὶ, & ἔργον, opus.

Περιέρχομαι, circumeo, cum acc. f. περιελεύσομαι. a. 2. περιῆλθον, oberravi. Th. ἔρχομαι, venio.

Περιεσπᾶτο, 3. ſingular. imperf. paſſiv. verbi περισπάω, ῶ, diſtraho. quod vide.

Περιέσπασε, 3. ſingul. a. 1. Jonic. verbi περισπάω, avello, diſtraho. a. 2. περιέσπασε, Th. σπάω, traho. Alii a περιέπω, deductum volunt.

Περιέσσασθαι, a. 1. inf. med. gem. σσ, verbi περιέννυμι, circuminduo. Th. ἕω, induo. f. ἕσω. a. 1. εἷσα. a. 1. med. ἑσάμην, Jon. & Poet.

Περιεσταλμένος, circumcirca indutus, verbi περιστέλλω. Th. στέλλω, orno. f. λῶ. p. ἔσταλκα. perf. paſſ. ἔσταλμαι.

Περιέστη, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi περιΐστημι, circumſiſto. Th. ἵστημι, ſto. f. στήσω. p. ἕστηκα. a. 2. ἔστην.

Περιέστησαν, 3. plur. a. 2. ind. act. περιέστην, ης, η, vel, ut alii volunt, a. 1. verbi περιΐστημι. quod vide.

Περίεστι, 3. ſingul. præſ. ind. verbi περίειμι, ſuperior ſum, abundo. Them. εἰμὶ, ſum.

Περιέστραψεν, circumfulſit, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi περιαστράπτω. Thema ἀστράπτω, fulguro.

Περιεστῶτα, accuſ. ſing. perf. part. activ. περιεστὼς, ῶτος, ὁ, contracte pro περιεστηκὼς, verbi περιΐστημι, proprie circumſiſto. quod vide.

Περιέσχατος, ὁ, ὁ, extremus. Th. ἔσχατος, idem.

Περιέσχον, ες, ε, aor. 2. ind. activ. verbi περιέχω, occupo. Th. ἔχω, habeo. f. ἕξω, & σχήσω.

Περιέταμον, ες, ε, vel περιέτεμον, aor. 2. ind. activ. verbi περιτέμνω, circumcido. fut. περιτεμῶ. præt. περιτέτμηκα. perf. med. περιτέτμηκα. Thema τέμνω, ſeco.

Περιετέτμητο, 3. ſingul. pluſq. perf. paſſ. verbi περιτέμνω, circumcido. quod vide.

Περιέτυχον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi περιτυγχάνω, adipiſcor. Th. τυγχάνω, ſum. f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον.

Περιέφθεντο, circumventi ſunt, Jonic. pro περιείφθησαν, 3. plural. a. 1. ind. paſſiv. verbi περιέπω, proſequor. Th. ἕπω, ſequor.

Περιέχω, occupo. ſic περιέχει, pro περιέχεται, continetur, 1. Petr. 2. 6. a. 2. περιέσχον, ες, ε. Th. ἔχω, habeo.

Περιεώρα, 3. ſingul. imperf. activ. verbi περιοράω, circumſpicio. Th. ὁράω, video. imperf. Attic. ἑώρων. perf. ἑώρακα.

Περιζώννυμι, præcingo. fut. περιζώσω. p. περιέζωκα. a. 1. περιέζωσα. perf. paſſ. περιέζωσμαι. perf. part. paſſ. περιεζωσμένος, præcinctus. a. 1. med. περιεζωσάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. med. περίζωσαι, άσθω. a. 1. part. med. περιζωσάμενος. Ex περὶ, & ζωννύω, vel ζώννυμι, cingo. f. ζώσω.

Περίζωσαι, præcingere, a. 1. imper. med. verbi περιζώννυμι.

Περίζωστρα, ἡ, faſcia. Th. ζώννυμι, cingo.

Περιηγητὸς, circumductus, adjectiv. verbale a περιηγέομαι, circumducor. ex περὶ, & ἡγέομαι, duco. f. ήσομαι.

Περιῆγον, ες, ε, imperf. vel aor. 2. verbi περιάγω, circumduco. Thema ἄγω, duco. fut. ἄξω. præt. ἦχα. a. 2. ἤγον, & Att. ἤγαγον.

Περιῄειν, ες, ει, pluſq. perf. med. verbi περίειμι, eo, accedo. Th. εἶμι, eo. p. m. εἶα. pluſq. perf. ᾔειν, & in plur. ᾔεσαν, & Att. ᾖσαν.

Περιήκω, de illis dicitur, qui ob virtutes ſuas adſummum laudis gradum perveniunt. Th. ἥκω, venio.

Περιῆλθον, ες, ε, a. 2. ind. activ. verbi περιέρχομαι, circumeo. Th. ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, & per ſyncop. ἦλθον.

Περιηλυθέ, hinc 2. plur. præſ. med. περιηλυθέσθε, circuitis. Hinc περιήλυσις. Ex περὶ, & ἐλύθω, pro ἔρχομαι, venio.

Περιημεκτέω, iniquo animo fero. Them. ἠμεκτέω, idem.

Περιῆν, 3. ſing. imperf. verbi περίειμι, adſum. Th. εἰμὶ, ſum.

Περιήνεγκε, circumtuli, Jonic. pro περιήνεγκα, a. 1. vel perf. ind. act. verbi περιφέρω. quod vide.

Περιηργυρωμένος, perf. part. paſſiv. verbi περιαργυρόω, argento tingo. Ex περὶ, & ἄργυρος, ου, ὁ, argentum.

Περιῄρητο, ablata erat, 3. ſingul. imperf. paſſ. verbi περιαιρέομαι, aufero. Th. αἱρέω, capio. fut. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Περιήστραφα, ας, ε, perf. ind. activ. verbi περιαστράπτω, circumfulgeo. Th. ἀστράπτω, fulguro. f. ψω. p. ἤστραφα.

Περιθεὶς, έντος, ὁ, aor. 2. part. act. verbi περιτίθημι, circumpono. Them. τίθημι, pono. f. θήσω. p. τέθεικα. a. 2. ἔθην.

Περίθεσις, εως, ἡ, circumpoſitio, a περιτίθημι, circumpono. Them. τίθημι, pono.

Περιίδειμεν, & per ſync. περιίδμεν, Dor. & Att. pro περιιδέναι, a. 2. inf. verbi περιοίδα, ſcire ſupra, excellere, circumſpicere. quod ex περὶ, & εἰδέω, ſcio. Them. εἴδω, video, ſcio. a. 2. εἶδον, & ἴδον.

Περιίδῃς, 2. ſing. a. 2. ſub. act. verbi περιείδω, contemno, negligo, circumſpicio. ex περὶ, & εἴδω, ſcio, video. a. 2. εἶδον, & ἴδον.

Περιιοῦσα, a. 2. part. f. g. verbi περίειμι, accedo. Th. εἶμι, eo. a. 2. ἴον. a. 2. part. ἰὼν, ἰοῦσα.

Περιϊστάμενος, η, ον, præſ. part. paſſ. verbi περιΐστημι, circumſiſto. quod vide.

Περιΐστημι, proprie circumſiſto. f. στήσω. perf. περιέστηκα. a. 1. περιέστησα. perf. part. act. περιεστηκὼς, ότος, ὁ, & contracte περιεστὼς, ῶτος, ὁ, circumſtans. Hinc περιΐσταμαι, cohibeo. περιΐστασο, obſiſte, cohibe, præſ. imperat. paſſ. cum acc. quod ex περὶ, & ἵστημι, ſto. fut. στήσω. a. 2. ἔστην. a. 2. inf. act. στῆναι. part. στάς.

Περικάθαρμα, ατος, τὸ, purgamentum, ſordes undique collectæ. a περικαθαίρω, circumquaque purgo. Ex περὶ, circum, & καθαίρω, purgo. fut. αρῶ. præt. κεκάθαρκα.

Περικαλλέα, accuſ. ſing. f. g. a. περικαλλὴς, έος, ὁ, ἡ, perpulcher. in nom. pl. περικαλλέες. Ex περὶ, & καλὸς, ἡ, ὸν, pulcher, ra, rum.

Περικαλύπτω, obvolvo, circumtego. fut. ψω. p. περικεκάλυφα. aor. 1. περιεκάλυψα. perf. paſſ. περικεκάλυμμαι. perf. part. paſſ. περικεκαλυμμένος, η, ον, circumtectus, a, um. Ex περὶ, & καλύπτω, abſcondo.

Περικαρφίζω, feſtucam circumpono. hinc περικαρφισμὸς, ὁ, ὁ, quum gallina ovo edito, ſe feſtuca aliqua purificat. Ex περὶ, & κάρφος, εος, τὸ, feſtuca, palea. Th. κάρφω, ſicco.

Περικατῆσθαι, Jonic. pro περικαθῆσθαι, obſidere, præſ. inf. Sic περικατημένῳ, Jonic. pro περικαθημένῳ, dat. ſingul. part. præſ. a κάθημαι, ſedeo. quod vide.

Περίκειμαι, circumponor, circumdor, cum acc. Hinc περίκειται, 3. ſing. ſupereſt, reſtat. imperf. περιεκείμην, σο, το. Th. κεῖμαι, jaceo. f. κείσομαι.

Περικεφαλαία, ας, ἡ, galea. quaſi περὶ τὴν κεφαλὴν κειμένη. Th. κεφαλὴ, ῆς, ἡ, caput.

Περικήδεο, Jon. pro περικήδου, præſ. imper. paſſ. verbi περικήδομαι, idem quod κήδομαι, curam gero. Th. κῆδος, εος, τὸ, cura.

Περίκηλος, valde aridus. Ex περὶ, & καίω, uro. unde καλὸς, calidus.

Περικλασθέντων, genit. plur. aor. 1. part. paſſ. περικλασθεὶς, verbi περικλάω, undique frango. Th. κλάω, frango.

Περικλειόμενος, circumcluſus. præſ. part. paſſ. a περικλείω, circumcludo. Th. κλείω, claudo.

Περικλήσειν, Jonic. pro περικλείειν. Th. κλείω, claudo.

Περικλῆς, έος, ὁ, Pericles. nom. proprium.

Περικλυτὸς, ὁ, ὁ, celebris. Ex περὶ, & κλύω, audio.

Περικνίδιον, particula, quæ libando ambedi poteſt a περικνίζειν, circumcarpere. Th. κνίζω, ſeu κνίω, rado.

Περικρατὴς, έος, ὁ, ἡ, compos, cum genit. Ex περὶ, & κρατέω, teneo. Th. κράτος, εος, τὸ, robur.

Περικρύπτω, occulto. fut. ψω. p. περικέκρυφα. a. 2. περιέκρυβον, ες, ε. Th. κρύπτω, abſcondo.

Περικτιόνεσι, vide in περικτίονες.

Περικτίτης, ου, ὁ, circumvicinus, in plur. περικτίται. ſic περικτίων, finitimus. Ex περὶ, & κτίζω, ædifico, ſtruo. itaque περικτίονες ſunt, qui vel ædificia circa nos habent, vel poſſeſſiones, ſi velis a κτάομαι.

Περικτίων, finitimus habitator. vide in περικτίτης, ου, ὁ.

Περικτίονες, ων, οἱ, Pro eodem ſcribitur & περικτίονες, a περικτίων, ονος, ὁ, qui circum aliquem locum ædificia extruit. Ex περὶ, circum, & κτίζω, ædifico.

Περικυκλόω, ῶ, circumcingo. fut. ώσω. perf. περικεκύκλωκα. aor. 1. περιεκύκλωσα. Th. κύκλος, ου, ὁ, orbis, circulus.

Περικωνέω, circumcirca illino. Ex περὶ, & κῶνος, ου, ὁ, conus, picea, turbo.

Περιλαμβάνειν, complecti, comprehendere.

Περιλάμπω, circumfulgeo, colluſtro. fut. ψω. a. 1. περιέλαμψα. a. 1. part. act. περιλάμψας, αντος, ὁ. Th. λάμπω, luceo.

Περιλείπω, reliquum facio. fut. ψω. præt. περιλέλοιπα. præſ. paſſ. περιλείπομαι, reliquus ſum. perf. part. paſſ. περιλελειμμένος, η, ον, relictus, reſiduus, a, um. Ex περὶ, & λείπω, linquo. a. 2. ἔλιπον. præt. med. λέλοιπα.

Περιλέπειν, delibrare, decorticare. Th. λέπω, decortico.

Περιλεσχήνευτος, ὁ, ἡ, celebris. ex περὶ, & λεσχηνεύω, ſermocinor. hoc a λέσχη, ης, ἡ, ſermocinatio.

Περι-

Περίλυπος, ὁ, ἡ, valde triſtis. περὶ, in compoſitione intendit. & λύπη, ης, ἡ, dolor.

Περιμαίνεται, valde furit. Ex περὶ, & μαίνομαι, furo, inſanio. f. μανῶμαι.

Περιμαρνάμεθ᾽, pro περιεμαρνάμεθα, propugnavimus, 1. pl. præſ. ind. verbi μαρναμαι, pugno.

Περίμετρον, circuitus, ambitus. Thema μέτρον, menſura.

Περιμήδεα, acc. ſing. a Περιμήδης, εος, ὁ, nomen viri.

Περιμήκεες, prælongæ, nom. plural. a περιμήκης, εος, ὁ, ἡ. Ex περὶ, intenſ. & μῆκος, εος, τὸ, longitudo.

Περιμένῃς, 2. ſing. præſ. ſub. verbi περιμένω. quod vide.

Περιμένω, expecto, cum acc. fut. περιμενῶ, perf. περιμεμένηκα. a. 1. περιέμεινα, ας, ε. Th. μένω, maneo.

Περιναιετάωσι, circumhabitant, 3. plur. præſ. ſub. verbi περιναιετάω. Th. ναίω, habito.

Περίνεον, vel περίναιον, perinæum, pars inter ὄρχεις καὶ αἰδοῖον, puto, quod humore ſoleat quaſi περινεῖν, id eſt, circumnatare.

Περίνεως, ſuperfluus in navi vector. a περὶ, ſupra, & ναῦς, navis.

Περινισσομένων, circumitantibus, gen. plur. Æol. part. præſ. a περινίσσομαι, circumeo. Ex περὶ, & νέω, eo, redeo.

Περινοστήσας, περινοστήσασα, a. 1. part. act. m. & f. g. a περινοστέω, redeo. Th. νοστέω, redeo.

Πέριξ, circumcirca. Th. περὶ, circum.

Περίοδος, ου, ἡ, circuitus, ambitus. Ex περὶ, & ὁδὸς, ἡ, via.

Περιοικέω, ῶ, accola ſum. f. ήσω. perf. περιῴκηκα. Ex περὶ, & οἰκέω, habito. Th. οἶκος, ου, ὁ, domus.

Περίοικος, ου, ὁ, ἡ, accola, qui circa nos habitat, qui nobis eſt vicinus. περιοικὶς, ίδος, ἡ, circa urbem ſita, vicina. ex iiſdem them.

Περιόπτεος, negligendus, adject. verbale a περιόπτομαι, contemno. Thema ὄπτομαι, video.

Περιορᾷν, præſ. inf. activ. a περιοράω, circumſpicio, negligo, άεις, ᾷς, άει, ᾷ. Th. ὁράω, video.

Περιουσία, ας, ἡ, abundantia, præſtantia. a περίειμι, abundo. Thema εἰμὶ, ſum. part. ὢν, οὖσα.

Περιουσιασμὸς, ſingularis poſſeſſio, & quaſi actus τοῦ περιουσιάζοντος.

Περιούσιος, ου, ὁ, ἡ, peculiaris, abundans, eximius, a περιὼν, verbi περίειμι, excello. Th. εἰμὶ, ſum.

Περιοχὴ, ῆς, ἡ, argumentum, complexio. a περιέχω, contineo. Th. ἔχω, habeo.

Περιπαρῆναι, aor. 2. inf. paſſ. a περιπαρεὶς, trajectus, aor. 2. part. paſſ. verbi περιπείρω, circumcirca transfigo. Ex περὶ, circum, & πείρω, transfigo. fut. περῶ. a. 1. ἔπειρα. a. 2. paſſ. ἐπάρην.

Περιπατέω, obambulo, circumcalco. fut. ήσω, p. περιπεπάτηκα. Hinc περιπατητικὸς, ὁ, ὁ, Peripateticus. Ex περὶ, circum, & πατέω, calco.

Περιπατητικὸς, vide in περιπατέω.

Περιπειρήῃ, Attic. pro περιπειροίη, præſ. opt. act. verbi ejuſdem.

Περιπείρω, transfigo. f. περιπερῶ. a. 1. περιέπειρα, ας, ε. in paſſ. περιπείρομαι, ῃ, εται, transfigor. Ex περὶ, & πείρω, transfigo.

Περιπέπτωκα, vide πίπτωμαι.

Περιπεπτωκέναι, perf. inf. activ. verbi περιπίπτω, incido, cado ſuper. ex περὶ, & πίπτω, cado. fut. med. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Περιπεσὼν, όντος, ὁ, aor. 2. part. activ. περιπεσεῖν, a. 2. inf. περιπέσωσι, 3. plur. a. 2. ſub. act. ejuſdem verbi.

Περιπετὴς, qui incidit. Res vero περιπετεῖς dicuntur, quæ in contrarium ſtatum ſunt lapſæ. Ex περὶ, & πίπτω, cado.

Περιπεφλεγμένων, ambuſtis, gen. plur. perf. part. paſſ. a περιφλέγω, pro περιφλύω, amburo. quod a φλύω, ferveo. Th. φλύω, nugor, &c.

Περιπίπτω, incido, cum dat. fut. περιπεσοῦμαι. p. περιπέπτωκα. a. 2. περιέπεσον. aor. 2. inf. περιπεσεῖν. quod a περὶ, & πίπτω, cado.

Περίπλεκτος, ου, ὁ, ἡ, implicitus, connexus. verbale a περιπλέκω. Thema πλέκω, necto.

Περιπλόμενος, ου, ὁ, per ſyncop. pro περιπελόμενος, circumvolutus. in genit. pl. περιπλομένων. Hinc περιπλόμενος ἐνιαυτὸς, vertens annus, a περιπέλω, circumverto. Th. πέλω, ſum, & verto.

Περίπλοος, ου, ὁ, circumvectio. ex περὶ, circum, & πλέω, navigo.

Περιποιέω, ſervo, comparo. fut. ήσω. p. περιπεποίηκα. præſ. med. περιποιοῦμαι, ῇ, acquiro. aor. 1. med. περιεποιησάμην, ω, ατο. Hinc περιποιησώμεθα, 1. plur. aor. 1. ſub. med. Ex περὶ, & ποιέω, facio.

Περιποίησις, εως, ἡ, acquiſitio. ab eodem them.

Περιπρὸ, ultra. quaſi circum, & ante. a περὶ, & πρὸ.

Περιπτύξασα, complexa, aor. 1. part. fœm. gen. a περιπτύσσω, complector. fut. ξω. Ex περὶ, circum, & πτύσσω, plico.

Περίπυστος, ου, ὁ, ἡ, celebris, fama notus. Ex περὶ, & πυνθάνομαι, audio, cognoſco. fut. πεύσομαι. perf. paſſiv. πέπυσμαι.

Περιῤῥάπτω, idem quod ῥάπτω, ſuo. fut. ψω. p. ἔῤῥαφα.

Περιῤῥαντήριον, ου, τὸ, aſpergillum, aquiminale. Ex περιῤῥαίνω, circumaſpergo. Ex περὶ, & ῥαίνω, aſpergo.

Περιῤῥέω, circumfluo, alluo. hinc περιῤῥέοντα, alluens. Ex περὶ, circum, & ῥέω, ῥεύσω, fluo.

Περιῤῥήγνυμι, dirumpo. fut. περιῤῥήξω. perf. περιέῤῥηχα. aor. 1. περιέῤῥηξα. a. 1. part. activ. περιῤῥήξας, αντος, ὁ. Ex περὶ, & ῥήγνυμι, ſeu ῥήσσω, frango. f. ξω.

Περίῤῥοος, ὁ, ἡ, circumfluus. a περιῤῥέω. quod vide.

Περίῤῥυτος, ου, ὁ, circumfluus. Ex περὶ, & ῥέω, fluo.

Περισκεπτος, excelſus, altus. a περισκέπτομαι, circumſpicio. Th. σκέπτομαι, idem. f. ψομαι.

Περισκυλακίζω, luſtro per σκύλακας. Veteres ſe luſtrare, & expiare ſolebant catulo circa corpus ducto: quam luſtrationem vocabant περισκυλακισμὸν. σκύλαξ, ακος, ὁ, ἡ, canis, catulus. Th. ὑλάω, latro.

Περισπάω, ῶ, diſtraho. fut. άσω, p. περιέσπακα. imperf. paſſ. περιεσπώμην, άου, ῶ, ᾶτο, ῶ. Thema σπάω, traho. f. άσω. p. ἔσπακα.

Περισπέρχω, & Attic. vel Jonic. περισπερχέω, ſtudioſe propero, graviter fero, vel infenſus ſum. Th. σπέρχω, urgeo.

Περισπούδαστος, ου, ὁ, ſtudioſe expetitus. Ex περὶ, & σπουδάζω, ſedulo ago, enitor. Th. σπεύδω, feſtino.

Περισσὰ, eximia, nom. plur. n. g. vel pro περισσῶς, a περισσὸς, quod vide.

Περισσεία, ας, ἡ, redundantia, quod a περισσὸς, excellens. Th. περὶ.

Περίσσευμα, ατος, τὸ, abundantia. ab eodem them.

Περισσεύω, vel περισσέω, abundo, ſuperſum, excello. fut. εύσω. a. 1. ἐπερίσσευσα, fecit exuberare. περισσεύσαιμι, aor. 1. opt. act. περισσεῦον, οντος, τὸ, quod ſupereſt, reliquiæ, præſ. particip. n. gen. Sic τὸ περισσεῦσαν, αντος, a. 1. part. act. n. gen. quod a περισσὸς, eximius. Th. περὶ, ſupra.

Περισσὸς, & Att. περιττὸς, ἡ, ὸν, excellens; item redundans. q. d. περὶ ἄλλους, aliis præſtans. Comp. περισσότερον, multo magis. Th. περὶ, ſupra.

Περισσῶς, adverb. amplius. a περισσὸς, quod vide.

Περισταδὸν, adv. circumſtando, circumcirca. Ex περὶ, & ἵστημι.

Περισταίην, ης, η, a. 2. optat. act. verbi περιΐστημι, circumſiſto. περιστάντας, accuſ. plural. a. 2. part. quod ex περὶ, & ἵστημι, ſto. f. στήσω. a. 2. ἔστην.

Περίστασις, εως, ἡ, ſtatio, circumſtantia. accuſat. περίστασιν. ab eodem verbo, & them.

Περιστείωσι, circumſtent, Poetic. pro περιστέωσι, & hoc Jonic. pro περιστῶσι, 3. pl. a. 2. ſub. act. verbi περιΐστημι, circumſiſto. Th. ἵστημι, ſto. fut. στήσω. a. 2. ἔστην. a. 2. opt. σταίην.

Περιστέλλω, protegere, diligenter obſervare, ornare. περιστέλλειν ἀοιδὰν, carmen concinnare, & componere. Thema στέλλω, orno.

ΠΕΡΙΣΤΕΡΑ´, ᾶς, ἡ, columba. quaſi a περισσῶς ἐρᾷν. Sæpius enim parit anno: ideo Veneri ſacrabant eam. Vel a περισσῶς τρεῖν, eſt enim pavida valde. Dicunt alii a πέτομαι στερεῶς, quod volet impetuoſe. Vel a περὶ, & στερεῖν, quod circumcirca privet, & depopuletur ſegetes. Hinc περιστερεὼν, ὁ, columbarium.

Περιστερεὼν, ῶνος, ὁ, columbarium. a περιστερὰ. quod vide.

Περιστεφανόω, corona cingo, vide στεφανόω.

Περιστέφεται, coronatur, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. verbi περιστέφω, corona cingo. Th. στέφω, corono. f. ψω.

Περιστεναχίζε, circumquaque ingemiſcebat, 3. ſing. imperf. activ. Jonic. verbi περιστεναχίζω, idem quod περιστενάζω, circumcirca gemo. Th. στενὸς, ἡ, ὁ, anguſtus.

Περιστράπτω, pro περιαστράπτω, circumfulgeo. a. 1. περιήστραψα, ας, ε, Act. 9. 13. Th. ἀστράπτω, fulguro.

Περιστρεφόμενος, η, εται, circumvertor. περιστρεφόντα, accuſ. ſingul. præſ. part. activ. a περιστρέφω, converto. Thema στρέφω, verto.

Περιστρωφᾶται, Jonic. pro περιστρέφεται.

Περισφύριον, ου, τὸ, fimbria, talaria, faſcia circa talos. ex περὶ, & σφῦρα, ἡ, malleus.

Περίσχεο, auxiliare, Jon. pro περίσχου, a. 2. imperat. med. verbi περιέχω. quod a περὶ, & ἔχω, habeo. fut. ἕξω, & σχήσω. a. 2. ἔσχον. a. 2. med. ἐσχόμην. a. 2. imperat. med. σχοῦ.

Περισχίζω, circumcido, dirimo. Ex περὶ, & σχίζω, findo.

Περιταμνέμεν, incidere, Jonic. pro περιτάμνειν, præſ. inf. activ. a περιτάμνω, Jon. pro περιτέμνω, circumcido. Thema τέμνω, ſeco. fut. τεμῶ. p. τέτμηκα. a. 2. ἔταμον. p. m. τέτμηκα. Hinc perf. inf. med. περιτετμῆσθαι.

Περιτέθεικα, ας, ε, perf. ind. activ. verbi περιτίθημι, attribuo. Th. τίθημι, pono. f. θήσω. a. 2. ἔθην.

Περιτειχισμὸς, ῦ, ὁ, circumvallatio. Ex περὶ, circum, & τειχίζω, murum ſtruo. Thema τεῖχος, εος, τὸ, murus.

Περιτέλλομαι, Poet. pro ἀνατέλλω, orior, exortor.

Περιτέλλω, circumvolvo, perficio. Ex περὶ, & πέλω, Poet. ſum, impero.

Περιτεμεῖν, f. 2. inf. act. a περιτέμνω, quod vide.

Περιτέμνω, circumcido. fut. τεμῶ. p. περιτέτμηκα. a. 2. περιέταμον, & ἔτεμον. a. 2. inf. activ. περιτεμεῖν. perf. paſſ. περιτέτμημαι. perf. part. paſſiv. περιτετμημένος. præt. med. περιτέτμηκα. unde περιτομὴ, ῆς, ἡ, circumciſio. quod ex περὶ, & τέμνω, ſeco.

Περιτετμῆσθαι, 3. plural. perf. paſſ. verbi περιτέμνω. quod vide.

Περιτίθημι, circumpono. 3. plural. περιτιθέασι, Jonic. pro περιτιθεῖσι. fut. περιθήσω. perf. περιτέθεικα. aor. 1. περιέθηκα. a. 2.

κα. aor. 2. περιέθην, ης, η. aor. 2. part. act. περιθεὶς, έντος, ὁ. Them. τίθημι, pono.

Περιτμηθῆναι, a. 1. inf. paſſ. περιτμηθήσομαι, η, εται, f. 1. ind. paſſ. verbi περιτέμνω, quod vide.

Περιτραπέντος, gen. ſing. f. g. a. 2. part. paſſ. verbi περιτρέπω, converto, circumago. quod vide.

Περιτρέπω, circumago, redigo, impello. f. ψω. p. περιτέτροφα. a. 1. περιέτρεψα. aor. 2. περιέτραπον. quod ex περὶ, & τρέπω, verto. fut. ψω. præt. med. τέτροπα.

Περιτρέχω, percurro. fut. περιθρέξω. a. 2. περιέδραμον, ες, ε. a. 2. part. activ. περιδραμὼν, όντος, ὁ. perf. περιδεδράμηκα, quaſi a δραμέω. Th. τρέχω, curro. f. ξω. p. m. δέδρομα.

Περιτροπέων, revertens, Jonic. pro περιτροπῶν. a περιτροπάω, circumeo. Th. τρέπω, verto.

Περιτροπὴ, ἡ, viciſſitudo, qua aliquid per vices fit, & in orbem. a περιτρέπω, circumeo. Th. τρέπω, verto.

Περιττὸς, ῦ, περιττόω, &c. vide in περισσός.

Περιτυχὼν, όντος, ὁ, & in f. g. περιτυχοῦσα, a. 2. part. act. verbi περιτυγχάνω, incido. forte reperio. Them. τυγχάνω, ſum. f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον.

Περιφάνεια, ἡ, proſpectus. vide in περιφανῆ.

Περιφανῇ, 3. ſingul. aor. 2. ſub. paſſiv. verbi περιφαίνομαι, circumquaque conſpicior. Th. φαίνω, in lucem profero, oſtendo. fut. ανῶ. præt. πέφαγκα. a. 2. ἔφανον.

Περιφανῶς, adverb. ſplendide. ab eodem verbo, & them.

Περίφαντα, acc. ſing. a Περίφας, αντος, ὁ, Periphas, propr. nom.

Περιφέρω, circumfero. f. περιοίσω. aor. 2. περιήνεγκον. præſ. paſſ. περιφέρομαι, circumferor. præſ. part. paſſ. περιφερόμενος, η, ον, circumactus. Th. φέρω, fero. fut. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Περιφθὰς, aor. 2. part. activ. a περίφθημι, pro quo uſurpatur περιφθάνω. Them. φθάνω, prævenio, anteverto. f. φθάσω. aor. 2. ἔφθην, tanquam a φθῆμι.

Περιφοραῖος, regula. An quia περιφέρεται, circumfertur? fertur circa rem metiendam. Alioqui & περιφοραῖος, circumforaneus.

Περιφορητὸς, ἡ, ὸν, quoquoverſus verſatilis. a περιφέρω. quod vide.

Περιφραδέως, adv. accurate, perite. περιφραδὴς, έος, ὁ, ἡ, ſciens, peritus, quod a περιφράζω, circumloquor, conſidero. Th. φράζω, dico. f. σω. aor. 2. ἔφραδον. p. m. πέφραδα.

Περιφρονέω, deſpicio. fut. ήσω. p. περιπεφρόνηκα. quod a περίφρων, ονος, ὁ, ἡ, valde prudens. Ex περὶ, & φρὴν, mens.

Περίφρονος, genit. ſing. a περίφρων. vide περιφρονέω.

Περιχαρὴς, έος, ὁ, ἡ, ſupra modum lætus. a περιχαίρω, ſummopere lætor. Th. χαίρω, lætor. f. αρῶ, & χαιρήσω. a. 2. ἔχαρον. perf. paſſ. κεχάρμαι.

Περίχωρος, ου, ὁ, ἡ, circumjacens regio. Ex περὶ, & χώρα, ας, ἡ, regio. Th. χῶρος, ου, ὁ, locus.

Περίψημα, ατος, τὸ, ſordes. a περιψάω, circumquaque abſtergo, defrico. quod a περὶ, & ψάω, tergo. fut. ψήσω. p. ἔψηκα.

Περιψιλεῖν, circumcirca nudare, ſpoliare. Ex περὶ, & ψιλέω, nudo. Th. ψιλὸς, ῦ, ὁ, nudus.

Περιωπὴ, ῆς, ἡ, ſpecula, ipſa circumſpiciendi actio. Ex περὶ, circum, & ὤψ, oculus. Th. ὄπτομαι, video.

Περιώσιος, admodum ſanctus, eximius, nimius. Hinc περιώσιον, adv. magnopere, ſupra modum, ſupra cætera. ex περὶ, & ὅσιος, ου, ὁ, ſanctus. Vel quaſi περιάϊστος, qui facile exaudiri poteſt. a περιαΰω, admodum clamo.

ΠΕΡΚΟΣ, ου, ſeu περκνὸς, ῦ, ὁ, niger, nigris maculis variegatus. q. παρὰ τὸ περικαίειν, amburere. ambuſtione ligna nigreſcunt.

Περμησσὸς, ῦ, & Jonic. οῖο, ὁ, fluvius Bœotiæ ex Helicone, Phœbo, & Muſis ſacer.

Πέρνα, ης, ἡ, perna. πτέρνα, ης, ἡ, calx, pes ſuis ſale maceratus, & infumatus.

Περνὰς, præſ. part. act. a πέρνημι, vendo. περνάσθαι, vendi. Thema περάω, idem.

Περνάσκω, περνάω, πέρνημι, vendo. a περάω, idem.

Περόναμα, ατος, τὸ, Dor. pro περόνημα, opus: ſed proprie opus acu factum. Th. περόνη, ἡ, fibula, &c.

Περονᾶσθαι, Att. pro περονοῦν, fibula nectere. ab eodem them.

Περονατρὶς, ίδος, ἡ, peplum, veſtis, quæ fibula ſuccingebatur. Th. περόνη.

Περονάω, vide in περόνη, ης, ἡ.

ΠΕΡΟ'ΝΗ, ης, ἡ, fibula, ſura. a πείρω, transfigo, figo. Hinc περονάω, ήσω, fibula ſubnecto, fibulo.

Περπερεύομαι, perperam ago. f. εύσομαι. Th. πέρπερος, ου, ὁ, vanus.

ΠΕ'ΡΠΕΡΟΣ, ου, ὁ, levis, vanus, temerarius. ita erit, qui verbis poteſt περιφέρεσθαι, circumferri. Homo enim levis, & inconſtans παντὶ ἀνέμῳ περιφέρεται. Hinc περπερεύομαι, temerarius ſum. περπερεία, ας, ἡ, temeritas.

Περρέθηκαν, metri gratia, pro περιέθηκαν, 3. ſing. a. 1. med. verbi περιτίθημι, circumpono. Th. τίθημι, pono. f. θήσω. a. 1. ἔθηκα. a. 2. ἔθην.

Πέρροχος, ου, ὁ, excellens, eminens. a περρέχειν, pro περιέχειν, ὑπερέχειν. hine verbale περίοχος, & per ſyncop. Poet. πέρροχος.

Πέρσαι, a. 1. inf. act. verbi πέρθω, vaſto. f. σω. Eſt & Πέρσαι, nom. plur. a Πέρσης, ου, ὁ, Perſa.

Περσεὺς, έος, vel έως, ὁ, Perſeus, nomen viri.

Περσεφόνεια, ſeu Περσεφόνη, ης, ἡ, Proſerpina, filia Jovis, & Cereris. quaſi a πέρθω, vaſto, & φένω, occido, vel quaſi φέρουσα φόνον.

Περσήϊος, ου, ὁ, Poetic. pro Περσεῖος, Perſeius, ex Perſeo natus. quod a Περσεὺς, έος, ὁ, Perſeus.

Περσηΐς, ίδος, ἡ, nomen mul.

ΠΕ'ΡΣΗΣ, ου, ὁ, Perſa, nom. plur. οἱ Πέρσαι. Fuit & frater Heſiodi ita appellatus. ὦ Πέρση, vocat. caſus. Eſt & πέρσης, jactus quidam teſſerarius. Perſia dicta a Perſe quodam.

Περσὶς, ίδος, ἡ, Perſis, nomen fœminæ. H. q. d. ungula.

ΠΕ'ΡΥΣΙ, anno præterito. q. a περάω, vel πέρω, tranſeo. quia ſuperior annus tranſiit. Hinc περυσινὸς, qui eſt anni ſuperioris.

Περῶ, fut. verbi πείρω, transfigo. p. πέπαρκα. a. 1. ἔπειρα. aor. 2. ἔπαρον. p. m. πέπορα. hinc πόρος, meatus.

Περῶν, tranſiens, præſ. part. act. a περάω, tranſeo. f. άσω, & ήσω.

Πέσε, ſeu πέσεν, cecidit, Jon. pro ἔπεσε, 3. ſing. a. 2. ind. activ. verbi πίπτω, cado. fut. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον. hinc a. 2. inf. πεσεῖν. a. 2. part. act. πεσὼν, ῦσα, όν. & in accuſ. m. g. πεσόντα.

Πεσέεσθαι, caſurum, Jonic. diphthongi diſſolut. pro πεσεῖσθαι, f. 2. inf. med. verbi πίπτω, cado. vide πέσε.

Πεσεῖν, a. 2. inf. act. πεσεῖται, 3. ſingul. fut. 2. med. πεσεῖσθαι, fut. 2. inf. med. ejuſdem verbi.

Πεσέμεν, Jon. pro πεσεῖν, a. 2. inf. act. verbi ejuſdem.

Πεσόντων, decidant, 3. plur. a. 2. imperat. act. verbi πίπτω, cado. a. 2. ἔπεσον. a. 2. imperat. act. πέσε, έτω.

Πεσεῦμαι, cadam, Dor. pro πεσοῦμαι, f. 2. med. verbi ejuſdem.

Πέσῃσι, Jonica paragoge pro πέσῃ, 3. ſing. a. 2. ſub. act. ab eodem verbo.

Πέσκος, idem quod πέκος, pellis tondenda, vellus. a πέκω, tondeo.

Πέσον, Jon. pro ἔπεσον, a. 2. ind. act. πεσόντα, acc. ſing. πεσόντες, nom. plur. part. a. 2. verbi πίπτω, cado.

Πέσος, εος, τὸ, cadaver. Th. πίπτω, cado.

Πεσοῦμαι, f. 2. med. in 3. plur. πεσοῦνται, verbi πίπτω.

Πεσσέμεν, Jonic. pro πέσσειν, præſ. inf. act. a πέσσω, Æol. pro πέπτω, concoquo, digero.

ΠΕΣΣΟ'Σ, ſeu πεττὸς, ῦ, ὁ, calculus, vel ſcrupulus luſorius, ipſe ludus. q. a πεσεῖν, cadere. Eſt & πεσσὸς, medicamentum molli lana compoſitum, quod fœminis ſubjicitur inter naturalia. an a πέσσω, mollio? an a πέσκος, pellis lanata?

Πέσσω, Æolic. pro πέπτω, coquo. hinc præſ. part. πέσσων, demulcens.

Πεσὼν, όντος, ὁ, qui cecidit, a. 2. part. act. a πίπτω, cado. f. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Πετάζω, extendo, explico, idem quod πετάω.

Πέταλ', pro πέταλα, folia, nom. plur. a πέταλον. quod vide.

Πέταλοι, vituli, qui cornua habent inſtar πετάλων, id eſt, foliorum, ſeu ramorum.

Πέταλον, & Jonic. πέτηλον, ου, τὸ, folium; item lamina, bractea. dat. pl. πετάλοισι. Hinc πεταλίζω, germino, folia protrudo. Them. πετάω, extendo.

Πετάννυμι, idem quod πετάω, pando.

Πετανὸς, ά, όν, Poetic. & Dor. pro πετεινὸς, volatilis, volucris. Th. πέτομαι, volo, as.

Πέτασαν, & gem. σ, πέτασσαν, Jonic. pro ἐπέτασαν, 3. plur. a. 1. ind. activ. verbi πετάω, vel άζω. fut. άσω, expando.

Πέτασος, ου, ὁ, pileus latior. a πετάω, expando.

Πετάσω, extendam, f. 1. ind. act. verbi πετάννυμι, vel πετάω, explico.

Πετασὼν, petaſo. coxa cum coſtis. a πετάω.

Πέταυρον, pertica, in qua gallinæ dormiunt: gallinarium. παρὰ τὸ ἐν αὔραις πετᾶσθαι.

Πέταχνον, vel πέλαχνον, ου, τὸ, poculum amplum in modum folii expreſſum. a πετάω, expando.

ΠΕΤΑ'Ω, πετάννυμι, άω, pando, explico, aperio. f. άσω. Hinc πέταυρον, ου, τὸ, pertica. πέτασος, ου, ὁ, petaſus, galerus. πέταλον, ου, τὸ, folium.

Πετεηνοῖς, volucribus, per Epentheſ. Poet. pro πετεινοῖς, dat. plural. a πετεινὸς, ῦ, ὁ, volucris. Dicitur & πετεηνὸς, pro πετεινὸς, volatilis: nam Poetæ ει in duplex εε mutant, quorum unum in η vertunt. Th. πέτομαι, volo.

Πετεινὸν, ῦ, τὸ, volatile, avis. a πέτομαι, volo, as. πετεινὰ, ῶν, τὰ, volucres.

Πετέσθην, volabant, Jon. pro ἐπετέσθην, 3. dual. imperf. verbi πέτομαι, volo, as.

Πετέυ, Dor. pro πέτου, præſ. imperat. a πέτομαι, volo, as.

Πέτευρον, ου, τὸ, trabs, lignum. ſcandula. locus, ubi gallinæ, aut aliæ aves dormire ſolent. Dictum quaſi πέταυρον, παρὰ τὸ τὰ πετεινὰ ἐν αὐτῷ εὕδειν, quod volucres in eo dormiant. Pro eodem dicitur & πέταυρον. quod vide.

Πετεῶ, Att. pro Πετεὼ, genit. ſingul. a Πετεὼς, ὁ, nomen propr.

Πέτηλα, Jon. pro πέταλα, nom. plur. a πέταλον, quod vide.

Πέτηται, 3. ſingul. ſub. præſentis verbi πέτομαι, volo. quod vide.

ΠΕ'ΤΟΜΑΙ, ομαι, & πετάομαι, volo, as.

q. a πέτω, volatus enim fit paſſis alis. præſ. part. med. πετόμενος, præſ. ſub. πέτωμαι, ῃ, ηται. a. 1. paſſ. ἐπετάσθην, ης, η, volavi. Hinc πετεινὸς, ῦ, ὁ, volucris.

Πετόντεσσι, Jon. & Poet. pro πέτουσι, dat. pl. part. præſ. act. vel ut alii, a. 2. verbi πέτω, pro πίπτω, cado.

Πετεῖν, præſ. inf. act. ac idem valet ac ἐμπεσεῖν, ἐντυγχάνειν, incidere in aliquid, nanciſci, verbi πέτω. quod vide.

Πετῶ, f. ήσω, incido in aliquid, nanciſcor. a πέτω, cado, inuſit. pro πίπτω.

Πέτρα, ας, ἡ, rupes, petra. Hinc πετραῖος, ῦ, ὁ, ſaxatilis. Th. πέτρος, ῦ, ὁ, lapis, ſaxum.

Πετρήεσσα, ας, ἡ, Dor. pro πετρήεσσα, ης, ἡ, ſaxoſa. Vide πετρήεις.

Πετραῖος Ποσειδῶν, Cur, & apud quos Neptunus Petræus vocaretur, & coleretur, conſule Græca ſcholia Pindar. Pythior. Od. 4. 248. 12.

Πετράκης, gemma quædam. a πέτρα.

Πέτρη, ης, ἡ, Jonic. pro πέτρα. dat. plur. Jon. πέτρῃσι.

Πετρήεις, εσσα, εν, ſaxoſus. in fœm. gen. πετρήεσσα, & in n. g. πετρῆεν. Thema πέτρος.

Πετρηέσσῃ, dat. ſing. f. g. a πετρήεις, εσσα, εν, & ἡ πετρήεσσα, petroſus, ſaxoſus. eiuſdem them.

ΠΕΤΡΟΣ, ου, ὁ, lapis minor, qualis eſt qui manum implet. an a πήγω, compingo? eſt enim terra compacta. aut a πέτω ῥᾳον, facile cadere. Hinc πέτρα, ας, ἡ, grande ſaxum, rupes. πετραῖος, ου, ὁ, ſaxatilis. πετρόω, in ſaxum verto. Eſt & Πέτρος, ου, ὁ, nomen Apoſtoli.

Πετροφυὴς, έος, ὁ, ἡ, ſaxis adhærens. Ex πέτρος, ου, ὁ, ſaxum, & φύω, naſcor.

Πετρώδης, εος, ὁ, ἡ, petroſus. a πέτρος, lapis.

Πέτω, cado, inuſit. pro πίπτω, idem. q. a πέδον, ſolum. Eſt enim ad ſolum moveor.

Πετώμενος, ου, ὁ, contracte a πετόμενος, verbi πετόομαι, ſeu πέταμαι, volo, as.

Πεύθεν, 3. ſingul. imperf. Jon. verbi πεύθομαι. vide πεύθοιαν.

Πεύθοιαν, audirent, Jon. pro πεύθοιντο, 3. plur. opt. præſ. verbi πεύθομαι. Th. πυνθάνομαι, audio, intelligo. fut. πεύσομαι. a. 2. med. ἐπυθόμην.

Πεῦκαι, abietes, nom. plur. a πεύκη, ης, ἡ, abies.

Πευκάλιμος, ου, ὁ, amarus, prudens, cautus. Th. πεύκη, ης, ἡ, picea, vel larix arbor. Vel quaſi a πυκνὸς: nam & πυκινὸς eſt συνετός.

Πευκείδας, acc. plur. a Πευκείδης, ου, ὁ, nomen gentile.

Πευκεδανὸς, ῦ, ὁ, amarus. Th. πεύκη, ης, ἡ, picea, cujus lacryma amara.

ΠΕΥ'ΚΗ, ης, ἡ, pinus, larix. an a πέκω, amarus? An quia πῦρ ἔχει? aut a πίσσα, pix? Hinc πεύκινος, ου, ὁ, piceus.

Πεύσεσθε, audietis, Dor. pro πεύσεσθε, 2. plur. fut. 1. verbi πεύθομαι, ſeu πυνθάνομαι, audio. f. πεύσομαι.

Πέφαμαι, interii, perf. paſſ. pro πέφασμαι, a φάω, occido. Alii volunt eſſe præſ. paſſ. verbi πέφημι, idem quod φάω. hinc 3. ſing. perf. πέφαται, & in 3. plural. πέφανται. inf. πεφάσθαι, paulo poſt fut. πεφήσομαι.

Πέφασμαι, apparui, & in 3. plur. πέφανται, perf. paſſ. verbi φαίνω, appareo. f. φανῶ. p. πέφηνα.

Πεφαργμένος, obſtructus, per Metatheſ. lit. pro πεφραγμένος, perf. part. paſſ. verbi φράγνυμι, idem quod φράσσω, ſepio. f. ξω. p. χα.

Πέφασμαι, apparui, perf. Att. pro πέφασμαι, quod vide; hinc perf. part. πεφασμένος.

Πεφιδήσεται, parces, pro πεφιδήσῃ, 2. ſing. paulo poſt fut. verbi φείδομαι, parco, remitto pœnam: fut. φείσομαι, & φειδήσομαι. perf. paſſiv. πεφείσμαι.

Πεφήσεται, 3. ſingul. paulo poſt fut. verbi φείδομαι, parco. f. φείσομαι.

Πεφεισμένος, perf. part. paſſ. a φείδομαι, parco. f. φείσομαι.

Πεφυγμένον, perf. inf. med. a φεύγω, fugio. f. ξω. aor. 2. ἔφυγον. præt. med. πέφευγα.

Πεφυγοίην, Attic. Metaplaſm. pro πεφεύγοιμι, præt. opt. med. verbi ejuſdem.

Πέφηνα, viſus ſum, præt. med. verbi φαίνω, videor, oſtendo. fut. ανῶ. p. πέφαγκα.

Πεφήσεται, Jon. pro πεφήσῃ, 2. ſingul. paulo poſt f. verbi φάω, occido. f. φήσω, paulo poſt fut. πεφήσομαι.

Πεφήσεται, apparebit, 3. ſing. paulo poſt fut. verbi φάω, idem quod φαίνω, appareo.

Πεφιδέσθαι, Jon. Anadiplaſiaſm. pro φιδέσθαι, a. 2. inf. med. verbi φείδομαι, parco.

Πεφιδήσεται, parcet, 3. ſing. paulo poſt fut. verbi φιδέω. fut. ήσω. perf. paſſ. πεφίδημαι, σαι. Vel eſt fut. med. verbi πεφιδέω, factum ex p. m. πέφιδα, verbi φείδομαι, parco.

Πεφίδοιτο, parcat, Jon. Anadiplaſiaſ. pro φίδοιτο, 3. ſingul. a. 2. opt. med. verbi φιδέω, vel φείδομαι, parco. a. 2. ἐφιδόμην, & Jon. Anadiplaſiaſm. πεφιδόμην.

Πεφιλαμένος, Dor. pro πεφιλημένος, η, ον, amatus, perf. part. paſſ. verbi φιλέω. quod vide.

Πεφίμωσο, ώσθω, obmuteſce, perf. imperat. paſſ. verbi φιμόω, os occludo. ad ſilentium adigo. fut. ώσω. p. πεφίμωκα. Th. φιμὸς, ῦ, vel φιμὸς, ῦ, ὁ, camus, fiſcella.

Πέφνε, interemit. vide ἔπεφνον, imp Jon. a πέφνω, pro φένω. vel a. 2. quod in p. m. πέφονα.

Πεφοβέατο, territi erant, Ectaſi Poet. pro πεφόβηντο, quod Jonic. dicitur pro ἐπεφόβηντο, 3. plur. pluſq. perf. paſſ verbi φοβέω, terrefacio. fut. ήσω. p. πεφόβηκα. pluſq. perf. paſſiv. ἐπεφοβήμην, σο, το. Th. φέβομαι, timeo. p. m. πέφοβα.

Πεφόρητο, ferebatur, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. Jonic. verbi φορέω, fero. fut. ήσω. p. πεφόρηκα. Th. φέρω, fero. fut. οἴσω.

Πεφορτισμένος, ου, ὁ, oneratus, perf. part. paſſ. verbi φορτίζω, onero. f. ίσω. p. πεφόρτικα. Th. φέρω, fero.

Πέφραδε, p. m. verbi φράζω, loquor. fut. σω. p. πέφρακα. a. 2. ἔφραδον. perf. paſſ. πέφρασμαι.

Πεφράδαται, locuti ſunt, Jonic. pro πεφρασμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. paſſ. verbi φράζω, loquor.

Πεφράδατο, itidem Jon. pro πεφρασμένοι ἦσαν, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. ejuſdem verbi.

Πέφραδε, Jon. Anadiplaſiaſmo, pro ἔφραδε, 3. ſingul. a. 2. act. hinc πεφραδέτω, pro ἐφραδέτω, 3. dual. a. 2. act. πεφραδέμεν, Jon. vel Dor. pro πεφραδεῖν, per Anadipl. pro φραδεῖν, a. 2. inf. act. verbi φράζω, dico, memoro. fut. σω. a. 2. ἔφραδον, & Jon. Anadiplaſiaſm. πέφραδον.

Πεφραδέμεν, a. 2. inf. pro φραδεῖν, vide in πέφραδε.

Πεφραδέτω, 3. dual. aor. 2. ind. activ. pro ἐφραδέτω. vide in πέφραδε.

Πέφρασμαι, Doric. pro πέφρασμαι, perfect. paſſ. verbi φράζω, loquor. f. σω. p. πέφρακα.

Πεφρενὸς, έος, ἡ, nomen mul. a πέφραδε, p. m. verbi φράζω, dico.

Πέφρικα, horrui, perf. activ. Jon. vel perf. med. verbi φρίσσω, vel ττω. fut. ξω. p. κα. & ſequitur tertiam conjug. hinc πέφρικα Chalcidice dici volunt pro πεφρίκασι, 3. plur. perf. act. Th. φρὶξ, ικὸς, ἡ, fluctuum fremitus.

Πεφρίκων, οντος, ὁ, præſ. part. a πεφρίκω, horreo. Quod præſens a perfecto formatum, ut & alia multa verba. Vide πέφρικα.

Πέφυα, natus ſum, præt. med. verbi φύω, naſcor. a. 2. ἔφυον, vel ἔφυν, vel imperf. act. dicitur pro πέφυκα. Poet. hinc πεφύασι, pro πεφύκασι, 3. plur. perf. act.

Πεφυγμένος, qui fugit, perf. part. paſſ. pro πεφυγμένος, verbi φεύγω, fugio. f. ξω. a. 2. ἔφυγον.

Πεφύγω, præſ. e præt. med. πέφυγα fictum, more Syracuſano. Alioquin eſt præt. med. ſub. verbi φεύγω, fugio.

Πέφυζα, Jon. pro πέφυγα, perf. med. itidemque πεφυζότες, pro πεφυγότες. πεφυζότες, fugitivi, pro πεφυγότες, perf. part. med. verbi φεύγω, fugio. Alii tamen malunt per ſyncop. dici pro πεφυζακότες, ut & πέφυζα, pro πεφύζηκα, verbi φυζέω, ῶ, f. ήσω. Th. φεύγω, fugio.

Πέφυκα, ας, ε, extiti, & in 3. plur. πεφύκασι, perf. act. verbi φύω, ſum, naſcor. fut. φύσω.

Πεφυκὴ, nata eſt, 3. ſing. pluſq. perf. act. Jon. verbi φύω, naſcor.

Πεφυκεῖν, 3. ſing. perf. act. πεφυκέναι, perf. inf. act. verbi ejuſdem.

Πεφυκὼς, innatus, perf. part. act. verbi φύω.

Πεφυλαγμένος, obſervatus, perf. part. paſſ. verbi φυλάσσω, vel ττω, f. ξω, cuſtodio, ſervo. p. πεφύλαχα.

Πεφύλαξο, χθω, perf. imperat. paſſ. verbi ejuſdem.

Πεφωρακὼς, ότος, ὁ, in furto deprehenſus, perf. part. act. verbi φωράω, in furto deprehendo. f. άσω. Th. φὼρ, φωρὸς, ὁ, fur.

Πεφωραμένος, perf. part. paſſ. a φωράω, in furto deprehendo. fut. άσω. p. πεφώρακα, & Jonic. πεφώρηκα. hinc perf. paſſ. πεφώρημαι.

Πεφωτισμένος, perf. part. paſſiv. verbi φωτίζω, illumino. f. ίσω. p. πεφώτικα. a φῶς, φωτὸς, ὁ, lumen. Th. φάω, luceo.

Π Η.

Πῆ, extra interrogat. ullo modo, interdum. πῆ, interrog. pro πῇ; qui, quonam modo? ab ᾗ, quatenus, quomodo. Th. ὅς, qui.

Πηγαὶ, pl. num. a πηγὴ, ῆς, ἡ, fons.

Πήγανον, ου, τὸ, ruta, quia σπέρμα πηγνύει, ſuo calore, & ſiccitate. Ideo caſtitatis herba. Th. πηγνύω, compingo, concreſcere facio.

Πηγὰς, άδος, ἡ, glacies. quia concreta aqua. acc. plur. πηγάδας. Th. πηγνύω.

Πηγασὸς, ῦ, ὁ, Pegaſus. Th. πηγὴ.

Πηγεσίμαλλος, ου, ὁ, villoſus, vel habens vellus nigrum, vel album. a πηγὸς, ῦ, ὁ, compactus, albus, niger. Th. πήγνυμι, compingo, & μαλλὸς, ῦ, ὁ, vellus. Th. μαλλὸς, ovis.

ΠΗΓΗ', ῆς, ἡ, fons, ſcatebra. quia πηδᾷ ἐκ γῆς, hoc eſt, quia aqua e terra ſalit. fons ſalientis aquæ. Hinc πηγαῖος, ου, ὁ, fontanus. πηγάζω, ſcateo, ſcaturio. Πήγασος, ου, ὁ, Pegaſus, Perſei equus alatus.

Πῆγμα, ατος, τὸ, aliquid compactum. Th. πηγνύω.

ΠΗΓΝΥ'Ω, υμι, & πήσσω, ſeu πήττω, compingo, cogo, concreſcere facio, figo. f. ξω. Hinc πῆξις, εως, ἡ, coagmentatio, congelatio. πηκτὸς, ῦ, ὁ, compactus, concretus, congelatus. πάγη, ης, ἡ, laqueus. παγὶς, ίδος, ἡ, idem. παγιδεύω, illaqueo. ναυπηγὸς, ῦ, ὁ, navium fabricator. σκηνοπηγία, ας, ἡ, taberna-

tabernaculorum compactio. feſtum apud Hebræos.

Πηγὸς, ῦ, ὁ, bene compactus, pinguis, albus. ab eodem them.

Πηγυλὶς, ίδος, ἡ, glacialis, glacies. Ex p. m. πέπηγε, compactum eſt. Them. πηγνύω.

Πηδάλιον, ου, τὸ, gubernaculum, clavus. Th. πηδὸν, ῦ, τὸ, remus, vel πηδὸς, ου, ὁ, ligni ſpecies.

Πηδαῖος, ου, ὁ, Pedæus, nomen propr.

Πήδασος, ου, Pedaſus, nomen propr. regionis. uliginoſus locus, unde aqua πηδᾷ.

ΠΗΔΑ'Ω, ſalio, ſalto. fut. ήσω. p. πεπήδηκα. q. a ποῦς, eſt enim pedum actio. Jam pede libero pulſanda tellus, Horat. vel a πέδον, ſolum. quod in terra ſaltemus. hine πήδημα, ατος, τὸ, ſaltus. πήδασος, uliginoſus locus, unde aqua πηδᾷ.

Πήδημα, ατος, τὸ, ſaltus. Th. πηδάω.

Πηδήσας, aor. 1. part. activ. πηδήσωσι, 3. plur. aor. 1. ſub. verbi πηδάω, ſalto.

ΠΗ'ΔΟΣ, ου, ὁ, ligni ſpecies. τὸ πηδὸν, ῦ, remus. hinc πηδάλιον, ου, τὸ, gubernaculum, clavus navis. q. ἀπὸ τῦ παίειν.

Πηδύω, aquis ſcateo. aquas ſalire facio. πίδυλις, πίδαξ, ἐξ ἧς ὕδωρ ῥέει, Heſ.

Πήθω, inuſitat. patior. Thema πάχω.

Πηκτὶς, exponitur gelu fictitium. a πηγνύω, compingo. 2. culter ad ſcindendas carnes. q. a πέκω, vello, carpo. 3. inſtrumentum muſicum, magadis, quia e lignis πηκτῶν. an a πέκω, quod q. pectatur ut ſonet.

Πηκτίδες, αἱ, fides, ium. Vel muſicum inſtrumentum.

Πηκτὸς, ὴ, ὸ, compactus. Th. πηγνύω, compingo. f. ξω.

Πηλακίζω, probro afficio. hinc πηλακισμὸς, contumelioſa injuria. Them. πηλὸς, ὁ, ῦ, lutum. ut ſit luto aſperſo ἐμπαίζειν.

Πηλαμὶς, ίδος, ἡ, pelamis, genus piſcis. quia ἐν πηλῷ μένει. Th. πηλὸς, lutum.

Πήλας, qui vibravit, aor. 1. part. activ. πῆλε, Jon. pro ἔπηλε, aor. 1. ind. verbi πάλλω, vibro. f. αλῶ, aor. 1. inf. πῆλαι.

Πῆλε, vibravit, pro ἔπηλε, aor. 2. ind. act. Jon. a πάλλω. a. 2. ἔπηλον.

Πηλεῖ, dat. ſing. a Πηλεὺς, έος, ὁ, Peleus, nomen viri.

Πηλείων, ωνος, ὁ, Pelida, nomen propr. Eſt & ranæ nomen, a luto ſic dictæ.

Πηληϊάδεω, gen. Jon. per diſſolut. ηϊ, per α, & εω, pro ου, a Πηληϊάδης, ου, ὁ, pro Πηλείδης, & per Craſin Πηλείδης, patronymicum a Πηλεὺς, έος, & Jon. ῆος, ὁ, Peleus. Hinc Πηλείδης.

ΠΗ'ΛΗΞ, ηκος, ἡ, galea, caſſis. quod a πάλλεσθαι, id eſt, κινεῖσθαι, quod vibrari ſoleat.

Πηλίκος, η, ον, quantus, a, um? ἡλίκος, quantus, citra interrogationem. Idem fit in ὅσος πόσος, οἷος ποῖος, qualis. ὅτε πότε, quando. ὁ πῦ, ubi. ὅθεν πόθεν, unde. ὡς πῶς, quomodo, &c.

Πηλοβάτης, ου, ὁ, nomen Ranæ. ex πηλὸς, ῦ, ὁ, lutum, & βαίνω, eo.

Πῆλον, vibravi, a. 2. ind. act. Jonic. pro ἔπηλον, verbi πάλλω, vibro.

ΠΗΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, lutum, cœnum. item mortarium. quaſi a πελὸς, niger. Eſt & πηλὸς, vinum, Jonic. proprie fæculentum, vel vinum rubrum, quod turbidum videtur. an a πηλὸς, lutum?

Πηλόβατος, ου, ὁ, nomen Ranæ, a πηλὸς, ῦ, ὁ, lutum.

ΠΗ'ΜΑ, ατος, τὸ, damnum, exitium, clades. q. a πάθω, patior. ut ſit, quod quis patitur. πήματα ſunt παθήματα, παθήματα ſunt μαθήματα. hinc ἀπήμων, ονος, ὁ, ἡ, illæſus. πημαίνω, noceo.

Πημαίνω, noceo, lædo, pecco. f. ανῶ. a. 1. ἐπήμηνα, Att. ἐπήμανα. a. 1. paſſ. ἐπημάνθην. a. 1. inf. paſſ. πημανθῆναι. Th. πῆμα.

Πημανθῆναι, oblæſum eſſe, aor. 1. inf. paſſ verbi πημαίνω. quod vide.

Πημήνειε, ας, ε, a. 1 opt. Æol. pro πημήναιμι, verbi ejuſdem.

Πῆμος, Doric. pro πηνίκα, quando? ab ἦμος, quando.

Πήνα, pro ἀπήνη, theda.

Πηνειὸς, ῦ, ὁ, nomen viri, vel fluvius Peneus.

Πηνελόπη, ης, ἡ, Penelope, uxor Ulyſſis.

Πήνη, ης, ἡ, tela. vide in πῆνος, ου, ὁ.

Πηνίκη, vel πηνίκη, fucus. a φενάκη.

Πηνίκα, quando? ab ἡνίκα, idem.

Πηνίον, ου, τὸ, ſtamen, ſeu filum, quod e colu deducitur. Th. πῆνος, ου, ὁ, tela.

ΠΗ'ΝΟΣ, ου, ὁ, & πήνη, ης, ἡ, tela, textum. q. a πένομαι, operor. Quidam a Πὰν, qui perhibetur inventor artis textoriæ.

Πηξάμενος, ὁ, qui compegit, a. 1. part. med. verbi πηγνύω, vel πήσσω. f. πήξω. a. 1. ἔπηξα. a. 1. part. act. πήξας. a. 1. inf. med. πήξασθαι.

Πῆξεν, infixit, 3. ſing. aor. 1. ind. activ. Jon. pro ἔπηξεν, verbi ejuſdem.

Πήξω, figam, fut. 1. activ. verbi πηγνύω, vel υμι, compingo.

Πηὸς, ῦ, ὁ, Jon. pro παὸς, ῦ, ὁ, affinis, cognatus. in plur. πηοί. Th. πάω, vel πάομαι, poſſideo.

ΠΗ'ΡΑ, ας, ἡ, vel πήρη, Jon. pera, ſaccus. πηρίδιον, ου, τὸ, perula, ſacculus. q. a φέρω, fero. Malim a πάω, paſco, ut ſit eſcaria pera.

Πηρὶν, teſticulus. malo a πήρα, quia ἔγχον eſt ceu πήρα.

ΠΗΡΟ'Σ, ῦ, ὁ, mutilus, mancus. mutus, cæcus. hinc πηρόω, f. ώσω, mutilo. πήρωσις, εως, ἡ, mutilatio. q. a πάθω, tanquam aliquid paſſus.

Πησόμενος, η, ον, paſſurus. an a πήθω, f. πήσω, patior. a. 2. ἔπαθον. pro quo magis uſitat. πάσχω.

Πητύα, ας, ἡ, coagulum. a πήσσω, cogo, coagulo.

Πήχεε, lacertos, nom. dual. a πῆχυς, εος, ὁ, cubitus.

Πῆχθεν, Bœot. ſyncop. & Jon. pro ἐπήχθησαν, fixi ſunt, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. verbi πηγνύω, vel υμι. f. πήξω. p. πέπηχα. perf. paſſ. πέπηγμαι. aor. 1. paſſ. ἐπήχθην.

Πηχυαῖος, vide in πῆχυς.

ΠΗ'ΧΥΣ, εος, ὁ, cubitus. acc. πῆχυν. gen. plur. πηχέων, ῶν. q. a πήγω, quod rite compactus ad robur: vel quod cubito quaſi fixo innitimur. Hinc πηχυαῖος, & πήχυος, ου, ὁ, qui unius cubiti eſt.

Π Ι.

Πιάζω, quaſi Doric. pro πιέζω, capio, prehendo. f. άσω. perf. πεπίακα. a. 1. ἐπίασα, & in 2. plur. ἐπιάσατε. aor. 1. ſub. πιάσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. act. πιάσαι. a. 1. part. πιάσας, αντος, ὁ. a. 1. ind. paſſ. ἐπιάσθην, ης, η, captus fui. f. 1. paſſ. πιασθήσομαι, capiar.

Πιαίνω, pinguefacio. Hinc πιαίνειν πλοῦτον, pro τὸν πλοῦτον αὔξειν, opes ſuas augere. Th. πίων, ονος, ὁ, pinguis.

Πιανάτω, 3. ſing. a. 1. imperat. act. πίανον, άτω, verbi πιαίνω, pinguefacio. f. ανῶ. a. 1. ἐπίανα. a. 1. ſub. πιάνω, ῃς, ῃ. Th. πίων, ονος, ὁ, pinguis, obeſus.

Πιάξας, Dor. pro πιάσας, a. 1. part. act. verbi πιάζω. quod vide.

Πῖαρ, τὸ, pinguedo, pro πιότης, ητος, ἡ, idem. Th. πίων, ονος, ὁ, pinguis.

Πιάσωσι, 3. plur. a. 1. ſub. act. verbi πιάζω. quod vide.

Πιγκέρνης, pocillator. Gl. Cyr.

ΠΙ'ΔΑΞ, ακος, ὁ, ἡ, fons, ſcatebra. q. a πίω, bibo, vel πηδάω, ſalio. Hinc πιδακόεις, εντος, ὁ, aquis ſcatens.

Πιδηέσσης, ſcatebris abundantis, genit. ſing. f. g. a πιδήεσσα, ης, ἡ, & ὁ πιδήεις, per ſyncop. pro πιδακόεις, εντος, ὁ, irriguus. Th. πίδαξ, ακος, ὁ, fons.

Πίε, bibe, aor. 2. imperat. ut & πίθι, a πίνω, bibo. fut. πίσω, præt. πέπωκα. aor. 2. ἔπιον. hinc πίεν, pro ἔπιεν, 3. ſing. imperf. Jon.

Πιέειν, bibere, Jon. dialyſi pro πιεῖν, a. 2. inf. verbi ejuſdem.

Πίεζαν, premebant, Jonic. ſeu Dor. pro ἐπίεζον, 3. plural. imperf. activ. verbi πιεζέω, idem quod πιέζω, premo.

ΠΙΕ'ΖΩ, ῃς, ει, premo, ſtringo; item crucio. fut. έσω. præt. πεπίεκα. perf. paſſiv. πεπίεσμαι. Dicitur & πιάζω, q. ἰπόζω, ut vult Etym. ab ἰπῶ. Duo poſſet a πέζα, pes, ut ſit proprie, premo, pede calco.

Πιεῖν, a. 2. inf. act. verbi πίνω, bibo. f. πίσω. a. 2. ἔπιον.

Πίειρος, ου, ὁ, & ἡ πίειρα, pinguis, opulentus. Th. πίων, idem.

Πιερίη, ης, ἡ, nomen regionis, quæ credita fuit Muſarum ſedes. Hinc Πιερίηθεν, adv. e loco. Πιερὶς, ίδος, ἡ, & in plur. Πιερίδες, Pierides.

Πίετε, 2. plur. a. 2. imperat. πίε, bibe, verbi πίνω, quod vide.

Πίῃ, abſorbeat, 3. ſing. a. 2. ſub. activ. verbi ejuſdem.

Πίῃσθα, AEolic. paragoge, pro πίῃς, 2. ſing. a. 2. ſub. act. verbi πίνω, bibo. f. πίσω. a. 2. ἔπιον.

Πιθάκνη, ης, ἡ, doliolum, & poculum, inſtar dolii. Thema πίθος, ου, ὁ, dolium.

Πιθανολογία, ας, ἡ, probabilitas ſermonis. Ex πιθανὸς, perſuaſorius, pro πειστικός. Th. πείθω, perſuadeo. & λόγος, ſermo. Thema λέγω, dico.

Πιθανὸς, ἡ, ὸν, probabilis, e. in compar. πιθανώτερος. ſuperlativ. πιθανώτατος. ab eodem them.

Πιθανότης, ητος, ἡ, probabilitas. Them. πείθω, perſuadeo. f. σω, aor. 2. ἔπιθον.

Πίθεσθ', pro πίθεσθε, perſuademini, 2. pl. a. 2. imperat. med. πίθου, verbi πείθω. f. σω. a. 2. ἔπιθον.

Πιθέσθων, obediant, 3. dual. a. 2. imper. med. ejuſdem verbi.

Πιθεών, torcular. vide πίθος.

Πίθηαι, perſuaſus ſis, Jonic. paragog. pro πίθῃ, 2. ſingul. aor. 2. ſub. med. a πείθω.

Πίθηκος, ου, ὁ, idem quod πίθηξ, ηκος, ὁ.

Πιθηκοφαγεῖν, ſimias edere. ex πίθηξ, ſimia, & φάγω, edo.

ΠΙ'ΘΗΞ, ηκος, ὁ, & πίθηκος, ου, ὁ, ſimia; item pumilio. an a πείθω, pro παθῶ?

Πιθήσας, fretus, a. 1. part. act. verbi πιθέω. Th. πείθω, perſuadeo. f. σω. a. 2. ἔπιθον.

Πίθηται, paruerit, 3. ſing. a. 2. ſub. med. πίθωμαι, ῃ, ηται, verbi ejuſdem.

Πῖθι, bibe, pro πίε, a. 2. imperat. act. verbi πίνω, bibo. fut. πίσω. p. πέπωκα. a. 2. ἔπιον.

Πιθοίατο, credant, Jonic. pro πίθοιντο, 3 plur. aor. 2. opt. med. πιθοίμην, οιο, οιτο. Them. πείθω, perſuadeo. a. 2. ἔπιθον.

Πίθοιο, Jon. pro πίθου, gen. ſing. a πίθος, ου, ὁ, dolium.

Πιθόμην, obedivi, a. 2. ind. med. Jon. pro ἐπιθόμην, verbi πείθω.

Πίθον, Jon. pro ἔπιθον, a 2. ind activ. verbi πείθω, perſuadeo. f. πείσω. a. 2. ἔπιθον.

ΠΙ'ΘΟΣ, ου, ὁ, dolium. q. ἀπὸ τῦ πιεῖν θέσις. hinc πιθεὼν, torcular, cella vinaria.

Πίθω,

Πίθω, Dor. pro πίθυ, gen. ſing. a πίθος, ου, ὁ, dolium.

Πίθων, ωνος, ὁ, Poet. idem ac πίθηξ, ſimia.

ΠΙΚΕΡΙΟΝ, ου, τὸ, butyrum. an πῖος κεράων, optimum butyrum ex buceris, ſeu bobus.

Πικραίνω, amaritudinem affero. f. ανῶ. a. 1. ἐπίκρανα. a. 1. inf. πικρᾶναι. præſ. paſſ. πικραίνομαι, exacerbor, ſum amarulentus. a. 1. paſſ. ἐπικράνθην, ης, η. Th. πικρὸς, amarus.

Πικρὰν, acc. ſing. f. g. a πικρὸς, ὰ, ὸν, amarus, a, um.

Πικρία, ας, ἡ, amarulentia. Thema πικρός.

ΠΙΚΡΟΣ, ὰ, ὸν, amarus, a, um. An a πεύκη, pinus, cujus lacryma eſt amara, ut ſit quaſi πευκρός. an a πείκω, tondeo ſ amara tondent, & radunt linguam. hinc γλυκύπικρος, ου, ὁ, dulcedinem amarori permixtam habens.

Πιλάτος, ου, ὁ, nomen Præſidis Romani. Lat. telo armatus.

Πιλεῖν, & πιλῦν, edere. ut Germ. einſtopfen.

Πιλνᾷ, deiicit, 3. præſ. ind. act. verbi πιλνάω, idem quod πελάω, appropinquo. Th. πέλας, adv. prope.

Πίλναμαι, paſſ. a πίλνημι, appropinquo, idem quod πιλνάω. vide πιλνᾷ.

Πίλνατο, Jon. pro ἐπίλνατο, 3. ſingul. imperf. paſſ. a πίλναμαι. quod vide.

Πιλνάω, ῶ. idem quod πελάω, ſeu πελάζω, appropinquo. Th. πέλας, adv. prope.

ΠΙΛΟΣ, ου, ὁ, pileus, ſeu pileum. proprie ex lana coacta. πιλέω, eſt lanam cogo. an a πιέζω λάιον, an a πιλνῶ? cogendo partes πιλνοῦνται hinc πιλέω, & έω, cogo, coarcto.

ΠΙΜΕΛΗ, ης, ἡ, pinguedo. hinc πιμελὴς, έος, ὁ, ἡ, pinguis, obeſus. quaſi a πῖος, pinguedo, & μέλος, membrum. ut ſit quaſi ſolidarum partium pinguedo.

Πιμπλᾶται, impletur, 3. ſing. præſ. paſſiv. verbi πιμπλάομαι. perf. πέπλησμαι. a. 1. paſſ. ἐπλήσθην, Thema πλέος, plenus.

Πίμπλαντ', plena erant, pro ἐπίμπλαντο, 3. pl. imperf. paſſ. verbi πίμπλημι. fut. πλήσω, idem quod πλήθω, impleo. Th. πλέος, plenus.

Πιμπλεῦσαι, replentes, Æol. pro πιμπλᾶσαι, nom. pl. part. præſ. f. g. a πιμπλὰς, ᾶσα, verbi πίμπλημι, f. πλήσω, idem cum πλήθω, impleo. Th. πλέος, plenus.

Πίμπλη, imple, Attic. pro πίμπλαθι, præſ. imperat. a πίμπλημι, idem quod πλήθω, impleo. Th. πλέος.

Πιμπρὰς, ᾶσα, ὰν, præſ. partic. activ. a πίμπρημι, idem quod πρήθω, incendo.

Πίμπρημι, ſeu πρήθω, incendo. f. πιμπρήσω, & πρήσω. præt. πέπρηκα. a. 1. ἔπρησα. præſ. paſſ. πίμπραμαι, incendor, intumeſco. præſ. inf. paſſiv. πίμπρασθαι. Th. πρήθω.

Πιμπρήσω, incendam, f. 1. a πίμπρημι. quod vide.

Πῖν, pro πῖνε, bibe, præſ. imperat. a πίνω, bibo.

Πινακίδιον, ου, τὸ, tabella. Th. πίναξ.

ΠΙΝΑΞ, ακος, ὁ, tabula, aſſer. libellus, index. Eſt & πίναξ, diſcus, quadra. q. a πίτυς, pinus: quod e pineo ligno maxime fuerit olim confecta. Hinc πινάκιον, ου, τὸ, tabella.

Πινδόθεν, adverb. ex Πίνδυ. Pindus autem mons erat agri Perthebæi. Vel, ut alii, etiam urbs.

Πίνεθ', pro πίνεται, ob ſequent. aſpirat. 3. ſingul. præſ. paſſ. verbi πίνω, bibo. præſ. imperat. πῖνε, bibe.

Πινέμεν, Jon. & πινέμεναι, Dor. pro πίνειν, præſ. inf. verbi πίνω, bibo. fut. πίσω. p. πέπωκα. a. 2. ἔπιον.

Πίνετο, bibebatur, Jon. pro ἐπίνετο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi ejuſdem.

ΠΙΝΝΑ, ης, ἡ, pinna. genus conchæ. Ducunt a πίνος, id eſt, ῥύπος, ſcil. a ſordibus, quibus fere ſemper obducta eſt. Scribitur & πίνα. Hinc πίννιος, marinum, proprie ad πίνναν pertinens.

Πῖνον, ου, τὸ, vinum hordeaceum. a πίνω. Th. πίνος.

Πίνοντ', pro πίνοντα, bibentem, acc. ſing. part. præſ. verbi πίνω.

ΠΙΝΟΣ, ου, ὁ, ſordes. q. πόνος, quia labore detergitur. Sed πίνος, ου, ἡ, pinus. q. a πίων, pinguis, quia abundat reſina.

Πίνουσ', pro πίνουσι, bibunt, 3. plur. præſ. ind. act. verbi πίνω. f. πίσω.

Πινύσκω, ſeu πινύσσω, moneo, ſapere facio. a πνέομαι, ſapio, quod a πνέω, ſpiro.

Πινυτὴ, aliquando ſubſtantive ſumitur pro πινυτότης, ſapientia, prudentia. quod a πινυτὸς, ὁ, prudens, conſultus. hoc a πινύω, vel πινύσκω, moneo, & ad ſanam mentem reduco. quod a πνέομαι, ſapio. Th. πνέω, ſpiro.

Πινυτὸς, vide in πινυτή.

ΠΙΝΩ, bibo. imperf. ἔπινον. f. πίσω. p. πέπωκα. a. 2. ἔπιον. a. 2. imperat. πίε, & πῖθι. a. 2. ſub. πίω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. πιεῖν. aor. 2. part. πιὼν, οῦσα, όν. f. 1. med. πίομαι, εται, pro πιοῦμαι, ῇ, εῖται. Hinc πόσις, εως, ἡ, potio. πότης, ου, ὁ, potor, potator. ποτίζω, potum præbeo. συμπόσιον, ου, τὸ, compotatio.

Πίνωσι, 3. plur. præſ. ſub. verbi πίνω.

Πίομαι, bibam, fut. 1. vel 2. med. pro πιοῦμαι. Sunt qui velint eſſe præſens a πίω, fut. πίσω, pro πίνω, bibo.

Πίονος, gen. ſing. a πίων, ονος, ὁ, ἡ, pinguis. accuſ. πίονα, pinguem. hinc compar. πιότερος, ſuperl. πιότατος.

Πῖος, ιος, τὸ, pinguedo. Thema πίων, ονος, ὁ, ἡ, pinguis.

Πιότερος, & πιότατος, compar. & ſuperlat. a πίων, pinguis.

Πιότης, ητος, ἡ, pinguedo. Th. πίων.

Πιοῦσα, aor. 2. part. act. f. g. verbi πίνω, bibo. f. πίσω. a. 2. ἔπιον. aor. 2. part. πιὼν, οῦσα, όν.

Πιπίσκω, potum præbeo. quod a πίω, pro πίνω, bibo.

Πίπλημι, & πίμπλημι, impleo, idem quod πλήθω. Th. πλέος. plenus.

Πίπος, pipus, avis marina. q. a πίω, quod frequentius bibat.

Πίππος, pipio, pullus avis: a ſono πιππίζειν, pipire.

Πιπράσκω, vendo, venundo. imperf. ἐπίπρασκον, ες, ε. fut. πράσω, quaſi a πράω, pro περάω. perf. πέπρακα. perf. paſſ. πέπραμαι. perf. part. πεπραμένος, venditus. a. 1. paſſ. ἐπράθην. a. 1. inf. paſſ. πραθῆναι. a. 1. part. πραθεὶς, εῖσα, έν. f. 1. paſſ. πραθήσομαι, vendar. Th. περάω, vendo.

Πίπτε, cadebat, imperf. Jonic. verbi πίπτω.

Πίπτουσαι, incidentes, plural. num. f. g. part. præſ. verbi ejuſdem.

ΠΙΠΤΩ, cado, procido. fut. πέσω. q. a πέω. fut. med. πεσοῦμαι, Dor. pro πέσομαι. præt. πέπτωκα. q. a πτόω. a. 1. ἔπεσα. a. 2. ἔπεσον. a. 2. imperat. act. πέσε, έτω, & in plural. πέσετε. aor. 2. ſub. πέσω, ῃς, ῃ. aor. 2. inf. πεσεῖν. a. 2. part. πεσὼν, οῦσα, όν. Hinc πτῶμα, ατος, τὸ, caſus, lapſus. πτῶσις, εως, ἡ, idem. προπετὴς, έος, ὁ, ἡ, præceps, petulans. προπέτεια, ας, ἡ, præcipitantia, petulantia.

Πίπτωσι, 3. plur. præſ. ſub. a πίπτω.

Πισάγας, α, ὁ, nomen Perſicum, quod leproſum ſignificat.

Πίσαι, potum præbere, aor. 1. inf. activ. verbi πιπίσκω. f. πίσω. q. a πίω, pro πίνω, bibo.

Πισιδία, ας, ἡ, Piſidia, nomen regionis.

Πίσον, ου, τὸ, piſum. a πτίσσω, tundo.

Πίσος, & πεῖσος, εος, τὸ, locus humectus, hortus, pratum. q. a πίσαι, irrigare. quod vide.

ΠΙΣΣΑ, ſeu πίττα, ης, ἡ, pix. quaſi a πῖος, quia pinguis. aut a πίτυς, pinus, unde eſt. aut a πήγνυ, coagulo. coagulatum enim aliquid eſt, & coagulat. Hinc πιττάκιον, ου, τὸ, tabula.

Πιστὰ, pignora, beneficentiæ, nom. plur. n. g. a πιστὸς, ἡ, ὸν, fidus, a, um. quod a πίστις, fides. Th. πείθω, perſuadeo.

ΠΙΣΤΑΚΙΑ, ων, τὰ, piſtacia, nuculæ pineis nucibus ſimiles.

Πίστεις, nom. plur. a πίστις, εως, ἡ, fides. Th. πείθω, perſuadeo.

Πιστωθέντες, nom. plural. a. 1. paſs. a πιστόω, credo. quod vide.

Πιστόω, ῶς, ῶ, credo. fut. ώσω. p. πεπίστωκα. pluſq. perf. πεπιστώκειν, Attic. pro ἐπεπιστώκειν. part. præt. act. πεπιστωκὼς, υῖα, ός. a. 1. ind. act. ἐπίστωσα. aor. 1 imperat. πίστωσον, σάτω, & in plur. πιστώσατε. a. 1. ſub. πιστώσω, ῃς, ῃ. aor. 1. inf. πιστῶσαι. a. 1. part. πιστώσας, ασα, αν. præſ. paſs. πιστόομαι, credor. perf. paſſiv. πεπίστωμαι, concreditur mihi. a. 1. paſ. ἐπιστώθην, ης, η. quod a πίστις, εως, ἡ, fides. Th. πείθω, perſuadeo.

Πιστικὸς, ἡ, ὸν, fidelis, ſalubris, a πίστις, fides. Eſt & πιστικὸς, ἡ, ὸν, potabilis, liquidus, a, um. a πίω, vel πίνω, bibo. vel dicitur πιστικὸς, pro ὀπιστικὸς, per Aphæreſin τῦ ο, ab Ὦπις, ιδος, ἡ, nom. urbis prope Babylonem, unde optima nardus.

Πίστις, εως, ἡ, fides. q. πεῖσις, παρὰ τὸ πεπεῖσθαι, perſuaſum eſse. Th. πείθω, perſuadeo.

Πιστὸς, ἡ, ὸν, fidelis, è. fide dignus. Eſt & πιστὸς, ῦ, ὁ. Chriſtianus, credens in Chriſtum. οἱ πιστοὶ, credentes. πιστῶν, adverb. pro πιστῶς, a πίστις. Th. πείθω, Eſt & πιστὸς, ἡ, ὸν, potabilis, liquidus, a πίω, poto. Thema πίνω, bibo.

Πιστότερος, ου, ὁ, compar. a πιστὸς, fidelis. quod vide.

Πιστοῦται, 3. ſing. præſ. ind. paſs. verbi πιστόω. quod vide.

Πιστόω, fidem facio, confirmo, ſtabilio, f. ώσω. p. πεπίστωκα. perf. paſs. πεπίστωμαι. a. 1. paſs. ἐπιστώθην. quod a πίστις, fides. Th. πείθω, perſuadeo.

Πιστωθεὶς, έντος, ὁ, cui fides habita eſt, a. 1. part. paſs. πιστωθέντων, dual. num. a. 1. imperat. paſs. πιστωθῆτε, verbi πιστόω, fidem facio. quod vide.

ΠΙΣΥΓΓΟΣ, ου, ὁ, ſutor, cerdo. Referamus ad πίσσα ἔχει, quia picem humidam tractat. πισύγγιον, ſutrina.

Πίσυνος, fretus, fidens. Thema πείθω, perſuadeo. f. σω. p. κα. aor. 2. ἔπιθον.

Πίσυρες, & πίσυρες, Æol. pro τέσσαρες, quatuor.

Πίσω, potabo, f. 1. Poet. a πίω. vide πίσαι.

ΠΙΤΑΝΑ, ης, ἡ, turma, cohors. tribus quædam. ab urbe Æolidis Πιτάνη. inde Πιτανάτης λόχος, Cohors Pitanete.

Πίτνα, cadebat, imperf. Jon. pro ἐπίτνη, verbi πιτνάω, vel a πίτνημι, τρεπῦ τῦ η εἰς α, ut ἔβα, pro ἔβη. hinc πιτνὰς, præſ. part. Th. πίπτω, cado.

Πίτναν, 3. plural. imperf. act. pro ἐπίτνασαν. vide πίτνα.

Πιτνῶ, cadere facio. jacio. Att. πιτνέω. hinc πιτνῶν. a Them. πίπτω.

Πιττακὸς Μιτυληναῖος, ὁ, Pittacus Mitylenæus, unus e ſeptem Græciæ ſapientibus.

ΠΙΤΥΛΟΣ, ου, ὁ, ſtrepitus aquæ remo percuſsæ. An a πίτυος κλάδος ut intelligatur ramus e pino impulſus.

ΠΙΤΥΡΟΝ, ου, τὸ, furfur. q. a πίτω. Eſt enim id, quod πίτει, id eſt, excidit a frumento, cum molitur.

ΠΙΤΥΣ, υος, ἡ, picea, pinus. quaſi a πῖος, quia pingui abundat. vel a πίτνω, ſiquidem ex ea pix defluit. Hinc πιτυώδης, εος, ὁ, pinus abundans. πιτυώδης, εος, ὁ, ἡ, idem. πιτύϊνος, ου, ὁ, pineus.

Πιφάσ-

Πιφάσκεαι, Jon. pro πιφάσκῃ, loqueris, 2. ſing. præſ. ſub. verbi πιφάσκομαι, pro φάσκω, jactito, dico. Th. φάω, vel φημὶ, dico.

Πιφαύσκεο, Jon. pro πιφαύσκου, præſ. imperat. paſs. a πιφαύσκω, inſerto υ, pro πιφάσκω, quod per reduplic. pro φάσκω, idem quod φημὶ, dico, loquor. Thema φάω, dico. Eſt etiam πιφαύσκω, in lucem profero. a φάω, idem.

Πίω, inuſit. pro πίνω, bibo. Eſt & a. 2. ſub. act. verbi πίνω. f. πίσω. a. 2. ἔπιον.

Πίωμεν, 1. pl. a. 2. ſub. activ. verbi ejuſdem.

ΠΙ'ΩΝ, ονος, ὁ, pinguis, obeſus. q. a πῖος, τὸ, pinguedo. πιαίνω, pinguefacio.

Πιὼν, qui bibit, a. 2. part. act. verbi πίνω, bibo. f. πίσω. a. 2. ἔπιον.

Π Λ.

Πλαγά, ᾶς, ἁ, Dor. pro πληγὴ, ῆς, ἡ, plaga. quod vide.

Πλαγγὼν, όνος, ὁ, icuncula cerea, quaſillus. a πλάσσω, fingo. Sunt qui πλαγγὼν, exponant vagus, voluntque eſse a. 2. part. verbi πλάζω. f. 2. πλαγῶ. a. 2. ἔπλαγον, & pleonaſmo τοῦ γ, ἔπλαγγον. unde a. 2. part. πλαγγὼν, όντος, ὁ. Verum contra morem participiorum flectitur per όνος: ut apud Heſych. πλαγγόνες κεκρύφαλοι, reticula muliebria.

Πλαγιάριος, ου, ὁ, plagiarius, fragana. Gl. Cyr.

Πλαγίαυλος, ου, ὁ, obliqua tibia. ex πλάγιος, obliquus, & αὐλὸς, οῦ, ὁ, tibia.

ΠΛΑ'ΓΙΟΣ, ου, ὁ, ἡ, obliquus, tranſverſus. q. a πλάζομαι, erro.

Πλαγχθέντες, errantes, nom. plur. a. 1. partic. paſs. ab aor. 1. indic. paſs. ἐπλάχθην, euphoniæ gratia interpoſito γ, ἐπλάγχθην, ης, η, erravi, verbi πλάζω, errare facio. f. πλάγξω.

Πλάγχθην, ης, η, Jon. pro ἐπλάγχθην, a. 1. ind. paſs. vide πλαγχθέντες.

ΠΛΑ'ΔΟΝ, ου, τὸ, & πλάδος, ου, ὁ, humor ſuperfluus. q. a πλάζομαι, quod humores ſuperflui per univerſi corporis ductus errent: vel potius dicitur a πολὺ, & ὕδος, aqua. πλαδαρὸς, valde humidus.

Πλάζομαι, vagabundus jactor, erro. hinc part. præſ. πλαζόμενος. Thema πλάζω, errare facio.

ΠΛΑ'ΖΩ, errare facio. amoveo, diſturbo. f. πλάγξω. aor. 1. ἔπλαγξα. p. χα. q. a πολὺς, ut ſit quaſi πολάζω. Errantium multæ ſunt viæ, & in diverſa abeunt. Ponitur & πλάζω, per ſync. pro πελάζω, appropinquo, accedo. Them. πέλας, prope.

Πλάθανον, ſeu πλαθανὸν, οῦ, τὸ, orbis, ſuper quo panes formant. ut puto, a πλάσσω, formo.

Πλάθω, appropinquo, admoveo. a πελάω. Th. πέλας, prope.

Πλαίσιον, ου, τὸ, lateris forma, vel forma, in qua lateres formantur. quaſi a πλάσσω, formo.

Πλάκα, acc. ſing. a πλὰξ, ἡ, tabula lata, &c. quod vide.

Πλακεὶς, involutus, aor. 2. part. paſſiv. a πλέκω, plecto, necto. fut. ξω. aor. 2. paſſ. ἐπλάκην. aor. 2. infin. paſſ. πλακῆναι.

Πλανία, ας, ἡ, error, a πλάζω, erro. ἀμπλακία, error, peccatum. ab ἀνὰ, & πλακία.

Πλακόεις, εσσα, εν, latus, & tenuis, ut πλάξ. ἄρτος πλακοῦς, placenta. Th. πλατὺς, έος, ὁ, latus.

Πλακοῦς, placenta, nom. ſing. a πλακόεις, εντος, ὁ, & per contract. πλακοῦς, panis cruſtæ ſpeciem referens. Th. πλατὺς, έος, ὁ, latus.

Πλᾶκτρον, ου, τὸ, Dori. pro πλῆκτρον, plectrum, inſtrumentum, quo citharæ fides pulſantur. a πλήσσω, percutio.

Πλακῶ, plicatus ſum, a. 2. ſub. paſſ. verbi πλέκω, plecto.

Πλὰν, Doric. pro πλὴν, niſi, præterquam quod. Et præter, ſeorſum.

Πλανάω, facio errare, fallo, ſeduco. f. ήσω. p. πεπλάνηκα. a. 1. ἐπλάνησα. præſ. paſſ. πλανάομαι, ſeducor, erro. perf. paſſ. πεπλάνημαι, perf. part. πεπλανημένος, η, ον, ſeductus, a, um. a. 1. paſſ. ἐπλανήθην, ης, η, ſeductus fui. Th. πλάνη.

ΠΛΑ'ΝΗ, ης, ἡ, error. Eſt & πλάνος, error. q. a πλάζω. hinc πλάνης, ητος, ὁ, erro, vagabundus. πλανάω, fut. ήσω, errare facio. πλανάομαι, erro.

Πλανήσας, αντος, ὁ, decipiens, aor. 1. part. act. a πλανάω. quod vide.

Πλανήτης, ου, ὁ, erro, onis, erraticus. Th. πλάνη.

Πλάνος, ου, ὁ, ſeductor, impoſtor. Sed πλάνος, ου, ον, fallax. ab eodem Themate.

Πλὰξ, ακὸς, ἡ, tabula lata. æquor. planities, cruſta. Th. πλατὺς, έος, ὁ, latus.

Πλᾶξεν, Dor. & Jon. pro ἔπληξεν, percuſſit, 3. ſing. aor. 1. verbi πλήττω, vel πλήσσω, percutio. fut. ξω.

Πλάξιππος, ω, ὁ, ἁ, Dor. pro πλήξιππος, equorum agitator, παρὰ τὸ πλήττειν τοὺς ἵππους.

Πλάσαντι, dat. ſing. a πλάσας, quod vide.

Πλάσας, aor. 1. part. act. dat. ſing. πλάσαντι. a πλάσσω, fingo.

Πλάσμα, ατος, τὸ, figmentum. ab eodem Them.

Πλάσσε, finxit, Jon. & Poet. pro ἔπλασε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi πλάσσω, fingo. fut. πλάσω. p. πέπλακα. aor. 1. paſſ. ἐπλάσθην.

ΠΛΑ'ΣΣΩ, & Att. ττω, fingo, comminiſcor, ſimulo. f. πλάσω. p. πέπλακα. perf. paſſ. πέπλασμαι. hinc πλάσμα, ατος, τὸ, figmentum. πλάστης, ου, ὁ, fictor. πλαστὸς, ή, όν, fictus. q. a πηλὸς, ut ſit primo, e luto formo, ſicut Deus πλάστης πρωτόπλαστον Adamum e terra.

Πλάστιγξ, ἡ, lanx e jugo ſuſpenſa, cui pondus imponitur. tum tabula, in qua cottabis ludebatur. an a πλατεῖα, lata? Tum πλάστιγξ, pro πλήστιγξ, ferula. a πλήσσω, percutio.

Πλαστὸς, ή, όν, fictus, a, um. a πλάσσω, fingo. f. πλάσω.

Πλαταγέω, crepito, crepitaculo ſonitum edo. a πλαταγὴ, crepitaculum, quod a πλατάσσω, ex ictu ſonitum excito. Th. πλατὺς, έος, ὁ, latus.

Πλατάγημα, ατος, τὸ, ſtrepitus, ſonus. a πλαταγέω. quod vide.

Πλαταγίζω, palmula aquam percutiendo ſtrepitum excito. a πλάτη, palmula, latior remi pars. Thema πλατὺς, latus.

Πλαταιαὶ, ῶν, αἱ, Platææ. hinc Πλαταιεὺς, έως, ὁ, Platæenſis. dat. plur. Πλαταιεῦσι.

Πλατανιστος, ου, ἡ, idem quod πλάτανος, ου, ἡ, platanus, arbor. hinc πλατανιστοῦντος, gen. ſing. part. præſ. a πλατανιστέω. Them. πλατὺς, έος, ὁ, latus.

Πλάτανος, ου, ἡ, platanus, arbor, quia late diffuſa ramis. Thema πλατὺς, latus.

Πλατῆ, pro πλατέα, nom. plur. n. g. πλατέων, gen. plur. a πλατὺς, εῖα, ὺ, latus, a, um.

Πλάτη, ης, ἡ, palmula, extrema, & latior pars remi. vel ipſe remus. Thema πλατύς.

Πλάτιγξ, ſumma pars remi, qua percutitur aqua. quia πλατεῖα.

Πλατίον, Dor. pro πλησίον, proximum.

Πλάτος, εος, τὸ, latitudo. Thema πλατύς.

Πλατυάσδοισαι, Dor. pro πλατυάζουσαι, ore diducto pronuntiantes, nom. plural. part. præſ. a πλατυάζω. Alii πλατειάσδοισαι legunt, a πλατειάσδω, Dor. pro πλατειάζω, ore in latum diducto loquor. Th. πλατὺς, latus.

Πλάτυγξ, ſumma pars remi, qua percutitur aqua. quia πλατεῖα, lata.

Πλατύκερως, gammus, Gall. chamois. dama.

Πλατυνθήσομαι, f. 1. paſſ. verbi πλατύνω, dilato. f. υνῶ. perf. πεπλάτυγκα. a. 1. ἐπλάτυνα. perf. paſſ. πεπλάτυσμαι. a. 1. paſſ. ἐπλατύνθην. a. 1. imperat. paſſiv. πλατύνθητι, ήτω. Th. πλατὺς, latus.

Πλατύνωτοι, lati tergo, nomin. plural. ex πλατὺς, latus, & νῶτος, ου, ὁ, tergum.

ΠΛΑΤΥ'Σ, έος, ὁ, latus, amplus, & in f. g. πλατεῖα, ας, ἡ, & in g. n. πλατύ. Etymolog. a πλῶ, id eſt, πληρόω, impleo. nempe ab inuſitato πλέω, unde πλήθω. Amplum eſt, quod multa ſpatia implet. Hinc πλάτος, εος, τὸ, latitudo. πλατύνω, dilato. πλάτανος, ου, ἡ, platanus. πλὰξ, ακὸς, ἡ, tabula.

Πλάτων, ωνος, ὁ, Plato, magiſter Ariſtotelis.

Πλάω, per ſyncop. pro πελάω, appropinquo. Inde πλάτις, uxor. ἐμπλὴν, prope, tanquam ab ἐμπλάω. Th. πέλας, adv. prope.

Πλέγμα, ατος, τὸ, & in plur. τὰ πλέγματα, cincinni, crines intorti. Thema πλέκω, necto.

Πλέας, Poet. pro πλέονας, per ſyncop. pro πλείονας, acc. plur. a πλείων. Sic & πλέες, pro πλέονες, nom. plural. compar. grad. a πολὺς, multus.

Πλέθρα, τὰ, humida, & herboſa loca. an quia πλαδαρά?

ΠΛΕ'ΘΡΟΝ, ου, τὸ, jugerum. forte a πελεῖν, vertere, arare. Eſt tantum agri, quantum jugo boum uno die arare poſſis.

Πλεῖ, naviga, pro πλέε, præſ. imperat. act. vel eſt 3. ſingul. præſ. ind. a πλέω, navigo. f. πλεύσω.

Πλειάς, Plejas, Etymolog. a πλείων, quod pluribus ſtellis conſtet. an a πλέω, navigo, quia utilis navigantibus?

Πλείειν, Jon. ſeu Poet. Epentheſi pro πλέειν, præſ. inf. verbi πλέω, navigo. f. πλεύσω.

Πλεῖθι, per pleonaſm. ſyllabæ θι, pro πλεῖ, vel πλέε, præſ. imper. act. ejuſdem verbi.

Πλείη, Jon. pro πλέα, ας, ἡ, plena. a maſc. πλέος, plenus, Poet. πλεῖος, Att. πλέως.

Πλεῖν, præſ. inf. a πλέω, navigo. fut. πλεύσω.

Πλεῖον, plus, comparat. n. g. genit. πλείονος. genit. plural. πλειόνων. in nom. plur. n. g. πλείονα, plura. Th. πολὺς, multus, comp. πλείων, ſuperl. πλεῖστος.

Πλείστῃ, plurima. dat. plur. f. g. πλείσταις, ſuperlat. grad. a πολὺς, πολλὴ, πολὺ, multus, a, um.

Πλειστηρίζω, plurimi licitor. a πλεῖστος, ſuperl. a πολὺς, multus.

Πλειστόμβροτος ἑορτὴ, celebritas, ad quam plurimi mortales conveniunt. πρὸς ἣν πλεῖστοι βροτοὶ συνέρχονται.

Πλεῖστος, η, ον, plurimus, a, um, ſuperl. a πολὺς, multus. comp. πλείων.

Πλείω, contracte pro πλείονα, ες, α, nom. pl. n. g. a πλεῖον, plus. compar. a πολὺς, multus.

Πλείων, ονος, ὁ, ἡ, major, amplior. & n. g. πλεῖον, plus, compar. a πολὺς, πολλὴ, πολὺ, multus, a, um.

Πλειὼν, ῶνος, ὁ, annus, ſic dictus, quod eo compleantur tempora. Them. πολύς.

Πλεκόω, implico, coeo. a πλέκω.

Πλεκτοῖσι, plicatis, dativ. plural. Jonic.

a πλε.

a πλεκὸς, ῦ, ὁ, plexus. Th. πλέκω, necto. f. ξω.

Πλεκτὸς, vide in πλεκτόν.

ΠΛΕ'ΚΩ, plico, necto, texo. fut ξω. p. πέπλεχα. a. 2. ἔπλακον. perf. paſſiv. πέπλεγμαι. a. 1. paſſ. ἐπλέχθην. p. m. πέπλοκα. Etymolog. ab ἕλκω, traho. Malim a πέλω, verto. Quæ plicamus, invertimus, & flectimus. vel a πολλὰ ἔχω, quia quæ plicantur, πολλὰ ἔχοντ), ideſt, arcte cohærent. hinc πλεκτὸς, ῦ, ὁ, plexus. πλοκὴ, ῆς, ἡ, nexus. πλόκ⊕, ῦ, ὁ, cirrus, coma plexilis. πλόκαμ⊕, ῦ, ὁ, idem. συμπλοκὴ, ῆς, ἡ, complicatio, connexio.

Πλέννα, ſeu βλέννα, mucus. q. a βαλεῖν, vel πλυνῶν. abjicitur & lavari debet.

Πλέξαντες, nom. plur. a. 1. part. act. verbi πλέκω.

Πλέξῃς, 2. ſing. a. 1. ſub. act. ejuſdem verbi.

Πλέον, ον⊕, τὸ, Poet. pro πλεῖον, plus. in plur. πλέονα, & per ſync. & craſin πλέω. hinc πλεονάζω, abundo. Thema πολὺς, multus.

Πλεονάζον, abundans, præſ. part. n. g. πλεονάζουσι, 3. pl. ind. præſ. verbi πλεονάζω, quod vide.

Πλεονάζω, plus habeo, abundo; item facio abundare. f. άσω. a. 1. ἐπλεόνασα. Hinc a. 1. opt. πλεονάσαιμι, αις, αι. Th. πολὺς, multus.

Πλεονάσαι, 3. ſingul. a. 1. opt. act. a πλεονάζω, quod vide.

Πλεονασμὸς, ῦ, ὁ, abundantia. a πλεονάζω.

Πλεονεκτέω, ῶ, quæſtui habeo. fut. ήσω. a. 1. ἐπλεονέκτησα. perf. πεπλεονέκτηκα. a. 1. paſſ. ἐπλεονεκτήθην. a. 1. ſub. paſſ. πλεονεκτηθῶ, ῇς, ῇ, & in plural. πλεονεκτηθῶμεν, ſuperemur. ex πλεῖον, pro πλέον, plus, quod a πολὺ, multum, & ἔχω, habeo.

Πλεονέκτημα, ατ⊕, τὸ, melior conditio, prærogativa. ab iiſdem them.

Πλεονέκτης, ῦ, ὁ, avarus, q. πλέον ἔχειν βυλόμεν⊕, qui vult plus habere. ab iiſdem them.

Πλεονεξία, ας, ἡ, avaritia. ab iiſdem them.

Πλέονες, plures, nom. pl. πλεόνεσσι, pro πλεόνεσι, pluribus, dat. plur. Jon. a πλέων, Poet. pro πλείων, major, compar. m. g. a πολὺς, multus. ſuperl. πλεῖστ⊕, plurimus.

ΠΛΕΌΣ, ῦ, ὁ, plenus, Poet. πλεῖος, & Attic. πλέως, quaſi a πολὺς, multus. Hinc πλήρης, ε⊕, ὁ, ἡ, plenus. πληρόω, impleo. πλήρωμα, ατος, τὸ, complementum. πλήρωσις, εως, ἡ, repletio. πλήθω, fut. σω, impleo. πλησμονὴ, ῆς, ἡ, ſatietas, ſaturitas. πλῆθ⊕, ε⊕, τὸ, multitudo. πίμπλημι, f. πλήσω, impleo.

Πλέοντας, navigantes, accuſ. plural. part. præſ. act. f. g. verbi πλέω, navigo. f. πλεύσω.

Πλέον, Jon. pro ἔπλεον, quod per ſyncop. pro ἔπελον, 3. ſingul. imperf. verbi πέλομαι, ſum.

Πλεῦν, Jonic. pro πλέον, plus. πλεῦνα, pro πλέονα, accuſ. ſingul. m. g. πλεόνας, Jonic. pro πλέονας, & ſic in reliquis.

Πλεῦνες, οἱ, Jonic. pro πλέονες, & Att. πλεῖους, plures. πλεόνων, pro πλεόνων. πλεύνως, Jon. pro πλεόνως, plus.

ΠΛΕΥΡΑ', ᾶς, ἡ, membrana ſuccingens coſtas. latus, coſta. πλευρὸν, ῦ, τὸ, idem. q. πολὺ ῥέω. vel a πέλω, ſum, & ῥέω, ut ſit quaſi πελυρὰ, quod circa coſtas ſit latitudo. πλευρῖτις, ιδ⊕, ἡ, morbus lateris, pleuritis.

Πλεύσεαι, Jon. pro πλεύσῃ, 2. ſingul. fut. 1. med. verbi πλέω, navigo. fut. πλεύσω.

Πλευσῦμαι, ῇ, εἶ), Dor. pro πλεύσομαι, f. 1. med. ejuſdem verbi.

Πλεύσω, navigabo. f. 1. act. a πλέω.

ΠΛΕ'Ω, navigo. f. πλεύσω. p. πέπλευκα. quaſi a πλάω, pro πελάω, propinquo. ad regiones enim a nobis diſitas navigationis beneficio appropinquamus. Hinc πλόος, ῦς, ὁ, navigatio. πλοῖον, ῦ, τὸ, navigium.

Πλέω, plura, per ſyncop. & craſin pro πλέονα, ας, ω, nom. vel acc. plur. n. g Poet. pro πλείονα, compar. a πολὺς, multus. comp. πλείων, & Poet. πλέων, & in n. g. πλέον, ον⊕, τὸ.

Πλέῳ, pleno, dat. ſing. a πλέ⊕, ῦ, ὁ, plenus.

Πλέων, Poetic. pro πλείων, comparat. a πολὺς, multus.

Πλέως, Att. pro πλέ⊕, plenus.

Πληγεὶς, έντ⊕, ὁ, percuſſus, & in f. g. πληγεῖσα, a. 2. part. paſſ. a πλήσσω, vel ττω, percutio. f. ξω. a. 2. ἔπληγον, & ἔπλαγον.

Πληγὴ, ῆς, ἡ, & Doric. πλαγὰ, plaga, ictus, vulnus. a p. m. πέπληγα, verbi πλήσσω, percutio.

Πληγῆναι, percuſſum eſſe, a. 2. inf. paſſ. verbi πλήσσω. fut. ξω, percutio. a. 2. ἐπλήγην.

Πληγῶν, genit. plural. a πληγή. quod vide.

Πλήθει, dat. ſingul. a πλῆθ⊕, ε⊕, τὸ, multitudo. Th. πλέ⊕, plenus.

Πλήθοντι, dat. ſing. part. præſ. act. a πλήθω, inundo. hinc part. πλήθων, οντος, ὁ. Th. πλέ⊕.

Πλήθοντ⊕ ὄχλυ ἐξ ἀγορᾶς, cum frequens eſſet turba in foro. Quod alias dicitur πληθύσης ἀγορᾶς.

Πλῆθ⊕, ε⊕, τὸ, multitudo, vulgus. Th. πλέ⊕.

Πλήθυσι, 3. plur. ind. præſ. act. verbi πλήθω, impleo. f. ήσω. Th. πλέ⊕.

Πληθύειν, plenum eſſe, abundare. πληθύσσειν, idem. Th. πλέ⊕, plenus.

Πληθὺν, multitudinem, accuſ. ſingul. a πληθὺς, ύος, ἡ, multitudo. ab eodem them.

Πληθυνθείην, ης, η, aor. 1. opt. paſſ. πληθυνθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi πληθύνω. quod vide.

Πληθύνομαι, ῃ, εται, creſco, præſ. paſſ. a πληθύνω, multiplico. Thema πλέος, plenus.

Πληθύνω, multiplico, creſco. fut. υνῶ. p. πεπλήθυγκα. perf. paſſ. πεπλήθυμμαι, σαι, ται. a. 1. ἐπληθύνθην. a. 1. opt. paſſ. πληθυνθείην. a. 1. inf. πληθυνθῆναι. Th. πλέ⊕.

Πληθὺς, ύ⊕, ἡ, multitudo. acc. πληθὺν. idem quod πλῆθ⊕, εος, τὸ. Thema πλέ⊕.

Πλήθω, impleo, inundo. f. πλήσω. a. 1. ἔπλησα. perf. act. πέπληκα. a. 1. paſſ. ἐπλήσθην, ης, η, impletus fui. a. 1. ſub. paſſ. πλησθῶ, ῇς, ῇ. aor. 1. partic. paſſ. πλησθεὶς, έντ⊕, ὁ. Th. πλέ⊕, ῦ, ὁ, plenus.

Πληθώρη, humorum abundantia. Et pro maxima hominum frequentia.

Πλήθωσι, 3. plur. ſub. act. verbi πλήθω.

Πλημάδες, Poet. pro πλειάδες, vergiliæ, ſidus in dorſo tauri. a πλειὰς, άδ⊕, quod a πλεῖονες, quod ibi ſint ſtellæ complures. Th. πολὺς, multus. Alii a πλέω, navigo, derivari malunt.

Πλήκτης, ῦ, ὁ, percuſſor, a perf. paſſiv. πέπληγμαι, ξαι, κται, verbi πλήσσω, percutio.

Πληκτίζομαι, pugno, uſque ad plagam digladior. a πλήσσω, percutio.

Πληκτικώτερα, vehementiora, nom. pl. n. g. a πληκτικὸς, qui percutiendi vim habet, mordax. a πληκτὸς, percuſſus. Th. πλήσσω, percutio.

Πλήμη, ης, ἡ, æſtus maris. a πλήθω, impleo. Eſt enim cum mare πλήθει, plenum eſt. Th. πλέ⊕, plenus.

Πλῆμι, appropinquo. a πλάω, per ſync. pro πελάω, idem. Th. πέλας, prope.

Πλημμελὴς, έ⊕, ὁ, ἡ, inconcinnus. a πλὴν, & μέλ⊕, quaſi ſine modulatione. aut a πλέω μέλ⊕, cum membrum abundat.

Πλημμύρα, ας, ἡ, maris æſtuantis acceſſus, inundatio. ex πλήμη, hinc πλήμμυρα, æſtus maris, quod vide, & μύρω, fluo. vel ſit a πλέω, & μύρω, cum mare uberius fluit. cui opponitur ἄμπωτις, εως, ἡ, maris æſtuantis receſſus, pro ἀνάπωσις, ex ἀναπόω, quod ab ἀναπίνω, reſorbeo.

Πλῆμναι, modioli, nom. plural. a πλήμνη, ης, ἡ, modiolus rotæ; πλῆμναι enim ſunt fiſtulæ, quæ axi inſeruntur, & circa eum volvuntur. quaſi a πελάω, verſor. Thema πλέ⊕, plenus.

Πλημνοδέτων, ferramentum rotæ, quo radii modiolo junguntur, ſeu ἄντυξ.

Πλημοχόη, ης, ἡ, vas quoddam, a πλήθω, & χέω, fundo.

ΠΛΗ'Ν, adverb. præterquam, præter, cum genit. ſed, ſed tantum, tamen, quinetiam, cæterum, itaque. q. a πλέον, plus.

Πλήθω, implebantur, 3. plur. imperf. paſſ. Jonic. verbi πλῆμι, idem quod πλήθω, impleo. f. σω. Thema πλέ⊕, plenus.

Πλῆξ, Jon. pro ἔπληξε, 3 ſingul. aor. 1. ind. activ. verbi πλήσσω, percutio. fut. ξω.

Πλήξας, αντ⊕, ὁ, & in nom. dual. πλήξαντε, a. 1. part. act. ejuſdem verbi.

Πληξαύρη, ης, ἡ, nomen mul. quæ multiloquio aerem verberat.

Πλῆξεν, deterruit, Jonic. pro ἔπληξε, 3. ſing. a. 1. act. verbi πλήσσω. f. ξω. percutio.

Πλήξιππ⊕, ῦ, ὁ, equorum domitor, & ſtimulator. ex πλήσσω, f. ξω, percutio, & ἵππ⊕, ῦ, ὁ, equus.

Πλῆρες, n. g. a πλήρης. quod vide.

Πλήρη, acc. ſing. a πλήρης, ε⊕, ὁ, ἡ.

Πλήρης, ε⊕, ὁ, ἡ, & τὸ πλῆρες, plenus, a, um, cum gen. hinc πληρόω, impleo, exſolvo. Thema πλέος, plenus.

Πληροῖ, 3. ſingul. præſ. indic. activ. & oprat. verbi πληρόω, impleo. Thema πλέος.

Πληροφορέω, ῶ, plenam fidem facio, plenum aſſero. f. ήσω. p. πεπληροφόρηκα. a. 1. ἐπληροφόρησα. a. 1. imperat. πληροφόρησον. præſ. paſſ. πληροφορέομαι, ῦμαι, certus ſum, perſuaſiſſimum habeo. Res enim πληροφορεῖσθαι dicitur, quæ nobis plene notificatur, ad plenum perſuadetur. perf. paſſ. πεπληροφόρημαι, perf. part. πεπληροφορημένος. a. 1. ind. paſſ. ἐπληροφορήθην, ης, η. a. 1. part. paſſ. πληροφορηθεὶς, plene certioratus. ex πλήρης, plenus. Th. πλέος, idem, & φορέω, ſeu φέρω, fero.

Πληροφορία, ας, ἡ, plena aſſenſio, certioratio. Πληροφόρημα, ατος, τὸ, plenitudo, ſatisfactio. ab iiſdem them.

Πληρόω, ῶ, impleo; item abſolvo, finio. f. ώσω, ſupplebo. p. πεπλήρωκα. a. 1. ἐπλήρωσα. a. 1. opt. act. πληρώσαιμι, αις, αι. a. 1. ſub. paſſ. πληρωθῶ, ῇς, ῇ. perf. paſſ. πεπλήρωμαι. a. 1. paſſ. ἐπληρώθην, ης, η. a. 1. ſub paſſ. πληρωθῶ, ῇς, ῇ. perf. part. paſſ. πεπληρωμένος, impletus, conſummatus. a πλήρης, idem quod Th. πλέος, ῦ, ὁ, plenus.

Πληρωθῶσι, 3. plur. aor. 1. ſub. paſſ. verbi πληρόω. quod vide.

Πλήρωμα, ατος, τὸ, ſupplementum, plenitudo, impletio. a πληρόω, impleo. quod vide.

Πληρώσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. a πληρόω. quod vide.

Πλησάμεν⊕, cum implevisset, a. 1. part. med. verbi πλήθω. vide πλήσας.

Πλήσας, αντος, ὁ, & in plur. πλήσαντες, aor. 1. part. activ. verbi πλήθω, impleo. f. σω. a. 1. ἔπλησα. Th. πλέ⊕, plenus.

Πλησθεὶς, έντος, a. 1. part. paſſ. ejuſdem verbi, & them.

Πλησίαζε, appropinqua, præſ. imperat. act. a πλησιάζω. f. άσω, appropinquo. p. πεπλησίακα. Th. πλησίον, adv. prope.

Πλησιάζω, converſor, appropinquo. f. άσω. hinc

hinc acc. plur. part. præſ. πλησιάζοντας. Th. πέλας.

Πλησιαίτερον, Jonic. adv. pro ἐγγύτερον, propius.

Πλησίον, adv. prope. ſed ὁ πλησίον, propinquus. Th. πέλας, prope.

Πλησίος, ία, ον, propinquus, a, um. qui eſt πέλας, prope.

Πλησιόχωρος, ου, ὁ, ἡ, alicujus agro vicinus. ex πλησίος, & χῶρος, ager, locus.

Πλησμονὴ, ῆς, ἡ, ſatietas. acc. plural. πλησμονάς. a πλήθω, impleo. Thema πλέος, plenus.

ΠΛΗ'ΣΣΩ, ſeu ττω, percutio, frango, percello, terreo. f. ξω. p. πέπληχα. a. 1. ἔπληξα. inde a. 1. part. πλήξας, αντος, ὁ. a. 2. ἔπληγον, quod ad ictum corporis pertinet: at ἔπλαγον, ad conſternationem animi: ſic & in a. 2. paſſ. ἐπλήγην, & ἐπλάγην. perf. paſſ. πέπληγμαι, ξαι, κται. Hinc πλῆξις, εως, ἡ, percuſſio. πλήκτης, ου, ὁ, percuſſor. πλῆκτρον, ου, τὸ, percutiendi inſtrumentum: item plectrum, quo fides pulſantur. πληγὴ, ῆς, ἡ, plaga, ictus, vulnus, quod fit a præt. med. πέπληγα. Hinc compoſ. ἀποπλήσσω, percutio. ἀποπλήσσομαι, percutior: item perterreſio, obſtupeſco. ἀποπληξία, ας, ἡ, ſtupor corporis, mentiſque morbus. ἀπόπληκτος, ου, & ἀποπληκτικὸς, οῦ, ὁ, ἡ, qui laborat apoplexia. ἐκπλήττω, percello, perterrefacio. ἔκπληξις, εως, ἡ, perterrefactio, conſternatio.

[illegible]ττει, 3. ſing. præſ. ind. act. πλήττετε, 2. plur. præſ. imperat. a πλήττω, idem quod πλήσσω. quod vide.

Πλῆτο, implebatur, 3. ſingul. imperf. paſſ. verbi πλῆμαι, idem quod πλήθω, impleo. futur. ήσω. Sunt qui velint eſſe pluſq. perf. paſs. & Poet. ſeu Jon. poni pro ἐπέπληντο. Th. πλέος, plenus.

Πλήων, ονος, ὁ, ἡ, Dor. & Æol. pro πλέων.

Πλινθεύσομεν, 1. plural. a. 1. ſub. activ. a πλινθεύω, lateres fingo. Thema πλίνθος.

ΠΛΙ΄ΝΘΟΣ, ου, ἡ, later. q. eſt πηλίνη θέσις, id eſt lutea compoſitio. vel duc a πηλός, & ὀπτός. Exterius lateres ſplendent, interius lutum latet. hinc πλίνθινος, ου, ὁ, lateritius. πλινθεύω.

Πλὶξ, gradus: os inter femora. cujus præcipuus uſus ad τὸ πλίσσειν.

ΠΛΙ'ΣΣΩ, ſeu σσομαι, gradior. tanquam terram πλήσσω pedibus.

Πλίχας, cutis, quæ pudendis ſubeſt, inter utrumque femur. a πλίξ.

Πλοιάριον, ου, τὸ, navigiolum, diminut. a πλοῖον, ου, τὸ. quod vide.

Πλοῖον, ου, τὸ, navigium, a præt. med. ſumpt πέπλοα, verbi πλέω, navigo. f. πλεύσω.

Πλοκαμὶς, ίδος, ἡ, crines plexi. coma. a πλέκω, necto.

Πλόκαμος, ου, ὁ, cincinni, vel cirri, crines plexi, & intorti. item πλοκαμὶς, ἡ, & πλοκαὶς, ίδος, ἡ, a πλοκὴ, ῆς, ἡ, implicatio. Th. πλέκω, plico.

Πλοκερὸς, ά, όν, pro πλόκιμος, textilis. Th. πλέκω, plico.

Πλοκὴ, ῆς, ἡ, flexus, implicatio. Th. πλέκω, plico, necto.

Πλέκος, ου, ὁ, Poet. idem ac πλέγμα, ατος, τὸ, plica, nexus, contextus.

Πλόος, ου, ὁ, genitiv. όου, ου, navigatio, curſus navis. Item πλοῦς, πλοὸς, πλοΐ. Them. πλέω, navigo. fut. πλεύσω. aor. 2. ἔπλοον. p. m. πέπλοα.

Πλοῦ, genit. contract. a πλόος, ου. quod vide.

Πλουμάριον, ου, τὸ, plumacium. Gloſſ. Eſt cervical, a pluma.

Πλούσιος, ου, ὁ, dives, locuples. πλουσία πόλις, urbs opulenta. in com par. πλουσιώτερος, α, ον. Th. πλοῦτος, ου, ὁ, divitiæ.

Πλοῦτε, vocativ. ſingul. a Πλοῦτος, ου, ὁ, Plutus, Deus divitiarum præſes.

Πλουτεῖν, præſ. inf. act. a πλουτέω, quod vide.

Πλουτεῦντα, Dor. pro πλουτοῦντα, acc. ſing. præſ. part. activ. verbi πλουτέω, dives ſum. Thema πλοῦτος, ου, ὁ, divitiæ.

Πλουτέω, ῶ, dives ſum. fut. ήσω. p. πεπλούτηκα. aor. 1. ἐπλούτησα. Thema πλοῦτος.

Πλουτίζω, dito, locupleto, divitem reddo. fut. ίσω. p. πεπλούτικα. a. 1. ἐπλούτισα. a. 1. paſſ. ἐπλουτίσθην.

Πλούτοιο, gen. Jon. pro πλούτου, a πλοῦτος, ου, ὁ, divitiæ.

ΠΛΟΥ̃ΤΟΣ, ου, ὁ, divitiæ, Plutus. quaſi πολύετος, quod ſit opulentia ex multorum annorum proventu. a πολὺ, & εἶναι, unde ἔτι. Ergo πλοῦτος, ſunt πολλὰ ἔτη, & πλοῦτος, cui πολλὴ οὐσία. Hinc πλουτέω, dives ſum, poſſideo divitias. πλουτίζω, f. ίσω, dito, opulento. πλουτοπαρόχω, idem. πλούσιος, ου, ὁ, dives.

Πλουτοῦντι, dat. ſingul. præſ. part. act. πλουτοῦσι, dat. plural. part. præſ. vel 3. plur. indicat. præſ. verbi πλουτέω, dives ſum.

Πλουτὼ, όος, ἡ, nom. mul. q. d. opulenta.

Πλοχμὸς, οῦ, ὁ, crinis plexus, & intortus, per ſyncop. pro πλόκαμος, ὁ, crines plexi. Th. πλέκω, necto.

Πλυθεὶς, lotus, a. 1. part. paſſ. verbi πλύνω, lavo. perfect. paſſiv. πέπλυμαι, q. a πλύω.

Πλυνέεσκε, lavabat, Jon. pro ἔπλυνε, 3. ſingul. imperf. activ. verbi πλυνέω, lavo.

Πλυνὸς, οῦ, ὁ, locus, ubi lavabatur. Th. πλυνέω, lavo.

ΠΛΥ΄ΝΩ, lavo, proprie veſtimenta: ut λούω, corpus: νίπτω, manus, & pedes. Significat & maledictis proſcindo, objurgo, contamino. fut. πλυνῶ. a. 1. ἔπλυνα. p. πέπλυγκα. Hinc πλυνεὺς, ἕως, ὁ, qui veſtimenta lavat, fullo. quia πλυνέω, eſt ſordes eluo. potiſſ flectere a πηλὸς, lutum, vel a πελὸς, niger, ut ſit dealbo, vel q. πέλω, & νέω.

Πλῶε, navigabat, 3. ſing. imperf. act. Jonic. Sic πλώεσκε, imperf. Jonic. πλώειν, præſ. inf. verbi πλώω, ſeu πλῶμι, Poet. pro πλέω, navigo.

Πλώουσαι, pro πλώουσας, acc. pl. f. g. part. præſ Jon. pro πλεούσας, a πλοέω, quod a πλώω.

Πλωΐζεσκε, navigabat, 3. ſing. imperf. Jon. vel Poet. verbi πλωΐζω. Thema πλέω, navigo. f. πλεύσω.

Πλῶμι, ſeu πλώω, Poet. pro πλέω, navigo. f. πλεύσω.

Πλωτὴρ, ῆρος, ῆρι, ὁ, idem quod πλωτὴρ, ῆρος, ὁ, natator, navigator. a πλώω, Poet. idem quod πλέω, navigo.

Πλωτὸς, ή, όν, natans in aquis. a πλῶμι.

Π Ν.

Πνείοντες, anhelantes, nom. plural. part. præſ. act. verbi πνείω, Poet. pro πνέω, ſpiro. f. πνεύσω.

Πνείουσα, ας, ἡ, Dor. pro πνέουσα, ſpirans, præſ. part. f. g. a πνέω, ſpiro. quod vide.

Πνεῦμα, ατος, τὸ, ventus, ſpiritus. Th. πνέω, ſpiro.

Πνευματικὸς, ὴ, ὸν, ſpiritualis, e. τὰ πνευματικὰ, res ſpirituales. Hinc adverb. πνευματικῶς, ſpiritualiter. Th. πνέω, ſpiro.

Πνεύμων, ονος, ὁ, pulmo, reſpirationis inſtrumentum. ab eodem them.

Πνεῦσαι, aor. 1. inf. act. verbi πνέω, ſpiro. f. πνεύσω. aor. 1. ἔπνευσα. aor. 1. part. πνεύσας, αντος, ὁ.

Πνεύσειε, ſpiraret. 3. ſing. a. 1. opt. act. Æol. verbi ejuſdem.

Πνεύσω, ſpirabo, f. 1. act. a πνέω.

ΠΝΕ'Ω, flo, ſpiro. f. πνεύσω. p. πέπνευκα. perf. paſſ. πέπνευμαι, q. a πονέω, pulmones enim perpetua εἰσπνοῇ καὶ ἐκπνοῇ laborant. an a πνύω? Hinc πνεῦμα, ατος, τὸ, ſpiritus. πνοὴ, ῆς, ἡ, flatus. ἀναπνέω, reſpiro. ἀνάπνευσις, εως, & ἀναπνοὴ, ῆς, ἡ, reſpiratio.

Πνιγεὶς, έντος, ὁ, ſuffocatus. a. 2. part. paſſ. verbi πνίγω. quod vide.

Πνιγήσομαι, ſuffocabor, fut. 2. paſſ. verbi ejuſd.

ΠΝΙ'ΓΩ, ſuffoco, ſtrangulo. f. ξω. imperf. ἔπνιγον. perf. πέπνιχα. a. 1. ἔπνιξα. a. 2. ἔπνιγον. imperf. paſſ. ἐπνιγόμην, ου, ετο. perf. paſſ. πέπνιγμαι, ξαι, κται. a. 2. ind. paſſ. ἐπνίγην. fut. 2. paſſ. πνιγήσομαι. q. πνοὴν ἄγω, ſpiritum frango. Hinc πνιγμὸς, οῦ, ὁ, ſuffocatio. πνῖγος, εος, τὸ, idem. πνικτὸς, ἡ, όν, ſuffocatus, a, um.

Πνικτὸς, ἡ, όν, ſuffocatus, a, um. Thema πνίγω.

Πνίξαντες, ſuffocantes, nom. pl. aor. 1. part. act. verbi πνίγω. quod vide

Πνοὴ, ῆς, ἡ, flatus, ſpiritus. a πνέω, ſpiro. p. m. πέπνοα.

Πνοιὰς, flatus, acc. pl. πνοιῇσιν, dat. plur. Jon. a πνοιὴ, ῆς, ἡ, per Epentheſ. τοῦ ι pro πνοὴ, Dor. quod vide.

Πνύμι, ſeu πνύομαι, ſpiro, ſapio, intelligo. perf. πέπνυμαι. hinc πεπνυμένος, ſapiens, prudens. Thema πνέω, ſpiro. f. πνεύσω.

Πνὺξ, ἡ, locus Athenis, ubi concio habebatur. q. a πινύω, moneo.

Πνύω, ſpirabat, intelligebat, 3. ſingul. imperf. Jon. verbi πνύομαι, ſeu πνύμι, quod vide.

Π Ο.

ΠΟ'Α, ας, ἡ, Jon. ποίη, herba, pabulum. q. a πάω, olim paſco, alo: quia πάομαι, eſt guſto, edo. unde apud Hom. πάσασθαι, pro γεύσασθαι, & ἄπαστος, eſt jejunus. alii volunt a πόω, bibo; herba enim pluviam imbibit, & ab humo humet.

Πόδα, acc. ſingul. πόδας, acc. plur. a πὸς, ποδὸς, ὁ, pes.

Ποδαβρὸς, ὁ, Jon pedibus mollibus præditus. ex πὸς, pes, & ἁβρὸς, mollis.

Ποδάγρα, ας, ἡ, podagra, pedale. q. d. πόδες ἀγρεύονται, pedes capiuntur. Ex πὸς, ποδὸς, ὁ, pes, & ἄγρα, ας, ἡ, captura.

Ποδανιπτὴρ, ῆρος, ὁ, pelvis. ex πὸς, pes, & νίπτω, lavo.

Ποδαπὸς, ἡ, όν, cujas, quaſi ποίου δαπέδου.

Πόδαργε, vocat. ſing. a πόδαργος, ου, ὁ, albos, vel celeres pedes habens. ex πὸς, pes, & ἀργὸς, οῦ, ὁ, albus.

Ποδαρκεῖν, Poet. τοῖς ποσὶν ἀρκεῖν, pedibus valere, pedum velocitate præditum eſſe. vide ποδάρκης.

Ποδάρκης, εος, ὁ, pedibus celer, ex πὸς, pes, & ἀρκέω, ſufficio, par ſum.

Ποδεκμάγειον, ου, τὸ, pedale. id, quo pedes ἐκμάσσονται, abſterguntur. Ex πὸς, pes, & μάσσω, abſtergo.

Πόδες, nom plur. πόδεσσιν, dat. plur. Jon. pro ποσί. a πὸς, ποδὸς, ὁ, pes.

Ποδεὼν, ῶνος, ὁ, in utriſque vocatur pediculus, e pellibus dependens, & accipitur pro rei alicujus figura in anguſtum deſinente, idque ad humani pedis ſimilitudinem. Th. πὸς, pes.

Ποδηνεκὴς, έος, ὁ, ἡ, uſque ad pedes dependens. ex πὸς, pes, & ἠνεκὴς, έος, ὁ, ἡ, porrectus in longitudinem: item perpetuus.

Ποδήνεμος, ου, ὁ, ἡ, pedibus velox, ventipes. ex πὸς, pes, & ἄνεμος, ου, ὁ, ventus.

Ποδήρης, εος, ὁ, ἡ, (ſcil. ἐσθὴς) veſtis talaris, ad pedes uſque dependens. ex πὸς, ποδὸς, ὁ, pes, & ἄρω, apto.

Ποδίσκος, ου, ὁ, ἡ, μικρὸς πὸς, pediculus, parvus pes.

Ποδιῶ, compede vinciam, Att. pro ποδί-σω, fut. 1. ind. act. verbi ποδίζω. f. σω. pede metior. ποδισμὸς, pedatura, pe-deſtris ſaltatio. Pollux lib. 3. 14. Th. πὺς, pes.

Ποδοῖιν, Jon. pro ποδοῖν, gen. & dat. dual. a πὺς, pes.

Ποδόκριλον, υ, τὸ, cavilla. Eſt vola pe-dis, ποδὸς κοῖλον.

Ποδήρινον, υ, τὸ, veſtis ad pedes demiſſa. Ex πὺς, & ἄρω, vel ἀρίζω.

Ποδὸς, gen. ſing. ποδῶν, gen. plur. a πὺς, pes.

Ποδόψελον, pediculum. Gl. Cyr. puto ποδῶν ψέλιον, pedicula.

Ποδοψόφοι, ſunt qui pede ſtrepitum ex-citant, ποδὶ ψοφῶσι.

Ποδώκεα, acc. ſing. a ποδώκης, εος, ὁ, ἡ, pedibus celer. ex πὺς, ποδὸς, pes, & ὠκὺς, έος, ὁ, celer.

Πόδωμα, pulpitum, tanquam res pedata, pedibus fulta.

Ποει, Att. pro ποίει, præſ. imperat. act. a ποέω, Att. pro ποιέω, facio.

Ποθ', ſequente aſpirat. pro ποτὲ, aliquan-do, vide in πότε, quando?

Ποθέεσκε, deſiderabat, Jon. pro ἐπόθει, ε, 3. ſing. imperf. verbi ποθέω, deſide-ro. Thema πόθος, ε, ὁ, deſide-rium.

Ποθεινὸς, ῦ, ὁ, deſiderabilis. Th. πόθος, υ, ὁ, deſiderium.

Πόθεν, unde? adverb. interrogativum. ab ὅθεν, unde, indefinitum. Thema ὅς, qui.

Ποθέοισαι, Dor. pro ποθέουσαι, deſide-rantes, nom. plur. part. præſ. f. g. a ποθέω. Th. πόθος.

Ποθέοντε, deſiderantes, nom. dual. præſ. part. verbi ποθέω, deſidero. præſ. part. ποθέων, ουσα, ον. hinc ποθέοντι, Dor. pro ποθέουσι, 3. plur. præſ. ind. act. Th. πόθος.

Ποθέρπειν, Dor. pro προσέρπειν, ſerpen-do accedere. accedere. ex πρὸς, & ἕρπω, ſerpo.

Πόθεσαν, Jon. pro ἐπόθεσαν, 3. plur. a. 1. ind. activ. verbi ποθέω, deſidero. f. ήσω, & έσω. aor. 1. ἐπόθεσα. Th. πό-θος.

Ποθέσπερα, veſperi, Dor. pro προσέσπερα. Th. ἕσπερος, veſper.

Ποθεῦντες, amantes, Dor. pro ποθοῦντες, nom. plur. part. a ποθέω. ποθεῦντι, Dor. pro ποθοῦσι, 3. plur. præſ. ind. ver-bi ejuſdem.

Ποθήμεναι, per Ectaſin pro ποθέμεναι, de-ſiderare, Doric. ſeu Jonic. pro ποθεῖν, præſens infinit. verbi ποθέω. ab eod. th.

Πόθι, ubi? quo? Sed ποθὶ, alicubi, ali-quando. ab ὅθι, ubi, indefinitum. Th. ὅς, qui.

Ποθορεῦσα, Dor. pro προσορῶσα, aſpi-ciens, præſ. part. f. g. a προσοράω. Th. ὁράω, video.

Ποθορῇ, Dor. pro προσορᾷ, aſpicit, 3. ſing. præſent. indicat. ex ποτὶ, pro πρὸς, & ὁράω.

Ποθόρημι, Dor. pro προσόρημι, Poet. pro προσορῶ, aſpicio.

Ποθορῆσθα, Dor. & Æol. pro προσορᾷς, aſpicis, 2. ſing. præſ. ind. act. verbi προσοράω. vel a Doric. ποθόρημι. quod vide.

Ποθορεῦσα, ας, ἡ, Dor. pro προσορῶσα, ἡ, aſpiciens. ab ὁράω, video.

ΠΟ'ΘΟΣ, υ, ὁ, deſiderium, q. a πόθω, deſidero, inuſit. unde Latinum peto. alii a p. m. πέποιθα, verbi πείθω, perſuadeo. hinc ποθέω, ῶ, deſidero. ἐπιποθέω, idem.

Ποθῦμεν, deſideramus, 1. plur. præſ. ind. verbi ποθέω, deſidero.

Ποῖ, quo, quorſum? ab indefin. οἷ, quo. Th. ὅς, qui.

Ποία, ας, ἡ, qualis? in m. g. ποῖος, n. g. ποῖον. Th. οἷος, qualis, citra interrog.

Ποιάεις, άεσσα, άεν, herboſus, a, um, Dor. pro ποιήεις. vide in ποίη.

Ποίαντος υἱὸς, pro Philoctete.

Ποιεῖ, facit, 3. ſingul. præſ. ind. Sed ποίει, 2. ſing. imperat. præſ. act. verbi ποιέω, facio.

Ποίευ, fac, Dor. pro ποιοῦ, præſ. impe-rat. paſſ. ποιεῦντι, facienti, Dor. pro ποιοῦντι, dativ. ſingul. partic. præſ. activ. ποιεῦντα, Dor. pro [...] accuſ. ſin-gul. verbi ejuſd.

Ποιεύμην, Dor. & J[...] ποιούμην, 1. ſing. imperf. paſſ fie[...]εύμεν, Dor. & Jon. pro ἐποιοῦμεν, 1. plur. imperf. act. verbi ποιέω, facio.

Ποιεῦντι, vide in ποιεῦ.

ΠΟΙΕ'Ω, facio, factito, fabricor, carmi-na facio, pono, celebro. f. ήσω. p. πε-ποίηκα. perf. part. πεποιηκώς. aor. 1. ἐ-ποίησα, conſtitui, lucrifeci, commemo-ratus ſum. a. 1. part. ποιήσας, ασης, ὁ. præſ. paſſ. ποιέομαι, ῦμαι, fio. perf. paſſ πεποίημαι. a. 1. paſſ. ἐποιήθην. a. 1. med. ἐποιησάμην, ω, ατο. Helleniſmus & ποιεῖν τινα, alicui benefacere. ποιεῖν τὴν ἀλήθειαν, veritati operam dare. q. a ποι-ὸς, qualis, quaſi ad alicuius exemplaris ſimilitudinem. Vel a ποιέω, facio. Hinc ποίημα, ατος, τὸ, opus; item poe[...] ποιητὴς, ῦ, ὁ, factor, conditor; item [...]ta. περιποιέω, tueor, item ac-quiro. περιποίησις, εως, ἡ, acquiſitio, vindicatio, aſſertio. προσποιέω, mihi aſſumo, vindico; item ſimulo, fingo. προσποίησις, εως, ἡ, vindicatio, ſimu-latio. ἀγαλματοποιὸς, ῦ, ὁ, ſtatuarum fabricator. ζωοποιὸς, ῦ, ὁ, vivificus. θαυματοποιὸς, ῦ, ὁ, præſtigiator, cir-culator. νεωτεροποιὸς, ῦ, ὁ, novarum rerum ſtudioſus. ὀνοματοποιὸς, ῦ, ὁ, vocabulorum fictor. παιδοποιὸς, ῦ, ὁ, liberorum procreator.

Ποίη, ης, ἡ, Jon. pro ποία, ας, ἡ, her-ba. hinc ποιήεις, herboſus, in f. g. ποιήεσσα.

Ποιήεσσα, ης, ἡ, vide in ποίη.

Ποιηθεὶς, έντος, ὁ, a. 1. part. paſſ. verbi ποιέω, facio.

Ποίημα, ατος, τὸ, opus. ποιήματα, ων, τὰ, res conditæ.

Ποιήμενος, Jon. pro πεποιημένος, factus, perf. part. paſſ. a ποιέω, facio.

Ποίησ', pro ποίησε, quod vide.

Ποιήσατο, 3. ſing. aor. 1. med. Jon. abjecto augmento, verbi ejuſdem.

Ποίησε, fecit, Jonic. pro ἐποίησε, 3. ſin-gul. aor. 1. ind. activ. a ποιέω.

Ποιῇσι, Jon. paragoge pro ποιῇ, 3. ſing. præſ. ſub. act. ejuſdem verbi.

Ποίησις, εως, ἡ, actio. fit a ποιέω.

Ποιήσομ', faciam, pro ποιήσομαι, f. 1. med. a ποιέω.

Ποιησῶ, εῖς, εῖ, Dor. pro ποιήσω, εις, ει, f. 1. ind. act. verbi ejuſdem.

Ποιητὴς, ῦ, ὁ, Poeta; item effector, factor. dat. plur. ποιηταῖς. fit a 3. ſing. perf. paſſ. verbi ποιέω.

Ποιητικὸς, ῦ, ὁ, Poeticus. in plur. n. g. ποιητικά, a ποιητὴς, ῦ, ὁ, Poeta.

Ποιητὸς, ῦ, ὃν, factus, a, um, adject. verbale a ποιέω.

Ποιηφαγεῖν, herbas comedere. ex ποίη, ſeu πόη, herba, & φάγω, edo.

Ποικιλία, ας, ἡ, varietas. a ποικίλος, υ, ὁ, varius.

Ποικιλάνιος, υ, ὁ, Dor. pro ποικιλήνιος, ὁ, qui variegatas habenas habet. ὁ ποικίλας ἡνίας ἔχων.

Ποικίλλω, variego, vaſre fingo. f. λῶ. præſ. inf. ποικίλλειν. præſ. part. ποικίλ-λων, οντος, ὁ. Th. ποικίλος, varius.

Ποίκιλμα, ατος, τὸ, ornatus verſicolor. ab eodem them.

Ποικιλόβουλος, υ, ὁ, verſutus, qui ani-mo ſuo agitat varia conſilia. Ex ποικί-λος, varius, & βουλὴ, ῆς, ἡ, conſi-lium.

Ποικιλόγαρυς, υος, ὁ, ἡ, Dor. pro ποικι-λόγηρυς, variam vocem, ſonumque habens. ὁ ποικίλην γῆρυν καὶ φωνὴν ἔ-χων.

Ποικιλόδειρος, υ, ὁ, ἡ, canorus, varians vocem. Ex ποικίλος, varius, & δειρὴ, ſeu δέρη, ῆς, ἡ, collum, & per Me-tonym. cauſæ, vox.

Ποικιλόνωτος, υ, ὁ, qui tergum variis maculis diſtinctum habet. Ex ποικίλος, υ, ὁ, varius, & νῶτος, υ, ὁ, dor-ſum.

ΠΟΙΚΙ'ΛΟΣ, υ, ὁ, varius, maculoſus, q. a πάνυ λίαν, prudenter valde. ut ſit quaſi πανάλιος. opera variegata ſunt ſapienter facta. Hinc ποικίλως, varie, multis modis. ποικίλλω, fut. λῶ, va-riego, exorno.

Ποικιλοφόρμιγξ, γγος, ὁ, ἡ, Epithet. car-minis, quod vario citharæ ſono cani-tur. Ex ποικίλος, varius, & φόρμιγξ, γγος, ἡ, cithara.

Ποιμαίνονθ', acc. ſing part. præſ. act. verbi ποιμαίνω, paſco. præſ. inf. ποιμαίνειν. Th. ποιμὴν. quod vide.

Ποιμαίνοντι, Dor. pro ποιμαίνουσι, paſcunt. 3. plur. præſ. verbi ποιμαίνω. quod vi-de.

Ποιμαίνω, paſco, rego. f. ανῶ. aor. 1. ἐ-ποίμανα. aor. 1. imperat. ποίμανον, άτω, & in plur. ποιμάνατε. Th. ποιμὴν, ένος, ὁ, paſtor.

Ποιμὰν, Dor. pro ποιμὴν. quod vide.

Ποιμάνατε, 2. pl. a. 1. imperat. activ. ver-bi ποιμαίνω, paſco. quod vide.

Ποιμαντέον, paſcendum, verbale a ποιμαί-νω. quod vide.

Ποιμανῶ, paſcam, f. 1. verbi ejuſdem.

Ποιμένι, dat. ſing. a ποιμὴν, ένος, ὁ, paſtor.

ΠΟΙΜΗ'Ν, ένος, ὁ, paſtor. q. ἐν πόᾳ μένων, quod in gramine maneat, cu-bet, &c. Vel potius a πάω, paſco. hine ποιμαίνω, paſco, doceo, rego. ποιμενικὸς, ῦ, ὁ, paſtoritius. ποίμνη, ης, ἡ, grex ovium.

Ποίμνη, ης, ἡ, grex, Doric. ποίμνα. hinc ποιμνήϊος, υ, ὁ, ad ovium gre-gem pertinens, a Th. ποιμὴν, ένος, ὁ, paſtor.

Ποίμνιον, υ, τὸ, grex, & ab eod. th.

ΠΟΙΝΗ', ῆς, ἡ, Dor. ποινά, pœna, ul-tio, injuria. & pro præmio etiam ac-cipitur: tum pro liberatione, & ſolu-tione. q. a πόνος, moleſtia. pœna enim eſt paſſio moleſta. hinc ποινάω, punio.

Ποιοίην, ης, η, Att. vel Æol. pro ποιοί-μι, οις, οι, præſ. opt. act. verbi ποιέω, facio.

Ποιολογεῦσα, Dor. pro ποιολογοῦσα, ſpi-cas legens. ex πόα, ſeu ποίη, herba, & λέγω, colligo.

Ποῖος, οία, οῖον, qualis, e. Thema οἷ-ος, qualis. citra interrog.

Ποιότητα, qualitatem, accuſ. ſingul. a ποιότης, ητος, a ποῖος, α, ον, qua-lis? Th. οἷος, qualis.

Ποιοῦ, præſ. imperat. paſſ. verbi ποιέω, facio. ποιεῦμες, Dor. pro ποιοῦμεν, 1. pl. præſ. act.

Ποιούντων, faciant, Attic. pro ποιείτωσαν. Nam imperativi tertiam pluralem Atti-ci faciunt ſimilem genitivo plural. par-ticip. ejuſdem temporis. Th. ποιέω, fa-cio.

Ποιπνύω, ſeu ποιπνέω, aliquid ſedulo ago, ſatago, expeto, miniſtro. ἀπὸ τοῦ πνεῖν, & πνέω, ſeu πνείω, ſpiro. nam qui ſatagit, & properanter opus facit, anhelat. hinc & ποιπνός, υ, ὁ, ſe-dulus, miniſter.

Ποιρὸν, ſcrotum, mentula. Etymol. a σπείρω, vide πηρὸν.

Ποίτνιος, υ, ὁ, ἡ, Poet. remunerator, qui gratiam refert. per ſync. ἐκ τοῦ ποι-νητικός, ὁ ποινὰς τίνων, ὅπερ ἐστὶ τὰς ἀμοιβὰς ἀποτίνουσα, καὶ χάριν ἀνταποδιδοῦ-σα.

Ποιῷμι, Attic. pro ποιοίμι, præſ. opt. act. verbi ποιέω, facio.

Ποκὰ, Dor. pro ποτὲ, quando, quod vi-de.

Ποκίζω, vide in ποκίξατο.

Ποκίξατο, Dor. & Jon. pro ἐποκίσατο, 3. ſing. a. 1. med. verbi ποκίζω, vello, tondeo. f. ίσω. a πόκος, υ, ὁ, vel-lus. Th. πέκω, & πείκω, pecto, car-po, tondeo. f. ξω.

Πο-

Πέκος, ου, ὁ, vellus. Th. πείκω, vel πέκω, tondeo, vello.

Πόκως, Dor. pro πόκους, acc. pl. a πόκος.

Πόλεας, Poet. pro πολλοὺς, acc. pl. m. g. a πολύς, multus. Sed πόλεας, urbes, acc. pl. a πόλις, εως, ἡ, urbs.

Πολέες, Jon. ſeu Poet. pro πολλοί, πολέεσι, pro πολέεσι, dat. plur. Poet. & Jon. pro πολλοῖς, a πολύς, multus.

Πόλει, dat. ſing. a πόλις, εως, ἡ, urbs.

Πολεῖν, præſ. inf. act. a πολέω, verto.

Πολεμέω, ῶ, bello, prælior. fut. ήσω. p. πεπολέμηκα. a. 1. ἐπολέμησα. a. 1. inf. act. πολεμῆσαι. Th. πόλεμος, ου, ὁ, bellum.

Πολεμήϊος, Jonica dialyſi pro πολέμιος, ου, ὁ, bellicus. Th. πόλεμος.

Πολεμήσει, præliabitur, 3. ſing. fut. 1. act. verbi πολεμέω. Th. πόλεμος.

Πολεμιζέμεν, & πολεμιζέμεναι, pugnare, præſ. inf. Jon. & Dor. pro πολεμίζειν, verbi πολεμίζω, pugno. f. ίσω, p. πεπολέμικα.

Πολέμιζον, Jon. pro ἐπολέμιζον, 1. ſing. vel 3. plur. imperf. act. verbi πολεμίζω, pugno. Th. πόλεμος, bellum.

Πολεμικός, οῦ, ὁ, bellicus, bellicoſus. & pro eodem πολεμιστήριος. ab eod. th.

Πολέμιος, ου, ὁ, hoſtis, inimicus. ejuſdem them.

Πολεμιστής, οῦ, ὁ, bellicoſus. acc. ſing. πολεμιστήν. a πόλεμος, ου, ὁ, bellum.

Πολεμοδόκος, ου, ὁ, Poet. bellum excipiens. ὁ πόλεμον δεχόμενος.

Πολεμοῖσι, dat. plur. Jon. a πόλεμος, bellum.

Πολεμόκλονος, ου, ὁ, tumultuoſus. ex πόλεμος, ου, ὁ, bellum, & κλόνος, ου, ὁ, tumultus.

ΠΟ'ΛΕΜΟΣ, ου, & Jon. οιο, ὁ, bellum. q. πολύαιμος, ex πολύ, & αἷμα, ſanguis. vel q. πολόλεμος, ex πολύς, & ὄλλυμι, perdo. vel quaſi πόλεις μειῶν, civitates minuens. Alii a πολέω, everto. Forte melius a παλάμη, quia primum bellum erat pugna palmarum. Hinc πολεμικός, οῦ, ὁ, bellicus, militaris. πολέμιος, ου, ὁ, inimicus, hoſtis. πολεμίζω, & πολεμέω, bellum gero.

Πολέος, gen. Poet. pro πολλοῦ. ſic in gen. pl. πολέων, pro πολλῶν, a πολύς, multus.

Πολέσκετο, Jon. pro ἐπολεῖτο, εῖτο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi πολέω, verto. Niſi ex πολέσκω, derivari malis, idem quod πολέω.

Πόλιος, gen. ſing. Dor. pro πόλεως, a πόλις, ἡ, urbs.

ΠΟΛΕ'Ω, verto, verſo. f. ήσω, p. πεπόληκα. q. a πέλω, idem. Hinc πόλος, ου, ὁ, vertex, ſeu cardo mundi. αὐτοπόλος, ſeu μυστοπόλος, ου, ὁ, qui myſtica verſat, ſacerdos. ὀνειροπόλος, ου, ὁ, conjector.

Πόλεως, & Poet. πόληος, gen. ſing. a πόλις, ἡ, urbs.

Πολίων, genit. plur. Jon. pro πόλεων, urbium.

Πολιήοχος, ου, ὁ, ἡ, & per Craſin πολιοῦχος, urbium conſervator, vel præſes παρὰ τὸ τὰς πόλεις, εἴτε πόλεις ἔχειν, καὶ φυλάσσειν.

Πολίαρχος, ου, ὁ, patriæ princeps. ὁ πόλεως ἀρχός, εἴτε ἄρχων καὶ ἡγεμών.

Πολιητᾶν, Dor. pro πολιητῶν, gen. pl. a πολιήτης, ου, ὁ, pro πολίτης, civis. Th. πόλις, εως, ἡ, urbs.

Πολιῆς, gen. ſing. f. g. a πολιός, ή, όν, canus, a, um.

Πολιήταις, dat. plur. πολιητῶν, gen. pl. a πολιήτης, Poet. pro πολίτης, ου, ὁ, civis. Th. πόλις, εως, ἡ, urbs.

Πολίζειν, urbem condere. Th. πόλις, urbs.

Πολιοκρόταφος, ου, ὁ, ἡ, cana habens tempora. Ex πολιός, οῦ, ὁ, canus, & κρόταφος, ου, ὁ, tempora.

Πολιορκέω, urbem obſideo, & cingo obſidione. præſ. part. paſſ. πολιορκούμενος. hinc πολιορκία, ας, ἡ, obſidio. ex πόλις, urbs, & ἕρκος, εος, τὸ, ſeptum. Th. εἴργω, f. ξω, includo.

ΠΟΛΙΟ'Σ, οῦ, ὁ, canus, albus. q. a παλαιός, vetuſta enim ſolent eſſe cana. hinc πολιαὶ θρίξ, canus capillus.

ΠΟ'ΛΙΣ, εως, ἡ, urbs, civitas. ubi homines πολοῦσι, id eſt, verſantur. vel potius a πολύς, quod ſint πολλοὶ certis legibus juncti. hinc πολίτης, ου, ὁ, civis. πολιτεύω, rempub. adminiſtro. πολιτεία, ας, ἡ, reſpub. ſtatus, & adminiſtratio. πολίτευμα, ατος, τὸ, idem. ἀκρόπολις, εως, ἡ, ſumma ſeu altiſſima pars urbis; item arx. ἄπολις, εως, ὁ, ἡ, extorris. δεκάπολις, εως, ἡ, decem habens urbes, regio Judææ contermina. ἑλέπολις, εως, ἡ, machina obſidionalis, capiendis urbibus apta. μητρόπολις, εως, ἡ, primaria urbs.

Πόλισμα, ατος, τὸ, urbs.

Πολίσσαμεν, Jon. & Poet. pro ἐπολίσαμεν, 1. pl. a. 1. ind. act. verbi πολίζω, urbem condo. f. ίσω, p. πεπόλικα. a. 1. ἐπόλισα. Th. πόλις, εως, ἡ, urbs.

Πολῖται, nom. pl. a πολίτης, ου, ὁ, civis. Th. πόλις.

Πολιτάρχης, ου, ὁ, q. d. ἄρχων τῶν πολιτῶν, gubernator civium, urbis præfectus. ex πόλις, & ἄρχω, impero.

Πολιτεία, ας, ἡ, & Jon. πολιτηίη, civitas, reſpub. jus civitatis. Th. πόλις, εως, ἡ, urbs.

Πολιτεύεσθαι, præſ. inf. paſſ. a πολιτεύω, quod vide.

Πολίτευμα, ατος, τὸ, vita civilis, in pl. τὰ πολιτεύματα. Th. πόλις.

Πολιτευτὴς, οῦ, ὁ, magiſtratus. a πολιτεύω, rempub. adminiſtro. Thema πόλις.

Πολιτεύω, rempub. adminiſtro. f. εύσω, perf. πεπολίτευκα. præſ. med. πολιτεύομαι, idem. item me gero. perf. paſſ. πεπολίτευμαι, ſervivi. cum dat. a πόλις.

Πολίτης, ου, ὁ, civis. in nom. pl. πολῖται. in genit. plur. πολιτῶν. πολῖτις, ιδος, ἡ, civis, fœmina. ab eod. themate.

Πολιτικός, ή, όν, politicus, civilis. hinc compar. πολιτικώτερος, ρα, ον, ſup. πολιτικώτατος, ου, ὁ. Th. πόλις, urbs.

Πολίχνη, ης, ἡ, urbs, oppidulum. Th. πόλις.

Πολλά, nomin. vel accuſ. plur. n. g. vel adv. pro πολύ. aliquando pro πολλάκις. Th. πολύς, multus.

Πολλάκι, Poet. pro πολλάκις, adverb. ſæpe, multoties.

Πολλαπλάσιος, ονος, ὁ, ἡ, multiplex. acc. ſing. πολλαπλασίονα. Them. πολύς, multus.

Πολλαχοῦ, & πολλαχῶς, & πολλαχῇ, ſæpe, variis modis. ab eodem them.

Πολλή, ῆς, ἡ, multa, f. g. a πολύς, multus.

Πολλαπλήσιος, Jon. pro πολλαπλάσιος, multis partibus major, copioſior.

Πολλός, οῦ, ὁ, Poet. pro πολύς, multus. hinc πολλόν, Poet. pro πολύ, multum, longe.

Πολλοῦ, πολλῷ, gen. & dat. ſing. πολλοῖς, dat. pl. a πολύς, multus.

Πόλος, ου, ὁ, polus, cœlum. a πολέω, verto.

ΠΟ'ΛΤΟΣ, ου, ὁ, puls, pulmentum. q. a πολέω, verſo. quia fit verſando, dum maſſa liquida πολεῖται.

Πολύ, multum, n. g. vel adverbialiter ſumitur, & vertitur valde. ἐπὶ πολύ, diu. ſic & in plur. τὰ πολλά, multum, valde.

Πολυάϊκος, gen. ſingul. a πολυάϊξ. quod vide.

Πολύαινε, pro πολύαινε, vocat. a πολύαινος. quod vide.

Πολύαινος, ου, ὁ, multum laudatus, laudatiſſimus. in vocativ. πολύαινε. ex πολύς, multus, & αἶνος, ου, ὁ, laus. Eſt & proprium nomen Πολύαινος.

Πολυάϊξ, κος, ὁ, impetuoſus. Ex πολύς, multus, & ἀΐσσω, ruo, cum impetu feror.

Πολυάνδριον, ου, τὸ, cœmiterium, quod multos viros capiat, & eo ferantur. ex πολύς, & ἀνήρ, ἀνδρός, ὁ, vir.

Πολυάνθεμος, ου, ὁ, ἡ, Poet. idem ac πολυανθής, ὁ, ἡ, multos habens flores, floribus abundans. Ex πολύς, multus, & ἄνθος, εος, τὸ, flos. hinc πολυανθέες αὖραι.

Πολυαρκέστατος, ὁ, copioſiſſimus, longe ſufficientiſſimus. ex πολύς, & ἀρκέω, ſufficio.

Πολύαρνος, ρνος, ὁ, ἡ, multos agnos habens, & per conſeq. dives. Ex πολύς, multus, & ἀρς, ἀρνός, ὁ, ἡ, agnus, vel agna.

Πολύαρχος, ου, ὁ, multorum princeps, ὁ πολλῶν ἀρχός. Alii leg. πολίαρχος, quod vide.

Πολυβενθής, έος, ὁ, ἡ, valde profundus. ex πολύ, valde, & βένθος, εος, τὸ, quod a βάθος, εος, τὸ, profunditas.

Πολύβοσκος, ου, ὁ, Epith. telluris, quæ multos paſcit. ex πολύς, multus, & βόσκω, paſco. Th. βόω, idem.

Πολυβότειρα, ας, ἡ, & Poet. πουλυβότειρα, ας, ἡ, quæ multos paſcit. ex πολύς, multus, & βόω, paſco.

Πολύβοτρυς, υος, ὁ, ἡ, multas habens uvas. Ex πολύς, & βότρυς, υος, ὁ, uva.

Πολύβουλος, ου, ὁ, valde prudens. a πολύ, valde, & βουλή, ῆς, ἡ, conſilium.

Πολυβοῦται, nom. plural. a πολυβούτης, ου, ὁ, multas boves habens. a βοῦς, bos.

Πολυβοῦτα, pro πολυβούτα, a πολυβούτης, idem quod πολυβούτης, vide in πολυβοῦται.

Πολυγαθής, έος, ὁ, ἡ, Dor. pro πολυγηθής, quod vide.

Πολυγηθής, έος, ὁ, ἡ, multum lætitiæ adferens. ex πολύ, multum, & γηθέω, lætor.

Πολύγναμπτος, ου, ὁ, ἡ, qui variis modis flectitur, ὁ πολλὰς ἔχων γναμπτάς, qui multos habet flexus. a γνάμπτω, flecto.

Πολύγνωτος, ου, ὁ, valde notus, celeberrimus. Ex πολύ, multum, & γινώσκω, cognoſco.

Πολύγομφος, ου, ὁ, multos clavos habens. Ex πολύς, multus, & γόμφος, ου, ὁ, cuneus, clavus.

Πολύγονος, ὁ, ἡ, abundans fœtu.

Πολυδαίδαλος, ου, ὁ, multo artificio elaboratus. Ex πολύς, multus, & Δαίδαλος, ου, ὁ, Dædalus, ingenioſus ille artifex.

Πολυδάκρυος, υος, ὁ, multum lacrymans, lacrymoſus. acc. ſing. πολυδάκρυον. ex πολύς, multus, & δάκρυ, υος, τὸ, lacryma.

Πολυδειράς, άδος, ὁ, ἡ, cacuminoſus. ex πολύς, multus, & δειράς, άδος, ἡ, jugum montis. Th. δέρη, & δειρή, ἡ, cervix, jugum montis.

Πολυδένδρεος, ου, ὁ, ἡ, qui multas arbores habet. Th. δένδρον, arbor.

Πολυδερκής, έος, ὁ, ἡ, multos intuens. ex πολύς, & δέρκω, video. a. 2. ἔδρακον.

Πολυδεύκης, Pollux, nomen propr.

Πολυδίψιος, ου, ὁ, ἡ, multum ſiticuloſus. ex πολύς, multus, & δίψα, ης, ἡ, ſitis.

Πολυδώρη, ης, ἡ, nomen mul.

Πολύδωρος, ου, ὁ, ἡ, multa donans. vel qui ingentem dotem attulit. Ex πολύ, & δῶρον, ου, τὸ, donum. Eſt & Πολύδωρος, ου, ὁ, nomen propr.

Πολυειδής, έος, ὁ, ἡ, multiplex, diverſas habens ſpecies. ex πολύ, & εἶδος, εος, τὸ, ſpecies. Them. εἴδω, video.

Πολύειδος, ου, ὁ, Polydius, nomen proprium.

Πολυεργὸς, ὁ, & πολύεργος, multi operis homo. Th. ἔργον.

Πολύζυγος, ου, ὁ, ἡ, habens multa tranſtra. Ex πολὺς, & ζυγὸς, jugum. in plur. ζυγὰ, tranſtra. Thema ζεύγνυω, jungo.

Πολυήρατος, ου, ὁ, ἡ, peroptabilis. Ex πολὺ, & ἐράω, ῶ, amo. f. ἁσω.

Πολυηχὴς, έος, ὁ, ἡ, multiſonus. acc. ſing. πολυηχέα. Ex πολὺς, multus, & ἦχος, ου, ὁ, ſonus.

Πολύθυτος, ου, ὁ, ἡ, Epith. quod & convivio tribuitur, & epulo multis victimis mactatis inſtructo. Ex πολὺς, multus, & θύω, macto.

Πολυΐδριν, multiſcium, acc. ſing. a πολΰϊδρις, ιος, ὁ, ἡ. Ex πολὺς, & ἴδρις, εως, ὁ, ἡ. Th. ἴσημι, ſcio.

Πολυκαγκὴς, έος, ὁ, ἡ, multum aridus. Ex πολὺ, & κάγκανος, ου, ὁ, aridus, quod a καγκαίνω, areſacio.

Πολυκάρανος, ου, ὁ, Dor. pro πολυκάρηνος, multiceps, qui multa capita habet. Ex πολὺ, & κάρηνον, ου, τὸ, caput.

Πολυκαρπότατος, ου, ὁ, fructibus abundantiſſimus. Ex πολὺς, multus, & καρπὸς, οῦ, ὁ, fructus.

Πολύκεστος, ου, ὁ, multum acu pictus, & ornatus. Ex πολὺ, & κεστὸς, οῦ, ὁ, acu pictus. Th. κεντέω, pungo.

Πολυκήτης, εος, ὁ, ἡ, magnis piſcibus abundans. ex πολὺ, & τὸ κῆτος, εος, cete, balæna.

Πολυκλαύτοιο, gen. Jon. a πολύκλαυτος, ſeu πολύκλαυστος, ου, ὁ, multum defletus. Ex πολὺ, & κλαίω, fleo. f. κλαύσω.

Πολύκλαυστος, ου, ὁ, bene clauſus. Ex πολὺ, & κλείω, claudo.

Πολυκληΐδα, acc. ſing. a πολυκληῒς, ῖδος, ὁ, ἡ, multis tranſtris inſtructa, vel multa compage juncta. Ex πολὺ, & κληῒς, ſedes nautica. vel a κληῒς, pro κλεὶς, δὸς, clavis. Thema κλείω, claudo.

Πολύκλητος, ου, ὁ, multis locis evocatus. ex πολὺ, & καλέω, voco.

Πολυκλύστῳ, dat. ſing. a πολύκλυστος, ου, ὁ, undis agitatus. Ex πολὺ, & κλύζω, abluo. fut. σω.

Πολύκμητος, ου, ὁ, multum elaboratus. ex πολὺ, & κάματος, ου, ὁ, labor. Thema κάμνω, laboro.

Πολύκνημος, ου, ὁ, ἡ, multos habens colles, ſaltuoſus. Ex πολὺ, & κνημὸς, pars montis, &c. Th. κνήμη, ης, ἡ, tibia.

Πολυκοιρανίη, ας, ἡ, & Jonic. ίη, ης, multorum imperium. a πολυκοίρανος, multorum dominus, & rex. Ex πολὺς, & κοίρανος, ου, ὁ, rex, princeps.

Πολυκτέανος, ου, ὁ, multarum poſſeſſionum dominus. in gen. plur. πολυκτεάνων. Ex πολὺ, & κτέανον, ου, τὸ, Poetis idem quod κτῆμα, ατος, τὸ, res, poſſeſſio. Th. κτάομαι, poſſideo.

Πολυκτήμων, ονος, ὁ, ἡ, dives. Ex πολὺ, & κτάομαι, poſſideo. f. κτήσομαι. p. κέκτημαι.

Πολυκώκυτος, ου, ὁ, luctuoſus. Ex πολὺ, multum, & κωκυτὸς, fletus. Th. κωκύω, fleo.

Πολυλήϊος, ου, ὁ, habens multas ſegetes, locuples. ex πολὺ, multum, & λήϊον, ου, τὸ, campus, ſeges.

Πολυλογία, ας, ἡ, multiloquium, loquacitas. a πολύλογος, ου, ὁ, ἡ, multiloquus. Ex πολὺς, & λόγος, ſermo. Th. λέγω, dico. p. m. λέλογα.

Πολυμαθὴς, έος, ὁ, ἡ, qui multa didicit, multiſcius. Ex πολὺ, multum, & μανθάνω, diſco. f. μαθήσομαι. aor. 2. ἔμαθον.

Πολυμερῶς, adv. multifariam, multis vicibus. Ex πολὺ, & μέρος, εος, τὸ, pars. Th. μείρω, divido.

Πολύμηλος, ου, ὁ, pecoroſus. Ex πολὺ, & μῆλον, ου, τὸ, ovis. Th. μηλία, ας, ἡ, malus arbor.

Πολύμητις, ὁ, ἡ, valde prudens. Ex πολὺ, valde, & μῆτις, ιδος, ἡ, conſilium.

Πολυμήχαν', pro πολυμήχανε, vocat. a πολυμήχανος. quod vide.

Πολυμήχανος, ου, ὁ, ἡ, valde artificioſus, induſtrius, acutus. Ex πολὺ, & μηχανὴ, ῆς, ἡ, artificium.

Πολύμνια, ας, ἡ, nomen Muſæ. Ex πολὺς, multus, & ὕμνος, ου, ὁ, hymnus, cantus. Th. ὕδω, celebro, cano.

Πολύμοχθος, ου, ὁ, laborioſus, ærumnoſus. πολυμόχθω, gen. Dor. pro ου. Ex πολὺς, & μόχθος, ου, ὁ, labor.

Πολυνεφέλας, α, ὁ, Dor. pro πολυνεφέλης, ου, ὁ, qui multas habet nubes. ὁ πολλὰς ἔχων νεφέλας.

Πολύξεινος, ου, ὁ, multorum hoſpes. Ex πολὺς, & ξεῖνος, ου, ὁ, Poet. pro ξένος, hoſpes.

Πολυξένα, ας, ἡ, Dor. pro πολυξένη, ης, ἡ, pro quo dicitur alias πολύξενος, ὁ, qui, quæve multos habet hoſpites. Ex πολὺς, multus, & ξένος, hoſpes.

Πολύολβος, ου, ὁ, perbeatus. Ex πολὺς, & ὄλβος, ου, ὁ, beatitudo.

Πολυπαίδης, ου, ὁ, Polypæda, nom. prop.

Πολυπάμμων, ονος, ὁ, dives. ex πολὺ, & πάμμα, ατος, τὸ, poſſeſſio. Thema πάω, poſſideo.

Πολυπενθὴς, έος, ὁ, ἡ, luctuoſus. Ex πολὺ, & πένθος, εος, τὸ, luctus.

Πολυπήμων, ονος, ὁ, ἡ, qui multa mala, & damna dat, qui multas clades infert. ὁ πολλὰ πήματα φέρων. Th. πῆμα, ατος, τὸ, damnum.

Πολυπίδαξ, ακος, ὁ, fontibus ſcatens. Ex πολὺς, multus, & πίδαξ, ακος, ὁ, ἡ, fons, ſcatebra.

Πολύπλαγκτος, ου, ὁ, multivagus. gen. plur. πολυπλάγκτων. Ex πολὺ, multum, & πλάζω, f. πλάγξω, errare facio.

Πολυπλανέων, gen. pl. a πολυπλανὴς, έος, ὁ, ἡ, multivagus. πολυπλάνητος, qui multum vagatur. ab eodem them. πλάζω, errare facio.

Πολυπλοκία, ας, ἡ, verſutia. a πολύπλοκος, in quo multæ ſunt πλοκαὶ, ſeu nexus. πολύπλοκον, multiplex. quod ex πολὺ, & πλέκω, necto.

Πολυποίκιλος, ου, ὁ, ἡ, multiformis. ex πολὺς, & ποικίλος, varius.

Πολύπους, Polypus. ex πολὺς, multus, & ποὺς, pes. gen. ποδός.

Πολυπραγμονέω, curioſe perſcrutor. πολυπραγμονεῖν, præſ. inf. Ex πολὺ, & πρᾶγμα, ατος, τὸ, res, quod a πράσσω, ſeu πράττω, facio. fut. ξω. perf. paſſ. πέπραγμαι.

Πολυπραγμοσύνη, ης, ἡ, curioſitas, ſollicitudo inanis. quod a πολυπράγμων, curioſus. ab iiſdem them.

Πολυπρόβατος, ὁ, ἡ, pecoris abundans. ex πολὺ, & πρόβατον, ου, τὸ, pecus.

Πολύπτυχος, ου, ὁ, multipliciter duplicatus. Ex πολὺ, & πτύσσω, duplico. fut. ξω.

Πολύῤῥηνες, nom. pl. a πολύῤῥην, multos agnos habens, dives. quod pro πολύαρνος, αρνος, ὁ, ἡ, idem. quod ex πολὺ, & ἀρὴς, ἀρνὸς, ὁ, ἡ, agnus, vel agna.

ΠΟΛΥ'Σ, πολλὴ, πολὺ, multus, a, um. frequens, amplus, præſtans, vehemens. g. πολλοῦ, ῆς, οῦ, acc. πολὺν, πολλὴν, πολὺ. q. a πέλω, verto. οἱ πολλοὶ ſunt verſatiles inſtar ſegetis, quam ventus modo huc, modo illuc impellit. hinc πολλάκις, ſæpe. πολλαχῶς, multifariam. πολλαπλάσιος, ου, ὁ, multiplex. in comparat. πλείων, ονος, ὁ, amplior, copioſior. ſuperlat. πλεῖστος, ου, ὁ, plurimus. πλεονάζω, plus habeo. πλεονασμὸς, οῦ, ὁ, ſuperfluitas, redundantia.

Πολυσκαρθμος, ου, ὁ, ἡ, multum agilis in ſaltu. ex πολὺ, multum, & σκαίρω, ſalio.

Πολυσπερέες, diſperſæ, nom. pl. a πολυσπερὴς, έος, ὁ, ἡ, multum ſparſus. Th. σπείρω, diſſemino.

Πολυσπλαγχνος, ου, ὁ, ἡ, intima miſericordia abundans. Ex πολὺ, & σπλάγχνον, ου, τὸ, viſcus.

Πολυσπέρχων, ὁ, Polyſperchon. nom. prop.

Πολυστάφυλος, ου, ὁ, ἡ, uvis abundans. ex πολὺ, & σταφυλὴ, ῆς, uva. Th. σταφὶς, ίδος, ἡ, uva paſſa.

Πολύστονος, ου, ὁ, multum gemens; item luctuoſus. Ex πολὺ, & στένω, gemo.

Πολυστροφάλιγξ, γγος, ἡ, multorum vorticinum. Ex πολὺ, & στροφάλιγξ, ιγγος, ἡ, converſio, vortex. Th. στρέφω, verto.

Πολυτεκνία, ας, ἡ, fœcunditas pullorum, vel liberorum. Ex πολὺ, & τέκνον, ου, τὸ, fœtus, proles. Thema τίκτω, pario. f. τέξω. aor. 2. ἔτεκον. p. m. τέτοκα.

Πολυτελειῶν, gen. plur. a πολυτέλεια, ας, ἡ, magnificentia, quod a πολυτελὴς, έος, ὁ, ἡ, ſumptuoſus. Ex πολὺ, multum, & τέλος, εος, τὸ, impenſa, ſumptus.

Πολυτελὴς, έος, ὁ, ἡ, pretioſus, exquiſitus, ſumptuoſus. Ex iiſdem thematibus.

Πολυτελῶς, adverb. magnifice, a πολυτελὴς. quod vide.

Πολύτιμος, ου, ὁ, ἡ, valde pretioſus. Ex πολὺ, & τιμὴ, ῆς, ἡ, pretium. Th. τίω, æſtimo, honoro.

Πολύτλας, ὁ, ἡ, multa paſſus, nobilis. ex πολὺ, & τλάω, ſeu ταλάω, tolero.

Πολυτρήρων, columbis abundans. ex πολὺ, & τρήρων, ωνος, ἡ, columba. Thema τρέω, tremo.

Πολυτρόπως, adv. multis modis. a πολύτροπος, ου, ὁ, ἡ, varius, cujus ſunt multi modi. πολυτροπίη, ης, ἡ, Jonic. aſtutia. quod a τρόπος, modus. Thema τρέπω, verto. f. ψω. præt. med. τέτροπα.

Πολυΰμνητος, ου, ὁ, ἡ, valde celebratus. Ex πολὺ, multum & ὕμνος, ου, ὁ, hymnus, carmen. Th. ὕδω, celebro.

Πολυφάρμακος, ου, ὁ, ἡ, multorum venenorum peritus. ex πολὺ, & φάρμακον, venenum, medicamentum.

Πολύφημος, ου, ὁ, ἡ, celebris. ex πολὺ, multum, & φημὶ, ſeu φάω, dico. Eſt & Πολύφημος, ου, ὁ, nomen propr.

Πολύφθορος, ου, ὁ, qui multos perdit, & auctor eſt multorum interituum. ὁ πολλοὺς φθείρων. Th. φθείω, corrumpo.

Πολύφιλτρος, ου, ὁ, valde amans. ex πολὺς, & φίλτρον, ου, τὸ, amoris illecebra. Th. φίλος, ου, ὁ, amicus.

Πολυφλοίσβοιο, gen. Jon. pro ου, a πολύφλοισβος, ου, ὁ, magnum ſtrepitum faciens. ex πολὺς, & φλοῖσβος, ου, ὁ, ſtrepitus undarum.

Πολυφοίτητος, ου, ὁ, ἡ, profugus, vagus. ex πολὺ, & φοιτάω, venio, ventito.

Πολυφόρβη, ης, ἡ, multos paſcens. & in m. g. πολύφορβος. Ex πολὺς, & φέρβω, paſcuo. fut. ψω. præt. med. πέφορβα.

Πολύφορτος, ου, ὁ, ἡ, qui multas habet ſarcinas. ex πολὺς, & φόρτος, ου, ὁ, onus.

Πολυφραδέεσσι, aſtutis, dat. pl. a πολυφραδὴς, έος, ὁ, ἡ, valde conſultus, Th. φράζω, dico. a. 2. ἔφραδον.

Πολυφρόντιδες βουλαὶ, conſilia multarum curarum plena. a φροντὶς, ίδος, ἡ, cura.

Πολυφροσύνη, ης, ἡ, multiplex aſtutia. in dat. plur. πολυφροσύναις. Th. φρὴν, ενὸς, ἡ, mens.

Πολύφωνος, ου, ὁ, nomen Ranæ, a multo clamore ſic dictæ.

Πολύχαλκος, ου, ὁ, multum habens æris. ſolidus, firmus. Ex πολὺ, & χαλκὸς, οῦ, ὁ, æs.

Πολύχορδος αὐλὸς, tibia, quæ multas habet chordas. a χορδὴ, ἡ, chorda, fides Hinc

πολυχορδία, ας, ἡ, in fidibus chordarum multitudo.

Πολυχρονιώτερος, έρα, ον, diuturnior, us, comparat. a πολυχρόνιος, α, ον, diuturnus. Ex πολὺς, & χρόνος, ου, ὁ, tempus.

Πολύχρυσος, ου, ὁ, ἡ, aſſluens auro. Th. χρυσὸς, ῦ, ὁ, aurum.

Πολυψηφίς, ῖδος, ὁ, ἡ, multis calculis, ſeu lapillis abundans. Th. ψῆφος, ου, ἡ, lapillus.

Πολυώδυνος, ου, ὁ, ἡ, qui multos dolores affere. Th. ὀδύνη, dolor.

Πολυώνυμος, ου, ὁ, ἡ, multa habens nomina, celebris. Ex πολὺ, & ὄνομα, ατος, τὸ, nomen.

Πόμα, ατος, τὸ, potus. Thema πίνω, bibo.

Πομπαὶ, idem etiam ac πνοαὶ αἷς ναῦς πρὸς τὸν λιμένα πέμπεται.

Πομπαῖος οὖρος, ventus ſecundus, qui naves deducit, quo nautæ pervenire cupiunt. Sic πομπιμον τέλος, ſecundus, ac proſper finis. Th. πέμπω, mitto.

Πομπευέσκεν, Dor. pro πομπεύειν, in pompa duci. quod a πομπὴ, pompa. Th. πέμπω, mitto.

Πομπὴ, ῆς, ἡ, miſſio, pompa, impulſus, ac afflatus divinus, ſolemne ſpectaculum in modum triumphi. Hinc πομπεὺς, dux. in pl. πομπῆες, pomparum ductores. πομπεύω, tranſmitto, tranſveho. πομπὸς, comes, dux viæ. Th. πέμπω, mitto.

Πομπὸς, comes, vide in πομπή.

Πομφολύζω, f. ξω. bullarum inſtar co[...]mano. hinc πομφόλυξαν, 3. plur. a. 1. act. Jon. vide πομφός.

Πομφὸς, ῦ, ὁ, eminentia cutis tumida, & ſimul humore abundans, q. emiſſum aliquid, a πέμπω, aut a πέμφιξ, flatus. hinc & πομφόλυξ, bulla.

Ποναθῇ, Dor. pro πονηθῇ, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. verbi πονέω, laboro. Th. πένομαι, facio, p. m. πέπονα.

Πονεῖν, præſ. inf. act. a πονέω, laboro. vexo, fatigo. f. ήσω. Th. πένομαι, facio. p. m. πέπονα.

Πονέων, laborabat, Jon. pro ἐπόνει, 3. ſing. imperf. act. verbi πονέομαι. Thema πένομαι.

Πονέοντο, Jon. pro ἐπονέοντο, laborabant, 3. plur. imperfect. ejuſdem verbi, & them.

Πονεύμενος, Dor. pro πονούμενος, præſ. part. paſſ. ejuſdem verbi, & them.

Ποναῦμες, laboramus, Dor. pro πονοῦμεν, 1. plur. a πονέω.

Ποναῦντας, tractantes, Dor. pro πονοῦντας, acc. plur. part. præſ. act. verbi πονέω, laboro. Th. πένομαι, facio. p. m. πέπονα.

Πονηρεύομαι, ῃ, εται, præſ. ind. paſſ. πονηρεύηται, præſ. ſub. paſſ. a πονηρεύω, improbe ago. f. εύσω. a πονηρὸς, ῦ, ὁ, improbus, ſceleſtus. quod a πόνος, labor. Th. πένομαι, ago. p. m. πέπονα.

Πονηρία, ας, ἡ, malitia. ab eodem themate.

Πονηρότατον, ſuperl. a πονηρὸς, ῦ, ὁ, malignus, ſceleſtus. ab eodem them.

Πονηρὸς, ῦ, ὁ, de induſtria malus, malignus, a, um. πονηρὸς, ῦ, ὁ, diabolus, κατ' ἐξοχὴν. in comp. πονηρότερος, α, ον. ſuperl. πονηρότατος. Sed πόνηρος, ου, ὁ, eſt, laborioſus, miſer, infelix. Th. πένομαι, efficio.

Πονήσαις, Æol. pro πονήσας, a. 1. part. act. verbi πονέω, laboro.

Πονησάμενος, laborans, a. 1. part. med. πονήσατο, 3. ſing. a. 1. med. Jon. pro ἐπονήσατο, verbi πονέω, laboro. f. ήσω. Th. πένομαι, ago. p. m. πέπονα.

Πόνοιο, gen. Jon. pro πόνου, a πόνος, labor. quod vide.

Πόνος, ου, ὁ, labor, dolor, moleſtia. gen. pl. πόνων. a præt. med. πέπονα, verbi πένομαι, laboro.

Ποντιᾶν, Dor. gen. pl. f. g. a πόντιος, ία, ιον, marinus. ut ποντιᾶν Νηρηΐδων.

Ποντιὰς, άδος, ἡ, Poet. pro ποντία, marina. Th. πόντος, ου, ὁ, mare.

Ποσειδῶν, οντος, ὁ, Epit. Neptuni, qui maris eſt rex, ſeu dominator. Ex πόντος, mare, & μέδω, impero.

Ποντοπόρεια, ας, ἡ, nomen mul. vide in ποντοπόροιο.

Ποντοπόροιο, gen. Jon. a ποντοπόρος, ου, ὁ, mare ſulcans. Ex πόντος, ου, ὁ, mare, & πορεία, ας, ἡ, iter, quod a πορεύω, duco, ago. Th. πείρω, tranſeo. p. m. πέπορα.

ΠΟ'ΝΤΟΣ, ου, ὁ, pontus, mare. Etym. a πνέω, ſpiro, quod in eo præcipue ſentiantur πνοαὶ, id eſt, venti. vel q. πόνητος, a πονεῖν, quod in mari laborandum. Vita enim nautica amara. hinc ποντικὸς, ῦ, ὁ, marinus. πόντιος, ου, ὁ, idem. Eſt & Πόντος, nomen regionis.

Πόπανον, ου, τὸ, popanum, placenta lata tenuis, & rotunda. a πέπτω, coquo. Gl. Cyr. πόπανα, liba.

Πόπλιος, ου, ὁ, Lat. Publius.

ΠΟ ΠΟΙ, proh Dii. Dryopum enim lingua Dii dicebantur, quaſi πάντα ὀπτάσαντες. Eſt & vox admirantis, vel indignantis.

ΠΟΠΠΥ'ΖΩ, ſibilo, blande contrecto. a ſono. hinc πόππυσμα, ατος, τὸ, ſibilus. ποππυσμὸς, ῦ, ὁ, idem.

Ποππυλιασδεν, Dor. pro ποππυλιάζειν, quod pro ποππύζειν. quod vide.

Ποππύσδεν, Dor. pro ποππύζειν. quod vide.

Πόρδαλις, idem quod πάρδαλις, εως, ἡ, pardalis, panthera. a πάρδος, ὁ, pardus.

Πόρε, præbuit, 3. ſing. a. 2. act. Jon. pro ἔπορε. Eſt & πόρε, da, a. 2. imperat. act. verbi πόρω, Poet. pro πορίζω, ſuppedito. ſic πόρεν, pro ἔπορεν, & πόροι, 3. ſingul. opt. act. ejuſdem verbi. πορεῖν θανάτῳ, dare morti. Them. πείρω, tranſadigo. f. περῶ. præt. med. πέπορα.

Πορεία, ας, ἡ, via, iter, quod a πορεύω, trajicio, & hoc a πόρος, ου, ὁ, tranſitus. Them. πείρω, tranſeo. p. m. πέπορα.

Πορευθῆναι, aor. 1. infin. paſſ. verbi πορεύομαι.

Πορεύομαι, proficiſcor. imperf. ἐπορευόμην, ου, ετο. præſ. inf. πορεύεσθαι. fut. med. πορεύσομαι. perf. paſſ πεπόρευμαι, verſatus ſum. a. 1. paſſ. ἐπορεύθην, ης, η, abivi. a. 1. imperat. paſſ. πορεύθητι. Th. πείρω, tranſeo.

Πορεύσῃ, ibis, 2. ſing. f. 1. med. verbi ejuſdem, & them.

Πορεύω, ago, duco, ire jubeo, facio ire. mitto. f. εύσω, p. πεπόρευκα. a πόρος, tranſitus. Th. πείρω, tranſeo. p. m. πέπορα.

Πορέω, ſeu πόρω, do, præbeo, Poet. pro πορίζω, aditum facio, comparo; item do. Th. πείρω, tranſadigo.

Πορθέω, vaſto. imperf. ἐπόρθεον, ουν, f. ήσω. p. πεπόρθηκα. a. 1. ἐπόρθησα. a. 1. part. act. πορθήσας, αντος, ὁ. a Th. πέρθω, diruo, depopulor. f. σω. a. 2. ἔπραθον. p. m. πέπορθα.

Πορθήσειν, depopulaturum eſſe, f. 1. inf. act. verbi πορθέω. quod vide.

Πορθμήϊον, Jonic. pro πορθμεῖον, ου, τὸ, fretum, & navis, qua fretum trajicitur. Πορθμεὺς, qui per πορθμὸν vehit. vide in πορθμός.

Πορθμὸς, ῦ, ὁ, fretum, trajectus. a πείρω, tranſeo. hinc & πορθμεὺς, portitor, in pl. πορθμέες, & Jon. πορθμῆες.

Πορθουμένη, ης, ἡ, devaſtata, præſ. part. paſſ. f. g. verbi πορθέω. quod vide.

Πορίζεσθαι, præſ. inf. paſſ. a πορίζω. quod vide.

Πορίζω, tranſitum patefacio, paro, invenio, ſuppedito. f. ίσω. p. πεπόρικα. perf. paſſ. πεπόρισμαι. quod a πόρος, tranſitus. Th. πείρω, tranſeo. p. m. πέπορα.

Πόριμα, pervia, nom. pl. a πόριμον, ου, τὸ, quod a πόρος, tranſitus. Th. πείρω.

Πόρις, vitulus, vide πόρτις.

ΠΟ'ΡΚΗΣ, ου, ὁ, anulus, ſeu fibula, cujus circumplexu haſtæ ferrum cum ligno coercetur. poſſit eſſe a πέρκω, ſicut πόρπη. Euſtath. a περιέχεσθαι, quia ad haſtam περιέθεῖν.

Πόρκιος, ου, nomen viri. Gr. piſcator.

ΠΟ'ΡΚΟΣ, ου, ὁ, rete piſcatorium, circulus quivis. a πέρκω. vel quia piſces ingredientes περιέχονται.

Πορνεία, ας, ἡ, ſcortatio. a πόρνη, meretrix. quod vide.

Πορνεύω, ſcortor. f. εύσω. a. 1. ἐπόρνευσα. p. πεπόρνευκα. Th. περάω, vendo.

Πόρνη, ης, ἡ, meretrix, quæ corpus ſuum περνᾷ, id eſt, vendit, ac proſtituit, quod a περνάω, ſeu πέρνημι, vendo. p. m. πέπορνα. Them. περάω, idem.

Πόρνος, ου, ὁ, ſcortator. vide πόρνη.

Πόρος, ου, ὁ, tranſitus, meatus, via. ora maritima. via. & ratio aliquid efficiendi. unde πορίζω, acquiro. hinc ποριστικὸς, quæſtuoſus. ἔμπορος, viator, vector, mercator. Th. πείρω, tranſadigo. p. m. πέπορα.

ΠΟ'ΡΠΗ, ης, ἡ, fibula. annulus clypei. hinc πορπάω, vel έω, fibulis aſtringo. a πείρω, figo, quia infigitur, ut affigat. hinc πόρπαξ, ακος, ὁ, idem.

Πόῤῥω, adv. procul, longe ante, in anteriorem partem. Th. πρὸ, ante. Eſt autem idem πρόσσω, πόρσω, & πρόσω, & his opponitur ὀπίσω. πρόσω καὶ ὀπίσω, ante, & retro. hinc compar. ποῤῥωτέρω, longius. ποῤῥώτερος, ulterior.

Πόῤῥωθεν, adv. procul. a πόῤῥω. quod vide.

Ποῤῥωτέρω, compar. a πόῤῥω. quod vide.

Πορσαίνω, vel πορσύνω, præbeo, paro, curo, molior, honoro, &c. quod a πόρω. fut. πόρσω, Poet. idem quod πορίζω, præbeo. Th. πείρω, tranſadigo. præt. med. πέπορα.

Πόρσιον, Poet. adv. pro ποῤῥώτερον, longius, remotius. Quod a πρόσω, adv. longe, &c. & per Metatheſ. litt. πόρσω. hinc comparat. πόρσιον. & ſuperl. πόρσιστα, longiſſime. Th. πρὸ, ante.

Πόρσιστα, vide in πόρσιον.

Πορσυνέουσα, Jon. pro πορσυνοῦσα, fut. part. f. g. verbi πορσύνω. vide in πορσαίνω, augeo, amplifico.

Πορσύνω, augeo. in pretio habeo, honoro. Vide πορσαίνω.

Πόρσω, longe, compar. πόρσιον, longius. vide πόῤῥω.

ΠΟ'ΡΤΙΣ, ιος, ἡ, parva vitula, juvenca. Item & πόρις, quæ jam cœpit παρθένευσθαι.

ΠΟΡΦΥ'ΡΑ, ας, ἡ, purpura. genus conchæ nobiliſſ.; item pannus purpuræ liquore tinctus, veſtis purpurea. Hinc πορφυρὶς, ιδος, ὁ, purpureus. πορφυρόω, purpureo colore perfundo. πορφυρεὺς, ὁ, qui purpura tingit. πορφυρόπωλις, εως, ἡ, quæ purpuram vendit. a πωλέω, vendo.

Πορφύρεος, ῦς, gen. έυ, ῦ, ὁ, purpureus. Th. πορφύρα.

Πορφύρω, purpureo colore perfundo. rubeo. Et mare fluctuans πορφύρειν dicitur. Hinc & animus dicitur πορφύρειν, cum æſtuat, ſed leniter. Thema πορφύρα.

Πόρω, ſuppedito, præbeo, do, Poet. idem quod πορίζω. Th. πείρω, tranſadigo.

Πόσ', pro ποσὶ, pedibus. ſic & πόσσ', pro ποσσὶ, Poet. dativ. plural. a πὸς, pes.

Ποσάκις, quoties? adv. interrogandi. quod a πόσος, ου, ὁ, quantus? Thema ὅσος, ου, ὁ, quantus, citra interrogat.

Πόσε, quo? quem in locum? Thema ὅσος, quantus.

Πόσει, dat. ſingul. a πόσις, ιος, ὁ, maritus. Th. πίνω, bibo.

Ποσειδᾶν, ᾶνος, ὁ, Dor. pro Ποσειδῶν, Neptunus. Hinc Ποσειδάνιος, ία, ιον, Dor. pro Ποσειδώνιος. Neptunius, a, um.

um. Dicimus & Ποσειδάων, ωνος, & ῶνος, ὁ, Poet. & per Craſin pro Ποσειδῶν, ὁ, Neptunus.

ΠΟΣΕΙΔΩ'Ν, gen. ῶνος, & Ion. Ποσειδέων, ὁ, Neptunus, Deus maris. Dicimus & Ποσειδάων, acc. Ποσειδάωνα, Dor. ut & in vocat. Ποσείδαον, q. πόσιν δῦναι, potum dare. Eſt enim aquarum ſcaturigo mare. vel ποσὶ δέω τὸ πέδον, quod terram aſſilientibus undis quaſi concutiat.

Πόσεως, gen. ſing. a πόσις, ἡ, potus, idem quod πόμα. Th. πίνω, bibo. f. πόσω.

Πόσθη, ης, ἡ, pellis, qua glans virilis tegitur. q. πρόσθη, a προστίθημι.

Ποσιδήϊον, per ſync. pro Ποσειδώνιον, ου, τὸ, Neptuni templum. a Ποσειδῶν, Neptunus.

Πόσις, εως, ἡ, potus, idem quod πόμα, ατος, τὸ. Them. πίνω, bibo. f. πόσω.

Πόσις, ιος, ὁ, maritus. Th. πίνω, bibo.

Πόσος, η, ον, quantus, a, um? πόσου, quanti? Them. ὅσος, citra interrogat.

Ποσίκροτος, ὁ, ἡ, Terræ epithet. quod pedibus pulſetur. ex πούς, pes, & κρότος, ου, ὁ, pulſus.

Ποσσὶν, pedibus, dativ. plur. Poet. pro ποσὶ, a πούς, ποδός, ὁ, pes. vocat. ὦ πούς.

Πόσσω, Dor. pro πόσου, quanti pretii. a πόσος, & gem. σσ, πόσσος.

Πόσος, quotus, quaſi πόσατος. ex πόσος. Ποσημόριον, hæc portiuncula.

Ποτ', & ποθ', pro ποτὲ, aliquando.

Πόταγε, admove, Dores dicunt pro πρόσαγε, age, præſ. imperat. act. a Dorico verbo ποτάγω, pro προσάγω. Th. ἄγω, duco.

Ποτάγχωμεν, appropinquamus, Dor. pro προσάγχωμεν, 1. plur. præſ. ind. verbi προσάγχωμι, a πρὸς, pro quo Dores ποτὶ, dicunt, & ἄγχωμι. Th. ἄγχι, adv. prope, juxta.

Ποταείδω, accino, Dor. pro προσαείδω. f. ποταείσομαι.

Ποταινὶ, nuper. ποταίνιος, recens, novus, peregrinus, primus. a Dor. ποτὶ, ad, prope. Th. πρός.

Ποταμείβεσθαι, Dor. pro προσαμείβεσθαι, reſpondere.

Ποταμέλξομαι, η, εται, Dor. pro προσαμέλξομαι, fut. 1. med. verbi ἀμέλγω, mulgeo.

Ποταμοῖο, gen. Ion. pro ποταμοῦ, a ποταμός, quod vide.

ΠΟΤΑΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, fluvius. q. a πόσις, quia potulentam aquam continet, non ſalſam, ut mare. Et quod animalibus potum præbeat, ſive quod illa ποτίζει, id eſt, potet. Hinc ποταμία, ας, ἡ, fluvialis.

Ποταμοφόρητος, ου, ὁ, ἡ, qui, vel quæ a flumine abripitur. Ex ποταμός, οῦ, ὁ, fluvius, & φορητός, οῦ, ὁ, qui geſtari poteſt. quod a φορέω, idem quod φέρω, fero. f. οἴσω.

Ποτανὸς, οῦ, ὁ, volucer, qui volat, volatilis. Dor. pro ποτηνός, οῦ, ὁ, a ποτάομαι, volo. quod vide.

Ποτάομαι, volo. f. ποτήσομαι, perf. πεπότημαι. hinc 3. pl. Ion. πεποτήαται, pro πεποτήνται. Them. πέτομαι, volo, as.

Ποταπὸς, ἡ, ὸν, qualis, e? a Th. δάπεδον, ου, τὸ, ſolum, pavimentum. hinc ποδαπός, cujas? inde ποταπός, mutato τ, in δ.

Ποταυγάζειν, Dor. pro προσαυγάζειν, αὐγὰς προσορᾶν, aſpicere, intueri. quod ex Dor. præpoſit. ποτὶ, pro πρὸς, & αὐγάζομαι, video. Th. αὐγή, ἡ, ſplendor, lux.

Ποταύλει, accinebat, Dor. pro προσηύλει, 3. ſing. imperf. act. verbi αὐλέω, tibia cano. Th. αὐλός, οῦ.

Ποτῷος, Dor. pro προσῷος, orientalis. Th. ἠώς.

Πότε, quando? adverb. interrogandi. ἕως πότε, quouſque. Sed ποτὲ, aliquando, eſt dictio enclitica, & ſolo accentu diſcriminantur.

Ποτέδραμε, Dor. pro προσέδραμε, aor. 2. a τρέχω, curro.

Ποτεκλεπτόμαν, Dor. pro προσεκλεπτόμην, imperf. paſſ. verbi προσκλέπτομαι, furtim ad aliquem duco. Th. κλέπτω, furor.

Ποτεμάξατο, Dor. pro προσεμάξατο, a. 1. med. a προσμάσσομαι.

Ποτέοντο, volabant, 3. plur. imperf. Ion. verbi ποτέομαι. f. ήσομαι, idem quod πέτομαι, volo, as.

Ποτερίζειν, Dor. pro Προσερίζειν, cum aliquo certare. Ex ποτὶ, pro πρὸς, & ἔρις, ιδος, ἡ, lis.

Ποτήροισι, dat. pl. a ποτήριον. quod vide.

ΠΟ'ΤΕΡΟΣ, α, ὁ, & in f. g. ποτέρα, n. g. πότερον, uter, utra, utrum? q. ab ὅς, ut ὁπότερος, uter, infinite.

Ποτέρχευ, Dor. & Æol. pro προσέρχου, accede, præſ. imperat. ab ἔρχομαι, venio.

Ποτεφύετο, adhærebat, Dor. pro προσεφύετο, 3. ſing. imperf. verbi ποτφύομαι, pro προσφύομαι. Th. φύω, naſcor.

Πότεχ', & πότεχε, adhibe, Dor. pro πρόσεχε, præſ. imperat. act. a προσέχω. quod vide.

Ποτήμεν, Dor. pro προσεῖναι, præſ. inf. verbi πρόσειμι.

Ποτήριον, ου, τὸ, poculum, calix. πότης, bibax, potax. a πίνω, bibo.

Ποτὶ, & ποτὶν, Dor. pro προτὶ, a πρὸς, ad. ποτὶ χείμα ἔρποι, tempus adveniat, per Tmeſin, & Dor. pro προσέρποι.

Ποτιβλέπειν, Dor. pro προσβλέπειν, aſpicere, præſ. inf.

Ποτίδαια, ας, ἡ, Potidæa, urbs Græciæ.

Ποτιδέγμεναι, Dor. pro προσδεχόμεναι, nom. pl. præſ. part. paſſ. vel potius pro προσδεδεγμέναι, nom. plur. perf. part. paſſiv. fœm. gen. verbi προσδέχομαι, exſpecto. Sic ποτιδέγμενος, pro προσδεχόμενος, vel προσδεδεγμένος. ex πρὸς, ad, & δέχομαι, capio. f. δέξομαι. perf. δέδεγμαι.

Ποτιδεῖν, Dor. pro προσιδεῖν, adſpexiſſe. a 2. inf. ab εἴδω.

Ποτιδέρκεται, Dor. pro προσδέρκεται, 3. ſing. præſ. ind. verbi προσδέρκομαι, aſpicio. Th. δέρκω, video.

Ποτιδέομαι, indigeo, Dor. pro προσδέομαι.

Ποτίδοι, Dor. pro προσίδοι, 3. ſingul. a 2. opt. ab εἴδω, video. Sic ποτιδών, pro προσιδών.

Ποτιδόρπιος, α, ὁ, ἡ, ad cœnam utilis, Dor. pro προσδόρπιος. Th. δόρπον, ου, τὸ, cœna.

Ποτίδω, Dor. pro προσίδω, a. 2. ſub. activ. verbi προσείδω. Th. εἴδω, video.

Ποτίζω, do potum, duco aquatum, rigo. imperf. act. ἐπότιζον, ες, ε. fut. ίσω. p. πεπότικα. a. 1. ἐπότισα. 3. 1. ſ. ind. act. ποτίσει, ῃς, ῃ. a. 2. ind. activ. ἐπότισα. præſ. paſſ. ποτίζομαι. a. 1. ind. paſſ. ἐποτίσθην, ης, η, potionatus ſum. ποτίζομεν, irrigua. Th. πίνω, bibo.

Ποτίθει, Dor. per ſync. pro ποτιτίθει, pro Attic. προστίθει, appone, & hoc pro προσίθητι, præſ. imperat.

Ποτικάρδιος, Dor. pro προσκάρδιος, qui in corde hæret. Th. κραδία.

Ποτικεκλιμένος, α, ὁ, Dor. pro προσκεκλιμένος, η, ὁ, inclinatus. Ex πρὸς, & κλίνω, inclino.

Ποτικράνον, ου, τὸ, Dor. pulvinum. quod ex ποτὶ, pro πρὸς, & κράνιον, caput.

Ποτιλέγειν, Dor. pro προσλέγειν, alloqui hinc ποτιλέξατο, pro προσελέξατο, 3. ſing. a. 1. med.

Ποτιμάξατο, Dor. & Ion. pro προσεμάξατο, 3. ſingul. aor. 1. med. verbi προσμάσσω, attingo. Ex πρὸς, & μάσσω, tango. f. ξω.

Ποτιμυθεῖσθαι, alloqui, Dor. pro προσμυθεῖσθαι. Th. μῦθος.

Ποτινίσσομαι, η, εται, advehor, Dor. pro προσνίσσομαι, advenio, præſ. ind. a ποτὶ, Dor. pro πρὸς, & νίσσομαι, eo, venio. Th. νέω, eo.

Ποτίολοι, ων, οἱ, nomen urbis. Lat. puteus.

Ποτιόσσεται, adſpicit, 3. ſing. præſ. Dor. pro προσόσσεται, quod ab ὄσσομαι, video, Æol. pro ὄπτομαι, idem. p. ὦμμαι. p. m. ὦπα, Att. ὄπωπα.

Ποτιρρίπτειν, Dor. pro προσριπτεῖν, quod Attice formatum a gravitono προσρίπτειν, projicere. Th. ῥίπτω, idem.

Ποτιζεῖν, Dor. pro ποτίζειν, potum præbere. quod vide.

Ποτίσῃ, bibendum dederit, 3. ſingul. a. 1. ſub. activ. & in plural. ποτίσωμεν. πότισον, a. 1. imperat. act. verbi ποτίζω, quod vide.

Ποτιστάζω, Dor. pro προστάζω, adſtillo, inſtillo. Ex ποτὶ, Dor. pro πρὸς, ad, & στάζω, ſtillo. fut. ξω.

Ποτιφόρος, α, ὁ, Dor. pro προσφόρος, accommodatus, conveniens, aptus.

Ποτιῶ, fut. 1. Att. & in 1. plur. ποτιῶμεν, verbi ποτίζω, quod vide.

ΠΟ'ΤΜΟΣ, ου, ὁ, ſors, fatum, mors. q. a πέσω, cado. ποτμῶ, Dor. gen. pro πότμου.

Πότνα, ας, ἡ, Dor. pro πότνια. quod vide. Sic πότνιος, pro πότνιος.

Πότνι, pro πότνια. quod vide.

Πότνια, ας, ἡ, & contracte πότνα, veneranda. a πότνιος, α, ὁ, quod vide.

Ποτνιάνακτος, α, ὁ, ἡ, dominatu venerandus. ex πότνιος, & ἄναξ, rex.

ΠΟ'ΤΝΙΟΣ, α, ὁ, venerandus, honorandus. in f. g. πότνια, & contracte πότνα. quaſi a πίπτω, cado. quaſi coram iis, quibus veneratio debetur, ſoleat procidi.

Ποτοῖο, gen. Ionic. a ποτὸν, οῦ, τὸ, potio, potus. a πίνω, bibo.

Ποτὸν, οῦ, τὸ, potio, potus, quod bibitur. πότος, ου, ὁ, potatio, compotatio. ποτὸς, οῦ, ὁ, potulentus. Th. πίνω, bibo.

Ποτόδεον, præſ. part. n. g. a ποτόδεω, quod vide.

Ποτόζω, Dor. pro προσόζω, idem quod ſimplex ὄζω, oleo. f. ὀζήσω, & ὀζέσω. p. ὤζηκα. p. m. ὦδα, & ὄδωδα, Attice.

Ποτῶ, gen. ſing. a ποτός. quod vide.

Ποτῷτι, vel ποτ' ὧτι, pro ποτὶ τῷ, Dor. pro πρὸς τῷ. Sic ποτὸν, Dor. pro ποτὶ τόν, & hoc pro πρὸς τόν.

Ποτῷ, Dor. pro ποτὶ τῷ, vel ποτ' τῷ, & hoc pro πρὸς τῷ.

Ποῦ, ubi? adv. Eſt & dictio enclitica. aliquando vacat, ut in δήπου, δήπουθεν, ab οὗ. Th. ὅς, qui.

Πουγγὴ, πουγγίον, ſacculus.

Πουγγία, τὰ, vincula ex ſericis filis contexta, quæ ad ſuperſtitionem uſurpant.

Πούδης, εντος, ὁ, nomen viri. Latin. Pudens.

Πουλυβότειρα, ας, ἡ, multorum alumna. Epithet. terræ. Ex πουλύς, Poet. pro πολύς, & βόσκω, paſco. Th. βόω, idem.

Πουλὺς, Poet. pro πολὺς, multus. quod vide. acc. πουλύν.

ΠΟΥ'Σ, ποδός, ὁ, pes. vocat. ὦ πούς. dat. pl. ποσὶ. πόδες ποδός, pro ipſo gubernaculo. κατὰ πόδα, lente. πρὸς τοῖς ποσὶ, apud pedes. q. a ποῦ, ubi. Neceſſe eſt, pes locum habeat, ubi ſe ponat. Alii a πάω. Hinc ποδώτης, ου, ὁ, pedibus præditus. ποδίζω, metior pede, incedo. ἀνδράποδον, ου, τὸ, mancipium. πολύπους, οδος, ὁ, multos pedes habens. τρίπους, οδος, ὁ, tripes, & tripus. ἐμποδίζω, impedio. ἐμπόδισμα, ατος, τὸ, impedimentum.

Πόχ' ἁ, Dor. pro ποτὶ ἁ, & hoc pro πρὸς ἥ.

Πόω, inuſitat. bibo. a πίω, vel πίνω,

Π Ρ.

Πρᾶγμα, ατος, τὸ, negotium, res, opus. a Th. πράσσω, vel ττω, facio. f. ξω. perf. paſſ. πέπραγμαι.

Πραγματεία, ας, ἡ, negotium. αἱ πραγματεῖαι, ῶν, negotia. ab eodem them.

Πραγματεύομαι, ῃ, εται, negotior. f. εύσομαι. a. 1. med. ἐπραγματευσάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. med. πραγμάτευσαι, άσθω, & in plur. πραγματεύσασθε. Th. πράσσω, facio.

Πραγματικὸς, ἡ, ὸν, ſerius, a, um, ſolers in rebus tractandis. ab eodem th.

Πραέσι, dat. pl. a πραὺς, έος, ὁ, idem quod πρᾶος, ου, ὁ, lenis, mitis, manſuetus.

Πραθέειν, Jonica diphthongi reſolutione pro πραθεῖν, vaſtare, a. 2. inf. act. verbi πέρθω, vaſto. f. πέρσω. fut. 2. περθῶ, & per Metatheſ. πραθῶ. hinc aor. 2. ἔπραθον.

Πραθεὶς, venditus, a. 1. part. paſſ. πραθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi πιπράσκω, vendo. f. πράσω. ex πράω, facto per ſync. pro περάω, ut ſuo loco dictum.

Πράθον, ες, ε, Jon. pro ἔπραθον, a. 2. ind. act. verbi πέρθω, vaſto. f. σω. a. 2. ἔπαρθον, & per Metatheſin ἔπραθον. p. m. πέπορθα.

Πραιτώριον, ου, τὸ, prætorium. a nomine Latino prætor, ſic dictus quaſi præitor, a præeundo.

Πρακτέον, verbale, a πράσσω, facio.

Πράκτηρ, ῆρος, ὁ, & Jon. πρήκτηρ, exactor, coactor tributorum, a πράσσω, facio.

Πρακτικὸς, ἡ, ὸν, tractabilis, opere pollens, efficax. ejuſdem them.

Πράκτωρ, ορος, ὁ, exactor, perpetrator. ab eodem them.

Πράμνειος, ſeu πράμνιος οἶνος, vini genus, ſic dictum a Pramnia rupe vel vite.

Πρὰν, Dor. pro πρώην, nuper. quod vide.

Πρανιχθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi πρανίζω, Dor. pro πρηνίζω, præcipito. Th. πρανὴς, έος, ὁ, ἡ, pronus.

Πρᾶξαι, a. 1. inf. act. verbi πράσσω. quod vide.

Πράξαντας, acc. plur. a. 1. part. act. a πράξας, αντος, ὁ, & in n. g. πρᾶξαν, verbi πράσσω, facio. f. ξω.

Πρᾶξις, εως, ἡ, factum, actio, ſucceſſus rerum. acc. ſingul. πρᾶξιν, nom. plur. πράξεις, dat. plur. πράξεσι. Th. πράσσω, facio.

Πράξωσι, 3. plural. aor. 1. ſub. act. verbi πράσσω.

ΠΡΑ'ΟΣ, & πρᾶος, ου, ὁ, lenis, mitis, manſuetus. quod πάντα ῥᾳδίως ποιῇ. Vel potius a περάω, tranſeo. ut ſit ἀπέρατος, qui & facile ad alios tranſit, & ad quem facile tranſitur. Aut ſimpliciter a πάρα, adeſt. Hinc πραῢς, έος, ὁ, idem quod πρᾶος. πραότης, & πραΰτης, ητος, ἡ, lenitas, manſuetudo.

ΠΡΑΠΙ'ΔΕΣ, ων, αἱ, præcordia. dat. plur. πραπίδεσσι. q. ex πρὸ, & ἰδεῖν. quod mens ſit futuri προβλεπτικὴ, ſive rerum futurarum ſagax.

ΠΡΑΣΙΑ', ᾶς, ἡ, areola in horto. Forte primo ſic dicta eſt areola porrorum, a πράσον.

Πρᾶσις, εως, ἡ, venditio. a πιπράσκω, vendo. Th. περάω, idem.

ΠΡΑ'ΣΟΝ, ου, τὸ, porrum. q. a πρήθω, incendo, eſt enim calidum.

Πρασσαῖος, ου, ὁ, nomen Ranæ, a πράσον, porrum, in quo verſatur.

Πράσσομες, Dor. pro πράσσομεν, 1. plur. præſ.

Πράσσοντι, Dor. pro πράσσουσι, exigunt, 3. pl. præſ. ind. act. verbi πράσσω.

Πρασσοφάγος, ου, ὁ, nomen Ranæ. ex πράσον, porrum, & φάγω, comedo.

ΠΡΑ'ΣΣΩ, & ττω, facio, ago, adminiſtro, adjuvo, tracto, vivo, exigo. f. ξω. p. χα. perf. paſſ. πέπραγμαι. πράττειν κλέος, gloriam ſibi parare. Hinc πρᾶγμα, ατος, τὸ, res, negotium; Jonic. πρῆγμα. πρᾶξις, εως, ἡ, actio. πολυπράγμων, ονος, ὁ, ἡ, multis negotiis ſe implicans, curioſus. πολυπραγμοσύνη, ης, ἡ, curioſitas. εὐπραξία, ας, ἡ, felicitas. δικαιοπραγία, ας, ἡ, juſta actio.

Πράσσω, vendo, quod & πιπράσκω, a περάω, tranſeo, ſeu circumeo, vendendi, aut emendi ergo. Hinc πράτης, venditor.

Πράσω, vendam, f. 1. verbi πιπράσκω.

Πρᾶτιστος, ου, ὁ, Doric. pro πρώτιστος, primus, ſuperl. a πρῶτος.

Πρᾶτος, α, ον, Dor. pro πρῶτος, primus. Th. πρό. Et πρᾶτον, pro πρῶτον, primum.

Πραΰμητις, ιδος, ἡ, quæ mite conſilium habet, mitis. Ex πραὺς, idem quod πρᾶος, lenis, & μῆτις, ιδος, ἡ, conſilium.

Πραὺς, εῖα, ὺ, idem quod πρᾶος, ου, ὁ, mitis. gen. πραέος. Hinc πραΰτης, ητος, ἡ, lenitas.

Πράω, inuſit. pro uro, vel vendo. vide πιπράσκω. Th. περάω, vendo.

Πράως, leniter, adv. a πρᾶος, lenis.

ΠΡΕ'ΜΝΟΝ, ου, τὸ, ſtipes, ſtirps. αὐτόπρεμνος, radicatus per ſe. πρεμνίζω, una cum radice evello, quia eſt firmum σέλεχος, ſit q. παραμένον. Sic ſtirps, q. στερεώτας. Si eſt caudex jam cremandus, a πράω, uro.

Πρέπει, decet, cum dat. imperſ. ἔπρεπε. part. præſ. τὸ πρέπον, decorum. præſ. inf. πρέπειν. a πρέπω.

Πρεπέμεν, Jon. pro πρέπειν, præſ. inf. a πρέπω, vel πρέπει, decet.

Πρέποι, 3. ſing. opt. præſ. πρέπουσι, 3. pl. præſ. ind. πρέποντος, gen. ſing. part. præſ. a πρέπω.

ΠΡΕ'ΠΩ, decorus ſum, conſpicuus ſum, excello. q. πρὸ ἔπω, ideſt, dicendi primas teneo. Et qui excellunt, prærogativam loquendi habent. Hinc πρέπει, decet. πρέπον, οντος, τὸ, decorum. θεοπρεπὴς, ου, ὁ, ἡ, vates. θεοπρεπία, ας, ἡ, & θεοπρέπιον, ου, τὸ, vaticinium.

Πρέσβα, antiqua, per ſync. pro πρέσβειρα, f. g. a πρέσβυς, υος, ὁ, ſenex. & in f. g. πρέσβειρα, in n. g. πρέσβυ.

Πρεσβεία, ας, ἡ, legatio, honos auguſtior. Th. πρέσβυς.

Πρέσβεις, acc. plural. contract. a πρέσβυς. εως, ὁ, legatus. ab eodem them.

Πρεσβεύω, legatione fungor. fut. εύσω. p. πεπρέσβευκα. aor. 1. ἐπρέσβευσα. ejuſdem them.

Πρεσβῆες, ſeniores, nom. pl. Jon. a πρεσβεὺς, έως, ὁ, idem quod πρέσβυς.

Πρεσβήϊον, Jon. pro πρεσβεῖον, ου, τὸ, honorarium. quod meretur is, qui maximus eſt natu: vel in genere, quo aliquis honoratur, veluti major natu. Item. πρέσβυς, υος, vel Attice εως, ὁ, legatus, ſenex.

Πρεσβηῒς, ΐδος, ἡ, antiqua. acc. ſingul. πρεσβηΐδα. Th. πρέσβυς.

Πρέσβις, εως, ὁ, legatus. a πρέσβυς, quia ſenes, & prudentes ad legationem expetuntur.

Πρέσβιστος, & πρεσβύτατος, ſuperl. a πρέσβυς, ſenex. compar. πρεσβύτερος.

Πρεσβυγενείη, Jon. pro πρεσβυγένεια, primogenitura: vide in πρεσβυγενής.

Πρεσβυγενὴς, έος, ὁ, ἡ, maximus natu. ex πρέσβυς, υος, ὁ, ſenex, & γίνομαι, naſcor.

Πρέσβυν, acc. ſing. a πρέσβυς. quod vide.

ΠΡΕ'ΣΒΥΣ, υος, & Att. εως, ὁ, ſenex; item legatus. q. quia πέρας βίου, terminum vitæ attigit. Vel quia παρέβη τὴν ἥβην, juventutem tranſiit. vel in quo jam ætas πῦρ ἔσβη, calorem extinxit. Hinc πρεσβύτερος, α, ὁ, ſenior. πρεσβύτης, ου, ὁ, ſenex. πρεσβεύω, ſenior ſum: item in honore, & pretio ſum. legatione fungor. πρεσβεία, ας, ἡ, legatio.

Πρεσβύτας, acc. pl. a πρεσβύτης, ου, ὁ, ſenex. Th. πρέσβυς.

Πρεσβύτατος, maximus natu, ſuperlat. a πρέσβυς, ſenex, comparat. πρεσβύτερος.

Πρεσβυτέρα, ας, ἡ, natu grandior. οἱ πρεσβύτεροι, ſeniores, majores; item ſenatores. Th. πρέσβυς.

Πρεσβυτέριον, ου, τὸ, presbyterium, ſeniorum ordo, ſenatus Eccleſiaſticus. ejuſdem them.

Πρεσβύτης, ου, ὁ, ſenex. Thema πρέσβυς, idem.

Πρεσβῦτιν, acc. ſing. a πρεσβῦτις, ιδος, ἡ, anus, acc. ſing. πρεσβύτιδα, & ιν. ab eodem them.

Πρευμενὴς, έος, ὁ, ἡ, placidus. a πρᾶος, & εὐμενής.

Πρέψας, αντος, ὁ, qui convenit, a. 1. part. act. verbi πρέπω. fut. ψω, decorus ſum.

Πρῆγμ', pro πρῆγμα, Jon. pro πρᾶγμα, ατος, τὸ, res, negotium, pretium. πρήγματα ἔχειν, moleſtias habere. dat. plur. πρήγμασι. Th. πράσσω, facio. fut. ξω.

Πρηγορεών, pro προηγορεών, gula, guttur.

Πρηθῆναι, Jon. pro πραθῆναι, venditum fuiſſe. vide πραθείς.

ΠΡΗ'ΘΩ, incendo, inflammo. fut. σω. p. πέπρηκα. q. a πράω.

Πρηκτῆρα, acc. ſing. a πρηκτὴρ, ῆρος, ὁ, Jon. pro πρακτὴρ, actor. Th. πράσσω, facio.

Πρημαίνω, furenti impetu ſpiro, a πρῆσαι, ſpirare, & μαίνεσθαι, furere.

ΠΡΗΝΗ'Σ, έος, ὁ, ἡ, pronus, præceps. q. a πρὸ, & νέω, ſeu νεύω, nuo.

Πρῆξαι, egiſſe, a. 1. inf. act. verbi πρήσσω, Jon. pro πράσσω, facio. f. ξω.

Πρήξεις, facies, 2. ſing. fut. 1. ind. activ. πρήξῃς, 2. ſing. a. 1. ſub. act. verbi πρήσσω, Jon. pro πράσσω.

Πρήξιες, nom. pl. a πρῆξις, Jon. pro πρᾶξις, εως, ἡ, utilitas, res. acc. ſing. πρῆξιν. Th. πράσσω, facio. f. ξω.

Πρῆσαι, incendiſſe, aor. 1. inf. act. verbi πρήθω, incendo. f. σω.

Πρῆσε, incendit, Jon. pro ἔπρησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. ejuſdem verbi.

Πρῆσις, venditio, Jon. pro πρᾶσις. quod vide.

Πρῆσσε, præſ. imper. activ. Jonic. a πρήσσω, pro πράσσω, facio. f. ξω.

Πρήσσω, Jon. pro πράσσω, facio. f. ξω. Eſt & πρήσω, fut. 1. a περάω, tranſeo. f. περήσω, & per ſyncop. πρήσω.

Πρηστήρων, gen. plur. a πρηστὴρ, ῆρος, ὁ, valde ſpirans. a Th. πρήθω, incendo. f. σω.

Πρήσω, futur. 1. act. verbi πρήθω, incendo.

Πρίτλω, agnus, vel hædus, agniculus. An a πρὸ ἔτος? Eſt & ἐπίπροτλω.

Πρητήριον, ου, τὸ, mercatus, locus, in quo res venduntur. a πρῆσις, venditio, Jon. pro πρᾶσις. quod vide.

Πρηΰνει, mitigat, Jonice pro πραΰνει, 3. ſingul. præſ. ind. verbi πραΰνω. Thema πραῢς, vel & πρᾶος, ου, ὁ, lenis, mitis.

ΠΡΗΩ'Ν, ῶνος, ὁ, cacumen montis. Dicimus & πρών, & πρεών, q. ex πρὸ, & εἶμι.

Πρίαιτο, 3. ſing. præſ. opt. paſſ. a πρίαμαι, emo. Sed πρίατο, Jon. pro ἐπρίατο, 3. ſing. imperf.

ΠΡΙ'ΑΜΑΙ, emo, redimo. q. a περάω. Emens, & vendens περᾷ, tranſit in alia, & alia loca. hinc πριάμενος, præſ. part. πρίασθαι, præſ. inf.

Πριαμίδης, ου, ὁ, Priamides. vocat. ὦ Πριαμίδη. a Πρίαμος, Priamus.

ΠΡΙΑ'ΠΟΣ, ου, ὁ, Priapus, hortorum cuſtos, idolum hortorum. Item membrum virile.

Πρίζω, idem quod πρίω, ſerra ſeco.

ΠΡΙ'Ν, priuſquam, & pro πρὸ, cum genit. ante,

ante, adv. regit inf. & ind. ut πρὶν φωνῆσαι, pro πρὸ τοῦ φωνῆσαι, antequam cecinerit. Eleganter poſtponitur ἤ, ut πρὶν ἢ κατοικεῖν, antequam habitaret. q. a πέρας, ut ſit q. πέριν.

Πριν ἤ, priuſquam, pro quo ſæpius πρὶν ἤ.

Πρίνινον, ilignum, a πρῖνος, ου, ἡ, ilex.

ΠΡΙ'ΝΟΣ, ου, ἡ, ilex, abor, q. a πρίω, ſerra ſeco. quia ſerra ob duritiem fuerit ſecanda. Vel quia folia ei ſunt ſpinoſa, tanquam ſerrata, & dentata.

Πρίσαντες, nom. plur. aor. 1. partic. activ. verbi πρίω, vel πρίζω, ſerra ſeco. fut. σω. præt. πέπρικα. perf. paſſ. πέπρισμαι.

Πρισθεὶς, ſectus, aor. 1. part. paſſiv. ab ἐπρίσθην, aor. 1. ind. paſſiv. verbi ejuſdem.

Πρίσκος, ου, ὁ, nomen viri. Latine Priſcus.

Πρίσκιλλα, ης, ἡ, nomen mul. Lat. Priſca.

ΠΡΙ'Ω, ſeu πρίζω, ſerro, ſerra ſeco. ſtringo, alligo. f. σω. p. πέπρικα. perf. paſſ. πέπρισμαι, σαι, σται. a. 1. paſſ. ἐπρίσθην. hinc πρίστης, ου, ὁ, qui ſerra aliquid ſecat, & findit. πρίων, ονος, ὁ, ſerra. q. a περάω, tranſeo. Eſt & πρίω, Attic. & Jon. pro ἐπρίασο, 2. ſing. imperf. vel eſt πρίω, eme, præſ. imperat. ut ἵσω, pro ἵστασο, verbi πρίαμαι, emo.

ΠΡΟ', ante, coram, gen. re[illegible] In compoſitis modo tempus notat, modo ordinem. interdum pro πρὸς, ponitur προὔθεν, & ἔμπροσθεν, idem. Hinc πρότερος, α, ον, prior, prius. πρότερον, adverb. prius. πρῶτος, primus, quaſi πρόατος. ἀποπρὸ, procul. πρωὶ, antehac. ἔμπροσθεν, antehac.

Προάγῃ, 3. ſingul. præſ. ſub. activ. a προάγω, quod vide.

Προάγγελα, prænuntia, nom. plural. n. g. Ex πρὸ, & ἄγγελος, nuntius. Th. ἀγγέλλω, nuntio.

Προάγω, præcedo, cum acc. f. προάξω. a. 2. προήγαγον, ες, ε, produxi. a. 2. part. προαγαγὼν, όντος, ὁ. quod ex πρὸ, & ἄγω, duco.

Προαγωγεύσῃς, proſtituas, 2. ſing. a. 1. ſub. act. verbi προαγωγεύω, perduco, proſtituo. quod a προαγωγὸς, perductor. Th. ἄγω, duco.

Προαιδεῖσθαί τινα, alicui reverentiam ante alios debere. quod ab αἰδέομαι, revereor. Th. αἰδὼς, pudor.

Προαιρέομαι, οῦμαι, præopto. f. ήσομαι. a. 2. med. προειλόμην, ου, ετο. perf. paſſ. προῄρημαι, σαι. hinc προαίρεσις, εως, ἡ, propoſitum. Thema αἱρέω, eligo. fut. ήσω. a. 2. εἷλον.

Προαίρεσις, εως, ἡ, propoſitum. quod a προαιρέομαι. quod vide.

Προαιρουμένοις, dat. plur. part. præſ. paſſ. verbi προαιρέομαι. quod vide.

Προαιτιάομαι, ῶμαι, ante criminor. fut. άσομαι. a. 1. med. προῃτιασάμην, ω, ατο, ante evici, & demonſtravi. quod ab αἰτιάομαι, verbum forenſe, q. cauſari. Th. αἰτία, ας, ἡ, cauſa.

Προακηκοὼς, perf. part. med. f. g. verbi προακούω, prior audio, ante audio. f. ύσω. perf. προήκουκα. aor. 1. προήκουσα. p. m. προήκοα, & Attic. προακήκοα. hinc perf. part. med. προακηκοὼς, ῦα. Th. ἀκούω, audio.

Προακούω, prior audio, ante audio. f. ύσω. perf. προήκουκα. perf. med. προήκοα, & Att. προακήκοα. Th. ἀκούω.

Προαλὴς, έος, ὁ, ἡ, promptus, declivis, a προάλλομαι, proſilio. Thema ἅλλομαι, ſalio.

Προαμαρτάνω, ante pecco. f. προαμαρτήσω. p. προημάρτηκα. perf. part. act. προημαρτηκὼς, ότος, ὁ. Th. ἁμαρτάνω, pecco. fut. ήσω. a. 2. ἥμαρτον.

Προάξω, f. 1. ind. act. verbi προάγω. quod vide.

Προαπελθεῖν, a. 2. inf. act. verbi προαπέρχομαι, diſcedo. Ex πρὸ, ἀπὸ, & ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, & per ſync. ἦλθον. a. 2. inf. ἐλθεῖν.

Προαποδειχθέντων, gen. pl. aor. 1. part. paſſ. verbi προαποδείκνυμι, prius demonſtro. quod ex πρὸ, ἀπὸ, & δείκνυμι, oſtendo. f. ξω. p. δέδειχα. perf. paſſ. δέδειγμαι. a. 1. paſſ. ἐδείχθην. a. 1. part. paſſ. δειχθεὶς, έντος.

Προαστεῖον, ου, τὸ, vel ut alii leg. προάστιον, ſuburbium. ex πρὸ, & ἄστυ, εος, τὸ, urbs.

Προαύλιον, ου, τὸ, aulæ veſtibulum. πρὸ τῆς αὐλῆς, ante aulam. Th. αὐλὴ, aula.

Προβάδην, adv. in progrediendo. a προβαίνω, progredior. Th. βαίνω, eo. f. βήσομαι. p. βέβηκα. a. 2. ἔβην.

Πρόβαινε, progredere. præſ. imperat. act. a προβαίνω. quod vide.

Προβαίνω, progredior. fut. προβήσομαι. p. προβέβηκα. perf. part. act. προβεβηκὼς, ῦα, ός. a. 2. ind. act. προέβην, ης, η. a. 2. part. προβὰς, άντος, ὁ. Th. βαίνω, eo. f. βήσομαι.

Προβάλλω, emitto, propello. f. προβαλῶ. p. προβέβληκα. a. 2. προέβαλον. a. 2. ſub. act. προβάλω, ῃς, ῃ, & in 3. pl. προβάλωσι. præſ. part. paſſ. προβαλλόμενος. p. m. προβέβολα. Th. βάλλω, emitto, jacio.

Προβάλοιτο, proponat, 3. ſing. a. 2. opt. med. verbi προβάλλω. quod vide.

Προβάλοντο, Jon. pro προεβάλοντο, projecerunt, 3. pl. a. 2. ind. med. verbi ejuſdem.

Προβάλωσι, 3. pl. a. 2. ſub. act. verbi προβάλλω, emitto. quod vide.

Προβὰς, άντος, ὁ, a. 2. part. act. verbi προβαίνω. quod vide.

Προβᾶσαι, Dor. pro προβῆσαι, hoc vero pro προβιβάσαι, προβαίνειν, promovere.

Πρόβασις, εως, ἡ, progreſſio, actio τοῦ προβαίνοντος. tum ipſa res, quæ προβαίνει, ut pecus, proventus ex pecudibus. a προβαίνω. quod vide.

Προβατικὸς, ὴ, ὸν, proprie ovillus, per ſynecd. ſp. pecuarius, a, um. προβατικὴ, ſc. πύλη, pecuaria porta.

ΠΡΟ'ΒΑΤΟΝ, ου, τὸ, pecus, ovis. in pl. πρόβατα. dat. pl. προβάτοις, quia προβαίνει, procedere ſolet paſcendo.

Προβέβηκε, anteivit, 3. ſing. perf. ind. act. hinc perf. part. προβεβηκὼς, ῦα, ός. verbi προβαίνω, anteeo, ſupero. quod vide.

Προβέβουλα, prætuli, malui, perf. med. verbi προβούλομαι, inuſit. a βούλομαι, volo. f. βουλήσομαι.

Προβήσεται, progredietur, 3. ſing. f. 1. verbi προβαίνω. quod vide.

Προβιβάζω, produco. item prius edoceo, informo. fut. άσω. a. 1. προεβίβασα, a. 1. ind. paſſ. προεβιβάσθην. a. 1. part. paſſ. προβιβασθεὶς, εῖσα, ante edocta, prius monita. Thema βαίνω, eo.

Προβλέπομαι, provideo. f. ψομαι. a. 1. med. προεβλεψάμην, ω, ατο. a. 1. part. med. προβλεψάμενος, ου, ὁ. Th. βλέπω, video. f. ψω. p. φα.

Προβλεψάμενος, ου, ὁ, a. 1. part. med. verbi προβλέπομαι, quod vide.

Πρόβλημα, ατος, τὸ, propoſitio. propugnaculum, ſcutum. a προβάλλω, propono. fut. λῶ. perf. paſſ. προβέβλημαι. Th. βάλλω, jacio.

Προβλὴς, ῆτος, ὁ, ἡ, projectus, prominens. dat. ſing. προβλῆτι. a προβάλλω, projicio. Th. βάλλω.

Προβοηθεῖν, prius opem ferre, a βοηθέω, auxilior.

Προβόλαιον, ſeu πρόβολος, ου, ὁ, propugnaculum, vel ſcopulus eminens, qui æſtum maris frangit. ſed προβόλαιος, α, ον, objectus, a, um. a προβάλλω. Th. βάλλω.

Προβολὴ, ictus, plaga.

Προβοσκὸς, ου, ὁ, q. vicarius paſtoris. a βόσκω, paſco. quod vide.

Πρόβουλος, ου, ὁ, ſenator, princeps. a βουλὴ, conſilium.

Προγεγραμμένος, perf. part. paſſ. verbi προγράφω, ante genero. quod a γεννάω, f. ήσω, genero. Th γείνομαι, gignor.

Προγεγονότων, genit. plural. perf. particip. med. verbi προγίνομαι, antecedo. quod vide.

Προγένειος, ου, ὁ, qui barbam habet promiſſam, a γένειον, ου, τὸ, mentum; barba. quod vide.

Προγενέστερος, ου, ὁ, major natu, antiquior. compar. a προγενὴς, quod a προγίγνομαι, ſum ante, præcedo. Th. γίνομαι, naſcor.

Προγενομένων, gen. pl. a. 2. part. med. verbi προγίνομαι. quod vide.

Προγένοντ', pro προγένοντο, præcedebant, Jon. pro προεγένοντο, 3. pl. a. 2. ind. m. verbi προγίνομαι. quod vide.

Προγίνομαι, antecedo, ſum ante. f. προγενήσομαι. perf. paſſ. προγεγένημαι. a. 2. med. προεγενόμην. aor. 2. part. med. προγενόμενος. p. m. προγέγονα. Th. γίνομαι, naſcor. f. γενήσομαι. a. 1. med. ἐγεννησάμην.

Προγινώσκω, ante decerno. f. προγνώσομαι. perf. προέγνωκα. aor. 2. προέγνων, ως, ω. perf. paſſ. προέγνωσμαι. perf. part. paſſ. προεγνωσμένος, prædecretus. Th. γινώσκω, cognoſco. f. γνώσομαι.

Πρόγνωσις, εως, ἡ, ante-decretum. a προγινώσκω, quod vide.

Πρόγονοι, ων, οἱ, majores, οἱ πρὸ ἡμῶν γενόμενοι. οἱ ἔκγονοι, poſteri. vide in πρόγονος.

Πρόγονος, ου, ὁ, ante genitus. qui προγέγονε. hinc πρόγονοι, majores. Eſt & πρόγονος, privignus. Ex πρὸ, & γόνος, ου, ὁ, generatio, a p. m. γέγονα. Th. γίνομαι, naſcor.

Προγράφω, ante ſcribo. f. ψω. p. προγέγραφα. a. 1. προέγραψα. a. 2. paſſ. προεγράφην, ης, η, coram depictus fui. perf. paſſ. προγέγραμμαι. perf. part. paſſ. προγεγραμμένος, η, ον, prius deſcriptus, prædecretus. Th. γράφω, ſcribo, decerno.

Προγύμνασμα, ατος, τὸ, exercitium. dat. pl. προγυμνάσμασι. quaſi a γυμνάζω, exerceo. Th. γυμνὸς, ὴ, ὸ, nudus.

Προδέδαε, 3. ſingul. perf. med. verbi προδαίω, prænoſco. Thema δαίω, diſco. f. δαήσομαι. a. 2. ἐδάην. inde δαιῶαι, & δαήμεναι. p. m. δέδαα, pro δέδηα, novi.

Προδεδωκέναι, perf. inf. act. προδεδωκὼς, ότος, ὁ, perf. part act. προδεδομένος, η, ον, perf. part. paſſ. verbi προδίδωμι, prior do. quod vide.

Προδείελος, ου, ὁ, ante veſperam. Th. δείλη, ἡ, pomeridianum tempus.

Προδέκτωρ, ορος, protector, patronus. Th. δέχομαι, capio.

Προδηλεῖσθαι, ante lædere. auctorem eſſe cladis. an a δῆλος?

Πρόδηλος, ου, ὁ, idem quod δῆλος, ου, ὁ, manifeſtus, perſpicuus.

Προδιδοῦσι, produnt, 3. plur. præſ. ind. προδιδοὺς, όντος, ὁ, præſ. part. act. verbi προδίδωμι. quod vide.

Προδίδωμι, do prior, prodo. fut. δώσω. perf. προδέδωκα. a. 1. προέδωκα. a. 2. προέδων, ως, ω. Th. δίδωμι, do.

Προδικαστὴς, οῦ, ὁ, præjudex Gl. Cyr. προδικάζειν, præjudicare. Th. δίκη, ης, ἡ, jus.

Προδοκάζω, expecto, obſervo. hinc προδοκὴ, ῆς, ἡ, locus inſidiis aptus. inſidiæ. Th. δοκάζω, obſervo.

Πρόδομος, ου, ὁ, veſtibulum, anterior domus pars. quod a δόμος, ου, ὁ, domus. Th. δέμω, ſtruo.

Προδοσία, ας, ἡ, proditio. a προδίδωμι, prodo. Th. δίδωμι, do.

Προδότης, ου, ὁ, proditor. dat. προδότῃ. acc. pl. προδότας. ab eodem verbo, & th.

Προδοῦναι, a. 2. inf. act. a προδίδωμι. quod vide.

Πρόδρομος, ου, ὁ, præcurſor, anteambulo. Ex πρὸ, & τρέχω, curro. f. θρέξω. a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα.

Προδύντος ἡλίου, ante Solis occaſum. Sed credo legendum πρὸ δύντος, gen. ſing. a. 2. part. a δύω, ſubeo. a. 2. ἔδυν.

Προέγνω, 3. ſing. a. 2. ind. act. προεγνωσμένως,

μένος, prædecretus, perf. part. paſſ. verbi προγινώσκω: quod vide.

Προγεγράφθω, ης, η, a. 2. ind. paſſ. verbi προγράφω, ante ſcribo. quod vide.

Προέγραψα, aor. 1. ind. act. ejuſdem verbi.

Προέδραμον, a. 2. ind. act. verbi προτρέχω, excurro. Thema τρέχω, curro. fut. θρέξω. p. δεδράμηκα, præt. med. δέδρομα.

Προεδρίη, ης, ἡ, Jonic. princeps locus, in ſedendo prærogativa; vide ἕδρα, ſella.

Προέηκε, præmiſit, 3. ſing. a. 1. Attic. pro προῆκε, verbi προΐημι, præmitto. Th. ἵημι, mitto. fut. ἥσω. perf. εἷκα. a. 1. ἧκα. a. 2. ἧν.

Προειδέναι, expertum eſſe; perf. inf. act. per ſync. pro προειδηκέναι, verbi εἰδέω, ſcio. fut. ήσω. Thema εἴδω, ſcio, video.

Προείδω, proſpicio, provideo, præſcio. fut. εἴσομαι. a. 2. προεῖδον, ες, ε. a. 2. part. προειδών, ῦσα, όν. Th. εἴδω, ſcio.

Προειλόμην, ου, ετο, a. 2. ind. med. verbi προαιρέομαι, præopto. Them. αἱρέω, capio. f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον. a. 2. inf. act. ἑλεῖν.

Προεῖπα, ας, ε, aor. 1. ind. act. προεῖπον, ες, ε, & in 1. plur. προείπομεν, aor. 2. ind. act. verbi προείπω, prædico. quod vide.

Προείρηκα, ας, ε, prædixi, perf. act. Sic in perf. paſſ. προείρημαι, σαι, ται. perf. part. paſſ. προειρημένος, η, ον, prædictus, a, um. verbi προρέω. fut. ήσω. perf. προερρήκα, & Att. προείρηκα. Th. ῥέω, dico.

Προειρημένος, η, ον, perf. part. paſſ. a προρέω, ῶ, prædico. quod ab ἐρέω, dico. Th. εἴρω, idem.

Πρόεισιν, 3. plur. præſ. verbi πρόειμι, progredior. Th. εἶμι, eo.

Προεῖχον, ες, ε, imperf. verbi προέχω, prætendo, prætexo, promineo, præſto. Th. ἔχω, habeo. fut. ἕξω, & σχήσω. imperf. εἶχον. a. 2. ἔσχον.

Προεκμανθάνω, ante ediſco. Ex πρό, ἐκ, vel ἐξ, & μανθάνω, diſco. f. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον.

Προέκρινα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προκρίνω, antefero. Th. κρίνω, ſecerno. judico. f. νῶ. p. κέκρικα.

Προέλαβον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi προλαμβάνω, quod vide.

Προεληλάτο, proceſſiſſet, 3. ſingul. pluſq. perf. paſſ. Jonic. & Att. a προελαύνω. f. ἐλάσω. perf. προήλακα, & Att. προελήλακα, & in paſſ. προελήλαμαι. Th. ἐλαύνω, agito.

Προελήλυθεν, 3. ſing. p. m. ind. Attic. verbi προέρχομαι, prævenio. Thema ἔρχομαι, venio.

Προέλθῃ, 3. ſing. a. 2. ſub. προελθεῖν, a. 2. inf. προελθών, ῦσα, a. 2. part. verbi προέρχομαι, prævenio. Th. ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, & per ſyncop. ἦλθον. p. m. ἤλυθα, & Att. ἐλήλυθα.

Προελοίμεθα, 1. plur. a. 2. opt. med. verbi προαιρέομαι, præfero, conſtituo. Thema αἱρέω, capio. fut. ήσω. a. 2. εἷλον. a. 2. inf. ἑλεῖν.

Προελπίζω, prior ſpero. f. ίσω. p. προήλπικα. Th. ἐλπίς, ίδος, ἡ, ſpes. Hinc ἐλπίζω, ſpero.

Προεμαντεύου, 2. ſing. imperf. paſſiv. verbi προμαντεύομαι, ante vaticinor. quod a μαντεύομαι, vaticinor. Th. μάντις, εως, ὁ, vates.

Προέμεν, promiſiſse, Jon. ſeu Doric. pro προεῖναι, a. 2. inf. act. verbi προΐημι. Th. ἵημι, mitto. a. 2. ἧν.

Προενάρχομαι, ante incipio. fut. ξομαι. a. 1. med. προενηρξάμην, ω, ατο. quod ex πρό, ἐν, & ἄρχομαι, incipio. Th. ἀρχή, ῆς, ἡ, initium.

Προενεγκεῖν, a. 2. inf. act. verbi προφέρω, propono, exhibeo. Th. φέρω, fero. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα. a. 2. ἤνεγκον. perf. paſſ. ἤνεγμαι. a. 1. paſſ. ἠνέχθην. a. 1. partic. paſſiv. ἐνεχθείς.

Προεξαΐσσω, proruere. Ex πρό, ἐξ, & ἀΐσσω, ruo.

Προεξανίστασθαι, ante alios ſurgere. Ex πρό, ἐξ, & ἵστημι, ſto.

Προεξέδρα, ſedes prominens. Th. ἕδρα, ſella.

Προεπαγγέλλομαι, ante promitto. aor. 1 med. προεπηγγειλάμην, ω, ατο. quod ex πρό, ἐπί, & ἀγγέλλω, nuntio.

Προέρυσσε, deduxit, Jon. & Poet. gem. σ, pro προείρυσε, 3. ſing. aor. 1. act. verbi προερύω. Th. ἐρύω, traho.

Προερύσσω, deduxero, a. 1. ſub. act. Poet. gem. σ. ab eodem verbo, & th.

Προέρχομαι, prævenio, cum gen. imperf. προηρχόμην, ου, ετο. f. προελεύσομαι, præcedam. a. 2. προῆλθον, ες, ε. a. 2. ſub. προέλθω, ῃς, prior veniam. a. 2. part. προελθών, όντος, ὁ, progreſsus. Th. ἔρχομαι, venio.

Πρόες, έτω, præmitte, aor. 2. imperat. act. verbi προΐημι, præmitto. Thema ἵημι, mitto. futur. ἥσω. p. εἷκα. aor. 1. ἧκα. aor. 2. ἧν, & in 3. plural. ἕσαν.

Πρόεσαν, præmiſerunt, 3. plur. a. 2. ind. act. verbi προΐημι. vide πρόες.

Προεσάξαντο, Jon. pro ἐσάξαντο, 3. pl. a. 1. med. verbi προσάγω, prius importo.

Προεστάτε, præellis, per ſyncop pro προεστήκατε, 2. plural perf. act. vide προεστῶτες.

Προεστῶτες, præfecti, nom. plural. perf. part. Attice pro προεστηκότες, verbi προΐστημι, præſum. Thema ἵστημι, ſtatuo, ſiſto. fut. στήσω. præt. ἕστηκα. aor. 2. ἔστην.

Προετοιμάζω, ante præparo. f. άσω. a. 1. προητοίμασα. quod ab ἑτοιμάζω, paro. Th. ἕτοιμος, ου, ὁ, promptus, paratus.

Προευαγγελίζομαι, ante evangelizo. a. 1. med. προευηγγελισάμην, ω, ατο, quod ex πρό, εὖ, & ἀγγέλλω, nuntio.

Προεφήτευον, ες, ε, imperf. προεφήτευσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προφητεύω, propheto, prophetas expono. quod a πρόφημι, prædico. Th. φημί, ſeu φάω, dico.

Προέφθασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προφθάνω, prævenio. fut. προφθάσω. p. προέφθακα. Th. φθάω, prævenio. aor. 2. ἔφθην.

Προέχω, ῶ, ει, & in 3. plur. προέχουσι, præcello, prætendo. f. προέξω. Th. ἔχω, habeo. f. ἕξω. a. 2. ἔσχον.

Προεχώρησαν, pervenerunt, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi προχωρέω, procedo. Th. χωρέω, eo, accedo. f. ήσω.

Προήγαγον, a. 2. ind. act. Att. verbi προάγω, præcedo, procedo. f. ξω. a. 2. προῆγον. Th. ἄγω, duco.

Προῆγεν, 3. ſing. imperf. vel a. 2. ind. act. verbi προάγω. quod vide.

Προηγέομαι, οῦμαι, præeo, arbitror. cum acc. & in 3. ſing. προηγεῖται. f. προηγήσομαι. perf. προήγημαι. Th. ἡγέομαι, duco.

ΠΡΟΗΓΟΡΕΩΝ, ῶνος, ὁ, gula, veſica eminentior in avibus; ubi eſca προαγείρεται, id eſt, præcolligitur.

Προήγορος, ου, ὁ, prædicator. a προηγορέω, prædico. quod ab ἀγορεύω, concionor. Th. ἀγορά, ἡ, forum.

Προηδυνθέντας, acc. pl. a. 1. part. paſſ. verbi προηδύνω, delecto ante. quod ex ἡδύνω, lætitia afficio. Th. ἡδύς, έος, ὁ, ſuavis.

Προῄειν, ης, η, progrediebar, pluſq. perf. med. a πρόειμι. Th. εἶμι, eo. perf. med. εἶα. pluſq. perf. ᾔειν.

Προῆκαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi προΐημι, præmitto. vide πρόες.

Προῆλθε, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi προέρχομαι, prævenio. Th. ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, ες, ε, & per ſync. ἦλθον, ες, ε. p. m. ἤλυθα, & Att. ἐλήλυθα.

Προηλπικότας, acc. plural perf. part. act. verbi προελπίζω, prior ſpero. fut. ίσω. p. προήλπικα. quod ab ἐλπίζω, ſpero. Th. ἐλπίς, ſpes.

Προήμαρ, pro πρὸ ἡμέρας, ante diem.

Προημαρτηκόσι, dat. plur. perf. part. act. verbi προαμαρτάνω, ante pecco. f. προαμαρτήσω. præt. προημάρτηκα. perf. part. προημαρτηκώς, ότος, ὁ.

Προῆν, proceſſi, a. 2. ind. verbi προΐημι. Th. ἵημι, ſeu ἕω, mitto.

Προήνεγκα, ας, ε, excellui, a. 1. ind. act. verbi προφέρω, excello. Them. φέρω, fero. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Προῃρεῖτο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi προαιρέομαι, præfero, conſtituo, tollor. Thema αἱρέω, capio, eligo. f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Προήρχετο, 3 ſing. imperf. verbi προέρχομαι, prævenio, cum genit. imperf. προηρχόμην, ου, ετο.

Προησκήσατο, 3. ſing. a. 1. med. verbi προασκέω, ante exerceo. Th. ἀσκέω, exerceo. fut. ήσω.

Προήσομαι, ῃ, εται, profundam, fut. 1. med. verbi προΐημι, projicio. Th. ἵημι, ſeu ἕω, mitto. f. ἥσω.

Προῃτιασάμεθα, ante demonſtravimus, a. 1. ind. med. verbi προαιτιάομαι, ante criminor. f. άσομαι. Th. αἰτία, ας, ἡ, cauſa.

Προθέλυμνα, funditus, radicitus, adv. a προθέλυμνος, qui radicitus extirpatur. Aliquando idem quod ἐπ' ἀλλήλοις. Ex πρό, & θέλυμνον, τό, fundamentum. Th. θέμεθλον, idem.

Προθέντα, acc. ſing. a. 2. part. m. g. verbi προτίθημι, propono. Th. τίθημι, pono. fut. θήσω. a. 2. ἔθην. a. 2. part. θείς, έντος.

Προθέουσι, præmittunt, 3. pl. ind. præſ. verbi προθέω. Th. τίθημι, pono.

Πρόθεσις, εως, ἡ, propoſitum, propoſitio. a προτίθημι.

Προθεσμία, ας, ἡ, ſcil. ὥρα, tempus præfinitum. ab adject. προθέσμιος, ου, ὁ, ante conſtitutus. quod etiam a προτίθημι, ante conſtituo. Th. τίθημι, pono.

Προθήκη, ης, ἡ, propoſitio, res propoſita. πρόθεμα, ab eodem verbo, & them.

Προθορών, proſiliens. aor. 2. part. activ. verbi προθρώσκω. Th. θόρω, ſeu θορέω, ſalio, inſilio.

Προθυμία, ας, ἡ, alacritas, animi promptitudo. Th. θυμός, animus.

Πρόθυμος, ου, ὁ, ἡ, promptus, a. hinc προθύμως, adv. prompte, alacri animo. ejuſdem them.

Πρόθυρον, ου, τό, idem quod προθύρειον, veſtibulum, quod eſt ante januam. Th. θύρα, ας, ἡ, janua, oſtium.

Προϊάπτω, præmitto, procul mitto. f. ψω. a. 1. προΐαψα, ας, ε. f. 1. inf. προϊάψειν. Th. ἰάπτω, mitto. f. ψω.

Προΐαψε, 3 ſing. aor. 1. verbi προϊάπτω, quod vide.

Προϊδέσθαι, a. 2. inf. med. verbi προείδω, video. Th. εἴδω, video. f. εἴσομαι. a. 2. εἶδον, & ἴδον.

Προϊδών, όντος, a. 2. part. act. verbi προείδω, prævideo. Th. εἴδω.

Προΐει, contract. ex προΐεε, Attic. pro προΐη, 3. ſingul. imperf. activ. verbi προϊέω, ſeu προΐημι, præmitto, largior. Them. ἵημι, ſeu ἕω, mitto. imperf. ἵην. a. 2. ἧν.

Προϊέμεν, Jon. & προϊέμεναι, Attic. ſeu Dor. pro προϊέναι, præſ. inf. act. verbi προΐημι, præmitto, negligo. Them. ἵημι, ſeu ἕω, mitto.

Προϊέμενος, emittens, præſ. part. paſſ. προΐεται, 3. ſingul. præſ. ind. verbi ejuſdem.

Προϊέναι, pro προθεῖναι, projicere, deficere, & pro ἐφιέναι, permittere, ſinere.

Προΐζεσθαι, ante alios ſedere. ex πρό, & ἵζομαι. Th. ἵζω, ſedere facio.

Προΐηλε, præmiſit, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi προϊάλλω. Th. ἰάλλω, mitto. f. αλῶ.

Προΐησι, emittit, miniſtrat, Dor. pro προΐησι, 3. ſing. præſ. ind. a προΐημι. Th. ἵημι, mitto.

Προΐκτης, ου, ὁ, mendicus. a πρό, & ἱκετεύω,

τέω, ſupplico: vel quia προῖκτης petit.

ΠΡΟΙ'Ξ, & προὶξ, κὸς, ἡ, donum, dos, gratia. acc. προῖκα, ſed adverbialiter etiam uſurpatur, pro gratis, ſine mercede. q. a πρὸ, & ἵκω, venio, quia eſt donum, quo quis alium prævenit ultro: vel quod dos, ſive pactum de dote celebrationem nuptiarum præcedat. Etymolog. ducit a πρὸ, & οἶκος, quod dos in generi domum præmittatur. Aut a προέσις, largitio, quod a προΐεμαι, effundo largiter.

Προΐξεσθαι, f. 1. inf. med. verbi ἱκνέομαι, venio. f. ἵξομαι.

Προΐςημι, præficio. f. προςήσω. ind. præſ. med. προΐςαμαι, σαι, ται, præſum, cum gen. Th. ἵςημι, ſto.

Προΐχειν, & προΐχεσθαι, Jon. pro προτείνειν, prætendere. Th. ἴχω, vel ἔχω, habeo.

Προϊκτὸς, ſordidus. quia ſolet προΐεσθαι, projici, abjici.

Προϊὼν, ὄντος, ὁ, & in f. g. προϊοῦσα, a. 2. part. verbi πρόειμι, accedo. Th. εἶμι, eo. a. 2. ind. ἴον.

Προΐωξις, εως, ἡ, perſecutio, per ſyncop. pro προδίωξις, a προδιώκω. Th. διώκω, perſequor. f. ξω. p. χα.

ΠΡΟ'ΚΑ, adv. ſubito, ſtatim: ut puto more προκὸς, id eſt, hinnuli, qui velox.

Προκαθεςηκυίας, gen. ſing. f. g. perf. part. act. verbi προκαθίςημι, ante conſtituo. quod ex πρὸ, κατὰ, & ἵςημι, ſtatuo. f. ςήσω. p. ἕςηκα, ſeu ἔςακα. a. 2. ἔςην.

Προκαλέομαι, provoco. Th. καλέω, voco. f. έσω. p. κέκληκα.

Προκαλίζετο, provocabat, 3. ſing. imperf. Jonic. verbi προκαλίζομαι. Thema καλέω, voco.

Προκαμὼν, όντος, ὁ, a. 2. part. act. a προκάμνω, prælaboro. Th. κάμνω, laboro. fut. καμῶ. p. κέκμηκα. a. 2. ἔκαμον.

Προκάρηνος, ου, ὁ, ἡ, præceps. Th. κάρηνον, ου, τὸ, caput.

Προκαταγγέλλω, prænuncio, ante denuntio. f. ελῶ. p. προκατήγγελκα. a. 1. προκατήγγειλα. perf. part. paſſ. προκατηγγελμένος. quod ex πρὸ, κατὰ, & ἀγγέλλω, nuntio.

Προκαταλαβεῖν, a. 2. inf. act. verbi προκαταλαμβάνω, præoccupo, quod ex πρὸ, κατὰ, & λαμβάνω, capio. fut. λήψομαι. p. λέληφα, & Att. εἴληφα. aor. 2. ἔλαβον. perf. paſſ. εἴλημμαι.

Προκαταρκτικὸς, ἡ, ὸν, principalis, primarius. ex πρὸ, κατὰ, & ἄρχομαι, incipio. Them. ἀρχὴ, ῆς, ἡ, initium.

Προκαταρτίζω, prius abſolvo. fut. ίσω. aor. 1. προκατήρτισα. a. 1. ſub. act. προκαταρτίσω, ῃς, ῃ, & in 3. pl. προκαταρτίσωσι. quod ex πρὸ, κατὰ, & ἀρτίζω, perficio. Th. ἄρτιος, ου, ὁ, ἡ, perfectus.

Προκατειλημμένη, ης, ἡ, perf. part. paſſiv. fœm. gen. verbi προκαταλαμβάνω, præoccupo, quod vide in προκαταλαβεῖν.

Προκατήγγειλα, ας, ε, a. 1. ind. act. προκατήγγελκα, ας, ε, perf. ind. act. verbi προκαταγγέλλω, ante denuntio. quod vide.

Προκατήμενος, Jon. pro προκαθήμενος, ante ſedens, præſ. part. a κάθημαι, ſedeo. quod vide.

Προκατίζειν, Jon. pro προκαθίζειν, propalam ſedere.

Προκατοψόμεναι νῆες, naves, quæ exploratum præmittuntur, f. 1. part. med. pl. num. ab ὄπτομαι, video.

Πρόκειμαι, σαι, ται, proponor. hinc part. præſ. προκείμενος, η, ον, propoſitus. f. προκείσομαι. præſ. inf. προκεῖσθαι. quod ex πρὸ, & κεῖμαι, jaceo.

Προκεκηρυγμένον, pronuntiatum, perf. part. paſſ. a προκηρύσσω. quod vide.

Προκεχειροτονημένοις, prius deſignatis, dat. pl. perf. part. paſſ. a προχειροτονέω. Ex χεὶρ, & τείνω, tendo.

Προκηρύσσω, vel Att. ύττω, ante prædico. fut. ξω. a. 1. προεκήρυξα. perf. προκεκήρυχα. perf. paſſ. προκεκήρυγμαι. quod a κηρύσσω, prædico. Th. κῆρυξ, υκος, ὁ, præco.

Προκλέης, έος, ὁ, Procles. nom. propr.

Προκληθεὶς, έντος, ὁ, provocatus, a. 1. part. paſſ. a προκαλέομαι, provocor. Th. καλέω, voco.

Προκλυτὸς, ῦ, ὁ, præauditus, præcognitus. Th. κλύω, audio.

Προκοπὴ, vide in προκόπτω.

Προκόπτω, proficio, procedo. fut. ψω. imperf. προέκοπτον. perf. act. προκέκοφα. perf. med. προκέκοπα. unde προκοπὴ, ῆς, ἡ, profectus. ἐγκοπὴ, ῆς, ἡ, impedimentum, mora. Th. κόπτω, ſcindo.

Πρόκριμα, ατος, τὸ, proprie, prælatio, qua alii alium anteponimus. a προκρίνω, antefero. Th. κρίνω, judico.

Προκρίνω, ις, ει, antefero, antepono. præſ. inf. προκρίνειν. Th. κρίνω, judico.

Πρόκροσσαι νῆες, dicuntur aliæ poſt alias, ſeu ſuper alias in continua ſerie. a κροσσὸς, ῦ, ὁ, fimbria. vel κρόσσαι, ſcalæ. vide Euſtath. & Suidam.

Προκυρόω, ῶ, ante ſancio. fut. ώσω. perf. προκεκύρωκα. perf. part. paſſ. προκεκυρωμένος, η, ον, prius ſancitus. quod a κυρόω, ratum habeo, auctoritatem do. Th. κῦρος, εος, τὸ, auctoritas.

Προκώμιον, ου, τὸ, Pindar. pro προοίμιον, τὸ τῷ κώμῳ γραφόμενον. Quod ante κῶμον, hymnumque ſcribitur, aut canitur. Hymni prooemium.

Προλαμβάνω, præoccupo. fut. προλήψομαι. p. προείληφα. a. 2. προέλαβον, ες, ε, præoccupavi. Th. λαμβάνω, capio.

Προλέγω, prædico. imperf. προέλεγον. dat. præſ. part. act. προλέγοντι. Th. λέγω, dico. f. ξω. p. χα.

Προλελεγμένος, η, ον, ante delectus.

Προλελοιπότες, relicti, nom. plur. part. p. m. verbi προλείπω, relinquo. f. ψω. a. 2. προέλιπον. a. 2. med. προελιπόμην. p. m. προλέλοιπα. Th. λείπω, linquo.

Προλεσχηνεύω, vide in λεσχηνεύω. Th. λέσχη, ἡ, ſermocinatio.

Προλιπόνθ᾽, & προλιπόντ᾽, pro προλιπόντα, acc. ſingul. & pro προλιπόντε, nom. dual. a. 2. part. act. verbi προλείπω, relinquo. vide προλιπών.

Προλιπὼν, relinquens, & in f. g. προλιποῦσα, a. 2. part. act. verbi ejuſdem. vide προλελοιπότες.

Πρόλοχος, ου, ὁ, nomen viri. q. d. primus inſidiator.

Προμαθεία, ας, ἡ, Dor. pro προμήθεια, ἡ, πρόνοια, ἡ, providentia. Hinc προμηθὴς, έος, ὁ, ἡ, providus. Th. μῆδος, εος, τὸ, cura, conſilium.

Προμαθεῖν, prædidiciſſe, a. 2. inf. act. verbi μανθάνω, diſco. fut. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον.

Προμαθεὺς, έως, ὁ, Dor. pro Προμηθεὺς. quod vide.

Πρόμαλος, plantæ ſpecies.

Προμαρτύρομαι, ante teſtor. prænuntio. fut. ῦμαι. a. 1. med. προεμαρτυράμην, ω, ατο. quod a μαρτύρομαι, teſtor. Th. μάρτυρ, υρος, ὁ, ἡ, teſtis.

Προμαχεῶν, ῶνος, ὁ, Jon. pro προμαχὼν, propugnaculum.

Προμαχίζω, in prima acie pugno. f. ίσω. Th. μάχομαι, pugno. f. μαχέσομαι.

Προμάχοις, & Jon. προμάχοισι, propugnatoribus, dat. plur. a πρόμαχος, ου, ὁ, ἡ. Th. μάχομαι, pugno.

Προμάχων, gen. plur. a πρόμαχος, ου, ὁ, ejuſdem them.

Προμελετάω, ῶ, præmeditor. fut. ήσω. perf. προμεμελέτηκα. a. 1. προεμελέτησα. quod a μελετάω, curo, meditor. Thema μέλει, curæ eſt.

Προμεριμνάω, ῶ, ante ſum ſollicitus. fut. ήσω. p. προμεμερίμνηκα. quod a μεριμνάω, anxie cogito. Th. μέριμνα, ης, ἡ, cura.

Προμετωπίδιον, ου, τὸ, frontale. ex πρὸ, & μέτωπον, ου, τὸ, frons. Th. ὄπτομαι, video.

Προμηθέομαι, curam alicujus gero. ex πρὸ, & μῆδος, εος, τὸ, cura. hinc προμήθεια, & προμηθίη, Jon. pro προμήθεια, providentia.

Προμηθεὺς, έως, ὁ, Prometheus, nomen viri. q. a μῆδος, εος, τὸ, cura.

Προμιγῆναι, miſceri, a. 2. inf. paſſ. verbi προμίγνυμι. Th. μίγνυμι, miſceo. fut. ξω. p. χα. a. 1. paſſ. ἐμίχθην. a. 2. paſſ. ἐμίγην.

Προμολέω, progredior. ex πρὸ, & μολέω, ſeu μόλω, venio, eo. præt. μέμβλωκα, pro μεμόληκα.

Προμολὴ, ῆς, ἡ, veſtibulum. quia προμολοῦμεν, id eſt, prodimus per illam.

Πρόμος, ου, ὁ, antesignanus, contract. ex πρόμαχος. Th. μάχομαι, pugno. Niſi ex πρὸ, & μένω, ut ſit, qui ante ruit in hoſtem.

Προναυμαχεῖν, prælio navali dimicare. ex πρὸ, & ναυμαχία, navale prælium. ex ναῦς, & μάχομαι.

Προνέμω, ſeu προςνέμω, tribuo. Th. νέμω, idem.

Προνήιον, ου, τὸ, Jon. pro πρόναον, templi veſtibulum.

Προνοέω, ῶ, & έομαι, οῦμαι, procuro. fut. ήσω. perf. προνενόηκα, cum acc. præſ. inf. act. προνοεῖν. præſ. inf. paſſ. προνοεῖσθαι. quod a νοέω, cogito. Thema νόος, νοῦς, mens.

Προνόη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Προνοήσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. a προνοέω. quod vide.

Πρόνοια, ας, ἡ, & Jon. προνοίη, cura, prudentia. ab eodem verbo, & them.

Προνοοῦσι, 3. pl. præſ. ind. προνοοῦντος, gen. ſingul. part. præſ. verbi προνοέω. quod vide. hinc πρόνοος, providus.

Προνὺξ, Poet. adv. idem valet, quod πρὸ νυκτὸς, ante noctem.

ΠΡΟ'Ξ, προκὸς, ὁ, hinnulus. q. a πρὸ, & αἴσσω. quod in anteriora ruat veloci curſu.

Πρόξενος, & πρόξεινος, ου, ὁ, hoſpes publicus civitatis.

Προοιμιάσῃ, 2. ſing. fut. 1. med. verbi προοιμιάζομαι, exordior. fut. άσομαι. præſ. part. med. προοιμιαζόμενος, η, ον, quod a προοίμιον, ου, τὸ, exordium. Them. οἴμη, ης, via, ſemita.

Προοπτέον, proſpiciendum. & πρόοπτος, manifeſtus. Th. ὄπτομαι, video.

Προοράω, ῶ, proſpicio. imperf. med. προωρώμην, ώμην. perf. act. προεώρακα. perf. part. act. προεωρακὼς, ότος, ὁ, qui antea vidit. Th. ὁράω, video.

Προορίζω, prius definio. f. ίσω. præt. προώρικα. a. 1. προώρισα, prædeſtinavi, decrevi exſequi. a. 1. part. activ. προορίσας, αντος, ὁ, qui prædeſtinavit. quod ab ὁρίζω, definio. Th. ὅρος, ου, ὁ, terminus.

Προοῦ, projice, aor. 2. imperat. med. πρόεσο, πρόσο, καὶ προοῦ, verbi προΐημι. Th. ἵημι, ſeu ἕω, mitto.

Πρόουρος, Jon. pro πρόορος, ὁ, ἡ, conterminus. ab ὅρος, ου, ὁ, terminus.

Προοφειλόμενος, η, ον, ante debitus. Them. ὀφείλω, debeo.

Πρόπαν, n. g. & πρόπας, m. g. univerſus, um. Th. πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis, e.

Πρόπαρ, per Apocop. a προπάροιθε, ante, e regione, quod a πάροιθε, idem quod Th. πάρος, ante, adv

Προπάσχω, ante patior. a. 2. προέπαθον. a. 2. part. act. προπαθὼν, όντος, ὁ. Them. πάσχω, patior. f. πείσομαι, p. m. πέπονθα. a. 2. med. ἐπαθόμην.

Προπάτωρ, ſecundus auctor, qui vice patris, ſeu auctoris. Aliqui vulgo Græcis προπάτωρ, eſt, avus, progenitor, generis auctor.

Πρόπειρα, ἡ, periculum, quod de re aliqua fit, antequam aliquid aggrediamur. Th. πεῖρα, conatus.

Προπέμπω, deduco. f. ψω. a. 1. προέπεμψα. a. 1. imperat. activ. πρόπεμψον, ψάτω, deducendum cura. a. 1. ſub. act. προπέμψω, ῃς, ῃ, proſequar. aor. 1. paſſ.

paſſ. προτετέμφθην, ης, η. a. 1. inf. paſſ. προπεμφθῆναι. a. 1. part. paſſiv. προπεμφθεὶς, deductus. Them. πέμπω, mitto. fut. ψω.

Προπεπυσμένος, vel προπεπυσμένος, qui ante aliquid intellexit, perf. part. paſſ. a πυνθάνομαι, audio. fut. πεύσομαι.

Προπεπωκὼς, ότος, ὁ, qui propinavit, perf. part. act. verbi προπίνω, propino. Thema πίνω, bibo. f. πώσω. p. πέπωκα. a. 2. ἔπιον.

Προπεσόντα, acc. ſingul. aor. 2. part. act. a προπίπτω, procido. Thema πίπτω, cado. fut. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Προπετῆ, acc. ſing. a προπετὴς, έος, ὁ, ἡ. quod vide.

Προπετὴς, έος, ὁ, ἡ, præceps, pronus, protervus, procax. προπετῶς, præcipitanter, adverb. Ex πρὸ, & πέτω, pro quo in uſu eſt πίπτω, cado. vide προπεσόντα.

Προπεφρασμένα, prædeliberata, Dor. pro προπεφρασμένα, perf. part. paſſ. nom. pl. n. g. Thema φράζω, dico. fut. σω. a. 2. ἔφραδον. perf. paſſ. πέφρασμαι. p. m. πέφραδα.

Προπηλακισθεὶς, έντος, ὁ, aor. 1. part. paſſ. verbi προπηλακίζω, probro, & ignominia afficio. præſ. part. p. προπηλακιζόμενος, ου, ὁ. Th. πηλὸς, οῦ, ὁ, lutum.

Προπίπτοντες, incidentes. nom. plural. præſ. part. verbi προπίπτω, procido. vide in προπεσόντα.

Προποδίζω, procedo, progredior. quod a ποδίζω, gradior. f. ίσω. Th. ποῦς, ποδὸς, ὁ, pes.

Προποιέω, q. πρότερον ποιέω.

Πρόπολος, ου, ὁ, ὁ ἀμφὶ τὸν ἑαυτοῦ κύριον πολὺς καὶ στρεφόμενος, qui circa dominum ſuum verſatur, ut ad imperata facienda ſit paratior, miniſter, ſervus.

Προπρεὼν, ῶνος, ὁ, promptus. q. πρόθυμος. Videtur compoſitum ex πρὸ, & πρεὼν, ὁ, cacumen montis, & per ſyſtolen πρεὼν, idemque valet ac προπρηνὴς, pronus, proclivis, propenſus, paratus.

Προπρηνὴς, έος, ὁ, ἡ, præceps, pronus. Th. πρηνὴς, έος, ὁ, ἡ, idem.

Προπροκυλίνδομαι, majoris emphaſeos gratia, pro προκυλίνδομαι, provolvor ad pedes alicujus more ſupplicis, quod a κυλινδέω, idem quod Them. κυλίω, volvo.

Προπύλαιον, & πρόπυλον, ου, τὸ, veſtibulum. Th. πύλη, ης, ἡ, porta.

Προῤῥεῖ, profluit, 3. ſing. præſ. ind. vide προῤῥέοντι.

Προῤῥέοντι, profluenti, dat. ſingul. part. præſ. Ex πρὸ, & ῥέω, fluo. f. ῥεύσω. p. ἐῤῥύηκα.

Προῤῥέω, prædico. f. ήσω. perf. προείρηκα, & Attic. προείρηκα. Th. ῥέω, dico. f. ῥήσω. Heſych.

Πρόῤῥησις, εως, ἡ, vaticinium. dativ. pl. προῤῥήσεσι, verbi προῤῥέω. quod vide.

Πρόῤῥιζος, & πρόῤῥιζον, una cum radice, radicitus. Them. ῥίζα, ης, ἡ, radix.

ΠΡΟ´Σ, cum genit. eſt, a, ab, ex, erga, cum. cum dat. ad, apud, uſque, cum acc. in, apud, inter, ad, contra, propter, juxta, circiter. q. a περάω. Abſolute πρὸς, eſt προσέτι, præterea. Sed πρὸς δὲ, ad hæc vero.

Προσάββατον, ου, τὸ, dies, qui ſabbathum antecedit.

Προσάγαγε, a. 2. imperat. act. προσαγάγω, ης, η, a. 2. ſub. act. verbi προσάγω, adduco. quod vide.

Προσαγορεύω, cognomino. f. εύσω. præt. προσαγόρευκα. præſ. paſſ. προσαγορεύομαι, εύεται, cognominor. a. 1. ind. paſſ. προσηγορεύθην, ης, η, quod ab ἀγορεύω, verba facio pro concione. Th. ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, forum.

Προσαγορευτικὸς, ἡ, ὸν, compellativus, ſalutatorius, a, um. hoc a προσαγορεύω. quod vide.

Προσάγω, adduco; item appropinquo. f. ξω. p. προσῆχα. a. 2. προσήγαγον. a. 2. ſub. προσαγάγω, ης, η. a. 2. part. προσαγαγὼν, όντος, ὁ, qui pertraxit. Th. ἄγω, duco. f. ξω.

Προσαγωγὴ, ῆς, ἡ, aditus, acceſſus. a προσάγω. quod vide.

Προσαιτέω, ῶ, mendico. f. ήσω. p. προσῄτηκα. Th. αἰτέω, peto.

Προσακτέον, adducendum, verbale a προσάγω, adduco. quod vide.

Προσαμύνει, tutatur, 3. ſing præſ. ind. act. verbi προσαμύνω. Th. ἀμύνω, auxilior. f. υνῶ. p. ἤμυγκα. a. 1. ἤμυνα.

Προσαναβαίνω, aſcendo. f. βήσομαι. a. 2. προσανέβην, ης, η. a. 2. imper. προσανάβηθι, & Att. ἀνάβαθι, per Apocop. ἀνάβα. ex πρὸς, ἀνὰ, & βαίνω, eo, vado. fut. βήσομαι. p. βέβηκα.

Προσαναλίσκω, impendo. f. προσαναλώσω. perf. προσανήλωκα. a. 1. act. προσανήλωσα. a. 1. part. act. προσαναλώσας, ασα, αν. Ex πρὸς, & ἀναλίσκω, conſumo. Th. ἁλίσκω, capio. f. ἁλώσω. p. ἥλωκα, & Att. ἑάλωκα. a. 2. ἥλων. a. 2. part. ἁλοὺς.

Προσαναπληρόω, ῶ, ſuppleo. f. ώσω. a. 1. ind. act. προσανεπλήρωσα. Ex πρὸς, ἀνὰ, & πληρόω, impleo. Th. πλέος, ου, ὁ, Poet. πλεῖος, plenus.

Προσανατίθεμαι, confero, præſ. ind. paſſ. προσανατίθης, 2. ſing. præſ. ind. act. προσανεθέμην, ου, ο, a. 2. ind. med. cum dat. quod ex πρὸς, ἀνὰ, & τίθημι, pono.

Προσανεσπάσθησαν, convulſi fuerunt, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. verbi προσανασπάω, quod ex πρὸς, ἀνὰ, & σπάω, traho. f. άσω. perf. paſſ. ἔσπασμαι.

Προσανὴς, έος, ὁ, ἡ, Dor. pro προσηνὴς, έος, ὁ, ἡ, mitis, lenis. dat. προσανεῖ. vide in προσηνὴς.

Προσάντης, acclivis. κατάντης, declivis. ab ἄντα, coram.

Προσάπαξ, ſemel duntaxat. Th. ἅπαξ, ſemel omnino.

Προσαπειλέομαι, οῦμαι, addo minas. fut. ήσομαι. aor. 1. med. προσηπειλησάμην, ω, ατο, addidi minas. a. 1. part. med. προσαπειλησάμενος. Th. ἀπειλέω, minor, minitor.

Προσαπολοῦντες, nom. plural. fut. 2. part. verbi προσαπόλλυμι, præterea perdo. ſunt qui velint eſſe nom. plural. præſ. part. activ. verbi προσαπολέω. Quod ex πρὸς, ἀπὸ, & ὄλλυμι, perdo. fut. ὀλέσω. q. ab ὀλέω. p. ὤλεκα, & Att. ὀλώλεκα. f. 2. ὀλῶ. inde f. 2. part. act. ὀλῶν, οῦντος, ὁ.

Προσαρήρεται, adjungit, aptat, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. a προσαρήρομαι. A præterito enim medio formatur præſens, ſignificans idem quod primitivum. Sic ab ἄρω, apto, congruo. f. ἀρῶ. p. m. ἦρα, & Att. ἄρηρα, unde præſens hoc ἀρήρομαι.

Προσαρηρότα, adaptata, nom. pl. n. g. vel acc. ſingul. m. g. præt. med. part. verbi προσάρω, adapto. Th. ἄρω, apto. f. ἀρῶ. p. ἦρκα. p. m. ἦρα, & Att. reduplic. ἄρηρα. inde p. m. part. ἀρηρὼς, ότος, ὁ.

Προσβαλλόντων, gen. plur. præſ. part. act. verbi προσβάλλω, adjicio. Th. βάλλω, jacio, mitto. f. αλῶ. p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον.

Προσβὰς, adiens, a. 2. part. act. verbi προσβαίνω, adeo, accedo. Th. βαίνω, eo. fut. βήσομαι. a. 2. ἔβην. hinc & πρόσβασις, ἡ, acceſſus.

Προσβολὴ, ῆς, ἡ, oppugnatio. a προσβάλλω, adjicio. p. m. βέβολα.

Προσγελάω, arrideo. Th. γελάω, rideo.

Προσγίνεσθαι, accedere ad aliquem.

Προσδαπανάω, ῶ, præterea inſumo. fut. ήσω. a. 1. προσεδαπάνησα. a. 1. ſub. act. προσδαπανήσω, ῃς, ῃ. Them. δαπανάω, conſumo.

Πρὸς δὲ, Jon. pro πρὸς δὲ τούτοις, præterea.

Προσδέγμαι, Jonic. pro προσδέχομαι. quod vide.

Προσδέομαι, egeo, cum genit. δεῖσθαι, præſ. inf. δεόμενος, præſ. part. Th. δέω, unde δεῖ, opus eſt.

Προσδέξασθαι, a. 1. inf. med. verbi προσδέχομαι. quod vide.

Προσδέχομαι, expecto, excipio. προσδέχου, præſ. imperat. f. ξομαι. perf. προσδέδεγμαι. a. 1. med. προσεδεξάμην, ω, ατο. aor. 1. imperat. med. πρόσδεξαι, άσθω, & in plur. προσδέξασθε. a. 1. med. part. προσδεξάμενος. Them. δέχομαι, capio.

Προσδοκάω, ῶ, expecto. imperf. προσεδόκων, ας. f. ήσω. a. 1. προσεδόκησα, quod a δοκέω, idem quod Th. δοκάζω, obſervo, expecto.

Προσδοκέω, Jon. pro Προσδοκάω. quod vide.

Προσδοκία, ας, ἡ, expectatio. ab eodem verbo, & them.

Προσδόκιμος, ὁ, qui expectatur. a προσδοκάω.

Προσδοκώμενος, præſ. part. paſſ. a προσδοκάω, expecto. quod vide.

Προσδοσία, ας, ἡ, proditio. a προδίδωμι, prodo. Th. δίδωμι, do.

Προσδραμὼν, aor. 2. part. act. verbi προστρέχω, accurro. Th. τρέχω, curro. f. θρέξω. p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα.

Προσεάω, ῶ, permitto. fut. άσω. aor. 1. προσείασα. Th. ἐάω, ſino, permitto. f. ἐάσω. p. εἴακα.

Προσεβήσατο, acceſſit, 3. ſing. a. 1. med. verbi προσβαίνω, accedo. Th. βαίνω, eo. f. βήσομαι, a. 2. ἔβην.

Προσεγγελῶσιν, 3. plur. præſ. ind. activ. verbi προσεγγελάω, arrideo. quod a πρὸς, & ἐγγελάω, irrideo. Th. γελάω, fut. άσω, rideo.

Προσεγγίζω, appropinquo. f. ίσω. p. προσήγγικα. a. 1. προσήγγισα. a. 1. inf. act. προσεγγίσαι. quod ab ἐγγίζω, appropinquo. Th. ἐγγὺς, prope.

Προσεδεχόμεθα, 1. plur. imperf. verbi προσδέχομαι, expecto. Th. δέχομαι, capio. f. ξομαι. p. δέδεγμαι.

Προσεδόκησα, a. 1. ind. act. verbi προσδοκάω, expecto. quod vide.

Προσεδόκων, imperf. activ. προσεδόκων, ας, verbi προσδοκάω. quod vide.

Προσέδραμον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi προστρέχω. quod vide.

Προσεδρεύω, aſſideo. fut. εύσω. quod a πρόσεδρος, aſſeſſor. quod ab ἕδρα, ας, ἡ, ſella. Th. ἕζομαι, ſedeo.

Προσέθηκα, ας, ε, admovi, a. 1. ind. act. verbi προστίθημι, appono. Them. τίθημι, pono. προσεθέμην, ου, ο, a. 2. ind. med.

Προσέθου, 2. ſing. a. 2. ind. med. verbi προστίθημι, appono. Th. τίθημι, pono. f. θήσω. a. 2. ἔθην. a. 2. med. ἐθέμην, ἔθεσο, Jon. ἔθεο, & per cratin Att. ἔθου.

Προσέειπε, alloquebatur, Att. vel Poet. pleonaſm. pro προσεῖπε, 3. ſing. a. 1. vel 2. vel etiam imperf. verbi προσείπω. Th. ἔπω, dico. aor. 1. εἶπα, ας, ε. a. 2. εἶπον, ες, ε.

Προσεικελ[illegible], ον, aſſimilis. ab εἴκω, ſimilis [illegible].

Προσειλήφει, 3. ſing. pluſq. perf. act. Att. verbi προσλαμβάνω, aſſumo. Them. λαμβάνω, capio. f. λήψομαι. præt. λέληφα, & Att. εἴληφα. a. 2. ἔλαβον.

Προσείλου, 2. ſing. a. 2. med. verbi προσαιρέομαι, οῦμαι, allego. Th. αἱρέω, capio. fut. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον. a. 2. med. εἱλόμην, ου, ετο.

Προσεῖναι, adeſſe, juvare, præſ. inf. a πρόσειμι. Th. εἰμὶ, ſum.

Προσειπεῖν, alloqui, affari, a. 2. inf. act. a προσείπω. Th. ἔπω, dico. a. 1. εἶπα. a. 2. εἶπον.

Πρόσεισι, 3. ſing. præſ. ind. a πρόσειμι, adeo. Th. εἶμι, eo.

Προσεῖχον, ες, ε, imperf. act. verbi προσέχω, animum adverto. caveo. fut. προσέξω. Th. ἔχω, habeo. a. 2. ἔσχον.

Προσε-

Προσεκέατο, Ion. pro προσέκειντο, 3. pl. imperf. vide in προσέκειτο.

Προσέκειτο, inſtabat, 3. ſingul. imperf. verbi πρόσκειμαι. Thema κεῖμαι, jaceo.

Προσεκολλήθην, ης, η, a. 1. ind. paſſiv. verbi προσκολλάω, agglutino. fut. ήσω. præt. προσκεκόλληκα. Th. κόλλα, ης, ἡ, gluten.

Προσέκοψα, ας, ε, a. 1. ind. activ. verbi προσκόπτω, offendo, impendo. fut. ψω. p. προσκέκοφα. a. 1. ſub. προσκόψω, ῃς, ῃ. perf. paſſ. προσκέκομμαι, Th. κόπτω, ſcindo.

Προσεκτήσατο, 3. ſing. aor. 1. med. verbi προσκτάομαι, acquiro. Th. κτάομαι, poſſideo. f. κτήσομαι. p. κέκτημαι.

Προσεκύλισα, ας, ε, a. 1. ind. activ. verbi προσκυλίω, advolvo. Th. κυλίω, volvo. f. ίσω. p. κεκύλικα.

Προσεκύνει, 3. ſing. imperf. activ. verbi προσκυνέω, oſculor, adoro. fut. ήσω. p. προσκεκύνηκα. a. 1. προσεκύνησα. quod ex πρὸς, & κυνέω, pro κύω. Th. κύω, oſculor.

Προσέκυρσε, appulit, 3. ſing. a. 1. ind. activ. Æolic. verbi προσκύρω, appropinquo. Th. κύρω, incido. fut. Æol. κύρσω.

Προσέλεκτο, alloquebatur, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. Poet. pro προσελέλεκτο, verbi προσλέγομαι. Th. λέγω, dico. f. ξω. p. χα.

Προσελέξατο, verſavit, 3. ſing. a. 1. med. verbi ejuſdem, & them.

Προσελεύσεται, 3. ſing. f. 1. med. verbi προσέρχομαι, accedo. quod vide.

Προσελήλυθα, p. m. verbi προσέρχομαι. vide in προσελθών.

Προσελθών, όντος, ὁ, a. 2. part. act. verbi προσέρχομαι, accedo. fut. ελεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, & per ſyncop. ἦλθον. præt. med. ἤλυθα, & Att. ἐλήλυθα.

Προσελκόμενος, attrahens, præſ. part. med. verbi προσέλκομαι. Th. ἕλκω, traho. f. ξω.

Προσέμενον, imperf. act. verbi προσμένω, permaneo. Th. μένω, maneo. f. μενῶ. a. 1. ἔμεινα.

Προσέμιξε, admiſcuit, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi προσμιγνύω, quod vide.

Προσεμπικραίνομαι, inſuper acerbor in aliqua re. Ex πρὸς, ἐν, & πικραίνω, exacerbo. Th. πικρὸς, ὁ, ὁ, amarus.

Προσεμφερὴς, έστερος, έστατος, vide ἐμφερὴς, ſimilis.

Προσένηχε, Dor. pro προσένηχε, 3. ſing. imperf. a προσνήχω, adnato. fut. ξω. Th. νέω, nato.

Προσενεγκάτω, 3. ſing. a. 1. imperat. activ. προσένεγκον, ἄτω. vide in προσενεχθέντος. προσενέγκας, a. 1. part. act.

Προσενεχθέντος, gen. ſing. a. 1. part. paſſ. verbi προσφέρω. Th. φέρω, fero. fut. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα. a. 2. ἤνεγκον.

Προσενήνοχα, ας, ε, p. m. Attic. verbi προσφέρω. vide in προσενέγκας.

Προσενθυμεῖται, 3. ſingul. ind. præſ. paſſ. verbi προσενθυμέω, intelligo. fut. ήσω. p. προσεντεθύμηκα. quod ex πρὸς, ἐν, & θυμὸς, οῦ, ὁ, animus.

Προσεοικότα, acc. ſing. a προσεοικώς, ότος, ὁ, aſſimilis, decens, præt. part. med. quod ex πρὸς, & εἴκω, ſimilis ſum. p. m. ἔοικα.

Προσέπαισε, Attice pro προσέπαιξε, 3. ſingul. a. 1. ind. act. verbi προσπαίζω, jocor. Them. παίζω, ludo, jocor. f. ξω, & σω.

Προσέπεσον, a. 2. ind. act. verbi προσπίπτω, accido ad pedes. f. προσπεσοῦμαι. perf. προσπέπτωκα. a. 2. προσέπεσον, ες, ε. a. 2. part. act. προσπεσών, οῦσα, όν. Them. πίπτω, cado. f. 2. med. πεσοῦμαι.

Προσεπιδείξαιμι, a. 1. opt. act. verbi προσεπιδείκνυμι, inſuper oſtendo. quod ex πρὸς, ἐπὶ, & δείκνυμι, ſeu δεικνύω, f. ξω, monſtro. p. δέδειχα.

Προσεπλάκη, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. verbi προσπλέκω, annecto. Th. πλέκω, necto. fut. ξω. a. 2. ἔπλακον.

Προσεποιεῖτο, 3. ſingul. imperf. paſſ. verbi προσποιέομαι, fingo, ſimulo. Thema ποιέω, facio.

Προσέπταισε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi προσπταίω, impingo. Th. πταίω, idem. f. σω. p. ἔπταικα.

Προσεπτύχθη, 3. ſingul. pluſ. perf. paſſiv. a προσπτύσσομαι. f. ξομαι. perf. paſſiv. προσέπτυγμαι, ξαι, κται, circumvolutus, vel adplicitus ſum. Ex πρὸς, & πτύσσω, plico.

Προσεργάζομαι, lucrifacio. fut. άσομαι. a. 1. m. προσειργασάμην, ω, ατο. quod ab ἐργάζομαι, operor. p. εἴργασμαι. Th. ἔργον, ου, τὸ, opus.

Προσερεῖ, 3. ſingul. verbi προσερέω, alloquor. quod ab ἐρέω, dico, dicam. Th. εἴρω, dico.

Προσερείσεις, 2. ſing. fut. 1. activ. verbi προσερείδω, affigo, alliido. Th. ἐρείδω, figo, firmo. f. σω.

Προσερεύγω, adructo. Th. ἐρεύγω, ructo. f. ξω. a. 2. ἤρυγον.

Προσέρχομαι, accedo, cum dat. imperf. προσηρχόμην, ου, ετο. f. προσελεύσομαι. a. 2. προσῆλθον, ες, ε. a. 2. imperat. πρόσελθε. a. 2. part. act. προσελθών, οῦσα, όν. p. m. προσελήλυθα. Them. ἔρχομαι, venio.

Προσέσθε, 2. plur. aor. 2. ind. vel imperat. med. verbi προσίημι, admitto. quod ab ἵημι, ſeu ἵω, mitto. Them. ἕω, idem.

Προσέσχηκα, ας, ε, perf. ind. activ. verbi προσέχω, adhibeo. quod vide.

Προσεταιρίζεσθαι ἑαυτῷ τινα, aliquem ſibi ſocium adjungere. Them. ἑταῖρος, ſodalis.

Προσέταξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προστάσσω, vel ττω, mando, præcipio, ordino. f. ξω. p. προστέταχα. perf. paſſ. προστέταγμαι. perf. part. paſſ. προστεταγμένος, η, ον. Th. τάσσω, ordino.

Προσετέθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi προστίθημι, appono. quod vide.

Προσετίθει, 3. ſing. imperf. act. q. a προστιθέω, pro τίθημι, pono.

Προσετίθετο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi ejuſdem.

Προσεύξομαι, f. 1. med. verbi προσεύχομαι, precor. quod vide.

Προσευχὴ, ῆς, ἡ, precatio, petitio; item locus precationis, proſeucha dictus. quod a Προσεύχομαι.

Προσεύχομαι, precor. imperf. προσηυχόμην, ου, ετο. fut. προσεύξομαι. a. 1. med. προσηυξάμην, ω, ατο, Attice. a. 1. imperat. med. πρόσευξαι, άσθω. a. 1. ſub. med. προσεύξωμαι, ῃ, ηται. a. 1. inf. med. προσεύξασθαι. Th. εὔχομαι, precor.

Προσέφερον, 3. ſingul. imperf. act. verbi προσφέρω, adfero. Th. φέρω, fero. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Προσέφην, ης, η, imperf. vel a. 2. ind. act. verbi πρόσφημι, alloquor. Them. φημὶ, ſeu φάω, dico.

Προσεφώνουν, alloquebantur, 3. plural. imperf. act. a προσφωνέω. Th. φωνὴ, ῆς, ἡ, vox.

Προσεχὴς, ὁ, ἡ, vicinus, attentus. a προσέχω.

Προσέχοντος, gen. ſingul. præſ. part. act. verbi προσέχω. quod vide.

Προσέχω, adhibeo, ſc. τὸν νοῦν, animum adverto, caveo. imperf. προσεῖχον, ες, ε. præſ. inf. προσέχειν. fut. προσέξω. præt. προσέσχηκα. a. 1. ſub. act. προσέξω, ῃς, ῃ. Th. ἔχω, habeo.

Προσεῶντος, gen. ſingul. part. præſ. verbi προσεάω, permitto. Th. ἐάω, ſino. f. ασω. p. εἴακα. a. 1. εἴασα.

Προσέῳξα, ας, ε, occluſi. a. 1. ind. act. verbi προσοίγω. Th. οἴγω, aperio.

Προσῆ, 3. ſing. ſub. verbi πρόσειμι, adſum. Th. [illegible]

Προσήγγισα, ας, ε, a. 1. ind. activ. verbi προσεγγίζω. quod vide.

Προσῆγε, acceſſivit, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi προσάγω, adduco. quod vide.

Προσηγόρευκα, ας, ε, perf. ind. act. verbi προσ-
αγορεύω, a. 1. ind. act. προσηγόρευσα, a. 1. ind. paſſ. verbi προσαγορεύω, cognomino. quod vide.

Προσηγορία, ας, ἡ, appellatio. hoc a προσαγορεύω. quod vide.

Προσῄκασται, ſimilis eſt, 3. ſing. perf. paſſ. Ion. dialyſi pro προσῄκασται, verbi προσεικάζω, vel προσείκω, ſimilis ſum. perf. paſſ. προσῄκασμαι, σαι, σται. Sed a προσείκω, eſt in perf. paſſ. προσῄγμαι, ξαι, κται, & ſoluta diphthongo, mutatoque augmenti gratia ε in η, προσηΐγμαι. Th. εἴκω, ſimilis ſum. p. m. ἔοικα.

Προσήκατο, admiſit, 3. ſing. a. 1. med. verbi προσίημι. Them. ἵημι, ſeu ἕω, mitto.

Προσήκει, pertinet, 3. ſing. præſ. vel impersonale a προσήκω, pertineo. hinc προσήκων, οντος, & τὸ προσῆκον, pertinens. κατὰ τὸ προσῆκον, ut decet. τὰ προσήκοντα, in plur. Th. ἥκω, venio.

Προσηλόω, ῶ, clavis affigo. fut. ώσω. p. προσήλωκα. a. 1. προσήλωσα. quod ab ἡλόω, clavis affigo. Th. ἧλος, ου, ὁ, clavus.

Προσῆλθον, ες, ε, a. 2. ind. activ. verbi προσέρχομαι, accedo. quod vide.

Προσήλυτος, ου, ὁ, ἡ, proſelytus, qui, vel quæ ex Paganiſmo ad Judaiſmum accedebat. q. d. acceſſorius, a προσέρχομαι, accedo. in præt. med. προσήλυθα.

Προσημαίνειν, ante ſignificare. vide σημαίνω.

Προσῆν, imperf. activ. verbi πρόσειμι, adſum.

Προσηνδραποδίσθαι, perf. inf. paſſ. verbi προσανδραποδίζομαι, inſuper in ſervitutem redigo. vide ἀνδραποδιζόμενος.

Προσήνεγκα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προσφέρω, offero. quod vide.

Προσηνέχθη, vide ſimplex ἠνέχθη, dixi.

Προσηνέχθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi προσφέρω, accedo, offero. Th. φέρω, fero. fut. οἴσω. perf. paſſ. ἤνεγμαι.

Προσηνὴς, έος, ὁ, ἡ, benignus. Ex πρὸς, & ἠὺς, bonus.

Προσηρτημένος, appenſus, perf. part. paſſ. verbi προσαρτάομαι. Them. ἀρτάω, appendo.

Προσηύδα, alloquebatur, 3. ſing. imperf. act. verbi προσαυδάω. f. ήσω. quod ab αὐδάω, loquor. imperf. ηὔδαον, ων, ας, ας, ας, α. Th. αὐδὴ, ῆς, ἡ, vox.

Προσηυξάμην, ω, ατο, a. 1. med. Attic. verbi προσεύχομαι, precor. quod vide.

Προσῆχα, ας, ε, perf. ind. act. verbi προσάγω, adduco. Th. ἄγω. fut. ξω. p. ἦχα. a. 1. ἦξα.

Πρόσθε, ante, a πρὸ, πρόσθε βαλὼν, ſuperans.

Προσθεῖναι, a. 2. inf. act. προσθείς, έντος, a. 2. part. act. verbi προστίθημι, addo, oppono, pergo. quod vide.

Προσθέντος, gen. ſing. a. 2. part. activ. verbi προστίθημι, vide in προσθεῖναι.

Προσθέμενος, a. 2. part. med. verbi προστίθημι.

Πρόσθεν, antea, & Poet. πρόσθε. Them. πρὸ, ante.

Πρόσθεσις, εως, ἡ, additio. a προστίθημι. quod vide.

Προσθήκη, ης, ἡ, additamentum. προστίθημι, addo. Th. τίθημι, pono.

Προσθήσομεν, 1. plur. fut. 1. activ. verbi ejuſd.

Προσιέναι, præſ. inf. activ. προσιέναι, præſ. inf. paſſ. a προσίημι, aggredior, admitto. quod ab ἵημι, ſeu ἕω. Them. ἕω, eo, ſeu ἕω, mitto.

Προσίεσαν, per Ectaſin Poet. pro προσῄεσαν, 3. plur. imperf. verbi πρόσειμι, accedo. quod ab εἶμι, ſeu εἴω, eo.

Προσιόντι, dat. ſing. aor. 2. part. act. a προσιών, όντος, ὁ, a. 2. part. verbi πρόσειμι, accedo. aor. 2. πρόσιον, ες, adiit, quod ab εἶμι, eo, a. 2. ἴον. Th. ἴω, eo.

Προσίσχειν, appellere, admovere. Them. ἴσχω, vel ἔχω.

Πρόσκαιρος, ου, ὁ, ἡ, temporarius. quaſi dicas,

dicas, ad tempus durans. Th. καιρός, ῦ, ὁ, occaſio, opportunitas temporis.

Προσκαλεσάμενος, a. 1. part. med. verbi προσκαλέομαι, ῦμαι, advoco. f. έσομαι. a. 1. med. προσεκαλεσάμην. a. 1. imper. med. προσκάλεσαι, άσθω. a. 1. ſub. med. προσκαλέσωμαι, ῃ, ηται. perf. paſſiv. προσκέκλημαι. Th. καλέω, voco.

Προσκαρτερέω, ῶ, cum dat. ſemper ſum præſto, perduro. f. ήσω. a. 1. προσεκαρτέρησα. quod a καρτερέω, tolero. hoc a κάρτος, idem quod κράτος, εος, τὸ, robur.

Προσκαρτέρησις, εως, ἡ, perſeverantia. quod a προσκαρτερέω. quod vide.

Προσκέεται, Jon. pro πρόσκειται.

Πρόσκειμαι, adjaceo. præſ. part. προσκείμενος, η, ον. hinc προσκεῖσθαί τινι, aliquem urgere. aſſentiri. Th. κεῖμαι, jaceo.

Προσκελευσάμενος, a. 1. part. med. a προσκέλομαι, adhortor. Th. κέλω, ſeu κέλομαι, jubeo, hortor. f. κελήσομαι.

Προσκεφάλαιον, ου, τὸ, cervical, pulvinar. quod ex πρὸς, & κεφαλὴ, ῆς, ἡ, caput.

Προσκηδὴς, έος, ὁ, ἡ, qui eſt affinis alicui. a κῆδος, εος, τὸ, affinitas, cura.

Προσκληρόομαι, ῦμαι, conſocior, cum dat. a. 1. paſſ. προσεκληρώθην, ης, η. vide προσκληρόω.

Προσκληρόω, ῶ, ſorte allego, ſeu ſorte lectum adjungo. fut. ώσω. præt. προσκεκλήρωκα. Th. κλῆρος, ου, ὁ, ſors.

Πρόσκλισις, εως, ἡ, inclinatio in alteram partem. Metaph. a libra. Ex πρὸς, & κλίνω, reclino.

Προσκολλάω, ῶ, agglutino. f. ήσω. præt. προσκεκόλληκα. a. 1. paſſ. προσεκολλήθην, ης, η. f. 1. paſſ. προσκολληθήσομαι, adhærebo. cum dat. ſeq. πρὸς. Quod ex πρὸς, & κολλάω, glutino. Thema κόλλα, ης, ἡ, gluten.

Πρόσκομμα, ατος, τὸ, offendiculum. a προσκόπτω, offendo. quod vide.

Προσκοπὴ, ῆς, [illegible] offenſio. ab eodem verbo.

Προσκόπτω, offendo, impingo. cum dat. vel ſeq. πρὸς, cum acc. fut. ψω. præt. προσκέκοφα. a. 1. προσέκοψα. aor. 1. ſub. act. προσκόψω, ῃς, ῃ. perf. paſſ. προσκέκομμαι. unde [illegible]. Th. κόπτω, ſcindo, [illegible].

Προσκρουσάσης, gen. ſing. fœm. g. aor. 1. part. act. verbi προσκρούω, impingo, offendo. Th. κρούω, pulſo. f. σω. a. 1. ἔκρουσα.

Προσκτάομαι, acquiro, adjungo. a κτάομαι.

Προσκυλίσας, αντος, ὁ, a. 1. part. activ. verbi προσκυλίω, advolvo. quod vide.

Προσκυλίω, advolvo. f. ίσω. p. προσκεκύλικα. a. 1. προσεκύλισα. Them. κυλίω, volvo.

Προσκυνέω, proprie oſculor, adoro, veneror, cum acc. & ſæpe dat. f. ήσω. a. 1. προσεκύνησα. præt. προσκεκύνηκα. Ex πρὸς, & κυνέω. Th. κύω, oſculor.

Προσκυνητὴς, ῦ, ὁ, adorator. a προσκυνέω. quod vide.

Προσλαβόμενος, a. 2. part. med. προσλαβὼν, addens, a. 2. part. act. verbi προσλαμβάνω. quod vide.

Προσλαλέω, alloquor, cum dat. f. ήσω. perf. προσλελάληκα. a. 1. προσελάλησα. aor. 1. inf. act. προσλαλῆσαι. ex πρὸς, & λαλέω, loquor.

Προσλαμβάνω, accipio præterea, aſſumo, excipio, accipio, cum accuſ. fut. προσλήψομαι aor. 2. προσέλαβον, a. 2. inf. activ. προσλαβεῖν. Sed προσλαβεῖν τροφῆς, aſſumere aliquid cibi, tanquam verbum deſiderii, cum genit. Act. 27. 34. a. 2. med. προσελαβόμην, ου, ετο. a. 2. imperat. med. προσλαβοῦ, έσθω, recipe. a. 2. part. med. προσλαβόμενος. Th. λαμβάνω, capio.

Πρόσληψις, εως, ἡ, aſſumptio. quod a προσλαμβάνω. quod vide.

Προσλογιστέος, ὁ, adnumerandus. a λογίζομαι. Th. λέγω.

Προσμεῖναι, a. 1. inf. προσμείνας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi προσμένω, permaneo. quod vide.

Προσμενέτω, expectet, 3. ſing. imperat. præſ. act. verbi ejuſdem.

Προσμένω, permaneo, ſuſtineo, cum dat. f. προσμενῶ. a. 1. ind. act. προσέμεινα, a. 1. inf. προσμεῖναι. Th. μένω, maneo.

Προσμιγνύω, admiſceo, confligo. προσμίξαι, appellere aliquo, a. 1. inf. προσμιγνύναι τινὶ κράτος, aliquem victoriæ compotem efficere, præſ. inf. act. verbi προσμίγνυμι, ſeu προσμιγνύω. a μίγνυμι, miſceo. f. ξω.

Πρόσοδος, ου, ἡ, acceſſus, aditus. Th. ὁδὸς, ἡ, via.

Προσοίσειν, f. inf. act. verbi προσφέρω, adfero. Th. φέρω, fero. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Προσοίσησθε, 2. pl. aor. 1. ſub. med. verbi ejuſd.

Προσοίχομαι, accedo, adeo. Th. οἴχομαι, abeo. f. οἰχήσομαι.

Προσομαρτῇ, comitetur, 3. ſing. præſ. ſub. act. verbi προσομαρτέω, ῶ, comitor. quod ex πρὸς, & ὁμαρτέω. f. ήσω. ſequor. Th. ὁμαρτῆ, idem quod ὁμοῦ, ſimul.

Προσομίλει, converſare, præſ. imper. act. a προσομιλέω. f. ήσω. Th. ὅμιλος, ου, ὁ, turba.

Προσόμουρος, ὁ, ἡ, vicinus, confinis. ex ὁμὸς, & οὖρος, Jon. pro ὅρος, ου, ὁ, terminus.

Προσὸν, όντος, τὸ, præſ. part. n. g. verbi πρόσειμι, adſum. Th. εἰμὶ, ſum.

Προσορμίζομαι, appello, vel pervenio in portum. fut. ίσομαι. perf. paſſ. προσώρμισμαι. aor. 1. paſſ. προσωρμίσθην, ης, η. quod ab ὁρμίζω, navem in ſtationem ſubduco. Th. ὅρμος, ου, ὁ, ſtatio navium.

Πρόσσο, pro πρόσεσο, admitte, a. 2. imper. med. verbi πρόσειμι. Them ἵημι, ſeu ἕω, mitto. f. ἥσω. a. 2. ἕν. a. 2. imperat. med. ἕσο, ἕο, & οὗ.

Προσουδίζω, humi allido. Them. οὖδος, εος, τὸ, ſolum.

Πρόσουρος, ου, ὁ, vicinus. ab οὖρος, Jon. pro ὅρος, ὁ, terminus.

Προσοῦσαν, acc. ſingul. part. præſ. f. g. a πρόσειμι, adſum. Th. εἰμὶ, ſeu ἔω, ſum præſ. part. ὤν, οὖσα, ὄν.

Προσοφείλω, inſuper debeo. fut. ήσω. p. προσωφείληκα. Th. ὀφείλω, debeo. f. ήσω.

Προσοχθέω, idem quod προσοχθίζω.

Προσοχθίζω, infenſus ſum, cum dat. f. ίσω. p. προσώχθικα. a. 1. προσώχθισα, ας, ε. quod ab ὀχθίζω, idem cum Th. ὀχθέω, indignor.

Πρόσοψις, εως, ἡ, facies, vultus. Vide ὄψις. Th. ὄπτομαι, video.

ΠΡΟΣΠΑΙΟΣ, ου, ὁ, recens, ſubitus. An a πρὸς, & παῖς; aut a πρὸς, & φάω, ut πρόσφατος, vel q. recens percuſſus, a παίω, idem quod πρόσφατος.

Προσπασσαλεύω, paxillis affigo. Them. πάσσαλος, ου, ὁ, paxillus, clavus ligneus.

Πρόσπεινος, ου, ὁ, ἡ, qui valde eſurit, famelicus. a πεῖνα, ης, ἡ, fames.

Προσπεσοῦσαν, acc. ſing. a. 2. part. f. a προσπίπτω, quod vide.

Προσπήγνυμι, affigo. f. ήξω. p. προσπέπηχα. a. 1. προσέπηξα. a. 1. part. activ. προσπήξας, αντος, ὁ. Them. πηγνύω, ſeu πήγνυμι, compingo. f. ξω.

Προσπήξαντες, nom. plur. a. 1. part. act. verbi προσπήγνυμι. quod vide.

Προσπίπτουσι, 3. plur. ind. præſ. verbi προσπίπτω. quod vide.

Προσπίπτω, accido ad pedes, incido. cum dativ. imperf. προσέπιπτον, ες, ε. f. προσπεσοῦμαι. p. προσπέπτωκα. a. 2. προσέπεσον, ες, ε. a. 2. part. [illegible], οῦσα, ὄν. Th. πίπτω, [illegible]

Προσπλάζω, per ſyncop. [illegible] προσπελάζω, idem quod ſimplex πλάζω, per ſyncop. pro πελάζω, appropinquo, accedo. Th. πέλας, prope.

Προσπλωτὸς, ἡ, όν, navigabilis, e. a πλῶμι, ſeu πλέω, navigo.

Προσποιέομαι, οῦμαι, ſimulo, præ me fero. acquiro. ſuborno. imperf. προσεποιούμην, ούμην, έου, οῦ, έετο, εῖτο. Thema ποιέω, facio.

Προσποιῇ, 2. ſing. præſ. ind. vel ſub. paſſ. verbi προσποιέομαι. quod vide.

Πρόσπολος, ὁ, ἡ, famulus, a. Th. πολέω, verſo.

Προσπορεύομαι, accedo, cum dat. f. εύσομαι. perf. προσπεπόρευμαι, quod a πορεύομαι, eo, proficiſcor. & hoc a πόρος, tranſitus. Th. πείρω, tranſeo. f. ρῶ. p. κα. p. m. πέπορα.

Προσπταίω, f. σω. idem quod Th. πταίω, offendo.

Προσπτῆσαι, a. 1. inf. activ. verbi προσίπτημι, advolo. f. πτήσω. a. 2. ἔπτην. a. 2. med. ἐπτάμην. Th. ἵπταμαι, volo, as.

Προσρεῖν, affluere. Th. ῥέω, fluo.

Προσρήγνυμι, illido. f. ήξω. perf. προσέρρηχα. a. 1. προσέρρηξα, ας, ε. Them. ῥήσσω, ſeu ῥήγνυμι, frango. fut. ξω.

Πρόσσω καὶ ὀπίσσω, præſentia, & futura, gem. σσ, pro πρόσω. Th. πρὸ, ante.

Προσταγμάτων, gen. plur. a πρόσταγμα, ατος, τὸ, mandatum. quod a προστάσσω, mando onus. Th. τάσσω, vel ττω, ordino. f. ξω. perf. τέταχα. perf paſſ. τέταγμαι.

Προστάξαι, a. 1. inf. act. προστάξῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. act. vel 2. ſing. a. 1. ſub. med. verbi προστάσσω. quod vide.

Πρόσταξις, εως, ἡ, ordinatio, mandatum. ab eodem verbo, & them.

Προστάξομεν, 1. plural. fut. 1. ind. act. verbi προστάσσω.

Προστάσσω, vel ττω, mando, præcipio. f. ξω. p. προστέταχα. a. 1. προσέταξα, ας, ε. perf. paſſ. προστέταγμαι. perf. part. paſſ. προστεταγμένος, η, ον, & in plur. n. g. τὰ προστεταγμένα σοι, quæ tibi præcepta ſunt. Th. τάσσω, vel ττω, ordino. f. ξω.

Προστάτης, ου, ὁ, patronus, dux. in acc. ſing. προστάτην. quod a προΐστημι, præpono, præficio. Th. ἵστημι, ſtatuo.

Προστάτις, ιδος, ἡ, hoſpita. ſic vocatur Phœbe. Rom. 16. 2. quæ Chriſtianos hoſpitio excipere ſolita fuit. ab eodem verbo, & them.

Προστατούντι, dat. ſing. part. præſ. a προστατέω, præſum. quod a προστάτης, ου, ὁ, præſes. hoc a προΐστημι. Th. ἵστημι.

Προστεθεὶς, έντος, ὁ, aor. 1. part. paſſ. a προστίθημι. quod vide.

Προστετέον, apponendum. verbale a προστίθημι. quod vide.

Προστεθήσομαι, ῃ, εται, apponar, fut. 1. ind. paſſ. verbi προστίθημι. appono, pergo. quod vide.

Προστεταγμένος, η, ον, perf. part. paſſ. verbi προστάσσω, mando. quod vide.

Προσθεῖναι, a. 2. inf. act. a προστίθημι, appono.

Προστιθεὶς, έντος, ὁ, præſ. part. act. προστιθέναι, præſ. inf. activ. ejuſdem verbi.

Προστίθεμεν, 1. plur. præſ. ind. act. Προστιθέμενος, η, ον, præſ. part. paſſ. verbi προστίθημι. quod vide.

Προστίθημι, appono, pergo. imperf. act. προσετίθην, & in 3. ſing. προσετίθει, & προσετίθε, tanquam a προστιθέω. fut. προσθήσω. perf. προστέθεικα. a. 1. προσέθηκα, adjecit. a. 2. προσέθην, ης, η. a. 2. imperat. act. πρόσθες, auge. a. 2. inf. προσθεῖναι. a. 2. part. act. προσθεὶς, έντος, ὁ, pergens. præſ. paſſ. προστίθεμαι, adjungor. imperf. προσετιθέμην, σο, το. a. 1. ind. paſſ. προσετέθην, ης, η. fut. 1. paſſ. προστεθήσομαι, ῃ, εται, apponar, a. 2. med. προσεθέμην, σο, το, porrexi.

Προστρέψας, αντος, ὁ, qui evertit aliquid, ac in ſuam poteſtatem redegit, a. 1. part. act. verbi προστρέπω. Th. τρέπω, verto. a. 2. ἔτραπον. p. m. τέτροφα.

Προστρέχω, accurro. & in 3. plur. προστρέχουσι. fut. θρέξω. perf. προσδεδράμηκα. aor. 2. προσέδραμον, ες, ε. a. 2. part.

part. activ. προσδεκμὼν, όντος, ὁ. præt. med. προσδέδρομα. Th. τρέχω, curro.

Προσυπεδείξαμεν, 1. plur. a. 1. ind. act. verbi προσυποδείκνυμι, oſtendo. quod ex πρὸς, ὑπὸ, & δείκνυμι, monſtro. fut. ξω.

Προσφάγιον, ου, τὸ, (idem quod τὸ ὄψον) quicquid cum pane comeditur. Ex πρὸς, & φάγω, edo.

Πρόσφατος, ου, ὁ, ἡ, proprie recens dictus, vel occiſus, & in genere, recens. προσφάτως, adverb. pro νεωστὶ, modo, nuper, recenter. Thema φάω, loquor, vel occido. perſ. paſſ. πέφαμαι, σαι, ται.

Προσφάτως, adverb. nuper. a πρόσφατος. quod vide.

Προσφερὴς, ὁ, ἡ, ſimilis. idem quod ἐμφερὴς. inde προσφέρειν, ſimilem eſſe.

Προσφέρω, offero. præſ. imperat. act. πρόσφερε, έτω. imperf. προσέφερον. f. προσοίσω. a. 1. προσήνεγκα. aor. 2. προσήνεγκον. a. 1. paſſ. προσηνέχθην, ης, η, oblatus, ſeu adductus fui. præt. med. προσενήνοχα, ας, ε, obtuli, Attice pro προσήνοχα. Th. φέρω, fero.

Προσφιλὴς, έος, ὁ, ἡ, amabilis, gratus. Th. φίλος, ου, ὁ, amicus.

Προσφορὰ, ᾶς, ἡ, oblatio. hinc πρόσφορος, commodus, aptus. a προσφέρω, offero. quod vide.

Πρόσφορος, ου, ὁ, nomen pro participio προσφερόμενος, & hoc pro φερόμενος, allatus, advectus. Et pro ἐπιτήδειος, accommodatus, aptus, conveniens.

Προσφυῆ, acc. ſing. a προσφυὴς, έος, ὁ, ἡ, accommodatus, adhærens. hinc προσφυέως, Jonic. apte, ſcite. a προσφύω, adnaſci facio, adhæreo. Th. φύω, naſcor.

Προσφῦσα, adhærens, a. 2. part. act. f. g. verbi πρόσφυμι, ſeu προσφύω, adhæreo. Th. φύω, naſcor.

Προσφωνέω, ῶ, acclamo, alloquor. cum dat. imperf. προσεφώνεον, ουν, εες, εις, εε, ει. fut. ήσω. perf. προσπεφώνηκα. aor. 1. ind. act. προσεφώνησα. quod a φωνέω, vocem emitto. Th. φωνὴ, ῆς, ἡ, vox.

Προσχέθομαι, prætendo, idem quod προέχομαι, ſeu ἔχω.

Πρόσχειρος, ου, ὁ, ad manum ſitus. Ex πρὸς, ad, & χεὶρ, χειρὸς, manus.

Πρόσχημα, ατος, τὸ, prætextus, color, ſpecies. quod a σχῆμα, ατος, τὸ, habitus, forma. Th. ἔχω, habeo.

Πρόσχῃς, 2. ſing. a. 2. ſub. act. προσχεῖν, a. 2. inf. verbi προέχω, obtendo, objicio. προσχὼν, a. 2. part. act. Th. ἔχω, habeo. fut. ἕξω. a. 2. ἔσχον. προσχέσθαι, aor. 2. inf. med.

Προχρήσειν, vide χρήζειν.

Προχόντες, nom. plural. a. 2. part. activ. προσχὼν, όντος, ὁ, verbi προέχω, prætendo, præemineo. Th. ἔχω.

Πρόσχυσις, εως, ἡ, affuſio. a προσχύω, affundo. fut. ύσω. p. προσκέχυκα. perf. paſſ. προσκέχυμαι, σαι, ται. Th. χέω, fundo. f. χέσω, χεύσω, & χεύσω.

Πρόσχωρος, ου, ὁ, vicinus, finitimus. hinc προσχωρέω, accommodo. Th. χῶρος, ου, ὁ, locus.

Προσψαύω, attingo, cum dat. f. αύσω. præt. προσέψαυκα. quod ex πρὸς, & ψαύω, idem quod ψάω, contingo. cum genit.

Πρόσω, adv. in anteriorem partem, ultra, longe, procul. Th. πρὸ, ante.

Προσώδης, fœtidus. ab ὄζω. fut. ὀζήσω, oleo. Sed προσφύης, inflatus, ab οἰδέω, tumeo.

Προσῳδία, ας, ἡ, accentus. ex πρὸς, & ᾠδὴ, ῆς, cantus. Th. ἀείδω, cano.

Προσώπασι, per Metaplaſm. pro προσώποις, dat. plur. a πρόσωπον, ου, τὸ, facies, vultus. quod vide.

Προσωποληπτέω, ῶ, faciem reſpicio. fut. ήσω. hine προσωπολήπτης, ου, ὁ, qui accipit faciem, id eſt, movetur rebus illis externis. quod a πρόσωπον, & λαμβάνω, capio.

Προσωποληψία, ας, ἡ, faciei exceptio. vide προσωποληπτέω.

Πρόσωπον, ου, τὸ, facies. q. d. quod eſt circa oculos. Hinc βλέπειν εἰς πρόσωπον. λαμβάνειν πρόσωπον, reſpicere faciem. πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, facie ad faciem, hoc eſt coram. 1. Cor. 13. verſ. 12. Hebraiſmus. Et ſumitur pro frontiſpicio domus. Ex ὢψ, oculus. Th. ὄπτομαι, video.

Προσωποποιία, ας, ἡ, fictio perſonæ. a πρόσωπον, ου, τὸ, perſona, facies. quod vide, & ποιέω, facio.

Προσωρμίσθησαν, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. verbi προσορμίζομαι, appello in portum. fut. ίσομαι. perf. paſſ. προσώρμισμαι. a. 1. paſſ. προσωρμίσθην, ης, η. quod ab ὁρμίζω, navem in ſtationem ſubduco. Them. ὅρμος, ου, ὁ, ſtatio navium.

Προσωτάτω, longiſſime, ſuperlat. a πρόσω, quod vide. προσωτέρω, ulterius, Jonic.

Προσώχθισα, ας, ε, a. 1. ind. activ. verbi προσοχθίζω, infenſus ſum. f. ίσω. præt. προσώχθικα. Them. ὀχθέω, indignor.

Προταμοίμην, a. 2. opt. med. verbi προτέμνω, præſcindo. Th. τέμνω, ſeco, ſcindo. fut. 2. τεμῶ. a. 2. ἔταμον. p. m. τέτομα.

Προταμὼν, præincidens, a. 2. part. activ. verbi ejuſdem.

Προτάσσω, vel ττω, præſtituo. fut. ξω. perf. προτέταχα. perf. paſſ. προτέταγμαι. perf. part. paſſ. προτεταγμένος, ου, ὁ. Th. τάσσω, ordino. f. ξω.

Προτεθεὶς, έντος, ὁ, aor. 1. part. paſſ. verbi προτίθημι, propono. προτέθηκα, pro προτέθεικα, perf. act. Them. τίθημι, pono.

Προτείνω, diſtendo. f. ενῶ. a. 1. προὔτεινα. aor. 1. part. προτείνας, αντος, ὁ. perf. προτέτακα. Th. τείνω, tendo.

Προτεραῖος, Jon. pro πρότερος, prior.

Προτερεῖ, 3. ſing. præſ. ind. a προτερέω, prior ſum, præeo. quod a πρότερος, ου, ὁ, prior. Th. πρὸ, ante.

Προτέροισιν, dat. plur. Jon. a πρότερος, prior. quod vide.

Πρότερος, ου, ὁ, prior. dat. plur. προτέροισι. hinc προτέρω, adverb. ante. Th. πρὸ, ante.

Προτὶ, idem quod πρὸς. Dor.

Προτιάπτω, Dor. pro προσάπτω, alligo, appello, affigo; item attribuo, deſero. a πρὸς, & ἅπτω, necto.

Προτιβάλλεαι, coerces, Dor. & Jon. pro προσβάλλῃ, 2. ſingul. præſ. ſub. paſſ. verbi προσβάλλω, aggredior, coerceo. quod ex πρὸς, & βάλλω, jacio. fut. αλῶ. p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον. præt. med. βέβολα.

Προτιδεγμένος, Doric. & Æolic. pro προσδεδεγμένος, præt. part. paſſ. verbi προσδέχομαι, admitto, expecto. Th. δέχομαι, capio. fut. ξομαι. vide & ſimplex δεγμένος.

Προτιιδεῖν, Dor. pro προσιδεῖν, adſpicere, præſ. inf. act. verbi εἴδω, video.

Προτιειλεῖν, propellite, præſ. inf. pro imperat. Dor. verbi προτιειλέω, pro προσειλέω. Th. εἰλέω, verto.

Προτιελεῖν, eodem modo pro προσελεῖν, a. 2. inf. verbi προσαιρέω. Th. αἱρέω, capio. f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Προτίθημι, propono. f. προθήσω. perf. προτέθεικα. a. 2. med. προὐθέμην, σο, το, propoſui. Th. τίθημι, pono.

Προτιμάσσω, Dor. pro προσμάσσω, attingo. Th. μάσσω, vel ττω, pinſo, ſubigo. tango. fut. ξω.

Προτιμῶν, præſ. part. act. a προτιμάω, pluris facio, præfero. quod a τιμὴ, ῆς, ἡ, honor[illegible]b. τίω, honoro.

Προτιόσσομαι, [illegible]icio, præſagio, Doric. pro προσόσσομαι, quod Æolic. eſſe ferunt pro προσόπτομαι. Th. ὄπτομαι, video. f. ὄψομαι. Alii volunt derivari ab ὄσσομαι, auguror. Th. ὄσσα, ης, ἡ, vox, omen.

Πρότμησις, εως, ἡ, ipſa actio præſcindendi, id, quod præſcinditur. unde & umbilicus πρότμησις dicitur, quoniam ab ipſo ſtatim partu umbilicus infantibus præſcindi ſolet. aut quoniam juxta umbilicum in duo dividitur medius homo. Quod ex πρὸ, & τέμνω, ſeco. perſ. τέτμηκα. perſ. paſſ. τέτμημαι.

Προτόνοισι, dat. plur. a πρότονος, ου, ὁ, vel ον, τὸ, funis ille, qui deducitur a malo ad proram. Th. τείνω, tendo. p. m. τέτονα, unde τόνος, tenſio.

Πρὶν, prius, ante. q. d. πρὸ τοῦ νῦν χρόνου.

Προτράποντο, revertebantur, 3. plural. imperf. paſſiv. Jonic. Ex πρὸ, & τρέπω, verto.

Προτρεπτικὸς, οῦ, ὁ, adhortatorius. a προτρέπω, adhortor. Thema τρέπω, verto, verſo.

Προτρέπω, ante me verto, ſubſiſtentem, & cunctantem urgeo. f. ψω. a. 1. προέτρεψα. aor. 1. med. προετρεψάμην, ω, ατο. Th. τρέπω, verto.

Προτρέχω, præcurro. f. 1. med. προθρέξομαι. f. 2 med. προδραμοῦμαι. a. 2. προέδραμον. perſ. act. προδεδράμηκα. p. m. προδέδρομα. Th. τρέχω, curro. f. θρέξω.

Προτροπάδην φεύγειν, dicuntur, qui cum maxima celeritate fugiunt, hoſtibus terga vertentes. quod a προτρέπω, quod vide.

Προτροπαῖς, dat. plur. a προτροπὴ, ῆς, ἡ, exhortatio. quod a προτρέπω, adhortor. Th. τρέπω, verto, verſo. p. m. τέτροφα.

Προτυχὸν, όντος, τὸ, pro τὸ ἐπιτυχὸν, quicquid ſe nobis fortuito offert, vel obvium eſt. Th. τυγχάνω, ſum, &c. fut. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον. inde aor. 2. part. τυχὼν, όντος, ὁ.

Προὔβαλεν, projecit, Attica Synæreſi pro προέβαλεν, 3. ſingul. aor. 2. act. verbi προβάλλω. Th. βάλλω, jacio. f. βαλῶ. p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον.

Προὔβη, itidem pro προέβη, 3. ſing. aor. 2. ind. act. verbi προβαίνω, progredior. Th. βαίνω, eo. f. βήσομαι. a. 2. ἔβην.

Προὔγραφε, Attic. Synæreſi pro προέγραφε, 3. ſingul imperſ. act. verbi προγράφω, ante ſcribo. Th. γράφω, ſcribo. fut. ψω.

Προὐδιδάξατο, itidem pro προεδιδάξατο, 3. ſing. a. 1. med. verbi προδιδάσκω, prius doceo. Th. διδάσκω, doceo. f. ξω.

Προὔδωκας, itidem pro προέδωκας, 2. ſing. a. 1. ind. act. a προδίδωμι, prodo. Th. δίδωμι, do. f. δώσω. a. 2. ἔδων.

Προὔθετο, itidem pro προέθετο, 3. ſingul. aor. 2. med. verbi προτίθημι, vide in προὔθηκεν.

Προὔθηκεν, itidem pro προέθηκεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi προτίθημι, propono. Thema τίθημι, pono. fut. θήσω. aor. 1. ἔθηκα. a. 2. ἔθην. a. 2. med. ἐθέμην.

Προὔκειτο, propoſitus erat, Att. pro προέκειτο, 3. ſing. imperſ. Ex πρὸ, & κεῖμαι, jaceo. f. κείσομαι.

Προὐκινδύνευεν, itidem pro προεκινδύνευεν, 3. ſing. imperſ. verbi προκινδυνεύω, periculiſque objicio pro aliquo. Them. κίνδυνος, ου, ὁ, periculum.

ΠΡΟΥ'ΝΗ, ης, ἡ, prunus. An quia ei magnus, & durus nucleus, πυρὴν?

Προὔνικος, ου, ὁ, mercenarius, homo turbulentus. Ex πρὸ, & ὠνέω, fero. vel a νεῖκος, rixæ.

Προὐξένησε, conciliavit, Att. pro προεξένησε, 3. ſingul. a. 1. ind. act. verbi Προξενέω, ſum hoſpes publicus. comparare conor. Th. ξένος, ου, ὁ, peregrinus, hoſpes.

Προϋπάρχω, ante exiſto. imperſ. activ. προϋπῆρχον, ες, ε. f. ξω. p. προϋπῆρχα. quod a πρὸ, & ὑπάρχω, ſum, exiſto. quod ab ἄρχω, incipio. Th. ἀρχὴ, ῆς, ἡ, initium.

Προὐπεφάνθη, [illegible] plur. perſ. in Attic. Ex πρὸ, ἐπὶ, & λαμβάνω, capio. fut. λήψω.

λήψομαι. perf. Attic. εἴληφα. aor. 2. ἔλαβον.

Πρὔπεμψαν, Attic. Synæreſ. pro προέπεμψαν, 3. plural. aor. 1. ind. activ. verbi προπέμπω, mitto ante, deduco. Th. πέμπω, mitto.

Προὔπῆρκται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi προϋπάρχω, prævenio. Hinc προϋπηργμένα, beneficia in quempiam collata. Ex πρό, & ὑπάρχω, author ſum, exiſto. Th. ἀρχή, ῆς, ἡ, initium.

Προὐπῆρχον, ες, ε, imperf. activ. verbi προϋπάρχω. quod vide.

Πρὔπτον, evidens, pro πρόοπτον, ου, τό, quod ex πρό, & ὄπτομαι, video.

Προὐργιαίτερον, melius, utilius, antiquius. q. πρὸ ἔργου αἱρετώτερον. quod a προὔργου, pro πρὸ ἔργου, quod operæ pretium eſt, & prævertendum. Thema ἔργον, ου, τό, opus.

Προὐτίθει, Attic. pro προετίθει, 3. ſingul. imperf. act. quaſi a προτιθέω, propono, pro προτίθημι. imperf. ἐτίθην, ης, η. Th. τίθημι, pono.

Προὐξένετο, Att. Synæreſ. pro προεξένετο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi προξένω, impello, adhortor. Th. ξένω, verto.

Προὔτυψαν, Attic. itidem pro προέτυψαν, 3. plur. a. 1. ind. activ. verbi προτύπτω. Th. τύπτω, verbero. fut. ψω.

Προὔφειλες, Att. pro προώφειλες, debebas. Jon. pro προεώφειλες, 2. ſingul. imperf. quod ex πρό, & ὀφείλω, debeo. f. ήσω.

Προὔχειν, itidem pro προέχειν, præſ. inf. verbi προέχω, emineo. Them. ἔχω, habeo.

Προφανῇ, 3. ſing. a. 2. ſub. paſſ. verbi προφαίνω, præluceo, præmonſtro, oſtento. Th. φαίνω, appareo. fut. ανῶ. a. 1. ἔφηνα.

Πρόφαντον, ου, τό, oraculum. πρόφαντον γενέσθαι, declarare. vide in προφανῇ.

Πρόφαντος, ου, ό, idem quod προφανής, ό, manifeſtus, eximius, conſpicuus. Ex πρό, & φαίνω, oſtendo.

Προφασίζομαι, cauſificor. fut. ίσομαι. quod a πρόφασις, εως, ἡ, prætextus, hoc a πρό, & φημί. Th. φάω, dico.

Πρόφασις, εως, ἡ, prætextus. vide in προφασίζομαι.

Προφάτας, α, Dor. pro Προφήτης, ου, ό, Propheta.

Πρόφερε, præſ. imperat. προφέρει, promovet, 3. ſing. ind. act. verbi προφέρω. quod vide.

Προφερής, έος, ό, ἡ, præſtans. in compar. προφερέστερος, in ſuperlat. προφερέστατος, quod a προφέρω, præſto. Them. φέρω, fero. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Προφέρησι, adferat, 3. ſing. præſ. ſub. act. pro προφέρῃ, per paragogen τοῦ σι, verbi προφέρω. quod vide.

Προφέρω, profero, exprobro, obiicio, excello. Them. φέρω, fero. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Προφητεία, ας, ἡ, prophetia, vaticinium. quod a πρόφημι, prædico. Th. φημί, vel φάω, dico.

Προφητεύω, propheto, prophetas expono. imperf. προεφήτευον, ες, ε. f. εύσω. a. 1. προεφήτευσα, ας, ε. a. 1. imperat. act. προφήτευσον, άτω. ab eodem them.

Προφήτης, ου, ό, propheta, prophetarum interpres, a φάω, dico.

Προφητικός, ή, όν, propheticus, a, um. ex πρό, & φημί, ſeu φάω, dico.

Προφῆτις, ιδος, ἡ, propheteſſa. ab eod. them.

Προφθάνω, prævenio. fut. προφθάσω. perf. προέφθακα. aor. 1. προέφθασα, præveni, cum acc. Th. φθάνω, prævenio. f. φθάσω. a. 2. ἔφθην.

Προφορά, ᾶς, ἡ, prolatio. quod a προφέρω, profero. Them. φέρω, fero. f. οἴσω.

Προφράζειν, prædicere. Th. φράζω, dico.

Προφρασσα, ης, ἡ, propenſa, benevolens, a πρόφρων, propenſus. Them. φρὴν, φρενός, ἡ, mens.

Προφρονέως, Poet. idem ac προφρόνως, animo pronato, lubenter. Th. φρὴν, mens.

Πρόφρων, ονος, ό, prudens, propenſus, promptus. hinc προφρόνως, adv. Th. φρὴν, ἡ, mens.

Προφυγεῖν, aor. 2. inf. activ. verbi προφεύγω, effugio. Them. φεύγω, fugio. fut. φεύξω. aor. 2. ἔφυγον. præt. med. πέφευγα.

Προφύγοις, 2. ſing. aor. 2. opt. act. verbi ejuſdem, & them.

Προφυλάσσειν, ante aliquem locum excubias agere. vide φυλάσσω.

Προχέειν, infundere, præſ. inf. act. a προχέω, infundo. Th. χέω, fundo. fut. χεύσω. a. 1. ἔχευσα, & ἔχεα.

Προχειρίζομαι, proprie, manum admovere operi antequam fiat. deligo, deſigno. f. ίσομαι. a. 1. med. προεχειρισάμην, ω, ατο. a. 1. inf. med. προχειρίσασθαι. Ex πρό, & χείρ, χειρός, ἡ, manus. hinc χειρίζω, manu tracto.

Πρόχειρος, ου, ό, ἡ, qui eſt in promptu. hinc adverb. προχείρως, facillime. Th. χείρ, ἡ, manus.

Προχειροτονέω, prius deſigno. fut. ήσω. p. προκεχειροτόνηκα. perf. paſſ. προκεχειροτόνημαι. perf. part. paſſ. προκεχειροτονημένος, η, ον, prius deſignatus, a, um. quod ex πρό, & χειροτονέω, manum protendo. hoc ex χείρ, ἡ, manus, & τείνω, tendo. fut. τενῶ. præt. τέτακα.

Προχέοντι, Doric. pro προχέουσι, profundunt, 3. plur. præſ. ind. act. Th. χέω, fundo. fut. χεύσω.

Πρόχνυ, in genua, adv. quaſi per ſyncop. pro πρόγονυ, ἐπὶ γόνυ, geniculatim. Th. γόνυ, γόνατος, τό, genu.

Προχοῇ, alveo, gutturnio, dat. ſingul. a προχοή, ῆς, ἡ. quod ex πρό, & χέω, f. χεύσω, fundo.

Προχόῳ, alveo, dat. ſing. a πρόχοος, ου, ό, gutturnium. ab eodem them.

Πρόχορος, ου, ό, nomen viri. Gr. præiens in choro.

Πρόχυσις, ἡ, profuſio. Th. χέω, fundo. f. χεύσω.

Προῶμαι, vel προίωμαι, deferam, remittam, & in 3. plur. προώμεθα, aor. 2. ſub. med. verbi προΐημι. Th. ἵημι, ſeu ἕω, mitto.

Προώρισα, ας, ε, prædeſtinavi, decrevi, a. 1. ind. act. verbi προορίζω, prius definio. f. ίσω. p. προώρικα. perf. paſſ. προώρισμαι. a. 1. paſſ. προωρίσθην. Quod ex πρό, & ὅρος, ου, ό, terminus.

Προυρώμην, imperf. med. verbi προοράω, ῶ, proſpicio. imperf. med. προωραόμην, ώμην. Th. ὁράω, video.

ΠΡΥΛΕΕΣ, ων, οἱ, propugnatores, pedites, multitudo in unum congregata. dat. plural. Jonic. πρυλέεσσ᾽, pro πρυλέεσσι. Euſtath. a περάω, tranſeo. an a πορευόμενος λέως?

Πρύλις, ἡ, ſaltatio armata, quam pedites ſaltant. Th. πρυλέες.

Πρύμνη, Jonic. η, ης, ἡ, puppis, poſterior pars navis. Th. πρυμνός, ου, ό, extremus.

Πρυμνήσι᾽, pro πρυμνήσια, retinacula, nom. plur. n. g. a πρυμνήσιον, ου, τό, funis, quo navis religatur ad terram. quod a πρύμνα, ης, ἡ, puppis. Th. πρυμνός, ου, ό, extremus.

ΠΡΥΜΝΟΣ, ου, ό, extremus, ultimus. q. a πέρας, finis, extremitas. Eſtque q. ad πέρας μένω. Hinc πρύμνα, ης, ἡ, puppis. πρυμνήσιος, ad πρύμναν pertinens.

Πρυμνώ, όος, ἡ, nomen mul. q. d. ultima.

Πρυμνώρεια, ας, ἡ, extrema pars montis. q. a πρυμνός, ου, ό, extremus, & ὄρος, εος, τό, mons.

ΠΡΥΤΑΝΙΣ, εως, ό, præfectus, adminiſtrator. cuſtos. in plural. πρυτάνεις, acc. ſing. Πρύτανιν, & [illegible] nomen propr. quaſi a πρῶτος. Vel [illegible]ρύτανις, id eſt, πυρὸς ταμίας, in genere, cuſtos. Hinc πρυτανεύω, rego, moderor, adminiſtro. πρυτανεῖον, ου, τό, ampla, & magnifica domus.

Πρῴαν, Dor. pro πρώην, quod vide.

Πρώην, adv. paulo ante, nuper, quondam. a πρωΐ, mane.

Πρωθήβης, ου, ό, & πρώθηβος, ου, ό, ἡ, qui primos pubertatis annos agit, puber. Ex πρῶτος, & ἥβη, pubes.

ΠΡΩΙ, mane, adv. temporis, cui opponitur ὀψέ, veſperi. ἅμα πρωΐ, ſummo diluculo. Hinc Poetice pro πρωΐ, πρωΐζα, & πρωΐζον, nudius tertius. vel ut alii volunt, hodie mane. Th. πρό, ante.

Πρωΐα, ας, ἡ, ſubaudi ὥρα, matutinum tempus. Th. πρωΐ, mane.

Πρωΐζα, præmature, adverb. a πρωΐ, mane.

Πρώϊμος, ου, ό, ἡ, matutinus, a, um. maturus. ab eodem them.

Πρωϊνός, ή, όν, matutinus, a, um. ejuſdem them.

Πρώϊος, ΐα, ον, matutinus, a, um. Th. πρωΐ, mane.

ΠΡΩΚΤΟΣ, ου, ό, podex, nates. Etymolog. quia excrementa per eum προάγονται. aut quia eſt corporis πέρας νύατον.

Πρών, & πρώων, ό, pro πρηών, ῶνος, ό, cacumen montis.

Πρώξ, ωκός, ἡ, gutta. Th. πρωΐ.

ΠΡΩΡΑ, ας, ἡ, prora, frons navis. q. a πρό, & ῥέω, fluo, vel ut alii volunt ab ὁράω, video. quod inde proſpiciatur ſcil. ab alto in altum.

Πρώραθεν, adv. ex prora. Th. πρῷρα, prora.

Πρῶτα, primum, adv. a πρῶτος, primus. Th. πρό.

Πρωτεσίλας, α, ό, Dor. pro Πρωτεσίλαος, ου, ό, Proteſilaus.

Πρωτεύω, primas teneo, ſum primus. fut. εύσω. perf. πεπρώτευκα. quod a πρῶτος, primus. Th. πρό, ante.

Πρώτη, ης, ἡ, prima, f. g. a πρῶτος. quod vide.

Πρωτηρότῃ, dat. ſing. a πρωτηρότης, ου, ό, qui primus arat. quod ex πρῶτος, primus, & ἀρόω, aro. f. ώσω.

Πρώτιστ᾽, pro πρώτιστα, adv. ſuperl. a πρῶτος. Sic πρώτιστος, ſuperlat. maſc. gen. a πρῶτος, primus. Th. πρό, ante.

Πρωτογένης, εος, ους, ό, Protogenes, nomen propr.

Πρωτογόνων, primogenitorum, gen plur. a πρωτόγονος, ου, ό, quod ex πρῶτος, primus, & γίνομαι, naſcor. p. m. γέγονα.

Πρωτοκαθεδρία, ας, ἡ, primus conſeſſus. q. d. πρώτη καθέδρα. quod ab ἕδρα, ſella. Th. ἕζομαι, ſedeo.

Πρωτοκλισία, ας, ἡ, primus accubitus. ex πρώτη, & κλισία, ας, locus, in quo accumbitur. Th. κλίνω, reclino.

Πρωτομέδεια, ας, ἡ, nomen mul. quæ prior curat.

Πρῶτον, τὸ πρῶτον, adv. primum. Them. πρό, ante.

Πρωτοπαγέες, nom. plur. a πρωτοπαγής, έος, ους, ό, ἡ, recens compactus. Ex πρῶτος, & πήγνυμι, compingo. f. ξω.

Πρωτόπλαστος, ου, ό, qui primus formatus eſt, ut Adam. quod ex πρῶτος, & πλάσσω, ſeu ττω, fingo. hinc πλαστός, οῦ, ό, fictus.

Πρῶτος, ου, ό, primus, contract. ex πρόατος, pro πρότατος, ſuperlat. a πρό, ante.

Πρωτοστάτης, ου, ό, qui primus ſtat in acie; item princeps, author. Ex πρῶτος, primus, & ἵστημι, ſto.

Πρωτοτόκια, ων, τά, jus primogeniti. Hebr. 12. 16. quod a πρωτοτόκος, primipara: ſed πρωτότοκος, primogenitus, q. d. πρῶτον τέκος, prima proles. quod a τίκτω, pario. f. τέξομαι. p. m. τέτοκα, peperi.

Πρωτώ, όος, ἡ, nomen mul. ἡ πρωτεύουσα.

Π Τ.

Πταίην, volem, a. 2. opt. act. verbi πτάμαι, volo, as. a. 2. ἔπτην. Th. ἵπταμαι, volo.

Πταίουσα, offendens. Dor. pro πταίουσα, præſ. part. f. g. a πταίω.

ΠΤΑΙ'ΡΩ, & πτάρω, ſternuto. a. 2. ἔπταρον. Eſt aliquid cadere facio, ſterno: ut poſſit eſſe a πτόω, cado. quod ſternutatione aliquid e naribus decidat.

Πταίσαιτε, fut. 1. inf. act. πταίσητε, 2. plur. a. 1. ſub. act. verbi πταίω, impingo.

Πταῖσμα, ατος, τὸ, offenſio, lapſus. a πταίω, offendo.

ΠΤΑΙ'Ω, impingo, offendo, labor. (q. a πέω, vel πτόω, unde πίπτω, cado.) f. πταίσω. perf. ἔπταικα. a. 1. ἔπταισα. aor. 1. ſub. activ. πταίσω, ης, ῃ. perf. paſſ. ἔπταισμαι. Hinc πταῖσμα, ατος, τὸ, offenſio.

Πτάμενος, η, ον, volans, præſ. part. paſſ. verbi πτῆμι, & in paſſ. πτάμαι. Alii malunt eſſe a. 2. part. med. verbi πέτομαι, volo. f. πτήσομαι. aor. 2. med. ἐπτάμην.

Πτάτο, volabat, Jon. pro ἔπτατο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi πτάμαι, vel aor. 2. med. ut dictum in πτάμενος.

Πτάω, inuſit. volo, as. unde ἵπταμαι, q. a πέτομαι.

Πτὲ, particula Poet. ex ποτὲ.

ΠΤΕΛΕ'Α, ας, ἡ, ulmus. q. πεταλέα, a πέταλον, folium. Eſt ab imo ramoſa, & folioſa. hinc πτελέφυλλος, &c.

Πτερὰ, nom. vel accuſ. plur. a πτερὸν, ῦ, τὸ, ala: πτερὰ νίκας, alæ victoriæ, id eſt, victoria, quam quis celeriter adipiſcitur.

Πτέρις, filix. ab ala πτέρυξ, quia folia habet inciſa, & explicata.

ΠΤΕ'ΡΝΑ, ης, ἡ, calx, calcaneum. cujuſvis rei extremitas. dolus. q. a πατεῖν τῇ πτέρνῃ τὴν ἔραν, a calcanda terra. Hinc πτερνίς, ίδος, ἡ, calx pedis. πτερνίζω, calce peto, ferio.

Πτερνογλύφος, ου, ὁ, nomen muris, a πτέρνα, ης, ἡ, calx, & γλύφω, ſcalpo. Th. γλάφω, cavo.

Πτερνοτρώκτα, genit. ſing. a πτερνοτρώκτης, ου, ὁ, nomen muris. Ex πτέρνα, ης, ἡ, calx, & τρώγω, rodo, comedo. fut. τρώξομαι. a. 2. ἔτραγον.

Πτερνοφάγος, ου, ὁ, nomen muris. a πτέρνα, ης, ἡ, calx, & φάγω, comedo. a. 2. ἔφαγον.

Πτερόεις, εντος, ὁ, alatus. acc. ſingul. πτερόεντα, velocem. Aliquando ſagittis tribuitur: aliquando etiam verbis, quod emiſſa ex ore revocari nequeant. a πτερὸν, ῦ, τὸ, ala.

ΠΤΕΡΟ'Ν, ῦ, τὸ, ala. q. per ſyncop. pro πετερὸν, quod a πέτομαι, volo. Hinc πτερόεις, εντος, ὁ, alatus, celer. πτέρυξ, υγος, ἡ, ala, & πτερύγιον. δίπτερος, ου, ὁ, bipennis. πτερύσσομαι, alarum plauſu latera ferio, ut gallinacei ante cantum.

Πτερόω, alatum facio. alas addo. Th. πτερὸν, ῦ, τὸ, ala.

Πτερύγεσσι, dat. plur. Jon. pro πτέρυξι, a πτέρυξ, υγος, ἡ, ala. dat. ſingul. πτέρυγι. Th. πτερὸν, ala.

Πτέρυξ, υγος, ἡ, ala. Th. πτερὸν, ῦ, τὸ, ala.

Πτέσθαι, volaſſe, pro πτέσθαι, a. 2. inf. med. q. a πτάω, pro ἵπταμαι, volo, as. fut. πτήσομαι. a. 2. act. ἔπτην. a. 2. med. ἐπτάμην. a. 2. inf. med. πτέσθαι.

Πτῆναι, a. 2. inf. act. verbi ἵπταμαι, volo, as. fut. πτήσομαι. aor. 2. ἔπτην.

Πτηνὸν, ῦ, τὸ, volatile, avis. τὰ πτηνὰ, ῶν, aves. a πτάω, ſeu ἵπταμαι, volo. f. πτήσομαι.

Πτῆξαι, conſternare, a. 1. inf. activ. verbi πτήσσω. f. ξω. Th. πτάω, ῶ, conſterno.

Πτήσσω, metu contrahor. f. ξω. Them. πτάω, terrefacio.

Πτήσω, volabo, fut. 1. act. verbi πτῆμι, ſeu ἵπτημι, volo. Them. ἵπταμαι, idem. f. πτήσομαι.

ΠΤΙ'ΛΟΣ, ου, ὁ, cui ex ciliis pili periere, calvus.

ΠΤΙ'ΣΣΩ, ſeu σῶ. f. πτίσω, pinſo, tundo. decortico. convenit cum πατάσσω, percutio. hinc πίσον, ου, τὸ, piſum.

ΠΤΟΕ'Ω, terrefacio, terreo: item obſtupefacio. f. ήσω. p. ἐπτόηκα. a. 1. paſſ. ἐπτοήθην. a. 1. ſub. paſſ. πτοηθῶ, ῇς, ῇ, & in 2. plur. πτοηθῆτε. aor. 1. part. paſſ. πτοηθεὶς, έντος, ὁ, conſternatus, attonitus. q. a πέω, cado. ut ſit, facio quaſi animo concidere. Hinc πτήσσω, f. ξω, expaveſco. πτωχὸς, ῦ, ὁ, mendicus. πτωχεύω, mendicus ſum. fut. σω. præt. ἐπτώχευκα.

Πτοηθῆτε, 2. plur. aor. 1. ſub. paſſ. verbi πτοέω. quod vide.

Πτοιημένος, attonitus, admirans, Jonic. pro ἐπτοημένος, perf. part. paſſ. verbi πτοέω. quod vide.

Πτόησις, εως, ἡ, conſternatio. Th. πτοέω, terreo.

Πτοίμην, οῖο, οῖτο, volem, es, et, pro πταίμην, αῖο, αῖτο, aor. 2. opt. med. verbi ἵπταμαι, volo. fut. πτήσομαι, a. 2. ἔπτην.

Πτοιῶμαι, conſternor, præſ. paſſ. a πτοιέω, Poet. pro πτοέω, exterreo.

Πτολεμαΐς, ίδος, ἡ, nomen urbis. Gr. bellatrix.

Πτολεμίζειν, Poet. pro πολεμίζειν, præſ. inf. a πολεμίζω, bello. fut. ίσω. Th. πόλεμος, ου, ὁ, bellum.

Πτόλεμος, ου, ὁ, Poet. pro πόλεμος, bellum.

Πτολίεθρον, ου, τὸ, oppidulum, diminut. a πτόλις, εως, ἡ, Poet. pro πόλις, ἡ, urbs.

Πτολίεσσι, dat. plural. Jon. & Poetic. a πτόλις, εως, ἡ, urbs, Poet. pro πόλις, idem.

Πτολιπόρθῳ, dat. ſing. a πτολίπορθος, ου, ὁ, urbium everſor. quod a πτόλις, Poet. pro πόλις, εως, ἡ, urbs, & πέρθω, vaſto. p. m. πέπορθα.

Πτόρθοιο, gen. Jonic. a πτόρθος, ου, ὁ, ramus. Forte a πτάω, & ὀρθὸς, quod velut rectus volet. Rami ſunt velut alæ arborum. Them. ὀρθὸς, ῦ, ὁ, rectus.

Πτύγμα, pro πτύγμα, ατος, τὸ, plicatura. a πτύσσω, plico. f. ξω.

ΠΤΥ'ΓΞ, γὸς, ὁ, avis genus. Eadem cenſetur quæ ὕβρις.

Πτυκτὸς, ῦ, ὁ, plicatus, complicatus. quod a πτύσσω, complico. f. ξω.

Πτὺξ, υχὸς, ἡ, plica, cacumen montis. Th. πτύσσω.

Πτύξας, αντος, ὁ, aor. 1. part. activ. a πτύσσω, complico. f. ξω.

Πτύον, ου, τὸ, ventilabrum, quo ſordes a frumentis veluti πτύονται, ſeu ἐκβάλλονται. Th. πτύω, exſpuo.

Πτυόφι, Poet. abject. ι. a πτύον, ventilabrum. quod vide.

Πτύρω, terreo, conſterno. f. πτυρῶ. p. ἔπτυρκα. præſ. paſſ. πτύρομαι, perterreſio, proprie de equis. Th. πτοέω, terreo.

Πτύσμα, ατος, τὸ, ſputum. a πτύω, ſpuo.

ΠΤΥ'ΣΣΩ, complico, plico. fut. ξω. p. πέπτυχα. aor. 1. ἔπτυξα. q. a πετάω, pando. Hinc πτυκτὸς, ῦ, ὁ, plicatus. πτὺξ, υχὸς, ἡ, plica. πτυχὴ, ῆς, ἡ, idem. δίπτυχος, ου, ὁ, duplex, duplicatus.

Πτύχες, plicæ, nom. plur. a πτὺξ, υχὸς, ἡ, plica. Th. πτύσσω, plico. f. ξω.

Πτυχθεὶς, έντος, ὁ, plicatus, a. 1. part. paſſ. verbi πτύσσω, plico. fut. ξω. a. 1. paſſ. ἐπτύχθην.

ΠΤΥ'Ω, ſpuo, exſpuo, contemno. q. a πίπτω, cado. Sputum enim ex ore quaſi excidit. aut a πετάω, aperio. Spuimus ore aperto. hinc πτύελον, ου, τὸ, ſputum. πτύσμα, ατος, τὸ, idem.

Πτωσσέμεν, Jon. ſeu Doric. pro πτωσσέζειν, præſ. inf. activ. verbi πτωσσέζω, idem cum πτώσσω, trepido. Th. πτοέω, terrefacio.

Πτῶμα, ατος, τὸ, cadaver; item caſus, lapſus. Th. πίπτω, cado.

Πτὼξ, ὁ, timidus. itidem ſubſtantive pro lepore. quod a πτώσσω, trepido. Th. πτοέω, terrefacio.

Πτῶσις, εως, ἡ, caſus, a πίπτω, cado. f. πέσω, quaſi a πτόω. f. 2. med. πεσοῦμαι. præt. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Πτώσσῃς, 2. ſingul. præſ. ſub. a πτώσσω, mendico, trepido. præſ. inf. πτώσσειν. Th. πτοέω, terrefacio.

Πτώσσοντι, Dor. pro πτώσσουσι, trepidant, formidant, 3. plur. præſ. act. a πτώσσω. quod vide.

Πτώσσω, trepido, trepide oberro mendicans. f. ξω. hinc πτὼξ, trepidus. Th. πτοέω.

Πτώσω, fut. 1. act. verbi πίπτω, cado. q. a πτόω.

Πτωχεία, ας, ἡ, mendicitas, inopia. quod a πτωχὸς, ῦ, ὁ, mendicus. hoc a πτώσσω, trepido. Th. πτοέω.

Πτωχεύω, pauper ſum, mendico. f. εύσω. perf. πεπτώχευκα. aor. 1. ἐπτώχευσα. ab eodem them.

Πτωχὸς, ῦ, ὁ, mendicus, pauper. χήρα πτωχὴ, vidua pauper. quod etiam a πτώσσω. Th. πτοέω, terrefacio.

Π Υ.

Πυανέψια, feſtum quoddam Athenis: a πυάνους ἕψειν.

Πύανον, ου, τὸ, faba: aliter κύαμος, & πύαμον.

Πύαρ, coagulum, forte quia eſt craſſum, ut πῦον. Πυαρίας, lac decoctum, quod ſtatim a partu emulgetur.

Πύγαργος, habens πυγὴν ἀργὴν. vide Pygargus.

Πυγαία, αἱ, dicuntur clunes. Th. πυγὴ, ῆς, ἡ, nates, clunes.

ΠΥΓΗ', ῆς, ἡ, & ἡ πὺξ, nates, clunes. q. a πύκα, quia denſa ibi caro. vel a πήγω, quia compacta ibi caro, ad commoditatem ſedendi. hinc ὀρθοπύγιον, ου, τὸ, pars ſupra clunes elata. hinc πυγίζειν, ſupra nates dare.

Πυγίζειν, ad execrandam Venerem quidam referunt: alii, ut ſit ferire nates alicujus. hinc πύγισμα, & pro præpoſtera Venere. Vel pro plagis, quas quis natibus alicujus infligit.

Πυγμάχος, ου, ὁ, pugil, luctator. ex πυγμὴ, pugnus, & μάχομαι, pugno.

Πυγμαῖος, ου, ὁ, Pygmæus. a πυγμὴ, pugnus; item menſura continens ſpatium, quod eſt a cubito ad digitos clauſos. Th. πὺξ, adv. pugno, vel pugnis.

Πύγμαχος, έχοντος, Heſych. pro πύγμαχος.

Πυγμαχίη, ας, ἡ, Poet. pro πυγμὴ, pugilatus, pugilum certamen. hinc πυγμάχος, ου, ὁ, pugil. Ex πὺξ, pugno, & μάχομαι, certo.

Πυγμὴ, ῆς, ἡ, pugnus. τύπτειν πυγμῇ, pugno percutere. Poteſt eſſe a πύκα, quia clauſis digitis denſatur manus: aut a πήγω, compingo. Eſt compacta manus. Sed prius puta, eſt πὺξ, pugno: & hinc πυγμή. Euſtath. ducit a πτύσσω, plico. quia pugnus ſit clauſis digitis. πυγμῇ νίψωνται, Marc. 7. 3. vertitur, crebro lavare. q. ſit πυκνῇ, vel potius πυκνά. Sumitur & pro menſura cubiti, unde dicti ſunt Pygmæi, πυγμαῖοι, q. d. cubitales.

Πυγὸς, πῆχυς, cubitus. a πήγω, quia pars compacta nervis, ad robur.

Πυγοστόλος, ου, ἡ, quæ nates veſtibus ornit. a πυγὴ, ῆς, ἡ, nates, clunes, & στέλλω, orno. p. m. ἔσταλκα.

Πυγὼν, όνος, ἡ, menſura a cubito ad extremam partem manus, digitis inflexis. a πυγὸς, unde id ſpatium incipit. Th. πὺξ, adverb. pugno.

Πυδαρίζω, ægre fero, reſilio. q. a πηδάω, ſalio.

ΠΥ'ΕΛΟΣ, ου, ἡ, ſolium balneorum, ſeu cella, alveus. q. a πῦς, & λόω, lavo. Dicitur & πύαλος. An a πυὸς, id eſt πυρὸς πλυνέσεως? an a πῦον, & λούω?

Πυθαγόρας, ὁ, Pythagoras, Philoſophus. Hinc Πυθαγορικὸς, ή, όν.

Πυθαγορικὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro Πυθαγορικὸς, ῦ, ὁ, Pythagoricus.

Πυθέσθαι, aor. 2. inf. med. verbi πυνθάνομαι,

μαι, interrogo, quæro. f. πεύσομαι. a. 2. med. ἐπυθόμην. perf. paſſ. πέπυσμαι.

Πύθεται, 3 ſingul. præſ. ind. med. verbi πύθομαι, putreſco. Th. πύθω, f. πύσω, putrefacio.

Πύθεο, Dor pro πύθου, a. 2. imper. med. verbi πυνθάνομαι. vide πυθέσθαι.

Πύθῃ, 3. ſingul. præſ. ſub. activ. verbi πύθω, putrefacio. Eſt & 2. ſing. a. 2. ſub. med. verbi πυνθάνομαι. vide in πύθηαι.

Πύθηαι, Jon. pro πύθῃ, 2. ſing. aor. 2. ſub. med. verbi πυνθάνομαι, audio, intelligo, quæro. fut. πεύσομαι. a. 2. med. ἐπυθόμην.

Πυθιάς, άδος, ἡ, Poet. pro τὰ Πύθια, ων, Pythia, orum, id eſt, Pythii ludi. vel tempus ipſum τῶν Πυθίων. a Πύθιος. quod vide.

Πυθιονίκας, α, ὁ, Dor. pro Πυθιονίκης, ου, ὁ, in ludis Pythiis victor. ὁ ἐν τοῖς Πυθίοις νικήσας. Dicitur & Πυθιόνικος, ου, ὁ. Hinc Πυθιόνικος ὕμνων θησαυρός, vocat Pind. theſaurum hymnorum de victoria Pythica, id eſt, copiam amplam carminum in laudem victoris Pythici.

Πύθιος, ου, ὁ, Pythius, cognomen Apollinis.

Πυθμήν, ένος, ὁ, fundum, ima pars. ramus, propago. dat. ſingul πυθμένι, acc. πυθμένα. q. a πέδον, ſolum. Th. πύθω, putrefacio.

Πυθόθεν, ex Pythone, per ſyncop. ἐκ τοῦ Πυθωνόθεν. quod a Πυθώ, όος, unde factum Πυθοόθεν, & per ſyncop. Πυθόθεν, ideſt, ἐκ τῆς Πυθῶνος.

Πυθοῖ, dat. ſing. a Πυθώ, όος, ἡ, nomen urbis. Πυθοῖδε, Pythum verſus. Hic δε poſtponitur dativo; alioquin poſtponi ſolet accuſativo, ut οἶκόνδε, &c.

Πυθοίατο, rogaviſſent, Jon. pro πύθοιντο, 3. plur. a. 2. opt. med. verbi πυνθάνομαι, quæro, audio. fut. πεύσομαι. a. 2. med. ἐπυθόμην. a. 2. opt. med. πυθοίμην, & in 1. plur. πυθοίμεθα.

Πυθόμενος, a. 2. part. med. verbi πυνθάνομαι, quæro. vide πυθοίατο.

Πύθοντο, audierunt, Jon. pro ἐπύθοντο, 3. plur. a. 2. ind. med. verbi ejuſdem.

ΠΥ'ΘΩ, putrefacio. f. πύσω. q. in πύον redigo. vel εἰς τὸ πύον θῶ. πύθομαι, putreſco. Hinc πύθων, ωνος, ὁ, draco, vel ſerpens, quem Apollo interemit. πυθμήν, ένος, ὁ, fundum, ima pars. πύματος, ου, ὁ, Poet. extremus, ultimus. πύον, ου, τὸ, pus.

Πύθων, ωνος, ὁ, divinator, vel dæmonium, cujus afflatu futura prædicebant. Et ſic dictus Apollo δαιμόνιον μαντικὸν παρὰ τὸ πυθέσθαι. Th. πύθω, putrefacio, vel πυνθάνομαι, interrogo.

Πυθῶνάδε, Poet. pro εἰς Πυθῶνα, in, vel ad Pythonem. Πυθωνόθεν, ἐκ τοῦ Πυθῶνος, ex Pythone.

ΠΥ'ΚΑ, denſe, ſpiſſe, accurate, prudenter. q. a πήγω, compingo, cogo. hinc πυκάζω, denſo, ſtipo. πυκνός, ῦ, ὁ, denſus, ſpiſſus. πυκνότης, ητος, ἡ, denſitas, ſpiſſitudo. πυκνόω, denſo, ſpiſſo. πύξος, ου, ἡ, buxus. πυξίς, ίδος, ἡ, pyxis.

Πυκάζω, denſo, ſtipo. fut. άσω. Thema πύκα, denſe.

Πυκάσαι, aor. 1. inf. act. verbi πυκάζω, munio, fulcio, condenſo. fut. άσω. Th. πύκα, denſe.

Πυκάσδεν, Dor. pro πυκάζειν, ornare. ſic πυκάσδῃ, Dor. pro πυκάζῃ, ornatis. Th. πύκα, denſe, accurate.

Πυκιναί, nom. pl. f. g. a πυκινός, ἡ, όν, idem quod πυκνός, creber, denſus, ſpiſſus, prudens. Th. πύκα, denſe, adverb.

Πυκινῆς, gen. ſing. f. g. a πυκινός, idem quod πυκνός, denſus. Th. πύκα.

Πυκινός, ῦ, ὁ, denſus, prudens, idem quod πυκνός. Th. πύκα.

Πυκνός, ἡ, όν, creber, a, um. denſus, a, um. per ſyncop. pro πυκινός. hinc πυκνά, adverb. pro ſæpe. Th. πύκα, denſe.

Πυκνῶς, ſæpe, crebro. adv. in comparat. πυκνότερον, ſæpius, ab eodem them.

Πύκτας, α, ὁ, Dor. pro πύκτης, pugil. Thema πύξ.

Πυκτεύω, pugil ſum, pugilem ago. fut. εύσω. perf. πεπύκτευκα. quod a πύκτης, ου, ὁ, pugil. Th. πύξ, adverb. pugno. q. a πύσσω. f. ξω. p. πέπυχα. perf. paſſ. πέπυγμαι. unde πυγμή, ῆς, ἡ, pugnus, & a πέπυκται, πύκτης, ου, ὁ, pugil.

Πύκτης, ου, ὁ, pugil, qui pugno certat. Th. πύξ, adv. pugno.

Πυλαγόραι, ῶν, οἱ, & Πυλαγόροι, dicebantur legati, qui a ſingulis Græciæ civitatibus ad Amphictyonum concilium, quod ad Thermopylas habebatur, nomine publico, & de rep. acturi mittebantur. Vide πυλαία, apud Suidam, & alios.

Πύλαι, αἱ, gen. plur. Æol. πυλάων, pro πυλῶν, a πύλη, ης, ἡ, porta.

Πυλαίη, Jon. pro Πυλαία, ας, ἡ, Amphictyonum concilium, quod ad Pylas, ſive Thermopylas haberi ſolebat.

Πυλάρτης, ου, ὁ, habens portas validas, & bene compactas. a πύλη, ης, ἡ, porta, & ἄρω, apto.

Πυλέων, gen. plural. Jon. pro πυλῶν, a πύλη, porta.

ΠΗ'ΛΗ, ης, ἡ, porta. q. πόλη, a πόλις, quam claudit. vel quod πόλεις πύλαις muniatur. Vel a πολλὴ ὕλη, quod cujuſvis rei materia in urbem per portas importetur. Πύλῃσ', pro πύλῃσι, dat. plur. Jon. Hinc πυλών, ῶνος, ὁ, atrium. Θερμοπύλαι, ῶν, αἱ, calidæ portæ, locus quidam in Græcia.

Πυλιγγες, pili, qui in ſede corporis naſcuntur. ubi πύλη [illegible].

Πυλίων, gen. plural. a Πύλιος, ου, ὁ, Pylius, nomen prop. Th. Πύλος, Pylus, vel πύλος, ου, ὁ, idem quod πύλη, ης, ἡ, porta.

Πύλος, ου, ἡ, nomen regionis. Eſt & πύλος, idem quod πύλη, ης, ἡ, porta. Eſt & Pylus, ingens opus Athenienſium.

Πυλαρός, πυλωρός, & πυλάωρος, ου, ὁ, portæ cuſtos, urbis portarum cuſtodiæ præfectus. quod a πύλη, ης, ἡ, porta, & οὖρος, cuſtos. vel ab ὤρα, cura.

Πυλών, ῶνος, ὁ, atrium, veſtibulum; item ipſa porta, janua. Thema πύλη, porta.

Πυμάτῃ, ultimæ, dat. ſing. f. g. a πύματος, η, ον. quod vide.

Πύματος, η, ον, Poet. extremus, ultimus. quod a πυθμήν, ένος, ὁ, fundum, aut a παύομαι, ibi ſiſtitur. Th. πύθω, putrefacio.

ΠΥ'ΝΔΑΞ, ακος, ὁ, fundum, manubrium gladii.

ΠΥΝΘΑ'ΝΟΜΑΙ, ſeu πεύθομαι, audio, cognoſco, percontor, quæro. præſ. part. πυνθανόμενος, ου, ὁ. f. πεύσομαι. perf. paſſiv. πέπυσμαι. aor. 2. med. ἐπυθόμην, ου, ετο. aor. 2. inf. med. πυθέσθαι. a. 2. part. med. πυθόμενος, quum cognoviſſet. Hinc πεῦσις, εως, ἡ, interrogatio. an a πόθος, deſiderium? Libenter audimus de quibus ſciſcitamur.

ΠΥ'Ξ, adv. pugno, vel pugnis. q. compacta manu: a πτύξει digitorum & volæ, cum velut concreſcunt, πήγνυνται. Hinc πυγμή, ῆς, ἡ, pugnus. πυγμῇ, adv. ſtatim. πυγμαῖος, ου, ὁ, Pygmæus, parvæ ſtaturæ homo. πύκτης, ου, ὁ, pugil. Eſt & [illegible] frequenter. q. compacte [illegible].

Πύξος, ου, ἡ, buxus. a πυκάζω, denſo. denſum enim eſt ejus lignum. Hinc πυξίς, ίδος, ἡ, [illegible]aſculum e buxo. πυξίον, tabella ſcriptoria.

Πύον, ου, τὸ, [illegible], ſanguis corruptus. Them. πύθω, putrefacio.

ΠΥ'ΠΠΑΞ, vox popyſmatis.

ΠΥ'Ρ, πυρός, τὸ, ignis. quaſi a πράω, inuſitat. uro, vel πρήθω, incendo, vel quaſi φῦρ, a φύω, quod vegetabilia a calore incrementum capiant. A πῦρ, Latin. purus. Ignis elementorum puriſſimum. Hinc πυρόεις, εντος, ὁ, igneus. πυρίτης, ου, ὁ, lapis ignem emittens. πυραμίς, ίδος, ἡ, figura, cujus ſuperficies in unum ſignum coeunt. πυρόω, ώσω, uro, inflammo. πυρεῖον, ου, τὸ, igniarium. πυρά, ᾶς, ἡ, pyra, rogus. πυρσός, ῦ, ὁ, fax, facula. πυρσεύω, facem præfero. πυῤῥός, ῦ, ὁ, rufus, rutilus. πυῤῥίχος, ου, ὁ, idem. πυρετός, ῦ, ὁ, igneus calor; item febris. ζώπυρον, ου, τὸ, ſuſcitabulum ignis, unde qui mortuus vivus fiat. ζωπυρέω, ignem ſopitum ſuſcito.

Πυρά, ᾶς, ἡ, rogus, pyra. Th. πῦρ, πυρός, τὸ, ignis.

Πυράγρα, ας, ἡ, forceps, quo πῦρ ἀγρεύομεν, quod ab ἀγρέω, capto. Them. ἄγρα, ας, ἡ, captura.

Πυραίθουσα, præſ. part. f. g. a πυραίθω, ignem facio. ex πῦρ, & αἴθω, uro.

Πυῤῥάκης, ου, ὁ, rufus. q. ex πῦρ, ignis, & ἄγω. Gen. 25. verſ. 25.

Πυρακτέω, & όω, in igne verſo, candefacio. a πῦρ, & ἄγω.

Πυράγμη, ης, ἡ, falx, qua πυρὸς demetitur. vide & πύραυνον.

Πυραμίς, pyramis, figura in conum attenuata, tanquam meta πυρὸς collecti. Them. πῦρ.

Πύραυνος, & ον, igniarium, vas, quo prunæ ardentes in menſam inferuntur, a πῦρ, & αὔω, accendo.

Πυργηδόν, in modum turris. Th. πύργος, ου, ὁ, turris.

ΠΥ'ΡΓΟΣ, ου, ὁ, turris. q. πέρας γῆς, quod ad fines territoriorum ſoleret fieri; aut flammæ inſtar in acutum tendat. q. πῦρ, & ἄγω, quod ejus forma ſit pyramidalis. Hinc πυργόω, turris inſtar erigo.

Πυρεῖον, ου, τὸ, igniarium, thuribulum, quia in id πῦρ imponitur. Jonic. πυρήϊον.

Πυρέσσω, febricito, febri laboro. præſ. part. πυρέσσων. f. ξω. p. πεπύρεχα. a. 1. ἐπύρεξα. quod a πυρετός, ῦ, ὁ, febris. Th. πῦρ, ignis.

Πυρετός, ῦ, ὁ, febris. ab eodem them.

ΠΥΡΗ'Ν, ῆνος, ὁ, nucleus. a πῦρ, quia ignea vis ſeminis in eo eſt.

Πυρηφόρος, pro πυροφόρος, ferens triticum, ex πυρός, ῦ, ὁ, triticum, & φέρω, fero.

Πυρία, ας, ἡ, fotus. ſudatio ſicca, quia πυρὶ elicitur: tum ipſum vas, in quo πυρία peragitur, caldarium.

Πυρίεφθος, & πυρέφθος, igni coctus. a πῦρ, & ἕψω, coquo.

Πυρινός, ἡ, όν, igneus, a, um. Them. πῦρ, ignis.

Πυριπνείοντας, ignitas, acc. plural. part. præſ. activ. verbi πυριπνείω, metri gratia pro πυριπνέω, quod ex πῦρ, ὸς, ignis, & πνέω, flo.

Πυριπνάζουσι, dat. plur. a πυριπνάζος, ου, ὁ, ardens. ex iiſdem them.

Πυρισφάραγος, ου, ὁ, ἡ, qui ignis inſtar cum quodam ſtrepitu lacerat, & abſumit. Ex πῦρ, ignis, & σφάραγος, ου, ὁ, ſonus.

Πυρκαϊά, ᾶς, ἡ, rogus. Ex πῦρ, ὸς, ignis, & καίω, incendo.

Πυρναῖος, maturus, ruber. a πυρός, ῦ, ὁ, triticum.

Πυροῦ, gen. Jon. pro πυρῶ, a πυρός, ῦ, ὁ, triticum.

ΠΥΡΟ'Σ, ῦ, ὁ, triticum, frumentum. quaſi σπυρός, pro σπορός, a σπείρω, ſemino. p. m. ἔσπορα.

Πυροφόρος, ου, ὁ, ignem ferens, pro quo & πυρφόρος, a πῦρ, & φέρω, fero. Eſt πυροφόρος, triticum ferens. ex πυρός, ῦ, ὁ, triticum, & φέρω.

Πυρόω, ῶ, igne injecto uro. fut. ώσω. p. act. πεπύρωκα. præſ. paſſ. πυρόομαι, οῦμαι, uror. præſ. inf. paſſ. πυρόεσθαι, οῦσθαι. perf. paſſ. πεπύρωμαι. perf. part. paſſ. πεπυρωμένος, η, ον, ignitus, a, um.

a, um; item igni exploratus. Them. πῦρ.

Πυρπάλαμον βέλος, fulmen. a Pindaro dicitur, quod Jovis manu jaciatur.

Πυρπάλαμος, ου, ὁ, verſutus, ignem protendens. a πῦρ, & παλαμάομαι. quaſi qui ignem poſſit tractare manu. Th. παλάμη, manus, & πῦρ, ignis.

Πυρπολέειν, & έεσθαι, incendere, flammis vaſtare. ex πῦρ, & πολέω, verſo.

Πυῤῥάζω, rubeo. f. άσω. perf. πεπύῤῥακα. Th. πῦρ, ignis.

Πυῤῥίχος, Dor. idem quod πυῤῥός.

Πυῤῥός, ά, όν, rufus, a, um. colorem τοῦ πυρὸς habens. Sed Πύῤῥος, ου, ὁ, Pyrrhus, rex Epirotarum.

Πυῤῥόθριχος, ου, ὁ, rufis capillis præditus. ex πυῤῥὸς, rufus. Them. πῦρ, ignis, & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, pilus.

Πύῤῥω, gen. Dor. pro Πύῤῥου, Pyrrhi.

Πυρσὸς, οῦ, ὁ, fax. Th. πῦρ, ignis.

Πυρφόρος, ου, ὁ, qui ignem fert, ſacrificulus. ex πῦρ, & φέρω.

Πυρωθέντων, gen. plural. aor. 1. partic. paſſ. verbi πυρόω, incendo, cremo. quod vide.

Πύρωσις, εως, ἡ, exploratio, quæ fit per ignem. Th. πῦρ.

Πύσει, 3. ſing. f. 1. act. verbi πύθω, putrefacio. f. πύσω. a. 1. paſſ. ἐπύθην.

Πυθεὶς, έντος, ὁ, putrefactus, a. 1. part. paſſ. ab eodem verbo.

Πύσμα, ατος, τὸ, quæſtio, ſciſcitatio. hinc πυσματικὸς, ή, όν, rationalis, e, a πύθομαι, ſeu πυνθάνομαι, quæro, interrogo. f. πεύσομαι.

Πύσω, putrefaciam, fut. 1. activ. verbi πύθω.

ΠΥΤΙ'ΝΗ, ης, ἡ, lagena vimine obducta. vas vinarium. Eſt ceu πίθος quidam, & inde duco. vel a ποτὸς, cujus ſervandi cauſa fit.

Π Ω.

Πῶ, quomodo? Dor. pro ποῦ, ubi. Eſt & πω, enclit. quodammodo, Doric. alicunde. Th. ὅς, qui.

Πῶ, bibe, præſ. imp. verbi πῶμι, in imperat. πῶθι, & per Ectaſin πῶθι, hinc per Apocopen πῶ. Th. πίνω, bibo.

ΠΩ'ΓΩΝ, ωνος, ὁ, barba. Etymolog. quia ſignificat ætatis πῆξιν. q. coagmentatum ſtatum. Malo quod ſit q. πόα γονεία, herba fructificans in mento. hinc πωγωνίας, ου, ὁ, barbatus.

Πώεα, acc. plur. a πῶϋ, εος, τὸ, grex. Th. πάω, vel πάομαι, poſſideo.

Πώλεαι, Jonic. pro πωλῇ, 2. ſing. præſ. ſub. paſſ. verbi πωλέω, vendo.

Πωλέεσκε, Jon. pro ἐπώλει, 3. ſing. imperf. act. verbi πωλέω, vendo.

Πωλέσκετο, verſabatur, Jon. pro ἐπωλεῖτο, & ο, verſo in ω, a πολέω, verſor, dego. nam πωλέω, cum ω, dicitur vendo. Vel eſt imperf. paſſ. verbi πολέσκομαι, idem quod πολέω, Poetic. pro πολέω, verſo.

Πωλεύμην, Jon. & Dor. pro ἐπωλούμην, imperf. paſſ. verbi πωλέομαι, οῦμαι, vendor. Th. πωλέω, vendo.

ΠΩΛΕ'Ω, vendo. imperf. ἐπώλεον, ουν. fut. ήσω. p. πεπώληκα. An a πῶλος, quod olim eſſet venditio pullorum? poſtea vox hæc ad aliam quancunque venditionem manavit. An a πολέω, quod vendere ſit vertere dominium rei? Hinc προπωλέω, inſtitoris munere fungor. προπώλης, ου, ὁ, propola, inſtitor. βιβλιοπώλης, ου, ὁ, librorum venditor. φαρμακοπώλης, ου, ὁ, pharmacopola, medicamentorum venditor.

Πωλῆσαι, a. 1. inf. activ. πωλήσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. πώλησον, άτω, aor. 1. imperat. act. verbi πωλέω, vendo.

Πωλήσεαι, Jon. pro πωλήσῃ, 2. ſing. fut. 1. med. vel aor. 1. ſub. med. verbi πωλέομαι, vendor. Th. πωλέω, vendo.

ΠΩ'ΛΟΣ, ου, ὁ, pullus, plerunque equinus. q. a πολεῖν, verſare, quod ſit agilis ad ſe verſandum, vel quod ἐν ποσὶ ἅλλεται, vel q. ἐν ποσὶ λίαν ſe oblectet.

Πώλυψ, υπος, ὁ, polypus. a πολλοῖς ποσὶ, multis pedibus.

Πῶμ', pro πῶμα, ατος. quod vide.

ΠΩ'ΜΑ, ατος, τὸ, operculum; item potus, poculum. tanquam a πόω, ſeu πίνω, fut. πώσω, bibo.

Πώμαλα, haudquaquam, vox Dorica. Sonat πῶ μάλα, quomodo valde? niſi ſit a παύω, & μάλα, quieſco valde, nihil ago.

Πωμβωικός, ά, όν, Doric. pro ποιμβωικὸς, paſtoralis. Th. ποιμὴν, ὁ, paſtor.

Πώποτε, pro πότε, unquam, adverb. ab ὅτε, quando.

ΠΩ'ΡΟΣ, ου, ὁ, luctus. Etymolog. a πάθω, patior. hinc ταλαίπωρος, ου, ὁ, ἡ, ærumnoſus, miſer. ταλαιπωρία, ας, ἡ, ærumna, miſeria. q. πῶρον ταλᾷ. Eſt & πῶρος, ου, ὁ, callus. hinc πωρόω, facio occalleſcere, obduro. πώρωσις, εως, ἡ, obduratio.

Πωρὸς, οῦ, ὁ, cæcus. πωρόω, excæco.

Πωρόω, facio occalleſcere, obduro. fut. ώσω. perf. πεπώρωκα, obduravi. præſ. paſſ. πωρόομαι, οῦμαι, occaleſco. perf. paſſ. πεπώρωμαι. a. 1. paſſ. ἐπωρώθην, ης, η, ex callo obdurui, occallui. Th. πῶρος, ου, ὁ, callus.

Πώρωσις, εως, ἡ, obduratio. hoc a πωρόω. quod vide.

ΠΩ'Σ, interrog. quomodo? qui? &c. πως, (extra interrog.) enclit. quodammodo. cum particulis, εἰ, μή. ut εἴ πως, εἴπερ πως, ſi forte, μή πως, ne forte. q. ab ὡς, quod ex ὅς.

Πώσω, bibam, fut. 1. act. verbi πίνω, bibo. aor. 2. ἔπιον. perf. πέπωκα. q. a πόω.

Πωτάομαι, Poetic. pro ποτάομαι, volo, volito. quod a πέτομαι, idem.

Πωτήσῃ, volabis, 2. ſingul. fut. 1. med. vel aor. 1. ſub. med. verbi πωτάομαι. quod vide.

Πωῦ, Dor. pro πῶϋ.

Πῶϋ, εος, τὸ, grex. in nom. plur. πώεα. Th. πάω, vel πάομαι, poſſideo.

ΠΩ'ΥΓΞ, γγος, ἡ, mergus quidam. Scribitur & πώϋξ.

Ρ Α.

P Eſt littera decima ſeptima, & in numerorum notis centum deſignat. Attici dictiones habentes communiter ρσ, efferunt per duplex ρ, ut pro ἄρσην, ἄῤῥην, &c.

Ρ', pro ῥα. quod vide.

Ρ'α, (enclitica partic. apud Poetas expletiva, ſicut ἄρ, ex qua facta per metatheſin) certe, utique. q. ex ῥέω, loquor: q. ῥητῶς affirmando. Cum accentu etiam invenitur, ut ἦ ῥά, dixit quidem. ut diſcernatur ab ἦρα, nom. plur. & ab imperf. ἦρα. tum ab ἦ ῥα, aut profecto, & ἦ ῥα, certe quidem.

Ρ'ᾶ, vel potius ῥᾷ, pro ῥᾳδίως, facile. τὸ ῥᾶ, apud Medicos, genus eſt radicis.

Ρ'αάβ, vel Ρ'αχάβ, ἡ, nomen hoſpitæ ἄκλιτον. Heb. latitudo.

Ρ'αβαίνω, ſurſum, ac deorſum eo. an a ῥα, & βαίνω;

Ρ'αββὶ, vox Syriaca, ex Hebræo רַב rab multus; item magiſter, ſic dictus a multiplici eruditione, qua præditus eſſe debet. ῥαββουνὶ, & ῥαββονὶ, eodem ſenſu dicuntur.

Ρ'αβδίζω, virgis cædo. f. ίσω. p. ἐῤῥάβδικα. a. 1. ἐῤῥάβδισα. perf. paſſ. ἐῤῥάβδισμαι. a. 1. paſſ. ἐῤῥαβδίσθην, ης, η. ἐράβδιζε, pro ἐῤῥάβδιζε, 3. ſing. imperf. act. Jud. 6. 11. Th. ῥάβδος, ου, ἡ, virga.

Ρ'Α'ΒΔΟΣ, ου, ἡ, virga, bacillus, ſceptrum, vena metallica. q. a ῥᾷον βαδίζειν, ſeu ῥᾷον βαδίζειν, id eſt, facilius incedere, ut ſit q. ῥάβαδος. Hinc ῥαβδίζω, virgis cædo. ῥαβδοῦχος, lictor.

Ρ'αβδοῦχος, ου, ὁ, viator. παρὰ τὸ ἔχειν ῥάβδον, quod geſtaret bacillum, quo magiſtratus utebatur, vocandi, & nuntiandi cauſa.

Ρ'άγα, vigor, vis, impetus. quaſi a ῥαΐα.

Ρ'αγὰς, άδος, ἡ, ruptura. a ῥηγνύω, rumpo. Th. ῥάσσω, idem. f. ξω.

Ρ'αγαῦ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Hebr. proximus.

Ρ'αγεὶς, έντος, ὁ, ruptus, a. 2. part. paſſ. verbi ῥήσσω, vel ῥηγνύω, frango. fut. ξω. a. 2. ἔῤῥαγον. a. 2. paſſ. ἐῤῥάγην. f. 2. paſſ. ῥαγήσομαι.

Ρ'αγήσεσθαι, rumpendum eſſe, f. 2. inf. paſſ. ejuſdem verbi.

Ρ'αγίζειν, uvæ grana, vel uvas legere. hinc ῥαγίζοντι, Doric. pro ῥαγίζουσι, comedunt. Th. ῥὰξ, ῥαγὸς, ἡ, acinus.

Ρ'αδαλὸς, οῦ, ὁ, tener, mollis, delicatus. a ῥᾴδιος, facilis, tener.

Ρ'αδάμανθυς, υος, ὁ, Radamanthus, iudex inferorum. in accuſat. Dor. Ρ'αδάμανθα, pro αν.

Ρ'άδαμνος, ου, ὁ, germen, ramus tener. quia ῥᾷα δαμᾶται. vel q. ῥαδινὸς, mollis, tener.

Ρ'αδίαι, calcei quidam, quod ῥᾳδίως inducerentur.

Ρ'αδινάκην, οἱ Πέρσαι καλοῦσι τὸ ἔλαιον.

Ρ'αδινῇς, agilibus, dat. plur. Jon. pro ῥαδιναῖς, a ῥαδινὸς, ἡ, όν. quod vide.

Ρ'αδινὸς, ἡ, όν, gracilis, tenuis, mollis. ἀπὸ τοῦ ῥᾷον δινεῖσθαι. q. a δινέομαι, verſor, circumagor. Th. δίνη, ης, ἡ, vortex.

Ρ'Α'ΔΙΞ, ικος, ἡ, ramus. q. a ῥᾴδιος, quia ῥᾷα δικεῖσθαι, poteſt facile jaci.

Ρ'Α'ΔΙΟΣ, α, ὁ, facilis, proclivis. in comp. ῥᾴων, facilior. ſuperlat. ῥᾷστος, faciliimus. ῥηΐδιος, apud Poet. idem quod ῥᾴδιος. q. a ῥέζω, facio, ut facilis a facio, qui ſine magno negotio fieri poteſt.

Ρ'ᾳδιούργημα, ατος, τὸ, veteratorium facinus. a ῥᾳδιουργέω, ῶ, facile ad ſcelus perpetrandum prorumpo. f. ήσω. p. ἐῤῥᾳδιούργηκα. vide in ῥᾳδιουργία.

Ρ'ᾳδιουργία, ας, ἡ, ſcelus, maleficentia. a ῥᾳδιουργὸς, οῦ, ὁ, maleficus, falſarius, cui non eſt religio turpe quid patrare. Ex ῥᾴδιος, facilis, & ἔργον, ου, τὸ, opus.

Ρ'ᾳδίως, adverb. facile. a ῥᾴδιος.

Ρ'άζω, idem quod ῥαίνω, adſpergo. Eſt & ῥάζω, latro. puto fracta voce. a ῥάσσω, frango.

Ρ'Α ΘΑΓΟΣ, ου, ὁ, ſtrepitus. q. a ῥᾴθος, & ἄγω.

Ρ'ΑΘΑ'ΜΙΓΞ, γγος, ἡ, Poet. gutta. in plur. ῥαθάμιγγες. q. a ῥαίνω.

Ρ'αθεὶς, inſperſus, a. 1. part. paſſ verbi ῥαίνω, adſpergo. a. 1. paſſ. ἐῤῥάθην.

Ρ'ᾳθυμία, ας, ἡ, remiſſio animi, deſidia. vide ῥᾳθυμοῦντες.

Ρ'ᾴθυμος, ου, ὁ, remiſſus, piger. cujus θυμὸς τὰ ῥᾷα, ſeu ῥᾴδιον conſectatur. Piger enim difficilia fugit.

Ρ'ᾳθυμοῦντες, ſegniter agentes, nom. pl. præſ. part. a ῥᾳθυμέω. quod ex ῥᾴδιος, facilis, & θυμὸς, οῦ, ὁ, animus.

Ρ'αία, ſanitas. a ῥώω, roboro. vel ῥᾷα. Sanitas eſt quædam facilitas virium.

Ρ'ΑΙΒΟ'Σ, οῦ, ὁ, incurvus, intortus. q. a ῥαίειν βάσιν, corrumpere greſſum.

Ρ'αικάνη, ης, ἡ, flagellum. a ῥαίω, diſperdo: unde & ῥαιστὴρ, malleus.

Ρ'ΑΙ'ΝΩ, perfundo, aſpergo. f. ανῶ. p. ἔῤῥαγκα. q. a ῥέω. ut ſit q. ῥεαίνω. Ρ'αίνειν τινὰ ὕμνῳ, Poet. conſpergere hymno, pro laudare. Sic & ῥαίνειν εὐλογίαις τινὰ, laudibus ornare. Hinc ῥαντίζω, idem. ῥαντισμὸς, οῦ, ὁ, aſperſio. ῥανὶς, ίδος, ἡ, ſtilla, gutta.

Ρ'αιστὴρ, ῆρος, ὁ, malleus. a ῥαίω, deſtruo.

Ῥηΐτερον, Poet. pro ῥᾷον, facilius, compar. a ῥᾴδιος, facilis.

ῬΑΓΩ, frutigo, corrumpo, deſtruo. fut. σω. p. κα. hinc ῥαιστὴρ, malleus.

ῬΑΚΑ', vox convitii. Syr. ſed Latin. vanus, cerebro vacuus.

Ῥάδιξ, ſurculus, ramus, quia facile ἐῤ-ῥήγνυται.

Ῥάκος, εος, τὸ, lacera veſtis, panniculus. Hinc ῥακόεις, εσσα, εν, pannoſus, a, um. Th. ῥήσσω, frango. f. ξω.

Ῥαχὸς, vallis, petra, a ῥήσσω, frango. Sic rupes, a ruptura.

Ῥαμὰ, ἡ, nomen urbis ἄκλιτον. Hebr. celſa.

Ῥάμμα, ατος, τὸ, ſutura. a ῥάπτω, ſuo. f. ψω. præt. ἔῤῥαφα. perf. paſſ. ἔῤῥαμμαι.

ῬΑ'ΜΝΟΣ, ου, ἡ, ſpina alba, ſpinoſus frutex, quaſi ῥαιόμενος, corrumpens robur.

Ῥαμνουσία, ας, ἡ, Rhamnuſia, Nemeſis. A Rhamnunte vico Atticæ, ubi ſepulchrum habuit. Alioqui dici potuiſſet παρὰ τὸ ῥαίειν μένος, quod animi robore deſtruat hoſtilia.

ῬΑ'ΜΦΟΣ, εος, τὸ, roſtrum avium. ῥομφαία, culter, gladius. quaſi a ῥαίω, deſtruo. eo enim deſtruit, ac pungit.

Ῥανθεὶς, εῖσα, ἐν, rigatus. aor. 1. part. paſſ. a ῥαίνω, perfundo. quod vide.

Ῥανθὸς, ὃ, ὁ, aſperſus. a ῥαίνω, aſpergo. f. ῥανῶ.

Ῥαντίζω, aſpergo. f. ίσω. perf. ἐῤῥάντικα. a. 1. ἐῤῥάντισα. perf. paſſ. ἐῤῥάντισμαι. perf. part. paſſ. ἐῤῥαντισμένος, conſperſus. q. a ῥαντὸς, aſperſus. Th. ῥαίνω, perfundo.

Ῥαντισμὸς, ὃ, ὁ, aſperſio. ab eodem verbo, & them.

Ῥὰξ, ῥαγὸς, ὁ, acinus. q. a ῥήσσω. quia ῥήσσεται a ſcapo: aut quia ex ea ῥεῖ latex vitigenus.

Ῥᾷον, facilius, comparat. neut. gen. a ῥᾴδιος, facilis.

Ῥαπταύλος, ου, ὁ, & ῥαπταύλης, ου, ὁ, calamum inflans. a ῥαπτὸν, calamus, ſtipula. vel ab αὐλὸς, ὃ, ὁ, tibia, & ῥάπτω, ſtruo.

Ῥαπίζω, bacillo cædo, percutio. f. ίσω. perf. ἐῤῥάπικα. a. 1. ἐῤῥάπισα, bacillo cecidi. perf. paſſ. ἐῤῥάπισμαι. Th. ῥαπὶς, ίδος, ἡ, virga.

ῬΑΠΙ'Σ, ίδος, ἡ, virga: quia ea aliquid ῥαίεται, ut malleo, & idem quod ῥάβδος. Hinc ῥαπίζω, virga cædo. ῥάπισμα, ατος, τὸ, ictus, qui virga incutitur, alapa. χρυσόῤῥαπις, ιος, ἡ, auream habens virgam.

Ῥαπίσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi ῥαπίζω, bacillo cædo. quod vide.

Ῥάπισμα, ατος, τὸ, ictus, qui virga incutitur. Th. ῥαπὶς, ίδος, ἡ, virga.

ῬΑ'ΠΤΩ, ſuo, conſuo, ſarcino. machinor. f. ψω. præt. ἔῤῥαφα. q. ῥᾷον ἅπτω, facile necto. Hinc ῥάπτης, ου, ὁ, ſutor, conſarcinator. ῥαφὶς, ίδος, ἡ, acus.

Ῥάπυς, & ῥάφυς, υος, ἡ, rapa.

Ῥαρίας, Ceres. quia alimonia roborat mortales. a ῥώω.

Ῥάριον, infans. cui ſolus venter adhuc curatur.

Ῥάρος, ου, ὁ, venter. puto a robore, quod in eo habet animal. a ῥώω.

ῬΑ'ΡΟΣ, ου, ὁ, venter robuſtus. quaſi a ῥώω.

Ῥάσατε, 2. plur. a. 1. imper. act. verbi ῥάζω, pro ῥαίνω, aſpergo. quod vide.

ῬΑ'ΣΣΩ, allido, dejicio. idem quod ἀράσσω. f. ξω. p. χα.

Ῥᾷστα, nom. plural. n. g. & ſuperlat. grad. a ῥᾴδιος, α, ὁ, facilis. in comp. n. g. ῥᾷον.

Ῥᾳστώνη, ης, ἡ, facilitas, res ſecundæ, deſidia, a ῥᾷστος, facillimus. Them. ῥᾴδιος.

Ῥάσων, poculum, crater. a ῥάζω, irrigo.

ῬΑ'ΦΑΝΟΣ, ου, ὁ, radix, ſeu radicula, raphanus. dicitur & ῥαφανὶς, ίδος, ἡ, & ῥαφάνη, ης, ἡ, raphanus. q. a ῥάπυς, ſeu ῥάφυς. vel q. ῥαδίως φαινόμενος, cito apparens poſt ſeminationem.

Ῥαφὶς, ίδος, ἡ, acus. a ῥάπτω, ſuo, conſuo. fut. ψω. præt. ἔῤῥαφα. unde ῥαφὴ, ῆς, ἡ, ſutura. ῥαφιδεὺς, έος, ὁ, ſutor.

Ῥαχοὶ, flagella in vitibus. quia fragilia. a ῥήσσω, frango.

Ῥαχὴλ, ἡ, nomen mul. ἄκλιτον. Hebr. ovis.

Ῥαχθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi ῥάσσω, allido, dejicio. f. ξω.

Ῥαχία, ας, ἡ, rupes in mare procurrens: quia ibi fluctus ῥήσσονται, & inundatio.

Ῥάχις, εως, ἡ, ſpina dorſi. acc. ῥάχιν, lumbum. a ῥήσσω, frango. quaſi rupta multis vertebris. hinc ῥαχίζω, diſſeco ſpinam dorſi.

Ῥαψῳδία, ας, ἡ, contextura carminum, præſertim heroicorum. hinc ῥαψῳδὸς. quod ex ῥάπτω, ſuo, texo, & ᾠδὴ, canticum, quod ab ἀείδω, cano.

Ῥάων, facilior, comparat. a poſitivo ῥᾴδιος, facilis.

P E.

Ῥέα, facile. q. ῥέδα, a ῥέζω, ut facile, a facio, & ῥέα, idem quod ῥαδίως. Th. ῥᾴδιος, facilis.

Ῥεβέκκα, ἡ, nomen mul. ἄκλιτον. Hebr. craſſa, ſaginata.

ῬΕ'ΓΧΩ, vel ῥέγκω, ſterto, ronchizo. f. ξω. q. ῥοῖ ἠχῶ, eſt enim narium ſonitus. hinc ῥέγχος, ου, ὁ, ronchus.

Ῥέδη, ης, ἡ, theda. Apoc. 18. 13.

Ῥέδω, facio. a ῥέζω, idem.

Ῥέε, & ῥέεν, fluebat, 3. ſingul. imperf. Ionic. pro ἔῤῥεε, verbi ῥέω, fluo. fut. ῥεύσω.

Ῥέεθρα, fluenta, nom. plur. a ῥέεθρον, ου, τὸ, fluentum. Th. ῥέω, fluo. Dicitur & ῥεῖθρον.

Ῥεῖ, ῥεῖ, 3. ſing. ind. præſ. verbi ῥέω, fluo.

Ῥέζεσκε, ſacrificabat, Jon. pro ἔῤῥεζε, 3. ſing. imperf. act. verbi ῥέζω, facio. quod vide.

Ῥέζοντα, facientem, acc. ſing. part. præſ. act. ſ. g. verbi ejuſdem.

ῬΕ'ΖΩ, facio, ſacrifico. & in 3. plural. ῥέζουσι. fut. ῥέξω, & ἔρξω. p. χα. Hinc paſſ. ῥέζομαι, fio. præt. med. ἔοργα, & per Metath. ἔοργα. Dicitur & ἔρδω, pro ῥέζω.

Ῥέη, ης, ἡ, Rhea, nomen mul. accuſ. Ῥέην.

Ῥεθομαλίδαι, qui delicata cute, quibus ῥέθη μαλά.

ῬΕ'ΘΟΣ, εος, τὸ, membrum, corporis pars. q. a ῥέζω, quia aptatum ad opus vitale. Vel a ῥέω, quia vis animæ per corporis membra q. fluit, & in ſpiritibus natat.

Ῥεῖα, Poet. pro ῥέα, & pro ῥᾳδίως, facile. idem quod ῥαδίως. Them. ῥᾴδιος, facilis. comparat. ῥᾴων. ſuperlat. ῥᾷστος.

Ῥεία, ας, ἡ, Rhea, nomen mul.

Ῥείῃ, 3. ſing. ſub. præſ. act. verbi ῥείω, Poet. pro ῥέω, fluo.

Ῥεκτὴρ, ῆρος, ὁ, actor. a ῥέζω, facio. f. ξω.

ῬΕ'ΜΒΩ, in gyrum ago. an quaſi ῥέα ἀμείβω, facile verto? Hinc ῥόμβος, ου, ὁ, rhombus, rota.

Ῥεμφὰν, ὁ, nomen idoli ἄκλιτον. Lat. Saturnus. Gr. Κρόνος. Act. 7. 43.

Ῥέξ', ſacrificavit, quod pro ῥέξε, Jonic. pro ἔῤῥεξε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ῥέζω, facio. f. ξω.

Ῥέξαι, facere, a. 1. inf. act. ῥέξας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi ejuſdem.

Ῥέξαι, 3. ſing. a. 1. opt. act. Æol. verbi ῥέζω, facio. f. ξω.

Ῥέξω, f. 1. verbi ῥέζω, facio.

Ῥέοντε, fluentes, nom. dual. præſ. part. act. ῥέοντι, Dor. pro ῥέουσι, 3. plur. præſ. ind. verbi ῥέω.

Ῥέον, pro ἔῤῥεον, 1. ſing. vel 3. plur. imperf. act. verbi ῥέω, fluo. f. ῥεύσω. præſ. part. ῥέων, ῥέουσα.

Ῥευμένοι, fluentes, nom. plur. part. paſſiv. a ῥέω, fluo.

ῬΕ'ΠΩ. f. ψω. vergo, propendeo, inclino. propenſus ſum, pertineo. τὰ ἰσόῤῥοπα faciunt æquilibrium. hinc ῥοπὴ, ῆς, ἡ, clava. ῥομφαία, ας, ἡ, telum, framea, enſis. ῥὼψ, ωπὸς, ὁ, virgultum. ῥὶψ, ῥιπὸς, ὁ, vimen flexile. ἰσόῤῥοπος, ὁ, æqualiter vergens, in neutram partem inclinans. ἰσοῤῥόπος, ου, τὸ, ejuſdem valoris, ponderis.

Ῥέριφα, pro ἔῤῥιφα, perf. act. ῥέριμμαι, pro ἔῤῥιμμαι, projectus ſum, perf. paſſ. verbi ῥίπτω, projicio. f. ψω.

Ῥεῦμα, ατος, τὸ, fluentum. & in dat. pl. ῥεύμασι. verbi ῥέω, fluo.

Ῥεύσεται, fluet, 3. ſing. fut. 1. med. verbi ῥέω, fluo. f. ῥεύσω. p. ἐῤῥύηκα.

Ῥεύσῃς, diffluas, 2. ſing. a. 1. ſub. act. ejuſdem verbi.

Ῥεύσω, fluam, & in 3. plural. ῥεύσουσι, f. 1. ind. act. verbi ῥέω, fluo.

Ῥεχθὲν, ῥεχθέντος, τὸ, a. 1. part. paſſ. neut. gen. verbi ῥέζω, facio. f. ξω, a. 1. ind. paſſ. ἐῤῥέχθην. a. 1. part. ῥεχθείς.

ῬΕ'Ω, fluo, fundo, evaneſco. f. ῥεύσω. p. ἐῤῥύηκα. a. 1. ἔῤῥευσα. perf. paſſ. ἔῤῥευμαι. hinc ῥεῦμα, ατος, τὸ, fluentum. ῥεῖθρον, ου, τὸ, idem. ῥοὴ, ῆς, ἡ, idem. διαῤῥέω, per medium fluo; item diffluo. διάῤῥοια, ας, ἡ, fluxus; item profluvium ventris.

Ῥέω, dico. ab ἐρέω. niſi a ῥέω, fluo; quod ſermo fit veluti fluentum e pulmonibus per os. f. ῥήσω. p. ἐῤῥηκα, & Attice εἴρηκα. perf. part. act. εἰρηκὼς, ότος. pluſq. perf. ind. act. εἰρήκειν, εις, ει. perf. paſſ. εἴρημαι, σαι, ται. perf. part. paſſ. εἰρημένος, η, ον. κατὰ τὸ εἰρημένον, ſecundum quod dictum erat. a. 1. ind. paſſ. ἐῤῥέθην, ης, η. ſcribitur & ἐῤῥήθην, ſed rarius. a. 1. part. paſſ. ῥηθεὶς, εῖσα, ἐν, nunquam ῥεθείς. f. 1. ind. paſſiv. ῥηθήσομαι, dicar. Hinc ῥῆμα, ατος, τὸ, verbum. ῥητὸς, ὃ, dicendus. ῥήτωρ, ορος, ὁ, orator, cauſidicus. ἀπόῤῥητος, ου, ὁ, ἡ, arcanus. παῤῥησία, ας, ἡ, libertas loquendi.

P H.

Ῥηγῆναι, pro ῥαγῆναι, ruptum eſſe, a. 2. inf. paſſ. verbi ῥήσσω, ſeu ῥήγνυμι, frango. f. ξω. a. 2. ind. paſſ. ἐῤῥάγην.

Ῥήγιον, ου, τὸ, nomen urbis terræ motu ab Italia avulſæ. Gr. ruptura.

Ῥῆγμα, ατος, ruptio, ruina. Thema ῥήσσω.

Ῥηγμὶν, ῖνος, ῖνι, ἡ, littus, quia ibi unda ῥήσσεται, frangitur. Th. ῥήσσω. f. ξω. frango.

Ῥήγνυνται, refringuntur, 3. plur. ind. paſſ. verbi ῥήγνυμαι. vide in ῥηγνύω.

Ῥηγνύω, ῥήγνυμι, ſeu ῥήσσω, frango. fut. ῥήξω. a. 1. ἔῤῥηξα. a. 1. imperat. activ. ῥῆξον, άτω. a. 1. ſub. act. ῥήξω, ῃς, ῃ, & in 3. plur. ῥήξωσιν. aor. 2. ind. act. ἔῤῥαγον. p. m. ἔῤῥηγα. præſ. paſſ. ῥήγνυμαι, σαι, ται, & in 3. plur. ῥήγνυνται, franguntur. perf. paſſ. ἔῤῥηγμαι, ξαι, κται. vide ῥήσσω.

Ῥῆγος, εος, τὸ, culcitra, ſtragulum. a ῥήγνυμι, ſeu ῥήσσω, frango.

Ῥηιδίη, pro ῥᾳδία, facilis. f. g. a ῥηΐδιος. quod vide.

Ῥηθεὶς, εῖσα, ἐν, declaratus, a, um, a. 1. part. paſſ. verbi ῥέω, dico. fut. ῥήσω. a. 1. ind. paſſ. ἐῤῥήθην. a. 1. inf. paſſ. ῥηθῆναι.

Ῥηθέον, verbale a ῥέω, dico.

Ῥηιδίη, ης, ἡ, facilis. in m. g. ῥηΐδιος. quod vide.

Ῥηΐδιος,

Ῥηΐδιος, ου, ὁ, Jonic. vel Poet. pro ῥᾴδιος, facilis. hinc ῥηϊδίως facile.

Ῥηΐτερος, facilior. ῥήϊστος, facillimus, comparat. & ſuperlat. a ῥηΐδιος, quod vide.

Ῥῆμα, ατος, τὸ, verbum, res, factum, carmen, mandatum, ſermo. dat. pl. ῥήμασι. Th. ῥέω, dico.

Ῥήμασι, dat. plural. a ῥῆμα. quod vide.

Ῥῆμος, inſtrumentum, quo panes in furnum immittuntur, pala.

Ῥὴν, ovis. ab ἀρὴς, ἀρνὸς, agnus.

Ῥῆξαι, a. 1. inf. act. ῥήξας, αντος, ὁ, & in f. g. ῥήξασα, a. 1. part. act. ῥηξάτω, 3. ſing. aor. 1 imperat. act. verbi ῥήσσω, ſeu ῥήγνυμι, frango. fut. ξω. p. ἔῤῥηχα. aor. 1. ἔῤῥηξα.

Ῥῆξε, abrupit, 3. ſing. a. 1. ind. activ. Jon. pro ἔῤῥηξε, vide ῥῆξαι.

Ῥηξηνορία, ας, ἡ, & Jonic. ῥηξηνορίη, fortitudo in perrumpendis hoſtium copiis. a ῥηξήνωρ, quod vide.

Ῥηξήνορα, acc. ſing. a ῥηξήνωρ, ορος, ὁ, qui virum frangere poteſt, ſtrenuus, bellicoſus. a ῥήσσω, frango. fut. ξω, & ἀνὴρ, vir.

Ῥήξω, rumpam, fut. 1. ind. act. ῥήξωσι, 3. plur. a. 1. ſub. act. verbi ῥήσσω. fut. ξω. a. 1. ἔῤῥηξα. a. 1. part. ῥήξας, ασα, αν.

ῬΗΠΑΓ, ὤν, αἱ, ſublicæ, tigilla ad ſubſtructiones apta.

Ῥησὰ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Syr. aſperſus.

Ῥήσαντο, dixerunt, Jonic. pro ἐῤῥήσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. verbi ῥέω, dico. fut. ῥήσω. p. εἴῤῥηκα, Attic. εἴρηκα.

Ῥησείδιον, ου, τὸ, idem ac ῥησίδιον, λεξίδιον, ου, τὸ. βραχὺς λόγος, breve dictum, a ῥῆσις. quod vide.

Ῥῆσις, ἡ, dictio, mandatum. a ῥέω, dico.

Ῥῆσος, ου, ὁ. nomen fluvii.

ῬΗ'ΣΣΩ, ῥηγνύω, vel ῥήγνυμι, frango, rumpo. f. ξω. p. ἔῤῥηχα. a. 1. ἔῤῥηξα. a. 2. ἔῤῥαγον. Hinc ῥάκος, εος, τὸ, lacera veſtis, panniculus.

Ῥητῆρ', pro ῥητῆρα, acc. ſing. a ῥητὴρ, ῆρος, ὁ, rhetor, orator. a ῥέω, dico. f. ῥήσω. perf. paſſ. ἐῤῥῆμαι, σαι, ται.

Ῥητίνη, ης, ἡ, reſina, a ῥέω. quia aliquid fluxum.

Ῥητοὶ, clari. ἄῤῥητοι, ignobiles. a ῥέω, dico.

Ῥητόρευσις, ας, ἡ, actio dicendi. ejuſd. th.

Ῥητορεύω, rhetorem ago. f. εύσω. ab eodem them.

Ῥητορικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, ars Rhetorica. a ῥέω, dico. vide ῥήτωρ.

Ῥήτορσι, dat. plur. a ῥήτωρ. quod vide.

Ῥητὸς, ἡ, ὸν, dictus, certus, ratus. celebris. a ῥέω, dico.

Ῥήτρα, lex, proprie Lycurgi. a ῥέω, dico.

Ῥήτωρ, ορος, ὁ, orator, rhetor. ab eodem them.

Ῥητῶς, adverb. diſerte, palam. a ῥέω, dico.

Ῥηχὸς, οῦ, ὁ, vallum. Them. ῥήσσω, frango.

Ρ Ι.

Ῥιγεδανὸς, οῦ, ὁ, horribilis, quem omnes exhorrent. Them. ῥῖγος, εος, τὸ, rigor.

Ῥιγηλὸς, ὴ, ὸ, rigidus, horrendus. hinc ῥίγιον, durius, comparat. a ῥῖγος, εος, τὸ, frigus.

Ῥιγέω, ſeu ῶ, rigeo, horreo, obſtupeſco. ab eodem them.

Ῥιγήσειν, fut. 1. inf. activ. verbi ῥιγέω. quod vide.

Ῥίγιον, comparat. a ῥῖγος, vide in ῥίγιστα.

Ῥίγιστα, horrenda, ſuperlat. neut. gen. pl. num. a ῥῖγος, εος, τὸ, rigor. compar. ῥίγιον, durius. ſuperlat. ῥίγιστον.

ῬΙ'ΓΟΣ, εος, τὸ, rigor, frigus vehemens. q. a ῥήγνυμι, frango. quod frangat calorem nativum in plantis, atque inde vitam deſtinat. hinc ῥίγιον, ου, τὸ, magis horrendum.

ῬΙΖΑ, ης, ῃ, ἡ, radix. q. per quam ῥεῖ τὸ ζῆν, fluit vita.

Ῥίζῃσι, Jon. pro ῥίζαις, dat. plural. a ῥίζα, ης, ἡ, radix.

Ῥιζόω, ῶ, radico, radicibus munio, ſtabilio. fut. ώσω. p. ἐῤῥίζωκα. aor. 1. ἐῤῥίζωσα. præſ. paſſ. ῥιζόομαι, οῦμαι, radicor. perf. paſſ. ἐῤῥίζωμαι, σαι, ται. perf. part. paſſ. ἐῤῥιζωμένος, η, ον, radicatus.

Ῥικνόω, decipio. quod fit inanitate propoſita pro veritate.

ῬΙΚΝΟ'Σ, ὴ, ὸ, rugoſus, curvus. q. a ῥηγνύω. cutis enim rugoſa interfracta, aut interciſa videtur. Ergo a ῥινὸς, pellis, & κνίζω, ſeco.

Ῥικνώσεαι, Jon. pro ῥικνώσῃ, f. 1. med. 2. ſing. a ῥικνόομαι, indecenter me flecto. Th. ῥικνὸς, curvus.

Ῥίμφα, adv. celeriter, facile. a ῥίπτω, projicio cum impetu.

Ῥιμφαρματος, ου, ὁ, ἡ, qui celeriter curru fertur. Ex ῥίμφα, celeriter, quod vide, & ἅρμα, ατος, τὸ, currus.

ῬΙΝ, & ῥὶς, ῥινὸς, ἡ, naſus. q. a ῥεῖν, quia per eum fluit humor e capite.

Ῥῖνα, acc. ſing. a ῥὶν. quod vide.

Ῥινάω, decipio, proprie nares, ut cum canes falluntur olfactu. Th. ῥὶν.

ῬΙ'ΝΗ, ης, ἡ, lima. quaſi ἐῤῥινῶ, quia lima ῥινῶμεν, tundimus, & radimus. Eſt & ῥίνη, ſquatina piſcis; ſquatinæ enim cutis pro lima eſſe poteſt. hinc ῥινέω, polio.

Ῥινοπύλη, ης, ἡ, portula, poſticum. tanquam ῥὶν parva.

ῬΙΝΟ'Σ, ὴ, ὁ, ἡ, pellis, cutis. per quam ſudores ῥέουσι.

Ῥινοτόρῳ, clypeos diſſecanti, dat. ſing. a ῥινοτόρος, ου, ὁ, proprie pellem perforans, transverberans. Eſt Martis epith. a ῥινὸς, ὁ, ἡ, pellis, & per Synecdoc. clypeus, & τορέω, perforo, terebro.

Ῥινῶν, narium, gen. plur. a ῥὶν, ῥινὸς, ἡ, naſus.

ῬΙ'ΟΝ, ου, τὸ, montis cacumen, promontorium. Etymolog. ab ὁράω, quod inde ſit ὁρᾷν, circumſpicere. alii a ῥέειν, quod undis circumfluat.

Ῥιπαῖς ἀνέμων κλονέεσθαι, impetuoſis ventis agitari, turbari. vide ῥιπή.

Ῥιπὴ, ῆς, ἡ, impetus ejus, quod ῥίπτεται, ſeu projicitur. jactus teli miſſi ſicut fulminis. Th. ῥίπτω, projicio.

Ῥιπίζω, flabello, ventilo. ῥιπὶς, flabellum. a ῥίπτω, huc illuc jacto.

Ῥῖπος, εος, τὸ, crates, reſegmina. idem quod ῥὶψ. vide in ῥίπτω, projicio.

Ῥίπτασκον, ες, ε, imperf. Jon. verbi ῥιπτάσκω, Poet. pro ῥιπτάζω, jacto, projicio, præcipitem do. fut. άσω. vel Jon. dicitur pro ἐῤῥίπταζον, adjiciebant, 3. plur. imperf. verbi ῥιπτάζω. Them. ῥίπτω, projicio.

Ῥιπτεῖ, 3. ſingul. præſ. verbi ῥίπτω. ſed ῥιπτεῖ, a ῥιπτέω, Att. pro ῥίπτω.

Ῥιπτέομαι, Att. pro ῥίπτομαι, vel a ῥιπτέω, idem quod ῥίπτω.

ῬΙ'ΠΤΩ. fut. ψω. & ῥιπτέω, ήσω. projicio, præcipito. q. a ῥέπω, projectum enim ῥέπει, & inclinat. hinc ῥιπὴ, ῆς, ἡ, impetus; item ictus, ſeu jactus. ῥιπὶς, ίδος, ἡ, flabellum. ῥὶψ, ῥιπὸς, ὁ. ramus ſalignus, vimen flexile. ἀποῤῥίπτω, abjicio.

Ῥισκος, fiſcus, ciſta pelle contecta. a ῥύσκω, cuſtodio.

Ῥιφθεὶς, έντος, ὁ, a. 1. part. paſſ verbi ῥίπτω, projicio. f. ψω. p. ἔῤῥιφα. a. 2. ἔῤῥιφον. a. 1. paſſ. ἐῤῥίφθην.

Ῥὶψ, vimen, ramus ſalignus. Ducanius a ῥέπω, quia inclinari, & flecti poteſt. Eſt & ῥῖπος, ου, & εος, vimen, & aliquid inde factum.

Ῥῖψαι, a. 1. inf. act. ῥίψας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi ῥίπτω.

Ῥίψαις, Æol. pro ῥίψας, a. 1. part. act. a ῥίπτω, projicio.

Ῥῖψε, Jon. pro ἔῤῥιψε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ῥίπτω, projicio.

Ῥιψοκίνδυνος, qui ſe ῥίπτει εἰς κινδύνους, audax, qui ſe periculo objicit.

Ῥίψω, ῃς, ῃ, aor. 1. ſub. act. verbi ejuſdem.

Ρ Ο.

ῬΟΑ', vel ῥοιὰ, ᾶς, ἡ, malus Punica, ejuſque fructus. an a ῥοῦ?

Ῥοαῖσι, dat. plur. a ῥοὴ, ῆς, ἡ, fluentum. Th. ῥέω, fluo.

Ῥοὰς, acc. plur. a ῥοὴ, ῆς, ἡ, fluentum. Th. ῥέω, fluo. f. ῥεύσω.

Ῥοβοάμ, ὁ, nomen filii Salomonis, ἄκλιτον. Hebr. anguſtus.

Ῥογέω, floreo. a ῥαγὴ, ut puto. Flos erumpit e germine.

Ῥογὸς, horreum, granarium, σιτοβόλιον. puto a ῥαγὴ, fractura.

Ῥόδα, roſæ, nom. plur. a ῥόδον. quod vide.

Ῥόδαμνος, germen. Vide ῥάδαμνος.

Ῥοδάνη, ης, ἡ, trama, ſubtemen. an quia ῥοδανός?

Ῥοδανὸς, οῦ, ὁ, rapidus. a ῥέω, fluo. Hinc Rhodanus fluvius in Gallia, ob velocitatem motus.

Ῥόδεος, η, ον, roſeus, ſpecioſus. τὸ ῥοδόχρουν τοῦ χρωτὸς, coloris bonitas in corpore ὡραίου. Th. ῥόδον, roſa.

Ῥόδη, ης, ἡ, nomen puellæ. Gr. roſa.

Ῥοδίος, ου, ὁ, nomen fluvii. a ῥόδον, ου, τὸ, roſa.

Ῥοδοδάκτυλος, ου, ὁ, ἡ, habens roſeos digitos. Ex ῥόδον, roſa, & δάκτυλος, ου, ὁ, digitus.

Ῥοδοδάφνη, ης, ἡ, arboreſcens ſtirps, quam Apuleius roſam laurεam appellat.

Ῥοδοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, roſeus. ex ῥόδον, roſa, & εἶδος, εος, τὸ, forma. Th. εἴδω, video.

Ῥοδόεις, εντος, ὁ, roſaceus. Th. ῥόδον, ου, τὸ, roſa.

Ῥοδόμαλον, Dor. pro ῥοδόμηλον, ου, τὸ, roſea gena. Ex ῥόδον, roſa, & μῆλον, malum. Th. μηλέα, ἡ, malus arbor.

ῬΟ'ΔΟΝ, ου, τὸ, roſa. quaſi ex ῥέω, & ὀδμὴ, quia ex ea fluit odor. vel ex ῥᾶ, & ὄζω, a 2. ὧδον, quod odorem facile ſpiret.

Ῥοδόπαχυς, εος, ὁ, ἡ, Doric. pro ῥοδόπηχυς. quod vide.

Ῥοδόπηχυς, quæ habet roſeos cubitos. Ex ῥόδον, ου, τὸ, roſa, & πῆχυς, εως, ὁ, cubitus.

Ῥόδος, ου, ἡ, nomen Nymphæ, & inſulæ. olim dicta videtur Ῥόθος, ου, ὁ, ab undarum ſtrepitu.

Ῥοδόχρως, ωτος, ὁ, ἡ, Dor. pro ῥοδόχρους, roſei coloris. ex ῥόδον, τὸ, roſa, & χροιὰ, ἡ, color.

Ῥοζῶ, latro, ſterto. potius ῥοιζῶ, & ῥυζῶ, a ῥοῖζος, ſtridor.

Ῥοὴ, ῆς, ἡ, fluentum, fluctus, a ῥέω, fluo.

Ῥόθιον, ου, τὸ, impetus undarum. Th. ῥόθος.

ῬΟ'ΘΟΣ, ου, ὁ, undarum ſtrepitus, tumultus. q. a ῥέω, & θέω. Eſt ex fluentis aquæ curſu. ῥόθιος, ſtreperus.

Ῥοίζαχ', pro ῥοιζάσκε, ſtridebat, ob ſequent. aſpir. 3. ſingul. imperf. activ. verbi ῥοιζέω, ſtrido. impert. ἐῤῥοίζεον, & Poet. ἐῤῥοιζέεσκον, & pro ε, α. Th. ῥοῖζος, ου, ὁ, ſtridor.

Ῥοιζέω, vide in ῥοῖζος, ου, ὁ, ſtridor.

Ῥοιζηδὸν, adverb. cum ſtridore. 2. Petr. 3. 13. Th. ῥοῖζος, ου, ὁ, ſtridor.

ῬΟΙ'ΖΟΣ, ου, ὁ, ſtridor, impetus. quaſi a ῥέω, quia proprie aquæ fluentis. Hinc ῥοιζέω, ῶ, ſtridorem edo, ſtrido, latro.

Ῥοιὴ, ἡ, Jonic. pro ῥοιὰ, malum granatum.

Ῥοικὸς, ὴ, ὸ, incurvus. a ῥικνός.

Ῥοΐσκος, q. parva ῥοά. figura referens malum Punicum.

Ῥόμβος, rhombus, turbo, inis, impetus. a ῥέμβω, circumago.

Ρ'ἀμξ, vermis ligna corrodens.
Ρ'ομφαία, ας, ἡ, gladius, framea. a ῥέμβω, in gyrum circumago, vel a ῥέπω, vergo, propendeo. unde ῥοπὴ, ῆς, ἡ, inclinatio, proprie lancis, & hinc ῥεμαία, ῥομφαία.
Ρ'ουφὸς, lora, quibus conſuuntur calcei. an quia ῥέμβονται;
Ρ'όον, acc. ſing. a ῥόος, ὁ, fluxus. a præt. med. ἔῤῥοα, verbi ῥέω, fluo. f. ῥεύσω.
Ρ'όπαλον, ου, τὸ, clava, ſceptrum, virga, baculus. a ῥέπω, flecto. vel a ῥόω, moveo, quatio.
Ρ'οπὴ, ῆς, ἡ, inclinamentum, momentum, a ῥέπω, vergo, flecto.
Ρ'ωβὼ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. filius viſionis.
Ρ'οὺθ, ἡ, nomen piæ mulieris, ἄκλιτον. Hebr. tremor.
Ρ'ύπος, color, qualis eſt rubricæ Sinopicæ. Ruſſus Latinum eſt, aut a ῥοὰ, cujus granum ruber.
Ρ'οῦφος, ου, ὁ, nomen viri. Latin. Rufus.
ΡΟΦΕΩ, & ῶ, ſorbeo, exhaurio. fut. ήσω. p. ἐῤῥόφηκα. Ducam a ῥόος, & ἀφύω, ut ut aliquid fluxum haurio. alii a ῥῶ, & ἀφύω.
Ρ'οχθέω, ſonum edo. q. a ῥόω ὄχθον, quatio ripam.
Ρ'όω, moveo, ruo. a ῥέω, fluo.

Ρ Υ.

ΡΥΓΧΟΣ, εος, τὸ, roſtrum, rictus. proprie porci, quia eo ῥύγχει animal.
Ρ'υεὶς, ἐντος, ὁ, qui fluit, a. 2. part. paſſ. verbi ῥέω, vel ῥύω, a. 2. paſſ. ἐῤῥύην. Th. ῥέω, fluo. f. ῥεύσω.
Ρ'ύεο, libera, Ion. pro ῥύου, præſ. imperat. paſſ. verbi ῥύομαι. imperf. ἐῤῥυόμην, ου, ετο. Th. ῥύω.
Ρ'ύεται, tuetur, 3. ſing. præſ. ind. verbi ῥύομαι, ſervo. f. ῥύσομαι, & in plur. ῥυόμεθα.
Ρ'ύηθι, a. 2. imperat. paſſ. verbi ῥύω, pro ῥέω, fluo. a. 2. paſſ. ἐῤῥύην.
Ρ'υήσομαι, ῃ, εται, fluam, fut. 2. paſſ. verbi ῥέω, pro ῥύω, fluo. a. 2. paſſ. ἐῤῥύην.
Ρ'υσθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi ῥύομαι, ſeu ῥύω, libero.
ΡΥΘΜΟΣ, ὁ, ὁ, rhythmus, concinnitas. quicquid certo modo,& ratione fit. quaſi a ῥύω, traho: ut ſit tractus æquabilis. Ita & ῥυσμὸς, eſt ſeries. aut a ῥύω, fluo: ut ſit tenor aquæ, quæ lineam curſus ſui tenet.
Ρ'ύμα, ατος, τὸ, fluentum, pro ῥεῦμα. Th. ῥέω, fluo. f. ῥύσω. Eſt & ῥῦμα, ατος, τὸ, tractus, a ῥύω, traho.
Ρ'ύμαι, liberavi, Ion. dempto augmento pro ἐῤῥύμαι, perf. paſſ. verbi ῥύομαι, ſeu ῥύω, libero.
Ρ'ύματα, nom. plur. a ῥῦμα, quod vide.
Ρ'ύμβος, turbo, a ῥέμβω, circumago.
Ρ'ύμη, ης, ἡ, vicus, tractus in urbe. a ῥύω, traho.
Ρ'υμαλέος, 2. Mach. 11. 5. ἐν ῥυματῷ χωρίῳ, aliter & recte ἐρυμνῷ, id eſt, forti, munito. vet. interp. anguſto. q. ad ῥύμην, plateam retulerit.
Ρ'υμὸς, οῦ, ὁ, temo currus, lignum inter equos, quo currus ῥύεται, id eſt, trahitur. Th. ῥύω, traho.
Ρ'ύονται, tuentur, 3. plur. ind. præſ. verbi ῥύομαι, ſeu ῥύω, cuſtodio.
Ρ'ύοντο, ſervabant, Ion. pro ἐῤῥύοντο, 3. pl. imperf. verbi ejuſdem.
Ρ'υππαπαῖ, nautica quædam acclamatio. an q. ῥύε παππαῖ.
Ρ'υπαρευθήτω, 3. ſing. a. 1. imperat. paſſiv. verbi ῥυπαρεύω, ſum ſordidus. Th. ῥύπος, ου, ὁ, ſordes.
Ρ'υπαρία, ας, ἡ, ſordes. Th. ῥύπος, ου, ὁ, idem.
Ρ'υπαρὸς, ὰ, ὸν, ſordidus, a, um. ab eodem them.
ΡΥΠΟΣ, ου, ὁ, ſordes, per Metaph. avaritia. Hinc ῥυπαρὸς, ὰ, ὸν, ſordidus,

An illud, quod quis ῥύει ποσὶν, pedibus ſuis attrahit? an q. ῥέων ὑπὸ τῶν ὀνύχων γινόμενος.
Ρ'υπόω, ῶ, ſordeſco. præſ. part. ῥυπῶν, ῶν, fut. ώσω, p. ἐῤῥύπωκα, a. 1. ἐῤῥύπωσα. a. 1. imperat. act. ῥύπωσον, άτω. Them. ῥύπος, ου, ὁ, ſordes.
Ρ'ύπτω, ſordes eluo, purgo. Th. ῥύπος.
Ρ'υτὶς, ῖδος, γήρασις, ſenectus: quam quis fit rugoſus ob ſenectam. ῥυτὶς, & ῥυσσὸς, rugoſus: cum cutis veluti in ſulcos ῥύεται, id eſt, trahitur. Ruga enim eſt cutis in plicas contractio. Them. ῥύω, traho.
Ρ'υσαί, rugoſæ, nom. plur. a ῥυσὰ, quod vide. Sed ῥῦσαι, αι, pro φύλαξαι, eſt aor. 1. imperat. med. verbi ῥύομαι, ſeu ῥύω, cuſtodio. a. 1. med. ἐῤῥυσάμην.
Ρ'ύσαιμι, 3. ſing. a. 1. opt. med. verbi ῥύω, vel ῥύομαι, libero.
Ρ'ύσασθαι, aor. 1. inf. med. verbi ῥύομαι, tueor. fut. ῥύσομαι. a. 1. med. ἐῤῥυσάμην, ω, ατο. Th. ῥύω.
Ρ'υσάσθω, 3. ſing. aor. 1. imperat. med. verbi ῥύω, vel ῥύομαι, libero.
Ρ'ύσθαι, Ion. pro ἐῤῥύσθαι, perf. inf. paſſ. verbi ῥύομαι, libero. Vel ut alii volunt ῥύσθαι, per ſyncop. vel ſynæreſin dici pro ῥύεσθαι, præſ. inf. verbi ῥύομαι.
Ρ'υσθῶ, liberer, & in plural. ῥυσθῶμεν, a. 1. ſub. paſſ. verbi ejuſdem.
Ρ'υσίδιφρος, ου, ὁ, ἡ, Epith. aurigæ, qui trahit, ac trahendo currum regit. Ex ῥύω, traho, & δίφρος, currus.
Ρ'ύσιμον, ου, τὸ, ruta, quod a venenis ῥύεται, liberet. Eſt & ῥύσιμον, ſeries, tractus, a ῥύω, traho.
Ρ'ύσιον, ου, τὸ, quod pro ῥύσει, liberatione, datur: item pignus, ſpolium. Th. ῥύω.
Ρ'ύσις, εως, ἡ, liberatio. Th. ῥύω, vel ῥύομαι, libero. Eſt & ῥύσις, εως, ἡ, fluxio, fluxus. Thema ῥέω, fluo, fut. ῥεύσω. Luc. 8. 44.
Ρ'ύσκω, ſeu ῥύσκομαι, cuſtodio, tueor; idem quod ῥύω, libero.
Ρ'υσμὸς, οῦ, ὁ, Poet. rerum aliquarum ſeries. Th. ῥύω, traho.
Ρ'υσὸς, ῥυσσὸς, ὴ, ὁ, rugoſus. a ῥυτὶς, ίδος, ἡ, ruga. Th. ῥύω, traho.
Ρ'υστάζω, trahendo rapto. Th. ῥύω, traho.
Ρ'υτὰ, τὰ, frana, a ῥύω, traho.
Ρ'υστάζω, convitior, detraho. a ῥύω, detraho.
Ρ'ητίνη, ἡ, reſina, Geneſ. 37. 25.
Ρ'ύτωρ, ῆρος, ὁ, cuſtos. a ῥύομαι, cuſtodio. Eſt & tractor, a ῥύω, traho.
Ρ'υτὶς, ίδος, ἡ, ruga. a ῥύω, traho.
Ρ'ύω, Ion. ſeu Poet. pro ἔῤῥυο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi ῥύω, ſeu ῥύομαι, libero, tueor.
Ρ'υτὸν, οῦ, τὸ, rhytum, poculum, e quo potus tenuiſſime ῥύει, ſeu fluit. Eſt & ῥυτὸν, habena, quia ea equus ῥύεται, trahitur.
Ρ'ωφὸς, ὴ, ὁ, incurvus, Æol. a ῥέπω, inclino, curvo. vide & ῥῶψ.
ΡΥΩ, vel potius ῥύομαι, traho, tueor. libero: ut ῥύω. Hinc ῥῦμα, ατος, τὸ, tractus. ῥυτὶς, ίδος, ἡ, ruga. ῥύμη, ης, ἡ, vicus. Eſt & ῥύω, fluo. a ῥέω, idem.

Ρ Ω.

Ρ'ωβικώτερος, qui vix litteram ῥῶ pronuntiare poteſt.
Ρ'ωγαλέος, fiſſus, fractus. ῥωγὴ, fiſſura. Th. ῥήσσω, frango.
Ρ'ωγμὴ, ῆς, ἡ, rima. a ῥήσσω, frango.
ΡΩΘΩΝ, ωνος, ὁ, naris. frequentius pl. ῥώθωνες, nares. q. a ῥὶς, vel ῥέω, fluo.
Ρ'ωμαῖος, αία, αῖον, Romanus, a, um. a Ρ'ώμη, Roma.
ΡΩΜΗ, ης, ἡ, robur, vires. q. a ῥώννυμι. Eſt & Ρ'ώμη, ης, ἡ, Roma. Gr. robur.
Ρ'ώννυται, 3. ſingul. ind. præſ. verbi ῥώννυμαι, ſeu ῥωννύω, corroboro.
ΡΩΝΝΥΩ, ſeu ῥώννυμι, confirmo, corroboro. fut. ῥώσω, q. a ῥόω. p. ἔῤῥωκα. a. 1. ἔῤῥωσα, præſ. paſſ. ῥώννυμαι, ῃ, ται, roboror, valeo. perf. paſſiv. ἔῤῥωμαι, σαι, ται, valeo. pluſq. perf. ἐῤῥώμην, σο, το, valebam. perf. imperat. paſſ. ἔῤῥωσο, ώσθω, vale. & in plur. ἔῤῥωσθε, valete. Hinc ἐῤῥωμένως, robuſte. ῥώμη, ης, ἡ, robur.
Ρ'ὼξ, ωγὸς, ἡ, fiſſura. a ῥήσσω, frango. f. ξω.
Ρ'ώοντ', pro ἐῤῥώοντο, 3. plural. imperf. paſſ. Ion. ab inuſit. ῥώομαι, quatior, cum impetu feror. a ῥωννύω, confirmo.
Ρ'ωπήϊον, ου, τὸ, locus virgultis plenus. a ῥῶψ, virgultum. Thema ῥέπω, vergo, propendeo.
Ρ'ωρὸς, οῦ, ὁ, vehemens. a ῥόω, ſeu ῥώννυμι, roboro.
Ρ'ὼς, caput, vertex. 2. Sam. cap. 16. verſ. 16.
Ρ'ωσθεὶς, vide in ῥώσω.
Ρ'ώσω, roborabo. f. 1. act. verbi ῥωννύω. a. 1. paſſ. ἐῤῥώσθην, a. 1. part. ῥωσθεὶς.
Ρ'ωτακίζω, litteram ῥῶ ſæpe itero.
Ρ'ωχμὸς, οῦ, ὁ, ſciſſura, rima, hiatus. a ῥωγὴ, fiſſura. quod a ῥήγνυμι, ſeu ῥήσσω, frango.
Ρ'ώχω, dentibus fremo, q. eos inter ſe ῥήσσειν.
Ρ'ὼψ, merx non magni momenti, virgultum. a ῥέπω, vergo, propendeo. vel q. ῥῖπος, rejectamenta.
Ρ'ώω, roboro. ex ῥύω, tueor. & inde ἐρύω, defendo. ἐρυμνὸς, robuſtus, firmus. uſitatum ῥωννύω, roboro.

Σ Α.

Σ Decima octava Græcorum litera: Attici interdum pro eo habent ξ, item τ. & Dor. & Æol. in δ, mutatur. In numeris eſt 200. σ, in ρ, crebro mutabant Lacedæmones. Multarum vocum initio impune σ adeſt. etiam abeſt: ut σμικρὸς, μικρὸς. &c.
Σὰ, tua, ex σὸς, σὴ, σὸν, tuus, a, um. Sed σὰ, ſalva, contract. ex σάα, quod a σάος, idem quod σῶος, α, ὁ, ſalvus.
Σαβάζιος, ου, ὁ, Bacchus. a σαβάζειν, βάζειν.
Σάβανον, ου, τὸ, pannus aſperior deſiccandis corporibus.
Σαβαχθανὶ, Syr. ἐγκατέλιπές με, deſeruiſti me.
Σαβαώθ, exercitus. Legitur & Σαββαώθ.
Σαββατισμὸς, οῦ, ὁ, ſabbatiſmus. a σαββατίζω, quieſco. f. ίσω, & Att. ιῶ. a. 1. ἐσαββάτισα.
Σάββατον, ου, τὸ, ſabbatum, quies. Synecd. hebdomada. in plural. num. eſt quintæ declinationis ſimpliciuin, σάββατα, ων, σάββασι.
Σαββαώθ, idem quod Σαβαώθ.
ΣΑΒΟΙ, vox bacchantium. σάβοι, ῶν, οἱ, Baccho initiati.
ΣΑΓΑΡΙΣ, εως, ἡ, ſecuris Amazonum, Scythica vox.
Σαγγχάρος, ου, ὁ, nomen viri.
Σαγήνη, ης, ἡ, vox Lat. ſagena, verriculum, genus retis piſcatorii. quaſi a σάττω, onero. Oneratur piſcibus. hinc σαγηνεύω, capio, diripio.
Σάγμα, τὸ, onus jumenti ſarcinarii. Th. σάττω, onero.
Σάγος, ου, ὁ, ſagum. An a σάττω, quod eo quaſi aliæ veſtes onerentur?
Σαδδουκαῖος, ου, ὁ, Sadducæus. ſic dictus a ſectæ illius authore Zadoko. q. d. juſtitiarius.
Σαδηρώθ, campeſtria. 2. Reg. 23. 4.
Σαδὼκ, nomen viri ἄκλιτον, Hebr. juſtus.
ΣΑΘΡΙΟΝ, ου, τὸ, animal quadrupes, ex mari victum quærens. Ariſt. lib. 8. hiſt. cap. 5.
ΣΑΘΗ, ης, ἡ, pudendum virile.
Σαθρὸς, ὰ, ὁ, marcidus, putris. a σήπω, putrefacio. ſeu qui σαθραῖς εἰ-θρον

θρον habet, aut σείεται ῥαδίως. Vel a σείω, & θραύω.

Σαῒν, acc. ſing. a Σαῒς, ῖος, ἡ, Sais, urbs Ægypti.

Σαίνει, adulatur, 3. ſingul. ind. præſ. a σαίνω, idem quod σείω, moveo.

Σαίνουρος, cauda blandiens. Ex σαίνω, & οὐρά, ᾶς, ἡ, cauda.

Σαίνω, idem quod σείω, moveo, caudam moveo. (proprie de canibus, qui cauda abblandiuntur) f. σανῶ. aor. 1. ἔσηνα. præſ. paſſ. σαίνομαι, commoveor.

ΣΑΙΡΩ, ſcopis purgo, verro. ore ſum hianti. f. σαρῶ. perf. σέσαρκα. perf. paſſ. σέσαρμαι. p. m. σέσηρα, ας, ε. Hinc σάρμα, ατος, ſordes purgando collectæ. σάρωθρον, ου, τὸ, ſcopæ. σάρος, ου, vel σαρὸς, ῦ, ὁ, idem.

Σακέσπαλος, ου, ὁ, ſcuti vibrator. a σάκος, εος, τὸ, ſcutum. Th. σάττω, onero, & πάλλω, vibro.

Σακίταν, ſtabularium, acc. ſing. a σακίτας, α, ὁ, Dor. pro σηκίτης, ου, ὁ. Th. σηκὸς, ῦ, ὁ, ſtabulum.

Σάκκος, ου, ὁ, ſaccus. cilicium. inde σακκέω, σακκίζω, vel σακκελίζω, per ſaccum tranſmitto.

Σάκος, εος, τὸ, ſcutum, clypeus. σακὸς, Doric. pro σηκὸς, ex σακέος. Dores enim mutant genit. ου, in ω. Th. σάττω, onero. fut. ξω. ſed σακὸς, ῦ, ὁ, Doric. pro σηκὸς. quod vide.

ΣΑΚΧΑΡ, αρος, vel σακχάριον, ου, τὸ, ſaccharum.

Σακῶν, gen. plur. a Σακαὶ, Sacæ, Scythiæ populi.

Σαλὰ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. jaculum.

Σαλαθιὴλ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. petivi a Deo.

Σαλαΐζω, lamentor. a mentis turbatione, σάλῳ.

ΣΑΛΑΚΩΝ, ωνος, ὁ, pauper, qui opulentiam ſimulat, jactabundus. quaſi a σαλεύω, jacto.

ΣΑΛΑΜΑΝΔΡΑ, ας, ἡ, animal lacerti figura.

Σαλάμβη, foramen, per quod σέλας βαίνει. Heſych.

Σαλαμὶς, ῖνος, ἡ, nomen inſulæ. Gr. macula ſali.

Σαλάττω, moveo, concutio, ut modium impleo largiter, ut diffluat.

Σαλεὶμ, τὸ, nomen loci ἄκλιτον. Hebr. pupillus. Joh. 3. 23.

Σαλεύω, agito, proprie de mari ventorum vi agitato. per Synecd. concutio, commoveo, concito. f. εύσω. perf. σεσάλευκα. a. 1. ἐσάλευσα. a. 1. inf. activ. σαλεῦσαι. præſ. part. paſſ. σαλευόμενος, qui agitatur. τὰ σαλευόμενα, res inſtabiles. perf. paſſ. σεσάλευμαι. perf. part. paſſ. σεσαλευμένος, agitatus. a. 1. paſſ. ἐσαλεύθην, ης, η, concuſſus fui. a. 1. inf. paſſ. σαλευθῆναι. f. 1. ind. paſſ. σαλευθήσομαι, ῃ, εται, quaſſabor. Th. σάλος, ου, ὁ, ſalum.

Σαλὴμ, ἡ, nomen urbis ἄκλιτον. Hebr. pax. Pſalm. 76. 3. Hebr. 7. 1.

Σαλμὼν, ὁ, nomen abavi Davidis ἄκλιτον. Hebr. pacificus.

Σαλμώνη, ης, ἡ, nomen mul. Hebr. perfecta, pacifica.

ΣΑΛΟΣ, ου, ὁ, ſalum, item jactatio ejus, qui navigat. hinc σαλεύω, fluctuo, fluito. Σάλος ergo q. σείαλος, a σείω, quatio, & ἅλς, in ſalo enim naves σαλεύονται.

ΣΑΛΠΗ, ης, ἡ, ſalpa, piſcis. q. a σέλας, ſplendor, & φάω, appareo.

ΣΑΛΠΙΓΞ, ιγγος, ἡ, tuba, buccina. acc. plur. σάλπιγγας. Etymolog. a σέλας, & ὄψ, quod tubæ ſit ſplendida vox. niſi ab ὤψ, facies, quod ſit ſplendida ſpecie. Hinc σαλπίγγω, ξω, & σαλπίζω, σω, tuba cano, buccino, reſono. σαλπιγκτὴς, ῦ, ὁ, tubicen, buccinator.

Σαλπίζω, tuba cano. fut. ίσω, & Attic. ιῶ. a. 1. ἐσάλπισα. a. 1. ſub. act. σαλπίσω, ῃς, ῃ. aor. 1. part. σαλπίσας. Th. σάλπιγξ.

Σαλπίσῃς, 2 ſing. aor. 1. ſub. act. verbi σαλπίζω. quod vide.

Σαλπιστὴς, ῦ, ὁ, tubicen. ab eodem verbo, & them.

Σᾶμα, ατος, τὸ, Dor. pro σῆμα, ſignum, monumentum, quod vide. & etiam pro σῶμα, corpus.

Σαμαίνεται, Dor. pro σημαίνεται, 3. ſing. præſ. paſſ. verbi σημαίνω, ſignifico. Th. σῆμα, ατος, τὸ, ſignum.

Σαμάρεια, ας, ἡ, nomen urbis. Hebr. a viro Schemer. Lat. fæx. Hebr. Σαμαρείτης, ου, ὁ. Samaritanus. & Σαμαρεῖτις, ιδος, Samaritana.

Σάμβαλον, ου, τὸ, idem quod σάνδαλον. inde ἀσάμβαλος, qui ſandalis caret.

ΣΑΜΒΥΚΗ, ης, ἡ, inſtrumentum muſicum; item machina bellica. Dan. 3. 5

Σάμερον, Dor. pro σήμερον, hodie. Att. τήμερον. vide σήμερον.

Σαμοθρᾴκη, ης, ἡ, nomen inſulæ, ſic dictæ a Samiis tractum illum occupantibus.

Σαμφόρας, qui σὰν φέρει, id eſt, litteram ſigma, Σ.

Σαμουὴλ, ὁ, nomen Prophetæ ἄκλιτον. Hebr. exauditus a Deo.

ΣΑΜΨΥΧΟΝ, majorana herba, vel amaracus.

Σαμψὼν, ὁ, nom. viri ἄκλιτον. Hebr. Sol.

Σὰν, nomen litteræ σ, ex Phœnicio ſchin, nomen factum.

ΣΑΝΔΑΛΙΟΝ, ου, τὸ, ſandalium, calceamentum muliebre.

ΣΑΝΔΑΡΑΧΗ, ης, ἡ, ſuccus concretus, ſandaracha. hinc σάνδυξ, υκος, ἡ, ceruſſa uſta & rufa.

ΣΑΝΙΣ, ίδος, ἡ, tabula, aſſer. q. τανὶς, a τείνω, extendo. Eſt enim latum, & extenſum lignum. σανίδες, αἱ, valvæ. σανίδιον, ου, τὸ, tabella.

Σάννας, σάννος, fatuus. vide Sannio.

Σάνταλον, ου, τὸ, ſantalum.

Σάοι, ſervet, 3. ſing. præſ. opt. act. verbi σάω, Poet. pro σώζω, ſervo. Them. σόος, ου, ὁ, ſalvus.

Σάος, idem quod σόος, ſalvus, & contract. σῶς, compar. σαώτερος.

Σαοὺλ, nomen regis, item Apoſtoli ἄκλιτον. Hebr. petitus. Flectitur etiam Græce Σαῦλος, ου, ὁ, Actor. 13. 2.

Σαόφροσι, prudentibus, dativ. plural. a σαόφρων. quod vide.

Σαόφρων, & σώφρων, cui mens ſalva eſt, item prudens. ex σάος, ſeu σόος, ſalvus, & φρὴν, ἡ, mens.

Σάπαξ, tinea, quia σήπει veſtes. Th. σήπω, putrefacio.

Σαπείσης, putrefactæ, gen. ſing. f. g. a. 2. part. paſſ. verbi σήπω, putrefacio. f. ψω. a. 2. ἔσαπον.

ΣΑΠΕΡΔΗΣ, ου, ὁ, ſaperda, piſcis nomen. accipitur etiam pro homine ſapiente, & aſtuto. Varro Saperdam pro ſapiente ponit; ſed Lipſius ſcurram exponit.

Σαπρὸς, ῦ, ὁ, putris. a σήπω, putrefacio.

Σαπφείρα, ας, ἡ, nomen mul. Gr. Sapphirus gemma.

ΣΑΠΦΕΙΡΟΣ, ου, ἡ, ſapphirus, gemma.

Σαπφικὸν, Sapphicum.

Σαπφὼθ, pelvis, limen. Jerem. 52. verſ. 19.

Σαπὼν, ένος, ὁ, qui putreſecit, aor. 2. part. act. verbi σήπω, putrefacio. a. 2. ἔσαπον. Eſt & σάπων, ſapo.

Σαράβαρα, ſarabara, bracca.

Σάραβος, αἰδοῖον γυναικεῖον, generatio, familia.

Σαργάνη, ης, ἡ, ſporta, ciſta. vinculum. idem quod πλεκτὶς, ίδος, ἡ.

ΣΑΡΓΟΣ, ſarguis, piſcis e mugilum genere.

Σάρδεις, αἱ, nomen urbis, plur. num. tantum. Syr. clypeus.

Σάρδιος, ου, ὁ, & σάρδιον, ου, ὁ, ſubaudi λίθος, ſardius. nomen gemmæ, ſic dictæ a Sardinia inſula ubi laudatiſſ. naſcitur. Rabbini rubinum. F. I. pyropum vocat.

Σαρδόνυξ, υχος, ὁ, ſardonyx, nom gemmæ. compoſ. ex σάρδιος, ου, ὁ, ſardius, & ὄνυξ, υχος, ὁ, unguis, quod colore ſuo unguem humanum imitetur.

ΣΑΡΔΩ, & Σαρδὼν, όνος, ἡ, Sardinia, inſula.

Σαρεῖ, verret, 3. ſing. f. 1. act. verbi σαίρω, verro, ſcopis purgo. f. σαρῶ. Sed σαροῖ, eſt 3. ſing. opt. præſ. verbi σαρόω, idem cum σαίρω, verro.

Σάρεπτα, τὰ, nomen urbis. Hebr. officina aurifabri. nom. plur. n. g. ἄκλιτον. Vel fœm. ἡ.

ΣΑΡΙΣΣΑ, ης, ἡ, ſariſſa, Macedonica haſta.

Σαρκάζειν, ſeu σαρκάζειν, carnes carpere, ac vellere. Th. σάρξ, caro.

Σαρκικὸς, ἡ, ὸν, carnalis, e. Th. σάρξ, ἡ, caro.

Σάρκινος, η, ον, carneus, a, um. ab eodem them.

ΣΑΡΞ, σαρκὸς, ἡ, caro. Dorienſ σύρξ, a σύρω, quia pellis ab ea σύρεται. Hinc σαρκικὸς, ῦ, ὁ, carnalis. σαρκόω, carneum reddo. σαρκάζω, carnes detraho; item diducto rictu irrideo. σαρκασμὸς, ῦ, ὁ, irriſio amarulenta.

Σαρὲχ, ὁ, nom. viri ἄκλιτον. Hebr. palmes.

Σαρπηδὼν, Sarpedon, nomen propr.

Σάρτος, arca, domus lignea.

Σαρόω, verro. fut. ώσω. perf. part. paſſ. σεσαρωμένος, quod a σαίρω, idem.

Σάῤῥα, ας, ἡ, nomen mul. uxoris Abrahami. Hebr. princeps.

Σάρων, ωνος, ὁ, nomen regionis. Act. 9 35. Hebr. lorica. Eſt & σάρων, natura muliebris.

Σάρωνις, quercus cava. quia σέσηρε.

Σὰς, tuas, acc. plur. f. g. a σὸς, σὴ, σὸν, tuus, a, um. Th. σὺ, tu.

Σατᾶν, ὁ, nomen principis malorum angelorum, ἄκλιτον. Hebr. adverſarius.

Σατανᾶς, ᾶ, ὁ, idem. 2. Cor. 11. 14.

Σατίνη, ης, ἡ, vel σάτινον, ου, τὸ, plauſtrum. a σάττω, onero.

Σάτον, ου, τὸ, frumenti menſura, tertia pars ephæ; & reſpondet ſeſquimodio. Et ſeſquimodius continet ſex cabos, cabus vero 24. ova.

ΣΑΤΡΑΠΗΣ, ου, ὁ, ſatrapa, provinciæ præſes. vox Perſica.

Σατραπεία, Satrapia.

ΣΑΤΤΩ, onero, onus impono, conſtipo. fut. ξω. præt. σέσαχα. perf. paſſ. σέσαγμαι. Hinc σάγμα, ατος, τὸ, onus jumenti ſarcinarii. σάγος, ου, ὁ, ſagum. σάκος, εος, τὸ, ſcutum. σάκκος, ου, ὁ, ſaccus, cilicium. σαγήνη, ης, ἡ, ſagena.

ΣΑΤΥΡΟΣ, ου, ὁ, Satyrus. q. a σάθη. Hinc σατύριον, ου, τὸ, herba ad Venerem incitans.

Σαυκὸς, ῦ, ὁ, aridus, ſiccus.

ΣΑΥΛΟΣ, ῦ, ὁ, delicatus, mollis, fluxus, levis. Dicitur & σαυνὸς, & σαυκὸς.

Σαυνιάζω, ſaunio percutio. σαύνιον, haſta, penis. a σαύω, quatio.

Σαυνὸς, ἁπαλὸς, mollis, tener. puto a σαίνω.

ΣΑΥΡΑ, vel σαύρα, ας, ἡ, lacerta. ſed σαῦρος, ου, ὁ, lacertus. Eſt & nomen piſcis.

Σαυρωτὴρ, ῆρος, ὁ, cuſpis, in imo haſtæ ferro tranſverſa, ſeu ferramentum concavum, mucronatum, cui extrema haſtæ pars inſerta efficit, ut erigatur, & ſolo depangatur. q. σταυρωτὴρ, a σταυρόω, palum depango.

Σαύσαρος, ου, ὁ, ſuſurrus. q. a σείω, & σαίρω, ut ſit ſonus, qualis eſt rei, quæ quatitur. aut ſimpliciter a σοῦς, ſonus.

ΣΑΥΣΑΡΙΣΜΟΣ, ῦ, ὁ, linguæ hæſitatio.

Σαυτὸς, per craſin, pro σεαυτὸς. ſic σαυτὸν, pro σεαυτὸν, te ipſum. Ex σὺ, tu, & αὐτὸς, ipſe.

Σάφα, adverb. perſpicue, certo, vere. a σαφὴς, έος, ὁ, ἡ, manifeſtus.

Σαφανὴς, έος, ὁ, ἡ, Doric. pro σαφηνὴς, perſpicuus, clarus, certus. Th. σαφὴς. quod vide.

Σαφές, Poet. n. g. loco adverbii σαφῶς, aperte, perſpicue. quod vide.

Σαφεςέρα, ας, ἡ, comparat. a σαφὴς, έος, ὁ, ἡ, manifeſtus. ſuperlat. σαφέςατος.

Σαφέως, & σαφηνέως, Jon. pro σαφῶς, aperte, palam. quod vide.

Σαφῆ, accuſ. ſingul. a σαφὴς, quod vide.

Σαφήνεια, ας, ἡ, perſpicuitas. Th. σαφὴς.

Σαφηνίζω, manifeſto, idem cum σαφέω. Th. σαφὴς, έος, ὁ, manifeſtus.

Σαφηνιῶ, fut. 1. Attic. pro σαφηνίσω, verbi σαφηνίζω. quod vide.

Σαφηνῶς, idem quod σαφῶς. quod vide.

ΣΑΦΗ'Σ, έος, ὁ, ἡ, manifeſtus, apertus, perſpicuus, certus. q. σάον φάος, ſanum luce, ubi nec caligine obtenebratur. Hinc σαφῶς, manifeſte. σαφήνεια, ας, ἡ, perſpicuitas.

Σαφῶς, adv. manifeſte, perſpicue. Th. σαφὴς, manifeſtus.

Σαχθεὶς, έντος, ὁ, conſtipatus, aor. 1. part. paſſ. a σάττω, onero. fut. ξω. a. 1. paſſ. ἐσάχθην.

Σαῶ, όος, ῦς, ἡ, nomen mul. ſalva.

Σάω, ſervavit, ſervabat, pro ἐσάωσε, 3. ſingular. aor. 1. ind. activ. rejecto augmento, & apocope Poet. σάω. Sumitur & pro σάωσον, ſerva, aor. 1. imperat. act. per eandem apocopen. Alii volunt eſſe 3. ſingul. imperf. pro ἐσάωζε, vel præſ. imperat. pro σάωζε, verbi σαώζω. Sunt qui σάω, Doricum eſſe dicant pro σῶε, verbi σώομαι, vel σαόω, Poet. ſervo. quod a σάος, Poet. pro σῶος, ſalvus.

Σαώζω, Poet. pro σώζω, ſervo. Th. σῶος, ου, ὁ, ſalvus.

Σάωσε, ſervavit, Jon. pro ἐσάωσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi σαώζω, Poet. pro σώζω, ſervo. Th. σάος.

Σαώσει, ſervabit, 3. ſing. f. 1. verbi ejuſdem, & them.

Σαωσέμεν, ſervaturum eſſe, Jonic. pro σαώσειν, fut. 1. inf. act. verbi σαώζω. vide σάωσε.

Σαώσετον, dual. f. 1. act. verbi ejuſd.

Σαώσομεν, 1. pl. f. 1. ind. act. ejuſdem verbi.

Σαώτερος, magis ſalvus. comparat. a σάος, idem quod σῶος, ου, ὁ, ſalvus.

Σ Β.

Σβεννυμένων, Æolic. pro σβεννυμένων, gen. plur. part. præſ. paſſ. verbi σβέννυμαι, ſupprimor. Th. σβέννυμι, exſtinguo. f. σβέσω. p. ἔσβηκα. a. 1. paſſ. ἐσβέσθην.

ΣΒΕ'ΝΝΥΜΙ, & σβεννύω, exſtinguo, reſtinguo. præſ. imperat. σβέννυθι, ύτω, & in 2. pl. σβέννυτε. fut. σβέσω. ab inuſit. σβέω. a. 1. ἔσβεσα, aor. 1. inf. activ. σβέσαι. perf. ἔσβηκα. præſ. paſſ. σβέννυμαι, σαι, ται, & in 3. plur. σβέννυνται. perf. paſſ. ἔσβεσμαι, aor. 1. paſſ. ἐσβέσθην. fut. 1. paſſ. σβεσθήσομαι, ῃ, εται. Hinc ἄσβεςος, ου, ὁ, ἡ, inexſtinguibilis. Σβέσαι ergo, q. σεῖσαι βίον, quatere vitam.

Σβέσα, ας, ε, Jon. pro ἔσβεσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi σβέννυμι.

Σβέσσαι, gem. σ, Poet. pro σβέσαι, a. 1. inf. act. verbi ejuſdem.

Σβέσω, εις, ει, extinguam, fut. 1. act. verbi ejuſdem.

Σ Ε.

Σὲ, te, acc. ſing. a σὺ, tu. σε φρένας, Att. pro σου φρένας, vel potius pro κατὰ φρένας, Synecd.

Σεαυτοῦ, ῆς, ȣ, & contracte σαυτοῦ, ῆς, ȣ, tui ipſius, caret nominativo, compoſitum ex σέο, pro σου, tui, & αὐτοῦ.

Σεβάζομαι, idem quod σέβομαι, colo, veneror; item vereor. f. άσομαι. perf. paſſ. σεσέβασμαι, σαι, σται. a. 1. paſſ. ἐσεβάσθην. Th. σέβω, colo.

Σέβας, τὸ, indeclinab. reverentia, veneratio, pudor. Th. σέβω, colo.

Σεβάσθηται, coluerunt, Jon. pro ἐσεβάσθησαν, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. verbi σεβάζομαι, quod vide.

Σέβασμα, ατος, τὸ, numen. σεβάσματα, ων, τὰ, ſacra. quod a σεβάζομαι, colo. Th. σέβω, idem.

Σεβάσσατο, Jon. & Poet. gem. σ, pro ἐσεβάσατο, 3. ſing. a. 1. med. ejuſdem verbi, & them.

Σεβαςὸς, ȣ, ὁ, q. d. veneratione dignus. Lat. Auguſtus. Σεβαςὴ, ῆς, ἡ, Auguſta, Cæſaris uxor.

Σέβε, cole, præſ. imperat. act. a σέβω.

ΣΕΒΕ'ΝΙΟΝ, ȣ, τὸ, palmæ involucrum. q. σεβάσιον.

Σεβίζω, Poet. idem ac σεβάζομαι, colo, veneror.

Σέβομαι, colo, veneror, cum accuſ. præſ. imperat. σέβου, præſ. inf. σέβεσθαι. part. præſ. σεβόμενος, ου, ὁ, religioſus. σεβομένη, ης, ἡ, religioſa: religionem Judaicam amplexa. Act. 13. 50. Th. σέβω, colo.

Σέβοντι, Dor. pro σέβουσι, 3. plur. præſ. act. a σέβω, colo, veneror.

ΣΕ'ΒΩ, veneror, adoro, colo. q. a σεῖον, divinum. aut σεῖον βοῶ, divinum voco. Hinc σεβασμὸς, ȣ, ὁ, veneratio. σεβαςὸς, ȣ, ὁ, Auguſtus, quaſi veneratione dignus. ἀσεβὴς, έος, ὁ, ἡ, impius. ἀσέβεια, ας, ἡ, impietas. εὐσεβὴς, έος, ὁ, ἡ, pius, religioſus. εὐσέβεια, ας, ἡ, pietas.

Σέθεν, per ſyncop. pro σέοθεν, Poet. Dor. ſeu Jon. pro σοῦ, gen. ſing. a σὺ, tu. Vel etiam acc. ſing. pro σέ.

Σεῖο, & σέο, Jonic. pro σοῦ, genit. a σὺ, tu.

Σειόμενος, ȣ, ὁ, præſ. part. paſſ. a σείω, moveo. f. σω. p. σέσεικα.

Σείοντες, nom. plur. præſ. part. activ. verbi ejuſdem.

Σεῖος, Laconice pro θεῖος, ȣ, ὁ, divinus. Th. Θεὸς. Deus.

Σείρ, Sol, a σείρω, deſicco.

ΣΕΙΡΑ', ᾶς, ἡ, catena, funis, linea, ſera, & obex. σειραὶ quoque bulborum, & olerum faſciculi. q. ab εἴρω, necto, quod catena ex variis partibus connexis conſtet, vel quod res rebus annectit. Hinc Σειρὴν, ῆνος, ἡ, Siren, monſtri marini genus.

Σειρὴν, Siren. Alii ab εἴρω, necto. alii a σύρω, traho. Alii a σειρά, quod audientes voce Sirenum capti, ab ea tanquam fune penderent, & veluti alligati traherentur.

Σειριάω, inflammatione capitis laboro. a σείρω, deſicco.

Σείριος, ȣ, ὁ, Sirius, nomen ſtellæ, quæ etiam canicula dicitur. Σείριον, ȣ, τὸ, aſtrum. a σαίρω, hio. vel ut alii a σείρω, deſicco.

Σείρω, deſicco. hinc σείρ, Sol.

Σεισθεὶς, έντος, commotus, a. 1. part. paſſ. verbi σείω, moveo. f. σείσω. a. 1. paſſ. ἐσείσθην, ης, η, & in 3. pl. ἐσείσθησαν.

Σεισαμένας, Dor. pro σεισαμένης, aor. 1. part. med. f. g. a σείω, quatio.

Σεισμὸς, ȣ, ὁ, motus, concuſſio. Th. σείω, moveo.

ΣΕΙ'Ω, concutio, quatio, moveo, agito. f. σείσω. p. σέσεικα. a. 1. ἔσεισα. perf. paſſ. σέσεισμαι. Hinc σεισμὸς, ȣ, ὁ, concuſſio, terræ motus.

Σεκοῦνδος, ȣ, ὁ, nomen viri. Lat. Secundus.

Σέλᾳ, jubari, dat. ſing. a σέλας, αος, τὸ, fulgor. dat. σέλαϊ, ᾳ.

Σελαγέω, ſplendeo, fulgeo. q. σέλας ἄγω. Th. σέλας.

Σέλαγος, ȣ, ὁ, nomen propr.

Σελαναία, Dor. & σεληναίη, ἡ, Jon. Luna.

Σελάναν, Dor. pro σελήνην, acc. ſing. a σελήνη, Luna.

ΣΕ'ΛΑΣ, αος, τὸ, fulgor. lumen. q. a σέω, & ἕλη, ſplendor. Hinc σελαγέω, fulgeo, luceo. σελήνη, ἡ, Luna. πανσέληνος, ήνη, ἡ, Luna cum eſt in plenilunio.

ΣΕ'ΛΑΧΟΣ, εος, τὸ, genus piſcium cartilaginoſum. an a σέλας, cutis ſcilic. ſplendore?

Σελεύκεια, ας, nomen urbis, a Seleuco Nicanore ſic dictæ.

ΣΕΛΕΥΚΙ'Σ, ίδος, ἡ, poculi, navis, & veſtis quoddam genus.

Σελήνη, ης, ἡ, Luna. q. d. σέλας νέον, lumen novum. Sic dicta, quod ſubinde novas accipiat phaſes. hinc σεληναῖος, lunaris. clarus.

Σεληνιάζομαι, σεληνιακὸς εἰμὶ, lunaticus ſum, conflictor morbo, per certa Lunæ intervalla redeunte, f. άσομαι. a. 1. m. ἐσεληνιασάμην, ω, ατο. præſ. part. m. σεληνιαζόμενος, η, ον, lunaticus, a, um. Them. σέλας, αος, τὸ, fulgor.

ΣΕ'ΛΙΝΟΝ, ȣ, τὸ, apium, herba. ab ἕλος, palus.

ΣΕΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, pagina, ſpatium inter lineas. q. a σέλας, ſplendor, qui inter lineas ductas apparet.

Σέλλα, ſella, ex Lat. Tamen ex Lacon. ἑλλά, quod ab ἕζω, ſedeo.

Σελλιςέρνιον, ſelliſternium. Gl. Cyr. σελλῶν ςρῶσις.

ΣΕ'ΛΛΟΣ, ȣ, ὁ, Sellus, pauper, qui dives haberi volebat, jactator.

Σέλμα, ſpatium inter tabulata navis, tranſtrum. a σελίς.

Σελμὶς, ὁρμιὰ τριχίνη, funiculus piſcatorius. An a σείειν, & ἑλεῖν, quod moveatur, & volvatur?

Σεμεῒ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. attonitus.

Σεμέλη, ης, ἡ, Semele, mater Liberi, Cadmi filia. Ducunt a σέλας, & μέλειν, quod Jovi voluit jungi cum fulgure, & tonitru, ᾧ ἐσείσθη τὰ μέλη.

Σεμιάμιδος, exiguus lacertus: Itali tarentola appellant: veteribus Chalcidica lacerta dicta.

ΣΕΜΙ'ΔΑΛΙΣ, εως, ἡ, ſimila, ſimilago, flos farinæ triticeæ.

Σεμίραμις, ἡ, Semiramis, Nili uxor.

ΣΕΜΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, honeſtus, venerandus, auguſtus, gravis. quaſi a σέβω, veneror. q. σεβνός. Hinc compar. σεμνότερος, præſtantior. σεμνότης, ητος, ἡ, gravitas, majeſtas. hinc σεμνύνω, illuſtro, exorno.

Σεμνότης, ητος, ἡ, gravitas, honeſtas. Th. σεμνός.

Σεμνύνομαι, gravitatem præ me fero: jacto me. a σεμνός, venerabilis.

Σένα, ſena, planta inter purgantes excellens.

Σέο, Jon. pro σοῦ, gen. ſing. a σὺ, tu.

Σεοὶ, Dii, Dor. melius σιοί.

Σεπτὸς, ȣ, ὁ, venerabilis. a σέβω, colo.

ΣΕΡΑΠΙΑ'Σ, άδος, ἡ, herbæ nomen.

Σεραφεὶμ, Seraphim.

Σέργιος, ȣ, ὁ, nomen civis Romani.

ΣΕ'ΡΙΣ, εως, ἡ, cichorii genus.

ΣΕΡΙ'ΦΙΟΝ, vel σέριφον, ȣ, τὸ, abſinthium marinum.

ΣΕΡΙΦΟΣ, χαὸς, ἡ, anus, quæ in virginitate conſenuit.

ΣΕ'ΡΦΟΣ, ȣ, ὁ, inſecti genus, culex.

Σέσαγμαι, inſtratus ſum, perf. paſſiv. verbi σάττω, onero. f. ξω. p. σέσαχα. perf. inf. paſſ. σεσάχθαι. perf. part. σεσαγμένος.

Σεσαρυῖα, ridens, dentes ſtridens, præt. med. part. f. g. verbi σαίρω, ſum ore hiante, ſeu diducto, prout illi faciunt, qui cachinnantur. unde pro ridente accipitur. f. σαρῶ. p. σέσαρκα. p. m. σέσηρα, & σέσαρα. hinc perf. part. med. σεσαρὼς, υῖα.

Σε-

Σεσεῖσθαι, perf. inf. paſſ. verbi σείω, quatio, moveo.
ΣΕ'ΣΕΛΙ, ιος, τὸ, & σέσελις, ἡ, herbæ nomen.
Σέσηπα, putrefactus ſum, p. m. verbi σήπω, putrefacio, f. ψω.
Σέσηρα, ſum ore aperto, p. m. verbi σαίρω, idem, & verro. part. præt. med. σεσηρώς, ῦια.
Σέθεν, & σέθεν, Poet. pro σοῦ, gen. ſing. vel acc. ſing. a σὺ, tu.
Σεσιγαμένος, Dor. pro σεσιγημένος, qui ſilentio præteritur, perf. part. paſſ. a σιγάω, ſileo. fut. ήσω.
Σεσιωπαμένος, α, ον, tacitus, qui ſilentio premitur, Dor. pro σεσιωπημένος, perf. particip. paſſiv. verbi σιωπάω, ſileo.
Σεσοφισμένος, peritus. perf. part. paſſ. verbi σοφίζω, reddo ſapientem. f. ίσω. præt. σεσόφικα. Th. σοφὸς, ῦ, ὁ, ſapiens.
Σεῦ, Dor. pro σοῦ, genit. a σὺ, tu.
Σεῦα, fugavi, a. 1. Jon. pro ἔσσευα, verbi σεύω, cieo, agito. Them. σέω, quatio.
Σεῦατο, Jon. pro ἐσσεύατο, 3. ſing. a. 1. med. verbi σεύω. vide σεῦα.
Σεύσθω, concitetur, per ſync. pro σευάσθω, 3. ſing. a. 1. imperat. med. σεῦαι, άσθω, verbi ejuſdem.
Σευτλαῖος, ου, ὁ, nomen Ranæ. a σεῦτλον, vel τεῦτλον, beta, in qua verſatur.
Σεφθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi σέβω, colo, veneror.
Σέψασθαι, a. 1. inf. med. verbi ejuſd.
Σεωυτοῦ, Jon. pro σεαυτοῦ, tui ipſius.

Σ Η.

Σὴθ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. repoſitus.
Σήθω, cribro. quod a σείω, moveo.
Σήκασθεν, Bœot. ſync. pro ἐσηκάσθησαν, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. verbi σηκάζω, ſtabulo includo. Them. σηκὸς, ῦ, ὁ, ſtabulum.
ΣΗΚΟ'Σ, ῦ, ὁ, ſtabulum, proprie ovium, & caprarum. templum. An ab ἥκω, venio? eo enim maxime brumali tempore pecudes ſe recipiunt, & ſtabulantur. Eſt etiam pondus, vel ſtatera: unde σηκόω, pondero. σηκὶς, ίδος, ἡ, ancilla. σήκωμα, ατος, τὸ, æquipondium.
Σὴμ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. ὀνομαστὸς, celebris. Sed σῆμ', pro σῆμα, quod vide.
ΣΗ'ΜΑ, ατος, τὸ, ſignum, nota. vexillum, ſepulchrum. σημεῖον, ου, τὸ, idem. Hinc σημειόω, noto, ſigno. σημαίνω, ανῶ, ſignifico. δίσημος, ου, ὁ, ἡ, inſignis, illuſtris. ἐπίσημος, ου, ὁ, ἡ, idem.
Σήμαιν', pro σήμαινε, præſ. imperat. a σημαίνω. quod vide.
Σημαίνοισα, Dor. pro σημαίνουσα, ſignificans, præſ. part. f. g. a σημαίνω.
Σημαίνω, ſignum do, ſignifico, præcipio, impero. f. ανῶ. a. 1. ind. act. ἐσήμηνα. a. 1. inf. act. σημῆναι. præſ. paſſ. σημαίνομαι. perf. paſſ. σεσήμασμαι, & Att. σεσήμαμμαι. hinc perf. part. σεσημασμένος, η, ον, obſignatus, a, um. Th. σῆμα, ſignum.
Σημῆναι, a. 1. inf. act. verbi σημαίνω, quod vide.
Σημανέω, indicabo, Jon. pro σημανῶ, f. 1. ind. act. verbi σημαίνω, ſignifico. Th. σῆμα, ſignum.
Σημαντέον, ſignificandum, verbale a σημαίνω. quod vide.
Σημάντωρ, ορος, ὁ, præfectus, dux, qui ſignum dat claſſicum canendo. quod a σημαίνω. Th. σῆμα, ſignum.
Σήματα, litteræ, nom. plur. a σῆμα, ατος, τὸ, ſignum.
Σημεῖον, ου, τὸ, ſignum, miraculum. Th. σῆμα, ατος, τὸ, idem.
Σημειόομαι, ῦμαι, noto. præſ. imperat. σημειόου, ῦ, σείσθω, ῦσθω, & in 2. plur. όεσθε, ῦσθε. fut. ώσομαι. perf. paſſ. σεσημείωμαι. Them. σῆμα, ατος, τὸ, ſignum.
Σήμερον, & Att. τήμερον, hodie, adv. q. d. τῇδε ἡμέρᾳ, hoc die. ἡ σήμερον, ſcil. ἡμέρα, hodiernus dies. σημερινὸς, hodiernus.
Σημήϊον, pro σημεῖον, ου, τὸ, ſignum. quod vide.
Σημήνῃ, ſignificaverit, 3. ſing. aor. 1. ſub. act. verbi σημαίνω, ſignifico. fut. ανῶ. a. 1. ἐσήμηνα, & ἐσήμανα. Th. σῆμα, ατος, τὸ, ſignum.
Σημικίνθιον, & σιμικίνθιον, ου, τὸ, ſunt Lat. origine ſemicinctium, quod & ſuccinctorium, aut ſubligaculum dicitur. Græce περίζωμα, ατος, τὸ.
Σῶν, acc. ſingul. σῆς, genit. Sed σῇς, σῇσι, & σῇσι, Jonice pro σαῖς, dat. plur. a σὸς, ἡ, ὸν, tuus, a, um. Th. σὺ, tu.
Σηπία, ας, ἡ, ſepia: nomen piſcis atrum liquorem in timore emittentis: accipitur & pro atramento. Athen. lib. 7. Th. σήπω, putrefacio.
ΣΗ'ΠΩ, putrefacio. f. ψω. a. 1. ἔσηψα. perf. act. σέσηφα. præt. med. σέσηπα, & Dor. σέσαπα, unde σαπρὸς, putris. σήπομαι, putreſio, computreſco. aor. 2. paſſ. ἐσάπην, ης, η, computrui. q. cum a madore pannus putreſcit, σὴς ἕπεται, tinea ſtatim ſequitur, & tum eſt σητόβρωτος. Hinc σῆψις, εως, ἡ, putredo. σὴψ, πὸς, ἡ, ſerpentis nomen. σηπία, ας, ἡ, ſepia, piſcis nomen; accipitur etiam pro atramento. σὴς, τὸς, ὁ, tinea. σαπρὸς, ῦ, ὁ, putris, putridus. σαπρότης, ητος, & σαπρία, ας, ἡ, putredo, marcor. σαθρὸς, ὰ, ὸ, putris, marcidus.
Σέραγξ, rima, & fiſſura terræ. a σεσηρέναι, verbi σαίρω, apertus ſum.
ΣΗ'ΡΕΣ, ων, οἱ, Seres, populus; item vermiculi, qui nent ſericum.
Σηρικὸς, ἡ, ὸν, ſericus, a, um, a σὴρ, σηρὸς, ὁ, vermiculus, qui net ſericum.
Σὴς, τὸς, ὁ, tinea. Th. σήπω, putrefacio. naſcitur enim ex putredine. an a σείειν;
Σῇς, & σῇσι, Jon. pro σαῖς. dat. plur. vide σός.
ΣΗΣΑ'ΜΗ, ης, ἡ, ſeu σήσαμον, ου, τὸ, ſeſamon, frumenti Indici genus.
Σηστὸς, ῦ, nomen propr. inſulæ. Hine Σηστιὰς, άδος, Seſtia puella.
ΣΗ'ΤΕΣ, adv. hoc anno. Att. τῆτες, quaſi τῷ ἔτει τούτῳ. hinc σητινὸς, ῦ, ὁ, hornus.
Σητόβρωτος, ου, ὁ, ἡ, a tineis conſumptus. ex σὴς, tinea, & βρωτὸς, voratus. Th. βρώσκω, comedo.
Σητόκοπος, ου, ὁ, a tineis cæſus, ſeu pertuſus. quod a σὴς, σητὸς, ὁ, tinea, & κόπτω, ſcindo. p. m. κέκοπα.

Σ Θ.

Σθενὼ, όος, ἡ, nomen mul. robuſta. q. a σθένος, robur.
Σθεναρὸς, ῦ, ὁ, robuſtus. quod a σθένος, εος, τὸ, robur. Th. σθένω, valeo.
Σθενελαΐδες, Sthenelaides.
Σθένελος, ου, ὁ, nomen propr. viri.
Σθένος, εος, τὸ, robur, vis. Th. σθένω.
Σθενόω, ῶ, roboro. f. ώσω. p. ἐσθένωκα. aor. 1. ἐσθένωσα. a. 1. opt. act. σθενώσαιμι, αις, αι. 1. Petr. 5. 10. ab eodem them.
ΣΘΕ'ΝΩ, valeo, poſſum. q. a στάω, ſto. vel στέω. Hinc σθένος, εος, τὸ, vis, robur, potentia. ἀσθενὴς, έος, ὁ, ἡ, invalidus, imbecillis. ἀσθένεια, ας, ἡ, imbecillitas. ἀσθενέω, imbecillis ſum.

Σ Ι.

ΣΙΑΓΩ'Ν, όνος, ἡ, mala, maxilla. Hinc σιαγόνιον, pars maxillaris, Deut. 18. verſ. 3. q. σείεται ἐσθιομένων, id eſt, ἐσθιομένων, movetur, dum edimus.
Σιαίνομαι, tædio afficior. Gloſſ. Cyr.
ΣΙ'ΑΛΟΝ, ου, τὸ, ſaliva. Dicitur & σίαλον. quaſi a σείω, quia in ore movetur.
Σίαλος, porcus ſaginatus. gen. Jon. σιάλοιο. q. a στάω, & ἅλις, quia admodum paſtus.
ΣΙ'ΒΥΛΛΑ, ης, ἡ, Sibylla, vaticinatrix. q. d. σιοῦ βουλή. Σιὸς Dorice Deus eſt.
Σιβύνη, ης, ἡ, venabulum. proprie quo ſues ſubiguntur. Dicitur & συβίνη, a σῦς, ſus.
Σιγαλόεις, εντος, ὁ, ſplendidus, elegans, ob pulchritudinem ſilentium, & admirationem inducens. in acc. ſingul. σιγαλόεντα. Th. σιγάω, admiror, ſileo.
Σιγαλὸς, ἡ, ὸν, Dor. pro σιγηλὸς, tacitus, taciturnus. Th. σιγάω, taceo.
Σιγᾷν, tacere, præſ. inf. act. a σιγάω. quod vide.
ΣΙΓΑ'Ω, taceo, ſileo. f. ήσω. p. σεσίγηκα. Hinc σιγὴ, ῆς, ἡ, ſilentium. σιγηλὸς, ῦ, ὁ, tacitus.
Σιγὴ, ῆς, ἡ, ſilentium. σιγῇ, tacite, adverbialiter ſumitur. Them. σιγάω, ſileo.
Σιγηθεὶς, ſilentio præteritus, a. 1. part. paſſ. verbi σιγάω, ſileo. a. 1. paſſ. ἐσιγήθην.
Σιγῆν, Dor. pro σιγᾷν, ſilere, præſ. inf. ejuſdem verbi.
ΣΙ'ΓΛΑΙ, ῶν, αἱ, inaures. Sed σιγλαί, ciſræ, notæ compendiariæ in ſcribendo; quod per eas aliquid σιγᾶται.
Σιγνοφόρος, ου, ὁ, manipularius. Ex σίγνον, ſignum, quod Lat. & φέρω, fero.
Σιγύνης, ὁ, jaculum e ferro. ut σιβύνη, Oppian. 1. dicitur & σίγυνον.
Σιγῶντι, Dor. pro σιγῶσι, ſilent, 3. ſingul. præſ. a σιγάω.
Σιδάρεος, Dor. pro σιδήρεος. quod vide.
Σιδαρόδετος, ου, ὁ, Dor. pro σιδηρόδετος. quod vide.
Σίδαρος, Dor. pro σίδηρος, ferrum.
Σιδαροχάρμας, α, ὁ, Dor. qui ferro, vel ferreis armis gaudet, bellicoſus. ὁ σιδήρῳ χαίρων. σιδαροχαρμᾶν, Dor. pro σιδηροχαρμῶν, gen. plur. a σιδηροχάρμης, ου, ὁ. Ex σίδηρος, ferrum, & χαίρω, gaudeo.
ΣΙ'ΔΗ, ης, ἡ, malus Punica, & fructus, a Sida Bœotiæ oppido.
Σιδήρεος, ης, εον, ου, (& Dor. εα, ᾶ) εον, ῦν, ferreus, a, um. Th. σίδηρος, ferrum.
Σιδηρίτας, & σιδαρίτας, α, ὁ, Dor. pro σιδηρίτης, ου, ὁ, magnes. σιδήρεος, ης, εα, ὁ, ferreus. Th. σίδηρος, ου, ὁ, ferrum.
ΣΙ'ΔΗΡΟΣ, ὁ, ferrum, enſis. quaſi a σίζω, ſtrideo, quod dicitur de ferro candente, cum in aqua reſtinguitur. Hinc σιδήρεος, ου, ὁ, ferreus. σιδηρίτης, ου, ὁ, magnes. σιδήριον, ου, τὸ, ferramentum.
Σιδηρόδετος, ου, ὁ, ferro ligatus. a δέω, ligo, & σίδηρος, ου, ὁ, ferrum.
Σιδὼν, ῶνος, ἡ, nomen urbis. Hebr. venatio. Hinc Σιδώνιος, ου, ὁ, Sidonius, nomen gentile.
Σίζειν, dicitur de ferro candente, quum in aqua reſtinguitur, a ſono.
Σικανοί, ῶν, οἱ, Sicani, gens.
Σικάριος, ου, ὁ, ſicarius, vox origine Lat. a ſica. q. ſeca, a ſecando, eſt gladiolus. Gr. δόλων, ωνος, ὁ, pugio.
Σικελία, ας, ἡ, Sicilia, regio.
Σικελὸς, ὁ, ἡ, Siculus, a. in plural. Σικελοί.
Σίκερα, τὸ, ſicera, ἄκλιτον. & ſumitur pro

pro quolibet potu inebriante, præter vinum: ut eſt cereviſia, &c.
Σίκιννις, ſaltatio quædam militaris. a σείω, & κινέω. Exercent eam σισύμβοι καὶ κινήμβοι.
Σίκλος, vide Siclus, Lat.
Σικύα, ας, ἡ, cucurbita, κολοκύνθη. quia ſimilis eſt τῷ σίκυῳ. Th. σίκυος, ου, ὁ, cucumis.
ΣΙ'ΚΥΟΣ, ου, ὁ, cucumis. q. a σύω, & κίω. Eſt enim ἑρπυστικὴ planta, & late funditur. Hinc σικύα, ας, ἡ, cucurbita.
Σικυήρατον, cucumerarium. Eſai. 1. 8. Aliter σικυήλατον, quod ibi σικύαι ἐλαύνονται. Vel σικυήρατον, quod σίκυας κρατεῖ.
Σικυωνόθε, adv. pro ἐκ τῆς Σικυῶνος, ex urbe Sicyone.
ΣΙΚΧΟ'Σ, οῦ, ὁ, injucundus, moleſtus. imbecillus. deriſor. σικχασία, tædium. σικχαίνω, faſtidio.
Σίλας, α, ὁ, nomen viri. Lat. taciturnus.
ΣΙ'ΛΙΓΝΙΣ, εως, ἡ, ſiligo. a Lat.
Σιλλικύπριον, planta quædam.
Σίλλοι, ων, οἱ, dicacitates, convitia. q. a σείειν ἰλλοὺς, movere oculos. Heſych. σιλλὸς, χλευασμὸς, μῶμος, κακηγορία. Eſt & σιλλὸς, ἀναφάλαντος, id eſt, recalvaſter.
Σίλυβον, ἀκανθῶδές τι ἄνθος καὶ ἐδώδιμον. Dioſcor. lib. 4. Eſt ſpina lata, foliis chamæleontis. Eſt & σίλλυβον τῶν βιβλίων τὸ δέρμα. quaſi a συλλαμβάνω, quia pellis, in qua liber compingitur, aut involvitur, comprehendit illum.
Σιλουανὸς, οῦ, ὁ, Silvanus, nomen viri.
Σίλουρος, piſcis, quia σείει τὴν οὐράν. Vide Silurus.
ΣΙ'ΛΦΗ, ης, ἡ, blatta.
ΣΙ'ΛΦΙΟΝ, ου, τὸ, laſerpitium, frutex.
Σιλωάμ, ὁ, nomen piſcinæ, ἄκλιτον. Hebr. miſſus.
Σίμαι, citharæ partes ſummæ, & in quibus quædam ponuntur continenda. Sed σιμαὶ, ſunt apes. q. a σιμὸς, quia obtuſiorem habent aculeum, quam veſpæ.
ΣΙ'ΜΒΛΟΝ, ου, τὸ, vel σίμβλος, ου, ὁ, & σιμβλὴ, ης, ἡ, alveare, ubi σιμαὶ βάλλουσι μέλι.
Σιμεὼν, vel Συμεὼν, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. exauditus.
Σιμὴ, ῆς, ἡ, & in nom. pl. σιμαὶ, αἱ, apes.
Σιμικίνθιον. vide σημικίνθιον.
Σιμόεις, εντος, ὁ, Simois, nomen fluvii, & viri.
ΣΙΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, ſimus. preſſis naribus. Eſt & σιμὸς, τυφλός.
Σιμοῦντα, pro Σιμόεντα, acc. ſing. a Σιμόεις, εντος, ὁ, nomen viri, vel fluvii.
Σιμωνίδης, ου, ὁ, Simonides.
Σινᾶ, τὸ, nomen montis ἄκλιτον. Hebr. rubus.
Σινάμωρος, ad alios lædendos natus. a σίνω, & μόρος, fatum, tanquam cui fatale ſit nocere. hinc σιναμωρέω, vaſto, corrumpo.
Σίναπι. vide in σίνηπι, ſinapi.
ΣΙΝΔΩ'Ν, όνος, ἡ, ſindon, amictus ex lino, linteum tenue.
Σίνεται, 3. ſing. ind. præſ. verbi σίνομαι, lædo, noceo.
ΣΙ'ΝΗΠΙ, & σίναπι, εως, τὸ, ſinapi. quia σίνει τὰς ὦπας, lædit oculos. hinc σιναπίζω, vultum adduco, δεινάζομαι, ut qui ſinapi edunt.
Σινιάζω, ventilo, vanno, cribro, concutio. fut. άσω. p. σεσινίακα. a. 1. ἐσινίασα. aor. 1. inf. act. σινιάσαι. quaſi a σείω, concutio.
Σινώπη, ης, ἡ, urbs quædam Ponti.
Σίντης, ου, ὁ, noxius. Hinc Lemnii incolæ Σίντιες dicti, quod piraticam exercuerint.
Σίντης, vide in σίνος.
ΣΙ'ΝΩ, & σίνομαι, noceo, lædo. Hinc σίνος, εος, τὸ, noxa, damnum. σινάτης, ου, ὁ, noxius. ἀσινὴς, έος, ὁ, ἡ, innoxius.

Σιοναΐζω, laſcivire more ſcorti. a Sinope impudica muliere.
ΣΙ'ΟΝ, ου, τὸ, laver. herba aquatica.
Σιὸς, Deus, Doricæ, quia omnia σείει, vel a Θεός.
ΣΙΠΑΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, deformis, impurus. σιφλὸς, οῦ, ὁ, idem.
Σιπαχόρας, nomen Indicum fluvii.
ΣΙΠΥ'Η, ης, ἡ, arca, proprie panaria. Suidæ quaſi σιπύην, quia in eam σιτία ἐμβάλλονται. Reſpicit, opinor, ad σῖτος, & βύω, impleo.
Σιρὰ, vide σειρὰ, & in Lat. Etymol. ſira.
ΣΙ'ΡΑΙΟΝ, ου, τὸ, defrutum, ſapa.
Σιρὸς, vel σειρὸς, ſirus, fovea in uſum granarii cavata. q. σωρός.
Σισαμὶς, ίδος, ἡ, ſeſamum, ſpecies frugum.
ΣΙ'ΣΑΡΟΝ, ου, τὸ, ſiſer, olus.
Σισόη, ης, ἡ, Suidas: σισόης τὸ πλεξούδιον. Levit. 19. 29. An a σείσις, ut indicetur coma contorta in diverſos cincinnos, quibus caput velut in angulos frangatur, qui cincinni concuti poſſint? an a σίσυς, ut ſit capillus, velut caprini villi?
Σίσυβος, fimbria. quaſi a σείω, & βοῶ, quod concuti queat, & reſonare.
ΣΙΣΥ'ΜΒΡΙΟΝ, ου, τὸ, ſerpillum ſylveſtre, ſiſymbrium.
ΣΙΣΥ'ΡΑ, ας, ἡ, ſagum pelliceum, veſtis e pellibus caprinis, penula.
Σίσυς βαίτη, pellis capræ, vile veſtimentum. q. a σισύρα.
Σίσυφος, ου, ὁ, Siſyphus, nomen proprium.
ΣΙ'ΣΩΝ, vel σίσων, ωνος, ὁ, ſemen apio ſimile.
Σιτέεσθαι, Dor. & Jon. pro ἐσιτεῖσθαι, comedi, a. 1. paſſ. a σιτέω. vide in σῖτος, ου, ὁ, frumentum.
Σιτανίας, ſpecies σίτου.
Σιτευτὸς, ἡ, όν, ſaginatus, a, um. a verbo σιτεύω, frumentis ſagino. f. εύσω. perf. σεσίτευκα. Th. σῖτος, ου, ὁ, frumentum.
Σιτηρέσιον, ου, τὸ, demenſum frumentum, quod quis a σιτώνη aufert. a σῖτος, frumentum, & αἱρέω, aufero.
Σιτίζω, pinguefacio. & in 3. plur. σιτίζουσι. fut. ίσω. perf. σεσίτικα. perf. paſſ. σεσίτισμαι, σαι, ται. hinc σιτιστὸς, ή, όν, altilis, e. Th. σῖτος.
Σιτίον, ου, τὸ, cibus. dat. σιτίῳ. Th. σῖτος, ου, ὁ, frumentum.
Σιτοβολῶνες, hortea, acc. plur. a σιτοβολὼν, ῶνος, ὁ, quod ex σῖτος, ου, ὁ, frumentum, & βάλλω, jacio.
Σιτοδεία, ας, Jon. σιτοδηίη, ης, ἡ, annonæ caritas. Ex σῖτος, frumentum, & δέομαι, indigeo.
Σιτοδοσία, ας, ἡ, frumenti datio.
Σιτομέτριον, ου, τὸ, demenſum. q. d. μέτρον τοῦ σίτου, menſura cibi.
Σῖτον, ου, τὸ, panis ex frumento. Thema σῖτος.
Σιτοποιὸς, οῦ, ὁ, piſtor. Ex σῖτος, & ποιέω, facio.
ΣΙ'ΤΟΣ, ου, ὁ, frumentum, panis, annona, commeatus. quaſi a σείω, cribro, quod ſit proprie purum jam, elaboratum, & vannatum. Vel a σίω, id eſt, σείω, quatio: quod frumentum ex involucris ſuis σείεται, ideſt, excutitur. Hinc σιτίον, ου, τὸ, cibus. σιτέω, σιτεύω, & σιτίζω, alo, nutrio, paſco, ſagino. σιτηρὸς, frumentarius. σιτώνης, qui σῖτον ὠνεῖται. σιτοπώλης, qui σῖτον πωλεῖ, vendit. παράσιτος, ου, ὁ, adulator.
Σιτοφάγος, ου, ὁ, nomen muris. quod a σῖτος, ου, ὁ, frumentum, & φάγω, comedo.
Σιτοφόρος, ου, ὁ, ἡ, qui frumentum portat.
ΣΙ'ΤΤΑ, vox paſtorum, ut feſtinet grex. a σοῦ, curre, & hoc ex σεύω, concito.
Σιττύβα, ης, ἡ, veſtis pellicea.
Σίττυβος, genus vaſis. an quod in eo σῖτος ponatur?
Σιφλὸς, οῦ, ὁ, deformis, debilis, per

ſync. pro σιπαλός. hinc σιφλόω, deformem reddo, ignominiam affero. Ducamus a σωφὸς, vel συφεὸς, hara.
ΣΙΦΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, vacuus.
ΣΙ'ΦΩΝ, ωνος, ὁ, tubus, canalis. q. a σιφνός.
Σιών, τὸ, nomen montis ἄκλιτον. Hebr. ariditas.
Σιώπα, præſ. imperat. act. a σιωπάω.
ΣΙΩΠΑ'Ω, ſileo. imperf. ἐσιώπαον, ων, αες, ας, αε, α. præſ. imperat. act. σιώπαε, α, ſile. fut. ήσω. perf. σεσιώπηκα. a. 1. ἐσιώπησα. aor. 1. ſub. act. σιωπήσω, ῃς, ῃ. Hinc σιωπὴ, ῆς, ἡ, ſilentium. σιωπῇ, adverb. ſilentio, tacite. q. a σιγάω, & ὄψ, vox; vel ſit q. σείειν τὴν ὦπα, os movere ceſſo.
Σιωπὴ, ῆς, ἡ, ſilentium. a σιωπάω.

Σ K.

ΣΚΑ'ΖΩ, claudico. fut. άσω. p. ἔσκακα. Hinc σκαιὸς, οῦ, ὁ, lævus, ſiniſter. σκάνδαλον, ου, τὸ, ſcandalum, in quod ita impingimus, ut claudicemus. ab a. 2. ἔσκαδον, ν inſerto. σκανδαλίζω, ſcandalo ſum.
Σκαιὰς πύλας, Scæas portas, acc. plural. vide σκαιῇ.
Σκαιῇ, dat. ſing. unde Latinor. ſcæva, a σκαιὸς, ὰ, ὸν, ſiniſter. Th. σκάζω, claudico.
Σκαιὸς, οῦ, ὁ, ſiniſter, ab eodem them.
ΣΚΑΙ'ΡΩ, ſalio, tripudio. f. αρῶ. q. σκέλη αἴρω, crura attollo. Hinc σκάρος, ὁ, & σκαρὶς, ίδος, ἡ, nomen piſcis. σκαλμὸς, οῦ, ὁ, lignum, cui remum alligant. Accipitur etiam pro navi. σκαύρος, ου, ὁ, qui talos tumentes, & porrectos habet. σκιρτάω, ſalto, ſalio.
Σκαληνὸν τρίγωνον, cujus tria latera ſunt inter ſe inæqualia. a σκάζω, claudico, ſeu σκολιός.
Σκαλὶς, σκαλιστήριον, inſtrumentum τοῦ σκάλλειν, ſarculum.
ΣΚΑ'ΛΛΩ, fodio. Ducunt a κέλλω, moveo, & σκίω, pro ξέω, rado. Hinc σκαλεύω, & σκαλίζω, idem.
Σκαλμὸς, οῦ, ὁ, ſcalmus, paxillus, ad quem alligatur remus, quia eo σκάλλεται pars navis, dum incutitur.
Σκάλοψ, talpa. quia σκάλλει ὀπὰς, fodit foramina. vel a σκάλλω, quia tectos oculos habet.
Σκάμανδρος, ου, ὁ, Scamander, nomen fluv. dat. Σκαμάνδρῳ. Hinc Σκαμάνδριος.
Σκαμβὸς, οῦ, ὁ, qui obliquus in latus procedit. a σκάζω, vel σκαιῶς βαίνει.
ΣΚΑΜΜΩ'ΝΙΟΝ, ου, τὸ, vel ία, ας, ἡ, ſcammonium, herba.
Σκανὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro σκηνὴ, ἡ, taberna, tentorium. Fortaſſe ab ἔσκευμαι.
Σκανδαλίζω, ſcandalizo. f. ίσω. a. 1. ἐσκανδάλισα, feci ut offenderet. a. 1. ſub. σκανδαλίσω, ῃς, ῃ, & in 1. plur. ωμεν. perf. act. ἐσκανδάλικα. a. 1. ind. paſſ. ἐσκανδαλίσθην, ης, η. aor. 1. ſub. paſſ. σκανδαλισθῶ, ῇς, ῇ, & in 2. plur. σκανδαλισθῆτε. f. 1. paſſ. σκανδαλισθήσομαι, ῃ, εται. quod a σκάνδαλον, ου, τὸ, offendiculum. Th. σκάζω, claudico.
Σκάνδαλον, ου, τὸ, offendiculum in via poſitum. Th. σκάζω, claudico.
ΣΚΑ'ΝΔΙΞ, ικος, ὁ, genus oleris ſylveſtris. An a σκίω, tacit, ξέω, ſeco, quia ſemen et acutum?
Σκανθαρίζω, vel potius σκινθαρίζω, medio digito naſum ferio. σκιμαλίζω, pro eodem apud Heſych.
Σκάντης, κράββατον, grabatum. vide σκίμποδες.
Σκανθος, αἰτία, κώλυμα. Heſych. culpa, impedimentum. tanquam aliquid σκαιῶς factum.
Σκαπάνη, & Doric. α, ἡ, foſſio, ligo. a σκάπτω, fodio.
Σκαπέρδα, ludi genus. an σκαπέρδη leg. Poll. lib. 9. cap. 7.
Σκάπετος, ου, ὁ, foſſa. Th. σκάπτω, fodio.
Σκαπτησύλη, ἡ, urbs Thraciæ.
Σκάπτοιτο, 3. ſing. opt. paſſ. verbi σκάπτω.

Σκα-

Σκᾶπτρον, ου, τὸ, Doric. pro comm. σκῆπτρον, ου, τὸ, ſceptrum. Th. σκήπτω, innitor.

ΣΚΑ'ΠΤΩ, fodio, excavo. fut. ψω. a. 1. ἔσκαψα, aor. 1. ſub. activ. σκάψω, ῃς, ῃ. perf. ἔσκαφα. unde σκάφη, ης, ἡ, ſcapha. Act. 27. verſ. 31. σκαφὴ, ῆς, ἡ, foſſa. σκαπτὴρ, ῆρος, ὁ, foſſor.

Σκαρδαμύττω, oculis ſalientibus crebro conniveo. Ideo a σκαίρω, ſalio, & μύω, conniveo.

Σκαρθμὸς, ῦ, ὁ, ſaltus. a σκαίρω, ſalio. unde εὐσκαρθμος, bene ſaltans, agilis.

Σκαρίζω, ſalio, palpito, tripudio. a σκαίρω, idem.

Σκαριφᾶσθαι, radiis delineare, ſcarificare. a σκάριφος.

ΣΚΑ'ΡΙΦΟΣ, ου, ὁ, ſtylus; penicillus; item ſtipula, feſtuca. quaſi a κάρφος, feſtuca.

Σκάρος, ſcarus, piſcis.

Σκαῦρος, ου, ὁ, ſcaurus, quia difficulter σκαίρει.

Σκαφεῖσα, a. 2. part. paſſ. f. g. verbi σκάπτω, fodio.

Σκάφη, ης, ἡ, ſcapha, vas oblongum, & ſpecies navium. a σκάπτω, quia excavatum lignum. ſed σκαφὴ, ῆς, ἡ, foſſa. Th. σκάπτω.

Σκαφθῆναι, effoſſum eſſe, a. 1. inf. paſſ. verbi σκάπτω, fodio. fut. ψω. a. 1. paſſ. ἐσκάφθην. a. 2. paſſ. ἐσκάφην.

Σκαφίον, ου, τὸ, ligo, quo σκάπτεται.

Σκαφὶς, ίδος, ἡ, mulctra, vas melli ſervando deſtinatum. Th. σκάπτω.

Σκάφος, εος, τὸ, foſſa, foſſio. Thema σκάπτω, fodio. f. ψω.

Σκεδᾷ, diſſipabis, Bœot. pro σκεδάσῃ, 2. ſingul. fut. 1. med. verbi σκεδάω, ſeu άζω. fut. 1. med. σκεδάσομαι, σκεδάσῃ, & ſublato σ, σκεδάῃ, unde per Craſin σκεδᾷ.

Σκεδάζω, vide in σκεδάω, diſſipo.

Σκεδάσεις, 2. ſingul. fut. 1. activ. verbi ejuſdem.

ΣΚΕΔΑ'Ω, άζω, & σκεδάννυμι, diſſipo, diſpergo. f. άσω. p. ἐσκέδακα.

ΣΚΕΘΡΟ'Σ, ῦ, ὁ, exactus, exquiſitus. quaſi a χέω, habeo, ut ſit quaſi habilis.

ΣΚΕΙ'ΡΩΝ, ωνος, ὁ, Caurus, ventus e Scironiis ſaxis ſpirans.

Σκελετὸς, ῦ, ὁ, aridus. Thema σκέλλω, exſicco.

Σκελέω, idem quod σκέλλω. quod vide.

Σκέλη, nom. plur. a σκέλος, εος, τὸ, crus.

Σκελισαγὶς, cruris fractio. a σκέλος, & ἄγω, frango.

Σκελλὸς, ῦ, ὁ, aridus; item diſtortus. q. a σκέω, pro ξέω.

ΣΚΕ'ΛΛΩ, exſicco, areſacio. attenuo. q. a σκελλὸς, aridus. hinc σκελετὸς, ῦ, ὁ, exſiccatus; item cadaver aridum. σκληρὸς, ῦ, ὁ, durus.

ΣΚΕ'ΛΟΣ, εος, τὸ, crus, pes. quaſi a σκέλλω, quaſi aridum, ἄσαρκον. Etymolog. a χίζειν, quia crura diviſa. Hinc σκελὶς, ίδος, ἡ, perna. περισκελὴς, έος, ὁ, ἡ, crura ambiens.

Σκέπα, tecta, accuſ. plur. per apocopen pro σκεπάσματα. Th. σκέπω, tego.

ΣΚΕ'ΠΑΡΝΟΝ, ου, τὸ, aſcia, dolabra. quaſi a σκήπτω, cum impetu immitto. niſi a ξέω, veteri ſcriptura σκέω.

Σκεπάσας, a. 1. part. act. verbi σκεπάζω, tego. Th. σκέπω, idem.

Σκέπασμα, ατος, τὸ, tegumentum, quo quis tegitur. ab eodem verbo, & them.

Σκέπη, ης, ἡ, vide in σκέπω, tego.

Σκέπτεο, ſpeculare, Jon. pro σκέπτου, præſ. imperat. verbi σκέπτομαι, conſidero. fut. ψομαι.

Σκεπτέον, conſiderandum, adject. verbale a σκέπτομαι.

ΣΚΕ'ΠΤΟΜΑΙ, circumſpicio, inviſo, video, ſpeculor, delibero. præſ. part. σκεπτόμενος. fut. ψομαι. perf. ἔσκεμμαι, ψαι: hinc σκέψις, εως, ἡ, contemplatio, inſpectio. præt. med. ἔσκοπα. hinc σκοπὸς, ῦ, ὁ, ἡ, ſpeculator, explorator. σκοπὴ, ῆς, ἡ, ſpecula. σκοπέω, ſpeculor. σκοπιάζω, idem. σκόπελος, ου, ὁ, ſcopulus. ἐπισκοπέω, inviſo, inſpicio. ἐπίσκοπος, ου, ὁ, inſpector. οἰωνοσκόπος, ου, ὁ, auſpex. ὡροσκόπος, ου, ὁ, qui horas obſervat; item ea pars cœli, quæ geniture tempore ab Orientali parte emergit in hemiſphærium noſtrum.

ΣΚΕ'ΠΩ, tego, velo, operio. σκεπάω, & άζω, idem. σκέπασμα, ατος, τὸ, tegumentum. σκέπη, ης, ἡ, tegmen, prætextus.

Σκερβόλος, ου, ὁ, conviciator. q. a κέαρ, & βάλλω, ut ſit cor petere verbis. vel a σκῶρ βάλλειν, ut ſit, qui ſtercus verborum in aliquem jacit.

Σκευάζω, inſtruo, paro, orno, molior, ſtruo. Th. σκεῦος, εος, τὸ, vas.

Σκευᾶς, ᾶ, ὁ, nomen pontificis. Hebr. æquator. Act. 19. 13.

Σκευὴ, ῆς, ἡ, armamenta navis. apparatus. ornatus. Th. σκεῦος.

ΣΚΕΥ'ΟΣ, εος, τὸ, vas, vaſis: utenſile. σκεῦος ὀστράκινον, vas teſtaceum, inſtrumentum, velum. Act. 9. 15. & 27. 27. Forte a χέω, capio. quod ſit capax. Hinc σκευάζω, inſtruo, paro, conficio. σκευὴ, ῆς, ἡ, apparatus. παρασκευάζω, præparo. παρασκευὴ, ῆς, ἡ, præparatio. ἀνασκευάζω, deſtruo. προσκευάζω, adſtruo.

Σκευοφόρος, ὁ, ἡ, qui ſarcinas fert.

Σκευωρὸς, ῦ, ὁ, qui τὸ σκεῦος ὁρᾷ, vaſorum cuſtos. σκευωρέω, utenſilia cuſtodio. ſatago.

Σκέψασθαι, a. 1. inf. med. σκεψόμενος, fut. 1. part. med. verbi σκέπτομαι, circumſpecto. fut. ψομαι. aor. 1. imperat. med. σκέψαι.

Σκέψις, εως, ἡ, contemplatio, circumſpectio. ab eodem verbo.

Σκήλῃ, areſecerit, 3. ſingul. a. 1. ſub. verbi σκέλλω, areſacio, vel σκάλλω, fodio, findo. fut. σκαλῶ. a. 1. ἔσκαλα, & Att. ἔσκηλα. Hinc a. 1. opt. Æol. σκήλειε, ας, ε. a. 1. ſub. act. σκήλω, ῃς, ῃ, areſecerim. a. 1. inf. σκῆλαι.

ΣΚΗΝΗ', ῆς, ἡ, tabernaculum, tentorium; compotatio, actio ſcenica. q. ἀπὸ τῆς σκιᾶς, quod ſint umbracula. Hinc σκῆνος, εος, τὸ, idem. σκηνίτης, & σκηνίτης, ου, ὁ, in tentoriis habitans. σκηνάω, ſeu σκηνέω, tentorium figo.

Σκηνίπτω, idem quod σκαρίζω, quaſi σκῆνος [illegible], id eſt, corpus lædere. σκῆνος corpus eſt, in quo σκηνοῖ anima.

Σκηνοπηγία, ας, ἡ, tentoriorum fixio. a σκηνὴ, tentorium, & πήγνυμι, figo, compingo.

Σκηνοποιὸς, ῦ, tabernaculorum confector. a σκηνὴ, & ποιέω, facio.

Σκῆνος, εος, τὸ, tabernaculum. hinc ὁμόσκηνος, ου, ὁ, ἡ, & σύσκηνος, ου, ὁ, contubernalis. Th. σκηνή.

Σκηνόω, habito, commoror. f. ώσω, οῖς, οῖ. perf. ἐσκήνωκα. a. 1. ἐσκήνωσα, habitavi. ab eodem them.

Σκηπάνιον, ου, τὸ. & Jon. σκηπανίσιον, & Dor. σκαπάνιον, ſceptrum. a σκήπτω, innitor.

Σκήπτεσθαι, prætexere ſpecioſam aliquam cauſam, ſimulare. Th. σκήπτω.

Σκηπτὸς, ῦ, ὁ, fulmen. in plur. σκηπτοὶ, procellæ. Th. σκήπτω, cum impetu cado.

Σκηπτοῦχος, ου, ὁ, ſceptrifer. a σκῆπτρον, ου, τὸ, ſceptrum. quod a Themate σκήπτω, innitor, & ἔχω, teneo, habeo.

Σκῆπτρον, ου, τὸ, ſceptrum. ſcipio, baculus, ſuper quo quis σκήπτεται. Th. σκήπτω, innitor.

ΣΚΗ'ΠΤΩ, innitor, incumbo, cado, ruo. hinc σκῆπτρον, ου, ſceptrum, baculus.

Σκήπων, ſcipio. Th. σκήπτω.

Σκηρίπτω, fulcio. ab eodem them.

Σκῆψις, εως, ἡ, ſpecioſa cauſa, prætextus. ſimulatio. Thema σκήπτω, innitor.

ΣΚΙΑ', ᾶς, ἡ, umbra, ſocius, conviva, dict. quaſi κία, a κίω. quia nos comitatur. Hinc σκιόεις, εντος, ὁ, umbroſus. σκιάω, & σκιάζω, obumbro.

Σκιαρᾶν παγᾶν, Doric. pro σκιαρῶν πηγῶν, umbroſorum fontium. Thema σκιὰ, ᾶς, ἡ.

Σκιαρὸς, & σκιερὸς, ῦ, ὁ, umbroſus, opacus. ab eodem them.

ΣΚΙ'ΓΓΟΣ, vel σκίγκος, ου, ὁ, crocodilus terreſtris.

Σκιδναμένη, diſperſa, præſ. part. paſſ. f. g. verbi σκίδνημι, diſſipo, diſpergo. paſſ. σκίδναμαι. Th. σκεδάω, diſſipo.

Σκίδνημι, & σκιδνῶ, diſpergo, diſſipo. in paſſ. σκίδναμαι, & in 3. plur. imperf. paſſ. ἐσκίδναντο, ejuſdem them.

Σκιερὸς, vide in σκιαρὸς.

Σκιῇ, dativ. Jonicus a σκιὰ, ᾶς, ἡ, umbra.

Σκιητροφεῖν, Jonic. pro σκιατροφεῖν, in umbra vitam degere. ex σκιὰ, & τρέφω, alo.

ΣΚΙ'ΛΛΑ, ης, ἡ, ſquilla. herba, bulbum inſignem habens.

ΣΚΙΜΑΛΙ'ΖΩ, pertento, an gallina ovum conceperit. q. σκιὰν μαλάσσειν, locum tenebroſum explorare. Deinde eſt χλευάζειν, medio digito oſtenſo.

Σκιμβὸς, claudus, qui σκίμπτει in fulcro. Vel a σκαμβὸς.

Σκίμπτω, & σκήμπτω, nitor, incumbo. Hinc σκίμφθη, fixa eſt, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. Jon. Th. σκήπτω, innitor.

Σκίμφθη, Jon. pro ἐσκίμφθη, fixa eſt. 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi σκίμπτω. quod vide.

Σκίναξ, agilis ad ſubſiliendum. quaſi a κινεῖν.

Σκίναρ, fœtus. fit a κυεῖν, ut & κύος, fœtus.

Σκινδάλαμος, ſcrupulum, & us. vide γινδαλμός.

ΣΚΙΝΔΑΨΟ'Σ, ῦ, ὁ, planta quædam hederæ ſimilis; item muſicum inſtrumentum.

ΣΚΙΝΘΟΣ, ῦ, ὁ, naufragus, urinator. Vide Theophraſt. hiſt. 4 7. 8.

Σκιόεις, εντος, ὁ, umbroſus, in accuſ. σκιόεντα. Them. σκιά, ᾶς, ἡ, umbra.

Σκιόωντο, Jonic. & Poet. pro ἐσκιῶντο, 3. plur. imperf. paſſiv. verbi σκιάω, obumbro. f. άσω. Th. σκιά, ᾶς, ἡ, umbra.

Σκιπαῖος, ου, ὁ, tardus, lentus, qui baculo innitens incedit. Th. σκήπτω, innitor.

Σκίπων, ſcipio, a σκήπτω, innitor.

Σκίρον, ου, τὸ, umbraculum, a σκιά. Sed σκίρα, feſtum quoddam Athenis: unde σκιροφοριών.

ΣΚΙ'ΡΟΣ, ου, ὁ, marmoris fragmentum. cæmentum, gypſus. puto a σκέω, id eſt, ξέω, ſcalpo. hinc σκίῤῥος, ου, ὁ, tumor durus, quia ſimilis σκίρῳ.

Σκίῤῥος, ου, ὁ, tumor quidam durus, ut in hepate, liene, quia ſimilis σκίρῳ.

Σκιρτάσητε, ſaltetis. an leg. σκιρτάσατε, a. 1. imperat. Dor. pro σκιρτήσατε? a σκιρτάω, ſalio.

Σκιρτάω, ſalio, exulto. Thema σκαίρω, idem. fut. ήσω. perf. ἐσκίρτηκα. a. 1. imperat. σκίρτησον, άτω, & in plur. σκιρτήσατε.

Σκιρτῆσαι, a. 1. inf. act. verbi σκιρτάω, ſalio. Th. σκαίρω.

Σκιρτῶσι, 3. plur. præſ. act. ejuſdem verbi, & them.

ΣΚΙ'ΤΑΛΟΙ, ων, οἱ, homines viles, & improbi. a Scitone quodam fullone.

Σκλέω, & σκλῆμι, durus fiem ex nimia ariditate. per ſync. pro σκελέω. Thema σκέλλω, exſicco.

Σκλῆναι, aruiſſe, aor. 2. inf. verbi σκλῆμι, (quod ex σκλέω, per ſyncop. factum pro σκελέω, exſicco.) perf. ἔσκληκα. a. 2. ἐσκλην. Th. σκέλλω, areſacio.

Σκληροκαρδία, ας, ἡ, d[illegible] cordis. quaſi dicas, σκληρὰ καρδία, durum cor. Matth. 19. 8. Th. σκέλλω, exſicco.

Σκληρὸς, ὰ, ὸν, durus, a, um. Th. σκέλλω, exſicco, areſacio.

Σκλη-

Σκληρότης, ητος, ἡ, durities. ab eodem them.

Σκληροτράχηλος, ου, ὁ, duræ cervicis homo, pertinax, Metaph. ab equo indomito. quod ex σκληρὸς, durus. Th. σκέλλω, exſicco, & τράχηλος, ου, ὁ, collum.

Σκληρυνῶ, induro. fut. υνῶ. a. 1. ἐσκλήρυνα. a. 1. ſub. act. σκληρύνω, ῃς, ῃ. imperf. paſſiv. ἐσκληρυνόμην, ου, ετο. a. 1. ind. paſſ. ἐσκληρύνθην, ης, η. a. 1. ſub. paſſ. σκληρυνθῶ, ῇς, ῇ. quod a σκληρὸς, durus. Th. σκέλλω, areſacio.

Σκληρῶ, Doric. pro σκληροῦ, genit. a σκληρός. quod vide.

Σκνιπὸς, ή, όν, parcus, a, um. q. a σκνίψ, culex, quod ſit μικρόβορος, parvi cibi.

Σκνιφὸς, ή, όν, hebes viſus, Att. eſt σκότος, nempe κνέφας.

Σκνίψ, idem quod κνίψ.

Σκολιὸς, validus. an quia cruribus valet?

Σκολιῇσι, dat. plur. f. g. pro σκολιαῖς. a σκολιὸς, tortuoſus.

ΣΚΟΛΙΟ'Σ, ά, όν, tortuoſus, a, um. obliquus. & per Metaph. parvus, aſper, difficilis. Hinc σκολιόω, tortuoſum reddo. An a σκέλος, quatenus diſtortus?

Σκόλυς, ὁ, villus. quia σκολιὸς, intortus.

ΣΚΟΛΟ'ΠΑΞ, ακος, ὁ, gallinago avis; vel piſcis quidam a roſtro extenſo, inſtar σκόλοπος.

Σκόλοπας, palos, acc. plur. a σκόλοψ, οπος, ὁ, palus.

ΣΚΟΛΟΠΕ'ΝΔΡΑ, ας, ἡ, ſcolopendra, animal ex genere multipedum.

Σκόλος, ſpiræ ſpecies, quia σκύλλει, id eſt, offendit. vel σκόλλω, pungit.

ΣΚΟ'ΛΟΨ, οπος, ὁ, palus præacutus, vallus, ſurculus. veluti σκόλου ὄψ, ſpinea facies.

Σκόλυθρος, humilis, parcus. an a σκελλὸς, aridus? quia parci ſe aridos gerunt.

ΣΚΟ'ΛΥΜΟΣ, ου, ὁ, cardui ſpecies. q. a σκόλος.

ΣΚΟΛΥ'ΠΤΩ, lacero, evello.

Σκόλυφρος, tetricus. quaſi σκολιόφρων, vel a σκολύπτω. Evulſio fit vi.

ΣΚΟ'ΜΒΡΟΣ, ου, ſcombrus, piſcis marinus.

Σκοπαῖος, vel potius σκωπαῖος, ου, ὁ, nanus.

Σκόπει, præſ. imperat. act. σκοπεῖν, præſ. inf. verbi σκοπέω. quod vide.

Σκόπελος, ου, ὁ, ſcopulus, locus altus, unde σκοπεῖν licet. Thema σκέπτομαι, circumſpicio.

Σκοπέω, ῶ, & Jon. σκοπιάω, ſpeculor, conſidero. præſ. imperat. σκόπεε, εῖ, & in plur. σκοπέετε, εῖτε. præſ. part. σκοπέων, ῶν. f. ήσω. p. ἐσκόπηκα. Thema σκέπτομαι, circumſpicio. f. σκέψομαι. p. ἔσκεμμαι, ψαι, πται. præt. med. ἔσκοπα.

Σκοπῇ, 3. ſingul. præſ. ſub. act. verbi σκοπέω, quod vide.

Σκοπιά, ᾶς, ἡ, ſpecula. hinc σκοπιάζω, ſpeculor. Th. σκέπτομαι, circumſpicio. fut. ψομαι. p. m. ἔσκοπα.

Σκοπιαζέμεν, Jon. ſeu Dor. pro σκοπιάζειν, præſ. inf. act. verbi σκοπιάζω, ſpeculor. vide in σκοπιά, ᾶς, ἡ.

Σκοπιῇ, ῆς, dat. & gen. Jon. a σκοπιά, ᾶς, ἡ, ſpecula. quod vide.

Σκοπὸς, ῦ, ὁ, ſpeculator, inſpector, cuſtos, princeps, qui σκοπεῖ, ſeu σκέπτεται. Eſt & σκοπὸς, ῦ, ὁ, ſcopus, finis: id, quod acturus σκοπεῖ. Sic Belg. ooghmerck. Th. σκέπτομαι, circumſpicio.

Σκοποῦντα, acc. ſing. m. g. σκοποῦντες, nom. plural. part. præſ. verbi σκοπέω. quod vide.

Σκορακίζω, ad corvos abire jubeo. a κόραξ. cum maledictis perſequor, contumelioſe rebello. σκορακισμὸς, contumelia. Hinc ἀποσκορακίζειν, ἀποσκορακισμὸς. ἀποσκορακισμὸς, ἐξουδένωσις.

Σκορδινάομαι, pandiculor: eſt extendere membra cum oſcitatione, ut faciunt, qui a ſomno ſurgunt. An a κόρος, & δεινὸς; accidit enim ille motus ex ſatietate, & faſtidio. Th. σκόροδον, ου, τὸ, allium.

Σκόρδιον, ſcordium. herba in malignis morbis efficax.

ΣΚΟ'ΡΟΔΟΝ, ου, τὸ, allium. q. σκῶρ ὄζειν, quod fœde oleat. tanquam ſtercus. Hinc σκοροδίζω, alliis paſco. σκορδινάομαι, pandiculor, extendo membra cum oſcitatione.

ΣΚΟΡΠΙ'ΖΩ, diſſipo, ſpargo. fut. ίσω. perf. ἐσκόρπικα. aor. 1. paſſ. ἐσκορπίσθην. a. 1. ſub. paſs. σκορπισθῶ, ῇς, ῇ. q. a σκαίρω, q. diſſilire facio.

ΣΚΟΡΠΙ'ΟΣ, ου, ὁ, ſcorpius, ſerpens. παρὰ τὸ σκορπίζειν τὸν ἰὸν, a ſpargendo veneno.

Σκορπισθῆτε, 2. plur. a. 1. ſub. paſſ. verbi σκορπίζω, quod vide.

Σκοτεινὸς, ή, όν, tenebroſus, a, um. nom. plur. n. g. σκοτεινά. Thema σκότος, εος, τὸ, caligo.

Σκοτίζω, tenebras alicui offundo, obſcuro. fut. ίσω. perf. ἐσκότικα. perf. paſſ. ἐσκότισμαι. perf. part. ἐσκοτισμένος, η, ον, obtenebratus. a. 1. paſſ. ἐσκοτίσθην, ης, η. a. 1. imperat. paſs. σκοτίσθητι, ήτω, in 3. plur. σκοτισθήτωσαν. a. 1. ſub. paſs. σκοτισθῶ, ῇς, ῇ. fut. 1. paſs σκοτισθήσομαι, obſcurabor. Th. σκότος.

Σκοτοδινιάσαι, a. 1. inf. act. verbi σκοτοδινιάω, tenebricoſa vertigine laboro. Th. σκότος, & δίνη, vortex.

Σκοτομήνη, nox, in qua μήνη σκοτεινή.

ΣΚΟ'ΤΟΣ, ου, ὁ, vel εος, τὸ, tenebræ, caligo. q. a σκιά, umbra. Hinc σκοτώδης, ατος, ὁ, tenebroſus. σκοτεινὸς, ῦ, ὁ. idem. σκοτόω, obſcuro. σκοτίζω, idem. σκότωμα, ατος, τὸ, vertigo.

Σκοτόω, obſcuro, tenebras induco. f. ώσω. p. ἐσκότωκα. præſ. paſs. σκοτόομαι, οῦμαι, tenebroſus fio. perf. paſs. ἐσκότωμαι. perf. part. ἐσκοτωμένος, η, ον. Them. σκότος.

Σκουτάριον, cetra. Gl. Cyr. Ex Latin. q. parvum ſcutum.

Σκυβάλισμα, ατος, τὸ, rejectamentum. Th. σκύβαλον, ου, τὸ, ſtercus.

ΣΚΥ'ΒΑΛΟΝ, ου, τὸ, ſtercus, fimus, quiſquiliæ. q. τὸ τοῖς κυσὶ βαλλόμενον, ut ſit, quod a canibus projicitur, vel excernitur. q. κυσίβαλον.

ΣΚΥΔΜΑΙ'ΝΩ, iraſcor, triſti vultu ſum. q. a σκύζω, ad iram concito. vel murmuro, ut canis, q. a κύων, ut ſit q. κυδμαίνω.

Σκυζάω, catulio. de canibus appetentibus catellos. Gloſs. Cyr. σκυζᾷ, canit. Canire a cane dixit, ſicut a catulo catulire, & ab equo equire. Th. κύων, κυνὸς, ὁ, ἡ, canis.

Σκυζομένῳ, irato, dat. ſing. part præſ. paſs. a σκύζομαι, ad iram provocor. quod a σκύζω. Th. κύων, canis.

Σκύζω, placide admurmuro, ut canis. ab eodem them.

Σκύθα, vocat. ſing. Σκύθαι, nom. plur. a Σκύθης, ου, ὁ, Scytha. Hinc & σκύθαι, ſagittarii.

ΣΚΥ'ΘΗΣ, ου, ὁ, Scytha, qui eſt e Scythia. Accipitur & pro fero. q. a σκύζω, ut quod ſint feroces, & facile σκυζόμενοι. Hinc Σκυθικὸς, Scythicus. Σκυθιστὶ, adverb. Scythice. q. a σκυθρὸς, torvus.

Σκυθρὸς, ῦ, ὁ, vultum præferens iratum, & tetricum. Thema σκυδμαίνω, iraſcor.

Σκυθρωπὸς, ῦ, ὁ, qui eſt vultu tetrico, mœſto, torvo. quod ex σκυθρὸς, tetricus. Thema σκυδμαίνω, iraſcor, & ὤψ, ὠπὸς, ὁ, vultus. Th. ὄπτομαι, video.

Σκύλακας, accuſ. plural. a σκύλαξ, ακος, ὁ, catulus canis. Th. ὑλάω, latro. an ab ἔχειν ὑλακὴν, quod contineat latratum?

Σκυλάκεσσι, dat. plur. Jon. a σκύλαξ. vide σκύλακας.

Σκυλάκιον, ου, τὸ, catulus, diminut. a σκύλαξ.

Σκύλαξ, ακος, ὁ, catulus, proprie canis. Th. ὑλάω, latro.

Σκυλεύσαντες, nom. plur. a. 1. part. act. verbi σκυλεύω, idem cum συλάω, vel συλέω, ῶ, ſpolio. fut. ήσω. Th. σύλη, ης, ſpolium.

Σκυλῆναι, a. 2. inf. paſſ. verbi σκύλλω.

Σκύλλου, vexator. præſ. imperat. paſſ. verbi σκύλλω, vexo.

ΣΚΥ'ΛΛΩ, vexo, moleſtiam exhibeo. f. υλῶ. præſ. paſſ. σκύλλομαι, vexor.

Σκυλμανεῖς, 2. ſing. fut. act. verbi σκυλμαίνω, iraſcor. fut. ανῶ. idem quod σκυδμαίνω.

Σκῦλον, ου, τὸ, ſpolium, præda. idem quod σῦλον, ου, τό. Th. σύλη, ἡ, ſpolium.

Σκύμνος, ου, ὁ, catulus leonis; item, catulus in genere. a σκυζάω, catulio. Th. κύων, κυνὸς, ὁ, canis.

Σκύμνως, acc. plur. Dor. pro σκύμνους, a σκύμνος. quod vide.

ΣΚΥ'ΝΙΟΝ, ου, τὸ, ſumma palpebra, cilium. quaſi a σκεπεῖν, quod oculos tegat.

Σκῦρον, Scyrum, nomen urbis.

Σκυρωτὰ ὁδὸς, quænam fuerit, vide apud Pindar. Pythior. Od. v. 177. 9. in Græcis Scholiis.

Σκυτάλη, ης, ἡ, & Dor. α, & Poet. σκύταλον, τὸ, ſcytale, ſcutica, fuſtis, clava. a σκύτος.

Σκυτεὺς, έως, ὁ, cerdo, qui artem ſutoriam exercet. accuſ. plur. σκυτέας. Th. σκύτος, εος, τὸ, corium.

ΣΚΥ'ΤΟΣ, εος, τὸ, corium, pellis, ſcutica. quaſi a ξύω, quod olim ſcribebant σκύω, quia radendo expolitur. Corium enim κείρεται ab animali. Hinc σκύτινος, ου, ὁ, coriaceus. σκυτάλη, ης, ἡ, flagrum. σκυταλὶς, ίδος, ἡ, idem.

Σκυτοτόμος, ου, ὁ, qui coria in ſuum uſum ſcindit ad lora, calceos, &c. ſutor. quod a σκύτος, εος, τὸ, corium; & τέμνω, ſcindo, ſeco. præter. med. τέτομα.

ΣΚΥ'ΦΟΣ, ου, ὁ, & εος, τὸ, ſcyphus: quia κυφόν. aut a σκάπτω, quia excavatus.

Σκωληκόβρωτος, ου, ὁ, ἡ, qui phthiriaſi periit, a vermibus arroſus. quod a σκώληξ, ηκος, vermis, & βρωτὸς, quod a βρώσκω, comedo.

ΣΚΩ'ΛΗΞ, ηκος, ὁ, vermis. quia non habet κῶλον. Vel quia terram σκάλλει, fodit.

Σκῶλον, τὸ, offendiculum. An a σκάζω, quia claudicare facit?

ΣΚΩ͂ΛΟΣ, ου, ὁ, ſpinæ genus, palus præacutus, & præuſtus. q. a σκάλλω.

Σκωλύπτω, pro σκολύπτω, Poet. lacero.

Σκῶπες, ων, οἱ, ululæ, bubones. a σκώψ, ωπός. Th. ὤψ, ὠπὸς, ἡ, vox.

ΣΚΩ'ΠΤΩ, cavillor, contumelioſo geſtu ſubſanno. q. σκαιῶς ἔπω vel ὄπτομαι. fut. σκώψω. præt. ἔσκωφα. perf. paſs. ἔσκωμμαι. hinc σκῶμμα, ατος, τὸ, cavillum. σκώπτης, ου, ὁ, cavillator. σκωπτικὸς, ῦ, ὁ, cavillatio.

ΣΚΩ'Ρ, gen. σκωρὸς, τὸ, ſtercus, oletum.

Σ Μ.

Σμᾶνος, εος, Dor. pro σμῆνος. quod vide.

Σμάραγδος, ου, ὁ, ſmaragdus, gemma, & idem quod μάραγδος. hinc σμαράγδινος, η, ον, ſmaragdinus, a, um.

ΣΜΑΡΑΓΕ'Ω, reſono, ſtrepo. f. ήσω. q. μάρας ἄγειν, manus movere.

Σμαράγνα, quæ & μαράγνα, flagellum.

Σμαρύσσω, quod & μαρύσσω, ſplendeo, a μαίρω, luceo.

ΣΜΑΡΙ'Σ, ίδος, ἡ, piſcis quidam puſillus. mæna candida. quaſi a μαίρω, ſplendeo.

ΣΜΑ'Ω, & σμέω, abſtergo, detergo, purgo, σμήχω, idem. hinc σμῆγμα, ατος, τὸ, ſmegma, quo in abſtergendo utimur.

σμῆξις, εως, ἡ, abſterſio.
Σμερδαλέα, έον, adv. terribiliter, proprie viſu. a σμερδαλέος, quod vide.
Σμερδαλέος, ου, ὁ, terribilis viſu. idem cum σμερδνός, quod a σμέρδω, intueor. Th. μέρδω, privo; item intueor.
Σμερδνή, ῆς, ἡ, terribilis. Th. μέρδω, intueor.
Σμῆγμα, ατος, τὸ, ſmegma. a σμήχω, lomento. Hinc σμηγματοπώλης, lomentarius. Th. σμάω, abſtergo.
Σμώεσσι, & σμώεσσιν, dat. plur. Jon. & Poet. a σμῆνος, εος, τὸ, examen apum.
ΣΜΗ΄ΝΟΣ, εος, τὸ, examen apum. alveare. ſermonis ſuavitas. q. ab ἑσμός.
Σμήχω, idem quod σμάω, abſtergo.
Σμικρός, ὰ, ὸν, parvus, a, um, Jon. idem quod μικρός.
ΣΜΙ΄ΛΑΞ, ακος, ὁ, & σμῖλος, ου, ὁ, taxus arbor feralis, & venenata.
ΣΜΙ΄ΛΗ, ης, ἡ, ſcalprum. σμιλίον, ου, τὸ, ſcalpellum. σμιλεύω, ſcalpello reſeco.
Σμίνθα, mus domeſticus, qui vaſa eſcaria σμᾷ.
Σμινθεῦ, voc. ſing. a Σμινθεὺς, Apollo. Sic dictus, quia cum Smintham urbem mures infeſtarent, animalia infeſta confecit, cujus memores beneficii, templum, & ſimulacrum Apollini Smintheo poſuerunt, & figuram muris ad ſtatuæ pedes expreſſam.
Σμυγεὶς, exuſtus, a. 2. part. paſſ. verbi σμύχω, abſumo. f. ξω. p. ἔσμυχα. a. 2. paſſ. ἐσμύγην.
Σμυγερός, ὰ, ὸν, ærumnoſus. qui σμύχεται, atteritur malis. Th. σμύχω.
Σμύξαι, incendere, a. 1. inf. act. verbi σμύχω, inflammo, conſumo. f. ξω.
ΣΜΥ΄ΡΙΣ, & σμίρις, lapis, quo annularii gemmas exterunt.
Σμύρνα, ης, ἡ, myrrha. a μύῤῥα. Eſt & nomen urbis ſic dictæ a Smyrna Amazone.
Σμυρνίζω, myrrha imbuo. f. ίσω. præt. ἐσμύρνικα. perf. part. ἐσμύρνισμαι. perf. part. paſſ. ἐσμυρνισμένος, myrrha imbutus. quod a σμύρνα, myrrha.
ΣΜΥ΄ΧΩ, attero, conſumo, inflammo. q. a σμάω. ab a. 2. ἔσμυγον.
ΣΜΩ΄ΔΙΞ, ιγος, & σμώδιγξ, γγος, ἡ, vibex, livor ex percuſſione. q. a σμάω, & δίκω, ξω, jacio. Vibices ſunt ab injectis manibus.
ΣΜΩ΄ΧΩ, mando, ere. & convitior. q. a σμάω, defrico.

Σ O.

Σοβαρόν, Poet. pro σοβαρῶς, inſolenter, ſuperbe. a σοβέω, quod vide.
ΣΟΒΕ΄Ω, abigo, expello. f. ήσω. p. σεσόβηκα. q. a σόω, in fugam conjicio. Hinc σόβη, ης, ἡ, muſcarium. σοβὰς, άδος, ἡ, inſolens. de meretrice. σοβαρός, ὸ, concitatus, mobilis.
ΣΟ΄ΓΧΟΣ, ου, ὁ, cucurbita, lactuca leporina.
Σόδομα, ων, τὰ, nomen urbis. Hebr. ſecretum.
Σόεις, σοῖς, σόει, σοῖ, 2. & 3. ſing. præſ. ind. act. verbi σόω, Poet. pro σώζω, ſervo. Th. σόος, ſalvus.
Σόῃ, σοῖ, 3. ſing. præſ. ſub. verbi σόω, ſervo. f. σώσω. Th. σόος, ſalvus.
Σοὶ, tibi, dat. ſing. a σὺ, tu.
Σοῖο, gen. Jon. pro σοῦ, vel a σὺ, tu, vel a σός, tuus.
Σοῖσι, dat. plur. Jon. pro σοῖς, tuis. a σὸς, tuus. Th. σὺ, tu.
Σολομὼν, ῶντος, ὁ, nomen regis. Hebr. pacificus.
Σόλος, ου, ὁ, diſcus. q. a τοῦ ὁρμᾷ. Varin. quia ſcil. σοῦται, quatitur.
ΣΟΜΦΟ΄Σ, ὸ, ὁ, inanis, fungoſus, ſpongioſus.
Σόοις, ſerves, 2. ſing. præſ. opt. act. verbi σόω, Poet. pro σώζω, ſervo. Thema σόος, ſalvus.
ΣΟ΄ΟΣ, ου, ὁ, ſalvus, incolumis, perfectus. Hinc σόω, Poetic. pro σώζω, σώω, vel σαόω, ſervo. fut. ώσω. σωτὴρ, ῆρος, ὁ, ſervator. σωτηρία, ας, ἡ, ſalus. Sed σόος, οῦς, eſt motus corporum, quæ ſurſum feruntur. Ariſtot. lib. 4. de cœlo, cap. ultim. a σόομαι, σῦμαι, ὁρμῶ.
Σορδισμὸς, ὸ, ſolœciſmus in Græco ſermone. An a Lat. ſordes?
ΣΟΡΟ΄Σ, ὸ, ὁ, ἡ, loculus, ſepulchrum, capulum, ſandapila. Etymol. quia in eam quis corpus σέσυρε. σύρω, eſt traho. vel ab ἔσω ὁρίζει. item ab αἴρειν, id eſt κωλύειν.
Σός, σὴ, σὸν, tuus, a, um. a σὺ, tu.
Σοῦ, gen. ſing. a σὺ, tu. Eſt σοῦ, contract. ex σόου, præſ. imperat. paſs. a σόομαι, vel σόω, ſervo, vado, irruo. Eſt & σοῦ, vox abigentis aves, curre. a σόω, in fugam conjicio. Th. σείω, agito.
Σουβλίον, ſubula. Gl. Cyr.
Σοῦβος, animal terreſtre, ſed & marinis infeſtum. Oppian. lib. 2. Cyneg.
Σουδάριον, ου, τὸ, ſudarium. nomen origine Latin. a ſudor, quod a Græc. ὕδωρ.
Σουσάννα, ης, ἡ, Suſanna, nomen fœm. Hebr. lilium.
Σοῦσθε, & σοῦσθε, vadat; ruite, ite. vel perf. imperat. paſſ. a σέσυσο, ῦσθω, detracto augmento Jonice: vel eſt 3. ſing. & 2. plur. præſ. imperat. paſſ. verbi σόω, vado, irruo. f. σώσω. q. a σόω. a. 1. ἔσυσα. a. 1. imperat. σῦσον. Thema σείω, quatio.
ΣΟΥ΄ΣΟΝ, ου, τὸ, lilium, lingua Phœnicum. Eſt & σοῦσον, vade, a. 1. imperat. act. verbi σόω, vado. vide in σοῦσθε.
Σαυτοῦ, pro σεαυτοῦ, tui ipſius. ex σὺ, & αὐτός, ipſe.
Σοφία, ας, & Jon. ης, ἡ, ſapientia. Th. σοφός, ὸ, ὁ, ſapiens.
Σοφιζομένῳ, dat. ſing. part. præſ. paſſiv. a σοφίζω.
Σοφίζω, ſapientem reddo. f. ίσω. præt. σεσόφικα. a. 1. ἐσόφισα. præſ. paſſ. σοφίζομαι, ῃ, εται. perf. paſſ. σεσόφισμαι. perf. part. paſs. σεσοφισμένος, ου, ὁ. Th. σοφὸς, ὸ, ὁ, ſapiens.
Σοφίσαι, a. 1. inf. act. verbi σοφίζω. quod vide.
Σόφισμα, ατος, τὸ, commentum. a σοφίζω.
Σοφιστὴς, ὸ, ὁ, ſophiſta, artifex callidus. gen. plur. σοφιστῶν. acc. plur. σοφιστάς. ab eodem verbo, & them.
Σοφοκλεῖ, dat. ſing. a Σοφοκλῆς, εος, ὁ, Sophocles. nomen propr.
ΣΟΦΟ΄Σ, ὸ, ὁ, ſapiens. cui eſt σόον φάος mentis. Etym. a σέβω, quod ſapientes colantur. Eſt & σοφὼς, Dor. pro σοφοὺς, acc. plur. Hinc σοφία, ας, ἡ, ſapientia. σοφίζω, ſapientem reddo. σοφιστὴς, ὸ, ὁ, artifex peritus, callidus, & ingenioſus; item ſophiſta, cavillator. φιλόσοφος, ου, ὁ, ἡ, amans ſapientiam. φιλοσοφία, ας, ἡ, ſtudium ſapientiæ.
Σοφῶς, ſapienter, adv. a σοφός.
Σοφωτέρῳ, ſapientiori, dat. ſing. a σοφώτερος, ου, ὁ, comp. a σοφὸς, ὸ, ὁ, ſapiens. & in ſuperl. σοφώτατος.
Σόω, ſervo, & in 3. plur. ſubjun. σόωσι. a σόος, ου, ὁ, ſalvus. Sed σόω, in fugam conjicio, abeo. a σείω, agito.

Σ Π.

Σπαδίζω, detraho. futur. σω. Them. σπάω, traho.
Σπάδων, ονος, & οντος, ὁ, ſpado: cui nervus, quo genitale membrum erigitur, evulſus eſt. a σπάω, traho, evello.
Σπαθαλάω, quaſi a σπαθάω, prodigo.
Σπαθαρίτης, Gen. 38. 14. θέριστρον Scoliaſtes exponit. Puto quaſi textum σπάθῃ. aut oblongum ut σπαθάριον.
ΣΠΑ΄ΘΗ, ης, ἡ, rudis, ſeu rudicula, ſpatha: gladius: inſtrumentum textorium: palma. Rudicula enim eſt, qua ſpumam σπῶμεν. Hinc σπαθάω, prodigo. texo.
Σπαθῶσι, diſſipant, 3. pl. præſ. ind. act. verbi σπαθάω, prodigo. Th. σπάθη, ης, ἡ, ſpatha.
ΣΠΑΙ΄ΡΩ, palpito, vibro, tremo. Idem & ἀσπαίρω. q. a σπάω, traho. In palpitatione συστολὴ, & διαστολὴ ſunt ſupra modum vehementes. Eſt & σπαίρω, ἐκπνέω, ſpiro: nempe expiro animam, ut faciunt palpitantia animalia, cum morte luctantia.
Σπάλαξ, talpa, quæ & ἀσπάλαξ. Th. σπάω, traho.
Σπαλεὶς, Æolic. pro σταλεὶς, a. 2. part. paſſ. verbi στέλλω, mitto. f. 2. σταλῶ.
Σπαλάσσομαι, laceror, turbor. quaſi a σπαράσσω, turbo.
Σπανία, ας, ἡ, idem quod σπανιότης, ητος, ἡ, raritas, penuria. a σπανὸς, rarus. Et Σπανία, ἡ, Hiſpania.
Σπανισθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi σπανίζω, penuria laboro. f. ίσω. p. ἐσπάνικα. perf. paſſ. ἐσπάνισμαι. a. 1. ἐσπανίσθην. Th. σπανὸς, rarus.
ΣΠΑΝΟ΄Σ, ὸ, ὁ, & σπάνιος, ου, ὁ, rarus, infrequens. q. a πένω, laboro. vel σπάω, traho. Hinc σπανίζω, penuria laboro.
Σπάξ, σπακὸς, ὁ, ἡ, canis.
ΣΠΑΡΑ΄ΣΣΩ, vel ττω, lacero, lanio, vellico. (q. a σπάω, traho, & ἀράσσω, ſeco. non fit laceratio ſine tractione, & pulſione, quæ duæ ſunt motus violenti ſpecies) fut. ξω. p. χα. a. 1. ἐσπάραξα. a. 1. part. σπαράξας, ασα, αν. perf. paſſ. ἐσπάραγμαι. Hinc σπάραγμα, ατος, τὸ, fruſtum rei dilaceratæ. σπαραγμὸς, ὸ, ὁ, laceratio.
Σπαργανίσασα, faſciis involuta, a. 1. part. act. f. g. verbi σπαργανίζω, faſciis involvo. f. ίσω. p. ἐσπαργάνικα. Th. σπάργανον, ου, τὸ, faſcia.
ΣΠΑ΄ΡΓΑΝΟΝ, ου, τὸ, faſcia, qua infans involvitur, pannus oblongus. q. a σπαράσσω, quia diviſi panniculi, & vincula. Hinc σπαργανίζω, & σπαργανόω, faſciis involvo.
Σπαργανόω, faſciis involvo. fut. ώσω, præt. ἐσπαργάνωκα. a. 1. ἐσπαργάνωσα. perf. paſſ. ἐσπαργάνωμαι. perf. part. paſſ. ἐσπαργανωμένος, faſciis involutus. Th. σπάργανον, ου, τὸ, faſcia.
ΣΠΑΡΓΑ΄Ω, tumeo, diſtentus ſum, ut quum ubera lactis plena ſunt. Hinc σπαργὴ, appetitus ille exinaniendi, quod plenum eſt.
Σπαρέδρα, ας, ἡ, Sparedra, Amogi Sicorum regis uxor.
Σπαρεὶς, ſatus, a. 2. part. paſſ. verbi σπείρω, ſemino, ſero. fut. σπερῶ. præt. ἔσπαρκα. a. 2. paſſ. ἐσπάρην.
Σπαρίζω, palpito, a σπαίρω.
Σπαρνὸς, ὸ, ὁ, infrequens, rarus, paucus. a σπανός.
Σπάρος ἰχθὺς, cammarus, ſparus. Gl. Cyr.
Σπάρτη, ης, ἡ, Sparta, Laconiæ urbs primaria.
Σπάρτον, ου, τὸ, ſpartum vitile. funis ſparteus. Etiam ὁ σπάρτος. Puto a σπάω, quia flecti, & trahi poteſt, vel a σπείρω, quia ceu in ſpiram convolvi poteſt. hinc σπαρτίον, ου, funiculus. Th. σπείρω.
Σπαρτοπόλιος, ου, ὁ, incanus, ſemicanus.
Σπαρτὸν γένος, Satorum genus, Thebani ſic dicti, quod ex draconis dentibus a Cadmo ſatis nati credantur. Th. σπείρω, ſemino.
Σπασάμενος, a. 1. part. med. a σπάω, traho.
Σπάσσε, traxit, Jon. pro ἔσπασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ejuſdem.
ΣΠΑΤΑ΄ΓΓΟΣ, ſeu σπατάγγης, ου, ὁ, ſpatangus, echinorum ſpecies.
Σπαταλάω, ῶ, laſcivio. præſ. part. σπαταλάων, ῶν, άουσα, ῶσα, άον, ῶν. fut. ήσω. perf ἐσπατάληκα. a. 1. ἐσπατάλησα. a σπατάλη, ης, ἡ, idem quod τρυφὴ, ῆς, ἡ, luxus, deliciæ. Th. σπάθη, ης, ἡ, rudis, rudicula.

Σπαθίλη, ης, ἡ, deliciæ. a σπαθάω, prodigo. Th. σπάθη, ης, ἡ, rudicula.

Σπατίλη, ης, ἡ, coriorum præſegmina. Th. σπάτος.

ΣΠΑ'ΤΟΣ, εος, τὸ, corium, pellis. Bœot. forte a σπάω, quia contrahi poteſt. Hinc σπάτεος, coriaceus. σπατίω, opus ex corio facio.

ΣΠΑ'Ω, traho, extraho, vello. fut. σπάσω. perf. ἔσπακα. præſ. med. σπάομαι, diſtringo, ſtringo. a. 1. med. ἐσπασάμην, ω, ατο. a. 1. part. med. σπασάμενος.

Σπεῖο, ſequere, per Ectaſin Poet. pro σπέο, quod Jon. pro σποῦ, præſ. imperat. verbi ἕσπομαι, Poet. pro ἕπομαι, ſequor. ſed ε amittitur. Sic in inf. σπέσθαι, pro ἕσπεσθαι. in part. σπόμενος, pro ἑσπόμενος. Them. ἕπω, ſequor.

Σπεῖος, Poet. pro σπέος, εος, τὸ, ſpecus.

ΣΠΕΙ'ΡΑ, ας, ἡ, ſpira, funis; item cohors, legio.

Σπείρειν, ſerito, præſ. inf. pro imperat. Jon. verbi σπείρω. quod vide.

Σπεῖρον, ου, τὸ, funis nauticus in orbem convolutus. a σπεῖρα.

ΣΠΕΙ'ΡΩ, ſero, ſemino, ſpargo. f. 1. σπερῶ. fut. 2. σπαρῶ. perf. ἔσπαρκα. a. 1. ἔσπειρα. a. 1. inf. act. σπεῖραι. aor. 1. part. act. σπείρας, ασα, αν. aor. 2. ind. act. ἔσπαρον, ες, ε. præſ. paſſ σπείρομαι, ſeror. perf. paſſ. ἔσπαρμαι, σαι, ται. perf. part. paſſ. ἐσπαρμένος, η, ον. a. 2. ind. paſſ. ἐσπάρην, ης, η. a. 2. ſub. paſſ. σπαρῶ, ῇς, ῇ. a 2. part. paſſ. σπαρεὶς, έντος, ὁ. præt. med. ἔσπορα. q. a σπάω, dum enim ſemina ſparguntur, quaſi a ſe invicem trahuntur. Hinc σπέρμα, ατος, τὸ, ſemen. σπόρος, ου, ὁ, ſatio. σπορὰ, ᾶς, ἡ, idem. διασπείρω, diſpergo. διασπορὰ, ᾶς, ἡ, diſperſio.

Σπεῖσαι, a. 1. inf. act. σπείσας, αντος, ὁ, a. 1. part. σπείσασθαι, a. 1. inf. med. σπεισάμενος, a. 1. part. med. verbi σπένδω, libo. f. σπείσω.

Σπείσαντ', libaverunt, Jon. pro ἐσπείσαντο, 3. plur. a. 1. med. verbi ejuſdem.

Σπείσασκε, Poet. pro ἔσπεισε, 3. ſingular. a. 1. ind. activ. verbi σπένδω, libo. fut. σπείσω.

Σπείσω, libabo, f. 1. ind. act. verbi σπένδω, libo.

Σπεὼ, οῦς, ἡ, Speo, nomen mul. q. d. in ſpecu latitans.

Σπέκλον, ſpeculum, Gloſſ. Cyr. ex Latin. σπεκλοποιὸς, ſpecularius.

Σπεκουλάτωρ, ορος, ὁ, ſpeculator, vox Lat. ſic dictus a ſpiculo, quod geſtabat. δορυφόρος, ου, ὁ, ſeu δεξιολάβος, ου, ὁ, ſatelles. Alii tamen ſpeculatorem a ſpeculando dictum volunt; ideoque per ε, ſcribi debere.

ΣΠΕ'ΛΕΘΟΣ, & πέλεθος, ου, ὁ, ſtercus, excrementum. quaſi a σπίλος, ſordes. vel quia εἰς σπέος, puta cloacam, ἐλθεῖ.

Σπένδεσκε, libabat, Jon. pro ἔσπενδε, 3. ſing. imperf. act. verbi σπένδω, libo.

Σπενδόμενος, ου, ὁ, præſ. part. paſſ. a σπένδω, libo.

ΣΠΕ'ΝΔΩ, libo, fœdus ineo. (quaſi a σπάω, pro traho, haurio. quæ enim ſacrificantur, conſumuntur, & ab igne hauriuntur) fut. σπείσω. aor. 1. ἔσπεισα. præſ. paſſ. σπένδομαι, libor. p. m. ἔσπονδα; unde σπονδὴ, ῆς, ἡ, libamen, fœdus.

ΣΠΕ'ΟΣ, εος, τὸ, ſpecus, ſpelunca. Poet. σπεῖος, Jon. σπῆος. dat. pl. σπέεσι, Poet & Jon. σπήεσσι. q. quod in eo lux a tenebris quaſi σβέννυσθαι, ſive extingui videtur: ut ſit q. σβέος. Hinc σπήλαιον, ου, τὸ, idem.

Σπέραδος, εος, τὸ, ſemen. a σπείρω, ſemino.

Σπέρμα, ατος, τὸ, ſemen, & in plural. σπέρματα. dat. plural. σπέρμασι. Th σπείρω, ſemino.

Σπερμαίνω, idem quod σπείρω, ſemino.

Σπερμολόγος, ου, ὁ, garrulus, nugator, blaterator. ex σπέρμα, ατος, τὸ, ſemen, & λόγος, ου, ὁ, ſermo, qui ſuas nugas diſſeminat. Th λέγω, dico.

Σπερχθεὶς, εῖσα, ἐν, irritatus, a. 1. part. paſſ. verbi σπέρχω, urgeo. a. 1. paſſ. ἐσπέρχθην.

Σπερχνὸς, οῦ, ὁ, celer, feſtinus. quod a σπερχνέω, idem quod σπέρχω, urgeo, feſtinare cogo.

ΣΠΕ'ΡΧΩ, urgeo, propello, iraſcor, feſtino. a. 1. paſſ. ἐσπέρχθην. q. σπῶ, vel σπάδω ἐρχόμενος.

Σπερῶ, ſeminabo, fut. 1 act. verbi σπείρω, ſemino. quod vide.

Σπὲς, dic, pro σπέ, a. 2. imperat. act. ad formam verborum in μι, a σπέω, vel σπῶ, dico. f. σπήσω. a. 2. ἔσπον. Quod σπέω ponitur pro ἕπω, Poet. pro ἔπω, dico. vel pro ἕπω, pro ἔπω, vel ἕπομαι, ſequor.

Σπέσθαι, ſequi. vide in σπεῖο.

Σπέτε, 2. plural. a. 2. imperat. σπές. quod vide.

Σπεύδει, feſtinat, 3. ſing. præſ. ind. verbi σπεύδω, feſtino.

Σπεύδοι, 3. ſingul. optat. activ. ejuſdem verbi.

Σπεύδοντ', pro σπεύδοντα, accuſ. ſingul. σπεύδοντες, nom. plural. part. præſ. σπεύδοντι, Dor. pro σπεύδουσι, properant, 3. plural. præſ. verbi ejuſdem.

ΣΠΕΥ'ΔΩ, feſtino. σπεύδειν βίον ἀθάνατον, Poet. loquendi genus, immortalem vitam affectare. præſ. imperat. σπεῦδε, έτω. imperf. ἔσπευδον. fut. σπεύσω. a. 1. ἔσπευσα. a. 1. imperat. σπεῦσον, άτω. a. 1. part. activ σπεύσας, αντος, ὁ. præt. med. ἔσπουδα. unde σπουδὴ, ῆς, ἡ, feſtinatio; item ſtudium. σπουδαῖος, ου, ὁ, ſtudioſus, diligens; item bonus, probatus. σπουδάζω, ſedulo ago. q. σπῶ ὁδόν. velim a σπιδὲς, ut ſit, amplos greſſus facio.

Σπεύδωμες, properemus, Doric. pro σπεύδωμεν, 1 plur. præſ. ſub. verbi σπεύδω.

Σπεύσας, αντος, ὁ, aor. 1. part. act. verbi σπεύδω, feſtino. σπεῦσον, a. 1. imperat.

Σπέω, ſequor, ex ἕσπω, quod ab ἕπω.

Σπῆϊ, alii legunt σπῆϊ, idque melius, dat. ſing. a σπεῖος, pro σπέος, εος, τὸ, antrum, & Jon. σπῆος.

Σπήλαιον, ου, τὸ, & σπῆλυγξ, ſpelunca. Th. σπέος, εος, τὸ, ſpecus, antrum.

Σπῆλυγξ, υγγος, ἡ, idem quod σπήλαιον.

Σπήλωνες, lapides prægrandes in itineribus projecti pontis loco. a σπιλὰς, ſaxum. Th. σπίλος, ου, ὁ, idem.

Σπιδὲς, paſſus amplus, ſpiſſus. a σπίζω, extendo.

Σπίζα, ης, ἡ, avis. a ſono. ſimilis eſt paſſeri.

ΣΠΙ'ΖΩ, extendo, expando. q. a σπάω, traho. trahendo enim res extenditur. Eſt etiam σπίζω, pipilo, ſonus quarundam avium.

ΣΠΙΘΑΜΗ', ῆς, ἡ, ſpithama, ſpatium inter pollicem, & minimum digitum expanſum. palmus major. dodrans. q. a σπίζω, extendo. quippe manus, digitique extenduntur.

Σπίλα, fraces, στέμφυλα. Heſych. Sunt quædam ſordes. a σπίλος, ου, ὁ, macula.

Σπιλάδεσσι, procellis, dat. pl. Jon. a σπιλὰς, άδος, ἡ, rupes, procella. Th. σπίλος, macula, ſaxum.

Σπιλὰς, άδος, ἡ, rupes, ſcopulus maris, qui ceu σπίλος maris. Eſt & σπιλὰς, procella. ab eodem them.

ΣΠΙ'ΛΟΣ, ου, ὁ, macula, labes, vitiligo; q. σπαλός, impurus. item ſaxum. Hinc σπιλὰς, άδος, ἡ, rupes. σπιλόω, maculo.

Σπιλόω, maculo. fut. ώσω. perf. ἐσπίλωκα. Th. σπίλος, macula.

ΣΠΙ'ΝΔΑΣΙΣ, ιος, ἡ, avis peregrina, avis incendiaria. Plin. an a σπινθήρ.

ΣΠΙΝΘΗ'Ρ, ῆρος, ὁ, ſcintilla. quaſi a σπεῖ, & αἴθος, ignis. vel q. σπιζόμενον τὸ θέρμον, calidum quid extenſum, & quaſi ejaculatum. hinc & σπινθαρίδες, ſcintillæ.

Σπῖνος, fringilla, avis, a σπίζειν.

Σπλαγχνίζομαι, miſericordia commoveor. a. 1. paſſ. ἐσπλαγχνίσθην, ης, η. a. 1. part. paſſ. σπλαγχνισθεὶς, έντος, ὁ. Them. σπλάγχνον. quod vide

ΣΠΛΑ'ΓΧΝΟΝ, ου, τὸ, viſcus. τὰ σπλάγχνα, viſcera, cor, jecur, pulmones, affectus maternus, commiſeratio. Hinc σπλαγχνίζομαι, ſumma miſericordia commoveor, ex ipſo corde profecta. Σπλάγχνον enim frequenter de corde dicitur, ut liquet etiam in compoſitis ἄσπλαγχνος, non habens cor, & εὔσπλαγχνος, animoſus, miſericors. Euſtath. ducit a Dor. σπλὰν, pro σπλὴν, ſplen, unum ex viſceribus.

Σπληδὸς, cinis. a σποδὸς, οῦ, ὁ, idem.

ΣΠΛΗ'Ν, σπληνὸς, ὁ, ſplen, lien. An a σπληδὸς, quia nigricat, ut cinis? aut potius quia σπιλοῦ, a σπίλος, colligit ſanguinis ceu σπίλα, id eſt, fraces.

ΣΠΟ'ΓΓΟΣ, ου, ὁ, ſpongia. quia σπᾷ ὑγρὰ, humorem attrahit, & exſorbet. Hinc σπογγώδης, εος, ὁ, ſpongioſus.

Σποδεύνας, α, ὁ, Dor. pro σποδεύνης, ου, ὁ, qui in cinere jacet, ac dormit. Ex σποδὸς, & εὐνὴ, ἡ, cubile.

Σποδέω, fervente cinere obruo, percutio, purgo; item ſubagito. Th σποδὸς, οῦ, ὁ, cinis.

Σποδοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, ex σποδὸς, οῦ, ὁ, cinis, & εἶδος, ſpecies. Th. εἴδω, video.

ΣΠΟΔΟ'Σ, οῦ, ὁ, cinis. q. a σβέω, σβεδὸς, quia extinctis, & conſumptis lignis remanet. κόνις, εως, ἡ, & τέφρα, ας, idem.

ΣΠΟΛΑ'Σ, άδος, ἡ, veſtis coriacea. q. a σπολία.

Σπολὰ, ſtola. Heſych. pro στολὴ, Dor.

Σπόλια, τὰ, lanæ, quæ ex ovium cruribus evelluntur. a σπάω, traho, evello.

Σπόμενος, pro ἑσπόμενος. ſic σπομένα, Dor. pro σπομένη, ης, ἡ, vide in σπεῖο.

Σπονδαρχίαι, ῶν, immolatorum libamina.

Σπονδὰς, acc. plural. a σπονδή. quod vide.

Σπονδὴ, ῆς, ἡ, libatio. σπονδῇσι, dat. pl. Jon. pro σπονδαῖς. Peculiariter σπονδαὶ dicuntur libationes, quæ in ſanciendis fœderibus adhibentur: & ſæpe etiam ipſa fœdera. a σπένδω, libo. fut. σπείσω. præt. med. ἔσπονδα.

Σπονδοφόρος, ου, ὁ, qui libationes fert, ſacerdos. Ex σπονδὴ, ἡ, libatio. Th. σπένδω, libo, & φέρω, fero. præt. med. πέφορα.

ΣΠΟΝΔΥ'ΛΟΣ, ου, ὁ, ſpondylus, vertebra, ſpina dorſi. Etym. ducit a σφίγγω, quod inter ſe conſtrictæ. malim a σπῶ, & δύνειν, quod altera alteram q. attrahat, & ſubingrediatur.

Σπορὰ, ᾶς, ἡ, & σπόρος, ου, ὁ, ſemen, a præt. med. ἔσπορα, verbi σπείρω, ſemino.

Σπόριμος, ου, ὁ, ἡ, qui ſeminari poteſt. σπόριμα, ων, τὰ, ſata. ab eodem them.

Σπόρω, gen. Dor. pro σπόρου. vide σπορά.

Σποῦ, pro ἕσπου, pro quo & σπεῖο, Jon. & Poet. præſ. imperat. med. verbi ἕσπομαι, Poet. pro ἕπομαι, ſequor. in cujus temporibus ſæpe amittitur ε. vide in σπεῖο. Et σποῦ Scythice oculum ſignificat.

Σπουδάζω, ſedulo ago. f. άσω. præſ. part. σπουδάζων, οντος, ὁ. in acc. plur. σπουδάζοντας. perf. ἐσπούδακα. a. 1. imperat. act. σπούδασον, άτω. Th. σπεύδω.

Σπουδαῖος, ου, ὁ, honeſtus, probus, diligens. compar. σπουδαιότερος, & Attice σπουδαίτερος, majori ſtudio utens. a σπουδὴ, ſtudium. Th. σπεύδω, feſtino.

Σπουδαιότατοι, nom. plural. ſuper. grad. a σπουδαῖος, probus. quod vide.

Σπουδαιοτέρως, & σπουδαιότερον, diligentius, adv. comp. grad. a σπουδαῖος, αία, αῖον, ſtudioſus. Th. σπεύδω, feſtino.

Σπουδὴ, ῆς, ἡ, & Dor. σπουδὰ, feſtinatio, per Metaph. animi intentio, deſiderium, ſtudium. Th. σπεύδω, feſtino. p. m. ἔσπουδα.

Σπουδῇ, diligenter, feſtinanter, cum labore. ab eodem them.

ΣΠΥΡΑΘΙ'Α, ας, ἡ, & σπύραθος, ου, ὁ, ἡ, tum σπυρὰς, άδος, ἡ, caprarum ſtercus.

Σπυρὶς, ίδος, ἡ, ſporta, corbis, fiſcella, ſeu vas vimineum, aut junceum. puto quia ex flexilibus virgis σπειρᾶται. Th. πυρὸς, οῦ, ὁ, triticum, frumentum.

Σ Τ.

Στίγιον ἑξάγιον, ς' nota ſenarii.

Σταγὼν, ſtilla. a στάζω.

Στάδιος, ία, ιον, firmus, a, um, ſtabilis. ab ἵσταμαι, ſto. Sed στάδιος, ου, ὁ, ſubſtant. & τὸ στάδιον, ſtadium, curriculum, ſeu campus, ubi equeſtria vigent exercitia, continens ſex jugera.

Σταδιοδρομέω, curſu contendo. f. ήσω. quod ex στάδιος, ſeu ον, ου, τὸ, ſtadium, quod ab ἵστημι, ſto, & τρέχω, curro. f. θρέξω. aor. 2. ἔδραμον. præt. med. δέδρομα.

Στάζοντα, ſtillantem, acc. ſing. part. præſ. a στάζω, ſtillo.

ΣΤΑ'ΖΩ, ſtillo. f. ξω. q. a στάω, quod antequam decidat, ſtare videatur. Hinc σταγὼν, όνος, ἡ, ſtilla, gutta. σταλάζω, ξω, ſtillo. σταλαγμὸς, οῦ, ὁ, diſtillatio.

Σταθεὶς, ſtatus, a. 1. part. paſſ. verbi ἵστημι, ſto. f. στήσω, a. 1. paſſ. ἐστάθην.

Στάθεν, Bœot. ſyncop. pro ἐστάθησαν, ſteterunt, 3. plur. a. 1. paſſ. verbi ἵστημι, ſto.

Σταθερὸς, ὰ, ὸν, ſtabilis, e. a στάω, ſeu ἵστημι, ſto.

Σταθῇ, 3. ſingul. aor. 1. ſub. paſſ. σταθήσομαι, ῃ, εται, fut. 1. paſſ. ejuſdem verbi.

Στᾶθι, Dor. pro στῆθι, a. 2. imperat. act. verbi ejuſdem.

Στάθμα, ας, ἁ, Dor. pro στάθμη, ἡ, meta. quod vide.

Σταθμῶ, ad amuſſim exigo, pondero, æſtimo. σταθμάομαι, conjicio. a στάθμη, amuſſis. Th. ἵστημι, ſto.

Σταθμώμενος, Jon. pro σταθμώμενος, conjiciens. a σταθμάομαι, vel ῶμαι.

Στάθμη, ης, ἡ, amuſſis, regula, ad quam aliquid exæquatur, meta. inde σταθμίζω, expendo. Th. ἵστημι, ſto, pondero.

Σταθμὸς, οῦ, ὁ, ſtabulum, pondus. dat. ſing. σταθμῷ. dat. plur. Jon. σταθμοῖσι. Th. ἵστημι, ſto.

Στᾶθος, εος, τὸ, Dor. pro στῆθος, τὸ, pectus.

Σταῖμεν, σταῖτε, σταῖεν, Attica ſyncope, pro σταίημεν, ητε, σταίησαν, 1. plur. a. 2. opt. act. verbi ἵστημι.

ΣΤΑΙ'Σ, & σταὶς, αιτὸς, τὸ, farina triticea aqua ſubacta. q. a στάω. quod ſit maſſa ad conſiſtentiam redacta.

Στακτὴ, ῆς, ἡ, gutta, a στακτὸς, ῦ, ὁ, ſtillatitius. Th. στάζω. f. ξω. ſtillo.

Στάλα, ας, ἁ, Dor. pro στήλη, ἡ, columna.

Σταλάω, & σταλάζω, ſtillo. Th. στάζω, idem.

Σταλῆναι, miſſum eſſe, a. 2. inf. paſſ. verbi στέλλω, mitto. a. 2. paſſ ἐστάλην.

Στάλιξ, varus, paxillus, qui facit impoſita στάσι.

Στάμεν, Poet. pro στῆναι, a. 2. inf. act. verbi ἵστημι, ſto. Alii ſcribendum cenſent στάμεν, a στῆναι, Dor. στᾶναι, hinc Att. & Jon. στάμεναι, & per Apocopen στάμεν.

Σταμὶς, lignum in navi erectum. a στάω, ſeu ἵστημι, quia ſtat.

ΣΤΑ'ΜΝΟΣ, ου, ὁ, ἡ, urna, hydria, amphora. ut puto, a στάω, & μένω, quod erecta ſtet.

Στᾶν, Jon. pro ἔσταν, hoc vero Bœot. ſync. pro ἔστησαν, ſteterunt, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ἵστημι, ſto. f. στήσω. a. 2. ἔστην.

Σταξεῦμες, Dor. & Æol. pro στάξομεν, ſtillabimus, 1. plur. f. 1. verbi στάζω, ſtillo. fut. ξω.

Στάξοντι, Æol. & Dor. pro στάξουσι, 3. perſ. plural. f. 1. verbi στάζω, ſtillo. fut. ξω.

Στεῶτα, Jon. pro ἑστεῶτα, n. g. pl. num. perſ. part. act. ab ἵστημι, ſto. perſ. part. ἑστηκὼς, ότος, & Jon. craſi ἑστὼς, ῶτος, & per Aphæreſin στεῶτος, &c.

Στὰς, qui ſtetit, a. 2. part. act. Sed στᾶσ', pro στᾶσα, aor. 2. part. f. g. ab ἵστημι, ſto.

Στάσῃ, conſiſtas, 2. ſing. a. 1. ſub. m. Dor. pro στήσῃ, ab ἵστημι, ſto.

Στασιάζω, ſeditionem excito. vide in στάσις.

Στάσιμος, ου, ὁ, ſtativus. Gloſſ. Cyr. ab ἵστημι, ſto.

Στάσις, εως, ἡ, proprie ſtatio, ipſe ſtandi actus. Deinde factio, ſeditio. hinc στασιώδης, εος, ὁ, & στασιαστὴς, ου, ὁ, ſeditioſus. Th. ἵστημι, ſto, erigo, cum multitudo ſe erigit adverſus præſtites.

Στάσκεν, Jon. & Poetic. pro ἔστη, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἵστημι, ſto.

Στασόμαι, Dor. pro στήσομαι, f. 1. med. verbi ἵστημι, ſto.

Στασῶ, Dor. pro στήσω, f. 1. verbi ἵστημι.

Στατὴρ, ῆρος, ſtater, eris, nomen monetæ continentis pondus quatuor drachmarum.

Στατὸς, οῦ, ὁ, ſtans, qui diu ſtat. Sic στατὸς ἵππος, equus, qui in ſtabulo continetur. hinc στατίζομαι, ſto. Them. ἵστημι, idem.

ΣΤΑΥΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, vallus, palus ligneus, crux. q. a στάω, & αὔρα, quod ſtet in loco publico, ſub dio, & extra urbem. hinc σταυρόω, palo, ſeu cruci affigo. σταυρώσιμος, furcifer.

Σταυρόω, ῶ, crucifigo: per Metaph. impetum carnis, ne in me regnet, frango: virtute ſcil. Spiritus S. precibus, &c. fut. ώσω. perf. ἐσταύρωκα. a. 1. ἐσταύρωσα. a. 1. imperat. act. σταύρωσον, άτω, & in plur. σταυρώσατε. a. 1. ſub. act. σταυρώσω, ῃς, ῃ, & in 3. plur. σταυρώσωσι. a. 1. inf. activ. σταυρῶσαι. a. 1. part. act. σταυρώσας, αντος, ὁ. perf. paſſ. ἐσταύρωμαι, ſum contemptui, & horrori. perf. part. paſſ. ἐσταυρωμένος, η, ον, crucifixus. a. 1. paſſ. ἐσταυρώθην, ης, η. a. 1. imperat. paſs. σταυρώθητι, ήτω. a. 1. ſub. paſſ. σταυρωθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. inf. paſſ. σταυρωθῆναι. Thema σταυρὸς, οῦ, ὁ, crux.

ΣΤΑΦΙ'Σ, ίδος, ἡ, uva paſſa. Hinc σταφυλὴ, ῆς, ἡ, uva. q. a στάζω, quia ſtillat liquorem. hinc & σταφυλὴ ἀνθρώπου, columella, uva. Sed σταφύλη, ης, eſt perpendiculum.

Σταφυλὴ, & σταφύλη, vide σταφίς. σταφυλῇσι, dat. plur. Jon. a σταφυλὴ, uva.

Σταχάνη, ης, ἡ, trutina, Doric. ab ἵστημι, pondero.

ΣΤΑ'ΧΥΣ, υος, ὁ, ſpica. in nom. plur. στάχυες, q. a στίξ, ordo: quia certos habet ordines granorum. Vel a στάω, & χύω, fundo. Seges ſuo ſtat caule, & ſpicæ fluitant quaſi a vento fuſæ. Eſt & Στάχυς, υος, ὁ, nomen viri.

Στάω, στῶ, ſto, maneo. ab hoc inuſit. eſt ἵστημι, ſtatuo.

ΣΤΕ'ΑΡ, ατος, τὸ, ſebum, ſeu ſevum. q. a στάω, quia eſt aliquid conſiſtens: liquefactum enim diffluit, denſatum ſtat.

Στεγανὸς, & στεγνὸς, οῦ, ὁ, opertus, ſolidus. a στέγω, tego, ſuſtineo.

Στεγαστρίδες, ad aliquid tegendum aptæ. Th. στέγω, tego.

ΣΤΕ'ΓΩ, tego, operio; item tolero, ſuſtineo, impedio, propulſo. fut. ξω. præt. ἔστεχα. præt. med. ἔστογα. Hinc στέγη, ης, ἡ, tectum. στέγος, εος, τὸ, idem.

ΣΤΕΙ'ΒΩ, calco, conſtipo. quaſi ex στάω, & βάω: qui enim calcat, ſtat, & it quodammodo, quia ſtando movet pedes. Hinc στίβος, ου, ὁ, via, ſemita.

Στείλαντο, collegerunt, Jon. pro ἐστείλαντο, 3. plural. a. 1. ind. med. verbi στέλλω, mitto, contraho. quod vide.

Στειλειὰ, ᾶς, ἡ, foramen ſecuris, in quod στέλλεται, id eſt, immittitur lignum. στειλειὸν, οῦ, τὸ, ſecuris manubrium.

Στεινομένη, arctata, Jon. pro στενομένη, præſ. part. paſſ. fœm. g. verbi στένω, gemo. Th. στενὸς, ῆ, ὸν, anguſtus, arctus. Jon. στεινὸς, idem.

Στείνοντο, Jon. pro ἐστείνοντο, reſonabant, 3. pl. imperf. a στείνομαι, ſuſpiro. vide στεινομένη.

Στεινὸς, ὴ, ὸν, Jon. idem quod στενὸς, ῆ, ὸν, anguſtus. Sed στεῖνος, εος, τὸ, via anguſta, anxietas.

Στεινωπὸς, Jon. pro στενωπὸς, hoc autem Poet. pro στενωπὸς, arcta, ſeu anguſta via. a στενὸς, ὴ, ὸν, anguſtus, & ὀπὴ, ἡ, foramen.

Στείωμεν, ſteterimus, Jon. pro στῶμεν, 1. pl. a. 2. ſub. activ. ω, in ει, reſoluto, στέωμεν, & ectaſi Poet. στείωμεν, verbi ἵστημι. fut. στήσω. aor. 2. ἔστην. a. 2. ſub. στῶ.

Στεῖρα, ας, & Jon. στείρη, ης, ἡ, carina navis, quaſi στερεὰ, firma: a στερεὸς, ſolidus, pro στερεὸς, idem. quod carina ſit ſolidiſſimus aſſerum, quippe in quem, tanquam fundamentum quoddam, ædificantur cæteræ partes navis. eſt etiam στεῖρα, ας, ἡ, ſterilis. αἱ στεῖραι ſteriles. a στερέω, privo. fut. ήσω, & έσω. præt. ἐστέρηκα.

Στεῖρος, ου, ὁ, ſterilis vir. στεῖρα, ας, ἡ, ſterilis fœmina: tamen & στεῖρος, de fœmina. Thema στερέω, privo.

Στεῖχον, Jon. pro ἔστειχον, incedebant, 3. pl. imperf. act. verbi στείχω, eo, vado.

ΣΤΕΙ'ΧΩ, vado, ordine incedo. fut. ξω. p. ἔστειχα. aor. 2. ἔστιχον. Hinc στίχος, & στοῖχος, ου, ὁ, ordo; item, verſus ſuis pedibus incedens. στοιχεῖον, ου, τὸ, elementum. δίστιχος, & δίστοιχος, ου, ὁ, duobus verſibus conſtans.

Στελεγγὶς, ἡ, ſtrigilis; item coronamenti genus, lamina. a στέλλειν γυῖα, ornare membra. vide στλεγγίς.

ΣΤΕ'ΛΕΧΟΣ, εος, τὸ, truncus, caudex: qui q. ex radice στέλλεται. vel quia στᾶ in terra q. ἐν λέχει, ut plantæ hortenſes in ſuis pulvillis.

ΣΤΕΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, viſcum, quod arbori innaſcitur. materia. q. aliunde miſsa. a στέλλω.

Στέλλειν, ornare, Dor. pro στέλλειν, præſ. inf. act. vide στέλλω. στέλλειν νῆας, eſt armare naves.

ΣΤΕ'ΛΛΩ, mitto, inſtruo, apparo, orno, amicio. fut. στελῶ. fut. 2. στελῶ. perf. ἔσταλκα. aor. 1. ἔστειλα. præſ. med. στέλλομαι, devito, ſubduco. præter. med. ἔστολα. Hinc στόλος, ου, ὁ, commeatus, profectio; item expeditio terreſtris, & navalis. ἀποστέλλω, mitto. ἀπόστολος, ου, ὁ, qui miſſus eſt. στολὴ, ῆς, ἡ, amictus, ſtola. στολίζω, veſtio. συστέλλω, contraho. συστολὴ, ῆς, ἡ, contractio.

Στελμονίαι, faſciæ, quibus canum latera præmuniuntur. a στέλλω, inſtruo.

Στελῶ, mittam, f. 1. verbi στέλλω, mitto. quod vide.

ΣΤΕ'ΜΒΩ, contumelia, ſeu injuria afficio. quaſi a στόμα, ατος, τὸ, ut ſit, ore lædo. Eſt & στέμβω, aſſidue moveo. vide στέμφω: unde ἀστεμφὴς, & ἀστεμφὲς, immotus.

Στέμμα, ατος, τὸ, ſertum, corona. Th.

στέφω, corono. fut. ψω. perf. act. ἔστεφα. perf. paſſ. ἔστεμμαι.

Στέμφυλα, τά, vinaceæ: floces, fraces. Sunt folliculi σταφυλῆς.

Στέμφω, moveo. unde ἀστεμβὴς, & ἀστεμφὴς, immotus. Vide in στέμβω. Martin. refert ad στείβω, calco.

Στεναγμός, ῦ, ὁ, ſuſpirium, gemitus. a στενάζω, ingemiſco. Th. στενός, ῦ, ὁ, anguſtus.

Στενάζω, ingemiſco. præſ. imperat. act. στέναζε, έτω, & in plur. στενάζετε. fut. activ. άξω. a. 1. ἐστέναξα, ingemui. a στένω, gemo. Th. στενός, anguſtus: gemitus enim fit anguſto corde.

Στενάχιζε, ingemiſcebat, 3. ſingul. imperf. Jon. verbi στεναχίζω, idem quod στένω, gemo. Th. στενός, ῦ, ὁ, anguſtus.

Στενόεντα, acc. ſing. m. g. vel plur. n. g. a στενόεις, εντος, ὁ, gemebundus. Th. στενός, ῦ, ὁ, arctus.

Στενολεσχεῖν, anxium eſſe, ſeu torqueri in rebus frivolis, & nugatoriis. a στενός, ῦ, ὁ, anxius, & λέσχη, ης, ἡ, ſermocinatio.

ΣΤΕΝΟ'Σ, ῦ, ὁ, anguſtus, arctus. An a στῆναι, ſtare? ut ſit locus στενός, ubi ſtare tantum poſſis, non ſpatiari. Hinc στένω, gemo, ingemiſco, στενάζω, fut. ξω, idem. στοναχὴ, ῆς, ἡ, gemitus. στεναγμός, ῦ, ὁ, idem.

Στενόσημον, anguſticlavium. Ex στενός, anguſtus, & σῆμα, ατος, τὸ, ſignum, ita πλατύσημον, laticlavium.

Στενοχωρέω, ῶ, coarcto. f. ήσω. p. ἐστενοχώρηκα. præſ. paſſ. στενοχωρέομαι, ῦμαι, coarctor. quaſi ex στενὸς χῶρος, anguſtus locus.

Στενοχωρία, ας, ἡ, anguſtia. ex iiſdem them.

Στέντωρ, ορος, ὁ, Stentor, præco, qui tantum vociferabatur, quantum alii quinquaginta. dat. ſing. Στέντορι.

Στένω, gemo, ab anguſto corde, στενῶ. Th. στενός, anguſtus.

Στεινωπός, Poet. pro στενωπός, anguſtus, in quo viſus contrahitur. arcta, ſeu anguſta via. a στενός, anguſtus, & ὀπὴ, ἡ, foramen.

Στέωμεν, ſtetiſſemus, Jon. pro στῶμεν, 1. pl. a. 2. ſub. act. verbi ἵστημι, ſto.

Στέργοισα, Dor. pro στέργουσα, præſ. part. f. g. a στέργω, diligo.

ΣΤΕΡΓΩ, naturali charitate complector; item acquieſco, ſum contentus. quaſi στέγω, ut ſit protego, naturali propenſione. An quia στοργαὶ στερεῶς ἄγουσι, vel στερρῶς ἄγουσι? f. ξω. p. ἔστερχα. p. m. ἔστοργα. hinc στοργὴ, ῆς, ἡ, affectus naturalis, quo parentes, & liberi ſe mutuo proſequuntur. φιλόστοργος, ῦ, ὁ, propenſus ad amorem.

Στέργωσιν, 3. pl. præſ. ſub. verbi στέργω, quod vide.

ΣΤΕΡΕΟ'Σ, ῦ, ὁ, ſolidus, integer, perfectus: rigidus, firmus. (q. a στάω,) firmiter ſtans. Virg. Vos o quibus integer ævi Sanguis, ait, ſolidæque ſuo ſtant corpore vires. Hinc στερεόω, ῶ, confirmo, ſolidum reddo, corroboro. f. ώσω. perf. ἐστερέωκα.

Στερεόω, confirmo, ſolidum reddo, corroboro. f. ώσω. p. ἐστερέωκα. imperf. paſſ. ἐστερεόμην, ούμην, & in 3. pl. ἐστερέοντο, ῦντο. perf. paſſ. ἐστερέωμαι. a. 1. paſſ. ἐστερεώθην, ης, η. Th. στερεός.

Στερέσαι, a. 1. inf. act. verbi στερέω, privo.

Στέρεται, privatur, 3. ſing. præſ. paſſ. verbi ejuſdem.

Στερέωμα, ατος, ſoliditas. ab eodem them.

ΣΤΕΡΕ'Ω, privo, orbo. fut. έσω, & ήσω. Hinc στέρησις, εως, ἡ, privatio. στεῖρα, ας, ἡ, ſterilis.

Στερεῶς, adv. ſolide, firmiter, conſtanter, a στερεός, quod vide.

Στερηθεῖσαι, nom. plur. a. 1. part. paſſ fœm. g. verbi στερέω, privo. a. 1. paſſ. ἐστερήθην.

Στερήσας, αντος, ὁ, a. 1. part. activ. verbi ejuſdem.

Στερηθήμεν, privatum eſſe, per ſyncop. pro στερηθήμεν, ſeu στερηθήμεναι, Jonic. & Doric. pro στερηθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi στερέω, privo. fut. έσω, & ήσω. a. 1. paſſiv. ἐστερήθην.

Στερίσκονται, privantur, 3. plural. ind. paſſ. verbi στερίσκω, idem quod στερέω, privo.

Στέρνον, ου, τὸ, pectus, quia στερρὸν, ſolidum. Et στέριφος, ῦ, ὁ, ſterilis. q. a στεῖρος. Th στερέω, privo. vel vide in στερεός, ῦ, ὁ, ſolidus.

ΣΤΕ'ΡΝΟΝ, ου, τὸ, pectus, quia στερεὸν, oſſibus firmiter munitum.

Στέρξαι, amaviſſe, a. 1. inf. act. verbi στέργω, naturali charitate complector. f. ξω. a. 1. ind. paſſ. ἐστέρχθην.

Στεροπὴ, ῆς, ἡ, fulgor, ſplendor. per Aphæreſ. pro ἀστεροπὴ, Poetic. pro ἀστραπὴ. ab ἀστράπτω, fulguro. f. ψω. Eſt & Στερόπης, nom. propr. Cyclopis.

Στεροπηγερέτα, vocat. ſing. a στεροπηγερέτης, ου, ὁ, qui fulgur ſuſcitat: Jovis Epith. a στεροπὴ, & ἀγείρω, excito.

Στέροψ, idem quod στεροπή.

Στέφος, εος, τὸ, pellis. q. a στέγω, tego. Dicitur etiam ἔρεφος, & Dor. στέφος. q. a στρέφω.

Στερχθεὶς, dilectus, a. 1. part. paſſiv. verbi στέργω. f. ξω. vide in στέρξαι.

Στεῦτ', pro στεῦτο, vide in στεῦται.

Στεῦται, firmatur, per ſyncop. pro στεύεται, 3. ſing. præſ. verbi στεύομαι, & στεῦμαι, promitto, firmo; præ me fero. ſic στεῦτ', pro στεῦτο, firmabatur, Jonic. & per ſyncop. pro ἐστεύετο, 3. ſing. imperf. verbi ejuſdem.

Στεφανῆς, ῦ, ὁ, nomen viri. Gr. ſertum.

Στεφάνη, ης, ἡ, corona. vertex orbis, cribri ambitus, montis culmen, galeæ ſpecies, ungula. Thema στέφω, corono.

Στεφανηφόρος ἀγὼν, certamen, in quo victori corona datur ferenda. Ex στεφάνη, quod a στέφω, corono, & φέρω, fero.

Στέφανος, ου, ὁ, corona. στεφάνως, Dor. pro στεφάνους. Th. στέφω.

Στεφανοῦνται, 3. plur. præſ. ind. paſſ. verbi στεφανόω. quod vide.

Στεφανοφορία, ας, ἡ, idem ac στεφανηφορία, ἡ, coronæ geſtatio. Ex στεφάνη, ης, ἡ, corona. Thema στέφω, corono, & φέρω, fero.

Στεφανόω, ῶ, corono. f. ώσω. perf. ἐστεφάνωκα. præſ. paſſ. στεφανόομαι, ῦμαι, όῃ, οῖ, όεται, ῦται. perf. paſſ. ἐστεφάνωμαι, σαι, ται. perf. part. paſſ. ἐστεφανωμένος, coronatus. ejuſdem them. στέφω, corono.

Στεφάνωμα, ατος, τὸ, corona. & Metaph. pro ornamento. ejuſdem etiam them.

Στέφον, coronarunt, Jon. pro ἔστεφον, 3. pl. imperf. verbi στέφω.

ΣΤΕ'ΦΩ, corono, redimio. f. ψω. p. φα. perf. paſſ. ἔστεμμαι. Hinc στέμμα, ατος, τὸ, ſertum, corona. στέφος, εος, τὸ, idem. στέφανος, ου, ὁ, idem. στεφανόω, & στεφανίζω, corono.

Στέψας, αντος, ὁ, qui coronavit. aor. 1. part. act. verbi στέφω, corono. fut. ψω. a. 1. ἔστεψα.

Στέωμεν, Jon. pro στῶμεν, 1. plur. a. 2. ſub. act. verbi ἵστημι, ſto. a. 2. ἔστην.

Στῆ, ſtetit, Jon. pro ἔστη, 3. ſing. a. 2. ind. act. Sed στῇ, 3. ſing. a. 2. ſub. activ. verbi ἵστημι, ſto. f. στήσω. a. 2. ἔστην.

Στήῃ, vel στήῃ, & στῇῃ, Poet. pro στείῃ, & hoc pro στῇ, quod Jon. pro στῇ, 3. ſing. a. 2. ſub. act. Vel στήῃ, pleonaſmo τῦ η, pro στῇ, verbi ἵστημι, ſto. a. 2. ἔστην.

Στήθεσσιν, dat. plur. Jon. pro στήθεσι, a στῆθος, εος, τὸ, pectus.

Στήθεσφι, φι, additur per paragog. dat. pl. ejuſdem them.

Στῆθι, a. 2. imperat. act. verbi ἵστημι, ſto. f. στήσω. a. 2. ἔστην.

Στηθιστὴρ, antilena, στηθοδέσμιον, pectorale.

ΣΤΗ'ΘΟΣ, εος, τὸ, pectus. quaſi a στῆναι, ſtare. quia ſtat quaſi immotum.

Στήκετε, 2. plural. præſ. verbi στήκω. quod vide.

Στήκω, (ab ἕστηκα) firmiter ſto. legitur vero in ſolo præſenti. dicitur vero στήκω, pro ἑστήκω, per aphæreſin, perſto, conſtanter ſto. fut. ἑστήξω, & ομαι. Formatur a præt. ἕστηκα, verbi ἵστημι. Galat. 5. verſ. 1.

ΣΤΗ'ΛΗ, ης, ἡ, lapis e terra extans, munitionis, vel ſigni gratia, ſæpe pro cippo, vel columna, quæ in ſepulchris ſtatuebatur. q. ab ἵστημι, ſtatuo, vel a στῆναι, & λα, valde. columna enim firmiter ſtat. Hinc στηλόω, cippum erigo.

Στηλὶς, ίδος, ἡ, parvus cippus, ſeu columella. accuſ. plural. στηλῖδας. Th. στήλη.

Στηλίτας, acc. plur. a στηλίτης, ου, ὁ, notatus infamia, & qui notavit alterum. in cippum inſcriptus. ab eodem them.

Στῆμα, ſtamen, in herbis, ubi ſtat. στήμων, ſtamen.

Στήμονα, acc. ſing. a στήμων, ονος, ὁ, ſtamen. dat. στήμονι. Th. ἵστημι, ſto.

Στῆναι, poſuiſſe, a. 2. inf. act. verbi ἵστημι, ſto. f. στήσω. a. 2. ἔστην.

Στήνια, feſtum erat Athenis, quo ſe mutuo ſcommatis perſtringebant.

Στήνιον, ου, τὸ, pectus. a στῆναι, firmum ſtare.

Στηνιῶσαι, conviciis inceſſere.

ΣΤΗΡΙ'ΖΩ, firmiter ſtatuo, confirmo, figo, ſto. quaſi a στερεός, firmus. fut. ξω. a. 1. imperat. act. στήριξον, άτω, a. 1. op. στηρίξαιμι, αις, αι. præt. ἐστήριχα. perf. paſſ. ἐστήριγμαι, ξαι, κται. Hinc στήριγμα, ατος, τὸ, fulcrum, ſtabilimentum. perf. part. paſſ. ἐστηριγμένος, η, ον. a. 1. inf. paſſ. στηριχθῆναι, confirmari.

Στήριξε, firmiter fixit, 3. ſing. a. 1. ind. act. Jon. verbi στηρίζω, confirmo, ſtabilio. f. ξω. a. 1. ἐστήριξα.

Στῇς, 2. ſingul. aor. 2. ſub. activ. ab ἵστημι, ſto.

Στῆσαι, ſtatuiſſe, a. 1. inf. act. στήσαιεν, 3. ſing. a. 1. opt. med. verbi ἵστημι, ſto. f. στήσω.

Στήσαντ', pro στήσαντο, erexerunt, 3. plur. a. 1. med. Jon. pro ἐστήσαντο, verbi ejuſdem.

Στήσας, & in f. g. στήσασα, a. 1. part. act. verbi ejuſdem.

Στήσει, 3. ſing. f. 1. ind. act. ejuſdem verbi.

Στήσομεν, conſtituemus, 1. plur. f. 1. act. verbi ἵστημι, ſto. fut. στήσω, a. 2. ἔστην.

Στῆτε, στήτωσαν, 2. & 3. plur. a. 2. imperat. act. στῆθι, στήτω, verbi ejuſdem.

ΣΤΗ'ΤΗ, vel στῆτα, ας, ἡ, fœmina, mulier. q. a στῆθος, mamma.

Στήτην, Jon. pro ἐστήτην, 3. dual. a. 2. ind. act. verbi ἵστημι, ſto. f. στήσω. a. 2. ἔστην.

Στήωσιν, ſteterint, 3. plur. a. 2. ſub. act. Poet. pro στῶσιν, verbi ἵστημι, ſto. a. 2. ſub. στῶ, & pleonaſmo στέω, deinde ectaſi στείω, & Attice η, pro ει, στήω, & in 3. plur. στήωσι.

ΣΤΙ'Α, ας, ἡ, & στίον. Scribitur etiam στεία, ἡ, lapillus, calculus. a στάω, quia immobilis.

Στιβαρός, ῦ, ὁ, denſus, craſſus, firmus. dativ. plural. Jon. στιβαροῖσι, a στείβω, calco, denſo. Hinc & στιβὰς, culcitra.

Στιβὰς, άδος, ἡ, ſtratum calcatum; torus ex herbis, aut foliis humi ſtratis. ab eodem them.

Στιβάω, veſtigo, indago: Gl. Cyr. proprie eſt calco: ut στιβέω, a στείβω.

Στίβος, iter tritum. vide in στείβω, calco.

Στίγμα, ατος, τὸ, ſtigma, ſignum alicui inuſtum, aut impreſſum: plural. τὰ στίγ-

τὸ ςίγμα. Th. ςίζω, pungo. f. ξω.

Στιγμὴ, ῆς, ἡ, punctum. ςιγμὴ χρόνου, punctum temporis, momentum. ab eodem th.

ΣΤΙ'ΖΩ, pungo. f. ξω. perf. ἔςιχα. perf. paſſ. ἔςιγμαι. hinc ςίγμα, ατος, τὸ, nota, qua aliquis compunctus eſt. ςιγματίας, ου, ὁ, ſtigmate notatus.

ΣΤΙ'ΛΒΩ, ſplendeo, luceo, coruſco: illuſtro. fut. ςίλψω. perf. ἔςιλφα. id eſt, ςίλβοντι βάλλω, id eſt, ἴσα βῆ, ſcil. ut quaſi emicando progrediatur. Hinc ςίλβη, ης, ἡ, nitor, ſplendor. ςιλβός, ου, ὁ, fulgidus, lucidus. ςιλβόω, ῶ, ſplendidum reddo.

ΣΤΙ'ΛΗ, ης, ἡ, numulus minimi pretii, minimum quid, q. punctum. a ςίζω, pungo. niſi q. ςιλβὴ, a ςίλβω.

Στιλπνὸς, lucens. a ςίλβω, ſplendeo.

ΣΤΙ'ΜΜΙ, ιος, ſtibium. Eſt quo aliquid ςείβεται, denſatur.

Στὶξ, ςιχὸς, ἡ, ordo. in plur. αἱ ςίχες, acc. plur. ςίχας. Th. ςείχω, ordine eo, vado.

Στῖφος, εος, τὸ, turba, globus militum. a ςείβω, denſo.

Στιφόω, ſum ςιφρός.

Στιφρὸς, denſus, firmus. q. calcatus. a ςείβω.

Στίχας, acc. pl. a ςὶξ, ςιχὸς, ἡ, ordo, turma. Th. ςείχω, ordine eo.

Στιχάω, & άομαι, ordine eo. Th. ςείχω, idem. a. 2. ἔςιχον.

Στίχε, diſcede, a. 2. imperat. act. verbi ςείχω, eo, vado. a. 2. ἔςιχον.

Στιχθεὶς, notatus, a. 1. part. paſſ. verbi ςίζω, pungo. f. ξω. a. 1. paſſ. ἐςίχθην.

Στίχος, ου, ὁ, verſus, ordo, idem quod ςὶξ. Th. ςείχω, eo, vado.

ΣΤΛΕΓΓΙ'Σ, ίδος, ἡ, ſtrigil, idem quod ςλεγγίς, & ςελγίς. Balnearis ſtrigilis erat incurva cum manubrio. Tum ab ejus ſimilitudine ςλεγγὶς, pellis deaurata, capiti aptari ſolita, faſciola quædam, ταινίδιον, lamina, qua pro corona utebantur. Hinc ςλεγγίζω, fut. ίσω, deſtringo, ſtrigili rado. an quia ἐγγὺς τείνεται, prope admovetur, & affricatur equo?

ΣΤΟΑ', ᾶς, ἡ, porticus. quaſi a ςάω, ſeu ἵςημι, quia ibi ſtari poteſt, & diſputari. & eſt ſtatio quædam.

Στόβος, convitium. a ςέμβω, contumelia afficio. q. ςόματος βοή.

Στοιβάζω, compono, ſtruo. ςοιβασμὸς, ſtabilis. ςοιβαςὴς, ſtipator. ςοιβὴ, ſtipatio.

Στοιβὰς, άδος, ἡ, frons, dis: idem quod βαΐον, ου, τὸ, vide ſupra. a ςείβω, calco. f. ψω. p. ἔςιφα. p. m. ἔςοιβα.

Στοιχεῖον, ου, τὸ, elementum. Ex elementis omnia corpora compoſita ςείχουσι, id eſt, procedunt. Vel omnia compoſita fiunt ex elementorum coalitu. τὰ ςοιχεῖα per Metaphor. rudis inſtitutio. quod a ςοῖχος, ordo. Thema ςείχω, ordine eo. fut. ξω. perf. ἔςειχα. præt. med. ἔςιχα, & ἔςοιχα.

Στοιχέω, ῶ, inceda. f. ήσω. perf. ἐςοίχηκα. ab eodem them.

Στοῖχος, ου, ὁ, ordo, verſus. Th. ςείχω.

Στολὴ, ῆς, ἡ, ſtola, veſtis oblonga. Th. ςέλλω, orno, amicio. & hinc ςολίζω, veſtio.

Στολίσας, αντος, ὁ, ornate præparans, a. 1. part. act. ςόλισον, orna, a. 1. imperat. act. Poet. verbi ςολίζω, amicio, apparo. Th. ςέλλω, idem.

Στόλος, ου, ὁ, militaris expeditio, claſſis, copiæ quæ aliquo mittuntur. a ςέλλω, mitto.

ΣΤΟ'ΜΑ, ατος, τὸ, os, oris. ſermo, acies gladii. q. a πήγω, ε, præfixo. ut ςόμα, ſit quaſi τομὰ. nam τομὴ, ſectio eſt, & dentes cibum q. ſcindunt. ςόμα πρὸς ςόμα λαλῆσαι, loqui cum præſentibus. Hinc ςωμύλος, (an ςομύλος, ſcrib.) garrulus, loquax. ςωμυλέω, & ςωμυλλω, loquax ſum. ἐπιςομίζω, frænum injicio. ἐπιςομίζω, os obturo. χρυσόςομος, ου, ὁ, aureum os habens, ſeu aurea verba ore fundens.

Στόμαργος, ου, ὁ, rabula. Gl. Cyr.

Στόμασι, dat. plur. Jon. & Poet. a ςόμα, ατος, τὸ, os, oris.

ΣΤΟ'ΜΑΧΟΣ, ου, ὁ, ventriculus, ſtomachus. q. a ςόμα, quia duo ςόματα ἔχει, ſuperius ſcil. & inferius. Sunt qui ducunt a ςόμα, & ἄγχω, ob anguſtum ventriculi os.

Στόμβος, qui ore dilatato ſonum edit. a ςόμα, & βοή.

Στόμφος, garrulitas, convitium. a ςόμα.

Στομόω, ςόμα ἔχειν ποιῶ, ore afficio, os facio, acuo: diſertum reddo: & os claudo. ςόμωμα, τὸ, ςομωθὲν, chalybs.

Στομφάζω, utor grandibus verbis. a ςόμβος.

Στοναχεῦντι, Doric. & Æol. pro ςοναχοῦσι, 3. plural. ind. præſ. vel Doric. pro ςοναχοῦντι, dat. ſing. part. præſ. verbi ςοναχέω, gemo, cum gemitu requiro. a ςένω, gemo. Thema ςενὸς, anguſtus.

Στοναχίζετο, 3. ſing. imperf. paſſ. Jon. verbi ςοναχίζω, ſeu ομαι, fut. σομαι. idem quod ςένω, gemo, ingemiſco. Thema ςενὸς, οῦ, ὁ, anguſtus.

Στονόεις, εντος, ὁ, & in f. g. ςονόεσσα, ης, ἡ, ſuſpirioſus, gemebundus, a. quod a ςόνος, gemitus. Th. ςενὸς, arctus.

Στόνυξ, pro ὄνυξ, unguis. Oppian.

Στοργὴ, actus τοῦ ςέργοντος, amor ingenitus. Th. ςέργω, amo.

Στορέννυμι, vide in ςορέω, ſterno.

Στορέσαι, ſternere, a. 1. inf. act. ςόρεσαν, Jon. pro ἐςόρεσαν, 3. plur. aor. 1. ind. activ. ςορέσας, ςορέσασα, a. 1. part. act. verbi ςορέω, ſterno. f. έσω.

Στορεσεῦντι, Dor. & Æolic. pro ςορέσουσι, ſternent, 3. plur. f. 1. act. verbi ςορέω, ſterno.

ΣΤΟΡΕ'Ω, ſterno. f. έσω, vel ήσω: q. a ςρώω. Hinc ςορέννυμι, ſeu ςορέννυμι, & ςρωννύω, ſeu ςρώννυμι, idem. ςρῶμα, ατος, τὸ, ſtramentum, ſtragulum. ςρωτὴρ, ῆρος, ὁ, ſtrator.

ΣΤΟ'ΡΘΥΞ, γος, ἡ, cuſpis haſtæ. idem quod ςόρθη, quaſi a ςορέω, quod ea aliquid ſternere poſſimus. Στόρθυγγες, συνεσπασμένοι τρίχες μετὰ ῥίζης, Pollux lib. 2. 5. Heſych. legit ςόρθυγγες.

ΣΤΟΧΑ'ΖΟΜΑΙ, collineo, ad ſcopum tendo, conjecto. f. άσομαι. perf. ἐςόχασμαι. q. a ςείχω, ordine incedo. Eſt enim collineare, ὀρθῶς ἀκτῖσι ςοιχεῖν, radiis oculorum velut lineis rectis aliquid deſignare, & q. recta in rem tendere. Hinc ςοχασμὸς, οῦ, ὁ, conjectura. ςοχαςέον, verbale. ςοχαςικῶς, conjecturaliter.

Στοχασάμενος, a. 1. part. med. verbi ejuſdem.

Στοχαςικῶς, conjecturaliter. a ςοχάζομαι. quod vide.

Στράβαλος, qui eſt tereti corpore, tortuoſus. q. a ςραβὸς, οῦ, ὁ, qui eſt oculis diſtortis. hoc a ςρεβλὸς, tortus. Th. ςρέφω, verto.

Στραβὸς, οῦ, ὁ, qui eſt oculis diſtortis, luſcus. Th. ςρέφω, diſtorqueo.

Στραγγαλιὰ, ſeu ςραγγαλὶς, ίδος, ἡ, tortuoſus laqueus, doloſum conſilium. Th. ςραγγὸς, οῦ, ὁ, tortus. hinc ςραγγάλη, ης, ἡ, ſtrangulatio, nempe cum collum ςρέφεται.

Στραγγάω, & ςραγγίζω, guttatim exprimo. Metaph. premo. a ςρὰγξ, ἡ, gutta, ſtilla, quod a ςάζω, ſtillo. fut. ςάξω, unde pleonaſmo τοῦ γ & ρ, ςρὰγξ.

Στραγγίας, ſpecies tritici. an a rotunditate guttæ?

ΣΤΡΑΓΓΟ'Σ, οῦ, ὁ, tortuoſus, obliquus. q. a ςρέφω, verto. Hinc ςραγγάω, & ςραγγίζω, torqueo. ςραγγάλη, ης, ἡ, laqueus.

Στραγγουρία, ας, ἡ, urinæ ſtillicidium. a ςρὰγξ, γγὸς, ἡ, gutta, & οὖρον, ου, τὸ, urina.

ΣΤΡΑ'ΓΞ, γγὸς, ἡ, gutta, ſtilla. q. a ςάζω, ut ſit quaſi ςάγξ, quia a re aliqua ſtillat. Hinc ςραγγίζω, f. ίσω, guttatim exprimo. vide in ςραγγάω.

Στράπτω, pro ἀςράπτω, ſplendeo.

Στρατάομαι, exercitum colloco, caſtra pono. hinc ςρατόωντο, Jon. & Poet. pro ἐςρατῶντο, 3. plur. imperf. Thema ςρατὸς, οῦ, ὁ, exercitus.

Στρατάρχης, ου, ὁ, idem quod ςρατηγός.

Στρατάρχος, ου, ὁ, Poet. idem ac ςρατάρχης, exercitus dux, Imperator.

Στρατεία, ας, ἡ, militia. Th. ςρατὸς.

Στράτευμα, ατος, τὸ, exercitus. quod a ςρατεύω. Th. ςρατὸς, exercitus.

Στρατεύω, milito. fut. εύσω. perf. ἐςράτευκα. a. 1. ἐςράτευσα. præſ. med. ςρατεύομαι. idem. Th. ςρατὸς. q. a ςορέω, ſterno.

Στρατηγέω, præſum exercitui. ex ςρατὸς, exercitus, & ἄγω, duco.

Στρατηγὸς, οῦ, ὁ, præfectus militiæ, dux, prætor. ex iiſdem them.

Στρατιὴ, idem quod ςρατεία, ἡ, militaris expeditio.

Στρατηλασία, ἡ, pro ςρατεία. Th. ςρατὸς.

Στρατηλατέω, idem quod ςρατηγέω. quod vide.

Στρατιὰ, ᾶς, ἡ, exercitus. Th. ςρατὸς.

Στρατιώτης, ου, ὁ, & Dor. ςρατιώτας, miles. ςρατιῶται, ῶν, οἱ, milites. ab eodem them.

Στρατολογέω, ῶ, militem deligo. q. d. ςρατὸν συλλέγω, exercitum conſcribo. Hinc & ςρατολόγος, qui exercitum colligit.

Στρατολογία, ας, ἡ, delectus exercitus. ab iiſdem them.

Στρατοπεδάρχης, ου, ὁ, exercituum præfectus, imperator belli. q. d. ἄρχων τοῦ ςρατοπέδου, princeps caſtrorum. Th. ἀρχὴ, imperium & ςρατόπεδον, quod vide.

Στρατόπεδον, ου, τὸ, proprie caſtra ſignificat, hoc eſt locum, ubi imperator cum ſuo exercitu commoratur. tum per Meton. exercitus. Ex ςρατὸς, οῦ, ὁ, exercitus. & πέδον, ου, τὸ, ſolum, campus. Hinc ςρατοπεδεύω, caſtrametor.

ΣΤΡΑΤΟ'Σ, οῦ, ὁ, exercitus. q. a ςορεῖν, ſternere, hoſtiliter dejicere.

Στρατόωντο, Jon. & Poet. pro ἐςρατῶντο, 3. plur. imperf. verbi ςρατάομαι. quod vide.

Στραφθεὶς, έντος, ὁ, & ςρεφθεὶς, converſus, a. 1. part. paſſ. a ςρέφω, verto.

Στραφῆναι, a. 2. inf. paſſ. verbi ςρέφω, verto. f. ψω. a. 2. ἐςράφην.

Στρεβλὸς, οῦ, ὁ, tortuoſus, callidus, perverſus. Thema ςρέφω, verto, torqueo.

Στρεβλόω, ῶ, detorqueo. f. ώσω. perf. ἐςρέβλωκα. ab eodem them.

Στρεπτοῖο, gen. Jon. a ςρεπτὸς, οῦ, ὁ, torques. Th. ςρέφω.

Στρεπτὸς, οῦ, ὁ, flexibilis, exorabilis, verſatilis, tortus. Sed ςρεπτὸς, ſubſt. torques. Th. ςρέφω, verto.

Στρεπτοφόρος, ου, ὁ, torquatus. a φέρω, & ςρεπτὸς, torques.

Στρεύγω, dolore afficio. tardo, ceſſo. ςρεύγομαι, paulatim deficio, tabeſco. q. ςραγγάομαι. Th. ςρὰγξ, γγὸς, ἡ, gutta.

Στροφοδινέω, in gyrum verto. oculi dicuntur alicui ςροφοδινεῖσθαι, cum vertigine corripiuntur. Ex ςρέφω, verto, & δινέω, gyro, circumago. Th. δίνη, ης, ἡ, vortex.

Στρεφθεὶς, έντος, ὁ, aor. 1. part. paſſ. vide ςρεφθέντε.

Στρεφθέντε, nom. dual. ςρεφθέντι, dat. ſingul. a ςρεφθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi ςρέφω, verto. fut. ψω. a. 1. paſſ. ἐςρέφθην.

ΣΤΡΕ'ΦΩ, verto, torqueo, flecto. q. a τρέπω, verto. fut. ςρέψω. præt. ἔςροφα. a. 1. imper. act. ςρέψον, αμ, obverte. a. 2. ἔςραφον. præſ. paſſ. ςρέφομαι, convertor, convertor. a. 1. paſſ. ἐςρέφθην. a. 2. paſſ. ἐςράφην, ης, ...

υ. a. 2. ſub. paſſ. στραφῶ, ῇς, ῇ. a. 1. part. paſſ. στραφεὶς, εῖσα, ὲν, converſus, a, um. a. 1. part. paſſ. στρεφθεὶς, εῖσα, ὲν. p. m. ἔστροφα. Hinc στροφὴ, ῆς, ἡ, verſio, flexus. στρεβλὸς, οῦ, ὁ, tortus, tortuoſus. στραβὸς, οῦ, ὁ, qui eſt oculis diſtortis, ſtrabus. στρόβιλος, ου, ὁ, vortex; item turbo, trochus. ἀναστρέφω, inverto; item redeo. ἀναστροφὴ, ῆς, ἡ, inverſio; item reditus. ἀντιστρέφω, in contrariam partem verto. ἀντιστροφὴ, ῆς, ἡ, inverſio, reciprocatio. ἀποστροφὴ, ῆς, ἡ, averſio.

Στρηνῶς, adverb. aſpere, horribiliter. a στρηνὴς, aſper. Eſt & στρηνὸς, pro σαφὲς manifeſte.

ΣΤΡΗΝΗ'Σ, έος, ὁ, ἡ, aſper, indomitis moribus. qui rationis habenas excutit. Ducatur ideo a στερεῖν ἡνίας.

Στρηνιάω, luxurio, diſſolute vivo. f. άσω. perſ. ἐστρηνίακα. Th. στρῆνος, εος, τὸ, luxus.

ΣΤΡΗ'ΝΟΣ, εος, τὸ, luxus, deliciæ. aſperitas morum, faſtus. a στρηνὴς, aſper, quaſi a στερεῖν ἡνίας, ab ablatis habenis, (ἅτινες nullis legum habenis coerceri queunt) q. d. effrænatus.

ΣΤΡΙ'ΒΟΣ, exilis, & tenuis vox avis. a στρίζω, pro τρίζω, ſtrido.

Στριγμὸς, οῦ, ὁ, ſtridor quidam. a στρίζω, pro τρίζω.

Στριφνὸς, ſtrigoſus. Gloſſ. Cyr.

Στρὶξ, columnarum canaliculus. Vide Stria.

Στριφνὸς, οῦ, ὁ, ſtrigoſus. a στρέφω, ſtringo.

Στροβὸς, vertex, vertigo, gyrus. a στροβέω. unde & στροβεὺς, inſtrumentum quoddam fullonium. στρόβιλος, vortex, procella, turbo, trochus. Item cochlea, & murex marinus, qui & στρόμβιλος.

ΣΤΡΟΓΓΥ'ΛΟΣ, ου, ὁ, rotundus, contractus: teres inſtar cylindri. quaſi a στραγγὸς, tortuoſus. γογγύλος, idem quod στρογγύλος.

Στρομβιχίδης, Strombichides, nomen prop.

Στρόμβος, ου, ὁ, turbo, trochus. idem quod στρόβιλος, a στροβέω, torqueo. Th. στρέφω, verto.

Στρουθίον, ου, τὸ, paſſerculus, diminut. a στρουθός. quod vide.

ΣΤΡΟΥΘΟ'Σ, οῦ, ὁ, paſſer. parva avis. hinc στρουθίον, ου, paſſerculus. q. cum οἴστρῳ θεῖ, ſcil. ad ὀχείαν. Eſt enim avis ſalax. Vel a στερρὸς, & θεῖν, quia velox.

Στροῦς, paſſer, Heſych. contractum ex στρουθός. Si στροῦς, quia ſalax, duxerim a στάθη, q. σάτυρος. Vel a στορεῖν, quia ſe ſternit crebro ad ὀχείαν.

Στροφάλιγξ, ἡ, vertigo, gyrus. a στροφαλίζω, idem quod στρέφω, verto.

Στροφάω, verſo. στρωφώμεναι, Ion. pro στροφώμεναι, verſantes. Th. στρέφω, verto.

Στρόφιγξ, vertebra, cardo. quia ejus vi aliquid vertitur: ut collum, porta. ab eodem them.

Στροφίοιο, gen. Ion. a Στρόφιος, ου, ὁ, nomen propr.

Στρόφις, homo verſatilis: qui ſe novit στρέφειν.

Στρόφος, aliquid tortum, & torquens. funis, faſcia. Eſt & tormen morbus. στροφοποιὸς, reſtio. qui στρόφους, id eſt, funes, ποιεῖ.

Στρυμαγενής, furioſe libidinoſus. Refer ad στροῦς, quia ὀχευτικός.

Στρυμόνα, acc. ſing. a Στρυμὼν, όνος, ὁ, nomen fluvii.

Στρυφνὸς, acerbus: Idem quod στυφνὸς, unde h. factum ajunt interpoſito ρ. Alii referunt ad στύφω, conſtringo.

ΣΤΡΥ'ΧΝΟΣ, ου, ὁ, ſolanum, herba.

Στρῶμα, ατος, τὸ, ſtratum, ſtragulum. a στρώννυμι, ſterno. quod vide. ab inuſitat. στρόω.

Στρώννυμι, vel στρωννύω, ſterno. imperf. ἐστρώννυον. f. στρώσω. q. a στρόω. aor. 1. ἔστρωσα. aoriſt. 1. imperat. activ. [illegible]ννύω. perſ. ἔστρωκα. perſ. paſſ. ἔστρωμαι, σαι, ται. perſ. part. paſſ. ἐστρωμένος, η, ον, ſtratus. Hinc στρῶσις, ſtramen, ſtratura. στρωτῆρες, aſſeres: ut quibus pavimentum ſternitur. στρῶμα, τὸ, ſtratum, ſtragulum. στρωματεὺς, pulvinar, veſtis aliqua ſutilis. Thema στορέω, ſterno.

Στρῶσον, ſterne, aor. 1. imperativ. activ. στρώσω, ſternam, fut. 1. activ. verbi στρώννυμι, ſterno. Thema στορέω, idem.

Στρωτοῖς, dativ. plural. a στρωτὸς, οῦ, ὁ, ſtratus. quod a στρώννυμι, idem quod στορέω, ſterno.

Στρωφᾶσθαι, præſ. inf. paſſ. verbi στρωφάω, idem quod στροφάω, verſor, circumago. fut. 1. med. στρωφήσομαι. quod a στροφὴ, verſio, flexus. Thema στρέφω, verto. f. ψω. p. m. ἔστροφα. a. 2. med. ἐστραφόμην.

Στρωφῶ, Dor. pro στρέφω, verto.

Στρωφώμενος, præſ. part. paſſ. verbi στρωφάω, vide in στρωφᾶσθαι.

Στρώω, inuſit. a στορέω, ſterno.

Στυγέει, odit, 3. ſing. ind. præſ. στυγέῃ, timeat, 3. ſing. præſ. ſub. verbi στυγέω, odio proſequor.

Στυγερὴ, Ion. pro στυγερὰ, ᾶς, ἡ, horribilis, odioſa. dativ. plural. στυγεραῖς. Th. στυγέω.

Στυγερώπης, inviſus. ex στυγερὸς, horribilis, & ὢψ, ὠπὸς, vultus. Th. ὄπτομαι, video.

ΣΤΥΓΕ'Ω, odio proſequor, reformido. fut. ήσω, & στύξω, ab inuſit. στύγω. a. 1. ἔστυξα. a. 2. ἔστυγον. Hinc στύγος, εος, τὸ, odium. θεοστυγὴς, ὁ, ὁ, Deo exoſus. An ἀπὸ τῆς Στυγὸς, a Styge palude infernali, quæ odioſa, & formidanda.

Στυγητὸς, ἡ, όν, odioſus, a, um. Th. στυγέω.

Στυγνάζω, triſtis ſum, contriſtor. f. άσω. a. 1. ἐστύγνασα. a. 1. part. act. στυγνάσας, αντος, ὁ. quod a στυγνὸς, ἡ, όν, odioſus, inviſus; item triſtis. hoc a στύγος, εος, τὸ, odium. Th. στυγέω, odio proſequor.

Στυγνάσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi στυγνάζω. quod vide.

ΣΤΥ'ΛΟΣ, ου, ὁ, columna; item graphium, χαράκτωρ. q. a στάω, quia ſtat erecta.

Στὺξ, γὸς, ἡ, Styx, nomen fluv. infernalis. a στυγέω, exhorreſco.

Στύξαιμι, odiſſem, a. 1. opt. act. verbi στυγέω. quod vide.

Στυππεῖον, ου, τὸ, Ion. pro στυππίον, & στύππη. quod vide.

ΣΤΥ'ΠΗ, & στύππη, ης, ἡ, ſtupa. Eſt & στύπη, ſtipes, ſtirps. q. a στύφω, quia ea utimur ad ſtipandum, & obſtruendum.

Στύπος, εος, τὸ, idem etiam quod στύπη.

Στυπτηρία, alumen; quia valde στύφει, id eſt, adſtringit.

Στυρακίνη, populea. Gen. 30. 37.

ΣΤΥ'ΡΑΞ, ακος, ὁ, cuſpis haſtæ. quaſi στερεὸς, firmus.

Στυφελίζω, aſpere tracto, everto, quatio. f. ξω. vide στυφελίξαι.

Στυφελίξαι, quatere, a. 1. inf. act. verbi στυφελίζω, aſpere tracto. depello. f. ξω. Th. στύφω, adſtringo.

Στυφελὸς, ἡ, όν, durus, aſper. Th. στύφω.

Στυφνὸς, ἡ, ὸν, acerbus, quia linguam στύφει, id eſt, adſtringit. Στυφὸς, acerbus. στυφὸς οἶνος, inſipidum vinum.

Στυφρὸς, ἡ, ὸν, durus, rigidus. ab eod. th.

ΣΤΥ'ΦΩ, adſtringo, de iis, quæ guſtantur, ſpiſſo. f. ψω. ab hoc verbo στυπτικὸς, ſtypticus, adſtrictivus. στυφνὸς, οῦ, ὁ, adſtringendi vim habens.

ΣΤΥ'Ω, tentigine laboro, priapum extendo. q. a στάω, unde ἵστημι, erigo.

Στωϊκὸς, ἡ, ὸν, Stoicus, a, um. ἀπὸ τῆς στοᾶς, a porticu ſic dicti, ubi diſputabant. Et Zeno ejus ſectæ author traditur.

Στωμύλος, ου, ὁ, garrulus, lepidus. dicax. στωμυλίαι, argutiæ.

Σ Υ.

ΣΥ', tu, Dor. τὺ, & addita ſyllaba, νη, τυνη. pronomen omnis gen. in gen. σοῦ, &c. Hinc σὸς, σὴ, ὸν, tuus.

Σύαγρος, aper, σῦς ἄγριος.

ΣΥ'ΒΑΡΙΣ, ιδος, & ιος, ἡ, Sybaris, urbs magna Græciæ; & ut alii volunt Italiæ. Ob luxum ab ὕβρει dici meretur. Hinc Συβαρίτης, ου, ὁ, Sybarita, qui eſt e Sybari. & Συβαρῖτις, quæ eſt e Sybari. Συβαριτικὸς, Sybariticus.

Συβαρίτας, α, ὁ, Dor. pro Συβαρίτης. vide in Σύβαρις.

Συβήνη, vel σιβύνη, ἡ, theca ex corio, ut ſuillo. a σῦς. Eſt etiam venabulum.

Συβόσιον, ου, τὸ, grex ſuum, qui paſcuntur. a σῦς, ſus, & βόσις, ἡ, paſtus. Th. βόω, ſeu βόσκω, paſco.

Συβώτης, ου, ὁ, ſubulcus. qui σῦς βόσκει, paſcit.

Συγγεγραφότες, ων, οἱ, nom. plur. perſ. part. act. verbi συγγράφω, conſcribo. Thema γράφω, ſcribo. fut. ψω. præt. γέγραφα.

Συγγένεια, ας, ἡ, cognatio, generis, & ſanguinis communio. Ex σὺν, & γένος, εος, τὸ, genus, proſapia. Th. γείνομαι, naſcor.

Συγγενέσθαι, a. 2. inf. med. verbi συγγίγνομαι, ſimul ſum, converſor. Them. γίνομαι, naſcor, ſum. a. 2. med. ἐγενόμην.

Συγγενέσιν, cognatis, dat. plur. a συγγενὴς, έος, ὁ, ἡ, quod vide.

Συγγενὴς, έος, ὁ, ἡ, conſanguineus. ab iiſdem them.

Συγγενώμεθα, 1. plur. a. 2. ſub. med. vide συγγενέσθαι.

Συγγηράσκω, εις, ει, conſeneſco. quod a γηράσκω. f. άσω, ſeneſco. Th. γῆρας, ατος, τὸ, ſenectus.

Συγγίνεσθαι, præſ. inf. a συγγίνομαι, converſor, convenio, coeo. Th. γείνομαι.

Συγγινώσκειν, cognoſcere, ſibi conſcium eſſe, conſiderare, ignoſcere. Vide γινώσκω.

Συγγνώμη, ης, ἡ, ignoſcentia, venia. quod a συγγινώσκω, ignoſco. quod ex σὺν, & γνώμη, ſententia. Thema γινώσκω, cognoſco. f. γνώσομαι. præt. ἔγνωκα. a. 2. ἔγνων, ως, ω. a. 2. imperat. γνῶθι.

Συγγνωσθῆναι, veniam conſequi, a. 1. inf. paſſ. verbi συγγινώσκω, ignoſco. fut. συγγνώσομαι. a. 2. συνέγνων. Thema γινώσκω, cognoſco.

Σύγγονος, ου, ὁ, ἡ, cognatus, Poet. idem quod συγγενής. quod vide.

Σύγγραμμα, ατος, τὸ, ſcriptum. dat. plur. συγγράμμασι. Th. γράφω, ſcribo.

Συγγραφεὺς, έος, ὁ, auctor. a γράφω.

Συγγραφὴ, ῆς, ἡ, monumentum, deſcriptio. ab eodem them.

Συγγράφω, εις, ει, conſcribo. f. ψω. Hinc συγγράψαι, a. 1. inf. act. ab eodem them.

Συγκαθαιρέω, tollenti onus auxilior, juvo.

Συγκάθημαι, conſideo. Ex σὺν, & κάθημαι, ſedeo. Th. ἧμαι, idem.

Συγκαθίζω, una colloco; item una ſedeo. a 1. ind. act. συνεκάθισα. a. 1. part. act. συγκαθίσας, αντος, ὁ. quod ex σὺν, & καθίζω, ſedere facio. Th. ἵζω, idem.

Συγκακοπαθέω, ῶ, ſum particeps afflictionum. una patior. fut. ήσω. perſ. συγκεκακοπάθηκα. Ex σὺν, & κακοπαθέω, malis affligor. quod ex κακὸς, malus, & πάσχω, patior. a. 2. ἔπαθον, p. m. πέπονθα.

Συγκακουχέω, ῶ, una male vexo. fut. ήσω. perfect. συγκεκακούχηκα. præſ. paſſiv.

συγκακουχέομαι, οῦμαι, una male vexor. quod ex σὺν, & κακουχέω, male tracto. hoc ex κακὸς, malus, & ἔχω, habeo. f. ἕξω. a. 2. ἔσχον.

Συγκαλέω, ῶ, ſeu έομαι, οῦμαι, convoco. f. έσω. perf. act. συγκέκληκα. a. 1. συνεκάλεσα. a. 1. med. συνεκαλεσάμην, ω, ατο. Th. καλέω, voco.

Συγκαλύπτω, operio. f. ψω. perf. συγκεκάλυφα. perf. paſſ. συγκεκάλυμμαι. a. 1. paſſiv. συνεκαλύφθην. a. 2. paſſiv. συνεκαλύβην. perf. part. paſſ. συγκεκαλυμμένος, η, ον, opertus, tectus. Th. καλύπτω, occulto, tego. fut. ψω. a. 2. ἐκάλυβον.

Συγκαλύψαιεν, 3. ſing. a. 1. opt. Æol. verbi συγκαλύπτω. quod vide.

Συγκάμπτω, incurvo. f. ψω. perf. συγκέκαμφα. a. 1. συνέκαμψα. a. 1. imper. act. σύγκαμψον, άτω, incurva. quod ex σὺν, & κάμπτω, flecto. f. ψω.

Συγκαταβαίνω, una deſcendo. a. 2. ind. activ. συγκατέβην, ης, η. aor. 2. part. act. συγκαταβὰς, άντος, ὁ. quod ex σὺν, κατὰ, & βαίνω, eo. fut. βήσομαι. a. 2. ἔβην.

Συγκαταβάντες, nom. plur. a. 2. part. act. verbi συγκαταβαίνω. quod vide.

Συγκαταθέσθαι, aor. 2. inf. med. verbi συγκατατίθημι, una depono, idem ſentio. quod ex σὺν, κατὰ, & τίθημι, pono. fut. θήσω. a. 2. ἔθην. a. 2. med. ἐθέμην.

Συγκατάθεσις, εως, ἡ, conſenſio. ab eodem verbo, & them.

Συγκατασκευάσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi συγκατασκευάζω, una inſtruo, & adorno. quod ex σὺν, κατὰ, & σκευάζω, inſtruo, paro. Th. σκεῦος, εος, τὸ, vas.

Συγκατατίθεμαι, aſſentior, præſ. ind. perf. paſſ. συγκατατέθειμαι. perf. part. paſſ. συγκατατεθειμένος, aſſenſus. Ex σὺν, κατὰ, & τίθημι, pono.

Συγκαταφαγόντα, acc. ſing. a. 2. part. act. verbi συγκαταφάγω, una comedo. quod ex σὺν, κατὰ, & φάγω, edo. aor. 2. ἔφαγον. a. 2. inf. φαγεῖν.

Συγκαταψηφίζω, una damno; item, una eligo. fut. ίσω. perf. συγκατεψήφικα. præſ. paſſiv. συγκαταψηφίζομαι, communibus calculis eligor. aor. 1. paſſiv. συγκατεψηφίσθην, ης, η, communibus calculis allectus fui. quod ex σὺν, κατὰ, & ψηφίζω, calculis computo; item decerno, ſtatuo. Them. ψῆφος, ου, ἡ, calculus.

Συγκατέλθωμεν, 1. plur. a. 2. ſub. activ. verbi συγκατέρχομαι, infra accedo. quod ex σὺν, & κατέρχομαι, deſcendo. hoc ex κατὰ, & ἔρχομαι, venio. fut. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.

Συγκατεργάζεσθαί τι τινι, aliquem in re aliqua comparanda juvare.

Συγκατορύξαι, a. 1. inf. act. verbi συγκατορύσσω, confodio una. quod ex σὺν, κατὰ, & ὀρύσσω, fodio. f. ξω. p. χα.

Συγκείμενον, ου, τὸ, pactum. a σύγκειμαι, ſimul poſitus ſum. Th. κεῖμαι, jaceo.

Συγκεντέω, Jon. compungo, conficio.

Συγκεράννυμι, contempero. f. συγκεράσω. a. 1. συνεκέρασα, ας, ε. perf. συγκεκέρακα. perf. paſſiv. per ſyncop. συγκέκραμμαι. perf. part. paſſ. συγκεκραμμένος, η, ον, contemperatus, una permiſtus. quod ex σὺν, & κεράννυμι, miſceo. f. κεράσω.

Συγκεχυμένη, confuſa, perf. part. paſſ. f. g. verbi συγχύνω, vel ύω, f. ύσω, confundo. quod vide.

Συγκεχωρήσθω, 3. ſingul. pluſq. perf. imperat. paſſ. verbi συγχωρέω, concedo, indulgeo. quod ex χωρέω, eo, accedo. capio. f. ήσω.

Συγκεχωσμένα, humo congeſta tecta, perf. part. paſſ. a συγχόω. quod vide.

Συγκινέω, ῶ, commoveo. fut. ήσω. perf. συγκεκίνηκα. a. 1. συνεκίνησα, ας, ε. Th. κινέω, moveo.

Συγκλείω, concludo. f. είσω. perf. συγκέκλεικα. a. 1. συνέκλεισα. perf. paſſ. συγκέκλεισμαι, σαι, ται. perf. partic. paſſ. συγκεκλεισμένος, η, ον. Them. κλείω, claudo. f. σω.

Συγκληρονόμος, ου, ὁ, ἡ, cohæres. τὰ ἔθνη συγκληρονόμα, gentes cohæredes, tanquam adjective accipitur. Epheſ. 3. 6. Componitur ex σὺν, & κληρονόμος, hæres, hoc ex κλῆρος, ου, ὁ, ſors, & νέμω, tribuo, poſſideo. f. νεμῶ. aor. 1. ἔνειμα. p. νενέμηκα.

Σύγκλυς, collectitius, convena. a συγκαλέω, convoco. συγκλύζω autem eſt inundo.

Συγκοινωνέω, una ſum particeps, una communico, commercium habeo. cum dat. nom. plur. part. præſ. συγκοινωνοῦντες. fut. ήσω. perf. συγκεκοινώνηκα. a. 1. συνεκοινώνησα. aor. 1. part. activ. συγκοινωνήσας, αντος, ὁ. quod ex σὺν, & κοινωνέω, particeps ſum. hoc a κοινωνὸς, οῦ, ὁ, ἡ, conſors, particeps. Th. κοινὸς, οῦ, ὁ, communis.

Συγκοινωνὸς, οῦ, ὁ, ἡ, particeps, conſors. ab iiſdem them.

Σύγκοιτος, ου, ὁ, qui cum aliquo in eodem cubili cubat, & dormit. ex σὺν, cum, & κοίτη, ης, ἡ, cubile.

Συγκολυμβήσει, 3. ſing. f. 1. activ. verbi συγκολυμβάω, ſimul nato. Th. κολυμβάω, nato. f. ήσω.

Συγκομίζω, una affero. fut. ίσω. perf. συγκεκόμικα. aor. 1. συνεκόμισα. ex σὺν, & κομίζω, fero. Them. κομέω, curo.

Συγκόπτω. f. ψω. vide in κόπτω.

Συγκρῖναι, a. 1. inf. act. συγκρίνας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi συγκρίνω. quod vide.

Συγκρίνω, comparo, conjungo. f. κρινῶ. aor. 1. συνέκρινα. aor. 1. inf. act. συγκρῖναι. Them. κρίνω, ſecerno, diſcepto, judico.

Σύγκρισις, εως, ἡ, comparatio. dativ. plural. συγκρίσεσι. a συγκρίνω. quod vide.

Συγκρύπτω, idem fere quod κρύπτω, celo, abſcondo. f. ψω. p. κέκρυφα. a. 2. ἔκρυβον.

Συγκρύψαι, a. 1. inf. act. verbi ejuſdem.

Συγκτίστης, ου, ὁ, ejuſdem coloniæ deducendæ ſocius. a κτίζω, condo.

Συγκύπτω, deorſum aſpicio, ſimul inclinor. conſentio. f. ψω. perf. συγκέκυφα. a. 1. συνέκυψα. Th. κύπτω, pronus ſum, demitto oculos, incurvo me deorſum.

Συγκυρέω, vide in συγκυρία.

Συγκυρία, ας, ἡ, caſus. quod a συγκύρω, concido. apud Hom. ponitur pro προσκρούω, collido. quod ex σὺν, & κύρω, incido. f. κύρσω. a. 1. ἔκυρσα. vel a συγκυρέω, invenio, contingo, occurro alicui.

Συγχαίρω, gratulor, cum dativ. imperf. συνέχαιρον, ες, ε. fut. 1. med. συγχαρήσομαι. a. 2. paſſ. συνεχάρην, ης, η, gratulatus ſum. a. 2. imperat. paſſiv. συγχάρηθι, ήτω, & in pl. συγχάρητε. Th. χαίρω, gaudeo. f. αρῶ. p. κεχάρηκα.

Συγχαρεῖται, f. 2. med. a συγχαίρω.

Συγχάρητε, 2. plural. aor. 2. imperat. act. verbi συγχαίρω, gratulor. quod vide.

Σύγχει, turba, præſ. imperat. act. verbi συγχέω. quod vide.

Συγχέω, confundo, conſterno; item concito turbam, ubi omnis generis homines promiſcue confluunt. f. συγχεύσω. a. 1. συνέχεα. aor. 2. συνέχεον, ες, ε. Act. 21. 27. Th. χέω, & χεύω, fundo. f. χέσω, & χεύσω, & χεύσω. aor. 1. ἔχευσα, ἔχευα, & ἔχεα.

Συγχόω, humo congeſta tego. fut. ώσω. quod a χόω, aggerem duco. Th. χέω.

Συγχράομαι, ῶμαι, commercium habeo cum aliquo, cum dat. f. ήσομαι. perf. συγκέχρημαι. Th. χράω, commodo.

Συγχύνω, & συγχέω, confundo. f. ύσω. præt. συγκέχυκα. aor. 2. vel imperf. συνέχυνον, ες, ε, diſputando pudefeci, ſuperavi. perf. paſſ. συγκέχυμαι, σαι, ται, conturbatus fui. perf. part. paſſ. συγκεχυμένος, η, ον, confuſus, a, um. a. 1. paſſ. συνεχύθην, ης, η. quod ex σὺν, & χύω, vel χύνω, fundo. Th. χέω, idem.

Σύγχυσις, εως, ἡ, confuſio. ab eodem verbo, & them.

Σύγχωρος, ου, ὁ, ejuſdem regionis. ex σὺν, & χῶρος, ου, ὁ, locus.

Συγχωρέω, concedo, aſſentior, indulgeo. f. ήσω. præſ. part. paſſ. συγχωρούμενος. quod ex σὺν, & χωρέω, eo, accedo.

Συγχωρητέον, concedendum eſt, adiect. verbale a συγχωρέω, concedo. quod vide.

Συγχῶσαι, aor. 1. inf. a συγχόω. quod vide.

Σύδην, adverb. celeriter. a σύω, concito. Th. σέω, agito.

Σύες, ſues, nom. plur. a σῦς, συὸς, ὁ, ἡ, ſus. pro quo uſitatius ὗς, ὑὸς, ἡ.

Σύετο, concitatus eſt, 3. ſingul. imperf. vel a. 2. med. Jonic. pro ἐσύετο, verbi σύομαι, vel σεύομαι, concito. Them. σέω, agito.

Συζάω, ῶ, una vivo. præſ. inf. συζῆν, pro συζᾶν, Dor. f. συζήσω. perf. συνέζηκα. quod ex σὺν, & ζάω, vivo.

Συζάγνυω, vel συζάγνυμι, conjungo. f. συζάξω. a. 1. συνέζαξα. perf. συνέζαχα. perf. paſſ. συνέζαγμαι. perf. part. paſſ. συνεζαγμένος, η, ον. quod ex σὺν, & ζάγνύω, jungo.

Συζῆν, Dor. pro συζᾶν, præſ. inf. activ. verbi συζάω, una vivo. quod vide.

Συζητέω, ῶ, mutuo quæro, diſcepto, diſputo. imperf. συνεζήτουν, εις, ει, & ουν, ες, ει, ε. f. ήσω. perf. συνεζήτηκα. a. 1. συνεζήτησα, quod ex σὺν, & ζητέω, quæro.

Συζήτησις, εως, ἡ, diſputatio, diſceptatio. ab eodem verbo, & them.

Συζητητὴς, οῦ, ὁ, diſquiſitor, diſputator. ejuſdem verbi, & them.

Συζυγία, ας, ἡ, conjunctio, copulatio. a σύζυγος, conjunctus. quod a συζάγνύω, conjungo. Th. ζάγνύω, jungo.

Σύζυγος, ου, ὁ, conjunctus, copulatus. quod a ζυγὸς, jugum. Th. ζάγνύω, jungo.

Συζῶν, ῶντος, ὁ, præſ. part. act. a συζάω, una vivo. quod vide.

Συζωοποιέω, una vivifico. f. ήσω. præt. συνεζωοποίηκα. aor. 1. συνεζωοποίησα. quod ex σὺν, & ζωὸς, οῦ, ὁ, vivus, quod a ζώω, Poet. pro ζάω, vivo, & ποιέω, facio.

Συηνὸς, οῦ, ὁ, qui porcinis eſt moribus, ſtupidus, inſulſus. hinc συηνία, porcini mores. Th. σῦς, ſus.

Συθεὶς, concitatus, a. 1. part. paſſ. verbi σέω, vel σύω, concito. perf. paſſ. ἔσσυμαι, & ἔσυμαι, per hyperthesin. a. 1. paſſ. ἐσύθην. Th. σείω, agito.

Σύθεν, impetum fecerunt, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. Jon. & Bœotica ſyncope pro ἐσύθησαν, verbi ejuſdem, & them.

Σῦθι, per ſync. pro σύθητι, feſtina, a. 1. imperat. paſſ. verbi ejuſdem. vel eſt præſens, vel a. 2. imperat. activ. verbi σύμι, ejuſdem them.

Συκαλὶς, ficedula. quia ficu pingueſcit.

Συκάμινος, ου, ἡ, ſycaminus, ſycomorus, nomen arboris. Pro fructu eſt συκάμινον. volunt dici, quod fructum ferat σύκων ἀμείνω, qui ficubus melius ſapiat.

ΣΥΚΕ'Η, ῆ, έης, ῆς, ἡ, ficus arbor. σῦκον, ου, τὸ, ficus, fructus. q. a σεύω, quod celeriter creſcat. Hinc σύκινος, η, ον, ficulnus.

Συκομορέα, ας, ἡ, ſycomorus. Ex συκέα, ης, ἡ, ficus, & μορέα, ſeu μορία, ας, ἡ, morus.

Συκοφαντέω, ῶ, proprie, indico illos, qui ficus Athenis alio exportabant abſque vectigali expenſo. per ſynecd. ſpeciei, calumnior. fut. ήσω. perf. σεσυκοφάντηκα. a. 1. ἐσυκοφάντησα, quod a

συκοφάντης, ου, ὁ, ſycophanta, calumnioſus, delator. Ex σῦκον, ου, τὸ, ficus. Th. συκῆ, & φαίνω, in lucem profero, indico.
Συκοφάντης, ου, ὁ, ſycophanta. vide in συκοφαντέω.
Σύκχοι, calceamenta Phrygia.
Συλαγωγέω, ῶ, prædas ago, & abduco, deprædor. Ex σύλη, ης, ἡ, præda, & ἄγω, duco.
Συλαθεὶς, έντος, ὁ, Dor. pro συληθεὶς, a. 1. part. paſſ. a συλάω. quod vide.
Σύλασκε, vi ſpoliabat, 3. ſingul. imperf. act. Jon. pro ἐσύλα, verbi συλάω. quod vide.
Συλέω, vel άω, ſpolio. fut. ήσω. p. σεσύληκα. a. 1. ἐσύλησα. Them. σύλη, ης, ἡ, præda.
Συλεύμενος, ου, ὁ, Dor. pro συλεόμενος, ου, prædans, part. præſ. verbi συλέομαι, οῦμαι. Th. σύλη, præda.
Συλεύω, idem quod συλέω, prædor.
ΣΥ'ΛΗ, ης, ἡ, præda, ſpolium. maxime in ſylva captum: q. a σὺν, & ὕλη, ſylva. Hinc συλάω, έω, & συλεύω, ſpolio, deprædor. ἱερόσυλος, ου, ὁ, ſacrilegus. ἱεροσυλία, ας, ἡ, ſacrilegium.
Συληθεὶς, έντος, ὁ, a. 1. part. paſſ. verbi συλέω. Th. σύλη.
Συλήσαντες, nom. plur. a. 1. part. act. verbi συλάω, deprædor. f. ήσω. fut. 1. part. act. συλήσων. p. σεσύληκα. Th. σύλη, ης, ἡ, præda.
Συλλαβεῖν, aor. 2. inf. act. συλλαβέσθαι, a. 2. inf. med. verbi συλλαμβάνω, comprehendo. quod vide.
Συλλαβοῦσα, a. 2. part. act. f. g. verbi ejuſd.
Συλλαλέω, ῶ, colloquor, cum dat. fut. ήσω. perf. συλλελάληκα. a. 1. ind. act. συνελάλησα. aor. 1. part. activ. συλλαλήσας, αντος, ὁ. quod ex σὺν, & λαλέω, loquor.
Συλλαμβάνω, comprehendo. f. συλλήψομαι, concipiam. perf. Att. συνείληφα. perf. part. act. συνειληφὼς, ότος, ὁ. a. 2. ind. act. συνέλαβον, concepi. præſ. med. συλλαμβάνομαι, opitulor, auxilior, cum dat. aor. 1. paſſ. συνελήφθην, conceptus fui. aor. 2. med. συνελαβόμην, ου, ετο, adjuvi, cum dat. comprehendi, cum acc. Th. λαμβάνω, capio. f. λήψομαι.
Συλλέγω, colligo. f. συλλέξω. perf. συλλέλεχα. a. 1. συνέλεξα. a. 1. imp. act. σύλλεξον, άτω. a. 1. ſub. συλλέξω, ῃς, ῃ, & in 3. plur. συλλέξωσι. præſ. paſſ. συλλέγομαι, colligor. Thema λέγω, lego. fut. ξω.
Συλλέξατε, 2. plur. a. 1. imperat. activ. verbi συλλέγω, colligo. quod vide.
Συλλήβδην, comprehenſim, adv. a verbo συλλαμβάνω. quod vide.
Συλληφθεὶς, aor. 1. part. paſſ. συλληφθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi συλλαμβάνω, quod vide.
Συλλήψῃ, concipies, 2. ſingul. fut. 1. med. verbi ejuſdem.
Συλλογίζομαι, ratiocinor. fut. 1. med. ίσομαι, & Att. ιοῦμαι. a. 1. med. συνελογισάμην, ω, ατο. perf. paſſ. συλλελόγισμαι. Ex σὺν, & λογίζομαι, rationem ineo. quod a λόγος, ου, ὁ, ratio. Th. λέγω, dico. f. ξω. præt. med. λέλογα.
Συλλογισμὸς, ου, ὁ, collectio, quæ ratiocinando fit. a συλλογίζομαι. quod vide.
Σύλλογος, ὁ, concio, conventus, cœtus. a συλλέγω.
Συλλοχίτης, ου, ὁ, ejuſdem cohortis ſocius. Th. λόχος, ου, ὁ, cohors.
Συλλυπέομαι, οῦμαι, condoleo, condoleſco. ex σὺν, & λυπέω, dolore afficio, contriſto. Th. λύπη, ης, ἡ, dolor.
Συλώμενος, præſ. part. paſſ. verbi συλέω, idem quod συλάω, deprædor. fut. ήσω. Them. σύλη, ης, ἡ, præda.
Συλῶν, præſ. part. act. verbi συλάω, vel έω, ſpolio. præſ. part. paſſ. συλώμενος. Th. σύλη, præda.
Συμβαίη, eveniat, 3. ſing. a. 2. opt. act. verbi συμβαίνω, evenio. quod vide.
Συμβαίνω, ας, ει, evenio. imperf. act. συνέβαινον. fut. συμβήσομαι. perf. συμβέβηκα. perf. particip. act. συμβεβηκὼς, ότος, ὁ. a. 2. ind. act. συνέβην, ης, η. a. 2. ſub. συμβῶ, ῇς, ῇ. a. 2. part. act. συμβὰς, άντος, ὁ. Th. βαίνω, eo.
Συμβαλεῖν, a. 2. inf. act. verbi συμβάλλω. quod vide.
Συμβαλλεόμενος, conjiciens, Jon. & Att. pro συμβαλλόμενος, præſ. part. Sic συμβαλεόμενος, pro συμβαλόμενος, a. 2. part. med. Th. βάλλω, jacio.
Συμβάλλετον, 2. dual. imperf. act. Jonic. pro συνεβάλλετον, verbi συμβάλλω. quod vide.
Συμβάλλω, diligenter conſidero, confero; item congredior cum aliquo. f. συμβαλῶ. a. 2. συνέβαλον. a. 2. inf. activ. συμβαλεῖν, confligere. perf. συμβέβληκα. a. 2. med. συνεβαλόμην, ου, ετο, contuli, cum dat. præt. med. συμβέβολα. unde σύμβολον, ου, τὸ, ſignum, teſſera militaris, qua ſocii ab hoſtibus dignoſcuntur. Th. βάλλω, jacio.
Συμβάμεναι, Dor. pro συμβῆναι, a. 2. inf. act. verbi συμβαίνω. quod vide.
Συμβάντα, acc. ſing. a. 2. part. act. a συμβὰς, άντος, ὁ. gen. plur. συμβάντων. verbi συμβαίνω. quod vide.
Συμβασιλεύω, una regno. fut. εύσω. perf. συμβεβασίλευκα. a. 1. συνεβασίλευσα. a. 1. ſub. συμβασιλεύσω, ῃς, ῃ. Them. βασιλεὺς, έως, ὁ, rex.
Σύμβασις, ἡ, comparatio, conventio. a συμβαίνω. quod vide.
Συμβεβάναι, Jonic. pro συμβεβηκέναι, perf. inf. act. verbi ejuſdem.
Συμβέβηκα, ας, ε, perf. ind. activ. verbi συμβαίνω, evenio. quod vide.
Συμβῇ, 3. ſing. a. 2. ſub. act. συμβήσομαι, f. 1. med. verbi ejuſdem.
Συμβιβάζω, inſtruo, collatis ſcripturæ locis probo. f. άσω, ας, α. a. 1. ind. activ. συνεβίβασα. præſ. paſſ. συμβιβάζομαι, compingor. a. 1. ind. paſſiv. συνεβιβάσθην, ης, η. aor. 1. part. paſſ. συμβιβασθεὶς, έντος, ὁ, compactus. Ex σὺν, & βιβάζω, facio aſcendere. Th. βαίνω, ſcando, eo.
Συμβιβασθέντων, gen. pl. a. 1. part. paſſ. verbi συμβιβάζω. quod vide.
Συμβλητέα ἐστὶ, conferenda ſunt. verbale a συμβάλλω, confero.
Συμβόλαιον, ου, τὸ, ſignum, argumentum. συμβολὴ, ῆς, ἡ, congreſſus, conflictus, commiſſura. a συμβάλλω. quod vide.
Συμβολικὸς, ὴ, ὸν, conjecturalis, ænigmaticus. hinc συμβολικῶς, adv. conjecturaliter. quod ex συμβάλλω, conjicio. p. m. συμβέβολα. Hinc συμβολὴ, ῆς, ipſe actus conjiciendi, conjectura. Them. βάλλω, jacio.
Σύμβολον, ου, τὸ, ſignum. a συμβάλλω. quod vide.
Συμβουλευτικὸς λόγος, oratio ſuaſoria. a συμβουλεύω, conſilium do. quod vide.
Συμβουλεύω, ſimul conſulto, conſilium do. f. εύσω. perf. συμβεβούλευκα. aor. 1. συνεβούλευσα, ας, ε. a. 1. part. act. συμβουλεύσας, αντος, ὁ. aor. 1. med. συνεβουλευσάμην, ω, ατο. quod ex σὺν, & βουλεύω, conſulto. Th. βουλὴ, conſilium.
Συμβουλὴ, ῆς, ἡ, conſilium, conſultatio. Them. βουλὴ, ῆς, ἡ, conſilium.
Συμβουλία, ας, & Jon. η, ἡ, conſilium. ab eodem them.
Συμβούλιον, ου, τὸ, conſilium; item ſenatores.
Συμμαθητὴς, οῦ, ὁ, condiſcipulus. Ex συμμανθάνω, una diſco. Th. μανθάνω, diſco. f. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον.
Συμμαρτυρέω, ῶ, una teſtimonium reddo, una teſtor. fut. ήσω. p. συμμεμαρτύρηκα. a. 1. συνεμαρτύρησα. Ex σὺν, & μάρτυρ, υρος, ὁ, ἡ, teſtis.
Συμμαχία, ας, & Jon. η, ἡ, ſocietas in bello. ex σὺν, & μάχομαι, pugno. f. μαχήσομαι.
Συμμαχίδα, acc. ſing. a συμμαχὶς, ίδος, ἡ, ſocia. ab eodem Them.
Σύμμαχος, ου, ὁ, commilito, pugnæ ſocius. ejuſdem them. Hinc συμμαχικὸν, οῦ, τὸ, ſociale.
Συμμένειν, conſiſtere, permanere, durare.
Συμμερίζομαι, una partem capio, cum dat. Ex σὺν, & μερίζω, partior, diſtribuo. f. ίσω. perf. paſſ. μεμέρισμαι. Them. μείρω, divido.
Συμμετασχηματίζω, transfiguro. Hinc præſ. part. paſſ. συμμετασχηματιζόμενος. quod a μετασχηματίζω, transformo. hoc ex μετὰ, trans, & σχῆμα, ατος, τὸ, habitus. Th. ἔχω, habeo. fut. ἕξω, & σχήσω. perf. paſſ. ἔσχημαι.
Συμμετεῖχον, ες, ε, imperf. activ. verbi συμμετέχω, una particeps ſum. quod ex σὺν, & μετέχω, particeps ſum. f. μεθέξω. hoc ex μετὰ, & ἔχω, habeo. imperf. εἶχον, a. 2. ἔσχον.
Συμμέτοχος, ου, ὁ, ἡ, conſors, una particeps. ab eodem verbo, & them.
Σύμμετρος, ου, ὁ, modice temperatus. Hinc συμμέτρως, moderate. Th. μέτρον, ου, τὸ, menſura.
Σύμμιγα, adv. promiſcue cum, ſimul cum. a συμμίγνυμαι. quod vide.
Συμμίγνυμαι, commiſceor. præſ. partic. συμμιγνύμενος. Th. μίγνυμι, miſceo. fut. μίξω. præt. μέμιχα. a. 2. ἔμιγον.
Σύμμικτος, ου, ὁ, omnigenus, permixtus. ab eodem verbo, & them.
Συμμιμητὴς, οῦ, ὁ, ſimul imitator. Ex σὺν, & μιμητὴς, οῦ, ὁ, imitator. Th. μιμέομαι, οῦμαι, imitor. f. ήσομαι.
Συμμίξῃς, 2. ſing. a. 1. ſub. act. συμμῖξαι, a. 1. inf. act. verbi συμμίγνυμι, commiſceo. f. ξω. Th. μίγνυμι, miſceo.
Σύμμισγε, præſ. imperat. act. verbi συμμίσγω, idem cum συμμίγνυμι, quod vide in συμμίξῃς.
Συμμιχθῇς, commiſcearis, 2. ſing. a. 1. ſub. paſſ. verbi ejuſdem.
Σύμμορφος, ου, ὁ, ἡ, conformis. σύμμορφα, nom. plur. n. g. Ex σὺν, & μορφὴ, ῆς, ἡ, forma.
Συμμορφόω, ῶ, conformo. f. ώσω. perf. συμμεμόρφωκα. præſ. paſſ. συμμορφόομαι, οῦμαι, conformor. ab eodem th.
Συμπαθέω, ῶ, condoleo, una patior. f. ήσω. a. 1. συνεπάθησα. a. 1. imperat. act. συμπάθησον, άτω, ατε. a. 1. inf. act. συμπαθῆσαι. quod ex σὺν, & πάσχω, patior. fut. πείσομαι. a. 2. ἔπαθον. p. m. πέπονθα.
Συμπαθὴς, έος, ὁ, ἡ, compatiens, condolens. ab eodem them.
Συμπαισδεν, Dor. pro συμπαίζειν, colludere. Th. παίζω, ludo.
Συμπάντων, gen. plur. a σύμπας, αντος, ὁ, univerſus, totus. quod ex σὺν, & πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis, e.
Συμπαραγίνομαι, una accedo, adſum. f. συμπαραγενήσομαι. aor. 2. med. συμπαρεγενόμην, ου, ετο. quod ex σὺν, παρὰ, & γείνομαι, ſeu γίνομαι, ſum, fio, naſcor.
Συμπαρακαλέομαι, οῦμαι, communem conſolationem percipio. a. 1. ind. paſſ. συμπαρεκλήθην, ης, η. aor. 1. inf. paſſiv. συμπαρακληθῆναι, mutua erigi conſolatione. quod ex σὺν, παρὰ, & καλέω, voco.
Συμπαρακληθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi συμπαρακαλέομαι. quod vide.
Συμπαραλαμβάνω, ſimul aſſumo. f. συμπαραλήψομαι. a. 2. ind. act. συμπαρέλαβον, ες, ε. a. 2. inf. act. συμπαραλαβεῖν. a. 2. part. συμπαραλαβὼν, όντος, ὁ. quod ex σὺν, παρὰ, & λαμβάνω, capio.
Συμπαραληφθῇς, 2. ſing. a. 1. ſub. paſſiv. verbi συμπαραλαμβάνω, quod vide.
Συμπαραμένω, una permaneo. f. νῶ. perf. συμπαραμεμένηκα. a. 1. ind. act. συμπαρέμεινα. ex σὺν, παρὰ, & μένω, maneo. fut. νῶ. a. 1. ἔμεινα.
Συμπαρεόντες, qui cum iis ſunt, nom. plur. præſ. part. Poet. pro συμπαρόντες, a συμπάρειμι, una adſum. quod ex σὺν, παρὰ, & εἰμὶ, ſum. præſ. part. ὢν, Poet. ἐὼν, έοντος.
Συμπαρίστασον, adſtare fecit, vel juſſit, Dor. pro συμπαρέστησε, 3. ſing. aor. 1. activ.

activ.

act. verbi συμπαρίσταμαι. Ex σὺν, παρὰ, & ἵσταμαι, ſto.

Σύμπας, αντος, ὁ, univerſus, totus. gen. plur. συμπάντων. quod ex σὺν, & πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis, e.

Συμπάσχω, ſimul patior. aor. 2. συνέπαθον. p. m. συμπέπονθα. quod ex σὺν, & πάσχω, patior.

Σύμπειρος, ου, ὁ, ἡ, qui idem cum aliquo experitur. Ex σὺν, & πεῖρα, ας, ἡ, inceptum.

Συμπέμπω, una mitto. fut. ψω. aor. 1. συνέπεμψα. Th. πέμπω, mitto.

Συμπεριαιρετέον, undique tollendum, verbale a συμπεριαιρέω. Quod ex σὺν, περὶ, & αἱρέω, capio. f. ήσω. aor. 2 εἷλον.

Συμπεριλαμβάνω, amplector. f. συμπεριλήψομαι. a. 2. συμπεριέλαβον. a. 2. part. act. συμπεριλαβὼν, όντος, ὁ, complexus. quod ex σὺν, περὶ, & λαμβάνω, capio. præt. λέληφα, & Att. εἴληφα.

Συμπίνω, bibo cum aliquo, cum dativ. fut. συμπίομαι. perf. συμπέπωκα. a. 2. συνέπιον, ες, ε. Th. πίνω, bibo.

Συμπίπτοντα, acc. ſing. part. præſ. verbi συμπίπτω, incido, incurro. contingo, &c. Th. πίπτω, cado. f. 2. med. πεσοῦμαι. perf. act. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Συμπλακήσομαι, ῃ, εται, f. 2. ind. paſſ. verbi συμπλέκω. quod vide.

Συμπλάσας, άσασα, αν, a. 1. part. act. συμπλάσασθαι. a. 1. inf. med. verbi συμπλάσσω, vel ττω, fingo, accommodo. f. συμπλάσω. quod ex σὺν, & πλάσσω, vel ττω, fingo. fut. πλάσω.

Συμπλαταγέω, manibus comploſis ſtrepitum edo. quod a πλαταγὴ, crepitaculum. hoc a πλατάσσω, ex ictu ſonitum excito. Th. πλατὺς, latus, gen. έος, ὁ.

Σύμπλασσε, conformavit, Jon. & Poet. pro συνέπλασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi συμπλάσσω. Th. πλάσσω.

Συμπλέκω, connecto. f. ξω. aor. 2. συνέπλακον. fut. 2. ind. paſſ. συμπλακήσομαι. a. 2. inf. paſſ. συμπλακῆναι. a. 2. part. συμπλακεὶς, έντος. quod ex σὺν, & πλέκω, necto. f. ξω.

Συμπληγάδην, adv. colliſim. a συμπλήσσω, f. ξω, collido, concutio. Thema πλήσσω, vel ττω, percutio.

Συμπληθύω, impleo. verbi πληθύω, vel πληθύνω.

Συμπληροῦνται, 3. plural. ind. paſſ. verbi συμπληρόω. quod vide.

Συμπληρόω, ῶ, compleo. fut. ώσω. p. συμπεπλήρωκα. præſ. paſſ. συμπληρόομαι, οῦμαι. imperf. paſſ. συνεπληρούμην, ούμην, όυ, οῦ, όετο, οῦτο, & in 3. plur. όοντο, οῦντο. præſ. inf. paſſ. συμπληροῦσθαι. quod ex σὺν, & πληρόω, impleo. quod a πλήρης, εος, ὁ, ἡ, plenus. Th. πλέος, idem.

Συμπλοκὴ, ῆς, ἡ, connexio. a συμπλέκω. quod vide.

Σύμπλοος, ὁ, navigationis ſocius. Th. πλέω, navigo.

Συμπνίγω, ſuffoco. imperf. act. συνέπνιγον, coarctabam. fut. ίξω. perf. συμπέπνιχα. aor. 1. συνέπνιξα. quod ex σὺν, & πνίγω, ſuffoco.

Συμποδίσας, cum ligaſſet, a. 1. part. act. verbi συμποδέω. an legendum συμποδίσας, verbi συμποδίζω; Them. πούς, pes. Gen. 22. 9.

Συμποθὲν, abſorptum, a. 1. part. paſſiv. n. g. verbi συμπίνω, una bibo. aor. 1. paſſ. συνεπόθην. Th. πίνω.

Συμπολιτεύομαι, in eadem repub. cum aliis verſor. Quod ex σὺν, & πολιτεύω, rempub. adminiſtro. hoc a πολίτης, ου, ὁ, civis. Th. πόλις, εως, ἡ, urbs.

Συμπολίτης, ου, ὁ, concivis. ab eodem th.

Συμπορεύομαι, una proficiſcor, cum dat. item convenio. imperf. med. συνεπορευόμην, ου, ετο. f. συμπορεύσομαι. a. 1. ind. paſſ. συνεπορεύθην, ης, η. συμπορευθεὶς, έντος, ὁ. a. 1. part. paſſ. quod ex σὺν, & πορεύομαι, eo, proficiſcor. Th. πείρω, tranſeo. præt. med. πέπορα. inde πόρος, tranſitus, &c.

Συμποσία, ας, ἡ, Poet. idem quod συμπόσιον. quod vide.

Συμπόσιον, ου, τὸ, convivium, compotatio, diſtinctio ordinum eorum, qui accubuerant. dat. ſing. συμποσίῳ. Ex σὺν, & πίνω, bibo. f. πόσω. p. πέπωκα. a. 2. ἔπιον.

Συμπρεσβύτερος, ου, ὁ, una preſbyter. Ex σὺν, & πρέσβυς, υος, & Attic. εως, ὁ, ſenex. comparat. πρεσβύτερος, ſenior.

Συμπράκτωρ, ορος, ὁ, Jon. adjutor. Th. πράττω, facio.

Συμπροπέμψαι, a. 1. inf. act. Ex σὺν, πρὸ, & πέμπω, mitto.

Συμφάγω, comedo. f. 2. συμφάγομαι. a. 2. συνέφαγον. Th. φάγω, edo.

Συμφέρει, conducit, 3. ſingul. ind. præſ. verbi συμφέρω. quod vide.

Συμφερτὸς, ὴ, ὁ, collatus, congeſtus. Ex σὺν, & φέρω, fero.

Συμφέρω, εις, ει, conduco, proſum. συμφέρον, οντος, τὸ, commodum, præſ. part. n. g. fut. συνοίσω. a. 1. συνήνεγκα, comportavi. a. 1. part. activ. συνενέγκας, αντος, ὁ. quod ex σὺν, & φέρω. f. οἴσω.

Σύμφημι, proprie, una loquor. & per Metonym. conſentio, cum dat. aor. 2. συνέφην, ης, η. Th. φημὶ, ſeu φάω, dico.

Συμφοραίνω, calamitatem alicujus deploro. quod a συμφορὰ, ἡ, calamitas. quod vide.

Συμφορέω, Jon. pro συμφέρω, comporto. Hinc συμφορήσαντες, a. 1. partic. activ.

Συμφορὴ, Jon. pro συμφορὰ, ᾶς, ἡ, calamitas, caſus, collatio. & τὸ συμφορὸν, idem. Ex σὺν, & φέρω, fero. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Σύμφορος, ου, ὁ, utilis, aptus; item comes. ex eodem them.

Συμφράδμων, ὁ, ἡ, qui una conſilia agitat, conſiliator; item, unanimis. a συμφράζομαι. quod vide.

Συμφράσασθαι, aor. 1. inf. med. Poetic. συμφράσσατο, contulerat, 3. ſingul. a. 1. med. Jon. & Poet. pro συνεφράσατο, verbi συμφράζομαι, ſimul delibero. fut. άσομαι, & Poet. συμφράσσομαι. Th. φράζω, dico. f. σω. aor. 2. ἔφραδον. p. m. πέφραδα.

Συμφυεῖσαι, nom. plur. fœm. g. aor. 2. part. paſſ. verbi συμφύομαι, quod vide.

Συμφυλέτης, ου, ὁ, contribulis, qui eſt ex eadem tribu. Quod ex σὺν, & φυλέτης, ου, ὁ, tribulis. Th. φυλὴ, ῆς, ἡ, tribus.

Συμφύομαι, una enaſcor. a. 2. paſſ. συνεφύην, ης, η. a. 2. part. paſſ. συμφυεὶς, εῖσα, έν. Th. φύω, naſcor.

Σύμφυτος, ου, ὁ, ἡ, una plantatus, ſimul genitus, cognatus. ab eodem them.

Συμφωνέω, q. ex diverſis vocibus unum efficio concentum, concino. Per Metaph. conſentio, communi conſenſu paciſcor. f. ήσω. p. συμπεφώνηκα. aor. 1. συνεφώνησα, ας, ε, pactus ſum. a. 1. paſs. συνεφωνήθην, ης, η. συνεφωνήθη ὑμῖν, convenit inter vos. Ex σὺν, & φωνέω, vocem emitto. Th. φωνὴ, ῆς, ἡ, vox.

Συμφωνηθεὶς, έντος, ὁ, a. 1. part. paſſiv. verbi ejuſdem.

Συμφώνησις, εως, ἡ, concordia. a συμφωνέω. quod vide.

Συμφωνία, ας, ἡ, concentus. ab eodem verbo, & them.

Σύμφωνος, ου, ὁ, ἡ, conſonus. per Metaph. concors. ejuſdem verbi, & thematis.

Συμψάω, ῶ, contero, conturbo. Hinc aor. 1. part. συμψήσας. Them. ψάω, comminuo.

Συμψηφίζω, computo. f. ίσω. a. 1. συνεψήφισα, ας, ε. perf. συνεψήφικα. quod ex σὺν, & ψηφίζω, calculis computo. Th. ψῆφος, ου, ἡ, calculus.

Σύμψυχος, ου, ὁ, ἡ, unanimis. Ex σὺν, & ψυχὴ, ῆς, ἡ, anima.

ΣΥ'Ν, cum, præpoſit. regit dat. σὺν Χριστῷ εἶναι, cum Chriſto eſſe. Aliquando ſine caſu eſt, & ſignificat, pariter, una. Sed σὺν, ſuem, acc. a σῦς, συὸς, ſus.

Συναγαγεῖν, a. 2. inf. act. verbi συνάγω. quod vide.

Συναγάγετε, 2. plur. a. 2. imperat. activ. συναγάγετε, pro συναγάγετε, aor. 2. ind. act. verbi ejuſdem.

Συνάγγελος, ου, ὁ, legationis ſocius. Th. ἀγγέλλω, nuntio.

Συναγείρω, colligo me. Th. ἀγείρω.

Συνάγερθεν, Bœotic. pro συνηγέρθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſs. verbi ejuſdem.

Συναγορεύσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi συναγορεύω, colloquor. f. εύσω. quod ex σὺν, & ἀγορεύω, idem quod ἀγοράομαι, concionor, dico. Th. ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, forum.

Συναγρόμενος, præſ. part. verbi συνάγρομαι, congrego. quod ex σὺν, & ἄγρομαι, per ſyncop. pro ἀγείρομαι. Them. ἀγείρω, congrego. f. ερῶ.

Συνάγω, εις, ει, colligo, congrego. fut. συνάξω. a. 2. συνῆγον, & Att. συνήγαγον; & in 2. plur. συνηγάγετε, hoſpitio excepiſtis. a. 2. imperat. συνάγαγε, collige, & in 2. plur. συναγάγετε. a. 2. ſub. act. συναγάγω, ῃς, ῃ. a. 2. part. act. συναγαγὼν, οῦσα, όν. perf. ind. act. συνῆχα. perf. paſs. συνῆγμαι, ξαι, κται. perf. part. paſs. συνηγμένος, η, ον, congregatus. a. 1. ind. paſs. συνήχθην, ης, η. a. 1. part. paſs. συναχθεὶς, έντος, ὁ. f. 1. ind. paſſ. συναχθήσομαι, congregabor. p. m. συνήγαγα. quod ex σὺν, & ἄγω, duco.

Συναγωγὴ, ῆς, ἡ, Synagoga, conventus. Schola. a συνάγω, congrego.

Συναγωνίζομαι, una certo. fut. ίσομαι. perf. paſs. συνηγώνισμαι. aor. 1. med. συνηγωνισάμην, ω, ατο. aor. 1. inf. med. συναγωνίσασθαι. quod ex σὺν, & ἀγωνίζομαι, certo. Th. ἀγὼν, ῶνος, ὁ, certamen.

Συναγωνιστὴς, οῦ, ὁ, qui una certat. in acc. plur. συναγωνιστάς. Ex σὺν, & ἀγωνιστὴς, οῦ, ὁ, certator, athleta. quod ab ἀγωνίζομαι, certo. Th. ἀγὼν, ῶνος, ὁ, certamen.

Συνᾴδουσι, 3. plur. præſ. a συνᾴδω, conſono, conſentio. Th. ἀείδω, & contracte ᾄδω, cano. f. ᾄσω. præt. ᾖκα.

Συναθλέω, ῶ, una certo. fut. ήσω. perf. συνήθληκα. aor. 1. συνήθλησα, ας, ε. quod ex ἀθλέω, vel ἀεθλέω, certo. Th. ἄεθλος, ου, ὁ, certamen.

Συναθροίζω, congrego. f. ίσω. præt. συνήθροικα. a. 1. συνήθροισα. a. 1. part. act. συναθροίσας, αντος, ὁ. perf. paſs. ind. συνήθροισμαι. perf. part. paſſiv. συνηθροισμένος, η, ον, congregatus. quod ex ἀθροίζω, colligo. Th. ἀθρόος, ου, ὁ, confertus, in unum collectus.

Συνηίχθην, impetum pariter faciebant, 3. dual. pluſq. perf. paſs. verbi συναΐσσω, impetu feror. fut. συναΐξομαι. perf. paſs. συνῄγμαι. pluſq. perf. συνῄγμην, ξο, κτο. Th. ἀΐσσω, ruo, cum impetu feror. f. ξω.

Συναίμοις, conſanguineis, dat. plural. a σύναιμος, ου, ὁ, conſanguineus. ex σὺν, & αἷμα, ατος, τὸ, ſanguis.

Συναίρεται, 3. ſing. præſ. paſs. verbi συναίρω, cum alio tollo, adjuvo, confero. quod vide.

Συναίρω, confero, opitulor. f. συναρῶ. p. συνῆρκα. a. 1. συνῆρα. a. 1. inf act. συνᾶραι. Th. αἴρω, tollo.

Συναιχμάλωτος, ου, ὁ, ἡ, concaptivus. quod ab αἰχμάλωτος, ου, ὁ, ἡ, captivus. hoc ab ἁλωτὸς, ή, ὁ, qui poteſt capi. Th. ἁλίσκω, capio. fut. ἁλώσω. præt. ἥλωκα, & Att. ἑάλωκα. a. 2. ἧλων.

Συνακολουθέω, ῶ, una ſequor. f. ήσω. perf. συνηκολούθηκα. a. 1. συνηκολούθησα. Th. ἀκόλουθος, ου, ὁ, ἡ, comes.

Συναλγέω, una doleo. f. ήσω. p. συνήλγηκα. Th. ἄλγος, εος, τὸ, dolor.

Συναλίζω, congrego. f. ίσω. perf. συνήλικα.

νος. præſ. part. paſſ. συναλιζόμενος, conveniens, veniens in cœtum. aor. 1. part. συναλισθείς. quod ab ἁλίζω, congrego. hinc ἁλία, ας, ἡ, cœtus. Th. ἅλις, ſatis, adverb.

Συναμὶ, pro συναμῶς, adv. ſimul cum, una. ab ἅμα, ſimul.

Συνάμορος, vel συνάμμορος, ὁ, ἡ, vaſtator, maleficus.

Συναμφότεροι, pro ἀμφότεροι, utrumque. Th. ἄμφω, ambo, vel ambæ.

Συναμωρέω, lædo, vaſto. Alii malunt συναμορέω legere, quaſi συνάμορος ſit, cui in fatis eſt nocere aliis. a μόρος, fatum. Th. μείρω, divido.

Συναναβαίνω, una aſcendo. f. βήσομαι. a. 2. συνανέβην, ης, η. a. 2. part. act. συναναβάς, άντος, & in dat. plur. συναναβᾶσι. & in f. g. συναναβᾶσα, ης, ἡ, & in plur. συναναβᾶσαι, quæ una aſcenderant. quod ex σὺν, ἀνὰ, & βαίνω, eo.

Συναναβᾶσι, dat. plur. a. 2. part. act. συναναβᾶσαι, ης, ἡ, a. 2. part. f. g. a συναναβαίνω. quod vide.

Συναναιρέομαι, ſimul tollor. præſ. inf. συναναιρεῖσθαι. quod ex σὺν, ἀνὰ, & αἱρέω, capio. f. ήσω. a. 2. εἷλον.

Συνανάκειμαι, una accumbo. imperf. συνανεκείμην, σο, το, & in 3. plur. συνανέκειντο. præſ. part. συνανακείμενος, η, ον. quod ex σὺν, ἀνὰ, & κεῖμαι, jaceo. f. κείσομαι.

Συναναμίγνυμι, una commiſceo. fut. συναναμίξω. a. 1. συνανέμιξα. præſ. inf. paſſ. συναναμίγνυσθαι, cum dat. quod ex σὺν, ἀνὰ, & μίγνυμι, miſceo. f. μίξω. p. μέμιχα.

Συναναπαύομαι, una refocillor. fut. αύσομαι. quod ex σὺν, ἀνὰ, & παύω, ceſſo. a. 2. ἔπαυν.

Συνανεστράφην, aor. 2. ind. paſſ. quod ex σὺν, ἀνὰ, & στρέφω, verto.

Συναντάω, ῶ, occurro, cum dat. f. ήσω. fut. 1. part. activ. συναντήσων, οντος, ὁ. a. 1. ind. act. συνήντησα. a. 1. part. συναντήσας, αντος, ὁ. quod ex σὺν, & ἀντάω, obvius fio. Th. ἀντὶ, contra, pro, præpoſitio.

Συνάντησις, εως, ἡ, occurſus. ab eodem verbo, & them.

Συναντιλαμβάνω, viciſſim juvo, opem fero, cum dat. a. 2. med. συναντελαβόμην, ου, ετο. a. 2. ſub. med. συναντιλάβωμαι, ῃ, ηται. quod ex σὺν, ἀντὶ, & λαμβάνω, capio. f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον.

Συναντομαι, occurro, obviam eo, Poetic. pro ἀπαντάω. quod vide.

Συναντώντων, gen. plur. part. præſ. verbi συναντάω. quod vide.

Συναντῶσιν, occurrant, 3. plur. præſ. ſub. verbi ejuſdem.

Συνάξει, 3. ſing. f. 1. act. verbi συνάγω, congrego. f. ξω. Th. ἄγω, duco.

Συνάορος, ου, ὁ, ἡ, conjunctus, ſocius, comes. παρὰ τὸ συναείρω, τὸ συναίρω, in altum ſimul tollere, vel conjungere. αἴρω, fut. ἀρῶ. perf. med. ἦρα, & Jon. ἄορα, unde illa verbalia.

Συναπάγω, ſimul abripio. f. ξω. perf. συναπῆχα. præſ. part. paſſ. συναπαγόμενος, η, ον, obſecundans, attemperans. a. 1. ind. paſſ. συναπήχθην, ης, η, ſimul abreptus fui. a. 1. part. paſſ. συναπαχθείς, έντος, ὁ, una abreptus. ex σὺν, ἀπὸ, & ἄγω, duco.

Συνάπας, αντος, ὁ, ſimul omnis. a πᾶς, omnis.

Συναπέκρυψα, ας, ε, aor. 1. ind. activ. verbi συναποκρύπτω, occulto. Ex σὺν, ἀπὸ, & κρύπτω, abſcondo. f. ψω. a. 2. ἔκρυβον.

Συναπιστέατο, Jonic. pro συναφίσταντο, 3. plur. imperf. verbi συναφίστημι. vide ἀφίστημι. alii legendum cenſent συναπιστέατο.

Συναποθνήσκω, una morior, cum dat. a. 2. ind. act. συναπέθανον, ες, ε. aor. 2. inf. συναποθανεῖν. quod ex σὺν, ἀπὸ, & θνήσκω, morior. f. 2. med. θανοῦμαι. perf. act. τέθνηκα.

Συναπολέσῃς, 2. ſingul. a. 1. ſub. activ. verbi συναπόλλυμι. quod vide.

Συναπόλῃ, una pereas, 2. ſing. a. 2. ſub. med. a συναπόλλυμι. quod vide.

Συναπόλλυμι, una perdo. συναπόλλυμαι, una pereo. a. 2. med. συναπωλόμην, ου, ετο. quod ex σὺν, ἀπὸ, & ὄλλυμι, perdo. fut. ὀλέσω. aor. 2. med. ὠλόμην. præt. med. ὄλα, & Att. ὄλωλα.

Συναποστέλλω, una mitto, ablego. f. συναποστελῶ. perf. συναπέσταλκα. aor. 1. συναπέστειλα. quod ex σὺν, ἀπὸ, & στέλλω, mitto.

Συνάπτω, agglutino. f. ψω. perf. συνῆφα. συνάπτει ὥρα, tempus inſtat, & urget. Th. ἅπτω, necto. fut. ψω. perf. ἧφα.

Συνᾶραι, a. 1. inf. activ. verbi συναίρω, confero. Them. αἴρω, tollo. f. ἀρῶ. p, ἦρκα. a. 1. ἦρα.

Συνάρασθαι, a. 1. inf. med. verbi ejuſdem, & them.

Συναράρακται, Att. redupl. pro συνήρακται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi συναράσσομαι, collidor. Them. ἀράσσω, vel ττω, amputo, tundo. f. ξω.

Συναράσσω, collido, configo. Th. ἀράσσω, pulſo.

Συναρμολογέω, ῶ, congruenter coagmento, congruente proportione conſtruo. f. ήσω. perf. συνηρμολόγηκα. part. præſ. paſſ. Συναρμολογούμενος, ουμένη, ούμενον, congruenter coagmentatus, a. Ex σὺν, & ἁρμολογέω, ῶ, apte concinno, compingo. & hoc ab ἁρμὸς, pro ἁρμὲς, οῦ, ὁ, compages. Th. ἄρω, apto. fut. ἀρῶ. perf. paſſ. ἦρμαι.

Συνάρμοξα, Dor. vel Jon. pro συνήρμοσα, a. 1. ind. act. verbi συναρμόζω, adapto. f. ξω. quod ex σὺν, & ἁρμόζω, apto. Th. ἄρω, idem.

Συναρπάζω, una abripio. f. άσω. perf. συνήρπακα. pluſq. perf. συνηρπάκειν, ες, ει. aor. 1. ind. activ. συνήρπασα. a. 1. part. συναρπάσας, αντος, ὁ. a. 1. paſſ. ind. συνηρπάσθην, ης, η. a. 1. part. paſſ. συναρπασθείς, έντος, ὁ, abreptus. Them. ἁρπάζω, rapio. f. σω, & Dor. ξω.

Συναρπάσας, αντος, ὁ, a. 1. part. activ. verbi ejuſdem, & them.

Συναυξάνω, ſimul augeo, facio creſcere. fut. συναυξήσω. perf. συνηύξηκα. præſ. paſſiv. συναυξάνομαι, una creſco. præſ. inf. paſſ. συναυξάνεσθαι. quod ex σὺν, & αὐξάνω, ſeu αὔξω, augeo. f. αὐξήσω. Th. αὔξω, idem.

Συναυξηθῇ, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſiv. verbi συναυξάνω. quod vide.

Συναχθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi συνάγω, congrego. f. άξω. p. συνῆχα. Th. ἄγω, duco.

Συναχθήσομαι, ῃ, εται, f. 1. ind. paſſiv. verbi ejuſdem.

Συνάχθομαι, condoleſco. & in 3. pl. συνάχθονται. quod ab ἄχθομαι, gravor, ægre fero. f. έσομαι, vel ήσομαι. Th. ἄχθος, εος, τὸ, pondus, onus.

Συνάψομεν, 1. pl. f. 1. act. verbi συνάπτω, connecto. Th. ἅπτω, necto. f. ψω.

Συνδείπνησον, άτω, aor. 1. imperat. act. verbi συνδειπνέω, concœno. quod a δειπνέω, cœno. Thema δεῖπνον, ου, τὸ, cœna.

Συνδεσμος, ου, ὁ, nexus, vinculum. a συνδέω. quod vide.

Συνδέω, una vincio. f. ήσω. perf. συνδέδεκα. perf. paſſ. συνδέδεμαι. perf. part. paſſ. συνδεδεμένος, una vinctus. quod ex σὺν, & δέω, ligo.

Συνδιακινδυνεύω, cum aliquo periculum ſubeo. Ex σὺν, διὰ, & κίνδυνος, ου, ὁ, periculum

Συνδιατρίβω, verſor in, operam, & ſtudium pono. imperf. συνδιέτριβον, ες, ε. Quod ex σὺν, διὰ, & τρίβω, tero. f. ψω. præt. τέτριφα. perf. paſſ. τέτριμμαι.

Συνδιαφέρειν τί τινι, aliquem in re aliqua toleranda juvare.

Συνδιαχειρίζειν, contrucidare. vide διαχειρίζω.

Συνδέμενος, Jonic. pro συνδεδεμένος, qui vinctus eſt cum aliquo. Th. δέω, ligo.

Συνδιέτριβον, ες, ε, imperf. vel a. 2. act. verbi συνδιατρίβω. quod vide.

Συνδιῃτᾶτο, 3. ſingul. imperf. med. verbi συνδιαιτάομαι, ῶμαι, cohabito, contubernalis ſum. quod a διαιτάομαι, vitam dego. Them. δίαιτα, ης, ἡ, vivendi mos.

Σύνδικος, ου, ὁ, ἡ, teſtis, comes, adjutor. proprie σύνδικοι vocantur plures patroni, qui ſimul unam, eamdemque cauſam in judiciis defendunt. Th. δίκη, jus.

Συνδοκιμάζοντας, acc. plur. præſ. part. act. verbi συνδοκιμάζω, ſimul exploro. quod a δοκιμάζω, probo, exploro. Th. δοκέω, videor. f. ήσω. præt. δεδόκηκα.

Συνδοξάζω, ſimul glorifico. f. άσω. perf. συνδεδόξακα. a. 1. ind. paſſ. συνεδοξάσθην, ης, η. a. 1. ſub. paſſ. συνδοξασθῶ, ῇς, ῇ, & in 1. pl. συνδοξασθῶμεν. quod a δοξάζω, opinor, ſentio. hoc a δόξα, ης, ἡ, opinio. Th. δοκέω, videor.

Σύνδουλος, ου, ὁ, ἡ, conſervus. a. Th. δοῦλος, ου, ὁ, ſervus.

Συνδραμόντων, gen plur. a. 2. part. activ. verbi συντρέχω, concurro. Th. τρέχω, curro. fut. θρέξω. perf. δεδρέμηκα. a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα. inde συνδρομὴ, concurſus.

Συνδρομάδες, ων, concurrentes. Epithetum inſularum, quæ & συμπληγάδες appellantur. a τρέχω, curro.

Συνδρομὴ, ῆς, ἡ, concurſus. a συντρέχω. quod vide in συνδραμόντων.

Σύνδρομος, ου, ὁ, ἡ, Poetic. pro συντρέχων, concurrens. vide in συνδραμόντων.

Σύνδυο, Poet. duo ſimul conjuncti, bini. ex σὺν, & δύο, duo.

Συνέβαλον, ες, ε, a. 2. ind. activ. verbi συμβάλλω, confero. quod vide.

Συνέβη, & Dor. συνέβα, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi συμβαίνω, evenio. Th. βαίνω, eo. f. βήσομαι. a. 2. ἔβην.

Συνεβόσκετο, 3. ſingul. imperf. paſſ. verbi συμβόσκω, una paſco. quod a βόσκω, paſco. f. βοσκήσω. Them. βόω, paſco. fut. όσω, & ώσω.

Συνεβούλευον, ες, ε, imperf. verbi συμβουλεύω, conſulto, hortor. quod a βουλεύω, idem. Th. βουλὴ, ῆς, ἡ, conſilium.

Συνεβουλεύσατο, & συνεβουλεύσαντο, 3. ſing. & plur. aor. 1. med. verbi ejuſdem, & them.

Συνέγειρε, alleva, a 1. imperat. act. verbi συνεγείρω, ſimul excito. Th. ἐγείρω, excito. fut. ἐγερῶ. a. 1. ἤγειρα. a. 1. paſſ. ἠγέρθην, ης, η.

Συνεγείρω, vide in συνέγειρε.

Συνεδριαζόντων, gen. plur. part. præſ. act. verbi συνεδριάζω, conſideo. fut. άσω. quod ab ἕδρα, ſedes. Them. ἕζομαι, ſedeo. fut. ἑδοῦμαι.

Συνέδριον, ου, τὸ, conſeſſus, ſc. judicum: ejuſdem verbi, & them.

Συνεζευγμένος, η, ον, conjunctus, a, um, perf. part. paſſ. verbi συζεύγνυω, vel υμι, conjungo. quod ex σὺν, & ζεύγνυω, ſeu υμι, jungo. f. ζεύξω. hinc & συνεζευγμένως, adv.

Συνέζευξε, 3. ſing. a. 1. ind. activ. verbi συζεύγνυω, conjungo. quod vide.

Συνεζήτει, 3. ſing. imperf. act. verbi συζητέω, diſcepto. quod vide.

Συνεζωοποίησε, 3. ſingul. a. 1. ind. activ. verbi συζωοποιέω. quod vide.

Συνέηκα, ας, ε, Jonic. pro συνῆκα, a. 1. ind. act. verbi συνίημι, intelligo. fut. συνήσω. quod ex σὺν, & ἵημι, ſeu ἕω, mitto.

Συνεθέμεθα, 1. pl. a. 2. ind. med. verbi συντίθημι, conſtituo. f. συνθήσω. perf. συντέθεικα. a. 2. med. συνεθέμην, σο, το, pactus ſum. Th. τίθημι, pono.

Συνέθεντο, componebant, 3. pl. a. 2. ind. med. verbi ejuſdem, & them.

Συνέθευ, pacta es, Doric. pro συνέθεσο, θου, vel θυ, 2. ſing. aor. 2. ind. med. verbi συντίθημι, paciſcor. aor. 2. med. συνεθέμην. Th. τίθημι, pono.

Συνεθι-

Συνεθιϲθῇς, 2. ſing. a. 1. ſub. paſſ. verbi συνεθίζω, conſuefacio. quod ab ἐθίζω, idem. Th. ἔθος, εος, τὸ, mos, conſuetudo.

Συνείδησις, εως, ἡ, conſcientia. in plur. συνειδήσεις. quod a συνείδημι. hoc ab εἴδησις, ſcientia. Th. εἴδω, ſcio.

Συνεῖδον, 1. ſing. vel 3. pl. a. 2. ind. activ. verbi συνείδω, proſpicio. a. 2. inf. συνιδεῖν. a. 2. part. συνιδὼν, όντος, ὁ. p. m. σύνοιδα, conſcius mihi ſum. Th. εἴδω, ſcio, video. f. εἴσομαι.

Συνειδυῖα, ας, ἡ, f. g. & in m. g. συνειδὼς, ότος, ὁ, conſcius, contracte pro συνειδηκὼς, υῖα, ὸς, perf. part. activ. Them. εἴδω, vel εἰδέω, video. f. ήσω. p. εἴδηκα.

Συνειδὼς, ότος, vide in συνειδυῖα.

Συνειλεγμένος, η, ον, Att. pro συλλελεγμένος, perf. part. paſſ. verbi συλλέγω, colligo. quod vide.

Συνειλέω, convolvo, cogo, compello, includo. vide εἰλέω.

Συνείληφα, perf. ind. activ. Hinc συνειληφὼς, υῖα, ὸς, perf. part. activ. verbi συλλαμβάνω, comprehendo. quod vide.

Συνειληφυῖα, & συνειληφὼς, vide in συνείληφα.

Συνείληχα, ας, ε, perf. Attic. pro συλλέληχα, ας, ε, perf. ind. act. verbi συλλαγχάνω, ſimul ſortior. Th. λαγχάνω, ſortior. a. 2. ἔλαχον, tanquam a λέχω, inuſit. præt. med. λέλογχα.

Συνειλοχέναι, collegiſſe, perf. inf. Attic. συνειλοχὼς, perf. part. Att. verbi συλλέγω, colligo. Th. λέγω, lego. f. ξω, perf. λέλεχα, & Att. εἴλοχα.

Σύνειμι, ſum cum alio, cum dat. imperf. συνῆν. f. συνέσομαι. præſ. inf. συνεῖναι. præſ. part. συνὼν, όντος, ὁ. quod ex σὺν, & εἰμὶ, ſum.

Συνείπετο, 3. ſingul. imperf. med. verbi συνέπομαι, comitor. Th. ἕπω, ſequor.

Συνεὶς, conſcius. a. 2. part. activ. verbi συνίημι, intelligo. quod vide.

Συνεισελθεῖν, a. 2. inf. act. verbi συνεισέρχομαι, una introeo, cum dat. aor. 2. ind. συνεισῆλθον, ες, ε. quod ex σὺν, εἰς, & ἔρχομαι, venio. fut. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.

Συνεισέρχομαι, una introeo. a. 2. συνεισῆλθον, ες, ε. Th. ἔρχομαι, venio.

Συνεσέφρησε, Att. ſyncop. pro συνεισεφόρησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi συνεισφορέω, ſimul induco. quod a φορέω, geſto. Th. φέρω. Alii volunt ab εἰσφρέω, derivari, intus admitto. Th. φέρω, & φρίημι, emitto. fut. ήσω.

Συνεισῆλθε, 3. ſing. a. 2. ind. act. vide in συνεισελθεῖν.

Συνεῖχε, continebat. 3. ſingul. imperf. act. verbi συνέχω, contineo. Them. ἔχω, habeo.

Συνείχετο, angebatur, 3. ſingul. imperf. paſſiv. verbi συνέχω, conſtringo, quod vide.

Συνεκάθισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi συγκαθίζω, una colloco, & ſedeo. quod vide.

Συνεκαίετο, coardebat, 3. ſingul. imperf. paſſ. Ex σὺν, & καίω, uro. f. καύσω. a. 2. act. ἔκαον. a. 2. paſſ. ἐκάην.

Συνέκδημος, ου, ὁ, ἡ, ſocius peregrinationis. quod ab ἔκδημος, abſens a popularibus ſuis. Th. δῆμος, ου, ὁ, populus.

Συνεκέρασα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi συγκεράννυμι, contempero. f. συγκεράσω. perf. συγκεκέρακα. Th. κεράννυμι, miſceo.

Συνεκίνησαν, 3. pl. a. 1. ind. activ. verbi συγκινέω, ῶ, commoveo. fut. ήσω. quod ex σὺν, & κινέω, moveo.

Συνέκλεισε, 3. ſingul. aor. 1. indicat. activ. verbi συγκλείω, concludo. quod vide.

Συνεκλεκτὸς, ου, ὁ, ἡ, una electus. Ex σὺν, & ἐκλέγω, eligo. Th. λέγω. fut. ξω.

Συνέλαβον, 3. ſing. a. 2. ind. activ. verbi συλλαμβάνω, comprehendo. quod vide.

Συνελαβόμην, ου, ετο, a. 2. med. vide συνέλαβον.

Συνελάλουν, 1. ſing. vel 3. plur. imperf. act. verbi συλλαλέω, ῶ, colloquor. quod vide. Th. λαλέω.

Συνελαύνω, compello, is. f. συνελάσω. a. 1. συνήλασα, compuli. Th. ἐλαύνω, agito.

Συνέλεξαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi συλλέγω. quod vide.

Συνεληλυθότας, accuſ. plur. part. præt. med. verbi συνέρχομαι, convenio. quod vide.

Συνελήφθην, ης, η, & in 3. plur. συνελήφθησαν, a. 1. ind. paſſ. verbi συλλαμβάνω, comprehendo. quod vide.

Συνελθεῖν, a. 2. inf. activ. συνελθόντων, gen. plur. a. 2. part. act. verbi συνέρχομαι. quod vide ſuo loco.

Συνελογίσαντο, 3. plural. aor. 1. med. verbi συλλογίζομαι, ratiocinor. quod vide.

Συνελόντι, dat. ſingul. aor. 2. part. activ. verbi συναιρέω, ſimul everto, contraho in unum. Th. αἱρέω, capio. fut. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον. aor. 2. part. ἑλὼν, όντος, ὁ.

Συνεμάχησας, 2. ſingul. aor. 1. ind. act. verbi συμμαχέω, pugnæ ſum ſocius, ſto a partibus alicujus. fut. ήσω. Th. μάχομαι, pugno.

Συνέμεν, a. 2. inf. activ. Jonic. Doric. & Æolic. pro συνεῖναι, verbi συνίημι, percipio, intelligo. quod vide.

Συνενείκαιεν, Jonic. & Æolic. 3. plur. a. 1. opt. act. verbi συμφέρω, confero. vide ἐνείκω.

Συνενείκεται, confertur, 3. ſingul. præſ. ind. paſſ. quod ab ἐνείκω, Poetic. pro ἐνέγκω. Th. φέρω, fero. fut. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Συνεξαμαρτάνω, ας, ᾳ, una erro, & in 3. plural. συνεξαμαρτάνουσι. quod ex σὺν, ἐκ, vel ἐξ, & ἁμαρτάνω, pecco. fut. ἁμαρτήσω. a. 2. ἥμαρτον.

Συνεξεπρήξαντο, 3. plural. a. 1. med. verbi πρήσσω, Jon. pro πράττω, facio. f. ξω.

Συνεξετάζονται, 3. plur. præſ. ind. paſſiv. verbi συνεξετάζω, exquiro. quod ex σὺν, ἐξ, & ἐτάζω, examino. f. σω.

Συνεξομοιοῦσθαι, præſ. inf. paſſiv. verbi συνεξομοιοῦμαι, aſſimilor. quod ex σὺν, ἐξ, & ὁμοιόω, aſſimilo. hoc ab ὅμοιος, ου, ὁ, ſimilis. Thema ὁμὸς, ῦ, ὁ, idem.

Συνεξώκειλεν, pertraxit, devenit, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi συνεξοκέλλω, pertraho. quod ex σὺν, ἐξ, & ὀκέλλω, appello. Th. κέλλω. f. σω, idem.

Συνεοχμὸς, Attic. pro συνοχμὸς, idem quod συνοχὴ, ῆς, ἡ, junctura, commiſſura. a συνέχω, contineo. Them. ἔχω, habeo.

Συνεπαθήσατε, 2. plur. aor. 1. ind. act. verbi συμπαθέω, condoleo. quod vide.

Συνέπαινος, ὁ, ἡ, conſentiens, comprobans. quod ex ἐπὶ, σὺν, & αἶνος, ὁ, laus.

Συνέπαξα, Dor. pro συνέπηξα. quod vide in συνέπηξεν.

Συνεπάψασθαι, Jon. pro συνεφάψασθαι, a. 1. inf. med. ſimul attingere, & aggredi. Ex σὺν, ἐπὶ, & ἅπτομαι, tango.

Συνεπελαφρύνω, ſimul allevo. Th. ἐλαφρὸς, ῦ, ὁ, levis, celer.

Συνέπεμψα, a. 1. ind. act. verbi συμπέμπω, una mitto. Th. πέμπω, mitto. f. ψω. p. πέπεμφα.

Συνεπέστην, ης, η, a. 2. ind. act. verbi συνεφίστημι, una præficio. Ex σὺν, ἐπὶ, & ἵστημι, ſto. f. στήσω.

Συνέπηξεν, condenſavit, 3. ſing. aor. 1. ind. activ. verbi συμπήγνυμι, compingo. Thema πηγνύω, ſeu πήγνυμι, idem. fut. ξω. præt. χα. præt. med. πέπηγα.

Συνεπιμαρτυρέω, ῶ, teſtimonium inſuper præbeo. f. ήσω. perf. συνεπιμεμαρτύρηκα. quod ex σὺν, ἐπὶ, & μαρτυρέω, teſtor. Th. μάρτυρ, υρος, ὁ, ἡ, teſtis.

Συνεπίομεν, 1. plural. aor. 2. ind. activ. verbi συμπίνω, bibo cum aliquo, cum dat. f. συμπώσω. perf. συμπέπωκα. a. 2 ind. act. συνέπιον, ες, ε. Them. πίνω, bibo.

Συνεπισπόμενος, ſimul ſequens. vide in σπέο, ſequere.

Συνέπνιγον, imperf. act. verbi συμπνίγω, ſuffoco. f. ξω. p. συμπέπνιχα. aor. 1. συνέπνιξα. Th. πνίγω, idem.

Συνέπνιξαν, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi ejuſdem, & them.

Συνέπομαι, comitor, cum dat. imperf. med. συνεπόμην, ου, ετο. quod ex σὺν, & ἕπω, ſequor.

Συνεπεπτώκει, inciderat, Jon. pro συνεπεπτώκει, 3. ſing. pluſq. perf. act. verbi συμπίπτω, incido. Th. πίπτω. quod vide.

Συνεργέω, ῶ, una operor. imperf. συνήργεον, ουν, εες, εις, εε, ει. fut. ήσω. p. συνείργηκα. Th. ἔργον, ου, τὸ, opus.

Συνεργήσεις, 2. ſing. f. 1. act. verbi συνεργέω. quod vide.

Συνεργὸς, ῦ, ὁ, ἡ, adjutor, adminiſter, collega. ab eodem them.

Συνέριθος, ου, ὁ, ἡ, adminiſter, ra, proprie, qui, vel quæ lanificium exercet. Ex σὺν, & ἔριθος, quod fit ab ἔριον, ίου, τὸ, lana.

Συνέρχομαι, convenio, una venio. imperf. συνηρχόμην, ου, ετο. f. συνελεύσομαι. a. 2. συνῆλθον, ες, ε. a. 2. inf. act. συνελθεῖν, conſueſcere. a. 2. part. συνελθὼν, οῦσα, όν. p. m. συνελήλυθα, ας, ε, conveni. perf. part. med. συνεληλυθὼς, ότος, ὁ. pluſq. perf. ind. med. συνεληλύθειν, εις, ει. Th. ἔρχομαι, venio.

Συνὲς, intellige, & in plur. συνέτε, aor. 2. imperat. activ. verbi συνίημι, intelligo. Th. ἵημι, ſeu ἕω, mitto. a. 2. ἧν.

Συνέσει, dat. ſing. a συνέσις, εως, ἡ, intelligentia. acc. σύνεσιν. verbi συνίημι, intelligo. quod vide.

Συνεσθίω, veſcor cum aliquo. imperf. συνήσθιον, ες, ε. quod ab ἐσθίω, ἔσω, idem quod ἔδω, edo, comedo.

Σύνεσις, εως, ἡ, intelligentia. a συνίημι, intelligo. quod vide.

Συνεσπάραξαν, 3. plural. a. 1. ind. activ. verbi συσπαράσσω, vel ττω, diſcerpo. fut. ξω. p. συνεσπάραχα. Them. σπαράσσω, lacero.

Συνεσταλμένος, perf. part. paſſ. a συστέλλω, contraho. quod vide.

Συνέστασαν, conſtituti erant, Poet. pro συνέστησαν, 3. plur. aor. 2. act. vide in συνέστη.

Συνεσταυρωμένος, ου, ὁ, perf. part. paſſ. verbi συσταυρόω, una crucifigo. f. ώσω. perf. συνεσταύρωκα. Th. σταυρὸς, ῦ, crux, ſeu palus erectus.

Συνέστειλαν, 3. plural. a. 1. ind. activ. verbi συστέλλω, compono ad ſepulturam, ſubtraho. fut. συστελῶ. perf. συνέσταλκα. a. 1. συνέστειλα. Them. στέλλω, contraho.

Συνεστῶσα μάχη, prælium, quod adhuc committitur, perf. part. act f. g per Epenth. τ ι, pro συνεστῶσα, quod per cræſin dicitur pro συνεστακυῖα, verbi συνίστημι. Sic συνεστῶτες λιμῷ, qui in fame ſunt conſtituti, fame enecti, perf. part. m. g ab eodem verbo.

Συνέστη, 3. ſing. a. 2. ind. act. συνέστηκε, 3. perſ. perf. ind. act. verbi συνίστημι, conſtituo. quod vide.

Συνεστήκει, Jon. pro συνειστήκει, perſtitit, duravit, 3. ſingul. pluſq. perf. act. verbi συνίστημι. quod vide.

Συνεστηκυῖαι, firmæ, nom. plur. perf. part. f. g. verbi ejuſdem.

Συνεστήσατε, 2. pl. aor. 1. ind. act. verbi συνίστημι, conſtituo. f. συστήσω. perf. συνέστηκα. perf. part. συνεστηκὼς, & per cræſin συνεστὼς, ῶτος. Th. ἵστημι, ſtatuo.

Συνεστία, ἡ, convivium. Th. ἑστία, ἡ, focus.

Συνεςῶτας, accuſ. plur. perf. part. activ. verbi συνίςημι. quod vide.

Συνέχον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi συνέχω, conſtringo. Th. ἔχω, habeo. f. ἕξω, & σχήσω, a. 2. ἔσχον.

Συνέταξα, ας, ε, præcepi, a. 1. ind. act. verbi συντάσσω, conſtituo. fut. ξω. Th. τάσσω, vel ττω, ordino. præt. τέταχα.

Συνετάφημεν, 1. plur. aor. 2. ind. paſſ. verbi συνθάπτω, una ſepelio. Them. θάπτω, ſepelio. fut. ψω. p. τέθαφα. a. 2. ἔταφον.

Συνετέλεσα, ας, ε, finii, a. 1. ind. act. a συντελέω. quod vide.

Συνετήρει, 3. ſingul. imperf. activ. verbi συντηρέω, obſervo. quod vide.

Συνετιῶ, f. 2. Att. pro ίσω, verbi συνετίζω, intelligentem reddo. quod a συνετὸς, & hoc a συνίημι, intelligo. Th. ἵσημι, ſcio.

Συνετέθειντο, conſtituerant, 3. pl. pluſq. perf. paſſ. verbi συντίθημι, conſtituo. quod vide.

Συνετο, intellexit, 3. ſing. a. 2. ind. med. verbi συνίημι. Th. ἵημι, mitto. fut. ἥσω. a. 2. med. ἕμην, ἕσο, ἕτο.

Συνετὸς, ȣ, prudens, intelligens. dativ. plur. συνετοῖς. a συνίημι, intelligo. Thema ἵσημι, ſcio.

Συνετρίβη, 3. ſing. aor. 2. ind. paſſ. verbi συντρίβω, contero. Th. τρίβω, tero. f. ψω. p. φα. a. 2. ἔτριβον.

Συνεύαδον, complacuerunt, 3. pl. imperf. vel aor. 2. pleonaſmo Æol. pro ἕαδον, & hoc pro ἧδον, quod & detracto augmento dicitur ἄδον, ες, ε. ab ἄδω, placeo. Vel ut alii volunt ab ἁνδάνω. p. m. ἧδα, & ἕαδα.

Συνευδοκέω, conſentio, applaudo, cum dat. fut. ήσω. perf. συνευδόκηκα. Ex σὺν, εὖ, & δοκέω, videor.

Συνευνάσθην, Bœot. pro συνευνάσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi συνευνάζω, conſopio, cum aliquo ſopio. συνευνάζεσθαι vero concumbere, cubare cum aliquo. quod ab εὐνάζω, ſopio. Them. εὐνὴ, ἡ, cubile.

Σύνευνος, ȣ, ὁ, ἡ, Poet. maritus, vel uxor. quod alter cum altero in eodem lecto cubet. Ex σὺν, & εὐνὴ, ῆς, ἡ, lectus.

Συνευωχέομαι, ȣ̃μαι, una epulor, cum dat. quod ex σὺν, & εὐωχέω, convivio excipio. Th. εὐωχία, ας, ἡ, convivium, epulum. quaſi ab εὖ, & ἔχειν, bene habere, lætum eſſe.

Συνεφίςημι, una præficio. aor. 2. ind. activ. συνεπέςην. perf. part. act. ſυνεφεςὼς, ῶσα, ὸς, una præfectus. præſ. paſſiv. συνεφίςαμαι, una inſurgo. quod ex σὺν, ἐπὶ, & ἵςημι, ſto, ſtatuo. f. ςήσω.

Συνεφώνησας, pactus es, 2. ſingul. aor. 1. ind. activ. verbi συμφωνέω, conſentio. f. ήσω. perf. συμπεφώνηκα. Th. φωνὴ, vox.

Συνέχεον, ες, ε, imperf. vel a. 2. verbi συγχέω, confundo, concito. f. συγχεύσω. a. 1. συνέχεα. Th. χέω, fundo.

Συνεχὲς, adverb. aſſidue, continenter, a συνέχω. quod vide.

Συνεχέως, Jon. pro συνεχῶς, aſſidue, quod a συνέχω. quod vide.

Συνέχουσα, ης, ἡ, præſ. part. activ. f. g. verbi συνέχω. quod vide.

Συνέχω, conſtringo, una teneo. f. συνέξω. perf. συνέσχηκα. aor. 2. συνέσχον, ες, ε, compreſſi. præſ. paſſ. συνέχομαι, conſtringor. imperf. paſſ. συνειχόμην, ȣ, ετο, angebar, numine afflabar. Th. ἔχω, habeo.

Συνεχῶς, adv. continenter. a συνέχω. quod vide. Hinc & συνοχὴ, coarctatio.

Συνεψήφισα, ας, ε, aor. 1. ind. activ. verbi συμψηφίζω, computo. fut. ίσω. perf. συνεψήφικα. Th. ψῆφος, ȣ, ἡ, calculus.

Συνηγάγετε, 2. plural. aor. 2. ind. activ. verbi συνάγω, congrego. f. ξω. a. 2. συνῆγον, & Att. συνήγαγον, ες, ε. Th. ἄγω.

Συνῆγε, 3. ſing. aor. 2. ind. act. verbi ejuſdem, & them.

Συνήγειρε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi συνεγείρω, una excito. f. συνεγερῶ. a. 1. paſſ. συνηγέρθην, ης, η. Th. ἐγείρω, excito. a. 1. ἤγειρα, ας, ε.

Συνηγέρθητε, 2. plur. aor. 1. ind. paſſiv. verbi ejuſdem, & them.

Συνηγμένος, η, ον, congregatus, perf. part. paſſ. gen. plur. συνηγμένων, verbi συνάγω, congrego. quod vide.

Συνηγόρει, 3. ſingul. imperf. activ. verbi συναγορέω, patrocinor. quod ab ἀγορέω, ſeu ἀγορεύω, loquor, dico. Th. ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, forum.

Συνηγορία, ας, ἡ, patrocinium. ab eodem verbo, & them.

Συνηγορȣ̃μεν, 1. pl. imperf. act. verbi συναγορέω, aſſentior. ab eod. them.

Συνηδέαται, 3. ſing. perf. paſſ. cognovit, verbi συνειδέω. fut. ήσω. perf. paſſiv. συνείδημαι, σαι, ται, & Att. συνῄδηται, & Jon. diſſolut. συνηδέαται. Th. εἰδέω, vel εἴδω, ſcio.

Συνῄδει, conſcius erat, 3. ſingul. pluſq. perf. ind. Att. verbi εἴδω, vel εἰδέω, ſcio. fut. εἰδήσω. perf. εἴδηκα. pluſq. perf. εἰδήκειν, & per ſyncop. εἴδειν, Att. ᾔδειν, ης, η.

Συνήδομαι, delector, gratulor. quod ab ἥδομαι, idem. Th. ἡδὺς, έος, ὁ, ſuavis.

Συνήθεις, acc. plural. a συνήθης, εος, ὁ, ἡ, conſuetus. Th. ἦθος, εος, τὸ, mos.

Συνήθεια, ας, ἡ, conſuetudo. quod a συνήθης, εος, ὁ, ἡ, conſuetus, a. quod ex σὺν, & ἦθος, εος, τὸ, mos, conſuetudo.

Συνήθη, nom. plur. n. g. a συνήθες, εος, ος, τὸ, conſuetum. ab eodem them.

Συνήθλησαν, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi συναθλέω, ῶ, una certo. fut. ήσω. p. συνήθληκα. quod ex σὺν, & ἄεθλος, ſeu ἆθλος, ȣ, ὁ, certamen.

Συνήθους, gen. ſing. a συνήθης, εος, ους, ὁ, ἡ, conſuetus. Th. ἦθος.

Συνηθροισμένος, η, ον, perf. part. paſſ. verbi συναθροίζω, congrego. quod vide.

Συνηθῶν, gen. plur. a συνήθης, εος. Th. ἦθος.

Συνήθως, pro more, adverb. ab eodem them.

Συνῆκα, ας, ε, intellexi, & in 3. plur. συνῆκαν, a. 1. ind. act. verbi συνίημι, intelligo. quod vide.

Συνήλασα, ας, ε, compuli, aor. 1. ind. act. verbi συνελαύνω, compello, is. Th. ἐλαύνω, agito. fut. ἐλάσω. præt. ἤλακα.

Συνῆλθον, ες, ε, aor. 2. ind. activ. verbi συνέρχομαι, convenio. quod vide.

Συνηλικιώτης, ȣ, ὁ, idem quod συνῆλιξ, ικος, ὁ, ἡ, coætaneus, coævus. ex σὺν, & ἡλικιώτης, ȣ, ὁ, idem quod ἧλιξ, ικος, ὁ, ἡ, coætaneus. Them. ἡλικία, ας, ἡ, ſtatura.

Συνηλόησε, 3. ſing. aor. 1. act. verbi συναλοάω, ῶ, contundo. f. ήσω. Them. ἀλοάω, comminuo. dicitur & ἀλοιάω.

Συνημοσύνη, ης, ἡ, pactum. a συνίημι, committo. Th. ἵημι, ſeu ἕω, mitto.

Συνήμων, ſocius. ab eodem verbo, & th.

Συνηνέχθην, ης, η, aor. 1. ind. paſſiv. a συμφέρω, conduco. perf. paſſ. συνήνεγμαι, & inſerto ε, συνενήνεγμαι. hinc ἠνέχθην, a. 1. paſſ. Th. φέρω, fero. f. οἴσω.

Συνήντησα, ας, ε, a. 1. ind. activ. verbi συναντάω, occurro. f. ήσω. quod ab ἀντάω, obvius fio. p. ἤντηκα. Them. ἀντὶ, pro, contra.

Συνήργει, 3. ſing. imperf. act. verbi συνεργέω, ῶ, una operor. imperf. συνήργεον, ȣν, εες, ης, εε, ει. fut. ήσω. Thema ἔργον, opus.

Συνηρεφὴς, ὁ, ἡ, tectus umbra. Thema ἐρέφω, tego.

Συνήρχετο, 3. ſing. imperf. med. verbi συνέρχομαι, convenio. in perf. συνηρχόμην, ȣ, ετο. f. συνελεύσομαι. aor. 2. συνῆλθον. Th. ἔρχομαι, venio.

Συνήσθιον, imperf. activ. verbi συνεσθίω, veſcor cum aliquo. fut. ίσω. Thema ἔδω, edo.

Συνῆτε, intelligetis, 2. plur. aor. 2. ſub. activ. verbi συνίημι, intelligo. quod vide.

Συνήφθην, aor. 1. ind. paſſiv. vide in συνάπτω.

Συνήχθην, ης, η, & in 3. plur. συνήχθησαν, a. 1. ind. paſſ. verbi συνάγω, congrego. Th. ἄγω, duco. f. ἄξω. perf. paſſ. ἦγμαι. aor. 1. paſſ. ἤχθην. f. 1. paſſiv. ἀχθήσομαι.

Συνῆψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi συνάπτω, conjungo. f. ψω. a. 1. paſſiv. συνήφθην. Th. ἅπτω, necto.

Συνθάπτω, una ſepelio. fut. ψω. perf. συντέθαφα. a. 2. συνέταφον. aor. 2. ind. paſſiv. συνετάφην, ης, η, conſepultus fui. aor. 2. part. paſſ. συνταφεὶς, έντος, ὁ. Th. θάπτω, ſepelio.

Συνθέμενος, ȣ, ὁ, conjungens, ruminans, perpendens, a. 2. part. med. verbi συντίθημι, conjungo. Th. τίθημι, pono. fut. θήσω. a. 2. ἔθην. a. 2. med. ἐθέμην, σο, το. aor. 2. imperat. med. θέσο, θέο, κ̀ θȣ̃, θέσθω.

Σύνθεο, & σύνθȣ, compone, 2. 2. imp. med. verbi ejuſdem. & them.

Συνθεσία, ας, ἡ, pactum. gen. plural. Æol. συνθεσιάων. quod a συντίθημι. quod vide.

Σύνθεσις, ιος, ἡ, compoſitio, pactum. acc. σύνθεσιν, ejuſdem verbi.

Σύνθετο, Jon. pro συνέθετο, 3. ſing. a. 2. ind. med. verbi συντίθημι, accumulatim colligo. Th. τίθημι, pono. fut. θήσω. a. 2. med. ἐθέμην, σο, το.

Σύνθετον, ȣ, τὸ, compoſitum. dat. plur. συνθέτοις, ejuſdem th. & verbi.

Συνθέτως, conjunctim, adv. ab eodem verbo, & them.

Συνθῆκαι, nom. plur. a συνθήκη, ης, ἡ, compoſitio. accuſ. plural. συνθήκας. a συντίθημι, compono. Them. τίθημι, pono.

Σύνθημα, ατος, τὸ, compoſitum, conſtitutum. ab eodem them.

Συνθήσει, componet, 3. ſingular. fut. 1. ind. activ. verbi συντίθημι, ejuſdem them.

Συνθλάσαι, aor. 1. inf. activ. verbi συνθλάω. quod vide.

Συνθλασθήσεται, 3. ſingul. fut. 1. paſſiv. verbi συνθλάω.

Συνθλάω, conquaſſo, confringo. f. άσω. a. 1. συνέθλασα. perf. συντέθλακα. perf. paſſiv. συντέθλασμαι. aor. 1. ind. paſſ. συνεθλάσθην. fut. 1. paſſ. συνθλασθήσομαι, ῃ, εται, conquaſſabor. Them. θλάω, frango.

Συνθλίβω, comprimo. fut. ψω. imperf. συνέθλιβον, ες, ε. perf. συντέθλιφα. Th. θλίβω, premo. f. ψω.

Συνθνήσκουσι, 3. plural. præſ. ind. activ. verbi συνθνήσκω, commorior. Thema θνήσκω, morior. fut. 2. med. θανȣ̃μαι. perf. τέθνηκα. a. 2. ἔθανον.

Συνθρύπτω, proprie, deliciis frango, effœmino, enervo, affligo. Item comminuo, confringo. f. ψω. a. 1. συνέθρυψα. perf. συντέθρυφα. Th. θρύπτω, frango. fut. ψω.

Συνιδεῖν, perſpicere, conſiderare, a. 2. inf. act. verbi συνείδω. præt. med. σύνοιδα, conſcius mihi ſum. Th. εἴδω, video. fut. εἴσομαι. a. 2. εἶδον, & ἴδον.

Συνιεῖν, præſ. inf. pro συνιέναι, a συνιέω, pro συνίημι, intelligo. a. 2. συνῆκα. Th. ἕω, mitto.

Συνιεὶς, έντος, ὁ, intelligens. acc. συνιέντα. dat. plural. συνιεῖσι. præſ. part. act. verbi συνίημι, intelligo. quod ex σὺν, & ἕω, ſeu ἵημι, mitto.

Συνίεμαι, paciſcor, convenio, præſ. med. & in inf. συνίεσθαι. ab eodem verbo, & them.

Συνιέμεν, Jonic. pro συνιέναι, præſ. inf. act. verbi συνίημι, committo, intelligo. ab

go. ab eodem them.

Συνίετε, intelligite, 2. plural. imperat. præſ. act. συνίεθι, έτω, verbi συνίημι, intelligo. Th. ἕω, mitto.

Συνίζειν, Jonic. conſiderare, pro συνίζεσθαι. Them. ἕζομαι, ſedeo. vel ἵζω, ſedere facio.

Συνίημι, proprie, committo; item intelligo. 3. plur. συνιοῦσι, intelligunt, q. a συνιέω. Sic ad Rom. 3. 11. συνιῶν, pro συνιεὶς, έντος, ὁ, præſ. part. ad formam ποιῶν. præſ. imperat. activ. συνίεθι, έτω, & in 3. plur. συνίετε, intelligite. præſ. ſub. συνιῶ, ῇς, ῇ, & in 3. plur. ῶσι. præſ. inf. συνιέναι. f. συνήσω, εις, ει, & in 3. pl. συνήσουσι. a. 1. συνῆκα. a. 2. συνῆκα, ας, ε. a. 2. imperat. σύνες, συνέτω, & in 2. plur. σύνετε. a. 2. ſub. συνῶ, ῇς, ῇ, & in 2. plur. συνῆτε. aor. 2. part. συνιών. Matth. 13. 23. quaſi a συνιέω. Hoc ex σὺν, & ἵημι, ſeu ἕω, mitto.

Συνίμεν, Jonic. Æolic. ac Doric. pro συνιέναι, quod idem valet ac τὸ συνέρχεσθαι, convenire, præſ. inf. activ. a σὺν, & ἵημι, hinc ἰέναι, in inf. Th. ἕω, eo, vado.

Συνιόντες, nom. pl. a. 2. part. act. verbi σύνειμι, ſimul eo. quod ab εἶμι, eo. a. 2. ἴον. aor. 2. part. ἰὼν, ἰόντος, ὁ. Thema ἕω, eo.

Συνίουν, pro συνίεσαν, intelligebant, 3. plur. imperf. activ. q. a συνιέω, pro συνίημι. quod vide.

Συνιοῦσι, intelligunt, 3. plur. ind. præſ. tanquam a συνιέω. vide in συνίημι.

Συνίσαν, concurrerunt, una iverunt, 3. pl. imperf. act. verbi σύνειμι, una eo. quod ab εἶμι, eo. imperf. ειν, εις, ει, in dual. ἴτον, &c. Th. ἕω, eo.

Συνίσασι, ſciunt, 3. pl. ind. præſ. verbi ἴσημι, ſcio.

Συνιστάμενος, η, ὁ, præſ. part. paſſ. συνίστασθαι, præſ. inf. paſſ. verbi συνίστημι, conſtituo. quod vide.

Συνίσταται, 3. ſing. præſ. paſſ. verbi συνίστημι, conſtituo. inf. συνιστάναι, conciliare, congregare. Th. ἵστημι, ſtatuo. fut. στήσω. a. 2. ἔστην.

Συνιστάντος, gen. ſing. part. præſ. activ. verbi ejuſdem.

Συνιστάνω, vel συνιστάω, commendo, idem quod συνίστημι, 2. Cor. 3. 1.

Συνίστημι, conſtituo, commendo. præſ. part. συνιστῶν, ῶντος, ὁ, contracte; q. a συνιστάω, ῶ, idem quod συνίστημι. f. συστήσω. perf. συνέστακα, ſeu συνέστηκα. perf. part. act. συνεστακὼς, & per craſin συνεστὼς, συνεστῶσα, conſiſtens, & per Epenth. συνεστεὼς, συνεστεῶσα. a. 1. ind. act. συνέστησα, teſtatum feci. præſ. inf. paſſ. συνίστασθαι. Thema ἵστημι, ſtatuo.

Συνιστῶν, & in nom. pl. συνιστῶντες, præſ. part. act. quaſi a συνιστάω, commendo, idem quod συνίστημι. quod vide.

Συνιῶν, (pro συνιεὶς) præſ. part. activ. q. a συνιέω, idem quod συνίημι, intelligo, committo. Sed συνιὼν, (pro συνεὶς) a. 2. part. act. etiam q. a συνιέω, ſeu συνίημι.

Συνιῶσι, 3. plur. ſub. præſ. activ. verbi συνίημι. quod vide.

Συγκωμάξατε, Dor. pro συγκωμάσατε, choream una inſtituite. a. 1. imperat. act. verbi συγκωμάζω. quod ex σὺν, & κωμάζω, comeſſor. Th. κῶμος, ου, ὁ, hymnus, comeſſatio.

Συνναίεσκε, Jon. pro συνέναιε, 3. ſing. imperf. act. verbi συνναίω, cohabito. Th. ναίω, habito. f. σω.

Συννενέαται, in acervum congeſti ſunt, Jonic. pro συννενέηνται, 3. plural. perf. paſſ. verbi συννέω, vel συννηέω, in unum acervum congero. quod ex σὺν, & νέω, glomero.

Συννεφέω, nubes cogo. Th. νέφος, εος, τὸ, nubes.

Συνεχὲς, adv. aſſidue, continenter. a συνεχὴς. quod vide.

Συννῆσαι, coacervare. a. 1. inf. activ. a νέω, glomero.

Συννοίη, Jon. pro σύννοια, ἡ, profunda cogitatio, mœror. Ex σὺν, & νόος, νοῦς, ὁ, mens.

Σύννομος, ου, ὁ, ἡ, qui cum aliquo paſcitur. Metaph. conjunctus, cognatus. ex σὺν, & νομὴ, ῆς, ἡ, pabulum. Th. νέμω, paſco. p. m. νένομα.

Σύννουν, gravem. ex σὺν, & νόος, νοῦς, ὁ, mens.

Συνοδεύω, iter facio cum aliquo. f. εύσω. perf. συνώδευκα. Ex σὺν, & ὁδὸς, οῦ, ἡ, via.

Συνοδία, ας, ἡ, comitatus, iter commune. σύνοδος, proventus, reditus. ab eodem them.

Συνοδοιπόρος, ου, ὁ, ἡ, comes in itinere. Ex σὺν, ὁδὸς, via, & πόρος, tranſitus. Them. πείρω, tranſeo. præt. med. πέπορα.

Σύνοιδα, conſcius mihi ſum, p. m. συνειδέναι, perf. inf. med. a συνείδω. Th. εἴδω, vel εἰδέω, video, ſcio.

Συνοικέω, una verſor, una habito. fut. ήσω. p. συνῴκηκα. Th. οἶκος, ου, ὁ, domus.

Συνοικητὴρ, ῆρος, ὁ, Poet. συνοικῶν τινι, qui cum aliquo habitat, contubernalis. hoc a συνοικέω, quod vide.

Συνοικιστὴς, οῦ, ὁ, qui cum aliquo ædificat, ſocius alicujus in condendo ædificio, urbe, &c. Ex σὺν, & οἰκιστὴς, οῦ, ὁ, ædificator. Th. οἶκος, ου, ὁ, domus.

Συνοικοδομέω, ῶ, una ædifico. fut. ήσω. perf. συνῳκοδόμηκα. præſ. paſſ. συνοικοδομέομαι, οῦμαι, una ædificor. Ex σὺν, οἶκος, domus, & δέμω, ſtruo.

Συνοισόμεθα, congrediemur, 1. pl. fut. 1. med. verbi συμφέρω. Th. φέρω, fero. f. οἴσομαι. a. 1. ἤνεγκα.

Συνολοφύρομαι, una lamentor. Th. ὀλοφύρομαι, lamentor, ejulo. f. ῦμαι.

Συνόλως, adverb. prorſus, omnino. Ex σὺν, & ὅλος, totus.

Συνομάλιξ, κος, ὁ, ἡ, Dor. pro συνομῆλιξ, ætate par, æqualis. vide ὁμήλικας.

Συνομιλέω, ῶ, una colloquor, cum dat. fut. ήσω. perf. συνωμίληκα. Th. ὅμιλος, ου, ὁ, cœtus, turba.

Συνομορέω, ῶ, conterminus ſum. f. ήσω. perf. συνωμόρηκα. quod ex σὺν, & ὅμορος, ου, ὁ, ἡ, conterminus. quod ab ὁμοῦ, una, adv. Th. ὁμὸς, ſimilis, & ὅρος, ου, ὁ, terminus.

Συνοπαδὸς, οῦ, ὁ, comes. ex σὺν, & ὀπάζω, perſequor, comitem do. f. άσω.

Συνουσία, ας, ἡ, conſuetudo, converſatio. quod a σύνειμι, una ſum, converſor. Th. εἰμὶ, ſeu ἕω, ſum.

Σύνοφρυς, υος, ὁ, ἡ, juncta ſupercilia habens. Th. ὀφρὺς, ύος, ἡ, ſupercilium.

Συνοχὴ, ῆς, ἡ, anxietas. a συνέχω, conſtringo. Th. ἔχω, habeo.

Συνοχωκότε, coarctati, in anguſtum coeuntes, nom. dual. perf. part. act. Attice pro συνοχηκότε. Atticorum enim eſt, η, vertere in ω, & Jon. rejicitur augmentum a verbo συνοχέω. fut. ήσω. perf. συνώχηκα. quod a συνοχὴ, coarctatio, anguſtia. hoc a συνέχω, conſtringo. Th. ἔχω, habeo. Heſych. vero ex συνοίχω, derivari innuit: nam ex οἴχω, fit præt. med. ᾦχα, & Attice reduplicatis initialibus præſentis ὄχωκα.

Συνταμέειν, Jonic. pro συντεμεῖν, concidere, itineris compendio uti. Th. τέμνω, ſeco.

Συντανύσαις, Æolic. pro συντανύσας, a. 1. part. act. verbi συντανύω, idem quod συντείνω, tendo, vergo. Them. τείνω, tendo.

Σύνταξις, εως, ἡ, conſtructio. acc. ſing. σύνταξιν. quod a συντάσσω, conſtruo. Th. τάσσω, vel ττω, ordino. f. ξω.

Συντάσσω, vel ττω, una cum aliis ordino, conſtituo. f. ξω. a. 1. συνέταξα, ας, ε, præcepi. perf. συντέταχα. perf. paſſiv. συντέταγμαι, ξαι, κται. Them. τάσσω.

Συνταττόμενος, præſ. part. paſſ. a συντάσσω. quod vide.

Συνταχύνω, propero, accelero. Th. ταχὺς, celer.

Συντελέθειν, præſ. inf. Poet. pro συντελεῖν, conficere, efficere, parare. vide τελέθω.

Συντέλεια, ας, ἡ, conſummatio, finis. q. a συντελὴς, έος, ὁ, ἡ, perfectus. Th. τέλος, εος, τὸ, finis.

Συντελέω, ῶ, finio. f. έσω. a. 1. συνετέλεσα, ας, ε. perf. συντετέλεκα. præſ. inf. paſſ. συντελέεσθαι, εῖσθαι, conſummari. perf. paſſ. συντετέλεσμαι. aor. 1. ind. paſſ. συνετελέσθην, ης, η. a. 1. part. paſſ. συντελεσθεὶς, εῖσα, έν, exactus, ad finem perductus. Th. τέλος, εος, τὸ, finis.

Συντελοῦντα, acc. ſingul. part. præſ. activ. verbi ejuſdem, & them.

Συντέμνω, concido. fut. εμῶ. perf. συντέτμηκα. perf. paſſ. συντέτμημαι. perf. part. paſſ. συντετμημένος, η, ον, conciſus, a, um. perf. med. συντέτομα. Th. τέμνω, ſeco.

Συντέτακται, 3. ſing. præt. ind. paſſ. verbi συντάσσω, conſtituo. Th. τάσσω, ordino. f. ξω.

Συντετριμμένος, η, ον, contritus, a, um. perf. part. paſſ. verbi συντρίβω, contero. quod vide.

Συντηρέω, obſervo, revereor. imperf. συνετήρεον, ουν, εες, εις, εε, ει. f. ήσω. perf. συντετήρηκα. præſ. paſſiv. συντηρέομαι, οῦμαι, conſervor. Th. τηρέω, ſervo.

Συντίθεσθαι, præſ. inf. activ. συντίθενται, 3. plur. præſ. ind. paſſ. a συντίθημι, quod vide.

Συντίθημι, conſtituo. f. συνθήσω. perf. συντέθεικα. a. 2. συνέθην. præſ. med. συντίθεμαι, paciſcor, conſentio. p. 1. paſſ. συντέθειμαι. pluſq. perf. paſſiv. συνετεθείμην, σο, το, & in 3. plural. συνετέθειντο, conſtituerant. a. 2. med. συνεθέμην, σο, το, pactus ſum. Them. τίθημι, pono.

Συντομία, ας, ἡ, brevitas. quod a συντέμνω, concido. Th. τέμνω, ſeco. p. m. τέτομα.

Συντόμως, conciſe, breviter, adv. quod a σύντομος, ου, ὁ, ἡ, conciſus. ejuſdem verbi, & them.

Συντομώτατα, breviſſime, adv. ſuperl. a συντόμως. quod vide.

Σύντονος, ου, ὁ, contentio, concitatus. quod a συντείνω, contendo. Th. τείνω, tendo. fut. τενῶ. p. τέτακα. præt. med. τέτονα.

Συντρέχω, concurro. fut. med. συνθρέξομαι. a. 2. συνέδραμον. p. m. συνδέδρομα. Th. τρέχω, curro.

Συντρίβω, contero, quaſſo. præſ. part. συντρίβων, ουσα, συντρῖβον, οντος, τό. fut. ψω. perf. συντέτριφα. a. 1. συνέτριψα. aor. 1. part. act. συντρίψας, ασα, αν. aor. 2. ind. act. συνέτριβον. præſ. paſſ. συντρίβομαι, conteror. perf. paſſ. συντέτριμμαι. perf. inf. paſſ. συντετρῖφθαι. perf. part. paſſ. συντετριμμένος, η, ον, quaſſatus, a, um. a. 2. ind. paſſ. συνετρίβην, ης, η. f. 2. paſſ. συντριβήσομαι, ῃ, εται, confringar. Th. τρίβω, tero.

Σύντριμμα, ατος, τὸ, contritio. a perf. paſſ. verbi συντρίβω. quod vide.

Συντρῖψαι, a. 1. inf. verbi συντρίβω.

Σύντροφος, ου, ὁ, ἡ, una educatus. a συντρέφω, ſimul educo. Th. τρέφω, nutrio, alo. f. ψω. p. m. τέτροφα.

Συντροχάζειν, Poet. pro συντρέχειν, concurrere, ſimul currere. Ex σὺν, & τροχάζω, curro. Th. τρέχω, idem.

Συντυγχάνω, convenio, incido in aliquem, contingo, cum dat. a. 2. συνέτυχον, ες, ε. a. 2. inf. συντυχεῖν. Th. τυγχάνω, ſum. f. τεύξομαι.

Συντύχη, ης, ἡ, nomen mul. Gr. affabilis.

Συντυχίην, acc. ſing. Jonic. a συντυχία, ας, ἡ, ſucceſſus, caſus. quod ex σὺν, & τυγχάνω, ſum. hinc συντυχὸν ἔργον, opus vulgare.

Συνυπακοῦσαι, præſ. inf. paſſ. verbi συν-

υπακέω, una ſubauſculto. quod ex σὺν, ὑπὸ, & ἀκέω, audio. f. σω. p. ἤκυκα.

Συνυποκρίνομαι, una ſimulo. aor. 1. ind. paſſ. συνυπεκρίθην, ης, η. quod ex σὺν, ὑπὸ, & κρίνω, ſecerno.

Συνυπεργέω, ῶ, una operam confero. f. ήσω. perf. συνυπήργηκα. quod ex σὺν, & ὑπεργὸς, ῦ, ὁ, ἡ, adjutor. hoc ex ὑπὸ, & ἔργον, υ, τὸ, opus.

Συνυφαίνω, vide ὑφαίνω, texo.

Συνῳδὸς, ῦ, ὁ, conſonus, conſentiens, pro συναοιδὸς, ex σὺν, & ἀείδω, cano.

Συνωδίνω, una inſtar puerperæ doloribus afficior, crucior. Ex σὺν, & ὠδίνω, parturio. Th. ὠδὶν, ῖνος, ἡ, dolor.

Συνῳκηκυῖα, maritata, perf. part. act. f. g. verbi συνοικέω, una verſor. Them. οἶκος, domus.

Συνώμεθα, aor. 2. ſub. med. 1. pl. verbi συνίεμαι, paciſcor, convenio.

Συνωμοσία, ας, ἡ, conjuratio. συνωμότης, υ, ὁ, conjuratus, confœderatus. a συνόμνυμι, conjuro. fut. συνομόσω. perf. συνομώμοκα. Th. ὄμνυμι, juro.

Συνωνέομαι, vide ὠνέομαι, emo.

Συνωνυμία, ας, ἡ, nominis cum alio in ſignificatione communio. συνώνυμος, υ, ὁ, nomen commune habens. ex σὺν, & ὄνομα, ατος, τὸ, nomen.

Συνωρὶς, Att. ξυνωρὶς, par equorum, aut mulorum currum trahentium, a συναείρω, connecto. Camerar. a συναείρω.

Συνώχαδον, confertim, adv. a συνέχω, contineo. Th. ἔχω, habeo.

Συὸς, ſuis, gen. ſing. a σῦς, Doric. pro ὗς, ſus.

ΣΥ'ΡΑΙ, ῶν, αἱ, parvæ, vileſque lacernæ. vide σισύρα.

Συράκοσαι, ῶν, αἱ, Doric. & Poet. pro Συράκυσαι, ῶν, Syracuſe.

Συρακῦσαι, ῶν, αἱ, & Συράκυσαι, Syracuſæ. nomen urbis. Gr. trahentes invitum.

ΣΥ'ΡΒΗ, ης, ἡ, tumultus. Att. τύρβη, ης, ἡ. Et hinc Lat. turba. Hinc τυρβάζω, turbas, ſeu tumultum excito. q. a σύω, moveo, turbo. vel a σύρω, & βάω, quia huc & illuc βαίνοντι συρόμενοι.

Σύργαστρος, ſerpens, in Theocr. a σύρω, & γαστὴρ, quia ventrem trahit.

Συρέντες, tracti, nom. plur. aor. 2. part. paſſ. a σύρω, traho. f. ρῶ. a. 2. paſſ. ἐσύρην.

Συρία, ας, ἡ, nomen regionis, factum ex Aſſyria per Aphæreſin, ab Aſſur, hoc eſt progreſſus, qui fuit filius Semi. Συρογενὴς, ὁ, ἡ, genere Syrus.

Συρίγγων, gen. pl. a σύριγξ, γγος, ἡ, tibia. Th. συρίσσω, ſibilo.

Σύριγξ, γγος, ἡ, fiſtula. Th. συρίσσω, ſibilo.

Συρικτὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro συρικτὴς, ὁ, fiſtulator.

Συρίξας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi συρίσσω, f. ξω, ſibilo, fiſtulo.

Συρίσδεν, & συρίσδεν, Dor. pro συρίζειν, fiſtula ludere. Th. συρίσσω, ſibilo.

Συρίσδεν, Doric. pro συρίζειν, ſibilare. συρίσδες, pro συρίζεις, verbi συρίζω, idem quod συρίσσω, ſibilo.

ΣΥΡΙ'ΣΣΩ, vel ζω, ſibilo. hinc σύριγξ, γγος, ἡ, fiſtula. q. a σύρω, quippe ſugendo humor σύρεται, id eſt attrahitur.

Συρμαΐζειν, purgare potione ex aqua, & zea.

Συροισα, trahens, Dor. pro σύρυσα, præſ. part. f. g. a σύρω.

Συροφοίνισσα, ης, ἡ, Syrophœniſſa, ex Syria, Phœnicibus contermina, oriunda mulier.

Συῤῥάπτειν, conſuere, præſ. inf. activ. ex σὺν, & ῥάπτω, ſuo. f. ψω. præt. ἔῤῥαφα.

Συῤῥέουσι, 3. plur. præſ. ind. verbi συῤῥέω, confluo. quod ex σὺν, & ῥέω, fluo. f. ῥεύσω.

Συῤῥηγνύναι, confluere impetuoſe. Th. ῥήγνυμι, ſeu ῥήσσω, frango. f. ξω.

Σύρτις, εως, ἡ, Syrtis, in plur. αἱ σύρτεις, ſunt duo ſinus in mari mediterraneo periculoſiſſimi. a σύρω, traho, quod naves attractas mergant.

Σύρφαξ, vilis multitudo, undecunque tracta, a σύρω, traho.

Συρφετὸς, ῦ, ὁ, ſordes corraſæ, q. contractæ, a σύρω.

ΣΥ'ΡΩ, traho per pavimentum. f. συρῶ. præt. σέσυρκα. perf. paſſ. σέσυρμαι. q. a σαίρω, ore ſum hiante. Qui hiat, magnam aeris copiam attrahit. unde eſt σύρμα, ατος, τὸ, quod trahitur: & veſtis caudata matronarum nobilium. σύρτης, υ, ὁ, tractor. σύρτις, εως, ἡ, locus periculoſus in mari. συρφετὸς, ῦ, ὁ, ſordes, purgamenta. διασύρω, diſtraho. διασυρτικὸς, ῦ, ὁ, convitiator.

ΣΥ'Σ, συὸς, ὁ, ἡ, porcus, ſus. dativ. plur. συσί. ὗς, idem. ὑὰς, ὑάδος, ἡ, ſucula. ὕαινα, ης, ἡ, idem. Eſt etiam nomen feræ. q. a σύω, quia violenter ruit eundo. vel ab ὕω, pluo: unde ὑγρὸς, humidus. Carnes ſuillæ humidæ ſunt, nec non adeps, & pinguedo. alii a θύω, quod primum immolari cœpta.

Συσκιάσαι, a. 1. inf. act. verbi συσκιάζω, adumbro. f. άσω. Th. σκιὰ, ᾶς, ἡ, umbra.

Συσπαράσσω, vel ττω, diſcerpo, lacero. f. ξω. perf. συνεσπάραχα. a. 1. συνεσπάραξα. Th. σπαράσσω, lacero.

Συσπεύδω, ſtudioſe, & impenſe alicui faveo. Th. σπεύδω, feſtino.

Σύσσημον, υ, τὸ, commune ſignum. Σύσσημος, υ, ὁ, ἡ, conſignificans. Ex σὺν, & σῆμα, ατος, τὸ, ſignum.

Συσσίτοισι, ſodalibus, dat. plur. Jonic. a σύσσιτος, υ, ὁ, ſodalis. Ex σὺν, & σῖτος, υ, ὁ, frumentum.

Συςαθεὶς, έντος, ὁ, a. 1. part. paſſ. verbi συνίςημι. quod vide.

Συςάσεις, nom. plur. a σύςασις, εως, ἡ, conſtitutio, aſſertio. coitio, conſpiratio; item cœtus. quod a συνίςημι. f. συςήσω, conſtituo. Them. ἵςημι, ſtatuo. fut. ςήσω. a. 2. ἔςην.

Συςασιαςὴς, ῦ, ὁ, ſocius ſeditionis. Ex σὺν, & ςασιάζω, factionibus contendo. hinc ςάσις, εως, ἡ, ſeditio. Th. ἵςημι, ſto.

Συςασιώτης, ὁ, qui ejuſdem eſt factionis. vide in συςάτης.

Συςατικὸς, ὁ, ὸν, commendatitius, a, um. a συνίςημι, commendo. ejuſdem them.

Συςαυρόω, ῶ, una crucifigo. fut. ώσω. perf. συνεςαύρωκα. perf. paſſiv. συνεςαύρωμαι. aor. 1. ind. paſſ. συνεςαυρώθην, ης, η. a. 1. part. paſſ. συςαυρωθεὶς, έντος, ὁ. Them. ςαυρὸς, ῦ, ὁ, crux, ſeu palus erectus.

Συςέλλω, proprie contraho; item compono ad ſepulturam, veſtibus ſepulchralibus obvolvo. Alii vertunt ſubtraho, amoveo, corripio. fut. συςελῶ. f. 2. συςαλῶ. perf. συνέςαλκα. a. 1. ind. act. συνέςειλα. præſ. inf. paſſ. συςέλλεσθαι. perf. part. paſſ. συνεςαλμένος, η, ον, contractus, a, um.

Συςενάζω, una ſuſpiro. f. ξω. quod ex σὺν, & ςενάζω, idem quod ςένω, gemo. Th. ςενὸς, ῦ, ὁ, anguſtus.

Συςῆναι, a. 2. inf. act. συςήσομεν, 1. pl. fut. 1. act. verbi συνίςημι, conſtituo, in unum congrego. Th. ἵςημι, ſto.

Συςοιχέω, ῶ, eadem ſerie reſpondeo. f. ήσω. perf. συνεςοίχηκα. quod ex σὺν, & ςοιχέω, ordine procedo. hoc a ςοῖχος, υ, ὁ, ordo. Th. ςείχω, eo, vado.

Συςολὴ, ῆς, ἡ, contractio. συςέλλω, contraho. Them. ςέλλω, idem. f. λῶ. p. ἔςαλκα. p. m. ἔςολα.

Συςρατιώτης, υ, ὁ, commilito. Ex σὺν, & ςρατιώτης, υ, ὁ, miles. Th. ςρατὸς, ῦ, ὁ, exercitus.

Συςρέφω, convolvo in faſcem, colligo, ſubigo. fut. ψω. a. 1. συνέςρεψα. a. 1. part. act. συςρέψας, αντος, ὁ. p. m. συνέςροφα. quod ex σὺν, & ςρέφω, verto, verſo, torqueo.

Συςροφὴ, ῆς, ἡ, tumultuoſa, & ſeditioſa concio, concuſſus. a præt. med. συνέςροφα, verbi συςρέφω. quod vide.

Συςῶ, ῇς, ῇ, conſtituerim, aor. 2. ſub. activi verbi συνίςημι, conſtituo. a. 2. συνέςην. quod ex σὺν, & ἵςημι, ſto, ſtatuo.

Συχεθῇ, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. verbi συνέχω, contineo. fut. συχέσω. perf. paſs. συνέχημαι. a. 1. paſs. συνεχέθην. quod ex σὺν, & ἔχω, habeo.

Συσχηματίζω, configuro. fut. ίσω. præt. συνεσχημάτικα. præſ. paſs. συσχηματίζομαι, configuror: cum dat. quod ex σὺν, & σχῆμα, ατος, τὸ, figura. Th. ἔχω, habeo.

Σύτο, concitatus eſt, proruit, 3. ſingul. pluſq. perf. paſs. Jon. pro ἐσέσυτο, vel ἐσέσυντο, verbi σεύω, vel σύω, concito. vel eſt 3. ſing. a. 2. med. ἐσσυόμην, ε, ετο, & per ſyncop. & Jon. σύτο, ejuſdem verbi.

ΣΥ'ΦΑΡ, exuvium anguis, & cicadæ, pellicula rugoſa.

Συφορβὸς, ὁ, ſubulcus, pro συοφορβὸς, a σῦς, & φορβὴ, pabulum. Th. φέρβω, paſco. f. ψω. præt. med. πέφορβα.

Συφεὸς, vel συφεὼς, & συφεὸν, hara, ubi ſues.

Συχὰρ, ἡ, nomen urbis ἄκλιτον. Hebr. mercenaria.

Συχὲμ, ἡ, nomen urbis ἄκλιτον. Hebr. dorſum.

Συχνὸς, frequens, creber, multus. idem quod πυκνὸς. Th. πύκα, dense. hinc συχνῶς, crebro, aſſidue. q. a συνεχὴς, continuus.

Σύω, quatio, concutio, moveo. ut σείω.

Συῶν, aprorum, gen. plur. a σῦς, συὸς, ὁ, ἡ, ſus.

Σ Φ.

Σφ', pro σφὲ, nom. & acc. dual. ab ὗ, οἷ, ſui.

Σφάγανον, υ, τὸ, enſis. a σφάζω, jugulo.

Σφαγεὶς, trucidatus, aor. 2. part. paſſiv. verbi σφάζω, ſeu σφάττω, jugulo. f. ξω. a. 2. ind. paſs. ἐσφάγην.

Σφαγεὺς, έως, ὁ, occiſor, jugulator. Th. σφάζω, jugulo.

Σφαγὴ, ῆς, ἡ, mactatio, epulum. ejuſdem them.

Σφάγιον, υ, τὸ, victima. Hinc σφαγιάζεσθαι, hoſtias mactare. ab eodem them.

ΣΦΑΔΑ'ΖΩ, fut. σω, pedes agito, cum tractu quodam ſalio. Hinc σφαδασμὸς, ῦ, ὁ, cum quis pedes jactat. q. a σπάω, traho, palpito. ut ſit q. σπαδάζω. aut σφάζω, jugulo.

ΣΦΑ'ΖΩ, ſeu σφάττω, jugulo, macto. f. άξω. p. χα. a. 2. ἔσφαγον. q. a φάω, occido. ut ſit quaſi φάζω. Hinc σφαγὴ, ῆς, ἡ, jugulatio, mactatio. σφάγιον, υ, τὸ, victima. σφάγανον, υ, τὸ, enſis, gladius.

ΣΦΑΙ'ΡΑ, ας, ἡ, ſphæra, globus, pila. q. a σπαίρω, vel σπαίρω, idem quod σκαίρω, ſaltito. Hinc σφαιρικὸς, ῦ, ὁ, ad ſphæram pertinens, globoſus. σφαιριστήριον, υ, τὸ, locus, in quo pila luditur. σφαιρόω, in globi modum rotundum facio.

Σφαιρηδὸν, in modum pilæ, inſtar globi. Th. σφαῖρα.

Σφαιροειδὴς, έος, ὁ, ἡ, globoſus. Ex σφαῖρα, ſphæra, & εἶδος, εος, τὸ, forma, ſpecies. Th. εἴδω, video.

Σφαιρόω, vide in σφαῖρα, ἡ, ſphæra.

ΣΦΑ'ΚΕΛΟΣ, υ, ὁ, gangræna, mortificatio partis alicujus inflammatæ. puto a σφάζω, quia necata fere, & mortua eſt pars illa affecta, a σφάκος. Hinc σφακελίζω, ſphacelo laboro. Eſt σφάκελος, medius digitus.

ΣΦΑ'ΚΟΣ, υ, ὁ, ſalvia, herba.

Σφακτηρία, ας, ἡ, Sphacteria.

Σφαλῆναι, ipſum eſſe, a. 2. inf. paſſiv. verbi σφάλλω, everto. f. λῶ. p. ἔσφαλκα. a. 2. ἔσφαλον.

Σφάλλοντι, Dor. pro σφάλλουσι, 3. plur. præſ. act. a σφάλλω.
ΣΦΑ'ΛΛΩ, ſupplanto, everto, fallo, circumvenio. fut. αλῶ. Hinc σφαλερὸς, ὰ, ὸν, lubricus, inſtabilis. σφάλαξ, ατος, τὸ, ſcabellum. ἀσφαλὴς, έος, ὁ, ἡ, minime lubricus, tutus. ἀσφάλεια, ας, ἡ, ſecuritas.
Σφὰξ, Dor. pro σφὴξ, ὁ, veſpa.
Σφάξαι, trucidaſſe, a. 1. inf. act. σφάξας, a. 1. part. verbi σφάζω, vel σφάττω, jugulo. fut. ξω.
Σφάξωσι, 3. plural. aor. 1. ſub. act. verbi ejuſdem.
Σφαραγεῦντο, Dor. & Jon. pro ἐσφαραγοῦντο, 3. pl. imperf. paſſ. verbi σφαραγέω, gutture ſonum edo. Th. σφάραγος.
ΣΦΑ'ΡΑΓΟΣ, & σφάραγγος, ου, ὁ, ſonus, qui gutture emittitur; item, guttur. q. a φάρυγξ, guttur.
Σφὲ, & σφωὲ, nom. dual. ab οὗ, ſui: & σφὲ, Dor. pro αὐτὰ, ipſa, & pro αὐτόν.
Σφέας, illos, Jon. pro σφᾶς, acc. plur. ab οὗ, ſui. vide in ἕ. σφέα, Jon. pro αὐτά.
Σφεδανὸς, ὴ, ὸν, vehemens, intenſus, acer, durus, feſtinus. q. a σπεύδω, feſtino.
Σφεῖς, nom. pl. ab οὗ, ſui. & pro αὐτοί.
Σφείων, Jon. & Poet. pro σφῶν, gen. plur. ab οὗ.
Σφέλας, ατος, τὸ, ſcabellum, lignum cavum.
Σφέλμα, flos lentiſci, vel ilicis.
ΣΦΕ'ΝΔΑΜΝΟΣ, ου, ἡ, acer arbor. hinc σφενδάμνινος, acernus; item durus, firmus.
ΣΦΕΝΔΟ'ΝΗ, ης, ἡ, funda, qua lapides violenter jaci queunt. Eſt & ornamentum muliebre. quaſi a σφεδανὸς. vel ut alii a σπένδω, occido. ut ſit quaſi σπενδόνη. hinc σφενδονάω, & έω, fundam torqueo. σφενδονήτης, & σφενδονιστὴς, οῦ, ὁ, funditor.
Σφετερισμὸς, Gen. 14. verſ. 23.
Σφέτερ', pro σφέτερα, nom. pl. n. g. σφετέρων, gen. plur. Æol. pro σφετερῶν. Th. ἕ, ſe, acc ſing. ab οὗ, ſui.
Σφετέρην, acc. ſing. Jon. f. g. a σφέτερος, ρα, ον, ſuus, a, um. dat. plur. σφετέροισι, & Jon. f. g. σφετέρῃσι. th. ejuſdem.
Σφετερίζω, meum facio, interverto. σφετερισμὸς, uſurpatio. ab eod. them.
Σφέων, Jon. pro αὐτῶν, ipſorum.
Σφηκόω, in anguſtum ex lato contraho, revincio. ἐσφήκωντο, Dor. & Æolic. pro ἐσφηκοῦντο, 3. plur. imperf. paſſiv. Th. σφὴξ, ὁ, veſpa.
Σφῆλαι, movere, a. 1. inf. act. σφήλας, falſus, a. 1. part. act. verbi σφάλλω, verto. f. λῶ. a. 1. ἔσφηλα.
Σφηλὸς, facile mobilis, obliquus, denſus. a σφάλλω, ſupplanto.
ΣΦΗ'Ν, ηνὸς, ὁ, cuneus. quaſi a σπάω, traho, vello. vel q. a σφὴξ.
ΣΦΗ'Ξ, ηκὸς, ὁ, veſpa. quaſi a σφίγγω, ſtringo, gracilem facio. Eſt gracile animal. vel a σπάω. veſpa quid ſugendo elicit, & extrahit.
ΣΦΗ'ΤΤΙΟΣ, ου, ὁ, acer.
Σφὶ, & σφὶν, pro σφίσι, & pro αὐτοῖς, ipſis. Nam Poetæ pro σφίσι, dat. plural. utuntur dual. σφὶν, per apoc. σφὶ, & per Aphæreſin φὶν. Th. ἕ, ſe.
Σφίγγ', pro σφίγγα, accuſ. ſing. a σφὶγξ, γγὸς, ἡ, nomen vatis cujuſdam alatæ, virginea facie, reliquo corpore leoni ſimilis, quæ reſponſa conſulentibus intellectu difficilia reddebat. Th. σφίγγω, ſtringo.
ΣΦΙ'ΓΓΩ, ſtringo, conſtringo. f. ξω. q. a σπάω. Non eſt ſtrictio, niſi ubi præceſſa eſt tractio. hinc σφιγγία, ας, ἡ, parſimonia. Σφὶγξ, γγὸς, ἡ, Sphinx. item qui ænigmatice loquitur.
Σφίγξαι, conſtrinxiſſe, a. 1. inf. act. verbi σφίγγω. f. γξω. a. 1. ἔσφιγξα.
Σφὶν, ipſis, dual. vel dat. plur. pro σφίσι, ab οὗ, ſui. Th. ἕ, ſe.
ΣΦΟΔΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, vehemens, validus. q. a σφόδρα, adverb. vehementer. Sed σφοδρὰ, ᾶς, ἡ, f. g. a σφοδρός. Martin. ducit a σφεδανός.
Σφοδρῶς, vehementer. adv. a σφοδρός.
Σφὸς, ὴ, ὸν, Dor. pro σφέτερος, ſuus. quod ab οὗ, ſui. Th. ἕ, ſe.
Σφοῦ, gen. ſingul. a σφὸς, ſuus. quod vide.
Σφραγίζω, obſigno. fut. ίσω. perf. ἐσφράγικα. a. 1. ἐσφράγισα. a. 1. imperat. activi σφράγισον, άτω. a. 1. ſub. act. σφραγίσω, ῃς, ῃ. perf. paſſ. ἐσφράγισμαι. a. 1. ind. paſſ. ἐσφραγίσθην, ης, η. a. 1. med. ἐσφραγισάμην, ω, ατο. Th. σφραγὶς, ῖδος, ἡ.
ΣΦΡΑΓΙ'Σ, ῖδος, ἡ, ſigillum, ſignum. hinc σφραγίζω, ſigno, obſigno. f. ίσω. q. a φράσσω, munio, claudo. Obſignatione litteræ clauduntur, & quaſi muniuntur.
Σφραγίσαντες, nom. plural. a. 1. part. act. σφραγίσῃς, 2. ſing. a. 1. ſub. act. verbi σφραγίζω, obſigno. quod vide.
Σφρηγὶς, Jon. pro σφραγὶς, quod vide.
ΣΦΡΙΓΑ'Ω, ῶ, turgeo, ſum vegetus, & corpore bene habito, laſcivio. quaſi a σπαργάω.
ΣΦΥ'ΖΩ, ſalio, pulſo, mico, palpito, deſiderio æſtuo. quaſi a φυσάω, inflare. hinc σφυγμὸς, οῦ, ὁ, pulſus. σφύξις, εως, ἡ, idem.
ΣΦΥ'ΡΑ, ας, ἡ, malleus. σφυρὸν, οῦ, τὸ, malleolus, pedis extremitas, & pro imis montium partibus. in plural. τὰ σφυρά.
Σφυροκόπος, ου, ὁ, malleator. a σφύρα, ας, ἡ, malleus, & κόπος, ου, ὁ, labor. Th. κόπτω, ſeco. f. ψω. p. m. κέκοπα.
Σφύσδων, Dor. pro σφύζων. quod vide.
Σφωὲ, σφὲ, nom. dual. ab οὗ, ſui. Th. ἕ, ſe.
Σφῶϊ, nom. dual. σφῶϊν, gen. dual. a σὺ, tu. Sed σφωῒν, gen. dual. ab οὗ, ſui.
Σφωΐτερος, ſuus, aliquando tuus, & veſter. a σφῶϊ, vel σφῶϊν. quod vide.

Σ X.

ΣΧΑΔΩ'Ν, όνος, ὁ, animal pennis, & pedibus carens. cella, vel ſoboles apum. χαδόνες, οἱ, favi.
ΣΧΑΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, varus, paxillus, furcula attollendis retibus. q. σάλιξ.
Σχάσαις, Æol. pro χάσας, a. 1. part. act. m. g. verbi χάζω, cohibeo, inhibeo. f. άσω. a. 1. ἔχασα. Th. χάω, idem.
Σχασθείην, impellerer, a. 1. opt. paſſ. verbi χάω, vel χάζω, impello. fut. άσω. a. 1. paſſ. ἐχάσθην.
ΣΧΑ'Ω, ſacrifico, ſcalpo, aperio, laxo, demitto, deduco, transfero, cohibeo. Eſt & χάζω. Ducam a σκάω, id eſt, ξέω, ſeco.
Σχὲ, habe, a. 2. imperat. act. verbi ἔχω, habeo. a. 2. ἔσχον.
Σχέδη, ης, ἡ, tabula, in qua ſcribimus, proprie ex tempore. a χεδὸν, illico.
Σχέδην, prope, ſenſim. q. retento greſſu. ab ἔχω, retineo.
Σχεδίην, adverb. cominus. a σχέδιος. quod vide.
Σχέδιος, α, ον, ſubito factus. q. brevi tempore. Th. χεδὸν. Hinc χεδιάζω, ex tempore facio. χεδία, navis tumultuarie facta.
ΣΧΕΔΟ'Ν, prope, propemodum, juxta. cum dat. & cum genit. fortaſſe. q. a χέω, id eſt, ἔχομαι, proximus ſum. hinc χεδιάζω, ex tempore, & tumultuario opere facio. χεδίασμα, ατος, τὸ, opus ex tempore factum. αὐτοσχέδιος, ου, ὁ, ex tempore factus. αὐτοσχεδίασι, ex tempore.
Σχέθε, habe, præſ. imperat. vel eſt 3. ſing. imperf. pro ἔσχεθε, verbi χέθω, habeo. a χέω. Th. ἔχω, idem.
Σχεθεὶς, ἐντος, ὁ, a. 1. part. paſſiv. verbi ἔχω, habeo. fut. ἕξω, & χήσω. a. 1. paſſ. ἐχέθην.
Σχεθέμεν, Jon. & Dor. pro χέθειν, habere, præſ. inf. verbi χέθω, pro ἔχω.
Σχέθω, habeo. a χέω, pro ἔχω.
Σχελίδες, αἱ, laterum carnes, & pulpæ oblongæ. q. a σκέλος.
Σχέμεν, Jon. ſeu Dor. pro χεῖν, aor. 2. inf. act. verbi ἔχω, habeo.
Σχέο, Jonic. pro χοῦ, tene, a. 2. imperat. med. verbi ἔχω, habeo. aor. 2. med. ἐχόμην.
Σχερῷ, Poet. adv. pro ἐφεξῆς, deinceps, ordine, prope, juxta. Formant a χέδιος, quod vide. hine in dat. χεδίῳ, & per ſync. χέδῳ, & x[illegible] ρ, & accentu mutato, factum χερῷ.
Σχὲς, habeto, a. 2. imperat. act. ab eodem verbo.
ΣΧΕ'ΤΛΙΟΣ, ου, ὁ, infelix, miſerabilis, q. a χέω, & τάλας, qui miſeriam habet.
Σχέτο, tenebatur, Jon. pro ἔσχετο, 3. ſing. a. 2. med. verbi ἔχω.
Σχέω, habeo, inuſitat. ab ἔχω. hinc χέσις, habitudo. χῆμα, habitus.
Σχῆμα, ατος, τὸ, forma, habitus, geſtus. ab eodem them.
Σχήσειν, fut. 1. inf. act. χήσεσθαι, fut. 1. inf. med. verbi χέω, inuſitat. pro ἔχω, habeo. f. ἕξω, & χήσω.
Σχίδος, aſſula. a χίζω, findo.
Σχίζῃς, dat. plur. Jon. a χίζη, ης, ἡ, ſciſſura. Th. χίζω, findo.
ΣΧΙ'ΖΩ, findo, ſcindo. fut. ίσω. p ἔχικα. perf. paſſ. ἔχισμαι. hinc χίσμα, ατος, τὸ, ſciſſura. χίδιον, ου, τὸ, aſſula. χῖνος, ου, ἡ, lentiſcus, arbor.
Σχινδαλμὸς, aſſula: fruſtum τῷ χίζειν ablatum.
Σχῖνος, ου, ἡ, lentiſcus, arbor. Them. χίζω, findo.
Σχίσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. a χίζω, findo. f. σω. p. ἔχικα.
Σχισθῆναι, ſciſſum eſſe, a. 1. inf. paſſ. verbi χίζω, ſcindo. fut. ίσω. aor. 1. paſſ. ἐχίσθην.
Σχίσμα, ατος, τὸ, fiſſura, dimidium. ab eodem them.
Σχίσσας, conſcindens, gem. σ, pro χίσας, a. 1. part act. a χίζω, findo, f. ίσω.
Σχοίατο, continerent, Jon. pro σχοῖντο, 3. pl. a. 2. optat. med. verbi ἔχω, habeo. fut. ἕξω, & σχήσω. a. 2. ἔσχον.
Σχοίην, haberem, Att. pro σχοῖμι, a. 2. opt. act. verbi ejuſdem.
Σχοινίον, ου, τὸ, funiculus e junco plexus. Th. σχοῖνος, ου, ἡ, juncus.
ΣΧΟΙ'ΝΟΣ, ου, ἡ, juncus, funis e junco. eſt idoneus ad τὸ σχεῖν, id eſt, retinendum, ligandum. Hinc σχοινίον, ου, τὸ, funiculus e junco plexus. χοινίζω, fune metior, circumſcribo, & finio.
Σχοῖνος, pro menſura 60. ſtadiorum. Eſt vox Ægyptiaca; nempe duplex paraſanga.
Σχοινοτενὴς, ὁ, ἡ, funibus extenſus, longus. Ex σχοῖνος, juncus, funis e junco, & τείνω, tendo.
Σχοῖντο, 3. plural. aor. 2. opt. med. verbi ἔχω, habeo. f. ἕξω, & σχήσω. a. 2. med. ἐσχόμην.
Σχολάζοι, otioſus eſſet, 3. ſingul. præſ. optat. verbi χολάζω. Th. χολὴ, otium. quod vide.
Σχολάζω, otior, vaco, cum dat. f. άσω. perf. ἐσχόλακα. perf. paſſ. ἐσχόλασμαι, σαι, σται. Th. σχολὴ, otium.
Σχολαίτερα, ſeu ον, adverb. tardius, ſegnius. Th. σχολὴ, otium.
ΣΧΟΛΗ', ῆς, ἡ, otium, vacatio, lucubratio. Schola. q. χολὴ, materia iræ. vel a σχέω, & ὅλος, quia totum hominem occupat, habet, exercet. Hinc σχόλιον, ου, τὸ, gloſſema. σχολάζω, otior, otium ago.
Σχόμενος, qui tenuit, a. 2. part. med. verbi ἔχω, habeo. f. ἕξω, & σχήσω. a. 2. med. ἐσχόμην.
Σχοῦ, habe, a. 2. imperat. med. verbi ejuſdem.

Σχῶ, a. 2. ſub. act. alii volunt eſſe fut. 2. ind. act. verbi ejuſdem.

Σ Ω.

Σωάδης, εος, ὁ, proprium viri nomen. 3 generis.

Σώεσκε, Ion. pro ἔσωε, ſervabat, 3. ſing. imperf. act. verbi σώω, idem quod σώζω, ſervo. Th. σόος, ſalvus.

Σώαν, acc. ſing. fœm. g. a σῶος, idem quod σῶς, idem quod Thema σόος, α, ὁ, ſalvus.

Σώζει, 3. ſing. ind. act. σώζει, ſervet, 3. ſing. optat. præſ. verbi σώζω, ſervo. quod vide.

Σωζόμενος, η, ὁ, & in dat. plur. Jonic. σωζομένοισι, præſ. part. paſſ. verbi σώζω, ſervo. quod vide.

Σώζω, εις, ει, ſervo. fut. σω. perf. σέσωκα. a. 1. ἔσωσα. a. 1. imperat. act. σῶσον, ſerva. a. 2. ſub. σώζω, ες, η. perf. paſſ. σέσωσμαι. a. 1. paſſ. ἐσώθην. præſ. part. paſſ. σωζόμενος, ſervandus. & in dat. plural. Jon. σωζομένοισι. Th. σόος, α, ὁ, ſalvus.

Σωθείς, ſervatus, a. 1 part. paſſ. verbi σώζω, ſervo. a. 1. paſſ. ἐσώθην.

Σωθῆναι, a. 1. inf. paſſ. σωθησόμεθα, 1. pl. & σωθήσονται, 3. plur. fut. 1. ind. paſſ. verbi σώζω, ſervo. quod vide.

Σωκέω, poſſum, valeo. a σῶς, ſanus. Th. σόος.

Σωκλείδας, α, ὁ, Dor. pro Σωκλείδης, ου, ὁ. Eſt autem πατρωνυμικὸν, ἀπὸ τῶ κυρίω Σωκλῆς, έος, ὁ.

Σῶκος, ſervator. Mercurii Epithet. pro σώοικος. a σώω, ſervo, & οἶκος, domus.

Σωκράτης, εος, ους, ὁ, Socrates. vocat. ὦ Σώκρατες. Hinc Σωκρατικός, ἡ, ὁ, Socraticus.

ΣΩΛΗ'Ν, ῆνος, ὁ, canalis, tubus. quia σώζει λίαν ſcilicet aquam, ut ne diffluat.

Σῶμ', pro σῶμα. quod vide.

ΣΩ'ΜΑ, ατος, τὸ, corpus. dat. σώματι. nom. pl. σώματα, corpora, ſervi. q. σωοαίμα, ſanus ſanguis. Vel a σώζω, quia animam ſervat: vel quia σώζει τὸ αἷμα. Hinc σωμάτιον, ου, τὸ, corpuſculum. σωματικός, ἡ, ὁ, corporalis. σωματοποιέω, corpus eſſe facio.

Σωματικός, ὁ, οι, corporeus, a, um. hinc σωματικῶς, adv. corporaliter. ab eodem them.

Σώπατρος, ου, ὁ, nomen viri. Gr. ſalvus pater.

Σωρακὸς, vaſis genus. a σωρὸς, quia in eo quædam σωρεύονται, acervantur.

Σωρευούσης, a. 1. part. activ. fœm. gen. verbi σωρεύω, quod vide.

Σωρεύω, coacervo. fut. σωρεύσω. perf. σεσώρευκα. perf. paſſ. σεσώρευμαι. perf. part. paſſ. σεσωρευμένος, η, ον, cumulatus, a, um. Them. σωρός, ῦ, ὁ, acervus.

ΣΩΡΟ'Σ, ῦ, ὁ, acervus, cumulus. Hinc σωρεύω, cumulo. f. σω. σωρηδὸν, acervatim, cumulatim, adv.

Σῶς, integer, ſalvus. ex σάος, idem quod σόος, & contracte σῶς, ὁ, ἡ, & neutr. σῶ.

Σῶσαι, ſervaſſe, a. 1 inf. act. σώσασα, aor. 1. part. act. fœm. gen. σωσάσης, a. 1. inf. med. verbi σώζω, ſervo. quod vide.

Σώσει, 3. ſing. fut. 1. ind. act. verbi ejuſdem.

Σωσθένης, εος, ὁ, nomen viri. Gr. cui vires ſunt integræ.

Σῶσι, ſervant, per craſin pro σώζουσι, vel σώουσι, a σώζω.

Σωσίπατρος, ου, ὁ, nomen viri. Gr. conſervatio patris.

Σῶσον, ατε, a. 1. imperat. act. σώσας, f. 1. part. act. verbi σώζω, ſervo. quod vide.

Σῶστρον, ου, τὸ, merces, quæ datur medico ob ſanationem. a σώζω, ſervo. Th. σόος, ſalvus.

Σώτειρα, ας, ἡ, Poet. pro σώτειρα, ης, ἡ, ſervatrix, liberatrix. vide σωτήρ.

Σωτήρ, ῆρος, ὁ, ſervator, ſalvator. σώτειρα, ἡ, ſervatrix. σωτηρία, ας, ἡ, ſalus. σωτήριος, ου, ὁ, ἡ, ſalutifer. σωτήριον, ου, τὸ, ſalus.

Σῶτρον, ου, τὸ, lignum orbiculare rotæ, quod radios in ſe σώζει. q. a σείω, agito.

Σώφρον', pro σώφρονα, accuſat. ſingul. a σώφρων, ονος, ὁ, temperans. quod ex σόος, vel σάος, & contracte σῶς, ſanus, & φρὴν, mens.

Σωφρονέω, ῶ, ſum ſobrius, ſana mente ſum præditus. f. ήσω. p. σεσωφρόνηκα. a. 1. ἐσωφρόνησα. a. 1. imperat. σωφρόνησον, ήσω. ab iiſdem them.

Σωφρόνη, ης, ἡ, Sophrone, prop. nom.

Σωφρονίζω, doceo ſapere, bonis moribus imbuo. fut. ίσω. p. σεσωφρόνικα. perf. paſſ. σεσωφρόνισμαι. unde σωφρονισμός, ῦ, ὁ, ſanitas animi, caſtigatio, emendatio. Ex σόος, & φρὴν, mens.

Σωφρονίσκος, ου, ὁ, Sophroniſcus.

Σώφροσι, temperantibus, dat. plur. a σώφρων, ονος, ὁ, ἡ, temperans. gen. pl. σωφρόνων. hinc σωφρόνως, temperanter, adverb. ab iiſdem them.

Σωφροσύνη, ης, ἡ, temperantia, ſobrietas; item mentis ſanitas. ab iiſdem them.

Σώφρων, ονος, ὁ, ἡ, temperans. gen. plur. σωφρόνων. hinc σωφρόνως, adverb. temperanter. Ex σόος, contracte σῶς, ſanus, & φρὴν, mens.

Σώχω, tero. a σείω, quatio.

T A.

T Eſt decima nona littera. Et in numeris trecentorum ſignum eſt. Attici ea pro σ, utuntur. & τ, Jon. pro θ, Dor. pro κ.

Τά, hæc, τάγε, τάδ', τάδε, cum Enclit. nom. plur. n. g. ab ὁ, ἡ, τὸ, hic, hæc, hoc. Et τὰ, Dor. pro τί. Tum τᾶ, Dor. pro τῇ. τεῦς, pro τῆδε.

Ταβιθά, ἡ, nomen mul. Syr. caprea, dama. Ταβιτὶ, Scythice Veſta nominatur.

ΤΑΓΓΗ, ης, ἡ, rancor: cum vigor naturalis perit, & res πέπτεται, molleſcit. ταγήνον, ſartago, in qua aliquid πέπτεται, liqueſcit. Hinc ταγγός, ἡ, ὁ, rancidus. ταγγίζω, rancidus fio.

Ταγείς, conſtitutus, a. 2. part. paſſ. a τάσσω, ordino. f. ξω. a. 2. paſſ. ἐτάγην.

Ταγχίστῃ, Att. & Dor. pro τῇ ἀγχίστῃ.

Ταγός, ῦ, ὁ, dux, qui τάσσει aliquid. Th. τάσσω.

Τάγμα, ατος, τὸ, ordo. Th. ejuſd.

Τάζω, extendo, ab inuſit. τάω, capio. a. 2. ἔταγον. unde a. 2. part. Jon. τεταγών. Th. τείνω, tendo. f. τενῶ. perf. τέτακα. a. 1. paſs. ἐτάθην.

Ταθείς, extenſus, a. 1. part. paſſ. verbi τείνω, extendo. a. 1. paſs. ἐτάθην.

Ταθῶσι, intendantur, 3. plur. a. 1. ſub. paſs. verbi ejuſdem.

Ταί, Jon. pro αἱ, & Dor. pro αἱ. ταῖσι, pro ταῖς.

Ταίναρος, ου, ἡ, Stephanus περὶ πόλεων docet, & urbem, & promontorium, & portum ita vocari.

Τάκεται, Dor. & Jon. pro τήκεται, & hoc pro τήκῃ, 2. ſing. præſ. paſs. verbi τήκω, Dor. pro τάκω, liqueſacio. f. ξω.

Τακείς, έντος, ὁ, liquefactus, a. 2. part. paſs. verbi τήκω, & Dor. τάκω, liquefacio. f. ξω. a. 2. ἔτακον.

Τακερός, ά, όν, quod liqueſcit, molle eſt, a τάκω, liquefacio.

Ταχήσομαι, fut. 2. paſs. verbi ejuſdem.

Ταχτή, demenſum. a τακτός. quod vide.

Τακτός, ἡ, όν, ſtatutus, a, um. Th. τάσσω, ordino.

Ταλαεργός, [illegible], qui patienter opus facit, laborioſus. gen. pl. ταλαεργῶν. a τάλας, ανος, ὁ, miſer. Th. ταλάω, ſuffero, & ἔργον, ου, τὸ, opus.

Τάλαθος, ου, ὁ, Talathus, nomen proprium.

Ταλαϊονίδας, α, ὁ, Dor. pro Ταλαϊονίδης, ου, ὁ, ὁ Ταλαῦ παῖς, id eſt, Adraſtus, Talai filius.

Ταλαιπωρέω, miſer ſum. ταλαιπωρήσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. ταλαιπωρούμενος, præſ. part. paſs. vide ταλαιπωρία.

Ταλαιπωρία, ας, ἡ, miſeria, moleſtia. a ταλαίπωρος, miſer. quod ex ταλάω, ſeu τλάω, vel τλῆμι, ſuffero, & πῶρος, ου, ὁ, luctus.

Ταλακάρδιος, ου, ὁ, magnanimus. ex ταλάω, ſuffero, & καρδία, ας, ἡ, cor.

Τάλαν, miſer, vocat. ſing. a τάλας, ανος, ὁ, miſer. Th. ταλάω.

Ταλαντιαῖος, αία, αῖον, talentarius, a, um, talentum ſuo pondere æquans. Th. ταλάω.

ΤΑ'ΛΑΝΤΟΝ, ου, τὸ, ſtatera, libra, lanx, trutina, pondus 125. librarum, talentum. q. a ταλάω, fero, ſtatera enim fert, ſeu ſuſtinet pondus. Hinc ταλαντιαῖος, ſeu ταλαντιαῖος, α, ον, talentum æquans.

Τάλαρος, ου, ὁ, qualus, in quo lana, & fuſi. in accuſ. plur. ταλάρους, & Dor. ταλάρως, ciſtas. Th. ταλάω, ſuffero.

Τάλας, ανος, ὁ, miſer. voc. ὦ τάλαν. Th. ταλάω, ſuffero.

Ταλασία, lanificium. forte quo τάλας ſe ſuſtinet. Nam ταλασία, lana; id, circa quod ταλασία occupatur.

Ταλασίφρων, ονος, ὁ, ærumnoſus, cujus pectus omnia tolerat. Ex ταλάω, ſuffero, & φρὴν, mens.

Ταλαύρινος, ου, ὁ, audax, fortis, ταλαύρινον, adverb. audacter. a ταλάω, ſuffero.

ΤΑΛΑ'Ω, ſuffero, perpetior, ſuſtineo, audeo. Hinc τάλας, ανος, ὁ, miſer. τάλαινα, ης, ἡ, miſera. τάλανον, ου, τὸ, lana. Hinc τλάω, & τλῆμι, f. τλήσω, p. τέτληκα, perfero, patior. τλήμων, ονος, ὁ, ἡ, patiens. τλῆσις, εως, ἡ, patientia.

Ταλθύβιος, ου, ὁ, nomen propr.

Ταλιθά, ἡ, nomen ἄκλιτον, Syriace, puella, Marc. 5. 41.

Τᾶλις, ιδος, ἡ, virgo nubilis. q. τᾶλις ἀνδρὸς, viri potens.

Τᾆλλα, pro τὰ ἄλλα, plural. n. g. ab ἄλλος, alius.

Τἀμὰ, pro τὰ ἐμὰ, mea, nom. plural. n. g. ab ἐμός, meus. Th. ἐγὼ, ego.

Ταμάλιστα, Jon. maxime, adverb. idem quod μάλιστα.

Τἆμαρ, Poet. Att. & Dor. pro τὸ ἦμαρ, dies.

Τάμε, ſcidit, Jon. pro ἔταμε, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi τέμνω, & Dor. τάμνω, ſeco. f. τεμῶ. a. 2. ἔταμον. perf. τέτμηκα. p. m. τέτμημαι.

Ταμεῖ, Jon. pro τεμεῖ, 3. ſingul. fut. 2. act. verbi ejuſdem. Sic ταμέειν, pro ταμεῖν, a. 2. inf. act.

Ταμεῖν, a. 2. inf. act. verbi τέμνω, ſeco.

Ταμεῖον, ου, τὸ, conclave, promptuarium, pro ταμιεῖον. Th. ταμίας, ſeu ης, ου, ὁ, promus condus, diſpenſator.

Ταμέσθαι, aor. 2. inf. med. verbi τέμνω, ſcindo.

Ταμεσίχροος, οος, incidens corpus. τέμνων τὸν χρῶτα. a τέμνω, ſeco, & a χρόος, ου, ὁ, & contracte χρῶς, χρωτὸς, χρωὶ, & cutis cum carne ſubjecta. Th. χρόα, ας, ἡ, color.

ΤΑΜΙ'ΑΣ, ου, ὁ, promus condus, diſpenſator, quæſtor, qui ærario præeſt. [illegible] quaſi a τέμνω, ſcindo. ſuum enim [illegible]ique dividit, & admetitur. Hinc ταμιεύω, ſum promus condus, quæſtoris munus obeo. ταμιεῖον, ου, τὸ, cella penuaria.

Ταμιεῖον, ου, τὸ, conclave, idem quod ταμεῖον, quod vide.

Ταμία, ας, ἡ, proma, diſpenſatrix. a ταμίας. quod vide.

Τάμισος, coagulum, πιτύα, Heſych. vel pellis hirco recens detracta. a τέμνω, ſeco.

Τάμνεν, dividebat, Jon. pro ἔτεμνε, 3. ſing. imperf. verbi τάμνω, Dor. & Jon. pro τέμνω, ſeco. quod vide.

Τάμνω, ſeco, Dor. pro τέμνω.

Τάμος, Dor. pro τῆμος, tum. quod vide.

Ταμῶ, incidam, f. 2. ind. act. verbi τέμνω, ſeco. aor. 2. ἔταμον. a. 2. part. ταμών.

Τάν, Dor. pro τὴν, vel ἣν. ſed τᾶν pro τῶν, vel pro ὧν, quarum.

Τανάχα, vas æreum, in quo condiebant carnes. q. a τανύειν κρέας. Th. τείνω, extendo.

Ταἰναντία, pro τὰ ἐναντία, ab ἐναντίος, contrarius, adverſus. Th. ἀντὶ, pro, contra.

Τάναος, protentus, extentus. quaſi a τανύω. Th. τείνω, tendo.

Τανηλεγής, longum ſomnum afferens. faciens τὸ τανὸν λέγεσθαι, in longum cubare. ex τανός, longus, quod a τανύω, idem quod τιταίνω, ſeu Th. τείνω, extendo, & λέγω, cubare facio.

Τανίκα, Dor. pro τηνίκα, tunc: quod ab ἡνίκα, quum.

Τάνταλος, ου, ὁ, Tantalus. nomen proprium.

Τανύεθειρα, ας, ἡ, Poet. Epith. mulieris paſſos habentis crines. παρὰ τὸ τανύειν τὴν ἔθειραν, expandere capillos, ſeu comam. Ex τανύω, pro τείνω, tendo, & ἔθειρα, ἡ, coma.

Τανυήκης, εος, ὁ, ἡ, longam habens cuſpidem. quod a τανύω, idem quod τείνω, extendo, & ἀκή, cuſpis.

Τανῦν, nunc, adv. alias τὰ νῦν.

Τανύοντο, extendebantur, 3. plur. imperf. paſſ. verbi τανύω, idem quod τείνω, extendo. Et pro ago, impello.

Τανύπεπλος, longum habens peplum. a τανύω, idem quod τείνω, extendo, & πέπλος, ὁ, veſtis muliebris.

Τανύπτερος, ου, ὁ, Poet. per ſyncop. pro τανυσίπτερος. quod vide.

Τανυπτερύγεσσι, velocibus, dat. pl. Jon. & Poet. a τανυπτέρυξ, υγος, idem quod τανύπτερος, cui alæ ſunt extentæ. Quod ex τείνω, extendo, & πτερὸν, ῦ, τὸ, ala.

Τανύρριζος, expandens radices. Epith. arboris. a τανύω, pro τείνω, tendo. & ῥίζα, ης, ἡ, radix.

Τανυσθείς, έντος, ὁ, a. 1. part. paſſ. verbi τανύω. f. ύσω. extendo. a. 1. paſſ. ἐτανύσθην. Th. τείνω, idem.

Τανυσίπτερος, expandens alas. ex τανύω, pro τείνω, extendo, & πτερὸν, ῦ, τὸ, ala.

Τάνυσσαν, 3. plur. τάνυσσε, 3. ſing. poet. a. 1. ind. activ. verbi τανύω, idem quod τείνω, extendo.

Τανύσφυρος, ου, ὁ, ἡ, procera. ex τανύω, pro τείνω, & σφυρὰ, ας, ἡ, malleolus pedis.

Τανύτριχα, hirſutam, acc. ſingul. a τανύθριξ, qui laxo capillo eſt. a τανύω, ſeu τείνω, tendo, & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, capillus.

Τάξις, εως, ἡ, ordo. Inde ταξιόω, in aciē colloco. f. ώσω. Them. τάσσω, vel ττω, ordino. f. ξω.

ΤΑΠΕΙΝΟ'Σ, ὴ, ὸν, humilis, e, non multum a terra ſurgens. q. a θάπτω, ſepelio. Euſtath. a πατεῖσθαι, quod humiles ſoleant conculcari. Hinc ταπεινόω, humilem reddo. ταπεινότης, ητος, ἡ, humilitas. ταπείνωσις, εως, ἡ, idem.

Ταπεινοφροσύνη, ης, ἡ, humilitas, modeſtia, animi demiſſio. a ταπεινόφρων, ονος, ὁ, ἡ, cujus animus eſt humilis. quod a ταπεινός, humilis, & φρὴν, ενός, ἡ, mens.

Ταπεινόω, ῶ, humilio. fut. ώσω. perf. τεταπείνωκα. a. 1. ἐταπείνωσα. a. 1. ſub. act. ταπεινώσω, ῃς, ῃ. præſ. paſſ. ταπεινόομαι, οῦμαι, humilior. perf. paſſiv. τεταπείνωμαι, σαι, ται. a. 1. ind. paſſ. ἐταπεινώθην. a. 1. imperat. paſſ. ταπεινώθητι, ήτω, & in plur. ταπεινώθητε. f. 1. ind. paſſ. ταπεινωθήσομαι, ῃ, εται. Th. ταπεινός, humilis.

Ταπεινῶς, humiliter, adv. a ταπεινός.

Ταπείνωσις, εως, ἡ, humiliatio, ab eod. them.

ΤΑ'ΠΗΣ, ητος, ὁ, tapes, q. πάπης, a πατεῖσθαι, quia tapetibus pavimentum ſternebant. dat. plur. τάπησι.

Ταπρῶτ', pro τὰ πρῶτα, ut primum. Th. πρό.

Ταράξῃ, turbet, 3. ſing. a. 1. ſub. activ. verbi ταράσσω. quod vide.

Ταρασσομένων, gen. plur. part. præſ. paſſ. verbi ταράσσω. quod vide.

ΤΑΡΑ'ΣΣΩ, vel ττω, turbo, commoveo. f. ξω. p. τετάραχα. a. 1. ἐτάραξα, ας, ε, & in 3. plur. ἐτάραξαν. præſ. imperat. paſſ. ταράσσου, έσθω. perf. paſſ. τετάραγμαι, ξαι, κται. perf. part. paſſ. τεταραγμένος, η, ον, turbatus. aor. 1. ind. paſſiv. ἐταράχθην. Hinc ταραχὴ, ῆς, ἡ, perturbatio, tumultus. q. ab ἀράσσω, pulſo, τ præfixo.

Ταράττεσθαι, præſ. inf. paſſ. verbi ταράσσω, vel ττω, turbo.

Ταραχὴ, ῆς, ἡ, turbatio, turba. a ταράσσω.

Τάραχος, ου, ὁ, tumultus. ejuſdem them.

Ταρβέω, timeo, tremo. f. ήσω. Them. τάρβος, εος, τὸ, terror, metus.

Ταρβήσαντε, perterriti, nom. dual. aor. 1. part. act. verbi ταρβέω. quod vide.

ΤΑ'ΡΒΟΣ, εος, τὸ, ſtupor, timor, metus. q. per Syncop. pro τάραβος, idem. q. a ταράσσω, turbo, vexo. hinc ταρβέω, paveo.

Ταργαίνω, turbo. puto a ταράσσω.

Ταργάνη, ης, ἡ, nexus, colligatio, pedica. Ubi unum cum alio ταργαίνεται.

ΤΑ'ΡΙΧΟΣ, ου, ὁ, vel εος, τὸ, ſalſamentum piſcium, caro ſale condita, & exſiccata. q. a τέρω, exſicco. hinc ταριχεύω, ſale condio. ταριχοπώλης, ſalſamentorum venditor.

Ταρμύσσω, terreo, quaſi ταρβύσσω, a ταρβῶ.

Τάρνη, ης, ἡ, nom. prop. regionis.

Ταρός, velox, q. a τάω, extendo, ſeu πτάω, volo, as.

Τάρπημεν, Jon. pro ἐτάρπημεν, 1. plur. a. 2. ind. paſſ. τάρπησαν, oblectati ſunt, Jonic. pro ἐτάρπησαν, 3. plur. a. 2. ind. paſſ. verbi τέρπω, delecto. f. ψω. a. 2. ἔταρπον.

Ταρρόθος, auxiliator. q. a θαρρὸς, & θέω, quia celeriter ſubvenit.

Ταρσὸς, vel ταρρὸς, crates, in qua aliquid τέρσεται, id eſt, ſiccatur. Vel aliquid ταρσῷ ſimile: ut ala avium, cum pennis ei inſertis. palmula remi: palmula manus, vel pedis. Eſt & Ταρσὸς, ῦ, ἡ, nomen urbis. Syr. marmoris exploratio.

ΤΑ'ΡΤΑΡΟΣ, ου, ὁ, & plur. τάρταρα, inferi, tartarus, quod a ταράσσω, turbo, terreo. Hinc ταρταρόω, in tartarum detrudo. fut. ώσω.

Ταρταρόω, ῶ, in tartarum detrudo. f. ώσω. perf. τεταρτάρωκα. a. 1. ἐταρτάρωσα. a. 1. part. act. ταρταρώσας. Th. τάρταρος.

Ταρφέα, vehementer. adv. a τάρφος, εος, τὸ, denſitas.

Ταρφέες, nom. plur. a ταρφὴς, ſeu ταρφὺς, έος, ὁ, ἡ, denſus, creber. Th. τάρφος.

Ταρφειὸς, ῦ, ὁ, & ταρφὴς, ὁ, ἡ, denſus, frequens. ab eodem them.

Τάρφεσι, dat. plur. a τάρφος, εος, τὸ, denſitas.

Τάρφη, ης, ἡ, urbs Locrorum. ſic dicta ob ſylvæ denſitatem.

Ταρφὺς, έος, ὁ, ἡ, denſus. Th. τάρφος, εος, τὸ, denſitas.

Ταρπήμεναι, Dor. pro τερφθῆναι, a. 2. inf. paſſ. verbi τέρπω, oblecto. fut. ψω.

ΤΑ'ΡΦΟΣ, εος, τὸ, denſitas, peculiariter ſylvæ, q. τρέφος, a τρέφω, nutrio, eo quod animal nutrit. hinc ταρφὴς, ſeu ταρφὺς, έος, ὁ, ἡ, denſus, creber, frequens. ταρφειὸς, ῦ, ὁ, idem.

Ταρσῶ, ſicco. q. a τέρσω, idem.

ΤΑ'ΡΧΕΑ, ων, τὰ, & ταρχαι, ῶν, αἱ, inferiæ, juſta, parentalia. an a ταραχῆ, turbatione, quæ eſt ob mortuos? Hinc ταρχύω, ταρχύνω, & έω, exſequias facio.

Τᾶς, Dor. pro τῆς. Sic τᾶσδε, pro τῆσδε, ἢ ταύτης, & ᾶς, pro ἧς.

ΤΑ'ΣΣΩ, vel ττω, ordino, colloco, conſtituo. f. ξω. p. τέταχα. a. 1. ἔταξα, ας, ε, ſtatui. præſ. paſſ. τάσσομαι, conſtituor. perf paſſ. τέταγμαι, ξαι, κται. perf. part. paſſ. τεταγμένος, η, ον, ordinatus, prædeſtinatus. a. 1. med ἐταξάμην, ω, ατο, conſtitui. a. 1. part. med. ταξάμενος, η, ον. Hinc τάγμα, ατος, τὸ, cohors, legio. τάξις, εως, ἡ, ordo. τακτὸς, ῦ, ὁ, ordinatus. συντάσσω, compono. σύνταγμα, ατος, τὸ, volumen compoſitum. σύνταξις, εως, ἡ, compoſitio. ὑποτάσσω, ſubjicio. ὑποταγὴ, ῆς, ἡ, ſubjectio. ἀταξία, ας, ἡ, confuſio. ἄτακτος, ου, ὁ, ἡ, inordinatus.

Τάσσωμεν, 1. plur. præſ. ſub. act. verbi τάσσω, ſeu τάττω, ordino. quod vide.

Τατώμενος, ου, ὁ, Dor. pro τητώμενος, ου, ὁ, privatus re aliqua, præſ. part. paſſiv. verbi τητάω, privo.

Ταϋγέτοιο, gen. Jon. a Ταΰγετος, ου, ὁ, nomen propr.

Ταῦθ', ſeq. aſpiratione pro ταῦτα, hæc, nom. plural. n. g. ab οὗτος, αὕτη, τοῦτο, hic, hæc, hoc.

Ταὔλιον, ου, τὸ, Att. & Doric. pro τὸ αὔλιον, ſtabulum. Th. αὐλὴ, ἡ, aula.

Ταύρειος, & ταύρεος, ου, ὁ, taurinus. Th. ταῦρος, ου, ὁ, taurus.

Ταυροπάτωρ, ορος, ὁ, ἡ, ex tauro procreatus. Th. πατὴρ, pater.

ΤΑΥ'ΡΟΣ, ου, ὁ, taurus. dat. plur. ταύροις. ταύρως, Doric. pro ταύρους, acc. plur. q. a τάω, & ὀρὸς, quod cornua late extendat. hinc ταύρεος, & ταύρειος, ου, ὁ, taurinus. κένταυρος, ου, ὁ, centaurus.

Ταυροφόνος, ὁ, tauricida. Ex ταῦρος, & φένω, occido. præt. med. πέφονα.

Ταῦτ', pro ταῦτα, hæc, nom. vel acc. plur. Att. Jon. & Dor. pro διὰ ταῦτα, ob hæc. ab οὗτος, αὕτη, τοῦτο, hic, hæc, hoc. Accipitur & ταῦτα, adverbialiter pro, quod magis eſt, imprimis, præſertim. καὶ ταῦτα, eoque. ταυτᾷ, Dor. Æol. & Poet. pro τῇ αὐτῇ.

Ταὐτὰ, eadem, pro τὰ αὐτά. ταύτῃ, pro ὧδε, hoc modo.

Ταύταν, Dor. pro ταύτην, hanc, iſtam.

Ταυτολόγος, ου, ὁ, qui idem dicit, ταὐτὸ λέγων. hinc ταυτολογία.

Ταυτομάτως, forte fortuna. Th. μάτην, fruſtra, temere, adv.

Τάφε, Jon. pro ἔταφε, obſtupuit, aor. 2. ind. act. ταφεὶς, ſepultus, a. 2. part. paſſ. verbi θάπτω, ſepelio. f. ψω. a. 2. ind. paſſ. ἐτάφην.

Ταφὴ, ῆς, ἡ, ſepultura. a θάπτω, ſepelio.

Τάφιοι, ων, οἱ, populi quidam ſic dicti.

Τάφος, ου, ὁ, epulum funebre, ſepulchrum. Th. θάπτω, ſepelio.

Τάφρος, ου, ἡ, foſſa, fovea, in quam mortui ejecti fuerunt. Eſt & τάφρος, vallum. Th. θάπτω.

Ταφών, a. 2. part. act. Eſt notandum duplicem habere ſignificationem: nonnunquam declarat idem quod θάψας, qui ſepelivit, & tum eſt a θάπτω, ſepelio. nonnunquam idem quod θαμβηθεὶς, obſtupefactus, & tum eſt a θήπω, obſtupeo. a. 2. ἔταφον, p. m. τέθηπα.

Τάχ', pro τάχα, adv. brevi, cito, velociter, forſitan, utique. Thema ταχὺς, celer.

Ταχέες, nom. pl. a ταχὺς, έος, ὁ, celer.

Τάχει, dat. ſing. a τάχος, εος, τὸ, celeritas. ejuſdem them.

Ταχεῖα, ας, ἡ, f. g. a ταχὺς, έος, ὁ, celer.

Ταχέων, gen. plur. a ταχὺς, celer.

Ταχέως, adv. celeriter. ab eodem them.

Ταχθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi τάσσω, conſtituo. fut. ξω.

Ταχινὸς, ὴ, ὸν, pernix, celer. ταχινὰ, Poet. pro ταχινῶς, & hoc pro ταχέως, celeriter. Thema ταχύς

Τάχιον, adverb. citius. τάχιςα, citiſſime. τὴν ταχίςην, celerrime. Th. ταχύς.

Τάχιςα, ocyſſime, ſuperlat. a ταχὺ, celeriter.

Ταχυάλωτος, ὁ, ἡ, qui cito capi poteſt. ex ταχὺς, & ἁλίσκω, capio.

Ταχυδρόμος, qui velociter currit. a ταχὺς, celer, & δρέχω, curro. f. δρέξω. p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. præt. med. δέδρομα. inde δρόμος, curſus.

Ταχυνεῖ, 3. ſing. fut. act. verbi ταχύνω, feſtino. vide in ταχύς.

Ταχυπειθὴς, ὁ, ἡ, facile credulus. ex ταχὺς, & πείθω, perſuadeo.

Ταχύποτμος, ου, ὁ, ἡ, pro ὁ τῷ ταχεῖ πότμῳ ὑποπεπτωκὼς, qui citæ morti eſt obnoxius. Ex ταχὺς, celer, & πότμος, ου, ὁ, mors.

Ταχύπωλος, celeres equuleos habens. rei equeſtris peritus. Quod ex ταχὺς, celer, & πῶλος, ου, ὁ, pullus equinus.

ΤΑΧΥ΄Σ, έος, ὁ, celer, velox, præceps. quaſi a τάζω, extendo. Vel a τάω, extendo, & χύω, fundo. Curſor in viam extenditur, & quaſi effunditur. vel a τάσσω, ordino. comparat. ταχύτερος, celerior, pro quo uſitatius ταχίων, item θάσσων, & τάων. ſuperlat. ταχύτατος, ſeu τάχιςος. Hinc τάχα, ταχὺ, & ταχέως, celeriter. τάχος, εος, τὸ, celeritas. ταχύτης, ητος, ἡ, idem. ταχύνω, accelero, propero.

Ταχυτὰς, ᾶτος, ὁ, Doric. pro ταχυτὴς, ῆτος, ἡ, celeritas, velocitas. Them. ταχύς.

Ταχυτᾶτ᾽, pro ταχυτῆτα, accuſ. ſing. a ταχυτὰς, ᾶτος, ἡ, ſeu ταχυτὴς, ῆτος, ἡ, celeritas. Th. ταχὺς, celer.

Τάω, τῶ, capio. Inde format Euſtath. τάζω.

Τάων, Æol. pro τῶν, genit. plur. f. g. ab ἡ, hæc.

Ταὼς, & ταῶς, ῶ, ὁ, pavo. quaſi a τάσει, id eſt, extenſione pennarum. Th. τείνω, extendo.

T E.

Τε, conjunctio copulativa, valet idem quod Latinorum que. Eſt dictio enclitica, & ſemper poſtponi ſolet. εἶπέ τε, dixitque. τε, & ἄρα, aliquando apoſtrophantur: ut τ᾽ ἄρ᾽, & expletivæ particulæ ſunt. Et τε, Dor. pro σὲ, te.

ΤΕΓΓΩ, tingo, humecto, mollio. f. ξω. τέγγειν ψεύδει λόγον, tingere mendacio orationem, pro mendacia dicere. quaſi a τείνω, extendo: nam mador facit, ut corpora poſſint extendi. hinc τεγκτὸς, ὴ, ὸ, tinctus. τέναγος, εος, τὸ, locus humidus.

Τέγεα, Jonic. Τεγέη, eſt oppidum Arcadiæ.

Τέγεος, pro τέγεος, ſub tecto, ſublimis, altus. a τέγος, pro ςέγος, tectum domus. quod a ςέγω, tego.

Τέγος, εος, τὸ, Poet. pro λόφος, vel ὄρος, collis, mons.

Τεὴν, tuam, Poet. & Dor. pro σὴν, accuſ. ſing. f. g. a σὸς, ἡ, ὸν, tuus, a, um. Th. σὺ, tu.

Τεθαλόα, Dor. pro τεθηλότα, perſ. part. med. accuſ. ſingul. a θάλλω, floreo. vide τεθαλυῖα.

Τεθαλυῖα, abundans, perf. part. med. f. g. verbi θάλλω, floreo. fut. αλῶ. p. m. τέθηλα, & τέθαλα. perf. med. part. τεθαλώς.

Τεθάῤῥηκα, auſus ſum, perf. ind. act. verbi θαῤῥέω, fiduciam habeo. a θάῤῥος, εος, τὸ, idem quod θάρσος, τὸ, fiducia.

Τεθαῤῥήκασι, 3. plur. perf. act. verbi θαῤῥέω, fiduciam habeo. Them. θάρσος, εος, τὸ, fiducia.

Τεθάφαται, Jon. pro τεθαμμένοι εἰσὶ, ſepulcræ ſunt, 3. plur. perf. paſſiv. verbi θάπτω, ſepelio.

Τεθέαμαι, perf. paſſ. verbi θεάομαι, ſpecto. f. άσομαι.

Τεθεῖεν, Attic. ſyncop. pro τεθείησαν, 3. pl. a. 1. opt. paſſ. verbi τίθημι, pono. f. θήσω. a. 1. paſſ. ἐτέθην.

Τέθεικα, perf. act. τέθειμαι, perf. paſſiv. verbi τίθημι, pono.

Τεθεμελίωτο, fundata fuerat, 3. ſingul. pluſq. perf. paſſ. Attic. & Jon. verbi θεμελιόω, fundamentum jacio. f. ώσω. perf. τεθεμελίωκα. a θεμέλιος, ου, ὁ, fundamentum. Them. θέμεθλον, ου, τὸ, idem.

Τέθηλα, ας, ε, florui, perf. med. τεθήλει, 3. ſing. pluſq. perf. med. Jon. verbi θάλλω, floreo.

Τεθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi τίθημι, pono. f. θήσω. a. 1. paſſ. ἐτέθην.

Τέθηπα, perf. med. verbi θάπτω, ſepelio, ſtupeo. aor. 2. ἔταφον. perf. inf. med. τεθηπέναι. perf. part. med. τεθηπὼς, ότος.

Τεθήσατο, Jon. pleonaſm. pro ἐθήσατο, 3. ſing. a. 1. med. verbi θάομαι. Significat autem ἐθηλάσατο.

Τεθλιμμένος, η, ον, preſſus, a, um, perf. part. paſſ. verbi θλίβω, premo, affligo. f. ψω. p. τέθλιφα.

Τεθλασμένος, perf. part. paſſ. a θλάω, frango. fut. άσω.

Τέθμιον, Poet. idem quod θεσμὸς. quod vide.

Τεθμὸς, lex, mos. a τίθημι, pono.

Τέθνεα, præt. med. quaſi a θνέω. τεθνάναι, contracte pro τεθνηκέναι, perf. inf. med. verbi θνήσκω, morior.

Τέθναθι, præſ. imperat. τεθναίην, præſ. opt. τεθνάναι, præſ. inf. τεθνεὼς, præſ. part. a τέθνημι, morior. hoc a θνέω, ſeu θνήσκω, morior. fut. 2. med. θανοῦμαι. perf. act. τέθνηκα. a. 2. ἔθανον.

Τεθναίην, moriar, præſ. opt. a τέθνημι, pro θνήσκω, morior. Sunt qui Anadiplaſiaſmo Jon. poni volunt pro θναίην, a. 2. opt. act. verbi τέθνημι.

Τεθναῖμεν, αῖτε, αῖεν, per ſyncop. pro τεθναίημεν, αίητε, αίησαν, num. plur. præſ. opt. τεθναίην. quod vide.

Τεθνάκαμες, Dor. pro τεθνήκαμεν, 1. pl. perf. activ. verbi θνήσκω, morior. perf. τέθνηκα.

Τεθνακὼς, ότος, ὁ, mortuus, Dor. pro τεθνηκὼς, perf. part. act. verbi θνήσκω, morior.

Τεθνάμεν, Jon. & τεθνάμεναι, Dor. pro τεθνάναι, præſ. inf. verbi τέθνημι, pro θνήσκω, morior.

Τεθνάναι, præſ. inf. a τέθνημι. Sed τεθνάναι, contracte pro τεθνακέναι, perf. inf. med. verbi θνήσκω, morior. f. 2. θανοῦμαι. perf. activ. τέθνηκα. perf. med. τέθνεα. q. a θνέω.

Τεθνᾶσι, mortui ſunt, per Synæreſin pro τεθνήκασι, 3. pl. perf. med. verbi θνήσκω, morior. præt. med. τέθνεα.

Τεθνάτω, interficiatur, 3. ſingul. imper. præſ. τέθναθι, verbi τέθνημι, pro θνήσκω.

Τέθνεκα, Bœot. ſyncop. pro τέθνηκα, perf. ind. activ. hinc τεθνεὼς, ῶτος, per ſyncopen pro τεθνηκὼς, ότος, perf. part. activ. verbi θνήσκω, morior. fut. 2. med. θανοῦμαι. perf. τέθνηκα, & Bœot. τέθνεκα. aor. 2. ἔθανον. p. m. τέθνεα.

Τεθνεῶτος, gen. ſingul. perf. part. vide τέθνεκα.

Τεθνεὼς, ῶτος, & Poetic. τεθνηὼς, per craſin pro τεθνηκὼς, perf. part. act. verbi θνήσκω, morior.

Τέθνηκα, ας, ε, & in 3. plur. τεθνήκασι, perf. act. τεθνηκέτω, 3. ſingul. perf. imperat. act. a θνήσκω, quod vide.

Τεθνήξω, f. 3. verbi τεθνήκω, Syracuſano more fact. ex perf. τέθνηκα, verbi θνήσκω, morior.

Τεθνηὼς, Poetice pro τεθνεὼς, quod vide.

Τεθνεὼς, per ſyncop. pro τεθνηκὼς, perf. part. med. verbi θνήσκω, morior. p. m. τέθνεα.

Τεθόλωται, turbatus eſt, 3. ſingul. perf. paſſ. a θολόω, turbo, inquino. Them. θολὸς, ὁ, ὁ, ſordes turbidæ.

Τεθορεῖν, Jon. anadiplaſiaſmo pro θορεῖν, præſ. vel a. 2. inf. act. verbi θόρω, vel θορέω, ſalio.

Τεθραμμένην, acc. ſingul. part. perf. f. g. verbi τρέφω, alo. f. ψω. a. 2. ἔτραφον. perf. paſſ. τέθραμμαι.

Τεθρᾶσθαι, Dor. pro τετρῆσθαι, perf. inf. paſſ. verbi τρέω, ſeu τίτρημι, perforo. f. ήσω. perf. paſſ. τέτρημαι.

Τεθριπποβάτης, ὁ, qui quadrigis vehitur. ex τέθριππον, τὸ, quadriga. quod ex τετρὰς, quaternio, hoc ex τέσσαρες, quatuor, & ἵππος, equus, & βαίνω, aſcendo.

Τέθριππον ἅρμα, currus quadrijugus, quadrigæ. Ex τέσσαρες, quatuor, & ἵππος, equus.

Τεθριπποτρόφος, ου, ὁ, qui equos quadrijugos alit. & τεθριπποτροφέω, equos quadrijugos alo. & τέθριππον, τὸ, quadriga. quod a τετρὰς, ἀδος, quaternio. & hoc a τέσσαρες, quatuor, & ἵππος, equus, & τρέφω, alo. p. m. τέτροφα.

Τεθυμένος, η, ον, perf. part. paſſ. verbi θύω, ſacrifico, immolo. f. θύσω. perf. τέθυκα.

Τεθυμῶσθαι, iratum eſſe, præt. inf. paſſ. verbi θυμόω, ad iram provoco. fut. ώσω. p. τεθύμωκα. Th. θυμὸς, animus, ira.

Τεθυωμένος, perf. particip. paſſiv. verbi θυόω, odorem jucundum reddo. Th. θύω, macto.

Τεΐν, & τὶν, Jon. Poet. & Dor. pro σοὶ, tibi, dat. ſing. a σὺ, tu.

Τείνας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi τείνω, tendo. f. τενῶ. p. τέτακα. a. 1. ἔτεινα.

ΤΕΙ΄ΝΩ, tendo, extendo, porrigo me, ſeu pertineo. f. τενῶ. perf. τέτακα. a. 1. ἔτεινα, p. m. τέτονα. An a τάω, quaſi ταείνω; Hinc τόνος, ου, ὁ, intentio; item accentus. τατὸς, ὴ, ὸ, extentus. τανὸς, ῦ, ὁ, idem. τιταίνω, tendo. ταινία, ας, ἡ, tænia. χειροτονέω, manum protendo, & attollo: item ſciſco, decerno, creo. χειροτονία, ας, ἡ, ſuffragium.

Τείρεα, τὰ, aſtra, ob ſiccandi virtutem, a τείρω. vel ob τέρας mirabilem.

Τειρεσίας, ου ὁ, Tireſias, vates Thebanus præſtantiſſimus.

Τείρετο, Jon. pro ἐτείρετο, affligebatur, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi τείρομαι, vexor. Th. τείρω, vexo, tero.

Τειρήσω, εις, ει, fut. 1. a τειρέω. f. ήσω. idem quod τείρω, affligo, vexo, domo. Geneſ. 3. 15.

Τειρομένοισιν, vexatis, dativ. plur. part. præſ. paſſ. τειρόμενος, ου, ὁ, verbi ejuſdem.

Τείροντι, Dor. pro τείρουσι, 3. plur. præſ. a τείρω.

ΤΕΙ΄ΡΩ, vexo, affligo, ſubjugo, tero, ſicco. fut. τερῶ. a. 2. ἔτερον. Hinc τέρην, ενος, ὁ, tener, mollis.

Τειχεσιπλῆτα, mœnium quaſſator, voc. ſing. a τειχεσιπλήτης, ου, ὁ. quod ex τεῖχος, & πλήσσω, percutio.

Τειχέων, genit. plur. a τεῖχος. τειχέω, pro τειχίζω, muris cingo.

Τειχήρης, ὁ, ἡ, mœnibus concluſus. Ex τεῖχος, & ἄρω, apto.

Τειχιόεις, muris cinctus. a τεῖχος, εος, τὸ, murus.

Τειχίσαι, a. 1. inf. act. τειχισθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi τειχίζω, muris urbem munio. f. ίσω. p. τετείχικα. a. 1. ἐτείχισα. Th. τεῖχος, εος, τὸ, murus.

Τειχομαχέω, muros oppugno. hinc τειχομαχία, & Jon. η, murorum oppugnatio. Ex τεῖχος, & μάχομαι, pugno.

ΤΕΙ΄ΧΟΣ, εος, τὸ, murus, mœnia. τεῖχος ξύλινον, lignorum ſtrues, rogus. q. a τεύχω,

τεύχω, ſtruo. Hinc τειχίζω, murum ædifico.
Τειχοφύλαξ, ακος, ὁ, murorum cuſtos. ex τεῖχος, & φυλάσσω, cuſtodio.
Τέκε, pro τέκε, Jon. pro ἔτεκε, 3. ſing. a. 2. ind. act. Eſt & τέκε, a. 2. imperat. act. verbi τίκτω, pario. fut. τέξω. p. m. τέτοκα. a. 2. inf. act. τεκεῖν.
Τεκέσθαι, a. 2. inf. med. verbi ejuſdem.
Τέκεσσι, dat. pl. Jon. pro τέκεσι. a τέκος, εος, τὸ, fœtus. Th. τίκτω, pario.
Τέκετ', pro τέκετο, Jon. pro ἐτέκετο, peperit, 3. ſing. a. 2. med. verbi τίκτω, pario. f. τέξομαι. a. 2. ἔτεκον.
Τεκμαίρομαι, ῃ, εται, deſtino. ad finem perduco, ſtruo, denuntio. a. 1. med. ἐτεκμηράμην. τεκμαίρω, indico, demonſtro. Th. τέκμωρ, τὸ, finis.
ΤΕ'ΚΜΑΡ, ατος, τὸ, finis, exitus rei. item ſignum. q. a τίκτω, pario, efficio. Hinc τεκμαίρω, certis ſignis oſtendo. τεκμήριον, ου, τὸ, certum, & indubitatum ſignum.
Τεκμήριον, ου, τὸ, certum ſignum. Thema τέκμαρ.
Τέκμωρ, τὸ, idem quod τέκμαρ, ſignum.
Τέκνα, τὰ, pulli, filii, nom. pl. a τέκνον, ου, τὸ, filius. Th. τίκτω, pario.
Τεκνίον, ου, τὸ, filiolus. τεκνία, ων, τὰ, filioli. ab eodem them.
Τεκνογονέω, liberos pario. fut. ήσω. perf. τετεκνογόνηκα. a. 1. ἐτεκνογόνησα. Quod a τέκνον, ου, τὸ, filius (Th. τίκτω, pario) & γείνομαι, naſcor. præt. med. γέγονα.
Τεκνογονία, ας, ἡ, liberorum procreatio. ab iiſdem them.
Τέκνον, ου, τὸ, filius. Et pro auctore generis. Pindar. τέκνα, ων, τὰ, liberi. a τίκτω, pario.
Τεκνοποιηθήσομαι, f. 1. ind. paſſ. verbi τεκνοποιέω, quod ex τέκνον, ου, τὸ, filius. Th. τίκτω, pario, & ποιέω, facio.
Τεκνοτροφέω, ῶ, liberos educo. f. ήσω. perf. τετεκνοτρόφηκα. a. 1. ἐτεκνοτρόφησα. Quod ex τέκνον, ου, τὸ, filius. Th. τίκτω, pario, & τρέφω, nutrio. Th. τρέφω, alo. Hinc τεκνοτρόφος, ου, ὁ, ἡ, qui, vel quæ liberos alit. τεκνότροφος, ου, ὁ, ἡ, qui, vel quæ a liberis alitur.
Τεκνόφι, adverb. per filium, opera filii. διὰ τοῦ τέκνου. Simonid.
Τέκον, ες, Jon. pro ἔτεκον, a. 2. ind. act. verbi τίκτω, pario. fut. τέξομαι. a. 2. part. τεκών, όντος, ὁ, in gen. pl. τεκόντων.
Τέκος, εος, τὸ, fœtus, proles. a τίκτω, pario.
Τεκοῦσα, pariens, a. 2. part. act. f. g. τεκών, όντος, ὁ, a. 2. part. m. g. a τίκτω, pario.
Τεκτήνατο, fabrefecit, Jon. pro ἐτεκτήνατο, 3. ſingul. a. 1. med. verbi τεκταίνω, fabricor. f. ανῶ. quod a τέκτων, ονος, ὁ, faber. Thema τεύχω, fabricor.
Τέκτονος, gen. ſingul a τέκτων. quod vide.
Τέκτων, ονος, ὁ, faber. q. τεύκτων, a τεύχω, fabricor. fut. ξω. perf. τέτευχα. perf. paſſ. τέτευγμαι, ξαι, κται. (ubi υ abjici ſolet) hinc τέκτων.
Τεκών, οῦσα, όν, a. 2. part. activ. verbi τίκτω, pario. f. τέξομαι. a. 2. ἔτεκον.
Τελαμών, ῶνος, ὁ, faſcia, lorum clypei, aut enſis. a τλάω, ſuffero, ſuſtineo. Hinc τελαμωνίαι, baltea coriacea, quibus armantur canes adverſus feras.
Τελαμώνιος Αἴας, Ajax Telamonius, nomen proprium. Hinc Τελαμωνιάδης, ου, ὁ.
Τελέεσθαι, præſ. inf. paſſ. verbi τελέω, ad finem perduco. Them. τέλος, τὸ, finis.
Τελέῃς, perficias, 2. ſingul. præſ. ſub. act. verbi ejuſdem, & them.
Τελέθοντι, ſunt, Dor. pro τελέθουσι, 3. plur. præſ. verbi τελέθω.
Τελέθω, εις, ει, ſum, fio, orior. Poet. τελέθομαι, idem. in 3. plur. τελέθονται. τελέθωσι, 3. plural. præſ. ſub. act. Th. τέλλω, ſum, fio.

Τέλει, dat. ſingul. a τέλος, εος, τὸ, finis.
Τελεία, perfecta, f. g. a τέλειος. quod vide.
Τελειεῖτο, perficiebatur, 3. ſing. imperf. paſſ. Jon. verbi τελειόω, Poet. pro τελέω, perficio. Th. τέλος, finis.
Τέλειος, τελεία, ον, perfectus, a, um. in comparat. τελειότερος, ρα, ρον. hinc adverb. τελείως, perfecte. ejuſdem thematis.
Τελειότης, ητος, ἡ, perfectio, a τελειόω, perfectum reddo. Th. τέλος, εος, τὸ, finis.
Τελειόω, ῶ, perficio. fut. ώσω. perf. τετελείωκα. a. 1. ἐτελείωσα, aor. 1. ſub. τελειώσω. a. 1. inf. τελειῶσαι, conſecrare. præſ. paſſ. τελειόομαι, οῦμαι, perficior, conſummatus ero. perf. paſſ. τετελείωμαι, σαι, ται, perfectus ſum. perf. part. paſſ. τετελειωμένος, η, ον, perfecte regeneratus. a. 1. paſſ. ἐτελειώθην, ης, η, conſummatus ſum. aor. 1. ſub. paſſ. τελειωθῶ, ῇς, ῇ, conſecrer, & in 3. plur. τελειωθῶσι. Th. τέλος, finis.
Τελείσθω, perficitor, 3. ſing. præſ. imper. paſſ. verbi τελέω, perficio. Th. τέλος.
Τελεῖται, 3. ſing. præſ. paſſ. verbi ejuſdem, & them.
Τελείω, Poet. pro τελέω, perficio. Th. τέλος, εος, τό, finis.
Τελειωθῇ, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. verbi τελειόω. quod vide.
Τελείως, integre, adverb. a τέλειος, εία, ον, perfectus, a, um. Th. τέλος.
Τελείωσις, εως, ἡ, perfectio, conſummatio. a τελειόω. Th. τέλος, finis.
Τελειωτής, οῦ, ὁ, conſummator. ab eodem τελέω, perficio. Th. τέλος, finis.
Τελέοις, 2. ſingul. præſ. opt. act. verbi τελέω, finio, perficio. Th. τέλος.
Τέλεος, idem quod τέλειος, perfectus.
Τελεόω, idem quod τελειόω, perficio. hinc præſ. inf. τελεοῦν.
Τελέσαι, aor. 1. inf. act. τελέσαιμι, aor. 1. opt. act. τελέσας, a. 1. part. act. verbi ejuſdem, & them.
Τελέσαις, Æol. pro τελέσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi τελέω, perficio. quod vide.
Τέλεσαν, Jon. pro ἐτέλεσαν, 3. plur. a. 1. ind. activ. ab eodem verbo, & them.
Τελέσαια, ας, ε, a. 1. opt. Æol. ejuſdem verbi.
Τέλεσσε, Jon. pro ἐτέλεσε, 3. ſingul. aor. 1. act. ejuſdem verbi.
Τελέσητε, 2. plur. a. 1. ſub. act. verbi τελέω. quod vide.
Τελεσθέντων, Attice pro τελεσθεισῶν, maſc. pro f. g. aor. 1. part. paſſ. a τελέω, perficio.
Τελεσθῇ, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. verbi ejuſd.
Τελεσθήσεται, 3. ſing. fut. 1. paſſ. verbi τελέω. Th. τέλος.
Τελεσιάδας, α, ὁ, Dor. pro τελεσιάδης, ου, ὁ, πατρωνυμικὸν, pro Τελεσίας, ου, ὁ.
Τελέσιος, ου, ὁ, perfectus, ultimus. a them. τέλος.
Τελεσιουργός, οῦ, ὁ, perfector. qui τελέ- ἔργον producit.
Τέλεσον, άτω, perfice, a. 1. imperat. activ. verbi τελέω, perficio. Them. τέλος.
Τέλεσσα, Jonic. & Poet. gem. σ, pro ἐτέλεσα, aor. 1. ind. act. verbi τελέω. quod vide.
Τελέσσῃ, gem. σ, Poet. pro τελέσῃ, perfecerit, 3. ſing. aor. 1. ſub. activ. verbi ejuſdem.
Τελεσσιγάμοισιν, perficientibus nuptias, dat. plur. a τελεσσίγαμος, ου, ὁ, ἡ. quod ex τελέω, perficio. Th. τέλος, finis, & γάμος, ου, ὁ, nuptiæ. Th. γαμέω, uxorem duco.
Τελέσσω, perficiam, Poet. pro τελέσω, fut. 1. ind. vel a. 1. ſub. activ. verbi τελέω.
Τελεσφόρος, ου, ὁ, ἡ, ad finem perducens, & qui τελέσιον φέρει, tum qui perfectum fructum fert, fructifer. quod ex τέλος, finis, vectigal, & φέρω, fero.
Τελετὴ, ῆς, ἡ, & τελευτὴ, finis, exitus. Th. τέλος, finis.
Τελεῦντι, & τελεῦσι, Doric. pro τελοῦσι, 3. pl. præſ. ind. act. verbi τελέω, perficio. Th. τέλος.
Τελευταῖος, αία, αῖον, ultimus, poſtremus. a τελευτὴ, idem quod τέλος, finis.
Τελευτὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro τελευτὴ, ῆς. Hoc vero Att. pro τελευταία, ας, ἡ, poſtrema. Th. τέλος.
Τελευτᾷν, Att. pro τελευτᾶσθαι, præſ. inf. verbi τελευτάω. quod vide.
Τελευτασεῖ, perficiet, Dor. pro τελευτήσει. τελεύτασε, finivit, Dor. & Jon. pro ἐτελεύτησε, a. 1. ind. act. a τελευτάω.
Τελευτάω, morior, ad finem perduco. præſ. imperat. τελεύτα, α, άτω, moriatur. fut. ήσω. aor. 1. ἐτελεύτησα. a. 1. part. act. τελευτήσας, αντος, ὁ. perf. ind. act. τετελεύτηκα. præſ paſſ. τελευτάομαι, evenio. Th τέλος.
Τελευτὴ, ῆς, ἡ, pro τελετὴ, finis, mors. them. ejuſdem.
Τελευτῆσαι, a. 1. inf. act. τελευτήσασι, dat. plur. τελευτήσαντας, acc. plur. a. 1. part. act. verbi τελευτάω. quod vide.
Τελέω, ῶ, impleo, ſolvo, perficio. f. έσω. p. τετέλεκα, abſolvi. a. 1. ἐτέλεσα, ad finem perduxi. a. 1. ſub. act. τελέσω, ῃς, ῃ. perf. paſſ τετέλεσμαι, σαι, σται, conſummatus ſum. a. 1. paſſ. ἐτελέσθην, ης, η. fut. 1. paſſ. τελεσθήσομαι, ῃ, εται. aor. 1. ſub. paſſiv. τελεσθῶ, ῇς, ῇ, impletus fuerim. Th. τέλος.
Τελέως, plane, perfecte, adv. a τέλος, finis.
Τελεωτέρων, gen. plur. comparat. grad. a τέλεος, pe fectus. Thema τέλος.
Τελήεις, εντος, ὁ, perfectus, & in f. g. τελήεσσα, ης, ἡ, ab eodem the.
Τελίσκομαι, compleor, perficior, initior. Heſych.
Τελήεσσας, perfectas, acc. plur. f. g. a τελήεις. quod vide.
Τέλλειν ὁδὸν, iter facere, proficiſci, Dor. pro ὁδὸν τελεῖν.
ΤΕΛΛΙΝΗ, ης, ἡ, piſcis nomen, quia celeriter creſcit, & fit τέλειος.
Τελλὶς, totum, Heſych. nempe τέλειον, ex partibus, quæ illud τελοῦσι.
Τέλλομαι, Poetic. pro ὑπάρχω, ſum, exiſto.
ΤΕ'ΛΛΩ, inuſit. facio, fio, orior. hinc τελέθω, Poetic ſum. ἀνατέλλω, oriri facio, orior. ἀνατολὴ, ῆς, ἡ, ortus. ἐντέλλω, injungo. ἐντολὴ, ἡ, mandatum. ἔνταλμα, ατος, τὸ, idem.
ΤΕ'ΛΜΑ, ατος, τὸ, lacuna, locus paluſtris. Hinc τελμὶς, ῖδος, ὁ, lutum.
ΤΕ'ΛΟΣ, εος, τὸ, finis, exitus. & pro victoria. vectigal, impenſa, myſterium. dignitas magiſtratuum. legio, turma, cohors. Jonice ſcribentibus ſæpe eſt χρῆμα, res. q. a τέλλω, facio. Eſt rerum, ut agendarum, ita faciendarum finis, ſcil. ὃ, & ᾧ, cujus, & cui. ſc. animalis τὸ ἔσχατον. Hinc τέλειος, & τέλεος, α, ὁ, perfectus. τελειόω, perficio, ad finem perduco. τελέω, έσω, idem. τελειότης, ἡ, perfectio. τελευτὴ, ῆς, ἡ, finis. item mors. τελευτάω, finio, finem habeo, deſino. ἀποτελέω, perficio. ἀποτέλεσμα, ατος, τὸ, effectus. peculiariter effectus ſtellarum. item eventus. διατελέω, perago, conficio; item permaneo, perſevero. ἐντελὴς, έος, ὁ, ἡ, perfectus, abſolutus. ἐντελεχὴς, έος, ὁ, ἡ, idem. ἐντελέχεια, ας, ἡ, actus, & perfectio. λυσιτελὴς, έος, ὁ, ἡ, utilis.
Τελοῦσι, perficiunt, 3. plur. præſ. ind. act. verbi τελέω, perficio. Th. τέλος.
Τέλσον, ου, τὸ, finis, extremitas. a τέλος, per Metath.
Τελχὶν, faſcinator, qui homines in rebus non bonis θέλγει, demulcet.
Τελῶν, perficiens, præſ. part. verbi τελέω. quod vide.
Τελώνης, ου, ὁ, publicanus. quod ex τέλος,

τέλος, εος, τὸ, vectigal, & ὠνέομαι, ὦμαι, emo.

Τελώνιον, ου, τὸ, telonium. locus, ubi publicani ſedebant, & vectigal exigebant. ab iiſdem them.

Τέμαχος, εος, τὸ, fruſtum ſectione alicunde ablatum. a τέμνω, ſeco.

Τεμένει, dat. ſing. a τέμενος, εος, τὸ, lucus. Th. τέμνω, ſeco.

Τέμενος, εος, τὸ, nemus, portio agri a cæteris reſecti. Th. τέμνω, ſeco.

Τέμνοισαι, ſecantes, Dor. pro τέμνουσαι, nom. plur. f. g. præſ. part. a τέμνω, ſeco.

ΤΕ'ΜΝΩ, ſeco, ſcindo. fut. τεμῶ. perf. τέτμηκα. aor. 2. ἔταμον. præt. med. τέτομα. Hinc τόμος, ου, ὁ, fruſtum, pars. ἄτμητος, ου, ὁ, ἡ, qui ſectus non eſt; item qui ſecari nequit. διχότομος, ου, ὁ, ἡ, in duas æquales partes diſſectus.

Τέμπεα, η, ων, Tempe, locus amœniſſimus in Theſſalia.

Τεμῶ, fut. ind. verbi τέμνω.

Τέναγος, locus humidus, maris illuvies, limus. a τέγγω, humecto.

Τένδει, arrodit, 3. ſing. præſ. a τένδω, rodo.

ΤΕ'ΝΔΩ, ſeu τένθω, comedo, rodo. quaſi a τείνω, & ἔδω, ut ſit, diſtenſo ore edo. Hinc τένθης, ου, ὁ, vorator, liguritor. τενθρηδὼν, ονος, ἡ, inſectum aculeatum.

Τένεδος, gen. Jon. Τενέδοιο, nomen proprium inſulæ.

Τενθρηδὼν, & τενθρήνη, ης, ἡ, inſectum aculeatum, ut veſpa. quia delectatur τενθείᾳ, id eſt, liguritione. Th. τένθω.

Τένοντα, acc. ſing. τένοντε, nom. dual. a τένων, οντος, ὁ, tendo.

Τένων, οντος, ὁ, tendo, finis muſculi, qui pars nervoſa, cujus actio præcipue in τάσει, id eſt, tenſione, conſiſtit. ergo a τείνω, tendo.

Τέξεσθαι, f. 1. inf. med. verbi τίκτω, pario. f. τέξομαι, ῃ, εται. a. 2. ἔτεκον. p. m. τέτοκα.

Τέο, Jon. pro τοῦ, id eſt, τινὸς, Poet. ſubintellige ἕνεκα.

Τεοῖς, & τεοῖσι, dat. plur. a τεός, tuus. quod vide.

Τεός, ά, όν, tuus, a, um, Dor. pro σός, ή, όν. Th. σύ, tu.

Τέραμνος, ου, ον, coctu facilis. a τεράμων.

Τεράμων, ὁ, ἡ, & τέραμνος, mollis, tener, a τέρην, idem. Th. τείρω, vexo, tero.

ΤΕ'ΡΑΣ, ατος, τὸ, ſignum, portentum. quod facit τρεῖν, quia terret. vel quo naturæ ordo τείρεται, quaſi vexatur, & conturbatur. τέρατα, ων, τὰ, oſtenta, miracula. hinc τερατώδης, εος, ὁ, ἡ, portentoſus. τερατεύω, & τερατεύομαι, monſtra loquor. τερθρεὺς, έος, ὁ, præſtigiator, incantator. τερθρεία, ας, ἡ, præſtigiæ, incantamentum.

Τερασκόπος, ου, ὁ, Poet. ſyncop. pro τερατοσκόπος, ὁ, prodigiorum inſpector, & obſervator, vates. Ex τέρας, τὸ, portentum, & σκόπος, quod a σκέπτομαι, inſpicio, video. p. m. ἔσκοπα.

ΤΕΡΕ'ΒΙΝΘΟΣ, ου, ἡ, terebinthus, arbor.

Τέρεινα, & Jonic. τερείνη, ης, ἡ, tenera, maſcul. ὁ τέρην, ενος, tener, mollis. Th. τείρω, tero, vexo.

Τέρενα, acc. ſing. a τέρην, ενος, ὁ, tener, mollis, & τὸ τέρεν.

Τερετίζειν, Muſicum pulſum edere. a ſono.

ΤΕΡΕ'Ω, fut. ήσω, terebro, torno, vulnero. q. a τείρω, tero. Hinc τέρετρον, ου, τὸ, terebra. τερέτριον, ου, τὸ, terebella. τέρθρον, ου, τὸ, tenuis quidam funiculus in navi. τερηδὼν, όνος, ὁ, teredo, vermis ligna terebrans. τετραίνω, perforo. τορέω, idem. τόρευμα, ατος, τὸ, opus torno factum.

Τερηδὼν, όνος, ὁ, teredo. a τερέω. quod vide.

Τέρην, ενος, ὁ, tener, mollis. a τείρω, tero, quia facile teritur.

Τερθρεὺς, præſtigiator. q. a. τέρας, quia portenta edit.

Τέρθρον, ου, τὸ, artemo. funis, quo utrinque velum trahitur ad antennæ ſummum jugum. Etymol. q. τέρετρον, quia per foramen ducitur. Th. τερέω, terebro.

Τέρμ', pro τέρμα, ατος. quod vide.

ΤΕ'ΡΜΑ, ατος, τὸ, terminus, meta, finis. adverb. tandem, ad extremum. Dicitur & τέρμις, & τέρμων. quaſi a τείρω. Moleſtia enim finem præcedit. vel a τέρπω. perf. paſſ. τέτερμαι. Finis efficientem delectat, & amorem mediis conciliat.

Τέρμινθος, idem quod τερέβινθος.

Τερμιόεις, εντος, ὁ, ad pedes uſque demiſſus. in accuſ. τερμιόεντα, talarem. Th. τέρμα, ατος, τὸ, terminus.

Τέρπει, delectat, 3. ſing. præſ. act. τέρπεται, 3. ſing. præſ. paſſ. verbi τέρπω, delecto.

Τέρπεο, delectare, Jon. pro τέρπου, præſ. imperat. paſſ. verbi ejuſdem.

Τερπέσθω, 3. ſing. præſ. imperat. paſſ. verbi ejuſdem.

Τέρπετ', Jon. pro ἐτέρπετο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi τέρπω, delecto.

Τερπικέραυνος, ου, ὁ, fulmine gaudens. a τέρπομαι, delector, & κεραυνός, οῦ, ὁ, fulmen.

Τερπνός, ή, όν, jucundus, a, um. τερπνόν, οῦ, τὸ, delectatio, voluptas. a τέρπω, delecto.

Τερπνότατος, jucundiſſimus, ſuperlat. a τερπνός, ή, όν, jucundus. hinc τερπνῶς, adv. Th. τέρπω, delecto.

Τερποίμην, præſ. opt. paſſ. verbi ejuſdem.

Τερπόμενος, præſ. part. paſſiv. verbi τέρπω.

Τέρποντο, delectabantur, Jon. pro ἐτέρποντο, 3. pl. imperf. paſſ. verbi τέρπω.

Τέρπου, ου, oblectare, præſ. imperat. paſſ. verbi ejuſdem.

ΤΕ'ΡΠΩ, delecto, exhilaro, mulceo. τερπώμεθα, 1. plural. præſ. ſub. paſſ. f. 1. ind. activ. τέρψω. p. φα. Etymolog. a τρέπω, oblectatio animum avertit a curis. Hinc τέρψις, εως, ἡ, delectatio, oblectatio. τερπνός, ή, όν, jucundus, delectationem adferens. τερπνότης, ητος, ἡ, jucunditas.

Τερπωλή, ῆς, ἡ, idem quod τέρψις, delectatio. Th. τέρπω.

Τερσαίνω, idem quod τέρσω.

Τέρσει, fut. Æolic. verbi τείρω, vexo. fut. τερῶ, & Æol. τέρσω.

Τέρσετο, 3. ſingul. imperf. paſſ. Jon. verbi τέρσω. quod vide. Alioqui τέρσετον, eſt dual. fut. 1. Æolic. verbi τείρω, tero.

Τέρσηνε, ſiccabat, 3. ſing. a. 1. ind. act. Jon. verbi τερσαίνω, idem quod τέρσω.

ΤΕ'ΡΣΩ, areſacio, ſicco. quaſi a τείρω. hinc τερσαίνω, idem quod τέρσω. ταρσός, & Att. ταῤῥός, οῦ, ὁ, crates, ſuper qua caſei, & alia ſolent ſiccari; item, ala avium: & ordo remorum.

Τέρτιος, ου, ὁ, nomen viri. Lat. Tertius.

Τέρτυλλος, ου, ὁ, nomen rabulæ forenſis, diminut. a Tertius.

Τέρυς, invalidus, imbecillis, tritus. a τείρω, tero.

Τερύσκω, affligo. a τείρω, vexo.

Τερφθῇ, delectetur, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. verbi τέρπω, delecto.

Τέρψας, oblectans, a. 1. part. act. verbi τέρπω.

Τέρψις, εως, ἡ, delectatio. in pl. τέρψεις. Th. τέρπω, delecto.

Τερψιχόρη, ης, ἡ, nomen Muſæ, tripudiis ſe oblectans. a τέρπω, delecto, & χορός, οῦ, ὁ, chorus, tripudium.

Τεσσαράκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, quadraginta. Th. τέσσαρες, quatuor.

Τεσσαρακονταέτης, εος, ὁ, ἡ, quadraginta annorum. Ex τεσσαράκοντα, & ἔτος, εος, τὸ, annus.

ΤΕ'ΣΣΑΡΕΣ, & Att. τέτταρες, οἱ, αἱ, & τὰ τέσσαρα, quatuor. dat. τέσσαρσι. accuſ. τέσσαρας, & α. Hinc τετράκις, quater. τέταρτος, & Poet. τέτρατος, ου, ὁ, quartus. τέτραξ, & τετράων, avium nomina.

Τέσσερες, Jon. pro τέσσαρες. quod vide.

Τεταγμένος, η, ον, ordinatus, perf. part. paſſiv. verbi τάσσω, ordino. f. ξω. p. χα.

Τεταγὼν, qui tetendit, Jon. reduplicat. pro ταγὼν, a. 2. part. act. verbi τάζω, prehendo, capio, tendo. Th. τείνω, tendo.

Τέτακα, extendi, perf. act. a τείνω, tendo. f. τενῶ. a. 1. paſſ. ἐτάθην.

Τέτακται, perf. ind. paſſ. verbi τάσσω, ordino. f. ξω. p. χα.

Τέταλμαι, perf. ind. paſſ. verbi τέλλω, orior. f. τελῶ. p. τέταλκα. a. 1. ἔτειλα.

Τετανός, extentus. a τιταίνω. Thema τείνω, extendo.

Τέτανται, exporrecti ſunt, 3. plural. perf. paſſ. verbi τείνω, extendo. perf. paſſiv. τέταμαι.

Τετάραγμαι, ξαι, κται, perf. paſſ. verbi ταράσσω, turbo, commoveo. f. ξω. p. χα.

Τεταρπόμενος, Jon. reduplic. pro ταρπόμενος, a. 2. part. med. verbi τέρπω, delecto.

Τεταρπώμεσθα, Jon. redupli c. & Poet. pro ταρπώμεθα, 1. pl. a. 2. ſub. med. verbi ejuſdem.

Τεταρταῖος, αία, αῖον, quatriduanus, a, um. quod a τέταρτος, η, ον, quartus. Th. τέσσαρες, quatuor.

Τετάρτῃ, dat. ſingul. f. g. a τέταρτος. quod vide.

Τέταρτος, η, ον, & Poetic. τέτρατος, quartus, a, um. ejuſdem them.

Τέτατο. Pindar. poſuit, pro contendit, in iſtam curam incubuit, 3. ſingul. perf. paſſ. vide in τέτατο.

Τέτατο, Jon. pro ἐτέτατο, 3. ſingul. pluſq. perf. paſſ. verbi τείνω, extendo. f. τενῶ. p. τέτακα. perf. paſſ. τέταμαι, σαι, ται.

Τετάχαται, ordinati ſunt, Jon. pro τεταγμένοι εἰσί, 3. plural. perf. paſs. verbi τάσσω, ordino. fut. ξω. p. χα. perf. paſs. τέταγμαι, ξαι, κται.

Τετειχισμένος, η, ον, perf. part. paſs. verbi τειχίζω, murum ædifico. f. ίσω. Th. τεῖχος, εος, τὸ, murus.

Τετέλεκα, perfeci, perf. med. verbi τελέω, perficio. fut έσω. Them. τέλος, εος, τὸ, finis.

Τετέλεκα, perf. act. τετέλεσται, 3. ſing. perf. paſs. τετέλεσμαι, verbi τελέω, perficio. Th. τέλος.

Τετελεσμένον, peractum, perf. part. paſs. verbi τελέω, perficio. quod vide.

Τετευγμένος, pro τετυγμένος, conſecutus, perf. part. paſs. verbi τυγχάνω, aſſequor. fut. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον. perf. paſs. τέτυγμαι.

Τετεύχαται, fabrefacti ſunt, Jon. pro τετυγμένοι εἰσί, 3. plur. perf. paſs. Sic τετεύχατο, pro τετυγμένοι ἦσαν, 3. plur. pluſq. perf Jonic. verbi τεύχω, fabricor. fut. ξω.

Τέτηκα, perfect. med. inde τετηκὼς, υῖα, perf. part. med. verbi τήκω, liquefacio.

Τετιημένε, afflicte, vocat. ſingul. perf. part. paſs. τετιημένος, ου, ὁ, verbi τιέω, crucio, dolore afficio. f. ήσω. perf. τετίηκα. hinc perf. part. act. τετιηὼς, per craſin pro τετιηκώς. Th. τίω, punio, ulciſcor.

Τετιήσθην, 1. dual. perf. paſs. τετίημαι, verbi τιέω, crucio. Th. τίω, punio.

Τετιηότες, vide in τετιηώς. a τιέω.

Τετιηώς, ότος, per craſin pro τετιηκώς, ότος, perf. part. act. verbi ejuſdem, & them.

Τετιμένος, η, ον, honoratus, per ſyncop. pro τετιμημένος, perf. part. paſs. verbi τιμάω, honoro. Th. τίω, idem. Alii volunt eſſe perf. part. paſs. verbi τίω, honoro, punio. fut. τίσω. perf. paſſiv. τέτιμαι.

Τετ-

Τετιμημένος, æſtimatus, perf. part. paſſiv. verbi τιμάω, æſtimo, honoro. Them. τίω, idem.

Τετιμῆσθαι, honoratum eſſe, perf. inf. paſſ. verbi τιμάω. Th. τίω.

Τετίμηται, honorata eſt, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ejuſdem, & them.

Τέτλα, patere, per apocopen pro τέτλαθι, vel præſens imperat. act. verbi τίτλημι, tolero. Vel τέτλαθι, per redupl. Jon. dicitur pro τλῆθι, a. 2. imperat. act. verbi τλῆμι, patior. a. 2. ἔτλην. a. 2. imperat. τλῆθι, & Doric. τλᾶθι. Th. τλάω, ſeu τλῆω, perfero.

Τέτλαα, perf. med. verbi ejuſdem. Sunt qui velint eſſe perf. ind. act. & per ſyncop. dici pro τέτληκα.

Τέτλαθ', pro τέτλαθι, ſuſtineas. vide τέτλα.

Τετλαίην, ης, η, præſ. opt. act. a τέτλημι. Th. τλάω, perfero.

Τετλάμεν, Jon. & τετλάμεναι, Æol. pro τετλάναι, præſ. inf. verbi τέτλημι. ab eodem them.

Τετλάναι, præſ. inf. verbi τέτλημι. Th. τλάω, perfero.

Τέτληκε, ſuſtinuit, 3. ſing. perf. act. verbi τλάω, ſuſtineo. fut. ήσω. Thema τλάω, idem.

Τετληώς, ότος, ὁ, paſſus, per ſyncop. pro τετληκώς, perf. part. act. verbi ejuſdem, & them.

Τέτμῃ, 3. ſing. præſ. ſub. act. verbi τέτμω, invenio. Th. τέμνω, ſeco, inde τμῶ, & per reduplic. τέτμω.

Τέτμηκα, incidi, perf. act. verbi τέμνω, ſeco. fut. μῶ. perf. paſſ. τέτμημαι. perf. part. paſſ. τετμημένος.

Τετμημένος, inciſus, perf. part. paſſ. ab eodem verbo.

Τέτοκα, ας, ε, peperi, præt. med. verbi τίκτω, pario. fut. τέξομαι. aor. 2. ἔτεκον. præt. partic. med. τετοκώς, υῖα, ός.

Τετοκυίης, enixæ, gen. ſing. part. perf. med. fœm. gen. a τέτοκα. quod vide.

Τετολμηκέναι, perf. inf. act. verbi τολμάω, audeo. f. ήσω. p. τετόλμηκα. Th. τόλμα, ης, ἡ, audacia.

Τέτομα, incidi, perf. med. verbi τέμνω, ſeco. f. τεμῶ. perf. τέτμηκα.

Τέτορε, pro τέτορα, dual. num. a τέτορες, quatuor, Jon. & Poet. pro τέσσαρες. Sic τέτορα, τα, Dor. pro τέσσαρα.

Τέτρα, in compoſitione eſt contracte pro τέσσαρα, vel τετράκις, id eſt, quater. Th. τέσσαρες, quatuor.

Τετραγωνοπρόσωπος, ὁ, ἡ, quadrata facie præditus. Ex τετράγωνος, quod vide, & πρόσωπον, ου, τὸ, facies. Thema ὄπτομαι, video.

Τετράγωνος, ου, ὁ, ἡ, quadrangularis. Ex τετράς, άδος, ἡ, numerus quaternarius, & γωνία, ας, ἡ, angulus.

Τετράδ', acc. ſing. pro τετράδα, a τετράς, άδος, ἡ. quod vide.

Τετράδιον, ου, τὸ, quaternio. diminut. a τετράς, άδος, ἡ, idem.

Τετράετες, Dor. pro τετραετές.

Τετραέτης, ὁ, ἡ, & τὸ τετράετες, quadrimus, quatuor annos habens, quaſi ὁ τέτταρας ἔτες, ὁ τὰ τέσσαρα ἐνιαυτὰ ἔχων.

Τετραθέλυμνος, quatuor habens fundamenta, quadruplex. Ex τετράς, άδος, ἡ, quaternarius numerus, & θέλυμνον, ου, τὸ, fundamentum. Th. θέμεθλον, ου, τὸ, idem.

Τετραίνω, pro τετραίνω. unde a. 1. τέτρηνα. quod vide. Th. τετράω, perforo.

Τετρακισχίλιοι, αι, α, quater mille. diviſe τετράκις; quod a τέσσαρες, quatuor, & χίλιοι, mille.

Τετράκναμος, ου, ὁ, Dor. pro τετράκνημος, ὁ, qui quatuor habet radios. Epith. rotæ. Ex τέσσαρες, quatuor, & κνήμη, ἡ, tibia.

Τετρακόσιοι, αι, α, quadringenti, æ, a. quod ex τέτρα, vel τετράκις, quater. Thema τέσσαρες, quatuor, & κόσιοι. quod vide.

Τετρακτύς, ύος, ἡ, idem quod τετράς, άδος, ἡ, quaternio. Th. τέσσαρες, quatuor.

Τετράμηνον, ου, τὸ, quadrimeſtre ſpatium. quod ex τετράς, άδος, ἡ, quaternarius numerus, & μὴν, μηνὸς, ὁ, menſis.

Τέτραμμαι, ψαι, πται, perf. paſſ. a τρέπω, verto. futur. ψω. perf. φα. perf. part. paſſ. τετραμμένος, verſatus. p. m. τέτροπα.

Τετραμμένος, vide in τέτραμμαι.

Τετραορία, ας, ἡ, Poet. pro τέθριππος, vel ον, quum adjectivum eſt, ſubaud. ἅρμα, ατος, τὸ, quadrigæ, vel quadrigarum curſus. τετράορον ἅρμα, Poet. etiam pro ἅρμα τέθριππον, quadrigæ. Ex τέτρα, Dor. pro Att. τέτταρα, & per ſyncop. τέτρα, quatuor, & ἀείρω, conjungo. p. m. ἤορα, & Jonic. ἄορα, ας, ε.

Τετραπλῆ, quadrupliciter, adv. a τετραπλόος, οῦς, ὁ, quadruplex. Th. τέσσαρες, quatuor.

Τετραπλόος, οῦς, όη, ῆ, όον, οῦν, quadruplex. Th. τέσσαρες, quatuor.

Τετράπολος, ου, ὁ, ἡ, Epith. ſoli, quater aratro verſi. a τετράς, quod a τέσσαρες, quatuor, & πολέω, verſo.

Τετράπους, ὁ, ἡ, καὶ τὸ τετράπουν, quadrupes. in gen. τετράποδος. dativ. τετράποδι. acc. τετράποδα, & τὸ τετράπουν. in plur. οἱ, καὶ αἱ τετράποδες, καὶ τὰ τετράποδα. gen. τετραπόδων. dat. τετράποσι. compon. ex τετράς, άδος, ἡ, numerus quaternarius, & πούς, pes.

Τετράρυμον ἅρμα, completus currus, ex quatuor ſc. ῥυμοῖς, id eſt temonibus, ſeu jugis; is ab octo equis trahitur.

Τετραρχέω, ſum tetrarcha. f. ήσω, p. τετράρχηκα.

Τετράρχης, ου, ὁ, tetrarcha. quaſi quatuor provinciarum princeps. ex τέσσαρες, & ἀρχή, imperium.

Τετράς, άδος, ἡ, quaternarius numerus, quaternio. dat. ſing. τετράδι. accuſ. τετράδα. dativ. plural. τετράσι. Thema τέσσαρες, quatuor.

Τέτρασι, Poet. metri gratia, pro τέτταρσι, quatuor, Att. pro τέσσαρσι. vide τέσσαρες, quatuor.

Τέτρατος, per Metatheſ. pro τέταρτος, quartus. Th. τέσσαρες, quatuor.

Τετραχίτρυφον, qui in quatuor partes finditur. quod ex τετράς, άδος, ἡ, quaternio, & hoc a Th. τέσσαρες, quatuor, & θρύπτω, frango. f. ψω.

Τετραφάληρος, τέσσαρας φαλὰς ἔχουσα, habens quatuor conos eminentes, ſeu phaleras. quod a τετράς, άδος, ἡ, quaternio. Th. τέσσαρες, quatuor, & φαλός, οῦ, ὁ, conus galeæ, ſplendidus. Vel a φάλαρα, τὰ, pro φάλαρα, phaleræ, ornamentum equorum, equitum, & nobilium.

Τετράφαται, verſi ſunt, Jon. pro τετραμμένοι εἰσὶ, 3. plur. perf. paſſ. verbi τρέπω, verto. f. ψω. p. τέτροφα. perf. paſſ. τέτραμμαι, ψαι, πται. p. m. τέτροπα.

Τετράφατο, Jon. pro τετραμμένοι ἦσαν, 3. pl. pluſq. perf. paſſ. verbi ejuſdem.

Τετράψομαι, paulo poſt fut. verbi ejuſdem.

Τέτρηγα, turbatus ſum, perf. med. τετρήγειν, turbatus eram, pluſq. perf. med. Jonic. per ſyncop. pro τετάραγα, & Jon. mutatione α, in η, τέτρηγα, & in pluſq. perf. med. ἐτετρήγειν, verbi ταράσσω, turbo. fut. ξω. præt. τετάραχα.

Τέτρηνα, ας, ε, Jon. pro ἐτέτρηνα, ας, ε, aor. 1. ind. activ. verbi τετραίνω, idem quod τιτραίνω, ſeu τετράω, perforo. fut. τρήσω.

Τέτρηται, per ſyncop. pro τετέρηται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi τερέω, perforo. Th. τερέω, terebro. f. έσω.

Τέτρηχα, perf. ind. act. τετρήχει, 3. ſingul. pluſq. perf. Jonic. verbi Poetic. τρήχω, pro τραχύνω, aſper, & ſalebroſus ſum. hinc perf. part. τετρηχώς, υῖα. Th. τραχύς, έος, ὁ, aſper, Jon. τρηχύς.

Τετρηχυῖα, perf. part. act. f. g. verbi τρήχω, pro τραχύνω, vide in τέτρηχα. Sunt qui velint per ſyncop. dici pro τεταρηχυῖα, & α, in η, converſo, verbi ταράσσω, turbo. f. ξω. p. τετάραχα, per Syncop. τέτρηχα.

Τετρίγει, 3. ſingul. pluſq. perf. med. Jonic. pro ἐτετρίγει, verbi τρίζω, ſtrido. f. σω. perf. med. τέτριγα. hinc perf. part. med. τετριγώς, υῖα.

Τετριγῶτας, Poet. pro τετριγότας, accuſ. pl. perf part. med. verbi τρίζω, ſtrido. vide in τέτριγα.

Τέτροφα, nutrivi, perf. med. verbi τρέφω, alo. fut. ψω. perf. act. τέτρεφα. a. 2. ἔτραφον. At τέτροφα, verti, Attice dicitur pro τέτροφα, verbi τρέπω, verto. f. ψω. præt. med. τέτροπα.

Τέτρομαι, perf. paſſ. verbi τρύω, tero.

Τέτρωκα, vulneravi, perf. act. verbi τιτρώσκω. fut. τρώσω. hinc perf. paſſ. τέτρωμαι. part. perf. paſſ. τετρωμένος.

Τέτρωμαι, τετρωμένος, vide in τέτρωκα.

Τέττα, adv. benevolentiæ, aut honoris, quo ſeniorem junior compellat. q. a τίω, honoro. τέττα, ergo eſt amici. ἄττα, nutricis. πάππα, patris. ἠθεῖε, fratris.

Τέτταρες, Att. pro τέσσαρες. quod vide.

ΤΕΤΤΙΞ, ιγος, ὁ, cicada. in plur. τέττιγες, q. τέρετιξ, a τερετίζω, muſicum pulſum edo: quod ſit ſtridula: vel quia ſtridor ejus τέταται, ideſt, extenſus, & continuus eſt.

Τέτυγμαι, perf. ind. paſſ. τετυγμένος, fabricatus, perf. part. paſſ. verbi τεύχω, fabricor. f. ξω. a. 2. ἔτυχον.

Τετύκοντο, paraverunt, 3. plur. a. 2. med. verbi τεύχω, fabricor. f. ξω. a. 2. ind. act. ἔτυχον. a. 2. med. ἐτυχόμην, & Jon. ἐτυκόμην, & Poet. anadiplaſiaſmo τετυκόμην, ου, ετο.

Τέτυκται, fabricatus eſt, 3. ſing. perf. paſſ. τέτυκτο, Jon. pro ἐτέτυκτο, 3. ſing. pluſq. perf. verbi τεύχω, fabricor. perf. paſſiv. τέτυγμαι, ξαι, κται.

Τετύφωται, 3. ſing. perf. paſs. verbi τυφόω, fumo inficio, item inſolentem reddo. f. ώσω. p. τετύφωκα. a τῦφος, fumus. Th. τύφω, fumum excito.

Τετύχηκα, nactus ſum, perf. act. verbi τυγχάνω, nanciſcor. fut. τεύξομαι, & τυχήσω, tanquam a τυχέω. a. 2. ἔτυχον.

Τετύχῃσι, Jonic. & Poet. reduplic. pro τύχῃ, 3. ſing. a. 2. ſub. act. verbi τυγχάνω, ſum, nanciſcor. f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον.

Τετύχθαι, perf. inf. paſs. verbi τεύχω, fabricor. fut. ξω. perf. paſſiv. τέτυγμαι, ξαι, κται.

Τεῦ, Dor. τεῦ, & hoc pro σοῦ, tui. Thema σύ, tu. Sed τευ, ſine accentu, pro τινός.

Τεῦγμα, ατος, τὸ, monumentum, opus. Th. τεύχω, pario.

Τευθίς, explorator. a τέω, quæro. vel pro τευθεύς.

ΤΕΥΘΟΣ, ου, ὁ, piſcis ex ſepiarum genere. τευθίς, ίδος, ἡ, loligo minor.

Τεύθραν, acc. ſing. nom. propr.

Τεῦκρος, ου, ὁ, fabricator. Eſt & nomen propr. a quo Trojani dicti ſunt Teucri. Th. τεύχω, fabricor.

Τευχόομαι, ſtruo, fabricor. a τεύχω, idem.

Τεῦξ', Jon. pro ἔτευξε, fecit, 3. ſing. a. 1. ind. act. τεῦξαν, pro ἔτευξαν, 3. pl. a. 1. act. verbi τεύχω, fabricor. f. τεύξομαι. f. inf. med. τεύξεσθαι.

Τεύξεαι, Jon. pro τεύξῃ, 2. ſing. f. 1. med. verbi ejuſdem.

ΤΕΥΤΑΖΩ, ſatago, ſedulo rem curo. q. a τεύχω, vel [illegible]. Qui enim aliquid moliuntur, vires ſuas intendant, & nervos extendant.

ΤΕΥΤΛΟΝ, ου, τὸ, beta, Att. pro σεῦτλον, oleris genus.

Τεῦχε, vel eſt 3. ſing. imperf. act. Jonic. vel præſ. imperat. act. verbi τεύχω, fabricor. f. ξω. a. 2. ἔτυχον [illegible]

Τεύχει, pro τεύχεα, arma. dat. plur. τεύχεσι. Th. τεύχω.

Τεύχοισα, Dor. pro τεύχουσα, faciens, præſ.

præſ. part. f. g. a τεύχω, fabricor.

Τετεύχατο, 3. plural. imperf. paſſ. Jon. verbi τεύχω, fabricor.

Τεύχευ, para, præſ. imperat. paſſ. verbi ejuſdem.

ΤΕΥ'ΧΩ, fabricor, ſtruo, paro. (quaſi a τίκω, pario) fut. ξω. perf. τέτευχα. a. 2. ἔτυχον. perf. paſſ. τέτυγμαι, ξαι, κται. Sic τεύχειν γέρας τινὶ, Poet. honorarium munus alicui parare. Gall. Faire un preſent. τεύχειν τιμήν τινι, honorem alicui habere. Hinc τεῦχος, εος, τὸ, vas, alveus. τεύχεα, ων, τὰ, arma. τέκτων, ονος, ὁ, faber lignarius. ἀρχιτέκτων, ονος, ὁ, fabrorum præſes, architectus.

ΤΕ'ΦΡΑ, ας, ἡ, cinis. quaſi a τύφω, uro. Cinis enim ex lignis uſtulatis oritur. hinc τεφρὸς, ᾶ, ὁ, cinereus. τεφρόω, in cinerem redigo. τεφρώδης, εος, ὁ, ἡ, idem quod τεφρός.

Τεφρόω, in cinerem redigo. fut. ώσω. perf. τετέφρωκα. a. 1. ἐτέφρωσα. a. 1. part. act. τεφρώσας, αντος, ὁ.

Τεχθεὶς, έντος, ὁ, a. 1. part. paſſ. τεχθῆναι, natum eſſe, a. 1. inf. paſſ. verbi τίκτω, pario. f. τέξομαι. a. 1. paſſ. ἐτέχθην.

Τεχθεῖσα, ης, ἡ, a. 1. part. paſſ. fœm. g. verbi ejuſdem.

Τεχθῆναι, a. 1. inf. paſſ. vide τεχθείς.

Τεχθήσομαι, natus ero, fut. 1. ind. paſſiv. verbi τίκτω, pario. quod vide.

Τεχνάζω, exerceo, dolis utor. Thema τέχνη.

Τέχνασμα, ατος, τὸ, dolus, artificium. quod a τεχνάζω, arte conficio. Thema τέχνη, dolus.

ΤΕ'ΧΝΗ, ης, ἡ, ars, dolus, fallacia. (quaſi a τεύχω, ut ſit quaſi τεύχνη, vel a τίκω, pario) Hinc τεχνικὸς, ᾶ, ὁ, ad artem pertinens; item artificioſus. τεχνίτης, ου, ὁ, artifex. τεχνάω, artificioſe fabricor. τέχνημα, ατος, τὸ, opus arte confectum. τεχνάζω, & τεχνάω, arte conficio. ἔντεχνος, ου, ὁ, peritus, doctus; item artificialis, arte conſtans. ἄτεχνος, ου, ὁ, artificio carens. ὁμότεχνος, ου, ὁ, qui eandem artem profitetur.

Τεχνικώτερος, artificioſius, comparat. a τεχνικὸς, artificioſus. Them. τέχνη, ars.

Τεχνίτης, ου, ὁ, artifex. in acc. plural. τεχνίτας. ejuſdem them.

Τεχνῖτις, ιδος, ἡ, magiſtra. ab eodem them.

Τέω, dat. Jon. pro τινὶ, cui, ſeu τῷ, dat. ſing. a τὸς, tuus. At τεώ, nom. dual. a τεὸς, ἡ, όν, tuus, a, um. τέων, Jon. pro τινῶν, aliquorum. Them. σύ, tu.

Τέως, tandiu, antea, interea. quod ab ἕως, donec. Th. ὡς, ſicut.

T H.

Τῇ, dat. f. g. adverbialiter ſump. hac, ea parte, hic, huc. Sic & τῇδ', τῇ μὴ, per Synæreſin pro τῇ ἐμῇ. Th. ὁ, ἡ, τό.

Τῆ, pro τάε, cape, præſ. imperat. verbi τάω. Vel pro τῆθι, per Apocopen, a τῆμι, capio.

ΤΗ'ΒΕΝΝΑ, ης, ἡ, & τήβεννος, ου, ἡ, toga. veſtis Romana. a quodam Tebenno Arcade.

Τήγανον, ου, τὸ, ſartago. a τήκω, liquo.

Τῇδε, huc. adv. ab ὅδε, ἥδε, τόδε, hic, hæc, hoc.

Τήθη, vel τηθὴ, nutrix. Ea & τηθή.

Τῆθος, oſtreum quoddam. a τηθὺς, quia terreum.

Τηθὺς, ἡ, terra. q. a τήθη, nutrix: quia terra omnia nutrit. Eſt & Τηθὺς, ύος, ἡ, nomen mulieris, acc. Τηθύν.

Τηκεδόνι, dat. ſing. a τηκεδὼν, idem quod τῆξις, εως, ἡ, tabefactio. Th. τήκω, liqueſacio. f. ξω.

Τήκεται, liqueſcit, 3. ſingul. præſ. paſſiv. verbi τήκω.

ΤΗ'ΚΩ, liqueſacio, mollio. fut. ξω. p. τέτηκα. præſ. paſs. τήκομαι, liqueſco, liqueſio. a. 2. paſs. ἐτάκην, ης, η. f. 2. paſſiv. τακήσομαι. Hinc τηκτὸς, ᾶ, ὁ, liqueſactus. τηκτικὸς, ᾶ, ὁ, liqueſaciendi vim habens. τακερὸς, ᾶ, ὁ, liqueſactus, mollis, humidus. τήγανον, ου, τὸ, ſartago.

Τηλαυγὴς, έος, ὁ, ἡ, eminus ſplendens. hinc comparat. τηλαυγέστερος, ου, ὁ. Ex τῆλε, vel τηλοῦ, procul, & αὐγὴ, ῆς, ἡ, ſplendor. hinc adverb. τηλαυγῶς, perſpicue.

ΤΗ'ΛΕ, adverb. procul. τηλοῦ, & τηλόθι, idem.

Τηλεβοάων, gen. plur. nomen gentis.

Τηλέβολος, ου, ὁ, eminus, e remoto loco jactus. Ex τῆλε, procul, & βάλλω, jacio. p. m. βέβολα. Sed τηλεβόλος, qui longe jaculatur.

Τηλεθάω, germino. hinc τηλεθάοντες, florentes, nom. plur. part. præſ. Thema θάλλω, floreo. perf. med. τέθηλα, & per Metatheſin τέλεθα. unde τηλεθάω.

Τηλεκλειτοῖο, gen. Jon. a τηλεκλειτὸς, ᾶ, ὁ, inclytus. Eſt & nomen viri. a τῆλε, procul, & κλείω, celebro.

Τηλεκλητὸς, ᾶ, ὁ, ἡ, e longinquo evocatus. Ex τῆλε, procul, & καλέω, voco. perf. paſs. κέκλημαι, σαι, ται.

Τηλεκλυτὸς, ᾶ, ὁ, clarus, cujus nominis inclyta fama procul pervenit. Ex τῆλε, procul, & κλύω, audio.

Τηλέσκοπος, ου, ὁ, ἡ, eminus apparens, procul ſpeculans. Ex τῆλε, procul, & σκέπτομαι, video. fut. ψομαι. perf. med. ἔσκοπα.

ΤΗΛΕ'ΦΙΟΝ, ου, τὸ, portulaca agreſtis. a Τέλεφος, ου, ὁ, nomen viri.

ΤΗΛΙ'Α, ας, ἡ, & σηλία, vas, ſitulæ figura, in qua farina ſubigitur. quaſi a σείω, moveo. Quid ſi quaſi longe extenſum, a τῆλε.

Τηλικαῦτα, plural. n. g. a τηλικοῦτος. quod vide.

Τηλίκος, ου, ὁ, tantus, tantæ ætatis. ab ἡλίκος, quantus. de magnitudine corporis.

Τηλικοῦτος, τηλικαύτη, τηλικοῦτο, tantus, a, um, & de magnitudine, & de ætate. Ex τηλίκος, tantus, quod ab ἡλίκος, quantus, & οὗτος, αὕτη, τοῦτο, hic, hæc, hoc.

ΤΗ'ΛΙΣ, εως, & ιδος, ἡ, fœnum græcum. hinc τήλινος, ου, ὁ, fœno græco factus. q. a τῆλε, quia herba eſt caule, & ſiliquis longe extenſis.

Τηλόθεν, Poet. pro τηλόσε, eminus, longe. τηλόθι, adverb. regit genit. idem quod τῆλε, procul.

Τηλυγέτης, ου, ὁ, per ſyncop. pro τηλυγενέτης, in ſenectute genitus, natu minimus, charus, abſente patre genitus, unicus. a τῆλε, procul, & γίνομαι, naſcor.

Τηλύγετος, ου, ὁ, idem fere quod τηλυγέτης. quod vide.

Τημελὴς, έος, ὁ, ἡ, diligens. hinc τημελῶ, curo. Ducamus a τάω, capio, & μέλει, curæ eſſe, ut ſit, ſuſcipio curam.

Τήμερον, Att. pro σήμερον, adverb. hodie, ex tempore. ab ἡμέρα, dies.

Τῆμος, & τημόσδε, tum, reſpondet ἦμος, quum, a quo derivatur.

Τημοῦτος, pro τῆμος. quod vide.

Τὴν, hanc. τήνδε, τήνγε, accuſ. ſingul. ab ἡ, hæc.

Τήνα, illa, Dor. a τῆνος, α, ο, pro ἐκεῖνος. quod vide.

Τήναλλως, obiter, leviter, adverb. q. τὴν ἄλλως, hoc fruſtra.

Τήνελλα, & ος, ὁ, lyræ harmonia, & pulſatiuncula, quæ in victoria edebatur. An a τῶ νέβλαν;

Τηνεὶ, Dor. pro ἐκεῖ, illic, ibi, illuc.

ΤΗ'ΝΕΛΛΑ, ης, ἡ, & τήνελλος, ου, ὁ, lyræ harmonia.

Τηνεσμὸς, ᾶ, ὁ, teneſmus. etiam τεινεσμὸς, a τείνω, tendo.

Τηνίκα, tunc, adverb. & τηνικάδε, & τηνικαῦτα, pro eodem. Thema ἡνίκα, quum. extra interrog.

Τηνόθι, Dor. pro ἐκεῖ, illic, ibi.

Τῆνος, vel τῆνος, ου, ο, hic. Dor. τηνεί, illic. τηνῶθε, illinc.

Τήνω, Dor. pro ἐκείνου, illius. a τῆνος, hic. hinc τηνῶθε, adverb. pro ἐκεῖθεν, illinc, ex eo loco.

Τῆπερ, Jon. & Poet. pro ὥσπερ, ut, veluti, & pro ἔνθα, illic.

Τήρει, præſ. imperat. act. a τηρέω, ſervo.

Τηρέοντι, Dor. pro τηροῦσι, cuſtodiunt, 3. plural. præſ. ind. verbi τηρέω, quod vide.

ΤΗΡΕ'Ω, ῶ, έεις, εῖς, έει, εῖ, ſervo, aſſervo, tueor, cuſtodio. imperf. ἐτήρεον, ουν. fut. ήσω. perf. τετήρηκα. a. 1. ἐτήρησα, ας, ε. a. 1. imperat. activ. τήρησον, άτω, & in plur. τηρήσατε, ſervate. a. 1. ſub. activ. τηρήσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. τηρῆσαι. a. 1. part. activ. τηρήσας, αντος, ὁ. præſ. paſſiv. τηρέομαι, aſſervor. imperf. paſſiv. ἐτηρεόμην, ούμην, ου, ῶ, ετο, εῖτο. perf. paſs. τετήρημαι, σαι, ται. perf. part. paſs. τετηρημένος, η, ον, ſervatus, a, um. a. 1. paſs. ind. ἐτηρήθην, ης, η. a. 1. inf. paſs. τηρηθῆναι, reſervari. Hinc τήρησις, & συντήρησις, εως, ἡ, obſervatio.

Τηρήσωσι, 3. plur. aor. 1. ſub. activ. verbi τηρέω.

Τήρησις, εως, ἡ, obſervatio; item cuſtodia, carcer. Th. τηρέω, ſervo.

Τῇσι, Jon. pro ταῖς, his, dativ. plural. f. g. ab ἡ, hæc.

Τητᾷ, quæris, cares, 2. ſingul. præſ. med. verbi τητάομαι, ῶμαι, ᾷ, ᾷ. Th. τητάω, privo, quæro. f. ήσω.

ΤΗΤΑ'Ω, privo. an a τήτη, ης, privatio, penuria? Eſt & τητάω, quæro. fut. ήσω. q. a τάω, quæro.

Τῆτες, Att. idem quod σήτες, τῷ ἔτει, hoc anno.

Τήτη, ἡ, penuria. Thema τητάω, privo. an q. δήτη, a δέομαι.

ΤΗΥ'ΣΙΟΣ, ου, ὁ, inanis. hinc τηϋσίως, temere, fruſtra. a τάω.

T I.

Τί, cur? quid? Poet. τίη. a τίς, quis. gen. τίνος. τὶ, indefinit. aliquid.

ΤΙΑ'ΡΑ, ας, & Jon. η, ἡ, capitis geſtamen apud Perſas. tiara. An a τίω, quod honoratorum eſſet geſtamen?

Τιβεριάς, άδος, ἡ, nomen urbis. a Tiberio Cæſare ſic denominata.

Τιβέριος, ου, ὁ, nomen Cæſaris, quo nomine & appellabantur, qui ad Tiberim naſcebantur.

ΤΙΒΗ'Ν, q. τριβὴν, ῆνος, ὁ, tripus. q. quia τρεῖς βάσεις habet.

ΤΙ'ΓΡΙΣ, ιδος, & ιος, ὁ, tigris.

Τίει, honorat, 3. ſing. præſ. a τίω.

Τίεν, honorabat, 3. ſing. imperf. act. Jonic. pro ἔτιεν, verbi ejuſdem.

Τίεσκεν, honorabat, Poet. & Jon. pro ἔτιε, 3. ſing. imperf. act. a τίω, honoro. fut. τίσω.

Τίεται, 3. ſing. ind. præſ. paſs. verbi τίομαι, honoror. Th. τίω.

Τιέω, punio. idem quod τίω.

Τίη, vel τίη. Poet. pro τί, quid.

ΤΙΘΑΙΒΑ'ΣΣΩ, vel τιθαιβώσσω, mel conficio. q. a τιθέναι βάσιν, ponere eſcam. Mel eſca apum.

Τιθασσὸς, ᾶ, ὁ, ἡ, & τιθασὸς, cicur, manſuetus, ſativus. hinc τιθασεύω, cicuro, manſuefacio. q. a τιθήνω, quæ domi nutrimus, cicurantur.

Τίθεαι, Jon. pro τίθεσαι, 2. ſing. præſ. ind. paſs. verbi τίθημι, pono. f. θήσω.

Τιθέασι, Jon. pro τιθεῖσι, 3. plur. præſ. ind. act. verbi ejuſdem.

Τιθέαται, Jon. pro τίθενται, 3. plural. præſ. paſs. ejuſdem verbi.

Τιθῇσι, Jon. pro τιθῇς, 2. ſing. præſ. ſub. act. verbi τίθημι, pono. præſ. ſub. τιθῶ, ῇς, ῇ, Jon. τιθέω, έῃς, &c. & σι additum per paragogen.

Τίθει, ponebat, Jon. pro ἐτίθει, vel ἐτίθη,

θη, 3. ſingul. imperf. act. quaſi a τιθέω, verbo τίθημι, pono. Sed τίθει, pone, præſ. imperat. act. pro τίθετι, verbi ejuſdem. At τιθεῖ, 3. ſingular. præſ. indicat. a τιθέω.

Τιθεῖμεν, τιθεῖτε, τιθεῖεν, per ſyncopen pro τιθείημεν, ητε, ησαν, plur. præſ. opt. act. verbi τίθημι, pono. præſ. optat. act. τιθείην, ης, η.

Τιθείς, έντος, ὁ, præſ. part. activ. verbi ejuſdem.

Τιθήμεν, Jon. & τιθέμεναι, Dor. pro τιθέναι, præſ. inf. act. verbi τίθημι.

Τίθημμι, Æol. pro τίθημι, pono.

Τίθεν, Poet. & Dor. pro ἐτίθεσαν, 3. pl. imperf. activ. verbi τίθημι, pono. Hinc Pindar. τιθέναι τινὰ ἐν φοναῖς, ponere aliquem in cædibus, pro interficere.

Τιθέναι, præſ. inf. act. a τίθημι.

Τιθῆνέω, nutrio. a τιθὴ, nutrix.

Τιθὴ, ἡ, nutrix. a τιτθὸς, ῦ, ὁ, mamma.

Τιθήμεναι, Poet. ectaſi pro τιθέμεναι, quod Dor. pro τιθέναι, præſ. inf. act. Sic τιθήμενος, Poet. ectaſi pro τιθέμενος, præſens partic. paſſ. verbi τίθημι.

ΤΙ'ΘΗΜΙ, pono, colloco, ſuppono. facio ita eſſe. tribuo, aſſigno. q. ab inuſit. θέω, pono. præſ. imperat. τίθετι, ἐϊ. præſ. inf. τιθέναι, præſ. part. τιθείς, έντος, ὁ. imperf. ἐτίθην, ης, η, & ἐτίθην, tanquam a τιθέω, & ἐτίθουν, pro ἐτίθεσαν. fut. θήσω. perf. τέθεικα. a. 1. ἔθηκα. a. 2. ἔθην, ης, η. a. 2. ſub. act. θῶ, θῇς, ῇ. a. 2. part. θείς, έντος, ὁ. perf. paſſ. τέθειμαι. pluſq. perf. ἐτεθείμην, σο, το. a. 1. paſſ. ἐτέθην, ης, η. a. 1. ſub. paſſ. τεθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. inf. paſſ. τεθῆναι. a. 2. ind. med. ἐθέμην, εσο, & ἔθου, ἔθετο. a. 2. imperat. med. θέσο, καὶ θοῦ, θέσθω, & in 2. plural. θέσθε. a. 2. part. θέμενος, η, ον, qui ponit. Hinc θέμα, ατος, τὸ, quod propoſitum eſt. θέσις, εως, ἡ, poſitio. θήκη, ης, ἡ, repoſitorium, theca. ἀνατίθημι, ſurſum pono, ſuſtollo. ἀνάθημα, ατος, τὸ, donum parietibus, & columnis templi appenſum. Et, execratio. διατίθημι, diſpono. διάθεσις, εως, ἡ, diſpoſitio. διαθήκη, ης, ἡ, teſtamentum. διάθετος λόγος, ου, ὁ, ſermo mente conceptus. συντίθημι, compono. σύνθεσις, εως, ἡ, compoſitio. συνθήκη, ης, ἡ, idem. & fœdus. ὑποτίθημι, ſuppono. ὑπόθεσις, εως, ἡ, fundamentum, baſis; item res, de qua agitur. ἀγωνοθέτης, ου, ὁ, judex, & præſes certaminum. νομοθέτης, ου, ὁ, legiſlator. νουθετέω, commonefacio, moneo. νουθεσία, ας, ἡ, commonefactio. ὀνοματοθέτης, ου, ὁ, qui nomina imponit. ὀνοματοθεσία, ας, ἡ, impoſitio nominum. βιβλιοθήκη, ης, ἡ, bibliotheca. χειροθήκη, ης, ἡ, chirotheca.

Τιθήνη, ης, ἡ, τιθήνα, Dor. & τιθηνός, nutrix. a τιθὴ, idem. Thema τιτθός, ῦ, ὁ, mamma.

Τίθητι, Doric. pro τίθησι, 3. ſing. præſ. verbi τίθημι.

Τιθωνός, ῦ, ὁ, filius Laomedontis, ab Aurora adamatus. dat. ſing. Τιθωνῷ.

Τίκτε, Jon. pro ἔτικτε, 3. ſingular. imperf. act. verbi τίκτω, pario. τίκτῃς, 2. ſingul. præſ. ſub.

ΤΙ΄ΚΤΩ, pario, gigno, creo. q. a τέκω. f. τέξομαι, ῃ, εται. a. 2. ἔτεκον, ες, ε. a. 2. ſub. τέκω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. act. τεκεῖν. a. 1. ind. paſſ. ἐτέχθην, ης, η. a. 1. part. paſſ. τεχθείς, έντος, ὁ. fut. 1. paſſ. ind. τεχθήσομαι, ῃ, εται. præt. med. τέτοκα, ας, ε. perf. part. med. f. g. τετοκυῖα, ίας, ἡ. Hinc τόκος, ου, ὁ, partus. τέκνον, ου, τὸ, fœtus, proles. τεκνόω, liberos procreo, gigno. Θεοτόκος, ου, ἡ, Dei genitrix: Mariæ virginis Epithet. παιδοτόκος, ου, ἡ, puerpera. ἄτεκνος, ου, ὁ, ἡ, prole carens. πολύτεκνος, ου, ὁ, multos habens liberos.

Τίλαι, pennæ, quia ſolent τίλλεσθαι.

Τίλαι, quiſquiliæ: ut illæ, quæ a panno vulſo evolant. Sed τίλαι, a. 1. inf. act. a τίλλω, vello.

Τίλλε, imperf. Jon. pro ἔτιλλε, verbi τίλλω.

Τίλλοισα, vellens, Dor. pro τίλλουσα, præſ. part. f. g. a τίλλω, vello.

ΤΙ΄ΛΛΩ, vello, vellico, vexo, diſcerpo. imperf. ἔτιλλον, ες, ε. fut. λῶ. præt. τέτιλκα. a. 1. ἔτιλα. perf. paſſ. τέτιλμαι. perf. part. τετιλμένος, depilatus. Etymolog. a τείνω, extendo. ut ſit quaſi τείλλω. quæ vellicantur, extenduntur.

ΤΙ΄ΛΟΣ, ου, ὁ, ſtercus.

Τιμᾷ, honorat. 3. ſing. præſ. ind. act. ſed τίμα, vel eſt 3. ſing. imperf. act. Jon. vel eſt præſ. imperat. act. verbi τιμάω, honoro. Th. τίω, idem.

Τιμαγόρας, ου, ὁ, Timagoras, proprium nomen.

Τιμάεις, εσσα, εν, Dor. pro τιμῆς, honoratus. Vide τιμῶντα.

Τιμαῖς, dat. plural. a τιμὴ, ῆς, ἡ, honor. Th. τίω, honoro.

Τιμαίῳ, dat. ſing. a Τίμαιος, ου, ὁ, Timæus, nomen propr. Syr. contaminatus.

Τιμαλφέω, ob ingenioſa inventa honoro τιμαλφῶ. Τιμαλφής, qui honorem invenit, qui habetur in pretio. pretioſus. qui facile emptorem reperit. a τιμάω, honoro, & ἀλφέω, invenio, excogito.

Τιμάω, Dor. pro τιμῶ.

Τιμᾶντα, Dor. pro τιμῶντα. quod vide.

Τιμάορος, ου, ὁ, laudum alicujus celebrator. παρὰ τὸ τιμὴν ἀείρειν, honorem afferre. a præt. med. ἦορα, & Jonic. ἄορα.

Τίμαρχος, ου, ὁ, Timarchus, nomen propr.

Τιμάσαις, Dor. pro τιμήσας, a. 1. part. act. verbi τιμάω, honoro. quod vide.

Τιμάσοντι, honorabunt, Dor. & Æol. pro τιμήσουσι, 3. pl. fut. 1. act. verbi τιμάω. quod vide.

Τιμάω, honoro, æſtimo. fut. ήσω. p. τετίμηκα. perf. paſſiv. τετίμημαι, σαι, ται. a. 1. med. ἐτιμησάμην, ω, ατο. Th. τίω, honoro.

Τιμὴ, ῆς, ἡ, honor, laus. dat. pl. τιμαῖς. ab eodem them. τίω, fut. τίσω. perf. τέτικα. perf. paſſ. τέτιμαι.

Τιμήεσσα, ης, ἡ, pretioſa. a τιμήεις, εντος, ὁ. Th. τίω, honoro.

Τιμῆντα, per craſin pro τιμήεντα, accuſ. ſing. a τιμήεις, εντος, ὁ, honoratus. a τιμὴ, honor. Th. τίω.

Τιμήορος, ultor, Poet. Pindar. τιμάορος, etiam laudum celebrator, quaſi τιμὴν ἀείρων. Oratoribus τιμωρός eſt, ultor. q. a τιμὴ, pœna, & αἴρω, tollo, ſumo. vel ὁράω, curo.

Τίμησας, honoraſti, 2. ſing. a. 1. ind. act. Jon. τιμήσατε, 2. plural. a. 1. imperat. act. a τιμάω, verbi τιμάω, honoro. Th. τίω.

Τιμήσῃς, ῃ, 2. & 3. ſing. a. 1. ſub. act. verbi τιμάω, honoro. Th. τίω.

Τιμήσουσι, 3. plural. fut. 1. ind. act. verbi ejuſdem, & them.

Τιμητέος, adject. verbale a τιμάω, honoro. Th. τίω, idem.

Τίμιος, pretioſus, carus, honorabilis. Comparat. τιμιώτερος, ὁ, ἡ. Superlat. τιμιώτατος, η, ον. Th. τίω, honoro.

Τιμιότης, ητος, ἡ, opulentia. a τιμὴ, pretium. Th. τίω.

Τιμιώτατος, η, ον, ſuperlat. a τίμιος, honorabilis. quod a τιμὴ. Th. τίω.

Τιμοδημίδαι, ῶν, οἱ, Timodemidæ. Græca Scholia: Τιμοδημίδαι, φρατρία, ὅ. Θεοῦ οἱ πρόγονοι τοῦ Τιμοδήμου.

Τιμόθεος, ου, ὁ, nomen miniſtri verbi divini. Gr. Colens Deum.

Τιμῶμαι, color, præſ. paſſ. a τιμάομαι, ῶμαι, ejuſdem them. τίω.

Τίμων, ωνος, ὁ, nomen viri. Gr. honorans.

Τιμωρέω, punio. fut. ήσω. perf. τετιμώρηκα. a. 1. paſſ. ἐτιμωρήθην, ης, η. a. 1. ſub. paſſ. τιμωρηθῶ, ῇς, ῇ, & in 3. plur. τιμωρηθῶσι, puniantur. quod a τιμωρὸς, ῦ, ὁ, ultor, contracte ex τιμάορος, quod ex τιμὴ, ῆς, ἡ, ultio, & ὁράω, video, obſervo. παρὰ τὸ ὁρᾶν τὴν ὥραν τῆς τιμῆς, ab obſervato tempore vindictæ.

Τιμωρηθῶσι, puniantur, 3. pl. a. 1. ſub. paſſ. verbi τιμωρέω.

Τιμωρήσασθαι, a. 1. inf. med. verbi Τιμωρέω, quod vide.

Τιμώρημα, ατος, τὸ, ultio, vindicta. τιμωρητὴς, ῆρος, ὁ, & τιμωρητὴς, ῦ, ὁ, vindex. a τιμωρέω. quod vide.

Τιμωρία, ας, ἡ, pœna, ſupplicium, quod a τιμωρὸς, ῦ, ὁ, ultor. vide in τιμωρέω.

Τιμωρὸς, ῦ, ὁ, ultor. vide in τιμωρέω.

Τιμωρῶν, præſ. part. activ. n. g. a τιμωρέω, quod vide.

Τὶν, Dor. pro σοὶ, tibi. a σὺ, tu.

Τίν', pro τίνα, acc. ſing. a τίς, quis?

ΤΙΝΑ΄ΣΣΩ, quatio, concutio, vibro. fut. ξω. p. χα. quaſi σεισάσσω, a σείω, moveo. Etymol. q. ἰνάσσω, ab ἶς, ἰνὸς, qui enim concutiunt, & concutiuntur, illorum fibræ extenduntur.

Τίνασθαι, Jon. pro τίνυσθαι, ulciſci. vide τίνυμαι.

Τίνεσκε, Jonic. pro ἔτινε, 3. ſingul. imperf. act. verbi τίνω, luo. Th. τίω, idem.

ΤΙΝΘΑΛΕΌΣ, calidus, tepidus.

Τίνυμαι, punio. τίνυσθαι, puniri, ulciſci, præſ. inf. τινυμένας, vindicantes, accuſ. plur. part. præſ. paſſ. fœm. g. Th. τίω, punio.

Τίνυμι, τανύω, & τίνω, idem quod τίω, luo, ſolvo.

Τίον, honorarunt, 3. plur. a. 2. ind. act. pro ἔτιον. Sed τίον, 1. plur. imperf. Jon. verbi τίω, honoro.

Τίποτε, cur, & per ſyncop. τίπτε. a τί. τι, quando? Th. ὅτι, quando.

Τίπτ', pro τίπτε, Poetic. pro τίποτε. quod vide.

Τίρυνθ', pro τίρυνθον, accuſ. ſing. a τίρυνθος, nomen oppidi.

Τίς, τινός, & in n. g. τί, quis? quid? Sed τὶς, τινὸς, indefinitivum, aliquis, quidam. Hinc ὅστις, ὅτινος, & in f. g. ἥτις, quis, quæ, vel quiſnam, quænam.

Τίσαι, a. 1. inf. activ. verbi τίω, honoro, punio.

Τισαίατο, Jonic. pro τίσαιντο, 3. plur. a. 1. opt. med. τίσασθαι, a. 1. inf. med. verbi τίομαι, ulciſcor, punio. Thema τίω, punio.

Τισαίμεθα, ulti fuerimus, 1. plural. a. 1. optat. med. τίσασθαι, a. 1. inf. med. verbi ejuſdem.

Τίσε, a. 1. Jonic. pro ἔτισε, verbi ejuſdem.

Τίσειαν, luiſſent, 3. plural. aor. 1. optat. activ. Æol. τίσειας, ας, ε. Thema τίω, punio.

Τίσεις, 2. ſingular. fut. 1. activ. verbi ejuſdem.

Τίσιν, ultionem, accuſ. ſing. a τίσις, εως, ἡ, ultio. Th τίω, punio.

Τίσον, ἀτω, a. 1. imperat. act. a τίω.

Τίσουσι, 3. plural. fut. 1. ind. activ. verbi ejuſdem.

Τίσωσ', pro τίσωσι, honorent, 3. plur. a. 1. ſub. act. verbi τίω, honoro.

Τιταίνεσκε, 3. ſingular. imperf. Jon. verbi τιταίνω, tendo.

Τιταίνοντας, nocentes, acc. plur. part. præſ. activ. verbi τιταίνω, punio, vel tendo.

Τιταίνω, punio, ulciſcor, quod a τίω, idem. Sed τιταίνω, tendo, intendo, a τείνω, idem.

Τιτὰν, ᾶνος, ὁ, Titan. dat. plur. Τιτᾶσι.

Τιτάνη, regina. Puto quia τιμὴ, honorata. a τίω, honoro.

Τιτανοκτόνος, ου, ὁ, qui Titanes ſuſtulit. a Τιτᾶνες, ſeu Τιτᾶνες, Titanes. Th. τιταίνω, ulciſcor, & κτείνω, occido.

ΤΙΤΑ-

ΤΙΤΑΝΟΣ, ου, ἡ, calx. q. a τιταίνω, quæ extenditur illinendo. dat. ſing. τιτάνῳ.

Τιτᾶνες, Titanes, poſteri Saturni. dat. plural. τιτᾶσι, & Poet. ſeu Jon. τιτήνεσσι. a τιταίνω, ulciſcor. Th. τίω, punio.

ΤΙΤΘΟΣ, ου, ὁ, mamma, mammilla: quia ſcil. προσίθεται, ſive infantis ori admovetur. Hinc τιτθὴ, ſeu τιτθὴ, ῆς, ἡ, idem, nutrix. τιτθευτὸς, ῦ, ὁ, nutritius. τιτθεία, ας, ἡ, nutrix. τιτθὴ, ης, ἡ, idem. τιτθεύω, nutrio, nutricor. τηθὶς, & τιτθὶς, ίδος, ἡ, avia, amita, matertera. τυτθὸς, ῦ, ὁ, parvus, puſillus.

Τίτλος, ου, ὁ, titulus, per ſyncop. ex Lat. Sed Græce eſt ἐπιγραφὴ, ῆς, ἡ, inſcriptio.

Τίτος, ου, ὁ, nomen miniſtri verbi divini. Gr. honoratus.

ΤΙΤΡΑΩ, τίτρημι, & τιτραίνω, fut. τρήσω, perforo, terebro. quaſi a τράω. perf. paſſ. τέτρημαι. hinc τρῆμα, ατος, τὸ, foramen. τρῆσις, εως, ἡ, perforatio. τρητὸς, ῦ, ὁ, perforatus. τρανὴς, ῦ, ὁ, perſpicuus, manifeſtus.

ΤΙΤΡΩΣΚΩ, fut. τρώσω, vulnero, lædo. quaſi a τιτρώω. Hinc τρῶμα, ατος, τὸ, vulnus. τραῦμα, ατος, τὸ, idem.

Τιτυὸς, ῦ, ὁ, Tityus, gigas per novem jugera ſparſus, cujuſque jecur ſemper renaſcens a vulture exeditur.

Τιτύσκετο, 3. ſing. imperf. Jon. verbi τιτύσκομαι, collimo, ſeu potius colligeo.

ΤΙΤΥΣΚΟΜΑΙ, collimo, dirigo ad ſcopum, ſtruo. q. a τίω, tendo, unde & τιταίνω.

ΤΙΦΗ, ης, ἡ, frumenti genus. Puto a τίφος, quod ſit triticum degener, ut in τίφῃσι.

Τίφθ', pro τί ποτε, cur, Poet. pro τίποτε, quid tandem? Th. ὅτε, quando.

Τίφος, εος, τὸ, palus, locus uliginoſus.

ΤΙΩ, honoro, æſtimo; item pendo, punio, ulciſcor. fut. τίσω, p. τέτικα. perf. paſſ. τέτιμαι, q. a τὶ, aliquid, ſcil. præſtans, ergo & honorandum. τὶ, & οὐδὲν, ut τίμιον, & vile opponuntur. unde τιμὴ, ῆς, ἡ, honor; item pretium, pœna, ultio. τιμάω, honoro. f. ήσω. item mulcto. τιμητὸς, ῦ, ὁ, honorabilis, honore dignus. ἄτιμος, inhonorabilis, honore indignus. ἀτιμία, ας, ἡ, dehoneſtamentum, infamia. φιλότιμος, ου, ὁ, ἡ, honoris cupidus, ambitioſus.

Τ Λ.

Τλᾶθι, tolera, Dor. pro τλῆθι, præſ. imperat. act. a τλῆμι, tolero. Thema ταλάω, idem.

Τλαθύμος, ærumnarum patiens. quod a τλάω, ſeu τλάω, tolero, & θυμὸς, ῦ, ὁ, animus.

Τλαίην, tolerarem, præſ. optat. vel aor. 2. verbi τλῆμι, perfero.

Τλάμων, ονος, ὁ, ἡ, Dor. pro τλήμων, tolerans. quod vide.

Τλὰς, ἀντος, ὁ, præſ. part. vel a. 2. a τλῆμι, tolero.

Τλάω, per ſyncop. idem quod ταλάω, ſuffero.

Τλῇ, toleret, 3. ſingul. a. 2. ſub. act. a τλῆμι. ſed τλῆ, ſine jota ſubſcripto, Jon. pro ἔτλη, 3. ſingul. a. 2. ind. act. ejuſdem verbi.

Τλῆμι, perfero, patior. fut. τλήσω. p. τέτλακα. a. 2. ἔτλην. Th. ταλάω, idem.

Τλῆμεν, pertulimus, Jon. pro ἔτλημεν, 1. plur. a. 2. ind. act. verbi τλῆμι.

Τλήμονες, miſeri, nom. plur. a τλήμων, ονος, in accuſ. ſing. τλήμονα, a τλήμων. quod vide.

Τλήμων, ονος, ὁ, ἡ, patiens, ærumnoſus, miſer. audax, fortis: a τλάω, per ſyncop. pro ταλάω, perfero.

Τλῆναι, paſſum eſſe, a. 2. inf. verbi τλῆμι, tolero. a. 2. ἔτλην.

Τληπόλεμος, ου, ὁ, Tlepolemus, nomen propr.

Τλήσω, tolerabo, fut. 1. ind. act. a τλῆμι, ſeu τλάω, pro ταλάω, perfero.

Τ Μ.

Τμάγεν, ſecti ſunt, Jon. & Bœot. ſyncop. pro ἐτμάγησαν, 3 plur. a. 2. ind. paſſ. verbi τμήγω, idem cum τμάω, ſeco, ſcindo. fut. τμήξω. a. 2. ἔτμαγον, & ἔτμαγον. Sic τμάγον, poteſt eſſe a. 2. ind. act. Jon. Thema τέμνω, idem. fut. μῶ. aor. 2 ἔταμον.

Τμάω, ſeco, unde τμήγω. Th. τέμνω.

Τμηγεὶς, ſeu τμαγεὶς, ſciſſus, a. 2. part. paſſ. verbi τμήγω, ſcindo. Thema τέμνω, idem.

Τμήδην, idem quod τμητικῶς, incidendo, ſecando. a τμάω, inuſitat. pro τέμνω, ſeco.

Τμηθεὶς, ſectus, a. 1. part. paſſ. verbi τέμνω, ſeco. perf. paſſ. τέτμημαι. aor. 1. paſſ. ἐτμήθην.

Τμήσω, ſecabo, fut. 1. act. verbi τέμνω, ſeco, ab inuſit. τμάω.

Τμῶλος, ου, ὁ, Tmolus, nom. propr.

Τ Ο.

Τὸ, hoc, aliquando quapropter, & tunc ſubauditur κατὰ, vel διὰ, ut διὰ τὸ, ob id, τόγ', τόγδ', pro τόδε, τὸ ἐὸν, id, quod eſt.

Τοπρόσθεν, Jon. pro πάλαι, olim.

Τόγε ἐμοὶ, Jon. pro quantum in me.

Τοδεύτερον, iterum, ſecundum.

Τοπαράπαν, Jonic. pro παντελῶς, omnino, penitus.

Τόθι, ubi, ibi. ab ὅθι. Sed τόθ', pro τότε, & τόθεν, tunc. & pro ἐκεῖ, illic.

ΤΟΙ, quidem, particula eſt enclitica, quæ adverbiis, vel conjunctionibus adnectitur, interdum ornatus tantum gratia additur, a τοὶ, inuſit. pro ὅς.

Τοὶ, tibi, Dor. pro σοὶ, a σὺ, tu. vel Dor. pro οἱ.

Τοιαῦτ', pro τοιαῦτα, talia. τοιαύτην, talem, accuſ. ſingul. fœm. gen. a τοιοῦτος, quod ex τοῖος, talis. Th. οἷος, qualis, & οὗτος, hic, gen. τούτου.

Τοιγὰρ, equidem, itaque. τοιγαροῦν, idem. Ex τοὶ, γὰρ, enim, & οὖν, ergo.

Τοίη, ης, ἡ, talis. Th. οἷος, qualis.

Τοίνυν, igitur. Ex τοὶ, & νῦν, nunc.

Τοῖο, Jon. pro τοῦ, ab ὁ, hic, articul. præpoſit.

Τοῖος, α, ὁ, talis. Thema οἷος, qualis. hinc τοιόσδε, τοιάδε, τοιόνδε, talis, e. Ex τοῖος, & δε, ſyllabica adject.

Τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο, talis, e. Ex τοῖος, & οὗτος, hic.

Τοῖς, ipſis, dat. plur. ſic & τοῖσι, & τοῖσιν, ab ὁ, vel τὸ, hic, hoc.

Τοῖσδε, & τοίσδεσσι, Poet. dat. plur. ab ὅδε, hic. Hic retinetur circumflexus in antepenultima, non ex lege, ſed quia particula δεσσι articulo τοῖς quaſi enclitica adjungitur.

Τ' εἰαμενῇ, leg. δέ τ' εἰαμενῇ, ſia paluſtris. vide in Σίον.

ΤΟΙΧΟΣ, ου, ὁ, paries, murus. quaſi a τεύχω, ſtruo. Hinc τειχέω, murum ſtruo. μεσότοιχον, ου, τὸ, paries intergerinus.

Τοίω, tales, dual. num. a τοῖος, talis. τοίως, Poet. pro οὕτω, ſic, ita. q. d. tali modo.

Τόκα, Dor. pro τότε, tunc. Ex ὅκα, pro ὅτε.

Τοκὰς, άδος, ἡ, Poet. idem valens, ac ἡ τεκοῦσα, quæ peperit. Non ſolum autem mulieribus, ſed & pecudibus tribuitur. Th. τίκτω, pario.

Τοκέεσσι, Jon. & Poet. pro τοκεῦσι, dativ. plural. a τοκεὺς, parens. Thema τίκτω, pario.

Τοκεὺς, έος, ὁ, parens. gen. Jon. ῆος, acc. pl. τοκέας, ab eodem them.

Τοκεῦσι, dat. Jon. pro τοκεῦσι, acc. τοκῆας, Jon. genit. plur. τοκήων, a τοκεὺς, parens. Th. τίκτω.

Τόκος, ου, ὁ, uſura, fœnus, partus. a τίκτω, pario. fut. τέξομαι. præt. med. τέτοκα.

ΤΟΛΜΑ, ης, ἡ, audacia, fiducia, q. ταλάσμη. a ταλάω, fero. aliquid ſemper eſt audacibus ferendum. Sed τόλμα, fortis ſis, præſ. imperat. act. a τολμάω. Hinc τολμηρὸς, ῦ, ὁ, audax. τολμάω, audax ſum, audeo.

Τολμᾶ, 3. ſing. præſ. ind. τολμᾶν, præſ. inf. act. verbi τολμάω.

Τολμάεις, εσσα, εν, Dor. pro τολμήεις, audax. quod vide.

Τολμασεῖς, Dor. pro τολμήσεις, 2. ſing. fut. 1. verbi τολμάω.

Τολμάω, ῶ, audeo, ſuſtineo. imperf. ἐτόλμαον, ων, αες, ας. f. ήσω. perf. τετόλμηκα. a. 1. ἐτόλμησα. a. 1. inf. act. τολμῆσαι. a. 1. part. act. τολμήσας, αντος, ὁ. Th. τόλμα, ης, ἡ, audacia.

Τολμήεις, εντος, ὁ, audax, intrepidus, tolerans. Th. τόλμα, audacia.

Τολμηρὸς, ὰ, ὸν, audax. comparat. τολμηρότερος, audacior. Hine τολμηρότερον, adv. liberius. ejuſdem them.

Τολμῇς, Dor. pro τολμᾷς, 2. ſing. præſ. a τολμάω, audeo.

Τολμητὴς, ῦ, ὁ, homo audax. Th. τόλμα, ης, audacia.

Τολμῷεν, auderet, 3. plural. præſ. optat. act. τολμῷεν, ῷεν, verbi τολμάω. Th. τόλμα, ης, ἡ, audacia.

Τολμῶσι, audent, 3. pl. præſ. act. verbi τολμάω, audeo. præſ. part. act. τολμῶν.

Τολυπεύω, glomero, machinor, ad finem perduco. Th. τολύπη, ης, ἡ, lana carpta, & pexa.

ΤΟΛΥΠΗ, ης, ἡ, lana carpta, & pexa.

Τομὴ, ῆς, & Dor. τομὰ, ſectio, ſtirpis amputatio. a τέμνω, ſeco. fut. μῶ. p. τέτμηκα. p. [illegible].

Τομὸς, ὴ, ὸν, acutus, penetrans, ſcindens. comp. τομώτερος, α, ον, penetrantior, ius. Sed τόμος, ου, ὁ, cum [illegible] ſectione ablatum. Th. [illegible]ſeco.

Τόμυρις, ἡ, Scytharum [illegible]

Τομώτερος, penetrantius, compar. n. g. a τομὸς. quod vide.

Τὸν, pro ὃν, vel ἐκεῖνον, quem, accuſ. ſing. ab ὅς.

ΤΟΝΘΟΡΥΖΩ, & τονθρύζω, murmuro, muſſo, ſub mille loquor. f. ύσω. p. [illegible]. q. a τόνος, & θρόος.

Τόνος, ου, ὁ, tonus, tenſio. a τείνω, tendo. p. m. τέτονα.

Τόξ', pro τόξα, nom. pl. a τόξον, ου, τὸ, arcus.

Τόξευμα, ατος, τὸ, ſagitta. a τόξον.

Τοξευτὴς, ῦ, ὁ, & τοξότης, ου, ὁ, ſagittarius. a τοξεύω, jaculor. Th. τόξον.

ΤΟΞΟΝ, ου, τὸ, arcus. vel ars ipſa ſagittandi (quaſi a τείνω, tendo. tendendo enim aptatur arcus ad jaculandum.) Hinc τοξότης, ου, ὁ, ſagittarius. τοξοφόρος, idem. τοξεύω, jaculor. f. εύσω. p. κα. τοξότις, epithet. Dianæ.

Τοξότας, α, ὁ, Dor. pro τοξότης, ου, ὁ, ſagittarius. Th. τόξον, ου, τὸ, arcus.

Τοξοφόρος, ου, ὁ, arcitenens. hinc τοξοφόροι Κρῆτες, ſagittarii Cretenſes. a τόξον, ου, τὸ, arcus, & φέρω, fero.

Τοπάζιον, ου, τὸ, topazius, nomen gemmæ. Forte a τοπάζω, quæro, inveſtigo.

Τοπάζω, ſtatuo, colloco, quaſi in loco. a τόπος.

Τοπάλαι, idem quod πάλαι, olim. τοπαλαιὸν, antiquitus.

Τοπαράπαν, omnino, prorſus.

Τοπαραυτίκα, ſtatim, in præſentia.

Τόπαρος, & τὸ πάροιθε, idem quod πάρος, Poet. pro πρὸ, ante.

Τοπάρχης, ου, ὁ, præfectus.

ΤΟΠΟΣ, ου, ὁ, locus, tractatus, argumentum. quaſi a τῶ, capio. Hinc τοπάζω, ſtatuo, colloco. ἄτοπος, ου, ὁ, ἡ, abſurdus.

Τοπρὶν, Jon. pro πρότερον, prius, olim.

Τοπρῶτον, primum. a πρῶτος, primus. Th. πρὸ, ante.

ΤΟΡΔΥ'ΛΙΟΝ, ſeu τόρδυλον, ου, τὸ, ſeſeli Creticum, herbæ nomen. Valde diureticum eſt, ut dignum ſit, quod dictum fuerit, quaſi πορδιβούλιον.
Τορέω, perforo. a τορέω, idem.
ΤΟ'ΡΜΟΣ, ου, ὁ, vel τόρμη, ης, ἡ, modiolus rotæ, in quem axis inſeritur, quia τορεῖται, tignum.
Τόρνος, ου, ὁ, tornus, inſtrumentum, quo aliquid excavatur. idem quod τόρος, a τορέω, terebro.
Τορνόω, torno, cœlo, circulo circumſcribo. a τόρνος, ου, ὁ, tornus. quod a τορέω, torno, terebro.
Τόρος, ου, ὁ, funis, & idem quod τόρνος. Sed τορὸς, ἡ, ὸν, penetrans, acutus. a τορέω, perforo. Th. τορέω, idem.
Τορυνὴ, ης, ἡ, id, quo aliquid inter coquendum agitatur, & teritur. a τείρω, tero.
Τὸς, inuſitat. pro ὁ, unde τοῦ, hujus. plur. Poet. τοὶ, pro οἱ. Vel τὸς, Dor. pro τοὺς.
Τοσαύτη, ης, ἡ, tanta, fœm. g. a τοσοῦτος, quod vide.
Τόσος, & Poet. τόσσος, tantus. τόσον ὅσον, tantum quantum. Th. ὅσος, quantus.
Τοσοῦτος, τοσαύτη, τοσοῦτο, tantus, a, um. in plur. τοσοῦτοι, tot. Ex τόσος, tantus, & οὗτος, hic. τοσῶς, Jon. pro ὧδε, ita.
Τόσσα, pro τόσα, tanta, fœm. plural. n. g. a τόσος, pro τόσσος. quod vide.
Τοσσοῦτον, Dor. pro τόσον, tantum.
Τότε, tunc. ποτὲ, aliquando. ab ὅτε.
Τοτρίτον, tertium.
Τοῦ, & τοῦδε, hujus, gen. ſing. ab ὁ, & τὸ, hic, hoc.
Τοὔθ', ſeq. aſpirat. pro τοῦτο, hoc.
Τοὔλασσον, deterius, pro τὸ ἔλασσον, comparat. n. g a μικρὸς, parvus. comp. ἐλάσσων, ſuperl. ἐλάχιστος.
Τοὐμὸν, pro τὸ ἐμὸν, meum, acc. ſing. ab ἐμὸς, ου, ὁ, meus. Th. ἐγὼ, ego.
Τοὔμπροσθεν, Attic. pro τὸ ἔμπροσθεν, adv. ante, anterior pars. idem quod πρόσθεν. Th. πρὸ, ante.
Τοὐναντίον, pro τὸ ἐναντίον, contra, e contrario. Th. ἀντὶ, pro, contra.
Τοὔνεκα, ſeu τοὕνεκα, quocirca, pro τοῦ ἕνεκα, cujus gratia.
Τοὔνομα, pro τὸ ὄνομα, nomine, ellipſis præpoſit. κατά.
Τοὺς, hos, acc. plur. ab ὁ, hic.
Τοῦτ', pro τοῦτο, hoc. quod vide.
Τουτάκι, & τουτάκις, tunc, adv. a τοῦτο, vel τότε.
Τοὔτερον, Jon. pro τὸ ἕτερον, Att. θάτερον, alterum.
Τουτέστι, hoc eſt. legitur & τοῦτ' ἔστι, quod ex τοῦτο, & ἐστὶ.
Τουτέων, Jon. pro τούτων, horum, harum.
Τουτῇ, Dor. adverb. ab Attico ταυτῇ, hic. & hoc pro τοῦτο.
Ταὐτὸ, hoc, ex τὸ αὐτὸ, vide in αὐτός.
Τουτόθε, Dor. pro ἐντεῦθεν, hinc, adverb.
Τουτονὶ, Attice pro τοῦτον, hunc, ab οὗτος.
Τουτῷ, Dor. pro ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ, in hoc loco.
Τουτῶθεν, Dor. pro ἐντεῦθεν, hinc. Sed τουτῶ, Dor. pro τούτου.
Τοφὶθ, 2. Reg. 23. verſ. 10. aliter τοφὲθ, ſed corrupte, ut Jerem. 6. verſ. 29. 30.
Τόφρα, tunc, interea. ab ὄφρα, ut.

T P.

Τραγανὸν, calloſum. Gl. Cyr.
Τραγάω, & τραγίζω, hircum refero, hirquitallio. Dicitur de adoleſcentibus, qui incipiunt libidine tentari, quod hircis imprimis accidit.
Τραγεία, ας, ἡ, ſcil. δορὰ, hircina pellis, Th. τράγος.
Τραγεῖν, comediſſe, a. 2. inf. act. verbi τρώγω, comedo, rodo. fut. τρώξομαι. aor. 2. ἔτραγον.
Τράγημα, ατος, τὸ, tragema, id, quod in ſecunda menſa apponitur. q. τραγάλιον, a τρώγω, comedo.
ΤΡΑ'ΓΟΣ, ου, ὁ, hircus, caper. (a τραγεῖν, a. 2. a τρώγω, quia arbores rodit. Vel a τραχὺς, quod hirſuta pelle) Hinc τραγικὸς, & τραγῳδικὸς, ου, ὁ, tragicus. ad Tragœdum pertinens.
Τραγῳδὸς, ου, ὁ, Tragœdus. a τράγος, & ᾠδὴ, cantus. utpote qui cantando caprum mereretur. Hinc & τραγῳδία, ας, ἡ, Tragœdia.
Τρακτάω, negotior. hinc τρακτὸς κηρὸς, cera, quæ tractando inalbuit. a Latino.
Τράμη, vel τράμις, linea, quæ medium ſcrotum dividit, & q. τρώει.
Τράμπις, navicula, quæ trajicitur. puto quia facile τρέπεται.
ΤΡΑΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, & τρανὴς, έος, ὁ, ἡ, manifeſtus. hinc τρανόω, f. ώσω, manifeſtum reddo.
Τράπε, aor. 2. Jon. pro ἔτραπε verbi τρέπω, verto.
ΤΡΑ'ΠΕΖΑ, ης, ἡ, menſa, quaſi per Aphæreſin pro τετράπεζα. Ex τετρὰς, άδος, ἡ, numerus quaternarius, & πέζα, ης, ἡ, pes. Hinc τραπεζεὺς, ως, ὁ, menſarius.
Τραπεζίτης, ου, ὁ, menſarius, numularius, collybiſta. in plur. οἱ τραπεζῖται. Th τράπεζα, menſa.
Τραπεζοκόρος, ου, ὁ, menſipeta, qui ſatiatur menſis appoſitis. a τράπεζα, menſa, & κορέω, ſatio.
Τραπεζόφορον, caliculare, ubi calices reponuntur.
Τραπέειν, Jon. pro τρέπειν, vertere.
Τραπείομεν, vertamus, Jonic. & Poet. pro τραπῶμεν, 1. plur. aor. 2. ſub. paſſ. ω, reſolut. in εω, deinde ε, pro ω, per ſyſtolen, & ι, inſerto metri gratia. verbi τρέπω, verto. a. 2. ἐτράπην.
Τραπελὸς, ἡ, ὸν, mutabilis, e. a τρέπω, muto. f. ψω. a. 2. ἔτραπον.
Τράπεν, Jon. pro ἔτραπεν, 3. ſing. a. 2 ind. act. Vel dici poteſt etiam Jonic. & Bœotica ſyncope pro ἐτράπησαν, 3. plur. a. 2. ind paſſ. verbi τρέπω. fut. ψω. a. 2. ἔτραπον. p. m. τέτροπα.
Τραπέσδα, ας, Dor. pro τράπεζα, ης, ἡ, menſa.
Τραπέσθαι, a. 2. inf. med. τράπωμαι, aor. 2. ſub. med. verbi τρέπω.
Τραπέω, uvas calco. a τρέπω, verto: calcando enim vertuntur.
Τράπηξ, haſta. quia poteſt τρέπεσθαι, vibrari.
Τράπωμαι, a. 2. ſub. med. verbi τρέπω, verto. vide τραπέω.
Τραπὴ, locus, ubi ſiccantur ficus. a τέρσω, ſicco.
ΤΡΑΥΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, balbus, blæſus. τραυλίζω, balbutio. q. a τραύω, ut ſit quaſi ejus ſermo vulneratus.
Τραῦμα, ατος, pro (τρῶμα) τὸ, vulnus. q. a τραύω, pro quo uſitatum eſt τιτρώσκω, vulnero. f. τρώσω. perf. paſſ. τέτρωμαι.
Τραυματίζω, vulnero. fut. ίσω. perf. τετραυμάτικα. perf. paſſiv. τετραυμάτισμαι. perf. part. paſſ. τετραυματισμένος, η, ον. hoc a τραῦμα. Th. τιτρώσκω, vulnero.
Τραύξανα, (q. τρώξανα) reliquiæ pabuli, quæ de præſepi cadunt. quaſi a τραγεῖν, edere.
Τράφ', pro τράφε, Jon. pro ἔτραφε, 3. ſing. a. 2. indicat. activ. verbi τρέφω, alo. fut θρέψω
Τράφηξος, coagulum. a τρέφω, ideſt, πήσσω, cogo.
Τραφέμεν, Jon. & Dor. pro τραφεῖν, educare, vel educaſſe, pro τραφεῖν, a τρέφω, alo. vel Att. pro τρέφεσθαι.
Τραφέμεναι, Jon. pro τραφεῖν, a. 2. inf. act. verbi τρέφω, alo. f. θρέψω.
Τράφεν, Jon. & Bœot. ſync. pro ἐτράφησαν, 3. plur. a. 2. ind. paſſ. Sed τραφεῖν, eſt aoriſt. 2. infin. Doric. & Æolic. pro τραφεῖν, vel Attic. pro τραφῆναι, verbi τρέφω, alo. f. θρέψω. a. 2. ἔτραφον. p. m. τέτροφα.
Τραφερὸς, tam de mari, quam de terra dicitur: quod utraque animalia nutriat. τραφερὰ, terra arida, continens. Them. τρέφω, alo.
Τράφηξ, pars navis, ceu labrum, ubi ſcalmi ponuntur. quia, ut puto, pars ea τραφερὰ, ſicca.
Τραφήσομαι, fut. 2. ind. paſſ. τραφήσεσθαι, fut. 2. inf. paſſ. verbi τρέφω, alo. f. ψω. a. 2. ἔτραφον.
Τραφθέντες, Jon. pro τρεφθέντες, aor. 1. part. paſſ. vel a τρέπω, verto, vel τρέφω, alo.
Τράφοισα, ας, ἡ, Doric. & Æol. pro τραφοῦσα, ἡ, quæ aluit, a. 2. part. act. f. g. verbi τρέφω, alo.
Τραχεῖα, ας, ἡ, f. g. a τραχὺς. quod vide.
Τραχέως, aſpere, compar. τραχύτερον, aſperius, ſuperlat. τραχύτατα, aſperrime. Th. τραχὺς.
Τραχηλίζω, in cervicem reſupino; item, patefacio. f. ίσω. p. τετραχήλικα. perf. paſſ. τετραχήλισμαι. perf. part. paſſ. τετραχηλισμένος, η, ον. Th. τράχηλος.
ΤΡΑ'ΧΗΛΟΣ, ου, ὁ, collum, cervix. q. a τραχὺς, & ἧλος, quod oſſa ſint in eo tanquam aſperi clavi.
ΤΡΑΧΥ'Σ, έος, ὁ, aſper, ſcaber, agreſtis. q. a ταράσσω, turbo, quod aſpera turbent. Malo a τείρω, tero, infeſto. aſpera tactu ſunt moleſta. vel τὰ τραχέα habent περιτείρεσθαι αἰεὶ. Hinc τραχύτης, ητος, ἡ, aſperitas. τραχύνω, aſpero, exaſpero.
Τραχωνῖτις, ιδος, ἡ, nomen regionis. Græc. Latine ſalebroſa.
Τράω, inuſit. unde τιτράω, perforo.
Τρεέτην, timebant, 3. dual imperf. act. Jon. pro ἐτρείτην, verbi τρέω. timeo. fut. τρέσω.
Τρεῖν, præſens infin. a τρέω, tremo. Sunt qui velint τρέω, Doric. dici pro τρέμω.
ΤΡΕΙ'Σ, οἱ, αἱ, & τὰ τρία, tres, tria. gen. τριῶν. dat. pl. τρισὶ. Hinc τρίτος, ſeu τρίτατος, ου, ὁ, tertius. τρὶς, ter. τρισσάκις, idem. τριάκοντα, triginta. τριὰς, άδος, ἡ, numerus ternarius, ternio. τρίαινα, ης, ἡ, tridens. τριχῆ, tripliciter, trifariam. τριπλόος, οῦς, ὁ, triplus, triplicatus. τριπλάσιος, α, ὁ, triplo major. τρῖον, vel θρῖον, ου, τὸ, ficus folium. Θρινακρὶς, & Θρινακρία, ας, ἡ, Sicilia.
Τρειςταβέρναι, ῶν, αἱ, nomen hoſpitii. Lat tres tabernæ. Act. 28. 15.
Τρέμω, tremo, horreo, præ metu trepido. fut. τρεμῶ. præt. med. τέτρομα. Th. τρέω, idem.
Τρέον, Jon. pro ἔτρεον, tremebant, 3. pl. imperf. act. verbi τρέω.
Τρέπον, οντος, n. g. part. præſ. verbi τρέπω.
ΤΡΕ'ΠΩ, verto, converto, muto: conſidero. fut. ψω. p. τέτροφα. præt. med. τέτροπα. q. a τρίβω. Hinc τροπὴ, ῆς, ἡ, converſio. τροπικοὶ κύκλοι, οἱ, tropici circuli, quos quando Sol attingit, convertit curſum ſuum. ἀποτρέπω, averto, deflecto. εὐτράπελος, ου, ὁ, ἡ, inverecundus. προτρέπω, propello, incito, adhortor. προτροπὴ, ῆς, ἡ, exhortatio, incitatio. ἡλιοτρόπιον, ου, τὸ, herba ſolaris. πολύτροπος, ου, ὁ, ἡ, multiplex. εὐτράπελος, ου, ὁ, ἡ, lepidus, ſcitus, elegans, facetus.
Τρέσαν, territi ſunt, Jon. & Poet. pro ἔτρεσαν, 3. plur. a. 1. ind. act. Sic τρέσσε, pro ἔτρεσε, 3. ſing. a. 1. verbi τρέω, tremo.
Τρέστης, ου, ὁ, timidus. a τρέω, tremo.
Τρέφοιν, alerem, per ſyncop. pro τρεφοίην, præſ. opt. Attic pro τρέφοιμι, verbi τρέφω, alo.
ΤΡΕ'ΦΩ, nutrio, compingo. futur. θρέψω. perf. τέθρεφα. a. 1. ἔθρεψα. perf. paſſ. τέθραμμαι, ψαι, πται. part.

part. paſſ. τεθραμμένος, educatus. præt. med. τέτροφα. Hinc θρέψις, εως, ἡ, nutritio. θρεπτὴρ, ῆρος, ὁ, nutritor. θρεπτήρια, ων, τὰ, alimenta. θρεπτὸς, ȣ, ὁ, nutritus. τροφὴ, ῆς, ἡ, nutritio, nutrimentum, alimonia. τρόφιμος, ȣ, ὁ, alumnus. τροφεῖον, ȣ, τὸ, præmium nutritionis. ἄτροφος, ȣ, ὁ, ἡ, non alens, & qui non alitur. ἀτροφία, ας, ἡ, alimenti privatio, tabes.

ΤΡΕΧΩ, curro. f. θρέξω, & δραμῶ. perf. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα. Hinc δρόμος, ȣ, ὁ, curſus. τρόχος, ȣ, ὁ, idem. τροχὸς, ȣ, ὁ, rota. τροχαλὸς, ȣ, ὁ, rotundus.

Τρέψαις, Æol. pro τρέψας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. m. g. a τρέπω, verto. fut. ψω.

Τρέψας, convertens, in accuſ. τρέψαντα, a. 1. part. act. verbi τρέπω, verto. f. ψω. p. m. τέτροφα.

Τρέψαι, vertat, 3. ſingul. a. 1. opt. act. Æol. verbi ejuſdem.

ΤΡΕΩ, tremo, trepido. fut. τρέσω. perf. τέτρεκα. Hinc τρέμω, & τρομέω, idem. τρόμος, ȣ, ὁ, tremor. ἀτρέμας, & ἀτρέμα, adv. ſine timore.

Τρῆμα, foramen. tanquam a τρέω, ex τετραίνω, perforo.

Τρηματίζω, alea ludo. q. a τρῆμα, quia ſunt punctis cavis inſignitæ.

Τρήρων, ωνος, ὁ, ἡ, columba. dat. plur. τρήρωσιν. a τρέω, quia timida.

Τρηχίο, cavernoſi, gen. Jon. a τρητὸς, ȣ, ὁ, perforatus. Thema τιτράω, perforo. fut. τρήσω.

Τρηχῖνος, gen. ſing. a Τρηχὶν, ῖνος, ὁ, nomen viri.

Τρῆχος, ȣ, ὁ, Trechus, nomen viri.

Τρηχὺς, aſper, Jon. pro τραχὺς, έος, ὁ, idem. Hinc τρηχὼ, οῦς, ἡ, locus aſper. ſed τρηχῶ, Poet. pro τραχύνω, aſper ſum.

Τρία, tria, plural. neut. gen. vide τρεῖς.

Τρίαινα, ης, ἡ, tridens, fuſcina. a τρία, quia tres habet cuſpides.

Τριάκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, triginta.

Τριακοντάζυγος, ȣ, ὁ, ἡ, quæ habet triginta tranſtra. navis Epith. ex τριάκοντα. Th. τρεῖς, & ζυγὰ, tranſtra. Th. ζεύγνυμι, jungo.

Τριακόσιοι, αι, α, trecenti, æ, a.

Τριάζω, vinco. ab athletis, quorum victoria in triplici certamine ſita erat: quaſi terno. a τρία.

Τριαχθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi τριάζω, vinco, ſupero. fut. ξω. ab Athletis, quorum victoria in triplici certamine ſita erat. quod a τριὰς, άδος, ἡ, numerus ternarius. Th. τρεῖς, tres.

Τριβακὸς, homo diuturno uſu velut tritus a τρίβω, tero.

Τρίβαλλος, ſycophanta, menſarum aſſecla. Nam Triballis populis ſordes vitæ objiciebant.

Τριβεὺς, tritorium, mutonium, frictrix. a τρίβω.

Τρίβαξ, piſtillum, quo τρίβεται.

Τρίβολος, tribulus, herba. Etiam tribulum, quo paleæ teruntur.

Τριβόμενος, præſ. part. paſſ. a τρίβω, tero. quod vide.

Τρίβος, ȣ, ἡ, via trita, ſemita. a præt. m. τέτριβα, verbi τρίβω, tero.

Τρίβου, præſ. imperat. paſſ. τρίβουσι, 3. plur. præſ. ind. act. verbi τρίβω. quod vide.

ΤΡΙΒΩ, tero, tundo, quotidianis laboribus exerceo. f. ψω. p. τέτριφα. perf. paſſ. τέτριμμαι. præt. med. τέτριβα. q. a τείρω, vexo. Hinc τρίψις, εως, ἡ, trituta. τριβὴ, ῆς, ἡ, idem. διατρίβω, conſumo; item tempus impendo, dego, moror. παιδοτρίβης, ȣ, ὁ, qui pueros exercet, gymnaſii magiſter.

Τρίβωμες, teramus, Dor. pro τρίβωμεν, 1. plural. præſ. ſub. activ. a τρίβω.

Τρίβων, pallium tritum: homo uſu rerum tritus. a τρίβω, tero.

Τρίγαμος, ȣ, ὁ, ἡ, tam de viro, quam de fœmina dicitur, quæ ter nupſit a γαμέω, uxorem duco.

Τριγκὸς, idem quod θριγκός.

Τρίγλα, trigla piſcis. q. τρίγονα, quia τρὶς γονὰ, id eſt, ter anno parit.

Τριγλήνος, tres habens pupillas, vel habens in modum trium pupillarum. Th. γλήνη, pupilla, & τρεῖς, tres.

Τριγλώχιν, tricuſpis. in dat. τριγλώχινι. quod a τρεῖς, tres, & γλωχὶς, vel γλωχὶν, ῖνος, cuſpis, acies.

Τριγχὸς, maceria. vide θριγκός.

Τριετία, ας, ἡ, triennium. a τριετὴς, έος, ὁ, ἡ, trimus, triennis. & τριετίζουσα, idem. & in m. g. τριετίζων. Ex τρία, & ἔτη, ων, τὰ, anni. Them. ἔτος.

ΤΡΙΖΩ, & τρύζω, ſtrido, murmuro. hinc τρυγὼν, όνος, ἡ, turtur.

Τριηκὰς, άδος, ἡ, trima pars. Poet. pro τριακὰς. acc. ſing. τριηκάδα. Thema τρεῖς, tres.

Τριήκοντα, triginta, Poet. vel Jonic. pro Τριάκοντα, ſunt enim ἄκλιτα. Thema τρεῖς. τριηκοντούτιδες σπονδαὶ, triginta annorum fœdus.

Τριηκόντορος, ȣ, ἡ, navis, quæ triginta remis agitur. ex τριήκοντα, in τρεῖς, & ἐρέσσω, remigo.

Τριηκοσίας, trecentas, acc. plural. f. g. Jon. a τριακόσιαι, trecenti. ejuſdem th. τρεῖς.

Τριηρίτης, ȣ, ὁ, qui triremi vehitur.

Τριλλίξ, ης, ἡ, tribula, qua ſcil. teritur frumentum. q. a τείρω, tero.

Τρικάρηνον, triceps. q. τρία κάρηνα, tria capita. Ex τρεῖς, & κάρηνον.

Τρίλλιστος, & τρίλιστος, multum cupitus. proprie ter petitus votis, peroptatus. Ex τρεῖς, & λίσσομαι, precor.

Τρίμηνον, ȣ, τὸ, trimeſtre ſpatium, anni quadrans. τρίμηνος, ὁ, ἡ, trium menſium. Ex τρεῖς, tres, & μὴν, μηνὸς, ὁ, menſis.

Τριξάλλας, gryllus. vide τρώξαλλις.

Τριξὸς, triplex. τριχθὸς, a τρίς. quod a τρεῖς, tres.

Τριόδοισι, dat. plur. Jon. a τρίοδος, ȣ, ἡ, trivium. dat. ſing. τριόδῳ. Ex τρεῖς, tres, & ὁδὸς, via.

Τριόδους, οντος, ὁ, tridens. Ex τρίς, ter. Th. τρεῖς, tres, & ὀδὼς, ὁ, dens.

Τριόπος, ſeu Τριόπιον, regio Cariæ.

Τρίπηχυς, tricubitalis. acc. ſing. τρίπηχυν. Ex τρεῖς, & πῆχυς, εως, ὁ, cubitus.

Τριπλῆ, adv. tripliciter. q. τρίπλοος, a τριπλόος, ȣς, ὁ, triplus. hoc a τρεῖς, tres, & πέλω, ſum.

Τριπλόος, ȣς, ὁ, triplex. Vide in τριπλῆ.

Τρίποδ', pro τρίποδα, acc. ſing. a τρίπους, οδος, ὁ, tripes. τριπόδης, ȣ, ὁ, tripedale. quod a τρίπος, ȣ, ὁ, Æol. pro τρίπους, οδος, ὁ. ex τρεῖς, tres, & πῦς, ποδὸς, ὁ, pes.

Τριποδοφορεῖν, τρίποδας φορεῖν, εἶτε φέρειν, tripodas ferre.

Τριπόθατος, ȣ, ὁ, ἁ, Dor. pro τριπόθητος, ter optatus. Ex τρίς, ter, & ποθητὸς, a ποθέω. Th. πόθος, ȣ, ὁ, deſiderium.

Τρίπολις, ιος, ὁ, ἡ, ὁ τρεῖς πόλεις ἔχων, Epith. loci tres urbes habentis.

Τριπόλῳ, dat. ſing. a τρίπολος, ȣ, ὁ, ἡ, ter aratus. a τρεῖς, tres, & πολέω, verto, aro.

Τρίπορθος, ȣ, ὁ, ἡ, qui ter captus, ac direptus fuit. ex τρίς, ter, & πέρθω, vaſto.

Τρίπτυχος, triplex. a τρίς, ter. Them. τρεῖς, tres, & πτυχὴ, plicatura. Th. πτύσσω, plico.

Τρίς, ter. ἐπὶ τρίς. Th. τρεῖς, tres.

Τρισεινάδα, acc. ſingul. a τρισεινὰς, άδος, ἡ, tertius nonus dies menſis; hoc eſt, vigeſimus ſeptimus. Ex τρίς, & ἐννέα, novem. hinc ἐνάς, & εἰνὰς, άδος, ἡ, nonus dies.

Τρισκαίδεκα, tredecim. hinc τρισκαιδεκάτη, ης, ἡ, triceſima. Ex τρεῖς, tres, & δέκα, decem.

Τρισκαιδεκάπηχυς, εος, ὁ, qui longus eſt tredecim cubitorum magnitudine. a πῆχυς, εως, ὁ, cubitus.

Τρισκοπάνιστος, ter piſtus. ex τρίς, ter, quod a τρεῖς, tres, & κόπανον, ȣ, τὸ, piſtillum. Thema κόπτω, ſcindo.

Τρισολυμπιονίκας, α, ὁ, ὁ τρὶς ὀλύμπια νικήσας, qui ter in Olympicis ludis victor fuit.

Τρισπίθαμος, ȣ, ὁ, ἡ, tres ſpithamas longus. a τρίς. Th. τρεῖς, tres, & σπιθαμὴ, ῆς, ἡ, ſpithama, een ſpanne.

Τρίστεγον, ȣ, τὸ, q. d. τρίτη στέγη, tertia contignatio. τρίστεγος, ȣ, ὁ, ἡ, tres contignationes habens. Ex τρίς, ter, quod a τρεῖς, & στέγη, ης, ἡ, tectum. Th. στέγω, tego.

Τριστοιχεὶ, adv. triplici ſerie. quod ex τρίς, ſeu τρεῖς, tres, & στοιχῶ, ordine eo.

Τριχίλιοι, αι, α, ter mille. Ex τρίς, ſeu τρεῖς, & χίλιοι, mille.

Τριταῖος ἄνεμος, ventus poſt triduum oriens. Th. τρεῖς, tres.

Τριτάτοισι, dat. plur. Jon. a τρίτατος, ȣ, ὁ, tertius. dativ. ſingul. τριτάτῳ. quod a τρίτος, tertius. Th. τρεῖς, tres.

Τριτάτῳ, vide τριτάτοισι.

Τρίτη, ης, ἡ, tertia, f. g. a τρίτος, quod vide.

Τριτημόριον, pro τὸ τρίτον μέρος, tertia pars. hinc τριτημόριος, & τριτημορὶς, ίδος, ἡ, tertia pars.

Τριτογένεια, ας, ἡ, Minervæ Epith. a τριτὼ, οῦς, ἡ, Bœotice, caput, & γίνομαι, naſcor. Poet. enim fingunt illam e Jovis capite eſſe genitam. Vel a τρίτος, tertius; quod nata ſit tertia menſis die: aut quia eadem cum Luna eſt, quæ tertia a coitu die apparet.

Τριτογενὴς, έος, ὁ, Tritogenius.

Τριτομὴ, ex τρεῖς, & τέμνω, ſeco. Gen. 17. 12.

Τρίτος, η, ον, tertius, a, um. pro quo & τρίτατος. Th. τρεῖς, tres. τὸ τρίτον, ſc. μέρος, tertia pars, τὸ τρίτον, vel τρίτα, adv. tertio. ἐκ τρίτου, tertia vice, ἐς τρίτην, perendie.

Τριτωνὶς λίμνη. Conſule Græca Scholia Pind. Pyth. Od. 4. 234.

Τριφάσιος, Jon. τριπλοῦς, triplex.

Τριφίλατος, ȣ, ὁ, Dor. pro τριφίλητος, maxime amabilis. Th. φίλος.

Τριφῶσα, ης, ἡ, nomen ſaul. Gr. id eſt, valde lucens.

Τρίχα, & Dor. τριχθὰ, trifariam. adv. τριχῆ, tripliciter. a τρεῖς, tres.

Τρίχες, pili, nom. plur. a θρὶξ, τριχὸς, ἡ, pilus. dat. plur. θριξί.

Τρίχινος, ίνη, ινον, cilicinus, a, um, contectus ex pilis, ſeu crinibus. Them. θρὶξ, τριχὸς, ἡ, pilus.

Τρίψας, αντος, ὁ, a. 1. part. activ. verbi τρίβω, tero. f. ψω.

Τριώροφον, vide διώροφον, ab ἐρέφω, tego.

Τροίη, ης, Jon. ης, ἡ, Troja. in accuſ. Τροίην, Jon. Th. Τρὼς, Τρωὸς, ὁ, Trojanus.

Τρομεοίατο, Jon. pro τρομέοιντο, 3. pl. præſ. opt. paſſ. verbi τρομέω. quod vide.

Τρομέοντι, Dor. pro τρομέουσι, ῦσι, metuunt, verbi τρομέω. quod vide.

Τρομέω, tremo. τρομέουσα, præſ. part. f. g. quod a τρόμος, tremor. hoc a τρέμω, idem quod Th. τρέω, tremo.

Τρόμος, ȣ, ὁ, tremor. vide τρομέω.

Τρόπα, luſus, quo in talos, aut nuces in foveam quandam collineando projiciunt. Pollux lib. 7. 7. quaſi a τρύπα, foramen.

Τρόπαιον, ſeu τροπαῖον, ȣ, τὸ, tropæum, monumentum poſt τροπὴν hoſtium. Th. τρέπω, verto.

Τροπὴ, ῆς, ἡ, converſio. acc. pl. τροπάς. a τρέπω, verto.

Τρόπαλις, vel τροπαλλὶς, alliorum manipulus. a τρέπω, verto, convolvo.

Τροπὸς, manubrium remi, quod inter remigandum τρέπεται.

Τρο-

Τροπικὸς, ἡ, ὸν, figurativus, a, um. hinc τροπικῶς, figurative, adv. a τρέπω, verto.

Τρόπις, ιδος, vel ιος, ἡ, carina. Fit ex lignis verſis.

Τρόπος, ου, ὁ, modus, mores, ratio. ſed τροπὸς, οῦ, ὁ, lorum contortum, quo remus ſcalmo alligatur, rudens. Th. τρέπω, verto, torqueo. præt. med. τέτροπα.

Τροποφορέω, ῶ, mores alicujus tolero. indulgenter tracto. f. ήσω. perf. τετροποφόρηκα. a. 1. ἐτροποφόρησα. quod a τρόπος, ου, ὁ, mos, & φέρω, fero, p. m. πέφορα.

Τροφεὺς, έος, ὁ, altor, nutritor. a τρέφω, alo.

Τροφὴ, ῆς, ἡ, alimentum. Thema τρέφω, alo.

Τρόφιες, οἱ, qui jam ſunt adulti. Thema τρέφω.

Τρόφιμος, ου, ὁ, nomen viri. Gr. alumnus.

Τρόφις, ὁ, bene nutritus, craſſus, pinguis. τροφόεις, εντος, ὁ, idem. a τροφὴ, alimentum. Th. τρέφω, alo.

Τροφὸς, οῦ, ὁ, ἡ, altor, & ix, nutrix. ejuſdem them.

Τροφοφορέω, legitur 2. Machab. 7. 27. τροφοφορήσασά σε, educavi te. Ex τροφὴ, & φέρω. Sed Martinius legendum cenſet, τροποφορήσασα, leniter tuli tuos mores. a τροποφορέω. quod vide.

Τροχάων, ῶν, Poet. pro τρέχων, unde τροχὸς, οῦ, ὁ, rota. & τροχάω, curro, feſtino.

Τροχάω, curro, feſtino, rotor. Thema τρέχω, curro.

Τροχαλὸς, velox, loquax, incurvus, volubilis, ut τροχός. τροχαλία, rota, quæ circumagitur ad aquam educendam.

Τροχὰς, gallicula, Gloſſ. in qua ſc. poſſis τρέχειν.

Τροχιὰ, ᾶς, ἡ, orbita. a τρέχω, curro.

Τροχιλία, torquilla. Gloſſ. Cyr. avis eſt torquilla. Lego τροχιλέα, tortula, id eſt, trochlea.

Τρόχιλος, trochilus.

Τρόχμαλα, ſepta, & lapilli, quibus uſus eſt ad macerias, ad cingendos agros.

Τροχοειδεῖ, dat. ſing. a τροχοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, rotæ ſpeciem habens, rotundus. hoc a τροχὸς, οῦ, ὁ, rota, quod a τρέχω, curro, & εἶδος, εος, τὸ, forma, ſimilitudo. Th. εἴδω, video.

Τροχὸς, οῦ, ὁ, rota. Sed τρόχος, ου, ὁ, curſus, curſor, trochus. Th. τρέχω. curro.

Τροχόωσαι, Poet. pro τροχῶσαι, nom. plur. part. præſ. act. f. g. a τροχάω, citato gradu feror, propero. Th. τρέχω.

ΤΡΥ'ΒΛΙΟΝ, ſeu ιον, ου, τὸ, catinus, paropſis, patina.

Τρυγάω, ῶ, fruges colligo; item vindemio, uvas decerpo, fruor. f. ήσω. perf. τετρύγηκα. a. 1. ἐτρύγησα. a. 1. imperat. activ. τρύγησον, άτω. Thema τρύγη, ης, ἡ, triticum.

Τρυγέω, ſicco. refer hoc ad τείρω, ſicco, ſi vis, & ἄγω, frango.

ΤΡΥ'ΓΗ, ης, ἡ, triticum, frumentum, fructus. Hinc τρυγάω, f. ήσω, Cereales fructus colligo; item vindemio. τρὺξ, γὸς, ἡ, vinum recens, muſtum.

Τρυγητήρων, gen. plur. a τρυγητὴρ, ῆρος, ὁ, vindemiator, a τρυγάω. quod vide.

Τρυγητὸς, frugum collectio, vindemia. Thema τρύγη.

Τρυγόῳεν, Poet. pro τρυγάοιεν, 3. plur. præſ. opt. act. verbi τρυγάω, vindemio.

Τρυγὼν, όνος, ἡ, turtur. a τρύζω, murmuro, idem quod τρίζω.

Τρυζόντων, gen. plur. part. præſ. activ. a τρύζω. quod vide.

Τρύζω, idem quod τρίζω, murmuro, vox per Onomatop. ſed proprie turturis. hinc turtur dicitur τρυγών.

Τρύμα, ατος, τὸ, vel τρύμη, ης, ἡ, foramen. tanquam a τρύω, pro τερέω, foro. τρυμαλιὰ, idem quod τρύμα.

Τρυμαλιὰ, ᾶς, ἡ, idem quod τρύμα.

Τρὺξ, υγὸς, ἡ, fæx vini, muſtum. Exponitur etiam de granis recens a ſole duratis. Th. τρύγη.

ΤΡΥ'ΠΑ, ης, ἡ, foramen. a τρύω, pertundo. Hinc τρυπάω, terebro, perforo. τρύπανον, ου, τὸ, terebra.

Τρύπημα, ατος, τὸ, foramen. a τρυπάω, terebro. Th. τρύπα, ης, ἡ, foramen.

Τρυσὸς, οῦ, ὁ, afflictus, æger. Thema τρύω, vexo.

Τρυτάνη, ης, ἡ, trutina. a τρύω, pro τράω, foro.

Τρύφαινα, ης, ἡ, nomen mul. Gr. delicatula.

Τρυφάλεια, ας, ἡ, galea tres conos habens. q. τετραφάλεια. dat. ſing. Jon. τρυφαλείῃ. Ex τρεῖς, tres, & φαλὸς, οῦ, ὁ, conus galeæ.

Τρυφάω, in deliciis vivo. f. ήσω. p. τετρύφηκα. a. 1. ἐτρύφησα. quod a τρυφὴ. quod vide.

Τρυφερὸν, pro τρυφερῶς, delicate. Th. θρύπτω, frango.

Τρυφὴ, ῆς, ἡ, luxus, deliciæ. a θρύπτω, frango. f. ψω. p. τέθρυφα.

Τρυφῶσα, ης, ἡ, nomen mul. Gr. delicate vivens. quaſi a τρυφάω. quod vide.

Τρώχμαλα, aſpera loca. a τραχὺς, aſper.

Τρύχνος, idem quod στρύχνος, mollis.

Τρυχνὸς, ἡ, ὸν, mollis, e. tanquam tritus. a τρύχω.

Τρύχονται, affliguntur, 3. plural. præſ. ind. paſſ. τρύχουσι, 3. plur. præſ. act. a τρύχω.

ΤΡΥ'Ω, tero, attero, vexo. (q. a τείρω, vel pro τράω, unde τρύμα) Hinc τρυσκω, τρύχω, & τρυχόω, idem. τρύχος, εος, τὸ, pannus attritus. τρυτάνη, ης, ἡ, trutina.

Τρῴανδε, Poet. & Dor. pro Τροίανδε, ad Trojam.

Τρῳὰς, άδος, ἡ, nomen urbis. Gr. penetratrix.

Τρώγαλα, bellaria, quæ τρώγομεν a τρώγω, comedo.

Τρωγάλια, bellaria in genere, quæ ſaturi voluptatis gratia velut rodebant. Th. τρώγω.

Τρώγλη, ης, ἡ, foramen, caverna. acc. pl. τρώγλας. a τρώγω, comedo.

Τρωγλοδύοντα, accuſ. ſing. part. præſ. a τρωγλοδύω, latebram ſubeo. quod ex τρώγλη, & δύω, vel δύω, ſubeo.

Τρωγλοδύτης, ου, ὁ, nomen muris. ab iiſdem them.

Τρώγοισας, Dor. pro τρώγουσας, rodentes, acc. plur. f. g. part. præſ. a τρώγω, rodo. τρώγοντι, pro τρώγουσι.

Τρωγύλλιον, ου, τὸ, nomen urbis. Gr. cella penuaria.

ΤΡΩ'ΓΩ, rodo, comedo. f. ξομαι. p. τέτρωχα. a. 2. ἔτραγον. (q. a τείρω, tero, quæ enim comeduntur, dentibus atteruntur) Hinc τρὼξ, γὸς, ὁ, vermiculus, qui legumina rodit. τρώκτης, ου, ὁ, comeſtor, vorator. τράγημα, ατος, τὸ, quod in menſa ſecunda apponi ſolet.

Τρώεσσι, dat. plur. Jon. & Poet. pro Τρωσὶ, a Τρὼς, Trojanus. hinc Τρωϊάδες, Trojanæ.

Τρωθῇ, vulneretur. 3. ſingul. a. 1. ſub. paſſ. τρωθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi τιτρώσκω. fut. τρώσω. perf. τέτρωκα. a. 1. paſſ. ἐτρώθην.

Τρωΐα, ας, ἡ, Poet. pro Τροία, ας, ἡ, Troja. ΤρωΐαΘεν, Poet. adv. pro Τροίαθεν, & Jon. Τροίηθεν, ex urbe Troja.

Τρωΐτερ, Troi, dat. ſing. a Τρὼς, nom. propr.

Τρῶμα, ας, ἡ, Dor. pro τρώμη, ης, ἡ, foramen. quod a τράω, perforo. Th. τρέω, idem.

Τρῶμα, ατος, τὸ, vulnus, plaga. Jon. pro τραῦμα. Thema τιτρώσκω, vulnero. hinc τραυματίζειν. τραυματίας, ου, Jonic. ſaucius.

Τρώξαλλις, gryllus. a τρώγω.

Τρωξάρταο, gen. Æol. a Τρωξάρτης, ου, ὁ, nom. propr. muris. ἀπὸ τοῦ τρώξαι ἄρτον, panem vorando.

Τρώξιμος, edulis, matura. a τρώγω, comedo.

Τρωπάω, verto. a τρέπω, idem.

Τρῶσε, vulneravit, 3. ſing. aor. 1. ind. act. Jon. verbi τιτρώσκω. fut. τρώσω.

Τρώσω, vulnerabo, f. 1. ejuſdem verbi.

Τρωῦμα, ατος, τὸ, Jonic. pro τραῦμα, vulnus, quod vide.

Τρωχάω, Poet. pro τροχάω, idem quod τρέχω, curro. f. θρέξω.

Τρώων, & τρωῶν, Dor. gen. pl. a Τρὼς, Τρωὸς, Trojanus. dat. plur. Τρωσὶ.

T Y.

Τὺ, Dor. pro σὺ, tu, vel pro σοί. τύγα, Dor. pro σύγε, tu.

ΤΥΓΧΑ'ΝΩ, εις, ει, ſum, compos fio, aſſequor, cum gen. & cum accuſ. Pind. τυγχάνει, contingit, evenit. fut. τεύξομαι (q. a τεύχω, paro. quod enim aſſequor, mihi fuerat antea paratum) a. 2. ἔτυχον, ες, ε. a. 2. opt. act. τύχοιμι, οις, οι. a. 2. ſub. τύχω, ῃς, ῃ, & in 3. plur. τύχωσι. a. 2. part. act. τυχὼν, οῦσα, ὸν, vulgaris, e. perf. ind. act. τέτευχα, ας, ε, & τετύχηκα, q. a τυχέω. Hinc τύχη, ης, ἡ, fortuna. ἀτυχὴς, έος, ὁ, ἡ, infortunatus. δυστυχὴς, έος, ὁ, ἡ, idem. ἀτυχία, ας, ἡ, infortunium, fortuna adverſa. δυστυχία, ας, ἡ, idem. εὐτυχὴς, έος, ὁ, ἡ, fortunatus, felix. εὐτυχία, ας, ἡ, felicitas, fortuna ſecunda. εὐτυχέω, ſum felix.

Τυδεΐδαο, & Τυδεΐδεω, gen. Jon. a Τυδεΐδης, ου, ὁ, Tydides, nom. prop.

Τυκάνη, ης, ἡ, tribula, ἡ ἀλοῶσα. Euſtath. a τύκω, paro.

Τυκίζω, ſcalpo, polio. a τύκος.

Τύκος, ου, ὁ, & τύχος, inſtrumentum, quo fabricantur, nimirum lapides ſcalpunt. a τεύχω, fabricor.

Τυκτὰ, Perfice, nomen cœnæ.

Τυκτὸς, οῦ, ὁ, factus. a τεύχω, fabricor.

Τύκω, paro, tanquam τεύκω. vide τεύχω.

Τύλη, ης, ἡ, callus. a τύλος, idem.

Τύλειμος, crumena pellicea: quia ibi aliquid τυλίττεται.

Τυλίττω, vel σσω, involvo. Ex τύλη, lodix, culcitra.

ΤΥ'ΛΟΣ, ου, ὁ, callus, ſeu callum; item clavus ligneus. quaſi a ξύλον. Hinc τυλόω, calloſum reddo. perf. paſſ. τετύλωμαι.

Τυμβὰς, venefica, quæ circa τύμβους verſatur, & mortuos mutilat, ἀκρωτηριάζει.

ΤΥ'ΜΒΟΣ, ου, & Dorice τύμβω, ὁ, buſtum, ſepulchrum, tumulus. q. a τύφω, uro: quod Ethnicis olim in more fuerit damnatorum corpora concremare.

Τυμβοχοῦ, tumulus. a τυμβοχοέω, tumulum ſtruo, ſepelio. quod a τύμβος, & χόω, ſeu χέω, terra aggeſta exſtruo.

Τύμμα, ατος, τὸ, Poet. pro πληγὴ, ἡ, vulnus, plaga. a τύπτω, verbero.

Τυμπανίζω, diſtendo, fuſtigo, flagello. fut. ίσω. perf. τετυμπάνικα. perf. paſſ. τετυμπάνισμαι. aor. 1. paſſ. ἐτυμπανίσθην, ης, η. a τύμπανον, ου, τὸ. quod vide.

Τύμπανον, ου, τὸ, pro τύπανον, tympanum. inſtrumentum, quod fuſte percutitur. a τύπτω, verbero.

Τύνη, tu, pro Dor. τὺ, & hoc pro σὺ, tu. Sic ἐγώνη, pro ἐγώ.

ΤΥ'ΝΟΣ, vel τύννος, ου, ὁ, parvus. τυννοῦτος, parvulus.

Τυπαλὸς, lutum. τυπαλάζω, lutum calco.

Τυπεὶς, percuſſus, a. 2. part. paſſ. a τύπτω, verbero.

Τυπὴ, ῆς, ἡ, percuſſio, ictus. dat. pl. Jon. τυπῇσι, ab a. 2. verbi τύπτω, percutio.

Τύπος, ου, ὁ, nota, figura quælibet. ſignum percuſſione factum. typus, exemplar. a τύπτω. quod vide.

Τυπτήσεις, verberabis, Att. pro τύψεις, 2. ſing. f. 1. act. verbi τύπτω. fut. ψω. tanquam a τυπτέω.

Τύπτομες, Dor. pro τύπτομεν, 1. plur. præſ. ind. activ. Sic τυπτόμεσθα, pro τυπτόμεθα, 1. plur. ind. paſſ.

Τυπτόντων, verberent, Att. pro τυπτέτωσαν, nam gen. plur. part. præſ. act. uſurpant pro 3. plur. imperat. præſ. verbi τύπτω, verbero.

ΤΥ´ΠΤΩ, verbero, pulſo, tundo. impert. ἔτυπτον. f. ψω. p. τέτυφα. a. 1. ἔτυψα. a. 2. ἔτυπον. præſ. paſſ. τύπτομαι, cædor, vapulo. p. m. τέτυπα, ας, ε. Hinc τύπος, ου, ὁ, veſtigium, nota, figura, ſimulacrum. τυπόω, informo, figuro. τύπανον, ου, τὸ, baculus. τύμπανον, ου, τὸ, fuſtis; item tympanum. τυμπανίζω, fuſtibus cædo. ζηλότυπος, ου, ὁ, invidus, qui alii invidet ejuſdem amoris ſocietatem. ζηλοτυπία, ας, ἡ, invidentia, qua rivalem in amore mulieris pati non poſſumus. ἀρχέτυπον, ου, τὸ, exemplar primigenium. πρωτότυπον, ου, τὸ, idem.

Τύπῳ, dativ. ſingul. a τύπος. quod vide.

Τυπωθέντες, nom. plur. a. 1. part. paſſiv. verbi τυπόω, figuram pono. f. ώσω. Thema τύπτω.

Τυραννευόντων, gen. plural. part. præſ. verbi τυραννεύω, regno, impero. fut. εύσω. Th. τύραννος, rex.

Τυραννέω, idem quod τυραννεύω. quod vide.

Τυραννίδας, acc. plur. a τυραννὶς, ίδος, ἡ, tyrannis. Th. τύραννος.

Τυραννικώτατος, ſuperl. a τυραννικὸς, ὴ, ὸν, tyrannicus. ejuſdem them.

Τυραννοκτόνος, ου, ὁ, tyrannicida. a τύραννος, tyrannus, & κτείνω, occido. p. m. ἔκτονα.

ΤΥ´ΡΑΝΝΟΣ, ου, ὁ, tyrannus, rex, princeps. q. a τείρω, vexo, quaſi τείρανος. Eſt & nomen viri. Hinc τυραννὶς, ίδος, ἡ, tyrannis, tyrannicus dominatus. τυραννεύω, regno, impero.

Τυρβάζομαι, ſatago, perſtrepo. præſ. act. τυρβάζω, turbas do. f. άσω. perf. τετύρβακα. quod a τύρβη, ης, ἡ, Att. pro σύρβη, tumultus, turba.

Τύρβη, ης, ἡ, turba, vita voluptuariorum. a σύρβη, vel θόρυβος.

Τυρίη, ας, ἡ, pro Europa.

Τυρόεις, εντος, ὁ, vide in τυρὸς, caſeus.

ΤΥΡΟ´Σ, ῦ, ὁ, caſeus. q. a τείρω, ſicco: Eſt enim lac ſiccatum. Hinc τυρώδης, caſeoſus, ut & τυρόεις, εντος, ὁ.

Τύρος, ου, ἡ, nomen urbis. Syr. rupes.

Τυρογλύφος, ου, ὁ, nomen muris. Ex τυρὸς, ῦ, ὁ, caſeus, & γλύφω, cavo, excavo. Th. γλάφω, idem.

Τυῤῥηνοῖσιν, Tyrrhenis, dat. plur. nomen populi.

ΤΥ´ΡΣΙΣ, εως, ἡ, turris, propugnaculum.

Τυρχὴ, ῆς, ἡ, furca, quæ & ὀρχὴ.

Τυρῶ, Dor. pro τυροῦ, caſei, genit. a τυρός.

Τύσσω, ſupplico. Heſ. puto pro πτύσσω, ut ſit, plicat manus, vel genua.

Τυτθὸς, ῦ, ὁ, parvus. τυτθὸν, paululum, adv. τυτθὸν ὅσσον, valde parum. Th. τιτθὸς, ου, ὁ, mamma.

Τυτὼ, noctua. ex eo ſono, tu, tu.

Τυφάονα, acc. ſing. a Τυφάων, ονος, ὁ, nomen propr. viri. hinc Τυφαόνιον, nomen propr. loci.

Τύφη, idem quod τίφη.

Τυφθεῖμεν, εῖτε, εῖεν, verberati eſſemus, per ſync. pro τυφθείημεν, είητε, είησαν, 1. plur. a. 1. opt. paſſ. verbi τύπτω.

ΤΥΦΛΟ´Σ, ῦ, ὁ, cæcus. Hinc τυφλότης, ητος, ἡ, cæcitas. τυφλόω, excæco. f. ώσω.

Τυφλοῦται, cæcutit, 3. ſing. præſ. paſſ. a τυφλόω. quod vide.

Τυφλοφόρος, ου, ὁ, peram geſtans.

Τυφλόω, excæco. fut. ώσω. perf. τετύφλωκα, ας, ε. a. 1. ἐτύφλωσα, ας, ε. Th. τυφλός.

Τῦφος, ου, ὁ, fumus. res inanis fumo ſimilis. fumoſa arrogantia. Th. τύφω.

Τυφόω, fumo infeſto; item inſolentem reddo. f. ώσω. perf. τετύφωκα. præſ. paſſ. τυφόομαι, οῦμαι, inflor, turgeo. perf. paſſ. τετύφωμαι, σαι, ται. perf. paſſ. τετυφωμένος, η, ον, inflatus, a, um. a. 1. ind. paſſ. ἐτυφώθην, ης, η. a. 1. part. paſſ. τυφωθεὶς, έντος, ὁ, tumefactus. a τῦφος, ου, ὁ, fumus, faſtus. Th. τύφω, fumum excito.

ΤΥ´ΦΩ, fumum excito, inflammo. fut. θύψω. perf. τέθυφα. a. 1. ἔθυψα. præſ. paſſ. τύφομαι, fumigo, fumum edo. Hinc τυφὸς, ſeu τῦφος, ου, ὁ, fumus; item jactantia, oſtentatio. τυφόω, fumo infeſto, vel eneco; item effero, inſolentem reddo.

Τυφῶνος, gen. ſing. a Τυφῶς, nomen gentis.

Τυφωνικὸς, ἡ, ὸν, turbulentus, a, um. quod a τυφὼν, ῶνος, ὁ, ventus procelloſus, turbo, vortex. Them. τύφω.

Τυφῶς, ῶ, ὁ, pro Τυφὼν, ῶνος, ὁ, Typhœus centiceps.

Τύχα, ας, ἁ, Dor. pro τύχη, ης, ἡ, fortuna, gratia, favor.

Τύχαις, dat. plur. a τύχη, ης, ἡ, fortuna. Th. τυγχάνω, ſum, contingo. fut. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον.

Τύχε, Jon. pro ἔτυχε, 3. ſingul. a. 2. verbi τυγχάνω. vide in τύχαις.

Τυχεῖν, a. 2. inf. act. verbi ejuſdem.

Τυχέειν, Poet. pro τυχεῖν, nanciſci, aor. 2. inf. act. verbi τυγχάνω, adipiſcor. a. 2. ἔτυχον.

Τύχη, ης, ἡ, fortuna, eventus. accuſ. plur. τύχας. Eſt & τύχη, ης, ἡ, nom. propr. mulieris.

Τυχηρῶν, gen. plur. a τυχηρὸς, ὰ, ὸν, fortuitus, a, um. quod a τύχη, fortuna. Th. τυγχάνω, ſum, contingo.

Τύχῃς, aſſecutus eris, 2. ſing. aor. 2. ſub. act. verbi ejuſdem.

Τυχήσω, fut. 1. q. a τυχέω, idem quod τυγχάνω, aſſequor. hinc τυχήσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act.

Τυχθεὶς, ὁ, aor. 1. part. paſſ. verbi τεύχω, fabricor. perf. paſſ. τέτυγμαι. aor. 1. paſſ. ἐτύχθην.

Τυχικὸς, ῦ, ὁ, nomen viri. Gr. fortunatus. a τύχη, fortuna.

Τύχοιμι, aſſequi potero, a. 2. opt. verbi τυγχάνω. f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον.

Τυχοῖσα, ας, ἁ, Dor. pro τυχοῦσα, adepta, aor. 2. part. act. fœm. g. a τυγχάνω. quod vide.

Τυχὸν, fortitan, adv. ab a. 2. part. n. g. verbi τυγχάνω.

Τυχόντι, ei, qui obviam fuerit, dat. ſing. a. 2. part. act. verbi τυγχάνω. a. 2. ἔτυχον.

Τυχὼν, όντος, ὁ, conſecutus, a. 2. part. verbi ejuſdem.

Τύχωσι, 3. plur. a. 2. ſub. act. verbi ejuſdem.

Τύψαις, Æol. pro τύψας, a. 1. part. act. verbi τύπτω.

Τυψάντων, verberent, Attice pro τυψάτωσαν, 3. plur. a. 1. imperat. activ. verbi τύπτω. f. ψω.

Τυψέλη, ſordes in auribus. Sed aliter eſt κυψέλη.

Τύψεν, percuſſit, Jon. pro ἔτυψεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi τύπτω, verbero. f. ψω.

Τύψον, άτω, aor. 1. imperat. activ. verbi ejuſdem.

Τυψεῦντι, Dor. pro τύψουσι, 3. pl. f. 1. act. verbi ejuſdem.

Τ Ω.

Τῷ, huic, dat. ſing. ab ὁ, & pro ᾧ, cui. Exponitur enim quare, idcirco, pro διὰ τοῦτο. Sed τῳ, ſine accentu pro τινὶ, alicui. τῶ, Dor. pro τοῦ.

Τώγε, ſeu τώγε, hi, dual. num. ab ὁ, hic.

Τὤγαλμα, ατος, Dor. pro τὸ ἄγαλμα, ſimulacrum.

Τὤγκιστρον, Dor. pro τὸ ἄγκιστρον, hamus.

ΤΩΘΑ´ΖΩ, dicteriis inceſſo, irrideo. mordeo. fut. άσω. Nonnulli ducunt ab ὠθάζω, trudo. q. in infamiam. Quid ſi a τυτθὸς, ut ſit aliquem parvi pendere? & ſic erit q. τυτθάζω. Hinc τωθασμὸς, ῦ, ὁ, irriſio. τωθαστὴς, ῦ, ὁ, irriſor.

Τωθάζοισαι, Dor. pro τωθάζουσαι, conviciis inſectantes. a τωθάζω. quod vide.

Τὤλγος, Dor. pro τὸ ἄλγος, ab ἄλγος, εος, τὸ, dolor.

Τὠμπέχονον, Dor. pro τὸ ἀμπέχονον, idem quod ἀμπεχόνη, ἡ, veſtitus. ab ἀμπέχω, pro ἀμφιέχω, circumdo. Th. ἔχω, habeo.

Τῶ μῶ, Dor. pro τοῦ ἐμοῦ, mei.

Τῶν, τῶνγε, & τῶνδε, gen. plural. ab ὁ, ἡ, τὸ, hic, hæc, hoc.

Τὤντρῳ, Dor. pro τῷ ἄντρῳ, antro.

Τὤρνεον, Dor. pro τὸ ὄρνεον, avis. Th. ὄρνις, idem.

Τὼ 'πὸ τῶ, pro τὸ ἀπὸ τοῦ, poſtea.

Τὠργεῖοι, Dor. pro οἱ Ἀργεῖοι, Argivi viri.

Τὤροτρον, Dor. pro τὸ ἄροτρον, aratrum.

Τὠρχαῖον, Jon. pro τὸ ἀρχαῖον, antiquitus, olim.

Τὼς, ſic, pro οὕτως, per Aphæreſin. vel Dor. pro ὡς. Th. οὗτος, hic. Vel τὼς, ſimiliter: a τὼς, inuſitat. pro quo ὁ, in uſu. τὼς, ὡς, tantum, quantum, & Dor. pro τοὺς.

Τὠστέα, Dor. pro τὰ ὀστέα, oſſa.

Τωὐτ' ἐπὶ χρέος, Dor. & Poet. dictum, pro τὸ αὐτὸ ἐπὶ χρέος, ad idem miniſterium.

Τωὐτὸ, τωὐτῷ, & τωὐτὸ, pro τοῦ αὐτοῦ, τῷ αὐτῷ, τὸ αὐτό.

Τωὐτῶ, Dor. pro τοῦ αὐτοῦ.

Υ Α.

Υ Eſt littera vigeſima. In numeris eſt cccc. Æolibus ponitur pro ο, ut ὄνυμα, pro ὄνομα. υ, in ι Doric. & Æolic. mutatur, ut in Μοῖσα pro Μοῦσα, &c.

Υ˜, olfacientis ſonus. eum edit, qui ſe odoratu aliquid probare oſtendit.

Υ῾άδες, ſtellæ ſeptem in cornibus Tauri; quæ quum oriuntur, aut occidunt, pluvias excitant. ab ὕω, pluo.

Υ῾αινα, ζῶον, bellua, nomen quadrupedis, dict. a ſetis ſuillis in dorſo. ὗς eſt ſus.

Υ῾άζω, pluo. Th. ὕω, idem.

Υ῾ΑΚΙΝΘΟΣ, ου, ὁ, ἡ, hyacinthus, puer, flos, & gemma. etiam nomen viri. Hinc ὑακίνθινος, η, ον, hyacinthinus, a, um. ὑακίνθια, feſtum in ejus honorem. ſic dict. quia μετὰ τὸ ὕειν κινεῖ ἄνθος, florem emittit, ubi terra vernis imbribus permaduit.

Υ῾´ΑΛΟΣ, ſeu ὕελος, ου, ἡ, vitrum, cryſtallus. Etymol. ab ὕω, pluo. eſt enim vitrum pluviæ conglaciatæ non aſſimile. Malo ab ἕλη, ſplendor. hinc ὑάλινος, ίνη, ον, vitreus, a, um. ὑαλουργὸς, vitrarius. ὑαλουργεῖον, vitrarium.

Υ῾ὰς, άδος, ἡ, hyas. vide ὑάδες.

Υ Β.

Υ῾´ββάλλειν, ſubvertere, Dor. ſeu Æol. ſync. pro ὑποβάλλειν præſ. inf. act. ab ὑπὸ, & βάλλω, jacio.

Υ῾βὸν, Dor. pro κυρτὸν, gibboſum.

Υ῾βὸς, ῦ, ὁ, curvus, inflexus, a κυφός. Hinc ὕβωμα, ὕβωμα, curvamen. tanquam a ὑβόω, curvo.

Ὑβύλοιο, Doric. pro Εὐβούλοιο, Eubuli.

Ὑβρίζω, contumelia afficio. fut. ίσω. præt. ὕβρικα. a. 1. ὕβρισα. a. 1. inf. act. ὑβρίσαι. perf. paſſ. ὕβρισμαι, σαι, ται. a. 1. paſſ. ὑβρίσθην, ης, η. a. 1. part. paſſ. ὑβρισθεὶς, έντος, ὁ, contumelia affectus. fut. 1. paſſ. ὑβρισθήσομαι, ῃ. Th. ὕβρις, contumelia.

ὙΒΡΙΣ, εως, ἡ, injuria, contumelia, ſuperbia. in accuſ. ὕβριν. hinc ὑβρίζω, injuria afficio. ὑβριστὴς, ῦ, ὁ, injurioſus. quia ὑπὸ ἔρις, ſubeſt contentio. ut ſit q. ὕπερις. Vel ut ſit q. ὑπόβαρις, quod moleſta, & gravis ſit.

Ὑβρίσαι, a. 1. inf. act. ὕβρισαν, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi ὑβρίζω, contumelia afficio. f. ίσω. Th. ὕβρις.

Ὑβρίσδεν, Dor. pro ὑβρίζειν.

Ὑβρισθέντας, accuſ. plural. a. 1. part. paſſ. verbi ὑβρίζω. quod vide.

Ὑβρισθήσεται, 3. ſing. f. 1. ind. paſſ. verbi ejuſdem.

Ὕβρισμα, ατος, τὸ, idem quod ὕβρις.

Ὑβριστὴς, ῦ, ὁ, contumelioſus, injurioſus. Et ὑβρίστρια, ας, ἡ, contumelioſa, ſuperba. Th. ὕβρις.

Υ Γ.

Ὑγιαίνῃς, 2. ſing. præſ. ſub. verbi ὑγιαίνω. quod vide.

Ὑγιαίνω, ſanus ſum. f. ανῶ. Th. ὑγιὴς, έος, ὁ, ἡ, ſanus.

Ὑγιέα, acc. ſing. ab ὑγιὴς, έος, ὁ, ἡ, ſanus.

Ὑγιείης, gen. ſing. Jon. ab ὑγίεια, ας, ἡ, ſanitas. ejuſdem them.

Ὑγιεινότατος, ου, ὁ, ſaniſſimus: ſuperl. ab ὑγιεινὸς, idem quod ὑγιὴς.

ὙΓΙΗ΄Σ, έος, ὁ, ἡ, ſanus, incolumis, integer. q. ab ὑγρὸς, ut ſit q. ὑγρὴς, is ſc. in quo humor radicalis non deficit. Hinc ὑγίεια, ας, ἡ, ſanitas. ὑγιεινὸς, ῦ, ὁ, ſanus, ὑγιαίνω, ſanus ſum.

Ὑγρὰ, ſeu Jon. ὑγρὴ, interdum ſumitur ſubſtant. pro ὑγρὸς κέλευθος, mare, pelagus. Th. ὑγρός.

ὙΓΡΟ΄Σ, ά, όν, humidus, a, um. viridis. tener, mollis, lubricus. laxatus, remiſſus. q. ab ὕω, pluo. hinc ὑγρότης, ητος, ἡ, humiditas, humor. ὑγραίνω, humecto.

Υ Δ.

Ὕδασι, dat. ſing. ὕδασι, dat. plur. ab ὕδωρ, ατος, τὸ, aqua. hinc ὑδατώδης, εντος, ὁ, aquoſus.

Ὑδατὶς, veſicula, ſtella. Gloſſ. Cyr. ab ὕδωρ, aqua.

Ὕδει, aquæ, limo, dat. ſing. ab ὕδος, εος, τὸ, Poet. pro ὕδωρ, aqua.

Ὑδερος, ὁ, hydrops. ab ὕδωρ.

Ὕδης, qui perite canit, ſapiens, prudens. ab ὕδω, cano.

Ὕδναι, ἔγγονοι, σώφρονες, Heſych.

Ὑδνίω, nutrio. an ab ὕδω;

Ὕδνον, tuber, ὕδνα, tubera. quia aqueæ naturæ id φυὲν. poſſit eſſe ab ὕω, pluo. Sed ὕδνον, idem eſt, quod οἶδνον, & ex hoc illud, nempe ab οἰδέω.

Ὕδρα, ας, ἡ, hydra, aquatilis ſerpens: ut & ὕδρος, hydrus. Th. ὕδωρ, ατος, τὸ, aqua.

Ὑδραγωγὸς, aquæ ductor. ὑδραγωγεῖον, aquæductio, aquagium. ab ὕδωρ, & ἄγειν.

Ὑδραλέτης, mola aquaria. vel qui ὕδατι ἀλεῖ. ab ἀλέω, molo.

Ὑδράλμη, aqua ſalſa. ab ὕδωρ, & ἅλμη.

Ὑδραύλης, organarius. ὕδραυλις, organum, ſcil. muſicum, quo αὐλοῦσι per ὕδωρ.

Ὑδρεύω, rigo. ὑδρεύομαι, aquor, aquam haurio. f. εύσομαι. Th. ὕδωρ.

Ὑδρήϊον, τὸ, Jon. pro ὑδρία, urna.

Ὑδρίην, Jon. pro ὑδρίαν, accuſ. ſing. ab ὑδρία, ας, ἡ. quod vide.

Ὑδρία, cadus, urna, hydria, aquatio. Th. ὕδωρ.

Ὑδρομέδουσα, ἡ, nom. Ranæ. ab ὕδωρ, aqua, & μέδω, impero.

Ὑδροποτέω, ῶ, aquam bibo, ſum abſtemius. f. ήσω. perf. ὑδροπεπότηκα. quod ab ὑδροπότης, ου, ὁ, aquæ potor, pro ὑδατοπότης, ου, ὁ, quod ab ὕδωρ, aqua, & πίνω, bibo.

Ὕδρος, ου, ὁ, Hydrus, ſerpens aquaticus. vide ὕδρα.

Ὑδρόχαρις, nomen propr. ranæ. ab ὕδωρ, & χαίρω, gaudeo.

Ὑδροχόος, aquarius. qui ὕδωρ χεῖ.

Ὑδρωπικὸς, ή, όν, hydropicus, a, um. qui laborat aqua intercute. ab ὕδρωψ, ωπος, ὁ, hydrops, aqua intercus. quod ab ὤψ, ὠπὸς, ὁ, facies, ſpecies, & ὕδωρ, ατος, τὸ, aqua.

Ὕδρωψ, ωπος, ὁ, hydrops. a facie aquea: nempe ab ὕδωρ, aqua, & ὤψ, facies. Th. ὄπτομαι, video.

ὙΔΩ, celebro, cano, dico. quaſi ab ᾄδω. Hinc ὑδέω, idem. ὕμνος, ου, ὁ, hymnus, carmen. ὑμνέω, carmine celebro.

ὝΔΩΡ, ατος, τὸ, aqua. Poet. eſt ὕδας, & ὕδος. q. ab ὕω, pluo. vel q. τὸ ὕειν δῶρον, & præcipue de aqua pluvia intelligitur. Hinc ὑδρία, ας, ἡ, vas aquarium, aqualis. ὕδρος, ου, ὁ, & ὕδρα, ας, ἡ, ſerpens aquaticus, coluber. ὕδρωψ, ωπος, ὁ, aqua intercus. κλεψύδρα, ας, ἡ, clepſydra, inſtrumentum horologicum.

Υ Ε.

Ὑὲ, vox minitantis, hui.

Ὕει, plur. 3. ſing. præſ. verbi ὕω, pluo. f. ὕσω. hinc ὑετὸς, ῦ, ὁ, pluvia.

Ὕελος, vitrum, pro ὕαλος. quod vide.

Ὑεσθαι, pluviis irrigari. Th. ὕω.

Ὑετὸς, ῦ, ὁ, pluvia. ab ὕω, pluo, f. ὕσω, p. ὗκα.

Ὑετώτατος ἄνεμος, ventus maxime pluvius.

Υ Η.

Ὑηνία, & ὑωδία, mori ſuilli inſulſitas. ab ὗς, ſus.

Υ Θ.

ὝΘΛΟΣ, ου, ὁ, nugæ, loquacitas.

Υ Ι.

Ὑιᾶσι, dat. plur. pro υἱέσι, ab υἱὸς, filius, gen. υἱέος, & contracte υἱοῦς. dat. υἱεῖ. υἱῖ. Th. υἱὸς. ῦ, ὁ, filius.

Υἱὲ, filii, nom. dual. ab υἱὸς, vide in υἱᾶσι. υἱεῖς, nom. plur. ab υἱεὺς, έως, ὁ, filius. acc. plur. υἱέας. ejuſdem thematis.

Υἱῖ, dat. ſing. contract. ab υἱὸς, vide υἱᾶσι.

Υἱοθεσία, ας, ἡ, adoptio. q. d. θέσις υἱοῦ, quum pro filio recipitur qui natura filius non eſt.

Υἱος, gen. contract. ab υἱὸς, ut dictum in υἱᾶσι.

ΥἹΟ΄Σ, ῦ, ὁ, filius. q. κυὸς, a κυέω, pario, gigno. aut a φύω, nam ὁ φύς, filius. Euripid. & ideo pater αἴτιος dicitur, ἀφ' ὃ filius φύεται, an q. ὕω a parentibus?

Υἱωνὸς, ῦ, ὁ, nepos, filius filii. ab υἱὸς, filius.

Υἱώσατο, in filium adoptavit, 3. ſingular. a. 1. med. verbi υἱόω, adopto. fut. ώσω. a. 1. ὑίωσα. a. 1. med. υἱωσάμην, ω, ατο. Th. υἱὸς, ῦ, ὁ, filius.

Υ Κ.

Ὕκης, vel ὕκκης, & ὕκκη, piſcis quidam.

Υ Λ.

Ὕλα, ας, ἁ, Dor. pro ὕλη, ſylva. hinc ὑλαῖος, ſylveſtris.

Ὑλαγμὸς, ῦ, ὁ, idem quod ὕλαγμα, ατος, τὸ, latratus. ab ὑλάω, latro.

Ὑλακὴ, ῆς, ἡ, idem quod ὑλαγμός.

Ὑλακτέω, idem quod ὑλάω, latro.

ὙΛΑ΄Ω, latro. fut. άσω. ὑλακτέω, idem. ὑλακὴ, ῆς, ἡ, latratus. σκύλαξ, ακος, ὁ, catulus.

ὝΛΗ, ης, ἡ, materia, ſylva, ligna, alimenta, fæces cibi decocti. an ab ὕω; Hinc ὑλήεις, arboribus opacus. ὑλοτόμος, lignator.

Ὑλήεις, εντος, ὁ, & ὑλήεσσα, ης, ἡ, ſylvoſus, a. Th. ὕλη.

Ὑληκοῖται, qui in ſylvis dormiunt, nom. pl. ab ὑληκοίτης, ου, ὁ, quod ex ὕλη, ſylva, & κοίτη, ης, ἡ, lectus.

Ὑλητόμος, ου, ὁ, ſylvicida, lignator. ex ὕλη, ſylva, & τέμνω, ſeco. præt. med. τέτομα.

Ὕλια, prælegmina coriorum. res fæculentæ. ab ὕλη, fæx.

Ὑλὶς σταθμὰ, Dorica libra. vide Scholiaſt. Pind. Pythior. p. 195.

Ὑλοτόμος, cæſor lignorum. hinc ὑλοτομέω, ligna in ſylvis cædo. ab ὕλη, ſylva, & τέμνω, ſeco. f. μῶ. p. m. τέτομα.

Ὑλοφάγοιο, gen. Jon. ab ὑλοφάγος, qui ſylvas depaſcitur. ab ὕλη, ſylva, & φάγω, edo. a. 2. ἔφαγον.

Υ Μ.

Ὑμέας, Jon. pro ὑμᾶς, vos. ὑμὲς, Dor. pro ὑμεῖς.

Ὑμεῖς, vos, q. συμεῖς, a σὺ, tu. Inde ὑμέτερος, veſter. Poet. ὑμός.

Ὑμέναιος, ου, ὁ, hymenæus, nuptiale carmen. Eſt & nomen Hæretici. Th. ὑμὴν, ένος, ὁ.

Ὑμεναιόω, Poet. pro γαμέω, uxorem duco. Th. ὑμήν.

Ὑμέτερος, α, ον, veſter, ra, rum. ab ὑμεῖς, vos. Th. σὺ, tu.

ὙΜΗ΄Ν, ένος, ὁ, membrana, pellicula. q. ab ὕω, quia ex humore naſcitur: vel ab humore affluente madeſcit ſemper. Vel carmen nuptiale. q. ab ὕω, ſeu ὕδω, cano. hinc ὑμέναιος, ου, ὁ, hymenæus, carmen nuptiale. Ponitur & ὑμὴν, pro ὑμετέραν, veſtram, accuſ. ſingul. fœm. gen. a σὺ, tu.

Ὕμμε, & ὕμμες, Æol. pro ὑμεῖς, nom. pl. ſic ὕμμες, Æol. pro ὑμᾶς, accuſ. plur. a σὺ, tu.

Ὕμμι, & ὕμμιν, Æol. pro ὑμῖν, dat. plur. a σὺ, tu.

Ὑμνῆσαι, Dor. pro ὑμνῆσαι, celebrare, a. 1. inf. act. verbi ὑμνέω, quod vide.

Ὑμνεῦσαι, cantantes, nom. plur. part. præſ. f. g. Poet. pro ὑμνοῦσαι, verbi ὑμνέω, celebro. quod vide.

Ὑμνέομες, Dor. pro ὑμνέωμεν, hymno celebramus, 1. plur. præſ. verbi ὑμνέω.

Ὑμνεῦσαι, Doric. pro ὑμνοῦσαι, nom. plural. part. præſ. f. g. Sic ὑμνεῦσι, pro ὑμνοῦσι, Dorice 3. plural. præſ. ind. verbi ejuſd.

Ὑμνέω, celebro, hymnum cano. imperf. ὕμνεον, ουν. f. ήσω. perf. ὕμνηκα. a. 1. ὕμνησα. a. 1. part. act. ὑμνήσας, αντος, ὁ. quod ab ὕμνος, ου, ὁ, carmen. Th. ὕδω, celebro, cano.

Ὑμνήσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. verbi ὑμνέω. quod vide.

Ὑμνητὸς, ῦ, ὁ, celebratus, celebris. ab ὑμνέω, celebro.

Ὑμνοθέτης, ου, ὁ, qui hymnos ſcribit. Ex ὕμνος, hymnus, & τίθημι pono.

Ὕμνος, ου, ὁ, hymnus, carmen in honorem Dei ſcriptum. Th. ὕδω, celebro.

χομαι, venio. fut. ἐλεύσομαι. aor. 2. ἦλθον.

Ὑπεξέρχεσθαι, clam exire. Th. ἔρχομαι, venio.

Ὑπεξέχε, effugit, pro quo comm. ὑπεξέφυγε, 3. ſing. a. 2 ind. act. verbi ὑπεξέχω, clam me ſubduco. Th. ἔχω.

Ὑπεξέφερον, ες, ε, imperf. act. verbi ὑπεκφέρω, ſubduco. Quod ex ὑπὸ, ἐξ, & φέρω, fero. fut. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Ὑπεξέσσαν, ſe ſubduxerunt. vide εἴσαν.

Ὑπεξήλυξε, evitavit, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi ὑπεξαλύσκω, fut. ξω. quod ab ὑπὸ, ἐξ, & ἀλύσκω, fut. ξω, evito. a. 1. ἤλυξα. Th. ἀλέω, idem.

Ὑπεξούσιος, ου, ὁ, filius familias, proprie eſt qui ὑπ' ἐξουσίᾳ, ſub poteſtate, ſcilicet patris, nondum emancipatus.

Ὑπεπλεύσαμεν, 1. plur. a. 1. ind. act. verbi ὑποπλέω, ſubnavigo, ſublego. Thema πλέω, navigo. fut. πλεύσω. aor. 1. ἔπλευσα.

ὙΠΕ'Ρ, poet. ὑπείρ, cum gen. ſuper, pro, per. cum acc. ultra, præter, trans. Hinc ὑπέρτερος, ου, ὁ, ſuperior. ὑπέρτατος, ſupremus. ὕπερθε, deſuper, ſuperne. ὕπατος, ου, ὁ, ſummus: item conſul. ὑπατεύω, conſulatum gero.

Ὑπέρα, funis, quo antennarum cornua tenduntur, & laxantur. ab ὑπὲρ, & ἐάω.

Ὑπεράγω, excello. ὑπεραγόντως, valde. Th. ἄγω, duco. 2. Mach. 7. 20.

Ὑπεραεῖ, per dialyſ. pro ὑπεραῆ, dat. ſing. ab ὑπεραής, έος, ὁ, ἡ, deſuper flans. ab ὑπὲρ, & ἄω, flo, ſpiro.

Ὑπεραίρω, ſupra modum me effero. item antecello. f. ὑπεραρῶ. p. ὑπερῆρκα. a. 1. ὑπερῆρα. præſ. paſſ. ὑπεραίρομαι, ſupra modum efferor, vel effero me ipſum. aor. 1. paſſ. ὑπερήρθην. a. 1. inf. paſſiv. ὑπεραρθῆναι.

Ὑπέρακμος, ου, ὁ, ἡ, florem ætatis excedens. Ex ὑπὲρ, ſuper, & ἀκμὴ, ἡ, cuſpis; item flos ætatis.

Ὑπεράκριοι, qui loca montana incolunt. Th. ἄκρος, ſummus.

Ὑπέραλλος, ου, ὁ, ἡ, pro ἔξοχος, eximius, præſtans. Ex ὑπὲρ, ſuper, & ἄλλος, alius.

Ὑπεράλμενον, tranſilientem, per ſyncop. pro ὑπεραλλόμενον, accuſ. ſingul. part. præſ. verbi ἅλλομαι, ſalio.

Ὑπεράνω, & ὑπεράνωθεν, adverb. cum genit. longe ſupra. Ex ὑπὲρ, & ἄνω, ſurſum.

Ὑπεραπολογεῖσθαί τινος, pro ὑπέρ τινος ἀπολογεῖσθαι, pro aliquo cauſam agere.

Ὑπεραρθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi ὑπεραίρω. quod vide.

Ὑπεραρρωδέω, ſupra modum metuo. ex ὑπὲρ, & ἀρρωδέω, non metuo. quaſi ex α, priv. & ὀρρωδέω, metuo. Th. ὄῤῥος.

Ὑπερασπιῶ, f. 1. Att. pro ὑπερασπίσω, verbi ὑπερασπίζω, clypeo protego. Ex ὑπὲρ, & ἀσπίζω, clypeo defendo. Th. ἀσπίς, ίδος, ἡ, clypeus.

Ὑπεραυξάνω, vehementer augeſco. f. ὑπεραυξήσω. a. 1. ὑπερηύξησα. quod ab ὑπὲρ, & αὐξάνω, creſco. Th. αὔξω, augeo.

Ὑπεράφανος, ου, ὁ, & ἡ, Doric. pro ὑπερήφανος, ου, ὁ, ἡ, ſuperbus, a. quod vide.

Ὑπεράχθομαι, iniquiſſimo animo fero. hinc ὑπεραχθής, έος, ὁ, ἡ, ſupra modum gravatus, & onuſtus. Th. ἄχθος, εος, τὸ, pondus.

Ὑπερβαίνω, ſupergredior, ſcando ſuper reliquos, opprimo. fut. ὑπερβήσομαι. p. ὑπερβέβηκα. a. 2. ὑπερέβην, ης, η. quod ex ὑπὲρ, & βαίνω, eo.

Ὑπερβάλλῃ, prætererit, 3. ſing. præſ. ſub. act. verbi ὑπερβάλλω. quod vide.

Ὑπερβαλλόντως, adv. ſupra quam. hoc ab ὑπερβάλλω, excello.

Ὑπερβάλλω, excello, ſupero. p. m. ὑπερβέβολα. Th. βάλλω, jacio. fut. αλῶ. p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον.

Ὑπερβασία, ας, & Jonic. ης, ἡ, tranſgreſſio, Poet. pro ὑπέρβασις, εως, ἡ, ab ὑπερβαίνω, tranſgredior. Th. βαίνω, eo. f. βήσομαι. a. 2. ἔβην.

Ὑπέρβασις, εως, ἡ. vide ὑπερβασία.

Ὑπέρβατος, ου, ὁ, excellens, præſtantiſſimus. ab ὑπερβαίνω, tranſgredior. quod vide.

Ὑπερβήῃ, Att. pro ὑπερβῇ, tranſgreſſus fuerit, 3 ſing. a. 2. ſub. act. verbi ὑπερβαίνω. Th. βαίνω. f. βήσομαι. aor. 2. ἔβην. a. 2. ſub. βῶ, ῇς, ῇ.

Ὑπερβῆναι, ſuperare, aor. 2. inf. activ. verbi ejuſdem, & them.

Ὑπερβῇς, tranſeas, 2. ſing. a. 2. ſub. act. verbi ejuſdem.

Ὑπέρβιος, ου, ὁ, violentus, omnem vim excedens. Hinc ὑπέρβιον, ſupra vires. ὑπερβίως, idem. Ex ὑπὲρ, ſupra, & βία, ας, ἡ, vis, robur.

Ὑπερβολάδην, adv. ſupra modum. ab ὑπερβολία, ας, ἡ, exceſſus. ab ὑπὲρ, & βάλλω, jacio. p. m. βέβολα.

Ὑπερβολὴ, ῆς, ἡ, exſuperantia, exceſſus, excellentia. ὑπερβολικός, excedens, nimius, ſuperans fidem. ab ὑπερβάλλω. quod vide.

Ὑπερβόρειοι, οἱ, populi, qui ultra Aquilonem habitant. Th. Βορέας, Boreas.

Ὑπερδέα, per ſyncop. pro ὑπερδεέα, acc. ſing. ab ὑπερδεής, metu ſuperior, qui nullo metu ſuperatur, aut frangitur. quod ab ὑπὲρ, & δέος, εος, τὸ, metus. Them. δείδω, timeo.

Ὑπερδείδω, ſupra modum timeo. Them. δείδω, timeo.

Ὑπερδικέω, cauſam ago pro. Quod ab ὑπὲρ, & δίκη, ης, ἡ, jus.

Ὑπέρδικον Νέμεσιν φυγεῖν. Nemeſin ultricem evitare. Vide Scholia Pindar. Pythior. Od. χ. 314. 5. Alias ὑπέρδικος, ſignificat, ſupra modum juſtus.

Ὑπερδράμομεν, 1. plur. a. 2. ind. act. verbi ὑπερτρέχω, prætercurro. Th. τρέχω, curro. fut. θρέξω. p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα.

Ὑπερδυναμόω, prævaleo. Pſalm. 63. 3. ab ὑπὲρ, & δύναμαι, poſſum. fut. δυνήσομαι. a. 1. paſſ. ἐδυνάσθην.

Ὑπερεθέμην, ου, το, a. 2. med. verbi ὑπερτίθημι, ſuprapono. Th. τίθημι, pono. fut. θήσω. a. 2. ἔθην.

Ὑπερείδω, connniventia diſſimulo. f. εἴσομαι. a. 2. ὑπερεῖδον. aor. 2. part. activ. ὑπεριδών, όντος. Th. εἴδω, video. a. 2. εἶδον, & ἴδον.

Ὑπερεῖσαι, a. 1. inf. act. ab ὑπερείδω, ſuffulcio, pro fulcimine ſuppono. ab ὑπὸ, ſub, & ἐρείδω, fulcio.

Ὑπερέκεινα, adverb. trans, cum gen. 2. Cor. 10. verſ. 16. idem quod ἐκεῖνα, pro ἐπὶ ἐκεῖνα, adverb. loci. Interdum illic, ultra, ante. Th. ἐκεῖνος, ου, ὁ, ille.

Ὑπερεκτείνω, extendo me ultra quam fas eſt. f. ὑπερεκτενῶ. aor. 1. ὑπερεξέτεινα. quod ab ὑπὲρ, ἐκ, & τείνω, tendo.

Ὑπερεκτίνω, ſolvo pro. hinc ὑπερέκτισις, depenſio, depenſus. ab ὑπὲρ, ἐκ, & τίνω, ſeu τίω, ſolvo.

Ὑπερεκχέω, ſupereffundo. Ex ὑπὲρ, ἐκ, & χέω, fundo. f. χεύσω.

Ὑπερεκχυνόω, nimium effundo. f. ὑπερεκχύσω. p. ὑπερεκκέχυκα. ſed ὑπερεκχυνόομαι, ſuperfluo. quod ex ὑπὲρ, ἐκ, & χυνόω. f. χύσω. Th. χέω, fundo.

Ὑπερελθών, όντος, ὁ, qui ſuperavit, qui vicit, aor. 2. part. activ. ab ὑπὲρ, & ἔρχομαι, venio. futur. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλθον.

Ὑπερεντυγχάνω, interpello, intercedo. Ex ὑπὲρ, & ἐντυγχάνω. quod vide.

Ὑπερέξω, 3. ſing. f. 1. ab ὑπερέχω. quod vide.

Ὑπερεξελευσόμεθα, 1. pl. fut. 1. med. verbi ὑπερεξέρχομαι, digredior. Ex ὑπὲρ, ἐξ, & ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, & per ſyncop. ἦλθον.

Ὑπερεπαίρω, admodum effero. a. 1. ind. paſſ. ὑπερεπήρθην, ης, η. Pſal. 139. 5. Quod ex ὑπὲρ, ἐπὶ, & αἴρω, tollo.

Ὑπερεπιθυμέω, admodum deſidero. quod ex ὑπὲρ, & ἐπιθυμέω, deſidero. quod vide.

Ὑπερεπλεόνασα, ας, ε, a. 1. ind. activ. verbi ὑπερπλεονάζω, ſuperabundo. fut. άσω. ex ὑπὲρ, & πλεονάζω, plus habeo, a πλέον, ſeu πλεῖον, amplior, compar. a πολὺς, multus.

Ὑπερέσχε, protexit, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi ὑπερέχω, emineo, præſto. Ex ὑπὲρ, & ἔχω, habeo. f. ἕξω, & σχήσω. perf. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον, ες, ε.

Ὑπερηφανής, ſeu ὑπερήφανος. quod vide.

Ὑπερέφθιτο πατρὸς, pro ὃς ὑπὲρ τοῦ πατρὸς ἔφθιτο, ὅπερ ἐστὶν ἐφθάρη καὶ ἔθανεν, qui pro patre periit, ac cæſus eſt. vide φθίω.

Ὑπερέχω, ſuperemineo, præſtantior ſum, ſupero. τὸ ὑπερέχον, eminentia, præſ. part. n. g. in plural. τὰ ὑπερέχοντα, ſublimia. fut. ὑπερέξω. a. 2. ὑπερέσχον. quod ex ὑπὲρ, & ἔχω, habeo.

Ὑπερήδομαι, ſupra modum delector. ab ἡδύς, έος, ὁ, ἡ, ſuavis, lætus.

Ὑπερημίσεας τῶν ἀστῶν, ultra dimidiam civium partem. Thema ἥμισυς, εος, ὁ, dimidius.

Ὑπερηνορέω, ultra virum poſſum, ſuperbio. quod ab ὑπερήνωρ, ſupra modum virilis, fortis, ſuperbus. quod ab ὑπὲρ, & ἀνὴρ, vir.

Ὑπερήνωρ, ορος, ὁ, ſuperbus. vide ὑπερηνορέω.

Ὑπερήφανα τέκνα, ſuperba proles. vide ὑπερήφανος.

Ὑπερηφανία, ας, ἡ, ſuperbia. vide ὑπερήφανος.

Ὑπερήφανος, ου, ὁ, ἡ, ſuperbus, qui ſupra alios vult videri. Hinc ὑπερηφανία, ſuperbia, faſtus. ὑπερηφανῶ, ſuperbio. quod ex ὑπὲρ, ſuper, & φαίνω, appareo, oſtendo.

Ὕπερθε, ſeu ὕπερθεν, deſuper, ſupra. ὕπερθε βάλλειν, Poet. pro ὑψοῦν, extollere, in altum evehere. Th ὑπὲρ, ſuper.

Ὑπερθεματίζω, licitor, liceor, pretium augeo. tanquam ab ὑπέρθεμα, pretium ſuperadditum. hinc ὑπερθεματισμός, licitatio, adjectio. ὑπερθεματιστής, licitator.

Ὑπέρθεσις, dilatio, mora, procraſtinatio. ab ὑπερτίθημι, differo. Them. τίθημι, pono.

Ὑπέρθορον, tranſilii, a. 2. ind. act. verbi ὑπερθορέω. Th. θόρω, ſalio.

Ὑπέρθυμος, ου, ὁ, magnanimus. ex ὑπὲρ, & θυμός, ῦ, ὁ, animus.

Ὑπερθύριον, ſuperliminare. ὑπέρθυρον, idem. Ex ὑπὲρ, ſuper, & θύρα, ας, ἡ, janua.

Ὑπερείδης, ου, ὁ, Hyperides, nomen propr.

Ὑπεριδών, όντος, ὁ, a. 2. part. act. verbi ὑπερείδω, conniventia diſſimulo. quod vide.

ὙΠΕ'ΡΙΚΟΝ, vel ὸν, ῦ, τὸ, hypericum, herba.

Ὑπεριονίδαο, gen. Æol. pro ου, ab Ὑπεριονίδης, ου, ὁ, nomen gentile.

Ὑπερίονος, gen. ſing. ab Ὑπερίων, nomen viri.

Ὑπερίων, ονος, ὁ, ſupergrediens. Epith. Solis. q. ὑπὲρ ἰὼν, ſupra iens.

Ὑπερκεράω, cornu circumvenio, alterum cornu hoſtis ſupero. Ex ὑπὲρ, & κέρας, ατος, τὸ, cornu.

Ὑπερκορέσειας, exſaturaveris, 2. ſingul. a. 1. optat. act. verbi ὑπερκορέννυμι. fut. έσω. Quod ex ὑπὲρ, & κορέννυμι, idem quod κορέω, ſatio. f. έσω.

Ὑπερκρέμαμαι, σαι, ται, ſplendeo, præſ. med. verbi κρέμαμαι. Th. κρεμάω, ſeu κρεμάννυμι, ſuſpendo. f. κρεμάσω.

Ὑπερκύδαντα, accuſ. ſing. ab ὑπερκύδας, αντος, ὁ, gloria ſupereminens. Ex ὑπὲρ, & κῦδος, εος, τὸ, gloria.

Ὑπερμάκης, εος, ὁ, ἡ, Dor. pro ὑπερμήκης. quod vide.

Ὑπερμεγέθης, ὁ, ἡ, Jon. pro ὑπερμεγέθης, ſupra modum magnus. Ex ὑπὲρ, & μέγας, magnus.

Ὑπερμενέος, præpotentis, genit. ſing ab ὑπερμενής, έος, ὁ, ἡ, dat. ſing. ὑπερμενεῖ. Th. μένος, εος, τὸ, animus.

Υ'ποβρυχία, acc. ſing. ab ὑποβρυχὴς, aquis ſubmerſus. alii leg. ὑπὸ βρυχία. Th. βρύχω, f. ξω, ſtrideo. vel a βρέχω, madefacio.

Υ'πογάστριον, ſubventrale.

Υ'πογραμμὸς, ῦ, ὁ, exemplar. 1. Petr. 2. 21 ab ὑπὸ, & γράφω, ſcribo. fut. ψω. perf. paſſ. γέγραμμαι.

Υ'πόγυιον, & ὑπόγυον, nuper, ex tempore. ἐξ ὑπογύυ, ſubito. ὑπογύως, nuper. Th. γυῖον, ν, τὸ, membrum. γυῖα, pedes.

Υ'ποδείσας, ſubveritus, a. 1. part. activ. gem. ὁ, verbi ὑποδείδω, Th. δείδω, timeo. f. δείσω. p. δέδοικα.

Υ'ποδέδεκται, 3. ſingul. perf. paſſ. verbi ὑποδέχομαι, excipio. quod vide.

Υ'ποδεδεμένους, accuſ. plural. perf. part. paſſ. verbi ὑποδέω, ſubligo. quod vide.

Υ'ποδεὴς, ſubtimidus, ſubnixus, humilis. ὑποδεέστερος, ν, ὁ, inferior. ex ὑπὸ, & δέος, εος, τὸ, metus. Th. δείδω, timeo.

Υ'πόδειγμα, ατος, τὸ, exemplum, exemplar. ab ὑποδείκνυμι, indico. quod vide.

Υ'ποδείκνυ, per apocopen pro ὑποδείκνυσι, 3. ſingul. præſ. ind. activ. Sunt qui velint eſſe præſ. imperat. verbi ὑποδείκνυμι. quod vide.

Υ'ποδείκνυμι, præmonſtro, indico. f. ὑποδείξω, a. 1. ὑπέδειξα. præt. χα. perf. paſſ. ὑποδέδειγμαι, ξαι, κται. Them. δείκνυμι, ſeu δεικνύω, oſtendo. f. ξω.

Υ'ποδειμαίνω, vide δειμαίνω, timeo. Th. δείδω, idem.

Υ'ποδεῖξαι, a. 1. inf. activ. ὑποδείξῃ, 3. ſing. aor. 1. ſub. ὑποδείξας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi ὑποδείκνυμι. quod vide.

Υ'ποδείξω, f. 1. ind. act. verbi ejuſdem.

Υ'ποδέκεσθαι, Ion. pro ὑποδέχεσθαι, ſuſcipere. quod vide.

Υ'ποδέξαι, Ion. pro ὑποδεῖξαι. quod vide. Sic ὑποδέξω, pro εἴξω.

Υ'ποδεξίη, apparatus, quo quis excipitur. commoditas excipiendi. ab ὑποδέχομαι, excipio. Th. δέχομαι, capio. f. ξομαι.

Υ'ποδεξίν, ης, ἡ, ſuſceptio. Jon. ὑποδέξιος, ν, ὁ, ſuſceptor. verbi ejuſdem.

Υ'ποδέχομαι, excipio. fut. ὑποδέξομαι. perf. paſſ. ὑποδέδεγμαι, excepi. a. 1. med. ὑπεδεξάμην, ω, ατο. Th. δέχομαι, capio.

Υ'ποδέω, ſubligo, ſub pedibus talaria ligo, calceo. fut. ήσω. perf. ὑποδέδεκα, & ηκα. præſ. paſſ. ὑποδέομαι, calceor, vel calceo me. perf. paſſ. ὑποδέδεμαι. perf. part. ὑποδεδεμένος, ν, οι. a. 1. med. ὑπεδησάμην, ω, ατο. aor. 1. imperat. med. ὑπόδησαι. Quod ex ὑπὸ, & δέω, ligo.

Υ'πόδημα, ατος, τὸ, calceamentum, ſolea. ab ὑποδέω, ſubligo. quod vide.

Υ'πὸ δ' ἤρεε, pro ὑφήρεε, imperf. ab ὑφαιρέω, ſubduco. Thema αἱρέω, capio. f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Υ'πόδησαι, a. 1. imperat. med. verbi ὑποδέω, ſubligo. quod vide.

Υ'πόδικος, ν, ὁ, ἡ, obnoxius, a, cum dat. q. d. ὑπὸ δίκην, ſc. ὢν, qui ſubeſt pœnæ.

Υ'ποδμηθεῖσα, ſubjugata, aor. 1. part. paſſ. f. g. verbi ὑποδμάομαι. f. ήσομαι. perf. ὑποδέδμημαι. a. 1. paſſ. ὑπεδμήθην. Quod ex ὑπὸ, & δαμάω, domo, per ſyncop. pro δμάω.

Υ'ποδοχὴ, ῆς, ἡ, convivium. ab ὑποδέχομαι, excipio convivio. Them. δέχομαι, capio. f. δέξομαι.

Υ'πόδρα, adv. torve. q. ὑπόρα. ab ὑφοράω, torve aſpicio. per pleonaſm. τὸ δ. Th. ὁράω, vel ut alii volunt, δέρκω, video.

Υ'ποδραμὼν, όντος, ὁ, a. 2. part. activ. verbi ὑποτρέχω, curſu comprehendo. ſuffugio. Th. τρέχω, curro. fut. θρέξω. aor. 2. ἔδραμον.

Υ'ποδρήσσειν, adminiſtrare, f. 1. inf. act. verbi ὑποδράω. Th. δράω, ῶ, facio.

Υ'πόδροσος, ν, ὁ, ἡ, ſubroſcidus. Th. δρόσος, ν, ἡ, ros.

Υ'ποδύω, ſubeo. hinc ὑποδῦναι, ſuſcipere, a. 1. inf. act. a δύω.

Υ'ποείκω, Poet. pro ὑπείκω, aſſimulo, morem gero, cedo. Th. εἴκω, cedo.

Υ'ποεργὸς, Poet. pro ὑπουργὸς, adjutor, miniſter. Th. ἔργον, ν, τὸ, opus.

Υ'ποζάκορος, ν, ὁ, miniſter. ex ὑπὸ, & ζα, intenſiva partic. & κορέω, verro, purgo.

Υ'ποζύγιος, ν, ὁ, ἡ, ſubjugis. & τὸ ὑποζύγιον, τὸ, jumentum ſubjuge, aſina ſubjugis. Ex ὑπὸ, & ζυγὸς, ῦ, ὁ, jugum. Th. ζεύγνυμι, jungo.

Υ'ποζώννυμι, ſuccingo. præſ. part. ὑποζωννὺς, ύντος, ὁ, & in f. ὑποζωννῦσα, τὸ υνὺ, ύντος. f. ὑποζώσω. perf. ὑπέζωκα. Quod ex ὑπὸ, & ζωννύω, vel ζώννυμι, cingo.

Υ'ποθερμαίνω, ſubcalefacio. & ὑποθερμαίνομαι, incaleſco. quod a θερμαίνω, idem quod Th. θέρω, calefacio.

Υ'ποθέσθαι, a. 2. inf. med. verbi ὑποτίθημι, ſuppono. Th. τίθημι, pono. a. 2. med. ἐθέμην, ϛο, το.

Υ'πόθεσις, εως, ἡ, caput cauſæ. dat. plural. ὑποθέσεσι. ab ὑποτίθημι, ſuppono. Th. τίθημι, pono. f. θήσω. a. 2. ἔθην.

Υ'ποθεύσομαι, f. 1. med. verbi ὑποθέω, curſu ſubeo. vide θέω, curro.

Υ'ποθῆκαι, αἱ, præcepta, admonitiones, ab ἡ ὑποθήκη, ſuppoſitio, argumentum. quod ab ὑποτίθημι, ſuppono. Th. τίθημι.

Υ'ποθημοσύνη, ης, ἡ, præceptum; admonitio. ab ὑποτίθημι, ſuppono. Th. τίθημι, pono.

Υ'ποθήσομαι, præcepta dabo, f. 1. med. ejuſdem verbi, & them.

Υ'ποθυμίδες, ων, αἱ, Alcæus 145. 2. Scribitur & ὑποθυμιάδες. Vide ὑποθυμίδες.

Υ'ποθυμίδες, vel ὑποθυμιάδες, coronæ de cervice penſiles. ab ὑπὸ, & θυμιάω, ſuffio, odores incendo.

Υ'ποθωπεύω, adulor. Th. θώπτω, aſſentor.

Υ'ποιστέον, ferre oportet, ſubeundum, verbale ab ὑποφέρω, ſuffero. Them. φέρω, fero. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Υ'ποκαίω, ſuccendo. Them. καίω, uro. f. καύσω.

Υ'ποκάρδιος, ν, ὁ, qui eſt ſub corde. Them. καρδία, cor.

Υ'ποκάτω, ſub. adv. Ex ὑπὸ, ſub, & adv. κάτω, deorſum, cum gen.

Υ'πόκειμαι, σαι, ται, ſubjaceo, ſubjectus ſum, conſtituor. præſ. part. ὑποκείμενος, ν, οι. f. 1. med. ὑποκείσομαι, ῃ, εται. Th. κεῖμαι, jaceo.

Υ'ποκεντέω, pungo, ſuppungo. Th. κεντέω, pungo.

Υ'ποκινέω, commoveo. Th. κινέω, moveo.

Υ'ποκλέπτουσα, abſcondens, præſ. part. f. g. & in m. g. ὑποκλέπτων, verbi κλέπτω, furor. f. ψω. a. 2. ἔκλαπον. p. m. κέκλοφα.

Υ'ποκλινθεὶς, έντος, a. 1. part. paſſ. verbi ὑποκλίνω, inclino. Th. κλίνω, reclino. f. νῶ. p. κέκλικα.

Υ'ποκλινόμενος, præſ. part. paſſ. verbi ejuſdem.

Υ'πόκλυσις, ſubluvies, id eſt, ſordes, quæ ſubtus ex fundo luuntur. ὑποκλύζω, ſubluo, proluo. Th. κλύζω, eluo.

Υ'ποκοίλιον, ν, τὸ, ſumen, ſubventrile, quaſi ὑπὸ κοιλίαν. Th. κοιλία, ας, ἡ, venter.

Υ'ποκόλπιος, ν, ὁ, qui eſt in ſinu. Th. κόλπος, ὁ, ſinus.

Υ'ποκορίζομαι, blande appello. puto fere ut κόρος, vel κόρη, puellarem ætatem blandis verbis ſolemus tractare. 2. extenuo, innuo.

Υ'ποκρέκειν, Poetic. pro ξυμφωνεῖν, congruere, convenire, ſimile eſſe. ab ὑπὸ, & κρέκω, pectine, ſeu radio pulſo.

Υ'ποκρητηρίδιον, ν, τὸ, vas, in quo aliquid tuto collocatur. q. a κρατήρ.

Υ'ποκρίνομαι, ſimulo, in malam fere partem, reſpondeo. fut. ὑποκρινοῦμαι. perf. paſſiv. ὑποκέκριμαι, σαι, ται. a. 1. paſſ. ὑπεκρίθην, ης, η. aor. 1. med ὑπεκρινάμην, ω, ατο. Th. κρίνω, judico.

Υ'πόκρισις, εως, ἡ, ſimulatio, hypocriſis. ab ὑποκρίνομαι. quod vide.

Υ'ποκριτὴς, ῦ, proprie hiſtrio, perſonam aliquam in fabula ſuſtinens, hypocrita, ſimulator, cujus cor non eſt rectum coram Domino. In voc. ὦ ὑποκριτά. ab eodem verbo, & them.

Υ'ποκρύφα, Poetic. pro ὑποκρύφως, καὶ λαθραίως, clam, occulte. a κρύπτω, abſcondo.

Υ'ποκύπτω, ſuccumbo, ſubmitto me alicui. Th. κύπτω.

Υ'ποκυσαμένη, ης, ἡ, prægnans, gravida facta, a. 1. part. med. gem. σ, metri gratia, verbi ὑποκύομαι, fio gravida. Th. κύω, in utero geſto. f. σω.

Υ'πολάβῃς, 2. ſing. a. 2. ſub. ὑπολαβὼν, όντος, ὁ, & in f. ὑπολαβοῦσα, a. 2. part. act. verbi ὑπολαμβάνω, quod vide.

Υ'πολαὶς, ſeu ὑπολαῒς, curruca. q. ὑπὸ τὰς λάας, id eſt, ſub lapidibus vermiculos inquirens.

Υ'πολαμβάνω, exiſtimo, præſumo. f. ὑπολήψομαι. perf. ὑπείληφα. aor. 2. ὑπέλαβον, ες, ε, ſuſcepit. a. 2. part. ὑπολαβὼν, όντος, ὁ, excipiens, ſeu reſpondens.

Υ'πολαμπὴς, n g. ab ὑπολαμπὴς, έος, ὁ, ἡ, ſublucidus. ab ὑπολάμπω, illuceſco. a Th. λάμπω, luceo. f. ψω.

Υ'πολείπω, relinquo, reliquum facio. f. ψω. perf. ὑπολέλοιπα. perf. paſſ. ὑπολέλειμμαι. aor. 1. paſſiv. ὑπελείφθην, relictus ſum. præt. med. ὑπολέλοιπα. aor. 2. med. ὑπελιπόμην. Th. λείπω, linquo.

Υ'πολειφθῆναι, aor. 1. inf. paſſ. ὑπολειφθεὶς, έντος, ὁ, aor. 1. part. paſſ. verbi ὑπολείπω. quod vide.

Υ'πολέλειπτο, an legend. ὑπολέλειπτο, 3. ſingul. pluſq. perf. paſſiv. verbi ὑπολείπω, relinquo. quod vide. Gen. 27. 36.

Υ'πολευκαίνω, album reddo. ὑπολευκαίνομαι, albeſco. & in 3. plur. ὑπολευκαίνονται. quod a λευκαίνω, dealbo. Th. λευκὸς, ῦ, ὁ, albus.

Υ'πολήνιον, ν, τὸ, vas, quod τῷ λήνῳ, id eſt torculari, ſubjacet, & in quod muſtum expreſſum defluit; item lacus in torculari. Ex ὑπὸ, ſub, & ληνὸς, ῦ, ὁ, lacus torcularii præli.

Υ'πόληψις, εως, ἡ, reſponſio, ſuſpicio, opinio. ab ὑπολαμβάνω. quod vide.

Υ'πολίζων, compar. aliquanto minor. quod ab ὀλίζων, ὁ, ἡ, parvus. Th. ὀλίγος, idem.

Υ'πολιμπάνω, relinquo, idem cum ὑπολείπω. quod vide.

Υ'πόλοιπον, reliquum, n. g. ab ὑπολοιπος. quod vide.

ΥΠΟΛΟΓΣ, & ὑπολαῒς, curruca; avis.

Υ'πομάζιοι, ων, οἱ, loca, quæ ſunt ſub mammis. a μαζὸς, ῦ, ὁ, mamma.

Υ'πόμαξον, a. 1. imper. verbi ὑπομάσσω, vel ττω, ſubigo, agito. f. ξω. p. χα. Th. μάσσω, tergo, &c.

Υ'ποματρόπολος, ν, ὁ, ſubinſanus. Th. μάργος, ν, ὁ, inſanus.

Υ'πομασχάλιον, lateralium, Gloſſ. puto laterale tegumentum ſub μασχάλῃ.

Υ'πόμαυρος, obſcurus, ſublucidus. a μαυρὸς, per aphæreſin pro ἀμαυρὸς, ῦ, ὁ, obſcurus, qui non bene videtur.

Υ'πομείνας, αντος, ὁ, a. 1. part. activ. verbi ὑπομένω, ſuſtineo, cum accuſ. ſine caſu, perſevero. f. ὑπομενῶ. Th. μένω, maneo.

Υ'πομεμενηκότα, acc. ſing. perf. part. act. verbi ὑπομένω. quod vide.

Υ'πομένω, ſuſtineo, tolero, cum acc. ſine caſu, perſevero. f. ὑπομενῶ. perf ὑπομεμένηκα. perf. part. activ. ὑπομεμενηκὼς, ότος, ὁ. a. 1. ind. act. ὑπέμεινα, remanſi; item cum acc. ſuſtinui. p. m. ὑπομέμονα. Th. μένω, maneo.

Υ'πομι-

ὑπομιμνάσκω, Doric. pro ὑπομιμνήσκω. quod vide.

Ὑπομιμνήσκω, in memoriam revoco. præſ. imper. ὑπομίμνησκε, έτω, ſuggere. ὑπομιμνήσκῃς, 2. ſing. præſ. ſub. fut. ὑπομνήσω, memoriam refricabo. a. 1. ὑπέμνησα, ας, ε. a. 1. inf. act. ὑπομνῆσαι. perf. ind. act. ὑπομέμνηκα. perf. paſſ. ὑπομέμνημαι, σαι, ται. a. 1. ind. paſs. ὑπεμνήσθην. Quod ex ὑπὸ, & μιμνήσκω. Th. μνάομαι, recordor, commemoro. fut. μνήσομαι.

Ὑπόμνημα, ατος, τὸ, monumentum, ab ὑπομιμνήσκω. quod vide.

Ὑπομνῆσαι, in mentem revocare, aor. 1. inf. act. verbi ὑπομιμνήσκω. quod vide.

Ὑπόμνησις, εως, ἡ, recordatio, commonefactio. ab eodem verbo.

Ὑπομνήσω, fut. 1. ind. act. verbi ὑπομιμνήσκω. quod vide.

Ὑπομονὴ, ῆς, ἡ, tolerantia, exſpectatio. ab ὑπομένω, quod vide.

Ὑπόμυξις, τὸ μέσον τῆς μυκτῆρος, cartilago. Gloſs. quia ὑπὸ μύξῃ.

Ὑπονοέω, ῶ, ſuſpicor. imperf. activ. ὑπενόεον, ουν. perf. ὑπονενόηκα. Quod ex ὑπὸ, & νόος, οῦς, ὁ, mens, animus.

Ὑπόνοια, ας, ἡ, ſuſpicio. ab eodem th.

Ὑπόνομος, amara. cloaca, cuniculus. ἀμάρα, paſſim exponitur cloaca apud Joſeph. Ergo ὑπόνομος, occulte depaſcens. ex ὑπὸ, & νέμω, depaſco, ut ἕλκος ὑπόνομον.

Ὑποπεπτηῶτες, perculſi, perf. part. activ. nom. plur. quod a πτήσσω, expaveſco. fut. ξω. perf. πέπτηχα. perf. part. act. πεπτηχὼς, & per craſin Jon. πεπτηὼς, ότος, & in plur. οἱ πεπτηότες, & ectaſi Poetica πεπτηῶτες. Th. πτοέω, terreſacio.

Ὑπόπετρος, ὁ, ἡ, ſaxoſus. Th. πέτρα.

Ὑποπιάζω, ſupprimo, quod a πιάζω, Dor. pro πιέζω, digitis premo, premo.

Ὑποπίπτω, decido, me ſubmitto. Them. πίπτω, cado. f. 2. med. πεσοῦμαι. perf. act. πέπτωκα. a. 2. act. ἔπεσον.

Ὑποπλέω, ſubnavigo, ſublego. f. εύσω. a. 1. ὑπέπλευσα. Th. πλέω, navigo. f. πλεύσω.

Ὑποπνεύσαντος, gen. ſing. a. 1. part. act. verbi ὑποπνέω. quod vide.

Ὑποπνέω, aliquantum ſpiro, adſpiro. fut. εύσω. perf. ὑποπέπνευκα. aor. 1. ὑπέπνευσα. Th. πνέω, ſpiro.

Ὑποπόδιον, ου, τὸ, ſcabellum. q. d. ὑπὸ τοῖς ποσὶ, ſub pedibus. Th. ποῦς, ποδὸς, ὁ, pes.

Ὑπόπορτις, quæ liberos habet. a πόρτις, ιος, ἡ, vitula.

Ὑποπρήθω, ſuccendo. Th. πρήθω, idem.

Ὑπόπτερος, ου, ὁ, ἡ, alatus. Th. πτερὸν, οῦ, ala.

Ὑποπτάζοισι, Dor. pro ὑποπτάζει, ſuſpicatur, 3. ſing. præſ. vide ὑποπτάζοντες.

Ὑποπτάζοντες, nom. plur. part. præſ. verbi ὑποπτάζω, ſuſpicor. Quod ab ὑπὸ, & ὀπιπτάζω, factum eſt inuſitat. ὀπτάζω, inſpicio. Th. ὄπτομαι, video.

Ὑπόπτωσις, εως, ἡ, humiliatio. quod ab ὑποπίπτω, ſubjicior, humilior. quod vide.

Ὑπόρρινον, ου, τὸ, barba, quæ ſub naribus naſcitur. Lat. muſtax. Th. ῥὶν, ἡ, naſus.

Ὑποσεισθεὶς, έντος, ὁ, a. 1. part. paſs. ab ὑποσείω, concutio. Th. σείω, quatio, moveo. f. σω.

Ὑποσσεύμενος, ου, ὁ, irruens. præſ. part. paſs. verbi σεύω, agito. Them. σείω, idem.

Ὑποσταίην, ης, η, permitterem, a. 2. opt. act. ὑποστὰς, άντος, ὁ, a. 2. part. activ. verbi ὑφίστημι, ſubjicio, ſubſtituo. Th. ἵστημι, ſto. f. στήσω. a. 2. ἔστην.

Ὑποστὰς, vide in ὑποσταίην.

Ὑποστάσαντες, ſupponentes, Doric. pro ὑποστήσαντες, nom. plural. aor. 1. part. act. ab ὑφίστημι, ſubjicio. ab ὑπὸ, & ἵστημι, ſto.

Ὑπόστασις, εως, ἡ, perſona, hoc eſt, ὑφιστάμενον τοπὸν, res per ſe ſubſiſtens. intelligens, confidentia, ſubſiſtentia: quod ab ὑφίσταμαι, ſubſiſto. perf. ὑφέσταμαι, σαι. hinc ὑπόστασις. Th. ἵστημι, ſto.

Ὑποστέλλω, ſubterfugio. ſubticeo; aliqua ex parte diſſimulo; item, ſubduco me. contraho. imperf. ὑπέστελλον, ες, ε. fut. ὑποστελῶ. perf. ὑπέσταλκα. aor. 1. ὑπέστειλα. aor. 1. med. ὑποστειλάμην, ω, ατο, ſuppreſſi, detrectavi. aor. 1. ſub. med. ὑποστείλωμαι, ῃ, ηται, ſubducam. præt. med. ὑπέστολα: unde ὑποστολὴ, ſubductio.

Ὑποστῆναι, aor. 2. inf. act. verbi ὑφίστημι, ſuppono. Th. ἵστημι, ſtatuo. a. 2. ἔστην.

Ὑποστήσομαι, ῃ, εται, fut. 1. med. verbi ὑφίστημι, excello, ſubjicio. Th. ἵστημι, ſtatuo. f. στήσω.

Ὑποστήτω, ſubjiciatur, a. 2. imper. activ. ὑπόστηθι, verbi ὑφίστημι, ſubjicio. Th. ἵστημι.

Ὑποστολὴ, ῆς, ἡ, ſubductio. ab ὑποστέλλω. quod vide.

Ὑποστρέφω, revertor. præſ. imperat. ὑπόστρεφε, έτω. imperf. ὑπέστρεφον, ες, ε. f. ψω. a. 1. ὑπέστρεψα, ας, ε. a. 1. inf. act. ὑποστρέψαι. a. 1. part. activ. ὑποστρέψας, ασα, αν. Them. στρέφω, verto.

Ὑποστροφὴ, ῆς, ἡ, reditus, converſio. vide ὑποστρέφω.

Ὑποστρωννύω, vel υμι, ſubſterno. imperf. ὑπεστρώννυον, ες, ε. fut. ὑποστρώσω. perf. ὑπέστρωκα. a. 1. ὑπέστρωσα. Th. στρόω, ſterno. f. ώσω.

Ὑποστρώσας, αντος, ὁ, a. 1. part. activ. verbi ὑποστρωννύω, quod vide.

Ὑποσχέθω, idem quod ὑπέχω, porrigo, ſubtus teneo, &c. Th. ἔχω, habeo.

Ὑπόσχεο, promitte, Jon. pro ὑπόσχου, a. 2. imperat. med. verbi ὑπισχνέομαι, promitto. fut. ὑποσχήσομαι. perf. ὑπέσχημαι. aor. 2. med. ὑπεσχόμην. Quod ab ὑπίσχομαι, idem. hoc ab ὑπέχω, ſuppono, ſuſtineo. Th. ἔχω, habeo.

Ὑπόσχεσις, εως, ἡ, promiſſio. ab ὑπίσχομαι. vide in ὑπόσχεο.

Ὑποσχήσομαι, fut. 1. med. verbi ὑπισχνέομαι. vide in ὑπόσχεο.

Ὑποσχόμενος, pollicitus, a. 2. part. med. verbi ejuſdem.

Ὑποσχὼν, ſubmittens, a. 2. part. act. verbi ὑπέχω. quod vide. Th. ἔχω, habeo. a. 2. ἔσχον.

Ὑποταγὴ, ῆς, ἡ, ſubjectio. ab ὑποτάσσω. quod vide. Sed ὑποταγῇ, 3. ſing. a. 2. ſub. paſs. ejuſdem verbi.

Ὑποταμέειν, Jon. pro ὑποτεμεῖν, ſuccidere. Th. τέμνω.

Ὑποταρτάρειοι, ſub Tartarum detruſi. Th. Τάρταρος, ου, ὁ, Tartarus.

Ὑποτάσσω, vel ττω, ſubordino, certo ordine ſubjicio. f. ξω. p. ὑποτέταχα. a. 1. ὑπέταξα. a. 1. inf. act. ὑποτάξαι. a. 1. part. act. ὑποτάξας, αντος, ὁ. præſ. paſs. ὑποτάσσομαι, vel ττομαι, ſubordinor, certo loco & ordine ſubjicior, pareo. perf. paſs. ὑποτέταγμαι, ξαι, κται, ſubjectus ſum. a. 2. ind. paſs. ὑπετάγην, ης, η. a. 2. imperat. paſs. ὑποτάγηθι, ήτω, & in 2. plur. ὑποτάγητε, parete. a. 2. ſub. paſs. ὑποταγῶ, ῇς, ῇ. a. 2. part. paſs. ὑποταγεὶς, έντος, ὁ, ſubjectus. f. 2. paſs. ὑποταγήσομαι, ῃ, εται, ſubjiciar. p. m. ὑποτέταγα: unde ὑποταγὴ, ſubjectio.

Ὑποταίνειν, Poet. pro προτείνειν, protendere. Th. τείνω.

Ὑποτελέω, perſolvo tributum. Them. τέλος, vectigal.

Ὑποτίθημι, ſuppono. fut. ὑποθήσω. perf. ὑποτέθεικα. a. 1. ὑπέθηκα, ας, ε, & in 3. plur. ὑπέθηκαν. præſ. med. ὑποτίθεμαι, σαι, ται, ſubjicio. præſ. part. ὑποτιθέμενος, η, ον. a. 2. part. med. ὑποθέμενος. Th. τίθημι, pono.

Ὑποπτεύω, Jon. pro ὑποπτάζω, ſuſpicor. in ὑποπτάζοντες.

Ὑποτρέχω, infra curſu deferor. fut. ὑποθρέξω. a. 2. ὑπέδραμον, ες, ε. aor. 2. part. ὑποδραμὼν, όντος, ὁ. Th. τρέχω, curro.

Ὑποτρέω, perterrefacio. Them. τρέω, tremo.

Ὑπότροπος, ου, ὁ, rediens, redux. a τρέπω, verto. f. ψω. præt. med. τέτροπα.

Ὑποτρόχαλα κείρειν, in rotundum tondere. vide in ὑποτροχάω.

Ὑποτροχάω, Poetic. pro ὑποτρέχω, infra curro. Th. τρέχω.

Ὑποτύπτω, ſuffringo. Th. τύπτω.

Ὑποτύπωσις, εως, ἡ, exemplar. quod ab ὑποτυπόω, delineo. hoc ab ὑπὸ, & τυπόω, figuro, & τύπος, ου, ὁ, figura. Th. τύπτω, verbero. fut. ψω. p. φα. p. m. τέτυπα.

Ὑποτυχοῦσα, quæ ſcite reſpondit, aor. 2. part. act. f. g. ab ὑποτυγχάνω, appoſite reſpondeo. Th. τυγχάνω, ſum. f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον.

Ὑπουργέω, inſervio alicui. inde ὑπούργημα, ατος, τὸ, miniſterium.

Ὑπουργὸς, οῦ, ὁ, miniſter, cujus ὑπ' ἄλλου ἔργον.

Ὕπουλος, ſubdolus, q. ſub cicatrice latens. ab ὑπὸ, & οὐλὴ, cicatrix.

Ὑπουράνιος, ου, ὁ, qui ſupra cœlos eſt: item cœleſtis. Them. οὐρανὸς, οῦ, ὁ, cœlum.

Ὑποφαίνεσθαι, præſ. inf. paſs. ab ὑποφαίνομαι, declaro, ſuboſtendo. Th. φαίνω, oſtendo. fut. φανῶ. præt. πέφαγκα.

Ὑποφήτης, ου, ὁ, Poetic. & Dor. pro ὑποφήτης, ſubvates, vatis alicujus miniſter. vide in ὑποφήτης.

Ὑπόφαυσις, ιος, ἡ, alii ſeparatim leg. ὑπὸ φαῦσιν, ſub diluculum. Thema φάω, luceo.

Ὑποφέρω, ſuffero. f. ὑποίσω. a. 1. ὑπήνεγκα. a. 2. ὑπήνεγκον. a. 2. inf. act. ὑπενεγκεῖν. Th. φέρω, fero. fut. οἴσω.

Ὑποφήτης, ου, ὁ, propheta. vel prophetæ miniſter. a φημὶ, ſeu φάω, dico.

Ὑποφθάμενος, præveniens, aor. 2. part. med. ὑποφθὰς, a. 2. part. activ. verbi ὑποφθάνω, prævenio. Th. φθάνω, idem. f. φθάσω. a. 2. ἔφθην.

Ὑποχείριος, ου, ὁ, ἡ, in poteſtatem redactus. ex ὑπὸ, ſub, & χεὶρ, ἡ, manus.

Ὑπόχυμα, ατος, τὸ, liquor, humor. idem quod χυμός. Th. χέω, fundo.

Ὑποχωρέω, ſecedo, clam me ſubduco. f. ήσω. perf. ὑποκεχώρηκα. a. 1. ὑπεχώρησα, ας, ε. Th. χωρέω, eo, accedo.

Ὑπόψαμμος, ſubarenaceus. Th. ψάμμος, ἡ, arena.

Ὑποψία, ας, ἡ, ſuſpicio. gen. plural. ὑποψιῶν. Quod ab ὑπὸ, & ὄπτομαι, video.

ὙΠΤΙΟΣ, ου, ὁ, ſupinus, reſupinus. q. ab ὑπὸ, ſub. In ſupinis enim caput ſubeſt, facies ſurſum ſpectat. hinc ὑπτιάζω, reſupino.

Ὑπωλένιος, ου, ὁ, qui ſub ulnis geſtari ſolet. Th. ὠλένη, ἡ, ulna.

Ὑπώπια, ſcil. μέρη, ab ὑπώπιον, aſpectus. q. d. ſuboculare, pars quæ ſubjacet oculis; item ſuggillatio ſub oculo, orta ex ictu. ab ὢψ, ὁ, oculus. Th. ὄπτομαι, video.

Ὑπωπιάζω, plagis contundo, domo, validis ictibus ſubjicio reluctantem. fut. άσω. perf. ὑπωπίακα.

Ὑπώρεια, ας, ἡ, ima montis pars, pes montis. ab ὄρος, εος, τὸ, mons, & Dor. ὦρος.

Ὑπώροφος, qui ſub tecto, ſeu camera eſt. domeſticus. ab ὑπὸ, & ὀροφὴ, contignatio. Th. ἐρέφω, tego, tectum impono.

Υ Ρ.

Ὕραξ, mus, Æol. a ſuillo roſtro, ab ὗς, ſus, porcus. Th. σῦς, idem.

Ὕρον, examen. Puto ab εἴρω, necto: eſt nexus apum. & hinc ὕρειον, favus, examinis opus.

Ὑῤῥὶς, ſporta, ab εἴρω, quia aliquid e viminibus nexum, ſeu plexum. hinc ὑῤῥιχὸς, vas vimineum.

Ὑρώξ,

Υ῾ρνὶξ, ollæ operculum. quia ollæ ἐνείρεται, inſeritur. ab εἴρω, inſero.
Υ῾ΡΧΗ῾, ῆς, ἡ, inſtrumentum, in quo nautæ onera bajulant. vas fictile.

Υ Σ.

Υ῾ς, ὑὸς, ὁ, ἡ, ſus, porcus, a. Them. σῦς, idem.
Υ῾ΣΓΙΝΟΝ, ου, τὸ, plantæ ſpecies.
Υ῾σδω, pro ὄσδω, id eſt, ὄζω, oleo. Æol. In Sapphus carminib. pag. 23. leg. ὕσδων μαλίναν, vel leg. ὄσδων, Dor. pro ὄζων. vel ὕσδων.
Υ῾σθῆναι, pluvia madefactum eſſe, a. 1. inf. paſſ. ab ὕω, pluo. fut. ὕσω. a. 1. paſſ. ὕσθην.
Υ῾σπλον, ου, τὸ, vimen. ὑσπλόκος, victor. q. ab ὕω, pluo.
Υ῾σγη, lignum, quo ignis accenditur. q. fomes ignis.
Υ῾σμίνη, ης, ἡ, pugna. Th. μένω, maneo.
Υ῾σπλαγξ, Doric. pro ὕσπληγξ. quod vide.
Υ῾σπληγξ, ſcutica, qua ὕες πλήσσονται, & qua alia animalia pulſantur. ſonus ſcuticæ vibratæ. & nominatim is, quo curſoribus in ſtadio ſignum curſus datur. Tum carceres, unde dimiſſi incipiunt. Eſt etiam ὕσπληγξ, paxillus terræ infixus, qui fit pro nota incipiendi curſus.
Υ῾σπαγος, ὕσπαγος, vel ὕσπαξ, paxillus corneus. Heſych. an ab ὑσπός.
Υ῾ΣΣΟ῾Σ, οῦ, ὁ, verutum, pilum, gæſum.
Υ῾σσωπος, ου, ὁ, hyſſopus, libanotis arboreſcens. Matth. 27. 48.
Υ῾στατα, poſtrema, nom. plural. n. g. ab ὕστατον, ου, τὸ, ultimum, ſuperlat. ab ὕστερος, poſterior.
Υ῾στάτιον, adv. tandem, poſtremo. ab eodem them.
Υ῾στερα, pro ὕστατα. quod vide.
Υ῾στεραῖος, α, ον, pro quo & ὕστερος, poſterior.
Υ῾στερέω, ῶ, ſum poſterior. careo, deſum, & in 3. plural. ὑστεροῦσι. f. 1. ήσω. perf. ὑστέρηκα. a. 1. ὑστέρησα, defeci, inferior fui. aor. 1. part. f. ὑστερήσασα, ης, ἡ. præſ. paſſ. ὑστεροῦμαι, οῦμαι, deficior, deſtituor. perf. paſſiv. ὑστέρημαι, σαι, ται. a. 1. paſſ. ὑστερήθην, egui. Th. ὕστερος, α, ὁ, poſterior.
Υ῾στέρημα, ατος, τὸ, penuria, quod deeſt. in plur. ὑστερήματα, ων, τὰ, reliquiæ. ab eodem verbo, & them.
Υ῾στέρησις, εως, ἡ, inopia, egeſtas. ejuſdem verbi, & them.
Υ῾ΣΤΕΡΟΣ, α, ὁ, poſterior, ſequens, inferior. ὕστερον, adverb. poſtea, poſtremo, tandem. Hinc ὑστερέω, poſterior ſum: item non habeo, deeſt mihi. ὑστέρημα, ατος, τὸ, defectus, inopia. ὑστέρησις, εως, ἡ, idem. ὕστατος, α, ὁ, poſtremus. Dici putatur q. ὑπότερος, ab ὑπὸ, ſub.

Υ Τ.

Υ῾ττον, tuber. vide ſupra ὕδνον.

Υ Φ.

Υ῾φ᾽, pro ὑπὸ, ſub, &c.
Υ῾φάγεο, Doric. pro ὑφηγοῦ, clam duc, præſ. imperat. ab ὑφηγέομαι. Them. ἡγέομαι, duco.
Υ῾φαίνω, texo. imperf. ὕφαινον, ες, ε. f. ανῶ. a. 1. ὕφηνα. perf. act. ὕφαγκα. perf. paſſ. ὕφαμμαι, & Att. ὕφασμαι. Them. ὑφάω, idem.
Υ῾φαιρούμενος, præſ. part. paſſ. verbi ὑφαιρέω, aufero. Th. αἱρέω, capio. f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.
Υ῾φαλος, petra, latens ſaxum, nempe ὑφ᾽ ἁλὶ, ſub mari.
Υ῾φάντης, ου, ὁ, textor. vide ὑφαντός.
Υ῾φαντὸς, ἡ, ὸν, textus, a, um. ab ὑφαίνω, texo. Th. ὑφάω, idem.
Υ῾ΦΑ΄Ω, & άω, texo. Hinc ὑφὴ, ῆς, ἡ. textura. ὕφος, εος, τὸ, tela. ὕφασμα, ατος, τὸ, idem ἀνθραίνω, texo.
Υ῾ΦΕΑΡ, έαρος, τὸ, viſcus, ex abiete. quia poteſt ſalva arbore ὑφαιρεῖσθαι, tolli.
Υ῾φεῖμαι, perf. paſſ. verbi ὑφίημι, remitto. Hinc ὑφειμένος, perf. part. paſſ. Th. ἵημι, ſeu ἕω, mitto.
Υ῾φεὶς, εῖσα, ἐν, aor. 2. part. activ. verbi ejuſd.
Υ῾φελοίατο, Jon. pro ὑφέλοιντο, 3. plur. a. 2. opt. med. verbi ὑφαιρέω, aufero. Th. αἱρέω, capio. f. αἱρήσω, p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.
Υ῾φελοῖσα, ας, ἁ, Dor. pro ὑφελοῦσα, quæ ſubtraxit, ac evulſit. aor. 2. part. act. f. g. ab ὑφαιρέω. Vide ὑφαιρούμενος.
Υ῾φελόμενος, aor. 2. part. med. verbi ejuſdem, & them.
Υ῾φὲν, unio. ὑφ᾽ ἕν. Gloſſ.
Υ῾φέντες, demittentes, nom. plur. aor. 2. part. ὑφεὶς, ab ὑφίημι, demitto. Th. ἵημι, ſeu ἕω, mitto.
Υ῾φέξει, 3. ſing. fut. 1. act. verbi ὑπέχω, ſuſtineo. f. ὑφέξω. a. 2. ὑπέσχον, ες, ε. Th. ἔχω, habeo.
Υ῾φεῖσθε, 2. plur. a. 2. med. verbi ὑφίημι, demitto. Th. ἵημι, ſeu ἕω, mitto. a. 2. med. ἕμην.
Υ῾φῆκα, ας, ε, aor. 1. ind. activ. verbi ejuſdem.
Υ῾φηνα, texui, aor. 1. ind. act. ὑφῆναι, aor. 1. inf. activ. ὑφηνάμην, ω, ατο, a. 1. med. verbi ὑφαίνω, idem quod ὑφάω, texo.
Υ῾φηνίοχος, ου, ὁ, adminiſter aurigæ. ex ὑπὸ, & ἡνίοχος, ου, ὁ, auriga. quod ex ὑπὸ, & ἡνία, ας, ἡ, habena.
Υ῾φῃρεῖτο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi ὑφαιρέω, aufero. fut. ήσω. præt. ὑφῄρηκα. a. 2. ὑφεῖλον. Th. αἱρέω, capio.
Υ῾φήσσων, aliquanto minor, & junior. ab ὑπὸ, & ἥσσων, vel ἥττων, ονος, ὁ, ἡ, minor.
Υ῾φύφανται, ſubtextus eſt, 3. ſing. perf. paſſ. Attic. redupl. verbi ὑφάω, texo. perf. act. ὕφαγκα. perf. paſſ. ὕφασμαι, & Att. redupl. ὑφύφασμαι, ſubſtituto υ, pro υ.
Υ῾φίητι, Dor. pro ὑφίησι, 3. ſing. præſ. ind. verbi ὑφίημι, ſubmitto. Them. ἵημι, ſeu ἕω, mitto.
Υ῾φίσταμαι, σαι, ται, ſubſtituor, ſubeo, præſ. partic. ὑφιστάμενος. ὑφίστασθαι, præſ. inf. Th. ἵστημι, ſto.
Υ῾φορᾶσθαι, ſuſpicari, præſ. inf. paſſ. verbi ὑφορῶμαι, ſuſpectum habeo. quod ex ὑπὸ, & ὁράω, video.
Υ῾φορβὸς, οῦ, ὁ, idem quod συφορβὸς, ſubulcus, qui ſues paſcit. ab ὗς, ſus, & φέρβω, paſco.
Υ῾φόωσι, texunt, 3. pl. præſ. ind. Poetic. pleonaſm. pro ὑφῶσι, verbi ὑφάω, texo.
Υ῾φύφανται, vide ὑφύφασμαι.

Υ Ψ.

Υ῾ψαυχεῖ, inſtat, 3. ſing. ind. præſ. verbi ὑψαυχέω. Ex ὕψος, εος, τὸ, altitudo, & αὐχέω, glorior.
Υ῾ψερεφὴς, έος, ὁ, ἡ, & ὑψηρεφὴς, & metri cauſa ὑψιρεφὴς, altum tectum habens, altus. ab ὕψος, εος, τὸ, altitudo, & ἐρέφω, tego.
Υ῾ψηλῆσι, altis, dat. plur. Jon. f. g. pro ὑψηλαῖς, ab ὑψηλός. quod vide.
Υ῾ψηλὸς, ἡ, ὸν, altus, a, um, ſublimis, e. Comparat. ὑψηλότερος, α, ὁ, & in dat. ὑψηλοτέρῳ. Th. ὕψος, εος, τὸ, altitudo.
Υ῾ψηλοφρονέω, ῶ, animo efferor. præſ. imperat. ὑψηλοφρόνει, ει, είτω, είτω. fut. ήσω. p. ὑψηλοπεφρόνηκα. Quod ab ὑψηλόφρων, ονος, ὁ, ἡ, qui eſt mente elata. quod ab ὑψηλὸς, altus. Them. ὕψος, & φρὴν, ἡ, mens.
Υ῾ψηλῶς, ſublime, adverb. ab ὑψηλός. quod vide.
Υ῾ψήνωρ, ορος, ὁ, Hypſenor. nom. propr.
Υ῾ψηρεφὴς, vide in ὑψερεφής.
Υ῾ψηχὴς, έος, ὁ, ἡ, alte ſonans. & in plural. ὑψηχέες. ab ὕψος, εος, τὸ, altitudo, & ἦχος, ου, ὁ, ſonus.
Υ῾ψίβατος, ου, ὁ, ἡ, altigradus, excelſus. ab ὕψος, εος, τὸ, altitudo, & βαίνω, eo.
Υ῾ψιβόας, nomen ranæ, ab alta voce ſic dictæ.
Υ῾ψιβρεμέτης, ου, ὁ, altitonans. Ex ὕψι, alte. Th. ὕψος, εος, τὸ, altitudo, & βρέμω, reſono.
Υ῾ψίγυιος, ου, ὁ, alta membra habens, altus. ab ὕψος, & γυῖον, ου, membrum.
Υ῾ψιδὸ, Poet. adverb. pro ὕψι, & ὕψοθι, in alto, in ſublimi. Th. ὕψος. altitudo.
Υ῾ψίζυγος, ου, ὁ, altijugus, ſummus, trutinator rerum humanarum. Them. ὕψος, εος, τὸ, altitudo, & ζυγὸς, jugum. Th. ζεύγνυμι, ſeu ζευγνύω, jungo.
Υ῾ψίθρονος, ου, ὁ, ἡ, qui in alto ſolio ſedet. ab ὕψι, alte. Them. ὕψος, & θρόνος, ὁ, ſolium.
Υ῾ψίκομος, ου, ὁ, alte comatus. Epith. quercus. Ex ὕψι, alte. quod ab ὕψος, & κόμη, ης, ἡ, coma.
Υ῾ψίλοφος, ου, ὁ. Epith. loci ſublimis, q. d. qui criſtam, vel verticem, aut cacumen in alto habet. Th. λόφος, criſta, &c.
Υ῾ψιμέδοντος, gen. ſing. ab ὑψιμέδων, οντος, ὁ, in alto regnans. Ex ὕψος, εος, τὸ, altitudo, & μεδέω, impero.
Υ῾ψινεφὴς, έος, ὁ, ἡ, qui eſt in altis nubibus. Epith. Jovis. Ab ὕψι, & νέφος, εος, τὸ, nubes.
Υ῾ψίπεδος, ου, ὁ, altum ſolum habens. ab ὕψος, altitudo, & πέδον, ου, ſolum.
Υ῾ψιπετᾶν ἀνέμων, Dor. pro ὑψιπετῶν, altevolantium ventorum. vide an ab ὑψιπέτης, altivolans? an ab ὑψιπετὴς, alte cadens? quod a πίπτω, cado.
Υ῾ψιπέτης, altivolans. ab ὕψος, εος, τὸ, altitudo, & πέτομαι, volo, as.
Υ῾ψιπέτηλος, folia in cacumine gerens: altus, excelſus. Ex ὕψος, εος, τὸ, altitudo, & πέταλον, Jonic. πέτηλον, folium. quod a πετάω, pando.
Υ῾ψιρεφὲς, n. g. ab ὑψιρεφὴς, έος, ὁ, ἡ, vide in ὑψερεφής
Υ῾ψιστος, ου, ὁ, altiſſimus, de Deo dicitur, ab ὕψι, adverb. in alto. compar. ὑψίων, & ὑψίτερος, α, ον. ſuperlat. ὑψίστως. Thema ὕψος, εος, τὸ, altitudo.
Υ῾ψιτένοντας, accuſ. plur. ab ὑψιτένων, qui alta cervice eſt. Ex ὕψι, alte. Them. ὕψος, εος, τὸ, altitudo, & τείνω, tendo.
Υ῾ψίφρων, ονος, ὁ, qui altos, & elatos animos habet, ſuperbus. ab ὕψι, alte, & φρὴν, ἡ, mens.
Υ῾ψιχαίτης, ου, ὁ, alte comatus. ab ὕψι, alte, & χαίτη, ης, ἡ, coma.
Υ῾ψόθεν, ὕψοθι, & ὑψοῦ, alte, ex alto, ſuperne. adverb. ab ὕψος, εος, τὸ, altitudo.
Υ῾ψόροφος, altum tectum habens. ab ὕψος, εος, τὸ, & ὄροφος, ου, ὁ, tectum. Th. ἐρέφω, tego.
Υ῾ΨΟΣ, εος, τὸ, altitudo, ſublimitas, cacumen. ἐξ ὕψους, ex alto. q. ab ὑπὸ, ſub, quatenus notat motum ſurſum. Hinc ὑψηλὸς, ἡ, ὸ, altus. ὕψοθεν, ex alto. ὕψιστος, ου, ὁ, altiſſimus. ὑψόω, in altum tollo. ὕψωσις, εως, ἡ, exaltatio.
Υ῾ψοῦ, adverb. alte. Them. ὕψος, εος, τὸ.
Υ῾ψόω, extollo. f. ώσω. perf. ὕψωκα. a. 1. ὕψωσα. aor. 1. ſubj. ὑψώσω, ῃς, ῃ. perf. paſſ. ὕψωμαι, σαι, ται. a. 1. paſſ. ὑψώθην, ης, η, & in 3. plur. ὑψώθησαν. a. 1 ſubj. paſſ. ὑψωθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. inf. paſſ. ὑψωθῆναι. a. 1. part. ὑψωθεὶς, εῖσα, έν. fut. 1. ind. paſſ. ὑψωθήσομαι, ῃ, εται. Th. ὕψος, εος, τὸ, altitudo.
Υ῾ψώθην, vide in ὑψόω, extollo.

Ὕψωμα, ατος, τὸ, altitudo, ſublimitas. dat. plur. ὑψώμασι. Th. ὕψος, εος, τὸ, idem.
Ὑψώσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi ὑψόω, eleve, exalto. Th. ὕψος.

Υ Ω.

Ὕω, pluo. præſ. part. ὕων. fut. ind. ὕσω. p. ὗκα. (q. a χέω, fundo.) hinc ὑάδες, ων, αἱ, hyades, ſtellæ in cornibus Tauri. ὑετὸς, ῦ, ὁ, pluvia.
Ὑώδης, ſuillus. immundus, ſtupidus, ab ὗς, ſus.

Φ Α.

Φ Eſt vigeſima prima littera. In numeris 500. ſignificat. Æoles pro θ, utuntur, ut φῆρες, pro θῆρες, dicentes.
Φᾶ, dixit, Dor. pro φῆ, & hoc pro ἔφη, a. 2. vel imperf. verbi φημὶ, dico.
Φαάνθεν, viſi ſunt, Poet. pleonaſm. pro φάνθεν, quod Ion. & Bœot. ſyncop. pro ἐφάνθησαν, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. verbi φαίνω, appareo, videor. fut. ανῶ. præt. πέφαγκα. perf. paſſ. πέφασμαι. a. 1. paſſ. ἐφάνθην. a. 2. paſſ. ἐφάνην.
Φαγέειν, Ion. pro φαγεῖν, a. 2. inf. act. ſic φαγέοις, Ion. pro φάγοις, aor. 2. optat. act. verbi φάγω, comedo.
Φαγεῖν, a. 2. inf. act. eiuſdem verbi.
Φάγεσαι, pro φάγῃ, 2. ſing. præſ. med. φάγομαι, quod etiam pro f. 2. ſumitur, verbi φάγω. quod vide.
Φάγομαι, pro φαγοῦμαι, fut. 2. med. verbi eiuſdem.
Φάγος, ου, ὁ, edax. Sed φαγὸς, Doric. pro φηγὸς, ῦ, ἡ, fagus, arbor. Th. φάγω.
ΦΑΓΩ, ſeu φάγω, edo, comedo. f. 2. med. φάγομαι, εσαι, εται, edam, pro φαγοῦμαι, ῇ, εῖται. a. 2. ἔφαγον, ες, ε. a. 2. imper. act. φάγε, έτω. a. 2. optat. φάγοιμι, οις, οι. a. 2. ſub. φάγω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. φαγεῖν. a. 2. part. φαγὼν, όντος, ὁ. Hine φάγαινα, & φαγέδαινα, ης, ἡ, immodicus cibi appetitus. φάγος, ου, ὁ, vorax. ἀνθρωποφάγος, ου, ὁ, qui humana carne veſcitur. παμφάγος, ου, ὁ, helluo, qui omnia devorat.
Φάγωντι, Doric. pro φάγωσι, vorent, 3. plur. a. 2. ſub. act. verbi φάγω, edo. a. 2. ἔφαγον.
Φάε, lucebat, Ion. pro ἔφαε, 3. ſingul. imperf. act. verbi φάω, luceo.
Φαέθων, ὁ, ſplendidus, præſ. part. a φαέθω, idem quod φάω, ſplendeo.
Φαείνει, lucet, 3. ſing. præſ. verbi φαείνω, idem quod Th. φάω, luceo.
Φαεινόμενος, præſ. part. med. verbi ejuſdem, & them.
Φαεινὸς, ῦ, ὁ, ſplendidus. dativ. ſing. φαεινῷ. Th. φάω, ſplendeo.
Φαεννὰ νᾶσος, Dor. pro φαεννὴ νῆσος, lucida inſula. Nam φαεννὸς, ῦ, ὁ, Poet. & Argiva Dialecto, pro φαεινὸς. quod vide. Hinc in comparat. φαεννότερος, ſuperlat. φαεννότατος, ſplendidior, ſplendidiſſimus.
Φαεινὸς, ῦ, ὁ, Poet. pro λαμπρὸς, ῦ, ὁ, lucidus. ſplendidus. a φαεινὸς, & hoc a φαίνω, vel φάω, luceo.
Φαεσίμβροτος, ου, ὁ, lucem hominibus afferens. a φάω, luceo, & βροτὸς, mortalis.
Φαεσφορία, ας, ἡ, lux. φαεσφόρος, ου, ὁ, Lucifer. a φάος, εος, τὸ, lumen. Them. φάω, luceo, & φέρω, fero. p. m. πέφορα.
Φαζάλη, ης, ἡ, morbus quidam, qui mare rubrum navigantibus accidit.
Φάζω, loquor. a φάω, unde φημὶ, dico. Eſt & φάζω, interficio, ut σφάζω, etiam a φάω, unde φένω.

Φάθι, dic, præſ. imperat. a φημὶ, dico. Th. φάω.
Φαίαξιν, dat. plur. a φαίαξ, ακος, ὁ, Phæaces, populi.
Φαίδιμ᾽, pro φαίδιμε, voc. ſing. a φαίδιμος. quod vide.
Φαιδιμόεις, εντος, ὁ, idem quod φαίδιμος, ου, ὁ, illuſtris. Th. φαιδρὸς, ῦ, ὁ, hilaris.
Φαίδιμος, ου, ὁ, ἡ, illuſtris. Th. φαιδρός.
ΦΑΙΔΡΟ'Σ, ῦ, ὁ, hilaris, alacer. quaſi a φάω, luceo. vel φαιδρὸς dicatur is, cujus φανερὸν εἶδος. eſt enim hilaris facie pariter, & mente lucida, & apparente. Hinc φαιδρότης, ητος, ἡ, hilaritas. φαιδρόω, & φαιδρύνω, exhilaro. φαίδιμος, illuſtris. Sed Φαῖδρος, ου, ὁ, Phædrus, diſcipulus Platonis.
Φαιδρύνεσθαι, præſ. inf. paſſ. verbi φαιδρύνω, nitidum reddo. Them. φαιδρὸς, ῦ, ὁ, alacer.
Φαίδων, ωνος, ὁ, Phædon. nomen viri.
Φαίην, ης, præſ. vel a. 2. optat. act. verbi φημὶ, dico. aor. 2. ἔφην. Th. φάω, idem.
Φαίκαρον, πήγανον, ruta.
ΦΑΙΚΑ'ΣΙΟΝ, ου, τὸ, calceamenti genus. quia φαικὸν, id eſt, leve.
Φαίκλη, vel φέκλη, ης, ἡ, fæx vini cocta. Ex Lat. fæcula.
Φαικὸς, ſplendidus, efficax. a φάω, luceo.
Φαιλόνης, penula. quia φαίνεται ὅλος, tota apparet.
Φαῖμεν, φαῖτε, φαῖεν, plural. a. 2. optat. activ. per ſyncop. Attic. pro φαίημεν, ητε, ησαν, verbi φημὶ, dico. aor. 2. ἔφην. Th. φάω.
Φαιναρέτης, ου, ὁ, Phænaretes, nomen proprium.
Φαίνεθ᾽, Ion. pro ἐφαίνετο, apparuit, 3. ſing. imperf. med. verbi φαίνω, appareo. f. ανῶ. p. πέφαγκα.
Φαινέμεν, Ion. pro φαίνειν, indicare, denuntiare. præſ. inf. a φαίνω. quod vide.
Φαινέσκετο, Ion. pro ἐφαίνετο, 3. ſing. imperf. med. verbi ejuſdem. Niſi a φαινέσκομαι, derivari malis.
Φαίνεται, apparet, 3. ſing. & in 3. plur φαίνονται, verbi φαίνομαι, ſeu φαίνω, appareo.
Φαίνοισα, oſtendens, Dor. pro φαίνουσα, præſ. part. f. g. a φαίνω, appareo.
Φαίνοιτ᾽, appareat, pro φαίνοιτο, 3. ſing. præſ. opt. verbi ejuſdem.
Φαινόλης, ου, ὁ, vide in φαινόλης.
Φαινομένην, apparentem, acc. ſing. f. g. part. præſ. med. verbi φαίνω, oſtendo.
Φαινομένηφι, per paragogen τῦ φι, pro φαινομένῃ, dat. ſingul. f. g. part. præſ. verbi ejuſdem.
Φαίνοπος, gen. ſing. a Φαίνοψ, οπος, ὁ, Phænops, nomen prop.
ΦΑΙ'ΝΩ, in lucem edo, oſtendo; item luceo, ſplendeo. q. a φάω, idem. fut. φανῶ. perf. πέφαγκα. a. 1. ἔφηνα. a. 2. ἔφανον, ες, ε. præſ. med. φαίνομαι, appareo, videor, luceo. f. med. φανοῦμαι. perf. paſſ. πέφασμαι, & Att. πέφαγμαι. a. 2. ind. paſſ. ἐφάνην, ης, η, apparui. a. 2. ſub. paſſ. φανῶ, ῇς, ῇ. f. 2 paſſ. φανήσομαι, ῃ, εται. Hinc φάσμα, ατος, τὸ, viſum, ſpectrum. φάντασμα, ατος, τὸ, idem. φαντασία, ας, ἡ, viſio: item imaginatio. φανερὸς, ῦ, ὁ, manifeſtus. ἀποφαίνω, oſtendo, demonſtro. ἀπόφανσις, εως, ἡ, enuntiatio. διαφανὴς, έος, ὁ, ἡ, perlucidus, tranſparens. ἐπιφανὴς, έος, ὁ, ἡ, illuſtris. ἐπιφάνεια, ας, ἡ, apparitio; item ſuperficies. ὑπερηφανὴς, έος, ὁ, ἡ, conſpicuus ſupra alios. ὑπερήφανος, ου, ὁ, ἡ, ſuperbus, arrogans. ὑπερηφάνεια, & ὑπερηφανία, ας, ἡ, ſuperbia, arrogantia. θεοφάνεια, ας, ἡ, apparitio Dei. ἀφανὴς, ου, ὁ, ἡ, qui evanuit. ἱεροφάντης, ου, ὁ, ſacrorum antiſtes. Συκοφάντης, ου, ὁ, ſycophanta, calumnioſus, delator.
ΦΑΙΟ'Σ, ῦ, ὁ, fuſcus, ſubniger.
Φαῖστος, ου, ὁ, nomen propr.

ΦΑ'ΚΕΛΛΟΣ, ſeu φάκελος, ου, ὁ, faſciculus, faſcis.
ΦΑΚΗ', vel φακὴ, ῆς, ἡ, lens, lenticula. q. a φανός.
Φακὸς, ῦ, ὁ, lens cruda, a φακῇ. Eſt & nigra quædam oculi macula.
Φάλα, vel φαλλὰ, ornamentum galeæ, quia aliquid φαλὸν, ſplendidum.
Φάλαγγες, nom. plur. & in accuſ. plural. φάλαγγας, a φάλαγξ. quod vide.
ΦΑ'ΛΑΓΞ, αγγος, ἡ, phalanx, genus aciei apud Macedonas. acies quævis: aranea quædam.
ΦΑ'ΛΑΙΝΑ, ης, ἡ, cicindela, quæ noctu lucernis advolat. q. a φαλαίνω, quod eſt λαμπρύνω. Eſt & φάλαινα, balæna.
ΦΑΛΑΚΡΟ'Σ, ῦ, ὁ, calvus. hinc φαλακρόω, calvum facio. (quia album φαλὸν, id eſt, λευκὸν κάρα habet) vel φαλὸν ἄκρον, quod eſt in capite calvo, ſeu depili.
Φαλανθὸς, canus. q. a φαλὸς, albus.
Φάλαρα, phaleræ. a φαλὸς, quia ſplendent.
Φάλαρις, ιδος, ὁ, quis fuerit, vide Pindar. Pyth. Ode prima, pag. 202. verſ. 4. In voce Καυστ.
Φαλαρὸς, ου, ὁ, ἡ, Poet. pro λευκὸς, albus.
Φαλὲκ, ὁ, nomen viri κλίνω. Hebraivus.
Φαλεριὸς, idem quod φαληρός.
Φαληριάω, albeſco ſpuma. quod a φαληρὸς, albus. Th. φαλός.
Φαληρὸς, ῦ, ὁ, albus, ſpumeus. Eſt & Φαληρὸς, ferrum galeæ. & nom. propr. viri. Th. φαλὸς, ῦ, ὁ, ſplendidus.
Φαλίζω, decipio. quaſi a φαλὸς, canus. Senectus extrema μωρά.
Φαλίσσομαι, ſpumo. Th φαλός.
ΦΑΛΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, penis ligneus, vel coriaceus.
ΦΑΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, ſplendidus, albus. quaſi a φάος, εος, τὸ, lux. alba enim ſplendent. Sed φάλος, ου, ὁ, conus, apex galeæ.
Φαλύνω, ſplendidum reddo. a φαλός.
Φαλύνομαι, Heſych. γανυμένω, ἐπαίρομαι.
Φάμα, ας, ἁ, Dor. pro φήμη, ἡ, fama.
Φαμὲν, dicimus, 1. plural. præſ. indicat. a φημὶ, dico. Th. φάω, idem.
Φάμενος, a. 2. part. med. verbi φημὶ. a. 2 med. ἐφάμην.
Φαμὶ, Dor. pro φημὶ, dico.
Φάν, dicebant, Bœot. ſync. pro ἔφασαν, vel ἔφησαν, 3. plur. imperf. vel aor. 2. verbi φημὶ, dico. Th. φάω, idem.
Φάναι, dicere, præſ. inf. a φημὶ. Sed φῆναι, apparuiſſe, pro φῆναι, a. 1. inf. activ. verbi φαίνω, appareo. fut. ανῶ. aor. 1 ἔφηνα.
Φανείην, ης, η, apparuerim, aor. 2. optat. paſſ. φανεὶς, έντος, ὁ, & in fœm. gen. φανεῖσα, ης, ἡ, a. 2. part. paſſ. verbi φαίνω, appareo. fut. ανῶ. p. πέφαγκα. perf. paſſ. πέφασμαι. a. 2. paſſ. ἐφάνην. p. m. πέφηνα.
Φάνεν, apparuerunt, Æolic. vel Bœot. ſyncop. pro ἐφάνησαν, 3. plur. aor. 2. paſſ. verbi φαίνω.
Φανερὸς, apparens, manifeſtus. φανερῶς, adv. manifeſte. Th. φαίνω, appareo.
Φανερόω, manifeſto. fut. ώσω. perf. πεφανέρωκα. a. 1. imper. φανέρωσον, άτω. præſ. paſſ. φανεροῦμαι, οῦται. perf. paſſ. πεφανέρωμαι, σαι, ται. a. 1. paſſ. ἐφανερώθην. a φανερός. quod vide.
Φανέρωσις, εως, ἡ, manifeſtatio. Them. φαίνω.
Φανερώτερα, clariora, nom. pl. n. g. comparat. grad. a φανερὸς. quod vide.
Φάνεσκε, Ion. pro ἔφανε, 3. ſing. aor. 2. ind. act. verbi φαίνω.
Φάνη, Jonic. pro ἐφάνη, apparuit, 3. ſingular. aor. 2. ind. paſſiv. Sed φανῇ, 3. ſingul. aor. 2. ſub. paſſiv. verbi φαίνω, appareo.
Φανέῃ, videatur, pleonaſmo τῦ ε, pro φανῇ, 3. ſing. a. 2. ſub. paſſ. verbi ejuſdem.

Φανήμεναι, apparere, Dor. pro φανῆναι, a. 2. inf. paſſ. ejuſdem verbi.
Φανῆναι, vide in φανήμεναι.
Φανῇς, 2. ſing. aor. 2. ſub. paſſ. verbi φαίνω, quod vide.
Φανήσεται, 3. ſing. f. 2. paſſiv. verbi ejuſdem.
Φάνηθι, 2. ſing. a. 2. imperat. paſſ.
Φανθεὶς, a. 1. part. paſſ. a φαίνω, appareo. a. 1. paſſ. ἐφάνθην.
Φανοτεὺς, έως, ὁ, pro Πανοτεὺς, quod ab urbe Πανόπη, deductum.
Φανὸς, ῦ, ὁ, laterna, lucerna, fax. Th. φαίνω, luceo. a. 2. ἔφανον.
Φαντάζω, apparere facio. fut. άσω. perf. πεφάντακα. præſ. paſſ. φαντάζομαι, appareo, videor; item imaginor. præſ. part. paſſ. φανταζόμενον, viſum, quod apparet. perf. ind. paſſiv. πεφάντασμαι, σαι. Th. φαίνω, oſtendo.
Φαντασία, ας, ἡ, oſtentatio. a φαντάζω, quod vide.
Φάντασμα, ατος, τὸ, ſpectrum. a perf. paſſ. verbi φαντάζω, apparere facio.
Φαντὶ, Dor. pro φασὶ, dicunt, 3. plur. præſ. indicat. verbi φημὶ, dico. Them. φάω, idem.
Φανῶσι, 3. plur. a. 2. ſub. paſſ. verbi φαίνω, appareo. quod vide.
Φάο, Jon. & Poet. pro ἔφασο, 2. ſing. a. 2. med. verbi φημὶ, dico. a. 2. ἔφην. a. 2. med. ἐφάμην.
Φάος, εος, τὸ, lumen. a φάω, luceo.
ΦΑΡΑΓΞ, γγος, ἡ, barathrum, præcipitium, hiatus, vallis. quia in ea φαίνεται ῥαγὰς, apparet ruptura.
Φαραὼ, ὁ, nomen regis ἄκλιτον. Hebr. vindex.
Φαρέεσσι, dat. plur. Jonic. & Poetic. & in dat. ſing. φάρεϊ, a φᾶρος, εος, τὸ, veſtis exterior, palla.
Φάρει, dat. ſing. a φᾶρος, εος, τὸ.
Φαρὲς, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. ruptura.
ΦΑΡΕΤΡΑ, ας, ἡ, pharetra. q. a φέρω, & ξύω, quia fert vulnifica tela.
Φαρέτρην, acc. ſing. Jon. a φαρέτρα.
Φαρετρεὼν, ῶνος, ὁ, Poet. pro φαρέτρα.
ΦΑΡΙΚΟΝ, ῦ, τὸ, genus veneni.
Φαρισαῖος, ου, ὁ, Phariſæus. hoc eſt, interpretans. Hebr. Erant enim ſcripturæ interpretes.
ΦΑΡΚΙΣ, ίδος, ἡ, ruga. Eſt q. ruptura cutis, in qua facit valles. q. a φάραγξ, vallis.
Φαρμακεία, ας, ἡ, veneficium. a φαρμακεύω, veneficio utor. Th. φάρμακον.
Φαρμακεὺς, έως, ὁ, veneficus, magus. Hinc φαρμακεύω, ab eodem them.
Φαρμακὶς, ίδος, ἡ, venefica. ejuſdem them.
Φαρμακόεις, εντος, ὁ, venenatus. a φάρμακον.
ΦΑΡΜΑΚΟΝ, ου, τὸ, medicamentum, venenum. q. φέρον ἄκος, vel ἄχος, remedium, vel dolorem afferens. Hinc φαρμακὸς, ῦ, ὁ, veneficus, magus. φαρμακεὺς, έως, ὁ, idem. φαρμακεύω, veneficio utor. ἀλεξιφάρμακον, ου, τὸ, remedium contra venenum.
Φαρμάσσω, fut. άσω, Poetic. pharmaca, ſeu medicamentum miſceo. Th. φάρμακον.
Φαρμάσσω, veneno afficio, tingo: immergo ferrum in aquam frigidam. Them. φάρμακον.
ΦΑΡΟΣ, εος, τὸ, palla, pallium, veſtis exterior, velum capitis. quia φανερὸν, facile apparet: vel, ut alii, quia φέρεται exterius. hinc βλέφαρον, ου, τὸ, palpebra.
Φαρόω, ſeu ἀφαρόω, aro. Heſych. φάρος, ἄροσις, φαρόω, ἀροτριῶ.
Φάρσος, εος, τὸ, velum. involucrum, tractus, regio, pars. puto a φᾶρος. Hinc φαρσοφόρος, ſignifer, vexillarius.
ΦΑΡΥΓΞ, υγγος, ὁ, ἡ, guttur, fauces, per quas φέρεται cibus, & ſpiritus. An potius a φάω, loquor, & ῥέω, fluo?
Φὰς, dicens, a. 2. part. act. a φημὶ, ſeu φάω, dico.
Φάσγανον, ου, τὸ, culter, enſis, pro σφάγανον, a σφάζω, interficio. Th. φάω, idem.
Φᾶτε, dixit, Dor. & Jon. pro ἔφατε, 3. ſing. a. 1. act. a φημὶ, dico.
Φατεῖς, dices, Dor. pro φήσεις, fut. 1. a φημὶ, dico.
Φάσθαι, dixiſſe. a. 2. inf. med. verbi φημὶ, vel φάω, dico.
Φασὶ, inquiunt, 3. plur. præſ. ind. Sed φᾶσι, dicentibus, dat. plur. a. 2. part. act. φὰς, άντος, ὁ, verbi φημὶ, dico. Sed φάσιν, acc. ſing. a φάσις, εως, ἡ, dictio. Th. φάω, dico.
ΦΑΣΙΑΝΟΣ, ῦ, ὁ, phaſianus, avis.
Φασὶν, ajunt, 3. plur. ind. præſ. φημὶ, dico. Sed φάσιν, acc. ſing. a φάσις, εως, ἡ, dictio, apparitio. a φάω, dico, vel φαίνω, appareo.
Φάσις, εως, ἡ, dictio, rumor, a φάω, dico. Eſt & φάσις, apparitio. ſic Luna habet multas phaſes, ſeu apparitiones, modo falcata, modo gibboſa, &c. a φαίνω, appareo. Eſt & φάσις, nomen fluvii.
Φάσκε, dictitabat. 3. ſing. imperf. Jonic. verbi φάσκω, Poet. pro φημὶ, dico. Th. φάω, idem.
Φάσκονται, 3. plur. præſ. paſſ. verbi φάσκω, dico, pro φημί.
Φαύσκω, & διαφαύσκω, illuceſco. a φῶς, τὸ, lux. Th. φάω, luceo.
Φάσομαι, Dor. pro φήσομαι, dicam. f. 1. med. a φημὶ, dico.
Φάσσα, vel Att. φάττα, ης, ἡ, avis columbini generis, palumbes.
Φασσοφόνος, occiſor columbarum. a φάσσα, columba, & φονέω, occido. Th. φένω, idem. p. m. πέφονα.
Φατῶ, ῆς, ῆ, Dor. pro φήσω, εις, ει, f. 1. activ. verbi φημὶ, dico. Th. φάω, idem.
Φατειῶν, gen. plur. a φατειὸς, enarrabilis. Th. φάω, dico.
Φατὶ, Dor. pro φησί.
Φατίζω, rumorem ſpargo. a φάω, dico.
Φάτις, idem quod φάσις.
ΦΑΤΝΗ, ης, ἡ, præſepe, ſtabulum. q. a φάγω, vel πάω. ibi enim paſcitur jumentum. niſi q. φάτανη, vel φάγνη.
Φάτο, dixit, Jon. pro ἔφατο, 3. ſing. a 2. med. verbi φημὶ, dico. a. 2. ἔφην. Th. φάω, dico.
Φατὸς, celebris. a φάω, vel φημὶ, dico.
Φαύζω, frigo. Heſych.
ΦΑΥΛΟΣ, ου, ὁ, vilis, parvus, ſimplex, vitioſus, nugatorius. vel q. a φραῦρος, quod a φλαῦρος, malus. hoc a φλύαρος, nugator, quod a φλύω, vel φλέω, nugor. Hinc φαυλότης, ητος, ἡ, vilitas. φαυλίζω, pro vili habeo, flocciſacio.
Φαυλοτάτης, gen. ſingul. fœm. gen. ſuperlat. gradus, a φαῦλος, ου, ὁ, pravus. comparat. φαυλότερος. ſuperlat. φαυλότατος, praviſſimus. φαύλως, adv. prave.
Φαῦρος, Doric. pro φαῦλος. q. a φλαῦρος, quod ἀπὸ τοῦ φλύαρος formatum dicunt.
Φαυσίμβροτος, ου, ὁ, Solis Epith. παρὰ τὸ φαύειν, τουτέστι φῶς τοῖς βροτοῖς φέρειν, quod lucem mortalibus ferat. Vel παρὰ τὸ φαύειν, ἤγουν φαίνειν, καὶ λάμπειν τοῖς βροτοῖς, quod luceat mortalibus. Idem & φαεσίμβροτος, ab Homero vocatur.
Φαύστιγγες, vel φωύστιγγες, maculæ in tibiis ex igne contractæ. quia a φαύστει ignis.
Φαύω, luceo. ex φάω, idem.
Φάψ, φαβὸς, avis e columbino genere. a φέβομαι, quia timida.
ΦΑΩ, Poet. luceo, ſplendeo: item dico, animi enim ſenſa in oratione lucent: item, occido, interficio. Hinc φάος, εος, τὸ, lumen, lux. φῶς, φωτὸς, τὸ, idem. φὼς, φωτὸς, ὁ, Poetic. vir, homo. φωτεινὸς, ῦ, ὁ, lucidus. φαεινὸς, ῦ, ὁ, idem. φωτίζω, illumino, fut. ίσω. φωσφόρος, ῦ, ὁ, ſplendor. ἀμφιφαὴς, έος, ὁ, ἡ, circumquaque lucem habens. φημὶ, dico. φημίζω, idem. φάσκω, idem. φήμη, ης, ἡ, fama. φάσις, εως, ἡ, dictio, dictum, φάτις, εως, ἡ, dictum, ſententia. φάτης, ου, ὁ, loquax. ἀντίφημι, contradico, nego. ἀπόφασις, εως, ἡ, negatio. προφημὶ, prædico. προφήτης, ου, ὁ, propheta. προφητεύω, vaticinor. προφητεία, ας, ἡ, prædictio futurorum. πρόφασις, εως, ἡ, prætextus. βλάσφημος, ου, ὁ, ἡ, famam alicuius lædens. βλασφημέω, probra, & convitia jacto in aliquem. βλασφημία, ας, ἡ, maledicentia. εὐφημέω, & εὐφημίζω, celebro, laudo. εὐφημία, ας, ἡ, fauſta acclamatio.

Φ E.

Φέβεσθαι, fugere. præſ. inf. a φέβομαι.
Φέβομαι, fugio; item, timeo, metuo. p. m. πέφοβα. hinc φόβος, ου, ὁ, fuga; item timor, metus. φοβερὸς, ῦ, ὁ, formidabilis; item timidus. φοβέομαι, οῦμαι, metuo.
Φεβώμεθα, fugiamus, 1. pl. præſ. ſub. verbi φέβομαι. quod vide.
ΦΕΓΓΟΣ, εος, τὸ, ſplendor, lux, lumen (q. a φάω, luceo, & ἐγγὺς, ut ſit q. φαέγγος, lux enim prope adeſt, & ad ipſos oculos pertingit.) Hinc φέγγω, ſplendorem præbeo.
Φείδεο, parcas, præſ. imperat. med. Jon. pro φείδου, verbi φείδομαι, præſ. inf. φείδεσθαι.
ΦΕΙΔΟΜΑΙ, parco, ignoſco: parce utor, abſtineo, cum gen. Etymolog. quia φεύγει δοῦναι, id eſt, dare recuſat. præſ. inf. φείδεσθαι. fut. med. φείσομαι, ῃ, εται. aor. 1. med ἐφεισάμην, ω, ατο, peperci. a. 1. med. ſub. φείσωμαι, ῃ, ηται. Hinc adverb. φειδομένως, parce. φειδὼ, όος, ἡ, parſimonia. φειδωλὴ, ῆς, ἡ, idem. φειδωλὸς, ῦ, ὁ, parcus. q. φεύγω τὸ δοῦναι.
Φειδομένως, parce, adv. a φείδομαι, parco. præſ. part. med. φειδόμενος.
Φειδὼ, όος, ἡ, parſimonia. φειδωλὴ, ἡ, idem. & parca. ejuſdem them.
Φείσεται, 3. ſing. fut. 1. med. verbi φείδομαι, parco. quod vide.
Φελγύνω, nugor, deſipio. Puto a φαῦλος, Heſych.
ΦΕΛΛΟΣ, ῦ, ὁ, ſuber. q. a φλοιὸς, cortex.
ΦΕΝΑΞ, ακος, ὁ, impoſtor, deriſor. q. a φενάκη, quæ & πηνίκη, coma aſcititia, falſa. Vel a φαίνω, apparere facio. Deriſores indigitant, ſive digito demonſtrant, quibus illudunt. Hinc φενακίζω, decipio, fallo.
Φενόλης, ου, ὁ, penula. vox origine Latin.
ΦΕΝΩ, occido, interficio. (q. a φάω.) p. m. πέφονα. Hinc φόνος, ου, ὁ, cædes, homicidium. φονεὺς, έως, ὁ, homicida. φονεύω, occido, cædem perpetro. ἀνδροφόνος, ου, ὁ, homicida. πατροφόνος, ου, ὁ, parricida. Περσεφόνη, ης, ἡ, Perſephone, quæ cædibus omnia vaſtat, Proſerpina, mater Orci.
Φεραὶ, ῶν, αἱ, oppidum Theſſaliæ.
Φερβέμεν, paſcere, præſ. inf. Jonic. pro φέρβειν, verbi φέρβω, paſco.
Φέρβεσθαι, alere, nutrire, Att. paſſ. pro act. φέρβειν.
ΦΕΡΒΩ, paſco, alo. fut. ψω. p. φα. p. m. πέφορβα. Hinc φορβὴ, ῆς, ἡ, pabulum, eſca. ἱπποφορβὸς, ῦ, ὁ, equorum paſtor. q. a φέρω, & βορὸς, vel φέρω βοσιν, paſtum affero.
Φέρε, fer, præſ. imperat. act. a φέρω.
Φερέγγυος, ου, ὁ, ἡ, ſponſor fide dignus. a φέρω, & ἐγγύη, ἡ, ſponſio.
Φέρεις, ει, 2. & 3. ſing. præſ. ind. verbi φέρω, fero.
Φερέκλος, ου, ὁ, nomen propr.
Φερέμεν, Jon. pro φέρειν, præſ. inf. verbi φέρω, fero.
Φερέοικος, domiporta. Epith. cochleæ. Ex φέρω, & οἶκος, domus.
Φερέπονος, ου, ὁ, Poet. laborum tolerans, ac ærumnas ſuſtinens. ex φέρω, fero;

ΤΙΤΑΝΟΣ, ου, ἡ, calx. q. a τιταίνω, quia extenditur illinendo. dat. ſing. τιτάνῳ.

Τιτῆνες, Titanes, poſteri Saturni. dat. plural. τιτᾶσι, & Poet. ſeu Jon. τιτήνεσσι. a τιταίνω, ulciſcor. Th. τίω, punio.

ΤΙΤΘΟ'Σ, ὁ, ὁ, mamma, mammella: quæ ſcil. τιτθεύεται, ſive infantis ori admovetur. Hinc τιτθὴ, ſeu τιτθὴ, ῆς, ἡ, idem, nutrix. τιτθευτὸς, ῦ, ὁ, nutritius. τιτθεύειν, ας, ἡ, nutrix. τιτθὴ, ῆς, ἡ, idem. τιτθεύω, nutrio. nutricor. τίτθη, & τιτθίς, ίδος, ἡ, avia, amita, matertera. τυτθὸς, ῦ, ὁ, parvus, puſillus.

Τίτλος, ου, ὁ, titulus, per ſyncop. ex Lat. Sed Græce eſt ἐπιγραφὴ, ῆς, ἡ, inſcriptio.

Τῖτος, ου, ὁ, nomen miniſtri verbi divini. Gr. honoratus.

ΤΙΤΡΑ'Ω, τίτρημι, & τιτραίνω, fut. τρήσω, perforo, terebro. quaſi a τράω. perf. paſſ. τέτρημαι. hinc τρῆμα, ατος, τὸ, foramen. τρῆσις, εως, ἡ, perforatio. τρητὸς, ῦ, ὁ, perforatus. τρανὴς, ῦ, ὁ, perſpicuus, manifeſtus.

ΤΙΤΡΩ'ΣΚΩ, fut. τρώσω, vulnero, lædo. quaſi a τιτρόω. Hinc τρῶμα, ατος, τὸ, vulnus. τραῦμα, ατος, τὸ, idem.

Τιτυὸς, ῦ, ὁ, Tityus, gigas per novem jugera ſparſus, cujuſque jecur ſemper renaſcens a vulture exeditur.

Τιτύσκετο, 3. ſing. imperf. Jon. verbi τιτύσκομαι, collimo, ſeu potius collineo.

ΤΙΤΥ'ΣΚΟΜΑΙ, collimo, dirigo ad ſcopum, ſtruo. q. a τίω, tendo, unde & τιταίνω.

ΤΙ'ΦΗ, ης, ἡ, frumenti genus. Puto a τίφος, quod ſit triticum degener, ut in τίφῃσι.

Τίφθ', pro τί ποτε, cur, Poet. pro τί ποτε, quid tandem? Th. ὅτε, quando.

Τῖφος, εος, τὸ, palus, locus uliginoſus.

ΤΙ'Ω, honoro, æſtimo; item pendo, punio, ulciſcor. fut. τίσω. p. τέτικα. perf. paſſ. τέτιμαι, q. a τὶ, aliquid, ſcil. præſtans, ergo & honorandum. τὶ, & οὐδὲν, ut τίμιον, & vile opponuntur. unde τιμὴ, ῆς, ἡ, honor; item pretium. pœna, ultio. τιμάω, honoro. f. ήσω. item mulcto. τιμητὸς, ῦ, ὁ, honorabilis, honore dignus. ἄτιμος, inhonorabilis, honore indignus. ἀτιμία, ας, ἡ, dehoneſtamentum, infamia. φιλότιμος, ου, ὁ, ἡ, honoris cupidus, ambitioſus.

T Λ.

Τλᾶθι, tolera, Dor. pro τλῆθι, præſ. imperat. act. a τλῆμι, tolero. Thema ταλάω, idem.

Τλαθύμος, ærumnarum patiens. quod a ταλάω, ſeu τλάω, tolero, & θυμὸς, ῦ, ὁ, animus.

Τλαίην, tolerarem, præſ. optat. vel aor. 2. verbi τλῆμι, perfero.

Τλάμων, ονος, ὁ, ἡ, Dor. pro τλήμων, tolerans. quod vide.

Τλὰς, άντος, ὁ, præſ. part. vel a. 2. a τλῆμι, tolero.

Τλάω, per ſyncop. idem quod ταλάω, ſuffero.

Τλῇ, toleret, 3. ſingul. a. 2. ſub. act. a τλῆμι. ſed τλῆ, ſine jota ſubſcripto, Jon. pro ἔτλη, 3. ſingul. a. 2. ind. act. ejuſdem verbi.

Τλῆμι, perfero, patior. fut. τλήσω. p. τέτληκα. a. 2. ἔτλην. Th. ταλάω, idem.

Τλῆμεν, pertulimus, Jon. pro ἔτλημεν, 1. plur. a. 2. ind. act. verbi τλῆμι.

Τλήμονες, miſeri, nom. plur. a τλήμων, ονος, in accuſ. ſing. τλήμονα, a τλήμων. quod vide.

Τλήμων, ονος, ὁ, patiens, ærumnoſus, miſer. audax, fortis: a τλάω, per ſyncop. pro ταλάω, perfero.

Τλῆναι, paſſum eſſe, a. 2. inf. verbi τλῆμι, tolero. a. 2. ἔτλην.

Τληπόλεμος, ου, ὁ, Tlepolemus, nomen propr.

Τλήσω, tolerabo, fut. 1. ind. act. a τλῆμι, ſeu τλάω, pro ταλάω, perfero.

T M.

Τμάγεν, ſecti ſunt, Jon. & Bœot. ſyncop. pro ἐτμάγησαν, 3 plur. a. 2. ind. paſſ. verbi τμήγω, idem cum τμάω, ſeco, ſcindo. fut. τμήξω. a. 2. ἔτμαγον, & ἔτμαγον. Sic τμάγον, poteſt eſſe a. 2. ind. act. Jon. Thema τέμνω, idem. fut. μῶ. aor. 2 ἔτμαγον.

Τμάω, ſeco, unde τμήγω. Th. τέμνω.

Τμηγεὶς, ſeu τμαγεὶς, ſciſſus, a. 2. part. paſſ. verbi τμήγω, ſcindo. Thema τέμνω, idem.

Τμήδην, idem quod τμητικῶς, incidendo, ſecando. a τμάω, inuſitat pro τέμνω, ſeco.

Τμηθεὶς, ſectus, a. 1. part. paſſ. verbi τέμνω, ſeco. perf. paſſ. τέτμημαι. aor. 1. paſſ. ἐτμήθην.

Τμήσω, ſecabo, fut. 1. act. verbi τέμνω, ſeco, ab inuſit. τμάω.

Τμῶλος, ου, ὁ, Tmolus, nom. propr.

T O.

Τὸ, hoc, aliquando quapropter, & tunc ſubauditur κατὰ, vel διὰ, ut διὰ τὸ, ob id, τόγ', τόγδ', pro τόδε. τὸ ἐὸν, id, quod eſt.

Τοπρίν, Jon. pro πάλαι, olim.

Τόγε ἐμὸν, Jon. pro quantum in me.

Τοδεύτερον, iterum, ſecundum.

Τοπάμπαν, Jonic. pro παντελῶς, omnino, penitus.

Τόθι, ubi, ibi. ab ὅθι. Sed τόθ', pro τότε, & τόθεν, tunc. & pro ἐκεῖ, illic.

ΤΟΙ, quidem, particula eſt enclitica, quæ adverbiis, vel conjunctionibus adnectitur. interdum ornatus tantum gratia additur, a τὸς, inuſit. pro ὅς.

Τοὶ, tibi, Dor. pro σοὶ, a σὺ, tu. vel Dor. pro οἱ.

Τοιαύτ', pro τοιαῦτα, talia. τοιαύτην, talem, accuſ. ſingul. fœm. gen. a τοιοῦτος, quod ex τοῖος, talis. Th. οἷος, qualis, & οὗτος, hic, gen τούτου.

Τοιγὰρ, equidem. itaque. τοιγαροῦν, idem. Ex τοι, γὰρ, enim, & οὖν, ergo.

Τοίη, ης, ἡ, talis. Th. οἷος, qualis.

Τοίνυν, igitur. Ex τοι, & νῦν, nunc.

Τοῖο, Jon. pro τοῦ, ab ὁ, hic, articul. præpoſit

Τοῖος, ου, ὁ, talis. Thema οἷος, qualis. hinc τοιόσδε, τοιάδε, τοιόνδε, talis, e. Ex τοῖος, & δε, ſyllabica adject.

Τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο, talis, e. Ex τοῖος, & οὗτος, hic.

Τοῖς, ipſis, dat. plur. ſic & τοῖσι, & τοῖσιν. ab ὁ, vel τὸ, hic, hoc.

Τοῖσδε, & τοίσδεσι, Poet. dat. plur. ab ὅδε, hic. Hic retinetur circumflexus in antepenultima, non ex lege, ſed quia particula δεσι articulo τοῖς quaſi enclitica adjungitur.

Τ' οἰσύα, leg. δ' ἄρ' οἰσύα, ſia paluſtris. vide in Σίον.

ΤΟΙ'ΧΟΣ, ου, ὁ, paries, murus. quaſi a τεύχω, ſtruo. Hinc τειχόω, murum ſtruo. μεσότοιχον, ου, τὸ, paries intergerinus.

Τοίω, tales, dual. num. a τοῖος, talis. τοίως, Poet. pro οὕτως, ſic, ita. q. d. tali modo.

Τόκα, Dor. pro τότε, tunc. Ex ὅκα, pro ὅτε.

Τοκὰς, άδος, ἡ, Poet. idem valens ac ἡ τεκοῦσα, quæ peperit. Non ſolum autem mulieribus, ſed & pecudibus tribuitur. Th. τίκτω, pario.

Τοκέεσσι, Jon. & Poet. pro τοκεῦσι, dativ. plural. a τοκεὺς, parens. Thema τίκτω, pario.

Τοκεὺς, έος, ὁ, parens. gen. Jon. ῆος. acc. pl. τοκῆας, ab eodem them.

Τοκῆϊ, dat. Jon. pro τοκεῖ, acc. τοκῆα, Jon. genit. plur. τοκήων, a τοκεὺς, parens. Th. τίκτω.

Τόκος, ου, ὁ, uſura, fœnus, partus. a τίκτω, pario. fut. τέξομαι. præt. med. τέτοκα.

ΤΟ'ΛΜΑ, ης, ἡ, audacia, fiducia, q. ταλάσμα. a ταλάω, fero. aliquid ſemper eſt audacibus ferendum. Sed τόλμα, fortis ſis, præſ. imperat. act. a τολμάω. Hinc τολμηρὸς, ῦ, ὁ, audax. τολμάω, audax ſum, audeo.

Τολμᾷ, 3. ſing. præſ. ind. τολμᾷν, præſ. inf. act. verbi τολμάω.

Τολμάεις, άεσσα, άεν, Dor. pro τολμήεις, audax. quod vide.

Τολμασεῖς, Dor. pro τολμήσεις, 2. ſing. fut. 1. verbi τολμάω.

Τολμάω, ῶ, audeo, ſuſtineo. imperf. ἐτόλμαον, ων, αες, ας. f. ήσω. perf. τετόλμηκα. a. 1. ἐτόλμησα. a. 1. inf. act. τολμῆσαι. a. 1. part. act. τολμήσας, αντος, ὁ. Th τόλμα, ης, ἡ, audacia.

Τολμήεις, εντος, ὁ, audax, intrepidus, tolerans. Th. τόλμα, audacia.

Τολμηρὸς, ὰ, ὸν, audax. comparat. τολμηρότερος, audacior. Hinc τολμηρότερον, adv. liberius. ejuſdem them.

Τολμῆς, Dor. pro τολμᾷς, 2. ſing. præſ. a τολμάω, audeo.

Τολμητὴς, ῦ, ὁ, homo audax. Th. τόλμα, ης, audacia.

Τολμῷεν, auderent, 3. plural. præſ. optat. act. τολμῴησαν, ῷεν, verbi τολμάω. Th. τόλμα, ης, ἡ, audacia.

Τολμῶσι, audent, 3. pl. præſ. act. verbi τολμάω, audeo. præſ. part. act. τολμῶν.

Τολυπεύω, glomero, machinor, ad finem perduco. Th. τολύπη, ης, ἡ, lana carpta, & pexa.

ΤΟΛΥ'ΠΗ, ης, ἡ, lana carpta, & pexa.

Τομὴ, ῆς, & Dor. τομὰ, ſectio, ſtirpis ampu[illegible]. a τέμνω, ſeco. fut. μῶ. p. τέτμη[illegible]. p[illegible].

Τομὸς, ὴ, ὸν, acutus, penetrans, ſcindens. comp. τομώτερος, α, ον, [illegible]antior, ius. Sed τόμος, ου, ὁ, [illegible] ſ[illegible]ctione ablatum. Th. [illegible]ſeco.

Τόμυρις, ἡ, Scytharum [illegible]

Τομώτερον, penetrantius, comp[illegible] n. g. a τομὸς. quod vide.

Τὸν, pro ὃν, vel ἐκεῖνον, quem, accuſ. ſing. ab ὅς.

ΤΟΝΘΟΡΥ'ΖΩ, & τονθορύζω, murmuro, muſſo, ſubmiſſe loquor. f. ύσω. p. υκα. q. a τόνος, & θρόος.

Τόνος, ου, ὁ, tonus, tenſio. a τείνω, tendo. p. m. τέτονα.

Τόξ', pro τόξα, nom. pl. a τόξον, ου, τὸ, arcus.

Τόξευμα, ατος, τὸ, ſagitta. a τόξον.

Τοξευτὴς, ῦ, ὁ, & τοξότης, ου, ὁ, ſagittarius. a τοξεύω, jaculor. Th. τόξον.

ΤΟ'ΞΟΝ, ου, τὸ, arcus. vel ars ipſa ſagittandi (quaſi a τάζω, tendo. tendendo enim aptatur arcus ad jaculandum.) Hinc τοξότης, ου, ὁ, ſagittarius. τοξοφόρος, idem. τοξεύω, jaculor. f. εύσω. p. κα. τοξότις, epithet. Dianæ.

Τοξότας, α, ὁ, Dor. pro τοξότης, ου, ὁ, ſagittarius. Th. τόξον, ου, τὸ, arcus.

Τοξοφόρος, ου, ὁ, arcitenens. hinc τοξοφόροι Κρῆτες, ſagittarii Cretenſes. a τόξον, ου, τὸ, arcus, & φέρω, fero.

Τοπάζιον, ου, τὸ, topazius, nomen gemmæ. Forte a τοπάζω, quæro, inveſtigo.

Τοπάζω, ſtatuo, colloco, quaſi in loco. a τόπος.

Τοπάλαι, idem quod πάλαι, olim. τοπαλαιὸν, antiquitus.

Τοπαράπαν, omnino, prorſus.

Τοπαραυτίκα, ſtatim, in præſentia.

Τόπαρος, & τὸ πάροιθεν, idem quod πάρος, Poet. pro πρὸ, ante.

Τοπάρχης, ου, ὁ, præfectus.

ΤΟ'ΠΟΣ, ου, ὁ, locus, tractatus, argumentum. quaſi a τῶ, capio. Hinc τοπάζω, ſtatuo, colloco. ἄτοπος, ου, ὁ, ἡ, abſurdus.

Τοπρὶν, Jon. pro πρότερον, prius, olim.

Τοπρῶτον, primum. a πρῶτος, primus. Th. πρὸ, ante.

ΤΟΡΥ'-

ΤΟΡΔΥ'ΛΙΟΝ, ſeu τόρδυλον, ου, τὸ, ſeſeli Creticum, herbæ nomen. Valde diureticum eſt, ut dignum ſit, quod dictum fuerit, quaſi πεδιβόλιον.

Τορέω, perforo. a τερέω, idem.

ΤΟ'ΡΜΟΣ, ου, ὁ, vel τόρμη, ης, ἡ, modiolus rotæ, in quem axis inſeritur, quia τορεῖται, tignum.

Τόρνος, ου, ὁ, tornus, inſtrumentum, quo aliquid excavatur. idem quod τόρος, a τερέω, terebro.

Τορνόω, torno, cœlo, circulo circumſcribo. a τόρνος, ου, ὁ, tornus. quod a τερέω, torno, terebro.

Τόρος, ου, ὁ, funis, & idem quod τόρνος. Sed τορὸς, ὁ, ὁ, penetrans, acutus. a τορέω, perforo. Th. τερέω, idem.

Τορυνὴ, ης, ἡ, id, quo aliquid inter coquendum agitatur, & teritur. a τείρω, tero.

Τὸς, inuſitat. pro ὁ, unde τοῦ, hujus. plur. Poet. τοὶ, pro οἱ. Vel τὸς, Dor. pro τοὺς.

Τοσαύτη, ης, ἡ, tanta, fœm. g. a τοσοῦτος, quod vide.

Τόσος, & Poet. τόσσος, tantus. τόσον ὅσον, tantum quantum. Th. ὅσος, quantus.

Τοσοῦτος, τοσαύτη, τοσοῦτο, tantus, a, um. in plur. τοσοῦτοι, tot. Ex τόσος, tantus, & οὗτος, hic. τοσοῦτω, Jon. pro ὥστε, ita.

Τόσσα, pro τόσα, tanta, fœm. plural. n. g. a τόσος, pro τόσσος. quod vide.

Τοσσῆνον, Dor. pro τόσον, tantum.

Τότε, tunc. ποτὲ, aliquando. ab ὅτε.

Τοτρίτον, tertium.

Τοῦ, & τοῦδε, hujus, gen. ſing. ab ὁ, & τὸ, hic, hoc.

Τοὖθ', ſeq. aſpirat. pro τοῦτο, hoc.

Τοὔλασσον, deterius, pro τὸ ἔλασσον, comparat. n. g. a μικρὸς, parvus. comp. ἐλάσσων, ſuperl. ἐλάχιστος.

Τοὐμὸν, pro τὸ ἐμὸν, meum, acc. ſing. ab ἐμὸς, ῆ, ὸν, meus. Th. ἐγὼ, ego.

Τοὔμπροσθεν, Attic. pro τὸ ἔμπροσθεν, adv. ante, anterior pars. idem quod πρόσθεν. Th. πρὸ, ante.

Τοὐναντίον, pro τὸ ἐναντίον, contra, e contrario. Th. ἀντὶ, pro, contra.

Τοὔνεκα, ſeu τοὔνεκεν, quocirca, pro τοῦ ἕνεκα, cujus gratia.

Τοὔνομα, pro τὸ ὄνομα, nomine, ellipſis præpoſit. κατά.

Τοὺς, hos, acc. plur. ab ὁ, hic.

Τοῦτ', pro τοῦτο, hoc. quod vide.

Τοτάκις, & τοσάκις, tunc, adv. a τότε, vel πότε.

Τοὔτερον, Jon. pro τὸ ἕτερον, Att. θάτερον, alterum.

Τουτέστι, hoc eſt. legitur & τοῦτ' ἔστι. quod ex τοῦτο, & ἐστί.

Τουτέων, Jon. pro τούτων, horum, harum.

Τουτῆ, Dor. adverb. ab Attico ταυτὶ, hic. & hoc pro τοῦτο.

Ταὐτὸ, hoc, ex τὸ αὐτὸ, vide in αὐτός.

Τουτόθε, Dor. pro ἐντεῦθεν, hinc, adverb.

Τουτονὶ, Attice pro τοῦτον, hunc, ab οὗτος.

Τούτῳ, Dor. pro ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ, in hoc loco.

Τουτῶθεν, Dor. pro ἐντεῦθεν, hinc. Sed τουτῶ, Dor. pro τούτου.

Τοφὲθ, 2. Reg. 23. verſ. 10. aliter Ταφὲθ, ſed corrupte, ut Jerem. 6. verſ. 29. 30.

Τόφρα, tunc, interea. ab ὄφρα, ut.

T P.

Τραγανὸν, calloſum. Gl. Cyr.

Τραγάω, & τραγίζω, hircum refero, hirquitallio. Dicitur de adoleſcentibus, qui incipiunt libidine tentari, quod hircis imprimis accidit.

Τραγεία, ας, ἡ, ſcil. δορὰ, hircina pellis. Th. τράγος.

Τραγεῖν, comediſſe, a. 2. inf. act. verbi τρώγω, comedo, rodo. fut. τρώξομαι. aor. 2. ἔτραγον.

Τράγημα, ατος, τὸ, tragema, id, quod in ſecunda menſa apponitur. q. τρωγάλιον, a τρώγω, comedo.

ΤΡΑ'ΓΟΣ, ου, ὁ, hircus, caper. (a τραγεῖν, a. 2. a τρώγω, quia arbores rodit. Vel a τραχὺς, quod hirſuta pelle) Hinc τραγικὸς, & τραγῳδικὸς, ῆ, ὸν, tragicus, ad Tragœdum pertinens.

Τραγῳδὸς, οῦ, ὁ, Tragœdus. a τράγος, & ᾠδὴ, cantus. utpote qui cantando caprum mereretur. Hinc & τραγῳδία, ας, ἡ, Tragœdia.

Τρακτάω, negotior. hinc τρακτὸς κηρὸς, cera, quæ tractando inalbuit. a Latino.

Τράμη, vel τράμις, linea, quæ medium ſcrotum dividit, & q. τρέω.

Τράμπις, navicula, quæ trajicitur. puto quia facile τρέπεται.

ΤΡΑΝΟ'Σ, ῦ, ὁ, & τρανὴς, έος, ὁ, ἡ, manifeſtus. hinc τρανόω, f. ώσω, manifeſtum reddo.

Τράπε, aor. 2. Jon. pro ἔτραπε verbi τρέπω, verto.

ΤΡΑ'ΠΕΖΑ, ης, ἡ, menſa, quaſi per Aphæreſin pro τετράπεζα. Ex τετρὰς, άδος, ἡ, numerus quaternarius, & πέζα, ης, ἡ, pes. Hinc τραπεζίτης, ου, ὁ, menſarius.

Τραπεζίτης, ου, ὁ, menſarius, numularius, collybiſta. in plur. οἱ τραπεζῖται. Th. τράπεζα, menſa.

Τραπεζοκόρος, ου, ὁ, menſipeta, qui ſatiatur menſis appoſitis. a τράπεζα, menſa, & κορέω, ſatio.

Τραπεζόφορον, caliculare, ubi calices reponuntur.

Τραπέειν, Jon. pro τρέπειν, vertere.

Τραπείομεν, vertamus, Jonic. & Poet. pro τραπῶμεν, 1. plur. aor. 2. ſub. paſſ. ω, reſolut. in εω, deinde ε, pro ω, per ſyſtolen, & ι, inſerto metri gratia. verbi τρέπω, verto. a. 2. ἔτραπον.

Τραπελὸς, ἡ, όν, mutabilis, e. a τρέπω, muto. f. ψω. a. 2. ἔτραπον.

Τράπον, Jon. pro ἔτραπον, 3. ſing. a. 2. ind. act. Vel dici poteſt etiam Jonic. & Bœotica ſyncope pro ἐτράπησαν, 3. plur. a. 2. ind paſſ. verbi τρέπω. fut. ψω. a. 2. ἔτραπον. p. m. τέτροπα.

Τράπεδα, ας, Dor. pro τράπεζα, ης, ἡ, menſa.

Τραπέσθαι, a. 2. inf. med. τράπομαι, aor. 2. ſub. med. verbi τρέπω.

Τραπέω, uvas calco. a τρέπω, verto: calcando enim vertuntur.

Τράπηξ, haſta. quia poteſt τρέπεσθαι, vibrari.

Τράπωμαι, a. 2. ſub. med. verbi τρέπω, verto. vide τρέπω.

Τρασιὰ, locus, ubi ſiccantur ficus. a τέρσω, ſicco.

ΤΡΑΥΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, balbus, blæſus. τραυλίζω, balbutio. q. a τραύω, ut ſit quaſi ejus ſermo vulneratus.

Τραῦμα, ατος, pro (τρῶμα) τὸ, vulnus. q. a τραύω, pro quo uſitatum eſt τιτρώσκω, vulnero. f. τρώσω. perf. paſſ. τέτρωμαι.

Τραυματίζω, vulnero. fut. ίσω. perf. τετραυμάτικα. perf. paſſiv. τετραυμάτισμαι. perf. part. paſſ. τετραυματισμένος, η, ον. hoc a τραῦμα. Th. τιτρώσκω, vulnero.

Τραύξανα, (q. τρώξανα) reliquiæ pabuli, quæ de præſepi cadunt. quaſi a τρώγειν, edere.

Τράφ', pro τράφε, Jon. pro ἔτραφε, 3. ſing. a. 2. indicat. activ. verbi τρέφω, alo. fut θρέψω.

Τράφαξος, coagulum. a τρέφω, ideſt, πήσσω, cogo.

Τραφέμεν, Jon. & Dor. pro τράφειν, educare, vel educaſſe, pro τραφεῖν, a τρέφω, alo. vel Att. pro τρέφεσθαι.

Τραφέμεναι, Jon. pro τραφεῖν, a. 2. inf. act. verbi τρέφω, alo. f. θρέψω.

Τράφεν, Jon. & Bœot. ſync. pro ἐτράφησαν, 3. plur. a. 2. ind. paſſ. Sed τραφέν, eſt aoriſt. 2. infin. Doric. & Æolic. pro τραφεῖν, vel Attic. pro τραφῆναι, verbi τρέφω, alo. f. θρέψω. a. 2. ἔτραφον. p. m. τέτροφα.

Τραφερὸς, tam de mari, quam de terra dicitur: quod utraque animalia nutriat. τραφερὴ, terra arida, continens. Them. τρέφω, alo.

Τράφηξ, pars navis, ceu labrum, ubi ſcalmi ponuntur. quia, ut puto, pars ea τραφερὰ, ſicca.

Τραφήσομαι, fut. 2. ind. paſſ. τραφήσεσθαι, fut. 2. inf. paſſ. verbi τρέφω, alo. f. ψω. a. 2. ἔτραφον.

Τραφθέντες, Jon. pro τρεφθέντες, aor. 1. part. paſſ. vel a τρέπω, verto, vel τρέφω, alo.

Τράφοισα, ας, ἡ, Doric. & Æol. pro τραφοῦσα, ἡ, quæ aluit, a. 2. part. act. f. g. verbi τρέφω, alo.

Τραχεῖα, ας, ἡ, f. g. a τραχὺς. quod vide.

Τραχέως, aſpere, compar. τραχύτερον, aſperius, ſuperlat. τραχύτατα, aſperrime. Th. τραχύς.

Τραχηλίζω, in cervicem reſupino; item, patefacio. f. ίσω. p. τετραχήλικα. perf. paſſ. τετραχήλισμαι. perf. part. paſſ. τετραχηλισμένος, η, ον. Th. τράχηλος.

ΤΡΑ'ΧΗΛΟΣ, ου, ὁ, collum, cervix. q. a τραχὺς, & ἧλος, quod oſſa ſint in eo tanquam aſperi clavi.

ΤΡΑΧΥ'Σ, έος, ὁ, aſper, ſcaber, agreſtis. q. a ταράσσω, turbo, quod aſpera turbent. Malo a τείρω, tero, infeſto. aſpera tactui ſunt moleſta. vel τὰ τραχέα habent περιτείροντα αἰκίαν. Hinc τραχύτης, ητος, ἡ, aſperitas. τραχύνω, aſpero, exaſpero.

Τραχωνῖτις, ιδος, ἡ, nomen regionis Græc. Latine ſalebroſa.

Τράω, inuſit. unde τιτράω, perforo.

Τρεέτην, timebant, 3. dual imperf. act. Jon. pro ἐτρεέτην, verbi τρέω, timeo. fut. τρέσω.

Τρεῖν, præſens infin. a τρέω, tremo. Sunt qui velint τρεῖν, Doric. dici pro τρέμειν.

ΤΡΕΙ͂Σ, οἱ, αἱ, & τὰ τρία, tres, tria. gen. τριῶν. dat. pl. τρισὶ. Hinc τρίτος, ſeu τριτατος, ου, ὁ, tertius. τρὶς, ter. τρισσάκις, idem. τριάκοντα, triginta. τριὰς, άδος, ἡ, numerus ternarius, ternio. τρίαινα, ης, ἡ, tridens. τριχῆ, tripliciter, trifariam. τριπλόος, ῦς, ὁ, triplus, triplicatus. τριπλάσιος, ου, ὁ, triplo major. τρῖον, vel θρῖον, ου, τὸ, ficus folium. Θρινακρὶς, & Θρινακρία, ας, ἡ, Sicilia.

Τρειςταβέρναι, ῶν, αἱ, nomen hoſpitii. Lat tres tabernæ. Act. 28. 15.

Τρέμω, tremo, horreo, præ metu trepido. fut. τρεμῶ. præt. med. τέτρομα. Th. τρέω, idem.

Τρέον, Jon. pro ἔτρεον, tremebant, 3. pl. imperf. act. verbi τρέω.

Τρέπον, οντος, n. g. part. præſ. verbi τρέπω.

ΤΡΕ'ΠΩ, verto, converto, muto: conſidero. fut. ψω. p. τέτρεφα. præt. med. τέτροπα. q. a τρίβω. Hinc τροπὴ, ῆς, ἡ, converſio. τροπικοὶ κύκλοι, οἱ, tropici circuli, quos quando Sol attingit, convertit curſum ſuum. ἐκτρέπω, averto, deflecto. ἐκτράπελος, ου, ὁ, ἡ, invenuſtus. προτρέπω, propello, incito, adhortor. προτροπὴ, ῆς, ἡ, exhortatio, incitatio. ἡλιοτρόπιον, ου, τὸ, herba ſolaris. πολύτροπος, ου, ὁ, ἡ, multiplex. εὐτράπελος, ου, ὁ, ἡ, lepidus, ſcitus, elegans, facetus.

Τρέσσαν, territi ſunt, Jon. & Poet. pro ἔτρεσαν, 3. plur. a. 1. ind. act. Sic τρέσσε, pro ἔτρεσε, 3. ſing. a. 1. verbi τρέω, tremo.

Τρέσης, ου, ὁ, timidus. a τρέω, tremo.

Τρέφοιν, alerem, per ſyncop. pro τρεφοίην, præſ. opt. Attic. pro τρέφοιμι, verbi τρέφω, alo.

ΤΡΕ'ΦΩ, nutrio, compingo. futur. θρέψω. perf. τέθρεφα. a. 1. ἔθρεψα, perf. paſſ. τέθραμμαι, ψαι, πται. perf.

part. paſſ. τεθραμμένος, educatus. præt. med. τέτροφα. Hinc θρέψις, εως, ἡ, nutritio. θρεπτὴρ, ῆρος, ὁ, nutritor. θρεπτήρια, ων, τὰ, alimenta. θρεπτὸς, ῦ, ὁ, nutritus. τροφὴ, ῆς, ἡ, nutritio, nutrimentum, alimonia. τρόφιμος, ου, ὁ, alumnus. τροφεῖον, ου, τὸ, præmium nutritionis. ἄτροφος, ου, ὁ, ἡ, non alens, & qui non alitur. ἀτροφία, ας, ἡ, alimenti privatio, tabes.

ΤΡΕΧΩ, curro. f. θρέξω, & δραμῶ. perf. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα. Hinc δρόμος, ου, ὁ, curſus. τρόχος, ου, ὁ, idem. τροχὸς, ῦ, ὁ, rota. τροχαλὸς, ῦ, ὁ, rotundus.

Τρέψας, Æol. pro στρέψας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. m. g. a στρέπω, verto. fut. ψω.

Τρέψας, convertens, in accuſ. τρέψαντα, a. 1. part. act. verbi τρέπω, verto. f. ψω. p. m. τέτροφα.

Τρέψαι, vertat, 3. ſingul. a. 1. opt. act. Æol. verbi ejuſdem.

ΤΡΕΩ, tremo, trepido. fut. τρέσω. perf. τέτρεκα. Hinc τρέμω, & τρομέω, idem. τρόμος, ου, ὁ, tremor. ἀτρέμας, & ἀτρέμα, adv. ſine timore.

Τρῆμα, foramen. tanquam a τράω, ex τετραίνω, perforo.

Τρηματίζω, alea ludo. q. a τρῆμα, quia ſunt punctis cavis inſignitæ.

Τρήρων, ωνος, ὁ, ἡ, columba. dat. plur. τρήρωσιν. a τρέω, quia timida.

Τρηχέος, cavernoſi, gen. Jon. a τρηχὺς, ῦ, ὁ, perforatus. Thema τιτράω, perforo. fut. τρήσω.

Τρηχῖνος, gen. ſing. a Τρηχὶν, ῖνος, ὁ, nomen viri.

Τρῆχος, ου, ὁ, Trechus, nomen viri.

Τρηχὺς, aſper, Jon. pro τραχὺς, έος, ὁ, idem. Hinc τρηχὼ, οῦς, ἡ, locus aſper. ſed τρηχῶ, Poet. pro τραχύνω, aſper ſum.

Τρία, tria, plural. neut. gen. vide τρεῖς.

Τρίαινα, ης, ἡ, tridens, fuſcina. a τρία, quia tres habet cuſpides.

Τριάκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, triginta.

Τριακοντάζυγος, ου, ὁ, ἡ, quæ habet triginta tranſtra. navis Epith. ex τριάκοντα. Th. τρεῖς, & ζυγὰ, tranſtra. Th. ζυγόω, jungo.

Τριακόσιοι, αι, α, trecenti, æ, a.

Τριακτέω, vinco. ab athletis, quorum victoria in triplici certamine ſita erat: quaſi terno. a τρία.

Τριαχθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi τριάζω, vinco, ſupero. fut. ξω. ab Athletis, quorum victoria in triplici certamine ſita erat. quod a τριὰς, άδος, ἡ, numerus ternarius. Th. τρεῖς, tres.

Τριβακὸς, homo diuturno uſu velut tritus a τρίβω, tero.

Τρίβαλλος, ſycophanta, menſarum aſſecla. Nam Triballis populis ſordes vitæ objiciebant.

Τριβὰς, tritorium, mutonium, frictrix. a τρίβω.

Τριβεὺς, piſtillum, quo τρίβεται.

Τρίβολος, tribulus, herba. Etiam tribulum, quo paleæ teruntur.

Τριβόμενος, præſ. part. paſſ. a τρίβω, tero. quod vide.

Τρίβος, ου, ἡ, via trita, ſemita. a præt. m. τέτριβα, verbi τρίβω, tero.

Τρίβου, præſ. imperat. paſſ. τρίβουσι, 3. plur. præſ. ind. act. verbi τρίβω. quod vide.

ΤΡΙΒΩ, tero, tundo, quotidianis laboribus exerceo. f. ψω. p. τέτριφα. perf. paſſ. τέτριμμαι. præt. med. τέτριβα. q. a τείρω, vexo. Hinc τρίψις, εως, ἡ, tritura. τριβὴ, ῆς, ἡ, idem. διατρίβω, conſumo; item tempus impendo, dego, moror. παιδοτρίβης, ου, ὁ, qui pueros exercet, gymnaſii magiſter.

Τρίβωμες, teramus, Dor. pro τρίβωμεν, 1. plural. præſ. ſub. activ. a τρίβω.

Τρίβων, pallium tritum: homo uſu rerum tritus. a τρίβω, tero.

Τρίγαμος, ου, ὁ, ἡ, tam de viro, quam de fœmina dicitur, quæ ter nupſit a γαμέω, uxorem duco.

Τριγχὸς, idem quod θριγκός.

Τρίγλα, trigla piſcis. q. τρίγονα, quia τρὶς γονᾶ, id eſt, ter anno parit.

Τριγλήνος, tres habens pupillas, vel habens in modum trium pupillarum. Th. γλήνη, pupilla, & τρεῖς, tres.

Τριγλώχιν, tricuſpis. in dat. τριγλώχινι, quod a τρεῖς, tres, & γλωχὶς, vel γλωχὶν, ῖνος, cuſpis, acies.

Τριγχὸς, maceria. vide θριγκός.

Τριετία, ας, ἡ, triennium. a τριετὴς, έος, ὁ, ἡ, trimus, triennis. & τριετίζουσα, idem. & in m. g. τριετίζων. Ex τρία, & ἔτεα, ων, τὰ, anni. Them. ἔτος.

ΤΡΙΖΩ, & τρύζω, ſtrido, murmuro. hinc τρυγὼν, όνος, ἡ, turtur.

Τριηκὰς, άδος, ἡ, trima pars. Poet. pro τριακὰς. acc. ſing. τριηκάδα. Thema τρεῖς, tres.

Τριήκοντα, triginta. Poet. vel Jonic. pro Τριάκοντα, ſunt enim ἄκλιτα. Thema τρεῖς. τριηκονταέτιδες σπονδαὶ, triginta annorum fœdus.

Τριηκόντερος, ου, ἡ, navis, quæ triginta remis agitur. ex τριήκοντα, in τρεῖς, & ἐρέσσω, remigo.

Τριηκοσίας, trecentas, acc. plural. f. g. Jon. a τριηκόσιοι, trecenti. ejuſdem th. τρεῖς.

Τριηρίτης, ου, ὁ, qui triremi vehitur.

Τριθρίνη, ης, ἡ, tribula, qua ſcil. teritur frumentum. q. a τείρω, tero.

Τρικάρηνον, triceps. q. τρία κάρηνα, tria capita. Ex τρεῖς, & κάρηνον.

Τρίλιστος, & τριλλιστος, multum cupitus. proprie ter petitus votis, peroptatus. Ex τρεῖς, & λίσσομαι, precor.

Τρίμηνον, ου, τὸ, trimeſtre ſpatium, anni quadrans. τρίμηνος, ὁ, ἡ, trium menſium. Ex τρεῖς, tres, & μὴν, μηνὸς, ὁ, menſis.

Τριξάλλις, gryllus. vide τρώξαλλις.

Τριξὸς, triplex. τρισσὸς, a τρὶς. quod a τρεῖς, tres.

Τριοδοισιν, dat. plur. Jon. a τρίοδος, ου, ἡ, trivium. dat. ſing. τριόδῳ. Ex τρεῖς, tres, & ὁδὸς, via.

Τριόδους, οντος, ὁ, tridens. Ex τρὶς, ter. Th. τρεῖς, tres, & ὀδοὺς, ὁ, dens.

Τρίοπος, ſeu Τριόπιον, regio Cariæ.

Τρίπηχυς, tricubitalis. acc. ſing. τρίπηχυν. Ex τρεῖς, & πῆχυς, εως, ὁ, cubitus.

Τριπλῆ, adv. tripliciter. q. τρίπλοος, a τριπλόος, ῦς, ὁ, triplus. hoc a τρεῖς, tres, & πέλω, ſum.

Τριπλόος, ῦς, ὁ, triplex. Vide in τριπλῆ.

Τρίποδ', pro τρίποδα, acc. ſing. a τρίπους, οδος, ὁ, tripes. τριποδίσκος, ου, ὁ, tripedale. quod a τρίπος, ου, ὁ, Æol. pro τρίπους, οδος, ὁ. ex τρεῖς, tres, & πὺς, ποδὸς, ὁ, pes.

Τριποδοφορεῖν, τρίποδας φορεῖν, εἴτε φέρειν, tripodas ferre.

Τριπόθατος, ου, ὁ, ἡ, Dor. pro τριπόθητος, ter optatus. Ex τρὶς, ter, & ποθητὸς, a ποθέω. Th. πόθος, ου, ὁ, deſiderium.

Τρίπολις, εος, ὁ, ἡ, ὁ τρεῖς πόλεις ἔχων, Epith. loci tres urbes habentis.

Τριπόλῳ, dat. ſing. a τρίπολος, ου, ὁ, ἡ, ter aratus. a τρεῖς, tres, & πολέω, verto, aro.

Τρίπορθος, ου, ὁ, ἡ, qui ter captus, ac direptus fuit. ex τρὶς, ter, & πέρθω, vaſto.

Τρίπτυχος, triplex. a τρὶς, ter. Them. τρεῖς, tres, & πτυχὴ, plicatura. Th. πτύσσω, plico.

Τρὶς, ter. ἐπὶ τρὶς. Th. τρεῖς, tres.

Τρισεννάδα, acc. ſingul. a τρισεννὰς, άδος, ἡ, tertius nonus dies menſis; hoc eſt, vigeſimus ſeptimus. Ex τρὶς, & ἐννέα, novem. hinc ἐννὰς, & νενὰς, άδος, ἡ, nonus dies.

Τρισκαίδεκα, tredecim. hinc τρισκαιδεκάτη, ης, ἡ, tricesima. Ex τρεῖς, tres, & δέκα, decem.

Τρισκαιδεκάπηχυς, εος, ὁ, qui longus eſt tredecim cubitorum magnitudine. a πῆχυς, εως, ὁ, cubitus.

Τρισκοπάνιστος, ter piſtus. ex τρὶς, ter, quod a τρεῖς, tres, & κόπανον, ου, τὸ, piſtillum. Thema κόπτω, ſcindo.

Τρισολυμπιονίκας, α, ὁ, ὁ τρὶς ὀλύμπια νικήσας, qui ter in Olympicis ludis victor fuit.

Τρισπίθαμος, ου, ὁ, ἡ, tres ſpithamas longus. a τρὶς. Th. τρεῖς, tres, & σπιθαμὴ, ῆς, ἡ, ſpithama, een ſpanne.

Τρίστεγον, ου, τὸ, q. d. τρίτη στέγη, tertia contignatio. τρίστεγος, ου, ὁ, ἡ, tres contignationes habens. Ex τρὶς, ter, quod a τρεῖς, & στέγη, ης, ἡ, tectum. Th. στέγω, tego.

Τριστοιχεὶ, adv. triplici ſerie. quod ex τρὶς, ſeu τρεῖς, tres, & στοιχέω, ordine eo.

Τρισχίλιοι, αι, α, ter mille. Ex τρὶς, ſeu τρεῖς, & χίλιοι, mille.

Τριταῖος ἄνεμος, ventus poſt triduum oriens. Th. τρεῖς, tres.

Τριτατοισι, dat. plur. Jon. a τρίτατος, ου, ὁ, tertius. dativ. ſingul. τριτάτῳ. quod a τρίτος, tertius. Th. τρεῖς, tres.

Τριτάτῳ, vide τριτατοισι.

Τρίτη, ης, ἡ, tertia, f. g. a τρίτος, quod vide.

Τριτημόριον, pro τὸ τρίτον μέρος, tertia pars. hinc τριτημόριος, & τριτημορὶς, ίδος, ἡ, tertia pars.

Τριτογένεια, ας, ἡ, Minervæ Epith. a τριτὼ, οῦς, ἡ, Bœotice, caput, & γίνομαι, naſcor. Poet. enim fingunt illam e Jovis capite eſſe genitam. Vel a τρίτος, tertius; quod nata ſit tertia menſis die: aut quia eadem cum Luna eſt, quæ tertia a coitu die apparet.

Τριτογενὴς, έος, ὁ, Tritogenius.

Τριτομεῖ, ex τρεῖς, & τέμνω, ſeco. Gen. 17. 12.

Τρίτος, η, ον, tertius, a, um. pro quo & τρίτατος. Th. τρεῖς, tres. τὸ τρίτον, ſc. μέρος, tertia pars, τὸ τρίτον, vel τὰ τρίτα, adv. tertio. ἐκ τρίτου, tertia vice. εἰς τρίτην, perendie.

Τριτωνὶς λίμνη. Conſule Græca Scholia Pind. Pyth. Od. 4. 234.

Τριφάσιος, Jon. τριπλοῦς, triplex.

Τρίφιλατος, ου, ὁ, Dor. pro τριφίλητος, maxime amabilis. Th. φίλος.

Τριφῶσα, ης, ἡ, nomen inſul. Gr. id eſt, valde lucens.

Τρίχα, & Dor. τριχθὰ, trifariam. adv. τριχῆ, tripliciter. a τρεῖς, tres.

Τρίχες, pili, nom. plur. a θρὶξ, τριχὸς, ἡ, pilus. dat. plur. θριξί.

Τρίχινος, ινη, ινον, cilicinus, a, um, confectus ex pilis, ſeu crinibus. Them. θρὶξ, τριχὸς, ἡ, pilus.

Τρίψας, αντος, ὁ, a. 1. part. activ. verbi τρίβω, tero. f. ψω.

Τριώροφον, vide διώροφον, ab ὀρόφω, tego.

Τροία, ας, Jon. ης, ἡ, Troja. in accuſ. Τροίην, Jon. Th. Τρὼς, Τρωὸς, ὁ, Trojanus.

Τρομεοίατο, Jon. pro τρομέοιντο, 3. pl. præſ. opt. paſſ. verbi τρομέω. quod vide.

Τρομέοντι, Dor. pro τρομέουσι, οῦσι, metuunt, verbi τρομέω. quod vide.

Τρομέω, tremo. τρομέουσα, præſ. part. f. g. quod a τρόμος, tremor. hoc a τρέμω, idem quod Th. τρέω, tremo.

Τρόμος, ου, ὁ, tremor. vide τρομέω.

Τρόπα, luſus, quum talos, aut nuces in foveam quandam collineando projiciunt. Pollux lib. 7. 7. quaſi a τρῆμα, foramen.

Τρόπαιον, ſeu τροπαῖον, ου, τὸ, tropæum, monumentum poſt τροπὴν hoſtium. Th. τρέπω, verto.

Τροπὴ, ῆς, ἡ, converſio. acc. pl. τροπάς. a τρέπω, verto.

Τρόπαλις, vel τρόπαλλις, alliorum manipulus. a τρέπω, verto, convolvo.

Τροπὸς, manubrium remi, quod inter remigandum τρέπεται.

Τροπικὸς, ἡ, ὸν, figurativus, a, um. hinc τροπικῶς, figurative, adv. a τρέπω, verto.

Τρόπις, ιδος, vel ιος, ἡ, carina. Fit ex lignis verſis.

Τρόπος, ου, ὁ, modus, mores, ratio. ſed τροπὸς, ῦ, ὁ, lorum contortum, quo remus ſcalmo alligatur, rudens. Th. τρέπω, verto, torqueo. præt. med. τέτροπα.

Τροποφορέω, ῶ, mores alicujus tolero. indulgenter tracto. f. ήσω. perf. τετροποφόρηκα. a. 1. ἐτροποφόρησα. quod a τρόπος, ου, ὁ, mos, & φέρω, fero, p. m. πέφορα.

Τροφεὺς, έως, ὁ, altor, nutritor. a τρέφω, alo.

Τροφὴ, ῆς, ἡ, alimentum. Thema τρέφω, alo.

Τρέφεις, οἱ, qui jam ſunt adulti. Thema τρέφω.

Τρόφιμος, ου, ὁ, nomen viri. Gr. alumnus.

Τρόφις, ὁ, bene nutritus, craſſus, pinguis. τροφόεις, εντος, ὁ, idem. a τροφὴ, alimentum. Th. τρέφω, alo.

Τροφὸς, ῦ, ὁ, ἡ, altor, & ix, nutrix. ejuſdem them.

Τροφοφορέω, legitur 2. Machab. 7. 27. τροφοφορήσασά σε, educavi te. Ex τροφὴ, & φέρω. Sed Martinius legendum cenſet, τροποφορήσασα, leniter tuli tuos mores. a τροποφορέω. quod vide.

Τροχάειν, ῶ, Poet. pro τρέχειν, unde τροχὸς, ῦ, ὁ, rota. & τροχάω, curro, feſtino.

Τροχάω, curro, feſtino, rotor. Thema τρέχω, curro.

Τροχαλὸς, velox, loquax, incurvus, volubilis, ut τροχὸς. τροχαλία, rota, quæ circumagitur ad aquam educendam.

Τροχὰς, gallicula, Gloſſ. in qua ſc. poſſis τρέχειν.

Τροχιὰ, ᾶς, ἡ, orbita. a τρέχω, curro.

Τροχιλία, torquilla. Gloſſ. Cyr. avis eſt torquilla. Lego τροχιλέα, tortula, id eſt, trochlea.

Τρόχιλος, trochilus.

Τράχηλα, ſepta, & lapilli, quibus uſus eſt ad macerias, ad cingendos agros.

Τροχοειδεῖ, dat. ſing. a τροχοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, rotæ ſpeciem habens, rotundus. hoc a τροχὸς, ῦ, ὁ, rota, quod a τρέχω, curro, & εἶδος, εος, τὸ, forma, ſimilitudo. Th. εἴδω, video.

Τροχὸς, ῦ, ὁ, rota. Sed τρόχος, ου, ὁ, curſus, curſor, trochus. Th. τρέχω, curro.

Τροχόωσαι, Poet. pro τροχῶσαι, nom. plur. part. præſ. act. f. g. a τροχάω, citato gradu feror, propero. Th. τρέχω.

ΤΡΥΒΛΙΟΝ, ſeu ιον, ου, τὸ, catinus, paropſis, patina.

Τρυγάω, ῶ, fruges colligo; item vindemio, uvas decerpo, fruor. f. ήσω. perf. τετρύγηκα. a. 1. ἐτρύγησα. a. 1. imperat. activ. τρύγησον, άτω. Thema τρύγη, ης, ἡ, triticum.

Τρυγέω, ſicco. refer hoc ad τρύγω, ſicco, ſi vis, & ἄγω, frango.

ΤΡΥΓΗ, ης, ἡ, triticum, frumentum, fructus. Hinc τρυγάω, f. ήσω, Cereales fructus colligo; item vindemio. τρὺξ, γὸς, ἡ, vinum recens, muſtum.

Τρυγητήρων, gen. plur. a τρυγητὴρ, ῆρος, ὁ, vindemiator, a τρυγάω. quod vide.

Τρυγητὸς, frugum collectio, vindemia. Thema τρύγη.

Τρυγόῳεν, Poet. pro τρυγάοιεν, 3. plur. præſ. opt. act. verbi τρυγάω, vindemio.

Τρυγὼν, όνος, ἡ, turtur. a τρύζω, murmuro, idem quod τρίζω.

Τρυζόντων, gen. plur. part. præſ. activ. a τρύζω. quod vide.

Τρύζω, idem quod τρίζω, murmuro, vox per Onomatop. ſed proprie turturis. hinc turtur dicitur τρυγὼν.

Τρύμα, ατος, τὸ, vel τρύμη, ης, ἡ, foramen. tanquam a τρύω, pro τρύχω, foro. τρυμαλία, idem quod τρύμα.

Τρυμαλία, ας, ἡ, idem quod τρύμα.

Τρὺξ, υγὸς, ἡ, fæx vini, muſtum. Exponitur etiam de granis recens a ſole duratis. Th. τρύγη.

ΤΡΥΠΑ, ης, ἡ, foramen. a τρύω, pertundo. Hinc τρυπάω, terebro, perforo. τρύπανον, ου, τὸ, terebra.

Τρύπημα, ατος, τὸ, foramen. a τρυπάω, terebro. Th. τρύπη, ης, ἡ, foramen.

Τρυσὸς, ῦ, ὁ, afflictus, æger. Thema τρύω, vexo.

Τρυτάνη, ης, ἡ, trutina. a τρύω, pro τράω, foro.

Τρύφαινα, ης, ἡ, nomen mul. Gr. delicatula.

Τρυφάλεια, ας, ἡ, galea tres conos habens. q. τρίφαλος. dat. ſing. Jon. τρυφαλείῃ. Ex τρεῖς, tres, & φάλος, ῦ, ὁ, conus galeæ.

Τρυφάω, in deliciis vivo. f. ήσω. p. τετρύφηκα. a. 1. ἐτρύφησα. quod a τρυφὴ. quod vide.

Τρυφερῶς, pro τρυφερὸς, delicate. Th. θρύπτω, frango.

Τρυφὴ, ῆς, ἡ, luxus, deliciæ. a θρύπτω, frango. f. ψω. p. τέθρυφα.

Τρυφῶσα, ης, ἡ, nomen mul. Gr. delicate vivens. quaſi a τρυφάω. quod vide.

Τρήχαλα, aſpera loca. a τρηχὺς, aſper.

Τρύχνος, idem quod στρύχνος, mollis.

Τρυχινὸς, ἡ, ὸν, mollis, e. tanquam tritus. a τρύχω.

Τρύχονται, affliguntur, 3. plural. præſ. ind. paſſ. τρύχουσι, 3. plur. præſ. act. a τρύχω.

ΤΡΥ´Ω, tero, attero, vexo. (q. a τείρω, vel pro τράω, unde τρύμη) Hinc τρύχω, τρύχω, & τρυχόω, idem. τρύχος, εος, τὸ, pannus attritus. τρυτάνη, ης, ἡ, trutina.

Τρώανδε, Poet. & Dor. pro Τροίανδε, ad Trojam.

Τρωὰς, άδος, ἡ, nomen urbis. Gr. penetratrix.

Τρώγαλα, bellaria, quæ τρώγονται a τρώγω, comedo.

Τρωγάλια, bellaria in genere, quæ ſaturi voluptatis gratia velut rodebant. Th. τρώγω.

Τρώγλη, ης, ἡ, foramen, caverna. acc. pl. τρώγλας. a τρώγω, comedo.

Τρωγλοδύοντα, accuſ. ſing. part. præſ. a τρωγλοδύω, latebram ſubeo. quod ex τρώγλη, & δύω, vel δύω, ſubeo.

Τρωγλοδύτης, ου, ὁ, nomen muris. ab iiſdem them.

Τρώγοισαι, Dor. pro τρώγουσαι, rodentes, acc. plur. f. g. part. præſ. a τρώγω, rodo. τρώγοντι, pro τρώγουσι.

Τρωγύλιον, ου, τὸ, nomen urbis. Gr. cella penuaria.

ΤΡΩ´ΓΩ, rodo, comedo. f. ξομαι. p. τέτρωχα. a. 2. ἔτραγον. (q. a τείρω, tero, quæ enim comeduntur, dentibus atteruntur) Hinc τρὼξ, γὸς, ὁ, vermiculus, qui legumina rodit. τρώκτης, ου, ὁ, comeſtor, vorator. τράγημα, ατος, τὸ, quod in menſa ſecunda apponi ſolet.

Τρώεσσι, dat. plur. Jon. & Poet. pro Τρωσὶ, a Τρὼς, Trojanus. hinc Τρωϊάδες, Trojanæ.

Τρωθῇ, vulneretur. 3. ſingul. a. 1. ſub. paſſ. τρωθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi τιτρώσκω. fut. τρώσω. perf. τέτρωκα. a. 1. paſſ. ἐτρώθην.

Τροία, ας, ἡ, Poet. pro Τροία, ας, ἡ, Troja. Τροίαθεν, Poet. adv. pro Τροίαθεν, & Jon. Τροίηθεν, ex urbe Troja.

Τρωΐτης, Troi, dat. ſing. a Τρὼς, nom. propr.

Τρῶμα, ας, ἡ, Dor. pro τρῶμα, ης, ἡ, foramen. quod a τρύω, perforo. Th. τρύω, idem.

Τρῶμα, ατος, τὸ, vulnus, plaga. Jon. pro τραῦμα. Thema τιτρώσκω, vulnero. hinc τραυματίζω, τραυματίας, ου, Jonic. ſaucius.

Τρωξαλλὶς, gryllus. a τρώγω.

Τρωξάρταο, gen. Æol. a Τρωξάρτης, ου, ὁ, nom. propr. muris. ἀπὸ τοῦ τρώγειν ἄρτον, panem vorando.

Τρώξιμος, edulis, matura. a τρώγω, comedo.

Τρωπάω, verto. a τρέπω, idem.

Τρῶσε, vulneravit, 3. ſing. aor. 1. ind. act. Jon. verbi τιτρώσκω. fut. τρώσω.

Τρώσω, vulnerabo, f. 1. ejuſdem verbi.

Τρῶμα, ατος, τὸ, Jonic. pro τραῦμα, vulnus, quod vide.

Τρωχάω, Poet. pro τροχάω, idem quod τρέχω, curro. f. θρέξω.

Τρώων, & Τρωῶν, Dor. gen. pl. a Τρὼς, Τρωὸς, Trojanus. dat. plur. Τρωσὶ.

T Y.

Τὺ, Dor. pro σὺ, tu, vel pro σε. τύγα, Dor. pro σύγε, tu.

ΤΥΓΧΑ´ΝΩ, εις, ει, ſum, compos fio, aſſequor, cum gen. & cum accuſ. Pind. τυγχάνει, contingit, evenit. fut. τεύξομαι (q. a τεύχω, paro. quod enim aſſequor, mihi fuerat antea paratum) a. 2. ἔτυχον, ες, ε. a. 2. opt. act. τύχοιμι, οις, οι. a. 2. ſub. τύχω, ῃς, ῃ, & in 3. plur. τύχωσι. a. 2. part. act. τυχὼν, οῦσα, όν, vulgaris, e. perf. ind. act. τέτευχα, ας, ε, & τετύχηκα, q. a τυχέω. Hinc τύχη, ης, ἡ, fortuna. ἀτυχὴς, έος, ὁ, ἡ, infortunatus. δυστυχὴς, έος, ὁ, ἡ, idem. ἀτυχία, ας, ἡ, infortunium, fortuna adverſa. δυστυχία, ας, ἡ, idem. εὐτυχὴς, έος, ὁ, ἡ, fortunatus, felix. εὐτυχία, ας, ἡ, felicitas, fortuna ſecunda. εὐτυχέω, ſum felix.

Τυδεΐδαο, & Τυδεΐδεω, gen. Jon. a Τυδεΐδης, ου, ὁ, Tydides, nom. prop.

Τυκάνη, ης, ἡ, tribula, ἡ ἀλοῶσι. Euſtath. a τύχω, paro.

Τυκίζω, ſcalpo, polio. a τύκος.

Τύκος, ου, ὁ, & τύχος, inſtrumentum, quo fabricantur, nimirum lapides ſcalpunt. a τύχω, fabricor.

Τυκτὰ, Perſice, nomen cœnæ.

Τυκτὸς, ῦ, ὁ, factus. a τεύχω, fabricor.

Τύκω, paro, tanquam τεύχω. vide τεύχω.

Τύλη, ης, ἡ, callus. a τύλος, idem.

Τύλιμος, crumena pellicea: quia ibi aliquid τυλίττεται.

Τυλίττω, vel σσω, involvo. Ex τύλη, lodix, culcitra.

ΤΥ´ΛΟΣ, ου, ὁ, callus, ſeu callum; item clavus ligneus. quaſi a ξύλον. Hinc τυλόω, calloſum reddo. perf. paſſ. τετύλωμαι.

Τυμβὰς, venefica, quæ circa τύμβους verſatur, & mortuos mutilat, ἀκρωτηριάζει.

ΤΥ´ΜΒΟΣ, ου, & Dorice τύμβω, ὁ, buſtum, ſepulchrum, tumulus. q. a τύφω, uro: quod Ethnicis olim in more fuerit damnatorum corpora concremare.

Τυμβοχοὴ, tumulus. a τυμβοχοέω, tumulum ſtruo, ſepelio. quod a τύμβος, & χόω, ſeu χέω, terra aggeſta exſtruo.

Τύμμα, ατος, τὸ, Poet. pro πληγὴ, ἡ, vulnus, plaga. a τύπτω, verbero.

Τυμπανίζω, diſtendo, fuſtigo, flagello. fut. ίσω. perf. τετυμπάνικα. perf. paſſ. τετυμπάνισμαι. aor. 1. paſſ. ἐτυμπανίσθην, ης, η. a τύμπανον, ου, τὸ. quod vide.

Τύμπανον, ου, τὸ, pro τύπανον, tympanum. inſtrumentum, quod fuſte percutitur. a τύπτω, verbero.

Τυνὴ, tu, pro Dor. τὺ, & hoc pro σὺ, tu. Sic ἐγώνη, pro ἐγώ.

ΤΥ´ΝΟΣ, vel τύννος, ου, ὁ, parvus. τυννοῦτος, parvulus.

Τυπλὸς, lutum. τυπλάζω, lutum calco.

Τυπεὶς, percuſſus, a. 2. part. paſſ. a τύπτω, verbero.

Τυπὴ, ῆς, ἡ, percuſſio, ictus. dat. pl. Jon. τυπῇσι, ab a. 2. verbi τύπτω, percutio.

Τύπ☉-, ε, ὁ, nota, figura quælibet, ſignum percuſſione factum, typus, exemplar, a τύπτω. quod vide.

Τυπήσεις, verberabis, Att. pro τύψεις, 2. ſing. f. 1. act. verbi τύπτω. fut. ψω, tanquam a τυπτέω.

Τύπτομες, Dor. pro τύπτομεν, 1. plur. præſ. ind. activ. Sic τυπτόμεσθα, pro τυπτόμεθα, 1. plur. ind. paſſ.

Τυπτόντων, verberent, Att. pro τυπτέτωσαν, nam gen. plur. part. præſ. act. uſurpant pro 3. plur. imperat. præſ. verbi τύπτω, verbero.

ΤΥ'ΠΤΩ, verbero, pulſo, tundo. imperf. ἔτυπτον. f. ψω. p. τέτυφα. a. 1. ἔτυψα. a. 2. ἔτυπον. præſ. paſſ. τύπτομαι, cædor, vapulo. p. m. τέτυπα, ας, ε. Hinc τύπ☉-, ε, ὁ, veſtigium, nota, figura, ſimulacrum. τυπόω, informo, figuro. τύπανον, ε, τὸ, baculus. τύμπανον, ε, τὸ, fuſtis; item tympanum. τυμπανίζω, fuſtibus cædo. ζηλότυπ☉-, ε, ὁ, invidus, qui alii invidet ejuſdem amoris ſocietatem. ζηλοτυπία, ας, ἡ, invidentia, qua rivalem in amore mulieris pati non poſſumus. ἀρχέτυπον, ε, τὸ, exemplar primigenium. πρωτότυπον, ε, τὸ, idem.

Τύπῳ, dativ. ſingul. a τύπ☉-. quod vide.

Τυπωθέντες, nom. plur. a. 1. part. paſſiv. verbi τυπόω, figuram pono. f. ώσω. Thema τύπτω.

Τυραννευόντων, gen. plural. part. præſ. verbi τυραννεύω, regno, impero. fut. εύσω. Th. τύραννος, rex.

Τυραννέω, idem quod τυραννεύω. quod vide.

Τυραννίδας, acc. plur. a τυραννὶς, ίδ☉-, ἡ, tyrannis. Th. τύραννος.

Τυραννικώτατ☉-, ſuperl. a τυραννικὸς, ἡ, ὁ, tyrannicus. ejuſdem them.

Τυραννοκτόν☉-, ε, ὁ, tyrannicida. a τύραννος, tyrannus, & κτείνω, occido. p. m. ἔκτονα.

ΤΥ'ΡΑΝΝΟΣ, ε, ὁ, tyrannus, rex, princeps. q. a τείρω, vexo, quaſi τείραννος. Eſt & nomen viri. Hinc τυραννὶς, ίδ☉-, ἡ, tyrannis, tyrannicus dominatus. τυραννεύω, regno, impero.

Τυρβάζομαι, ſatago, perſtrepo. præſ. act. τυρβάζω, turbas do. f. άσω. perf. τετύρβακα. quod a τύρβη, ης, ἡ, Att. pro σύρβη, tumultus, turba.

Τύρβη, ης, ἡ, turba, vita voluptuariorum. a σύρβη, vel θόρυβ☉-.

Τυρία, ας, ἡ, pro Europa.

Τυρὸς, ου☉-, ὁ, vide in τυρός, caſeus.

ΤΥΡΟ'Σ, ε, ὁ, caſeus. q. a τείρω, ſicco: Eſt enim lac ſiccatum. Hinc τυρώδης, caſeoſus, ut & τυρόεις, εντ☉-, ὁ.

Τύρ☉-, ε, ἡ, nomen urbis. Syr. rupes.

Τυρογλύφ☉-, ε, ὁ, nomen muris. Ex τυρὸς, ε, ὁ, caſeus, & γλύφω, cavo, excavo. Th. γλάφω, idem.

Τυῤῥηνοῖσιν, Tyrrhenis, dat. plur. nomen populi.

ΤΥ'ΡΣΙΣ, ιος, ἡ, turris, propugnaculum.

Τυρχὴ, ῆς, ἡ, furca, quæ & ὀρχὴ.

Τυρῶ, Dor. pro τυρῦ, caſei, genit. a τυρός.

Τύσσω, ſupplico. Heſ. puto pro πτύσσω, ut ſit, plicat manus, vel genua.

Τυτθὸς, ὁ, ὁ, parvus. τυτθὸν, paululum, adv. τυτθὸν ἔσσω, valde parum. Th. τιτθὸς, ε, ὁ, mamma.

Τυτὼ, noctua. ex eo ſono, tu, tu.

Τυφάονα, acc. ſing. a Τυφάων, ον☉-, ὁ, nomen propr. viri. hinc Τυφαόνιον, nomen propr. loci.

Τύφη, idem quod τίφη.

Τυφθείημεν, είητε, είησαν, verberati eſſemus, per ſync. pro τυφθείημεν, είητε, είησαν, 1. plur. a. 1. opt. paſſ. verbi τύπτω.

ΤΥΦΛΟ'Σ, ε, ὁ, cæcus. Hinc τυφλότης, ητ☉-, ἡ, cæcitas. τυφλόω, excæco. f. ώσω.

Τυφλῶται, cæcutit, 3. ſing. præſ. paſſ. a τυφλόω. quod vide.

Τυφλοφόρ☉-, ε, ὁ, peram geſtans.

Τυφλόω, excæco. fut. ώσω. perf. τετύφλωκα, ας, ε. a. 1. ἐτύφλωσα, ας, ε. Th. τυφλός.

Τῦφ☉-, ε, ὁ, fumus. res inanis fumo ſimilis. fumoſa arrogantia. Th. τύφω.

Τυφόω, fumo infeſto; item inſolentem reddo. f. ώσω. perf. τετύφωκα. præſ. paſſ. τυφόομαι, ῦμαι, inflor, turgeo. perf. paſſ. τετύφωμαι, σαι, ται. perf. paſſ. τετυφωμέν☉-, η, ον, inflatus, a, um. a. 1. ind. paſſ. ἐτυφώθην, ης, η. a. 1. part. paſſ. τυφωθεὶς, έντ☉-, ὁ, tumefactus. a τῦφ☉-, ε, ὁ, fumus, faſtus. Th. τύφω, fumum excito.

ΤΥ'ΦΩ, fumum excito, inflammo. fut. θύψω. perf. τέθυφα. a. 1. ἔθυψα. præſ. paſſ. τύφομαι, fumigo, fumum edo. Hinc τυφὸς, ſeu τῦφ☉-, ε, ὁ, fumus; item jactantia, oſtentatio. τυφόω, fumo infeſto, vel eneco; item effero, inſolentem reddo.

Τυφωέ☉-, gen. ſing. a Τυφωεὺς, nomen gentis.

Τυφωνικὸς, ἡ, ὸν, turbulentus, a, um. quod a τυφὼν, ῶν☉-, ὁ, ventus procelloſus, turbo, vortex. Them. τύφω.

Τυφῶς, ῶ, ὁ, pro Τυφῶν, ῶν☉-, ὁ, Typhœus centiceps.

Τύχα, ας, ἁ, Dor. pro τύχη, ης, ἡ, fortuna, gratia, favor.

Τύχαις, dat. plur. a τύχη, ης, ἡ, fortuna. Th. τυγχάνω, ſum, contingo. fut. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον.

Τύχε, Jon. pro ἔτυχε, 3. ſingul. a. 2. verbi τυγχάνω. vide in τύχαις.

Τυχεῖν, a. 2. inf. act. verbi ejuſdem.

Τυχέειν, Poet. pro τυχεῖν, nanciſci, aor. 2. inf. act. verbi τυγχάνω, adipiſcor. a. 2. ἔτυχον.

Τύχη, ης, ἡ, fortuna, eventus. accuſ. plur. τύχας. Eſt & τύχη, ης, ἡ, nom. propr. mulieris.

Τυχηρῶν, gen. plur. a τυχηρὸς, ὰ, ὸν, fortuitus, a, um. quod a τύχη, fortuna. Th. τυγχάνω, ſum, contingo.

Τύχης, aſſecutus eris, 2. ſing. aor. 2. ſub. act. verbi ejuſdem.

Τυχήσω, fut. 1. q. a τυχέω, idem quod τυγχάνω, aſſequor. hinc τυχήσας, αντ☉-, ὁ, a. 1. part. act.

Τυχθεὶς, ὁ, aor. 1. part. paſſ. verbi τεύχω, fabricor. perf. paſſ. τέτυγμαι. aor. 1. paſſ. ἐτύχθην.

Τυχικὸς, ἡ, ὁ, nomen viri. Gr. fortunatus. a τύχη, fortuna.

Τύχοιμι, aſſequi potero, a. 2. opt. verbi τυγχάνω. f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον.

Τυχοῖσα, ας, ἁ, Dor. pro τυχοῦσα, adepta, aor. 2. part. act. fœm. g. a τυγχάνω. quod vide.

Τυχὸν, fortitan, adv. ab a. 2. part. n. g. verbi τυγχάνω.

Τυχόντι, ei, qui obviam fuerit, dat. ſing. a. 2. part. act. verbi τυγχάνω. a. 2. ἔτυχον.

Τυχὼν, όντ☉-, ὁ, conſecutus, a. 2. part. verbi ejuſdem.

Τύχωσι, 3. plur. a. 2. ſub. act. verbi ejuſdem.

Τύψαις, Æol. pro τύψας, a. 1. part. act. verbi τύπτω.

Τυψάντων, verberent, Atticæ pro τυψάτωσαν, 3. plur. a. 1. imperat. activ. verbi τύπτω. f. ψω.

Τυψέλη, ſordes in auribus. Sed aliter eſt κυψέλη.

Τύψε, percuſſit, Jon. pro ἔτυψε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi τύπτω, verbero. f. ψω.

Τύψον, άτω, aor. 1. imperat. activ. verbi ejuſdem.

Τύψωσι, Dor. pro τύψωσι, 3. pl. f. 1. act. verbi ejuſdem.

T Ω.

Τῷ, huic, dat. ſing. ab ὁ, & pro ᾧ, cui. Exponitur enim quare, idcirco, pro διὰ τοῦτο. Sed τῳ, ſine accentu pro τινὶ, alicui. τῶ, Dor. pro τοῦ.

Τώ, ſeu τώγε, hi, dual. num. ab ὁ, hic.

Τὤγαλμα, ατ☉-, Dor. pro τὸ ἄγαλμα, ſimulacrum.

Τὤγκιστρον, Dor. pro τὸ ἄγκιστρον, hamus.

ΤΩΘΑ'ΖΩ, dicteriis inceſſo, irrideo. mordeo. fut. άσω. Nonnulli ducunt ab ὠθάζω, trudo. q. in infamiam. Quid ſi a τυτθὸς, ut ſit aliquem parvi pendere? & ſic erit q. τυτθάζω. Hinc τωθασμὸς, ὁ, ὁ, irriſio. τωθαστὴς, ὁ, ὁ, irriſor.

Τωθάζοισαι, Dor. pro τωθάζουσαι, conviciis inſectantes. a τωθάζω. quod vide.

Τὤλγος, Dor. pro τὸ ἄλγ☉-, ab ἄλγ☉-, ε☉-, τὸ, dolor.

Τὠμπέχονον, Dor. pro τὸ ἀμπέχονον, idem quod ἀμπεχόνη, ἡ, veſtitus. ab ἀμπέχω, pro ἀμφιέχω, circumdo. Th. ἔχω, habeo.

Τῶ μῶ, Dor. pro τῦ ἐμῦ, mei.

Τῶν, τῶνγε, & τῶνδε, gen. plural. ab ὁ, ἡ, τὸ, hic, hæc, hoc.

Τὤντρῳ, Dor. pro τῷ ἄντρῳ, antro.

Τὤρνεον, Dor. pro τὸ ὄρνεον, avis. Th. ὄρνις, idem.

Τὼ 'πὸ τούτω, pro τὸ ἀπὸ τούτου, poſtea.

Τὠργεῖοι, Dor. pro οἱ Ἀργεῖοι, Argivi viri.

Τὤροτρον, Dor. pro τὸ ἄροτρον, aratrum.

Τὠρχαῖον, Jon. pro τὸ ἀρχαῖον, antiquitus, olim.

Τὼς, ſic, pro οὕτως, per Aphæreſin. vel Dor. pro ὡς. Th. ὅτ☉-, hic. Vel τὼς, ſimiliter, a τὼς, inuſitat. pro quo ὁ, in uſu. τὼς, ὡς, tantum, quantum, & Dor. pro τῶς.

Τὠστέα, Dor. pro τὰ ὀστέα, oſſa.

Τὠυτ' ἐπὶ χεῖρ☉-, Dor. & Poet. dictum, pro τὸ αὐτὸ ἐπὶ χεῖρ☉-, ad idem miniſterium.

Τωὐτῷ, τωὐτῷ, & τωὐτὸ, pro τῷ αὐτῷ, τῷ αὐτῷ, τὸ αὐτό.

Τωὐτῶ, Dor. pro τῶ αὐτῶ.

Υ A.

Υ Eſt littera vigeſima. In numeris eſt cccc. Æolibus ponitur pro ο, ut ὄνυμα, pro ὄνομα, & υ, in ι Doric. & Æolic. mutatur, ut in Μοῖσα pro Μοῦσα, &c.

Υ῀, olfacientis ſonus. eum edit, qui ſe odoratu aliquid probare oſtendit.

Υ῾άδες, ſtellæ ſeptem in cornibus Tauri; quæ quum oriuntur, aut occidunt, pluvias excitant. ab ὕω, pluo.

Υ῾αινα, ζῶον, bellua, nomen quadrupedis, dict. a ſetis ſuillis in dorſo. ὗς eſt ſus.

Υ῾αλίζω, pluo. Th. ὕω, idem.

Υ῾Α'ΚΙΝΘΟΣ, ε, ὁ, ἡ, hyacinthus, puer, flos, & gemma. etiam nomen viri. Hinc ὑακίνθιν☉-, η, ον, hyacinthinus, a, um. ὑακίνθια, feſtum in ejus honorem. ſic dict. quia μετὰ τὸ ὕειν κινεῖ ἄνθη, florem emittit, ubi terra vernis imbribus permaduit.

Υ῾ΑΛΟΣ, ſeu ὕελος, ε, ἡ, vitrum, cryſtallus. Etymol. ab ὕω, pluo. eſt enim vitrum pluviæ conglaciatæ non aliſimile. Malo ab ἕλη, ſplendor. hinc ὑάλινος, ίνη, ον, vitreus, a, um. ὑαλουργὸς, vitrarius. ὑαλουργεῖον, vitrarium.

Υ῾ὰς, ἄδος, ἡ, hyas. vide ὑάδες.

Υ B.

Υ῾ββάλλειν, ſubvertere, Dor. & Æol. ſync. pro ὑποβάλλειν, præſ. inf. act. ab ὑπὸ, & βάλλω, jacio.

Υ῾βὸν, Dor. pro κυρτὸν, gibboſum.

Υ῾βὸς, ὁ, ὁ, curvus, inflexus, a κυφὸς. Hinc ὕβωμα, ὕβωμα, curvamen. tanquam a ὑβόω, curvo.

Ὑβύλοιο, Doric. pro Εὐβύλοιο, Eubuli.

Ὑβρίζω, contumelia afficio. fut. ίσω. præt. ὕβρικα. a. 1. ὕβρισα. a. 1. inf. act. ὑβρίσαι. perf. paſſ. ὕβρισμαι, σαι, ται. a. 1. paſſ. ὑβρίσθω, ης, η. a. 1. part. paſſ. ὑβρισθείς, έντος, ὁ, contumelia affectus. fut. 1. paſſ. ὑβρισθήσομαι, 3. Th. ὕβρις, contumelia.

ΥΒΡΙΣ, εως, ἡ, injuria, contumelia, ſuperbia. in accuſ. ὕβριν. hinc ὑβρίζω, injuria afficio. ὑβριστής, οῦ, ὁ, injurioſus. quia ὑπὸ ἔρις, ſubeſt contentio. ut ſit q. ὕπερις. Vel ut ſit q. ὑπέβαρις, quod moleſta, & gravis ſit.

Ὑβρίσαι, a. 1. inf. act. ὕβρισαν, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi ὑβρίζω, contumelia afficio. f. ίσω. Th. ὕβρις.

Ὑβρίσδεν, Dor. pro ὑβρίζειν.

Ὑβρισθέντας, accuſ. plural. a. 1. part. paſſ. verbi ὑβρίζω. quod vide.

Ὑβρισθήσεται, 3. ſing. f. 1. ind. paſſ. verbi ejuſdem.

Ὕβρισμα, ατος, τὸ, idem quod ὕβρις.

Ὑβριστής, οῦ, ὁ, contumelioſus, injurioſus. Et ὑβρίστρια, ας, ἡ, contumelioſa, ſuperba. Th. ὕβρις.

Υ Γ.

Ὑγιαίνῃς, 2. ſing. præſ. ſub. verbi ὑγιαίνω. quod vide.

Ὑγιαίνω, ſanus ſum. f. ανῶ. Th. ὑγιής, έος, ὁ, ἡ, ſanus.

Ὑγιέα, acc. ſing. ab ὑγιής, έος, ὁ, ἡ, ſanus.

Ὑγιείης, gen. ſing. Jon. ab ὑγίεια, ας, ἡ, ſanitas. ejuſdem them.

Ὑγιέστατος, η, ὁ, ſaniſſimus, ſuperl. ab ὑγιαρής, idem quod ὑγιής.

ΥΓΙΗΣ, έος, ὁ, ἡ, ſanus, incolumis, integer. q. ab ὑχές, ut ſit q. ὑχιής, is ſc. in quo humor radicalis non deficit. Hinc ὑγίεια, ας, ἡ, ſanitas. ὑγιεινός, ὁ, ὁ, ſanus, ὑγιαίνω, ſanus ſum.

Ὑγρά, ſeu Jon. ὑγρή, interdum ſumitur ſubſtant. pro ὑγρὸς θάλασσα, mare, pelagus. Th. ὑγρός.

ΥΓΡΟΣ, ά, όν, humidus, a, um. viridis. tener, mollis, lubricus. laxatus, remiſſus. q. ab ὕω, pluo. hinc ὑγρότης, ητος, ἡ, humiditas, humor. ὑγραίνω, humecto.

Υ Δ.

Ὕδασι, dat. ſing. ὕδασι, dat. plur. ab ὕδωρ, ατος, τὸ, aqua. hinc ὑδατώδης, ατος, ὁ, aquoſus.

Ὑδατίς, veſicula, ſtella. Gloſſ. Cyr. ab ὕδωρ, aqua.

Ὕδει, aquæ, limo, dat. ſing. ab ὕδος, εος, τὸ, Poet. pro ὕδωρ, aqua.

Ὕδερος, ὁ, hydrops. ab ὕδωρ.

Ὕδης, qui perite canit, ſapiens, prudens. ab ὕδω, cano.

Ὕδνοι, ἔγγονοι, σώφρονες, Heſych.

Ὑδνέω, nutrio. an ab ὕδω;

Ὕδνον, tuber, ὕδνα, tubera. quia aqueæ naturæ id φασί, poſſit eſſe ab ὕω, pluo. Sed ὕδνον, idem eſt, quod οἴδνον, & ex hoc illud, nempe ab οἰδέω.

Ὕδρα, ας, ἡ, hydra, aquatilis ſerpens: ut & ὕδρος, hydrus. Th. ὕδωρ, ατος, τὸ, aqua.

Ὑδραγωγός, aquæ ductor. ὑδραγωγεῖον, aquæductio, aquagium. ab ὕδωρ, & ἄγω.

Ὑδραλέτης, mola aquaria. vel qui ὕδατι ἀλεῖ. ab ἀλέω, molo.

Ὕδραλμη, aqua ſalſa. ab ὕδωρ, & ἅλμη.

Ὑδραύλης, organarius. ὕδραυλις, organum, ſcil. muſicum, quo αὐλεῖ per ὕδωρ.

Ὑδρεύω, rigo. ὑδρεύομαι, aquor, aquam haurio. f. εύσομαι. Th. ὕδωρ.

Ὑδρείη, ἡ, Jon. pro ὑδρία, urna.

Ὑδρίην, Jon. pro ὑδρίαν, accuſ. ſing. ab ὑδρία, ας, ἡ. quod vide.

Ὑδρία, cadus, urna, hydria, aquatio. Th. ὕδωρ.

Ὑδρομέδουσα, ἡ, nom. Ranæ. ab ὕδωρ, aqua, & μέδω, impero.

Ὑδροποτέω, ῶ, aquam bibo, ſum abſtemius. f. ήσω, perf. ὑδροπεπότηκα. quod ab ὑδροπότης, ου, ὁ, aquæ potor, pro ὑδατοπότης, ου, ὁ, quod ab ὕδωρ, aqua, & πίνω, bibo.

Ὕδρος, ου, ὁ, Hydrus, ſerpens aquaticus. vide ὕδρα.

Ὑδροχάρις, nomen propr. ranæ. ab ὕδωρ, & χαίρω, gaudeo.

Ὑδροχόος, aquarius. qui ὕδωρ χεῖ.

Ὑδρωπικός, ἡ, όν, hydropicus, a, um. qui laborat aqua intercute. ab ὕδρωψ, ωπος, ὁ, hydrops, aqua intercus. quod ab ὤψ, ωπός, ὁ, facies, ſpecies, & ὕδωρ, ατος, τὸ, aqua.

Ὕδρωψ, ωπος, ὁ, hydrops. a facie aquea: nempe ab ὕδωρ, aqua, & ὤψ, facies. Th. ὄπτομαι, video.

ΥΔΩ, celebro, cano, dico. quaſi ab ᾄδω. Hinc ὕδέω, idem. ὕμνος, ου, ὁ, hymnus, carmen. ὑμνέω, carmine celebro.

ΥΔΩΡ, ατος, τὸ, aqua. Poet. eſt ὕδος, & ὕδος. q. ab ὕω, pluo. vel q. τὸ ὕειν δῶρον, & præcipue de aqua pluvia intelligitur. Hinc ὑδρία, ας, ἡ, vas aquarium, aqualis. ὕδρος, ου, ὁ, & ὕδρα, ας, ἡ, ſerpens aquaticus, coluber. ὕδρωψ, ωπος, ὁ, aqua intercus. κλεψύδρα, ας, ἡ, clepſydra, inſtrumentum horologicum.

Υ Ε.

Ὕ, vox minitantis, hui.

Ὕει, plur. 3. ſing. præſ. verbi ὕω, pluo. f. ὕσω. hinc ὑετός, οῦ, ὁ, pluvia.

Ὕελος, vitrum, pro ὕαλος. quod vide.

Ὑετίζω, pluviis irrigari. Th. ὕω.

Ὑετός, οῦ, ὁ, pluvia. ab ὕω, pluo, f. ὕσω, p. ὗκα.

Ὑετώτατος ἄνεμος, ventus maxime pluvius.

Υ Η.

Ὑηνία, & ὑηνίας, mori ſuilli inſulſitas. ab ὗς, ſus.

Υ Θ.

ΥΘΛΟΣ, ου, ὁ, nugæ, loquacitas.

Υ Ι.

Υἱάσι, dat. plur. pro υἱέσι, ab υἱς, filius, gen. υἷος, & contracte υἷος. dat. υἷι. υἷι. Th. υἱός, οῦ, ὁ, filius.

Υἷε, filii, nom. dual. ab υἱς, vide in υἱάσι. υἷες, nom. plur. ab υἱεύς, έως, ὁ, filius. acc. plur. υἱέας. ejuſdem thematis.

Υἷι, dat. ſing. contract. ab υἱς, vide υἱάσι.

Υἱοθεσία, ας, ἡ, adoptio. q. d. θέσις υἱοῦ, quum pro filio recipitur qui natura filius non eſt.

Υἷος, gen. contract. ab υἱς, ut dictum in υἱάσι.

ΥΙΟΣ, οῦ, ὁ, filius. q. κυός, a κύω, pario, gigno. aut a φύω, nam ὁ φύς, filius. Euripid. & ideo pater ἀφ' οὗ φὺς dicitur, ἀφ' οὗ filius φύεται, an q. ὑπὸ a parentibus?

Υἱωνός, οῦ, ὁ, nepos, filius filii. ab υἱός, filius.

Υἱώσατο, in filium adoptavit, 3. ſingular. a. 1. med. verbi υἱόω, adopto. fut. ώσω. a. 1. ὕωσα. a. 1. med. υἱωσάμην, ω, ατο. Th. υἱός, οῦ, ὁ, filius.

Υ Κ.

Ὕκης, vel ὕκκης, & ὕκκη, piſcis quidam.

Υ Λ.

Ὕλα, ας, ἁ, Dor. pro ὕλη, ſylva. hinc ὑλαῖος, ſylveſtris.

Ὑλαγμός, οῦ, ὁ, idem quod ὕλαγμα, ατος, τὸ, latratus. ab ὑλάω, latro.

Ὑλακή, ῆς, ἡ, idem quod ὑλαγμός.

Ὑλακτέω, idem quod ὑλάω, latro.

ΥΛΑΩ, latro. fut. άσω, ὑλακτέω, idem. ὑλακή, ῆς, ἡ, latratus. σκύλαξ, ακος, ὁ, catulus.

ΥΛΗ, ης, ἡ, materia, ſylva, ligna, alimenta, fæces cibi decocti. an ab ὕω; Hinc ὑλήεις, arboribus opacus. ὑλοτόμος, lignator.

Ὑλήεις, εντος, ὁ, & ὑλήεσσα, ης, ἡ, ſylvoſus, a. Th. ὕλη.

Ὑληκοῖται, qui in ſylvis dormiunt, nom. pl. ab ὑληκοίτης, ου, ὁ, quod ex ὕλη, ſylva, & κοίτη, ης, ἡ, lectus.

Ὑλοτόμος, ου, ὁ, ſylvicida, lignator. ex ὕλη, ſylva, & τέμνω, ſeco. præt. med. τέτομα.

Ὕλαι, præſegmina coriorum. res fæculentæ. ab ὕλη, fæx.

Ὕλας τάλαντα, Dorica libra. vide Scholiaſt. Pind. Pythior. p. 195.

Ὑλοτόμος, cæſor lignorum. hinc ὑλοτομέω, ligna in ſylvis cædo. ab ὕλη, ſylva, & τέμνω, ſeco. f. μῶ. p. m. τέτμηκα.

Ὑλοφάγοιο, gen. Jon. ab ὑλοφάγος, qui ſylvas depaſcitur. ab ὕλη, ſylva, & φάγω, edo. a. 2. ἔφαγον.

Υ Μ.

Ὑμέας, Jon. pro ὑμᾶς, vos. ὑμές, Dor. pro ὑμεῖς.

Ὑμεῖς, vos, q. συμεῖς, a σύ, tu. Inde ὑμέτερος, veſter. Poet. ὔμμες.

Ὑμέναιος, ου, ὁ, hymenæus, nuptiale carmen. Eſt & nomen Hæretici. Th. ὑμήν, ένος, ὁ.

Ὑμεναιόω, Poet. pro γαμέω, uxorem duco. Th. ὑμήν.

Ὑμέτερος, α, ον, veſter, ra, rum. ab ὑμεῖς, vos. Th. σύ, tu.

ΥΜΗΝ, ένος, ὁ, membrana, pellicula. q. ab ὕω, quia ex humore naſcitur: vel ab humore affluente madeſcit ſemper. Vel carmen nuptiale. q. ab ὕω, ſeu ὕδω, cano. hinc ὑμέναιος, ου, ὁ, hymenæus, carmen nuptiale. Ponitur & ὑμήν, pro ὑμετέραν, veſtram, accuſ. ſingul. fœm. gen. a σύ, tu.

Ὕμμες, & ὔμμες, Æol. pro ὑμεῖς, nom. pl. ſic ὔμμας, Æol. pro ὑμᾶς, accuſ. plur. a σύ, tu.

Ὕμμι, & ὔμμιν, Æol. pro ὑμῖν, dat. plur. a σύ, tu.

Ὑμνῆσαι, Dor. pro ὑμνῆσαι, celebrare, a. 1. inf. act. verbi ὑμνέω, quod vide.

Ὑμνεῦσαι, cantantes, nom. plur. part. præſ. f. g. Poet. pro ὑμνέουσαι, verbi ὑμνέω, celebro. quod vide.

Ὑμνέομες, Dor. pro ὑμνέομεν, hymno celebramus, 1. plur. præſ. verbi ὑμνέω.

Ὑμνεῦσι, Doric. pro ὑμνέουσαι, nom. plural. part. præſ. f. g. Sic ὑμνεῦσι, pro ὑμνοῦσι, Dorice 3. plural. præſ. ind. verbi ejuſd.

Ὑμνέω, celebro, hymnum cano. imperf. ὕμνεον, ουν. f. ήσω. perf. ὕμνηκα. a. 1. ὕμνησα. a. 1. part. act. ὑμνήσας, αντος, ὁ. quod ab ὕμνος, ου, ὁ, carmen. Th. ὕδω, celebro, cano.

Ὑμνήσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. verbi ὑμνέω. quod vide.

Ὑμνητός, ὁ, ὁ, celebratus, celebris. ab ὑμνέω, celebro.

Ὑμνοθέτης, ου, ὁ, qui hymnos ſcribit. Ex ὕμνος, hymnus, & τίθημι pono.

Ὕμνος, ου, ὁ, hymnus, carmen in honorem Dei ſcriptum. Th. ὕδω, celebro.

Ὕμνον, imperf. activ. verbi ὑμνέω, quod vide.
Ὕμνοῦσι, 3. pl. præſ. ind. act. verbi ὑμνέω. quod vide.
Ὕμνῳ, carmini, dat. ſing. ab ὕμνος.

Υ Ν.

Ὕνις, & ὕννις, ἡ, vomer. q. ab ὗς, ſus, quia ut hæc roſtro, ita & ille fodit terram.
ΥΝΝΟΣ, ου, ὁ, equuleus, mannus. Puto ab ὗς, tanquam equi filius.

Υ Ο.

Ὑός, gen. ſing. ab ὗς, ſus. Th. σῦς, συός, ὁ, ἡ, idem.
Ὑοσκύαμος, hyoſcyamus, herba caliculariſ, vel ſucularis, a ſucula: unde ὑὸς κύαμος, q. ſuilla faba. Sues enim ejus paſtu convelluntur; ſopit enim, unde ad ἀνώδυνα adhibetur.
Ὑοφορβός, qui ὗς φέρβει, ſubulcus. ὑοφόρβιον, porcinarium, hara. ab ὗς.

Υ Π.

Ὑπαγγελέουσα, Jon. pro ὑπαγγελοῦσα, innuens, fut. 2. part. act. f. g. Jones enim ου, in εου, reſolvunt. Ex ὑπό, & ἀγγέλλω, nuntio, fut. ελῶ, aor. 1. ἤγγειλα.
Ὑπάγεται, 3. ſing. præſ. paſſ. verbi ὑπάγω. quod vide
Ὑπαγκώνιον, ου, τό, cervical, quod ſub ἀγκῶνα ponimus.
Ὑπαγορευτέον, viciſſim dicendum, adiect. verbale ab ὑπαγορεύω, viciſſim reſpondeo dicto. ex ὑπό, & ἀγορά, ᾶς, ἡ, forum.
Ὑπάγω, ſubduco me, abeo, dego. præſ. imperat. ὕπαγε, proripe te. hine imperf. ὑπῆγον, ες. fut. ὑπάξω. præt. ὑπῆχα. a. 2. ὑπήγαγον, ες, ε. quod ex ὑπό, & ἄγω, duco.
Ὑπαί, Poet. pro ὑπό, a, præ, ſub, &c.
ΥΠΑΙΘΑ, coram, recta. q. ex ὑπαί, & ἰθύ.
Ὑπαιρέομαι, Jon. pro ὑφαιρέομαι, ſurripio. vide ὑφαιρεῖσθαι.
Ὑπαίτιον, ου, τό, culpa, noxa, ab ὑπαίτιος, obnoxius crimini. Ex ὑπό, & αἰτία, ας, ἡ, cauſa.
Ὑπακοή, ῆς, ἡ, obedientia, a præt. med. ὑπήκοα, & Att. ὑπακήκοα, verbi ὑπακούω. Th. ἀκούω, audio.
Ὑπάκουσον, audi, Dor. pro ὑπάκουσον, a. 1. imperat. act. ſic ὑπακούσῃ, Dor. pro ὑπακούσῃ, a. 1. ſub. verbi ὑπακούω. quod vide.
Ὑπακούω, obedio. imperf. ὑπήκουον. fut. ύσω. perf. ὑπήκουκα. a. 1. ὑπήκουσα. a. 1. inf. ὑπακοῦσαι, obedire, cum dat. Ex ὑπό, & ἀκούω, audio.
Ὑπαλύξαι, ſubterfugere, a. 1. inf. med. verbi ὑπαλύσσομαι, fugio, elabor. quod ex ὑπό, & ἀλύω, Poet. pro ἀλέω, vito. vide in ἀλύξαι.
Ὑπαλύου, Jon. pro ου, præſ. imperat. paſſ. verbi ejuſdem, & them.
Ὑπαλύξαι, effugere, a. 1. inf. act. verbi ὑπαλύσσω, vel ὑπαλύζω, fut. ξω. Th. ἀλέω, vito.
Ὑπάλυξις, εως, ἡ, effugium. quod ab ἀλύσσω, idem quod ἀλέω, vito.
Ὕπανδρος, ου, ἡ, viro ſubjecta. q. d. ἡ ὑπὸ τῷ ἀνδρί, ſc. οὖσα, quæ eſt in poteſtate viri.
Ὑπανίστασο, ſurge, præſ. imperat. paſſ. ab ὑπανίσταμαι. quod ex ὑπό, ἀνά, & ἵστημι, ito.
Ὑπαντάω, ῶ, occurro. fut. ήσω. perf. ὑπήντηκα. aor. 1. ὑπήντησα. quod ex ὑπό, & ἀντάω, occurro. Th. ἀντί, contra, pro.
Ὑπάντησις, & ὑπαντή, obviatio, occurſus. ab eodem verbo, & them
Ὑπανταξάσα, Æol. pro ὑπαντήσασα, aor. 1. partic. activ. fœm. gen. verbi ὑπαντιάω, quod vide. Hinc ὑπαντιάζειν τῷ εὐεργέτῃ, benefactori occurrere, id eſt, viro de nobis bene merito gratiam referre.
Ὑπαντιάω, & άζω, obviam prodeo, incurro, incido. quod ab ὑπό, & ἀντιάω, ſeu ἀντάω, in occurſum eo. Th. ἀντί, pro.
Ὑπάπτειν, Jon. pro ὑφάπτειν, ſuccendere. Th. ἅπτω.
ΥΠΑΡ, τό, ἄκλιτον, viſio vera, q. ὑπὸ ὄψιν, & ei ὄναρ opponitur.
Ὑπαργμένα, τά, Jonic. pro ὑπηργμένα, quæ jam facta ſunt. ab ὑπάρχω, quod vide.
Ὑπάργυρος φωνή, vox pecunia venalis. hoc de illis dicitur, qui linguam, & vocem pretio venalem habent.
Ὕπαρνος, & ὑπόρρηνος, ἡ, ovis ſupra ſe, vel in ſe agnum habens. Ex ὑπό, & ἀρς, ἀρνός, ὁ, ἡ, agnus, vel agna.
Ὑπάρξαι, aor. 1. inf. activ. verbi ὑπάρχω, ſum.
Ὑπαρπάζειν, Jon. pro ὑφαρπάζειν, ſurripere. vide ἁρπάζω, rapio.
Ὑπάρχε, Dor. pro ὑπῆρχε, erat, 3. ſing. imperf. act. ab ὑπάρχω, ſum.
Ὕπαρχος, nomen Indicum fluvii.
Ὑπαρχούσης, gen. ſing. f. g. part. præſ. ὑπάρχουσι, 3. plur. præſ. ind. act. verbi ὑπάρχω, ſum.
Ὑπάρχω, εις, ει, ſum, & in 3. plur. ὑπάρχουσι. τὰ ὑπάρχοντα, quæ quis habet. fut. ὑπάρξω. p. ὑπῆρχα. a. 1. ind. act. ὑπῆρξα. Thema ἀρχή, ῆς, ἡ, initium, imperium, &c.
Ὑπασπίδιος, ου, ὁ, clypeo tectus. hinc ὑπασπίδια, adverb. Ex ὑπό, ſub, & ἀσπίς, ἡ, clypeus.
Ὑπασπίζειν, ſub clypeo latentem incedere, vel pugnare. Metaphor. ſub alicuius patrocinio, & tutela eſſe. Et pro armigerum eſſe alicuius, ab ὑπό, ſub, & ἀσπίς, clypeus. hinc ὑπερασπιστής, ὁ, ὁ, protector.
Ὕπατος, η, ον, ſummus, a, um, contract. ex ὑπέρτατος. Eſt & ὕπατος, conſul, quia penes coſſ. erat ſumma poteſtas. Aliquando, honoratus, imus, & profundus. Th. ὑπέρ, ſupra.
Ὑπέασι, ſubſunt, Jon. pro ὕπεισι, 3. pl. præſ. ind. verbi ὕπειμι. quod ex ὑπό, & εἰμί, ſum.
Ὑπέαπη, cultro, ſed vocabulum hoc de mendo ſuſpectum.
Ὑπέβαλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ὑποβάλλω, ſubjicio, ſuborno. Th. βάλλω, jacio. f. βαλῶ.
Ὑπεβλέποντο, 3. plural. imperf. paſſ. verbi ὑποβλέπομαι, torve intueor. Th. βλέπω, video. f. ψω.
Ὑπέγγυος, ὁ, ἡ, qui ſponſioni eſt obnoxius. vide in ἔγγυος, ſponſor.
Ὑπέδδεισαν, timuerunt, 3. plur. a. 1. ind. act. Poet. gem. δ, pro ὑπέδεισαν, verbi ὑποδείδω. Th. δείδω, timeo. f. σω.
Ὑπέδεισαν, timuerunt, per ſyncop. pro ὑπεδεδιείσαν, 3. plur. pluſq. perf. med. δέδιειν. quod ab ὑπό, & δείδω, timeo. fut. δείσω. præt. med. δέδια. pluſq. perf. ἐδεδίειν.
Ὑπέδειξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὑποδείκνυμι, præmonſtro. f. ξω. perf. ὑποδέδειχα. Th. δείκνυμι, oſtendo.
Ὑπέδεκτο, excepit, Dor. vel Poet. ſync. pro ὑπεδέδεκτο, 3. ſingul. pluſq. perf. paſſ. verbi ὑποδέχομαι. Th. δέχομαι, capio. f. δέξομαι. perf. paſſ. δέδεγμαι, ξαι, κται.
Ὑπεδέξατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi ὑποδέχομαι, ſuſcipio. perf. paſſ. ὑποδέδεγμαι. Th. δέχομαι, capio.
Ὑπεθήκατο, inſtruxit, 3. ſingul. a. 1. med. verbi ὑποτίθημι, ſuppono. Th. τίθημι, pono. f. θήσω. a. 1. ἔθηκα. aor. 2. ἔθην.
Ὑπείκω, obſecundo, obedio, ſuccumbo, cedo. Poet. dicitur ὑποείκω. f. ὑπείξω. Ex ὑπό, & εἴκω, cedo.
Ὑπεῖναι, remittere, Jon. pro ὑφεῖναι, a. 2. inf. vide ὑφίημι. & ὑπεῖναι, adeſſe, præſ. inf. verbi εἰμί, ſum.
Ὑπείξομαι, ceſſero, f. 1. med. verbi ὑπείκω, quod vide.
Ὑπείρεχον, ſuperabant, per Metath. pro ὑπερεῖχον, 3. pl. imperf. verbi ὑπερέχω. hinc & ὑπειρέχῃ, teneat, 3. ſing. optat. præſ. Hinc & ὑπέροχος, excellentior. ab ὑπείρ, pro ὑπέρ, ſupra, & ἔχω, habeo, teneo.
Ὑπείροχος, ὁ, ἡ, Jon. & Poet. pro ὑπέροχος, eximius, excellens. ab ὑπερέχω.
Ὑπείσαντες, nom. plur. a. 1. part. activ. ab ὑπείσω, Jon. pro ὑφίημι, ſummitto.
Ὑπεκθέοντες, Jon. pro ὑπεκθέντες, 3. plur. a. 2. ſub. med. verbi ὑπεκτίθημι, ſubduco. Th. τίθημι, pono.
Ὑπεκκεῖσθαι, clam aliquo exportatum eſſe. Th. κεῖμαι, jaceo.
Ὑπεκκομίζεσθαι, clam exportare. Hinc ὑπεξεκομίσαντο, 3. plur. a. 1. med. ab ὑπό, ἐκ, & κομίζω, fero. Th. κομέω, curo.
Ὑπεκπροθέει, longe præcurrit, 3. ſing. præſ. ind. verbi ὑπεκπροθέω, quod ex ὑπό, ἐκ, πρό, & θέω, curro.
Ὑπεκπροφύγῃ, 3. ſing. a. 2. ſub. act. verbi ὑπεκπροφεύγω, clam profugio. quod ex ὑπό, ἐκ, πρό, & φεύγω, fugio. a. 2. ἔφυγον.
Ὑπεκφέρω, clam effero. Ex ὑπό, ἐκ, & φέρω, fero. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.
Ὑπεκφεύγουσι, Doric. pro ὑπεκφεύγουσι, clam fugiunt. Th. φεύγω.
Ὑπέκφυγε, effugiſſet, Jonic. pro ὑπεξέφυγε, 3. ſingul. aor. 2. ind. act. verbi ὑπεκφεύγω, quod ex ὑπό, ἐκ, & φεύγω, fugio.
Ὑπεκχωρέω, ex aliquo loco me ſubduco. ex ὑπό, ἐκ, & χωρέω, eo.
Ὑπέλαβον, ες, ε, ſuſcepi, a. 2. ind. act. verbi ὑπολαμβάνω, exiſtimo, præſumo. Them. λαμβάνω, capio. f. λήψομαι, a. 2. ἔλαβον.
Ὑπελείφθην, relictus ſum, a. 1. ind. paſſ. verbi ὑπολείπω, relinquo. fut. ψω. Th. λείπω, linquo, aor. 2. ἔλιπον. p. m. λέλοιπα.
Ὑπελήφθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi ὑπολαμβάνω, exiſtimo. Th. λαμβάνω, capio. f. λήψομαι. præt. λέληφα. Att. εἴληφα. a. 2. ἔλαβον.
Ὑπελύσαο, ſolviſti, Jon. pro ὑπελύσω, 2. ſing. a. 1. med. verbi ὑπολύω. Thema λύω, ſolvo. f. σω. a. 1. med. ἐλυσάμην, ω, ατο.
Ὑπέμενον, exſpectabant, vel ſuſtinuerunt, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi ὑπομένω, ſuſtineo. a. 1. ὑπέμεινα, ας, ε. Th. μένω, maneo. f. νῶ. præt. μεμένηκα.
Ὑπέμενε, 3. ſing. imperf. act. verbi ejuſdem.
Ὑπεμνήμυκε, deflexit, triſtatus eſt, 3. ſing. perf. act. pro ὑπήμυκε, verbi ὑπημύω, quod ab ὑπό, & ἠμύω, cado, inclino. f. ύσω. p. ἤμυκα, & Att. reduplic. ἠμήμυκα, mutato η, in ε, & pleonaſmo Poet. ν, ἐμνήμυκε.
Ὑπεμνήσθην, ης, η, recordatus ſum, a. 1. ind. paſſ. verbi ὑπομιμνήσκω, in memoriam revoco. quod vide.
Ὑπεναντίος, α, ον, occulte contrarius, adverſarius. Ex ὑπό, & ἐναντίος, α, ον, pro ἀντίος, adverſus. Th. ἀντί, pro.
Ὑπένερθε, Poet. ſub, ſubtus. Ex ὑπό, & ἔνερθε, infra. Item ἔνερθε, pro ἐνερθε, ab ἔνερος, mortuus. Hinc ἐνερτερος, pro ἐνερτέρος. ab ἐν, & ἔρα, in terra.
Ὑπενόει, imperf. activ. verbi ὑπονοέω, ῶ, ſuſpicor. fut. ήσω. perf. ὑπονενόηκα. Ex ὑπό, & νόος, οῦς, ὁ, mens.
Ὑπεξαναδύς, emerſus, vel ſallens emergendo, præſ. vel a. 2. part. ex ὑπό, ἐξ, ἀνά, & δύω, vel δῦμι, ſubeo.
Ὑπέξειμι, relinquo, excedo, ab ὑπό, & ἔξειμι, exeo. Th. εἶμι, ſeu ἴω, eo.
Ὑπεξερύω, ſubtraho, ab ὑπό, ἐκ, & ἐρύω, Poet. pro ἐρύω, traho.
Ὑπεξελθεῖν, a. 2. inf. act. verbi ὑπεξέρχομαι, clam egredior. Ex ὑπό, ἐξ, & ἔρχομαι,

χομαι, venio. fut. ἐλεύσομαι. aor. 2. ἤλθον.

Υ῾πεξέρχεσθαι, clam exire. Th. ἔρχομαι, venio.

Υ῾πεξέχε, effugit, pro quo comm. ὑπεξέφυγε, 3. ſing. a. 2 ind. act. verbi ὑπεξέχω, clam me ſubduco. Th. ἔχω.

Υ῾πεξέφερον, ες, ε, imperf. act. verbi ὑπεκφέρω, ſubduco. Quod ex ὑπὸ, ἐξ, & φέρω, fero. fut. οἴσω. a. I. ἤνεγκα.

Υ῾πεξῄεσαν, ſe ſubduxerunt. vide ᾔεσαν.

Υ῾πεξήλυξε, evitavit, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi ὑπεξαλύσσω, fut. ξω. quod ab ὑπὸ, ἐξ, & ἀλύσσω, fut. ξω, evito. a. 1. ἤλυξα. Th. ἀλέω, idem.

Υ῾πεξούσιος, ου, ὁ, filius familias, proprie eſt qui ὑπ' ἐξουσίᾳ, ſub poteſtate, ſcilicet patris, nondum emancipatus.

Υ῾πεπλεύσαμεν, 1. plur. a. 1. ind. act. verbi ὑποπλέω, ſubnavigo, ſublego. Thema πλέω, navigo. fut. πλεύσω. aor. 1. ἔπλευσα.

Υ῾ΠΕ´Ρ, poet. ὑπείρ, cum gen. ſuper, pro, per. cum acc. ultra, præter, trans. Hinc ὑπέρτερος, ου, ὁ, ſuperior. ὑπέρτατος, ſupremus. ὕπερθε, deſuper, ſuperne. ὕπατος, ου, ὁ, ſummus: item conſul. ὑπατεύω, conſulatum gero.

Υ῾πέρα, funis, quo antennarum cornua tenduntur, & laxantur. ab ὑπὲρ, & ἐάω.

Υ῾περάγω, excello. ὑπεραγόντως, valde. Th. ἄγω, duco. 2. Mach. 7. 20.

Υ῾περαεῖ, per dialyſ. pro ὑπεραῆ, dat. ſing. ab ὑπεραής, έος, ὁ, ἡ, deſuper flans. ab ὑπὲρ, & ἄω, flo, ſpiro.

Υ῾περαίρω, ſupra modum me effero. item antecello. f. ὑπεραρῶ. p. ὑπερῆρκα. a. 1. ὑπερῆρα, præſ. paſſ. ὑπεραίρομαι, ſupra modum efferor, vel effero me ipſum. aor. 1. paſſ. ὑπερήρθην. a. 1. inf. paſſiv. ὑπεραρθῆναι.

Υ῾πέρακμος, ου, ὁ, ἡ, florem ætatis excedens. Ex ὑπὲρ, ſuper, & ἀκμὴ, ἡ, cuſpis; item flos ætatis.

Υ῾περάκριοι, qui loca montana incolunt. Th. ἄκρος, ſummus.

Υ῾πέραλλος, ου, ὁ, ἡ, pro ἔξοχος, eximius, præſtans. Ex ὑπὲρ, ſuper, & ἄλλος, alius.

Υ῾περαλμένον, tranſilientem, per ſyncop. pro ὑπεραλλόμενον, accuſ. ſingul. part. præſ. verbi ἅλλομαι, ſalio.

Υ῾περάνω, & ὑπεράνωθεν, adverb. cum genit. longe ſupra. Ex ὑπὲρ, & ἄνω, ſurſum.

Υ῾περαπολογεῖσθαί τινος, pro ὑπέρ τινος ἀπολογεῖσθαι, pro aliquo cauſam agere.

Υ῾περαρθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi ὑπεραίρω. quod vide.

Υ῾περαῤῥωδέω, ſupra modum metuo. ex ὑπὲρ, & ἀῤῥωδέω, non metuo. quaſi ex α, priv. & ὀῤῥωδέω, metuo. Th. ὄῤῥος.

Υ῾περασπιῶ, f. 1. Att. pro ὑπερασπίσω, verbi ὑπερασπίζω, clypeo protego. Ex ὑπὲρ, & ἀσπίζω, clypeo defendo. Th. ἀσπίς, ίδος, ἡ, clypeus.

Υ῾περαυξάνω, vehementer augeſco. f. ὑπεραυξήσω. a. 1. ὑπερηύξησα. quod ab ὑπὲρ, & αὐξάνω, creſco. Th. αὔξω, augeo.

Υ῾περάφανος, ου, ὁ, & ἁ, Doric. pro ὑπερήφανος, ου, ὁ, ἡ, ſuperbus, a. quod vide.

Υ῾περάχθομαι, iniquiſſimo animo fero. hinc ὑπεραχθής, έος, ὁ, ἡ, ſupra modum gravatus, & onuſtus. Th. ἄχθος, εος, τὸ, pondus.

Υ῾περβαίνω, ſupergredior, ſcando ſuper reliquos, opprimo. fut. ὑπερβήσομαι. p. ὑπερβέβηκα. a. 2. ὑπερέβην, ης, η. quod ex ὑπὲρ, & βαίνω, eo.

Υ῾περβάλλῃ, prætererit, 3. ſing. præſ. ſub. act. verbi ὑπερβάλλω. quod vide.

Υ῾περβαλλόντως, adv. ſupra quam. hoc ab ὑπερβάλλω, excello.

Υ῾περβάλλω, excello, ſupero. p. m. ὑπερβέβολα. Th. βάλλω, jacio. fut. αλῶ. p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον.

Υ῾περβασίη, ας, & Jonic. ης, ἡ, tranſgreſſio, Poet. pro ὑπέρβασις, εως, ἡ, ab ὑπερβαίνω, tranſgredior. Th. βαίνω, eo. f. βήσομαι. a. 2. ἔβην.

Υ῾πέρβασις, εως, ἡ. vide ὑπερβασία.

Υ῾περβατός, ου, ὁ, excellens, præſtantiſſimus. ab ὑπερβαίνω, tranſgredior. quod vide.

Υ῾περβῇη, Att. pro ὑπερβῇ, tranſgreſſus fuerit, 3 ſing. a. 2. ſub. act. verbi ὑπερβαίνω. Th. βαίνω. f. βήσομαι. aor. 2. ἔβην. a. 2. ſub. βῶ, ῇς, ῇ.

Υ῾περβῆναι, ſuperare, aor. 2. inf. activ. verbi ejuſdem, & them.

Υ῾περβῇς, tranſeas, 2. ſing. a. 2. ſub. act. verbi ejuſdem.

Υ῾πέρβιος, ου, ὁ, violentus, omnem vim excedens. Hinc ὑπέρβιον, ſupra vires. ὑπερβίως, idem. Ex ὑπὲρ, ſupra, & βία, ας, ἡ, vis, robur.

Υ῾περβολάδην, adv. ſupra modum. ab ὑπερβολία, ας, ἡ, exceſſus. ab ὑπὲρ, & βάλλω, jacio. p. m. βέβολα.

Υ῾περβολὴ, ῆς, ἡ, exſuperantia, exceſſus, excellentia. ὑπερβολικός, excedens, nimius, ſuperans fidem. ab ὑπερβάλλω. quod vide.

Υ῾περβόρεοι, οἱ, populi, qui ultra Aquilonem habitant. Th. Βορέας, Boreas.

Υ῾περδέα, per ſyncop. pro ὑπερδεέα, acc. ſing. ab ὑπερδεής, metu ſuperior, qui nullo metu ſuperatur, aut frangitur. quod ab ὑπὲρ, & δέος, εος, τὸ, metus. Them. δείδω, timeo.

Υ῾περδείδω, ſupra modum timeo. Them. δείδω, timeo.

Υ῾περδικέω, cauſam ago pro. Quod ab ὑπὲρ, & δίκη, ης, ἡ, jus.

Υ῾πέρδικον Νέμεσιν φυγεῖν. Nemeſin ultricem evitare. Vide Scholia Pindar. Pythior. Od. χ. 314. 5. Alias ὑπέρδικος, ſignificat, ſupra modum juſtus.

Υ῾περεδράμομεν, 1. plur. a. 2. ind. act. verbi ὑπερτρέχω, prætercurro. Th. τρέχω, curro. fut. θρέξω. p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα.

Υ῾περδυναμόω, prævaleo. Pſalm. 63. 3. ab ὑπὲρ, & δύναμαι, poſſum. fut. δυνήσομαι. a. 1. paſſ. ἐδυνάσθην.

Υ῾περέθηκας, ας, ε, a. 1. med. verbi ὑπερτίθημι, ſuprapono. Th. τίθημι, pono. fut. θήσω. a. 2. ἔθην.

Υ῾περείδω, conniventia diſſimulo. f. εἴσομαι. a. 2. ὑπερεῖδον. aor. 2. part. activ. ὑπεριδών, όντος. Th. εἴδω, video. a. 2. εἶδον, & ἴδον.

Υ῾περεῖσαι, a. 1. inf. act. ab ὑπερείδω, ſuffulcio, pro fulcimine ſuppono. ab ὑπὸ, ſub, & ἐρείδω, fulcio.

Υ῾περέκεινα, adverb. trans, cum gen. 2. Cor. 10. verſ. 16. idem quod ἐκεῖνα, pro ἐκεῖ ἐκεῖνα, adverb. loci. Interdum illic, ultra, ante. Th. ἐκεῖνος, ου, ὁ, ille.

Υ῾περεκτείνω, extendo me ultra quam fas eſt. f. ὑπερεκτενῶ. aor. 1. ὑπερεξέτεινα. quod ab ὑπὲρ, ἐκ, & τείνω, tendo.

Υ῾περεκτίνω, ſolvo pro. hinc ὑπερέκτισις, dependio, dependuſ. ab ὑπὲρ, ἐκ, & τίνω, ſeu τίω, ſolvo.

Υ῾περεκχέω, ſupereffundo. Ex ὑπὲρ, ἐκ, & χέω, fundo. f. χεύσω.

Υ῾περεκχύνω, nimium effundo. f. ὑπερεκχύσω. p. ὑπερεκκέχυκα. ſed ὑπερεκχύνομαι, ſuperfluo. quod ex ὑπὲρ, ἐκ, & χύνω. f. χύσω. Th. χέω, fundo.

Υ῾περελθών, όντος, ὁ, qui ſuperavit, qui vicit, aor. 2. part. activ. ab ὑπὲρ, & ἔρχομαι, venio. futur. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.

Υ῾περεντυγχάνω, interpello, intercedo. Ex ὑπὲρ, & ἐντυγχάνω. quod vide.

Υ῾περέξει, 3. ſing. f. 1. ab ὑπερέχω. quod vide.

Υ῾περεξελευσόμεθα, 1. pl. fut. 1. med. verbi ὑπερεξέρχομαι, digredior. Ex ὑπὲρ, ἐξ, & ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, & per ſyncop. ἦλθον.

Υ῾περεπαίρω, admodum effero. a. 1. ind. paſſ. ὑπερεπήρθην, ης, η. Pſal. 119. 5. Quod ex ὑπὲρ, ἐπὶ, & αἴρω, tollo.

Υ῾περεπιθυμέω, admodum deſidero. quod ex ὑπὲρ, & ἐπιθυμέω, deſidero. quod vide.

Υ῾περεπλεόνασα, ας, ε, a. 1. ind. activ. verbi ὑπερπλεονάζω, ſuperabundo. fut. άσω. ex ὑπὲρ, & πλεονάζω, plus habeo, a πλέον, ſeu πλεῖον, amplior, compar. a πολὺς, multus.

Υ῾περέσχε, protexit, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi ὑπερέχω, emineo, præſto. Ex ὑπὲρ, & ἔχω, habeo. f. ἕξω, & σχήσω. perf. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον, ες, ε.

Υ῾περηφανής, ſeu ὑπερήφανος. quod vide.

Υ῾περέφθιτο πατρὸς, pro ὃς ὑπὲρ τοῦ πατρὸς ἔφθιτο, τουτέστιν ἐφονεύθη καὶ ἔθανεν, qui pro patre periit, ac cæſus eſt. vide ἔφθιω.

Υ῾περέχω, ſupereminco, præſtantior ſum, ſupero. τὸ ὑπερέχον, eminentia, præſ. part. n. g. in plural. τὰ ὑπερέχοντα, ſublimia. fut. ὑπερέξω. a. 2. ὑπερέσχον. quod ex ὑπὲρ, & ἔχω, habeo.

Υ῾περήδομαι, ſupra modum delector. ab ἡδύς, έος, ὁ, ἡ, ſuavis, lætus.

Υ῾περημίσεας πολιτῶν, ultra dimidiam civium partem. Thema ἥμισυς, εος, ὁ, dimidius.

Υ῾περηνορέω, ultra virum poſſum, ſuperbio. quod ab ὑπερήνωρ, ſupra modum virilis, fortis, ſuperbus. quod ab ὑπὲρ, & ἀνὴρ, vir.

Υ῾περήνωρ, ορος, ὁ, ſuperbus. vide ὑπερηνορέω.

Υ῾περήφανα τέκνα, ſuperba proles. vide ὑπερήφανος.

Υ῾περηφανία, ας, ἡ, ſuperbia. vide ὑπερήφανος.

Υ῾περήφανος, ου, ὁ, ἡ, ſuperbus, qui ſupra alios vult videri. Hinc ὑπερηφανία, ſuperbia, faſtus. ὑπερηφανῶ, ſuperbio. quod ex ὑπὲρ, ſuper, & φαίνω, appareo, oſtendo.

Υ῾περθε, ſeu ὕπερθεν, deſuper, ſupra. ὕπερθε βάλλειν, Poet. pro ὑψοῦν, extollere, in altum evehere. Th ὑπὲρ, ſuper.

Υ῾περθεμαστίζω, licitor, liceor, pretium augeo. tanquam ab ὑπέρθεμα, pretium ſuperadditum. hinc ὑπερθεματισμός, licitatio, adjectio. ὑπερθεματιστής, licitator.

Υ῾πέρθεσις, dilatio, mora, procraſtinatio. ab ὑπερτίθημι, differo. Them. τίθημι, pono.

Υ῾πέρθορον, tranſilii, a. 2. ind. act. verbi ὑπερθορέω. Th. θόρω, ſalio.

Υ῾πέρθυμος, ου, ὁ, magnanimus. ex ὑπὲρ, & θυμός, ου, ὁ, animus.

Υ῾περθύριον, ſuperliminare. ὑπέρθυρον, idem. Ex ὑπὲρ, ſuper, & θύρα, ας, ἡ, janua.

Υ῾περίδης, ου, ὁ, Hyperides, nomen propr.

Υ῾περιδών, όντος, ὁ, a. 2. part. act. verbi ὑπερείδω, conniventia diſſimulo. quod vide.

Υ῾ΠΕ´ΡΙΚΟΝ, vel ον, ου, τὸ, hypericum, herba.

Υ῾περιονίδαο, gen. Æol. pro ου, ab Υ῾περιονίδης, ου, ὁ, nomen gentile.

Υ῾περίονος, gen. ſing. ab Υ῾περίων, nomen viri.

Υ῾περίων, ονος, ὁ, ſupergrediens. Epith. Solis. q. ὑπὲρ ἰὼν, ſupra iens.

Υ῾περκεράω, cornu circumvenio, alterum cornu hoſtis ſupero. Ex ὑπὲρ, & κέρας, ατος, τὸ, cornu.

Υ῾περκορέσαις, exſaturaveris, 2. ſingul. a. 1. optat. act. verbi ὑπερκορέννυμι. fut. έσω. Quod ex ὑπὲρ, & κορέννυμι, idem quod κορέω, ſatio. f. έσω.

Υ῾περκρέμαμαι, σαι, ται, ſplendeo, præſ. med. verbi κρέμαμαι. Th. κρεμάω, ſeu κρεμάννυμι, ſuſpendo. f. κρεμάσω.

Υ῾περκυδάντα, accuſ. ſing. ab ὑπερκυδάς, αντος, ὁ, gloria ſupereminens. Ex ὑπὲρ, & κῦδος, εος, τὸ, gloria.

Υ῾περμάκης, εος, ὁ, ἡ, Dor. pro ὑπερμήκης. quod vide.

Υ῾περμεγέθης, ὁ, ἡ, Jon. pro ὑπερμεγέθης, ſupra modum magnus. Ex ὑπὲρ, & μέγας, magnus.

Υ῾περμενέος, præpotentis, genit. ſing ab ὑπερμενής, έος, ὁ, ἡ. dat. ſing. ὑπερμενεῖ. Th. μένος, εος, τὸ, animus.

Υ῾περ-

Υ'ποβρυχία, acc. ſing. ab ὑποβρυχίος, aquis ſubmerſus. alii leg. ὑπὸ βρυχία. Th. βρύχω, f. ξω, ſtrideo. vel a βρέχω, madefacio.
Υ'πογάςριον, ſubventrale.
Υ'πογραμμὸς, ῦ, ὁ, exemplar. 1. Petr. 2. 21. ab ὑπὸ, & γράφω, ſcribo. fut. ψω. perf. paſſ. γέγραμμαι.
Υ'πόγυιον, & ὑπόγυον, nuper, ex tempore. ἐξ ὑπογύυ, ſubito. ὑπογύως, nuper. Th. γυῖον, ου, τὸ, membrum. γυῖα, pedes.
Υ'ποδδείσας, ſubveritus, a. 1. part. activ. gem. δ, verbi ὑποδείδω. Th. δείδω, timeo. f. δείσω. p. δέδεικα.
Υ'ποδέδεκται, 3. ſingul. perf. paſſ. verbi ὑποδέχομαι, excipio. quod vide.
Υ'ποδεδεμένους, accuſ. plural. perf. part. paſſ. verbi ὑποδέω, ſubligo. quod vide.
Υ'ποδεὴς, ſubtimidus, ſubnixus, humilis. ὑποδεέςερος, ου, ὁ, inferior. ex ὑπὸ, & δέος, εος, τὸ, metus. Th. δείδω, timeo.
Υ'πόδειγμα, ατος, τὸ, exemplum. exemplar. ab ὑποδείκνυμι, indico. quod vide.
Υ'ποδείκνυ, per apocopen pro ὑποδείκνυσι, 3. ſingul. præſ. ind. activ. Sunt qui velint eſſe præſ. imperat. verbi ὑποδείκνυμι. quod vide.
Υ'ποδείκνυμι, præmonſtro, indico. f. ὑποδείξω. a. 1. ὑπέδειξα. præt. χα. perf. paſſ. ὑποδέδειγμαι, ξαι, κται. Them. δείκνυμι, ſeu δεικνύω, oſtendo. f. ξω.
Υ'ποδειμαίνω, vide δειμαίνω, timeo. Th. δείδω, idem.
Υ'ποδεῖξαι, a. 1. inf. activ. ὑποδείξῃ, 3. ſing. aor. 1. ſub. ὑποδείξας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi ὑποδείκνυμι. quod vide.
Υ'ποδείξω, f. 1. ind. act. verbi ejuſdem.
Υ'ποδέκεσθαι, Jon. pro ὑποδέχεσθαι, ſuſcipere. quod vide.
Υ'ποδέξαι, Jon. pro ὑποδεῖξαι. quod vide. Sic ὑποδέξω, pro είξω.
Υ'ποδεξίη, apparatus, quo quis excipitur. commoditas excipiendi. ab ὑποδέχομαι, excipio. Th. δέχομαι, capio. f. ξομαι.
Υ'ποδεξίη, ης, ἡ, ſuſceptio. Jon. ὑποδέξιος, ου, ὁ. ſuſceptor: verbi ejuſdem.
Υ'ποδέχομαι, excipio. fut. ὑποδέξομαι. perf. paſſ. ὑποδέδεγμαι, excepi. a. 1. med. ὑπεδεξάμην, ω, ατο. Th. δέχομαι, capio.
Υ'ποδέω, ſubligo, ſub pedibus talaria ligo, calceo. fut. ήσω. perf. ὑποδέδεκα, & ηκα. præſ. paſſ. ὑποδέομαι, calceor, vel calceo me. perf. paſſ. ὑποδέδεμαι. perf. part. ὑποδεδεμένος, η, ον. a. 1. med. ὑπεδησάμην, ω, ατο. aor. 1. imperat. med. ὑπόδησαι. Quod ex ὑπὸ, & δέω, ligo.
Υ'πόδημα, ατος, τὸ, calceamentum, ſolea, ab ὑποδέω, ſubligo. quod vide.
Υ'πὸ δ' ἥρεον, pro ὑφήρεον, imperf. ab ὑφαιρέω, ſubduco. Thema αἱρέω, capio. f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.
Υ'πόδησαι, a. 1. imperat. med. verbi ὑποδέω, ſubligo. quod vide.
Υ'πόδικος, ου, ὁ, ἡ. obnoxius, a, cum dat. q. d. ὑπὸ δίκην, ſc. ὢν, qui ſubeſt pœnæ.
Υ'ποδμηθεῖσα, ſubjugata, aor. 1. part. paſſ. f. g. verbi ὑποδμάζομαι. f. άσομαι. perf. ὑποδέδμημαι. a. 1. paſſ. ὑπεδμήθην. Quod ex ὑπὸ, & δαμάω, domo, per ſyncop. pro δμάω.
Υ'ποδοχὴ, ῆς, ἡ, convivium. ab ὑποδέχομαι, excipio convivio. Them. δέχομαι, capio. f. δέξομαι.
Υ'πόδρα, adv. torve. q. ὑπόρα. ab ὑφοράω, torve aſpicio. per pleonaſm. τοῦ δ. Th. ὁράω, vel ut alii volunt, δέρκω, video.
Υ'ποδραμὼν, όντος, ὁ, a. 2. part. activ. verbi ὑποτρέχω, curſu comprehendo. ſuffugio. Th. τρέχω, curro. fut. θρέξω. aor. 2. ἔδραμον.
Υ'ποδρήσσειν, adminiſtrare, f. 1. inf. act. verbi ὑποδράω. Th. δράω, ῶ, facio.

Υ'πόδροσος, ου, ὁ, ἡ, ſubroſcidus. Th. δρόσος, ου, ἡ, ros.
Υ'ποδύω, ſubeo. hine ὑποδῦσαι, ſuſcipere, a. 1. inf. act. a δυώω.
Υ'ποείκω, Poet. pro ὑπείκω, aſſimulo, morem gero, cedo. Th. εἴκω, cedo.
Υ'ποεργὸς, Poet. pro ὑπουργὸς, adjutor, miniſter. Th. ἔργον, ου, τὸ, opus.
Υ'ποζάκορος, ου, ὁ, miniſter. ex ὑπὸ, & ζα, intenſiva partic. & κορέω, verro, purgo.
Υ'ποζύγιος, ου, ὁ, ἡ, ſubjugis. & τὸ ὑποζύγιον, τὸ, jumentum ſubjuge, aſina ſubjugis. Ex ὑπὸ, & ζυγὸς, ῦ, ὁ, jugum. Th. ζεύγνυμι, jungo.
Υ'ποζώννυμι, ſuccingo. præſ. part. ὑποζωννὺς, ύντος, ὁ, & in f. ὑποζωννῦσα, τὸ νυὶ, ύντος. f. ὑποζώσω. perf. ὑπέζωκα. Quod ex ὑπὸ, & ζωννύω, vel ζώννυμι, cingo.
Υ'ποθερμαίνω, ſubcaleſacio. & ὑποθερμαίνομαι, incaleſco. quod a θερμαίνω, idem quod Th. θέρω, caleſacio.
Υ'ποθέσθαι, a. 2. inf. med. verbi ὑποτίθημι, ſuppono. Th. τίθημι, pono. a. 2. med. ἐθέμην, σο, το.
Υ'πόθεσις, εως, ἡ, caput cauſæ. dat. plural. ὑποθέσεσι, ab ὑποτίθημι, ſuppono. Th. τίθημι, pono. f. θήσω. a. 2. ἔθην.
Υ'ποθεύσομαι, f. 1. med. verbi ὑποθέω, curſu ſubeo. vide θέω, curro.
Υ'ποθῆκαι, αἱ, præcepta, admonitiones, ab ἡ ὑποθήκη, ſuppoſitio, argumentum. quod ab ὑποτίθημι, ſuppono. Th. τίθημι.
Υ'ποθημοσύνη, ης, ἡ, præceptum; admonitio. ab ὑποτίθημι, ſuppono. Th. τίθημι, pono.
Υ'ποθήσομαι, præcepta dabo, f. 1. med. ejuſdem verbi, & them.
Υ'ποθυμιάδες, ων, αἱ, Alcæus 145. 2. Scribitur & ὑποθυμιάδες. Vide ὑποθυμίδες.
Υ'ποθυμίδες, vel ὑποθυμιάδες, coronæ de cervice penſiles. ab ὑπὸ, & θυμιάω, ſuffio, odores incendo.
Υ'ποθωπεύω, adulor. Th. θώπτω, aſſentor.
Υ'ποιςέον, ferre oportet, ſubeundum, verbale ab ὑποφέρω, ſuffero. Them. φέρω, fero. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.
Υ'ποκαίω, ſuccendo. Them. καίω, uro. f. καύσω.
Υ'ποκάρδιος, ου, ὁ, qui eſt ſub corde. Them. καρδία, cor.
Υ'ποκάτω, ſub. adv. Ex ὑπὸ, ſub, & adv. κάτω, deorſum, cum gen.
Υ'πόκειμαι, σαι, ται, ſubjaceo, ſubjectus ſum, conſtituor. præſ. part. ὑποκείμενος, η, ον. f. 1. med. ὑποκείσομαι, ῃ, εται. Th. κεῖμαι, jaceo.
Υ'ποκεντῶ, pungo, ſuppungo. Th. κεντέω, pungo.
Υ'ποκινέω, commoveo. Th. κινέω, moveo.
Υ'ποκλέπτουσα, abſcondens, præſ. part. f. g. & in m. g. ὑποκλέπτων, verbi κλέπτω, furor. f. ψω. a. 2. ἔκλαπον. p. m. κέκλοφα.
Υ'ποκλινθεὶς, έντος, a. 1. part. paſſ. verbi ὑποκλίνω, inclino. Th. κλίνω, reclino. f. νῶ. p. κέκλικα.
Υ'ποκλινόμενος, præſ. part. paſſ. verbi ejuſdem.
Υ'πόκλυσις, ſubluvies, id eſt, ſordes, quæ ſubtus ex fundo luuntur. ὑποκλύζω, ſubluo, proluo. Th. κλύζω, eluo.
Υ'ποκοίλιον, ου, τὸ, ſumen, ſubventrile, quaſi ὑπὸ κοιλίαν. Th. κοιλία, ας, ἡ, venter.
Υ'ποκόλπιος, ου, ὁ, qui eſt in ſinu. Th. κόλπος, ὁ, ſinus.
Υ'ποκορίζομαι, blande appello. puto fere ut κόρην, vel κόρον, puellarem ætatem blandis verbis ſolemus tractare. a. extenuo, innuo.
Υ'ποκρέκειν, Poetic. pro συμφωνεῖν, congruere, convenire, ſimile eſſe. ab ὑπὸ, & κρέκω, pectine, ſeu radio pulſo.
Υ'ποκρητηρίδιον, ου, τὸ, vas, in quo aliquid tuto collocatur. q. a κρατήρ.
Υ'ποκρίνομαι, ſimulo, in malam fere partem, reſpondeo. fut. ὑποκρινοῦμαι.

perf. paſſiv. ὑποκέκριμαι, σαι, ται. a. 1. paſſ. ὑπεκρίθην, ης, η. aor. 1. med. ὑπεκρινάμην, ω, ατο. Th. κρίνω, judico.
Υ'πόκρισις, εως, ἡ, ſimulatio, hypocriſis. ab ὑποκρίνομαι. quod vide.
Υ'ποκριτὴς, ῦ, proprie hiſtrio, perſonam aliquam in fabula ſuſtinens, hypocrita, ſimulator, cujus cor non eſt rectum coram Domino. In voc. ὦ ὑποκριτὰ. ab eodem verbo, & them.
Υ'ποκρύφα, Poetic. pro ὑποκρύφως, καὶ λαθραίως, clam, occulte. a κρύπτω, abſcondo.
Υ'ποκύπτω, ſuccumbo, ſubmitto me alicui. Th. κύπτω.
Υ'ποκυσαμένη, ης, ἡ, prægnans, gravida facta, a. 1. part. med. gem. σ, metri gratia, verbi ὑποκύομαι, fio gravida. Th. κύω, in utero geſto. f. σω.
Υ'πολάβῃς, 2. ſing. a. 2. ſub. ὑπολαβὼν, όντος, ὁ, & in f. ὑπολαβοῦσα, a. 2. part. act. verbi ὑπολαμβάνω, quod vide.
Υ'πολαὶς, ſeu ὑπολαῒς, curruca. [illegible] q. ὑπὸ τὰς λᾶας, id eſt, ſub lapidibus vermiculos inquirens.
Υ'πολαμβάνω, exiſtimo, præſumo. f. ὑπολήψομαι. perf. ὑπείληφα. aor. 2. ὑπέλαβον, ες, ε, ſuſcepit. a. 2. part. ὑπολαβὼν, όντος, ὁ, excipiens, ſeu reſpondens.
Υ'πολαμπὲς, n. g. ab ὑπολαμπὴς, έος, ὁ, ἡ, ſublucidus. ab ὑπολάμπω, illuceſco. a Th. λάμπω, luceo. f. ψω.
Υ'πολείπω, relinquo, reliquum facio. f. ψω. perf. ὑπολέλειφα. perf. paſſ. ὑπολέλειμμαι. aor. 1. paſſiv. ὑπελείφθην, relictus ſum. præt. med. ὑπολέλοιπα. aor. 2. med. ὑπελιπόμην. Th. λείπω, linquo.
Υ'πολειφθῆναι, aor. 1. inf. paſſ. ὑπολειφθεὶς, έντος, ὁ, aor. 1. part. paſſ. verbi ὑπολείπω. quod vide.
Υ'πολέλειπτο, an legend. ὑπολέλειπτο, 3. ſingul. pluſq. perf. paſſiv. verbi ὑπολείπω, relinquo. quod vide. Gen. 27. 36.
Υ'πολευκαίνω, album reddo. ὑπολευκαίνομαι, albeſco. & in 3. plur. ὑπολευκαίνονται. quod a λευκαίνω, dealbo. Th. λευκὸς, ῦ, ὁ, albus.
Υ'πολήνιον, ου, τὸ, vas, quod τῷ ληνῷ, id eſt torculari, ſubjacet, & in quod muſtum expreſſum defluit; item lacus in torculari. Ex ὑπὸ, ſub, & ληνὸς, ῦ, ὁ, lacus torcularii præli.
Υ'πόληψις, εως, ἡ, reſponſio, ſuſpicio, opinio. ab ὑπολαμβάνω. quod vide.
Υ'πολίζων, compar, aliquanto minor; quod ab ὀλίζων, ὁ, ἡ, parvus. Th. ὀλίγος, idem.
Υ'πολιμπάνω, relinquo, idem cum ὑπολείπω. quod vide.
Υ'πόλοιπον, reliquum, n. g. ab ὑπολείπω. quod vide.
Υ'ΠΟΛΟΙ'Σ, & ὑπολαῒς, curruca; avis.
Υ'πομάζιοι, ων, οἱ, loca, quæ ſunt ſub mammis. a μαζὸς, ῦ, ὁ, mamma.
Υ'πόμαξον, a. 1. imper. verbi ὑπομάσσω, vel ττω, ſubigo, agito. f. ξω. p. χα. Th. μάσσω, tergo, &c.
Υ'πομαργότερος, ου, ὁ, ſubinſanus. Th. μάργος, ου, ὁ, inſanus.
Υ'πομάσχαλον, lateralium, Gloſſ. puto laterale tegumentum ſub μασχάλῃ.
Υ'πόμαυρος, obſcurus, ſublucidus. a μαυρὸς, per aphæreſin pro ἀμαυρὸς, ῦ, ὁ, obſcurus, qui non bene videtur.
Υ'πομείνας, αντος, ὁ, a. 1. part. activ. verbi ὑπομένω, ſuſtineo, cum accuſ. ſine caſu, perſevero. f. ὑπομενῶ. Th. μένω, maneo.
Υ'πομεμενηκότα, acc. ſing. perf. part. act. verbi ὑπομένω. quod vide.
Υ'πομένω, ſuſtineo, tolero, cum acc. ſine caſu, perſevero. f. ὑπομενῶ. perf. ὑπομεμένηκα. perf. part. activ. ὑπομεμενηκὼς, ότος, ὁ. a. 1. ind. act. ὑπέμεινα, remanſi: item cum acc. ſuſtinui. p. m. ὑπομέμονα. Th. μένω, maneo.

Υ'πομι-

Ὑπομιμνάσκω, Doric. pro ὑπομιμνήσκω. quod vide.

Ὑπομιμνήσκω, in memoriam revoco. præſ. imper. ὑπομίμνησκε, έτω, ſuggere. ὑπομιμνήσκῃς, 2. ſing. præſ. ſub. fut. ὑπομνήσω, memoriam refricabo. a. 1. ὑπέμνησα, ας, ε. a. 1. inf. act. ὑπομνῆσαι. perf. ind. act. ὑπομέμνηκα. perf. paſſ. ὑπομέμνημαι, σαι, ται. a. 1. ind. paſs. ὑπεμνήσθην. Quod ex ὑπὸ, & μιμνήσκω. Th. μνάομαι, recordor, commemoro. fut. μνήσομαι.

Ὑπόμνημα, ατος, τὸ, monumentum, ab ὑπομιμνήσκω. quod vide.

Ὑπομνῆσαι, in mentem revocare, aor. 1. inf. act. verbi ὑπομιμνήσκω. quod vide.

Ὑπόμνησις, εως, ἡ, recordatio, commonefactio. ab eodem verbo.

Ὑπομνήσω, fut. 1. ind. act. verbi ὑπομιμνήσκω. quod vide.

Ὑπομονὴ, ῆς, ἡ, tolerantia, exſpectatio. ab ὑπομένω, quod vide.

Ὑπόμυξις, τὸ μέσον τῶ μυκτῆρος, cartilago. Gloſs. quia ὑπὸ μύξῃ.

Ὑπονοέω, ῶ, ſuſpicor. imperf. activ. ὑπενόουν, ουν. perf. ὑπονενόηκα. Quod ex ὑπὸ, & νόος, ȣς, ὁ, mens, animus.

Ὑπόνοια, ας, ἡ, ſuſpicio. ab eodem th.

Ὑπόνομος, amara. cloaca, cuniculus. ἀμάρα, paſſim exponitur cloaca apud Joſeph. Ergo ὑπόνομος, occulte depaſcens. ex ὑπὸ, & νέμω, depaſco, ut ἕλκος ὑπόνομον.

Ὑποπεπτηῶτες, perculſi, perſ. part. activ. nom. plur. quod a πτήσσω, expaveſco. fut. ξω. perſ. πέπτηχα. perf. part. act. πεπτηχὼς, & per craſin Jon. πεπτηὼς, ότος, & in plur. οἱ πεπτηότες, & ectaſi Poetica πεπτηῶτες. Th. πτοέω, terrefacio.

Ὑπόπετρος, ὁ, ἡ, ſaxoſus. Th. πέτρα.

Ὑποπιάζω, ſupprimo, quod a πιάζω, Dor. pro πιέζω, digitis premo, premo.

Ὑποπίπτω, decido, me ſubmitto. Them. πίπτω, cado. f. 2. med. πεσοῦμαι. perf. act. πέπτωκα. a. 2. act. ἔπεσον.

Ὑποπλέω, ſubnavigo, ſublego. f. εύσω. a. 1. ὑπέπλευσα. Th. πλέω, navigo. f. πλεύσω.

Ὑποπνεύσαντος, gen. ſing. a. 1. part. act. verbi ὑποπνέω. quod vide.

Ὑποπνέω, aliquantum ſpiro, adſpiro. fut. εύσω. perf. ὑποπέπνευκα. aor. 1. ὑπέπνευσα. Th. πνέω, ſpiro.

Ὑποπόδιον, ȣ, τὸ, ſcabellum. q. d. ὑπὸ τοῖς ποσὶ, ſub pedibus. Th. πȣ̃ς, ποδὸς, ὁ, pes.

Ὑπόπορτις, quæ liberos habet. a πόρτις, ιος, ἡ, vitula.

Ὑποπρήθω, ſuccendo. Th. πρήθω, idem.

Ὑπόπτερος, ȣ, ὁ, ἡ, alatus. Th. πτερὸν, ȣ, ala.

Ὑποπτάζει, Dor. pro ὑποπτάζει, ſuſpicatur, 3. ſing. præſ. vide ὑποπτάζοντες.

Ὑποπτάζοντες, nom. plur. part. præſ. verbi ὑποπτάζω, ſuſpicor. Quod ab ὑπὸ, & ὀπιπτάζω, factum eſt inuſitat. ὀπτάω, inſpicio. Th. ὄπτομαι, video.

Ὑπόπτωσις, εως, ἡ, humiliatio. quod ab ὑποπίπτω, ſubjicior, humilior. quod vide.

Ὑπόῤῥινον, ȣ, τὸ, barba, quæ ſub naribus naſcitur. Lat. muſtax. Th. ῥὶν, ἡ, naſus.

Ὑποσεισθεὶς, έντος, ὁ, a. 1. part. paſs. ab ὑποσείω, concutio. Th. σείω, quatio, moveo. f. σω.

Ὑποσευόμενος, ȣ, ὁ, irruens. præſ. part. paſs. verbi σεύω, agito. Them. σείω, idem.

Ὑποσταίην, ης, η, permitterem, a. 2. opt. act. ὑποστὰς, άντος, ὁ, a. 2. part. activ. verbi ὑφίστημι, ſubjicio; ſubſtituo. Th. ἵστημι, ſto. f. στήσω. a. 2. ἔστην.

Ὑποστὰς, vide in ὑποσταίην.

Ὑποστάσαντες, ſupponentes, Doric. pro ὑποστήσαντες, nom. plural. aor. 1. part. act. ab ὑφίστημι, ſubjicio.. ab ὑπὸ, & ἵστημι, ſto.

Ὑπόστασις, εως, ἡ, perſona, hoc eſt, ὑφιστάμενον πρᾶγμα, res per ſe ſubſiſtens. intelligens, confidentia, ſubſiſtentia: quod ab ὑφίσταμαι, ſubſiſto. perf. ὑφέσταμαι, σαι. hinc ὑπόστασις. Th. ἵστημι, ſto.

Ὑποστέλλω, ſubterfugio. ſubticeo; aliqua ex parte diſſimulo; item, ſubduco me. contraho. imperf. ὑπέστελλον, ες, ε. fut. ὑποστελῶ. perf. ὑπέσταλκα. aor. 1. ὑπέστειλα. aor. 1. med. ὑπεστειλάμην, ω, ατο, ſuppreſſi, detrectavi. aor. 1. ſub. med. ὑποστείλωμαι, ῃ, ηται, ſubducam. præt. med. ὑπέστολα: unde ὑποστολὴ, ſubductio.

Ὑποστῆναι, aor. 2. inf. act. verbi ὑφίστημι, ſuppono. Th. ἵστημι, ſtatuo. a. 2. ἔστην.

Ὑποστήσομαι, ῃ, εται, fut. 1. med. verbi ὑφίστημι, excello, ſubjicio. Th. ἵστημι, ſtatuo. f. στήσω.

Ὑποστήτω, ſubjiciatur, a. 2. imper. activ. ὑπόστηθι, verbi ὑφίστημι, ſubjicio. Th. ἵστημι.

Ὑποστολὴ, ῆς, ἡ, ſubductio. ab ὑποστέλλω. quod vide.

Ὑποστρέφω, revertor. præſ. imperat. ὑπόστρεφε, έτω. imperf. ὑπέστρεφον, ες, ε. f. ψω. a. 1. ὑπέστρεψα, ας, ε. a. 1. inf. act. ὑποστρέψαι. a. 1. part. activ. ὑποστρέψας, ασα, αν. Them. στρέφω, verto.

Ὑποστροφὴ, ῆς, ἡ, reditus, converſio. vide ὑποστρέφω.

Ὑποστρωννύω, vel υμι, ſubſterno. imperf. ὑπεστρώννυον, ες, ε. fut. ὑποστρώσω. perf. ὑπέστρωκα. a. 1. ὑπέστρωσα. Th. στορέω, ſterno. f. έσω.

Ὑποστρώσας, αντος, ὁ, a. 1. part. activ. verbi ὑποστρωννύω. quod vide.

Ὑποσχέθω, idem quod ὑπέχω, porrigo, ſubtus teneo, &c. Th. ἔχω, habeo.

Ὑπόσχεο, promitte, Jon. pro ὑπόσχȣ, a. 2. imperat. med. verbi ὑπισχνέομαι, promitto. fut. ὑποσχήσομαι. perf. ὑπέσχημαι. aor. 2. med. ὑπεσχόμην. Quod ab ὑπίσχομαι, idem. hoc ab ὑπέχω, ſuppono, ſuſtineo. Th. ἔχω, habeo.

Ὑπόσχεσις, εως, ἡ, promiſſio. ab ὑπισχομαι. vide in ὑπόσχεο.

Ὑποσχήσομαι, fut. 1. med. verbi ὑπισχνέομαι. vide in ὑπόσχεο.

Ὑποσχόμενος, polliciτus, a. 2. part. med. verbi ejuſdem.

Ὑποσχὼν, ſubmittens, a. 2. part. act. verbi ὑπέχω. quod vide. Th. ἔχω, habeo. a. 2. ἔσχον.

Ὑποταγὴ, ῆς, ἡ, ſubiectio. ab ὑποτάσσω. quod vide. Sed ὑποταγῇ, 3. ſing. a. 2. ſub. paſs. ejuſdem verbi.

Ὑποτάμνειν, Jon. pro ὑποτέμνειν, ſuccidere. Th. τέμνω.

Ὑποταρτάριοι, ſub Tartarum detruſi. Th. Τάρταρος, ȣ, ὁ, Tartarus.

Ὑποτάσσω, vel ττω, ſubordino, certo ordine ſubjicio. f. ξω. p. ὑποτέταχα. a. 1. ὑπέταξα. a. 1. inf. act. ὑποτάξαι. a. 1. part. act. ὑποτάξας, αντος, ὁ. præſ. paſs. ὑποτάσσομαι, vel ττομαι, ſubordinor, certo loco & ordine ſubjicior, pareo. perf. paſs. ὑποτέταγμαι, ξαι, κται, ſubjectus ſum. a 2. ind. paſs. ὑπετάγην, ης, η. a. 2. imperat. paſs. ὑποτάγηθι, ήτω, & in 2. plur. ὑποτάγητε, parete. a. 2. ſub. paſs. ὑποταγῶ, ῇς, ῇ. a. 2. part. paſs. ὑποταγεὶς, έντος, ὁ, ſubjectus. f. 2. paſs. ὑποταγήσομαι, ῃ, εται, ſubjiciar. p. m. ὑποτέταγα: unde ὑποταγὴ, ſubjectio.

Ὑποταίνειν, Poet. pro προταίνειν, protendere. Th. ταίνω.

Ὑποτελέω, perſolvo tributum. Them. τέλος, vectigal.

Ὑποτίθημι, ſuppono. fut. ὑποθήσω. perf. ὑποτέθεικα. a. 1. ὑπέθηκα, ας, ε, & in 3. plur. ὑπέθηκαν. præſ. med. ὑποτίθεμαι, σαι, ται, ſubjicio. præſ. part. ὑποτιθέμενος, ȣ, ον. a. 2. part. med. ὑποθέμενος. Th. τίθημι, pono.

Ὑποτοπέω, Jon. pro ὑποπτάζω, ſuſpicor. in ὑποπτάζοντες.

Ὑποτρέχω, infra curſu deferor. fut. ὑποθρέξω. a. 2. ὑπέδραμον, ες, ε. aor. 2. part. ὑποδραμὼν, όντος, ὁ. Th. τρέχω, curro.

Ὑποτρέω, perterrefacio. Them. τρέω, tremo.

Ὑπότροπος, ȣ, ὁ, rediens, redux. a τρέπω, verto. f. ψω. præt. med. τέτροπα.

Ὑποτρόχαλα χεῖρον, in rotundum condere. vide in ὑποτροχάω.

Ὑποτροχάω, Poetic. pro ὑποτρέχω, infra curro. Th. τρέχω.

Ὑποτύπτω, ſuſtringo. Th. τύπτω.

Ὑποτύπωσις, εως, ἡ, exemplar. quod ab ὑποτυπόω, delineo. hoc ab ὑπὸ, & τυπόω, figuro, & τύπος, ȣ, ὁ, figura. Th. τύπτω, verbero. fut. ψω. p. φα. p. m. τέτυπα.

Ὑποτυχοῦσα, quæ ſcite reſpondit, aor. 2. part. act. f. g. ab ὑποτυγχάνω, appoſite reſpondeo. Th. τυγχάνω, ſum. f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον.

Ὑπουργέω, inſervio alicui. inde ὑπούργημα, ατος, τὸ, miniſterium.

Ὑπουργὸς, ȣ, ὁ, miniſter, cujus ὑπ' ἄλλȣ ἔργον.

Ὑπουλος, ſubdolus, q. ſub cicatrice latens. ab ὑπὸ, & ȣλὴ, cicatrix.

Ὑπουράνιος, ȣ, ὁ, qui ſupra cœlos eſt: item cœleſtis. Them. ȣρανὸς, ȣ, ὁ, cœlum.

Ὑποφαίνεσθαι, præſ. inf. paſs. ab ὑποφαίνομαι, declaro, ſuboſtendo. Th. φαίνω, oſtendo. fut. φανῶ. præt. πέφαγκα.

Ὑποφῆτις, ιος, ὁ, Poetic. & Dor. pro ὑποφήτης, ſubvates, vatis alicujus miniſter. vide in ὑποφήτης.

Ὑπόφαυσις, ιος, ἡ, alii ſeparatim leg. ὑπὸ φαῦσιν, ſub diluculum. Thema φάω, luceo.

Ὑποφέρω, ſuffero. f. ὑποίσω. a. 1. ὑπήνεγκα. a. 2. ὑπήνεγκον. a. 2. inf. act. ὑπενεγκεῖν. Th. φέρω, fero. fut. οἴσω.

Ὑποφήτης, ȣ, ὁ, propheta. vel prophetæ miniſter. a φημὶ, ſeu φάω, dico.

Ὑποφθάμενος, præveniens, aor. 2. part. med. ὑποφθὰς, a. 2. part. activ. verbi ὑποφθάνω, prævenio. Th. φθάνω, idem. f. φθήσω. a. 2. ἔφθην.

Ὑποχείριος, ȣ, ὁ, ἡ, in poteſtatem redactus. ex ὑπὸ, ſub, & χεὶρ, ἡ, manus.

Ὑπόχυμα, ατος, τὸ, liquor, humor. idem quod χυμός. Th. χέω, fundo.

Ὑποχωρέω, ſecedo, clam me ſubduco. f. ήσω. perf. ὑποκεχώρηκα. a. 1. ὑπεχώρησα, ας, ε. Th. χωρέω, eo, accedo.

Ὑπόψαμμος, ſubarenaceus. Th. ψάμμος, ἡ, arena.

Ὑποψία, ας, ἡ, ſuſpicio. gen. plural. ὑποψιῶν. Quod ab ὑπὸ, & ὄπτομαι, video.

ὙΠΤΙΟΣ, ȣ, ὁ, ſupinus, reſupinus. q. ab ὑπὸ, ſub. In ſupinis enim caput ſubeſt, facies ſurſum ſpectat. hinc ὑπτιάζω, reſupino.

Ὑπωλένιος, ȣ, ὁ, qui ſub ulnis geſtari ſolet. Th. ὠλένη, ἡ, ulna.

Ὑπώπια, ſcil. μέρη, ab ὑπώπιον, aſpectus. q. d. ſuboculare, pars quæ ſubjacet oculis; item ſuggillatio ſub oculo, orta ex ictu. ab ὢψ, ὁ, oculus. Th. ὄπτομαι, video.

Ὑπωπιάζω, plagis contundo, domo, validis ictibus ſubjicio reluctantem. fut. άσω. perf. ὑπωπίακα.

Ὑπώρεια, ας, ἡ, ima montis pars, pes montis. ab ὄρος, εος, τὸ, mons, & Dor. ὦρος.

Ὑπώροφιος, qui ſub tecto, ſeu camera eſt. domeſticus. ab ὑπὸ, & ὀροφὴ, contignatio. Th. ἐρέφω, tego, tectum impono.

Υ Ρ.

Ὗραξ, mus, Æol. a ſuillo roſtro, ab ὗς, ſus, porcus. Th. σῦς, idem.

Ὗρον, examen. Puto ab εἴρω, necto: eſt nexus apum. & hine ὕρεον, favus, examinis opus.

Ὑῤῥὶς, ſporta, ab εἴρω, quia aliquid e viminibus nexum, ſeu plexum. hinc ὑῤῥιανὸς, vas vimineum.

Ὑῤῥὶς,

Υ῾ρὶξ, ollæ operculum. quia ollæ ὑπείρεται, inſeritur. ab εἴρω, inſero.
Υ῾ΡΧΗ', ῆς, ἡ, inſtrumentum, in quo nautæ onera bajulant. vas fictile.

Υ Σ.

Υ῟ς, ὑὸς, ὁ, ἡ, ſus, porcus, a. Them. σῦς, idem.
Υ῾ΣΓΙΝΟΝ, ου, τὸ, plantæ ſpecies.
Υ῞σδω, pro ὄσδω, id eſt, ὄζω, oleo. Æol. In Sapphus carminib. pag. 23. leg. ὕσδων μαλίων, vel leg. ὄσδων, Dor. pro ὄζων. vel ὕσδων.
Υ῾σθῆναι, pluvia madefactum eſſe, a. 1. inf. paſſ. ab ὕω, pluo. fut. ὕσω. a. 1. paſſ. ὕσθην.
Υ῞σον, ου, τὸ, vimen. ὑσπλέκος, vietor. q. ab ὕω, pluo.
Υ῞σγη, lignum, quo ignis accenditur. q. fomes ignis.
Υ῾σμίνη, ης, ἡ, pugna. Th. μένω, maneo.
Υ῞σπλαγξ, Doric. pro ὕσπληγξ. quod vide.
Υ῞σπληγξ, ſcutica, qua ὗες πλήσσονται, & qua alia animalia pulſantur. ſonus ſcuticæ vibratæ. & nominatim is, quo curſoribus in ſtadio ſignum curſus datur. Tum carceres, unde dimiſſi incipiunt. Eſt etiam ὕσπληγξ, paxillus terræ infixus, qui fit pro nota incipiendi curſus.
Υ῞σταγξ, ὕσταγος, vel ὕσταξ, paxillus corneus. Heſych. an ab ὑσσός.
Υ῾ΣΣΟ'Σ, ῦ, ὁ, verutum, pilum, gæſum.
Υ῞σσωπος, ου, ὁ, hyſſopus, libanotis arboreſcens. Matth. 27. 48.
Υ῞στατα, poſtrema, nom. plural. n. g. ab ὕστατον, ου, τὸ, ultimum, ſuperlat. ab ὕστερος, poſterior.
Υ῾στάτιον, adv. tandem, poſtremo. ab eodem them.
Υ῞στερα, pro ὕστατα. quod vide.
Υ῾στεραῖος, α, ον, pro quo & ὕστερος, poſterior.
Υ῾στερέω, ῶ, ſum poſterior. careo, deſum, & in 3. plural. ὑστεροῦσι. f. 1. ήσω. perf. ὑστέρηκα. a. 1. ὑστέρησα, defeci, inferior fui. aor. 1. part. f. ὑστερήσασα, ης, ἡ. præſ. paſſ. ὑστερέομαι, οῦμαι, deficior, deſtituor. perf. paſſiv. ὑστέρημαι, σαι, ται. a. 1. paſſ. ὑστερήθην, egui. Th. ὕστερος, α, ον, poſterior.
Υ῾στέρημα, ατος, τὸ, penuria, quod deeſt. in plur. ὑστερήματα, ων, τὰ, reliquiæ. ab eodem verbo, & them.
Υ῾στέρησις, εως, ἡ, inopia, egeſtas. ejuſdem verbi, & them.
Υ῞ΣΤΕΡΟΣ, α, ον, poſterior, ſequens, inferior. ὕστερον, adverb. poſtea, poſtremo, tandem. Hinc ὑστερέω, poſterior ſum: item non habeo, deeſt mihi. ὑστέρημα, ατος, τὸ, defectus, inopia. ὑστέρησις, εως, ἡ, idem. ὕστατος, η, ον, poſtremus. Dici putatur q. ὑπότερος, ab ὑπὸ, ſub.

Υ Τ.

Υ῞ττον, tuber. vide ſupra ὕδνον.

Υ Φ.

Υ῾φ', pro ὑπὸ, ſub, &c.
Υ῾φάγεο, Doric. pro ὑφηγοῦ, clam duc, præſ. imperat. ab ὑφηγέομαι. Them. ἡγέομαι, duco.
Υ῾φαίνω, texo. imperf. ὕφαινον, ες, ε. f. ανῶ. a. 1. ὕφηνα. perf. act. ὕφαγκα. perf. paſſ. ὕφαμμαι, & Att. ὕφασμαι. Them. ὑφάω, idem.
Υ῾φαιρούμενος, præſ. part. paſſ. verbi ὑφαιρέω, aufero. Th. αἱρέω, capio. f. ήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.
Υ῞φαλος, petra, latens ſaxum, nempe ὑφ' ἁλὶ, ſub mari.
Υ῾φάντης, ου, ὁ, textor. vide ὑφαντής.
Υ῾φαντὸς, ἡ, όν, textus, a, um. ab ὑφαίνω, texo. Th. ὑφάω, idem.
Υ῾ΦΑ'Ω, & άω, texo. Hinc ὑφὴ, ῆς, ἡ, textura. ὕφος, εος, τὸ, tela. ὕφασμα, ατος, τὸ, idem ab ὑφαίνω, texo.
Υ῞ΦΕΑΡ, ἔαρος, τὸ, viſcus, ex abiete. quia poteſt ſalva arbore ὑφαιρεῖσθαι, tolli.
Υ῾φεῖμαι, perf. paſſ. verbi ὑφίημι, remitto. Hinc ὑφειμένος, perf. part. paſſ. Th. ἵημι, ſeu ἕω, mitto.
Υ῾φεὶς, εῖσα, ὲν. aor. 2. part. activ. verbi ejuſd.
Υ῾φελοίατο, Ion. pro ὑφέλοιντο, 3. plur. a. 2. opt. med. verbi ὑφαιρέω, aufero. Th. αἱρέω, capio. f. αἱρήσω. p. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.
Υ῾φελοῖσα, ας, ἁ, Dor. pro ὑφελοῦσα, quæ ſubtraxit, ac evulſit. aor. 2. part. act f. g. ab ὑφαιρέω. Vide ὑφαιρούμενος.
Υ῾φελόμενος, aor. 2. part. med. verbi ejuſdem, & them.
Υ῾φὲν, unio. ὑπὸ ἕν. Gloſſ.
Υ῾φέντες, demittentes, nom. plur. aor. 2. part. ὑφεὶς, ab ὑφίημι, demitto. Th. ἵημι, ſeu ἕω, mitto.
Υ῾φέξει, 3. ſing. fut. 1. act. verbi ὑπέχω, ſuſtineo. f. ὑφέξω. a. 2. ὑπέσχον, ες, ε. Th. ἔχω, habeo.
Υ῾φέσθε, 2. plur. a. 2. med. verbi ὑφίημι, demitto. Th. ἵημι, ſeu ἕω, mitto. a. 2. med. ἕμην.
Υ῾φῆκα, ας, ε, aor. 1. ind. activ. verbi ejuſdem.
Υ῞φηνα, texui, aor. 1. ind. act. ὑφῆναι, aor. 1. inf. activ. ὑφηνάμην, ω, ατο, a. 1. med. verbi ὑφαίνω, idem quod ὑφάω, texo.
Υ῾φηνίοχος, ου, ὁ, adminiſter aurigæ. ex ὑπὸ, & ἡνίοχος, ου, ὁ, auriga. quod ex ὑπὸ, & ἡνία, ας, ἡ, habena.
Υ῾φῃρεῖτο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi ὑφαιρέω, aufero. fut. ήσω. præt. ὑφῄρηκα. a. 2. ὑφεῖλον. Th. αἱρέω, capio.
Υ῾φήσσων, aliquanto minor, & junior. ab ὑπὸ, & ἥσσων, vel ἥσσων, ονος, ὁ, ἡ, minor.
Υ῾φήφασται, ſubtextus eſt, 3. ſing. perf. paſſ. Attic. redupl. verbi ὑφάω, texo. perf. act. ὕφαγκα. perf. paſſ. ὕφασμαι, & Att. redupl. ὑφήφασμαι, ſubſtituto η, pro υ.
Υ῾φίητι, Dor. pro ὑφίησι, 3. ſing. præſ. ind. verbi ὑφίημι, ſubmitto. Them. ἵημι, ſeu ἕω, mitto.
Υ῾φίσταμαι, σαι, ται, ſubſtituor, ſubeo, præſ. partic. ὑφιστάμενος. ὑφίστασθαι, præſ. inf. Th. ἵστημι, ſto.
Υ῾φοράσθαι, ſuſpicari, præſ. inf. paſſ. verbi ὑφορῶμαι, ſuſpectum habeo. quod ex ὑπὸ, & ὁράω, video.
Υ῾φορβὸς, ῦ, ὁ, idem quod συφορβὸς, ſubulcus, qui ſues paſcit. ab ὗς, ſus, & φέρβω, paſco.
Υ῾φόωσι, texunt, 3. pl. præſ. ind. Poetic. pleonaſm. pro ὑφῶσι, verbi ὑφάω, texo.
Υ῾φήφασαι, vide ὑφήφασται.

Υ Ψ.

Υ῾ψαυχεῖ, inſtat, 3. ſing. ind. præſ. verbi ὑψαυχέω. Ex ὕψος, εος, τὸ, altitudo, & αὐχέω, glorior.
Υ῾ψερεφὴς, έος, ὁ, ἡ, & ὑψηρεφὴς, & metri cauſa ὑψιρεφὴς, altum tectum habens, altus. ab ὕψος, εος, τὸ, altitudo, & ἐρέφω, tego.
Υ῾ψηλῇσι, altis, dat. plur. Ion. f. g. pro ὑψηλαῖς, ab ὑψηλὸς. quod vide.
Υ῾ψηλὸς, ὴ, ὸν, altus, a, um, ſublimis, e. Comparat. ὑψηλότερος, α, ον, & in dat. ὑψηλοτέρῳ. Th. ὕψος, εος, τὸ, altitudo.
Υ῾ψηλοφρονέω, ῶ, animo efferor. præſ. imperat. ὑψηλοφρόνεε, ει, είτω, είτω. fut ήσω. p. ὑψηλοπεφρόνηκα. Quod ab ὑψηλόφρων, ονος, ὁ, ἡ, qui eſt mente elata. quod ab ὑψηλὸς, altus. Them. ὕψος, & φρὴν, ἡ, mens.
Υ῾ψηλῶς, ſublime, adverb. ab ὑψηλὸς. quod vide.
Υ῾ψήνωρ, ορος, ὁ, Hypſenor. nom. propr.
Υ῾ψηρεφὴς, vide in ὑψερεφὴς.
Υ῾ψηχὲς, έος, ὁ, ἡ, alte ſonans. & in plural. ὑψηχέες. ab ὕψος, εος, τὸ, altitudo, & ἦχος, ου, ὁ, ſonus.
Υ῾ψίβατος, ου, ὁ, ἡ, altigradus, excelſus. ab ὕψος, εος, τὸ, altitudo, & βαίνω, eo.
Υ῾ψιβόας, nomen ranæ, ab alta voce ſic dictæ.
Υ῾ψιβρεμέτης, ου, ὁ, altitonans. Ex ὕψι, alte. Th. ὕψος, εος, τὸ, altitudo, & βρέμω, reſono.
Υ῾ψίγυιος, ου, ὁ, alta membra habens, altus. ab ὕψος, & γυῖον, τὸ, membrum.
Υ῾ψιδὰ, Poet. adverb. pro ὕψι, & ὑψόθι, in alto, in ſublimi. Th. ὕψος. altitudo.
Υ῾ψίζυγος, ου, ὁ, altijugus, ſummus, trutinator rerum humanarum. Them. ὕψος, εος, τὸ, altitudo, & ζυγὸς, jugum. Th. ζεύγνυμι, ſeu ζυγόω, jungo.
Υ῾ψίθρονος, ου, ὁ, ἡ, qui in alto ſolio ſedet. ab ὕψι, alte. Them. ὕψος, & θρόνος, ὁ, ſolium.
Υ῾ψίκομος, ου, ὁ, alte comatus. Epith. quercus. Ex ὕψι, alte. quod ab ὕψος, & κόμη, ης, ἡ, coma.
Υ῾ψίλοφος, ου, ὁ, Epith. loci ſublimis, q. d. qui criſtam, vel verticem, aut cacumen in alto habet. Th. λόφος, criſta, &c.
Υ῾ψιμέδοντος, gen. ſing. ab ὑψιμέδων, οντος, ὁ, in alto regnans. Ex ὕψος, εος, τὸ, altitudo, & μέδω, impero.
Υ῾ψινεφὴς, έος, ὁ, ἡ, qui eſt in altis nubibus. Epith. Jovis. Ab ὕψι, & νέφος, εος, τὸ, nubes.
Υ῾ψίπεδος, ου, ὁ, altum ſolum habens. ab ὕψος, altitudo, & πέδον, τὸ, ſolum.
Υ῾ψιπετᾶν ἀνέμων, Dor. pro ὑψιπετῶν, altevolantium ventorum. vide an ab ὑψιπέτης, altivolans? an ab ὑψιπετὴς, alte cadens? quod a πίπτω, cado.
Υ῾ψιπέτης, altivolans. ab ὕψος, εος, τὸ, altitudo, & πέτομαι, volo, as.
Υ῾ψιπέτηλος, folia in cacumine gerens: altus, excelſus. Ex ὕψος, εος, τὸ, altitudo, & πέταλον, Jonic. πέτηλον, folium, quod a πετάω, pando.
Υ῾ψιρεφὲς, n. g. ab ὑψιρεφὴς, έος, ὁ, ἡ, vide in ὑψερεφὴς.
Υ῞ψιστος, η, ον, altiſſimus, de Deo dicitur. ab ὕψι, adverb. in alto. compar. ὑψίων, & ὑψίτερος, α, ον. ſuperlat. ὑψιστος. Thema ὕψος, εος, τὸ, altitudo.
Υ῾ψιτένοντας, accuſ. plur. ab ὑψιτένων, qui alta cervice eſt. Ex ὕψι, alte. Them. ὕψος, εος, τὸ, altitudo, & τείνω, tendo.
Υ῾ψίφρων, ονος, ὁ, qui altos, & elatos animos habet, ſuperbus. ab ὕψι, alte, & φρὴν, ἡ, mens.
Υ῾ψιχαίτης, ου, ὁ, alte comatus. ab ὕψι, alte, & χαίτη, ης, ἡ, coma.
Υ῾ψόθεν, ὑψόθι, & ὑψοῦ, alte, ex alto, ſuperne. adverb. ab ὕψος, εος, τὸ, altitudo.
Υ῾ψόροφος, altum tectum habens. ab ὕψος, εος, τὸ, & ὄροφος, ου, ὁ, tectum. Th. ἐρέφω, tego.
Υ῞ΨΟΣ, εος, τὸ, altitudo, ſublimitas, cacumen. ἐξ ὕψους, ex alto. q. ab ὑπὸ, ſub, quatenus notat motum ſurſum. Hinc ὑψηλὸς, ἡ, ὸν, altus. ὕψοθεν, ex alto. ὕψιστος, η, ον, altiſſimus. ὑψόω, in altum tollo. ὕψωσις, εως, ἡ, exaltatio.
Υ῾ψοῦ, adverb. alte. Them. ὕψος, εος, τὸ.
Υ῾ψόω, extollo. f. ώσω. perf. ὕψωκα. a. 1. ὕψωσα. aor. 1. ſubj. ὑψώσω, ῃς, ῃ. perf. paſſ. ὕψωμαι, σαι, ται. a. 1. paſſ. ὑψώθην, ης, η, & in 3. plur. ὑψώθησαν. a. 1 ſubj. paſſ. ὑψωθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. inf. paſſ. ὑψωθῆναι. a. 1. part. ὑψωθεὶς, εῖσα, έν. fut. 1. ind. paſſ. ὑψωθήσομαι, ῃ, εται. Th. ὕψος, εος, τὸ, altitudo.
Υ῾ψώθην, vide in ὑψόω, extollo.

Ὕψωμα, ατος, τὸ, altitudo, ſublimitas. dat. plur. ὑψώμασι. Th. ὕψος, εος, τὸ, idem.
Ὑψώσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi ὑψόω, elevo, exalto. Th. ὕψος.

Υ Ω.

Ὕω, pluo. præſ. part. ὕων. fut. ind. ὕσω. p. ὗκα. (q. a χύω, fundo.) hinc ὑάδες, ων, αἱ, hyades, ſtellæ in cornibus Tauri. ὑετὸς, ȣ, ὁ, pluvia.
Ὑώδης, ſuillus. immundus, ſtupidus, ab ὗς, ſus.

Φ Α.

Φ Eſt vigeſima prima littera. In numeris 500. ſignificat. Æoles pro θ, utuntur, ut φῆρες, pro θῆρες, dicentes.
Φᾶ, dixit, Dor. pro φῆ, & hoc pro ἔφη, a. 2. vel imperf. verbi φημὶ, dico.
Φαάνθεν, viſi ſunt, Poet. pleonaſm. pro φάνθεν, quod Jon. & Bœot. ſyncop. pro ἐφάνθησαν, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. verbi φαίνω, appareo, videor. fut. ανῶ. præt. πέφαγκα. perf. paſſ. πέφασμαι. a. 1. paſſ. ἐφάνθην. a. 2. paſſ. ἐφάνην.
Φαγέειν, Jon. pro φαγεῖν, a. 2. inf. act. ſic φαγέοις, Jon. pro φάγοις, aor. 2. optat. act. verbi φάγω, comedo.
Φαγεῖν, a. 2. inf. act. ejuſdem verbi.
Φάγεσαι, pro φάγῃ, 2. ſing. præſ. med. φάγομαι, quod etiam pro f. 2. ſumitur, verbi φάγω. quod vide.
Φάγομαι, pro φαγοῦμαι, fut. 2. med. verbi ejuſdem.
Φάγος, ȣ, ὁ, edax. Sed φαγὸς, Doric. pro φηγὸς, ȣ, ἡ, fagus, arbor. Th. φάγω.
ΦΑ'ΓΩ, ſeu φάγω, edo, comedo. f. 2. med. φαγοῦμαι, σαι, ται, edam, pro φαγοῦμαι, ῇ, εῖται. a. 2. ἔφαγον, ες, ε. a. 2. imper. act. φάγε, έτω. a. 2. optat. φάγοιμι, οις, οι. a. 2. ſub. φάγω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. φαγεῖν. a. 2. part. φαγὼν, όντος, ὁ. Hinc φάγαινα, & φαγέδαινα, ης, ἡ, immodicus cibi appetitus. φάγος, ȣ, ὁ, vorax. ἀνθρωποφάγος, ȣ, ὁ, qui humana carne veſcitur. παμφάγος, ȣ, ὁ, helluo, qui omnia devorat.
Φάγωντι, Doric. pro φάγωσι, vorent, 3. plur. a. 2. ſub. act. verbi φάγω, edo. a. 2. ἔφαγον.
Φάε, lucebat, Jon. pro ἔφαε, 3. ſingul. imperf. act. verbi φάω, luceo.
Φαέθων, ὁ, ſplendidus, præſ. part. a φαέθω, idem quod φάω, ſplendeo.
Φαείνει, lucet, 3. ſing. præſ. verbi φαείνω, idem quod Th. φάω, luceo.
Φαεινόμενος, præſ. part. med. verbi ejuſdem, & them.
Φαεινὸς, ȣ, ὁ, ſplendidus. dativ. ſing. φαεινῷ. Th. φάω, ſplendeo.
Φαεννὰ νᾶσος, Dor. pro φαεννὴ νῆσος, lucida inſula. Nam φαεννὸς, ȣ, ὁ, Poet. & Argiva Dialecto, pro φαεινὸς. quod vide. Hinc in comparat. φαεννότερος, ſuperlat. φαεννότατος, ſplendidior, ſplendidiſſimus.
Φαεινὸς, ȣ, ὁ, Poet. pro λαμπρὸς, ȣ, ὁ, lucidus, ſplendidus. a φαεινὸς, & hoc a φαίνω, vel φάω, luceo.
Φαεσίμβροτος, ȣ, ὁ, lucem hominibus afferens. a φάω, luceo, & βροτὸς, mortalis.
Φαεσφορία, ας, ἡ, lux. φαεσφόρος, ȣ, ὁ, Lucifer a φάος, εος, τὸ, lumen. Them. φάω, luceo, & φέρω, fero. p. m. πέφορα.
Φαζάλη, ης, ἡ, morbus quidam, qui mare rubrum navigantibus accidit.
Φάζω, loquor. a φάω, unde φημὶ, dico. Eſt & φάζω, interficio, ut σφάζω, etiam a φάω, unde φένω.
Φάθι, dic, præſ. imperat. a φημὶ, dico. Th. φάω.
Φαίαξιν, dat. plur. a Φαίαξ, ακος, ὁ, Phæaces, populi.
Φαίδιμ', pro φαίδιμε, voc. ſing. a φαίδιμος quod vide.
Φαιδιμόεις, εντος, ὁ, idem quod φαίδιμος, ȣ, ὁ, illuſtris. Th. φαιδρὸς, ȣ, ὁ, hilaris.
Φαίδιμος, ȣ, ὁ, ἡ, illuſtris. Th. φαιδρός.
ΦΑΙΔΡΟ'Σ, ȣ, ὁ, hilaris, alacer. quaſi a φάω, luceo. vel φαιδρὸς dicatur is, cujus φανερὸν εἶδος. eſt enim hilaris facie pariter, & mente lucida, & apparente. Hinc φαιδρότης, ητος, ἡ, hilaritas. φαιδρόω, & φαιδρύνω, exhilaro. φαίδιμος, illuſtris. Sed Φαῖδρος, ȣ, ὁ, Phædrus, diſcipulus Platonis.
Φαιδρύνεσθαι, præſ. inf. paſſ. verbi φαιδρύνω, nitidum reddo. Them. φαιδρὸς, ȣ, ὁ, alacer.
Φαίδων, ωνος, ὁ, Phædon. nomen viri.
Φαίην, ης, præſ. vel a. 2. optat. act. verbi φημὶ, dico. aor. 2. ἔφην. Th. φάω, idem.
Φαίηγανον, πήγανον, ruta.
ΦΑΙΚΑ'ΣΙΟΝ, ȣ, τὸ, calceamenti genus. quia φαικὸν, id eſt, leve.
Φαίκλη, vel φέκλη, ης, ἡ, fæx vini cocta. Ex Lat. fæcula.
Φαικὸς, ſplendidus, efficax. a φάω, luceo.
Φαιλόνης, penula. quia φαίνεται ὅλος, tota apparet.
Φαῖμεν, φαῖτε, φαῖεν, plural. a. 2. optat. activ. per ſyncop. Attic. pro φαίημεν, ητε, ησαν, verbi φημὶ, dico. aor. 2. ἔφην. Th. φάω.
Φαιναρέτης, ȣ, ὁ, Phænaretes, nomen proprium.
Φαίνεθ', Jon. pro ἐφαίνετο, apparuit, 3. ſing. imperf. med. verbi φαίνω, appareo. f. ανῶ. p. πέφαγκα.
Φαινέμεν, Jon. pro φαίνειν, indicare, denuntiare. præſ. inf. a φαίνω, quod vide.
Φαινέσκετο, Jon. pro ἐφαίνετο, 3. ſing. imperf. med. verbi ejuſdem. Niſi a φαινέσκομαι, derivari malis.
Φαίνεται, apparet, 3. ſing. & in 3. plur φαίνονται, verbi φαίνομαι, ſeu φαίνω, appareo.
Φαίνοισα, oſtendens, Dor. pro φαίνουσα, præſ. part. f. g. a φαίνω, appareo.
Φαίνοιτ', appareat, pro φαίνοιτο, 3. ſing. præſ. opt. verbi ejuſdem.
Φαινόλης, ȣ, ὁ, vide in φαιλόνης.
Φαινομένην, apparentem, acc. ſing. f. g. part. præſ. med. verbi φαίνω, oſtendo.
Φαινομένηφι, per paragogen τȣ̃ φι, pro φαινομένῃ, dat. ſingul. f. g. part. præſ. verbi ejuſdem.
Φαίνοπος, gen. ſing. a Φαίνοψ, οπος, ὁ, Phænops, nomen prop.
ΦΑΙ'ΝΩ, in lucem edo, oſtendo; item luceo, ſplendeo. q. a φάω, idem. fut. φανῶ. perf. πέφαγκα. a. 1. ἔφηνα. a. 2. ἔφανον, ες, ε. præſ. med. φαίνομαι, appareo, videor, luceo. f. med. φανοῦμαι. perf. paſſ. πέφασμαι, & Att. πέφαγμαι. a. 2. ind. paſſ. ἐφάνην, ης, η, apparui. a. 2. ſub. paſſ. φανῶ, ῇς, ῇ. f. 2 paſſ. φανήσομαι, ῃ, εται. Hinc φάσμα, ατος, τὸ, viſum, ſpectrum. φάντασμα, ατος, τὸ, idem. φαντασία, ας, ἡ, viſio: item imaginatio. φανερὸς, ȣ, ὁ, manifeſtus. ἀποφαίνω, oſtendo, demonſtro. ἀπόφανσις, εως, ἡ, enuntiatio. διαφανὴς, έος, ὁ, ἡ, perlucidus, tranſparens. ἐπιφανὴς, έος, ὁ, ἡ, illuſtris. ἐπιφάνεια, ας, ἡ, apparitio; item ſuperficies. ὑπερφανὴς, έος, ὁ, ἡ, conſpicuus ſupra alios. ὑπερήφανος, ȣ, ὁ, ἡ, ſuperbus, arrogans. ὑπερηφάνεια, & ὑπερηφανία, ας, ἡ, ſuperbia, arrogantia. θεοφάνεια, ας, ἡ, apparitio Dei. ἀφαντος, ȣ, ὁ, ἡ, qui evanuit. ἱεροφάντης, ȣ, ὁ, ſacrorum antiſtes. Συκοφάντης, ȣ, ὁ, ſycophanta, calumnioſus, delator.
ΦΑΙΟ'Σ, ȣ, ὁ, fuſcus, ſubniger.
Φαῖσος, ȣ, ὁ, nomen propr.
ΦΑ'ΚΕΛΛΟΣ, ſeu φάκελος, ȣ, ὁ, faſciculus, faſcis.
ΦΑΚΗ', vel φακῆ, ῆς, ἡ, lens, lenticula. q. a φανός.
Φακὸς, ȣ, ὁ, lens cruda, a φακῆ. Eſt & nigra quædam oculi macula.
Φάλα, vel φαλὰ, ornamentum galeæ, quia aliquid φαλὸν, ſplendidum.
Φάλαγγες, nom. plur. & in accuſ. plural. φάλαγγας, a φάλαγξ. quod vide.
ΦΑ'ΛΑΓΞ, αγγος, ἡ, phalanx, genus aciei apud Macedonas. acies quævis: aranea quædam.
ΦΑ'ΛΑΙΝΑ, ης, ἡ, cicindela, quæ noctu lucernis advolat. q. a φαλύνω, quod eſt λαμπρύνω. Eſt & φάλαινα, balæna.
ΦΑΛΑΚΡΟ'Σ, ȣ, ὁ, calvus. hinc φαλακρόω, calvum facio. (quia album φαλὸν, id eſt, λευκὸν κάρα habet) vel φαλὸν ἄκρον, quod eſt in capite calvo, ſeu depili.
Φαλανθὸς, canus. q. a φαλὸς, albus.
Φάλαρα, phaleræ. a φαλὸς, quia ſplendent.
Φάλαρις, ιδος, ὁ, quis fuerit, vide Pindar. Pyth. Ode prima, pag. 202. verſ. 4. In voce Κυωνὸς.
Φάλαρος, ȣ, ὁ, ἡ, Poet. pro λευκὸς, albus.
Φαλὲκ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. rivus.
Φαλερὸς, idem quod φαληρός.
Φαληριάω, albeſco ſpuma. quod a φαληρὸς, albus. Th. φαλός.
Φαληρὸς, ȣ, ὁ, albus, ſpumeus. Eſt & φαληρὸς, ferrum galeæ. & nom. propr. viri. Th. φαλὸς, ȣ, ὁ, ſplendidus.
Φαλίπτω, delipio. quaſi a φαλὸς, canus. Senectus extrema μωρά.
Φαλίζομαι, ſpumo. Th. φαλός.
ΦΑΛΛΟ'Σ, ȣ, ὁ, penis ligneus, vel coriaceus.
ΦΑΛΟ'Σ, ȣ, ὁ, ſplendidus, albus. quaſi a φάος, εος, τὸ, lux. alba enim ſplendent. Sed φάλος, ȣ, ὁ, conus, apex galeæ.
Φαλύνω, ſplendidum reddo, a φαλός.
Φαλύνομαι, Heſych. καπυρίζομαι, ἀλαζονεύομαι.
Φάμα, ας, ἁ, Dor. pro φήμη, ἡ, fama.
Φαμὲν, dicimus, 1. plural. præſ. indicat. a φημὶ, dico. Th. φάω, idem.
Φάμενος, a. 2. part. med. verbi φημί. a. 2. med. ἐφάμην.
Φαμὶ, Dor. pro φημὶ, dico.
Φὰν, dicebant, Bœot. ſync. pro ἔφασαν, vel ἔφησαν, 3. plur. imperf. vel aor. 2. verbi φημὶ, dico. Th. φάω, idem.
Φάναι, dicere, præſ. inf. a φημί. Sed φῆναι, apparuiſſe, pro φῆναι, a. 1. inf. activ. verbi φαίνω, appareo. fut. ανῶ. aor. 1 ἔφηνα.
Φανείην, ης, η, apparuerim, aor. 2. optat. paſſ. φανεὶς, έντος, ὁ, & in fœm. gen. φανεῖσα, ης, ἡ, a. 2. part. paſſ verbi φαίνω, appareo. fut. ανῶ. p. πέφαγκα. perf. paſſ. πέφασμαι. a. 2. paſſ. ἐφάνην. p. m. πέφηνα.
Φάνεν, apparuerunt, Æolic. vel Bœot. ſyncop. pro ἐφάνησαν, 3. plur. aor. 2. paſſ. verbi φαίνω.
Φανερὸς, apparens, manifeſtus. φανερῶς, adv. manifeſte. Th. φαίνω, appareo.
Φανερόω, manifeſto. fut. ώσω. perf. πεφανέρωκα. a. 1. imper. φανέρωσον, άτω. præſ. paſſ. φανερόομαι, οῦμαι. perf. paſſ. πεφανέρωμαι, σαι, ται. a. 1. paſſ. ἐφανερώθην. a φανερός. quod vide.
Φανέρωσις, εως, ἡ, manifeſtatio. Them. φαίνω.
Φανερώτερα, clariora, nom. pl. n. g. comparat grad. a φανερός. quod vide.
Φάνεσκε, Jon. pro ἔφανε, 3. ſing. aor. 2. ind. act. verbi φαίνω.
Φάνη, Jonic. pro ἐφάνη, apparuit, 3. ſingular. aor. 2. ind. paſſiv. Sed φανῇ, 3. ſingul. aor. 2. ſub. paſſiv. verbi φαίνω, appareo.
Φανήῃ, videatur, pleonaſmo τȣ̃ η, pro φανῇ, 3. ſing. a. 2. ſub. paſſ. verbi ejuſdem.

Φανή-

Φανήμεναι, apparere, Dor. pro φανῆναι, a. 2. inf. paſſ. ejuſdem verbi.
Φανῆναι, vide in φανήμεναι.
Φανῇς, 2. ſing. aor. 2. ſub. paſſ. verbi φαίνω, quod vide.
Φανήσεται, 3. ſing. f. 2. paſſiv. verbi ejuſdem.
Φάνηθι, 2. ſing. a. 2. imperat. paſſ.
Φανθεὶς, a. 1. part. paſſ. a φαίνω, appareo. a. 1. paſſ. ἐφάνθην.
Φανοτεὺς, έως, ὁ, pro Πανοτεὺς, quod ab urbe Πανόπη, deductum.
Φανὸς, ῦ, ὁ, laterna, lucerna, fax. Th. φαίνω, luceo. a. 2. ἔφανον.
Φαντάζω, apparere facio. fut. άσω. perf. πεφάντακα. præſ. paſſ. φαντάζομαι, appareo, videor; item imaginor. præſ. part. paſſ. φανταζόμενον, viſum, quod apparet. perf. ind. paſſiv. πεφάντασμαι, σαι. Th. φαίνω, oſtendo.
Φαντασία, ας, ἡ, oſtentatio, a φαντάζω, quod vide.
Φάντασμα, ατος, τὸ, ſpectrum. a perf. paſſ. verbi φαντάζω, apparere facio.
Φαντὶ, Dor. pro φασὶ, dicunt, 3. plur. præſ. indicat. verbi φημὶ, dico. Them. φάω, idem.
Φανῶσι, 3. plur. a. 2. ſub. paſſ. verbi φαίνω, appareo. quod vide.
Φάο, Jon. & Poet. pro ἔφασο, 2. ſing. a. 2. med. verbi φημὶ, dico. a. 2. ἔφην. a. 2. med. ἐφάμην.
Φάος, εος, τὸ, lumen. a φάω, luceo.
ΦΑΡΑΓΞ, γγος, ἡ, barathrum, præcipitium, hiatus, vallis. quia in ea φαίνεται ῥῆγμα, apparet ruptura.
Φαραὼ, ὁ, nomen regis ἀκλιτον. Hebr. vindex.
Φαρέεσι, dat. plur. Jonic. & Poetic. & in dat. ſing. φαρεῖ, a φᾶρος, εος, τὸ, veſtis exterior, palla.
Φάρει, dat. ſing. a φᾶρος, εος, τὸ.
Φαρὲς, ὁ, nomen viri ἀκλιτον. Hebr. ruptura.
ΦΑΡΕΤΡΑ, ας, ἡ, pharetra. q. a φέρω, & τρώω, quia fert vulnifica tela.
Φαρέτρην, acc. ſing. Jon. a φαρέτρα.
Φαρετρεών, ῶνος, ὁ, Poet. pro φαρέτρα.
ΦΑΡΙΚΟΝ, ῦ, τὸ, genus veneni.
Φαρισαῖος, ου, ὁ, Phariſæus. hoc eſt, interpretans. Hebr. Erant enim ſcripturæ interpretes.
ΦΑΡΚΙΣ, ιδος, ἡ, ruga. Eſt q. ruptura cutis, in qua facit valles. q. a φάραγξ, vallis.
Φαρμακεία, ας, ἡ, veneficium. a φαρμακεύω, veneficio utor. Th. φάρμακον.
Φαρμακεὺς, έως, ὁ, veneficus, magus. Hinc φαρμακεύω. ab eodem them.
Φαρμακὶς, ίδος, ἡ, venefica. ejuſdem them.
Φαρμακόεις, εντος, ὁ, venenatus. a φάρμακον.
ΦΑΡΜΑΚΟΝ, ου, τὸ, medicamentum, venenum. q. φέρων ἄκος, vel ἄχος, remedium, vel dolorem adferens. Hinc φαρμακὸς, ῦ, ὁ, veneficus, magus. φαρμακεὺς, έως, ὁ, idem. φαρμακεύω, veneficio utor. ἀλεξιφάρμακον, ου, τὸ, remedium contra venenum.
Φαρμάσσω, fut. άσω, Poetic. pharmaca, ſeu medicamentum miſceo. Th. φάρμακον.
Φαρμάσσω, veneno afficio, tingo: immergo ferrum in aquam frigidam. Them. φάρμακον.
ΦΑΡΟΣ, εος, τὸ, palla, pallium, veſtis exterior, velum capitis. quia φαίνεται ῥᾷ, facile apparet: vel, ut alii, quia φέρεται exterius. hinc βλέφαρον, ου, τὸ, palpebra.
Φαρόω, ſeu ἀφαρόω, aro. Heſych. φάρος, ἄροσις, φαρόω, ἀροτριῶ.
Φάρος, εος, τὸ, velum. involucrum, tractus, regio, pars. puto a φᾶρος. Hinc φαροφόρος, ſignifer, vexillarius.
ΦΑΡΥΓΞ, υγγος, ὁ, ἡ, guttur, fauces, per quas φέρεται cibus, & ſpiritus. An potius a φάω, loquor, & ῥέω, fluo?
Φὰς, dicens, a. 2. part. act. a φημὶ, ſeu φάω, dico.
Φάσγανον, ου, τὸ, culter, enſis, pro σφάγανον, a σφάζω, interficio. Th. φάω, idem.
Φάτο, dixit, Dor. & Jon. pro ἔφατο, 3. ſing. a. 1. act. a φημὶ, dico.
Φασεῖς, dices, Dor. pro φήσεις, fut. 1. a φημὶ, dico.
Φάσθαι, dixiſſe. a. 2. inf. med. verbi φημὶ, vel φάω, dico.
Φασὶ, inquiunt, 3. plur. præſ. ind. Sed φᾶσι, dicentibus, dat. plur. a. 2. part. act. φὰς, άντος, ὁ, verbi φημὶ, dico. Sed φάσιν, acc. ſing. a φάσις, εως, ἡ, dictio. Th. φάω, dico.
ΦΑΣΙΑΝΟΣ, ῦ, ὁ, phaſianus, avis.
Φασὶν, ajunt, 3. plur. ind. præſ. φημὶ, dico. Sed φάσιν, acc. ſing. a φάσις, εως, ἡ, dictio, apparitio. a φάω, dico, vel φαίνω, appareo.
Φάσις, εως, ἡ, dictio, rumor, a φάω, dico. Eſt & φάσις, apparitio. ſic Luna habet multas phaſes, ſeu apparitiones, modo falcata, modo gibboſa, &c. a φαίνω, appareo. Eſt & Φάσις, nomen fluvii.
Φάσκε, dictitabat. 3. ſing. imperf. Jonic. verbi φάσκω, Poet. pro φημὶ, dico. Th. φάω, idem.
Φάσκονται, 3. plur. præſ. paſſ. verbi φάσκω, dico, pro φημί.
Φαύσκω, & διαφαύσκω, illuceſco. a φῶς, τὸ, lux. Th. φάω, luceo.
Φάσομαι, Dor. pro φήσομαι, dicam. f. 1. med. a φημὶ, dico.
Φάσσα, vel Att. φάττα, ης, ἡ, avis columbini generis, palumbes.
Φασσοφόνος, occiſor columbarum. a φάσσα, columba, & φονέω, occido. Th. φένω, idem. p. m. πέφονα.
Φατὸς, ῦς, ὸν, Dor. pro φητὸς, ης, ὸν, f. 1. activ. verbi φημὶ, dico. Th. φάω, idem.
Φατειῶν, gen. plur. a φατειὸς, enarrabilis. Th. φάω, dico.
Φατὶ, Dor. pro φησί.
Φατίζω, rumorem ſpargo. a φάω, dico.
Φάτις, idem quod φάσις.
ΦΑΤΝΗ, ης, ἡ, præſepe, ſtabulum. q. a φάγω, vel πάω. ibi enim paſcitur jumentum. niſi q. φάτνη, vel φάγνη.
Φάτο, dixit, Jon. pro ἔφατο, 3. ſing. a 2. med. verbi φημὶ, dico. a. 2. ἔφην. Th. φάω, dico.
Φατὸς, celebris. a φάω, vel φημὶ. dico.
Φαύζω, frigo. Heſych.
ΦΑΥΛΟΣ, ου, ὁ, vilis, parvus, ſimplex, vitioſus, nugatorius. vel q. a φλαῦρος, quod a φλαῦρος, malus. hoc a φλύαρος, nugator, quod a φλύω, vel φλέω, nugor. Hinc φαυλότης, ητος, ἡ, vilitas. φαυλίζω, pro vili habeo, flocciſacio.
Φαυλοτάτης, gen. ſingul. fæm. gen. ſuperlat. gradus, a φαῦλος, ου, ὁ, pravus. comparat. φαυλότερος. ſuperlat. φαυλότατος, praviſſimus. φαύλως, adv. prave.
Φαῦρος, Doric. pro φαῦλος. q. a φλαῦρος, quod ἀπὸ τῦ φλύαρος formatum dicunt.
Φαυσίμβροτος, ου, ὁ, Solis Epith. παρὰ τὸ φαῦσιν, τυτέςι φῶς τοῖς βροτοῖς φέρειν, quod lucem mortalibus ferat. Vel παρὰ τὸ φαύειν, ἤγυν φαίνειν, καὶ λάμπειν τοῖς βροτοῖς, quod luceat mortalibus. Idem & φαεσίμβροτος, ab Homero vocatur.
Φαύστιγγες, vel φώστιγγες, maculæ in tibiis ex igne contractæ. quia a φαῦσις ignis.
Φαύω, luceo. ex φάω, idem.
Φὰψ, φαβὸς, avis e columbino genere. a φέβομαι, quia timida.
ΦΑΩ, Poet. luceo, ſplendeo: item dico, animi enim ſenſa in oratione lucent: item, occido, interficio. Hinc φάος, εος, τὸ, lumen, lux. φῶς, φωτὸς, τὸ, idem. φὼς, φωτὸς, ὁ, Poetic. vir, homo. φωτεινὸς, ῦ, ὁ, lucidus. φαεινὸς, ῦ, ὁ, idem. φωτίζω, illumino, fut. ίσω. φωτισμὸς, ῦ, ὁ, ſplendor. ἀμφιφαὴς, έος, ὁ, ἡ, circumquaque lucem habens. φημὶ, dico. φημίζω, idem. φάσκω, idem. φήμη, ης, ἡ, fama. φάσις, εως, ἡ, dictio, dictum, φάτις, εως, ἡ, dictum, ſententia. φάτης, ου, ὁ, loquax. ἀπόφημι, contradico, nego. ἀπόφασις, εως, ἡ, negatio. πρόφημι, prædico. προφήτης, ου, ὁ, propheta. προφητεύω, vaticinor. προφητεία, ας, ἡ, prædictio futurorum. πρόφασις, εως, ἡ, prætextus. βλάσφημος, ου, ὁ, ἡ, famam alicujus lædens. βλασφημέω, probra, & convitia jacto in aliquem. βλασφημία, ας, ἡ, maledicentia. εὐφημέω, & εὐφημίζω, celebro, laudo. εὐφημία, ας, ἡ, fauſta acclamatio.

Φ Ε.

Φέβεσθαι, fugere. præſ. inf. a φέβομαι.
Φέβομαι, fugio; item, timeo, metuo; p. m. πέφοβα. hinc φόβος, ου, ὁ, fuga; item timor, metus. φοβερὸς, ῦ, ὁ, formidabilis; item timidus. φοβέομαι, ῦμαι, metuo.
Φεβώμεθα, fugiamus, 1. pl. præſ. ſub. verbi φέβομαι. quod vide.
ΦΕΓΓΟΣ, εος, τὸ, ſplendor, lux, lumen (q. a φάω, luceo, & ἐγγὺς, ut ſit q. φαέγγος, lux enim prope adeſt, & ad ipſos oculos pertingit.) Hinc φέγγω, ſplendorem præbeo.
Φείδεο, parcas, præſ. imperat. med. Jon. pro φείδου, verbi φείδομαι, præſ. inf. φείδεσθαι.
ΦΕΙΔΟΜΑΙ, parco, ignoſco: parce utor, abſtineo, cum gen. Etymolog. quia φεύγει δοῦναι, id eſt, dare recuſat. præſ. inf. φείδεσθαι. fut. med. φείσομαι, ῃ, εται, aor. 1. med ἐφεισάμην, ω, ατο, peperci. a. 1. med. ſub. φείσωμαι, ῃ, ηται. Hinc adverb. φειδομένως, parce. φειδὼ, όος, ἡ, parſimonia. φειδωλὴ, ῆς, ἡ, idem. φειδωλὸς, ῦ, ὁ, parcus. q. φεύγω τὸ δοῦναι.
Φειδομένως, parce, adv. a φείδομαι, parco. præſ. part. med. φειδόμενος.
Φειδὼ, όος, ἡ, parſimonia. φειδωλὴ, ἡ, idem. & parca. ejuſdem them.
Φείσεται, 3. ſing. fut. 1. med. verbi φείδομαι, parco. quod vide.
Φελγύνω, nugor, decipio. Puto a φαῦλος, Heſych.
ΦΕΛΛΟΣ, ῦ, ὁ, ſuber. q. a φλοιὸς, cortex.
ΦΕΝΑΞ, ακος, ὁ, impoſtor, deriſor. q. a φενάκη, quæ & πηνίκη, coma aſcititia, falſa. Vel a φαίνω, apparere facio. Deriſores indigitant, ſive digito demonſtrant, quibus illudunt. Hinc φενακίζω, decipio, fallo.
Φαιλόνης, ου, ὁ, penula. vox origine Latin.
ΦΕΝΩ, occido, interficio. (q. a φάω.) p. m. πέφονα. Hinc φόνος, ου, ὁ, cædes, homicidium. φονεὺς, έως, ὁ, homicida. φονεύω, occido, cædem perpetro. ἀνδροφόνος, ου, ὁ, homicida. πατροφόνος, ου, ὁ, parricida. Περσεφόνη, ης, ἡ, Perſephone, quæ cædibus omnia vaſtat, Proſerpina, mater Orci.
Φεραὶ, ῶν, αἱ, oppidum Theſſaliæ.
Φερβέμεν, paſcere, præſ. inf. Jonic. pro φέρβειν, verbi φέρβω, paſco.
Φέρβεσθαι, alere, nutrire, Att. paſſ. pro act. φέρβειν.
ΦΕΡΒΩ, paſco, alo, fut. ψω. p. φα. p. m. πέφορβα. Hinc φορβὴ, ῆς, ἡ, pabulum, eſca. ἱπποφορβὸς, ῦ, ὁ, equorum paſtor. q. a φέρω, & βίος, vel φέρω βόσιν, paſtum affero.
Φέρε, fer, præſ. imperat. act. a φέρω.
Φερέγγυος, ου, ὁ, ἡ, ſponſor fide dignus. a φέρω, & ἐγγύη, ἡ, ſponſio.
Φέρεις, ει, 2. & 3. ſing. præſ. ind. verbi φέρω, fero.
Φερέκλος, ου, ὁ, nomen propr.
Φερέμεν, Jon. pro φέρειν, præſ. inf. verbi φέρω, fero.
Φερέοικος, domiporta. Epith. cochleæ. Ex φέρω, & οἶκος, domus.
Φερέπονος, ου, ὁ, Poet. laborum tolerans, ac ærumnas ſuſtinens. ex φέρω, fero; & πόνος,

& πόνος, ου, ὁ, labor. Th. πένομαι, laboro, p. m. πέπονα.

Φερέσβιος, ου, ὁ, ἡ, almus. a φέρω, fero, & βίος, ου, ὁ, vita.

Φέρεσκον, imperf. act. Jon. pro ἔφερον, verbi φέρω.

Φερεσσακέας, ferentes ſcuta, ſcutiferos, acc. plural. a φερεσσακής, έος, ὁ, ἡ. hoc a φέρω, & σάκος, εος, τὸ, ſcutum. Th. σάττω, onero.

Φέρετ', Jon. pro ἐφέρετο, 3. ſing. imperf. paſſ. φέρεται, 3. ſing. præſ. paſſ. verbi φέρω. quod vide.

Φέρετρον, ου, τὸ, pheretrum, capulum. a φέρω, fero.

Φέρῃ, ferat, 3. ſing. præſ. ſub. act. verbi ejuſdem.

Φέριστος, φέρτιστος, & φέρτατος, optimus, ſuperlat. a φέρω, comparat. φέρτερος, validior.

ΦΕΡΝΗ', ῆς, ἡ, dos, quam uxor affert. q. a φέρω, Etymolog. quia φέρει ὄνησιν, affert emolumentum. Hinc παράφερνα, ων, τὰ, bona, quæ ſponſa præter conſtitutam dotem ſecum affert. Paraphernalia.

Φέροιεν, gererent, 3. plur. optat. præſ. act. verbi φέρω, fero.

Φέροισα, ας, ἡ, Dor. pro φέρουσα, ferens, præſ. part. f. g. a φέρω.

Φερόμεσθα, Æol. pro φερόμεθα, 1. pl. præſ. ind. paſſ. verbi ejuſdem.

Φερόμεσθα, Poet. pro φερόμεθα, 1. plur. præſ. paſſ. verbi φέρω.

Φέροντε, nom. dual. φέροντας, acc. plur. præſ. part. act. verbi ejuſdem.

Φέροντι, ferunt, Dor. pro φέρουσι, 3. pl. præſ.

Φέρουσα, ης, ἡ, præſ part. f. g. verbi φέρω. Eſt & nomen Nymphæ.

Φέρουσι, 3. plural. præſ. indicat. verbi φέρω.

Φερσεφόνα, ας, ἡ, Proſerpina, Dor. & Æol. pro Περσεφόνη, ἡ. Eadem & Περσεφόνεια dicitur, & Περσέφασσα.

Φέρτατος, & φέρτιστος, præſtantiſſimus, ſuperlat. a φέρω, fero. comparat. φέρτερος, præſtantior.

Φέρτε, per ſyncop. pro φέρετε, ferte, 2. pl. imperat. act. verbi φέρω, fero.

Φέρτερος, α, ον, præſtantior, qui plus portat, comparat. a φέρω, fero. ſuperl. φέρτατος.

Φέρτιστος, vide in φέρτατος.

ΦΕ'ΡΩ, fero, porto; obtineo, conſequor. perſolvo: profero: aufero: confero. imperf. ἔφερον, ες, ε. f. οἴσω, tanquam ab οἴω. aor. 1. ἤνεγκα, ας, ε. q. ab ἐνέγκω. a. 1. imperat. act. ἔνεγκον, άτω, & in 2. plur. ἐνέγκατε. a. 2. ind. ἤνεγκον. præſ. paſſ. φέρομαι, feror, agor. præſ. ſub. φέρωμαι, ῃ, ηται. præſ. inf. φέρεσθαι. imperf. paſſ. ἐφερόμην, ου, ετο. perf. paſſ. ἤνεγμαι. aor. 1. paſſ. ἠνέχθην. aor. 1. part. paſſ. ἐνεχθείς, εῖσα, έν. præt. med. ἤνοχα, & Attic. ἐνήνοχα. Hinc a φέρω, compar. φέρτερος, ου, ὁ, validior, præſtantior. ſuperl. φέρτατος, ου, ὁ, validiſſimus, præſtantiſſimus. hinc φέρετρον, ου, τὸ, pheretrum, capulum. φόρος, ου, ὁ, tributum, vectigal. φορά, ᾶς, ἡ, latio, portatio; item penſitatio, collatio. φορέω, geſto, fero. ἀναφέρω, ſurſum fero; item refero. ἀναφορά, ᾶς, ἡ, ſubvectio; item relatio. διαφέρω, differo. διαφορά, ᾶς, ἡ, differentia. ἀδιάφορος, ου, ὁ, ἡ, indifferens. περιφέρω, circumfero, circumago. περιφερής, έος, ὁ, ἡ, orbicularis, rotundus. περιφέρεια, ας, ἡ, circumferentia. προσφέρω, offero. προσφορά, ᾶς, ἡ, oblatio. συμφέρω, ſimul fero; item conduco, utilis ſum. συμφέρον, τος, τὸ, utile. συμφορά, ᾶς, ἡ, collatio; item infortunium, calamitas.

Φέρων, φέρουσα, ferens, præſ. part. a φέρω.

ΦΕΥ̃, heu, eheu, papæ. quaſi a φοβέω, terreo. Eſt interjectio rejicientis, lamentantis, & admirantis.

Φεῦγον, Jonic. pro ἔφευγον, imperf. act. verbi φεύγω. quod vide.

Φεύγοντι, Dor. pro φεύγουσι, fugiunt, 3. pl. præſ.

Φευγόντων, Att. pro φευγέτωσαν, 3. plur. præſ. imperat. act. verbi φεύγω.

Φεύγουσαι, nom. pluralis, φευγούσης, gen. ſing. præſ. part. activ. fœm. gen. φεύγουσι, 3. plural. præſ. indic. verbi ejuſdem.

ΦΕΥ'ΓΩ, fugio, evado, declino: reus ſum, accuſor. Forte a φέβω, q. φέβγω. fut. ξω. fut. 1. med. φεύξομαι. aor. 2. ind. activ. ἔφυγον. præt. med. πέφευγα, pro πέφυγα, ας, ε. Hinc φυγή, ῆς, ἡ, fuga. φυγάς, άδος, ὁ, ἡ, profugus, exul.

Φευκτέον, fugiendum, adject. verbale n. g. a φεύγω.

Φευκτῶν, gen. plur. a φευκτός, [illegible] vitabilis. Th. φεύγω.

Φεύξομαι, fut. 1. med. verbi φεύγω, fugio.

Φευξῇ, fugies, 2. ſing. fut. med. Doric. a φεύγω.

ΦΕ'ΨΑΛΟΣ, ου, ὁ, ſcintilla. q. φάος ψόλου, id eſt, lux flammæ. hinc φεψαλόω, comburo.

Φ H.

Φῆ, dixit, Jon. pro ἔφη, 3. ſing. imperf. vel aor. 2. ind. act. Sed φῇ, eſt 3. ſing. aor. 2. ſub. activ. verbi φημί, vel φάω, dico.

Φηγεύς, Phegeus, nomen viri.

Φήγινος, fagineus, adject. a φηγός.

ΦΗΓΟ'Σ, ῦ, ἡ, fagus. ἀπὸ τοῦ φαγεῖν, quod glandes fuerint veterum cibus. hinc φήγινος, fagineus.

Φήγω, inuſit. edo. unde a. 2. ἔφαγον.

Φῇσι, dicat, per pleonaſm. τοῦ ι, pro φῇ, 3. ſing. a. 2 ſub. verbi φημί, dico. Th. φάω, idem.

Φηλήτῃσι, furibus, (alii leg. φιλήτῃσι) dat. plur. Jon. a φηλήτης, ου, ὁ, impoſtor. a φῆλος, ου, ὁ, idem. hinc φηλόω, decipio. Sed φιλήτης, ου, ὁ, fur. hoc a φίλος, ου, ὁ, amicus.

Φῆλιξ, ὁ, nomen viri. Lat. Felix.

ΦΗ̃ΛΟΣ, ου, ὁ, impoſtor, fallax. q. a σφάλλω, fallo. Hinc φηλήτης, ου, ὁ, impoſtor. φήληξ, ηκος, ὁ, idem. φηλέω, & όω, decipio.

Φῆμαι, rumores, nom. plur. a φήμη, ης, ἡ, rumor. quod a φημί, ſeu φάω, dico.

Φήμη, ης, ἡ, & Dor. φάμα, ας, ἡ, rumor, fama. a φημί, dico.

Φημί, dico. a. 2. ἔφην. Th. φάω, idem. hinc φημίζω, divulgo.

Φῆμις, ἡ, idem quod φήμη, fama.

Φῆν, φῆς, φῆ, Jonic. pro ἔφην, ης, η, imperf. vel a. 2. verbi φημί, dico.

Φῆναι, a. 2. inf. a φημί, dico. Sed φῆναι, Att. pro φᾶναι, aor. 1. inf. verbi φαίνω, appareo.

ΦΗ'ΝΗ, ης, ἡ, aquila, quæ major oſſifraga dicitur.

Φήρ, ρός, ὁ, fera, Æolic. ſeu Jon. pro θήρ.

ΦΗ'ΡΕΑ, ων, τὰ, nervorum tumores, & tenſiones.

Φηρή, ῆς, ἡ, Phere, nomen propr. regionis.

Φῆρος, antiquorum Deorum cibus. Heſych.

Φηρσίν, dat. pl. a φήρ, fera.

Φῄς, inquis, 2. ſing. præſ. ind. Sed φῆς, Jon. pro ἔφης, 2. ſing. imperf. vel aor. 2. At φῇς, 2. ſing. a. 2. ſub. verbi φημί, dico.

Φήσαι, dixerit, Æol. pro φήσαι, 3. ſing. a. 1. opt. act. verbi φάω, dico.

Φήσεις, dices, 2. ſing. fut. 1. ind. act. verbi φάω, ſeu φημί, dico.

Φῆσθα, dicebas, Jonic. & Æol. paragoge pro ἔφης, 2. ſing. imperf. vel a. 2. ind. verbi φημί, dico.

Φησί, dicit, 3. ſing. præſ. Sed φῇσι, Jon. paragog. pro φῇ, 3. ſing. a. 2. ſub. verbi ejuſdem.

Φῆστος, ου, ὁ, nomen viri, Lat. Feſtus.

Φήσω, dicam, f. 1. a φάω, ſeu φημί, dico.

Φήτρη, ης, ἡ, Jon. pro φυλή, ἡ, tribus.

Φ Θ.

Φθαίην, anticipaverim, a. 2. opt. verbi φθῆμι, ſeu φθάνω, prævenio. f. φθάσω. a. 2. ἔφθην. a. 2. med. ἐφθάμην.

Φθάμενος, præveniens, a. 2. part. med. verbi ejuſdem.

Φθάν, Bœot. pro φθάσαν, Jon. pro ἔφθησαν, 3. plur. a. 2. ind. verbi φθῆμι, ſeu φθάνω. quod vide.

Φθάναι, vel præſ. inf. a φθῆμι, vel pro φθῆναι, aor. 2. inf. a φθάνω. quod vide.

ΦΘΑ'ΝΩ, prævenio, anteverto. f. φθάσω. p. ἔφθακα. a. 1. ἔφθασα. aor. 1. ſub. φθάσω, ῃς, ῃ. a. 2. ἔφθην. q. a. φθῆμι. a. 2. med. ἐφθάμην. hinc a. 2. part. med. φθάμενος.

Φθαρείς, έντος, ὁ, corruptus, a. 2. part. paſſ. verbi φθείρω, corrumpo. f. φθαρῶ. p. ἔφθαρκα. a. 2. ἔφθαρον. aor. 2. paſſ ἐφθάρην. Th. φθίω, idem.

Φθάρθι, pereas, per ſyncop. pro φθάρθητι, a. 1. imperat. paſſiv. verbi φθείρω, corrumpo. f. ερῶ. perf. paſſ. ἔφθαρμαι, σαι, ται. a. 1. paſſ. ἐφθάρθην.

Φθαρτός, ἡ, όν, corruptibilis, e. quod a 3. ſing. perf. paſſiv. verbi φθείρω, corrumpo, vide in φθάρθι.

Φθάς, qui præoccupavit, aor. 2. partic. activ. verbi φθῆμι, ſeu φθάνω. quod vide.

Φθάσας, αντος, ὁ, & in acc. φθάσαντα, a. 1. part. verbi ejuſdem.

Φθάσω, f. 1. ind. act. φθάσωμεν, 1. pl. a. 1. ſub. verbi ejuſdem.

Φθέγγετ', Jon. pro ἐφθέγγετο, 3. ſing. imperf. verbi φθέγγομαι. quod vide.

Φθέγγοιθ', pro φθέγγοιτο, 3. ſing. optat. verbi ejuſdem.

ΦΘΕ'ΓΓΟΜΑΙ, ſonum edo; item loquor, clamo. f. φθέγξομαι. perf. ἔφθεγμαι. præt. med. ἔφθογγα. hinc φθόγγος, ου, ὁ, ſonus. δίφθογγος, ου, ὁ, cujus geminus eſt ſonus, qui eſt duarum vocum. μονόφθογγος, ου, ὁ, unum ſonum habens.

Φθέγγοντ', ſonabant, Jon. pro ἐφθέγγοντο, 3. plur. imperf. verbi φθέγγομαι. quod vide.

Φθεγξαμένῳ, dat. ſing. a. 1. med. part. verbi ejuſdem.

Φθεγξεῖται, dicet, Dor. pro φθέγξεται, 3. ſing. fut. 1. med. verbi φθέγγομαι.

Φθεγξῇ, loqueris, Dor. pro φθέγξῃ, 2. ſing. ejuſdem temporis, & verbi.

Φθείμην, φθεῖο, φθεῖτο, defeciſſem, prætериſſem, præſ. optat. paſſiv. a φθῆμι, pro φθάνω, prævenio. fut. φθάσω. a. 2. ἔφθην. vel a φθίω, corrumpo, pro quo & φθείω.

Φθέωμεν, anticipemus, 1. pl. a. 2. ſub. activ. verbi φθάνω, ſeu φθῆμι, prævenio. a. 2. ἔφθην. a. 2. ſub. φθῶ, ῇς, ῇ, & Jonic. φθέω, φθέῃς, φθέῃ, Poetic. φθείω, ῃς, ῃ. 1. plur. φθείωμεν, & Poetica ſyſtole φθείομεν.

Φθείρ, ρός, ὁ, pediculus. a φθείρω, corrumpo, quia naſcitur ex corporis φθορᾷ, corruptione. Th. φθίω, corrumpo.

Φθείρῃ, corrumpat, 3. ſingul. præſ. ſub. activ. vel aor. 1. ſub. verbi φθείρω, corrumpo.

Φθειρίζεσθαι, pediculos venari. vide in φθείρ, pediculus.

Φθείρουσι, 3. plur. præſ. ind. φθείρωσι, 3. pl. præſ ſub. verbi φθείρω.

Φθειροτραγέω, pediculis veſcor. ex τρώγω, & φθείρ.

Φθείρω, corrumpo, vitio, perdo. f. φθαρῶ, εῖς, εῖ. p. ἔφθαρκα. a. 1. ἔφθειρα, ας, ε. a. 2. ἔφθαρον, ες, ε. præſ. paſſ. φθείρομαι. a. 2. ind. paſſ. ἐφθάρην, ης, η. a. 2. ſub. paſs. φθαρῶ, ῇς, ῇ. perf. paſs. ἔφθαρμαι, σαι, ται. perf. med. ἔφθορα, Th. φθίω, corrumpo.

Φθερεῖ, 3. ſing. fut. 1. activ. verbi φθείρω. quod vide.

Φθέρρω, Æol. pro φθείρω. quod vide: unde f. φθέρσω.

Φθέρσει, vaſtabit, 3. ſing. f. 1. act. verbi φθείρω. f. ερῶ, & Æol. φθέρσω.

ΦΘΕ´Ω, corrumpo, labefacto, vitio, perdo. f. φθήσω. Hinc φθίω, idem. φθίσις, εως, ἡ, corruptio. φθόη, ης, ἡ, idem. φθίνω, pereo, deficio. φθινύθω, perdo, corrumpo. φθείρω, corrumpo, vitio. φθαρτὸς, ῦ, ὁ, corruptibilis. φθορὰ, ᾶς, ἡ, corruptio, interitus. φθεὶρ, ρὸς, ὁ, pediculus. φθειρίασις, εως, ἡ, pedicularis morbus. ἄφθιτος, ῦ, ὁ, ἡ, incorruptibilis.

Φθέωμεν, Jonic. pro φθῶμεν, vide in φθαίωμεν.

Φθῆ, Jon. pro ἔφθη, occupavit, 3. ſing. aor. 2. ind. activ. verbi φθῆμι, ſeu φθάνω, prævenio. fut. φθάσω. a. 2. ἔφθην. Sed φθῇ, eſt 3. ſing. a. 2. ſub. ejuſdem verbi

Φθῆη, ut Euſtath. vult, pro φθαίη, 3. ſing. a. 2. optat. Alii dici volunt pro φθῇ, per pleonaſm. τῦ η, eſtque a. 2. ſub. verbi φθῆμι, ſeu φθάνω, prævenio. a. 2. ἔφθην.

Φθῆσε, præoccupavit, Jon. pro ἔφθησε, 3. ſing. a. 1. ind. activ. verbi φθῆμι, ſeu φθάω, f. φθήσω. Th. φθάω.

Φθῆσι, Jon. paragog. pro φθῇ, 3. ſing. a. 2. ſub. verbi φθῆμι. Th. φθάω.

Φθίσομαι, & in 3. plural. φθίσονται, fut. 1. med. verbi ejuſdem, & them.

Φθία, ας, & Jon. φθίη, ης, ἡ, Phthia, oppidum Theſſaliæ, Achillis patria.

Φθιμένοισι, mortuis, dativ. plur. a φθίμενος, quod vel pro ἐφθιμένος, perf. part. Jon. detracto augmento. & mutato accentu. vel per Syncop. pro φθιόμενος, præſ. part. paſſiv. a φθίομαι, corrumpor. Thema φθίω.

Φθινόκαρπος, ὁ, Poet. qui fructum non amplius fert. Ex φθίνω, quod a φθέω, corrumpo, & καρπὸς, ῦ, ὁ, fructus.

Φθινοπωρινὸς, ὴ, ὸν, emarcidus, a, um. φθινοπωρὶς, fructibus exitialis. Ex φθίνω, deficio, contabeſco. Th. φθέω, corrumpo, & ὀπώρα, ας, ἡ, autumnus; item fructus autumnalis.

Φθινόπωρον, autumnus. vide φθινοπωρινός.

Φθινύθεσκε, conſumebat, 3. ſingul. imperf. act. Jon. per Epentheſ. τῦ σκ, pro ἐφθίνυθε, verbi φθινύθω. Alii volunt eſſe imperf. verbi φθινυθέσκω, quod a φθίνω, vel φθίω, idem cum Themate φθέω, corrumpo.

Φθίνω, ſeu φθίω, idem, quod φθέω.

Φθισήνορα, accuſ. ſingul. a φθισήνωρ, ορος, ὁ, perdens viros. Epith. belli, quod a φθίω, ſeu φθέω, corrumpo, & ἀνὴρ, vir.

Φθίσθαι, periiſſe, per ſyncop. pro φθίεσθαι, præſ. inf. paſſiv. a φθίω, vel potius abjecto augmento pro ἐφθίσθαι, perf. inf. paſſiv. verbi φθίομαι. Th. φθέω, corrumpo.

Φθίσθω, per ſyncop. pro φθιέσθω, 3. ſing. imperat. præſ. paſſiv. verbi φθίομαι. Th. φθέω.

Φθισίμβροτος, perniciosus. quod a φθίω, ſeu φθέω, corrumpo, & βροτὸς, mortalis.

Φθίσω, labefaciam, fut. 1. ind. activ. verbi φθίω. hinc f. 1. inf. med. φθίσεσθαι, ejuſdem verbi, & them.

Φθόγγος, ῦ, ὁ, ſonus. quod a φθέγγομαι, loquor. f. γξομαι. perf. paſſiv. ἔφθεγμαι. p. m. ἔφθογγα.

Φθοῒ, ΐς, ἡ, ſeu φθόης, diminutio corporis, & macies. Th. φθέω, corrumpo.

ΦΘΟΙ´Σ, ίδος, ἡ, & per contract. φθοῖς, ὁ, quoddam placentæ genus.

Φθονέω, invideo, cum dativ. fut. ήσω, p. ἐφθόνηκα. a. 1. ἐφθόνησα. Thema φθόνος, invidia.

Φθονερὸς, ῦ, ὁ, φθονερώτερος, ης, ἡ, a. 1. part. act. verbi φθονέω.

ΦΘΟ´ΝΟΣ, ῦ, ὁ, invidia, reprehenſio; (q. a φθέω, nam invidia facit marceſcere ſuos poſſeſſores.) Hinc φθονερὸς, ῦ, ὁ, invidus. φθονέω, invideo. ἄφθονος, ῦ, ὁ, ἡ, invidia carens; item largus, copioſus.

Φθονῶμεν, 1. pl. φθονῶσι, 3. pl. præſ. ind. act. φθονοῦντας, accuſat. plur. præſ. part. verbi φθονέω. quod vide.

Φθορὰ, ᾶς, ἡ, corruptio. φθόρος, ὁ, pernicies. a φθείρω, corrumpo. f. ερῶ. p. m. ἔφθορα.

Φ I.

Φὶ, & φὶν, particulæ paragog. Poet.

ΦΙΑ´ΛΗ, ης, ἡ, phiala, poculum planum, & repandum. q. πιάλη, a πιεῖν ἅλις, quod ex eo facile, & affatim bibas. Hinc φιαλὶς, ίδος, ἡ, parva phiala. ὑπερφίαλος, ῦ, ὁ, fœdifragus; item immenſus, abundans.

Φιαρὸς, lucidus, magis ſplendens. q. a φῶς, & πίων, pinguis. q. a πί...

ΦΙΒΑΛΕ´Η, ης, ἡ, carica, ficus arida. myrtus.

Φίβλα, fibula. Ex Lat.

Φιδάκιον, eſt pro πιδάκιον, doliolum. a πίθος, ῦ, ὁ, dolium.

Φιδέομαι, Poet. pro φείδομαι, parco.

Φίκος, ῦ, ὁ, montis nomen. Ex φῖς, fortiter, & κίω, incedo. quia ardui montes ſummis viribus ſuperandi ſunt.

Φίλ᾽, pro φίλε, voc. ſing. a φίλος, amicus. Et φίλ᾽, pro φίλα, nom. pl. n. g.

Φίλα φρονέειν τινὶ, amicus alicui.

Φιλάγαθος, ῦ, ὁ, ἡ, amans bonorum. Ex φίλος, ῦ, ὁ, amicus, & ἀγαθὸς, ῦ, ὁ, bonus.

Φιλάγλαος, ῦ, ὁ, ἡ, amicus ſplendoris. Ex φίλος, amicus, & ἀγλαὸς, ὁ, ſplendidus.

Φιλαδέλφεια, ας, ἡ, nomen urbis. Gr. amor fraternus.

Φιλαδελφία, ας, ἡ, fraterna charitas. Ex φίλος, amicus, & ἀδελφὸς, ῦ, ὁ, frater.

Φιλαθεὶς, amatus, Dor. pro φιληθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi φιλέω.

Φιλαίτατος, Jonic. & Dor. pro φιλαίτατος, ſuperl. a φίλος, amicus.

Φιλαίτιος, ῦ, ὁ, contentioſus. Ex φίλος, amicus, & αἰτία, ἡ, cauſa.

Φίλαμα, ατος, τὸ, Doric. pro φίλημα, τὸ, oſculum.

Φίλανδρος, ῦ, ἡ, amans mariti. Epith. probæ uxoris.

Φιλανθρωπία, ας, ἡ, humanitas. quod a φιλάνθρωπος, ῦ, ὁ, ἡ, humanus. Ex φίλος, ῦ, ὁ, amicus, & ἄνθρωπος, ῦ, homo.

Φιλανθρώπως, adv. humaniter. ab iiſdem thematibus.

Φιλαργυρία, ας, ἡ, avaritia. φιλάργυρος, ῦ, ὁ, ἡ, avarus, a. Ex φίλος, amicus, & ἄργυρος, ῦ, ὁ, argentum.

Φιλᾶσαι, Dor. pro φιλῆσαι, oſculari, a. 1. inf. act. verbi φιλέω.

Φίλασε, Dor. & Jonic. pro ἐφίλησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ejuſdem.

Φιλάσω, Dor. pro φιλήσω, 1. fut. φιλάσεις, Doric. pro φιλήσεις. φίλασον, Dor. pro φίλησον, a. 1. imperat. activ. φιλάσω, Dor. pro φιλήσω.

Φίλαον, amabat, 3. ſing. imp. f. paſſiv. Jon. pro ἐφίλαον, verbi φιλάω. Niſi mavis ſyncopen eſſe pro φιλέεσκον, 3. ſing. a. 1. med. verbi φιλέω, amo. f. ήσω. Th. φίλος, amicus.

Φιλαυτία, ας, ἡ, amor ſui ipſius. quod a φίλαυτος, ῦ, ὁ, qui nimis ſibi placet, amans ſui ipſius. hoc ex φίλος, & αὐτὸς, ipſe.

Φίλει, dilige, pro φίλεε, præſ. imperat. activ. verbi φιλέω, amo. f. ήσω. Th. φίλος.

Φιλέειν, præſ. inf. verbi ejuſdem, & them.

Φιλέεσκε, diligebat, 3. ſing. imperf. activ. Jon. pro ἐφίλει, ει, verbi ejuſdem.

Φιλεῖ, ſolet, amat, 3. ſing. præſ. ind. verbi φιλέω. Th. φίλος.

Φιλέοισι, Doric. & Æol. pro φιλέουσι, ſolent, 3. pl. præſ. verbi φιλέω.

Φίλεον, diligebam, imperf. Jon. pro ἐφίλεον. a φιλέω.

Φιλέοντι, amant, Doric. pro φιλοῦσι, 3. plur. præſ. ind.

Φιλεπιτιμητὴς, amicorum objurgator. a φίλος, amicus, & ἐπιτιμάω, reprehendo, objurgo. hoc a τιμὴ, honor. Th. τίω, honoro, punio.

Φιλεργὸς, ῦ, ὁ, operis amicus. Ex φίλος, & ἔργον, ῦ, τὸ, opus.

Φιλέρημος, ῦ, ὁ, deſerta diligens. Ex φίλος, & ἔρημος, ῦ, ἡ, deſertum.

Φιλέριθος, ῦ, ἡ, lanificii amica. Ex φίλος, & ἔριθος, ῦ, ἡ, lanifica. quod vide.

Φιλεῦνται, Dor. pro φιλοῦνται, 3. pl. præſ. paſſ. φιλεῦντες, Dor. pro φιλοῦντες, nom. pl. præſ. part. act. verbi φιλέω, amo.

Φιλεῦντι, Dor. pro φιλοῦσι, amant.

Φιλεῦσα, Doric. pro φιλοῦσα, oſculans, præſ. part. act. a φιλέω.

Φιλεῦσι, amant, Dor. pro φιλοῦσι, 3. pl. præſ. ind. act. verbi φιλέω, amo.

Φιλεχθὴς, ὁ, ἡ, odioſus, & amans inimicitiarum. Ex φίλος, & ἔχθος, εος, τὸ, odium.

Φιλέω, ῶ, amo, diligo. 3. plur. φιλοῦσι, ſolent, expetunt. imperf. ἐφίλεον, ουν. fut. φιλήσω. perf. πεφίληκα. aor. 1. ἐφίλησα, oſculatus ſum. a. 1. ſub. φιλήσω. a. 1. inf. act. φιλῆσαι, oſculari. perf. paſſ. πεφίλημαι. p. m. πέφιλα. Th. φίλος, ῦ, ὁ, amicus.

Φίλη, ης, ἡ, amica. a φίλος, ῦ, ὁ, amicus.

Φιλήδονος, ῦ, ὁ, ἡ, voluptatibus deditus. Ex φίλος, amicus, & ἡδονὴ, ῆς, ἡ, voluptas.

Φιληκοΐα, ας, ἡ, audiendi cupiditas. a φιλήκοος, audiendi cupidus. Ex φίλος, amicus, & ἀκούω, audio. p. m. ἤκοα.

Φίλημα, ατος, τὸ, oſculum, ἀσπασμός. a φιλέω, ſuavior, baſio. Th. φίλος, ῦ, ὁ, amicus.

Φιλήμεναι, dilexiſſe, aor. 1. inf. Jon. ſeu Dor. pro φιλῆσαι, ab inuſit. φίλημι. Sunt qui per Ectaſin dici volunt pro φιλεμέναι, Dorice itidem pro φιλεῖν, præſ. inf. act. verbi φιλέω, amo. Th. φίλος, amicus.

Φιλήμων, ονος, ὁ, nomen viri. Gr. deoſculans.

Φιλήνωρ, ορος, ὁ, perblandus. Ex φίλος, ῦ, ὁ, amicus, & ἀνὴρ, vir.

Φίλησε, Jon. pro ἐφίλησε, amavit, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi φιλέω, amo.

Φιλῆσαι, amare, a. 1. inf. activ. φιλήσῃς, ῃ, 2. & 3. ſing. aor. 1. ſub. act. verbi ejuſdem.

Φιλησίμολπος, ῦ, ὁ, ἡ, Poet. ὁ φιλῶν τὴν μολπὴν, qui amat cantionem, amans hymnorum. quod ex φίλος, amicus, & μέλπω, canto. p. m. μέμολπα. hinc μολπὴ, cantus.

Φιλήτης, ῦ, ὁ, fur. q. πιλήτης, a πιλέω, ſtipo. cupidus enim τῦ πιλεῖν aliena.

Φιλητὸς, ῦ, ὁ, nomen viri. Gr. dilectus.

Φιλία, ας, ἡ, amicitia. Th. φίλος, ῦ, ὁ, amicus.

Φίλιος, ὦπερος, ὤτατος, Jon. amicus.

Φιλιππήσιος, ῦ, ὁ, Philippenſis.

Φιλιππικὸς, ὴ, ὸν, adject.

Φίλιππος, ῦ, ὁ, Philippus, nomen viri. Vel, qui delectatur equis, ὁ φίλος τῶν ἵππων.

ΦΙΛΙ´Σ, ίδος, ἡ, canna.

Φίλιστος, ῦ, ὁ, Philiſtus. dativ. ſingul. φιλίστῳ.

Φιλλυρέα, arbor quædam liguſtro ſimilis. q. a φίλλυρος.

Φιλλυρίδας, α, ὁ, Dor. pro Φιλλυρίδης, ῦ, ὁ, Patronymicum, ὁ τῆς Φιλλύρας παῖς Χείρων.

Φιλλυρίδης, nomen gentile.

Φιλοβελὴς, qui ſuper amicum ſe conjicit officii gratia: ut qui ſui corporis

 injectu

injectu febricitantis horrorem cohibet. quaſi a φίλος, & βολέω, a βάλλω, jacio.

Φιλοδέσποτος, ου, ὁ, domini amans. Ex φίλος, & δεσπότης, dominus. Th. δεσπόζω, dominor.

Φιλόζωος, ου, ὁ, ἡ, vitæ cupidus. Th. φίλος, & ζάω, ſeu ζώω, vivo.

Φιλόθεος, ου, ὁ, ἡ, Dei amans.

Φιλοθρηνής, έος, ὁ, ἡ, idem ac φιλόθρηνος, amans luctus. Ex φίλος, & θρῆνος, luctus.

Φιλοῖ, amet, 3. ſing. præſ. opt. act. verbi φιλέω, amo. Th. φίλος, amicus.

Φιλοίφας, α, ὁ, Dor. vel φίλοιφος, homo libidinoſus. Ex φίλος, amicus, & οἰφέω, coeo.

Φιλόκαλος, ου, ὁ, pulchritudinis amans. Ex φίλος, & κάλλος, εος, τὸ, pulchritudo. Th. καλός, pulcher.

Φιλοκερδής, έος, ὁ, ἡ, lucri cupidus, avarus. Ex φίλος, & κέρδος, εος, τὸ, lucrum.

Φιλοκέρτομος, ου, ὁ, ἡ, conviciorum amicus. Ex φίλος, & κείρω, tondeo, & τομὴ, ῆς, ἡ, ſectio. Th. τέμνω, ſeco. p. m. τέτομα.

Φιλοκτέανος, ου, ὁ, avarus, poſſeſſionum cupidus. in compar. φιλοκτεανώτερος. ſuperl. φιλοκτεανώτατος, avariſſimus. quod ex φίλος, amicus, & κτέανον, Poet. idem quod κτῆμα, ατος, τὸ, poſſeſſio. Th. κτάομαι, acquiro.

Φιλοκτεάνω, gen. Bœot. pro Doric. φιλοκτεάνω, quod pro φιλοκτεάνου, a φιλοκτέανος, ου, ὁ, Pind. Pythior. Od. 1. pag. 193. verſ. 17.

Φιλόλογος, ου, ὁ, nomen viri. Gr. eloquentiæ deditus. Ex φίλος, & λόγος. quod a λέγω, dico.

Φιλομαθής, έος, ὁ, ἡ, diſcendi cupidus. Ex φίλος, amicus, & μανθάνω, diſco. f. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον.

Φιλομμειδής, έος, ὁ, ἡ, amans riſus. ex φίλος, & μειδάω, rideo.

Φιλομμηδέα, έος, ἡ, quæ amat genitalia. in accuſ. φιλομμηδέα. Ex φίλος, & μῆδος, εος, τὸ, cura, & μήδεα, τά, pudenda.

Φιλόμολπος, ου, ὁ, ἡ, qui cantum amat. Ex φίλος, amicus, & μέλπω, canto. præt. med. μέμολπα. hinc μολπή, ἡ, cantus.

Φιλόμυθος, ου, ὁ, ἡ, fabularum amans. Ex φίλος, amicus, & μῦθος, ου, ὁ, fabula, verbum.

Φιλόμωσος, ου, ὁ, Dor. pro φιλόμουσος, Muſarum ſtudioſus. Ex φίλος, & Μοῦσα, ἡ, Muſa.

Φιλονεικία, ας, ἡ, contentio, rixarum amor. Ex φίλος, amicus, & νεῖκος, εος, τὸ, jurgium, contentio.

Φιλόνεικος, ου, ὁ, ἡ, contentioſus. hinc φιλονεικέω, rixor. ex iiſdem them.

Φιλονεικεόντων, gen. plural. part. præſ. verbi φιλονεικέω, rixor, contendo. ex iiſdem them.

Φιλοξενία, ας, ἡ, hoſpitalitas. a φιλόξενος, ου, ὁ, ἡ, hoſpitalis. quod a φίλος, amicus, & ξένος, ου, ὁ, hoſpes.

Φιλοπαίγμων, ονος, ὁ, ἡ, amator ludorum, vel jocorum, facetus, feſtivus. ex φίλος, amicus, & παίζω, ludo. Th. παῖς, puer.

Φιλοπάρθενος, ου, ὁ, amator virginum. Ex φίλος, & παρθένος, ου, ἡ, virgo.

Φιλοποίμνιος, ου, ὁ, amans gregis. Ex φίλος, & ποίμνιον, τὸ, grex. Them. ποιμήν, ὁ, paſtor.

Φιλόπολις, ὁ, ἡ, amans civitatis. Ex φίλος, & πόλις, ἡ, urbs.

Φιλόπονος, ου, ὁ, ἡ, laboris amans. comparat. φιλοπονώτερος. Hinc φιλοπονία, ας, ἡ, diligentia. Ex φίλος, & πόνος, ου, ὁ, labor. Them. πένομαι, laboro. p. m. πέπονα.

Φιλοπονοῦσι, 3. plur. præſ. ind. verbi φιλοπονέω, laborem diligo. Ex iiſdem th.

Φιλοπροσηγορία, ας, ἡ, affabilitas. a φιλοπροσήγορος, ſalutandi ſtudioſus. Ex φίλος, & προσηγορέω, compello, ſaluto. Quod ex πρὸς, & ἀγορεύω, ſeu ἄγω, verba facio. Th. ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, forum.

Φιλοπρωτεύω, primatum amo, ambio, cupio eſſe primus. φιλόπρωτος, ου, ὁ, cupiens eſſe primus. ex φίλος, amicus, & πρῶτος, ου, ὁ, primus. Th. πρό.

ΦΙ'ΛΟΣ, ου, ὁ, amicus. φίλη, ης, ἡ, amica. Etymolog. ducit a πίνω, ἀπὸ τῶν συμποσίων αἰσθάνονται οἱ φίλοι γίνεσθαι. Hinc φιλία, ας, ἡ, amicitia. φιλότης, ητος, idem. φιλοτήσιος, ου, ὁ, ἡ, ad amicitiam pertinens. φιλέω, amo. item oſculor. φίλημα, ατος, τὸ, oſculum. φίλτρον, ου, τὸ, amoris illecebra; amatorium poculum.

Φιλοσοφέω, ῶ, έεις, εῖς, ſapientiam amo, philoſophor. a. 1. part. act. φιλοσοφήσας, αντος, ὁ, & in acc. ſing. φιλοσοφήσαντα. Ex φίλος, & σοφός, ῆ, ὁ, ſapiens.

Φιλοσοφία, ας, ἡ, philoſophia; item ſophiſtica, quæ eſt veræ philoſophiæ abuſus. φιλόσοφος, ου, ὁ, philoſophus, qui ſtudio ſapientiæ deditus, quaſi φίλος σοφίας. Th. σοφός, ῆ, ὁ, ſapiens.

Φιλοσοφοῦντας, acc. pl. part. præſ. activ. verbi φιλοσοφέω. quod vide.

Φιλόστοργος, ου, ὁ, ἡ, ad amandum propenſus. Ex φίλος, amicus, & στοργή, ῆς, ἡ, amor inter parentes, & liberos reciprocus. quod a præt. med. ἔστοργα, verbi στέργω, amore naturali complector, diligo. acquieſco. f. ξω. præt. ἔστοχα.

Φιλότας, ατος, ἁ, Doric. pro φιλότης, ητος, ἡ, amor.

Φιλότεκνος, ου, ὁ, ἡ, amans liberorum. Ex φίλος, & τέκνον, ου, τὸ, proles. Thema τίκτω, pario.

Φιλότης, ητος, ἡ, amicitia, amor. in acc. pl. φιλότητας. Th. φίλος, ου, ὁ, amicus.

Φιλότησις, ιος, ἡ, amicitia. ejuſd. th.

Φιλοτιμεῖσθαι, præſ. inf. med. verbi φιλοτιμέομαι. quod vide.

Φιλοτιμέομαι, οῦμαι, ambio honorem. contendo. quod a φιλότιμος, ου, ὁ, ἡ, honoris cupidus. Ex φίλος, & τιμή, ῆς, ἡ, honor.

Φίλου, gen ſing. a φίλος, ου, ὁ, amicus.

Φιλοφρόνως, adv. comiter, peramice, a φιλόφρων. quod vide.

Φιλοφροσύνη, ης, ἡ, amicitia. Ex φίλος, & φρὴν, mens.

Φιλόφρων, ονος, ὁ, comis, benevolus. ex iiſdem them.

Φιλοχρήματος, ου, ὁ, pecuniæ cupidus, avarus. Ex φίλος, & χρῆμα, ατος, τὸ, res, pecunia.

Φιλοχρημοσύνη, ης, ἡ, opulentia. ex iiſdem them.

Φιλοψυχία, & Jonic. η, vitæ deſiderium. Ex φίλος, & ψυχή, ἡ, anima, vita.

Φίλτατος, amiciſſimus, ſuperlat. a φίλος, amicus. comp. φίλτερος. ſuperl. φίλτατος, per ſyncop. pro φιλαίτερος, φιλαίτατος.

Φίλτερος, vide in φίλτατος.

ΦΙΛΥ'ΚΗ, ης, ἡ, philyca. arbor ſemper virens. an quia φιλεῖ ὑγρά;

Φίλυπνος, ου, ὁ, amans ſomni. ex φίλος, & ὕπνος, ου, ὁ, ſomnus.

ΦΙ'ΛΥΡΑ, ας, ἡ, tilia. quæ commendabilis cortice. An a φλοιός, cortex?

Φιλωνίδα, Doric. pro φιλωνίδου, τοῦ, Philonidæ.

ΦΙΜΟ'Σ, οῦ, & φίμος, ου, ὁ, fiſcella, camus, capiſtrum. Hinc φιμόω. quod vide.

Φιμόω, ῶ, os capiſtro obturo, occludo, os obligo. Et per Metaphor. ad ſilentium adigo. f. ώσω. perf. πεφίμωκα. a. 1. ἐφίμωσα. perf. paſſ. πεφίμωμαι, obmutui. perf. imperat. paſſ. πεφίμωσο, ώσθω, obmuteſce. a. 1. paſſ. ind. ἐφιμώθην, ης, η, prorſus obmutui, q. capiſtro injecto. a. 1. imperat. paſſiv. φιμώθητι. Th. φιμός, capiſtrum.

Φιμωθείς, obturatus, a. 1. part. paſſiv. verbi φιμόω. quod vide.

Φὶν, pro σφὶν, quod pro σφίσι, ſibi, dat. pl. ab οὗ, ſui.

ΦΙ'ΝΤΙΣ, pro φίλτης, ὁ, auriga: animus humani corporis auriga, & rector. A φίντατος, Dor. pro φίλτατος.

Φὶξ, φικὸς, Bœotic. pro σφίγξ.

Φιτρός, οῦ, ὁ, ſtipes, truncus. q. φιτυρός. nam φίτυ, eſt τὸ φυτόν.

Φιτύω, genero. a φυτεύω.

Φ Λ.

ΦΛΑ'ΖΩ, ſtulte, inarticulate loquor: item ferveo. q. a φλέω.

Φλᾷν, Attice pro θλᾷν, frangere, percutere.

Φλαυάσσω, garrio, ineptio, deliro. a φλέω, nugor.

Φλάσαν, Jon. pro ἔφλασαν, aor. 1. ind. act. verbi φλάω, quod Attice pro θλάω, ῶ, frango, comminuo, tundo.

Φλασῶ, f. 1. Dor. pro φλάσω.

Φλαῦρος, vilis, malus. ex φλύαρος, inde φλαύρως, male.

ΦΛΑ'Ω, frango, contundo, mollio. avide comedo. Att. pro θλάω.

Φλεγεθοίατο, Jon. pro φλεγέθοιντο, 3. pl. præſ. opt. paſſ. verbi φλεγέθω, idem quod φλέγω, uro.

Φλεγέθοντος, ardentis, gen. ſingul. part. præſ. verbi φλεγέθω, uro. quod ex φλέγω, incendo, & θέω, curro.

Φλεγέθω, idem quod φλέγω, uro.

Φλεγείς, έντος, ὁ, combuſtus, a. 2. part. paſſ. verbi φλέγω, uro. fut. ξω. aor. 2. paſſ. ἐφλέγην.

Φλέγμα, ατος, ατι, τὸ, inflammatio, item humor albidus. Thema. φλέγω, uro.

Φλεγμῆναι, intumuiſſe, aor. 1. inf. act. verbi φλεγμαίνω, ardeo. fut. ανῶ. a. 1. ἐφλέγμηνα. quod a φλέγμα. Them. φλέγω.

Φλεγοίατο, comburantur, Jon. pro φλέγοιντο, 3. plur. præſ. opt. paſſiv. verbi φλέγω, uro.

Φλέγοντι, Dor. pro φλέγουσι, 3. plural. præſ. ind. φλέγεσθαι, Poet. pro λάμπειν, ſplendere, refulgere.

Φλέγρα, ας, ἡ, urbs Macedoniæ.

Φλεγύαο, gen. Æolic. a φλεγύας, ου, ὁ, aquila. ἀπὸ τοῦ φλέγειν.

ΦΛΕ'ΓΩ, uro, incendo, illuſtro, illumino, ango, ardeo. f. φλέξω. p. πέφλεχα. perf. paſſiv. πέφλεγμαι. hinc φλέγμα, ατος, τὸ, inflammatio, ardor; item humor albidus, & frigidus, pituita. φλεγμαίνω, ardeo, æſtuo. φλεγμονή, ῆς, ἡ, inflammatio. φλὸξ, γὸς, ἡ, flamma. φλεγέθω, uro, incendo.

Φλέγων, οντος, ὁ, nomen viri. Gr. urens.

Φλέξας, αντος, ὁ, qui combuſſit, aor. 1. part. act. verbi φλέγω, uro. f. ξω. a. 1. paſſ. ἐφλέχθην.

Φλεχθείς, combuſtus, a. 1. part. paſſiv. φλεχθῆναι, aor. 1. inf. paſſiv. verbi ejuſdem.

ΦΛΕ'Ψ, φλεβὸς, ἡ, vena. q. a φλέω, abundo, & ἕψω, coquo. Venæ ſanguine abundant, qui in illis coquitur. hinc φλεβοτομία, ας, ἡ, venæſectio.

ΦΛΕ'Ω, nugor, plenus ſum, abundo. Hinc φλέδων, ονος, ὁ, nugator, nugax. φλεδονεία, ας, ἡ, nugacitas, ineptiæ. φλεδονεύω, & φλεδονίζω, nugor, garrio. φλύω, & φλύζω, idem. φλυαρέω, idem. φλύαρος, ου, ὁ, nugæ, ineptiæ.

Φληνάφος, ου, ὁ, nugator, nugæ. q. a φλύω, & ἀφάω, ut ſit nugis adhærens.

Φληναφάω, nugor. a φλέω, idem.

ΦΛΙΑ', ᾶς, ἡ, portæ antepagmentum, veſtibulum, limen. quaſi a φλάω, pro θλάω, percutio: quia pulſatur frequenter. vel q. θλία, a θλίβω, premo.

Φλίβω, Æol. pro θλίβω, premo, affligo.

ΦΛΙΔΑ'Ω, putreſco, putrefio, rumpor, lanior. q. a φλάω, contundo.

Φλόγεος, ου, ὁ, flammeus, ſplendidus. a φλέγω, uro.

Φλογι-

Φλογερὴν, flammeam, acc. ſing. f. g. a φλογερὸς, idem quod φλόγεος. quod vide.

Φλογίζω, inflammo. præſ. part. φλογίζων, ουσα, ον, inflammans. f. ίσω. perf. πεφλόγικα. a. 1. ἐφλόγισα. præſ. paſſ. φλογίζομαι. præſ. part. φλογιζόμενος, inflammatus. a. 1. ind. paſſ. ἐφλογίσθην, ης, η. quod a φλὸξ, γὸς, ἡ, flamma. Thema φλέγω, uro. Hinc φλόγεος, α, ον, flammeus.

Φλογὸς, gen. ſing. a φλὸξ, γὸς, ἡ, flamma Th. φλέγω, uro.

ΦΛΟΙΟ'Σ, ῦ, ὁ, cortex. quaſi a φλέω, quia fragilis: hinc φλοΐζω, decortico.

Φλοίσβοιο, gen. Jon. a φλοῖσβος, ου, ὁ.

ΦΛΟΙΣΒΟΣ, ου, ὁ, ſonitus aquæ, murmur, tumultus. hinc πολύφλοισβος, ου, ὁ, ἡ, multo ſtrepitu reſonans.

ΦΛΟ'ΜΟΣ, ου, ἡ, verbaſcum. herba.

ΦΛΟ'Ξ, γὸς, ἡ, flamma. a φλέγω, uro. fut. ξω.

Φλοῦν, acc. ſing. a φλόος, ῦς, ὁ, teges, ſtorea. Th. φλοιὸς, ῦ, ὁ, cortex.

Φλυαρέω, garrio. fut. ήσω. p. πεφλυάρηκα. a. 1. ἐφλυάρησα. quod a φλύαρος, nugator, nugæ. Th. φλέω, nugor.

Φλυαρία, ας, ἡ, garrulitas. φλύαρος, ου, ὁ, garrulus, nugæ. quod a φλύω, vel φλέω, nugor.

Φλυδάω, humeſco, flacceſco. a φλύω, tumeſco. Hinc & φλυδαρὸς, humidus.

Φλύζω, vel φλύω, idem quod φλέω, ferveo, nugor.

Φλυηρέω, Jonic. pro φλυαρέω. quod vide.

Φλύκταινα, puſtula ex fervore. ea & φλυκτὶς dicitur. a φλύζω, ferveo.

Φλύος, nugæ. Th. φλέω, nugor.

Φ O.

Φοβαθῇς, Dorice pro φοβηθῇς, metuas, 2. ſingul. a. 1. ſub. paſſ. a φοβέομαι.

Φοβέεσκον, Poet. pro ἐφόβουν, 3. plur. imperf. act. verbi φοβέω, timorem injicio, terreo. φοβέομαι, ῦμαι, timeo. Thema φέβομαι, idem.

Φοβεῖσθαι, præſ. inf. paſſ. a φοβέω.

Φοβερὸς, ὰ, ὸν, formidabilis, e. horrendus, a, um. in comp. φοβερώτερος. quod a φόβος, timor. Th. φέβομαι, timeo. p. m. πέφοβα.

Φοβεύμενος, Dor. pro φοβούμενος, præſ. part. paſſ. verbi φοβέω. quod vide.

Φοβέω, ῶ, timorem injicio, terreo. f. ήσω. p. πεφόβηκα. præſ. paſſ. φοβέομαι, ῦμαι, metuo, cum accuſ. præſ. imperat. paſſiv. φοβέε, ῦ, είσθω, είσθω, έεσθε, εῖσθε. imperf. ἐφοβεόμην, ούμην, έυ, ῦ, έετο, εῖτο. a. 1. paſſiv. ἐφοβήθην, ης, η, timui, & in 3. plur. ἐφοβήθησαν. aor. 1. imperat. paſſiv. φοβήθητι, ήτω, & in 2. plural. φοβήθητε. aor. 1. ſub. paſſ. φοβηθῶ, ῇς, ῇ, metuam, & in 2. plur. φοβηθῆτε. aor. 1. part. paſſ. φοβηθεὶς, εῖσα, έν, metuens. Quod a φόβος, timor. Th. φέβομαι, timeo. p. m. πέφοβα.

Φόβη, ης, ἡ, coma, juba leonis. a φοβέω, quia terrifica. Sed φοβῇ, 3. ſing. ſub. act. verbi φοβέω.

Φοβηθεῖσα, ης, ἡ, a. 1. part. paſſ. f. g. φοβήθητε, 2. plur. a. 1. imperat. paſſ. verbi ejuſdem.

Φοβηθῆναι, a. 1. inf. paſſ. φοβηθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. ſub. paſſ. verbi ejuſdem.

Φόβηθρον, ου, τὸ, terriculamentum. a φοβέω.

Φόβος, ου, ὁ, timor, metus. a præt. med. πέφοβα, verbi φέβομαι, timeo.

Φοβοῦ, præſ. imperat. paſſ. a φοβέω, ſed φόβου, gen. ſing. a φόβος, timor. φοβοῦμαι, φοβούμενος, præſ. ind. & part. paſſ.

Φοιβάω, Poet. pro καθαίρω, purgo, luſtro. Th. φοῖβος, purus.

Φοίβη, ης, ἡ, nomen mul. Gr. Luna.

Φοιβόλαμπτος, ου, ὁ, ἡ, Jonice pro φοιβόληπτος, Phœbi numine afflatus. Ex φοῖβος, Phœbus, & λαμβάνω, capio.

Φοῖβος, ου, ὁ, Phœbus, Apollo, Sol, qui φάος βίου. ſed φοῖβος, η, ον, purus, caſtus, ſplendidus. Hinc φοιβάζω, illuſtro.

Φοινήεις, εντος, ὁ, idem quod φοινικόεις, purpureus. Th. φοῖνιξ, ικος, ὁ, palma arbor, color ruber.

Φοινικάνθεμον ἦρ, ver purpureos flores habens. Ex φοῖνιξ, purpura, & ἄνθος, εος, τὸ, flos.

Φοινίκη, ης, ἡ, nomen regionis. Gr. palma.

Φοινίκεος, ία, ον, purpureus, a, um. Th. φοῖνιξ, purpura.

Φοινικόεις, εντος, ὁ, puniceus, purpureus. Th. φοῖνιξ.

Φοινικόκροκος, ου, ὁ, ἡ, ὁ φοινικῆν κρόκην ἔχων, puniceam tramam habens. quod a κρόκη, trama, filum, ſubtegmen.

Φοινικόλοφος, ου, ὁ, rubram criſtam habens. Epith. galli gallinacei. ex φοῖνιξ, & λόφος, ὁ, criſta galeæ.

Φοινικόπεζα, quæ rubrum pedem habet. a φοινίκεος, ία, ον, puniceus, ruber. Th. φοῖνιξ, & πέζα, ης, ἡ, malleolus pedis.

Φοινικοστερόπας, α, ὁ, Dor. pro φοινικοστερόπης, ου, ὁ, Epith. Jovis, rubra, ſeu rutila fulmina jaculantis. Ex φοῖνιξ, purpura, & στεροπὴ, ἡ, fulgor. Th. ἀστράπτω, fulguro.

Φοινικόστολος, ου, ὁ, Phœnicum more inſtructus, aut armatus. Ex φοῖνιξ, & στολὴ, ἡ, ſtola, veſtis oblonga. Them. στέλλω, orno. p. m. ἔστολα.

Φοινίκων, gen. plur. a φοῖνιξ. quod vide.

ΦΟΙ'ΝΙΞ, ικος, ὁ, palma arbor. phœnix. nomen avis, & viri, & nomen portus. purpura, puniceus color. & adject. ruber, rufus. (q. a φόνος, cædes, ſanguis.) Hinc φοινίκεος, ου, ὁ, phœniceus, puniceus. φοινικὶς, ίδος, ἡ, veſtis puniceι coloris; item purpureus amictus. φοινίσσω, rubefacio.

Φοίνιος, cruentus. a φόνος, cædes.

Φοίνισσα ἐμπολὰ, phœnicia mercatura. φοίνισσα φλὸξ, rutila flamma.

Φοινίσσετο, 3. ſingul. imperf. paſſ. Jon. verbi φοινίσσω, rubefacio. Th. φοῖνιξ, ικος, ὁ, color ruber.

Φοινίχθην, a. 1. ind. paſſ. Jon a φοινίσσω, rubefacio, cruento. Th. φοῖνιξ.

Φοίτα, ibat, 3. ſingul. imperf. act. pro ἐφοίτα, verbi φοιτάω. quod vide.

ΦΟΙΤΑ'Ω, ito, ventito. inſanio. f. ήσω. p. πεφοίτηκα. Hinc φοίτησις, εως, ἡ, itatio, ventitatio. φοίτης, ου, ὁ, præco. φοιτὰς, άδος, ἡ, inſana, furioſa.

Φοιτέω, Jon. pro φοιτάω.

Φοιτῇ, Dor. pro φοιτᾷ, ᾷς, 3. ſingul. præſ. φοιτάω. Sic φοιτῇς, Dor. pro φοιτᾷς, 2. ſing. præſ.

Φοιτίζω, idem quod φοιτάω.

Φοιτῶν, præſ. part. act. φοιτῶσι, 3. pl. præſ. ind. act. vel ſub. verbi φοιτάω.

ΦΟΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, ſquama, ut piſcium, aut ſerpentum. q. a φλύω: ſquamæ velut bulliunt ex animantibus.

Φολκὸς, ῦ, ὁ, ſtrabus, qui habet oculos diſtortos. q. φαολκὸς, a φάος, & ἕλκω, traho.

Φονεὺς, έος, ὁ, homicida. a φόνος. quod vide.

Φονεύω, occido. f. εύσω, & in 1. pl. φονεύσομεν. perf. πεφόνευκα. a. 1. ἐφόνευσα. Thema φένω, idem.

Φονέως, gen. ſing. Att. a φονεύς.

Φόνος, ου, ὁ, cædes, homicidium. a præt. med. πέφονα, verbi φένομαι, vel φένω, occido.

ΦΟ'ΞΙΝΟΣ, ου, ὁ, nomen piſcis.

ΦΟΞΟ'Σ, ῦ, ὁ, cujus caput eſt acutum, & velut turbinatum. quaſi a φάος, & ὀξύς.

Φορὰ, ᾶς, ἡ, latio, actio τοῦ φέρεσθαι, onus, a φέρω, porto. fut. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα. p. m. inuſitat. πέφορα.

Φορβὰς, equa, quia foris φέρβεται, gregalis, non domeſtica. Eſt autem φορβὰς, ὁ, ἡ, alumnus, φορβὴν ſuppeditans: ut φορβὰς γῆ, alma terra, quæ alit: & paſſive φορβὰς, qui alitur in grege cum aliis: cui opponitur σιτίας, qui domi τρέφεται. φορβὰς γυνὴ, quæ ſe φέρβει, proſtitutione corporis.

Φορβειὰ, eſca, φορβή. Et uſurpatur pro capiſtro.

Φορβὴ, ῆς, ἡ, pabulum, eſca. a φέρβω, alo. q. φέρω βίον.

Φορείτω, 3. ſing. imperat. præſ act. verbi φορέω, fero, porto. Th. φέρω, idem.

Φορέοισι, Dor. pro φορέουσι, geſtant, 3. plur. præſ ind. a φορέω, pro φέρω. Sic & φορέεσθαι, pro φέρεσθαι.

Φορέοντα, accuſ. ſing. part. præſ. verbi φορέω. quod vide.

Φορεύμενος, Dor. pro φορούμενος, præſ. part. paſſ. verbi φορέω, geſto. them. ejuſdem.

Φορεῦντος, ferentis, Dor. pro φοροῦντος, gen. ſingul. præſ. part. activ. a φορέω, pro φέρω.

Φορέω, ῶ, fero, geſto. f. ήσω. perf. πεφόρηκα. a. 1. ἐφόρησα. a φορὸς, ῦ, ὁ, ferens, quod a p. m. πέφορα, verbi φέρω, fero.

Φορῆναι, tuliſſe, a. 1. inf. act. verbi φοραίνω, fero. f. ανῶ. a. 1. ἐφόρηνα. Thema φέρω, fero.

Φόρκυν, υνος, ὁ, portus: quia naves in eum φέρονται. Eſt & φόρκων, ωνος, ὁ, & φόρκυς, nomen monſtri marini. dat. φόρκυϊ, pro φόρκυνι. in accuſ. φόρκυν.

Φόρμιγγ', pro φόρμιγγι, dat. ſingul. a φόρμιγξ, γγος, ἡ, cithara.

ΦΟ'ΡΜΙΓΞ, γγος, ἡ, cithara, teſtudo. q. quæ ἐπ' ὤμοις φέρεται. hinc φορμίζω, citharam pulſo.

Φορμικτὰς, α, ὁ, Dor. pro φορμικτὴς, ῦ, ὁ, citharœdus. Th φόρμιγξ, ἡ, cithara.

ΦΟΡΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, ſporta, corbis, calathus, quo aliquid φέρεται.

Φοροῖσαι, ferentes, Dor. pro φοροῦσαι, nom. pl. part. act. f. g. contract. a φορέω.

Φόρον, ου, τὸ, forum. παρὰ τὸ φέρειν, quod eo omnia ferantur venalia. φόρον Ἀππίου, nomen oppidi in Latio, Forum Appii.

Φόρος, ου, ὁ, tributum, quod φέρεται, infertur. φορὸς, ῦ, ὁ, ferax, ferens. Thema φέρω.

Φοροῦντα, acc. ſing. part. præſ. act. verbi φορέω, geſto, habeo. quod vide.

Φορτηγὸς, ῦ, ὁ, bajulus. Ex φόρτος, ου, ὁ, onus, & ἄγω, duco.

Φορτί', pro φορτία, onera, nom. pl. a φορτίον, ου, τὸ, idem quod φόρτος, ου, ὁ, onus.

Φορτίζεσθαι, imponito, præſ inf. paſſ. pro imperat. verbi φορτίζω, onero, cum acc. fut. ίσω. p. πεφόρτικα. perf. paſſ. πεφόρτισμαι. perf. part. πεφορτισμένος, η, ον, oneratus, onuſtus. Th. φόρτος, ου, ὁ, onus.

Φορτικὸς, onerarius. item Metaph. moleſtus. ejuſdem them.

ΦΟ'ΡΤΟΣ, ου, ὁ, onus: res moleſta, & odioſa. q. φέρτος, a φέρω. hinc φορτίον, ου, τὸ, idem. φορτικὸς, ῦ, ὁ, onerarius. φορτίζω, onero.

Φορτουνάτος, ου, ὁ, nomen viri. Latin. Fortunatus.

Φόρυς, podex. a φορύω, inquino.

Φορυτὸς, ῦ, ὁ, quiſquiliæ. Th. φορύω.

ΦΟΡΥ'Ω, φορύσσω, & ύττω, pinſo, miſceo, fœdo. q. a φύρω. Hinc φορυτὸς, ῦ, ὁ, quiſquiliæ.

Φόως, idem quod φῶς, Metaphor. pro ſalute, auxilio, & victoria. a φάος, εος, τὸ, lux, ſalus. Th. φάω, luceo.

Φ P.

Φραγέλλιον, ου, τὸ, flagellum. Ex Lat. & eſt diminut. a flagrum, quod eſt ſcutica, qua ſervi cædebantur: ſic dicta, quod pars corporis ea percuſſa quaſi flagret, hoc eſt, ardeat.

Φραγελλόω, ῶ, flagello. fut. ώσω. perf. πεφραγέλλωκα. a. 1. ἐφραγέλλωσα. a. 1. part. act. φραγελλώσας, αντος, ὁ. vide in φραγέλλιον.

Φραγῇ, obſtruatur, 3. ſingul. aor. 2. ſub. paſſiv. φραγήσομαι, ῃ, εται, f. 2. ind. paſſ. verbi φράσσω, ſepio, occludo. quod vide.

Φραγμὸς, ῦ, ὁ, ſeptum. a φράσσω, ſepio.

Φραδάζω, indico, declaro. a φράδη, cognitio. Th. φράζω, memoro, dico. a. 2. ἔφραδον. p. m. πέφραδα.

Φράδεν, dixit, Jon. pro ἔφραδεν, 3. ſing. a. 2. ind. activ. verbi φράζω, dico. p. m. πέφραδα.

Φράδη, ης, ἡ, cognitio, prudentia. hinc φραδὴς, έος, ὁ, ἡ, conſultus, prudens. ab eodem them.

Φραδμοσύνῃσι, dativ. pl. Jon. pro φραδμοσύναις, a φραδμοσύνη, ης, ἡ, conſilium. Th. φράζω, dico.

Φράδμων, ſeu φράσμων, ſolers, conſultus, peritus. ab eodem verbo.

Φράζεαι, Jon. pro φράζῃ, deliberas, 2. ſing. præſ. paſſ. verbi φράζω.

Φράζeo, Jon. pro φράζου, præſ. imperat. paſſ. verbi ejuſdem.

Φράζεσθαι, præſ. inf. paſſiv. φραζέσθω, 3. ſing. imperat. paſſ. verbi φράζω.

Φράζεσκε, Jon. pro ἔφραζε, 3. ſing. imperf. act. verbi φράζω.

Φράζετο, Jon. pro ἐφράζετο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi ejuſdem.

Φράζευ, Dor. pro φράζου, cogitato, præſ. imperat. paſſ. ejuſdem verbi.

ΦΡΑ'ΖΩ, dico, memoro, ediſſero: jubeo, judico. f. άσω. perf. πέφρακα. aor. 1. ἔφρασα. a. 1. imperat. activ. φράσον, άτω, ediſſere. a. 2. ἔφραδον. præſ. med. φράζομαι, video, perſpicio, intelligo. perf. paſſ. πέφρασμαι, σαι. perf. med. πέφραδα. Hinc φράσις, εως, ἡ, eloquutio, genus loquendi. μεταφράζω, in aliam linguam transfero, interpretor. μετάφρασις, εως, ἡ, interpretatio. μεταφραστὴς, ῦ, ὁ, interpres. παραφράζω, juxta loquor; item latius explico. περιφράζω, circumloquor. περίφρασις, εως, ἡ, circumlocutio. ἀφράδμων, ονος, ὁ, ἡ, inconſultus, inconſideratus. ἀφραδὴς, έος, ὁ, ἡ, idem. ὁμοφράδμων, ονος, ὁ, ἡ, unanimis, concors.

Φραξάμενος, ῦ, ὁ, munitus, aor. 1. part. med. verbi φράσσω, munio. f. ξω.

Φρασαίατο, dicantur, Jon. pro φράσαιντο, 3. pl. a. 1. opt. med. verbi φράζω, dico. f. φράσω. a. 1. med. ἐφρασάμην.

Φράσαντα, acc. ſing. a. 1. part. act. f. 2. a φράζω, dico.

Φράσδεν, dicere, Dor. pro φράζειν, præſ. inf.

Φρασὶ, Dor. pro φρεσὶ, mentibus, dat. plur. a φρὴν, ενὸς, ἡ, mens.

Φράσις, εως, ἡ, eloquutio, genus loquendi. ab eodem them.

Φρασόμεσθα, Poet. pro φρασόμεθα, conſultabimus, 1. plur. fut. 1. med. verbi φράζομαι, ſeu φράζω.

Φράσον, άτω, ediſſere, a. 1. imperat. act. verbi ejuſdem.

Φρασσόμεθα, gem. σ, pro φρασόμεθα, 1. pl. f. 1. med. a φράζω.

ΦΡΑ'ΣΣΩ, ſive ττω, ſepio, munio; item obturo, occludo. f. φράξω. præt. πέφραχα. aor. 1. ἔφραξα, ας, ε, & in 3. pl. ἔφραξαν. a. 2. ind. act. ἔφραγον, ες, ε. perf. paſs πέφραγμαι, ξαι, κται. aor. 2. paſs. ἐφράγην, ης, η, obſtructus fui. aor. 2. ſub. paſſiv. φραγῶ, ῇς, ῇ. fut. 2. paſs. φραγήσομαι, ῃ, εται, obſtruar, interrumpar. Hinc φράγμα, ατος, τὸ, ſepimentum, ſeptum, ſepes. φραγμὸς, ῦ, ὁ, idem. φρακτὸς, ῦ, ὁ, ſeptus, munitus. καταφράττω, armis circumquaque munio: unde ἱππεὺς κατάφρακτος, eques cataphractus.

Φραστέον, dicendum. adject. verbale a φράζω, dico.

Φρασώμεθ', cogitemus, 1. pl. a. 1. ſub. med. verbi φράζω, dico.

Φράτορες, ων, οἱ, contribules. Th. φρατρία.

ΦΡΑ'ΤΡΙΑ, ſeu φρατρία, ας, ἡ, curia. Hinc φράτριος, ῦ, ὁ, ἡ, curialis, ad curiam pertinens. φράτωρ, ορος, ὁ, ejuſdem curiæ conſors. φρατὴρ, ερος, ὁ, idem.

Φρυάγμα, ατος, τὸ, faſtus. a φρυάττομαι, fremo, inſoleſco.

Φραχθεὶς, ſeptus, a. 1. part. paſs. a φράσσω, ſepio. fut. ξω. aor. 1. paſs. ἐφράχθην.

ΦΡΕ'ΑΡ, Poetic. φρεῖαρ, ατος, τὸ, puteus. q. a φρέω, emitto.

Φρεῖν, ferre, per ſyncop. pro φέρειν, præſ. inf. verbi φέρω.

Φρεναπατάω, decipio. f. ήσω. perf. πεφρεναπάτηκα. q. φρένα ἀπατάω, mentem decipio.

Φρένας, accuſ. plural. a φρὴν, ἡ, mens. φρένες, αἱ, intelligentia. φρεναπάτης, ῦ, ὁ, mentium deceptor. Ex iiſdem them.

Φρενήρης, ὁ, ἡ, mentis compos. ex φρὴν, ἡ, mens, & ἄρω, apto.

Φρενοβλαβὴς, ὁ, ἡ, mente captus, deſipiens. ex φρὴν, & βλάπτω, lædo.

Φρενῶν κράτος, pro ipſa prudentia Poetice ſumitur.

Φρὲς, fer, aor. 2. imperat. activ. a φρῆμι. Niſi φρὲς, pro φέρ, quod per ſyncopen pro φέρε, præſ. imperat. verbi φέρω, fero.

Φρεσὶ, & φρεσὶν, dativ. plural. a φρὴν, ἡ, mens.

ΦΡΕ'Ω, emitto. fut. φρήσω. q. a φέρω.

Φρῆγμα, Jon. pro φράγμα, ατος, τὸ, ſeptum. Th. φράσσω.

ΦΡΗ'Ν, φρενὸς, ἡ, mens, ſapientia. φρένες, præcordia. q. a φέρω, ut ſit quaſi φερὴν: quo animus corpus agit, & fert quo velit. Hinc φρονέω, q. φρενέω, ſapio; item delibero, cogito. fut. ήσω. φρόνημα, ατος, τὸ, cogitatio. φρόνησις, εως, ἡ, prudentia, intelligentia. φρόνιμος, ῦ, ὁ, ἡ, prudens: ἄφρων, ονος, ὁ, ἡ, amens. εὐφραίνω, lætitia afficio. εὐφροσύνη, ης, ἡ, lætitia. κενόφρων, ονος, ὁ, ἡ, vana cogitans. μεγαλόφρων, ονος, ὁ, ἡ, magnanimus: σώφρων, ονος, ὁ, ἡ, prudens; item moratus, temperans. σωφροσύνη, ης, ἡ, prudentia; item temperantia. σωφρονέω, ſanæ mentis ſum, prudens ſum; item temperanter, & modeſte me gero. σωφρονίζω, ad ſanam mentem reduco; item caſtigo, emendo. σωφρονισμὸς, ῦ, ὁ, caſtigatio, emendatio. ταπεινόφρων, ονος, ὁ, ἡ, qui eſt animo humili, & abjecto. ταπεινοφροσύνη, ης, ἡ, animi humilitas.

Φρήτρη, Jon. pro φρατρία, ας, ἡ, curia, ſodalitas, tribus.

Φρήτωρ, Jon. pro φράτωρ, contribulis. vide etiam in φρατρία.

Φρικαλέας, accuſ. plural. fœm. gen. a φρικαλέος, idem quod φρικώδης, horribilis. Them. φρὶξ, ικὸς, ἡ, fremitus maris.

Φρίκη, ης, ἡ, vide in φρὶξ.

Φριμάσσεο, Jon. pro φριμάσσου, præſ. imperat. paſſ. a φριμάσσομαι.

Φριμάσσομαι, flatum naribus emitto: fremo. q. a βρέμω, fremo.

Φριμάσσεται, Dor. pro φριμάσσεται. vide φριμάσσομαι.

ΦΡΙ'Ξ, ικὸς, ἡ, maris, vel fluctuum fremitus. quaſi a φρίσσω. hinc φρίκη, ης, ἡ, idem. Tum horror frigoris, & febrilis. hinc φρίσσω, vel ττω, horreo. fut. ξω. φρικτὸς, ῦ, ὁ, horrendus, horribilis.

Φρίξος, ῦ, ὁ, quis iſte fuerit, vide Pindar. Pythior. Ode 4. 251. 1. & Græca Scholia.

Φρίσσεν, Jonic. pro ἔφρισσεν, imperf. activ. verbi φρίσσω, horreſco. quod vide.

Φρίσσουσ', pro φρίσσουσι, 3. plur. præſ. ind. verbi φρίσσω. quod vide.

Φρίσσω, vel ττω, horreſco: item cum horrore reformido. cum accuſ. q. θρίσσω. Metaphor. a capillis ducta, quos metus erigit, & horrere facit. futur. φρίξω. perf. πέφρικα. aor. 1. ἔφριξα. perf. paſſ. πέφριγμαι, ξαι, κται. unde φρικτὸς, ή, όν, tremendus, a, um. Th. φρὶξ. quod vide.

Φροιμιάσαι, a. 1. inf. Att. pro προοιμιάσαι, verbi φροιμιάζω, ſeu ομαι, exordio utor. quod a φροίμιον, Attic. pro προοίμιον, exordium. Th. οἴμη, ης, ἡ, via, ſemita.

Φρόνει, 2. ſing. imperat. activ. φρονεῖν, præſ. inf. φρονέῃ, 3. ſing. ſub. præſ. act. verbi φρονέω. quod vide.

Φρονεόντων, gen. plur. part. præſ. act. verbi φρονέω.

Φρονέω, (q. φρενέω,) intelligo, cogito, ſapio, ſtatuo, deſidero. curo. præſ. imper. φρόνεε, ει, & in plur. έετε, εῖτε. imperf. ἐφρόνεον, ουν, ſolicitus eram. f. ήσω. perf. πεφρόνηκα. præſ. paſſ. φρονέομαι, ῦμαι, ſentior. præſ. imperat. paſſ. φρονέου, ῦ, εέσθω, είσθω. Them. φρὴν, ενὸς, ἡ, mens.

Φρόνημα, ατος, τὸ, cogitatio, animus: item deſiderium, voluntas. quod a φρονέω. Th. φρὴν.

Φρόνησις, εως, ἡ, prudentia. ab eodem them.

Φρόνιμος, ῦ, ὁ, ἡ, prudens. comparat. φρονιμώτερος, prudentior. hinc φρονίμως, adverb. prudenter. Them. φρὴν, mens.

Φρονῶντες, nom. plur. part. præſ. act. verbi φρονέω. quod vide.

Φροντίδος, genit. ſing. a φροντὶς, quod vide.

Φροντίζετε, curatis, 2. plur. præſ. ind. vel imperat. act. verbi φροντίζω, quod vide.

Φροντίζω, curo, ſtudeo. fut. ίσω. perf. πεφρόντικα. a. 1. ἐφρόντισα. aor. 1. ſub. activ. φροντίσω, ῃς, ῃ, & in 1. plural. φροντίσωμεν. a. 2. ind. activ. ἐφρόντιδον. Thema φροντὶς, ίδος, ἡ, cura. q. a φρονέω.

ΦΡΟΝΤΙ'Σ, ίδος, ἡ, cura, cogitatio, ſolicitudo. (q. φρόνησις, a φρονέω.) Hinc φροντίζω, cogito, curam gero. φροντιστὴς, ῦ, ὁ, commentator. φροντιστήριον, ῦ, τὸ, ſchola: locus, in quo cogitationes noſtras explicamus.

Φροῦδος, evanidus. a προὔδα, quaſi abiit, diſparuit.

Φρούρει, cuſtodi, præſ. imperat. activ. a φρουρέω. quod vide.

Φρουρέω, ῶ, præſidio teneo, cuſtodio, cum accuſ. imperf. ἐφρούρεον, ουν, εες, εις, εε, ει. fut. φρουρήσω. perf. πεφρούρηκα. præſ. paſſ. φρουρέομαι, ῦμαι, præſidio teneor, cuſtodior. quod a φρουρὸς, ῦ, ὁ, cuſtos, miles præſidiarius. comp. ex πρὸ, & ὅρος, ῦ, ὁ, cuſtos.

Φρουρῶμες, excubias agamus, Doric. pro φρουρῶμεν, 1. plural. præſ. ſub. activ. a φρουρέω. quod vide.

Φρυάσσω, vel ττω, fremo. proprie de equo feroci, & hinniente. fut. ξω. p. πεφρύαχα. a. 1. ἐφρύαξα. uſitatius eſt φρυάττομαι. quod vide.

ΦΡΥΑ'ΤΤΟΜΑΙ, fremo: inſoleſco, ferocio. q. a φὺρ. hinc φρύαγμα, ατος, τὸ, fremitus. φρυαγμὸς, ῦ, ὁ, idem. φριμάσσομαι, idem cum φρυάττομαι.

Φρύγανον, ῦ, τὸ, cremium, virgultum aridum. in plural. τὰ φρύγανα. a φρύγω, ſicco.

Φρυγία, ας, ἡ, & Jon. ης, Phrygia, regio in minori Aſia: Gr. torrida.

Φρύγιον, ῦ, τὸ, frictorium, id eſt, inſtrumentum frigendi. Sed φρύγιον, cantilena incitans ad arma. a Phrygibus.

Φρύγιος, ῦ, ὁ, aridus. proprie talis factus frigendo, τῷ φρύγειν. Eſt & φρύγιος, Phrygius. gentile.

ΦΡΥ'ΓΩ, φρύσσω, vel ττω, torreo, torrefacio, frigo. hinc φρυγμὸς, ῦ, ὁ, torrefactio, frixio. φρυκτὸς, ῦ, ὁ, toſtus, torrefactus. φρύγιος, ῦ, ὁ, aridus. φρύγανον, ῦ, τὸ, cremium, virgultum aridum.

Φρυκτὸς

Φρυκτὸς, ῦ, ὁ, torridus. Subſtantive varia notat, ut faba fricta. calculus judiciarius. fax, qua hoſtium adventus ſignificatur. ſors μαντικὴ, &c. Th. φρύγω.

Φρυκτωρὸς, qui φρυκτὸς ὁρᾷ, obſervator ignium prænuntiorum.

Φρῦνος, ῦ, ὁ, rubeta, rana venenoſa. q. a φορμύω, fœdo: quia fœdum eſt animal.

Φρὺξ, φρυγὸς, ὁ, Phrygiæ incola. Prov. Sero ſapiunt Phryges.

Φρυξῶ, torrebit, Dor. pro φρύξει, 3. fut. 1. a φρύγω.

Φρύσσω, vel ττω, idem quod φρύγω.

Φρῶ, per ſyncop. pro φέρω, fero.

Φ Υ.

Φῦ, caluit, Jon. pro ἔφυ, 3. ſingul. a. 2. verbi φῦμι, inuſit. aor. 2. ἔφυν. a. 2. inf. φῦναι. a. 2. part. φὺς. Thema φύω, gigno.

Φυὰ, ᾶς, ἡ, Poet. pro φύσις, εως, ἡ, natura, naturæ ſolertia. Thema φύω, naſcor.

Φυγαδεύομαι, in exilium pellor. a th. φεύγω, fugio. f. φεύξομαι. a. 2. ἔφυγον. hinc φυγὴ, ῆς, ἡ, fuga.

Φυγεῖν, a. 2. inf. act. verbi φεύγω, fugio. a. 2. ἔφυγον.

Φύγελος, ου, ὁ, nomen viri. Gr. hominum oculos fugiens.

Φύγεσκε, pro ἔφυγε, Jon. 3. ſing. a. 2. ind. verbi φεύγω, fugio.

Φυγὴ, ῆς, ἡ, fuga. Sed φύγῃ, eſt 3. ſing. a. 2. ſub. act. ut & φύγῃσιν, pro φύγῃ, per paragogen τῦ σι. & in 2. plur. φύγητε, verbi φεύγω.

Φυγοδικῶ, tergiverſor. q. φεύγω δίκην.

Φύγοις, οι, 2. & 3. ſingular. a. 2. optat. act. & in 1. plur. φύγοιμεν, verbi ejuſdem.

Φυγόξενος, ου, ὁ, ὁ φεύγων τὰς ξένους, hoſpites fugiens. Vel pro ἄξενος, qui fugat hoſpites, inhoſpitalis, inhumanus erga hoſpites. Ex φεύγω, fugio, & ξένος, hoſpes.

Φυὲν, a. 2. part. n. g. a φυεὶς, εῖσα, ὲν, verbi φύω, naſcor. quod vide.

Φύεται, 3. ſing. præſ. paſſ. φύεσθαι, præſ. inf. verbi φύομαι, ſeu φύω, ſum, gigno.

Φύζα, ης, ἡ, fuga cum timore, Jon. pro φυγὴ. Th. φεύγω, fugio.

Φυζακινὸς, ῦ, ὁ, fugax. a φύζα, fuga. quod vide.

Φυὴ, ῆς, ἡ, natura, indoles. acc. φυὰν. Th. φύω, naſcor.

Φυῇ, 3. ſing. a. 2. ſub. paſſ. a φύω, naſcor. f. φύσω. a. 2. ἔφυν.

Φυιῶ, Dor. pro φύσω.

Φυκιόεις, εντος, ὁ, algoſus. Th. φῦκος, εος, τὸ, fucus, alga.

Φυκὶς, ἰχθὺς ſaxatilis.

ΦΥ͂ΚΟΣ, εος, τὸ, fucus, alga, herba marina, unde lana inficitur, & vultus tingitur. hinc φυκιόεις, algoſus. q. a φύω, quia in eo facile naſcitur.

Φυκτὸς, ῦ, ὁ, evitabilis. a φεύγω, fugio.

Φῦλ', pro φῦλα, nom. plur. a φῦλον, ου, τὸ, idem quod φυλὴ, tribus, &c.

Φυλαδὸν, adverb. per tribus, tributim. Th. φυλὴ, tribus.

Φυλακὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro φυλακὴ, ἡ, cuſtodia. Th. φυλάσσω, cuſtodio.

Φύλακες, nom. plur. a φύλαξ, ακος, ὁ, cuſtos, & in dativ. pl. Jon. φυλάκεσσι. Th. φυλάσσω, cuſtodio.

Φυλακὴ, ῆς, ἡ, carcer, tutela. in dat. pl. Jon. φυλακῇσι. Sed φυλακαὶ, propr. loci. Th. ejuſdem.

Φυλακίζω, in carcerem conjicio, pertraho. f. ίσω. perf. πεφυλάκικα. hinc φυλακίτης, carcerarius. Th. ejuſd.

Φυλακτέον, cuſtodiendum. verbale a φυλάσσω.

Φυλακτὴρ, ῆρος, ὁ, cuſtos, in plur. φυλακτῆρες. a φυλάσσω, cuſtodio.

Φύλακος, ὁ, Jon. pro φύλαξ, cuſtos.

Φυλακτήρια, ων, τὰ, Phylacteria, conſervatoria, quibus memoria legis conſervabatur. a φυλακτὴρ. quod vide.

Φυλακτικὸς, ή, ὸν, habens vim τῦ φυλάττειν.

Φύλαξ, ακος, ὁ, cuſtos, ſervator. Th. φυλάσσω, cuſtodio.

Φυλάξαι, a. 1. inf. act. verbi ejuſdem.

Φύλαξαι, a. 1. imperat. med.

Φυλαξάτε, 2. plur. a. 1. imperat. act. verbi ejuſdem.

Φυλάσσαι, Jon. pro φυλάξαι, a. 1. inf. act. verbi φυλάσσω, cuſtodio. f. ξω.

Φυλασσέμεναι, Att. & Dor. pro φυλάσσειν, præſ. inf. verbi ejuſdem.

Φυλάσσοισι, cuſtodiunt, Æolic. pro φυλάσσουσι, 3. pl. præſ. ind. verbi φυλάσσω.

ΦΥΛΑ'ΣΣΩ, vel ττω, cuſtodio, tueor. excubo, obſervo: caveo, vito. q. a φυλὴ, quod φύλακας haberent αἱ φυλαὶ. vel ſit quaſi πυλάσσω. non .n. eſt urbs in tuto, niſi portæ occludantur. fut. φυλάξω. p. πεφύλαχα. a. 1. ἐφύλαξα. a. 1. imperat. act. φύλαξον, άτω, & in 2. plur. φυλάξατε. præſ. paſſ. φυλάσσομαι, caveo. cuſtodior. a. 1. med. ἐφυλαξάμην, ω, ατο, obſervavi. perf. paſſ. πεφύλαγμαι, ξαι, κται. hinc φυλακτὴρ, ῆρος, ὁ, cuſtos, vigil. φυλακτηρία, ας, ἡ, cuſtodia, excubiæ. φυλακτήριον, ου, τὸ, ſtatio excubitorum, ſeu vigilum: item præſidium, munimentum, arx. φύλαξ, ακος, ὁ, cuſtos; item excubitor, vigil. φυλακὴ, ῆς, ἡ, cuſtodia; item excubiæ. νομοφύλαξ, ακος, ὁ, legum cuſtos, vel præſes.

Φυλαττόμενος, præſ. part. paſſ. a φυλάττω, ſeu σσω.

Φυλείδης, Phylides. nom. propr.

ΦΥΛΗ', ῆς, ἡ, tribus, Athenis decima urbis pars, claſſis. q. a φύω, gigno. φῦλον, ου, τὸ, natio, genus. φυλέτης, ου, ὁ, tribulis, qui eſt ex eadem tribu. ἀλλόφυλος, ου, ὁ, ἡ, qui eſt ex alia tribu. ὁμόφυλος, ου, ὁ, ἡ, qui ejuſdem eſt tribus. σύμφυλος, ου, ὁ, ἡ, idem.

Φύλλα, τὰ, folia. hinc φύλλ' ἀοιδῶν, folia Poetarum. a φύλλον.

Φυλλὰς, άδος, ἡ, foliorum acervus. Th. φύλλον.

Φύλλινος, η, ὁ, foliaceus, ex foliis factus. ex eodem them.

ΦΥ'ΛΛΟΝ, ου, τὸ, folium: frons, dis. q. a φύω, naſcor. ſeu quod verno tempore φύλλα φύει λίαν. hinc ἐννοσίφυλλος, ου, ὁ, quatiens, ſeu agitans frondes. πεντάφυλλον, ου, τὸ, quinquefolium, herba. χαιρέφυλλον, ου, τὸ, oleris genus.

Φυλλοστρὼς, ῶτος, ὁ, foliis conſtratus. ex φύλλον, τὸ, folium, & στρῶμα, τὸ, ſtratum. quod a στρώννυμι, ſterno. Th. στορέω, idem.

Φυλλόφορος, ου, ὁ, folia ferens. Ex φύλλον, ου, τὸ, folium, & φέρω, fero.

Φῦλον, ου, τὸ, idem quod φυλὴ, ἡ, tribus.

Φύλοπις, ιδος, ἡ, pugna, clamor bellicus. a φῦλον, ſeu φυλὴ, ἡ, natio, gens, & ὂψ, ὀπὸς, ἡ, vox. q. clamor nationum. vel quaſi ἡ τῶν φύλων ὄπις, id eſt, ultio. quod bellis puniat Deus homines.

Φῦμα, vomica, tumor præter naturam φυόμενος.

Φῦναι, naſci, a. 2. inf. act. verbi φῦμι, vel φύω, naſcor. fut. φύσω. a. 2. ἔφυν, a. 2. part. φὺς, & in acc. φυόντα.

Φυόντο, naſcebantur, Jon. pro ἔφυοντο, 3. plur. imperf. paſſ. verbi φῦμι. Th. φύω, naſcor.

Φύξηλις, ὁ, ἡ, profugus, exſul: fugax, timidus. a φεύγω, & ἅλις, ſatis, adv.

Φυομένῳ, naſcenti, dat. ſing. part. præſ. paſſ. verbi φύω, naſcor.

Φύοντι, Dor. pro φύουσι, naſcuntur, 3. pl. verbi φύω, naſcor.

Φύραμα, ατος, τὸ, maſſa luti, farina aqua ſubacta. quod a φυράω, miſceo: ſubigo. f. άσω. perf. πεφύρακα. perf. paſſ. πεφύραμαι. Th. φύρω, miſceo.

Φύρασον, a. 1. imperat. act. verbi φυράω. vide in φύραμα.

Φύρειν, præſ. inf. act. a φύρω.

ΦΥ'ΡΩ, miſceo: inquino, perfundo, rigo, pinſo. fut. φυρῶ, & Æol. φύρσω. p. πέφυρκα. perf. paſſ. πέφυρμαι. hinc φύρμα, ατος, τὸ, ſordes. φυρμὸς, ῦ, ὁ, inquinamentum. φυράω, miſceo, macero, ſubigo. φύραμα, ατος, τὸ, maſſa farinæ ſubactæ.

Φὺς, φύντος, ὁ, a. 2. part. act. verbi φῦμι, vel φύω, naſcor. a. 2. ἔφυν.

Φῦσα, vel φύσσα, ης, ἡ, follis. Thema φυσάω.

Φυσαθεὶς, ῆσα, ὲν, Dor. pro φυσηθεὶς, inflatus, a. 1. part. paſſ. a φυσάω, inflo.

Φῦσαι, a. 1. inf. act. verbi φύω, gigno. f. ύσω. a. 2. ἔφυν.

Φυσαλὶς, ίδος, ἡ, bulla in aqua naſcens. a φυσάω, inflo.

Φύσας, αντος, ὁ, & in fœm. gen. φύσασα, ης, ἡ, a. 1. part. act. verbi φύω, naſcor. alii per ſync. pro φυσήσας, dici volunt, a φυσάω.

ΦΥΣΑ'Ω, & φυσιάω, ſufflo, inflo. f. ήσω. Hinc φύσημα, ατος, τὸ, flatus, inflatio. φυσητὴρ, ῆρος, ὁ, flabellum; item follis. φῦσα, vel φύσσα, ης, ἡ, follis. φυσαλὶς, ίδος, ἡ, bulla in aqua naſcens: item tibia, ſeu fiſtula. φύσαλος, ου, ὁ, bufo. φῦσιγξ, γγος, ἡ, veſicula, ſeu puſtula in manibus, aut pedibus. φυσιάω, anhelo. item inflo.

Φύσει, producet, 3. ſing. f. 1. a φύω, gigno. Poteſt etiam eſſe dat. ſing. a φύσις, εως, ἡ, natura, a φύω.

Φυσίγναθος, ου, ὁ, nomen propr. Ranæ. q. buccas inflans. Ex φυσάω, inflo, & γνάθος, ου, ἡ, maxilla.

Φῦσιγξ, γγος, ἡ, veſicula, ſeu puſtula in manibus, vel pedibus. Thema φυσάω, inflo.

Φυσίζοος, ου, ad victum generans neceſſaria. Epith. terræ. Ex φύω, naſcor, & ζάω, vivo. vel q. φύουσα ζῶα, gignens animalia.

Φυσικὸς, ή, ὸν, naturalis, e. hinc adv. φυσικῶς, naturaliter. Quod a φύσις, natura. Th. φύω, naſcor.

Φυσιόω, ῶ, inflo. f. ώσω. perf. πεφυσίωκα. præſ. paſſ. φυσιόομαι, οῦμαι, inflor, turgeo. perf. paſſ. πεφυσίωμαι. perf. part. paſſ. πεφυσιωμένος, η, ον, inflatus, a, um. Th. φυσάω, inflo.

Φύσις, εως, ἡ, natura, recta ratio. ſtatura. dat. ſing. φύσει. acc. φύσιν. Th. φύω, naſcor.

Φυσίωσις, εως, ἡ, tumor, inflatio animi. a φυσιόω, ῶ, inflo. Thema φυσάω, idem.

Φύσκη, ης, ἡ, veſica, quia inflata. a φυσάω, inflo.

Φύσκω, Dor. pro φύσκου, gen. a φύσκος. quid illud ſit Stephanus docet de Urbibus.

Φυσσᾷν, præſ. inf. a φυσσάω, pro φυσάω, inflo.

Φυσσάω, Jon. pro φυσάω. hinc φυσητὴρ, ῆρος, ὁ, inſtrumentum inflatorium.

Φυταλιὰ, ᾶς, ἡ, locus arboribus conſitus. hortus, vinea. a φυτὸν, ῦ, τὸ, planta. Th. φύω, gigno.

Φυτεία, ας, ἡ, plantatio, & idem quod φυτὸν, ῦ, τὸ, planta. Th. φύω.

Φύτευθεν, Bœotic. pro ἐφυτεύθησαν, 3. plur. aor. 1. ind. paſſiv. verbi φυτεύω, quod vide.

Φυτεύθητι, a. 1. imperat. paſſ. verbi φυτεύω, planto. quod vide.

Φύτευμα, ατος, τὸ, Poet. pro φυτὸν, ῦ, τὸ, planta.

Φυτεύσαιεν, 3. ſing. a. 1. med. Jon. φυτεύσαι, plantaret, 3. ſing. a. 1. ſub. act. a φυτεύω. quod vide.

Φυτεύω, planto. φυτεύειν τινὶ θάνατον, Poet. pro mortem alicui machinari. imperf. ἐφύτευον, ες, ε. fut. εύσω. perf. πεφύτευκα. aor. 1. ἐφύτευσα. perfect. paſſ.

paſſ. πεφυτεύμαι, σαι, ται. perf. part. paſs. πεφυτευμένος, η, ον. a. 1. ind. paſſ. ἐφυτεύθην, ης, η. aor. 1. imperat. paſſ φυτεύθητι, ήτω, plantator tu, quod a φυτὸν, ῦ, τὸ, planta. Them. φύω, gigno.

Φυτὸν, ῦ, τὸ, planta, ſtirps. a φύω, gigno.

Φυτοσκάφος, ου, ὁ, agricola, foſſor. παρὰ τὸ φυτὸν, planta, & σκάπτω, fodio.

ΦΥ'Ω, gigno, produco, edo, pario, naſcor. fut. φύσω. præt. πέφυκα, aor. 2. ἔφυον, ες, ε, & ἔφυν, υς, υ, tanquam a φῦμι, unde a. 2. part. φὺς, φύντος. præſ. paſſ. φύομαι, naſcor. perf. paſſ. πέφυμαι, σαι, (unde φύσις, εως, ἡ, natura) & in 3. ſing. πέφυται, unde φυτὸν, ῦ, τὸ, planta. aor. 2. paſſ. ἐφύην, ης, η. aor. 2. part. paſſ. φυεὶς, εῖσα, έν. Hinc φυτεύω, planto. φυτεία, ας, ἡ, plantatio. φύτευσις, εως, ἡ, idem. ἐμφύω, ingenero. ἔμφυτος, ου, ὁ, ἡ, ingenitus, inſitus. σύμφυτος, ου, ὁ, congenitus, innatus. ὑπερφυὴς, έος, ὁ, ἡ, excellens, inſignis, eximius. νεόφυτος, ου, ὁ, ἡ, nuper natus.

Φ Ω.

Φωγνύω, vel υμι, torreo, uro. a φώγω.

Φώγω, idem quod φώζω.

Φώζω, uro in foco, torreo. a φῶς, lux. Th. φάω, luceo.

Φωΐξ, vel φωΐξ, avis inimica harpæ, ὀφθαλμοβόρος, Ariſt. hiſt. 9. 1. quia εἰσσει εἰς φῶτα, hoc eſt, ὀφθαλμούς.

ΦΩ'ΚΑΙΝΑ, ης, ἡ, balæna. hinc φώκη, ης, ἡ, vitulus marinus.

Φωκεῖς, οἱ, nomen gentis.

Φῶκος, ου, ὁ, nomen viri.

Φωκυλίδεω, gen. Jon. pro ου, a φωκυλίδης, ου, ὁ, Phocylides.

Φωλάδες ἄρκτοι, urſi in luſtris degentes. Th. φωλεός.

ΦΩΛΕΟ'Σ, ῦ, ὁ, & φωλεὰ, ᾶς, ἡ, luſtrum, latibulum, antrum. Hinc φωλέω, ſeu εύω, latibulum habeo. quaſi a φῶς ὀλέω, quod ibi φῶς ὄλλυται, id eſt, ἀπόλλυται, perit.

Φωλεύω, idem quod φωλέω, in ſpecu lateo. Th. φωλεός, luſtrum.

Φῶμεν, 1. plur. a. 2. ſub. verbi φημὶ, ſeu φάω, dico.

Φωνάεις, εσσα, εν, Doric. pro φωνήεις, vocalis, ſonorus. a φωνὴ, ῆς, vox, ſonus.

Φωνᾶντα, per craſin pro φωνάεντα, Dor. pro φωνήεντα, accuſ. ſingul. a φωνάεις. quod vide.

Φωνᾶσαι, Dor. pro φωνῆσαι, a. 1. inf. act. a φωνέω, voco.

Φωνεῦντα, Dor. pro φωνοῦντα, n. g. plur. part. præſ. verbi ejuſdem.

Φωνεῦντες, loquentes, Dor. pro φωνοῦντες, nom. plur. part. præſ. act. verbi φωνέω, quod vide.

Φωνέω, voco, nomino, invito. imperf. ἐφώνεον, ουν. fut. ήσω, ſonum edam. perf. πεφώνηκα. a. 1. ἐφώνησα, ας, ε. a. 1. imperat. act. φώνησον, άτω. a. 1. paſſ. ἐφωνήθην, ης, η. a. 1. inf. paſſ. φωνηθῆναι. Th. φωνὴ, ἡ, vox.

ΦΩΝΗ', ῆς, ἡ, vox, ſonus: lingua: rumor. (q. a φάω, loqui. ut ſit q. φαωνὴ. vel ut ſit, q. φῶς τοῦ νοῦ. Vel ducatur a φάω, appareo. quis ſit quiſque ex voce apparet. Loquere ut te videam.) hinc φωνέω, vocem emitto. ἀντίφωνος, ου, ὁ, ἡ, contraria voce reſpondens. προσφωνέω, alloquor. προσφώνημα, ατος, τὸ, & προσφώνησις, εως, ἡ, alloquutio, compellatio. σύμφωνος, ου, ὁ, conſonus. συμφωνία, ας, ἡ, conſonantia. συμφωνέω, conſentio. συμφώνησις, εως, ἡ, conſenſus. ἄφωνος, ου, ὁ, mutus.

Φωνήσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. φωνήσασ', pro φωνήσασα, ης, ἡ, a. 1. part. f. g. verbi φωνέω. quod vide.

Φώνησεν, dixit, Jon. pro ἐφώνησεν, 3. ſingul. a. 1. ind. act. verbi ejuſdem.

ΦΩ'Ρ, φωρὸς, ὁ, fur, vel φωρος, ου, ὁ, ſpeculator, explorator. (q. ab ἐφοράω, vel φέρω, quia φὼρ τὰ ἀλλότρια φέρει) hinc φωρὰ, ᾶς, ἡ, furtum. φωράω, in furto deprehendo; item quæro, perveſtigo. αὐτόφωρος, ου, ὁ, ipſe furandi actus.

Φωρᾶν, præſ. inf. a φωράω, furor. Thema φὼρ, fur.

Φωριαμὸς, ῦ, ὁ, ſcrinium, arcula, quæ contra φῶρας, id eſt, fures. Sed puto eſt a χηραμὸς. quod idem.

Φώριος εὐνὴ, furtivus congreſſus. a φὼρ, fur.

Φωρῶν, gen. plur. a φὼρ, fur.

Φῶς, φωδὸς, ἡ, uſtio, a φώζω.

Φῶς, φωτὸς, τὸ, lux, focus, contract. ex φάος, εος, τὸ, idem. Th. φάω, luceo. Sed φὼς, φωτὸς, ὁ, vir. ab eodem th. vel a φάω, loquor.

Φωστὴρ, ῆρος, ὁ, lumen, luminare. a φώσκω, idem quod φάω, luceo.

Φωσφόρος, ου, ὁ, lucifer. Ex φορὸς, ῦ, ὁ, ferens. Th. φέρω, fero, & φῶς, φωτὸς, τὸ, lumen. Th. φάω, luceo.

Φῶσων, ὁ, velum.

Φῶτα, virum, acc. ſing. a φὼς, vir. nom. plur. φῶτες.

Φῶτε, viros, nom. & accuſ. dual. a φὼς, vir. quod vide.

Φωτίζω, illumino, illuſtro. futur. ίσω. perf. πεφώτικα. a. 1. ἐφώτισα. a. 1. inf. φωτίσαι. a. 1. part. act. φωτίσας, αντος, ὁ. perf. paſſ. πεφώτισμαι, σαι, σται. a. 1. paſſ. ἐφωτίσθην, ης, η. a. 1. part. paſſ. φωτισθεὶς, έντος, ὁ, quod a φῶς, lux. Them. φάω, luceo.

Φωτισμὸς, ῦ, ὁ, ſplendor, fulgor, lumen. a φῶς, lux. Th. φάω, luceo.

Φωχθεὶς, toſtus. aor. 1. part. paſſ. verbi φώγνυμι, ſeu φωγνύω. a. 1. paſſ. ἐφώχθην. Th. φάω, pro πυρόω.

Χ Α.

X Eſt littera vigeſima ſecunda. hac nota Athenienſes adulterinos nummos notabant: unde χιάζω eſt, ut ſpurium rejicio. In numeris 600. denotat. Tum χ' ob ſeq. vocalem, pro κ' vel καὶ, ut χ' ᾧ, Dor. pro καὶ ᾧ. ſæpe pro κε, vel κεν, quæ ſunt dictiunculæ potentiales.

Χαβὸς, curvus, Heſych. Sed χαβὸς, ſubſtantive frænum.

Χάδε, vel χάδεν, Jon. pro ἔχαδε, 3. ſingul. a. 2. ind. act. verbi χάζω, recedo, privo, capio. a. 2. ἔχαδον, p. m. κέχανδα, pro κέχαδα.

Χαδέειν, Jon. pro χαδεῖν, a. 2. inf. activ. verbi ejuſdem.

Χάεος, gen. ſing. a χάος, εος, τὸ, chaos, rudis, indigeſtaque materia. tenebræ, hiatus. Th. χαίνω, hiſco.

Χάζεο, & χάζευ, Jon. & Dor. pro χάζου, præſ. imperat. paſſ. verbi χάζω.

ΧΑ'ΖΩ, recedo, privo: capio: capax ſum. fut. άσω, a. 2. ἔχαδον. p. m. κέχανδα, pro κέχαδα. q. a χῶ, capio.

ΧΑΙ'ΝΩ, hiſco, dehiſco, f. ανῶ. aor. 2. ἔχανον, a. 1. ἔχηνα. aor. 1. inf. χῆναι. perf. κέχηνα. perf. paſſ. κέχασμαι, q. a χάω, inuſit. Hinc χάσμα, ατος, τὸ, hiatus. χάος, εος, τὸ, idem. χάσκω, idem cum χαίνω. ἀχανὴς, έος, ὁ, ἡ, non hians; item mutus, os non aperiens. ἀχανῶς, tacite, adv.

ΧΑΙ'ΟΝ, ου, τὸ, pedum, baculum paſtorale.

Χαιὸς, vel χαῖος, probus: vide χαός.

Χαῖρ', pro χαῖρε, χαίρετε, 2. ſingul. & 2. plur. præſ. imperat. activ. Eſt & χαῖρεν, Jon pro ἔχαιρεν, 3. ſingul. imperf. act. a χαίρω, gaudeo.

Χαίρετον, dual. imperat. præſ. act. verbi χαίρω, gaudeo.

Χαίρην, Dor. pro χαίρειν, præſ. inf.

Χαίρῃς, 2. ſing. præſ. ſub. act. χαιρήσειν, f. 1. inf. verbi ejuſdem.

Χαίροισα, Dor. pro χαίρουσα, gaudens, &c. præſ. part. f. g. a χαίρω, gaudeo.

ΧΑΙ'ΡΩ, εις, ει, lætor, gaudeo, delector. imperf. ἔχαιρον, ες, ε. præſ. imperat. χαῖρε, ſalve, ave. futur. χαρῶ. perf. κέχαρκα. a. 2. ἔχαρον. perf. paſſ. κέχαρμαι. aor. 2. paſſ. ἐχάρην, ης, η, gaviſus fui. a. 2. ſub. paſs. χαρῶ, ῇς, ῇ. a. 2. inf. paſs. χαρῆναι. fut. 2. paſs. χαρήσομαι, lætabor. præter. med. κέχαρα. Hinc χαρὰ, ᾶς, ἡ, gaudium. χαίρειν χαρὰν, gaudere gaudium. Ducamus a χαιὸς, & ἄρω, lætamur bono apto.

Χαιτάεις, άεσσα, εν, Dor. pro χαιτήεις, comoſus, qui comam habet. Thema χαίτη, coma.

ΧΑΙ'ΤΗ, ης, ἡ, juba, coma, cæſaries. quaſi a χέω, quia diffuſa. Hinc χαιτήεις, εντος, ὁ, jubatus, & in fœm. gen χαιτήεσσα, ης, ἡ.

Χαλὰ, ᾶς, Dor. pro χηλὴ, ῆς, ἡ, forfex, ungula biſulca.

ΧΑ'ΛΑΖΑ, ης, ἡ, grando. quaſi a χαλάω, χαλῶ. hinc χαλαζήεις, εντος, ὁ, grandineus.

Χαλαίνοντες, laxantes, nom. plural. præſ. part. verbi χαλαίνω, idem quod χαλάω, laxo. f. ανῶ.

Χαλάνδρον, ου, τὸ, grabatum. Heſych.

Χαλάξαις, Dor. & Æol pro χαλάσας, aor. 1. part. verbi χαλάω, laxo. quod vide.

Χαλάσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi χαλάω, quod vide.

Χαλάσι, Dor. & Æol. pro χαλῶσι, laxantur, demittuntur, quod Att. pro χαλῶνται, 3. pl. præſ. ſub. a χαλάω.

ΧΑΛΑ'Ω, vel χαλάζω, laxo, remitto: ceſſo, concedo. fut. άσω. a. 1. ἐχάλασα, ας, ε. a. 1. imperat. χάλασον, άτω, perf. act. κεχάλακα. perf. paſs. κεχάλασμαι, σαι, σται. a. 1. ind. paſs ἐχαλάσθην, demiſſus fui. hinc χάλασμος, ῦ, ὁ, laxatio.

ΧΑΛΒΑ'ΝΗ, ης, ἡ, galbanum, ſuccus ferulæ arboris.

Χαλδαῖος, ου, ὁ, Chaldæus, nomen gentile.

Χαλεπαίνω, difficilis ſum, ſuccenſeo, injuria laceſſo. præſ. imperat. activ. χαλέπαινε. χαλεπαίνοι, 3. ſing. opt. præſ. activ. Th. χαλέπτω, lædo. fut. ψω.

Χαλεπῇ, dativ. ſingul. f. g. a χαλεπός. quod vide.

Χαλεπὸς, ῦ, ὁ, pernicioſus, gravis, difficilis. gen. Jon. χαλεποῖο. dat. plural. χαλεποῖσι. Th. χαλέπτω, lædo.

Χαλεπότης, ητος, ἡ, difficultas. Th. χαλέπτω. quod vide.

ΧΑΛΕ'ΠΤΩ, damno afficio, everto, labefacto. fut. ψω. præt. κεχάλεφα. præt. med. κεχάλεπα. Hinc χαλεπὸς, ῦ, ὁ, difficilis; item noxius, gravis, moleſtus. χαλεπότης, ητος, ἡ, difficultas. χαλεπαίνω, difficilem me præbeo.

Χαλεπῶς, difficulter, adv. a χαλεπὸς, difficilis. Th. χαλέπτω, lædo.

Χαλεπώτερος, ου, ὁ, difficilior. & in ſuperlat. χαλεπώτατος, difficillimus. ab eodem them.

Χάλικες, lapides minuti. a χάλιξ. quod vide.

Χαλίκρατος, ου, ὁ, merus, purus. quaſi a χάλις, & κεράω, tanquam vino ipſo mixtus.

Χαλιμὰς, Baccha, q. ſoluta in furorem. a χαλάω, laxo. χαλιμάζω, in libidinem ruere.

Χάλιμος, ου, ὁ, veneficus. an quia animas χαλᾷ καὶ ὀλλύει;

Χαλιναγωγέω, ῶ, fræno duco, cum accuſ. f. ήσω. perf. κεχαλιναγώγηκα. a. 1. ἐχαλιναγώγησα. a. 1. inf. act. χαλιναγωγῆσαι, fræno moderari. Ex χαλινὸς, ῦ, ὁ, frænum, & ἀγωγὸς, ῦ, ὁ, ἡ, dux viæ. Th. ἄγω, duco.

ΧΑΛΙΝΟ'Σ, ῦ, ὁ, frænum: anchora: q. a χα-

a χαλῶ. Frænum enim certis modis laxatur, ſicut & adducitur. Sit ergo a χαλῶ, & ἰών. Hinc χαλινόω, fræno, ἀχάλινος, ου, ὁ, ἡ, effrænis.

Χαλίνου, fræna, præſ. imperat. act. χαλινόου, verbi χαλινόω, fræno. Thema χαλινός.

Χάλιξ, idem quod χάλις. quod vide. Eſt etiam χάλιξ, ικος, ὁ, lapillus.

ΧΑ'ΛΙΣ, ſeu χάλιξ, ιος, ὁ, Bacchus. vinum merum. q. a χαλῶ, laxat velut in lætitiam.

Χαλίφρονα, accuſat. a χαλίφρων. quod vide.

Χαλίφρων, ονος, ὁ, ἡ, cui mens laxata, & emota eſt. a χαλάω τὰς φρένας, vel cui χάλις φρένας turbavit.

Χαλκεάρματος, ου, ὁ, Poet. & Jon. pro χαλκάρματος, qui æreo curru vehitur. Ex χαλκός, οῦ, æs, & ἅρμα, ατος, τὸ, currus.

Χαλκάσπις, ιδος, ὁ, qui æreum clypeum geſtat. Ex χαλκός, æs, & ἀσπίς, clypeus.

Χαλκεῖ, pro χάλκεα, nom. plur. n. g. a χάλκεος, ους. quod vide.

Χαλκείων, gen. plur. a χάλκειος, ου, ὁ, metri gratia pro χάλκεος. quod vide.

Χαλκέλατος, ου, ὁ, ἡ, ex ære ducto factus. Ex χαλκός, æs, & ἐλαύνω, agito. fut. ἐλάσω.

Χαλκεντής, έος, ὁ, Poet. qui æreis armis utitur. Ex χαλκός, οῦ, ὁ, æs, & ἔντεα, τὰ, arma.

Χαλκεογόμφος, ου, ὁ, æreis, vel ferreis clavis compactus. Ex χαλκός, æs, & γόμφος, ου, ὁ, clavus.

Χαλκεοκάρδιος, ου, ὁ, qui æneum pectus habet. Ex χαλκός, οῦ, ὁ, æs, & καρδία, ἡ, cor.

Χαλκεομίτρας, ου, ὁ, Poet. ὁ χαλκῆν μίτραν φέρων, qui æream mitram geſtat.

Χάλκεος, οῦς, έη, ῆ, εον, οῦν, æreus, a, um. Th. χαλκός, οῦ, ὁ, æs.

Χαλκεόφωνος, ου, ὁ, æream vocem habens. dat. ſing. χαλκεοφώνῳ. Ex χαλκός, æs, & φωνή, ῆς, ἡ, vox.

Χαλκεύς, έως, ὁ, faber ærarius. Th. χαλκός, æs.

Χαλκεύω, ex ære fabrico. χαλκεύεται, 3. ſing. præſ. paſſ. Th. ejuſdem.

Χαλκείῳ, dat. ſing. a χάλκειος, ου, ὁ, æneus. ejuſdem them.

Χαλκέως, adverb. ex ære. ab eodem th.

Χαλκηδών, όνος, ὁ, nomen gemmæ, Chalcedonius.

Χαλκήϊον, ου, τὸ, Jon. pro χαλκεῖον, vas ahenum. & pro fabri ferrarii officina. Th. χαλκός, æs.

Χαλκήλατος, ex ære ductus. Ex χαλκός, æs, & ἐλαύνω, ſeu ἕλκω, duco, ductile opus facio.

Χαλκήρης, εος, ὁ, ἡ, æneus, ex ære factus, & aptatus. Ex χαλκός, æs, & ἄρω, apto.

Χαλκίδα, acc. ſing. a χαλκίς, ίδος, ἡ, nomen urbis.

Χαλκίον, ου, τὸ, vas æreum, quo coquus utitur. Th. χαλκός, æs.

Χαλκοαρᾶν, gen. plur. Dor. pro χαλκοαρῶν, a χαλκοάρης, ου, ὁ, qui æreis, aut ferreis armis eſt ſublatus, ac interfectus. Vel active, qui ferro interficit hoſtes. Ex χαλκός, æs, & αἴρω, tollo, cædo, &c. Vel certe ſic eum vocat, quod τὸν χαλκὸν ἁρμόζοντα εἶχεν. id eſt, æs adaptatum haberet corpori. Ex χαλκός, æs, & ἄρω, apto.

Χαλκοβαρής, ære gravis: item firmus, ſolidus. Ex χαλκός, æs, & βάρος, εος, τὸ, pondus.

Χαλκοβατής, έος, ὁ, ἡ, & τὸ χαλκοβατές, ahenea baſis, firma. Ex χαλκός, æs, & βάσις, fundamentum. Thema βαίνω, eo.

Χαλκογένυς, υος, ὁ, ἡ, qui æreas, vel ferreas genas, vel maxillas habet. ex χαλκός, æs, & γένυς, υος, ἡ, mentum.

Χαλκοδάμας, αντος, ὁ, æris domitor. ex χαλκός, æs, & δαμάω, domo.

Χαλκοῖο, gen. Jon. a χαλκός, οῦ, ὁ, æs.

Χαλκοκορυστῇ, dat. ſing. a χαλκοκορυστής, οῦ, ὁ, ærea galea munitus. Ex χαλκός, æs, & κόρυς, υθος, ἡ, galea.

Χαλκόκροτος, ου, ὁ, qui ſtrepitum edit ære pulſato. Ex χαλκός, æs, & κρότος, ου, ὁ, pulſus.

Χαλκολίβανον, ου, τὸ, chalcolibanum. Ex χαλκός, æs, & λίβανος, ου, ὁ, thus.

Χαλκοπάρᾳος, ου, ὁ, Æol. & Dor. pro χαλκοπάρῃος, ου, ὁ, hoc Att. factum ex χαλκοπάρειος, qui æreas genas habet. Ex χαλκός, & παρειά, ἡ, gena.

Χαλκόπεδος, æreum pavimentum habens. Epith. Cœli. χαλκοῦν πέδον ἔχων.

Χαλκόποδες ταῦροι. Ex πούς, pes, & χαλκός.

Χαλκόπυλος, ου, ὁ, ἡ, æreas, vel ferreas portas habens. Th. πύλη, porta.

ΧΑΛΚΟ'Σ, οῦ, ὁ, æs, arma ærea, vel moneta. Hinc χάλκεος, οῦς, έη, ῆ, ὁ, æneus. χαλκεύς, έως, ὁ, faber ærarius. ὀρείχαλκον, ου, τὸ, æs montanum, orichalcum.

Χαλκότοξος, ου, ὁ, ἡ, qui æreum arcum habet. a τόξον, ου, τὸ, arcus.

Χαλκοτόρος, ου, ὁ, qui æs perforat, & penetrat. Ex χαλκός, & τορέω, perforo.

Χαλκότυπος, ære impreſſus, ferro inflictus. a χαλκός, æs, & τύπτω, verbero. p. m. τέτυπα.

Χαλκοῦσθαι, æreis armis armari, præſ. inf. paſſ. a χαλκόω. Th. χαλκός, æs.

Χαλκοχάρμης, ου, ὁ, qui æreis armis delectatur. Ex χαλκός, æs, & χαίρω, gaudeo.

Χαλκοχιτώνων, gen. plur. a χαλκοχίτων, ονος, ὁ, ἡ, lorica ænea armatus. a χαλκός, æs, & χιτών, ὁ, tunica.

Χαλκῷ, æri, dat. ſing. a χαλκός, οῦ, ὁ, æs.

Χαμάδις, & χαμάζε, humi, adverb. a χαμαί, idem.

ΧΑΜΑΙ', humi, in terra, adverb. hinc χαμᾶζε, humi. An a χάω, capio? humus eſt commune omnium elementorum receptaculum. Forte ſimplicius q. γαμαί, a γῆ, ſeu γαῖα, terra.

Χαμαιάκτη, humilis ἀκτή, id eſt, ſambucus, ebulus.

Χαμαίβατος, humilis rubus. χαμαίβατον, fraga.

Χαμαιγενής, έος, ὁ, ὁ χαμαὶ καὶ ἐν τῇ γῇ γενόμενος, terrigena, quique humi, & in terra eſt natus.

Χαμαιδάφνη, laureola herba.

Χαμαιδιδάσκαλος, ludimagiſter, inferioris ſc. ludi.

Χαμαιδικαστής, pedaneus judex. pedibus, non curru in forum iens.

Χαμαίδρυς, chamædrys, herba.

Χαμαιεύνης, pro χαμεύνης, qui humi cubat. ex χαμαί, humi, & εὐνή, ῆς, ἡ, cubile.

Χαμαίζηλον, viburnum, geniſta.

Χαμαίζηλος, ὁ, ἡ, humilis. q. τὰ χαμαὶ ζηλῶν, humilia cum æmulatione conſectans.

Χαμαιλεύκη, q. humilis populus. λεύκη enim populus alba.

Χαμαιλέων, vertipello, quia vertit pellis ſuæ colorem, ob pavorem: nullum enim animal pavidius eo dicitur.

Χαμαιλέων βοτάνη, carduus: ſic dictus ob foliorum varietatem, a chamæleonte animali.

Χαμαίμηλον, q. pumilum μῆλον, id eſt malum. ab odore mali Mariani dicta herba. Plin. lib. 22. 21.

Χαμαιπετοίσαν, Dor. pro χαμαιπετοῦσαν, humi cadentem, acc. ſing. præſ. part. act. a χαμαιπετέω, quod ex χαμαί, humi, & πέτω, quod a πίπτω, cado. Hinc χαμαιπετής, έος, ὁ, ἡ, humi cadens, vel in terram decidens.

Χαμαίπιτυς, chamæpitys, herba ita dicta, quia odore pinum refert.

Χαμαιριφής, in terram ſtratus. a ῥίπτω.

Χαμαιτύπη, ſcortum vile, quod ſe ſinit χαμαὶ τύπτεσθαι.

Χαμελαία, contracte pro χαμαιελαία, q. humilis olea.

Χαμεύνα, ας, ἡ, Dor. pro χαμεύνη, ης, ἡ, per ſyncop. pro χαμαιεύνη, humi jacens cubile. vide χαμαιεύνης.

Χαμεύνις, ίδος, humilis lectus. ex χαμαί, & εὐνή, cubile.

Χαμόθεν, adv. ex humo, e terra. Them. χαμαί, humi.

Χαμηλός, ή, όν, humilis, e, vilis. Poet. χαμηλαί, ungulæ. q. a χαμαί, humi.

Χαμουλκός, traha. machina, qua navis e mari in ſiccum trahitur. a χαμαί, & ἕλκω, traho.

Χάμος, frænum. puto a κημός, aut a χάβος.

Χαναάν, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. depreſſus, humiliatus.

Χανδάνω, idem quod χάζω, capio.

Χανεῖν, a. 2. inf. activ. verbi χαίνω, hiſco. f. χανῶ. a. 2. ἔχανον. a. 2. part. χανών.

Χανοῦμαι, f. med. χανούμενος, fut. part. med. verbi ejuſdem.

Χανῶ, hiſco, fut. verbi χαίνω.

Χάος, εος, τὸ, rictus, hiatus. tenebræ. hinc χαόω, in chaos verto. Thema χαίνω, hiſco.

Χαός, οῦ, ὁ, bonus, illuſtris. Dorienſ. a χάω, capio. quia bonum eſt acceptabile.

Χαρά, ᾶς, ἡ, gaudium. a p. m. κέχαρα, verbi χαίρω, gaudeo.

Χάραγμα, ατος, τὸ, ſculptura, character. quod a χαράσσω, vel ττω, inſculpo, incido. f. ξω. perf. κεχάραχα. perf. paſſ. κεχάραγμαι, ξαι, κται.

Χαράδρα, ας, ἡ, & Jon. ης, alveus, ſulcus, foſſa. Th. χαράσσω, excavo.

Χαράδρην, acc. ſing. Jonic. a χαράδρα, quod vide.

Χαρακτήρ, ῆρος, ὁ, character, typus, forma, nota inſculpta. ab eodem them.

Χάραξ, ακος, ὁ, vallum, ſeu agger, quo caſtra muniri ſolent. a χαράσσω.

Χαρασσέμεναι, Dor. & Æol. pro χαράσσειν, præſ. inf. act. verbi χαράσσω, ſculpo.

Χαράσσοισα, ας, ἡ, Dor. pro χαράσσουσα, ης, ἡ, notans, vellicans, præſ. part. f. g. a χαράσσω, ſculpo. quod vide.

ΧΑΡΑ'ΣΣΩ, ſeu ττω, ſculpo, imprimo; incido, excavo. fut. ξω. perf. κεχάραχα. perf. paſſ. κεχάραγμαι, ξαι, κται. Hinc χαρακτήρ, ῆρος, ὁ, character, nota impreſſa, vel inſculpta: χάραξ, ακος, ὁ, ſulcus, foſſa.

Χαρείην, vide in Χαρείς.

Χαρείς, έντος, ὁ, gaviſus, a. 2. part. paſſ. verbi χαίρω, gaudeo. fut. χαρῶ. aor. 2. paſſ. ἐχάρην. a. 2. opt. χαρείην. f. 2. ind. paſſ. χαρήσομαι.

Χάρη, Jon. pro ἐχάρη, lætatus eſt, 3 ſing. a. 2. ind. paſſiv. χαρῆναι, a. 2. inf. paſſ. χαρήσομαι, f. 2. ind. paſſ. verbi χαίρω.

Χαρίεις, εντος, ὁ, gratioſus, elegans. acc. pl. χαρίεντας. Thema χάρις, ιτος, ἡ, gratia.

Χαρίεν, τὸ, a χαρίεις, εντος, ὁ, in acc. χαρίεντ', pro χαρίεντα. ejuſdem them.

Χαριεντισμῷ, dativ. ſingul. a χαριεντισμός, οῦ, ὁ, venuſtas ſermonis. Them. χάρις.

Χαριέντως, adverb. gratioſe. ejuſdem thematis.

Χαριέστατος, jucundiſſimus, ſuperlat. a χαρίεις, εντος. quod vide.

Χαρίζομαι, dono, gratificor, condono. præſ. part. χαριζόμενος, η, ον. f. χαρίσομαι, ῃ, εται. perf. paſſiv. κεχάρισμαι. a. 1. paſſ. ἐχαρίσθην, ης, η. a. 1. inf. paſſ. χαρισθῆναι. a. 1. part. paſſ. χαρισθείς, έντος, ὁ, donatus, gratis datus. f. 1. paſſ. χαρισθήσομαι, ῃ, εται. a. 1. med. ἐχαρισάμην, ω, ατο, gratis dedi, gratuito remiſi. Th. χάρις, ιτος, gratia.

Χαρικλοῦς, gen. Æol. & Dor. pro Χαρικλοῦς, a Χαρικλώ, Chariclo, propr. nomen.

Χαρίξῃ, 2. ſing. a. 1. ſub. med. Dor. pro χαρίσῃ, a χαρίζομαι. quod vide.

ΧΑ'ΡΙΣ, ιτος, ἡ, gratia, gratiarum actio. gaudium, eleemoſyna. venuſtas. benevolentia. præmium. in accuſ. χάριν. q. a χαίρω. Gratia eſt χαροποιός. Sæpe χάριν ponitur pro ἕνεκα. Hinc χαρίεις, εντος, ὁ, & in f. g. χαρίεσσα, elegans, gratioſus. χάρισμα, ατος, τὸ, donum gratuitum. χαριτόω, gratia afficio. ἀχάριστος, ου, ὁ, ἡ, ingratus.

Χαρίσαϛ, a. 1. inf. med. verbi χαρίζομαι, gratificor. f. ίσομαι. Th. χάρις, ιτος, ἡ, gratia.

Χαρισθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi ejuſdem, & them.

Χάρισμα, ατος, τὸ, donum; quod quis gratificatur. hoc a χαρίζομαι, gratificor. Th. χάρις, gratia.

Χάριτες, Deæ, in genit. pl. χαρίτων. Th. χάρις.

Χαριτόω, facio, ut aliquis ſit acceptus. fut. ώσω. perf. κεχαρίτωκα. perf. paſſ. κεχαρίτωμαι. perf. part. κεχαριτωμένος, η, ον, gratiam conſecutus. Thema χάρις, ιτος, ἡ.

Χάρμα, ατος, τὸ, & χάρμη, ης, ἡ, gaudium. animus ad pugnandum, pugna. Th. χαίρω, gaudeo.

Χαρμόσυνά τινα ποιῆσαι, res quaſdam lætas facere. a χαίρω, gaudeo.

Χαροποῖο, genit. Jon. a χαροπός, ῦ, ὁ, lætus; vultu ſerenus, cæſius. Quod a χαίρω, gaudeo, & ὤψ, oculus. Thema ὄπτομαι, video.

Χαρῦσι, 3. plural. futur. 2. verbi χαίρω, gaudeo.

Χαῤῥὰν, ἡ, nomen urbis ἀλλιων. Hebr. æſtus.

ΧΑ'ΡΤΗΣ, ου, ὁ, charta, quia litteris χαράσσεται, inſcribitur. hinc χαρτίον, ου, τὸ, volumen.

Χαρτοφύλαξ, chartarius, qui chartas φυλάσσει. χαρτοφύλαξ, chartularius, φύλαξ chartarum.

ΧΑ'ΡΥΒΔΙΣ, εως, ἡ, charybdis, vortex maris. vorago. quia in χάος βαίνει. Vel ex χάος, & ῥοῖβδος, ſtridor. Eſt enim χάος ῥοιβδοῦν, hiatus ſtridens.

ΧΑ'ΡΩΝ, οντος, ὁ, Charon. Orci portitor. mors. Hinc χαρώνειος, ad Charontem pertinens.

Χάσκω, hiſco. idem quod χαίνω.

Χάσμα, ατος, τὸ, hiatus. Th χαίνω, hiſco. f. χανῶ. a. 1 ἔχηνα. a. 2. ἔχανον. perf. κέχηνα. perf. paſſ. κέχασμαι.

Χασμώμενος, Jonic. & Doric. pro χασμώμενος, inhians, præſ. part. a χασμάομαι, vel χασμέομαι. vide in χάσμα.

Χάσμη, ης, ἡ, oſcitatio, actus hiantis oris. a χάσκω, ſeu χαίνω, hio.

Χασσάμενος, retrocedens; aoriſt. 1. part. med. gem. σ, Poetic. verbi χάζω, recedo.

Χασσώμεθα, Poet. pro χασώμεθα, cedamus, 1. plural. aor. 1. ſub. med. verbi ejuſdem.

Χατέουσι, indigentibus, dat. pl. part. præſ. act. verbi χατέω, egeo.

ΧΑΤΕ'Ω, Poet. egeo, indigeo, cupio. q. a χάω, vel χαίνω, capio, vel hio. Hinc χατίζω, & χατίζω, idem quod χατέω. χάτος, εος, τὸ, indigentia.

Χατίζω, idem quod χατέω, egeo.

Χαυλιόδους, & χαυλιόδων, οντος, ὁ, dentes exſertos habens. Ex χαλάω, laxo, emitto, & ὀδούς, dens. gen. ὀδόντος.

ΧΑΥ'ΝΟΣ, ου, ὁ, laxus, fungoſus. a χαίνω, hio.

Χαυῶν, placenta. Jer. 7. 17. & 44. 19.

Χάω, hio, apertus, vacuus ſum, capio.

X E.

Χέαι, fudiſſe, a. 1. inf. act. verbi χέω, fundo. f. χεύσω. a. 1. ἔχευα. a. 1. imperat. χέον. a. 1. part. χέας.

Χεβρόδαψος, edulium quoddam Syrorum.

Χέδροπα, legumina. quaſi χειρόδροπα. quia χειρὶ δρέπονται.

Χεῖ, fundit, 3. ſing. præſ. ind. a χέω, ſeu χεύω, fundo. fut. χέσω, χεύσω, & χεύσω. a. 1. ἔχευσα, ἔχευα, & ἔχεα. a. 1. paſſiv. ἐχύθην.

ΧΕ'ΖΩ, caco, ventris onus depono. f. χέσω. q. a χέω, eſt enim, effundo excrementa.

Χειά, ᾶς, ἡ, ſerpentum latibulum. a χείω, ſeu χέω, id eſt, χωρῶ, capio.

Χείλεσι, & Poet. χείλεσσι, dat. plural. a χεῖλος, εος, τὸ, labrum, labium.

Χειλᾶς, Dor. pro χείλους, labri, genit. ſing. a χεῖλος.

ΧΕΙ͂ΛΟΣ, εος, τὸ, labrum, labium. Per id q. χεόμενον potum, & ſputum. Et pro ſermone, & per Metaphor. littus, ſeu ora maris.

ΧΕΙ͂ΜΑ, ατος, τὸ, hyems; tempeſtas. (quaſi a χέω, ſeu χεύω, quod multas fundat pluvias, & nives) Hinc χειμών, ῶνος, ὁ, idem. χειμάζω, hyemo, hyemem traduco, hyberno. χειμέριος, & χειμερινὸς, ῦ, ὁ, ἡ, hyemalis, hybernus.

Χειμαίνειν, tempeſtate vexare Th. χεῖμα.

Χείμαρρος, clavus ligneus ſub carina.

Χείμαῤῥος, ου, ὁ, & χειμάῤῥους, ου, ὁ, torrens. ex χεῖμα, ατος, τὸ, hyems, & ῥόος, όυς, ου, ῦ, ὁ, fluxus. Th. ῥέω, fluo. fut. ῥεύσω. perf. ἐῤῥύηκα. p. m. ἔῤῥοα, unde ῥόος, fluxus.

Χειμάῤῥῳ, dativ. ſing. a χείμαῤῥος. quod vide.

Χείμεθλον, pernio. morbus ex frigore, cum χεῖμα θλᾷ calces.

Χειμερίζειν, hyemem traducere. Th. χεῖμα, hyems.

Χειμέριος, ία, ον, & χειμερινὸς, ῦ, ὁ, hyemalis, hybernus, tempeſtuoſus. Th. χεῖμα, ατος, τὸ, hyems.

Χειμὼν, ῶνος, ὁ, hyems, tempeſtas, idem quod Th. χεῖμα.

Χείουσι, 3. plur. ind præſ. verbi χείω, pro χέω, fundo. vide in χέω.

ΧΕΙ'Ρ, χειρὸς, ἡ, manus. ſcriptura: copiæ quaſi a χῶ, capio. eſt enim capiendi inſtrumentum. & χεῖρ, pro χεῖρα, acc. ſing. Hinc χηρεία, ας, ἡ, paupertas, inopia. χέρης, ητος, ὁ, ἡ, inops, pauper. χείρων, ονος, ὁ, ἡ, pejor, deterior. αὐτόχειρ, ρος, ὁ, ἡ, qui ſua ipſe manu aliquid facit; item qui ſua manu cædem patravit. ἐγχειρίδιον, ου, τὸ, parvus gladius, pugio, ſica; item libellus, qui manu facile geſtari poteſt. ἐπιχειρέω, manum admoveo, aggredior. ἐπιχείρημα, ατος, τὸ, conatus. δυσχερὴς, έος, ὁ, ἡ, difficilis, arduus. δυσχεραίνω, moleſte fero.

Χειραγωγέω, ῶ, manu duco. futur. ήσω. perf. κεχειραγώγηκα. quod a χειραγωγὸς, ῦ, ὁ, ἡ, qui, vel quæ manu ducit. Ex χεὶρ, χειρὸς, ἡ, manus, & ἀγωγὸς, ῦ, ὁ, dux viæ. Th. ἄγω, duco.

Χειραπτάζειν, manibus tractare. Ex χεὶρ, & ἅπτω, necto.

Χείρεσι, & χείρεσσι, dat. plur. Jon. & Poet. pro χερσὶ. a χεὶρ, ρὸς, ἡ, manus.

Χειριδωτοὶ κιθῶνες, tunicæ manicatæ. Th. χεὶρ, manus.

Χειρίστην, acc. ſing. f. g. ſuperl. grad. a κακὸς, malus. compar. χείρων, & χερείων. ſuperlat. χείριστος.

Χειροβαλίστρα, falarica. q. χειρὸς βαλίστρα.

Χειρόγραφον, ου, τὸ, chirographum, ſyngrapha. q. d. χειρὶ γεγραμμένον, manu propria ſcriptum.

Χειρόδεσμος, copula. q. χειρῶν δεσμός. a δέω, ligo.

Χειροδίκαι, nom. plur. a χειροδίκης, ου, ὁ, cui jus eſt in manibus. Ex χεὶρ, manus, & δίκη, ης, ἡ, jus.

Χειροδρόπος, qui χειρὶ δρέπει, manu decerpit.

Χειροήθης, ὁ, ἡ, manſuetus, cicur. ex χεὶρ, & ἦθος, τὸ, indoles.

Χειροκοπείσθω, 3. ſing. præſ. imperat. paſſ. verbi χειροκοπέω, manum abſcindo. Quod ex χεὶρ, ἡ, manus, & κόπτω, ſcindo, amputo. f. ψω. p. m. κέκοφα.

Χειρόμακτρον, mantela, ſeu mantile, quo ſcil. χεῖρας μάσσομεν, manus extergimus.

Χειρόμυλον, mola manualis. q. χειρῶν μύλη.

Χεῖρον, τὸ, pejus, in plur. χείρονα. & χείρων, ονος, ὁ, ἡ, pejor, compar. a κακὸς, malus. Th. χεὶρ, ἡ, manus.

Χειρονομέω, manibus geſticulor. Hinc χειρονομία.

Χειροπληθὴς, manipulus, manum, ſeu carpum implens. Ex χεὶρ, manus, & πλέος, plenus.

Χειροποίητος, ου, ὁ, ἡ, manu factus. Ex χεὶρ, ρὸς, ἡ, manus, & ποιέω, facio.

Χειρὸς, gen. ſingul. a χεὶρ, ἡ, manus, dat. χειρὶ. dat. plur. χερσὶ.

Χειροσκόπος, ου, ὁ, qui manum inſpicit, ut inde divinet. qui χεῖρα σκέπτεται.

Χειροτένοντες, nervoſis manibus, nom. pl. Ex χεὶρ, manus, & τένων, tendo, inis. Th. τείνω, tendo.

Χειρότερον, comp. n. g. a κακὸς, malus. Th. χεὶρ, manus.

Χειροτέχνης, ου, ὁ, opifex. Ex χεὶρ, & τέχνη, ἡ, ars.

Χειροτονέω, per ſuffragia creo. q. protenſa manu eligo, ut in ſuffragiis ſolebant. f. ήσω. perf. κεχειροτόνηκα. a. 1. ἐχειροτόνησα. aor. 1. ind. paſſiv. ἐχειροτονήθην, ης, η. Ex χεὶρ, ἡ, manus, & τείνω, tendo.

Χειροῦν, in ſuam poteſtatem redigere. a χειρόω. Th. χεὶρ.

Χειρουργὸς, q. χειροεργὸς, qui χειρὶ ἔργον facit, quique manu medicinam facit, chirurgus.

Χείρω, deteriora, nom. vel acc. plural. n. g. pro χείρονα, ων, ω, a χεῖρον, comp. a κακὸς, malus, comparat. χείρων, ſuperl. χείριστος. Th. χεὶρ.

Χείρων, ονος, ὁ, ἡ, pejor, deterior, comp. a κακὸς, ut dictum. Ducamus a χρεία, indigentia, ut ſit, qui indigentior. Eſt & Χείρων, Chiron, nom. viri. dat. ſing. Χείρωνι.

Χειρώνακτες, οἱ, opifices, qui propriis manibus victum ſibi quæritant. Ex χειρῶναξ, contractum. q. d. ὁ τῶν χειρῶν ἄναξ, qui dominus eſt ſuarum manuum. Hinc χειρωναξία, ἡ, opificium.

Χειρώσασϑαι, a. 1. inf. med. verbi χειρόω, manuum viribus ſupero, domo. f. ώσω. Th. χεὶρ, ἡ, manus

Χείσεται, capax erit, 3. ſing. f. 1. med. verbi χείω, Poet pro χέω, capio.

Χελεία, idem quod χειά, caverna, latibulum ſerpentum.

ΧΕΛΙΔΩ'Ν, όνος, ἡ, hirundo. q. a χείλη δονεῖν, quod ſc. labia agitet. vel quod χείλεσιν ᾄδει, labiis canat.

ΧΕ'ΛΥΣ, υος, ἡ, teſtudo, animal, quod teſtam gerit. Hinc χελώνη, & χελώνη, ης, ἡ, idem.

Χελύσσομαι, expectoro, eructo, tuſſio. a χέλυς, pro pectore.

Χέουσα, fundens, præſ. partic. act. f. g. a χέω, fundo. fut. χεύσω. a. 1. paſſ. ἐχύθην.

Χεράς, άδος, ἡ, colluvies miſta cœno, & lapidibus. quod a χεράς, acervus parvorum lapidum. hoc a χερμὰς, ἡ, lapis, qui manum implere poteſt. Th. χεὶρ, ἡ, manus.

Χερείονα, pejora, nom. plur. n. g. a χερείων. quod vide.

Χερειότερος, & χερείων, Poet. pro χείρων, pejor, inferior. q. ὁ ταῖς χερσὶν ἥττων, qui manuum robore ſuperatur, compar. a κακὸς, malus. ſuperl. χείριστος. Th. χεὶρ, ἡ, manus.

Χερείων, vide in χερειότερος.

Χέρεσσι, dat. plural. Poet. pro χείρεσσι, quod

quod Jon. pro χερὶ. Th. χείρ.
Χέρηϊ, dat. ſing. pro χερείονι, in accuſ. χέρηα, pro χερείονα. a χερείων, ονος, ὁ, ἡ, comparat. Poet. pro χείρων, pejor, inferior. ſuperlat. χείριστος. Th. χείρ, ἡ, manus.
Χεριαρᾶν, gen. pl. Dor. pro χεριαρῶν, a χεριάρας. quod vide.
Χεριάρας, ου, vel α, ὁ, qui aliquid manu aptat, & compingit. χειρ ἀρω.
Χερμάς, άδος, ἡ, lapis, qui manum implere poteſt. Th. χείρ, manus.
Χερμαδίῳ, ſaxo, dat. ſing. a χερμάδιον, ου, τὸ, lapis. quod ex χείρ, manus, & μάσσω, tango.
Χέρνα, ἡ, paupertas, ut quum quis χερσὶ victum quærit. Vel ex χείρ, & νέω, neo.
Χερνήτης, ου, ὁ, idem quod χερνής, ῆτος, ὁ, ἡ, qui vel quæ manu victum quærit. χερνῆτις, ἡ, mulier victum quærens nendo manibus. Ex χείρ, & νέω, neo.
Χέρνιβον, ου, τὸ, gutturnium. quod a χερνίπτω, manus lavo. hoc a χείρ, manus, & νίπτω, lavo. f. ψω.
Χερνίπτομαι, manus lavo. ab eodem th.
Χερνίψαντο, laverunt manus, 3. plural. a. 1. med. verbi ejuſdem.
Χέροιν, dat. dual. a Poet. genit. χερὸς, a χείρ, ἡ, manus.
Χέῤῥες, αἱ, & χέῤῥας, τὰς, Dor. pro χεῖρες, & χεῖρας, manus.
ΧΕ'ΡΡΟΣ, ſeu χέρσος, ου, ὁ, ἡ, deſertus, incultus ager. vel ſubſt. ſolum, deſertum. Χέρσος γῆ, terra, quæ non aratur. hinc χερσεύω, incultus jaceo. q. quod illic γῆ ἔῤῥει, terra perit, ut quæ ſit inculta, & tribulis horrida.
Χερσαῖος, αία, ον, terreſtris, e. neglectus. a χέῤῥος, ſeu χέρσος, quod vide.
Χερσὶ, dat plur. a χείρ, ρὸς, ἡ, manus.
Χερσόθεν, Poet. adv. pro ἐκ τῆς χέρσου, ex humo, ex terra. Vide χέῤῥος.
Χερσονησοειδὴς, ὁ, ἡ, qui Cherſoneſi, id eſt, peninſulæ ſpeciem habet.
Χέρσος, vide in χέῤῥος.
Χερουβεὶμ, & βὶμ, οἱ, ἄκλιτον, nomen Angelorum ſic a forma juvenum dictorum.
Χερύδριον, ου, τὸ, diminut. a χείρ, ἡ, manus.
Χερῷ, ἐν χερῷ, vel εἰς χερῷ, in propinquo. ab ἔχομαι.
Χεάντων, fundant, Att. pro χεάτωσαν, 3. pl. a. 1. imperat. act. a χεύω, ἔω, verbi χέω, fundo. f. χεύσω. a. 1. ἔχευα, & ἔχεα.
Χεῦμα, ατος, τὸ, unda, extrema ora rei. quod fuſum. vas fuſile. a χέω, χεύσω, fundo.
Χεύωσιν, 3. pl. a. 1. ſub. act. verbi ejuſdem.
ΧΕ'Ω, fundo. fut. χέσω, χεύσω, & χεύσω. a. 1. ἔχευσα, ἔχευα, & ἔχεα. perf. κέχυκα. perf. paſſ. κέχυμαι. Hinc χυμὸς, ῦ, ὁ, ſuccus. χεῦμα, ατος, τὸ, flumen; item libamen. χοὴ, ῆς, ἡ, libamen. οἰνοχόος, ου, ὁ, pincerna.

Χ Η.

Χηλωτὸς, ἡ, όν, forcipiculatus. Th. χηλή.
ΧΗΛΗ', ῆς, ἡ, forfex. ſeu forceps cancrorum. dat. pl. Jon. χηλῇσι. quaſi a χῶ, capio, & λα, particula augment.
Χηλὸς, ῦ, ὁ, arca. a χέω, capio.
Χἠμέρα, pro καὶ ἡμέρα, & dies.
Χήμη, hiatus. a χαίνω, hio. Et eſt menſura liquidorum, pendens drachmas tres, vel duas.
Χήμωσις, affectus albi in oculo, quum illud ſupra nigrum eminet.
ΧΗΝ, χηνὸς, ὁ, ἡ, anſer. in pl. χῆνες. quaſi a χάω, vel χαίνω, hio, vel hiſco. frequenter n. hiſcit, & ſtridit. an ab ἠχὴ, ſonus? eſt enim anſer animal obſtreperum, ſive κρακτικός.
Χηνόπλουμα, accubita ex plumis anſerum. Ex χὴν, anſer, & pluma.

Χήρα, ας, ἡ, vidua. vide χῆρος.
ΧΗΡΑΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, caverna, latibulum.
Χηρεία, ας, ἡ, viduitas. Th. χῆρος, viduus.
Χηρεύω, εις, ει, viduam vitam dego. Hinc χήρευσις, viduitas. ab eodem them.
ΧΗ'ΡΟΣ, ου, ὁ, viduus, deſertus, orbus aliqua re. χήρα, ας, ἡ, vidua. χηρόω, viduo, viduum reddo. q. a χωρὶς, quia ſeparatus a compare.
Χήρωσε, deſolavit, Jonic. pro ἐχήρωσε, 3. ſingul. a. 1. ind. act. verbi χηρόω, viduo. f. χηρώσω, εις, ει. Th. χῆρος, ου, ὁ, viduus, deſertus.
Χηρωσταὶ, οἱ, remoti cognati. viduarum tutores. Th. χῆρος, viduus.
Χήτει, dat. ſing. a χῆτος, εος, τὸ. quod vide.
Χητίζω, indigeo, deficio. Th. χατέω, idem.
Χῆτος, εος, τὸ, penuria, privatio. Th. χατέω.

Χ Θ.

Χθαμαλὸς, pleonaſm. τοῦ θ, pro χαμαλὸς, humilis, depreſſus, non multum a terra aſſurgens. a χαμαὶ, humi.
ΧΘΕ'Σ, adv. heri. ὁ χθὲς, ſcil. ὤν, heſternus. q. ab ἐχθὲς, idem. Etymolog. ἐχθὲς. q. ἐκθέω, excurro: quia χθεσινὴ ἡμέρα eſt, quæ præteriit.
Χθιζά, pro χθὲς, heri.
Χθιζὸς, heſternus. Th. χθὲς.
Χθόα, corpus, Heſych. An ex χθὼν, terra?
Χθονὶ, dat. ſing. a χθὼν, ονὸς, ἡ, terra.
Χθονίου, gen. ſing. a χθόνιος, ου, ὁ, terreſtris. Th. χθὼν, ονὸς, ἡ, terra.
Χθονὸς, terræ, gen. a χθών.
ΧΘΩ'Ν, χθονὸς, ἡ, terra. q. χῶν, a χῶ, capio. Hinc χθόνιος, ου, ὁ, terreſtris.

Χ Ι.

Χιά, idem quod χειὰ, latebra.
Χιάζω, noto figura litteræ χ, quæ quia Latinis decem ſignificat, χιάζειν, vertitur decuſſare. Eſt autem χ, nota delectionis in ſcriptura.
Χίδρον, χίδρα, dicuntur novella tritici grana, granea. q. a χεῖν ὕδωρ. quod inde cibus fiat, addita aqua.
Χίλιαι, α, mille, in pl. f. g. & n. Hinc χιλιὰς, vide in χίλιοι.
Χιλίαρχος, ου, ὁ, militum tribunus. Ex χίλιοι, mille, & ἄρχος, dux. Th. ἀρχὴ, imperium.
ΧΙ'ΛΙΟΙ, αι, α, mille. Æolic. χείλιοι. hinc χιλιοστὸς, ῦ, ὁ, milleſimus. χιλιὰς, άδος, ἡ, numerus millenarius. διχίλιοι, bis mille. τριχίλιοι, ων, οἱ, ter mille.
ΧΙΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, pabulum. ſcribitur & χειλὸς, q. quod per τὰ χείλη recipiatur. hinc χιλόω, ῶ, paſco.
Χίμαιρα, ας, & Jon. ης, ἡ, Chimæra, monſtroſa quædam beſtia. vel capra hyeme nata. a χεῖμα, ατος, τὸ, hyems.
Χίμαρος, hircus, aut hœdus hyeme natus. Th. χεῖμα, hyems.
Χιμάρως, Dor. pro χιμάρους, capellas. ejuſdem them.
Χίμετλον, idem quod χείμεθλον.
Χιονέων, gen. plur. a χιόνεος, ου, ὁ, niveus. Th. χιὼν, όνος, ἡ, nix.
Χιονίζειν, nive conſpergere. Th. χιὼν, ἡ, nix.
Χίος, ου, ἡ, nomen Inſulæ, a fundendo.
ΧΙΤΩ'Ν, ῶνος, ὁ, & Jon. κιθὼν, tunica exterior, & interior, lorica. χιτῶν', pro χιτῶνα, accuſ. ſingul. hinc χιτωνίσκος, tunicula.
ΧΙΩ'Ν, όνος, ἡ, nix. quaſi a χέω, quia funditur e cœlo.

Χ Λ.

ΧΛΑΙ'ΝΑ, ης, ἡ, læna veſtis, quæ tunicæ exteriori ſuperinduebatur, ad frigus arcendum. ideo a χλιαίνω, calefacio.
Χλαμυδηφόρος, pro χλαμυδοφόρος, ου, ὁ, qui chlamydem fert. ex χλαμὺς, & φέρω, fero.
ΧΛΑΜΥ'Σ, ύδος, ἡ, chlamys. q. a χλιαίνω, quod indutum corpus calefaciat. ut ſit q. χλιαμύς.
Χλευάζω, cavillor, irrideo. fut. άσω. perf. activ. κεχλεύακα. perf. paſſiv. κεχλεύασμαι, σαι, σται. Thema χλεύη, ης, ἡ, riſus.
ΧΛΕΥ'Η, ης, ἡ, riſus, deriſio, ludibrium: q. a χεῖλος, labiorum enim motu fieri ſolet. hinc χλευάζω, ludificor, irrideo. f. άσω. χλευασμὸς, ῦ, ὁ, illuſio. χλευαστὴς, ῦ, ὁ, illuſor, irriſor.
ΧΛΙΑΙ'ΝΩ, tepefacio, calefacio. f. ανῶ. perf. κεχλίαγκα. a. 1. paſſ. ἐχλιάνθην. Hinc χλιαρὸς, ῦ, ὁ, tepidus.
Χλιαρὸς, ὰ, ὸν, tepidus, placidus, ſuavis. χλιαρὸν, Poetic. pro χλιαρῶς, ſuaviter. Th. χλιαίνω.
Χλιδαὶ, nom. plur. a χλιδὴ, ῆς, ἡ, luxus. Th. χλίω, deliciis frango.
Χλιδανόσφυρος, ου, ὁ, ἡ, qui delicatas pedum plantas habet, qui tenellos pedes habet. ex χλίω, deliciis frango, & σφυρὸν, ῦ, τὸ, malleolus pedis.
Χλιδάω, delicior, delicias facio, delicatus ſum. ſic χλιδῶσα μολπὰ, delicioſa modulatio, ſeu ſuavis cantus. hinc χλιδῶνες, armillæ, quia delicati iis utuntur. Th. χλίω.
Χλιήνας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi χλιαίνω. quod vide.
ΧΛΙ'Ω, deliciis frango, luxu effœmino. qui id facit, ſe χαλᾷν, laxare, diſſolute vivere dicitur. Hinc χλιδὴ, ῆς, ἡ, deliciæ, luxus.
Χλίδος, εος, τὸ, idem.
ΧΛΟ'Α, ας, ἡ, herba virens, gramen. (q. a χιλὸς, quia eſt pabulum pecori. ut ſit q. χιλόα.) hinc χλοερὸς, & χλωρὸς, ῦ, ὁ, herbidus, viridis.
Χλοερῷ, dat. ſingul. a χλοερὸς, viridis. Th. χλόη.
Χλοεύνης, & contracte χλεύνης, ὁ, qui in virenti gramine cubat. agreſtis. Ex χλόα, herba, & εὐνὴ, ἡ, cubile.
Χλόη, ης, ἡ, nomen mul. Gr. herba virens.
Χλοῦναι, agreſtes, nom. plur. a χλούνης, per craſin pro χλοεύνης. quod vide.
Χλούνης, ου, ὁ, accuſ. χλούνην. vide in χλοεύνης.
Χλωρὸς, ὰ, ὸν, per craſin pro χλοερὸς, viridis, herbidus, & qui res virides facit. mollis. Them. χλόη, viride gramen.

Χ Ν.

ΧΝΑΥ'Ω, carpo, vellico. voro, deglutio. fut. χναύσω. quaſi a χνάω, carpo. hinc χνόος, ου, ὁ, & χνοῦς, ῦ, ὁ, raſio; item lanugo, pubes.
Χνοάω, lanuginem habeo, pubeſco. a χνόος, ὁ, lanugo. Th. χναύω.
Χνόος, χνοῦς, raſio. a χναύω. quod vide.

Χ Ο.

Χοάνη, infundibulum. a χέω, fundo.
Χοάνοιο, gen. Jon. a χόανος, ου, ὁ, catinus.
Χόανος, ου, ὁ, fornax fuſoria. vas ex argilla ad fundenda metalla. a χέω, fundo.
Χοεὺς, & χόος, χοῦς, ὁ, congius. menſura liquidorum capiens libras ix. Dor. χῶς, a χέω, capio.
Χοὴ, libamen. χοαὶ, αἱ, inferiæ. a χέω, libo.
Χοθωνὶθ, tunica. Nehem. c. 7. verſ. 70. 72.
Χοϊκὸς, ἡ, ὸν, pulvereus, a, um. quod a χόος, χοῦς, όος, ῦ, ὁ, pulvis, a χέω, fundo.
Χοινικὶς, modiolus, rotæ medium ceu fiſtula, cui infixi ſunt radii. a χοῖνιξ.

ΧΟΙ̃ΝΙΞ, ικος, ἡ, menſura duos continens ſextarios. puto a χῶ, capio, vel χναύω, quantum quis una die poteſt χναύειν.

Χοιρὰς, άδος, ἡ, porca. a χοῖρος. vel ſaxum in mari aliquantum eminens, ut porcæ nanti ſimile videatur.

Χοιρίνη, concha porcellana. a χοῖρος.

Χοιρογρύλλιος, cuniculus. Levit. 11. 5. Deut. 14. 7.

Χοιροκομεῖον, locus, ubi porci κομίζονται, curantur, & aluntur.

ΧΟΙ̃ΡΟΣ, ου, ὁ, porcus, ſus. etiam natura, qua mulieres ſunt. Hinc χοίρειος, ου, ὁ, porcinus. Etymol. vult dici a χοῦν ἐρευνᾷν, quod humum roſtro ſcrutetur. Vel quia χεῖρον ἐρᾷ, quod pejus eſt amat, ut cœnum.

Χοιροσφαγεῖον, confectorium, ubi porci conficiuntur, ſeu mactantur, a σφάζω, macto.

Χολά, Dor. pro χολὴ, ἡ, bilis.

Χολὰς, άδος, ἡ, inteſtinum, quia χολὴν capit, vel quaſi κοιλάς.

Χολάω, indignor, iraſcor, cum dat. f. άσω. perf. κεχόληκα. Th. χολή.

ΧΟΛΗ', ῆς, ἡ, bilis, fel, ira, nauſea. Hinc χολέρα, ας, ἡ, cholera. χολερικὸς, ὁ, ὁ, cholericus, iracundus. χολόομαι, iraſcor. μελαγχολία, ας, ἡ, furor, ſeu deſipientia ex atræ bilis redundantia.

Χόλιξ, idem quod χολάς.

Χόλοιο, gen. Jon. pro χόλου, a χόλος, ου, ὁ, idem quod χολὴ, bilis.

Χολούμενος, iratus, præſ. part. a χολόομαι, οῦμαι, iraſcor. Th. χολή.

Χολωθεὶς, iratus, a. 1. part. paſſ. χολωθῇς, 2. ſing. a. 1. ſub. paſſ. verbi χολόομαι, iraſcor. ab eodem them.

Χολωσάμενος, η, ον, iratus, a, um, a. 1. part. med. pro quo Poetæ dicunt χωσάμενος. ejuſdem verbi, & them.

Χολωσέμεν, & χολωσέμεναι, ſuccenſurum eſſe, Jon. & Dor. pro χολώσειν, f. 1. inf. activ. verbi χολόω, iraſcor. f. ώσω. Th. χολὴ, ῆς, ἡ, bilis, ira.

Χολῷτο, 3. ſingul. perf. opt. paſſ. Jon. pro κεχολῷτο, iraſcatur, verbi ejuſdem, & them.

Χονδρίτων, gen. plur. a χονδρίτης, ου, ὁ, panis ex hordeo. Th. χόνδρος.

ΧΟ'ΝΔΡΟΣ, ου, ὁ, granum, grumus concretus, ut ſalis, thuris. cartilago. alica. q. a χεῖν ὕδωρ, quia affunditur aqua ad farinam, &c.

Χόος, χοῦς, ὁ, ἡ, terra egeſta, humus. agger, pulvis. a χέω, fundo. Hinc χοϊκὸς, terrenus. Eſt & χόος, ὁ, congius.

Χοραζὶν, ἡ, nomen urbis ἐυκλεινὴ, Syr. promulgatrix.

Χόρδαψος, vel χορδαψὸς, tumor tenuis inteſtini, & fides in inſtrumento muſico, aut arcu. quia fit ex inteſtinis.

ΧΟΡΔΗ', ῆς, ἡ, inteſtinum; item chorda, fides. dat. plur. Jon. χορδῇσι.

Χορεία, ας, ἡ, chorea, in plur. χορεῖαι, Th. χορός.

Χορεύω, ſalto, ſaltando celebro. χορεύῃ, 3. ſing. præſ. ſub. Th. χορὸς, chorus.

Χορηγέω, ſum dux chori; item ſuppedito, ſumptum præbeo, cum accuſ. fut. ήσω. perf. κεχορήγηκα. a. 1. ἐχορήγησα, ας, ε. a. 1. inf. act. χορηγῆσαι. Ex χορὸς, οῦ, ὁ, chorus, & ἄγω, duco. vel potius ἡγέομαι, idem.

Χορηγὸς, οῦ, ὁ, choragus, dux chori. a χορὸς, & ἡγέομαι, duco. Etymologo videtur quaſi χεραγός. Ex χεὶρ, & ἄγω.

Χορηγοῦντες, nom. plur. part. præſ. act. verbi χορηγέω. quod vide.

Χορία, & χορεῖα, edulia e lacte, & melle. exta.

Χόριον, χορεῖον, vel χωρεῖον, ſecundina, quia fœtum χωρεῖ, ideſt, capit.

Χόρειος, vel χορεῖος, pes metricus choreis aptus.

Χοροιτυπία, ἡ, chorea, ipſa actio plaudendi pedibus ſolum inter ſaltandum. a χοροιτύπος, qui in choro pulſat terram pedibus. quod a χορὸς, οῦ, ὁ, chorus, & τύπτω, pulſo.

ΧΟΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, chorus, cœtus canentium, & ſaltantium. chorea, tripudium. quaſi a χαίρω, vel χαρὰ, ut ſit q. χαρός. Hinc χορεύω, ſalto. χορεία, ἡ, ſaltatio. χορευτὴς, οῦ, ὁ, ſaltator.

Χορτάζω, herbis, ſeu gramine paſco, fœno ſaturo; item ſaturo. fut. άσω. perf. κεχόρτακα. a. 1. ἐχόρτασα, ας, ε. a. 1. inf. act. χορτάσαι, ſaturare. præſ. paſſ. χορτάζομαι, ſaturor. perf. paſſ. κεχόρτασμαι. a. 1. ind. paſſ. ἐχορτάσθην, ης, η, & in 3. plural. ἐχορτάσθησαν. a. 1. inf. paſſ. χορτασθῆναι. fut. 1. ind. paſſ. χορτασθήσομαι, ῃ, εται, & in 2. plur. χορτασθήσεσθε. Thema χόρτος, ου, ὁ, gramen, fœnum.

Χορτάσαι, a. 1. inf. act. verbi χορτάζω. quod vide.

Χορτασθῆναι, a. 1. inf. paſſiv. verbi ejuſdem.

Χόρτασμα, ατος, τὸ, cibus. ab eodem verbo. & them.

ΧΟ'ΡΤΟΣ, ου, ὁ, fœnum, gramen, herba. q. κόρτος, a κείρω, tondeo. hinc tondere paſcua dicuntur pecudes. hinc χορτάζω, gramine paſco. χορτασμάτιον, campus fœnarius. χορτοκοπία, ας, ἡ, fœniſecium.

Χουζᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri. Hebr. videns.

Χεῦσι, fundunt, Jon. pro χέουσι.

Χ Ρ.

Χραίνω, coloro, imbuo, ungo; ineſco. a χρόω, coloro.

Χραίσμε, Jon. pro ἔχραισμε, 3. ſing. aor. 2. ind. activ. verbi χραισμέω, auxilior, proſum. f. ήσω. Them. χράω, commodo,

Χραισμέω, adjuvo, opitulor. q. χρησιμέω, a χρήσιμος, utilis. quod a χράομαι, utor.

Χραίσμη, ης, ἡ, auxilium. χραίσμησε, auxiliatus eſt, Jonic. 3. ſingul. a. 1. ind. act. verbi χραισμέω, quod vide.

Χρᾷν, oraculum reddere, vaticinari, commodare.

Χρανθεὶς, pollutus, a. 1. part. paſſ. verbi χραίνω, ungo, coloro. f. ανῶ. a. 1. paſſ. ἐχράνθην.

Χράομαι, ῶμαι, utor. cum dat. præſ. imperat. χράου, ῶ, utere. imperf. ἐχραόμην, ώμην, άου, ῶ, άετο, ᾶτο, & in 3. pl. ἐχρῶντο, ῶντο. f. χρήσομαι. perf. paſſ. κέχρημαι, uſus ſum. a. 1. med. ἐχρησάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. med. χρῆσαι, άσθω. a. 1. ſub. med. χρήσωμαι, ῃ, ηται. Th. χράω, commodo, &c.

Χρᾶσθε, 2. plur. imperat. paſſ. vide χράομαι.

Χρέεσθαι, Jon. pro χρῆσθαι. ſic χρέεται, pro χρῆται, utitur.

Χραύσῃ, ſauciaret, 3. ſing. a. 1. ſub. act. verbi χραύω. quod vide.

Χραύω, leviter ſaucio. fut. αύσω, q. χροὸς αύω. Th. χράω, coloro, tingo.

ΧΡΑ'Ω, ῶ, do mutuo, commodato do. q. e manu in manum (ideoque duco a χεὶρ, manu.) fut. χρήσω. perf. κέχρηκα. a. 1. ἔχρησα. a. 1. imperat. act. χρῆσον. Eſt & χράω, oracula edo. hinc χράομαι, commodato accipio, mutuor. oraculum conſulo; item utor. χρῆσις, εως, ἡ, uſus. χρήσιμος, ου, ὁ, ἡ, utilis. χραισμέω, opitulor, opem fero. χρηστὸς, οῦ, ὁ, utilis, commodus; item mitis, clemens, benignus. χρηστότης, ητος, ἡ, utilitas; item bonitas, clementia, benignitas. ἀποχράομαι, abutor. καταχράομαι, idem. κατάχρησις, εως, ἡ, abuſio, abuſus. χρησμὸς, οῦ, ὁ, oraculum. χρηματισμὸς, οῦ, ὁ, idem. χρηματίζω, oraculum reddo. χρηματίζομαι, oraculo admoneor,

Χρώω, coloro, tingo, polluo. & pro ἐμπίπτω, impetuoſe irruo, ſeco.

Χρέα, debita, per ſyncop. pro χρέεα, a χρέος, εος, τὸ, debitum. pl. τὰ χρέεα.

Χρέεσθαι, Jon pro χρῆσθαι. oraculum conſulere. χρέεται, Jon. pro χρῆται. χρέονται, pro χρῶνται. χρέωνται, pro χρῶνται, & Att. χρῶνται.

ΧΡΕΙ'Α, ας, ἡ, uſus, utilitas, commodum. ſententia gravis, indigentia, neceſſitas, negotium. q. a χράομαι. hinc ἀχρεῖος, ου, ὁ, inutilis. χρὴ, oportet. χρείαν ἔχω, egeo.

Χρεῖος, ου, ὁ, egenus. a χρεία, indigentia. Eſt χρεῖος, Poet. pro χρέος, ους, τὸ, debitum.

Χρειώ, Jon. idem quod χρεία, indigentia.

Χρειώδης, εος, ὁ, ἡ, utilis. a χρεία, ας, ἡ, uſus.

Χρειῶν, genit. pl. a χρεία, ας, ἡ. quod vide.

ΧΡΕΜΕΤΙ'ΖΩ, hinnio. etiam χρεμίζω, dicitur. fut. ίσω. p. ικα. q. χαρμονεύω, ut ſit q. χαρμετίζω. nam hinnitus eſt lætabunda equi vociferatio.

Χρέμισαν, hinnivere, 3. pl. a. 1. ind. act. Jon. verbi χρεμίζω, per ſyncop. pro χρεμετίζω. quod vide.

ΧΡΕ'ΜΠΤΟΜΑΙ, ſcreo, excreo. hinc χρέμμα, ατος, τὸ, ſcreatus, ſputum.

Χρέμυς, χρόμις, & χρέμψ, ὁ, minima piſcium.

ΧΡΕ'ΟΣ, εος, τὸ, debitum, mutuum, æs alienum; item fatum, mors. quaſi a χρὴ, oportet.

Χρεώ, χρειὼ, pro χρειὰ, quod Jon. pro χρεία, ας, ἡ, indigentia. & χρέω, Jon. pro χρῶ, utere, præſ. imperat.

Χρεωκόπος, ſeu χρεοκόπος, qui χρέος, ſeu χρέος κόπτει, debitum reſcindit, fraudans ſc. creditores, decocta pecunia, quod eſt χρεωκοπεῖν. Ergo hic κόπτειν, reſcindere eſt nolle exſolvere, & foro cedere.

Χρεωλυτέω, debitum ſolvo. tanquam a χρεωλύτης, qui χρέος λύει.

Χρεώμενος, Jon. pro χρώμενος, præſ. part. verbi χράομαι, ῶμαι, utor. fut. χρήσομαι. Th. χράω.

Χρέων, τὸ, idem quod χρέος, εος, τὸ, debitum. mors. fatum. quaſi diceres χρέων ἐστὶ, neceſſe eſt, fas eſt.

Χρέωνται, Jon. pro χρῶνται.

Χρέως, ω, τὸ, Att. pro χρέος, εος, τὸ, debitum, æs alienum.

Χρεώστης, ου, ὁ, debitor. a χρέως, debitum. χρεωστέω, ſum debitor. χρεωστεῖσθαι, deberi. Th. χρέος, τὸ, debitum.

Χρεωφειλέτης, ου, ὁ, debitor. a χρέως, τὸ, Att. pro χρέος, εος, τὸ, debitum, & ὀφείλω, debeo.

Χρὴ, oportet, impeſonale cum accuſ. imperf. ἔχρην, & χρῆν. f. χρήσει, oportebit, præſ. inf. χρῆναι, pro quo ſubinde χρῆν. Thema χρεία, ας, ἡ, indigentia.

Χρῄζοντι, volunt, Dor. pro χρῄζουσι. a χρῄζω, volo. Th. χρεία.

Χρῄζω, indigeo, cum gen. pro χρηΐζω. vide χρηΐζειν. χρῄζοις, 2. ſing. opt. præſ. χρῄζοντι, dat. ſing. part act.

Χρηΐζειν, præſ. inf. a χρηΐζω, idem quod χρῄζω, egeo, volo, rogo. Th. χρεία, ας, ἡ, indigentia.

Χρηίσκεσθαι, Jon. pro χρῆσθαι, uti.

Χρῆμ', pro χρῆμα. quod vide.

ΧΡΗ͂ΜΑ, ατος, τὸ, res utibilis, quæ quis poteſt χρῆσθαι, pecunia, opes, merx. oraculum. opus. factum. in plur. τὰ χρήματα, pecuniæ, opes. hinc χρηματίζω, negotium tracto, conſulto, reſponſum do. χρηματίζεσθαι, oraculo admoneri. αὐτοχρῆμα, adv. e veſtigio, ex tempore.

Χρήματ', ſeq. aſpirat. χρήματ', pro χρήματα, nom. plur. a χρῆμα, ατος, τὸ, quod vide.

Χρηματίζω, Dei nomine loquor, divinitus admoneo. nominor. a. 1. ind. act. ἐχρημάτισα, ας, ε. a. 1. inf. χρηματίσαι. præſ. paſſ. χρηματίζομαι, divinitus admoneor. perf. paſſ. κεχρημάτισμαι, σαι, σται, divinitus fui admonitus, fui edoctus. perf. part. paſſ. κεχρηματισμένος, η, ον, divinitus præmonitus. a. 1. paſſ.

paſſ. ἐχρηματίσθην, ης, η. a. 1. part. paſſ. χρηματισθεὶς, έντος, ὁ, divinitus admonitus. Th. χρῆμα.

Χρηματίσαι, aor. 1. inf. activ. χρηματισθεὶς, έντος, ὁ, a. 1. part. paſſ. verbi χρηματίζω. quod vide.

Χρηματισμὸς, ῦ, ὁ, divinum reſponſum. ab eodem verbo, & them.

Χρήμη, ης, ἡ, indigentia, penuria, petitio. q. a χρεία.

Χρῆμι, inuſit. opus ſum, debeo. imperf. ἔχρην, & χρῆν, oportebat, ſub. χρῆ, inf. χρῆναι. ἀπόχρη, ſufficit.

Χρημοσύνη, ης, ἡ, divitiæ. a χρῆμα, ατος, τὸ, res.

Χρῆν, Jon. pro ἔχρην, imperf. vel pro χρῆναι, inf. verbi imperſonal. χρὴ. oportet. quod vide.

Χρῆναι, inf. verbi imperſon. χρὴ. quod vide.

Χρῆς, Heſych. exponit θέλεις, χρήζεις, Doric. contractione ex χράεις, 2. ſingul. præſ. verbi χράω, commodo.

Χρήσαιτ᾽, pro χρήσαιτο, 3. ſing. a. 1. opt. med. verbi χράομαι. vide χρήσασθαι.

Χρῆσαι, rogare. an a χρήζω, vel a χράω.

Χρήσας, a. 1. part. act. a χράω, commodo.

Χρήσασθαι, uſum eſſe, aor. 1. inf. med. verbi χράομαι, utor. aor. 1. med. ἐχρησάμην. aor. 1. part. med. χρησάμενος. Th. χράω.

Χρῄσδειν, Dor. pro χρῄζειν, vel χρήζειν, quod vide.

Χρήσει, dat. ſing. a χρῆσις, εως, ἡ, uſus. Th. χράω, vel χράομαι, utor.

Χρήσηται, 3. ſing. a. 1. ſub. med. verbi ejuſdem.

Χρῆθα, Dor. pro χρὴ, oportet.

Χρῆσθαι, Dor. pro χρᾶσθαι, præſ. inf. verbi χράομαι, utor.

Χρησθεὶς, mutuatus, a. 1. part. paſſ. verbi χράω, commodo. aor. 1. paſſ. ἐχρήσθην. a. 1. inf. paſſ. χρησθῆναι.

Χρήσθων, utantur, 3. dual. Attice pro χρήσθωσαν, quod Doric. pro χράσθων, & χράσθωσαν, 3. dual. pro plur. imperat. præſ. verbi χράομαι, ῶμαι, utor. f. χρήσομαι.

Χρήσιμος, ου, ὁ, ἡ, utilis. in pl. τὰ χρήσιμα, n. g. compar. χρησιμώτερος, ſuperl. χρησιμώτατος. ab eodem verbo.

Χρῆσις, ιος, ἡ, Poet. pro χρησμὸς, ῦ, ὁ, oraculum. quod vide.

Χρησμολόγος, ὁ, vates. ex χράω, & λέγω.

Χρησμὸς, ῦ, ὁ, oraculum. χρησμὸς, Dor. pro χρησμός.

Χρησματῴον, ῦ, oraculum, vaticinium.

Χρησμῳδέειν, vaticinari. Ex χράω, & ᾠδὴ, ῆ, cantus.

Χρησόμεθα, 1. pl. f. 1. med. verbi χράομαι, utor. f. χρήσομαι. f. part. med. χρησόμενος, η, ον.

Χρηστέον, utendum, verbale a χράομαι, utor. Th. χράω.

Χρηστεύομαι, benignus ſum. f. εύσομαι. perf. paſſ. κεχρήστευμαι. a χρηστὸς, utilis, bonus. Th χράω, commodo.

Χρηστηριάζεσθαι, oraculum conſulere. a χρηστήριον.

Χρηστήριον, ου, τὸ, oraculum. cædes. Th. χράω, commodo.

Χρήστης, ου, ὁ, fœnerator, creditor. a χράομαι, utor. Th. χράω.

Χρηστολογία, ας, ἡ, blandiloquentia. a χρηστολόγος, ου, ὁ, ἡ, blandiloquus. q. d. λέγων τὰ χρηστά. vide χρηστός.

Χρηστὸς, ή, όν, utilis, bonus, benignus. χρηστὸν, ῦ, τὸ, benignitas. compar. χρηστότερος, α, ον, melior, us. Th. χράω, commodo.

Χρηστότης, ητος, ἡ, utilitas, benignitas. ab eodem verbo, & them.

Χρῆται, Doric. vel Att. pro χρᾶται, 3. ſing. præſ. ind. verbi χράομαι, utor. Th. χράω.

ΧΡΙ΄ΜΠΤΩ, appropinquare facio, admoveo, accedo: fulcio me, innitor: illino. f. ψω. q. a χράω, pro ἐμπίπτω εἰς χεῖρας. poteſt etiam referri ad χρίω.

Χρισαμένη, uncta, aor. 1. part. med. verbi χρίω, ungo. fut. ίσω. perf. paſſiv. κέχρισμαι.

Χρίσμα, ατος, τὸ, unctio, a perf. paſſ. verbi χρίω, ungo.

Χριστιανὸς, ή, όν, Chriſtianus, a, um. ab eodem them.

Χριστὸς, ῦ, ὁ, unctus: cognomen D. N. JESU, quo officium ejus indicatur. a χρίω, ungo. perf. paſſiv. κέχρισμαι, σαι, σται.

ΧΡΙ΄Ω, ungo, pungo. f. ίσω. a. 1. ἔχρισα, ας, ε. perf. κέχρικα. perf. paſſiv. κέχρισμαι, σαι, σται. hinc χρίσμα, ατος, τὸ, unguentum. χρίσις, εως, ἡ, unctio. χριστὸς, ῦ, ὁ, unctus. q. χειρὶ ἰῶ, manu aliquid infero, illino. an a χραίνω, tingo?

ΧΡΟ΄Α, ας, ἡ, color, ſuperficies: & corpus, vel cutis hominis. Eſt & χρόα, accuſ. a χρὼς, χροὸς, χροΐ, ὁ, cutis. (q. a χράω, coloro.) hinc χρώζω, coloro, colore imbuo. χρόω, χρωννύω, ſeu χρώννυμι, idem. χρῶμα, ατος, τὸ, color; item cutis: ὁμόχροος, ου, ὁ, ἡ, concolor. χρόος, ῦς, ὁ, cutis. χρὼς, ωτός, ὁ, idem.

Χροῒ, & χρῷ, dat. ſing. a χρὼς, cutis.

Χροιὰ, ᾶς, ἡ, inſerto ι, pro Χρόα, ας, ἡ, color.

Χροΐζεσθαι, propius accubare. Th. χρόα, cutis, &c.

Χροιῆν, accuſ. ſingul. Jon. a χροιά. quod vide.

Χρόμαδος, ſtridor dentium, dentium, & maxillarum colliſio. q. a χρεμίζω.

Χρόμιος, ου, ὁ, Chromius, nom. propr.

Χρονέω, vivo; mentis compos ſum. Th. χρόνος.

Χρονίζω, tardo, moror. fut. ίσω, & Att. χρονιῶ, ιεῖς, ιεῖ. aor. 1. ἐχρόνισα, ας, ε. perf. κεχρόνικα, ας, ε, cunctatus ſum. Thema χρόνος.

Χρόνιος, ου, ὁ, ſerus. vide in χρόνος.

ΧΡΟ΄ΝΟΣ, ου, ὁ, tempus, annus, diuturnitas. (q. a χράω, utendum do. an a χέω, & ῥέω, fluo? quia in perpetuo fluxu eſt. an a χρῶ τελέω, quod omnia perficiat?) hinc χρόνιος, ου, ὁ, diuturnus. χρονίζω, moror. χρονικὸς, temporalis. ὁμόχρονος, ου, ὁ, ἡ, contemporaneus.

Χρονοτριβέω, ῶ, tempus tero. f. ήσω. perf. κεχρονοτρίβηκα. a. 1. inf. act. χρονοτριβῆσαι. Quod a χρόνος, tempus, & τρίβω, tero. fut. ψω.

Χροὸς, gen. a χρώς.

Χρῶς, χροὸς, ὁ, cutis, accuſ. ſing. χρόα. hoc a χρόος, ου, ὁ, idem. Th. χρόα, ας, ἡ, color.

Χρυσαλάκατος, ου, ἁ, Doric. pro χρυσηλάκατος, ου, ἡ, auream colum habens, & geſtans. ἡ χρυσῆν ἠλακάτην ἔχουσα καὶ φέρουσα. hinc χρυσαλακάτου Λατῶ, Dor. pro χρυσηλακάτου Λητοῦς. Ex χρυσὸς, ῦ, ὁ, aurum, & ἠλακάτη, ης, ἡ, colus.

Χρυσαλλὶς, blatta. a colore auri, quod χρυσός.

Χρύσαμμος, baluca. Gl. quod Hiſpanis eſt minutum. χρυσῆ ἄμμος, eſt aurea arena.

Χρυσάμπυκας, accuſ. plur. a χρυσάμπυξ, υκος, ὁ, ἡ, aurea faſcia ligatos crines habens. Ex χρυσὸς, ῦ, ὁ, aurum, & ἄμπυξ, υκος, ὁ, ἡ, aurea talis faſcia. q. ab ἀμπέχω, circumdo.

Χρυσάνθεμον, chryſanthemum, herba.

Χρυσάορος, ου, ὁ, ἡ, & χρυσάωρ, ὁ, enſem aureum habens. Ex χρυσὸς, aurum, & ἄορ, ἄορος, τὸ, enſis. Them. ἀείρω, tollo.

Χρυσάρματος, ου, ὁ, qui aureo curru vehitur. Ex χρυσὸς, & ἅρμα, ατος, τὸ, currus.

Χρυσάσπις, ιδος, ἡ, Poet. ἡ χρυσῆν ἀσπίδα φέρουσα, aureum clypeum ferens.

Χρυσάωρ, ορος, ὁ, nomen etiam viri. vide χρυσάορος.

Χρυσάργυρον, tributi genus, quod pro ſuis, ac brutorum animalium excrementis dabant.

Χρυσέ, vocat. ſingul. a χρυσὸς, ῦ, ὁ, aurum.

Χρύσεα, pro χρύσεια, nom. plural. neutr. gen. vel accuſ. a χρύσειος, idem quod χρύσεος, ῦς, aureus. Thema χρυσὸς, aurum.

Χρύσεος, ῦς, ὁ, aureus. dat. ſingul. χρυσέῳ, & in fœm. gen. χρυσέης, ης, & in n. g. έου, ῶν, in plur. χρύσεα, χρυσᾶ. ab eodem them.

Χρυσέῳ, dativ. ſingul. a χρύσεος. quod vide.

Χρυσῇ, dat. ſing. f. g. a χρυσέη, ῆ. in acc. χρυσῆν. vide in χρύσεος, ῦς, ὁ. Eſt & Χρύση, ἡ, nomen urbis.

Χρυσηῒς, ίδος, ἡ, in acc Χρυσηΐδα, patronym. a Χρύσης, Chryſes, ſacerdos Apollinis.

Χρυσηλάκατος, auream habens colum. vel aureas habens ſagittas. Ex χρυσὸς, aurum, & ἠλακάτη, colus, ſagitta.

Χρυσήνιος, ὁ, ἡ, aureas habens habenas. Ex χρυσὸς, aurum, & ἡνία, ας, ἡ, habena.

Χρύσινος, ſolidus. aureus nummus, ex χρυσός.

Χρυσίον, ου, τὸ, aurum. aureus nummus. idem quod χρυσός.

Χρυσοδακτύλιος, ου, ὁ, ἡ, aureum geſtans annulum. ex χρυσὸς, ῦ, ὁ, aurum, & δακτύλιος, ου, ὁ, annulus. Thema δάκτυλος, ου, ὁ, digitus. q. d. digitalis.

Χρυσόδετος, ὁ, ἡ, auro ligatus. χρυσοδέτα, Dor. pro η, fœm. gen. a δέω, ligo, & χρυσός.

Χρυσόθεμις, Chryſothemis. nom. filiæ.

Χρυσόθρονος, aureum thronum habens. Ex χρυσὸς, ῦ, ὁ, aurum, & θρόνος, ου, ὁ, thronus. Th. θράω, ſedeo.

Χρυσοκέρων, vel eſt acc. ſing. a χρυσοκέρως, ωτος, & accuſ. χρυσοκέρωτα, & κέρων. vel eſt quartæ declinat. ſimpl. ut Μενέλεως. Ex χρυσὸς, aurum, & κέρας, τὸ, cornu.

Χρυσόκλαβον, aureis clavis ornatum. a χρυσὸς, & clavus.

Χρυσοκόμης, ου, ὁ, aureo crine conſpicuus, Dor. χρυσοκόμας, α, ὁ. dicitur & χρυσόκομος. Ex χρυσὸς, ῦ, ὁ, aurum, & κόμη, ης, ἡ, coma.

Χρυσόλιθος, ου, ὁ, Chryſolithus, aurei coloris gemma. Ex χρυσὸς, & λίθος, lapis.

Χρυσόμαλλον δέρας, vellus aureum. Ex χρυσὸς, aurum, & μαλλὸς, ῦ, ὁ, vellus.

Χρυσόξυλον, ſic vocatur θάψος, quæ aliter ἐρυθρόδανος, rubia tinctorum, quæ corticem rubentem habet.

Χρυσόπαστος, ου, ὁ, ἡ, auro aſperſus. ex χρυσὸς, & πάσσω, inſpergo.

Χρυσοπέδιλος, ου, ὁ, aureis calceamentis gaudens. Ex χρυσὸς, & πέδιλον, ου, τὸ, calceus.

Χρυσόπρασος, ου, ὁ, chryſopraſus, gemma viridis. Ex χρυσὸς, aurum, & πράσον, ου, τὸ, porrum.

Χρυσόρραπις, & χρυσόραπις, ιδος, ἡ, aurivirga. quod ex χρυσὸς, aurum, & ῥάπις, ιδος, ἡ, virga.

ΧΡΥΣΟ΄Σ, ῦ, ὁ, aurum. moneta aurea. q. a χρῆσις, id eſt, uſu. vel a χρόα, eſt enim colore amabili. Hinc χρυσίον, ου, τὸ, aurum. χρύσεος, ῦς, ὁ, aureus. χρυσόω, inauro.

Χρυσοστέφανος, aurea redimitus corona. Ex χρυσὸς, & στέφανος, corona. Th. στέφω, corono.

Χρυσότοξος, ου, ὁ, qui aureum arcum habet, & geſtat, ὁ χρυσοῦν τόξον ἔχων.

Χρυσοφόρος, ου, ὁ, qui aurum geſtat. hinc χρυσοφορέω.

Χρυσοφύλαξ, ακος, ὁ, auri cuſtos. a φυλάσσω, cuſtodio.

Χρυσοχαίτας, α, ὁ, Doric. pro χρυσοχαίτης, ου, ὁ, auricomus. Ex χρυσὸς, aurum, & χαίτη, ης, ἡ, coma.

Χρυσῶ, gen. Dor. & Æol. pro χρυσοῦ. hinc χρυσῶ χρυσοτέρα, auro magis aurea.

Χρώζω, coloro. a χρόα, color.

Χρῶμα, ατος, τὸ, color. Th. χρόα, ας, ἡ, idem.
Χρώμενος, η, ον, præſ. part. a χρῶμαι, utor. Th. χράω.
Χρωννύω, coloro. a χρόα, ας, ἡ, color.
Χρῶνται, 3. plur. præſ. ind. χρῶμαι, utor.
Χρὼς, ωτὸς, ὁ, corpus, cutis. idem quod χρῦς, χροός, χροΐ. Them. χρόα, color.
Χρώσω, colorabo, fut. 1. ind. activ. verbi χρώννυμι, ſeu χρόω, coloro. f. ώσω. a. 1. inf. act. χρῶσαι. aor. 1. paſſ. χρωσθῆναι. Th. χρόα, ας, ἡ, color.
Χρῷτο, utatur, 3. ſingul. optat. præſ. paſſiv. χρῴμην, ῷο, ῷτο, verbi χρῶμαι, utor. Th. χράω, commodo.

Χ Υ.

Χύδην, fuſe, copioſe, paſſim. a χύω, fundo. hinc χυδαῖος, αία, αῖον, copioſus, vulgaris.
ΧΥΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, ſuccus. q. a χύω, fundo. qui per univerſum corpus diffunditur. hinc χυλόω, in χυλὸν redigo. χυλίζω, ſuccum exprimo.
Χύμα, aliquid effuſum, & confuſum. amplitudo, liquor. quaſi a χύω, fundo. Th. χέω.
Χυμὸς, ῦ, ὁ, ſuccus. ſanguineus humor, quem e chylo ventriculi per meſenterium attracto coquit epar, quæ epatis actio dicitur χύμωσις, ut illa ventriculi χύλωσις.
Χυνύω, fundo. χύσις, fuſio. χύτης, fuſor. Th. χέω, fundo.
Χύσις, εως, ἡ, effuſio. a χύω, ſeu χέω, fundo.
Χύτλον, oleum aqua permixtum, ad perfundenda lavantium corpora.
Χυτλόω, oleo perfundo. a χύω, ſeu χέω, fundo.
Χύτο, fuſus erat, Jon. pro ἐκέχυτο. 3. ſing. pluſq. perf. Sic χύντο, pro ἐκέχυντο, 3. plur. verbi χύω, fundo. f. ύσω. perf. paſſ. κέχυμαι.
Χυτὸς, ῦ, ὁ, agger ex congeſta terra. Th. χύω, fundo.
Χύτρα, ας, ἡ, olla. Th. χύτρος, ου, ὁ, idem.
Χυτρόγαυλος, magna olla. χύτρα, ut γαυλὸς, mulctra: & γαυλὸς, eſt genus navigii.
Χυτροπόδων, gen. plur. a χυτρόπους, οδος, olla pedes habens. Ex χύτρος, ου, ὁ, olla, & πὸς, ποδὸς, ὁ, pes.
ΧΥ'ΤΡΟΣ, ου, ὁ, olla. q. a χύω, quia in eam aliquid funditur, cocturæ cauſa. hinc χύτρα, ας, ἡ, idem. χυτραῖος, & χύτρειος, ου, ὁ, fictilis, teſtaceus. χύτριον, ου, ὁ, ἡ, idem.
Χύω, fundo. f. χύσω, perf. κέχυκα. perf. paſſ. κέχυμαι. pluſq. perf. ἐκεχύμην, σο, το. Th. χέω, idem.

Χ Ω.

Χῶ, capio, pro ἔχω, vel χάω, unde & χανδάνω, capio. ſed χ' ὠ, pro καὶ ὁ.
Χ' ὤδωνις, Dor. pro καὶ ὁ Ἄδωνις.
Χώεο, Jon. pro χώου, iraſcere, præſ. imperat. verbi χώομαι, idem cum χολοῦμαι, iraſcor. Th. χολὴ, ῆς, ἡ, bilis.
Χ' ὤ'κ, Dor. pro καὶ ὁ ἐκ.
Χωλεύω, claudico. f. εύσω. Th. χωλὸς, [illegible]
ΧΩΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, claudus, mutilus. q. a κολος, idem. hinc χωλαίνω, & χωλεύω, claudico. χωλόω, claudum reddo. χώλωσις, εως, ἡ, claudicatio. χωλότης, τος, ἡ, idem.
Χῶμα γῆς, terræ aggeſtæ moles.
Χ' ὡμὸς, Dor. pro καὶ ὁ ὠμός.
Χῶν, fundens, pro χέων, præſ. part.
Χώνη, ης, ἡ, infundibulum. a χέω, fundo.
Χωννύω, aggerem educo. f. χώσω. hinc χῶμα, agger. quod a χοῦς, ὁ, terra egeſta, terra. Th. χόω, terra aggeſta extruo.
Χῶνος, contract. ex χόανος. quod vide. unde χωνεύω, in χῶνον conjicio.
Χωόμενος, η, ον, ſuccenſens. gen. Jon. χωομένοιο, præſ. part. a χώομαι, iraſcor. Th. χολὴ, ῆς, ἡ, bilis.
Χ' ὁπόσαι, & quot. Dor. pro καὶ ὁπόσαι.
Χώρα, ας, ἡ, regio. Jon. χώρη. hinc χῶραι, ῶν, αἱ, agri. Them. χῶρος, ου, ὁ, locus, ſedes.
Χωρεῖ, 3. ſing. a χωρέω. quod vide.
ΧΩΡΕ'Ω, εω, accedo, proficiſcor, capio, capax ſum. evado, locum do. f. ήσω. perf. κεχώρηκα. a. 1. ἐχώρησα. aor. 1. imperat. activ. χώρησον, άτω, & plur. χωρήσατε, recipite nos. aor. 1. inf. act. χωρῆσαι, recipere. q. a χῶρος, locus. Eſt enim locum muto, vel locum concedo. hinc ἀναχωρέω, redeo. ἀναχώρησις, εως, ἡ, reditus. ἀναχωρητὴς, ῦ, ὁ, qui in ſolitudine vivit. συγχωρέω, concedo, aſſentior. συγχώρησις, εως, ἡ, conceſſio, aſſenſus.
Χωρὴβ, ὁ, nomen montis ἄκλιτον. Hebr. deſolatio, vaſtitas.
Χωρῆσαι, a. 1. inf. act. χωρήσας, αντος, ὁ, aor. 1. part. verbi χωρέω. quod vide.
Χωραμὸς, arca, ciſta. quia χωρεῖ, capit aliquid. vide χηραμός.
Χωρίζω, ſeparo, ſejungo. fut. ίσω. perf. κεχώρικα. aor. 1. ἐχώρισα, ας, ε. aor. 1. inf. χωρίσαι. præſ. imperat. paſſ. χωρίζου, έσθω. perf. paſſiv. κεχώρισμαι. perf. part. κεχωρισμένος. aor. 1. ind. paſſ. ἐχωρίσθην, ης, η. aor. 1. ſub. paſſ. χωρισθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. inf. paſſ. χωρισθῆναι. a. 1. part. χωρισθεὶς, εῖσα, έν. Th. χωρὶς, ſine.
Χωρίον, ου, τὸ, membrana extima, quæ fœtum involvit, & capit. vel eſt locus.
ΧΩΡΙ'Σ, ſeorſum, ſeparatim, abſque, ſine. q. a χῶρος, locus. Significat enim proprie localem ſeparationem, διάστασιν τοπικήν. Hinc χωρίζω, ſeparo, ſecerno. χωρισμὸς, ῦ, ὁ, ſeparatio.
Χωρίσαι, a. 1. inf. act. χωρισθῇ, 3. ſingul. aor. 1. ſub. paſſ. verbi χωρίζω, ſeparo. quod vide.
ΧΩ'ΡΟΣ, ου, ὁ, locus, ſedes; item ager, prædium. q. a χῶ, id eſt, capio. hinc χώρα, ας, ἡ, idem. & regio. χωρίον, ου, τὸ, locus, rus, poſſeſſio, villa. ἔγχωρος, ου, ὁ, & ἐγχώριος, ου, ὁ, indigena. ἐπιχώριος, ου, ὁ, idem.
Χῶρος, ου, ὁ, nomen venti. Act. 27.12.
Χωρυτὸς, idem quod γωρυτὸς, pharetra.
Χ' ὡς, Dor. pro καὶ ὡς.
Χῶσαι, aggeſſiſſe. aor. 1. inf. act. χώσας, αντος, ὁ, a. 1. part. χωσάμενος, a. 1. part. med. verbi χώννυμι, aggerem duco. fut. χώσω. quod a χοῦς, ὁ, terra aggeſta. Th. χόω, terra aggeſta extruo. Poſſunt etiam illa eſſe a χώομαι, iraſcor. Th. χολὴ, ῆς, bilis.
Χώσατο, iratus fuit, 3. ſingul. a. 1. med. Jon. Sic χωσάμενος, aor. 1. part. med. verbi χώομαι, iraſcor. Th. χολὴ, ῆς, ἡ, bilis.
Χωσθεὶς, έντος, ὁ, aggeſtus, aor. 1. part. paſſ. a χώννυμι. quod vide in χῶσαι.
Χώσω, aggerabo, f. 1. act. a χώννυμι. Th. χόω, aggerem duco.
Χ' ὤταν, Dor. pro καὶ ὅταν, & quando.
Χ' ὅ, τι, Dor. pro καὶ ὅ, τι, & quod.

Ψ.

Ψ, Eſt littera vigeſima tertia. valet βσ, πσ, φσ. In numeris ψ valet DCC.
ΨΑ'ΓΔΑΣ, unguenti genus. a ψάω.
Ψαθάλλω, contrecto turpiter. q. a ψάω, tango.
Ψαθυρὸς, mollis. Suid.
ΨΑΘΥΡΟ'Σ, & ψαθαρὸς, Attic. ῦ, ὁ, friabilis. q. a ψάω, id eſt λεπτύνω.
ΨΑΙΔΡΟ'Σ, ῦ, ὁ, rarus, raros habens capillos. q. a ψάω, comminuo.
Ψακάζω, ῥαίνω, roro, ſpargo. Them. ψακὰς.
Ψακὰς, idem quod ψεκάς. quod vide.
Ψαίρω, leviter attingo. (q. a ψάω, tango.) & pro innato, ſpiro, feſtino.
Ψαίω, tenue facio, contero. hinc ψαιστὸς, ή, όν, attenuatus, ſubactus.
ΨΑΚΑ'Σ, άδος, ἡ, ros, ſtilla, gutta. (q. a ψάω, minuo.) hinc ψακὰς, & ψεκὰς, άδος, ἡ, idem. ψακάζω, & ψεκάζω, roro, roris guttas ſtillo.
Ψαλάσσω, tango. a ψάω.
Ψαλδαῖος, ου, ὁ, nomen gentile, Pſaldæus, pro, Chaldæus, a Cheſeo filio Nachoris.
Ψαλιδόστομοι, habentes forfices in ore. a ψαλὶς, ίδος, ἡ, forfex, & στόμα, ατος, τὸ, os.
Ψαλίζω, recido, reſeco. fut. ξω. Them. ψαλὶς, ίδος, ἡ, forfex.
ΨΑ'ΛΙΟΝ, ψάλιον, & ψέλιον, ου, τὸ, frænum. ψάλια, ſeu ψέλια, ων, τὰ, torques, monilia, collaria. q. a ψάω, tergo.
ΨΑΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, forfex. (q. a ψάλλω, moveo) motus celer. hinc ψαλίζω, f. ίσω, vel ίξω, forfice reſeco.
ΨΑ'ΛΛΩ, tango, leni motu percutio. fidibus cano, pſallo. (q. a ψάω, tango) fut. αλῶ. perf. paſſ. ἔψαλμαι. p. m. ἔψηλα. Hinc ψαλμὸς, ῦ, ὁ, carmen fidibus cantatum. ψαλτὴρ, ῆρος, & ψάλτης, ου, ὁ, qui ſcit fidibus. ψαλτήριον, ου, τὸ, pſalterium, inſtrumentum, quo pſallitur.
Ψαλμὸς, ῦ, ὁ, pſalmus. Th. ψάλλω.
Ψαλυχιαδᾶν, Dor. pro ψαλυχιαδῶν, genit. plural. a Ψαλυχιάδαι, οἱ. Pindar. Iſthm. Od. 6. 475. 4.
Ψαμάθεια, ας, ἡ, Nymphæ cujuſdam Nereidos nomen. Pindar. Nem. Od. 5. 370. 1.
Ψαμάθης, ης, ὁ, nomen mul. a ψάμμος.
Ψάμαθος, & Poet. ψάμμαθος, ου, ἡ, arena, ſabulum. gen. Jon. ψαμάθοιο. Th. ψάμμος.
ΨΑ'ΜΜΟΣ, ου, ἡ, arena, ſabulum. q. ab ἄμμος, ου, ἡ, idem. hinc ψαμμώδης, εος, ὁ, ἡ, arenoſus. ψάμαθος, & ψάμμαθος, ου, ἡ, arena. q. a ψάω, comminuo.
Ψὰρ, & Jon. ψὴρ, ὁ, ſturnus. avis varii coloris. in gen. plur. ψαρῶν. Dicitur & ψάρος, q. a ψαίρω, idem quod ψάω.
Ψαρὸς, celer. a ψαίρω, feſtino.
Ψαρῶ, attingam, f. verbi ψαίρω.
Ψαῦε, attinge, præſ. imper. act. a ψαύω, idem quod [illegible], tango, tergo.
Ψαυκρὸς, agilis. quaſi a ψαύω, leniter tango. Th. ψάω.
Ψαυσθεὶς, palpatus, a. 1. part. paſſ. verbi ψαύω, tango, con[illegible] fut. σω. perf. ἔψαυκα. aor. 1. paſſ. ἐψαύσθην. [illegible] ψα[illegible]
Ψαύω, tango, contrecto, pervenio. a ψάω, accedo, tango.
ΨΑΦΑΡΟ'Σ, ῦ, ὁ, aridus, ſqualidus, infirmus, tenebroſus. Eſt & ψαφερὸς, ψαφαρότης, friabilitas. q. a ψάω, arida enim facile minuuntur, λεπτύνονται.
Ψᾶφος, ου, ἡ, Dor. pro ψῆφος, ου, ἡ, calculus, ſuffragium.
ΨΑ'Ω, f. ήσω, p. ἔψηκα, comminuo, extenuo. tango leniter, mulceo, abſtergo, accedo. faveo, calefacio. hinc

ψέχω,

ψήχω, f. ξω, rado, frico. ψῆξις, εως, ἡ, raſura. ψαιρὸς, οῦ, ὁ, mobilis, agilis. ψαύω, tango.

Ψ E.

ψὲ, Dor. pro σφὲ, σφέας, acc. dual. & pl. ab οὗ, ſui.
ψέγιος, ία, ιον, Poetic. idem ac ψέγιος, & ψογερὸς, ά, ὸν, vituperatorius. Th. ψέγω, vitupero.
ΨΕ'ΓΩ, reprehendo, vitupero: (quaſi a ψάω, tango, minuo. vituperatus minuitur.) fut. ψέξω. præt. ἔψεχα. perf. paſſiv. ἔψεγμαι, ξαι, κται. Hinc ψεκτὴς, οῦ, ὁ, vituperator, reprehenſor. ψεκτὸς, οῦ, ὁ, vituperatus, reprehenſus. ψόγος, ου, ὁ, reprehenſio, vituperium.
ψέγωνται, 3. pl. præſ. ſub. paſſ. verbi ψέγω. quod vide.
ΨΕΔΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, raros habens capillos, glaber. q. a ψῶ, rado. vel ψέω, minuo.
ψεκὰς, άδος, ἡ, gutta. q. a ψέω, comminuo. quia minuta aqua. hinc ψεκάζω, guttas demitto, ſtillo, rigo.
ψεκτέον, verbale a ψέγω, vitupero.
ψέλιον, armilla. Eſt ut ψάλιον quoddam.
ψελιοφόρος, ου, ὁ, vel ψελλιοφόρος, qui fert armillas. a ψέλιον, armilla, & φέρω, fero.
ΨΕΛΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, balbus, blæſus. q. a ψέω, minuo. Blæſus minuit integritatem litterarum. hinc ψελλίζω, balbutio. ψελλότης, ητος, ἡ, balbuties.
ψέξαι, a. 1. inf. act. verbi ψέγω, vitupero. f. ξω.
ψέξομεν, 1. plur. fut. 1. activ. verbi ejuſdem.
ψευδάδελφος, ου, ὁ, falſus frater. a ψεύδω, fallo. & ἀδελφὸς, οῦ, ὁ, frater.
ψευδαπόστολος, ου, ὁ, falſus apoſtolus. Ex ψεύδω, fallo, & ἀπόστολος, apoſtolus. quod ab ἀποστέλλω, ablego. quod vide.
ψεύδεα, mendacia, acc. plur. a ψεῦδος, εος, τὸ, mendacium. ſed ψευδέας, ᾶς, acc. plur. a ψευδὴς, έος, ὁ, ἡ, mendax. Th. ψεύδω.
ψεύδει, dat. ſing. a ψεῦδος, εος, τὸ, mendacium. ejuſdem them.
ψεύδεσθαι, præſ. inf. paſſ. verbi ψεύδω, fallo.
ψευδῆ, acc. ſingul. a ψευδὴς, έος, ὁ, ἡ, mendax. Th. ψεύδω.
ψευδοδιδάσκαλος, ου, ὁ, falſus doctor. a ψεύδω, fallo, & διδάσκω, doceo.
ψευδολόγος, ου, ὁ, ἡ, falſiloquus. Hinc ψευδολογία, ας, ἡ, mendacium. Ex ψεύδω, fallo, & λέγω, dico. præt. med. λέλογα.
ψευδομάρτυρ, υρος, ὁ, ἡ, falſus teſtis. Ex ψεύδω, & μάρτυρ, υρος, ὁ, teſtis. Hinc & ψευδομαρτυρία, ας, ἡ, falſum teſtimonium. ψευδομαρτυρέω, falſa teſtor. f. ήσω. præt. ἐψευδομαρτύρηκα.
ψευδόμενος, præſ. part. paſſ. verbi ψεύδω, fallo. quod vide.
ψευδοπαρθένος, ἡ, falſa virgo. Th. ψεύδω, & παρθένος, ἡ, virgo.
ψεύδορκος, ὁ, pro ψεύδορκος, perjurus. Th. ὅρκος, ὁ, juſjurandum, & ψεύδω, fallo.
ψευδο[illegible]m juramentum. ex ψεύδω, fallo, & ὅρκος, ου, ὁ, juſjurandum.
ψευδοπροφήτης, ου, ὁ, falſus propheta. Ex ψεύδω, fallo, & προφήτης, ου, ὁ, propheta. Quod a πρόφημι, prædico. Th. φημὶ, ſeu φάω, dico.
ψεῦδος, εος, τὸ, mendacium. Thema ψεύδω.
ψευδοσέλινον, apiaſtrum.
ψευδόχριστος, ου, ὁ, falſus Chriſtus. Ex ψεύδω, fallo, & Χριστὸς, οῦ, ὁ, Chriſtus. Th. χρίω, ungo.
ΨΕΥ'ΔΩ, decipio, fallo. fut. ψεύσω. perf. ἔψευκα. præſ. paſſiv. ψεύδομαι, fruſtror, mentior. præſ. imperat. paſſiv. ψεύδου, έσθω, & in plur. ψεύδεσθε. f. 1. med. ψεύσομαι. perf. paſſiv. ἔψευσμαι, σαι, σται. aor. 1. med. ἐψευσάμην, ω, ατο. aor. 1. infinit. med. ψεύσασθαι, mentiri. q. a ψέω, & ὕδω, pro λέγω. mendax rem narrando minuit. hinc ψεύστης, ου, ὁ, mendax. ψευδὴς, έος, ὁ, ἡ, falſus, mendax, fictus. ψεῦδος, εος, τὸ, mendacium. ψευδολόγος, ου, ὁ, mendax.
ψευδώνυμος, ου, ὁ, ἡ, falſo nominatus. Ex ψεῦδος, εος, τὸ, mendacium. Thema ψεύδω, fallo, & ὄνομα, ατος, τὸ, nomen.
ψεύσαντο, mentiti ſunt, Ion. pro ἐψεύσαντο, 3. plur. a. 1. med. verbi ψεύδω, fallo. a. 1. inf. med. ψεύσασθαι.
ψευσθεὶς, falſus, aor. 1. part. paſſiv. verbi ejuſdem.
ψεῦσμα, ατος, τὸ, mendacium. Thema ψεύδω.
ψεύστας, α, ὁ, Dor. pro ψεύστης, ου, ὁ, mendax, falſus.
ψευστέω, mendacium dico, propoſitum ſcopum non aſſequor. a ψεύδω, fallo.
ψεύστης, ου, ὁ, mendax. ab eodem th.
ψεφηνὸς, οῦ, ὁ, obſcurus. Th. ψέφος, εος, τὸ, tenebræ.
ΨΕ'ΦΟΣ, εος, τὸ, tenebræ, obſcuritas. (q. ex ψέω, minuo, & φάος, εος, τὸ, lux, quia lux tenebris obſeſſa minus videtur.) hinc ψεφαρὸς, οῦ, ὁ, obſcurus. ψεφηνὸς, οῦ, ὁ, idem.
ψεχθεὶς, vituperatus, aor. 1. part. paſſiv. verbi ψέγω, vitupero. fut. ξω. a. 1. paſſ. ἐψέχθην.
ψέω, minuo. Euſtath. a ψάω.

Ψ H.

ψῆγμα, ατος, τὸ, auri ramentum. vide ψήχω.
ψήκτρα, ας, ἡ, ſtrigilis, inſtrumentum, quo radimus. quod a ψήχω, idem cum ψάω, rado.
ψήλας, qui cecinit, aor. 1. part. activ. verbi ψάλλω, cano. futur. λῶ. aor. 1. ἔψηλα.
ψηλαφάω, ῶ, contrecto, palpo. cum accuſ. part. præſ. paſſ. ψηλαφώμενος, ου, ὁ, qui contrectatur, contrectabilis. [illegible] ψῆλα, quod a præt. med. ἔψηλα, [illegible]bi ψάλλω, tango, & ἁφὴ, tactus. Thema ἁφάω.
ψηλαφήσειαν, ας, ε, aor. 1. optat. act. Æol. a ψηλαφάω, contrecto. fut. ήσω quod vide.
ΨΗ'Ν, ψηνὸς, ὁ, vermiculus in caprificis naſcens. An quia ψᾷ, radit, vel urit?
ψηνὸς, calvus, ψεδνὸς. a ψάω, rado. Et ψηνίζω, rado.
ψὴρ, ηρὸς, ὁ, Ion. pro ψὰρ, ſturnus, avis. a ψαίρω, idem quod ψάω.
ΨΗ'ΣΣΑ, vel ττα, piſcis e genere latorum.
ψηφιδοφόρος, ου, ὁ, pro ψηφοφόρος, qui ſuffragium fert. Ex ψῆφος, ου, ἡ, & φέρω.
ψηφίζω, calculis computo, ſupputo. f. ίσω. p. ἐψήφικα. a. 1. ἐψήφισα. Th. ψῆφος, ου, ἡ, lapillus.
ψηφὶς, ῖδος, ἡ, idem quod ψῆφος.
ψηφισάτω, 3. ſing. a. 1. imperat. act. verbi ψηφίζω. quod vide.
ψήφισμα, ατος, τὸ, plebiſcitum, decretum. Th. ψῆφος, ου, ἡ, calculus.
ΨΗ'ΦΟΣ, ου, ἡ, lapillus, calculus, gemma. ſuffragium. q. a ψάω, radendo plano. Hinc ψηφίζω, computo, ſupputo; item decerno, ſtatuo. ψήφισμα, ατος, τὸ, conſultum, decretum. ἀποψηφίζομαι, ſuffragio me abſolvo; item aboleo. καταψηφίζομαι, ſuffragio meo damno.
ψήχω, rado, frico. Th. ψάω, idem. hinc ψηκτὸς, raſus.

Ψ I.

ψιάδας, guttas, accuſ. plural. a ψιὰς, άδος, ἡ, roris gutta.
ΨΙ'ΑΘΟΣ, ου, ὁ, ἡ, ſtorea, teges, maxime e junco.
ψιαίνω, reprehendo. q. a ψάω.
ΨΙΑ'Σ, άδος, ἡ, roris gutta, ſtilla minuta. Hinc ψιάζω, roro. minutatim ſtillo. q. a ψίω.
ψίζω, cibo minutis cibis. a ψίω, tenue facio.
ΨΙΘΙ'Α, ας, ἡ, vitis ſpecies.
ψιθυρίσδεν, vel ψιθυρίσδειν, Dor. pro ψιθυρίζειν, ſuſurrare.
ψιθυρισμὸς, οῦ, ὁ, ſuſurrus. quod a ψιθυρίζω, ſuſurro. f. ίσω. perf. ἐψιθύρικα. perf. paſſ. ἐψιθύρισμαι, σαι, σται. Thema ψίθυρος.
ψιθυριστὴς, οῦ, ὁ, ſuſurro, onis. delator. Th. ψίθυρος.
ΨΙ'ΘΥΡΟΣ, ου, ὁ, ſuſurrus. quaſi a ψίω, id eſt, λεπτύνω, & θρόος, ſonus. Eſt enim lenis, & exilis, minutus ſonus. Hinc ψιθυρίζω, ſuſurro. f. ίσω. ψιθυριστὴς, οῦ, ὁ, ſuſurrator, occultus delator.
ΨΙΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, tenuis: nudus: ſcaber. q. a ψίω, minuo. Hinc ψιλότης, ητος, ἡ, nuditas. ψιλίζω, & ψιλόω, nudo. ψίλωθρον, ου, τὸ, medicamentum, quo utuntur in depilando corpore.
ΨΙ'ΜΜΥΘΟΣ, ſeu ψίμυθος, ου, ὁ, ceruſſa. q. a ψίω.
ΨΙ'ΝΕΣΘΑΙ dicitur vitis, quum deflorens irrorat, aut quum acini defluunt, & remanentes parvuli conſtant. Hinc ψινὰς ἄμπελος, ἡ, vitis, quæ fructum ſolet amittere. q. a ψίω, minuo.
ψὶν, ipſis, idem quod σφίν.
ΨΙ'Ξ, χὸς, ἡ, mica, minutum fruſtulum. Hinc ψιχίον, ου, τὸ, parva mica. q. a ψίω, minuo.
ΨΙΤΤΑ'ΚΗ, ης, ἡ, & ψιττακὸς, οῦ, ὁ, pſittacus.
ψιχάρπαξ, αγος, ὁ, nomen propr. muris. a ψὶξ, χὸς, ἡ, mica, & ἁρπάζω, rapio.
ψιχίον, ου, τὸ, parva mica. Th. ψὶξ, ἡ, mica.
ψίω, tenue facio. λεπτύνω.

Ψ O.

ψόα, lumbus. in plural. ψόαι. q. a ψάω, rado, frico.
ψογερὸς, οῦ, ὁ, Poet. convitiator, vituperator. Th. ψέγω, vitupero.
ψόγος, ου, ὁ, vituperatio. a ψέγω, vitupero.
ψοφέω, ſtrepo. a ψόφος, vel a ψάω, rado.
ψολόεντι, ψολόεντα, dativ. & acc. a ψολόεις, εντος, ὁ, ardens. Th. ψόλος, ου, ὁ, fuligo.
ΨΟ'ΛΟΣ, ου, ὁ, fumus; item flamma, fuligo. q. a ψάω, uro. Hinc ψολόεις, εντος, ὁ, fumidus, flammeus.
ΨΟ'ΦΟΣ, ου, ὁ, ſtrepitus, ſonus. q. a ψάω, rado. Hinc ψοφέω, ſtrepitum edo, ſono.

Ψ Y.

ψύα, idem quod ψόα, lumbus.
ψυγήσομαι, ῃ, εται, refrigeſcam, f. 2. paſſ. verbi ψύχω, refrigero. fut. ξω. quod vide.
ΨΥ'ΔΡΑΚΕΣ, ων, αἱ, & ψυδράκια, ων, τὰ, puſtulæ. q. a ψάω, uro.
ψυδρὸς, ψευδὴς, falſus. a ψεύδω, fallo.
ψυθίζω, γογγύζω, murmuro minuta voce. a ψίω.
ψύθος, mendacium. a ψεῦδος.
ΨΥ'ΛΛΟΣ, ου, ὁ, & ψύλλα, ης, ἡ, pulex. q. a ψίω, & ἅλλομαι. Pulex breviores, & quaſi minutos facit ſaltus. hinc ψύλλιον, ου, τὸ, herba pulicaria.
ΨΥ'ΛΩΝ, ωνος, ὁ, piſcis in littoribus pariens.
ψύξας, qui exiccavit, a. 1. part. activ. verbi ψύχω, ſpiro. fut. ξω. a. 1. ἔψυξα.
ψυχᾷ, dat. Dor. pro ψυχῇ, a ψυχὴ, ῆς, ἡ, anima.
ΨΥΧΗ', ῆς, ἡ, anima, vita, ſpiritus. ingenium, indoles, homo. q. a ψύχω, ſpiro. deficiente ſpiritu, deficit vita. vel etiam a ψύχω, refrigero. hinc ψυχικὸς, οῦ, ὁ, animalis. ψυχόω, animo, animam indo. μετεμψυχόω, animam ex uno corpore in aliud traduco. μετεμψύχωσις, εως, ἡ, traductio animæ ex uno corpo-

corpore in aliud. μεγαλόψυχος, ε, ὁ, magnanimus.

Ψυχικός, ή, όν, animalis, e, hinc ψυχικὸν ἀγαθὸν, bona animi. a ψυχή, anima.

Ψῦχος, εος, ους, τὸ, frigus. a ψύχω, refrigero. f. ξω.

Ψυχρός, ρά, ρόν, frigidus, a, um. Ψυχρῶ, Dor. pro ψυχρῶ. a ψύχω.

ΨΥ'ΧΩ, refrigero, areſacio, ſicco, flo, ſpiro. fut. ξω. perf. ἔψυχα. a. 2. ἔψυγον, præſ. paſſiv. ψύχομαι, refrigeſco. perf. paſſiv. ἔψυγμαι, aor. 2. ind. paſſ. ἐψύγην, ης, η, refrixi. fut. 2. paſſiv. ψυγήσομαι, η, εται. Hine ψῦξις, εως, ἡ, refrigeratio. ψῦχος, εος, τὸ, frigus. ψυχρός, ά, ὁ, frigidus. ψυχρότης, ητος, ἡ, frigiditas. ἀναψύχω, refrigero. ἀνάψυξις, εως, ἡ, refrigeratio.

Ψυχῶν, gen. plur. a ψυχή, ῆς, ἡ, vita.

Ψ Ω.

ΨΩ'Α, ας, ἡ, fœtor. q. a ψάω, tergo.

Ψῶζα, morbi ſpecies. a ψάω.

ΨΩΘΙΟΝ, ε, τὸ, fruſtulum, mica. q. a ψάω, minuo.

Ψώκτης, quadratarius, eſt marmorarius, qui circa quadrata occupatur. q. a ψώχω, pro λεπτύνω.

Ψωλὴ, denudata glans. mentula.

ΨΩΛΟ'Σ, ὁ, ὁ, verpus, apella, recutitus, titio.

Ψωμίζω, buccella in os inſerta paſco; item alo, cibo, fruſtulatim diſtribuo. fut. ίσω. perf. ἐψώμικα. aor. 1. ἐψώμισα. aor. 1. ſub. ψωμίσω, ῃς, ῃ. Th. ψωμός, fruſtum.

Ψωμίον, ε, τὸ, oſtula, oſſella, fruſtulum, diminut. a ψωμός, ῦ, ὁ, buccella.

Ψωμίσω, f. 1. a ψωμίζω, quod vide.

ΨΩΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, fruſtum, buccella. q. a ψάω, minuo. hinc ψωμίον, ε, τὸ, fruſtulum. ψωμίζω, paſco, nutrio.

ΨΩ'ΡΑ, ας, ἡ, ſcabies, aſperitas cutis. q. a ψαίρω, frico. quia fricari ſolet. hinc ψωραλέος, ε, ὁ, ſcabioſus. ψωρός, ῦ, ὁ, idem. ψωριῶν, ῶντος, ὁ, ἡ, idem. ψωραγρία, fera ſcabies. hinc ψωραγριάω, fera ſcabie laboro.

ΨΩ'ΧΩ, in fruſta comminuo, attenuo, lavo. q. a ψάω, minuo. hinc ψωχός, ῦ, ὁ, terra arenoſa.

Ω.

Ω Ultima littera, ex duobus ο, facta figura, & μέγα, id eſt, magnum, vocatur. In numeris eſt DCCC. Tum ω, Doric. & Æolic. in genit. ſingul. tertiæ declinat. pro ε, ponitur; ut λόγω, pro λόγε. Et in α mutatur in quinta declinat. ſimpl. ut Ποσειδᾶν, pro Ποσειδῶν, ῶνος, ὁ. Tum etiam ω, mutatur in α, in participiis, quæ ω habent. ſic γελάντων, pro γελώντων.

Ω̃, adv. vocantis, & exclamantis. ſed ὦ, adverb. admirantis, & dolentis. At ᾧ, cui, dat. ſing. ab ὅς. Tum ὦ, ſim, præſ. ſub. ab εἰμί, ſum. Sed ὦ, ῇς, miſerim, aor. 2. ſub. verbi ἵημι, ſeu ἕω, mitto. aor. 2 ἧν.

Ὦα, pellis ovina, ex ὄα, ἡ, quod pro ὄϊα. Thema οἶς, οἰός, vel ὄϊς, ὄϊος, ἡ, ovis. Sed ὦα, pro ᾦα, dicitur etiam ſimbria veſtimenti. At ὠὰ, ὠῶν, plur. ab ὠόν, ῦ, τὸ, ovum.

Ὠαρίωνος φύσιν λαχεῖν, pro τὴν τῦ Ὠρίωνος φύσιν λαχεῖν, Orionis ſtaturam ſortitum eſſe. per Epenth. τῦ α.

Ὦας, τὸ, auris, Doric. pro ὦας, ὦατος, τὸ, idem.

Ω Β.

Ὤβεα, ova, Argiv. pro ὠά, inſerto β, tanquam digamma.

ΩΒΗ', ῆς, ἡ, tribus. vox Lacon. pars populi. hinc ὠβάζω, populum in tribus diſtribuo.

Ὠβηδ, ὁ, nomen viri δάλιμος, Hebr. ſerviens.

Ω Γ.

Ὦγα, aperui, præt. med. & Att. ἔωγα, verbi οἴγω, aperio. quod vide.

Ω᾽ 'γαθὲ, Doric. pro ὦ ἀγαθέ, o bone vir.

Ὠγὴν, Oceanus, Heſych. q. ab ὤγυγος.

Ὤγνυντο, aperiebantur, 3. plural. imperf. paſſ. verbi οἴγνυμι, idem quod οἴγω, aperio. f. ξω.

Ὦγον, aperiebam, imperf. activ. verbi οἴγω, aperio.

ΩΓΥΓΙΟΣ, ε, ὁ, Poetic. antiquus, vetuſtus. ab Ogyge antiquiſſ. rege Thebanorum.

Ὠγυγίς, palus, lacus. q. ab ὠγάζω, quia eſt aquarum congregatio.

Ω᾽ 'γώ, Dor. pro ὃ ἐγώ, quod ego.

Ω Δ.

Ὦδα, olui, præt. med. verbi ὄζω, oleo. f. ὀζέσω. Alii ab οἰδέω, ῶ, tumeo, perf. ᾤδηκα, p. m. ᾦδα, formant.

Ὧδε, adv. ſic, hoc modo. & pro τῇδε. ab ὅδε, ἥδε, τόδε, hic, hæc, hoc.

Ω᾽ 'δωνις, Dor. pro ὁ Ἄδωνις.

Ὠδὴ, ῆς, ἡ, cantus, per craſin pro ἀοιδή, ῆς, ἡ, idem. a præt. med. ἀοιδά, verbi ἀείδω, cano.

Ὤδηκα, intumui, perf. act. verbi οἰδέω. perf. paſſ. ᾤδημαι.

Ὠδήκασι, tumuerunt, Doric. pro ᾠδήκασι, 3. plur. perf. activ. verbi οἰδέω, tumeo.

Ὠδημένος, inflatus, perf. part. paſſ. verbi ejuſdem.

Ὠδὶν, ſive ὠδίς, ῖνος, ἡ, dolor parturientium. Hinc ὠδίνω, parturio. Thema ὀδύνη, ης, ἡ, dolor.

Ὠδίνω, parturio. fut. ὠδινῶ, & ὠδινήσω. a. 1. ὤδινησα. a. 2. activ. ὤδινον, ες, ε. perf. ὠδίνηκα. Th. ὀδύνη, dolor.

Ὡδοιπόρει, imperf. act. verbi ὁδοιπορέω, iter facio. fut. ήσω. p. ὡδοιπόρηκα. Quod ex ὁδός, ἡ, via, & πείρω, tranſeo. p. m. πέπορα.

Ὤδεον, tumebam, imperf. act. verbi οἰδέω, unde ᾤδει, pro ᾤδεε.

Ὠδύρετο, 3. ſing. imperf. med. verbi ὀδύρομαι, lamentor. f. ὀδυροῦμαι.

Ὠδύσατο, & Poet. ὠδύσσατο, iratus eſt, 3 ſingul. aor. 1. ind. med. verbi ὀδύζομαι. fut. ὀδύσομαι. a. 1. med. ὠδυσάμην, ω, ατο. Th. ὀδύσσω, iraſcor.

Ὠδυσία, ας, ἡ, indignatio. ab ὀδύσσω, iraſcor.

Ὠδώδει, pluſq. perf. med. ex perf. m. ὄδωδα, aſſumpto augmento, verbi ὄζω, oleo. præt. med. ὦδα.

Ω Ε.

Ὢ ὲ, ohe, adv. dolentis.

Ὤετο, exiſtimabat, 3. ſingul. imperf. verbi οἴομαι, vel οἶμαι, puto. imperf. ᾠόμην, ε̃ε. f. οἰήσομαι. perf. ᾤημαι. a. 1. ᾠήθην. Th. οἴω.

Ω Ζ.

Ὦζεσαν, oluerunt, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi ὄζω, ſeu ὀζέω, oleo. f. ὀζέσω, & ὀζήσω. a. 1. ὤζεσα, & ὤζησα. præt. m. ὦδα.

Ὤζω, exclamo; unde ὠγμός, exclamatio.

Ω Η.

Ὠὴ, adverb. clamandi, ab ὤ.

Ὠΐσθην, ης, η, putavi, a. 1. ind. paſſ. verbi οἴομαι, & οἶμαι, puto. exiſtimo, perf. ᾤημαι. Th. οἴω, idem.

Ω Θ.

Ὠθεῦσι, pro ὠθοῦνται, trudunt, Doric. ab ὠθέω.

ΩΘΕ'Ω, trudo, pello. f. ὠθήσω, & ὤσω, perf. ὦκα. Hinc ὠθίζω, idem. ὠσμός, ῦ, ὁ, impulſio. βοώτης, ε, ὁ, boum agitator.

Ὠθήσω, pellam, fut. 1. activ. ab ὠθέω. quod vide.

Ὠθίζομαι, in conferta turba premor, contendo. hinc ὠθισμός, ῦ, ὁ, impulſio, conflictus. Th. ὠθέω, pello.

Ω Ι.

Ὠΐγνυντο, patebant, 3. plur. imperf. med. Poet. ſeu Jon. reſolutione pro ᾤγνυντο, verbi οἴγνυμι, pro οἴγω, aperio.

Ὠΐετο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi οἴομαι, pro οἴομαι, vel οἶμαι, puto. Th. οἴω, idem. hinc aor. 1. ὠΐσθην, vel potius ὠΐσθην.

Ὦΐξε, aperuit, 3. ſingul. aor. 1. Jonic. diſſolutione pro ᾦξε, verbi οἴγω, aperio.

Ὠΐον, idem quod ᾠόν. vel diminut. ex ὠόν, ῦ, τὸ, ovum.

Ὠΐσατο, 3 ſing. a. 1. med. Poet. verbi οἴομαι. hinc aor. 1. ὠΐσθην, ης, η. quod ab οἴομαι, vel οἶμαι, puto. Th. οἴω.

Ὤιχετο, Poet. pro ᾤχετο, 3. ſing. imperf. ab οἴχομαι, abeo.

Ω Κ.

Ω᾽ 'κα, Dor. pro ὁ ἐκ.

Ὦκα, adv. celeriter, per ſyncop. pro ὠκέα, & ὠκέως, & ſequent. aſpir. ὦχ᾽. Them. ὠκύς, έος, ὁ, celer.

Ὠκέα, acc. ſing. ab ὠκύς, έος, ὁ, celer. Dicitur & ὠκέα, metri gratia pro ὠκεῖα, f. g. ab ὠκύς.

Ὠκεανίνη, Oceanis, nomen puerperæ. ὠκεανίτιδες, filiæ Oceani.

ΩΚΕΑΝΟ'Σ, ῦ, ὁ, & genit. Jon. ὠκεανοῖο, Oceanus, mare ambiens orbem terrarum, quaſi ex ὠκέως, cito, & νάω, fluo.

Ὠκέες, veloces, nom. plur. m. g. ab ὠκύς, έος, ὁ, celer.

Ὠκεῖα, ας, ἡ, velox, f. g. ab ὠκύς, ωκ. in accuſ. ὠκεῖαν, in dat. plural. Jonic. ὠκείῃς, pro ὠκείαις.

Ὤκηθεν, Bœot. ſyncop. pro ᾠκήθησαν, 3. plural. aor. 1. ind. paſſ. verbi οἰκέω, habito. f. ήσω, p. ᾤκηκα. Th. οἶκος, ε, ὁ, domus.

Ὤκησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi οἰκέω. quod vide

Ὠκιάκις, Jonic. pro ὠκιάκις, ab ὠκύς, celer.

Ὠκίσαμεν, 1. plur. a. 1. ind. activ. verbi οἰκίζω, habito. f. ίσω, p. ᾤκικα. Th. οἶκος, ε, ὁ, domus.

Ὤκλασεν, defecit, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ὀκλάζω, in genua procumbo, labaſco.

Ὠκοδομήθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. ᾠκοδόμητο, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi οἰκοδομέω, ædifico. doceo. f. ήσω. perf. ᾠκοδόμηκα. quod ab οἶκος, ε, ὁ, domus, & δέμω, ſtruo. præt. med. δέδομα.

Ὠκοδόμησα, ας, ε, & in 3. plural. ᾠκοδόμησαν, a. 1. ind. act. verbi ejuſdem, & them.

Ὤκτειρε, miſeratus eſt, aor. 1. ind. activ. verbi οἰκτείρω, miſeror. Th. οἶκτος, ε, ὁ, miſericordia.

Ὠκτίσατο, 3. ſing. a. 1. med. verbi οἰκτίζω, miſeror. f. ίσω, p. ᾤκτικα. Them. οἶκτος, ε, ὁ, miſericordia.

Ὠκύαλος, ε, ὁ, ἡ, velociter per mare currens. ab ὠκύς, velox, & ἅλς, mare.

Ὠκύγυιος,

Ω'κυδίνητος, ου, ὁ, ἡ, Dor. pro ὠκυδίνητος, ου, velociter ſe movens, velox. Ex ὠκὺς, celer, & δινητὸς, volubilis. quod a δινέω, verſo. Th. δίνη, ης, ἡ, vortex.

Ω'κύμορος, ου, ὁ, ἡ, qui, vel quæ eſt brevis fati. ab ὠκὺς, velox, & μοῖρα, ας, ἡ, fatum. Th. μείρω, divido. p. m. ἔμμορα.

Ω'κυμορώτατος, ſuperlat. ab ὠκύμορος. quod vide.

Ω'κυπέτη, ἡ, nomen mul.

Ω'κυπέτης, celeriter volans. Epith. equorum. Ex ὠκὺς, έος, ὁ, celer, & πέτομαι, volo, as.

Ω'κύποδες, ων, οἱ, velocipedes. ab ὠκύπους, οδος, ὁ. in dat. plur. ὠκυπόδεσσι, ab ὠκὺς, celer, & πὺς, ποδὸς, ὁ, pes.

Ω'κύπορος, ου, ὁ, velox. dat. plur. Jon. ὠκυπόροισι. Quod ab ὠκὺς, celer, & πείρω, tranſeo. p. m. πέπορα.

Ω'κυρόη, ης, ἡ, nomen mul. q. ab ὠκύροος, ου, ὁ, rapidus. quod ab ὠκὺς, velox, & ῥέω, fluo.

Ω'κύῤῥοος, ου, ὁ, celeriter fluens. ab ὠκὺς, & ῥέω, fluo.

Ω'ΚΥ'Σ, έος, ὁ, & in f. g. ὠκεῖα, in n. g. ὠκύ, velox, celer. q. ἀκὺς, ab ἀκὴ, acuta enim celeriter penetrant. in compar. ὠκύτερος, ſuperl. ὠκύτατος. hinc ὠκέως, & ὦκα, adv. celeriter. ποδώκης, εος, ὁ, ἡ, pedibus celer.

Ω'κύτας, ατος, ἡ, Dor. pro ὠκύτης, ητος, ἡ, celeritas, velocitas. Th. ὠκὺς, celer.

Ω'κύτερος, ου, ὁ, celerior, & in ſuperlat. ὠκύτατος, ab ὠκὺς. quod vide.

Ω'κυτόκιον, ου, τὸ, partus celeritas. Ex ὠκὺς, velox, & τόκος, partus. Th. τίκτω, pario. p. m. τέτοκα.

Ω Λ.

Ω'λα, perii, perf. med. verbi ὄλλυμι, pereo. f. ὀλέσω. perf. ὤλεκα. perf. med. ὦλα, & Att. ὄλωλα.

Ω'λαξ, Dor. pro αὖλαξ, ακος, ἡ, ſulcus.

Ω'λαφος, Dor. pro ὁ ἔλαφος.

Ω'ΛΕ'ΝΗ, ης, ἡ, cubitus, brachium. ulna. Dicitur & ὠλὴν, ένος, quaſi ab ὠλλός.

Ω'λετο, periit, 3. ſingul. aor. 2. med. verbi ὄλλυμι, perdo. fut. ὀλέσω, perf. ὤλεκα. p. m. ὦλα. a. 2. med. ὠλόμην, ου, ετο.

Ω'λεύθερε, Dor. pro ὦ ἐλεύθερε, o ingenue.

Ω'λλος, ὁ ἄλλος, alius. ſic ὦλλοι, Dor. pro οἱ ἄλλοι.

Ω'λλὸς, curvatura brachii.

Ω'λοκαύτωσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ὁλοκαυτόω, totum comburo, quod in quibuſdam ſacrificiis fieri ſolebat. fut. ώσω. perf. ὠλοκαύτωκα. quod ex ὅλος, totus, & καίω, comburo. fut. καύσω.

Ω'λοφύρετο, 3. ſing. imperf. verbi ὀλοφύρομαι, lamentor. f. ὀλοφυροῦμαι.

Ω Μ.

Ω'μὰ δάσασθαι, in fruſta cruda diſcerpi. ab ὠμὸς, crudus.

Ω'μάρτευν, Jon. & Dor. pro ὡμάρτουν, imperf. act. verbi ὁμαρτέω, ſequor.

Ω'μάρτησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ὁμαρτέω, ſequor. f. ήσω. Th. ὁμαρτῆ, ſimul, idem quod ὁμοῦ.

Ω'μεν, ſimus, 1. plur. præſ. ſub. verbi εἰμὶ, ſum. in ſub. ὦ, ῇς, ῇ.

Ω'μες, ſimus, Dor. pro ὦμεν, 1. plur. ſub. ab εἰμὶ, ſum.

Ω'μήλυσις, farina hordeacea. ὠμὴ λύσις, etiam ſeparatim dicitur.

Ω'μην, putabam, imperf. verbi οἶμαι, vel οἴομαι, puto. Th. οἴω, idem.

Ω'μηστὴς, οῦ, ὁ, qui cruda edit, crudelis. ab ὠμὸς, crudus, & ἔδω, vel ἐσθίω, edo.

Ω'μίλει, 3. ſing. imperf. activ. verbi ὁμιλέω, colloquor, cum dat. fut. ήσω. perf. ὡμίληκα. Th. ὅμιλος, ου, ὁ, turba.

Ω'μίλησε, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ejuſdem.

Ω'ΜΙΛΛΑ, ης, ἡ, ludus nucum, contract. ex ἡ ἅμιλλα.

Ω'μίλουν, 1. ſingul. vel 3. plur. imperf. act. verbi ὁμιλέω, vide ὡμίλει.

Ω'μισυ, θὤμισυ, pro τὸ ἥμισυ, quod dimidium. Th. ἥμισυς, εος, ὁ, dimidius.

Ω'μοβοέη, ης, ἡ, cruda pellis bovis. hinc ὠμοβόεινος, η, ον, ex cruda bovis pelle factus, ex ὠμὸς, crudus, & βοῦς, bos.

Ω'μοβόρος, ου, ὁ, crudivorax. ab ὠμὸς, crudus, & βορὰ, ᾶς, ἡ, eſca.

Ω'μογέρων, cui viridis, & cruda eſt ſenectus. Ex ὠμὸς, crudus, & γέρων, οντος, ὁ, ſenex.

Ω'μοθέτησαν, cruda poſuerunt, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi ὠμοθετέω, f. ήσω. ab ὠμὸς, crudus, & τίθημι, pono.

Ω'μοι, heu, interiectio, pro οἴμοι, hei mihi, vox dolentis.

Ω'μοις, & ὤμοισι, dat. plur. ab ὦμος, ου, ὁ, humerus.

Ω'μοιώθην, ης, η, a. 1. ind. paſſiv. verbi ὁμοιόω, aſſimilo, quod vide. fut. ώσω.

Ω'μοκα, & Att. ὀμώμοκα, juravi, perf. act. verbi ὄμνυμι, juro. f. όσω.

Ω'μόλινον, crudarium. Gloſſar. id eſt, ὠμὸν λίνον, crudum, nondum curatum.

Ω'μολόγησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ὡμολόγηται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi ὁμολογέω, confiteor. f. ήσω. p. ὡμολόγηκα. quod ab ὁμὸς, ῦ, ὁ, ſimilis, & λέγω, dico. p. m. λέλογα.

Ω'ΜΟΣ, ου, ὁ, humerus. quaſi ab οἴω, fero. humeris enim ferimus onera. hinc ἐπωμὶς, ίδος, ἡ, ſuperhumerale.

Ω'ΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, crudus, immitis, ſævus. Poſſit eſſe ab ὤζω, quia faciat ὤζειν, exclamare.

Ω'μοσα, ας, ε, juravi, a. 1. ind. act. verbi ὄμνυμι, ſeu ὀμόω, juro. f. όσω. præt. ὤμοκα.

Ω'μοφάγος, ου, ὁ, crudivorus. dat. pl. ὠμοφάγοισιν. Ex ὠμὸς, ῦ, ὁ, crudus, & φάγω, comedo.

Ω'μωξα, ας, ε, ploravi. a. 1. ind. act. verbi οἰμώζω, ploro. f. ξω. Th. οἴ, hei.

Ω Ν.

Ω'ν, οὖσα, ὄν, ens, præſ. part. ab εἰμὶ, ſum. Sed ὧν, gen. plural. ab ὅς, qui. Eſt & ὦν, pro οὖν, ergo. Doric.

Ω'νάθην, Dor. pro ὠνήθην, a. 1. paſſ. ab ὄνημι, juvo, proſum.

Ω'νάμην, lucrifeci, vel deſpexi, per ſyncop. pro ὠνησάμην, a. 1. med. verbi ὄνημι, proſum, vitupero. fut. ὀνήσω. aor. 1. ὤνησα. Alii volunt eſſe imperf. verbi ὄνημαι, ſeu ὄναμαι, paſſiv. ab ὄνημι.

Ω'ναξ, Poet. pro ὦ ἄναξ, vel ὁ ἄναξ, rex. Sic ὤνασσα, pro ἡ ἄνασσα, ἡ, Regina.

Ω'νασαν, Dor. pro ὤνησαν, a. 1. ab ὄνημι, juvo, proſum.

Ω'νείδιζον, imperf. act. verbi ὀνειδίζω, exprobro, convitior. f. ίσω. p. ὠνείδικα. Th. ὄνειδος, εος, τὸ, probrum.

Ω'νείδισα, ας, ε, a. 1. ind. activ. verbi ejuſdem, & them.

Ω'νειροπόλει, imperf. act. verbi ὀνειροπολέω, in ſomniorum interpretatione verſor. quod ab ὄνειρος, ου, ὁ, idem quod ὄναρ, τὸ, ſomnium, & πολέω, verſo.

Ω'νεκα, Dor. adv. pro ἕνεκα.

Ω'νεμος, ὁ, Dor. pro ὁ ἄνεμος, ventus.

Ω'ΝΕ'ΟΜΑΙ, οῦμαι, emo. (q. ab ὀνέω, juvo.) f. ὠνήσομαι. perf. paſſ. ὤνημαι. a. 1. med. ὠνησάμην, ω, ατο. Hinc ὤνησις, εως, ἡ, emptio. ὠνητὴς, ῦ, ὁ, emptor. ὀψώνιον, ου, τὸ, opſonium, ὀψωνέω, opſonia coemo. τελώνης, ου, ὁ, vectigalium redemptor, publicanus. τελώνιον, ου, τὸ, locus, in quo ſedent publicani. ὦνος, ου, ὁ, pretium.

Ω'νῇ, 2. ſing. præſ. ind. vel ſub. verbi ὠνέομαι, οῦμαι. quod vide. Sed ὠνὴ, ῆς, ἡ, emptio.

Ω'νὴρ, Jon. & Dor. pro ὁ ἀνήρ.

Ω'νησα, ας, ε, a. 1. ind. activ. ὤνησαν, 3. ſing. a. 1. med. verbi ὄνημι, juvo, proſum. f. ὀνήσω.

Ω'νήσω, 2. ſing. a. 1. med. verbi ὄνημι, juvo. f. ὀνήσω. a. 1. med. ὠνησάμην, vel ab ὠνέομαι, emo.

Ω'νητὸ, f. g. ab ὠνητὸς, ῦ, ὁ, emptus. Th. ὠνέομαι, οῦμαι, emo, mercor.

Ω'νητο, lucrifecerat, vel eſt 3. ſing. imperf. paſſ. verbi ὄνημαι, ab ὄνημι, juvo, proſum. vel eſt 3. ſing. pluſq. perf. verbi ὀνέω, ſeu ὄνημι, vel ὠνέομαι, emo.

Ω'νθρωπε, Jonic. & Doric. pro ὦ ἄνθρωπε. ſic ὤνθρωποι, pro οἱ, &c.

Ω'νομα, ατος, τὸ, Doric. pro ὄνομα, nomen.

Ω'νομάδαται, nominati ſunt, Jon. pro ὠνομασμένοι εἰσὶ, 3. plur. perf. ind. paſſ. verbi ὀνομάζω, nomino. f. άσω. perf. ὠνόμακα. perf. paſſ. ὠνόμασμαι, σαι, σται. Th. ὄνομα, ατος, τὸ, nomen.

Ω'νόμαζον, imperf. act. verbi ὀνομάζω, nomino. f. σω. a. 1. ὠνόμασα. Th. ὄνομα, ατος, τὸ, nomen.

Ω'νόμασα, ας, ε, a. 1. ind. act. ὠνομάσθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi ejuſdem, & them.

Ω'νομάσθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi ejuſdem, & them.

Ω'νος, ου, ὁ, pretium. id, quo ὠνούμεθα. Gl. ὠνὴ, emptio.

Ω'νοχόει, propinabat. 3. ſing. imperf. activ. verbi οἰνοχοέω, vinum infundo. imperf. ᾠνοχόεον, ουν. quod ab οἶνος, ου, ὁ, vinum, & χέω, fundo.

Ω Ξ.

Ω'ξ, Dor. pro ὁ ὄξ.

Ω'ξα, aperui, a. 1. ind. activ. verbi οἴγω, aperio.

Ω Ο.

Ω'όμην, imperf. paſſ. verbi οἴομαι, puto. f. οἰήσομαι. perf. ᾦμαι. Th. οἴω, idem.

Ω'οντο, 3. plural. imperf. ejuſdem verbi, & them.

Ω'ΟΝ, ου, τὸ, ſuperior domus pars. q. ἄνω ὄν. Hinc ὑπερῷος, ου, ὁ, qui in ſumma ædium parte eſt.

Ω'Ο'Ν, ῦ, τὸ, ovum. Etiam ὤεον, ovum eſt, quaſi ab οἶον, ſolum, ſingula enim pariuntur. Hinc ὠοειδὴς, ovi ſpeciem gerens.

Ω'όπ, ὠόπ, ὠόπ, acclamationes nauticæ, ubi ὀπὶ opus eſt.

Ω Π.

Ω'πα, acc. ſing. ab ὤψ, ὠπὸς, ὁ, vultus. Th. ὄπτομαι, video.

Ω'πασε, & ὤπασσε, dedit, 3. ſing. a. 1. act. verbi ὀπάζω, præbeo; item inſequor. fut. ὀπάσω.

Ω'πέομαι, video. ſæpe apud Oppian. ὀπήσασθαι, a. 1. inf. med. ab ὤψ, vultus. Th. ὄπτομαι, video.

Ω'πη, Dor. pro ὅπη, ubi.

Ω'πια ὀφρύδια, ſupercilia. quia ſupra ὦπας. Heſych.

Ω'πιμελητὰ, Dor. pro ὦ ἐπιμελητὰ, o curator.

Ω'πλὴ, ictus, qui fit manu: manus enim eſt naturale ὅπλον. Heſych.

Ω'πόλλων, Dor. pro ὁ Α'πόλλων.

Ω'πόλοι, Dor. pro οἱ αἰπόλοι.

Ω'πται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi ὄπτομαι, video. f. ὄψομαι. perf. ὦμμαι.

Ω'πτησα, ας, ε, & in 3. plur. ὤπτησαν, aſſarunt, a. 1. ind. act. verbi ὀπτάω, torreo, aſſo. f. ήσω.

Ω Ρ.

Ω'ΡΑ, ας, ἡ, tempus; item hora: (q. ab ὁράω, video. Diſcimus enim quota ſit hora ſciotericum inſpiciendo) pulchritudo, venuſtas. ὥρᾳ κεκρημένος, qui temperatam pulchritudine formam habet. formoſus. ὡρᾶν, gen. plur. pro ὡρῶν, Doric.

Doric. Hinc ὡραῖος, ου, ὁ, tempeſtivus. Eſt & ὥρα, reſpiciebat, 3. ſing. imperſ. act. ὥραον, ων, αες, ας, αε, α, verbi ὁράω, video.

Ω'ΡΑ, ας, ἡ, cura. Hinc ὡρέω, curo, curam gero. ὀλιγωρέω, parvam curam habeo, negligo. ὀλίγωρος, ου, ὁ, qui aliquid parum curat.

Ω'ραῖος, αία, αῖον, ſpecioſus, a, um. tempeſtivus, vernus. Th. ὥρα, ας, ἡ, pulchritudo, tempus.

Ω'ραιότατος, ſuperlat. ab ὡραῖος, ſpecioſus. quod vide.

Ω'ραίνοι, matura reddunt. Æol. pro ὡραΐζουσι, 3. plur. præſ. ind. act. verbi ὡραΐζω. Th. ὥρα, tempus.

Ω'ρᾶν, pro ὡρανῶ, vide in ὡρανός.

Ω'ρανός, Dor. pro οὐρανός. ὠρανῶ, genit. Æol. & Dor. pro οὐρανοῦ. quod vide.

Ω῀ρατος, Dor. pro ὁ Ἄρατος, Aratus.

Ω῾ργεῖος, Dor. pro ὁ Ἀργεῖος.

Ω'ργίσθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi ὀργίζομαι, iraſcor. hoc ab ὀργίζω, facio iraſci. f. ίσω. p. ὤργικα. Th. ὀργή, ῆς, ἡ, ira.

Ω'ρείθυια, ας, ἡ, Orithya, regina Amazonum.

Ω'ρέξατο, petiit, 3. ſing. aor. 1. med. verbi ὀρέγω, porrigo. f. ξω. perf. ὤρεχα. aor. 1. paſſ. ὠρέχθην. hinc ὠρέξαθ', pro ὠρέξατο, 3. ſing. a. 1. med.

Ω῎ρεον, videbam, imperf. act. ab ὁρέω, Jon. pro ὁράω, video.

Ω῎ρεσι, uxoribus, dat. plural. Jon. pro ὤρεσι, ab ὄαρ, ὄαρος, ἡ, uxor. in plur. ὄαρες, & contract. ὦρες.

Ω'ρέω, curo, cuſtodio. φυλάζω, idem. ὠρεστήριον, præceptum. Th. ὥρα, cura.

Ω῎ρη, ης, Jon. pro ὥρα, ας, ἡ, hora, tempus. dat. ὥρῃ, Jon.

Ω῎ρθριζε, 3. ſingul. imperſ. act. verbi ὀρθρίζω. vide ὤρθρισα.

Ω῎ρθρισα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ὀρθρίζω, diluculo venio. imperf. ὤρθριζον. fut. ίσω. p. ὤρθρικα. Thema ὄρθρος, ου, ὁ, diluculum.

Ω'ρθώθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi ὀρθόω, erigo. Th. ὀρθός.

Ω'ρεγνᾶτο, 3. ſing. imperf. paſſ. vide ὠρεγνῶντο.

Ω'ρεγνῶντο, certabant, porrigebantur, 3. pl. imperf. paſſ. ab ὀρεγνάομαι, ῶμαι. Th. ὀρέγω, porrigo. f. ξω. præt. χα.

Ω'ρεινε, concitavit, a. 1. ind. act. ὠρίνετο, commovebatur, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi ὀρίνω. Th. ὄρω, excito.

Ω῟ριος, ου, ὁ, tempeſtivus, & certo tempore factus. ὥρια, pro ὥρια, nom. plur. n. g. ὥριαι πανηγύρεις, ſolemnitates, quæ quotannis certo, ſtatoque tempore celebrantur. Th. ὥρα, hora, tempus.

Ω'ρίσατο, 3. ſing. a. 1. med. ὡρισμένος, ου, ὁ, perſ. part. paſſ. verbi ὁρίζω, definio. f. ίσω. a. 1. ὥρισα, ας, ε. p. ὥρικα. Th. ὅρος, ου, ὁ, terminus.

Ω῟ριφος, Dor. pro ὁ ἔριφος, hœdus.

Ω'ΡΙ'ΩΝ, ωνος, ὁ, Orion, ſignum cœleſte.

Ω'ρκισα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ὁρκίζω, juro. quod vide.

Ω'ρμάθη, Dor. pro ὡρμήθη, cum impetu cepit, 3. ſing. aor. 1. ind. paſſ. ab ὁρμάομαι. Th. ὁρμή, impetus.

Ω῎ρμαινε, agitaret, 3. ſing. imperf. act. verbi ὁρμαίνω, ruo. f. ανῶ. p. ὥρμαγκα. Th. ὁρμή, ἡ, impetus.

Ω'ρμᾶτο, motus eſt, 3. ſingul. imperf. paſſiv. verbi ὁρμάω, impetu feror. f. ήσω. Th. ὁρμή, ῆς, ἡ, impetus.

Ω'ρμέατο, Jon. pro ὥρμηντο, 3. plural. pluſq. perf. paſſ. verbi ὁρμέω, vel ὁρμάω, ruo. Th. ὁρμή, ῆς, ἡ, impetus.

Ω῎ρμενος, per ſyncop. pro ὡρμημένος, concitatus, perſ. part. paſſ. ab ὁρμάω. Them. ὁρμή, ῆς, ἡ, impetus.

Ω῎ρμηνε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi ὁρμαίνω, ruo. Th. ὁρμή, ἡ.

Ω῎ρμησα, ας, ε, & in 3. plur. ὥρμησαν, a. 1. ind. act. verbi ὁρμάω, cum impetu feror. Th. ὁρμή.

Ω'ρμῶντο, 3. plur. imperf. paſſ. verbi ὁρμάω, cum impetu feror. Th. ὁρμή.

Ω῎ρνες, Dor. pro οἱ ἄρνες, agni.

Ω῎ρνυτο, ruebat, 3. ſing. imperf. med. verbi ὄρνυμαι, excitor. Th. ὄρω, excito.

Ω῎ρορα, per Metatheſ. pro ὄρωρα, perf. med. Att. pro ὦρα, verbi ὄρω, excito.

Ω῟ρος, annus, tempus. ab ὥρα. At ὦρος, τό, Dor. pro ὄρος, mons.

Ω῎ρσα, ας, ε, concitavi, aor. 1. ind. act. verbi ὄρω, excito. fut. ὀρῶ, & Æol. ὄρσω. p. ὦρκα.

Ω῎ρσε, concitabat, 3. ſing. imperf. act. verbi ὄρσω, quod Poetæ finxerunt ab Æol. f. ὄρσω, verbi ὄρω, concito.

Ω῎ρτ', pro ὤρτο, concitatus erat, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. ὤρμην, σο, το, verbi ὄρω, concito. f. ρῶ. p. ὦρκα.

Ω῎ρυγον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ὀρύσσω, vel ττω, fodio. f. ξω.

Ω῎ρυξα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ejuſdem.

Ω'ρύχαται, & Attice ὀρωρύχαται, quod Jonic. pro ὀρωρυγμένοι εἰσί, perſ. paſſiv. verbi ὀρύσσω, fodio. f. ξω. præt. ὤρυχα.

Ω'ΡΥ'Ω, & ὠρύομαι, ululo, rugio. f. ύσω. perf. ὤρυκα. a. 1. ὤρυσα. hinc ὤρυες, αἱ, feræ dicuntur, quarum clamor eſt horribilis.

Ω῾ρχαῖος, Dor. pro ὁ ἀρχαῖος, ille antiquus.

Ω'ρχεῖσθε, 2. plur. imperf. med. verbi ὀρχέομαι, ſalto. fut. ήσομαι. aor. 1. med. ὠρχησάμην, ω, ατο.

Ω'ρχεῦντο, Jonic. ſeu Dor. pro ὠρχοῦντο, 3. pl. imperf. verbi ὀρχέομαι, οῦμαι, ſalto. fut. ήσομαι.

Ω'ρχήσασθε, 2. plur. aor. 1. med. ὠρχησάμην, ω, ατο, verbi ὀρχέομαι, οῦμαι, ſalto. fut. ήσομαι.

Ω῟ρχόμενος, per ſyncop. pro ὁ ἀρχόμενος, incipiens, ab ἄρχομαι. Th. ἀρχή, initium.

Ω'ρώρειν, excitatus eram, pluſq. perf. med. verbi ὄρω, excito. fut. ὀρῶ. perf. med. ὦρα, & Att. ὄρωρα.

Ω'ρωρέχατο, porrecti erant, Jon. pro ὀρωρεγμένοι ἦσαν, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. verbi ὀρέγω, porrigo. f. ξω. perf. ὤρεχα, & Attice ὀρώρεχα. in paſſ. ὀρώρεγμαι, in pluſq. perf. ὠρωρέγμην, ξο, κτο.

Ο'ρωρέχειν, porrexeram me, pluſq. perf. act. Attic. verbi ejuſdem, & eodem modo formatum.

Ω'ρώρυκτο, Jonic. & Attic. pro ὤρυκτο, 3. ſingul. pluſq. perf. paſſ. verbi ὀρύσσω, f. ξω, fodio.

Ω'ρωρύχειν, foderam, pluſq. perf. Attic. verbi ὀρύσσω, vel ττω, fodio. fut. ξω. p. ὤρυχα, & Att. ὀρώρυχα.

Ω Σ.

Ω'Σ, particula varios habens uſus, pro ſicut, poſtquam. q. ab ὅς, eſt enim ὃν τρόπον, quemadmodum. Att. pro πρός, ad, cum acc. ὡσεί, velut. ab ὡς, & εἰ. ὥσπερ, ſicut. ὥστε, adeo ut. ὄφρα, ut, utinam. καθώς, velut, ſicut. ἕως, donec, uſque dum. τέως, tam diu.

Ω῟ς, ſic. ex ὁ, vel ὅς, pro οὕτως, eſt enim οὕτω τρόπον, ὡσαύτως. Sed ὦς, ὠτός, τό, Dor. pro οὖς, auris.

Ω῟σα, ας, ε, impuli. a. 1. ind. act. verbi ὠθέω, pello. fut. ὠθήσω, & ὤσω, aor. 1. inf. ὦσαι. p. ὦκα. perſ. paſſ. ὦσμαι, Attic. ἔωσμαι.

Ω'σαι, a. 1. inf. act. ὤσαιτ', pro ὤσαιτο, repelleret, 3. ſing. a. 1. opt. med. verbi ejuſdem. Sed ὦσαι, pro οἶσαι, a. 1. inf. ab οἴω, pro φέρω.

Ω'σάμενος, η, ον, aor. 1. part. med. verbi ὠθέω, vel ὤθω. f. ὤσω. a. 1. ὦσα.

Ω'σαν, repulerunt, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi ejuſdem.

Ω'σανεί, quaſi, pro ὡσεί. Th. ὡς.

Ω῾σαννά, Hebr. ſerva quæſo, felicem ſucceſſum tribue. ὡσαννὰ τῷ υἱῷ, pro σῶσον νῦν τὸν υἱόν, more Hebræo.

Ω῎σασκε, impulit, Jon. pro ὦσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ὠθέω.

Ω'σαύτως, eodem modo, adverb. ab ὡς, ſicut, & αὐτός, ipſe.

Ω'σδεν, Dor. pro ὦζεν, redolebat, imperſ. ab ὄζω, oleo.

Ω'σε, pepulit, 3. ſing. a. 1. ὦσα, quod vide.

Ω'σεί, perinde, tanquam, ab ὡς, ſicut, & εἰ, tanquam.

Ω'σηέ, ὁ, nomen Prophetæ, ἀνάλυσιν. Hebr. ſervavit.

Ω'σθῆναι, aor. 1. inf. ὠσθείς, a. 1. part. paſſ. ab ὠθέω, pello.

Ω'σι, ſint, 3. pl. præſ. ſub. verbi εἰμί, ſum. At ὦσι, miſerint, 3. plur. a. 2. ſub. act. verbi ἵημι, mitto. fut. ἥσω. a. 2. ἧν.

Ω'σί, auribus, dat. plur. ab οὖς, ὠτός, τό, auris. Th. οὔας, ατος, τό, idem.

Ω'σμαι, & Att. ἔωσμαι, perſ. paſſ. verbi ὠθέω. f. ὤσω. perf. ὦκα. perf. part. paſſ. ὠσμένος. a. 1. paſſ. ὤσθην. a. 1. part. paſſ. ὠσθείς.

Ω'σμένος, pulſus, perf. part. paſſ. ab eodem verbo.

Ω῞σπερ, ſicut, adv. ex ὡς, & περ. Hinc ὡσπερεί.

Ω῞στε, & ὥστ', adeo ut, utque. ab ὡς, & τε.

Ω'σπεῖ, Attic. pro ὠσπῇ, 2. ſingul. fut. med. ὠσπεῦμαι, pro ὠσέομαι, verbi ὠσίζω; trado. f. ίσω. Th. ὠθέω, idem.

Ω῟στοργος, Dor. pro ὁ ἄστοργος, crudelis.

Ω῎σφραντο, 3. ſingul. pluſq. perf. paſſ. verbi ὀσφραίνομαι, olfacio. f. ὀσφρήσομαι. perſ. paſſ. ὤσφραμμαι.

Ω῎σχος, & ὄσχη, ramus novellus. Ex ὄσχος.

Ω῟σω, pellam, fut. 1. activ. ab ὠθέω, pello. fut. ὤσω, tanquam ab ὤθω.

Ω Τ.

Ω῟τα, aures, acc. plur. ab οὖς, ὠτός, τό, auris. Th. οὔας, ατος, τό, idem.

Ω'τάγρα, inſtrumentum, quo aures torquentur; auricularia forceps, quia ὦτα ἀγρεύει.

Ω'τακουστέω, auribus capto, quæ dicuntur. hinc ὠτακουστής, auricularius. Gl. qui ὠτὶ ἀκούει. Delatores enim principum ὦτα, & ὠτάρια dicuntur, quia ſunt eis pro auribus.

Ω῟ τᾶν, o amice, heus tu bone vir, pro ὦ ἔτα, vocat. Dor. pro ἔτη, ab ἔτης, ου, ὁ, ſocius.

Ω'τάριον, auris Veneris, oſtreum quoddam Æolibus, ab auriculæ ſimilitudine.

Ω'τηρός, pro ὠτώεις, auriculoſus, auritus. Gloſſ.

Ω῟τε, Poet. pro ὥστε, ceu, velut, ut.

Ω'τεγχύτης, auricularis clyſter; inſtrumentum, quod in ὦτα ἐγχέεται.

Ω'τειλή, ῆς, ἡ, vulnus. ab οὐτάω, vulnero.

Ω῟τερος, Dor. pro ὁ ἕτερος, alter.

Ω'τίον, ου, τό, auricula; item auris. diminut. ab οὖς, ὠτός, τό, auris.

Ω'τίς, avis tarda. Gl. quia aurita.

Ω'τός, gen. ſing. ab οὖς, ὠτός, τό, auris. Sed Ω῟τος, ου, ὁ, Otus, nomen propr.

Ω'τρυνον, ες, ε, imperſ. vel aor. 2. verbi ὀτρύνω, incito. f. υνῶ. p. ὤτρυγκα. a. 1. ὤτρυνα, ας, ε.

Ω'τώεις, εντος, ὁ, auritus. acc. ſingul. ὠτώεντα. Th. οὔας, ατος, τό, auris.

Ω Υ.

Ω'ὐτός, Jon. pro ὁ αὐτός, idem.

Ω Φ.

Ω'φάζ, locus optimo auro abundans. Jerem. 10. 9.

Ω'φειλον, imperſ. ab ὀφείλω, debeo. fut. ήσω. p. ὠφείληκα. a. 2. ὤφελον.

Ω'φθη, pluſq. perſ. act. verbi ὀπτῶ, video. f. ψω. p. ὦφα.

Ὠφὶρ, nomen loci, vel regionis aurifeꝛæ. Pſal. 45. 11.

Ὠφέλεια, ας, ἡ, utilitas, tanquam ab ὠφελὴς, έος, ὁ, ἡ, utilis. Thema ὠφελέω.

Ὠφελεῖτε, 2. plur. ind. vel imperat. præſ. act. verbi ὠφελέω, juvo.

ὨΦΕΛΕ'Ω, ῶ, juvo, proſum, cum acc. ſæpius abſolute, q. ab ὄφελος. fut. ὠφελήσω. aor. 1. ὠφέλησα. perf. ὠφέληκα. præſ. paſſ. ὠφελέομαι, οῦμαι, juvor, prodeſt mihi. a. 1. paſſ. ὠφελήθην, ης, η, percepi commodum. a. 1. ſub. paſſ. ὠφεληθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. part. paſſ. ὠφεληθεὶς, εῖσα, έν, adjutus, a, um. Hinc ὠφέλημα, ατος, τὸ, emolumentum. ὠφέλεια, ας, ἡ, utilitas. ὠφέλιμος, ου, ὁ, ἡ, utilis. κοινωφελὴς, έος, ὁ, ἡ, communem afferens utilitatem.

Ὠφεληθῇς, 2. ſing. aor. 1. ſub. paſſ. verbi ὠφελέω, ῶ, juvo. quod vide.

Ὠφέλησα, ας, ε, aor. 1. ind. activ. verbi ejuſdem.

Ὠφέλιμος, ου, ὁ, ἡ, utilis. ab ὠφελέω, juvo, proſum.

Ὤφελον, ες, ε, debui, aor. 2. ind. activ. verbi ὀφείλω, debeo. f. ὀφειλήσω. p. ὠφείληκα.

Ὤφθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi ὄπτομαι, video. f. ὄψομαι. perf. ὦμμαι, ψαι, πται.

Ὤφθησαν, viſi ſunt, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. verbi ejuſdem.

Ὤφλεε, 3. ſing. imperf. ab ὀφλέω, per ſyncop. ex ὀφειλέω.

Ὠ'φρόντιστος, Doric. pro ὁ ἀφρόντιστος, ſecurus.

Ω Χ.

Ὦχα, ας, ε, aperui, perf. ind. act. verbi οἴγω, aperio. f. ξω.

Ὤχατο, Ion. pro ᾠγμένοι ἦσαν, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. ᾤγμην, ῷξο, ῷκτο, verbi οἴγω, aperio. f. οἴξω.

Ὤχετο, ibat, gradiebatur, 3. ſing. imperf. med. verbi οἴχομαι, abeo. fut. οἰχήσομαι. perf. ᾤχημαι.

Ὤχθησαν, ingemuerunt, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi ὀχθέω. indignor. f. ήσω. a. 1. ὤχθησα, ας, ε.

Ὠ'χόμεθ', pro ᾠχόμεθα, ibamus, 1. pl. imperf. med. verbi οἴχομαι, eo. fut. οἰχήσομαι.

Ὠχρία, ας, ἡ, pallor, qualitas ὠχροῦ. Deut. 28. 22.

ὨΧΡΟ'Σ, ὰ, ὁ, pallidus. (q. ab ᾠοῦ χρόα, eſt enim ut ovi vitellus. vel q. ἄχρος, ab α, priv. & χρόα, color. vel quaſi νωχρὸς, expers coloris, ut νώδυνος, expers doloris) hinc ὦχρος, ου, ὁ, pallor. ὠχρότης, ητος, ἡ, palliditas, pallor. ὠχράω, & ὠχριάω, palleo. palleſco. ὠχρόω, & ὠχραίνω, pallidum reddo.

Ὤχωκα, abiit, Attice pro ᾤχηκα, perf. act. verbi οἰχέω. quod ab οἴχομαι, abeo. f. οἰχήσομαι. perf. ᾤχημαι.

Ω Ψ.

Ὢψ, ὠπὸς, ὁ, oculus, vultus. Th. ὄπτομαι, video.

Τῷ Θεῷ Δόξα.

ΤΕ'ΛΟΣ.

ΓΝΩΜΑΙ

ἙΛΛΗΝΙΚΑΙ ΒΡΑΧΕΙ͂ΑΙ,

Ῥωμαϊστὶ μεθερμηνευόμεναι.

Πάσας τῆς Ἑλλάδος φωνῆς λέξεις πρωτοτύπους ὁπωσοῦν συλλαβοῦσαι, ἵνα πάντα τῆς Ἑλλάδος θέματα τοῖς νεωτέροις εὐμαθέστερα γίνηται, καὶ εἰς τὴν μνήμην ἀκριβέστερον τεθῆται.

ΚΕΦ. α.

Θεός, Θεοσέβεια, καὶ Λάτραι αὐτοῦ. Ἐθελοθρησκεία, Οὐρανός, Ἀστέρες.

Ἀρχὴν ἁπάντων καὶ τέλος ποίει Θεόν.
Ἕτοιμος ἀεὶ εὐσεβῶν μόσσυν ὁ Χριστός.
Ἅγιοι ἐν χορῷ ἁγίων ἀγάλλονται.
Σφαίρῃ ὁ κόσμος εἴκει.
Χωρὶς ἀγκύλης τόξον, καὶ ἄνευ ἐλπίδος ἦτορ, ὁμοίως πράττουσι.
Ὄπα Διὸς οὐκ ἀλέγουσι φένακες.
Θεοῦ διδόντος οὐδὲν ἰσχύει φθόνος.
Καὶ μὴ διδόντος, οὐδὲν ἰσχύει πόνος.
Ῥῆμα θεῖον κανὼν βίου.
Ὃν φιλεῖ Θεός, θνήσκει νέος.
Αἴθρην οἱ ἀστέρες μηνύουσι.
Μάκαρα αἰθρίων αἰῶνα δῶρόν ἐστι τοῦ ἐν ὕψει ναίοντος.
Εἰ Θεόν τις ἀνὴρ ἔλπεταί τι λαθέμεν ἔρδων, ἁμαρτάνει.
Οἴαξ τοῦ βίου ὁ νόμος Θεοῦ.
Τοῦ ἅγιος χῶρος ἐν ναῷ.
Εὐχαὶ ἀγερώχων ψόα ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ.
Νέφος φρενὸς αὐγὴ ἁγίας γραφῆς διώκει.
Πίστεως ἐστὶν ὅρκος ἡ σφραγίς.
Ὁ αἰτῶν δῶρα λήψεται.
Ψεύδει πολλάκις Ὠρίων τοὺς ναύτας.
Οὐδὲ ὁ Ζεύς, οὔθ᾽ ὕων πάντας ἁνδάνει, οὔτ᾽ ἀνέχων.
Ἐν ἄλσει τῆς πίστεως νάβλα καὶ ταίρον.
Χόνδρος τῆς πίστεως πανταχοῦ βλαστάνει.
Τὸ Θεοῦ δεξιὰ διάμπαξ ἀσπίδι ἀλιγκία.
Ἐρευνᾶτε τὰς γραφὰς τὰς τῆς σωτηρίας πηγάς.
Τὸ διστάζειν ἐχθρὸς πίστεως.
Χηραμοὺς καὶ νηδὺν τῆς χθονὸς διέρχεται ἀλέα.
Μυούμενοι βίου ἁγιότητα λαμβάνουσι.
Τοῦτο δρᾶ, καὶ μάκαρ ἔσῃ.
Εὐχὰς τοῖς Θεοῖς, οὐ βόας θύε.
Ἑκὼν ὁ ἄκρος τῷ δεινὰ πλώοντι ἐπίκουρός ἐστι.
Ὀξὺς Θεοῦ ὀφθαλμὸς εἰς πάνθ᾽ ὁρᾶν.
Οὐχ ἅδει τοῦ Δαίμονος οὔασι ἡ θρησκεία.
Πότνιος ὁ Ζεύς, τὰς τῶν μερόπων πραπίδας κυβερνᾷ.
Ἵλεως τοῖς ταπεινοῖς ὁ Σωτήρ, καὶ Ὀλύμπου αὐτοῖς θύραν ἀνοίγει.
Οὐδεὶς ἀδημονεῖ περὶ τῶν ἀλιτρῶν, πλὴν ὁ δεόμενος τοῦ ἐλέου.
Οὐδεὶς ἐσθλὸς πλὴν τοῦ Θεοῦ.
Οὐ μάψ ὀμόσει ὁ Θεός.
Μετὰ θάμβους οἱ ἠΐθεοι ἀκούουσιν ὀμφῆς.
Πλατὺς ὁ κόσμος Θεὸν οὐ δέχεται.
Οὐ τὰ κάτω, ἀλλὰ τὰ ἄνω φρονεῖν δεῖ.
Ἶρις οὐκ ἐστὶ μήνιος Ζηνὸς σημεῖον.
Ἀγαθότητος κρήνη μῦθος Ζηνὸς ὑψίστου.
Διὸς ὄπιν ἀλέγειν δεῖ.
Ῥεῖα ὁ Ζεὺς ἀγήνορα κάρφει.
Σῶς ἐξ ἐρέβους ἄντρου θνητοὺς ἀνέσπασεν ὁ Σωτήρ.
Χιλὸς ψυχῶν ῥῆμα θεῖον.

ΚΕΦ. β.

Ἀρετή, Κακία, Ἀγαθοί, Κακοί.

Κοινοῦ μερόπων γένος ὀλέσει πονηρία.
Ζῆλος ζῆλόν ἐστι τίκτων.
Καλαρύζει φαῦλος τὴν συνείδησιν κεντούμενος.
Ἴασπιδα καὶ ἄργυρον ἀρετὴ νικᾷ.
Ἀβρότη, ἔρως, καὶ οἶνος, μεγάλων πημάτων αἴτια.
Μυρία κεύθει κακὰ μυχός.
Σκυτάλας ἀλέξει ἀκινάκης.
Κακῶς ποιήσας, ἀεί τι μύεται.
Νωλεμέως κρίνει συνείδησις κακή.
Οὐκ ἐστὶ ταυτὸ λεῖον καὶ χέρσον.
Οὐ δέρκουσι αἴγλην οἱ σχέτλιοι.
Φεῦγε τοὺς φαγουμένους ἐλέφαντα.
Στέφει τιμῶντας αὐτὴν ἀρετή.
Πολλοὶ μὲν τὸ ὀρθὸν, γαυσὸν ποιοῦσι, ὀλίγοι δ᾽ ἐναντίον.

BREVES

SENTENTIÆ GRÆCÆ,

Latine explicatæ,

Quibus omnia Græcæ Linguæ primitiva quocunq; modo incluſa comprehenduntur, ut eo facilius omnes Græcæ linguæ radices a junioribus ediſci, eoque tenacius memoriæ infigi poſſint.

CAP. I.

Deus, Cultus, & Cultores ejus. Superſtitio, Cœlum, Stellæ, &c.

Initium omnium, & finem facito Deum.
Paratum ſemper piorum propugnaculum Chriſtus.
Sancti in cœtu ſanctorum exultant.
Sphæræ mundus ſimilis eſt.
Arcus ſine telo, & cor ſine fide, idem præſtant.
Dei vocem impoſtores non curant.
Deo dante, nihil nocet invidia.
Et non dante, nihil proficit labor.
Verbum divinum regula vitæ eſt.
Quem amat Deus, moritur adoleſcens.
Aeris ſerenitatem ſtellæ indicant.
Videre vitam beatam donum eſt altiſſimi.
Quod ſi Deum vir aliquis ſperat latere faciens aliquid, fallitur.
Gubernaculum vitæ lex Dei eſt.
Venerationis locus in templo eſt.
Superborum preces fœtor in conſpectu Dei.
Nubem mentis ſplendor ſacrarum literarum expellit.
Septum fidei eſt ſigillum.
Qui petit dono accipiet.
Fallit ſæpiſſime nautas Orion.
Ipſe Jupiter neq; pluens omnibus placet, neq; abſtinens.
In luco Fidei nablia ſunt, & odoramentum.
Germinat ubique granum fidei.
In totum dextera Dei ſcuto ſimilis eſt.
Scrutamini ſcripturas, ſalutis fontes.
Inimica fidei dubitatio eſt.
Cavernas, & imum terræ ventrem calor Solis penetrat.
Initiati vitæ ſanctitatem amplectuntur.
Hoc age, & eris beatus.
Preces Diis, non boves offer.
Sponte ſummus periclitanti auxiliatur.
Acutus Dei oculus eſt ad omnia videndum.
Non placet auribus Dei ſuperſtitioſus cultus.
Venerandus ille Jupiter præcordia hominum gubernat.
Propitius eſt humilibus Salvator, & cœli ipſis januam aperit.
Nemo de peccatis angitur, niſi qui indiget miſericordia.
Nemo bonus niſi Deus.
Non fruſtra jurabit Deus.
Cum ſtupore adoleſcentes divinam audiunt vocem.
Amplus mundus Deum non capit.
Non ea, quæ infra ſunt, ſapere oportet, ſed quæ ſupra.
Non eſt iræ Jovis indicium arcus cœleſtis.
Bonitatis fons eſt verbum Jovis altiſſimi.
Dei vultum revereri oportet.
Jupiter facile areſacit ſuperbum.
Salvos ex orci antro mortales extraxit Salvator.
Pabulum animarum eſt ſermo divinus.

CAP. II.

Virtus, Vitium, Boni, Mali.

Ut perdat hominum genus properat malitia.
Æmulatio æmulationem parit.
Murmurat improbus conſcientiam tactus.
Jaſpidem, & argentum ſuperat virtus.
Nox, amor, & vinum magnorum malorum cauſæ ſunt.
Infinita occultat mala intimus receſſus.
Acinaces viles depellit homines.
Qui male fecit, ſemper aliquid prætendit.
Indeſinenter judicat mala conſcientia.
Non eadem res lævis, & aſpera eſt.
Splendorem non vident improbi.
Fuge illos, qui elephantem deglutiunt.
Coronat virtus cultores ſuos.
Multi quidem rectum quod eſt, curvum faciunt, ſed pauci contra.

Καὶ

Καὶ φαύλως κἀγαθοῖς ἄσυ ἀγυιὰς ἀνοίγει,
Α'φελεῖς πέλεσϑ᾽ ὀφείλομεν.
Στῦφνὴ ἐπ᾽ ἀρετὴν οἶμος πολλοὺς πτοεῖ.
Θεσμὸς συνείδησιν θίγει.
Μάψ πολλὰ μεμπτέος μωᾶται.
Παῖδες παίζουσι καρύοις, γέροντες δ᾽ ὅρκοις.

Urbis vicos tam malis, quam bonis aperit.
Simplices nos, & integros eſſe decet.
Aſpera ad virtutem via multos perterrefacit.
Lex conſcientiam tangit.
Fruſtra multa prætendit reus.
Pueri ludunt nucibus, ſenes vero juramentis.

ΚΕΦ. γ΄.

Σοφία, Ε'πιστήμη, Τέχναι, Α῎γνοια.

ΕΝ σκότῳ πλίστων πόδας σφάλλει, καὶ πλάνη ἕπεται.
Α'γρὸς καὶ πόλεως Σοφίη, καὶ νῆα κυβερνᾷ.
Τὸ θαμὰ πταίειν ὄλισθον φέρει.
Μῆτιδα ἀποκρυφὸν μὴ γυνῇ χέε.
Περὶ τοῦ Ι'λίου ἱστορίαν Ι'λιὰς Ο'μήρου ἔχει.
Λιμὴν ἀτυχίας ἐστὶν ἀνθρώποις Τέχνη.
Φίλη ταῖς Μούσαις ἠώς.
Οἱ πολλοὶ νόμον τὸ ἔθος ποιοῦσι.
Θήγει φρένα τὸ ἡδὺ Τεχνῶν.
Ο'λίγη ὁμιλία καὶ φωτὸς καὶ τοῦ ζόφου.
Εἰς ὁδὸν πλανῶντα ἄγε.
Υ῞δωρ ἔθει μωρός.
Α'ργύρου στερουμένοις ἴαμβον ἰαλλομεν.
Α'ρύει ὕδωρ κοσκίνῳ, ὁ ἄνευ βίβλου μανθάνων.
Α'ντὶ τῶν γονέων γόητας τίουσι βροτοί.

Μαθητὴς προτέρου ὕστερος ἐστιν ὄρθρος.
Διπλοῦν ὁρῶσιν οἱ μαθόντες γράμματα.
Βλέπομεν ἐν ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ τὸ κάρφος, ἐν δ᾽ ἰδίῳ ὀφθαλμῷ τὴν δοκὸν οὐ κατανοοῦμεν.
Ρ᾽ήτωρ πονηρὸς τοὺς νόμους λυμαίνεται.
Χορδὰς κρέκειν οἶδεν ἀοιδός.
Αὐτὸ σχεδὸν πάσχουσι μῶκος, μάταιος, καὶ μωλυς.
Μέγα μὲν πνέει ὁ μωρός, ἰσχὺς δ᾽ οἱ μικρά.
Ψέγειν ἅπαντες οἴδασι.
Γρασος γράσον εὗρηκε.
Μέλει τῷ μέλποντι οὐ περὶ μετάξης, ἀλλ᾽ περὶ μέτρου.
Μύρῳ ὁ μῶμος, ὁ νόθος ἀλείφεται.
Λώβη ἐστὶν οὐκ ἐλαχίστη, ὅτε ὁ τὸ ψέλιον φέρων μωραίνῃ.
Καὶ λῆδος πολλάκις Σοφίαν στέγει.
Πρέσβυς λεύσσει τὰ πρόσσω καὶ ὀπίσω.
Ποδηγὸς ἐν ὁδῷ λέλυχνος.
Χέρσος μὲν πρῶτον εἰς παιδείαν οἶμος, ἀλλ᾽ ὅμως ὁμαλὸς ὑπάρχει.
Οὐ κλεινὸς ῥήτωρ ὁ μογγός.
Υ῾γιεῖς πάντες τοὺς νοσοῦντας ἰώμεθα.
Τὰ ἴδια μελέδαινε.
Πολλοὺς ἐπλάγξε ἄνοια.
Αὐτῷ ὁ βάκηλος ἄχος ῥάπτει.
Νάρθηξ παιδείας ἐστὶ σκῆπτρον.
Α'νὴρ ἠλεὸς ἄγγει τετρημένῳ ὁμός.
Οὐ σφίγξ ἄνευ φλοίσβου ἐστί.
Τί βαναύσῳ καὶ σοφῷ;

Φίλυρα γελγίδα ἔχουσα τὰ μέλλοντα λέγει.
Τυφλὸς τυφλὸν ἄγων εἰς βόθρον ἑαυτὸν μετ᾽ αὐτοῦ ῥίπτει.
Τῶν δειλῶν ἀπέχου.
Πώγων τράγῳ μὲν ἐστι, ἀλλ᾽ ὁ νοῦς σοφός.
Α'μαρτάνει καὶ σοφοῦ σοφώτερος.
Θέσπιν θῆτα κύριος τιμᾷ.

IN tenebris ambulans pedes offendit, & errorem ſequitur.
Agros, & civitates Sapientia, & navim gubernat.
Crebro impingere, lapſus indicium eſt.
Conſilium arcanum mulieri ne aperias.
Ilias Homeri de Troja hiſtoriam continet.
Portus infelicitatis Ars eſt mortalibus.
Aurora muſis amica.
Vulgus conſuetudinem pro lege habet.
Incitat mentem ipſa Artium dulcedo.
Exigua eſt conſuetudo inter lucem, & tenebras.
Errantem in viam reducito.
Stultus aquam colat.
Argento deſtituti mittimus carmen.
Haurit aquam cribro, qui diſcere vult ſine libro.
Parentum loco præſtigiatores in honore ſunt apud mortales.
Diſcipulus eſt prioris poſterior dies.
Duplum vident, qui didicerunt literas.
Feſtucam in oculo fratris cernimus, in proprio vero ne trabem quidem animadvertimus.
Orator improbus leges ſubvertit.
Chordas pulſare novit cantor.
Ejuſdem ferme ſunt farinæ irriſor, ſtultus, & ignarus.
Magnum quidem ſpirat ſtultus, robur vero ipſi parvum.
Reprehendere omnes ſciunt.
Fatuus fatuum invenit.
Non ſericum Poetæ, ſed verſus curæ ſunt.
Momus, aut nothus unguento non ungitur.
Dedecus non exiguum, quando is, qui armillas geſtat, ſtulte ſe gerit.
Sæpe etiam vile veſtimentum Sapientiam tegit.
Videt ſenex ea, quæ ante, & a tergo ſunt.
Dux viæ laterna eſt.
Aſpera quidem primum ad eruditionem via eſt, ſed poſtea fit plana.
Non præclarum agit rhetorem, qui obtuſa eſt voce.
Sani omnes ægrotos ſanamus.
Propria cures.
Multos errare fecit dementia.
Sibi ipſi ſtultus, ac mulieroſus dolorem conſuit.
Ferula diſciplinæ ſceptrum eſt.
Vir ſtultus vaſi perforato ſimilis eſt.
Non eſt Sphinx abſque tumultu.
Quid commercii habet artifex ſedentarius cum homine docto?
Tilia allii caput habens futura prædicit.
Cæcus cæcum ducens in foveam ſeipſum cum illo præcipitat.
Ab ignavis abſtine.
Barba quidem hirco eſt, ſed non mens ſapiens.
Peccat & ſapiente ſapientior.
Vaticinum ſervum dominus honorat.

ΚΕΦ. δ΄.

Σωφροσύνη, Α'κράτεια, Ε'πιείκεια, Η῾δονή, Α'λαζονεία, Ε῎δεσμα, τὸ Πόσιμον.

ΕΞ ἄλικος θοίνη νηδυὸ μεστοῖ.
Βρένθος μερόπων ὄλλυσι γένος.
Βράζει κῦμμι ἐν κώμοις, ὅταν τρυφὴ ἡγῆται.

Οὐ κηλίδας ὀμόρξει καστάλβη.
Ο'λίγα ἅλις τοῖς μετρίοις ἀρκεῖ.
Κράμβη δὶς ἑψομένη πότμον φέρει.
Ι῞να μὴ μορφὴν, ἢ ἐσθῆτας μορύσσωσι αἶσχος, μορόχθους πάσσονται.
Τὸ παρὸν ὕδωρ μὴ χέου, πρὶν ἄλλ᾽ ἔξας.
Ω῞σπερ τὴν κόνιν νότος, οὕτω καὶ φαύλους τρυφὴ κυκλεῖ.
Οὐ τοῖς αἰζηοῖς ἀθύρειν, ἀλλὰ νηπίοις ἔξεστι.
Μὴ αἰσχρῶς οἴφειν πρέπει.
Μήτε γαμοκλοπεῖν, μὴ ἀσελγέα κύπριν ἐρέζειν.

Δίψ᾽ νέκταρ δίψαν, παύει τ᾽ ἄρτος.
Α'γέρωχοι ἐν εἰλαπίνῃ ἠλίθιοί εἰσι.
Η῎ρεμοι καὶ ἤπιοι οὐδαμοῦ.

CAP. III.

Sapientia, Doctrina, Ars, Ignorantia.

CAP. IV.

Temperantia, Intemperantia, Moderatio, Voluptas, Superbia, Cibus, Potus, &c.

EX alica confectum epulum ventrem implet.
Perdit genus hominum faſtus.
Fervet curmi, quando in comeſſationibus luxus dominatur.
Non maculas abſterget meretrix.
Pauca abunde mediocribus ſufficiunt.
Crambe bis cocta mortem fert.
Ne formam, aut veſtes fœdent turpiter amati, morochthos habent.
Ne præſentem aquam effundas, priuſquam aliam ſis adeptus.
Sicut Notus pulverem, ſic luxuries improbos gyrat.
Ludere non adoleſcentibus, ſed infantibus licet.
Non turpiter coire decet.
Ne furtivis nuptiis vaces, nec Venerem obſcœnam exerceas.
Sitim expellit nectar, panisque famem.
Superbi homines in conviviis ſtulti ſunt.
Placidi, ac mites nuſquam.

Ἐν δὲ τῷ τάφῳ τοῖς λοιποῖς ὅμοιοι.
Γυναῖκα αἰδὼς, ὐ χρωμάτων κοσμεῖ.
Εἴ τις ἐν εἰλαπίνῃ πολὺ πλεῖστον πίνῃ μέθυ, καὶ φῶτα ἄλλον καλέῃ, πάντων ἄξιος ἀρετῆς κέκριται.
Ἀντὶ τῆς βορᾶς γάλα ἀμέλγει τὸ βρέφος.
Τὰ ἐμούμενα αὖ χραίνει κύων.
Ἄρτος καὶ ζῦθος τοῦ βίου χιλός εἰσι.
Ἄβαλε μὴ γένοιτο ἁβρὸς μοιχὸς ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ.

Ἄνθη εἰ μὴ ὄζει γλυκὺ, θρῆνον ἀμαλοῖς φέρει.
Νόγαλα μὴ πᾶς τρώγει.
Πορφύραν ἐνδεδυμένος ὁ πένης αὐτοῦ ἀμνημονεῖ.
Ψωλός ἐστι, ὐ φάγεται κρέας.
Βάκχου βλύζει κάδου λοιβή.
Μάει νῆστις λιμὸν διώκειν.
Ὄργια ἐκ παλαιοῦ ἐν ὄρεσι καὶ ἄγκεσι ἐγένετο.
Γλυκαίνει λιμὸς κυάμους.
Ἀγαθὸν τὸ νήφειν, ἢ τὸ κραιπαλᾶν.
Οὖθαρ ὄψον τοῖς βρέφεσι ὀρέγει.
Κείρουσι μύστακας κύνες.
Πολλῷ τοι πλέονας λιμοῦ κόρος ὤλεσεν ἄνδρας.
Μηδὲν ἄγαν.
Σύβαριν σφριγῶσαν ἔτρυχεν ἡδονή.
Ἕκαστος ἐν ἰδίῳ νάκει λανθάνει.
Ἄρτος ἐκ κρίμνου ὀλίγην τέρψιν ἔχει.
Τρυφὴ θορύβων ἀεὶ αἰτία ἐστί.
Τραχήλου ἀκολάστου νόσον μολοβρὸς ὐ δύναται.
Ξανθὰ μῆλα ἀρέσκει.
Ἡδονὴ δέλεαρ κακῶν.
Ἄγυρμι εἷς φαγέτω.
Κρωβύλων κόσμος λύγος.
Βρύτου καρχήσιον μεστὸν ἄλγη διώκει.
Ἀλλᾶντος ὐ γεύσεται ὁ ἀθετῶν δεῖπνον.
Ἄλογος γαστὴρ ὐκ ἀλέγει ῥήματα.
Κάσσα θὴρ χείριστος ἀκόνῃ δάκρυα σμήχει.
Γλίσχρος καὶ ἀκρίδος κρέας σιτίς εἰσι βέλτιστος.
Κολλῶσαι μᾶλλον κόμας, ἢ τρέφειν δεῖ ἄνδρα.
Ἀγάλλει τὸ μὲν δέμας λαῖφος, τὸ δὲ πρόσωπον αἰδώς.
Ἄρτων μὲν κορέσαι στόμα, ἀλλ' ὐκ ὀφθαλμοὺς πολλάκις δύναται.
Ψωμοῦ ἄρτου ὁ παράσιτος ἐλευθερίαν πωλεῖ.

ΚΕΦ. ε'.

Δικαιοσύνη, Ἀδικία, Κριτὴς, Θέμις, οἱ Ἄρχοντες, οἱ Ἀρχόμενοι.

Ῥᾴδιον μὲν γὰρ πόλιν σεῖσαι καὶ φαυλοτέροις, ἀλλ' ἐπὶ χώρας αὖθις ἔσαι, δυσπαλές.

Πήματα μὲν ἐνίοτε φέρουσι ἄνακτες, ἀλλ' ὐ λάθῃν.

Οὐκ ἔστι δεσπότης ἄνευ ἀτυλῶν.
Ἄνακτος καθεύδοντος οἱ λαοὶ φρυάττονται.
Γοργοὶ πόδες λῃστῶν.
Τόπον ἥσσων δότω μείζονι.
Ἀρχὴ τῆς πόλεως κάρη ἐστί.
Σκώπτοντι σύμβον ἕπεται.
Θέμιδος θεμέλια ἐν Ἀκαδημίαις κεῖται.
Μέλει αἰσυμνήτῃ ἀγών.
Μὴ γὰρ μέδειν ἱμειρέτω, λώβην φέρειν μὴ δυνάμενος.
Μηδένα τωθάσεις.
Μὴ ἀγανάκτει διὰ τὸν πατέρα ἀπόντα.
Καὶ πρὸ ἐκείνου ἄγνωτον ὐκ ἀγάπα.
Εἷς ἐστι δοῦλος οἰκίας ὁ δεσπότης.
Διώκει δόθρα δοθιῆνα.
Νέμεσι τὴν δίκην ἀδικία.
Ὃς μιμεῖν ὐκ οἶδεν ὐδ' ἄρχειν.
Ἀκολουθείτω τῷ δεσπότῃ δοῦλος, τῇ δὲ δεσποίνῃ ἅβρα.
Ἄτιμον κριθὴν ἀλοῶντα μὴ μέμψε.
Βαλανεὺς ταὐτῷ πυέλῳ τόν τ' ἀγαθὸν, τόν τε κακὸν λούει.
Αἰόλον ὁ μάγος μάγγανον σπείρει.
Λῆροι ὐ λήματος εἰσὶ τέκμαρ.
Ὁ ἄρχων ἀγαθὸς, κοινὸν ἀγαθόν ἐστι.
Αἲ ματαίων κενῶν! φεῦ δόλων ἀναριθμήτων.
Σπένδει μὲν ὁ καυχώμενος, ἀρχῆς δὲ μόνος ἐπιθυμεῖ.
Αὐστηρὸς ἀπφὺς βλωμὸν παίδεσσι βιᾶται.
Οὐ πρέπει ἄνακτι τὸ κλαίειν, ὐδὲ τὸ οἰμώζειν.
Τὸ ξυνὸν, μὴ σὸν μόνον λέγε.
Μὴ ἀδίκως χρήματα κτῶ.
Αἶσα δικαία δίκην τηρεῖ.

In ſepulchro vero reliquis ſimiles.
Verecundia mulierem, non color fucatus ornat.
Si quis in convivio plurimos evacuare calices poſſit, & alium virum provocare audeat, ille omni dignus virtute cenſetur.
Pro cibo lac ſugit infans.
Evomita iterum vorat canis.
Panis, & cereviſia ſunt vitæ pabulum.
Utinam non ſit in toto terrarum orbe effœminatus aliquis adulter.
Niſi ſuaviter ſpirent flores, luctum mollibus afferunt.
Non quivis ſuavia comedit edulia.
Purpura indutus pauper ſui ipſius immemor eſt.
Apella eſt, non veſcitur carne.
Vino Bacchi poculum manat.
Famem jejunus nimium expellere cupit.
Sacra Liberi in montibus olim, & vallibus facta ſunt.
Fabas indulcat fames.
Melius eſt ſobrium eſſe, quam crapulari.
Uber infantibus obſonium præbet.
Devorant canes rejectamenta cœnarum.
Multo plures ſatietas, quam fames perdidit viros.
Ne quid nimis.
Sybarim turgentem voluptas atterebat.
Quilibet in propria pelle latitat.
Panis ex farina craſſiore exiguam delectationem habet.
Luxus ſemper tumultus cauſa.
Colli ſanare morbum guloſus non poteſt.
Flava poma placent.
Voluptas eſca malorum.
Cedat unus multitudini.
Virga cincinnorum puerorum decor.
Poculum cereviſia plenum dolores expellit.
Lucanicam non guſtabit, qui cœnam aſpernatur.
Venter cæcus verba non curat.
Meretrix fera peſſima cote abſtergit lacrymas.
Multum, & cicadæ caro cibus ſunt optimus.
Reſecare comam potius, quam nutrire virum decet.
Ornat corpus quidem veſtis, faciem vero pudor.
Os quidem panibus ſatiari, ſed non oculi ſæpiſſime poſſunt.
Fruſto panis libertatem vendit Paraſitus.

CAP. V.

Juſtitia, Injuſtitia, Judex, Jus, Magiſtratus, Subditi, &c.

Facile quidem eſt urbem concutere etiam imbecillioribus, ſed in ſedem ſuam rurſum collocare, difficile.
Damnum quidem interdum ferunt reges, ſed non calumniam.
Non eſt dominus abſque ſervo.
Rege dormiente populi ferociunt.
Veloces ſunt latronum pedes.
Det locum ſuperiori inferior.
Magiſtratus civitatis caput eſt.
Cavillatorem ſequitur injurius.
Juſtitiæ fundamenta in Academiis ſunt poſita.
Curæ eſt certamen præſidi.
Ne regnum affectet, injuriam qui ferre nequit.
Neminem irridebis.
Ne doleas propter patrem abſentem,
Neque ignotum illi præferas.
Unus eſt ſervus domus herus.
Dodra furunculum perſequitur.
Juſtitiam injuria premit.
Qui neſcit diſſimulare, neſcit regnare.
Dominum ſervus, & dominam ſequatur famula.
Servum triturantem hordeum ne reprehendas.
Balneator in eodem ſolio & probum, & improbum lavat.
Varias ſpargit præſtigias præſtigiator.
Ineptiæ non ſunt animi virilis indicium.
Bonus princeps commune bonum eſt.
O fallaciæ inanes! heu doli innumeri!
Fœdus quidem init jactator, at imperium ſolus affectat.
Auſterus parens pueris buccellam vi aufert.
Neque flere, neque lamentari regem decet.
Commune quod eſt, ne tuum ſolum dicas.
Ne injuſte opes poſſideas.
Libra juſta juſtitiam ſervat.

ΚΕΦ.

Κ Ε Φ. ς'.

Ἀνδρεία, Ἀδυναμία.

Ἀγλαὸν ἥρωα πόλεμος οὐδενὸς στερεῖ.
Στῦλος οἴκου παῖδές εἰσιν ἄρρενες.
Αἶνος γίγαντος βραχίων.
Θωμιζόμενον δὴ παῖς τύπτοι.
Οὐδεὶς δειλὸς θρασύς.
Ὑπὲρ τοῦ βωμοῦ ἐχθροὺς μάρνασο.
Θάρσος μετανοίας ὀπαδός.

In ſemicabidum ab Adriano Rege cibum petentem.

Ἥμισύ μευ τέθνηκε, τὸ δ' ἥμισυ λιμὸς ἐλέγχει.
Σῶσόν με βασιλεῦ μοιρηδὸν ἡμίθανον.
Ἔνθα καὶ ἔνθα ἕλκει ἄκοντα δυνάστης.
Ἶνας σώματος ἰχὼρ κάμπτει.
Λάβρον ἔνδον ἔλεγον ὄρσε ἄπελος.
Δείκνυ ἐν ἀγῶνι μέλη καὶ μένος δείκνυσι.
Οὐκ ἐς πάλην ἀλαζὼν ἥβην ἀσκεῖ.

Κ Ε Φ. ζ'.

Πόνος, Ἀπραξία, Ὕπνος, Ἐπιμέλεια.

Ἔλαφος καὶ λαγωὸς περὶ ταχύτητος ἐρίζουσι.
Ὁ φεύγων μύλην, ἄλφιτον οὐκ ἀλφεῖ.
Οἱ καθεύδοντες νεκροῖσιν ὅμοιοί εἰσιν.
Οἷος ἄτρακτος, τοιαύτη ἠλακάτη.
Κακῶς ἐρρινὸς σκάπτει τὴν ἀλωάν.
Ἡσύχως νυστάζουσιν ἀργοί.
Καὶ ἄτρακτος ὄργανον χρηστόν.
Πλὴν ὕπνου οὐδὲν τὰ ὑγιῆ ἄρθρα ἀλθεῖ.
Φόρτον βραδεῖ ἐπιτίθει κανθῶνι.
Σχολὴ γλανίδα δέρει.
Πλάνη βίον τίθησι σωφρονέστερον.
Ὀπάζει τὸ ἀληθὲς ὄναρ.
Φιλόπονον ζῶον μύρμηξ.
Ἕκαστος ἐν ᾧ ἐκλήθη, ἐν τούτῳ μενέτω παρὰ Θεῷ.
Γεωργὸς μὴ λείποι ἐλύμα.
Ὀθῇ τὸ πᾶν.
Οὐχ ἅπας τύλους καὶ ἥλους αἴρει.
Μόνη ἡ μέλισσα τιθαιβώσσει.
Καὶ κτῆνος, καὶ ὁ ἀροτὴρ ἥσυχος ἔσται ταῖς κυριακαῖς.
Τῷ νήθειν ἄστυ νικᾶν οὐ ῥᾴδιον.
Ἡφαίστου ἔργα οὐκ ἄνευ ἤχου.
Σίδηρος καὶ χαλκὸς ταῖς ἐπαφαῖς τῶν χειρῶν ἐκτρίβεται.
Πρόβατα καὶ αἶγας φροντὶς φυλάττει.
Οἶας ὁ ποιμὴν ἐσθλὸς ἀγείρει, ἵνα μὴ σκορπίζῃ αὐτὰς ὁ λύκος.
Σχολαῖον θλίβοντα αἶσχος αἱρεῖ.
Ὅπου οὐκ ἔστι ζέα, ἐκεῖ οὐκ ἔστι σταῖς.

Καλῶς οἶκον ὠφελεῖ ἄοκνος ἀνήρ.
Ἆθλα ἀδρὰ ἀέθλων ἀδρῶν ἐστί.
Τῶν δειλῶν ἀπέχου, γνοὺς, ὅτι δειλῶν ὀλίγη χάρις.
Χαλεπὸν ἀγροτικὸς μόχθον χιάζει.
Διὰ ἀκτῆς κῆτος λαζέσθαι οὐχ ἅπαντος.
Σταγόνες ὕδατος πέτρας κοιλαίνουσι.
Ἡ μέριμνα τὴν καρδίαν ἐσθίει, καὶ οὐδὲν ὠφελεῖ.
Ἄνευ ἱδρῶτος καὶ πόνου οὐδὲν πρᾶγμα τέλειον.
Ὅπου πλείων ὁ πόνος, ἐκεῖ μείζων ἡ ἡδονή.
Μάτην ὁ Σίσυφος πέτρον ἐλίσσει.

Κ Ε Φ. η'.

Ἔρως, Φιλία, Ἀπέχθεια, Ἔχθρα, Κολακεία, Φθόνος, Ἐλευθεροπρέπεια, Φιλαργυρία.

Σκάζοντι ὁμιλῶν, καὐτὸς σκάζειν μαθήσεις.
Χεὶρ χεῖρα νίπτει, δάκτυλός τε δάκτυλον.
Ἀγκὰς ἐλεῖν ἔχιν μέλλοντι, ὁ ἐν φρεσὶν ἔχθος τρέφων ὁμοιοῦται.
Ψύχει ἔρωτα μῖσος.
Μὴ φεῦγε ἑταῖρον ἐν κακοῖσι κείμενον.
Ἑωλαὶ εὐεργεσίαι εὕδουσι.
Ἄρτου ἀνάξιος ἐστὶν ὁ θώπτων.
Μήτε γραῦν ποτε σοῖσι κακὴν δέξαιο μελάθροις.
Ξείνους πένητας μὴ παραδράμῃς ἰδών.
Λιτὸν δῶρον, λιτὴ χάρις.
Πενθερὰν νυὸς στυγεῖ.
Νύμφην μισεῖ πενθερά.
Πολλὴ χλεύη τῆς φιλίας δεσμὸν λύει.

C A P. VI.

Fortitudo, Imbecillitas,

Illuſtrem heroa bellum nulla re privat.
Columna domus filii ſunt mares.
Gigantis robur in brachio eſt.
Funiculis ligatum vel puer verberaret.
Nemo timidus audax eſt.
Pugna pro aris, & focis.
Audacia pœnitentiæ comes eſt.

In ſemicabidum ab Adriano Rege cibum petentem.

Corporis una fame premitur, pars altera nulla eſt.
Dimidium ſerva rex miſerate tonum.
Huc illuc trahit invitum potens.
Sanguis crudus corporis flectit robur.
Multam intus lamentationem ulcus excitat.
Membra, & animum fortem in certamine haſta oſtendit.
Non in certamine adoleſcentiam exercet jactator.

C A P. VII.

Labor, Otium, Somnus, Cura.

Cervus, & lepus de pedum celeritate contendunt.
Qui fugit molam, farinam non invenit.
Dormientes mortuis ſimiles ſunt.
Qualis fuſus, talis colus.
Peſſime colit vineam aper.
Quiete dormiunt otioſi.
Etiam fuſus inſtrumentum utile eſt.
Præter ſomnum nihil ſanis membris medetur.
Onus ſegni impone aſello.
Excoriat inertem otium.
Peregrinatio vitam reddit modeſtiorem.
Perſequitur veritatem ſomnium.
Laborioſum animal formica eſt.
Unuſquiſque in eo, in quo vocatus eſt, maneat apud Deum.
Ne linquat agricola lignum, cui ſtiva infigitur.
Curæ nihil impoſſibile eſt.
Non quilibet callum, & clavos tollit.
Sola apis mel conficit.
Et jumentum, & arator quietus erit diebus dominicis.
Nendo ſuperare civitatem, non facile eſt.
Non abſque ſonitu fiunt opera Vulcani.
Æs, & ferrum manuum contrectationibus atteruntur.
Oves, & capras cura cuſtodit.
Congregat oves paſtor bonus, ne lupus eas diſſipet.

Otioſum dedecus comprehendit.
Ubi triticum non eſt, ibi non eſt farina triticea aqua ſubacta.
Egregie domum juvat vir impiger.
Magnum certamen magnum meretur præmium.
Ab ignavorum conſortio abſtine, ſciens ignavorum exiguam eſſe gratiam.
Moleſtum laborem manus recuſat.
Non cujuſvis eſt, cete in littore capere.
Aquæ guttæ ſaxa excavant.
Sollicitudo cor devorat, & nihil prodeſt.
Abſque ſudore, & labore nullum opus perfectum eſt.
Ubi major labor, illic major voluptas.
Fruſtra ſaxum volvit Siſyphus.

C A P. VIII.

Amor, Amicitia, Inimicitia, Odium, Adulatio, Invidia, Liberalitas, Avaritia.

Claudicantis converſatione utens, ipſe quoque claudicare diſces.
Manus manum lavat, & digitus digitum.
Qui odium in præcordiis fovet, viperam amplexuro ſimilis eſt.
Attenuat odium amorem.
Ne fuge ſocium in malis conſtitutum.
Heſterna gratia dormit.
Cibo indignus eſt aſſentator.
Ne anum improbam tuis unquam ædibus recipias.
Hoſpites pauperes ne negligas, cum videris.
Vile donum, vilis gratia.
Socrum nurus odit.
Flagrat nurus odio ſocrus.
Multus riſus amicitiæ ſolvit vinculum.

Ὅπου

Ὅπου ἀσπάζεται ὁ κόλαξ, ἀλώπηξ ἐστί.
Στέργει μῦς γαλέην.
Δεῖ τοὺς υἱὸς ἄζειν πατέρας.
Μηδ' ἔχης μὴ ψαύσῃ γε δάμνηται λέκτρα γονῆος.
Ὁ ἔρως φρένας πλέκει.
Λαμβάνει ἄδην μόνος ὁ μνησάμενος τῆς χρηστῆς.
Εἰσὶ καὶ ζώντων οἱ κόλακες κόρακες.
Μάμμη βρέφους ἔρωτα φέρβει.
Ἑκυρὸς δ' ψάδνῆς ἄγκυρα ἐχυρά.
Χάρις χάριν τίκτει.
Βρόχους τείνει ὁ ἑταῖρος αἱμύλος.
Εὐθέα χρὴ τὸν ἑταῖρον ἔμμεν, καὶ μὴ σκολιὰ φρονεῖν.
Χαλεπὸν τὸ μὴ φιλῆσαι,
Χαλεπὸν δὲ καὶ φιλῆσαι,
Χαλεπώτερον δὲ πάντων,
Ἀποτυγχάνειν φιλοῦντα.
Μηδένα φίλον ποιοῦ, πρὶν ἂν ἐξετάσῃς πῶς κέχρηται τοῖς προτέροις φίλοις.
Πτωχὸς πτωχῷ μεγαίρει.
Ὁ νεύσας ὀφείλει.
Σχίζει φιλίαν ἔχθος.
Στέργε ἀδελφοὺς, καὶ μητρὸς ἀθέτει μηδέν.
Μουνὴ ἐν χθονὶ ὄρνις ἡ χάρις.
Ὕλα σὺν λύκοις, οἷς ὁμιλεῖς.
Πολλοὶ τραπέζης, ὀλίγοι ἀληθείας φίλοι.

Κ Ε Φ. θ'.

Εὐφροσύνη, Λύπη.

Κίσσῳ μὲν Διόνυσος ἀγάλλεται, αἰγίδι δὲ Ζεύς.
Οἱ ναέται ξένοις, ἡ δὲ πόλις ναέταις.
Μύρτος ἄλγεα φέρει.
Πόρκῳ ξιφίαν, δελέατι μωροὺς αἱρέω.
Καὶ μὴ κληθεὶς ἴκτερος ἱκνεῖται.
Ὀλοφυρόμενος παρακλήσεως δεῖται.
Μερίμνας φόρμιγξ αἴρει.
Ἔρημον ἦθος ὀδύνην αὔξει, ἔτος μινύθει.

Βόστρυχον ἠπίαλος τίλλει.
Τὸ τῆς ἁμίλλης κράτος ἀμώμητον ποιεῖ.
Οὐ πάντα τὰ ἕλκη ἀκεστά.
Δίσκοισι τέρποντο καὶ αἰγανέῃσιν ἱέντες.
Στῆθος κρούε, καὶ μὴ ἀκουσθήσεται.
Οὐκ ἐᾷ πένθος ὀψῆσαι βουλάς.
Θωΰσσοντος ἑνὸς θωΰσσει καὶ ἕτερος.

Βλάστοντος τοῦ κινδύνου τὸ γηθεῖν ὄλλυται.
Στήθεος ἀλλάσσει χαρὰν ἀνία.
Μάτην ἰαύει θεωρός.
Καγχάζει χωλὸς λαγόνα κλάσαντος ὀρθοῦ.
Στενὴ ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ζωήν.
Πραπίδας πλήσσει λύπη οἰκεία.
Ἠλίθιος καὶ ἄτερ λύρας κελαδεῖ ἅλλεται.
Χέλυς καὶ χορδαὶ θυμὸν ὀδυρόμενον τέρπουσι.

Οὐ καθαίρει ἁμαρτίας ὁ ἀρνούμενος.

Κ Ε Φ. ι'.

Ἐλπὶς, Φόβος.

Ὅπλα ἕσσει ὁ δειλός.
Πτοεῖ νηπίους μορμώ.
Φόβον τίκτει φάραγξ.
Οὐρανὸν βροντῇ καὶ αἶαν, θῆράς τε πτοεῖ.
Ἐγγύα, πάρα δ' ἄτη.
Θάλπει χάρις ἐλπίδα τάλανος.
Ῥαδίως δειλοὺς πτοεῖ ψόφος.
Μετὰ τὴν ἑορτὴν ἥξας ἔλιπας οὐ πωλεῖ.
Οὐχ ἅπας φοβεῖται κρέμβαλον κρίζον.
Ταρβεῖ μελάθροις τοῦ πλησίον καὶ τὸ σὸν κινδυνεύει.
Νωχελὸν ἐμβροντηθέντα σώσει.
Καλύπτειν τὴν νόσον, λοχόν.

Κ Ε Φ. ια'.

Ἀπήνεια, Φιλανθρωπία.

Ζαφελὴς ζαφελεῖ καλῶς ὁμιλεῖ.
Ἱκέτου ἰάλεμον οὐδεὶς ἀτιμᾷ.
Πλατεῖαν κόπτει αἰθέρα ὁ χόλῳ πρηθόμενος.
Σκύνιον θυμοῦ σημεῖον.
Στέρνον κρουνὸς σπλάγχνων ὑπάρχει.
Ὀλοπτεῖν τὰ πρόβατα οὐκ ἔστι σπουδαίου ποιμένος.
Μισεῖ τοὺς ὀδύσσαντας ὁ τοῦ Ὀλύμπου κτιστής.

Aſſentator, cum ſalutat, vulpes eſt.
Amore felem mus proſequitur.
Venerari parentes liberos decet.
Novercæ ne attingas ſecundos parentis tui lectos.
Amor mentes nectit.
Abunde accipit ſolus is, qui beneficii memor eſt.
Viventium etiam adulatores corvi ſunt.
Infantis avia amorem paſcit.
Socrus fidelis anchora tuta eſt.
Gratia gratiam parit.
Retia ſodalis blandus ſtruit.
Sincerum oportet eſſe ſodalem, & non obliqua animo volvere.
Et non amare durum eſt.
Et eſt amare durum.
Duriſſima omnium res,
Amare, nec potiri.
Neminem tibi adiungas amicum, priuſquam exploraveris quomodo prioribus amicis ſit uſus.
Mendicus mendico invidet.
Qui annuit, debet.
Odium amicitiam findit.
Fratres dilige, & matris conſilia non aſpernare.
Rara avis in terris eſt gratia.
Ulula cum lupis, cum quibus converſaris.
Multi menſæ amici ſunt, pauci veritatis.

CAP. IX.

Gaudium, Dolor.

Hedera quidem Bacchus delectatur, capella vero Jupiter.
Incolæ hoſpitibus, ipſa vero urbs incolis.
Myrtus affert dolores.
Reti xiphiam, eſca ſtultos capio.
Morbus regius etiam non vocatus venit.
Lamentans conſolatione indiget.
Curas cithara tollit.
Deſertum domicilium dolorem auget, annus (ſeu tempus) minuit.
Cincinnum febris quotidiana vellicat.
Certaminis robur irreprehenſibilem facit.
Non omnia vulnera ſunt ſanabilia.
Diſcis delectabantur, & jaculis jaculantes.
Pectus pulſa, & flebilis vocula audietur.
Non ſinit maturare conſilia luctus.
Vociferante uno, etiam alter belluino impetu fertur.
Adveniente periculo gaudium perit.
Pectoris immutat gaudium triſtitia.
Fruſtra tempus terit ſpectator.
Cachinnatur claudus frangente recto ilia.
Anguſta via eſt, quæ ducit ad vitam.
Tundit præcordia dolor inteſtinus.
Stultus vel abſque lyræ ſono ſaltat.
Oblectant animum doloribus irretitum chelys, & fides.
Non purgat peccata, qui negat.

CAP. X.

Spes, Timor.

Qui metuit, arma induat.
Terret ſtrix infantes.
Præcipitium timorem parit.
Cœlum, & terram tonitru, & feras terreſacit.
Sponde, prope eſt damnum.
Favor fovet ſpem miſeri.
Facile timidos terret ſtrepitus.
Poſt feſtum veniens calceos non vendit.
Non quilibet crepitaculum ſtridens metuit.
Accenſa domo proximi, tua quoque periclitatur.
Attonitum ſervabit cavea.
Occultare morbum, funeſtum.

CAP. XI.

Sævitia, Miſericordia.

Vehemens cum vehementi optime converſatur.
Supplicis lamentationem nemo aſpernatur.
Latum verberat æthera, qui ira flagrat.
Cilium iræ indicium eſt.
Pectus miſericordiæ fons eſt.
Deglubere oves non eſt probi paſtoris.
Iraſcentes odit conditor Olympi.

Κἂν ἀναγκάσί τινες, οὐ δεῖ ἀμυνάξ ἀπηνέσι.

Στρῆνος σύγχυσιν ἔρει, μῆνις λύσσαν.
Σκύτος ἔχει σπαρασσόμενον κύων δηκτικός.
Τίγριδος ἄλευ ἑταιρείαν.
Βλάπτει τὸν ἄνδρα θυμὸς εἰς ὀργὴν πεσών.
Σταυρὸς μῖσος κόπτει σε στέλλει.
Τύραννοι ἄδικοι οὐ λαλοῦν τῷ σίτῳ, ἀλλ' αἵματος ἀνθρωπίνου χορτάζονται.
Νάνος δεινὰ ἀπειλεῖ.
Ἰκτῖνον σιτῶν καὐτὸς ἰκτῖνος ἔσει.
Περίβλεψαι, καὶ πρᾶος ἔσθι ἅμαξαν διφῶν.
Σμήνους βασιλεῦ ἰὸς οὐκ ἔστι, καὶ οὐ νύζει.
Ἐρινὺς αἰνὴ θυλακῷ ἐν κόλπῳ βόσκει.
Εὐλύτων ἀγωγῆς χαλωμένων πονηρία τίκτεται.
Ὁ κτείνων τῇ κρίσει ἐστὶν ἔνοχος.
Νάννη παιδὸς σμώδιγγας παρηγορεῖ.
Ἐλεὸς ἔλεος οὐκ οἶδεν.
Οἴα ἡ οἰζὺς πρὸς οἶκτον κέλευθος.

ΚΕΦ. ιβ'.

Πόλεμος, Εἰρήνη.

Ἀηδὼν μὴ εἰς μάχην καλέσοι Ἀετόν.
Ὅμηρος πλέω κινδυνῶν, οὐδὲν κερδαίνει.
Αἰτία νείκους νεῖκος.
Δολιχὰ ἐρείπει δένδρα ἄελλα αἰνή.
Τοξότης ἄτερ φαρέτρας.
Γολιὰθ σφενδόνης πίπτει ψήφῳ.
Ὀλίγον Ἄρης ὀρέγει ὄλβον, δέμας δὲ πλεῖστα.
Τιτύσκονται πολέμιοι πύργου ἐν αἰπεινῷ.
Ὃν δειλῶς οὐκ ἔλεσε πόλεμος, ὑπὸ νόσου θλίβεται.

Νικᾷ ἕνα σπεῖρα.
Ἀμαιμάκετον ὁμῶς καὶ ἀφαυρὸν πόλεμος δαμᾷ.
Ἰθὺς καὶ λοξὸς ἀλλήλοις μάχονται.
Ὁ ἰσχνὸς θνητὸς ἔντεα βαστάζειν οὐ δύναται.
Πᾶσα γῆ λοίδορον τρέφει.
Εἰρήνη τἀγαθὰ αὔξει.
Ὄαρα κακὴν ὀβολοῦ οὐκ ἂν ὠνήσαιμι.
Ἀμφὶ κραῖρας ἔριδα βάλλων σμερδαλέα ἐρεύγει.
Μετὰ ἀλαλὴν ἵπτανται ἄκοντες.

ΚΕΦ. ιγ'.

Φήμη, Δυσφημία.

Ῥᾳδίως οἱ φαῦλοι κακότητι αἰσχύνουσι τοὺς σπουδαίους.
Ἅπαξ κλέπτων ἀεὶ φώρ ἐστι.
Ἀρετῆς γέρας τὸ κῦδος, οὐ χρόνος ἀμᾷ.
Οὐκ ἀβρότονον, οὐδ' ἄβρωμα, οὐ συγκόμιστα, οὐδ' ἀβυρτάκη τέρπει, ἀλλὰ φήμη καλὴ κἀγαθή.
Διωλύγιος φήμη τὸ μὴ ὂν ποιεῖ εἶναι.

Τὸν ἑδρεύοντα ἕδριζε, καὶ τιμὴ σοὶ ἔσται.

Μῦσος καὶ αἶσχος ἐγκώμιον ἄγχει.
Ἀμείβει ἐὰν μὴ αὐθῆμαρ πνίγηται φήμη.

ΚΕΦ. ιδ'.

Μισθός, Ποινή.

Βότρυας οὐ φύει ἄκανθα.
Οἱ διφῶντες ἐν πόντῳ λεΐδα ἀκάτῳ χρῶνται.

Μὴ κρῖν' ὁρῶν τὸ κάλλος, ἀλλὰ τὸν τρόπον.
Πληγὴ νώτου φίτης.
Ποινὴν φὼρ μὴ γινώσκει, εἰ μὴ αἰωρεῖται.
Ὄρνις ᾠὸν τίκτουσα ἐλευθέρα ἐστί.
Οὐχ ἅπαντες τιάρας ἄξιοι.
Λαιμὸς Γεέννης πέλωρ χαίνει.
Οἱ ἀείδοντες τοῦ κλαίειν γλίχονται.
Βακτηρίαν αἴρων αἰκίας ἀπειλεῖ.
Μόγον μὲν πᾶσα ἡμέρα, ἀλλ' οὐκ ἄγραν ὀρέγει.
Ἐν σταδίῳ σωτηρίας λοίσθιος καὶ πρῶτος ἓν βραβεῖον λήψονται.
Μισθὸς ἀρετῆς αἶνος.
Αἰκία καὶ μώλωψ.
Ἑὴν ἕκαστος παρδαλῆν κομίζει.
Ἄξιον τῆς χύτρας πῶμα.
Κολάζει μάστιγξ λήγοντα.
Κοιλίαν οὐδέποτε πληροῖ τάρταρος.
Μείων αἰτία, μείων δίκη.
Μώλωψ ἐν σώματι, ὄγμος ἐν ἀγρῷ.
Τὸ ἡδὺ μάστιγος δίκην χοίρους δονεῖ.

Quamvis jubeant quidam, non tamen ſævis opem ferre decet.
Deliciæ tumultum excitant, ira rabiem.
Cutem gerit laceratam canis mordax.
Tigridis evita ſodalitatem.
Lædit virum animus in iram lapſus.
Odium, iramque crux reprimit.
Tyranni iniqui non cibis ex frumento confectis, ſed humano ſanguine ſatiantur.
Pumilio terribilia minatur.
Milvum comedens & ipſe milvus eris.
Circumſpice, & mitis ſis, qui plauſtrum quæris.
Apum examinis regi jaculum non eſt, neque pungit.
Damnum in ſinu horribilis Furia paſcit.
Laxatis diſciplinæ habenis malitia oritur.
Homicida judicio obnoxius eſt.
Patris matriſque ſoror vibices pueri ſolatur.
Neſcit miſereri menſa coquinaria.
Sola miſeria ad miſericordiam via eſt.

CAP. XII.

Bellum, Pax.

Ne ad pugnam provocet Aquilam luſcinia.
Præter pericula obſes nihil lucratur.
Rixa rixæ cauſa eſt.
Proceras dejicit arbores procella vehemens.
Sagittarius abſque pharetra.
Fundæ lapillo Goliath cadit.
Paucas Mars opes præbet, truncos vero corporis plurimos.
Ad ſcopum collimant hoſtes turri in alta.
Quem bellum reformidans non perdidit, a morbo tribulatur.
Superat unum turma.
Inſuperabilem pariter, & debilem bellum domat.
Rectus, & curvus adverſus ſe invicem pugnant.
Homo macilentus arma gerere non valet.
Quævis terra conviciatorem alit.
Pax auget facultates.
Uxorem malam obolo non emerem.
Circum caput contentionem jactans, terribilia eructat.
Poſt acclamationem bellicam jacula volant.

CAP. XIII.

Fama, Infamia.

Facile improbi malitia ſua aſpergunt probos.
Qui ſemel furatur, ſemper fur vocatur.
Virtutis præmium gloria, non tempus metit.
Non abrotonum, neque mora, neque abyrtace delectat, ſed fama bona, & honeſta.
Magna fama, & longe, lateque ſe extendens id, quod nihil eſt, eſſe facit.
Sedere jubeas eum, qui tibi ſedile præbet, & erit tibi gloriæ.
Turpitudo, & ſcelus laudem ſuffocant.
Pertranſit niſi ſuffocetur ſtatim fama.

CAP. XIV.

Præmium, Pœna.

Non producit racemos ſpina.
Prædam in mari quærentes, actuario utuntur navigio.
Ne judices videns pulchritudinem, ſed mores.
Plaga dorſi auriga eſt.
Pœnam fur non agnoſcit, niſi ſurſum tollatur.
Gallina ova pariens libera eſt.
Non omnes tiara digni ſunt.
Guttur Gehennæ immane hiando captat.
Cantores amant humores.
Baculum attollens verbera minatur.
Laborem quidem ſinguli dies, ſed non prædam præbent.
In ſtadio ſalutis ultimus, & primus unum accipient præmium.
Merces virtutis laus eſt.
Verbera, & vibex.
Suam quiſque pellem portat.
Dignum patella operculum.
Ceſſantem punit flagellum.
Nunquam ventrem explet tartarus.
Minor culpa, minor pœna.
Vibex in corpore, ſulcus in agro.
Quod dulce eſt ſcuticæ inſtar porcos impellit.

Κ Ε Φ. ιε'.

Γλῶσσα, Ὁμιλία, Ἀλήθεια, Ψεῦδος.

Εἰ πᾶν τὸ λαλοῦν ἄνθρωπός ἐστι, καὶ ὁ ψιττάκος ἔσται.
Ἀλλὰ κἂν ζωγραφῇ κοσμηθεῖσα, τὰ ἀρέσκοντα μὴ λαλεῖ.
Ἔπαινον φίλων μᾶλλον, ἢ σαυτοῦ λέγε.
Γλῶσσα κακὴ ὀξυτέρα ἀκμῆς ξίφους.
Ἐν ἔργῳ ὢν ὁ φὼρ οὐκ ἰάχει.
Ἀκέρδεια λέλογχε θαμινὰ κακηγόρους.
Τηΰσιος ὁ τῶν πολλῶν λόγος.
Ξίφος μὲν τιτρώσκει σῶμα, νοῦν δὲ λόγος.
Λόγοις ἀμείβου τοὺς λόγοις πείθοντάς σε.
Λόγος ἀσελγὴς ἐκθηλύνει μειράκιον.
Μολύνει ἤθη καλὰ ἡ ὁμιλία τῶν φαύλων.
Αὐδῇ ἔγχελυς δηλεῖται.
Βράγχος τὸ φθέγγεσθαι ἐρητύει.
Ῥίψας λόγον τις οὐκ ἀναιρεῖται πάλιν.
Ἐχθρὸς μέν μοι κεῖνος ὁμῶς Ἀΐδαο πύλῃσιν.

Ὅς χ᾽ ἕτερον μὲν κεύθει ἐνὶ φρεσίν, ἄλλο δὲ βάζει.
Βαμβαίνειν ἔξεστι ἕως οὗ λαλεῖν δυνάμεθα.
Ὡς φὼρ κλέπτων ἐκέκραξε.
Ἠχὼ νύμφη τὰ λεγόμενα συμφωνεῖ.
Πίτυλος ἰχθύας φοβεῖ.
Μῦθῳ οὐ πείθεται πεῖνα.
Ἀκριβὴς λέσχη κοιράνου καὶ ὄχλου ἅπτεται νόου.

Φθείρει τὰ ἤθη καλὰ ὅμιλος λίσπων.
Οὐκ ὄσσαν, ἀλλ᾽ ὄψιν κωλύει ὀρφνή.
Ὁ λόγος φάρμακον λύπης.
Ἐρεσχελοῦντα ἐρεσχέλει.
Οὐδεὶς κρώζειν λώϊτερον οἶδεν, ἢ κακκάβη.

Κ Ε Φ. ις'.

Στοιχεῖα, Μέταλλα, τὰ Φυτικά, Ζῶα.

Δέχεται τὸν καπνὸν κάμινος, τὴν δὲ κίναδον φωλεά.
Χείριστα φέρει κόμαρος μῆλα.
Ἐκ κέρκου καρβατίνη.
Τί κηφῆσι καὶ μελίσσαις;
Λύκῳ κάστωρ ἔοικε.
Τὸ κιῤῥὸν χροὸς ἐράσμιον.
Κάγχρυος κεκαυμένης, τὰ κακὰ κέλλει.
Καπάλιψ οἴκου κρηπίς.
Κάνωπον οὐ δίω κόρεις.
Εἰ μή σοι κόστος ἐστί, ἴυγγα σοῦ Πὰν παρελεύσεται.

Σίσαρον ἔσται σισύμβριον, ὅταν πικέριον δίδωσι σίδη.

Ἐλάχιστον ζῶον ψύλλος ἅλματι μέγιστον ἐλέφαντα νικᾷ.
Σοβεῖ μελίσσας ψόλος.
Φίλη μὲν ψάμμος, ἀλλ᾽ οὐκ ἐν ὀφθαλμοῖς.
Καρύκην βροῦκος ἐρυθάκην τ᾽ ἐσθίει.

Βωίην καὶ Ἰνδικὸν κὶς λείπει.
Βρύον μὲν ἐλλὸς, ἀλλ᾽ οὐχ ἑλλέβορον ἔδει.
Γραβίου οὐ δεῖται βίος, οὐ βώλου.
Φασιανὸς τρώτης πρύτανις.
Φέρβει ψῆσσαν φακῆ.
Τὸ ῥόδον ἀκμάζει βαιὸν, χρόνον δὲ παρέλθῃ,
Ζητῶν εὑρήσεις οὐ ῥόδον, ἀλλὰ βάτον.
Ἀχρὰς βαΐον οὐ φέρει.
Βαίτην ἐνδύει βαιών.
Τὸ ποππύζειν σκίγγον νάρκην τ᾽ οὐ διώκει.

Τὸ ἄγαν ὗον πυρὸν σήπει.
Ἶβις ὄφεις ἀναιρεῖ, αἰγίθαλος μελίσσας.
Πλίνθον πλύνει ὁ κόρακα καθαρίζων.
Τὸ μὴ κάον, πῦρ οὐκ ἐστι.
Ἐν κολωνοῖς θρίδαξ ἧπαρ ἀκουμένη μόγις εὑρίσκεται.
Ἴκτις σμικρὸν ζῶον μεγάλων πολλάκι κακῶν αἰτία.

Καιομένη σπινθὴρ κρηδέμνου οὐκ ἐμπάζεται.
Διαίνει δρόσος χλόην, ἡ δὲ χλιαίνει ἕλη.
Δρυὸς πεσούσης πᾶς ἀνὴρ ξυλεύεται.
Ἀπσυλοι οἱ ὄνοι ἄχθος βαστάζουσι.
Ποικίλοι οἰωνοὶ πτέρυξι διὰ μετεώρου ἀέρος πέτονται.
Οὐ πᾶσα ἀγορὰ δόρκας ἔχει.
Οὐδεμία ὄμφακος χρεία.
Κολοκύνθης κίκυς κοίλη ἄγνωστος.
Ἐν πλεθριαῖς πλέθρα κάλλιστα.

Οὐκ ἔστι χώρα ἄνευ σκωλήκων.

CAP. XV.

Lingua, Sermo, Veritas, Falſitas.

SI omne loquens homo eſt, etiam pſittacus erit.
Acco licet mitra ornata, non loquitur, quæ placere poſſint.
Amicorum magis, quam tuam ipſius laudem prædica.
Lingua mala acutior cuſpide gladii.
In opere exiſtens fur non vociferatur.
Noxia ſortitur crebra maledicos.
Inanis eſt vulgi ſermo.
Gladius quidem corpus vulnerat, mentem vero ſermo.
Verbis penſa, verbis qui ſuadet tibi.
Impudicus ſermo deliciis adoleſcentum frangit mores.
Conſuetudo malorum bonos mores contaminat.
Voci anguilla nocet.
Raucedo vocem inhibet.
Jaculatus verbum aliquis non recipit rurſum.
Inimicus quidem mihi ille eſt, æque ac portæ inferorum.
Qui aliud occultat animo, aliud vero loquitur.
Balbutire licet, donec loqui poſſimus.
Sicut fur furans clamavit.
Echo nympha ea, quæ dicuntur, reſonat.
Strepitus aquæ remo percuſſæ piſces abigit.
Verbis fames non obtemperat.
Accurata ſermocinatio principis, & populi tangit mentem.
Corrumpit mores honeſtos turba impudentium.
Non vocem, ſed viſum impediunt tenebræ.
Sermo doloris remedium eſt.
Cavillatorem illude.
Nemo melius crocitare novit, quam perdix.

CAP. XVI.

Elementa, Metalla, Vegetantia, Animalia.

EXcipit fumum caminus, vulpem vero ſpelunca.
Peſſima arbutus fert poma.
Ex cauda calceamentum vile.
Quid fuci commercii habent cum apibus?
Lupo ſimilis eſt fiber.
Fulvus color amabilis eſt.
Appellente hordeo in furno toſto, mala appellunt.
Fundamentum domus trabs eſt.
Sambuci flos cimicem non expellit.
Si tibi coſtus non eſt, præteribit Pan diverſorium tuum.
Quando ex malo punico butyrum elicitur, ſiſer in ſerpillum ſylveſtre mutabitur.
Minimum animal pulex ſaltu maximum ſuperat elephantem.
Apes fumus abigit.
Grata quidem arena eſt, ſed non in oculis.
Lydorum condimentum, apumque cibos bruchus averſatur.
Hordeum madefactum, & piper eis relinquit.
Muſcum quidem hinnulus, ſed non elleborum devorat.
Echinus marinus ligno fulgenti non indiget, neque agro.
Phaſianus pruni cuſtos, atque inſpector eſt.
Nutrit lenticula Latum piſcem.
Roſa ſeneſcit brevi tempore: ubi vero tranſierit,
Inquirens invenies non roſam, ſed rubum.
Non gerit pyrus ſylveſtris ramos palmæ arboris.
Bæoni piſci lanam ex corio conſutam induit.
Sibilando crocodilus terreſtris, & torpedo non fugantur.
Nimia pluvia frumentum putrefacit.
Ibis avis ſerpentes, parus apes interimit.
Laterem lavat, qui corvum mundare conatur.
Quod non urit, ignis non eſt.
In tumulis lactuca jecur ſanans vix invenitur.
Muſtela ſylveſtris animal non magnum magnorum ſæpe malorum cauſa eſt.
Scintilla urens vittam non curat.
Irrigat ros herbam virentem, & calor ſolaris tepefacit.
Arbore dejecta quilibet ligna colligit.
Grave onus aſini portant.
Variæ aves per ſublimem aera pennis volitant.
Non omne forum capras habet.
Fructus immaturi nullus eſt uſus.
Cucurbitæ vis cunilæ ignota eſt.
Pulcherrima ſunt jugera, quæ in humidis, & herboſis locis ſunt.
Non eſt regio, quæ vermibus careat.

Ὥσπερ τὸ λαλεῖν τοῦ ἀνθρώπου ἴδιόν ἐστιν, οὕτω καὶ τὸ μυκᾶν τοῦ βοός.
Εὔριπον κραιπνὸν οὐδεμία τριβὴ ἀνθυῶσι.
Ὅπου πολλοὶ μόσχοι, ἐκεῖ πολλοὶ ἔσονται βόες.
Καράβου βάδισμα μιμεῖται.
Οὐκ ἔχει φολίδας φρῦνος.
Δέλφακα τρέφων χοῖρον ἕξει.
Μὴ ῥᾳδίως ψαθυρὸν λίθον εὑρήσεις.
Ὁ ὀμφαλὸς ἐν μέσῳ.
Ἐν ποταμοῖς καὶ λίμναις αἴθυιαι.
Ἴδα φύει ἰβίσκον ἴον τε ἡδεῖαν ἐρίφοις βοράν.

Ἐκ σχοίνων λαβύρινθοι.
Ἄμπελον ἲξ οὐχ ἱμάντα ἐσθίει.
Γαῖαν ψεκὰς εὔκαρπον ποιεῖ.
Νεβρὸν ποδωκείῃ νικᾷ χελώνη.
Μὴ ἐκ ζείας μέθυ ξηρὸν γίνεται.
Βαΰζοντος ἑνός, αὐτίκα βαΰζει καὶ ἕτερος κύων.
Χρεμετίζει πῶλος ἵππου ἀπούσης.
Τὰ ὑγρὰ φιλεῖ νῆσσα.
Οἰδεῖ καὶ ὄλυνθος.
Οὐ τὸ μέλαν ὀμόρξει κόραξ.
Χωρὶς μίσχου οὐ γίνεται μῆλον.
Ζειλαίας κράδη κριὸν τέρπει.
Λεβηρίδι ὄφις ἀπὸ ξύλου κρεμαμένῃ πτοεῖται.
Γέρρον ἰξύας θραύει.
Γέντα κλιβάδιον θεραπεύει.
Εἰ πράσῳ χειράγρα αἴρεται, οὐκ ἄλλων φαρμάκων χρείαν ἔχομεν.
Ψήσσαν φορῶν νοτίδα ἕξεις.
Θοοὶ κυψέλης φρουροί εἰσιν αἰγίθαλος, καὶ ἀνθρηών.
Ἐκ πόρτιος βοῦς γίνεται.
Ἀγαπᾷ μέλι ἄρκτος.
Ὄροβοι, κριθή, καὶ τὰ ἄλλα ὄσπρια ζώων στηρίζουσι βιοτήν.
Ζωῆς σῆμα κρότος.
Ἐν νήσῳ σκωρύνεται.
Χειμῶνα φεύγοντες καὶ ὄμβρον γέρανοι, πέτονται ἐπὶ ῥοὰς ὠκεανοῦ.
Οὐ ποιεῖ ἔαρ μία χελιδών.
Μυδάει μώλυζα κλασμένη.
Νάρδον ἀμέλγει ἄπειρος.
Ἄριστος ἐρίφου φύλαξ ὁ λύκος.
Λόφος, κἂν λεῖος ᾖ, μάσθλῃ ὀφείλεται.
Ἀλάβαστρον εἰ μὴ λευκόν, οὐ καλόν.
Οὐ πᾶς ὁ κάνθων μύκλας ἔχει.
Ζεύγνυται τῷ σίτῳ ζιζάνια.
Μηκάζει πρόβατα, οὐκ ἄνθρωποι ἔθουσι.
Τὰ ὦτα ὄνον δηλοῦσι.
Κόσμον προστιθεῖσι κάλχη σίγλαις τε.

Ἴπτει λήϊον ὕη πολλή.
Κυρτῷ ῥάμφει σύλην αἰγυπιὸς ἁρπάζει.
Κόπρῳ ἀλισγεῖ οἶκον κολοιός.
Εὐλάκην ἄμβη ἠδὲ χάραξ οὐκ ἰαίνουσι.

Γαργαίρει θύννος ἐν κακκάβῃ.
Θάλπει καὶ ἱέραξ τοὺς πώλους αὐτοῦ.
Ὀστέα πιμελῇ κεκαλυμμένα γαλέαι τρώγουσι.
Αἰγωλιὸς ἐν σπείρᾳ κοράκων.
Χαίρει λέων μεγάλης ἄγρας κύρσας.
Ἐλαίαν ἐν κήπῳ τρέφων μόνος ἀμέργει.
Ὀγκᾶται μόνος ὁ κάνθων.
Σταλὶς πίτυος ἱδρώς.
Σμαρίδα ἀθετῶν κῆτος οὐχ ἕξει.
Γαγλίον ἔρνος θάλλον οὐκ ἀκεῖται.
Οὐχ ἅπαν τὸ ἀμαρύσσον χρυσός ἐστι.
Χῆνα ἀποστείλας χῆνα ἀναλήψῃ.
Οὐ φυσᾶται μολγός.
Κτίλος τῶν οἰῶν ἡγεμών ἐστι.
Θρῖα ἐν ὄρχῳ πολλὴν ἡδονὴν τίκτει.
Ὅρμιῳ μέμνονα ῥᾳδίως δήσεις.
Ὀρχοῦνται κλάδοι ὅρπηκος κοφθέντος.
Σκίλλαν σκολόπενδρα στείβει.
Ἡ λύζουσα ὄρνις οὐκ εὐθέως νοσσία ἔχει.
Θύμον ἰάπτοντα εἰς κῆπόν σου μὴ ἐάσῃς.
Καὶ ὀροντίου ὀπὸς χρηστός.
Οὐχ ὁμοία τῷ ἐρεβίνθῳ γαλίοψις.
Οὐ τρέφει θάσος θάψον.
Λεῖρα σῆψις φθίει.
Τείρει στόμαχον τεῦθος.
Κηλεῖ ἔγκατα, ἰξύν τ' ἰσίκιον.
Οὐχὶ ἅπας μερμηρίζων μήκωνα δρέπει.
Νωθὴς κακκάβη οὐκ ἔστι, εἰ μὴ νοσῇ.
Ῥόδον μελίσσαις μὲν γλυκὺ στάζει μέλι,
Ἔνθεν δ' ἀράχνης αἰνὸν ἰὸν πίει.
Ἀψίνθιον καὶ ἀμάρακος ἑξῆς ἄφθας ἐπείγουσι.

Κέδματα καὶ κίσσαν μόνον γάρον μόγις αἴρει.

Ἐλλέβορος ἐν πρασιαῖς φύεται.

Quemadmodum loqui hominis eſt proprium, ita mugire boum.
Velocem Euripum nulla mora tardat.
Ubi multi ſunt vituli, ibi multi quoque boves erunt.
Canceri marini inceſſum imitatur.
Caret ſquamis rubeta.
Porcellum alens porcum habebit.
Non facile friabilem invenies lapidem.
Umbilicus medium occupat.
In fluviis, & ſtagnis mergi.
Ida mons ibiſcum producit, violaſque capris pabulum gratiſſimum.
Ex juncis facti ſunt labyrinthi.
Vitem non lorum Ix lædit.
Terram ros fertilem reddit.
Hinnulum teſtudo pedum celeritate vincit.
Non fit ex ſpelta vinum merum.
Latrante uno, latrat ſtatim & alter canis.
Hinnit pullus equa abſente.
Humida quæ ſunt anas diligit.
Turget etiam groſſus.
Non abſterget nigredinem corvus.
Abſque pediculo pomum non creſcit.
Laurus Alexandrinæ ſurculus arietem delectat.
Exuviis anguis in ligno ſuſpenſis perterretur.
Ferit lumbos ſcutum Perſicum.
Medetur viſceribus clibadium.
Si porro Chiragra tollitur, non opus habemus aliis remediis.
Latum piſcem pinſens humorem habebis.
Acuti ſunt alvearis apum inſpectores, parus, & crabro.
Ex vitulo bos fit.
Mel diligit urſus.
Ervum, hordeumque, & alia legumina animalium corroborant vitam.
Vitæ ſignum pulſus eſt.
In inſula oletum punctim cædit.
Frigus fugientes, & imbres grues ad oceani fluenta volant.
Una hirundo non facit ver.
Putreſcit allii caput reſectum.
Nardum immature carpit imperitus.
Optimus hædi cuſtos eſt lupus.
Cervix jumentorum, licet glabra ſit, tamen habenis (debetur.
Alabaſtrum niſi album fuerit, non eſt bonum.
Non omnis aſinus lineas nigras in collo habet.
Jungitur cum tritico zizania.
Balare oves ſolent, non homines.
Ex auribus cognoſcitur aſinus.
Flos, quo tingitur purpura, atque inaures ornatum ſuperaddunt.
Lædit nimia pluvia ſegetes.
Adunco prædam roſtro vultur rapit.
Stercore polluit nidum monedula.
Vitis pedamentum, & ſupercilium petræ non exhilarant vomerem.
Splendet in olla teſtacea thynnus.
Nutrit etiam accipiter pullos ſuos.
Oſſa pinguedine obducta feles arrodunt.
Ulula in cœtu corvorum.
Gaudet leo, ubi magna præda potitus eſt.
Oleam in horto fovens ſolus amurcam exprimit.
Solus aſinus rudit.
Viſcum pini ſudor eſt.
Qui ſmaridem aſpernatur, neque cetum habebit.
Nervi contortionem planta virens non ſanat.
Non omne id, quod fulget, aurum eſt.
Anſerem emittens, anſerem recipies.
Flatu diſtendi bulga nequit.
Aries ovium dux eſt.
Flores in horto magnam pariunt voluptatem.
Tenui funiculo facile aſinum ligabis.
Tripudiant ſurculi ſtolone amputato.
Calcat ſquillam ſcolopendra.
Singultiens gallina non ſtatim pullos habet.
Nocentem thymum ne in hortum tuum mittas.
Orontii quoque ſuccus utilis eſt.
Haud ſimilis eſt ciceri galiopſis.
Thaſus inſula herbas ad tingendum aptas non habet.
Corrumpit lilium fœtor.
Affligit ſtomachum loligo.
Mulcet viſcera, lumbumque iſicium.
Non quivis anxie cogitans papaver decerpit.
Non eſt tarda perdix, niſi ægrotet.
Apibus quidem dulce ſtillat mel roſa;
Inde vero aranea grave venenum bibit.
Abſinthium, & amaracus ordine exulcerationes in oris ſuperficie perſequuntur.
Diuturnos ex defluxione affectus, & picam vix tollit garum.
Naſcitur in hortorum areis elleborus.

ΚΕΦ. ιζ'.

Πλοῦτος, Πενία, Εὐδαιμονία, Ταλαιπωρία, Κοσμήματα.

In Infelicitatem.

Πλᾶτος Ἀριστείδῃ δάμαλις μία, καὶ τριχόμαλλος
Ἦν δ' ὄϊς, ἐκ τούτων λιμὸν ἔλαυνε θύρας.
Ἤμβροτε δ' ἀμφοτέρων, ἀμνὸν λύκος ἔκτανεν, ὠδὶς
Τὴν δάμαλιν, πενίης δ' ὤλετο βουκόλιον.
Πηρολέτῃ δ' ὅγ' ἱμάντι κατ' αὐχένος ἅμμα λυγώσας,
Οἰκτρὸς ἀμύκητος κάτθανε πὰρ καλύβῃ.
Χρυσός τοι κόνις ἐστὶ καὶ ἄργυρος, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
Λᾶες ἐπὶ ῥηγμῖνι πολυψηφῖδι θαλάσσης.
Δύη καὶ φεύγοντα δράσσεται.
Ὑπὸ τῆς ἀνάγκης δουλοῦται ταχὺ πάντα.
Μένει ἕκαστον τοῦθ' ὅπερ μέλλει παθεῖν.
Γλισχρὰ τύχης βήματα.
Οὐκ ἀεὶ ποθῇ κόχλαξ ἐγλυθεῖ.
Χίλιαί ποτε δύαι εἰσὶ μεταξὺ ἄλεισον καὶ χείλη.
Οὐδεμία δύη ἥκει μόνη.
Ἰοῦ, ἰξὸν φεύγουσα ὄρνις βρόχῳ ἔκυρσα.
Νεῦρα Ἄρεως ἄργυρος.
Τῷ καλῶς πράσσοντι πᾶσα γῆ πατρίς.
Ἅπαντες ἐν θαλάσσῃ κακῶν πλέομεν.
Τὰ χρήματα ἐστὶ ψυχὴ δειλῶν ἀνθρώπων.
Κάκιστος θυσάνων κόσμος ἰλύς.
Ὁ νομμός ἐστι ψυχὴ καὶ γέλως βροτοῖς.
Οὐ πᾶσα ἡμέρα ἄνευ ζημίας.
Τοῖχον χρόα κοσμεῖ.
Μή μοι γένοιθ' ἃ βούλομ', ἀλλ' ἃ συμφέρει.
Αἰπεῖς πύργοι ἄστεός εἰσι κόσμος.
Ἀργαλέη πενία κακὸν, ἄσχετον, ἃ μέγα δάμνησι λαόν.
Ὀρφανοὶ ὡς ἄνεμοι πολλάκις ἀλῶνται, ζωμὸν οὐκ ἔχοντες.
Τύχης κινούσης θαιρὸν εὖ πράττομεν.
Λιμὸς, λοιμὸς, καὶ πόλεμος λαοῦ εἰσὶ λοιγός.
Λίθους καὶ ἀγάλλοχον πολλάκις τίουσι καὶ πρεσβύτεροι.
Ἴδια ἑστία πάντων ἄριστον.
Αἶσα χρέος φέρει, χρήματα καὶ πλοῦτον αὖ αἱρεῖ.

Χρήματα ἀνήρ.
Εἷμα ἀνήρ.

ΚΕΦ. ιη'.

Χρόνος, Ἡλικία, Ἥβη, Γῆρας, Καιρός.

Ἕσπερος τῆς ἡμέρας τέρμα.
Τέρσεται κρᾶστις ὀπώρας μολούσης.
Ὀπώραν οὐ καλύπτει κρόκος.
Χιτῶνα χλαῖνάν τε χιὼν καλεῖ.
Αἶψα ἡ ἀκαλήφη ἀξεκὴς αἴθει.
Ἔχει ὁ ἐνιαυτὸς μῆνας δύω καὶ δέκα.
Νοῦς ἔτη προδίδωσι.
Οὐκ ἀεὶ θέρος ἔσται, ἔρχεται χειμών.
Τέκμαρ αἰὼν οὐκ οἶδεν.
Ὥσπερ χρυσὸν τὸ πῦρ, οὕτω καὶ φίλους ὁ καιρὸς κρίνει.
Ὀλόλυζε σὺν λύκοις καιροῦ ἀναγκάζοντος.
Ἁλοῖ λείρια ῥῖγος.
Τὸ αὔθωρ χρόνου μακρότητα βραχύνει.
Τρέχει λυκάβας θηρὸς δίκην.
Ἔργα νέων, βουλαὶ δὲ μέσων, εὐχαὶ δὲ γερόντων.
Χειμὼν ὅταν ἐπείγηται, θώρακα μὴ θρύπτε.
Ἄγρει ἂν στίλβῃ ἠώς, ἄνθεα μείρακες ὀξυνόημοι λέγετε.
Ἰδνοῖ γόνυ τὸ γῆρας.
Τὴν ἀκμὴν ἴουλος ὡς τὸ μάλιστα σημαίνει.
Τὰ ὠγύγια ἄριστα.
Ἡμέραι ἐπίλοιποι μάρτυρες σοφώτατοι.
Χαλεπὸν τὸ γῆράς ἐστιν ἀνθρώποις βάρος.
Εὖ σοι τὸ μέλλον ἕξει, εἰ τὸ παρὸν εὖ θῇς.

Ἡλικία ῥεῖ ὡς ἄνθος ἔαρος.
Δείλη τὸ ἠλίκον ἥξει φαίνει.
Πολιὰς θρίχας σκύλλειν, ἀσεβές.
Ὥρα ὤραν μινύθει.
Ὅπου κρύσταλλος, ἐκεῖ χειμών.

CAP. XVII.

Divitiæ, Paupertas, Felicitas, Miſeria, Ornamenta.

In Infelicitatem.

Opes Ariſtidæ bucula una, & lanigera
Erat ovis: His famem expulit a janua.
Privatus autem eſt utraque: ovem enim lupus occidit, partus
Buculam: pauperis vero perdidit armentum.
Peræ vero corrigia hic circa cervicem nodum flectens,
Miſer expers balatu mortuus eſt prope tugurium.
Aurum ſane, & argentum pulvis ſunt, & ipſi
Lapides in calculoſa maris crepidine.
Infortunium etiam fugientem comprehendit.
A neceſſitate omnia in ſervitutem rediguntur brevi.
Manet unumquemque id, quod paſſurus eſt.
Lubrici ſunt fortunæ greſſus.
Non ſemper deſiderio ſatisfacit calculus.
Vel mille calamitates ſunt inter calicem, & labra.
Nullum infortunium ſolum.
Eheu, viſcum fugiens avis in laqueum incidi.
Nervi belli argentum eſt.
Fortunato omne ſolum patria eſt.
Omnes in malorum mari navigamus.
Opes ſunt vita improborum hominum.
Peſſimus fimbriarum ornatus eſt cœnum.
Nummus eſt anima, & lætitia mortalium.
Non omnis dies damni expers eſt.
Parietem color exornat.
Ne mihi contingant, quæ volo, ſed quæ ſunt utilia.
Altæ turres civitatis ſunt ornamentum.
Grave paupertas malum eſt, intolerabile, quæ magnum domat populum.
Orphani ſicut venti ſæpenumero vagantur non habentes jus eſculentum.
Fortuna cardinem movente bene nobiſcum agitur.
Fames, peſtis, & bellum populi ſunt pernicies.
Gemmas, & Arabicum lignum juvenes, ſeneſque in pretio habent.
Propria domus omnium optima.
Mortem Parca affert, opes rurſus, ac facultates aufert.
Divitiæ virum faciunt.
Veſtis virum facit.

CAP. XVIII.

Tempus, Ætas, Juventus, Senectus, Opportunitas.

Veſpera diei terminus eſt.
Areſcit gramen veniente Autumno.
Ætatem non regunt tempora.
Tunicam nix, lanamque acceſſit.
Urit mature urtica vera.
Habet annus menſes duos, & decem.
Lanugo annos prodit.
Non ſemper æſtas erit, venit hyems.
Finem ævum ignorat.
Sicut aurum ignis, ita etiam amicos tempus judicat.
Ulula cum lupis, quando tempus poſtulat.
Exſiccat lilia frigus.
Longinquitatem temporis CONFESTIM abbreviat.
Feræ inſtar annus currit.
Conſule vir, fac vota ſenex, juveniſque labora.
Cum approperat hyems, thoracem non lacerabis.
Cum aurora fulget, moniti adoleſcentes flores colligite.
Incurvat genu ſenectus.
Ætatem plerumque indicat lanugo.
Antiqua ſunt optima.
Poſteri dies teſtes ſunt ſapientiſſimi.
Grave ſenectus eſt hominibus pondus.
Si præſens bene collocaveris, de futuro tibi dubium non erit.
Vigor ætatis fluit, ut flos veris.
Veſpera, quanta pars ſtaminis confecta ſit, oſtendit.
Moleſtiam exhibere canis crinibus, impium eſt.
Hora (ſeu tempus) curam imminuit.
Ubi glacies, ibi hyems.

ΚΕΦ.

ΚΕΦ. ιθ'.

Ὕλη παμμιγής.

Αὐστηρὸν μὲν φάρμακον ἀναίνεται ἀμνεῖον, αὐτὰρ βάλσαμον οὐδέποτε.

Βλάπτει ἴλλους ἀγλίη, ἀκτίνων τοῦ ἡλίου στιλβόντων.

Οἱ ὑφάνται ἀγνύθας οὐ λείπουσι.
Γέλγη ἐν ἀγορᾷ ζητεῖται.
Κακίστη ἐκ μύξης ἰκμὰς ῥέει.
Βαρύτερον μολίβδου ἐστί, καὶ πτίλου ψιλώτερον.
Ἐν ὀξεῖ πυρετῷ ὅσα κωφῶσαι, μανικόν.
Ὠχροί, ἰσχνοί, πτυαλίζοντες, ἐν τούτοισιν ἐν ὕπνοισιν ἱδρῶτες ἀγαθοί.
Οὐ διώκει ῥῖγος ψίαθος.
Τί αὐγῇ καὶ ψέφει;
Ἀκμὴν μᾶλλον, ἢ τὸ καμπύλον ὀλέσει ἄρβηλος.
Τόσον διαφέρουσι κοῖλα καὶ ῥαιβοειδές, ὅσον τὸ ἀργὸν καὶ τὸ μέλαν.
Κλασμάτων φύλαξ φορμός.
Φλιὰ οἰκίας στέμμα.
Τῷ κολυμβῶντι αἱ χεῖρες εἰσὶ κῶπαι.
Μαγὰς πῦρον φυγαδεύει.
Πύθει μάμμηρα σαθέριον.
Ψύχει ἡδέως σῶμα ψίθυρος.
Ἀθρόαν οὐ πάσχει χάλαζαν ἀθήρ.
Σμικρὰ ζύμη ὅλον φύραμα ζυμοῖ.
Ναρτίλου λῷον κάρδοπος.
Λύχνος τῆς λύγης ἐχθρός.
Οὐ κόβαλις βράβυλα μινύθει.

Ξίφος δίκην μύδρος ἐστίν.
Ἧλον ἐν πυθμένι ναὸς μάτευε.

Ἀγκύλῳ ἄτερ ἀγκίστρου ἰχθύας οὐχ ἁλώσεις.
Τὸ ὅλον ψαθίου μεῖζον.
Κρίνον σφῦρα μὴ κρανεῖ.
Ἀπελλαὶ ἱεραὶ ἀμάλλη κρόνων ὕθλοι.
Μὴ νόσφι ὑετίδος νότος.
Κάμπτει εἴς ποτε γνώμην ὁ ἀσκώδης.
Χαλκείῳ πόδας τρίπους τίθησι.
Ψαλίδι τρίχα οὐ τμήξεις.
Τῷ ἔδειν ἀθήραν ἀδαήμων παυέσθω.
Κοίρανος δακτύλων λιχανός ἐστι.
Ἀντὶ ἅρματος ἵπποις χρῶνται ἱππεῖς.
Οὐκ ἄνευ αἰχμῆς δόρυ.
Οὐκ ἔστιν ἄγκυρα γάλλοις βουνός.
Βορέαν ἅλως ἤπερ εὐδίαν τίθησι.

Μητρὸς δείκηλον θυγάτηρ.
Ἔλινος λώρῳ οὐ δέεται.
Δρέπων κορυφὰς ἀρετῶν ἀπὸ πασῶν ἀγλαΐζεται καὶ μουσικῆς ἐν αὐτῇ.
Ἄγγαροι εἰς χώραν ἄγνωστον χωρήσαντες ἀγῶσι τὰ ἱμάτια ἀνθρώπων.
Ἀμαυρὸν ἐρέφει ὁ ἀριθμὸς ἄζυγος.
Λίπτει ἰκμάδος ἄγυρμος.
Κῆρ μὲν ἐνίοτε κόμπος, ἀλλ' οὐ λιμὸν ἐλεφαίρει.

Νίφει γύαν ψιάς.
Ἀεὶ τὸ ἔσχατον κέρκος.
Ἦτρα κύστιν ἔχει.
Θηρίοις νάπος ἤθη δίδωσι.
Ἐκ μυελοῦ ἀλκὴ ὥσπερ ἐκ πηγῆς πηδᾷ.
Λεσβιάζειν κηλήμονα λάπη ἀναγκάζει.
Σύφαρ ὄφιν ψαφαρὸν ποιεῖ.
Θαυμάζουσι Σῆρες ἀκροώμενοι Σατύρους.
Σπολὰς πείρινθος κρείσσων.
Καμβὸν μυκτῆρα ὁ λούων φρονεῖ.
Ψὶξ ὠμοῦ κρέατος στόμαχον βλάπτει.
Κάλων τὸ κύαρ οὐ λήψεται.
Πέλεκυς ἀρταμοῦ ὄργανον, ὥσπερ τοῦ σιδηρουργοῦ σφῦρα.

Φυρομένου οἴνου φύσις ἔρρει.
Ἀβύρας ποθοῦσι ἀμόρας θ' οἱ ἐν ἡδονῇσι ζῶντες.

Πρὸς ᾐόνα πίπτων ἀκρέμων γῆν καὶ ἅλα κινεῖ.

Σπέος οὐκ ἄνευ δνόφου.
Σὴ φωνὴ κρατίστη ὄρνιθας σοβεῖ ἁπάσας.
Σπιλὰς θόλον μιαίνει.
Ἀσθενεῖ ὁ βραχίων ὑπομένου ἀγκῶνος.
Οὐ πᾶς φαρμακοπώλης κρόκον πωλεῖ.
Κύβοι κρημνὸν ἀπειλοῦσι.
Λιγὺς Λίγυς πελέκεως σμῦξιν σφάλλει.
Ὁ Κρόνος κρονίων γενετήρ.
Τόξον ἄκων τρίζει, κρόκας πῶλος οὐδέποτε.
Λάτρις ἀμβλὺς λεκίθῳ χρίμπτειν λαυκανίαν ὀφείλει.

CAP. XIX.

Miſcellanea.

FOEtum involvens membrana auſterum quidem renuit medicamentum, ſed nequaquam balſamum.
Subalba cicatrix oculos lædit, fulgentibus Solis radiis.
Ponduſcula textrinarum non linquunt textores.
Variæ merces in foro quæri ſolent.
Peſſimus humor ex mucore fluit.
Plumbo gravius eſt, & penna levius.
In febre acuta ſurdeſcere, furioſum.
Pallidi, graciles, ſputantes, in his per ſomnum ſudores boni ſunt.
Non propulſat frigus ſtorea.
Quæ ſplendori cum tenebris communio eſt?
Aciem potius, quam curvitatem ſcalprum amittet.
Tantum eſt diſcrimen inter concavitatem, & convexitatem, quantum eſt inter album, & nigrum.
Fragmentorum cuſtos ſporta eſt.
Veſtibulum domus ornamentum eſt.
Urinatori manus ſunt remi.
Expellit luctum magas.
Putrefacit mamera ſatherium.
Frigefacit ſuaviter corpus ſuſurrus.
Coacervatam non patitur grandinem ariſta.
Puſillum fermenti totam conſperſionem fermentat.
Mactra narcalo vaſe melior eſt.
Adverſatur tenebris lucerna.
Pruna damaſcena non comminuit radula caſeo deſtinata.
Ferrum ignitum inſtar gladii eſt.
Clavum, quo educto aqua e navi effluit, in navis fundo quæras.
Curvo ſine hamo piſces non capies.
Totum parte majus eſt.
Lilium malleus non perficiet.
Conciones ſacræ manipulo delirorum nugæ ſunt.
Non eſt auſter ſine pluviis.
Flectit interdum ſententiam curſor.
Aheno pedes ſupponit tripus.
Forfice pilum non reſecabis.
Pulmentum edere qui neſcit, deſinat.
Princeps digitorum medius eſt.
Loco currus equis utuntur equites.
Non eſt haſta abſque cuſpide.
Non eſt collis ſpadonibus anchora.
Orbis circa lunam præſupponit ventum, non ſerenitatem.
Matris imago filia eſt.
Habena ramus non ligatur.
Decerpens ſummitates ex ſingulis virtutibus etiam Muſices in flore reſplendet.
Tabellarii in ignotam profecti regionem veſtes hominum mirantur.
Obſcurum infauſtus numerus regit.
Gaudet humore populus.
Cor quidem aliquando crepitus, ſed non famem decipit.
Madefacit arvum roris gutta.
Cauda ſemper extremum eſt.
Imæ parti ventris veſica ineſt.
Luſtra feris ſaltus præbet.
E medulla robur tanquam ex fonte ſalit.
Lesbiorum mores obſcœnos imitari ſtultū cogit pituita.
Anguis exuvium ſuber aridum reddit.
Colunt Seres audientes Satyros.
Veſtis pellicea crate melior eſt.
Mutilatum naſum lavans ſapit.
Fruſtulum etiam crudæ carnis ſtomacho nocet.
Non admittit rudentem foramen acus.
Securis lanii inſtrumentum eſt, ſicuti fabri ferrarii malleus.
Mixti vini natura perit.
Placentas appetunt, & coctas melle ſimilas, qui in deliciis vivunt.
Prope littus cadens grandis ramus terram, & mare movet.
Spelunca non eſt tenebrarum expers.
Tua vox fortior omne volucrum genus abigit.
Sordes turbidæ ædificium conſpurcant.
Ubi vulneratus eſt cubitus, brachium eſt infirmum.
Non omnis pharmacopola crocum vendit.
Teſſeræ præcipitium minantur.
Argutus Ligur ſecuris ictum decipit.
Saturnus moroſorum eſt genitor.
Arcus jaculum ſtridet, hinnuli corium nequaquam.
Servus obtuſus vitello ungere gulam debet.

Ὃς διάζεσθ᾽ οὐ θέλει, λιτῆς δέησεται.

Γαῖσον θ᾽ ὄψῳ μὴ ἔμβαλε.
Οὐδὲν διωβολίαν ἱερὸν ὠνήσῃ.
Ναύτης ὢν, Ποσειδῶνα ἱλάσκου.
Μικρὰ μὲν σμίλη, ἀλλὰ τίλως οὐ πωλεῖται.

Ἰσοῖ γαυλὸν καῦθος.
Κόαξ καὶ κοὶ σπατάγγον ἄγουσι.
Ὗ, ὗ, πιθάκνης ῥινὸς αὐδή ἐστι.
Οὐδ᾽ ὁ δεῖνα καὶ ὁ δεῖνα ἐποίησεν, οὐδ᾽ ἐγώ.
Ἐκ πλευρᾶς Ἀδὰμ ἡ Εὔα γεγένηται.
Ἐρυσεῖ ἑλλέβορος λειχῆνα.
Σπαργᾷν χοῖνιξ λέγεται οἴνου πληρωθεῖσα.
Οὐκ ἂν πριαίμην οὐδενὸς λόγου βροτόν.
Ὀδόντας τριάκοντα καὶ δύο ἔχει ἄνθρωπος.
Δέπας τῷ Διονύσῳ, καὶ τῷ Πλούτῳ βάριδα.
Ἥραν ἰσύλη οὐ κοσμεῖ.
Σκάνδιξ χυλὸν, οὐ φελλὸς δίδωσι.
Ὅπου πάγος, ἐκεῖ κρύος.
Λεκάνης καὶ ὄμβικος χρείαν ταμίας οἶδεν.
Σφαλερὸν ἔδεσμα νεφρός.
Ἄγχι αἰγιαλοῦ λέμβος θέοιτο.
Μαγείρου σῆμα τομεύς.
Κροσσὸς ἐσθῆτα κρατεῖ.
Σφύζουσι ἀρτηρίαι γινομένου κινήματος.
Ἦκα ἄρδει ἀμάρα ἤπειρον.
Οἰχομένου σέλαος ἐν ἔρᾳ κλεινὸς δνόφος ἕπεται.
Ἅμαξα πέρμης στερηθεῖσα ὄλλυται.
Θόρυβον γίγγρας θιασσόν τ᾽ οὐκ ὄρει.

Τὸ ῥέγχειν καὶ κοιμᾶν τοῦ αὐτοῦ ζώου εἰσὶν ἔργα.
Βάπτει μὲν ἀσκὸν, ὕδωρ δ᾽ ὑγρὸν οὐ δύει ποτέ.

Κώθωνι λαμία κύβιτον βλάπτει.
Ξύλον ἄνθραξ οὐ πρήθει.

ΚΕΦ. κ'.

Θάνατος, Ζωή.

Κιρσὸν κνάειν, κινδυνῶδες.
Ἐκ τοῦ κεράμου μέροπες εἰσὶν ἅπαντες.
Ὡς χόρτος, οὕτω καὶ βροτὸς σκέλλεται.
Κούφη σκιὰ, καὶ ἀτμός ἐστιν ἀνθρώπων βίος.
Πάντες τῷ θανάτῳ τηρούμεθα, ὡσεὶ ἀγέλη βοῶν λαρινῶν σφαζομένων.
Φοξὸς, ὑγιὴς οὐδέποτε νοσεῖ.

Τέφρα ἄνθρωπος, ἄνθος, καὶ πέμφιξ.
Ἅπαντας Χάρων κάλπην βάπτει.
Ἐν θάμνῳ νεκρὸν μὴ θάπτε.
Τῶν θνητῶν βίος σποδός ἐστι, καὶ καπνός.
Ὁ βίος βροτοῖς ἄδηλος.
Ζάγκλῃ μοῖρα ὀξείᾳ πᾶν βροτῶν γένος ἀμᾷ.
Βέβαιον οὐδὲν ἐν βίῳ δοκεῖ πέλειν.
Νεκρὸς οὐ δάκνει.
Οὐδεμία ποία, ἢ βία τοῦ θανάτου βέλη κλάει.
Πρηνὴς χθόνα ὁρᾷ.
Οἵπερ φύλλων γενεὴ, τοιήδε καὶ ἀνδρῶν.
Ἀΐσσειν δεῖ ὃν βάσανος τοῦ ᾅδου πιέζει.

Νέπου κτέρεα μὴ εἰς τέλος ἀθέτει.
Λυκάβαντας μηνύει φαρκίς.
Πάντα γέλως, καὶ πάντα κόνις, καὶ πάντα τὸ μηδέν.
Σμύχει πρόκα σίλεχος σμῖλαξ.

Qui ſtamini, quod deeſt, addere non vult, ſubtili ac tenui linteo carebit.
Gæſum fiſcellæ ne immittas.
Nullam denario tabulam emes.
Nauta qui es, Neptunum placato.
Scalprum magnum quidem non eſt, attamen minimo pretio non venditur.
Evacuat ſors mulctram.
Coax, & coi ſpatangum agunt.
Hy, hy, fervidi naſi vox eſt.
Neque hic, aut ille fecit, neque ego.
E latere Adami Eva facta eſt.
Inhibet Helleborus lichenem.
Tumere chœnix dicitur vino repleta.
Non emerem ulla ratione mortalem.
Dentes homo triginta, & duos habet.
Poculum Baccho, & navigium Plutoni.
Non exornat Junonem veſtis e pelle caprina.
Succum dat ſcandix, non ſuber.
Ubi glacies, ibi frigus.
Catini, & ollæ uſum promus condus novit.
Ren ferculum periculoſum eſt.
Prope littus currat lembus.
Ex cultro inciſorio cognoſcitur coquus.
Fimbria veſtem continet.
Facto motu arteriæ ſaliunt.
Leniter irrigat aquæ ductus terram continentem.
Decedentem ſplendorem denſa in terris caligo ſequitur.
Perit currus modiolo rotæ privatus.
Tumultum, cœtumque tripudiantium gingras non excitat.
Stertere, & dormire ejuſdem animalis opera.
Mergit quidem utrem, verum aquam humidam haud ſubit.
Poculo ſaga os cubiti lædit.
Lignum carbo non accendit.

CAP. XX.

Vita, Mors.

Varicem ſcindere periculoſum.
Ex argilla omnes homines facti ſunt.
Ut fœnum, ita & homo areſcit.
Vana umbra, & vapor eſt hominum vita.
Omnes morti ſervamur, velut armentum boum ſaginatorum mactandorum.
Si ſanus is eſt, cui caput acutum eſt, nequaquam ægrotat.
Cinis homo eſt, flos, & bulla.
Omnium Charon urnam ſubmergit.
In fruticeto mortuum ne ſepelias.
Vita mortalium cinis eſt, & fumus.
Sua cuique vita obſcura eſt.
Falce mors acuta omne mortale genus metit.
Conſtans nihil in vita videtur eſſe.
Mortuus non mordet.
Nulla herba, aut vis mortis tela frangit.
Pronus terram ſpectat.
Qualis foliorum generatio, talis etiam virorum.
Exhalare eum oportet, quem mortis tormentum premit.
Patrui exequias ne omnino aſperneris.
Annos ruga indicat.
Omnia riſus, & omnia pulvis, & omnia nil ſunt.
Celeriter cadaver taxus venenata conſumit.

Dicta ſeptem Græciæ Sapientum.

Solon — Γνῶθι σεαυτόν. Noſce teipſum.

Chil. — Τέλος ὁρᾷν μακροῦ βίου. Finem videre vitæ longævæ.

Pittac. — Καιρὸν γνῶθι. Occaſionem cognoſce.

Bias — Οἱ πλείονες κακοί. Plures ſunt mali.

Periander — Μελέτη τὸ πᾶν. Induſtriæ nihil impoſſibile.

Cleob. — Ἄριστον μέτρον. Modus eſt optimus.

Thales — Ἐγγύα, πάρα δ᾽ ἄτη. Sponde, prope eſt damnum.

TABELLÆ DIALECTORUM.

QUatuor numerantur Græcæ linguæ Dialecti, ſive loquendi formæ præcipuæ, pro numero præcipuarum Græciæ gentium, quæ a lingua communi in nonnullis variant, nimirum, Attica, Jonica, Dorica, Æolica: Præter quas ſuam Dialectum, & idioma in quibuſdam habuerunt Poetæ, quæ omnes, quod ad terminationes partium orationis ſpectat, ſequentibus tabellis ſubjiciuntur. In reliquis vero cum tanta ſit varietas, ut regulis comprehendi vix poſſit, ſingularum proprietates inſigniores breviter proponere ſufficiat.

Attici mutant { σ in ξ, ut ξυὼ, pro συὼ. σσ in ττ, ut θάλαττα, pro θάλασσα. σ in ρ, ut ἄῤῥην pro ἄρσην, vir. & contractionibus in primis gaudent.

Jones ponunt {
η pro α, φιλίη, pro φιλία, amicitia.
ε pro α, γελέω, pro γελάω, rideo.
& contra α, pro ε, τάμνω, pro τέμνω, ſeco.

Ex conſonantibus κ pro π, ut κῶς pro πῶς. π pro φ, ut ἀπαιρεῦμαι, pro ἀφαιρεῦμαι: contractionibus prorſus abſtinent, & diphthongos reſolvunt.

Dores uſurpant {
α { pro η, ut φάμα, pro φήμη, fama.
pro ε, ut πιάζω, pro πιέζω, premo: γα, pro γε, ut ἔγωγα, pro ἔγωγε.
pro ω, ut μωσᾶν, pro μουσῶν, Muſarum. πρᾶτος, pro πρῶτος, primus.
pro ει, ut κλᾶδας, pro κλεῖδας, claves.
η pro α, ut ζῆν pro ζᾶν, & pro ει, ut κοσμῆν pro κοσμεῖν.
ω pro ου, ut μῶσα, Muſa; & pro ε, ut ὤνεκα pro ἕνεκα, propterea.
αι pro ει, ut αἴθε, pro εἴθε, utinam.
ευ pro ου, ut ἀλεῦμαι, pro ἀλοῦμαι, ſaliam.
οι pro ου, ut τύπτοισα pro τύπτουσα.

Ex conſonantibus σδ pro ζ, ut συρίσδω, pro συρίζω: σ pro θ, σιὸς pro θεός: κ pro τ, ut πόκα, ὄκα, pro πότε, & ὅτε, aliquando: & contra τ pro κ, ut τῆνος pro κεῖνος, ille.

Æoles utuntur {
ω pro ο, ut κῶρος pro κόρος, puella.
& contra ο pro ω, ut ἔρος, pro ἔρως, amor.
ε pro α, ut θέρσος, pro θάρσος, audacia.
αις pro ας, ut καλαῖς pro καλάς, bonas.

Ex conſonantibus ππ, pro μμ, ut ὄππατα, pro ὄμματα, oculi: & β ante ρ, ut βράκη, pro ῥάκη, cento.

Accentum in priores ſyllabas retrahunt, ut κάλος, pro καλὸς, & aſpirationem rejiciunt, ut ἄλιος pro ἥλιος: atque pro ι conſonantem ſequentem geminant, ut σπέῤῥω pro σπείρω, χέῤῥες pro χεῖρες.

Poetæ non ſolum peculiarem in quibuſdam habent dialectum, ſed etiam Dialectos commiſcent: Homerus Jonicæ, qua maxime utitur, reliquas admiſcet; Pindarus Doricus, alias etiam Dialectos adjungit; Ariſtophanes Atticus, ut etiam Euripides, Sophocles, & Æſchylus in choris, & cantilenis ſubinde ſunt Dorici.

FIGU-

FIGURÆ DICTIONIS.

Proſtheſis.

PRoſtheſis eſt litera, vel ſyllaba principio dictionis addita; ut πτυγὰν, pro τυγὼν, a τύζω, apprehendo; σμικρὸς, parvus, pro μικρός.

Aphæreſis.

Aphæreſis eſt, cum litera, vel ſyllaba principio dictionis ſubtrahitur, ut ὀρτὴ, pro ἑορτὴ, feſtum; ἱρὸς, pro ἱερὸς, ſanctus.

Syncope,

Syncope literam, vel ſyllabam e medio dictionis ſubtrahit, ut εὑράμην, pro εὑρησάμην, inveni; ἐγείνατο, pro ἐγεννήσατο, natus eſt.

Epentheſis.

Epentheſis eſt, cum medio dictionis litera, aut ſyllaba interjicitur, ut ἔλλαβε, pro ἔλαβε. ὑππότερος, pro ὑπότερος, uter.

Apocope.

Apocope fini dictionis aliquid detrahit, ut δῶ pro δῶμα, domus, ποσειδῶ pro ποσειδῶνα, Neptunum; βρῖ pro βριαροί.

Paragoge.

Paragoge eſt, cum extremæ ſyllabæ aliquid adjungitur, ut ἦσθα pro ἦς, eras; τύπτεσκε, pro ἔτυπτε, verberabat.

Metaplaſmus.

Metaplaſmus eſt mutatio ultimæ ſyllabæ in eodem caſu, ut κλαδὶ, pro κλάδῳ, ramus. Metaplaſmus vero generis eſt quævis mutatio in dictione per Poeticam licentiam.

Antitheſis.

Antitheſis (nonnulli ἀντίστοιχον vocant) eſt literæ commutatio, ut πόρσω pro πόῤῥω, procul, θάλαττα pro θάλασσα, mare.

Metatheſis.

Metatheſis eſt literarum ordo immutatus, ut ἔρξω, faciam, pro ῥέξω, ἔπραθον, pro ἔπαρθον, a πέρθω, vaſto; ἔδρακον pro ἔδαρκον, a δέρκω, video, καρτερὸς, pro κρατερὸς, fortis, κάρτος, pro κράτος, robur.

Synalœpha.

Synalœpha eſt eliſio quædam vocalis ante alteram in diverſis dictionibus, ut τἀμὰ, pro τὰ ἐμὰ, mea; τοὔνομα, pro τὸ ὄνομα. θοἰμάτιον, pro τὸ ἱμάτιον, veſtimentum.

Anadiploſis.

Anadiploſis (ideſt, reduplicatio) eſt primarum, vel ſecundarum ſyllabarum repetitio, ut κεκάμωσι, pro κάμωσι. ἀταρτηρὸς, pro ἀτηρός. ἐτήτυμον, pro ἔτυμον.

CON-

CONSTANTINI RHODOCANACIDIS CHIENSIS

TRACTATUS

DE RESOLUTIONE VERBORUM.

Γνωριστικὴ καὶ ἀναλυτικὴ τῶν ἐσχηματισμένων πάντων χρηςολογία, hoc eſt, Modus ſingularis inflexa verba cognoſcendi, & illa in ſua Themata breviſſime, & ſine errore deducendi. In quo fructus Regularum percipitur, & unitas conjugationis barytonorum cognoſcitur.

In tradendis Regulis, quibus Themata flectuntur in cæteris perſonis, & modis, docuimus modum compoſitionis verborum, hic vero docemus modum reſolutionis illorum, cujus beneficio quodlibet verbum, ſeu Thema facile reperitur. Ex ſupradictis igitur Regulis facile eſt deprehendere, quod illa ſua flexione, & formatione tripliciter immutentur, nimirum

In initio (licet hoc non omnibus contingat) in fine, & in medio, idque in omni voce, Activa vid. Paſſ. & Media, & in initio, quia ſolent recipere incrementa ſyllabica & temporalia, ut λείπω, ἔλειπον, λέλειφα, ἐλελείφειν. in quo exemplo Thema λείπω in uno tempore excrevit una ſyllaba, & in altero duabus a parte antea; & ᾄδω, ᾖδον, ἄγω, ἦχα, in quo exemplo non numerus ſyllabarum, ſed quantitas vocalium creſcit: hoc eſt vocales producuntur, ſicut & ἐγγυίζω, ἤγγυηκα· ὀρύσσω, ὤρυχα. nam α, ε, & ο in præſenti ſunt breves, & in præteritis mutantur in longas.

In fine vero, quia ſolent recipere terminos, necnon conſonantes terminales, quibus Thema creſcit interdum una ſyllaba, ut τύπτω, τύπτωμεν: interdum duabus, ut τυπτώμεθα: primum vero & ſecundum futurum cujuſlibet verbi in paſſiva voce creſcunt tribus ſyllabis in fine, nulla habita initii ratione; e. g. τυφθησόμεθα, τυπησόμεθα. Idem numerus invenitur etiam in illis verbis, quæ incipiunt ab una conſonante, vel a duabus, quarum prima eſt muta, & ſecunda liquida, habita ratione initii, & finis, ut ἐλελείμμεθον, λελειψόμεθα, a verbo λείπω. Nam illa verba, quæ recipiunt incrementa temporalia, ut & illa, quæ nulla admittunt, non creſcunt ultra duas ſyllabas, ut ᾀδόμεθον, ᾖσμεθον, a verbo ᾄδω, & ἥσμεθον, ἡδόμεθον, a verbo ἥδω; excepto tamen primo, & ſecundo Futuro Paſſivæ vocis, ut ſupra diximus.

Præterea accidit, ut figurativæ conſonantes verborum rejiciantur, quæ ſunt dentales, ut ᾄδω, ᾄσω. Πλήθω, πλήσω. ἀνύτω, ἀνύσω, aliquando mutantur in alias conſonantes, nimirum in ſuas affines, vel ſaltem proximas, ut λείπω, ἐλείφθην, λήβω, ἐλήφθην, λέλειμμαι, & λέλημμαι, in quibus exemplis videmus π figurativam verbi λείπω mutatam fuiſſe in aſpiratam ſuam affinem φ in Aoriſto primo Paſſ. & in μ proximam ſuam affinem in Præt. Perfecto Paſſ. quemadmodum & β figurativam verbi λήβω mutatam fuiſſe in φ in Aoriſto primo Paſſ. & in μ in Præt. Perfecto Paſſ. Etenim quamvis conſonans μ ſit ex ordine immutabilium, affinis tamen eſt Labialibus, quoniam beneficio labiorum pronunciatur. Præterea accidit, ut vocales figurativæ, vid. breves in longas mutentur in aliis temporibus, quæ ſunt α, ε, ο, ut ἀγαπάω, ἀγαπήσω. ἀπορέω, ἀπορήσω. πληρόω, πληρώσω.

In medio tandem, quia ſolent recipere mutationes vocalium, in quibus longæ mutantur aliquando in breves, & vice verſa breves in longas, ut λήβω, ἔλαβον. ψάλλω, ἔψαλα, & aliquando ſubjunctivæ diphthongorum rejiciuntur, ut φαίνω, ἐφάνην, & aliquando præpoſitivæ, ut λείπω, ἔλιπον. φεύγω, ἔφυγον, & aliquando ſubjunctivæ, ut μένω, ἔμεινα. στέλλω, ἔστειλα. & aliquando nil rejicitur, aut producitur, ſed tantum ſit mutatio brevis in aliam brevem, ut λείπω, λέλοιπα. στρέφω, ἔστροφα.

Quoniam vero σ inter terminales conſonantes (quæ una cum illo ſunt ſex, vid. θ, κ, μ, ν, ς, τ,) pro vario uſu diverſimode conſideratur, neceſſe eſt ut illud accuratius hic examinemus, & nominibus idoneis donemus, quæ ejus officia ſignificent, eo vid. fine, ut in inveſtigando Themate Regulæ plenius intelligantur.

In noſtris regulis mentionem fecimus τοῦ σ, quod in genere, & καθόλου vocavimus ſervile, ob ipſius multiplicem, & maximum uſum. Poſtea ſubdiſtinximus illud in Explicitum, Implicitum, & Potentiale: hoc σ invenitur in Activa, & Media voce. Præterea in Paſſ. voce tribus (diverſis a prioribus) modis conſideratur. Nam in ſecunda perſona Præter. Perfecti Paſſivæ vocis reperitur σ, quod (ſi placet) vocetur terminale, eo quod ſemper ſit annexum ſuo termino αι, vid. σαι, ut πεπίεσμαι, πεπίεσται. Dein datur σ, quod ſemper ſubſequitur dentalem aſpiratam θ. nam ſi quis velit inſpicere terminos omnes Paſſ. vocis, qui ſolent incipere a θ, vel ab α, & ε, quas vocales ſubſequitur: nullum reperiet, qui non habeat hoc σ terminale, ut τύπτεσθον, πεπίεσθον, vel figurativam Thematis, ut ἔψαλθον. Et hoc σ (ſi velis) vocetur Philothetum, & reperitur etiam in voce Media. Datur poſtremo σ quod requiritur in prima perſona Præt. Perfecti Paſſivæ vocis, & interdum non, (prout in regulis noſtris declaravimus) quod ideo nominabitur Hotethetum. In his, quæ de σ diximus, elucceſcit utilitas, & poteſtas τοῦ σ, quam omnes Grammatici nominarunt, & nullus hactenus (quem ſcio) manifeſtavit.

Servile ſeu χρήσιμον, & ſuæ poteſtatis σ.

- Vox activa
  - Explicitum σ. λύσω.
  - Implicitum σ. λείψω.
  - Potentiale σ. σπερῶ.
- Paſſiva Vox
  - Terminale σ. πεπίεσται.
  - Philothetum σ. πεπίεσθον.
  - Hotethetum σ. πεπίλεσμαι.
- Vox Media
  - Explicitum σ. λύσομαι.
  - Implicitum σ. λείψομαι.
  - Potentiale σ. σπερῦμαι.
  - Philothetum σ. ἐσπείρασθε.

Hoc præterea non ignorandum eſt, figurativas verborum (vid. Labiales, & Palatinas) poſſe etiam dici Implicitas, & Explicitas: nam in duplice conſonante ψ tres Labiales implicantur (vid. β, π, φ,) & in Ξ tres Palatinæ, vid. γ, κ, χ.

Quamvis tenues eorum in illis magis exprimantur, quare ubi σ Implicitum eſt, ibi quoque ſunt prædictæ figurativæ Implicitæ, ut in λείψομαι, π eſt Implicita, & per conſequens β & φ ob affinitatem: & in ἐλεξάμην, κ eſt Implicita, & eadem de cauſa γ & χ. Verum in ἐτυπτόμην π, & in ἐλεγόμην γ ſunt explicitæ. Ex his omnibus colligitur σ Futuri Activ. vocis, & σ terminale Paſſ. vocis fieri Implicitum, quando Labialis, & Palatinæ antecedunt illud σ, ut χέψω, γέχεψαι. λέξω, λέλεξαι.

His

His præmiſſis, ut facilius inveniatur Thema, quæ ſequuntur obſervanda ſunt.

1. Primo rejiciantur a parte ante incrementa ſyllabica, ſeu temporalia (ſi adſint) ſi enim nulla ſunt, nulla datur dubitandi cauſa.

2. Secundo rejiciantur a parte poſt termini, nec non terminales conſonantes, ut & ς, quocunque modo conſideratur.

3. Tertio non omittendum eſt, fieri mutationes vocalium, quæ inveniuntur in medio verbi, vid. α reſtituatur in ſuam η, ω, vel ε, ubi opus fuerit, ut ἔλαβον, λήβω. ἔφαγον, φήγω. ἐφάνην, φήνω. quemadmodum & ι rejiciatur, vel addatur, ubi neceſſitas poſtulaverit, & ο, vertatur in ε, vel addatur υ, ubi opus erit, ſecundum regulas traditas de incrementis verborum.

Obſervandum eſt præterea, quod rejectis terminis a parte poſt in Paſſ. voce, & in Media, quæ aſſimilatur illi ratione terminorum, ſi reſtat conſonans (excepto σ) illa eſt figurativa vel affinis ei: ſi vero reſtat σ, tum hoc σ, licet quoque rejiciendum, indicabit tamen dentalem aliquam eſſe figurativam, vel ζ, vel duo σσ, & per conſequens duo ττ, vel aliquam vocalem mutabilem α, ε, ο, quæ ambiguitas non poteſt tolli niſi inquiſitione Dictionarii, vel uſu, quamvis aliquot notas afferre poſſimus, quarum beneficio illa maxima ex parte diminuetur.

Nota igitur rejecto ς terminali, vel Hotetheto, ſeu Philotheto, ſi reſtat Diphthongus, illa eſt figurativa: ſi vocalis ι, & verbum ſit hyperdiſſyllabum, tum ſemper ζ: ſi vero α, tunc aliquando ζ, aliquando α eſt figurativa: ſi vero reſtat η, vel ω, tunc horum breves erunt figurativæ, vid. η vertitur in α vel ε, & alterutra erit figurativa. Præterea ω vertitur in ο, quod eſt figurativa: ſi vero reſtabat α, ε, vel ο, ſæpiſſime illæ ſunt figurativæ. His igitur bene obſervatis, & omnibus extrinſece rite rejectis, terminatur verbum Barytonum Activæ vocis per ω, Paſſ. vero ſeu Mediæ per ομαι, & verbum in μι claudetur per terminum μι Activæ vocis, & Paſſivum, ſeu Medium per μαι.

Hæc ſane magno erunt nobis auxilio, ſed uſus excedit inter omnia. Porro ut facilius intelligantur, quæ hactenus diximus, ſequentem Hypotheſin ſubjungamus.

Supponamus igitur, hujuſce linguæ candidatum in legendis authoribus incidiſſe in has dictiones; ἐξαλεῖψαι, ἐκέχαφθε, ὑπερεσάχθην, ἀπηράξατο, κεκλῶσθαι, διεληλυθότες, μεθαρμοσθέντα, κεκάσθαι, διεχειρισάμην, πεπυκασμένα, σεσηρότες, ἐπῆρσε, πεφύκασι, ἐπισημηνάμενος, ἐπανεστάθησαν, ἐπιπεφοιτήκεισαν, ἐπεπυρσώμεθα, ἐῤῥωσθω, ἀπελαθῆναι, ἀναδραμὼν, κατέβην, κατ' αὐτὰς, κατίδρα, παρέβη, &c.

Ἐξαλεῖψαι. Quod ad primum vocabulum pertinet, cognoſcitur eſſe Aor. 1. Act. vocis, Mod. infinit. a termino σαι, ut τύψαι, quo rejecto, una cum ς, quod in ψ erat implicitum, reſtabit π Labialis, cui addito termino Thematico ω, reſtabit verbum ἐξαλείπω. quod ſi quæratur in Dictionario, non invenietur, ſicut & ἐξαλείβω, dicam igitur quod ſit ἐξαλείφω, deungo, & per Metaphoram, doleo. Nam φ, ſicut & β, ob σ extrinſecum Futuri primi (a quo Aoriſtus primus formatur) mutatur in π ob εὐφωνίαν.

Ἐκέχαφθε. Videmus eſſe Præteritum pluſq. paſſ. ex duplici incremento ſyllabico εκε, uno duplicato Perfecti, & altero ſimpliciter repetito Pluſq. perfecti, & ex termino uno cum terminali θ, ut ἐτέτυφθε, quibus rejectis, & adjuncto termino communi ω vel ομαι, reſtabit χάφω, vel χάφομαι, quod beneficio Dictionarii non reperietur, ſicut neque χάβω, vel χάπω, quod ſi τ addas τ ob εὐφωνίαν, invenies χάπτω, comedo: nam π, ſicut & β, mutantur in φ ob θ ſequens terminale.

Ὑπερεσάχθην. Eſt aor. 1. Paſſ. voc. qui cognoſcitur ex termino, & θ terminali θην, & incremento ſyllabico ε, ut ἐτύφθην. Etenim in omni imperfecto, & Aor. primo & ſecundo Modi Indicativi nuſquam reperietur ε in initio verbi, quod ſit vocalis thematica, quia in illis, juxta regulam, vertitur in η. Excepta tantum licentia poetica, ut apud Homerum Ἰλιαδ. ραψ. ο. ἐρητύοντο λαοὶ, pro ἠρητύοντο, ab ἐρητύω, coerceo. Poetæ liquidem reſpuunt incrementa temporalia, & ſyllabica, ut ibidem ῥαψ. χ. ὅν τίκεν αὐτὴ, pro ὅν ἔτικεν αὐτὴ, quem peperit ipſa. Θεὸς ὀνόμηνεν ἅπαντα, pro ὠνόμηνεν, ab ὀνομαίνω, nomino, ῥαψ. ξ. ſi igitur rejiciatur incrementum ε, & terminus cum conſonante terminali θην, addito termino generali ω, reſtabit σάχω, quod ſi quæras in Dictionario, non invenies; imo neque σάγω, σάκω, vel σάζω, quoniam verbum eſt σάττω, onero, & ὑπερσάττω, ſatis ſuperque onero: nam γ, & κ figurativæ (quæ virtualiter concipiuntur interdum in ζ, vel duo σσ) ſolent mutari in χ ob ſequens terminale θ, ſicut λέγω, ἐλέχθην, πλέκω, ἐπλέχθην.

Dico virtualiter, quoniam ζ & σσ interdum faciunt fut. 1. in ξ, in quo κ, eſt Implicitum, & per conſequens γ, χ.

Ἀπηράξατο. Conſtat eſſe Aor. 1. Med. voc. a termino σατο, una cum σ, quod erat Implicitum in ξ, ut ἐτύψατο, quo rejecto, & addito termino communi ω, reſtabit ἀπηράκω, quod non invenies in Lexico, neque ἀπηράγω, ἀπηράχω, aut ἀπηράζω, vel ἀπηράττω; debes igitur concludere, te non advertere incrementum temporale η, quod ſi vertas in ε, dein quæras iterum, ne tum quidem invenies; verſo vero in α, reperies eſſe ἀράσσω, amputo, abſcindo, illido, & Metaphorice impeto; ut ὀνείδεσιν ἀράσσειν τινά, conviciis impetere aliquem: cujus generis verba in præteritis pariunt Tyronibus amplam difficultatem. Etenim quindecim verba ſunt illis inquirenda, ſcil. ἐράγω, ἐράκω, ἐράχω, ἐράζω, vel ἐράσσω. præterea ἀράγω, ἀράκω, ἀράχω, ἀράζω, ſive ἀράσσω, & quinque ſuperiora, ſc. ἠράγω, ἠράκω, ἠράχω, ἠράζω, ſive ἠράσσω. Etenim quæ habent figurativas Palatinas, addito σ ex parte Futuri efficerent in illo ξ juxta regulam, quæ vero habent pro figurativis ζ vel σσ, ut ex ordine διπλοτέρων, poterant habere ξ in Futuro. Præterea juxta temporalis incrementi Regulam, vocalis thematica ε vel α verteretur in η, & hoc modo unum verbum in præteritis immutatum, ſi Thema ipſum, & ipſius ſignificationem ignoret, merito Tyroni, imo & cuilibet alteri ad unguem omnes Regulas Grammaticas callenti multifariam creabit difficultatem, quæ non poteſt ſuperari aliter niſi uſu. Beatior ſane eſt lingua Latina, quia longe natura facilior, ſed χαλεπὰ τὰ καλά.

Κεκλῶσθαι. Præteritum perf. paſſ. Inf. rejiciatur incrementum ſyllabicum κε, & terminus αι, a parte poſt cum terminalibus conſonantibus σθ, reſtat κλω, σ vero indicabit eſſe aliquam figurativam dentalem, vel ζ, vel σσ, ſed non erit niſi κλώθω, glomero, vel neo; quia diſſyllabum, ut & πεπρῆσθαι, a πρήθω, incendo.

Διεληλυθότες. Conſtat eſſe Participium Præteriti perfect. Mediæ voc. numeri pluralis, generis maſculini a termino ότες, & figurativa præſentis, quibus rejectis una cum ἐπαναλήψει Attica priorum litterarum Thematis, & verſo incremento temporali η in ε, & addito termino ω, reſtabit διελύθω, ſed hoc non eſt niſi addatur præpoſitiva, ε, ut fiat diphthongus ευ, qua addita, Thema eſt διελεύθω inuſitatum, pro quo διέρχομαι, prætereo, & per Metaphoram diſſero, ſeu oratione percurro; in formando hoc Præterito Medio ε rejicitur, non per regulam communem, quia penultima Præt. Med. non mutatur, niſi fuerit una harum quatuor, α, αι, ε, ει, θάλλω, τέθηλα· κλάζω, κέκληγα· φαίνω, πέφηνα· νέμω, νένομα, & λείπω, λέλοιπα. ſed rejicitur more Atticorum, & κατ' ἐπανάληψιν priorum litterarum præſentis, idque in verbis hyperdiſſyllabis, in quibus corripitur penultima, ut ἐλεύθω, ἦλυθα, communiter, & ἐλήλυθα, Attice: ἀκούω, ἤκοα, & Attice ἀκήκοα, ἀλείφω, ἤλειφα, ἀλήλιφα, & ſimilia.

Μεθαρμοσθέντα. Particip. Aor. 1. Paſſ. unde rejiciendum eſt θέντα, σ indicabit eſſe aliquam dentalem, vel σσ, vel ζ, & erit μεθαρμόζω, coapto, quia triſſyllabum, ut ἐξεργασθέντα, ab ἐργάζομαι, perficio.

Κεκάσθαι. Eſt Infinitivus Præteriti perf. Paſſ. voc. cognoſcitur a tono in penultima, incremento duplicato κε, & termino una cum terminali θ, & Hototheto ς, quibus rejectis, & addito termino ω, fit κάω — quod cum non ſit, neque erit κάθω, κάδω, κάτω, ſeu κάττω, reſtat eſſe κάζω, orno, & decoro, verbum Poeticum, & apud Homerum, Ἰλ. ῥαψ. ω. Τῶν σε γέρον πλούτῳ τε καὶ υἱάσι φασὶ κεκάσθαι. Horum te, ſenex, divitiſque, & filiis ajunt exornatum fuiſſe.

Διεχειρισάμην. Aor. 1. Med. rejiciatur ε, & terminus σάμην, & quia reſtat ι, & verbum eſt polyſyllabum, ideo ζ eſt figurativa, ſcil. διαχειρίζω, tracto, ut ἐπορισάμην, a πορίζομαι, ſeu πορίζω, comparo.

Πεπυκασμένα. Eſt Particip. Perf. & pluſq. perf. Paſſ. quare rejiciendum eſt incrementum ſyllabicum πε, & in fine μένα, una cum ς Hototheto, quod eſt indicium ejus figurativam eſſe dentalem, vel ζ, vel σσ, & eſt quidem ζ, vid. πυκάζω, denſo, ſeu tego, quoniam polyſyllabum.

Σεσηρότες. Eſt Particip. perfect. Med. quare rejicienda eſt duplicatio in initio σε, & in fine terminus participialis ότες, & quoniam η habet ι ſubſcriptum, ideoque cum ſit impropria diphthongus, vertetur in propriam, vid. αι, & addito termino generali ω, verbum erit σαίρω, ſcopis purgo, ut πεφηνότες, a φαίνω. Verba hujuſce ordinis, ſc. immutabilium, felicius, & citius reperiuntur, quam cætera, quia ſervant figurativam Thematicam. Excepto ε, quod ſolet mutari interdum vel in γ, vel in μ, prout in Regulis videre eſt.

Ἐπῆρσε. Vocabulum in Homero, & juxta meas Regulas video eſſe Aor. 1. act. voc. ob ς Explicitum. Præterea puto ε eſſe incrementum ſyllabicum, quo rejecto una cum σε, & addito ω, reſtabit πηρω, quo quæſito, & haud invento, concludam π non eſſe Thematicam litteram, ſed præpoſitionis ἐπὶ, qua rejecta, reſtabit ἤρω,

ρω, quod ſi quæram, non inveniam: dicam igitur eſſe temporale incrementum. Quod ſi vertam in ε, erit ἔρω, quod tamen non eſt, quia eſt ἄρω, apto, cujus Futurum facit communiter ἀρῶ, & Æolice ἄρσω, & ex hoc ἤρσω, & cum præpoſitione ἐπὶ, ἐπήρσω, ut apud Homerum, Ἰλιάδ. ῥαψ. ξ.

Ἔςιν μοι θάλαμος, τόν μοι φίλος υἱὸς ἔτευξεν

Ἥφαιστος, πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσε.

Παθή-νασθαι. Eſt Aoriſt. 1. Infin. Med. ideoque σασθαι rejecto, & verſa η impropria diphthongo in αι propriam, & termino Paſſ. voc. adjecto, erit παθαίνομαι, vehementer afficior.

Ἐπισημηνάμενον. Cognoſcitur eſſe Particip. Aor. Med. per terminum αμενον, in quo σ Potentiale ſubintelligitur, quare rejecto termino αμενον, & verſa impropria diphthongo η in αι, & addito generali termino ω, eſt ἐπισημαίνω, indicium facio, ſeu ſignifico.

Ἐπαντισεισθῆναι. Cognoſcitur eſſe A. 1. Paſſ. per terminum θῆναι, quo rejecto, σ Hotothetum indicabit eſſe verbum tertii, vel quarti, vel ſaltem ſexti ordinis, & ultimum erit, nam illo termino cum σ rejecto, & addito communi termino Paſſ. ομαι, erit ἐπαντισείομαι, adverſus aliquem concutior, a σείω.

Ἐπιτετροπευμένος. Hæc vox eſt Particip. Præt. perfect. Paſſ. a qua rejecto μένος, & duplicato π a parte ante, & addito termino Act. ω, vel Paſſ. ομαι, verbum erit ἐπιτροπεύω, vel ἐπιτροπεύομαι, procuro, adminiſtro, in tutela habeo. Hujuſce generis verba recte, nulloque negotio inveniuntur propter diphthongum figurativam ευ.

Ἐπεπυργώμεθα. Eſt pluſquam perfect. Paſſ. unde rejecto in initio incremento επε, & in fine μεθα, reſtat πύργω. deinde ω, in ο verſo, additoque terminali ω, fit πυργόω, munio, ſeu turribus urbem inſtruo, a nomine πύργος, turris. Hujuſque generis verba nulla difficultate deprehenduntur; quia omnia fere ſunt derivata a nominibus, ac proinde ſolent mutare figurativam ο Præſentis in ω in ipſo Futuro, ut videre eſt in Regulis noſtris de Futuro Activæ vocis.

Ἐῤῥοφήσθω. Conſtat eſſe in Perfecto Paſſ. Med. Imperat. tert. perſ., quare rejiciendum eſt ε, una cum ρ, & in fine θω, cum σ Philotheto, & verſo η, in α, & addito communi termino ω, fit ῥοφάω, quod etiam & ῥοφέω recte dicitur, ſorbeo, & exhaurio. Id genus verba facile etiam deprehenduntur, nam ω figurativa longa eſt indicium, quod figurativa primitiva erat ο, vel η figurativa longa eſt indicium, quod figurativa primitiva erat α, vel ε; neque σ vobis dubium creet, quod licet non admittatur in prima perſona Præt. perſ. Paſſ. quando figurativæ breves mutantur in longas, tamen quoties θ terminalis ſubſequitur, ibi σ deſideratur, atque ideo vocatur σ Philothetum.

Ἀπελαθήσεσθαι. Eſt Fut. 1. Paſſ. Inf. quare θήσεσθαι rejecto, reſtit α figurativa, cui addito termino ω fit ἀπελάω inuſitatum, pro quo ἀπελαύνω, abigo: in hoc verbo debuerat eſſe σ Hotothetum; ut γελασθήσεσθαι, a γελάω, πετασθήσεσθαι, a πετάω, ſecundum Regulam; ſed ἐλάω, pello, facit ἤλαμαι, & ἤλασμαι.

Ἀναδραμών. Eſt Aor. 2. Act. ων Participii termino rejecto, verſoque α in ε, una cum termino ω, fit ἀναδρέμω inuſitatum, pro quo ἀνατρέχω, recurro.

Κατεβίων. Aor. 2. verbi in μι, rejecto enim incremento ε, additoque termino verborum in μι, fit καταβίωμι, vivo. Diximus enim in his temporibus figurativam ſervari longam, ut γνῶμι, Aor. 2. ἔγνων, ἔγνως· ſic & βίωμι, Aor. 2. ἐβίων, ως, ω, &c.

Καταγείς. Aor. 2. Paſſ. a quo rejecto εις termino participiali, & addito communi termino ω, fit κατάγω, conſtringo, inuſitatum, pro quo κατάγνυμι.

Ἀπέδρα. Aor. 2. Act. cujus incremento rejecto, & figurativa α verſa in η, & cum termino verborum in μι, fit ἀποδρημι, aufugio. Hoc eſſet ἀπέδρη juxta Regulam, quia Aor. 2. ſolet ſervare figurativam longam, ſed unum eſt eorum, quæ excipiuntur.

Παρέβην. Aor. 2. Act. verbi in μι, qui cognoſcitur a figurativa η, quare incremento ε rejecto, & addito termino μι, fit παραβῆμι inuſitatum, pro quo παραβαίνω, transgredior.

CONSTANTINI RHODOCANACIDIS CHIENSIS
TRACTATUS
ALTER
DE ARTICULIS.

ARticulus duplex eſt, unus præpoſitivus, poſtpoſitivus alter. Præpoſitivus dicitur προτακτικὸν ἄρθρον, quod nominibus, participiis, & interdum Verbis infinitivi Modi, Pronominibus, Conjunctionibus, necnon Adverbiis præponitur. Poſtpoſitivus vero dicitur Græce ὑποτακτικόν, quod nominibus tantum poſtponitur; ideoque fungitur officio Pronominis relativi, ut ſignificatio oſtendit ὅς, ἥ, ὅ, qui, quæ, quod. Nos autem de præpoſitivo tantum agimus, qui accuratius loquendo ſolus eſt Articulus.

REGULA I.

QUando ſermo eſt de re quapiam certa, de qua vid. nobis conſtat, tunc nomen illud gaudet articulo: ſin minus, reſpuit: ut Iſoc. ad Nicocl. Ὅλως γὰρ εἰ ἐθέλοιμεν σκοπεῖν τὰς φύσεις τῶν ἀνθρώπων, εὑρήσομεν τοὺς πολλοὺς αὐτῶν, οὔτε τῶν σιτίων χαίροντας τοῖς ὑγιεινοτάτοις, οὔτε τῶν ἐπιτηδευμάτων τοῖς καλλίστοις. in quo exemplo φύσεις, ἀνθρώπων, σιτίων, & ἐπιτηδευμάτων, ut omnibus nota, articulum habent. Hæc regula ſola pene ſufficeret, ut de uſu Articuli minime dubitaremus: pergamus tamen alias præſcribere, quæ variis exemplis eandem illuſtrabunt.

REGULA II.

NOmen ſubſtantivum, ſeu Appellativum, ſi conjunctum habet adjectivum, exigit articulum, ita tamen ut ſi adjectivum præponatur, unicus articulus ipſi præfixus ſufficiat. Demoſth. pro Corona: Σκοπεῖτε δὲ τί χρῆν τὸν εὔνουν πολίτην ποιεῖν, καὶ τί τὸν μετὰ πάσης προνοίας, καὶ προθυμίας, καὶ δικαιοσύνης ὑπὲρ τῆς πατρίδος πολιτευόμενον. Ubi εὔνουν adjectivum, quod præponitur Appellativo πολίτην, contentum eſt unico articulo.

Quod ſi adjectivum poſtponatur, opus eſt duplici articulo, uno ſc. pro adjectivo, pro Appellativo ſeu Subſtantivo, altero. Lyſias contra Eratoſthenem. Ὑμεῖς δὲ πάντες ὀργίζεσθε, ὅσοι εἰς τὰς οἰκίας ἦλθον τὰς ὑμετέρας. Idem in Nicom. Εἰ γὰρ οὗτος μὴ πλείω ἀνέγραψεν, ἓξ τάλαντα εἴς γε τὰς θυσίας τὰς πατρίους ἂν ἐξήρκεσεν, &c.

Quod ſi Adjectivum in priori loco deſideratur, articulus tamen repeti debet: ut Demoſth. pro Cor. Ἕως ἂν οἱ τῆς στρατείας τῆς ἐπὶ τῆς Φωκίας ἀξίαν ποιήσωνται, ubi τῆς ἐπὶ τῆς Φωκίας, ſubintelligitur ſuſceptæ.

Iſta repetitio articuli fieri etiam ſolet maxima cum venuſtate, ſi nomen ſubſtantivum ſequatur genitivus poſſeſſivus; & potiſſimum ſi intercedat Verbum inter duo illa Nomina. Hic caſus etenim æquipollet adjectivis, ubi cum genitivus poſſeſſivus juxta Regulam quartam requirit ſuum articulum, articulus repetendus præponi debet articulo nominis poſſeſſivi. Demoſth. pro Corona. Συμφέρει δὲ Φιλίππῳ καὶ ὑμῖν ὁμοίως ἅπασι τῆς ἀπαλλαγῆς, καὶ τῆς βαρύτητος ἀπαλλαγῆναι τῆς τῶν Θηβαίων, ubi articulus τῆς τῶν Θηβαίων repetitur deſignando moleſtiam, & ſtupiditatem Thebanorum.

REGULA III.

IN definiendis rebus, neque ſubjectum, neque attributum exigunt articulum. Ariſt. ad Nicom. Ἀρετή ἐστιν ἕξις προαιρετική, ἐν μεσότητι οὖσα τῇ πρὸς ἡμᾶς, ὡρισμένη λόγῳ, καὶ ὡς ἂν ὁ φρόνιμος ὁρίσειε. & in Topicis. Ἔστι δὲ συλλογισμὸς λόγος, ἐν ᾧ τεθέντων τινῶν, ἕτερόν τι τῶν κειμένων ἐξ ἀνάγκης συμβαίνει διὰ τῶν κειμένων. In quibus exemplis non præfigitur articulus nominibus ἀρετή, & συλλογισμός, ut ſubjectis; nec nominibus ἕξις, & λόγος, ut prædicatis. Sæpe tamen præfigitur articulus ſubjectis, ac potiſſimum apud Oratores, ſed non prædicatis. ut Demoſth. pro Corona, Ἵνα τοίνυν καὶ τὰς βλασφημίας, ὅσας κατὰ τῶν Εὐβοέων καὶ τῶν Βυζαντίων ἐποιήσατο, συκοφαντίας οὔσας ἀποδείξω, &c. in quo exemplo nomini βλασφημίας, quod eſt ſubjectum, præponitur articulus; at nomini συκοφαντίας non item, veluti prædicato.

REGULA IV.

GEnitivus poſſeſſivus Nominis vel Participii, imo & nomen ipſum, a quo poſſeſſivum regitur, gaudent articulis: ut Demoſth. pro Corona: Ἡ μὲν ἐμὴ πολιτεία καὶ προαίρεσις, ἄν τις ὀρθῶς σκοπῇ, ταῖς τῶν τότε ἐπαινουμένων ἀνδρῶν ὁμοία καὶ ταὐτὰ βουλομένη φανήσεται, ἡ δὲ σὴ ταῖς τῶν τοὺς τοιούτους τότε συκοφαντούντων. Ubi nomini, una cum Participio ἐπαινουμένων, & συκοφαντούντων, præfigitur articulus. Præterea in hoc exemplo obſervandi ſunt articuli, qui immediate gaudent poni; ut ταῖς, τῶν, τοὺς, &c. Inſuper licet non exprimatur nomen ſubſtantivum in ſecundo membro periodi, vid. πολιτείας, magno tamen cum lepore ſubintelligitur, quemadmodum & in priori. Interdum vero hic articulus genitivi poſſeſſivi omittitur, & potiſſimum in nominibus propriis, ut in exemplo ſecundæ Regulæ videre eſt. Διὸ καὶ τὴν Ὁμήρου ποίησιν, &c. & Demoſt. pro Corona, Οὐ δὴ γ' ἐπῄδων ἐγὼ τοῖς λογισμοῖς Φιλίππου.

REGULA V.

NOmen, quod ante ſe vel poſt ſe habet Pronomen ἐκεῖνος, η, ο, vel οὗτος, αὕτη, τοῦτο, ſemper exigit articulum. Demoſth. pro Corona: Δῆλον γὰρ ὅτι καὶ κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους: &c. Idem: Λέγε δή μοι αὐτὸ τοῦτο τὸ ἐπίγραμμα. Et Lyſias contra Theom. Οὐχ οὗτος ὁ λόγος ἐν τῇ πόλει κατεσκεδάσθαι. Ante Idem pro Ariſtoph. ſc. Poſt Πολλήν μοι ἀπορίαν παρέχει ὁ ἀγὼν οὗτος, ὦ ἄνδρες δικασταί. ſc.

REGULA VI.

ARticulus locum habet in diviſionibus, adjunctis particulis conjunctivis μὲν quæ præponi, & δὲ quæ ſubſequi ſolet. Hic modus loquendi perelegans quidem eſt, & uſitatiſſimus. Iſocr. ad Nicocl. Διὸ καὶ τὴν Ὁμήρου ποίησιν, καὶ τοὺς πρώτους εὑρόντας τραγῳδίαν ἄξιον θαυμάζειν, ὅτι κατιδόντες τὴν φύσιν τὴν τῶν ἀνθρώπων, ἀμφοτέραις ταῖς ἰδέαις ταύταις κατεχρήσαντο πρὸς τὴν ποίησιν, ὁ μὲν γὰρ τοὺς ἀγῶνας καὶ τοὺς πολέμους τῶν ἡμιθέων ἐμυθολόγησεν, οἱ δὲ τοὺς μύθους εἰς ἀγῶνας καὶ πράξεις κατέστησαν. ubi clare patet ὁ μὲν (Homerus ſc.) & οἱ δὲ (ſc. Tragici.)

REGULA VII.

NOmina propria, ſeu Cognomina, ſi ſolitarie ponuntur, raro adſciſcunt articulum. Lyſias contra Alcibiadem: Ἐγὼ μὲν οὖν καὶ φίλῳ ὄντι Ἀρχεστρατίδῃ βοηθῶν, καὶ Ἀλκιβιάδην ἐχθρὸν ὄντα ἐμαυτοῦ τιμωρούμενος, δέομαι τὰ δίκαια ψηφίσασθαι. Idem pro Ariſt. Πρῶτον μὲν γὰρ βουλομένου Κόνωνος πέμπειν τινὰ εἰς Σικελίαν, ᾤχετο ὑποστὰς μετὰ Εὐνόμου καὶ Λυσίου.

Interdum tamen illo gaudent. Demoſth. adverſus Ariſt. Ὡς δὲ συλλέξας δύναμιν παρῆν ὁ Ἀρτάβαζος ἀφειμένος ὑπὸ τοῦ Αὐτοφραδάτου.

Quod ſi proprium nomen cum cognomine, vel utrumque cum nomine Patriæ una ponantur, ſæpius accidit, ut ultimum ſolummodo ſortiatur articulum: Ut Lyſias contra Eratoſthenem: Ἀνέβη μέν τις πολλοὺς λοιδορῶν αὐτοὺς γενόμενος Ἀρχέστρατος ὁ Φρεάρριος, &c. Et alibi: Τούτων τοίνυν Φείδων ὁ τῶν τριάκοντα γενόμενος καὶ Ἱπποκλῆς καὶ Ἐπιχάρης ὁ Λαμπτρεύς, &c.

Si

Si vero nomen Patriæ non datur in recto inſtar adjectivi (ut in prædicto exemplo Λαμπρεὺς) ſed neceſſe ſit, ut nomen Patriæ in diverſo caſu ponatur cum aliqua præpoſitione, vel adverbialiter, tunc articulo maxime gaudet. Demoſth. adverſus Andr. Οὗτος δὲ εἰσέπραξε Λεωσθένην τὸν ἐκ Κοίλης πέντηκοντα καὶ τετρακόσια δραχμὰς καὶ Θεόξενον τὸν Ἀλωπεκῆθεν δραχμὰς Ο´. καὶ μικρόν τι πρός.

REGULA VIII.

NOmina propria poſt ſe recipiunt articulum, cum genitivo poſſeſſivo parentum. Quo in loco articulus denotat filium, qui interdum, tametſi rariſſime, exprimitur; ut Halicar. Λυσίας ὁ Κεφάλου Συρακούσιος μὲν ἦν γονέων, ἐγεννήθη δὲ Ἀθήνησι μετοικοῦντι τῷ πατρί. h. e. Lyſias Cephali filius, &c. Hoc tamen nil impedit, quo minus id genus nomina careant tali articulo; ut Demoſth. pro Corona: Ἐπὶ Χαιρώνδου Ἄρχοντος ἐλαφηβολιῶνος ἕκτη ἱσταμένου Αἰσχίνης Ἀτρομήτου Κοθωκίδης ἀπήνεγκε πρὸς τὸν ἄρχοντα παρανόμων γραφὴν κατὰ Κτησιφῶντος τοῦ Λεωσθένους Ἀναφλυστίου. h. e. filius Atrometi, &c.

REGULA IX.

PRonomen demonſtrativum οὗτος, αὕτη, τοῦτο, conjunctum cum adjectivis in gradu ſuperlativo, quibus terminus univerſalis πᾶς, πᾶσα, πᾶν, ſuperadditur, ante iſtum terminum vendicat articulum, idque venuſte admodum. Lyſias in Nicom. Καὶ ὁ πάντων οὗτος πονηρότατος οὕτω φανερῶς συνεστασίασεν, &c. h. e. Et hic omnium ſceleratiſſimus ita aperte colluſionem ſuam prodidit.

REGULA X.

TErminus Univerſalis πᾶς, πᾶσα, πᾶν, nominibus præpoſitus, articulum poſt ſe requirit: ut Demoſt. pro Corona, Πάντα μὲν τοίνυν τὰ κατηγορημένα ὁμοίως ἐκείνων ἄν τις ἴδοι οὐ δικαίως, οὔτ᾽ ἐπ᾽ ἀληθείας οὐδεμιᾶς εἰρημένα. Lyſias contra Theomn. Ἐγὼ γοῦν δεξαίμην ἂν πάσας τὰς ἀσπίδας ἐρριφέναι, ἢ τοιαύτην γνώμην ἔχειν περὶ τὸν πατέρα.

Demoſth. pro Coron. Ὁ γὰρ πόλεμος ἀντὶ τοῦ καλλίω δόξαν ἐνεγκεῖν ἐν πᾶσι κατὰ τὸν βίον ἀφθονωτέροις καὶ ἀνιοτέροις διάγειν ὁρᾶν τῆς νῦν εἰρήνης.

Quod ſi terminus univerſalis privetur nomine ſubſtantivo, vel adjectivo, tunc articulum ante ſe eleganter exigit, ita tamen ut articulum inter, & nomen univerſale aliquid inſeri debeat. Lyſias in Nicom. Οὕτω γὰρ ἀνόμως δρῶσιν ἐπηρεάζεται τὰ κατὰ τὴν πόλιν πάντα.

REGULA XI.

A῎Λλος, ἄλλη, ἄλλο, in re certa ante ſe exigit articulum: ut Plato de legibus: Τὸ μὲν γὰρ κλεπτὲν δεῖ χρῆμα διπλάσιον τρόπων ἐκτίνειν, ἐὰν ὄφλῃ τις τὴν πράττειν δίκην, καὶ ἱκανὴν ἔχῃ τὴν ἄλλην οὐσίαν ἀποτίνειν. Lyſias de Niciæ bonis publ. Ἀλλ᾽ οἷς μάλιστα προσῆκεν καὶ διὰ γένος, καὶ διὰ πλοῦτον, καὶ διὰ τὴν ἄλλην δύναμιν τιμᾶσθαι. Iſoc. de pace: Ἀλλὰ τὰς μὲν τυραννίδας ἡγεῖσθαι χαλεπὰς εἶναι, καὶ βλαβερὰς οὐ μόνον τοῖς ἄλλοις, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἔχουσιν αὐτάς.

Lyſias ad Delationem. Καὶ πρὸ ὄστις τίνος φθονῶ, ὡς οἱ ἄλλοι ἐλεοῦσι, πῶς ἂν ὑμῖν ὁ τοιοῦτος ἀπέχεσθαι δοκεῖ πονηρίας.

Quod ſi Ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο notam quandam indeterminatam ſecum conjunctam habet, tunc ſecundum primam regulam articulo deſtituitur: ut Demoſth. in Onit. Καὶ γὰρ οὐδὲ λόγον τὸ πρᾶγμα ἔχον ἐστὶ τὸν αὐτὸν αὐτῷ μὴ δυνάμενον κομίσασθαι τάλαντον, τοῦτον ἄλλῳ τινὶ φάσκειν, ἀποτίσειν, καὶ ταῦτ᾽ ἐγγυᾶσθαι, h. e. Nulla etenim ratione nititur hæc cauſa, qui ipſe talentum recuperare nequeat, eum alteri cuipiam ſe ſatis eſſe facturum polliceri, atque adeo ſpondere. Et inferius: Ἔπειτα φέρε πῶς ἐστὶ δίκαιον τῆς ἀδελφῆς τῆς σῆς μηδέπω καὶ τήμερον ἄλλῳ συνοικούσης, μηδ᾽ ἀπηλλαγμένης Ἀφόβου, μηδὲ τὴν προῖκα δεδωκότος τούτου, μηδ᾽ ὑπὲρ τούτων εἰς βάσανον, μηδ᾽ εἰς ἄλλο δίκαιον μηδὲν καταφυγεῖν ἐθέλοντος; h. e. Aut qui æquum eſt, ſorore tua ne hodie quidem alteri cuipiam nupta, nec ab Aphobo deſerta, neque per iſtum dote numerata, quæ in his rebus neque quæſtionis, nec ullum aliud jus accipit?

REGULA XII.

GEnitivus partitivus ſemper gaudet articulo. Iſoc. Orat. Panathen. Ἔτι δὲ τὸ μὴ μόνον καταβεβλημένους εἶναι, μηδὲ τῶν καταμεμελημένων, ἀλλ᾽ ἐκείνων, περὶ ὧν οἱ χαριέστατοι τῶν Ἑλλήνων καὶ μνησθεῖεν ἄν, καὶ διαλεχθῆναι ὡς σπουδαῖον ὄντων. Lyſias in Apolog. Ἀλλὰ καὶ εἴ τις τῶν ἐμῶν φίλων τοιοῦτον ἀγῶνα ἠγωνίζετο, ὑμᾶς ἠξίουν ἂν ἐμοὶ δοῦναι τὴν χάριν.

REGULA XIII.

NUlla pronomina ante ſe requirunt articulum. Ut Lyſias pro Ariſt. Αὐτοὶ γὰρ ἔναγχος ἠκούετε ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, &c. Et inferius, Ἐθέλοντος δὲ ἐκείνου λογίζεσθαι. &c.

Pronomen vero αὐτὸς, αὐτὴ, αὐτὸ, quando ſonat idem, eadem, idem, tunc neceſſario ante ſe poſtulat articulum. Ut Demoſt. pro Coron. Ἐστὶ δὲ οὐχ ὁ λόγος τοῦ Ῥήτορος, Αἰσχίνη, τίμιος, οὐδ᾽ ὁ τόνος τῆς φωνῆς, ἀλλὰ τὸ ταὐτὰ προαιρεῖσθαι τοῖς πολλοῖς, καὶ τὸ τοὺς αὐτοὺς μισεῖν καὶ φιλεῖν, οὕσπερ ἂν ἡ πατρίς, h. e. Non eſt enim Oratoris honoranda oratio, o Æſchines, neque ſonus vocis, ſed quod eadem cum populo eligat, & eoſdem, quos & patria, amet; & odio habeat.

REGULA XIV.

QUando præcedunt nominibus adjectivis & nominibus propriis adverbia ὅπω, vel ὅπως, imo & nomen τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο, tunc adjectiva nullatenus exigunt articulum. Lyſ. in Apolog. Ἐγὼ δ᾽ οὕτω πολλοὺς κινδύνους ὑπὲρ ὑμῶν κεκινδυνευκώς, καὶ τοσαῦτα ἀγαθὰ εἰργασμένος τὴν πόλιν νῦν δέομαι μὴ στερηθῆναι τοῦ ἐμαυτοῦ. Et alibi: Ἀκηκοὼς δ᾽ ὅπως ἄνομον καὶ δεινὸν πρᾶγμα, &c.

REGULA XV.

ΠΟλλοὶ, πολλαὶ, πολλὰ, ſi numerum deſignant ἀπροσδιόριστον, i. e. indeterminatum, nullatenus exigunt articulum. Iſoc. de pace: Καὶ ταῦτα ὁρῶντες αὐτοί τε τὴν πόλιν εὐδαιμόνιζον, καὶ πολλοὶ τῶν νοῦν οὐκ ἐχόντων ἐμακάριζον αὐτήν, h. e. quæ dum viderent, cum ipſi, tum multi non mentis compotes urbis felicitatem prædicabant. Et inferius, Εἰς οὓς πολλοὶ καὶ τῶν ἀστυγειτόνων, καὶ ἄλλων Ἑλλήνων ἐφοίτων οὐ συμπεισθήσοντες τοὺς πεισθέντας, ἀλλ᾽ ἐφηδυνόμενοι ταῖς ἡμετέραις συμφοραῖς. h. e. ad quos multi e finitimis aliiſque Græcis conveniebant, &c. Lyſias contra Frumentarios; Πολλοί μοι προσεληλύθασιν, ὦ ἄνδρες δικασταί, θαυμάζοντες, h. e. Multi me adierunt, o judices, admiratione ducti. Demoſt. in Aphobum; τούτων τοίνυν εἰσὶ μὲν πολλοὶ μάρτυρες, ἔτι δ᾽ οὐκ ἐλάττω τεκμήρια τῶν μαρτύρων, h. e. Cum autem harum rerum multi teſtes ſint, non minora etiam argumenta nobis ſuppetunt.

Quod ſi πολλοὶ ſonat πλῆθος, h. e. Vulgus, vel populus, tunc neceſſario deſiderat articulum. Ut Iſoc. ad Demon. Εὐλαβοῦ τὰς διαβολὰς, κἂν ψευδεῖς ὦσιν, οἱ γὰρ πολλοὶ τὴν μὲν ἀλήθειαν ἀγνοοῦσι, πρὸς δὲ τὴν δόξαν ἀποβλέπουσι. h. e. Cave criminationes etiam falſas, vulgus .n. veritatem ignorat, ſed ex fama, & opinione judicat. Dem. adverſus Timocrat. Τίς οὖν μόνη φυλακὴ καὶ δικαία, καὶ βέβαιος τῶν νόμων; ὑμεῖς οἱ πολλοί. h. e. Quæ igitur ſola eſt cuſtodia & juſta, & firma legum? Vos populus. Idem περὶ συντάξεως. Νῦν δὲ οἱ πολλοὶ τοῦτο λέγουσιν, ὡς Κέρκυραν εἷλε Τιμόθεος. h. e. Nunc vero vulgus hoc dicunt, quod Cercyram cepit Timotheus.

Pari modo πολλοὶ, πολλαὶ, πολλὰ, ſi ſeſe habeant ut ſubjecta in oratione, non reſpuunt articulum. Exempl. K. R. Τὰ γὰρ πολλὰ δεινὰ τὰ τῷ υἱῷ αὐτοῦ τότε συμβεβηκότα, αἴτια γέγονε τοῦ τὸν πατέρα ἐξαίφνης ὁμιλῆσαι θανάτῳ. h. e. Multæ clades, quæ tunc temporis filio ipſius contigerunt, in cauſa fuere, cur pater e vivis exceſſerit. Demoſt. pro Formione, Τὰ μὲν οὖν πολλά, ἃ Ἀπολλόδωρος ἐρεῖ, νομίζετε εἶναι λῆρον καὶ συκοφαντίαν, h. e. verba vero multa, quibus Apollodorus utetur, nugas eſſe, & calumnias putate.

Verum πολὺς, πολλὴ, πολὺ, quando ponuntur ἀπροσδιορίστως, reſpuunt prorſus articulum, ut Lyſias adverſus Pandeon. Ὅς γὰρ ἀδικῶν με πολὺν χρόνον οὐκ ἐπαύετο. h. e. hic enim cum mihi jamdudum negotium faceſſere non deſtiterat. Idem ad Nicom. Περὶ δὲ τῶν μεγίστων τοὺς αὐτοὺς ἐᾶτε πολλὴν χρόνον κυρίους εἶναι, h. e. Vos in maximis magiſtratibus eoſdem finitis longo jam tempore ſummum obtinere magiſtratum.

REGULA XVI.

Πλεῖςοι, πλεῖςαι, πλεῖςα, cum obtinent locum ſubiecti, gaudent articulo. Iſoc. de pace: Εὑρήσετε γὰρ τοὺς πλείςους τῶν ἀνθρώπων περὶ τὰς αἱρέσεις τῶν πραγμάτων διαμαρτάνοντας, καὶ πλείους ἐπιθυμίας ἔχοντας τῶν κακῶν, ἢ τῶ ἀγαθῶν.

REGULA XVII.

ΜΑ' Adverbium jurandi nomini ſubſequenti articulum largitur. Dem. in Aphob. Μὰ τοὺς θεοὺς ἐγὼ μὲν οὐκ ἂν ἔχοιμι ἐπιδεῖξαι τῶ ἀκριβέςερον, ἢ τοῦτον τὸν τρόπον, Ego medius fidius, &c.

REGULA XVIII.

QUod ſi conjungatur cum nomine Δία, reſpuit prorſus, ut Demoſt. ibid. Οὐ μὰ Δία οὐχ ὅτι τὸν Μιλύαν ὡμολόγησαν εἶναι ἐλεύθερον, Non Mehercule, quod, &c.

REGULA XIX.

REgula prædicta convenit etiam particulæ νὴ. Idem pro Formione: Κἂν ταῦτα ποιῆτε, αὐτοί τε εὐορκήσετε, καὶ τοῦτον δικαίως σώσετε ἄξιον ὄντα, νὴ τὸν Δία καὶ τοὺς θεοὺς ἅπαντας. Non tamen impedit, quin interdum nomen Δία articulo deſtituatur, ut Demoſth. de ordin. Republ. καὶ νὴ Δία ὦ Ἄνδρες.

Nomina Appellativa, ſeu adjectiva virorum, qui in aliqua arte, ſeu ſcientia excelluerunt, neceſſario articulo inſigniri debent. Ut cum vellem indicare Homerum, dico ὁ ποιητὴς, & Ariſt. ὁ φιλόσοφος, quia ſicut hic in Philoſophia, ita ille in Poeſi primas tenet.

Sæpe articulus deſtituitur Participio magna cum elegantia, idque cum variis præpoſitionibus, vel adverbiis, quæ immediate ſubſequi ſolent articulum, ut οἱ ἐν πόλει, h. e. Cives, Oppidani. Οἱ ἐν ἡλικίᾳ, Adoleſcentes. Οἱ ὑπὲρ τὸν κατάλογον, emeriti. Οἱ ἐν ὅπλοις, Milites. in quibus omnibus ſubintelligitur Participium ὄντες, vel γενόμενοι, vel quid ſimile. Demoſt. Philipp. Καὶ γὰρ τοι διεστηκότων εἰς δύο μέρη ταύτῃ τῶν ἐν πόλει, h. e. cum oppidani in duas partes, &c. Idem de ordinand. Rep. Λαμβάνειν ὑμᾶς φημι χρῆναι τὸ ἴσον ἕκαστον, τοὺς μὲν ἐν ἡλικίᾳ στρατιωτικὸν, τοὺς δ' ὑπὲρ τὸν κατάλογον ἐξεταστικόν.

Pari modo, Οἱ ἔπειτα, posteri, τὸ ἔπειτα, poſteritas. οἱ πρόσθεν, priſci, οἱ πόῤῥω, diſſiti, οἱ περὶ τὸν Βασιλέα, qui ſtant a parte Regis, Οἱ περὶ τὰ ἱερὰ, Sacerdotes, &c.

REGULA XX.

SÆpiſſime articulus neutrius generis præponitur infinitivo, ubi infinitivus pro nomine ſumitur. Demoſth. in Olynth. 3. πέπεισμαι γὰρ ἐξ ὧν παρὼν καὶ ἀκούων σύνοιδα, τὰ πλείω τῶν πραγμάτων ἡμᾶς ἐκπεφευγέναι, τῷ μὴ βούλεσθαι τὰ δέοντα ποιεῖν, ἢ τῷ μὴ συνιέναι. Ubi τῷ μὴ βούλεσθαι pro neglecto, & τῷ μὴ συνιέναι pro inſcitia ſumitur. Pari modo dicitur τὸ σπουδάζειν, ſtudium, τὸ σωφρονεῖν, temperantia, τὸ φρονεῖν, prudentia, &c.

REGULA XXI.

NOmina κλητικὰ reſpuunt prorſus articulum: ut Demoſth. pro Corona: Πρῶτον μὲν ὦ Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, &c.

REGULA XXII.

ARticulus neutrius generis vel uni tantum dictioni, vel pluribus materialiter, vel artificialiter poſitis ſolet præponi. Ariſt. de interp. οἷον ἐν τῷ ἐπακτροκέλης τὸ κέλης οὐδὲν τι σημαίνει καθ' αὑτό. Idem paulo inferius: Τὸ δὲ οὐκ ἄνθρωπος, ubi notandum eſt hujuſmodi articulum vocari ἄρθρον δεικτικὸν, quoniam ex conſulto præponitur illis dictionibus, quæ pro ſeipſis accipiuntur. Qui modus loquendi peculiaris tantum eſt Græcis, quo explicant ſuas mentes ἐκφωνητικῶς καὶ διαῤῥήδην, h. e. enucleate, & clare: ut Dem. in Orat. 3. Ὀλυνθ. Εἰ δὲ γὰρ τοῦθ' ὑπάρξῃ, τότε καὶ περὶ τοῦ τίνα τρόπον τιμωρήσεταί τις ἐκεῖνον, ἐξέσται σκοπεῖν. h. e. Si enim certo hoc conſtiterit, tum qua ratione quis illum ulciſcatur, licebit diſpicere, quo in loco articulus τὸ complectitur hæc omnia, τίνα τρόπον τιμωρήσεταί τις ἐκεῖνον, ἐξέσται σκοπεῖν. Pro coron. idem: μὴ τὸν ἀντίδικον σύμβουλον ποιήσασθαι περὶ τοῦ πῶς ἀκούειν ὑμᾶς ἐμοῦ δεῖ. Ne adverſarium adhibeatis in conſilium de modo, quo me audire vos oporteat.

Obſervandum eſt Poetas, & potiſſimum Hom. raro uti articulis præpoſitivis: ut Ἰλ. ῥαψ. ε. [illegible] αἴκε μ' ὁ Τυδείδης κρατερὸς Διομήδης.

Ariſtoph. tamen crebro iis utitur.

> Ἢν γὰρ τὰ βέλτισθ' ὁ θεράπων λέξας τύχῃ,
> Δόξῃ δὲ μὴ δρᾶν ταῦτα τῷ κεκτημένῳ,
> Μετέχειν ἀνάγκη τὸν θεράποντα τῶν κακῶν, &c.

Illud præterea non ignorandum eſt, Poetas ſæpe uſurpare articulos præpoſitivos loco pronominum, ut Hom. Ἰλ. ῥαψ. β. οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα, pro οὗτοι, vel ἐκεῖνοι.

Interdum etiam Oratores uſurpant hunc articulum pro τὶς vel τὶ, ut Demoſt. in Orat. Olynth. 3. ἀλλὰ θαυμάζω εἰ τῷ ποτε ἀνθρώπων ἢ γέγονεν ἢ γένοιτ' &c. pro εἴ τινί ποτε ἀνθρώπων. Et idem pro Corona: Ἀλλὰ τῷ κἂν ἐν ἐχθρῷ τῷ τότε συμβαίη, pro τινί.

FINIS.

LEXICON LATINO-GRÆCUM.

A.

A Vel ab, ὑπὸ cum genit. ut & παρὰ, ἀπὸ, πρὸς, ἐκ, vel ἐξ.
A puero, ἐκ παιδίου, ἐκ παιδός.
A ſecretis, οἱ ἀπὸ τῶν ἀπορρήτων.
Ab aliquo ſtare, μετά τινος εἶναι, σύν τινι εἶναι.
Ab epiſtolis, οἱ ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν.
A vel ab ſequente uſque, ἀπὸ, ſequente μέχρι, vel ἄχρι, vel ἕως cum gen.
Ab hoc tempore, ἐξ ἐκείνου, ἀπὸ τοῦ νῦν, ἐκ τοῦ νῦν.
Ab ineunte adoleſcentia, ἐκ νέας, ἐκ νέου.
Ab initio, κατ' ἀρχῆς, ἀπ' ἀρχῆς, ἐξ ἀρχῆς, ἀρχῆθεν, Poet.
Ab integro, πάλιν, αὖ, ἐκ δευτέρου.
Abs re, ἔξω λόγου, ἀπὸ vel ἔξω ῥόπου, ἀπὸ τοῦ πράγματος, ἀπὸ σκοποῦ.
Abacium, ἀβάκιον.
Abactus, a, um, ἀπελαυθείς.
Abacus, ἄβαξ, ἄβακος.
Abalienatio, ἀπαλλοτρίωσις.
Abalienatus, ἀπηλλοτριωμένος.
Abalieno, ἀπαλλοτριόω, ῶ.
Abalienor, ἀπαλλοτριοῦμαι.
Abamita, ἡ θεία πρὸς πατρὸς μεγάλη.
Abavia, ἀπομάμμη.
Abavunculus, ὁ θεῖος τοῦ προπάππου.
Abavus, ἀπόπαππος, πρόγονος.
Abax, ἄβαξ.
Abbas, ἡγουμενάρχης, ἀρχιμανδρίτης.
Abbatia, ἀββατεία, ἡγουμενεῖον.
Abbatiſſa, ἀρχιμανδρῖτις.
Abbrevio, βραχύνω, ἐπιτέμνω, συντέμνω cum acc. ἀνακεφαλαιόω, ῶ.
Abdicare magiſtratu ſe, ἀπειπεῖν τὴν ἀρχήν.
Abdicatio, ἀποκήρυξις, ἀπόρρησις.
Abdico, as, ἀποδοκιμάζω, ἀποκηρύττω, ἀποποιέομαι.
Abdico, is, ideſt, repudio, .. uſo, ἀπαγορεύω, παραιτέω, ῶ, ἀποτίθεμαι.
Abdite, κρύβδην, κρυφῆ, κρυφίως, λάθρα.
Abditum, κρύφιος τόπος, κρυπτόν.
Abditus, κρυπτός, ἀπόκρυφος, ἐνδόμυχος.
Abdo, is, ere, κρύπτω τινά τι, ἀποκρύπτω, καταδύω.
Abdomen, ἐπιγάστριον, ἦτρον.
Abduco, ἀπάγω, παράγω, διάγω, ἀφίστημι.
Abductus, ἀπαγόμενος.
Abedo, κατεσθίω, ἀποτρώγω.
Abeo, ἀπέρχομαι, ἄπειμι, οἴχομαι εἰς Θρᾴκην.
Aberratio, ἀποπλάνησις, ἀφαμάρτημα.
Aberro, ἁμαρτάνω, ἀφαμαρτάνω, διαμαρτάνω τῆς ὁδοῦ, aberro a via, ἀποτυγχάνω, σφάλλομαι, ἀποπλανάομαι, cum gen.
Aberro paulum, παρολισθαίνω.
Abeſſe, & Abſore, ἀπεῖναι.
parum Abeſſe, μικροῦ δεῖν. multum Abeſſe, πολλοῦ δεῖν.
Abgrego, ἀφορίζω.
Abhinc, ἤδη, ἀπὸ τοῦδε, ἐντεῦθεν, ἐνθένδε.
Abhorreo, μυσάττομαί τι, ἀπαλλάττομαι, ἀποστρέφομαι, δυσχεραίνω.
Abi, ἄπει, ἄπιθι, ἄφερπε, Poet.
Abi in malam rem, φθεῖρε, ἄπερρε, ἄπαγ' ἐς μακαρίαν, ἔρρ' ἐς κόρακας.
Abjecte, ἀπερριμμένως.
Abjectio, ἀποβολή, ἀπόρριψις, ταπείνωσις.
Abiecto, ἀπορρίπτω.
Abiectus, ἀπερριμμένος, καταβεβλημένος, ἄτιμος.
Abiegnus, ἐλάτινος, εἰλάτινος.
Abies, ἐλάτη.
Abietarius, τέκτων ξυλουργός.
Abigo, σοβέω, ῶ, ἀπελαύνω, ἐξελαύνω τινά.
Abigeus, ἀπελάτης.
Abiicio, ἀπορρίπτω, καταβάλλω, ἀποβάλλω, παρωθέω, ῶ, προΐημι, cum acc.
Abiit, pro mortuus eſt, ἀποίχεται, οἴχεται, οἰχόκει.
Abitio, Abitus, ἀπέλασις, ἀναχώρησις, ἀπαλλαγή, ἀποδήλωσις, χώρησις.
Abjudico, ἀποδοκιμάζω, ἀποκρίνω.
Abiungo, ἀποζεύγνυμι, ἀποχωρίζω.

Abjuratio, ἀπομωσία, ἐξωμοσία.
Abjuratum, ἐξομοθέν.
Abjuro, διόμνυμί τι, ἀπομόω, ἀπόμνυμι, ἀπομνύω, ἐξόμνυμι, cum acc.
Ablactatus, ἀπογεγαλακτισμένος.
Ablacto, ἀπογαλακτίζω.
Ablaqueatio, ῥιζοτομία.
Ablaqueo, ῥιζοτομέω, ῶ, ἐξαιροῦμαι, γυμνόω σκαπάνῃ τὰς ῥίζας.
Ablatus, ἀφῃρημένος.
Ablegatio, ἀπόπεμψις, ἀποπομπή.
Ablegatus, ἀπόπεμπτος, ἀπόβλητος.
Ablego, ἀποπέμπω τινά, ἀποστέλλω, διαπέμπομαι τὴν ἐπιστολήν.
Abligurio, καταλιχνεύω, ἐκλείχω, διαλαφύσσω.
Abludo, ἀπᾴδω, ἀπεικάζομαι.
Abluendus, πλυτέος.
Abluo, ἀπονίπτω, κλύζω, πλύνω, ἀπολούω, ἀποπλύνω.
Ablutio, ἔκνιψις, ἀπόνιμμα.
Ablutus, λελουμένος.
Abnegatio, ἀπάρνησις.
Abnego, ἀπαρνέομαι, οῦμαι, ἔξαρνός εἰμι.
Abnocto, ἀπονυκτερεύω.
Abnodo, δεσμοὺς ἐκλύω.
Abnormis, ἄμετρος.
Abnuo & Abnuto, ἀνανεύω τινί, ἀπονεύω, ἀπείπω, ἀρνέομαι, οῦμαι.
Abolendus, ἐξαιρετέος.
Aboleo, ἀφανίζω, ἐξαλείφω, ἀκυρόω, ῶ, ἀμαυρόω, ῶ, ἀπολέω.
Abolere leges, ἀναιρεῖν τοὺς νόμους, λύειν, vel καταλύειν νόμον, ἀποψηφίζεσθαι.
Abolitio, ἀφανισμός, ἀφάνισις.
Abolitus, ἀφανισθείς, ἐξαλειφθείς.
Abominabilis, & Abominandus, βδελυκτός, βδελυρός, μυσαρός, μυσός, ἀποτρόπαιος.
Abominatio, βδέλυγμα, μίασμα, ναυτία, μύσος, προσόχθισμος.
Abominor, βδελύττομαί σε, μυσάττομαι, ἀφοσιόομαι, οῦμαι, προσοχθίζω, ἀποτροπιάζομαι.
Abortior, ἀπογίνομαι. vel Abortio, ἀμβλισκάνω, ἀμβλίσκω, & ἀμβλόω.
Abortire facio, ἀμβλίσκω.
Abortivus, a, um, ἀμβλωθρίδιος, ἐκβόλιμος.
Abortivus partus, ἀμβλωθρίδιον.
Abortus, abortio, ἐκτρωσμός, ἔκτρωμα, ἐξάμβλωσις, ἐξάμβλωμα, ἄμβλωσις.
Abrado, ἀποξύω, ἀποκναίω.
Abraſus, ἀπόξεστος.
Abreptus, ἀναρπαζόμενος, ἀφαρπαζόμενος.
Abripio, ἀναρπάζω, vel ἀφαρπάζω τινά, ἑλκύω, ῶ.
Abrodo, ἀποκναίω, ἀποτρώγω, ἀποκείρω.
Abrogare leges, ἀποχειροτονεῖν νόμους.
Abrogatio, ἀποκύρωσις, ἀκύρωσις, ἀναίρεσις, ἀποχειροτονία.
Abrogo, ἀποκυρόω, ἀκυρόω, ἀναιρέω, ἀποδοκιμάζω, ἀποπαλαιόω.
Abrotonum, ἀβρότονον.
Abrumpere vitam, ἀπορρῆξαι τὸν βίον.
Abrumpo, ἀπορρήγνυμι.
Abrupte, ἀποτόμως.
Abruptio, ἀπόρρηξις, ἀποτομή.
Abruptum, ἀπόκρημνον, ἀπορρὼξ τόπος.
Abruptus, ἀπότομος, ἀποτμήξ, ἀπορρώξ.
Abſcedo, ἀποστρέφω, ἄπειμι ἀπό τινος, ἀφίστημί τινος, ἐξαναχωρέω, ῶ.
Abſceſſio, vel Abſceſſus, ἀπόστημα, ἀπόστασις.
Abſcido, vel Abſcindo, ἀποτέμνω τι, ἀποκόπτω, ἐκκόπτω, δρύπτω, ἀνακείρω.
Abſciſſus, ἀποκοπτός, ἀποκεκομμένος.
Abſcondite, κρυφῆ.
Abſconditus, κρυβείς, ἀποκεκρυμμένος.
non Abſconditus, ἀκατακάλυπτος, ἀπαρακάλυπτος.
Abſcondo, κρύπτω, ἀποκρύπτω τι, ἐγκρυφιάζω, συγκρύπτω, συγκαλύπτω.
Abſconſio, ἀπόκρυψις.
Abſens, ἀπών, ὄντος, ἄδημος, ἀποδημῶν.
Abſentia, ἀπουσία.

Abſento, ἄπειμι.
Abſilio, ἀποπηδάω, ῶ.
Abſimilis, ἀνόμοιος, ἀφόμοιος, ἀπεοικώς.
Abſinthium, ἀψίνθιον.
Abſinthium marinum, σέριφον, σερίφιον.
Abſiſto, ἀφίστημι, vel ἀποστατέω, ῶ τινος.
Abſolvere, pro perficere, ἀποτελεῖν τι, ἀπεργάζεσθαι, διαπράττειν, τελεῖν, κατασκευάζεσθαι.
Abſolvere creditorem, ideſt, ei ſatisfacere, διαλύειν τὸ χρέος, ἀπαλλάττειν.
Abſolvo, ἀπολύω τινὰ, ἀπογινώσκω τοῦ ἐγκλήματος, ἀφίημι, ἀποψηφίζομαι.
Abſolute, ideſt, perfecte, τελέως, ἁπλῶς, ἐντελῶς.
Abſolutio, ἀπόλυσις.
Abſolutorius, ἀπολυτικός.
Abſolutus, ἀπολυτος, ἀνεθείς, ἄφετος.
Abſolutus, ideſt, perfectus, ἀποτελεσθείς, ἀποτελής, τέλειος, ἀπαρτικός, ἐντελής.
Abſolutus omnibus partibus, ἀπαρτισθείς, κατὰ πάντα τέλειος.
Abſono, ἀπᾴδω.
Abſonus, ἀπηχής, ἀπῳδός, ἄρρυθμος, κακοηχής, & κακόηχος, παραπλήξ, ἐκμελής.
Abſorbeo, καταπίνω, ἀπομύζω, ῥοφέω.
Abſorbitio, ῥόφημα, ῥόφησις.
Abſque, ἔξω, cum gen. ἄνευ, & χωρίς, δίχα.
Abſtemius, ἄοινος, ἀγευστος, ἄβρομος.
Abſtergendi vim habens, σμηκτικός, ῥυπτικός.
Abſtergo, & Abſtergeo, ἀποσπογγίζω, & ἀποσμήχω, ἀποψάω, ἀποτρίβω, ἀπομοργνύω & μι, ἀπομάττω, σμάω.
Abſterreo, ἀποτρέπω τινὰ, ἐκφοβέω, ῶ, ἀποσοβέω.
Abſterſio, ἀπόμαξις, ἔκνιψις.
Abſtineo, ἀπαλλάττομαι, & ἀπέχομαί τινος, ἀπείργω, ἀφίσταμαι, ἐξίσταμαι, ἀφεστήκω.
Abſtinens, ἀπεχόμενος, ἐγκρατής, ἀποστάς.
Abſtinenter, ἐγκρατῶς.
Abſtinentia, ἀποχή, ἐγκράτεια.
Abſto, ἀφίσταμαι.
Abſtractum, τὸ ἀποκεχωρισμένον.
Abſtractus, ἀφαιρετός, ἀποκεχωρισμένος.
Abſtraho, ἀποχωρίζω, διασπάω, ῶ, ἀπάγω, ἀφέλκω.
Abſtrudo, ἀπωθέω, ἀποκρύπτω.
Abſtruſus, ἀπόκρυφος, κρυφαῖος.
Abſit, ὃ γὰρ δή, μὴ γένοιτο, μὴ δῷτε, μὴ συμβαίνῃ.
Abſum, ἄπειμι, ἀπολείπω, ἀποδέω.
Abſumedo, ἀνάλωμα, δαπάνη.
Abſumo, δαπανῶ, ἀποδαπανῶ, ἀποξύω, ἀναλίσκω, διαφθείρω, κατέδω.
Abſurde, ἀτόπως.
Abſurditas, & Abſurdum, ἄτοπον, ἀτοπία, ἄχαρι, ἀλλόκοτον, εὐηθές.
Abſurdus, ἄλογος, ἄτοπος, ἄδοξος.
Abundans, ἄφθονος, λαβρός, δαψιλής, περιττεύων.
Abundanter, & Abunde, ἐξαρκούντως, διαρκῶς, λιπαρῶς, ἅδην, περισσῶς.
Abundantia, ἀπορία, ἀφθονία, περισσεία, δαψίλεια.
Abundo, ἀφθονέω, & ομαι, εὐπορέω, ῶ, περισσεύω τινός, γέμω, δαψιλεύομαι.
Abvolo, ἀφίπτημι, vel ἀφίπταμαι.
Abuſive, καταχρηστικῶς.
Abuſivus, καταχρηστικός, ἄχρηστος.
Abuſus, κατάχρησις, ἀπόχρησις.
Abutor, καταχράομαι, χρῶμαί τινι, ἀποχράομαι, χρῶμαί τινι κακῶς, vel ἀπερισκέπτως.
Abyſſus, ἄβυσσος.

A C.

Ac, καὶ, ὡς.
Academia, Ἀκαδημία.
Accedere ſententiæ, συγκατατίθεσθαί τινι.
Accedit ad hæc, ἐπιγίνεται τούτοις.
Accedo, προσβαίνω τινὶ, παραγίνομαι, προσέρχομαί τινι, συνεγγίζω.
Acceleratio, ἔπειξις, ταχεῖα σπουδή.
Accelero, σπεύδω, ἐπιταχύνω, ἐγκονέω, ῶ, κατασπεύδω.
Accendo, ἀνακαίω τι, ἅπτω, ἀνάπτω, διαπυρόω, καίω, κατατίμπρημι.
Accenſus, ἡμμένος, ἀνημμένος, θαλυσσόμενος, πεφορμένος.
Accentus, προσῳδία.
Acceptio, λῆψις, πρόσληψις.
Accepto, λαμβάνω, προσδέχομαι, ὑποδέχομαι.
Acceptum habeo, χαίρω τινὶ, vel ἐπί τινι.
Acceptum fero, προσλογίζομαι, ἀνατίθημί σοι τι, ἀφίημι, ἀποχωρῶ.
Acceptus, δεκτός, ἀρεστός, ἀσμενιστός, καταθύμιος, εὐπρόσδεκτος, προσληφθείς.
Accerſitor, ὁ κλήτωρ, κλητήρ.
Accerſitus, a, um, προσκληθείς, μετακληθείς.
Accerſo, καταγγέλλω, ῶ, μετακαλέω, ῶ, μεταπέμπω, προσπέμπω τινί.

Accerſo aliquem crimine conjurationis, ἐπαγγέλλω τὴν συνωμοσίαν τινί.
Acceſſio, ἐπιδοχή, πρόσθεσις, προσθήκη, ἐπίκτησις, αὔξησις.
Acceſſu difficilis, δυσέμβατος, δυσέμβολος.
Acceſſu facilis, ἐπίδρομος, εὐπρόσιτος.
Acceſſus, ἄφιξις, ἐμβολή, ἐπέλευσις, πρόσοδος.
Accidens, σύμπτωμα, συμβεβηκός.
Accidit, συμβαίνει μοι, ἐνδέχεται, συμπίπτει, καθήκει, & active, τύχω.
Accido, συμπίπτω, προσυγχάνω.
Accido, συγκόπτω, ἐκκόπτω.
Accieo, μεταπέμπω τινὰ, ἐπικαλέομαι.
Accingo, περιζώννυμι, διαζώννυμι, διασκευάζω, ἑτοιμάζω.
Accino, προσᾴδω, vel παραψάλλω τινὶ, κελαδέω, ῶ.
Accio, προσκαλέω, vel μετακαλέω, ῶ τινα.
Accipio, λαμβάνω, παραλαμβάνω, δέχομαι, & ἀποδέχομαι.
Accipiter, ἱέραξ, ἴρηξ, κίρκος, ἀστερίας.
Accipitrarius, ἱερακοτρόφος.
Accitus, a, um, προσκληθείς, μετακληθείς.
Accitus, us, ui, μετάκλησις, πρόσκλησις.
Acclamatio, ἐπικραυγή, ἐπιφώνημα, ἐπιβόημα.
Acclamito, προσφωνέω, ῶ, ἐπαναβοάω, ῶ.
Acclamo, ἐπικράζω, ἐπαναβοάω, ῶ, ἐπιφωνέω, ῶ, ἐπιάχω, εὐφημέω, ῶ.
Acclinis, & Acclinus, ἐπικλινής, προσκλινής.
Acclino, ἐπικλίνω, προσκλίνω.
Acclivis, & Acclivus, ἀμφίκυρτος, ἀνωφερής, ἀνάντης, ἐπάντης, παράντης, πρόσαντης.
Acclivitas, ἀνωφέρεια.
Accola, πάροικος, περίοικος.
Accolo, παροικέω, ῶ, & προσοικέω, ῶ τινι.
Accommodate, ἐπιτηδείως, ἱκανῶς, λυσιτελῶς.
Accommodatio, ἐπιτηδειότης, ἐφαρμογή, προσοικείωσις.
Accommodatus, & Accommodus, ἐπιτήδειος, ἱκανός, λυσιτελής, οἰκεῖος.
Accommodo, ἁρμόζω, vel προσαρμόζω, vel ἐφαρμόζω τινί τι, συμβιβάζω.
Accrementum, & Accretio, ἐπαύξησις, ἐπίδοσις.
Accreſco, ἐπαυξάνομαι, συναύξομαι, ἐπιγίνομαι, προσφύομαι, ἐπιδίδωμι.
Accubatio, & Accubitus, ἀνάκλισις, κατάκλισις, λοχεία.
Accubitorium, ἀνακλιντήριον.
Accubo, & Accumbo, παράκειμαί τινι, κατακλίνω, παρακατακλίνομαι, ἀνάκειμαι.
Accudo, κόπτω, τυπόω, ῶ.
Accumbo, κατακλίνω, κατακλίνομαι, ἀνάκειμαι, ἀναπίπτω.
Accumulate, σωρηδόν, πυκνῶς.
Accumulatio, ἐπισώρευσις, συνάθροισμα, νῆσις.
Accumulatus, νητός, νενημένος.
Accumulo, ἀθροίζω, συνάγω, ἐπισωρεύω, κατασωρεύω, cum accuſ. συμφορέω, ῶ.
Accurate, ἐπιμελῶς, ἀκριβῶς, λιπαρῶς, & λιπαρέως, περιέργως.
Accurate perſequi, ἀκριβολογεῖσθαί τι, & ὑπέρ τινος, & περί τινος.
Accuratio, ἐπιμέλεια.
Accuratus, ἐπιμελής, ἀκριβής, λιπαρός, & paſſ. ἐπιμεληθείς.
Accuro, ἐπιμελοῦμαι, ἐξακριβόω, ῶ.
Accurro, ἐπιτρέχω, προστρέχω, ἐπιθέω.
Accurſus, προσδρομή.
Accuſabilis, αἰτιατός, ἐλεγκτός, ἐπίμεμπτος.
Accuſare falſo, συκοφαντεῖν τινα, ψευδῶς κατηγορεῖν τινα φόνου, vel τοῦ φόνου, de cæde aliquem.
Accuſari, δίκην ἔχειν, κρίνεσθαι, γίνεσθαι ἐν αἰτίᾳ, ἐν αἰτίαις εἶναι, κατηγορεῖσθαι.
Accuſatio, ἔγκλημα, κατηγορία, αἰτίασις, γραφή.
Accuſatio, ideſt, conqueſtio, κατάμεμψις, λαβή, μῦνα, ὑπαίτιον.
Accuſator, κατήγορος, διώκων, κρίνων, χαφέμενος, ἀφθονῶν.
Accuſatorie, ἐπιμεμπτικῶς, κατηγορικῶς.
Accuſatorius, ἐπιμεμπτικός, κατηγορικός.
Accuſatus, ἐγκληθείς, κεκριμένος.
Accuſo, αἰτιάομαι, ὄμαι σε τινα, κατηγορέω, ῶ τινα φόνου, & τοῦ φόνου, ἐγκαλέω, ῶ, ἐπαιτιάομαι, ῶμαι, μέμφομαι.
Aceo, ideſt, acidus ſum, ὀξίζω, ὀξύνω.
Acer, eris, arbor, σφένδαμνος, ἡ.
Acer, acris, ὀξύς, δριμύς, ἄξεστος.
Acerbe, πικρῶς, στρυφνῶς, χαλεπῶς, δεινῶς, τραχέως.
Acerbitas, κότος, πικρία, ὀξύτης, στρυφνότης.
Acerbo, ideſt, acerbum reddo, πικραίνω, τραχύνω.
Acerbum, ὀμφάκιον.
Acerbus, πικρός, σφοδρός, ἀηδής, στρυφνός.
Aceroſus, ideſt, paleis plenus, ἀχυρώδης.
Acerra, θυμιατήριον.
Acerrimus viſus, ὀξυτάτη ὄψις.
Acerrimus viſu, ὀξυωπέστατος, ὀξυδερκέστατος.
Acervatio, σώρευσις.
Acervatim, σωρηδόν, ἀθρόως.

Acervo, as, σωρεύω.
Acervus, σωρός, ὄγκος, θημων, θὶν, & θὶς, ὁ καὶ ἡ.
Aceſco, ὀξύνομαι, & ὀξύνω, ὀξύζω.
Acetabulum, ὀξύβαφον, ἐμβάφιον, κοτύλη.
Acetum, ὄξος, εος, τό. ὀξάλμη.
Achates, gemmæ nomen, ἀχάτης.
Acheron, fluvius infernalis, ἀχέρων.
Acicula, ἀκεστήριον, βελόνη, περόνη.
Aciditas, ὀξύτης, στρυφνότης.
Acidulus, ὕποξυς, ὀξώδης.
Acidum reddo, ὀξύνω.
Acidus, ὀξύς, εῖα, ύ. ὀξηρὸς, ὁ.
Aciem inſtruere, παρατάττειν, ἐκτάττειν, παρατάττειν δύναμιν. παράταξιν ποιεῖν.
Acies falcis, & gladii, ἀκή, ἀκίς, αἰχμή, ἀκμή, ἀκωκή, ὀξύτης, ἀκόνη.
Acies exercitus, παράταξις, στίξ, τάγμα.
Acies oculorum, γλήνη, βλέμμα, κόρη, ὀξυδερκές.
Acinus, & Acinum, ῥάξ, γός, ὁ καὶ ἡ, ῥώξ.
Acipenſer, piſcis, ἔλλοψ, ὀνίσκος.
Aconitum, herbæ genus, ἀκόνιτον.
Acor, ὀξύτης, στρυφνότης.
Acquieſco, στέργω, ἐφησυχάζω, ἀρέσκομαι, ἀναπαύομαι, ἐπαναπαύομαι, ἀρκοῦμαι.
Aquieſco rebus, συμφέρομαι τοῖς παροῦσι, στέργω τὰ ὄντα, ἀρκοῦμαι τοῖς δε, ἀναπαύομαι τούτοις, ἐμμένω τοῖς καθεστηκόσι.
Acquiro, κτάομαι, ἐπιτυγχάνω, κτάομαι, περιποιέομαι.
Acredula, ideſt, luſcinia, ἀηδὼν, ἀηδὼ, φιλομήλη.
Acrimonia, ὀξύτης, δριμύτης, σφοδρότης, στρυφνότης, πικρία.
Acris, acre, ὀξύς, δριμύς, ἄκρατος.
Acris iræ, ὀξύθυμος, ὀξυθυμίας, ὁ.
Acriter, πικρῶς, ὀξέως, δριμὺ, δριμέως, σφόδρα, ἐντόνως.
Acritudo, πικρία, ὀξύτης, δριμύτης, σφοδρότης.
Acta, æ, ideſt, littus, ἀκτή.
Acta, orum, πράξεις.
Actio, & Actus, πρᾶξις, ἐνέργεια, δρᾶσις.
Actio, ideſt, accuſatio, κατηγορία, ἔγκλημα, αἰτία.
Actionem intendere, ἀγωνίζεσθαι, δίκην εἰσάγειν, λαχεῖν δίκην τινὶ τῆς κατηγορίας, injuriarum.
Actito, ἐνεργέω, ῶ, πραγματεύομαι.
Active, ἐνεργητικῶς, πρακτικῶς.
Activus, ἐνεργητικός, δραστικός, ἐνεργής.
Actor, ποιητής, πράττων, δραστήρ.
Actor, ideſt, accuſator, κατήγορος, διώκων.
Actor, ideſt, patronus, συνήγορος.
Actor, ideſt, hiſtrio, ὑποκριτής.
Actuarium, ideſt, oneraria navis, ὁλκάς, εἶδος, ἡ.
Actum eſt, ideſt, periit, πέπρακται, οἴχεται.
Actus, a, um, πεπραγμένος, πραχθείς.
In ipſo Actu, ἐπ' αὐτοφώρῳ.
Actutum, αὐτίκα, παραχρῆμα.
Acuens viſum, ὀξυωπής, ὁ καὶ ἡ.
Aculeatus, ἀκανθώδης, ἔγκεντρος, κωνωπής.
Aculeos in animis relinquere, τὰ κέντρα ἐγκαταλείπειν τοῖς ἀκροωμένοις.
Aculeus, κέντρον, ἄκανθα, ἐγκεντρίς.
Acumen, δεινότης, ὀξύτης.
Acumen auditus, ὀξυηκοΐα.
Acumen ingenii, ἀγχίνοια, σύνεσις.
Acuminatus, κωνωπής, ὀξυπής.
Acumino, ὀξύνω.
Acuo, ὀξύνω, θήγω, θηγάνω, ἀκονάω.
Acupictores, πολυκέσται, φρυγίωνες.
Acu-pictus, κεστός, πολύκεστος.
Acu-pingere, βελόναις ποικίλλειν.
Acus, eris, ἄχυρον, ἀθήρ, σκύβαλον.
Acus, us, ἀκέστρα, βελόνη, ῥαφίς.
Acute, ὀξὺ, ὀξέως, λιγέως.
Acute vociferans, ὀξυβόας, ὁ καὶ ἡ.
Acute videns, ὀξυδερκής, ὁ καὶ ἡ, ὀξυωπίας, & ὀξυώπης, ὁ.

A D.

Ad, παρὰ, πρὸς, εἰς, & ἐς, cum acc. κατὰ, & Att. ὡς.
Adactio, βίασις, ἐπαγωγή.
Adactus, ἐπακτὸς, βιασθεὶς, εἰσαχθεὶς, ἀναγκασθείς.
Adamuſſim, ἀκριβῶς, κατ' ἀκρίβειαν, πρὸς σταθμήν.
Adæquatio, ἀνίσωσις, παρίσωσις.
Adæque, ἐπίσης.
Adæquo, ἀνισόω, ῶ, ἀπαρτίζω, ἐπαθροίζω.
Adaggero, ἐπισωρεύω.
Adagium, & Adagio, παροιμία, ἔπος, λόγος.
Adamantinus, ἀδαμάντινος.
Adamas, ἀδάμας.
Adamo, ὑπερφιλέω, ῶ τινα, ἀγαπάω, ῶ.
Adaperio, ἀνοίγω, παρανοίγω.
Adapertilis, & Adapertus, ἀνοιγόμενος, ἀνοικτός.
Adapto, ἁρμόζω τί τινι, ἐφαρμόζω, διαπήγνυμι.
Adaquo, ποτίζω τινὰ, ὑδρεύω.
Adauctus, us, ui, ἐπαύξησις.
Adaugeo, ἐπαυξάνω, αὐξάνω.
Adbibo, ἐπιπίνω, cum gen. vel acc.
Adblandior, παραινέω, ῶ, ὑποσαίνω, ὑποκαίω.
Adcreſco, ἐπιγίνομαι, ἐπιφύομαι.
Addenſo, πυκνόω, ῶ.
Ad dexteram, ad ſiniſtram, ἐπὶ δεξιᾷ, ἐπ' ἀριστερᾷ.
Addico, ideſt, vendo, ἀπεμπολέω, ῶ, καταπιπράσκομαι τι, ἀποκηρύττω.
Addico, ideſt, pronuntio, ἐπαγγέλλω, ἀποκηρύττω.
Addico, ideſt, condemno, καταδικάζω.
Addictio, ideſt condemnatio, καταδίκη.
Addictus ſum, ἀφιερόω, ῶ τινι, δουλεύω, cum dat.
Addiſco, ideſt, bene diſco, προσμανθάνω, προσλαμβάνω τι ταῖς ἐπιστήμαις.
Additamentum, ἐπίβλημα, προσθήκη.
Additio, πρόσθεσις, προσθήκη.
Additus, a, um, πρόσθετος, προστεθειμένος.
Addo, ἐπιτίθημι, vel προστίθημί τί τινι, ἐπιβάλλω τι, προσδίδωμι, συνάπτω τι πρός τι.
Addoceo, προσδιδάσκω.
Addubito, ἀμφισβητέω, ῶ περί τινος, διαπορέω, ῶ, ἐνδοιάζω, ἀμφιβάλλω, ὑποπτεύω.
Adducere in ſuſpicionem, ἄγειν τινὰ εἰς ὑποψίαν.
Adduco, ἀνάγω, διάγω, ἐνάγω, ἐπάγω, παράγω, προσάγω, ὑπάγω τι εἴς τι.
Adducor, ἀνάγομαι, προσάγομαι, cum acc. προΐεμαι, cum inf.
Adductio, ἀναγωγή, παραγωγή, συναγωγή.
Adductus, ἀναγόμενος, παραγόμενος.
Adductus donis, πεισθεὶς ὑπὸ δωρεᾶς.
Adduplico, διπλόω, ῶ, ἐπιδιπλασιάζω.
Adedo, καταφάγω.
Ademptio, ἀφαίρεσις.
Ademptus, ἀφαιρεθείς.
Adeo, ideſt, uſque eo, οὕτως, ὡς.
Adeo ut, τοσοῦτον ὥστε, cum ind. vel inf.
Adeo, ideſt, accedo, ἐπιβαίνω, προσέρχομαί τινι, ἀφικνέομαι, ἐπεῖμι, ἐφοδεύω.
Adeo, ideſt, adorior, ſeu aggredior, ἐπιχειρέω, ῶ τινι, ἅπτομαί τινος.
Adeo hereditatem, εἰς τὰ κτήματα πορεύομαι, ἐμβατεύω εἰς τὴν κληρονομίαν.
Adeps, στέαρ, πιμελή, ὀξύγγιον, ἄλειφαρ, στέατος.
Adeptio, ἐπιτυχία, ἐπίτευξις, ἀπόλαυσις.
Adeptus, ἐπιτυχών.
Adequito, ideſt, equitando propius accedo, προσιππάζω, προσιππεύω.
Adeſdum, δεῦρο, δεῦτε, ἴθι δή, ἴθι νῦν.
Adeundum eſt, παριτητέον ἐστί, δίκαιον παριέναι.
Adfero, ἐπιφέρω, προσφέρω, παρέχω, κομίζω τι, παρασκευάζω, cum acc.
Ad hæc, ἅμα δὲ καὶ εἰς ταῦτα, πρὸς τούτοις, ἐπὶ τούτῳ, προσέτι.
Adhæreo, προσέχομαι, vel περιέχομαι, προσκολλάομαι, ῶμαι, συνάπτομαι.
Adhæſio, προσκόλλησις.
Adhalo, προσπνέω, προσερεύγω.
Adhibeo, ἀπονέμω, vel διανέμω τι, προσέχω, προσφέρω, παραλαμβάνω.
Adhibeo curam, & diligentiam, ἔχω, vel ποιέω, ῶ ἐπιμέλειάν τινος.
Adhibeo in conſilium, παρακαλέω, ῶ σε εἰς συμβουλήν, vel συμβουλεύομαί τινι.
Adhibeo mentem, προσέχω τινὶ, vel προσέχω τὸν νοῦν τινι.
Adhinnio, προσχρεμετίζω.
Adhortatio, διακελευσμός, ἐγκέλευσμα, ἐγκέλευσις, παραίνεσις, προτροπή, παράκλησις.
Adhortator, παρακλήτωρ, προτρέπων, παραινέτης, ἐρεθιστής, ἐγκελευστής.
Adhortatorius, παρακελευστικός.
Adhortor, ἐπιβοάω, ῶ σε, προτρέπω τινὰ εἰς vel ἐπ' ἀρετήν, παρακαλέω, ῶ, ὀξύνω.
Adhuc, μέχρι τοῦτο, μέχρι νῦν, προσέτι.
Adhuc hodie, ἔτι καὶ νῦν.
Adjaceo, παράκειμαι, vel πρόσκειμαί τινι.
Adjectio, & Adjectus, us, ui, ἐπίθεσις, προσβολή, ἐπίβλημα.
Adjectitius, ἐπίθετος, παραβλητικός.
Adjectus, a, um, ἐπίθετος, πρόσθετος, ἐπιβεβλημένος, προσβεβλημένος.
Adigo, ideſt, adduco, προσάγω, εἰσάγω.
Adigo, ideſt, cogo, ἀναγκάζω, βιάζομαί τινα, παρίσταμαί τινα εἴς τι.
Adjicio, ἐπιβάλλω τι, προσεμβάλλω τινὶ, προστίθημι, παραζεύγνυμι.
Adjicio animum rei, vel ad rem, περιέχομαί τινι, ἐπέχω τινὶ τὴν γνώμην, vel τὸν νοῦν.
Adjicio oculos in aliquid, ἐπέχω ὀφθαλμούς τινι.
Adimo, παρέλω, ἀφαιρέω, ῶ, vel ἐξαιρέω, ῶ τί τινος, vel τινά τι, παραιρέω, ῶ τι.
Adimpleo, ἐπιπληρόω, ῶ, vel προσαναπληρόω, ῶ τι, ἀναπλέω, ῶ.

Adinvenio, ἀνευρίσκω, ἐφευρίσκω, παρευρίσκω, προσευρίσκω τινί τι.
Adinventio, παρεύρεσις, ἐξεύρεσις, ἐπιτέχνησις, ἐπινόημα.
Adipalis, στεατικός.
Adipatus & Adipoſus, στεατώδης, & στεώδης, πιμελώδης.
Adipiſcor, προσλαμβάνω, τυγχάνω τινός, ἐπιτυγχάνω, προσκτάομαι, ῶμαι, cum gen.
Aditio, & Aditus, εἴσοδος, πρόσοδος, δίοδος, ἐπίβασις, ἄφιξις.
Aditu difficilis, ἀπρόσιτος, δυσπρόσοδος.
Aditu facilis, εὐπρόσοδος, εὐπρόσιτος.
Adjudico, ἐπιδικάζω, ἐπικρίνω, ψηφίζομαί τινι.
Adjumento eſſe alicui, εἶναί τινι βοηθὸν, συναγωνιστὴν, συνεργὸν, ἐπίκουρον.
Adjumentum, βοήθεια, βοήθημα, ἐπικουρία.
Adjunctio, ἐπίζευξις, ἐπίθεσις, πρόσθεσις.
Adjungo, παραζεύγνυμι, προστίθημι, προσάπτω, προσαρμόττω τινί τι.
Adjuro, ὁρκίζω, ἐξορκίζω, ἐπορκίζω τινὰ, ὁρκόω, ῶ, ἐπορκόω, ῶ, ἐπομνύω, ῶ.
Adjuto, προσβοηθέω, ῶ.
Adjutor, & Adjutrix, βοηθός, ἀμύντωρ, ἐπίκουρος, συνεργός, ἀλκτήρ, ἀλεξήτηρ.
Adjutorium, βοήθεια, βοήθημα, ἐπικουρία.
Adjuvator, & Adjuvatrix, βοηθός, ἀμύντωρ.
Adjuvo, βοηθέω, ῶ, cum dat. ἀμύνω, ὀφελέω, ἐπικουρέω, ῶ, ἐπωφελέω, ῶ, συνωφελέω, ῶ.
Adjuvo te, συνάπτομαί σοι τῷ πόνῳ, συναίρομαί σοι τοῦ πόνου, ὠφελέω, ῶ τινι.
Adlaboro, ταλαιπωρέω, ῶ.
Admetior, ἐπιμετρέω, ῶ, προσμετρέω, ῶ.
Adminiculor, ὑπερείδω, στηρίζω, ὑποστηρίζω, βοηθέω, ῶ, χαρακίζω.
Adminiculum, χάραξ, χαράκιον, ἔρεισμα, στήριγμα, βοήθεια, βοήθημα, ἐπικουρία.
Adminiſter, ὑπηρέτης, διάκονος.
Adminiſtra, ὑπηρέτις.
Adminiſtratio, διοίκησις, διακονία, ὑπηρεσία.
Adminiſtrator, διοικητής, ὑπηρέτης.
Adminiſtro, διοικέω, ῶ, ὑπηρετέω, ῶ, ἀναφιλέω, ῶ, & καταδιαιτάω cum acc. διατίθημι τὰ κοινὰ τῆς πόλεως, διὰ χειρὸς ἔχω τὴν πόλιν.
Adminiſtro male, ἐκδιαιτάω, ῶ τινος, παραδιοικέω, ῶ τι.
Adminiſtro ſacramenta, μυστήρια διαμερίζω.
Admirabilis, θαυμαστός, θαυμαστέος.
Admirabiliter, θαυμασίως, θαυμαστῶς, ἐκπλαγῶς, ἀγαμένως.
Admirandus, θαυμάσιος, θαυμαστέος, ἀξιόκιμος, ἀγαστός.
Admiratio, θαῦμα, θαυμασμὸς, θάμβος, θέλγημα, θαυματοποιΐα.
Admirationi ſum, θαυμάζομαι κατά τι, ἐκπλήττομαι.
Admirator, θαυμαστὴς, ἀγαστὴς, θαλητήρ.
Admiror, θαυμάζω τινὰ τῆς σοφίας, vel ἐπὶ σοφίᾳ, ἐπιθαυμάζω, ἄγαμαι, ἐπάγαμαι.
Admiſceo, ἐπιμίγνυμί τινι, παραπλέκω.
Admiſſarium admitto, ὀχεύω.
Admiſſarius, ſc. equus, ὀχευτὴς, ὀχεῖος, ἀναβάτης, θορός.
Admiſſio, εἰσδοχὴ, εἰσαγωγὴ, συγχώρησις.
Admiſſum, ſc. ſcelus, πλημμέλεια.
Admiſſus, προσδεχθείς.
Admiſtus, ἐπίμικτος, πρόσμικτος.
Admitto, ἄγομαι εἰς, προσδέχομαι cum acc. ἐφίημι, παρίημι εἴς τι, προσάγω.
Admitto flagitium, δεινὸν, vel αἰσχρόν τι ποιέω, ῶ, vel ἐργάζομαι, πλημμελέω, ῶ τι.
Admodum, ἀπαρτὶ, δεινῶς, ἱκανῶς, κομιδῇ, πάνυ.
Admolior, ἐπιχειρέω, ῶ.
Admoneo, παρακαλέω, ῶ τινα ἐπί τι, παραινέω, ῶ cum dat. νουθετέω, ῶ.
Admonitio, νουθεσία, νουθέτησις, νουθέτημα, παραίνεσις, ἀνάμνησις, ὑπόμνησις.
Admonitor, παραινέτης, νουθέτης.
Admonitorius, παραινετικός.
Admonitus, παραινούμενος, παραινεθείς.
Admordeo, ἐπιδάκνω, καταδάκνω.
Admotio, & Admotus, us, ui, πρόσαψις, πρόσθεσις.
Admotus, a, um, προσπελασθείς.
Admoveo, προστίθημί τι πρός τι, προσβάλλω τί τινι, ἐφαρμόζω, προσάγω.
Admoveo manum, προσάγω, vel παραβάλλω, vel προσβάλλω τινὶ τὴν χεῖρα.
Admugio, ἐπιμυκάομαι, ῶμαι.
Admurmuro, ἐπιμορμύρω, προσμορμυρίζω.
Admutilo, κολοβόω, ῶ.
Adnaſcor, ἐπιφύομαι, παραφύομαι, προσφύομαι.
Adnatatio, πρόσνηξις.
Adnato, & Adno, ἐπινήχομαι, vel παρανήχομαι, vel προσνήχομαί τινι.
Adnavigatio, ἀπόπλοος, ἐπίπλοος.
Adnavigo, εἰσπλέω, προσπλέω, ἐπιπλέω.
Adnecto, ἐπιπλέκω.
Adnicto, ὀφθαλμιάω, ῶ, ἐποφθαλμιάω, ῶ, σπαρδαμύσσω, ττω.
Adnitor, πειράομαι, ῶμαι.
Adnixus, πειραθείς.
Adnominatio, παρονομασία.
Adnomino, παρονομάζω, προσονομάζω.
Adoleo, θυμιάω, ῶ, καίω, act. θειόω, ῶ, κνισάω, ῶ, καθαγίζω.
Adoleſcens, μεῖραξ, νεανίας, ἀκμαῖος, ἔφηβος, νέος, ἀμφῆλιξ.
Adoleſcentia, νεότης, ἥβη, ἐφηβεία.
ab Adoleſcentia, ἐκ μειρακίου.
Adoleſcentior, & Adoleſcenturio, νεανιεύομαι, μειρακιεύομαι, μειρακεύομαι.
Adoleſcentula, νεᾶνις, μειρακύλλιον, μειρακίσκη, παιδισκάριον.
Adoleſcentulus, μειράκιον, μειρακίσκος, νεανίσκος.
Adoleſco, ἀκμάζω, ἡβάζω, μειρακεύομαι, μειρακιόομαι, οῦμαι, μειρακίζομαι, αὐξάνομαι.
Adoperio, καλύπτω, ἐπικαλύπτω, ἀποκρύπτω, συνεπικρύπτω.
Adoptatio, υἱοθεσία, εἰσποίησις.
Adoptatitius, Adoptivus, & Adoptitius, ποιητὸς υἱὸς, υἱὸς θετὸς, υἱόθετος, εἰσποιητός.
Adoptator, υἱοθετῶν, ῶν.
Adoptio, υἱοθεσία, θέσις, ποίησις, εἰσποίησις.
Adopto, υἱοθετέω, ῶ, υἱοποιέω, ῶ, υἱόω, ῶ, εἰσποιέω, ῶ, τεκνοποιέω, ῶ, παῖδα τίθημι.
Ador, ζέα, χόνδρος.
Adoratio, προσκύνησις, σέβας.
Adordior, ἄρχομαι, ἐπάρχομαι, ἐπιχειρέω, ῶ.
Adorior, iris, vel eris, ἐπιχειρέω, ῶ τινι, vel πρός τινα, ἐπέρχομαί τινα, εἰσβάλλω.
Adornatio, διακόσμησις, συσκευασία.
Adorno, ἐπικοσμέω, ῶ, κοσμέω, εὐσκευάζω, διασκευάζω, παρασκευάζω.
Adorno convivium, συγκροτέω, ῶ συμπόσιον.
Adoro, προσκυνέω, ῶ τῷ Θεῷ, & τὸν Θεὸν, προσεύχομαι.
Adorſus, ἐπιθέμενος, κατα{ρ}ξάμενος.
Adprecor, προσεύχομαι.
Adrado, ἐπιξέω, ἐπιξύω.
Adraſus, ἐπίξεστος.
Adrepo, προσέρπω σοι, ἐφερπύζω ἐπί τινα.
Adſciſco, προσαιρέομαι, οῦμαι ἐμαυτῷ τι, ἀπάγομαί μοι δουλείαν, ἐπισπάομαι.
Adſcribo, ὑπογράφω, ἐγγράφω.
Adſcriptus in tribum, προσνεμηθεὶς τῇ φρατρίᾳ.
Adſignifico, προσσημαίνω, σημαίνω.
Adſitus, παρεμφυτος.
Adſpuo, καταπτύω.
Adſtringo, στύφω.
Adſum, ἐγγίζω τινὶ, vel πρός τινα, πάρειμι, παρατυγχάνω, πρόσκειμαι, παραγίνομαι.
Ad ſummam, ὅλως, κεφαλαιωδῶς.
Ad ſummum, τὸ μέγιστον, τὸ πλεῖστον.
Adtexo, παραπλέκω.
Advectio, ἐπαγωγὴ, ἐποχὴ, εἰσκομιδή.
Advectitius, ἐπακτὸς, παρείσακτος.
Advectus, παρακομισθείς.
Adveho, ἐπάγω, ἐποχέω, ῶ, εἰσκομίζω.
Advelo, ἐπικαλύπτω.
Advena, προσήλυτος, πάροικος, ξένος, ἐπηλύτης, ἔπηλυς.
Adveneror, σεβάζομαι, προσκυνέομαι.
Adveniens, ἐπίδημος, ἐπιδήμιος.
Advenio, προσέρχομαι, προσήκω, ἀφικνέομαι, οῦμαι ἐπί τινα, ἐπιβαίνω, παραγίνομαι.
Adventitius, ἐπείσακτος, ἐξωτικὸς, ἔπηλυς.
Advento, προσέρχομαί τινι, ἔπειμι, πελάζομαι, ἀφικνέομαι, οῦμαι πρός τινα.
Adventor, προσήλυτος, πληπιάζων.
Adventus, ἐπέλευσις, ἐπιφάνεια, παρουσία, ἄφιξις, ἐπιδημία, προσέλευσις.
Adverbium, ἐπίρρημα.
Adverſa, τὰ ἐναντία.
Adverſa fortuna, ἀτυχία, δυστυχία.
Adverſa fortuna uti, κακῶς πράττειν, δυστυχεῖν.
Adverſa res, ἀτύχημα, δυσπραξία.
Adverſans, ἐναντιούμενος.
Adverſaria, ἐφημερίδες.
Adverſarius, ἐναντίος, πολέμιος, ἀνταγωνιστὴς, ἀντιστάτης, ἀντιλέγων.
Adverſator, ἀντιστάτης.
Adverſitas, ἐναντίωσις, ἐναντίωμα, ἀντίπραξις.
ex Adverſo, ἀντωπὸν, καταντικρὺ, πάλιν.
Adverſo flumine navigare, ἄνω ποταμοῦ πλέειν.
Adverſor, ἐναντιοῦμαί σοι, ἀντίκειμαι.

Adverſum, ἀτυχὲς, ἐναντίον.
Adverſus, vel Adverſum, præpoſitio, κατὰ, cum gen. πρὸς, ἀντικρὺ.
Adverſum, vel Adverſus, adverb. ἀντικρὺ, ἐναντίον.
Adverſus, ἀντικείμενος.
Advertere animum, ἐφιστάναι τὴν γνώμην, διανοεῖν, προσέχειν τὸν νοῦν, βάλλεσθαι εἰς νοῦν.
Adveſperaſcit, ἑσπεράζει, ἑσπέρα γίνεται, πρὸς ἑσπέραν ἐστὶ, κέκλικεν ἡ ἡμέρα.
Advigilo, ἀγρυπνέω, ῶ τὰς νύκτας, ἐπεγρηγορέω, ῶ, & pro incumbo, ſeu operam do, προσέχω τινὶ τὸν νοῦν, σπουδάζω.
Adulatio, κολακεία, θωπεία.
Adulator, κόλαξ, θώψ.
Adulatorius, κολακευτικὸς, θωπευτικός.
Adulatrix, κολακὶς, κολακεύτρια.
Adulor, κολακεύω τινὶ, & τινὰ, θωπεύω.
Adulter, μοιχὸς, μοιχὸς, μοιχὸς, πόρνος.
Adultera, μοιχαλὶς, μοιχὰς, μοιχὰς, μοιχαλίς.
Adulterina moneta, κίβδηλον νόμισμα, ἀδόκιμον, παράσημον ἀργύριον.
Adulterium, μοιχεία, μοιχοσύνη, κιβδήλευμα.
Adulterinus, κίβδηλος, μοιχικὸς, μοίχιος.
Adultero, vel Adulteror, μοιχάομαι, μοιχάζω, καπηλεύω, κιβδηλεύω, ῶ, διαφθείρω τινὸς γυναῖκα.
Adultero, id eſt, rem ſinceram corrumpo, κιβδηλεύω.
Adultero monetam, παρακόπτω, παραχαράττω, παραθυμαίνω.
Adultus, ἀνδρωθεὶς, τέλειος, ἀκμαῖος.
Adultus puer, ἀρτίπαις.
Adumbratim, σκιερῶς.
Adumbratio, σκίασμα, σκιαγραφία, ἐπισκιασμός.
Adumbratus, ἐπίσκιος.
Adumbro, σκιάζω, σκιάζω, ἐπισκιάζω.
Aduncitas, καμπυλότης.
Adunco, ideſt, aduncum reddo, ἐπικάμπτω.
Adunco naſo, γρυπὸς, ἐπίγρυπος.
Aduncus, καμπύλος, γαμψὸς, ἐπικαμπής.
Ad unguem, δι' ὄνυχος.
Aduno, ἑνόω, ῶ.
Advocatio, συνηγορία, παράκλησις.
Advocatus, συνήγορος, παράκλητος.
Advoco, προσκαλέω, ῶ, & προσκαλέομαι, οῦμαι, cum acc. μεταπέμπω.
Advolatio, vel Advolatus, προσπτῆσις, ἐπίπτησις.
Advolo, προσπέτομαι, ἐπιπτάω, ῶ.
Advolvo, προσκυλίω.
Advolvor genibus, προσπίπτω πρὸς γόνατα, λιπαρέω, ῶ, ἱκετεύω, ἐμαυτὸν καταβάλλω πρὸς τινος γόνατα.
Advolutus genibus, πεσὼν εἰς γόνατα.
Advorſor, pro Adverſor, ἐναντιόομαι, οῦμαί σοι.
Ad votum, ideſt, ex ſententia, κατὰ γνώμην.
Adurgeo, ἐπιπιέζω.
Aduro, ἀποκαίω, προσκαίω, συγκαίω, προσφλέγω.
Aduſque, μέχρι.
Aduſtio, ἀπόκαυσις, ἐπίκαυσις, ἐπίκαυμα.
Aduſtus, κεκαυμένος.

Æ D.

Ædepol, νὴ τὸν Θεὸν, νὴ τὸν Πολυδεύκη.
Ædes, dis, ideſt, locus ſacer, ναὸς, τέμενος, ἐκκλησία, ἱερὸν, σηκός.
Ædes, dium, ideſt, domus, οἶκος, αὐλή.
Ædicula, ideſt, parva domus, οἰκίδιον.
Aedificatio, οἰκοδομία, οἰκοδόμημα.
Aedificator, οἰκοδόμος, ἀρχιτέκτων.
Aedificium, οἰκοδομὴ, οἴκημα, δομὴ, δῶμα, ἐφίδρυμα, κατασκεύασμα, κτίσμα.
Aedifico, οἰκοδομέω, ῶ, δέμω, δομέω, ῶ.
Aedilis, ἀγορανόμος, ἀστυνόμος.
Aedilitas, ἀγορανομία, ἀστυνομία.
Aedilitate fungor, ἀγορανομέω, ῶ.
Aedilitius, ἀγορανομικὸς, ἀστυνομικός.
Aeditimus, & Ædituus, νεωκόρος, ζάκορος, ἱερόδουλος.

Æ G.

Æger, νοσῶν, & νοσηρὸς, λυπηρὸς, νόσιμος.
Aeger animo, δύσθυμος.
Aegre, χαλεπῶς, δυσχερῶς, μόγις.
Aegre fero, δυσπαθέω, ῶ τι, ἀγανακτέω, ῶ, cum dat. δυσχεραίνω, χαλεπῶς φέρω.
Aegreſco, ἀσθενέω, ῶ.
Aegrimonia, λύπη, ἀνία.
Aegritudo animi, λύπη, νόσημα, πάθος.
Aegrotatio corporis, ἀῤῥωστία, ἀῤῥώστημα, νόσημα, πάθος.
Aegroto, νοσέω, ῶ, τοὺς νεφροὺς, renibus, ἀσθενέω, ῶ, ἀῤῥωστέω, ῶ, πονηρῶς ἔχω.

Ægrotus, ἄῤῥωστος, νόσιμος, ἐμπαθής.

Æ M.

Æmulatio, ζηλοτυπία, ζῆλος, μίμησις.
Æmulatione dignus, ἐπίζηλος, pro ἐπίζηλος.
Æmulor, ζηλόω, ῶ τι, φθονέω, ῶ, κοτέω, ῶ, φιλονεικέω, ῶ τινι πρός.
Æmulor, ideſt, invideo, φθονέω, ῶ τινος, vel ἐπί τινι.
Æmulus, ἀντίζηλος, φθονερὸς, ζηλότυπος.

Æ N.

Æneus, χάλκεος, οῦς, χάλκειος.
Aënum, vel Ahenum, χαλκεῖον.
Aenigma, αἴνιγμα.

Æ Q.

Æquabilis, & Æqualis, ἴσος, ὁμαλὸς, ἄρτιος, ἡλικιώτης, ἀνάλογος, ὅμοιος.
Aequabilitas, & Aequalitas, ἰσομοιρία, ἰσονομία, ἰσότης, ὁμαλότης.
Aequævus, ἰσόχρονος, ἡλικιώτης, ὁμῆλιξ.
Aequaliter, ὁμαλῶς, ἴσως, κατ' ἴσον.
Aequamentum, στάθμησις.
Aequator, ἰσημερινός.
Aeque, ἐξ ἴσου, ἐν ἴσῳ, δικαίως.
Aequanimitas, ἐπιείκεια, εὐγνωμοσύνη.
Aequanimiter, εὐγνώμως, εὐγνωμόνως.
Aequanimis, εὐγνώμων, ἐπιεικής.
Aequi, bonique facio, ὀλιγωρέω, ῶ πρός τι. εὐγνωμονέω, ῶ τι τινι.
Aequilibris, ἰσόῤῥοπος, ἰσόμοιρος.
Aequilibrium, ἰσοῤῥοπία, ἰσοστάσιον, ἰσάζοντα ζύγα, ἰσομοιρία.
Aequimanus, ἀμφιδέξιος.
Aequinoctialis, ἰσημερινός.
Aequinoctium, ἰσημερία.
Aequiparabilis, ἰσαστὸς, παράλληλος, ἀνάλογος.
Aequiparatio, ἴσωσις, ἀναλογία.
Aequiparo, ἰσόω, ῶ, ἰσάζω, παρισόω, ῶ.
Aequipolleo, ἰσοδυναμέω, ῶ, ἰσοῤῥοπέω, ῶ.
Aequipondium, ἀντίστασις, σήκωμα.
Aequitas, ἐπιείκεια, εὐγνωμοσύνη, ὁμαλότης, ἰσοτιμία, εὐνομία.
Aequiter, ὁμαλῶς, ἐπιεικῶς, εὐγνωμόνως.
Aequivalens, ἀντίστροφος, ἰσόφορος, ἰσοκρατής.
Aequivaleo, ἰσόω, ῶ, ἰσοδυναμέω, ῶ.
Aequo animo ferre, ἀνεξικάκως, vel μὴ ἀνιαρῶς, vel εὐσχημόνως τι φέρειν.
Aequo, as, are, ὁμοιόω, ῶ, ἰσόω, ῶ, ἀναλογέω, ῶ, ὁμαλίζω, ἐξομαλίζω.
Aequor, πέλαγος, ἅλς.
Aequoreus, ἐνάλιος, πελάγιος, & πελάγιος, πελαγικός.
Aequum, ἐπιείκεια, ἐπιεικὲς, ἀρεστόν.
Aequum eſt, ἐπιεικές ἐστι, εἰκός ἐστι.
Aequus, ἐπιεικὴς, ὁμαλὸς, ἴσος, δίκαιος.

Æ R.

Aer, ἀὴρ, αὔρα, αἴθρα.
Æramentum, χάλκωμα, χαλκοφυλάκιον.
Aeraria fabrica, χαλκευτική.
Aerarii Præfecti, & Tribuni, ἀποδέκται, ταμιοῦχοι.
Aerarium, ταμεῖον, χαλκεῖον.
Aerarius, ſive ferrarius faber, χαλκεὺς, χαλκουργὸς, χαλκοκράστης, χαλκοτύπος.
Aerarius, ideſt, qui ad æs pertinet, χάλκεος, οῦς.
Aerarius, ideſt, qui æs cogit, φορολόγος, ὑποτελής.
Aeratus, ideſt, ære tectus, κεχαλκωμένος, κατάχαλκος.
Aere alieno obſtrictum eſſe, ὀφείλειν τινὶ τὸ χρέος.
Aereum vas, ὅλκιον, ὁλκαῖον, χαλκοῦν ἀγγεῖον.
Aereus, ἔγχαλκος, πάγχαλκος, χάλκεος, οῦς.
Aerificium, χάλκωμα.
Aeripes, χαλκόπους.
Aeripes, ideſt, ferratus, χαλκόπους.
Aeris bonitas, εὐδία.
Aerius, αἰθέριος, ἠέριος, ἠλίβατος.
Aero, as, χαλκόω, ῶ.
Aeroſus, χαλκώδης.
Aeruginoſus, ἰώδης, ἐρυσιβώδης.
Aerugo, ἰὸς χαλκοῦ, ἐρυσίβη.
Aerumna, ταλαιπωρία, κακοπάθεια, ὀϊζύς.
Aerumnoſus, ἄθλιος, ταλαίπωρος, ἀτυχὴς, ὀϊζυρὸς, τάλας, ἀντος, πολύπονος.

Æs,

Æ S.

Æs, χαλκός, pro pecunia, χρήματα.
Æs alienum, ideſt, debitum, χρέος, ὀφείλημα.
Æs alienum diſſolvere, χρεωλυτεῖν, τὰ χρέα διαλῦσαι.
Æs noſtrum, ideſt, nobis debitum, τὸ χρεωστούμενον.
Æs militare, χρήματα στρατιωτικά.
Aeſculeus, βαλανώδης.
Aeſculus, arboris ſpecies, βάλανος.
Aeſtas, θέρος, θέρμα, ὀπώρα.
Aeſtifer, αἰθοφόρος.
Aeſtimabilis, τιμητός.
Aeſtimandum eſt, δοκιμαστέον.
Aeſtimatio, ἀξία, διατίμησις, τίμημα.
Aeſtimator, δοκιμαστής, ἀποτιμητής, κριτής.
Aeſtimo, ἀναλογίζομαι, τιμάω, ῶ, ἀποτιμάω, δοκιμάζω.
Aeſtiva, τὰ θερινά.
Aeſtivo, ἐνθερίζω, θερίζω, τὸ θέρος διάγω.
Aeſtivus, θερινός.
Aeſtu affligo, ideſt, exuro, καυματίζω.
Aeſtuarium, ἱκμάς, ῥύαξ.
Aeſtuat mare, ἅλς πλημμύρει.
Aeſtuatio, καύσων.
Aeſtuo, καυσόομαι, οῦμαι, καυματίζομαι, βράσσω.
Aeſtuo deſiderio, σφύζω.
Aeſtuoſus, καυματώδης, καυσώδης.
Aeſtus, calor nimius, καύσων, ἔγκαυσις.
Aeſtus maris, ἡ κλύδων, σάλος, πλημμύρα.

Æ T.

Ætas, βίος, γενεά, ἡλικία, χρόνος.
Ætate proficere, προκόπτειν ἡλικίᾳ.
Ætate progredi, ἡλικίας εἰς τὸ πρόσθεν προβαίνειν.
Ætate venerandus, διὰ ἡλικίας σεβάσμιος, vel αἰδέσιμος.
Ætatis ejuſdem, ὁμῆλιξ, ἰσόχρονος.
Ætatis vigor, ἀκμή.
Ætatula, νηπιεία.
Æternitas, ἀϊδιότης, αἰών, ἀθανασία.
Æternitati mando, vel Æterno, ἀθανατίζω, ἀπαθανατίζω.
Æternum, & Æterno, ἀϊδίως, αἰωνίως.
Æternus, ἀΐδιος, αἰώνιος, ἀθάνατος.
Æther, αἰθήρ.
Æthereus, αἰθέριος.

Æ V.

Ævitas, ἡλικία, τὸ πρεσβύ.
Ævum, αἰών.

A F.

Affabilem eſſe, ἔχειν, vel διατιθέναι ἡδέως πρός τινα.
Affabilis, εὐπροσήγορος, ὁμιλητικός.
Affabilitas, εὐπροσηγορία, φιλοφροσύνη.
Affabre, ideſt, artificioſe, ſcite, εὐτέχνως, δαιδαλέως, τεχνικῶς.
Affabrefacio, περικαλλέω, ῶ, & έομαι, οῦμαι.
Affabrefactum, περιπεποιημένον.
Affaniæ, ὑθλήματα.
Affatim, ideſt, abunde, δαψιλῶς, ἄδην, & ἄδδην, κατακόρως, ἅλις.
Affatio, πρόλογος, πρόφασις.
Affectate, ideſt, curioſe, κατεσπουδασμένως.
Affectatio, ideſt, nimia diligentia, περιεργεία, ἐπιτήδευσις, ζήλωσις.
Affectator, περίεργος.
Affectatus ſermo, λογομανία, λογοδαιδαλία.
Affectio, & Affectus, διάθεσις, πάθος, πάθημα, ὁρμή, φρόνημα.
Affecto, ideſt, appeto, nimis exquiro, ἐπιβάλλομαί τι, μνηστεύομαι τὰς φιλίας, σπουδάζω, cum acc. ζηλόω, περιεργάζομαι.
Affectus, ideſt, ægrotus, ἐμπαθής, κακοπαθέων, ῶν, ξυγκείμενος, κατειργασμένος.
Affectus ita ſum, οὕτως ἔχω γνώμης, πεπεισμένος εἰμί, οὕτως ἔχω περὶ τοῦτο, οὕτως ἑάλωκα τῷ πάθει.
Affectus benevolus, ἀγαθοσύνη.
Affectus vitioſus, πάθημα.
Affectus, us, vide Affectio.
Affero, προσφέρω σοί τι, ἐπιφέρω, κομίζω, ῶ.
Afficio, διατίθημι, καθίστημι.
Afficio aliquem beneficiis, εὖ ποιέω, ῶ τινα, ποιέω, ῶ τὴν πόλιν ἀγαθόν τι, ἐργάζομαι μεγάλα ἀγαθὰ τὴν πόλιν.
Afficior, ideſt, iſtius animi ſum, ἔχω, διάκειμαι, διατίθεμαι, πάσχω.
Affigo, προσπήγνυμί τι τινι, προσηλόω, ῶ, προσερείδω, συμπλέκω.
Affingo, προσπλάττω, προσποιέομαι.

Affinis, ideſt, cognatus, προσήκων, συγγενής, φράτωρ, ὁμόγαμβρος, σύγγαμβρος.
Affinis, ideſt, conterminus, ὅμορος.
Affinis culpæ, ὁ αἰτίαν ἔχων, vel ὑπέχων.
Affinitatem contraho, συνάπτω τινὶ κῆδος, ἐπιγαμβρεύω.
Affinitas, συγγένεια, ἀγχιστεία, ὁμογαμβρία.
Affinitatis jure duco, ἐπιγαμβρεύω.
Affirmate, καταφατικῶς.
Affirmatio, κατάφασις, ἐπίφασις.
Affirmo, ἐπερείδω, act. βεβαιόω, ῶ τινί τι, κατάφημί τι, διισχυρίζω.
Affixus, προσπεπορπημένος, προσαπτόμενος, προσηλωμένος.
Affixus cruci, σταυρωθείς, σταυρῷ σύμπλοκος.
Afflatus, a, um, ἐπίπνοος, ἐπιπνευσθείς.
Afflatus numine, ἐνθουσιαστικός, ἔνθεος.
Afflatus, us, ui, ἐπίπνοια, προσπνοή.
Afflictatio, Afflictio, & Afflictus, us, ui, κάκωσις, θλῖψις, ταλαιπωρία, πάθος, πάθημα.
Afflictiones, τὰ κακά.
Afflicto, προθλίβω, ταλαιπωρέω, ῶ, tranſitive, κακόω, ῶ.
Afflictor, θλίβομαι, κακοπαθέω, ῶ.
Afflictor, ideſt, qui affligit, ὑβριστής, κακοποιός.
Afflictus, ταλαίπωρος, κακωθείς.
Affligo, θλίβω, προθλίβω, ταλαιπωρέω, ῶ, cum acc. κακόω, ῶ, κακῶς ποιέω, ῶ τινα.
Affligor, θλίβομαι, κακοπαθέω, ῶ, ταλαιπωρέομαι, οῦμαι, κακόομαι, οῦμαι.
Afflo, ἐπιπνέω, προσπνέω, ἐμφυσάω, ῶ.
Affluens, περιουσιάζων, περιουσιαστικός.
Affluenter, ῥύδην, & ῥύβδην, δαψιλῶς.
Affluentia, ἐπίρροια, εὐπορία, ἐπίρρευσις.
Affluere divitiis, περιουσίαν χρημάτων ἔχειν, περιουσιάζειν πλοῦτόν τινα, πλουτεῖν.
Affluo, ideſt, abundo, ἐπιρρέω, περιουσιάζω, περιβλύζω, πλεονάζω, βρύω, ἐπιπολάζω.
Affodio, προσορύττω.
Affor, ideſt, alloquor, προσφθέγγομαι, προσφωνέω, ῶ τινι, act. προσκαλέω, ῶ.
Affore, παρέσεσθαι.
Affrico, Affrio, ἐπιτρίβω, προστρίβω, ἐπιθραύω, προσψήχω.
Affrictio, & Affrictus, us, ui, ἐπίτριψις.
Affulgens, ἐπίλαμπτος, ἐλλαμπρυνόμενος.
Affulgentia, ἐπίλαμψις.
Affulgeo, ἐπιλάμπω, ἐλλαμπρύνομαι, nulla ſpes affulget, οὐκ ἐλπίς ἐστι, μηδεμίαν οὐκ ἐλπίδα ἔχω.
Affundo, προχέω, προχύω, ύω.
Affuſio, πρόχυσις, ἐπίχυσις.
Affuſus, προχυθείς, ἐπιχυθείς.
A foris, ἔξωθεν.
Africus ventus, λίβος, λίψ, λίβιος.

A G.

Agaſo, ὀνηλάτης, ἀστραβηλάτης.
Age, ἄγε, ἄλλ' ἄγε, δεῦρο, φέρε, φέρε δή.
Agedum, ἄγε δή, εἶα ἄγε, ἔχε δή.
Agellus, χωρίον, γήδιον, χωρίδιον, ἀγρίδιον.
Ager, ἀγρός, χῶρος.
Agere feſtum diem, ἄγειν ἑορτήν.
Agere radices, ῥιζοβολεῖν, ῥιζοῦσθαι, οῦσθαι.
Ageſis, ἄγε δή, ἄγε θήν.
Agger, τάφρος, χῶμα, χαράκωμα, χοῦς.
Aggero, as, σωρεύω, χόω, περιστέλλω.
Aggero, is, ere, ἐπιφορέω, ῶ, προσφορῶ.
Agglomero, συναγείρω, πιλίζω, συνάγω.
Agglutino, προσκολλάω, ῶ, προσπήγνυμι.
Aggravo, ἐπιβαρύνω, ἐμβριθῶ, ἐπισκήπτω.
Aggredior, ἐπιχειρέω, & ἐγχειρέω, ῶ τινι, εἰσβάλλω εἴς τι, ἐπέρχομαί σε.
Aggredior una, συγκαταβαίνω, συνέξειμι.
Aggrego, ἐπισυναθροίζω, ἐπισυνάγω.
Aggreſſio, ἐπιβολή, ἐπιχείρησις, ἐφόρμησις.
Aggreſſus, εἰσβολή, ἐμβολή.
Agilis, ἐλαφρός, εὐκίνητος, εὐκίνητος.
Agilitas, ἐλαφρότης, εὐκινησία.
Agiliter, εὐκινήτως.
Agitabilis, εὐκίνητος, δονητός.
Agitare conſilia inter ſe, κοινολογεῖσθαι ἀλλήλοις περί τινος.
Agitatio, ἄσκησις, δόνησις, δόνημα, εὐκινησία.
Agitator, ἐλατήρ, ἀγωγεύς, κινητής.
Agite, Agitedum, ἄγετε, φέρετε.
Agito, ἐλαύνω, δονέω, ῶ, κινέω, ῶ, δινεύω.
Agmen, σύνταγμα, λόχος, σύγμα, πλῆθος.
Agmen duco, λοχαγέω, ῶ, λοχηγετέω, ῶ.
[illegible] ductus, λοχαγός.
Agn[illegible]
Agn[illegible] ἐγγράφομαι.
[illegible]io, πρόσφυσις, ἀγχιστεία.

Agnati, συγγενεῖς, πατρῶοι, οἱ.
Agnatus, συγγενὴς, πατρῶος, ἀνεψιός.
Agnellus, ἀμνίον, ἀμνίσκος.
Agnicula, ἀμνίς.
Agni nuper nati, ἄρνες.
Agninus, ἀμνεῖος, ἄρνειος.
Agnitio, ἐπίγνωσις.
Agnitus, γνωτός.
Agnomen, ἐπωνυμία.
Agnoſco, ἀναγινώσκω τινὰ, γνωρίζω.
Agnus, ἀρνὸς, ἀρνίον, ἀρὴν, ἀμνός.
Ago, ἄγω, ἐργάζομαι, ἐνεργέω, ῶ, πράττω.
Ago, ideſt, effingo, ὑποκρίνω.
Ago annum, ἄγω ἔτος.
Ago gratias, χάριν ὁμολογέω, ῶ, χάριν οἶδα.
Agon, ἀγών.
Agonotheta, ἀγωνοθέτης.
Agreſtis, ἀγροῖκος, ἄγριος, ἄγροικος.
Agricola, ἀγρώτης, γεωργός, γεωπόνος.
Agricolatio, Agricultura, γεωργία, γεωπονία, γεώργημα.
Agrimenſor, γεωμέτρης.

A H

Ah, Ah, αἶ, αἶ.
Ah me miſerum, αἶ τάλας.
Aheneus, Ahenus, χάλκεος, οῦς.
Ahenum, χαλκεῖον, λέβης, κρατήρ.
Aheu, ἰοῦ.

A I

Aio, φημί.

A L

Ala, πτερὸν, πτέρυξ, θύσανον.
Ala, locus ſubter brachium, μασχάλη.
Ala, equitum turma, τὸ κέρας, ἡ ἴλαις.
Alabaſtrum, ἀλάβαστρον.
Alacer, & Alacris, ἄθυμος, φιλόπονος, πρόθυμος, φαιδρός.
Alacritas, φαιδρότης, προθυμία, εὐθυμία, εὐφροσύνη.
Alacriter, προθύμως, εὐθύμως, ἑτοίμως.
Alapa, κόλαφος, κόνδυλος, Att.
Alapam impingere, ῥαπίζειν τινὰ, κολαφίζειν, κονδύλους ἐντρῖψαι.
Alapis cædi, κονδύλους λαβεῖν.
Alas addere, ideſt, animum addere alicui, ἀναπτεροῦν, πτερῶσαι.
Alatus, πτερωτὸς, πτερόεις.
Alauda, κόρυς, ὧθος, ἡ.
Albatus, λελευκωμένος.
Albedo, λευκότης, τὸ λευκόν.
Albeo, ideſt, albus ſum, λευκός εἰμι.
Albicans, ὑπόλευκος.
Albico, ὑπόλευκός εἰμι, λευκανθίζω.
Albidus, ὑπόλευκος.
Albo, λευκόω, ῶ, λευκαίνω.
Albor, oris, λευκότης, τὸ λευκόν.
Albugo, λεύκωμα, τὸ λευκόν.
Albugo in oculo, λευκὸν τοῦ ὀφθαλμοῦ.
Album, ſubſt. χαμαιπετὲς.
Albumen in ovo, λεύκωμα τοῦ ὠοῦ.
Albus, λευκὸς, ἀργός, φαλὸς, φαληρός.
Alcedo, ἀλκυών.
Alea, πεττεία, κύβος.
Alea rem perdo, καταχυβεύω.
Aleator, κυβευτής.
Alec, μαινίς.
Ales, οἰωνὸς, ὄρνις, πτερωτὸς, πτερόεις.
Aleſco, φύομαι, ἐκτρέφομαι.
Ales, ideſt, velox, ταχὺς, ὠκύς.
Alga, φῦκος θαλάσσιον, βρύον.
Algeo, ψύχομαι, ῥιγόω, ῶ, φρίττω.
Algidus, κρυώεις, κρυερός.
Algificus, ψυχοποιός.
Algor, ἄλγος, ῥῖγος, φρίξ.
Algoſus, φυκώδης.
Alias, τότε μὲν, τότε δὲ, ἄλλοτε, ἄλλῃ.
Alibi, ἀλλαχοῦ που, ἄλλοθι, ἑτέρωθι.
Alica, ἄλιξ, κος, ὁ χόνδρος.
Alicubi, ἐνιαχοῦ, ἐνίπου, ποθί.
Alicunde, ποθὲν, ἀμόθεν.
Alienatio, ἀλλοτρίωσις.
Alienatus, ἀλλοτριωμένος.
Alienigena, ἀλλογενής, ἀλλόφυλος.
Alieno, ἀλλοτριόω, ῶ.
Alieno animo eſſe erga aliquem, ἀλλοτρίως ἔχειν πρός τινα.
Alienum, ἀλλότριον, ξένον.
Alienus, ἀλλότριος, ἀδιάφορος, ξένος.
Aliger, πτερωτὸς, πτερωτὴς, πτεροφόρος.
Alimentarius, σιτικός.
Alimentum, Alimonia, τροφὴ, βόσκημα.
Alio, ἀλλαχόσε, ἄλλῃ.
Alioqui, ἄλλως.
Aliorſum, ἄλλοσε, ἑτέρωσε.
Alipes, πτερόπους.
Aliqua, πῆ.
Aliquandiu, ἐπὶ χρόνον.
Aliquando, ἔστιν ὅτε, ποτὲ, ἐνίοτε, ἦμος.
Aliquantillum, ὀλίγον, ἐπίτοσον.
Aliquantiſper, δι' ὀλίγου χρόνου.
Aliquantum, ἐπὶ ποσόν.
Aliquantus, ποσός τις.
Aliquatenus, μέχρι τινός, μέχρι τοῦ.
Aliquid, τί.
Aliquis, τὶς, ἔνιος, δεῖνα, ἁμός.
Aliquo, ποί.
Aliquo modo, ἀμηγέπως, πῶς.
Aliquorſum, εἴς τινα τόπον.
Aliquot, τινὲς, ἔνιοι.
Aliquoties, ἐνίοτε, ἐνιάκις, ὁσάκις.
Aliter, ἄλλῃ πῇ, ἄλλως, κατ' ἄλλον τρόπον.
Alibi, ἄλλῃ πῆ, ἀλλαχόθι.
Aliud nihil, niſi quod, μηδὲν ἄλλο πλὴν.
Aliunde, ἀλλαχόθεν, ἄλλῃ.
Alius, a, ud, ἕτερος, ἄλλος, ἀλλοῖος.
Alius quiſpiam, τὶς ἄλλος.
Allabor, προσρέω, ῶ.
Allaboro, ἐπιπονέω, ῶ.
Allævo, λειαίνω.
Allambo, ἐπιλείχω.
Allatro, προσυλακτέω, ῶ.
Allaudo, ἐπαινέω, ῶ.
Allecto, & Allicio, ἐπάγω, ἐφέλκομαι.
Allectus, προσγεγραμμένος, προσκαταλεγμένος.
Allegatio, παραγγελία.
Allego, as, παραπέμπω τινὰ, ἐγκρίνω.
Allego, is, ἐπιλέγομαι, προσκαταλέγω.
Allevamentum, & Allevatio, ἀνακούφισις, ἐπικούφισμα.
Allevo, ἐλαφρύνω, ἐπικουφίζω, ἐπαίρω.
Alliatus, ἐσκοροδισμένος.
Allicio, ἐφελκύω, ἐπάγομαί τινί τι.
Allido, προσκρούω, προσκόπτω, καταρρίπτω.
Alligatio, & Alligatura, πρόσδεσις, ἐπίδεσμος, ἐπίδεσις, περίαμμα.
Alligo, ἀναρτάω, περιάπτω, προσδέω.
Allii caput, γέλγις, ιθος, vel γελγὶς, ίδος.
Allino, ἐπιχρίω, καταχρίω.
Alliſio, προσάραξις.
Allium, ἀγλίθιον, σκόροδον, ἐλαιόν.
Alloquium, πρόσφθεγμα, πρόφασις, προσαγόρευσις, προσφώνημα.
Alloquor, προσαγορεύω τινὰ, προσφωνέω, ῶ τινα, λαλέω, ῶ τινι.
Allubeſco, ἐπαρέσκω.
Allucinatio, ἀμβλυωπία, παράβλεψις.
Allucinor, παραβλέπω.
Alludere ad aliquid, αἰνίττεσθαι εἴς τι.
Alludo, προσπαίζω τινὶ, χαριεντίζομαι.
Alluo, ἐπικλύζομαι, ἐπικλύζω.
Alluvies, πρόσκλυσις.
Almus, τρόφιμος, ἀβροφυὴς, ζείδωρος.
Alnus, κλήθρη, & κλήθρα, αἴγειρος.
Alo, τρέφω, πιαίνω, χιλόω.
Aloe, ἀλόη.
A longe, πόῤῥωθεν.
Altare, βῆμα, θυσιαστήριον, βωμός.
Alte, βαθέως, ὕψι, ὑψηλῶς.
Alter, ἕτερος.
Alter, cum bis repetitur, ὁ μὲν, ὁ δέ.
Alter alterum calumniatur, ἀλλήλους διαβάλλουσι.
Alteratio, ἑτεροίωσις.
Altercatio, φιλονεικία, ἀμφισβήτησις, νεῖκος.
Altercor, διαδικάζομαι ὑπέρ τινος, ἐρίζω τινί τι.
Alternatim, ἀμοιβαίως, ἀμοιβαδίς, ἐναλλάξ.
Alterno, ἀμείβω, & ομαι, ἐξαλλάττω.
Altero, ἑτερόω, ῶ, ἀλλοιόω, ῶ.
Alteruter, ὁπότερος, ἑκάτερος, ὁποτεροσοῦν.
Alterutrinque, ἑκατέρωθεν, ἀμφοτέρα.
Altilis, σιτευτός, τρόφιμος.
Altiſonus, ὑψηχής.
Altiſſimus, ὕψιστος, πανυπέρτατος.
Altitudo, ὕψος, ὕψωμα, ὑψηλότης.
Altitudo animi, μεγαλοψυχία.
Altius rem repeto, ἀνάγω τὸν λόγον.
Altivolans, Altivolus, ὑψιπέτης.
in Alto, ὑψόθι, ὕψει, αἰπύθι.

Altor,

Altor, τροφεὺς, τιθηνὸς, τρόφιμος.
Altrinſecus, ἑτέρωθεν.
Altrix, τροφὸς, θρέπτειρα.
Altroverſus, ἑτέρωσε.
Altum, ideſt, mare, βυθὸς, θάλασσα.
Altus, τροφεύς.
Altus, a, um, ὑψηλὸς, ὑψίβατος, αἰπύς.
Alvear, & Alvearium, κυψέλη, σμῆνος.
Alveolus, κύτταρος.
Alveus, πλωτικὸς, ῥεῖθρον, κύτος, κρουνός.
Alveatus, κυτώδης, ἐυκώδης.
Alumen, συπτηρία.
Alumnus, τρόφιμος.
Aluta, κάρβασα, βύρσα.
Alutarius, βυρσοδέψης.
Alvum exonerare, ἀποπατεῖν, βδεσμίαν.
Alvus, γαστὴρ, κοιλία, κενεών.

A M.

Am, ἀμφί.
Amabilis, ἐράσμιος.
Amabilitas, φιλότης.
Amabo, παρακαλέω, ῶ, πρὸς Θεοῦ.
Amandatio, ἀπόπεμψις.
Amando, ἀποπέμπω τινὰ, ἀποστέλλω.
Amans, ἐραστής.
Amanter, Amatorie, φιλικῶς.
Amanuenſes, ὑπογραφεῖς.
Amaracus, σάμψυχον, ἀμάρακος.
Amaranthus, herbæ nomen, Ἀμάραντος.
Amare, πικρῶς.
Amareſco, πικραίνομαι.
Amarities, Amaritudo, Amaror, πικρότης.
Amarulentus, & Amarus, πικρὸς, ἐχεπευκής.
Amarus valde, ἔκπικρος, περιπικρής.
Amaſia, & Amatrix, ἐρωμένη, ἐραστρία.
Amaſius, & Amator, ἐρώμενος, παλλακὸς, ἐραστής.
Ambactus, δοῦλος, μισθωτός.
Ambages, διέκδυσις, περιπλοκὴ, γρῖφος.
Ambagibus verborum uti, πολύλογον εἶναι.
Ambedo, περιτρώγω.
Ambeſus, περιτραγείς.
Ambi-dexter, Ambi-manus, ἀμφιδέξιος.
Ambigo, ideſt, dubito, ἀμφιβάλλω, ἀπορέω, ῶ, περιάγω, ἀμφισβητέω, ῶ.
Ambigue, ἀμφιβόλως.
Ambiguitas, ἀμφιβολία, ἀμφισβήτημα.
Ambiguus, ἀμφίβολος, ἀμφίλογος.
Ambio, undique cingo, κυκλέω, ῶ, περιβάλλω, περιζωννύω, περιέρχομαι.
Ambire, παραγγέλλειν τὴν ὑπατείαν, conſulatum, μετιέναι τινὰ κόρην, puellam, μνάομαι.
Ambire, ideſt, honores quærere, φιλοτιμεῖσθαι, δεξιόομαι, οῦμαι.
Ambitio, φιλοτιμία, φιλοδοξία.
Ambitioſe, φιλοτίμως, φιλοδόξως.
Ambitioſus, φιλότιμος, φιλόδοξος.
Ambitus, circuitus, περίβολος, κύκλος, περίοδος.
Ambo, ἄμφω, ἀμφότερος.
Ambulacrum, Ambulatio, περίπατος.
Ambulatio, βάδισις, πορεία, περίπατος.
Ambulator, περιπατητικός.
Ambulatorius, πορευτικός.
Ambulo, βαδίζω, πρός τινα βαίνω.
Ambulo animi cauſa, περιπατέω, ῶ.
Amburo, περιφλέγω.
Amens, ἄνους, μωρὸς, ἄφρων.
Amentia, ἄνοια, μανία, ἀφροσύνη.
Amento, ἀμματίζω.
Amentum, λῶρον, ἄμμα, ὀχέτη.
Ames, κάλαμος ἰξευτικὸς, στάλιξ.
Amethyſtus, ἀμέθυστος.
Amica, ἐρωμένη, φίλη, ἑταίρα.
Amicio, ideſt, veſtio, περιβάλλω, ἐνδύω ἐσθῆτα, veſte. ἀμπέχω, ἀμφιεννύω & μι.
Amictus, a, um, ἀμφιεσμένος.
Amictus, us, ui, ἀναβολὴ, ἐπίβλημα.
Amice, φιλοφρόνως, φιλικῶς, οἰκείως.
Amiciſſimus, φίλτατος, φιλώτατος.
Amicitia, φιλία, ἑταιρεία, φιλότης.
Amicitiam conſervare, σώζειν τὴν φιλίαν.
Amicitiam diſſolvere, διαλύσασθαι φιλίας.
Amicus, φίλος, ἀναγκαῖος, γνωστός.
Amita, πατραδέλφη, θεία, τηθίς.
Amiſſio, ἀποβολή.
Amitto, ideſt, dimitto, ἀποπέμπω τινά.
Amitto, ideſt, perdo, ἀποβάλλω.
Amnis, ποταμός.
Amabilis, ἐράσμιος, ἐρατὸς, ἀγαπητός.
Amabilitas, φιλότης, φιλοφροσύνη.

Amabiliter, ἀγαπητῶς, ἐρασμίως.
Amans perdite, δυσέρως.
Amans quietis, φιλήσυχος.
Amanter, φιλικῶς, φιλοφρόνως.
Amatio, ideſt, amor, ἔρως, φιλότης.
Amator, ἐραστής, φιλητής, ζηλωτής.
Amatorie, ἐρωτικῶς.
Amatorium poculum, φίλτρον.
Amo, στέργω τοὺς γονεῖς, ἀγαπῶ τινα, ἐράω, ῶ τινος, φιλέω, ῶ, ἀσπάζομαι.
Amo vehementer, ὑπερφιλέω, ῶ, ζηλέω, ῶ.
Amœne, ἁβρῶς, τερπνῶς.
Amœnitas, τερπνότης, εὐφροσύνη.
Amœno, εὐφραίνω.
Amœnus, ἁβρὸς, τερπνὸς, τερπνός.
Amomum, ἄμωμον.
Amor, ἔρως.
Amor ſui, φιλαυτία.
Amore carens, ἄστοργος.
Amore captus ſum, ἐράομαι, ῶμαι, ἐρίημαι.
Amore complecti aliquem, εὐνοϊκῶς, vel οἰκείως διακεῖσθαι, vel ἔχειν πρός τινα.
Amolior, ἀπωθέω, έομαι, ἀπελαύνω.
Amolitio, ἀπώθησις.
Amotus, ὠθεὶς, ἐξαιρεθείς.
Amoveo, ἀποκινέω, ῶ τι, διακρίνω, ὠθέω.
Amphibolia, ἀμφιβολία.
Amphitheatrum, ἀμφιθέατρον.
Amphora, ἀμφορεὺς, κεράμιον.
Ample, πλατέως, εὐπόρως, δαψιλῶς.
Amplector, ἀμφιβάλλω, ἀσπάζομαί σε.
Amplexor, περιπλέκομαι, cum accuſ. συχνὰ περιπτύσσομαι.
Amplexus, a, um, ἀσπασθεὶς, προσπλεξάμενος.
Amplexus, ἀσπασμὸς, περιπλοκὴ, πρόσπτυξις.
Ampliatio, ἀναβολὴ, πλατυσμός.
Amplificatio, παραύξησις, ὑπέρθεσις.
Amplifico, πληθύνομαι, μεγάλα ποιῶ, αὐξάνω.
Amplio, πλατύνω, μεγαλύνω.
Amplitudo, πλάτος, ὄγκος, μέγεθος.
Amplius, ἐπὶ πλεῖον, ἐπιπλεῖστον, ἔτι.
Amplus, πλατὺς, εὐρὺς, μέγας.
Ampulla, λήκυθος, φῦσα, φιάλη.
Ampullæ verborum, τὰ στομφώματα.
Amputatio, ἀποκοπὴ, περιτομὴ, περιαίρεσις.
Amputatus, ἀποκοπείς.
Amputo, ἀποκόπτω τὸν τράχηλον, collum, ἀποκνίζω, περιτέμνω, ἀποτέμνω, κολοβῶ.
Amuletum, ἀλεξιφάρμακον, περίαμμα.
Amurca, ἀμόργη, ἐλαιόβρυγον.
ad Amuſſim, ἐπὶ στάθμην.
Amuſſis, στάθμη, προσαγώγιον.
Amygdalus, ἀμυγδάλη.
Amylum, ἄμυλον.

A N.

An, nec ne, πότερον, ἢ μή.
An, ἀλλά, ἆρα, μὴ, μήποτε.
Annon, ἀλλ' οὐ, ἀλλ' οὐχὶ, ἆρ' οὖν.
Anas, atis, βρένθος, νῆσσα, vel ττα.
Anatarius, νησσοφύλαξ.
Anathema, ἀνάθημα.
Anaticula, νησσάριον.
Anatome, ἀνατομία.
Anceps, ideſt, dubius, ἀμφίβολος, ἄπορος.
Anchora, ἄγκυρα, εὐνή.
Anchoram demittere, χαλᾷν ἄγκυραν, ſolvere, αἴρειν, &c.
Ancilla, δούλη, θεράπαινα, παιδίσκη.
Ancillaris, δοῦλος.
Ancillor, δουλεύω ταῖς ἡδοναῖς, voluptatibus, ὑπηρετέω, ῶ.
Ancillula, θεραπαινίδιον, παιδάριον.
Anfractus, ἀμφιρρώξ, περίοδος.
Angellus, γωνίδιον.
Angelus, ἄγγελος.
Angi animo, δυσθυμεῖν, δυσθύμως ἔχειν.
Angina, κυνάγχη, ἄγχη.
Angiportus, στενωπὸς, ἀμφοδος.
Ango, ἄγχω, ἀνιάω, ῶ, λυπέω.
Angor, ideſt, mœreo, ἀδημονέω, ῶ, ἄχθομαι.
Angor, oris, ἀδημονία, ἄχθος λύπη.
Anguiculus, ὀφίδιον.
Anguillæ, ἐγχέλεις, πλῶται.
Anguis, ὄφις.
Angulatim, κατὰ γωνίας.
Anguloſus, γωνιώδης.
Angulus, γωνία.
Anguſte, στενῶς.
Anguſtia, στενοχωρία, στενότης, θλίψις.

Anguſto, ϛενοχωρέω, ῶ, ϛενόω, ῶ.
Anguſtus, ϛενὸς, ϛενοχὸς, ϛενωπὸς, ϛενωπός.
Anhelitus, Anhelatio, ἆσθμα, πνευμάτωσις.
Anhelo, ἀσθμαίνω, πνευστιάω.
Anhelus, a, um, ἀσθματικός.
Anicula, γραΐδιον.
Anilis, γραϊκὸς, γραώδης.
Aniliter, γραϊκῶς.
Anima, πνεῦμα, ψυχὴ, κὴρ, μῆνος.
Animadverſio, ideſt, pœna, κόλασις, ἐπιτίμησις.
Animadverſor, κολαςής.
Animadvertere, punire, κολάζειν τινά.
Animadverto, βάλλομαι εἰς νοῦν, διατείνω πρός τι, προσέχω τὸν νοῦν τινι, αἰσθάνομαι.
Animal, ζῶον, ἔμψυχον.
Animalculum, ζῴδιον.
Animalis, ἔμψυχος, ψυχικός.
Animam debet, ψυχὴν ὀφείλει.
ago Animam, ἐσχάτως διάκειμαι.
Animans, adj. ἐμψυχῶν, ῶν.
Animans, ſubſt. ἔμψυχος.
Animatio, ἐμψύχωσις.
Animi cauſa, διαξιβάς ἕνεκα.
Animi defectio, λειποθυμία, λειποψυχία.
Animo, as, καταθαῤῥύνω, προθυμίαν ἐμβάλλω.
Animo abjecto eſſe, ἀθύμως ἔχειν.
Animo concipio, ἐξεννοέω, ῶ.
Animo deficio, ἐκψύχω, λειποθυμέω, ῶ.
Animo efferri, μεγαλοφρονεῖν ἐπί τινι.
in Animo habeo, ἐνθυμέομαι, οῦμαι.
Animoſe, θυμοειδῶς, προθύμως.
Animoſitas, θύμωσις, εὐτολμία.
Animoſus, θυμώδης, θυμοειδής.
Animula, Animulus, ψυχάριον, ψυχίδιον.
Animum addere, θαρσύνειν τινά.
Animum deſpondeo, ἀθύμως διάκειμαι.
in Animum induco, προθυμέομαί τι, ἐμβάλλομαι εἰς νοῦν.
Animum recipio, ἀναθαῤῥίζομαι.
Animus, διάνοια, γνώμη, νοῦς, θυμός.
Annales, ἐνιαύσιοι, χρονικά.
Annitor, προσκαρτερέω, ἐν τοῖς λόγοις.
Anniverſarius, ἐτήσιος, ἐνιαύσιος.
Anno præterito, πέρυσι.
Anno ſequente, εἰς νέωτα.
Annona, σίτησις, σιτομετρία.
Annonæ penuria, σιτοδεία.
Annoſus, πολυετὴς, μακρόβιος.
Annotandum, παρασημειωτέον.
Annotatio, ἐπισημείωσις.
Annotator, σημειωτής.
Annoto, ἀποσημαίνω τί τινι, σημειόω, ῶ.
Annuatim, κατ᾽ ἔτος.
Annulus, δακτύλιον, σύμβολον.
Annumero, προσαριθμέω, ῶ.
Annuntiatio, προσαγγελία.
Annuntio, ἐξαγγέλλομαί τινι, προσαγγέλλω τι, ἀπαγγέλλω.
Annuo, προσνεύω, ἐπινεύω.
Annus, ἐνιαυτὸς, ἔτος, χρόνος.
Annus elapſus eſt, ἐξῆλθεν ὁ ἐνιαυτός.
Annuus, ἐνιαύσιος, ἐπέτειος.
Anſa, λαβὴ, ἀφορμὴ, κώπη, ἀντιλαβή.
Anſam præbere, ἀφορμὴν διδόναι τινί.
Anſatus, κωπήεις, ὠτώεις.
Anſer, χὴν.
Anſerarius, χηνοβοσκός.
Anſerculus, χηνίσκος.
Anſerinus, χήνειος.
Antæ, παραστάδες, παραςαθμίδες.
Ante, ἀντικρὺ, ἐνώπιον, ἐπὶ, cum gen.
Antea, πάλαι, ἔμπροσθεν, τὸ πρότερον.
Anteambulo, πρόδρομος.
Antecapio, προλαμβάνω, προφθάνω.
Antecedo, προέρχομαι, προπορεύομαι.
Antecello, ὑπερέχω τινός τινι, aliquem in aliqua re, προέχω, διαφέρω, ὑπερβάλλω.
Anteceſſor, πρόδρομος, προηγητής.
Antecœnium, τὸ μετ᾽ ἄριστον, προδείπνιον.
Antecurſor, πρόδρομος.
Antedico, προλέγω, πρόφημι.
Anteeo, ὑπερέχω τινός τινι, alicui in aliqua re, προέρχομαι, πρόειμι, προπορεύομαι.
Antefero, προτιμάω, ῶ τι, τε, προκρίνω.
Antegenitus, προπαγενής.
Antegredior, προπορεύομαι.
Antehac, ἔμπροσθεν, πρὸ τοῦ, πρίν.
Antelatus, προτιμηθείς.
Anteloquium, προλογία, προθεωρία.
Anteloquor, προλέγω, προφθέγγομαι.
Antelucanus, ὄρθριος, ἀμφίλυκος.

Antemeridianus, προμεσημβρινός.
Antenna, ἐπίκριον, καρχήσιον.
Anteoccupo, προκαταλαμβάνω.
Antepono, ideſt, præfero, προΐσταμαί τινά τινος, aliquem alicui.
Antequam, πρότερον, (ἀλλ᾽ ὅπως,) πρὶν ἄν.
Anterior, ἐμπρόσθιος.
Anteſignanus, πρόμαχος.
Anteſto, προΐσταμαι.
Antevenio, προφθάνω τι.
Anteverto, ἐπικαταλαμβάνω τινά.
Antiæ, προκόμιον.
Anticipatio, πρόληψις.
Anticipo, καταλαμβάνω, προλαμβάνω τι.
Antidotum, ἀντίδοτον, ἀντιφάρμακον.
Antique, παλαιῶς, ἀρχαίως.
Antiquior, γεραίτερος, πρεσβύτερος.
Antiquitas, ἀρχαϊσμὸς, παλαιότης.
Antiquitus, ἀρχαίως, πάλαι, ἄνωθεν.
Antiquius, προτιμότερον.
nihil eſt Antiquius, οὐδέν ἐςι τιμιώτερον.
Antiquo, παλαιόω, ῶ, ἀκυρόω, ῶ, καταργέω, ῶ.
Antiquus, ἀρχαῖος, παλαιὸς, πρέσβυς.
Antiſtes, προςάτης, ἐπιςάτης.
Antiſtitium, προςασία.
Antrum, ἄντρον, σπήλαιον, βυθμός.
Anus, ideſt, vetula, γραῦς, πρεσβῦτις.
Anus, ani, podex, πρωκτὸς, πυγή.
Anxie, φροντιςικῶς, περιαλγῶς.
Anxietas, ἀδημονία, θλίψις, ἀνία.
Anxius, δυσάρεςος, περιαλγής.
Anxius ſum, ἄγχω, λυποῦμαι.

A P.

Apage, & Apagete, ἄπαγε.
Apageſis, ἄπαγε δή.
Apella, ſine pelle, λειπόδερμος.
Aper, κάπρος, σύαγρος, ὗς ἄγριος.
Aperio, ἀνοίγω, ἀναπτύσσω, προφαίνω.
Aperte, φανερῶς, ἀναφανδὸν, σαφῶς.
Apertio, ἄνοιξις, διοιξις.
Aperto Marte, ἐκ τῆς ἰθείας.
in Apertum profero, εἰς ἐμφάνειαν ἄγω.
Apertus, patens, ἀνοικτὸς, ἐμφανής.
Apes, vel apis, μέλισσα, & μέλιττα.
Apex, κεραία, κολοφὼν, ἄκρον.
Apiarium, μελισσὼν, μελισσοτροφεῖον.
Apiarius, μελιττουργὸς, μελισσεύς.
Apium, σέλινον.
Apographum, ἀπόγραφον.
Apocryphus, Α᾽πόκρυφος.
Apollo, Ε᾽κατος, Παιὰν, Α᾽γυιεὺς.
Apologus, ἀπόλογος.
Apophthegma, ἀπόφθεγμα.
Apoſtaſia, ἀποςασία.
Apoſtata, ἀποςάτης.
Apoſtato, ἀποςατέω, ῶ.
Apoſtema, ἀπόςημα.
Apparate, παρεσκευασμένως.
Apparatio, & apparatus, παρασκευασμὸς, κατασκευή.
Appareo, φαίνομαι, δοκέω.
Apparet, φαίνεται, δοκεῖ, δῆλον ὅτι.
Apparitio, ἐπιφάνεια, παράςασις.
Apparitio Dei, Θεοφάνεια.
Apparitores, κλητῆρες, δορυφόροι.
Apparo, παρασκευάζω, ἐξαρτύω.
Appellare, ἐντυγχάνειν πρός τινα.
Appellare, accuſare, κατηγορεῖν τινος περὶ τίνος.
Appellare, ideſt, provocare ad ſuperiorem judicem poſt ſententiam tanquam iniquam, ἐκκαλεῖσθαι τὴν δίκην.
Appello, as, ideſt, nomino, ὀνομάζω τινά.
Appello, is, ere, προσκέλλω, προσορμίζω εἰς λιμένα, ad portum.
Appello animum ad hoc, προσέχω τὸν νοῦν αὐτῷ.
Appendere, pro ponderare, ςαθμίζειν.
Appendix, προσθήκη, ἐξάρτημα.
Appendo, προσαρτάω τινι.
Appetentia, ὄρεξις.
Appetitio, ſeu appetitus, ὁρμὴ, ὄρεξις.
Appetit dies, ἐγγίζει ἡμέρα.
Appeto, ὀρέγομαι, cum gen. ἐπιθυμέω τίνος.
Applaudo, ἐπιθορυβέω, ἐπικροτέω.
Applauſor, ἐπικροτητής.
Applauſus, ὁ κρότος, ἐπικρότησις.
Applicatio, καταγωγὴ, κάταρσις.
Applico, κατάγω εἰς λιμένα, προσορμίζω, ἐφαρμόζω, ἀπερείδω, προσάπτω.
Appono, προςίθημι, παρατίθημί τι, προσάπτω τινί τι, ἐπιτάττω.

Appor-

Apporto, προσφέρω σοί τι, προσκομίζω.
Appoſite, ἐπιτηδείως, εὐθέτως.
Appoſitio, ἐπίθημα, πρόθεσις.
Appoſitus, conveniens, ἐπιτήδειος, ἱκανὸς, ἁρμόδιος, πρόσφορος.
Apprehendo, ἐπιλαμβάνομαι τῶν τριχῶν, crines, τινὰ τῇ χειρὶ, aliquem manu.
Apprehenſio, ἀντιλαβὴ, ἀντίληψις.
Apprime, εἰς τὰ πρῶτα, μάλιστα.
Approbandus, δοκιμαστέος, ἀρεστός.
Approbatio, δοκιμασία, συμφώνησις.
Approbo, δοκιμάζω, ἀρέσκω τινί.
Appropero, σπεύδω τὴν ἡγεμονίαν, ad principatum.
Appropinquatio, προσέλασις, προσεγγισμός.
Appropinquo, ἐγγίζω πρός τι, ἐφίστημι.
Approprio, ἰδιόω, ἐξιδιάζομαι.
Appulſio, κατάρσις, προσόρμισις.
Apricari, εἱληθερεῖσθαι, ἡλιάζεσθαι.
Apricatio, εἵλησις, ἡλιασμός.
Apricus, προσήλιος, εὐήλιος.
Aprilis, ἀνθεστηριών.
Aprinus, κάπριος.
Apte, ἐναρμοσίως, ἐπιτηδείως, ἀρτίως.
Aptitudo, ἐπιτηδειότης, ἐναρμοσία.
Apto, ἄρω, ἁρμόττω.
Aptus, ἐπιτήδειος, εὐχρηστος, εὔθετος εἴς τι.
Apud, ἐς, cum accuſ. παρὰ, πρὸς, cum dat. & accuſ.

A Q.

Aqua, ὕδωρ, ατος, τό. ὕδος, χεῦμα.
Aquæductus, ὑδραγωγία, ἀμάρα, ὀχετός.
Aqualiculus, γαστήρ, ἐπιγάστριον.
Aquarius, a, um, quod ad aquam pertinet, ὑδατικός.
Aquarius, undecimum ſignum Zodiaci, ὑδροχόος, ὑδροφόρος.
Aquaticus, qui in aqua degit, ἔνυδρος, ὑδατώδης, φιλύδρος.
Aquatio, ποτισμός, ὕδρευσις.
Aquator, ὑδροφόρος.
Aquila, ἀετὸς, ὁ.
Aquilo, βορέας, βορρᾶς.
Aquilonaris, βορεαῖος, βόρειος.
Aquoſus, ὑδατώδης, ἔνυδρος.

A R.

Ara, βωμὸς, βωμὸς, θυσιαστήριον.
pro Aris, & focis dimicare, ἀμύνασθαι ὑπὲρ ἱερῶν καὶ ὁσίων.
Arabilis, ἀροτός, ἀρόσιμος.
Araneus, ἀράχνης, aranea, ἀράχνη.
Araneorum tela, ἀράχνιον.
Aratio, ἄρωμα, ἄροσις.
Arator, ἀροτὴς, ἀροτρεύς.
Aratrum, ἄροτρον.
Arbiter, διαιτητὴς, δοξαστὴς, διαγνώμων.
Arbitrarium, τὸ ἐφ' ἡμῖν.
Arbitris remotis, κατὰ μόνας.
Arbitrium, δίαιτα, γνώμη, τὸ δοκεῖν.
Arbitror, ἡγέομαι, ὑπολαμβάνω, οἴμαι, νομίζω, λογίζομαι.
Arbor, δένδρος, καὶ δένδρον, τό.
Arboreſcens, arboreus, δενδρώδης, ὁ καὶ ἡ.
Arboreſco, δενδρόομαι.
Arbuſta, θάμνοι, δενδρῶνες.
Arca, κιβωτὸς, ὁ, θήκη, ζύγαστρον, κίστη.
Arcane, ἀπορρήτως, ἀρρήτως.
Arcanum, ἀπόρρητον, μυστήριον.
Arcanus, ἀπόρρητος, κρύφιος.
Arceo, ἀμύνω αὐτῷ, ab eo. ἀπείργω, εἴργω τινὰ τῶν ἱερῶν, ἀλέξω.
Arceſſo, advoco, μεταπέμπω.
Architectus, ἀρχιτέκτων, τεκτουργός.
Architriclinus, ἀρχιτρίκλινος.
Archivum, ἀρχεῖον.
Arcitenens, τοξοφόρος.
Arcto, στενόω, στενοχωρέω.
Arctus, στενὸς, ὁ.
Arcula, κιβώτιον, ἀργυροθήκη.
Arcus, us, τόξον.
Arcus cœleſtis, ἶρις, ιδος, ἡ.
Ardea, ἐρωδιός.
Ardelio, πολυπράγμων.
Ardens, περικαὴς, καυστικὸς, περιφλεγής.
Ardenter, περικαῶς.
Ardeo, flagro, καίομαι, πυρέσσω.
Ardere, ardenter amare, σφοδρῶς ἐπιτεθύμηκα πρός τινα.

Ardeſco, φλέγομαι, ἀνάπτομαι.
Ardor, oris, διάκαυσις, καῦμα.
Arduus, ἀνωφερὴς, ὑψηλὸς, ὁ, ὁ.
Area, ἅλως, ἅλως, πέδον.
Arena, ἄμμος, ἄμαθος, ψάμμος.
Arenoſus, ἀμμώδης.
Areo, σκλέω, αὐχμέω, σκέλλομαι, ξηραίνομαι.
Arefacio, ξηραίνω, αὐαίνω.
Areſco, ξηραίνομαι, αὐαίνομαι.
Argentariam facere, ἀργυραμοιβεῖν.
Argentarius, ii, τραπεζίτης.
Argenteus, quod eſt ex argento, ἀργυροειδὴς, ἀργυρεῖος.
Argenti ſpuma, λιθάργυρος.
Argenti fodina, ἀργυρεῖον.
Argento obduco, περιαργυρόω τι.
Argentum, ἀργύριον, ἄργυρος.
Argentum vivum, ὑδράργυρος.
Argilla, ἄργιλος, ου, ἡ.
Argillaceus, ἀργιλώδης.
Argumentatio, ἐπιχείρημα, συλλογισμός.
Argumentor, συλλογίζομαι, λογίζομαι.
Argumentum, ἐπιχείρημα, πίστις.
Arguo, ἐλέγχω, καταγινώσκω τινά.
Argutator, σοφιστικὸς, σοφιστής.
Argutiæ, στωμυλίαι, σοφίσματα.
Argutor, σοφίζομαι, ἀντιλογέω.
Argutus, acutus, ſubtilis, ὀξὺς, ἀγωνιστικὸς, λεπτολογιστὴς, κομψός.
Ariditas, ξηρασία, ξηρότης, αὔανσις.
Aridus, ξηρὸς, αὐαλέος, σκελετός.
Aries, κριὸς, κτίλος.
Ariſta, ἀθὴρ, ἀνθέριξ.
Arma, ὅπλα, τά, ἔντεα, σκεῦη, τά.
Arma abiicere, ῥίπτειν τὰ ὅπλα.
Arma capere contra aliquem, ὅπλα κατά τινος ἀντικομίζεσθαι.
Arma gero, ὁπλοφορέω.
Armamentarium, ὁπλοθήκη.
Armarium, ἄβαξ.
Armatura, ὁπλισμὸς, πανοπλία.
Armatus, ἔνοπλος, ὁπλιστής.
Armentarius, ἀγελάρχης, βουκόλος, βουφορβός.
Armentoſus, ἀγελαῖος.
Armentum, ἀγέλη, ποίμνιον.
Armiger, ὁπλοφόρος.
Armilla, ψέλλιον.
Armis inſtruo, ὁπλίζω.
Armis ſpolio, σκυλεύω τινά, ἀφοπλίζω.
Armo, ὁπλίζω, θωρήσσω, κορύσσω.
Armus, humerus, ὦμος, ἐπωμίς.
Aro, ἀρόω, ἀροτριάζω, αὐλακίζω.
Aromata, ἀρώματα.
Aromatopola, ἀρωματοπώλης.
Arrha, vel arrhabo, ἀρραβὼν, ἐνέχυρον.
Arrideo, προσγελάω, προσμειδιάω.
Arrigo, ἵστημι τὰ ὦτα, τείνομαι τὰ ὄμματα, ἀνορθόω, ἐπαίρω.
Arripio, προσαρπάζω, ἐφάπτομαι.
Arrodo, κατατρώγω, δαρδάπτω.
Arroganter, ἀλαζονικῶς, ὑπερηφάνως.
Arrogantia, ἀλαζονεία, μεγαλοφροσύνη.
Arrogans, ἀλαζὼν, ἀποσεσεμνυμένος.
Arrogo, ἀπονέμειν ἑαυτῷ τιμὴν, ἀλαζονεύομαι, προσποιέομαι.
Ars, τέχνη, τεχνοσύνη.
Arſenicum, ἀῤῥενικὸν, ἀρσενικόν.
Artes liberales, ἐγκυκλοπαιδεία, ἐλευθέριοι τέχναι.
Artes exercere, τέχνας ἐργάζεσθαι.
Articularis morbus, ἀρθρῖτις.
Articulus, ἄρθρον.
Artifex, τεχνίτης, δημιουργὸς, μηχανουργός.
Artifex manuarius, χειροτέχνης.
Artificium, τέχνη, τέχνημα, εὐτεχνία.
Artificioſus, ἔντεχνος, δαιδάλεος.
Artificioſe, κατατεχνικῶς, κατὰ τέχνην.
Artus, ἄρθρα, μέλη, τά.
Arvina, λίπος, τό, πιμελὴ, κνίσση.
Arundo, κάλαμος, δόναξ.
Arundineus, καλάμινος.
Aruſpex, θυοσκόπος, ἱεροσκόπος.
Aruſpicina, ἱεροσκοπία.
Arvum, ἄρουρα, ἀρούριον.
Arx, ἀκρόπολις, ἄκρα, ἔρυμα.

A S.

As, aſſis, μνᾶ, ἡ, ἀσσάριον, ου, τό.
Aſcendere ad honores, κατασχεῖν ἀρχάς.
Aſcendere in navem, ἐμβαίνειν εἰς τὴν ναῦν.
Aſcendo, is, ἀναβαίνω, ἀνέρχομαι, ἄνειμι.

Aſcenſor, ἀναβάτης, ἐπιβάτης.
Aſcenſus, ἀνάβασις, ἐπίβασις.
Aſcia, ἀξίνη, πέλεκυς, ὁ.
Aſcio, id eſt, aſcia cædo, πελεκίζω.
Aſciſco, ἐπάγομαι τινί τι, εἰσποιῶ παῖδα.
Aſcititius, ἀλλότριος, εἰσποίητος.
Aſcribere, imputare, προςτίθεσθαι.
Aſcribere civitati, πολιτογραφεῖν ἐν πόλει.
Aſcribo, προσγράφω, ἐγκατατάττω.
A ſecretis, οἱ ἐπὶ τῶν ἀπορρήτων.
Aſelli agitator, ὀνηλάτης.
Aſellus, ὀνάριον, ὀνίδιον, ὀνίσκος.
Aſina, ὄνος, ἡ.
Aſininus, ὄνειος, ὀνικὸς, ὀνώδης.
Aſinus, ὄνος, βάτταλος, βρωμητής.
Aſparagus, ἀσπάραγος.
Aſpectu horribilis, βλοσυρωπὸς, ὁ, βλοσυρῶπις, ι-δος, ἡ.
Aſpectu manſuetus, τὸ βλέμμα ἥμερος.
Aſpectus, ὄψις, ἐπίβλεμμα, βλέψις.
Aſper, τραχὺς, χαλεπὸς, δεινὸς, σκληρός.
Aſpere, τραχέως, χαλεπῶς.
Aſpergo, βρέχω, ἐπιρραίνω, διαρραίνω.
Aſpergo, inis, ῥαντισμός.
Aſperitas, τραχύτης, ἀνωμαλία.
Aſpernatio, καταφρόνησις.
Aſpernor, καταφρονέω τῶν νομίμων, jura. ἀμελέω τῶν φί-λων, ὀλιγωρέω, ἀθετέω.
Aſpicio, ἐμβλέπω, προσβλέπω τινὰ, ἐπιβλέπω τὴν γῆν, εἰσορῶ, δέρκω.
Aſpirare, favere, ἐπουριάζειν.
Aſpiratio, ἐπίπνοια, ἐπίπνευσις.
Aſpiro, ἐπιπνέω.
Aſporto, ἐκφέρω τι, ἐκκομίζω.
Aſſatus, ὀπταλέος, ὀπτός.
Aſſecla, ἀκόλουθος, ἀμορβός.
Aſſector, παρακολουθέω τινὶ, ἐφέπω.
Aſſectatio, παρακολούθησις.
Aſſectator, ἀκόλουθος, ἀκολουθητικός.
Aſſenſus, & aſſenſio, ὁμολογία, συγκατάθεσις, συμ-φώνησις, ὁμοφροσύνη.
Aſſentatio, κολακεία, θωπεία.
Aſſentator, κόλαξ.
Aſſentatorie, κολακευτικῶς.
Aſſentio, & aſſentior, συνδοκέω, συγκατατίθεμαί τινι, συναινέω, ὑπογράφω.
Aſſequor, ἐπικαταλαμβάνω τι, ἀφικνέομαι τῆς ἀρετῆς, ἐντυγχάνω, κιχέω.
Aſſeres, σανίδες.
Aſſero, affirmo, διαβεβαιοῦμαι, συμβιβάζω.
Aſſerere in libertatem, ἐξαφαιρεῖσθαι εἰς ἐλευθερίαν.
Aſſertio, διαβεβαίωσις.
Aſſertor, βεβαιωτὴς, ἐκδικητής.
Aſſervo, φυλάττω, τηρέω, ἐπιφυλάττω.
Aſſeſſor, πάρεδρος, σύνεδρος.
Aſſeveranter, & aſſeverate, βεβαίως.
Aſſeveratio, βεβαίωσις, ἰσχυρισμός.
Aſſevero, διαβεβαιοῦμαί τι, διϊσχυρίζομαι.
Aſſideo, παρακαθίζομαί τινι, παρεδρεύω.
Aſſideo, καθέζομαι.
Aſſidue, ἐνδελεχῶς, συνεχῶς.
Aſſiduitas, τὸ συνεχὲς, ἐνδελέχεια.
Aſſiduus, συνεχὴς, ἀδιάλειπτος, πολύς.
Aſſiduus ſum, προσλιπαρέω τινὶ, προσμένω.
Aſſimilis, ὅμοιος, προσόμοιος.
Aſſimilo, ὁμοιόω τί τινι, εἰκάζω.
Aſſimulo, fingo aliquid eſſe, quod revera non eſt, ὑποκρίνομαί τινα.
Aſſiſto, παρίσταμαί τινι, παραμένω.
Aſſo, torreo, ἀνθρακίζω, ὀπτάω.
Aſſocio, συνάπτω τινί τινα.
Aſſolet, εἴωθε, φιλεῖ.
Aſſuefacio, ἐθίζω τινὰ πρός τι, συνεθίζω.
Aſſueſco, ἐθίζομαι σύν τινι, συνεθίζομαι.
Aſſuetus, σύντροφος, συνήθης.
Aſſumo, προσλαμβάνω τινά.
Aſſumptio, πρόσληψις.
Aſſuo, προσράπτω.
Aſſurgo, ἐπανίσταμαί τινι.
Aſt, αὐτάρ.
Aſtipulatio, συγκατάθεσις.
Aſtipulor, προςτίθεμαι τῇ γνώμῃ.
Aſto, παρίσταμαί τινι.
Aſtragalus, ἀστράγαλος.
Aſtricte, στενῶς, προσεσταλμένως.
Aſtrictio, στύψις.
Aſtringo, προςτέλλω, ἐπισφίγγω.
Aſtrologus, ἀστρολόγος, ὁ.
Aſtrum, ἄστρον.
Aſtra contemplari, ἀστρονομεῖν.
Aſtruo, προσκατασκευάζω.
Aſtu, pro aſtute, πανούργως.
Aſtus, πανουργία, δολοφροσύνη.
Aſtute, πανούργως, κερδαλέως.
Aſtutia, πανουργία, δεινότης.
Aſtutus, πανοῦργος, γλαφυρὸς, ἀλωπός.
Aſylum, ἄσυλον.

A T.

At, ἀλλά. ἀλλὰ μήν. at at, ἤ, ἤ, αἶ, αἶ.
At certe, ἀλλὰ, ἄρα, ἀλλ' οὖν.
At enim, ἀλλὰ γάρ. at vero, ἀλλά τι.
Atavus, δίπαππος.
Ater, μέλας, μελαγχρὼς, ζοφερός.
Athleta, ἀθλητὴς, οῦ, ἐπασκητής.
Atque, καὶ, τε, μὴν, δέ.
Atque etiam, ἀλλὰ δὴ καί.
Atqui, τοίνυν ἄρα, ἀλλά τε, γέ τοι.
Atramentarium, μελανοδοχεῖον.
Atramentum, μέλαν, τό.
Atramentum ſutorium, χάλκανθος.
Atrienſis, αὐλεῖος, αὐλικός.
Atriolum, αὐλίδιον.
Atrium, αὐλὴ, μέλαθρον, αὐλαία.
Atrocitas, ὠμότης, ἀπήνεια.
Atrociter, ὠμῶς, ἀπηνῶς.
Atrox, χαλεπὸς, ἀπηνής. atrox injuria, δεινὸν ἀδί-κημα.
Attamen, ἀλλ' ὅμως, ἀλλὰ καὶ ὣς, ἢ μήν.
Attemperate, εὐκαίρως.
Attempero, προσάπτω τινί τι.
Attendere animum, προσέχειν τὸν νοῦν τινι.
Attendo, προσέχω, διατείνομαι.
Attente, φιληκόως, προσεχῶς.
Attentio, προσοχὴ, κατανόησις.
Attentus, φιλήκοος, προσεχής.
Attenuatio, λεπτυσμός.
Attenuo, ψιλόω, λεπτύνω.
Attero, προστρίβω τινί τι, παρατρίβω.
Atteſtor, μαρτύρομαι.
Attexo, προςτίθημί τινί τι.
Attinere, pertinere, προσήκειν, ἀνήκειν.
Attinet ad me, προσήκει μοι.
Attingo, ἅπτομαί τινος, ἐπιψαύω.
Attollo, ἐπαίρω τὴν φωνὴν, ἀναβιβάζω τι, ἀναφέρω, αἰωρέω.
Attondeo, ἐπικείρω.
Attonitum reddo, ἐκπλήττω τινὰ, aliquem.
Attonitus, ἀπόπληκτος, ἐμβρόντητος.
Attonitus ſum, δεδίττομαι, & δεδίττω.
Attonitus fio, ἐκπλήσσομαι πρὸς τὴν ὄψιν, aſpectu.
Attonſus, ἐπικεκαρμένος.
Attractio, ἑλκυσμὸς, ἐπίσπασις.
Attraho, ἐπισύρω, ἐφέλκω, ἐπισπάω.
Attrecto, μεταχειρίζομαι τὰ ὅπλα, arma. ψηλα-φάω.
Attribuo, προσνέμω τινί τι, ἀποδίδωμι.
Attributio, ἀπόδοσις, ἀπονομή.
Attritio, τρίψις, παράτριψις.
Attritus, ἀνάτριπτος, παρατεθρυμμένος.

A V.

Avare, πλεονεκτικῶς, σμικρολόγως, ἀνελευθέρως, φει-δωλῶς.
Avaritia, φιλαργυρία, πλεονεξία, φιλοχρηματία.
Avarus, φιλάργυρος, φιλοχρήματος.
Auceps, ἰξευτὴς, ὀρνιθευτὴς, ὀρνιθοθήρας.
Auctarium, ἡ προθήκη, τὸ ἐπίμετρον, τὸ ὑπέρμετρον, ἐπίβλημα.
Auctio, αὔξησις, δημιοπρασία.
Auctionem bonorum facere, κηρύττειν τὰ ὄντα, πρᾶ-σιν αὐτῶν ποιεῖσθαι.
Auctionor, ἀποκηρύττω τὰ πατρῷα.
Auctor, αὐτουργὸς, αἴτιός τινος.
Auctoramentum, μισθοδοσία.
Auctorem ſuaſoremque ſe præbere, ὑποσημαίνειν τι.
Auctoritas, ἀξιοπιστία, αὐθεντία, ἀξίωμα, κῦρος, τό. σεμνότης.
Auctoritate polleo, κατωνομάζω.
Auctus, αὐξηθεὶς, αὐξητός.
Aucupium, ἰξευτήριον, ὀρνιθοθήρα.
Aucupor, θηρεύομαι, cum accuſat. ἰξεύω, ὀρνιθοθη-ράω.
Audacia, θράσος, τὸ, θρασύτης, τόλμα, ἡ.
Audacia, & impudentia fretus, τόλμῃ καὶ ἀναιδείᾳ πε-ποιθώς.
Audaciter, vel Audacter, θρασέως.
Audacter loquor, παρρησιάζω.
Audaculus, ὁ θρασύτερος, ὁ παράτολμος.
Audax, τολμητὴς, θρασὺς, ἄθαμβος.

Audax ſum, θαῤῥέω ἐπί τινι, τολμάω.
Audens, θαῤῥαλέος, θαρσαλέος.
Audeo, τολμάω τι, θαρσέω, cum acc.
Audio, ἀκούω, διακούω τι, & τινος, πεύθομαι, ἀκροάομαι, πυνθάνομαι.
Audire, præcipienti parere, ὑπακούω τινός.
Audire bene, ideſt, laudari, &c. τὸ καλῶς ἀκούειν. κακῶς ἀκούειν ὑπό τινος, male audire.
Audiendo falli, παρακούειν.
Auditor, ἀκροατής, ἀκουστής.
Auditorium, ἀκροατήριον.
Auditu intelligere, ἀκοῇ εἰδέναι.
Auditu valens, ὀξυήκοος.
Auditus, us, ἀκοή, ἀκρόασις.
Auditus gravitas, δυσηκοΐα.
Auditus, part. ἀκουσθείς, διακουστός.
Ave, χαῖρε, ἔῤῥωσο.
Aveho, ἀπάγω.
Avellana, λεπτοκάρυον.
Avello, ἀποσύρω, ἀποσπάω, ἀποτίλλω.
Avena, βρόμος, αἰγίλωψ.
Aveo, γλίχομαι, ἐπιθυμέω, ἐφίεμαι.
Avernus, ἄορνος.
Averruncare, ideſt, avertere, ἀποτρέπειν, ἀποπέμπεσθαι, ἀποτροπιάζομαι, ἀλέξω.
Averſandus, ἀποτροπιαστέος.
Averſatio, ἀποτροπίασις.
Averſe, κατεστραμμένως.
Averſio, ἀποτροπή.
Averſor, ἀποστρέφομαί τινα, ἀποτροπιάζομαι.
Averſus, ἀποστραφείς, ἀπεστραμμένος.
Avertat Deus hoc, ἀλλ' ἀπείργοι Θεός.
Avertere oculos aliquo, ἀποβλέπειν ποι.
Averto, ἀποτρέπω τι, ἀποστρέφω, ἀπάγομαι.
Aufero, ἀποαίρω τι, ἀφαιρέω τὸ ὅλον.
Aufugio, ἀποφεύγω, ἀποδιδράσκω.
Augeo, αὔξω, τείνω, & αὐξάνω, συνάγω.
Augeor, αὐξάνομαι, ἀδρύνω.
Augeſco, αὐξάνομαι, ἐπιδίδωμι.
Augmentum, αὔξησις, ἐπίδοσις.
Augur, οἰωνοσκόπος, οἰωνομάντις.
Augurandi ars, οἰωνιστικὴ, οἰωνομαντική.
Augurium, οἰωνός, οἰώνισμα, οἰωνισμός.
Auguro, & ror. μαντεύομαι, οἰωνοσκοπέω.
Auguror bene, οἰωνὸν ἀγαθὸν ποιοῦμαι.
Auguſte, σεβασμίως, σεμνῶς, μεγαλοπρεπῶς.
Auguſtus, a, um, σεβάσμιος, σεμνός, σεβαστός.
Auguſtus menſis, αὔγουστος.
Avia, μάμμη.
Aviarium, ὀρνιθών, ὀρνιθοτροφεῖον.
Aviarius, ὀρνιθοκόμος.
Avicula, ὀρνιθάριον, ὀρνίθιον, ὀρνιθόπουλ.
Avibus bonis, ὄρνισιν αἰσίοις.
Avide, ἐπιθυμητικῶς, ἐνθύμως.
Aviditas, πλεονεξία, ἐπιθυμία.
Avidus, πλεονέκτης, ἐπιθυμητικός, ὁ, ἡ.
Avidus belli, φιλοπόλεμος.
Avidus cædis, φιλαίματος.
Avidus lucri, φιλοκερδής, ὁ καὶ ἡ.
Avis, ὄρνις, ιθος, ἡ. νεοσσός, οἰωνός.
Avitus, a, um, προγονικός, παππῷος.
Avius, ſine via, ἄβατος, ἄνοδος, ἀδιέξοδος.
Aula, αὐλή, βασίλειον.
Aulæa, orum, αὐλαῖα, παραπετάσματα.
Auletes, tibicen, αὐλητής.
Auletris, αὐλητρίς.
Aulicus, αὐλικός.
Avocamentum, διαγωγή.
Avocatio, ἀποτροπή, ἀποστροφή.
Avoco, ἀποκαλέω τινά, ἀποτρέπω τινά τινος, ἀπάγω.
Avolo, ἀφίπταμαι, ἀποπτάω.
Aura, αὔρα, πνοή, ἀτμός.
Aurarius, ἔγχρυσος.
Aurata, piſcis, χρυσόφρυς.
Auratus, ἔγχρυσος, χρυσωτός, διάχρυσος.
Aureus, χρύσεος, ἐπίχρυσος.
Auricula, ὠτίον.
Auricularis, ὠτικός.
Aurifex, χρυσοποιός, χρυσοχόος.
Aurificina, χρυσοχοεῖον.
Aurifodina, χρυσεῖον, χρυσωρυχία.
Auriga, ἡνίοχος, ἁρματηλάτης.
Aurigarius, ἁρματοποιός, ἁρματοπηγός.
Aurigatio, ἡνιοχεία, ἁρματηλασία.
Aurigo, ἴκτερος.
Aurigor, ἡνιοχέω, διφρηλατέω.
Auripigmentum, τὸ ἀρσενικόν.
Auris, οὖς, ὠτός, τό, οὖας.
In utramvis aurem dormire, ἐπ' ἀμφότερα τὰ ὦτα καθεύδειν.

Aurem vellere, ἀνατείνειν τὸ οὖς.
Aures obtundere, παραθρυλλεῖν τὰ ὦτα, τὰς ἀκοὰς περιηχεῖν, ὠτοκοπεῖν.
Auriſcalpium, ὠτογλυφίς, ἡ.
Auritus, magnas habens aures, ὠτώεις.
Auri amor, φιλοχρυσία.
Auro captus, χρυσεραστής, χρυσομανής.
Auro micans, vel coruſcans, χρυσαυγής.
Aurora, ἕως, ἠώς.
ſub Auroram, ὑπὸ τὴν ἕω· εἰς ἕω.
Aurum, χρυσός, οῦ, ὁ. χρυσίον.
Auſcultatio, ἀκρόασις, ἀκρόαμα, ὑπακοή.
Auſcultator, ἀκροατής, ἀκουστής.
Auſcultare, obedire, πείθομαι τῷ νόμῳ, προσέχω τινί.
Auſculto, audio, ἀκροάω, ἀκροάομαι, ὑπακούω, προσέχω, προσέχω.
Auſim, τολμήσω.
Auſpex, οἰωνοσκόπος, οἰωνοπόλος.
Auſpicato, εἰς καλόν, αἰσίως.
Auſpicium, οἰωνισμός, οἰωνοσκοπία.
Auſpicor, οἰωνοσκοπέω.
Auſpicor, negotium aliquod aggredior, ἀπάρχομαι, ἐνάρχομαι, ἐνίσταμαι.
Auſter, νότος.
Auſteritas, στρυφνότης, αὐστηρότης.
Auſterus, αὐστηρός, σκληρός.
Auſtralis, νότιος, ἀνταρκτικός.
Aut, ἤ, εἴτε.
Autem, pro ſed, δέ, δαί, δῆτα, δῆθε.
Authenticus, αὐθεντικός.
Autumnalis, ὀπωρινός.
Autumnus, ὀπώρα.
Autumo, ὑπολαμβάνω, νομίζω.
Avulſio, ἀπόσπασμα.
Avulſus, ἀποσπασθείς.
Avunculus, θεῖος, μητράδελφος.
Avus, πάππος.
Avus paternus, προπάτωρ, πατροπάτωρ.
Avus maternus, μητροπάτωρ.
Auxiliares, συμβοηθοί.
Auxiliarius, βοηθητικός.
Auxiliator, ἐπάρκεσος, βοηθός, ἐπίκουρος.
Auxilior, βοηθέω τινὶ πρὸς τοὺς πολεμίους, ἐπικουρέω τινί.
Auxilio tibi venio, βοηθῶν παρίσταμαί σοι.
Auxilium, βοήθεια, ἐπικουρία, ἀντίληψις.

A X.

Axilla, μασχάλη, μασχαλίς.
Axioma, ἀξίωμα.
Axis, ἄξων.
Axungia, ὕειον στέαρ.

B.

BAccæ, ἀκρόδρυα.
Bacchanalia, διονύσια.
Bacchanalia agere, ἄγειν διονύσια.
Bacchatim, διονυσιακῶς, βακχικῶς.
Bacchor, inſanio, βακχεύω, & βακχάω.
Bacchus, Βάκχος, ἴακχος, διόνυσος.
Bacillum, βακτηρίδιον.
Baculus, βάκτρον, βακτηρία.
Bajulo, βαστάζω, φορτίζω, ἀχθοφορέω.
Bajulus, φορτοβαστάκτης, φορτηγός, νωτοφόρος.
Balæna, βάλαινα, κῆτος.
Balanus, βάλανος.
Balatus, us, βληχή, βλήχημα.
Balbus, ψελλός, τραυλός, ἄτρανος, ἰσχνόφωνος.
Balbutio, τραυλίζω, ψελλίζω.
Balneator, βαλανεύς, λουτροχόος.
Balneum, βαλανεῖον, λουτρόν, πλυνός.
Balſamum, βάλσαμον.
Balteus, vel Balteum, ζωστήρ, ζώνη.
Baptiſmus, βαπτισμός, βάπτισμα.
Baptiſterium, βαπτιστήριον.
Barathrum, βάραθρον.
Barba, πώγων, γένειον.
Barba tenus philoſophus, ἀπὸ πώγωνος φιλόσοφος.
Barbam nutrire, πωγωνοτροφεῖν.
Barbam vellere, τὸν πώγωνα τίλλειν.
Barbare, βαρβαριστί.
Barbaries, βαρβαρότης, βαρβαρισμός.
Barbarus, βάρβαρος.
Barbatus, πωγωνίας, γενειάτης.
Bardus, ſtupidus, βλάξ, μογιλάλος.
Barritus, ἐλέφαντος βρύχημα.
Barrus, ἐλέφας.

Baſilica, βασιλικὴ, βασίλειον.
Baſiliſcus, βασιλίσκος.
Baſiator, φιλητής.
Baſio, oſculor, φιλέω τινά.
Baſis, βάσις, βάθρος, ἕδρα.
Baſium, oſculum, φίλημα.
Batillum, πύραυνον.

B E.

Beatæ memoriæ, μακαρίτης.
Beate, μακαρίως, εὐδαιμόνως.
Beatitudo, μακαριότης, εὐδαιμονία.
Beatum judicare, εὐδαιμονίζειν τινά.
Beatus, μακάριος, μάκαρος, εὐτυχής.
Beatus valde, πανόλβιος.
Bellaria, ἐπιφορήματα, τραγήματα.
Bellator, πολεμιστής, ἀρηΐφιλος, αἴθων.
Belle, κομψῶς, καλῶς.
Bellicæ rei peritus, δόκιμος τὰ πολεμικά.
Belli expers, vel imperitus, ἀπειροπόλεμος, ὁ ἀπόλεμος.
Bellicoſus, fortis, πολεμικός.
Belligero, bellum gero, πολεμῶ τινι, & πρός τι, πολεμοποιέω.
Bellicus, πολέμιος, πολεμικός.
Bello captus, δορύκτητος.
Bellua, θὴρ, θηρίον.
Belluinus, θηριώδης.
Bellum, ὁ πόλεμος, μάχη.
Bellum committere, ἄπτεσθαι πολέμου, καθιστάναι τὸν πόλεμον.
Bellum excitare, πόλεμον ποιεῖν τινι.
Bellum finire, καταλύεσθαι τὸν πόλεμον.
Bellum indico, πόλεμον εἰπεῖν εἴς τινα.
Bellum infero, πόλεμον ἐκφέρω πρός τινα.
Bellum ſuſcipere, πόλεμον ἀναιρεῖσθαι πρός τινα, ἀναλαμβάνειν πόλεμον.
Bellus, a, um, κομψὸς, ὁ.
Bene, εὖ, καλῶς, ὀρθῶς.
Bene audire, εὖ ἀκούειν.
Benedico, εὐλογέω, εὐφημέω.
Benefacio, εὐεργετέω, εὐποιέω.
Benefactum, εὐεργέτημα.
Beneficentia, εὐεργεσία, ἐλευθεριότης.
Beneficio afficere aliquem, εὖ ποιεῖν τινα.
Beneficio affici, εὖ πάσχειν.
Beneficium, εὐεργεσία, χάρις.
Beneficus, εὐεργέτης, ἀγαθοεργός, εὐποιός.
Benevole, εὐνοϊκῶς, φιλοστόργως.
Benevolentia, εὔνοια, εὐγνωμοσύνη, φιλοφροσύνη.
Benevolentia complecti aliquem, ἔχειν εὐνοϊκῶς πρός τινα.
Benevolus, εὔνοος, εὔνους, πρόφρων.
Benigne, ἐλευθερίως, φιλοφρόνως, φιλανθρώπως.
Benignitas, ἐλευθερία, χρηστότης, φιλανθρωπία.
Benignus, χρηστός, ἐλευθέριος.
Beo, μακάριον ποιῶ.
Beſtia, θηρίον, θὴρ, ζῶον ἄλογον.
Beſtialis, θηριώδης.
Beſtiola, ζωΰφιον.
Beta, τεῦτλον, βλίτον.

B I.

Bibacitas, πολυποσία, φιλοποσία.
Bibax, biboſus, πολυπότης, ποτικός.
Bibliopola, βιβλιοπώλης.
Bibliotheca, βιβλιοθήκη.
Bibo, πίνω, cum accuſ. ſed Attice cum genit.
aquam Bibo, ὕδωρ πίνω, ὑδροποτέω.
Bibulus, πολυπότης.
Biceps, δικέφαλος, δίκρανος.
Bicolor, δίχροος.
Bicornis, δικέρατος, & δίκερως.
Bidens, δίοδους.
Biduum, δύο ἡμέραι, διήμερον.
Biennis, διετής.
Biennium, διετές, διετία.
Bifariam, διχῶς, ἄνδιχα, δίχα.
Biferus, δίφορος.
Bifidus, δίχηλος, διφυής, διχιδής.
Biforis, δίθυρος.
Bifores valvæ, αἱ δικλίδες.
Biformis, δίμορφος.
Bifrons, διμέτωπος, ἀμφιπρόσωπος.
Bigæ, συνωρίς, δίφρος.
Bijugis, & Bijugus, δίζυξ, δίζυγος.
Bijuges equi, δίζυγες ἵπποι.
Bilanx, ζυγός.

Bilem commovere, εἰς ὀργὴν ἐμβάλλειν τινὰ, χολοῦν.
Bilinguis, δίγλωττος, δίλογος.
Bilioſus, χολώδης.
Bilis, χολή.
Bilis atra, μελαγχολία.
Bimembris, διμελής, δίκωλος.
Bimeſtris, δίμηνος.
Bimulus, διετής, διωρός.
Bimus, διωρός, διετής.
Bini, διττὸς, σύνδυο.
Binominis, διώνυμος.
Bipartior, διχοτομέω, διχάζω.
Bipartitus, διχασθείς, διμερής.
Bipedalis, διποδιαῖος, διπήχης.
Bipennis, πέλεκυς, ἀξίνη δίστομος.
Bipertito, διχῇ, δίχα.
Bipes, δίπους.
Biremis, διήρης.
Bis, δίς.
Bis in die, δὶς τῆς ἡμέρας.
Biſſextus, ἐμβόλιμος ἡμέρα.
Biſulcus, δίχηλος, διχηλής.
Bitumen, ἄσφαλτος.
Bituminens, ἀσφάλτινος.
Bivium, ἄμφοδος, δίοδος.

B L.

Blæſus, βλαισὸς, τραυλός.
Blande, ἠπίως, μειλίχως.
Blandiloquentia, χρηστολογία, ἡδυλογία.
Blandiloquus, χρηστολόγος, ἡδυλόγος.
Blandimentum, θωπεία, προσίωμα.
Blandior, σαίνω σε, tibi, κολακεύομαί τινα, αἰκάλλω, ὑποσαίνομαι, αἱμύλλω.
Blanditiæ, χρηστολογία, κολακεία.
Blandus, χρηστολόγος, ἀρεσκος, εὐπροσήγορος.
Blaſphemia, βλασφημία.
Blatero, ψελλίζομαι, βαττολογέω.
Blatero, onis, φλύαρος, ἀδολέσχης.
Blatta, σίλφη.

B O.

Boarium forum, βουπώλιον.
Boarius, βοϊκός, βόειος.
Boatus, βοή, μυκηθμός.
Boletus, βωλίτης.
Bolis, βολίς.
Bolus, βῶλος, ἡ, ἄκολος, βλωμός.
Bombus, βόμβος, ἦχος.
Bombycinus, βομβύκινος.
Bombyx, βόμβυξ.
Bona, id eſt, opes, ἡ οὐσία, χρήματα.
Bona fide, ἀπροφασίστως, ἀτεχνῶς, κατὰ πίστιν.
Bona venia, ἐπιεικῶς, εὐπαρίας.
Bona animi, ἀγαθὰ τὰ ἐν τῇ ψυχῇ.
Boni conſulo, στέργω ἐπὶ τῇ ἐπιεικείᾳ, ἀποδέχομαι τὴν ἀπόφασιν.
quod Bonum, fauſtumque ſit, ἀγαθῇ τύχῃ.
Bonitas, ἀγαθότης, ἀγαθωσύνη, χρηστότης.
Bonitas ingenii, ſeu naturæ, εὐφυΐα.
Bonus, ἀγαθὸς, ἐσθλὸς, χρηστὸς, καλός.
Bonus, & probus vir, καλοκἀγαθός.
Boo, as, are, mugio, μυκάομαι, βοάω.
Borealis, βορεαῖος, βόρειος.
Boreas, aquilo, βορέας, βορρᾶς.
Bos, βοῦς.
Bovem mactare, βουθυτεῖν.
Boves paſcere, βουκολεῖν, βουφορβεῖν.
Bovillus, & Bovinus, βόειος.
Boum armenta, τὰ βουφόρβια.
Boum cædes, βουφονία, βουσφαγία.
Boum cuſtos, βουκόλος, βουπόλος, βουφορβός.

B R.

Brabium, certaminis præmium, βραβεῖον.
Bracca, femorale, ἀναξυρίς, ἔδος, ἡ, διαζώσματα.
Brachiale, περιβραχιόνιον, χλιδών.
Brachium, βραχίων, ονος.
Bractea, τὸ πέταλον.
Bracteator, πεταλιστής.
Bracteola, πεταλίδιον.
Branchiæ, βράγχια, βρόγχια.
Braſſica, κράμβη, κοράμβη.
Brevi, ἐν βραχεῖ, βραχέως.
Brevia, τὰ βραχέα.
Breviarium, compendium, ἐπιτομή.
Breviloquentia, βραχυλογία.
Brevior, βραχίων, βράσσων.

Brevis, βραχὺς, ἐπίτομος, σύντομος.
Brevis vitæ, βραχύβιος, ὀλιγόβιος, μικρόβιος.
Brevitas, βραχύτης, ἐπιτομή.
Breviter, βραχέως, ἐν βραχεῖ.
Bruma, χειμερινὴ τροπή, χεῖμα.
Brumalis, χειμερινός.
Brutus, ſtupidus, ἀναίσθητος, ἄλογος.

B U.

Bubalus, βούβαλος.
Bubile, βοαύλιον, βουστάσιον.
Bubo, βύας, ου, ὁ.
Bubula caro, τὸ βόειον κρέας.
Bubulcus, βουκόλος, βοηλάτης, βουποίμην.
Bubulum corium, τὸ βόειον δέρμα, βοεία.
Bubulus, βόειος, βοϊκός.
Bucca, στόμα.
quod in Buccam venerit, ὅ, τι ἂν ἐπὶ τὸ στόμα ἔλθῃ.
Buccas inflare, τὰς γνάθους φυσᾷν.
Buccea, æ, ψωμὸς, ἔγκαφος.
Buccella, ςόμιον, ψωμίον.
Buccina, σάλπιγξ.
Buccinator, κῆρυξ, σαλπιγκτής.
Buccino, σαλπίζω, κηρύττω.
Bufo, φρῦνος, ου, ὁ. φύσαλος.
Buglosſus, βούγλωσσος, & βούγλωσσον.
Bulbaceus, βολβώδης.
Bulbosſus, βολβώδης.
Bulbus, βολβός.
Bulga, δερματίνη πήρα.
Bulla, πομφόλυξ, φύσημα, ἀποφυσία.
Bulla, inſigne, ὁ κάλυξ.
Bullatus, tumidus, πομφολυγώδης.
Bullatus, bulla ornatus, ὁ κάλυκι κεκοσμημένος, πεπομφολυγωμένος.
Bullio, bullas emitto, ζέω, βράσσω.
Bullula, φυσημάτιον.
Bura, ſive Buris, ἐχέτλη.
Buſtuarius, ἐπιτύμβιος.
Buſtum, τύμβος, πυρά.
Buſtum violare, τυμβωρυχεῖν.
Butyrum, βούτυρον.
Buxetum, πυξεών.
Buxeus, πύξινος.
Buxum, vel Buxus, πύξος, ἡ.

B Y.

Byſſus, βύσσος, ου, ἡ.

C A.

CAballinus, ἵππειος.
Caballus, ἵππος.
Cacabus, κάκκαβος, λέβης.
Cacaturio, χεζητιάω, χεζείω.
Cachinnatio, καγχασμός.
Cachinnor, καγχάζω, κιχλίζω.
Cachinnum tollere, ἀθρόον ἀνακαγχάζειν, ἐκκαγχάζειν.
Cachinnus, καγχασμός, κιχλισμός.
Caco, ventris onus depono, χέζω, ἀφοδεύω.
Cacumen, κορυφή, ἄκρον, αἶπος.
Cacumen montis, ἀκρώρεια, λοφιά.
Cacuminatus, ἀποξυνθείς.
Cacumino, ἀποξύνω, κορυφόω.
Cadaver, τὸ νεκρὸν, ὁ νεκρός, πτῶμα.
Cadavera ſpoliare, νεκροσυλεῖν.
Cadaveroſus, νεκρώδης.
Cadere animis, ἀθυμεῖν τὴν ψυχήν, ob finem, τοὺς τῶν νεκρούς, ob cædes aliquorum: ἀθύμως διάγειν.
Cadere in ſuſpicionem, εἰς ὑποψίαν ἐμπίπτειν, πρὸς ὑποψίαν ἥκειν.
Cadivus, πτώσιμος, ἀναπίπτων.
Cado, πίπτω, πίπτω εἰς γόνατα, ἐρείπω.
Caduceator, κῆρυξ, εἰρηνοποιός.
Caduceus, κηρύκειον.
Caducifer, κηρυκειοφόρος.
Caducus, πτώσιμος, ἐπίκηρος, φθαρτός.
Cadus, κάδος.
Cæcitas, τυφλότης, ἀβλεψία, ἀορασία.
Cæco, τυφλόω.
Cæcus, τυφλός, ἀλαός, ἀόρατος.
Cæcutio, ἀμβλυώττω, τυφλώττω.
Cædes, φόνος, φόνος, σφαγή, ἀναίρεσις.
Cædo, percutio, πλήττω, κόπτω, δέρω.
Cædua ſylva, ὑλοτομία.
Cæduus, τμητὸς, κόσιμος.

Cælamen, γλυφή.
Cælator, γλυπτὴς, γλυπτήρ.
Cælatura, γλυφή, ἀνάγλυφη.
Cælatus, γεγλυμμένος, γλυπτός.
Cælebs, ἄγαμος, ἀγάμητος, ἄζυγος.
Cæleſtis, οὐράνιος, ἐπουράνιος, ὀλύμπιος.
Cælibatus, ἀγαμία, ἀζυγία.
Cælicola, οὐρανίων.
Cælitus, οὐρανόθεν.
Cælo, ſculpo, γλύφω, ἐγκόπτω.
in Cælo, οὐρανόθι.
Cælum, γλυπτήριον, γλυφεῖον.
Cælum, οὐρανός, ὁ, πόλος.
Cæmentarius, χαλικοδόμος, χαλικουργός.
Cæmentum, χάλιξ, κος.
Cæpe, κρόμμυον.
Cæruleus, κυάνεος.
Cæſaries, coma, κόμη, χαίτη, βόστρυξ, χος.
Cæſim, τυπίδην.
Cæſius, γλαυκός.
Cæſpes, βῶλος, βῶλαξ.
Cæſpito, παράφορον βαδίζω.
Cæſura, τομή, τμῆμα.
Cæſus, κεκομμένος, τμηθείς.
Cætera, καὶ ἕτερα.
Cæteroquin, ἄλλως τε.
Cæterum, δὲ, πλὴν, μέντοι, μέντοι, αὐτάρ.
Calamarium, καλαμοθήκη.
Calamiſter, vel Calamiſtrum, καλαμὶς, ίδος, ἡ, καλαμῖστρον.
Calamiſtratus, βοστρυχωθείς.
Calamiſtro, βοστρυχίζω.
Calamitas, miſeria, συμφορά, δυστυχία, κακοπάθεια.
Calamitate afficere, κακοπαθεῖν τινα.
Calamitate premi, δυστυχεῖν ἔν τινι, περί τι.
Calamitoſe, δυστυχῶς.
Calamitoſus, οἰζυρός, δυστυχής, ἄθλιος.
Calamus, κάλαμος, δόναξ, καλάμη.
Calathus, κάλαθος, ταλαρίσκος, κάνης.
Calcaneum, πτέρνα, ἡ.
Calcar, κέντρον, πλῆκτρον.
Calcaria equo ſubdere, κεντίζειν ἵππον.
Calceamentum, πέδιλον.
Calceatus, ὑποδεδεμένος, ὑποδεθείς.
Calceo, ὑποδέω.
Calceolarius, ὁ ποιητὴς ὑποδημάτων, σκυτοτόμος, σκυτεύς.
Calceolus, ὑποδημάτιον.
Calceus, ὑπόδημα, πέδιλον.
Calcitratus, λακτισμός.
Calcitro, calcitras, λακτίζω, σκιρτάω.
Calcitro, nis, λακτιστής, σκιρτητής.
Calco, πατέω, στιβέω.
Calculator, λογιστής, ψηφιστής.
Calculo, ψηφίζομαι, λογίζομαι.
Calculoſus, λιθώδης, λιθιῶν.
Calculus, ψῆφος, λιθίδιον.
Calefacio, θερμαίνω.
Calefactus, θερμανθείς, θαλφθείς.
Calefio, θερμαίνομαι, θάλπομαι.
Calendæ, καλένδαι, νουμηνία.
Calendarium, ἡ ἐφημερίς, ἐπιμήνιος.
Calens, θερόμενος.
Caleo, θέρομαι, θερμαίνομαι.
Caleſco, θερμαίνομαι, θάλπομαι.
Caliculus, κυλίκιον.
Calidus, θερμός.
Caliga, σκελέα, κρηπίς.
Caligatus, κρηπιδούμενος.
Caliginoſus, ζοφώδης, ζοφώδης.
Caligo, inis, ζόφος, σκότος, ἀχλύς.
Caligo oculorum, ἀμαύρωσις ὀφθαλμῶν, ἀμβλυωπία, ὀφθαλμῶν ἀχλύς.
Caligo, cæcutio, ἀμβλυώττω.
Calix, κύλιξ, ποτήριον.
Calleo, τυλόω.
Calleo, perfecte ſcio, ἐπίσταμαι τέχνην, ἀκριβῶς γινώσκω, ἐμπείρως ἔχω.
Callide, πανούργως, δολοφρόνως.
Calliditas, πανουργία, σόφισμα, δεινότης.
Callidus, πανοῦργος, δολόφρων, δεινός.
Callis, is, τρίβος, πάτος.
Calloſus, τυλώδης, ὁ, καὶ ἡ.
Callum obducere, σκληρόω, τυλοῦν.
Callus, & callum, τύλος.
Calones, καλοπόδια.
Calo, onis, καλοπόδιον, σκευοφόρος.
Calor, & caliditas, θέρμη, θερμότης, καῦμα, αἶθος, θάλπος.
Calvaria, κρανίον.

Calva-

Calvaria, κρανίον.
Calvaſter, ὑποφαλακρίας.
Calveo, φαλακρόομαι.
Calveſco, φαλακροῦμαι.
Calvitium, vel calvities, φαλάκρωσις, φαλάκρωμα.
Calumnia, διαβολὴ, συκοφαντία.
Calumniator, συκοφάντης, διάβολος.
Calumnior, διαβάλλω τινά, συκοφαντέω τινά τι.
Calumnioſus, συκοφαντικός.
Calvus, φαλακρός.
Calx, extrema pars pedis, πτέρνα, σφυρόν.
Calx, g. fœm. Chalck, κονία, γύψος.
Camelarius, καμηλίτης.
Camelus, κάμηλος.
Camera, καμάρα.
Camero, καμαρόω.
Camino, καμινεύω.
Caminus, ὁ καὶ ἡ κάμινος.
Cammarus, ἀστακός.
Camœna, μοῦσα.
Campana, κώδων.
Campeſtris, πεδινός.
Campus, πεδίον, πέδον.
per Campum, καταπεδίον.
Camurus, inflexus, & curvus, ἐπικαμπής, καμπύλος.
Camus, κημός.
Canaliculus, σωληνάριον.
Canalis, σωλήν.
Cancellarius, ἀρχιγραμματεύς.
Cancellatim, κιγκλιδόν.
Cancellatus, κεκιγκλισμένος, κιγκλιστικός, δικτυωτός.
Cancelli, ἡ κιγκλίς.
Cancello, κιγκλίζω.
Cancer, cri, καρκίνος.
Cancer, morbus, καρκίνος, καρκίνωμα.
Candefacio, λευκαίνω.
Candefacio, ignitum reddo, ἐμπυρίζω.
Candela, λύχνος, λυχνίδιον, δαδίον.
Candelabrum, λυχνίον, κηροπήγιον.
ferrum Candens, ὁ σίδηρος πυρούμενος.
Candeo, candidus ſum, λευκαίνομαι, λευκός εἰμι.
Candeſco, λευκόομαι.
Candidatus, alba veſte indutus, λευχειμονῶν.
Candide, ἀγνωμόνως, ἀφθόνως, ἁπλῶς.
Candidus, λευκός, ἀργός.
Candidus, cum ad animum transfertur, ἀγνώμων, ἄκακος, χρηστός, ἐπιεικής.
Candor, oris, albedo, λευκότης.
Candor, de animo dictus, ἀγνωμοσύνη, ἁπλότης.
Caneo, & caneſco, πολιόομαι.
Canere receptui, τῇ σάλπιγγι ἀνακαλεῖσθαι.
Canere ſurdis, κωφοῖς λέγειν.
Canere claſſicum, τὸ πολεμικὸν σημαίνειν.
Cani, αἱ πολιαί.
Canicula, κυνίδιον, κυνίσκη.
Canicula, σείριος.
Caniculares dies, αἱ ἀμφὶ τὸν σείριον ἡμέραι.
Caninus, κυνικός, κύνειος.
Canis, κύων, κυνός, gen. σκυλάκιον.
Caniſtrum, κάνεον, κανοῦν.
Canities, πολιότης, πολιά.
Canna, Rohr. κάννα, δόναξ, κάλαμος.
Cannabaceus, καννάβινος.
Cannabis, κάνναβις.
Canneus, καλάμινος.
Cano, ᾄδω, μελίζω, μέλπω, ὑμνέω.
Canon, κανών.
Canorus, φωνήεις, λιγυρός, λιγύφθογγος.
Cantator, ἀοιδός, ψάλτης.
Cantatrix, ψάλτρια.
Cantatus, ἀοίδιμος, ἐπᾳδείς.
Cantharis, κανθαρίς.
Cantharus, κάνθαρος.
Canthus, κανθός.
Canticum, ᾠδή, ᾆσμα, τὸ μέλος.
Cantilena, μέλος.
Cancio, cantus, ᾆσμα, μέλος, ψαλμός, ᾠδή.
Cantito, ᾀσματίζω.
Canto, ᾄδω, ψάλλω, μέλπω.
Cantor, ψάλτης, ἀοιδός.
Cantus lugubris, θρηνῳδία.
Canus, πολιός, λευκός, λευκόθριξ.
Capacitas, χώρησις, εὐρυχωρία.
Capax, δεκτικός, χωρητικός.
Capella, χίμαιρα, αἰγίδιον.
Caper, τράγος, ὁ χίμαρος.
Capere, delectare, ἀρέσκειν τινί.
Capere, eligere, αἱρέω τὰ ὅπλα, arma.
Capere, tenere, αἱρεῖν τὴν πόλιν, urbem.
Capero, ῥυτιόω, ῥυτιδόω.
Capero frontem, μέτωπα ἀνασπάω, συνέλκω τὰς ὀφρῦς.
Capeſſo, ἐπιβάλλω, ἐφάπτομαι, ἐπιχειρέω.
Capeſſere fugam, φυγῇ ἐλάσαι.
Capeſſere rempub. ἐπελθεῖν πολιτεύματα.
Capillaceus, τριχώδης.
Capillamentum, τρίχωμα.
Capillatus, τετριχωμένος, τριχωτός.
Cani capilli, πολιαὶ τρίχες.
Capillitium, κόμη, τρίχωμα.
Capillorum defluvium, ἡ ἀλωπεκία.
Capillos comare, τριχοφυεῖν, ἐπικομάω.
Capilloſus, τριχώδης, λαχνήεις.
Capillus, κόμη, θρὶξ, τριχός, ἡ.
Capillus Veneris, ἀδίαντον.
Capio, comprehendo, λαμβάνω, αἱρέω, ἁλίσκω, δέχομαι, κρατέω.
Capio, decipio, πλανάω.
Capiſtro, φιμόω, κημόω.
Capiſtrum, κεφαλοδέσμιον, κημός, φιμός.
Capital, ἄμπυξ, κρήδεμνον.
Capitalis, κεφαλικός.
Capitalis morbus, νόσος ὀλεθρία, φθαρτική, θανατώδης.
Capite plectere, θανάτῳ ζημιοῦν τινα, ἀποκεφαλίζειν.
Capite doleo, κεφαλαλγέω, καρηβαρῶ.
Capitis aliquem arceſſere, θανάτου τινὶ γράψασθαι.
Capitis damnari, θανάτου δίκην ὀφλισκάνειν.
Capitis dolor, κεφαλαλγία, καρηβαρία.
Capito, κέφαλος, κεφάλων.
Capitulatim, κεφαλαιωδῶς.
Capitulum, κεφάλαιον.
Capo, ἀλεκτρυών, ἐκτομίας.
Capra, αἴξ.
Caprarius, αἰγοβότης, αἰγονόμος.
Caprea, δορκάς, αἴγαγρος.
Capreoli, δορκάδια.
Capricornus, αἰγόκερως.
Caprificus, ἐρινεός.
Caprinus, αἴγειος.
Capſa, κάψα, κιβωτός, θύλαξ.
Capſula, θυλάκιον, κιβώτιον.
Captatio, venatio, θήρα, θήρευσις.
Captator, θηρατής, θηρευτής.
Captio, deceptio, δόλος, ἀπάτη.
Captioſe, σοφιστικῶς, ἀπατηλῶς.
Captioſus, ἀπατηλός, σοφιστικός.
Captivitas, αἰχμαλωσία.
Captivus, αἰχμάλωτος.
Capto, θηράω, θηρεύω.
Captura, ἄγρα, λῆψις, ἅλωσις.
Captus, ἁλοὺς ἔρωτι, amore, κατασχόμενος ὑπ' ἔρωτος, ληφθείς, εἰλημμένος.
Captus, comprehenſio, ὑπόληψις, κατάληψις.
Capularis ſenex, ὁ τυμβογέρων.
Capulus, manubrium gladii, λαβή, κώπη.
Capus, i, vel capo, nis, ἀλεκτρυών.
Caput, κεφαλή, κεφάλαιον, κάρηνον.
Caput, origo, ἀρχή.
Caput aperire, κεφαλὴν ἀποκαλύπτεσθαι, ἐκκαλύπτω κρᾶτα.
Carbaſea vela, λίνεα καλύμματα.
Carbaſeus, vel carbaſinus, λίνεος.
Carbaſus, λίνον, λῖνος.
Carbo, ἄνθραξ, θυμάλωψ.
Carbonarius, ἀνθρακεύς, ἐὸς, ὁ.
Carbunculus, ἀνθράκιον, ἄνθραξ.
Carcer, δεσμωτήριον, φυλακή.
in Carcerem conjicio, εἰς φυλακὴν βάλλω, ἐμβάλλειν, ἢ ἀπάγειν εἰς τὸ δεσμωτήριον.
Carceres, ἡ βαλβίς, ἀφετηρία, ἡ γραμμή.
a Calce ad carceres revocari, ἐκ τοῦ τέρματος ἐπὶ τὴν βαλβίδα μετακαλεῖσθαι.
a Carceribus ad metam, ἀπὸ τῆς ἀφετηρίας μέχρι τοῦ καμπτῆρος.
e Carceribus exire, ἐκφέρειν ἀπὸ ὕσπληγος, ἐκ τῆς βαλβῖδος ἐξιέναι.
Carceris janitor, δεσμοφύλαξ.
Carcinoma, καρκίνωμα.
Cardiacus, καρδιακός.
Cardines mundi, οἱ πόλοι.
Cardines rerum, ἔργων ἀκμαί.
Cardo, στροφεύς, στροφεύς, στρόφιγξ.
Carduelis, ἀκανθίς.
Carduus, σκόλυμος.
Care, πολυτίμως.
Careo, ἀποστερέομαι, cum gen. ὑστερέω, δέομαι.
Carere ſenſu, ἀναισθητεῖν.
Carex, quibuſdam τὸ ξίφιον, τὸ ἄκορον.

Carica, ἰσχάς.
Caries, ἄρρος, σαπρότης.
Carina, τρόπις, τρόπη, ἐντερεία, κύτος, τό.
Carino, κυρόω
Carioſus, ἀρρώδης, σαπρός, ἀρρώεις.
Caritas, πολυτιμία.
Caritas rei frumentariæ, ἡ ἐνδεία, σιτοδεία.
Caritas ſumma, πανδεία.
Carmen, ἔπος, μέλος, ᾆσμα.
Carmen nuptiale, ἐπιθαλάμιον.
Carminatio, κνισμός, διάξανσις.
Carmino, κνίζω, διαξαίνω.
Carnarium, τὸ κρέαον, κρεωπώλιον.
Carnarius, κρεωπώλης, κρεωδαίτης.
Carneus, σαρκικός.
Carnifex, δήμιος.
Carnificina, κρεουργεῖον, βασανιστήριον.
Carnifico, κρεουργέω, ἀναιρέω.
Carnoſus, πολύσαρκος, σαρκώδης.
Caro, σάρξ, ἡ, κρέας, τό.
Carpentarius, ἁμαξουργός.
Carpentum, ὄχημα, ἅμαξα.
Carpo, decerpo, δρέπομαι.
Carpo, reprehendo, κακίζω σε τῆς ἀπιστίας, ob infidelitatem, ψέγω, ἐπιλαμβάνομαι.
Carptim, ἀκροθιγῶς.
Carptor, reprehenſor, διασύρτης.
Carptus, δρεφθείς.
Carpus, καρπός.
Carruca, ἁμάξιον, ἁμαξίς.
Carrucarius, ἁμαξοπηγός, ἁρματηλάτης.
Carrus, vel carrum, ἅρμα, ἅμαξα.
Cartilagineus, χονδρότυπος, χονδρώδης.
Cartilago, χόνδρος.
Caruncula, κρεάδιον, σαρκίδιον.
Carus, προσφιλής, πολύτιμος, ἔντιμος.
Caſa, στέγη, ἔπαυλις, καλύβη.
Caſeus, τυρός, τροφαλίς.
Caſſis, rete venatorium, δίκτυον, ἄρκυς.
Caſſis, galea, κόρυς.
Caſſita, κορυδαλός.
Caſſus, inanis, φροῦδος, μάταιος.
Incaſſum, εἰς κενόν.
Caſtanea, κάστανα.
Caſte, ἁγνῶς, καθαρῶς.
Caſtellum, φρούριον, προβολή, ἐπιτείχισμα.
Caſtigare, punire, κολάζειν τινά, τιμωρεῖν τινα.
Caſtigatio, ἐπανόρθωσις, κολασμός, παιδεία.
Caſtigator, ἐπανορθωτής, ἐπιτιμητής.
Caſtigo, παιδεύω τινά, ἐπιπλήττω τινί, & τινά, ἐπανορθόω, κολάζω.
Caſtitas, ἁγνεία, ἁγνότης.
Caſtor, κάστωρ.
Caſtoreus, καστόρειος.
Caſtra, στρατόπεδον, παρεμβολή.
Caſtra moveo, ἀναζεύγνυμι πρός τι, ὑποχωρέω τῷ στρατῷ.
Caſtra pono, στρατοπεδεύω.
Caſtra metor, στρατοπεδεύω.
Caſtratio, ἀνοχισμός, ὀρχοτομία.
Caſtratus, ἄνορχος, ὁ, ὀρχοτμηθείς.
Caſtrenſis, ὁ τοῦ στρατοπέδου.
Caſtro, excido, ἐκτέμνω τινί, ἀνοχίζειν.
Caſtrorum metatio, κατασκηνή.
Caſtrum, locus muris munitus, ἔρυμα, φρούριον.
Caſtus, ἁγνός, καθαρός, σώφρων.
Caſula, σκηνίδιον, καλυβίδιον.
Caſurus, πεσούμενος.
Caſus, πτῶσις, πτῶμα, σύμπτωμα.
ſi Caſu inciderit, ἐὰν τύχῃ.
Cataclyſmus, κατακλυσμός.
Catalogus, κατάλογος.
Cataphractus, κατάφρακτος.
Catapulta, καταπέλτης, ου, ὁ.
Catapultarius, καταπελτικός.
Cataracta, vel cataractes, καταῤῥάκτης.
Catarrhus, κατάῤῥοος, ους.
Catecheſis, κατήχησις.
Catellus, κυνίδιον, σκυλάκιον.
Catena, δεσμός, σειρά, ἅλυσις.
Catenatus, ἁλυσιδωτός.
Catenis conſtrictus, ἁλυσίδετος.
Cateno, δεσμόω, δεσμεύω.
Catenula, ἁλυσίδιον.
Caterva, στῖφος, σπεῖρα, ἴλη, ὀχλαγός.
Catervatim, ἰλαδόν, ἀγεληδόν.
Cathedra, καθέδρα.
Catinus, vel catinum, τρυβλίον, παροψίς.
Catulus, σκύμνος, σκύλαξ.
Catus, a, um, ſagax, νοῦν ἔχων, ἔμφρων, εὐλαβής.
Catus, felis, αἴλουρος, γαλῆ.

Cavamen, κοίλωμα.
Cavatus, κοιλωθείς.
Cauda, οὐρά, κέρκος, ἡ.
Cauda avium, ὀῤῥοπύγιον.
Caudam motitans, σαίνουρος, σαίνουρος.
Caudex, στέλεχον, στέλεχος, ὁ κορμός.
Caudicalis, στελεχώδης.
Cave facias, φυλάττου μὴ ποιήσῃς.
Cavea, κοῖτος, οἰκίσκος, ὀρνιθοτροφεῖον.
Cavendum eſt, εὐλαβητέον.
Caveo, εὐλαβέομαι, cum acc. φυλάττομαι, φείδω.
Caverna, ἄντρον, κευθμών.
Cavernoſus, ἀντρώδης.
Cavernula, ἡ μυχή.
Cavilla, æ, σκῶμμα, σόφισμα.
Cavillator, φιλοκέρτομος, σκώπτης.
Cavillor, σκώπτω τινὰ εἴς τι, propter aliquid, ἐπικερτομέω, θώπτω.
Caula, ἔπαυλις, αὐλή.
Cauliculus, καυλίσκος.
Caulis, καυλός, οῦ, ὁ.
Cavo, κοιλόω, κοιλαίνω.
Caupo, κάπηλος, ξενοδόχος.
Caupona mulier, καπηλίς.
Caupona, taberna, καπηλεῖον, οἰνοπώλιον.
Cauponarius, καπηλικός.
Cauponor, καπηλεύω.
Cauſſa, αἰτία, αἴτιον.
Cauſſa eſt cur, αἰτία δι' ἥν.
Cauſſa indicta damnari, ἐρήμην καταδικασθῆναι.
Cauſſa indicta damnare, ἀκρίτως ἢ χωρὶς λόγου καταδικάζειν.
Cauſſam dicere, λόγον διδόναι, δίκην ὑπέχειν, ἀπολογεῖσθαι.
Cauſſalis, αἰτιολογικός.
Cauſſidici, οἱ κατ' ἀγοράν.
Cauſſidicus, δικολόγος, συνήγορος.
Cauſſor, προφασίζομαι, αἰτιολογέω.
Caute, εὐλαβῶς.
Cautela, εὐλάβεια, προφυλακή.
Cauterium, καυτήριον.
Cautes, is, ῥαχία, πέτρα, ἀποῤῥωγάς.
Cautio, εὐλάβεια, προφυλακή.
Cautor, προφυλακτικός.
Cautus, εὐλαβής, ἔννοος, συνετός.
Cavum, κοίλωμα.
Cavus, κοῖλος.

C E.

Cedens, ὑπείκων, ὑποχωρῶν.
Cedere feliciter, καλῶς φέρεσθαι, εὐτυχῶς φέρεσθαι, ἐπιτυγχάνειν.
Cedere bonis, ἐκστῆναι τῶν ὄντων.
Cedo, ceſſi, παραχωρέω τινὶ τοῦ βήματος, e ſuggeſtu, εἴκω τινί, ὑποχωρέω τινὶ ὁδοῦ, de via, ἀναχάζω.
Cedo, ideſt, dic, εἰπέ μοι, φέρε δή.
Cedrinus, κέδρινος.
Cedrus, κέδρος.
Celatus, κρυφιαῖος, ἀποκεκρυμμένος.
Celebrare, prædicare, ἐπιφωνεῖν τινα, δοξάζω τινά.
Celebrare laudibus, ἐπιφημίζειν τινά τινι, ἐγκωμιάζειν τινά.
Celebrare feſtum, ἄγειν ἑορτήν.
Celebratio, ἐπιφημισμός, διαβόησις.
Celebratum, vulgoque jactatum, θρυλλούμενον.
Celebratus, ἀοίδιμος, διαβόητος, ἔνδοξος.
Celebris, ἔνδοξος, περιβόητος, ἀοίδιμος.
Celebritas, frequentia hominum, πολυπληθεία, πανήγυρις.
Celebritas, famæ claritas, εὐδοξία, εὔκλεια, εὐφημία.
Celebro, frequento, φοιτάω πρός τι.
Celer, ταχύς, ὠκύς.
Celer pedibus, ὠκύπους.
Celeritas, ταχύτης, ὠκύτης.
Celeriter, ταχέως, κατὰ σπουδήν.
Celerius opinione, θᾶττον ἐλπίδος.
Celero, ταχύνω.
Celerrime, τάχιστα.
quam Celerrime, ὅτι τάχιστα.
Cella, ἀποθήκη, ταμιεῖον.
Cella vinaria, οἰνών, οἰνοθήκη.
Cellarium, ταμιεῖον.
Cellarius, ταμίας.
Cellula, τὸ μικρὸν ταμιεῖον, καλυμμάτιον.
Celo, abſcondo, ἀποκρύπτω τινά, καλύπτω.
Celſitudo, excellentia, ἐξοχή, ὑψηλότης, ὕψος.
Celſus, ὑψηλός, μετέωρος.
Cenotaphium, κενοτάφιον.
Cenſeo, puto, τιμάω, ἀξιόω, νομίζω, οἴομαι, δοκέω.
Cenſeor, νομίζομαι, ἀπογράφομαι, τιμάομαι.

Cenſere, ſententiam dicere, ἀποφαίνεσθαι τὴν γνώμην.
Cenſere, facultates æſtimare, τιμᾶν τινι τινα, tanti.
inter viros Cenſeri, εἰς ἄνδρας γράφεσθαι.
Cenſio, τίμησις.
Cenſor, τιμητής.
Cenſorius, τιμητικός.
Cenſura, τιμητεία, δοκιμασία.
Cenſus, τίμημα.
Cenſus, part. τετιμημένος.
Centaurus, κένταυρος.
Centenarius, ἑκατονταῖος.
Centenus, ὁ τῶν ἑκατόν.
Centeſimus, ἑκατοστός.
Centies, ἑκατοντάκις.
Centimanus, ἑκατόγχειρ.
Cento, κέντρων, ὁ.
Centrum, κέντρον.
Centum, ἑκατόν.
Centupondium, ἑκατοντάσταθμον.
Centuplex, ἑκατονταπλάσιον.
Centuria, ἑκατοντάς.
Centuriati milites, καταγραφέντες στρατιῶται.
Centuriatus, ταξιαρχία, ἑκατονταρχία.
Centurio, ἑκατόνταρχος, vel χης.
Centurionatus, ταξιαρχία, ἑκατονταρχία.
Cepa, κρόμμυον.
Cera, κηρός, ὁ.
Cera obduco, κηρόω.
Cerarius, κηροπλάστης, κηρουργός.
Ceraſtes, κεράστης.
Ceraſum, κεράσιον.
Ceraſus, κερασός, ἡ.
Ceratum, κηρωτόν.
Ceratus, κηρωθείς.
Cercopithecus, κερκοπίθηκος.
Cerdo, βάναυσος, βυρσοδέψης.
Cerealis, δημήτριος, δημητριακός.
Cerebellum, παρεγκεφαλίς, ίδος.
Cerebrum, ἐγκέφαλος.
Ceremoniæ, θρησκεία, τελετή, θεσμὸς ἱερός.
Ceres, Δημήτηρ.
Cereus, a, um, κήρινος.
Cereus, κηρός, κηρίον.
Ceritus, δαιμονόληπτος, μανιώδης.
Cernere, dimicare, ἀγωνίζεσθαι.
Cerno, βλέπω, vel εἴς τινα.
Cernuus, ἐπικεκυφώς, πρηνής.
Cero, as, κηρόω, καταχρίω.
Ceroma, κήρωμα.
Certamen, ἀγών, ἆθλος, ἄεθλος, ἅμιλλα.
Certamen conſtituo, ἀθλοθετῶ.
Certamen navale, ἡ ναυμαχία.
Certaminis præmium, ἆθλον.
Certatim, ἀγωνιστικῶς.
Certatio, ἀγώνισμα.
Certator, ἀθλητής.
Certe, ἀληθῶς, ἐμπέδως, δηλονότι.
Certioro, προσημαίνω, δηλόω.
Certitudo, βεβαιότης, ἀκρίβεια.
Certo, ἀγωνίζομαι πρός τινα; cum aliquo, ἀθλέω, μάχομαι τοῖς πολεμίοις.
Certo cum aliquo hac de re, ἀμφισβητέω τινὶ περὶ τούτου.
Certo, ἀκριβῶς, βεβαίως.
Certo ſcio, εὖ οἶδα.
Certus, δῆλος, ἀκριβής, βέβαιος.
Cervicale, προσκεφάλαιον.
Cerviſia, ζῦθος.
Cervix, τράχηλος, αὐχήν, δέρη.
Ceruſſa, ψιμμύθιον, ψίμμυθος.
Ceruſſa oblinere, ψιμμυθιοῦν.
Ceruſſatus, ψιμμυθιώδης.
Cervus, ἔλαφος.
Ceſpes, ceſpito, vid. ſupra, Cæſpes, cæſpito.
Ceſſans, παυόμενος, ἀργός.
Ceſſatio, ὄκνησις, ἀργία, ῥᾳθυμία, παῦσις.
Ceſſator, ὀκνηρός, ῥᾴθυμος.
Ceſſo, λήγω, χαλάζω, παύομαι τῆς μάχης.
Ceſtus, κεστός.
Cetarius, ria, rium, κητώδης, κήτειος.
Cetarius, κητοπώλης.
Cete, τὰ κήτη, κήτη.
Cetra, ἡ πέλτη, ἡ πέλτης.
Cetratus, πελτοφόρος, πελταστής.
Cetus, κῆτος.
Ceu, οἷον, ὡσεί, ὥσπερ.

C H.

Chalybs, χάλυψ.
Chaos, χάος, τό.
Character, χαρακτήρ.
Charitas, ἀγάπη, στοργή, φιλοστοργία, φιλανθρωπία.
Charta, χάρτη, χάρτης.
Chartaceus, ὁ ἐκ χάρτου.
Chartula, χαρτίον.
Charus, ἀγαπητός, προσφιλής.
Chaſma, χάσμα.
Chelæ, χηλαί.
Chelidonia, χελιδόνιον.
Chelys, χέλυς.
Chiliarchus, χιλίαρχος.
Chilias, χιλιάς.
Chiragra, χειράγρα.
Chirographum, χειρόγραφον, αὐτοχειρί.
Chiromantes, χειρόμαντις.
Chiromantia, χειρομαντεία.
Chirotheca, χειροθήκη.
Chirurgia, χειρουργία.
Chirurgus, χειρουργός.
Chlamydatus, ὁ τῇ χλαμύδι περιβεβλημένος.
Chlamydula, χλαμύδιον.
Chlamys, χλαμύς.
Cholera, χολέρα.
Cholera laborare, χολερᾶν.
Cholericus, χολερικός.
Choragium, χορήγιον.
Choragus, χορηγός.
Choraules, χοραύλης.
Chorda, χορδή.
Chorea, χορεία.
Choreas ducere, χορεύειν.
Chorus, χορός.
Chori magiſter, χοροδιδάσκαλος.
Chorographia, χωρογραφία.
Chorographus, χωρογράφος.
Chriſtiana profeſſio, χριστιανισμός, ὁ.
Chriſtianus, χριστιανός.
Chronica, χρονικά, τά.
Chronicus, χρονικός.
Chryſocolla, χρυσόκολλα.
Chryſolithus, χρυσόλιθος.

C I.

Cibalis, ἐδώδιμος.
Cibaria, σιτία, τά, τὰ βρωτά, βρώματα.
Cibariorum inopia, ἔνδεια, ἀσιτία, σιτοδεία.
Cibarius, ἐδώδιμος, τρόφιμος.
Cibarius panis, πιτυρίτης ἄρτος, ἄρτος συγκομιστός.
Cibo, σιτίζω τινά.
Cibum faſtidiens, ἀνόρεκτος.
Cibum ſumo, σιτοῦμαι, αἱρέομαι σῖτον.
Cibum parare, σῖτον ποιεῖν.
Cibus, σῖτος, βρῶμα, ἔδεσμα, τροφή.
Cicada, τέττιξ.
Cicatrico, οὐλόω.
Cicatricoſus, οὐλώδης.
Cicatricula, οὐλίδιον.
Cicatrix, οὐλή, ὠτειλή.
Cicer, ἐρέβινθος.
Cicercula, λάθυρος.
Cicindela, φάλαινα, λαμπυρίς, πυγολαμπίς.
Ciconia, πελαργός.
Cicur, τιθασός, ἥμερος, πρᾶος.
Cicuro, τιθασεύω.
Cicuta, κώνειον.
Cieo, item, cio, ἐξορμάω τινά, κινέω πάντα λίθον, omnem lapidem.
Ciere bellum, πολεμοποιεῖν, πόλεμον ἐγείρειν.
Cilicium, κιλίκιον, τρίχινον, διφθέρα.
Cilium, βλεφαρίς.
Cimex, κόρις.
Cinædus, κίναιδος.
Cinara, κινάρα.
Cincinnatus, βοστρυχώδης, ὁ κικίννοις κεκοσμημένος.
Cincinni, κίκιννοι, πλόκαμοι, σειροί.
Cinctus, us, διάζωμα, ζῶμα, περιβολή.
Cinctus, a, um, ἐζωσμένος, περιβεβλημένος.
Cineraceus, τεφρώδης, ὁ καὶ ἡ.
Cingere, circumſepire, περιβάλλειν τῇ πόλει τεῖχος.
Cingo, coerceo, ζώννυμι, περιβάλλω, διαδέω.
Cingula, æ, qua cinguntur jumenta, ζώνη.
Cingulum, ζωστήρ, ταινία.
Ciniflo, ὁ τὴν καλαμίδα σποδίζων, ἡ ἐπὶ τῆς σποδοῖς θερμαίνων.
Cinis, κόνις, τέφρα, αἰθάλη, σποδός, ὁ.
Cinnabaris, κιννάβαρις, ἡ.
Cinnamomum, κιννάμωμον, ου, τό.
Cinnus, ὁ κλόνημος, πολυμιγία.
Cio, vide Cieo.
Cippus, ποδοκάκη, στήλη.
Circa, ἐπί, cum genit. καὶ cum accuſ. περὶ μέσην ἡμέραν, circa meridiem.
Circenſis, κύκλιος.

Circenſes ludi, ἡ ἱπποδαμία, δίαυλος, ὁ.
Circinatio, περιαγωγή, περιδρομή.
Circino, περιάγω, κυκλάζω, περικυκλόω.
Circinus, διαβήτης.
Circiter, idem quod circa, περί, ἀμφί.
Circitores, οἱ ἔφοδοι, οἱ περίπολοι φύλακες.
Circuitio, περίοδος.
Circuitor, περιοδευτής, ὁ, ἔφοδος.
Circuitus, a, um, περιαχθείς, περιειλημμένος.
Circuitus, us, περίοδος, περιβολή.
Circulatim, κυκλόθεν, ἐν κύκλῳ.
Circulator, ὁ ἀγύρτης, ὀχλαγωγός.
Circulatorius, ἀγυρτικός.
Circulo, κυκλόω, γυρόω.
Circulus, κύκλος, κυκλίσκος.
Circum, περί, cum accuſ. ἀμφί.
Circumactio, περιαγωγή, περιστροφή.
Circumaggero, περιχωννύω, ἢ περιχώννυμι.
Circumago, περιάγω, κυκλόω, περιφέρω.
Circumambulo, περιέρχομαι, ἀμφιβαίνω.
Circumcido, περικόπτω, περιτέμνω.
Circumcirca, πέριξ.
Circumciſio, περιτομή, περικοπή.
Circumclaudo, περικλείω, κατακυκλόω.
Circumcolo, περιοικέω.
Circumcurro, περιτρέχω.
Circumdatus, περιβληθείς, περιβεβλημένος.
Circumdo, περιβάλλω τῇ πόλει τεῖχος, κυκλόω.
Circumducere, decipere, παρακρούσασθαί τινα, aliquem, ἐξαπατᾷν.
Circumduco, περιάγω, περιαγάγομαι.
Circumeo, περιβαίνω, περιοδεύω τι.
Circumequito, περιιππεύω.
Circumferentia, περιφέρεια.
Circumfero, περιφέρω τι, περιάγω.
Circumflecto, περικάμπτω, περιγνάμπτω.
Circumflexus, us, περίκλασις, περιγνάμψις.
Circumfluo, ἀπορρέω τινός, περιρρέω τι.
Circumfluus, περίρροος, περιρρέων.
Circumfodio, περιορύττω, περισκάπτω.
Circumforaneus, ἀγύρτης, ου, ὁ, ἀγοραῖος.
Circumforo, περιτρυπάω.
Circumfoſſura, περισκαφή, περιόρυξις.
Circumfrico, περιτρίβω, περικνίζω.
Circumfulgeo, περιλάμπω, περιστίλβω.
Circumfundo, περιχέω, περιρραίνω.
Circumfuſus, περιρρυείς, περίρροος, περιστάμενος, περικείμενος.
Circumgelatus, περιπαγείς.
Circumgemo, περιστενάζομαι, περιστένομαι.
Circumgeſto, περιφέρω τι.
Circumglobor, περισφαιρόομαι.
Circumjaceo, περίκειμαι.
Circumjicio, περιβάλλω.
Circumlambo, περιλείχω.
Circumlatus, περιφορηθείς.
Circumligo, περιδέω, ἀναδέω.
Circumlino, περιχρίω.
Circumlitus, περιχρισθείς.
Circumlocutio, περίφρασις.
Circumloquor, περιφράζομαι.
Circummunio, περιφράττω.
Circummunitio, περιφραγμός, περίφραξις.
Circummunitus, περιφραχθείς.
Circumnaſcor, περιφύομαι.
Circumnavigo, περιπλέω, περινέω.
Circumplector, περιπλέκω.
Circumpono, περιτίθημί τινί τι.
Circumrado, περιξέω.
Circumretio, περιπλέκω, περιλαμβάνω.
Circumretitus, περιειλημμένος, περιπλακείς.
Circumrodo, περιβιβρώσκω, περιτρώγω.
Circumſcalpo, περικολάπτω, περικνίζω.
Circumſcindo, περισχίζω, περιτέμνω.
Circumſcribo, definio, determino, περιγράφω, ὁρίζομαι.
Circumſcriptio, περιγραφή, διορισμός.
Circumſcriptus, περιγεγραμμένος.
Circumſeco, περιτέμνω.
Circumſedeo, obſideo, περικάθημαι.
Circumſepio, περιφράττω, περιβάλλω.
Circumſeptus, περιφραχθείς, περιβεβλημένος.
Circumſero, περιφυτεύω.
Circumſeſſio, περιέδρασις, περικάθισις.
Circumſeſſus, περικαθιζόμενος.
Circumſideo, περικαθίζομαι, πολιορκέω.
Circumſido, περικαθίζω.
Circumſiſto, περιΐστημι, ἀμφίσταμαι.
Circumſono, περιηχέω, περιθρυλλέω.
Circumſpecte, περιεσκεμμένως, ἀκριβῶς.
Circumſpectio, περίσκεψις.
Circumſpecto, περισκοπέομαι.

Circumſpectus, qui prudens eſt, περιλογισμένος, περιεσκεμμένος, συνετός.
Circumſpergo, περιρραίνω.
Circumſpicio, περισκοπέω, περιβλέπω.
Circumſtantia, περίστασις.
Circumſto, περιΐστημι.
Circumſtrepo, περικτυπέω, περιθρυλλέω.
Circumſtruo, περιοικοδομέω.
Circumſuo, περιρράπτω.
Circumtectus, περικεκαλυμμένος.
Circumtego, περικαλύπτω.
Circumtexo, περιπλέκω.
Circumtondeo, περικείρω.
Circumtono, περιβρομέω.
Circumtonſus, περικεκαρμένος.
Circumvado, περιέρχομαι.
Circumvagus, περιπλανώμενος.
Circumvallare, περιτειχίζειν.
Circumvallatus, περιταφρευθείς, περιβεβλημένος, περιφραχθείς.
Circumvectio, περιφόρησις.
Circumvector, περιοχέομαι.
Circumvectus, περιαχθείς.
Circumveho, περιοχέω, περιάγω.
Circumvenio, περιέρχομαι, περικυκλόω.
Circumventus, περιειλημμένος.
Circumverſor, περιελίσσομαι, περιστρέφομαι.
Circumverto, περιστρέφω, περιειλέω.
Circumveſtio, περιστολίζω.
Circumvincio, περιδέω.
Circumvolito, περιΐπταμαι.
Circumvolo, περιπέτομαι.
Circumvolvo, περικυλίζω, ἐγκυλέω.
Circumvolutio, ἕλιξ, κυλίνδησις.
Circus, κύκλος.
Cirratus, βαθυβοστρυχωμένος.
Cirrus, βόστρυχος, κίκιννος, τρίχος.
Cis, citra, ἐντός, ἐπὶ τάδε.
Ciſta, κίστη, κιβωτός.
Ciſtella, κιστίς.
Ciſterna, τὸ ὑδάτων δοχεῖον.
Citare teſtem, μάρτυρα παρέχεσθαι.
Citatus, ἐξορμηθείς.
Citerior, ἐγγύτερος, ἐνδότερος.
Cithara, κιθάρα, χέλυς, φόρμιγξ.
Cithara cano, κιθαρίζω, φορμίζω.
Cithariſta, κιθαριστής.
Cithariſtria, κιθαρίστρια.
Citharœdus, κιθαρῳδός.
Citimus, ἐγγύτατος.
Cito, ταχέως.
Cito, as, ἐξορμάω.
Citra, ἐντὸς τοῦ Ῥήνου, Rhenum, διά.
Citrea mala, τὰ κίτρια μῆλα.
ultro Citroque, δεῦρο κἀκεῖσε, πρόσω καὶ ὀπίσω, ἔμπροσθεν καὶ ὄπισθεν.
Citus, ἐξορμηθείς, ταχύς.
Civile bellum, ἐμφύλιος πόλεμος.
Civilis, πολιτικός, ἀστεῖος.
Civilitas, τὸ πολιτικόν, ἀστειότης.
Civis, πολίτης, ὁ.
Civitas, πόλις, ἡ, πολίτευμα.
Civitate donare, πολιτείαν διδόναι, ἐγγράφειν τῇ πόλει.

C L.

Clades, ἄτη, ὄλεθρος, λύμη, συμφορά.
Clam, λάθρα ἡμῶν, κρύφα τινός.
Clamator, κράκτης, κεκράκτης.
Clamito, κραυγάζω.
Clamo, βοάω, κράζω, κραυγάζω, αὔω.
Clamor, κραυγή, ἰαχή, βοή.
Clamoſus, κραυγαστικός, μεγαλόφωνος.
Clancularius, κρυπτός, κρύφιος.
Clanculum, λαθραίως, κρύβδην.
Clandeſtinus, κρυφαῖος, λαθραῖος.
Clango, tuba cano, κλάζω, κλάγγω.
Clangor, κλαγγή.
Clare, ἀναφανδόν, λαμπρῶς, σαφῶς.
Clareo, φαίνω, φαίνομαι.
Clareſco, ἐκφαίνομαι.
Clariſonus, λαμπρόφωνος.
Claritas, σαφήνεια, λαμπρότης.
Claritas viſus, τὸ ὀξυδερκές.
Claritas vocis, εὐφωνία.
Claritas nominis, εὐδοξία.
Clarum, πρόδηλον.
Clarus, perſpicuus, λαμπρός, ἐγνωσμένος, ἀγλαός, φανερός.
Clarus, inſignis, ἔνδοξος, φαίδιμος.
Claſſe pugnare, ναυμαχεῖν.
Claſſiarius, ἐπιβάτης, ναύμαχος.

Claſſicum canere, προσημαίνειν τὸ εἰς ἔφοδον, σημαίνειν τὸ ἀνακλητικόν.
Claſſicum, σάλπιγξ, ἀνακλητικόν.
Claſſicum bellum, ναυμαχία.
Claſſicus, ναυτικός.
Claſſis, navium multitudo, στόλος νεῶν.
Claſſis dux, ναύαρχος, στόλαρχος.
Clathratus, κλείθρῳ κεκλεισμένος.
Clathro, as, κλείθρῳ ἐρείδω.
Clathrum, κλεῖθρον, τό.
Clava, κορύνη, ῥόπαλον, τό, κορύνη.
Claudicatio, χωλότης, χωλεία.
Claudico, χωλαίνω, σκάζω, χωλεύω.
Claudo, intercludo, ἀποκλείω, εἴργω, κλείω.
Claudo oculos, καμμύω ὀφθαλμούς.
Claudus, χωλός, κυλλός, γυιός.
Claudus utroque pede, ἀμφίχωλος.
Clavicula, κλειδίον.
Claviger, κλειδοῦχος.
Clavis, κλεὶς, ἡ, κλειδός.
Clavis adulterina, ἀντίκλεις.
Clauſtrum, κλεῖθρον.
Clauſula, τὸ πέρας, ατος, τὸ ἔσχατον.
Clavus, ἧλος, γόμφος.
Clavus ligneus, πάσσαλος.
Clavis affigo, καθηλόω τινά.
Clemens, πρᾶος, ἐπιεικής, ἤπιος.
Clementer, πρᾴως, ἠπίως, ἐπιεικῶς.
Clementia, πρᾳότης, ἐπιείκεια.
Clepo, furor, κλέπτω.
Clibanus, κλίβανος.
Cliens, πελάτης, θεραπευτής.
Clientela, θεραπεία, πελατεία.
Clima, κλίμα.
Climactericus, κλιμακτηρικός.
Clinicus, κλινικός, κλινήρης.
Clitellæ, ἐπισάγματα, κανθήλια.
Clitellarius, ἱπποφόρος, σκευοφόρος.
Clitellas impono, ἐπιφορτίζω τινά.
Clivoſus, βουνώδης.
Clivus, γήλοφον, βουνός.
Cloaca, ἀφεδρὼν, ὀχετός, ἀμάρα, βόρβορος.
Clunes, πυγὴ, γλουτός.
Clypeatus, ἀσπιδοφόρος.
Clypei umbilicus, ἐπίσημον ἀσπίδος, μεσομφάλιον.
Clypeus, ἀσπίς.
Clyſter, κλυστήρ.

C O.

Coacervatio, συναθροισμός.
Coacervatus, σωρηδόν, σωρηδὸν.
Coacervo, ἀποσωρεύω, ἀθροίζω πάντα εἰς ἕν, in unum: συγκομίζω, συσσωρεύω.
Coaceſco, συνοξύνω.
Coactio, συναγωγή.
Coactus, συνηγμένος, συνεσταλμένος.
Coactus vi, ἀναγκασθείς.
Coactus neceſſitate, βιασθείς.
Coaduno, συναίρω, συναθροίζω.
Coæqualis, ἴσος, ὁμαλός, ὁμῆλιξ.
Coæquo, ὁμαλίζω, act.
Coætaneus, ἡλικιώτης, ου, ὁ, σύγχρονος.
Coævus, ὁμῆλιξ, σύγχρονος.
Coagmentatio, συναρμογή, σύστημα.
Coagmento, συναρμόζω, συνάπτω.
Coagulatio, πῆξις.
Coagulo, πήσσω, πηγνύω, τυρόω.
Coagulum, πυτία.
Coaleſcere facio, συνάπτω.
Coaleſco, συνίστημι, συμφύομαι, συνάπτομαι.
Coarctare, ἀντιπερισπᾶν, στενόω, στενοχωρέω.
Coarctatio, ἀντιπερίστασις, συστολή.
Coarguo, ἐξελέγχω τι, κατελέγχω.
Coccinatus, κοκκοβαφής.
Coccinea veſtis, κόκκινος χιτών.
Coccineus, κόκκινος.
Coccum, κόκκος.
Cochlea, κόχλος, ὁ κοχλίας.
Cochleare, κοχλιάριον, μυστρίον.
Coctilis, ἑφθός.
Coctio, ἕψησις, πέψις.
Coctor, ἑψητής.
Coctus, ἑψηθεὶς, ὀπτημένος.
Codex, κορμὸς, στέλεχος, τό, ſed pro libro, ἡ βίβλος.
Codicillus, γραμματεῖον, βιβλίδιον.
Cœmeterium, κοιμητήριον.
Coemo, συνωνέομαι, ὠνέομαι, συμπρίαμαι.
Coemptio, συνώνησις.
Cœna opipara, δεῖπνον πολυτελὲς, καὶ ποικίλον.
Cœna, δεῖπνον, ὁ δεῖπνος, δόρπον.

Cœnaculum, δειπνοτήριον, ἀνώγεον, ὑπερῷον.
Cœnaturio, δειπνητιάω.
Cœno, δειπνέω παρά τινι, apud aliquem, ξυνδειπνέω μετά τινος.
Cœnobium, κοινόβιον.
Cœnoſus, πηλώδης, βορβορώδης.
Cœnum, lutum, πηλός, βόρβορος.
Coeo, convenio, σύνειμι, συμβαίνω.
Coire, concumbere, μίσγεσθαι γυναικί.
Coitus, concubitus, μίξις, συνουσία, ας, ἡ.
Cœptum, inſtitutum, κατάρχηθεν, τὸ, ἀρχή.
Coerceo, καθείργω τινὰ, ἀπείργω σέ τινος.
Coercitio, κατάπαυσις.
Cœtus, συνουσία, ἐκκλησία, ὁμήγυρις.
Cogens, βιαζόμενος.
Cogere, compellere, ἀναγκάζειν τι, βιάζεσθαί τινα, ἀγγαρεύω, ἐπείγω.
Cogitabundus, σύννους.
Cogitatio, ἔννοια, νόημα, τό, ἐπίνοια.
Cogitato, conſulto, ἐκ προνοίας.
Cogito, meditor, ἐννοέω, ἐνθυμέομαι τινός, διανοέω τι, λογίζομαι.
Cognata, σύστοιχα, τὰ, σύμφυλα.
Cognati, συγγενεῖς.
Cognatio, συγγενές, τό, συγγένεια.
Cognatus, συγγενὴς, ὁ καὶ ἡ, ὁμογενής, συμφυής, ἀγχιστεύς.
Cognitio, γνῶσις, ἐπίγνωσις, σύνεσις.
Cognitor, ὁ ἐπιγνώμων.
Cognitus, γνωστός, γνώριμος, ἐγνωσμένος.
Cognomen, ἐπίκλησις, ἐπωνυμία.
Cognomines, ὁμώνυμοι, ἐπώνυμοι.
Cognomino, ἐπικαλέω τινά, ἐπονομάζω.
Cognoſco, γινώσκω τινά, γνωρίζω τι.
Cogo, coacervo, συνάγω, ἐπισυνάγω.
Cogo in unum, ἁρμόζω ἐς ταυτό.
Cohabitatio, συνοίκησις.
Cohabitator, σύνοικος, σύναυλος.
Cohabito, ἐνοικέω, συναυλίζομαι τινί.
Cohærens, ἐχόμενος, συνεχής.
Cohærentia, συνάφεια, σύστασις.
Cohæreo, συγκολλῶμαι, ἐφαρμόττω τινί.
Cohæres, συγκληρονόμος.
Cohibeo, ἐπέχω τινά, καταστέλλω.
Cohibere iracundiam, κατέχειν τὴν ὀργὴν, κρατεῖν τῆς ὀργῆς.
Cohibitio, κώλυσις.
Cohoneſto, ἐπιτιμέω τινά, σεμνολογέω.
Cohors, σπεῖρα, τάγμα, λόχος.
Cohortandus, παρακλητέος.
Cohortatio, παραίνεσις, παράκλησις.
Cohortor, συμπαρακαλέω, παρηγορέω, παραινέω.
Coinquino, συμμολύνω, συμμιαίνω.
Coitio, συνέλευσις, συναγωγή.
Coitum appeto, ἐγκισσάω.
Coitus, συνουσία, ας, ἡ.
Colaphos impingere alicui, κολαφίζειν, ῥαπίζειν τινὰ ἐπὶ σιαγόνα, ἐπὶ κόρρης.
Colaphus, κόλαφος, ῥάπισμα.
Colens, θεραπεύων.
Coliculus, καυλίον, καυλίσκος.
Colis, καυλός, ὁ.
Collabaſco, συνολισθαίνω.
Collabefacto, λυμαίνω, διαφθείρω.
Collabeſio, καταλύομαι, λυμαίνομαι.
Collabor, συμπίπτω, συνολισθαίνω.
Collacrymatio, ἐπιδάκρυσις.
Collacrymor, συνδακρύω τινί, ἐπιδακρύω.
Collactaneus, συγγάλακτος, σύντροφος.
Collapſus, συμπεπτωκώς.
Collare, περιτραχήλιον, περιδέραιον.
Collatio, συγκομιδή, συμβολή.
Collatitius, συγκομιστός.
Collatus, συμφορηθείς.
Collaudatio, ἐγκώμιον, συνέπαινεσις.
Collaudo, προσεπαινέω, συνεπαινέω.
Collecta, ἔρανος, συμβολή.
Collectanea, τὰ ἐκλεκτά.
Collectio, συλλογὴ, σύλλεξις, ἀθροισμός.
Collectitius, συνειλεγμένος.
Collectus, συλλεγεὶς, συνειλεγμένος.
Collega in conſulatu, συνυπατεύων, συνύπατος.
Collegæ, συνεργοί, συνάρχοντες.
Collegium, συνέδριον, σύλλογος.
Collido, συμβάλλω τι, συγκρούω.
Colligatio, σύνδεσμος, σύνδεσις.
Colligatus, συνδεδεμένος.
Colligo, as, ſimul ligo, συνδέω, καταδέω.
Colligo, is, συλλέγω τι, συναθροίζω, συνάγω τι, ἀγείρω, συγκομίζομαι.
Colligere, pro reficere, ἀναλαμβάνειν, ἀναζωπυρεῖν τινά.

Col-

Colligere ſtipem, ἔρανον αἰτεῖν.
Collimare, στοχάζεσθαι σκοποῦ, εὐστοχέω.
Collineo, as, εὐστοχέω, καταστοχάζομαι.
Collinio, συναλείφω.
Colliquefacio, συντήκω.
Colliqueſco, συντήκομαι.
Collis, λόφος, βουνός, κνημός, χῶνος.
Colliſio, πρόσρηξις, συγκρουσμός.
Colliſus, συγκρουσθείς.
Collocatio, θέσις, τάξις.
Colloco, καθίζω, ἐγκαθιδρύω.
Collocutio, συνομιλία.
Colloquium, συνομιλία, κοινολογία.
in Colloquium venire cum aliquo, εἰς λόγους ἐλθεῖν τινι.
Colloquor, κοινολογέομαί τινι, συνομιλεῖν τινι, συλλαλέω, ἐντυγχάνω.
Colluceo, φέγγω, καταλάμπω, φαίνω.
Colluctor, συμπαλαίω.
Colludo, is, συμπαίζω, προσκαθύφω.
Colludere alicui, συναγωνίζεσθαί τινι.
Collum, τράχηλος, αὐχήν.
Colluo, διακλύζω, κατακλύζω.
Colluſio, κατάσχημα, συμπαιγνία.
Colluſor, συμπαίκτης.
Colluvies, χλίδος, τό.
Collyrium, κολλύριον.
Colo, as, are, ἠθέω.
Colo, is, ere, veneror, σέβομαί τινα, λατρεύω, τιμάω, σεβάζω.
Colere, pro exercere, ἀσκεῖν τι.
Colere, pro habitare, οἰκεῖν.
Colere, pro diligere, φιλεῖν τινα.
Colere vitam, διάγειν.
Colere agrum, γεωργεῖν χώραν, vel γῆν.
Coloni, ἄποικοι.
Colonia, ἀποικία.
Coloniam deducere, ἀποικίαν ἐκπέμπειν.
Colonus, ἀγρονόμος, γεωργός, ἄποικος.
Color, χρῶμα, χρόα.
Coloro, βάπτω, ἐπιχρώζω.
Coloſſus, κολοσσός, ὁ, ὁ.
Coloſtra, ἡ πυριάς, ἰδος.
Coluber, ὄφις, δράκων.
Colum, ἠθμός.
Columbarium, περιστερεών, περιστεροτροφεῖον.
Columbarius, περιστεροτρόφος.
Columbus, & Columba, περιστερά.
Columella, στηλίδιον.
Columen, στῦλος, ἔρεισμα.
Columna, στῦλος, κίων, ἔρεισμα.
in Columna inſculpere, στηλογραφεῖν.
Colus, ἠλακάτη.
Coma, κόμη, ἔθειρα, χαίτη.
Coma adulterina, ἔνθριχον, προκόμιον.
Comam nutrio, κομάω.
Comatus, κομήτης, πολύκομος.
Combibo, συμπίνω τί τινι, cum aliquo.
Combibo, onis, συμπότης.
Combinatio, σύζευξις.
Combino, συνδυάζω.
Comburendi vim habens, καυστικός.
Comburo, ἐμπρήθω, ἀποκαίω τι, φλέγω.
Combuſtio, ἀπόκαυμα, ἔμπρησις.
Comedo, dis, φάγω, τρώγω, βιβρώσκω, ἐσθίω.
Comedo, onis, & comeſtor, καταφαγᾶς.
Comes, ἀκόλουθος, συνέμπορος.
Comeſſabundus, ἐπίκωμος.
Comeſſatio, κῶμος, ὁ, ὁ, ἀσωτία.
Comeſſator, κωμαστής.
Comeſſor, κωμάζω.
Comeſtura, ἐδωδή, βρῶσις.
Comeſus, βεβρωμένος.
Cometa, κομήτης.
Comice, κωμικῶς, κωμῳδικῶς.
Comicus, κωμῳδός, κωμικός.
Comicus, a, um, κωμικός.
Cominus, ἐγγύθεν, σχεδόν.
Cominus pugnare, σχεδὸν μάχεσθαι.
Comis, humanus, χρηστός, φιλοπροσήγορος.
Comitas, εὐπροσηγορία, εὐτραπελία.
Comitatus, us, ἀκολουθία, θεραπεία.
Comiter, φιλοφρόνως, εὐμενῶς.
Comitia, ἀρχαιρέσια, τά, ἀρχαιρεσίαι.
Comitialis morbus, ἐπιληψία.
Comitor, παρακολουθέω, cum dat. συνακολουθέω τινί.
Comma, κόμμα.
Commaculo, μιαίνω τινά, καταμιαίνω.
Commeatus, τροφή, τὰ σιτία, δίοδος, ἐφόδιον.
Commemini, διαμέμνημαί τινος.
Commemorabilis, διαμνημονευτός.

Commemoratio, ἀπομνημόνευμα, διήγησις.
Commemoratione dignus, ἀξιομνημόνευτος.
Commemoro, ἀπομνημονεύω.
Commendabilis, dignus qui laudetur, ἐπαινετός.
Commendare, ideſt, fidei alicujus committere, ἐπιτρέπειν τινί τι.
Commendare, ideſt, laudare, ἐπαινέω σε.
Commendatio, ἐπαίνεσις, ἡ ἀποδοχή.
Commendatitiæ literæ, συστατικὴ ἐπιστολή.
Commentari, πραγματεύεσθαι περί τινος.
Commentarium, vel Commentarius, τὸ ὑπόμνημα.
Commentatio, μελέτησις, διανόημα.
Commentitius, fictus, πλαστός.
Commentor, oris, εὑρετής.
Commentum, res ficta, σκῆψις, πλάσμα.
Commeo, as, are, iter facio, φοιτάω εἴς τινα.
Commercium, συνάλλαγμα, ἀλλαγή.
Commercium eſſe, συμβόλαιον ἔχειν πρός τινα, cum aliquo.
Commereor, μισθαρνέω, ἄξιός εἰμι.
Commingo, κατουρέω.
Commilitium, συμμαχία.
Commilito, συστρατιώτης, ὁ, σύμμαχος.
Comminatio, ἀπειλή.
Comminiſcor, συμπλάττω, ἐξευρίσκω τι, ἐνθυμέομαι, ἐπινοέω.
Comminuo, συντρίβω, λεπτύνω.
Commiſceo, συμμίγνυμί τινι, συγκυκάω, συγκεράννυμι.
Commiſeratio, κατοίκτισις, οἶκτος.
Commiſereſco, οἰκτίζω σε τύχη.
Commiſeror, σπλαγχνίζομαι περί τινος.
Commiſſum, τὸ πλημμέλημα, ἁμάρτημα.
Commiſſura, ἐφαρμογή, συναφή.
Commiſſus, ἐπιτετραμμένος.
Commiſtio, ἀνάμιξις, σύμμιξις.
Committo, alicujus fidei trado, ἐπιτρέπω τινί τι, πιστεύω σοι ταῦτα.
Committere, peccare, πλημμελεῖν τι.
Committere, idem quod ſociare, συνάπτειν, συζευγνύειν.
Committere prælium, πόλεμον καθιστάναι, μάχεσθαι, κατάρχεσθαι τῆς μάχης.
Commodare, utendum dare, χρῆσαί τινι ἀργύριον.
Commode, εὐκαίρως, ἐπιτηδείως.
Commoditas, ὠφέλεια, συμφέρον, τό.
Commodo, commoditati alicujus inſervio, συνωφελέω τινά, συμφέρω τινί.
Commodum, utile, ὠφέλεια, σύμφορον.
Commodum, opportune, κατὰ καιρόν, εὐκαίρως.
Commodus, πρόσφορος, ἐπιτήδειος, χρηστός.
Commonefacio, ἀναμιμνήσκω τινί, νουθετέω.
Commoneo, περιμιμνήσκω τινά τι, παραινέω, νουθετέω.
Commonitio, νουθέτησις, ὑπόμνησις.
Commonitus, νουθετούμενος, ὑπομνησθείς.
Commonſtro, καταδεικνύω.
Commoratio, habitatio, συνδιατριβή.
Commoratio, mora, ἐγχρόνισις, καταχή.
Commorior, συναποθνήσκω.
Commoror, maneo, χρονίζω, διατρίβειν τινί, βραδύνω.
Commotio, συγκίνησις.
Commotus, συγκινηθείς.
Commoveo, perturbo, διαταράττω.
Communicatio, κοινωνία, κοινότης.
Communico, κοινωνέω τινί τινος, & τινί τι, μεταδίδωμι.
Communio, onis, κοινωνία.
Communio, is, ire, περιφράττω, ἐντειχίζω.
Communis, κοινός.
Communitas, κοινότης, κοινωνία.
Communitas vitæ, συμβίωσις.
Communiter, κοινῶς, εἰς κοινόν.
Commutabilis, ἀμετάβολος, συμβλητός.
Commutatio, μεταβολή, ἀλλαγή.
Commuto, permuto, ἀλλάττομαί τι τινος, ἐπαμείβομαί τί τινος.
Commuto vitam cum morte, μεταλλάττω τὸν βίον.
Como, κομῶ, ἐξασκέω, κομβόω.
Comœdia, κωμῳδία.
Comœdus, κωμῳδός.
Compactio, σύμπηξις, συναρμογή.
de Compacto, κατὰ συνθήκην.
Compactum, συναρμογή.
Compactus, συμπαγείς, εὐπαγής.
Compago, & Compages, σύστασις, συναρμογή.
Compar, πάρισος, ἴσος, σύζυξ.
Comparabilis, παραβλητός, συμβλητός.
Comparate, συγκριτικῶς.
Comparatio, ἀναλογία, παραβολή.
Compareo, φαίνομαι, καταφανὴς γίνομαι.
Comparo, confero, συμβάλλω τι πρός τι.
Comparare, emere, πορίζομαί τινί τι.
ita Comparatum eſt, οὕτω πέφυκε.

Compaſcuus ager, σύμβοτος ἀγρὸς, νομὴ κοινή.
Compedes, πέδαι.
Compellatio, πρόσκλησις, ἔντευξις.
Compello, as, alloquor, κοινολογέομαί τινι, ἐντυγχάνω πρός τινα, προσκαλέομαι.
Compello, is, συνελαύνω, συναθρέομαι.
Compendiario, συντόμως.
Compendiarius, σύντομος.
Compendioſus, βραχυτελὴς, σύντομος.
Compendium, ἐπιτομὴ, σύνοψις, συντομία.
Compenſatio, ἀμοιβὴ, ἀντίδοσις.
Compenſo, ἀντικαταλλάττομαι, ἀνταμείβομαι.
Comperendinatio, ἀναβολή.
Comperendino, ἀναβάλλομαι.
Comperio, ἐξευρίσκω, καταλαμβάνω.
Comperior, compertum habeo, καταλαμβάνω.
Compertum, & exploratum habeo, ἐπίσταμαι πάνυ σαφῶς.
Compertus, a, um, πεπληροφορημένος.
Compes, πέδη.
Compeſco, συστέλλω τινὰ, συνείργω.
Competens, ἁρμόδιος.
Competenter, μετρίως.
Competentia, ἀναλογία.
Competitor, ἀντιποιούμενος.
Competitores, συμπαραγγέλλοντες.
Competo, συμπίπτω, συμπεριβάλλω.
Compilatio, περισύλησις.
Compilatus, περισεσυλημένος.
Compilo, συσκευάζομαι, cum accuſ. συντολέω.
Compingo, συμπήγνυμί τι, συνάπτω.
Compita, ἄμφοδος, ἀγυιά.
Compitalia, ἑορτὴ δημοτελὴς ἐν ταῖς ἀγυιαῖς.
Complaceo, εὐδοκέω, συναρέσκω.
Complano, ὁμαλίζω.
Complector, περιπλέκομαι, λαμβάνομαι, περιέχω, περιβάλλω.
Complector animo, περιβάλλω τῷ νῷ.
Complementum, συμπλήρωμα.
Compleo, συμπληρόω, συμπληθύνω.
Completus, perfectus, πλέος, συμπλήρης.
Complexio, συμπλοκή.
Complexio verborum, περίοδος.
Complexus, περιπλέξας, περιοχή.
Complico, συμπλέκω, συμπτύσσω.
Comploratio, ὀλόφυρσις, θρῆνος.
Comploro, ἐπιδακρύω, καταχλαίω, θρηνέω.
Complures, Compluria, συμπλείονες, συμπλείους, συμπλείονα, ω.
Compluſculi, ἔνιοι, πολλοί.
Compono, conjungo, συντίθημι λόγον.
Componere, pro diſponere, συντάττω.
Componere, ornare, εὐθετεῖν.
Componere, concordare, συναλλάττειν πρός τινα.
Comporto, συμφορέω τι, συγκομίζομαι.
Compos, ἐγκρατὴς, ἐπίβολος.
Compos mentis, νουνεχὴς, ἔμφρων.
Compoſite, εὐτάκτως.
Compoſitio, ἁρμονία, διάταξις.
ex Compoſito aliquid agere, ἐκ συνθήκης.
Compoſitus, διατεταγμένος, καθεστηκώς.
Compotatio, ὁ πότος, συμπόσιον.
Compoto, συμπίνω.
Compotor, συμπότης.
Compotrix, συμπότις, συμπότρια.
Comprecatio, κατευχή, εὐχή.
Comprecor, δέομαί σου πάνυ, κατεύχομαι.
Comprehendo, manu teneo, λαμβάνω, συλλαμβάνω, περιέχω.
Comprehendere, intelligere, κατανοεῖν.
Comprehenſibilis, καταληπτός.
Comprehenſio, κατάληψις, σύλληψις.
Comprehenſus, συλληφθεὶς.
Compreſſio, συμπίεσις, σύνθλιψις.
Compreſſus, συνθλιβόμενος, πεπιεσμένος.
Comprimo, premo, συμπιέζω, συστέλλω.
Comprimere os, συλλαμβάνειν τὸ στόμα.
Comprobatio, συναίνεσις, δοκιμασία.
Comprobator, δοκιμαστής.
Comprobo, δοκιμάζω, συναινέω.
Compromitto, συνεπαγγέλλομαι.
Comptus, εὔθριξ, κεκαλλωπισμένος.
Compulſus, ἀναγκασθεὶς, βιασθείς.
Compunctio, κατάνυξις.
Compungo, κατανύττω.
Computare, λογίζεσθαι, συμψηφίζω.
Computatio, λογισμός.
Computreſco, κατασήπομαι.
Conamen, ἐγχείρημα, ἐπιβολή.
Conatus, ἐπιβαλόμενος, ἐγχειρήσας.
Conatus, us, ἐγχείρημα, πεῖρα.

Concameratio, ἡ καμάρωσις, ὀρόφωσις.
Concamero, καμαρόω, ὀροφόω.
Concavitas, κοίλωμα.
Concavo, κοιλόω.
Concavus, κοῖλος, ἔγκοιλος.
Concedo, παραχωρέω σοι τοῦ βήματος, ἐπιτρέπω.
Concentus, ἁρμονία, συνῳδία, συμφωνία.
Conceptaculum, περιδοχή.
Conceptio, σύλληψις.
Conceptus, συλληφθεὶς, συνειλημμένος.
Conceptus, us, σύλληψις, τὸ κύημα.
Concerno, συνοράω.
Concertatio, ἀγωνισμός.
Concerto, συμπολεμίζω τινὶ, συναγωνίζομαι.
Conceſſio, συγχώρησις.
Conceſſum eſt, ἔξεστι.
Conceſſus, συγχωρηθείς.
Conceſſus, us, συγχώρησις.
Concha, κόγχη.
Conchyliata veſtis, ἁλουργίς.
Conchyliatus, ἔρεος, ἁλουργής.
Conchylium, κογχύλη, κογχύλιον.
Concido, συγκόπτω τι, κατατέμνω.
Concido, cado, καταπίπτω, συμπίπτω.
Concidere animo, vel mente, ἐκκακεῖν, καταθυμεῖν, ἀλύειν.
Concieo, συγκαλέω.
Conciliabulum, συνέδριον.
Conciliatio, συναλλαγὴ, προσαγωγή.
Conciliator, προξενητὴς, διαλλακτής.
Conciliatrix, προξενήτρια.
Conciliatus, συνηλλαγμένος.
Concilio, benevolum facio, προσάγομαί σε χάρισι, φιλιόω, ἐξιλάω, συναλλάττω.
Concilium, σύνοδος, συνέδριον.
Concilium cogere, ἐκκλησίαν συνάγειν.
Concinna oratio, ἐγκατάσκευος λόγος.
Concinnatio, κατασκευή.
Concinnitas, εὐρυθμία, εὐθημοσύνη.
Concinne, κομψῶς, εὐαρμόστως.
Concinno, συντίθημι, συναρμόζω.
Concinnus, ἐμμελὴς, κομψὸς, εὔθετος.
Concino, συμφωνέω, συνᾴδω.
Concio, ἐκκλησία, ἀγορὰ, δημηγορία.
Concionabundus, δημηγορικός.
Concionator, δημηγόρος, ἐκκλησιαστὴς, ὁ.
Concionem habere, δημηγορεῖν λόγον.
Concionor, orationem habeo, δημηγορέω, λόγους ποιοῦμαι, ἀγορεύω.
Concipio, συλλαμβάνω.
Concipere animo, εἰς τὸν νοῦν λαβεῖν.
mulier Concipit, κυεῖ.
Conciſe, ἀποτόμως.
Conciſus, συγκεκομμένος.
Concitare alicui invidiam, συνάγειν τινὶ φθόνον.
Concitatio, ἐξόρμησις, διέγερσις.
Concitator, ἐρεθιστής.
Concitatus, παρορμηθείς.
Concito, παρορμάω τινὰ πρός τι.
Concitus, κινηθεὶς, ἐξορμηθείς.
Conclamare ad arma, παραγγέλλειν εἰς τὰ ὅπλα.
Conclamatio, συμβόησις, καταβοή.
Conclamatum eſt, πέπρακται.
Conclamo, συμβοάω, ἀνακράζω.
Conclave, μυχὸς, ταμεῖον, δωμάτιον.
Concludo, κατείργω, συγκατακλείω.
Concluſio, ἐπίλογος, σύγκλεισις.
Concluſus, συγκεκλεισμένος.
Concoctio, πέψις, πέπανσις.
Concoctu facilis, εὔπεπτος.
Concoctus, πεπεμμένος.
Concolor, ὁμόχροος, ως, ουν, ὁ.
Concoquere odium, καταπέψαι χόλον.
Concoquo, πεπαίνω, πέπτω.
Concordia, ὁμόνοια, ὁμοφροσύνη.
adduco ad Concordiam, ἀποκαταλλάσσω τινά τινι.
Concorditer, ὁμονοητικῶς, ὁμοφρόνως.
Concordo, convenio, ὁμογνωμονέω σοι πάνυ, ὁμοφρονέω, ὁμονοέω.
Concors, ὁμογνώμων, ὁμόνους, ὁμόψυχος, ὁμόφρων.
Concredo, ἐπιτρέπω τί τινι, ἐγχειρίζω, καταπιστεύω.
Concremo, συγκαίω, συμφλέγω.
Concreſco, συμφύομαι, συναύξομαι.
Concretio, σύμπηξις, πῆξις.
Concretus, συμπαγής.
Concubina, ὁμευνέτις, παλλακή.
Concubitus, συνουσία.
Concubium, ἡ ἀωρίζουσα νύξ.
Conculcatio, καταπάτησις.
Conculco, καταπατέω, διαλακτίζω.

Con-

Concumbere, συγγίνεσθαί τινι, πλησιάζειν γυναικί, παρακοιτέω.
Concupiſcentia, ἐπιθυμία, πόθος.
Concupiſcibilis, ἐπιθυμητός.
Concupiſco, ἐπιθυμέω χρημάτων, ὀρέγομαι τοῦ εἰδέναι, ſcire. ἐφίεμαι.
Concupitus, ἐπιθυμηθείς.
Concurro, ὁμοδρομῶ, συντρέχω.
Concurſio, συνδρομή.
Concurſo, πανταχοῦ περιθέω, συνδρομέω.
Concurſus, συνδρομή, σύνοδος.
Concuſſio, τίναγμα, παλμός.
Concuſſus, συγκεκρουσμένος, διατιναχθείς.
Concutio, διασείω, ὠθίζω, συσσείω.
Condecenter, προσηκόντως, κατὰ τὸ πρέπον.
Condecet, προσήκει, συμπρέπει.
Condecoro, ἐπικοσμέω, κατακοσμέω.
Condemnatio, κατάγνωσις, καταδίκη.
Condemnator, καταδικάζων.
Condemnatus, κατάκριτος, κατάδικος.
Condemno, καταγινώσκω τινὸς θάνατον, κατακρίνω τι. καταδικάζω τινός.
Condemnor, κατακρίνομαι.
Condenſo, συμπήγνυμι, καταπυκνόω.
Condenſus, πυκνός.
Condico, ἐπαγγέλλομαι, συντίθεμαι.
Condictio, παραγγελία, ἐπαγγελία.
Condictus, διηγορευμένος.
Condigne, ἐπαξίως.
Condignus, ἐπάξιος, ἀξιοπρεπής.
Condimentum, ἄρτυμα, ατος, τό.
Condio, is, ire, ἀρτύω, ἡδύνω.
Condiſcipula, συμμαθήτρια, συμμαθήτρια.
Condiſcipulus, συμμαθητής, ὁ.
Condiſco, συμμανθάνω.
Conditio, κατάστασις, κλῆρος.
Conditionalis, ὑποθετικός.
Conditione ea, ἐπὶ ταύταις ταῖς ὁμολογίαις, vel ἐπὶ τούτῳ.
Conditionem accipere, πρὸς ξύμβασιν χωρεῖν.
Conditor, rei alicujus auctor, ἀρχηγός, κτιστής, ποιητής.
Conditura, ἄρτυμα.
Conditus, ἡδυνθείς, ἠρτυμένος.
Conditus, κτισθείς.
Condo, extruo, κτίζω, δημιουργέω.
Condo, ἀποτίθημι, καλύπτω, κρύπτω.
Condocefacio, συμπαιδεύω.
Condoceo, ἐκδιδάσκω παῖδας.
Condoleo, συναλγέω σοι, λυποῦμαι.
Condoleſco, συμπαθῶ σοι, συμπάσχω.
Condonatio, συγγνώμη.
Condonatus, συγγνωσμένος.
Condono, δωρέομαι. pro ignoſcere, συγγινώσκειν τινί τι, καταχαρίζομαι.
Conducibilis, λυσιτελής, χρήσιμος.
Conducit, utile eſt, συμφέρει.
Conduco, duco, συνάγω, cum accuſ. συμφέρω.
Conductio, μίσθωσις, ἐπαγωγή.
Conductor, μισθοδότης, μισθαρνής.
Conductus, μεμισθωμένος.
Conduplicatio, ἀναδιπλασιασμός.
Conduplico, ἀναδιπλόω.
Condus, ὁ ταμίας.
Confabulatio, διαλογισμός, ὁμιλία.
Confectio, διάπραξις.
Confector, διαπράκτωρ, συμπλεκτής.
Confectus, κατειργασμένος.
laboribus Confectus, κακῶς συγκεχωμένος.
Confercio, συναθροίζω.
Confabulor, συνομιλέω τινί, διαμυθολογέομαι.
Conferendus, comparandus, συμβλητός.
Confero, congero, συμφορέω τι, συμφέρω.
Conferre verba in pauca, διὰ βραχέων εἰπεῖν.
Confertim, ἀθρόως.
Confertus, ἀθρόος.
Confeſſio, ἐξομολόγησις, ὁμολογία.
Confeſtim, ἄρτι, παραχρῆμα, παραυτίκα.
Conficio, perficio, διαπράττομαι, διανοέω τι, ἀπεργάζομαι, ἀποτελέω.
Confidens, θαῤῥαλέος, θάρσυνος.
Confidenter, θαρσαλέως.
Confidentia, θάρσος, τό. εὐτολμία.
Confido, θαῤῥέω ἐπί τινι, θαρσύνομαι, ἐπιθαῤῥέω.
Configo, καθηλόω, κατακοντίζω.
Confingo, συμπλάττω.
Confinis, μεθόριος, σύνορος.
Confinium, μεθόριον.
Confirmatio, βεβαίωσις, κατάστασις.
Confirmator, βεβαιωτής, ἐγγυητής.
Confirmatus, βεβαιωθείς.
Confirmo, βεβαιόω, κρατύνω, ἰσχυρίζω.
Confiſco, δημεύω.
Confiſus, τεθαῤῥηκώς, πεποιθώς.
Confiteor, ὁμολογέομαί σοι ταῦτα, ἐξομολογέομαι τὰς ἁμαρτίας, σύμφημι.
Confixus, καθηλωθείς, κεκεντημένος.
telis Confixus, κατακοντισθείς.
Conflagratus, καταφλεχθείς.
Conflagro, καταφλέγομαι.
Conflare invidiam, συνάγειν τινὶ φθόνον.
Conflare æs alienum, δανείζομαι ὑπό τινος, χρέος ἔχειν.
Conflatio, χώνευσις.
Conflatus, συγχωνευθείς.
Conflictatio, σύγκρουσις.
Conflictor, συγκρούω, συμβάλλω.
Conflictus, σύγκρουσις.
Confligo, acie decerno, συμβάλλω, συῤῥάττω τινί, συγκρούω, &c.
Conflo, συμφυσάω.
Confluens, ὁμόῤῥοια, σύῤῥοος, ὁμοῤῥοή.
Confluo, συῤῥέω.
Confodio, διορύττω, διασκάπτω.
Confœderatus, ὁμόσπονδος.
Conformatio, διαμόρφωσις, σχηματισμός.
Conformis, σύμμορφος.
Conformo, σχηματίζω, διαμορφόω.
Conforto, ἐπιθαρσύνω, κραταιόω.
Confoſſus, διορυχθείς.
Confractus, συῤῥαγείς.
Confragoſus, κατεῤῥωγώς, λιθώδης.
Confringo, διαῤῥήγνυμι, συντρίβω.
Confugio, καταφεύγω πρός τινα.
Confugium, καταφυγή, κρησφύγετον.
Confundo, συγχέω, αἰσχύνω, ταράττω.
Confuſe, perturbato ordine, συγκεχυμένως.
Confuſio, σύγχυσις, συμπέραξις.
Confuſus, συγκεχυμένος, ταραχθείς.
Confutatio, ἀνατροπή, ἐξέλεγξις.
Confuto, ἀντιλέγω τινὶ πρός τι, ἐξελέγχω.
Congelatio, σύμπηξις.
Congelo, κρυσταλλοῦμαι, συμπήγνυμι.
Congemino, ἀναδιπλόω.
Congemiſco, συστενάζω, συνάχθομαι.
Congener, συγγενής.
Congeries, συμφόρημα, ἄθροισμα.
Congero, συμφορέω, συναθροίζω.
Congerro, συλληρέω, συνόμιλος.
Congeſtio, συμφόρησις.
Congeſtus, συγκομισθείς.
Congiarium, δόσις, νομή.
Congius, χοεύς.
Conglobatim, σφαιρηδόν.
Conglobatio, συνείλησις, σφαίρωσις.
Conglobo, εἰλέω, σφαιρόω.
Conglomero, συναλίζω τι εἴς τι, συνελίττω.
Conglutinatio, συγκόλλησις, συναφή.
Conglutino, συγκολλάω, ἁρμόζω.
Congratulatio, σύγχαρμα.
Congratulor, συνήδομαί τινι εὐτυχίας, συγχαίρω σοι τοῦτο.
Congredior, συνέρχομαι, σύνειμι, συνομιλέω.
Congregatio, συναγωγή, ἄθροισις, ἡ.
Congregatus, συναθροισθείς, ἐπισυναχθείς.
Congrego, ἀγείρω τι, ἀθροίζω τι, συνάγω τι, ἀολλίζω, ἐπισυλλέγω.
Congreſſio, ὁμιλία, συνδιατριβή.
Congreſſus, συνέλευσις, ὁμιλία.
Congruenter, ἁρμοζόντως, προσηκόντως.
Congruentia, εὐαρμοστία, συναρμογή.
Congruo, convenio, συμπίπτω τινί, ὁμοφρονέω, ἁρμόζομαι, ὁμονοέω.
Congrus, vel Conger, γόγγρος, ὁ.
Congruus, ἁρμόδιος.
Conjecto, divino, τεκμαίρομαι, διαστοχάζομαι.
Conjector, ὀνειροπόλος, ὀνειροκρίτης.
Conjectura, στοχασμός, τεκμήριον.
Conjectura aſſequor, ἀποστοχάζομαι, gen.
Conjecturalis, στοχαστικός.
Conjectus, συμβεβλημένος.
Conjicere, conjectura aſſequi, συμβάλλειν τι, στοχάζεσθαί τινος, de aliquo.
Conjicere in periculum, κινδύνῳ περιβάλλειν.
Conjugalis, γαμικός.
Conjugatio, συζυγία.
Conjugator, συζευκτής.
Conjugatus, συζυγεὶς.
Conjugialis, γαμήλιος, γαμικός.
Conjugium, συζυγία.
Conjugo, συζεύγνυμι.
Conjuncte, vel im, συνημμένως.
Conjunctio, σύζευξις, σύνταξις, συναφή.

Conjun-

Conjunctus, συνεζευγμένος.
Conjungo, ἀμπλέκω, συνάπτω τι πρός τι, ζευγνύω, συντίθημι.
Conjurati, οἱ συςάντες.
Conjuratio, σύςασις, συνωμοσία.
Conjurationem facere, συνωμοσίαν συνάγειν.
Conjuro, συνόμνυμι, συνίςαμαι.
Conjux, vel Conjunx, σύζυξ, ὁμόζυγος.
Connecto, is, συμπλέκω, συνάπτω.
Connexio, συμπλοκή, συναφή.
Connexus, συμπεπλεγμένος.
Connitor, συντείνομαι.
Conniventia, ἐπίνευσις.
Conniveo, σκαρδαμύττω, καμμύω.
Connixus, συντεταμένος.
Connubialis, ἐπιγαμικός, γαμικός.
Connubio jungere, συγκαταζεῦξαι τινι.
Connubium, γάμος, συζυγία.
Conopeum, κωνωπεῖον.
Conor, πειράομαι, πειράζω.
Conquaſſare, concutere, συσσείειν τι.
Conquaſſatio, συσσεισμός.
Conqueror, μέμφομαί σοι, αἰτιάομαι.
Conqueſtio, καταμεμψις, μεμψιμοιρία.
Conquieſco, ἡσυχάζω τὰ ἄλλα, in cæteris. ἀναπαύομαι.
Conquiniſco, ὑποκύπτω.
Conquiro, ζητέω, ἀναζητέω.
Conquiſitio, συζήτησις.
Conquiſitus, συζητηθείς.
Conſanguinei, συγγενεῖς, ὅμαιμοι.
Conſanguinitas, συγγένεια, ὁμαιμοσύνη.
Conſarcino, συῤῥάπτω, ἐπισάττω.
Conſcelerare, μιαίνω.
Conſcendo, ἐπιβαίνω τὴν ναῦν, navim. ἐπιβαίνειν ἵππῳ, accuſ.
Conſcenſio, ἐπίβασις, ἀνάβασις.
Conſcientia, συνειδός, τό. συνείδησις.
Conſcindo, διαῤῥήγνυμι, κατατέμνω.
Conſcio, συνειδέομαι.
Conſciſcere ſibi mortem, παραλύειν τοῦ ζῆν ἑαυτὸν, ἀναιρεῖν ἑαυτόν.
Conſciſſus, διεσχισμένος.
Conſcius, συνειδὼς ἑαυτῷ τι, ὑπαίτιος.
Conſcius ſum, συνοῖδα, σύνειμι.
Conſcribere milites, ςρατιώτας παρασκευάζειν, vel συλλέγειν.
Conſcribo, συγγράφω, διαγράφω.
Conſcripti milites, καταγραφέντες ςρατιῶται.
Conſcriptio, συγγραφή, καταγραφή.
Conſcriptus, συγγεγραμμένος.
Conſecratio, καθιέρωσις, ἀνάθεσις.
Conſecratus, καθιερωμένος.
Conſecro, καθιερόω τῷ θεῷ τι, ἱερόω.
Conſector, θηράομαι τὴν ἀλήθειαν.
Conſecutio, συνακολούθησις.
Conſeneſco, συγγηράσκω, παρακμάζω.
Conſenſus, us, ui, ὁμόνοια, σύμφρασις, ὁμολογία, ὁμοφροσύνη.
Conſentaneum, ἀνάλογον, εἰκός.
Conſentaneus, σύμφωνος.
Conſentio, ὁμοδοξέω περί τινος, συμφωνέω σοι, ὁμολογέω, συνειδέομαι.
Conſepio, περιφράττω.
Conſequentia, ἐπακολούθησις, συνέπεια.
Conſequor, ἀκολουθέω, pro obtineo: τυγχάνω τινός, aliquid: ἐπιτυγχάνω.
Conſerere manum, πόλεμον συςήσασθαι.
Conſero, ui, συμπλέκω, συνάπτω.
Conſero, planto, φυτεύω.
Conſertus, ἀθρόος, συμπεπλεγμένος.
Conſerva, σύνδουλη.
Conſervatio, συντήρησις, σωτηρία.
Conſervator, σωτήρ, φύλαξ.
Conſervatus, διατετηρημένος.
Conſervo, cuſtodio, φυλάττω, σώζειν τινὰ, τηρέω, συντηρέω.
Conſervus, ὁμόδουλος, σύνδουλος.
Conſeſſus, συνέδριον, συνίζησις.
Conſideo, συνεδρεύω, συγκαθίζομαι.
Conſiderate, περιεσκεμμένως.
Conſideratio, σκέψις, διανόησις.
Conſideratus, ὑπερεσκεμμένος.
Conſidero, σκέπτομαί τι, & περί τινος, κατανοέω τι, & περί τινος.
Conſignatus, κατεσφραγισμένος.
Conſigno, ἐπισημαίνω.
Conſiliarius, βουλευτής, σύμβουλος.
Conſilii inops, ἄπορος τῆς βουλῆς, ἄβουλος, ἀμήχανος.
Conſilii ſum inops, ἀπορέω, διαπορέω.
Conſilium, βουλή, βουλεία, βούλευμα.
Conſilium do, βουλεύω σοι περί τινος, δίδωμι γνώμην σοι, γνώμην εἰσηγέομαι.
in Conſilium adhibeo, συμβουλεύομαι μετά τινος.
Conſimilis, ὅμοιος, παρόμοιος.
Conſiſto, ἐφίςαμαι, ἵςαμαι.
Conſitio, φυτεία, φύτευσις.
Conſociatio, κοινωνία, κοινώνημα.
Conſociatus, συνεζευγμένος.
Conſocio, κοινωνέω σοι, συναγείρω.
Conſolatio, παραμυθία, παράκλησις.
Conſolator, παρακλήτωρ, παρήγορος.
Conſolatorius, παραμυθητικός.
Conſolido, συμπήγνυμι, καταβεβαιόω.
Conſolor, παρακαλέομαί σε, παραμυθέομαί σε, παρηγορέω.
Conſonans, ἄφωνος, σύμφωνος.
Conſonantia, συμφωνία.
Conſono, ſimul ſono, συμφωνέω σοι.
Conſonus, σύμφωνος.
Conſopio, κατακοιμάω, κατακοιμίζω.
Conſopitus ſomno, ὕπνῳ κάτοχος.
Conſors, κοινωνός, μέτοχος, συγκληρος.
Conſortium, κοινωνία, μετοχή.
Conſpectus, συνορασθείς, κατιδοθείς.
Conſpectus, us, ὄψις, σύνοψις, ὅρασις.
in Conſpectu, ἀπέναντι, ἔναντι, ἐνώπιον.
Conſpergo, καταπάσσω, καταβρέχω.
Conſperſus, καταπασθείς.
Conſpicillum, κάτοπτρον.
Conſpicio, ἀφοράω εἴς τι, βλέπω.
Conſpicio, ὁράω, καθοράω, περιβλέπω.
Conſpicuus, περίβλεπτος, ἀξιόλογος, περιφανής.
Conſpiratio, σύςασις.
Conſpiratus, συςαθείς.
Conſpiro, συμπνέω τινὶ, ὁμονοέω, συνίςαμαι τινὶ, συμφωνεῖν τινι, ὁμοφρονέω.
Conſpurco, καταῤῥυπόω, καταπτύω.
Conſpurco, μιαίνω, καταμιαίνω.
Conſtans, ἀςαθής, βέβαιος.
Conſtanter, ἀςαθῶς, ἐμμόνως.
Conſtantia, ἀςαθία.
Conſternari, ταράττεσθαι.
Conſternatio, ἔκπληξις, ταραχή.
Conſternatus, ἐκπλαγείς, τεταραγμένος.
Conſterno, as, ἐκπλήττω, ταράττω.
Conſterno, is, καταςρώννυμι.
Conſtipo, ἐπισάττω, καταπυκνόω.
Conſtituo, decerno, βουλεύομαι, item locum & tempus determino, ἀφορίζω, διατίθημι, συντάττω, καθίςημι.
Conſtitutio, σύςασις, κατάςασις.
Conſtitutio corporis, ἕξις, bona, εὐεξία, mala, καχεξία.
Conſtitutus, καταςαθείς, ταχθείς.
Conſtitutus dies, ἡμέρα τεταγμένη.
Conſto, συνίςαμαι, ἐπισυνίςαμαι.
Conſtrictio, πίλησις, ἡ σύψις.
Conſtringo, συσφίγγω τι, vel τινα, συσφίγγω, βρόχῳ περισφίγγω, laqueis, &c.
Conſtructio, σύνταξις, κατασκευή.
Conſtruo, συντίθημι, κατασκευάζω.
Conſtupro, καταμοιχάω.
Conſubſtantialis, ὁμοούσιος.
Conſueſco, ἐθίζομαί τινος, συνεθίζω.
ex Conſuetudine, παρὰ τὸ ἔθος.
Conſuetudinem habeo, ἐπιφοιτάω σοι, tecum: ὁμιλέω τινί.
Conſuetudo, ἔθος, τό. συνήθεια.
Conſuetus, εἰθισμένος, συνήθης.
Conſuevi, εἴωθα.
Conſul, ὁ ὕπατος.
Conſularis, ὑπατικός.
Conſulatus, ἡ ὑπατεία.
Conſulere ſibi, ἐπιβλέπειν ἐφ' ἑαυτόν.
Conſulo, συμβουλεύω.
Conſultatio, συμβούλευσις.
Conſulte, vel conſulto, ἐκ προνοίας, ἐκ προαιρέσεως, προμεμελετημένως.
Conſulto, as, συμβουλεύομαι.
Conſultor, βουλευτής.
Conſultus, βεβουλευμένος.
Conſummatio, συντέλεια, τελείωσις.
Conſummo, perficio, συντελέω, ἀπαρτίζω.
Conſumo, δαπανάω τι' ἀναλίσκω.
Conſumptio, κατανάλωσις.
Conſumptus, καταναλωθείς.
Conſuo, συῤῥάπτω, διαῤῥάπτω.
Conſurgo, συνανίςημι.
Contabeo, vel Contabeſco, μαραίνομαι, συντήκομαι.
Contabulatio, σανίδωσις.

Contabulo, συνειρέω.
Contactus, συναφθείς.
Contages, συναφή.
Contagio, συνάφεια, ἀπόδοσις ἐκ τῆς συναφῆς.
Contaminatus, καταμεμολυσμένος.
Contamino, μιαίνω, διαφθείρω.
Contego, περιστέλλω, ἀμφικαλύπτω.
Contemnendus, ἀκαταφρόνητος, ὀλιγωρητέος.
Contemno, ὀλιγωρέω τῆς ἀρετῆς, virtutem. καταφρονέω τινός, ἀμελέω.
Contemplatio, θεώρησις, σκέψις, θεωρία.
Contemplator. θεωρός, θεωρητικός.
Contemplor, διασκέπτομαί τι, θεωρέω τι. κατανοέω, κατασκοπέω.
Contemporaneus, σύγχρονός τινι.
Contemptibilis, εὐκαταφρόνητος.
Contemptim, καταφρονητικῶς, ἀμελῶς.
Contemptor, ὀλίγωρος, καταφρονητής.
Contemptui habere, περὶ ὀλίγου ποιεῖσθαί τι. ὀλιγώρως ἔχειν.
Contemptus, us, καταφρόνησις.
Contemptus, ὀλιγωρηθείς.
Contendo, ἀμφισβητέω σοι περί τινος, ἀγωνίζομαι. ἐρίζω, συντείνω.
Contentio, ἔρις, ἆθλος, ὁ, νεῖκος, μάχη.
Contentioſe, ἐριστικῶς.
Contentioſus, φιλόνεικος, ἐριστικός.
Contentus, αὐτάρκης.
Conterminus, ὅμορος, μεθόριος.
Contero, συντρίβω τι.
Contero tempus, διατρίβω τὸν χρόνον.
Conterraneus, πατριώτης, ἐπιχώριος.
Conteſtor, ἐπιμαρτύρομαι τινα.
Contexo, ἐμπλέκω τι, συνυφαίνω.
Contexte, contextim, κατὰ συμπλοκήν.
Contextus, us, συμπλοκή, ὑφή.
Conticeo, κατασιγῶ, σιωπάω.
Conticinium noctis, πρώτη νύξ, νυκτὸς ἀωρία.
Contignatio, ξύλωσις, ὀροφή.
Contigno, ὀροφόω, καταστεγάζω.
Contiguus, συναφής.
Continens, συνεχής. aliquando, temperans, ἐγκρατής.
Continens terra, ἤπειρος.
Continenter, συνεχῶς.
Continentia, ἐγκράτεια, σωφροσύνη.
Contineo, καταλαμβάνομαι, περιέχω.
Contingit, accidit, συμβαίνει, ἐνδέχεται.
Contingo, attingo, ἅπτομαί τινος, συνάπτω.
Continuatio, συνέχεια, συνάφεια.
Continue, aſſidue, συνεχῶς, διηνεκῶς, ἀεί.
Continuo, ideſt, ſtatim, confeſtim, παραυτίκα, παραχρῆμα.
Continuo, perſevero, διατελέω ποιῶν.
Continuus, διηνεκής, συνεχής.
Contorqueo, συστρέφω, κατελίσσω, περιελίσσω.
Contorſio, συστροφή, περιαγωγή.
Contorte, συνεστραμμένως.
Contra, ἀντί. ἐπί cum genit. κατὰ cum genit. ἀντικρύ, ἐναντίον.
Contra ac licet, παρ' ὃ ἔδει.
Contractio, συστολή.
Contractus, συνάλλαγμα, ἀλλαγή.
Contradico, ἀντιλέγω τινί, & πρός τινα, κατειπεῖν τινι, ἀντηγορεύω.
Contradictio, ἀντιλογία, ἀντίρρησις.
Contraho, συστέλλω, συνέλκω, συνάγω.
Contrahere æs alienum, ὀφείλειν.
Contrarie, ἐναντίως, ἀντιθέτως.
Contrarietas, ἐναντίωσις.
e Contrario, ἀντικειμένως, ἔμπαλιν.
Contrarium, ἀντικείμενον.
Contrarius, ἐναντίος, ἀντίθετος.
Contrectatio, συνάφεια, ἁφή, ψηλάφησις.
Contrecto, καθάπτομαι, ψηλαφάω.
Contremiſco, τρομέω, ἀποπαλλάζω.
Contribulis, σύμφυλος, ὁ.
Contributio, συντελέω τι, προστίθημι.
Contriſto, ἐπιλυπέω τινά, ἐνοχλέω.
Contritus, συντριβείς.
Controverſia, ἀμφισβήτησις, ἀμφισβήτημα.
ſine Controverſia, ἀναντιλέκτως.
Controverſias dirimere, καταστῆσαι τὰς ἀντιλογίας.
Controverſor, ἀμφισβητέω.
Controverſus, ἀμφισβητήσιμος.
Contubernalis, σύσσιτος, συμβιωτής, σύνοικος, ὁμόστεγος.
Contubernium, κοινόβιον, συνοίκησις.
Contueor, ἐμβλέπω σοι, συνορῶω.
Contumacia, ἀπείθεια, αὐθάδεια.
Contumaciter, αὐθαδῶς, ἀπειθῶς.
Contumax, αὐθάδης, ἀπειθής τινι.

Contumelia, ὕβρις, ἀσέλγεια, λώβη.
Contumeliâ afficio, ὀνειδίζω, αἰκίζω.
Contumeliam patior, ἀνασελγαίνομαι.
Contumelioſe, ἀσελγῶς, ὑβριστικῶς.
Contumelioſus, ὑβριστής, ἐπονείδιστος.
Contundo, συντρίβω, συγκόπτω, φλάω.
Conturbo, διαταράττω.
Contus, κοντός.
Contuſus, θλασθείς, συντετριμμένος.
Convaleſco, ἐπιῤῥώννυμαι.
Convallis, συνάγκεια.
Convectio, συγκομιδή.
Conveho, συγκομίζω, συνάγω.
Convello, κατασπάω, ἀποσπάω.
Conveniens, συνερχόμενος, συνῆκον.
Convenienter, συνεχόντως.
Convenientia, ὁμολογία, ἐφαρμογή.
Convenio, σύνειμι, συνέρχομαι, ὁμολογεῖν τινι, ἀνήκω, ἐφαρμόζω.
Convenit, συνῆκει.
Conventum, συνθήκη, ὁμολόγημα, σύμβασις.
Conventus, σύμβασις, σύνοδος.
Converſatio, διατριβή, συνομιλία.
Converſio, ἐπιστροφή.
e Converſo, καταλλάγδην.
Converſor, conſuetudine alicujus utor. διατρίβω μετά τινος, προσομιλῶ τινι.
Converſus, συνεστραμμένος.
Converto, στρέφω, ἀναστρέφω.
Convexitas, συγκλίσεια, κοίλωσις.
Convexus, ἐπικαμπής, ἀγκύλος.
Convictus, καταλεγχθείς.
Convictus, us, συμβίωσις.
Convinco, καταλέγχω τινά, ἐπιπρεπόω.
Convitiator, λοίδορος, βλάσφημος.
Convitior, λοιδορέω τινά, διασύρω, ἀποσκώπτω, βλασφημέω.
Convitium, λοιδορία, σκῶμμα, βλασφημία.
Conviva, σύμβιος, συμπότης.
Convivalis, συμποσιακός.
Convivio excipio, ἑστιάω τοὺς πρέσβεις, legatos.
Convivium, συμπόσιον, σύνδειπνον.
Convivium adornare, συμπόσιον κατασκευάζειν.
Convivium finire, συμπόσιον διαλῦσαι.
Convivo, ὁμιλέω τινί, συμβιόω, συνδιάγω.
Convivor, εὐωχέομαι, θοινάω, δαίνυμαι.
Convocatio, σύγκλησις.
Convoco, συγκαλέω, ἀγείρω.
Convolo, συμπέτομαι, συνίπταμαι.
Convolvo, συμπλέκω τὰς τρίχας, συστρέφω.
Conus, λόφος, κῶνος.
Convulſio, σπασμός.
Convulſus, σπασθείς.
Cooperculum, πῶμα, περικάλυμμα.
Cooperio, περικαλύπτομαι, συγκαλύπτω τι.
Cooptatio, ἔγκρισις.
Cooptο, ἐπιλέγω, ἐκλέγω, ἐγκρίνω.
Cophinus, κόφινος, φορμός.
Copia, εὐπορία, ἄδεια.
Copiæ pedeſtres, δυνάμεις πεζικαί.
Copiæ navales, δυνάμεις ναυτικαί.
Copiæ equeſtres, ἱππικὴ δύναμις.
Copias ducere, ἄγειν στρατιάν.
Copioſe, εὐπόρως.
Copioſus, εὔπορος, δαψιλής.
Copula, σύνδεσμος, σύνδεσμος.
ſine Copula, ἀσυνδέτως.
Copulatio, σύνδεσις, συναφή.
Copulo, συνδέω τί τινι, ἁρμόζω, ἅπτω.
Coquina, culina, μαγειρεῖον, ὀπτανεῖον.
Coquinarius, μαγειρικός.
Coquo, ὀπτάω, πέπτω, ἕψω.
Coquus, μάγειρος.
Cor, καρδία, κέαρ, κῆρ, ἦτορ.
Corallium, κοράλλιον, λιθόδενδρον.
Coram, πρός, cum genit. ἔμπροσθεν, gen. ἐναντίον, ἄντα.
Corbis, κόφινος, σπυρίς.
Corbula, σπυρίδιον, σπυρίχνιον.
Corculum, θυμίδιον.
Cordate, σοφῶς, συνετῶς.
Cordatus homo, ἔμφρων, ἐλλόγιμος.
Coriaceum, σκύτινον.
Coriarius, βυρσοδέψης, βυρσεύς.
Corium, βύρσα, δέρμα, σκῦτος.
Corneus, κεράτινος, ὁ.
Cornibus carens, ἄκερως.
Cornicen, κεραταύλης.
Cornicula, κλαδός.
Cornix, κορώνη.
Cornu, κέρας, τό.

Cor

Cornupeta, κερατιςής, κυρίπλος.
Cornupeto, κερατίζω.
Cornutus, quod cornua habet, κερατίνας, ἄκερως, κερατός.
Corolla, ςεφάνιον, ςεμμάτιον.
Corollarium, ἐπιφορά, προθήκη.
Corona, ςέφανος, ςέμμα, item pro conventu hominum, ὁ δῆμος κύκλῳ περιεςώς.
Coronis, κορωνίς, ίδος, ἡ.
Corono, ςεφανόω τὸν νεκρόν, ςέφω τινά.
Corporeus, σωματικός, σωματοειδής.
Corpulentia, πολυσαρκία, ἡ.
Corpulentus, μεγαλόσωμος, ἄσαρκος.
Corpus, σῶμα, τό, χρώς.
Corpuſculum, σωμάτιον.
Corrado, συνάγω, καταξύω.
Correctio, διόρθωσις.
Corrector, ἐπανορθωτής, εὐθυντής.
Correctus, ἐπανορθωθείς.
Correptio, ἐπιτίμημα, τό.
Correptor, ἐπιτιμητής, παιδευτής.
Corrigia calceamenti, ἱμὰς τοῦ ὑποδήματος.
Corrigo, διορθόω τι, εὐθύνω τι.
Corripio, reprehendo, objurgo, ἐπιτιμάω σοι τοῦτο, ἐπιλαμβάνομαί τινος.
Corrivales, ἀντερασταί.
Corroboro, κραταιόω, ἰσχυρίζω.
Corrodo, καταβιβρώσκω.
Corrogo, συνερανίζω, συλλέγω.
Corrugare frontem, ἀνασπᾷν τὸ μέτωπον, ῥυτιδόω, ῥυτιδόω.
Corrumpo, contamino, διαφθείρω τὴν γυναῖκα. item illicere muneribus, καταδωροδοκεῖν, διαφθείρειν χρήμασί τινα.
Corrumpor, φθείρομαι.
Corruo, συμπίπτω, καταπίπτω.
Corruptibilis, ἄφθαρτος, ἀδιάφθορος.
Corruptio, διαφθορά, φθορά.
Corruptor, ἀπολυμαντής, ὑβριστής.
Corruptus, διεφθαρμένος.
Cors, tis, ἡ ἔπαυλις.
Cortex, λέπισμα, φλοιός.
Corticoſus, φλοιώδης.
Cortina, περιπέτασμα.
Coruſco, ἀπαυγάζω, ἀςράπτω.
Coruſcus, ἀςράπτων, ςιλπνός.
Corvus, κόραξ, κος.
Corylus, κόρυλος.
Corypheus, κορυφαῖος.
Cos, cotis, ἀκόνη, θηγάνη.
Coſmographia, κοσμογραφία.
Coſtæ, πλευραί.
Cothurnus, κόθορνος.
Coticula, βάσανος.
Coturnix, ὄρτυξ.
Coxa, Coxendix, ἰσχίον, μηρίον.

C R.

Crabro, ἀνθρήνη.
Crabrones irritare, ἐρεθίζειν τὰ σφηκία.
Crambe, κράμβη.
Cranium, κρανίον.
Crapula, κραιπάλη.
Crapulor, κωμάζω, κραιπαλίζω.
Cras, αὔριον.
Craſſeſcere, παχύνεσθαι.
Craſſitudo, craſſities, παχύτης, πάχος.
Craſſus, παχυλός, παχύς.
Craſtinus, ὁ ἐπαύριον.
Crater, eris, κρατήρ.
Crates, ταρσός, πλέγμα.
Craticula, ἐσχάριον, ἀνθράκιον, ἐσχαρίς.
Creatio, κτίσις, δημιουργία.
Creatio magiſtratuum, αἵρεσις, χειροτονία.
Creator, κτιςής, δημιουργός, ποιητής.
Creatura, κτίσμα, τό. κτίσις.
Creatus, κτισθείς.
Creber, θαμινός, πυκνός, συνεχής.
Crebro, συχνῶς, πυκνῶς, θαμινά.
Credibilis, πιςός, πιθανός.
Creditor, δανειςής, χρήςης.
Creditum, δάνεισμα, τό.
Credo, fidem habeo, πιςεύω. quandoque mutuum dare, δανείζειν. interdum, pro puto, οἴμαι, νομίζω.
Credulitas, ταχυπείθεια, ἀπείθεια.
Credulus, εὐπειθής, ἄπιςος, ὁ καὶ ἡ.
Crematio, πύρωσις.
Cremo, καίω, φλέγω.
Cremor, τὸ παχὺ τοῦ γάλακτος.

Crena, γλυφίς, ίδος, ἡ.
Creo, κτίζω, ποιέω, δημιουργέω.
Crepida, κρηπίς, ίδος.
Crepidarius, κρηπιδοποιός.
Crepidatus, κρηπιδοφόρος.
Crepido, φάραγξ.
Crepitaculum, κρόταλον, κώδων.
Crepito, ἐπιψοφέω, ἀποκροτέω.
Crepitum reddo, ἀποπέρδω μέγα.
Crepitus, ψόφος, κρότος.
Crepo, ψοφέω.
Crepundia, κροταπαίγνια, ἀθύρματα.
Crepuſculum, δείλη, κνέφας.
Creſco, αὐξάνω.
Creta, κιμωλία γῆ.
Cretaceus, ὁ ἐκ τῆς κιμωλίας γῆς.
Cribri inſtar, κοσκινηδόν.
Cribro, κοσκινίζω, σήθω.
Cribrum, κόσκινον, & ος.
Crimen, αἰτία, ἔγκλημα, αἰτίαμα.
Criminatio, διαβολή, ἔγκλημα.
Crimine vacans, ἀναίτιος, ἀνεύθυνος.
Crimini do, ἐπιφέρω αἰτίαν, ἐν αἰτίᾳ ποιοῦμαί τινα.
Criminor, αἰτιάομαι τινα τινὸς, vel εἴς τι, διαβάλλω τι, ἐγκαλέω, μέμφομαι.
Criminoſe, ἐγκληματικῶς.
Criminoſus, ἐγκληματικός.
Crinis, θρίξ, χαίτη, πλόκαμος, κόμη.
pulchris Crinibus, εὐπλόκαμος.
Crinitus, κομήτης.
Criſpo, οὐλόω.
Criſpus, οὐλόθριξ, ὁ, οὖλος.
Criſta, λόφος.
Criſtatus, λόφον ἔχων, εὔλοφος.
Croceus, κρόκινος.
Crocus, & um, κρόκος, & ον.
Crocodilus, κροκόδειλος.
Cruci affigere, ςαυρόω.
Cruciatus, βάσανος, ἀλγηδών.
Crucio, ἀνιάω, ταλαιπωρέω σε, βασανίζω.
Crudelis, ὠμός, ἀπηνής.
Crudelitas, ὠμότης, ἀπήνεια.
Crudeliter, ὠμῶς, ἀπηνῶς, χαλεπῶς.
Cruditas, ἀπεψία, δυσπεψία.
Crudus, ὠμός, ἄπεπτος.
Cruento, αἱμάσσω, αἱματίζω.
Cruentus, αἱματηλός, αἱματώδης.
Crumena, βαλάντιον, μάρσιππος.
Cruor, αἷμα, ατος, τό. ἰχώρ.
Crus, σκέλος, κνήμη.
Cruſta, πλάξ, ἡ. ὄςρακον.
Cruſto, πλακόω.
Cruſtula, τὸ πλακίδιον.
Cruſtum, πλακοῦς, ὁ.
Crux, patibulum, ςαυρός.
Cryſtallinus, κρυςάλλινος.
Cryſtallum, & Cryſtallus, κρύςαλλος, κρύςαλλον.

C U.

Cubicularis, εὐναῖος.
Cubicularius, κατακοιμιςής.
Cubiculum, οἴκημα, θάλαμος, δωμάτιον.
Cubile, κοίτη, εὐνή, θάλαμος.
Cubitalis, πηχυαῖος.
Cubito innitor, ἐπαγκωνίζω.
Cubito percutio, κυβιτίζω.
Cubitum ire, εἰς κοίτην ἰέναι.
Cubitus, κατάκλισις, ἡ, κοίμησις.
Cubitus, πῆχυς, ἀγκών, ὁ.
Cubo, ui, itum, κατάκειμαι, κοιμάομαι.
Cubus, κύβος.
Cuculus, κόκκυξ, γος, ὁ.
Cucumer, σίκυς, ὁ σίκυος.
Cucurbita, κολοκύνθη.
Cudo, dis, cuſum, κόπτω νόμισμα, nummum, χαράττω, τυπόω.
Cujas, ποδαπός, ποταπός.
Cujus, a, um, τινὸς ὤν.
Cujuſmodi, ποῖός τις.
Cujuſvis eſt, καὶ παντός ἐςι.
Culcita, ςρωμνή, ςρῶμα, κνέφαλον.
Culeus, κωλεός.
Culex, κώνωψ, πος, σέρφος.
Culina, μαγειρεῖον, ὀπτανεῖον.
Culmen, ςέγος, τό, κορυφή.
Culmus, κάλαμος, καλάμη, ἀνθέριξ.
Culpa, αἰτία, ἔγκλημα, πταῖσμα.
Culpabilis, πλημμελής, ἐπίμεμπτος.
Culpandus, πλημμελής, ἐπιμεμπτος.
Culpo, αἰτιάομαί τινα τινὸς, διαβάλλω.

Cultellus, μαχαίριον, μαχαιρίς.
Culter, μάχαιρα, ξίφος.
Culter ſutorius, σμίλη.
Cultor, λατρευτής, ἐργάτης, θεραπευτής.
Cultor agrorum, γεωργός.
Cultrarius faber, μαχαιροποιός.
Cultura, ἐργασία, θεραπεία.
Cultus, εἰργασμένος, κατεσκευασμένος.
Cultus, ἐργασία, θεραπεία.
Cum, præpoſitio, ξὺν, & σὺν cum dativ. κατὰ cum genit. μετὰ cum genit.
Cum diluculo, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ.
Cum imperio eſſe, ἐν ἀρχῇ εἶναι.
Cum primis, εἰς τὰ πρῶτα.
Cum venia tua, σὺν παρρησίᾳ, συγχωρήσεώς σου.
Cumulate, ἀθρόως, σωρηδὸν, ἀφθόνως.
Cumulatim, σωρηδὸν.
Cumulatio, φορά.
Cumulatus, ἐπισωρευθεὶς, ἔκπλεως.
Cumulo, σωρεύω, ἐπιτίθημί τι τινι.
Cumulus, σωρὸς, ὁ, σώρευμα.
Cunæ, κοιτίς, ίδος, ἡ, σπάργανον.
in Cunis vagire, ἐν κοιτίδι βαβάζειν.
à Cunabulis, ἐκ νέας, ἐκ πρώτης ἡλικίας.
Cunctabundus, μελλητικῶς.
Cunctanter, χαλαρῶς, βραδέως.
Cunctatio, μέλλησις, ὄκνος, ἀναβολή.
Cunctator, μελλητής, ὀκνηρός.
Cuncti, σύμπαντες, ἅπαντες.
Cunctor, μέλλω, ἀναβάλλομαι, ὀκνέω.
Cuneatim, σφηνοειδῶς.
Cuneatus, σφηνοειδὴς, γομφοειδής.
Cuneo, σφηνόω, γομφόω.
Cuneus, σφὴν, γόμφος.
Cuniculus, foramen ſub terra, ὑπόνομος, διῶρυξ, ὀρύγμα.
Cuniculos agere, ὑπονομεύειν.
Cupa, κύπελλον.
Cupedia, orum, φιλοψία, ὀψοφαγία.
Cupediis deditus, λίχνος.
Cupide, ἐπιθυμητικῶς.
Cupiditas, ἐπιθυμία, προθυμία.
Cupido, πλεονεξία, ἐπιθυμία.
Cupidus, ἐπιθυμῶν, ἱμειρόμενος.
Cupidus cognitionis, φιλομαθής.
Cupio, ἐπιθυμέω τινός, ὀρέγομαι τοῦ εἰδέναι, ſcire: ἐράω, ἐθέλομαι, γλίχομαι, ἱμείρω.
Cupreſſus, κυπάρισσος.
Cuprum, κύπριος, χαλκός.
Cur, διὰ τί, τίνος ἕνεκα, τί ποτε.
Cura, φροντίς, ίδος, ἐπιμέλεια, κῆδος, τὸ.
Curæ eſt mihi hoc, μέλει μοι τοῦτο.
Curam gero, habeo, προσμελοῦμαι περί τινος, φροντίδα ποιοῦμαι.
Curam ſuſcipere, ἐπιμέλειαν ἔχειν.
Curator, procurator, ἐπιμελητὴς, ἐπόπτης. item tutorem ſignificat, ἐπίτροπος.
Curia, βουλευτήριον, ἀρχεῖον.
Curioſe, ἐπιμελῶς, μετ' ἐπιμελείας.
Curioſitas, πολυπραγμοσύνη.
Curioſus, πολυπράγμων.
Curioſus ſum, πολυπραγμονέω τι.
Curo, σπουδάζω περί τι, vel ὑπέρ τινος, φροντίζω, ἐπιμελοῦμαι περί τινος, ſignificat etiam mederi, ἰᾶσθαί τινα, θεραπεύειν νόσον.
non Curo, ἀφροντιστέω τινός.
Curriculo, δρομάδην.
Curro, τρέχω, θέω.
Currus, ἅμαξα, ἅρμα, δίφρος.
Currus agere, διφρηλατεῖν, ἡνιοχεύειν.
Curſim, δρομάδην, μεταδρομάδην.
Curſito, περιτρέχω.
Curſitare ſurſum deorſum, Ter. περιπατεῖν ἄνω κάτω.
Curſor, δρομεὺς, δρομαῖος.
Curſus, δρόμος, τρόχος.
Curſus lunæ, σελήνης περιφορά.
Curtus, brevis, κολοβὸς, βραχύς.
Curvamen, & curvatura, καμπυλότης.
Curvatio, κάμψις.
Curvatus, καμφθείς.
Curulis, ἁρμάτειος.
ſella Curulis, ἀγκυλόπους δίφρος.
Curvitas, καμπυλότης.
Curvo, κάμπτω.
Curvus, ἐπικαμπὴς, καμπύλος.
Cuſpidatim, κατ' ἀκωκὴν, κατ' αἰχμήν.
Cuſpis, αἰχμὴ, ἀκίς, ἀκωκή.
Cuſpis haſtæ, ἄκρον τοῦ δόρατος.
Cuſtodia, φυλακὴ, φυλακτήριον.
Cuſtodio, φυλάττω τι, τινὰ, φρουρέω, τηρέω.
Cuſtos, φύλαξ, φυλακτήρ.
Cuſtos domus, οἰκοφύλαξ.
Cuticula, δερμάτιον.
Cutis, χρὼς, δέρμα.
ad Cutem, ἐν χρῷ.

C Y.

Cyathus, κύαθος, ἔκπωμα.
Cygneus, κύκνειος.
Cygnus, κύκνος.
Cymba, κύμβη, σκαφίδιον.
Cymbala pulſo, κυμβαλίζω.
Cymbalum, κύμβαλον.
Cynoſura, κυνόσουρα.

D.

DÆmon, δαιμόνιον, δαίμων.
Dama, δορκάς.
Damnatio, κατάγνωσις, κατάκριμα.
Damnatus, καταδεδικασμένος.
Damno, κατακρίνω, cum gen. perſ. & accuſ. rei, καταψηφίζομαί τινος θάνατον.
Damnoſus, ζημιώδης, βλαβερός.
Damnum, βλάβη, ζημία, ἄτη.
Damnum infero, ζημιόω τινὰ, ἐπάγω ζημίαν.
Damnum patior, ζημιοῦμαι, βλάβην ἔχω.
Dapes, ἐδέσματα.
Dator, δοτήρ.
Datus, δεδομένος.

D E.

De, περὶ, ἀμφὶ, ὑπὲρ, cum gen.
Dea, θεὰ, ἡ.
Dealbo, λευκαίνω, ἀπολευκαίνω.
Deambulatio, ὁ περίπατος.
Deambulo, περιπατέω.
Deamo, ὑπερφιλέω.
Deauratus, διάχρυσος.
Deauro, χρυσόω.
Debacchor, παροινέω πρός τινα, in aliquem: ἐκβακχεύομαι.
Debellandus, καταπολεμητέος.
Debellatum eſt, ὁ πόλεμος καταπεπολέμηται.
Debellatus, καταπολεμηθείς.
Debello, καταπολεμέω τινὰ, καταγωνίζομαί τινα.
Debeo, ὀφείλω τινὶ χάριν, gratiam.
Debilis, ἀσθενὴς, ἔος, ὁ, ἄρρωστος.
Debilitatio, ἀσθένημα.
Debilito, ἐξασθενίζω, ἀσθενόω.
Debitor, ὀφειλέτης.
Debitum, ὀφείλημα, χρέος.
Debitum remittere, ὀφείλημα ἀφεῖναι.
Debitum ſolvere, ὀφείλημα διαλύσαι.
Deblatero, φλυαρέω, σπερμολογέω.
Decanto, laudo, ἐγκωμιάζω τινὰ, περιᾴδω.
Decas, δεκάς.
Decedere pro mori, ἀπαλλάττεσθαι.
Decedo, ἀποχωρέω.
Decem, δέκα.
Decem millia, μυριάς.
December, ποσειδεών.
Decempeda, δεκάπους.
Decempedator, γεωμέτρης.
Decemviratus, δεκαδαρχία.
Decemviri, οἱ δέκα ἄρχοντες.
Decennale, δεκαετές.
Decennium, δεκαετία.
Decens, πρέπον, δέον, ἐπιεικές.
Decenter, καθηκόντως, εὐπρεπῶς.
Deceo, ἁρμόζειν, καθήκει, dat.
Deceptor, σοφιστὴς, ἀπατητικός.
Deceptu facilis, εὐεξαπάτητος.
Decerno, ſtatuo, ἐπιψηφίζομαι. aliquando pro dimicare, κρίνεσθαι.
Decerpo, ἀπολέγω, ἀποδρέπω.
Decerpo fructum, καρπολογέω.
Decertatio, ἀγωνισμός.
Deceſſio, ἀποχώρησις.
Decerto, ἀγωνίζομαι περί τινος.
Decet, πρέπει, χρὴ, ἄξιόν ἐστι, προσήκει.
Decido, ideſt, abſcindo, ἀποκόπτω, ἀποτέμνω. pro determinare, διαλύεσθαι.
Decido, deorſum cado, καταπίπτω ἀπό τινος, ἐκπίπτω.
Decies, δεκάκις.
Decimæ, arum, δεκάται, δεκατισμός.
Decimo, δεκατεύω.
Decimus, δέκατος.
Decipio, ἐξαπατάω τι τινα, παράγω.

Decipula, ἡ παγίς.
Deciſio, διάλυσις, διάκριψις.
Deciſus, διαλυθείς.
Declamatio, λογοποιία, φωνασκία.
Declamator, λογοποιός, φωνασκός.
Declamito, λογοποιέω.
Declamo, φωνασκέω, ῥητορεύω.
Declaratio, ἐκδήλωσις.
Declaro, ἐμφανίζω τι, δηλόω τι, μηνύω.
Declinatio, ἔκκλισις.
Declino, ἀποκλίνω πρὸς τὰς ὁδούς. ἐκφεύγω τι.
Declivis, ἐπικλινής, προσκλινής, κατωφερής.
Declivitas, τὸ κάταντες, τὸ πρανές.
Declivitas montis, κλιτύς.
Decoctor, χρεωκόπος, ὁ. ἄσωτος.
Decoctus, ἀφεψηθείς.
Decollo, κεφαλοτομέω, ἐκτραχηλίζειν.
Decolor, ἄχροος, ος, ον, ὁ. δύσχροος.
Decoloro, ἄχρουν ποιῶ.
Decoquo, καταπέπτω, ἀφέψω.
Decor, κάλλος, τιμή. εὐπρέπεια.
Decore, πρεπόντως, καλῶς.
Decoro, τιμάω, κοσμέω.
Decortico, ἀπολέπω, ἀπολεπίζω.
Decorum, τὸ πρέπον, τὸ καλόν.
Decorus, εὐπρεπής, ὁ, καὶ ἡ, εὐσχήμων.
Decrepitus ſenex, ὑπέργηρως, ἐσχατόγηρως.
Decreſcere, μειοῦσθαι, ἐλαττοῦσθαι.
Decreta ſenatus, τὰ βεβουλευμένα.
ex Decreto Dei, κατὰ τὸ δοκοῦν τῷ Θεῷ.
Decretum, δόγμα, ψήφισμα.
Decretus, ἐψηφισμένος.
Decumanus, δεκαταῖος.
Decumanus fluctus, δεκακυμία, quæ & τρικυμία dicitur.
Decumbo, κατάκειμαι, κατακλίνομαι.
Decuria, δεκάς, λόχος.
Decurio, δεκάδαρχος.
Decurro, καταδρέχω, καταθέω.
Decurſus, καταδρομή.
Decus, oris, ἀξία, κῦδος, κάλλος.
Decuſſatim, οἷον χῖ.
Decuſſis, δεκάς.
Decuſſo, χιάζω.
Decutio, ἀποσείομαι, ἀποκινέω, ἀποπαίω.
Dedecet, ἀπρεπές ἐστι, οὐ πρέπει, ἀπέοικε.
Dedecore afficio, καταισχύνω σε, te: καθυβρίζω τινὶ, ἀτιμάζω.
Dedecoro, καταισχύνω τινὰ, ἀτιμόω.
Dedecus, αἰσχύνη κακή, ἀτιμία, ἀπρέπεια.
Dedicatio, καθιέρωσις, ἀνάθεσις.
Dedico, καθιερόω, ἀνατίθημι.
Dedignatio, ἀπαξίωσις.
Dedignor, ἀπαξιόω, ἀγανακτέω.
Dediſco, μεταμανθάνω, ἀπομανθάνω.
Dedita opera, ἐκ προνοίας, ἐξεπίτηδες.
Deditio, ἔκδοσις, ἐγχείρησις.
ad Deditionem compellere, παραστήσασθαί τινα.
Dedititius, ἔκδοτος.
Deditus, ἐκδοθείς, προσκείμενος.
Dedo, is, ere, ἐγχειρίζω τινὰ τινι, ἐκδίδωμι ἐμαυτὸν τινι.
Dedocere, μεταδιδάσκειν.
Dedoleo, ἀπαλγέω.
Deduco, ἐξάγω, καθελκύω, προπέμπω.
Deductio, παραγωγή, ἀπαγωγή, ὁδηγία.
Deerrare, ἀφαμαρτάνειν, ἀποπλανάω.
Defæco, ἀποτρυγόω, καθαίρω.
Defatigatio, κάματος, ὁ. καταπόνησις.
Defatigo, καταπονέω τινὰ, κατατρύχω.
Defectio, rebellio, ἀπόστασις, ἔκλειψις.
Defectus, ἔλλειμμα, ἔλλειψις.
Defectus animi, λειποθυμία, λιποψυχία.
Defendo, διασώζω τινὰ, ἀμύνω σοι.
Defenſio, προστασία, ἀντίληψις, ἀπολογία.
Defenſor, ὑπερασπιστής, οῦ. συνήγορος.
Defero, ἀπάγω, καταφέρω.
Deferre aliquem falſo, συκοφαντεῖν τινά τινος.
Deferveſco, ἀποζέω.
Defeſſus, κεκμηκώς, κατάκοπος, κάμνων.
Defetiſcor, ἀποκάμνω, κοπόομαι.
Deficere animo, λειποψυχεῖν.
Deficio, ἐπιλείπω, ἐκλείπω.
Deficio, ἀποστατέω τινὸς, ab aliquo.
Defigere oculos, ἀτενίζειν τῇ ἀληθείᾳ, in veritatem.
Defigo, καταπηγνύω τι, καταπήσσω.
Definio, καθορίζω, ἀφορίζω, περιγράφω.
Definitio, ὅρος, ὁρισμός.
Definitivus, ὁριστικός.
Deſit, ἀπογίνεται, ἄπεστι, λείπει.

Defixus, καταπεπηγμένος.
Deflagratio, ἔμπρησις, ἐμπύρωσις.
Deflagro, ἐμπίπραμαι, κατακαίομαι.
Deflecto, καταστρέφω εἴς τι, μεταβαίνω, ἐκκλίνω, ἀποκλίνω, ἀποτρέπω.
Defleo, καταδακρύω τὴν τύχην, ſortem: ἀνακλαίω, κατολοφύρομαι.
Deflexus, καταπεπτωκώς.
Deflorere, ἀπανθεῖν.
Defluo, κατα ῥέω, καταπίπτω.
Defluvium, defluxus, ἀπόῤῥοια.
Defodio, κατορύττω, κατασκάπτω.
Defore, ἐλλείψειν.
Deformatio, ἀμαύρωσις, ἀμορφία.
Deformis, ἄμορφος, ἀσχήμων.
Deformitas, ἀμορφία.
Deformo, ἀμαυρόω τινὰ, ἀτιμάζω, ἄμορφον ποιῶ.
Defraudare genium, ἀναγκάζεσθαι τῇ φύσει.
Defraudatio, νοσφισμός, ἀποστέρησις.
Defraudator, νοσφιστής, ἀποστερητής.
Defraudo, παραχρέω, ἀποσφρίζω τινά.
Defrutum, ἕψημα, ἑψητόν, σίραιον.
Defugere, ἀναχάζεσθαι, ἐκφεύγω.
Defunctorie, προφάσεως ἕνεκα, τυχόντως.
Defunctus, ἀπαλλαγείς. item mortuus, νεκρός, ὁ τελευτήσας.
Defungi officio, ἀπαλλάξαι τοῦ καθήκοντος.
Defungor, ἀπαλλάττομαι.
Degener, ἀγεννής, δυσγενής.
Degenerare, ἐξίστασθαι τοῦ γένους, καταπίπτειν ἀπὸ τοῦ γένους, ἐκτρέπομαι.
Degeneratio, ἐκτροπή.
Degere vitam, διάγειν βίον.
Dehinc, τοὐντεῦθεν, ἀπὸ τούτου, ἐκ τούτου.
Dehiſco, ἀποχαίνω, χασμάομαι.
Deglubo, ἀποδέρω, ἀπολεπίζω, ξυράω.
Deglutio, καταπίνω.
Dego, ἄγω, διάγω, διατρίβω.
Deguſto, ἀπογεύομαι.
Dehoneſto, αἰσχύνω τινὰ, ἀτιμάζω.
Dehortatio, ἀποτροπή.
Dehortor, ἀποτρέπω τινὰ τινος, μεταπείθω, ἀποκαλέω.
Dejectio, ἀποβολή, καταβολή.
Dejero, διόμνυμι, ἐπόμνυμι.
Dejicio, καταβάλλω.
Deinde, ἐντεῦθεν, ἐκ τούτου, καθεξῆς.
Deinceps, ἀπὸ τούτου, ἑξῆς.
De integro, ἐξ ὑπαρχῆς.
Delabor, καταπίπτω ἐπ' ὄιν, ἀπολισθαίνω τινὸς, καταφέρομαι.
Delapſus cœlo, οὐρανοπετής.
Delaſſo, καταπονέω, κοπιάζω.
Delatio, ἔνδειξις, εἰσαγγελία.
Delator, ἐνδείκτης, εἰσαγγελεύς, συκοφάντης.
Delectabilis, τερπνός.
Delectamentum, ψυχαγωγία.
Delectatio, εὐφροσύνη, τερπωλή, τέρψις.
Delecto, τέρπω τινά τινι, εὐφραίνω, ἥδω.
Delector, εὐφραίνομαι, τέρπομαι, χαίρω.
Delectum habere militum, διακρίνειν τοὺς στρατιώτας, καὶ διαλέγειν τοὺς ἐπιτηδείους, καταλέγειν.
Delectus, ἐκλογή, ἐπιλογή, ἐπίλεξις.
Delegare, ἐπιτρέπω σοί τινα, ἀποστέλλω τι, ἀποτίθημι, ἀποστέλλομαι.
Delegatio, ἐπιτροπή, ἀποστολή.
Delenio, καταπραΰνω, καταθέλγω.
Deleo, ἐξαλείφω, ἀποτρίβω.
Deletio, ἐξάλειψις, ἀφανισμός.
Deliberandus, οἷος συμβουλευτέος.
Deliberare, συμβουλεύειν περί τινος, σκέπτομαι, βουλεύομαι.
Deliberatio, συμβούλευσις, συμβούλευμα.
Deliberativus, συμβουλευτικός.
Delibo, ἀπολείβω, ἀπογεύομαι.
Delibro, ἀπολεπίζω, φλοΐζω.
Delibutus, ἀληλιμμένος, λιπαρός.
Delicate vivere, τρυφᾷν.
Delicatus, τρυφερός, ἁβρός, ἀπαλός.
Deliciæ, τὰ παιδικὰ, ἁβροσύνη, τρυφή, τρυφός, ἡ ἁβρότης.
Delicias facio, ἐντρυφάω, θρύπτομαι.
Delicior, ἐντρυφάω, ἁβρύνομαι.
Delictum, πλημμέλημα, ἁμάρτημα.
Deligo, ἐκλέγω.
Delineatio, καταγραφή.
Delineo, as, are, καταγράφω, διαγράφω.
Delinio, is, ire, καταχρίω, pro permulceo, κηλέω, θέλγω τινὰ, μειλίσσω.
Delinitio, κήλησις.
Delinitor, θελκτής.

Delinitus, θελχθείς.
Delinquo, πλημμελέω τι εἴς τινα, πταίω, ἁμαρτάνω.
Deliquium, ἔκλειψις.
Deliramentum, λῆρος, παράληρος.
Deliratio, παραφροσύνη, παράνοια.
Delirium, παραλήρημα.
Deliro, παραφρονέω, παραληρέω.
Delirus, παράφρων, παράληξ.
Delirus ſenex, κρονόληρος.
Deliteo, vel deliteſco, διαλανθάνω, κατακρύπτομαι.
Delphin, ὁ Δελφὶν, ὁ Δελφίς, ῖνος.
Delubrum, τέμενος, τό.
Deludo, καταπαίζω, ἐμπαίζω.
Delumbis, μαλακός.
Demando, ἐπιτρέπω σοί τι, ἐντέλλομαι.
Demens, παράφρων, μάταιος, ἀνόητος.
Demenſum, σιτομέτριον.
Dementer, ἀνοήτως.
Dementia, ἄνοια, παράνοια, ἀφροσύνη.
Demereor, εὐεργετῶ τινα, κερδαίνω.
Demergo, καταδύω, καταβαπτίζω.
Demeto, καταμάω, διαμάω, ἐκθερίζω.
Demigrare e vita, ἀποθανεῖν, ὑπεκχωρεῖν τοῦ βίου.
Demigro, μετοικίζομαι, καταλύομαι.
Demiror, ὑπερθαυμάζω τι, ὑπεράγαμαι.
Demiſſe, ταπεινῶς.
Demiſſio, καθέσις, ταπείνωσις.
Demiſſo animo eſſe, μικρὸν, vel μικρὰ φρονεῖν.
Demiſſus, καθειμένος.
Demittere animum, καταβάλλειν ἑαυτόν.
Demitto, καθίημι, καταβάλλω.
Demo, is, ere, ἀφαιρέομαι σε ταῦτα.
Democratia, imperium populare, δημοκρατία.
Demolior, κατερείπομαι τῆς πόλεως, καταβάλλω.
Demolitio, καταβολή, καθαίρεσις.
Demolitus, καταβληθείς.
Demonſtratio, ἀπόδειξις, ἀπόφανσις.
Demonſtrativus, ἀποδεικτικός.
Demonſtro, δείκνυμί τι, ἀναδείκνυμί τι, ἀναφαίνω, ἐμφανίζω, ἀποδείκνυμι.
Demoror, διατρίβω πρός τι, in aliqua re.
Demoveo, ἀποκινέω.
Demptus, ἀφαιρεθείς.
Demulceo, καταμελίσσω, θέλγω.
Demulcere populum, δημαγωγέω.
Demum, τὸ τέλος, τὸ τελευταῖον.
Denarius, ii, δηνάριον.
Denaſcor, ἀπογίγνομαι.
Denego, ἀπαρνέομαι, ἀπαναίνομαι.
Deni, æ, a, οἱ καὶ αἱ καὶ τὰ δέκα.
Denigro, ἀπομελαίνω.
Denique, τέλος, τὸ ἔσχατον.
Denomino, ἐπονομάζω, ἀποκαλέω.
Denoto, σημειόομαι, ἀποσημαίνω.
Dens, ὀδούς, ὄντος, ὁ.
Dens molaris, γόμφιος.
Denſe, πυκνῶς.
Denſitas, πυκνότης, πάχυνσις.
Dentatus, ὀδοντωθείς.
Dentes canini, κυνόδοντες.
Dentifricium, ὀδοντότριμμα.
Dentio, is, ire, ὀδοντιάζειν.
Dentiſcalpium, ὀδοντογλυφίς.
Denudo, ἀπογυμνόω.
Denuntiatio, παραγγελία, φάσις.
Denuntio, ἀπαγγέλλω τινί τι, ἀπαγορεύω.
Denuo, ἐξ ὑπαρχῆς, αὖθις, πάλιν.
Deorſum, κάτω.
Deoſculor, καταφιλέω, accuſ.
Depaciſcor, συντίθεμαι τι πρός τινα.
Depaſco, καταπίομαι τὴν χώραν.
Depaſcor, ἐπιβόσκομαι, κατατρώγω.
Depaſtio, ἡ νομή.
Depaſtus, νεμηθείς.
Depaupero, πτωχίζω.
Depecto, κτενίζω.
Depeculator, ἀποσυλητής.
Depeculor, ἀποσυλάω.
Depello, ἀπελαύνω τινά τινος, ἀπείργομαι.
Dependeo, ἐκκρέμαμαι, ἐξάπτομαι.
Dependo, ἐκτίνω, κατατίθημι.
Deperditus, ἀποβληθείς.
Deperdo, ἀποβάλλω.
Depereo, ἀπόλλυμαι, item impatienter amare, ἐπιμαίνεσθαί τινι.
Depexus, κτενισθείς.
Depilis, ἄθριξ, ἀπόθριξ.
Depingo, καταγράφω τι, διαζωγραφέω.
Depleo, ἐξαντλέω, ἀπαντλέω.
Deplorandus, ὀλοφυρτέος.
Deploratus, κατοδυρθείς.
Deploratus a medicis, ὑπὸ τῶν ἰατρῶν ἀπεγνωσμένος.
Deploro, ἀποδύρομαι, ἀποκλαίω.
Deploro mortuum, δακρύω τὸν ἀποθανόντα, ὀλοφύρομαι, καταθρηνέω.
Deplumis, ἄπτερος.
Depluo, καταμβρέω.
Depono, κατατίθεμαι, pro fidei alicujus committo, παρακατατίθημί σοί τι.
Depopulatio, πόρθησις.
Depopulator, πορθητής.
Depopulor, ἐκπορθέω, διαπέρθω.
Deportatio, ἐκφόρησις.
Deporto, κατακομίζω τι, βαστάζω.
Depoſco, ἐξαιτέω, ἀπαιτέω.
Depoſitum, παρακαταθήκη.
Depoſitum reddere, τὰς παρακαταθήκας ἀποδοῦναι.
Depoſitus, παρακατατεθείς.
Deprædor, συλάω.
Depravatio, παραξοπή, διαστροφή.
Depravatus, διεφθαρμένος.
Depravo, διαφθείρω, διαστρέφω τι.
Deprecatio, δέησις, παραίτησις.
Deprecator, παραιτητής.
Deprecor, ſupplico, δέομαι, παραιτέομαί τι.
Deprehendo, καταλαμβάνω.
Deprehenſio, κατάληψις.
Deprehenſus, καταληφθείς.
Depreſſus, καταπιεσμένος.
Deprimo, ταπεινόω, καταπιέζω, ὑποβάλλω.
Depromo, προφέρω τι, προχειρίζομαι.
Depromptus, ἐξενεχθείς.
Depropero, κατασπεύδω.
Depugnatus, καταμεμαχημένος.
Depugno, διαμάχομαι.
Depulſio, ἄπωσις.
Depulſor, ἀποτρόπαιος, ἀποτρόπαιος.
Depulſus, ἀπωσμένος.
Deputo, reſeco, ἀποτέμνω, & pro exiſtimare, νομίζω, οἴομαι.
Derado, ἀποξέω.
Derelictio, κατάλειψις.
Derelinquo, καταλείπω, ἀφίημι.
Derepente, ἐξαίφνης.
Derideo, καταγελάω τινός, χλευάζω.
Deripio, ἁφαρπάζω.
Deriſor, καταγελαστής, οῦ, ὁ, σκώπτης.
Derivatio, παραγωγή, ὀχέτευσις.
Derivo, παροχετεύω, ὀχετεύω.
Deſævio, ἐξαγριαίνομαι.
Derodo, ἀποτρώγω, καταβιβρώσκω.
Derogo, ἀφαιρέω τι, ἀκυρόω, ἀναιρέω.
Deſcendo, καταβαίνω ἀπὸ τοῦ ἵππου, κατέρχομαι, καταδύω.
Deſcenſus, κατάβασις, καταβαθμός.
Deſciſco, deficio, ἀφίσταμαί τινος, ἀποστατέω.
Deſcribo, ἀπογράφω, διαγράφω.
Deſcriptio, διαγραφή, ἀφήγησις.
Deſeco, abſcindo, ἀποτέμνω, ἀποκόπτω.
Deſero, ἀπολείπω τινά, ἀπολιμπάνω.
Deſerere vadimonium, εἰς τὸ δικαστήριον οὐκ ἀπαντᾶν, φυγοδικεῖν.
Deſertor miles, ὁ λειποτάκτης.
Deſertum, ἔρημος, ου, ἡ, ἐρημία.
Deſertus, ἀπολειφθείς.
Deſes, idis, ῥάθυμος, χαλαρός, ὀκνηρός.
Deſicco, ἀποξηραίνω.
Deſideo, ῥᾳστωνεύω, ῥᾳθυμέω.
Deſiderabilis, ἐπιθυμητός, ποθητός.
Deſideratio, ἐπιθύμησις, ἐπιπόθησις.
Deſiderium, ἐπιθυμία, πόθος, ου, ὁ.
Deſidero, ἐπιθυμέω τινος, ἐπιποθέω τι, ὀρέγομαι, γλιχομαι, ἱμείρομαι, μαιμάω.
Deſidia, ῥᾳθυμία, ἀργία.
Deſidioſus, ῥάθυμος, ἀργός.
Deſido, is, ere, καθιζάνω, συνίζομαι.
Deſignare ſenatorem, λαγχάνειν βουλευτήν.
Deſigno, denoto, σημειόομαι, ὑποτυπόω, ἀποφαίνω, ἀποδείκνυμι.
Deſilio, ſaltu deſcendo, καταπηδάω ἀπὸ τοῦ δίφρου, ἐφάλλομαι ἐπὶ τὴν κεφαλήν τινος.
Deſino, ideſt, ceſſo, παύομαι, ἀπολήγω τοῦ πόνου.
Deſipio, deliro, παραφρονέω, ληρέω, μωραίνω.
Deſiſto, ἀφίσταμαί τινος.
Deſolatio, ἐρήμωσις, πόρθησις.
Deſolo, as, are, ἐρημόω.
Deſpectio, καταφρόνησις, παρόραμα.
Deſpectus, καταφρονηθείς.
Deſpectus, us, παρόρασις, καταφρόνησις.
Deſperanter, ἀνελπίστως.
Deſperatio, ἀπόγνωσις, ἀνελπιστία.

Deſperatus, ἀπελπισθείς.
Deſpero, ἀπελπίζω τινός, vel περί τινος, ἀπογινώσκω τὴν σωτηρίαν, de ſalute.
Deſpicio, καθοράω τι, pro contemno, περιφρονέω τινά, καταφρονέω τινός.
Deſpicor, καταφρονέω τινός.
Deſpolio, ἀποσυλάω, ἀπογυμνόω.
Deſpondeo, ideſt, promitto, ἐγγυάομαι γυναῖκα.
Deſpondere animam, ἀποτεθυμηκότως ἔχειν.
Deſponſus, a, um, καθωμολογημένος.
Deſpumo, ἀπαφρίζω, ἐξαφρίζω.
Deſpuo, καταπτύω σε, te: item, contemnere, ἀπαξιόω τινός.
Deſtillo, μεταλείβω, ἀπολείβομαι.
Deſtinatus, ἀποτεταγμένος.
Deſtino, conſtituo, προορίζω, ἀποτάττω τι εἴς τι, διανοέομαι.
Deſtituo, ἀπολείπω.
Deſtitutus, ἀπολελειμμένος.
Deſtruo, λυμαίνομαί τινα, ἀπόλλυμι, accuſ. ἀναιρέω, ἐκπέρθω.
Deſudo, καθιδρόω.
Deſuefacio, ἀπεθίζω.
Deſueſco, is, ἀπεθίζομαι, ἀπομανθάνω.
Deſuetudo, ἀπεθισμός.
Deſuetus, ἀήθης, ἀπεθισμένος.
Deſultor, κελητιστής.
Deſultorius, κέλης.
Deſum, deficio, ἄπειμι, ἐλλείπω, ἐνδέω.
Deſumo, παραλαμβάνω, ἐκλέγω.
Deſuper, ἄνωθεν, ἐξάνω, καθύπερθεν.
Detectus, ἀποκεκαλυμμένος.
Detego, ἀποκαλύπτω, ἀποστεγάζω.
Detergeo, & detergo, ἀποσμήχω.
Deterior, χείρων.
Determinatio, ἀφορισμός.
Determino, ἀφορίζω, ὁρίζω.
Detero, is, κατατρίβω, ἀποτρίβω.
Deterreo, καταπλήττω πάντας, ἀπείργω σέ τινος, vel ἀπό τινος.
Deterrimus, χείριστος, κάκιστος.
Deterritus, ἐκφοβηθείς, ἔκφοβος.
Deteſtabilis, βδελυκτός, βδελυρός.
Deteſtandus, μυσαχθής, βδελυρός.
Deteſtatio, κατάρα, βδελυγία.
Deteſtor, abominor, μυσάττομαι, βδελύττομαι, ἀποπυτίζω.
Detineo, ἐπέχω, κατέχω.
Detono, καταβροντάω.
Detonſus, ἀποκεκαρμένος.
Detorqueo, καταστρέφω, ἀποστρέφω.
Detractio, ἀφαίρεσις, pro obtrectatione, καταλαλία.
Detractor, κατάλαλος.
Detractus, ἀφαιρεθείς.
Detraho, ἀποσύρω, ἀφαιρέω, ἀφέλκω.
Detrectatio, ἀνάδυσις.
Detrecto, fugio, ἀρνοῦμαι χρείαν τινά, munus aliquod, ἀναδύω τι, ἀποδιδράσκω.
Detrudo, καταωθέω, ἀπωθέω.
Detruncatio, κολόβωμα.
Detrunco, ἀποκόπτω, κολοβόω.
Detumeo, ἐξοιδαίνω.
Deturbo, παρωθέω, καταβάλλω.
Deturpo, μολύνω, αἰσχύνω, αἰκίζω.
Devaſto, καταπορθέω, ἀποκληρόομαι.
Deveho, καταφέρω, ἐκκομίζω.
Devexitas, κατάφερεια.
Devexus, κατάντης, καταπλινής.
Devictus, νενικημένος.
Devincio, is, ire, ἐξαρτάω, pro obnoxium reddo, καταδέω.
Devinctus, καταδεδεμένος.
Devio, ἀφαμαρτάνω τῆς ὁδοῦ, διαμφοδέω.
Devito, declino, ὑποστέλλομαί τι, ἐκφεύγω, ἐκκλίνω, ἀποξένοομαι.
Devius, ἄβατος, ἄνοδος.
Devolo, καθίπταμαι.
Devolvo, κατακυλίω, κυλίω, ἀποκυλίζω.
Devoro, καταπίω ἅπαντα, καταφάγω.
Devotio, ἀνάθημα.
Devotus, κατάρατος.
Devoveo, κατεύχομαι, ἀνατίθημι.
Deus, Θεός.
Deus avertat, μὴ γένοιτο.
Dexter, δεξιός, ἐπιδέξιος, δεξιτερός.
Dexteritas, aptitudo, δεξιότης.
Dexteritas ingenii, εὐφυΐα.
Dextra, δεξιά, δεξιτερή, apud Poet.
Dextra prehendo, δεξιόομαί σε.
Dexteram porrigere, τὴν δεξιὰν προτείνειν.
Dextre, apte, ἐπιδεξίως, δεξιῶς.
a Dextris, δεξιόφιν, ἐκ δεξιῶν.
Dextrorſum, ἐπὶ δεξιᾷ.

D I.

Diabolus, διάβολος.
Diaconus, διάκονος.
Diadema capitis, διάδημα, μίτρα.
Diæta, δίαιτα.
Dialectica, διαλεκτική.
Dialectus, διάλεκτος.
Dialogus, διάλογος.
Diana, Ἄρτεμις.
Diarium, ἐφημερίς, τὸ ἐφήμερον.
Dic, εἰπέ, φάθι, φέρε.
Dica, δίκη.
Dicacitas, εὐτραπελία, χλευασμός.
Dicam impingo, accuſo, ἐπάγω δίκην, δίκην ἀνάγω.
Dicatio, ἀνάθεσις.
Dicax, σκώπτης, εὐτράπελος, εἴρων.
Dicere leges, ἐπιτάττειν τοὺς νόμους.
Dicere diem, ἐπάγειν δίκην.
Dico, as, are, conſecro, ἱερόω τῷ Θεῷ, ἀφοσιόω.
Dico, is, ere, loquor, λέγω, φημί, φράζω.
Dictator, δικτάτωρ.
Dictatura, δικτάτωρος ἀρχή.
Dicteriis inceſſere, σκώπτειν τινά, & τινί.
Dicterium, σκῶμμα.
Dictio, oratio, λέξις, ῥῆσις, φάσις.
Dictito, πολλάκις λέγω, διαφημίζω.
Dictum, ἀπόφθεγμα, τό, ῥῆμα, λεχθέν.
Dictum vetus, παλαιὸς λόγος.
Diduco, διΐστημι.
Diecula, ἡμερίδιον.
Diem dico, κρίνω τινά τινος.
in Diem viventes, ἡμερόβιοι.
per totum Diem, πανήμερον.
Dies, ἡμέρα, ἦμαρ.
Dies natalis, γενέθλιον.
Diffamatus, διαφημισθείς, διατεθρυλλημένος.
Diffamo, διαφημίζω, δυσφημέω.
Differentia, διαφορά, ἀνομοιότης.
Differo, ἀναβάλλομαι, διαφέρω.
Difficile, δυσκόλως, δυσχερῶς, χαλεπῶς.
Difficilis, δυσχερής, χαλεπός, δυσάρεστος.
Difficultas, χαλεπότης, δυσκολία, δυσχέρεια.
Difficultas ſpirandi, δύσπνοια, ἆσθμα, ὀρθόπνοια.
Difficultas urinæ, δυσουρία, στραγγουρία.
Difficultas annonæ, δυσπορία, σιτοδεία.
Difficulter, χαλεπῶς, δυσκόλως, δυσχερῶς.
Diffidentia, ἀπιστία, δυσελπιστία.
Diffido, ἀπιστέω, cum dat. ἀπελπίζω.
Diffindo, διασχίζω.
Diffiſus, ὁ ἀπιστήσας.
Diffiteor, nego, ἀπαρνοῦμαί τι, ἀρνέομαι.
Diffluo, διαρρέω ὑπὸ μαλακότητος, laſcivia.
Diffluere luxuria, ἀσωτεύεσθαι.
Diffringo, διαρρήγνυμι.
Diffugio, διαφεύγω.
Diffundo, διαχέω.
Diffuſe, διακεχυμένως.
Diffuſio, διάχυσις.
Diffuſus, διαχυθείς.
Digero, ordino, διατάττω, διακοσμέω τι.
Digeſtio, διάταξις, διακόσμησις, πέψις.
Digitale, δακτυλήθρα, ἡ.
Digitalis, δακτυλιαῖος.
Digito oſtendere, χαρακτηρίζειν τι.
Digitus, δάκτυλος. pollex, ἀντίχειρ ὁ μέγας. index, λιχανός, ἢ δεικτικός. medius, infamis, μέσος. medius, ſeu annularis, παράμεσος, δακτυλιώτης, minimus, ſive auricularis, μικρός, ἢ ὠτίτης.
Digladior, διαμάχομαί τινι.
Digna memoratu, ἀξιομνημόνευτα.
Dignatio, ἀξίωσις.
Digne, ἀξίως, κατ' ἀξίαν.
Dignitas, honor, ἀξία, ἀξιοπρέπεια. item pro dignitate in ſermone, σεμνότης.
Dignor, ἀξιόω.
Dignoſco, διαγινώσκω.
Dignum judico, puto, ἀξιόω, καταξιόω.
Dignus, ἄξιος.
Digredior, παρεκβαίνω τὸ μέσον, δίϊσταμαι.
Digreſſio, ἔκβασις, ἀποχώρησις.
Digreſſus, ἀπαλλαγή, ἔκβασις.
Dijudicare controverſias, καθιστᾶσαι τὰς ἀντιλογίας.
Dijudicatio, διάκρισις, διαδικασία.
Dijudico, διαδικάζω, διακρίνω.
Dijungo, διαζεύγνυμι.

Dilabor, συμπίπτω· clam diſcedo, διολισθαίνω.
Dilacero, διασπάω, διασπαράττω, metaph. diſperdo, διαφθείρω τι.
Dilanio, σπαράττω τι, διασπάω.
Dilapido, diſperdo, διασπαθάω τὰ ὑπάρχοντα, bona, κατασωτεύω.
Dilatio, ἀναβολή.
Dilato, πλατύνω.
Dilectio, ἀγάπη, ἀγάπησις.
Dilectus, ἀγαπητὸς, φίλος, προσφιλής.
Diligens, ἐπιμελὴς, σπουδαστικός, σπουδαῖος.
Diligenter, μετὰ σπουδῆς, ἐπιμελῶς, ἀκριβῶς, πρὸς ἀκρίβειαν.
Diligentia, σπουδὴ, ἐπιμέλεια, ἀκρίβεια.
Diligentiam adhibere, σπουδὴν ἔχειν περί τινος, & πρός τι.
Diligo, φιλέω, ἀγαπάω, στέργω.
Dilucido, ἐμφανίζω, σαφηνίζω.
Dilucidus, ἐμφανὴς, καταφανής.
Diluculo, ὑπὸ τὴν πρώτην ἕω, ἅμα ἕῳ.
Diluculum, περιόρθρον, λυκαυγές.
Diluo, purgo, ἀπολούομαι, διαλύσασθαι διαβολάς.
Dilutum vinum, οἶνος ὑδαρής.
Dilutus, διακλυσθείς.
Diluvies, κατάκλυσις, ἡ.
Diluvium, κατακλυσμός.
Dimano, διαρρέω, διαθρυλλοῦμαι.
Dimenſio, διαμέτρησις, μέτρησις.
Dimenſum, σιτομέτριον.
Dimetior, διαμετρέω.
Dimicatio, ἀγώνισις, ἀγωνισμός.
Dimico, διαμάχομαί τινι, ἀγωνίζομαι πρός τινα, cum aliquo.
Dimidiatim, ἐξ ἡμισείας, ἥμισυ.
Dimidiatus, ἡμισευθείς.
Dimidium, ἥμισυ.
Dimidius, ἥμισυς.
Diminuo, μειόω, ὀλιγόω, ἐλαττόω.
Diminutio, μείωσις, ἐλάττωσις.
Diminutus, ἐλαττωθεὶς, μειωθείς.
Dimiſſio, ἄφεσις, ἀποπομπή.
Dimitto, διαπέμπω τὴν ἐπιστολήν. ἀπολύειν τινά.
Dimoveo, ἀποτρέπω, διακινέω.
Diploma, δίπλωμα.
Diræ, ἀραὶ, Εὐμενίδες, ἐριννύες.
Directe, ſive directo, ἐπ' εὐθείας.
Directio, εὐθυβολία.
Directus, διϊθυνθείς.
Diremptio, διάλυσις.
Direptio, διαρπαγή.
Direptus, διαρπαγείς.
Diribitorium, λογιστήριον.
Dirigo, διϊθύνω τὸν λόγον, orationem.
Dirimo, διαλύω, cum accuſ. ἀπαρτάω.
Diripio, διαρπάζω τινά· ἐκπορθέω.
Diris devotus, ἀρᾷ ἐνεχόμενος.
Diritas, ἀπήνεια, χαλεπότης, ἀγριότης.
Dirumpo, διαρρήγνυμι.
Diruo, καταβάλλω τι· κατασκάπτω.
Dirus, ἐπάρατος, δεινός.
Dirutus, καθαιρεθεὶς, κατασκαφείς.
Diſcalceo, ἐξυποδέω.
Diſcedo, ἀποχωρέω, ἀπαλλάττομαι τῆς ἀρχῆς, magiſtratu: ἀπολύομαι τοῦ ζῆν, ex hac vita: ἀπέρχομαι, ἄπειμι.
Diſcendi cupidus, φιλομαθής.
Diſceptatio, διάγνωσις, ἀμφισβήτησις.
Diſceptator, διαγνώμων, μεσοδίκης.
Diſceptare, διακρίνεσθαι, ἀμφισβητεῖν.
Diſcere cupio, μαθητιῶ, μαθεῖν ἐπιθυμῶ.
Diſcerno, διαλογίζομαι, διορίζω, διαγινώσκω, διακρίνω, διαλαμβάνω.
Diſcerpo, διασπάω, διασπαράττω τι.
Diſceſſio, & diſceſſus, ἀποχώρησις, ἄφιξις, διάλυσις.
Diſcinctus, ἀπεζωσμένος.
Diſcindo, καταρρήγνυμι, διακόπτω.
Diſcingo, ἀποζωννύω τινά.
Diſciplina, μάθημα, μάθησις, παιδεία.
Diſcipula, μαθήτρια.
Diſcipulus, μαθητὴς, φοιτητής.
Diſcludo, διακλείω, διαχωρίζω.
Diſco, μανθάνω τι παρά σου, a te.
Diſcolor, ἑτερόχροος, χρους.
Diſcordia, διαφωνία, διαφορά, διχοστασία.
Diſcordo, διαφέρομαι, διαφωνέω τινί.
Diſcors, ἀνάρμοστος, ἀσύμφωνος.
Diſcrepantia, διαφορά, ἀναρμοστία.
Diſcrepo, διαφωνέω τινί, διΐσταμαι.
Diſcretio, διάκρισις.
Diſcrimen, pro Differentia, διαφορά, διαλλαγή. Pro periculo, ὁ κίνδυνος.
Diſcrimino, ἀφορίζω.
Diſcrucio, διαστρεβλόω, διαβασανίζω.
Diſcrucior, ἀνιάομαι διά τι, ἄχθομαι ἐπί τινι.
Diſcubitus, κατάκλισις, ἀνάκλισις.
Diſcumbo, ἀνάκειμαι, ἀνακλίνω.
Diſcurro, διαδρομέω, περιτρέχω.
Diſcurſio, διαδρομή, περιδρομή.
Diſcus, δίσκος.
Diſcutio, διασείω, pro examino, ἐξετάζω, ἀνακρίνω, διαλύω.
Diſerte, διαρρήδην.
Diſertus, λόγιος, ἐλλόγιμος.
Disjectus, διερριμμένος.
Disiicio, διαρρίπτω, καταβάλλω.
Disjuncti locorum intervallis, διαζευγνύμενοι τόποις, κεχωρισμένοι τόποις.
Disjunctio, διάζευξις, διαχώρησις.
Disjungo, διαζεύγνυμι, διασπάω.
Diſpar, ἄνισος, ἀνόμοιος, διάφορος.
Diſpello, διελαύνω, διωθέω τὸν ὄχλον.
Diſpendium, δαπάνη, βλάβη, ζημία.
Diſpenſatio, οἰκονομία, διαχείρησις.
Diſpenſator, οἰκονόμος.
Diſpenſo, οἰκονομέω, διανέμω τί τινι.
Diſperdo, διαφθείρω τινά, ἐξολοθρεύω.
Diſpereo, διαφθείρομαι, διαπόλλυμαι.
Diſpergo, διασκεδάζω τι. διασπείρω.
Diſperſim, σποράδην.
Diſperſus, διεσπαρμένος, διεσκεδασμένος.
Diſpertior, διανέμομαι, διαμερίζω.
Diſpicio, διασκοπέω, διασκέπτομαι.
Diſpliceo, ἀπαρέσκω, δυσαρεστέω.
Diſplicet mihi hoc, ἀπαρέσκει μοι τοῦτο.
Diſplodo, διακροτέω.
Diſpolio, περισυλάω.
Diſpono, διατίθημι.
Diſpoſitio, διάταξις, διάθεσις.
Diſpoſitus, διατεταγμένος, εὐδιάθετος.
Diſputatio, διάλεξις, διατριβή.
Diſputator, διαλεκτικός.
Diſputo, διαλέγομαί τι πρός σε, συζητέω τινὶ, διαλογίζομαι.
Diſquiro, ἐξετάζω.
Diſquiſitio, ἐξέτασις.
Diſrumpo, διαρρήγνυμι.
Diſſeco, σχίζω, διατέμνω, διασχίζω.
Diſſectus, διασχισθεὶς, διχοτομηθείς.
Diſſemino, διαδίδωμι λόγους.
Diſſenſio, διχόνοια, διαφωνία.
Diſſentio, ἀντιγνωμονέω, ἀφίστασθαί τινος, ab aliquo, διαφέρομαι πρός τινα, διαφωνέω.
Diſſepio, διαφράττω.
Diſſero, diſputo, διαλέγομαί σοι, tecum. διαλογίζομαι περί τινος.
Diſſertatio, διαλογισμὸς, διάλεξις.
Diſſerto, διαλέγομαι, διαλογίζομαι.
Diſſideo, στασιάζω, ἀφίσταμαί τινος.
Diſſidium, διάστασις, διαφορά.
Diſſilio, διαπηδάω.
Diſſimilis, ἀνόμοιος, ἀλλοῖος.
Diſſimiliter, ἀνομοίως.
Diſſimilitudo, ἀνομοιότης.
Diſſimulanter, εἰρωνικῶς.
Diſſimulatio, εἰρωνεία, εἰρώνευσις.
Diſſimulator, εἴρων, προσποιούμενος.
Diſſimulo, ἀποκρύπτομαι, εἰρωνεύω.
Diſſipatio, διασκέδασις, διασκορπισμός.
Diſſipo, διασκεδάννυμι, διασπείρω, διασκορπίζω.
Diſſitus, διατμηθείς.
Diſſociatio, διάλυσις, διάζευξις.
Diſſocio, διαλύω, διαζεύγνυμι.
Diſſolute vivere, ἀσώτως, ἀνειμένως ζῆν.
Diſſolutus, ἀνειμένος. pro luxurioſo, ἄσωτος.
Diſſono, διαφωνέω, ἀπᾴδω.
Diſſuadeo, παραπείθω τι, ἀποτρέπω.
Diſſuaſio, ἀντιλογία, ἀποτροπή.
Diſſuo, ἀπορράπτω, καταλύω.
Diſtans, διϊστάμενος.
Diſtantia, διάστημα, τό. διαχώρημα.
Diſtendo, διατείνω τι.
Diſtenſio, διάτασις, διάστασις.
Diſtentus, διατεταμένος.
Diſtermino, διορίζω.
Diſtillatio, ἀπόσταξις, κατάρροος.
Diſtillo, καταρρέω, ἀποστάζω.
Diſtincte, διωρισμένως.
Diſtinctio, ἀφορισμὸς, διορισμός.
Diſtinctus, διορισθείς.
Diſtineo, περισπάω.
Diſtinguo, διορίζω, διαγινώσκω, ἀφορίζω, διακρίνω, διΐστημι.

Diſto, differo, διαφέρω τινός, ἀπέχειν τινός.
Diſtorqueo, διαστρέφω, στρεβλόω.
Diſtorſio, διαστροφή.
Diſtortus, διεστραμμένος.
Diſtractio, διασυρμός, διατειχισμός.
Diſtraho, divello, διασπάω.
Diſtribuo, διανέμω τι πρός τινα, cum aliquo, μερίζω τι εἴς τι.
Diſtributio, διανομή, διάδοσις.
Diſtringere gladium, ξίφος ἑλκύσαι.
Diſtringo, διαστέλλω, διασπάω, περισπάω.
Diſturbo, ἀναστατόω, ἐξείργω τι.
Diteſco, πλουτέω, χρηματίζω, εὐπορέω.
Ditio, ἐπικράτεια, δυναστεία.
Ditior, Ditiſſimus, πλουσιώτερος, πλουσιώτατος.
Diu, καθ᾽ ἡμέραν· ſæpius pro longo tempore, πολὺν χρόνον, δηρόν.
Divagor, πλανῶμαι.
Divarico, τὰ σκέλη διατείνω.
Divello, διασπάω.
Divendo, διαπιπράσκω.
Diverſitas, διαφορά, ἑτερότης.
e Diverſo, τοὐναντίον.
Diverſor, ξενίζομαι παρά τινι.
Diverſorium, ξενοδοχεῖον, πανδοχεῖον.
Diverſus, διάφορος, ἐναντίος, ἀλλοῖος.
Diverſus natione, ἀλλογενής, ἀλλοεθνής.
Diverſus forma, ἀλλοειδής.
Diverticulum, πάροδος, παρεκτροπή.
Diverto, παρακλίνω, παρεκτρέπομαι, vel
Divertor, ἐκτρέπομαι, παρεκβαίνω. item in diverſorium ſe recipere, παραλύειν παρά τινι, καταλύειν εἰς πανδοχεῖον.
Dives, πλούσιος, εὔπορος, ἀφνειός.
Dives ſum, πλουτέω, χρηματίζομαι.
Divexo, καταπονέω, τείρω.
Divido, διανέμω, διαιρέω, διαμερίζω.
Divinatio, μαντεία, μάντευμα, θεσπισμα.
Divinitas, θειότης.
Divinitus, θεόθεν, κατὰ θεὸν, οὐρανόθεν.
Divino, μαντεύομαι, θεσπίζω.
Divinus, θεῖος, θεσπέσιος.
Diviſibilis, & dividuus, διαιρετός, διχότομος.
Diviſim, διαμιδιχα, δίχα.
Diviſio, διαίρεσις, μερισμός, ὁ.
Diviſor, μεριστής, διανομεύς.
Diviſus, διαιρεθείς.
Divitiæ, πλοῦτος, χρήματα.
Divitias coacervare, πλοῦτον συνάγειν.
Divortium, ἀποτομή, ἐκτροπή.
Divortium facere, διάλυσιν ποιεῖν.
Diurnus, ἡμερινός.
Dium, ἡ αἰθρία.
ſub Dio, ἐν τῇ αἰθρίᾳ.
ſub Dio morari, αἰθριοστατεῖν.
Dius, a, um, δῖος.
Diutinus, πολυχρόνιος.
Diutius, χρονιώτερον.
Diuturnitas, χρονιότης.
Diuturnus, πολυχρόνιος.
Divulgo, διαλαλέω τι, θρυλλέω τι, διαφημίζω τι, ἐκφέρω, καταγορεύω.
Divulſus, διασπασθείς.
Do, δίδωμι, παρέχω.
Dare manus, ideſt, ſe victum præbere, τὰ χεῖρε προτεῖναι.
Dare fidem, πίστιν διδόναι.
Dare operam, προσέχειν τινί.
Dare pœnas, διδόναι τιμωρίαν.
Dare poteſtatem, δίδωμι ἐξουσίαν.
Dare alicui filiam in uxorem, δοῦναί τινι τὴν θυγατέρα πρὸς γάμον.

D O.

Doceo, διδάσκω, παιδεύω, μαθητεύω, & pro monere, παραινεῖν.
Docilis, εὐμαθής, εὐπαιδής, πιθανός.
Docilitas, εὐμάθεια, φιλομάθεια.
Docte, ἐπιστημόνως, πεπαιδευμένως.
Docti homines, οἱ τῆς παιδείας ἀληθῶς τετυχηκότες.
Doctor, παιδευτής.
Doctrina, διδασκαλία, διδαχή, παιδεία.
Doctus, πεπαιδευμένος, παιδευτής, σοφός, ἐλλόγιμος.
Documentum, δίδαγμα.
Dodrans, σπιθαμή, τριμοίριον.
Dogma, δόγμα, δόξα.
Dolabra, ἀξίνη, πέλεκυς.
Dolens, περιαλγής, ἀχθόμενος.
Doleo, ἀλγέω, λυπέομαι, ἄχθομαι.
Doleo vicem tuam, συναλγέω σοι, συνάχθομαί σοι, συμπαθῶ ἐπίσης.
Dolet mihi caput, ἀλγέω τὴν κεφαλήν.
Doliolum, κεράμιον, πιθάριον.
Dolium, πίθος, κέραμος.
Dolo, πελεκάω, πελεκίζω.
Dolon, δόλων, ξιφίδιον.
Dolor, ἄλγος, τὸ, λύπη, ὀδύνη, ἄχος.
Dolore afficio, λυπέω σε πολλά, multis doloribus: ἀλγύνω.
Dolore carens, ἀνάλγητος.
ſine Dolo, ἀδόλως, ἀτέχνως.
Doloſe, δολερῶς, δολίως.
Doloſe ago, δολόω.
Doloſus, δολερός, δόλιος.
Dolus, δόλος, πανουργία, ἀπάτη.
Domeſticus, a, um, οἰκιακός, ἐφέστιος, σύνοικος, οἰκεῖος.
Domi, οἴκοι, ἔνδον, οἴκοθι.
Domi, militiæque, ἐν οἴκῳ, καὶ ἐν πολέμῳ.
Domicilium, οἰκητήριον, οἴκημα.
Domina, δέσποινα, κυρία.
Dominatio, κυριότης, δεσποτεία.
Dominatrix, κυρία, κυριεύουσα.
Dominator, αὐτοκράτωρ, ἀρχικός.
Dominatus, κράτος, τυραννίς, ἀρχή.
Dominicus, κυριακός.
Dominium, δεσποτεία, κυριότης.
Dominor, δεσπόζω τινὸς, κυριεύω τινὸς, δυναστεύω.
Dominus, κύριος, δεσπότης.
Domitor, δαμαστής, δαμάτωρ.
Domitus, δεδαμασμένος.
Domo, as, are, δαμάζω, δαμάω.
Domo, οἴκοθεν, ἀπὸ τοῦ οἴκου, οἴκοθι.
Domum redire, οἴκαδε ἐλθεῖν, ἢ οἴκαδε.
Domuncula, οἰκίδιον.
Domus, οἶκος, ὁ, οἰκία, δῶμα.
Donare civitate, πολιτείαν διδόναι.
Donatio, δόσις, δωρεά, χάρισμα.
Donativum, ἡ νομή, ἡ λαμπρὰ ἐπίδοσις.
Donec, μέχρι, μέχρι οὗ, μέχρι τίνος, ἄχρι.
Dono, δωρέομαί σοι ἵππον, & σε ἵπποις, χαρίζομαι, δωρεὰν δίδωμι.
Donum, δῶρον, δωρεά, δόσις.
Dormio, καθεύδω, κοιμάομαι, ὑπνόω.
Dormito, νυστάζω, ὑπνώττω.
Dormitorium, κοιμητήριον.
Dorſum, νῶτος, μετάφρενον.
Dos, dotis, προίξ, φερνή.
Dotalis, προικῷος.
ſine Dote, ἄεδνος, ἄφερνος, ἄπροικος.

D R.

Drachma, δραχμή.
Draco, δράκων.

D U.

Dualis, δυϊκός.
ſine Dubio, ἀναμφιδόξως, ἀναμφιλέκτως.
Dubitatio, ἀπορία, ἐνδοιασμός.
Dubito, ἀπορέω, ἀμφισβητέω περί τινος, διστάζω, ἀμφιβάλλω, ἐνδοιάζω.
Dubius, ἀμφίβολος, ἄπορος.
Ducatus, ἡγεμονία.
Ducenarius, διακοσιαῖος.
Duceni, διακόσιοι.
Ducenteſimus, διακοσιοστός.
Ducenties, διακοσιάκις.
Duco, ἄγω, ἡγέομαι.
Ductilis, εὐαγωγός.
Ductor, ἡγεμών, στρατηγός.
Ductus aquarum, ὑδάτων ἀγωγαὶ, ὑδραγωγοί.
Dudum, πάλαι, ἐκ πολλοῦ.
Duellum, πόλεμος, vel μονομαχία.
Dulce, & dulciter, γλυκερῶς.
Dulcedo, γλυκύτης, ἥδυσμα.
Dulceſco, ἀπογλυκαίνομαι.
Dulciarius panis, χαρίσιος ἄρτος.
Dulciloquus, εὐμίλος, ἡδυεπής.
Dulcis, γλυκύς, γλυκερός, μελιηδής.
Dulciſonus, γλυκύφωνος.
Dum, μέχρι τοῦ, ἄχρις ἂν, ἕως ἄν.
Dumetum, ἀκανθών.
Dumoſus, ἀκανθώδης, ὁ καὶ ἡ.
Dumus, βάτος, ἡ.
Duntaxat, γοῦν, γε δή, μόνον.
Duo, δύο.
Duodecies, δωδεκάκις.
Duodecim, δώδεκα, δυοκαίδεκα.
Duodecimus, δωδέκατος.
Duplex, διπλοῦς, διπλός.

Dupli-

Dupliciter, διχῇ, διπλῶς, διπλαχῶς.
Duplico, διπλόω, διπλασιάζω.
Duplus, διπλάσιος.
Durabilis, ἔμμονος, μόνιμος.
Duræ cervicis homo, τραχηλιώδης, σκληροτράχηλος.
Dure, & duriter, σκληρῶς.
Dureſco, σκληρύνομαι.
Duritia, & durities, σκληρότης.
Duro, σκληρύνω. permaneo, διαμένω, χρονίζω.
Durus, σκληρὸς, χαλεπός.
Duumvir, δυάδαρχος.
Duumviratus, δυαδαρχία.
Dux, ἡγεμὼν, ἀγωγός, ἄρχων.
Dux viæ, ὁδηγός.

E.

E Vel Ex, ἐκ, ante conſonantem ; vel ἐξ, ante vocalem, cum genit.
Eatenus, quoad, ἐφ᾽ ὅσον, κατὰ τοσοῦτον.
E contrario, ἐναλλὰξ, ἔμπαλιν, ἐξ ἐναντίας.
E propinquo, ἐξ ὀλίγου.
E regione, ἐκ τοῦ ἀπαντικρὺ, ἐξ ἐναντίας.
E veſtigio, παραυτίκα.

E B.

Ebrioſitas, οἰνοφλυγία, φιλοινία.
Ebenus, ἔβενος, ἡ.
Ebibo, ἐκπίνω, καταπίνω.
Ebrietas, μέθη, ἡ. οἴνωσις, μέθυσμα.
Ebrioſitas, οἰνοφλυγία, φιλοινία.
Ebrioſus, οἰνόληπτος, οἰνόφλυξ, μεθυστικός.
Ebrius, μεθύων, μεθυστικὸς, πάροινος.
Ebrius ſum, μεθύω, ὑπερμεθύσκομαι.
Ebullio, ἀναζέω, ἀναφλύω.
Ebullitio, βράσμα, ζέσις.
Ebur, ἐλέφας.
Eburneus, ἐλεφάντινος.

E. C.

Ecce, ἰδοὺ.
Eccleſia, ἐκκλησία.
Echo, ἡ ἠχὼ, gen. όος, οῦς.
Eclipſis, ἔκλειψις.
Ecquando, ἦ πότε.
Ecquis, ἦ τις.

E D.

Edacitas, πολυφαγία.
Edax, ἀδηφάγος, ὁ καὶ ἡ, πολυφάγος.
Edentulus, νωδὸς, ὁ, ἀνόδους.
Edere exemplum, παράδειγμα δεικνύναι.
Edere in publicum, ἐκφέρειν εἰς τὸ φῶς.
Edere librum, ἐκδιδόναι βίβλον, ἢ βιβλίον.
Edico, παραγγέλλω, ἐπαγγέλλω πόλεμον, bellum, διακηρύττω, ἀναγορεύω.
Edictum, διάταγμα, τό. διάγραμμα.
Ediſco, παρακατατίθημι τῇ μνήμῃ, ἐκμανθάνω τι.
Ediſſero, διεξίημί τι περὶ τινος.
Editio, ἔκδοσις, ἀναγόρευσις.
Editus, in lucem emiſſus, ἔκδοτος, ἐκδεδομένος.
Editus, excelſus, ὑψηλὸς τόπος.
Edo, ἐσθίω τι, τρώγω, φάγω.
Edoceo, ἐκδιδάσκω.
Edomo, ἐκδαμάζω.
Edormio, καταδαρθάνομαι.
Educatio, ἡ παίδων ἀγωγὴ, ἐκτροφὴ, ἀναγωγή.
Educator, τροφεὺς, τιθηνός.
Educo, as, are, ἀνάγω, ἐκτρέφω τινά.
Educo, is, ere, ἐξάγω, ἀνάγω.
Edulis, ἐδώδιμος.
Edulium, τὸ ἔδεσμα.

E F.

Effabilis, ῥητός.
Effari, ἐκφαίνεσθαι, ἀποφαίνειν.
Effatum, ἀξίωμα, ἀποφαντικὸς λόγος.
Effector, ποιητὴς, δημιουργός.
Effectus, ἀποτέλεσμα, ἐνέργημα.
Effero, as, θηριόω, ἐξαγριαίνω.
Effero, ἐκφέρω, ἐξάγω.
Efferre cadaver, ἐκφέρειν νέκυν, ἐκκομίζω.
Efferus, θηριώδης, διαγριαινόμενος.
Efficacia, ἐνέργεια, τὸ ἐνεργητικόν.
Efficaciter, ἐνεργῶς, δραστικῶς.
Efficax, ἐνεργητικὸς, ἐνεργής.
Efficientia, ἐνέργεια.
Efficio, ἐπιτελέω τι, διαπράττομαί τι, ἀπεργάζομαί τι, ποιέω.

Effigies, εἰκὼν, ἐκτύπωμα, εἶδος.
Effingo, διατυπόω, ἀπομιμοῦμαι.
Efflagito, λιπαρῶ τινα, ἐξαιτεῖν τι.
Efflare animam, ἐκπνεῖν.
Efflo, ἐκφυσάω, ἐκπνέω.
Effloreſco, ἐξανθέω, ἀπανθέω.
Effluo, ἐκφέρομαι, ἐκρέω. pro Divulgari, διαβοάομαι.
Effodio, ἀνορύττω, κατασκάπτω.
Effœminate, γυναικωδῶς, μαλακῶς.
Effœminatus, ἐκτεθηλυσμένος, θηλυδρίας.
Effœmino, ἀποθηλύνω, ἐκθηλύνω.
Effœtus, ἐκτοκεύς.
Effrænate, ἀχαλινώτως.
Effrænatus, & effrænis, ἀχάλινος, δυσήνιος.
Effringo, διορύττω, διαῤῥήγνυμι.
Effugio, ἀποφεύγω, ἐκφεύγω.
Effugium, ἀποφυγὴ, διαφυγή.
Effulgeo, ἀποστίλβω, ἀπολάμπω.
Effundo, ἐκχέω.
Effuſe, ἐκκεχυμένως.
Effuſio, ἔκχυσις, διάχυσις, & pro prodigalitate, ἀσωτία.
Effutio, ψυχρολογέω, φλυαρέω τι.

E G.

Egens, ἐνδεὴς, ἄπορος, πτωχός.
Egenus, ἄπορος, ἐνδεὴς, ἀχρήματος.
Egeo, ἀπορέω τῶν χρημάτων, pecunia. εἰμὶ ἐν ἀπορίαις, ἐν ἐνδείᾳ, δέομαί τινος.
Egero, ἐκφορῶ τι ἐκ τῆς οἰκίας, ἐκκομίζω.
Egeſtas, ἔνδεια, ἀπορία, πενία.
Egeſtio, ἐκκόμισις, ἐκφορά.
Ego, ἐγὼ, ἔγωγε.
Egredior, ἐκβαίνω, ἐξέρχομαι.
Egregie, γενναίως, ἐξαιρέτως, διαφερόντως.
Egregius, ἐξαίρετος, ἐπίλεκτος, ὑπέροχος, ἔξοχος.
Egregius forma, καλλίμορφος, ἐξῃρημένος τῷ κάλλει, εὔμορφος.
Egreſſus, & egreſſio, παρέκβασις.

E H.

Ehem, ohe, ὦ.
Eho, αἶ, φεῦ.
Eheu, ὦ, οἴα, ἰώ.
Ehodum bone vir, ὦ ᾽γαθὲ, ὦ παῖ.

E I.

Eja, εἶα, ὦ εἶα, εἶα μάλα.
Ejaculor, ἐκτοξεύω, ἀκοντίζω εἴς τινα.
Ejectio, ἐκβολὴ, ἐξώθησις, ἐξέλασις.
Ejectus, ἐκβληθεὶς, πρόβλητος.
Ejicio, ἐκβάλλω τινά, ἀποκρίνομαι, ἐξωθεῖν τινα, ἐξάγω, ἐξωθέω.
Ejulatio, & ejulatus, ὀλολυγμὸς, κλαυθμυρισμός.
Ejulo, ὀλολύζω, κλαίω, ὀδύρομαι.
Ejuro, ἐξομνύω.
Ejuſmodi, τοιοῦτος, τοιουτότροπος.

E L.

Elabor, effugio, διαλύομαι, διεκπίπτω, ἐξολισθαίνω, ὑπεκφεύγω.
Elaboratus, ἐκποιηθεὶς, ἐξησκημένος.
Elaboro, ἐξεργάζομαί τι, διαπονέω περὶ τι.
Elangueſco, ἐκμαραίνομαι, ἐκκάμνω.
Elapſus eſt annus, ἐξῆλθεν ὁ ἐνιαυτός.
Elargior, καταχαρίζομαί τινί τι.
Elate, ἀλαζονικῶς.
Elate dicere, μεγαληγορεῖν.
Elatio animi, ἔπαρσις τῆς ψυχῆς.
Elatus, ἐπαρθείς.
Electio, ἐκλογή.
Electrum, ἤλεκτρον.
Electus, ἐκλεκτός.
Eleemoſyna, ἐλεημοσύνη.
Elegans, χαρίεις, κομψὸς, περικαλλὴς, ἐλλόγιμος.
Eleganter, εὐπρεπῶς, χαριέντως.
Elegantia, καλλωπισμὸς, λαμπρότης, εὐπρέπεια.
Elegia, orum, vel elegus, ὁ ἔλεγος.
Elementa, στοιχεῖα.
Elephantiaſis, ἐλεφαντίασις, λέπρα.
Elephantinus, ἐλεφάντινος.
Elephas, ἐλέφας, αντος.
Elevo, μετεωρίζω, αἴρω, ἐπαίρω.
Elicio, ἐξάγω τι, ἐφέλκομαι.
Elido, ἐκθλίβω τι, ἐκκόπτω.
Eligo, αἱρέομαί τινα, ἐξαιρέομαι ἐμαυτῷ τινα, ἐκλέγω, προκρίνω, προχειρίζομαι.

Elimino,

Elimino, ἐκβάλλω ἐκ τῆς πατρίδος, ἀποπέμπω.
Elinguis, ἄφωνος, κωφός, ἄγλωσσος.
Elixo, ἕψω, ἀναβράσσω.
Elixus, ἑφθός, ἑψαλέος, ἐκζεστός.
Ellychnium, ἐλλύχνιον, θρυαλλίς, ίδος.
Elocatio, μίσθωσις, ἡ θυγατέρων ἔκδοσις.
Elocare alicui filiam, ἐκδιδόναι τὴν θυγατέρα.
Eloco, ἀπομισθόω, μισθόω ἄλλῳ.
Elocutio, ἑρμηνεία, φράσις, λέξις.
Elogium, ἐγκώμιον, μαρτυρία.
Eloquens, λέγειν δεινός, ἐλλόγιμος, δυνάμενος λέγειν, ἀφραδής, εὔγλωσσος.
Eloquentia, ἡ περὶ λόγους δεινότης, ἀφραδία, λογιότης.
Eloquium, λόγος, ῥῆσις, ἔκφρασις.
Eloquor, ἀποφθέγγομαι, φράζω.
Eluceo, ἐκλάμπω.
Eluctor, ἐκπαλαίω, ἐκνικάω τινί.
Eludo, καταπαίζω.
Eluo, ἐκπλύνω, ἐκνίπτω, & ἐκνίπτομαί τι.
Eluvies, κατακλυσμός, χαράδρα.

E M.

Emancipare ſe alicui, ἔκδοτόν τινι ἑαυτὸν ποιεῖσθαι.
Emancipo, ἐκποιεῖσθαι, ἀπαλλάττω τῆς χειρώσεως, ἀφίημι.
Emano, as, are, ἀποφέρομαι, ἐκβρύω, ῥέω.
Emblema, ἔμβλημα, τό.
Embryo, ἐμβρύων, ἡ ἔμβρυον.
Emendate loqui, ὀρθολογεῖν.
Emendatio, ἐπανόρθωσις, διόρθωσις.
Emendator, ἐπανορθωτής.
Emendo, ἐπανορθόω, καθορθόω τὴν πόλιν, διαθύνω.
Emendo meipſum, σωφρονίζω ἐμαυτόν.
Ementior, confingo, ψεύδομαί τι.
Emergo, ἀναδύομαι, ἀνακύπτω, ἐξαναδύομαι, ἀναβαίνω.
Emeriti, οἱ ὑπὲρ τὸν κατάλογον, οἱ μισθοφοροῦντες πεπαυμένοι.
Emerſio, ἔκδυσις.
Emetior, metior, διαμετρέω.
Emico, ſplendeo, ἐκλάμπω, ἀνατέλλω. pro excellere, ἐξέχειν· pro exilire, ἐκπηδάω.
Emigrare vita, id eſt, mori, τὸν βίον τελευτᾶν, τελεῖν, καταλύειν τὸν βίον.
Emigro, μετοικέω, μετοικίζομαι.
Eminens, ἔξοχος.
Eminentia, ἐξοχή, προβολή.
Emineo, προκύπτω. pro excello, προέχειν ἔν τινι, ὑπερέχειν, cum gen. ὑπερβαίνω.
Eminus, e longinquo, πόρρωθεν, μακρόθεν, ἀπόπροθεν, ἀπωτέρω.
Emiſſarius, προσαγγελεύς, προσαγωγεύς.
Emiſſarius equus, ὁ ἀναβάτης ἵππος.
Emiſſio, ἔκπεμψις, ἐξαποστολή.
Emitto, προΐεμαι, ἐκπέμπω· pro in lucem edere, ἐκδιδόναι.
Emo, ἀγοράζω τι, πρίαμαι, ὠνέομαί τι.
Emollio, μαλακύνω τι, ἐκμαλάττω.
Emolumento eſſe alicui, ὠφελεῖν τινα.
Emolumentum, ὠφέλημα, τό. ὄνησις, ἡ. ὠφέλεια.
Emorior, ἐκθνήσκω.
Emortualis dies, ἡ θανάσιμος ἡμέρα.
Emoveo, ἀποκινέω, ἐκκινέω.
Empiricus, ἐμπειρικός.
Emplaſtrum, ἔμπλαστρον.
Emporium, ἐμπόριον.
Emptio, ὠνή, ὤνησις, ἀγορασμός.
Emptor, ὠνητής, ἀγοραστής.
Emptus, ὠνητός.
Emptus argento, ἀργυρώνητος.
Empyreum cœlum, ἐμπύριος οὐρανός.
Emulgeo, ἐξαμέλγω.
Emungere candelam, προμύττειν τὸν λύχνον.
Emungo, ἀπομύττω.

E N.

En, ἰδού.
Enarratio, ἐξήγησις, διήγησις.
Enarro, διηγέομαί τινί τι, ἀπολογίζομαι.
Enaſcor, ἐκφύομαι, ἀναφύομαι.
Enato, ἐκνήχομαι, ἀπονήχομαι.
Enavigo, ἐκπλέω, διαπλέω.
Encænia, ἐγκαίνια.
Enchiridion, ἐγχειρίδιον.
Encomium, ἐγκώμιον.
Eneco, ἀποπνίγω τινά, ἀποκτείνω.
Enectus ſiti, δίψῃ πνιγείς.
Enervis, vel Enervus, ἄναρθρος, ἄῤῥωστος.
Enervo, ἐκνευρίζω, ἐκθηλύνω.
Enim, γάρ, δέ, μήν.
Enimvero, ἀλλὰ μήν, ἐπεὶ, καὶ μήν, ὅπου.
Eniteo, διαλάμπω, καλλωπίζομαι, ἀποστίλβω.

Enitor, pario, ἀποτίκτω, ἀναῤῥηγνύω. interdum, conari, πειράομαί τι, σπουδάζω.
Enitendum eſt, πειρατέον.
Enixe, φιλοτίμως, ἐκτενῶς.
Enodatio, ἀνάπτυξις, φανέρωσις.
Enodo, ἀνόζον ποιῶ. pro explicare, ποιῆσαι καταφανές, ποιῆσαι φανερόν, ἐκδηλόω.
Enormis, ἔκνομος, ἄμετρος, ἀνώμαλος.
Enormiter, ἀμέτρως, ἐκτόπως.
Enſe jugulare, ξιφοκτονεῖν.
Enſem ſtringere, ξιφουλκεῖν, μάχαιραν σπᾶν.
Enſis, ξίφος, τό, φάσγανον, μάχαιρα.
Enſis evaginatus, γυμνὸν ξίφος.
Enucleate, exquiſite, διηκριβωμένως.
Enucleo, pro declaro, σαφηνίζω.
Enudo, ἀπογυμνόω.
Enumeratio, ἐξαρίθμησις, κατάλογος.
Enumero, ἐξαριθμοῦμαι.
Enuntio, ἐκφαίνω, ἀποφαίνω.
Enutrio, ἐκτρέφω, ἀνατρέφω.

E O.

Eo, ἐφ' ὃ, εἰς τοῦτο ἀνοίας ἦλθον, eo dementiæ devenerunt, ἐνταῦθα, εἰς τοῦτο.
Eo inſolentiæ proceſſit, ἐνταῦθα τῆς ὕβρεως ἐλήλυθε.
Eo quod, διότι, ἀνθ' ὧν, ἐξ ὧν, παρὰ τό.
Eo magis, quo, τούτῳ, ὅσῳ.
Eo uſque, ἐπὶ τοσοῦτον, μέχρι τότε.
Eodem modo, τὸν αὐτὸν τρόπον.
Eodem modo, quo, τὸν αὐτὸν τρόπον, ὅνπερ πρότερον.
Eo, is, βαδίζω ἐπί τινα, ad aliquem; πρὸς οἰκίαν, domum; εἶμι εἰς τὴν Κύπρον, in Cyprum; ἔρχομαι, βαίνω, πορεύομαι.
Eo obviam alicui, ἀπαντάω πρός τινα· τοῖς πολεμίοις, hoſtibus.

E P.

Ephebus, ἔφηβος, ἀντίπαις.
ex Ephebis excedere; ἡβᾷν, ἐξελθεῖν ἐκ παίδων.
Ephemeris, ἐφημερίς, ἡ.
Ephippium, ἐφίππιον.
Epigramma, ἐπίγραμμα.
Epilepſia, ἐπιληψία.
Epilogus, ἐπίλογος.
Epiſcopus, ἐπίσκοπος.
Epiſtola, ἐπιστολή, γράμματα.
mitto Epiſtolam, ἐπιστέλλω ἐπιστολάς.
Epiſtomium, ἐπιστόμιον.
Epitaphium, ἐπιτάφιον.
Epithalamium, ἐπιθαλάμιον.
Epitome, ἐπιτομή.
Epoto, ἐκπίνω.
Epulæ, εὐωχία, δαίς, θοίνη, βρώματα.
Epularis, θοινητήριος.
Epulatio, ἑστίασις, εὐώχησις.
Epulor, εὐωχέομαι, σιτέομαι, ἑστιάομαι.
Epulum, ἑστίασις, ὑποδοχή, εὐωχία.

E Q.

Equa, ἡ ἵππος.
Eques, ἱππεύς, ὁ. ἱπποβάτης.
Equeſter, vel equeſtris, ἱππικός, ἵππιος.
Equeſtres copiæ, ἱππικὴ δύναμις.
Equeſtris ordo, ἱππικὸν τάγμα.
pugna Equeſtris, ἱππομαχία.
Equidem, γέ, καὶ δὴ καὶ μήν, μήν τοι.
Equile, ἱπποστάσιον, ἱπποστασία.
Equiſo, ἱπποκόμος, ἱπποφορβός.
ars Equitandi, ἱππική, ἱπποσύνη.
Equitatio, ἱππεία, ἐλασία.
Equitatu ſuperari, ἱπποκρατεῖσθαι.
Equitatui præſum, ἱππαρχέω.
Equitatus, τὸ ἱππικόν, ἵππος, ἡ.
Equito, ἱππεύω, ἱππάζομαι.
Equitum magiſter, ἵππαρχος, ἱππαρχικός.
Equorum paſtor, ἱπποβοτός, ἱππονόμος.
Equorum ſtudioſus, φίλιππος, ἱππεραστής.
Equuleus, ἱππάριον.
Equum agitare, ἱππηλατεῖν.
Equus, ἵππος, ὁ, ἡ.

E R.

Eradico, ἐκριζόω, ἀποῤῥιζόω, cum acc.
Erado, ἀποξύω, ἐξαλείφω.
Eremitæ, ἐρημῖται, ἀναχωρηταί.
Eremus, ſolitudo, ἔρημος, ἡ.
Erga, πρός, περί τινα, εἰς, vel ἐς.

Ergaſtu-

Ergaſtulum, ἐργαστήριον, δεσμωτήριον.
Ergaſtulus, ἀνδράποδον.
Ergo, ἄρα, τοίνυν, ἀλλ' οὖν, τοιγαροῦν, τῆς ἀρετῆς ἕνεκα, virtutis ergo.
Erigo, αἴρομαι, ἀνίστημι, ἐγείρω, pro conſolari, παραμυθέομαί τινα.
Eripio, ἐξαιρέομαι, ἀφαιρέω σε τοῦτο, ἀπὸ σοῦ τοῦτο ἁρπάζω.
Erogatio, ἐπίδοσις, ἔκδοσις, χάρισμα.
Erogo, ἐπιδίδωμί τι τινι, ἐκδίδωμί τινί τινα, ἐρανίζω, προΐεμαι.
Errabundus, πλανώμενος, πλανητικός.
Erraticus, πλανήτης.
Erratio, πλάνημα, πλάνη, πλάνησις.
Errare facio, πλανάω, σφάλλω.
Erratum, σφάλμα, τό. πταῖσμα, παράπτωμα, τό. ἁμάρτημα.
Erro, ἁμαρτάνω περί τι, in aliqua re. τῆς ὁδοῦ, a via. διαμαρτάνω τὸ παντός, tota via. πταίω, πλανάομαι, πλημμελέω.
Erro, erroneus, πλάνος, ὁ, ἡ, πλανήτης, πλάνης, ητος, ὁ.
Error, πλάνη, σφάλμα, τό. ἁμάρτημα, τό.
Erubeſco, ἐρυθριάω, αἰσχύνομαι λέγειν, dicere: αἰδέομαι, ἐντρέπομαι.
Eruca, κάμπη.
Eructo, ἐξερεύγομαι, ἀπερεύγομαι.
Erudiendus, παιδευτέος.
Erudio, παιδεύω τινὰ πρὸς ἀρετὴν, διδάσκω τινὰ τὰ γράμματα, παιδαγωγέω.
Erudite, πεπαιδευμένως.
Eruditio, παιδεία, παίδευσις, κατήχησις.
Erudiciſſimus, εἰς ἄκρον τῆς παιδείας ἐληλακώς.
Eruditus, ὁ τῆς παιδείας ἀληθῶς τετυχηκώς, πεπαιδευμένος, ὁ ἀστικοὺς.
Eruere oculos, ἐξορύττειν, ἐκκόπτειν ὀφθαλμούς.
Erumpo, ἐξορμάω, ἀναρρήγνυμαι.
Erunco, as, ἐκβοτανίζω.
Eruo, extraho, ἐξερύω, ἐξαιρέω, ἀναστρέφω.
Eruptio, ἀναρρηγμα, τό. ἐκβολή.
Eruptionem facere, ἐκθέειν ἐκ τῆς πόλεως, ex urbe.
Ervum, ὁ ὄροβος.

E S.

Eſca, δέλεαρ, τό. βρῶμα, τό, δέλεαρ.
Eſculentus, βρώσιμος, ἐδώδιμος.
Eſſe alicui adjumento, εἶναί τινι βοηθόν.
Eſſe alicui ornamento, ἐν κόσμῳ καὶ τιμῇ εἶναί τινι.
Eſſedarius, ἁρματηλάτης.
Eſſedum, ἅρμα, ὄχημα.
Eſſentia, οὐσία.
Eſto, γενέσθω, ἀλλ' ἔστω.
Eſuriens, πεινῶν.
Eſuries, πειναλεότης.
Eſurio, πεινάω.
Eſuritio, πεῖνα.
Eſuritor, πειναλέος.

E T.

Et, καί, ἠμὲν, ἠδὲ, τε.
Etenim, καὶ γὰρ, εἰ γάρ.
Etenim non, οὐ γὰρ, ὅπως μή.
Etiam, ἀλλά, ἀλλ' ἤδη, ἔτι, μέν τοι, ἄρα, καὶ δή.
Etiamnum, ἔτι καὶ νῦν, ἔτι.
Etiam, atque etiam, καὶ πάλιν, καὶ πολλάκις.
Etſi, tamen, εἰ καί, καί τοι, ſequitur ὅμως. κἂν εἰ.
Et tamen, ἀλλ' ὅμως, μέν τοι.

E V.

Evacuatio, κένωσις, κένωμα.
Evacuo, κενόω, λαπάζω, ἀποκενόω.
Evado, ἀποφεύγω τι, σώζεσθαι ἐκ τῶν κινδύνων, e periculis: ὑπεκδύομαι.
Evaſit in virum optimum, ἀπέβη ἀνὴρ ἄριστος.
Evagor, ἀποπλανάομαι, παρεκβαίνω: pro extra propoſitum aliquid dicere, τῆς ὑποθέσεως ἀποπλανῶμαι, ἔξω τοῦ σκοποῦ ἐρεῖν.
Evaneſco, ἀφανίζομαι, ἐξαφανίζομαι.
Evanidus, ἐξίτηλος.
Evangelium, εὐαγγέλιον.
Evaporatio, ἀναθυμίασις.
Evaporo, θυμιάω, ἐξατμίζομαι.
Evax, εὖγε.
Eveho, ἐξάγω, ἐξαίρω, ἐκκομίζω. pro extollo, προάγω σε εἰς δόξαν.
Evello, ἀποσπάω σε, ἀποτίλλω.
Evenio, ἀποβαίνω, ἐκβαίνω, συμβαίνω.
Evenit, συμβαίνει σοι τοῦτο.
Eventus, τὸ συμβαῖνον, τὸ συμβεβηκός.

Everriculum, σαγήνη.
Everro, ſcopis purgo, ἐκσαρόω.
Everſio, ἀνάστασις, ἀνατροπή, καθαίρεσις.
Everſor, ἀνατροπεύς, καθαιρέτης.
Evertere decreta, ἄκυρα ποιεῖν τὰ ψηφίσματα.
Everto, diruo, ἀναστάτους ποιέω, πορθέω, καταστρέφω τὰς πόλεις, ἀνατρέπειν.
E veſtigio, confeſtim, ἐκ ποδός, κατὰ πόδας, παραχρῆμα, αὐτίκα.
Euge, εὖγε.
Evidens, σαφής, ἐναργής, ἐμφανής.
Evidenter, ἐμφανῶς, σαφῶς.
Evidentia, ἐνάργεια.
Evigilo, ἐγείρομαι, ἐξυπνος γίνομαι.
Evinco, ἐκνικάω, ἐπικρατέω τινός.
Eviro, ἀνανδρίζω, μαλακόν ποιῶ.
Eviſcero, ἐξεντερίζω.
Evito, διαφεύγω κακόν τι, ἐκκλίνω.
Eunuchus, εὐνοῦχος, σπάδων.
Evocati milites, ἔκκλητοι.
Evoco, extra voco, ἐκκαλέω τινά· παρακαλέω σε, pro averto, ἀποτρέπω.
Evolo, ἀφίπταμαι.
Evolvo, ἀποκυλίω, ἐκκυλίζω, ἀναπτύσσω.
Evomo, ἐξεμέω.
Eurus, εὖρος, ὁ.
Evulgo, ἐξαγορεύω τι, δημεύω, δημοσιεύω.
Evulſio, ἐξαίρεσις.
Evulſus, ἐξηρημένος.

E X.

Ex, ἐκ, ſequente conſona, ἐξ, ſequente vocali, cum genit.
Ex animo, ἐνθύμως, ἐκ ψυχῆς, κατὰ γνώμην.
Ex eo tempore, quo, ἐξ οὗ, ἀφ' οὗ.
Ex inſidiis, ἐξ ἐπιβουλῆς, ἐκ λόχου.
Ex improviſo, ἐξ ἀπροσδοκήτου, ἀπροσδοκήτως, ἀπροόπτως.
Ex quo, ἐξ οὗ, ἐξ ὅσου, ἐπειδή.
Ex tempore, αὐτοσχεδίως, αὐτοσχεδιαστί.
Exacerbatio, παροξυσμός.
Exacerbo, παροξύνω, ἐκπικραίνω.
Exaceſco, ἀποξύνομαι.
Exactor, εἰσπράκτωρ.
Exacuo, ἀκονάω, ὀξύνω, παραθήγω.
Exadverſum, ἀντικρύ.
Exædifico, ἐξοικοδομέω, ἀνοικοδομέω.
Exæquatio, ἐξίσωσις, ἐξομάλισις.
Exæquo, ἐξισόω τί τινι, ἐξομαλίζω.
Exæſtuo, ἐκκυμαίνω, ὑπερβλύζω.
Exaggeratio, σώρευσις.
Exaggero, σωρεύω, ἐπιχώννυμι.
Exagito, διασύρω τινά, διαστρέφω.
Exaltatio, ὕψωσις.
Exalto, ὑψόω, μετεωρίζω.
Examen, pro diligenti inquiſitione, ἀνάκρισις, ἐξέτασις.
Examen apum, ὁ ἑσμός, τὸ σμῆνος.
Examino, ἐξετάζω, ἀνακρίνω τι.
Examuſſim, ἀκριβῶς, ἐπὶ στάθμην.
Exanguis, ἄναιμος, ἀναίμων.
Exanimatio, ἔκπληξις, λειποθυμία.
Exanimis, ἄψυχος, ὁ καὶ ἡ, ἄπνοος.
Exanimo, ἐκπλήττω.
Exanthemata, ἐξανθήματα, ἐκφύματα.
Exantlo, ἐξαντλέω.
Exardeſco, ἐκπυρόομαι, ἐκκαίομαι.
Exareſco, ἀφαυαίνομαι, ἀποξηραίνομαι.
Exarmo, ἀφοπλίζω.
Exaro, ἐξαρόω, pro ſcribo, διαχαράττω.
Exaſpero, ὀξύνω pro irritare, παροξύνω, ἐξαγριαίνω, ἐκτραχύνω.
Exaturo, ἐμφορέω.
Exauctorati milites, ἀφειμένοι, ἀπεζωσμένοι.
Exauctoro, ἀφίημι τῆς στρατείας, ἀποζωννύω.
Exaudio, ἐξακούω τῆς φωνῆς, vocem: εἰσακούω, κατακούω.
Exaugeo, ἐξαύξω.
Excæco, τυφλόω, ἐκτυφλόω, ἐξομματόω.
Excalceo, ὑποδήματα λύω.
Excandeſcentia, θύμωσις, ὀξυθυμία.
Excandeſco, incendor, ἐκπυρόομαι, metaph. iraſci, ἄγαν θυμόομαι, ὀξυθυμέω, βριμάομαι.
Excarnifico, κατακρεουργέω, ἐκψύχω.
Excavatio, ἐκκοίλωσις.
Excavo, ἐκκοιλόω.
Excedo, diſcedo, ἀπέρχομαι, ἐκχωρέω. item ſupero, ὑπεραίρειν τινά, διαφέρειν τινὸς ἔν τινι.
Excedere e vita, ἀπαλλάττεσθαι τοῦ βίου, ἀπιέναι τοῦ βίου.
Excedo ex ephebis, εἰς ἄνδρας τελεῖν, εἰς ἄνδρας ἐλθεῖν καὶ ἀριθμεῖσθαι.
Excellens, προέχων, ἐξέχων, ἐπιφανής, περιφανής, ἐξαίρετος, ἔξοχος.

Excellentia, ἐξοχή, ἐπιφάνεια, ὑπεροχή.
Excello, ſupero, διαφέρω τῶν ἄλλων ἔν τινι, πλεονεκτέω σοῦ τιμαῖς, honoribus; πρωτεύειν τῇ σοφίᾳ, in ſapientia: ὑπερβαίνω, ὑπερβάλλω, ἐξέχω, πρόειμι.
Excelſe, ὑψηλῶς.
Excelſitas, ὑψηλότης, ὕψος, εος, τό.
Excelſitas animi, μεγαλοφροσύνη, μεγαλοψυχία.
Excelſus, ὑψηλός, μετέωρος.
Exceptio, ἐξαίρεσις.
Excerno, ἐκκρίνω, ἀποκρίνω.
Excerpo, ἀναλέγω, ἐκλέγω.
Exceſſus, ἐκχώρησις, ἀποχώρησις. item ἡ ἐξοχή, ὑπερβολή.
Excidium, ἀνάστασις, ἅλωσις.
Excido, ἐκπίπτω· pro oblivisci, ἐπιλανθάνεσθαι.
Excido, excindo, ἐκκόπτω, ἐκτέμνω τινά, ἀναιρέω, κατασκάπτω.
Excio, vel excieo, ἐκκαλέω, ἐξεγείρω.
Excipio, ἐκλαμβάνω, ἐκδέχομαι, δέχεσθαι ξένους, hoſpites excipere: pro eximo, ἐξαιρέω.
Exciſus, ἐκτετμημένος.
Excito, ἐγείρω τινὰ ἐπὶ τὰ ἔργα, ad labores: ἀνεγείρειν ἐξ ὕπνου, ex ſomno.
Excitus, ἐγερθείς.
Exclamatio, ἐκφώνησις, ἀναβόησις.
Exclamo, ἀναβοάω, ἀναφωνέω, ἀνακράζω.
Excludo, ἐκκλείω, ἀποκλείω, ἐκλέπειν τὰ ᾠά.
Excogitatio, ἐπινόησις, ἐπίνοια.
Excogito, ἐπινοέω, ἐξευρίσκω τι.
Excolo, is, ere, orno, ἐπικοσμέω, ἐξεργάζομαί τι. ἐξασκέω, διαπονέω.
Excommunicatio, ὁ ἀφορισμός.
Excommunico, ἐκκηρύττω, εἴργω τινὰ τῶν ὁσίων, ἀφορίζω.
Excoquo, ἀφέψω, καθέψω.
Excorio, ἀποδέρω, ἐκδέρω.
Excors, ἀνόητος, ἄφρων.
Excreatio, ἔκπτυσις, ἀποχρέμψις.
Excrementum, ἐκχώρημα, διαχώρημα.
Excreo, ἐκπτύω, ἀποχρέμπτομαι.
Excreſco, ἐκφύομαι, ἐπαυξάνομαι.
Excrucio, βασανίζω, στρεβλόω, ἀνιάω.
Excubiæ, φρουρά, αἱ νυκτοφυλακίαι.
Excubias agere, ἐν φρουρᾷ εἶναι· φρουρεῖν.
Excubo, φρουρέω, φυλάττομαι, ἐπαγρυπνέω.
Excudo, ἐκγλάπτω, ἐκτυπόω, κόπτειν νόμισμα.
Exculpo, διαχαράττω.
Excultus, ἐπικοσμηθείς, ἐξεργασθείς.
Excurro, ἐκτρέχω, ἐκθέω.
Excurſus, παρέκβασις, καταδρομή.
Excuſabilis, συγγνωστός.
Excuſatio, ἀπολογία, παραίτησις.
Excuſo, purgo, παραιτέομαι, ἀπολογέομαι, προφασίζω.
Excuſor, χαλκεύς, τυποχάλκος, χαλκοχάρος.
Excutio, ἐκσείω, ἐκτινάσσω, ἐκκρούω.
Execo, ἀποτέμνω, ἀποκόπτω.
Execrandus, & abilis, ἐπάρατος, κατάρατος.
Execratio, κατάρα, ἀρά, βδέλυγμα.
Execror, καταράομαι τινί, vel τινά.
Exectio, ἀποτομή, ἔκτμησις.
Exedo, κατέδω, ἐξέδω· pro abſumo, ἐκφαγεῖν.
Exemplar, ἀντίγραφον, πρωτότυπον.
Exemplum, παράδειγμα, ὑπόδειγμα.
Exemplum præbeo, παράδειγμα καταστῆσαι τοῖς ἄλλοις.
Exentero, ἐξεντερίζω.
Exeo, ἀποβαίνω, ἐξέρχομαι, ἔξειμι.
Exequiæ, ἐντάφια, ἡ νεκροῦ ἐκφορά.
Exequor, ἐπιτελέω ταῦτά τινι· ἀπεργάζομαι, ἀποπληρόω.
Exerceo, ἀσκέω τὸ σῶμα, corpus, εὐσεβεῖν, pietatem. ἐργάζεσθαι τέχνας, artes. γυμνάζω τινὰ πόνοις, laboribus.
Exercitatio, γυμνασία, μελέτη.
Exercitium, γυμνασία, ἄσκησις.
Exercitum ducere, στρατεύειν, στρατηγεῖν.
Exercitus, στρατιά, στρατός, στράτευμα, τό.
Exercitus deſertor, λιποταξίας, ου, ὁ.
Exero, προφαίνω, ἐξέλκω, ἐξαίρω.
Exhæredatio, ἀποκλήρωσις.
Exhæredare, ἀποκληροῦν τινα.
Exhæres, ἀπόκληρος.
Exhalatio, ἀναθυμίασις, ἀτμίς.
Exhalo, ἐξατμίζω, ἀναθυμιάζω.
Exhaurio, ἐξαντλέω, ἐκκενόω, ἐξαιρέω, ἀφύσσω.
Exhaurire ſentinam, τὸν ἄντλον ἀναιρεῖσθαι.
Exhauſtio, ἀπάντλησις, ἐξαίρεσις.
Exhauſtus, ἐξηντλημένος.
Exhibeo, ἀποφαίνω, παρέχω, ὑποβάλλω, παρίστημι.
Exhibere negotium, πράγματα παρέχειν τινί.
Exhibitio, παράστασις.
Exhilaro, εὐφραίνω, ἱλαρόω, φαιδρόω.
Exhorreo, φρίττω σε, ἐκφοβοῦμαί τινα.
Exhortatio, προτροπή, παράκλησις.
Exhortor, προτρέπω τινὰ ἐπί τι, παρακαλοῦμαί σε εἰς μάχην, ad pugnam.
Exibilatio, κλωγμός, ὁ.
Exibilo, ἐκσυρίττω τινά. κλώζω.
Exicco, ἐξικμάζω, vel αὔω, ξηραίνω, accuſ.
Exigo, expello, ἐξωθέω, ἐξελαύνω σε· exigere pecuniam a debitore, ἀπαιτεῖν ἢ εἰσπράττειν ὀφειλέτην τὸ χρέος. item traducere, διάγειν τὸν βίον, vitam.
Exiguitas, τὸ ὀλίγον, μικρότης.
Exiguus, ὀλίγος, βραχύς, μικρός.
Exilio, ἐκπηδάω, pro vehementer gaudeo, ἀνασκιρτάω, ἐξάλλομαι.
Exilis, λεπτός, ἰσχνός, ἀμυδρός.
Exilitas, λεπτότης, ἰσχνότης.
vocis Exilitas, ἰσχνοφωνία, λεπτοφωνία.
Exiliter, λεπτῶς, ἰσχνῶς, ἀμυδρῶς.
Exiliter de rebus diſputare, λεπτολογεῖν, σμικρολογεῖσθαι.
Exilium, ἡ φυγή, ὁ ἐξορισμός.
Eximendus, ἐξαιρετέος, & ἐξαίρετος.
Eximie, ἐξαιρέτως, λίαν.
Eximius, ἐκλεκτός, & ἔκκριτος, ὁ καὶ ἡ. ἐξαίρετος, ὑπέροχος, ἐξῃρημένος.
Eximo, ἐξαιροῦμαι τὸν φόβον τῶν πολιτῶν, civibus, ἀπαλλάττω.
Exin, exinde, ἐντεῦθεν, τὸ ἀπὸ τούτου.
Exinanio, ἐκκενόω, κενόω.
Ex inſperato, παρ᾽ ἐλπίδα.
Exiſtimandum eſt, νομιστέον, ὑποληπτέον, οἰητέον.
Exiſtimatio, δόξα, δόκησις, εὐδοξία.
eſſe in Exiſtimatione, δόξαν ἔχειν μεγίστην, εὐδοξεῖν, τιμᾶσθαι, δοξάζεσθαι.
Exiſtimo, νομίζω, ὑπολαμβάνω, οἴομαι, ἡγοῦμαι, δοκέω, δοξάζω.
Exiſto, ὑπάρχω, ἐπιγίγνομαι.
Exitiabilis, & exitialis, ὀλέθριος, θανάσιμος, δηλητήριος.
Exitium, ὁ ὄλεθρος. ἡ ἐξώλεια, ἡ φθορά.
Exitio dare, ὀλέθρῳ παραδιδόναι.
Exitus, ἡ ἀπόβασις, ἔκβασις, ἡ ἔξοδος.
Exlex, ἄνομος, παράνομος.
Exoleſco, παρακμάζω, ἐξίτηλος γίγνομαι.
Exoletus, ἀμαυρωθείς, ἐξίτηλος.
Exolvo, ἀπολύω. item ſatisfacio, ἀποτίω.
Exonero, ἀποφορτίζω.
Exonerare alvum, ἀποπατεῖν, ἀποδέω, χέζω.
Exoptabilis, ἐπιθυμητός, ἐπιπόθητος, ὁ.
Exoptatio, ἐπιθύμησις, ἐπιπόθησις.
Exopto, ἐπεύχομαι, ἐπιθυμέω τινός.
Exorabilis, παρακλητός, εὔπειστος, καταπειθής, εὐπειθής.
Exorbeo, ἐκροφέω, ἀπορροφέω.
Exorciſmus, ἐξορκισμός.
Ex ordine, ἑξῆς.
Exordior, προκατάρχομαι, προοιμιάζω.
Exordium, προοίμιον, ἀρχή, καταρχή.
Exorior, ἀνατέλλω, ἀναφαίνομαι.
Exornatio, διασκευή, κόσμησις.
Exorno, διασκευάζω, ἐπικοσμέω.
Exoro, ἐξικετεύω σε, παρακαλέω, καταδέομαί τινα.
Exors, ἀπόκληρος, ἄκληρος, ἄμοιρος.
Exortus, us, ἀνατολή, ἔκφυσις.
Exos, ἐξόστεος, & ἀνόστεος.
Exoſculatio, καταφίλησις.
Exoſculor, καταφιλέω.
Exoſſo, ἐξοστεΐζω.
Exoſus, qui odio habet, στυγῶν, μισῶν, & paſſive, ἀπηχθημένος.
Exoſus Diis, θεομισής, θεοστυγής, ὁ καὶ ἡ.
Exoticus, ἐξωτικός.
Expalleo, ἐπωχριάω.
Expando, ἐκπετάννυμι, ἀναπλόω.
Expatior, παρεκβαίνω, ἀποπλανάομαι.
Expaveſco, ἐκπλήττομαι, ὑπερφοβοῦμαι, καταδειλιάω, ἀποδειλιάω.
Expectatio, προσδοκία, ὑπομονή.
præter Expectationem, παρ᾽ ἐλπίδα, ἀπροσδοκήτως.
Expecto, περιμένω τι, ἐκδέχομαί τι, προσδοκάω.
Expectoro, ἀποστηθίζω.
Expedio, libero, ἀναλύω, ἀπολύω. item, utile eſſe, συμφέρειν, ὠφελεῖν τινί.
Expedit, συμφέρει σοι, λυσιτελεῖ.
Expedite, ῥᾳδίως, εὐζώνως, προχείρως.
Expediti Equites, εὐσταλεῖς τῇ ὁπλίσει.
Expeditionem ſuſcipere, στρατείαν ποιεῖσθαι.
Expeditus, promptus, εὔπορος, εὔζωνος, πρόχειρος.
Expello, ἐκβάλλω τινὰ τῆς ἀρχῆς, regno, ἐλαύνω ἐκ τῆς πατρίδος τινά, e patria, ἐξωθέω.
Expellere domo, ἐξοικίζειν, μετοικίζειν.
Expellere finibus, ἐξορίζειν.
Expendo, conſidero, ἐξετάζω τι· σκέπτομαι ταῦτα· item pondero, σταθμοῦμαι, aliquando luere, ἐκτίνω.
Expenſa, æ, ſumptus, δαπάνη, ἐξανάλωμα.
Expergefacio, ἀνεγείρω, διυπνίζω, διεγείρω.

Expergefactus, & experrectus, διεγερθεὶς, ἐγειρόμενος ἐκ τοῦ ὕπνου.
Expergiſcor, ἐξυπνίζομαι, ἐξεγείρομαι.
Experientia, πεῖρα, ἐμπειρία, δοκιμασία.
Experimentum, δοκιμασία, ἀπόπειρα.
Experior, πεῖραν λαμβάνειν, πειράω, act. & πειρά-
ομαι, κινδυνεύω.
Expers, ἄμοιρος, ἀμέτοχος.
Expers rationis, ἄλογος.
Expertus, ἔμπειρος.
Expetendus, αἱρετὸς, αἱρετέος.
Expeto, ἐπιθυμέω χρημάτων, pecuniam, ὀρέγομαι,
γλίχομαί τινος.
Expiatio, ἁγισμὸς, ἐξίλασμα, τό.
Expilatio, περισύλησις.
Expilator, συλητὴς, συλαγωγός.
Expilo, περισυλάω, περιαιρέω.
Expio, καθαίρω τὴν πόλιν, ἁγνίζω.
Expiratio, ἐκπνόησις, ἐκπνοή.
Expiro, ἐκπνέω, ἐκψύχω.
Expiſcor, diligenter exquiro, ἐξετάζω τι ἀκριβῶς,
ἐξερευνάω.
Explanatio, δήλωσις, ἐξήγησις.
Explanator, σαφηνιστὴς, φανωτικός.
Explano, καταλεαίνω, pro manifeſtum facere, διασα-
φῶ τινι, δηλόω τι.
Expleo, ἐκπληρόω, ἀναπληρόω.
Expletio, ἐκπλήρωσις, ἀναπλήρωσις.
Explicatio, ἑρμηνεία, ἀνάπτυξις, ἐξήγησις.
Explico, ἀναπτύσσω βιβλίον, pro explanare, διασαφηνί-
ζω τι· ἐκδιηγέομαι.
Explodo, ἐκκροτέω, ἐκκρούω τι· κλώζω.
Exploratio, σκέψις, κατασκοπή, δοκιμασία.
Explorator, σκοπὸς, δοκιμαστής.
Exploratum eſt mihi, πρόδηλόν ἐστι μοι.
Exploro, pro ſagaciter inquiro, κατασκοπέω· pro di-
judicare, δοκιμάζειν, διαγινώσκειν, ἐξετάζειν, ἀνα-
κρίνειν.
Expolio, as, ἀποσυλάω.
Expolio, is, ire, κατασκευάζω, ἐξεργάζομαί τι, ἀποξέω.
Expolitio, ἐπεξεργασία, κατακόσμησις.
Expono, ἐκτίθημι, & pro declarare, ἐξηγέομαι, δηλόω.
Exporrigo, ἐκτείνω.
Exporrigere frontem, πρόσωπον ἀνιέναι.
Expoſitio, ἐξήγησις, διασάφησις.
Expoſitor, ἐξηγητὴς, περιηγητής.
Expoſitus, ἔκθετος, ἐκτεθείς.
Exportatio, ἡ κομιδὴ, ἐξαγωγή.
Exporto, ἐκφέρω, ἐκκομίζω, & ὁμοῦ, ἐξάγω.
Expoſco, ἐξαιτέω.
Expoſtulo, ἐξαιτέω, καταδέομαι αὐτοῦ, pro conqueror
de injuria, ἐγκαλέω, μέμφομαί τινα.
Expoſtulatio, ἐξαίτησις, πρόκλησις.
Expoſtulationem facere, ἐγκλήματα ποιεῖσθαι.
Expreſſe, διαῤῥήδην.
Expreſſio, ἐκπιεσμὸς, ὑπόθλιμμα.
Exprimo, ἐκπιέζω, pro declaro, ἐξηγοῦμαι, item re-
præſentare, ἀπεικάζειν, ἐκγράφειν, ἐκσφραγίζομαι.
Exprobratio, ὀνείδισις, ἐξονειδισμός.
Exprobro, ὀνειδίζω τινί τι, ἐξονειδίζω τι.
Expromo, προφέρω τι· προχειρίζομαι.
Expugnabilis, ἀπολέμητος, ἁλώσιμος.
Expugnatio, αἵρεσις, πολιόρκησις.
Expugno, αἱρέω, καταπολεμέω.
Expulſio, ἔξωσις, ἄπωσις, ἐκβολή.
Expungo, ἐξαλείφω, ὀβελίζω.
Expuo, ἐκπτύω, ἀποπτύω.
Expurgatio, ἐκκάθαρσις.
Expurgo, ἐκκαθαίρω.
Exquiro, ἐξετάζω τι, βασανίζω, δοκιμάζω, ἀκριβόω,
ἀναζητέω, ἀνακρίνω.
Exquiſite, ἀκριβῶς.
Exquiſitus, ἐξηκριβωμένος, ἀκριβὴς, ἐξητασμένος.
Exſcribo, ἀπογράφω.
Exta, σπλάγχνα, τὰ ἔντερα.
Extabeſco, ἐκτήκομαι.
Extemplo, ſtatim, αὐτίκα, παραχρῆμα.
Extemporalis, αὐτοσχεδιαστός.
Ex tempore, impræmeditate, αὐτοσχεδίως, αὐτοσχεδιαστί,
ἐκ χειρός.
Extendo, ἐκτείνω, διατείνω ἐπὶ πολὺ, late, ἀναπε-
τάννυμι.
Extenſio, ἐκτένεια, ἔκτασις.
Extenuatio, λέπτυνσις, ἐλάττωσις.
Extenuo, καταλεπτύνω, λεπτοποιῶ· & pro verbis de-
primere: ἐκφαυλίζειν.
Extergo, ἀπομόργνυμι, ἐκκαθαίρω.
Exterior, ἐξώτερος.
Exterminatio, ἐξολόθρευμα, τό. ὀλόθρευσις, ἡ.
Extermino, ὀξορίζω τινὰ, ὀλοθρεύω τινά.
Externa bona, τὰ ἐκτὸς ἀγαθά.

Externus, ἐξωτερικὸς, ξενικός.
Extero, ἐκτρίβω.
Exterreo, ἐκφοβέω, ἐκπλήττω.
Exterritus, ἐκπλαγείς.
Exterus, ξένος, ἀλλότριος, ἔκφυλος.
Extimeſco, περιφοβοῦμαί τινα.
Extimulator, ἐρεθιστὴς, ὀξυντὴρ, κέντωρ.
Extimulo, παροξύνω, ἀκονάω, ὀξύνω.
Extimus, ἐξώτατος, ἔσχατος.
Extinctio, ἀπόσβεσις, σβέσις.
Extinguo, ἀποσβέννυμι, ἐξαλείφω· item occidere,
διαφθείρειν τινά.
Extirpatio, ἀποῤῥίζωσις, ἐκρίζωσις.
Extirpo, ἀποῤῥιζόω, ἐκθεμελιόω, ἀπολλύω τι, ἐκμο-
χλεύω.
Extiſpex, σπλαγχνοσκόπος, ἱεροσκόπος.
Extiſpicium, σπλαγχνοσκοπία.
Exto, ἐξέχω, ἀναφαίνομαι, ἐπιπολάζω.
Extollo, ἐξαίρω τινὰ, ἐκθειάζω τι· τῷ λόγῳ αἴρειν, μα-
καρίζω.
Extorqueo, ἐκβιάζομαι, ἐξαιρέω.
Extorris, exul, ἄπολις, ἄοικος, φυγάς.
Extra, ἐκτὸς, ἔξω, gen.
Extra propoſitum, ἔξω τῆς ὑποθέσεως λόγων.
Extra telorum jactum, ἔξω βελῶν.
Extraho, ἐξέλκω τι, ἐκσύρω.
Extraneus, ξένος, ἐξωτικὸς, ἀλλοδαπός.
Extraordinarius, ἔκτακτος, ἐπίλεκτος.
Extremitas, τὸ ἔσχατον, ἐσχατιά, τὸ πέρας.
Extremo, ὕστατον, τελευταῖον.
Extremus, ἔσχατος, ἄκρος, ὕστατος.
Extrico, ἐξελίττω, ἀπαλλάττω.
Extrinſecus, ἔξωθεν, θύραθεν.
Extrorſum, ἔξωθεν, εἰς τὸ ἔξω.
Extructio, κατασκευή.
Extructio tectorum, οἰκοδόμησις.
Extructæ dapibus menſæ, τράπεζαι βρώμασιν ἐπιτε-
θειμέναι.
Extrudo, ἐξωθέω τινά τινος, ἐξελαύνω.
Extruo, κατασκευάζω, οἰκοδομέω.
Extubero, ἐξοιδέω, ἐπιφυσάω.
Extumeſco, ἐξογκόομαι.
Exturbo, ἐκβάλλω τινὰ ἐκ τῆς ἀρχῆς, ab imperio: ἀ-
πωθέω, ἐξωθέω.
Exubero, ἀφθονέω, πληθύω.
Exuccus, ἄχυλος, ἄχυμος, ἄσαρκος.
Exudo, ἀφιδρόω, ἐξιδρόω.
Exugo, ἐκθηλάζω, ἐκμυζάω, & ἀω.
Exul, φυγὰς, ἄοικος, ἄπολις, ἐξόριστος.
Exulcero, ἀφελκόω· pro exaſperare, παροξύνειν.
Exulo, φεύγω, μετοικέω, ἐξοστρακίζομαι.
Exultabundus, γαυριῶν.
Exultanter, vel exultim, σκιρτητικῶς, ἀγαλλομένως,
περιχαρῶς.
Exultantia, & exultatio, ἐκπήδησις, σκίρτησις, ἀγαλ-
λίαμα.
Exulto, ἀγάλλομαι, & ἀγαλλιάομαι χαρᾷ, γαυριάω,
σκιρτάω, ἐκπηδάω.
Exululo, ἐξολολύζω.
Exundatio, κατακλυσμὸς, πλημμύρα.
Exundo, κατακλύζω, ἐκκυμαίνω, πλημμυρέω.
Exuo, ἀποδύω, ἐκδύω, στερέω σε ἀγαθῶν.
Exuperantia, ὑπεροχὴ, ὑπερβολή.
Exupero, ὑπερβαίνω, ὑπερβάλλω, ὑπερέχω.
Exurgo, ἀνίσταμαι, ἐγείρομαι.
Exuro, κατακαίω, ἐκκαίω, καταφλέγω.
Exutus, ἀποδυθείς.
Exuviæ, ἔναρα, λάφυρα, τά.
Exuviæ Leonis, ἡ λεοντῆ, ῆς.
Exuviæ ſerpentis, σύφαρ, τό.

F A.

FAba, κύαμος.
Fabella, μυθάριον.
Faber, δημιουργὸς, τεχνίτης, τέκτων.
Faber ærarius, χαλκεὺς, χαλκουργὸς, χαλκευτής.
Faber aurarius, χρυσοποιὸς, χρυσουργός.
Faber ferrarius, σιδηρουργός.
Fabrefacio, καλλιεργῶ, τεκταίνομαι.
Fabrica, officina fabri, ἐργαστήριον τεκτονικόν. & pro
arte, μηχανή.
Fabricatio, δημιουργία, κτίσις.
Fabricator, τεχνίτης, κτιστής.
Fabricator mundi, κοσμοπλάστης.
Fabrico, & fabricor, τεκταίνομαι, κατασκευάζομαι, δη-
μιουργέω, ξυλουργέω.
Fabrilem artem exerceo, ξυλουργέω.
Fabrilis, τεκτονικός.
Fabrilis ars, τεκτονικὴ μηχανή.
Fabula, μῦθος, ὁ, δρᾶμα, τό.

Fabula anilis, γραώδης μῦθος.
Fabulor, μυθολογέω.
Fabuloſe, μυθικῶς, ψευδῶς.
Fabuloſus, μυθώδης, ὁ καὶ ἡ.
Facere fidem, πίςιν ποιεῖν, δίδωμι πίςιν, πίςιν παρέχεσθαι.
Jacturam, ſeu damnum Facere, ζημίαν ἐνεγκεῖν.
Facere injuriam, ἀδικεῖν.
Faceſſere negotium alicui, παρέχειν τινὶ πράγματα, ἔργον παρέχειν τινὶ, ἐνοχλεῖν.
Faceſſere, pro diſcedere, ἀπαλλάττεσθαι, ἀνασκευάζεσθαι, μετοικίζεσθαι.
Facete, ςωμύλως, χαριέντως, κομψῶς.
Facetiæ, εὐτραπελίαι· τὰ γελοῖα, τὰ κομψά.
Facetus, εὐτράπελος, κομψός, ςωμύλος, φιλοσκώπτης.
Facies, πρόσωπον, ὄψις, βλέμμα.
Facile, ῥᾳδίως, εὐχερῶς.
Facilis, ῥᾴδιος, ὁ εὔκολος, εὐχερής.
Facilitas, εὐκολία, ῥᾳςώνη, εὐμάρεια.
Facilitas ſermonis, εὐπροσηγορία.
Facilius, ῥᾷον.
Facillime, ῥᾷςα.
Facinus, in bonam partem, ἀνδραγάθημα. in malam, κακούργημα, ῥᾳδιούργημα.
Facinus nefandum admittere, παρανομίαν παρανομεῖν.
Facio, ποιέω, δράω, ἐνεργέω, ἐργάζομαι.
Factio, ςάσις, αἵρεσις, συςροφή.
Factioſus, ςασιώτης, ςασιωτικός, ςασιώδης.
Factitius, πλαςός, τεχνικός.
Factito, ἐνεργέω.
Facto opus eſt, ποιεῖν δεῖ, ποιητέον.
Factor, ποιητὴς, ἐργάτης.
Factum, πρᾶξις, πρᾶγμα, ἔργον.
Factum infectum fieri nequit; οὐδὲ γὰρ ἔςι τὰ γενόμενα ἀναλῦσαι λοιπόν.
Facula, δᾳδίον.
Facultas, ἐξουσία, δύναμις.
Facultates, id eſt, opes, τὰ ὑπάρχοντα, τὰ ὄντα, χρήματα· ἡ οὐσία.
Facunde, εὐφραδῶς, λογίως.
Facundia, λογιότης, εὐγλωττία, εὐέπεια.
Facundia præditus, δυνάμενος λέγειν.
Facundus, ἐλλόγιμος, εὐφραδὴς, εὐεπὴς, εὔγλωττος.
Fæculentus, τρυγηρὸς, τρυγώδης.
Fæx, τρὺξ, ὑποςάθμη.
Fæx civitatis, συρφετώδης ὄχλος.
Fagineus, φήγινος, φηγίνεος.
Fagus, φηγὸς, ἡ.
Falcatus, δρεπανοειδής.
Falco, ἱέραξ.
Fallacia, ἀπάτη, δόλος.
Fallaciter, δολερῶς, ἀπατηλῶς.
Fallax, ἀπατηλὸς, ἀπατητικὸς, ψευδής.
Falli ſpe, ψευσθῆναι τῆς ἐλπίδος.
Fallo, ἐξαπατάω, ψεύδομαί σε, σφάλλω τινά.
Falſarius, μεταγράφων, ψευδογράφος.
Falſidicus, ψευδολόγος, ψευδάγγελος.
Falſitas, τὸ ψεῦδος.
Falſo, & falſe, ψευδῶς, οὐκ ἀληθῶς.
Falſum, ψεῦδος, τό. τὸ ψευδές.
Falſus, a, um, ψευδής, ὁ καὶ ἡ.
Falx, ἅρπη, δρεπάνη.
Fama, φήμη, λόγος.
Fama bona, εὐδοξία.
Fama eſt, λόγος ἔχει, λέγεται.
ut Fama eſt, ὡς λόγος, ὡς φασι.
Fama increbreſcit, λόγος χωρεῖ.
Famam ſpargere, φήμην κατασκεδάσαι.
Fama ſpargitur, φήμη κατεσκεδάσθαι.
Fama vagatur, διαφοιτᾷ φήμη.
Famelicus, βουλιμιῶν, πεινάλεος, πεινητικός, λιμώττων.
Fame perire, λιμῷ ἀπόλλυσθαι, ἢ ἀποθανεῖν.
Fames, λιμός, ὁ· πεῖνα, τροφῆς ὄρεξις.
Fames magna, βουλιμία.
Familia, οἰκία, οἰκετεία.
Familiares, οἱ καθ' ἡμᾶς.
Familiaris, οἰκεῖος, & pro amico, συνήθης, ὁ καὶ ἡ, ἑταῖρος, ἐφέςιος; ſignificat etiam uſitatum, εἰθισμένον.
Familiaris ſum illi, φίλος εἰμὶ καὶ συνήθης αὐτῷ.
Familiariſſimus, συνηθέςατος, ἀναγκαιότατος.
Familiaritas, συνήθεια, οἰκειότης.
Familiaritatem conciliare, ἑταιρείαν συνάγειν.
Familiariter uti aliquo, οἰκείως τινὰ ἔχειν.
Famoſus, περιβόητος, διαβόητος, εὔφημος. & cum in malam partem accipitur, δύσφημος.
Famula, ὑπηρέτις, παιδίσκη, θεράπαινα.
Famularis, δουλικὸς, ὑπηρετικὸς, ἀνδραποδώδης.
Famulitium, θεραπεία.
Famulor, λατρεύω τινὶ, δουλεύω.
Famulus, ὑπηρέτης, θεράπων, δοῦλος.
Fanaticus, ἔνθεος, & ἐνθουσιαςικός.
Fandus, φατειός, φατός, ῥητός.
Fanum, templum, ναός, ἱερόν, τέμενος.
Far, farris, ζέα, vel ζειὰ, ᾶς, ἡ.
Farcio, συμπληρόω, ἐμφορέω.
Fari, φάσκειν, εἰπεῖν.
Farina, ἄλευρον, ἄλφιτον.
Farinarius, ἀλευρώδης.
Farrago, πολυμιγία.
Farreus, σιτικός, ὁ ἐκ τῆς ζειᾶς.
Fartilis, σιτευτός.
Fartor, ἀλλαντοπώλης, σιτευτής.
Fartum, τὸ ἐμφορηθὲν, τὸ σιτευτόν.
Fartura, ἡ ἐμφόρησις, σίτευσις.
Fartus, ἐμφορηθείς.
Fas eſt, θέμις ἐςὶ, ὅσιόν ἐςι.
non Fas eſt, οὐκ ἀσεβές ἐςι.
Faſces, ῥάβδοι, αἱ ῥαβδουχίαι.
Faſcia, ἐπίδεσμος, σπάργανον, ταινία.
Faſciculus, δεσμίς.
Faſcinatio, γοήτευμα, βασκανία.
Faſcino, βασκαίνω, γοητεύω.
Faſcinum, γοητεία, βασκανία.
Faſcis, δέσμη, φάκελος.
Faſti, orum, ἡ ἐφημερὶς, ἡμερολόγιον.
Faſti dies, αἱ ἔνδικοι, δικάσιμοι ἡμέραι.
Faſtidio, ἀποςρέφομαι, βδελύττομαι.
Faſtidioſe, ὑπεροπτικῶς.
Faſtidioſus, δύσκολος, ὑπεροπτικός, καταφρονητικός.
Faſtidium, καταφρόνησις, ἀνορεξία, βδέλυγμα.
Faſtigio, as, κορυφόω.
Faſtigium, κορυφή, κολοφὼν, ἄκρον.
Faſtuoſus, ὑπερήφανος, ὑπέρφρων, ὑπερόπτης, ἀλαζὼν, αὐχήεις.
Faſtus, τῦφος, φρόνημα, τό. ἀλαζονεία.
Fatalis, εἱμαρμένος, μόρσιμος.
Fateor, ἐξομολογέω, ὁμολογέω, σύμφημι.
Fatidicus, ἔνθεος, μάντις, χρησμολόγος.
Fatigatio, κόπος, κάματος.
Fatigo, καταπονέω, ἐνοχλέω τινά.
in Fatis eſt, εἵμαρται, πέπρωται.
Fatiſco, χαίνω. pro deficere, ἀποκάμνω, ἐκλείπω.
Fatuitas, εὐήθεια, μωρία.
Fatum, εἱμαρμένη, ἀνάγκη.
Fatuus, ἀνόητος, μωρός, ἄφρων.
Faveo, προςίθεμαί τινι, συμπράττω τινί.
Favilla, αἰθάλη, μαρίλη.
Favillaceus, αἰθαλώδης, τεφρώδης.
Favonius, ζέφυρος.
Favor, εὐφημία, εὔνοια.
Favorabilis, ὁ σπουδῆς ἄξιος, περισπούδαςος.
Favorabiliter, ἐσπουδασμένως.
Fauſte, εὐτυχῶς.
Fauſtitas, εὐτυχία.
Fauſtus, εὐτυχής, ὁ καὶ ἡ· εὔσημος, δέξιος.
Fautor, σπουδαςὴς, παράκλητος, βοηθὸς, εὔνοος, εὐμενής.
Fautrix, σπουδαςική, εὐμενής, ἡ.
Favus, κηρίον.
Faux, λάρυγξ, ὁ, φάρυγξ.
Fax, δαΐς, λαμπάς, ἡ.
Faxo, ποιήσαιμι, ποιήσω.

F E.

Febricito, πυρέττω, πυρεταίνω.
Febricula, πυρέτιον.
Febrilis, πυρετικός.
Febris, πυρετός.
Februarius, Φεβρουάριος.
Feciales, εἰρηνοποιοί.
Fel, fellis, χολή.
Feliciſſime, εὐδαιμονέςατα, εὐτυχέςατα.
Feliciſſimus, πανευδαίμων, τρισευδαίμων, τρισόλβιος.
Felicitas, εὐδαιμονία, εὐπραξία, εὐτυχία.
Feliciter, εὐδαιμόνως, δεξιῶς, εὐτυχῶς.
Feliciter evenit, συμβαίνει σοι τοῦτο καλῶς.
Feliciter vitam tranſigere, εὐδαιμόνως τὸν βίον διατελεῖν.
Felis, αἴλουρος, γαλῆ.
Felix, μακάριος, εὐδαίμων, εὐτυχὴς, εὔκληρος, ὄλβιος;
Felix ſum, εὐδαιμονέω, πράττω μακαρίως.
Felleus, χολώδης.
Femen, inis, ὁ ἔσω μηρός, τὸ παραμήριον.
Femoralia, περιζώματα.
Femur, oris, μηρός, ὁ.
Feneſtra, θυρίς.
Feneſtram aperire alicui ad nequitiam, λαβὴν παραδιδόναι.
Feneſtratus, θυριδωτός.
Fera, θὴρ, θηρός, θηρίον.
Feracitas, εὐφορία, πολυκαρπία.
Feralis, νεκύσιος, ἐπιτάφιος.

Ferax, fertilis, εὔφορος, καρποφόρος.
Ferculum, ἔδεσμα, παράθεσις, φορεῖον.
Fere, μικροῦ δεῖν, ὀλίγου δεῖν, ὡς ἐπὶ τὸ πολύ.
Feretrum, φέρετρον, σορός, ἡ.
Feriæ, ἑορταί, σχολαί, αἱ ἑορτάσιμοι ἡμέραι.
Ferias agere, σχολὴν ἄγειν, ἑορτάζειν.
Ferina, τὸ θήρειον.
Ferinus, θήρειος, θηριώδης.
Ferio, percutio, τύπτω, πληγὰς δίδωμι, πλήσσω, βάλλω, παίω.
Ferior, σχολάζω, σχολὴν ἄγω.
Feritas, ἀγριότης, θηριωδία.
Ferme, μικροῦ δεῖ, μονονουχὶ, παρὰ μικρόν.
Fermento, ζυμόω.
Fermentum, ζύμη, ζύμωμα.
Fero, porto, φέρω, βαστάζω, aliquando, tolero, ἀνέχω πολλὰ κακά. καρτερέω λιμὸν, famem, ὑπομένω.
præ me Fero, δηλόω, ἐνδείκνυμαι.
Ferocia, ἀγριότης, θράσος, εος, τό.
Ferocio, is, ἀγριόομαι, ἀγριαίνομαι.
Ferociter, ἀγρίως.
Ferox, ἄγριος, θηριώδης.
Ferramentum, τὸ σιδήριον.
Ferrarius, σιδηρικός.
Ferre æquo animo, φέρειν καλῶς.
Ferre graviter, χαλεπῶς φέρειν, ἀγανακτεῖν ἐπὶ τοῖς παροῦσι, præſentem ſtatum.
Ferre ſuffragium, λαγχάνειν, τιθέναι ψῆφον.
Ferreus, σιδήρεος, σιδηροῦς.
Ferrugineus, σιδηροειδής.
Ferrugo, ἰὸς σιδήρου.
Ferrum, σίδηρος.
Ferrumino, συνάπτω, συγκολλάω.
Fertilis, εὔφορος, πολύφορος.
Fertilitas, εὐθηνία, εὐφορία, πολυφορία.
Fertiliter, εὐφόρως.
Ferventer, & fervide, θερμαινόντως.
Ferveo, & ferveſco, ζέω, βρύζω.
Fervidus, θερμός.
Ferula, νάρθηξ, ῥάβδος.
Fervor, ζέσις, βρασμός.
Ferus, θηριώδης, ἄγριος.
Feſſus, ἀπειρηκώς, ότος, ὁ, κεκμηκώς.
Feſtinanter, διὰ σπουδῆς, μετὰ σπουδῆς.
Feſtinatio, σπουδή, ἔπειξις.
Feſtine, σπουδαίως, ταχέως.
Feſtino, σπεύδω πρός τινα, ἐπισπεύδω, ἐπείγω.
Feſtinus, ταχύς, σπουδαῖος.
Feſtive, ἀστείως, χαριέντως.
Feſtivitas, ἀστειότης, εὐτραπελία.
Feſtivus, ἀστεῖος, εὐτράπελος.
Feſtuca, τὸ κάρφος, φρύγανον.
Feſtum, ἑορτή.
Feſtum celebro, ἄγω τὴν ἑορτήν.
Feſtus, a, um, ἑορτάσιμος.

F I.

Fiber, κάστωρ, ορος, ὁ.
Fibræ, ἶνες, λοβοί.
Fibula, πόρπη, περόνη.
Fibulo, πορπάω, περονάω.
Ficedula, ἡ συκαλίς, ίδος.
Ficte, πεπλασμένως.
Fictile, κεράμιον, ὀστράκιον.
Fictilia vaſa, κεράμια, ὀστράκια.
Fictilis, πλαστός, ὀστράκινος.
Fictio, ποίησις, πλάσις, πλάσμα.
Fictor, ποιητής, πλάστης.
Fictrix, πλάστειρα, ποιήτρια.
Fictus, πεπλασμένος, πλαστός.
Ficulnus, ficulneus, σύκινος.
Ficus, συκῆ, arbor: σῦκον, ου, τό, fructus.
Fide dignus, ἀξιόπιστος.
Fidejubeo, ἐγγυάομαι.
Fidelia, κεράμιον, ἀγγεῖον, λοπάς, χύτρα.
Fidelis, πιστός, ἐχέμυθος.
Fidelitas, τὸ πιστόν, πιστότης.
Fidem dare, ἐγγυάω, ἐπαγγέλλεσθαι.
Fidem dare, & accipere, πίστιν διδόναι, καὶ δέχεσθαι.
Fidem non habeo, ἀπιστεῖν τινι.
Fidem violare, παραβαίνειν τὰς πίστεις.
Fides, πίστις, εως, ἡ.
Fides publica, ἀσφάλεια, βεβαίωσις.
Fides, fidium, χορδή, κιθάρα.
Fidibus canere, κιθαρίζειν, κιθαρῳδεῖν.
Fidicen, κιθαρῳδός, κιθαριστής.
Fidicula, τὸ λύριον.
Fidiculæ, ὁ κόφινοι.
Fido, πεποιθέναι τῷ θεῷ, ἐπὶ τὸν Θεόν, Deo, θαῤῥέω.
Fiducia, πεποίθησις, θάρσος.
Fidus, πιστός, ἀξιόπιστος.
Figmentum, τὸ πλάσμα.
Figo, πήγνυμι, ἐρείδω, παχνόω.
Figularis, κεραμικός, κεράμιος.
Figularis rota, τροχὸς τοῦ κεραμικοῦ.
Figulus, κεραμεύς, πλάστης.
Figura, τὸ σχῆμα, τύπος.
Figuratio, σχηματισμός.
Figuro, σχηματίζω, πλάττω.
Fila aranei, τὰ ἀράχνια.
Filia, θυγάτηρ.
Filiola, τὸ θυγάτριον, τὸ παιδίον, θήλυ.
Filiolus, τεκνίον, υἵδιον, παιδίον.
Filius, υἱός, οῦ, τέκνον, παῖς, ὁ.
Filix, πτέρις.
Filum, νῆμα, τό. σπάρτον, ῥάμμα, τό.
Fimbria, κράσπεδον, θύσανος, κροσσός.
Fimbriatus, θυσανώδης, κροσσωτός.
Fimetum, κοπρών, ὁ.
Fimus, κόπρος, ὁ καὶ ἡ, σκύβαλον.
Finalis, τελευταῖος.
Findo, σχίζω, σω, διαῤῥήσσω, ῥήγνυμι.
ſine Fine, διὰ βίου, διηνεκῶς.
Finem facio, ἐπιτίθημι τὸ τέλος, ἐπιτίθημι τὸν κολοφῶνα.
Fingo, πλάττω, ὑποκρίνομαι. pro ſimulare, προσποιέομαι εἶναι φίλος.
Finio, τελέω τι, τελευτάω λόγον.
Finire vitam, καταλύειν τὸν βίον.
Finis, τὸ τέλος, τὸ πέρας, τελευτὴ, πέρας.
Finitimus, πρόσορος, ὅμορος, πρόσχωρος.
Fio, fis, γίνομαι, & γίγνομαι, ὑπάρχω.
Fit, pro evenit, συμβαίνει.
Fiat, γένοιτο.
Fieri poteſt, ἐνδέχεται, οἷόν τε, δυνατόν ἐστι.
Fieri non poteſt, quin, ὅπως οὐκ ἐστὶν, ὅπως οὐ, οὐχ οἷόν τε.
Firmamentum, στερέωμα, ἔρεισμα.
Firme, & firmiter, βεβαίως, στεῤῥῶς.
Firmitas, βεβαιότης, ἀσφάλεια, στεῤῥότης.
Firmo, στερεόω, καθίστημι, στηρίζω.
Firmus, ſtabilis, βέβαιος, στερεός, ἑδραῖος.
Fiſcella, θίβη, πλεκτάνη, pro capiſtro, φιμός.
Fiſcus, ærarium, φίσκος, ταμιεῖον.
Fiſſilis, σχιστός.
Fiſſio, σχίσις.
Fiſſura, σχισμή, τὸ σχίσμα, ῥαγάς.
Fiſtuco, as, ἐδαφίζω.
Fiſtula, σύριγξ, δόναξ, αὐλός.
Fiſtula cano, συρίζω, ίσω, vel ίττω.
Fiſtulator, συριστής, αὐλητής.
Fiſtuloſus, συριγγώδης.
Fixus, πεπηγμένος, πηκτός.

F L.

Flabellum, & flabrum, πτέρον, ῥιπίδιον.
Flacceſco, χαλάω, μαραίνομαι.
Flacciditas, μάρανσις, μαρασμός.
Flaccidus, χαλαρός, σαθρός.
Flagello, μαστίζω, ῥαπίζω σε, μαστιγόω.
Flagellum, μάστιξ, ἡ.
Flagitioſus, μοχθηρός, ὑβριστής, πονηρός.
Flagitium, μοχθηρία, πονηρία, ὕβρις.
Flagitium admittere, διαπράττεσθαι πονηρίαν, ἐργάζεσθαι κακόν.
Flagito, ὀχλέω, ἐξαιτέω.
Flagrantia, φλογμός, ὁ. καῦμα.
Flagrare deſiderio, ποθεῖν τινα, vel τι, ἐπιποθεῖν τι.
Flagro, φλέγομαι, dativ.
Flamen, inis, ἱερεύς.
Flamma, ἡ φλόξ.
Flammeus, φλογώδης, φλογερός.
Flatulentus, πνευματώδης, πεμφιγώδης.
Flatus, πνοή.
Flaveo, ξανθίζω, πυῤῥίζω.
Flaveſco, ξανθίζομαι.
Flavus, ξανθός, πυῤῥός.
Flebilis, πολύδακρυς, δακρυώδης, θρηνώδης.
Flecto, κάμπτω, τρέπω, ἀγκυλόω.
Flendus, θρηνητέος, κλαυστέος.
Fleo, κλαίω, ὀδύρομαί τινα, πενθέω τινά.
Fletus, κλαυθμός, θρῆνος, ὀδυρμός.
Flexibilis, καμπτικός, λυγώδης.
Flexilis, λυγώδης.
Flexio, κάμψις, καμπή.
Flexuoſus, καμπύλος.
Flexus, us, καμπή, κάμψις.
Flo, ſpiro, πνέω, φυσάω.
Floccifacio, ὀλιγώρως ἔχω πρός τινα, ἀμελεῖν τινος, οὐδενὸς ποιοῦμαι.
Floccus, κροκίς, κνέφαλον.

Floreo,

Floreo, ἀνθέω· pro, vigeo, ἀκμάζω, pro felix ſum, εὐδαιμονέω, εὐτυχέω.
Flores colligo, ἀπανθίζω, ἀνθολογῶ.
Floridus, εὐανθής, ἀνθηρός.
Flos, oris, ἄνθος, τό. ἄνθη, ἡ.
Flos ætatis, τὸ τῆς ἀκμῆς ἄνθος.
Floſculus, τὸ ἀνθύλλιον.
Fluctuatio, κύμανσις, ἡ κυμάτωσις.
Fluctuo, & fluctuor, κυματίζεσθαι, κυμαίνεσθαι, per Metaph. ταράττεσθαι, ἐν ἀπορίᾳ γίνεσθαι.
Fluctus, κῦμα, τό.
Fluentum, ῥεῖθρον, ῥεῦμα, τό.
Fluidus, ῥευματικός, καταῤῥυτος.
Fluito, ἐπιπολάζω.
Flumen, ὁ ποταμός.
Flumineus, ποτάμιος.
Fluo, ῥέω, καταῤῥέω, νάω, μύρω, ἐκχέω.
Fluvialis, fluviatilis, fluviaticus, ποτάμιος.
Fluvius, ποταμός.
Fluxio, ῥοή, διαῤῥοια.
Fluxus, a, um, ῥευστός, ῥυτός. & pro momentaneo, ὀλιγοχρόνιος.
Fluxus, us, ῥεῦσις, ῥοή.

F O.

Focus, ἐσχάρα, ἑστία.
Fodico, νύττω, σκαλίζω.
Fodina, μέταλλον, μεταλλεῖα.
Fodio, ὀρύττω, σκάπτω.
Fœcunda, εὔτεκνος.
Fœcunditas, εὐτεκνία, πολυγονία.
Fœcundo, πιαίνω, γόνιμον ποιέω.
Fœcundus, εὔφορος, ἔγκαρπος, εὔτοκος.
Fœdera facere, ferire, ποιεῖσθαι σπονδὰς πρός τινα, cum aliquo.
Fœderati, ὑπόσπονδοι, σύμμαχοι.
Fœdifragus, παράσπονδος, ἄσπονδος.
Fœditas, τὸ αἰσχρόν, αἰσχρότης, ἡ.
Fœdo, μολύνω, μιαίνω.
Fœdus, συνθήκη, σπονδή.
Fœdus rumpere, παρασπονδεῖν.
Fœdus, a, um, deformis, αἰσχρός, δυσειδής, μιαρός.
Fœmina, γυνή, θήλεια, θῆλυ.
Fœmineus, θηλυκός, θηλυδρίας.
Fœneratio, δανεισμός, ὁ. δάνεισμα.
Fœnerato, ἐπὶ τόκῳ, ἐν τόκῳ.
Fœnerator, δανειστής, ὁ. τοκιστής.
Fœnero, & fœneror, δανείζω τινί τι.
Fœniculum, τὸ μάραθρον.
Fœnile, χορτοδοχεῖον.
Fœniſecium, χορτοκοπία.
Fœnum, χόρτος, ὁ, κάρφη.
Fœnus, τόκος, ὁ. δάνειον, δάνεισμα.
Fœteo, δυσωδέω, μυδάω, κακῶς ὄζω.
Fœtidus, δυσώδης, βρωμώδης, ὁ καὶ ἡ.
Fœtor, δυσωδία, κακωδία.
Fœtura, γέννημα, τό, γονή.
Fœtus, us, γονή· ἔκγονον, ἐπιγονή.
Folioſus, φυλλώδης, ὁ καὶ ἡ. πολύφυλλος.
Folium, φύλλον, πέταλον.
Folliculus, θυλάκιον, φυσκίον.
Follis, φῦσα, κώρυκος.
Fomentatio, θάλψις.
Fomentum, θαλπτήριον, θάλψις.
Fomes, ὑπέκκαυμα, ἔναυσμα, ζώπυρον.
Fons, πηγή, κρήνη.
Fontanus, πηγαῖος, κρηναῖος.
Fonticulus, πηγάδιον.
Foramen, ὀπή, πόρος, τρύπημα, τρῆμα.
Foramen acus, κύαρ, ατος, τό.
Foramen auris, κυψέλη, ἡ.
Foraminoſus, τρηματώδης.
Foras, ἔξω, ἐκτὸς, θύραζε.
Forceps, πυράγρα, λαβίς, ίδος.
Fore, ἔσεσθαι.
Forem, fores, foret, γενοίμην.
Forenſis, ἀγοραῖος, δικανικός.
Fores, θύραι, θυρίδες, θυρώματα.
Fores aperire, τὴν θύραν ἀνοίγειν.
Forfices, ψαλίδες.
Fori, καταστρώματα.
Forica, ἀφοδευτήριον.
Forinſecus, θύραθεν, ἔξωθεν.
Foris, ἔξωθεν, θύραθεν.
Forma, ἰδέα, μορφή, σχῆμα, τό· τύπος.
Formatio, μόρφωσις, πλάσις, τύπωσις.
Formator, πλάστης, ὁ, εἰδοποιός.
Formica, μύρμηξ, ὁ.
Formicula, μυρμήκιον.
Formidabilis, φρικτός, ὁ, φοβερός, ὁ.
Formido, inis, φόβος, ὁ, δέος, τό. φρίκη.
Formido, metuo, φοβέω τινά, ἀποδειλιάω, πτήσσω.
Formidoloſus, περίφοβος, κατάφοβος, φοβερός.
Formidoloſus ſum, φοβερὸς γίνομαι.
Formo, σχηματίζω τι, τυπόω, μορφόω.
Formoſitas, εὐμορφία, καλλονή, κάλλος, εὐειδές.
Formoſus, εὐειδής, εὔμορφος, εὐσχήμων, ὡραῖος, καλός.
Formula, σχημάτιον, γραμματεῖον.
Fornax, κάμινος, ὁ καὶ ἡ, βαῦνος, ου, ὁ.
Fornicatio, πορνεία.
Fornicor, πορνεύω, πορνεύομαι.
Fornix, icis, καμάρα, & pro lupanari, πορνεῖον.
Fors, ἡ τύχη, δαίμων.
Forſan, forſitan, ἴσως, τυχόν, τάχα που.
Fortaſſis, ἴσως.
Forte, fortuna, ἐκ τύχης, ἴσως, ἀπὸ τύχης, διὰ τύχην, κατὰ τύχην.
Forte, ἴσως, τυχόν, συμβάν.
Fortifico, ἰσχυρίζω, διασφαλίζομαι, κραταιόω.
Fortis, ἀνδρεῖος, ἰσχυρός, κραταιός.
Fortiſſimus, ἀνδρειότατος, ἄριστος.
Fortiter, εὖ, γενναίως, ἰσχυρῶς.
Fortitudo, ἀνδρεία, ἀνδρότης, ἰσχύς.
Fortuito, ἀπὸ τύχης, διὰ τύχην.
Fortuitus, τυχηρός, τυχαῖος.
Fortuna, τύχη, δαίμων, κλῆρος.
Fortuna proſpera, εὐδαιμονία, εὐπραξία, εὐτυχία.
Fortuna proſpera uti, εὐπράττειν, vel καλῶς πράττειν, εὐτυχεῖν, δαιμονεῖν.
Fortuna adverſa, ἀτυχία, δυστυχία.
adverſa Fortuna uti, ἀτυχεῖν ἔν τινι.
Fortunatus, εὐτυχής, εὐδαίμων, μακάριος.
Fortuno, ὀλβιάζω.
Foruli, θυλάκια.
Forum, ἀγορά, πωλητήριον.
Forum judiciale, δικαστήριον.
Foſſa, τάφρος, ἡ λάκκος, διῶρυξ.
Foſſilis, ὀρυκτός.
Foſſio, ὄρυγμα, διωρυχή.
Foſſor, σκαπτήρ, ὀρυκτής.
Foſſura, ὄρυγμα.
Fotus, particip. θαλφθείς.
Fotus, us, πυρίασις, περιβολή.
Fovea, βόθυνος, βόθρος, τάφρος, ὁ.
Foveo, θάλπω, πυριάω.

F R.

Fractio, κάταγμα, τό. κλάσις.
Fractura, κλάσις, σύντριμμα.
Fractus, a, um, κεκλασμένος, κατεαγώς.
Fræno, χαλινόω.
Frænum, χαλινός, ὁ.
Fraga, orum, τὰ κόμαρα.
Fragilis, ψαθυρός, εὔθραυστος, θραυστός.
Fragilitas, τὸ εὔθραυστον, ψαθυρότης.
Fragiliter, ψαθυρῶς.
Fragmen, & fragmentum, κλάσμα, θραῦσμα.
Fragor, κτύπος, ου, ὁ, πάταγος, ὁ.
Fragrans, εὔοσμος, εὐώδης.
Fragrantia, εὐωδία, τὸ εὐῶδες.
Fragro, ὄζω, εὐωδιάζομαι.
Framea, ἡ ῥομφαία.
Frangere naves, ναυαγεῖν τὸ πλοῖον.
Frangi animo, ἐπικλασθῆναι τῇ γνώμῃ.
Frango, κλάω, ἀποῤῥήγνυμι, θλάω.
Frater, ἀδελφός, κασίγνητος.
Frater uterinus, ὁμογάστριος ἀδελφός.
Fraterculus, ἀδελφίδιον, τό.
Fraterne, ἀδελφῶν δίκην.
Fraternitas, ἀδελφότης.
Fraternus, ἀδελφικός, ἀδελφός.
Fratricida, ἀδελφοκτόνος.
Fraudator, ἀποστερητής, συλητής.
ſine Fraude, ἀδόλως, ἐκτὸς ἀπάτης.
Fraudo, ἀποστερέω, ἐξαπατάω, παρακρούω, παρακλέπτω.
Fraudulenter, ἀπατητικῶς, δολερῶς.
Fraudulentia, ἀπάτη, πανουργία.
Fraudulentus, ἀπατηλός, δολερός.
Fraus, ἀπάτη, βλάβη, πανουργία.
Fraxineus, μέλινος.
Fraxinus, μελία.
Fremebundus, φρυάττων.
Fremitus, βρόμος, βρυγμός, φρύαγμα.
Fremo, ἐμβριμάομαι, φρυάττω.
Frendo, βρύχω τοὺς ὀδόντας.
Frequens, συχνός, θαμινός, πυκνός.
Frequenter, ἀεί, & αἰεί, συχνῶς, πολλάκις.
Frequentia, πλῆθος, τό. σύλλογος.
Frequentia hominum, πολυανθρωπία.

Frequento, φοιτάω εἰς τὸ διδασκαλεῖον, ſcholam: πολλὰς διατρίβω.
Fretum, πορθμὸς, συνοχὴ ἁλός, πέλαγος, τό.
Fretus, confiſus, πεποιθὼς, τεθαῤῥηκώς.
Friabilis, ἄθραυστος, ψαθυρός.
Frico, ψήχω, ἀνατρίβω.
Frictus, frictio, τρίψις, ἐπίτριμμα.
Frictus, a, um, πεφρυγμένος.
Frigefacio, ψύχω.
Frigeo, ῥιγόω, & ῥιγέω, καταψύχομαι.
Frigeſco, ἀποψύχομαι, καταψύχομαι.
Frigide, ψυχρῶς.
Frigiditas, ψυχρότης.
Frigidus, ψυχρός, ὁ.
Frigo, φρύγω τι, τηγανίζω.
Frigus, oris, τὸ κρύος, τὸ ψύχος, τὸ ῥῖγος.
Frigus intenſum, κρυμός, ὁ.
Frio, tero, λεπτοποιέω, λεπτύνω, θραύω.
Fritillus, πύργος, ὁ.
Frivolus, ψυχρολόγος, φλυαρός.
Frondator, κλαδευτὴς, φυλλοτρωκτής.
Frondeo, φυλλοφορέω, ἀποφυλλίζω.
Frondoſus, πολύφυλλος, φυλλώδης.
Frons, frondis, φύλλον, πέταλον, κλάδος, ου, ὁ.
Frons, frontis, μέτωπον.
Frontale, κεφαλοδέσμιον, ὑπερμετώπιον.
Frontem contrahere, τὸ μέτωπον ἀνασπᾶν.
Frontem exporrigere, τὸ μέτωπον χαλᾶν.
Fructum capere, ἀπολαύειν ἀγαθὸν αὐτῷ. ex ea re fructus.
Fructum fero, ἐπικαρπίζομαι.
Fructuoſus, πολύκαρπος, ἔγκαρπος.
Fructus, καρπός.
Fructus autumnales, ὀπωρισμός.
Fructus decerpo, ἐκκαρπίζω, ὀπωρίζω.
Frugalis, χρηστός, σώφρων, ἐγκρατής.
Frugalitas, ἀφέλεια, σωφροσύνη.
Frugaliter, σωφρόνως, ἐγκρατῶς, ἀφελῶς.
ad Frugem bonam redire, χρηστὸν αὖθις γίγνεσθαι.
Fruges, καρποί, ἐπικαρπία.
Frugi, χρηστός, σώφρων.
Frugifer, καρποφόρος, ἄφορος.
nullius Frugis, ἄχρηστος, ἀχρεῖος.
Fruitio, ἀπόλαυσις.
Frumentaceus, σιτικός.
Frumentarius mercator, σιτοκάπηλος, σιτοπώλης.
Frumentatio, σιτολογία, ἐπισιτισμὸς, σίτισις, σιτωνία.
Frumentator, σιτολόγος, σιτώνης.
Frumentor, σιτολογέω, ἐπισιτίζομαι, σιτωνέω.
Frumentum, σῖτος, ὁ.
Frumentum metiri, σιτομετρεῖν.
Fruor, ἀπολαύω τῶν ἀγαθῶν, bonis: ἐπιτυγχάνω, cum genit.
Fruſtatim, κατὰ μέρη.
Fruſtra, μάτην, ματαίως, εἰκῆ, ἀτέλεστα.
Fruſtra conari, ματαιοπονεῖν.
Fruſtratio, ἀπάτη, ἀπότευγμα.
Fruſtro, ψεύδομαί σε, ἐξαπατάω, ἀποτυγχάνω.
Fruſtror, ἀποτυγχάνω τῆς ἐλπίδος, ψεύδομαι τῆς ἐλπίδος.
Fruſtulum, ψωμίον, τεμάχιον.
Fruſtum, τέμαχος, ψωμός, θραῦσμα.
Frutetum, θαμνὼν, τὸ ἔλυμα.
Frutex, θάμνος, ὁ.
Fruticetum, θαμνώδης τόπος.
Frutico, θαμνίζω, θάμνους φύω.
Fruticoſus, θαμνώδης.

F U.

Fucatus, φυκωθείς.
Fuco, as, φυκόω.
ſine Fuco, ἀδόλως, ἀπλάστως.
Fucum alicui facere, φενακίζειν τινά.
Fucus, φῦκος, εος, τό· pro fraude, φενακισμὸς, ὁ.
Fucus pro ape ſine ſpiculo, ὁ κηφὴν, ῆνος.
Fuga, φυγὴ, ἀποφυγὴ, φύξις.
in Fugam vertere, τρέπειν εἰς φυγήν.
Fugam adorno, βουλεύω τὴν ἀπόδρασιν.
Fugax, φυγαδικὸς, φυγὰς, δραπέτης.
Fugio, φεύγω, διαφεύγω τοὺς κινδύνους, pericula: pro latere, λανθάνω.
Fugitivus, δραπέτης, φυγάς.
Fugito, δραπετεύω.
Fugo, φυγαδεύω ἐκ τῆς πόλεως· τροπὴν ποιοῦμαι τῶν πολεμίων, hoſtes, διώκω.
Fui, ἦν, ἐγενόμην.
Fulcimentum, ἔρεισμα, τὸ στήριγμα.
Fulcio, ἐρείδω, στηρίζω.
Fulcrum, ὑποστήριγμα, ἔρεισμα.
Fulcrum tori, ſive pes lecti, ἐνήλατον· ἐνηλὶς, ἡ.
Fulgeo, ἀπαυγάζω, στίλβω, σελαγίζω.
Fulgetrum, ἀστραπὴ, στεροπή.
Fulgur, σέλας, ατος, τό· αὐγὴ, ῆς, ἡ.
Fulgor, ἀστραπὴ, στεροπή.
Fulguratio, ἀστραπή.
Fulguro, ἀστράπτω, ὑπαστράπτω.
Fulica, ἐρωδιὸς, ὁ.
Fuliginoſus, λιγνυώδης.
Fuligo, λιγνὺς, καπνία, ἄσβολος, ἡ. αἰθάλη.
Fullo, γναφεύς.
Fullonia, γναφεῖον, & γναφεῖον.
Fulmen, κεραυνὸς, ὁ.
Fulmine ictus, κεραυνίας, ὁ· κεραυνοβοληθείς.
Fulmineus, κεραύνιος.
Fulmino, κεραυνόω, κεραυνοβολέω.
Fulvus, κιῤῥὸς, ὁ, ὁ. πυῤῥός.
Fumarium, καπνη, καπνοδόχη.
Fumidus, καπνώδης.
Fumigo, καπνίζω.
Fumo, καπνίζω, καπνὸν ἀναδίδωμι.
Fumoſus, καπνώδης, ψολόεις.
Fumus, καπνὸς, ὁ. ψόλος, ὁ.
Funale, λαμπάς.
Funambulus, σχοινοβάτης.
Functio, ἐνέργεια, ἐπιτελείωσις.
Functus, τελέσας, ἐνεργήσας.
Funda, σφενδόνη.
ſine Fundamento, ἀθεμέλιος.
Fundamentum, θεμέλιον, βάσις.
Fundamentum jacere, καταβάλλεσθαι θεμέλιον.
Fundatus, τεθεμελιωμένος.
Funditus, ἄρδην, εἰς ἔδαφος, παντελῶς, ἐκ θεμελίων, ἐκ βάθρων.
Fundo, as, θεμελιόω, καταπροβάλλω.
Fundo, is, ἀποχέω, σπένδω, καταχέω, χωνεύω.
Fundo carens, ἀπυθμήν.
Fundum, πυθμὴν, βυθός, τὸ ἔδαφος, εος, τό.
Fundus, χωρίον, ἀγρός.
Funebris, ἐπιτάφιος, ἐπικήδειος, ἐντάφιος.
Funebris concio, ἐπιτάφιος λόγος.
Funereus, ἐντάφιος, κήδειος.
Funero, ἐνταφιάζω, κηδεύω.
Funes nautici, ἀπόγαια, ἐπίγαια, κάμιλος.
Funeſto, μιαίνω, ἐναγίζω, μιαιφονέω.
Funeſtus, ὀλέθριος, ἐναγής.
Fungor officio, τὰ καθήκοντα ἀποτελέω, πράττω τὸ προσῆκον, ἐπιτελέω.
Fungoſus, μυκητώδης.
Fungus, μύκης, ου, & μύκης, ητος, βωλίτης.
Funiculus, σχοινίον, καλώδιον, σπάρτον.
Funis, σχοῖνος, σπάρτη, ης, ἡ.
Funus, κηδεία, τάφος.
Funus curo, κηδεύω τινά.
Funus efferre, ἐκφέρειν νέκυν, vel ἀποθανόντα.
Prodire in funus, εἰς τὸ κῆδος ἀπαντᾶν.
Fur, κλέπτης, κλωπεὺς, φώρ.
Furacitas, κλεπτοσύνη.
Furaciter, κλεπτικῶς.
Furax, ἐπίκλοπος, κλεπτικός.
Furca, δίκρανον.
Furcifer, κύφων, ωνος, ὁ.
Furens, ἐμμανὴς, μανικός.
Furenter, μανικῶς.
Furfur, πίτυρον.
Furfuraceus, πιτυρώδης.
Furfures, τὰ πίτυρα.
Furiæ, ἐριννύες, ἀλάστορες, εὐμενίδες.
Furialis, μανιώδης, ἐμπληκτος.
Furibundus, ὀξύθυμος, μανιώδης.
Furioſus, μανιώδης, μανικός.
Furnaria, ἀρτοποιητική.
Furnarius panis, κλιβανίτης ἄρτος.
Furnus, κλίβανος, ἰπνός.
Furo, is, ere, μαίνομαι, οἰστράω, ἐμμανὴς εἰμι.
Furor, oris, μανία, ἡ τῆς διανοίας παραφορά.
Furor, κλέπτω, κλοπεύω, συλάω.
Furore corripi, ἐκμαίνεσθαι, οἰστρᾶν.
Furtim, κλεψιμαῖον, λαθραίως, λάθρα.
Furtivus, κλοπιμαῖος, λαθραῖος.
Furtum, κλοπὴ, κλέμμα.
Furvus, niger, ὀρφναῖος, μέλας, ἀμαυρός.
Fuſcina, δίκρανον, τρίαινα, ἰχθυόκεντρον.
Fuſcus, λυκόφαιος.
Fuſe, χυδην.
Fuſilis, χυτὸς, ῥυτὸς, χωνευτός.
Fuſor, χωνευτής.
Fuſorius, χωνευτικός.
Fuſtis, βάκτρον, ῥόπαλον, ξύλον.
Fuſus, ἄτρακτος, κλωστήρ.
Futilis, χυδαῖος, φλυαρός.
Futilitas, φλυαρία, ματαιότης.
Futurus, a, um, γενησόμενος, ὁ μέλλων ἔσεσθαι, ἐσόμενος.

G A.

GÆſum, teli genus, γαισὸς, οῦ, ὁ.
Galea, κόρυς, λόφος, ὁ, πήληξ, κος, ἡ, περικεφαλαία.
Galea tegi, κράνος σκέπεσθαι.
Galeatus, ὁ κορυστής.
Galericulum, πιλίδιον, πιλίσκος, φωσάκη.
Galerita, κορυδαλὸς, κόρυς.
Galerus, & Galerum, πέτασος, πίλημα.
Galla, κηκὶς, ἴδος, ἡ.
Gallicinium, ἀλεκτρυοφωνία.
Gallina, ἀλεκτορὶς.
Gallinaceus, ἀλεκτόρειος.
Gallinago, ἀσκαλώπας, κος, ὁ.
Gallus, ἀλέκτωρ, ἀλεκτρυὼν, ὁ.
Gammarus, ὁ κάραβος.
Ganea, πορνεῖον.
Ganeones, ἄσωτοι, γαστρίμαργοι.
Gangræna, γάγγραινα, ης, ἡ.
Gannio, κνυζάω, & κνυζέω, ὑλακτέω.
Gannitus, κνυζηθμὸς, κνύζημα.
Gargarizo, γαργαρίζω.
Garrio, στωμύλλομαι, φλυαρέω, ληρέω, ἀδολεσχέω, κωτίλλω.
Garrulitas, ἀδολεσχία, φλυαρία, μωρολογία.
Garrulus, ἀδόλεσχος, λάλος, στωμύλος.
Garum, τὸ γάρον.
Gaudeo, ἐπιγηθέω τινὶ, ἥδομαι τινὶ, χαίρω.
Gaudere alienis malis, ἐπιχαίρω ἐπὶ κακῷ τινος.
Gaudium, χαρὰ, χάρμα, τό.
Gauſape, ἀμφίμαλλον.
Gaza, γάζα, θησαυρός.
Gazophylacium, γαζοφυλάκιον.

G E.

Gehenna, γέεννα, ης, ἡ.
Gelaſco, πήγνυμαι.
Gelatio, ἐκπηξις.
Gelitus, παγεὶς.
Gelidus, κρυερὸς, ψυχρός.
Gelo, as, κρυσταλλοῦμαι, πήγνυμι.
Gelu, κρυμὸς, & κρυερός, κρύος, ους, τό.
Gelu concreſcere, πήγνυσθαι ὑπὸ τοῦ κρύους.
Gemebundus, ὁ ἐπιστένων.
Gemellipara, διδυμοτόκος, διδυμοτοκοῦσα.
Gemellus, διδυμάων, δίδυμος.
Geminatio, διπλασιασμὸς, διδύμωσις, ἐπαναδίπλωσις.
Gemino, διπλασιάζω, διπλόω.
Geminus, δίδυμος, διπλός.
Gemiſco, στένω ἐπί τινι, στενάζω.
Gemitus, στεναγμός.
Gemma, λίθος, ἡ.
Gemma in vitibus, ὀφθαλμός.
Gemmeus, διάλιθος.
Gemmo, λιθίζω, & de vite, ὀφθαλμίζω.
Gemo, στενάζω, στένω ἐπί τινι, propter aliquid, ὀδύρομαι, ὀλοφύρομαι.
Gena, γένυς, ἡ παρειὰ, γνάθος, ἡ.
Genealogia, γενεαλογία.
Gener, γαμβρὸς, ὁ.
Generalis, γενικὸς, καθολικός.
Generaliter, καθολικῶς, γενικῶς.
Generatim, κατὰ γένη.
Generatio, γένεσις, γονή.
Genere ei proximus, ὁ ἐγγυτάτω γένει ὢν, ὁ ἐγγύτατα γένους.
Genero, τίκτω, fœm. γεννάω vero virorum.
Generoſe, γενναίως.
Generoſitas, εὐγένεια, γενναιότης.
Generoſus, γενναῖος, ὁ εὐγενής.
Genialis, γαμήλιος, γενικός.
Genialiter, εὐφρόνως, ἱλαρῶς, ἑορτασίμως.
Geniculatim, ἐπὶ τὰ γόνατα, κατὰ γόνυ, γονατωδῶς.
Geniculatus, πολυγόνατος, γονατώδης.
Geniculum, τὸ μικρὸν καὶ λεπτὸν γόνυ.
Genitale, τὸ αἰδοῖον.
Genitalis, γεννητικὸς, γενέθλιος, γόνιμος.
Genitor, γενετὴρ, γενέτωρ.
Genitrix, ἡ γενέτειρα.
Genitus, γεγεννημένος, γεννηθείς.
Genio indulgere, καθ᾽ ἡδονὴν ποιεῖν.
Genius, ὁ δαίμων.
Gens, ἔθνος, γενεά, pro familia, φῦλον.
Gentiles, ἕλληνες, οἱ ἔξωθεν.
Gentilis, ἐθνικὸς, ἔμφυλος.
Genu, γόνυ, ατος, τό.
Genua flecto, γονάζομαι, γονυπετέω.
Genuinus, γνήσιος.
Genus, γένος, τό.
Geographia, ἡ γεωγραφία.
Geographus, γεωγράφος.
Geometra, γεωμέτρης.
Geometria, γεωμετρία.
Geometrice, γεωμετρικῶς.
Geometricus, ὁ γεωμετρικός.
Germana ſoror, αὐτοκασιγνήτη.
Germane, id eſt, ſyncere, ἀδελφικῶς, γνησίως.
Germania, Γερμανία.
Germanus, Γερμανός.
Germanus frater, ὁμοπάτριος, ὁμοπάτωρ, αὐτάδελφος.
Germen, ὁ βλαστὸς, γέννημα, τό.
Germinatio, βλάστησις, ἔκφυσις.
Germino, βλαστέω, ἐκβλαστάνω.
Gero, κομίζω, φέρω, pro adminiſtro, πράττειν τὰ τῆς πόλεως, παρέχω ἐμαυτὸν δίκαιον, gero me honeſte.
Gerræ, οἱ λῆροι.
Gerro, φλυαρὸς, ληρώδης, ἀδόλεσχος.
Gerulus, ὁ φορεὺς, ὁ φορηγός.
Geſta, res geſtæ, αἱ πράξεις, τὰ πεπραγμένα.
Geſtare in utero, φέρειν ἐν γαστρί.
Geſtatio, φορά, ἡ.
Geſticulator, μῖμος, χειρονόμος.
Geſticulor, χειρονομέω.
Geſticuloſus, ὑποκριτικὸς, χειρονομικός.
Geſtio, is, ivi, γαυριάω cum dat. pro cupere, προθυμοῦμαι τὰ δέοντα, ὁρμάω.
Geſto, κομίζω, φέρω δακτύλιον, annulum: δακτυλιοφορέω.
Geſtus, us, τὸ σχῆμα, ὑπόκρισις.

G I.

Gibbus, κύρτωμα, κύρτωσις, ὕβωμα.
Gibbus, gibboſus, κυρτὸς, κυφός.
Giganteus, γιγάντειος, γιγαντιαῖος.
Gigas, γίγας, αντος, ὁ.
Gigno, γεννάω, de viris: τίκτω, de mulieribus, φύω.
Gilvus, κιῤῥός.
Gingiva, οὖλον.
Girgullus, ῥόμβος.

G L.

Glaber, ψιλὸς, λεῖος, φαλακρός.
Glabreſco, ψιλόομαι, μαδάω, φαλακρόομαι.
Glabro, ψιλόω, μαδίζω, φαλακρόω.
Glacialis, κρυμώδης, κρυερὸς, παγετώδης.
Glacies, κρύσταλλος, κρυμὸς, πάγος.
Glacio, as, πήγνυμι.
Gladiator, μονομάχος, ἀθλητής.
Gladiatorius, μονομαχικὸς, ἀθλητικός.
Gladiolus, ξιφίδιον, μαχαιρίδιον.
Gladio confectus, ξιφόκτονος.
Gladium ſtringere, γυμνοῦν ξίφος, σπάειν ξίφος, ξιφουλκεῖν.
Gladius, ξίφος, τό, μάχαιρα.
Glandula, ἀδὴν, ένος, ὁ.
Glanduloſus, ἀδενώδης.
Glans, βάλανος, ἡ.
Glans unguentaria, βάλανος μυρεψική.
Glarea, ψηφὶς, ψάμμος, ἡ.
Glareola, ψάμμιον.
Glaucus, γλαυκός.
Gleba, βῶλος, ἡ, βῶλαξ, ἡ.
Gleboſus, βωλώδης, ἁδροβωλος.
Glis, iris, ἐλειός.
Gliſco, creſco, αὐξάνω, ἐπιτείνομαι.
Globoſus, σφαιρικὸς, σφαιροειδής.
Globulus, σφαιρίδιον.
Globus, σφαῖρα: pro multitudine hominum, σύστημα, τό.
Glocito, κακκάζω, κακκαβίζω.
Glomeratio, στρόμβωσις, ἀνείλημα.
Glomero, ἀνειλέω, στρομβόω.
Glomus, i, & eris, κλωστὴρ, ῆρος.
Gloria, δόξα, κλέος.
Gloriæ cupidus ſum, ὀρέγομαι δόξης.
Gloriam conſequi, εὐκλείας τυγχάνειν.
Gloriabundus, καυχηματίας.
Gloriatio, καύχησις, μεγαλοφροσύνη.
Glorifico, δοξολογέω τινὰ, ἐπικλεόω.
Glorior, γαυριάω ταύτῃ, αὐχέω, καυχάομαι ἐπί τινι, ob aliquam rem.
Glorioſe, εὐκλεῶς, ἐνδόξως.
Glorioſus, ἔνδοξος, κλεινὸς, ὁ, εὔδοξος, pro oſtentatore, ἀλαζὼν, κενόδοξος.
Glos, ἡ γάλως, τῆς γάλω.
Glubo, ἀπολέπω, ἀποδέρω.

Gluma, ἔλυτρον, ἄχυρον.
Gluten, & Glutinum, κόλλα, ας, ἡ.
Glutino, κολλάω, συνάπτω.
Glutinoſus, κολλώδης.
Glutio, devoro, καταπίνω, γλύζω.

G N.

Gnarus, ἐπιστήμων, ἔμπειρος.
Gnatus, filius, υἱός, τὸ τέκνον.
Gnaviter, δραστικῶς, σπουδαίως.
Gnavus, ſtrenuus, δραστικός, δραστήριος, ἐνεργής.
Gnomon, γνώμων.

G O.

Gobius, κωβιός.
Goſſipium, πάμβαξ, ἐριοφόρον δένδρον.

G R.

Gracileſco, ἰσχναίνομαι, λεπτύνομαι.
Gracilis, tenuis, ἰσχνός, λεπτός, ὁ.
Gracilitas, ἰσχνότης, λεπτότης.
Graculus, κορακίας, ου, ὁ.
Gradarius, ὁ βάδην πορευόμενος.
Gradatim, βάδην, κλιμακηδόν.
Gradatio, κλίμαξ, ἡ.
Gradior, βαίνω, πορεύομαι, ὁδεύομαι,
Gradus, βῆμα, ἀνάβαθρον, κλίμαξ.
Græce, ἑλληνιστὶ, τῇ ἑλληνίδι.
Græcia, ἀχαΐα, ἑλλάς.
Græcor, κωμάζω.
Græcus, ἕλλην, ἴων, ἑλληνικός, ἀχαιός.
Grallæ, arum, καλοβατικὰ βάθρα.
Grallator, καλοβάτης.
Grallis incedere, σκαλοβατίζειν.
Gramen, πόα, χόρτος, χλόη.
Gramineus, ὁ ἐκ ἀγρώστεως, χλοηφόρος.
Graminoſus, χορτώδης, ποώδης.
Grammatica, ἡ γραμματική.
Grammatice, γραμματικῶς.
Grammaticus, γραμματικός.
Granarium, σιτοφυλακεῖον, σιτοβολών.
Granatum, ἡ ῥοιά, vel ῥοά.
Grandævus, πολυετής, πρεσβευτικός, γηραιός, μακρόβιος.
Grandeſco, μηκύνομαι, μεγαλύνομαι.
Grandiloquentia, μεγαλοῤῥημοσύνη.
Grandiloquus, μεγαλοῤῥήμων, ὑψηγόρος.
Grandis, de ætate, πρεσβευτικός, πολυετής· de magnitudine, μεγαλεῖος, ὁ.
Grando, inis, χάλαζα.
Granoſus, κοκκώδης.
Granum, κόκκος, ὁ, χόνδρος, ου, ὁ.
Graphice, γραφικῶς.
Graphicus, γραφικός.
Graphium, γραφεῖον.
Graſſatio, λωποδυσία, λῃστεία.
Graſſator, λωποδύτης.
Graſſor, ſævio, κατασκήπτω εἰς τὴν πόλιν, λωποδυτέω τὴν Ἑλλάδα, in Græciam: ἐπέρχομαι.
Grate, εὐγνωμόνως.
Gratia, ἡ χάρις.
Gratia mea, ἐμὴν χάριν.
Gratiam habere, χάριν ἔχειν τινὶ ὑπέρ τινος, εἰδέναι χάριν τινὶ τινος, χάριν τιθέναι.
Gratiam referre, ἀποδιδόναι τινὶ χάριν ὑπέρ τινος.
Gratias agere, εὐχαριστεῖν τινὶ ὑπὲρ πάντων, pro omnibus: χάριν εἴδα.
Gratificor, χαρίζομαί τινί τι, ἀρέσκω τινὶ, εὐεργετέω, χάριν δίδωμι.
Gratioſe, χαριέντως.
Gratioſus, χαρίεις, εὔχαρις.
Gratis, δωρεὰν, προῖκα, ἀμισθί.
Gratitudo, εὐχαριστία, εὐγνωμοσύνη.
Gratuito, ἀμισθί.
Gratuitus, ἄμισθος, προῖκα διδόμενος.
Gratulatio, σύγχαρμα, φιλοφρόνησις.
Gratulor, συγχαίρω σοι τινι.
Gratum eſt, καθ' ἡδονὴν φαίνεται.
Gratum facio, gratificor, χαρίζομαί τινί τι.
Gratus, εὐγνώμων, εὔχαρις. idem quod acceptus, ἡδύς, χαρίεις.
Gravate, ἀκουσίως, δυσχερῶς.
Gravatus, βεβαρημένος.
Gravatus ſomno, ὕπνῳ βαρυνθείς.
Gravedo, κόρυζα.
Graveolens, δυσώδης, βαρύοζος.
Graveolentia, δυσωδία.
Graveſco, βαρύνομαι.
Gravia patior, δεινοπαθέω.
Gravida, ἔγκυος, ἐν γαστρὶ ἔχουσα.
Gravis, βαρὺς, εῖα, ὺ, & pro moleſto, δεινὸς, βαρὺς, χαλεπός. item pro ſevero viro, σεμνός.
Gravis animo, βαρύθυμος, βαρύψυχος.
Gravitas, βάρος, τὸ· βαρύτης· pro ſeveritate, σεμνότης.
Gravitas orationis, δεινολογία.
Graviter, moleſte, βαρέως, δυσχερῶς, χαλεπῶς, & cum auctoritate, σεμνῶς.
Graviter ferre, δυσχεραίνειν· ἀγανακτεῖν τῷ θανάτῳ, mortem, χαλεπῶς ἔχειν.
Gravo, βαρύνω, πιέζω.
Gravor, βαρύνομαι, δυσφορέομαι.
Gregarius, ἀγελαῖος.
Gregatim, ἀγεληδόν· κατ' ἀγέλην.
Gremium, κόλπος.
Greſſus, us, τὸ βάδισμα, τὸ βῆμα.
Grex, ἀγέλη, ποίμνη.
Grumus, θρόμβος, χόνδρος.
Grunnio, γρυλλίζω, γρύζω.
Grunnitus, γρυλλισμός, ὁ.
Grus, γέρανος, ὁ.
Gryllus, γρύλλος.
Gryphes, γρῦπες.

G U.

Gubernaculum, πηδάλιον, οἴαξ, ὁ.
Gubernare remp. διοικεῖν τὰ κοινά.
Gubernatio, κυβέρνησις, διοίκησις.
Gubernator, κυβερνήτης, διευθυντής, ἰθυντήρ.
Gubernatrix, κυβερνήτειρα.
Guberno, κυβερνάω ναῦν, navem: pro adminiſtro, διοικέω τὴν πόλιν.
Gula, οἰσοφάγος, λαιμός, ὁ.
Guloſitas, γαστριμαργία, λιχνεία.
Guloſus, γαστρίμαργος.
Gummi, κόμμι.
Gurges pro homine inſatiabili, λαφύστιος, λαίμαργος· ἡ δίνη, πέλαγος.
Gurgulio, γαργαρεών. pro vermiculo, θρὶψ, ιπός.
Gurguſtium, gurguſtiolum, οἰκίδιον.
Guſtatus, γεῦσις.
Guſto, γεύομαι.
Guſtus, γεῦσις, ἡ· γεῦμα, τό.
Gutta, σταγὼν, ῥανίς, σταλαγμός.
Guttatim, κατὰ σταγόνα.
Guttula, ψεκάδιον, ου, τό.
Guttur, βρόγχος, φάρυγξ, λάρυγξ.
Gutturnium, πρόχοος.

G Y.

Gymnaſii præfectus, γυμνασίαρχος.
Gymnaſium, γυμνάσιον.
Gypſo allino, γυψόω.
Gypſum, γύψος, ἡ.
Gyro, γυρόω τι· κυκλάζω, δινεύω.
Gyrus, γυρὸς, γύρωσις.

H A.

HAbena, ἡ ἡνία.
Habendus, ἑκτέος.
Habeo, ἔχω, pro tenere, κρατῶ τινος. item pro credere, δοκέω· ſic τιθέναι τινὰ εἰς τοὺς ἐχθρούς, habere in numero hoſtium.
Habere rationem, λόγον ἢ πρόνοιαν ποιεῖσθαι, ἐπιμελέομαι τινος.
Habere ſe bene vel male, ἔχειν καλῶς, ἢ φαύλως τι.
Habilis, εὐάρμοστος, ἐπιτήδειος, δεξιός.
Habilitas, εὐαρμοστία, ἐπιτηδειότης.
Habitabilis, οἰκήσιμος, οἰκητός.
non Habitabilis, ἀοίκητος.
Habitaculum, οἴκημα.
Habitatio, οἰκισμός, οἴκησις.
Habitator, οἰκήτωρ, οἰκητής.
Habito, οἰκέω πόλιν, vel ἐν τῷ ἄστει, in urbe, ναίω, κατοικέω, ναιετάω.
Habitudo, ἕξις, κατάστασις, διάθεσις.
Habitus, ἡ ἕξις, διάθεσις, κατάστασις, σχῆμα.
Hac, ταύτῃ, τῇδε.
Hactenus, μέχρι τοῦ δεῦρο· μέχρι τούτου.
Hæc αὕτη.
Hædulus, ἐρίφιον.
Hædus, ἔριφος.
Hæredem inſtituere, κληρονόμον τινὰ ἀπολείπειν.
Hæredipeta, κληρονομιάς.
Hæreditarius, κληρονομούμενος.
Hæreditas, κληρονομία, κλῆρος.
Hæreditatem adire, πορεύεσθαι εἰς τὰ κτήματα, κλῆρον λαμβάνειν.
Hæreo, συνέχομαι πρός τι, alicui: συμφύομαι; pro dubitare, ἀμφισβητεῖν περί τινος.
Hæres, edis, κληρονόμος.

Hæreſis, αἵρεσις, ἡ.
Hæreticus, ἑτερόδοξος, αἱρετικός.
Hæſitantia, ἡ ἀπορία.
Hæſitatio, ἀπορία.
Hæſito, ἀπορέω, ἴσχομαι.
Halcyon, ἀλκυὼν, όνος, ἡ.
Halcyonei dies, ἀλκυόνειαι ἡμέραι, ἀλκυονίτιδες.
Halec, μαινὶς, ίδος, μαίνη.
Halecula, μαινίδιον.
Halitus, ἀναπνοὴ, ἐκπνοὴ, ἄσθμα.
Hallucinatio, παράβλεψις, ἁμάρτημα, πλάνη.
Hallucinor, παραβλέπω, σφάλλομαι.
Halo, ἀτμίζω, ἐκπνέω.
Hamatus, ἀγκιστρωτός.
Hamo capio, ἀγκιστρεύω.
Hamus, ἄγκιστρον.
Hara, συφεὸς, συῶν αὐλή.
Hariolatio, μαντεία, χρησμῴδημα.
Hariolor, μαντεύομαι, χρησμῳδῶ.
Hariolus, μάντις, ὁ, χρησμολόγος.
Harmonia, ἁρμονία.
Harpago, ἅρπαξ.
Haruſpex, ἱεροσκόπος, μάντις.
Haruſpicina, ἱεροσκοπική.
Haſta, δόρυ, τό. λόγχη. ἔγχος, εος.
ſub Haſta vendere, λαφυροπωλεῖν τι.
Haſtatus, λογχωτὸς, λογχοφόρος.
Haſtile, τὸ ἀκοντίου ξύλον, ἡ λόγχη.
Haud, οὐ, οὐκ, οὐχί.
Haud dubie, ἀναμφισβητήτως.
Haudquaquam, οὐ μὴ, οὐχὶ, οὐδαμῶς.
Haud ita pridem, πρὸ βραχέος, πρὸ μικροῦ.
Haurio, ἀρύομαι, ἀντλέω, ἀντλέω.
Hauſtrum, ſitula, ἀντλίον, ἄντλημα.

H E.

Hebdomas, ἑβδομὰς, άδος, ἡ.
Hebes, obtuſus, ἀμβλὺς, έος, ὁ· pro ſtupido, ἀναί-
σθητος.
Hebeſco, ἀμβλύνομαι, ἀμβλὺς γίνομαι, ἀμαυρόομαι.
Hebetatio, ἄμβλυσις.
Hebetior, ἀμβλύτερος.
Hebeto, ἀμβλύνω.
Hecatombe, ἑκατόμβη.
Hedera, κισσὸς, ὁ.
Hederaceus, κίσσινος, κισσήεις.
Hei, οἴμοι.
Helleborum, ἐλλέβορος, ου, ὁ.
Helluatio, λαφυγμὸς, ἀσωτία, λιχνεία.
Helluo, onis, καταφαγὰς, ἄσωτος, πολυφάγος, γα-
στρίμαργος, λαφύκτης.
Helluor, λαφύσσ[illegible]στίω.
Hem, φεῦ, ἰδού.
Hemina, κοτύλη, ἡμίνα.
Hemiſphærium, ἡμισφαίριον.
Hepar, ἧπαρ.
Hepaticus, ἡπατικός.
Hera, δέσποινα, δεσπότις, κυρία.
Heraclius lapis, ἡράκλειος λίθος.
Herba, βοτάνη, πόα, χόρτος, χλόη.
Herbaceus, βοτανώδης.
Herbarius, βοτανιστής.
Herbas colligo, βοτανολογέω.
Herbidus, & herboſus, βοτανώδης, χλοώδης.
Herbis victitans, ποηφάγος.
Hercle, & hercule, νὴ τὸν ἡρακλέα, ναί.
non Hercle, μὰ δία, μὰ ἡρακλέα.
Hercules, ἡρακλῆς, έος, ὁ.
Heri, χθὲς, ἐχθὲς, τῇ παρελθούσῃ.
Heri, & nudiuſtertius, χθὲς, καὶ πρώην.
Heri veſperi, ἐχθὲς ἑσπέρας.
Herilis, δεσποτικός.
Hernia, κήλη, ὀσχεοκήλη.
Hernioſus, κηλήτης.
Heroicus, ἡρῷος, ἡρωϊκός.
Heroina, ἡρωΐνη, ἡρῷνη.
Heros, ἥρως, ωος, ὁ.
Herus, δεσπότης, κύριος.
Heſperus, ἕσπερος.
Heſterno die, τῇ χθὲς ἡμέρᾳ.
Heſternus, ἐχθεσινὸς, χθιζὸς, οῦ, ὁ.
Heu, φεῦ, οἴμοι.
Heus, ὦ.

H I.

Hiatus, τὸ χάσμα, ἡ χάσμη.
Hic, pronomen, ὅδε, ὅγε, οὗτος.
Hic, adv. ἐνταῦθα, ἐνθάδε.
Hiccine, μῶν οὗτος· μῶν οὐχ ὅδε.
Hilareſco, ἱλαρύνομαι, φαιδρύνομαι.
Hilari animo eſſe, φαιδρὸν ἢ περιχαρῆ εἶναι.
Hilaris, φαιδρὸς, ἱλαρὸς, περιχαρής.
Hilariter vivo, εὐθυμέω, εὐθύμως διαβιόω, ἡδέως ζῆν.
Hilaritas, ἱλαρότης.
Hilla, ὁ ἀλλᾶς, ᾶντος.
Hinc, ἔνθεν, ἐνθένδε, ἐντεῦθεν.
Hinc, & illinc, ἔνθεν καὶ ἔνθεν.
Hinc atque hinc, ἐκ μέσου τὰ ἑκατέρωθεν.
Hinnio, χρεμετίζω.
Hinnitus, χρεμετισμὸς, ὁ.
Hinnulus, νεβρὸς, ὁ.
Hio, χαίνω, & ἀναχάσκω.
Hippodromus, ἱππόδρομος.
Hippomanes, τὸ ἱππομανές.
Hircinus, τράγειος, τραγικός.
Hircorum fœtor, κινάβρα, γράσος, ὁ.
Hircum olere, τραγίζω, κιναβράω.
Hircus, τράγος, ὁ.
Hirquus, κανθὸς, ου, ὁ.
Hirſuta, τὸ δασὺ, τραχὺ· δασύνας.
Hirſutus, λάσιος, δασύς.
Hirtus, δασὺς, λάσιος.
Hirudo, βδέλλα.
Hirundo, χελιδὼν, ἡ.
Hiſco, χαίνω.
Hiſpidus, δασὺς, λάσιος.
Hiſtoria, ἱστορία.
Hiſtoriam ſcribo, ἱστορέω, λογογραφέω.
Hiſtoricus, ἱστοριογράφος, λογογράφος, συγγραφεύς.
Hiſtriones, ὑποκριταὶ, μῖμοι.
Hiulco, χίζω, διαχίζω.
Hiulcus, κεχηνὼς, διακεχισμένος.

H O.

Hoc, τοῦτο.
Hoc loco, ἐνταυθοῖ.
Hoc modo, τοῦτον τρόπον, ἐκείνως.
Hoc tempore, ἐν τῷ παρόντι· εἰς τὸ παρόν.
Hodie, σήμερον, vel τήμερον.
in Hodiernum uſque diem, μέχρι τῆς τήμερον ἡμέρας.
Homicida, ἀνδροφόνος, ἀνδροκτόνος.
Homicidium, ἀνδροφονία.
Hominum frequentia, πολυανθρωπία, ἀνθρωπλήθεια.
Homo, ἄνθρωπος, ὁ καὶ ἡ. βροτός.
Homo nihili, ἄνθρωπος ἄχρηστος.
Homunculus, homuncio, ἀνθρωπίσκος, ἀνθρώπιον.
Honeſtas, καλοκαγαθία, κάλλος, κοσμιότης.
Honeſte, καλῶς, εὐσχημόνως, σεμνῶς.
Honeſtiſſimus, ἐπιφανέστατος.
Honeſto, τιμάω τινὰ, ἐπαγλαΐζω.
Honeſto loco naſci, γίγνεσθαι καλῶς.
Honeſtum, τὸ καλόν.
Honeſtus, καλὸς, εὐσχήμων, σεμνὸς, ἔντιμος.
Honor, vel Honos, τιμὴ, κλέος.
Honorabilis, ἔντιμος, ἐπίτιμος, σεβαστὸς, ἀξιότιμος,
γεραρός.
Honorandus, τιμητέος.
Honorarium, γερούσιον, τὸ γέρας.
Honorarius, ὁ τιμητικὸς, γεραρός.
Honoratus, ἔντιμος, ἔνδοξος.
Honoratus valde, γεραρός.
Honore afficio, τιμάω τινὰ μεγίσταις τιμαῖς, ſummis ho-
noribus: ἄγω ἐν τιμῇ τινα, σέβω, τιμὰς γεραίρω,
πρεσβεύω.
Honore privo, ἀτιμόω.
Honorem exhibeo, ἀπονέμειν τινὶ τιμὴν, τιμάω.
Honorificus, τίμιος, ἔντιμος, ἔνδοξος.
Honoris expers, ἄτιμος, ἐκτὸς τιμῆς.
Hora, ὥρα, ἡ.
quota eſt Hora? ὁποσταῖον ἐστὶ τὸ στοιχεῖον;
Hordeaceus, κρίθινος.
Hordeum, κριθὴ, ἡ.
Hornus, αὐτετής.
Horologium, ὡρολόγιον.
Horrendus, φρικτὸς, φοβερός.
Horreo, φρίττω, ὀρρωδέω.
Horreſco, ἐπιφρίττω.
Horreum, ἀποθήκη, σιτοφυλακεῖον.
Horribilis, φοβερὸς, φρικτὸς, φρικώδης.
Horridus, δασὺς, λάσιος. pro duro, aſpero, φρικ-
τὸς, φρικώδης.
Horror, φρίκη.
Horſum, δεῦρο, ἔνθα.
Hortamen, & Hortamentum, παράγγελμα, νουθέτη-
μα, κέλευσμα.
Hortatio, προτροπή, νουθέτησις, παράκλησις.
Hortator, κελευστής.
Hortenſis, κηπαῖος.
Hortor, παρακαλέω τινὰ ἐπί τι, προτρέπω, παραινέω
σοι τοῦτο, ἐπεγείρω πρὸς ἀρετὴν, ad virtutem, νου-
θετέω.

Hor-

Hortulanus, κηπουρὸς, κηπωρός.
Hortulus, κηπίον, κηπίδιον.
Hortum excolo, κηπεύω.
Hortus, κῆπος.
Hoſpes, ξένος, ξενοδόχος.
Hoſpita, ξένη, ξενοδόχος.
Hoſpitalis, φιλόξενος.
Hoſpitalitas, φιλοξενία, ξενία.
Hoſpitaliter, ξενίως, φιλοξένως.
Hoſpitio excipio, πάνυ λαμπρῶς ξενίζω τινὰ, ξενόω, ξενοδοχέω.
Hoſpitium, ξένων καταλυμα, ξενοδοχεῖον, πανδοχεῖον.
Hoſpitor, ξενοδοχέω, ξενίζω τινὰ.
Hoſtia, θυσία, θῦμα.
Hoſtiam immolare, θῦσαι θυσίαν.
Hoſtilis, πολέμιος, ἐχθρὸς, πολεμικὸς, δυσμενής.
Hoſtilitas, δυσμένεια, ἀπέχθεια.
Hoſtiliter, πολεμικῶς, πολεμίως.
Hoſtimentum, ἀμοιβὴ, ἀνταμοιβή.
Hoſtis, ἐχθρός, πολέμιος, ἐναντίος.

H U.

Huc, adverb. δεῦρο, ἐνθάδε, ἐνταῦθα.
Huc ades, δεῦρο ἴθι.
Huc, & illuc, δεῦρο, κἀκεῖσε.
Huc uſque, μέχρι τῶδε, μέχρι τούτου.
Hui, βαβαὶ, ὤ, φεῦ.
Hujuſmodi, τοιοῦτος.
Humanitas, ἀνθρωπότης, φιλανθρωπία, ἐπιείκεια.
Humaniter, ἀνθρωπίνως, φιλανθρώπως, ἀνθρωπικῶς.
Humanitus, more humano, ἀνθρωπικῶς.
Humanum ſe præbere, φιλανθρώπως ἔχειν πρός τινα.
Humanus, φιλάνθρωπος, ὁ καὶ ἡ, ἀνθρώπινος, ἐπιεικής.
Humatio, ταφὴ, ἐνταφιασμὸς, ἐντάφιον.
Humecto, ὑγραίνω, βρέχω, ἰκμάζω.
Humeris geſtare, βαστάζειν τι, φέρειν τι, αἴρεσθαί τι.
Humerus, ὦμος.
Humi, ἐπὶ γῆς, κατὰ γῆς, χαμαί.
Humiditas, ὑγρασία, ἰκμασία, νοτία.
Humidus, ὑγρὸς, διυγρος, ὁ, νότιος.
Humiliatio, ταπείνωσις.
Humilio, ταπεινόω.
Humilis, ταπεινὸς, ἄδοξος.
Humilitas, ταπεινότης, ταπεινοφροσύνη.
Humiliter, ταπεινῶς.
Humiliter ſentire, ταπεινοφρονεῖν.
Humo, θάπτω ἀποθανόντας, νεκροὺς ἐνταφιάζω.
Humor, oris, νοτίς, ὑγρότης, ἰκμάς.
Humus, ἡ γῆ, χθών.

H Y.

Hyacinthus, ὑάκινθος.
Hyæna, ὕαινα.
Hyberna, τὰ χειμάδια χωρία.
in Hyberna proficiſci, ἐς χειμαδίην φοιτᾷν; Herod. ſub. χώραν, vel γῆν.
Hybernaculum, τὸ χειμάδιον χωρίον, ὁ χειμάδιος τόπος.
Hyberno, διαχειμάζω, χειμάζω.
Hyberno tempore, χειμερινῆς ὥρας.
Hybernus, χειμερινὸς, χειμέριος.
Hydropicus, ὑδρωπικός.
Hydrops, ὕδρωψ, ωπος.
Hyematio, παραχειμασία, χειμασία.
Hyemo, χειμάζω, χειμερίζω.
Hyems, χειμὼν, χεῖμα.
Hymen, ὑμήν.
Hymnus, ὕμνος.
Hyperbole, ὑπερβολή.
Hypocrita, ὑποκριτής.
Hypodidaſcalus, ὑποδιδάσκαλος.
Hyſtrix, ὕστριξ, ιχος, ἡ.

J A.

JAceo, κεῖμαι, κατάκειμαι ἐν γῇ, in ſolo, ἀναπίπτω, κατακλίνομαι.
Jacere fundamentum, τὴν ἀρχὴν ὑποθεῖναι, vel βάλλεσθαι, καταβάλλεσθαι θεμέλιον, θεμελιοῦν.
Jacere probra, κακοῖς βάλλειν τινά.
Jacio, is, βάλλω τινὰ λίθοις, lapidibus: ῥίπτω.
Jactabundus, ἀλαζὼν, ὁ.
Jactantia, μεγαλαυχία, ἀλαζονεία.
Jactatio, idem.
Jactator, ἀλαζονικός.
Jactito, θρυλλέω, ἐπικομπάζω.
Jacto, frequenter jacio, ἀναρριπτέω, ῥιπτάζω τι, pro ſeſe efferre, μεγαλαυχέω, μεγαλοφρονέω ἐπί τινι.
Jactura, ζημία, βλάβη.
Jacturam facere, ζημιοῦσθαι τὴν ψυχὴν, animæ.
Jactus, βολὴ, ἀποβολή.
Jaculandi peritia, εὐστοχία, εὐημοσία, εὐτοξία.
Jaculandi peritus, εὔστοχος, εὐδοκίμητος.
Jaculatio, ἀκόντισμα.
Jaculator, ἀκοντιστὴς, τοξότης, ου, ὁ.
Jaculor, ἀκοντίζω, βάλλω λίθον, vel τινα λίθῳ.
Jaculum, ἀκόντιον, δόρυ, ατος, τό.
Jam, ἤδη, νῦν.
Jamdiu, πάλαι, ἐκ πολλοῦ χρόνου.
Jamdudum, πολὺν ἤδη χρόνον.
Jam jam, παραυτίκα.
Jam inde a pueris, εὐθὺς ἐκ παίδων.
Jam nunc, hoc tempore, ἤδη νῦν, ἐν τῷ νῦν.
Jam olim, ἐκ πάλαι, & ἐκ παλαιοῦ.
Jampridem, πάλαι.
Janitor, θυρωρὸς, ὁ καὶ ἡ, πυλωρὸς, ὁ καὶ ἡ.
Janua, θύρα, πύλη, εἴσοδος.
Januam cædere, θυροκοπῆσαι.
Januarius, ἰανουάριος, γαμηλιών.

I B.

Ibi, adverb. αὐτόθι, ἐκεῖ, αὐτοῦ, ἐνταῦθα.
Ibidem, αὐτόθι, αὐτοῦ, τῇδε αὐτοῦ.

I C.

Icere fœdus, ποιεῖσθαι συνθήκας πρός τινα, cum aliquo, σπονδοποιεῖσθαι.
Ico, ici, πλήττω, τύπτω, παίω.
Ictericus, ἰκτερικός.
Icterus, ἴκτερος, ὁ.
Ictus, us, πληγὴ, πλῆγμα.

I D.

Id, τοῦτο.
Idcirco, διὸ, διόπερ, δι' αὐτό.
Id quod res eſt, τὸ ὄν.
Idea, ἡ ἰδέα, ας.
Idem, maſc. ὁ αὐτὸς, αὐτὸς, οὗτος.
Identidem, ἑκάστοτε, ἀδιαλείπτως, αὖθις καὶ αὖθις.
Ideo, διὸ, διότι, διὰ τοῦτο.
Ideo quod, διὰ τοῦτο, διότι, τούτου ἕνεκα.
Idiota, ἰδιώτης.
Idololatria, εἰδωλολατρεία.
Idolum, εἴδωλον.
Idonee, ἐπιτηδείως, ἱκανῶς.
Idoneus, ἐπιτήδειος, ὁ καὶ ἡ, εἰς τοῦτο. χρήσιμος ἐπί τι, ἱκανὸς, ἐπαρκής.
non Idoneus, ἄχρηστος, ἀχρεῖος.

J E.

Jecur, jecoris, ἧπαρ, ατος, τό.
Jejune, ἀπαστὶ, ἐνδεῶς.
Jejunus dies, νήστιμος ἡμέρα.
Jejunium, νηστεία, ἀπαστία, ἀσιτία.
Jejuno, νηστεύω, ἀσιτέω.
Jentaculum, ἀκράτισμα, τὸ ἔμβρωμα, τὸ πρωϊνὸν ἄριστον.
Jento, ἀκρατίζομαι, ἀκρατίζω.
Jeſus, Ἰησοῦς.

I G.

Igitur, ἄραγε, δὴ, γοῦν, τοιγαροῦν.
Ignarus, ἀγνὼς, ὁ καὶ ἡ, ἀνεπιστήμων.
Ignarus Philoſophiæ, ἀφιλόσοφος.
Ignave, ῥαθύμως.
Ignavia, ῥαθυμία, ἀργία.
Ignavus, ῥάθυμος, ἀργὸς, ὁ, ὀκνηρὸς, ἀπράγμων.
Ignavus ſum, ἀργέω, ῥαθυμέω.
Igneus, πυρινὸς, ἔμπυρος.
Igniarium, πυρεῖον, ἔναυσμα, ἐμπύρευμα.
Ignis, τὸ πῦρ, ἥφαιστος, ου, ὁ.
Ignis ſacer, ἐρυσίπελας, τὸ πῦρ ἄγριον.
Ignitus, πυρόεις, πυρώδης, διάπυρος.
Ignobilis, δυσγενὴς, ὁ καὶ ἡ, ἀκλεὴς, ἀγενὴς, ἀγνωστος, ἄδοξος, ἄσημος.
Ignobilitas, δυσγένεια, ἀγένεια, ἀδοξία.
Ignominia, αἰσχύνη, ὄνειδος, τὸ ἀδοξία, ἀτιμία.
Ignominia afficere, καταισχύνειν, ἀτιμάσαι.
Ignominioſum ducere, ἐν αἰσχύνῃ, ἐν αἰσχρῷ τίθεσθαι.
Ignominioſus, ἄτιμος, ἄδοξος.
Ignorandum eſt, ἀγνοητέον.
per Ignorantiam aliquid facere, δι' ἀπειρίαν τι πράττειν.
Ignoratio, vel ignorantia, ἄγνοια, ἀγνόημα, ἀγνωσία.
Ignoro, ἀγνοέω, ἐπιλανθάνομαι, οὐκ οἶδα.
Ignoſcibilis, venia dignus, συγγνωστός.
Ignoſco, συγγινώσκω τινὶ τὴν ἁμαρτίαν, συγγνώμην δίδωμι.
Ignotum erat, ἄδηλον ἦ.
Ignotus, ἀγνὼς, ἐμοὶ ἄδηλος, ἄγνωστος.

I L.

Ilex, ilicis, πρῖνος.
Ilia, λαπάρα, κενεών, κοῖλον.
Ilicet, ſtatim, εὐθὺ δή, ἴθι· παραυτίκα.
Ilico, εὐθὺς, εὐθέως, παραυτίκα, αὐτόθεν.
Illabor, εἰσπίπτω εἰς, καταῤῥέω εἰς τὴν γῆν, κατολισθαίνω.
Illaboratus, ἀνεπίεργαστος, ἀκατασκεύαστος.
Illac, ἐκεῖ, ἐκεῖσε, ἐκεῖθεν.
Illacrymo, καταδακρύω, κατολοφύρομαι.
Illæſus, ἀπαθὴς, ἀβλαβὴς, ἀλώβητος, ἀπήμων.
Illaqueo, παγιδεύω, ἐμπεριβάλλω.
Illaudatus, ἀνεγκωμίαστος.
Ille, a, ud, ἐκεῖνος, αὐτός.
Illecebræ, θέλγητρα, ἐπαγωγαί, δέλεαρ, ατος.
Illecebroſus, ἐπαγωγὸς, θελκτήριος.
Illectus, δελεασθείς.
Illegitimus, ἀνέγγυος, ὁ καὶ ἡ. ἔκνομος, νόθος, ου, ὁ, ἔκθεσμος.
Illibatus, purus, ἄψαυστος, ὁ καὶ ἡ. ἄφθορος, ἄθικτος, ἀμίαντος.
Illiberalis, ἀνελεύθερος, δουλοπρεπής.
Illiberalitas, ἀνελευθερία, ἀγροικία.
Illiberaliter, ἀνελευθέρως, δουλοπρεπῶς.
Illic, ἐκεῖ, & αὐτόθι, αὐτοῦ.
Illicio, ἐπάγω, θηράω τινὰ, ἐφελκύω, δελεάζω.
Illicite, ἀθέσμως, ἀθεμίτως.
Illicitus, ἄθεσμος, ὁ καὶ ἡ, ἀθέμιτος, ὁ καὶ ἡ, παράνομος, ἀπρεπής.
Illico, αὐτόθι, παραυτίκα, εὐθύς.
Illido, προσβάλλω, ἐπάγω, προσαράσσω.
Illigatus, προσδεθείς.
Illigo, προσδέω, συνάπτω.
Illinc, ἐκεῖθεν, αὐτόθεν, ἐντεῦθεν.
Illino, ἐπιχρίω, ἐναλείφω.
Illiſus, προσβληθείς.
Illiteratus, ἀπαίδευτος, ἀγράμματος, ἀμαθής, ὁ.
Illitus, ἐπικεχρισμένος, ἐπιχρισθείς.
Illotis manibus, ἀνίπτοις χερσίν.
Illotus, ἄνιπτος, ὁ καὶ ἡ.
Illoc, ἐκεῖ, ἔνθα.
Illuceo, ἐμφαίνομαι, ἐπιλάμπω.
Illuceſcente die, ὑπολαμπούσης ἡμέρας.
Illudo, ἐμπαίζω, ἐξυβρίζω, ἐπισκώπτω, κατειρωνεύομαι.
Illuminatio, ἐπίλαμψις.
Illumino, λαμπρύνω, διαφωτίζω, καταλάμπω, αὐγάζω.
Illunis nox, νὺξ ἀσέληνος.
Illuſio, ἐμπαιγμός.
Illuſor, ἐμπαίκτης, εἴρων.
Illuſtratio, καλλώπισμα, τό, αὔγασμα, τό.
Illuſtris, φωτεινὸς, [illegible]ρός. pro nobili, ἐπιφανὴς, εὐδόκιμος.
Illuſtriſſimus, διασημότατος, κύδιστος, ἐνδοξότατος.
Illuſtro, καταλάμπω, καταυγάζω. pro declarare, δηλῶ, φανερῶ.
Illuſus, ἐμπαιχθείς.
Illuvies, ἀλουσία, ἡ.

I M.

Imaginatio, φαντασία.
Imaginor, φαντάζομαι, εἰκάζω.
Imago, εἰκὼν, όνος, ἡ· ἄγαλμα, τό. τὸ εἶδος.
Imaguncula, εἰκόνιον, ἀγαλμάτιον.
Imbecillis, ἀσθενὴς, ἄῤῥωστος, ἀδύνατος, ἀβληχρός.
Imbecillis ſum, ἀῤῥωστέω, ἀσθενέω.
Imbecillitas, ἀδυναμία, ἀῤῥωστία.
Imbellis, ἀπόλεμος, ἄμαχος, ἄνανδρος, δειλός.
Imber, ὄμβρος, ὁ.
Imberbis, ἀγένειος, ἀπώγων.
Imbibo, ἐμπίνω, εἰσδέχομαι, λαμβάνω.
Imbrex, icis, σωλὴν, γεῖσον.
Imbricatim, γεισοειδῶς.
Imbuo, ἐμβρέχω, ἐμβάπτω· pro erudio, παιδεύω.
Imbutus ſacris literis ab infantia, ἐκ βρέφους τὰ ἱερὰ γράμματα πεπαιδευμένος.
Imitabilis, μιμητός.
Imitatio, μίμησις, μίμημα, ζήλωμα.
Imitator, μιμητής, ζηλωτής.
Imitor, μιμέομαί τινα.
Immaculatus, ἄμωμος, ἄσπιλος, ὁ καὶ ἡ, ἀμίαντος.
Immadeo, ἐμβρέχομαι.
Immanis, crudelis, θηριώδης, ἄγριος, ἀπηνὴς, πελώριος.
Immanitas, ἀγριότης, ἀπήνεια, ὠμότης.
Immanſuetus, ἀτιθάσευτος, ἀτίθασος, ὁ καὶ ἡ. ἀνήμερος.
Immarceſcibilis, ἀμάραντος.
Immatura morte præreptus, πρὸ ὥρας ἀναρπασθείς.
Immaturitas, ἀωρία.
Immaturus, ἄωρος, ὁ καὶ ἡ. πρόωρος.
Immediate, ἀμέσως.
Immedicabilis, ἀνίατος, ἀθεράπευτος.
Immemor, ἀμνήμων, ὁ καὶ ἡ, ἐπιλαθόμενος.
Immemor ſum, ἀμνημονέω.
Immenſitas, ἀμετρία.
Immenſus, ἄμετρος, ἀμέτρητος.
Immergo, ἐμβαπτίζω, ἐμβάπτω, καταδύω, ἐγκατακλύω.
Immerito, ἀναξίως, παρὰ τὴν ἀξίαν.
Immeritus, ἀνάξιος, ὁ μηδὲν ὀφλήσας.
Immerſio, βαπτισμός, ἔμβαμμα.
Imminens bellum, ὁ ἐπιὼν, ὁ προσιὼν, ὁ ἐπιστὰς πόλεμος.
Immineo, ἐπίκειμαι, ἐνέχω, ὑπερεξανίσταμαι.
Imminet periculum, ἐπίκειται κίνδυνος, θάνατος, mors.
Imminuo, ἐλαττόω, σμικρύνω, μειόω, ἐλάττονα ποιῶ.
Imminutio, ἐλάττωσις, μείωσις.
Immiſceo, ἐμμίγνυμι.
Immiſericorditer, ἀνελεημόνως, ἀνοικτεί.
Immiſericors, ἀνελεήμων, ὁ καὶ ἡ. ἄνοικτος, δύσοικτος.
Immiſſio, ἐνεσία, ἔφεσις.
Immitis, ἀμείλικτος, ἀπηνής, ἀμείλιχος.
Immitto, ἐμβάλλω, ἐπιβάλλω τινὶ τὰς χεῖρας, manus alicui.
Immobilis, ἀκίνητος, ἀμετακίνητος.
Immoderatio, ἀμετρία, ἀταξία.
Immoderatus, ἄμετρος, ὁ καὶ ἡ. ἀσύμμετρος, ἄτακτος.
Immodeſte, ἀτάκτως, ἀκρατῶς, ἀκόσμως.
Immodeſtia, ἀμετρία, ἀφροσύνη, ἀκοσμία.
Immodeſtus, ἄμετρος, ἀκόλαστος, ἄκοσμος, ἄτακτος, ἄφρων.
Immodice, ὑπερμέτρως, ἀμέτρως.
Immodicus, ὑπέρμετρος, ἄκρατος.
Immolare homines, ἀνθρωποθυτεῖν.
Immolatio, ἡ θυσία, τὸ θῦμα.
Immolo, θύω, ἐπιθύω, ἐπισφάττω.
Immorigerus, δυσπειθής, ὁ καὶ ἡ.
Immorior, ἐναποθνήσκω, ἐπιθνήσκω.
Immoror, ἐνδιατρίβω τινὶ, vel κατά τι, vel περί τι, ἐμμένω. ἐγχρονίζω τινί.
Immortalem facio, ἀθανατίζω.
Immortalis, ἀθάνατος, αἰώνιος, ὁ καὶ ἡ. ἀκήρατος, ὁ καὶ ἡ. ἄφθαρτος.
Immortalitas, ἀθανασία, ἀφθαρσία.
Immotus, ἀκίνητος, ἄσειστος, ὁ καὶ ἡ.
Immundities, μίασμα, ἀκαθαρσία.
Immundus, ἀκάθαρτος, μιαρός.
Immunis, ἀτελὴς, ἀνεισφόρος, ἀσύμβολος, ἀφορολόγητος.
Immunitas, ἀτέλεια, ἀνεισφορία.
Immunitus, ἀτείχιστος, ὁ καὶ ἡ. ἀφύλακτος, ἄφρακτος.
Immurmuro, ἐπιμορμύρω, ὑποψιθυρίζω.
Immutabilis, ἀμετάβλητος, ἀμετάθετος.
Immutatio, ἐναλλαγὴ, ἐνάλλαξις, ἀλλοίωσις.
Immuto, μεταβάλλω τι, μεταμείβω τι.
Imo, μᾶλλον δὲ, ἀλλά τι, καὶ μὴν.
Impar, ἄνισος, ἀνάρτιος.
Imparatus, ἀπαράσκευος, ἀπαρασκεύαστος.
Impariter, ἀναρτίως, ἀνίσως.
Impatiens, ἀπαθὴς, ὁ καὶ ἡ.
Impatienter, ἀμβλυντί, ἀπαθῶς.
Impatientia, ἀτλησία, ἀπάθεια.
Impavide, ἀφόβως.
Impavidus, ἀδεὴς, ἄφοβος, ἄτρομος.
Impedimenta in bello, αἱ σκευαγωγίαι πολεμικαὶ, σκεύη πολεμικὰ, τὰ σκευοφόρα.
Impedimento eſſe alicui, ἐμποδὼν εἶναί τινι.
Impedimentum, κώλυσις, ἐμπόδιον.
Impedio, ἐμποδίζω τινί· κωλύειν τινὰ τῶν καλῶν, a virtutis.
Impeditus, ἐμποδισθείς.
Impello, ἐπάγω τινὰ, ἐπάγω, διωθέομαι, accuſ. προσεμβάλλω τι, ὠθέω, ἐλαύνω.
Impendeo, ἐπίκειμαι, ἐπικρέμαμαι, ἐπαιωρέομαι.
Impendo, inſumo, προσαναλίσκω τι, δαπανάω τὴν οὐσίαν, bona mea conſumo.
Impenetrabilis, ἀδιάβατος, ἀδιεξίτητος.
Impenſa, æ, δαπάνη, ἀνάλωμα.
Impenſe, σφόδρα, ἄγαν.
Imperata facere, τὰ κελευόμενα ποιεῖν.
Imperator, αὐτοκράτωρ, στρατηγὸς, ἡγεμών.
Imperatorius, αὐτοκρατορικὸς, βασιλικός.
Imperatrix, ἡ αὐτοκράτωρ.
Imperatum, πρόσταγμα, κελευόμενον.
Imperceptus, ὁ καὶ ἡ ἀκατάληπτος.
Imperfectus, ἀτελὴς, ὁ, ἡ. ἀτέλεστος.
cum Imperio eſſe, ἡγεμονεύω.

Imperioſe, ἐπιτακτικῶς.
Imperioſus, δυναςευτικός.
Imperitia, ἀπειρία, ἀδαημοσύνη, ἀμαθία.
Imperitus, ἀδαήμων, ἄπειρος, ἀγνοῶν, ἀπαίδευτος, ἀμαθής.
Imperium, ἐπίταγμα, κέλευσμα, τό. ἀρχὴ, ἡγεμονία.
Imperium maris ſuſcipere, ἀρχὴν τῆς θαλάσσης λαβεῖν.
Imperium tenere, ἀρχὴν κατέχειν, ἀρχὴν ἔχειν.
Impero, ἄρχω, βασιλεύω, κρατέω, κυριεύω, δεσπόζω, cum gen.
Imperterritus, ἄφοβος, ἀνέκπληκτος, ἀτάρβητος.
Impertio, or, μεταδιδόναι τῶν κοινῶν, κοινωνέω σοι τόδε, hoc tibi.
Imperturbatus, ἀτάρακτος, ἀτάραχος.
Impervius, ἀδιάβατος, ἀδιέξοδος.
Impetigo, λειχὴν.
Impeto, προσβάλλω, εἰσβάλλω.
Impetrabilis, συγχωρητός.
Impetratio, κατόρθωσις, ἐπίταξις.
Impetro, τυγχάνω, cum gen. λαμβάνομαι, cum gen.
Impetu primo, ἐξ ἐφόδου.
Impetum facio, ἐμβάλλω, vel εἰσβάλλω εἰς χώραν, in regionem.
Impetuoſe, μεθ' ὁρμῆς, φορᾶδην.
Impetuoſus, ὁρμητικός.
Impetus, ἐπιβολὴ, ἐπιφορά, ἐπιδρομὴ, ὁρμὴ, ῥοῖζος.
Impexus, ἀκτένιςος.
Impie ago, ἀσεβέω.
Impietas, ἀσέβεια, ἀθεότης.
Impiger, ἄοκνος, κ. ῥᾴθυμος, ὀξηρός.
Impigre, ἀόκνως.
Impingo, offendo, ἐπάγω, προσκόπτω πρὸς λίθον πόδα, προσβάλλω.
Impius, ἀσεβὴς, ἀνόσιος, ἄθεος.
Implacabilis, ἀπαραίτητος, ὁ καὶ ἡ. ἀμείλικτος.
Implacidus, δυσάρεςος.
Impleo, πληρόω, γεμίζω ναῦς σίτου, naves cibo, ἐμπλήθω τινὰ χαύνης ἐλπίδος, inani ſpe.
Implexus, ἐμπεπλεγμένος.
Implexus, us, ἐμπλοκή.
Implicatio, idem.
Implicatus, & implicitus, ἐμπλεχθείς.
Implicite, ἐμπεπλεγμένως, ἀσαφῶς.
Implico, ἐμπλέκω, περιβάλλω.
Imploratio, ἐπίκλησις, ἀνάκλησις.
Imploro, ἀνακαλέω τινὰ, aliquem: δέομαι ἐπικουρίας, auxilium: εἰς βοήθειαν καλῶ, ἐπικαλεῖσθαί τινα.
Implumis, ἄπτερος, ἄπτιλος.
Impolite, ἀκόμψως, ἀκόσμως.
Impolitus, ἄκομψος, ἀκατέργαςος.
Impollutus, ἀμίαντος, ἀμόλυντος.
Impono, τίθεμαι, ἐπιτίθημι, ἀναβιβάζω ἐφ' ἅρμα, in currum: pro injungo, ἐπιβάλλω φόρον, τέλος, vectigal, ἐπιτάττω. quandoque decipio, ἐξαπατάω.
Importatus, εἰσκομισθείς.
Importo, εἰσκομίζω, εἰσφέρω τινὶ ἀτυχίαν, infortunium.
Importune, ἀκαίρως, φορτικῶς.
Importunitas, ἀκαιρία.
Importunus, ἄκαιρος, ἄτοπος.
Impos, ἀκρατὴς, ἀδύνατος.
Impos animi, θυμοῦ ἀκρατής.
Impoſitio, ἐπίθεμα.
Impoſſibilis, ἀδύνατος, ἀμήχανος.
Impoſtor, φέναξ, ἀπατεών, ἀπατηλός, πλάνος.
Impoſtura, ἐξαπάτη, φενακισμός.
Impotens, ἀκρατὴς ὁ μὴ δυνάμενος, ἀδύνατος.
Impotens iræ, ὀργῆς ἀκρατής.
Impotenter, ἀδυνατεῖ, ἀκρατῶς.
Impotentia, ἀδυναμία, ἀκράτεια.
dictorum Impotentia: ἡ πρὸς τὸ λαλεῖν ἀκρασία.
Impræſentiarum, ἐν τῷ παρόντι καιρῷ. ἐν τῷ παρόντι.
Impranſus, ἀνάριςος.
Imprecatio, ἀρά, κατάρα, ἐπάρα.
Imprecor, καταρᾶσθαί τινι, ἀρὰς ποιεῖσθαι κατά τινος.
Impreſſio, προσβολὴ, ἐμβολή.
Impreſſionem in hoſtes facere, ἐφορμᾶν πρὸς τοὺς πολεμίους.
Imprimere ſigillum, τύπον ἐνσημαίνεσθαι.
Imprimo, ἐντυπόω, ἐγχαράττω, ἐπισφραγίζω.
Improbabilis, ἀδοκίμαςος, ἀπίθανος.
Improbatio, ἀδοκιμασία.
Improbe, ἀναιδῶς, πονηρῶς.
Improbitas, φαυλότης, ἀσέλγεια, πονηρία, κακία.
Improbo, ἀδοκιμάζω, ἐκφαυλίζω.
Improbus, πονηρός, φαῦλος, ἀδόκιμος, μιαρός.
Improprie, οὐ κυρίως.

Improprie loqui, ἀκυρολογεῖν.
Improſpere, ἀτυχῶς, δυςυχῶς.
Improvide, ἀπρονοήτως, ἀβούλως.
Improvidus, ἀπρονόητος, ἀπερίσκεπτος.
Improviſo, ἐκ τοῦ ἀφανοῦς, ἀπροσδοκήτως, ἀφροντίςως.
Improviſus, ἀπρονόητος, αἰφνίδιος.
Imprudens, ἄφρων, ἀνόητος, ἀσύνετος.
Imprudenter, δι' ἄγνοιαν.
Imprudentia, ἄγνοια, ἀσυνεσία, ἀφροσύνη, ἀβουλία, ἀνοησία.
Impubes, ἄνηβος.
Impudens, ἀναίσχυντος, ἀναιδὴς, ὁ καὶ ἡ.
Impudens ſum, ἀναισχυντέω.
Impudenter, ἀναιδῶς, ἀναισχύντως.
Impudentia, ἀναισχυντία, ἀναίδεια.
Impudicitia, ἀσέλγεια, ἀκολασία.
Impudicus, ἀσελγὴς, ἄναγνος, λάγνης, μοιχός.
Impugnatio, προσβολή.
Impugno, προσβάλλω, καταπολεμέω.
Impulſio, impulſus, ἔλασις, ὠθισμός.
Impulſor, ὤςης, παροξυντής.
Impune, ἀτιμωρητὶ, ἀζημίως.
Impune aliquid facere, ἀδεῶς πράττειν τι.
non Impune feres, οἰμώξῃ.
Impunitas, ἀτιμωρησία, ἄδεια.
Impunitus, ἀτιμώρητος, ἀζήμιος.
Impure, ἀνάγνως, ἀκαθάρτως.
Impuritas, μίασμα, ἀκαθαρσία.
Impurus, ἄναγνος, ἀκραφὴς, ἀκάθαρτος.
Imputo tibi culpam, ἀνατίθημί σοι τὴν αἰτίαν, vel, σοὶ ἐπάγω τὴν αἰτίαν, προστίθημι.
Imus, ὁ κατώτατος, ὕςατος.

I N.

In, ἐν, ἐπὶ, ἐς, vel εἰς.
In animo habere, ἐν νῷ ἔχειν, ἐς νοῦν βάλλομαι.
In cauſa ſum, αἴτιος τούτου εἰμί.
In hunc modum, κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον. ὧς.
In poſterum, εἰς τὸ ἔπειτα, τὸ λοιπόν.
Inacceſſus, ἀπρόσιτος, ἀνεπίβατος, ἄβατος, ὁ καὶ ἡ.
Inædifico, ἐνοικοδομέω, ἐποικοδομέω, παροικοδομέω.
Inæqualitas, ἀνισότης, ἀνωμαλία.
Inæqualis, ἄνισος, ἀνώμαλος.
Inæſtimabilis, ἀτίμητος.
Inanimatus, ἄψυχος.
Inanio, κενόω.
Inanis, κενός, μάταιος, φροῦδος.
Inanis gloria, κενοδοξία.
Inanitas, κενότης, τὸ κενόν.
Inaniter, κενῶς, ματαίως.
Inaniter loquor, κενολογέω.
Inartificialis, ἄτεχνος.
Inartificialiter, ἀτέχνως.
Inaſſuetus, ἀήθης.
Inauditus, ἀνήκουςος, ἄπυςος.
Inauguratus, ἀνιερωθεὶς, ἀνιερωθείς.
Inauratus, ἔγχρυσος, ἐπίχρυσος.
Inauris, ἐνώτιον, ἐλλόβιον.
Inauro, ἐπιχρυσόω, διαχρυσόω.
Inauſpicato, οὐκ εἰς καλὸν, ἀπαισίως.
Inauſpicatus, δυσοιώνιςος.
Incaleſco, διαθερμαίνομαι, βράττομαι.
Incandeſco, ἐκπυρόομαι, ἐνθερμαίνομαι.
Incantamentum, γοητεία, ἐπῳδὴ, μαγεία.
Incantator, ἐπῳδὸς, γόης, φαρμακός.
Incanto, ἐπᾴδω, γοητεύω, μαγεύω.
Incarnatio, σάρκωσις, ἐνανθρώπησις.
Incaſſum, fruſtra, φροῦδα, μάτην.
Incaſtigatus, ἀδιόρθωτος.
Incaute, ἀπρονοήτως, ἀφυλάκτως.
Incautus, ἀφύλακτος, ἀδόκητος, ἁπλοῦς, ἀνελλιπὴς, ἀπερίσκεπτος.
Incedo, βαδίζω, βαίνω, περιπατέω.
Incendiarius, πυρπολέων.
Incendium, ἐμπρησις, ἐμπρησμός, ἐμπύρωσις, φλογμὸς, ἔγκαυμα.
Incendo, ἐμπυρίζω, ἀνακαίω, ἐμπρήθω, αἴθω, ἀνάπτω, ἐκφλέγω.
Incenſum, θυμίαμα.
Inceptum, ἐπίβλημα, ἐγχείρημα.
Incertitudo, ἀδηλότης, ἄδηλον.
Incertum reddo, ἀδηλόω, ἄπορον, ἄδηλον ποιῶ, εἰς ἀμηχανίαν καθίςημι.
Incertus, ἄδηλος, ἀγνώριςος, ὁ ἀσαφὴς, ἀμφίβολος.
Inceſſere ſaxis, λίθοις βάλλειν.
Inceſſit mihi cupido, ἐπιθυμία μοι ἦν.
Inceſſit eum timor, αὐτῷ δέος ἐπῆλθε.
Inceſſo, βάλλω.
Inceſſus, βάδισμα, βάδισις.

Inceſtus, ἡ ἀνόσιος συνουσία, ὁ φθορὸς, μοιχεία, ἀθέμιτος γάμος.
Inceſtus, a, um, μιαρὸς, ἀνόσιος, ἀσελγὴς, αἰσχρουργός.
Inchoare, ἄρχεσθαι λόγου, ſermonem.
Incido, καταπίπτω, κόπτω, διατέμνω.
Incido, περιπίπτω συμφοραῖς, in calamitates, ἐμπίπτειν εἰς τοὺς πολεμίους, in hoſtes, ἐπιτυγχάνω τινί.
Incipio, ἄρχομαι. cum genit. κατάρχομαι.
Inciſio, διακοπὴ, τμῆσις, τομή.
Inciſus, ἐπικοπείς, ἐκτμηθείς.
Incitamentum, θέλγητρον, κίνημα.
Incitate, ὁρμητικῶς, σπουδαίως.
Incitatio, ὁρμησις, παρόρμησις.
Incitatus, παρορμηθείς, παροξυνθείς.
Incito, παρακαλέω τινὰ ἐπί τι, & πρός τι. παρορμάω τινὰ ἐπὶ τὰ ἀγαθὰ, ad honeſta facta: προτρέπω τινὰ εἴς τι, παροξύνω.
Incivilis, σκαιὸς, ὁ, ὁ ἀπαρόκαλος.
Inciviliter, ἀπειροκάλως, ἀκόσμως, οὐκ ἀστείως.
Inclamo, ἐπιβοάω, ἐπικαλέω, ἀνακαλέω.
Inclareſco, ἐπιφαίνομαι, εὐδόκιμος γίνομαι, ἐλλαμπρύνομαι.
Inclemens, ἀνεπιεικὴς, ἀπηνὴς, ἀνήμερος.
Inclementer, ἀπηνῶς, ἀνεπιεικῶς.
Inclementia, ἀπήνεια, ἀνεπιείκεια.
Inclinatio, ἔγκλισις, κλίσις, ῥοπή.
Inclino, ἐγκλίνω, ἐπιρρέπω.
Includo, κατακλείω, ἐγκλείω, cum genit.
Incluſus, ἐγκλειστὸς.
Inclytus, διάσημος, ὁ καὶ ἡ. λαμπρὸς, ἔνδοξος, κλεινὸς, περικλυτός.
Incogitans, ἀλόγιστος, ἄλογος.
Incogitantia, ἀλογιστία, ἀβελτερία.
Incognitus, ἄγνωστος, ἀγνώριστος.
Incola, ἔνοικος, οἰκήτης, ὁ, ὁ. ἐποικος.
Incolo, οἰκέω τὴν πόλιν, vel ἐν τῷ ἄστει. ἐνοικέω, ναίω.
Incolumem evadere, σώζεσθαι.
Incolumis, ἄνατος, ὁ, ἡ· ἄρτιος, ὑγιὴς, σῶος, ἀβλαβὴς, ἀπηρὴς.
Incolumitas, ὑγίεια, ἀσφάλεια, σωτηρία, ὁλοκληρία.
Incomitatus, ἀκόλουθος, ἄμοιρος.
Incommode, ἀσυμφόρως, ἀχρήστως.
Incommoditas, βλάβη, ἀχρηστία.
Incommodo, βλάπτω τινά, ζημιόω.
Incommodum, βλάβη, δυσχέρεια.
Incommodum accipere, βλάβην ἔχειν, ζημίαν ὀφλισκάνειν.
Incommodus, βλαβερὸς, ἀλυσιτελὴς, ἄχρηστος, ἀηδὴς, ἀπήρος, ἀνεπιτήδειος.
Incomparabilis, ἀσύγκριτος, ἀσύμβλητος, ἀπαράβλητος.
Incompertus, ἄδηλος, ἀγνώριστος.
Incompoſite, ἀτάκτως, μὴ ἀκριβῶς.
Incompoſitus, ἀδιάτακτος, ἀσύνθετος, ἄτακτος, ἀκαλλώπιστος.
Incomprehenſus, ἀσύλληπτος.
Incomptus, ἀκόμψος, ἄκοσμος.
Inconceſſus, ἀσυγχώρητος.
Inconcinnitas, ἀρρυθμία, ἀναρμοστία.
Inconcinniter, ἀρρύθμως, ἀναρμόστως.
Inconcinnus, σκαιὸς, ἀνάρμοστος.
Inconcuſſus, ἄσειστος, ἀσαλεύτως.
Incondite, ἀσυντάκτως, ἀτάκτως, ἀνεπιθέτως.
Inconditus, σκαιὸς, ἀσύντακτος.
Incongrue, ἀκαταλλήλως.
Incongruitas, ἀκαταλληλότης.
Inconſiderantia, ἀλογιστία, ἀσυνεσία.
Inconſiderate, ἀπερισκέπτως, ἀφρόνως.
Inconſideratus, ἀπερίσκεπτος, ἀβέλτερος.
Inconſtans, ἀβέβαιος, ἄστατος, ἀσταθὴς, ἀκατάστατος.
Inconſtanter, ἀβεβαίως, ἀσταθῶς.
Inconſtantia, ἀστασία, μετάνοια.
Inconſulte, ἀβούλως, ἀπροβουλεύτως.
Inconſulto, εἰκῆ, παρὰ προαίρεσιν.
Inconſultus, ἄβουλος, ἀπροσκέπτως.
Incontinens, ἀκρατὴς, ἀκόλαστος, ὁ καὶ ἡ· μὴ ἐγκρατής.
Incontinenter, ἀκρατῶς.
Incontinentia, ἀκρασία, ἀκράτεια.
Inconveniens, ἀσύμφορος, ἀπρόσφορος, ἀσύμμετρος.
Incorporeus, ἄσωμος, ἀσώματος.
Incorruptibilis, ἀδιάφθορος.
Incorruptus, ἄφθαρτος, ὁ καὶ ἡ, ἄσηπτος, ἀφθόρως, ὁ καὶ ἡ.
Incorruptus muneribus, ἀδωροδόκητος.
Increbreſco, διαθρυλλοῦμαι, καταπυκνοῦμαι.
Incredibilem in modum, θαυμαστὸν ὅσον.
Incredibilis, ἄπιστος, ἀπίθανος, παράδοξος, παράλογος.
Incredibiliter, ἀπίστως, ἀπιθάνως.
Incredulitas, ἀπείθεια, ἀπιστία.
Incredulus, ἀπειθὴς, δύσπιστος.
Incrementum, ἐπαύξησις, ἐπίδοσις.
Incrementum capio, ἐπίδοσιν λαμβάνω, αὐξάνω.
Increpatio, ἐπιτίμησις, ἔλεγχος.
Increpo, καταβοάω, καταιτιάομαι, ἐπιτιμάω τινί τινος.
Incruentus, ἀναίμακτος, ἀναίμακτος.
Incruſtatio, κονίασις.
Incruſto, κονιάω, κονίω.
Incubare ovis, ἐπωάζειν, θάλπειν.
Incubatio, ἐγκοίμησις.
Incubatio gallinarum, τῶν ἀλεκτορίδων ἐπωασμός.
Incubo, ἐγκάθημαι ἔν τινι, ἐπίκειμαί τινι, ἐπικαθίζω, ἐγκοιμάομαι, ἐπωάζομαι.
Incubus, ἐφιάλτης.
Inculco, ἐπισπάω, pro ſæpius repetere, ταυτολογεῖν, παρεμβάλλειν τι.
Inculpabilis, ἄμεμπτος, ἀναίτιος, ἄψογος.
Inculpatus, ἀνέλεγκτος, ἀνέγκλητος, ἀναίτιος, ἄψογος, ἄμωμος.
Inculte, ἀκόσμως, ἀκαλλωπίστως.
Incultus, ἀγεώργητος, ἀνέργαστος, ἀκαλλώπιστος.
Incumbo, ἐπίκειμαί τινι· pro obnixe rei alicui operam dare, σπουδάζειν περί τι· σχολάζω περὶ τοὺς λόγους, literarum ſtudiis incumbo.
Incunabula, τὰ σπάργανα, αἱ κοιτίδες.
ab Incunabulis, ἀπ' αὐτῶν σπαργάνων.
Incurabilis, ἀνήκεστος, ἀνίατος, ἀνίατος, ἀθεράπευτος.
Incuria, ἀμέλεια, ἀφροντιστία.
Incurioſus, ἀμελής.
Incurro, ἐμβάλλω, ἐπεμβαίνω.
Incurſionem facere, εἰσβάλλειν εἰς χώραν· εἰσπηδᾷν εἰς οἰκίαν τινός· καταδρομὴν ποιεῖσθαι.
Incurſo, συχνὰ προσβάλλω, καταδρέχω.
Incurſus, ἐπιβολή, ἐμβολή, ἐπιδρομή.
Incurvatus, ἐπικυρτωθείς.
Incurvo, κυρτόω, κατακάμπτω.
Incurvus, κυρτός.
Incus, udis, ἄκμων, ονος, ὁ.
Incuſatio, αἰτίασις, μέμψις, φάσις.
Incuſo, αἰτιάομαί τινα τινος· ἐγκαλέω σοί τινα· κατηγορέω, καταμέμφομαι.
Incuſtoditus, ἀφύλακτος.
Incutere alicui metum, δέος ἐνεργάζεσθαί τινι.
Incutio, ἐμβάλλω, καταφέρω.
Indagator, θηρατὴς, ἐξεταστής.
Indagine cingo, περιτειχίζω.
Indago, inis, θήρα, & θήραμα, τειχισμός.
Indago, are, θηράομαι. pro inquirere, θηράω τὴν ἀλήθειαν, veritatem: ἐρευνάω, ἐξετάζω, ἀναζητέω.
Inde, ex eo loco, ἐκεῖθεν, ἐντεῦθεν, ἔνθεν.
hinc Inde, ἔνθεν καὶ ἔνθεν.
Indebitus, ὁ οὐκ ὀφειλόμενος.
Indecens, ἀσεμνὴς, ἀπρεπὴς, ὁ πρέπων.
Indecenter, ἀπρεπῶς, οὐ πρεπόντως, οὐ καλῶς.
Indecore, ἀπρεπῶς, ἀσχημόνως, ἀκόσμως.
Indecorum, οὐκ εὔσχημον, ἀπρεπές.
Indecorus, ἀπρεπὴς, ἀσχήμων.
Indefatigabilis, ἀκάματος.
Indefenſus, ἀφύλακτος.
Indefeſſus, ἀκάματος.
Indefinite, ἀορίστως.
Indefinitus, ἀόριστος, ἀπεριόριστος.
Indelebilis, ἀνεξάλειπτος.
Indemnis, ἀζήμιος, ἀβλαβής.
Indeſinenter, ἀδιαλείπτως, συνεχῶς.
Index, μηνυτής, ὁ.
Index digitus, δεικτικὸς, λιχανός.
Index librorum, σύνταξις, ἔλεγχος.
Indicium, μήνυσις, τεκμήριον.
Indicium facio, ἐπισημαίνω.
Indico, as, are, δείκνυμι, μηνύω τινί, ἀποφαίνω, γνωρίζω.
Indico, is, ere, ἐπαγγέλλω τινί τι, καταγγέλλω πόλεμον, bellum.
Indicta cauſa, ἀκρίτως, vel ἀκρίτως, ἐρήμην καταδικασθῆναι, condemnari.
In dies, καθ' ἑκάστην ἡμέραν.
Indifferens, ἀδιάφορος.
Indifferentia, ἀδιαφορία.
Indigena, αὐτόχθων, ἐγχώριος.
Indigens, ἄπορος, ἐνδεής.
Indigentia, ἀπορία, ἔνδεια, χρεία.
Indigeo, ἀπορέω χρημάτων, pecuniis. ἐνδεής εἰμι, οὐδὲν ἔχω· δέομαί τινος· χρείαν ἔχω, χατίζω.
Indigeſtus, ἄπεπτος, ἀδιάθετος.

Inſomnis, ἄϋπνος, ἄγρυπνος.
Inſomnium, ἐνύπνιον.
Inſono, ἐνηχέω.
Inſons, ἀναίτιος, ἀθῷος.
Inſpectio, ἐπίσκοψις, ἐφορεία.
Inſpecto, ἐφοράω, ἐπισκοπέω.
Inſpector, ὁ ἐπίσκοπος, θεωρός.
Inſperato, ἀνελπίστως, παραλόγως.
ex Inſperato, ἐκ παραλόγου.
Inſpergo, ἐγκαταπάσσω, ἐπιπάσσω.
Inſpicio, βλέπω εἴς τινα, ἐπισκοπέω τὴν φύσιν, naturam: ὁράω.
Inſpiratio, ἐμπνοή, ἐμπνευσις.
Inſpiratus, ἐμπνευσθείς.
Inſpiro, ἐπιπνέω, ἐμπνέω, ἐμφυσάω.
Inſpuo, ἐμπτύω, καταπτύω.
Inſtabilis, ἀβέβαιος, ἀμετάβολος, ἄστατος.
Inſtabilitas, ἀστασία, ἀκαταστασία.
Inſtanter, ἐνστατικῶς.
Inſtantia, ἡ ἔνστασις.
Inſtar, δίκην, cum gen. ὡς.
Inſtauratio, ἀνανέωσις, ἀποκατάστασις.
Inſtauro, ἐπισκευάζω, ἀνοικοδομέω, ἀνορθόω τι, ἀνακαινίζω, ἀποκαθίστημι.
Inſterno, ἐπιστόρνυμι, στρωννύω κλίνην.
Inſtigatio, παρακίνησις, παρόρμησις.
Inſtigo, as, παροξύνω, ἐπαγαθύνω σέ, ad hoc te: παρορμάω τινά.
Inſtillo, ἐνσταλάζω, & ἐνστάζω.
Inſtinctu divino, κατὰ θεόν.
Inſtinctus, us, ui, παρόρμησις, παροξυσμός, κίνησις.
Inſtitor, παλιγκάπηλος, αὐτοπώλης.
Inſtituo, decerno, προαιροῦμαι, ἐγχειρέω. pro incipio, ἐνίσταμαι. pro doceo, παιδεύω σε τοῦτο, in hac re te: διδάσκω τινά.
Inſtituta maiorum, προγονικὰ νόμιμα.
Inſtitutio, doctrina, παιδεία, εἰσαγωγή.
Inſtitutum, ἔθος, τό, παίδευμα. denotat etiam propoſitum, προαίρεσις, σκοπός.
Inſtitutus, πεπαιδευμένος, παιδευθείς.
Inſto, urgeo, ἐνίστημι. pro incumbo, ἐγκειμαι. pro imminere, ἐγγίζειν.
Inſtratum, κατάστρωμα.
Inſtructio, κατασκευή.
Inſtruere, ideſt, docere, διδάσκειν τινά.
Inſtrumentum, ἐργαλεῖον, ὄργανον, ου, τό. σκεῦος.
Inſtruo, ordino, κατασκευάζω, ἐντάττω, ἐξαρτύω, συμβιβάζω.
Inſuavis, ἀγλυκής, ἀηδής.
Inſueſco, ἐνεθίζομαι.
Inſuetus, ἀήθης.
Inſula, νῆσος, νησίδιον.
Inſularis, νησιωτικός.
Inſulſe, ἀνοήτως.
Inſulſus, ἄναλος, ὁ. pro fatuo, ἀναίσθητος, ἄγνωμος.
Inſultatio, ἔφαλσις, χλευασία.
Inſulto, ἐπισκιρτάω, ἐπιπηδάω, ἐπιχαίρω τινί, ὀρχέομαι τινί.
Inſum, ἔνειμι, διατρίβω.
Inſumo, ἀναλίσκω χρήματα, pecuniam: δαπανάω.
Inſuper, προσέτι, πρὸς τούτοις, ἀλλά τε.
Inſuperabilis, ἀδάμαστος, ἀήττητος, ἀκαταλύτως, ἀνίκητος, ἄμαχος.
Inſurgo, ἀνθίσταμαι, ἐπαίρω.
Intabeſco, μαραίνομαι, ἐκτήκομαι.
Intactus, ἀμίαντος, ἄθικτος, ἀμόλυντος, ἄψαυστος.
Integer, ἀκέραιος, ὑγιής, σῶος, ὁλόκληρος.
Integritas, ἀδιαφθαρσία, ὁλότης, ὁλοκληρία.
de Integro, ἐξ ὑπαρχῆς.
Integumentum, ἐγκάλυμμα.
Intellectu difficilis, δυσνόητος.
Intellectus, νοῦς, νόημα, σύνεσις.
Intelligentia, νόησις, σύνεσις, ἔννοια.
Intelligibilis, νοητός.
Intelligo, συνίημι τοῦτο, διαγινώσκω, κατανοέω, νοέω, αἰσθάνομαι, μανθάνω.
Intemeratus, ἀμόλυντος.
Intemperans, ἀκρατής, ἀκόλαστος, ἄσωτος, ἀκρατέστερος.
Intemperanter, ἀκρατῶς.
Intemperanter vivo, ἀκολασταίνω, ἀσωτεύω, ὑβρίζω.
Intemperantia, ἀσέλγεια, ἀκρασία, ἀσωτία, ἀμετρία.
Intemperies, δυσκρασία, ἀκαταστασία.
Intempeſta nox, ἀωρόνυξ, ἀωρονυχία, νυκτὸς ἀωρία.
Intempeſtas, δυσκρασία.
Intempeſtive, οὐκ ἐν καιρῷ, οὐκ ἐν καιρῷ, παρὰ καιρόν, παρ᾽ ὥραν.
Intempeſtivus, a, ἄκαιρος, ἄωρος θάνατος, mors: παράκαιρος.
Intempeſtus, ἄωρος, παράκαιρος.

Intendere aciem oculorum, ἀτενὲς ὁρᾶν, ἐνατενίζειν.
Intendo animum, προσέχω τὸν νοῦν τινι, ἐφίστημι τινι.
Intendo, ἐντείνω τόξον, arcum.
Intenſio, ἐπίτασις, ἔντασις.
Intentatus, ἀπείραστος.
Intente, ἐντεταμένως.
Intento, προτείνω.
Intentus, ἐντεταμένος.
Inter, μεταξύ, cum genit. ut μεταξὺ λόγων, inter dicendum: ἐν cum dat. vel εἰς, cum accuſat.
Inter hæc, ἐν τούτῳ, ἐν τούτοις.
Intercalaris, παρεμβεβλημένος, ἐμβόλιμος.
Intercalati dies, ἐπακταὶ ἡμέραι.
Intercapedo, διάστημα, διαχώρημα.
Intercedo, διέρχομαι, ἐνίσταμαι, ἐκπνέω.
Interceptus, μεσολαβηθείς.
Interceſſio, ὑπερέντευξις.
Interceſſor, ἐνστάτης, μεσίτης.
Intercido, παραπίπτω.
Intercipio, μεσολαβέω, ἐγκαταλαμβάνω.
Interdicere igni, & aqua, & tecto, πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ στέγης εἴργειν.
Interdico, veto, παραγγέλλω, κωλύω.
Interdictio, ἀπόρρησις, ἀπόρρημα, τό.
Interdictum, ἀπόρρημα, τό. παραγγελία, ἀπαγόρευμα.
Interdiu, μεθ᾽ ἡμέραν, δι᾽ ἡμέρας.
Interdum, ἐνίοτε.
Interea, ἐν τούτῳ, τὸ ἐν τοσούτῳ, ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ.
Interemptio, καθαίρεσις.
Interemptus, καθαιρεθείς.
Intereo, ἀπόλλυμαι, διαφθείρομαι.
Intereſt, vide Refert.
Interfector, φονεύς, ἀναιρέτης.
Interficio, ἀναιρέω τινά, κτείνω τινά, φονεύω.
Interfluo, διαρρέω.
Interim, μεταξύ, πρὸς τούτοις δέ.
Interim dum, ἐν ὅσῳ.
Interimo, διαφθείρω τινά, κτείνω.
Interior, ὁ ἐνδότερος.
Interlabor, παρεμπίπτω.
Interlocutio, διαλογισμός, διάλεξις.
Interloquor, λόγον παρεμβάλλω, διαλέγομαι, διακόπτω.
Intermedius, παρόμοιος.
Interminatus, ἀπέραντος.
Interminor, ἐπαπειλέω, ἐμβριμάομαι.
Intermiſſio, διάλειψις, ἄνεσις.
ſine Intermiſſione, ἀδιαλείπτως.
Intermitto, ceſſo, διαλείπω, ἐπέχω.
Internecinum bellum, πανώλεθρος πόλεμος.
Internecio, πανωλεθρία.
Internoſco, διαγινώσκω, διακρίνω.
Internuncius, διάκτωρ, διάγγελος.
Intero, ἐντρίβω.
Interpellatio, λόγου παρεμβολή, διακοπή.
Interpello, διακόπτω, παρενοχλέω τῷ λέγοντι.
Interpolo, ἀνασκευάζω, ἀνανεόω.
Interpono, παρεμβάλλω, παρεντίθημι.
Interpoſitio, παρεμβολή, παρένθεσις.
Interpres, ἐξηγητής, ἑρμηνεύς.
Interpretatio, ἑρμηνεία, μετάφρασις.
Interpretor, ἑρμηνεύω, ἑρμηνεύομαι, accuſat. παραφράζω, ἐξηγέομαι.
Interpungo, διαστέλλω, διαστίζω.
Interregnum, μεσοβασιλεία.
Interrex, μεσοβασιλεύς.
Interritus, ἀδεής, ἄφοβος.
Interrogatio, ἐρώτησις, ἐρώτημα, πύσμα.
Interrogo, ἐρωτάω σε τοῦτο, de hac re te: vel περί τινος, πυνθάνομαι.
Interrumpo, ἀπορρήγνυμι, διαλύω.
Interrupte, συντόμως, ἀποτόμως.
Interruptio, ἀπόρρηξις, διακοπή.
Interſeco, διατέμνω.
Interſero, παρεμβάλλω, παρεντίθημι.
Interſtitium, διάστημα, τό, διαχώρημα, τὸ μεταξύ.
Interſum, ἐγκαθίσταμαι, πάρειμι τοῖς πράγμασι, rebus: pro differre, διαφέρειν.
Intervallum, διάστασις, διάστημα, τό.
Intervenio, ἐπέρχομαι, ἐπιφαίνομαι.
Interula, χιτωνίσκος.
Inteſtato, ἀδιαθέτως.
Inteſtatus, ἀδιάθετος.
Inteſtina, orum, ἔντερα, ἔγκατα, σπλάγχνα.
Inteſtinum, ἔντερον, ἐγκοίλιον, ἐνστερον.
Inteſtinus, a, um, ἐμφύλιος πόλεμος, bellum: ἔνδοθεν, ὁ ἔσω.
Intexo, ἐνυφαίνω, ἐμπλέκω.
Intime, ῥιζόθεν.

Intimus, ἐνδόμυχος, μύχατος.
Intinctus, us, ἔμβαμμα.
Intingo, ἐμβάπτω, ἐγχρώζω.
Intolerabilis, δύσοιστος, ἀφόρητος, ἀβάστακτος, ἄτλητος.
Intolerandus, ἀπρόσοιστος.
Intono, βροντάω.
Intonſus, ἄκαρτος, ἀκερσεκόμης.
In totum, διαμπάξ.
Intra, ἐντός, gen. ἔνδον, ἔσω.
Intractabilis, ἀδάμαστος, ἄπρακτος, ὁ καὶ ἡ. ἀτιθασός, ἀμεταχείριστος.
Intrepide, ἀδεῶς, ἀφόβως.
Intrepidus, ἀδεής, ἀθαμβής, ὁ, ἡ. ἄτρομος, ἄφοβος, ἄοκνος.
Intrinſecus, ἔσωθεν, ἔνδοθεν.
Intritum, μυττωτόν, οῦ, τό.
Intro, adv. ἔσω, εἴσω.
Intro, εἰσέρχομαι, εἴσειμι εἴς τινα.
Introduco, εἰσφέρομαι, εἰσάγω.
Introductio, εἰσαγωγή, προσαγωγή.
Introeo, εἰσέρχομαι, εἰσπορεύομαι.
Introgredior, εἰσέρχομαι, εἰσπορεύομαι.
Introitus, εἴσδυσις, εἴσοδος, ἔμβασις.
Intromitto, εἰσδέχομαι, εἰσοικίζω.
Introrſus, vel ſum, εἰς τὸ ἔσω, vel εἴσω.
Introſpicio, εἰσοράω, ἐπισκοπέω.
Intrudo, εἰσωθέω.
Intueor, θεάομαί τινα, βλέπω εἴς τινα, & πρός τινα, ὁράω τι, καθοράω.
Intuitus, ἔποψις, ὄψις.
Intumeſco, ὀγκύλλομαι, ὀγκόομαι, οἰδαίνω.
Intus, ἔνδον, ἔσω, ἔνδοθεν.
Invado, ἐπιχειρέω ἀπαρασκευάστοις, imparatos: ἐμβάλλω εἰς τὴν Ἀττικήν, Atticam: ἐπιπίπτω, ἐπέρχομαι, ἐπιβαίνω.
Invaleſco, ἐπιρρώννυμαι.
Invaletudo, ἀρρωστία, ἀσθένεια.
Invalidus, ἄρρωστος, ἀσθενής, ἀδύνατος.
Invaſio, ἐπίθεσις, ἐσβολή.
Invaſor, ἐπεμβάτης, ἐπελεύτης.
Inveho, ἐπάγω, ἐμφορῶ.
Invenio, εὑρίσκω, & εὑρίσκομαι.
Inventio, εὕρεσις, εὕρημα.
Inventor, εὑρετής, εὑρετήρ.
Inventum, ἐξεύρημα, τὸ εὕρημα, τό.
Inventus, εὑρημένος, εὑρεθείς.
Invenuſte, ἀχαρίτως, ἀμούσως.
Invenuſtus, ἄμουσος, ἀχάριστος.
Inverecundus, ἀναιδής, ἀναίσχυντος.
Inverſio, ἀναστροφή, καταστροφή.
Inverto, καταστρέφω, παραστρέφω.
Inveſtigatio, ἀνίχνευσις, ἐξέτασις.
Inveſtigator, ἰχνευτής.
Inveſtigo, ἐξιχνεύω, ἀναζητέω, ἐξετάζω.
Inveteraſco, παλαιγηράσκω, παλαιοῦμαι.
Inveteratus, πεπαλαιωμένος.
Invicem, ἀλλήλων, ἀλλήλοις, ἀλλήλους, ἐναλλάξ.
Invictus, ἀνίκητος, ἄμαχος, ἀνάλωτος, ἀήττητος, ἀκαταμάχητος.
Invideo, φθονέω τοῖς ἀγαθοῖς, bonis: βασκαίνω τινὶ τῶν, φθόνον ἔχω.
Invidia, φθόνος, ὁ. βασκανία.
Invidia carens, ἄφθονος, ἀβάσκανος.
abſque Invidia, ἀφθόνως.
in Invidia eſſe, ἐπίφθονον εἶναι, ἐπιφθόνως διακεῖσθαι, φθονεῖσθαι.
Invidus, φθονερός· ἐπίφθονος, βάσκανος, ζηλοτυπικός.
Invigilare ſtudiis, προσκαρτερεῖν τοῖς λόγοις.
Invigilo, ἐπαγρυπνέω.
Inviolatus, ἀπαραβίαστος.
Inviſo, ἐπισκοπέω τινά, ἐφορᾶν, ἐπισκέπτομαι.
Inviſum eſſe alicui, ἀπεχθῆ εἶναί τινι.
Invita natura, παρὰ φύσιν.
Invitatio, πρόσκλησις.
Invite, ἀκοντί, ἀκουσίως.
Invito, καλέω τινὰ πρὸς δεῖπνον, ad cœnam: καταπείγω, προσκαλέω.
Invitus, ἄκων, ἀκούσιος, οὐχ ἑκών.
In univerſum, ὅλως, καθόλου.
Invius, ἄνοδος, ἄβατος.
Inula, ἑλένιον.
Inultus, ἀνεκδίκητος, ἀτιμώρητος.
Inumbro, ἐπισκιάζω, κατασκιάζω.
Inunctio, ἐπάλειψις, ἐπάλειμμα, τό.
Inundatio, κατάκλυσις, κατακλυσμός.
Inundo, πλημμυρέω, & πλημμυρέω.
Inungo, ἐπαλείφω, ἐγχρίω.
Invocatio, ἐπίκλησις.
Invoco, ἐπικαλέω, ἐπιβοάομαι.
Involo, ἐφίπταμαι.

Involucrum, ἔλυμα, ἐνείλημα.
Involvere faſciis infantem, σπαργανοῦν τὸ βρέφος.
Involvo, ἐπικυλινδέω, ἐγκυλίζω εἴς τι, περιβάλλω τινὰ συμφοραῖς, calamitatibus, περιειλέω.
Inurbane, οὐκ ἀστείως, ἀχαρίτως.
Inurbanus, ἄγροικος, ὁ οὐκ ἀστεῖος.
Inurere alicui ignominiam, προστρίβεσθαί τινι ὄνειδος.
Inuro, ἐγκαίω, ἐπικαίω.
Inuſitate, ἀήθως, ἀήθεις, ἀήθως.
Inuſitatus, ἄχρηστος, ἀήθης, ἄτριβής.
Inutilis, ἄχρηστος, ἀνωφελής, ἀχρεῖος.
Inutilitas, ἀχρηστία, τὸ ἀσύμφορον.
Invulneratus, ἄτρωτος.

J O.

Jo, ἰώ, ἰού.
Joco, ἐν παιδιᾷ, παιδικῶς, χωρὶς σπουδῆς.
Jocone an ſerio, παίζων ἢ σπουδάζων.
Jocor, παίζω, προσπαίζω τινί, cum aliquo: ἀθύρω, χαριεντίζομαι.
Jocoſus, εὐτράπελος, παιγνιώδης.
Jocularis, παιγνιώδης.
Jocus, παιδιά, σκῶμμα, ατος, τό. παίγνιον, τό. γελοῖον.
Jonia, ἰωνίς, ἰωνία.

I P.

Ipſe, αὐτός.
Ipſiſſimus, αὐτότατος.

I R.

Ira, ὀργή, κότος, θυμός, μῆνις.
Iram accendere, ὀργίζειν τινά.
Iram cohibere, κρατεῖν ὀργῆς.
Iram concoquere, πέσσειν τὴν ὀργήν.
ad Iram provocare, εἰς ὀργὴν προκαλεῖσθαι.
Iracunde, ὑπερθύμως, ξὺν ὀργῇ, μετ᾽ ὀργῆς.
Iracundia, ὀργιλότης, ὀργή.
Iracundus, ὀργίλος, ἀκρόχολος, ὁ.
Iraſcor, ὀργίζομαί τινι, vel περί τινος, propter aliquam rem: ἄχθομαί τινι.
Iratus, ὀργισθείς, θυμούμενος.
Iris, ἶρις, τὸ τόξον ἐν τῇ νεφέλῃ.
Irradio, ἀκτινοβολέω.
Irrationabilis, ἄλογος, ἀλόγιστος.
Irrationabilitas, ἀλογία, ἀλογιστία.
Irreligioſus, ἀσεβής.
Irreparabilis, ἀνεπισκεύαστος.
Irrepo, παρεισέρπω, παρεισδύομαι.
Irreprehenſibilis, ἀνεπίληπτος, ἀκατάγνωστος, ἀμώμητος.
Irrequietus, ἄπαυστος, ἀνάπαυστος.
Irretio, σαγηνεύω, περιβάλλω.
Irretitus, περιπλακείς.
Irreverenter, ἀναιδῶς, ἰταμῶς.
Irreverentia, ἀναίδεια, ἀναισχυντία.
Irrevocabilis, ἀναπόστροφος, ὁ καὶ ἡ. ἀμετάστροφος.
Irrideo, καταγελάω τινός, & τινι [illegible], χλευάζω τινά.
Irrigatio, ἀρδεία, ἄρδευσις.
Irrigo, ἀρδεύω, ἄρδω, βρέχω, διαινω.
Irriguus, κατάρρυτος.
Irriſor, χλευαστής, μῶκος.
Irriſus, & irriſio, χλευασία, χλευασμός, διασυρμός, καταγέλως.
Irritamentum, ἐρέθισμα, παροργισμός.
Irritatio, παροξυσμός, ἐρέθισμα, ἐρεθισμός.
Irritatus, ἐρεθισθείς, παροξυνθείς.
Irrito, ἐξοργίζω τινὰ πρός, &c. παροξύνω τοὺς πολίτας ἐπ᾽ αὐτόν, cives in eum: ἐρέθω, ἐρεθίζω.
Irritum facio, ἄκυρον ποιῶ.
Irritus, ἄθετος, ἄκυρος, ἄπρακτος.
Irrogo, ἐπιτίθημι τίμημα, mulctam.
Irroro, ἐπιδροσίζω, βρέχω.
Irrumpo, εἰσπίπτω τινί, ἐμβάλλω.
Irruo, ἐμβάλλω, ἐμπίπτω τινί, ἐφορμάω.
Irruptio, ἀνάρρηξις, ἡ ἐμβολή.
Irruptionem facere, προσβάλλειν τινί.

I S.

Is, ea, id, ἐκεῖνος, οὗτος, αὐτός, ἡ, ὁ.
Iſtac, διὰ τῶδε τοῦ τόπου.
Iſte, οὗτος, ὅδε.
Iſtic, adv. αὐτοῦ, τῇδε, αὐτόθι.
Iſtinc, αὐτόθεν, ἐνθένδε.
Iſtiuſmodi, τοιοῦτος, τοῖος.
Iſtorſum, πρὸς τόνδε τὸν τόπον.

I T.

Ita, adv. οὕτως, δῆτα, ναί, πάνυ γε.
Ita, ut, οὕτως, ὡς, vel ὥσπερ.
Itane, οὐκ ἄρα γε, ἀλλὰ γὰρ ὅμως.
Itaque, ἄρ᾽ οὖν, τοίγαρ, τοιγαροῦν.

Expergefactus, & experrectus, διεγερθεὶς, ἐγειρόμενος ἐκ τοῦ ὕπνου.
Expergiſcor, ἐξυπνίζομαι, ἐξεγείρομαι.
Experientia, πεῖρα, ἐμπειρία, δοκιμασία.
Experimentum, δοκιμασία, ἀπόπειρα.
Experior, πεῖραν λαμβάνειν, πειράω, act. & πειράομαι, κινδυνεύω.
Expers, ἄμοιρος, ἀμέτοχος.
Expers rationis, ἄλογος.
Expertus, ἔμπειρος.
Expetendus, αἱρετὸς, αἱρετέος.
Expeto, ἐπιθυμέω χρημάτων, pecuniam, ὀρέγομαι, γλίχομαί τινος.
Expiatio, ἁγνισμὸς, ἐξίλασμα, τό.
Expilatio, περισύλησις.
Expilator, συλητὴς, συλαγωγός.
Expilo, περισυλάω, περιαιρέω.
Expio, καθαίρω τὴν πόλιν, ἁγνίζω.
Expiratio, ἐκπνοὴ, ἐκπνοή.
Expiro, ἐκπνέω, ἐκψύχω.
Expiſcor, diligenter exquiro, ἐξετάζω τι ἀκριβῶς, ἐξερευνάω.
Explanatio, δήλωσις, ἐξήγησις.
Explanator, σαφηνιστὴς, ἐξηγητικός.
Explano, καταλεαίνω, pro manifeſtum facere, διασαφῶ τινι, δηλόω τι.
Expleo, ἐκπληρόω, ἀναπληρόω.
Expletio, ἐκπλήρωσις, ἀναπλήρωσις.
Explicatio, ἑρμηνεία, ἀνάπτυξις, ἐξήγησις.
Explico, ἀναπτύσσω βιβλίον, pro explanare, διασαφηνίζω τι· ἐκδιηγέομαι.
Explodo, ἐκβοάω, ἐκκρούω τι· κλώζω.
Exploratio, σκέψις, κατασκοπὴ, δοκιμασία.
Explorator, σκοπὸς, δοκιμαστής.
Exploratum eſt mihi, πρόδηλόν ἐστί μοι.
Exploro, pro ſagaciter inquiro, κατασκοπέω· pro dijudicare, δοκιμάζειν, διαγινώσκειν, ἐξετάζειν, ἀνακρίνειν.
Expolio, as, ἀποσυλάω.
Expolio, is, ire, καταφαιδρύνω, ἐξεργάζομαί τι, ἀποξέω.
Expolitio, ἐπεξεργασία, καταλείανσις.
Expono, ἐκτίθημι, & pro declarare, ἐξηγέομαι, δηλόω.
Exporrigo, ἐκτείνω.
Exporrigere frontem, πρόσωπον ἀνιέναι.
Expoſitio, ἐξήγησις, διασάφησις.
Expoſitor, ἐξηγητὴς, περιηγητής.
Expoſitus, ἔκθετος, ἐκτεθείς.
Exportatio, ἡ ἐκκομιδὴ, ἐξαγωγή.
Exporto, ἐκφέρω, ἐκκομίζω, ἐκ- ομαι, ἐξάγω.
Expoſco, ἐξαιτέω.
Expoſtulo, ἐξαιτέω, καταιδέομαι αὐτῶν, pro conqueror de injuria, ἐγκαλέω, μέμφομαί τινα.
Expoſtulatio, ἐξαίτησις, πρόκλησις.
Expoſtulationem facere, ἐγκλήματα ποιεῖσθαι.
Expreſſe, διαρρήδην.
Expreſſio, ἐκπιεσμὸς, ὑπόθλιψις.
Exprimo, ἐκπιέζω, pro declaro, ἐξηγέομαι, item repræſentare, ἀπεικάζειν, ἐκγράφειν, ἐκσφραγίζομαι.
Exprobratio, ὀνείδισις, ἐξονειδισμός.
Exprobro, ὀνειδίζω τινί τι, ἐξονειδίζω τι.
Expromo, προφέρω τι· προχειρίζομαι.
Expugnabilis, ἁλώσιμος, ἁλώσιμος.
Expugnatio, αἵρεσις, πολιόρκησις.
Expugno, αἱρέω, καταπολεμέω.
Expulſio, ἔξωσις, ἄπωσις, ἐκβολή.
Expungo, ἐξαλείφω, ὀβελίζω.
Expuo, ἐκπτύω, ἀποπτύω.
Expurgatio, ἐκκάθαρσις.
Expurgo, ἐκκαθαίρω.
Exquiro, ἐξετάζω τι, βασανίζω, δοκιμάζω, ἀκριβόω, ἀναζητέω, ἀνακρίνω.
Exquiſite, ἀκριβῶς.
Exquiſitus, ἐξηκριβωμένος, ἀκριβὴς, ἐξεργασμένος.
Exſcribo, ἀπογράφω.
Exta, σπλάγχνα, τὰ ἔντερα.
Extabeſco, ἐκτήκομαι.
Extemplo, ſtatim, αὐτίκα, παραχρῆμα.
Extemporalis, αὐτοσχεδιαστός.
Ex tempore, impræmeditate, αὐτοσχεδίως, αὐτοσχεδιαστί, ἐκ χειρός.
Extendo, ἐκτείνω, διατείνω ἐπὶ πολὺ, late, ἀναπετάννυμι.
Extenſio, ἔκτασις, ἔκτασις.
Extenuatio, λέπτυνσις, ἐλάττωσις.
Extenuo, καταλεπτύνω, λεπτοποιῶ· & pro verbis deprimere: ἐκφαυλίζειν.
Extergo, ἀπομόργνυμι, ἐκκαθαίρω.
Exterior, ἐξώτερος.
Exterminatio, ἐξολόθρευμα, τό. ὀλόθρευσις, ἡ.
Extermino, ἐξορίζω τινὰ, ὀλοθρεύω τινά.
Externa bona, τὰ ἐκτὸς ἀγαθά.
Externus, ἐξωτερικὸς, ξενικός.
Extero, ἐκτρίβω.
Exterreo, ἐκφοβέω, ἐκπλήττω.
Exterritus, ἐκπλαγείς.
Exterus, ξένος, ἀλλότριος, ἔκφυλος.
Extimeſco, περιφοβοῦμαί τινα.
Extimulator, ἐρεθιστὴς, ὀξυντήρ, κέντωρ.
Extimulo, παροξύνω, κεντέω, ὀξύνω.
Extimus, ἐξώτατος, ἔσχατος.
Extinctio, ἀπόσβεσις, σβέσις.
Extinguo, ἀποσβέννυμι, ἐξαλείφω· item occidere, διαφθείρειν τινά.
Extirpatio, ἀποῤῥίζωσις, ἐκρίζωσις.
Extirpo, ἀποῤῥιζόω, ἐκθεμελιόω, ἀποτίλλομαί τι, ἐκκλάω.
Extiſpex, σπλαγχνοσκόπος, ἱεροσκόπος.
Extiſpicium, σπλαγχνοσκοπία.
Exto, ἐξέχω, ἀναφαίνομαι, ἐπιπολάζω.
Extollo, ἐξαίρω τινὰ, ἐκκουφίζω τι· τῷ λόγῳ αἴρειν, μακαρίζω.
Extorqueo, ἐκβιάζομαι, ἐξαιρέω.
Extorris, exul, ἄπολις, ἀνέστιος, φυγάς.
Extra, ἐκτὸς, ἔξω, gen.
Extra propoſitum, ἔξω τῆς ὑποθέσεως λέγειν.
Extra telorum jactum, ἔξω βελῶν.
Extraho, ἐξέλκω τι, ἐκσύρω.
Extraneus, ξένος, ἐξωτικὸς, ἀλλοδαπός.
Extraordinarius, ἐξαίρετος, ἐπίλεκτος.
Extremitas, τὸ ὕστατον, ἔσχατα, τὸ πέρας.
Extremo, ὕστατον, πλάνειον.
Extremus, ἔσχατος, ἄκρος, ὕστατος.
Extrico, ἐξελίττω, ἀπαλλάττω.
Extrinſecus, ἔξωθεν, θύραθεν.
Extrorſum, ἔξωθεν, εἰς τὸ ἔξω.
Extructio, κατασκευή.
Extructio tectorum, οἰκοδόμησις.
Extructæ dapibus menſæ, τράπεζα βρώμασιν ἐπισεσαγμένη.
Extrudo, ἐξωθέω τινά τινος, ἐξελαύνω.
Extruo, κατασκευάζω, οἰκοδομέω.
Extubero, ἐξοιδέω, ἐπιφυσάω.
Extumeſco, ἐξογκόομαι.
Exturbo, ἐκβάλλω τινὰ ἐκ τῆς ἀρχῆς, ab imperio: ἀπωθέω, ἐξωθέω.
Exubero, εὐθηνέω, πληθύω.
Exuccus, ἄνικμος, ἄχυμος, ἄνικμος.
Exudo, ἀφιδρόω, ἐξιδρόω.
Exugo, ἐκθηλάζω, ἐκμυζάω, & ἀω.
Exul, φυγὰς, ἀλήτης, ἄπολις, ἐξόριστος.
Exulcero, ἑλκόω· pro exaſperare, παροξύνειν.
Exulo, φεύγω, μετοικέω, ἐξορίζομαι.
Exultabundus, γαυριῶν.
Exultanter, vel exultim, σκιρτητικῶς, ἀγαλλιωμένως, περιχαρῶς.
Exultantia, & exultatio, ἐκπήδησις, σκίρτησις, ἀγαλλίαμα.
Exulto, ἀγάλλομαι, & ἀγαλλιάομαι χαρᾷ, γαυριάω, σκιρτάω, ἐκπηδάω.
Exululo, ἐξολολύζω.
Exundatio, καταλυσμὸς, πλημμύρα.
Exundo, κατακλύζω, ἐκκυμαίνω, πλημμυρέω.
Exuo, ἀποδύω, ἐκδύω, στερέω σε ἀγαθῶν.
Exuperantia, ὑπεροχὴ, ὑπερβολή.
Exupero, ὑπερβαίνω, ὑπερβάλλω, ὑπερέχω.
Exurgo, ἀνίσταμαι, ἐγείρομαι.
Exuro, κατακαίω, ἐκκαίω, καταφλέγω.
Exutus, ἀποδυθείς.
Exuviæ, ἔναρα, λάφυρα, τά.
Exuviæ Leonis, ἡ λεοντῆ, ῆς.
Exuviæ ſerpentis, σύφαρ, τό.

F A.

FAba, κύαμος.
Fabella, μυθάριον.
Faber, δημιουργὸς, τεχνίτης, τέκτων.
Faber ærarius, χαλκεὺς, χαλκουργὸς, χαλκεύς.
Faber aurarius, χρυσοποιὸς, χρυσουργός.
Faber ferrarius, σιδηρουργός.
Fabrefacio, τεχνιτεύω, τεχνάομαι.
Fabrica, officina fabri, ἐργαστήριον τεχνικόν. & pro arte, μηχανή.
Fabricatio, δημιουργία, κτίσις.
Fabricator, τεχνίτης, κτιστής.
Fabricator mundi, κοσμοπλάστης.
Fabrico, & fabricor, τεχνάομαι, κατασκευάζομαι, δημιουργέω, ξυλουργέω.
Fabrilem artem exerceo, ξυλουργέω.
Fabrilis, τεχνικός.
Fabrilis ars, τεχνικὴ μηχανή.
Fabula, μῦθος, ὁ, δρᾶμα, τό.

Fabula anilis, γραώδης μῦθος.
Fabulor, μυθολογέω.
Fabuloſe, μυθικῶς, ψευδῶς.
Fabuloſus, μυθώδης, ὁ καὶ ἡ.
Facere fidem, πίστιν ποιεῖν, δίδωμι πίστιν, πίστιν παρέχειν.
Jacturam, ſeu damnum Facere, ζημίαν ἐνεγκεῖν.
Facere injuriam, ἀδικεῖν.
Faceſſere negotium alicui, παρέχειν τινὶ πράγματα, ἔργον παρέχειν τινὶ, ἐνοχλεῖν.
Faceſſere, pro diſcedere, ἀπαλλάττεσθαι, ἀποσκευάζεσθαι, μετοικίζεσθαι.
Facete, σωμύλως, χαριέντως, κομψῶς.
Facetiæ, εὐτραπελίαι, τὰ γελοῖα, τὰ κομψά.
Facetus, εὐτράπελος, κομψὸς, στωμύλος, φιλοσκώπτης.
Facies, πρόσωπον, ὄψις, βλέμμα.
Facile, ῥᾳδίως, εὐχερῶς.
Facilis, ῥᾴδιος, ὁ εὔκολος, εὐχερής.
Facilitas, εὐκολία, ῥᾳστώνη, εὐμάρεια.
Facilitas ſermonis, εὐπροσηγορία.
Facilius, ῥᾷον.
Facillime, ῥᾷστα.
Facinus, in bonam partem, ἀνδραγάθημα. in malam, κακούργημα, ῥᾳδιούργημα.
Facinus nefandum admittere, παρανομίαν παρανομεῖν.
Facio, ποιέω, δράω, ἐνεργέω, ἐργάζομαι.
Factio, στάσις, αἵρεσις, συστροφή.
Factioſus, στασιώτης, στασιωτικὸς, στασιώδης.
Factitius, πλαστὸς, τεχνικός.
Factito, ἐνεργέω.
Facto opus eſt, ποιεῖν δεῖ, ποιητέον.
Factor, ποιητὴς, ἐργάτης.
Factum, πρᾶξις, πρᾶγμα, ἔργον.
Factum infectum fieri nequit; οὐδὲ γάρ ἐστι τὰ γενόμενα ἀναλῦσαι λοιπόν.
Facula, δᾳδίον.
Facultas, ἐξουσία, δύναμις.
Facultates, id eſt, opes, τὰ ὑπάρχοντα, τὰ ὄντα, χρήματα, ἡ οὐσία.
Facunde, εὐφραδῶς, λογίως.
Facundia, λογιότης, εὐγλωττία, εὐέπεια.
Facundia præditus, δυνάμενος λέγειν.
Facundus, ἐλλόγιμος, εὐφραδὴς, εὐεπὴς, εὔγλωττος.
Fæculentus, τρυγηρὸς, τρυγώδης.
Fæx, τρὺξ, ὑποστάθμη.
Fæx civitatis, συρφετώδης ὄχλος.
Fagineus, φήγινος, φηγίνεος.
Fagus, φηγὸς, ἡ.
Falcatus, δρεπανοειδής.
Falco, ἱέραξ.
Fallacia, ἀπάτη, δόλος.
Fallaciter, δολερῶς, ἀπατηλῶς.
Fallax, ἀπατηλὸς, ἀπατητικὸς, ψευδής.
Falli ſpe, ψεύδεσθαι τῆς ἐλπίδος.
Fallo, ἐξαπατάω, ψεύδομαί σε, σφάλλω τινά.
Falſarius, μεταγράφων, ψευδογράφος.
Falſidicus, ψευδολόγος, ψευδάγγελος.
Falſitas, τὸ ψεῦδος.
Falſo, & falſe, ψευδῶς, οὐκ ἀληθῶς.
Falſum, ψεῦδος, τό. τὸ ψευδές.
Falſus, a, um, ψευδὴς, ὁ καὶ ἡ.
Falx, ἅρπη, δρεπάνη.
Fama, φήμη, λόγος.
Fama bona, εὐδοξία.
Fama eſt, λόγος ἔχει, λέγεται.
ut Fama eſt, ὡς λόγος, ὡς φασί.
Fama increbreſcit, λόγος χωρεῖ.
Famam ſpargere, φήμην κατασκεδάσαι.
Fama ſpargitur, φήμη κατασκεδάννυται.
Fama vagatur, διαφοιτᾷ φήμη.
Famelicus, βουλιμῶν, πεινάλεος, πεινητικὸς, λιμώττων.
Fame perire, λιμῷ ἀπόλλυσθαι, ἢ ἀποθανεῖν.
Fames, λιμὸς, ὁ. πεῖνα, τροφῆς ὄρεξις.
Fames magna, βουλιμία.
Familia, οἰκία, οἰκετεία.
Familiares, οἱ καθ᾽ ἡμᾶς.
Familiaris, οἰκεῖος, & pro amico, συνήθης, εος, ὁ καὶ ἡ, ἑταῖρος, ἑφέστιος, ſignificat etiam uſitatum, εἰθισμένον.
Familiaris ſum illi, φίλος εἰμὶ καὶ συνήθης αὐτῷ.
Familiariſſimus, συνηθέστατος, ἀναγκαιότατος.
Familiaritas, συνήθεια, οἰκειότης.
Familiaritatem conciliare, ἑταιρείαν συνάγειν.
Familiariter uti aliquo, οἰκείως τινὰ ἔχειν.
Famoſus, περιβόητος, διαβόητος, εὔφημος. & cum in malam partem accipitur, δύσφημος.
Famula, ὑπηρέτις, παιδίσκη, θεράπαινα.
Famularis, δουλικὸς, ὑπηρετικὸς, ἀνδραποδώδης.
Famulitium, θεραπεία.
Famulor, λατρεύω τινὶ, δουλεύω.
Famulus, ὑπηρέτης, θεράπων, δοῦλος.

Fanaticus, ἔνθεος, & ἐνθουσιαστικός.
Fandus, φατέος, φατὸς, ῥητός.
Fanum, templum, ναὸς, ἱερὸν, τέμενος.
Far, farris, ζέα, vel ζειὰ, ᾶς, ἡ.
Farcio, συμπληρόω, ἐμφορέω.
Fari, φάσκειν, εἰπεῖν.
Farina, ἄλευρον, ἄλφιτον.
Farinarius, ἀλευρώδης.
Farrago, πολυμιγία.
Farreus, σιτικὸς, ὁ ἐκ τῆς ζειᾶς.
Fartilis, σιτευτός.
Fartor, ἀλλαντοπώλης, σιτευτής.
Fartum, τὸ ἐμφορηθὲν, τὸ σίτευμα.
Fartura, ἡ ἐμφόρησις, σίτευσις.
Fartus, ἐμφορηθείς.
Fas eſt, θέμις ἐστὶ, ὅσιόν ἐστι.
non Fas eſt, οὐκ εὐσεβές ἐστι.
Faſces, ῥάβδοι, αἱ ῥαβδουχίαι.
Faſcia, ἐπίδεσμος, σπάργανον, ταινία.
Faſciculus, δεσμίς.
Faſcinatio, γοήτευμα, βασκανία.
Faſcino, βασκαίνω, γοητεύω.
Faſcinum, γοητεία, βασκανία.
Faſcis, θεσμὴ, φάκελος.
Faſti, orum, ἡ ἐφημερὶς, ἡμερολόγιον.
Faſti dies, αἱ ἔνθεσμοι, δικάσιμοι ἡμέραι.
Faſtidio, ἀποστρέφομαι, βδελύττομαι.
Faſtidioſe, ὑπεροπτικῶς.
Faſtidioſus, δύσκολος, ὑπεροπτικὸς, καταφρονητικός.
Faſtidium, καταφρόνησις, ἀνορεξία, βδέλυγμα.
Faſtigio, as, κορυφόω.
Faſtigium, κορυφὴ, κολοφὼν, ἄκρον.
Faſtuoſus, ὑπέραυχος, ὑπέρφρων, ὑπερόπτης, ἀλαζὼν, αὐχήεις.
Faſtus, τῦφος, φρόνημα, τό. ἀλαζονεία.
Fatalis, εἱμαρμένος, μόρσιμος.
Fateor, ἐξομολογέω, ὁμολογέω, σύμφημι.
Fatidicus, ἔνθεος, μάντις, χρησμαγόρης.
Fatigatio, κόπος, κάματος.
Fatigo, καταπονέω, ἐνοχλέω τινά.
in Fatis eſt, εἵμαρται, πέπρωται.
Fatiſco, χαίνω. pro deficere, ἀποκάμνω, ἐκλείπω.
Fatuitas, εὐήθεια, μωρία.
Fatum, εἱμαρμένη, ἀνάγκη.
Fatuus, ἀνόητος, μωρὸς, ἄφρων.
Faveo, προστίθεμαί τινι, συμπράττω τινί.
Favilla, αἰθάλη, σποδιά.
Favillaceus, αἰθαλώδης, τεφρώδης.
Favonius, ζέφυρος.
Favor, εὐφημία, εὔνοια.
Favorabilis, ὁ σπουδῆς ἄξιος, περισπούδαστος.
Favorabiliter, ἐσπουδασμένως.
Fauſte, εὐτυχῶς.
Fauſtitas, εὐτυχία.
Fauſtus, εὐτυχὴς, ὁ καὶ ἡ. εὔσημος, δέξιος.
Fautor, σπουδαστὴς, παράκλητος, βοηθὸς, εὔνοος, εὐμενής.
Fautrix, σπουδαστική, εὐμενὴς, ἡ.
Favus, κηρίον.
Faux, λάρυγξ, ὁ. φάρυγξ.
Fax, δαὶς, λαμπὰς, ἡ.
Faxo, ποιήσαιμι, ποιήσω.

F E.

Febricito, πυρέττω, πυρεταίνω.
Febricula, πυρέτιον.
Febrilis, πυρετικός.
Febris, πυρετός.
Februarius, φεβρουάριος.
Feciales, εἰρηνοποιοί.
Fel, fellis, χολή.
Feliciſſime, εὐδαιμονέστατα, εὐτυχέστατα.
Feliciſſimus, πανευδαίμων, τρισευδαίμων, τρισόλβιος.
Felicitas, εὐδαιμονία, εὐπραξία, εὐτυχία.
Feliciter, εὐδαιμόνως, δεξιῶς, εὐτυχῶς.
Feliciter evenit, συμβαίνει σοι τοῦτο καλῶς.
Feliciter vitam tranſigere, εὐδαιμόνως τὸν βίον διαπλεῖν.
Felis, αἴλουρος, γαλῆ.
Felix, μακάριος, εὐδαίμων, εὐτυχὴς, εὔκληρος, ὄλβιος.
Felix ſum, εὐδαιμονέω, πράττω μακαρίως.
Felleus, χολώδης.
Femen, inis, ὁ ἔσω μηρὸς, τὸ παραμήριον.
Femoralia, περιζώματα.
Femur, oris, μηρὸς, ὁ.
Feneſtra, θυρίς.
Feneſtram aperire alicui ad nequitiam, λαβὴν παραδιδόναι.
Feneſtratus, θυριδωτός.
Fera, θὴρ, θηρὸς, θηρίον.
Feracitas, εὐφορία, πολυκαρπία.
Feralis, νεκύσιος, ἐπιτάφιος.

Ferax, fertilis, εὔφορος, καρποφόρος.
Ferculum, ἔδεσμα, παράθεσις, φορεῖον.
Fere, μικροῦ δεῖν, ὀλίγου δεῖν, ὡς ἐπὶ τὸ πολύ.
Feretrum, φέρετρον, σορός, ἡ.
Feriæ, ἑορταὶ, σχολαὶ, αἱ ἑορτάσιμοι ἡμέραι.
Ferias agere, σχολὴν ἄγειν, ἑορτάζειν.
Ferina, τὸ θήρειον.
Ferinus, θήρειος, θηριώδης.
Ferio, percutio, τύπτω, πληγὰς δίδωμι, πλήσσω, βάλλω, παίω.
Ferior, σχολάζω, σχολὴν ἄγω.
Feritas, ἀγριότης, θηριωδία.
Ferme, μικροῦ δεῖ, μονονουχὶ, παρὰ μικρόν.
Fermento, ζυμόω.
Fermentum, ζύμη, ζύμωμα.
Fero, porto, φέρω, βαστάζω, aliquando, tolero, ἀνέχω πολλὰ κακὰ. καρτερέω λιμὸν, famem, ὑπομένω.
præ me Fero, δηλόω, ἐνδείκνυμαι.
Ferocia, ἀγριότης, θράσος, εος, τό.
Ferocio, is, ἀγριόομαι, ἀγριαίνομαι.
Ferociter, ἀγρίως.
Ferox, ἄγριος, θηριώδης.
Ferramentum, τὸ σιδήριον.
Ferrarius, σιδηρικός.
Ferre æquo animo, φέρειν καλῶς.
Ferre graviter, χαλεπῶς φέρειν, ἀγανακτεῖν ἐπὶ τοῖς παροῦσι, præſentem ſtatum.
Ferre ſuffragium, λαγχάνειν, τιθέναι ψῆφον.
Ferreus, σιδήρεος, σιδηροῦς.
Ferrugineus, σιδηροειδής.
Ferrugo, ἰὸς σιδήρου.
Ferrum, σίδηρος.
Ferrumino, συμπήγνυμι, συγκολλάω.
Fertilis, εὔφορος, πολύφορος.
Fertilitas, εὐθηνία, εὐφορία, πολυφορία.
Fertiliter, εὐφόρως.
Ferventer, & fervide, θερμαντικῶς.
Ferveo, & ferveſco, ζέω, βρύζω.
Fervidus, θερμός.
Ferula, νάρθηξ, ῥάβδος.
Fervor, ζέσις, βρασμός.
Ferus, θηριώδης, ἄγριος.
Feſſus, ἀπειρηκὼς, ότος, ὁ, κατάκοπος.
Feſtinanter, διὰ σπουδῆς, μετὰ σπουδῆς.
Feſtinatio, σπουδὴ, ἔπειξις.
Feſtine, σπουδαίως, ταχέως.
Feſtino, σπεύδω πρός τινα, ἐπισπεύδω, ἐπείγω.
Feſtinus, ταχὺς, σπουδαῖος.
Feſtive, χαριέντως, χαριέντως.
Feſtivitas, ἀστειότης, εὐτραπελία.
Feſtivus, ἀστεῖος, εὐτράπελος.
Feſtuca, τὸ κάρφος, φρύγανον.
Feſtum, ἑορτή.
Feſtum celebro, ἄγω τὴν ἑορτήν.
Feſtus, a, um, ἑορτάσιμος.

F I.

Fiber, κάστωρ, ορος, ὁ.
Fibræ, ἶνες, λοβοί.
Fibula, πόρπη, περόνη.
Fibulo, πορπάω, περονάω.
Ficedula, ἡ συκαλὶς, ίδος.
Ficte, πεπλασμένως.
Fictile, κεράμιον, ὀστράκιον.
Fictilia vaſa, κεράμια, ὀστράκια.
Fictilis, πλαστὸς, ὀστράκινος.
Fictio, ποίησις, πλάσις, πλάσμα.
Fictor, ποιητὴς, πλάστης.
Fictrix, πλάστειρα, ποιήτρια.
Fictus, πεπλασμένος, πλαστός.
Ficulnus, ficulneus, σύκινος.
Ficus, συκῆ, arbor: σῦκον, ου, τὸ, fructus.
Fide dignus, ἀξιόπιστος.
Fidejubeo, ἐγγυάομαι.
Fidelia, κεράμιον, ἀγγεῖον, λοπὰς, χύτρα.
Fidelis, πιστὸς, εὔορκος.
Fidelitas, τὸ πιστὸν, πιστότης.
Fidem dare, ἐγγυᾶν, ἐπαγγέλλεσθαι.
Fidem dare, & accipere, πίστιν διδόναι, καὶ δέχεσθαι.
Fidem non habeo, ἀπιστεῖν τινι.
Fidem violare, παραβαίνειν τὰς πίστεις.
Fides, πίστις, εως, ἡ.
Fides publica, ἀσφάλεια, βεβαίωσις.
Fides, fidium, χορδὴ, κιθάρα.
Fidibus canere, κιθαρίζειν, κιθαρῳδεῖν.
Fidicen, κιθαρῳδὸς, κιθαριστής.
Fidicula, τὸ λύριον.
Fidiculæ, ὁ κύφων.
Fido, πέποιθα ἐπὶ τῷ θεῷ, ἐπὶ τὸν Θεὸν, Deo, θαῤῥέω.
Fiducia, πεποίθησις, θάρσος.

Fidus, πιστὸς, ἀξιόπιστος.
Figmentum, τὸ πλάσμα.
Figo, πήγνυμι, ἐρείδω, παχύνω.
Figularis, κεραμικὸς, κεράμιος.
Figularis rota, τροχὸς τοῦ κεραμέως.
Figulus, κεραμεὺς, πλάστης.
Figura, τὸ σχῆμα, τύπος.
Figuratio, σχηματισμός.
Figuro, σχηματίζω, πλάττω.
Fila aranei, τὰ ἀράχνια.
Filia, θυγάτηρ.
Filiola, τὸ θυγάτριον, τὸ παιδίον, θῆλυ.
Filiolus, τεκνίον, υἱίδιον, παιδίον.
Filius, υἱὸς, οῦ, τέκνον, παῖς, ὁ.
Filix, πτέρις.
Filum, νῆμα, τό. σπάρτον, ῥάμμα, τό.
Fimbria, κρασπέδον, θύσανος, κροσσός.
Fimbriatus, θυσανόεις, κροσσωτός.
Fimetum, κοπρών, ὁ.
Fimus, κόπρος, ὁ καὶ ἡ, σκύβαλον.
Finalis, τελευταῖος.
Findo, σχίζω, σω, διαῤῥήσσω, ῥήγνυμι.
ſine Fine, διὰ βίου, διηνεκῶς.
Finem facio, ἐπιτίθημι τὸ τέλος, ἐπιτίθημι τὸν κολοφῶνα.
Fingo, πλάττω, ὑποκρίνομαι. pro ſimulare, προσποιοῦμαι εἶναι φίλος.
Finio, τελέω τι, τελευτάω λόγον.
Finire vitam, καταλύειν τὸν βίον.
Finis, τὸ τέλος, τὸ πέρας, τελευτὴ, τέρμα.
Finitimus, πρόσορος, ὅμορος, πρόσχωρος.
Fio, fis, γίνομαι, & γίγνομαι, ὑπάρχω.
Fit, pro evenit, συμβαίνει.
Fiat, γένοιτο.
Fieri poteſt, ἐνδέχεται, οἷόν τε, δυνατόν ἐστι.
Fieri non poteſt, quin, ὅπως οὐκ ἐστὶν, ὅπως οὐ, οὐχ οἷόν τε.
Firmamentum, στερέωμα, ἔρεισμα.
Firme, & firmiter, βεβαίως, στεῤῥῶς.
Firmitas, βεβαιότης, ἀσφάλεια, στερεότης.
Firmo, στερεόω, καθίστημι, στηρίζω.
Firmus, ſtabilis, βέβαιος, στερεὸς, ἑδραῖος.
Fiſcella, θίβη, πλαστικόν, pro capiſtro, φιμός.
Fiſcus, ærarium, φίσκος, ταμεῖον.
Fiſſilis, σχιστός.
Fiſſio, σχίσις.
Fiſſura, σχισμὴ, τὸ σχίσμα, ῥαγάς.
Fiſtuco, as, ἐδαφίζω.
Fiſtula, σύριγξ, δόναξ, αὐλός.
Fiſtula cano, συρίζω, ίσω, vel ίττω.
Fiſtulator, συριστὴς, αὐλητής.
Fiſtuloſus, συριγγώδης.
Fixus, πεπηγμένος, πηκτός.

F L.

Flabellum, & flabrum, πτίον, ῥιπίδιον.
Flacceſco, χαλάω, μαραίνομαι.
Flacciditas, μάρανσις, μαρασμός.
Flaccidus, χαλαρὸς, σκληρός.
Flagello, μαστίζω, ῥαπίζω τι, μαστιγόω.
Flagellum, μάστιξ, ἡ.
Flagitioſus, μοχθηρὸς, ὑβριστὴς, πονηρός.
Flagitium, μοχθηρία, πονηρία, ὕβρις.
Flagitium admittere, διαπράττεσθαι πονηρίαν, ἐργάζεσθαι κακά.
Flagito, ἐνοχλέω, ἐξαιτέω.
Flagrantia, φλογμὸς, ὁ. καῦμα.
Flagrare deſiderio, ποθεῖν τινα, vel τι, ἐπιποθεῖν τι.
Flagro, φλέγομαι, dativ.
Flamen, inis, ἱερεύς.
Flamma, ἡ φλόξ.
Flammeus, φλογώδης, φλογερός.
Flatulentus, πνευματώδης, πεμφιγώδης.
Flatus, πνοή.
Flaveo, ξανθίζω, πυῤῥίζω.
Flaveſco, ξανθίζομαι.
Flavus, ξανθὸς, πυῤῥός.
Flebilis, πολύδακρυς, δακρυώδης, θρηνώδης.
Flecto, κάμπτω, γνάμπτω, ἀγκυλόω.
Flendus, θρηνητέος, κλαυστέος.
Fleo, κλαίω, ὀδύρομαί τινα, πενθέω τινά.
Fletus, κλαυθμὸς, θρῆνος, ὀδυρμός.
Flexibilis, καμπτικός, λυγώδης.
Flexilis, λυγώδης.
Flexio, κάμψις, καμπή.
Flexuoſus, καμπύλος.
Flexus, us, καμπὴ, κάμψις.
Flo, ſpiro, πνέω, φυσάω.
Flocciſacio, ὀλιγώρως ἔχω πρός, ἀμελεῖν τινος, οὐδενὸς ποιοῦμαι.
Floccus, κροκὶς, κνέφαλον.

Floreo,

Floreo, ἀνθέω· pro, vigeo, ἀκμάζω, pro felix ſum, εὐδαιμονέω, εὐτυχέω.
Flores colligo, ἐπανθίζω, ἀνθολογῶ.
Floridus, εὐανθής, ἀνθηρός.
Flos, oris, ἄνθος, τό. ἄνθη, ἡ.
Flos ætatis, τὸ τῆς ἀκμῆς ἄνθος.
Floſculus, τὸ ἀνθύλλιον.
Fluctuatio, κύμανσις, ἡ κυμάτωσις.
Fluctuo, & fluctuor, κυματίζεσθαι, κυμαίνεσθαι, per Metaph. ταράττεσθαι, ἐν ἀπορίᾳ γίνεσθαι.
Fluctus, κῦμα, τό.
Fluentum, ῥέεθρον, ῥεῦμα, τό.
Fluidus, ῥευματικός, καταῤῥυτος.
Fluito, ἐπιπολάζω.
Flumen, ὁ ποταμός.
Flumineus, ποτάμιος.
Fluo, ῥέω, καταῤῥέω, νάω, μύρω, ἐκχέω.
Fluvialis, fluviatilis, fluviaticus, ποτάμιος.
Fluvius, ποταμός.
Fluxio, ῥοή, διάῤῥοια.
Fluxus, a, um. ῥευστός, ῥυτός. & pro momentaneo, ὀλιγοχρόνιος.
Fluxus, us, ῥεῦσις, ῥοή.

F O.

Focus, ἐσχάρα, ἑστία.
Fodico, νύττω, σκαλίζω.
Fodina, μέταλλον, μεταλλεῖα.
Fodio, ὀρύττω, σκάπτω.
Fœcunda, εὔτεκνοῦσα.
Fœcunditas, εὐτεκνία, πολυγονία.
Fœcundo, πιαίνω, γόνιμον ποιέω.
Fœcundus, εὔφορος, ἔγκαρπος, εὔτεκνος.
Fœdera facere, ferire, ποιεῖσθαι συνθήκας πρός τινα, cum aliquo.
Fœderati, ὑπόσπονδοι, σύμμαχοι.
Fœdifragus, παράσπονδος, ἄσπονδος.
Fœditas, τὸ αἰσχρὸν, αἰσχρότης, ἡ.
Fœdo, μολύνω, μιαίνω.
Fœdus, συνθήκη, σπονδή.
Fœdus rumpere, παρασπονδεῖν.
Fœdus, a, um, deformis, αἰσχρὸς, δυσειδὴς, μιαρός.
Fœmina, γυνή, θήλεια, θῆλυ.
Fœmineus, θηλυκός, θηλυδρίας.
Fœneratio, δανεισμός, ὁ. δάνεισμα.
Fœnerato, ἐπὶ τόκῳ, ἐν τόκῳ.
Fœnerator, δανειστής, ὁ· τοκιστής.
Fœnero, & fœneror, δανείζω τινί τι.
Fœniculum, τὸ μάραθρον.
Fœnile, χορτοδοχεῖον.
Fœniſectium, χορτοκοπία.
Fœnum, χόρτος, ὁ, κάρφος.
Fœnus, τόκος, ὁ· δάνειον, δάνεισμα.
Fœteo, δυσωδέω, μυδάω, κακῶς ὄζω.
Fœtidus, δυσώδης, βρομώδης, ὁ καὶ ἡ.
Fœtor, δυσωδία, κακωδία.
Fœtura, γέννημα, τό, γονή.
Fœtus, us, γονή· ἔκγονον, ἐπιγονή.
Folioſus, φυλλώδης, ὁ καὶ ἡ· πολύφυλλος.
Folium, φύλλον, πέταλον.
Folliculus, θυλάκιον, φυσκίον.
Follis, φῦσα, κώρυκος.
Fomentatio, θάλψις.
Fomentum, θαλπτήριον, θάλψις.
Fomes, ὑπέκκαυμα, ἔναυσμα, ζώπυρον.
Fons, πηγή, κρήνη.
Fontanus, πηγαῖος, κρηναῖος.
Fonticulus, πηγίδιον.
Foramen, ὀπή, πόρος, τρύπημα, τρῆμα.
Foramen acus, κύαρ, ατος, τό.
Foramen auris, κυψέλη, ἡ.
Foraminoſus, τρηματώδης.
Foras, ἔξω, ἐκτὸς, θύραζε.
Forceps, πυράγρα, λαβίς, ίδος.
Fore, ἔσεσθαι.
Forem, fores, foret, γενοίμην.
Forenſis, ἀγοραῖος, δικανικός.
Fores, θύραι, θυρίδες, θυρώματα.
Fores aperire, τὰς θύρας ἀνοίγειν.
Forfices, ψαλίδες.
Fori, καταστρώματα.
Forica, ἀφοδευτήριον.
Forinſecus, θύραθεν, ἔξωθεν.
Foris, ἔξωθεν, θύραθεν.
Forma, ἰδέα, μορφή, σχῆμα, τό· τύπος.
Formatio, μόρφωσις, πλάσις, τύπωσις.
Formator, πλάστης, ὁ, εἰδοποιός.
Formica, μύρμηξ, ἡ.
Formicula, μυρμήκιον.
Formidabilis, φρικτὸς, ὁ, φοβερός, ὁ.
Formido, inis, φόβος, ὁ, δέος, τό. φρίκη.
Formido, metuo, φοβέω τινά, ἀποδειλιάω, πτήσσω.
Formidoloſus, περίφοβος, κατάφοβος, φοβερός.
Formidoloſus ſum, φοβερὸς γίνομαι.
Formo, σχηματίζω τι, τυπόω, μορφόω.
Formoſitas, εὐμορφία, καλλονή, κάλλος, εὐειδές.
Formoſus, εὐειδής, εὔμορφος, εὐσχήμων, ὡραῖος, καλός.
Formula, γραμμάτιον, γραμματεῖον.
Fornax, κάμινος, ὁ καὶ ἡ, βαῦνος, ου, ὁ.
Fornicatio, πορνεία.
Fornicor, πορνεύω, πορνεύομαι.
Fornix, icis, καμάρα, & pro lupanari, πορνεῖον.
Fors, ἡ τύχη, δαίμων.
Forſan, forſitan, ἴσως, τυχὸν, τάχα που.
Fortaſſis, ἴσως.
Forte, fortuna, ἐκ τύχης, ἴσως, ἀπὸ τύχης, διὰ τύχην, κατὰ τύχην.
Forte, ἴσως, τυχὸν, συμβάν.
Fortifico, ἰσχυρίζω, διασφαλίζομαι, κραταιόω.
Fortis, ἀνδρεῖος, ἰσχυρὸς, κραταιός.
Fortiſſimus, ἀνδρειότατος, ἄριστος.
Fortiter, εὖ, γενναίως, ἰσχυρῶς.
Fortitudo, ἀνδρεία, ἀνδρότης, ἰσχύς.
Fortuito, ἀπὸ τύχης, διὰ τύχην.
Fortuitus, τυχηρός, τυχαῖος.
Fortuna, τύχη, δαίμων, κλῆρος.
Fortuna proſpera, εὐδαιμονία, εὐπραξία, εὐτυχία.
Fortuna proſpera uti, εὐπράττειν, vel καλῶς πράττειν, εὐτυχεῖν, δαιμονεῖν.
Fortuna adverſa, ἀτυχία, δυστυχία.
adverſa Fortuna uti, ἀτυχεῖν ἔν τινι.
Fortunatus, εὐτυχής, εὐδαίμων, μακάριος.
Fortuno, ὀλβιάζω.
Foruli, θυλάκια.
Forum, ἀγορά, πωλητήριον.
Forum judiciale, δικαστήριον.
Foſſa, τάφρος, ὁ λάκκος, διώρυξ.
Foſſilis, ὀρυκτός.
Foſſio, ὄρυγμα, διωρυχή.
Foſſor, σκαπτήρ, ὀρυκτήρ.
Foſſura, ὄρυγμα.
Fotus, particip. θαλφθείς.
Fotus, us, πυρίασις, περιβολή.
Fovea, βόθυνος, βόθρος, σιρός, ὁ.
Foveo, θάλπω, πυριάω.

F R.

Fractio, κάταγμα, τό. κλάσις.
Fractura, κλάσις, σύντριμμα.
Fractus, a, um, κεκλασμένος, κατεαγώς.
Fræno, χαλινόω.
Frænum, χαλινός, ὁ.
Fraga, orum, τὰ κόμαρα.
Fragilis, ψαθυρός, εὔθραυστος, θραυστός.
Fragilitas, τὸ εὔθραυστον, ψαθυρότης.
Fragiliter, ψαθυρῶς.
Fragmen, & fragmentum, κλάσμα, θραῦσμα.
Fragor, κτύπος, ου, ὁ, πάταγος, ὁ.
Fragrans, εὔοσμος, εὐώδης.
Fragrantia, εὐωδία, τὸ εὐῶδες.
Fragro, ὄζω, εὐωδιάζομαι.
Framea, ἡ ῥομφαία.
Frangere naves, ναυαγεῖν τὸ πλοῖον.
Frangi animo, ἐπιλαθέσθαι τῇ γνώμῃ.
Frango, κλάω, ἀποῤῥήγνυμι, θλάω.
Frater, ἀδελφός, κασίγνητος.
Frater uterinus, ὁμογάστριος ἀδελφός.
Fraterculus, ἀδελφίδιον, τό.
Fraterne, ἀδελφῶν δίκην.
Fraternitas, ἀδελφότης.
Fraternus, ἀδελφικός, ἀδελφός.
Fratricida, ἀδελφοκτόνος.
Fraudator, ἀποστερητής, συλητής.
ſine Fraude, ἄδολος, ἐκτὸς ἀπάτης.
Fraudo, ἀποστερέω, ἐξαπατάω, παρακρούω, παραγράφω.
Fraudulenter, ἀπατητικῶς, δολερῶς.
Fraudulentia, ἀπάτη, πανουργία.
Fraudulentus, ἀπατηλός, δολερός.
Fraus, ἀπάτη, βλάβη, πανουργία.
Fraxineus, μελίνος.
Fraxinus, μελία.
Fremebundus, φρυάττων.
Fremitus, βρόμος, ὀρυγμός, φρύαγμα.
Fremo, ἐμβριμάομαι, φρυάττω.
Frendo, βρύχω τοὺς ὀδόντας.
Frequens, συχνός, θαμινός, πυκνός.
Frequenter, ἀεί, & αἰεί, συχνῶς, πολλάκις.
Frequentia, πλῆθος, τό. σύλλογος.
Frequentia hominum, πολυανθρωπία.

Frequento, φοιτάω εἰς τὸ διδασκαλεῖον, ſcholam: πολὺς διατρίβω.
Fretum, πορθμὸς, συνοχὴ ἁλὸς. πέλαγος, τό.
Fretus, confiſus, πεποιθὼς, τεθαῤῥηκώς.
Friabilis, εὔθραυστος, ψαθυρός.
Frico, ψήχω, ἀνατρίβω.
Frictus, frictio, τρίψις, ἐπίτριμμα.
Frictus, a, um, πεφρυγμένος.
Frigefacio, ψύχω.
Frigeo, ῥιγόω, & ῥιγέω, καταψύχομαι.
Frigeſco, ἀποψύχομαι, καταψύχομαι.
Frigide, ψυχρῶς.
Frigiditas, ψυχρότης.
Frigidus, ψυχρὸς, ὁ.
Frigo, φρύγω τι, τηγανίζω.
Frigus, oris, τὸ κρύος, τὸ ψύχος, τὸ ῥῖγος.
Frigus intenſum, κρυμὸς, ὁ.
Frio, tero, λεπτοποιέω, λεπτύνω, θρύπτω.
Fritillus, πύργος, ὁ.
Frivolus, ψυχρολόγος, φλυαρός.
Frondator, κλαδευτὴρ, φυλλοκόπος.
Frondeo, φυλλοφορέω, ἀποφυλλίζω.
Frondoſus, πολύφυλλος, φυλλώδης.
Frons, frondis, φύλλον, πέταλον, κλάδος, ου, ὁ.
Frons, frontis, μέτωπον.
Frontale, κεφαλοδέσμιον, ἐπιμετώπιον.
Frontem contrahere, τὸ μέτωπον συνάγειν.
Frontem exporrigere, τὸ μέτωπον χαλᾶν.
Fructum capere, ἀπολαύειν ἀγαθὸν αὐτοῦ. ex ea re fructus.
Fructum fero, ἐπικαρπίζομαι.
Fructuoſus, πολύκαρπος, ἔγκαρπος.
Fructus, καρπός.
Fructus autumnales, ὀπωρισμός.
Fructus decerpo, ἐκκαρπίζω, ὀπωρίζω.
Frugalis, χρηστὸς, σώφρων, ἐγκρατής.
Frugalitas, ἁπλότης, σωφροσύνη.
Frugaliter, σωφρόνως, ἐγκρατῶς, ἁπλῶς.
ad Frugem bonam redire, χρηστὸν αὖθις γίγνεσθαι.
Fruges, καρπὸς, ἐπικαρπία.
Frugi, χρηστὸς, σώφρων.
Frugifer, καρποφόρος, εὔφορος.
nullius Frugis, ἄχρηστος, ἀχρεῖος.
Fruitio, ἀπόλαυσις.
Frumentaceus, σιτικός.
Frumentarius mercator, σιτοπώλης, σιτοκάπηλος.
Frumentatio, σιτολογία, ἐπισιτισμὸς, σίτισις, σιτεία.
Frumentator, σιτολόγος, σιτωνής.
Frumentor, σιτολογέω, ἐπισιτίζομαι, σιτωνέω.
Frumentum, σῖτος, ὁ.
Frumentum metiri, σιτομετρεῖν.
Fruor, ἀπολαύω τῶν ἀγαθῶν, bonis: ἐπιτυγχάνω, cum genit.
Fruſtatim, κατὰ μέρη.
Fruſtra, μάτην, ματαίως, εἰκῆ, ἀπέλεγε.
Fruſtra conari, ματαιοπονεῖν.
Fruſtratio, ἀπάτη, ἀποτάλαγμα.
Fruſtro, ψεύδομαί σε, ἐξαπατάω, ἀποτυγχάνω.
Fruſtror, ἀποτυγχάνω τῆς ἐλπίδος, ψεύδομαι τῆς ἐλπίδος.
Fruſtulum, ψωμίον, τεμάχιον.
Fruſtum, τέμαχος, ψωμὸς, θραῦσμα.
Frutetum, θαμνὼν, τὸ ὕλημα.
Frutex, θάμνος, ὁ.
Fruticetum, θαμνώδης τόπος.
Frutico, θαμνίζω, θάμνους φύω.
Fruticoſus, θαμνώδης.

F U.

Fucatus, φυκωθείς.
Fuco, as, φυκόω.
ſine Fuco, ἀδόλως, ἀπλάστως.
Fucum alicui facere, φενακίζειν τινά.
Fucus, φῦκος, εος, τό· pro fraude, φενακισμὸς, ὁ.
Fucus pro ape ſine ſpiculo, ὁ κηφὴν, ῆνος.
Fuga, φυγὴ, ἀποφυγὴ, φύξις.
in Fugam vertere, τρέπειν εἰς φυγήν.
Fugam adorno, βουλεύω τὴν ἀπόδρασιν.
Fugax, φυγαδικὸς, φυγὰς, δραπέτης.
Fugio, φεύγω, διαφεύγω τοὺς κινδύνους, pericula: pro latere, λανθάνω.
Fugitivus, δραπέτης, φυγάς.
Fugito, δραπετεύω.
Fugo, φυγαδεύω ἐκ τῆς πόλεως· τροπὴν ποιῆσαι τῶν πολεμίων, hoſtes, διώκω.
Fui, ἦν, ἐγενόμην.
Fulcimentum, ἔρεισμα, τὸ στήριγμα.
Fulcio, ἐρείδω, στηρίζω.
Fulcrum, ὑποστήριγμα, ἔρεισμα.
Fulcrum tori, ſive pes lecti, ἐρμίνιον· ἐρμὶν, ὁ.
Fulgeo, ἐκλάμπω, στίλβω, σελαγίζω.
Fulgetrum, ἀστραπὴ, στεροπή.
Fulgur, σέλας, ατος, τό· αὐγὴ, ῆς, ἡ.
Fulgor, ἀστραπὴ, στεροπή.
Fulguratio, ἀστραπή.
Fulguro, ἀστράπτω, ὑπαστράπτω.
Fulica, ἐρῳδιὸς, ὁ.
Fuliginoſus, λιγνυώδης.
Fuligo, λιγνὺς, καπνία, ἀσβόλος, ἡ. αἰθάλη.
Fullo, γναφεύς.
Fullonia, γναφεῖον, & γναφεῖον.
Fulmen, κεραυνὸς, ὁ.
Fulmine ictus, κεραυνίας, ὁ· κεραυνοβοληθείς.
Fulmineus, κεραύνιος.
Fulmino, κεραυνόω, κεραυνοβολέω.
Fulvus, κιῤῥὸς, οῦ, ὁ. πυῤῥός.
Fumarium, καπνη, καπνοδόχη.
Fumidus, καπνώδης.
Fumigo, καπνίζω.
Fumo, καπνίζω, καπνὸν ἀναδίδωμι.
Fumoſus, καπνώδης, ψολόεις.
Fumus, καπνὸς, ὁ. ψόλος, ὁ.
Funale, λαμπάς.
Funambulus, σχοινοβάτης.
Functio, ἐνέργεια, ἐπιτέλεσις.
Functus, τελέσας, ἐνεργήσας.
Funda, σφενδόνη.
ſine Fundamento, ἀθεμέλιος.
Fundamentum, θεμέλιον, βάσις.
Fundamentum jacere, καταβάλλεσθαι θεμέλιον.
Fundatus, τεθεμελιωμένος.
Funditus, ἄρδην, εἰς ἔδαφος, παντελῶς, ἐκ θεμελίων, ἐκ βάθρων.
Fundo, as, θεμελιόω, καταβάλλω.
Fundo, is, ἀποχέω, σπένδω, καταχέω, χωνεύω.
Fundo carens, ἀπύθμενος.
Fundum, πυθμὴν, βένθος, τὸ ἔδαφος, εος, τό.
Fundus, χωρίον, ἀγρός.
Funebris, ἐπιτάφιος, ἐπικήδειος, ἐντάφιος.
Funebris concio, ἐπιτάφιος λόγος.
Funereus, ἐντάφιος, κήδειος.
Funero, ἐνταφιάζω, κηδεύω.
Funes nautici, ἀπόγαια, ἐπίγαια, κάμιλος.
Funeſto, μιαίνω, ἐναγίζω, μιαιφονέω.
Funeſtus, ὀλέθριος, ἐναγής.
Fungor officio, τὰ καθήκοντα ἀποτελέω, πράττω τὸ προσῆκον, ἐπιτελέω.
Fungoſus, μυκητώδης.
Fungus, μύκης, ου, & μύκης, ητος, βωλίτης.
Funiculus, σχοινίον, καλῴδιον, σπάρτον.
Funis, σχοῖνος, σπάρτον, ου, ἡ.
Funus, κηδεία, τάφος.
Funus curo, κηδεύω τινά.
Funus efferre, ἐκφέρειν νέκυν, vel ἀποθανόντα.
Prodire in funus, εἰς τὸ κῆδος ἀπαντᾶν.
Fur, κλέπτης, κλοπεὺς, φώρ.
Furacitas, κλεπτοσύνη.
Furaciter, κλεπτικῶς.
Furax, ἐπίκλοπος, κλεπτικός.
Furca, δίκρανον.
Furcifer, κύφων, ωνος, ὁ.
Furens, ἐμμανὴς, μανικός.
Furenter, μανικῶς.
Furfur, πίτυρον.
Furfuraceus, πιτυρώδης.
Furfures, τὰ πίτυρα.
Furiæ, ἐρινύες, ἀλάστορες, εὐμενίδες.
Furialis, μανιώδης, ἐμπληκτος.
Furibundus, ὀξύχολος, μανιώδης.
Furioſus, μανιώδης, μανικός.
Furnaria, ἀρτοποιητική.
Furnarius panis, κλιβανίτης ἄρτος.
Furnus, κλίβανος, ἰπνός.
Furo, is, ere, μαίνομαι, ἐνθουσιάζω, ἐμμανής εἰμι.
Furor, oris, μανία, ἡ τῆς διανοίας παραφορά.
Furor, κλέπτω, κλοπεύω, συλάω.
Furore corripi, ἐκμαίνεσθαι, ἐνθουσιάζειν.
Furtim, κλεμμάδην, λαθραίως, λάθρα.
Furtivus, κλοπιμαῖος, λαθραῖος.
Furtum, κλοπὴ, κλέμμα.
Furvus, niger, ὀρφναῖος, μέλας, ἀμαυρός.
Fuſcina, δίκρανον, τρίαινα, ἰχθυόκωπον.
Fuſcus, λαιόφαιος.
Fuſe, χύδην.
Fuſilis, χυτὸς, ῥυτὸς, χωνευτός.
Fuſor, χωνευτής.
Fuſorius, χωνευτικός.
Fuſtis, βάκτρον, ῥόπαλον, ξύλον.
Fuſus, ἄτρακτος, κλωστήρ.
Futilis, χυδαῖος, φλυαρός.
Futilitas, φλυαρία, ματαιότης.
Futurus, a, um, γενησόμενος, ὁ μέλλων ἔσεσθαι, ἐσόμενος.

G A.

GÆſum, teli genus, γαισός, ῦ, ό.
Galea, κόρυς, λόφος, ό, πήληξ, κος, ἡ, περικεφαλαία.
Galea tegi, κράνει σκέπεσθαι.
Galeatus, ὁ κορυςής.
Galericulum, πιλίδιον, πιλίσκος, φενάκη.
Galerita, κορυδαλὸς, κόρυς.
Galerus, & Galerum, πέτασος, πῖλος.
Galla, κηκὶς, ίδος, ἡ.
Gallicinium, ἀλεκτρυοφωνία.
Gallina, ἀλεκτορίς.
Gallinaceus, ἀλεκτόρειος.
Gallinago, ἀσκαλώπαξ, κος, ὁ.
Gallus, ἀλέκτωρ, ἀλεκτρυὼν, ὁ.
Gammarus, ὁ ἀςακός.
Ganea, πορνεῖον.
Ganeones, ἄσωτοι, γαςρίμαργοι.
Gangræna, γάγγραινα, ης, ἡ.
Gannio, κνυζάω, & κνυζέω, ὑλακτέω.
Gannitus, κνυζηθμὸς, κνύζημα.
Gargarizo, γαργαρίζω.
Garrio, ςωμύλλομαι, φλυαρέω, ληρέω, ἀδολεσχέω, κωτίλλω.
Garrulitas, ἀδολεσχία, φλυαρία, μωρολογία.
Garrulus, ἀδόλεσχος, λάλος, ςωμύλος.
Garum, τὸ γάρον.
Gaudeo, ἐπιγηθέω τινὶ, ἥδομαι τινι, χαίρω.
Gaudere alienis malis, ἐπιχαίρω ἐς κακοῖ τινος.
Gaudium, χαρὰ, χάρμα, τό.
Gauſape, ἀμφίμαλλον.
Gaza, γάζα, θησαυρός.
Gazophylacium, γαζοφυλάκιον.

G E.

Gehenna, γέεννα, ης, ἡ.
Gelaſco, πήγνυμαι.
Gelatio, ἔκπηξις.
Gelitus, παγείς.
Gelidus, κρυερός, ψυχρός.
Gelo, as, κρυςαλλόομαι, πήγνυμι.
Gelu, κρυμὸς, & κρυμοὸς, κρύος, εος, τό.
Gelu concreſcere, πήγνυσθαι ὑπὸ τῦ κρύυς.
Gemebundus, ὁ ἐπιςένων.
Gemellipara, διδυμοτόκος, διδυμοτοκοῦσα.
Gemellus, διδυμάων, δίδυμος.
Geminatio, διπλασιασμὸς, διδυμότης, ἐπαναδίπλωσις.
Gemino, διπλασιάζω, διπλόω.
Geminus, δίδυμος, διπλός.
Gemiſco, ςένω ἐπί τινα, ςενάζω.
Gemitus, ςεναγμός.
Gemma, λίθος, ἡ.
Gemma in vitibus, ὀφθαλμός.
Gemmeus, διάλιθος.
Gemmo, λιθίζω, & de vite, ὀφθαλμίζω.
Gemo, ςενάζω, ςένω ἐπί τινι, propter aliquid, ὀδύρομαι, ὀλοφύρομαι.
Gena, γένυς, ἡ παρειὰ, γνάθος, ἡ.
Genealogia, γενεαλογία.
Gener, γαμβρὸς, ὁ.
Generalis, γενικὸς, καθολικός.
Generaliter, καθολικῶς, γενικῶς.
Generatim, κατὰ γένη.
Generatio, γένεσις, γενεά.
Genere ei proximus, ὁ ἐγγυτάτω γένει ὢν, ὁ ἐγγυτάτω γένυς.
Genero, τίκτω, fœm. γεννάω vero virorum.
Generoſe, γενναίως.
Generoſitas, εὐγένεια, γενναιότης.
Generoſus, γενναῖος, ὁ εὐγενής.
Genialis, γαμήλιος, γενικός.
Genialiter, εὐφρόνως, ἱλαρῶς, ἑορτασίμως.
Geniculatim, ἐπὶ τὰ γόνατα, κατὰ γόνυ, γονατωδῶς.
Geniculatus, πολυγόνατος, γονατώδης.
Geniculum, τὸ μικρὸν καὶ λεπτὸν γόνυ.
Genitale, τὸ αἰδοῖον.
Genitalis, γεννητικός, γενέθλιος, γόνιμος.
Genitor, γενέτης, γενέτωρ.
Genitrix, ἡ γενέτειρα.
Genitus, γεγεννημένος, γεννηθείς.
Genio indulgere, καθ' ἡδονὴν ποιεῖν.
Genius, ὁ δαίμων.
Gens, ἔθνος, γενεά, pro familia, φῦλον.
Gentiles, ἕλληνες, οἱ ἔξωθεν.
Gentilis, ἐθνικός, ὁμόφυλος.
Genu, γόνυ, ατος, τό.
Genua flecto, γονάζομαι, γονυπετέω.
Genuinus, γνήσιος.
Genus, γένος, τό.
Geographia, ἡ γεωγραφία.
Geographus, γεωγράφος.
Geometra, γεωμέτρης.
Geometria, γεωμετρία.
Geometrice, γεωμετρικῶς.
Geometricus, ὁ γεωμετρικός.
Germana ſoror, αὐτοκασιγνήτη.
Germane, id eſt, ſyncere, ἀδελφικῶς, γνησίως.
Germania, Γερμανία.
Germanus, Γερμανός.
Germanus frater, ὁμοπάτριος, ὁμοπάτωρ, αὐτάδελφος.
Germen, ὁ βλαςὸς, γέννημα, τό.
Germinatio, βλάςησις, ἔκφυσις.
Germino, βλαςέω, ἐκβλαςάνω.
Gero, κομίζω, φέρω, pro adminiſtro, πράττειν τὰ τῆς πόλεως, παρέχω ἐμαυτὸν δέξιμον, gero me honeſte.
Gerræ, οἱ λῆροι.
Gerro, φλυαρὸς, ληρώδης, ἀδόλεσχος.
Gerulus, ὁ φορεὺς, ὁ φορηγός.
Geſta, res geſtæ, αἱ πράξεις, τὰ πεπραγμένα.
Geſtare in utero, φέρειν ἐν γαςρί.
Geſtatio, φορά, ἡ.
Geſticulator, μῖμος, χειρονόμος.
Geſticulor, χειρονομέω.
Geſticuloſus, ὑποκριτικὸς, χειρονομικός.
Geſtio, is, ivi, γαυριάω cum dat. pro cupere, προθυμοῦμαι τὰ δέοντα, ὀρέγω.
Geſto, κομίζω, φέρω δακτύλιον, annulum: δορυφορέω.
Geſtus, us, τὸ σχῆμα, ὑπόκρισις.

G I.

Gibbus, κύρτωμα, κύφωσις, ὕβωμα.
Gibbus, gibboſus, κυρτὸς, κυφός.
Giganteus, γιγάντειος, γιγαντιαῖος.
Gigas, γίγας, αντος, ὁ.
Gigno, γεννάω, de viris: τίκτω, de mulieribus, φύω.
Gilvus, κιῤῥός.
Gingiva, ἔνυλον.
Girgullus, ῥόμβος.

G L.

Glaber, ψιλὸς, λεῖος, φαλακρός.
Glabreſco, ψιλόομαι, μαδάω, φαλακρόομαι.
Glabro, ψιλόω, μαδίζω, φαλακρόω.
Glacialis, κρυμώδης, κρυερός, παγετώδης.
Glacies, κρύςαλλος, κρυμός, πάγος.
Glacio, as, πηγνύω.
Gladiator, μονομάχος, ἀθλητής.
Gladiatorius, μονομαχικὸς, ἀθλητικός.
Gladiolus, ξιφίδιον, μαχαιρίδιον.
Gladio confectus, ξιφόκτονος.
Gladium ſtringere, γυμνοῦν ξίφος, σπᾶν ξίφος, ξιφουλκεῖν.
Gladius, ξίφος, τό. μάχαιρα.
Glandula, ἀδὴν, ένος, ὁ.
Glanduloſus, ἀδενώδης.
Glans, βάλανος, ἡ.
Glans unguentaria, βάλανος μυρεψική.
Glarea, ψηφὶς, ψάμμος, ἡ.
Glareola, ψαμμίον.
Glaucus, γλαυκός.
Gleba, βῶλος, ἡ, βῶλαξ, ἡ.
Gleboſus, βωλώδης, ἀδροβωλος.
Glis, iris, ἐλειός.
Gliſco, creſco, αὐξάνω, ἐπιτείνομαι.
Globoſus, σφαιρικὸς, σφαιροειδής.
Globulus, σφαιρίδιον.
Globus, σφαῖρα, pro multitudine hominum, σύςημα, τό.
Glocito, κακκάζω, κακκαβίζω.
Glomeratio, ςρόμβωσις, ἀνείλημα.
Glomero, ἀνειλέω, ςρομβόω.
Glomus, i, & eris, ἀγαθὶς, ίδος.
Gloria, δόξα, κλέος.
Gloriæ cupidus ſum, ὀρέγομαι δόξης.
Gloriam conſequi, εὐκλείας τυγχάνειν.
Gloriabundus, καυχηματίας.
Gloriatio, καύχησις, μεγαλοφροσύνη.
Glorifico, δοξολογέω τινὰ, ἐπικλέω.
Glorior, γαυριάω ταύτῃ, αὐχέω, καυχάομαι ἐπί τινι, ob aliquam rem.
Glorioſe, εὐκλεῶς, ἐνδόξως.
Glorioſus, ἔνδοξος, κλεινὸς, ὁ. εὔδοξος, pro oſtentatore, ἀλαζὼν, κενόδοξος.
Glos, ἡ γάλως, τῆς γάλω.
Glubo, ἀπολέπω, ἀποδέρω.

Glu-

Gluma, ἔλυτρον, ἄχυρον.
Gluten, & Glutinum, κόλλα, ης, ἡ.
Glutino, κολλάω, συνάπτω.
Glutinoſus, κολλώδης.
Glutio, devoro, καταπίνω, γλύζω.

G N.

Gnarus, ἐπιστήμων, ἔμπειρος.
Gnatus, filius, υἱός, τὸ τέκνον.
Gnaviter, δραστικῶς, σπουδαίως.
Gnavus, ſtrenuus, δραστικός, δραστήριος, ὀτρηρός.
Gnomon, γνώμων.

G O.

Gobius, κωβιός.
Goſſipium, πάμβαξ, ἐριοφόρον δένδρον.

G R.

Gracileſco, ἰσχναίνομαι, λεπτύνομαι.
Gracilis, tenuis, ἰσχνός, λεπτός, ὁ.
Gracilitas, ἰσχνότης, λεπτότης.
Graculus, κορακίας, ου, ὁ.
Gradarius, ὁ βάδην πορευόμενος.
Gradatim, βάδην, κλιμακηδόν.
Gradatio, κλίμαξ, ἡ.
Gradior, βαίνω, πορεύομαι, ὁδεύομαι.
Gradus, βῆμα, ἀνάβαθρον, κλίμαξ.
Græce, ἑλληνιστὶ, τῇ ἑλληνίδι.
Græcia, ἀχαΐα, ἑλλάς.
Græcor, κωμάζω.
Græcus, ἕλλην, ηνος, ἑλληνικός, ἀχαϊκός.
Grallæ, arum, καλοβατῶν βάθρα.
Grallator, καλοβάτης.
Grallis incedere, σκαλοβατίζειν.
Gramen, πόα, χόρτος, χλόη.
Gramineus, ὁ τῆς ἀγρώστεως, χλοηφόρος.
Graminoſus, χορτώδης, ποώδης.
Grammatica, ἡ γραμματική.
Grammatice, γραμματικῶς.
Grammaticus, γραμματικός.
Granarium, σιτοφυλακεῖον, σιτοβολών.
Granatum, ἡ ῥοιά, vel ῥοά.
Grandævus, πολυετής, πρεσβευτικός, γηραιός, μακρόβιος.
Grandeſco, μηκύνομαι, μεγαλύνομαι.
Grandiloquentia, μεγαλοῤῥημοσύνη.
Grandiloquus, μεγαλοῤῥήμων, ὑψηγόρος.
Grandis, de ætate, πρεσβυτικός, πολυετής· de magnitudine, μεγαλεῖος, ὁ.
Grando, inis, χάλαζα.
Granoſus, κοκκώδης.
Granum, κόκκος, ὁ, χόνδρος, ου, ὁ.
Graphice, γραφικῶς.
Graphicus, γραφικός.
Graphium, γραφεῖον.
Graſſatio, λωποδυσία, λῃστεία.
Graſſator, λωποδύτης.
Graſſor, ſævio, καταστρέφω εἰς τὴν πόλιν, λωποδυτέω τὴν ἑλλάδα, in Græciam: ἐπέρχομαι.
Grate, εὐγνωμόνως.
Gratia, ἡ χάρις.
Gratia mea, ἐμὴν χάριν.
Gratiam habere, χάριν ἔχειν τινὶ ὑπέρ τινος, εἰδέναι χάριν τινὶ τούτου, χάριν τιθέναι.
Gratiam referre, ἀποδιδόναι τινὶ χάριν ὑπέρ τινος.
Gratias agere, εὐχαριστεῖν τινὶ ὑπὲρ πάντων, pro omnibus: χάριν οἶδα.
Gratificor, χαρίζομαί τινί τι, ἀρέσκω τινὶ, εὐεργετέω, χάριν δίδωμι.
Gratioſe, χαριέντως.
Gratioſus, χαρίεις, εὔχαρις.
Gratis, δωρεὰν, προῖκα, ἀμισθί.
Gratitudo, εὐχαριστία, εὐγνωμοσύνη.
Gratuito, ἀμισθί.
Gratuitus, ἄμισθος, προῖκα διδόμενος.
Gratulatio, σύγχαρμα, φιλοφροσύνη.
Gratulor, συγχαίρω σοι τούτου.
Gratum eſt, καθ' ἡδονὴν φαίνεται.
Gratum facio, gratificor, χαρίζομαί τινί τι.
Gratus, εὐγνώμων, εὔχαρις. idem quod acceptus, ἡδύς, χαρίεις.
Gravate, ἀκουσίως, δυσχερῶς.
Gravatus, βεβαρημένος.
Gravatus ſomno, ὕπνῳ βαρυνθείς.
Gravedo, κόρυζα.
Graveolens, δυσώδης, βαρύοζος.
Graveolentia, δυσωδία.
Graveſco, βαρύνομαι.
Gravia patior, δεινοπαθέω.
Gravida, ἔγκυος, ἐν γαστρὶ ἔχουσα.
Gravis, βαρὺς, εῖα, ὺ, & pro moleſto, δεινός, βαρύς, χαλεπός. item pro ſevero viro, σεμνός.
Gravis animo, βαρύθυμος, βαρύψυχος.
Gravitas, βάρος, τό· βαρύτης· pro ſeveritate, σεμνότης.
Gravitas orationis, δεινολογία.
Graviter, moleſte, βαρέως, δυσχερῶς, χαλεπῶς, & cum auctoritate, σεμνῶς.
Graviter ferre, δυσχεραίνειν· ἀγανακτεῖν τῷ θανάτῳ, mortem, χαλεπῶς ἔχειν.
Gravo, βαρύνω, πιέζω.
Gravor, βαρύνομαι, δυσφορέομαι.
Gregarius, ἀγελαῖος.
Gregatim, ἀγεληδόν· κατ' ἀγέλην.
Gremium, κόλπος.
Greſſus, us, τὸ βάδισμα, τὸ βῆμα.
Grex, ἀγέλη, ποίμνη.
Grumus, θρόμβος, χόνδρος.
Grunnio, γρυλλίζω, γρύζω.
Grunnitus, γρυλλισμός, ὁ.
Grus, γέρανος, ὁ.
Gryllus, γρύλλος.
Gryphes, γρῦπες.

G U.

Gubernaculum, πηδάλιον, οἴαξ, ὁ.
Gubernare remp. διοικεῖν τὰ κοινά.
Gubernatio, κυβέρνησις, διοίκησις.
Gubernator, κυβερνήτης, διϊθυντής, ὀρθωτής.
Gubernatrix, κυβερνήτειρα.
Guberno, κυβερνάω ναῦν, navem: pro adminiſtro, διοικέω τὴν πόλιν.
Gula, οἰσοφάγος, λαιμός, ὁ.
Guloſitas, γαστριμαργία, λιχνεία.
Guloſus, γαστρίμαργος.
Gummi, κόμμι.
Gurges pro homine inſatiabili, λαφύστιος, λαίμαργος: ἡ δίνη, πέλαγος.
Gurgulio, γαργαρεών. pro vermiculo, σκὼξ, κός.
Gurguſtium, gurguſtiolum, οἰκίδιον.
Guſtatus, γεῦσις.
Guſto, γεύομαι.
Guſtus, γεῦσις, ἡ· γεῦμα, τό.
Gutta, σταγὼν, ῥανίς, σταλαγμός.
Guttatim, κατὰ σταγόνα.
Guttula, ψεκάδιον, ου, τό.
Guttur, βρόγχος, φάρυγξ, λάρυγξ.
Gutturnium, πρόχοος.

G Y.

Gymnaſii præfectus, γυμνασίαρχος.
Gymnaſium, γυμνάσιον.
Gypſo illino, γυψόω.
Gypſum, γύψος, ἡ.
Gyro, γυρόω τι· κυκλάζω, δινέω.
Gyrus, γυρός, γύρωσις.

H A.

HAbena, ἡ ἡνία.
Habendus, ἑκτέος.
Habeo, ἔχω, pro tenere, κρατῶ τινος. item pro credere, δοκέω· ſic τιθέναι τινὰ εἰς τοὺς ἐχθροὺς, habere in numero hoſtium.
Habere rationem, λόγον ἢ πρόνοιαν ποιεῖσθαι, ἐπιμελέομαι τούτου.
Habere ſe bene vel male, ἔχειν καλῶς, ἢ φαύλως πως.
Habilis, εὐάρμοστος, ἐπιτήδειος, δέξιος.
Habilitas, εὐαρμοστία, ἐπιτηδειότης.
Habitabilis, οἰκήσιμος, οἰκητός.
non Habitabilis, ἀοίκητος.
Habitaculum, οἴκημα.
Habitatio, οἰκισμός, οἴκησις.
Habitator, οἰκήτωρ, οἰκητής.
Habito, οἰκέω πόλιν, vel ἐν τῷ ἄστει, in urbe, ναίω, κατοικέω, ναιετάω.
Habitudo, ἕξις, κατάστασις, διάθεσις.
Habitus, ἡ ἕξις, διάθεσις, κατάστασις, σχῆμα.
Hac, ταύτῃ, τῇδε.
Hactenus, μέχρι τοῦδε· μέχρι τούτου.
Hæc αὕτη.
Hædulus, ἐρίφιον.
Hædus, ἔριφος.
Hæredem inſtituere, κληρονόμον τινὰ ἀπολείπειν.
Hæredipeta, κληρονομιδεύς.
Hæreditarius, κληρονομούμενος.
Hæreditas, κληρονομία, κλῆρος.
Hæreditatem adire, πορεύεσθαι εἰς τὰ κτήματα, κλῆρον λαμβάνειν.
Hæreo, συνέχομαι πρός τι, alicui: συμφύομαι; pro dubitare, ἀμφισβητεῖν περί τινος.
Hæres, edis, κληρονόμος.

Hære-

Hæreſis, αἵρεσις, ἡ.
Hæreticus, ἑτερόδοξος, αἱρετικός.
Hæſitantia, ἡ ἀπορία.
Hæſitatio, ἀπορία.
Hæſito, ἀπορέω, ἴσχομαι.
Halcyon, ἀλκυών, όνος, ἡ.
Halcyonei dies, ἀλκυόνειοι ἡμέραι, ἀλκυονίτιδες.
Halec, μαινίς, ίδος, μαίνη.
Halecula, μαινίδιον.
Halitus, ἀναπνοή, ἐκπνοή, ἀτμός.
Hallucinatio, παράβλεψις, ἁμάρτημα, πλάνη.
Hallucinor, παραβλέπω, σφάλλομαι.
Halo, ἀτμίζω, ἐκπνέω.
Hamatus, ἀγκιστρωτός.
Hamo capio, ἀγκιστρεύω.
Hamus, ἄγκιστρον.
Hara, συφεός, συῶν αὐλή.
Hariolatio, μαντεία, χρησμῳδημα.
Hariolor, μαντεύομαι, χρησμῳδέω.
Hariolus, μάντις, ὁ, χρησμολόγος.
Harmonia, ἁρμονία.
Harpago, ἅρπαξ.
Haruſpex, ἱεροσκόπος, μάντις.
Haruſpicina, ἱεροσκοπική.
Haſta, δόρυ, τό. λόγχη. ἔγχος, εος;
ſub Haſta vendere, λαφυροπωλεῖν τι.
Haſtatus, λογχωτός, λογχοφόρος.
Haſtile, τὸ ἀκοντίου ξύλον, ἡ λόγχη.
Haud, οὐ, οὐκ, οὐχί.
Haud dubie, ἀναμφισβητήτως.
Haudquaquam, οὐ μή, οὐχί, οὐδαμῶς.
Haud ita pridem, πρὸ βραχέος, πρὸ μικροῦ.
Haurio, ἀρύομαι, ἀντλάω, ἀντλέω.
Hauſtrum, ſitula, ἀντλίον, ἄντλημα.

H E.

Hebdomas, ἑβδομάς, άδος, ἡ.
Hebes, obtuſus, ἀμβλύς, έος, ὁ· pro ſtupido, ἀναίσθητος.
Hebeſco, ἀμβλύνομαι, ἀμβλὺς γίνομαι, ἀμαυρόομαι.
Hebetatio, ἀμβλυσις.
Hebetior, ἀμβλύτερος.
Hebeto, ἀμβλύνω.
Hecatombe, ἑκατόμβη.
Hedera, κισσός, ὁ.
Hederaceus, κίσσινος, κισσήεις.
Hei, οἴμοι.
Helleborum, ἐλλέβορος, ου, ὁ.
Helluatio, λαφυγμός, ἀσωτία, λιχνεία.
Helluo, onis, γαστρίμαργος, ἄσωτος, πολυφάγος, γαστρίμαργος, λαφύκτης.
Helluor, λαφύσσ[illegible]ατίω.
Hem, φεῦ, ἰδού.
Hemina, κοτύλη, ἡμίνα.
Hemiſphærium, ἡμισφαίριον.
Hepar, ἧπαρ.
Hepaticus, ἡπατικός.
Hera, δέσποινα, δεσπότις, κυρία.
Heraclius lapis, ἡράκλειος λίθος.
Herba, βοτάνη, πόα, χόρτος, χλόη.
Herbaceus, βοτανώδης.
Herbarius, βοτανιστής.
Herbas colligo, βοτανολογέω.
Herbidus, & herboſus, βοτανώδης, χλοώδης.
Herbis victitans, ποηφάγος.
Hercle, & hercule, νὴ τὸν ἡρακλέα, ναί.
non Hercle, μὰ δία, μὰ ἡρακλέα.
Hercules, ἡρακλῆς, έος, ὁ.
Heri, χθές, ἐχθές, τῇ παρελθούσῃ.
Heri, & nudiuſtertius, χθές, καὶ πρώην.
Heri veſperi, ἐχθὲς ἑσπέρας.
Herilis, δεσποτικός.
Hernia, κήλη, ὀσχεοκήλη.
Hernioſus, κηλικός.
Heroicus, ἡρῷος, ἡρωϊκός.
Heroina, ἡρωΐνη, ἡρῷσσα.
Heros, ἥρως, ωος, ὁ.
Herus, δεσπότης, κύριος.
Heſperus, ἕσπερος.
Heſterno die, τῇ χθὲς ἡμέρᾳ.
Heſternus, ἐχθεσινός, χθιζός, οῦ, ὁ.
Heu, φεῦ, οἴμοι.
Heus, ὦ.

H I.

Hiatus, τὸ χάσμα, ἡ χάραξ.
Hic, pronomen, ὅδε, ὅγε, οὗτος.
Hic, adv. ἐνταῦθα, ἐνθάδε.
Hiccine, μῶν οὗτος; μῶν οὐχ ὅδε.
Hilareſco, ἱλαρύνομαι, φαιδρύνομαι.
Hilari animo eſſe, φαιδρὸν ἢ εὐχαρῆ εἶναι.
Hilaris, φαιδρός, ἱλαρός, εὐχαρής.
Hilariter vivo, εὐθυμέω, εὐθύμως διαβιόω, ἡδέως ζῆν.
Hilaritas, ἱλαρότης.
Hilla, ὁ ἀλλᾶς, ἄντος.
Hinc, ἔνθεν, ἐντεῦθεν, ἐντεῦθεν.
Hinc, & illinc, ἔνθεν καὶ ἔνθεν.
Hinc atque hinc, ἐκ μὲν τὰ ἐπιθάτερα.
Hinnio, χρεμετίζω.
Hinnitus, χρεμετισμός, ὁ.
Hinnulus, νεβρός, ὁ.
Hio, χαίνω, & ἀναχάσκω.
Hippodromus, ἱππόδρομος.
Hippomanes, τὸ ἱππομανές.
Hircinus, τράγειος, τραγικός.
Hircorum fœtor, κινάβρα, γράσος, ὁ.
Hircum olere, τραγίζω, κιναβράω.
Hircus, τράγος, ὁ.
Hirquus, κανθός, οῦ, ὁ.
Hirſuta, τὸ δασύ, τραχύ· δασύτης.
Hirſutus, λάσιος, δασύς.
Hirtus, δασύς, λάσιος.
Hirudo, βδέλλα.
Hirundo, χελιδών, ἡ.
Hiſco, χαίνω.
Hiſpidus, δασύς, λάσιος.
Hiſtoria, ἱστορία.
Hiſtoriam ſcribo, ἱστορέω, λογογραφέω.
Hiſtoricus, ἱστοριογράφος, λογογράφος, συγγραφεύς.
Hiſtriones, ὑποκριταί, μῖμοι.
Hiulco, χάζω, διαχάζω.
Hiulcus, κεχηνώς, διακεχηνώς.

H O.

Hoc, τοῦτο.
Hoc loco, ἐνταυθοῖ.
Hoc modo, τοῦτον τρόπον, ἐκείνως.
Hoc tempore, ἐν τῷ παρόντι· εἰς τὸ παρόν.
Hodie, σήμερον, vel τήμερον.
in Hodiernum uſque diem, μέχρι τῆς σήμερον ἡμέρας.
Homicida, ἀνδροφόνος, ἀνδροκτόνος.
Homicidium, ἀνδροφονία.
Hominum frequentia, πολυανθρωπία, ἀνθρωποπλῆθος.
Homo, ἄνθρωπος, ὁ καὶ ἡ. βροτός.
Homo nihili, ἄνθρωπος ἄχρηστος.
Homunculus, homuncio, ἀνθρωπίσκος, ἀνθρώπιον.
Honeſtas, καλοκἀγαθία, κάλλος, κοσμιότης.
Honeſte, καλῶς, εὐσχημόνως, σεμνῶς.
Honeſtiſſimus, ἐπιφανέστατος.
Honeſto, τιμάω τινά, ἐπικοσμέω.
Honeſto loco naſci, γίγνεσθαι καλῶς.
Honeſtum, τὸ καλόν.
Honeſtus, καλός, εὐσχήμων, σεμνός, ἔντιμος.
Honor, vel Honos, τιμή, κλέος.
Honorabilis, ἔντιμος, ἐπίτιμος, σεβαστός, ἀξιότιμος, γεραρός.
Honorandus, τιμητέος.
Honorarium, γεράσιον, τὸ γέρας.
Honorarius, ὁ τιμητικός, γεράσιος.
Honoratus, ἔντιμος, ἔνδοξος.
Honoratus valde, γεραρός.
Honore afficio, τιμάω τινα μεγίσταις τιμαῖς, ſummis honoribus: ἄγω ἐν τιμῇ τινα, τίμιω, τιμαῖς γεραίρω, πρεσβεύω.
Honore privo, ἀτιμόω.
Honorem exhibeo, ἀπονέμειν τινὶ τιμήν, τιμάω.
Honorificus, τίμιος, ἔντιμος, ἔνδοξος.
Honoris expers, ἄτιμος, ἐκτὸς τιμῆς.
Hora, ὥρα, ἡ.
quota eſt Hora? ὁπόσταν ἐστὶ τὸ στοιχεῖον;
Hordeaceus, κρίθινος.
Hordeum, κριθή, ἡ.
Hornus, αὐτοετής.
Horologium, ὡρολόγιον.
Horrendus, φρικτός, φοβερός.
Horreo, φρίττω, ὀρρωδέω.
Horreſco, ἐπιφρίττω.
Horreum, ἀποθήκη, σιτοφυλακεῖον.
Horribilis, φοβερός, φρικτός, φρικώδης.
Horridus, δασύς, λάσιος. pro duro, aſpero, φρικτός, φρικώδης.
Horror, φρίκη.
Horſum, δεῦρο, ἔνθα.
Hortamen, & Hortamentum, παράγγελμα, νουθέτημα, κέλευσμα.
Hortatio, προτροπή, νουθέτησις, παρακέλευσις.
Hortator, κελευστής.
Hortenſis, κηπαῖος.
Hortor, παρακελεύω τινὰ ἐπί τι, προτρέπω, παραινέω σοι τοῦτο, ἐπεγείρω πρὸς ἀρετήν, ad virtutem, νουθετέω.

Hortulanus, κηπουρὸς, κηπωρός.
Hortulus, κηπίον, κηπίδιον.
Hortum excolo, κηπεύω.
Hortus, κῆπος.
Hoſpes, ξένος, ξενοδόχος.
Hoſpita, ξένη, ξενοδόχος.
Hoſpitalis, φιλόξενος.
Hoſpitalitas, φιλοξενία, ξενία.
Hoſpitaliter, ξενίως, φιλοξένως.
Hoſpitio excipio, πάνυ λαμπρῶς ξενίζω τινὰ, ξενόω, ξενοδοχέω.
Hoſpitium, ξένων κατάλυμα, ξενοδοχεῖον, πανδοχεῖον.
Hoſpitor, ξενοδοχέω, ξενίζω τινά.
Hoſtia, θυσία, θῦμα.
Hoſtiam immolare, θῦσαι θυσίαν.
Hoſtilis, πολέμιος, ἐχθρὸς, πολεμικὸς, δυσμενής.
Hoſtilitas, δυσμένεια, ἀπέχθεια.
Hoſtiliter, πολεμικῶς, πολεμίως.
Hoſtimentum, ἀμοιβὴ, ἀνταμοιβή.
Hoſtis, ἐχθρός, πολέμιος, ἐναντίος.

H U.

Huc, adverb. δεῦρο, ἐνθάδε, ἐνταῦθα.
Huc ades, δεῦρο ἴθι.
Huc, & illuc, δεῦρο, κἀκεῖσε.
Huc uſque, μέχρι τῶδε, μέχρι τούτου.
Hui, βαβαὶ, ὤ, φεῦ.
Hujuſmodi, τοιοῦτος.
Humanitas, ἀνθρωπότης, φιλανθρωπία, ἐπιείκεια.
Humaniter, ἀνθρωπίνως, φιλανθρώπως, ἀνθρωπικῶς.
Humanitus, more humano, ἀνθρωπικῶς.
Humanum ſe præbere, φιλανθρώπως ἔχειν πρός τινα.
Humanus, φιλάνθρωπος, ὁ καὶ ἡ, ἀνθρώπινος, ἐπιεικής.
Humatio, ταφὴ, ἐνταφιασμὸς, ἐντάφιον.
Humecto, ὑγραίνω, βρέχω, ἰκμάζω.
Humeris geſtare, βαστάζειν τι, φέρειν τι, αἴρεσθαί τι.
Humerus, ὦμος.
Humi, ἐπὶ γῆς, κατὰ γῆς, χαμαί.
Humiditas, ὑγρασία, ἰκμασία, νοτία.
Humidus, ὑγρὸς, δίυγρος, ὁ, νότιος.
Humiliatio, ταπείνωσις.
Humilio, ταπεινόω.
Humilis, ταπεινὸς, ἄδοξος.
Humilitas, ταπεινότης, ταπεινοφροσύνη.
Humiliter, ταπεινῶς.
Humiliter ſentire, ταπεινοφρονεῖν.
Humo, θάπτω ἀποθανόντας, νεκροὺς ἐνταφιάζω.
Humor, oris, νοτὶς, ὑγρότης, ἰκμάς.
Humus, ἡ γῆ, χθών.

H Y.

Hyacinthus, ὑάκινθος.
Hyæna, ὕαινα.
Hyberna, τὰ χειμάδια χωρία.
in Hyberna proficiſci, ἐς χειμάδιον φοιτᾷν; Herod. ſub. χώραν, vel γῆν.
Hybernaculum, τὸ χειμάδιον χωρίον, ὁ χειμάδιος τόπος.
Hyberno, διαχειμάζω, χειμάζω.
Hyberno tempore, χειμερινῆς ὥρας.
Hybernus, χειμερινὸς, χειμέριος.
Hydropicus, ὑδρωπικός.
Hydrops, ὕδρωψ, ωπος.
Hyematio, παραχειμασία, χειμασία.
Hyemo, χειμάζω, χειμερίζω.
Hyems, χειμὼν, χεῖμα.
Hymen, ὑμήν.
Hymnus, ὕμνος.
Hyperbole, ὑπερβολή.
Hypocrita, ὑποκριτής.
Hypodidaſcalus, ὑποδιδάσκαλος.
Hyſtrix, ὕστριξ, ιχος, ἡ.

J A.

JAceo, κεῖμαι, κατάκειμαι ἐν γῇ, in ſolo, ἀναπίπτω, κατακλίνομαι.
Jacere fundamentum, τὴν ἀρχὴν ὑποθέσθαι, vel βάλλεσθαι, καταβάλλεσθαι θεμέλιον, θεμελιοῦν.
Jacere probra, κακοῖς βάλλειν τινά.
Jacio, is, βάλλω τινὰ λίθοις, lapidibus: ῥίπτω.
Jactabundus, ἀλαζὼν, ὁ.
Jactantia, μεγαλαυχία, ἀλαζονεία.
Jactatio, idem.
Jactator, ἀλαζονικός.
Jactito, θρυλλέω, ἐπικομπάζω.
Jacto, frequenter jacio, ἀναρριπτέω, ῥιπτάζω τι, pro ſeſe efferre, μεγαλαυχέω, μεγαλοφρονέω ἐπί τινι.
Jactura, ζημία, βλάβη.
Jacturam facere, ζημιοῦσθαι τὴν ψυχὴν, animæ.

Jactus, βολὴ, ἀποβολή.
Jaculandi peritia, εὐστοχία, εὐκαιρία, ἀκρίβεια.
Jaculandi peritus, εὔστοχος, εὐσκόπος.
Jaculatio, ἀκόντισμα.
Jaculator, ἀκοντιστὴς, τοξότης, ου, ὁ.
Jaculor, ἀκοντίζω, βάλλω λίθον, vel τινα λίθῳ.
Jaculum, ἀκόντιον, δόρυ, ατος, τό.
Jam, ἤδη, νῦν.
Jamdiu, πάλαι, ἐκ πολλοῦ χρόνου.
Jamdudum, πολὺν ἤδη χρόνον.
Jam jam, παραυτίκα.
Jam inde a pueris, εὐθὺς ἐκ παίδων.
Jam nunc, hoc tempore, ἤδη νῦν, ἐν τῷ νῦν.
Jam olim, ἐκ πάλαι, & ἐκ παλαιοῦ.
Jampridem, πάλαι.
Janitor, θυρωρὸς, ὁ καὶ ἡ, πυλωρὸς, ὁ καὶ ἡ.
Janua, θύρα, πύλη, εἴσοδος.
Januam cædere, θυροκρουστῆσαι.
Januarius, ἰανουάριος, γαμηλιών.

I B.

Ibi, adverb. αὐτόθι, ἐκεῖ, αὐτοῦ, ἐνταῦθα.
Ibidem, αὐτόθι, αὐτοῦ, τῇδε αὐτοῦ.

I C.

Icere fœdus, ποιεῖσθαι συνθήκας πρός τινα, cum aliquo, σπονδοποιεῖσθαι.
Ico, ici, πλήττω, τύπτω, παίω.
Ictericus, ἰκτερικός.
Icterus, ἴκτερος, ὁ.
Ictus, us, πληγὴ, πλῆγμα.

I D.

Id, τοῦτο.
Idcirco, διὸ, διόπερ, δι' αὐτοῦ.
Id quod res eſt, τὸ ὄν.
Idea, ἡ ἰδέα, ας.
Idem, maſc. ὁ αὐτὸς, αὐτὸς, οὗτος.
Identidem, ἑκάστοτε, συνεχῶς, αὖθις καὶ αὖθις.
Ideo, διὸ, διότι, διὰ τοῦτο.
Ideo quod, διὰ τοῦτο, διότι, τούτου ἕνεκα.
Idiota, ἰδιώτης.
Idololatria, εἰδωλολατρεία.
Idolum, εἴδωλον.
Idonee, ἐπιτηδείως, ἱκανῶς.
Idoneus, ἐπιτήδειος, ὁ καὶ ἡ, εἰς τοῦτο, χρήσιμος ἐπί τι, ἱκανὸς, ἐπαρκής.
non Idoneus, ἄχρηστος, ἀχρεῖος.

J E.

Jecur, jecoris, ἧπαρ, ατος, τό.
Jejune, ἀπαστὶ, ἐνδεῶς.
Jejunus dies, νήστιμος ἡμέρα.
Jejunium, νηστεία, ἀπαστία, ἀσιτία.
Jejuno, νηστεύω, ἀσιτέω.
Jentaculum, ἀκράτισμα, τὸ ἔμβρωμα, τὸ πρωϊνὸν ἄριστον.
Jento, ἀκρατίζομαι, ἀκρατίζω.
Jeſus, Ἰησοῦς.

I G.

Igitur, ἄραγε, δὴ, γοῦν, τοιγαροῦν.
Ignarus, ἀγνὼς, ὁ καὶ ἡ, ἀνεπιστήμων.
Ignarus Philoſophiæ, ἀφιλόσοφος.
Ignave, ῥᾳθύμως.
Ignavia, ῥᾳθυμία, ἀργία.
Ignavus, ῥᾴθυμος, ἀργὸς, ὁ, ὀκνηρὸς, ἀπράγμων.
Ignavus ſum, ἀργέω, ῥᾳθυμέω.
Igneus, πυρινὸς, ἔμπυρος.
Igniarium, πυρεῖον, ἴσκαυσμα, ἐμπύρευμα.
Ignis, τὸ πῦρ, ἥφαιστος, ου, ὁ.
Ignis ſacer, ἐρυσίπελας, τὸ πῦρ ἄγριον.
Ignitus, πυρόεις, πυρώδης, διάπυρος.
Ignobilis, δυσγενὴς, ὁ καὶ ἡ, ἀκλεὴς, ἀγεννὴς, ἀγνώστος, ἄδοξος, ἄσημος.
Ignobilitas, δυσγένεια, ἀγένεια, ἀδοξία.
Ignominia, αἰσχύνη, ὄνειδος, τὸ ἀδοξία, ἀτιμία.
Ignominia afficere, καταισχύνειν, ἀτιμάζειν.
Ignominioſum ducere, ἐν αἰσχύνῃ, ἐν αἰσχρῷ τιθέναι.
Ignominioſus, ἄτιμος, ἄδοξος.
Ignorandum eſt, ἀγνοητέον.
per Ignorantiam aliquid facere, δι' ἀπειρίαν τι πράττειν.
Ignoratio, vel ignorantia, ἄγνοια, ἀγνόημα, ἀγνωσία.
Ignoro, ἀγνοέω, ἐπιλανθάνομαι, οὐκ οἶδα.
Ignoſcibilis, venia dignus, συγγνωστός.
Ignoſco, συγγινώσκω τινὶ τὴν ἁμαρτίαν, συγγνώμην διδόναι.
Ignotum erat, ἄδηλον ἦν.
Ignotus, ἀγνὼς, ἐμοὶ ἄδηλος, ἄγνωστος.

I L.

Ilex, ilicis, πρῖνος.
Ilia, λαπάρα, κοιλία, κῶλον.
Ilicet, ſtatim, αὐτίκα δὴ, ἴθι· παραυτίκα.
Ilico, εὐθὺς, εὐθέως, παραυτίκα, αὐτόθεν.
Illabor, εἰσπίπτω εἰς, καταῤῥέω εἰς τὴν γῆν, καταλι-
σθαίνω.
Illaboratus, ἀνεπίεργαστος, ἀκατασκεύαστος.
Illac, ἐκεῖ, ἐκεῖσε, ἐκεῖθεν.
Illacrymo, καταδακρύω, καταλοφύρομαι.
Illæſus, ἀπαθὴς, ἀβλαβὴς, ἀλώβητος, ἀτήμων.
Illaqueo, παγιδεύω, ἐμπεριβάλλω.
Illaudatus, ἀνεγκωμίαστος.
Ille, a, ud, ἐκεῖνος, αὐτός.
Illecebræ, θέλγητρα, ἐπαγωγαὶ, δέλεαρ, ατος.
Illecebroſus, ἐπαγωγὸς, δελεαστικός.
Illectus, δελεασθείς.
Illegitimus, ἀνέγγυος, ὁ καὶ ἡ. ἄνομος, νόθος, ὁ,
ὁ, ἄθεσμος.
Illibatus, purus, ἄψαυστος, ὁ καὶ ἡ. ἄφθορος, ἄθικ-
τος, ἀμίαντος.
Illiberalis, ἀνελεύθερος, δουλοπρεπής.
Illiberalitas, ἀνελευθερία, αἰσχροκέρδεια.
Illiberaliter, ἀνελευθέρως, δουλοπρεπῶς.
Illic, ἐκεῖ, & αὐτόθι, αὐτοῦ.
Illicio, ἐπάγω, θηράω τινὰ, ἐφελκύω, δελεάζω.
Illicite, ἀθέσμως, ἀθεμίτως.
Illicitus, ἄθεσμος, ὁ καὶ ἡ. ἀθέμιτος, ὁ καὶ ἡ, παρά-
νομος, ἀπρεπής.
Illico, αὐτόθι, παραυτίκα, εὐθὺς.
Illido, προσβάλλω, ἐπάγω, προσκρούω.
Illigatus, προσδεθείς.
Illigo, προσδέω, συνάπτω.
Illinc, ἐκεῖθεν, αὐτόθεν, ἐντεῦθεν.
Illino, ἐπιχρίω, ἐναλείφω.
Illiſus, προσβληθείς.
Illiteratus, ἀπαίδευτος, ἀγράμματος, ἀμαθὴς, ὁ.
Illitus, ἐπικεχρισμένος, ἐπιχρισθείς.
Illotis manibus, ἀνίπτοις χερσίν.
Illotus, ἄνιπτος, ὁ καὶ ἡ.
Illuc, ἐκεῖ, ἔνθα.
Illuceo, ἐμφαίνομαι, ἐπιλάμπω.
Illuceſcente die, ὑπολαμπούσης ἡμέρας.
Illudo, ἐμπαίζω, ἐξυβρίζω, ἐπισκώπτω, κατειρωνεύομαι.
Illuminatio, ἐπίλαμψις.
Illumino, λαμπρύνω, διαφωτίζω, καταλάμπω, αὐγάζω.
Illunis nox, νὺξ ἀσέληνος.
Illuſio, ἐμπαιγμός.
Illuſor, ἐμπαίκτης, εἴρων.
Illuſtratio, καλλώπισμα, τό. αὔγασμα, τό.
Illuſtris, φωτεινὸς, [illegible]ρὸς. pro nobili, ἐπιφανὴς,
ἐλλόγιμος.
Illuſtriſſimus, διασημότατος, κύδιστος, ἐνδοξότατος.
Illuſtro, καταλάμπω, καταυγάζω. pro declarare, δη-
λοῦν, φανεροῦν.
Illuſus, ἐμπαιχθείς.
Illuvies, ἄλουσία, ἡ.

I M.

Imaginatio, φαντασία.
Imaginor, φαντάζομαι, εἰκάζω.
Imago, εἰκὼν, εἴδωλον, τὸ· ἄγαλμα, τό. τὸ εἶδος.
Imaguncula, εἰκόνιον, ἀγαλμάτιον.
Imbecillis, ἀσθενὴς, ἄῤῥωστος, ἀδύνατος, ἀβληχρός.
Imbecillis ſum, ἀῤῥωστέω, ἀσθενέω.
Imbecillitas, ἀδυναμία, ἀῤῥωστία.
Imbellis, ἀπόλεμος, ἄμαχος, ἄνανδρος, δειλός.
Imber, ὄμβρος, ὁ.
Imberbis, ἀγένειος, ἀπώγων.
Imbibo, ἐμπίνω, εἰσδέχομαι, ἐλλαμβάνω.
Imbrex, icis, σωλὴν, γεῖσον.
Imbricatim, κεραμιδῶς.
Imbuo, ἐμβρέχω, ἐμβάπτω· pro erudio, παιδεύω.
Imbutus ſacris literis ab infantia, ἐκ βρέφους τὰ ἱερὰ
γράμματα πεπαιδευμένος.
Imitabilis, μιμητός.
Imitatio, μίμησις, μίμημα, ζήλωμα.
Imitator, μιμητὴς, ζηλωτής.
Imitor, μιμέομαι τινα.
Immaculatus, ἄμωμος, ἄσπιλος, ὁ καὶ ἡ, ἀμίαντος.
Immadeo, ἐμβρέχομαι.
Immanis, crudelis, θηριώδης, ἄγριος, ἀπηνὴς, πελώ-
ριος.
Immanitas, ἀγριότης, ἀπήνεια, ὠμότης.
Immanſuetus, ἀτιθάσσευτος, ἀτίθασος, ὁ καὶ ἡ. ἀ-
νήμερος.
Immarceſcibilis, ἀμάραντος.
Immatura morte præreptus, πρὸ ὥρας ἀναρπασθείς.
Immaturitas, ἀωρία.
Immaturus, ἄωρος, ὁ καὶ ἡ. πρόωρος.
Immediate, ἀμέσως.
Immedicabilis, ἀνίατος, ἀθεράπευτος.
Immemor, ἀμνήμων, ὁ καὶ ἡ, ἐπιλαθόμενος.
Immemor ſum, ἀμνημονέω.
Immenſitas, ἀμετρία.
Immenſus, ἄμετρος, ἀμέτρητος.
Immergo, ἐμβαπτίζω, ἐμβάπτω, καταδύω, ἐγκατα-
κλύω.
Immerito, ἀναξίως, παρὰ τὴν ἀξίαν.
Immeritus, ἀνάξιος, ὁ μηδὲν ὀφλακώς.
Immerſio, βαπτισμὸς, ἔμβαμμα.
Imminens bellum, ὁ ἐπιὼν, ὁ προσιὼν, ὁ ἐνστὰς πό-
λεμος.
Immineo, ἐπίκειμαι, ἀνέχω, ὑπεξανίσταμαι.
Imminet periculum, ἐπίκειται κίνδυνος, θάνατος,
mors.
Imminuo, ἐλαττόω, σμικρύνω, μειόω, ἐλάττονα ποιῶ.
Imminutio, ἐλάττωσις, μείωσις.
Immiſceo, ἐμμίγνυμι.
Immiſericorditer, ἀνελεημόνως, ἀνοικτεί.
Immiſericors, ἀνελεήμων, ὁ καὶ ἡ. ἄνοικτος, δύσοι-
κτος.
Immiſſio, ἐνεσία, ἔφεσις.
Immitis, ἀνελεήμων, ἀπηνὴς, ἀμείλιχος.
Immitto, ἐμβάλλω, ἐπιβάλλω τινὶ τὰς χεῖρας, manus
alicui.
Immobilis, ἀκίνητος, ἀμετακίνητος.
Immoderatio, ἀμετρία, ἀταξία.
Immoderatus, ἄμετρος, ὁ καὶ ἡ. ἀσύμμετρος, ἄτακτος.
Immodeſte, ἀτάκτως, ἀκρατῶς, ἀκόσμως.
Immodeſtia, ἀμετρία, ἀφροσύνη, ἀκοσμία.
Immodeſtus, ἄμετρος, ἀκόλαστος, ἄκοσμος, ἄτακτος,
ἄφρων.
Immodice, ὑπερμέτρως, ἀσώτως.
Immodicus, ὑπέρμετρος, ἄκρατος.
Immolare homines, ἀνθρωποθυτεῖν.
Immolatio, ἡ θυσία, τὸ θῦμα.
Immolo, θύω, ἐπιθύω, ἐπισφάττω.
Immorigerus, δυσπειθής, ὁ καὶ ἡ.
Immorior, ἐναποθνήσκω, ἐπιθνήσκω.
Immoror, ἐνδιατρίβω τινὶ, vel κατά τι, vel περί τι,
ἐμμένω. ἐγχρονίζω τινί.
Immortalem facio, ἀθανατίζω.
Immortalis, ἀθάνατος, αἰώνιος, ὁ καὶ ἡ. ἀκήρατος,
ὁ καὶ ἡ. ἄφθαρτος.
Immortalitas, ἀθανασία, ἀφθαρσία.
Immotus, ἀκίνητος, ἄσειστος, ὁ καὶ ἡ.
Immundities, μίασμα, ἀκαθαρσία.
Immundus, ἀκάθαρτος, μιαρός.
Immunis, ἀτελὴς, ἀνεισφορος, ἀσύμβολος, ἀφορολό-
γητος.
Immunitas, ἀτέλεια, ἀνεισφορία.
Immunitus, ἀτείχιστος, ὁ καὶ ἡ. ἀφύλακτος, ἄφρα-
κτος.
Immurmuro, ἐπιμορμύρω, ὑποψιθυρίζω.
Immutabilis, ἀμετάβλητος, ἀμετάθετος.
Immutatio, ἐναλλαγὴ, ἐνάλλαξις, ἀλλοίωσις.
Immuto, μεταβάλλω τι, μεταμείβω τι.
Imo, μᾶλλον δὲ, ἀλλά τι, καὶ μὴν.
Impar, ἄνισος, ἀνάρτιος.
Imparatus, ἀπαράσκευος, ἀπαρασκεύαστος.
Impariter, ἀναρτίως, ἀνίσως.
Impatiens, ἀπαθὴς, ὁ καὶ ἡ.
Impatienter, ἀμελῶντι. ἀπαθῶς.
Impatientia, ἀτλησία, ἀπάθεια.
Impavide, ἀφόβως.
Impavidus, ἀδεὴς, ἄφοβος, ἄτρομος.
Impedimenta in bello, αἱ σκευαγωγίαι πολεμικαὶ, σκεύη
πολεμικὰ, τὰ σκευοφόρα.
Impedimento eſſe alicui, ἐμποδὼν εἶναί τινι.
Impedimentum, κώλυσις, ἐμπόδιον.
Impedio, ἐμποδίζω τινί· κωλύειν τινὰ τῶν κακιῶν, à vi-
tiis.
Impeditus, ἐμποδισθείς.
Impello, ἐπάγω τινὶ, ἐπάγω, διωθέομαι, accuſ. προσ-
εμβάλλω τι, ὠθέω, ἐλαύνω.
Impendeo, ἐπίκειμαι, ἐπικρέμαμαι, ἐπαιωρέομαι.
Impendo, inſumo, προσαναλίσκω τι, δαπανάω τὴν οὐ-
σίαν, bona mea conſumo.
Impenetrabilis, ἀδιάβατος, ἀδιεξίτητος.
Impenſa, æ, δαπάνη, ἀνάλωμα.
Impenſe, σφόδρα, ἄγαν.
Imperata facere, τὰ κελευόμενα ποιεῖν.
Imperator, αὐτοκράτωρ, στρατηγὸς, ἡγεμών.
Imperatorius, αὐτοκρατορικὸς, βασιλικός.
Imperatrix, ἡ αὐτοκράτωρ.
Imperatum, πρόσταγμα, κελευόμενον.
Imperceptus, ὁ καὶ ἡ ἀκατάληπτος.
Imperfectus, ἀτελὴς, ὁ, ἡ. ἀτέλεστος.
cum Imperio eſſe, ἡγεμονεύειν.

In-

Imperioſe, ἐπιτακτικῶς.
Imperioſus, δυναςευτικός.
Imperitia, ἀπειρία, ἀδαημονία, ἀμαθία.
Imperitus, ἀδαήμων, ἄπειρος, ἀγνοῶν, ἀπαίδευτος, ἀμαθής.
Imperium, ἐπίταγμα, κέλευσμα, τό. ἀρχή, ἡγεμονία.
Imperium maris ſuſcipere, ἀρχὴν τῆς θαλάσσης λαβεῖν.
Imperium tenere, ἀρχὴν κατέχειν, ἀρχὴν ἔχειν.
Impero, ἄρχω, βασιλεύω, κρατέω, κυριεύω, δεσπόζω, cum gen.
Imperterritus, ἄφοβος, ἀνέκπληκτος, ἀτάρβητος.
Impertio, or, μεταδιδόναι τῶν καλῶν, κοινωνέω σοι τόδε, hoc tibi.
Imperturbatus, ἀτάρακτος, ἀτάραχος.
Impervius, ἀδιάβατος, ἀδιέξοδος.
Impetigo, λειχήν.
Impeto, προσβάλλω, εἰσβάλλω.
Impetrabilis, συγχωρητός.
Impetratio, κατάδεσις, ἐπίταξις.
Impetro, τυγχάνω, cum gen. λαμβάνομαι, cum gen.
Impetu primo, ἐξ ἐφόδου.
Impetum facio, ἐμβάλλω, vel εἰσβάλλω εἰς χώραν, in regionem.
Impetuoſe, μεθ' ὁρμῆς, φοράδην.
Impetuoſus, ὁρμητικός.
Impetus, ἐπιβολή, ἐπιφορά, ἐπιδρομή, ὁρμή, ἔφοδος.
Impexus, ἀκτένιστος.
Impie ago, ἀσεβέω.
Impietas, ἀσέβεια, ἀθεότης.
Impiger, ἄοκνος, οὐ. ῥάθυμος, ὀξηρός.
Impigre, ἀόκνως.
Impingo, offendo, ἐπάγω, προσκόπτω πρὸς λίθον πόδα, προσβάλλω.
Impius, ἀσεβής, ἀνόσιος, ἄθεος.
Implacabilis, ἀπαραίτητος, ὁ καὶ ἡ. ἀμείλικτος.
Implacidus, δυσάρεστος.
Impleo, πληρόω, γεμίζω ναῦς σίτου, naves cibo, ἐμπλήθω τινὰ χαύνης ἐλπίδος, inani ſpe.
Implexus, ἐμπεπλεγμένος.
Implexus, us, ἐμπλοκή.
Implicatio, idem.
Implicatus, & implicitus, ἐμπλεχθείς.
Implicite, ἐμπεπλεγμένως, ἀσαφῶς.
Implico, ἐμπλέκω, περιβάλλω.
Imploratio, ἐπίκλησις, ἀνάκλησις.
Imploro, ἀνακαλέω τινά, aliquem: δέομαι ἐπικουρίας, auxilium: εἰς βοήθειαν καλῶ, ἐπικαλεῖσθαι τινα.
Implumis, ἄπτερος, ἄπτιλος.
Impolite, ἀκόμψως, ἀκόσμως.
Impolitus, ἄκομψος, ἀκατέργαστος.
Impollutus, ἀμίαντος, ἀμόλυντος.
Impono, τίθεμαι, ἐπιτίθημι, ἀναβιβάζω ἐφ' ἅρμα, in curſum: pro injungo, ἐπιβάλλω φόρον, τέλος, vectigal, ἐπιτάττω. quandoque decipio, ἐξαπατάω.
Importatus, εἰσκομισθείς.
Importo, εἰσκομίζω, εἰσφέρω τινὶ ἀτυχίαν, infortunium.
Importune, ἀκαίρως, φορτικῶς.
Importunitas, ἀκαιρία.
Importunus, ἄκαιρος, ἄτοπος.
Impos, ἀκρατής, ἀδύνατος.
Impos animi, θυμοῦ ἀκρατής.
Impoſitio, ἐπίθεμα.
Impoſſibilis, ἀδύνατος, ἀμήχανος.
Impoſtor, φέναξ, [illegible], ἀπατηλός, πλάνος.
Impoſtura, ἐξαπάτη, φενακισμός.
Impotens, ἀκρατής ὁ μὴ δυνάμενος, ἀδύνατος.
Impotens iræ, ὀργῆς ἀκρατής.
Impotenter, ἀδυνάτως, ἀκρατῶς.
Impotentia, ἀσθένεια, ἀκράτεια.
dictorum Impotentia: ἡ πρὸς τὸ λαλεῖν ἀκρασία.
Impræſentiarum, ἐν τῷ παραχρῆμα. ἐν τῷ παρόντι.
Impranſus, ἀνάριστος.
Imprecatio, ἀρά, κατάρα, ἐπάρα.
Imprecor, καταρῶμαί τινι, ἀρὰς ποιεῖσθαι κατά τινος.
Impreſſio, προσβολή, ἐμβολή.
Impreſſionem in hoſtes facere, ἐφορμᾷν πρὸς τοὺς πολεμίους.
Imprimere ſigillum, τύπον ἐνσημαίνεσθαι.
Imprimo, ἐντυπόω, ἐγχαράττω, ἐπισφραγίζω.
Improbabilis, ἀδοκίμαστος, ἀπίθανος.
Improbatio, ἀδοκιμασία.
Improbe, ἀναιδῶς, πονηρῶς.
Improbitas, φαυλότης, ἀσέλγεια, πονηρία, κακία.
Improbo, ἀδοκιμάζω, ἐκφαυλίζω.
Improbus, πονηρός, φαῦλος, ἀδόκιμος, μιαρός.
Improprie, οὐ κυρίως.
Improprie loqui, ἀκυρολογεῖν.
Improſpere, ἀτυχῶς, δυστυχῶς.
Improvide, ἀπρονοήτως, ἀβούλως.
Improvidus, ἀπρονόητος, ἀπερίσκεπτος.
Improviſo, ἐκ τοῦ ἀφανοῦς, ἀπροσδοκήτως, ἀπροόπτως.
Improviſus, ἀπρόοπτος, αἰφνίδιος.
Imprudens, ἄφρων, ἀνόητος, ἀσύνετος.
Imprudenter, δι' ἄγνοιαν.
Imprudentia, ἄγνοια, ἀσυνεσία, ἀφροσύνη, ἀβουλία, ἀνοησία.
Impubes, ἄνηβος.
Impudens, ἀναίσχυντος, ἀναιδής, ὁ καὶ ἡ.
Impudens ſum, ἀναισχυντέω.
Impudenter, ἀναιδῶς, ἀναισχύντως.
Impudentia, ἀναισχυντία, ἀναίδεια.
Impudicitia, ἀσέλγεια, ἀκολασία.
Impudicus, ἀσελγής, ἄναγνος, λάγνης, μάχλος.
Impugnatio, προσβολή.
Impugno, προσβάλλω, καταπολεμέω.
Impulſio, impulſus, ἐλασία, ὠθισμός.
Impulſor, ὤστης, παροξυντής.
Impune, ἀτιμωρητί, ἀζημίως.
Impune aliquid facere, ἀδεῶς πράττειν τι.
non Impune feres, οἰμώξῃ.
Impunitas, ἀτιμωρησία, ἄδεια.
Impunitus, ἀτιμώρητος, ἀζήμιος.
Impure, ἀνάγνως, ἀκαθάρτως.
Impuritas, μίασμα, ἀκαθαρσία.
Impurus, ἄναγνος, ἀκρατής, ἀκάθαρτος.
Imputo tibi culpam, ἀνατίθημι σοι τὴν αἰτίαν, vel, σοὶ ἐπάγω τὴν αἰτίαν, προστίθημι.
Imus, ὁ κατώτατος, ὕςατος.

I N.

In, ἐν, ἐπί, ἐς, vel εἰς.
In animo habere, ἐν νῷ ἔχειν, εἰς νοῦν βάλλομαι.
In cauſa ſum, αἴτιος τούτου εἰμί.
In hunc modum, κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον. ὧς.
In poſterum, εἰς τὸ ἔπειτα, τὸ λοιπόν.
Inacceſſus, ἀπρόσιτος, ἀνεπίβατος, ἄβατος, ὁ καὶ ἡ.
Inædifico, ἐνοικοδομέω, ἐποικοδομέω, παροικοδομέω.
Inæqualitas, ἀνισότης, ἀνωμαλία.
Inæqualis, ἄνισος, ἀνώμαλος.
Inæſtimabilis, ἀτίμητος.
Inanimatus, ἄψυχος.
Inanio, κενόω.
Inanis, κενός, μάταιος, φροῦδος.
Inanis gloria, κενοδοξία.
Inanitas, κενότης, τὸ κενόν.
Inaniter, κενῶς, ματαίως.
Inaniter loquor, κενολογέω.
Inartificialis, ἄτεχνος.
Inartificialiter, ἀτέχνως.
Inaſſuetus, ἀήθης.
Inauditus, ἀνήκουστος, ἄπυστος.
Inauguratus, αἰσιωθείς, οἰωνισθείς.
Inauratus, ἔγχρυσος, ἐπίχρυσος.
Inauris, ἐνώτιον, ἐλλόβιον.
Inauro, ἐπιχρυσόω, διαχρυσόω.
Inauſpicato, οὐκ εἰς καλόν, ἀπαισίως.
Inauſpicatus, δυσοιώνιστος.
Incaleſco, διαθερμαίνομαι, βράσσομαι.
Incandeſco, ἐκπυρόομαι, ἐκθερμαίνομαι.
Incantamentum, γοητεία, ἐπῳδή, μαγεία.
Incantator, ἐπῳδός, γόης, φαρμακός.
Incanto, ἐπᾴδω, γοητεύω, μαγεύω.
Incarnatio, σάρκωσις, ἐνανθρώπησις.
Incaſſum, fruſtra, φροῦδα, μάτην.
Incaſtigatus, ἀδιόρθωτος.
Incaute, ἀπρονοήτως, ἀφυλάκτως.
Incautus, ἀφύλακτος, ἀδόκητος, ἁπλοῦς, ἀνευλαβής, ἀπερίσκεπτος.
Incedo, βαδίζω, βαίνω, περιπατέω.
Incendiarius, πυρπολέως.
Incendium, ἔμπρησις, ἐμπρησμός, ἐμπύρωσις, φλογμός, ἔγκαυμα.
Incendo, ἐμπυρίζω, ἀνακαίω, ἐμπρήθω, αἴθω, ἀνάπτω, ἐκφλέγω.
Incenſum, θυμίαμα.
Inceptum, ἐπίβλημα, ἐγχείρημα.
Incertitudo, ἀδηλότης, ἄδηλον.
Incertum reddo, ἀδηλόω, ἀπορέω, ἄδηλον ποιῶ, εἰς ἀμηχανίαν καθίστημι.
Incertus, ἄδηλος, ἀγνώριστος, ὁ ἀσαφής, ἀμφίβολος.
Inceſſere ſaxis, λίθοις βάλλειν.
Inceſſit mihi cupido. ἐπιθυμία μοι ἦν.
Inceſſit eum timor, αὐτῷ δέος ἐπῆλθε.
Inceſſo, βάλλω.
Inceſſus, βάδισμα, βάδισις.

Inceſtus, ἡ ἀνόσιος συνουσία, ὁ ἄθεσμος, μοιχεία, ἀθέμιτος γάμος.
Inceſtus, a, um, μιαρὸς, ἀνόσιος, ἀσελγὴς, αἰσχρουργός.
Inchoare, ἄρχεσθαι λόγου, ſermonem.
Incido, κατακόπτω, κόπτω, διατέμνω.
Incido, περιπίπτω συμφοραῖς, in calamitates, ἐμπίπτειν εἰς τοὺς πολεμίους, in hoſtes, ἐπιτυγχάνω τινί.
Incipio, ἄρχομαι. cum genit. ἀπάρχομαι.
Inciſio, διακοπὴ, τμῆσις, τομή.
Inciſus, ἐπικοπείς, τετμημένος.
Incitamentum, θέλγητρον, κέντρον.
Incitate, ὁρμητικῶς, σπουδαίως.
Incitatio, ὅρμησις, παρόρμησις.
Incitatus, παροξυνθείς, παροξυνθείς.
Incito, παρακαλέω τινὰ ἐπί τι, & πρός τι. παρορμάω τινὰ ἐπὶ τὰ ἀγαθὰ, ad honeſta facta: προτρέπω τινὰ εἴς τι. παροξύνω.
Incivilis, σκαιὸς, ὁ, ὁ· ἀπροσήγορος.
Inciviliter, ἀπροσηγόρως, ἀκόσμως, οὐκ ἀστείως.
Inclamo, ἐπιβοάω, ἐπικαλέω, ἀνακαλέω.
Inclareſco, ἐπιφαίνομαι, εὐδόκιμος γίνομαι, ἐλλαμπρύνομαι.
Inclemens, ἀνεπιεικὴς, ἀπηνὴς, ἀνήμερος.
Inclementer, ἀπηνῶς, ἀνεπιεικῶς.
Inclementia, ἀπήνεια, ἀνεπιείκεια.
Inclinatio, ἔγκλισις, κλίσις, ῥοπή.
Inclino, ἐγκλίνω, ἐπιῤῥέπω.
Includo, κατακλείω, ἐγκλείω, cum genit.
Incluſus, ἐγκλειστικός.
Inclytus, διάσημος, ὁ καὶ ἡ. λαμπρὸς, ἔνδοξος, κλειτὸς, περίκλυτος.
Incogitans, ἀλόγιστος, ἄλογος.
Incogitantia, ἀλογιστία, ἀβελτηρία.
Incognitus, ἄγνωστος, ἀγνώριστος.
Incola, ἔνοικος, οἰκήτης, ου, ὁ· ἐγχώριος, ἔποικος.
Incolo, οἰκέω τὴν πόλιν, vel ἐν τῷ ἄστει. ἐνοικέω, ναίω.
Incolumem evadere, σώζεσθαι.
Incolumis, ἄνοσος, ὁ, ἡ· ἄρτιος, ὑγιὴς, σῶος, ἀβλαβὴς, ἀρτιμελής.
Incolumitas, ὑγίεια, ἀσφάλεια, σωτηρία, ὁλοκληρία.
Incomitatus, ἀκόλουθον, ἄμοιρος.
Incommode, ἀσυμφόρως, ἀχρήστως.
Incommoditas, βλάβη, ἀχρηστία.
Incommodo, βλάπτω τινά, ζημιόω.
Incommodum, βλάβη, δυσχέρεια.
Incommodum accipere, βλάβην ἔχειν, ζημίαν ἐνεγκεῖν.
Incommodus, βλαβερὸς, ἀλυσιτελὴς, ἄχρηστος, ἄχαρις, ἀνεπιτήδειος.
Incomparabilis, ἀσύγκριτος, ἀσύμβλητος, ἀπαράβλητος.
Incompertus, ἄδηλος, ἀγνώριστος.
Incompoſite, ἀτάκτως, μὴ ἀκριβῶς.
Incompoſitus, ἀδιάτακτος, ἀσυνθέτως, ἄτακτος, ἀκαλλώπιστος.
Incomprehenſus, ἀσύλληπτος.
Incomptus, ἄκομψος, ἀκόσμητος.
Inconceſſus, ἀσυγχώρητος.
Inconcinnitas, ἀῤῥυθμία, ἀναρμοστία.
Inconcinniter, ἀῤῥύθμως, ἀναρμόστως.
Inconcinnus, ἐκμελὴς, ἀνάρμοστος.
Inconcuſſus, ἄσειστος, ἀσάλευτος.
Incondite, ἀσυντάκτως, ἀτάκτως, ἀνάρθρως.
Inconditus, ἐκμελὴς, ἀσύντακτος.
Incongrue, ἀκαταλλήλως.
Incongruitas, ἀκαταλληλότης.
Inconſiderantia, ἀλογιστία, ἀσυνεσία.
Inconſiderate, ἀπερισκέπτως, ἀφροντίστως.
Inconſideratus, ἀπερίσκεπτος, ἀβέλτερος.
Inconſtans, ἀβέβαιος, ἄστατος, ἀσταθὴς, ἀκατάστατος.
Inconſtanter, ἀβεβαίως, ἀσταθῶς.
Inconſtantia, ἀστασία, μετάνοια.
Inconſulte, ἀβούλως, ἀπροβουλεύτως.
Inconſulto, εἰκῆ, παρὰ προαίρεσιν.
Inconſultus, ἄβουλος, ἀπρονόητος.
Incontinens, ἀκρατὴς, ἀκόλαστος, ὁ καὶ ἡ· μὴ ἐγκρατής.
Incontinenter, ἀκρατῶς.
Incontinentia, ἀκρασία, ἀκράτεια.
Inconveniens, ἀσύμφορος, ἀπρόσφορος, ἀσύμμικτος.
Incorporeus, ἄσωμος, ἀσώματος.
Incorruptibilis, ἀδιάφθορος.
Incorruptus, ἄφθαρτος, ὁ καὶ ἡ, ἄσηπτος, ἄφθιτος, ὁ καὶ ἡ.
Incorruptus muneribus, ἀδωροδόκητος.
Increbreſco, διαθρυλλοῦμαι, καταπυκνόομαι.
Incredibilem in modum, θαυμαστὸν ὅσον.
Incredibilis, ἄπιστος, ἀπίθανος, παράδοξος, παράλογος.

Incredibiliter, ἀπίστως, ἀπιθάνως.
Incredulitas, ἀπείθεια, ἀπιστία.
Incredulus, ἀπειθὴς, δύσπιστος.
Incrementum, ἐπαύξησις, ἐπίδοσις.
Incrementum capio, ἐπίδοσιν λαμβάνω, αὐξάνω.
Increpatio, ἐπιτίμησις, ἐλεγχεία.
Increpo, καταβοάω, καταμέμφομαι, ἐπιτιμάω τινὶ τοῦτο.
Incruentus, ἀναίμακτος, ἀναίμακτος.
Incruſtatio, κονίασις.
Incruſto, κονιάω, κονιῶ.
Incubare ovis, ἐπωάζειν, θάλπειν.
Incubatio, ἐγκοίμησις.
Incubatio gallinarum, τῶν ἀλεκτορίδων ἐπωασμός.
Incubo, ἔγκειμαι ἔν τινι· ἐπίκειμαί τινι. ἐπικαθίζω, ἐγκοιμάομαι, ἐπαναπαύομαι.
Incubus, ἐφιάλτης.
Inculco, ἐπισάττω. pro ſæpius repetere, ταυτολογεῖν, παρεμβάλλειν τι.
Inculpabilis, ἀμεμπτος, ἀναίτιος, ἄψογος.
Inculpatus, ἀνέλεγκτος, ἀνέγκλητος, ἀναίτιος, ἄψογος, ἀμύμων.
Inculte, ἀκόσμως, ἀκαλλωπίστως.
Incultus, ἀγεώργητος, ἀνεξέργαστος, ἀκαλλώπιστος.
Incumbo, ἐπίκειμαί τινι· pro obnixe rei alicui operam dare, σπουδάζειν περί τι· σχολάζω περὶ τοὺς λόγους, literarum ſtudiis incumbo.
Incunabula, τὰ σπάργανα, αἱ κοιτίδες.
ab Incunabulis, ἀπ᾽ αὐτῶν σπαργάνων.
Incurabilis, ἀνήκεστος, ἀνίατος, ἀνήκεστος, ἀθεράπευτος.
Incuria, ἀμέλεια, ἀφροντιστία.
Incurioſus, ἀμελής.
Incurro, ἐμβάλλω, ἐπιτρέχω.
Incurſionem facere, εἰσβάλλειν εἰς χώραν· εἰσπηδᾶν εἰς οἰκίαν τινός· καταδρομὴν ποιεῖσθαι.
Incurſo, συχνὰ προσβάλλω, κατατρέχω.
Incurſus, ἐπιβολὴ, ἐμβολὴ, ἐπιδρομή.
Incurvatus, ἐπικυρτωθείς.
Incurvo, κυρτόω, κατακάμπτω.
Incurvus, κυρτός.
Incus, udis, ἄκμων, ονος, ὁ.
Incuſatio, αἰτίασις, μέμψις, φάσις.
Incuſo, αἰτιάομαί τινα τινος· ἐγκαλέω σοι τοῦτο· κατηγορέω, καταμέμφομαι.
Incuſtoditus, ἀφύλακτος.
Incutere alicui metum, δέος ἐνεργάζεσθαί τινι.
Incutio, ἐμβάλλω, καταφέρω.
Indagator, θηρευτὴς, ἐξεταστής.
Indagine cingo, περισχοινίζω.
Indago, inis, θήρα, & θηράματα, τοιχισμός.
Indago, are, θηράομαι. pro inquirere, θηρεύω τὴν ἀλήθειαν, veritatem: ἐρευνάω, ἐξετάζω, ἀναζητέω.
Inde, ex eo loco, ἐκεῖθεν, ἐντεῦθεν, ἔνθεν.
hinc Inde, ἔνθεν καὶ ἔνθεν.
Indebitus, ὁ οὐκ ὀφειλόμενος.
Indecens, ἀπρεπὴς, ἀπρεπὴς, οὐ καθῆκον.
Indecenter, ἀπρεπῶς, οὐ πρεπόντως, οὐ καλῶς.
Indecore, ἀπρεπῶς, ἀσχημόνως, ἀκόσμως.
Indecorum, οὐκ εὔσχημον, ἀπρεπές.
Indecorus, ἀπρεπὴς, ἀσχήμων.
Indefatigabilis, ἀκάματος.
Indefenſus, ἀφρούρητος.
Indefeſſus, ἀκάματος.
Indefinite, ἀορίστως.
Indefinitus, ἀόριστος, ἀπαρέμφατος.
Indelebilis, ἀνεξάλειπτος.
Indemnis, ἀζήμιος, ἀθῷος.
Indeſinenter, ἀδιαλείπτως, συνεχῶς.
Index, μηνυτὴς, ὁ.
Index digitus, δεικτικὸς, λιχανός.
Index librorum, σύλλαβος, ἔλεγχος.
Indicium, μήνυσις, τεκμήριον.
Indicium facio, ἐπισημαίνω.
Indico, as, are, δείκνυμι, μηνύω τινὶ, ἀποφαίνω, γνωρίζω.
Indico, is, ere, ἐπαγγέλλω τινί τι. καταγγέλλω πόλεμον, bellum.
Indicta cauſa, ἀκρίτως, vel ἀκρίτως, ἐρήμην καταδικασθῆναι, condemnari.
In dies, καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν.
Indifferens, ἀδιάφορος.
Indifferentia, ἀδιαφορία.
Indigena, αὐτόχθων, ἐγχώριος.
Indigens, ἄπορος, ἐνδεής.
Indigentia, ἀπορία, ἔνδεια, χρεία.
Indigeo, ἀπορέω χρημάτων, pecuniis. ἐνδεὴς τινὸς εἰμί. ἐνδεῶς ἔχω· δέομαί τινος· χρείαν ἔχω, χατίζω.
Indigeſtus, ἄπεπτος, ἀδιάθετος.

Indigetes Dii, θεοὶ αὐτόχθονες.
Indignabundus, ἀγανακτοῦντι ἐοικώς.
Indignatio, ἀγανάκτησις, ἀναξιοπάθεια.
Indigne, ἀναξίως, παρὰ τὸ προσῆκον.
Indigne fero, δυσπαθέω, δυσχεραίνω.
Indignitas, ἀναξία, ἀπρέπεια.
Indignor, iraſcor, ἀγανακτέω ἐπί τινι, & ὑπέρ τινος, ob aliquid, ὀργίζομαί τινι, ἄχθομαί τινι.
Indignus, ἀνάξιος, οὐκ ἐπάξιος.
Indigus, ἄπορος, ἐνδεής.
Indiſcriminatim, ἀδιακρίτως.
Indiſſolubilis, ἄλυτος, ἀκατάλυτος.
Indiſtinctus, ἀδιάκριτος.
Indiviſibilis, ἀδιαίρετος, ἄχιστος.
Indo, is, ἐντίθημι, ἐντίθεμαι, ἐνδίδωμι.
Indo nomen, ἐπονομάζω.
Indocilis, ἀμαθής, δυσμαθής.
Indocte, ἀπαιδεύτως, ἀμαθῶς.
Indoctus, ἀμαθής, ἀπαίδευτος, ἀγράμματος, ἄμουσος.
Indoleo, ἀνιάομαι, συναλγέω.
Indoles, φύσις, ἦθος, τὸ, φυή.
Indoles bona, εὐφυΐα.
Indomitus, ἀδάμαστος, ἄδμητος.
Indotatus, ἄπροικος, ὁ, καὶ ἡ.
Inducere in animum, ἐμβάλλεσθαι εἰς νοῦν.
Induciæ, ἀνοχαί, ἀνακωχὴ, ἐκεχειρία, ἡ, σπονδή.
Inducias facere, ἀνοχὰς ποιεῖσθαι πρός τινα, ἐκεχειρίαν ποιεῖσθαι.
Induco, ἐνάγω, εἰσάγω· pro perſuadeo, ἐπάγω, ἀναπείθω.
Inductio, ἐπαγωγὴ, ἀγωγή.
Indulgenter habere aliquem, φιλοστόργως ἐπιμελεῖσθαί τινος, ἢ κεχαρισμένως.
Indulgentia, φιλοστοργία, συγχώρησις.
Indulgeo, καταχαρίζομαι, ἐπιρρέπω, ἐφίημι ταῖς ἡδοναῖς, voluptatibus.
Indumentum, ἔνδυμα, ἱμάτιον.
Induo, ἐνδύω, περιβάλλω ἱμάτιον, veſte.
Indureſco, σκληρύνομαι.
Induro, σκληρύνω, σκιῤῥόω, ἐντυλόω.
Induſium, χιτωνίσκος.
Induſtria, φιλοπονία, ἐπιστροφὴ, ἀγχίνοια, σπουδὴ, ἐπιμέλεια.
de Induſtria, ἐξ ἐπιτηδὲς, ἐκ προνοίας, ἐκ προαιρέσεως, προσχέτως.
Induſtrie, εὐφυῶς, τεχνικῶς, ἐπιμελῶς.
Induſtrius, φιλόπονος, σπουδαῖος, ἐπιμελὴς, εὐμήχανος, ἀγχίνους.
Indutus, a, um, περιβεβλημένος.
Inebriatus, ὁ μεθύων.
Inebrio, μεθύω, μεθύσκω.
Inebrior, μεθύσκομαι.
Inedia, ἀσιτία, λιμός, ὁ, νηστεία.
Ineffabilis, ἄῤῥητος, ἀνεκφώνητος.
Inefficax, ἀνενεργής, ἀδύνατος.
Inelegans, ἄκομψος, ἀπειρόκαλος.
Ineleganter, ἀκόσμως.
Ineluctabilis, ἀκαταγώνιστος.
Inenarrabilis, ἀνεκδιήγητος, ἀνέκφραστος.
Ineo, εἰσέρχομαι.
Inepte, ἀναρμόστως, παρὰ τὸ μέλος.
Ineptio, is, ire, ὑθλέω, ὕθλους λέγω, ληρέω.
Ineptus, ἄχρηστος πρός τι, ἀφυὴς πρός τι, ἀπρεπὴς, ἀνάρμοστος.
Inequitabilis, ὁ μὴ ἱππάσιμος.
Inermis, ἄνοπλος, ἀθωράκιστος, ὁ, ἡ.
Iners, ῥᾴθυμος, ἀπράγμων, ἄτεχνος, ἀργὸς, νωθρός.
Inertia, ῥᾳθυμία, ἀδρανεία, ἀκηδία.
Ineſco, δελεάζω, ἀγκιστρεύω.
Inevitabilis, ἀδιάδραστος, ἄδραστος.
Ineunte vere, ἅμα τῷ ἦρι, ἀρχομένου ἦρος.
Inexaturabilis, ἀπλήρωτος, ἀκόρεστος.
Inexcuſabilis, ἀπροφάσιστος, ἀναπολόγητος.
Inexercitatus, ἀγύμναστος, ἀνάσκητος.
Inexhauſtus, ἀδαπάνητος.
Inexorabilis, ἀπαραίτητος, ἀμειλίκτως.
Inexpectatus, ἀπροσδόκητος.
Inexpeditus, ἄζωνος, οὐ πρόχειρος, οὐκ εὔζωνος.
Inexpertus, ἄπειρος, ἀπείρατος.
Inexplebilis, ἀσυμπλήρωτος.
Inexplicabilis, ἀνέκφραστος.
Inexpugnabilis, ἀνάλωτος, ἄληπτος, ἀκαταμάχητος.
Inextricabilis, ἄπειρος, ἀμήχανος, ἄλυτος, ἀδιάδραστος, ἀδιάλυτος.
Inexuperabilis, ἀνυπέρβλητος.
Infabre, ἀκόμψως, ἀτέχνως.
Infacetus, ἄκομψος, οὐκ ἀστεῖος.
Infacundia, ἡ ἐν τῷ λέγειν ἀπειρία.
Infacundus, ὁ ἄπειρος τοῦ λέγειν.
Infamia, ἀτιμία, δυσφημία, ἀδοξία.
Infamia notare, στηλιτεύειν τινὰ, ἄτιμον ποιεῖν τινα.

Infamia notari, τυγχάνειν κακοδοξίας.
Infamis, ἄτιμος, ἄδοξος, δυσκλεής.
Infandus, ἄῤῥητος, ἀπειρῥητος.
Infans, νήπιον, παιδίον, βρέφος, τό.
Infans recens natus, ὑπόμβρυον, νεογνόν.
Infantia, νηπιότης, παιδία.
Infantulus, βρεφύλλιον.
Infarcio, ἐμπλάττω, ἐπιβύω.
Infatuo, ἐκμωραίνω.
Infauſtus, δυστυχής, ὁ καὶ ἡ.
Infecta re, ἀπράκτως.
Infectus, ἄβαπτος, ἄπρακτος.
Infeliciſſimus, ταλαιπωρότατος, δυστυχέστατος.
Infelicitas, δυστυχία, δυσπραξία.
Infeliciter, δυστυχῶς, ἀτυχῶς.
Infelix, δυστυχὴς, ταλαίπωρος, ἄθλιος.
Infelix ſum, δυστυχέω, κακοπαθέω.
Infenſum eſſe alicui, εἶναί τινι ἐχθρὸν, ἐχθραίνειν τινί.
Infenſus, ἐχθρὸς, δυσμενής.
Inferi, οἱ κάτω, οἱ ἐν ᾅδου.
Inferiæ, ἐναγίσματα, τάρχεα, ων, τά.
Inferior, κατώτερος.
Inferior viribus, ὁ τῇ ἰσχύι ἥττων.
Inferius, κατώτερον.
Infernalis, καταχθόνιος.
Infernus, ᾅδης, ου, ὁ, νεκροδέγμων.
Infernus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ κάτω, ὁ καὶ ἡ ὑπόγειος, καταχθόνιος.
Infero, εἰσφέρω, ἐπεισφέρω, ἐπάγω.
Inferre bellum, πόλεμον ἐκφέρειν πρός τινα, alicui.
Inferre damnum, περιβάλλειν τινὰ συμφοραῖς, ζημιοῦν τινα, injuriam, ἀδικεῖν.
Inferre manus, ἐπιβάλλειν τὰς χεῖρας.
Inferus, a, um, ὁ κάτω.
Infeſtatio, ἐνόχλησις, κάκωσις.
Infeſto, ἐνοχλέω, ὑβρίζω, κακουργέω, κακόω.
Infeſtus, ἀπεχθὴς, ὀχληρός.
Inficias ire, ἐξαρνεῖσθαι.
Inficiatio, ἐξάρνησις, ἄρνησις.
Inficio, βάπτω. pro maculo, διαφθείρω, μολύνω.
Inficior, nego, ἀρνέομαί τι.
Infidelis, ἄπιστος, οὐ πιστός.
Infidelitas, ἀπιστία.
Infidus, ἄπιστος, ἄσπονδος, ἀβέβαιος.
Infigo, ἐνερείδω, ἐμπήγνυμι.
Infimus, κατώτατος.
Infinite, ἀδιορίστως.
Infinitus, ἄπειρος, ἀπερίγραπτος.
Infirmitas, ἀσθένεια, ἀῤῥωστία.
Infirmo, καταλύω, ἀσθενόω.
Infirmus, ἀσθενὴς, ἄῤῥωστος.
Infit, λέγει, λέγειν ἄρχεται.
Infixus, ἐμπαγείς.
Inflammatio, φλεγμονὴ, φλόγωσις.
Inflammo, κατακαίω, ἐμπρήθω, ἅπτω.
Inflare buccas, γνάθους φυσᾶν.
Inflecto, κάμπτω, ἀναστρέφω.
Inflexibilis, ἀκαμπτος.
Inflexus, & inflexio, ἐγκαμψις.
Infligo, προστρίβομαι, ἐμφορέω τινὶ πληγὰς, verbera, προσβάλλω.
Inflo, ἐμπιμπλάω, ἐμφυσάω.
Influo, εἰσρέω.
Infœcunditas, ἀγονία, ἀφορία.
Infœcundus, ἄτοκος, ἄγονος, ἄκαρπος, ἄφορος, ἀβλαστής.
Informatio, ὑποτύπωσις.
Informis, ἄμορφος, ἀμόρφωτος.
Informo, ὑποτυπόω, σχηματοποιέομαι.
Infortunatus, δυστυχὴς, ταλαίπωρος.
Infortunatus ſum, κακῶς πράττω, δυστυχέω.
Infortunium, ἀτυχία, ἀτύχημα, τό.
Infra, ὑπὸ, cum dat. & accuſ. κάτω, ὑποκάτω, ἔνερθε, ὑπένερθε.
Infremo, καταβρυχάομαι, ἐμβριμάομαι.
Infrendeo, βρύχειν τοὺς ὀδόντας ἐπί τινι.
Infrequens, σπάνιος, ὁ, μανὸς, ὁ.
Infrequentia, μανότης, ὀλιγανθρωπία.
Infringo, καταῤῥήγνυμι, ἐπικλάω.
Infula, καυσία, μίτρα.
Infulatus, καυσίᾳ, ἢ μίτρᾳ κεκοσμημένος.
Infumo, καπνίζω.
Infundibulum, χώνη.
Infundo, ἐγχέω, ἐπιχέω, ἀποβρέχω.
Infuſco, are, φαιὸν ποιῶ, ἀμαυρόω.
Infuſio, ἔγχυσις, ἐπίχυσις.
Ingeminatus, ἐπιδιπλασιασθείς.
Ingemino, ἐπιδιπλασιάζω, ἐπαναδιπλόω.
Ingemiſco, ἐπιστένω.
Ingemo, στένω ἐπί τινι, propter aliquid., στενάζω, οἰμώζω.

ἀνοιμώζω, ἀθυμέω.
Ingenero, ἐπιγεννάω.
Ingenioſe, εὐφυῶς, ἐπιδεξίως.
Ingenioſus, εὐφυής, δεξιός.
Ingenitus, ἐγγινόμενος, ἔμφυτος.
Ingenium, ἀγχίνοια, εὐφυΐα.
Ingens, μέγας, παμμεγέθης, πελώριος.
Ingenue, ἐλευθερίως, γνησίως, ἀγεννῶς, γενναίως.
Ingenuitas, εὐγένεια, γενναιότης.
Ingenuus, ἐλεύθερος, γνήσιος, ἐπιεικής.
Ingero, ἐμφορέω, ἐνίημί τινι.
Inglorius, ἄδοξος, ἀκλεής, ἄτιμος.
Ingluvies, γαστριμαργία.
Ingrate, ἀχαρίστως.
Ingratitudo, ἀχαριστία, ἀγνωμοσύνη.
Ingratus, ἀηδής, ἀτερπής, ἀχάριστος, ἀγνώμων.
Ingratus ſum, ἀχαριστέω, ἀχάριστός εἰμι.
Ingraveſco, ἐπιβαρύνομαι.
Ingredior, βαδίζω ἐπί τινα, ad aliquem: εἰσέρχομαι, ἐπιβαίνω, ἔπειμι.
Ingreſſus, εἴσδυσις, πρόσοδος, εἴσοδος, βάδισις.
Ingruo, ἐπιβάλλω, εἰσπίπτω, ἐπίκειμαι.
Inguen, βουβών, ἡ ἥβη.
Ingurgito, γαστρίζω, λαιμάω, ἐμφορέω, καταπροΐεννυμι.
Inhabilis, ἀνεπιτήδειος, ἄχρηστος πρός τι, ἀνάρμοστος.
Inhabitabilis, ἀοίκητος.
Inhabitatio, ἐνοίκησις.
Inhabito, ἐνοικέω, οἰκέω πόλιν.
Inhæreo, προσκολλάομαι, ἐμφύομαι.
Inhæreſco, idem.
Inhians alicui rei, κεχηνὼς πρός τι.
Inhibeo, ἀνείργω, κωλύω, ἐπέχω.
Inhio, ἐπιχαίνω, χαίνω ἐπί τι.
Inhoneſte, αἰσχρῶς, ἀτίμως, ἀσχημόνως.
Inhoneſtus, αἰσχρός, ἀγλαής, ἀσχήμων, ἄτιμος, ἀκόσμητος.
Inhonoratus, ἀτίμητος, ἄτιμος.
Inhoſpitalis, ἄξενος, ἀκοινώνητος.
Inhoſpitalitas, ἀξενία, κακοξενία.
Inhumane, & inhumaniter, ἀπανθρώπως.
Inhumanitas, ἀφιλανθρωπία, ἀπανθρωπία, τὸ ἀπαίδευτον.
Inhumanus, ἀπάνθρωπος, ἀφιλάνθρωπος, μισάνθρωπος.
Inhumatus, ἄταφος, ἄθαπτος.
Inhumo, ἐνθάπτω, θάπτω νεκρούς, ἐνταφιάζω.
Inibi, αὐτόθι, ἐκεῖ.
Injicio, ἐπιρρίπτω τι ἐπί τι, ἐμβάλλω.
Inimicitia, ἔχθρα, ἀπέχθεια.
Inimicus, ἐχθρός, δυσμενής, ἐναντίος.
Inimitabilis, ἀμίμητος.
Inique ago, ἀγνωμονέω εἴς τινα, & περί τι, ἀνομέω.
Iniquitas, ἀδικία, ἀγνωμοσύνη, ἀνομία, ἀνωμαλία, ἀνισότης.
Iniquo animo, inique, παραβιαίως, δυσνοϊκῶς, ἀδίκως.
Iniquus, ἄδικος, ἄνομος, παράνομος.
Initiatus. ſacris imbutus, μυσταγωγούμενος, μεμυημένος.
Initio, inauguro, μυῶ, pro inchoare, κατάρχεσθαι.
ab Initio, ἀρχὴν, vel τὴν ἀρχὴν, ubi κατὰ ſubauditur.
Initium, ἀρχή, προοίμιον, εἴσοδος.
Initium facere, ἄρχεσθαι ἀπό τινος.
Injucundus, ἀηδής, ἀτερπής.
Injudicatus, ἄκριτος, ἀκατάκριτος.
Injungo, mando, ἐπιτίθημι, προστάττω.
Injuria, ἀδικία, ὕβρις, ἡ, λώβη.
Injuria afficio, ἀδικέω τινά, ὑβρίζω.
Injuria, adv. ἀλόγως, ἀναξίως, ἀδίκως.
Injurioſe, ὑβριστικῶς.
Injurius, ὑβριστικός.
Injurius ſum, ἀδικέω τινά, ὑβρίζομαι.
Injuſſu, ἄνευ προστάγματος.
Injuſſus, ἀπαράγγελτος, αὐτοκέλευστος.
Injuſtitia, ἀδικία, ἀσέβεια, κακουργία.
Injuſtus, ἄδικος, ἀσεβής, ὁ καὶ ἡ.
Innaſcor, ἐπιφύομαι, ἐγγίνομαι, ἐμφύομαι.
Innato, as, ἐννήχομαι, ἐννέω, ἐπιπολάζω.
Innatus, ἔμφυτος, συγγενικός.
Innavigabilis, ἄπλοος, ἄπλωτος.
Inneƈto, ἐνείρω.
Innitor, ἐνισχυρίζομαί τινι, ἐπερείδομαι.
Innocens, ἄκακος, ἀναίτιος, ἀβλαβής, ἀνέγκλητος.
Innocenter, ἀβλαβῶς.
Innocentia, ἀκακία, ἀβλάβεια.
Innoteſco, διαγνωρίζομαι, γνώριμός εἰμι, ἐπιφαίνομαι.
Innovo, καινίζω, νεόω, καινὸν ποιῶ.
Innoxius, ἄκακος, ἀβλαβής.
Innumerabilis, ἀναρίθμητος.
Innumerus, ἀνάριθμος.
Innuo, ἐπινεύω.
Innupta, ἄνανδρος, ἀνέκδοτος, ἡ ἄγαμος.
Inobediens, ἀπειθής, ἀνήκοος.
Inobedientia, ἀνηκουστία, ἀπείθεια, παρακοή.
Inoculatio, ἐνοφθαλμισμός.
Inoculo, ἐνοφθαλμίζω.
Inoffenſus, ἀβλαβής, ἀπήμων.
Inofficioſus, ἀχάριστος.
Inominatus, δύσφημος, ἀπευκτός.
Inopia, ἀπορία, ἔνδεια, πτωχεία.
Inopia laborare, εἶναι ἐν ἀπορίᾳ.
Inopinanter, ἐξ ἀπροσδοκήτου.
Inopinate, ἀπροσδοκήτως.
Inopinatus, ἀπροσδόκητος.
Inops, ἄπορος, πτωχός, ὁ, ἐνδεής.
Inordinatus, ἀσύντακτος.
Inornatus, ἀκόσμητος, ἀκόμψος.
Inquam, λέγω, φημί.
Inquies, & inquietudo, ἡ τοῦ ἡσυχάζειν ἀδυναμία, ἀχυπνία, ταραχή.
Inquieto, διαθορυβέω.
Inquietus, ἄστατος, ἀνήσυχος.
Inquilinus, ἔνοικος, σύνοικος, μέτοικος.
Inquinamentum, ῥυπαρία, μόλυνσις, ἀκαθαρσία.
Inquinatus, μολυνθείς, μεμολυσμένος.
Inquino, μιαίνω, μολύνω.
Inquio, φημί.
Inquiro, ἐξετάζω, ἐπιζητέω, διερευνάω, ἀνακρίνω.
Inquiſitio, ἐξέτασις, ἐπιζήτησις, δοκιμασία.
Inquiſitor, ἐξεταστής, βασανιστής.
Inſalubris, νοσώδης, νοσηρός.
Inſalutatus, ἀπροσηγόρητος.
Inſanabilis, ἀνίατος, ἀθεράπευτος.
Inſania, μανία, παραφροσύνη.
Inſanio, μαίνομαι, παραφρονέω.
Inſanus, ἐμμανής, μανικός.
Inſatiabilis, ἄπληστος, ἀπλήρωτος, ἀκόρεστος.
Inſatiabilitas, ἀπληστία, ἀδδηφαγία.
Inſatiabiliter, ἀκορέστως.
Inſciens, ἀγνοῶν, ἀμαθὴς ὤν.
Inſcite, ἀμαθῶς, ἀτέχνως.
Inſcitia, ἄγνοια, ἀμαθία.
Inſcitus, ἄμουσος, ἄτεχνος.
Inſcius, ἀνεπιστήμων.
Inſcribo, ἐγγράφω, ἐπιγράφω.
Inſcriptio, ἐπιγραφή, ἐπίγραμμα.
Inſculpo, ἐγγλύφω, ἐγκολάπτω.
Inſecta, ἔντομα.
Inſector, ἐπιδιώκω, καταδιώκω.
Inſenſibilis, ἀναίσθητος.
Inſenſibilitas, ἀναισθησία.
Inſepultus, ἄθαπτος, ἄταφος, ἄτυμβος.
Inſequor, ἐπακολουθέω, διώκω.
Inſero, ui, ertum, ἐντίθημι, ἐμβάλλω.
Inſero, inſevi, ἐνσπείρω, ἐμφυτεύω.
Inſertus, ἐμβληθείς, ἐντεθείς.
Inſervio, δουλεύω, διακονέω, λατρεύω τῇ ἡδονῇ, voluptati.
Inſervire commodis alienis, ἄλλων τὰ συμφέροντα σκοπεῖν.
Inſideo, ἐπικάθημαι, καθίζω ἐπί τινι.
Inſidiæ, ἐνέδρα, ἐπιβουλή, λόχος.
Inſidias ſtruo, ἐπιβουλεύω· ἐνέδρας καθίζειν τινί, ἐνέδρας ποιεῖσθαί τινι.
Inſidiator, ἐπίβουλος.
Inſidior, ἐπιβουλεύω, ἐνεδρεύω.
ex Inſidiis, ἐξ ἐπιβουλῆς.
Inſidioſe, μετ᾽ ἐπιβουλῆς.
Inſido, ἐνιζάνω, ἐφιζάνω.
Inſignia imperii, τὰ τῆς ἡγεμονίας παράσημα.
Inſignio, is, ire, ἐπισημαίνω, ἐνσημαίνω.
Inſignis, ἐπίσημος, λαμπρός, ἐπιφανής.
Inſilio, εἰσάλλομαι, ἐμπηδάω.
Inſimulatio, ὑπόκρισις, τὸ ἔγκλημα.
Inſimulo, προβάλλομαι, ὑποκρίνω, ἐγκαλέω.
Inſinuatio, παρείσδυσις.
Inſinuo, ὑποδύομαι, ἐγκολπίζω, ἐγκολπίζω.
Inſipidus, ἄχυμος, ἄναλος.
Inſipiens, ἀνόητος, ἄφρων, μωρός.
Inſiſto, ἐπιμένω ταῖς εὐχαῖς, precibus: ἐνίσταμαι ἔν τινι, ἐφίσταμαι.
Inſociabilis, ἀκοινώνητος.
Inſolens, ἀήθης· pro ſuperbo, ἀλαζών.
Inſolenter ſe efferre, ἀλαζονικῶς ἐπαίρεσθαι.
Inſolentia, ἀήθεια· item arrogantia, ἀλαζονεία, ὑπερηφανία.
Indoleſco, μεγαλοφρονέω ἐπί τινι.
Inſolo, ἡλιάζω, ἡλιόω.
Inſolubilis, ἄλυτος, δύσλυτος.
Inſomnia, æ, vigilia, ἀγρυπνία, ἀϋπνία.

Inſomnis, ἄϋπνος, ἄγρυπνος.
Inſomnium, ἐνύπνιον.
Inſono, ἐνηχέω.
Inſons, ἀναίτιος, ἀναίτιος, ἀθῷος.
Inſpectio, ἐπίσκεψις, ἐφορεία.
Inſpecto, ἐφοράω, ἐπισκοπέω.
Inſpector, ὁ ἐπίσκοπος, θεωρός.
Inſperato, ἀνελπίστως, παραλόγως.
Inſperato, ἐκ παραλόγου.
Inſpergo, ἐγκαταπείρω, ἐπιπάσσω.
Inſpicio, βλέπω εἴς τινα, ἐπισκοπέω τὴν φύσιν, naturam: ὁράω.
Inſpiratio, ἐπίπνοια, ἐμπνεύσις.
Inſpiratus, ἐμπνευσθείς.
Inſpiro, ἐπιπνέω, ἐμπνέω, ἐμφυσάω.
Inſpuo, ἐμπτύω, καταπτύω.
Inſtabilis, ἀβέβαιος, ἀμετάβολος, ἄστατος.
Inſtabilitas, ἀστασία, ἀκαταστασία.
Inſtanter, ἐνστατικῶς.
Inſtantia, ἡ ἔνστασις.
Inſtar, δίκην, cum gen. ὡς.
Inſtauratio, ἀνασκευή, ἀποκατάστασις.
Inſtauro, ἐπισκευάζω, ἀνοικοδομέω, ἀνορθόω τι, ἀνανεόω, ἀποκαθίστημι.
Inſterno, ἐπιστρώννυμι, στρώννυμι κλίνην.
Inſtigatio, παρακίνησις, παρόρμησις.
Inſtigo, as, παροξύνω, ἀναπείθω τινά τι, ad hoc te: παρορμάω τινά.
Inſtillo, ἐνσταλάζω, & ἐνστάζω.
Inſtinctu divino, κατὰ θεόν.
Inſtinctus, us, ui, παρόρμησις, παροξυσμός, κίνησις.
Inſtitor, παλιγκάπηλος, αὐτοπώλης.
Inſtituo, decerno, προαιροῦμαι, ἐγχειρέω. pro incipio, ἐνίσταμαι. pro doceo, παιδεύω σε τοῦτο, in hac re te: διδάσκω τινά.
Inſtituta majorum, προγονικὰ νόμιμα.
Inſtitutio, doctrina, παιδεία, εἰσαγωγή.
Inſtitutum, ἔθος, τὸ, παίδευμα· denotat etiam propoſitum, προαίρεσις, σκοπός.
Inſtitutus, πεπαιδευμένος, παιδευθείς.
Inſto, urgeo, ἐνίστημι. pro incumbo, ἐγκεῖμαι. pro imminere, ἐγγίζειν.
Inſtratum, καταστρῶμα.
Inſtructio, κατασκευή.
Inſtruere, ideſt, docere, διδάσκειν τινά.
Inſtrumentum, ἐργαλεῖον, ὄργανον, ου, τό. σκεῦος.
Inſtruo, ordino, κατασκευάζω, ἐντάττω, ἐξαρτύω, συμβιβάζω.
Inſuavis, ἀγλυκής, ἀηδής.
Inſueſco, ἐνεθίζομαι.
Inſuetus, ἀήθης.
Inſula, νῆσος, νησίδιον.
Inſularis, νησιωτικός.
Inſulſe, ἀνοήτως.
Inſulſus, ἄναλος, ὁ, pro fatuo, ἀναίσθητος, ἄγνωμος.
Inſultatio, ἔφαλσις, χλευασία.
Inſulto, ἐπισκιρτάω, ἐπιπηδάω, ἐπιχαίρω τινί, ἐνζωφέω τινί.
Inſum, ἔνειμι, διατρίβω.
Inſumo, ἀναλίσκω χρήματα, pecuniam: δαπανάω.
Inſuper, προσέτι, πρὸς τούτοις, ἀλλά τε.
Inſuperabilis, ἀδάμαστος, ἀήττητος, ἀκαταγώνιστος, ἀνίκητος, ἄμαχος.
Inſurgo, ἀνθίσταμαι, ἐπαίρω.
Intabeſco, μαραίνομαι, ἐκτήκομαι.
Intactus, ἀμίαντος, ἄθικτος, ἀμόλυντος, ἄψαυστος.
Integer, ἀκμαῖος, ὑγιής, σῶος, ὁλόκληρος.
Integritas, ἀδιαφθαρσία, ὁλότης, ὁλοκληρία.
de Integro, ἐξ ὑπαρχῆς.
Integumentum, ἐγκάλυμμα.
Intellectu difficilis, δυσνόητος.
Intellectus, νοῦς, νόημα, σύνεσις.
Intelligentia, νόησις, σύνεσις, ἔννοια.
Intelligibilis, νοητός.
Intelligo, συνίημι τοῦτο, διαγινώσκω, κατανοέω, νοέω, αἰσθάνομαι, μανθάνω.
Intemeratus, ἀμόλυντος.
Intemperans, ἀκρατής, ἀκόλαστος, ἄσωτος, ἀκρασίχεος.
Intemperanter, ἀκρατῶς.
Intemperanter vivo, ἀκολασταίνω, ἀσωτεύω, ὑπερηφανεύω.
Intemperantia, ἀσέλγεια, ἀκρασία, ἀσωτία, ἀμετρία.
Intemperies, δυσκρασία, ἀκαταστασία.
Intempeſta nox, ἀωρόνυξ, ἀωρονυχία, νυκτὸς ἀωρία.
Intempeſtas, δυσκρασία.
Intempeſtive, οὐκ εὐκαίρως, οὐκ ἐν καιρῷ, παρὰ καιρόν, παρ᾽ ὥραν.
Intempeſtivus, a, ἄκαιρος, ἄωρος θάνατος, mors: παράκαιρος.
Intempeſtus, ἄωρος, παράκαιρος.

Intendere aciem oculorum, ἀτενὲς ὁρᾶν, ἐνατενίζειν.
Intendo animum, προσέχω τὸν νοῦν τινι, ἐφίστημί τινι.
Intendo, ἐντείνω τόξον, arcum.
Intenſio, ἐπίτασις, ἔντασις.
Intentatus, ἀπείρατος.
Intente, ἐντεταμένως.
Intento, προτείνω.
Intentus, ἐντεταμένος.
Inter, μεταξὺ, cum genit. ut μεταξὺ λόγων, inter dicendum: ἐν cum dat. vel εἰς, cum accuſat.
Inter hæc, ἐν τούτῳ, ἐν τούτοις.
Intercalaris, παρεμβεβλημένος, ἐμβόλιμος.
Intercalati dies, ἐπακταὶ ἡμέραι.
Intercapedo, διάστημα, διαχώρημα.
Intercedo, διέρχομαι, ἐνίσταμαι, ἱκετεύω.
Interceptus, μεσολαβηθείς.
Interceſſio, ὑπερέντευξις.
Interceſſor, ἐνστάτης, μεσίτης.
Intercido, παρεμπίπτω.
Intercipio, μεσολαβέω, ἐγκαταλαμβάνω.
Interdicere igni, & aqua, & tecto, πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ στέγης εἴργειν.
Interdico, veto, παραγγέλλω, κωλύω.
Interdictio, ἀπόρρησις, ἀπόρρημα, τό.
Interdictum, ἀπόρρημα, τό. παραγγελία, ἀπαγόρευμα.
Interdiu, μεθ᾽ ἡμέραν, δι᾽ ἡμέρας.
Interdum, ἐνίοτε.
Interea, ἐν τούτῳ, τὸ ἐν τούτῳ, ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ.
Interemptio, καθαίρεσις.
Interemptus, καθαιρεθείς.
Intereo, ἀπόλλυμαι, διαφθείρομαι.
Intereſt, vide Refert.
Interfector, φονεύς, διαιρέτης.
Interficio, ἀναιρέω τινά, κτείνω τινά, φονεύω.
Interfluo, διαρρέω.
Interim, μεταξὺ, πρὸς τούτοις δέ.
Interim dum, ἐν ὅσῳ.
Interimo, διαφθείρω τινά· κτείνω.
Interior, ὁ ἐνδότερος.
Interlabor, παρεμπίπτω.
Interlocutio, διαλογισμός, διάλεξις.
Interloquor, λόγον παρεμβάλλω, διαλέγομαι, διακόπτω.
Intermedius, παρόμενος.
Interminatus, ἀπέραντος.
Interminor, ἀπειλέω, ἐμβριμάομαι.
Intermiſſio, διάλειψις, ἄνεσις.
ſine Intermiſſione, ἀδιαλείπτως.
Intermitto, ceſſo, διαλείπω, ἐπέχω.
Internecinum bellum, πανώλεθρος πόλεμος.
Internecio, πανωλεθρία.
Internoſco, διαγινώσκω, διακρίνω.
Internuncius, διάκτωρ, διάγγελος.
Intero, ἐντρίβω.
Interpellatio, λόγου παρεμβολή, διακοπή.
Interpello, διακόπτω, παρενοχλέω τῷ λέγοντι.
Interpolo, ἀνασκευάζω, ἀνανεόω.
Interpono, παρεμβάλλω, παρεντίθημι.
Interpoſitio, παρεμβολή, παρένθεσις.
Interpres, ἐξηγητής, ἑρμηνεύς.
Interpretatio, ἑρμηνεία, μετάφρασις.
Interpretor, ἑρμηνεύω, ἑρμηνεύομαι, accuſat. παραφράζω, ἐξηγέομαι.
Interpungo, διαστέλλω, διαστίζω.
Interregnum, μεσοβασιλεία.
Interrex, μεσοβασιλεύς.
Interritus, ἀδεής, ἄφοβος.
Interrogatio, ἐρώτησις, ἐρώτημα, πύσμα.
Interrogo, ἐρωτάω σε τοῦτο, de hac re te: vel περί τινος, πυνθάνομαι.
Interrumpo, ἀπορρήγνυμι, διαλύω.
Interrupte, συντόμως, ἀποτόμως.
Interruptio, ἀπόρρηξις, διακοπή.
Interſeco, διατέμνω.
Interſero, παρεμβάλλω, παρεντίθημι.
Interſtitium, διάστημα, τό, διαχώρημα, τὸ μεταξύ.
Interſum, ἐγκαθίσταμαι, πάρειμι τοῖς πράγμασι, rebus: pro differre, διαφέρειν.
Intervallum, διάστασις, διάστημα, τό.
Intervenio, ἐπέρχομαι, ἐπιφαίνομαι.
Interula, χιτωνίσκος.
Inteſtato, ἀδιαθέτως.
Inteſtatus, ἀδιάθετος.
Inteſtina, orum, ἔντερα, ἔγκατα, σπλάγχνα.
Inteſtinum, ἔντερον, ἐγκοίλιον, ἔνυστρον.
Inteſtinus, a, um, ἐμφύλιος πόλεμος, bellum: ὁ ἔνδοθεν, ὁ ἔσω.
Intexo, ἐνυφαίνω, ἐμπλέκω.
Intime, γνησίως.

Intimus, ἐνδότατος, μύχατος.
Intinctus, us, ἔμβαμμα.
Intingo, ἐμβάπτω, ἐγχεύζω.
Intolerabilis, δύσοιστος, ἀφόρητος, ἀβάστακτος, ἄτλητος.
Intolerandus, ἀφόρητος.
Intono, βροντάω.
Intonſus, ἄκαρτος, ἀκερσεκόμης.
In totum, διαμπάξ.
Intra, ἐντός, gen. ἔνδον, ἔσω.
Intractabilis, ἀδάμαστος, ἄπρακτος, ὁ καὶ ἡ. ἄπορος, ἀμεταχείριστος.
Intrepide, ἀδεῶς, ἀφόβως.
Intrepidus, ἀδεής, ἀθαμβὴς, ὁ, ἡ. ἄτρομος, ἄφοβος, ἄοκνος.
Intrinſecus, ἔσωθεν, ἔνδοθεν.
Intritum, μυττωτὸν, οῦ, τό.
Intro, adv. ἔσω, εἴσω.
Intro, εἰσέρχομαι, εἴσειμι εἴς τινα.
Introduco, εἰσφέρομαι, εἰσάγω.
Introductio, εἰσαγωγή, προσαγωγή.
Introeo, εἰσέρχομαι, εἰσπορεύομαι.
Introgredior, εἰσέρχομαι, εἰσπορεύομαι.
Introitus, εἴσοδος, εἴσοδος, ἔμβασις.
Intromitto, εἰσδέχομαι, εἰσοικίζω.
Introrſus, vel ſum, εἰς τὸ ἔσω, vel εἴσω.
Introſpicio, εἰσοράω, ἐπισκοπέω.
Intrudo, εἰσωθέω.
Intueor, θεάομαί τινα, βλέπω εἴς τινα, & πρός τινα, ὁράω τι, καθοράω.
Intuitus, ἔποψις, ὄψις.
Intumeſco, ὀγκόομαι, ὀγκόομαι, οἰδαίνω.
Intus, ἔνδον, ἔσω, ἔνδοθεν.
Invado, ἐπιχειρέω ἀπροσδοκήτοις, imparatos: ἐμβάλλω εἰς τὴν Ἀττικήν, Atticam: ἐπιτίθημι, ἐπέρχομαι, ἐπιβαίνω.
Invaleſco, ἐπιῤῥώννυμαι.
Invaletudo, ἀῤῥωστία, ἀσθένεια.
Invalidus, ἄῤῥωστος, ἀσθενής, ἀδύνατος.
Invaſio, ἐπίθεσις, εἰσβολή.
Invaſor, ἐπεμβάτης, ἐπελάτης.
Inveho, ἐπάγω, ἐμφορέω.
Invenio, εὑρίσκω, & εὑρίσκομαι.
Inventio, εὕρεσις, εὕρημα.
Inventor, εὑρετής, εὑρήτωρ.
Inventum, ἐνθύμημα, τὸ εὕρημα, τό.
Inventus, εὑρημένος, εὑρεθείς.
Invenuſte, ἀχαρίτως, ἀμούσως.
Invenuſtus, ἄμουσος, ἀχάριστος.
Inverecundus, ἀναιδής, ἀναίσχυντος.
Inverſio, ἀναστροφή, καταστροφή.
Inverto, καταστρέφω, διαστρέφω.
Inveſtigatio, ἀνίχνευσις, ἐξέτασις.
Inveſtigator, ἰχνευτής.
Inveſtigo, ἐξιχνεύω, ἀναζητέω, ἐξετάζω.
Inveteraſco, ἐγγηράσκω, παλαιόομαι.
Inveteratus, πεπαλαιωμένος.
Invicem, ἀλλήλων, ἀλλήλοις, ἀλλήλους, ἐναλλάξ.
Invictus, ἀνίκητος, ἄμαχος, ἀνάλωτος, ἀήττητος, ἀκαταμάχητος.
Invideo, φθονέω τοῖς ἀγαθοῖς, bonis: βασκαίνω σοι τοῦτο, φθόνον ἔχω.
Invidia, φθόνος, ὁ. βασκανία.
Invidia carens, ἄφθονος, ἀβάσκαντος.
abſque Invidia, ἀφθόνως.
in Invidia eſſe, ἐπίφθονον εἶναι, ἐπιφθόνως διακεῖσθαι, φθονεῖσθαι.
Invidus, φθονερός· ἐπίφθονος, βάσκανος, νεμεσητικός.
Invigilare ſtudiis, προσκαρτερεῖν τοῖς λόγοις.
Invigilo, ἐπαγρυπνέω.
Inviolatus, ἀνεκβίαστος.
Inviſo, ἐπισκοπέω τινά, ἐφοράω, ἐπισκέπτομαι.
Inviſum eſſe alicui, ἀπεχθῆ εἶναί τινι.
Invita natura, παρὰ φύσιν.
Invitatio, πρόσκλησις.
Invite, ἀκόντι, ἀκουσίως.
Invito, καλέω τινὰ πρὸς δεῖπνον, ad cœnam: κατακαλέω, προσκαλέω.
Invitus, ἄκων, ἀκούσιος, οὐχ ἑκών.
In univerſum, ὅλως, καθόλου.
Invius, ἄνοδος, ἄβατος.
Inula, ἑλένιον.
Inultus, ἀνεκδίκητος, ἀτιμώρητος.
Inumbro, ἐπισκιάζω, κατασκιάζω.
Inunctio, ἐπάλειψις, ἐπάλειμμα, τό.
Inundatio, κατάκλυσις, κατακλυσμός.
Inundo, πλημμυρέω, & πλημμυρέω.
Inungo, ἐπαλείφω, ἐγχρίω.
Invocatio, ἐπίκλησις.
Invoco, ἐπικαλέω, ἐπιβοάομαι.
Involo, ἐφίπταμαι.

Involucrum, εἴλημα, ἐνείλημα.
Involvere faſciis infantem, σπαργανοῦν τὸ βρέφος.
Involvo, ἐπικυλινδέω, ἐγκυλίζω εἴς τι, περιβάλλω ταῖς συμφοραῖς, calamitatibus, περιειλέω.
Inurbane, οὐκ ἀστείως, ἀχαρίτως.
Inurbanus, ἄγροικος, ὁ οὐκ ἀστεῖος.
Inurere alicui ignominiam, προστρίβεσθαί τινι ὄνειδος.
Inuro, ἐγκαίω, ἐπικαίω.
Inuſitate, ἀήθως, ἀήθως, ἀήθως.
Inuſitatus, ἀήθης, ἀήθης, ἄτριβής.
Inutilis, ἄχρηστος, ἀνωφελής, ἀχρεῖος.
Inutilitas, ἀχρηστία, τὸ ἀσύμφορον.
Invulneratus, ἄτρωτος.

J O.

Jo, ἰὼ, ἰώ.
Joco, ἐν παιδιᾷ, παιδικῶς, χωρὶς σπουδῆς.
Jocone an ſerio, παίζων ἢ σπουδάζων.
Jocor, παίζω, προσπαίζω τινὶ, cum aliquo: ἀστείζω, χαριεντίζομαι.
Jocoſus, εὐτράπελος, παιγνιώδης.
Jocularis, παιγνιώδης.
Jocus, παιδιά, σκῶμμα, ατος, τό. παίγνιον, τό. γελοῖον.
Jonia, ἰωνίς, ἰωνία.

I P.

Ipſe, αὐτός.
Ipſiſſimus, αὐτότατος.

I R.

Ira, ὀργή, κότος, θυμὸς, μῆνις.
Iram accendere, ὀργίζειν τινά.
Iram cohibere, κρατεῖν ὀργῆς.
Iram concoquere, πεπαίνειν τὴν ὀργήν.
ad Iram provocare, εἰς ὀργὴν προκαλεῖσθαι.
Iracunde, ὑπερθύμως, ξὺν ὀργῇ, μετ᾽ ὀργῆς.
Iracundia, ὀργιλότης, ὀργή.
Iracundus, ὀργίλος, ἀκρόχολος, ὁ.
Iraſcor, ὀργίζομαί τινι, vel περί τινος, propter aliquam rem: ἄχθομαί τινι.
Iratus, ὀργισθείς, θυμούμενος.
Iris, ἶρις, τὸ τόξον ἐν τῇ νεφέλῃ.
Irradio, ἀκτινοβολέω.
Irrationabilis, ἄλογος, ἀλόγιστος.
Irrationabilitas, ἀλογία, ἀλογιστία.
Irreligioſus, ἀσεβής.
Irreparabilis, ἀνεπισκεύαστος.
Irrepo, παρεισέρπω, παρεισδύομαι.
Irreprehenſibilis, ἀκατάγνωστος, ἀκαταμέμπτος, ἀμώμητος.
Irrequietus, ἄπαυστος, ἀκάματος.
Irretio, σαγηνεύω, περιβάλλω.
Irretitus, περιπλακείς.
Irreverenter, ἀναιδῶς, ἰταμῶς.
Irreverentia, ἀναίδεια, ἀναισχυντία.
Irrevocabilis, ἀνεπίστροφος, ὁ καὶ ἡ. ἀμ[illegible]ος.
Irrideo, καταγελάω τινός, & τινὶ [illegible], χλευάζω τινά.
Irrigatio, ἀρδεία, ἄρδευσις.
Irrigo, ἀρδεύω, ἄρδω, βρέχω, διαίνω.
Irriguus, κατάῤῥυτος.
Irriſor, χλευαστής, μῶκος.
Irriſus, & irriſio, χλευασία, χλευασμός, διασυρμός, κατάγελως.
Irritamentum, ἐρέθισμα, παροργισμός.
Irritatio, παροξυσμός, ἐρέθισμα, ἐρεθισμός.
Irritatus, ἐρεθισθείς, παροξυνθείς.
Irrito, ἐξοργίζω τινὰ πρός, &c. παροξύνω τοὺς πολίτας ἐπ᾽ αὐτόν, cives in eum: ἐρέθω, ἐρεθίζω.
Irritum facio, ἄκυρον ποιῶ.
Irritus, ἄθεσμος, ἄκυρος, ἄπρακτος.
Irrogo, ἐπιτίθημι τίμημα, mulctam.
Irroro, ἐπιδροσίζω, βρέχω.
Irrumpo, εἰσπίπτω τινὶ, ἐμβάλλω.
Irruo, ἐμβάλλω, ἐμπίπτω τινὶ, ἐφορμάω.
Irruptio, εἰσῤῥηξις, ἡ ἐμβολή.
Irruptionem facere, προσβάλλειν τινί.

I S.

Is, ea, id, ἐκεῖνος, οὗτος, αὐτός, ἡ, ὁ.
Iſtac, διὰ τοῦδε τοῦ τόπου.
Iſte, οὗτος, ὅδε.
Iſtic, adv. αὐτοῦ, τῇδε, αὐτόθι.
Iſtinc, αὐτόθεν, ἐνθένδε.
Iſtiuſmodi, τοιοῦτος, τοιοῦτος.
Iſtorſum, πρὸς τόνδε τὸν τόπον.

I T.

Ita, adv. οὕτως, ὧδέ, ναὶ, πάνυγε.
Ita, ut, οὕτως, ὡς, vel ὥσπερ.
Itane, οὐκ ἄρα γε, ἀλλὰ γὰρ ὅμως.
Itaque, ἄρ᾽ οὖν, τοίγαρ, τοιγαροῦν.

Item, ὁμοίως, ὡσαύτως.
Iter, πορεία, ὁδὸς, ὁδοιπορία.
Iter facere, πορεύεσθαι, ὁδοιπορεῖν.
pedibus Iter facere, πορεύεσθαι τοῖς ποσίν.
Iteratio, ἀνάληψις.
Itero, δευτερόω, δευτερεύω.
Iterum, αὖθις, αὖ, εἰσαῦθις.
Iterum atque Iterum, αὖθις καὶ αὖθις.
Itidem, παραπλησίως, ὁμοίως.
Itinerarium, ὁδοιπορικόν.

J U.

Jubæ, χαίτη, ἡ.
Jubar, σέλας, αος, τό.
Jubeo, κελεύω σε, ἐπιτάττω, προστάττω σοι τοῦτο, ἐπιστέλλω, ἀνώγω, κέλομαι.
Jubilo, ἀγαλλιάομαι, ἀλαλάζω.
Jubilum, τὸ ἀλάλαγμα, ἀλαλαγμός.
Jucunde, ἀλύπως, ἡδέως.
Jucundiſſime, ἥδιστα, ἀλυπότατα.
Jucunditas, ἡδονή, τερπνότης.
Jucundus, ἡδὺς, ἄλυπος, τερπνός.
Judex, κριτής, οῦ, ὁ· δικαστής.
Judicatu difficilis, δύσκριτος, δυσνόητος.
Judicialis, δικαστικὸς, κριτικός.
Judicium, δίκη, κρίσις, εως, ἡ, κρίμα, τὸ, pro opinione, ἀξίωσις.
Judico, κρίνω τινά, & περί τινος, δικάζω, διαγινώσκω.
Jugerum, τὸ πέλεθρον, & πλέθρον.
Jugiter, διηνεκῶς.
Juglans, κάρυον βασιλικόν.
ex Jugo montis, κατὰ κορυφήν.
Jugulatio, ἀποσφαξις, σφαγή, ἡ.
Jugulo, σφάττω, σφάζω, τραχηλίζω.
Jugulum, δειρή, ἡ· αὐχήν.
Jugum, ζυγὸς, ζυγὸν, τό. montis, κορυφὴ, λόφος.
Jugum ſervitii, τὸ δούλειον ζυγόν.
Jumentum, κτῆνος, ὑποζύγιον.
Juncetum, ὁ σχοινών.
Junceus, σχοινώδης.
Juncoſus, idem.
Junctim, ζυγάδην, κατὰ συμπλοκήν.
Junctura, ζεῦξις, σύνθεσις, συναφή.
Juncus, σχοῖνος.
Jungo, ζεύγνυμι, συνάπτω, συνίστημι.
Junior, νεώτερος.
Juniperus, ἄρκευθος, ὁ.
Junius, ἑκατομβαιών, ἰούνιος.
Juno, ἥρα.
Jupiter, ζεὺς, τοῦ διὸς· κρονίων.
Jura violare, θέμιστας πατεῖν.
Juramento ſe obſtringere, ὅρκον ποιεῖσθαι πρός τινα.
Juramentum, ὅρκος, ὁ, ὅρκιον.
Jure, δικαίως, εἰκότως, ἐνδίκως.
Jurgioſus, φιλόνεικος, ἐριστικός.
Jurgium, φιλονεικία, ἔρις, νεῖκος, εος, τό. λοιδορία.
Jurgo, λογομαχέω πρός τινα, ἐρίζω.
Juridicus, δικαστής.
Juriſconſultus, ὁ νόμιμος, συμβουλευτικός.
Juriſdictio, δικαιολογία.
Juris interpres, ἐξηγητὴς τῶν νομίμων.
Juriſperitus, δικαστικός, νομικός.
Juriſprudentia, νομικὴ τέχνη.
Juro, ὄμνυμι, & ὀμνύω.
Jurulentus, ζωμώδης.
Jus, pro liquore, ὁ ζωμός.
Jus, δίκη, τὸ δίκαιον, θέμις, ιστος, pro poteſtate, ἐξουσία.
Juſjurandum, ὅρκος, ὁ· ὅρκιον.
in Jus vocare, δικάζεσθαι, ἐγκαλεῖν τινα, & τινί.
Juſculum, ζωμίδιον.
Juſſum, ἐπίταξις, πρόσταγμα.
Juſta, exſequiæ, ἐναγίσματα, τά.
Juſta facere mortuo, τὰ νομιζόμενα ποιεῖν.
Juſte, δικαίως.
Juſtificatio, δικαίωσις, καθοσίωσις.
Juſtifico, δικαιόω.
Juſtitia, δικαιοσύνη.
Juvat, delectat, τέρπει, ἐν ἡδονῇ ἐστί.
Juvenca, δάμαλις, πόρτις.
Juvencula, juvenculus, νεωτέρα, νεώτερος.
Juvencus, μόσχος, ου, ὁ, πόρταξ, ακος, ὁ.
Juveneſco, ἀκμάζω, νεανίζω.
Juvenilis, νεανικὸς, μειρακιώδης.
Juveniliter, νεανικῶς, ἡβηδόν.
Juvenis, νέος, νεανίσκος, κοῦρος, ὁ· νεανίας, ου, ὁ, ἠΐθεος, αἰζηός.
Juvenis ſum, νεανιεύω, & νεανίζω.
Juventus, νεότης, ἥβη.

Juvo, ὠφελέω τινὶ, & τινα, βοηθέω σοι πρὸς πολεμίους, adverſus hoſtes.
Juxta, παρὰ, ἀμφὶ, πρὸς, cum dat. adverb. ἐγγὺς, πλησίον, παραπλησίως.

K A.

KAlendæ, αἱ καλένδαι, Plut. νουμηνία, idem.
Kalendarium, Καλενδάριον.

K L.

Klimax, v. Climax.

L A.

LAbaſco, καταφέρομαι. pro animo concidere, ἀθυμεῖν.
Labefactatio, λώβη, ἡ, λύμη, πταῖσμα.
Labefacto, & labefacio, λυμαίνομαι. acc. & dat.
Labellum, χειλάριον.
Labellum, vaſculum, λεκάνιον.
Labem aſpergere alicui, ῥυπαίνειν τινά.
Labes, λύμη, πτῶμα, ἡ· κηλὶς, βλάβη, ης, ἡ.
Labium, & labrum, χεῖλος, εος, τό.
Labo, as, are, ὑποφέρομαι, ἀσθενέω.
Labor, cado, πίπτω, ὀλισθαίνω, πταίω.
Labor, πόνος, ὁ· κάματος, ου, κόπος, μόχθος.
Laboratus, ἐξειργασμένος.
citra Laborem, ἀπόνως, ἀμοχθί.
Laborem detrectare, μισοπονεῖν, ἀπολέγεσθαι τὸν πόνον.
Laborioſe, ἐπιπόνως.
Laborioſus, ἐπίπονος, ὁ, ἡ· καματώδης, μοχθηρὸς, τλήμων.
Laboro, operam do, πονέω, ἀσκέω: pro male habeo, μοχθέω· pro angor, φροντίζω, σπουδάζω περὶ, &c.
Laborum patiens, ἔμπονος, φερέπονος.
Labrum, χεῖλος, τό.
Labrum mordere, χείλη ἐσθίειν.
Labrum, vas, πλυνὸς, λεκάνη.
Lac, lactis, γάλα, γάλακτος.
Lac concretum, τεθρομβωμένον γάλα.
Lacer, & lacerus, διεῤῥωγὼς, ῥακώδης.
Laceratio, σπάραγμα, σπαραγμός.
Lacerna, φελόνης, μανδύη, ης, ἡ.
Lacero, περισύρω, σπαράττω, λωβάω, δρύπτω, ξαίνω, συντρίβω.
Lacerta, & lacertus, σαῦρος.
Lacertoſus, μυώδης.
Lacertus, μυών, ὁ ἐν τῷ βραχίονι μῦς.
Laceſſitus, προπηλακισθεὶς λόγοις, contumelia.
Laceſſo, provoco, προκαλέομαί τινα εἰς ἀγῶνα, προπηλακίζω, ἐρεθίζω.
Lacinia, ἐσθῆτος τὸ κάτω μέρος.
Lacinioſus, κολπώδης.
Lacryma, δάκρυον, δάκρυ, υος, τό.
Lacrymabilis, πολύδακρυς, δακρυτός.
Lacrymas abſtergere, ἐξαλεῖψαι δάκρυα.
Lacrymatio, δάκρυσις, δάκρυμα.
abſque Lacrymis, ἀδακρυτί.
Lacrymo, lacrymor, δακρύω, κλαίω, δακρυχέω.
Lacrymoſus, ἐνδακρυς.
Lacrymula, δακρύδιον.
Lactari ſpe vana, κεναῖς ἐλπίσι θερμαίνεσθαι.
Lactens, γαλαθηνός, θηλάζων.
Lactens porcus, δέλφαξ, δελφάκιον.
Lacto, lac ſugo, θηλάζω.
Lactes, τὸ μεσεντέριον.
Lacteus, γαλακτικός, γλαγερός.
Lacto, lac præbeo, γαλακτάω, γαλακτοτροφέω.
Lactuca, θρίδαξ, ἡ· θριδακίνη.
Lacuna, τέναγος, τό· πλημὶς, πέλμα, ατος· φάραγξ.
Lacunar, φάτνωμα, τό. καταστέγασμα, ὀροφή.
Lacuno, καμαρόω.
Lacunoſus, τεναγώδης, πληματώδης.
Lacus, λίμνη, λάκκος, τέλμα.
Lædo, βλάπτω τινά, κακόω, σίνομαι.
Læna, χλαῖνα, τρίβων.
Læſio, ὕβρισις, ἐπήρεια.
Læte, ἱλαρῶς, εὐθύμως.
Lætifico, εὐφραίνω τινά, ἡδύνω.
Lætitia, εὐθυμία, χαρὰ, ᾶς, ἡ, γηθοσύνη.
Lætitia perfundor, γάνυμαι.
Læto animo eſſe, εὐθυμεῖν, εὐθύμως διαβιοῦν.
Lætor, χαίρω, ἥδομαι τινὶ, γηθέω.
Lætus, φαιδρὸς, εὔθυμος, ὁ καὶ ἡ, γηθόσυνος, ἱλαρός.
Læva, manus ſiniſtra, σκαιά.
Lævigo, complano, λεαίνω.
Lævis, glaber, λεῖος, λειώδης.
Lævitas, λειότης, τὸ λεῖον.

Lævus,

Lævus, λαιὸς, σκαιὸς, pro inauſpicato, δυσοιώνιστος.
Lagena, οἰνοφόρον, λάγυνος.
Laguncula, λαγύνιον.
Laicus, λαϊκὸς, ἰδιώτης.
Lambo, λείχω, λιχμάω.
Lamentabilis, πολύθρηνος, θρηνώδης, πολυπενθὴς, στονόεις.
Lamentatio, ὀδυρμὸς, θρῆνος, ὀλοφυρμὸς, κλαυθμὸς, οἰκτιρμός.
Lamentor, θρηνέω, ὀδύρομαι, κλαίω, ὀλοφύρομαι, κωκύζω.
Lamentum, θρῆνος, οἰμωγή.
Lamiæ, λαμίαι.
Lamina, ἔλασμα, πέταλον.
Lampas, λαμπὰς, δαλός.
Lana, ἔριον.
Lancea, λόγχη.
Lancearius, λογχοφόρος.
Lancino, lacero, θρυπτίζω, κατακνάζω.
Laneus, ἐρεοῦς.
Langueo, ἀσθενέω, μαραίνομαι, χαλάω, ἀπειπέω, ἀποκάμνω.
Langueſco, χαλάω, ἐκνεύω.
Languide, ἀθύμως, ἐκλελυμένως.
Languidus, χαλαρὸς, νωθρός.
Languor, ἀρρώστημα, ἀσθένεια, ας, ἡ.
Laniatio, ἄμυξις, σπάραξις.
Laniena, κρεωπώλιον, κρεουργεῖον.
Lanifex, ἐριουργὸς, ταλασιουργός.
Lanificium, ἐριουργία, ταλασιουργία.
Laniger, ἐριόφορος, μαλλόφορος.
Lanio, κρεουργῶ, ἀμύσσω, σπαράττω.
Laniſtæ, γυμνασταί.
Lanius, & lanio, κρεοπώλης, κρεουργὸς, ἄρταμος, κρεοδαίτης.
Lanuginoſus, ἰουλώδης.
Lanugo prima, ἴουλος, οὖλος, λάχνη, πρωτογένειον, χνοῦς.
Lanx, πίναξ, πάλαστρον.
Lapicida, λατόμος, λιθουργός.
Lapicidina, λατομία, λιθοτομία.
Lapidarius, λιθοξόος, λιθοτόμος.
Lapidatione dignus, λευστήρ.
Lapidator, λιθοβόλος.
Lapide ferio, ἐκλιθάζω.
Lapidem omnem movere, πάντα λίθον κινεῖν.
Lapides minuti, χάλικες, ων, οἱ.
Lapideſco, λιθόομαι.
Lapideus, λίθινος, λίθεος, λάϊνος.
Lapidibus ſtratus, λιθόστρωτος.
Lapido, λιθάζω, λιθοβολέω τινά.
Lapidoſus, λιθώδης, πετρώδης.
Lapillus, λιθάριον, λιθίδιον.
Lapis, λίθος ὁ vel ἡ. πέτρα.
Lapis angularis, λίθος ἀκρογωνιαῖος.
Lappa, τὸ ξάνθιον.
Lapſus, part. ὀλισθήσας, πεσών.
Laquear, φάτνωμα, ὀροφή.
Laqueo vitam finivit, τῷ βρόχῳ τὸ ζῆν ἀπέρρηξε.
Laqueos tendere, δίκτυα πλέκειν.
Laqueus, παγὶς, πέδη, ὁ βρόχος.
Lardum, χοιρεία σάρξ. τὸ ὕειον λίπος.
Lares, ἐφέστιοι θεοί· δαίμονες.
Large, δαψιλῶς.
Largior, δωρέομαί σοι ἵππον, equum, χαρίζομαι.
Largitio, ἀποβολὴ χρημάτων, δόσις, μεγαλοδωρία.
Largitionibus corrumpere, δωροδοκεῖν.
Largus, λαμπρὸς, δαψιλὴς, πολύδωρος.
Larix, λάριξ, κος, ἡ.
Larvæ, μορμόνες, μορμολύκεια.
Larvatus, μορμολύκειον ἐνδεδυμένος.
Laſcivia, ἀσέλγεια, ἀκολασία, ἀσωτία, λαγνεία, ὕβρις.
Laſcivio, ἐξυβρίζω, ἀσελγαίνω, & ἀσελγέω, ἀκολασταίνω, λαγνεύω.
Laſcivus, ἀσελγὴς, ἀκόλαστος, λάγνος, ἀκρατὴς, μάχλος, κωμαστής.
Laſſeſco, ἐκκάμνω.
Laſſitudo, κόπος, κάματος.
Laſſo, fatigo, κοπόω, καταπονέω.
Laſſus, κεκμηκὼς, κοπωθεὶς, καματηρός.
Late, πλατέως, εὐρέως.
Latebra, κρυπτοφύγετον, φωλεὸς, ὁ.
Latebroſus, φωλεώδης, λαθραῖος.
Latens, ἄδηλος, κρυφαῖος.
Latenter, κρύβδην, κρυφίως, λάθρα.
Lateo, λανθάνω, διαλανθάνω.
Later, πλίνθος, ἡ.
Laterculus, πλινθίον.
a Latere, πλευρόθεν, ἐκ τῶν πλαγίων.
Laterem lavo, πλίνθον πλύνω.

Lateritius, πλίνθινος.
Laterna, λυχνοῦχος, φάλαγξ[?], ου, τό.
Latex, νᾶμα, ῥεῖθρον.
Latibulum, φωλεὸς, οῦ, ὁ. χηραμός.
Laticlavium, πλατύσημον.
Latifundium, εὐρυχωρία.
Latine, λατινιστὶ, ῥωμαϊστί.
Latinus, λατῖνος, ῥωμαϊκός.
Latito, φωλεύω.
Latitudo, εὖρος, τό. πλάτος. πλατυσμὸς, εὐρύτης.
Latratus, us, ὑλαγμὸς, ὑλακή.
Latrina, ἀφεδρὼν, ἀπόπατος, κοπρών.
Latro, as, ὑλακτέω τινὰ, in aliquem, βαΰζω.
Latro, onis, ὁ λῃστὴς, ὁ κλέπτης.
Latrocinium, λῃστεία.
Latrocinor, λῃστεύω, λαφυραγωγέω.
Latrunculus, τὸ λῃστίδιον.
Latus, lateris, πλευρὸν, πλευρά.
Latus, a, um, πλατὺς, εὐρὺς, ὁ εὐρύχωρος.
Lavacrum, λουτρὸν, κολυμβήθρα.
Lavatio, λοῦσις, λουτρόν.
Laudabilis, αἰνετὸς, ἐπαινετὸς, ἀξιέπαινος.
Laudabiliter, ἀξιεπαίνως.
Laudatio, αἴνεσις, ἐγκώμιον.
Laudator, ἐπαινέτης, ἐγκωμιαστής.
Laudatus, ἐπαινετὸς, καλλωπισμένος[?], εὐδόκιμος.
Laude dignus, ἀξιεπαίνετος, ὁ ἀξιοπρεπὴς, ἐγκωμιάζεσθαι ἄξιος.
Laudi ducere, τὸν πόνον ἔπαινον ἡγεῖσθαι.
Laudo, αἰνέω σε, εὐλογέω τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας, viros bonos: ἐγκωμιάζω τινά.
Laudo valde, καταινέω λίαν, εὐφημέω, ἐν πολλῷ ἐπαίνῳ τίθεμαι.
Lavo, abluo, λούω, de corpore: νίπτω, de manibus, πλύνω, de veſtibus.
Laurea, δαφνὶς, δάφνινον φύλλον.
Laureati, δαφνηφορῶντες.
Lauretum, δαφνὼν, ὁ.
Laurus, δάφνη.
Laus, ἔπαινος, ὁ. ἐγκώμιον, εὐφημία.
Laute, λαμπρῶς.
Laute veſtitus, ἁβροχίτων, ἁβροείμων.
Lautitia, πολυτέλεια, δαψίλεια.
Lautus, δαψιλὴς, μεγαλοπρεπής.
Laxamentum, ἄφεσις.
Laxe, χαλαρῶς.
Laxo, χαυνόω, χαλάω δεσμοὺς, vincula: ἀνίημι.
Laxus, χαῦνος, χαλαρός· pro amplo, εὐρύς.

L E.

Lea, & leæna, λέαινα.
Lebes, λέβης, θερμαντήριον.
Lectica, φορεῖον, κλίνη.
Lecticarius, κλινοφόρος.
Lectio, ἀνάγνωσις.
Lectito, ἐπαναγινώσκω.
Lector, ἀναγνώστης.
Lectulus, κλινίδιον, κλινάριον.
Lectus, κλίνη, εὐνὴ, κοίτη, ἡ. κράβατος.
Legare aliquid alicui, καταλείπειν τί τινι.
Legatio, πρεσβεία, πρέσβευμα, τό.
Legatione fungi, πρεσβεύειν πρός τινα.
Legatum, τὸ καταλειπόμενον δῶρον.
Legatus, πρεσβευτής.
Legem ferre, νόμον θέσθαι.
Leges latæ, νόμοι κείμενοι.
Leges ſervare, τοῖς νόμοις ἐμμένειν.
Legio, τάγμα, λεγεὼν, ὁ.
Legiſlator, νομοθέτης.
Legitime, νομίμως, κατὰ τὸν νόμον.
Legitimus, νόμιμος, νομικὸς, ἔνθεσμος.
Lego, as, πρεσβεύω, ἀποστέλλω, πέμπω.
Lego, λέγω, ἀναγινώσκω. colligo, συλλέγω. pro prænavigare, παραλέγεσθαι. pro ſurripere, κλέπτειν.
Legumen, ὄσπριον, χέδροψ, φακή.
Lembus, λέμβος, ου, ὁ.
Lemures, οἱ μορμόνες· τὰ μορμολύκεια.
Lena, μαστροπὸς, ἡ. πορνοβοσκὸς, ἡ.
Lenimentum, κήλησις, πραΰνσις, μείλιγμα, θελκτήριον.
Lenio, πραΰνω, ἠπιάω, κηλέω.
Lenis, προσηνὴς, ἤπιος, πρᾶος, μαλακὸς, λεῖος, ἄστοργος[?].
Lenitas, πραότης, ἠπιότης, πραΰτης.
Leniter, ἠπίως, πρᾴως, ἡσύχως, λείως.
Leno, onis, μαστροπὸς, ὁ καὶ ἡ. πορνοβοσκός.
Lenocinium, μαστροπεία, pro illecebris, θελκτήριον.
Lenocinor, μαστροπεύω, pro blandiri, χαρίζομαι, κολακεύω.
Lens, lendis, κόνις, ἡ.
Lens, lentis, φακὸς, φακή.

Lente,

Lente, tarde, βάδην, βραδέως.
Lentiginoſus, φακώδης.
Lentigo, φακός.
Lentitudo, βραδύτης, νωθεία.
Lentus, a, um, γλίσχρος, βραδύς, νωθής.
Leo, λέων, οντος, ὁ.
Leoninus, λεόντειος, λεοντώδης.
Lepide, ςωμύλως.
Lepidus, χαριεντὴς, ςωμύλος, γλαφυρὸς, κομψὸς, χαρίεις, αἱμύλος.
Leporinus, λαγῷος.
Lepos, & Lepor, χαριεντισμὰ, κομψότης, αἱμυλία, ἀςεϊσμός.
Lepra, λέπρα.
Lepus, oris, λαγὼς, λαγωός.
Lepuſculus, λαγώδιον.
Lethalis, θανάσιμος, καίριος.
Lethaliter, θανασίμως, καιρίως.
Lethargia, vel lethargus, ὁ λήθαργος, ληθαργία.
Lethargicus, ληθαργικός.
Lethum, θάνατος, ἡ μοῖρα, φόνος.
Levatio, levamen, ἀνακούφισις, κουφισμὸς, πραΰνσις, παραμυθία.
Leves homines, ἀβέβαιοι.
Levir, δαὴρ, ἔρος, ὁ.
Levis, ἐλαφρὸς, κοῦφος, ὠκύς.
Levitas, ἐλαφρότης, ἐλαφρία, κουφότης, ὠκύτης, φαυλότης.
Leviter, ἐλαφρῶς, κούφως, ἐπιλίγδην, pro parum, ὀλίγον· ἐπ' ὀλίγον.
Levo, as, αἴρω, ἐπαίρω, κουφίζω.
Lex, νόμος, θεσμός.

L I.

Libamentum, libamen, libatio, λοιβὴ, σπονδή.
Libellus, τὸ βιβλίον, τὸ βιβλίδιον.
Libens, ἀσμενος, ἑκών.
Libenter, ἀσμένως.
Liber, τὸ βιβλίον, ἡ βίβλος.
Liber, a, um, ἐλεύθερος, ἐλευθέριος, αὐτεξούσιος, αὐτόνομος, αὐτάρχος.
Liberales artes, ἐλευθέριοι παιδεῖαι.
Liberalis, ἐλευθέριος, ὁ καὶ ἡ· ἐλεύθερος, pro munifico, δαψιλὴς, ὁ καὶ ἡ.
Liberalitas, ἐλευθεριότης, ἐλευθερία.
Liberaliter, ἐλευθερίως.
Liberaliter educatus, ἐλευθερίως πεπαιδευμένος.
Liberatio, ἐλευθέρωσις, ἄφεσις, λύτρωσις.
Liberator, ἐλευθερωτὴς, λυτρωτής.
Liberatus, ἀφεθεὶς, ἄφετος, λυτρωθεὶς, ἐξαιρεθεὶς, περισωθείς.
Libere, ἐλευθέρως, μετὰ παῤῥησίας.
Liberi, τὰ τέκνα, οἱ παῖδες.
Libero, ἀπαλλάττω, λυτροῦμαι, ἐλευθερόω τινά τινος, ἀπολύω, περισώζω.
Liberorum procreatio, παιδοποιΐα, τεκνοποιΐα.
Liberos procreare, ποιεῖσθαι παῖδας, τεκνοποιεῖν.
Libertas, ἐλευθερία.
in Libertatem aſſerere, ἐλευθεροῦν τινα, aliquem.
Libertinus, ἀπελευθερικός.
Libertus, ἀπελεύθερος, ἐξελεύθερος.
Libet, placet, δοκεῖ, φίλον ἐςὶ, ἀρέσκει.
Libidinoſus, ἀσελγὴς, λάγνος, πόρνος, ἀκόλαστος, ἀκρατὴς, μοιχὸς.
Libido, ἐπιθυμία, ἡ· ἀσέλγεια, καταφυγὴ, λαγνεία, ἀκολασία.
Libitina, τὰ κτερίσματα, τὰ νεκύια, τὰ ἐντάφια.
Libitinarius, κτεριςὴς, ἐνταφιαςής.
Libo, as, λείβω, σπένδω.
Libra, æ, λίτρα, ςαθμὸς, ζυγός.
Libraria, æ, βιβλιοπωλεῖον.
Librarius, βιβλιογράφος, καλλιγράφος.
Librator, ὁ ςαθμώμενος, ζυγοςάτης.
Libro, ταλαντεύω, ςαθμίζομαι.
Libum, ψαιςός.
Licenter, ἀδεῶς, ἐν ἀδείᾳ.
Licentia, ἄνεσις, ἄδεια, ἐξουσία.
Licentioſus, ὁ πλημμελής.
Liceor, ἀντωνοῦμαι, μαγγανεύω.
Licet, fas eſt, θέμις ἐςὶ· ἔξεςι, ἔνεςιν.
Licet, Conjunctio, κἂν, καίτοι, εἰκαί.
Licitatio, ἀντώνησις.
Licitor, ἀντωνέομαι, πλειςηριάζω.
Licitum eſt, ἔξεςι, θέμις ἐςί.
Licium, ὁ μίτος, τὸ ῥάμμα.
Lictor, ῥαβδοῦχος.
Lien, enis, σπλήν.
Lienoſus, σπληνικὸς, σπληνώδης.
Ligamentum, σύνδεσμος, δεσμός.
Ligatura, idem.
Lignator, ξυλεὺς, ξυλοκόπος.
Ligneus, ξύλινος.
Lignor, ξυλεύομαι, ξυλίζομαι.
Lignum, ξύλον, κῆλον, ὕλη.
Ligo, δέω, δεσμεύω, καταδέω.
Ligo, onis, δίκελλα, μάκελλα, σκαπάνη.
Ligurio, λιχνεύω.
Liguritio, ἡ λιχνεία, τὸ λίχνον.
Liliaceus, λείρινος.
Lilietum, ὁ κρινὼν, ῶνος.
Lilium, κρίνον, λείριον, ου, τό. σοῦσον, ου, τό.
Lima, ῥίνη, ης, ἡ.
Limatura, ῥίνημα, ῥίνισμα.
Limax, κοχλίας.
Limbus, κράσπεδον.
Limen, βηλὸς, οὐδὸς, βατήρ.
Limes, ἡ ἄξαπος, ὅρος, ου, ὁ· ὁρισμός.
Limis intueri, παραβλέπειν εἴς τι, παραβλέπειν.
Limitatio, ὁρισμὸς, ἀφορισμός.
Limito, ἀφορίζω, περιορίζω.
Limo, as, ῥινάω, σμηρίζω, ἀποψάω, pro expolio, κατακοσμέω.
Limoſus, ἰλυώδης, βορβορώδης.
Limpidus, clarus, διαφανής.
Limus, ἰλὺς, πηλὸς· βόρβορος, ὁ.
Limus, a, um, πλάγιος, παραβλώψ.
Linctus, us, λεῖγμα, τὸ. ἔκλειγμα.
Linea, γραμμὴ, πέρας.
Linea media, ἡ διάμεσος.
Lineam ducere, γραμμὴν ἄγειν.
Lineamenta, γραμμαὶ, περιγραφαί.
Lingo, λείχω.
Lingua, γλῶσσα vel ττα, διάλεκτος.
Lingua eadem utens, ὁμόγλωσσος, ὁ καὶ ἡ. ὁμόφωνος.
Lingula, γλωσσάριον, γλωσσίς.
Linio, ungo, χρίω, ἀλείφω, ὑποχρίω.
Linquo, λείπω.
Linteolum, τὸ ῥάκος, λῖς, τὸς, ὁ· ὀθόνη.
Linter, σκάφη, σκαφίδιον.
Linteum, ὀθόνη, ης, ἡ, σινδὼν, ὁ.
Linteus, λινέος, οῦς.
Linum, λίνον.
Lippio, λημάω, γλαμάω, & γλαμυξω, ὀφθαλμιάω.
Lippitudo, λήμη, ὀφθαλμία.
Lippus, λημῶν, γλαμυρός.
Liquamen, χύλισμα, ατος, τό. χύλωσις.
Liquefacio, τήκω, κατατήκω, χυλόω, χυλίζω.
Liquefactio, τῆξις, & τηκεδών.
Liquefio, διαχέομαι, τήκομαι.
Liqueſco, τήκομαι, συντήκομαι.
Liquet, σαφὲς, δῆλον, προσφανές ἐςι.
Liquido, φανερῶς, σαφῶς.
Liquidus, ὑγρὸς, ὁ, pro puro, καθαρός. διαφανής.
Liquor, ὑγρότης· τὸ ὑγρὸν· χυλὸς, οῦ, ὁ.
Lira, αὖλαξ, τὸ μεταξὺ τῶν αὐλάκων.
Lirare, αὔλακας ἐλαύνειν.
Lis, litis, δίκη, ἔρις, διαφορὰ, ἅμιλλα, ης, ἡ. ἔγκλημα, κρίσις.
Litatio, καλλιέρημα, τό.
Litem intendere alicui, εἰσάγειν δίκην κατά τινος.
Litera, γράμμα, τό.
Literæ ſacræ, ἡ θεία γραφή.
Literas accipere ab aliquo, κομίζεσθαι ἐπιςολὴν παρά τινος· δέχεσθαι ἐπιςολήν.
Literas aperire, γράμματα ἀποσφραγίζειν.
Literas conſigno, σφραγίζω, ἐπισφραγίζω.
Literas mittere, ἐπιςολὰς ἐπιςέλλειν· ἐπιςολὴν δοῦναι.
Literas ſcribere, ἐπιςολὴν γράφειν.
Literati, οἱ πεπαιδευμένοι. οἱ ἐπὶ λόγοις δόκιμοι.
Litigator, ἐριςὴς, φιλόδικος.
Litigioſus, ἐριςικὸς, ἀμφισβητητικός.
Litigo, ἀμφισβητέω, δικάζομαί τινι περὶ μισθοῦ, ob mercedem: ἐρίζω τινὶ περί τινος.
Lito, καλλιερέω, καλλιέρημα τελέω.
Litura, ἡ ἀλοιφή.
Littus, ἀκτὴ, αἰγιαλὸς. θὶν, θινὸς, ὁ, vel ἡ λιμὴν, ένος, ὁ.
Liveſco, lividus fio, πελιδνὸς γίγνομαι.
Lividus, πελιδνὸς, πελιός.
Livor, πελίωμα, μώλωψ, σπίλος.
Lixa, æ, σκευοφόρος, φορτηγός.
Lixivia, æ, & lixivium, κονία.
Lixus, a, um, ἑψητός.

L O.

Loca prærupta, παίπαλα, ων, τά.
Localis, τοπικὸς, ἐντόπιος.
Locatio, διαμίσθωσις, ἐργολαβία.
Locator, ἐργολάβος· ὁ ἐκδιδούς.

Loco ejus, ἀντὶ, cum genit. ἀντί τινος.
quo Loco ſunt res adverſariorum, πῶς ἔχει τὰ τῶν ἐναντίων.
Loco, pono, τίθημι, pro elocare, ἐκδίδοναι εἴς τινα. interdum ſignificat, pretio utendum do, ἀπομισθῶ.
Loculus, λάρναξ, κος, ἡ. θύλαξ.
Locum dare, παραχωρεῖν τινι.
Locuples, πολυκτήμων, πλούσιος, εὔπορος, ἀφνειὸς, δυνάμενος.
Locupleto, πλουτίζω, εὔπορον ποιῶ.
Locus, τόπος, χωρίον, χῶρος. pro opportunitate, καιρός.
Locus trivius, τρίοδος, ου, ἡ.
Locus publicus, λέσχη, ης, ἡ.
Locus uliginoſus, τῖφος, ος, τό.
Locuſta, ἀκρίς.
Locutio, φράσις, λέξις.
Lodix, σισύρα.
Loligo, τευθὶς, τεῦθος, ου, ὁ.
Lolium, αἶρα, ζιζάνιον.
Lomentum, λῶμα.
Longævitas, μακροβιότης, πολυετία.
Longævus, πολυετὴς, μακρόβιος.
Longanimis, μακρόθυμος, μακροθυμῶν.
Longanimitas, μακροθυμία.
Longe, μακρὰν, πόῤῥωθεν, πόῤῥω.
Longe lateque, διεξοδικῶς.
Longe melius, μακρῷ τινι ἄμεινον.
Longinquitas, διάστημα, διαμονή, μακρότης, ητος, ἡ.
Longinquus, ἀπώτερος, μακρὸς, ὑπερόριος, πολυχρόνιος.
Longior, μακρότερος.
Longiſſime, ποῤῥωτάτω.
Longiſſimus, μήκιστος, μακρότατος.
Longitudo, μακρότης, μῆκος, τό.
Longius, ἀπωτέρω, ποῤῥωτέρω.
Longo tempore poſt, χρόνῳ συχνῷ ὕστερον.
Longum, μακρὰν.
Longus, μακρὸς, ἐπιμήκης.
Loquaciſſimus, λαλίστατος.
Loquacitas, πολυλογία, ἀδολεσχία.
Loquaciter, λαλητικῶς. φλυαρῶς.
Loquax, ἀδόλεσχος, σπερμολόγος.
Loquela, λαλιὰ, λέξις.
Loquor, λαλέω τινὶ, & πρός τινα, ἀγορεύω, φράζω, φθέγγομαι.
Loquor multa, μακρολογέω.
Lorica, θώραξ.
Loricatus, τεθωρακισμένος.
Loripes, ἱμαντόπους, κυλλοπόδης, ου, ὁ.
Lorum, ἱμάς.
Lotium, urina, οὖρον, οὔρημα.

L U.

Lubens, ἀσμένος, ἡδόμενος.
Lubenter, ἀσμένως, ἑκουσίως.
Lubet, ἀρέσκει, δοκεῖ, φίλον ἐστί.
Lubricus, σφαλερὸς, γλισχρὸς, ἄστηλος, ὀλισθηρός.
Lucanica, ἀλλᾶς, ᾶντος, ὁ.
Luceo, λάμπω, διαλάμπω, φαίνω.
Lucerna, λύχνος, λαμπὰς, ἡ.
Lucidus, φωτεινός.
Lucifer, φωσφόρος, ἑωσφόρος.
Lucri cauſſa aliquid facere, ποιεῖν τι ἐπὶ τῷ κέρδει.
Lucrifacio, κερδαίνω, χρηματίζομαι.
Lucri ſtudium, φιλοκέρδεια.
in Lucro deputare, κέρδος νομίζειν τι, ἐν κέρδει ποιοῦμαι.
Lucror, κερδαίνω ἀπό τινος, ex aliqua re. κέρδος ποιῶ.
Lucroſus, κερδαλέος, κερδῷος, πολυκερδὴς, χρηματιστικὸς, ἐπωφέλιμος.
Lucrum, κέρδος, τό.
Lucrum ſordidum, αἰσχροκέρδεια.
Lucta, πάλη, ἆθλος, πάλαισμα.
Luctatio, πάλαισμα, ἡ πάλη.
Luctator, ἀγωνιστὴς, ἀθλητής.
Luctor, παλαίω.
Luctuoſus, γοώδης.
Luctus, ὁ γόος, θρῆνος, πένθος, τό.
Lucubratio, νυκτεργασία, ἀγρυπνία.
Lucubro, νυκτεργαζέω, προσαγρυπνέω.
Luculente, φανερῶς.
Luculentus, διαυγὴς, ἔκδηλος.
Lucus, ἄλσος, τό. ἄλσος, ἰος, τό.
Ludere alea, πεττεύειν, κυβεύειν.
Ludere nucibus, κάρυα παίζειν.
Ludibrio habeo, ἐνυβρίζω τινὶ, καταμωκάομαι, ἐμπαίζω.
Ludibrium, τὸ καταγέλαστον, ἐμπαιγμὸς, χλεύη, χλεύασμα.
Ludibundus, παίζων.
Ludicer, παιγνιώδης.
Ludicrum, ἄθυρμα, παίγνιον.
Ludificatio, ἐμπαιγμὸς, χλευασμός.
Ludifico, ἐμπαίζω, ψεύδομαι, ἐνυβρίζω, ἐξαπατάω.
Ludimagiſter, γραμματιστὴς, γυμνασιάρχης.
Ludo, παίζω, pro derideo, καταγελάω τινὸς, σκώπτω.
Ludus, παιδιὰ, παίγνιον.
Ludus literarius, διδασκαλεῖον.
Lues, λοιμὸς, φθορὰ, λύμη, βλάβη.
Lugendus, θρηνητέος.
Lugeo, πενθέω τινὰ, & ἐπί τινι, propter aliquid, θρηνέω μητέρα θανοῦσαν, matrem mortuam, ὀδύρομαι, κατακλαίω.
Lugubris, πενθικὸς, ὁ. γοώδης, γοερὸς, θρηνώδης, πολύστονος.
Lumbrici, ἕλμινθες, ἀσκαρίδες.
Lumbus, ὀσφὺς, ψόα, ἰξὺς, ύος, ἡ.
Lumen, φῶς, τό. φέγγος, τό.
Luminare, φωστὴρ, ὁ.
Lumine caſſus, ἀφώτιστος, ἄμοιρος φωτός.
Luminoſus, φωτεινὸς, φεγγώδης.
Luna, σελήνη, μήνη.
Luna creſcens, & decreſcens, σελήνη πληρουμένη καὶ φθίνουσα.
Luna nova, νουμηνία.
Luna curvata, μηνοειδὴς σελήνη.
Luna dimidiata, σελήνη διχότομος, διχομηνία.
Luna orbe pleno, πανσέληνος, ὁ.
Lunaris, σεληναῖος.
Lunatici, οἱ σεληνιαζόμενοι.
Luo, perſolvo, ἀποτίνω, διατίνω, τίω.
Luo pœnas, τίσιν ἀποτίνω.
Lupa, λύκαινα, λυκὶς, ἡ πόρνη.
Lupanar, πορνεῖον, πορνοβοσκεῖον.
Lupina pellis, λυκεῖον, λυκῆ.
Lupinus, θέρμος.
Lupus, λύκος.
Lurcones, λίχνοι, λαίμαργοι.
Luridus, ὠχρὸς, πελιδνὸς, μελάγχλωρος.
Luſcinia, ἀηδὼν, ἡ, & ἀηδὼ, όος, οῦς.
Luſcioſus, μύωψ.
Luſcus, ἑτερόφθαλμος, μονόφθαλμος.
Luſor, παίκτης.
Luſtralis aqua, καθάρσιον ὕδωρ.
Luſtrare exercitum, καταλόγους ποιεῖσθαι τῶν στρατιωτῶν.
Luſtratio, περιπόλησις, item κάθαρσις.
Luſtro, περιπολέω, περίειμι, περιοδεύω. deinde expio, καθαίρω, ἁγνίζω. tum luſtrare animo, ἐξετάζω.
Luſtrum, ἀπώλαιον, pro lupanaribus, πορνεῖα, τὰ, πορνοβοσκεῖα, etiam idem quod Olympias, ἡ πενταετηρὶς, ἡ πενταετηρίς.
Luſus, παιδιὰ, παίγνιον.
Luteus, ὠχρὸς, χλωρὸς, κροκώδης.
Luteus, πηλώδης, πήλινος.
Lutoſus, ἰλυώδης, πηλώδης, βορβορώδης.
Lutra, ἐνυδρίς.
Lutulentus, πηλώδης.
Lutum, πηλὸς, ὁ. ἰλύς· βόρβορος.
Lux, φῶς.
Luxatio, παράρθρησις.
Luxatus, ἐξηρθρωμένος.
Luxo, ἐξαρθρόω.
Luxui indulgere, τρυφᾶν.
Luxuria, ἀκρασία, ἀσωτία, λαγνεία.
Luxurio, vel luxurior, κατασπαταλίζω, ἀσωτεύομαι.
Luxuriantur arbores, ὑλομανοῦσι.
Luxurioſe, ἀσώτως.
Luxurioſus, ἄσωτος, ἀκόλαστος.
Luxus, τρυφὴ, ἀσωτία, ἀκράτεια.

L Y.

Lydius lapis, βάσανος.
Lympha, ὕδωρ, νᾶμα.
Lymphaticus, νυμφόληπτος.
Lynceis oculis contemplari, λυγκικὸν βλέπειν.
Lynceus, λύγκειος.
Lynx, λύγξ, κὸς, ὁ, vel ἡ.
Lyra, λύρα, χέλυς, κιθάρις.
Lyricen, λυρῳδός.

M.

MAcellum, κρεοπώλιον.
Macer, macilentus, ἰσχνὸς, λεπτὸς, λεπτόσαρκος, ἄσαρκος.
Maceratus, ἐντακεὶς, ἀναποβραχείς.

Mace-

Maceria, τειχίον, περίφραγμα.
Macero, σήπω, λεπτύνω.
Machina, μηχανή, μηχάνημα.
Machinatio, μηχανή, μηχάνημα.
Machinor, μηχανῶμαί τι ἐπί τινα.
Macies, λεπτότης, ἀτροφία.
Macilentus, ἀπίμελος, ἄσαρκος.
Macreo, Macer fio, λεπτύνομαι, συντήκομαι.
Maſte virtute, ἄγε τῆς ἀρετῆς.
Macto, σφάττω, θύω, & ομαι.
Mactra, μάκτρα, κάρδοπος.
Mactus, a, um, ἐπαυξηθείς.
Macula, σπίλος, κηλίς.
Macula aſpergere aliquem, προστρίβεσθαί τινι ὄνειδος.
Maculo, ῥυπαίνω τινά, σπιλόω.
Maculoſus, ῥυπαρός, σπιλωτός.
Madefacio, διϋγραίνω, βρέχω, νοτίζω.
Madefactio, ἀπόβρεγμα.
Madefio, διαίνομαι.
Madeo, βρέχομαι, νοτίζομαι, διαίνομαι.
Madidus, διάβροχος, κάθυγρος, ὑγρός.
Magica, μαγική.
Magicus, μαγικός.
Magis, μᾶλλον, ἐπιπλέον, & ἐπιπλεῖον, περισσότερον.
Magis magiſque, μᾶλλον καὶ μᾶλλον· ἀεὶ μᾶλλον.
Magiſter, παιδευτής, παιδαγωγός, διδάσκαλος, ὁ καὶ ἡ, προστάτης.
Magiſter equitum, ἵππαρχος.
Magiſterium, προεδρία, προστασία.
Magiſtratibus obedire, τοῖς ἄρχουσι πειθαρχεῖν.
Magiſtratu ſe abdicare, ἀπειπεῖν τὴν ἀρχήν.
Magiſtratum ambire, παραγγέλλειν ἀρχήν.
Magiſtratum gerere, ἀρχὴν ἄρχειν, ἄρχειν.
Magiſtratum inire, εἰσιέναι εἰς τὴν ἀρχήν.
Magiſtratus, οἱ ἄρχοντες, οἱ ἐν ἐξουσίᾳ ὄντες, pro imperio, ἀρχή.
Magna loquor, μεγαληγορέω.
Magnanimitas, μακροθυμία, μεγαλοψυχία, μεγαλοφροσύνη.
Magnanimus, μεγαλόψυχος, μεγαλόθυμος, ἀνδρεῖος, μεγαλόφρων.
Magnates, μεγιστᾶνες.
Magnes, μαγνῆτις, μάγνης, ητος, ὁ.
Magni æſtimare, τιμᾶν πλεῖστα.
Magnifacio, θαυμάζω τινὰ τῆς σοφίας, περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι.
Magnifice, μεγαλοπρεπῶς, μεγαλείως.
Magnifice de aliquo ſentire, μεγαλοφρονεῖν ἐπί τινι.
Magnificentia, μεγαλοπρέπεια, μεγαλειότης, φιλοτιμία, μεγαλουργία.
Magnifico, μεγαλύνω, ἐπαίρω.
Magnificus, μεγαλοπρεπής, μεγαλόφρων, περίστιμος, φιλότιμος.
Magniloquentia, μεγαλορρημοσύνη, μεγαληγορία.
Magniloquus, μεγαλορρήμων.
Magni pendo, περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι.
Magnitudo, τὸ μέγεθος.
Magnitudo animi, μεγαλοψυχία.
Magnopere, μέγα, ὑπερβαλλόντως, λίαν.
Magnus, ὁ μέγας, ἡ μεγάλη, τὸ μέγα.
Magus, μάγος.
Majeſtas, τὸ σεμνόν, μεγαλειότης, ἀξίωμα, ἡ σεμνότης.
Major, ὁ καὶ ἡ μείζων.
Majores, οἱ πρόγονοι, οἱ ἄνωθεν.
Majus, μαΐος, σκιρροφοριών.
Mala, σιαγών· παρειά, ᾶς, ἡ.
Male, κακῶς, φαύλως.
Male agi cum aliquo, πράττειν κακῶς, δυστυχεῖν.
Male audire ab aliquo, κακῶς ἀκούειν ὑπό τινος.
Male facere alicui, ποιεῖν τινα κακῶς.
Male habere, ἀρρωστεῖν, κακῶς ἔχειν.
Male loqui de aliquo, κακῶς λέγειν τινά, λοιδορεῖν τινα.
Male mereor de te, κακῶς ποιῶ σε.
Male opto tibi, κακῶς εὔχομαί σοι.
Maledicentia, κακηγορία, δυσφημία.
Maledico, βλασφημίαν λέγω τινί, & κατά τινος· κακολογέω τινά.
Maledictum, λοιδορία, κακηγορία, βλασφημία, κατάρα.
Maledictus, κατάρατος, ἐπάρατος.
Maledicus, κακολόγος, βλάσφημος, λοίδορος, ὑβριστικός.
Malefactum, κακούργημα.
Maleficium, κακούργημα, ἀδίκημα.
Maleficus, κακοῦργος, κακοπράγμων, κακότεχνος, κακοποιός.
Malevolentia, κακόνοια, δύσνοια.
Malevolus, κακόνοος, δύσνοος, ἀπεχθής, κακόφρων.
Maligne, κακοήθως.
Malignitas, κακοθυμία, κακότης.
Malignus, κακοήθης, κακόθυμος, κακόξενος.
Malitia, κακία, πονηρία, ῥᾳδιουργία.
Malitioſe, πανούργως.
Malitioſus, ῥᾳδιουργός, πανοῦργος.
Malleolus, σφυρίον.
Malleus, σφῦρα, ῥαιστήρ, ῆρος, ὁ.
Malluvium, χειρόνιπτρον, χέρνιβον.
Malo, αἱρέομαι, προαιρέομαι.
Malorum depulſor, ἀλεξίκακος.
Malva, μαλάχη.
Malum, μῆλον.
Malum citreum, τὸ κεδρόμηλον, κίτριον μῆλον.
Malum punicum, ῥοά, ῥοιά.
Malum ſubſtant. pro afflictione, ταλαιπωρία, δεινόν.
Malum, interjectio, οὐ· φεῦ τῶν κακῶν.
Malum conſilium, κακοβουλία· κακὴ βουλή, κακοπραγμοσύνη.
Malus, μηλέα, ας, ἡ.
Malus in navi, ἱστός, οῦ, ὁ.
Malus, improbus, κακός, φαῦλος, κακοῦργος, πονηρός.
Mamilla, ὁ μαζός, ἡ τιτθή.
Mamma, μαζός, μαστός, θηλή, τιτθή.
Mammam præbere, ἐπέχειν τὸν μαστόν.
Mammoſus, μαστώδης.
Manceps, ἐργολάβος, ὁ· τελωνάρχης· ἀρχιτελώνης.
Mancipatio, ἀνδραποδισμός.
Mancipium, ἀνδράποδον, ἀργυρώνητος.
Mancipo, ἀνδραποδίζω, & ομαι.
Mancus, πηρός, πηρωθείς, κολοβός.
Mandata facere, τὰ προσταττόμενα ποιεῖν, πείθομαί σοι προστάττω.
Mandatum, πρόσταγμα, τὸ ἐντολή.
Mandibula, γνάθος.
Mando, as, committo, παρατίθημι, ἐπιτρέπω· παραδίδωμί τινί τι jubeo, ἐντέλλομαί σοι· προστάττω.
Mando, is, ere, μασῶμαι, ἐσθίω.
Mandra, μάνδρα.
Manduco, μασῶμαι, τρώγω, ἐσθίω.
Mane, πρωΐ, ἐν τῷ ὄρθρῳ.
Maneo, μένω παρά τινι, apud aliquem: pro expectare, ἀναμένω τινά, προσδοκάω.
Manes, manium, οἱ νέρτεροι, αἱ ψυχαὶ τῶν νεκρῶν.
Mangonium, μαγγανεία.
Mangonizo, μαγγανεύω.
Manica, χειρίς.
Manicatus, χειριδωτός.
Manifeſtatio, ἔκφανσις, ἐξαγόρευσις.
Manifeſto, δηλόω, φανερόω.
Manifeſto, adv. σαφῶς, φανερῶς.
Manifeſtus, δῆλος, φανερός, ἔκδηλος, σαφής, περιφανής, ἐναργής.
Manipulatim, κατὰ σπείρας, σπειρηδόν.
Manipulus, δράγμα, ἄμαλλα, ης, ἡ.
Manipulus militum, λόχος, ἡ σπεῖρα.
Manna, ἡ μάννα, ἀερόμελι.
Mano, as, are, ῥέω, προσρέχω, βρύω.
Manſio, μονή, διαμονή.
Manſuefacio, πραΰνω ἵππον, equum, ἡμερόω, τιθασσεύω.
Manſuefactio, ἐξημέρωσις.
Manſuefio, τιθασσεύομαι, ἡμεροῦμαι.
Manſueſco, τιθασσεύομαι.
Manſuete, πραϋθύμως, ἠπίως.
Manſuetudo, πρᾳότης, ἡμερότης, ἡ.
Manſuetus, πρᾷος, ἥμερος, ὁ καὶ ἡ, ἤπιος, ἥσυχος, ἀμβλύς, ἐπιεικής.
Mantica, πήρα, βαλάντιον.
Mantile, χειρόμακτρον.
Manu duco, χειραγωγέω.
de Manu in manum, διὰ χειρῶν.
in Manu, id eſt, poteſtate eſſe, διὰ χειρὸς εἶναι.
Manubiæ, τὰ λάφυρα, σκῦλα.
Manubrium, λαβή, κώπη.
Manufactus, χειροποίητος.
Manumiſſio, ἀπελευθέρωσις.
Manumiſſus, ἀφεθείς, ἐλευθερωθείς.
Manumittere, ἀπελευθεροῦν, ἀφιέναι τινα.
Manus, χείρ, ἡ.
in Manus ſumo, ἐγχειρίζομαι.
Manus conſerere, συμβάλλειν πρός τινα, & τινι.
Mapalia, καλύβαι, οἰκίδια.
Mappa, ὀθόνη ἐπιτραπέζιος, χειρόμακτρον.
Marceſco, παρακμάζω, μαραίνομαι.
Marcidus, σαπρός, ὁ μαρασμώδης.
Marcor, μάρανσις, σῆψις, λήθαργος, ὁ.
Mare, θάλασσα, ἅλς, ἡ· πόντος.
Margarita, μαργαρίτης, ὁ.
Margines fluvii, χείλεα ποταμοῦ.
Margo, κράσπεδον, χεῖλος.
Mari ſe committere, πλεῖν, θαλαττοπορεῖν.
Marinus, θαλάσσιος, πόντιος, ἅλιος, πελάγιος, ἐνάλιος.

Maris æſtus, πλημμυρίς.
Maris dominus, θαλαττοκράτωρ.
Marita, ἡ γαμέτης, ιδος.
Maritalis, γαμικός.
Maritimus, ἐπιθαλάττιος.
Marito, συνοικίζω, ἀνδρὶ συζεύγνυω.
Maritus, ἀνήρ, ἀκοίτης, γαμέτης.
Marmor, μάρμαρος.
Marmorarius, μαρμαρογλύφος.
Marmoreus, μαρμάρεος.
Marra, μάρρον, τό.
Mars, ἄρης, εος, vel ηος, ὁ· ἐνυάλιος.
Mars anceps, ἀγχώμαλος μάχη.
Marſupium, μαρσύπιον, βαλάντιον.
ancipiti Marte, ἀγχωμάλου τῆς μάχης γενομένης.
Martius, & Martialis, ἄρειος, ἄρειος.
Martius menſis, μουνυχιών, ὁ μάρτιος.
Martyr, μάρτυς, hinc
Martyrium, μαρτύριον.
Mas, maris, ἄῤῥην, ἄρσην.
Maſculinum genus, τὸ ἀῤῥενικὸν γένος. fœmineum genus, γένος τὸ θῆλυ.
Maſculus, ἄῤῥην, ἄρσην.
Maſſa, μᾶζα. ὄγκος, ὁ· φύραμα.
Maſtigia, μαστιγίας, μαστίγων ἄξιος.
Maſtix, μαστίξ.
Mater, μήτηρ, ἡ· ἡ τεκοῦσα.
Matercula, μητρίδιον, μητρίδιον.
Materfamilias, οἰκοδέσποινα.
Materia, ὕλη, pro argumento, ὑπόθεσις, ὑποκείμενον.
Materialis, ὑλικός, κάθυλος.
Maternus, μητρικός, μητρῷος.
Matertera, ἡ μητρὸς ἀδελφή, θεία πρὸς μητρός.
Mathematicus, μαθηματικός.
Matricida, μητροκτόνος.
Matrimonialis, γαμικός.
Matrimonio juncti, τοῖς δεσμοῖς τοῦ γάμου συνεζευγμένοι.
Matrimonium, συζυγία, ἐπιγαμία, γάμος, συνοικέσιον.
Matrimonium contrahere, συνάπτειν γάμον.
in Matrimonium collocare, εἰς γάμον διδόναι.
Matris frater, μητράδελφος.
Matrona, οἰκοδέσποινα.
Matronalis, γυναικεῖος.
Matruelis, ὁ ἀνεψιὸς ἐκ μητραδελφοῦ.
Matta, ὁ φορμός.
Matula, σκαφίον, ἀμίς, οὐρητρίς.
Matura ætas, ὡραία ἡλικία.
Maturatio, ἐπιτάχυνσις.
Mature, ὡραίως.
Matureſco, πεπαίνομαι, πεπαίνω.
Maturitas, πέπανσις, ὡραιότης.
Maturo, πεπαίνω τι, ἐπιταχύνω, πέσσω.
Maturus, πέπειρος, ὡραῖος.
Matutinum tempus, τὸ ἑωθινὸν, πρωΐ.
Matutinus, ἑωθινός, πρωϊνός, ὀρθρινός.
Maxilla, ἡ σιαγών, γνάθος, ἡ.
in Maxillas percutere, γναθοῦν, εἰς γνάθους τύπτειν.
Maxime, μάλιστα.
Maximus, μέγιστος.

M E.

Me, ἐμέ, μέ.
Mea quidem ſententia, κατ' ἐμὴν γνώμην.
Meapte cauſa, ἐμοῦγε ἕνεκα.
Meatus, πορεία, πόρος.
Mecaſtor, νὴ τὸν κάστορα.
Mechanica ars, βαναυσία.
Mechanicus, ἀποχειροβίωτος, μηχανικός.
Mecum, μετ' ἐμοῦ, μετὰ μου.
Medela, ἰατρεία, ἄκεσις, θεραπεία.
Medeor, ἰάομαί τινα, ἰατρεύω, θεραπεύω, ἀκέομαι, ἀλθαίνω.
Mediaſtinus, μεσαυλος δοῦλος.
Medicabilis, ἰάσιμος, ἰατευτός.
Medicamen, & medicamentum, φάρμακον, ἄκεσις, ἴασις.
Medicina, ἰατρικὴ, ἴασις, ἄκεσις.
Medicinalis, ἰατρικός.
Medico, & medicor, ἰατρεύω τινά.
Medicus, ἰατρός, ἀκεστὴς, θεραπευτὴς, ἰατροτέχνης.
Medietas, τὸ ἥμισυ, μεσότης.
e Medio tollere, ἀφανίζειν, ἀποκτείνειν.
in Medio, ἀνὰ μέσον, κατὰ μέσον.
Mediocris, μέτριος, ἐπιεικής.
Mediocritas, μέσον, μετριότης, μεσότης.
Mediocriter, μετρίως, ἐπ' ὀλίγον, μέσως.
Meditabundus, σιωπῶς· ὁ ἐπὶ φροντίδων.
Meditate, ἐσκεμμένως.
Meditatio, μελέτη, μελέτημα, θεωρία, φροντὶς, σκέμμα.
Mediterraneus, μεσόγειος, μεσόχθων.
Meditor, μελετάω, σκέπτομαί τι, φροντίζω, μεριμνάω.
Meditullium, μεταίχμιον.
in Medium affero, εἰσφέρομαί τι, παρατίθημαι, παραφέρω.
Medium, τὸ μέσον, τὸ μεταξὺ, μεσότης.
Medius, μέσος, μεσαίτατος.
Medius fidius, νὴ τὸν ἡρακλέα, νὴ δία, vel in negando, μὰ δία.
Medulla, μυελὸς, ἐντεριώνη.
Medullitus, ἀπὸ μυελοῦ.
Meio, οὐρέω.
Mel, mellis, μέλι, ιτος, τό.
Melancholia, μελαγχολία.
Melancholicus, μελαγχολικός.
Melior, ἀμείνων, κρείττων, βελτίων.
Melius, ἄμεινον.
Melius & optabilius eſt, αἱρετώτερον.
Meliuſcule habet, μικρόν τι ἄμεινον ἔχει.
Mellificium, μελιτοποίησις, μελιτουργία.
Mellitus, μελιτώδης.
Membrana, ὑμήν.
Membraneus, ὑμένιος, περγαμηνός.
Membranula, τὸ ὑμένιον.
Membratim, κατὰ μέλη, μεληδόν.
Membrum, μέλος, κῶλον, μέρος, τό.
Memet, ἐμαυτόν.
Memini, μέμνημαί τινος, ἀναμέμνημαι, μνημονεύω, μνήμων εἰμί.
Memor, μνήμων, μνημονικός.
Memorabilis, ἀξιομνημόνευτος, ἀξιόλογος, μνημονευτός.
Memorandus, μνημονευτέος.
Memoratu dignus, ἀξιόλογος.
Memoria, μνεία, μνήμη, μνημοσύνη.
Memoria dignum eſſe, τῆς μνήμης ἄξιον εἶναί τι.
Memoria teneo, διὰ μνήμης ἔχω.
Memoriæ mandare aliquid, μνήμῃ παρακατατίθεσθαί τι.
Memoriæ prodere, διδόναι τῷ λόγῳ, παραδιδόναι εἰς μνήμην.
Memorialis liber, τὸ ἀπομνημόνευμα.
in Memoriam reduco, διαμνημονεύω.
in Memoriam revoco, ἀναμέμνημαί τι, μνησθῆναι ποιῶ.
Memoriter dicere, ἀπὸ στόματος εἰπεῖν, ἀπὸ μνήμης εἰπεῖν, ἀπὸ γλώσσης εἰπεῖν.
Memoro, pro narrare, λέγειν, ἱστορεῖν, διηγέομαι, ἀναμιμνήσκω.
Menda, & mendum, πταῖσμα, ἁμάρτημα, πλημμέλημα.
Mendacium, ψεῦδος, τό. ψευδολογία.
Mendax, ψεύστης, ψευδολόγος.
Mendica, ἡ προσαίτις.
Mendicatio, προσαίτησις.
Mendicitas, πτωχεία.
Mendico, πτωχεύω, ἐπαιτέω.
Mendicus, πτωχός, ἐπαίτης.
Mendoſus, πλημμελὴς, ψευδής.
Mendum, πταῖσμα, σφάλμα, πλημμέλημα.
Mens, νόος, νοῦς, ὁ· φρὴν, ενός, γνώμη.
Menſa, τράπεζα.
Menſæ ſecundæ, δεύτεραι τράπεζαι, τραγήματα.
Menſes muliebres, τὰ καταμήνια γυναικεῖα, ἔμμηνος κάθαρσις.
Menſis, μήν.
Menſium ſuppreſſio, ἐμμήνων ἐπίσχεσις, ἐποχὴ ἐμμήνων.
Menſtruus, ἐμμήνιος, & ἔμμηνος.
Menſura, τὸ μέτρον.
Mente captus, ἄνους, παράφρων, φρενιτικός, φρενόληπτος.
Mente perpendere, ἐπισκοπεῖν τι.
in Mentem venire, ἐλθεῖν ἐπὶ νοῦν τινι.
Mentio, μνεία, μνήμη, ὑπόμνησις.
Mentionem facere alicujus, μνησθῆναί τινος, & τινα, & περί τινος, μνείαν ποιεῖσθαί τινος.
Mentior, ψεύδομαι, ψευδολογέω, ὑποκρίνω.
Mentis compos, ἔννους, ἐχέφρων.
Mentis delirium, φρενῖτις.
Mentum, γένειον, γνάθος, ὁ ἀνθερεών.
Meo, vado, πορεύομαι, βαίνω, διέρχομαι· itidem fluere, ῥέω.
Meo quidem judicio, ὡς οἴομαι, κατ' ἐμὴν γνώμην.
Meracum vinum, ζωρὸς οἶνος, ἄκρατος.
Meracus, ἄκρατος, ζωρός.
Mercator, ἔμπορος, ἔμπολος.
Mercatura, ἐμπορία.
Mercatus, ἐμπόρευμα.
Mercede conductus, ὑπόμισθος.
Mercede loco, μισθόω τινί τι.
Mercedem fero, μισθοφορέω παρά σοι.

Merce-

Mercenarius, μισθοφόρος, μισθωτός.
Merces, μισθός, ὁ· μίσθωμα, ἀποφορά.
Mercor, ἀγοράζω τι παρά τινος, ab aliquo, ἐμπορεύομαι, ὠνέομαι.
Mercurius, Ἑρμῆς.
Merda, σκώρ, σκατός, in gen. ἡ κόπρος.
Merenda, τὸ πρόδειπνον.
Mereo, & mereor, μισθὸν φέρω, ἄξιός εἰμι, μισθοφορέω, μισθαρνέω.
bene de aliquo Mereri, εὐεργετεῖν τινα, εὖ ποιεῖν τινα.
male Mereri, κακῶς ποιεῖν τινα.
Meretricius, ἑταιρικός, πορνικός.
Meretricor, πορνεύω.
Meretricula, ἑταιρίδιον.
Meretrix, ἑταίρα, πόρνη.
Merges, itis, θέριστρον.
Mergo, δύω, καταδύω, βάπτω.
Mergus, αἴθυια, ας, ἡ.
Meridianus, μεσημβρινός.
Meridies, μεσημβρία, τὸ μέσον τῆς ἡμέρας.
Merito, εἰκότως, ἀξίως, κατ' ἀξίαν.
Meritum, εὐεργέτημα, ἡ ἀξία.
Meritus, a, um, ἄξιος.
Merula, κόσσυφος.
Merum, ἄκρατος, ſubanditur, οἶνος, τὸ ἄκρατον.
Merus, ἄκρατος.
Merx, ἐμπορία, τὸ ὤνιον, ἀγόρασμα.
Meſenterium, μεσεντέριον, μεσάραιον.
Meſpilus, ἡ μεσπίλη.
Meſſem facio, θερίζω.
Meſſis, θερισμός, ὁ, ἄμητος.
Meſſor, θεριστής, οῦ, ὁ.
Meta, ὅρος, τέρμα.
Metallum, τὸ μέταλλον.
Metari caſtra, στρατοπεδεύειν.
Metatio, καταμέτρησις.
Metator, διατάκτης.
Methodus, μέθοδος.
Meticuloſus, ψοφοδεής, δειλός, φοβερός, περίφοβος.
Metior, μετρέω, διαμετρέω.
Meto, ἀμάω, θερίζω.
Metor, aris, καταμετρέω, ὁρίζω.
Metu conſternor, πτοέομαι περί τι.
Metuendum eſt ne, δέος ἐστὶ μή.
Metum alicui incutere, δέος ἐνεργάζεσθαί τινι.
Metuo, δειδω περὶ λῃστῶν, a prædonibus: φοβέομαι κίνδυνον, periculum.
Metus, φόβος, δέος, δεῖμα, δειλίασις.
Meus, ἐμός, ἡ, όν.

M I.

Mica, ψίξ, χὸς, ἡ· ψίχιον, ψώμισμα.
Micans, στίλβων, ἀστράπτων.
Mico, στίλβω.
Micturio, οὐρητιάω.
Migratio, ἀποίκησις, μετοίκησις.
Migro, μετοικίζομαι, μετοικέω, ἀναλύω, μεταβαίνω τὸν τόπον.
Mihi, ἐμοί, μοί.
Mihimetipſi, ἐμαυτῷ.
Miles, itis, στρατιώτης, ου, ὁ.
Militaris, στρατιωτικός, στρατόσιμος.
Militaris teſſera, σύνθημα.
Milites conſcribere, στρατιώτας καταλέγειν, vel καταγράφειν.
Milites emeriti, ἀφῆλικες.
Militia, στρατεία, στρατιά, πόλεμος.
Militiæ peritus, στρατιωτικός, ἴδρις αἰχμῆς.
Milito, στρατεύω.
Mille, χίλιοι, χίλιαι, & χίλια.
Milleſimus, χιλιοστός.
Milliare, μίλιον, μιλιάριον.
Millies, χιλιάκις.
Milvus, ἰκτῖν, ἰκτῖνος, ὁ.
Mimus, μῖμος, ὑποκριτής.
Mina, μνᾶ, ᾶς, ἡ.
Minaciter, ἀπειλητικῶς.
Minæ, arum, ἀπειλή.
Minatio, ἀπείλησις, ἐπαπείλησις.
Minax, ἀπειλητικός.
Minerva, Ἀθηναία, Ἀθηνᾶ.
Minerva craſſiore, παχυτέρᾳ μύσῃ.
Mingo, οὐρέω, κατουρέω, ἐξουρέω.
Minime, οὐ μὴ μὲν, ἥκιστα, οὐκ ἄρα, ἐλάχιστα.
Minimus, ἐλάχιστος, ἥκιστος.
Miniſter, ὑπηρέτης, διάκονος, θεράπων.
Miniſterium, διακονία, ὑπηρεσία.
Miniſtro, ὑπηρετέω τινί τινι, in hac re: διακονέω, λατρεύω.
Minitabundus, ἐπαπειλῶν.

Minitor, ἀπειλέω.
Minium, μίλτος, ου, ἡ.
Minor, aris, ἀπειλέω τινὶ θάνατον.
Minor, ἐλάττων, μείων, ἥττων.
Minor natu, vel minimus, νεώτερος, νεώτατος υἱός.
Minuo, ἐλαττόω, μειόω, μινύθω.
Minutatim, εἰς λεπτότατα, κατ' ὀλίγον, κατὰ λεπτόν.
Minute, λεπτῶς.
Minutia, τὸ λεπτόν.
Minutus, λεπτός, λεπτομερής.
Mirabilis, θαυμαστός.
Mirabiliter, θαυμαστῶς.
Miraculum, θαῦμα, τὸ, μεγαλούργημα.
Mirandus, θαυμαστός, ἀγητός.
Mirificus, θαυμαστικός, θαυμαστικός.
Miror, θαυμάζω τινὰ ἐπὶ σοφίᾳ, & τινὰ τῆς σοφίας, (ſubintellige, ἕνεκα,) ἄγαμαι.
Mirum, φεῦ.
Mirum eſſet, ſi, θαυμάζειν ἄξιον εἰ.
non eſt Mirum ſi, οὐδὲν θαυμαστὸν εἰ.
Mirum in modum, θαυμαστὸν ὅσον.
Mirus, θαυμαστός, θαυμάσιος.
Miſcellanea, σύμμικτα.
Miſceo, μίγνυμι, κεράννυμι.
Miſer, ἄθλιος, δύστηνος, δυστυχής.
Miſer ſum, ἐπιταλαιπωρέω.
Miſerabilis, ἐλεεινός, λυγρός.
Miſerabiliter, ἐλεεινῶς.
Miſere, ἀθλίως, ταλαιπώρως.
Miſereor, ἐλεέω τινά, οἰκτείρω, σπλαγχνίζομαι περί τινος.
Miſereſco, οἰκτίζω.
Miſeret, ἔλεος γίνεται, οἶκτον ἔχω.
Miſeria, ἀθλιότης, ταλαιπωρία.
Miſericordia, ἔλεος, ὁ, καὶ τὸ. οἶκτος, ὁ.
Miſericors, ἐλεήμων, οἰκτίρμων.
Miſeror, aris, οἰκτείρω τινά.
Miſerrimus, ταλαιπωρότατος, ἀθλιώτατος, οἴκτιστος, τλημονέστατος.
Miſſile, ἄκων, βέλος.
Miſſio, ἀποπομπή, ἀποστολή.
Miſſum facere aliquem, ἀφεῖναί τινα.
Miſtio, μίξις, σύγχυσις.
Miſtus, ὁ μιχθείς.
Miteſco, πραΰνομαι, ἡμερόομαι.
Mitigatio, πράϋνσις.
Mitigo, πραΰνω, μαλάσσω, μαλάττω.
Mitis, e, πρᾶος, προσηνής, ἤπιος.
Mitra, μίτρα.
Mitto, πέμπω, στέλλω, ἀφίημι, βάλλω.

M O.

Mobilis, εὐκίνητος, ἀμετάβολος.
Mobilitas, εὐκινησία.
Moderate, μετρίως, σωφρόνως.
Moderatio, μετριότης, εὐταξία.
Moderator, διοικητής, ἐπιστάτης.
Moderatrix, κυβερνήτειρα.
Moderatus, εὔτακτος, σύμμετρος.
Moderor, εὐθύνω, κυβερνάω.
Modeſte, κοσμίως, μετρίως, σωφρόνως.
Modeſtia, τὸ κόσμιον, κοσμιότης.
Modeſtus, κόσμιος, εὔτακτος, ἐπιεικής, σώφρων, ἐπιστής.
Modice, μετρίως, ἐμμέτρως.
Modicus, ὀλίγος, μέτριος.
Modius, μόδιος, μέδιμνος.
Modo, ἄρτι, ἀρτίως, αὐτίκα, νῦν.
Modulatio, μέλος, ἁρμονία, ᾠδή.
Modulor, μελῳδέω, καταυλέω, μελίζω.
Modum excedere, ὑπερβάλλειν τὸ μέτριον.
Modum tenere, αἱρεῖσθαι τὸ μέσον.
Modus, τρόπος, μέτρον, νόμος, μέσον.
Mœcha, μοιχαλίς, ίδος, ἡ.
Mœchor, μοιχάω μετά τινος.
Mœchus, μοιχός, ὁ.
Mœnia, τείχη, τὰ περίβολοι.
Mœreo, λυπέομαι.
Mœror, λύπη, ἀδημονία, ἄχθος, ἄλγος, τὸ, ἀνία, ἀλγος, δυσθυμία.
Mœſtitia, λύπη, κατήφεια, ἀνία.
Mœſtus, κατηφής, λυπηρός, ἄθυμος.
Mola, μύλη, μύλος.
Molaris lapis, μυλίας λίθος.
Molendinum aquarium, ὑδρόμυλος.
Moles, βάρος, τὸ ὄγκος, ὁ, ἄχθος, τὸ μέγεθος.
Moleſte, ἀνιαρῶς, βαρέως, λυπηρῶς.
Moleſte fero, ἀνιάω, ἀγανακτέω τι.
Moleſtia, χαλεπασμός, ἀνία, ὄχλος.
Moleſtia afficio, βαρύνω τινά, λυπέω τινά ἔν τινι, ἀνιάω, ὀχλέω.

Moleſtia, κνισμός, ἀνία, ὄχλος.
Moleſtia afficio, βαρύνω τινά, λυπέω τινά ἔν τινι, ἐνοχλέω, ὀχλέω.
Moleſtia carens, ἄλυπος.
Moleſtiam exhibeo, παρέχω τινὶ πράγματα.
Moleſtus, ἀνιαρὸς, δυσχερὴς, ἀηδὴς, λυπηρὸς, χαλεπὸς, ἀλγεινὸς, δεινός.
Moleſtus ſum, ἀχθέω, χαλεπαίνω.
Molimen, παρασκευὴ, ἐπιχείρημα.
Molior, μηχανάομαί τι ἐπὶ τὴν πόλιν, contra civitatem: ἐπιχειρέω τινὶ, aliquid: ἔρχομαι, πραγματεύομαι.
Molitor, μυλωθρός.
Molleſco, μαλακύνομαι,
Mollio, διαμαλάσσω.
Mollis, μαλακὸς, ἁπαλὸς, ὁ, ξυφερός.
Mollis ſum, μαλακίζω.
Molliter, μαλακῶς, πρᾴως, ἁβρῶς.
Mollities, μαλακότης, ἁπαλότης.
Molo, is, ἀλέω, ἀλήθω.
Momentaneus, πρόσκαιρος.
Momento, ἐν ἀκαρεῖ τοῦ χρόνου, ἐν βραχεῖ χρόνῳ.
Momentum, ἡ ῥοπὴ, ἡ στιγμὴ, ἀκαρὲς, δύναμις, ὄφελος.
Monachus, μοναχός.
Monarcha, μονάρχης.
Monarchia, μοναρχία.
Monaſterium, μοναστήριον.
Monedula, κολοιὸς, ὁ.
Moneo, παραγγέλλω τινὶ, νουθετέω, παραινέω σοι τοῦτο, ὑποτίθημι.
Moneta, νόμισμα.
proba Moneta, δόκιμον νόμισμα.
Moneta adulterina, ἀδόκιμον, κίβδηλον νόμισμα.
Monetam cudere, νόμισμα κόπτειν.
Monetarius, ἀργυροκόπος.
Monile, ὅρμος, ὁ.
Monitor, παραινέτης, παραγγελτής.
Monitum, παράκλησις, παραίνεσις.
Mons, ὄρος, τό.
Monſtro, δείκνυμι, f. δείξω.
Monſtroſe, τερατωδῶς.
Monſtroſus, τερατώδης.
Monſtrum, τέρας, ατος, τό.
Montanus, ὀρεινός, ὄρειος.
Monticola, ὀρεινόμος.
Montoſus, ὄρειος, βουνώδης.
Monumentum, μνημεῖον, μνῆμα, τό.
Mora, διατριβὴ, ἀναβολὴ, μονή.
ſine Mora, ἀνυπερθέτως, ἀμελλητί.
Morbidus, νοσερὸς, ἐπίνοσος.
Morbo corripior, νόσῳ καταλαμβάνομαι, νοσήματι περιπίπτω.
Morboſus, νοσώδης.
Morbus, νόσος, ου, ἡ. νόσημα, τό.
Mordax, δήκτης, ου, ὁ. δηκτικός.
Mordeo, δάκνω· pro obtrectare, καθάπτεσθαί τινος.
Mordicus, ὀδὰξ, προσφυές.
More Majorum, κατὰ τὰ πάτρια.
More uſitato, κατὰ τὸ εἰωθός.
in More poſitum eſt, νενόμισται.
Morem gerere, ὑπακούειν, πειθαρχεῖν.
Mores, τὰ ἤθη, τρόπος.
Moribundus, ἀποθνήσκων.
Morigero, κατήκοός εἰμι, ὑπακούω, χαρίζομαι, πείθομαι.
Morigerus, ὑπήκοος, εὐπειθής.
Morio, μωραίνων, γελωτοποιός.
Morior, τελευτάω, τὸν βίον καταλύω, θνήσκω, ἐκπνέω, ἀποψύχω, ἀπαλλάττω.
Moror, exſpecto, διατρίβω, διατριβὴν ποιεῖσθαι, moram nectere: aliquando pro curo, ut nihil moror, οὐδέν μοι μέλει· pro retardare, ἐπέχειν.
Moroſe, δυσκόλως.
Moroſitas, δυσκολία, δυσαρεστία.
Moroſus, δύσκολος, δυσάρεστος.
Mors, θάνατος, ὁ· μοῖρα, ἡ τοῦ βίου τελευτὴ, πότμος, κατάλυσις.
Mors æterna, θάνατος αἰώνιος.
Morſus, τὸ δῆγμα, ἡ δῆξις.
Mortalis, θνητὸς, θανάσιμος, βροτός.
Mortalitas, τὸ θνητόν.
Mortarium, ὅλμος.
Morte dignus, φόνου ἄξιος.
Morte mulcto, θανατόω.
Mortem ſibi ipſi conſciſcere, ἀναιρεῖν ἑαυτὸν, καταπραγματεύεσθαι ἑαυτόν.
Mortifer, θανατηφόρος, θανάσιμος.
Mortuus, ἀποθανὼν, νεκρός.
Morum, μῶρον, συκάμινον.
Morus, μορέα, ἡ, συκάμινος.
Mos, ἔθος, τρόπος, συνήθεια.
Motacilla, σείσουρα.
Motus, & motio, κίνησις.
Motus animi, ὁρμή.
Moveo, κινέω.
Mox, αὐτίκα, εὐθύς.

M U.

Muceo, & muceſco, σήπομαι, εὐρωτιάω.
Mucidus, εὐρώδης, σαπρός.
Mucor, oris, εὐρώς, σαπρότης.
Mucoſus, μυξώδης, κορυζώδης.
Mucro, αἰχμὴ, ἀκωκή.
Mucus, μύξα, βλέννα, κόρυζα.
Mugio, μυκάομαι.
Mugitus, μυκηθμὸς, μύκησις.
Mula, ἡ ἡμίονος.
Mulceo, θέλγω, καταψάω, κηλέω.
Mulcta, ζημία, τιμωρία.
Mulctam irrogare, ζημίαν, ἢ τίμημα ἐπιθεῖναι, vel ἐπάγειν, ἐπιγράφειν.
Mulctatio, ἡ τίμησις.
Mulcto, as, ζημιόω τινὰ θανάτῳ, vel χρήμασι, ἐπιβάλλω ζημίαν, προστιμάω.
Mulgeo, ἀμέλγω, ἐθέλγω, βδάλλω.
Muliebris, γυναικεῖος, γυναικώδης.
Muliebriter, γυναικείως.
Mulier, γυνὴ, αἰκός.
Mulieroſitas, φιλογυνεία.
Mulieroſus, φιλογύναιος, γυναικοφίλης, γυναικομανής.
Mulſum, οἰνόμελι, τό.
Multifarie, πολυμερῶς.
Multifarius, πολύτροπος.
Multifidus, πολυσχιδής.
Multiloquium, πολυλογία, βαττολογία, πολυέπεια.
Multiloquus, πολυλόγος, μακρολόγος.
Multimodus, πολύτροπος.
Multiplex, πολλαπλάσιος, πολυμερής.
Multipliciter, πολλαπλασίως.
Multiplico, πολλαπλασιάζω.
Multitudo, πλῆθος, ὁμήγυρις.
Multo, παρὰ πολύ.
Multo magis, πολὺ μᾶλλον.
Multo minus, χολῆς γε, ἥττω.
Multoties, πολλοστόν.
Multum abeſt, πολλοῦ δεῖ.
Multum, πολὺ, κατὰ πολύ.
Multus, πολὺς, πολλὴ, πολὺ, συχνός.
Mulus, ὀρεὺς, ἡμίονος.
Mundanus, κοσμικός.
Mundities, καθαρότης, κοσμιότης.
Mundo, καθαρίζω, καθαρὸν ποιῶ.
Mundus, a, um, καθαρός.
Mundus, ſubſt. κόσμος.
Munera offerre, δωροφορεῖν.
Muneribus corruptus, δώροις καταδωροδοκηθεὶς, δωροληπτής.
Munero, vel muneror, γεραίρω, δωρέομαι, βραβεύω.
Munia, τὰ προσήκοντα.
Municeps, πολίτης.
Municipalis, ὁ πολιτικός.
Municipium, πόλις, κωμόπολις, τὸ ἄστυ.
Munifice, δαψιλῶς, μεγαλοπρεπῶς.
Munificentia, μεγαλοπρέπεια.
Munificus, μεγαλοπρεπής.
Munimentum, ἐπιτείχισμα, ἀσφάλισμα, ἔρυμα, ἕρκος.
Munio, ὀχυρόω, ἀσφαλίζω, ἐπιτειχίζω.
Munitio, περιτείχισμος, ἀσφάλεια.
Munitus, a, um, τετειχισμένος, ὀχυρὸς, ἀσφαλισθείς.
Munus, δῶρον, δώρημα, τό· pro officio, τὸ προσῆκον, τὰ δέοντα, ἔργον.
Munus obire, ποιεῖν, vel διαπράττειν ἔργον.
Munus ſuum exſequi, τὸ ἔργον οὗ ἐπιτελεῖν.
Munuſculum, τὸ δωρημάτιον.
Muræna, μύραινα.
Murex, κογχύλιον.
Muria, ἡ ἅλμη, τὸ τάριχος.
Murmur, ψόφος, γογγυσμός.
Murmuratio, μορμυρισμὸς, ὁ· γογγυσμὸς, ὁ.
Murmuro, μορμύρω, γογγύζω.
Murus, τεῖχος, τό.
Mus, muris, μῦς.
Mus araneus, μυγαλῆ.
Muſa, μοῦσα.
Muſca, μυῖα.
Muſcarium, σόβη, μυοσόβη.
Muſcipula, μυσφόνον, μυάγρα.
Muſcoſus, βρυώδης.

Muſculus, ὁ μυών, ὄνος.
Muſcus, μύιον, φυκίον, βρύον.
Muſeum, μουσεῖον.
Muſica, μουσική.
Muſicus, μουσικός.
Muſſito, μύζω, διαψιθυρίζω.
Muſtela, γαλῆ, ἴκτις.
Muſtum, νέος οἶνος, τὸ γλεῦκος.
Mutabilis, εὐμετάβολος.
Mutabilitas, ἀστασία, ἀκαταστασία.
Mutatio, μεταβολή, ἀλλοίωσις.
Mutilatio, πήρωμα, τὸ πήρωσις.
Mutilatus, πηρωθείς, κολοβωθείς.
Mutilo, κολοβόω, πηρόω.
Mutilus, κολοβός, κυλλός, ὁ πηρός, ὁ, ὁ, ἀλφιτός.
Mutio, is, ire, μύζω, χύζω.
Muto, ἀλλάττω, μεταβάλλω τι, ἀλλοιοῦμαι τὴν γνώμην, ſententiam.
Mutuo, πρὸς ἀλλήλους, ἀμοιβαίως.
Mutuo accipere, τὸ δάνειον ἀπολαβεῖν.
Mutuo do, δανείζω, χρῶ.
Mutuor, mutuo accipio, δανείζομαι χρήματα παρά τινος.
Mutus, κωφός, ἄφωνος, ἄφθογγος.
Mutuum, δάνειον, δάνεισμα.
Mutuus, ἀμοιβαῖος, κατάλληλος.

M Y.

Myrias, μυριάς, άδος, ἡ.
Myropola, μυροπώλης.
Myrrha, μύῤῥα, σμύρνα, ης, ἡ.
Myrtus, μυῤῥίνη, μύρτος, ου, ἡ.
Myſta, ὁ μύστης.
Myſteria, μυστήρια.
Myſticus, μυστικός.

N.

NÆ, ναί, νὴ δία.
Nænia, ἐπικήδιος μονῳδία.
Nævus, ἡ κηλὶς συμπεφυκυῖα.
Nam, γάρ, ἐπεί, ἕνεκα, ὅτι.
Nanciſcor, καταλαμβάνω, τυγχάνω ἀρετῆς, virtutem: περιποιοῦμαι, εὑρίσκω.
Nanus, νᾶνος, νανώδης.
Nares, ῥῖνες, αἱ.
Narratio, ἀφήγησις, διήγησις.
Narratiuncula, διηγημάτιον.
Narro, διηγέομαί τινί τι, ἀπαγγέλλω, ἀγορεύω.
Naſcor, γίγνομαι, γεννάομαι, φύομαι, τίκτομαι.
Naſſa, κύρτος.
Naſo ſuſpendere, μυκτηρίζειν.
Naſturtium, τὸ κάρδαμον.
Naſus, ῥίν, ῥίς, μυκτήρ.
Naſuti, μυκτηρισταί, χλευασταί.
Nata, æ, ἡ παῖς, θυγάτηρ.
Natale ſolum, πατρίς, ἐγγενὴς γῆ.
Natalis, γενεθλιακός, γενέσιος.
Natalis dies, γενέθλιος ἡμέρα.
Natalitius, γενεθλιακός.
Nates, γλουτοί, πυγαί.
Natio, γένος. Σύρος τὸ γένος, natione Syrus. ἔθνος, φῦλον.
Nativitas, γενετή, γένεσις, γονή.
Nativus, γνήσιος, ἐγγενής.
Nato, κολυμβάω, νέω, νήχομαι.
Natura, φύσις, γενεά, γένεσις.
Naturalis, [illegible]κός, ἔμφυτος.
Naturaliter, [illegible].
Natus, γεγονώς, πεφυκώς, τεχθείς.
Natus, id eſt filius, ὁ παῖς, υἱός.
Navale prælium committere, ναυμαχεῖν.
Navale prælium, ναυμαχία.
Navale, τὸ ναύσταθμον.
Navalis, ναυτικός.
Nauci facio, περὶ ὀλίγου ποιοῦμαι.
Nauclerus, ναύκληρος.
Navem fabricare, ναυπηγεῖν.
Naufragium, ναυάγιον, ναυαγία.
Naufragium facio, ναυαγέω.
Naufragus, ὁ καὶ ἡ ναυαγός, ναυαγέων.
Navicula, πλοιάριον.
Navigabilis, πλώσιμος, πλωτός.
Navigare in portu, ἐν λιμένι πλεῖν.
Navigatio, ναυτιλία, πλόος, ῦς.
Navigium, πλοῖον.
Navigo, πλέω, ἀποπλέω.
Navis, πλοῖον, ναῦς.
Navis gubernator, ναύκληρος.
Naviter, σπουδαίως.
Naulum, ναῦλον, πορθμεῖον.

Naumachia, ναυμαχία.
Navo, as, are, operam, προσέχειν τὸν νοῦν τοῖς πράγμασι· σπουδάζειν περί τινος. ἐπιμελῶς ἐργάζομαι.
Nauſea, ναυτία, & ναυτίασις.
Nauſeo, ναυτιάω.
Nauta, ναύτης, ναυτίλος.
Nauticæ rei rudis, ἀθαλάσσωτος.
Nauticus, ναυτικός.
Navus, δραστήριος, σπουδαῖος.

N E.

Ne, interrogandi, ἆρα; πότερον.
Ne, dehortativum adv. μή, μὴ δῆτα· pro ut non, ἵνα μή.
Nebula, νεφέλη, νέφος, ὁμίχλη.
Nebulo, οὐδενὸς ἄξιος· οὐτιδανός, ὁ.
Nebuloſus, νεφελοειδής, νεφώδης.
Nec, & neque, μηδέ, οὐδέ, οὔτε.
Neceſſario, ἐξ ἀνάγκης, ἀναγκαίως.
Neceſſarius, ἀναγκαῖος.
Neceſſe eſt, ἀνάγκη, ἀναγκαῖόν ἐστι.
Neceſſitas, ἀνάγκη, χρεία.
Neceſſitate coactus, ληφθεὶς ὑπ᾽ ἀνάγκης, ἀναγκαζόμενος.
Neceſſitudo, συνήθεια, οἰκειότης.
Neceſſitudo mihi eſt cum illo, ὑπάρχει ἐμοὶ πρὸς αὐτὸν οἰκειότης.
Neco, κτείνω, ἀναιρέω, φονεύω.
Necromantia, νεκρομαντεία.
Nectar, νέκταρ.
Necto, πλέκω, εἴρω, ἅπτω.
Necubi, μήπου, ἵνα μήπου.
Nedum, μήκαι, & μήτι, ὅπου γε.
Nefandus, ἄῤῥητος, ἀνόσιος, ἀθέμιστος, δύσφατος, ἐχθιστος.
Nefarium facinus, ἀθέμιστον ἔργον.
Nefarius, μιαρώτατος, ἀθέμιστος.
Nefas eſt, οὐχ ὅσιόν ἐστι· οὐ θέμις.
Nefaſti dies, ἀποφράδες ἡμέραι, ἀπράκτοι καὶ ἄπρακτοι.
Nefaſtus, ἀθέμιστος.
Negantes Deum, ἀρνησίθεοι.
Negatio, ἄρνησις.
Neglectus, us, ἀμέλεια.
Neglectus, a, um, καταφρονούμενος.
Negligens, ἀμελής, ὀλίγωρος.
Negligenter, ἀμελῶς.
Negligentia, ἀμέλεια, ὀλιγωρία.
Negligo, ὀλιγωρέω τῶν φίλων, amicos: καταφρονέω, ἀμελέω, ῥᾳδιουργέω.
Nego, ἐξαρνέομαι, ἔξαρνός εἰμι.
Negotia domeſtica, τὰ ἔνδον ἔργα.
Negotiatio, ἐμπολή, ἐμπορία.
Negotiator, ἔμπορος, ἐμποραῖος.
Negotiis occupari, ἀσχολίαν ἄγειν ἔν τινι· ἀσχολεῖσθαι πρός τι.
nullo Negotio, ἀπόνως, ἀνεμποδίστως, ἀπταίστως, ἀκονιτί.
Negotior, πραγματεύομαι, ἐμπορεύω.
Negotioſus, πραγματώδης.
Negotium, πρᾶγμα, ἀσχολία, πραγματεία.
Negotium faceſſere, ἀσχολίαν τινὶ παρέχειν, κόπους παρέχειν.
Nemo, οὐδείς, οὔτις.
Nemoroſus, ὑλώδης, ἀλσώδης.
Nempe, δηλαδή, δηλονότι, δήπου.
Nemus, oris, νέμος, τὸ· νάπος, τὸ· ὕλη· ἄλσος, τό.
Neo, νέω, νήθω, κλώθω.
Neo fila, μίτον κλώθω.
Nepos, ἔγγονος, ἀπόγονος, ἔκγονος.
Nepotes, h.e. intemperantes, οἱ ἄσωτοι καὶ ἀσελγαίνοντες νέοι.
Neptis, ἐγγονή, ἡ θυγατριδῆ.
Neptunus, ποσειδῶν.
Nequa, μήπη.
Nequam, ἄχρηστος, ἀκόλαστος, φαῦλος.
Nequando, μήποτε.
Nequaquam, μηδαμῶς, μηδαμῇ, οὐδαμῶς, οὐδέπω, μὴ δῆτα, οὐ μὲν οὖν.
Neque, μήτε, οὐδέ, οὔτε.
Neque vero, ἀλλὰ μὴν, οὐδὲ μήν.
Nequeo, ἀδυνατέω, ἀδυνατέω.
Nequicquam, οὐκ· pro fruſtra, μάτην.
Nequid, μήτι.
Ne quid nimis, μηδὲν ἄγαν.
Nequior, χείρων, ἀχρηστότερος.
Nequis, μήτις.
Nequiſſime, κάκιστα.
Nequiſſimus, πονηρότατος.
Nequitia, πονηρία, ἀχρειότης.

omnes

omnes Nervos intendere, διατείνεσθαι.
Nervoſus, νευρώδης.
Nervus, νεῦρον.
Neſcio, ἀγνοέω, οὐκ οἶδα, οὐ γινώσκω.
Neſcius, ἀγνοῶν, ἄπειρος, ἀδαής, οὐκ εἰδώς.
Neu, μήτε, ἢ μή.
Neuter, μηδέτερος, ὁ. οὐδέτερος.
Neutiquam, μηδαμῶς, οὐδέν τι.
Nex, θάνατος, φόνος.
Nexus, συμπλοκή.

N I.

Ni, pro niſi, εἰ μή, ἐὰν μή.
Nicto, σκαρδαμύττω.
Nidifico, & nidulor, νεοττεύω.
Nidor, κνίσσα.
Nidum facio, ἐννεοττεύω, νεοττεύω.
Nidus, νεοττιά, καλιά.
Niger, μέλας, ὁ. μέλαινα, ἡ. μέλαν, τό.
Nigredo, μελανότης, μελανία.
Nigreo, niger ſum, μελαίνομαι.
Nihil, οὐδέν, οὐθέν, οὔτι.
Nihil aliud niſi, μηδὲν ἄλλο, πλὴν ὅ, τι.
Nihili, παρ' οὐδέν.
Nihili facio, περὶ οὐδενὸς ποιοῦμαι.
Nihili fio, ἐν οὐδενὶ εἰμὶ μέρει, παρ' οὐδὲν λογίζομαι.
Nihili pendo, & duco, περὶ μηδενὸς ποιοῦμαι, καταφρονῶ, φαυλίζω.
Nihilo minus, οὐδὲν ἧττον.
Nil, οὐδέν.
Nimboſus, ὀμβρώδης, νεφώδης.
Nimbus, ὄμβρος, νέφος, τό.
Nimietas, τὸ περιττόν.
Nimirum, δῆτα, δήπουθεν, δῆτα.
Nimis, λίαν, σφόδρα, ἄγαν.
Nimius, ὁ λίαν, ὁ ἄγαν, περιττός.
Ningo, νίφω, κατανίφω.
Niſi, εἰ μή, πλὴν εἰ μή, ἂν μή.
Niſi quod, πλὴν ὅτι.
Niſus, ἡ πεῖρα.
Niteo, στίλβω, καλλωπίζομαι, λάμπω.
Nitidus, λαμπρός.
Nitor, στιλπνότης, λαμπρότης.
Nitor, eris, conor, ἐρείδω, ἰσχυρίζομαι, πειράομαι, σπουδάζω.
Nitroſus, νιτρώδης.
Nitrum, νίτρον.
Nivalis, χιονώδης, νιφετώδης.
Niveus, χιόνεος.
Nivoſus, χιονώδης, νιφετώδης.
Nix, ivis, χιών, ἡ, νιφετός.

N O.

No, nas, νήχομαι, κολυμβάω.
Nobilis, γνώριμος, ἀγαυός, γενναῖος.
Nobilitas, εὐγένεια.
Nobilito, ἐνδοξάζω, γνωρίζω.
Nobis, ἡμῖν.
Nobiſcum, μεθ' ἡμῶν.
Nocens, κακοποιός, βλάπτων, βλαβερός.
Nocenter, βλαβερῶς.
Noceo, βλάπτω τινά, κακῶς ποιεῖν τινα· κακόω τινά, ἀδικέω, σίνω, ἴπτω.
Noctu, νύκτωρ, νυκτός.
Noctu iter facere, νυκτοπορεῖν.
Noctua, γλαύξ.
Nocturnus, νυκτερινός, ἐννύχιος.
Nocumentum, βλάβη, λύμη.
Nocuus, βλαβερός.
Nodoſus, πολύπλοκος.
Nodus, ἅμμα, τό· δεσμός.
Nolo, οὐ θέλω, οὐ βούλομαι.
Nomen, ὄνομα, τό.
Nomenclator, ὀνοματολόγος.
Nominatim, ὀνομαστί.
Nominatio, ὀνομασία, κλῆσις.
Nomine tuo, ἐξ ὀνόματός σου.
Nominis ejuſdem, συνώνυμος.
Nomino, ὀνομάζω, καλέω τινά, ὄνομα τίθεσθαί τινι.
Non, οὐ, οὐκ, μή, οὔτι, οὐδέν.
Non enim, οὐ γάρ.
Non per Jovem, μὰ Δία.
Non equidem, οὐ γοῦν.
Non modo, μὴ ὅτι, οὐχ ὅπως.
Non ita pridem, οὐ πρὸ πολλοῦ, πρὸ μικροῦ.
Non multo poſt, οὐ πρὸ πολλοῦ, οὐκ εἰς μακράν.
Non ſolum, ſed etiam, οὐχ ὅτι, ἀλλὰ καί.
Non tamen, μὴ μέντοι, οὐ μήν.
Nonæ menſis, νῶναι.
Nonagenarius, ἐνενηκονταέτης.
Nonaginta, ἐνενήκοντα.
Nondum, μήπω, οὔπω.
Nonne, εἰ, ἢ οὐχ ὁρᾷς; an non vides?
Nonnihil, σμικρόν τι.
Nonnullus, ἔστιν ὅς, ἔνιος.
Nonnunquam, ἔσθ' ὅτε, ἐνίοτε, ποτέ.
Nonus, a, um, ἔνατος.
Norma, κανών, γνώμων.
Nos, ἡμεῖς.
Noſcere artem, εἰδέναι τέχνην.
Noſco, γινώσκω, οἶδα.
Noſter, ἡμέτερος.
Nota, σημεῖον, σύνθημα, στίγμα, τό.
Notabilis, γνωστός, γνώριμος.
Notare ignominia, ἀτιμάζειν τινά.
Notarius, γραμματεύς, ὑπογραφεύς.
Notatu dignum, σημειώσεως ἄξιον, ἀξιομνημόνευτον.
Nothus, νόθος.
Notio, τὸ νόημα.
Notitia, γνῶσις, γνώρισις, νόησις.
Noto, σημειοῦμαι, διασημαίνω, στίζω.
Notum eſt, φανερόν ἐστι, πρόδηλόν ἐστι.
Notum facio, γνωρίζω, δηλόω.
Notus, γνώριμος, γνωστός.
Notus, auſter, νότος.
Novacula, ξυρός.
Novem, ἐννέα.
November, ἀνθεστηριών, νοέμβριος.
Novenarius, ἐνναταῖος.
Noveni, οἱ ἐννέα.
Noverca, μητρυιά.
Novercalis, ὁ τῆς μητρυιᾶς.
Novies, ἐννεάκις.
Novilunium, νέα σελήνη, νουμηνία.
Noviſſime, ἐπὶ πᾶσι, ἐσχάτως.
Noviſſimus, ὕστατος, ἔσχατος.
Novitas, νεότης, καινότης.
Novitius, νεαρός.
Novus, νέος, καινός.
Nox, νύξ· nox intempeſta, ἀκρονυχία.
Noxa, αἰτία, βλάβη, πλημμέλεια.
Noxius, βλαβερός, πονηρός, βλαπτικός.

N U.

Nubecula, νεφέλιον.
Nubes, νεφέλη, νέφος.
Nubilis, ὁ καὶ ἡ ἐπίγαμος· ὡραῖος πρὸς γάμον, ἀκμαῖος.
Nubilus, συννεφής, νεφελώδης.
Nubo, velo, καλύπτω, pro, viro tradi, γαμεῖσθαί τινι, νυμφεύεσθαι.
Nuditas, γυμνότης.
Nudiuſtertius, πρόχθες.
Nudo, γυμνόω.
Nudus, γυμνός, ψιλός, ἀνείμων.
Nugæ, φλυαρία, ἡ· λῆρος, ὁ.
Nugas agere, ληρεῖν, φλυαρεῖν.
Nugator, φλύαρος.
Nugatorius, φλυαρώδης, ληρώδης.
Nugigerulus, ὑθλοφόρος.
Nugor, aris, φλυαρέω, ἀδολεσχέω.
Nullibi, οὐδαμοῦ.
Nullius pretii, οὐτιδανός.
Nullo modo, οὔπως· οὐδ' ὅπως τι ἄν· οὐδαμῇ· οὐδαμῶς, οὐδ' ἄν πω.
Nullo pacto, μηδοπωσοῦν, οὐδ' ἂν εἴ τι γένοιτο.
Nullus, μηδείς, οὐδείς, οὔτις.
Nullus ſum, id eſt, perii, μηδείς εἰμι.
Num, ἄρα γε, εἰπὲ οὖν· ἆρα μή.
Numen, τὸ θεῖον, θεότης, δαιμόνιον.
Numerabilis, ἀριθμητός.
Numeratim, κατ' ἀριθμόν.
Numeratio, ἀρίθμησις.
Numeratus, ἀριθμηθείς.
Numero, ἀριθμέω τι, καταλογίζομαι.
Numero ſunt decem, δέκα εἰσὶ τὸν ἀριθμόν.
Numeroſus, πολὺς ἀριθμῷ, & ἀριθμόν· πολύχους, πολυπληθής.
Numerus, ἀριθμός.
Numerus in oratione, & Muſicis, ῥυθμός.
Numine afflor, ἐνθουσιάζω.
Nummoſus, πολυχρήματος, πλούσιος.
Nummularius, κολλυβιστής, τραπεζίτης.
Nummulus, νομισμάτιον.
Nummus, νόμισμα, κέρμα, τό.
Nummus adulterinus, κίβδηλον νόμισμα.

Nunc, νῦν, νυνὶ· ἐν τῷ παρόντι.
Nunc nuper, νῦν ἄρτι.
Nuncubi, μή ἄν ποῦ.
Nuncupatio, προσαγόρευσις.
Nuncupo, ὀνομάζω, προσαγορεύω.
Nundinæ, πανήγυρις, -εως, ἡ· παντοπωλεῖον, ἀγοραί.
Nundinalis, ἀγοραῖος.
Nundinatio, καπηλεία, ἀγορασμός.
Nundinator, ἀγοραστής.
Nundinor, καπηλεύω, ἀγοράζω.
Nunquam, οὐδέποτε, μηδέποτε.
Nunquam non, διὰ παντός.
Nunquid, ἆρά γε, ἆρα μή, μή ἄν τι.
Nunquis, ἆρα μήτις; μή ἄν τις.
Nuntiatio, ἀγγελία, ἄγγελμα, τό.
Nuntio, ἀγγέλλω, ἐπαγγέλλω τινί τι.
Nuntius, qui nuntiat, ἄγγελος· pro eo, quod nuntiatur, ἀγγελία, ἡ.
Nuo, νεύω.
Nuper, νεωστί, ἄρτι.
Nuper mortuus, νεοθανής.
Nuper natus, ἀρτίτοκος, νεογνός.
Nuperrime, πρὸ μικροτάτου.
Nuperus, ὁ ἄρτι.
Nupta, νύμφη.
Nuptiæ, γάμος.
Nuptiæ ſecundæ, διγαμία.
Nuptiale carmen, ἐπιθαλάμιον.
Nuptias celebrare, γαμοποιεῖν.
Nurus, ἡ νυός, ἐνυός.
Nuſquam, οὐδαμῆ, οὐδαμοῦ.
Nuſquam non, πανταχοῦ.
Nuto, νευστάζω.
Nutricatio, ἀνατροφή, τιθήνησις.
Nutrico, & or, ἀνατρέφω, διατρέφω.
Nutrimentum, τροφή, διατροφή.
Nutrio, τρέφω, διατρέφω.
Nutritio, σιτισμός, τροφή.
Nutritor, τροφεύς.
Nutrix, τροφός, τιθήνη, ἡ.
Nutus, τὸ νεῦμα.
Nux, καρύα, ἡ· κάρυον vero fructum ſignificat.

N Y.

Nympha, νύμφη.

O.

O, ὦ, ὢ. O dii boni, ὦ θεοὶ πανάγαθοι.
Ob, ἕνεκα, gen. διά, acc.
Obæratus, ὑπόχρεως.
Obambulatio, περιόδευσις.
Obambulo, περιπατέω, περινοστέω.
Obbruteſco, ἄλογος γίνομαι.
Obdormio, κατακοιμάομαι, ἐπικαθεύδω.
Obduco, tego, ἐπιστέγω, προσβάλλομαι.
Obductus, κεκαλυμμένος, περιβεβλημένος.
Obduro, σκληρύνομαι.
Obediens, εὐπειθής, ὁ καὶ ἡ· ὑπήκοος.
Obedienter, εὐπειθῶς.
Obedientia, ὑπακοή, εὐπείθεια.
Obedio, πείθομαί τινι, ὑπακούω τινί.
Obeo, περιέρχομαι, ἐπιπλέω.
Obequito, περιιππάζω, παριππεύω.
Oberro, as, πλανάομαι, περινοστέω.
Obeſitas, πολυσαρκία, λιπαρότης.
Obeſus, πίων, πολύσαρκος, ὁ· λιπαρός, παχύς, κατάσαρκος.
Obex, ἐμπόδιον, κώλυσις, μοχλός.
Obfirmo, διαβεβαιόομαι, ἐπιστηρίζω.
Obgannio, ἐπιτωθάζομαι, περιλαλέω.
Objectio, προβολή, ἀντιλογία.
Objecto, ὀνειδίζω.
Obiicere ſe periculis, παραβάλλειν ἑαυτὸν κινδύνοις.
Objicio, προβάλλω· pro exprobrare, ὀνειδίζειν τινί τι.
Obire mortem, τελευτᾶν τὸν βίον.
Obire legationem, ἐκπλεῖν πρεσβείαν.
Obire munus, τὰ καθήκοντα ἀποπληροῦν.
Obiter, παρέργως, ἐν παρόδῳ.
Obitus, mors, τελευτή, ὁ θάνατος.
Objurgatio, ἐπιτίμησις, λοιδορία.
Objurgator, ἐπιτιμητής.
Objurgo, ἐπιτιμάω τινὶ ταῦτα, ἐπιπλήττω· λοιδορέομαί τινι.
Oblatro, προσυλακτέω, pro obloqui, καταλαλεῖν.
Oblatum, προσφορά.
Oblatus, προσενηνεγμένος.
Oblectatio, τέρψις, εὐφροσύνη.
Oblecto, τέρπω, εὐφραίνω τινά.

Obligatio, ἐπίδεσις, ἐνοχή.
Obligo, as, ἐπιδέω, καταδεσμεύω.
Oblique, πλαγίως, παραβλήδην.
Obliquitas, καμπυλότης, λοξότης.
ex Obliquo, ἐκ πλαγίου.
Obliquo, λοξόω, στρεβλόω.
Obliquus, καμπύλος, λοξός.
Obliteratio, ἐξάλειψις.
Oblitero, ἀφανίζω τὴν μνήμην τινός, memoriam alicujus.
Oblitus, ἐπιλαθόμενος, ἐπιλελησμένος.
Oblivio, λήθη, ἀμνηστία.
Oblivioni tradere, τῇ λήθῃ παραδιδόναι τι, ἐπιλανθάνομαί τι.
Obliviosus, ἐπιλήσμων, ἀμνήμων.
Obliviſcor, ἐπιλανθάνομαι, ἀμνηστέω, ἀμνημονέω.
Oblongus, παραμήκης.
Obloquor, καταλαλέω.
Obluctor, ἀντιπαλαίω, ἀνθίσταμαι.
Obmurmuro, καταγογγύζω.
Obmuteſco, καταφιμόομαι.
Obnitor, ἀντερείδω, ἀνθίσταμαί τινι.
Obnixe, συντόνως, διατεταμένως.
Obnoxius, ἔνοχος.
Obnubilo, ἐπινέφω.
Obnubo, περικαλύπτω.
Obnuntio, καταγγέλλω.
Obolus, ὀβολός.
Oborior, ἐπιγίνομαι, ἀνίσχω.
Obrepo, ὑφέρχομαι.
Obruo, συγκαλύπτω, καταβάλλω.
Obrutus, κατακαλυφθείς.
Obſcœne, αἰσχρῶς, ἀναιδῶς.
Obſcœnitas, αἰσχρότης, ἀσέλγεια.
Obſcœnus, αἰσχρός, ἀσελγής, ἀναιδής, αἰσχρολόγος.
Obſcure, ἀσαφῶς.
Obſcuritas, σκότος, ἀσάφεια.
Obſcuro, ἀποκρύπτω, ἐπισκιάζω, ἀμαυρόω, ἐπικαλύπτω.
Obſcurum erat, ἄδηλον ἦν.
Obſcurus, ἀφανής, ἄδηλος, ἀμαυρός, pro ignobili, ἄσημος.
Obſecro, λιπαρέω, δέομαί σου τῶν πρὸς παίδων, per liberos.
Obſecundo, συνεργέω τινί, ὑπουργέω.
Obſepio, περιφράττω.
Obſequenter, πειθηνίως.
Obſequi animo, χαρίζεσθαι τῷ ἑαυτοῦ θυμῷ.
Obſequioſus, ὑπηρετικός.
Obſequium, θεραπεία, λατρεία, ὑπηρεσία, εὔνοια, ἀνθυπεῖξις.
Obſequor, ὑπηρετέω, χαρίζομαί τινι.
Obſero, as, περικλείω, μοχλόω.
Obſervantia, θεραπεία.
Obſervatio, παρατήρησις, εὐλάβεια· pro obſervantia, θεραπεία.
Obſervator, ἐπίσκοπος.
Obſervo, ἐπιτηρέω, ἐφοράω, pro venerari, θεραπεύειν τινά.
Obſes, ὁ ὅμηρος.
Obſeſſor, πολιορκητής.
Obſides dare, διδόναι ὁμήρους.
Obſidione cingere, ἐκπολιορκεῖν πόλιν.
Obſidionem ſolvere, λύειν πολιορκίαν.
Obſidium, obſidio, πολιορκία, περικάθησις, ἡ.
Obſido, is, & obſideo, πολιορκέω, περικαθίζω, περιέζομαι.
Obſigno, ἐπισφραγίζω, ἐπισημαίνομαι.
Obſiſto, ἀνθίσταμαι, ἐναντιόομαι.
Obſitus, περιειλημμένος.
Obſitus pannis, ῥυπαροῖς διακείμενος.
Obſoleſco, ἀπαρχαιόομαι.
Obſoleta verba, ἀπηρχαιωμένα ῥήματα.
Obſoletus, παλαιωμένος.
Obſonium, ὀψώνιον.
Obſtaculum, κώλυμα, τὸ· ἐμπόδιον.
Obſtetrico, μαιεύομαι.
Obſtetrix, μαῖα, μαιεύτρια.
Obſtinate, ἰσχυρογνωμόνως.
Obſtinatio, σκληροκαρδία.
Obſtinatus, αὐθάδης, ἰσχυρογνώμων.
Obſtipo, ἐμφράσσω.
Obſto, ἀνθίσταμαι πρός τινα· ἀνθίσταμαί τινι, ἐναντιόομαι, ἀντέχω.
Obſtrepo, θορυβέω σοι, παρενοχλέω τινί, & τινά.
Obſtringere jurejurando, καταλαμβάνειν ὅρκοις.
Obſtringo, καταδέω.
Obſtructio, ἔμφραξις, ἀπόφραξις.
Obſtruo, ἐμφράττω τὸ στόμα, os.
Obſtupefacio, ἐκπλήττω.
Obſtupeſco, ἐκπλήττομαι πρός τι· θαμβέω, ἀναυδέω.

Obſum,

Obſum, βλάπτω· κακῶς ποιῶ τινα.
Obſurdeſco, ἐκκωφοῦμαι, ἐκθαμβῶ.
Obrego, κατακαλύπτω, περιστέγω.
Obtempero, πείθομαί τινι, πειθαρχέω τινὶ· ὑπακούω τινί.
Obtendo, προέχομαι, προβάλλομαι.
Obtenebro, σκοτόω.
Obtero, ἐπιτρίβω, καταπατέω.
Obteſtatio, ἐξορκισμός, ἐπιμαρτυρία.
Obteſtor, ἀντιβολέω, λιπαρέω τινά, ἐπιμαρτύρομαι.
Obtineo, ἐπέχω, περιέχομαι, κρατέω.
Obtrectatio, διασυρμός, κακοήθεια.
Obtrectator, διασυρτής, διάβολος, κακολόγος.
Obtrecto, λοιδορέω τινά, & τινὶ, διασύρω, διαβάλλω σε.
Obtrudo, προσωθίζομαι, ὠθέω.
Obtrunco, κατακόπτω, ἀποκεφαλίζω.
Obtueor, ἀτενίζω, ἐφοράω.
Obtundo, καταμβλύνω, παρενοχλέω τινὶ, & τινά.
Obturatio, ἐμφραγμός, φίμωσις.
Obturbo, ἐνταράττω.
Obturo, ἀποφράττω, ἐπιβύω, ἐπιστομίζω.
Obtuſus, ἀμβλύς.
Obtutus, πρόσοψις, ἀτενισμός.
Obviam, εἰς συνάντησιν.
Obviam fio, ἐμπίπτω τινὶ, περιτυγχάνω τινί.
Obvio, ἀπαντάω.
Obvius, ἀπαντῶν, ἐπιτυχών.
Obumbratio, ἐπισκιασμός.
Obumbro, ἐπισκιάζω, ἐπικρύπτω.
Obvolvo, περιειλίττω, περικαλύπτω.

O C.

Occa, βωλοκόπημα.
Occaſio, καιρός, ἡ ἀφορμή.
cum Occaſio ita tulit, παρατυχὸν, παρατυχόντος.
quacunque Occaſione, ὅπῃ ἐνδέχεται.
captare Occaſionem, καιροφυλακτεῖν, καιρὸν ἢ πρόφασιν λαμβάνειν.
Occaſionem obſervo, καιρὸν παρατηρέω, ἀφορμὴν λαβεῖν.
Occaſionem præbere, λαβὴν, ſeu πρόφασιν, vel ἀφορμὴν παρέχειν, ἢ παραδιδόναι.
Occaſionem quæro, πρόφασιν ζητῶ.
Occaſus, δυσμή, δύσις.
Occidens, δύσις.
Occidentalis, δυτικός, ἑσπερινός.
Occido, φονεύω, & φονέω τινά, κτείνω, ἀναιρέω, μιαιφονέω, ἀναιρῶ.
Occido, pereo, καταδύω, πίπτω.
Occiput, ἰνίον.
Occludo, κατακλείω, κατακλύω.
Occo, as, are, βωλοκοπεῖν.
Occulo, κρύπτω, καλύπτω.
Occultatio, κατάκρυψις, κάλυμμα.
Occulte, κρυφῇ, κρυφίως, κρύφα.
Occulto, ἀποκρύπτω.
Occultus, κρυπτός, κρύφιος.
Occumbo, τελευτάω, ἀποίχομαι.
Occupatio, ἀσχολία, πρᾶξις, ἐργασία.
Occupatus, ἀσχολούμενος·
Occupo, καταλαμβάνω, κατέχω, συλλαμβάνω πόλιν, urbem.
Occupor, negotiis diſtrahor: ἀσχολίαν ἄγω ἔν τινι.
Occurro, ἀπαντάω τινὶ, συναντῶμαι· pro in mentem venire, ἐλθεῖν ἐπὶ νοῦν τινι· ἐπελθεῖν τινι.
Occurſus, ἀπάντησις, συνάντημα.
Oceanus, ὠκεανός, ἀμφιτρίτη.
Ocior, aris, σχολάζω, σχολὴν ἄγω.
Ocioſe, σχολαίως, κατὰ σχολήν.
Ocioſus, σχολαῖος, ἀπράγμων.
Ocium, σχολή.
Ocrea, κνημίς, ῖδος, ἡ.
Ocreatus, κνημιδοφόρος.
Octavus, ὄγδοος.
Octies, ὀκτάκις.
Octingenteſimus, ὀκτακοσιοστός.
Octingenti, ὀκτακόσιοι.
Octo, ὀκτώ.
October, γαμηλιών, ὀκτώβριος.
Octogeſimus, ὀγδοηκοστός.
Octoginta, ὀγδοήκοντα.
Oculatus, πολυόμματος, ὀξυδερκής.
Oculis captus, διεφθαρμένος τὴν ὄψιν.
Oculus, ὀφθαλμός, ὁ· ὄμμα, τό· ὤψ, ὠπός, ὁ· γλήνη, ἡ, φάος, τό.
Ocyor, ὠκύων, ὠκύτερος.
Ocyſſime, ὤκιστα, τάχιστα.
Ocyus, ὠκύτερον, ταχύτερον.

O D.

Odi, μισέω τινά, ἐχθαίρω, ἐχθραίνω τινί.
Odio eſſe, ἀπεχθάνεσθαί τινι.
Odio proſequi aliquem, κατεχθραίνειν, σκορακίζειν, στυγεῖν.
Odioſe, ἀπεχθῶς.
Odioſus, μισητός, δυσχερής, στυγερός· pro moleſto, λυπηρός, ἀπεχθής.
Odium, μῖσος, εος, τό· ἔχθος, τό.
Odor, ὀσμή, ὀσμός, ὀδμή.
Odor gratus, ἡδυοσμία, εὐωδία.
Odor malus, δυσωδία, δυσοσμία.
Odoratus, a, um, εὐώδης, ἀρωματώδης.
Odoratus, ὄσφρησις, ὀσφραντις.
Odore carens, ἄοδμος, ἄοσμος.
Odoror, aris, ὀσφραίνομαι· pro inveſtigare, ἐκκυνηγετεῖν τι.
Odorus, εὔοσμος, εὔοδμος.

O E.

Oeſtro percitus, οἰστρηθείς.
Oeſtrum, ὁ οἶστρος.

O F.

Offa, μᾶζα.
Offella, ψωμίον, ζωμίδιον.
Offendiculum, πρόσκομμα, προσκοπή, σκάνδαλον.
Offendo, περιπίπτω τινὶ, προσκρούω, περιτυγχάνω· pro lædere, λυπεῖν, βαρύνειν τινά, προσκόπτειν.
Offenſa, offenſio, πταῖσμα, βλάβη.
Offenſiuncula, πταισμάτιον.
Offero, προσφέρω σοι· δοῦναι ἑαυτὸν εἰς κινδύνους, vel πρὸς τοὺς κινδύνους ὁρμᾷν, offerre ſe periculis, ἐπάγω.
Officina, ἐργαστήριον, δημιουργεῖον.
Officio, βλάπτω, ἐμποδίζω.
Officio deeſſe, προδιδόναι τὸ καθῆκον.
Officio ſuo fungi, τὸ καθῆκον ἀποπληροῦν, ἢ ποιεῖν.
Officioſe, ἐπιμελῶς, ὑπηρετικῶς.
Officioſus, θεραπευτικός, ἐπιμελής.
Officium, τὸ καθῆκον.
Officium tuum eſt, καθήκει σοι, ὑμέτερόν ἐστι· σὸν ἔργον ἐστί, τοιαῦτα λέγειν.
Offundo, ἐπιχέω.

O H.

Oh, interjectio, ὦ, ἆ, ὢ, ἇ.

O L.

Olea, ἐλαία.
Oleaginus, ἐλαιώδης.
Oleaſter, ἀγριέλαια.
Oleo, ὄζω, ἀπόζω.
Oleoſus, plenus olei, ἐλαιώδης.
Oleum, ἔλαιον.
Olfacio, ὀσφραίνομαι, ὀσφράομαι.
Olfactus, ὄσφρησις, ὀσμή, ὀσμός.
Olim, πάλαι, ἐκ παλαιοῦ.
Olitor, κηπουρός, λαχανοπώλης.
Oliva, ἡ ἐλαία.
Olivetum, ἐλαιών, ἐλαιόφυτον.
Olla, χύτρα, ἡ· χυτρίς, λέβης.
Olor, κύκνος.
Olorinus, κύκνειος.
Olus, eris, λάχανον.

O M.

Omaſum, ὁ ἐχῖνος.
Omen, οἰωνός, ὁ· οἰώνισμα.
bono Omine, ἐπ' ἀγαθαῖς κληδόσι.
Omentum, τὸ ἐπίπλοον.
Ominor, οἰωνοπολέω, οἰωνίζω.
Omitto, παραλείπω, ὑπερβαίνω, ἀποτίθεμαι τὴν ἀρχὴν, abdico me magiſtratu, παύομαι, ἀφίημι.
Omnes quot, πάντες ὅσοιπερ.
Omni tempore, ἐν ἅπαντι χρόνῳ.
Omniſariam, παντάχῃ, παντοίως.
Omnigenus, παντοδαπός, παντοῖος.
Omnino, ὅλως, παντελῶς, ἅπαξ.
Omnipotens, παντοκράτωρ, παγκρατής.
Omnipotentia, παντοδυναμία, παγκρατεία.
Omnis, πᾶς, ἅπας, σύμπας, ὅλος.

O N.

Onager, ὁ ὄναγρος.
Oneraria navis, φορτικὴ ναῦς, ὁλκάς.

Onero, ἐπιφορτίζω, ἐπαχθίζω.
Oneroſus, φορτικὸς, δυσβάστακτος.
Onus, φόρτος, τὸ φορτίον, βάρος, μόχθος.
Onus navis, γόμος.
Onus ſuſcipere majus viribus, τὸ μεῖζον φορτίον ἢ καθ' ἑαυτὸν αἱρεῖσθαι.
Onuſtus, βαρυνθεὶς, φορτωθείς.
Onyx, ὁ ὄνυξ, ὀνυχίτης.

O P.

Opacus, σκιερὸς, σκιώδης, ζοφώδης.
Opera, æ, ἐργασία, ἔργον.
Operæ pretium, ἄξιον ἐκθυμηθῆναι, conſiderare; ὁ τοῦ ἔργου μισθός.
Operam do, σπουδάζω περί τινος· σχολάζω τινὶ, σπουδὴν ἔχω.
Operam loco, ἐργολαβέω.
Operam alicui navare, διακονεῖν τινι.
Operam ludere, διατρίβειν ποιεῖσθαι.
Operarius, ἐργαστὴρ, ἐργάτης.
Operarius, a, um, ἐργαστικὸς, ἐργατικός.
Operatio, ἐργασία, ἐνεργασία.
Operculum, ἐπίθημα, τὸ πῶμα.
Operimentum, ἐπίβλημα, σκέπασμα, κάλυμμα.
Operio, ἐπικρύπτω, καλύπτω, στέγω.
Operor, ἐργάζομαι, κατεργάζομαι, ἐνεργῶ.
Operoſe, ἐπιπόνως.
Operoſitas, τὸ ἐπίπονον.
Operoſus, ἐνεργὴς, ἐργώδης.
Opertus, κατάστεγος, καλυπτός.
Opes, πλοῦτος, κειμήλια, χρήματα.
Opifex, κατασκευαστὴς, δημιουργός.
Opificium, χειρούργημα, κατασκευή.
Opilio, ποιμὴν, προβατεύς.
Opime, πολυτελῶς.
Opimus, πίων, ονος, ὁ καὶ ἡ. πιμελής.
Opinatio, δόγμα, δόξασμα.
Opinio, δόξα, δόκησις.
Opinio fallit me, διαμαρτάνω τῆς δόξης.
Opinione celerius, θᾶττον ἐλπίδος.
Opinionem habere de aliquo, δόξαν ἔχειν περί τινος.
Opinionem mutare, δόξαν μετατίθεσθαι.
Opinor, δοξάζω, οἴμαι, ὑπολαμβάνω, νομίζω, δοκεῖ μοι.
Opipare, δαψιλῶς, λαμπρῶς.
Opiparus, πολυτελὴς, δαψιλής.
Opis, opem, ope, τῆς ἐπικουρίας, βοηθείας, δυνάμεως, &c. opem fero, βοηθέω, συλλαμβάνω, συνεργέω τινὶ, ἐπικουρέω.
Opitulor, ἀλεξέω, ἐπικουρέω νόσοις, morbis, παρίσταμαί σοι βοηθὸς, tibi præſidio adſum.
Opium, τὸ ὄπιον.
Oportet, δεῖ, χρή· ἄξιόν ἐστι.
Opperior, περιμένω, προσδοκάω τι.
Oppeſſulatus, μοχλωθείς.
Oppetere mortem, ἀποθνήσκειν, τελευτᾷν.
Oppidanus, πολίτης, ὁ· ὁ κατὰ τὴν πόλιν.
Oppidanus, a, um, πολιτικός.
Oppidatim, κατὰ πόλεις.
Oppido, valde, κομιδῇ, λίαν.
Oppidulum, πολίχνιον.
Oppidum, πόλις, κώμη, ἄστυ.
Oppignero, ὑποτίθημι ἐνέχυρον, ἐνεχυράζω.
Oppleo, ἀναπληρόω.
Oppono, προτείνω, προβάλλομαι.
Opportune, ἐν καιρῷ, ἐν τῷ δέοντι· εὐκαίρως, κατὰ καιρόν.
Opportunitas, εὐκαιρία, καίριον.
Opportunus, εὔκαιρος, ἐπίκαιρος, ἐπιτήδειος πρός τι.
Oppoſitio, ἀντίθεσις, ἐναντίωσις.
Oppoſitum, ἀντικείμενον, ἐναντίον.
Oppreſſio, κατάθλιψις, κατάτριψις.
Oppreſſor, καταθλίβων, κατατρίβων.
Oppreſſus, καταπιεσθεὶς, κατατριβείς.
Opprimo, ἐπιλαμβάνω, καταδυναστεύω, βιάζω, καταθλίβω.
Opprobrium, ὄνειδος, μῶμος, ὁ.
Opprobro, ὀνειδίζω, λοιδορέομαι.
Oppugnatio, πολιόρκησις, προσβολή.
Oppugnator, πολιορκητής.
Oppugno, πολεμέω, μάχομαι, ἀντιμάχομαί τινι, πολιορκέω, προσβάλλω.
Opſonium, ὀψώνιον, ὀψάριον.
Optabilis, εὐκτὸς. εὐχῆς ἄξιος.
Optandus, εὐκταῖος, αἱρετέος.
Optato, κατ' εὐχήν.
Optimates, οἱ ἄριστοι, οἱ ἀριστεῖς.
Optimus, ἄριστος.
Optio, αἵρεσις, εὐχὴ, ἐκλογή.
Opto, εὔχομαι, ποθέω, ἐπιθυμέω.
Opulentia, εὐπορία, πλοῦτος.
Opulentus, ὁ εὔπορος, πολυχρήματος.
Opus, ἔργον.
Opus aggredi, ἐπιχειρεῖν ἔργον.
Opus eſt, δεῖ, cum gen. χρή.
Opus habeo, δέομαί τινος· χρείαν ἔχω τινός.
Opuſculum, ποιημάτιον.

O R.

Ora, ἐσχατιὰ, ἡ· ὅρος.
Oraculum, χρησμὸς, χρησμῳδία, μαντεῖον.
Oraculum peto, μαντεύομαι.
Oratio, ὁ λόγος, ἡ ῥῆσις, λέξις.
Oratio funebris, λόγος ἐπιτάφιος.
Orationem habere, λόγον λέγειν. εἰπεῖν κατὰ, περί, πρός τινος.
Orationem componere, λόγον συντίθεσθαι.
Orator, ῥήτωρ, ορος.
Oratorie, ῥητορικῶς δίκην.
Oratorius, ῥητορικός.
Orbatus ſum, ἀπορφανίζομαι.
in Orbem ago, κυκλόω.
Orbiculatim, κυκλωδόν.
Orbis, κύκλος, σφαῖρα.
Orbis terrarum, οἰκουμένη.
Orbita, τροχιά.
Orbitas, ὀρφανία, ἀπαιδία.
Orbo, ὀρφανίζω, ἀποστερέω.
Orbus, ἄτεκνος, ἄπαις, ὀρφανός.
Orcus, ᾅδης, ἔρεβος.
Ordinarius, τακτὸς, τεταγμένος.
Ordinate, κατὰ τάξιν, ἐν τάξει.
Ordine, ἐν τάξει, κατὰ τάξιν.
in Ordinem redigo, κατατάττω.
Ordino, διατάττω, & ομαι, ἐγκοσμέω, ἐξεταίζω.
Ordior, ἄρχομαι, καταβάλλομαι.
Ordo, τάξις, εὐταξία.
Orea, κημὸς, ὁ. στόμιον.
Ore tenus, μέχρι τοῦ στόματος.
Organum, ὄργανον.
Orichalcum, ὀρείχαλκον.
Oriens, ἀνατολή.
Orientalis, ἀνατολικὸς, ἠῷος.
Orificium, στόμα.
Origo, γένεσις, αἰτία, ἀρχή.
Orior, φύομαι, γίνομαι, ἐπανατέλλω.
Oriundus, ὁ ἀναφέρων τὸ γένος, ἐκφύς.
Ornamentum, κόσμημα, κόσμος, ὁ.
Ornate, χαριέντως, ἐπιχαρίτως, κοσμίως.
Ornatus, a, um, κόσμιος, κεκοσμημένος.
Ornatus, us, κόσμος, ὁ· κόσμησις.
Orno, κοσμέω, cum acc. περιστέλλω.
Ornus, ἡ ὀρεινὴ μελία.
Oro, peto, δέομαί τινι τοῦτο, παρακαλέω δίκαια, juſta; αἰτέω σε φίλον, &c.
Orphanus, ὀρφανός.
Orthodoxi, ὀρθόδοξοι.
Ortus, natus, γεγονὼς, πεφυκώς.
Ortus, us, γένεσις, ἀνατολή.
Oryza, ὄρυζα.

O S.

Os, oris, στόμα, στόμιον.
Os obturo, ἀποστομόω, & ἀποστομίζω.
Os, oſſis, ὀστοῦν.
Oſcitanter, ῥᾳθύμως, ἀμελῶς, ὑπτίως.
Oſcitatio, ἡ χάσμη.
Oſcito, χασμάομαι, ἐγχαίνω.
Oſculatio, φίλημα.
Oſculor, φιλέω τινά, κυνέω, κύω.
Oſculum, στομάτιον, τὸ φίλημα.
Oſor mulierum, μισογύνης.
Oſſeus, ὀστινος, ὀστώδης.
Oſtendo, ἀποδείκνυμι, προφαίνω, δηλόω τι, ἐμφανίζω.
Oſtentatio, ἀλαζονεία, κομπασμός.
Oſtentator, ἀλαζών.
Oſtento, προσαποδείκνυμι· pro jacto, ἀλαζονεύομαι, προφαίνω.
Oſtentum, τέρας, ατος, τό.
Oſtia fluminum, ἐκβολαὶ τῶν ποταμῶν.
Oſtiarius, θυρωρός.
Oſtiatim, κατὰ θύρας.
Oſtii annulus, κορώνη, ῥόπτρον.
Oſtiolum, θύριον, θυρίδιον.
Oſtium, θύρα, εἴσοδος.
Oſtraciſmus, ὀστρακισμός.
Oſtreum, ὄστρεον.
Oſtrum, τὸ ὄστρον.

Otio

O T.

Otio frui, παρεῖναι τῇ σχολῇ.
Otior, σχολάζω, σχολὴν ἔχω.
Otioſe, ἀργῶς, σχολῇ.
Otioſus, σχολαῖος, ὁ, ἀπράγμων.
Otium, σχολή, ἡ. ἄνεσις, ἀργία, ῥᾳστώνη.
Otium dare, σχολὴν δοῦναι.
Otium eſt mihi, σχολὴν ἔχω.
per Otium, ἐπὶ σχολῆς, & κατὰ σχολήν.

O V.

Ova parere, ᾠοτοκεῖν.
Ovans, θριαμβεύων.
Ovatio, θρίαμβος ἐλάττων.
Ovile, ποίμνιον, αὐλή.
Ovina pellis, μηλωτή. κῶας, τό.
Ovinus, προβάτειος, μήλειος, ὁ.
Ovis, πρόβατον, μῆλον, ὄϊς.
Ovo, lætor, ἥδομαι, χαίρω.
Ovum, ᾠόν, τό.

P A.

PAbulatio, προνομή, νομή.
Pabulatum exire, ἐπὶ χιλὸν ἐξέρχεσθαι.
Pabulor, νέμομαι.
Pabulum, χιλός, τροφή, βορά.
Pacatus, εἰρηνικός, εἰρηνευθείς.
Pacificatio, εἰρηνοποιΐα.
Pacificator, εἰρηνοποιός.
Pacifico, εἰρηνοποιέω.
Pacificus, εἰρηνοποιός.
Paciſcor, συμφωνέω μετά τινος, συντίθεμαι, ὁμολογέω τινί.
Paco, εἰρηνοποιέω, ἱλάσκομαι.
Pacta ſervare, ἐμμένειν ταῖς συνθήκαις, διαφυλάττειν τὰς συνθήκας.
Pacta violare, παραβαίνειν τὰς συνθήκας ποιεῖν, λύειν τὰς συνθήκας.
Pactum, συμβόλαιον, συνθήκη.
Pæan, παιάν, ᾶνος.
Pæanem citare, vel canere, παιωνίζειν, παιᾶνα ᾄδειν.
Pædagogus, παιδαγωγός, παιδευτής.
Pædor, αὐχμός, ῥύπος.
Paganus, κωμήτης, ἰδιώτης.
Pagatim, κατὰ κώμας.
Pagella, σελίδιον.
Pagina, σελίς.
Pagus, κώμη, πάγος, ὁ.
Pala, σκαφή.
Palabundus, περιφερόμενος.
Palæſtra, παλαίστρα, ἀγωνιστήριον.
Palæſtricus, παλαιστρικός.
Palam, φανερῶς, ἀναφανδόν.
Palam eſt, ὁμολογεῖται, ἅπασι φανερόν ἐστι.
Palam facio, φανερόω, προφαίνω, δῆλον ποιέω.
Palatium, βασίλειον, παλάτιον.
Palatum, τὸ ὑπερῷον.
Palea, ἄχυρον, τό. κάρφος.
Palla, χλαῖνα, τὸ φᾶρος.
Pallas, Παλλάς, ἄδος.
Palleo, ὠχριάω, χλωρίζω.
Palliatus, τριβωνοφόρος.
Pallidus, ὠχρός, χλωρός, ἄχροος.
Pallium, τρίβων, ὁ. περίβλημα.
Pallor, ὠχρίασις, ἀχροία.
Palma, θέναρ, παλάμη.
Palma, pro victoria, νίκη, pro arbore, φοῖνιξ.
Palmaris, σπιθαμιαῖος.
Palmes, κλῆμα.
Palmus, σπιθαμή, δοχμή.
Palor, aris, ἀλάομαι, πλανάομαι.
Palpatio, ψηλάφησις, κολακεία.
Palpebræ, βλέφαρα.
Palpitatio, παλμός, ῦ, ὁ. σφυγμός.
Palpito, τρέμω, πάλλομαι, σπαίρω.
Palpo, ψηλαφάω τι, θωπεύω.
Paludamentum, χλαμύς.
Paludatus, χλαμυδωτός.
Paludoſus, ἑλώδης.
Palumbes, φάττα, ὁ. φάσσα, ἡ.
Palus, σκόλοψ, πάσσαλος, χάραξ, ὁ.
Palus, udis, λίμνη, ἕλος, εος, τό.
Paluſtris, ἕλειος, ὁ, ἑλώδης, ὁ καὶ ἡ.
Pampinaceus, οἰναρώδης.
Pampino, οἰναρίζω.
Pampinus, κλῆμα, οἴναρον.
Panarium, ἀρτοθήκη.

Pandiculatio, σκορδινισμός.
Pandiculor, σκορδινᾶσθαι.
Pando, as, κυρτόω.
Pando, is, πετάννυμι.
Pandus, a, um, κυρτός, κυφός.
Pane veſcor, ἀρτοσιτέω, ἀρτοφαγέω.
Panegyrica oratio, πανηγυρικὸς λόγος.
Panem facio, ἀρτοποιέω.
Pango, πήγνυμι.
Panificium, ἀρτοποιΐα.
Panis, ἄρτος, ὁ.
Panis bis coctus, δίπυρος ἄρτος.
Panis ſiligineus, σιλιγνίτης ἄρτος.
Panis azymus, ἄζυμος.
Panis butyro illitus, βουτυρίτης.
Pannis obſitum eſſe, ῥυπαρῶς διακεῖσθαι.
Pannoſus, ῥακώδης, κατάῤῥακος.
Pannus, ῥάκος.
Panther, πάνθηρ, ηρος, ὁ.
Papæ, παπαί, βαβαί.
Papaver, μήκων.
Papilio, ἡ ψυχή.
Papilla, θηλή, μαζός.
Papula, ἐξάνθημα.
Papyrus, πάπυρος, ἡ.
Par, paris, ἴσος, ὅμοιος.
Par impar, ἄρτιον καὶ περιττόν.
Par eſt, ἄξιόν ἐστι, δίκαιόν ἐστι, εἰκός ἐστι.
Par pari referre, ἴσον ἴσῳ ἐπιφέρειν.
Par, δυάς, ζεῦγος.
Par, ſatis ſum, ἱκανός εἰμι, ἀρκέω ἐπὶ τῶν.
Parabilis, εὐπόριστος.
Parabola, παραβολή.
Paradiſus, παράδεισος.
Paradoxum, παράδοξον.
Parallelus, παράλληλος.
Paraſitor, παρασιτέω, κολακεύω.
Paraſitus, παράσιτος, κόλαξ.
Parca, μοῖρα, αἶσα.
Parce, φειδομένως, ἁπλῶς.
Parcitas, φειδωλή.
Parco, is, ere, φείδομαί τινος, ἀφίημί τινι, συγγινώσκω, συγγνωμονέω.
Parcus, φειδωλός.
Parens, γονεύς, γενέτωρ.
Parentalia, κτερίσματα, ἐναγίσματα.
Parentatio, κτέρισμα, κτέρος, εος, τό.
Parentes, οἱ γεννήσαντες, οἱ τοκέες.
Parento, κτερίζω, ἐναγίζω.
Pareo, πείθομαι, πειθαρχέω τινί.
Pares, οἱ ἐξ ἴσου.
Paries, τοῖχος, ὁ. τειχίον, θριγκός.
Parietes perforare, τοιχωρυχεῖν.
Parilis, ἴσος.
Parilitas, ἰσότης.
Pario, τίκτω, κύω, pro comparare, περιποιέομαι.
Pariter ac, ἐπίσης, ἐξίσης.
Parma, πέλτη.
Paro, as, inſtruo, παρασκευάζω. pro comparo, κτάομαι, ἐπιμελίζω, cum acc.
Parricida, πατροκτόνος, πατροφόνος.
Parricidium, πατροκτονία.
Pars, μέρος, τό. μερίς, μοῖρα.
Parſimonia, φειδωλή.
aliqua ex Parte, μέρος τι, ἐκ μέρους.
Partes alicujus tueri, μετά τινος εἶναι.
Particeps, μέτοχος, κοινωνός.
Particeps ſum, μετέχω τῆς φιλίας, amicitiæ, μοιροδοκέω.
Participatio, κοινωνία, μετοχή.
Participem facere aliquem, συμμερίστην ποιεῖν.
Participo, κοινωνέω, μετέχω τῆς νίκης, victoriam: μερίζομαι, μεταδίδωμι.
Particula, μερίς, μόριον.
Particularim, μερικῶς, κατὰ μέρος.
Partim, κατὰ μέρος, παρὰ μέρος. partim, partim, τὰ μὲν, τὰ δὲ, τῇ μὲν, τῇ δέ.
Partior, μερίζω, διατέμνω, διαιρέω τι εἰς μέρη, divido aliquid in partes.
Partitio, μερισμός, ἀναδασμός.
Partum accelerans, ὠκυτόκιον.
Parturio, ὠδίνω, τοκάω.
Partus, a, um, συνηγμένος, κεκτημένος.
Partus, us, τοκετός, κύησις, τόκος.
Parvifacio, parvipendo, περὶ ὀλίγου ποιεῖσθαί τι. παρ᾽ οὐδὲν ἡγεῖσθαι, ἀμελεῖν τινος.
Parum, μικρόν, ὀλίγον, τυτθόν.
Parum abeſt, quin, μικρὸν ἀπέλιπον τοῦ μή. παρὰ μικρὸν ἦλθον ἀποθανεῖν, parum abfuit, quin mortuus eſſem.
Parumper, μικρὸν ὅσον, ἐπὶ μικρόν.
Parvulus, ἄγαν σμικρός, τυτθός.

Par-

Parvus, μικρός, σμικρός.
Paſcha, πάσχα, ἑορτὴ τῶν ἀζύμων.
Paſco, σιτῶμαι, βόσκομαι, νέμομαι.
Paſcuum, βόσκημα, νομός, ὁ, νομή.
Paſſæ uvæ, ςαφίδες, ςαφυλαί.
Paſſer, ςρουθός.
Paſſerculus, ςρούθιον.
Paſſim, πάντη, ἑκασταχοῦ, πανταχοῦ.
Paſſus, βῆμα.
Paſtinaca, ὁ ςαφυλῖνος.
Paſtor, ποιμήν, ὁ, νομεύς, βοσκός.
Paſtoralis, ποιμαντικός, βουκολικός.
Paſtus, us, σίτησις, νομή.
Patefacio, ἀνοίγω, ἀνακαλύπτω· pro palam facere, γνωρίζειν.
Patefactio, ἀνακάλυψις, φανέρωσις.
Patella, λεκάνιον.
Patens, ἀνεῳγὼς, ἀνεῳγμένος.
Pateo, es, διακαλύπτομαι, φαίνομαι.
Pater, πατήρ, γονεύς.
Patera, κρατήρ, δέπας.
Paterfamilias, οἰκοδεσπότης.
Paternus avus, πάππος ὁ ἐκ πατρός.
Paternus, πατρῷος, πατρικός.
Pateſco, ἀνακαλύπτομαι.
Patibulum, ςαυρός.
Patiens laborum, φερέπονος, φερέπονος, τλητικός.
Patienter, ὑπομονητικῶς, τλητικῶς.
Patientia, ὑπομονή, τλημοσύνη.
Patina, λεκάνη, λοπάς.
Patior, πάσχω, ὑπομένω, cum accuſ.
Patres conſcripti, συγγεγραμμένοι πατέρες.
Patria, πατρίς.
Patriarcha, πατριάρχης.
Patrimonium, οὐσία· τὰ πατρῷα χρήματα, τὰ κτήματα.
Patrimonium conſumere, τὰ πατρῷα καταφθείρειν.
Patritius, εὐπατρίδης, ὁ. πατρίκιος.
Patrius, πατρικός.
Patro, as, διαπράττομαι.
Patrocinium, συνηγορία, προςασία.
Patrocinor, συνηγορέω τινὶ, συνδικεῖν τινι, προςατέω, προΐςαμαι.
Patronus, προςάτης, ὁ προςατεύων.
Patrueles, ἀνεψιοί, ἐξάδελφοι.
Patruelis, e, ἀνεψιός, ἐξάδελφος.
Patruus, ὁ πρὸς πατρὸς θεῖος.
Paucis abſolvere, διὰ βραχέων ποιῆσαι τοὺς λόγους.
Pauciſſimus, ἐλάχιςος.
Paucitas, ὀλιγότης.
Pauculus, ὀλίγος.
Paveſco, περιφοβοῦμαι, θαμβέω.
Pavidus, περιδεής, περίφοβος.
Pavimentum, ἔδαφος, δάπεδον.
Pavito, ἐκπλήττομαι.
Paulatim, κατὰ μικρὸν, ἀτρέμας, ἐπὶ βραχύ.
Pauliſper, ὀλίγον χρόνον, πρὸς βραχύ.
Paulo ante, μικρὸν προδύνοντος ἡλίου, ſolis occaſum: σμικρῷ ἔμπροσθεν.
Paulo poſt, ὀλίγῳ, vel μικρῷ ὕςερον.
Paulo minus, βραχὺ ἀποδέον, ὀλίγον ἧττον.
Paululo contentus, λίαν ὀλιγαρκής.
Paululum, ἐπὶ μικρὸν, παρὰ μικρόν.
Pavo, & Pavus, ταώς, ὁ ταών.
Pavoninus, ὁ τοῦ ταῶνος.
Pavor, δεῖμα, τό. δειλία, θάμβος.
Pauper, πένης, πτωχὸς, ἐνδεής.
Pauperior, πενέςερος.
Pauperrimus, πενέςατος.
Paupertas, πενία, πτωχεία.
Paupertate premi, ἀπορεῖν χρημάτων, εἶναι ἐν πενίᾳ.
Pauxillum, ὀλίγον.
Pax, εἰρήνη, ἡσυχία.
Paxillus, πάτταλος.

P E.

Peccator, ἁμαρτωλὸς, ὁ.
Peccatum, ἁμαρτία, ἁμάρτημα, σφάλμα, παράπτωμα.
Pecco, ἁμαρτάνω, ἀλιταίνω, πταίω, πλημμελέω.
Pecoroſus, πολυθρέμμων.
Pecten, κτείς, κτένιον.
Pecto, κτενίζω.
Pectorale, τὸ περιςήθιον.
Pectus, oris, ςέρνον, ςῆθος, θώραξ.
Peculator, κλέπτης τοῦ δημοσίου.
Peculatus, τὸ τοῦ δημοσίου κλέμμα.
Peculiaris, ἴδιος, ἰδιόκτητος.
Peculiariter, ἰδίως, ἰδίᾳ.
Peculium, τὸ ἴδιον, τὸ ἰδιόκτητον.
Peculor, κλέπτω τὸ δημόσιον.
Pecunia, ἀργύριον, τὰ χρήματα.
Pecunja inſtructum eſſe, εὐπορεῖν χρημάτων.
Pecuniæ cupidus, φιλοχρήματος.
Pecuniam numerare, καταβαλεῖν ἀργύριον.
Pecunioſus, πολυχρήματος.
Pecus, oris, & udis, θρέμμα, τὸ· βόσκημα, τό.
Pedalis, ποδιαῖος.
Pedamentum, χάραξ, χάραξ, ἡ.
Pedes, πόδες.
Pedes, itis, πεζός.
Pedeſter, πεζός.
Pedeſtres copiæ, πεζικὴ ςρατιά, πεζὴ δύναμις.
Pedeſtris, πεζικός.
Pedeſtris oratio, πεζὸς λόγος.
Pedeſtris pugna, πεζομαχία.
Pedetentim, κατὰ πόδας, βάδην.
Pedica, ποδοςράβη, πέδη.
Pedicularis morbus, φθειρίασις.
Pediculoſus, φθειριάζων.
Pediculus, φθείρ, ὁ.
Peditatus, τὸ πεζόν, τὸ πεζικόν.
Pedo, is, βδέω, πέρδω.
Pedum, καλαῦροψ, ἡ, ῥάβδος ποιμενική.
Pejeratio, ἐπιορκία.
Pejero, ἐπιορκέω, ἐπόμνυμι.
Pejor, χείρων.
Pelagus, πέλαγος, τό.
Pellex, παλλακή, & παλλακίς, ίδος.
Pellicator, προσαγωγεύς.
Pellicatus, παλλάκευσις, παλλάκευμα.
Pellicio, ἐπισύρομαι, ἐφέλκομαι, προσάγομαι, ὑπάγω.
Pellicula, δερμάτιον.
Pellis, δέρμα, τό. δορά, διφθέρα, ῥινός.
Pello, is, ere, ἐλαύνω, ἐκβάλλω, ὠθέω, διώκω.
Pelluceo, διαςίλβω, διαφανής εἰμι.
Pellucidus, διαφανής, διαυγής.
Pelta, πέλτη.
Peltatus, ὁ πελταςής.
Pelvis, λεκάνη, λουτήρ, ἠθμός, ὁ.
Penates, γενέθλιοι θεοὶ, πατρῷοι.
Pendeo, κρέμαμαι, αἰωρέομαι, ἐξαρτάομαι. & pro dubitare, ἀπαρτᾶσθαι, ἀπορεῖν.
Pendo, is, ere, ςαθμῶ, ςαθμῶμαι, & pro ſolvere, ἀποτίνειν, ἐκτίσαι.
Pendulus, ἐκκρεμής, μετέωρος.
Pene, παρ' ὀλίγον, παρὰ μικρὸν, σχεδόν.
Penes me eſt, ἐπ' ἐμοί ἐςι.
Penetrabilis, διάπορος.
Penetrale, ὁ μυχὸς, τὸ ἐνδόμυχον.
Penetro, εἰσδύνω, διαπείρω.
Peniculus, & Penicillus, σπόγγος, ὁ.
Peninſula, χερρόνησος, alii, χερσόνησος.
Penis, ἀνθρώπου αἰδοῖον.
Penitus, a, um, ὁ ἔνδον, ἐνδότερος.
Penitus, omnino, τὸ παράπαν, παντελῶς, διαμπερὲς, πάντως.
Penna, πτερὸν, κάλαμος.
Pennatus, πτερωτὸς, πτερόεις.
Penſator, ςαθμοῦχος.
Penſilis, μετέωρος, κρεμαςός.
Penſio, onis, καταβολή, ἔκτισις.
Penſionem ſolvere, ἀποφορὰν τελεῖν.
Penſitatio, ἔκτισις.
Penſito, ςαθμῶμαι.
Penſum, τὸ ταχθέν, τὸ ςαθμηθέν.
Pentecoſte, πεντηκοςή.
Pennaria cella, ὀψών, ταμιεῖον.
Penula, φαινόλης.
Penulatus, ὁ ἐν φαινόλῃ, μανδύην περιβεβλημένος.
Penuria, ἀπορία, σπανιότης, ἔνδεια, ὑςέρησις, ἐπίλειψις.
Penuria rerum neceſſariarum laborare, ἀπορεῖν τῶν ἀναγκαίων, vel τῶν ἐπιτηδείων.
Penus, us, & hoc penu, βίος, ὁ· τὰ πρὸς τὸν βίον ἐπιτήδεια, ταμιεῖον.
Peplus, vel peplum, πέπλος.
Pepo, onis, πέπων.
Per, διὰ, gen. ἐν, dativ. εἰς, accuſ. ἐπὶ, genit. κατὰ, & πρὸς, genit.
Per ætatem, διὰ τὴν ἡλικίαν.
Pera, πήρα.
Perago, διαπράττομαι, τελέω.
Peragratio, περινόςησις.
Peragro, διοδεύω, περιέρχομαι.
Peramanter, ὑπερφιλῶς.
Perambulo, διοδεύω, παρέρχομαι.
Perca, περκίς.
Percello, περιτρέπω, ἐκπλήσσω.
Perceptio, κατάληψις.
Percipio, ſentio, καταλαμβάνω, διαισθάνομαι, καταγιγνώσκω.
Percipio auribus, ἐνωτίζομαι.
Percitus, ἐλαυνόμενος.
Percolo, as, are, διυλίζω, διηθέω.

Per-

Percommodè, πάνυ εὐκαίρως.
Percontatio, ἀνάκρισις, ἐρώτησις.
Percontator, πυνθανόμενος, πεῦσις.
Percontor, ἀνέρομαί σε τινά, πυνθάνομαί τινος, ἀνακρίνω.
Percrebreſco, διαθρυλλοῦμαι.
Percullſus, ἐκπλαγείς, ἐμβρόντητος.
Percupidus, πάνυ ἐπιθυμῶν.
Percurro, διατρέχω, διεξέρχομαι.
Percuſſio, πλῆξις, ἐπίκρουσις.
Percuſſor, πλήκτης, πληκτικός.
Percutio, καταπλήττω, παίω τινά, τύπτω, πατάσσω, πλήσσω, κόπτω, λιθοβολέω, lapide.
Perdifficilis, παγχάλεπος.
Perdiſco, ἐκμανθάνω, καταμανθάνω.
Perdite amare, ἐρωτομανεῖν, ἐπιμαίνεσθαί τινι.
Perditio, ἀπώλεια, ὄλεθρος.
Perditus, πανώλεθρος, πανώλης.
Perdives, πολυχρήματος.
Perdix, πέρδιξ.
Perdo, ἀποβάλλω, ἀπολλύω, λυμαίνω, φθείρω, ὄλλυμι, ὀλοθρεύω.
Perdoctus, ἐκδιδασκόμενος, πολυμαθής.
Perdomo, καταδαμάζω.
Perduco ad finem, διανύω τι· διάγω.
Perduellio, συνωμοσία.
Perduellis, πολέμιος.
Perduro, χρονίζων διατελῶ, περιμένω.
Peredo, περιβρύχω, κατεσθίω.
Peregre abſum, ἀποδημέω.
Peregrinatio, ἀποδημία, ἀποικία.
Peregrinator, ἀπόδημος.
Peregrinor, ἀποδημέω, ἐκδημέω.
Peregrinus, ξένος, ξενικός, ἀλλοδαπός, ὁ ἀλλότριος, ἀλλόφυλος.
Perelegans, ὁ πάνυ γλαφυρός.
Pereleganter, παγκάλως, πάνυ γλαφυρῶς.
Perendie, μεταύριον, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ.
Perendinus dies, ἡ μεταύριον ἡμέρα.
Perennis, ἀΐδιος, διηνεκής.
Perennitas, ἀϊδιότης.
Pereo, ἀπολλύω, διαφθείρομαι, ὄλωλα, ἀποφθινύθω, καταφθίνομαι.
Perequito, διιππάζω.
Pererro, περιπλανάομαι.
Pereruditus, πολυμαθής, ὁ καὶ ἡ.
Perexiguus, ὁ πάνυ μικρός.
Perfecte, τελέως, ἐντελῶς.
Perfectio, τελείωσις.
Perfectus, τέλειος, ἐντελής.
Perfero, περιφέρω, διαφέρω, ἀνατλάω· pro nuntiare, ἀγγέλλειν, pro ſuſtinere, ὑπομένειν, καρτερεῖν.
Perficio, ἀποτελέω, διαπράττομαί τι, ἐργάζομαι, ἀνύω.
Perfidelis, πολύπιστος, ὁ.
Perfidia, ἀπιστία, ἀγνωμοσύνη.
Perfidioſus, ἄπιστος, παράσπονδος.
Perfidus, ἄπιστος, ἀγνώμων, ἄσπονδος, μεστὸς ἀπιστίας.
Perflo, διαπνέω, καταπνέω.
Perfluo, καταῤῥέω.
Perfodio, διορύττω, διαῤῥήγνυμι.
Perforo, ξυστάω, διατετραίνω, διατρέω.
Perfricta fronte, ἀπερυθριαστικῶς.
Perfrictæ frontis eſſe, οὐκ ἐπίστασθαι ἐρυθριᾷν ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς.
Perfringo, διαῤῥήγνυμι.
Perfuga, αὐτόμολος, πρόσφυξ.
Perfugio, καταφεύγω.
Perfugium, καταφύγιον, καταφυγή.
Perfunctio, λειτουργία, ἐνέργεια.
Perfunctorie, πρὸς ἀφοσίωσιν.
Perfunctorius, ἀφοσιούμενος.
Perfundo, διϋγραίνω, ἐμβρέχω, καταχέω.
Perfungor, ἐκπληρόω τὸ ἔργον, munere meo, διαπράττω, ἀποπληρῶ τὰ καθήκοντα.
Perfuſio, βροχή, δίευσις.
Perfuſus, διαβεβρεγμένος.
Pergo, πορεύομαι, βαδίζω, ἔρχομαι· pro perſevero, διατελέω, ἐμμένω.
Pergratus, πάνυ εὔχαρις.
Perhibeo, dico, κατάφημι, καταγορεύομαι. pro dare, δοῦναι.
Perhibere teſtimonium, μαρτυρεῖν τινα.
Perhonorifice, πολυτίμως.
Perhonorificus, πολύτιμος.
Perhorreſco, καταθαμβέομαί τινα.
Perhumanus, πάνυ φιλάνθρωπος.
Periclitatio, κινδύνευμα.
Periclitor, κινδυνεύω, παρακινδυνεύω ὑπέρ τινος, κίνδυνον ὑποδύομαι.

in Pericula ſe conjicere, δίνειν ἑαυτὸν εἰς κινδύνους.
in Periculis verſari, ἐν κινδύνοις εἶναι.
ſine Periculo, ἀκινδύνως, ἀσφαλῶς.
Periculoſe, ἐπικινδύνως.
Periculoſus, ἐπικίνδυνος, ἐπισφαλής, κινδυνώδης.
Periculum, κίνδυνος, ου, ὁ· κινδύνευμα, τό.
Periculum dare, κίνδυνον ὑπολαμβάνειν, ἢ ποιεῖσθαι.
Periculum facere, ἀπόπειραν ποιεῖσθαι.
Periculum effugere, διαφεύγειν κίνδυνον.
extra Periculum eſſe, ἔξω, vel πόῤῥω τοῦ κινδύνου εἶναι.
Perilluſtris, ὁ πάνυ λαμπρός.
Perimo, ἀναιρέω, καθαιρέω.
Perinde, ὥσπερεὶ, ὥσπερ τι.
Perinde ac ſi, ὥσπερ· ὥσπερ ἂν εἰ, ὡσπερανεί.
Periodus, περίοδος.
Periphraſis, περίφρασις.
Perite, ἐπισταμένως, ἐμπείρως.
Peritia, ἐμπειρία, πεῖρα, ἐπιστήμη.
Peritiſſimus rei militaris, ἐμπειρότατος τῶν περὶ τὸν πόλεμον.
Peritum eſſe alicujus rei, ἐμπειρίαν ἔχειν τινός.
Peritus, ἔμπειρος, ἐπιστήμων, ἐπιστημονικός, δαήμων, εἰδώς.
Perjucundus, ὁ πάνυ ἡδύς.
Perjurium, ἐπιορκία.
Perjuro, ἐπιορκέω.
Perjurus, ἐπίορκος, ἐπιορκητικός.
Perlætus, πάνυ εὐφραινόμενος.
Perlego, ἐπιλέγομαι, ἀναγινώσκων διεξέρχομαι.
Perluceo, διαλάμπω.
Perlucidus, διαφανής.
Perluſtro, κατασκοπεύομαι, ἐξετάζω.
Permadeo, διαβρέχομαι.
Permaneo, μένω παρά τινι. pro perſeverare, μένειν ἔν τινι, ἐπί τινι.
Permano, as, καταῤῥέω, διαῤῥέω.
Permanſio, διαμονή.
Permeo, as, διαδύω, διέξειμι, διαβαίνω, διοδεύω, διέρχομαι.
Permiſceo, καταμίγνυμι, ἐμπλέκω.
Permiſſio, συγχώρησις, ἄφεσις.
Permiſſu ejus, αὐτοῦ συγχωρήσαντος.
Permiſtio, κρᾶσις, διάμιξις.
Permitto, concedo, ἐάω, ἐπιτρέπω.
Permodeſtus, ἄμεμπτος.
Permoleſtus, ὁ πάνυ χαλεπός.
Permotio, παρόρμησις.
Permoveo, διακινέω.
Permulceo, καταψάω, κατακηλέω.
Permultum, πάμπολυ.
Permutatio, διαλλαγή, διάλλαγμα, τό.
Permuto, ἀλλάττω, ἀλλοιόω τὴν γνώμην, ſententiam: ἀμείβομαι.
Perna, πέρνα, πτερνίον.
Pernavigo, διαπλέω.
Perneceſſarius, ὁ πάνυ ἀναγκαῖος.
Pernego, ἐξαρνέομαι.
Pernicies, ὄλεθρος, ὁ· βλάβη, ἐξώλεια.
Perniciosus, ὀλέθριος, ὁ καὶ ἡ, βλαβερός, πανώλεθρος.
Pernicitas, ὠκύτης, ταχύτης.
Pernix, ὠκύς, ταχύς, ὠκύπτερος, ὁ.
Pernoctatio, παννυχίς, ίδος, ἡ.
Pernocto, ἀπονυκτερεύω, διαγρυπνέω.
Pernoſco, διαγινώσκω, ἀκριβῶς οἶδα.
Pernox, παννύχιος, πάννυχος.
Pero, onis, αἱ ἀσκέραι.
Peropportune, πάνυ εὐκαίρως.
Peropportune venis, εἰς αὐτὸν τὸν καιρὸν πάρει.
Peropus eſt, πάνυ χρεία ἐστί.
Peroratio, ἐπίλογος, ἀνακεφαλαίωσις.
Peroro, ἐπιλέγω, ἀνακεφαλαιόω.
Peroſus, διαμισῶν, ὑπερστυγέων.
Perparum, πάνυ σμικρόν.
Perpaucus, ὀλίγιστος.
Perpello, ἐπαναγκάζω.
Perpendiculum, κάθετος, διάμετρος.
Perpendo, ἐξετάζω τι, σταθμάομαι, λογίζομαί τι πρὸς ἐμαυτόν, mecum: σκοπεῖν τι παρ' ἑαυτῷ, διανοέομαι.
Perperam, κακῶς, πονηρῶς· παρὰ in compoſitione.
Perpeſſio, ὑπομονή, πάθος.
Perpetior, ὑπομένω, ἀνέχομαι, πάσχω, τλάω.
Perpetro, διαπράττομαι, πράττω.
Perpetuitas, ἀϊδιότης· τὸ διηνεκές.
Perpetuum, αἰεί, εἰς αἰῶνα.
Perpetuus, διηνεκής, ἀΐδιος.
Perplexe, πολυπλόκως.
Perplexitas, ἀπόρημα, πλοκή.
Perplexus, ἀμήχανος, ἐπίπλοκος, ἄπορος.
Perpolio, διαξέω.

Per-

Perpoto, διαπίνω.
Perpulcher, ὁ πάνυ καλός.
Perquam, ὡς σφόδρα.
Perquiro, διαζητέω, διερευνάω.
Perraro, πάνυ, σπανίως.
Perrepo, καθέρπω.
Perrumpo, διεξίημι, διεξελαύνω, διασπάω, διαῤῥήγνυμι.
Perſcribo, ἀναγράφω, διαγράφω.
Perſcriptio, διαγραφή, ἀναγραφή.
Perſcrutor, ἀκριβόω, διερευνάω.
Perſecutio, δίωξις, διωγμός.
Perſecutor, διώκτης, ὁ διώκων.
Perſentio, & iſco, διαισθάνομαι.
Perſequor, παρακολουθέω τινί. διώκω τινά, διαμένω ἔν τινι· μετέρχομαι.
Perſeveranter, ἐπιμόνως, καρτερικῶς.
Perſeverantia, ἐπιμονή, καρτερία.
Perſevero, διαγίνομαι, μένω ἐπί τινι, in aliqua re, προσκαρτερέω.
Perſimilis, παραπλήσιος, πάνυ ὅμοιος.
Perſiſto, διηνεκῶς ἀφίσταμαι.
Perſolvo, ἐκτίνω χρήματα, pecuniam. διαλύω, ἀποδίδωμι.
Perſona, πρόσωπον.
Perſono, ἐξηχοῦμαι.
Perſpectum habere alicujus animum, διανοίας τινὸς διεγνωκέναι.
Perſpectus, δεδοκιμασμένος.
Perſpicacitas, πολυδέρκεια, ὀξυδέρκεια.
Perſpicax, ὀξυδερκής, κατοπτικός.
Perſpicio, συνοράω, διοράω, διαβλέπω, διασκοπέω, καθορῶ.
Perſpicue, φανερῶς, σαφῶς.
Perſpicuitas, ἐνάργεια, τὸ εὔδηλον.
Perſpicuus, φανερός, δῆλος, καταφανής.
Perſtare in ſententia, ἐμμένειν τῇ γνώμῃ.
Perſto, διαμένω ἔν τινι, ἐμμένω.
Perſtringo, συναίρω, ἐπιγράφω, διασφίγγω. pro taxare, καθάπτεσθαί τινος.
Perſuadeo, πείθω σε, tibi, μεταπείθω τινά, ἀνάγομαι, ἀνάγω, δυσωπέω.
Perſuaſio, πεῖσις, πειθώ, πίστις.
Perſuaſor, πειστήριος, πειστικός.
Perſuaſorius, πειστικός.
Perſuaſum habeo, πέπεισμαι.
Perſuaſus, πεπεισμένος ταῦτα.
Pertæſus, ἐξαπορούμενος.
Pertendo, διατείνω.
Pertento, διαπειράομαι.
Perterebro, διατρυπάω.
Perterrefacio, φοβέω τινά, ἐκπλήσσω.
Perterrefio, ταράττομαι, ἐκπλήττομαι.
Perterreo, καταπλήττω, ἐκπλήσσω.
Perterritus, καταπλαγείς.
Pertexo, διυφαίνω, κατεργάζομαι.
Pertica, κάμαξ, ὁ, πάτταλος.
Pertimeo, ἐκφοβοῦμαι.
Pertinacia, αὐθάδεια, τὸ ἄπειστον.
Pertinaciter, ἐπιμόνως.
Pertinax, αὐθάδης, δύσπειστος.
Pertineo, pertingo, διατείνω. pro attinere, προσήκει μοι τοῦτο, & ταῦτα, id eſt hoc, vel hæc ad me pertinent.
Pertingo, διικνέομαι, ἐφήκω.
Pertractatio, διαχείρισις.
Pertracto, καθάπτομαι, διαχειρίζω, καταπράττω.
Pertraho, ἐφέλκω, καθέλκω.
Pertranſeo, διαβαίνω, διικνέομαι.
Pertriſtis, πολυώδυνος, πάνυ λυπηρός.
Pertundo, διακόπτω, ἀνατρήσω.
Perturbatio, ταραχή, πάθος, σύγχυσις.
Perturbator, ὁ θορυβῶν, ταρακτής.
Perturbo, ταράττω, θορυβέω, συγχέω.
Pervado, διαβαίνω, διαφοιτάω.
Pervagor, περιφέρομαι, περινοστέω.
Pervaſto, περιπορθέω.
Perveho, διακομίζω, κατάγω.
Pervenio, παρήκω, ἀφικνέομαι.
Perverto, διαστρέφω, παραιρέομαι, περιστρέφω, περισύρω, περιδινέω.
Perverſe, διαστρόφως, κακοήθως.
Perverſitas, διαστροφή, κακοήθεια.
Perverſus, διάστροφος, πονηρός.
Perveſtigatio, ἀνίχνευμα, ἀνίχνευσις.
Perveſtigo, ἀνιχνεύω, ἀκριβόω.
Pervicacia, αὐθάδεια.
Pervicax, αὐθάδης.
Pervigil, παννύχιος, ἀγρυπνητικός.
Pervigilatio, pervigilium, παννυχίς, ίδος, ἡ.
Pervigilo, διαγρυπνέω, παννυχίζω.
Pervius, διαβατός, πορεύσιμος, ἐμβατός, εὔπορος, περάσιμος.
Pervolo, διίπταμαι, διαπέτομαι.
Pervolvo, διακυλινδέω.
Perurbanus, ὁ πάνυ ἀστεῖος.
Peruro, διακαίω.
Perutilis, πάγχρηστος, μεγαλωφελής.
Pervulgo, διασπείρω, ἐπιφημίζω.
Pes, πούς.
Pes lecti, κλινόπους.
Peſſime, κάκιστα.
Peſſimus, πονηρότατος, κάκιστος.
Peſſulus, μοχλίον, μοχλός.
Peſſum eo, retrocedo, ὑποφέρομαι: pro in fundum ire, χαμαὶ πίπτω. καταφέρομαι.
Peſſundo, καταποντόω.
Peſtilens, λοιμώδης.
Peſtilentia, λοιμός.
Petaſo, πέρνα, πέτασος.
Petere aliquem lapide, βάλλειν τινὰ λίθῳ.
Petigo, λειχήν.
Petiolus, ὁ μίσχος.
Petitio, αἴτημα, τό· αἴτησις, ἡ.
Petitor, αἰτητής.
Peto, oro, αἰτέω, vel αἰτέομαί σε δοῦναί μοι τοῦτο, ut mihi hoc des: pro proficiſcor, χωρέω εἰς Κόρινθον, Corinthum.
Petra, πέτρα, λᾶος, πέτρος.
Petulans, ὑβριστής, ὑβριστικὸς ἀνήρ, ἀσελγής, ἀναιδής, προπετής.
Petulanter, ὑβριστικῶς, ἀναισχύντως.
Petulantia, ἀσέλγεια, ὕβρις, ἡ, φλυαρία.

P H.

Phalanx, φάλαγξ.
Phaleræ, φάλαρα.
Phanaticus, ἔνθεος, ἐνθουσιῶν.
Phantaſia, φαντασία.
Phantaſma, φάντασμα.
Phanum, ſeu fanum, templum, ναός.
Pharetra, φαρέτρα, βελοθήκη.
Pharmacopola, φαρμακοπώλης.
Pharmacum, φάρμακον.
Phaſianus, φασιανός.
Phiala, φιάλη.
Philomela, φιλομήλη.
Philoſophia, φιλοσοφία.
Philoſophor, φιλοσοφέω.
Philoſophus, φιλόσοφος.
Philtrum, τὸ φίλτρον.
Phlebotomia, φλεβοτομία.
Phlebotomum, φλεβότομον, μαχαιρίς.
Phoca, φώκη.
Phœnix, φοῖνιξ.
Phraſis, φράσις.
Phreneſis, φρένησις.
Phreneticus, φρενιτικός.
Phyſiognomon, vel Phyſiognomus, φυσιογνώμων,
Phyſiognomia, φυσιογνωμία.

P I.

Piacularis, καθαρτήριος.
Piaculum, κάθαρμα.
Piaculum committere, ἐναγίζειν, ἢ πράττειν ἀσέβημα,
Pica, κίσσα.
Picea, æ, πίτυς, ἡ.
Piceus, πισσώδης.
Pico, πισσόω.
Picus, δρυοκολάπτης.
Pie, θεοσεβῶς.
Pietas, εὐσέβεια, εὐλάβεια πρὸς τὸν Θεὸν, θεοσέβεια, θεοφροσύνη.
Pietatem colere, εὐσεβεῖν τὰ πρὸς τοὺς θεούς, τὴν εὐσέβειαν ἀσκεῖν.
Pictor, γραφεύς, ζωγράφος.
Pictura, γραφή, ζωγραφία.
Piger, ὀκνηρός, ῥάθυμος, ὀκνώδης, ἀργός, νωθρός, δύσοκνος.
Piget, κατοκνέω, μεταμέλει μοι.
Pigmentarius, μυροπώλης.
Pigmentum, φῦκος, ἄλειμμα, χρῖσμα, τὸ ἔντριμμα.
Pignori do, ὑποτίθημί τι τινι.
Pignoro, ἐνεχυράζω.
Pignus, ἐνέχυρον, ἀσφάλισμα, συνθήκη, ὁμηρεία.
Pignus accipere, ἐνεχυράζειν.
Pigreſco, ὀκνηρὸς γίνομαι, κατοκνέω.
Pigritia, ὀκνία, ὄκνησις, ῥαθυμία.
Pila, æ, [illegible] ſphærula, σφαῖρα, σφαιρίον.
Pila lu[illegible] σφαιρομαχεῖν, σφαιρίζειν.
Pileum [illegible]re, πίλιον φορεῖν·
Pileus, πίλιον, πῖλος.

Pilo-

Piloſus, τριχώδης, πολύτριχος.
Pilula, καταπότιον.
Pilum, κόντος, πίλος.
Pilus, θρίξ.
Pincerna, οἰνοχόος.
Pingere acu, βελόναις ποικίλλειν.
Pingo, is, γράφω, ζωγραφέω.
Pingue, στέαρ, πιμελή.
Pinguedo, λιπαρία, πιμελή, στέαρ.
Pinguefacio, λιπαρόν, ἢ πίονα ποιῶ.
Pingueſco, παχύνομαι, πιαίνομαι.
Pinguis, παχύς, λιπαρός, πίων.
Pinna, πτέρυξ, πτερύγιον.
Pinſo, is, μάττω, λεαίνω.
Pinus, πίτυς, ἡ, πεύκη.
Piper, τὸ πέπερι.
Pipio, proprium eſt pullorum, πιππίζω.
Pirata, πειρατής.
Piraticus, πειρατικός.
Piſcator, ἁλιεύς.
Piſcatorius, ἁλιευτικός.
Piſcatura, ἁλιευτική.
Piſciculus, ἰχθύδιον.
Piſcinæ, ἰχθυοτροφεῖα.
Piſcis, ἰχθύς.
Piſcor, ἁλιεύω, ἰχθυάω.
Piſcoſus, ἰχθυώδης, ἰχθυόεις.
Piſtillum, ὕπερος.
Piſtor, ἀρτοποιός, σιτοποιός.
Piſtrinum, μύλων, μύλη, ἀλφιτεῖον.
Piſtura, ἀρτοποιΐα.
Piſum, τὸ πισόν.
Pituita, κόρυζα, φλέγμα.
Pituitoſus, φλεγματώδης.
Pius, εὐσεβής, εὐαγής, θεοσεβής.
Pius ſum, εὐσεβέω, θεοσεβέω.
Pix, icis, πίσσα.

P L.

Placabilis, εὐίλατος, εὐδιάλλακτος.
Placamen, ἐξίλασμα.
Placenta, πλακοῦς.
Placeo, ἀρέσκω τινί, εὐδοκιμέω.
Placet, ἀρέσκει, δοκεῖ, ἔδοξε.
Placide, ἡσύχως, εἰρηνικῶς.
Placidus, ſedatus, πρᾶος, ἥμερος, ἥσυχος, εὐδιεινός, γαλήναιος.
Placitus, ἀρεστός.
Placitum, decretum, ἀρεστόν, ἀρεσκόμενον.
Placo, πραΰνω, ἀρέσκομαι.
Plaga, æ, πληγή, πλῆγμα, ἔκπληξις.
Plaga, pro regione, τὸ κλίμα, ἡ χώρα.
Plagæ, arum, retia, ἄρκυες, vel ἄρκυα, τά.
Plagas inferre, πληγὰς ἐπιβάλλειν τινί.
Plagarius, ἀνδραποδιστής.
Plagium, ἀνδραποδισμός.
Planctus, κοπετός, θρῆνος, ὁ.
Plane, omnino, ἀκριβῶς, σαφῶς· pro penitus, πάντως, πάνυ γε.
Planeta, πλανήτης.
Plango, tundo, κόπτομαι, pro lamentari, θρηνεῖν. τὸ στέρνον πλήττω.
Planities, ὁμαλότης, πεδίον.
Planta, φυτόν, φύτευμα.
Plantatio, φύτευσις.
Planto, as, φυτεύω, φυτουργέω.
Planum facio, ἐξομαλίζω.
Planus, ὁμαλός, λεῖος. pro manifeſtus, σαφής.
Platanus, ἡ πλάτανος.
Platea, πλατεῖα, εὐρύχορος ὁδός.
Plaudo, is, κροτέω, κροταλίζω.
Plauſibilis, κεκροτημένος.
Plauſtrum, ἅμαξα, ὄχημα.
Plauſus, κρότος, κρότημα.
Plebecula, τὸ δημίδιον.
Plebejus, δημοτικός, ἰδιώτης. idem quod vulgaris, ὁ τυχών.
Plebiſcitum, ψήφισμα, τό. χειροτονία.
Plebs, οἱ πολλοί. τὸ πλῆθος, ὄχλος.
Plecto, is, κολάζω, τιμωρέω τινά.
Plectrum, πλῆκτρον, τό.
Plejades, πλειάδες.
Plene, ἐντελῶς.
Plenilunium, πανσέληνος.
Plenitudo, πλήρωμα, πλήρωσις.
Plenus, μεστός, cum genit. ἀνάπλεως, πλήρης.
Plenus ſum, γέμω, πληθύω, cum genit.
Plerique, οἱ πολλοί, πάμπολλοι.
Plerunque, ἐπὶ πολύ, τὰ πλεῖστα.
Pleuritis, ἡ πλευρῖτις.
Pleuriticus, πλευριτικός.

Plica, πτύξ, πτύγμα, πτύξις.
Plicatilis, πλεκτός, εὔπλοκος.
Plicatio, πλοκή, πτυχή.
Plico, πλέκω, πτύσσω.
Plorabundus, κλαυθμώδης.
Ploratus, κλαυθμός, κλαῦμα, τό, ὀλοφυρμός, ὀδυρμός, κώκυμα.
Ploro, κλάω, κλαίω, ὀλοφύρομαι, δακρύω, οἰμώζω, κωκύω.
Pluma, πτίλον, χνοῦς.
Plumbeus, μολύβδινος.
Plumbum, μόλυβδος, & μόλιβδος.
Plumeus, πτίλινος.
Pluo, βρέχω, ὀμβρέω.
Plures, οἱ πλείονες.
Plurimi æſtimare, τιμᾶν πλείστου, περὶ πλείστου ποιεῖσθαί τινα.
Plurimum, πλεῖστον.
Plurimus, πλεῖστος.
Pluris æſtimare, τιμᾶσθαι πλείονος.
Plus, πλέον, πλεῖον.
Plus, minus, πλέον, ἔλαττον.
Plus ſatis, πλέον τοῦ καιροῦ.
Plus quam decet, μᾶλλον τοῦ δέοντος.
Pluto, onis, Πλούτων, Ἅιδης.
Pluvia, ὑετός, βροχή.
Pluvioſus, ὑετώδης.
Pluvius, & pluvialis, ὄμβριος, ὕετιος.

P O.

Pocillator, οἰνοχόος.
inter Pocula, ἐπὶ τῆς κύλικος.
Pocula miniſtrare, οἰνοχοεῖν Διΐ, Jovi.
Poculum, ποτήριον, ἔκπωμα, δέπας.
Podagra, ποδάγρα, ποδαλγία.
Podagra laboro, ποδαλγέω.
Podagricus, ποδαγριῶν, ποδαγρικός.
Podex, icis, πρωκτός, κῶλος.
Poema, τὸ ποίημα.
Pœna, τιμωρία, τίμημα, τό, ζημία, δίκη.
Pœnam exigere, ἀπαιτεῖν δίκην.
dare Pœnas, τιμωρίαν δοῦναι. δίκην ὑπέχειν, ἐκτίνειν, ἐκπλεῖν τὴν δίκην.
Pœnis afficere, κολάζειν τινὰ ζημίαις.
Pœnis affici, κολάζεσθαι, δίκην δοῦναι τῶν ἡμαρτημένων.
Pœnitendus, μεταμελητέος.
Pœnitentia, μετάνοια, μεταμέλεια.
Pœnitet, μεταμέλει μοί τινος, μετανοέω, μεταγινώσκω.
Poeta, ποιητής.
Poeticus, ποιητικός.
Poetria, ποιήτρια.
Polenta, ἄλφιτον.
Poli, πόλοι.
Polio, ξέω, & ξύω, λεαίνω.
Polite, γλαφυρῶς.
Politia, πολιτεία.
Politicus, πολιτικός.
Politura, ἐξεργασία.
Politus, ξεστός, ξυστός, γλαφυρός.
Polleo, valeo, ἰσχύω. δύναμαι μέγα, potentia valeo.
Pollex, μέγας δάκτυλος, ἀντίχειρ.
Polliceor, ὑπισχνέομαι, ἐπαγγέλλομαί τινι πολλά, ἐγγυάομαι.
Pollicitatio, ὑπόσχεσις, ἐπάγγελμα.
Pollinctor, ταφεύς, ἐντάφιος.
Pollis, nis, vel pollen, γῦρις, παιπάλη.
Polluo, μολύνω, μιαίνω, χραίνω.
Pollutus, μεμιασμένος, ἀνίερος.
Polypus, ὁ πολύπους.
Pomarium, παράδεισος, ὀπωροφυλάκιον.
Pomeridianus, δειλινός.
Pomerium, τὸ πωμήριον.
Pompa, πομπή.
Pomum, μῆλον, ὀπώρα.
Pomus, gen. fœm. μηλέα.
Pondero, libro, ἵστημι, ζυγοστατέω, σταθμάομαι, ταλαντεύω.
Ponderoſus, βαρύς, ὑποβριθής.
Pondo, μνᾶ, λίτρα, ἕλκω.
Pondus, βάρος, ἄχθος, ὄγκος.
Pone, ὀπίσω, ὄπισθεν.
Ponere operam in re aliqua, σπουδάζειν περί τινος.
Pono, is, τίθημι, τίθεμαι, ὑφίσταμαι.
Pons, γέφυρα.
Ponticulus, γεφύριον.
Pontifex, ἱεράρχης, ἀρχιερεύς.
Pontificatus, ἀρχιερωσύνη.
Pontificius, ἀρχιερατικός.
Pontus, πόντος.
Popina, ὀπτανεῖον, καπηλεῖον.
Poples, ἰγνύα, ἰγνύς.

Popularis, ἰδιωτικὸς, δημοτικός· pro charus populo, ἀρεσὸς τῷ δήμῳ.
Popularitas, δημαγωγία, δημερασία.
Populariter, δημοτικῶς.
Populatio, πόρθησις, ἀνδραποδισμός.
Populator, ἐκπορθήτωρ.
Populor, aris, ari, ἀναςάτους ποιεῖν τὰς πόλεις, πορθεῖν τὴν πατρίδα, patriam, ἐκπορθέω, λεηλατέω.
Populus, δῆμος, ὁ λαὸς, ὄχλος.
Populus arbor, ἡ αἴγειρος.
Populus alba, ἡ λεύκη.
Porca, ἡ ὗς.
Porcinus, χοίρειος, ὑϊκός.
Porculus, & porcellus, χοιρίδιον.
Porcus, ci, χοῖρος.
Porrectio, ἐπέκτασις, παράτασις.
Porrigo, ὀρέγω τὰς χεῖρας, manus: ἐκτείνω, παραφέρω, παρέχω, ἀπινω.
Porrigo, inis, ἡ λεπὶς, ἴδος.
Porro, ſane, γέμων, εἶτά τοι, πόῤῥω.
Porrum, πράσον.
Porta, πύλη, θύρειον.
Portæ cuſtos, πυλωρὸς, πυλουρός.
Portendo, ἐπισημαίνω, προφαίνω.
Portentoſus, τερατώδης, τεράςιος.
Portentum, τέρας.
Porticus, ἡ ςοὰ, ἡ παράςας.
Portio, μέρος, μερὶς, συμμορία.
Portitor, πορθμεὺς, ναύλος.
Porto, as, αἴρομαί τι, φέρω, βαςάζω.
Portorium, πορθμεῖον.
in Portu navigare, ἐν λιμένι πλεῖν.
Portuoſus, λιμενώδης.
Portus, us, λιμήν.
Porus, πόρος.
Poſco, αἰτῶ σε δίκας, a te pœnas: ἀξιόω.
Poſitio, poſitura, κατάθεσις, διάθεσις.
Poſſeſſio, κτῆσις, κτῆμα, κατοχή.
Poſſeſſor, ὁ κεκτημένος, κτήτωρ.
Poſſibilis, δυνατὸς, οἷός τε.
Poſſideo, κτάομαι, κατέχω, νέμομαι.
Poſſum, οἷός τ᾽ εἰμὶ, δύναμαι, κατ᾽ ἐμέ ἐςι δύναι, &c.
Poſt, ἐπὶ, μετὰ, cum acc. Pro poſtea, ἔπειτα, ὕςερον.
Poſtea, εἶτα, ἔπειτα, ὕςερον.
Poſteaquam, μετὰ ταῦτα, ὡς, ὁπότε, ἐπεί.
Poſteri, orum, ἐπιγενόμενοι, οἱ ἐπίγονοι, οἱ ἔπειτα, οἱ μεταγενεῖς.
Poſterior, & us, ὕςερος, ον, μεταγενέςερος.
Poſteritas, ὁ μέλλων χρόνος, ἀπόγονοι.
in Poſterum, αὖθις, εἰς αὖθις, αὔριον.
Poſtes, παραςάδες, ςαθμοί.
Poſthabeo, ἐν οὐδενὶ λόγῳ τιθέναι, ὀλιγωρέω, δεύτερον ἢ ὕςερον νομίζω.
Poſthac, μετὰ ταῦτα, τὸ λοιπόν.
Poſthinc, ἑξῆς, ἐφεξῆς.
Poſthumus, ὀψίγονος.
Poſtico fallere, τῇ κρυπτῇ ἀποχωρεῖν.
Poſticum, πλαγία θύρα.
Poſticus, a, um, ὀπίσθιος.
Poſtis, παραςὰς, ἡ.
Poſtliminum, ἡ ἀποςροφὴ, τὸ ἀνατεθμισμένον.
Poſtpono, περὶ ἐλάττονος ποιῶ τι· pro omittere, παραλείπω τι.
Poſtquam, ἐπειδὴ, ἐπεὶ, ὁπόταν.
Poſtremo, τὸ ὕςατα, τὸ τελευταῖον.
Poſtremus, ὕςατος, ἔσχατος.
Poſtridie, τῇ ὑςεραίᾳ.
Poſtulatum, ἀξίωμα, αἴτημα.
Poſtulo, κελεύω, δέομαι, αἰτέομαι, tum idem quod accuſare, αἰτιᾶσθαι δίκην.
Potabilis, πόσιμος, πότιμος.
Potatio, ἡ πολλὴ καὶ συχνὴ πόσις.
Potator, φιλοπότης.
Potens, ἰσχυρὸς, δυνατὸς, ἐγκρατής.
Potentia, δύναμις, ἰσχὺς, κράτος.
Poteſt fieri, pro poſſibile eſt, οἷόν τε, δυνατόν.
Poteſtas, δύναμις, ἐξουσία.
in Poteſtatem redigere, ὑφ᾽ ἑαυτὸν ποιεῖσθαι, ὑποποιεῖσθαι.
Poteſtatem dare, ἐξουσίαν διδόναι.
Potio, πόσις, πόμα, πότημα.
Potior, iris, κρατέω, cum gen. vel dativ. ἐγκρατὴς γίνομαι, ἐπιτυγχάνω τινός.
Potior, melior, κρείσσων, βελτίων.
Potiſſime, potiſſimum, μάλιςα.
Potiſſimus, κράτιςος, βέλτιςος.
Potius, μᾶλλον, ἐπὶ μᾶλλον.
Poto, πίνω, διαπίνω, φιλοποτέω.
Potum do, ποτίζω τινὰ ποτήριον.
Potus, πόσις, ποτόν.

P R.

Præ, præpoſitio, πρὸ, genit. πρὸ λύπης, præ dolore.
Præ manibus habeo, διὰ χειρὸς ἔχω.
Præ me fero, ἐμφαίνω, ἐπιφαίνω.
Præacutus, ὁ πάνυ ὀξύς.
Præbeo, χορηγέω, πορίζω, παρέχω.
Præbibo, προπίνω.
Præcaveo, προφυλάττομαι.
Præcedo, προάγω, προβαίνω, προέρχομαι, προπορεύομαι.
Præcellens, ἔξοχος, ὑπέροχος.
Præcello, προέχω τῶν ἄλλων τὴν ὄψιν, forma aliis; διαφέρω, ὑπερβαίνω.
Præceps, παρακρημνος, κρημνώδης, προκέφαλος, πρηνής.
Præceptor, διδάσκαλος, παιδευτής.
Præceptum, παράγγελμα, ἐπίταγμα, ἐντολή.
Præcido, ὑποτέμνω, ἐπικόπτω.
Præcinctus, περιεζωσμένος.
Præcingo, περιζώννυμι.
Præcino, προᾴδω.
Præcipio, prævenio, προλαμβάνω. pro jubere, ἐπιτάττειν, κελεύειν τινά.
Præcipitanter, ἐπικεφαλῶς, προπετῶς.
Præcipitantia, præcipitatio, προπέτεια, κατακρήμνισις.
Præcipitium, ἀπόκρημνον, κρημνός.
Præcipito, κατακρημνίζω, ῥίπτειν ἑαυτὸν εἰς θάλασσαν, in mare.
Præcipue, μάλιςα, ἐξαιρέτως.
Præcipuus, ἐξαίρετος, πρόκριτος, ἐπίλεκτος, προηγούμενος, κράτιςος, ὑπέροχος.
Præciſe, συντόμως.
Præclarus, ἔνδοξος, θαυμάσιος, γνώριμος.
Præcludo, διακλείω, εἴργω.
Præco, onis, κῆρυξ.
Præconium, κήρυγμα, ἀνακήρυξις. pro laude, ἔπαινος.
Præcordia, ἐπίφρενα, περικάρδια.
Præcox, πρόϊμος, πρώϊνος.
Præcurro, προτρέχω.
Præcurſor, πρόδρομος.
Præda, λεία, λῃςεία.
Prædabundus, ὁ λαφυραγωγῶν.
Prædatio, λῃςεία, αἰχμαλωσία.
Prædator, λαφυραγωγὸς, λῃςής.
Prædatorius, λῃςρικός.
Prædicatio, κήρυξις, παῤῥησία.
Prædico, as, celebro, ἀναγορεύω, cum acc. καταλογέω, κηρύττω.
Prædico, is, etc. προεξαγγέλλω, προλέγω, προσημαίνω.
Prædictio, προάγγελμα, προφητεία.
Prædiolum, τὸ χωρίδιον.
Præditus, ὁ ἔχων, ὁ λαγχάνων.
Præditus bona indole, εὐφυὴς ὤν.
Prædives, ὑπερπλούσιος, παμπλούσιος, πολύολβος, εὐκτήμων.
Prædium, χωρίον, κτῆμα, ἀγρός.
Prædo, onis, λῃςὴς, πειρατής.
Prædones templorum, οἱ ἱερόσυλοι.
Prædor, λεΐζω, & λεΐζομαι, ἀποσυλάω, ἁρπάζω, λῃςεύω, συλάω.
Præeo, προάγω, καθηγέομαι.
Præexiſto, προϋπάρχω.
Præfari, προοιμιάζειν, προλέγειν.
Præfatio, προοίμιον, πρόλογος.
Præfectura, ἐπαρχία, προςατεία.
Præfectus, ὁ προςὰς, ἐπιςάτης, ἡγεμὼν, ἔπαρχος, σατράπης.
Præfero, προφέρω, προκρίνω, προΐςαμαι, προτιμάω.
Præficæ, αἱ θρηνήτριαι.
Præficio, ἐφίςημι, καθίςημί τινα ἐπὶ τὰ μέγιςα, προΐςημι.
Præfiguro, ὑποτυπόω.
Præfinio, προορίζω.
Præfringo, προῤῥηγνύω.
Præfulgeo, προλάμπω.
Prægnans, ἔγκυος, ἐγκύμων.
Prægnans ſum, κύω, κυοφορέω.
Prægrandis, ὑπέρμεγας, παμμήκης, ὑπερμεγέθης.
Prægravo, ὑπερβαρύνω, καταβρίθω.
Prægredior, προέρχομαι.
Prægreſſio, προπορεύσις, πρόβασις.
Prægustator, προγευςής.
Prægusto, προγεύομαι.
Præhendo, λαμβάνω, & ομαι.
Præjudicium, προκατάγνωσις, πρόκριμα.
Præjudico, προκαταγινώσκω, προκρίνω.
Prælect[illegible]γνωσις, προαναγνωσις.
Prælect[illegible]ςης, προαναγνώςης.
Prælego, προαναγινώσκω.
Prælior, μάχομαι.

Præ-

Prælium, μάχη, πόλεμος, συμβολή.
Prælium terreſtre, πεζὴ μάχη.
Prælium navale, ναυμαχία.
Prælium committere, μάχεσθαι πρός τινος, μάχεσθαι μάχλω ἀξίαν λόγε, memoria dignum.
Prælongus, προμήκης.
Præluceo, προφαίνω, pro facem præferre, δᾳδουχεῖν.
Præludium, προοίμιον.
Præludo, προπαίζω, προαναβάλλομαι, προοιμιάζω.
Præmando, as, προσαγορεύομαι.
Præmaturus, πρόωρος.
Præmeditatio, προμελέτησις.
Præmeditor, προμελετάω.
Præmitto, προπέμπω, προΐημι.
Præmia proponere, ἆθλα τιθέναι.
Præmium, ἆθλον, γέρας.
Præmoneo, προπαραγγέλλω.
Præmonſtro, ὑποδείκνυμι.
Præmunio, προασφαλίζω.
Prænomen, προωνυμία.
Prænuntio, προαγγέλλω, προεπαγγέλλω.
Præoccupo, προκαταλαμβάνω.
Præparatio, παρασκευή.
Præparo, παρασκευάζω.
Præpedio, περιποδίζω.
Præpes, ὠκύπτερος.
Præpolleo, ὑπερέχω.
Præpondero, ὑπερβαρέω, pro pluris eſſe, προτιμᾶσθαι.
Præpono, μᾶλλον αἱρέομαι, προΐσταμαι, προτιμάω. pro præficio, ἐφίστημι.
Præpoſtere, ὕστερον πρότερον, πρωθύστερον.
Præpoſterus, πρωθύστερος.
Præpotens, ὑπέροχος, μέγα δυνάμενος.
Præpropere, λίαν ταχέως.
Præputium, ἀκροβυστία.
Præripio, προαρπάζω, ὑποκλέπτω.
Prærogativa, πλεονέκτημα, προνομία, τὸ προτίμημα.
Prærupus, ἀπότομος, κρημνώδης.
Præs, prædis, ἐγγυητής.
Præſagio, προφητεύω, προαισθάνομαι.
Præſagium, προμάντευμα, προφητεία.
Præſcio, προγιγνώσκω.
Præſcius, προειδώς.
Præſcribo, προγράφω.
Præſcriptum, προγραφή, ἐπίταξις.
Præſens, παρών, ὁ ἐνεστώς.
Præſentaneum remedium, τὸ ἐνεργέστατον βοήθημα.
Præſentia, um, τὰ ἐν ποσί.
Præſentia, æ, παρουσία.
Præſentio, προαισθάνομαι.
Præſepe, φάτνη, κάπη.
Præſertim, ἄλλως τε, μάλιστα δέ.
Præſertim ſi, ἄλλως τε καί.
Præſes, πρόεδρος, ὁ ἔφορος, προστάτης, ἡγεμών, ἐπιστάτης.
Præſideo, προστατέω, ſeu ἡγέομαι τῆς πόλεως, urbi, προεδρεύω.
Præſidia in civitates collocare, φρουρὰς εἰς τὰς πόλεις καθιστάναι.
Præſidiarius, φρουρός.
in Præſidio eſſe, ἐν φρουρᾷ εἶναι.
Præſidio tenere urbem, φρουρᾷ κατέχειν πόλιν τινά.
Præſidium, φρουρά, ἡ, φρούριον.
Præſignifico, προσημαίνω.
Præſtans, προεστάμενος, πρότιμος, ἔξοχος, ὑπερέχων, διάφορος.
Præſtantia, ἐξοχή, ὑπεροχή, ὑπερβολή.
Præſtantiſſimus vir, ἀποτετελεσμένος ἀνήρ, ἄριστος κατὰ τὴν παιδείαν, &c.
Præſtat, ἄμεινον, ἢ κρεῖττόν ἐστι, διαφέρει.
Præſterno, προστρωννύω.
Præſtigiæ, μαγεία, γοητεία, φλυαρία.
Præſtigiæ verborum, περπερολογίαι.
Præſtigiator, γόης, ητος, ὁ, ἀγύρτης, ἀποπλάνος, σφαιριστής.
Præſtituo, προορίζω, ἀφορίζω.
Præſtitutus dies, ἀποπεπηγμένη ἡμέρα.
Præſto, as, antecello, διαφέρω τινός, ὑπερφέρω μεγέθει πάντας, magnitudine cunctos: & pro perficere, ἐμμένειν τοῖς εἰρημένοις, ea, quæ dicta ſunt, διαπράττω, ἐκπληρόω.
Præſto, πάρειμι, μετά τινος εἶναι.
Præſtolor, exſpecto, περιμένω τι, προσδοκάω τι, ὑπομένω.
Præſtringo, περιστέλλω, ἀμβλύνω τὰς ὄψεις, oculos.
Præſtruo, προκατασκευάζω.
Præſul, præſes, πρόεδρος, ἀρχιερεύς.
Præſum, ἐπιστατέω, ἐφίσταμαι, ὑπάρχω, προστατέω· δυναστεύω Ῥώμης, Romæ.
Præſumo, προλαμβάνω.
Præſumptio, πρόληψις, πρόλημμα.
Præſuo, προῤῥάπτω.
Prætego, προκαλύπτω.
Prætendo, προτείνομαι, quandoque exhibeo, παρέχω. pro prætexo, προτείνω.
Prætento, προαπάρχομαι.
Præter, παρά, cum accuſ. πλήν, & χωρίς, cum genit.
Præter æquum, παρὰ τὸ δέον
Præter decorum, παρὰ τὸ καθῆκον.
Præter opinionem, παρὰ προσδοκίαν.
Præter ſpem, παρ' ἐλπίδα.
Prætercurro, παρατρέχω, παραθέω.
Præterea, ἐπὶ πᾶσι ἀλλά, ἄλλο τε, ἄλλως τε, ἔτι.
Prætereo, παραβαίνω, παρέρχομαι, ἐγκαταλείπω τι.
Præterequito, παριππάζω.
Præterfluo, παραῤῥέω.
Prætergredior, παραφέρω, παραβαίνω.
Præteritum tempus, χρόνος παρῳχημένος.
Præterlabor, παραῤῥέω.
Prætermiſſio, παράλειψις.
Prætermiſſum erat, ἐκλειπὲς ἦν.
Prætermittere occaſionem, παριέναι ἔργα πρὸς καιρόν.
Prætermitto, παραλείπω, παρίημι.
Præternavigo, παραπλέω.
Præterquam, πλὴν ἤ, πλὴν εἰ μή.
Præterquam quod, πλὴν ὅτι, πλὴν ἤ.
Præterveho, παραφέρω, παράγω.
Prætervolo, παραπέτομαι.
Prætexo, παρυφαίνω. pro prætendere, προφασίζομαι, προτείνω.
Prætextata toga, περιπόρφυρος.
Prætextatus puer, περιπόρφυρος παῖς.
Prætextu uti, προφάσει χρῆσθαι.
ſub Prætextu, ἐπὶ προσχήματι.
Prætextus, πρόσχημα, πρόφασις.
Prætor, toris, ὁ στρατοῦ ἄρχων, ἔπαρχος.
Prætorianus, πραιτωριανός, ἡγεμονικός.
Prætorium, βουλευτήριον, τὸ στρατηγεῖον.
Prætura, æ, ἡ πραιτωρία, ἡ ἐπαρχία.
Prævaleo, ὑπερισχύειν, κατισχύειν, ἐπικρατεῖν τινος,
Prævalide, πάνυ ἰσχυρῶς.
Prævalidus, ὁ ὑπερισχύων, ὑπέροχος.
Prævaricatio, καθυφεσις.
Prævaricator, καταπροϊέμενος τὴν δίκην.
Prævaricor, καθυφίημι, καταπροΐεμαι τὴν δίκην.
Prævenio, φθάνω, προσέρχομαι.
Præverto, προφθάνω.
Prævideo, προορέω, προβλέπω.
Prævius, ὁδηγός, χειραγωγός, προϊών.
Prout, ὥσγε.
Prandeo, ἀριστάω, ἄριστον ποιοῦμαι.
Prandio excipio, ἀριστίζω.
Prandium, ἄριστος.
Prandium curare, ἀριστοποιεῖν.
Pratenſis, ὁ λειμώνιος, ὁ ἐν λειμῶνι.
Pratulum, τὸ λειμώνιον.
Pratum, λειμών.
Prave, στρεβλῶς, πονηρῶς.
Pravitas, πονηρία, κακία, φαυλότης.
Pravus, πονηρός, φαῦλος.
Precario, μετὰ δεήσεως, σὺν δεήσει.
Precarius, δεδανεισμένος.
Precatio, δέησις, δέημα, τὸ εὐχή.
Preces fundere ad Deum, ποιεῖσθαι ἱκετείας Θεῷ, προσκυνεῖν τῷ Θεῷ.
Preces publicæ, πάνδημος ἱκετεία.
Preces, preci, precem, δέημα, τὸ δέησις.
Precor, δέομαί σου τοῦτο, hoc a te, εὔχομαι τοῖς θεοῖς. παρακαλέω τινά.
Prehendo, vide Præhendo.
Prelum, πιεστήρ, πιεστήριον.
Premo, θλίβω, πιέζω· pro inſequi, κατέχειν. pro occultare, καλύπτω.
Presbyter, πρεσβύτερος.
Preſſe, πεπιεσμένως.
Pretii magni, ἄξιος πολλοῦ.
Pretii majoris, ἄξιος πλείονος.
nullius Pretii, οὐδενὸς ἄξιος.
in Pretio habere, τιμᾶν· ἐν τιμῇ ἄγειν.
Pretioſus, ἔντιμος, πολύτιμος, ἄξιος.
Pretium, ἡ τιμή, τίμημα.
Pretium Redemptionis, τὸ λύτρον.
Pretium ſolvere, τὴν τιμὴν ἀποδιδόναι.
Pridem, πρὸ ὀλίγου, πρὸ πολλοῦ.
Pridie quam, τῇ προτεραίᾳ.
Prima occaſione, ὅταν τάχιστα.
Prima luce, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ.
Primæ, arum, τὰ πρωτεῖα, τὰ πρῶτα;
Primævus, πρωτόγονος.
Primarius, πρῶτος, ἀρχικός, δυνάστης.
Primas alicui concedere, δευτερεύειν τινί.
Primates, οἱ πρωτεύοντες, μεγιστᾶνες.
Primatum dare alicui, τὰ πρωτεῖα νέμειν τινί.

Primatus, τὸ πρωτεῖον, τὸ ἀριϛεῖον.
Primigenius, πρωτότοκος, πρωτογόνος.
Primipara, πρωτοτόκος, ἡ.
in Primis, ἐν τοῖς μάλιϛα προηγουμένοις, τὰ πρῶτα.
Primitiæ, ἀπαρχαὶ, τὰ πρωτεῖα.
Primitiæ frugum, τὰ θαλύσια.
Primitivus, πρωτότυπος.
Primitus, ἐξαρχῆς.
Primo, ἀρχὴν, πρώτως.
Primo quoque tempore, ὅτι τάχιϛα, ἐν τάχει.
Primogenitus, πρωτότοκος.
Primordia, ἀρχαὶ· τὰ προϋφεϛηκότα.
Primores, οἱ πρῶτοι, οἱ ἄριϛοι.
Primum, πρῶτον, τὰ πρῶτα.
Primus, πρῶτος. pro optimo, κράτιϛος.
Princeps, πρῶτος ἀνὴρ, ἄρχων, δυνάϛης, ἀρχὸς, κορυφαῖος.
Principalis, κύριος, ἡγεμονικός.
Principaliter, ἀρχικῶς.
Principatus, ἀρχὴ, πρωτεῖον, ἡγεμονία.
Principio. ἐξ ἀρχῆς, ἐξαρχῆς.
in Principio, ἐπ' ἀρχῇ.
Principium, ἀρχὴ. πρωτοταξις.
Prior, πρότερος.
Priſcus, ἀρχαῖος, παλαιός.
Priſtinus, παλαιὸς, ὁ πάλαι.
Privata commoda, τὰ ἴδια συμφέροντα.
Privata vita, ἰδιωτεία, ἡ.
Privatam vitam agere, ἰδιωτεύειν βίον.
Private, vel privatim, ἰδίᾳ, ἰδίως, κατ' ἰδίαν.
Privatim, & publice, δημοσίᾳ καὶ ἰδίᾳ.
Privatio, ϛέρησις, ἀποϛέρησις.
Privatus, ἴδιος, ἰδιώτης, ὁ ἰδιωτικός.
Privatus homo, ἰδιώτης.
Privignus, πρόγονος.
Privilegium, προνομία, προτίμησις.
Privo, ϛερέω σε ἀγαθῶν, bonis.
Prius, πρότερον, πρίν.
Priuſquam, πρὶν ἤ. πρότερον ἤ.
Pro, ὑπὲρ, ἀντὶ, πρὸ, cum gen.
Proavia, ἡ προμήτηρ.
Proavus, πρόπαππος, τριπάτωρ.
Proba moneta, δόκιμον νόμισμα.
Probabilis, πιθανὸς, εἰκώς.
Probabilitas, ἡ πιθανότης. τὸ εὔλογον.
Probabiliter, εἰκότως.
Probatio, δοκιμασία, ἔλεγχος.
Probatus, a, δεδοκιμασμένος, εὐδόκιμος.
Probe, καλῶς, εὐδοκίμως.
Probitas, χρηϛότης, καλοκἀγαθία.
Probo, δοκιμάζω, pro demonſtrare, ἐλέγχειν.
Probris afficere aliquem, βλασφημεῖν εἴς τινα.
Probroſus, ἐπονείδιϛος, ὀνειδιϛός.
Probrum, ὄνειδος, τὸ ὕβρις, αἶσχος.
Probus, χρηϛὸς, δόκιμος, ἀγαθὸς, εὐδόκιμος.
Procacitas, τὸ ἀκόλαϛον, ὕβρις.
Procaciter, ἀκολάϛως, ἀσελγῶς.
Procax, ἀσελγὴς, ἀναίσχυντος.
Procedere obviam alicui, εἰς συνάντησιν προχωρεῖν τινι.
Procedo, προβαίνω, προχωρέω, προέρχομαι.
Procella, θύελλα, ἄελλα, καταιγὶς, ἴδος, λαῖλαψ, ζάλη.
Procelloſus, ἀελλώδης, θυελλώδης.
Proceres, οἱ δυναϛεύοντες, προεϛῶτες.
Proceritas, τὸ πρόμηκες.
Procerus, εὐμήκης, μέγας, ὑψηλός.
Proceſſus, πρόβασις, προχώρησις· pro profectu, προκοπή.
Procido, προπίπτω, καταπίπτω.
Procinctus, us, ἡ προβολή.
Proclamatio, ἀνάῤῥησις.
Proclamator, ἀνακηρύττων.
Proclamatus, ἀναῤῥηθείς.
Proclamo, ἀναβοάω, ἐκκηρύττω.
Proclino, κατακλίνω.
Proclivem eſſe, ἀποκλίνειν πρὸς ἡδονὰς, ad voluptates.
Proclivis, ἐπίφορος, εὐεμπτώτως πρός τι. pro facile factu, οἷόν τε.
Proclivitas, ἐπιῤῥέπεια, εὐεμπτωσις.
Pro confeſſo habetur, ὁμολογεῖται παρὰ πάντων.
Proconſul, ἀνθύπατος.
Proconſularis, ἀνθυπατικός.
Proconſulatus, ἡ ἀνθυπατεία.
Procraſtinatio, ὑπερημερία, ἀναβολή.
Procraſtino, ἀναβάλλομαι. ἀνατίθεμαι εἰς ὕϛερον, in aliud tempus.
Procreare liberos, ποιεῖσθαι παῖδας.
Procreatio liberorum, παιδοποιΐα.
Procreator, γεννήτωρ, γεννητής.
Procreo, γεννάω, δημιουργέω.
Procudo, παρασφυρηλατέω.
Procul, ἄποθεν, πόῤῥω, cum gen.

Procul dubio, ὁμολογουμένως, ἀναμφιβόλως.
Proculco, καταπατέω.
Procumbo, κατάκειμαι, προπίπτω.
Procuratio, ἐπιτροπὴ, διοίκησις.
Procurator, ἐπιμελητὴς, ὁ. ἐπίτροπος, ἐπιϛάτης.
Procuro, ἐπιϛατέω, ἐπιτροπεύω, ἐπιμελοῦμαι, διοικέω, κήδομαι.
Procurro, προτρέχω, προθέω.
Procurſus, ἐκδρομή.
Procus, ὁ μνηϛήρ.
Prodeambulo, προπεριπατέω.
Prodeo, is, παρειέναι, προελθεῖν εἰς τὸ δημόσιον, in publicum.
Prodere memoriæ. ἱϛορεῖν τὰ πεπραγμένα, res geſtas. παραδιδόναι γραφῇ.
Prodigalitas, ἀσωτία, ἀκολασία, λαφυγμός.
Prodige, ἀσώτως.
Prodigioſe, τερατικῶς.
Prodigioſus, τερατώδης, τεράϛιος.
Prodigium, τέρας, τό. τεράϛιον.
Prodigo, καταναλίσκω.
Prodigus, ἄσωτος, ἀκόλαϛος.
Proditio, προδοσία, πρόδοσις.
Proditor, προδότης, προδοτικός.
Proditorie, προδοτικῶς.
Proditrix, προδότις.
Prodo, oſtendo, ἐκφέρω, ἐκφαίνω, pro tradere, προδιδόναι τινά.
Prodromus, πρόδρομος.
Produco, παρατείνω, ἐπεκτείνω, παρέλκω. producere teſtes, παράγειν τοὺς μάρτυρας. pro venum exponere, προάγειν, προαγωγεύειν.
Productio, prolongatio, ἔκτασις.
Profanatio, βεβήλωσις.
Profano, βεβηλόω.
Profanus, ἀνίερος, βέβηλος.
Profectio, πορεία, ὁδοιπορία.
Profecto, ὄντως, ἀληθῶς.
Profectus, προκοπὴ, ἐπίδοσις.
Profero, ἐξαγορεύω. προφέρω, παρέχομαι, pro prolatare, παρεκτείνειν, ἀναβάλλειν.
Profeſſio, ἐξομολόγησις.
ex Profeſſo, ἐκ τοῦ προφανοῦς.
Profeſſor, ἐπαγγελτὴς, καθηγητὴς, διδάσκαλος.
Proficio, ἐπιδίδωμι πρὸς ἀρετήν. προκόπτειν σοφίᾳ.
Proficiſcor, πορεύομαι, διοδεύω τὴν Ἰταλίαν, per Italiam.
Profiteor, ἐπαγγέλλομαι, προσομολογέω. pro artem aliquam docere, διδάσκειν τοὺς ἄλλους τέχνην τινά.
Profligatus, perditus, διεφθαρμένος. profligatos homines dicimus, ἀπονενοημένους.
Profligo, καταγωνίζομαι, διαφθείρω, λυμαίνομαι.
Profluens, προῤῥέων.
Profluo, ἀποῤῥέω, προῤῥέω.
Profluvium, κατάῤῥοος.
Profore, ὠφελήσειν.
Profugio, ἀποφεύγω.
Profugium, καταφυγὴ, καταφύγιον.
Profugus, αὐτόμολος, ὑπερόριος.
Profunde, βαθέως.
Profunditas, τὸ βαθὺ, βάθος, βαθύτης, βένθος.
Profundo, προχέω, ἀσωτεύομαι, καταναλίσκω, διαπαθάω.
Profundus, βαθὺς, ἄβυσσος.
Profuſe, κατακεχυμένως.
Profuſio, πρόχυσις.
Progeneratio, γέννησις.
Progenero, γεννάω, προγεννάω.
Progenies, γενεὰ, γέννημα.
Progenitor, πρόγονος.
Progenitus, πρωτότοκος.
Prognatus, γεγονὼς, ἀπόγονος.
Progredi longius, πόῤῥωτέρω προελθεῖν.
Progredi obviam, ἀντιάζειν τινὶ, ἀπαντᾶν.
Progredior, διεκπορεύομαι, ὁδοιπορέομαι, πρόειμι, προέρχομαι.
Progreſſio, progreſſus, προκοπὴ, πρόβασις.
Progreſſu temporis, προβαίνοντος χρόνου.
Progreſſum facere, προκοπὴν ποιεῖν, ἐπιδοῦναι πρὸς ἀρετήν.
Proh, φεῦ.
Prohibeo, κωλύω τινὰ τοῦ κακοῦ, εἴργω, ἀποκωλύω.
Prohibitio, κώλυσις, εἰργμός.
Projectio, projectus, προβολή.
Projectitius, ἀποβλητὸς, ἐκβλητός.
Projicio. ἀποῤῥίπτω, ἀποβάλλω.
Proin, πρόγειρον, τοίνυν.
Prolabor, προολισθαίνω, καταπίπτω ἐπὶ τῆς γῆς, in terram: ὀλισθαίνω.
Prolapſio, πρόπτωσις, ὀλίσθημα.
Prolatio, ὑπέρθεσις.
Prolato, παρεκτείνω, ἀναβάλλομαι.
Proles, γενεὰ, γονὴ, γένος, τό.

Pro-

Prolixe, ἐκτενῶς.
Prolixitas, τὸ μῆκος.
Prolixus, μακρός, ἐκτενής, ἀμήκης.
Prologus, πρόλογος.
Prolongo, ἀναβάλλομαι, παρατείνω.
Proloquor, ἀποφαίνω, ἀποφθέγγομαι, προλογίζω.
Proludo, προαγωνίζομαι.
Proluo, ἀποκλύζω, βρέχω.
Proluſio, προγύμνασμα.
Proluvies, τὸ λῦμα.
Promercalia, ὤνια.
Promereor, εὐεργετέω.
Promeritum, ὁ μισθός, τὸ ἄξιον.
Promineo, ἐξέχω.
Promiſcue, ἀδιακρίτως, συμμιγῶς.
Promiſcuus, ἀδιάφορος, συμμιγής.
Promiſſa ſervare, τὰς ὑποσχέσεις ἐπιτελεῖν.
Promiſſa violare, παραβαίνειν τὰς ὁμολογίας.
Promiſſio, promiſſum, ἐπαγγελία, ἐπάγγελμα.
Promitto, ἐπαγγέλλομαι, ὑπισχνέομαι.
Promo, προχειρίζομαί τι, ἐκφέρω.
Promontorium, ἄκρα, ἀκρωτήριον.
Promoveo, προάγω σε εἰς δόξαν, ad gloriam. προβιβάζω, προχωρέω.
Promotus, ἐλλαχικός, προηγμένος.
Prompte, προθύμως, ἑτοίμως.
Promptiſſime, προχειρότατα.
Promptitudo, προθυμία, ἑτοιμότης.
res eſt in Promptu, πρόχειρόν ἐστι.
in Promptu habere, πρόχειρον ἔχειν.
Promptuarium, ταμεῖον, ἐκδοχεῖον.
Promptus, πρόχειρος, πρόθυμος, ἕτοιμος, πρόφρων.
Promptus ſum, πρόθυμός εἰμι πρός τινα.
Promulgatio, ἀνακήρυξις, ἀναγόρευσις.
Promulgo, ἀνακηρύττω, ἐπαγγέλλομαι, εἰσφέρω νόμον, legem.
Promus, ὁ ταμίας.
Pronepos, ἀπέγγονος, ἀπόγονος.
Proneptis, προεγγόνη.
Pronitas, καταφέρεια.
Pronuba, ἡ προμνηστρία.
Pronuntiatio, ἐκφώνησις.
Pronuntiatum, ἀξίωμα.
Pronuntio, προφέρω, ἐκφωνέω, ἀπαγγέλλω.
Pronuntio memoriter, ἀπὸ μνήμης εἰπεῖν.
Pronus, καταφερής, ἐπιρρεπής, ἕτοιμος, πρόχειρος, εὐκατάφορος.
Prooemium, προοίμιον.
Propagatio, παράφυσις, παρέκτασις.
Propago, inis, παραφυάς, ἐπιφυάς, ἀπογονή. pro ſtirpe, τὸ φῦλον.
Propago, as, παραφύω, ἐπαυξάνω· pro dilato, παρεκτείνω, πλατύνω.
Propalam, ἐν τῷ φανερῷ.
Propatulus, προφανής, καταφανής.
Prope, ἐγγύς, cum genit. πρός, cum dativ. Sine caſu adverbium eſt, ἐγγύς. item σχεδὸν, παρὰ μικρόν.
Propediem, αὐτίκα, ἐν βραχεῖ.
Propello, ἀπείργω, ἀνείργω, ὠθέω.
Propemodum, ὀλίγου δεῖν, παρὰ βραχύ, παρὰ μικρόν.
Propendeo, ῥέπω πρός τι.
Propenſio, προθυμία, ἐπιρροπή.
Propenſitas, εὐκαταφορία.
Propenſus, εὐκατάφορος, ἐπιρρεπής.
Properanter, διὰ σπουδῆς, ταχέως.
Properatio, σπουδή, κατάπειξις.
Propero, σπεύδω, ἐπείγομαι.
Propheta, προφήτης.
Prophetia, προφητεία.
Propinatio, πρόποσις, πρόπομα.
Propinator, προπότης, ὁ.
Propino, προπίνω τινί.
Propinquitas, ἀγχιστεία, συνάφεια.
Propinquo, as, προσεγγίζω.
Propinquus, ὁ οἰκεῖος, συγγενής, ὁ ἐγγύς, παραπλήσιος.
Propior, & propius, ἐγγύτερος, ἐγγύτερον.
Propitiatorium, ἱλαστήριον.
Propitio, placo, ἱλάσκομαι.
Propitius, ἵλεως, εὐμενής.
Propitius ſum, ἱλατεύω.
Propola, μεταβολεύς, προπώλης.
Proponere præmium, τιθέναι ἆθλον.
Propono, προτίθημι, προβάλλομαι.
Proportio, ἀνάλογον, ἀναλογία.
Propoſitio, πρόβλημα, πρότασις.
Propoſitum, προαίρεσις, σκοπός, πρόθεσις, ὑπόθεσις.
Proprætor, ἀντιστράτηγος.
Proprie, κυρίως, ἰδίως.
Proprietas, ἰδιότης, ἰδιωτισμός.
Proprius, ἴδιος, οἰκεῖος, κύριος.
Propter, διὰ, cum accuſ. χάριν, ἕνεκα, cum genit. ἐπὶ, cum dat. ἐπὶ, & πρὸς, cum acc.
Propter quod, διὰ τοῦτο, διότι, τούτου ἕνεκα.
Propterea, ἀνθ᾽ ὧν, διὰ τοῦτο οὖν, καθ᾽ ὅ.
Propter quod, ἀνθ᾽ ὧν, διότι, ἐκ τοῦ, ἐφ᾽ ᾧ.
Propudium, ἡ αἰσχύνη.
Propugnaculum, προβολή, ἐπιτείχισμα, φρούριον, ὀχύρωμα.
Propugnatio, ὑπερασπισμός.
Propugnator, ὑπερασπιστής, πρόβολος.
Propugno, ἀμύνομαι, ὑπερασπίζω τινός, pro aliquo; προπολεμέω, προμάχομαι.
Propulſatio, ἐξώθησις.
Propulſator, ἀμύντωρ.
Propulſo, ἀμύνω, κωλύω.
Proquæſtor, ἀντιταμίας.
Prora, πρῷρα, τὸ ἔμπροσθεν τῆς νεώς.
Prorepo, ἐξερπύζω.
Proreta, πρωρεύς, πρωράτης, ὁ, ὁ.
Proripio, ὑπεξάγω ἐμαυτὸν, ἐκθορέω.
Prorito, παροξύνω.
Prorogatio, ἀναβολή, ὑπερημερία.
Prorogo, ἀναβάλλομαι, παρατείνω.
Prorſus, πάνυ γε, παντελῶς, τὸ πᾶν.
Prorumpo, διεξελαύνω.
Proruo, καταβάλλω.
Proſa oratio, πεζὸς λόγος.
Proſapia, γενεά, γένος, τό.
Proſcenium, προσκήνιον.
Proſcindo, κατακόπτω, κατατέμνω, & pro conviciis laceſſere, ὑβρίζειν τινά, διασύρω, διαβάλλω σε.
Proſcribo, προγράφομαι, δημεύω. pro in exilium mittere, ἐκβάλλειν τινά.
Proſcriptio, προγραφή, δήμευσις.
Proſelytus, προσήλυτος.
Proſequor, καταγλαϊζω, ἐπιδιώκω.
Proſerpina, περσεφόνεια.
Proſilio, ἐκθορέω, ἀναπηδάω.
Proſpecto, περισκοπέω.
Proſpectus, πρόοψις, ἄποψις.
Proſper, εὐημερος, εὐτυχής.
Proſpere, εὐτυχῶς.
Proſperitas, εὐημερία, εὐτυχία.
Proſpero fortunæ ſtatu utor, εὖ πράττω.
Proſpero, ὀλβίζω, εὐδαίμονα ποιῶ.
Proſpicio, προορῶ, προορῶμαι, προγιγνώσκω τι, προβλέπω.
Proſterno, καταβάλλω, ἐδαφίζω.
Proſtibulum, πορνεῖον. & pro meretrice, ἡ ἑταίρα.
Proſtituo, προΐστημι, προάγω, πορνεύομαι, προαγωγεύω.
Proſto, προΐσταμαι.
Proſum, ὠφελέω, συμφέρω, λυσιτελέω σοι, tibi, χρησιμεύω.
Protectio, ὑπερασπισμός.
Protego, προασπίζω, ἀμφιβαίνω, ἀσφαλίζω, ὑπερασπίζω, περιβαίνω.
Protelo, ἀπελαύνω.
Protendo, προτείνω.
Protenus, πόρρωθεν.
Protero, καταπατέω, κατατρίβω.
Proterve, ἀκολάστως.
Protervia, ἀκολασία, ἀσέλγεια.
Protervitas, ἀσέλγεια, ἀκολασία.
Protervus, ἀσελγής, ἀκόλαστος.
Proteſtor, διαμαρτύρομαι.
Protinus, αὐτίκα δὴ μάλα.
Protraho, παρέλκω, ἐφέλκω. pro differo, ἀναβάλλω.
Protrudo, προωθέω, ἐξωθέω.
Proturbo, ἀπωθοῦμαι.
Provectus ætate, προβεβηκὼς τῇ ἡλικίᾳ, πρεσβύτερος.
Proveho, προάγω.
Provenio, προέρχομαι. pro naſci, φύομαι.
Proventus, πρόσοδος, ἀποφορά.
Proverbialis, παροιμιώδης.
Proverbio trita eſt ſententia, παροιμιώδης λόγος.
ut eſt in Proverbio, τὸ λεγόμενον, κατὰ τὴν παροιμίαν.
Proverbium, παροιμία.
Provide, ἐκ προνοίας.
Providentia, πρόνοια, πρόγνωσις.
Provideo, προνοέω, προοράω, προγινώσκω, aliquando proſpicio, προνοοῦμαι τῆς οὐσίας, fortunis meis.
Providus, προνοος, προνοητικός.
Provincia, ἐπαρχία.
Provinciæ præfectus, ἔπαρχος, σατράπης.
Provincialis, ἐπαρχικός.
Pro viribus, τὸ κατ᾽ ἐμὲ, κατὰ δύναμιν.
Proviſio, πρόοψις, προβούλευσις.
Proviſo, πρὸς τὸ ὁρᾶν προέρχομαι.
Provocatio, πρόκλησις, παράκλησις.
Provoco, ἐκκαλέω, ad certamen vocare, προκαλεῖσθαί τινα εἰς ἀγῶνα, vel εἰς μάχην, ἐρεθίζω.

Provolvere ſe ad genua alicujus, προκυλινδεῖσθαί τινος.
Provolvo, προκυλίω.
Prout, ὥσγε, καθάπερ.
Proxime, ἐγγύτα, ἐγγύτατα.
Proximitas, ἐγγύτης.
Proximum eſt ut, ἐπόμβιόν ἐςι,
Proximus, ἐγγύτατος.
Prudens, εὔβουλος, συνετὸς, φρόνιμος, ἐπιςήμων, δαΐφρων, ἔμφρος.
Prudenter, φρονίμως, ἐμφραδέως.
Prudentia, φρόνησις, σωφροσύνη, εὐβουλία, σύνεσις.
Pruina, πάχνη.
Pruinoſus, παχνώδης.
Pruna, ἀνθρακιά, ἡ. ἄνθραξ, κος, ὁ.
Prunum, κοκκύμηλον.
Prunus, κοκκύμηλος.
Prurigo, κνηθμὸς, κνησμός.
Prurio, κνήθομαι, ἐπικνίζω, κνησιάω.
Pruritus, κνησμός, κνίσμα.

P S.

Pſallo, ψάλλω.
Pſalmus, ψαλμός.
Pſalterium, ψαλτήριον.
Pſittacus, ψίττακος, ψιττάκη.

P U.

Puber, ἡβήτης, ἡβητήρ.
Pubertas, ἐφηβία, ἥβη.
Pubes, πρόσηβος, ἥβη, ἡ.
Pubeſco, ἡβάσκω, ἡβάω.
Publica via, λεωφόρος ὁδός.
Publicanus, τελώνης.
Publicatio, δήμευσις.
Publice, κοινῇ, δημοσίᾳ.
ſumptu Publico, ἐκ δημοσίου.
Publico, φανερόω, δημοσιόω. pro in populi poteſtatem redigere, δημεύειν τὰ χρήματά τινος. pro in lucem edere, ἐκδιδόναι βίβλον, ἢ βιβλίον.
in Publicum prodeo, ἐπιδημέω.
Publicus, δημόσιος, ἐπιδήμιος, κοινός.
Pudeſio, αἰδοῦμαι, αἰσχύνομαι.
Pudendum, τὸ αἰδοῖον.
Pudendus, a, um, αἰσχυντηλός.
Pudenter, αἰδημόνως.
Pudet, αἰσχύνομαι, ἐπαισχύνομαι.
Pudibundus, αἰδήμων.
Pudice, μετ' αἰδοῦς, ἁγνῶς.
Pudicitia, ἁγνεία, ἁγνότης.
Pudicus, ἁγνός, σεμνός.
Pudor, αἰδὼς, αἰσχύνη, ἁγνεία.
Pudor ruſticus, δυσωπία.
Puella, κόρη, κοράσιον.
Puellaris, κορασιώδης.
Puellariter, κορασιωδῶς.
Puer, παῖς, κόρος, παιδίον.
Puerilis, παιδαριώδης, μειρακιώδης.
Pueriliter, παιδικῶς.
Pueritia, παιδία, παιδική.
a Pueritia, ἐκ παίδων, ἐκ βρέφους.
a Puero, ἐκ παιδός, ἐκ νέου.
Puerpera, λεχώ, τοκεῦσα.
Puerperium, λοχεία, ἀπόκυσις.
Puerulus, παιδίον, παιδάριον.
Pugil, πύκτης, ἀγωνιστής.
Pugillaris, πινακίς, πινακίδιον.
Pugillatus, & tio, πυγμαχία, πυγμή,
Pugio, ἐγχειρίδιον, ξιφίδιον.
Pugna, μάχη.
Pugnator, ὁ μαχητής.
Pugnax, μάχιμος.
Pugno, μάχομαι τοῖς πολεμίοις, cum hoſtibus: ἀγωνίζομαι πρός τινα, cum aliquo.
Pugno percutio, κατακονδυλίζω.
Pugnum ingerere alicui, κονδύλους ἐντρίβειν.
Pugnus, δράξ, κόνδυλος.
Pulcher, καλός, εὐειδής, ἐκπρεπής.
Pulchre, εὖ, καλῶς, χαριέντως.
Pulchritudo, κάλλος, τὸ, καλλωπισμός.
Pulex, ψύλλα, ψύλλος.
Pulicoſus, ψυλλώδης.
Pullatus, μελανείμων, μελάγχλαινος.
Pullulo, ἀναφύω, βλαστάνω, θάλλω.
Pullus, πῶλος, νεοττός.
Pullus, a, um, φαιός.
Pulmentum, ὄψον.
Pulmo, onis, πνεύμων.
Pulpamentum, προσφάγιον, τό.
Pulpitum, ἀκροατήριον, ἀναβαθμοί.
Pulſo, κρούω, παλλος.

Pulſatio, κροῦσις.
Pulſator, κρουστής.
Pulſator citharæ, κιθαριστής.
Pulſo, κρούω, τύπτω.
Pulſus, us, κροῦσις.
in Pulverem redigo, ἀμαθύνω.
Pulverulentus, κονιορτώδης.
Pulvinar, τὸ προσκεφάλαιον.
Pulvinus, τὸ κεφάλαιον, προσκεφάλαιον.
Pulvis, κόνις, κονιορτός.
Pumex, κίσσηρις, ιδος, ἡ.
Pumicoſus, κισσηρώδης.
Pumilio, νᾶνος.
Punctim, στίγδην.
Punctum, ἄτομος, στιγμή.
Punctum temporis, χρόνου ἀκαρές.
Pungo, νύττω, κεντέω, κατακεντέω.
Puniceus, φοινίκεος.
Punio, κολάζω, τιμωρέω τινά. ζημιόω.
Punitio, κόλασις, κόλασμα, τίμημα.
Punitor, κολαστής, τιμωρητής.
Pupa, æ, παιδισκάριον, κοράσιον.
Pupilla, κόρη, γλήνη.
Pupillus, ὀρφανός.
Puppis, πρύμνη.
Pure, καθαρῶς.
Purgatio, κάθαρσις. & pro excuſatione, ἀπολόγημα.
Purgo, mundo, σαίρω τὴν οἰκίαν, domum, καθαρίζω, pro excuſare, ἀπολογεῖσθαι.
Purificatio, καθαρισμός.
Purifico, καθαρίζω.
Puritas, ἁγνεία, καθαρότης.
Purpura, πορφύρα, φοινικίς.
Purpuratus, πορφυρίδι περιβεβλημένος.
Purpureus, πορφύρεος, πορφυρόεις.
Purulentus, πυώδης, πυορρής.
Purus, καθαρὸς, ἁγνός, ἄκρατος, ὁ καὶ ἡ, ἀκριβὴς λόγος, purus & dilucidus ſermo.
Pus, uris, πύον, τό.
Puſillanimitas, ἀνανδρία, μικροθυμία.
Puſillanimus, ἄθυμος, μικρόθυμος, ἄνανδρος, ὀλιγόφρων.
Puſillum, τὸ βραχύ.
Puſillus, τυτθός.
Puſio, onis, παιδάριον.
Puſtula, φλύκταινα, φλυκτίς, ἐξάνθημα.
Puſtuloſus, φλυκταινώδης.
Putamen, κέλυφος, λέπισμα.
Putandum eſt, ὑποληπτέον, οἰητέον.
Puteo, κακὸν ὄζω, μυδάω.
Puteus, φρέαρ, τὸ, βόθρος, βόθυνος.
Putidus, μυδαλέος, ὁ δυσώδης.
Puto, inutilia ex arboribus reſeco, ἄμπελον κλαδεύω, item, pro conſiderare, διανοεῖσθαι, ἐπισκοπεῖν τι. pro exiſtimo, οἴομαι, & calculum ſubducere, λογίζεσθαι.
Putredo, σαπρία, σαπρότης.
Putrefacio, σήπω, πύθω.
Putrefactio, μύδησις, σῆψις.
Putreſco, καταπύθομαι, σαπρίζω.
Putris, σαπρός.
Putus, a, um, καθαρός. vide Purus.

P Y.

Pyra, ἡ πυρά.
Pyramis, πυραμίς.
Pyrum, τὸ ἄπιον.
Pyrus, ἡ ἄπιος.
Pyxis, πυξίς, πυξίδιον.

Q U.

QUa, adverb. ᾗ, ὅπη, πῇ.
quacunque, ὅπη ἄν. ὅπη ἄν.
qua de cauſſa, ἀνθ' ὧν, διότι. τίνος χάριν.
qua ratione, πῇ. ὅπη, ᾗ.
qua fronte, ποίᾳ ὄψει.
quadantenus, ἔστιν ὅπῃ, ἔστιν ὅπη.
quadra, πινακίδιον, τετράγωνον.
quadrageſima, ἡ τεσσαρακοστή.
quadraginta, τεσσαράκοντα.
quadrangulus, τετράγωνος.
quadrans, τεταρτημόριον, κοδράντης.
quadriennium, τετραετία.
quadrifariam, τετραχῶς, τετραχῇ.
quadriga, τέθριππον, τετράβαμον ἅρμα.
quadrimus, τετραετής.
quadringenti, οἱ τετρακόσιοι.
quadipartitus, τετραμερής.
quadriremis, τετρήρης, ἡ.
quadrivium, τετράοδος.
quadro, τετραγωνίζω. & pro conſentire, ἁρμόζω.

qua-

quadrupes, τετράπους.
quadruplator, ἐνδείκτης, συκοφάντης.
quadruplex, τετραπλοῦς, τετραπλάσιος.
quadrupliciter, τετραχῶς.
quadruplum, τετραπλοῦν.
quadruplus, τετραπλάσιος.
quæ, fœm. ἥτις, ἅπερ.
quæ, plur. neutr. ἅ, ἅπερ, ἅτινα.
quæcunque, ὅσα ἄν.
quærito, ἐπιζητέω.
quæro, ζητέω, μεταλλάω. pro interrogare, ἐρωτάω σε πῶ, hoc ex te, πυνθάνεσθαι, ἐξετάζειν· ἀνακρί-νω.
quæſitor, ζητητής.
quæſitum, ζήτημα, πύσμα.
quæſo, δέομαι, ἱκετεύω.
quæſtio, ζήτημα, τὸ πρόβλημα, ἐρώτημα.
pro tortura corporis, βάσανος.
quæſtio dubia, πρόβλημα ἄπορον.
quæſtionem adhibere, βασανίζειν.
quæſtiuncula, ἐρωτημάτιον.
quæſtor, ταμίας, ὁ, ὁ.
quæſtum facere, κερδαίνειν ἔκ τινος.
quæſtuoſus, κερδαλέος.
quæſtura, ταμιευτική, ταμιεία.
quæſtus, us, χρηματισμός, κέρδος, τό.
qualis, οἷος, ὁποῖος. Ponitur & interrogative, ποῖός τις.
qualis, talis, ὁποῖος, τοιοῦτος.
qualiſcunque, ὁποιοσδή, ὁποιοσοῦν.
qualitas, ἡ ποιότης, τὸ ποιόν.
qualiter, οἷα, οἷάπερ, οἷόνπερ.
qualitercunque, ὁποιωσοῦν.
qualus, ὁ κάλαθος, τάῤῥος, vel ταρσός.
quam, conjunct. ἤ, ὅσον μάλιστα, quam maxime.
quamdiu, μέχρι ὅ. ἄχρις ἂν ἕως. Et interrogative, ἐφ' ὅσον χρόνον, πηνίκα.
quamobrem, ἀνθ' ὧν· παρ' ὅ. διὰ ταῦτα, διότι.
quamplurimum, ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ὡς τὰ πολλά.
quamprimum, ὅσον αὐτίκα. ὡς τάχιστα.
quamvis, καίπερ· κἂν εἰ.
quando, πότε. ἐν οἷς χρόνοις· pro quoniam, cum, ἐπειδή.
quandocunque, ὁποτανοῦν, ὁπότε γοῦν.
quandoque, ἐνίοτε, ὅτε μὲν· ὅτε δέ.
quandoquidem, ἐπειδή, ἐπειδήπερ.
quanquam, καίπερ, ὅμως, εἰ δή τι.
quanti, πόσου διδάσκει, docet?
quantillus, σμικρὸς ὅσος, τηλίκος.
quantitas, ποσότης.
quanto, tanto, ὅσῳ, τοσούτῳ.
quantopere, ὡς ἄν, ὡς ὅσονγε.
quantulumcunque, ὁσονοῦν.
quantum ad me attinet, τὸ ἐμόν, τὸ κατ' ἐμέ.
quantum fieri poteſt, καθ' ὅσον οἷόν τε. ὡς οἷόν τε.
quantum poſſum, καθ' ὅσον δύναμαι.
quantum vis, ὡς ὅσον ἂν θέλῃς.
quantus, ὅσος, ἡλίκος, οἷος, interrogative, πόσος, πηλίκος.
quantuſcunque, ὁποσοσοῦν.
quapropter, ἀνθ' ὅτι, διὰ τοῦτο.
quaquaverſus, πανταχόσε.
quare, διὰ τί, τίνος ἕνεκα.
quarta dies, ἡ τετράς.
quartanus, τεταρταῖος.
quarto, & um, τέταρτος.
quartus, τέταρτος.
quaſi, ὥσπερ, ὡσπερεί.
quaſi diceret, ὥσπερ ἂν εἰ εἴποι.
quaſillus, καλαθίσκος, ταλαρίς.
quaſſo, διακραδαίνω, σινιάζω.
quatenus, παρ' ὅσον, καθ' ὅσον.
quater, τετράκις.
quaterni, τέσσαρες.
quatio, σείω, διασείω, σαλεύω, κλονέω, θραύω.
quatriduum, τὸ τετραήμερον.
quatuor, οἱ καὶ αἱ τέσσαρες.
quatuordecim, τεσσαρεσκαίδεκα.
que. τε, καί.
quemadmodum, καθάπερ, ὥσπερ, καθώς. pro quomodo, πῶς, ὃν τρόπον.
queo, δύναμαι· οἷός εἰμι.
quercus, δρῦς.
querela lugubris, θρηνῳδία.
queribundus, μεμψιμοιροῦντι ἐοικώς.
querimonia, μεμψιμοιρία.
queritor, διαμέμφομαι.
quernus, δρύϊνος.
queror, μέμφομαί σοι, de te, ὀδύρομαι.
querulus, ἐγκληματικός, μεμψίμοιρος, ὀδυρτικός.
queſtus, & querela, μέμψις, μομφή.

qui, quæ, quod, ὅς, ἥ, ὅ, &, ὅστις, ἥτις, ὅτι.
qui, pro quo modo. πῶς, τίνα τρόπον.
quia, ἐπειδή, ἐπειδήπερ.
quicquid, ὅτι ἂν, ἅπαν ὅ.
quicunque, πᾶς ἕκαστος, ὅστις ἄν.
quid, τί.
quid iſthuc, τί τοῦτο.
quid multa? ἀλλὰ τί δεῖ πολλὰ λέγειν.
quidam, ὁ δεῖνα. ἔνιοι, τίς.
quidem, μὲν, γέ, γοῦν, γοῦν, δήπου.
quidnam, τίποτε. ὅ, τι.
quid ni, τί μή, πῶς δ' οὔ, πῶς γὰρ οὔ.
quidvis. ὁτιοῦν.
quies, ἡσυχία, ἠρεμία, παῦσις, ἀργία.
quieſco, ἡσυχάζω, ἡσυχίαν ἔχω, ἀναπαύομαι· pro dormio, κοιμάω.
quiete, ἡσυχῇ· ἡσύχως, ἠρέμα.
quietus, ἥσυχος, ἡσυχαῖος.
quilibet, ὁ τυχών, ὁστισοῦν, πᾶς.
quin, τί μή· καὶ μήν, ἀλλὰ μήν, μὴ οὐχί. pro etiam, καί.
quin etiam, καὶ μὴν, καὶ ἔτι· οὐ μὴν, ἀλλάγε.
quindecim, δεκαπέντε, πεντεκαίδεκα.
quingenteſimus, πεντακοσιοστός.
quingenti, πεντακόσιοι.
quini, οἱ πέντε.
quinimo, ἀλλὰ ἢ καί. καὶ μὴν καί.
quinquaginta, πεντήκοντα.
quinque, πέντε.
quinquennium, πενταετία, πενταετηρίς.
quinquies, πεντάκις.
quintanus, πεμπταῖος.
quintus, πέμπτος.
quintus decimus, πεντεκαιδέκατος, ὁ δέκατος καὶ πέμπτος.
quippe, οἷα, ἀλλά, ἐπεί.
quiritatio, κετλισμός, ὀδυρολογία.
quirites, οἱ ἄνδρες ῥωμαῖοι.
quirito, κετλίζω, ποτνιάομαι.
quis, quæ, quid, interrogative, ποῖος, ποία, ποῖον, τίς, τίνος.
quis tandem, τίς ποτε.
quiſnam, ὅστις, ὁποῖος.
quiſquam, τίς, εἷς τις.
quiſque, πᾶς τις, ἕκαστος.
quiſquiliæ, περιψήματα.
quiſquis, ὅστις.
quivis, ὅστις, ὅστις ἄν, πᾶς ὅστις.
quo, ποῖ καταφύγω, quo fugiam.
quo pacto, ὃν τρόπον, vel τίνα τρόπον.
quominus, ὡς ἂν ἥκιστα διστάζῃς, dubites.
quoad fieri poteſt, κατὰ τὸ δυνατόν.
quoad, μέχρις ὅ.
quoad vixero, διὰ βίου.
quocirca, δι' ὅ τι· δι' ὅ, παρ' ὅ.
quod, ὅτι, διότι.
quod ſi, εἰ δὲ, εἴπερ γάρ.
quodammodo, ἔστιν ὡς.
quodcunque, ὅ, τι ἄν. [illegible]
quomodo, ὃν τρόπον; τίνα τρόπον.
quomodocunque, ὁπωσοῦν.
quondam, πάλαι.
quoniam, ἐπεί, ὅτι, διότι.
quoquam, ποι.
quoque, καὶ ἔτι τε.
quoquo verſus, πάντῃ, πανταχόσε.
quoquomodo, ὡς ἂν τύχοι.
quorſum, εἰς τί. ποῖ τί ὄφελος, τοῦ δ' ἕνεκα.
quot, πόσοι.
quotannis, καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν, κατ' ἔτος.
quotidianus, ὁ καθ' ἡμέραν. ἐφημερινός, ἐπιούσιος, ἐφήμερος.
quotidie, καθ' ἑκάστην ἡμέραν. ἐφημέραν.
quoties, ποσάκις, ὁποσάκις.
quotieſcunque, ὁσάκις ἄν.
quotquot, ὅσοι, ὅσοιπερ, ὅσοι δή.
quotuplex, ποσαπλάσιος, ποσαπλοῦς.
quotus, πόσος, ὁπόσος.
quotuſquiſque, πόσος, ὁποσοσοῦν.
quouſque, εἰς τί. μέχρι οὗ ἄν. ἕως ἄν.
quum, ὅτε, ὅταν, ἐπεί, ὁπόταν.

R A.

RAbide, λυσσομανῶς.
Rabidus, λυσσώδης.
Rabies, λύσσα, λύττα, μανία.
Rabioſus, λυσσώδης, μανικός.
Rabula, δικολόγος, δικοῤῥάφος.
Racematio, βοτρύωσις.
Racemoſus, βοτρυώδης.

Racemus, βότρυς, ἡ σταφυλή,
Radiatio, ἀκτινοβολία.
Radices agere, ῥιζοβολεῖν, ῥιζόω.
Radicitus, ῥιζόθεν, pro penitus, πάντως, ὁλοῤῥιζεὶ, ἐκ ῥιζῶν.
Radicor, ῥιζόω, ῥιζοβολῶ.
Radii in rota, ῥάβδος, κνῆμαι.
Radio, as, are, ἀκτινοβολέω, λάμπομαι.
Radioſus, ἀκτινώδης.
Radius, ἀκτὶν, ἱστὸς, ὁ. pro inſtrumento textorio, ῥίζα.
Radix, ῥίζα.
Rado, ξέω, ἐπιξέω,
Ramentum, ῥίνημα, περίψημα.
Ramoſus, κλαδώδης, πολύοζος.
Ramulos amputo, κλωνίζω.
Ramus, κλάδος, κλάδων, ὄζος, ὁ.
Ramuſculus, κλαδίσκος, βλάστημα.
Rana, βάτραχος.
Ranceo, σαπρός εἰμι.
Rancide, σαπρῶς.
Rancidus, σαπρός.
Ranunculus, βατράχιον.
Rapa, & rapum, γογγύλη, γογγυλίς,
Rapacitas, τὸ ἁρπακτικόν.
Rapax, ἅρπαξ, ἁρπακτικός.
Raphanus, ῥάφανος.
Rapide, ὁρμητικῶς.
Rapidus, ἁρπαλέος, ταχὺς, ὁρμητικός, ὀξύς.
Rapina, ἅρπαγμα, ἁρπαγμός.
Rapio, ἁρπάζω. pro vim afferre, βιάζεσθαι.
Raptim, ἁρπάγδην, ἁρπακτικῶς.
e Rapto vivens, ἁρπαξίβιος.
Raptor, ἁρπακτήρ.
Raptrix, ἁρπάκτειρα.
Raptus, us, λεία, λάφυρον, ἁρπαγή.
Rarefacio, ἀραιόω, μανόω.
Rareſco, σπανίζομαι.
Rariſſime, σπανιώτατα.
Raritas, μανότης, ἀραιότης, pro paucitate, σπανία, σπανιότης.
Raro, σπανίως.
non Raro, οὐκ ὀλιγάκις.
Rarus, μανὸς, ἀραιὸς, σπάνιος.
Raſilis, ξεστός.
Raſtrum, ξύστρον, λίστρον.
Raſura, ξέσμα.
Ratio, τὸ λογικόν· λόγος. pro ſupputatione, λογισμός.
Ratio conſtat, εὖ ἔχει λόγος.
non congruit Ratio, οὐχ ὁμολογεῖται ὁ λόγος.
Rationem alicuius habere, ἐπιμέλειαν ἔχειν τινὸς, λόγον ποιεῖσθαί τινος.
Rationem inire, διαλογίζεσθαι.
Rationem exigere, λόγον ζητεῖν παρά τινος.
Rationem reddere, λόγον δοῦναι.
Rationis expers, ἄλογος.
Ratiocinatio, λογισμὸς, συλλογισμός.
Ratiocinor, συλλογίζω, συλλόγομαι.
Rationabilis, λογικός.
Rationalis, λογικὸς, νοητικός.
Rationarium, ἐφημερίς.
Ratis, σχεδία.
Ratus, a, um, κύριος, νομιζόμενος.
Raucesco, βραγχιάζω.
Raucitas, βράγχος, ὁ.
Raucus, βραγχώδης, βραγχαλέος.
Ravus, a, um, χαροπός.

R E.

Reapſe, τῷ ὄντι.
Reatus, ἡ τῶν ἐνόχων κατάστασις.
Rebellator, ἀφηνιαστής.
Rebellio, onis, ἀποστασία.
Rebellis, ἀποστατικός, ἀφεστώς.
Rebello, ἀφηνιάζω, ἀντιμάχομαί τινι.
Recalcitro, ἀνολακτίζω.
Recalvus, ἀναφαλαντίας.
Recantatio, παλινῳδία.
Recanto, as, are, παλινῳδεῖν.
Recedo, ἀπέρχομαι, ἄπειμι, ἀφίσταμαι, ὑποστρέφω, ὑποχωρέω.
Recens, νεαρός.
Recens, recenter, νεωστὶ, πρώην, ἄρτι.
Recenſeo, καταλέγομαι· & pro narrare, ἀπομνημονεύω τι, διηγέομαι. pro enumerare, καταριθμεῖν.
Recenſus, ἐξέτασις, κατάλεξις.
Recentiores, οἱ νέοι.
Receptaculum, ἐνδοχεῖον.
Receptio, εἰσδοχή.
Receptui canere, ἀνακλητικὸν σημαίνειν.

Receſſus, ἀναχώρησις.
Recidivæ febres, ὑποστρέφοντες πυρετοί.
Recido, μεταπίπτω ἐπί τι, ἀναπίπτω.
Recido, ἀποτέμνω, ἀποκόπτω.
Recipere ſe, ἀναλαβεῖν ἑαυτόν.
Recipio, ἀναλαμβάνω, ἐκδέχομαι.
Reciprocatio, παλινδρομία, ἀντιστροφή.
Reciprocus, ἀντίστροφος.
Recitatio, ἀνάγνωσις, ἀπαγγελία.
Recito, ἀναγινώσκω, ἀπὸ στόματος λέγω.
Reclamo, ἀντιβοῶ, ἀντιλέγω.
Reclino, ἀνακλίνω, κατακλίνω.
Recludo, ἀνοίγω, ἀνακλείω.
Recognitio, ἀναγνώρισις.
Recognoſco, ἀναγνωρίζω, ἀναγινώσκω· pro corrigo, διορθόω.
Recolligere vires, ἀναλαμβάνειν ἑαυτόν.
Recolligo, ἀναλέγομαι, συλλέγω.
Recolo, ἀναμιμνήσκομαι, pro meditari, μελετᾶν.
Reconciliatio, καταλλαγή, διάλλαξις.
Reconciliator, διαλλακτής.
Reconcilio, καταλλάττω τινὰ εἰς ἀλλήλους, inter ſe: διαλλάττω.
Reconcinno, ἀνασκευάζω πάλιν.
Reconditus, κρυπτὸς, κρύφιος, ἀπόθετος.
Recondo, καλύπτω, κρύπτω.
Recordatio, ἀνάμνησις.
Recordor, μέμνημαί τινος, & περί τινος, ἀναμιμνήσκομαι.
Recreatio, ἀνάληψις.
Recreatus a morbo, ἀνακομισθεὶς ἐκ τῆς νόσου, ἀναληφθείς.
Recreo, ἀναπαύειν σαυτὸν, ἀναζωπυρέω, ἀνακομίζω.
Recrudeſco, ἐξωμόομαι, ἐξαγριαίνομαι.
Recta, εὐθύ.
Recte, ὀρθῶς.
Rector, κυβερνήτης, διοικητής.
Rectus, ὀρθὸς, εὐθύς.
Recumbo, ἀνακλίνομαι, ἀνακαθίζω.
Recuperatio, ἀνάληψις.
Recupero, ἀνακομίζομαι, ἀναλαμβάνω.
Recurro, παλινδρομέω, περιστροφὴν ποιῶ, ἐπαναστρέφω, ἀναθέω.
Recurſus, παλινδρομή.
Recurvus, καμπύλος.
Recuſatio, ἀπαίωσις, παραίτησις.
Recuſo, ἀρνέομαι, παραιτέομαι.
Redarguo, ἐλέγχω, ἐξελέγχω.
Redargutio, ἐπέλεγμος.
Reddere beneficium, ἀνταποδιδόναι τινί.
Redditio, ἀνταπόδοσις.
Reddo, ἀποδίδωμι, ἀμείβομαι, ἀποτίνω. pro efficere, καταστῆσαί τι, διαπλέω.
Redemptio, λύτρωσις, ἀπολύτρωσις.
pretium Redemptionis, λύτρον, ἀντίλυτρον.
Redemptor, λυτρωτὴς, ἀντιλήπτωρ.
Redeo, ἐπανέρχομαι, ἀναστρέφω, ἄνειμι ἐκεῖ, illinc.
Redigere in poteſtatem, ὑφ᾽ ἑαυτῷ ποιεῖσθαί τινα, ὑποτάξειν τὴν πόλιν, urbem.
Redigo, ἄγω εἰς τάξιν, in ordinem: καθίστημι, περιάγω.
Redimiculum, κάλυμμα.
Redimio, corono, ἀναπλέκω, στεφανόω, περιστέφω.
Redimo, λυτρόομαί τινα, λύομαι.
Redintegratio, ἀνανέωσις, ἀποκατάστασις.
Redintegro, ἀποκαθίστημι, ἀνασκευάζω.
Redire ad ſe, ἀναλαβεῖν ἑαυτόν.
Reditus, proventus, πρόσοδος, αἱ προσόδοι.
Reditus, reverſio, ἄφιξίς τινος οἴκαδε, in patriam: ἀναστροφή.
Redivivus, παλίμβιος.
Redoleo, ἀπόζω.
Reduco, ἀνάγω, κατάγω.
Reductio, ἀναγωγή, καταγωγή.
Redundans, περιττὸς, περιπληθής.
Redundantia, πλεονασμὸς, περισσεία.
Redundo, ἀναπλημμυρέω, περισσεύω· pro recidere, περιπίπτειν.
Redux, ἀνάστροφος, παλίντροπος.
Refectio, ἐπισκευὴ, ἀνάληψις.
Refello, ἀνασκευάζω, διελέγχω.
Refercio, ἐμπληρόω, ἀναπληρόω.
Refero, reporto, ἀνακομίζω, ἀναφέρω. referre ad ſenatum, ἀναφέρειν εἰς τὴν σύγκλητον, pro numerare, τιθέναι, ἀριθμεῖν ἐν. referre in Deorum numerum, ἀποθεόω τινά, aliquando narro, ἐπαναφέρω τι, ἀγγέλλω· aliquando dico, λέγω.
Referre pedem, ἐμποδίζειν.
Referre alicui acceptum, ἀνατίθημί σοι τοῦτο.
Refert, intereſt, διαφέρει μοι τοῦτο, οὐδὲν διαφέρει.
Refertus, ἔμπλεος, ὁ. πλέος, ὁ.
Reficio, renovo, ἐπισκευάζω, ἐξαρτίζω. pro recreo, ἀναλαμ.

ἀναλαμβάνω, ἀναπαύω τινὰ, ἀναψύχω, ἀποκαθίστημι.

Refigo, ἀποκαθηλόω, πάλιν πήγνυμι.

Reflecto, is, ἀνακάμπτω. pro revocare, ἀνακαλεῖν, ἐπαναστρέφειν.

Reflexus, ἀνακαμφθείς.

Refloreſco, ἀναθάλλω.

Refluo, ἀναῤῥέω.

Refluxus, ἀνάῤῥους, ὁ.

Refocillo, ἀναζωπυρέω, ἀναπαύω τινά.

Reformator, ἀναπλάστης.

Reformidatio, φόβος, ὁ. ὀῤῥωδία.

Reformido, ὀῤῥωδέω, φοβέομαι τινα.

Reformo, διαρτίζω, ἀναπλάττω.

Refractarius, ἀντίτυπος, ἀπειθής.

Refræno, ἀναχαιτίζω, χαλινόω, σωφρονίζω τινὰ, ἐπέχω.

Refragor, ἀντιλέγω τινὶ, ἀντειπεῖν.

Refrico, ἀναψάω, ἀνακνίζω.

Refrigeratio, ἀνάψυξις, ψυγμός.

Refrigero, ἀναψύχω, καταψύχω.

Refrigeſco, ἀναψύχομαι.

Refringo, ἀνακλάω, κατακλάω.

Refugio, ἀποφεύγω, pro detrectare, ἀποδιδράσκω, ἐκκλίνω.

Refugium, καταφυγή.

Refundo, ἀναχέω, πάλιν ἐκχέω.

Refutatio, ἀνασκευὴ, διάλυσις.

Refuto, ἀποσκευάζομαι, ἀπολύομαι.

Regalis, βασιλικός, βασίλειος.

Regeneratio, ἀναγέννησις.

Regenero, ἀναγεννάω.

Regermino, ἀναφύω, ἀναβλαστάνω.

Regero, ἀνακομίζω, ἀναδίδωμι.

Regia, τὸ βασίλειον.

Regia, τὰ ἀρχεῖα, βασίλεια.

Regimen, ἐπιστασία, διοίκησις.

Regina, βασίλισσα, βασίλεια.

Regio, χώρα, χωρίον, κλίμα.

e Regione, καταντικρὺ, ἐξ ἐναντίας.

Regius, a, um, βασιλικός.

Regno, βασιλεύω τινός. ἄρχω, τυραννεύω.

Regnum, δυναστεία, βασιλεία, ἀρχή.

Rego, ἐπιτροπεύω, διοικέω, βασιλεύω τῆς Ἀσίας, Aſiam.

Regredior, ἐπαναχωρέω, ἐπαναστρέφω.

Regreſſus, ἀναχώρησις.

Regula, κανὼν, γνώμων.

Regularis, κανονικός.

Regulus, βασιλίσκος.

Rejectio, ἀπαγωγὴ, ἀποβολὴ, ἄπωσις.

Rejectitius, ἀθετούμενος.

Rejicio, ἀποτίθεμαι, pro reſpuo, ἀποδιώκομαι, ἀποδοκιμάζω, ἀπωθέω· pro differre, ἀναβάλλεσθαί τι.

Reipſa, ἔργῳ, τῷ ἔργῳ.

Reiteratio, ἀνάληψις.

Reitero, ἀναλαμβάνω.

Relabor, ἀναπίπτω, ἐπανήκω.

Relatio, ἀναφορὰ, διήγησις.

Relaxare animum, ἀνιέναι τὴν ψυχήν.

Relaxatio, ἄνεσις, ἀναχαλασμός.

Relegatio, ἐξορισμὸς, ὀστρακισμός.

Relego, ἀποπέμπω, pro in exilium rejicio, ἐξοστρακίζω, φυγαδεύω.

Relego, is, ἀναγινώσκω.

Relevo, ἐπαίρω, pro recreare, ἀναλαμβάνειν, διαπαύειν.

Religio, εὐσέβεια, θρησκεία, εὐλάβεια.

Religioſe, εὐσεβῶς, θεοσεβῶς.

Religioſus, εὐσεβὴς, εὐλαβής.

Religo, as, ἀναδέω, ἀναπετάννυμι.

Relino, ἀνοίγω, ἀναστομόω.

Relinquo, καταλείπω, ἀνίημι, ἀφίημι.

Reliquiæ, τὰ λείψανα, ἐγκαταλείμματα.

Reliquum eſt, λοιπόν.

Reliquus, λοιπὸς, ἐπίλοιπος.

Reluceo, διαλάμπω, ἀποστίλβω.

Reluctor, ἀντιμάχομαι, ἀντηχῶ.

Rem habere cum aliquo, συγγίνεσθαί τινι, γινώσκειν ἄνδρα καὶ γυναῖκα.

Remaneo, διαμένω, ὑπολείπομαι.

Remanſio, διαμονὴ, καταμονή.

Remedium, φάρμακον, θεραπεία.

Remeo, ἐπανέρχομαι.

Remetior, ἀναμετρέω, ἀντιμετρέω.

Remex, ὁ ἐρέτης, κωπηλάτης.

Remigatio, Remigium, ἡ ἐρεσία.

Remigo, ἐρέσσω, κωπηλατέω.

Remigro, ἀποικίζομαι, ἐπανέρχομαι.

Reminiſcentia, ἀνάμνησις.

Reminiſcor, ἀναμιμνήσκομαι.

Remiſſe, ἀνειμένως.

Remiſſio, ἄνεσις, ἄφεσις.

Remiſſus, languidus, ἐκλελυμένος, ἀνειμένος.

Remitto, ἀναπέμπω, ἀποστέλλω. pro recreo, ἀνίημι. & pro condono, ἀφιέναι τινὶ τὸ χρέος: debitum, χαρίζομαί τινι.

Remolior, ἀπωθέω.

Remolleſco, ἀναμαλάττομαι.

Remora, ἐποχὴ, παρέλκυσις.

Remoror, ἀναβάλλω, ἐφίστημι, ἐπέχω.

Remotus, χωριζόμενος τινος, ab aliqua re.

Removeo, ἀφίστημι τινα τινος. ἀναιρέω, ἀποκινέω.

Remuneratio, ἀντιδώρημα, ἀμοιβή.

Remunero, ἀντευεργετέω· ἀμείβομαί σε δωρεᾷ, te dono, ἀντιδωρέω.

Remus, ἐρετμὸς, κώπη.

Renaſcor, ἀναφύω, ἀναγεννάομαι.

Renes, νεφροί.

Renideo, φαιδρύνομαι.

Renitor, ἀντερείδω τινί.

Renovatio, ἀνανέωσις, ἀνακαίνωσις.

Renovo, ἀνανεόω, καινοποιέω.

Renunciare mundo, ἀποτάξασθαι.

Renuntiatio, ἀπαγγελία, ἀπόταξις.

Renuntio, ἐπαγγέλλω, ἀναγορεύω.

Renuo, ἀνανεύω, ἀναίνομαι.

Reor, νομίζω, ἡγοῦμαι.

Repagulum, μοχλὸς, βαλβίς.

Reparatio, ἐπισκευὴ, ἀνακαίνωσις.

Reparo, ἐπισκευάζω, ἀνακαινίζω.

Repello, ἀποδιώκω, ἀναστέλλω τι. ἀπωθέω, ἀντικρούω.

Rependo, retribuo, ἀμείβομαι, ἀντιμετρέω, ἀποτίνω, ἀνταποδίδωμι.

Repente, ἐξαίφνης, ἐπὶ μηχανῆς.

Repentinus, αἰφνίδιος, ἐξαιφνίδιος.

Repercuſſio, ἀνάκλασις, ἀντιτυπία, ἀντιτυπητή.

Repercutio, ἀντικόπτω, ἐπανακρούω.

Reperio, εὑρίσκω, ἀνευρίσκω.

Repetitio, ἀπαίτησις, ἐπανάληψις.

Repeto, ἀπαιτέω τινὰ ἀργύριον, ab aliquo pecuniam, ἀναλαμβάνω.

Repetundarum accuſare, κρίνειν τινὰ κακώσεως ἐπαρχίας.

Repetundarum accuſatus, ὑπὲρ τῶν ἀδικιῶν ἀπολογούμενος.

Repleo, ἀναπλήθω, ἀναμεστόω.

Repletus, ἀναπληρωθείς.

Replicatio, ἀνάπλυξις, ἀντιδιαπλοκή.

Replico, ἀναπτύσσω.

Repo, ἕρπω, ἑρπύζω.

Repono, ἀνατίθημι, ἀποτίθεμαι.

Reportare laudem, δόξαν λαβεῖν.

Reporto, ἀνακομίζω, ἐκφέρομαι.

Repoſco, ἀπαιτέω, ἐξαιτέω.

Repoſitorium, θήκη, ταμιεῖον.

Repotia, orum, τὰ ἐπαύλια.

Repræſentatio, παράστασις, ὑποτύπωσις.

Repræſento, παρίστημι, ἀποδίδωμι.

Reprehendo, ἐπικαταλαμβάνω, ἐπιτιμάω τινὶ τοῦτο, ἐπιπλήττω, ψέγω ἕτερον. μωμάομαι. μέμφομαι.

Reprehenſibilis, ἐπιμεμπτὸς, μωμητός.

Reprehenſio, ἐπίπληξις, ἐπιτίμησις.

Reprehenſione dignus, ἐλέγξιμος.

Reprehenſor, μῶμος, ἐπιτιμητής.

Reprimo, κατέχω τὴν ὀργὴν, iram. καταστέλλω· καταπαύω, εἴργω.

Reprobatio, ἀθέτησις, ἀποδοκιμασία.

Reprobo, ἀποδοκιμάζω, ἀθετίζω.

Reprobus, ἀδόκιμος, ἄθετος.

Reptilia, ἑρπετά.

Repto, ἑρπύζω.

Repubeſco, ἀνηβάω.

Repudiatio, ἀποπομπὴ, ἀπόταξις.

libellus Repudii, βιβλίον ἀποστασίου.

Repudio, ἀποβάλλω, ἀποπέμπομαι γυναῖκα, uxorem, pro recuſo, ἀπολέγομαι, ἀποδοκιμάζω.

Repudium, ἀπόπεμψις, & ἀποπομπὴ. ἀποστάσιον, τό.

Repueraſco, ἀνηβητιάομαι.

Repugnantia, ἐναντίωσις, ἀντιλογία.

Repugno, ἀντιμάχομαί τινι· ἐναντιόω σοι εἰς τοῦτο, in hac re tibi.

Repullulo, ἀναβλαστάνω, παραφύομαι.

Repulſa, ἀπόδοσις, ἀπόταξις.

Repulſo, ἀπωθίζω.

Repulſus, us, ἄπωσις.

Repurgo, ἀνακαθαίρομαι, καθαίρω.

Reputatio, ἀναλογισμὸς, διαλογισμός.

Reputo, ἀναλογίζομαι. pro recenſere, ἀριθμεῖν, ἐπισκέπτομαι.

ſine ulla Requie, ἀπαύστως, ἀπαυστί.

Requies, ἀνάπαυσις, ἄνεσις.

Requieſcere, ἀναπαύεσθαι ἔκ τινος.

Requiro, ἐπιζητέω· pro interrogare, πυνθάνεσθαι, δεῖσθαι, ἀπαιτέω.

Res,

Res, τὸ πρᾶγμα, ἔργον.
Res adverſæ, ἀτυχίαι, δυσπραξίαι.
Res bellicæ, τὰ τοῦ πολέμου.
Res controverſæ, ἀντιλεγόμενα.
Res domeſticæ, τὰ οἰκεῖα. τὰ ἐν οἰκίᾳ.
Res fortuitæ, τὰ παρὰ τῆς τύχης δοθέντα.
Res geſtæ præclare, τὰ καλῶς πραχθέντα.
Res ipſa hoc indicat, αὐτὸ τὸ ἔργον τοῦτο δηλοῖ.
Res ſecundæ, εὐπραξίαι, εὐτυχήματα.
Res ſic ſe habet, οὕτως ἔχει.
Reſaluto, ἀντασπάζομαί τινα.
Reſarcio, ἀναῤῥάπτω, ἀκέομαί τι.
Reſcindo, ἀνασχίζω, ἀποτέμνω· pro non ratum habere, ἀναιρεῖν, ἀποκόπτειν.
Reſciſco, καταμανθάνω, γινώσκω τι. ἀναγνωρίζω.
Reſcribo, ἀντιγράφω, ἀντεπιστέλλω τι.
Reſcriptum, ἀντιγραφή.
Reſeco, ἀποτέμνω, περικόπτω.
Reſectio, ἀποτομή, ἀποκοπή.
Reſegmen, ἀπόκομμα.
Reſero, aperio, ἀνοίγω, ἀναμοχλεύω.
Reſervo, ταμιεύω, διαφυλάττω.
Reſes, idis, ſegnis, χολαιὸς, νωθής.
Reſideo, καθίζομαι ἐπί τι. ἀνάκειμαι.
Reſido, ἀνακαθίζομαι.
Reſiduum, τὸ λοιπόν.
Reſiduus, λοιπὸς, ὑπόλοιπος.
Reſigno, λύω, vel ἀπολύομαι σφραγῖδα, ἀποσφραγίζω.
Reſilio, ἀναπηδάω, ἀναθρώσκω.
Reſina, ῥητίνη.
Reſipio, ἀναφρονέω, μετανοέω.
Reſipiſco, σωφρονέω, ἀναφρονέω, μετανοέω.
Reſiſto, ἀνθίσταμαι, ἀντιστατεῖν, ἀνταίρω, ἀντιτείνω.
Reſolvo, ἀναλύω· pro mollire, μαλακύνω· pro deſtruere, καταλύειν.
Reſolutio, ἀνάλυσις, ἔκλυσις.
Reſonanter, κλαγγηδὸν, καναχηδά.
Reſono, ἀντηχέω, ὑπηχέω.
Reſorbeo, ἀναῤῥοφέω.
Reſpectus, λόγος, ἐπίσκεψις.
Reſpergo, ῥαντίζω, διαῤῥαίνω.
Reſperſio, ῥαντισμός.
Reſpicio, ἀποβλέπω εἴς τι, ἀφορέω εἴς τι· ἀναλογίζομαι, ἀνακύπτω.
Reſpiratio, ἀνάπνευσις.
Reſpiro, ἀναπνέω, ἐμπνέω.
Reſplendeo, ἀποστίλβω, ἐκλάμπω.
Reſpondeo, ἀποκρίνομαί τινι, ἀμείβομαι, ἀντιφωνέω.
Reſponſum, & reſponſio, ἀπόκρισις, ἡ ἀμοιβή. pro oraculo, χρησμὸς, θέσφατον.
Reſpublica, τὰ κοινά. τὰ δημόσια. ἡ πολιτεία.
Rempublicam adminiſtrare, δημαγωγεῖν, πολιτεύεσθαι.
Reipublicæ adminiſtratio, δημαγωγία.
Reſpuo, ἀποπτύω, ἀποβάλλω τι.
Reſtagno, ἀναπλημμυρέω.
Reſtat, λοιπόν.
Reſtauro, ἀνακαινίζω, ἀνίστημι, ἀνορθόω.
Reſtinguo, ἀποσβέννυμι, ἀποσβέω.
Reſtio, καλωστρόφος, σχοινοπλόκος.
Reſtis, σχοῖνος, κάλως.
Reſtituere in integrum, ἐπανορθοῦν.
Reſtituo, ἀποδίδωμι. προάγω εἰς τὴν αὐτὴν δόξαν, in eundem dignitatis locum reſtituo: ἀποκαταστῆσαι.
Reſtitutio, ἀποκατάστασις.
Reſto, περιλείπεσθαι. pro in loco aliquo remanere, ἐφίστασθαι· item reſiſtere, ἀντιπαρέχεσθαι.
Reſtrictus, περισφιγχθεὶς, κατασταλείς.
Reſtringo, καταστέλλω· pro coerceo, ἐπέχω, φείδομαι.
Reſumo, ἀναλαμβάνω.
Reſupino, ἐξυπτιάζω.
Reſupinus, ὕπτιος.
Reſurgo, ἀνίσταμαι, ἀνεγείρομαι.
Reſurrectio, ἀνάστασις, ἔγερσις.
Reſurrectionis dies, ἡ ἀναστάσιμος ἡμέρα.
Reſuſcito, ἀναβιώσκω, ἐγείρω.
Retardatio, ἀναβολή, διατριβή.
Retardo, ἀνέχω, βραδύνω.
Rete, δίκτυον, σαγήνη.
Retego, ἀνακαλύπτω.
Retentio, ἐπίσχεσις, ἐποχή.
Retexo, ἀναλύω, ἀνυφαίνω.
Retia tendere, δίκτυα πλέκειν.
Retiarius, δικτυοφόρος.
Reticentia, ἀποσιώπησις, ἐχεμυθία.
Reticeo, σιωπάω, ἀποσιωπάω.
Reticulum, ἄρκυον, τό. pro vitta mulierum, κεκρύφαλος, ἡ.

Retinaculum, ἔχμα τὸ, πεῖσμα.
Retineo, ἀναλαμβάνω, κατέχω τινά.
Retorqueo, ἀντιστρέφω, ῥέπω.
Retortus, ἀνεστραμμένος.
Retractio, ἐπανόρθωσις, παλινῳδία.
Retracto, ἀναπραγματεύομαι, ἀναλαμβάνω· pro renovare, ἀνανεόω· pro palinodiam canere, παλινῳδῶ.
Retraho, ἀνέλκω, πάλιν ἀνασπῶ.
Retribuo, ἀμείβω, & ομαι, ἀνταποδίδωμι, ἀνταποτίνω.
Retributio, ἀμοιβή, ἀνταπόδοσις.
Retrimentum, ἀπότριμμα, ἀπόθλιμμα.
Retro, ὕστερον, ὄπισθεν, ἄψ.
Retro ago, ἐπαναγαγεῖν.
Retrocedo, ἀναποδίζω. ἀναχάζω, & ομαι, ὑποποδίζω, ἀνάγω.
Retrogradior, ἀναποδίζω.
Retrogradus, ὀπισθοπόρος.
Retrorſum, & retrorſus, ἐπὶ πόδα, & ἐπὶ πόδα, ἔμπαλιν, εἰς τοὔμπαλιν.
Retundo, ἀνακλάω, ἀπαμβλύνω.
Revaleſco, ἀναῤῥώννυμι, ῥαΐζω.
Reveho, ἀνακομίζω.
Revelatio, ἀποκάλυψις.
Revello, ἀνασπάω.
Revelo, γνωρίζω· κατηγορέω τῷ φίλῳ, amico, ἀνακαλύπτω, ἀποφαίνω.
Revera, ὄντως, τῷ ὄντι, ἀληθῶς, ἀτεχνῶς.
Reverbero, ἀντιτυπέω.
Reverendus, αἰδέσιμος, ὁ, σεβάσμιος, αἰδοῖος, εὐλαβητός.
Reverenter, εὐλαβῶς.
Reverentia, αἰδὼς, ἡ· αἰδοῦς, οῦς, τό· θεραπεία· τὸ σέβασμα.
Revereor, αἰσχύνομαι τὸν θεόν.
Reverſio, ἀναστροφή, ἀναχώρησις.
Revertor, ἀναστρέφω, ἐπανελθεῖν.
Revincio, ἀναδέω.
Reviveſco, ἀναθάλλω.
Reviſo, ἐπισκέπτομαι.
Reviviſco, ἀναβιόω, ἀνακομίζομαι.
Revocare pedem, ἀναστρέφειν.
Revocare ſe, παλινῳδεῖν.
Revocare in memoriam, ὑπομνῆσαί τινά τι.
Revocatio, ἀνάκλησις, ἐπανάκλησις.
Revoco, ἀνακαλέω, & έομαι.
Revolvo, ἀνακυλίω, ἀποκυλινδέω, ἀναστρέφω.
Revolutus, ἀναστραφείς.
Reum eſſe omnium ſcelerum, ἔνοχον εἶναι πάσης τῆς ἀδικίας.
Reum ago, κρίνω, διώκω.
Reus, ὁ φεύγων, ὁ αἰτίαν ἔχων. ὁ ἀπολογούμενος· ὁ ἐν αἰτίᾳ ὤν· ἔνοχος, ὑπαίτιος, ὑπόδικος.
Reus læſæ Majeſtatis, ἀποσκευαγγελίας φεύγων δίκην.
Revulſio, ἀπόσπασμα.
Rex, βασιλεύς, ἄναξ.

R H.

Rheda, ζεῦγος, ῥαῖδον, ῥαίδιον.
Rhedarius, ζευγηλάτης.
Rhetor, ῥήτωρ, σοφιστής.
Rhetorica, ῥητορική.
Rhetorice, ῥητορικῶς.
Rhetoricus, ῥητορικός.
Rheuma, ῥεῦμα.
Rhombus, ῥόμβος.
Rhonchiſſo, ῥογχάζω.
Rhonchus, ῥόγχος.

R I.

Rictus, χάσμα.
Ridendus, γελαστέος, γελοῖος.
Rideo, γελάω ἐφ' ἑαυτῷ, ſecum, μειδιάω, & pro derideo, καταγελάω τινός.
Ridicule, καταγελάστως.
Ridiculus, καταγέλαστος, γελοῖος.
Rigatio, ἄρδευμα, τό. ἄρδευσις.
Rigeo, ῥιγόω, πέπηγα.
Rigeſco, σκληρύνομαι, φρίττω.
Rigidus, ῥιγηλὸς, κρυερός· pro duro, ἀπαθής.
Rigo, ἄρδω, βρέχω.
Rigor, ῥῖγος, περίψυξις. pro duritie, σκληρότης.
Rigor juris, ἀκρίβεια.
Rima, κλειθρία· ῥῆγμα, τό. χίσμα.
Rimor, aris, ἰχνεύω, ἐξετάζω λόγον.
Rimoſus, κλειθριώδης, πολύτρητος.
Ringo, τὴν ῥῖνα συστέλλω, σαίρω, σέσηρα.
Ripa, ὄχθη, χεῖλος ποταμοῦ.
ſine Riſu, ἀγελαστί.
Riſum compeſcere, vel tenere, ἀποσβεῖν γέλωτα.
Riſum

Riſum movere, γέλωτα παρέχειν τινὶ, ἢ κινεῖν.
Riſus, γέλως, καταγέλως, μείδημα.
Rite, καλῶς, δεόντως.
Ritu, κατὰ τὸ πάτριον ἔθος.
Ritus, θεσμὸς, ὁ, θεσμοθεσία.
Rivalis, ἀντεραστὴς, ζηλότυπος.
Rivulus, ῥυάκιον.
Rivus, ῥύαξ, ἀγωγὸς ὕδατος, ὀχετὸς, ὁ.
Rixa, ἔρις, ἡ· ἀμφισβήτησις, ἀντιλογία.
Rixor, ἐρίζω, ἐπαγωνίζομαι.
Rixoſus, ἐριστικὸς, φιλόνεικος.

R O.

Roboreus, δρύϊνος.
Roboro, κρατύνω, ἰσχυρίζω, ἐπισχυρίζω, κατισχύω, κρατύνω.
Robur, δρῦς. Metaph. pro animi fortitudine, ἀλκὴ, δύναμις, ἀνδρεία, ἀλκὴ, ἰσχύς.
Robuſtus, ἀκμαῖος, ῥωμαλέος, ἀνδρεῖος, ἰσχυρὸς, ἀλκήεις.
Rodo, καταβιβρώσκω, pro obtrecto, καταλογέω, διασύρω.
Rogandus, δεητέος.
Rogatio, δέησις, ἱκεσία, ἐρώτησις.
Rogito, πολλὰς δέησεις ποιοῦμαι.
Rogo, peto, αἰτῶ σε σῖτον, a te cibum, δέομαί σου τινὸς, ἐρωτάω.
Rogus, πυρά.
Roma, Ῥώμη.
Romanus, Ῥωμαῖος.
Rorulentus, δροσερὸς, πολύδροσος.
Ros, roris, δρόσος, ου, ἡ, ψεκὰς, ἔρση, ἡ.
Roſa, ῥόδον.
Roſcidus, δροσερὸς, ἑρσαῖος.
Roſetum, ὁ ῥοδών.
Roſeus, ῥοδόεις, ῥόδινος, ῥόδιος.
Roſmarinus, ni, λιβανωτίς.
Roſtra in foro Romano, οἱ ἔμβολοι.
Roſtratus, ὁ ῥυγχωτός.
Roſtrum, ῥύγχος, ἔθος, τὸ ῥάμφος.
Rota, τροχὸς, ὁ· κύκλος.
Roto, γυρόω, κυκλόω, κατατροχάζω.
Rotunde, στρογγύλως.
Rotunditas, στρογγυλότης, σφαιροειδής.
Rotundo, σφαιρόω, στρογγυλόω.
Rotundus, τροχαλὸς, ὁ· τροχοειδής.

R U.

Rubedo, ἐρύθημα.
Rubefacio, ἐρυθραίνω, ἐπιφοινίζω.
Rubeo, ἐρυθραίνομαι, ἐρυθριάω.
Rubeta, φρύνος.
Rubetum, βατών.
Rubeus, ruber, ἐρυθρὸς, ἐρυθρίας, φοινικοῦς, ὡς.
Rubicundus, ἐρυθραῖος.
Rubiginoſus, ἰώδης, ἐρυσιβώδης.
Rubigo, ἰὸς, ὁ, ἐρυσίβη.
Rubor, ἐρύθημα, τὸ· ἐρυθρότης.
Rubrica, μίλτος, ου, ἡ.
Rubrum mare, ἐρυθρὰ θάλασσα.
Rubus, bi, βάτος, ου, ἡ.
Ructo, & Ructor, ἐρεύγω.
Ructus, us, ἐρυγὴ, ἐρυγμός.
Rude donatus, ὁ ὑπὲρ τ̃ καμπῆλογοι.
Rudem eſſe alicujus rei, ἀπείρως ἔχειν τινός.
Rudens, κάλως, κάλως.
Rudes, ἀμαθεῖς.
Rudes litterarum, ἀγράμματοι.
Rudimentum, προπαιδεία, εἰσαγωγή.
Rudis, ἄπειρος, ἀμαθὴς, ἀπαίδευτος.
Ruditas, ἀπειρία, ἀμαθία.
Ruditus, βρύχησις, ὀγκηθμός.
Rudo, ere, aſinorum eſt, ὀγκάομαι, βρωμάομαι.
Rudus, eris, ἐρείπιον.
Rufeo, rufus ſum, ξανθός εἰμι, πυρρίζομαι.
Rufus, ξανθὸς, πυῤῥὸς, ἐρυθρός.
Ruga, ῥυτὶς, ἡ.
Rugio, βρυχάω, βρυχάομαι, βρυχάομαι.
Rugitus, βρυχηθμὸς, βρύχημα.
Rugo, ῥυτιδόω.
Rugoſus, ῥυτιδώδης.
Ruina, πτῶσις, πτῶμα.
Ruinam ſibi ipſi accerſere, κατακρημνίζειν ἑαυτόν.
Ruinoſus, πτωσιμος, ἐπισφαλής.
Rumen, ὁ κεκρύφαλος.
Ruminatio, μηρυκισμός.
Rumino, & or, ἀναμηρυκάομαι· pro in memoriam revoco, ἀναπολέω τι.
Rumor, φήμη, ὀσσὰ, φάτις, λόγος.
Rumor eſt, λόγος ἐστὶ· λόγος διῆλθεν.

Rumorem ſpargere, διασπείρειν λόγον, διαφημίζειν, διαδιδόναι λόγον.
Rumpo, ῥηγνύω, καταρρήσσω, ῥήζω.
Runcatio, βοτανισμός.
Runcator, βοτανιστής.
Runco, βοτανίζω.
Ruo, ἐρείπω, καταφέρομαι, φέρομαι ἐπὶ τὸ χεῖρον, in deterius: pro præceps ferri, ὁρμάω.
Rupes, λισσὰς πέτρα.
Ruptura, ῥῆξις, ῥῆγμα, θραῦσις.
Ruri, ἀγρόθι, ἐν ἀγρῷ.
Ruricola, γεωργὸς, ἀγραυλος.
Rurſum, αὖ, αὖθις, ἔμπαλιν.
Rus, ruris, ἀγρὸς, ἀγροικία, χωρίον.
Ruſtice, ἀγροίκως.
Ruſticitas, ἀγροικία, ἀγρότης.
Ruſticor, τ̃ βίον ἐν ἀγρῷ διάγω.
Ruſticus, ἀγροιώτης, γεωργὸς, ἄγροικος, γεωργικός.
Ruſticus, a, um, γεωργικὸς, ἄγροικος.
Ruta, πήγανον, ῥύτη.
Rutilo, ξανθίζω, πυρσάζω.
Rutilus, πυῤῥιας, πυῤῥὸς, ἐρυθρὸς, ξανθός.

S.

Sabbatum, σάββατον, ἡ ἑβδόμη.
Sabuloſus, ἀμμώδης.
Sabulum, ἄμμος, ψάμαθος.
Saburra, ἕρμα.
Saburro, ἑρματίζω.
Saccharum, τὸ σάκχαρον.
Saccis induti, σάκκους ἀμφιέσαντες.
Sacculus, μαρσύπιον.
Saccus, σάκκος, ὁ· σακκίον.
Sacellum, ἱερὸν σμικρόν.
Sacer, ἱερὸς, ἁγνὸς, ὅσιος. pro ſceleſto, κατάρατος.
Sacerdos, ἱερεύς.
Sacerdotalis, ἱεροφαντικός.
Sacerdotiſſa, ἱέρεια.
Sacerdotium, ἱερωσύνη, ἱεράτευμα.
Sacramentum, ὁρκωμοσία.
Sacrarium, ἱεροφυλάκιον, ἄδυτον.
Sacrificium, θυσία.
Sacrifico, θύω τῷ θεῷ, ἱερόω θεῷ.
Sacrificus, ἱεροποιὸς, ἱεροφάντης.
Sacrilegium, ἱεροσυλία, θεοσυλία.
Sacrilegium committere, ἱεροσυλεῖν.
Sacrilegus, ἱερόσυλος, θεοσύλης.
Sacris initio, μυέω, καθιερόω.
Sacroſanctum, ἀπαραβίαστον.
Sacrum, θυσία. pro templo, ἱερόν.
Sæpe, πολλάκις, συχνῶς, θαμινά.
Sæpiſſime, πλειστάκις.
Sævio, χαλεπαίνω, θυμαίνομαι, ἀγριαίνομαι.
Sævitia, ἀπήνεια, χαλεπότης.
Sævus, χαλεπὸς, δεινὸς, ἀπηνής.
Saga, φαρμακεύτρια, μάγος, ἡ.
Sagacitas, ῥινηλασία, pro aſtutia, ἀγχίνοια, σύνεσις.
Sagaciter, ἀγχίνως, δεξιῶς.
Sagatus, σαγηφόρος.
Sagax, ῥινηλάτης, ου, ὁ· ἀμήχανος.
Sagena, σαγήνη.
Sagina, τὸ λίπος.
Saginatus, σιτιστὸς, σιτευτὸς, ὁ.
Sagino, σιτίζω, σιτεύω, λιπαίνω.
Sagitta, τόξευμα, οἰστὸς, βέλος, ἰός.
Sagittarius, τοξότης, τοξευτής.
Sagitto, τοξεύω, βάλλω.
Sagulum, χλαμύδιον, χλανίδιον.
Sagum, σάγος, ἐσθὴς στρατιωτική.
Sal, ſalis, ἅλς, ἁλὸς, ὁ· pro urbanitate, εὐτραπελία, ἀστεϊσμός.
Salacitas, ἀσέλγεια, τὸ ἀφροδισιαστικόν.
Salamandra, ἡ σαλαμάνδρα.
Salarium, μισθός.
Salax, ἀσελγὴς, ἀφροδισιαστικός.
Sale condio, ταριχεύω, ἁλίζω.
Salebræ, τὰ ῥήγματα γῆς, vel σκληρότης.
Salebroſus, κατάρρηγνυς.
Salicetum, Salictum, ὁ ἰτεών.
Salignus, ἰτέϊνος, οἰσύϊνος.
Salina, ὁ τόπος ἐξ οὗ ἅλες ἐξορύττονται.
Salinum, ἁλοδόχος, ἁλοδοχεῖον.
Salio, is, ἅλλομαι εἰς τὸ πῦρ, in ignem: σκαίρω, σκιρτάω. Et ſalio, ἁλίζω, a ſal.
Saliva, σίαλον, πτύελον.
Salix, icis, ἰτέα, οἰσύα.
Salſamentarius, ταριχοπώλης.
Salſamentum, τάριχος, ὀψάριον.
Salſe, ἁλμυρῶς, εὐτραπέλως.

Salſe dicere, σκώπτειν, ἀστεΐζεσθαι.
Salſedo, ἅλμη.
Salſuginoſus, ἁλικὸς, ἁλμυρώδης.
Salſugo, ἅλς, ἁλμυρὶς, ἅλμη.
Salſus, ἁλικὸς, ἁλμυρός. pro faceto, ἀστεῖος.
Saltatio, χορεία, ὄρχησις.
Saltator, ὀρχηστὴς, ἀλτικός.
Saltatrix, ὀρχηστρία, ὀρχηστρὶς.
Saltem, ἀλλ' οὖν, ἀλλά μήν.
Salto, ὀρχέομαι, χορεύω.
Saltuarius, δρυμοφύλαξ, ἀλσοκόμος.
Saltus, ἄλσος, βῆσσα.
Saltus, πήδησις, πήδημα.
Salvatio, σωτηρία.
Salvator, σωτὴρ, ῆρος, ὁ.
Saluber, ὑγιεινὸς, σωτηριώδης.
Salubritas, ὑγίεια, τὸ ὑγιεινόν.
Salubriter, σωτηρίως.
Salve, χαῖρε, εὖ πράττε.
Salum, mare, ἅλς, ἡ.
Salvo, σώζω τινά, διασώζω.
Salus, σωτηρία.
Salutaris, σωτήριος.
Salutatio, ἀσπασμὸς, ὁ· προσηγορία.
Saluti Reipubl. conſulere, σώζειν τὰ κοινά.
Saluto, ἀσπάζω τινά· χαίρειν κέλευε παρ' ἐμοῦ, ſalutem dic meo nomine: προσφωνέω.
Salvum conductum dare, ἄδειαν διδόναι.
Salvum conſervare, σώζειν τινά.
Salvus, σῶος, σῶς, ὑγιής.
Salvus conductus, ἀσφάλεια, ἄδεια.
Sanabilis, ἰάσιμος, εὐθεράπευτος.
Sanatio, ἴασις.
Sancio, is, κυρόω, & κυροῦμαι.
Sancire leges, νόμον θεῖναι, νομοθετεῖν.
Sancte, ὁσίως, ἁγίως.
Sanctificatio, ἁγίασμα, ατος, τό· ἁγιασμὸς, ὁ.
Sanctifico, ἁγιάζω, ἁγιστεύω, ἁγνίζω.
Sanctio, νομοθέτημα.
Sanctitas, ἁγιότης, ἁγιασμὸς, ὁσιότης, ἁγιωσύνη, ἀκεραιότης, σεμνότης.
Sanctuarium, ἁγιαστήριον.
Sanctus, a, um, ὅσιος, ἅγιος.
Sandalium, σανδάλιον, σάνδαλον.
Sane, μέντοι, ὄντως, ἀληθῶς.
Sanguinarius, φιλαίματος, αἱμοχαρής.
Sanguine junctum eſſe alicui, προσήκειν τινὶ τῷ γένει.
ſine Sanguine, & ſudore, ἀναιμωτί.
Sanguinem mittere, φλεβοτομεῖν.
Sanguineus, ſanguinolentus, αἱματώδης.
Sanguinis conjunctio, συγγένεια.
Sanguis, αἷμα, ατος, τό.
Sanguiſuga, βδέλλα.
Sanies, ἰχὼρ, βρότος, μύξα.
Sanitas, ὑγίεια, ὑγεία, εὐρωστία, ῥῶσις.
Sanitati reſtituo, ἐξυγιαίνω τινά.
Sannio, onis, χλευαστής.
Sano, ἰάομαι, ὑγιάζω, ἐξακέω.
Sanus, ὑγιὴς, ὁ καὶ ἡ· εὔρωστος.
Sapidus, a, um, εὔχυλος.
Sapiens, ὁ σοφὸς, ὁ νοῦν ἔχων, ἔμφρων, ὁ, φρόνιμος, ἔμφρος, συνετής.
Sapienter, σοφῶς.
Sapientia, σοφία, σωφροσύνη, & τὸ σοφὸν, εὐβουλία, φρόνησις.
Sapio, φρονεῖν, εὖ φρονεῖν, σοφός εἰμι.
Sapo, onis, σμῆγμα, σμῆγμα.
Sapor, oris, χυλὸς, χυμός.
Sapphirus, ὁ σάπφειρος.
Sarcaſmus, σαρκασμός.
Sarcina, σκεῦος, τό· ἐπίσαγμα.
Sarcio, ῥάπτω, ἀκέομαι· pro inſtaurare, ἀνασκευάζειν, καταρτίζειν. pro damnum ſolvere, ἀντεμβάλλειν.
Sarculum, σκαλίς.
Sarmentum, κληματίς, φρύγανον.
Sartio, σκαλίζω.
Sarta tecta, ἐπισκευαὶ καὶ κατασκευαί.
Sar[illegible]o, τάγηνον.
S[illegible], ἀκεστής.
Sat, ἱκανῶς, ἅλις.
Satagere rerum, ἐνδεῶς τοῖς ἰδίοις πράττειν.
Satago, διαπονέω, & ἔσομαί τι, vel εἴς τι, & περί τι; σπουδάζομαι, σπουδάζω τινὶ, περιεργάζομαι, πολυπραγμονέω.
Satanas, σατανᾶς.
Satelles, δορυφόρος, ὑπερασπιστής.
Satellitium, δορυφόρημα, τό.
Satiabilis, κορεστός.
Satiatus, ſatur, διάκορος, διακορής.
Satietas, κόρος, ου, ὁ, πλήρωσις, ἄδος.
Satio, as, are, κορέω, κορέννυμι, χορτάζω.

Satis, ἅλις, ἱκανῶς, διαρκῶς, ἅδδην.
de his Satis ſuperque, ἄδην τῶν τοιούτων.
Satis eſt, ἀπόχρη μοι τοῦτο, ἱκανόν ἐστι.
Satiſdatio, κατεγγύησις.
Satiſdo, as, ἐγγύας παρέχω.
Satisfacio, φυλάττω τὰ τοῦ νόμου, legi: ἐξαρκέω, πληροφορέω. pro placeo, ἀρέσκω.
Satisfactio, πληροφορία.
Satius eſt, αἱρετώτερον.
Sativus, σπόριμος, κηπαῖος.
Sator, σπορεὺς, φυτευτής.
Satrapa, σατράπης.
Satum, i, τὸ σπόριμον.
Satur, ἔμπλεος, κορεσθείς.
Saturitas, πλησμονή, κόρος.
Saturnalia, τὰ Κρόνια.
Saturnius, Κρόνιος.
Saturo, κορέννυμι, χορτάζω.
Satyra, τὸ σατυρικὸν ποίημα.
Satyri, σάτυροι.
Satyrice, σατυρικῶς.
Satyricus, σατυρικός.
Sauciatio, κατάξεσις, τραῦμα.
Saucio, as, κατατραυματίζω, ξέω.
Saucius, τραυματίας.
Saxatilis, πετραῖος, πέτρινος.
Saxoſus, πετρώδης, ὑπόλιθος.
Saxum, λίθος, πέτρα, πέτρος.

S C.

Scabellum, ὑποπόδιον, θρανίον.
Scaber, ψωρώδης, τραχύς.
Scabie laboro, ψωριάω.
Scabies, ψώρα, ψωρίασις.
Scabioſus, ψωρώδης.
Scabo, κνάω, κνήθω, κνίζω.
Scabritia, & es, τραχύτης.
Scabroſus, τραχώδης.
Scala, κλίμαξ, ἀνάβαθρον.
Scalæ gradus, ἀναβαθμοί.
Scalpellum, φλεβοτόμον.
Scalpo, κνάω, κνίζω, κνήθω.
Scalprum ſutorium, σμίλιον σκυτικόν.
Scalprum, γλυπτήρ, ἡ σμίλη.
Scalptor, γλύπτης, κοπεύς.
Scalptura, γλυφή.
Scamnum, βάθρον.
Scandalum, σκάνδαλον, πρόσκομμα.
Scandalum præbeo, σκανδαλίζω.
Scando, is, ere, ἀναβαίνω.
Scanſilis, ἀναβατός.
Scapha, σκάφη, ἐφολκεῖον.
Scapula, ὠμοπλάτη, νῶτον.
Scapus, ὁ στῦλος, ὁ καυλὸς, in herbis.
Scarabæus, κάνθαρος.
Scarificatio, χάσις.
Scarifico, σκαριφάομαι, ἐπιξύω, ἀποχαράζω, αἱμάσσω, ἀποχαράσσω.
Scatebra, ὁ βλυσμός, ὁ κρουνός.
Scateo, ſcaturio, βλύζω, ἀναβλύζω.
Scaturigo, ἀνάβλυσις, κρουνός, οῦ, ὁ.
Scelerate, ἀνοσίως.
Sceleratiſſimus, πονηρότατος, μιαρώτατος, ἐξώλεστατος.
Sceleratus, κατάρατος, ἐπάρατος.
Sceleſtus, ἀνόσιος, μιαρὸς, πονηρὸς, ἀθέμιστος, ὁ καὶ ἡ· ἀλιτρὸς, ἐξώλης.
Scelus, ἀσέβημα, τὸ κακὸν, παρανομία, ἀδίκημα, πανούργημα, κακία.
Scelus admittere, ἐργάζεσθαι, ἢ πράττειν ἀσέβημα, φαῦλόν τι πράττειν.
Scena, σκηνή, θυμέλη.
Scenicus, σκηνικός.
Sceptrum, σκῆπτρον.
Scheda, σχέδη.
Schedula, σχέδιον.
Schema, τὸ σχῆμα.
Schiſma, σχίσμα.
Schœnobates, σχοινοβάτης.
Schola, διδασκαλεῖον, παιδευτήριον, φροντιστήριον, γυμνάσιον.
Scholam frequentare, φοιτᾶν ἐς τὸ διδασκαλεῖον.
Scholarcha, σχολάρχης, σχολῆς ἄρχων.
Scholaſticus, σχολαστικός.
Scholium, σχόλιον.
Sciens, εἰδὼς, ἐπιστάμενος.
Sciens & volens, εἰδὼς καὶ ἑκών.
Scienter, ἐπιστημόνως.
Scientia, ἐπιστήμη, ἐπιστημοσύνη.
Scilicet, δῆτα, δηλαδή, δηλονότι, ἄρα δή.

Scindo,

Scindo, τέμνω, σχίζω, διασχίζω.
Scintilla, σπινθήρ, ἐμπύρευμα.
Scintillatio, σπινθηρισμός.
Scintillo, σπινθηρίζω.
Scintillula, σπινθηρίδιον.
Scio, οἶδα, ἐπίσταμαι, ἴσημι, γινώσκω.
Scipio, σκῆπτρον, ῥάβδος.
Scirpus, σπάρτον, σχοῖνος.
Sciſcitor, inquiro, ἐρωτάω, πυνθάνομαί τι, aliquid.
Sciſſura, σχίσις, σχισμή, ῥαγμή.
Scite, pulcre, ἐπισταμένως, ἐμμελῶς.
Scitum, ψήφισμα, τό, δόγμα.
Scitus, elegans, κομψός, χαρίεις, ὡραῖος.
Sciurus, σκίουρος.
Scobs, ῥίνισμα, περίψημα.
Scomma, σκῶμμα, ἴαμβος.
Scommata jacere in aliquem, ἀποσκώπτειν τινά.
Scopæ, σάρωθρον, κόρημα.
Scopis purgare domum, σαροῦν οἰκίαν.
Scopuloſus, σκοπελώδης.
Scopulus, σκόπελος, σπιλάς.
Scopum non attingere, ἀποτυγχάνειν τοῦ σκοποῦ.
Scopus, σκοπός.
Scoria, σκωρία, ῥύξ.
Scorpius, σκορπίος.
Scortatio, μοιχεία.
Scortator, πόρνος.
Scortor, πορνεύω, ἑταιρέω.
Scortum, πόρνη, ἡ, ἑταίρα, ἡ.
Screatus, χρέμψις, πτυαλισμός.
Screo, as, χρέμπτομαι.
Scriba, γραμματεύς, γραμματιστής.
Scribo, is, γράφω, λογογραφέω, pro literas exarare, γράφειν πρός τινα.
Scrinium, κίστη, & κίστις, κιβώτιον.
Scriptio, γραφή, συγγραφή.
Scriptor, συγγραφεύς.
Scriptor legum, νομοθέτης.
Scriptorius, γραφικός, μέλαν γραφικόν, atramentum ſcriptorium.
Scriptum, ſcriptura, σύγγραμμα, γραφή.
Scriptura, γραφή.
Scrobs, ὄρυγμα, βόθρος.
Scrofa, χοιράς.
Scrofula, ἡ χοιράς.
Scrotum, ὄσχεα, ἡ.
Scrupuloſe, ὑπερακριβῶς.
Scrupuloſitas, τὸ ὑπερακριβές, δυσχέρεια.
Scrupuloſus, πολύψηφος, λιθακώδης· pro anxio, ὁ καὶ ἡ ὑπερακριβής, δυσχερής.
Scrupulus, ψηφίς· pro ſollicitudine, ἡ ἀπορία, ἡ δυσχέρεια. Eſt etiam exigua pars ponderis, γραμμάριον.
Scrupus, λίθαξ, ψῆφος.
Scruta, orum, τὰ γρύτη, τὰ γρυτάρια.
Scrutarius, γρυτοπώλης.
Scrutatio, ἐξέτασις.
Scrutator, ἐξεταστής.
Scrutinium, inveſtigatio, ἐξερεύνησις.
Scrutor, ἐξετάζω, ἐξερευνάω, μεταλλάω, ἀνακρίνω, διερευνάω, ἰχνεύω.
Sculpo, is, γλύφω, κολάπτω, χαράττω.
Sculptile, γλυπτόν, εἴδωλον.
Sculptor, γλύπτης, ἐκτυπωτής.
Sculptura, γλυφή, γλυφίς.
Scurra, βωμολόχος, ἀκόλαστος.
Scurrilis, βωμολοχικός.
Scurrilitas, βωμολοχία, γελωτοποιΐα.
Scurror, aris, βωμολοχέω.
Scutatus, ἀσπιδοφόρος.
Scutella, πινακίσκος.
Scutica, σκυτάλη.
Scutum, θυρεός, ἀσπίς.
Scyphus, σκύφος, ὁ.

S E.

Se, ἑαυτόν, αὑτόν.
Sebaceus, στεατώδης.
Sebum, στέαρ.
Secedo, ἀναχωρῶ, καθίσταμαι ἀπό τινος, ἀποχωρέω.
Secerno, χωρίζω, ἀποκρίνω, ἀφορίζω, ἐκκρίνω, διακρίνω.
Seceſſio, & ſeceſſus, ἀναχώρησις, παραχώρησις.
Secius, ἧττον, ἧσσον.
Secludo, ἀποκλείω, ἐκκλείω.
Seco, τέμνω, πρίω, κόπτω.
Secretarius, ὁ τῶν ἀπορρήτων γραμματεύς.
Secretio, ἡ ἔκκρισις, ἡ ἀπόκρισις.
Secreto, κρυφῇ, κατ᾽ ἰδίαν.
Secretum, ἀπόκρυφον, ἀπόρρητον.
Secta, ἡ αἵρεσις.
Sectilis, σχιστός.
Sectio, τομή, τμῆμα, σχίσις.
Sector, ὁ τομεύς.
Sector, aris, ἀκολουθέω.
Secubo, ἀποκοιμάομαι.
Secularis, ὁ κατ᾽ αἰῶνα γιγνόμενος.
Seculo noſtro, ἐπὶ τῆς ἡμετέρας γενεᾶς.
Seculum, αἰών, γενεά.
Secum, πρὸς ἑαυτόν, παρ᾽ ἑαυτῷ.
Secunda fortuna, ἀγαθὴ τύχη.
Secunda fortuna uti, εὖ, ἢ καλῶς πράττειν.
Secundæ, τὰ δεύτερα.
Secundarius, δευτεραῖος.
Secundas fero, δευτερεύω.
Secundo, δεύτερον, τὸ δεύτερον.
Secundo, αἰσιόω.
Secundum, præpoſ. κατά, μετά, & παρά, cum acc.
Secundus, δεύτερος, ὕστερος· pro proſpero, εὐήμερος.
Securi percutere, πελεκίζειν, τῷ πελέκει παίειν.
Securis, πέλεκυς, ἀξίνη.
Securitas, ἀσφάλεια, ἄδεια.
Securum eſſe, ἀφροντίστως ἔχειν.
Securus, ἀσφαλής, ἀδεής, ἀκίνδυνος, θάρσυνος. pro negligente, ὀλίγωρος, ἀφρόντιστος.
Secus, juxta, παρά, cum dat. pro aliter, ἄλλως, ἀλλοίως ἤ, ſecus atque.
Sed, ἀλλά, ἀλλ᾽ ἄρα, δέ, καίτοι.
Sed enim, ἀλλὰ γάρ.
Sed tamen, ἀλλὰ δή· ἀλλὰ καὶ ὥς. ἀλλ᾽ οὖν.
Sed ſane, ἀλλά τοι, ἀλλὰ δή.
Sedatus, ἥσυχος, ἡσυχαῖος.
Sedentarius, ἑδραῖος.
Sedeo, κάθημαι, ἑδριάω, καθίζομαι, ἑδριάομαι. pro morari, ἐμμένειν τινί.
Sedeo una, συγκαθίζομαι.
Sedere facio, ἵζω, ἕζω.
Sedes, ἕδρα, ἕδρασμα, καθέδρα.
Sedile, καθέδριον, ἕδρανον.
Sedimentum, ὑπόστημα.
Seditio, στάσις, ἡ [illegible]
Seditionem concitare, στάσιν ποιεῖν, στασιάζειν.
Seditionis auctores, στασίαρχαι.
Seditioſe, στασιαστικῶς.
Seditioſus, στασιώδης.
Sedo, as, παύω τῆς ὀργῆς, iram: καταστέλλω, κατέχω, ἠρεμίζω.
Seduco, ἀπάγομαι· pro decipio, ἀποπλανάω, ἐξαπατάω, [illegible].
Seductio, ἀπαγωγή, ἀποπλάνησις, ἀπάτη.
Seductor, ἀπατηλός, πλάνος.
Sedulitas, ἐπιμέλεια, ἀκρίβεια, σπουδή.
Sedulo, ἀτεχνῶς, πεφροντισμένως.
Sedulus, ἐπιμελής, ἀκριβής, σπουδαῖος, φιλεργός, ἐνεργητικός.
Sedum, ἀείζωον.
Seges, ἄροτος, νεατός, λήϊον.
Segmen, & ſegmentum, ἀπότμημα.
Segnis, e, ἀργός, ῥᾴθυμος, ὀκνηρός.
Segnis ſum, νωθρεύω, & νωθρέω.
Segniter, ῥᾳθύμως.
Segnities, ἀργία, ῥᾳθυμία, νωθεία.
Segnitiei ſe dedere, ἐπικλίνειν ἐπὶ τὸ ῥᾴθυμον.
Segrego, ἐκκρίνω, ἀφορίζω, χωρίζω.
Sejunctio, διάζευξις, ἀποχώρησις.
Sejungo, χωρίζω, διΐστημι, διαιρέω.
Selectio, ἐκλογή, ἀπόκρισις.
Seligo, ἀπολέγω, ἀποκρίνω, ἐξαιρέω.
Sella, ἕδρα, καθέδρα, θρόνος.
Sella curulis, δίφρος ἡγεμονικός.
Sellula, θρονίδιον, καθέδριον.
Semel, ἅπαξ, καθάπαξ.
Semen, σπέρμα, τό, σπόρος.
Sementis, σπόρος.
Semeſtris, ἑξαμηναῖος.
Semeſus, ἡμίβρωτος.
Semet, ἑαυτόν.
Semianimis, ἡμιθανής.
Semicirculus, τὸ ἡμικύκλιον.
Semicoctus, ἡμίεφθος.
Semihora, τὸ ἡμιώριον.
Semimortuus, ἡμιθανής.
Seminarium, φυτευτήριον.
Seminatio, σπορά.
Seminator, σπορεύς.
Semino, σπείρω, φυτεύω. pro divulgo, διασπείρω.
Semis, ſemiſſis, ἥμισυς, ἡμίσεια, ἥμισυ.
Semita, ἀτραπός, τρίβος.
Semoveo, ἀποκινέω, ἀποχωρίζω.
Semper, ἀεί, διαπαντός.

Sempi-

Sempiternus, ἀΐδιος, αἰώνιος, ὁ καὶ ἡ.
Senator, βουλευτής, ῦ, ὁ. γερουσιαςής.
Senatorius, βουλευτικός.
Senatu moveo, ἐκφυλλοφορῶ τινα· ἢ συγκλήτου ἐκβάλλω.
in Senatum eligi, ἐγκρίνεσθαι εἰς γερουσίαν.
Senatus, βουλή, ἡ σύγκλητος, γερουσία.
Senatuſconſultum, βούλευμα, τὸ διαβεβουλευμένον.
Senectus, γῆρας, ατος.
Senectus extrema, πανύςατον γῆρας.
Seneſco, γηράσκω, γηράω, παρακμάζω.
Senex, γέρων, πρεσβύτης, γηραιός.
Seni, οἱ ἕξ.
Senilis, γεροντικός, γεροντῶδης.
Seniliter, γεροντικῶς.
Senio confectus, παρῆλιξ, ικος.
Senior, γεραίτερος, πρεσβύτερος.
Senium, τὸ γῆρας.
Senſibilis, αἰσθητός.
Senſim, ἀτρεμίζως, κατὰ μικρὸν, ἠρέμα.
Senſus, αἴσθησις, νόημα, διάνοια.
Senſus expers, ἀναίσθητος.
Sententia, γνώμη, διάνοια, νοῦς, ψῆφος, κρίσις, δόγμα.
ex Sententia: κατὰ νοῦν, κατὰ γνώμην.
Sententiæ ejuſdem, σύμψηφος τινι.
in ea ſum Sententia, ἐπὶ γνώμης ἔχω.
a Sententia dimovere, μεταπείθειν τινά.
Sententiam fero, γνώμην ἀποφαίνομαι, ψῆφον τίθεσθαι.
Sententiam muto, ἀνατίθεμαι τὴν διάνοιαν, μεταβάλλομαι.
Sententioſe, ἀποφαντικῶς, γνωμικῶς.
Sententioſus, γνωμικός, ἀποφθεγματικός.
Sentina, ἄντλος, ἀντλία.
Sentio, αἰσθάνομαι κραυγῆς, clamorem, pro intelligere, νοεῖν, κατιδεῖν, διαγνῶναι τι· ἀκούειν. Sentis mecum, τὴν ἐμὴν γνώμην ἔχεις.
Sentis, ἄκανθα, βάτος.
Sentus, λάσιος, δασύς, ῥυπώδης.
Seorſim, χωρὶς, ἰδίᾳ, καθ᾽ αὑτόν.
Separabilis, χωριςός.
Separatim, χωρὶς, cum gen.
Separatio, ἀφορισμός, ἀποχώρισις.
Separo, χωρίζω, ἀποχωρίζω, ἀφορίζομαι, νοσφίζω, διίςημι, διαιρέω.
Sepelio, θάπτω, κατωθάπτω.
Sepes, ſepimentum, φραγμός, φράγμα, περίφραγμα, περίβολος.
Sepia, σηπία.
Sepio, φράττω, περιβάλλομαι.
Sepono, ταμιεύω, ἀποτίθεμαι.
Septem, ἑπτά.
September, μαιμακτηριών, σεπτέμβριος.
Septemdecim, ἑπτακαίδεκα.
Septemplex, ἑπτάπλοος, ῦς.
Septemvir, εἷς τῶν ἑπτὰ ἀρχόντων.
Septenarius, ἑπταδικός.
Septeni, οἱ ἑπτά.
Septentrio, ἄρκτος, βορέας.
Septentrionalis, ἀρκτικός.
Septicollis, ἑπτάλοφος.
Septimana, ἑβδομάς.
Septimus, ἕβδομος.
Septingenteſimus, ἑπτακοσιοςός.
Septingenti, ἑπτακόσιοι.
Septuaginta, ἑβδομήκοντα.
Septum, φράγμα, ἕρκος, τό.
Sepulchralis, ἐπιτάφιος.
Sepulchrum, τάφος, ὁ· μνῆμα, τό.
Sepultura, ταφή, ἐνταφιασμός.
Sepultus, τεθαμμένος, ταφείς.
non Sepultus, ἄταφος.
Sequela, ἀκολουθία, τὸ ἐφεξῆς.
Sequeſter, προαγωγός, προξενητής, ὁ, μεσίτης, μέσος.
Sequeſtratio, μεσιτεία.
Sequor, ἕπομαί τινι, ἀκολουθέω, ὀπηδέω· quæ ſequuntur, τὰ ἑξῆς, τὰ ἀκόλουθα.
Sera, κλεῖθρον.
Serenitas, εὐδία, αἰθρία, γαλήνη.
Sereno, αἰθριάζω, γαληνόω.
Serenus, αἴθριος, εὔδιος, ἀνέφελος.
Seria, orum, τὰ σπουδαῖα.
Sericum, σηρικόν.
Sericus, a, um, σηρικός.
Series, τάξις, εἱρμός, ἑρμός.
Serio, σπουδῇ, ἐκ σπουδῆς.
Serius, a, um, σπουδαῖος, σεμνός.
Sermo, λόγος, ὁμιλία.
Sermocinor, ὁμιλέω, διαλέγομαι.
Sermonem diſſeminare, θρυλλεῖν τι.

Sero, ſevi, σπείρω, φυτεύω.
Sero, ſerius, ὀψέ, ὀψιαίτερον.
Serotinus, ὄψιμος, ὄψιος.
Serpens, anguis, ὄφις, ἑρπετόν.
Serpo, ἕρπω, ἑρπύζω.
Serra, πρίων.
Serra ſecare, διαπρίειν, ἐμπρίειν.
Sertum, ςέφανος, ςεφάνιον.
Serva, δούλη, δουλίς, θεράπαινα.
Servator, σωτήρ.
Servilis, δουλικός, δούλιος.
Serviliter, δουλικῶς, δουλοπρεπῶς.
Servio, δουλεύω καιρῷ, tempori: λατρεύειν τινὶ, alicui. ὑπηρετέω.
Servitium, idem quod ſervitus.
Servitus, δουλεία, δουλοπρέπεια, λατρεία, θεραπεία, οἰκετεία.
in Servitutem redigere, εἰς δουλείαν ὑπάγειν, ἀνδραποδίζειν.
Servo, σώζω, φυλάττω τινά. παρατηρέω τινά.
Serum lactis, ὀῤῥός, ὁ.
Serus, tardus, χρόνιος.
Servulus, δουλάριον.
Servus, δοῦλος, θεράπων.
Servus, a, um, δουλικός.
Seſe, ἑαυτόν.
Seſſio, ἐφέδρασις.
Seſſor, ἐφεδρεύτης.
Seta, χαίτη.
Seu, ἢ, εἴτε, εἴτε.
Severe, σεμνῶς.
Severitas, σεμνότης, διατομία.
Severus, αὐςηρός, σεμνός, ἀπότομος.
Sevoco, ἀποκαλέω.
Sevoſus, ςεατώδης.
Sevum, ςέαρ.
Sex, ἕξ.
Sexageni, ἑξήκοντα.
Sexaginta, idem.
Sexcenti, ἑξακόσιοι.
Sexdecim, ἑκκαίδεκα.
Sextus, ἕκτος.
Sexus, φύσις, γένος.
Sexus utriuſque, γυνάνδρος, ἑρμαφρόδιτος.

S I.

Si, εἰ, ἄν, εἴπερ, ἐπειδάν.
Si vero, ἐὰν δὲ, εἰ δ᾽ ἄρα.
Si unquam alias, εἴποτε, ἄλλοτε, ἄπερ.
Sibi, ἑαυτῷ.
Sibilo, συρίττω.
Sibilus, συριγμός, σύριγμα.
Sibilus, a, um, ὁ συρίττων.
Sibylla, σίβυλλα.
Sic, οὕτω, οὕτως.
Sic ut, ὥσπερ, ὡς· οὕτως, ὥσπερ.
Sica, ξίφος, εος, τό· κοπίς, ξιφίδιον.
Sicarius, φονεύς, ξιφηφόρος.
Siccine, οὕτω.
Siccitas, ξηρότης, ξηρασία, αὐχμός.
Sicco, ξηραίνω, ἐξικμάζω.
Siccus, ξηρός, ἄικμος, αὐχμώδης.
Siclus, σίκλος.
Sicubi, εἴπου, εἴποτε, ἐάν που.
Sicunde, εἴποθεν.
Sicut, & ſicuti, ὡς, ὥσπερ, καθάπερ, καθώς, οἷον, ὡς, ὥσπερ.
Sideratus, ἀςρόβλης, ῆτος.
Sidereus, ἀςραῖος, ἀςερόεις.
Sido, καθιζάνω.
Sidus, ἄςρον.
Sigillaris cera, κήρινος.
Sigillatim, καθ᾽ ἕκαςον.
Sigillo, σφραγίζω, σφραγῖδα ἐπιτίθημι.
Sigillum, σφραγίς, σημαντρον.
Signator, σημάντωρ.
Signatura, σημασία.
Signatus, σημειωτός.
non Signatus, ἀσήμαντος.
Signifer, σημειοφόρος.
Significanter, ἐμφαντικῶς.
Significatio, σημασία, ἔμφασις, σημείωσις.
Significativus, σημαντικός.
Significo, σημαίνω, δηλόω.
Signo, σφραγίζω· pro oſtendere, σημαίνειν, ὑποδεικνύναι τινί.
Signo, σημεῖον, σημήιον, ὑπόδειγμα· Deinde ſignificat vexillum, σύμβολον, σύνθημα, τό. Tum quo aliquid obſignamus, σφραγίς.
Signum dare alicui, κατασείειν τινί.

Silentio

Silentio præterire aliquid, ὑπερβαίνεσθαί τι. σιωπῇ παροδεύειν.
Silentio non prætereundum, οὐ παρασιωπητέον.
Silentium, σιγή, σιωπή, εὐφημία.
Silentium impero, κατασιωπάω.
altum agere Silentium, μακρὰν σιγὴν σιγᾶν.
Sileo, σιγάω, σιωπάω, ἐχεμυθέω.
Sileſco, σιγηρὸς γίνομαι.
Silex, πυρίτης.
Silicernium, γέρων, τυμβογέρων.
Siligineus, σιλιγνίτης.
Siligo, ὄλυρα, σίλιγνις.
Siliqua, λοβὸς, κεράτιον.
Simia, πίθηκος, ὁ, ἡ.
Simila, σεμίδαλις.
Similagineus panis, σεμιδαλίτης ἄρτος.
Similis, ὅμοιος, ἐοικώς.
per omnia Similis, ἀπαράλλακτος.
Similis ſum, ἔοικα, ὁμοιοῦμαι.
Similiter, ὁμοίως, παραπλησίως.
Similitudo, ὁμοιότης, ὁμοίωσις, ἀναλογία.
Similo, ὁμοιόω.
Simplex, ἁπλοῦς. pro ſincerus, ἀφελής, ἁπλοῦς, ἀδιάγνωμος, ἀληθὴς, ἄκακος.
Simplicitas, ἁπλότης, ἀφέλεια, ἀλήθεια, λιτότης, ἀκεραιότης.
Simpliciter, ἁπλῇ, ἁπλοϊκῶς.
Simul, ἅμα, ὁμοῦ.
Simulac, ἅμα, & ἅμα τε.
Simulacrum, εἴδωλον, εἰκὼν, ἄγαλμα.
Simulate, προσποιητικῶς.
Simulatio, εἰρωνεία, ὑπόκρισις.
Simulator, εἴρων, μιμητὴς, ὑποκριτής.
Simulo, προσποιοῦμαι εἶναι φίλος, me eſſe amicum. ὑποκρίνομαι, πλάττω.
Simultas, ἔχθρα, δυσμένεια.
Simultatem invicem gerere, ἔχειν δυσμενῶς πρὸς ἀλλήλους.
Simus, σιμός.
Sin, εἰ δὲ, ἂν δὲ, κἄν.
Sin minus, εἰ δὲ μή.
Sincere, vide Syncere, &c.
Sinciput, βρέγμα.
Sindon, σινδὼν, ἡ.
Sine, Præp. ἄνευ, ἐκτὸς, χωρὶς, δίχα, cum genit.
Sine controverſia, ἀδιαστάκτως, ἀναμφιβόλως.
Sine dubio, ἀναμφισβητήτως.
Sine fraude, ἀδόλως.
Singularis, ἑνικὸς, ἐξαίρετος.
Singulatim, καθ' ἕκαστον.
Singulus, ἕκαστος.
Singulis menſibus, κατὰ μῆνα.
Singulis diebus, καθ' ἡμέραν.
Singulis horis, ὅσαι ὧραι.
Singultim, μετὰ λυγμοῦ.
Singultio, λύζω.
Singultus, λυγμὸς, ὁ· λύγξ, γγός.
Siniſter, λαιὸς, σκαιὸς, εὐώνυμος.
Siniſtra, σκαιά, ἀριστερά.
Siniſtre, σκαιῶς.
a Siniſtris, ἐξ ἀριστερῶν· ἐξ εὐωνύμων.
Siniſtrorſum, ἐπ' ἀριστερά.
Sino, ἐάω τι, ἐπιτρέπω, ἀφίημι.
Sinuo, κάμπτω.
Sinuoſus, κολπώδης.
Sinus, κόλπος, ὁ.
Siquando, εἴποτε, ἐάν ποτε.
Siquidem, εἴγε, εἴπερ, εἴπερ ἄρα.
Siquis, εἴτις, ἐάν ὅστις.
Sirius, ὁ σείριος.
Siſer, τὸ σίσαρον.
Siſto, ἐφίστημι, παρίστασθαί τινι. κατατείνω, ἐπέχω.
Siſtrum, τὸ σεῖστρον.
Siticuloſus, διψαλέος, ἄνυδρος, πολυδίψιος.
Sitim reſtinguere, σβεννύειν τὸ δίψος.
Sitio, διψάω, καταδιψάω.
Sitis, δίψος, τὸ, δίψα.
Situla, κάλπη, ὑδρία, ὑδρίσκη.
Situm eſt in nobis, ἐφ' ἡμῖν ἐστί.
Situs, a, um, κείμενος.
Situs, αὐχμὸς, εὐρώς. pro poſitione loci, τοποθεσία, θέσις.
Sive, εἴτε, ἤτε, ἐάντε.

S M.

Smilax, σμίλαξ, ἡ.

S O.

Soboles, γονὴ, τέκνον, ἀπόγονον.
Soboleſco, ὑποφύομαι, τῷ γένει αὐξάνομαι.
Sobrie, νηφαλέως, σωφρόνως.
Sobrietas, νῆψις, νηφαλισμὸς, σωφροσύνη.
Sobrinus, ἀνεψιός.
Sobrium reddo, ἀνανήφω.
Sobrius, ὁ νήφων, ὁ νηφάλιος.
Soccus, ἐμβάτης, ὁ καλοπόδιον.
Socer, πενθερὸς, ἑκυρὸς, γαμβρός.
Socia, ἑταίρα.
Socialis, ἑταιρικός.
Socialiter, ἑταιρικῶς.
Societas, κοινώνημα, κοινωνία.
facere Societatem cum aliquo, συμμαχίαν ποιεῖσθαι πρός τινα.
Societatem dirimere, συμμαχίαν διαλύειν.
Socio, συμμίγνυμι, συναγελάζω.
Socius, ἑταῖρος, κοινωνὸς, σύμμαχος.
Socordia, ἀσυνεσία, ῥᾳθυμία, ἀκηδία.
Socors, ῥᾴθυμος, μεθήμων, ἐκμελής.
Socrus, πενθερά, ἑκυρά.
Sodalis, ἑταῖρος, σύσσιτος.
Sodalitas, vel Sodalitium, συσσιτία, φρατρία.
Sodes, ὦ τᾶν.
Sol, ἥλιος, φοῖβος.
Sol oritur, ἥλιος ἀνατέλλει.
Sol occidit, ἥλιος δύεται.
Solamen, ſolatium, παρηγορία, παραμύθιον, παραμυθία.
Solarium, ὡρολογεῖον ἡλιακόν.
Solatio eſſe alicui, φέρειν τινὶ παραμυθίαν.
Solator, παράκλητος, παρακλήτωρ.
Solea, ἐμβὰς, κρηπίς. pro Piſce, βούγλωσσος.
Solenne, ἑορτή.
Solenne eſt, νομίζεται.
Solennis, πάνδημος, ἑορτάσιμος.
Solennitas, δημοθοινία, πανήγυρις, ἑορτή.
Solenniter, νομικῶς· ἐξ ἔθους.
Soleo, εἴωθα, ἐθίζομαι, ἔθος ἔχω.
Solers, ἀγχίνους, δεξιὸς, πανοῦργος.
Solerter, ἀγχίνως.
Solertia, ἀγχίνοια, δεξιότης, πρόνοια.
Solet, ἔθος ἐστί τινι· εἰθισμένον ἐστί· φιλεῖ.
Solicitatio, ἀνίασις, πειρασμός.
Solicitator, ἐνοχλής.
Solicite, ἐπιμελῶς.
Solicito, ἀνιάω. λυπέω σε πολλά. pro impellere, ἀναπείθειν τινά.
Solicitudo, μέριμνα, ἀγωνία, φροντίς.
Solicitum eſſe, σπουδάζειν, φροντίζειν περί τινος.
Solicitus, πολυμέριμνος, μέριμνος, ἐπιμελής, περιδεής, πεφροντικώς.
Solide, στερεῶς.
Soliditas, στερεότης· τὸ στερεόν.
Solido, στερεόω, στερρόω.
Solidus, στερεός· pro perfecto, ὁλόκληρος, ἀπαλής.
Solitaria vita, μοναστικὸς βίος.
Solitarius, μοναχὸς, μοναστής, ἐρημαῖος.
Solitudo, ἐρημία.
Solitus, εἰωθώς.
Solium, θρόνος, ὁ, θρονίδιον.
Solo æquare, κατασκάπτειν εἰς ἔδαφος.
Solœciſmus, σολοικισμός.
Solor, aris, παραμυθέομαι.
Solſtitialis, τροπικός.
Solſtitium, ἡ τροπή.
Solum, pavimentum, πεδίον, ἔδαφος.
Solum vertere, μετανίστασθαι.
Solum, ſolummodo, μόνον, μόνως.
Solvendo non ſum, ἐξαρκεῖν οὐκ εἰμί. πρὸς τὴν ἔκτισιν ἀπορῶ.
Solvo, λύω, διαλύω. Dicuntur item ſolvere qui navi vehuntur aliquo, ἀπαίρειν εἰς Συρίαν εἰς Ἀλεξάνδρειαν.
Solus, μόνος, καθ' αὑτὸν, ἔρημος, οἶος.
Soluta oratio, πεζὸς λόγος.
Solutio, λύσις, διάλυσις, τίσις.
Solutus curis, ἀμέριμνος.
Somnio, ὀνειρώττω, ὀνειρώσσω.
Somniorum interpres, ὀνειροπόλος, ὁ.
Somniorum interpretatio, ὀνειροπολία.
Somnioſus, ὀνειρώδης.
Somnium, ἐνύπνιον, ὄναρ.
per Somnium, κατ' ὄναρ, καθ' ὕπνον.
Somno corripi, ὕπνῳ καταλαμβάνεσθαι.
Somnolentus, ὑπνηλὸς, ὑπνωτικός.
Somnum capere, ὕπνου τυγχάνειν. καταπίπτειν εἰς ὕπνον.
Somnus, ὕπνος, ὁ.
Somnus me corripit, ὕπνος με ἔχει.
Sonitus, ἦχος, δοῦπος.
Sono, as, ἠχέω, δουπέω.

Sonorus, ἠχώδης, πολυηχὴς, ψοφώδης.
Sons, ὑπαίτιος, ὑπεύθυνος.
Sonum edo, φθέγγομαι.
Sonus, ἦχος, φθογγὴ, φθόγγος.
Sophiſma, σόφισμα, τό.
Sophiſta, ὁ σοφιστής.
Sopio, εὐνάζω, κοιμίζω.
Sopor, ὕπνος, κῶμα, κάρος.
Soporifer, ὑπνωτικός, καρωτικός.
Soporo, κατακοιμίζω.
Sorbeo, ῥοφέω.
Sorbilia ova, ὠὰ ῥοφητά.
Sorbilis, ῥοφητὸς, ῥοφεός.
Sorbitio, ῥόφημα, ῥόφημα.
Sordeo, ῥυπάω.
Sordes, ἄση, ῥύπασμα· pro immoderata parſimonia, ῥυπαρία, σμικρολογία.
Sordes aurium, ἡ κυψέλη.
Sordidatus, ὁ ῥυπῶν, ἄνιπτος.
Sordeſco, πιλοῦμαι, ῥυπαίνομαι.
Sordide, σμικρολόγως, ῥυπαρῶς.
Sordidus, ῥυπαρὸς, ἀνελεύθερος, γλίσχρος.
Sordidus homo, σμικρολόγος.
Sorex, ἀρουραῖος μῦς.
Soror, ἀδελφή.
Sororicida, ἀδελφοκτόνος.
Sororis filius, ἀδελφιδοῦς.
Sororius, ἀδελφικός.
Sors, fortuna, κλῆρος, ὁ· pro officio, ἔργον, καθῆκον. Dicitur etiam fatalis neceſſitas, μοῖρα.
Sortilegium, χρησμῳδία.
Sortilegus, χρησμῳδός.
Sortior, κληρόω, διαλαγχάνω, λαγχάνω.
Sortitio, κλήρωσις.
Sortito, κλήρῳ, κατὰ κλῆρον.
Soſpes, σῶος.
Soſpitalis, σωτήριος.
Soſpito, σώζω, διασώζω.

S P.

Spado, σπάδων, βάκηλος, εὐνοῦχος.
Spargo, is, σκεδάζω, σκορπίζω, σπείρω.
Spargere rumores, λόγον, vel φήμην διαδιδόναι.
Sparſim, σποράδην, χύδην.
Spatior, περιπατέω, περινοστέω.
Spatioſus, εὐρύχωρος, πλατύς.
Spatium, διάστημα.
Specialis, εἰδικὸς, ἴδιος.
Specialiter, εἰδικῶς, ἰδίᾳ.
Speciatim, εἰδικῶς, κατ' εἶδος.
Species, εἶδος, τὸ, ἰδέα, σχῆμα.
Specillum, μήλη.
Specimen, δεῖγμα, δεῖξις, ἐπίδειξις.
Specimen dare, δεῖγμα ἐκφέρειν τινός· πεῖραν ἑαυτοῦ διδόναι, ſui ſpecimen.
Specioſe, καλῶς.
Specioſitas, φαιδρότης, ἁβρότης.
Specioſus, εὐειδὴς, ὡραῖος, φαιδρός.
Spectabilis, ἀξιοθέατος, ἔνδοξος, ὁ.
Spectaculum, θέαμα, θέατρον.
Spectaculum edere, θέαμα ἐπιδείκνυσθαι.
Spectandus, θεατός.
Spectator, θεατὴς, ἔφορος.
Spectatus, δοκιμασθεὶς, ἀοίδιμος.
Specto, ὁράω· θεάομαι σε τί ποιήσεις, obſervo quid acturus ſis: προσέχω τινί· ἀποβλέπω, θεωρέω· hoc ad me ſpectat, ἀποβλέπει πρὸς ἐμὲ τοῦτο, προσήκει μοι τοῦτο.
Spectrum, φάσμα, τὸ, εἴδωλον, φάντασμα.
Specula, σκοπὴ, σκοπιά.
Speculabundus, κατασκοπῶν.
Speculatio, θεώρημα, θεωρία.
Speculatores, κατάσκοποι, διοπτῆρες.
Speculatoria navis, κατασκοπικὸν πλοῖον.
Speculatorius, κατασκοπικός.
Speculor, exploro, κατασκοπέω, & ὄμμαι, & pro exacte conſiderare, σκοπέω, σκέπτομαι, σκοπιάζω.
Speculum, κάτοπτρον, ἔσοπτρον.
intueor in Speculum, ἐνοπτρίζομαί τι, ἐσοπτρίζομαι.
Specus, σπήλαιον, σπέος.
Spelunca, σπήλαιον, μάνδρα, τὸ ἄντρον.
Spe fretus, εὔελπις.
Spe vana fovere, κεναῖς ἐλπίσι θερμαίνεσθαι.
Spe fruſtrari, ἀποτυγχάνειν τῆς ἐλπίδος.
Spem abiicio, σφάλλομαι τῆς ἐλπίδος.
Spem alicui facere, ἐλπίδα παρέχειν τινί.
Spem habere, ἐλπίδα λαμβάνειν.
præter Spem, παρ' ἐλπίδα, παρὰ δόξαν.
Spem collocare in aliquo, ἀποβλέπειν εἴς τινα.

Sperabilis, ἐλπιστός.
Sperno, ἐκφαυλίζω, ὀλιγωρέω τινός, ἐξουθενίζω, καταφρονέω, ὑπερορέω, ἀθετέω.
Spero, ἐλπίζω τι, δόξαν ἔχω περί τινος· pro confido, πείθω, ἔλπομαι.
Spes, ἐλπὶς, ἴδος, ἡ· προσδοκία, δόξα.
Spes bona, εὐελπιστία.
Spes vana, κενελπιστία.
Sphæra, σφαῖρα, σφαίρωμα.
Sphæricus, σφαιροειδής.
Sphæriſterium, σφαιριστήριον.
Sphinx, σφίγξ, ἡ.
Spica, στάχυς, ἄσταχυς.
Spiceus, ſpicatus, σταχυηρός.
Spicilegium, σταχυολογία.
Spico, as, σταχυοφορέω.
Spiculatores, δορυφόροι.
Spiculum, λόγχη, τὸ ξυστὸν, ὀϊστός.
Spina, ἄκανθα.
Spina dorſi, ῥάχις, κλόνιον.
Spinalis medulla, ῥαχίτης μυελός.
Spinoſus, ἀκανθώδης, ἀκανθικός.
Spira, σπεῖρα.
Spirabilis, πνευστός.
Spiramen, φυσητήριον.
Spiritualis, πνευματικός.
Spiritus, πνοή, πνεῦμα, ψυχή.
Spiro, πνέω, φυσάω, ἄημι.
Spiſſo, πυκνόω, συνίστημι.
Spiſſus, πυκνὸς, συνεχὴς, στιφρός.
Splen, ὁ σπλήν.
Splendeo, λάμπω, λαμπρύνω, σελαγίζω, μαρμαίρω, στίλβω.
Splendeſco, λαμπρύζω, ἀπαυγάζω.
Splendide, λαμπρῶς, φαιδρῶς, ἀγλαῶς.
Splendidum reddo, στιλβόω, φαιδρύνω.
Splendidus, λαμπρὸς, ἀγαυὸς, ὁ ἀγλαὸς, ὁ φαεινὸς, ἀοίδιμος.
Splendor, αὐγὴ, ἀπαύγασμα, λαμπρότης· pro gloria, εὐδοξία, δόξα.
Spleneticus, σπληνητικός.
Spoliatio, σκύλευσις, & σύλησις.
Spoliatio fanorum, ἱεροσυλία.
Spoliator, λαφυραγωγὸς, συλητής.
Spolio, σκυλεύω, συλάω τινά.
Spolium, σκῦλον, λάφυρον, ἔναρα, τά.
Sponda, ἡ κλίνη.
Spondeo, ἀναδέχομαι, ἐγγυάω τινὶ τὴν παῖδα, filiam alicui deſpondeo: καθεγγυῶμαί σοι τοῦτο, ἐπαγγέλλομαι.
Spongia, σπόγγος.
Spongioſus, σπογγώδης.
Sponſa, μνηστὴ, νύμφη, μεμνηστευμένη.
Sponſalia, μνηστεῖα, νυμφία, τά.
Sponſalis, μνηστευτικὸς, νυμφικός.
Sponſalis thalamus, νυμφεῖον.
Sponſio, ἐγγύησις.
Sponſo, as, are, μνηστεύω.
Sponſor, ἐγγυητὴς, ἀνάδοχος.
Sponſus, a, um, μνηστευθεὶς, ἐγγυηθείς.
Sponſus, i, νυμφίος, μνηστὴρ, ὁ, ὁ μνηστήρ.
Spontaneus, αὐτόματος, ἑκούσιος.
Sponte, ἐκ προαιρέσεως, vel προνοίας, ἑκουσίως, ἑκοντί, αὐτομάτως.
Sponte ſua, αὐτομάτως, αὐτόματι.
non Sponte, ἀπροαιρέτως.
Sporta, σπυρὶς, κόφινος, σαργάνη.
Sportula, σπυρίδιον, κάλαθος, φορμίς.
Spuma, ἀφρός.
Spumo, ἀφρίζω, ἀφριάω.
Spumoſus, ἀφρώδης, ἀφρόεις.
Spuo, πτύω, ἀποπτύω.
Spurcitia, ἀκαθαρσία, ῥυπαρία.
Spurcus, μιαρός· pro fœtido, δυσώδης.
Spurius, νόθος, μοιχίδιος, ἀπάτωρ.
Sputo, πτυελίζω, & πτυαλίζω.
Sputum, πτύελον, πτύσμα.

S Q.

Squaleo, αὐχμέω, & άω, ῥυπάω.
Squalide, ῥυπαρῶς.
Squalidus, αὐχμηρὸς, ῥυπαρός.
Squalor, αὐχμὸς, ὁ, ῥύπος.
Squalore oblitus, αὐχμοῦ πλέως.
Squama, λεπὶς, λέπισμα.
Squameus, λεπιδωτὸς, φολιδωτός.
Squamoſus, λεπιδώδης.

S T.

Stabilimentum, τὸ βεβαίωμα.
Stabilio, βεβαιόω.
Stabilis, ἑδραῖος, στάσιμος.
Stabilitas, βεβαιότης, στερεότης.
Stabularius, πανδοχεύς, αὐλίτης.
Stabulor, αὐλίζομαι, ἐπισταθμεύω.
Stabulum, αὐλή, ἔπαυλις, σταθμός.
Stadium, στάδιον, στάδιος.
qui Stadium currunt, σταδιοδρόμοι.
Stagno, λιμνάζω, ἐπικλύζω.
Stagnum, λίμνη.
Stamen, στήμων, στημόνιον.
Stamineus, στημόνιος.
Stannum, κασσίτερος.
Stare ab aliquo, μετά τινος, vel σύν τινι εἶναι.
Statarius, ἑδραῖος, σταδιαῖος.
Statera, σταθμός, ζυγός.
ad Stateram exigere, ἐπὶ τὸν σταθμὸν ἄγειν.
Statim, βεβαίως. pro mox, illico, εὐθύς, αὐτίκα, παραχρῆμα, αἶψα, ἄφαρ.
Statio, σταθμός, στάσις, ἐφεδρεία.
Statio navium, ὅρμος, ἔφορμος.
in Statione ſua manere, εἶναι κατὰ χώραν.
Stationem habeo, ἐφορμέω, αὐλίζομαι.
Stationem deſerere, λείπειν τὴν τάξιν.
Stativa, orum, σταθμός, ἔρυμα, στρατόπεδον.
Stato tempore, ἐν εἱρημένῳ χρόνῳ.
Statua, ἄγαλμα, ἀνδριάς.
Statuaria ars, ἀγαλματογλυφικὴ τέχνη.
Statuarius, ἀγαλματοποιός.
Statuere exemplum, παραδειγματίζειν τινά.
Statumen, ὁ χάραξ, ὁ κάμαξ.
Statumino, χαρακόω.
Statuo, τίθημι, ἵστημι. pro delibero, προαιρέομαι· pro cenſeo, ψηφίζομαι, γινώσκω τι, διαγινώσκω.
Statura, μέγεθος, τό.
Status, a, um, πεπηγμένος.
Status dies, ἡμέρα συντεταγμένη, πεπηγμένη.
Status, us, conditio, κατάστασις, στάσις.
Status Reipublicæ, ἡ κατάστασις τῆς πόλεως.
Statutum, τὸ καθεστός, νόμος, θεσμός, διατεταγμένον, τὸ δόγμα.
Stella, ἀστήρ, ἄστρον, ὁ.
Stellæ fixæ, & errantes, ἀπλανεῖς τε καὶ ἀστατεῖς.
Stemma, στέμμα, τό.
Stercoratio, κοπρισμός.
Stercoreus, κοπρικός, κόπριος, κοπρώδης.
Stercoro, κοπρίζω, κοπρέω.
Stercus, ἀφόδευμα, τό. κόπρος, ἡ, κοπρία.
Sterileſco, ἄκαρπος ἢ στεῖρος γίνομαι.
Sterilis, ἄγονος, ἄκαρπος, ἄπαις.
Sterilitas, ἀγονία, ἀφορία.
Sternere menſam, κατασκευάζειν τράπεζαν, ἢ κοσμεῖν.
Sterno, proſterno, καταβάλλω τι. pro occidere, καταστορέσαι· pro extendo, στρώννυμι κλίνην.
Sternutatio, πταρμός, ὁ.
Sternuto, πταρνύω, πταίρω.
Sterquilinium, κοπρία, κοπρών.
Sterto, ῥέγχω, κνώσσω.
Stigma, τὸ στίγμα.
Stilla, σταγών, σταλαγμός, ὁ.
Stillicidium, σταλαγμός.
Stillo, στάζω, σταλάζω, ψακάζω.
Stilus, τὸ γραφεῖον· item ὁ τῆς λέξεως τύπος,
Stimulatio, κέντρισμα, ὄτρυνσις.
Stimulator, ὁ κέντωρ
Stimulo, παρορμάω, παροξύνω, κεντέω.
Stimulus, κέντρον, κέντριον, λάκτις.
Stipator, ξιφηφόρος, ξιφήρης.
Stipatus, δορυφορούμενος.
Stipem cogere, ἀγυρμὸν ποιεῖν.
Stipem petere, ἔρανον προσαιτεῖν, πτωχεύειν.
Stipendiarius, ὑποτελής.
Stipendium, μισθός, ὁ· μισθοφορά.
Stipendium dare, μισθὸν διδόναι.
Stipendium merere, στρατεύεσθαι ὑπό τινι.
Stipes, κορμός·
Stipo, ἐπάγω, στείβω, πυκνόω.
Stips, ſtipis, ἀγυρμός, ὁ, κέρμα, τό.
Stipula, καλάμη, φρύγανον.
Stipulatio, συγγραφή, ἐπερώτημα.
Stipulor, συγγράφω, διομολογοῦμαι.
Stiria, σταλαγμός, συμπαγεῖς.
Stirpitus, ῥιζόθεν.
Stirps, progenies, γενεά, γονή. pro trunco, ῥιζόφυτον.
Stiva, ἐχέτλη.
Sto, as, are, ἵστημι, ἑστάναι· ſtare promiſſis, ἐμμένειν τοῖς λελεγμένοις· ſtat ſententia, δέδοκται.

Stoice, στωϊκῶς.
Stoicus, στωϊκός.
Stola, στολή.
Stolide, ἀνοήτως.
Stoliditas, ἀβελτερία, ἀπαιδευσία.
Stolidus, ἀνόητος, ἀνοήμων, μωρός.
Stomachor, ἀγανακτεῖν ἐπί τινι, δυσχεραίνω.
Stomachoſus, ὀργίλος, ἀγανακτικός.
Stomachus, στόμαχος, οἰσοφάγος. pro iracundia, ἀγανάκτησις, ὀργιλότης.
Storea, τὸ στρῶμα.
Strabo, στραβών, στραβός, παραβλώψ.
Strages, ὄλεθρος, φόνος, ἧττα πολέμου.
Stragulum, στρῶμα, τὸ ἐπίβλημα, τάπης.
Stramen, κάρφη, & κάρφος, εος, ἡ, & κάρφος.
Stramineus, καρφίτης, & καρφώδης.
Strangulo, ἀποπνίγω, ἄγχω τινά.
Stranguria, στραγγουρία.
Stratagema, τὸ στρατήγημα.
Strena, ξένιον, ἐπινομίς.
Strenue, ἀνδρικῶς.
Strenuitas, ἀνδραγαθία, ἀριστεία.
Strenuus, δραστήριος, ἀγχέμαχος, ου, & ἠγήνωρ, ορος, ἀνδρεῖος.
cum Strepitu, βομβηδόν.
ſine Strepitu, ἀθορύβως, ἀψοφητί.
Strepitus, ψόφος, ὁ· κτύπος, δοῦπος.
Strepo, ψοφέω, κτυπέω, δουπέω.
Stricte, & ſtrictim, ἐπιψαύδην, λίγδην, ἐν βραχεῖ.
Strictura, σπινθήρ.
Strideo, τρίζω, ῥοιζέω, βρύχω.
Stridor, βρυγμός.
Stridulus, ψιθυρός, λιγυρός.
Strigilis, ξύστρα, στλεγγίς, ἡ.
Strigoſus, λαγαρός, σκληρός, στριφνός.
Stringo enſem, γυμνόω, σπάω τὴν μάχαιραν.
Stringo, σφίγγω, ψαύω.
Strix, ſtrigis, σύρνιον.
Structor, κατασκευαστής, τέκτων.
Structura, κατασκευή, οἰκοδομή.
Struere, pro machinari, μηχανᾶσθαι, μηχανάειν.
Struere dolos, ἐνεδρεύειν τινά, ἐνέδρας τιθέναι τινί.
Strues, ὄγκος, σωρός, θημών.
Struma, χοιράς, κραύρα, ἡ.
Struma laborat, κραυρᾷ.
Strumoſus, χοιραδώδης.
Struo, κατασκευάζω, συντίθημι.
Struthiocamelus, στρουθιοκάμηλος.
Studeo, σπουδάζω περί τινος, ἐπιτηδεύω ἀρετήν, virtuti. προσέχω, προθυμέομαι. pro favere, σπουδάζειν πρός τινα.
Studiis incumbere, προσκαρτερεῖν τοῖς λόγοις.
Studioſe, σπουδῇ, ἐπίτηδες, συντόνως.
Studioſi Philoſophiæ, οἱ περὶ τὴν φιλοσοφίαν ὄντες.
Studioſus, σπουδαῖος, ὁ προσέχων, ἐπιμελής. pro fautore, σπουδαστής. pro literarum cupido, φιλομαθής.
Studium, σπουδή, ἄσκησις, ἐπιτήδευμα.
Studium Philoſophiæ, ἡ ἐν φιλοσοφίᾳ σπουδή.
Studium in aliqua re ponere, σπουδὴν ἔχειν περί τινος.
Stulte, ἀγνωμόνως, ἀνοήτως.
Stultiloquentia, μωρολογία.
Stultiloquus, μωρολόγος.
Stultitia, ἀβελτερία, μωρία, ἄνοια.
Stultus, μωρός, ἀνόητος, νοῦν οὐκ ἔχων, ἄφρων, ἀσύνετος.
Stupa, στύπη, & στύππη, στυππεῖον.
Stupefacio, ἐκπλήττω, ἐκφοβέω.
Stupefactus, ἐκπεπληγμένος.
Stupefio, ἐκπλήττομαί τινι, τεθαύμασμαι.
Stupeo, ἀναισθήτως ἔχω, ἐξίσταμαι.
Stupiditas, ἀναισθησία, ἔκστασις, θάμβος.
Stupidus, ἀβέλτερος, ἀναίσθητος.
Stuprator, διακορευτής, μοιχευτής.
Stuprum, μοιχεία, διακόρησις.
Stuprum inferre, μοιχεύειν, διαφθείρειν γυναῖκά τινος.
Sturnus, ψάρ, ὁ.
Styx, στύξ.

S U.

Suada, ἡ πειθώ.
Suadeo, πείθω σε τοῦτο, συμβουλεύω τινί τι, παραινέω, εἰσηγέομαι.
Suamet, τῇ ἑαυτοῦ.
Suapte, αὐτομάτως, τῇ ἑαυτοῦ.
Suaſio, παραίνεσις, παράκλησις.
Suaſor, σύμβουλος, εἰσηγητής.
Suaſorius, συμβουλευτικός, παραινετικός.

ex arbore: & pro differre rem, ἀναβάλλω τι ἐς τι.
Suſpenſus, dubius, ἄπορος.
Suſpicio, cis, ἀναβλέπω. pro admirari, θαυμάζω, ἄγαμαί τινα τῆς ἀρετῆς, καταπλήττομαι· pro ſuſpectum habere, ὑφορᾶσθαί τινα.
Suſpicio, nis, ὑπόνοια, ὑποψία, ὑπόληψις.
Suſpicioſus, ὑποληπτικός, ταχύποπτος.
Suſpicioſe, ὑπόπτως.
Suſpicor, καταδοξάζω, οἶμαι, ὑπολαμβάνω, ὑπονοέω.
Suſpirioſus, ἀσθματικός.
Suſpirium, στεναγμός, στοναχή.
Suſpiro, στένω ἐπί τινι, propter aliquid; στενάζω, στοναχίζομαι.
Suſque deque fero, ἀδιαφορῶ περί τι.
Suſtentaculum, ἔρεισμα, βάσις, στήριγμα.
Suſtentatio, ὑπομονή, ἀποστέρξις.
Suſtento, ἀνέχω· pro tolerare, ὑπομένειν, pro alere, τρέφειν.
Suſtineo, ἀνέχω, βαστάζω, idem quod pati, ὑπομένειν πόνους, labores.
Suſurro, ψιθυρίζω τινί.
Suſurro, onis, ψιθυρός, ψιθυριστής.
Suſurrus, ψιθυρισμός.
Sutor, ῥάπτης.
Sutrina, σκυτεῖον.
Sutura, ῥαφή.
Suus, ὅς, ἥ, ὅν.

S Y.

Sycophanta, συκοφάντης, συκολόγος.
Syllaba, συλλαβή.
Syllogiſmus, συλλογισμός.
Sylva, ὕλη, λόχμη, δρυμός.
Sylveſco, ὑλομανέω, ξυλομανῶ.
Sylveſter, ὑλαῖος, ὀρεινός.
Sylvoſus, ὑλώδης, δρυμώδης.
Symbolum, τὸ σύμβολον.
Symmetria, συμμετρία.
Sympathia, συμπάθεια.
Symphonia, συμφωνία.
Symptoma, σύμπτωμα.
Synagoga, συναγωγή.
Synecdoche, συνεκδοχή.
Syncere, ἀκιβδήλως, ἀκεραίως.
Synceritas, καθαρότης, ἀκεραιότης.
Syncerus, εἰλικρινής, ἀνυπόκριτος.
Syngraphum, συγγραφή.
Synodus, σύνοδος.
Synopſis, σύνοψις.
Syrma, τὸ σύρμα.

T.

TAbanus, ὁ οἶστρος.
Tabefacio, ἐκτήκω, μαραίνω.
Tabella, πινάκιον, πινακίδιον.
Tabellarius, γραμματοφόρος, ἐπιστολεύς.
Taberna, οἴκημα· pro diverſorio, καπηλεῖον.
Tabernaculum, σκήνωμα, σκηνή.
Tabernarius, κάπηλος, ἐργαστηριάρχης.
Tabes, μάρανσις, μαρασμός, ἡ φθίσις, φθόη, ἀτροφία, τῆξις.
Tabeſco, φθίνω, τήκομαι, μαραίνομαι, ἀτροφῶ, συντήκομαι.
Tabidus, συντηκτικός, μαρασμώδης.
Tabificus, φθινικός, φθινώδης.
Tabula, πίναξ, πλάξ, σανίς, δέλτος.
Tabularium, γραμματοφυλάκιον.
Tabulata, σανιδώματα, ὑπερῷα, τά.
Tabum, τὸ λύθρον.
Tacendus, σιωπητέος.
Taceo, σιγάω, σιωπάω, ἡσυχάζω.
Tacite, σιγῇ, σιωπηρῶς.
Taciturnitas, ἐχεμυθία, ἀφασία, ἀγλωττία, σιωπή, σιγή.
Taciturnus, σιωπηρός.
Tacitus, qui tacet, ὁ σιωπῶν, σιωπηλός· pro eo, quod tacetur, σιωπώμενος.
Tactus, ἡ ἁφή.
Tædet, ἄχθομαι, βαρύνομαι.
Tædium, ἀηδία, ἄχθος, ὁ κόρος.
Tænia, ταινία
Talaria, τὰ πέδιλα.
Talaris, ποδήρης, πεζοφόρος.
Talea, ξυλάριον, θαλλία.
Talentum, τάλαντον.
Talio, onis, ἡ δι' ἴσων ἀμοιβή.
Talis, e, τοιοῦτος, τοῖος, τοιόσδε.
Talis qualis, τοιοῦτος οἷος, τοιοῦτος οἷόσπερ.
Talis ludo, ἀστραγαλίζω.
Taliter, τοιῶς.
Talitrum, σκανδαλισμός, κονδυλισμός.
Talorum luſus, ἀστραγάλισις.
Talpa, ἀσπάλαξ, σκάλοψ.
Talus, ἀστράγαλος, πτερνίς.
Tam, τοσοῦτον, οὕτως, ὡς.
Tamquam, ὅσον, ὥσπερ, ὡς.
Tamdiu, quamdiu, τοσοῦτον, ἐφ' ὅσον.
Tamdiu, τοσοῦτον χρόνον.
Tamen, ὅμως, μέντοι, ἀλλ' ὅμως.
Tametſi, καίπερ, καίτοι, εἰ καί.
Tandem, ποτέ, τελευταῖον.
Tandem, tamen, τέλος δ' οὖν.
Tango, ἅπτομαι, ἐφάπτομαι.
Tanquam, ὡσπερανεί, ὁμοίως, ὥσπερ.
Tanti, quanti, περὶ τοσούτου, περὶ ὅσου.
Tantillum, τηλικοῦτο, σμικρὸν ὅσον.
Tantillus, σμικρὸς ὅσος.
Tantiſper, donec, μέχρι τοῦ, μέχρις ἄν.
Tanto, quanto, τοσούτῳ, ſequente ὅσῳ, vel ὅσῳπερ.
Tanto magis, quanto, τοσούτῳ μᾶλλον, ὅσῳπερ.
Tanto tempore, τοσοῦτον χρόνον.
Tantopere, τηλικοῦτον, οὕτως.
Tantum, μόνον, μόνως.
Tantum abeſt, τοσοῦτον δεῖται.
Tantundem, τοσοῦτο.
Tantus, a, um, τηλικοῦτος, τόσος.
Tantus, quantus, τηλικοῦτος τὸ μέγεθος, ἴσος.
Tapes, τάπης, τάπις.
Tarde, ὀψέ, βραδέως, χαλαρῶς.
Tardeſco, βραδύνω, βραδὺς γίγνομαι.
Tardigradus, βραδύπους.
Tarditas, βραδύτης, βραδεία.
Tardius, βραδύτερον.
Tardiuſculus, βραδύτερός πως.
Tardo, ἀναβάλλω, βραδύνω, διατρίβω, ἐγχρονίζω, ἐνθύνω.
Tardus, ὀκνηρός, βραδύς.
Tartareus, ταρτάρειος.
Tartarus, Tartara, ὁ τάρταρος, τὰ τάρταρα.
Taurinus, ταύρειος.
Taurus, ταῦρος.
Taxatio, τίμησις, ἀξία. Item reprehenſio, ἐπιτίμησις.
Taxo, reprehendo, καθάπτομαί τινος, καταμέμφομαί τινα· pro æſtimare pretio, τιμᾶν.
Taxus, σμίλαξ.

T E.

Tector, κονιάτης.
Tectum, ὄροφος, ὀροφή, στέγη, στέγος.
Tectus, a, um, κρύφιος, ἀσαφής.
Tecum, μετὰ σοῦ.
Teda, δᾴς, δᾳδίον.
Teges, φορμός, φορμίς, ψίαθος.
Tegmen, προβολή, σκέπασμα, κάλυμμα.
Tego, καλύπτω, ἐρέφω, στέγω. pro abſcondo, κρύπτομαι· pro conſervare, ἀσφαλίζειν.
Tegula, κέραμος, πλίνθος.
Tela, ἱστός, ὁ ὕφασμα.
Telam ordiri, ἱστουργεῖν, ἱστὸν ἱστάναι.
extra Teli jactum eſſe, ἔξω βέλους ἑστώς.
Tellus, γῆ, γαῖα, χθών, ἡ.
Telum, βέλος, τὸ τόξευμα, ἀκόντιον.
Temerarius, ἄβουλος, ἀπερίσκεπτος, προπετής.
Temere, εἰκῇ, ἀπερισκέπτως, ἀβούλως.
Temeritas, προπέτεια, ἀβουλία.
Temero, βεβηλόω, μιαίνω.
Temetum, μέθυ, μέθυσμα.
Temno, καταφρονέω.
Temo, onis, ῥυμός, ἑλκυστήρ, πηδάλιον.
Temperamentum, κρᾶσις, μίξις.
Temperans, σώφρων, μέτριος.
Temperantia, σωφροσύνη, ἐγκράτεια.
Temperate, σωφρονικῶς.
Temperatus, μέτριος, εὔκρατος, ἀκρατής.
Temperies, εὐκρασία.
Tempero, συγκιρνάω, κεράννυμι. pro abſtinere, κατέχειν ἑαυτόν.
Tempeſtas, tempus, χρόνος, ὥρα. pro cœli inquietiore ſtatu, χειμών, χειμασία.
Tempeſtive, εὐκαίρως.
Tempeſtivus, καίριος, εὔκαιρος, ὡραῖος.
Tempeſtuoſus, θυελλώδης.
Templi veſtibulum, πρόναον.
Templum, ναός, ἱερόν.
Tempora, οἱ κρόταφοι.

Temporalis, καίριος, χρονικός.
Temporaneus, πρόσκαιρος.
Temporarius, πρόσκαιρος.
Tempore Alexandri, ἐπ' Ἀλεξάνδρου, ἐπ' ἐμοῦ, meo tempore.
Tempore quodam, ποτὲ χρόνῳ.
ex Tempore, ἐκ τοῦ παραχρῆμα εἰπεῖν, dicere.
in Tempore, ἐν τῷ δέοντι, ἐν δέοντι.
Tempori ſervio, δοῦλός εἰμι καιροῦ.
Tempus, χρόνος, ὁ, καιρός, ὁ. ὥρα.
Tempus ſucceſſivum, πάρεργον.
Temulenter, μεμεθυσμένως, μεθύσως.
Temulentia, οἰνοφλυγία, οἴνωσις, μέθη.
Temulentus, οἰνόφλυξ, οἰνωθείς, οἰνώδης, μέθυσος, οἰνόληπτος.
Tenaciſſimæ memoriæ, μνημονικός.
Tenacitas, σμικρολογία, γλισχρότης.
Tenaciter, σμικρολόγως.
Tenax, ἰξώδης. pro avaro, φειδωλός, ῥυπαρός. tenax propoſiti, ἰσχυρογνώμων.
Tendere arcum, τόξον ἐντείνεσθαι.
Tendere inſidias, ἐνεδρεύειν.
Tendit eo res, τείνει εἴς τι, vel πρός τι.
Tendicula, παγίς, ἡ.
Tendo, extendo, τείνω, συντείνω. pro ire, διήκω.
Tenebræ, σκότος, τό. σκοτία, ἔρεβος.
Tenebras offundo, ἐπικρύπτω τι ἀμαυρόω, σκοτίζω.
Tenebricoſus, Tenebroſus, σκοτεινός, σκοτώδης.
Tenellus, λίαν ἁπαλός, ἁπαλώτερος.
Teneo, ἔχω, αἱρέω, καταλαμβάνω τι κρατέω τι pro poſſidere, κατέχειν.
Teneor, obligatus ſum, κατέχομαί τι.
Teneri lege, κρατεῖσθαι ὑπὸ νόμου.
Tener, ἁπαλός, ὁ. τρυφερός, ὁ.
Tenor, ὁ τόνος, ἡ συνέχεια.
Tentare pudicitiam alicujus, πειρᾷν γυναῖκα.
Tentatio, πεῖρα, πειρασμός.
Tentator, πειραστής, ὁ πειράζων.
Tento, πειράζω, πειράομαί τινος, πεῖραν λαμβάνειν, ἀπόπειραν ποιοῦμαι.
Tentorium, ἡ κλισία, τὸ σκῆνος, σκήνωμα.
Tentorium figere, σκηνοῦσθαι.
Tenuis, λεπτός, λιτός, ψιλός. pro paupere, πένης, ἐνδεής.
Tenuitas, λιτότης, λεπτότης, πενία, ἀπορία.
Tenuiter, λεπτῶς, ψιλῶς.
Tenus, uſque ad, μέχρι, cum genit.
Tepefacio, ἀλεαίνω, θερμαίνω.
Tepeo, χλιαρός εἰμι, ἀλεάζω.
Tepeſco, χλιαίνομαι.
Tepiditas, tepor, χλιαρότης.
Tepidus, χλιαρός, ἀλεεινός.
Ter, τρίς.
Ter fœlix, τρισευδαίμων, τρισόλβιος.
Terebra, τρύπανον, ξύπανον, ξυπάνη.
Terebro, τρυπάω, τερέω.
Teredo, τερηδών, θρίψ, θρίψ.
Teres, στρογγύλος.
Terga dare, τὰ νῶτα ἐπιστρέφειν.
Tergeminus, τρίδυμος.
Tergiverſatio, ἡ νώτου στροφή.
Tergiverſator, περιστρεφόμενος.
Tergiverſor, στρέφομαι, ἀναστρέφεσθαι, ἐξοπισθίζομαι, νωτίζω.
Tergo, is, σμήχω, ὀμόργνυμι.
a Tergo, ὄπισθεν.
Tergum, ὁ νῶτος, in plur. τὰ νῶτα.
Tergus, oris, σκῦτος, βύρσα, δέρμα.
Terminatio, ὁρισμός.
Termino, περατόω, ὁρίζω, περιγράφω.
Terminus, ὅρος, ὅριον, πέρας.
Ternarius, τριαδικός.
Terni, τρεῖς, συνεξῆς.
Tero, conſumo, τρίβω, συντρίβω, & ομαι, ξύχω, ψύχω, terere tempus, διατρίβειν ἔν τινι, χρονοτριβεῖν.
Terra, γῆ, γαῖα, χθών.
Terra marique, πεζῇ καὶ κατὰ θάλασσαν.
Terra culta, εἰργασμένη γῆ.
Terræmotus, γῆς σεισμός.
Terram colere, γεωργεῖν, ἐργάζεσθαι χώραν.
Terrarum orbis, ἡ οἰκουμένη.
Terrenus, terreſtris, γαιώδης, ἐπίγειος, ἐπιχθόνιος.
Terreo, φοβέω, δεδίττομαι, ἐκπλήττω τινά, πτοέω, ἐκταράττω.
Terribilis, φοβερός, δεινός.
Terriculamenta, φόβηθρα, τά.
Terrificus, φοβερός, δαιμονιώδης.
Terrigena, βροτός, γηγενής.
Territo, δειματόω.
Territorium, ὁ ἀγρός, ἐπαρχία, χωρίον.

Territus, ἐκπλαγείς, ἐκφοβηθείς.
Terror, φόβος, ὁ. δέος, τό, ἔκπληξις.
Terrorem incutere, δέος ἐργάζεσθαί τινι. φόβον πέμπειν.
Tertiana febris, τριταῖος πυρετός.
Tertio, as, ξινόω. ξινίζω.
Tertius, τρίτος.
Teruntius, τεταρτημόριον.
Teſſera, κύβος, σύμβολον.
Teſſeris luſtro, κυβεύω.
Teſta, κέραμος, ὄστρακον.
Teſtaceus, κεράμεος, ὀστράκινος.
Teſtamentarius, ῥᾳδιουργός, διαθηκογράφος.
Teſtamentum, διαθήκη, διάθεσις.
Teſtamentum abolere, ἀφανίζειν διαθήκην.
Teſtamentum condere, διαθήκην ποιεῖσθαι.
Teſtem ſubornare, παρασκευάζειν μάρτυρα.
Teſtes citare, ἐπάγεσθαι, ἢ προβάλλεσθαι μάρτυρας.
Teſtes producere, μάρτυρας παρέχεσθαι, παρασχεῖν.
Teſticulus, ὀρχίδιον, ὄρχις.
Teſtificor, μαρτυρέω τινί.
Teſtimonium, μαρτυρία, μαρτύριον.
Teſtis, μάρτυς, μάρτυρος item, ὄρχις.
Teſtor, μαρτυρῶ τινι, μαρτύρομαι. pro ſuppliciter peto, ἱκετεύω τοὺς θεούς. pro teſtamentum condere, διαθήκην ποιεῖσθαι.
Teſtudo, χελώνη, χελώνη.
Teter, βλοσυρός, δυσειδής.
Tetrarcha, τετράρχης.
Tetricus, σκυθρωπός, σκυθρός.
Texo, ὑφαίνω, διϋφαίνω. pro componere, συμπλέκειν, συγχεῖν.
Textilis, ὑφαντός, πλεκτός.
Textor, πλοκεύς, ἱστουργός, ὑφάντης.
Textrina, ἱστουργεῖον.
Textrix, ὑφάντρια.
Textus, a, um, ὑφαντός.
Textus bene, εὔπλοκος.
Textus, & textura, ὕφανσις, συμπλοκή, ὕφασμα.

T H.

Thalamus, θάλαμος, θαλάμη.
Theatralis, θεατρικός.
Theatrum, τὸ θέατρον.
Thema, θέμα.
Theologia, θεολογία.
Theologus, θεολόγος, ἱεροφάντης.
Thermæ, αἱ θερμαί.
Theſaurum colligo, θησαυρίζω.
Theſaurus, γάζα, θησαυρός.
Thorax, θώραξ.
Thuribulum, θυμιατήριον.
Thus, thuris, λίβανος, λιβανωτός.
Thymum, τὸ θύμον.
Thyrſus, θύρσος.

T I.

Tiara, τιάρα, κυρβασία.
Tiberis, τίβερις.
Tibia, κνήμη. pro inſtrumento muſico, αὐλός, δόναξ.
Tibia canere, αὐλεῖν.
Tibiale, περικνημίς, κνημίς.
Tibicen, αὐλητής, χοραύλης.
Tignus, vel tignum, ἡ δοκός, ἴκριον.
Tigris, fera, τίγρις.
Tilia, φίλυρα.
Tiliaceus, φιλύρινος.
Timendum eſt, ne, δέος ἐστὶ μή. κίνδυνός ἐστι μή.
Timeo, φοβοῦμαι τοὺς θεούς, Deos. περί τινος, de aliqua re. ὑπέρ σου, tibi, δειλιάω, δειλιάζω, δίω, περιτρομέω, ὀῤῥωδέω.
Timide, φοβερῶς.
Timiditas, Timor, φόβος, ὁ. δέος, τό.
Timidus, δειλός, φοβερός, ἐπιδεής.
Timor me cepit, ἔλαβέ με δέος.
Tinctor, βαφεύς, ῥεγεύς, βαπτιστής.
Tinctura, βαφή, βάμμα, χρῶσις.
Tinea, σής, βρῶσις.
Tineoſus, σητώδης.
Tingo, βάπτω, χρώζω.
Tinnio, κωδωνίζω, ἠχέω, βομβέω.
Tinnitus, κωδωνισμός, βόμβος, ἦχος.
Tinnitus aurium, τῶν ὤτων ἦχος, ὁ συριγμός.
Tintinnabulum, κρόταλον, κώδων.
Titillatio, γαργαλισμός, γάργαλος.
Titillo, γαργαλίζω, & ομαι, ὑποκνίζω.
Titio, δαλός.
Titubanter, παραφόρως, σφαλερῶς.

Primatus; τὸ πρωτεῖον, τὸ ἀριστεῖον.
Primigenius, πρωτότοκος, πρωτογενής.
Primipara, πρωτοτόκος, ἡ.
in Primis, ἐν τοῖς μάλιστα προηγουμένοις, τὰ πρῶτα.
Primitiæ, ἀπαρχαί, τὰ πρωτεῖα.
Primitiæ frugum, τὰ θαλύσια.
Primitivus, πρωτότυπος.
Primitus, ἐξαρχῆς.
Primo, ἀρχῇ, πρώτως.
Primo quoque tempore, ὅτου τάχιστα, ἐν τάχει.
Primogenitus, πρωτότοκος.
Primordia, ἀρχαί· τὰ προὐφιστάμενα.
Primores, οἱ πρῶτοι, οἱ ἄριστοι.
Primum, πρῶτον, τὰ πρῶτα.
Primus, πρῶτος. pro optimo, κράτιστος.
Princeps, πρῶτος ἀνήρ, ἄρχων, δυνάστης, ἀρχός, κορυφαῖος.
Principalis, κύριος, ἡγεμονικός.
Principaliter, ἀρχικῶς.
Principatus, ἀρχή, πρωτεῖον, ἡγεμονία.
Principio, ἐξ ἀρχῆς, ἐξαρχῆς.
in Principio, ἐν ἀρχῇ.
Principium, ἀρχή, προκαταρξις.
Prior, πρότερος.
Priſcus, ἀρχαῖος, παλαιός.
Priſtinus, παλαιός, ὁ πάλαι.
Privata commoda, τὰ ἴδια συμφέροντα.
Privata vita, ἰδιωτεία, ἡ.
Privatam vitam agere, ἰδιωτεύειν βίον.
Private, vel privatim, ἰδίᾳ, ἰδίως, κατ' ἰδίαν.
Privatim, & publice, δημοσίᾳ καὶ ἰδίᾳ.
Privatio, στέρησις, ἀποστέρησις.
Privatus, ἴδιος, ἰδιώτης, ὁ ἰδιωτικός.
Privatus homo, ἰδιώτης.
Privignus, πρόγονος.
Privilegium, προνομία, προτίμησις.
Privo, στερέω σε ἀγαθῶν, bonis.
Prius, πρότερον, πρίν.
Priuſquam, πρὶν ἤ. πρότερον ἤ.
Pro, ὑπέρ, ἀντί, πρό, cum gen.
Proavia, ἡ προμάμμη.
Proavus, προπάππος, τριτοπάτωρ.
Proba moneta, δόκιμον νόμισμα.
Probabilis, πιθανός, εἰκός.
Probabilitas, ἡ πιθανότης. τὸ εὔλογον.
Probabiliter, εἰκότως.
Probatio, δοκιμασία, ἔλεγχος.
Probatus, a, δοκιμασθείς, εὐδόκιμος.
Probe, καλῶς, εὐδοκίμως.
Probitas, χρηστότης, καλοκἀγαθία.
Probo, δοκιμάζω, pro demonſtrare, ἐλέγχειν.
Probris afficere aliquem, βλασφημεῖν εἴς τινα.
Probroſus, ἐπονείδιστος, ὀνειδιστός.
Probrum, ὄνειδος, τὸ ὕβρις, αἶσχος.
Probus, χρηστός, δόκιμος, ἀγαθός, εὐδόκιμος.
Procacitas, τὸ ἀκόλαστον, ὕβρις.
Procaciter, ἀσελγῶς, ἀσελγῶς.
Procax, ἀσελγής, ἀναίσχυντος.
Procedere obviam alicui, εἰς συνάντησιν προχωρεῖν τινι.
Procedo, προβαίνω, προχωρέω, προέρχομαι.
Procella, θύελλα, ἄελλα, καταιγίς, ἰδος. λαῖλαψ, ζάλη.
Procelloſus, ἀελλώδης, θυελλώδης.
Proceres, οἱ δυναστεύοντες, προεστῶτες.
Proceritas, τὸ πρόμηκες.
Procerus, εὐμήκης, μέγας, ὑψηλός.
Proceſſus, πρόβασις, προχώρησις· pro profectu, προκοπή.
Procido, προπίπτω, καταπίπτω.
Procinctus, us, ἡ προβολή.
Proclamatio, ἀνάρρησις.
Proclamator, ἀνακηρύκτης.
Proclamatus, ἀναρρηθείς.
Proclamo, ἀναβοάω, ἐκκηρύττω.
Proclino, κατακλίνω.
Proclivem eſſe, ἀποκλίνειν πρὸς ἡδονάς, ad voluptates.
Proclivis, ἐπίφορος, εὐέμπτωτος πρός τι. pro facile factu, ῥᾴδιον.
Proclivitas, ἐπιρρέπεια, εὐεμπτωσία.
Pro confeſſo habetur, ὁμολογεῖται παρὰ πάντων.
Proconſul, ἀνθύπατος.
Proconſularis, ἀνθυπατικός.
Proconſulatus, ἡ ἀνθυπατεία.
Procraſtinatio, ὑπερημερία, ἀναβολή.
Procraſtino, ἀναβάλλομαι. ἀνατίθεμαι εἰς ὕστερον, in aliud tempus.
Procreare liberos, ποιεῖσθαι παῖδας.
Procreatio liberorum, παιδοποιΐα.
Procreator, γεννήτωρ, γεννητής.
Procreo, γεννάω, δημιουργέω.
Procudo, παρασφυρηλατέω.
Procul, ἄποθεν, πόῤῥω, cum gen.

Procul dubio, ὁμολογουμένως, ἀναμφιβόλως.
Proculco, καταπατέω.
Procumbo, κατάκειμαι, προπίπτω.
Procuratio, ἐπιτροπή, διοίκησις.
Procurator, ἐπιμελητής, ὁ. ἐπίτροπος, ἐπιστάτης.
Procuro, ἐπιστατέω, ἐπιτροπεύω, ἐπιμελοῦμαι, διοικέω, κήδομαι.
Procurro, προτρέχω, προθέω.
Procurſus, ἐκδρομή.
Procus, ὁ μνηστήρ.
Prodeambulo, προπεριπατέω.
Prodeo, is, παριέναι, προελθεῖν εἰς τὸ δημόσιον, in publicum.
Prodere memoriæ, ἱστορεῖν τὰ πεπραγμένα, res geſtas. παραδοῦναι γραφῇ.
Prodigalitas, ἀσωτία, ἀσέλγεια, λαφυγμός.
Prodige, ἀσώτως.
Prodigioſe, τερατικῶς.
Prodigioſus, τερατώδης, τεράστιος.
Prodigium, τέρας, τό. τεράστιον.
Prodigo, καταναλίσκω.
Prodigus, ἄσωτος, ἀκόλαστος.
Proditio, προδοσία, προδότης.
Proditor, προδότης, προδοτικός.
Proditorie, προδοτικῶς.
Proditrix, προδότις.
Prodo, oſtendo, ἐκφέρω, ἐκφαίνω, pro tradere, προδιδόναι τινά.
Prodromus, πρόδρομος.
Produco, παρατείνω, ἐπεκτείνω, παρέλκω. producere teſtes, παράγειν τοὺς μάρτυρας. pro venum exponere, προάγειν, προαγωγεύειν.
Productio, prolongatio, ἔκτασις.
Profanatio, βεβήλωσις.
Profano, βεβηλόω.
Profanus, ἀνίερος, βέβηλος.
Profectio, πορεία, ὁδοιπορία.
Profecto, ὄντως, ἀληθῶς.
Profectus, προκοπή, ἐπίδοσις.
Profero, ἐξαγορεύω. προφέρω, παρέχομαι, pro prolatare, παρεκτείνω, ἀναβάλλειν.
Profeſſio, ἐξομολόγησις.
ex Profeſſo, ἐκ τοῦ προφανοῦς.
Profeſſor, ἐπαγγελτής, καθηγητής, διδάσκαλος.
Proficio, ἐπιδίδωμι πρὸς ἀρετήν. προκόπτειν σοφίᾳ.
Proficiſcor, πορεύομαι, διοδεύω τὴν Ἰταλίαν, per Italiam.
Profiteor, ἐπαγγέλλομαι, προσομολογέω. pro artem aliquam docere, διδάσκειν τοὺς ἄλλους τέχνην τινά.
Profligatus, perditus, διεφθαρμένος. profligatos homines dicimus, ἀπονενοημένους.
Profligo, κατεργάζομαι, διαφθείρω, λυμαίνομαι.
Profluens, προῤῥέων.
Profluo, ἀποῤῥέω, προῤῥέω.
Profluvium, καταῤῥοή.
Profore, ὠφελήσειν.
Profugio, ἀποφεύγω.
Profugium, καταφυγή, καταφύγιον.
Profugus, αὐτόμολος, ὑπερόριος.
Profunde, βαθέως.
Profunditas, τὸ βάθος, βάθος, βαθύτης, βένθος.
Profundo, προχέω, ἀσωτεύομαι, καταναλίσκω, δαπανάω.
Profundus, βαθύς, ἄβυσσος.
Profuſe, κατακεχυμένως.
Profuſio, πρόχυσις.
Progeneratio, γέννησις.
Progenero, γεννάω, προγεννάω.
Progenies, γενεά, γέννημα.
Progenitor, πρόγονος.
Progenitus, πρωτότοκος.
Prognatus, γεγονώς, ἀπόγονος.
Progredi longius, πορρωτέρω προσελθεῖν.
Progredi obviam, ἀντιάζειν τινί, ἀπαντᾶν.
Progredior, διεκπορεύομαι, ὁδοποιοῦμαι, πρόειμι, προέρχομαι.
Progreſſio, progreſſus, προκοπή, πρόβασις.
Progreſſu temporis, προβαίνοντος χρόνου.
Progreſſum facere, προκοπὴν ποιεῖν, ἐπιδοῦναι πρὸς ἀρετήν.
Proh, φεῦ.
Prohibeo, κωλύω τινὰ τοῦ κακοῦ, εἴργω, ἀποκωλύω.
Prohibitio, κώλυσις, εἰργμός.
Projectio, projectus, προβολή.
Projectitius, ἀπόβλητος, ἐκβλητός.
Projicio, ἀποῤῥίπτω, ἀποβάλλω.
Proin, τοιγαροῦν, τοίνυν.
Prolabor, προέρχομαι, καταπίπτω ἐπὶ τῆς γῆς, in terram: ὀλισθαίνω.
Prolapſio, πρόπτωσις, ὀλίσθημα.
Prolatio, ὑπέρθεσις.
Prolato, παρεκτείνω, ἀναβάλλομαι.
Proles, γενεά, γονή, γένος, τό.

Pro-

Prolixe, ἐκτενῶς.
Prolixitas, τὸ μῆκος.
Prolixus, μακρός, ἐκτενής, ἀμφιλαφής.
Prologus, πρόλογος.
Prolongo, ἀναβάλλομαι, παρατείνω.
Proloquor, ἀποφάσκω, ἀποφθέγγομαι, προλογίζω.
Proludo, προαγωνίζομαι.
Proluo, ἀποκλύζω, βρέχω.
Proluſio, προγύμνασμα.
Proluvies, τὸ λῦμα.
Promercalia, ὤνια.
Promereor, εὐεργετέω.
Promeritum, ὁ μισθός, τὸ ἄξιον.
Promineo, ὑπερέχω.
Promiſcue, ἀδιακρίτως, συμμιγῶς.
Promiſcuus, ἀδιάφορος, συμμιγής.
Promiſſa ſervare, τὰς ὑποσχέσεις ἐκπληροῦν.
Promiſſa violare, παραβαίνειν τὰς ὁμολογίας.
Promiſſio, promiſſum, ἐπαγγελία, ἐπάγγελμα.
Promitto, ἐπαγγέλλομαι, ὑπισχνέομαι.
Promo, προχειρίζομαί τι, ἐκφέρω.
Promontorium, ἄκρα, ἀκρωτήριον.
Promoveo, προάγω σε εἰς δόξαν, ad gloriam. προβαίνω, προχωρέω.
Promotus, ἐληλακώς, προηγμένος.
Prompte, προθύμως, ἑτοίμως.
Promptiſſime, προχειρότατα.
Promptitudo, προθυμία, ἑτοιμότης.
res eſt in Promptu, πρόχειρόν ἐστι.
in Promptu habere, πρόχειρον ἔχειν.
Promptuarium, ταμιεῖον, ἐκδοχεῖον.
Promptus, πρόχειρος, πρόθυμος, ἕτοιμος, πρόφρων.
Promptus ſum, πρόθυμός εἰμι πρός τι.
Promulgatio, ἀνακήρυξις, ἀναγόρευσις.
Promulgo, ἀνακηρύττω, ἐπαγγέλλομαι, εἰσφέρω νόμον, legem.
Promus, ὁ ταμίας.
Pronepos, ἀπέγγονος, ἀπόγονος.
Proneptis, προεγγόνη.
Pronitas, καταφέρεια.
Pronuba, ἡ προμνηστρία.
Pronuntiatio, ἐκφώνησις.
Pronuntiatum, ἀξίωμα.
Pronuntio, προφέρω, ἐκφωνέω, ἀπαγγέλλω.
Pronuntio memoriter, ἀπὸ μνήμης εἰπεῖν.
Pronus, καταφερής, ἐπιρρεπής, ἕτοιμος, πρόχειρος, εὐκατάφορος.
Proœmium, προοίμιον.
Propagatio, παραφυάς, παρέκτασις.
Propago, inis, παραφυάς, ἐπιφυάς, ἀπόγονος. pro ſtirpe, τὸ φῦλον.
Propago, as, παραφύω, ἐπαυξάνω· pro dilato, παρεκτείνω, πλατύνω.
Propalam, ἐν τῷ φανερῷ.
Propatulus, προφανής, καταφανής.
Prope, ἐγγύς, cum genit. πρός, cum dativ. Sine caſu adverbium eſt, ἐγγύς. item σχεδόν, παρὰ μικρόν.
Propediem, αὐτίκα, ἐν βραχεῖ.
Propello, ἀπείργω, ἀνείργω, ὁρμάω.
Propemodum, ὀλίγου δεῖν, παρὰ βραχύ, παρὰ μικρόν.
Propendeo, ῥέπω πρός τι.
Propenſio, προθυμία, ἐπιρροπή.
Propenſitas, εὐκαταφορία.
Propenſus, εὐκατάφορος, ἐπιρρεπής.
Properanter, διὰ σπουδῆς, ταχέως.
Properatio, σπουδή, κατάσπευσις.
Propero, σπεύδω, ἐπείγομαι.
Propheta, προφήτης.
Prophetis, προφῆτις.
Propinatio, πρόποσις, πρόπομα.
Propinator, προπότης, ὁ.
Propino, προπίνω τινί.
Propinquitas, ἀγχιστεία, συνάφεια.
Propinquo, as, προσεγγίζω.
Propinquus, ὁ οἰκεῖος, συγγενής, ὁ ἐγγύς, παραπλήσιος.
Propior, & propius, ἐγγύτερος, ἐγγύτερον.
Propitiatorium, ἱλαστήριον.
Propitio, placo, ἱλάσκομαι.
Propitius, ἵλεως, ἠπιόδωρος.
Propitius ſum, εὐιλατεύω.
Propola, μεταβολεύς, προπώλης.
Proponere præmium, τιθέναι ἆθλον.
Propono, προτίθημι, προβάλλομαι.
Proportio, ἀνάλογον, ἀναλογία.
Propoſitio, πρόβλημα, πρότασις.
Propoſitum, προαίρεσις, σκοπός, πρόθεσις, ὑπόθεσις.
Proprætor, ἀντιστράτηγος.
Proprie, κυρίως, ἰδίως.
Proprietas, ἰδιότης, ἰδιωτισμός.
Proprius, ἴδιος, οἰκεῖος, κύριος.
Propter, διά, cum accuſ. χάριν, ἕνεκα, cum genit. ἐπί, cum dat. περί, & πρός, cum acc.
Propter quod, διὰ τοῦτο, διότι, τούτου ἕνεκα.
Propterea, ἀνθ' ὧν, διὰ τοῦτο οὖν, καθ' ὅ.
Propter quod, ἀνθ' ὧν, διότι, ἐκ τοῦ, ἐφ' ᾧ.
Propudium, ἡ αἰσχύνη.
Propugnaculum, προβολή, ἐπιτείχισμα, φρούριον, ὀχύρωμα.
Propugnatio, ὑπερασπισμός.
Propugnator, ὑπερασπιστής, πρόβολος.
Propugno, ἀμύνομαι, ὑπερασπίζω τινός, pro aliquo: προπολεμέω, προμάχομαι.
Propulſatio, ἐξώθησις.
Propulſator, ἀμύντωρ.
Propulſo, ἀμύνω, κωλύω.
Proquæſtor, ἀντιταμίας.
Prora, πρῷρα, τὸ ἔμπροσθεν τῆς νεώς.
Prorepo, ἐξερπύζω.
Proreta, πρωρεύς, πρωράτης, ου, ὁ.
Proripio, ὑπεξάγω ἐμαυτόν, ἐκθορέω.
Prorito, παροξύνω.
Prorogatio, ἀναβολή, ὑπερημερία.
Prorogo, ἀναβάλλομαι, παρατείνω.
Prorſus, πάνυγε, παντελῶς, τὸ πᾶν.
Prorumpo, διεξελαύνω.
Proruo, καταβάλλω.
Proſa oratio, πεζὸς λόγος.
Proſapia, γενεά, γένος, τό.
Proſcenium, προσκήνιον.
Proſcindo, κατακόπτω, κατατέμνω, & pro conviciis laceſſere, ὑβρίζειν τινά, διασύρω, διαβάλλω σε.
Proſcribo, προγράφομαι, δημεύω. pro in exilium mittere, ἐκβάλλειν τινά.
Proſcriptio, προγραφή, δήμευσις.
Proſelytus, προσήλυτος.
Proſequor, καταπροσλεσχέω, ἐπιδιώκω.
Proſerpina, περσεφόνη.
Proſilio, ἐκθορέω, ἀναπηδάω.
Proſpecto, περισκοπέω.
Proſpectus, πρόσοψις, ἄποψις.
Proſper, εὐήμερος, εὐτυχής.
Proſpere, εὐτυχῶς.
Proſperitas, εὐημερία, εὐτυχία.
Proſpero fortunæ ſtatu utor, εὖ πράττω.
Proſpero, ὀλβίζω, εὐδαίμονα ποιῶ.
Proſpicio, προορῶ, προορῶμαι, προγιγνώσκω τι, προβλέπω.
Proſterno, καταβάλλω, ἐδαφίζω.
Proſtibulum, πορνεῖον. & pro meretrice, ἡ ἑταίρα.
Proſtituo, προΐστημι, προάγω, πορνεύομαι, προαγωγεύω.
Proſto, προΐσταμαι.
Proſum, ὠφελέω, συμφέρω, λυσιτελέω σοι, tibi, χρησιμεύω.
Protectio, ὑπερασπισμός.
Protego, προασπίζω, ἀμφιβαίνω, ἀσφαλίζω, ὑπερασπίζω, περιβαίνω.
Protelo, ἀπελαύνω.
Protendo, προτείνω.
Protenus, πόρρωθι.
Protero, καταπατέω, κατατρίβω.
Proterve, ἀκολάστως.
Protervia, ἀκολασία, ἀσέλγεια.
Protervitas, ἀσέλγεια, ἀκολασία.
Protervus, ἀσελγής, ἀκόλαστος.
Proteſtor, διαμαρτύρομαι.
Protinus, αὐτίκα δὴ μάλα.
Protraho, παρέλκω, ἐφέλκω. pro differo, ἀναβάλλω.
Protrudo, προωθέω, ἐξωθέω.
Proturbo, ἀπωθοῦμαι.
Provectus ætate, προβεβηκὼς τῇ ἡλικίᾳ, πρεσβύτερος.
Proveho, προάγω.
Provenio, προέρχομαι. pro naſci, φύομαι.
Proventus, πρόσοδος, ἀποφορά.
Proverbialis, παροιμιώδης.
Proverbio trita eſt ſententia, παροιμιώδης λόγος.
ut eſt in Proverbio, τὸ λεγόμενον, κατὰ τὴν παροιμίαν.
Proverbium, παροιμία.
Provide, ἐκ προνοίας.
Providentia, πρόνοια, πρόγνωσις.
Provideo, προνοέω, προοράω, προγινώσκω, aliquando proſpicio, προνοοῦμαι τὰς οὐσίας, fortunis meis.
Providus, προνοητικός, προνοητικός.
Provincia, ἐπαρχία.
Provinciæ præfectus, ἔπαρχος, σατράπης.
Provincialis, ἐπαρχικός.
Pro viribus, τὸ κατ' ἐμέ, κατὰ δύναμιν.
Proviſio, πρόοψις, προμηθέστερος.
Proviſo, πρὸς τὸ ὁρᾶν προέρχομαι.
Provocatio, πρόκλησις, παρακέλευσις.
Provoco, ἐκκαλέω. ad certamen vocare, προκαλεῖσθαί τινα εἰς ἀγῶνα, vel εἰς μάχην, ἐρεθίζω.

Provolvere ſe ad genua alicujus, προκυλινδεῖσθαί τινος.
Provolvo, προκυλίω.
Prout, ὥσγε, καθάπερ.
Proxime, ἔγγιστα, ἐγγύτατα.
Proximitas, ἐγγύτης.
Proximum eſt ut, ἐπόμενόν ἐςι;
Proximus, ἐγγύτατος.
Prudens, εὔβουλος, συνετὸς, φρόνιμος, ἐπιςήμων, δαΐφρων, ἔννοος.
Prudenter, φρονίμως, ἀσφαλέως.
Prudentia, φρόνησις, σωφροσύνη, εὐβουλία, σύνεσις.
Pruina, πάχνη.
Pruinoſus, παχνώδης.
Pruna, ἀνθρακιά, ἡ. ἄνθραξ, κος, ὁ.
Prunum, κοκκύμηλον.
Prunus, κοκκύμηλος.
Prurigo, κνηθμὸς, κνησμός.
Prurio, κνήθομαι, ἐπικνίζω, κνησιάω,
Pruritus, κνησμός, κνίσμα.

P S.

Pſallo, ψάλλω.
Pſalmus. ψαλμός.
Pſalterium, ψαλτήριον.
Pſittacus, ψιττακος, ψιττάκη.

P U.

Puber, ἡβήτης, ἡβητής.
Pubertas, ἐφηβία, ἥβη.
Pubes, ἔφηβος, ἥβη, ἡ.
Pubeſco, ἡβάσκω, ἡβάω.
Publica via, λεωφόρος ὁδός.
Publicanus, τελώνης.
Publicatio, δήμευσις.
Publice, κοινῇ, δημοσίᾳ.
ſumptu Publico, ἐκ δημοσίου.
Publico, φανερόω, δημοσιόω. pro in populi poteſtatem redigere, δημεύειν τὰ χρήματά τινος. pro in lucem edere, ἐκδιδόναι βίβλον, ἢ βιβλίον.
in Publicum prodeo, ἐπιδημέω.
Publicus, δημόσιος, ἐπιδήμιος, κοινός.
Pudeſio, αἰδέομαι, αἰσχύνομαι.
Pudendum, τὸ αἰδοῖον.
Pudendus, a, um, αἰσχυντηλός.
Pudenter, αἰδημόνως.
Pudet, αἰσχύνομαι, ἐπαισχύνομαι.
Pudibundus, αἰδήμων.
Pudice, μετ' αἰδοῦς, ἁγνῶς.
Pudicitia, ἁγνεία, ἁγνότης.
Pudicus, ἁγνὸς, σεμνός.
Pudor, αἰδὼς, αἰσχύνη, ἁγνεία.
Pudor ruſticus, δυσωπία.
Puella, κόρη, κοράσιον.
Puellaris, κορασιώδης.
Puellariter, κορασιωδῶς.
Puer, παῖς, κόρος, παιδίον.
Puerilis, παιδαριώδης, μειρακιώδης.
Pueriliter, παιδικῶς.
Pueritia, παιδία, παιδική.
a Pueritia, ἐκ παίδων, ἐκ βρέφους.
a Puero, ἐκ παιδὸς, ἐκ νέου.
Puerpera, λεχώ, τεκοῦσα.
Puerperium, λοχεία, ἀπόκυσις.
Puerulus, παιδίον, παιδάριον.
Pugil, πύκτης, ἀγωνιστής.
Pugillaris, πινακὶς, πινακίδιον.
Pugillatus, & tio, πυγμαχία, πυγμή.
Pugio, ἐγχειρίδιον, ξιφίδιον.
Pugna, μάχη.
Pugnator, ὁ μαχητής.
Pugnax, μαχήμων.
Pugno, μάχομαι τοῖς πολεμίοις, cum hoſtibus: ἀγωνίζομαι πρός τινα, cum aliquo.
Pugno percutio, κατακονδυλίζω.
Pugnum ingerere alteri, κονδύλους ἐντρίβειν.
Pugnus, δράξ, κόνδυλος.
Pulcher, καλὸς, περικαλλὴς, ἐκπρεπής.
Pulchre, εὖ, καλῶς, χαριέντως.
Pulchritudo, κάλλος, τὸ, καλλωπισμός.
Pulex, ψύλλα, ψύλλος.
Pulicoſus, ψυλλώδης.
Pullatus, μελανείμων, μελάγχλαινος.
Pullulo, ἀναφυέω, βλαστάνω, θάλλω.
Pullus, πῶλος, νεοττός.
Pullus, a, um, φαιός.
Pulmentum, ὄψον.
Pulmo, onis, πνεύμων.
Pulpamentum, προσφάγιον, τό.
Pulpitum, ἀκροατήριον, ἀναβαθμόν.
Puls, κέγχρος, πόλτος.

Pulſatio, κροῦσις.
Pulſator, κρουστής.
Pulſator citharæ, κιθαριστής.
Pulſo, κρούω, τύπτω.
Pulſus, us, κροῦσις.
in Pulverem redigo, ἀμαθύνω.
Pulverulentus, κονιορτώδης.
Pulvinar, τὸ προσκεφάλαιον.
Pulvinus, τὸ κνέφαλον, προσκεφάλαιον.
Pulvis, κόνις, κονιορτός.
Pumex, κίσσηρις, ιδος, ἡ.
Pumicoſus, κισσηρώδης.
Pumilio, νάνος.
Punctim, στίγδην.
Punctum, ἄτομος, στιγμή.
Punctum temporis, χρόνου ἀκαρές.
Pungo, νύττω, κεντέω, κατανύσσω.
Puniceus, φοινίκεος.
Punio, κολάζω, τιμωρέω τινά. ζημιόω.
Punitio, κόλασις, κόλασμα, τίμημα.
Punitor, κολαστὴς, τιμωρητής.
Pupa, æ, παιδισκάριον, κοράσιον.
Pupilla, κόρη, γλήνη.
Pupillus, ὀρφανός.
Puppis, πρύμνα.
Pure, καθαρῶς.
Purgatio, κάθαρσις. & pro excuſatione, ἀπολόγημα.
Purgo, mundo, σαίρω τὴν οἰκίαν, domum, καθαρίζω, pro excuſare, ἀπολογεῖσθαι.
Purificatio, καθαρισμός.
Purifico, καθαρίζω.
Puritas, ἁγνεία, καθαρότης.
Purpura, πορφύρα, φοινικίς.
Purpuratus, πορφυρίδι περιβεβλημένος.
Purpureus, πορφύρεος, πορφυρόεις.
Purulentus, πυώδης, πυορρόης.
Purus, καθαρὸς, ἁγνὸς, ἄκρατος, ὁ καὶ ἡ, ἀκριβὴς λόγος, purus & dilucidus ſermo.
Pus, uris, πύον, τό.
Puſillanimitas, ἀνανδρία, μικροθυμία.
Puſillanimus, ἄθυμος, μικρόθυμος, ἄνανδρος, ὀλιγόφρων.
Puſillum, τὸ βραχύ.
Puſillus, τυτθός.
Puſio, onis, παιδάριον.
Puſtula, φλύκταινα, φλυκτὶς, ἐξάνθημα.
Puſtuloſus, φλυκταινώδης.
Putamen, κέλυφος, λέπισμα.
Putandum eſt, ὑποληπτέον, οἰητέον.
Puteo, κακὸν ὄζω, μυδάω.
Puteus, φρέαρ, τὸ βόθρος, βόθυνος.
Putidus, μυδαλέος, ὁ δυσώδης.
Puto, inutilia ex arboribus reſeco, ἄμπελον κλαδεύω, item, pro conſiderare, διανοεῖσθαι, ἐπισκοπεῖν τι. pro exiſtimo, οἴομαι, & calculum ſubducere, λογίζεσθαι.
Putredo, σαπρία, σαπρότης.
Putrefacio, σήπω, πύθω.
Putrefactio, μύδησις, σῆψις.
Putreſco, κατασήπομαι, σαπρίζω.
Putris, σαπρός.
Putus, a, um, καθαρός. vide Purus.

P Y.

Pyra, ἡ πυρά.
Pyramis, πυραμίς.
Pyrum, τὸ ἄπιον.
Pyrus, ἡ ἄπιος.
Pyxis, πυξὶς, πυξίδιον.

Q U.

QUa, adverb. ᾗ, ὅπη, πῇ.
quacunque, ὅπη ἄν. ὅπῃ ἄν.
qua de cauſſa, ἀνθ' ὧν, διότι. τίνος χάριν.
qua ratione, πῇ. ὅπη, ᾗ.
qua fronte, ποίᾳ ὄψει.
quadantenus, ἔςιν ὅπως, ἔςιν ὅπη.
quadra, πινακίδιον, τετράγωνον.
quadrageſima, ἡ τεσσαρακοστή.
quadraginta, τεσσαράκοντα.
quadrangulus, τετράγωνος.
quadrans, τεταρτημόριον, κοδράντης.
quadriennium, τετραετία.
quadrifariam, τετραχῶς, τετραχῇ.
quadriga, τέθριππον, τετράβαμον ἅρμα.
quadrimus, τετραετής.
quadringenti, οἱ τετρακόσιοι.
quadipartitus, τετραμερής.
quadriremis, τετρήρης, ἡ.
quadrivium, τετράοδος.
quadro, τετραγωνίζω. & pro conſentire, ἁρμόζω.

quadrupes, τετράπους.
quadruplator, ἐνδείκτης, συκοφάντης.
quadruplex, τετραπλοῦς, τετραπλάσιος.
quadrupliciter, τετραχῶς.
quadruplum, τετραπλοῦν.
quadruplus, τετραπλάσιος.
quæ, fœm. ἥτις, ἅπερ.
quæ, plur. neutr. ἅ, ἅπερ, ἅτινα.
quæcunque, ὅσα ἄν.
quærito, ἐπιζητέω.
quæro, ζητέω, μεταλλάω. pro interrogare, ἐρωτάω σε τοῦτο, hoc ex te, πυνθάνεσθαι, ἐξετάζειν· ἀνακρίνω.
quæſitor, ζητητής.
quæſitum, ζήτημα, πύσμα.
quæſo, δέομαι, ἱκετεύω.
quæſtio, ζήτημα, τὸ πρόβλημα, ἐρώτημα.
pro tortura corporis, βάσανος.
quæſtio dubia, πρόβλημα ἄπορον.
quæſtionem adhibere, βασανίζειν.
quæſtiuncula, ἐρωτημάτιον.
quæſtor, ταμίας, ου, ὁ.
quæſtum facere, κερδαίνειν ἔκ τινος.
quæſtuoſus, κερδαλέος.
quæſtura, ταμιευτική, ταμιεία.
quæſtus, us, χρηματισμός, κέρδος, τό.
qualis, οἷος, ὁποῖος. Ponitur & interrogative, ποῖος τις.
qualis, talis, ὁποῖος, τοιοῦτος.
qualiſcunque, ὁποιοσδή, ὁποιοσοῦν.
qualitas, ἡ ποιότης, τὸ ποιόν.
qualiter, οἷα, οἷάπερ, οἷόν περ.
qualitercunque, ὁποιωσοῦν.
qualus, ὁ κάλαθος, τάλαρος, vel τάρσος.
quam, conjunct. ἤ, ὅσον μάλιστα, quam maxime.
quamdiu, μέχρι οὗ. ἄχρις ἂν ἕως. Et interrogative, ἐφ᾽ ὅσον χρόνον, μέχρι πότε.
quamobrem, ἀνθ᾽ ὧν· παρ᾽ ὅ. διὰ ταῦτα, διότι.
quamplurimum, ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ὡς τὰ πολλά.
quamprimum, ὅσον αὐτίκα. ὡς τάχιστα.
quamvis, καίτοι· κἂν εἰ.
quando, πότε. ἐν οἷς χρόνοις· pro quoniam, cum, ἐπειδή.
quandocunque, ὁποτανοῦν, ὁπότε γοῦν.
quandoque, ἐνίοτε, ὅτε μὲν· ὅτε δέ.
quandoquidem, ἐπειδή, ἐπειδήπερ.
quanquam, καίτοι, ὅμως, εἰ δή τι.
quanti, πόσου διδάσκει. docet?
quantillus, σμικρὸς ὅσος, πηλίκος.
quantitas, ποσότης.
quanto, tanto, ὅσῳ, τοσούτῳ.
quantopere, ὡς ἄν, ὡς ὅσον γε.
quantulumcunque, ὁσονοῦν.
quantum ad me attinet, τὸ γ᾽ ἐμόν. τὸ κατ᾽ ἐμέ.
quantum fieri poteſt, καθ᾽ ὅσον οἷόν τε. ὡς οἷόν τε.
quantum poſſum, καθ᾽ ὅσον δύναμαι.
quantum vis, ὡς ὅσα ἂν θέλῃς.
quantus, ὅσος, ἡλίκος, οἷος, interrogative, πόσος, πηλίκος.
quantuſcunque, ὁποσοσοῦν.
quaprópter, ἀνθ᾽ ὅτου, διὰ τοῦτο.
quaquaverſus, πανταχόσε.
quare, διὰ τί, τίνος ἕνεκα.
quarta dies, ἡ τετράς.
quartanus, τεταρταῖος.
quarto, & um, τέταρτον.
quartus, τέταρτος.
quaſi, ὥσπερ, ὡσπερεί.
quaſi diceret, ὥσπερ ἂν εἰ ἔποι.
quaſillus, καλαθίσκος, ταλάρισκος.
quaſſo, διακραδαίνω, κατασείω.
quatenus, παρ᾽ ὅσον, καθ᾽ ὅσον.
quater, τετράκις.
quaterni, τέσσαρες.
quatio, σείω, διασείω, σαλεύω, κλονέω, θραύω.
quatriduum, τὸ τετραήμερον.
quatuor, οἱ καὶ αἱ τέσσαρες.
quatuordecim, δεκατέσσαρες.
que, τε, καί.
quemadmodum, καθάπερ, ὥσπερ, καθώς. pro quomodo, πῶς, ὃν τρόπον.
queo, δύναμαι· οἷός εἰμι.
quercus, δρῦς.
querela lugubris, θρηνῳδία.
queribundus, μεμψιμοιροῦντι ἐοικώς.
querimonia, μεμψιμοιρία.
queritor, διαμέμφομαι.
quernus, δρύϊνος.
queror, μέμφομαί σοι, de te, ὀδύρομαι.
querulus, ἐγκληματικός, μεμψίμοιρος, ὀδυρτικός.
queſtus, & querela, μέμψις, μομφή.

qui, quæ, quod, ὅς, ἥ, ὅ, &, ὅστις, ἥτις, ὅτι.
qui, pro quo modo. πῶς, τίνα τρόπον.
quia, ἐπειδή, ἐπειδήπερ.
quicquid, ὅτι ἄν, ἅπαν ὅ.
quicunque, πᾶς ἕκαστος, ὅστις ἄν.
quid, τί.
quid iſthuc, τί τοῦτο.
quid multa? ἀλλὰ τί δεῖ πολλὰ λέγειν.
quidam, ὁ δεῖνα. ἔνιοι, τίς.
quidem, μὲν, γε, γοῦν, γοῦν, ἤτοι.
quidnam, τί ποτε. ὅ, τι.
quid ni, τί μή, πῶς δ᾽ οὔ, πῶς γὰρ οὔ.
quidvis, ὁτιοῦν.
quies, ἡσυχία, ἠρεμία, παῦσις, ἀργία.
quieſco, ἡσυχάζω, ἡσυχίαν ἔχω, ἀναπαύομαι· pro dormio, κοιμάω.
quiete, ἡσυχῇ· ἡσύχως, ἠρέμα.
quietus, ἥσυχος, ἡσυχαῖος.
quilibet, ὁ τυχών, ὁστισοῦν, πᾶς.
quin, τί μή· καὶ μὴν, ἀλλὰ μὴν, μὴ οὐχί. pro etiam, καί.
quin etiam, καὶ μὴν, καὶ ἔτι· οὐ μὴν, ἀλλά γε.
quindecim, δεκαπέντε, πεντεκαίδεκα.
quingenteſimus, πεντακοσιοστός.
quingenti, πεντακόσιοι.
quini, οἱ πέντε.
quinimo, ἀλλὰ ἢ καί. καὶ μὴν καί.
quinquaginta, πεντήκοντα.
quinque, πέντε.
quinquennium, πενταετία, πενταετηρίς.
quinquies, πεντάκις.
quintanus, πεμπταῖος.
quintus, πέμπτος.
quintus decimus, πεντεκαιδέκατος, ὁ δέκατος καὶ πέμπτος.
quippe, οἷα, ἀλλά, ἐπεί.
quiritatio, χετλιασμός, ὀδυρολογία.
quirites, οἱ ἄνδρες ῥωμαῖοι.
quirito, χετλιάζω, ποτνιάομαι.
quis, quæ, quid, interrogative, ποῖος, ποία, ποῖον, τίς, τίνος.
quis tandem, τίς ποτε.
quiſnam, ὅστις, ὁποῖος.
quiſquam, τίς, εἷς τις.
quiſque, πᾶς τις, ἕκαστος.
quiſquiliæ, περιψήματα.
quiſquis, ὅστις.
quivis, ὅστις, ὅστις ἄν, πᾶς ὅστις.
quo, ποῖ καταφύγω, quo fugiam.
quo pacto, ὃν τρόπον, vel τίνα τρόπον.
quominus, ὡς ἂν ἥκιστα διστάζῃς, dubites?
quoad fieri poteſt, κατὰ τὸ δυνατόν.
quoad, μέχρις οὗ.
quoad vixero, διὰ βίου.
quocirca, δι᾽ ὅ τι· δι᾽ ὅ, παρ᾽ ὅ.
quod, ὅτι, διότι.
quod ſi, εἰ δή, εἴπερ γάρ.
quodammodo, ἔστιν ὡς.
quodcunque, ὅ, τι ἄν. [illegible]
quomodo, ὃν τρόπον; τίνα τρόπον.
quomodocunque, ὁπωσοῦν.
quondam, πάλαι.
quoniam, ἐπεί, ὅτι, διότι.
quoquam, ποι.
quoque, καὶ ἔτι τε.
quoquo verſus, πάντῃ, πανταχόσε.
quoquomodo, ὡς ἂν τύχοι.
quorſum, ἐς τί. ποῖ τι ὠφελος, τοῦ δ᾽ ἕνεκα.
quot, πόσοι.
quotannis, καθ᾽ ἕκαστον ἐνιαυτόν. κατ᾽ ἔτος.
quotidianus, ὁ καθ᾽ ἡμέραν. ἐφημερινός, ἑκάστοτε, ἐφημέριος.
quotidie, καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν. ἐφημέρως.
quoties, ποσάκις, ὁποσάκις.
quotieſcunque, ὁσάκις ἄν.
quotquot, ὅσοι, ὅσοιπερ, ὅποι δή.
quotuplex, ποσαπλάσιος, ποσαπλοῦς.
quotus, πόσος, ὁπόσος.
quotuſquiſque, πόσος, ὁποσοσοῦν.
quouſque, ἐς τί. μέχρι οὗ ἄν. ἕως ἄν.
quum, ὅτι, ὅταν, ὁπότε, ὁπόταν.

R A.

RAbide, λυσσομανῶς.
Rabidus, λυσσώδης.
Rabies, λύσσα, λύττα, μανία.
Rabioſus, λυσσώδης, μανικός.
Rabula, δικολόγος, δικορράφος.

Racematio, βοτρύωσις.
Racemoſus, βοτρυώδης.

Racemus, βότρυς, ἡ σταφυλή.
Radiatio, ἀκτινοβολία.
Radices agere, ῥιζοβολεῖν, ῥιζόω.
Radicitus, ῥιζόθεν, pro penitus, πάντως, ὁλοῤῥιζεί, ἐκ ῥιζῶν.
Radicor, ῥιζόω, ῥιζοβολῶ.
Radii in rota, ῥάβδος, κνῆμαι.
Radio, as, are, ἀκτινοβολέω, λάμπομαι.
Radioſus, ἀκτινώδης.
Radius, ἀκτίν, ῖνος, ἡ. pro inſtrumento textorio, ῥίζα.
Radix, ῥίζα.
Rado, ξέω, ἐπιξέω.
Ramentum, ῥίνημα, περίψημα.
Ramoſus, κλαδώδης, πολύοζος.
Ramulos amputo, κλωνίζω.
Ramus, κλάδος, κλάδων, ὄζος, ὁ.
Ramuſculus, κλαδίσκος, βλάστημα.
Rana, βάτραχος.
Ranceo, σαπρός εἰμι.
Rancide, σαπρῶς.
Rancidus, σαπρός.
Ranunculus, βατράχιον.
Rapa, & rapum, γογγύλη, γογγυλίς.
Rapacitas, τὸ ἁρπακτικόν.
Rapax, ἅρπαξ, ἁρπακτικός.
Raphanus, ῥάφανος.
Rapide, ὁρμητικῶς.
Rapidus, ἁρπαλέος, ταχὺς, ὁρμητικός, ὀξύς.
Rapina, ἅρπαγμα, ἁρπαγμός.
Rapio, ἁρπάζω. pro vim afferre, βιάζεσθαι.
Raptim, ἁρπάγδην, ἁρπακτικῶς.
e Rapto vivens, ἁρπαξίβιος.
Raptor, ἁρπακτήρ.
Raptrix, ἁρπάκτειρα.
Raptus, us, λεία, λάφυρον, ἁρπαγή.
Rarefacio, ἀραιόω, μανόω.
Rareſco, σπανίζομαι.
Rariſſime, σπανιώτατα.
Raritas, μανότης, ἀραιότης. pro paucitate, σπανία, σπανιότης.
Raro, σπανίως.
non Raro, οὐκ ὀλιγάκις.
Rarus, μανὸς, ἀραιὸς, σπάνιος.
Raſilis, ξεστός.
Raſtrum, ξύστρον, λίστρον.
Raſura, ξέσμα.
Ratio, τὸ λογικόν· λόγος. pro ſupputatione, λογισμός.
Ratio conſtat, εὖ ἔχει λόγος.
non congruit Ratio, οὐχ ὁμολογεῖται ὁ λόγος.
Rationem alicuius habere, ἐπιμέλειαν ἔχειν τινὸς, λόγον ποιεῖσθαί τινος.
Rationem inire, διαλογίζεσθαι.
Rationem exigere, λόγον ζητεῖν παρά τινος.
Rationem reddere, λόγον δοῦναι.
Rationis expers, ἄλογος.
Ratiocinatio, λογισμὸς, συλλογισμός.
Ratiocinor, συλλογίζω, συλλέγομαι.
Rationabilis, λογικός.
Rationalis, λογικὸς, νοητικός.
Rationarium, ἐφημερίς.
Ratis, σχεδία.
Ratus, a, um, κύριος, νομιζόμενος.
Rauceſco, βραγχιάζω.
Raucitas, βράγχος, ὁ.
Raucus, βραγχώδης, βραγχαλέος.
Ravus, a, um, χαροπός.

R E.

Reapſe, τῷ ὄντι.
Reatus, ἡ τῶν ἐνόχων κατάστασις.
Rebellator, ἀφηνιαστής.
Rebellio, onis, ἀποστασία.
Rebellis, ἀποστατικὸς, ἀφεστώς.
Rebello, ἀφηνιάζω, ἀντιμάχομαί τινι.
Recalcitro, ἀνολακτίζω.
Recalvus, ἀναφαλαντίας.
Recantatio, παλινῳδία.
Recanto, as, are, παλινῳδεῖν.
Recedo, ἀπέρχομαι, ἀπίημι, ἀφίσταμαι, ὑποστρέφω, ὑποχωρέω.
Recens, νεαρός.
Recens, recenter, νεωστὶ, πρώην, ἄρτι.
Recenſeo, καταλέγομαι· & pro narrare, ἀπομνημονεύειν τι, διηγεῖσθαι. pro enumerare, καταριθμεῖν.
Recenſus, ἐξέτασις, κατάλεξις.
Recentiores. οἱ νέοι.
Receptaculum, ἐνδοχεῖον.
Receptio, εἰσδοχή.
Receptui canere, ἀνακλητικὸν σημαίνειν.

Receſſus, ἀναχώρησις.
Recidivæ febres. ὑποστρέφοντες πυρετοί.
Recido, μεταπίπτω ἐπί τι, ἀναπίπτω.
Recido, ἀποτέμνω, ἀποκόπτω.
Recipere ſe, ἀναλαβεῖν ἑαυτόν.
Recipio, ἀναλαμβάνω, ἐνδέχομαι.
Reciprocatio, παλινδρομία, ἀντιστροφή.
Reciprocus, ἀντίστροφος.
Recitatio, ἀνάγνωσις, ἀπαγγελία.
Recito, ἀναγινώσκω, ἀπὸ στόματος λέγω.
Reclamo, ἀντιβοῶ, ἀντιλέγω.
Reclino, ἀνακλίνω, κατακλίνω.
Recludo, ἀνοίγω, ἀνακλείω.
Recognitio, ἀναγνώρισις.
Recognoſco, ἀναγνωρίζω, ἀναγινώσκω· pro corrigo, διορθόω.
Recolligere vires, ἀναλαμβάνειν ἑαυτόν.
Recolligo, ἀναλέγομαι, συλλέγω.
Recolo, ἀναμιμνήσκομαι, pro meditari, μελετᾶν.
Reconciliatio, καταλλαγή, ἀνάκλησις.
Reconciliator, διαλλακτής.
Reconcilio, καταλλάττω τινὰ εἰς ἀλλήλους, inter ſe: διαλλάττω.
Reconcinno, ἀνασκευάζω πάλιν.
Reconditus, κρυπτὸς, κρύφιος, ἀπόθετος.
Recondo, καλύπτω, κρύπτω.
Recordatio, ἀνάμνησις.
Recordor, μέμνημαί τινος, & περί τινος, ἀναμιμνήσκομαι.
Recreatio, ἀνάληψις.
Recreatus a morbo, ἀνακομισθεὶς ἐκ τῆς νόσου, ἀναληφθείς.
Recreo, ἀναπαύειν σαυτὸν, ἀναζωπυρέω, ἀνακομίζω.
Recrudeſco, ἀξωμόομαι, ἀξαγριαίνομαι.
Recta, εὐθύς.
Recte, ὀρθῶς.
Rector, κυβερνήτης, διοικητής.
Rectus, ὀρθὸς, εὐθύς.
Recumbo, ἀνακλίνομαι, ἀνακαθίζω.
Recuperatio, ἀνάληψις.
Recupero, ἀνακομίζομαι, ἀναλαμβάνω.
Recurro, παλινδρομέω, περιστροφὴν ποιῶ, ἐπαναστρέφω, ἀναθέω.
Recurſus, ἀναδρομή.
Recurvus, καμπύλος.
Recuſatio, ἀνάδυσις, παραίτησις.
Recuſo, ἀρνέομαι, παραιτέομαι.
Redarguo, ἐλέγχω, ἐξελέγχω.
Redargutio, ἀπελεγμός.
Reddere beneficium, ἀνταποδιδόναι τινί.
Redditio, ἀνταπόδοσις.
Reddo, ἀποδίδωμι, ἀμείβομαι, ἀποτίνω. pro efficere, καταστῆσαί τι, διαπράττειν.
Redemptio, λύτρωσις, ἀπολύτρωσις.
pretium Redemptionis, λύτρον, ἀντίλυτρον.
Redemptor, λυτρωτὴς, ἀπαλλακτήρ.
Redeo, ἐπανέρχομαι, ἀναστρέφω, ἄνειμι ἐκεῖ, illuc.
Redigere in poteſtatem, ὑφ' ἑαυτῷ ποιεῖσθαί τινα, ὑποποιεῖσθαι τὴν πόλιν, urbem.
Redigo, ἄγω εἰς τάξιν, in ordinem: καθίστημι, περιάγω.
Redimiculum, κάλλυντρον.
Redimio, corono, ἀναπλέκω, στεφανόω, περιστέφω.
Redimo, λυτρόομαί τινα, λύομαι.
Redintegratio, ἀνανέωσις, ἀποκατάστασις.
Redintegro, ἀποκαθίστημι, ἀνασκευάζω.
Redire ad ſe, ἀναλαβεῖν ἑαυτόν.
Reditus, proventus, πρόσοδος, τὰ προσιόντα.
Reditus, reverſio, ἄφιξίς τινος οἴκαδε, in patriam: ἀναστροφή.
Redivivus, παλίμβιος.
Redoleo, ἀπόζω.
Reduco, ἀνάγω, κατάγω.
Reductio, ἀναγωγή, καταγωγή.
Redundans, περιττὸς, περιπληθής.
Redundantia, πλεονασμὸς, περισσεία.
Redundo, ἀναπλημμυρέω, περισσεύω· pro recidere, περιπίπτειν.
Redux, ἀνάστροφος, παλίντροπος.
Refectio, ἐπισκευὴ, ἀνάληψις.
Refello, ἀνασκευάζω, διελέγχω.
Refercio, ἐμπληρόω, ἀναπληρόω.
Refero, reporto, ἀνακομίζω, ἀναφέρω. referre ad ſenatum, ἀναφέρειν εἰς τὴν σύγκλητον, pro numerare, τιθέναι, ἀριθμεῖν ἐν. referre in Deorum numerum, ἀποθεόω τινά, aliquando narro, ἐπαναφέρω τι, ἀγγέλλω· aliquando dico, λέγω.
Referre pedem, ἐμποδίζειν.
Referre alicui acceptum, ἀνατίθημί σοι τοῦτο.
Refert, intereſt, διαφέρει μοι τοῦτο, οὐδὲν διαφέρει.
Refertus, ἔμπλεως, ὁ. πλέος, ὁ.
Reficio, renovo, ἐπισκευάζω, ἐξαρτίζω. pro recreo, ἀναλαμ-

ἀναλαμβάνω, ἀναπαύω τινὰ, ἀναψύχω, ἀποκαθίστημι.
Refigo, ἀποκαθηλόω, πάλιν πήγνυμι.
Reflecto, is, ἀνακάμπτω. pro revocare, ἀνακαλέω, ἐπαναστρέφειν.
Reflexus, ἀνακαμφθείς.
Refloreſco, ἀναθάλλω.
Refluo, ἀναῤῥέω.
Refluxus, ἀνάῤῥους, ὁ.
Refocillo, ἀναζωπυρέω, ἀναπαύω τινά.
Reformator, ἀναπλάστης.
Reformidatio, φόβος, ὁ. ὀῤῥωδία.
Reformido, ὀῤῥωδέω, φοβέομαι τινα.
Reformo, διαρτίζω, ἀναπλάττω.
Refractarius, ἀντίτυπος, ἀπειθής.
Refræno, ἀναχαιτίζω, χαλινόω, σωφρονίζω τινὰ, ἐπέχω.
Refragor, ἀντιλέγω τινὶ, ἀντέχειν.
Refrico, ἀναψάω, ἀνακνίζω.
Refrigeratio, ἀνάψυξις, ψυγμός.
Refrigero, ἀναψύχω, καταψύχω.
Refrigeſco, ἀναψύχομαι.
Refringo, ἀνακλάω, κατακλάω.
Refugio, ἀποφεύγω, pro detrectare, ἀποδιδράσκω, ἐκκλίνω.
Refugium, καταφυγή.
Refundo, ἀναχέω, πάλιν ἐκχέω.
Refutatio, ἀνασκευή, διάλυσις.
Refuto, ἀποσκευάζομαι, ἀπελέγχομαι.
Regalis, βασιλικός, βασίλειος.
Regeneratio, ἀναγέννησις.
Regenero, ἀναγεννάω.
Regermino, ἀναφύω, ἀναβλαστάνω.
Regero, ἀνακομίζω, ἀναδίδωμι.
Regia, τὸ βασίλειον.
Regia, τὰ ἀρχεῖα, βασίλεια.
Regimen, ἐπιστασία, διοίκησις.
Regina, βασίλισσα, βασίλεια.
Regio, χώρα, χωρίον, κλίμα.
e Regione, καταντικρὺ, ἐξ ἐναντίας.
Regius, a, um, βασιλικός.
Regno, βασιλεύω τινός. ἄρχω, τυραννεύω.
Regnum, ἀνακτορία, βασιλεία, ἀρχή.
Rego, ἐπιτροπεύω, διοικέω, βασιλεύω τῆς Ἀσίας, Aſiam.
Regredior, ἐπαναχωρέω, ἐπαναστρέφω.
Regreſſus, ἀναχώρησις.
Regula, κανών, γνώμων.
Regularis, κανονικός.
Regulus, βασιλίσκος.
Rejectio, ἀπαγωγή, ἀποβολή, ἄπωσις.
Rejectitius, ἀθετούμενος.
Rejicio, ἀποτίθεμαι, pro reſpuo, ἀποβάλλομαι, ἀποδοκιμάζω, ἀποθέω· pro differre, ἀναβάλλεσθαι τι.
Reipſa, ἔργῳ, τῷ ἔργῳ.
Reiteratio, ἀνάληψις.
Reitero, ἀναλαμβάνω.
Relabor, ἀναπίπτω, ἐπανήκω.
Relatio, ἀναφορά, διήγησις.
Relaxare animum, ἀνιέναι τὴν ψυχήν.
Relaxatio, ἄνεσις, ἀναχαλασμός.
Relegatio, ἐξορισμός, ὀστρακισμός.
Relego, ἀποπέμπω, pro in exilium rejicio, ἐξοστρακίζω, φυγαδεύω.
Relego, is, ἀναγινώσκω.
Relevo, ἐπαίρω, pro recreare, ἀναλαμβάνειν, διαπαύειν.
Religio, εὐσέβεια, θρησκεία, εὐλάβεια.
Religioſe, εὐσεβῶς, θεοσεβῶς.
Religioſus, εὐσεβής, εὐλαβής.
Religo, as, ἀναδέω, ἀναδεσμεύω.
Relino, ἀνοίγω, ἀνασομόω.
Relinquo, καταλείπω, ἀνίημι, ἀφίημι.
Reliquiæ, τὰ λείψανα, ἐγκατάλειμμα.
Reliquum eſt, λοιπόν.
Reliquus, λοιπός, ἐπίλοιπος.
Reluceo, διαλάμπω, ἀποστίλβω.
Reluctor, ἀντιμάχομαι, ἀντέχω.
Rem habere cum aliquo, συγγίνεσθαί τινι, γινώσκειν ἄνδρα καὶ γυναῖκα.
Remaneo, διαμένω, ὑπολείπομαι.
Remanſio, διαμονή, καταμονή.
Remedium, φάρμακον, θεραπεία.
Remeo, ἐπανέρχομαι.
Remetior, ἀναμετρέω, ἀντιμετρέω.
Remex, ὁ ἐρέτης, κωπηλάτης.
Remigatio, Remigium, ἡ ἐρεσία.
Remigo, ἐρέσσω, κωπηλατέω.
Remigro, ἀποικίζομαι, ἐπανέρχομαι.
Reminiſcentia, ἀνάμνησις.
Reminiſcor, ἀναμιμνήσκομαι.
Remiſſe, ἀνειμένως.
Remiſſio, ἄνεσις, ἄφεσις.
Remiſſus, languidus, ἐκλελυμένος, ἀνειμένος.

Remitto, ἀναπέμπω, ἀποστέλλω. pro recreo, ἀνίημι. & pro condono, ἀφιέναι τινὶ τὸ χρέος: debitum, χαρίζομαί τινι.
Remolior, ἀπωθέω.
Remolleſco, ἀναμαλάττομαι.
Remora, ἐποχή, παρέλκυσις.
Remoror, ἀναβάλλω, ἐφίστημι, ἐπέχω.
Remotus, χωριζόμενος τινος, ab aliqua re.
Removeo, ἀφίστημι τινα τινος. ἀναιρέω, ἀποκινέω.
Remuneratio, ἀντιδώρημα, ἀμοιβή.
Remunero, ἀντευεργετέω· ἀμείβομαί σε δωρεᾷ, te dono, ἀντιδωρέω.
Remus, ἐρετμός, κώπη.
Renaſcor, ἀναφύω, ἀναγεννάομαι.
Renes, νεφροί.
Renideo, φαιδρύνομαι.
Renitor, ἀντερείδω τινί.
Renovatio, ἀνανέωσις, ἀνακαίνωσις.
Renovo, ἀνανεόω, καινοποιέω.
Renuntiare mundo, ἀποτάξασθαι.
Renuntiatio, ἀπαγγελία, ἀπόταξις.
Renuntio, ἐπαγγέλλω, ἀναγορεύω.
Renuo, ἀνανεύω, ἀναίνομαι.
Reor, νομίζω, ἡγοῦμαι.
Repagulum, μοχλός, βαλβίς.
Reparatio, ἐπισκευή, ἀνακαίνωσις.
Reparo, ἐπισκευάζω, ἀνακαινίζω.
Repello, ἀποδιώκω, ἀναστέλλω τι, ἀπωθέω, ἀντικρούω.
Rependo, retribuo, ἀμείβομαι, ἀντιμετρέω, ἀποτίνω, ἀνταποδίδωμι.
Repente, ἐξαίφνης, ἐπὶ μηχανῆς.
Repentinus, αἰφνίδιος, ἐξαίφνιδιος.
Repercuſſio, ἀνάκλασις, ἀντιτυπία, ἀντανάκλασις.
Repercutio, ἀντικόπτω, ἐπανακρούω.
Reperio, εὑρίσκω, ἀνευρίσκω.
Repetitio, ἀπαίτησις, ἐπανάληψις.
Repeto, ἀπαιτέω τινὰ ἀργύριον, ab aliquo pecuniam, ἀναλαμβάνω.
Repetundarum accuſare, κρίνειν τινὰ κακώσεως ἐπαρχίας.
Repetundarum accuſatus, ὑπὲρ τῶν δώρων ἀπελεγχόμενος.
Repleo, ἀναπλήθω, ἀναμεστόω.
Repletus, ἀναπληρωθείς.
Replicatio, ἀνάπτυξις, ἀντιδιαπλοκή.
Replico, ἀναπτύσσω.
Repo, ἕρπω, ἑρπύζω.
Repono, ἀνατίθημι, ἀποτίθεμαι.
Reportare laudem, δόξαν λαβεῖν.
Reporto, ἀνακομίζω, ἐκφέρομαι.
Repoſco, ἀπαιτέω, ἐξαιτέω.
Repoſitorium, θήκη, ταμιεῖον.
Repotia, orum, τὰ ἐπαύλια.
Repræſentatio, παράστασις, ὑποτύπωσις.
Repræſento, παρίστημι, ἀποδίδωμι.
Reprehendo, ἐπικαταλαμβάνω, ἐπιτιμάω τινὶ τοῦτο, ἐπιπλήττω, ψέγω ἕτερον. μωμάομαι. μέμφομαι.
Reprehenſibilis, ἐπιμεμπτος, μωμητός.
Reprehenſio, ἐπίπληξις, ἐπιτίμησις.
Reprehenſione dignus, ἐλεγκτός.
Reprehenſor, μῶμος, ἐπιτιμητής.
Reprimo, κατέχω τὴν ὀργήν, iram. καταστέλλω· καταπιέζω, εἴργω.
Reprobatio, ἀθέτησις, ἀποδοκιμασία.
Reprobo, ἀποδοκιμάζω, ἀθετίζω.
Reprobus, ἀδόκιμος, ἄθετος.
Reptilis, ἑρπετός.
Repto, ἑρπύζω.
Repubeſco, ἀνηβάω.
Repudiatio, ἀποπομπή, ἀπόταξις.
libellus Repudii, βιβλίον ἀποστασίου.
Repudio, ἀποβάλλω, ἀποπέμπομαι γυναῖκα, uxorem, pro recuſo, ἀπολέγομαι, ἀποδοκιμάζω.
Repudium, ἀπόπεμψις, & ἀποπομπή, ἀποστάσιον, τό.
Repueraſco, ἀνανηπιόομαι.
Repugnantia, ἐναντίωσις, ἀντιλογία.
Repugno, ἀντιμάχομαί τινι· ἐναντιόω σοι εἰς τοῦτο, in hac re tibi.
Repullulo, ἀναβλαστάνω, παραφύομαι.
Repulſa, ἀπέλασις, ἀπόταξις.
Repulſo, ἀπωθίζω.
Repulſus, us, ἄπωσις.
Repurgo, ἀνακαθαίρομαι, ὑποθαίρω.
Reputatio, ἀναλογισμός, διαλογισμός.
Reputo, ἀναλογίζομαι. pro recenſere, ἀριθμεῖν, ἐπισκέπτομαι.
ſine ulla Requie, ἀπαύστως, ἀπαυστί.
Requies, ἀνάπαυσις, ἄνεσις.
Requieſcere, ἀναπαύεσθαι ἔκ τινος.
Requiro, ἐπιζητέω· pro interrogare, πυνθάνεσθαι, δέεσθαι, ἀπαιτέω.

Res, τὸ πρᾶγμα, ἔργον.
Res adverſæ, ἀτυχίαι, δυσπραξίαι.
Res bellicæ, τὰ τοῦ πολέμου.
Res controverſæ, ἀντιλεγόμενα.
Res domeſticæ, τὰ οἰκεῖα. τὰ ἐν οἰκίᾳ.
Res fortuitæ, τὰ παρὰ τῆς τύχης δοθέντα.
Res geſtæ præclare, τὰ καλῶς πραχθέντα.
Res ipſa hoc indicat, αὐτὸ τὸ ἔργον τοῦτο δηλοῖ.
Res ſecundæ, εὐπραξίαι, εὐτυχήματα.
Res ſic ſe habet, οὕτως ἔχει.
Reſaluto, ἀντασπάζομαί τινα.
Reſarcio, ἀναῤῥάπτω, ἀκέομαί τι.
Reſcindo, ἀνασχίζω, ἀποτέμνω· pro non ratum habere, ἀναιρεῖν, ἀποκόπτειν.
Reſciſco, μανθάνω, γινώσκω τι. ἀναγνωρίζω.
Reſcribo, ἀντιγράφω, ἀντεπιστέλλω τι.
Reſcriptum, ἀντιγραφή.
Reſeco, ἀποτέμνω, περικόπτω.
Reſectio, ἀποτομή, ἀποκοπή.
Reſegmen, ἀπόκομμα.
Reſero, aperio, ἀνοίγω, ἀναμοχλεύω.
Reſervo, ταμιεύω, διαφυλάττω.
Reſes, idis, ſegnis, χωλαῖος, νωθής.
Reſideo, καθίζομαι ἐπί τι. ἀνάκειμαι.
Reſido, ἀνακαθίζομαι.
Reſiduum, τὸ λοιπόν.
Reſiduus, λοιπός, ὑπόλοιπος.
Reſigno, λύω, vel ἀπολύομαι ἀποσφραγίζω, ἀνασφραγίζω.
Reſilio, ἀναπηδάω, ἀναθρώσκω.
Reſina, ῥητίνη.
Reſipio, ἀναφρονέω, μετανοέω.
Reſipiſco, σωφρονέω, ἀναφρονέω, μετανοέω.
Reſiſto, ἀνθίσταμαι, ἀντιστατεῖν, ἀνταίρω, ἀντιτείνω.
Reſolvo, ἀναλύω· pro mollire, μαλακύνω· pro deſtruere, καταλύειν.
Reſolutio, ἀνάλυσις, ἔκλυσις.
Reſonanter, κλαγγηδὸν, καναχηδά.
Reſono, ἀντηχέω, ὑπηχέω.
Reſorbeo, ἀναῤῥοφέω.
Reſpectus, λόγος, ἐπίσκεψις.
Reſpergo, ῥαντίζω, διαῤῥαίνω.
Reſperſio, ῥαντισμός.
Reſpicio, ἀποβλέπω εἴς τι, ἀφοράω εἴς τι· ἀναλογίζομαι, ἀνακύπτω.
Reſpiratio, ἀνάπνευσις.
Reſpiro, ἀναπνέω, ἐμπνέω.
Reſplendeo, ἀποστίλβω, ἐκλάμπω.
Reſpondeo, ἀποκρίνομαί τινι. ἀμείβομαι, ἀντιφωνέω.
Reſponſum, & reſponſio, ἀπόκρισις, ἡ ἀμοιβή. pro oraculo, χρησμός, θέσφατον.
Reſpublica, τὰ κοινά. τὰ δημόσια. ἡ πολιτεία.
Rempublicam adminiſtrare, δημαγωγεῖν, πολιτεύεσθαι.
Reipublicæ adminiſtratio, δημαγωγία.
Reſpuo, ἀποπτύω, ἀποβάλλω τι.
Reſtagno, ἀναπλημμυρέω.
Reſtat, λοιπόν.
Reſtauro, ἀνακαινίζω, ἀνίστημι, ἀνορθόω.]
Reſtinguo, ἀποσβέννυμι, ἀποσβέω.
Reſtio, καλωστρόφος, σχοινοπλόκος.
Reſtis, σχοῖνος, κάλως.
Reſtituere in integrum, ἐπανορθοῦν.
Reſtituo, ἀποδίδωμι. προάγω εἰς τὴν αὐτὴν δόξαν, in eundem dignitatis locum reſtituo: ἀποκαθίστημι.
Reſtitutio, ἀποκατάστασις.
Reſto, περιλείπεσθαι. pro in loco aliquo remanere, ἐφίστασθαι· item reſiſtere, ἀντιμάχεσθαι.
Reſtrictus, περισφιγχθεὶς, κατασταλείς.
Reſtringo, καταστέλλω· pro coerceo, ἐπέχω, φείδομαι.
Reſumo, ἀναλαμβάνω.
Reſupino, ἐξυπτιάζω.
Reſupinus, ὕπτιος.
Reſurgo, ἀνίσταμαι, ἀνεγείρομαι.
Reſurrectio, ἀνάστασις, ἔγερσις.
Reſurrectionis dies, ἡ ἀναστάσιμος ἡμέρα.
Reſuſcito, ἀναβιώσκω, ἐγείρω.
Retardatio, ἀναβολή, διατριβή.
Retardo, ἀνέχω, βραδύνω.
Rete, δίκτυον, σαγήνη.
Retego, ἀνακαλύπτω.
Retentio, ἐπίσχεσις, ἐποχή.
Retexo, ἀναλύω, ἀνυφαίνω.
Retia tendere, δίκτυα πλέκειν.
Retiarius, δικτυοφόρος.
Reticentia, ἀποσιώπησις, ἐχεμυθία.
Reticeo, σιωπάω, ἀποσιωπάω.
Reticulum, ἄρκυον, τό, pro vitta mulierum, κεκρύφαλος, ὁ.

Retinaculum, ὄχημα τό, πεῖσμα.
Retineo, ἀναλαμβάνω, κατέχω τινά.
Retorqueo, ἀντιστρέφω, ῥίπτω.
Retortus, ἀνεστραμμένος.
Retractio, ἐπανόρθωσις, παλινῳδία.
Retracto, ἀναπραγματεύομαι, ἀναλαμβάνω· pro renovare, ἀνανεόω· pro palinodiam canere, παλινῳδῶ.
Retraho, ἀνέλκω, πάλιν ἀνασπῶ.
Retribuo, ἀμείβω, & ομαι, ἀνταποδίδωμι, ἀνταποτίνω.
Retributio, ἀμοιβή, ἀνταπόδοσις.
Retrimentum, ἀπόκριμα, ἀπόθλιμμα.
Retro, ὕστερον, ὄπισθεν, ἄψ.
Retro ago, ἐπαναστρέφω.
Retrocedo, ἀναποδίζω. ἀναχάζω, & ομαι, ὑποποδίζω, ἀνάγω.
Retrogradior, ἀναποδίζω.
Retrogradus, ὀπισθοπόρος.
Retrorſum, & retrorſus, ἐπὶ πόδα, & ἐπιπόδα, ἀνάπαλιν, εἰς τοὔμπαλιν.
Retundo, ἀνακλάω, ἀπαμβλύνω.
Revaleſco, ἀναῤῥώννυμι, ῥαΐζω.
Reveho, ἀνακομίζω.
Revelatio, ἀποκάλυψις.
Revello, ἀνασπάω.
Revelo, γνωρίζω· κατηγορέω τῷ φίλῳ, amico, ἀνακαλύπτω, ἀποφαίνω.
Revera, ὄντως, τῷ ὄντι, ἀληθῶς, ἀτεχνῶς.
Reverbero, ἀντιτυπέω.
Reverendus, αἰδέσιμος, ὁ, σεβάσμιος, αἰδοῖος, εὐλαβητός.
Reverenter, εὐλαβῶς.
Reverentia, αἰδὼς, ἡ· αἶδος, εος, τό· θεραπεία· τὸ σέβασμα.
Revereor, αἰσχύνομαι τὸν θεόν.
Reverſio, ἀναστροφή, ἀναχώρησις.
Revertor, ἀναστρέφω, ἐπανελθεῖν.
Revincio, ἀναδέω.
Reviveſco, ἀναθάλλω.
Reviſo, ἐπισκέπτομαι.
Reviviſco, ἀναβιόω, ἀνακομίζομαι.
Revocare pedem, ἀναστρέφειν.
Revocare ſe, παλινῳδεῖν.
Revocare in memoriam, ὑπομνῆσαί τινά τι.
Revocatio, ἀνάκλησις, ἐπανάκλησις.
Revoco, ἀνακαλέω, & έομαι.
Revolvo, ἀνακυλίω, ἀποκυλινδέω, ἀναστρέφω.
Revolutus, ἀναστραφείς.
Reum eſſe omnium ſcelerum, ὑπαίτιον εἶναι πάσης τῆς ἀδικίας.
Reum ago, κρίνω, διώκω.
Reus, ὁ φεύγων, ὁ αἰτίαν ἔχων. ὁ ἀπολογούμενος· ὁ ἐν αἰτίᾳ ὤν· ἔνοχος, ὑπαίτιος, ὑπόδικος.
Reus læſæ Majeſtatis, ἀποστασίας φεύγων δίκην.
Revulſio, ἀπόσπασμα.
Rex, βασιλεὺς, ἄναξ.

R H.

Rheda, ζεῦγος, ῥαῖδον, ῥαίδιον.
Rhedarius, ζευγηλάτης.
Rhetor, ῥήτωρ, σοφιστής.
Rhetorica, ῥητορική.
Rhetorice, ῥητορικῶς.
Rhetoricus, ῥητορικός.
Rheuma, ῥεῦμα.
Rhombus, ῥόμβος.
Rhonchiſſo, ῥογχάζω.
Rhonchus, ῥόγχος.

R I.

Rictus, χάσμα.
Ridendus, γελαστέος, γελοῖος.
Rideo, γελάω ἐφ' ἑαυτῷ, ſecum, μειδάω, & pro derideo, καταγελάω τινός.
Ridicule, καταγελάστως.
Ridiculus, καταγέλαστος, γελοῖος.
Rigatio, ἀρδευμα, τό. ἄρδευσις.
Rigeo, ῥιγόω, πέπηγα.
Rigeſco, σκληρύνομαι, φρίττω.
Rigidus, ῥιγηλός, κρυερός· pro duro, ἀπαθής.
Rigo, ἄρδω, βρέχω.
Rigor, ῥῖγος, περίψυξις. pro duritie, σκληρότης.
Rigor juris, ἀκρίβεια.
Rima, κλεισθρία· ῥῆγμα, τό. χίζα.
Rimor, aris, ἰχνεύω, ἐξετάζω λόγον.
Rimoſus, κλεισθριώδης, πολύῤῥητος.
Ringo, τὴν ῥῖνα συστέλλω, σαίρω, σέσηρα.
Ripa, ὄχθη, χεῖλος ποταμοῦ.
ſine Riſu, ἀγελαστί.
Riſum compeſcere, vel tenere, ἀποσοβεῖν γέλωτα.

Riſum movere, γέλωτα παρέχειν τινὶ, ἢ κινεῖν.
Riſus, γέλως, καταγέλως, μειδίαμα.
Rite, καλῶς, δεόντως.
Ritu, κατὰ τὸ πάτριον ἔθος.
Ritus, θεσμός, ὁ, θεσμοθεσία.
Rivalis, ἀντεραστὴς, ζηλότυπος.
Rivulus, ῥυάκιον.
Rivus, ῥύαξ, ἀγωγὸς ὕδατος, ὀχετὸς, ὁ.
Rixa, ἔρις, ἡ· ἀμφισβήτησις, ἀντιλογία.
Rixor, ἐρίζω, ἐπαγωνίζομαι.
Rixoſus, ἐριστικὸς, φιλόνεικος.

R O.

Roboreus, δρύϊνος.
Roboro, κρατιόω, ἰσχυρίζω, ἐπισχυρίζω, κατισχύω, κρατύνω.
Robur, δρῦς. Metaph. pro animi fortitudine, ἀρετὴ, δύναμις, ἀνδρότης, ἀλκὴ, ἰσχύς.
Robuſtus, ἀκμαῖος, ῥωμαλέος, ἀνδρεῖος, ἰσχυρὸς, ἀδιανής.
Rodo, κατατρώγω. pro obtrecto, καταλογέω, διασύρω.
Rogandus, δεητέος.
Rogatio, δέησις, ἱκεσία, ἐρώτησις.
Rogito, πολλὰς δέησεις ποιοῦμαι.
Rogo, peto, αἰτέω σε σῖτον, a te cibum, δέομαί σου τοῦτο, ἐρωτάω.
Rogus, πυρά.
Roma, Ῥώμη.
Romanus, Ῥωμαῖος.
Roſulentus, δροσερὸς, πολύδροσος.
Ros, roris, δρόσος, ου, ἡ, ψεκὰς, ἔρση, ἡ.
Roſa, ῥόδον.
Roſcidus, δροσερὸς, ἐρσαῖος.
Roſetum, ὁ ῥοδών.
Roſeus, ῥοδόεις, ῥόδινος, ῥόδιος.
Roſmarinus, ni, λιβανωτίς.
Roſtra in foro Romano, αἱ ἔμβολοι.
Roſtratus, ὁ ῥυγχωτός.
Roſtrum, ῥύγχος, εος, τό· ῥάμφος.
Rota, τροχὸς, ὁ· κύκλος.
Roto, γυρόω, κυκλόω, κατατροχάζω.
Rotunde, στρογγύλως.
Rotunditas, στρογγυλότης, περιφέρεια.
Rotundo, σφαιρόω, στρογγυλόω.
Rotundus, τροχαλὸς, ὁ· τροχοειδής.

R U.

Rubedo, ἐρύθρημα.
Rubefacio, ἐρυθραίνω, φοινίζω.
Rubeo, ἐρυθραίνομαι, ἐρυθριάω.
Rubeta, φρῦνος.
Rubetum, βατών.
Rubeus. ruber, ἐρυθρὸς, ἐρυθρίας, φοινικοῦς, ους.
Rubicundus, ἐρυθραῖος.
Rubiginoſus, ἰώδης, ἐρυσιβώδης.
Rubigo, ἰὸς, ὁ. ἐρυσίβη.
Rubor, ἐρύθρημα, τό· ἐρυθρότης.
Rubrica, μίλτος, ου, ἡ.
Rubrum mare, ἐρυθρὰ θάλασσα.
Rubus, bi. βάτος, ου, ἡ.
Ructo, & Ructor, ἐρεύγω.
Ructus, us, ἐρυγὴ, ἐρυγμός.
Rude donatus, ὁ ὑπὲρ τὸν κατάλογον.
Rudem eſſe alicujus rei, ἀπείρως ἔχειν τινός.
Rudens, πρότονος, κάλως.
Rudes, ἀμαθεῖς.
Rudes litterarum, ἀγράμματοι.
Rudimentum, προπαιδεία, εἰσαγωγή.
Rudis, ἄπειρος, ἀμαθὴς, ἀπαίδευτος.
Ruditas, ἀπειρία, ἀμαθία.
Ruditus, βρώμησις, ὀγκηθμός.
Rudo, ere, aſinorum eſt, ὀγκάομαι, βρωμάομαι.
Rudus, eris, ἐρείπιον.
Rufeo, rufus ſum, ξανθός εἰμι, πυῤῥίζομαι.
Rufus, ξανθὸς, πυῤῥὸς, ἐρυθρός.
Ruga, ῥυτὶς, ἡ.
Rugio, βρυχάομαι, βρέμω, βρυχάομαι.
Rugitus, βρυχηθμὸς, βρύχημα.
Rugo, ῥυτιδόω.
Rugoſus, ῥυτιδώδης.
Ruina, πτῶσις, πτῶμα.
Ruinam ſibi ipſi accerſere, πτωματίζειν ἑαυτόν.
Ruinoſus, πτωσιμος, ἐπίπτωτος.
Rumen, ὁ κεκρύφαλος.
Ruminatio, μηρυκισμός.
Rumino, & or, ἀναμηρυκάζομαι· pro in memoriam revoco, ἀναπολέω τι.
Rumor, φήμη, κληδὼν, φάσις, λόγος.
Rumor eſt, λόγος ἐστί· λόγος διῆλθεν.

Rumorem ſpargere, διασπείρειν λόγον, διαφημίζειν, διαδιδόναι λόγον.
Rumpo, ῥηγνύω, καταγνύω, ῥήζω.
Runcatio, βοτανισμός.
Runcator, βοτανιστής.
Runco, βοτανίζω.
Ruo, ἐρείπω, καταφέρομαι, φέρομαι ἐπὶ τὸ χεῖρον, in deterius: pro præceps ferri, ὁρμᾶν.
Rupes, ἀπότομος πέτρα.
Ruptura, ῥῆξις, ῥῆγμα, θραῦσις.
Ruri, ἀγρόθι, ἐν ἀγρῷ.
Ruricola, γεωργὸς, ἄγραυλος.
Rurſum, αὖ, αὖθις, ἔμπαλιν.
Rus, ruris, ἀγρὸς, ἀγροικία, χωρίον.
Ruſtice, ἀγροίκως.
Ruſticitas, ἀγροικία, ἀγρότης.
Ruſticor, τὸν βίον ἐν ἀγρῷ διάγω.
Ruſticus, ἀγροιώτης, γεωργὸς, ἀγρότης, γεωργικός.
Ruſticus, a, um, γεωργικὸς, ἄγροικος.
Ruta, πήγανον, ῥυτή.
Rutilo, ξανθίζω, πυῤῥάζω.
Rutilus, πυρσὸς, πυῤῥὸς, ἐρυθρὸς, ξανθός.

S.

SAbbatum, σάββατον, ἡ ἑβδόμη.
Sabuloſus, ἀμμώδης.
Sabulum, ἄμμος, ψάμαθος.
Saburra, ἕρμα.
Saburro, ἑρματίζω.
Saccharum, τὸ σάκχαρον.
Saccis induti, σάκκους ἐνδεδυμένοι.
Sacculus, μαρσύπιον.
Saccus, σάκκος, ὁ· σακκίον.
Sacellum, ἱερὸν σμικρόν.
Sacer, ἱερὸς, ἐναγὴς, ὅσιος. pro ſceleſto, κατάρατος.
Sacerdos, ἱερεύς.
Sacerdotalis, ἱεροφαντικός.
Sacerdotiſſa, ἱέρεια.
Sacerdotium, ἱερωσύνη, ἱεράτευμα.
Sacramentum, ὁρκωμοσία.
Sacrarium, ἱεροφυλάκιον, ἄδυτον.
Sacrificium, θυσία.
Sacrifico, θύω τῷ θεῷ, ἱερόω θεῷ.
Sacrificus, ἱεροποιὸς, ἱεροφάντης.
Sacrilegium, ἱεροσυλία, θεοσυλία.
Sacrilegium committere, ἱεροσυλεῖν.
Sacrilegus, ἱερόσυλος, θεοσύλης.
Sacris initio, μυέω, καθιερόω.
Sacroſanctum, καθιερωμένον.
Sacrum, θυσία. pro templo, ἱερόν.
Sæpe, πολλάκις, συνεχῶς, θαμινά.
Sæpiſſime, πλειστάκις.
Sævio, χαλεπαίνω, ἐκμαίνομαι, ἀγριαίνομαι.
Sævitia, ἀπήνεια, χαλεπότης.
Sævus, χαλεπὸς, δεινὸς, ἀπηνής.
Saga, φαρμακίστρια, μάγος, ἡ.
Sagacitas, ῥινηλασία. pro aſtutia, ἀγχίνοια, σύνεσις.
Sagaciter, ἀγχίνως, δεξιῶς.
Sagatus, σαγηφόρος.
Sagax, ῥινηλάτης, ου, ὁ· ἀμήχανος.
Sagena, σαγήνη.
Sagina, τὸ λίπος.
Saginatus, σιτευτὸς, σιτιστὸς, ὁ.
Sagino, σιτίζω, σιτεύω, λιπαίνω.
Sagitta, τόξευμα, οἰστὸς, βέλος, ἰός.
Sagittarius, τοξότης, τοξευτής.
Sagitto, τοξεύω, βάλλω.
Sagulum, χλαμύδιον.
Sagum, σάγος, ἐσθὴς στρατιωτική.
Sal, ſalis, ἅλς, ἁλὸς, ὁ· pro urbanitate, ἀστειότης, χαριεντισμός.
Salacitas, ἀσέλγεια, τὸ ἀφροδισιαστικόν.
Salamandra, ἡ σαλαμάνδρα.
Salarium, μισθός.
Salax, ἀσελγὴς, ἀφροδισιαστικός.
Sale condio, ταριχεύω, ἁλίζω.
Salebræ, τὰ ῥήγματα γῆς, vel ἐκρήγματα.
Salebroſus, κατερρωγώς.
Salicetum, Salictum, ὁ ἰτεών.
Salignus, ἰτέϊνος, οἰσύϊνος.
Salina, ὁ τόπος ἐξ οὗ ἅλες ἐξορύττονται.
Salinum, ἁλοδόχος, ἁλοδοχεῖον.
Salio, is, ἅλλομαι εἰς τὸ πῦρ, in ignem: σκαίρω, σκιρτάω. Et ſalio, ἁλίζω, a ſal.
Saliva, σίαλον, πτύελον.
Salix, icis, ἰτέα, οἰσύα.
Salſamentarius, ταριχοπώλης.
Salſamentum, τάριχος, ὀξύγαρον.
Salſe, ἁλμυρῶς, σκωπτικῶς.

Salſe

Salſe dicere, σκώπτειν, ἀστεΐζεσθαι.
Salſedo, ἅλμη.
Salſuginoſus, ἁλικὸς, ἁλμυρώδης.
Salſugo, ἅλς, ἁλμυρὶς, ἅλμη.
Salſus, ἁλικὸς, ἁλμυρός. pro faceto, ἀστεῖος.
Saltatio, χορεία, ὄρχησις.
Saltator, ὀρχηστὴς, ἁλτικός.
Saltatrix, ὀρχήστρια, ὀρχηστρίς.
Saltem, ἀλλ' οὖν, ἀλλὰ μήν.
Salto, ὀρχέομαι, χορεύω.
Saltuarius, δρυμοφύλαξ, ἀλσοκόμος.
Saltus, ἄλσος, βῆσσα.
Saltus, πήδησις, πήδημα.
Salvatio, σωτηρία.
Salvator, σωτὴρ, ῆρος, ὁ.
Saluber, ὑγιεινὸς, σωτηριώδης.
Salubritas, ὑγίεια, τὸ ὑγιεινόν.
Salubriter, σωτηρίως.
Salve, χαῖρε, εὖ πράττε.
Salum, mare, ἅλς, ἡ.
Salvo, σώζω τινὰ, διασώζω.
Salus, σωτηρία.
Salutaris, σωτήριος.
Salutatio, ἀσπασμὸς, ὁ· προσηγορία.
Saluti Reipubl. conſulere, σώζειν τὰ κοινά.
Saluto, ἀσπάζομαι τινά· χαίρειν κέλευε παρ' ἐμοῦ, ſalutem dic meo nomine: προσφωνέω.
Salvum conductum dare, ἄδειαν διδόναι.
Salvum conſervare, σώζειν τινά.
Salvus, σῶος, σῶς, ὑγιής.
Salvus conductus, ἀσφάλεια, ἄδεια.
Sanabilis, ἰάσιμος, εὐθεράπευτος.
Sanatio, ἴασις.
Sancio, is, κυρόω, & κυροῦμαι.
Sancire leges, νόμον θεῖναι, νομοθετεῖν.
Sancte, ὁσίως, ἁγίως.
Sanctificatio, ἁγίασμα, ατος, τό· ἁγιασμὸς, ὁ.
Sanctifico, ἁγιάζω, ἁγιστεύω, ἁγιόω.
Sanctio, νομοθέτημα.
Sanctitas, ἁγιότης, ἁγιασμὸς, ὁσιότης, ἁγιωσύνη, ἀκη-ρασία, σεμνότης.
Sanctuarium, ἁγιαστήριον.
Sanctus, a, um, ὅσιος, ἅγιος.
Sandalium, σανδάλιον, σάνδαλον.
Sane, μέντοι, ὄντως, ἀληθές.
Sanguinarius, φιλαίματος, αἱμοχαρής.
Sanguine junctum eſſe alicui, προσήκειν τινὶ τῷ γένει.
ſine Sanguine, & ſudore, ἀναιμωτί.
Sanguinem mittere, φλεβοτομεῖν.
Sanguineus, ſanguinolentus, αἱματώδης.
Sanguinis conjunctio, συγγένεια.
Sanguis, αἷμα, ατος, τό.
Sanguiſuga, βδέλλα.
Sanies, ἰχὼρ, βρότος, μύξα.
Sanitas, ὑγίεια, ὑγεία, ἀρτεμία, ῥῶσις.
Sanitati reſtituo, ἐξυγιαίνω τινά.
Sannio, onis, χλευαστής.
Sano, ἰάομαι, ὑγιάζω, ἐξακέω.
Sanus, ὑγιὴς, ὁ καὶ ἡ· εὔρωστος.
Sapidus, a, um, εὔχυλος.
Sapiens, ὁ σοφὸς, ὁ νοῦν ἔχων, ἔμφρων, ὁ, φρόνιμος, ἔννοος, νουνεχής.
Sapienter, σοφῶς.
Sapientia, σοφία, σωφροσύνη, & τὸ σοφὸν, εὐβουλία, φρόνησις.
Sapio, φρονεῖν, εὖ φρονεῖν, σοφός εἰμι.
Sapo, onis, σμήλη, σμῆγμα.
Sapor, oris, χυλὸς, χυμός.
Sapphirus, ὁ σάπφειρος.
Sarcaſmus, σαρκασμός.
Sarcina, σκεῦος, τὸ· ἐπίσαγμα.
Sarcio, ῥάπτω, ἀκέομαι· pro inſtaurare, ἐπισκευάζειν, καταρτίζειν, pro damnum ſolvere, ἀντεμβάλλειν.
Sarculum, σκαλίς.
Sarmentum, κληματίς, φρύγανον.
Sartio, σκαλίζω.
Sarta tecta, ἐπισκευαὶ καὶ κατασκευαί.
Sar[illegible]o, πήγανον.
S[illegible], ἀκεστής.
Sat, ἱκανῶς, ἅλις.
Satagere rerum, ἐνδεῶς τοῖς ἰδίοις πράττειν.
Satago, διαπονέω, & ἔρομαί τι, vel εἴς τι, & περί τι; ἐκπονοῦμαι, σπουδάζω τινὶ, περιεργάζομαι, πολυπραγμονέω.
Satanas, σατανᾶς.
Satelles, δορυφόρος, ὑπερασπιστής.
Satellitium, δορυφόρημα, τό.
Satiabilis, κορεστός.
Satiatus, ſatur, διάκορος, διακορής.
Satietas, κόρος, ου, ὁ, πλήρωσις, ἄδος.
Satio, as, are, κορέω, κορέννυμι, χορτάζω.

Satis, ἅλις, ἱκανῶς, διαρκῶς, ἄδδην.
de his Satis ſuperque, ἄδδην τῶν τοιούτων.
Satis eſt, ἀπόχρη μοι τοῦτο, ἱκανόν ἐστι.
Satiſdatio, κατεγγύησις.
Satiſdo, as, ἐγγύας παρέχω.
Satisfacio, φυλάττω τὰ τῷ νόμῳ, legi: ἐξαρκέω, πληροφορέω. pro placeo, ἀρέσκω.
Satisfactio, πληροφορία.
Satius eſt, αἱρετώτερον.
Sativus, σπόριμος, κηπευτός.
Sator, σπορεὺς, φυτευτής.
Satrapa, σατράπης.
Satum, i, τὸ σπόριμον.
Satur, ἔμπλεος, κορεσθείς.
Saturitas, πλησμονή, κόρος.
Saturnalia, τὰ Κρόνια.
Saturnius, Κρόνιος.
Saturo, κορεννύω, χορτάζω.
Satyra, τὸ σατυρικὸν ποίημα.
Satyri, σάτυροι.
Satyrice, σατυρικῶς.
Satyricus, σατυρικός.
Sauciatio, κατάτρωσις, τραῦμα.
Saucio, as, κατατραυματίζω, τρώω.
Saucius, τραυματίας.
Saxatilis, πετραῖος, πέτρινος.
Saxoſus, πετρώδης, ὑπόλιθος.
Saxum, λίθος, πέτρα, πέτρος.

S C.

Scabellum, ὑποπόδιον, θρανίον.
Scaber, ψωρώδης, τραχύς.
Scabie laboro, ψωριάω.
Scabies, ψώρα, ψωρίασις.
Scabioſus, ψωρώδης.
Scabo, κνάω, κνήθω, κνίζω.
Scabritia, & es, τραχύτης.
Scabroſus, τραχώδης.
Scala, κλίμαξ, ἀνάβαθρον.
Scalæ gradus, ἀναβαθμοί.
Scalpellum, φλεβότομον.
Scalpo, κνάω, κνίζω, κνήθω.
Scalprum ſutorium, σμίλιον σκυτικόν.
Scalprum, κολαπτὴρ, ἡ σμίλη.
Scalptor, κολαπτὴς, κενδύς.
Scalptura, γλυφή.
Scamnum, βάθρον.
Scandalum, σκάνδαλον, πρόσκομμα.
Scandalum præbeo, σκανδαλίζω.
Scando, is, ere, ἀναβαίνω.
Scanſilis, ἀναβατός.
Scapha, σκάφη, ἐφόλκιον.
Scapula, ὠμοπλάτη, νῶτον.
Sc pus, ὁ στῦλος, ὁ καυλὸς, in herbis.
Scarabæus, κάνθαρος.
Scarificatio, χάσις.
Scarifico, σκαριφάομαι, ἐπιξύω, ἀποχέζω, ἀμύσσω, ἀποχαράσσω.
Scatebra, ὁ βλυσμός, ὁ κρουνός.
Scateo, ſcaturio, βλύζω, περιβλύζω.
Scaturigo, ἀνάβλυσις, κρουνός, οῦ, ὁ.
Scelerate, ἀνοσίως.
Sceleratiſſimus, πονηρότατος, μιαρώτατος, ἐξάγιστος.
Sceleratus, κατάρατος, ἐπάρατος.
Sceleſtus, ἀνόσιος, μιαρὸς, πονηρὸς, ἀθέμιστος, ὁ καὶ ἡ· ἀλιτρὸς, ἐξάγιστος.
Scelus, ἀσέβημα, τό· κακὸν, παρανομία, ἀδίκημα, πανούργημα, κακία.
Scelus admittere, ἐργάζεσθαι, ἢ πράττειν ἀσέβημα, φαῦλόν τι πράττειν.
Scena, σκηνή, θυμέλη.
Scenicus, σκηνικός.
Sceptrum, σκῆπτρον.
Scheda, σχέδη.
Schedula, σχέδιον.
Schema, τὸ σχῆμα.
Schiſma, σχίσμα.
Schœnobates, σχοινοβάτης.
Schola, διδασκαλεῖον, παιδευτήριον, φροντιστήριον, γυμνάσιον.
Scholam frequentare, φοιτᾶν ἐς τὸ διδασκαλεῖον.
Scholarcha, σχολάρχης, σχολῆς ἄρχων.
Scholaſticus, σχολαστικός.
Scholium, σχόλιον.
Sciens, εἰδὼς, ἐπιστήμων.
Sciens & volens, εἰδὼς καὶ ἑκών.
Scienter, ἐπιστημόνως.
Scientia, ἐπιστήμη, ἐπιστημοσύνη.
Scilicet, δῆτα, δηλαδὴ, δηλονότι, ἄρα δή.

Scindo, τέμνω, σχίζω, διασχίζω.
Scintilla, σπινθὴρ, ἐμπύρευμα.
Scintillatio, σπινθηρισμός.
Scintillo, σπινθηρίζω.
Scintillula, σπινθηρίδιον.
Scio, οἶδα, ἐπίσταμαι, ἴσημι, γινώσκω.
Scipio, σκῆπτρον, ῥάβδος.
Scirpus, σπάρτη, σχοῖνος.
Sciſcitor, inquiro, ἐρωτάω, πυνθάνομαί τι, aliquid.
Sciſſura, σχίσις, σχισμή, ῥωγμή.
Scite, pulcre, ἐπισταμένως, ἐμμελῶς.
Scitum, ψήφισμα, τό, δόγμα.
Scitus, elegans, κομψός, χαρίεις, ὡραῖος.
Sciurus, σκίουρος.
Scobs, ῥίνισμα, πρίσμα.
Scomma, σκῶμμα, ἴαμβος.
Scommata jacere in aliquem, ἀποσκώπτειν τινά.
Scopæ, σάρωθρον, κόρημα.
Scopis purgare domum, σαροῦν οἰκίαν.
Scopuloſus, σκοπελώδης.
Scopulus, σκόπελος, σπιλάς.
Scopum non attingere, ἀποτυγχάνειν τοῦ σκοποῦ.
Scopus, σκοπός.
Scoria, σκωρία, ξύξ.
Scorpius, σκορπίος.
Scortatio, μοιχεία.
Scortator, πόρνος.
Scortor, πορνεύω, ἑταιρέω.
Scortum, πόρνη, ἡ, ἑταίρα, ἡ.
Screatus, χρέμψις, πτυαλισμός.
Screo, as, χρέμπτομαι.
Scriba, γραμματεύς, γραμματιστής.
Scribo, is, γράφω, λογογραφέω, pro literas exarare, γράφειν πρός τινα.
Scrinium, κίστη, & κιστίς, κιβώτιον.
Scriptio, γραφή, συγγραφή.
Scriptor, συγγραφεύς.
Scriptor legum, νομοθέτης.
Scriptorius, γραφικός, μέλαν γραφικόν, atramentum ſcriptorium.
Scriptum, ſcriptura, σύγγραμμα, γραφή.
Scriptura, γραφή.
Scrobs, ὄρυγμα, βόθρος.
Scrofa, χοιράς.
Scrofula, ἡ χοιράς.
Scrotum, ὀσχέα, ἡ.
Scrupuloſe, ὑπερακριβῶς.
Scrupuloſitas, τὸ ὑπερακριβές, δυσχέρεια.
Scrupuloſus, πολύψηφος, λιθακώδης· pro anxio, ὁ καὶ ἡ ὑπερακριβής, δυσχερής.
Scrupulus, ψηφίς· pro ſollicitudine, ἡ ἀπορία, ἡ δυσχέρεια. Eſt etiam exigua pars ponderis, γραμμάριον.
Scrupus, λίθαξ, ψῆφος.
Scruta, orum, τὰ γρύτη, τὰ γρυτάρια.
Scrutarius, γρυτοπώλης.
Scrutatio, ἐξέτασις.
Scrutator, ἐξεταστής.
Scrutinium, inveſtigatio, ἐξερεύνησις.
Scrutor, ἐξετάζω, ἐξερευνάω, μεταλλάω, ἀνακρίνω; διερευνάω, ἰχνεύω.
Sculpo, is, γλύφω, κολάπτω, χαράττω.
Sculptile, γλυπτόν, εἴδωλον.
Sculptor, γλύπτης, ἐκτυπωτής.
Sculptura, γλυφή, γλυφίς.
Scurra, βωμολόχος, αἰκόλαστος.
Scurrilis, βωμολοχικός.
Scurrilitas, βωμολοχία, γελωτοποιΐα.
Scurror, aris, βωμολοχέω.
Scutatus, ἀσπιδοφόρος.
Scutella, πινακίσκος.
Scutica, σκυτάλη.
Scutum, θυρεός, ἀσπίς.
Scyphus, σκύφος, ὁ.

S E.

Se, ἑαυτόν, αὐτόν.
Sebaceus, στεατώδης.
Sebum, στέαρ.
Secedo, ἀναχωρῶ, μεθίσταμαι ἀπό τινος, ἀποχωρέω.
Secerno, χωρίζω, ἀποκρίνω, ἀφορίζω, ἐκκρίνω, διακρίνω.
Seceſſio, & ſeceſſus, ἀναχώρησις, παραχώρησις.
Secius, ἧττον, ἧσσον.
Secludo, ἀποκλείω, ἐκκλείω.
Seco, τέμνω, πρίω, κόπτω.
Secretarius, ὁ τῶν ἀποῤῥήτων γραμματεύς.
Secretio, ἡ ἔκκρισις, ἡ ἀπόκρισις.
Secreto, κρυφῇ, κατ' ἰδίαν.
Secretum, ἀπόκρυφον, ἀπόῤῥητον.
Secta, ἡ αἵρεσις.
Sectilis, σχιστός.
Sectio, τομή, τμῆμα, σχίσις.
Sector, ὁ τομεύς.
Sector, aris, ἀκολουθέω.
Secubo, ἀποκοιμάομαι.
Secularis, ὁ κατ' αἰῶνα γιγνόμενος.
Seculo noſtro, ἐπὶ τῆς ἡμετέρας γενεᾶς.
Seculum, αἰών, γενεά.
Secum, πρὸς ἑαυτόν, παρ' ἑαυτῷ.
Secunda fortuna, ἀγαθὴ τύχη.
Secunda fortuna uti, εὖ, ἢ καλῶς πράττειν.
Secundæ, τὰ δεύτερα.
Secundarius, δευτεραῖος.
Secundas fero, δευτερεύω.
Secundo, δεύτερον, τὸ δεύτερον.
Secundo, αἰσιόω.
Secundum, præpoſ. κατά, μετά, & παρά, cum acc.
Secundus, δεύτερος, ὕστερος· pro proſpero, εὐήμερος.
Securi percutere, πελεκίζειν, τῷ πελέκει παίειν.
Securis, πέλεκυς, ἀξίνη.
Securitas, ἀσφάλεια, ἄδεια.
Securum eſſe, ἀφροντίστως ἔχειν.
Securus, ἀσφαλής, ἀδεής, ἀκίνδυνος, θαῤῥῶν. pro negligente, ὀλίγωρος, ἀφρόντιστος.
Secus, juxta, παρά, cum dat. pro aliter, ἄλλως, ἀλλως ἤ, ſecus atque.
Sed, ἀλλά, ἀλλ' ἄρα, δέ, καίτοι.
Sed enim, ἀλλὰ γάρ.
Sed tamen, ἀλλὰ δή· ἀλλὰ καὶ ὥς. ἀλλ' οὖν.
Sed ſane, ἀλλά τοι, ἀλλὰ δή.
Sedatus, ἥσυχος, ἡσυχαῖος.
Sedentarius, ἑδραῖος.
Sedeo, κάθημαι, ἑδρεύω, καθίζομαι, ἑδριάομαι. pro morari, ἐμμένειν τινί.
Sedeo una, συγκαθίζομαι.
Sedere facio, ἱδρύω, ἕζω.
Sedes, ἕδρα, ἕδρασμα, καθέδρα.
Sedile, καθέδρα, ἑδράνον.
Sedimentum, ὑπόστημα.
Seditio, στάσις, ἡ [illegible].
Seditionem concitare, στάσιν ποιεῖσθαι, στασιάζειν.
Seditionis auctores, στασίαρχαι.
Seditioſe, στασιαστικῶς.
Seditioſus, στασιώδης.
Sedo, as, παύω τῆς ὀργῆς, iram: καταστέλλω, κατέχω, ἠρεμίζω.
Seduco, ἀπάγομαι· pro decipio, ἀποπλανάω, ἐξαπατάω, παραπείθω.
Seductio, ἀπαγωγή, ἀποπλάνησις, ἀπάτη.
Seductor, ἀπατηλός, πλάνος.
Sedulitas, ἐπιμέλεια, ἀκρίβεια, σπουδή.
Sedulo, ἀτεχνῶς, πεφροντισμένως.
Sedulus, ἐπιμελής, ἀκριβής, σπουδαῖος, φιλεργός, ἐνεργητικός.
Sedum, ἀείζωον.
Seges, ἄρουρα, λήϊον.
Segmen, & ſegmentum, ἀπόκομμα.
Segnis, e, ἀργός, ῥᾴθυμος, ὀκνηρός.
Segnis ſum, νωθρεύω, & νωθρέω.
Segniter, ῥᾳθύμως.
Segnities, ἀργία, ῥᾳθυμία, νωθεία.
Segnitiei ſe dedere, ἐπικλίνειν ἐπὶ τὸ ῥᾳθυμεῖν.
Segrego, ἐκκρίνω, ἀφορίζω, χωρίζω.
Sejunctio, διάζευξις, ἀποχώρησις.
Sejungo, χωρίζω, διΐστημι, διαιρέω.
Selectio, ἐκλογή, ἀπόκρισις.
Seligo, ἀπολέγω, ἀποκρίνω, ἐξαιρέω.
Sella, ἕδρα, καθέδρα, θρόνος.
Sella curulis, δίφρος ἡγεμονικός.
Sellula, θρονίδιον, καθέδριον.
Semel, ἅπαξ, καθάπαξ.
Semen, σπέρμα, τό, σπόρος.
Sementis, σπόρος.
Semeſtris, ἑξάμηνος.
Semeſus, ἡμίβρωτος.
Semet, ἑαυτόν.
Semianimis, ἡμιθανής.
Semicirculus, τὸ ἡμικύκλιον.
Semicoctus, ἡμίεφθος.
Semihora, τὸ ἡμιώριον.
Semimortuus, ἡμιθανής.
Seminarium, φυτώριον.
Seminatio, σπορά.
Seminator, σπορεύς.
Semino, σπείρω, φυτεύω. pro divulgo, διασπείρω.
Semis, ſemiſſis, ἥμισυς, ἡμίσεια, ἥμισυ.
Semita, ἀτραπός, στίβος.
Semoveo, ἀποκινέω, ἀποχωρίζω.
Semper, ἀεί, διαπαντός,

Sempi-

Sempiternus, ἀΐδιος, αἰώνιος, ὁ καὶ ἡ.
Senator, βουλευτής, οῦ, ὁ. γερουσιαστής.
Senatorius, βουλευτικός.
Senatu moveo, ἐκφυλλοφορῶ τινα· τῆς συγκλήτου ἐκβάλλω.
in Senatum eligi, ἐγκρίνεσθαι εἰς γερουσίαν.
Senatus, βουλή, ἡ σύγκλητος, γερουσία.
Senatuſconſultum, βούλευμα, τὸ διαβεβουλευμένον.
Senectus, γῆρας, ατος.
Senectus extrema, πανύστατον γῆρας.
Seneſco, γηράσκω, γηράω, παρακμάζω.
Senex, γέρων, πρεσβύτης, γηραιός.
Seni, οἱ ἕξ.
Senilis, γεροντικός, γερόντειος.
Seniliter, γεροντικῶς.
Senio confectus, πανῆλιξ, σκ...ος.
Senior, γεραίτερος, πρεσβύτερος.
Senium, τὸ γῆρας.
Senſibilis, αἰσθητός.
Senſim, ἀκροθιγῶς, κατὰ μικρὸν, ἠρέμα.
Senſus, αἴσθησις, τόνος, διάνοια.
Senſus expers, ἀναίσθητος.
Sententia, γνώμη, διάνοια, νοῦς, ψῆφος, κρίσις, δόγμα.
ex Sententia: κατὰ νοῦν, κατὰ γνώμην.
Sententiæ ejuſdem, σύμψηφος τινι.
in ea ſum Sententia, ὑπὸ γνώμης ἔχω.
a Sententia dimovere, μεταπείθειν τινά.
Sententiam fero, γνώμην ἀποφαίνομαι, ψῆφον τίθεσθαι.
Sententiam muto, ἀνατίθεμαι τὴν διάνοιαν, μεταβάλλομαι.
Sententioſe, ἀποφαντικῶς, γνωμικῶς.
Sententioſus, γνωμικὸς, ἀποφθεγματικός.
Sentina, ἄντλος, αντλία.
Sentio, αἰσθάνομαι κραυγῆς, clamorem, pro intelligere, νοεῖν, κατιδεῖν, διαγνῶναί τι· ἀκούειν. Sentit mecum, τὴν ἐμὴν γνώμην ἔχει.
Sentis, ἄκανθα, βάτος.
Sentus, λάσιος, δασύς, τραχώδης.
Seorſim, χωρὶς, ἰδίᾳ, καθ' αὑτόν.
Separabilis, χωριστός.
Separatim, χωρὶς, cum gen.
Separatio, ἀφορισμὸς, ἀπόκρισις.
Separo, χωρίζω, ἀποκρίνω, ἀφορίζομαι, νοσφίζω, διΐστημι, διαιρέω.
Sepelio, θάπτω, καταθάπτω.
Sepes, ſepimentum, φραγμὸς, φράγμα, περίφραγμα, περίβολος.
Sepia, σηπία.
Sepio, φράττω, περιβάλλομαι.
Sepono, ταμιεύω, ἀποτίθημι.
Septem, ἑπτά.
September, μαιμακτηριὼν, σεπτέμβριος.
Septemdecim, ἑπτακαίδεκα.
Septemplex, ἑπταπλοῦς, ους.
Septemvir, εἷς τῶν ἑπτὰ ἀρχόντων.
Septenarius, ἑπταδικός.
Septeni, οἱ ἑπτά.
Septentrio, ἄρκτος, ἀπαρκτίας.
Septentrionalis, ἀρκτικός.
Septicollis, ἑπτάλοφος.
Septimana, ἑβδομάς.
Septimus, ἕβδομος.
Septingenteſimus, ἑπτακοσιοστός.
Septingenti, ἑπτακόσιοι.
Septuaginta, ἑβδομήκοντα.
Septum, φράγμα· ἕρκος, τό.
Sepulchralis, ἐπιτάφιος.
Sepulchrum, τάφος, ὁ· μνῆμα, τό.
Sepultura, ταφή, ἐνταφιασμός.
Sepultus, τεθαμμένος, ταφείς.
non Sepultus, ἄταφος.
Sequela, ἀκολουθία, τὸ ἐφεξῆς.
Sequeſter, προσαγωγεὺς, προξενητὴς, ὁ, μεσίτης, μέσος.
Sequeſtratio, μεσιτεία.
Sequor, ἕπομαί τινι, ἀκολουθέω, ὀπηδέω· quæ ſequuntur, τὰ ἑξῆς, τὰ ἀκόλουθα.
Sera, κλεῖθρον.
Serenitas, εὐδία, αἰθρία, γαλήνη.
Sereno, αἰθριάζω, γαληνιάω.
Serenus, αἴθριος, εὔδιος, ἀνήνεμος.
Seria, orum, τὰ σπουδαῖα.
Sericum, σηρικόν.
Sericus, a, um, σηρικός.
Series, τάξις, σειρὰ, ὁρμός.
Serio, σπουδῇ, ἐν σπουδῇ.
Serius, a, um, σπουδαῖος, σεμνός.
Sermo, λόγος, ὁμιλία.
Sermocinor, ὁμιλέω, διαλέγομαι.
Sermonem diſſeminare, θρυλλεῖν τι.

Sero, ſevi, σπείρω, φυτεύω.
Sero, ſerius, ὀψέ, ὀψιαίτερον.
Serotinus, ὄψιμος, ὄψιος.
Serpens, anguis, ὄφις, ἑρπετόν.
Serpo, ἕρπω, ἑρπύζω.
Serra, πρίων.
Serra ſecare, διαπρίειν, ἐμπρίειν.
Sertum, στέφανος, στεφάνιον.
Serva, δούλη, δουλίς, θεράπαινα.
Servator, σωτήρ.
Servilis, δουλικός, δούλιος.
Serviliter, δουλικῶς, δουλοπρεπῶς.
Servio, δουλεύω καιρῷ, tempori: λατρεύειν τινί, alicui. ὑπηρετέω.
Servitium, idem quod ſervitus.
Servitus, δουλεία, δουλοπρέπεια, λατρεία, θεραπεία, οἰκετεία.
in Servitutem redigere, εἰς δουλείαν ὑπάγειν. ἀνδραποδίζειν.
Servo, σώζω, φυλάττω τινά. παρατηρέω τινά.
Serum lactis, ὀῤῥός, ὁ.
Serus, tardus, χρόνιος.
Servulus, δουλάριον.
Servus, δοῦλος, θεράπων.
Servus, a, um, δουλικός.
Seſe, ἑαυτόν.
Seſſio, ἐφέδρασις.
Seſſor, ἐφεδρευτής.
Setæ, χαίτη.
Seu, ἤ, ἤτοι, εἴτε.
Severe, σεμνῶς.
Severitas, σεμνότης, διατομία.
Severus, αὐστηρός, σεμνός, ἀπότομος.
Sevoco, ἀποκαλέω.
Sevoſus, στεατώδης.
Sevum, στέαρ.
Sex, ἕξ.
Sexageni, ἑξήκοντα.
Sexaginta, idem.
Sexcenti, ἑξακόσιοι.
Sexdecim, ἑκκαίδεκα.
Sextus, ἕκτος.
Sexus, φύσις, γένος.
Sexus utriuſque, γύνανδρος, ἑρμαφρόδιτος.

S I.

Si, εἰ, ἄν, εἴπερ, ἐπειδάν.
Si vero, ἐὰν δὲ, εἰ δ' ἄρα.
Si unquam alias, εἴποτε, ἄλλοτε, εἴπερ.
Sibi, ἑαυτῷ.
Sibilo, συρίττω.
Sibilus, συριγμός, σύριγμα.
Sibilus, a, um, ὁ συρίττων.
Sibylla, σίβυλλα.
Sic, οὕτω, οὕτως.
Sic ut, οὕτως, ὡς· ὅπως, ὥσπερ.
Sica, ξίφος, εος, τό· κοπίς, ξιφίδιον.
Sicarius, φονεὺς, ξιφηφόρος.
Siccine, οὕτως.
Siccitas, ξηρότης, ξηρασία, αὐχμός.
Sicco, ξηραίνω, ἐξικμάζω.
Siccus, ξηρὸς, ἄνικμος, αὐχμώδης.
Siclus, σίκλος.
Sicubi, εἴπου, εἴποτε, ἐάν που.
Sicunde, εἴποθεν.
Sicut, & ſicuti, ὡς, ὥσπερ, καθάπερ, καθὼς, οἷον, ὡς, ὥσπερ.
Sideratus, ἀστρόβλης, ἧττος.
Sidereus, ἀστέριος, ἀστερόεις.
Sido, καθιζάνω.
Sidus, ἄστρον.
Sigillaris cera, ῥύπος.
Sigillatim, καθ' ἕκαστον.
Sigillo, σφραγίζω, σφραγῖδα ἐπιτίθημι.
Sigillum, σφραγίς, σήμαντρον.
Signator, σημάντωρ.
Signatura, σήμαντρα.
Signatus, σημειωτός.
non Signatus, ἀσήμαντος.
Signifer, σημειοφόρος.
Significanter, ἐμφατικῶς.
Significatio, σημασία, ἔμφασις, σημείωσις.
Significativus, σημαντικός.
Significo, σημαίνω, δηλόω.
Signo, σφραγίζω· pro oſtendere, σημαίνειν, ἀποδείξιν ποιεῖσθαί τινι.
Signo, σημεῖον, τεκμήριον, ὑπόδειγμα· Deinde ſignificat vexilla, σύμβολον, σύνθημα, τό. Tum quo aliquid obſignamus, σφραγίς.
Signum dare alicui, κατασείειν τινί.

Silentio

Silentio præterire aliquid, ὑπερβαίνεσθαί τι. σιωπῇ παρελθεῖν.
Silentio non prætereundum, ὃ παρασιωπητέον.
Silentium, σιγὴ, σιωπὴ, ἐχεμυθία.
Silentium impero, κατασιωπάω.
altum agere Silentium, μακρὰν σιγὴν σιγᾶν.
Sileo, σιγάω, σιωπάω, ἐχεμυθέω.
Sileſco, σιγηρὸς γίνομαι.
Silex, πυρίτης.
Silicernium, γέρων, τυμβογέρων.
Siligineus, σιλιγνίτης.
Siligo, ὄλυρα, σίλιγνις.
Siliqua, λοβὸς, κεράτιον.
Simia, πίθηκος, ὁ, ἡ.
Simila, σεμίδαλις.
Similagineus panis, σεμιδαλίτης ἄρτος.
Similis, ὅμοιος, ἐοικώς.
per omnia Similis, παραπλήσιος.
Similis ſum, ἔοικα, ὁμοιοῦμαι.
Similiter, ὁμοίως, παραπλησίως.
Similitudo, ὁμοιότης, ὁμοίωσις, ἀναλογία.
Simulo, ὁμοιόω.
Simplex, ἁπλοῦς. pro ſincerus, ἀφελὴς, ἀπλοῦς, ἀδόλος, ἄθρυπτος, ἄκακος.
Simplicitas, ἁπλότης, ἀφέλεια, εὐήθεια, λιτότης, ἀκεραιότης.
Simpliciter, ἁπλῶς, ἀπλοϊκῶς.
Simul, ἅμα, ὁμοῦ.
Simulac, ἅμα, & ἅμα τε.
Simulacrum, εἴδωλον, εἰκὼν, ἄγαλμα.
Simulate, προσποιητικῶς.
Simulatio, εἰρωνεία, ὑπόκρισις.
Simulator, εἴρων, μιμητὴς, ὑποκριτής.
Simulo, προσποιοῦμαι εἶναι φίλος, me eſſe amicum. ὑποκρίνομαι, πλάττω.
Simultas, ἔχθρα, δυσμένεια.
Simultatem invicem gerere, ἔχειν δυσμενῶς πρὸς ἀλλήλους.
Simus, σιμός.
Sin, εἰ δὲ, ἐὰν δὲ, κἄν.
Sin minus, εἰ δὲ μή.
Sincere, vide Syncere, &c.
Sinciput, βρέγμα.
Sindon, σινδὼν, ἡ.
Sine, Præp. ἄνευ, ἐκτὸς, χωρὶς, δίχα, cum genit.
Sine controverſia, ἀδιαστάκτως, ἀναμφιβόλως.
Sine dubio, ἀναμφισβητήτως.
Sine fraude, ἀδόλως.
Singularis, ἑνικὸς, ἐξαίρετος.
Singulatim, καθ' ἕκαστον.
Singulus, ἕκαστος.
Singulis menſibus, κατὰ μῆνα.
Singulis diebus, καθ' ἡμέραν.
Singulis horis, ὅσαι ὧραι.
Singultim, μετὰ λυγμοῦ.
Singultio, λύζω.
Singultus, λυγμὸς, ὁ· λύγξ, γόος.
Siniſter, λαιὸς, σκαιὸς, εὐώνυμος.
Siniſtra, σκαιὰ, ἀριστερά.
Siniſtre, σκαιῶς.
a Siniſtris, ἐξ ἀριστερῶν· ἐξ εὐωνύμου.
Siniſtrorſum, ἐπ' ἀριστερά.
Sino, ἐάω τι, ἐπιτρέπω, ἀφίημι.
Sinuo, κολπόω.
Sinuoſus, κολπώδης.
Sinus, κόλπος, ὁ.
Siquando, εἴποτε, ἐάν ποτε.
Siquidem, εἴγε, εἴπερ, εἴπερ ἄρα.
Siquis, εἴτις, ἐάν ὅστισοῦν.
Sirius, ὁ σείριος.
Siſer, τὸ σίσαρον.
Siſto, ἀφίστημι, παριστάναι τινί. καταστῆσαι, ἐπέχω.
Siſtrum, τὸ σεῖστρον.
Siticuloſus, διψαλέος, ἄνυδρος, πολυδίψιος.
Sitim reſtinguere, σβεννύειν τὸ δίψος.
Sitio, διψάω, καταδιψάω.
Sitis, δίψος, τὸ, δίψα.
Situla, κάλπη, ὑδρία, ὑδρίσκη.
Situm eſt in nobis, ἐφ' ἡμῖν ἐστι.
Situs, a, um, κείμενος.
Situs, αὐχμὸς, εὐρὼς. pro poſitione loci, κατάθεσις, θέσις.
Sive, εἴτε, ἤτοι, ἐάν.

S M.

Smilax, σμίλαξ, ἡ.

S O.

Soboles, γονὴ, τέκνον, ἀπόγονον.

Soboleſco, ὑποφύομαι, τῷ γένει αὐξάνομαι.
Sobrie, νηφαλέως, σωφρόνως.
Sobrietas, νῆψις, νηφαλισμὸς, σωφροσύνη.
Sobrinus, ἀνεψιός.
Sobrium reddo, ἀνανήφω.
Sobrius, ὁ νήφων, ὁ νηφάλιος.
Soccus, ἐμβάτης, ὁ κηλοπόδιον.
Socer, πενθερὸς, κηδεστὴς, γαμβρός.
Socia, ἑταίρα.
Socialis, ἑταιρικός.
Socialiter, ἑταιρικῶς.
Societas, κοινώνημα, κοινωνία.
facere Societatem cum aliquo, συμμαχίαν ποιεῖσθαι πρός τινα.
Societatem dirimere, συμμαχίαν διαλύειν.
Socio, συμμίγνυμι, συναγελάζω.
Socius, ἑταῖρος, κοινωνὸς, σύμμαχος.
Socordia, ἀσωτεία, ῥᾳθυμία, ἀκηδία.
Socors, ῥᾴθυμος, μαθήμων, ἐκμελής.
Socrus, πενθερὰ, ἑκυρά.
Sodalis, ἑταῖρος, σύσσιτος.
Sodalitas, vel Sodalitium, συσσιτία, φρατρία.
Sodes, ὦ τάν.
Sol, ἥλιος, φοῖβος.
Sol oritur, ἥλιος ἀνατέλλει.
Sol occidit, ἥλιος δύεται.
Solamen, ſolatium, παρηγορία, παραμύθιον, παραμυθία.
Solarium, ὡρολογεῖον ἡλιακόν.
Solatio eſſe alicui, φέρειν τινὶ παραμυθίαν.
Solator, παρακλητὸς, παρακλήτωρ.
Solea, ἐμβὰς, κρηπίς. pro Piſce, βούγλωσσος.
Solenne, ἑορτή.
Solenne eſt, νομίζεται.
Solennis, πάνδημος, ἑορτάσιμος.
Solennitas, δημοθοινία, πανήγυρις, ἑορτή.
Solenniter, νομικῶς· ἐξ ἔθους.
Soleo, εἴωθα, ἐθίζομαι, ἔθος ἔχω.
Solers, ἀγχίνους, δεξιὸς, πανοῦργος.
Solerter, ἀγχίνως.
Solertia, ἀγχίνοια, δεξιότης, πανουργία.
Solet, ἔθος ἐστί τινι· εἰθισμένον ἐστί· φιλεῖ.
Solicitatio, ἀνίασις, πειρασμός.
Solicitator, ἐπακτικός.
Solicite, ἐπιμελῶς.
Solicito, ἀνιάω. λυπέω σε πολλά. pro impellere, ἀναπείθειν τινά.
Solicitudo, μέριμνα, ἀγωνία, φροντίς.
Solicitum eſſe, σπουδάζειν, φροντίζειν περί τινος.
Solicitus, πολυμέριμνος, μέριμνος, ἐπιμελὴς, περιδεὴς, περιφροντικός.
Solide, στερεῶς.
Soliditas, στερεότης· τὸ στερεόν.
Solido, στερεόω, στερρόω.
Solidus, στερεός· pro perfecto, ὁλόκληρος, ἀπαλής.
Solitaria vita, μοναστικὸς βίος.
Solitarius, μοναχὸς, μοναστὴς, ἐρημαῖος.
Solitudo, ἐρημία.
Solitus, συνήθης.
Solium, θρόνος, ὁ. θρονίδιον.
Solo æquare, κατασκάπτειν εἰς ἔδαφος.
Solœciſmus, σολοικισμός.
Solor, aris, παραμυθέομαι.
Solſtitialis, θερινός.
Solſtitium, ἡ τροπή.
Solum, pavimentum, πέδον, ἔδαφος.
Solum vertere, μετανίστασθαι.
Solum, ſolummodo, μόνον, μόνως.
Solvendo non ſum, ἐξαδύνατος εἰμι, πρὸς τὴν ἔκτισιν δανείων.
Solvo, λύω, διαλύω. Dicuntur item ſolvere qui navi vehuntur aliquo, ἀπαίρειν τῆς Συρίας εἰς Ἀλεξάνδρειαν.
Solus, μόνος, καθ' αὑτὸν, ἔρημος, οἶος.
Soluta oratio, πεζὸς λόγος.
Solutio, λύσις, διάλυσις, τίσις.
Solutus curis, ἀμέριμνος.
Somnio, ὀνειρώττω, ἐνυπνιάζω.
Somniorum interpres, ὀνειροπόλος, ὁ.
Somniorum interpretatio, ὀνειροπολία.
Somnioſus, ὀνειρώδης.
Somnium, ἐνύπνιον, ὄναρ.
per Somnium, κατ' ὄναρ, καθ' ὕπνου.
Somno corripi, ὕπνῳ καταλαμβάνεσθαι.
Somnolentus, ὑπνηλὸς, ὑπνωτικός.
Somnum capere, ὕπνου τυγχάνειν. καταπίπτειν εἰς ὕπνον.
Somnus, ὕπνος, ὁ.
Somnus me corripit, ὕπνος με ἔχει.
Sonitus, ἦχος, δοῦπος.
Sono, as, ἠχέω, δουπέω.

Sonorus, ἠχώδης, πολυηχής, ψοφώδης.
Sons, ὑπαίτιος, ὑπόδικος.
Sonum edo, φθέγγομαι.
Sonus, ἦχος, φθογγή, φθόγγος.
Sophiſma, σόφισμα, τό.
Sophiſta, ὁ σοφιστής.
Sopio, ἀνέζω, κοιμίζω.
Sopor, ὕπνος, κῶμα, κάρος.
Soporifer, ὑπνωτικός, καρωτικός.
Soporo, κατακοιμίζω.
Sorbeo, ῥοφέω.
Sorbilia ova, ὠὰ ῥοφητά.
Sorbilis, ῥοφητός, ῥοφεός.
Sorbitio, ῥόφημα, ῥόμμα.
Sordeo, ῥυπάω.
Sordes, ἄση, ῥύπασμα· pro immoderata parſimonia, ῥυπαρία, σμικρολογία.
Sordes aurium, ἡ κυψέλη.
Sordidatus, ὁ ῥυπῶν, ὠτος.
Sordeſco, πιλοῦμαι, ῥυπαίνομαι.
Sordide, σμικρολόγως, ῥυπαρῶς.
Sordidus, ῥυπαρός, κίβδηλος, γλίσχρος.
Sordidus homo, σμικρολόγος.
Sorex, ἀρουραῖος μῦς.
Soror, ἀδελφή.
Sororicida, ἀδελφοκτόνος.
Sororis filius, ἀδελφιδοῦς.
Sororius, ἀδελφικός.
Sors, fortuna, κλῆρος, ὁ· pro officio, ἔργον, καθῆκον. Dicitur etiam fatalis neceſſitas, μοῖρα.
Sortilegium, χρησμῳδία.
Sortilegus, χρησμῳδός.
Sortior, κληρόω, διαλαγχάνω, λαγχάνω.
Sortitio, κλήρωσις.
Sortito, κλήρῳ, κατὰ κλῆρον.
Soſpes, σῶος.
Soſpitalis, σωτήριος.
Soſpito, σώζω, διασώζω.

S P.

Spado, σπάδων, βάκηλος, εὐνουχίας.
Spargo, is, σκεδάζω, σκορπίζω, σπείρω.
Spargere rumores, λόγον, vel φήμην διαδιδόναι.
Spartum, σπαρτίον, χόρδιον.
Spatior, περιπατέω, περινοστέω.
Spatioſus, εὐρύχωρος, πλατύς.
Spatium, διάστημα.
Specialis, εἰδικός, ἴδιος.
Specialiter, εἰδικῶς, ἰδίᾳ.
Speciatim, εἰδικῶς, κατ᾽ εἶδος.
Species, εἶδος, τό, ἰδέα, χρῆμα.
Specillum, μήλη.
Specimen, δεῖγμα, δεῖξις, ἐπίδειξις.
Specimen dare, δεῖγμα ἐκφέρειν τινός: πεῖραν ἑαυτοῦ διδόναι, ſui ſpecimen.
Specioſe, εὐειδῶς.
Specioſitas, φαιδρότης, ἁβροτιμία.
Specioſus, εὐειδής, ὡραῖος, φαιδρός.
Spectabilis, ἀξιοθέατος, κύδιμος, ὁ.
Spectaculum, θέαμα, θέατρον.
Spectaculum edere, θέαμα ἐπιδείκνυσθαι.
Spectandus, θεατός.
Spectator, θεατής, ἔφορος.
Spectatus, δοκιμασθείς, εὐδόκιμος.
Specto, ὁράω· θεάομαί σε τί ποιήσεις, obſervo quid acturus ſis: προσέχειν τινί· ἀποβλέπω, θεωρέω· hoc ad me ſpectat, ἀποβλέπει πρὸς ἐμὲ τοῦτο, προσήκει μοι τοῦτο.
Spectrum, φάσμα, τό, εἴδωλον, φάντασμα.
Specula, σκοπή, σκοπιά.
Speculabundus, κατασκοπῶν.
Speculatio, θεώρημα, θεωρία.
Speculatores, κατάσκοποι, διοπτῆρες.
Speculatoria navis, κατασκοπικὸν πλοῖον.
Speculatorius, κατασκοπικός.
Speculor, exploro, κατασκοπέω, & ἔομαι, & pro exacte conſiderare, σκοπέω, σκέπτομαι, σκοπιάζω.
Speculum, κάτοπτρον, ἔσοπτρον.
intueor in Speculum, ἐνοπτρίζομαί τι, ἐσοπτρίζομαι.
Specus, σπήλαιον, σπέος.
Spelunca, σπήλαιον, μάνδρα, ἡ· ἄντρον.
Spe fretus, εὔελπις.
Spe vana fovere, κεναῖς ἐλπίσι θερμαίνεσθαι.
Spe fruſtrari, ἀποτυγχάνειν τῆς ἐλπίδος.
Spem abiicio, σφάλλομαι τῆς ἐλπίδος.
Spem alicui facere, ἐλπίδα παρέχειν τινί.
Spem habere, ἐλπίδα λαμβάνειν.
præter Spem, παρ᾽ ἐλπίδα, παρὰ δόξαν.
Spem collocare in aliquo, ἀποβλέπειν εἴς τινα.

Sperabilis, ἐλπιστός.
Sperno, ἐκφαυλίζω, ὀλιγωρέω τινός, ἐξουθενίζω, καταφρονέω, ὑπερορέω, ἀθετίζω.
Spero, ἐλπίζω τοῦτο, δόξαν ἔχω περὶ τινος· pro confido, πείθω, ἔλπομαι.
Spes, ἐλπίς, ίδος, ἡ· προσδοκία, δόξα.
Spes bona, εὐελπιστία.
Spes vana, κενελπιστία.
Sphæra, σφαῖρα, σφαίρωμα.
Sphæricus, σφαιροειδής.
Sphæriſterium, σφαιριστήριον.
Sphinx, σφίγξ, ἡ.
Spica, στάχυς, ἄσταχυς.
Spiceus, ſpicatus, σταχυηρός.
Spicilegium, σταχυολογία.
Spico, as, σταχυοφορέω.
Spiculatores, δορυφόροι.
Spiculum, λόγχη, τὸ ξυστόν, ὄγκος.
Spina, ἄκανθα.
Spina dorſi, ῥάχις, κλόνιον.
Spinalis medulla, ῥαχίτης μυελός.
Spinoſus, ἀκανθώδης, ἀκανθικός.
Spira, σπεῖρα.
Spirabilis, πνευστός.
Spiramen, φυσητήριον.
Spiritualis, πνευματικός.
Spiritus, πνοή, πνεῦμα, ψυχή.
Spiro, πνέω, φυσάω, ἄημι.
Spiſſo, πυκνόω, συνίστημι.
Spiſſus, πυκνός, συνεχής, συχνός.
Splen, ὁ σπλήν.
Splendeo, λάμπω, λαμπετάω, σελαγίζω, μαρμαίρω, στίλβω.
Splendeſco, λαμπυρίζω, ἀπαυγάζω.
Splendide, λαμπρῶς, φαιδρῶς, ἀγλαῶς.
Splendidum reddo, στιλβοποιέω, φαλύνω.
Splendidus, λαμπρός, ἀγαυός, ὁ· ἀγλαός, ὁ· φαεινός, εὐδόκιμος.
Splendor, αὐγή, ἀπαύγασμα, λαμπρότης· pro gloria, εὐδοξία, δόξα.
Spleneticus, σπληνητικός.
Spoliatio, σκύλευσις, & σύλησις.
Spoliatio fanorum, ἱεροσυλία.
Spoliator, λαφυραγωγός, συλητής.
Spolio, σκυλεύω, συλάω τινά.
Spolium, σκῦλον, λάφυρον, ἔναρα, τά.
Sponda, ἡ κλίνη.
Spondeo, ἀναδέχομαι, ἐγγυάω τινὶ τὴν παῖδα, filiam alicui deſpondeo: καταγγυῶμαί σοι τοῦτο, ἐπαγγέλλομαι.
Spongia, σπόγγος.
Spongioſus, σπογγώδης.
Sponſa, μνηστή, νύμφη, μεμνηστευμένη.
Sponſalia, μνηστεῖα, νύμφια, τά.
Sponſalis, μνηστευτικός, νυμφικός.
Sponſalis thalamus, νυμφεῖον.
Sponſio, ἐγγύησις.
Sponſo, as, are, μνηστεύω.
Sponſor, ἐγγυητής, ἀνάδοχος.
Sponſus, a, um, μνηστευθείς, ἐγγυητός.
Sponſus, i, νυμφίος, μνηστήρ, ῆρος, ὁ· μνήστωρ.
Spontaneus, αὐτόματος, ἑκούσιος.
Sponte, ἐκ προαιρέσεως, vel προνοίας, ἑκουσίως, ἑκοντί, αὐτομάτως.
Sponte ſua, αὐτομάτως, αὐτομάτῳ.
non Sponte, ἀπροαιρέτως.
Sporta, σπυρίς, κόφινος, σαργάνη.
Sportula, σπυρίδιον, κάλαθος, φορμίς.
Spuma, ἀφρός.
Spumo, ἀφρίζω, ἀφρέω.
Spumoſus, ἀφρώδης, ἀφρόεις.
Spuo, πτύω, ἀποπτύω.
Spurcitia, ἀκαθαρσία, ῥυπαρία.
Spurcus, μιαρός· pro fœtido, δυσώδης.
Spurius, νόθος, μοιχίδιος, ἀπάτωρ.
Sputo, πτυελίζω, & πτυαλίζω.
Sputum, πτύελον, πτύσμα.

S Q.

Squaleo, αὐχμέω, & άω, ῥυπάω.
Squalide, ῥυπαρῶς.
Squalidus, αὐχμηρός, ῥυπαρός.
Squalor, αὐχμός, ὁ, ῥύπος.
Squalore obſitus, αὐχμοῦ πλέως.
Squama, λεπίς, λέπισμα.
Squameus, λεπιδωτός, φολιδωτός.
Squamoſus, λεπιδώδης.

S T.

Stabilimentum, τὸ βεβαίωμα.
Stabilio, βεβαιόω.
Stabilis, ἑδραῖος, στάσιμος.
Stabilitas, βεβαιότης, στερρότης.
Stabularius, πανδοχεύς, αὐλιστής.
Stabulor, αὐλίζομαι, ἐπισταθμεύω.
Stabulum, αὐλή, ἔπαυλις, σταθμός.
Stadium, στάδιον, στάδιος.
qui Stadium currunt, σταδιοδρόμοι.
Stagno, λιμνάζω, ἐπικλύζω.
Stagnum, λίμνη.
Stamen, στήμων, στημόνιον.
Stamineus, στημόνιος.
Stannum, κασσίτερος.
Stare ab aliquo, μετά τινος, vel σύν τινι εἶναι.
Statarius, ἑδραῖος, σταδιαῖος.
Statera, σταθμός, ζυγός.
ad Stateram exigere, ἐπὶ τὸν σταθμὸν ἄγειν.
Statim, βεβαίως. pro mox, illico, εὐθύς, αὐτίκα, παραχρῆμα, αἶψα, ἄφαρ.
Statio, σταθμός, στάσις, ἐφεδρεία.
Statio navium, ὅρμος, ἔφορμος.
in Statione ſua manere, εἶναι κατὰ χώραν.
Stationem habeo, ἐφορμέω, αὐλίζομαι.
Stationem deſerere, λείπειν τὴν τάξιν.
Stativa, orum, σταθμός, ἔρυμα, στρατόπεδον.
Stato tempore, ἐν εἱρημένῳ χρόνῳ.
Statua, ἄγαλμα, ἀνδριάς.
Statuaria ars, ἑρμογλυφικὴ τέχνη.
Statuarius, ἀγαλματοποιός.
Statuere exemplum, παραδειγματίζειν τινά.
Statumen, ὁ χάραξ, ὁ κάμαξ.
Statumino, χαρακόω.
Statuo, τίθημι, ἵστημι. pro delibero, προαιρέομαι· pro cenſeo, ψηφίζομαι, γινώσκω τι, διαγινώσκω.
Statura, μέγεθος, τό.
Status, a, um, πεπηγμένος.
Status dies, ἡμέρα συνδοκοῦσα, πεπηγμένη.
Status, us, conditio, κατάστασις, στάσις.
Status Reipublicæ, ἡ κατάστασις τῆς πόλεως.
Statutum, τὸ καθεστός, νόμος, θεσμός, διατεταγμένον, τὸ δόγμα.
Stella, ἀστήρ, ἄστρον, ὁ.
Stellæ fixæ, & errantes, ἀπλανεῖς τε καὶ ἀστάθεις.
Stemma, στέμμα, τό.
Stercoratio, κοπρισμός.
Stercoreus, κοπρικός, κόπριος, κοπρώδης.
Stercoro, κοπρίζω, κοπρέω.
Stercus, ἀφόδευμα, τό. κόπρος, ἡ, κοπρία.
Sterileſco, ἄκαρπος ἢ στεῖρος γίνομαι.
Sterilis, ἄγονος, ἄκαρπος, ἄτεκνος.
Sterilitas, ἀγονία, ἀφορία.
Sternere menſam, κατασκευάζειν τράπεζαν, ἢ κατακλίνειν.
Sterno, proſterno, καταβάλλω τι. pro occidere, καταστορέσαι· pro extendo, στρώννυμι κλίνην.
Sternutatio, πταρμός, ὁ.
Sternuto, πταρνύω, πταίρω.
Sterquilinium, κοπρία, κοπρών.
Sterto, ῥέγχω, κνώσσω.
Stigma, τὸ στίγμα.
Stilla, σταγών, σταλαγμός, ὁ.
Stillicidium, σταλαγμός.
Stillo, στάζω, σταλάζω, ψακάζω.
Stilus, τὸ γραφεῖον· item ὁ τῆς λέξεως τύπος,
Stimulatio, κέντρωμα, οἴστρησις.
Stimulator, ὁ κέντωρ
Stimulo, παρορμάω, παροξύνω, κεντέω.
Stimulus, κέντρον, κέντριον, λάκτις.
Stipator, ξιφοφόρος, ξιφήρης.
Stipatus, δορυφορούμενος.
Stipem cogere, ἀγυρμὸν ποιεῖν.
Stipem petere, ἔρανον προσαιτεῖν, πτωχεύειν.
Stipendiarius, ὑποτελής.
Stipendium, μισθός, ὁ· μισθοφορά.
Stipendium dare, μισθὸν διδόναι.
Stipendium merere, στρατεύεσθαι ὑπό τινι.
Stipes, κορμός·
Stipo, ἐπάγω, στείβω, πυκνόω.
Stips, ſtipis, ἀγυρμός, ὁ, κέρμα, τό.
Stipula, καλάμη, φρύγανον.
Stipulatio, συγγραφή, ἐπερώτημα.
Stipulor, συγγράφω, διομολογοῦμαι.
Stiria, σταλαγμός, σύμπαγος.
Stirpitus, ῥιζόθεν.
Stirps, progenies, γενεά, γονή. pro trunco, ῥιζόφυτον.
Stiva, ἐχέτλη.
Sto, as, are, ἵστασθαι, ἑστάναι· ſtare promiſſis, ἐμμένειν τοῖς λελεγμένοις· ſtat ſententia, δέδοκται.

Stoice, στωϊκῶς.
Stoicus, στωϊκός.
Stola, στολή.
Stolide, ἀνοήτως.
Stoliditas, ἀβελτηρία, ἀπαιδευσία.
Stolidus, ἀνόητος, ἀνοήμων, μωρός.
Stomachor, ἀγανακτεῖν ἐπί τινι, δυσχεραίνω.
Stomachoſus, ὀργίλος, ἀγανακτικός.
Stomachus, στόμαχος, οἰσοφάγος. pro iracundia, ἀγανάκτησις, ὀργιλότης.
Storea, τὸ στρῶμα.
Strabo, στραβών, στραβός, παραβλώψ.
Strages, ὄλεθρος, φόνος, ἧττα πολέμου.
Stragulum, στρῶμα, τὸ ἐπίβλημα, τάπης.
Stramen, κάρφη, & κάρφος, εος, ἡ, & κάρφος.
Stramineus, καρφίνος, & καρφώδης.
Strangulo, ἀποπνίγω, ἄγχω τινά.
Stranguria, στραγγουρία.
Stratagema, τὸ στρατήγημα.
Strena, ξένιον, ἐπινομίς.
Strenue, ἀνδρικῶς.
Strenuitas, ἀνδραγαθία, ἀριστεία.
Strenuus, δραστήριος, ἀγωνιστικός, ὁ, & ἀγήνωρ, ορος, ἀνδρεῖος.
cum Strepitu, βομβηδόν.
ſine Strepitu, ἀθορύβως, ἀψοφητί.
Strepitus, ψόφος, ὁ· κτύπος, δοῦπος.
Strepo, ψοφέω, κτυπέω, δουπέω.
Stricte, & ſtrictim, ἐπιψαύδην, λίγδην, ἐν βραχεῖ.
Strictura, σίδηρος.
Strideo, τρίζω, ῥοιζέω, βρύχω.
Stridor, βρυγμός.
Stridulus, ψιθυρός, λιγυρός.
Strigilis, ξύστρα, στλεγγίς, ἡ.
Strigoſus, λαγαρός, σκληρός, στριφνός.
Stringo enſem, γυμνόω, σπάω τὴν μάχαιραν.
Stringo, σφίγγω, ψαύω.
Strix, ſtrigis, στρίγξ.
Structor, κατασκευαστής, τέκτων.
Structura, κατασκευή, οἰκοδομή.
Struere, pro machinari, μηχανᾶσθαι, μηχανεύειν.
Struere dolos, ἐνεδρεύειν τινά, ἐνέδρας τιθέναι τινί.
Strues, ὄγκος, σωρός, θημών.
Struma, χοιράς, κραύρα, ἡ.
Struma laborat, κραυρᾷ.
Strumoſus, χοιραδώδης.
Struo, κατασκευάζω, συντίθημι.
Struthiocamelus, στρουθιοκάμηλος.
Studeo, σπουδάζω περί τινος, ἐπιτηδεύω ἀρετὴν, virtuti. προσέχω, προθυμέομαι. pro favere, σπουδάζειν πρός τινα.
Studiis incumbere, προσκαρτερεῖν τοῖς λόγοις.
Studioſe, σπουδῇ, ἐπίτηδες, συντόνως.
Studioſi Philoſophiæ, οἱ περὶ τὴν φιλοσοφίαν ὄντες.
Studioſus, σπουδαῖος, ὁ προσέχων, ἐπιμελής. pro fautore, σπουδαστής. pro literarum cupido, φιλομαθής.
Studium, σπουδή, ἄσκησις, ἐπιτήδευμα.
Studium Philoſophiæ, ἡ ἐν φιλοσοφίᾳ σπουδή.
Studium in aliqua re ponere, σπουδὴν ἔχειν περί τινος.
Stulte, ἀγνωμόνως, ἀνοήτως.
Stultiloquentia, μωρολογία.
Stultiloquus, μωρολόγος.
Stultitia, εὐήθεια, μωρία, ἄνοια.
Stultus, μωρός, ἀνόητος, νοῦν οὐκ ἔχων, ἄφρων, ἀσύνετος.
Stupa, στύπη, & στύππη, στυππεῖον.
Stupefacio, ἐκπλήττω, ἐκφοβέω.
Stupefactus, ἐκπεπληγμένος.
Stupeſco, ἐκπλήττομαι τινι, ταράττομαι.
Stupeo, ἀναισθήτως ἔχω, ἐξίσταμαι.
Stupiditas, ἀναισθησία, ἔκστασις, θάμβος.
Stupidus, ἀβέλτερος, ἀναίσθητος.
Stuprator, διακορευτής, μοιχευτής.
Stuprum, μοιχεία, διακόρησις.
Stuprum inferre, μοιχεύειν, διαφθείρειν γυναῖκά τινος.
Sturnus, ψάρ, ὁ.
Styx, στύξ.

S U.

Suada, ἡ πειθώ.
Suadeo, πείθω σε τοῦτο, συμβουλεύω τινί τι, παραινέω, εἰσηγέομαι.
Suamet, τῇ ἑαυτοῦ.
Suapte, αὐτομάτως, τῇ ἑαυτοῦ.
Suaſio, παραίνεσις, παράκλησις.
Suaſor, σύμβουλος, εἰσηγητής.
Suaſorius, συμβουλευτικός, παραινετικός.

Suaviloquus, ἡδυλόγος, ἡδυεπής.
Suavior, aris, καταφιλέω.
Suavis, e, ἡδύς.
Suavitas, ἡδύτης, γλυκύτης.
Suaviter, ἡδέως, γλυκέως.
Suavium, oſculum, τὸ φίλημα.
Sub, ὑπό, cum genit. dat. & acc.
Sub dio, ὑπ᾽ αἰθέρι, ὑπαίθριον.
Sub umbra, ὑπὸ προσχήματι.
Subæratus, ὑπόχαλκος.
Subcineritius panis, σποδίτης ἄρτος.
Subdititius, ὑπόβλητος.
Subditum eſſe alicui, ὑπό τινι εἶναι.
Subditus, a, um, ὑποτεταγμένος. pro ſubjectus, ἀρχόμενος, ὑποτεταγμένος, ὑπήκοος, ἐπικρατούμενος.
Subdo, is, ὑποτίθημι, ὑποβάλλω· pro ſubjungere, ἐπιλέγειν, ὑφιςάναι.
Subdolus, ἀπατηλός, ὑπόδολος.
Subducere rationem, λογίζεσθαι.
Subduco, ὑπεξάγω, ὑφαιρέω, κλέπτω.
Subductio, λογισμός, ὑπαγωγή.
Subeo, ὑποδύομαι, ὑπέρχομαι. ſubire pericula, ἀνέχεσθαι, καρτερεῖν τι· pro venire in mentem, ὑπιέναι.
Suber, φελλός.
Subjaceo, ὑπόκειμαι, ὑποτίθεμαι.
Subjectio, ὑποταγή.
Subjectus, ſubditus, ὑπεξούσιος, ἀρχόμενος.
Subigo, βιάζομαι, ὑπάγω· pro domare, καταγωνίζομαι, δαμάω· pro commiſceo, ἀναμίγνυμι, ἀναφύρω.
Subjicio, ſuppono, ὑποβάλλω, ὑποτάσσω· pro ſubigo: καταγωνίζομαι, ὑπάγω τινί τι.
Subinde, εἶτα, ἔπειτα. pro frequenter, θαμά.
Subiraſcor, ὑποργίζομαι.
Subito, ἐξαίφνης, ἐν ἀκαρεῖ, εὐθύς.
Subitus, αἰφνίδιος, ἐξαπιναῖος.
Subjugis, ὑποζυγιώδης, ζύγιος.
Subjugo, as, are, ἔκδοτον ποιεῖν, ὑποτάττω, ὑποχείριον, ὑποζεύγνυμι.
Subjungo, ὑποτάσσω, ὑποζεύγνυμι.
Sublevo, ὑπεξαίρω, κουφίζω· pro prodeſſe, ὠφελεῖν ἄλλους.
Sublicius pons, γέφυρα ξυλίνη.
Subligar, ſubligaculum, περίζωμα, περισκελίς.
in Sublime ferri, μετεωρίζεσθαι.
Sublimis, μετέωρος, αἰώριος, ὑψηλός.
Sublimitas, μετεωρισμός, ὑψηλότης.
Sublino, ὑπαλείφω, ὑποχρίω.
Sublustris nox, ἀμφιλύκη νύξ.
Submergo, καταδύω, καταποντίζω.
Submerſus, βύθιος, ὑποβρύχιος.
Subminiſtro, ὑπουργέω, ὑπηρετέω τινί τι, ὑπηρετέω.
Submiſſe, ταπεινῶς, ὑφειμένως.
Submiſſio, ταπείνωσις.
Submiſſus, ταπεινός, ὑφειμένος.
Submitto, ὑποτάττω ἐμαυτὸν τινι· ὑποτίθημι, ὑποβάλλω, ὑποπέμπω.
Submoneo, ὑπαναμιμνήσκω.
Submoveo, ἀποκινέω, ὑπεξαίρομαί τι.
Subnaſcor, ἀποφύομαι.
Subnecto, ὑποπλέκω.
Subnitor, ὑπερείδομαι.
Suboleo, ὑπόζω.
Suborior, ὑπανατέλλω.
Subornatio, παρασκευή.
Suborno, ὑποπέμπω, ἀποχρηματίζω· pro clam ſubmittere, παρασκευάζομαι, ὑποπέμπω, ὑποβιβάζω.
Subrepo, ὑφέρπω, ὑπέρχομαι.
Subreptitius, κλοπαῖος.
Subrideo, ὑπομειδιάω.
Subripio, ὑφαρπάζω.
Subrogo, ἀντικαθίςημι.
Subruo, ὑπορύττω, καταβάλλω.
Subſannatio, χλευασία, χλευασμός.
Subſanno, as, irrideo, χλευάζω τινὰ, σκώπτειν, καταμωκάομαι.
Subſcribo, ὑπογράφω, ὑποσημαίνομαι, συγκατατίθημι.
Subſcriptio, ὑπογραφή, ὑποσημείωσις.
Subſellia, ἕδραι· τὰ βάθρα.
Subſequor, ἐφέπομαι, ἐπακολουθέω τινί.
Subſervio, ὑποδράσσω, ὑποδιακονέω.
Subſideo, ſedeo, ὑποκαθίζω, ὑφίςαμαι, ὑφεδρεύω.
Subſidiarius, ἐπικουρικός.
Subſidium, ἐπικουρία, βοήθεια.
Subſido, peſſum eo, ὑποκαθίζω.
Subſigno, ὑποσημειόω, κατασημαίνομαι.
Subſilto, ὑφίςαμαι, μένω, ἀντέχω.
Subſolanus, ἀπηλιώτης.

Subſtantia, ὑπόςασις, οὐσία· ὑποκείμενον· pro facultatibus, τὰ ὄντα, οὐσία.
Subſtantialis, ὑπαρκτικός.
Subſterno, is, ὑποςόρνυμι.
Subſtituo, ἀντικαθίςημι, ὑφίςημι.
Subſtitutio, ὑποκατάςασις.
Subſto, ὑφίςαμαι.
Subſtramen, ſubſtratus, us, ὑπόςρωμα.
Subſtringo, καταςέλλω.
Subſum, ὕπειμι, ὑπάρχω.
Subtegmen, κρόκη.
Subtendo, ὑποτείνω.
Subter, ὑπένερθε, ὑποκάτωθεν, ὑπό, κάτω.
Subterfugio, ὑπαλύσκω, ὑπεκφεύγω. ſubterfugere laborem, φεύγειν τὸν πόνον, ὑπαλύσκω, ὑπεκκλίνω.
Subterlabor, ὑπολισθαίνω.
Subterraneus, κατάγειος, καταχθόνιος, ὑπόγειος.
Subtexo, καθυφαίνω, προςτίθημι.
Subtilis, λεπτός, λεπτομερής.
Subtilitas, λεπτομέρεια, ἀγχίνοια.
Subtiliter, λεπτῶς.
Subtiliter diſſerere, λεπτολογεῖν.
Subtraho, ὑπεξάγω, ὑποςέλλομαι.
Subtriſtis, ὑπολυπηρός.
Subtus, ὑπένερθε, κάτω, ὑποκάτω.
Subucula, ὑποχίτων, χιτωνίσκος.
Subvectio, ἀνακομιδή.
Subveho, ὑποκομίζω, ἀνάγω, ἀνακομίζω.
Subvenio, βοηθέω τινί, συλλαμβάνω σοι, ἐπικουρέω τινί.
Subvereor, ὑπευλαβέομαι.
Subverſio, ἀναςροφή, καταςροφή.
Subverto, καθαιρέω, καταςρέφω, καταβάλλω, ἀνατρέπω.
Subula, ῥαφίον, κεντητήριον.
Subulcus, ὑφορβός, συβώτης.
Subvolo, ἀναπέτομαι, ἀνίπταμαι.
Suburbanus, ὁ ἄςει παρακείμενος.
Suburbium, προάςειον.
Succedaneus, διάδοχος, ἀντίδοτος.
Succedo, ὑποδύομαι, διαδέχομαι κληρονομίαν τινός, in bonis alicui ſuccedo: ἐκδέχομαι, ſucceſſit ex animi ſententia, ὑπήκουσέ μοι τὸ πρᾶγμα.
Succendo, ὑποκαίω, ὑφάπτω.
Succenſeo, ἀγανακτέω πρός τινα, χαλεπαίνω τινί· ὀργὴν ἔχω ἐπί τινα.
Succenturiatus, ὑποταχθείς.
Succenturio, ἐπιλαγχάνω.
Succeſſio, διαδοχή, διάδεξις.
Succeſſive, ἐκ διαδοχῆς.
Succeſſor, διάδοχος, διαδεξάμενος.
Succeſſus, τύχη, εὐπραγία, εὐτυχία.
Succidia, ταριχεία.
Succido, ὑποτέμνω, ὑποκόπτω.
Succincte, ἐπὶ κεφαλαίῳ, συντόμως.
Succinctus, διεζωσμένος, σύντομος.
Succingo, ὑποζώννυμι.
Succino, ὑπᾴδω.
Succinum, ἤλεκτρον.
Succiſivis horis, ἐν παρέργῳ καιρῷ.
Succoſus, χυλώδης, πολύχυλος.
Succreſco, ὑποφύομαι.
Succubus, ὑπόκοιτος.
Succumbo, ἀπολέγομαι, ὑπόκειμαί τινι· ὑποκατακλίνομαί τινι· ἡττᾶσθαι ἔρωτος, ſuccumbere amori, ὑποπίπτω.
Succurro, βοηθέω τινί, ἐπικουρέω, ἐξαρκέω, ἀμύνω σοι. pro in mentem venire, ὑπέρχεσθαί τινί τι.
Succus, χυλός, χυμός, χύλισμα.
Succutio, ὑποσείω.
Sudarium, σουδάριον, ῥινόμακτρον.
Sudatorium, τὸ πυριατήριον, ὑπόκαυςον.
Sudes, χάραξ, δρύφακτος.
Sudo, ἱδρόω.
Sudor, ἱδρώς, ἐφίδρωσις.
ſine Sudore, ἀνιδρωτί.
Sudum, i, τὸ αἴθριον, εὐημερία.
Sueſco, ἐθίζομαι.
Suffero, ὑποφέρω, ὑφίςαμαι, πάσχω, ἀνέχω, ὑπομένω.
Sufficiens, αὐτάρκης, ἱκανός.
Sufficienter, ἀποχρώντως, ἀρκούντως.
Sufficientia, αὐτάρκεια, ἱκανότης.
Sufficio, ἀρκεῖ μοι ταῦτα, hæc mihi ſatis ſunt, ἐξαρκεῖ τινι. pro ſubminiſtrare, ἐπαρκεῖν· pro ſubſtituere, ὑφιςάναι τινά, ἀντικαθίςημι.
Suffigo, προσπηγνύω, προσηλόω.
Suffio, θυμιάω, ὑποθυμιάω.
Suffitus, θυμίαμα, θυμίασις.
Sufflamen, inis, ὁ ἐποχλεύς.

Suffla-

Sufflamino, ἐποχλάω.
Sufflo, φυσάω, ῥιπίζω.
Suffocatio, ἡ πνὶξ, ἀπόπνιξις, ἀγχόνη.
Suffoco, as, πνίγω, ἐμπνίγω.
Suffodio, ὑπορύττω.
Suffoſſio, ὑπορυγή.
Suffragatio, ψηφοφορία, ψῆφος.
Suffragium, ὁ ψῆφος, ψηφοφορία, γνώμη, χειροτονία.
Suffragium ferre, ψῆφον τίθεσθαι, ἐπιφέρειν ψῆφον.
Suffragor, ψηφοφορέω, ψηφίζομαί σοι, χειροτονέω.
Suffulcio, ὑπερείδω.
Suffundo, ὑποχέω, καταχέω.
Suffundor pudore, καταδύομαι.
Suffuror, διακλέπτω, ὑφαρπάζω.
Suffuſio, ὑπόχυσις.
Suggero, ſuppedito, ἐπαρκέω, συμβάλλω τινὶ λόγον, alicui verba: ὑπομνῆσαί τινά τινι, ὑποτίθεμαι.
Suggeſtus, βῆμα, ἀκροατήριον.
Sugillatio, ὑπωπιασμὸς, ὑβρισμός.
Sugillatus, ὑπώπιος, ὑπωπιασθείς.
Sugillo, ὑπωπιάζω· pro contumelia afficio, καθυβρίζω τινὰ, λοιδορέω, βλασφημέω.
Sugo, θηλάζω, μυζάω, & ἀω, ἀμέλγω.
Sui, genit. ἑαυτοῦ.
Sui juris eſſe, ἑαυτοῦ εἶναι, αὐτεξούσιος.
Suile, ὁ συφεός.
Suillus, ὁ ὕειος· ὕειον κρέας, ſuilla caro.
Sulcatim, κατ' αὔλακας.
Sulco, αὐλακίζω, ἀλοκίζω.
Sulcus, αὖλαξ.
Sulphur, θεῖον, θεάφιον, θέειον.
Sulphureus, θειώδης.
Sum, εἰμὶ, ὑπάρχω, τυγχάνω, πέλομαι.
Sum ejus ingenii, οὕτως ἔχω, οὕτω πέφυκα.
Sumen, οὖθαρ, ἐπιγάστριον.
Summa, κεφαλὴ τοῦ λόγου, τὸ κεφάλαιον.
Summatim, ἐν κεφαλαίῳ εἰπεῖν τι, ὡς ὅλον εἰπεῖν.
Summe, εἰς τὰ μάλιστα.
Summitas, ἄκρα, ὑπεροχή.
Summopere, μάλιστα.
Summoveo, ἀποκινέω.
Summum bonum, τὸ πέρας τοῦ ἀγαθοῦ.
ad Summum, τὸ μέγιστον, τὸ σύμπαν.
Summum, τὸ ἄκρον.
Summus, ἔσχατος, ὑπέρτατος, ὕψιστος.
Sumo, is, λαμβάνω, αἱρέω· pro arrogo, ἀποτίμω ἐμαυτῷ. pro eligo, αἱρεῖσθαι, ἐκλέγειν.
Sumptio, λῆμμα, λῆψις.
Sumptuoſe, δαπανηρῶς.
Sumptuoſitas, πολυτέλεια.
Sumptuoſus, δαπανηρὸς, πολυτελής.
Sumptus, us, δαπάνη, ἀνάλωμα.
Sumptus facere, δαπανῶ.
Suo, ῥάπτω, κασσύομαι.
Suo more, κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτῷ.
Suo tempore, ἐν ὥρᾳ, καθ' ὥραν, εὐκαίρως.
Supellex, τὰ ἔπιπλα, κατασκευὴ, σκεῦος.
Super, ἐπὶ, ἐν, cum dat. ὑπὲρ, cum accuſ. vel gen. κατὰ, cum genit. adverb. ὕπερθεν.
Superabilis, ὑπερβατὸς, εὐνίκητος.
Superaddo, ἐπιπροστίθημι, προσεμβάλλω.
Superbe, ὑπερηφάνως.
Superbia, ὑπερηφανία, ὑπεροχὴ, ἀλαζονεία, ἀγηνορία, ἀγερωχία.
Superbiloquentia, μεγαληγορία.
Superbio, ὑπερηφανεύομαι, ὑπερηφανέω, μεγαλοφρονεῖν ἐπί τινι, τυφόομαι.
Superbus, ὑπερήφανος, ὑπέρογκος, ἀλαζὼν, μεγαλόφρων.
Supercilia contrahere, τὰς ὀφρῦς ἀνασπῶ.
Supercilium, ἐπισκύνιον, ὀφρύς· pro ſuperbia, ὑπερηφανία.
Superemineo, ὑπερέχω.
in Superficie, ἐπιχειρίδιον.
Superficies, ἐπιπολὴ, ἐπιφάνεια.
Superflue, περιττῶς.
Superfluitas, περιττεία, περίσσευμα.
Superfluo, πλεονάζω, περισσεύω.
Superfluus, περιττὸς, ὑπέρπλεως.
Superfundo, ἐπιχέω.
Supergredior, ὑπερβαδίζω, ὑπερβαίνω.
Superi, οἱ ἄνω, οἱ ἄνωθεν, ἐπουράνιοι.
Superimpono, ὑπερεπιτίθημι.
Superinduco, ἐπεισάγω.
Superinduo, ἐπενδύω.
Superingero, ἐπιφορέω.
Superior ſum, πλεονεκτῶ σε τινὶ, προέχω.
Superior, ἀνώτερος, κρείττων.
Superiore anno, πέρυσι.
Superiore tempore, ἐν τῷ παρεληλυθότι χρόνῳ, ἐν τοῖς πρότερον χρόνοις.
Superne, ἄνωθεν.
Supernus, ὑπέρτερος, ὁ.
Supero, ὑπερβαίνω, pro vinco, κρατέω τινὸς, νικάω, ὑπερνικάω. Item ſupervivo, περιγίνομαι.
Superpono, ἐπιτίθημι.
Superſcribo, ἐπιγράφω.
Superſcriptio, ἐπιγραφὴ, ἐπίγραμμα.
Superſedeo, ἐπέχω, παύομαι, διαλείπω.
Superſilio, ὑπεράλλομαι, ὑπερπηδάω.
Superſtes, περιγινόμενος, ἐπιζῶν, περιών.
Superſtes ſum, περιλιμπάνομαι, περιλείπομαι, ἐπιβιόω, περιγίγνομαι.
Superſtitio, δεισιδαιμονία, θελοθρησκεία.
Superſtitioſe, δεισιδαιμόνως.
Superſtitioſus, δεισιδαίμων, δεισίθεος.
Superſtruo, ἐποικοδομέω.
Superſum, περίειμι, περιγίνομαι. Item περιττεύω.
Supervacaneum eſt, μάτην ἐστί.
Supervacuus, μάταιος, περιττός.
Supervenio, ἐπέρχομαι, περιτυγχάνω.
Superus, ὁ ἄνω, ἄνωθεν.
Supinus, ὕπτιος.
Supparus, περιώμιον.
Suppeditatio, χορηγία, πορισμὸς, ἐπάρκεια.
Suppedito, πορίζω, ἐκπορίζω τι, χορηγέω, ἐπαρκέω, παρέχω, ὑποτίθημι.
Suppetiæ, ἐπικουρία, βοήθεια.
Suppetit, ſatis eſt, ἐπαρκεῖ, περιγίνεται.
Suppeto, ἐξαρκέω.
Supplanto, ὑποσκελίζομαι, πτερνίζω.
Supplementum, πλήρωμα, ἐκπλήρωμα.
Suppleo, ἐκπληρόω, ἀναπλήθω.
Supplex, ἱκέτης, ἱκετήριος, ἱκέσιος.
Supplicatio, ἱκεσία, ἱκέτευμα.
Supplices preces ad Deum fundere, ἱκετεύειν τὸν Θεόν.
Suppliciter, ἱκεσίως.
Supplicium, pro pœna, τίμημα, ἐπιτίμιον, ζημία.
Supplicium capitis conſtituere, τιθέναι ζημίαν θάνατον.
Supplicium de aliquo ſumere, μετέρχεσθαί τινα.
Supplico, ἱκετεύω, γονυπετέω, προσκυνέω, δέομαι, λίσσομαι, ἀντιβολέω.
Supplodo, καταχροτέω, ὑποκροτέω.
Suppono, ὑποτίθημι, ὑποβάλλω.
Suppoſitio, ὑπόθεσις, ὑποβολή.
Suppoſititius, ὑποβολιμαῖος.
Suppreſſa voce, σιγῇ.
Suppreſſio, ἀπόκρυψις.
Supprimo, cohibeo, ἐπέχω, καταστέλλω· pro occultare, ἐπικρύπτω τι.
Suppuratio, ἐμπύησις, ἐμπύημα.
Suppuro, ἐμπυέω, πυόω.
Supputo, computo, λογίζομαι.
Supra, præpoſ. ὑπὲρ, cum acc. ἐπὶ, περὶ, cum gen. πρὸς, cum dat. Aliquando eſt adv. ἄνω, πρόσθεν.
Supra quam credibile eſt, πέρα πίστεως.
Supra dictum, ὃ καὶ ἐν τοῖς πρότερον εἴρηται, προειρημένον.
Supra modum, καθ' ὑπερβολὴν, περὶ τὸ μέτριον.
Supra vires, ὑπὲρ δύναμιν.
Supremus, κράτιστος, ὑπέρτατος.
Sura, γαστροκνημία, κνήμη.
Surculus, κλαδίσκος, φρύγανον.
Surdaſter, ὑπόκωφος, δυσήκοος.
Surdeſco, κωφόομαι, ἐκκωφόομαι.
Surditas, κώφωσις, ἀνηκοΐα.
Surdus, κωφὸς, ἀνήκοος.
Surgo, ἀνίσταμαι, ἀνίστημι, ἐγείρομαι.
Subreptitius, ὑφαρπαστός.
Surrigo, ἐπαίρω.
Surripio, ὑφαιρέω, ὑφαρπάζω.
Surrogo, ἀντικαθίσταμαι.
Surſum, ἄνω, εἰς τὸ ἄνω.
Surſum deorſum, ἄνω καὶ κάτω.
Surſum verſus, εἰς τὸ ἄνω.
Sus, ſuis, ὗς, σῦς.
Suſceptio, ὑπόδεξις, ὑποδοχή.
Suſceptor, ὑποδέξιος, ὑποδοχεύς.
Suſceptum, ἐγχείρημα, ἔργον.
Suſcipio liberos, ἀναιρεῖσθαι παῖδας.
Suſcipio, παραδέχομαί τινα, ἀναιροῦμαι πόλεμον, bellum: ἀναλαμβάνομαι, ἐπιχειρεῖν.
Suſcito, ἐγείρω, ἀναζωπυρέω, ἀνίστημι.
Suſpectum eſſe alicui, ὑποπτεύεσθαι ὑπό τινος.
Suſpectum habere aliquem, ὑποπτεύειν τινά.
Suſpectus, ὕποπτος.
Suſpendium, κρέμασις, ἀπαιώρησις.
Suſpendo, ἀναρτάω, ἀνάπτω, κρεμάω τινὰ ἐκ δένδρου, ex arbo-

ex arbore: & pro differre rem, ἀναβάλλει τι ἐς τι.
Suſpenſus, dubius, ἐπίφοβος.
Suſpicio, cis, ἀναβλέπω. pro admirari, θαυμάζω, ἄγαμαι τινα τῆς ἀρετῆς, καταπλήττομαι· pro ſuſpectum habere ὑφοράομαι τινα.
Suſpicio, nis, ὑπόνοια, ὑποψία, ὑπόληψις.
Suſpicioſus, ὑποληπτικός, ταχύπειστος.
Suſpicioſe, ὑπόπτως.
Suſpicor, καταδοξάζω, οἶμαι, ὑπολαμβάνω, ὑπονοέω.
Suſpirioſus, ἀσθματικός.
Suſpirium, στεναγμός, στοναχή.
Suſpiro, στένω ἐπί τινι, propter aliquid; στενάζω, στοναχίζομαι.
Suſque deque fero, ἀδιαφορῶ περί τι.
Suſtentaculum, ἔρεισμα, βάσις, στήριγμα.
Suſtentatio, ὑπομονή, ἀποστήριξις.
Suſtento, ἀνέχω· pro tolerare, ὑπομένω, pro alere, τρέφω.
Suſtineo, ἀνέχω, βαστάζω, idem quod pati, ὑπομένω πόνους, labores.
Suſurro, ψιθυρίζω τινί.
Suſurro, onis, ψιθυρός, ψιθυριστής.
Suſurrus, ψιθυρισμός.
Sutor, ῥάπτης.
Sutrina, σκυτεῖον.
Sutura, ῥαφή.
Suus, ὅς, ἥ, ὅν.

S Y.

Sycophanta, συκοφάντης, συκολόγος.
Syllaba, συλλαβή.
Syllogiſmus, συλλογισμός.
Sylva, ὕλη, λόχμη, δρυμός.
Sylveſco, ὑλομανέω, ξυλομανῶ.
Sylveſter, ὑλώδης, ὀρεινός.
Sylvoſus, ὑλώδης, δρυμώδης.
Symbolum, τὸ σύμβολον.
Symmetria, συμμετρία.
Sympathia, συμπάθεια.
Symphonia, συμφωνία.
Symptoma, σύμπτωμα.
Synagoga, συναγωγή.
Synecdoche, συνεκδοχή.
Syncere, ἀκιβδήλως, ἀκεραίως.
Synceritas, καθαρότης, ἀκεραιότης.
Syncerus, εἰλικρινής, αὐτόκρατος.
Syngraphum, συγγραφή.
Synodus, σύνοδος.
Synopſis, σύνοψις.
Syrma, τὸ σύρμα.

T.

Tabanus, ὁ οἶστρος.
Tabefacio, σήπω, μαραίνω.
Tabella, πινάκιον, πινακίδιον.
Tabellarius, γραμματοφόρος, ἐπιστολεύς.
Taberna, οἴκημα· pro diverſorio, καπηλεῖον.
Tabernaculum, σκήνωμα, σκηνή.
Tabernarius, κάπηλος, ἐργαστηριάρχης.
Tabes, μάρανσις, μαρασμός, ὁ φθίσις, φθοή, ἰχώρ, σῆψις.
Tabeſco, φθίνω, τήκομαι, μαραίνομαι; ἀπορρέω, συντήκομαι.
Tabidus, συντηκτικός, μαρασμώδης.
Tabificus, φθιτικός, φθινώδης.
Tabula, πίναξ, πλάξ, σανίς, δέλτος.
Tabularium, γραμματοφυλάκιον.
Tabulata, συνδόματα, ὑπερῷα, τά.
Tabum, τὸ λύθρον.
Tacendus, σιωπητέος.
Taceo, σιγάω, σιωπάω, ἡσυχάζω.
Tacite, σιγῇ, σιωπηρῶς.
Taciturnitas, ἐχεμυθία, ἀφασία, ἀγλωττία, σιωπή, σιγή.
Taciturnus, σιωπηρός.
Tacitus, qui tacet, ὁ σιωπῶν, σιωπικός· pro eo, quod tacetur, σιωπώμενος.
Tactus, ἡ ἁφή.
Tædet, ἄχθομαι, βαρύνομαι.
Tædium, ἀηδία, ἄχθος, ὁ κόρος.
Tænia, ταινία.
Talaria, τὰ πέδιλα.
Talaris, ποδήρης, σφυροφόρος.
Talea, ξυλάριον, θαλία.
Talentum, τάλαντον.
Talio, onis, ἡ δι' ἴσων ἀμοιβή.
Talis, e, τοιοῦτος, τοῖος, τοιόσδε.
Talis qualis, τοιοῦτος οἷος, τοιοῦτος οἷόσπερ.
Talis ludo, ἀστραγαλίζω.
Taliter, οὕτως.
Talitrum, σκανδαλισμός, κονδυλισμός.
Talorum luſus, ἀστραγαλισμός.
Talpa, ἀσπάλαξ, σπάλαξ.
Talus, ἀστράγαλος, πτέρνα.
Tam, οὕτως, ὥστε, ὡς.
Tamquam, ὥσπερ, ὥστε, ὡς.
Tamdiu, quamdiu, τοσοῦτον, ἐφ' ὅσον.
Tamdiu, τοσοῦτον χρόνον.
Tamen, ὅμως, μέντοι, ἀλλ' ὅμως.
Tametſi, κἄν, καίτοι, εἰ καί.
Tandem, ποτέ, πολλάκις.
Tandem, tamen, τέλος δ' οὖν.
Tango, ἅπτομαι, ἐφάπτομαι.
Tanquam, ὡσπερεί, ὁμοίως, ὥσπερ.
Tanti, quanti, περὶ τοσούτου, περὶ ὅσου.
Tantillum, τηλικοῦτο, σμικρὸν ὅσον.
Tantillus, σμικρὸς ὅσος.
Tantiſper, donec, μέχρι τοῦ, μέχρις ἄν.
Tanto, quanto, τοσούτῳ, ſequente ὅσῳ, vel ὅσῳπερ.
Tanto magis, quanto, τοσούτῳ μᾶλλον, ὅσῳπερ.
Tanto tempore, τοσοῦτον χρόνον.
Tantopere, τηλικοῦτον, οὕτως.
Tantum, μόνον, μόνως.
Tantum abeſt, τοσοῦτον δεῖται.
Tantundem, τοσοῦτον.
Tantus, a, um, τηλικοῦτος, τόσος.
Tantus, quantus, τηλικοῦτος τὸ μέγεθος, ὅσος.
Tapes, τάπης, ταπίς.
Tarde, ὀψέ, βραδέως, σχολαίως.
Tardeſco, βραδύνω, βραδὺς γίγνομαι.
Tardigradus, βραδύπους.
Tarditas, βραδύτης, βραδεία.
Tardius, βραδύτερον.
Tardiuſculus, βραδύτερός πως.
Tardo, ἀναβάλλω, βραδύνω, διατρίβω, ἐγχρονίζω, διαθέω.
Tardus, ὀκνηρός, βραδύς.
Tartareus, ταρτάρειος.
Tartarus, Tartara, ὁ τάρταρος, τὰ τάρταρα.
Taurinus, ταύρειος.
Taurus, ταῦρος.
Taxatio, τίμησις, ἀξία. Item reprehenſio, ἐπιτίμησις.
Taxo, reprehendo, καθάπτομαί τινος, καταμέμφομαί τινα· pro æſtimare pretio, τιμάω.
Taxus, σμίλαξ.

T E.

Tector, κονιάτης.
Tectum, ὄροφος, ὀροφή, στέγη, στέγος.
Tectus, a, um, κρυφαῖος, ἀσαφής.
Tecum, μετὰ σοῦ.
Teda, δᾷς, δᾳδίον.
Teges, φορμός, φορμίς, ψίαθος.
Tegmen, προβολή, σκέπασμα, κάλυμμα.
Tego, καλύπτω, ἐρέφω, στέγω. pro abſcondo, κρύπτω· pro conſervare, ἀσφαλίζειν.
Tegula, κέραμος, πλίνθος.
Tela, ἱστός, ὁ ὕφασμα.
Telam ordiri, ἱστουργεῖν, ἱστὸν ἱστάναι.
extra Teli jactum eſſe, ἔξω βέλους εἶναι.
Tellus, γῆ, γαῖα, χθών, ἡ.
Telum, βέλος, τὸ τόξευμα, ἀκόντιον.
Temerarius, ἄβουλος, ἀπερίσκεπτος, πλημμελής.
Temere, εἰκῇ, ἀπερισκέπτως, ἀβούλως.
Temeritas, προπέτεια, ἀβουλία.
Temero, βεβηλόω, μιαίνω.
Temetum, μέθυ, μέθυσμα.
Temno, καταφρονέω.
Temo, onis, ῥυμός, ἑλκυστήρ, πηδάλιον.
Temperamentum, κρᾶσις, μίξις.
Temperans, σώφρων, μέτριος.
Temperantia, σωφροσύνη, ἐγκράτεια.
Temperate, σωφρονικῶς.
Temperatus, μέτριος, εὔκρατος, εὐκρατής.
Temperies, εὐκρασία.
Tempero, συγκεράννυμι, κεράννυμι, pro abſtinere, κατέχειν ἑαυτόν.
Tempeſtas, tempus, χρόνος, ὥρα. pro cœli inquietiore ſtatu, χειμών, χειμασία.
Tempeſtive, εὐκαίρως.
Tempeſtivus, καίριος, εὔκαιρος, ὡραῖος.
Tempeſtuoſus, θυελλώδης.
Templi veſtibulum, πρόναον.
Templum, ναός, ἱερόν.
Tempora, οἱ κρόταφοι.

Tempo-

Temporalis, καίριος, χρονικός.
Temporaneus, πρόσκαιρος.
Temporarius, πρόσκαιρος.
Tempore Alexandri, ἐπ' Ἀλεξάνδρου, ἐπ' ἐμοῦ, meo tempore.
Tempore quodam, ποτὲ χρόνῳ.
ex Tempore, ἐκ τοῦ παραχρῆμα εἰπεῖν, dicere.
in Tempore, ἐν τῷ δέοντι, ἐν δέοντι.
Tempori ſervio, δοῦλός εἰμι καιροῦ.
Tempus, χρόνος, ὁ, καιρός, ὁ. ὥρα.
Tempus ſucciſivum, πάρεργον.
Temulenter, μεμεθυσμένως, μεθύσως.
Temulentia, οἰνοφλυγία, οἴνωσις, μέθη.
Temulentus, οἰνόφλυξ, οἰνηρός, οἰνώδης, μέθυσος, οἰνόληπτος.
Tenaciſſimæ memoriæ, μνημονικός.
Tenacitas, σμικρολογία, γλισχρότης.
Tenaciter, σμικρολόγως.
Tenax, ἰξώδης. pro avaro, φειδωλός, ῥυπαρός. tenax propoſiti, ἰσχυρογνώμων.
Tendere arcum, τόξον ἐντείνειν.
Tendere inſidias, ἐνεδρεύειν.
Tendit eo res, τείνει εἴς τι, vel πρός τι.
Tendicula, παγίς, ἡ.
Tendo, extendo, τείνω, συντείνω. pro ire, διώκω.
Tenebræ, σκότος, τό. σκοτία, ἔρεβος.
Tenebras offundo, ἐπισκοτίζω τι' ἀμαυρόω, σκοτίζω.
Tenebricoſus, Tenebroſus, σκοτεινός, σκοτώδης.
Tenellus, λίαν ἁπαλός, ἁπαλώτερος.
Teneo, ἔχω, αἱρέω, καταλαμβάνω τι' κρατέω τι' pro poſſidere, κατέχειν.
Teneor, obligatus ſum, κατέχομαί τι.
Teneri lege, κρατεῖσθαι ὑπὸ νόμου.
Tener, ἁπαλός, ὁ. τρυφερός, ὁ.
Tenor, ὁ τόνος, ἡ συνέχεια.
Tentare pudicitiam alicuius, πειρᾶν γυναῖκα.
Tentatio, πεῖρα, πειρασμός.
Tentator, πειραστής, ὁ πειράζων.
Tento, πειράζω, πειράομαί τινος, πεῖραν λαμβάνειν, ἀποπειρᾶσθαι ποιοῦμαι.
Tentorium, ἡ κλισία, τὸ σκῆνος, σκήνωμα.
Tentorium figere, σκηνοῦσθαι.
Tenuis, λεπτός, λιτός, ψιλός. pro paupere, πένης, ἐνδεής.
Tenuitas, λιτότης, λεπτότης, πενία, σπάνις.
Tenuiter, λεπτῶς, ψιλῶς.
Tenus, uſque ad, μέχρι, cum genit.
Tepefacio, ἀλεαίνω, θερμαίνω.
Tepeo, χλιαρός εἰμι, ἀλεάζω.
Tepeſco, χλιαίνομαι.
Tepiditas, tepor, χλιαρότης.
Tepidus, χλιαρός, ἀλεεινός.
Ter, τρίς.
Ter fœlix, τρισευδαίμων, τρισόλβιος.
Terebra, τρύπανον, ξύπανον, ξυπάνη.
Terebro, τρυπάω, τορέω.
Teredo, τερηδών, θρίψ, θρίψ.
Teres, στρογγύλος.
Terga dare, τὰ νῶτα ἐπιστρέφειν.
Tergeminus, τρίδυμος.
Tergiverſatio, τὸ νώτου στροφή.
Tergiverſator, παλινδρομήτης.
Tergiverſor, στρέφομαι, ἀναστρέφεσθαι, ἀμφοτερίζομαι, νωτίζω.
Tergo, is, σμήχω, ἀμόργνυμι.
a Tergo, ὄπισθεν.
Tergum, ὁ νῶτος, in plur. τὰ νῶτα.
Tergus, oris, σκῦτος, βύρσα, δέρμα.
Terminatio, ὁρισμός.
Termino, περατόω, ὁρίζω, περιγράφω.
Terminus, ὅρος, ὅριον, πέρας.
Ternarius, τριαδικός.
Terni, τρεῖς, τριττῶς.
Tero, conſumo, τρίβω, συντρίβω, & ομαι, ξύχω, ψήχω, terere tempus, διατρίβειν ἔν τινι, χρονοτριβεῖν.
Terra, γῆ, γαῖα, χθών.
Terra marique, πεζῇ καὶ κατὰ θάλασσαν.
Terra culta, εἰργασμένη γῆ.
Terræmotus, γῆς σεισμός.
Terram colere, γεωργεῖν, ἐργάζεσθαι χώραν.
Terrarum orbis, ἡ οἰκουμένη.
Terrenus, terreſtris, γεώδης, ἐπίγειος, ἐπιχθόνιος.
Terreo, φοβέω, δεδίττομαι, ἐκπλήττω τινά, πτοέω, ἐκπλήττω.
Terribilis, φοβερός, δεινός.
Terriculamenta, φόβητρα, τά.
Terrificus, φοβερός, δειματώδης.
Terrigena, βροτός, γηγενής.
Territo, δειματόω.
Territorium, ὁ ἀγρός, ἐπαρχία, χωρίον.
Territus, ἐκπλαγείς, ἐκφοβηθείς.
Terror, φόβος, ὁ, δέος, τό, ἔκπληξις.
Terrorem incutere, δέος ἐμποιεῖν ἐργάζεσθαί τινι. φόβον ἐμβάλλειν.
Tertiana febris, τριταῖος πυρετός.
Tertio, as, τρίτος, τριτόω.
Tertius, τρίτος.
Teruntius, τεταρτημόριον.
Teſſera, κύβος, σύμβολον.
Teſſeris luſito, κυβεύω.
Teſta, κέραμος, ὄστρακον.
Teſtaceus, κεράμεος, ὀστράκινος.
Teſtamentarius, ψευδεπιγράφος, διαθηκογράφος.
Teſtamentum, διαθήκη, διάθεσις.
Teſtamentum abolere, ἀφανίζειν διαθήκην.
Teſtamentum condere, διαθήκην ποιεῖσθαι.
Teſtem ſubornare, παρασκευάζειν μάρτυρα.
Teſtes citare, ἐπάγεσθαι, ἢ προβάλλεσθαι μάρτυρας.
Teſtes producere, μάρτυρας παρέχεσθαι, παρακαλεῖν.
Teſticulus, ὀρχίδιον, ὄρχις.
Teſtificor, μαρτυρέω τινί.
Teſtimonium, μαρτυρία, μαρτύριον.
Teſtis, μάρτυς, μάρτυρος. item, ὄρχις.
Teſtor, μαρτυρέω τινί, μαρτύρομαι. pro ſuppliciter peto, ἱκετεύω τοὺς θεούς. pro teſtamentum condere, διαθήκην ποιεῖσθαι.
Teſtudo, χελώνη, χελώνη.
Teter, βδελυρός, δυσώδης.
Tetrarcha, τετράρχης.
Tetricus, σκυθρωπός, σκυθρός.
Texo, ὑφαίνω, διϋφαίνω. pro componere, συμπλέκειν, συγχαίνειν.
Textilis, ὑφαντός, πλεκτός.
Textor, πλοκεύς, ἱστουργός, ὑφάντης.
Textrina, ἐργαστήριον.
Textrix, ὑφάντρια.
Textus, a, um, ὑφαντός.
Textus bene, εὔπλοκος.
Textus, & textura, ὕφανσις, συμπλοκή, ὕφασμα.

T H.

Thalamus, θάλαμος, θαλάμη.
Theatralis, θεατρικός.
Theatrum, τὸ θέατρον.
Thema, θέμα.
Theologia, θεολογία.
Theologus, θεολόγος, ἱεροφάντης.
Thermæ, αἱ θερμαί.
Theſaurum colligo, θησαυρίζω.
Theſaurus, γάζα, θησαυρός.
Thorax, θώραξ.
Thuribulum, θυμιατήριον.
Thus, thuris, λίβανος, λιβανωτός.
Thymum, τὸ θύμον.
Thyrſus, θύρσος.

T I.

Tiara, τιάρα, κυρβασία.
Tiberis, τίβερις.
Tibia, κνήμη. pro inſtrumento muſico, αὐλός, δόναξ.
Tibia canere, αὐλεῖν.
Tibiale, περικνημίς, κνημίς.
Tibicen, αὐλητής, χοραύλης.
Tignus, vel tignum, ἡ δοκίς, ἱκρίον.
Tigris, fera, τίγρις.
Tilia, φιλύρα.
Tiliaceus, φιλύρινος.
Timendum eſt, ne, δέος ἐστὶ μή. κίνδυνός ἐστι μή.
Timeo, φοβοῦμαι τοὺς θεούς, Deos. περί τινος, de aliqua re. ὑπέρ σου, tibi, δειλιάω, δειλιάζω, δέδια, περιτρομέω, ὀρρωδέω.
Timide, φοβερῶς.
Timiditas, Timor, φόβος, ὁ. δέος, τό.
Timidus, δειλός, φοβερός, ἄτολμος.
Timor me cepit, ἔλαβέ με δέος.
Tinctor, βαφεύς, βαφεύς, βαπτιστής.
Tinctura, βαφή, βάμμα, χρῶσις.
Tinea, σής, βρῶσις.
Tineoſus, σητώδης.
Tingo, βάπτω, χρώζω.
Tinnio, κωδωνίζω, ἠχέω, βομβέω.
Tinnitus, κωδωνισμός, βόμβος, ἦχος.
Tinnitus aurium, τῶν ὤτων ἦχος, ὁ συριγμός.
Tintinnabulum, κρόταλον, κώδων.
Titillatio, γαργαλισμός, γάργαλος.
Titillo, γαργαλίζω, & ομαι, ὑποκνίζω.
Titio, δαλός.
Titubanter, παραφόρως, σφαλερῶς.

Titubantia oris, τραυλισμός.
Titubatio, δίσπασις, συγκλόνησις.
Titubo, παραφέρομαι, ὑποσκελίζομαι, τραυλίζω, σφαδάζω.
Titulo carens, ἀνεπίγραφος.
Titulus, ἐπιγραφή, ἐπίγραμμα.

T O.

Toga, τήβεννος, ἀμπεχόνη, τήβεννα.
Togam virilem ſumere, ἀνδρεῖον ἱμάτιον ἀναλαμβάνειν, εἰς ἄνδρας τελεῖν.
Togati, τηβεννοφόροι.
Tolerabilis, ἀνεκτός, φορητός, ἀνάσχετος, τλητός, εὐφόρητος.
Tolerabiliter, ἀνεκτῶς.
Tolerantia, καρτερία, ἀνοχή, ὑπομονή, τλῆσις.
Tolero, ὑπομένω, ἀνέχομαι κακά· πάσχω τι, τλάω, φέρω, διακαρτερέω.
Tollere de medio, ἐκποδὼν ποιεῖν.
Tollo, αἴρω, ἀναιρέω, ἀποσκευάζομαι.
Tolutim, τρόχαδην, ἐπιτροχάδην.
Tomentum, γνάφαλον.
Tomex, τὸ σπάρτον.
Tomus, τόμος.
Tondeo, κείρω, ξαίνω, πέκω.
Tonitru, βροντή, βρόμος.
Tono, as, βροντάω.
Tonſilis, κουρός.
Tonſillæ, παρίσθμια, ἀντιάδες.
Tonſor, κουρεύς, κορσεύς.
Tonſtrina, κουρεῖον, κορσωτήριον.
Tonſura, κουρά, πέξις.
Tonſus, κουρείς, κομοτόμης.
Tonus, τόνος.
Tophus, τόφος.
Torculare, ληνός, πιεστήρ.
Tormentis ſubiicere, παραδοῦναί τινα εἰς βάσανον.
Tormentum, βάσανος, στρέβλη.
Tormina, στρόφοι, δυσεντερία.
Tornator, τορνευτής, τορευτής.
Torno, τορνεύω, τορεύω, δινέω.
Tornus, τόρνος, τόρος.
Toroſus, ὁ μυώδης, σαρκώδης.
Torpedo, ὁ νάρκος, ἡ νάρκη.
Torpeo, ἀναισθήτως ἔχω, ἀργέω, ναρκάω, καμμύω, νωθρεύω.
Torpidus, ναρκώδης, βλακώδης.
Torpor, νάρκη, νάρκωσις, ἀναισθησία.
Torqueo, στρέφω, κάμπτω, στρεβλόω, κυκλόω, βασανίζω, ὑβρίζειν τινά.
Torques, ἁλύσιον, στρεπτός.
Torrens, χείμαρρος, ὁ χαράδρα.
Torreo, ξηραίνω, φρύγω, φρύττω.
Torridus, ἄνικμος, ἐκτετηγμένος.
Torris, δαλός, δαΐς.
Torte, ἐστραμμένως, πλαγίως.
Tortor, βασανιστής, δημόσιος.
Tortuoſus, στρεβλός, ἑλικοειδής.
Tortus, διεστραμμένος, βασανισθείς.
Torve inſpicio, ταυρηδὸν βλέπω.
Torus, στιβάς, στιβάδιον. pro eminentia muſculorum, οἱ μυῶνες.
Torvus, ἀγριωπός, γοργωπός, δεινωπός.
Toſtus, ὀπτημένος, φρυχθείς.
Tot, τοσοῦτοι, τόσοι, τοσσοῦτοι.
Tot, & tanta, τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα.
Tot, quot, τοσοῦτοι, ὅσοιπερ.
Totidem, ἴσοι, ἰσάριθμοι.
Toties, τοσαυτάκις, τοσάκις.
Totis viribus, κατὰ τὸ δυνατόν.
Toto die, ὅλην τὴν ἡμέραν.
in Totum, τὸ πᾶν, πρόπαν, δι' ὅλου.
Totus, ὅλος, ὁλοτελής.
Totus eſt in his, πᾶς ἐστιν ἐν τοῖς.
Toxicum, τοξικόν, δηλητήριον φάρμακον.

T R.

Trabea, ἁλουργίς, ἴδιος, τήβεννα περιπόρφυρος.
Trabeatus, ἁλουργίδι κεκοσμημένος.
Trabs, δοκός, ἡ δοκίς.
Tractabilis, ἁπλός, ψηλαφητός, εὐπειθής.
Tractatio, tractatus, μεταχείρισις, ψηλάφησις.
Tractim, ἑλκηδόν.
Tracto, ψηλαφάω, ἐγχειρίζομαι. pro convivio excipere, ὑποδέχεσθαι, διαλαμβάνειν, tractare aliquem humaniter, φιλανθρώπως χρῆσθαί τινι.
Tractus, us, regio, plaga, χώρα, κλίμα. pro ſerpentum progreſſu, συρμός.
Traditio, παράδοσις.
Traditum eſt, ἱστόρηται.
Trado, παραδίδωμι, ἐγχειρίζω. pro ſcriptis mandare, & tradere memoriæ, παραδοῦναι γραφῇ, ἱστορεῖν τι.
Traduco, μετάγω· pro vitupero, διαβάλλω.
Traductio, διαγωγή.
Tragice, τραγικῶς.
Tragicus, τραγικός.
Tragœdia, τραγῳδία.
Tragœdus, τραγῳδός.
Tragula, τὸ ἀκόντισμα.
Traho, σύρω, σπάω, ἕλκω. pro ducere, ἄγω. pro allicere, ἀφελκύειν· pro differre, ἀναβάλλεσθαι.
Trajectio, πόρθμευσις, διάβασις.
Trajicio, διαίρω, πορθμεύω, διάγω. pro tranſire, περαιοῦσθαι· pro transfigo, διελαύνω. Trajicio in te culpam, σοὶ ἐπάγω τὴν αἰτίαν.
Trama, κρόκη.
Trames, στίβος, τρίβος.
Tranquille, γαληνῶς, ἡσύχως.
Tranquillitas, εὐθυμία, γαλήνη, εὐδία, νηνεμία, ἀταραξία.
Tranquillo ſum animo, εὐθυμέω, ἀτρεμίζω τὴν ψυχήν.
Tranquillus, de mari, γαληνός, νήνεμος, ἀχείμαστος. pro miti, εὔθυμος, ἥσυχος.
Trans, πέραν, πέρα, cum genit.
Tranſalpinus, ὑπεράλπιος.
Tranſcendo, ὑπερβαίνω, ὑπερέχω.
Tranſcribo, μεταγράφω, ἀπογράφω.
Tranſcriptio, μεταγραφή.
Tranſcurro, μετατρέχω, διαδραμεῖν.
in Tranſcurſu, ἐν παραδρομῇ.
Tranſenna, κιγκλίς.
per Tranſennam, id eſt, obiter, ἐν παρόδῳ.
Tranſeo, μεταβαίνω, διοδεύω, διέξειμι· tranſire ſilentio, διαλείπειν τι.
Transfero, μεταφέρω, μετάγω, διαπορθμεύω, pro interpretari, ἑρμηνεύειν.
Transfigo, διελαύνω, διαπείρω.
Transfiguratio, μεταμόρφωσις.
Transfiguro, μεταμορφόω.
Transfodio, διορύττω, διελαύνω, διαπείρω.
Transformo, μεταμορφόω.
Transfuga, αὐτόμολος.
Transfugio, αὐτομολέω, διαφεύγω.
Transfugium, αὐτομολία.
Transfundo, μεταχέω.
Tranſgredior, παραβαίνω, μεταβαίνω, ὑπερέχω.
Tranſgreſſio, διάβασις, μετάβασις.
Tranſigo, διαπράττομαι, διάγω, διατελέω, μετάγω. pro controverſias dirimere, διαλύειν τὴν ἔριν.
Tranſilio, ὑπερπηδάω, ὑπεράλλομαι, παραλείπω, ὑπερθορεῖν.
Tranſitu facilis, εὔπορος, εὔοδος.
Tranſitus, διάβασις, μετάβασις, διέξοδος.
Translata ad verbum, μεθερμηνευόμενα κατὰ λέξιν.
Translatio, μεταφορά, μετάθεσις.
Translatitius, μεταστατικός.
Transluceo, διαφαίνω.
Translucidus, διαφανής.
Tranſmarinus, ὑπερθαλάσσιος.
Tranſmigratio, μετοίκησις.
Tranſmigro, μετοικέω, μετοικίζω.
Tranſmiſſio, μετάπεμψις.
Tranſmiſſus, us, διάβασις.
Tranſmitto, ἵημι, διαπέμπω. pro trajicio, διαπορθμεύω.
Tranſmutatio, μετάστασις, ἐπιποίησις.
Tranſmuto, μεταλλάττω, μετάγω.
Traſnato, διανήχομαι.
Tranſpono, μετατίθημι, μετάγω.
Tranſporto, διακομίζω.
Tranſtrum, ζυγόν, σέλμα, θρᾶνος.
Tranſvectio, διακομιδή.
Tranſveho, διακομίζω.
Tranſverſus, a, um, πλάγιος, ἐγκάρσιος.
Tranſvolo, ὑπερίπταμαι, μεταπέτομαι.
Trecenti, τριακόσιοι.
Trecenties, τριακοσιάκις.
Tredecies, τρισκαιδεκάκις.
Tredecim, τρισκαίδεκα.
Tremebundus, τρέμων, τρόμος.
Tremefacio, ἐκπλήττω.
Tremendus, φοβερός, φρικτός.
Tremo, tremiſco, τρέμω, τρομέω, ἀμφιτρομέω, ταρβέω.
Tremor, τρόμος, παλμός, σεισμός.
Tremulus, τρομώδης, τρομερός.

Trepi-

Trepidatio, φόβος, τρόμος.
Trepide, ἐντρόμως.
Trepido, τρέμω, φοβοῦμαι, φρίττω.
Trepidus, περίφοβος, περιδεής, ἔντρομος.
Tres, τρεῖς.
Tria, τρία.
Triangularis, triangulus, τρίγωνος.
Triangulum, τὸ τρίγωνον.
Tribulis, ex eadem tribu, φυλέτης, συμφυλέτης.
Tribunal, δικαστήριον, βῆμα.
Tribunatus, χιλιαρχία, δημαρχία.
Tribunitia poteſtas, ἡ τῶν δημάρχων ἐξουσία.
Tribunitius, δημαρχικός.
Tribunus, δήμαρχος.
Tribunus legionis, στρατοπεδάρχης τοῦ τάγματος.
Tribunus plebis, δήμαρχος.
Tribuo, δίδωμι, ἀπονέμω. pro imputare, ἀνατίθημί σοι τοῦτο.
Tribus, φυλή, ἡ. φρατρία.
per Tribus, κατὰ φυλάς.
Tributarius, ὑπόφορος, ὑποτελής.
Tributum, εἰσφορά· φόρος, ὁ. τέλος.
Tributum imponere, εἰσφορὰν προστάττειν.
Tributum ſolvere, φόρον τελεῖν, vel εἰσφέρειν.
Triceni, οἱ τριάκοντα.
Tricenteni, τριακόσιοι.
Tricenties, τριακοσιάκις.
Triceps, τρικέφαλος, τρίκρανος.
Triceſimus, τριακοστός.
Triclinium, τρικλίνιον.
Tridens, τρίαινα.
Triduum, τριημερία.
Triennis, τριετής.
Triennium, τριετία, τριετὴς χρόνος.
Trifariam, τριχῆ, τριχῶς.
Trigeſimus, τριακοστός.
Triginta, τριάκοντα.
Trimeſtris, τρίμηνος, τριμηνιαῖος.
Trini, τρεῖς, σύντρεις.
Triones, αἱ ἄρκτοι.
Tripartitus, τριμερής.
Triplex, τριπλοῦς, τριπλάσιος.
Tripliciter, διατριχῆ, τριχῶς.
Tripudio, χορεύω, περιχορεύω, ὀρχέομαι.
Tripudium, χορεία, χορός.
Tripus, tripes, τρίπους.
Triremis, τριήρης.
Triſtis, σκυθρωπός, λυπηρός, λυπούμενος. pro ſævo, ὠμός, δεινός.
Triſtitia, λύπη, ἀηδία, ἀνία.
Triſtitia afficio, λυπέω σε, ἀνιάω.
Triſtor, triſtis ſum, λυπέομαι, ἀθυμέω, ἄχθομαί τινος. & ὑπέρ τινος.
Tritavus, τρίπαππος.
Triticeus, πύρινος.
Tritici meſſis, πυροτομία.
Triticum, πυρός, ὁ.
Trituro, ἀλοάω.
Trivium, τρίοδος.
Triumphalis, θριαμβευτικός.
Triumphator, θριαμβευτής.
Triumpho, θριαμβεύω, πομπεύω.
Triumphum agere, θριαμβεύειν.
Triumphus, θρίαμβος, ὁ.
Triumvir, εἷς τῶν τριῶν ἀρχόντων.
Triumviratus, ἡ τῶν τριῶν ἀρχή.
Trochlea, τροχός. τροχίλεια.
Trochus, τροχός, ῥόμβος.
Tropæum, τρόπαιον.
Tropæum erigere, τρόπαιον αὐτοῦ ἱστάναι, de eo.
Tropus, ὁ τρόπος.
Trucidatio, φόνος, ὁ, σφαγή.
Trucido, κατακόπτω, ἀποκτείνω, φονεύω, ἀποσφάττω.
Truculentus, ἀπηνής, φονικός, ὁ.
Trudo, ὠθέω, & ομαι.
Trulla, τύκος, τύχος, ἀμίς, ἡ.
Truncatus, ἀποκοπείς.
Trunco, μελίζω, ἀποκόπτω, τέμνω.
Truncus, στέλεχος, κορμός.
Truncus, a, um, κολοβὸς τὰν χειρῶν, manibus.
Truſatilis mola, χειρομύλων.
Trutina, πλάστιγξ, τρυτάνη, ζυγός, σταθμός.
Trutino, σταθμάομαί τι, σταθμίζω.
Trux, ἀπηνής, ὠμός.

T U.

Tu, σύ.
Tuba, σάλπιγξ.
Tuber, eris, ὄγκος, οἴδημα.
Tuberculum, ὀγκίδιον, φυμάτιον.
Tubicen, σαλπιγκτής.
Tubulus, αὐλίσκος, σιφώνιον.
Tubus, αὐλός, σίφων.
Tueor, προΐσταμαι, ἀμύνω, φυλάττω, διασώζω.
Tuguriolum, καλύβιον, οἰκίδιον.
Tugurium, καλύβη, σκηνύδριον.
Tuitio, διατήρησις, ἀντίληψις.
Tum, τότε.
Tum, cum, μὲν, δέ.
Tum demum, τότε δὲ τέλος.
Tumefacio, ἐξογκόω.
Tumeo, οἰδέω, οἰδαίνω, ὀγκόω. pro ſuperbire, ὀγκοῦσθαι ἐπὶ γένει, ſplendore generis.
Tumeſco, ὀγκώδης γίνομαι, ὀγκόομαι.
Tumidus, ὀγκώδης.
Tumor, οἴδημα, τὸ οἴδησις, ὄγκος.
Tumulo, θάπτω, τυμβεύω, ἐνταφιάζω.
Tumultuario, ἐκ τοῦ παρατυχόντος.
Tumultuarius, παρατυχών, αὐτοσχέδιος.
Tumultum excitare, θόρυβον ποιεῖν.
Tumultuor, θορυβέω, θορυβέομαι, ταραχὴν ποιῶ.
Tumultuoſe, θορυβωδῶς.
Tumultuoſus, θορυβώδης.
Tumultus, θόρυβος, ὁ. ταραχή.
Tumulus, γεώλοφος, λόφος, ὁ ὄχθος. pro ſepulchro, τύμβος.
Tunc, τότε, τηνικαῦτα, ἐν τῷδε.
Tunc demum, τότε δὴ τέλος.
Tundo, κόπτω, ἀλοάω, ἀράσσω.
Tunica, χιτών, ῶνος.
Tunicatus, χιτωνοφόρος.
Tuo nomine, ὑπέρ σου, ἀντί σου.
Tuopte Marte, ἐπὶ σεαυτοῦ.
Turba, ſeditio, τύρβη, ταραχή, θόρυβος. pro multitudine, ὁ ὄχλος, τὸ πλῆθος.
Turbatio, τάραχος, ὄχλησις.
Turbator, ταρακτής.
Turbidus, θολερός, ὀχληρός.
Turbinatus, κωνοειδής.
Turbo, as, ταράττω, διοχλέω, κυκάω.
Turbo, inis, στρόβιλος, βέμβιξ, τρόχος, ventus, λαῖλαψ.
Turbulente, ταραχωδῶς.
Turbulentus, θορυβώδης, ταραχώδης.
Turdus, κίχλη, κίχλα.
Turgeo, ὀγκοῦμαι, οἰδέω.
Turgeſco, ὀγκοῦμαι.
Turgidus, ὀγκώδης.
Turibulum, θυμιατήριον.
Turma, ἴλη, ἡ, στίξ, χός.
Turmatim, ἰλαδόν, ὁμιλαδόν, κατ' ἴλας.
Turpis, αἰσχρός, ἀσχήμων.
Turpiter, αἰσχρῶς.
Turpitudo, αἶσχος, αἰσχρότης, αἰσχύνη, δυσείδεια.
Turpo, αἰσχύνω.
Turris, πύργος.
Turritus, ἔμπυργος, πυργοφόρος.
Turtur, τρυγών, ἡ.
Tus, λίβανος.
Tuſſio, is, ire, βήττω, χελύττω.
Tuſſis, βήξ, ἡ.
Tute, σὺ αὐτός.
Tutela, ἐπιτροπή, ἀσφάλεια.
Tutelaris, ἐπιτροπικός.
Tuto, ἐν ἀσφαλεῖ, ἀσφαλῶς.
Tutor, aris, ἀσφαλίζω.
Tutor, oris, ἐπίτροπος.
Tutus, ἀσφαλής, ἀκίνδυνος.
Tuus, σός, σφέτερος.

T Y.

Tympanicus, τυμπανικός.
Tympanizo, τυμπανίζω.
Tympanum, τύμπανον.
Typus, τύπος.
Tyrannicida, τυραννοκτόνος.
Tyrannicidium, τυραννοκτονία.
Tyrannidem invadere, καθίστασθαι τυραννίδος.
Tyrannis, τυραννίς, ίδος.
Tyrannus, τύραννος, μονάρχης.
Tyro, νέος στρατιώτης. pro quovis, qui prima rudimenta ponit, πρωτόπειρος, ἀρχόμενος, πρωτομαθής.
Tyrocinium, πρωτοπειρία, μάθησις.

Vacans,

V A.

VAcans, σχολάζων, σχολαῖος.
Vacat mihi, εὐσχολῶς ἔχω, σχολή ἐστι.
Vacatio, ἀτέλεια, σχολή.
Vacationem habere, ἀτέλειαν ἔχειν.
Vacca, ἡ βοῦς, δάμαλις.
Vaccinus, βόειος.
Vacillatio, παραφορά.
Vacillo, παραφέρομαι, σφάλλομαι.
Vaco, σχολάζω ἔν τινι, σχολὴν ποιοῦμαι πρός τι. pro vacuum eſſe, κενὸν εἶναι. vacare culpa, ἀναίτιον εἶναι.
Vacuitas, κενότης, ἀμοιρία, κένωσις.
Vacuo, κενόω.
Vacuus, κενὸς, διάκενος, ἀργός.
Vade, βῆθι, ἴθι, βάσκ' ἴθι.
Vadimonium, ἐγγύη, ἐγγύησις, ὁμηρεία.
Vadimonium deſerere, φυγοδικεῖν.
Vadimonium obire, ἐπὶ τὴν δίκην ἀπαντᾷν.
Vado, is, eo, βαδίζω πρὸς, βαίνω, εἶμι.
Vador, aris, κλητεύω, ἐκδέχομαι τὴν δίκην.
Vadoſus, πορώδης, διαβατός.
Vadum, πόρος.
Væ, οἴ, οὐαί, φεῦ.
Vafer, πανοῦργος, κακότεχνος.
Vafre, πανούργως, τεχνικῶς.
Vafricies, πανούργημα.
Vagabundus, ἀλήτης, πλάνος.
Vagatio, περιφορά, πλάνη, ἄλη.
Vagina, θήκη, κολεός.
Vagio, βαβάζω, μινυρίζω, κνύζομαι.
Vagitus, βάβαξις, κλαυθμυρισμός.
Vagor, ἀλάομαι, περιφέρομαι, πλανάομαι, περινοστέω, ἀλαίνω.
Vagus, πλάνης, πλανήτης, πλάνος.
Vah, φεῦ, ἰού, βαβαί.
Valde, λίαν, μάλα, σφόδρα.
Valde bene, εὖ μάλα.
Vale, ἔῤῥωσο, ὑγίαινε, χαῖρε.
Valedictio, ἀπόταξις.
Valedico, ἀποτάττομαί τινι, χαίρειν ἐάω, χαίρειν ἔπω.
Valens, ſanus, εὔρωστος, ὑγιὴς, ἐῤῥωμένος.
pro potenti, ἐνεργητικός, ἰσχυρός.
Valeo, ὑγιαίνω, ῥώννυμαι· pro pollere, ἰσχύειν πλέον· de pretio, ἰσχύειν τάλαντον, talento.
Valetudinarius, νοσώδης, νοσηρός.
Valetudinarius ſum, καχεκτέω.
Valetudo bona, εὐεξία, ὑγίεια, εὐρωστία.
Valetudo adverſa, ἀῤῥωστία, νόσος, ἡ.
Valide, ἰσχυρῶς.
Validiſſime, κράτιστα.
Validius, ἰσχυρότερως.
Validus, εὔρωστος, ἁδρανής.
Vallis, ἄγκος, τό. αὐλὼν, φάραγξ.
Vallo, as, περιβάλλομαι, περιταφρεύω, περιτειχίζω.
Vallum, χάραξ, ὁ· πρόφραγμα.
Valor, oris, pretium, τιμή.
Valva, δικλίς.
Vaneſco, διαλύομαι, ἀφανίζομαι.
Vaniloquentia, σπερμολογία.
Vaniloquus, σπερμολόγος, ματαιολόγος, ψευδολόγος.
Vanitas, ματαιότης, οἰησιοσύνη, ψεῦδος, τό.
Vanno, λικμάω, λικμίζω.
Vannus, λίκνος, λικμητήριον.
in Vanum laborare, ματαιοπονέω.
Vanus, κενὸς, μάταιος· pro ſtulto, φιλαλαζών· pro mendace, ψευδολόγος.
Vapidus, ἀτμώδης.
Vapor, oris, ἀτμός, ἀτμίς.
Vaporarium, ἀτμιστήριον.
Vaporatio, ἀναθυμίασις.
Vaporo, ἀτμίζω, ἀναθυμιάω.
Vappa, ἐξεστηκὼς ἢ ὀξίτης οἶνος.
Vapulo, τύπτομαι, μαστιγοῦμαι.
Vari, ἴονθοι.
Variatim, πεποικιλμένως.
Variatio, ποικιλία, παράλλαξις.
Varicor, διατείνω, ἢ διΐστημι τὰ σκέλη.
Varie, ποικίλως, πολυμερῶς.
Variegatus, ποικίλος.
Varietas, ποικιλία, ποικιλμός, πολυειδία.
Vario, diſtinguo, ποικίλλω· ἀλλοιοῦμαι τὴν γνώμην, ſententiam: ἀλλοιῶ, παραλλάττω.
Varius, ποικίλος, πολύχους, παντοδαπός, αἰόλος.
Varix, ὁ κιρσός.
Varus, ὁ ῥαιβός.
Vas. Vaſis, ἄγγος, ἀγγεῖον, σκεῦος.
Vas, vadis, ἐγγυητὴς, ὅμηρος. vadem conſtituere, ἐγγυητὴν καθιστάναι τινι. vades accipere, ὁμήρους ἐγχειρίζειν.
Vaſa colligere, τὰ ἑαυτοῦ συσκευάζεσθαι.
Vaſculum, σκευάριον, ἀγγείδιον.
Vaſculum anguſti oris, βομβύλιον.
Vaſtatio, πόρθησις, ἀνάστασις, ἐρήμωσις.
Vaſtator, πορθητὴς, λυμεών.
Vaſtatrix, λυμάντειρα.
Vaſtatus, a, um, ἐρημωθεὶς, λυμανθείς.
Vaſtitas, ὑπερμέγεθος, τό. ἀμετρία. item ἐρημία.
Vaſto, πορθέω, ἀνάστατως ποιῶ, ἐρημόω, λυμαίνω, πέρθω, δηϊόω.
Vaſtus, ἀχανὴς, ὑπερμεγέθης. pro deſerto, ἔρημος, ἀνάστατος.
Vates, μάντις, μάντης, ὁ· οἰωνοσκόπος.
Vates verus, ἀληθομάντης.
Vaticinium, & vaticinatio, μαντεία, μάντευμα.
Vaticinor, χρησμῳδέω, προφητεύω, μαντεύομαι.
Vaticinus, μαντεῖος, μαντικός.

U B.

Uber, fertilis, ἄφθονος, εὔφορος. pro mammæ, οὖθαρ, θηλὴ, μαζός.
Ubero, πιαίνω, γονιμοποιῶ.
Ubertas, εὐπορία, εὐφορία, εὐθηνία.
Ubertim, εὐπόρως.
Ubi, ποῦ, ὅπου, ὅπη, ἔνθα. pro poſtquam, ἐπειδὴ, ἐπεί.
Ubi, ubi, ὅπου ἂν, ἔνθα ἂν.
Ubicunque, ὅπου ποτὲ, πανταχῆ.
Ubinam, ποῦ χώρου, ποῦ γῆς.
Ubique, καθ' ἅπαν, πανταχοῦ.
Ubique locorum, πανταχοῦ γῆς.
Ubivis, ὁπουοῦν, ὁπουποτὲ, πανταχοῦ, ὅπου ἂν βούλῃ.

U D.

Udus, ὑγρὸς, ἔφυγρος, ἔφυδρος.

V E.

Vecordia, παραφροσύνη, ἄνοια.
Vecors, ἀνόητος, ἄνους, παράφρων.
Vectabulum, ὄχημα.
Vectarius, ὀχηματικός.
Vectigal, πρόσοδος, φόρος, τέλος.
Vectigal exercere, δασμὸν ἀπάγειν.
Vectigal imponere, φόρον, ἢ τέλος ἐπιβάλλειν.
Vectigal pendere, δασμοφορεῖν.
Vectigalis, ὑποτελὴς, πλεοφόρος.
Vectio, ὄχησις.
Vectis, μοχλὸς, κλεῖθρον, μοχλίον.
Vecto, ἐποχέω.
Vector, ἐπιβάτης.
Vectorius, φορταγὸς, ἐπιβατικός.
Vectura, ἀγώγιμον, φορὰ, ἡ.
Vectus, ὀχηθείς.
Vegeto, εὐθαλῆ ποιῶ.
Vegeto eſſe corpore, εὐσωματεῖν.
Vegetus, ὀξὺς, εὔρωστος, ἀκμαῖος.
Vegrandis, δυσαύξητος.
Veha, ἡ ὁδὸς, ἡ λεωφόρος.
Vehemens, σφοδρὸς, δεινὸς, βίαιος.
Vehementer, σφόδρα, δεινῶς, ἄγαν.
Vehementes motus animi, βίαια παθήματα.
Vehementia, σφοδρότης, δεινότης.
Vehiculum, ὄχημα, φορεῖον, ἅρμα.
Veho, ὀχέω, κομίζω, βαστάζω.
Vel, ἤτοι, εἴτε, εἴτ' οὖν.
Vela contrahere, καθαιρεῖν τὰ ἱστία.
Velamen, κάλυμμα, σκέπασμα.
Velamentum, τὸ καλυμμα.
Velandus, ἀποκρυπτέος.
Velarium, παραπέτασμα.
Velatura, προκάλυμμα.
Velatus, κεκαλυμμένος.
Veles, ψίλος, ἀψίμαχος.
Velifer, ἱστιοφόρος.
Velificatio, πέτασις ἱστίου.
Velifico, ἱστιοδρομέω.
Velificus, ἱστιοδρομῶν.
Velitaris, γυμνητικός.
Velitatio, ἀκροβολισμὸς, ἀψιμαχία. rixa, λογομαχία.
Velitor, ἀκροβολίζομαι, ἀψιμαχέω. pro rixari, λογομαχεῖν.
Vellicatio, τιλμὸς, λοιδορία.
Vellico, παρατίλλω, ἀποκνίζω. pro accuſare, διασύρεσθαι.
Vello, is, τίλλω, radicitus, ἐκριζόω.
Vellus, eris, πόκος, κώδιον, μαλλός.
aureum Vellus, χρυσόμαλλον δέρας.

Velo,

Vele, as, tego, σκεπάζω, καλύπτω; pro veſtire, περιβάλλειν pro abſcondere, ἀποκρύπτειν.
Velocitas, ταχύτης, ὀξύτης, σφοδρότης.
Velociter, διὰ τάχους, ταχέως, ἐν τάχει.
Velox, ταχύς, ὠκύς, ὀξύς, θοός.
Velum, σκέπασμα, ἱςίον, παραπέτασμα.
Velum demittere, χαλᾷν ἱςίον.
Veluti, ὡσπερανεὶ, ὥσπερ, ὡς, οἷόνπερ.
Veluti, exempli gratia, ὅτον παραδείγματος χάριν.
Vena, φλὲψ, βός.
Venabulum, προβόλιον, ὑσσὸς, χαλον.
Venæ argenti, φλέβες αἱ ἀργυρίτιδες.
Venalis, πράσιμος, ὤνιος, ὠνητός.
Venaliter, ὠνητῶς.
Venam ſeco, φλεβοτομέω.
Venans, θηρῶν.
Venarum ſectio, φλεβοτομία.
Venaticus, θηρατικὸς, κυνηγετικός.
canis Venaticus, κύων θηρατικός.
Venatio, ἡ θήρα.
Venatio, & aucupium, κυνηγία καὶ ὀρνιθοθήρα.
Venator, ἀγρευτής, θηρατής.
Venatorius, θηρατικός.
Venatrix, κυνηγέτειρα, θηράτειρα.
Venatus, us, θήρα.
Vendax, φιλοπράτης.
Vendibilis, πωληφὸς, ὠνητός.
Vendico, ἰδιοποιοῦμαι, ἀπονέμω τινὶ τιμὴν, honorem προσποιέομαι· ἀποδίδωμι ἑκάςῳ τὸ προσῆκον, ſuum cuique tribuo, ἀντιλαμβάνω.
Venditare ſe cuiquam, ἐνδείκνυσθαι ἑαυτόν τινι, χαρίζεσθαι ἑαυτόν.
Venditatio, ἐπίδειξις, ἀλαζονεία.
Venditio, πωλὴ, ἀπεμπολὴ, πρᾶσις.
Vendito, ἀπεμπολέω, πωλέω.
Venditor, πωλητὴς, πράτης.
Vendo, is, πωλέω ὀλίγου τι, parvo pretio: πιπράσκω, ἀποδίδομαί τι.
Venefica, φαρμακὶς, φαρμακεύτρια.
Veneficium, γοητεία, φαρμάκευσις.
Veneficus, a, um, φαρμακώδης.
Veneficus, φαρμακεὺς, γοητικός.
Venenatus, φαρμακώδης, ἰώδης.
Veneno, as, φαρμακεύω.
Veneno aliquem tollere, δηλητηρίοις φαρμάκοις ἀποκτείνειν τινά.
Venenoſus, ἰώδης.
Venenum, φάρμακον, τοξικὸν, δηλητήριον.
Veneo, vendor, πωλοῦμαι, πιπράσκομαι.
Venerabilis, σεβάσμιος διὰ τὴν ἡλικίαν, ætate, αἰδέσιμος, σεμνὸς, ἔνδοξος.
Venerabilitas, τὸ αἰδέσιμον.
Venerabundus, σεβόμενος.
Venerandus, σεβαςέος.
Veneratio, σέβασμα, αἴδεσις.
Venerator, σεβαςής.
Veneratus, σεβασθείς.
Venereus, ἀφροδισιαςικός.
Veneror, σέβομαι, αἰσχύνομαι, αἰδέομαι τοὺς φίλους, amicos, θεραπεύω.
Venia, συγγνώμη, ἄδεια.
Venialis, συγγνώμης ἄξιος.
Veniam dare alicui, συγγινώσκειν τινί.
Veniam conſequi, συγγνώμης τυγχάνειν.
Veniam meretur, συγγνώμη ἐςί.
Veniam petere, συγγνώμην αἰτεῖν.
Venio, ἔρχομαι, ἥκω οἴκοθεν, ex domo: ἀφικνέομαι πρός τινα, ad aliquem.
Venor, ἀγρεύω, θηρεύομαι, θηράω.
Venoſus, φλεβώδης.
Venter, tris, γαςὴρ, ἡ, κοιλία, λαπάρα.
Venter imus, ὑπογάςριον.
Ventilabrum, πτύον, λικμητήριον.
Ventilatio, ῥιπισμός.
Ventilator, λικμητής.
Ventilo, λικμάω, καταπνέω.
Ventito, φοιτάω.
Ventoſus, ἀνεμώδης, ἀνεμόεις. pro inflato, κενός.
Ventrale, ἐπιγάςριον.
Ventri deditus, γάςρις, γαςρίδουλος.
Ventricoſus, γαςρώδης, γαςροειδής.
Ventriculus, γαςρίδιον, ἡ ἄνω κοιλία.
Ventroſus, γαςρώδης.
Venturus, ἐλευσόμενος.
Ventus, ἄνεμος, πνεῦμα, ψόχος, ἀήτης.
Ventus ſecundus, ἐπίφορος ἄνεμος.
Venula, τὸ φλέβιον.
Venundatio, ἀπεμπόλησις.
Venundo, πωλέω, ἀποδίδομαι.
Venus, ἀφροδίτη, κύπρις, κυθέρεια.

Venuſtas, εὐσχημοσύνη, κοσμιότης, pro gratia, χαριεντισμός.
Venuſte, χαριέντως, σεμνῶς.
Venuſto, καλλύνω.
Venuſtus, ἐπαφρόδιτος, χαρίεις.
Veprecula, τὸ ἀκάνθιον.
Vepres, ἄκανθα.
Vepretum, ἀκανθών.
Ver, ἔαρ, ατος, τό. ἦρ, ρος, τό. Vere, ἐν ἦρι, ἔαρος.
Veracitas, ἀλήθεια.
Veratrum, ἐλλέβορος.
Verax, ἀληθινός.
Verba do, παραλογίζομαι.
Verba facere, ποιεῖσθαι λόγον, διαλέγεσθαι.
Verbalis, ῥηματικός.
Verbaſcum, φλόμος.
Verbena, ὁ περιςερεὼν, ἡ ἱερὰ βοτάνη.
Verber, ris, μάςιξ, αἴκισμα.
Verberatio, ἡ μαςίγωσις, ἡ ῥαβδεία.
Verbero, μαςιγόω, τύπτω, παίω, δέρω.
Verbero, onis, ὁ μαςιγίας, μάςιγος.
Verbi gratia, λόγου χάριν.
Verboſe, πολυλόγως.
Verboſitas, πολυλαλία.
Verboſus, πολυλόγος, πολύμυθος.
Verbum de verbo, αὐτολεξεὶ, κατὰ λέξιν.
Verbum, λέξις, ἔπος, ῥῆμα, λόγος.
Vere, ἀληθῶς.
Verecunde, αἰδημόνως.
Verecundia, αἰδὼς, αἴδεσις, αἰσχύνη.
Verecundus, αἰδήμων, αἰδέσιμος.
Veredus, ἵππος ταχύδρομος.
Verenda, orum, τὰ αἰδοῖα.
Verendus, αἰδέσιμος, ἀλαβητέος.
Vereor, αἰσχύνομαι ἐμαυτὸν, δέδια, εὐλαβέομαί τι.
Vergiliæ, αἱ πλειάδες.
Vergo, συντείνω, ῥέπω, φέρομαι ἐπί τι.
Veridicus, ἐτυμολόγος.
Veriſimilis, εἰκὸς, πιθανός.
Veriſimiliter, πιθανῶς.
Veritas, ἀλήθεια.
Veritatis amicus, φιλαλήθης.
Veritus, a, um, αἰδεσάμενος.
Vermibus ſcateo, σκωληκιάω.
Vermiculatio, σκωληκοφαγία.
Vermiculatus, σκωληκώδης, διαπεποικιλμένος.
Vermiculor, σκωληκοῦμαι.
Vermiculus, σκωλήκιον.
Vermina, ςρόφος.
Verminatio, σκωληκίασις.
Vermino, σκωληκιάω.
Verminoſus, σκωληκώδης.
Vermis, σκώληξ.
Verna, æ, οἰκότριψ, οἰκογενής.
Vernaculus, οἰκογενὴς, ἐπιχώριος.
Vernilis, δουλοπρεπής.
Verniliter, δουλοπρεπῶς.
Verno, as, ἐαρίζω, ἀναβλαςάνω.
Vernus, ἐαρινὸς, ἠρινός, εἰαρινός.
Vero, ſane, μὲν οὖν, δήπου, γοῦν.
Verpus, λειπόδερμος.
Verres, ὁ χοῖρος, ἄῤῥην, ὁ κάπρος.
Verriculum, σαγήνη, γάγγαμον.
Verro, is, traho, ἑλκύω, ἕλκω. pro ſcopis purgo, καλλύνω τι, σαρόω.
Verruca, ἀκροχορδών.
Verrucis infeſtari, μυρμηκιάω.
Verrucoſus, ἀκροχορδόνων μεςός. item βυνώδης.
Verſatilis, παλινδρόμος, ςρεπτὸς, δινωτός.
Verſatio, δίνωσις, περιςροφή.
Verſicolor, ποικίλος.
Verſiculus, ςιχίδιον.
Verſificatio, ἐποποιΐα.
Verſificator, ἐποποιός.
Verſifico, ἐποποιῶ, ῥαψῳδέω.
Verſio, ςροφή.
Verſipellis, ποικιλόμητις.
Verſo, κυκλέω, κυκλοφορῶ, ςρέφω, pro volvo, κυλίω; verſare animo, διανοεῖσθαί τι.
Verſor, διατρίβω ἔν τινι, εἰμὶ ἐν πολλῇ πενίᾳ, in magna paupertate: διάγω, ςρέφομαι.
Verſura, ςροφή, καμπή pro, mutatio creditoris, μεταλλαγὴ τοῦ δανειςοῦ.
Verſuram tradere, τόκον τίνειν.
Verſus, carmen, ἔπος, μέτρον.
Verſus, Præpoſ. πρὸς, cum genit. εἰς, cum accuſ.
Verſute, πανούργως.
Verſutia, πανουργία.
Verſutus, πανοῦργος, ςρεβλὸς, ςροφαῖος, ἀγκυλομήτης, παλίντροπος.

bene

bene Vertat tibi, πρὸς ἀγαθοῦ γένοιτό σοι.
Vertere in fugam, τρέπειν εἰς φυγήν.
Vertebræ, σπόνδυλος, ἀστράγαλος.
Vertebratus, σπονδυλοειδής.
Vertens, στρέφων.
Vertex, στρόβιλος, δίνη. pars ſumma, κορυφὴ, ἄκρα.
Vertex capitis, τὸ μετόκρανον.
Verticillum, τὸ σπονδύλιον.
Vertigine corripi, ἰλιγγιῶ, σκοτοδινιῶ.
Vertiginoſus, σκοτωματικός.
Vertigo, ἴλιγξ, περιέλιξις, σκότωμα.
Verto, στρέφω, τρέπω.
Veru, ὀβελός.
Vervactum, ὁ νεατός.
Veruculum, ὀβελίσκος.
Vervex, κριὸς ἐκτετμημένος.
Verum, ἀληθὲς, δίκαιον, ἐπιεικές.
Verum dicere, τἀληθῆ λέγειν.
Verum, γέμην, δὲ, καίτοι, ἀλλὰ, ὅμως.
Verumenim vero, οὐ μὴν ἀλλὰ, οὐ γάρ τι ἀλλά.
Veruntamen, οὐ μὴν δὲ, οὐ μὴν ἔτι.
Verus, ἀληθὴς, ἀκριβὴς, ἔτυμος. pro veridico, ἀληθινός· pro nativo, γνήσιος.
Verutum, ὀβελός.
Veſania, παραφροσύνη, μανία.
Veſanio, μαίνομαι, παραφρονέω.
Veſanus, παράφρων, μανιώδης.
Veſcor, ἐσθίω, σιτοποιοῦμαι καρπὸν, fructu, ἔδομαι, τρέφομαι.
Veſcor carne, ζωοφαγέω.
Veſcus, a, um, ἐδώδιμος.
Veſica, κύστις, κύστη, φύση.
Veſpa, ἀνθρήνη.
Veſper, ἕσπερος.
Veſpera, ἑσπέρα, δείλη.
ſub Veſperam, πρὸ δείλης.
Veſperaſcit, ἑσπέρα γίνεται.
Veſperi, πρὸς ἑσπέραν, ἑσπέρας.
Veſpertilio, νυκτερίς.
Veſpertinus, ἑσπερινός, ὄψιος.
Veſpillo, νεκροφόρος, ἐνταφιαστής.
Veſta, ἑστία.
Veſtales virgines, ἑστιάδες παρθένοι.
Veſter, ὑμῶν, ὑμέτερος.
Veſtiarium, ἱματιοφυλάκιον.
Veſtiarius, ii, ἱματιοφύλαξ.
Veſtiarius, a, um, ἱματικός.
Veſtibulum, πρόδομος, προπύλαιον.
Veſtigator, ἰχνευτής.
e Veſtigio, τὸ παραυτίκα, ἐξαπίνης.
Veſtigium, ἴχνος, τό. ἴχνιον, βῆμα. pro cujuſque rei indicio, σημεῖον.
Veſtigo, ἰχνεύω, στιβεύω τι.
Veſtimentum, ἱμάτιον, ἐπίβλημα.
Veſtio, ἱματίζω, ἐνδύω.
Veſtis, ἐσθὴς, ἔσθημα, περιβολὴ, ἱμάτιον.
Veſtis pellicea, εἷμα ἐρεοῦν.
Veſtis vilis, τρίβων, ῥάκιον, ῥάκωμα.
Veſtitus, ἱματισμός, στολισμός.
Veſtitus, a, um, ἱματισμένος.
Veſtras, ὑμεδαπός.
Veteranus, πρεσβύτης.
Veteranus miles, ὁ ἀπεστρατευμένος.
Veterator, παλίμπρατος, πανοῦργος.
Veteratorie, πανούργως.
Veteratorius, πανουργικός.
Veteres, οἱ παλαιοί.
Veternoſus, ληθαργικός.
Veternus, λήθαργος, καταφορά.
Vetero, as, γηράσκω.
Vetitum eſt, ἀπείρηται, ἀπερρήθη.
Vetitus, ἀπαγορευθείς.
Veto, as, κωλύω, παραγγέλλω.
Vetula, γραῦς, γραῖα, γραΐδιον.
Vetulus, γερόντιον.
Vetus, παλαιὸς, ἀρχαῖος, γηραιός.
Vetuſtas, ἀρχαιότης.
Vetuſtate confectus, παλαιούμενος οἶνος, vinum.
Vetuſte, παλαιῶς.
Vetuſtus, ἀρχαῖος, παλαιός.
Vexatio, κάκωσις, ἐνόχλησις.
Vexator, κακοῦργος, λυμεών.
Vexillarius, σημειοφόρος.
Vexillifer, σημειοφόρος.
Vexillum, σημεῖον.
Vexo, ταλαιπωρέω, κακόω τινὰ, περιελαύνω, ἀνιάω, ἐνοχλέω.

V I.

Via, ὁδὸς ἡ, πορεία.
Via publica, ἀμαξιτός.
Viam facere, ὁδοποιεῖν.
Viaticor, ἐφοδιάζομαι.
Viaticum, ἐφόδιον, μισθόδιον.
Viaticum dare, ἐφοδιάζειν τινά.
Viator, ὁδίτης, ὁδοιπόρος.
Viatorius, ὁδοιπορικός.
Vibex, μώλωψ.
Vibrans, πάλλων.
Vibratus, πεπαλμένος.
Vibro, κραδαίνω, σείω, ἀναπάλλω.
Vicarius, ὁ ἀμοιβαῖος.
Vicatim, κατὰ κώμας.
Vice alterius fungi, ἀνθ᾽ ἑτέρου εἶναι.
Vice verſa, ἔμπαλιν, ἀντιστρόφως.
Vicem tuam doleo, ἐπαλγῶ σε, ἀπέχθομαί σε· συναλγεῖν τινι.
Vicenarius, εἰκοστός.
Viceni, εἴκοσι.
Viceſimus, εἰκοστός.
Vicia, βικία.
Vicies, εἰκοσάκις.
Vicinia, γειτονία, συνοικία.
Vicinior, πλησιαίτερος.
Vicinitas, γειτνίασις, συνοίκησις.
Vicinus, γείτων, σύνοικος.
Vicinus, adj. ὁ ἐγγὺς, ὁ πλησίον.
Vicis, ἀντὶ, gen. ἐν τάξει.
Viciſſim, ἀμοιβαδὸν, ἐναλλὰξ, ἐναλλάγδην.]
Viciſſitudo, ἀμοιβὴ, μεταβολή.
Victima, ἱερεῖον, θῦμα, σφαγίς.
Victimarius, θύτης.
Victito, σιτέομαι.
Victor, νικητής.
Victoria, νίκη.
Victrix, νικήτειρα.
Victus, νικηθείς.
Victus, us, τροφή.
Viculus, κώμιον.
Vicus, κώμη, ῥύμη.
Vide, ἰδοὺ, ἴδε.
Videlicet, ἀμέλει, δηλαδὴ, ἄγνυ.
Videndi cauſa venio, ἔρχομαι θεασόμενος.
Video, βλέπω, ὁράω τι. δέρκω, θεωρέω, ἀποβλέπω εἴς τι, ὄπτομαί τινα.
Videor, βλέπομαι, ὁρῶμαι· pro appareo, δοκέω, φαίνομαι.
Videtur mihi, δοκεῖ μοι, ἔοικε. viſum eſt, ἔδοξε, ἔοικε, δέδοκται.
Vidua, χήρα, ἡ εὖνις.
Viduitas, χηρεία, χήρωσις.
Viduo, χηρόω, ἀποστερέω.
Viduus, χῆρος.
Vieo, ligo, λυγίζω.
Vietor, λυγιστής.
Vietus, πέπων, μαλακός.
Vigens, ἀκμάζων.
Vigentes corporibus, ἀσωματοῦντες, Ariſtoph.
Vigeo, ἐπακμάζω, ἡβάω, & ἡβάσκω.
Vigeſimus, εἰκοστός.
Vigil, adject. ἐγρηγορὼς, ἄγρυπνος.
Vigil, ſubſtant. φρουρὸς, φύλαξ.
Vigilandum, γρηγορητέον.
Vigilans, ὁ ἀγρυπνῶν.
Vigilanter, ἐπιμελῶς, ἐγρηγορότως.
Vigilanter ſe tueri, ἀγρυπνεῖν τῇ ἑαυτοῦ φυλακῇ.
Vigilantia, & vigilia, ἀγρυπνία, ἐγρήγορσις, φυλακή.
Vigilantius, γρηγορώτερον.
Vigilia, ἡ ἀγρυπνία, ἡ νυκτερινὴ φρουρά.
Vigilia urbis, ἡ φυλακὴ τῆς πόλεως.
Vigilo, ἀγρυπνέω, γρηγορέω.
Viginti, εἴκοσι.
Vigor, ἀκμὴ, ῥώμη, ἰσχὺς, ἀκμαιότης, θεῖος.
Vileſco, εὐτελίζομαι, φαυλίζομαι.
Vilipendo, ἐκφαυλίζω, εὐτελίζω, ἐξουθενέω τινά.
Vilis, φαῦλος, εὐτελὴς, ἄτιμος, οὐδενὸς ἄξιος.
Vilitas, εὐτέλεια, εὐωνία, φαυλότης.
Viliter, εὐώνως.
Villa, ἔπαυλις, ἐπαύλιον, ἀγροικία.
Villaris, χωρικός.
Villaticus, ἀγροικικός.
Villicatio, ἀγρονομία.
Villico, & villicor, ἀγραυλέω.
Villicus, ἀγρονόμος, αὐλίτης.
Villoſus, τριχώδης, τριχωτής.
Villum, dim. a vinum, τὸ οἰνάριον.

Vil-

Villus, θρὶξ, λάχνη, τρίχωμα.
Vimen, οἰσύα, ῥὶψ, ὁ λύγος.
Viminalis, λυγώδης.
Vimineus, οἰσύϊνος, λύγινος.
Vinarius, οἰνοπώλης.
Vinarius, adj. οἰνηρὸς· cella vinaria, οἰνών.
Vincibilis, νικητός.
Vincio, ligo, δέω, δεσμεύω, δεσμέω.
Vinco, κρατέω, νικάω, ἐπικρατέω τινός, ἡττάω, ὑπερέχω, κατισχύω, καταπολεμέω.
Vincor, ἡττάομαι μάχῃ, prælio: κρατέομαι, νικάομαι.
Vinctus, δεδεμένος.
Vincula, δεσμωτήριον.
in Vincula conjicere, εἰς τὸ δεσμωτήριον ἐμβάλλειν, εἰσάγειν, ἀπάγειν, εἴργειν, κατακλείειν, καταδεῖσθαι.
in Vinculis eſſe, δεδέσθαι, ἐμβληθῆναι εἰς τὸ δεσμωτήριον.
Vinculum, δεσμός.
Vindemia, τρυγητὸς, ὁ.
Vindemiator, τρυγητής.
Vindemiatorius, τρυγητικός.
Vindemio, τρυγάω, δρέπω.
Vindex, τιμωρός, ἔκδικος.
Vindicare in libertatem, ἀφαιρεῖσθαι εἰς ἐλευθερίαν τινά.
Vindicatio, ἐκδίκησις.
Vindiciæ, ἐλευθέρωσις.
Vindico, as, ἐκδικέω σε, τιμωρέω σοι, ἀμύνομαι· pro ab injuria defendere, ἀπαλλάττω τινὰ τῆς συμφορᾶς.
Vindicta, ἄμυνα, ἐκδίκησις, τιμωρία.
Vinea, ἀμπελών, οἰνόπεδον.
Vinearius, ἀμπελικός.
Vinetum, ἀμπελόφυτον.
Vinipotor, οἰνοπότης.
Vinitor, ἀμπελουργός.
Vinitorius, ἀμπελουργικός.
Vino obrutus, κατῳνωμένος.
Vinolentia, μέθη, οἰνοφλυγία.
Vinolentus, ἔξοινος, πάροινος, οἰνώδης.
Vinoſus, οἰνώδης, φίλοινος.
Vinum, οἶνος, ὁ.
Vinum infundo, οἰνοχοέω.
Vinum poto, οἰνοποτέω.
Viola, ἴον.
Violaceus, ἰοειδής.
Violatio, βιασμὸς, ὕβρισμα.
Violator, βιαστής.
Violatus, βεβιασμένος, βιασθείς.
Violenter, βιαίως, βιαστικῶς.
Violentia, βία.
Violentus, βίαιος, βιαστής, ἀντίβιος, ὑβριστός.
Violo, βιάζομαι, παρανομέω, ὑβρίζω, λυμαίνομαι.
fœdera Violo, τὰς σπονδὰς λύω, παρασπονδέω, τὰς σπονδὰς ἀσεβέω.
Vipera, ἔχις, ἔχιδνα.
Viperinus, ἐχίδνειος.
Vipereus, ἐχιδναῖος.
Vir, ἀνὴρ, ὁ, φώς.
Virago, ἀντιάνειρα.
Vireo, χλοάζω, θάλλω.
Vires, ἀλκὴ, ἰσχὺς, δύναμις.
Vires recipio, ἀναλαμβάνω ἐμαυτόν.
Vireſco, θαλέθω, θάλλω.
Virga, ῥάβδος.
Virginalis, παρθενικὸς, ὁ.
Virgineus, παρθενικός.
Virginitas, παρθενία, κορεία.
in Virginitate dego, παρθενεύω.
Virgis cædo, ῥαβδίζω, ῥαπίζω.
Virgo, inis, παρθένος, ἡ, κόρη.
Virgula, ῥαβδίον.
Virgula divina, θεία τύχη.
Virgultum, φρύγανον, ῥαβδίον.
Virguncula, ἡ παῖς, κόρη.
Viribus deficio, ἐξασθενέω.
totis Viribus, κατὰ δύναμιν.
Viridarium, ἄλσος, κῆπος, ἄλσος.
Viridis, χλωρὸς, θαλλὸς. pro florente, ἀκμαστικός.
Viriditas, χλωρότης, θάλλος· pro vigore, ἀκμή.
pro Virili, κατὰ τὸ δυνατόν.
Virilis, ἀνδρικὸς, ἀνδρεῖος.
Virilis toga, ἀνδρεῖον ἱμάτιον.
Virilitas, ἀνδραγαθία, ἀνδρότης.
Viriliter, ἀνδρικῶς.
Viritim, κατ᾽ ἄνδρας.
Viroſus, δυσώδης.
Virtus, ἀρετὴ, δύναμις, ἀνδρότης, ἰσχύς.
Virtute præditus, χρηστὸς τὸ ἦθος.
Virtute vivere, κατ᾽ ἀρετὴν ζῆν.
Virulentus, ἰώδης, ἰοβόλος.
Virus, venenum, ἰός, βρόμος, δυσωδία.
Vis, violentia, βία, ἰσχὺς, δύναμις. pro multitudine, πλῆθος.
Viſcera, σπλάγχνα τά, τὰ ἔντερα.
Viſceratio, σπλαγχνοτομία.
Viſco aves capio, ἰξάω.
Viſcoſus, γλοιώδης, ἰξιόεις.
Viſcus, vel um, ἰξὸς, γλοιός.
Viſcus, eris, τὸ ἔντερον.
Viſendus, ἐπισκεπτέος.
Viſibilis, ὁρατός.
Viſio, ἡ ὅρασις, ὄψις.
Viſito, πολλάκις ἐπισκέπτομαι.
Viſo, ἐπισκέπτομαι.
Viſum, ὅραμα, φάσμα.
Viſurus, ὀψόμενος.
Viſus, ἡ ὄψις, ὅρασις.
Vita, βίος, ζωὴ, βίοτος.
Vita defungi, ἀπαλλάττεσθαι ἐκ τοῦ βίου.
Vitæ inſtitutum, βιοτεία.
Vitæ ratio, ἡ τοῦ βίου διαγωγή.
Vita brevis, βραχύβιος, ὁ καὶ ἡ.
Vitæ brevitas, βραχυβιότης, ητος, ἡ.
Vitalis, βιώσιμος, βιωτικὸς, βιωτός.
non Vitalis, ἀβίωτος.
Vitam agere, βιοῦν βίον, διαβιῶσαι.
Vitam tranſigere, βίον διαπλέω.
Vitatio, ἐκφυγή.
Vitellus, λέκυθος, τὸ ὠχρὸν τοῦ ᾠοῦ.
Vites putare, ἀμπελουργεῖν.
Vitiare virginem, διακορεῖν τινα.
Vitiatio, διαφθορὰ, φθορά.
Vitiator, φθορεύς.
Vitiatus, διαφθαρείς.
Vitifer, ἀμπελοφόρος.
Vitilis, λυγιστικός.
Vitilitigatores, συκοφάνται.
Vitio, καταισχύνω τὰς γυναῖκας, φθείρω, λυμαίνομαι.
Vitio vertere, ἐν αἰτίᾳ ποιεῖσθαι, ψόγον ἡγεῖσθαί τι.
Vitioſe, κακῶς.
Vitioſitas, κακία.
Vitioſus, κακὸς, πλημμελὴς, φαῦλος.
Vitis, ἄμπελος, ἡ οἴνη, οἰνηρόν.
Vitium, vitioſitas, κακία, ἁμάρτημα, βλάβη, κακότης.
Vito, ἀλεείνομαι, φεύγω τι, ἐκκλίνω.
Vitreus, ὑάλινος.
Vitriarius, ὑαλουργός.
Vitricus, πατρυιός.
Vitrum, ὕαλος, ἡ, ὑάλη.
Vitta, ταινία, κεκρύφαλος.
Vittatus, ταινιωθείς.
Vitula, ἡ μόσχος, δαμάλη.
Vitulinus, μόσχειος.
Vitulus, ὁ μόσχος, πόρτιξ, δάμαλις.
Vituperabilis, ἐπίψογος, μωμητός.
Vituperatio, μέμψις, ἡ. ψόγος, ὁ.
Vituperator, ψέκτης, κατήγορος.
Vituperio dignus, ψεκτός.
Vituperium, ψόγος.
Vitupero, ψέγω, ἐπιτιμάω, ἐπιπλήττω, διαμέμφομαί τινα τῆς ἀχαριστίας.
Vivacitas, μακροβιότης, ἀζωία.
Vivarium, ζωγρεῖον, ζωοτροφεῖον.
Vivax, μακρόβιος, ζωτικός.
Vivendum eſt, βιωτέον.
Viverra, ἡ ἴκτις.
Vividus, ἀκμαῖος, ζωτικός.
Vivifico, ζωοποιέω.
Vivificus, ζωοφόρος, ὁ καὶ ἡ· ζωαρκής.
Vivo, βιόω, βιοτεύω, ζάω.
Vivus, ζωὸς, ὁ ζῶν, ἔμψυχος.
Vix, μόγις, μόλις, χαλεπῶς.
Vix tandem, μόλις, πλάτταιον.

U L.

Ulceratio, ἕλκωμα, ἕλκωσις.
Ulcero, ἑλκόω, ἑλκοποιέω.
Ulceroſus, ἑλκώδης.
Ulciſcor, ἐκδικῶ σε, te: τιμωρέω, vel τιμωροῦμαί σε injuriam tibi factam.
Ulcus, ceris, ἕλκος.
Uliginoſus, ἔνικμος.
Uligo, ἰκμὰς, ἰκμασία.
Ullus, τις.
Ulmus, πτελέα.
Ulna, ὠλένη, ἀγκάλη, ὀργυιά.
in Ulnis capio, ἐναγκαλίζομαι.

Ulterior, προσώτερος, ὁ πέραν.
Ulterius, ἐπέκεινα, περαιτέρω.
Ultime, ἐσχάτως.
Ultimum, τὸ ἔσχατον.
Ultimus, ὕστατος, ἔσχατος, νέατος.
Ultio, ἐκδίκησις, τιμωρία, ἄμυνα.
Ultor, τιμωρὸς, ἔκδικος.
Ultra, πέραν, & πέρα, πόῤῥω, cum gen.
Ultra decorum, παρὰ τὸ προσῆκον, πέρα τοῦ δέοντος.
Ultra vires, ὑπὲρ δύναμιν.
Ultrix, τιμωρητική.
Ultro, inſuper, προσέτι, pro ſponte, ἐκ προαιρέσεως, ἐκ προνοίας, ἑκοντί.
Ultroneus, ἐθελοντὴς, ὁ ἑκών.
Ululatus, ὀλολυγμὸς, ὀλολυγή.
Ululo, ὀλολύζω.

U M.

Umbella, σκιάδιον.
Umbilicus, ὀμφαλός.
Umbo, ὀμφάλιον.
Umbra, σκιὰ, σκίασμα, τό.
Umbraculum, σκηνὴ, σκέπασμα.
Umbræ, αἱ ψυχαί.
Umbratilis, σκιερὸς, ἐπίσκιος.
Umbroſus, σκιερὸς, ἐπίσκιος.

U N.

Una, ſimul, ἅμα, ὁμοῦ, ὁμοῦ.
Unanimis, ὁμόψυχος, ὁμόθυμος.
Unanimitas, ὁμοψυχία, ὁμόνοια.
Unanimiter, ὁμοθυμαδόν.
Uncia, οὐγγία, δωδεκατημόριον τοῦ ὅλου.
Uncialis, οὐγγιαῖος.
Unctio, χρίσις, χρίσμα, ἀλοιφή.
Unctor, ἀλείπτης.
Unctorius, ἀλειπτήριος.
Unctura, ἄλειμμα, χρίσμα.
Unctus, χριστὸς, ἀληλιμμένος.
Uncus, i, τὸ ἀγκίστρον, ἡ ξίφυα.
Uncus, adj. ἀγκύλος. uncos ungues habens, γαμψώνυχος.
Unda, κῦμα, ῥεῦμα.
Undatim, κυματωδῶς.
Unde, ὅθεν, ὁπόθεν, ἐξ οὗ.
Unde niſi, πόθεν ἄλλοθεν ἤ.
Undecim, ἕνδεκα.
Undecimus, ἑνδέκατος.
Undecunque, ὁπόθεν ἄν.
Undeni, οἱ ἕνδεκα.
Undiſonus, πολύφλοισβος.
Undique, πανταχόθεν, ἐν κύκλῳ.
Undoſus, κυματώδης.
Undulatus, κυματώδης.
Ungo, ἀλείφω, χρίω.
Unguentarius, μυρεψὸς, μυροπώλης.
Unguentum, μύρον, μύρωμα, χρίσμα.
Ungues reſecare, ἐξονυχίζειν.
Unguiculus, τὸ ὀνύχιον· a teneris unguiculis, ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων.
Unguis, ὄνυξ. ad unguem tenere, ἀκριβῶς ἐξεπίστασθαι. ad unguem factus, ἀκριβής.
Ungula, ὁπλή.
Unice, μόνως.
Unicolor, ὁμόχροος.
Unicornis, μονοκέρως.
Unicus, μόνος, μοναδικός.
Unigenitus, μονογενής.
Unio, μαργαρίτης.
Unio, is, ire, ἑνόω.
Unitas, μονὰς, ἕνωσις.
Univerſalis, καθολικὸς, ὁλικός.
Univerſe, καθόλου, ἐν κύκλῳ, συνόλως.
Univerſitas, τὸ πᾶν, τὸ σύμπαν.
Univerſus, σύμπας, ἅπαξάπας.
Unius cauſa, παρ' ἕν.
Uniuſmodi, μονοειδής.
Uno ore, ἐξ ἑνὸς στόματος, μιᾷ γνώμῃ.
Unquam, ποτέ.
Unus, εἷς. pro ſolus, μόνος.
Unus & alter, εἷς καὶ δύο.
Unuſquiſque, πᾶς ἕκαστος, εἷς ἕκαστος.

V O.

Vobiſcum, σὺν ὑμῖν.
Vocabulum, λέξις, ὄνομα.
Vocalis, φωνήεις.
Vocandus, κλητέος.
Vocatio, κλῆσις.
Vocativus, κλητικός.
Vocator, κλήτωρ.
Vocatus, κληθείς.
Vociferans, κράζων, βοῶν.
Vociferatio, κραυγὴ, βοή.
Vociferor, κράζω, βοάω, ἀλαλάζω.
Vocito, ὀνομάζω.
Voco, καλέω, φωνέω· ad cœnam vocare, εἰς τὸ δεῖπνον παραγγέλλειν, Lucian.
Vocula, λεξίδιον.
Vola, θέναρ, κοτύλη, γύαλον.
Volatilis, πτηνὸς, πτερόεις.
Volatus, πτῆμα, πτῆσις, ποτή.
Volens, ἑκὼν, βουλόμενος.
Volo, as, ἵπταμαι, πέτομαι.
Volo, vis, βούλομαι, θέλω, ἐθέλω.
Volubilis, εὔτροχος, εὔστροφος, κινητός.
Volubilitas, τὸ εὔστροφον, ἡ εὐτροχία.
Volubiliter, εὐστρόφως.
Volucer, πετεινὸς, πτερόεις· pro velox, ταχὺς, ὠκύς.
Volucris, ὄρνεον, τὸ πτηνὸν, πετεινόν.
Volumen, σύνταγμα, βιβλίον.
Voluntarie, ἑκοντὶ, ἑκουσίως.
Voluntarius, ἑκὼν, ἑκούσιος, αὐτόματος.
Voluntas, βουλὴ, θέλημα, βούλημα.
Volvo, verſo, κυλίω, κυλίζω. pro cogitare animo, ἐξετάζειν.
Volupe, ἡδὺ, τερπνόν.
Voluptarius, τερπνὸς, φιλήδονος.
Voluptas, ἡδονὴ, τέρψις, τερπνότης.
Voluptates corporis, αἱ κατὰ τὸ σῶμα ἡδοναί.
Voluptatibus deditus, ταῖς ἡδοναῖς προστετηκώς.
Voluptates ſectari, φιληδεῖν.
Voluptatibus ſe dedere, ἐπιδιδόναι ἑαυτὸν ταῖς ἡδοναῖς.
Voluptuoſus, φιλήδονος.
Volutabrum, κυλίστρα, κύλισμα.
Volutatim, διὰ κυλίσματος.
Volutatio, κύλισμα.
Voluto, στρέφω, κυλινδέω· pro accurate perpendo, ἐξετάζω.
Vomer, vomis, ὕνις, αὖλαξ, ὀφίς.
Vomica, ἀπόστημα.
Vomito, πολλάκις ἐμῶ.
Vomitus, ἔμετος, ἐξέραμα.
Vomo, ἐμέω, cum acc. ἐξερεύγομαι.
Voracitas, πολυφαγία.
Voraginoſus, βαραθρώδης.
Vorago, βάραθρον, χάσμα.
Vorax, πολυφάγος, παμφάγος.
Voro, as, βρώσκω, καταφάγω.
Vos, ὑμεῖς.
Vota perſolvere, εὐχὰς ἀποπληροῦν.
Voti compos, κατατυχὼν, ὁ, cum gen.
Voti non compotem fieri, ἀποτυγχάνειν τῆς ἐλπίδος.
Votivus, εὐκτός.
pro Voto ſuccedere, κατὰ γνώμην προχωρεῖν.
Votum, εὐχὴ, εὐχωλὴ, ἡ.
Votum facere, εὐχὰς ποιεῖσθαι.
Vox, φωνή.

U P.

Upilio, ποιμήν.
Upupa, ἔποψ.

U R.

Urbane, ἀστείως.
Urbanitas, ἀστεϊσμὸς, ἀστειότης, εὐτραπελία.
Urbicus & urbanus, ἀστεῖος, pro faceto, χαρίεις, εὐτράπελος.
Urbs, ἄστυ, πόλις, ἡ.
Urceolus, τὸ κεράμιον.
Urceus, κέραμος, κεράμιον.
Uredo, ἐρυσίβη, καυθμός.
Ureter, οὐρητήρ.
Urgens, ἐπείγων.
Urgeo, ἐπείγω, ἐπαναγκάζω, [illegible].
Urigo, καῦσις.
Urina, οὖρον.
Urinæ difficultas, στραγγουρία.
Urinam non facere, δυσουρίᾳ [illegible].
Urinator, κυβιστὴρ, κολυμβητής.
Urinor, κυβιστάω, κολυμβάω.
Urinum ovum, οὔριον ᾠὸν, quod & ὑπηνέμιον, & ζεφύριον.
Urna, κάλπη, καλπίς.
Urna mortuorum, σορὸς, ἡ.
Urnula, καλπίδιον.
Uro, φλέγω, καίω· pro cruciare, [illegible].

Uri-

Uſinus, ἄρκτειος.
Urſus, ἄρκτος, ὁ καὶ ἡ.
Urtica, ἀκαλήφη, κνίδη.
Urus, οὖρος.

U S.

Uſitate, εἰθισμένως.
Uſitatus, εἰθισμένος.
Uſpiam, πῦ.
Uſquam, πῦ.
Uſque, ἄχρι, μέχρι, ἕως, ἕως ἄν.
Uſque ad hoc tempus, μέχρι τῦ νῦν.
Uſque adeo, οὕτως, οὕτω, ὥστε.
Uſque adhuc, μέχρι τῦδε τῦ χρόνυ.
Uſque eo, ἐπὶ τοσῦτον, οὕτως.
Uſquequaque, πάντη, πάντως.
Uſquequo, ἕως ὅ, πόσον.
Uſtio, καῦσις.
Uſtor, ἐμπρηστής.
Uſtulo, καίω, καυτηριάζω.
Uſtus, κεκαυμένος.
Uſucapio, χρήσει ἰδιοποιῦμαι.
Uſura, χρῆσις: item ὁ τόκος, ὁ δανεισμός.
Uſurarius, δανειστής.
Uſurpatio, ἰδιοποίησις.
Uſurpo, λαμβάνω, χράομαι.
Uſurus, χρησόμενος.
Uſus, a, um, χρησάμενος.
Uſus, us, χρῆσις, χρεία.
Uſus poſtulat, χρεία ὑπαγορεύει.
Uſusfructus, ἐπικαρπία.

U T.

Ut, ὥστε, ὅπως, ἵνα.
Ut, pro poſtquam, ἐπεί.
Ut, pro ſicuti, καθάπερ, ὥσπερ, ὡς.
Ut ita dicam, ὡς ἔπος εἰπεῖν.
Ut breviter dicam, ὡς ἐν κεφαλαίῳ εἰπεῖν.
Ut par eſt, ὡς τὸ εἰκός, κατὰ τὸ προσῆκον.
Ut eſt apud Platonem, κατὰ Πλάτωνα.
Ut eſt in proverbio, τὸ τῦ λόγυ, ὥσπερ ἡ παροιμία.
Ut ajunt, ὡς λόγος, ὡς ἂν εἴποι τις.
Ut fama eſt, ὡς λόγος.
Ut plurimum, ὡς τὰ πολλά, ὡς τὸ πολύ.
Ut fieri ſolet, ὡς ἔχει.
Ut mihi videtur, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ.
Utcunque, ὡς ἔτυχεν, ὅπως δή.
Utendum accipere, χρήσασθαι.
Utendum dare, χρῆσαι, κιχράναι.
Utenſilia, τὰ χρειώδη, σκεύη, ἔπιπλα.
Uter, utris, ἀσκός, ἄγγος.
Uter, a, um, πότερος, ὁπότερος.
Uterina ſoror, ὁμομητρία.
Uterinus frater, ὁμομήτριος.
Uternam, πότερος γάρ.
Uterque noſtrum, ἑκάτερος ἡμῶν.
Utervis, ὁποτεροσῦν.
Uterum ferre, κυεῖν, ἐν γαστρὶ ἔχειν.
Uterus, μήτρα, ὑστέρα, δελφύς.
Ut, uti, ὡς, ὥσπερ.
Utilis, ὠφελής, ὠφέλιμος, χρήσιμος, εὔχρηστος, ὀνήσιμος, σύμφορος.
Utilis ſum, ὠφελέω, cum accuſ. συμφέρω σοι.
Utilitas, ὠφέλεια, εὐχρηστία, χρηστότης, ὄφελος, τό. λυσιτέλεια.
Utilitatem capere ex re aliqua, ὠφελεῖσθαι ἀπό τινος.
Utiliter, εὖ, χρηστῶς, συμφερόντως.
Utinam, εἴθε, εἰ γάρ, ὡς ante ὤφελες, &c. cum infinitivo.
Utique certe, ἄρα, γέ μην, δήπυ.
Utor, χράομαι. uti aliquo familiariter, χρῆσθαί τινι. προσομιλεῖν τινι. συνδιατρίβειν.
Utpote, οἷα δή, οἷον.
Utriculus, ἀσκίδιον.
Utrinque, ἑκατέρωθεν, ἀμφοτέρωθεν.
Utrobique, ἑκατέρωσε, ἀμφοτέρωθι.
Utroque, ἑκατέρωσε.
Utrum, an, ἆρα, πότερον.
Utrum nec ne, πότερον, ἢ μή.

U V.

Uva, σταφυλή.
Uveus, σταφύλινος.
Uvidus, διερός.
Uvifer, σταφυλοφόρος.

V U.

Vulgari lingua uti, ἰδιωτίζειν.
Vulgaris, ὁ τυχών, δημώδης, ἰδιωτικός.
Vulgariter, κοινῶς, τυχόντως.
Vulgator, διαφημιστής.
Vulgatus, δημοσιευθείς.
Vulgo, as, διαφημίζω, διαθρυλλῦμαι, δημοσιεύω.
Vulgo, κοινῇ, πανδημεί, πάνδημον.
Vulgus, οἱ πολλοί· τὸ πλῆθος.
Vulnera obligare, τραύματα ἐπιδῆσαι.
Vulnerarius, τραυματικὸς ἰατρός.
Vulnerarius, a, um, τραυματικός.
Vulneratio, τὸ τραῦμα, ἡ τρῶσις.
Vulneratus, τρωθείς.
Vulnero, τιτρώσκω τινά.
Vulnificus, τρωτικός.
Vulnus, eris, τραῦμα, τό.
Vulnus recens & vetus, τραῦμα νέον καὶ χρόνιον.
Vulnus inſligo, εἰσφέρω τὴν πληγήν.
Vulpecula, ἀλωπέκιον.
Vulpes, ἀλώπηξ, κερδώ, ἡ.
Vulpinor, ἀλωπεκίζω.
Vulpinus, κερδῷος.
Vulſura, τὸ τίλμα, ὁ τιλμός.
Vulſus, τετιλμένος.
Vultuoſus, προσωπώδης, σεμνοπρόσωπος.
Vultur, γύψ, ὁ.
Vulturinus, a, um, γύπειος.
Vulturnus, ὁ εὖρος.
Vultus, βλέμμα, πρόσωπον, ὤψ.
Vulva, μήτρα, δελφύς, ὑστέρα.

U X.

Uxor, γυνή, ἄκοιτις, ἄλοχος, ἡ.
Uxorcula, γυναικάριον.
Uxorem ducere, γαμεῖν· γαμεῖν γυναῖκα, λαβεῖν γυναῖκα.
Uxorem repudiare, ἀποπέμπειν γυναῖκα.
Uxorius, γυναικεῖος· pro eo, qui uxori nimis inſervit, γυναικίας, υ, ὁ.
Uxorius fio, γυναικοκρατῦμαι.

X A.

XAnthos, ξάνθος.

X E.

Xeniolum, ξένιον μικρόν.
Xenium, τὸ ξένιον.
Xenodochium, ξενοδοχεῖον.
Xerampelinæ veſtes, ξηραμπέλινα χιτώνια.

X I.

Xiphias, ξιφίας.

X Y.

Xylinum, ξύλινον.
Xylinus, ξύλινος.
Xylobalſamum, ξυλοβάλσαμον.
Xylophagus, ξυλοφάγος.
Xyſticus, ξυστικός.
Xyſton, i, τὸ ξυστόν, ἡ παραδρομίς.
Xyſtus, idem.

Z E.

ZEa, ζειά, ᾶς, ἡ.
Zelo, as, & Zelor, aris, atus ſum, ζηλόω.
Zelotes, ζηλωτής.
Zelotypia, ζηλοτυπία.
Zelotypus, ζηλότυπος.
Zelus, ζῆλος.
Zephyrius, ὁ ζεφύριος.
Zephyrus, ζέφυρος.
Zeugma, ζεῦγμα.

Z I.

Zingiber, vel Zingeberi, & Zimpiberi, ἡ γιγγίβερις, τὸ γιγγίβερι.
Zizanium, ζιζάνιον.
Zizipha, τὰ ζίζιφα.

Z O.

Zodiacus, ζωδιακός.
Zona, ζώνη.
Zonam ſolvere, ζώνην λύειν.
Zonarius, ζωνοπλόκος.
ſector Zonarius, ζωνιοτόμος, βαλαντιοτόμος.
Zonula, τὸ ζώνιον.
Zoographia, ζωγραφία.
Zoographus, ζωγράφος.
Zoophthalmus, ζωόφθαλμος.
Zoophyta, ζωόφυτα.
Zoster, ὁ ζωστήρ, ῆρος.

Z Y.

Zythum, τὸ ζῦθον, item
Zythum, ὁ ζῦθος.

ΤΕ´ΛΟΣ.

NOI REFORMATORI
Dello Studio di Padova.

HAvendo veduto per la Fede di Reviſione, & Approbazione del P. F. *Gio: Pellegrino Galaſſi Inquiſitore di Padova*, nel Libro intitolato: *Cornelii Schrevelii Lexicon manuale Græco-Latinum, & Latino-Græcum*, non v'eſſer cos' alcuna contro la Santa Fede Cattolica, e parimente per Atteſtato del Segretario Noſtro, niente contro Prencipi, e buoni coſtumi, concediamo Licenza a Gio: Manfrè Stampatore, che poſſi eſſer ſtampato, oſſervando gli ordini in materia di Stampe, e preſentando le ſolite copie alle Publiche Librarie di Venezia, e di Padova.

Dat. 30. Luglio 1730.

(Carlo Ruzini Cav. Proc. Ref.
(Andrea Soranzo Proc. Ref.
(Z. P.° Paſqualigo Ref.

Agoſtino Gadaldini Segretario.

1730. 2. Agoſto. Regiſtrato nel Magiſtrato Eccellentiſſimo degli Eſecutori contro la Beſtemmia.

Angelo Legrenzi Segretario

Digitized by Google

A01 1464354 Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google